Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΥ

ΜΕΓΑ ΛΕΞΙΚΟΝ ΟΛΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΓΛΩΣΣΗΣ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ
ΚΑΘΑΡΕΥΟΥΣΑ
ΜΕΣΑΙΩΝΙΚΗ
ΜΕΤΑΓΕΝΕΣΤΕΡΑ
ΑΡΧΑΙΑ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ

ΤΟΜΟΣ ΣΤ

«Τὸ πρῶτον βιβλίον παντὸς Ἕλληνος εἶναι τὸ Λεξικὸν τῆς γλώσσης του».
Κοραῆς

ΕΚΔΟΣΕΙΣ - **ΔΟΜΗ** - Α.Ε.
Ναυαρίνου 20 τηλ. 637 389 - 612 056
ΑΘΗΝΑΙ

ΠΙΝΑΞ ΣΥΝΤΕΤΜΗΜΕΝΩΝ ΛΕΞΕΩΝ

α.	=ἄλλως
αἰολ.	=αἰολικός,-όν
αἰτ.	=αἰτιατική
ἄκλ.	=ἄκλιτος,-ον
ἀλβ.	=ἀλβανική,-ικός
ἀλληλοπθ.	=ἀλληλοπαθής
ἀλχημ.	=ἀλχημιστής,-ικός
ἀμτβ.	=ἀμετάβατος,-ον,-ως
ἀμφ.	=ἀμφίβολον
ἀναγν.	=ἀναγνωστέον
ἀ ατ.	=ἀνατομική,-ός
ἀνέκδ.	=ἀνέκδοτος,-ον
ἀντικ.	=ἀντικείμενον
ἀντικειμ.	=ἀντικειμενικός,-ή,όν,-ῶς
ἀντιδ.	=ἀντιδιαστολή
ἀντίθ.	=ἀντίθετον,-ος,-ως
ἀντίστ.	=ἀντίστοιχος-ον
ἀντων.	=ἀντωνυμία
ἀνών.	=ἀνώνυμος-οι
ἀόρ.	=ἀόριστος
ἀπ.	=ἀπόσπασμα,-ματα
ἀπαρφ.	=ἀπαρέμφατον
ἀποθ.	=ἀποθετικὸν ῥῆμα
ἀπόκρ.	=ἀπόκρισις
ἀπολ.	=ἀπολύτως
ἀπρόσ.	=ἀπρόσωπον
ἀραβ.	=ἀραβική,-ικός
ἀρ·μ.	=ἀραμαϊκή,-ός
ἀρκ.	=ἀρκαδικός,-ή,-όν
ἀρσ.	=ἀρσενικόν
ἀρχ.	=ἀρχαῖος,-α,-ον
ἀρχ. λεξ.	=ἀρχαῖα λεξικά
ἀρχιτ κτ.	=ἀρχιτεκτονική,-ός
ἀσσίζ.	=ἀσσίζαι
ἀστρολ.	=ἀστρολογία,-ικός
ἀστρον.	=ἀστρονομία,-ικός
ἀσυν.	=ἀσυναίρετος,-ον
αὔξ.	=αὔξησις
αὐτοπθ.	=αὐτοπαθής
ἄχρ.	=ἄχρηστος
β.	=βίος
βιολ.	=βιολογία,-ικός,-ῶς
βλ.	=βλέπε
βλ. λ.	=βλέπε λέξιν
βλ. λς.	=βλέπε λέξε ς
βοιωτ.	=βοιωτικός,-ή,-όν
βυζ.	=βυζαντινός,-ή,-όν
βοταν.	=βοτανική,-ικός
γαλλ.	=γαλλική,-ικός
γεν.	=γενικός,-ή,-όν,-ῶ
γενικ.	=πτῶσις γενική
γερμ.	=γερμανική, ός
γεωδ.	=γεωδαισια,-·ικὸς
γεωλ.	=γεωλογία,-ικός,-ῶς
γεωμ.	=γεωμετρία,-ι ός
γλωσσ	=γλωσσάριον,-α
γνωμ.	=γνωμικὸν
γρ.	=γραφή
γραμμ.	=γραμματική,-ός,-ῶς
γρπ.	=γραπτέον
δ. ἀνάγν.	=διάφορος ἀνάγνωσις
δ.γρ.	=διάφορος γραφή
δεικτ.	=δε κτικός,-όν
δηλ.	=δηλαδή
δημ.	=δημοτική,-ός,-όν
διάθ.	=διάθεσις
δ. δίστ.	=δημοτικὸν δίστ χον
δ.ἑρμ.	=διάφορος ἑρμηνεία
δ. μυρ.	=δημοτικὸν μυρολόγι
δίγ.	=δίγεστον
διορ.	=διορισμός
διόρθ.	=διόρθωσις
δ.προφ.	=διάφορος προφορά
δ.τραγ.	=δημοτικὸ τραγούδι
δστ.	=δοτική
δυῖκ.	=δυϊκός
δυν.	=δυνητικός
δωρ.	=δωρικός,-όν
ἑβρ.	=ἑβραϊκή,-ικός
ἐγκλ.	=ἐγκλιτικόν,-ός
εἰδ.	=εἰδικός,-ῶς
εἰκ.	=εἰκασία
εἰρων.	=εἰρωνικός,-ῶς
ἐκδ.	=ἔκδοσις
ἐκκλ.	=ἐκκλησιαστικός,-ῶς
ἐκφ.	=ἔκφαρ
Ἔκφρ.	=Ἔκφρασις,-εις
ἐλεγ.	=ἐλεγεῖον,-εία,-ειακός
ἐμπρόθ.	=ἐμπρόθετος,-έτως
ἑν.	=ἑνικός
ἐνάρθρ.	=ἐνάρθρως
ἐνεργ.	=ἐνεργητικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐνεστ.	=ἐνεστώς
ἐνν.	=ἐννοεῖται
ἔνν.	=ἔννοια
ἐντ.	=ἐντεῦθεν
ἐξορκ.	=ἐξορκισμός,-οί
ἐπ.	=ἐπικός,-όν
ἐπέκτ.	=ἐπέκτασις
Ἐπιγρ.	=Ἐπιγραφή
ἐπίγρ.	=ἐπίγραμμα
ἐπίθ.	=ἐπίθετον
ἐπιθετ.	=ἐπιθετικός,-ή,-όν,-ῶς
ἐπίρρ.	=ἐπίρρημα
ἐπιφ.	=ἐπιφώνημα
ἑρμ.	=ἑρμηνεία
ἐρώτ.	=ἐρώτησις
ἐσφ.γρ.	=ἐσφαλμένη γραφή
ἑτερόκλ.	=ἑτερόκλιτον
εὐκτ.	=εὐκτική
εὐφημ.	=εὐφημισμός
εὔχρ.	=εὔχρηστος,-ον
ἐφετ.	=ἐφετικόν
ζῳολ.	=ζῳολογία,-ικός
θ.	=θέμα
θεοδ.	=θεοδοσιανός
θηλ.	=θηλυκόν
θρησκειολ.	=θρησκειολογία,-ικός
ἰατρ.	=ἰατρική,-ικός,-ῶς
ἰδ.	=ἰδίως
ἰσπ.	=ἰσπανικός,-ή,-όν
ἱστ.	=ἱστορία,-ικός,-ῶς
ἰταλ.	=ἰταλική,-ικός
ἰων.	=ἰωνικός,-όν
κ.	=καί
κ.ἄ.	=καὶ ἄλλα
κ.ἀλλαχ.	=καὶ ἀλλαχοῦ
κατ.	=κατηγορούμενον
κατηγ.	=κατηγορηματικός.-ή-,όν
κρητ.	=κρητικός,-όν
κτ.	=κατά
κτλ.	=καὶ τὰ λοιπά
κττ.	=καὶ τὰ τοιαῦτα
κύρ.	=κύριος,-ον
κυρ.	=κυρίως
κῶδ.	=κῶδιξ, -ικες
κωμ.	=κωμικός-ῶς,
λ.	=λέξις
λ.τραγ.	=λαϊκὸν τραγούδι
λακων.	=λακωνικός,-ικῶς
λατ.	=λατινική,-ικός
λεγόμ.	=λεγόμενος,-ον
Λειτουργ.	=Λειτουργικὰ βιβλία
λόγ.	=λόγος, λόγιον
λυρ.	=λυρικός,-ή,-όν,-ῶς
μ.	=μόνον
μαγ.	=μαγικός
μαθημ.	=μαθηματικός,-ά
μγθ.	=μεγεθυντικόν
ΜΜ	=Μανιάτικα Μυρολόγια
μεθομ.	=μεθομηρικός,-ή,-όν,-ῶς
μέλλ.	=μέλλων
μέσ.	=μέσος,-ον
μετεωρ.	=μετεωρολογικός-ῶς
μετοχ.	=μετοχικός,-κῶς
μετων.	=μετωνυμία,-ός,-ῶς
μουσ.	=μουσική,-ικός,-ικῶς
μσν.	=μεσαιωνικόν,-ικός
μτ.	=μετά
μτβ.	=μεταβατικός,-ή,όν,-ῶς
μτγν.	=μεταγενέστερον,-ος
μτφ.	=μεταφορικῶς
μτφρ.	=μετάφρασις
μτχ.	=μετοχή
ναυτ.	=ναυτικός,-ή,-όν,-ῶς

νεώτ.	=νεώτερ -ος
νομ.	=νομική,-ικῶς
νομοκ.	=νομοκάνων
ὅθ.	=ὅθεν
οἰκογ.	=οἰκογένεια
ὅμ.	=ὅμοιος,-ὁμοίως
ὁμοιογ.	=ὁμοιογένεια
ὄν.	=ὄνομα
ὀνομαστ.	=ὀνομαστική
ὅρ.	=ὅρος
ὀρθότ.	=ὀρθότερον,-ος
ὁριστ.	=ὁριστική
ὀρυκτολ.	=ὀρυκτολογία,-ικός
οὐδ.	=οὐδέτερον
οὐσ	=οὐσιαστικὸ
π.	=παρά
παθ.	=παθητικός,-ικῶς
Πάπ.	=Πάπυροι
παράγ.	=παράγωγον, -α
παραθ.	=παράθεσις,-ετικός
παρακ.	=παρακείμενος
παράλλ.	=παράλληλος,-ον
παρατ.	=παρατατικός
παρερμ.	=παρερμηνεία
παρισ.	=παρισινός
παροιμ.	=παροιμία
περίφρ.	=περίφρασις,-ικῶς
περσ.	=περσική,-ός
πιθ.	=πιθανός,-ῶς
πλάγ.	=πλάγιος
πληθ.	=πληθυντικός
ποι.	=ποιητικός,-ικῶς
πραγμ.	=πρᾶγμα,-ατα
προλ.	=παράβαλε
πρόσ.	=πρόσωπον,-α
προσηγ.	=προσηγορικός,-ῶς
προστ.	=προστακτική
πρότασ.	=πρότασις
ρ.	=ρῆμα
ρηματ.	=ρηματικός,-ή,-όν
ρηματ. π.	=ρημαικὰ παράγωγ*
ρητορ.	=ρητορικός,-ικῶς
ρίζ.	=ρίζα
σ.	=σελίς
σανσκρ.	=σανσκριτικός
σατυρ.	=σατυρικός,-ικῶς
σημ.	=σημασία
σημιτ.	=σημιτι ὸς
σκώλ.	=σκώλιον
σλαβ.	=σλαβική,-ικός
σπαν.	=σπάνιος,-ως
στερ.	=στερητικόν
στρ.	=στροφή
στρατ.	=στρατιωτικός,-ῶς
συγγ.	=συγγενικός,-ῶς
συγκ.	=συγκοπή
συγκεκ.	=συγκεκομμένος,-ως
συγκρ.	=συγκριτικός,-ικῶς
συλλ.	=συλλαβη
Συναξ.	=Συναξάριον,-ιστής
σύνδ.	=σύνδεσμος
συνεκδ.	=συνεκδοχική,-ικῶς
συνεκφ.	=συνεκφορὰ
συνήθ.	=συνήθης,-ως
συνηρ.	=συνηρημένος
συνθ.	=σύνθεσις, συνθετικός
σύντ.	=σύνταξις
συχν.	=συχνάκις
σχόλ.	=σχόλιον,-α
Σχολ.	=Σχολιαστής
τ.	=τύπος
τμ.	=τμῆσις
τελικ.	=τελικός
τοπογρ.	=τοπογραφία,-ικὸς
τουρκ.	=τουρκική,-ικός
τροπ.	=τρ κός,-ῶς
Τυπικ.	=ΤυπικὸνΜοναστηρίων
ὑπερθ.	=ὑπερθετικόν,-ῶς
ὑπερσ.	=ὑπερσυντέλικος
ὑποθετ.	=ὑποθετικός
ὑποκ.	=ὑποκείμενον
ὑποκειμ.	=ὑποκειμενικός,-ῶς
ὑποκορ.	=ὑποκοριστικόν,-ῶς
ὑποτ.	=ὑποτακτική
φαρμακ.	=φαρμακολογία,-ικός
φαρμακευτ.	=φαρμακευτικός,-όν
φιλοσ.	=φιλοσοφία,-ικός
φρ.	=φράσις
φυσ.	=φυσικός,-ῶς
χειρόγρ.	=χειρόγραφον,-α
χημ.	=χημεία,-ικός
χρ.	=χρῆσις
χρν.	=χρόνος
χρησμ.	=χρησμός
χρον.	=χρονικός,-ῶς
Χρονογρ.	=Χρονογραφία,-φος,-οι
Ψ	=Ψευδο-
ψήφ.	=ψήφισμα
ὡσ.	=ὡσαύτως

* Τὰ ρηματ. π. τίθενται ἐν τέλει τοῦ ἑρμηνεύματος ὑπὸ ἴδιον ἀριθμὸν πρὸς εὐχέρειαν τῆς ἀναζητήσεως. Αἱ λοιπαὶ ἐν τῷ κειμένῳ συντετμημέναι λέξεις εἶναι εὐδιάγνωστοι.

17,10,2 **χρυσὸς ἐπαληλιμμένος**· **2**) μτφ. παρασκευάζω τινὰ εἰς ἀγῶνα, παρακινῶ, ἐξεγείρω : Πολύβ.2,51,2 **βουλόμενος αὐτὸν ἐπαλείφειν ἐπὶ τὸν Ἀντίγονον**· ‖ ὁμ. **ἐπ- τινὰ τινί**, διεγείρω τινὰ ἐναντίον τινός : Διογ.Λ 2,38 **ἐπήλειψεν αὐτῷ τοὺς περὶ Ἀριστοφάνην**· ‖ ἐπὶ μέθης, ἐξάπτω: Φιλ.1,680 **μέθυσμα ἐ- θυμούς**· ‖ δθ. πιθ. ἐν φυσικῇ ἐννοίᾳ, ἐρεθίζω : Ἱππ.Γυν.1,99,αὐτ.Ἐπιδ.5,20· **3**) εἰδ. ναυτ. ἐπιχρίω τὰ μεταλλικὰ ὕφαλα πλοίου διὰ μεταλλίνης βαφῆς.

ἐπάλειψις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐπίχρισις χρωμάτων : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.6,3,5· **2**) τὸ ἐπαλείφειν· ΕΜ 69,41 «τὰς χρίσεις καὶ τὰς ἐπαλείψεις ἀλοιμοὺς ἔλεγον»· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἰατρ. ἡ ἐπὶ τοῦ δέρματος ἢ βλεννογόνου ἐφαρμογὴ ἐπιχρίσματος ἐλαιώδους ἢ ἀλοιφῆς, ἵν' ἀπαρροφηθῇ διὰ τῶν πόρων τοῦ δέρματος.

ἐπαλέξησις-εως (ἡ) λεξ. ἡ βοήθεια, ἡ ἐπικουρία : ΕΜ 352,22 **ἐπαλέξησίς τις οὖσα.**

ἐπαλέξω ἐπ., μέλλ. **ἐπαλεξήσω,** ἀπαρφ. ἀόρ. β' **ἐπαλαλκέμεν,** βοηθῶ, ἐπικουρῶ : Ἰλ Θ 365 **αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν** (σχόλ. «ἐπικουρήσουσαν»), Νίκ.Θηρ. 352· **2**) ἀπακρούω, ἀπομακρύνω : Ἰλ.Υ 315 **μή ποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ.**

ἐπαλετρεύω μτγν. ἀλέθω, μετὰ γεν.: Ἀπολλ.Ρ 1,1077.

ἐπαληθείς μτχ. παθ. ἀόρ. τοῦ ἐπαλάομαι βλ.λ.

ἐπαλήθευσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. **ἐπαλήθεψη** ἡ ἐνέργεια, ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπαληθεύω, ἡ κατόπιν ἐλέγχου ἐξακρίβωσίς τινος, ἀπόδειξις, ἐπικύρωσις τῆς ὀρθότητός τινος : **ἐπαλήθευσις τῶν μαθηματικῶν πράξεων**· **2**) ἡ πραγματοποίησις τοῦ ὅπερ τις διενοήθη ἢ ἐφαντάσθη ὁπωσδήποτε : **ἐπαλήθευσις προρρήσεως - ὀνείρου - προγνώσεως.**

ἐπαληθευτικός-ή-όν νεώτ ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ χρησιμεύων εἰς ἐπαλήθευσιν βλ λ.

ἐπαληθεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀποδεικνύω τι ὡς ἀληθές, ἐπιβεβαιῶ, ἐπικυρῶ : Θουκ.4,85,αὐτ. 8,52 **τὸν τοῦ Ἀλκιβιάδου λόγον.. ἐπηλήθευσεν ὁ Λίχας, - τὰ γεγονότα ἐπηλήθευσαν τὴν πρόρρησιν**· κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,58 **εἰ δ' ἐπαληθεύεται ὑμῖν ὅδ' ὁ λόγος, πίστεις τούτων ἀξιῶ δοῦναι,** Θεμίστ.Λόγ.6,78D· **2**) ἀποδεικνύω τὴν ὀρθότητά τινος : Φίλ.2,6,263 **ἐπ- τὴν πρόσρησιν**· **3**) ἀμτβ. ἀποδεικνύομαι ὑπὸ τῶν πραγμάτων ἀληθής, ἀκριβής : Φίλ.2,6,311 **ἐπαληθεῦον καὶ παγίως ἐνιδρυμένον,** Δαμάσκ. Ἀρχ.31, Σχόλ. Πίνδ.Ο 10,17 **δὲν ἐπηλήθευσαν οἱ φόβοι μου - αἱ ὑπόνοιαί μου**· **4**) μεταχειρίζομαί τι ὀρθῶς, μετὰ δοτ. : **ἐπαλ- τῷ ὀνόματι** : Πλωτῖν.5,9,5· ‖ ὑποστηρίζω τι κατ' ἀλήθειαν, παθ. : Δέξιππ.Κατ.50,24.

ἐπαληθίζω Ἡσ. ἐπαληθεύω.

ἐπαλής-οῦς-ές (ἀλέα) εὐήλιος : Ἡσίοδ.Ἔργ.493 **ἐπαλέα λέσχην ὥρῃ χειμερίῃ** (δ. ἀνάγν. ἐπ' ἀλέα).

ἐπαλθέω μτγν. θεραπεύω, ἰῶμαί τι : Νίκ.Ἀλ.395 **ἐχίνου δαῖτες ἐπαλθήσουσιν ἰδὲ κτένες**· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Νίκ.Θηρ.654.

ἐπαλθής-οῦς-ές μτγν. ἰαματικός : Νίκ.Θηρ.500 **ἐπαλθέα ῥίζαν**· **2**) ἰάσιμος : αὐτ.Ἀλ.156 **ἐπαλθέα νοῦσον ἔτευξεν.**

ἐπαλίνδομαι μτγν. ἐπικυλίομαι βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.266 **μεσωτάτῳ ἐπαλίνδεται ὁλκῷ.**

ἐπαλινδοῦμαι-έομαι παθ. μτγν. κυλιόμενος καλύπτομαι, ἐπικαλύπταμαι : Ἀπολλ.Ρ 4,1463.

ἐπαλῖνω Ἡσ. «ἐπαλ[ε]ῖναι· ἐπαλεῖψαι».

ἐπαλκής-οῦς-ές ἰσχυρός, ρωμαλέος : Αἰσχ.Χο.415 **ὅταν δ' αὖτ' ἐπαλκὲς θραρέ' ἀπέστασεν ἄχος πρὸς τὸ φανεῖσθαί μοι καλῶς.**

ἐπαλλαγή (ἡ) κ. νεώτ. ἐπάλλαξις, συναρμογὴ πράγματός τινος ἐντὸς ἑτέρου : Δημόκρ.Ἀριστλ. ἀπ.208 **τὰς ἐπαλλαγὰς τῶν σωμάτων**· ‖ γάμων ἐπαλλαγή ἐπιγαμία : Ἡρ.1,74 **γάμων ἐπαλλαγὴν ἐποίησαν**· **2**) ἡ διασταύρωσις ἐπὶ τῶν νεύρων : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7 **αἰτίη δὲ τῶν ἀρχέων τῶν νεύρων ἡ ἐπαλλαγή**· **3**) δῶρον ἐπὶ τῇ ἀνταλλαγῇ νομίσματος : Πάπ.·. **4**) νεώτ. ἡ μετάβασις ἀπὸ μιᾶς τάξεως εἰς ἄλλην, ἐναλλαγή· **5**) ὁμ. νεώτ. τὸ συντακτικὸν σχῆμα τῆς ἕλξεως βλ.λ., ἄ. σύζευξις.

ἐπαλλακτικῶς ἐπίρρ. γλώσσ. τοῦ ἐπαμοιβαδίς βλ.λ., ἀμοιβαίως, ἐναλλάξ : Σχόλ.Ὀδ.5,481.

ἐπαλλάξ ἐπίρρ. ἐναλλάξ, σταυροειδῶς : Ἱππ.Γυν. Φύσ.5· **2**) ἐναλλάξ, ἀμοιβαίως : Διόδ.Σ 19,30.

ἐπάλλαξις-εως (ἡ) ἡ ἐπαλλαγή, συναλλαγή· Ἁρποκρ. «ἐπαλλάξεις· ἀντὶ τοῦ συναλλαγὰς ἢ μίξεις» : Ἀντιφ.Σοφ.20(πλ.)· **2**) ἡ συναρμογή, ἡ σύναψις : Ἀριστλ.Μετ.387a,12· **3**) διασταύρωσις: Πολύβ.18,18,11 **βραχείας τὰς εἰς ἀλλήλους ἐμπλοκὰς καὶ τὰς ἐπαλλάξεις γίγνεσθαι τοῦ τοιούτου χάρακος**· ‖ νεώτ. **ἐπάλλαξις τῶν μηρῶν** ἡ τοποθέτησις τοῦ ἑνὸς ποδὸς ἐπὶ τοῦ ἄλλου· **4**) περιπλοκή, μπέρδεμα : Πλάτ.Σοφ.240C **διὰ τῆς ἐπαλλάξεως ταύτης.. ἠνάγκακεν ἡμᾶς τὸ μὴ ὂν οὐχ ἑκόντας ὁμολογεῖν εἶναί πως**· **5**) παραλλαγὴ χαρακτηριστικῶν : Ἀριστλ.ΖΓ 732b,15 **συμβαίνει δὲ πολλὴ ἐπαλλαγὴ τοῖς γένεσιν· οὔτε γὰρ τὰ δίποδα πάντα ζωοτοκεῖ.. οὔτ' ᾠοτοκεῖ πάντα**· ‖ ἐπὶ ἀνωμάλων καταστάσεων τοῦ σώματος, ποικιλίαι : Γάλ.6,385· **6**) ἡ ἐνάλλαξις, ἐναλλαγή τινος διά τινος ἄλλου : Στράβ.12,8,2 **ὁπποτέρως δ' ἂν ἔχῃ, ἥ γε ἐπάλλαξις φανερά**· ‖ **ἡ ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων** ἡ ταχεῖα ἀλλαγή, κίνησις τῶν δακτύλων, τὸ γρήγορο ἀνεβοκατέβασμα : Ἀριστλ. Μετ.1011a,33,αὐτ.Ἐνυπν.460a,20 **καὶ τῇ ἐπαλλάξει τῶν δακτύλων τὸ ἓν δύο φαίνεται**· **7**) μεταβολή : Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.1 419M **ἐπάλλ- θέσεως,** Γαλ. 6,59 **ἐπάλλ- διαιτημάτων.**

ἐπαλλάσσω (ἀλλάσσω) κ. νεώτ., ἀττ. **ἐπαλλάττω,** ἐναλλάσσω, μεταβάλλω τὴν θέσιν τινὸς (ἅπαξ π. Ὁμ.) : Ἰλ.Ν 359 **τοὶ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο πεῖραρ ἐπαλλάξαντες ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν** (τραβῶντας τὸ σκοινὶ τοῦ πολέμου πότε πρὸς τὸν ἕνα ἀντίπαλο καὶ πότε πρὸς τὸν ἄλλο)· ‖ **ἐπαλλάττω ἅλματα** πηδῶ ἐπὶ τῶν ἰχνῶν ἄλλου πηδήσαντος πρὸ ἐμοῦ : Ξεν. Κυν.5,20· **2**) ἀμτβ. εἶμαι τοποθετημένος ἐναλλάξ : Ἀριστλ.ΖΜ 661b,18 **ὀδόντες ἐπαλλάσσοντες** (ἐναλλὰξ ἐμπίπτοντες εἰς τὰ διαστήματα ἀλλήλων)· ‖ ὁμ.κ. ἐπὶ φύλλων : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,10 (ἀμφ.)· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Γαλ.6,112 **ἐπαλλασσόμεναι συζυγίας ἀποτελοῦσιν ἐννέα**· ‖ **ἐπαλλάσσω τοὺς ὀδόντας** ἔχω τοὺς ὀδόντας ἐπαλλάσσοντας : Ἀριστλ. ΖΙ 501a,18 **καρχαρόδοντά ἐστι ὅσα ἐπαλλάττει τοὺς ὀδόντας τοὺς ὀξεῖς**· **3**) μέσ. διασταυροῦμαι : Ξεν.Ἱππαρχ.3,3 **οὐδὲ δόρατα μὴν παραλείψω ὡς ἥκιστα ἂν ἀλλήλοις ἐπαλλάττοιτο,** Πλούτ.Λουκ.21, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7 (νεῦρα) **ἀλλήλοισι ἐπαλλαξάμενα εἰς χιασμὸν σχήματος**· ‖ φρ. **πούς ἐπαλλαχθεὶς ποδὶ** πούς προταθεὶς πέραν τοῦ ποδὸς τοῦ ἀντιπάλου, ὥστε νὰ διασταυρώνεται πρὸς αὐτόν: Εὐρ.Ἡρακλ.836· **4**) παθ. μτφ. ἐπὶ λόγων, διαστρέφομαι, παρερμηνεύομαι : Ξεν.Ἀπομν.3,8,1 **ὁ Σωκράτης ἀπεκρίνατο οὐχ ὥσπερ οἱ φυλαττόμενοι μή πῃ ὁ λόγος ἐπαλλαχθῇ**· **5**) παραλλάσσω πως, πλησιάζω, συγγενεύω (ἐπὶ διαφόρων τάξεων, εἰδῶν) : Ἀριστλ.ΖΓ 733a,27 **ἐπ- ἀλλήλοις,** αὐτ.ΖΙ 501a,22 **ἡ φώκη ἐπαλλάσσει τῷ γένει τῶν ἰχθύων,** Θεόφρ.1,3,2· ‖ ἐπὶ πολιτευμάτων : Ἀριστλ.Πολιτ.1317a,2 **ταῦτα γὰρ συνδυαζόμενα ποιεῖ τὰς πολιτείας ἐπαλλάττειν**· ‖ νεώτ. λογικ. **ἐπαλλάσσουσαι ἔννοιαι** ὧν τὰ πλάτη συμπίπτουσιν ἐν μέρει, ἄ. ἐπικοινωνοῦσαι ἔννοιαι· **6**) συγχέομαι, ἀναμειγνύομαι : Ἀριστλ.ΖΓ 769b,34 **ἐπαλλάττει τὰ μόρια**· ‖ ἐναλλάσσομαι : αὐτ.Μακροβ.464b,28 **τὸ νοσώ-**

δη ἐπ· τοῖς βραχυβίοις· **7)** διαδίδομαι ἀπὸ τοῦ ἑνὸς εἰς τὸν ἄλλον : Ἀριστλ.ΖΓ 770b,6 **ἐπαλλάττει τοῦτο τὸ σύμπτωμα τοῖς τοιούτοις.**

ἐπαλληλία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἀκολουθία, ἡ τοποθέτησις δύο ἢ πλειόνων ὁμοίων πραγμάτων ἐπαλλήλως, τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο : Εὐστ.Ἰλ.11,32 **αἱ χασμῳδίαι ἤγουν αἱ τῶν φωνηέντων ἐπαλληλίαι καὶ συμπτώσεις,** ΕΜ 576,3· **2)** ἡ ἐπάλληλος χρῆσις : Γαλ.19,679 **ἐπ· τῶν φαρμάκων·** ‖ νεώτ. ἡ ἀδιάκοπος συνέχεια, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἑνὸς μετὰ τὸ ἄλλο· ‖ εἰδ. φυσ. **ἐπαλληλίας ἀρχὴ** ἡ ἀρχὴ τῆς γεν. φυσικῆς, καθ' ἣν ἐν παντὶ φαινομένῳ ἡ ἀλλαγὴ καταστάσεως συστήματος ἕκαστον αἴτιον ἐπιφέρει τὸ ἀντίστοιχόν του ἀποτέλεσμα ἀνεξαρτήτως τῆς τυχὸν συγχρόνου συνυπάρξεως καὶ ἄ.αἰτίων.

ἐπάλληλος-ον κ. -η-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀλλεπάλληλος, ἐν συνεχεῖ τάξει, σειρᾷ : Πολύβ.2,69,9 **χρησάμενοι τῷ τῆς ἐπαλλήλου φάλαγγος ἰδιώματι,** Ἰώσ.ΠΙ 3,6,6, Διόδ.Σ 74,10 **θυρίδας πέριξ ἐπαλλήλους,** Φίλ.2,208 **ἐπάλληλοι γυμνασίαι,** Μηναῖ.8,1 Ὄρθρ.Ἰδιόμ. **ἐπαλλήλοις τιμωρίαις·** ‖ **ἐπάλληλοι πληγαὶ** αἱ καταφερόμεναι ταχέως ἡ μὲν κατόπιν τῆς δέ : Ἀλκίφρ.3,6· **2)** συνεχής, ἀδιάκοπος : Ἡρωδιον.2,7,6 **διαγγελθείσης.. τῆς ἐπαλλήλου ἐν ταῖς συνόδοις βοῆς,** Ἐπιγρ. **ἐπάλληλοι δαπάναι·** **3)** γραμμ. **τὸ ἐπάλληλον τῶν δύο εὐθειῶν** ἡ συνεκφορὰ δύο ὀνομαστικῶν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.179,13· **4)** ὁ κατ' ἐναλλαγήν, ἀμοιβαίως ἐνεργῶν : Σοφ.Ἀντ.57 **μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν** (διὰ χειρῶν ἀλλήλων, δ. γρ. ἐπ' ἀλλήλοιν)· **5)** ἐπὶ ὁμοίων ἀντικειμένων, ὁ κείμενος ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ δέ : Λογγῖν.41,3 **ὡσανεὶ γόμφοις τισὶν ἐπαλλήλοις κατ' ἐγκοπὰς καὶ σκληρότητας ἐπισυνδεδεμένα·** **6)** νεώτ. λογ. **ἐπάλληλοι ἔννοιαι** αἱ ἔχουσαι τὸ αὐτὸ πλάτος, αἱ ἰσοπλατεῖς βλ.λ.

ἐπαλληλότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἐπαλληλία : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.257,5.

ἐπαλλήλως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀλλεπαλλήλως, κατ' ἐπανάληψιν : Διοσκ.1,115,5 **φυτὸν γάρ ἐστι καρποφοροῦν δι' ὅλου τοῦ ἔτους ἐπαλλήλως·** ‖ ὁμ. ρητορ. : Ἀλέξ.Ρητ.2,2 **ἐπαλλήλως ῥῆμα ἐπιτιθέναι·** **2)** ὁ κείμενος ὁ μὲν ἐπὶ τοῦ ἄλλου ἢ κατὰ πρόσωπον : Ἀθήν.10,456Ε **εἰκῇ κείμενον καὶ ἐπαλλήλως ἔχοντα τὰ ἔμπροσθεν·** **3)** ἐν ἐναλλασσούσῃ ἀκολουθίᾳ : Φίλ.1,397.

ἐπαλλόκαρπος-ον δ. ἀνάγν. τοῦ ἐπαλλόκαυλος βλ.λ., ἐπὶ φυτῶν, ὁ φέρων καρπὸν ἐπὶ ἄ. δένδρου.

ἐπαλλόκαυλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ στηριζόμενος ἐπὶ τοῦ καυλοῦ ἑτέρου φυτοῦ : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,9.

ἐπάλλυδις ἐπίρρ. μτγν. ἄλλυδις βλ.λ., ἄλλοσε, εἰς ἄλλο μέρος : Χρησμ.Σιβ.10,97.

ἐπάλμενος μτχ. ἀορ. τοῦ ἐφάλλομαι βλ.λ.

ἐπάλξιον (τὸ) Ἐπιγρ. μικρὰ ἔπαλξις.

ἔπαλξις-εως (ἡ) (ἐπαλέξω) ἀμυντικὸν κατασκεύασμα, εἰδ. θωράκιον τείχους : Ἰλ.Μ 381 **ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν·** **2)** κ. νεώτ., συνήθ. κτ. πληθ. τὸ ἀνώτερον μέρος τοῦ τείχους, φέρον κατὰ διαστήματα θυρίδας, δι' ὧν ἔβαλλον οἱ ἀμυνόμενοι· ΑΒ 243,15 « ἐπάλξεις· ἐξοχαὶ τειχῶν, προμαχῶνες» : Ἰλ.Μ 263 **ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,** Ἡρ.9,7 **ἅμα δὲ τὸ τεῖχός σφι, τὸ ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐτείχεον, καὶ δὴ ἐπάλξις ἐλάμβανε,** Αἰσχ.Ἑπτ.30 **ἔς τ' ἐπάλξεις καὶ πύλας πυργωμάτων ὁρμᾶσθε πάντες,** Εὐρ.Φοίν.1158, Θουκ.4,69 **καὶ αἱ οἰκίαι τοῦ προαστίου ἐπάλξεις λαμβάνουσαι αὐταὶ ὑπῆρχον ἔρυμα·** ‖ κ. κτ. ἑν. : Μηναῖ.1,8 Ἑσπερ.Στιχ.Προσ. **ἔπαλξιν ὥσπερ τὴν σὴν προβαλλόμενος στερέμνιον ἄσκησιν·** ‖ **οἱ παρ' ἔπαλξιν** οἱ ὑπερασπισταὶ τείχους : Θουκ. 2,13 **τῶν παρ' ἔπαλξιν ἑξακισχιλίων·** **3)** μτφ. προστασία, ὑπεράσπισις, βοήθεια : Αἰσχ.Ἀγ.381, Εὐρ.Ὀρ.1203 **τήνδ' ἡμῖν ἔχω σωτηρίας ἔπαλξιν·** **4)** δικαστήριον τῶν φονικῶν· ΕΜ 353,26.

ἐπαλξίτης λίθος ΕΜ 353,28 « ὁ ἐπάνω τῆς ἐπάλξεως ».

ἔπαληνος-ον ἡδύς, εὐχάριστος : Πίνδ.Π 8,120 **νόστος . . ἔπαληνος.**

ἐπᾶλτο γ' ἑν. ἀόρ. τοῦ ἐφάλλομαι βλ.λ.,ἄ.ἔπαλτο.

ἐπαλφιτῶ-όω μτγν. ῥίπτω εἰς τὸν οἶνον ἄλφιτα : Ἀθήν.10,432Β (πιθ.) **Σέλευκος ἐπηλφίτωσε.**

ἐπᾱλωστής-οῦ (ὁ) (ἀλοάω) ὁ δι' ὑποζυγίων ἀλωνίζων, ἀλωνιστής : Ξεν.Οἰκ.18,5.

ἐπαμαξεύω ἰων. ἀντὶ ἐφαμαξεύω διέρχομαι ἐφ' ἁμάξης· ‖ παθ. ἐπὶ τῆς γῆς, φέρω ἴχνη τροχῶν ἁμάξης : Σοφ.Ἀντ.251 **γῆ . . ἀρρὼξ οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν.**

ἐπαμαυρῶ-όω λεξ. ἀμαυρώνω, ἔτι μᾶλλον.

ἐπαμβαίνω ποι. ἐπαναβαίνω : Ὀππ.Ἁλ.3,638.

ἐπαμβᾰτήρ-ῆρος (ὁ) ποι. ἐπὶ λεπρωδῶν ἐξανθημάτων, ὁ ἀναβαίνων ἐπί τινας, ὁ προβάλλων : Αἰσχ.Χο.280 **νόσους σαρκῶν ἐπαμβατῆρας.**

ἐπαμβλήδην Ἡσ. « ἀναβαλλόμενος, ἀνακρουόμενος»· προβλ. ἐπαναβληδόν.

ἐπαμβλύνω δ. ἀνάγν. ἀμβλύνω ἐν Ἀρτεμ.3,38.

ἐπαμείβω (ἀμείβω) κ. νεώτ. ἀνταλλάσσω : Ἰλ. Ζ 230 **τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν,** Ὀρφ. Ἀργ.420 **ὡς ἐπάμειψε φύσεις·** **2)** μέσ. ἔρχομαι, χωρῶ κατόπιν τινός : Ἰλ.Ζ 339 **νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας,** Ἀρχιλ.9,9 **ἐξαῦτις δ' ἑτέρους ἐπαμείψεται·** **3)** νεώτ. φρ. **ἐπαμειβόμενον ἔπαθλον** ἔπαθλον, τὸ ὁποῖον ὁ νικητὴς ἀθλητὴς ἢ σύλλογος δὲν δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ πέρα μιᾶς ἀγωνιστικῆς περιόδου, παραδίδων ταῦτο ὅπως ὁμοιοτρόπως δοθῇ εἰς τὸν νικητὴν κατὰ τοὺς ἀμέσως ἑπομένους ἀγῶνας.

ἐπαμεριμνῶ-έω μτγν. ἐπαναπαύομαι, ἐφησυχάζω : Βασίλ.3,124D **μὴ ἐπ· τοῖς προβεβιωμένοις.**

ἐπαμέριος-ον ἐπάμερος βλ.λ. : Πίνδ.ἀπ.182.

ἐπάμερον Ἐπιγρ. αὐθημερόν.

ἐπᾱ́μερος-ον δωρ. κ. αἰολ. ἀντὶ ἐφήμερος βλ.λ. : Πίνδ.Π 8,95 **ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ' οὔ τις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος,** Θεόκρ.30,31 **φύλλον ἐπ-.**

ἐπαμέτραιον Ἡσ. « μέτρον τι παρὰ Κνιδίοις».

ἐπαμηχανῶ-έω μσν. ἀμηχανῶ διά τι : Παχυμ. Γ 436C **βασιλεὺς ἐπαμηχανῶν τοῖς φημιζομένοις.**

ἐπαμμένος ἰων. ἀντὶ ἐφημμένος μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐφάπτω βλ.λ.

ἐπαμμένω ποι. ἀντὶ τοῦ ἐπαναμένω, περιμένω ἐπὶ πλέον : Αἰσχ.Πρ.605 **ἀλλά μοι τορῶς τεκμήριον ὅ,τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν.**

ἐπαμμώνω νεώτ. ἐπὶ τῶν σιδηρουργῶν, ῥίπτω λεπτὴν ἄμμον ἐπὶ τοῦ πεπυρακτωμένου σιδήρου.

ἐπᾱμοιβᾰδίς ἐπίρρ. (ἐπαμείβω) ἀμοιβαίως : Ὀδ.Ε 481 **ὡς ἄρα πυκνοὶ ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς·** ‖ ἐναλλάξ : Ἀπολλ.Ρ 4,1030.

ἐπαμοιβαδόν Ἡσ. « ἐναλλάξ ».

ἐπαμοιβαῖος μσν. ἐπαμοίβιμος βλ.λ.

ἐπαμοίβημα-ατος (τὸ) δ. γρ. ἐν Ὑμν.Ἑρμ.516 ἡ συναλλαγή.

ἐπαμοίβιμος-ον ὁ ἀνταλλακτικός· δθ. **ἐπ· ἔργα** ἔργα ἐμπορικῆς συναλλαγῆς : Ὑμν.Ἑρμ.516.

ἐπαμοίβιος-ον δ. ἀνάγν. τοῦ ἐπαμοίβιμος βλ.λ.

ἐπαμοιβός-όν (ἀμείβω) ἐπὶ κεράμων στέγης, ὁ κείμενος ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου : Ἀπολλ.Ρ 2,1076.

ἐπαμπέχω μτγν., μέλλ. **ἐπαμφέξω** ἐπικαλύπτω, μτφ. : Πλούτ.Ὀθ.5 **ὕβρει δὲ καὶ κόμπῳ ἐπαμπέχειν ἐβούλοντο·** κ. παθ. : Πλούτ.Σερτ.10 **φύσις λογισμῷ ἐπαμπεχομένη·** ‖ μέσ. καλύπτω ἐμαυτόν, καλύπτομαι : Πλούτ.Ἠθ.1102C, Δίων Χ 1,206 **δέρμα ἰσχυρὸν ἐπαμπέχεται.**

ἐπαμπήγνυμι ποι. ἀντὶ ἐπαναπήγνυμι βλ.λ.

ἐπαμπίσχω ἐπαμπέχω βλ.λ., ἐπικαλύπτω : Εὐρ. Τρῳ.1148 **γῆν τῷδ' ἐπαμπισχόντες ἀροῦμεν δόρυ·**

|| ὁμ. κ. μέσ. : Φίλ.1,562 **γῆν καὶ ὕδωρ καὶ ἀέρα καὶ τὰ ἐκ τούτων ἐπαμπίσχεται..**

ἐπαμύντωρ-ορος (ὁ,ἡ) (ἐπαμύνω) βοηθός, ὑπερασπιστής : Ὀδ.Π 263 **ἐσθλὼ τοι τούτῳ γ' ἐπαμύντορε,** Ὀρφ.Λιθ.587 (θηλ.).

ἐπαμύνω (ἀμύνω) κ. μαν. βοηθῶ, ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Ζ 361 **ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσι,** Θουκ.3,14 **ἐπαμύνετε Μυτιληναίοις,** Λυσ.12,99, Μηναῖ.8,16 Συναξ. **ἐπαμῦναι καὶ βοηθῆσαι τῇ πόλει αὐτῆς·** || κ. ἀπολ. : Ἰλ.Π 540 **σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμύνειν,** Ἡρ. 9,61 **ὡρμέατο .. ἐπαμύνειν,** Θουκ.1,25· || κ. μετ' εἰδ. πρατ. : Πλάτ.Νόμ.891Β **οὐδὲν ἂν ἔδει τῶν ἐπαμυνούντων λόγων ὡς εἰσὶ θεοὶ** (τῶν παρεχόντων τεκμήρια ὅτι ὑπάρχουν θεοί).

ἐπαμφέρω ποι. ἀντὶ ἐπαναφέρω βλ.λ. : Σόλ.ἀπ.19,2.

ἐπαμφιάζω μτγν. περιβάλλω δι' ἐπενδύτου, ἐπενδύω· Ἡσ. « ἐπαμφιάζοντες· ἐπενδύαντες »· || γεν. περιβάλλω τι, καλύπτω, συγκαλύπτω : Μέν. π.Στοβ.Ἀνθολ.68,4 **μήτ' ἂν ἀτυχήσας εἰς τὰ κοινὰ τοῦ βίου ἐπαμφιάσαι τοῦτο δύναιτο χρήμασι** (δ.ἀνάγν. ἐπάμφιέσαι)· || κ. μέσ. : Ἀριστείδ. Λόγ.30 (10),18 **ἐπαμφιασαμένη.**

ἐπαμφιβάλλω μεταχειρίζομαι ἀμφιβόλους ὅρους : Γαλ 17(2),24.

ἐπαμφιέννυμι κ. μσν. ἐπενδύω, ἐπικαλύπτω, σκεπάζω : Μέν.404,5· κ. παθ. : Σαφ.ἀπ.1127,2 **ἐπημφιεσμένος πτίλον·** || κ. μέσ. ἐπενδύω ἐμαυτόν, ἐπικαλύπτομαι : Μηναῖ.8,30 Ὠδ.4 **ἐκ καμήλου δὲ τριχῶν στολὴν ἐπημφιέννυσο.**

ἐπαμφίλλογος-ον Ἐπιγρ. ὁ ὑποκείμενος εἰς ἀμφιλογίαν, εἰς ἀμφισβήτησιν.

ἐπαμφισβητῶ-έω πάπ. διαμφισβητῶ τι.

ἐπαμφίσκω Ἡσ. « ἐπαμπίσχω ».

ἐπαμφόδιος-ον (ἄμφοδος) μτγν. ἡ κοινὴ γυνή, ἡ γυναίκα τοῦ δρόμου : Λουκ.Ρητ.Διδ.24 **μητρὸς δὲ ἀκεστρίας, ἐπαμφοδίου τινός** (πιθ.).

ἐπάμφορος δίκα (ἐπαναφέρω) Ἐπιγρ. δίκη ἀναβληθεῖσα μετὰ τὴν καταδίκην μαρτύρων ἐπὶ ψευδορκίᾳ.

ἐπαμφοτερής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐπαμφοτερίζων : Φίλ.ἀπ.20Η **διχόνους καὶ ἐπαμφοτερής** (δ.ἀνάγν. ἐπαμφοτεριστής).

ἐπαμφοτεριζόντως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον ἐπαμφοτερίζοντα, διφορούμενον : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.854 **ἐπαμφοτεριζόντως λέλεκται καὶ πρὸς τὸ πρᾶγμα καὶ πρὸς τὸ ἀσελγές.**

ἐπαμφοτερίζω κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπαμφοτεριῶ** εἶμαι διπλοῦς· δθ. εἶμαι εὔνους καὶ πρὸς τὰς δύο μερίδας, κλίνω ὁτὲ μὲν ὑπὲρ τοῦ ἑνός, ὁτὲ δὲ ὑπὲρ τοῦ ἄλλου, παίζω διπλὸ παιγνίδι, εἶμαι διπρόσωπος : Φερεκρ.19, Θουκ.8,85 **ἔμελλε τὸν Τισσαφέρνη ἀποφαίνειν.. ἐπαμφοτερίζοντα,-κρατεῖ στάσιν ἐπαμφοτερίζουσαν·** || ἀμφιταλαντεύομαι, ἀμφιρρέπω μεταξὺ δύο φρονημάτων : Πλάτ.Φαῖδρ.257Β **ὁ ἐραστὴς ὅδε μηκέτι ἐπαμφοτερίζῃ καθάπερ νῦν,** Φίλ.2,170 **ἐπαμφ- τὴν γνώμην,** Πλούτ.Μάρ.40 **ἐπαμφ- τοῖς λογισμοῖς·** **2**) ἐπὶ λόγων, ἐκφράσεων, ἐπιδέχομαι διπλῆν ἑρμηνείαν, διττῶς ἐκλαμβάνομαι, εἶμαι ἀμφίβολος : Ἰσοκρ.12,240 **λόγους ἀμφιβόλους καὶ .. ἐπαμφοτερίζειν δυναμένους,** Λουκ.Θε.Δ 16,1· **3**) ἐπὶ πυρετοῦ, μετέχω δύο μορφῶν : Γαλ.10,749· **4**) ἐπὶ φωνηέντων, δύναμαι νὰ ληφθῶ καὶ ὡς βραχὺ καὶ ὡς μακρόν : Ἀριστείδ.Κ 1,20· **5**) ὁμοιάζω κατὰ τὴν φύσιν πρὸς δύο τινά : Ἀριστλ.ΖΜ 697a,1 **καὶ αἱ φῶκαι δὲ καὶ αἱ νυκτερίδες διὰ τὸ ἐπαμφοτερίζειν αἱ μὲν τοῖς ἐνύδροις καὶ πεζοῖς·** || δθ. ἀπολ. ἔχω διπλῆν φύσιν : αὐτ.ΖΙ 589a,21 **ἅπερ ἔοικεν ἐπαμφοτερίζειν μόνα τῶν ζῴων· καὶ γὰρ ὡς πεζὰ καὶ ὡς ἔνυδρά τις ἂν θείη·** **6**) ἐπαρκῶ εἰς ἀμφότερα : ΖΓ 777a,16.

ἐπαμφοτερισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπαμφοτερίζειν, τὸ ταλαντεύεσθαι, ὁ δισταγμός : Φίλ.1,409 **ἐνδοιασμὸς καὶ ἐπαμφοτερισμός·** **2**) ἀβεβαιότης, τὸ ἄδηλον τοῦ γένους, συγγενείας : αὐτ.2,200 **ἐπαμφοτερισμὸς τῶν τέκνων.**

ἐπαμφοτεριστής (ὁ) μτγν. ὁ διστάζων, ὁ ἀμφιταλαντευόμενος : Φίλ.1,459.

ἐπαμφότερος-ον μτγν. ἀμφίβολος, ἐπιδεκτικὸς διπλῆς ἑρμηνείας : Φιλόστρ.Σοφ.1,25,10.

ἐπαμφοτέρως μτγν. κατὰ τρόπον ἢ μετὰ διπλῆς ἑρμηνείας : Φιλόστρ.Σοφ.21,5.

ἐπαμῶμαι-άομαι, μέλλ. **ἐπαμήσομαι** ἐπισωρεύω τι δι' ἐμαυτὸν συνάγων ἐκ τοῦ ἐδάφους : Ὀδ.Ε 482 **εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσί,** Θέογν.428 **γῆν ἐπαμησάμενον,** Πολύαιν.2,1,23· || ὁμ. **ἐπαμῶμαί τινί τι ἤ τι εἴς τινα ἢ εἴς τι** : Πλούτ. Ἠθ.982Β, Παρφ.Αἰσχ.4,9· **2**) μτφ. συγκαλῶ, συναθροίζω : Νικ.Χων. ἐν Σάθ 1,111· **3**) μτγν. ἐν τῷ ἐνεργ. **ἐπαμῶ** ἐπισωρεύω τι : Διογ.Λ 6,79 **ὀλίγην κόνιν ἐπαμῆσαι·** || μετὰ γεν. πράγμ. : Ἰάμβλ.Πυθ.31,192 **γῆς οὖν ἐπαμήσαντες τοῖς πεσοῦσι·** || δ.τ. ἐφαμῶ βλ.λ.

ἐπάμων-ονος (ὁ) (ἕπομαι) ὀπάων, ὀπαδός, ἀκόλουθος, ὑπηρέτης, θεράπων : Ἀθήν.6,267C **καλοῦνται δ' οἱ δοῦλοι, ὡς μὲν Κλείταρχός φησιν ἐν ταῖς γλώσσαις,.. ἐπάμονες καὶ λάτρεις.**

ἐπάν σύνδ. μτγν. τύπος τοῦ ἐπὴν βλ.λ., ἀφοῦ, ὅταν, εὐθὺς ὡς : Ἀριστλ.Ἀθ.42,2 **ἐπὰν δὲ δοκιμασθῶσιν οἱ ἔφηβοι,** Θεόφρ.Χαρ.24,10, Πολύβ. 2,2,9, Πάπ. **δοῦναι τοῖς δεῖνα, ἐπὰν ὦσιν ἐτῶν κ, δραχμὰς χ'** **2**) μεθ' ὁριστ. ὅτε : Σχόλ.Λουκ. Περεγρ.9 **ἐπὰν ἑάλω·** **3**) μετ' εὐκτ. ἐν ᾗ περιπτώσει, ἐὰν τυχόν : Πάπ. **ἐπὰν δὲ παρασταίη τῷ τῶν ὅλων δεσπότῃ Χριστῷ.**

ἐπανα- κ. ἐπαν- (ἐπὶ - ἀνά) κ. μσν. κ. νεώτ. **α'** συνθετικὸν λέξεων σημαινουσῶν ἐπανάληψιν τῆς ἐννοίας τοῦ β' συνθετικοῦ, οἷον ἐπαναλαμβάνω, ἐπαναλέγω, ἐπανασπείρω· || εἰδ. διὰ δευτέραν φοράν, ἅπαξ ἔτι, ξανά, οἷον ἐπαναβάπτω, ἐπανεκλέγω· **2**) ὀπίσω, οἷον ἐπανακάμπτω, ἐπανέρχομαι· **3**) ἀρχ. συνήθ. πρόκειται σύμπτωσις τῆς ἐπὶ μετὰ ρ. συνθέτου μετὰ τῆς προθ. ἀνά, οἷον ἐπαναβιβάζω = ἀναβιβάζω ἐπί, ἐπανακτῶμαι = ἐπὶ - ἀνακτῶμαι.

ἐπαναβαθμός (ὁ), δ.ἀνάγν. **-ασμός** βαθμὶς κλίμακος : Πλάτ.Συμπ.211C **ἐπανιέναι, ὥσπερ ἐπαναβαθμοῖς χρώμενον.**

ἐπαναβαίνω, ποι. ἐπαμβαίνω βλ.λ., μέλλ. **ἐπαναβήσομαι** ἀναβαίνω ἐπί τινος, ἀναβαίνω ἐπί τι, ἐπάνω εἴς τι : Ἡρ.3,85, Ἀριστφ.Νεφ.1487 **κᾆπειτ' ἐπαναβὰς ἐπὶ τὸ φροντιστήριον τὸ τέγγος κατάσκαπτ',** αὐτ.Ἱππ.169· **2**) ἐπὶ ἀστέρος, ἀνέρχομαι, ἀναφαίνομαι ὑπεράνω τοῦ ὁρίζοντος : Ἀριστλ.Μετ.342b,34 **διὰ τὸ μικρὸν ἐπαναβαίνειν πολλὰς ἐκλείπει φάσεις·** **3**) ἐπὶ ζῴων, ἐπιβαίνω πρὸς ὀχείαν, δθ. ὀχεύω, βατεύω : Ἀριστλ. ΖΙ 540a,22 **ὁ δ' ἄρρην ἐπαναβαίνων ὀχεύει,** Κλέαρχ.36 **τῇ τε γὰρ περὶ τὴν Πειρήνην χαλκῇ βοΐ βοῦς ἐπανέβη·** **4**) ἐπὶ κακοῦ, ἐπανέρχομαι : Κωμ.Ἀνών.58 **τὸ γῆρας ἐπαναβάν·** **5**) βαίνω πρὸς τὰ μεσόγεια : Θουκ.7,29· **6**) προάγομαι, προβιβάζομαι : Ξεν.ΚΠ 2,1,23 **εἰς τὰς τῶν ταξιάρχων χώρας ἐπαναβήσεσθαι·** || ὁμ. ἐπὶ αἰτιῶν καὶ ἀρχῶν, ἀνέρχομαι ἀναζητῶν, ἀνερευνῶν : Ἀριστλ.Μεταφ.990a,6 **τὰς αἰτίας καὶ τὰς ἀρχὰς ἱκανὰς λέγουσιν ἐπαναβῆναι καὶ ἐπὶ τὰ ἀνωτέρω τῶν ὄντων,** αὐτ.Φυσ.257a,22· || δθ. ἀνερευνῶ τὰς ἀκροτάτας, ὑφίστας ἀρχὰς τῶν ὄντων : Πλωτῖν.3,6,1 **ἐ- ἀεὶ εἰς ἄπειρον,** αὐτ.6,9,5 **ἐπαναβεβηκότα τῇ ψυχῇ (νοῦν)·** || **ἀρχὴ ἐπαναβεβηκυῖα** ἡ ἀκροτάτη, ὑφίστη ἀρχή : Πλωτῖν. 2,9,1 **[ἀρχῆς] οὐδεὶς ἂν εὕροι ἁπλουστέραν οὐδὲ**

ἐπαναβεβηκυῖαν ἡντινοῦν· || ὁμ. σημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,174· 7) ὑπερέχω, μετὰ δοτ. ἢ γεν. : Ἀνών. ἐν Rhein.Mus.47,617.

ἐπαναβάλλω, μέλλ. ἐπαναβαλῶ ρίπτω τι ἐπί τινος, ἐν τῷ μέσ. ἐπαναβάλλομαι ρίπτω ἔνδυμά τι ἐπ' ἐμαυτοῦ, ἐπὶ τῶν ὤμων μου : Ἀριστφ.Ἐκκλ. 276 καὶ θαἰμάτια τἀνδρεῖά γ' ἅπερ ἐκλέψατε ἐπαναβάλεσθε· 2) ἐγείρω, ἀνυψῶ, ἀνασηκώνω, σηκώνω ἐπάνω : Ἀθήν.12,529Α· 3) μέσ. ἀναβάλλω, βραδύνω, καθυστερῶ ἐνέργειάν τινα : Ἡρ. 1,91 τρία γὰρ ἔτεα ἐπ- τὴν Σαρδίων ἅλωσιν.

ἐπαναβάπτω νεώτ. βάπτω πάλιν.

ἐπανάβασις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐπὶ μᾶλλον, εἰς ἀνωτέραν βαθμίδα ἀνάβασις, μτφ. : Συνέσ.Ἐπιστ. 11 τότε γνώσομαι τὴν ἱερωσύνην οὐκ ἀπόβασιν οὖσαν τῆς φιλοσοφίας ἀλλ' ἐπανάβασιν· 2) ἡ ἀναζήτησις ὑψίστων ἀρχῶν : Πλωτῖν.6,7,27· 3) ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ, ἡ διαστολή : Γαλ.7,430.

ἐπαναβασμός (ὁ) μσν. ὁ ἐπαναβαθμὸς βλ.λ.

ἐπαναβεβηκότως ἐπίρρ. μτγν. ἐν ὑψηλοτέρᾳ, πνευματικωτέρᾳ ἐννοίᾳ, πνευματικῶς : Ὠριγ.3,597, Βασίλ.1,171Α ἐπαναβεβηκότως νοῆσαι.

ἐπαναβιβάζω μτβ. τοῦ ἐπαναβαίνω ἀναβιβάζω ἐπί τινος, ἐπάνω εἴς τι : Θουκ 3,23 κλίμακας προσθέντες ἀπὸ τοῦ τείχους τοῖς πύργοις καὶ ἐπαναβιβάσαντες ἄνδρας πλείους, Δίων Κ 50,23· 2) αὐξάνω τὴν τιμήν τινος : Ἀν.Βοασσ. 5,10,8 ὅστις τολμήσει ἐνοίκιον ἐπαναβιβάσαι.

ἐπαναβιβασμός (ὁ) ἡ βαθμιαία ἀνέλιξις συλλογισμοῦ τινος : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.64Α.

ἐπαναβιῶ-όω μσν. κ. νεώτ. ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωήν : Εὐμάθ.10,401 σῶστρα θύουσιν ὡς ἐπαναβιοῦσι παισίν.

ἐπαναβίωσις-εως νεώτ. ἡ ἐπάνοδος εἰς τὴν ζωήν, ἀνάστασις : ἡ ἐπαναβίωσις τοῦ Λαζάρου.

ἐπαναβλαστάνω μτγν. ἀναβλαστάνω ἐπί τινος, ἐπάνω εἴς τι, μετὰ δοτ. : Χοιροβ. ἐν Ἀν.Κρ. 2,198 τοῖς λίθοις καὶ πέτραις ἐπαναβλαστάνειν.

ἐπαναβλέπω νεώτ. βλέπω πάλιν, ξαναβλέπω.

ἐπαναβληδόν ἐπίρρ. ἀναφορ. πρὸς ἐνδύματα, ριχτὰ ἐπὶ τῶν ὤμων : Ἡρ.2,81 ἐπὶ τούτοισι δὲ εἰρίνεα εἵματα λευκὰ ἐπαναβληδὸν φορέουσιν.

ἐπαναβοῶ-άω ἀνακράζω : Ἀριστφ.Πλ.292 εἶα τέκεα θαμίν' ἐπαναβοῶντες βληχώμενοί τε.

ἐπαναβράζω νεώτ. βράζω ἐκ νέου, ξαναβράζω.

ἐπαναβρέχω νεώτ. βρέχω ἐκ νέου, ξαναβρέχω.

ἐπαναγιγνώσκω κ. μσν. ἀναγινώσκω μεγαλοφώνως : Λυσ.10,18 ἐπανάγνωθι τουτουὶ τοῦ νόμου τὸ τελευταῖον, Πολύβ.31,21,10 λαβὼν ὁ Δημήτριος ἐπανέγνω, Πάπ. ἐπανέγνων αὐτῷ τὴν ἔντευξιν· κ. παθ. : Δημ.81 τοῦ ψηφίσματος ἐπαναγιγνωσκομένου· 2) ἀναγινώσκω ἐξ ἀρχῆς μέχρι τέλους : Πάπ. τὰς συγγραφὰς ἐπαναγιγνώσκων.

ἐπαναγκάζω ἀναγκάζω διὰ τῆς βίας, μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Πρ.671 ἐπηνάγκαζέ νιν Διὸς χαλινὸς πρὸς βίαν πράσσειν τάδε, Ἀριστφ.Ὄρν. 1083, Πάπ.· κ. παθ. : Ἀριστφ.Πλ.525 αὐτὸς ἀροῦν ἐπαναγκασθεὶς καὶ σκάπτειν τἄλλα τε μοχθεῖν ὀδυνηρότερον τρίψεις βίοτον, Πάπ. ἐπιδίδωμι ἀξιῶν αὐτοὺς ἐπαναγκασθῆναι παρασχεῖν· || συνήθ. ἄνευ τοῦ ἀπαρφ. ὑπονοουμένου : Ἡρ. 8,130 οὐ προήϊσαν . . , οὐδ' ἐπηνάγκαζε οὐδεὶς (ἐνν. αὐτοὺς προϊέναι), Θουκ.5,31 οἱ Ἠλεῖοι ἐπηνάγκαζον (Λεπρεάτας ἀποφέρειν τὸ τάλαντον).

ἐπανάγκασμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἀναγκάζον, ἡ ἀνάγκη, ἀναγκαιότης : Νεμέσ.53.

ἐπαναγκαστής (ὁ) μτγν. σκληρὸς κύριος : Σύμμ. ΠΔ Ἰὼβ 3,18.

ἐπαναγκαστικός-ή-όν πάπ. ὁ ἔχων ἰσχύν, δύναμιν, ὥστε νὰ ἀναγκάζῃ, νὰ ἐπιβάλληται.

ἐπάναγκες (ἀνάγκη) κ. νεώτ. οὐδ. τοῦ ἀχρ. ἐπανάγκης μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ ἐστὶ κ. ἀπαρφ. ἀναγκαῖον, ἐπιβεβλημένον : Πλάτ.Νόμ.878Ε, αὐτ.Συμπ. 176Ε πίνειν ὅσον ἂν ἕκαστος βούληται, ἐπάναγκες δὲ μηδὲν εἶναι, - ἐθεωρήθη ἐπάναγκες νὰ τὸν μεταφέρουν ἀμέσως εἰς νοσοκομεῖον· 2) οὐδ. ἐπιρρ. κατ' ἀνάγκην, ἀναγκαστικῶς, ἀπαραιτήτως, ἀναποφεύκτως : Ἡρ.1,82 πρότερον ἐπάναγκες κομέοντες (ἐκ παλαιᾶς συνηθείας), Αἰσχίν.1,24 τούτοις ἐπάναγκες περὶ τῶν πραγμάτων λέγειν, Δημ.909 κελευούσης τῆς συγγραφῆς ἐπάναγκες ἐντίθεσθαι, Μέν.576, Ἐπιγρ. ἐπάναγκες βουλὴν ἀθροισάτω, Πάπ. ἅπερ ἐπάναγκες ἀποδώσω αὐτοῖς· || ἐνάρθρ. τὰ ἐπάναγκες τὰ ἀπολύτως ἀναγκαῖα : ΚΔ Πράξ.15,28 μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος πλὴν τῶν ἐπάναγκες τούτων.

ἐπάναγκος-ον Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος : Πάπ. τῶν γενομένων τῶν ἐπανάγκων· 2) ὑπόχρεως, ὑποχρεωμένος : Ἐπιγρ., Πάπ. ἐπάναγκον τὸν δεῖνα ἀποδῶναι αὐτῷ τὰς δραχμάς· 3) ὁ καταναγκαστικός, ὁ νόμῳ ἀπαιτητός : αὐτ.

ἐπαναγνωστικός-ή-όν μσν. ὁ ἐκ νέου ἐντελλόμενος : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,77 τοῦ αὐτοῦ ἐπαναγνωστικὸν εἰς τὸν πατριάρχην καὶ τὴν σύνοδον.

ἐπαναγορεύω ἀναγορεύω, διακηρύττω δημοσίᾳ, ἐν τῷ παθ. ἀπροσ. ἐπαναγορεύεται προκηρύσσεται, γίνεται προκήρυξις : Ἀριστφ.Ὄρν.1071 ἐπαναγορεύεται, ἢν ἀποκτείνῃ τις ὑμῶν Διαγόραν τὸν Μήλιον, λαμβάνειν τάλαντον.

ἐπαναγράφω μσν. ἀναγράφω ἐπί τινος.

ἐπανάγω (ἀνάγω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀνάγω ὑψηλά, ὅθ. διεγείρω, ἐξεγείρω : Ἡρ.7,160 ὀνείδεα κατιόντα ἀνθρώπῳ φιλέει ἐπανάγειν τὸν θυμόν· 2) ἀνυψῶ, ἐν τῷ μέσ. : Δημ.1391 οὐδ' ἐς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν· 3) ἄγω, φέρω, ὁδηγῶ εἰς ἀναικτὸν μέρας : Πλάτ.Νόμ.724Α τὸ δ' ἀπολειπόμενον . . οἷον πρὸς τὸ φῶς ἐπανάγειν· 4) φέρω, μεταφέρω, σύρω πρὸς τὰ ὀπίσω : Θουκ.7,3 ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν μᾶλλον, Ξεν.Ἱππ.12,13, Δημ.271 ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσ' ἐπανήγαγεν ὡς ἡμᾶς, Ἀντιφ.42· 5) γεν. ἐπαναφέρω : Πλάτ. Νόμ.949Β ἔξω τοῦ λόγου λέγοντος, τοὺς ἄρχαντας πάλιν ἐπανάγειν εἰς τὸν περὶ τοῦ πράγματος ἀεὶ λόγον, Ξεν.Ἀπομν.4,6,13, Μηναῖ.8,2 Ὠδ.9 ἐπανήγαγες ἡμᾶς ἐξ ἀγνωσίας πρὸς εὐσέβειαν· || ὅθ. ἀποκαθίστημι : Δίων Κ 37,37 τὰς αἱρέσεις τῶν ἱερέων . . αὖθις ὁ ὅμιλος ἐπανήγαγε, Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,28 ἐπ- τὸν οἶκον· κ. παθ. : αὐτ.1,2 ἐπ- τὰ ἱερά· 6) ἐπαναφέρω ὑπόθεσιν εἴς τινα, ὅπως ἀποφασίσῃ περὶ αὐτῆς : Πλάτ.Νόμ.846Β τὰ δὲ αὖ τῶν ἀρχόντων ἀδικήματα εἰς τὰ κοινὰ δικαστήρια ἐπανάγειν τὸν βουλόμενον· κ. παθ.: Ἀριστλ.Πολιτ.1298b,37 ἐπαναγέσθω πάλιν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας· 7) ἀναφέρω εὐγνωμόνως, εὐγνωμονῶ τινα, μετὰ δοτ. : Πάπ. τῷ Διὶ ἐπαν-· 8) ἐ- ἐπί τι συνεπάγομαι, ἄγω εἴς τι : Ἐπίκ.Δόξ.26, 30· 9) ἀποσύρομαι, ὑποχωρῶ : Ξεν.ΚΠ 4,13 αὐτός τε γὰρ ἐπανῆγε καὶ τοῖς ἄλλοις μάλα ἐπισπερχῶς παρηγγύα· || ὑποστρέφω, ἐπανέρχομαι ἐπί τι : Πολύβ.3,5,9 μνημονεύοντας τῆς προθέσεως ἐπαναγαγεῖν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν τῆς αὐτῶν ὑποθέσεως, Ἰουλ.Λόγ.7,226C ἐπ- ὅθεν ἐξέβην· || κ. μτφ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.26,28 ἐ- ἀπὸ δικαιοσύνης εἰς ἁμαρτίαν· || ἐπανάγω ἐπὶ Ὕψιστον ἐπανέρχομαι εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν, στοῦ Θεοῦ τὸ δρόμο : ΠΔΣοφ.Σειρ 17,26· || ἐπανάγω τῷ σώματι ἀνακτῶμαι τὴν ὑγείαν μου, ἀναλαμβάνω δυνάμεις : Ἀπολλ.Περγ.Κων.1 Προοίμ.· 10) ἀπομακρύνομαι ἐκ τῆς ξηρᾶς πρὸς τὴν θάλασσαν : Ξεν.Ἑλλην.6,2,28 ἐπανήγαγεν ἂν τὸ κέρας ἀπὸ τῆς γῆς κατὰ ταῦτα τὰ χωρία· || κ. ἀπολ. : ΚΔ Λουκ.5,3 ἐμβὰς δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ Σίμωνος, ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς γῆς ἐπανα-

γαγεῖν **ὀλίγον**· || μέσ. ἀνάγομαι εἰς τὸ πέλαγος ἐναντίον τινός, μετὰ δοτ. ἢ ἔμπροθ. αἰτ. (**ἐπί τινα**): Ἡρ.9,98 **οὐδεὶς ἐφαίνετό σφι ἐπαναγόμενας**, Ξεν.Ἑλλ.1,6,38 **ἐπανήχθησαν ἐπὶ τὴν Χίον** (δ.γρ. εἰς τὴν Χίον)· || κ. ἀπολ.: Ἡρ.7,194 **ἐπαναχθέντες εὐπετέως σφέας εἷλον**, Ξεν.Ἑλλ. 2,1,24 **καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐπανήγοντο**· || κ. μετὰ δοτ. τοῦ ὀργάνου : Θουκ.8,42 **ἐπανάγονται .. ἐλάσσοσιν ἢ ταῖς εἴκοσι ναυσὶ** (μὲ τὰ πλοῖα)· **11**) ὁμ. μέσ. ἀναπλέω ποταμόν : Πάπ. **ἐ- τὸν Νεῖλον**· **12**) παθ. ἐπὶ πλεόντων, ἐπαναφέρομαι πρός τινα θέσιν ὑπὸ τῶν ἀνέμων : Ἡρ.4,103 θύουσι **μὲν τῇ παρθένῳ .. τοὺς ἂν λάβωσι Ἑλλήνων ἐπαναχθέντας τρόπῳ τοιῷδε** (δ.γρ. -έντες).

ἐπαναγωγή (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπανάγειν ἐπί τινα, ἡ διὰ πολεμικῶν πλοίων ἐπίθεσις ἐναντίον τινός : Θουκ.7,34 **διὰ τὴν τῶν Κορινθίων οὐκέτι ἐπαναγωγήν, διεκρίθησαν ἀπ' ἀλλήλων**, Ἐπιγρ.· **2**) ἡ ἔξαρσις, ἡ ἀνύψωσις : Πλάτ.Πολ.532C **ταύτην ἔχει τὴν δύναμιν καὶ ἐπαναγωγὴν τοῦ βελτίστου ἐν ψυχῇ πρὸς τὴν τοῦ ἀρίστου .. θέαν**· || ἡ ἀποκατάστασις τοῦ ἀνθρώπου : Ἰουστ.1,35 **γενόμενος ἄνθρωπος ταῦτα ἡμᾶς ἐδίδαξεν ἐπ' .. ἐπαναγωγῇ τοῦ ἀνθρωπείου γένους**· **3**) ρητ. ἡ ἐπιστροφὴ εἰς τὸ κύριον θέμα : Κορναῦτ.Ρητ. 397ΙΙ· || νεώτ. γεν. ἡ ἐπιστροφή, ἡ ἐπάνοδος.

ἐπανᾰγωγός-όν μτγν. ὁ ἐπανάγων, ὁ φέρων ὀπίσω, ὁ τοῦ νόστου : Δίων Κ 54,10 **Τύχῃ τε ἐπαν-**.

ἐπαναδέρω ἀναδέρω, ἀναξέω, ἐκδέρω, εἰδ. ἀναφορ. πρὸς τὸ κρανίον, ἀπασκυθίζω : Ἱππ.Ὀφ. 8 **κατὰ τὸ βρέγμα ἐπαναδείραντα**.

ἐπαναδέω μσν. ἐκ νέου ἀναδέω τι, ἀναδένω.

ἐπαναδίδω νεώτ. δίδω πάλιν, ξαναδίνω.

ἐπαναδίδωμι, νεώτ. **ἐπαναδίδω**, ἐπιδίδωμι, αὐξάνομαι ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον : Ἱππ.Ἐπιδ.1,25 **ἐπαναδιδοῖ δὲ** (ὁ πυρετός) .. **καθ' ἡμέρην ἑκάστην**.

ἐπαναδιπλάζω κ. μσν., ποι. **ἐπανδιπλάζω** ἐρωτῶ πάλιν, ξαναρωτῶ : Αἰσχ.Πρ.817 **τῶν δ' εἴ τί σοι ψελλόν τε καὶ δυσεύρετον ἐπανδίπλαζε καὶ σαφῶς ἐκμάνθανε**, Εὐστ.Πον.316,59.

ἐπαναδιπλᾰσιασμός (ὁ) ΕΜ κ.σχόλ. ὁ ἀναδιπλασιασμὸς βλ.λ. : ΕΜ 605,17 **ἐπαναδιπλασιασμῷ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου**· **2**) ἐπανάληψις : Ἡλί. Πορφ.20,22.·

ἐπαναδιπλῶ-όω κ. νεώτ. ἐπαναλαμβάνω **ἐκ νέου** : Ἀριστλ.Πρ.910b,25, Γαλ.15,879· κ. παθ. : αὐτ. Μεταφ.1003b,28 **οὐχ ἕτερόν τι δηλοῖ κατὰ τὴν λέξιν ἐπαναδιπλούμενον τὸ εἷς ἐστιν ἄνθρωπος καὶ ἔστιν ἄνθρωπος**.

ἐπαναδίπλωμα-ατος **ἡ** πτυχή : Ἀριστλ.ΖΙ 506b,14.

ἐπαναδίπλωσις-εως (ἡ) ἀναδίπλωσις, τὸ δίπλωμα : Ἀριστλ.ΖΙ 507b,30 **διαφέρει δὲ καὶ ἡ τῶν ἐντέρων φύσις τῷ μεγέθει καὶ ταῖς ἐπαναδιπλώσεσιν**· || ὁμ. ἐπὶ τῶν σπερματικῶν ἀδένων : Ἀριστλ.ΖΓ 717a,33· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ **δέρματος**: Λεωνίδ. π.Ἀετ.15,15· **2**) ἐπανάληψις : Ἀριστλ.ΑΠρ.49a,26· **3**) εἰδ. ρητ. τὸ σχῆμα, καθ' ὃ ἡ αὐτὴ λέξις τίθεται καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ καὶ ἐν τῷ τέλει φράσεώς τινος, ἄ. ἀναστραφή : Τιβέρ.25· **4**) εἰδ. ἰατρ. συνδυασμὸς **δύο** εἰδῶν πυρετοῦ : Γαλ.7,443.

ἐπανάδοσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἀπόδοσις, ἡ ἐπιστροφὴ δοθέντος : Ἰουστιν.Νεαρ.97,5.

ἐπαναδρᾰμεῖν ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἐπανατρέχω βλ.λ.

ἐπαναζεύγνυμι Ἡσ. κ. μσν., ἄ. **ἐπαναζευγνύω**, ἐπανέρχομαι· πρβλ. Ἡσ. : Κίνναμ.3Α **ἐς Βυζάντιον ἐπανέζευξε**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,95.

ἐπανάζευξις-εως (ἡ) σχόλ. κ. μσν. ἡ ἐπάνοδος : Ἀσκληπ.Μεταφ.399,19,Θεοφύλ.Σ 6,3 **τὴν ἐπανάζευξιν τῆς βασιλέως ἐκδημίας**.

ἐπαναζητῶ-έω νεώτ. ζητῶ πάλιν.

ἐπαναζῶ-ώω μτγν. κ. νεώτ. ἀναβιῶ, ἀναζῶ, ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωήν : Ἑρμιππ.Ἀστρολ.42.

ἐπαναζώννυμαι μτγν. ζώννυμαι, φορῶ : Φίλ. 2,479 **χιτῶνας ἐκλεύκους ἐπαναζωσάμενοι**.

ἐπαναθαρρῶ-έω μτγν. ἀναθαρρῶ, ἀναλαμβάνω θάρρος, ἐμψυχοῦμαι, ἀπολ. ἢ **ἐπί τινι** : Ὀνήσανδρ. 33,5 **οἱ μὲν γὰρ παίοντες ἐπανεθάρρησαν**, αὐτ. 14,4 **ἐπαναθαρρεῖ ἐπὶ τούτοις ὁ στρατός**.

ἐπαναθεματίζω μσν. ἀναθεματίζω προσέτι : Πετρ.Σικ.Ἱστ.Μανιχ.6,20.

ἐπαναθερμαίνω θερμαίνω πάλιν, ξαναζεσταίνω, παθ. : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26 **ἄκρεα πάντοθεν ψυχρά, καὶ οὐκέτι ἐπαναθερμαινόμενα**.

ἐπανάθεσις-εως (ἡ) νεώτ. **τὸ ἐπαναθέτειν, ἡ ἐκ** νέου ἀνάθεσις.

ἐπαναθέτω νεώτ. θέτω, τοποθετῶ, ἐπαναφέρω τι εἰς τὴν θέσιν του· **2**) ἀναθέτω **ἐκ νέου**.

ἐπαναθέω μτγν. ἐπανατρέχω, τρέχω πάλιν πρὸς τὰ ἄνω, μετὰ δοτ. ἢ ἀπολ. : Ὀνήσανδρ.18 **ῥᾷστα τοῖς ἄντεσιν ἐπαναθέουσιν**, αὐτ.6,1.

ἐπαναθεῶμαι-άομαι θεῶμαι ἐκ νέου, διακριβῶ: Ξεν.ΚΠ.5,4,11 **σὲ ἐπαναθεασάμενος ᾖα ὁποῖός τίς ποτε φαίνῃ ἰδεῖν ὁ τοιαύτην ψυχὴν ἔχων**.

ἐπανάθημα-ατος (τό) μτγν. τὸ ἐπανατιθέμενον ἐπί τινος, ἡ ἐπὶ τῶν θεμελίων τιθεμένη οἰκοδομικὴ ὕλη, μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,660 **καλάμη δὲ τὰ τῶν αἱρέσεων ἐπαναθήματα**.

ἐπαναθροίζω σχόλ. ἀθροίζω, συγκεντρώνω ἐναντίον τινός, μέσ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.713 **τὰ συμμαχικὸν ἐπανήθροιστο ἐν Κορίνθῳ**.

ἐπαναίρεσις-εως (ἡ) μτγν. φόνος, ὄλεθρος, καταστροφή : Πολύβ.5,55,4 **παραδοῦναι καιροὺς αὐτῷ πρὸς ἐπαναίρεσιν**, Νεχέφ. Κατ. Ἀστρλ.Κ 7,140 **μεγάλαι ἀνθρώπων ἐπαναιρέσεις**.

ἐπαναίρω ἀνυψῶ, ἐγείρω πρὸς τὰ ἄνω, σηκώνω ψηλά : Ξεν.Κυν.6,23 **ἐπαναίρουσαι τὰς κεφαλὰς**· κ. παθ. ἀνεγείρομαι, σηκώνομαι ἀπάνω : Ἀριστφ. Ἱππ.784 **ἐπαναίρου, κᾆτα καθίζου μαλακῶς**· || ὁμ. κ. μέσ. ἐγείρω, ὑψῶ ἄνω, σηκώνω ψηλά, ἰδ. ὅπως πλήξω : Θουκ.8,84 **ἐπανήρατο τὴν βακτηρίαν**· || ὁμ. μέσ. κ. ἀλληλοπαθῶς : Σοφ.ΟΚ **κἀπαναίρονται δόρυ** (διορθ. ἀντὶ κἀπαναραῦνται).

ἐπαναιρῶ-έω (αἱρῶ) κ. μσν. ἐκποδὼν ποιοῦμαι, φονεύω τινά, τὸν βγάζω ἀπ' τὴ μέση, τὸν ξεμπερδεύω : Διόδ.Σ 19,51 **ἐπανεῖλε τὸν ἄνδρα διὰ τῶν Κρατεύα συγγενῶν**· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Πολύβ.2,19,9 **παρασπονδήσαντες ἐπανείλοντο τοὺς πρέσβεις**· || ὁμ. κ. μετὰ δοτ. ὀργάν. : αὐτ.8,14,2 **τὸν γὰρ πρεσβύτερον Ἄρατον .. ἐπανείλετο φαρμάκῳ**· κ. παθ. : Πάπ. **ἐπανήρηται φαρμάκῳ**· || ἀναιρῶ, φονεύω τινὰ κατόπιν **ἢ** ὁμοῦ **μετά** τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,15,αὐτ.26 **μετὰ δὲ ἐκεῖνον ἑαυτὸν ἐπαναιρῶν**· **2**) μέσ. ἐπὶ πόλεως, κυριεύω: Πολύβ.1,10,8 **τὰς Συρακούσας ἐπανελέσθαι**· **3**) ἐπὶ πράγμ., ἀπάγω, ἀφαιρῶ, σηκώνω : Ἐπιγρ. **ἐπαναιρῶ τὰ γεῖσα**· **4**) μέσ. ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι : Πλάτ.Λύσ.219Α, Πλούτ.Ἀλκ.κ.Κοριολ. Συγκρ.2 **βαρὺν πόλεμον καὶ ἄσπονδον ἐπανῃρημένος**· || εἰδ. ἐπὶ ὑπουργήματος, ἐπαγγέλματος : Λουκ.ΔὶςΚατ.1 **πολυπράγμονα τὴν τέχνην ἐπανελόμενος ὀλίγου δεῖν τὰ ὦτα ἐκκεκώφηται**, αὐτ. Ἀπολ.4· || ὅθ. ἐπιχειρῶ : Πολύβ.9,29,8 **Ἀντίγονος ἐπανείλετο τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον**· **5**) ὁμ. μέσ. ἀνακαλῶ, ἀποσύρω : Πλούτ.ΤΓράκχ.10 **τὸν μὲν φιλάνθρωπον ἐπανείλετο νόμον**· **6**) ὁμ. μέσ. ἐπανεκλέγω, ἢ ἁπλῶς ἐκλέγω, προτιμῶ : Παρφ. Ἀπαχ 1,27,42 **τοῖς τὸν πραγματικὸν βίον ἐπανελομένοις**, Σχόλ.Ἰλ.Ω 753 **λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένος**, Μιχ.Ἀτταλ.ἐνΣάθ.1,15· **7**) ὁμ. παθ. ἐπὶ ἰατρικῆς θεραπείας, χρησιμεύω, χρησιμοποιοῦμαι : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,12· **8**) μέσ. κτῶμαι, ἀποκτῶ, κερδίζω : Βέττ.Βάλ.173,24 **ἐπαναιρεῖσθαι δόξαν**· **9**) ὁμ. μέσ. ἐπὶ κακῷ, ἐπισύρω εἰς ἐμαυτόν : Ἰουλ. Μισ.355Α **ἐπαναιρεῖσθαι ἔχθραν**· **10**) ὁμ. μέσ.

δέχομαι, λαμβάνω ὡς μερίδιον ἐν διανομῇ περιουσίας : Πάπ. **ἐκ κλήρου διαιρέσεως ἐπανειρῆσθαι.**

ἐπαναίσθητος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀνεπαίσθητος βλ.λ. : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,14.

ἐπαναισχυντῶ-έω πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἔτι μᾶλλον ἀναισχυντῶ : Πλάτ.Ἀπολ.31C | δ.γρ. ἀπαν-|.

ἐπαναιτῶ-έω Ἐπιγρ. ἀπαιτῶ ἐπὶ πλέον (ἀμφ.)

ἐπαναιώρημα-ατος (τὸ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐναιώρημα βλ.λ.

ἐπανακάθημαι νεώτ. ἐκ νέου κάθημαι.

ἐπανακαινίζω μτγν. ἀνακαινίζω, ἀνανεῶ, ἀναζωογονῶ : ΠΔ.Ἰὼβ 10,17, Φιλόδ.Ἀκαδ.4M.

ἐπανακαινῶ-όω μτγν. ἐπανακαινίζω βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Rhein. Mus.49,549.

ἐπανακαλῶ-έω κ. νεώτ. προσεπικαλοῦμαι, ἐπικαλοῦμαι ἐπὶ πλέον, πρὸς ταῖς ἄλλοις : Αἰσχ.Ἀγ. 146 **Ἰήιον ἐπανακαλέω Παιᾶνα** |διόρθ. ἀντὶ δὴ καλέω |. || κ. μσν. ἁπλῶς ἐπικαλοῦμαι : Τιμόθ. Περσ.114 **ἅμα δὲ γᾶν πατρίαν ἐπανεκαλέοντο**· **2**) ἀνακαλῶ, ἐπαναφέρω εἰς τὴν προτέραν του θέσιν, μέσ. : Ἀρρ.Ἀν.4,27,1 **ἐπανακαλέσασθαι ὡς ἐπὶ τὸ στρατόπεδον**· κ. παθ. : Ἀρετ.Χρον.Παθ. 2,13, Ἱερακλ.Χρ.Ἔπ.429M, **- ἐπανεκλήθησαν οἱ ἐπ' ἀδείᾳ διατελοῦντες ὁπλῖται.**

ἐπανακάμπτω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω, ἐμπροθέτως (**ἐπί τι, εἴς τι**) : Ἀριστλ. Πρ.916a,32 **πάλιν ἐπανακάμπτειν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ συνεχὲς ποιεῖν,** Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.8,777· || κ. νεώτ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Z1 510e,21.

ἐπανάκαμψις-εως (ἡ) μτγν. ἐπιστροφή : Ὀκελλ. 1,15,32 **οὐ γάρ ἐστιν ἐπανάκαμψις αὐταῖς (ἀνθρώποις) ἐπὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν.**

ἐπανάκειμαι εἶμαι ἐπιτεθειμένος, ἐπιβεβλημένος, εἰδ. ἐπιβάλλομαι ὡς τιμωρία : Ξεν.ΚΠ 3,3 52 **τοῖς δὲ κακοῖς ταπεινός τε καὶ ἀλγεινὸς καὶ ἀβίωτος ὁ αἰὼν ἐπανακείσεται ;**· **2**) εἶμαι προτεθειμένος, ἐπηυξημένος, πρόσθετος : Νουμήν.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,8 **κακὸν δὲ ἦν ἂν κακῷ ἐπανακείμενον ὁ Καρνεάδης τῷ Ἀρκεσιλάῳ**· **3**) Πάπ. εἰσάγομαι, καταχωρίζομαι προσέτι : **ἐπανακειμένων καὶ τῶν ἀπὸ ἐνάτου ἔτους σημανθέντων ἐπιγεγεννῆσθαι.**

ἐπανακεφαλαιοῦμαι-όομαι ἀποθ. μτγν. ἀνακεφαλαιῶ βλ.λ. : Ἑρμογ.Στάσ.3, Ὀλυμπ.Μετ.319,25.

ἐπανακεφαλαίωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἀνακεφαλαίωσις : Ἑρμογ.Στάσ.30.

ἐπανακίρναμαι μτγν. ἀναμιγνύαμαι, ἑνοῦμαι μετά τινος ἐκ νέου : Γρηγέντ. Περὶ Ἀνθρώπ.1,115C.

ἐπανακλαγγάνω ἐπὶ κυνῶν, ὑλακτῶ ἐπανειλημμένως : Ξεν.Κυν.4,5.

ἐπανάκλησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ προκαλεῖν τι, ἡ πρόκλησις, ἡ ἀντίδρασίς τινος : Ἱππ.Ἀφορ.5,21 **ψυχροῦ πολλοῦ κατάχυσις θέρμης ἐπανάκλησιν ποιέει,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,3· **2**) μτφ. ἡ ἐπαναφορά : Δαμάσκ.Ἀρχ.241 **ἡ ἐπανάκλησις τῶν ἀπορρεόντων μερῶν ἀπὸ τοῦ ὅλου εἰς αὐτὸ τὸ ὅλον**· **3**) ἡ πρὸς μεταμέλειαν ἔκκλησις : Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ. 7,429M **πρὸς τὴν ἐκ μεταμελείας αὐτῶν ἐπανάκλησιν**· **4**) διπλῆ εἰσπνοή · Ἱππ.Ἐπιδ.2,3,7.

ἐπανακλίνω κατακλίνω τινὰ ἐπάνω εἴς τι : Ἱππ. Διαίτ.37· **2**) κλίνω τὴν μίαν τῆς καρδίας βαλβῖδα πρὸς τὴν ἄλλην : αὐτ.Καρδ.10.

ἐπανακλῶ-άω μτγν. ἀντανακλῶ : Γρηγ.Νύσσ. 3,134A, Βασ.3,119C **φύσις ἐστὶ ταῖς φλογώδεσι μαρμαρυγαῖς.. πάλιν ἐπανακλᾶσθαι.**

ἐπανακοινῶ-όω ἀνακαινῶ τι : Πλάτ.Νόμ.918A.

ἐπανακομίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. κομίζω ὀπίσω, παθ.·Ἡσ. « ἐπαναχθέντα, ἐπανακομισθέντα » : Δίων Κ 40,44 **εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανακομισθῆναι,** Μηναῖ. 3,15 Ὠδ.9 **ἐπανακομίζει.. πρὸς τὴν οὐράνιον πόλιν.**

ἐπανακράζω ἀνακράζω πρός τινα ἐπανειλημμένως, εἰδ. **ἐπὶ κυνηγοῦ** : Πολυδ.5,85.

ἐπανακρέμαμαι κρέμαμαι, ἐξαρτῶμαι ἔκ τινος : Ἀριστλ.Πολιτ.1318b,38 **τὸ .. ἐπανακρέμασθαι, καὶ μὴ πᾶν ἐξεῖναι ποιεῖν ὅ τι ἂν δόξῃ.**

ἐπανακρίνω μτγν. ἀνακρίνω : Κλημέντια 338A.

ἐπανάκρουσις-εως (ἡ) σχόλ. ἡ πρὸς τὰ ὀπίσω ὤθησις.

ἐπανακρούω κ. νεώτ., ποι. **ἐπαγκρούω,** ἀνακρούω βλ.λ., ὠθῶ πρὸς τὰ ὀπίσω πλοῖον· Ἡσ. « ἐπανακροῦσαι· εἰς τοὐπίσω χωρῆσαι ἐπὶ τῶν κωπηλατούντων »· || κ. μέσ. : Ἀριστφ.Ὄρν.648 **ἀτὰρ τὸ δεῖνα δεῦρ' ἐπανάκρουσαι πάλιν** (σχόλ. «ὑπόστρεψον ἐπὶ τοὐπίσω »)· **2**) κ. **μτφ. μεταβάλλω** γνώμην : Ἰδυλλ.6 **πάλιν ἐπαγκρούων.**

ἐπανάκτησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ **νέου κτῆσις,** ἀνάκτησις ἀπολεσθέντος, ἀφαιρεθέντος.

ἐπανακτῶμαι-άομαι ἀποθ., νεώτ. **ἐπανακτῶ-άω** κτῶμαι ἐκ νέου ἀπολεσθέν τι ἢ ἀφαιρεθέν : Ἐπιγρ., **- ἐπανέκτησε τὴν περιουσίαν του**· **2**) διασῴζω τινὰ ἤ τι, μτφ. : Βίος Χρυσοστ.8,316 41 **τοὺς ἐν πελάγει.. χειμαζομένους.. ἐπανακτώμενος.**

ἐπανακύκλησις-εως (ἡ) ἡ ἐν κύκλῳ περιστροφή : Πλάτ.Τίμ.40C **περὶ τὰς τῶν κύκλων πρὸς ἑαυτοὺς ἐπανακυκλήσεις καὶ προσχωρήσεις.**

ἐπανακυκλῶ-έω ἐπανέρχομαι, εἰδ. ἐπὶ διαλειπόντων πυρετῶν : Γαλ.7,412· **2**) ἐπαναλαμβάνω : Διον.Ἀρεοπ.4,4,218C **ταῦτα μὲν οὖν ἤδη πολλάκις εἰρημένα περιττόν ἐστι τοῖς αὐτοῖς ἐπανακυκλεῖν λόγοις**· **3**) μέσ. περιστρέφομαι κατ' ἀντίθετον φοράν : Πλάτ.Πολ.617B· **4**) ὁμ. μέσ. περιστρέφομαι κύκλῳ, πέριξ : Δαμάσκ.Ἀρχ.23.

ἐπανακύπτω ἔχω, σχηματίζω κλίσιν πρὸς τὰ ἄνω : Ξεν.Ἱππ.12,13 **ἦν γάρ.. ἐπανακύπτουσαν τὴν λόγχην ἀφῇ**· **2**) ἐγείρομαι ἐναντίον τινός : Ἰώσ. ΠΙ 1,31,1· **3**) **ἐπανακύπτει λόγος** ἀνακύπτει, προβάλλεται νέον ἐπιχείρημα : Πλούτ.Ἠθ.2,725B.

ἐπαναλαμβάνω κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **ἐπαναλήψομαι,** δημ. ἀόρ. **ἐπανέλαβα** κ. **ἐπανάλαβα,** πράττω ἢ λέγω πάλιν ὅ,τι ἐγὼ ἢ ἄλλος εἶπεν ἢ ἔπραξε : Πλάτ.Γοργ.488B **ἐξ ἀρχῆς δέ μοι ἐπανάλαβε, πῶς φῂς τὸ δίκαιον ἔχειν,** Ξεν.Λακ.13,2, Ἀριστλ.Μεταφ.1035b,4 **εἴπωμεν ἐπαναλαβόντες,- διαρκῶς ἐπαναλαμβάνει τὰ αὐτά**· κ. παθ. : Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.7 **κι αὐτὴ ἡ σκηνὴ θὰ ἐπαναλαμβάνεται**· || διεξέρχομαι κείμενον ἢ βιβλίον ἢ τμῆμά τι κειμένου πρὸς ἐκμάθησιν ἢ δι' ἄλλην τινὰ αἰτίαν : **νὰ ἐπαναλάβῃς τὸ μάθημά σου**· || ἐν τῇ μτχ. ἀποδίδεται κάλλιον δι' ἐπιρρ. ἐπανειλημμένως : Πλάτ.Φαῖδρ.228A **πολλάκις ἐπαναλαμβάνων ἐκέλευεν λέγειν**· **2**) ἀναθεωρῶ, βελτιῶ : Πλάτ.Νόμ.781B **τοῦτ' οὖν ἐπαναλαβεῖν καὶ ἐπανορθώσασθαι.. βέλτιον πρὸς πόλεως εὐδαιμονίαν**· || διορθώνω, θεραπεύω : Θεόφρ.Φ Αἰτ. 3,7,8 **ὅπως ἐπαναλάβωσι τῇ τροφῇ τὴν κακοπάθειαν**· **3**) ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι, ἐπιχειρῶ.

ἐπαναλέγω μτγν. κ. νεώτ. λέγω πάλιν, ἐπαναλαμβάνω, ξαναλέγω, παθ. : Ἀλέξ.Ῥητ.1,13 **ἔστι δ' ὅτε ἐπαναλέγεται μὲν τὰ ὀνόματα, οὐκ εὐθὺς δέ.**

ἐπαναλείφω μτγν. ἐπαλείφω, ἐπιχρίω : Γαλ. 6,342 **πίτταν ἐπαναλείφουσιν** (ἐσφ.γρ. ἀντὶ **ἐπαλ-**).

ἐπαναληπτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπαναλαμβανόμενος, ὁ πολλάκις ἢ τὸ δεύτερον τελούμενος : **ἐπαναληπτικὴ ἐκλογή-ψηφοφορία**· **2**) ὁ ἐπαναλαμβάνων τι, ὁ ἐκτελῶν ἐπανάληψιν : **ἐπαναληπτικὸν μηχάνημα - ὅπλον** (τὸ δι' οὗ δύναταί τις νὰ βάλλῃ σειρὰν βολῶν δι' ἑνιαίας γομώσεως)· || γραμμ. **ἐπαναληπτικὴ ἀντωνυμία** ἡ αὐτός-ή-όν, δι' ἧς δηλοῦται προαναφερθὲν οὐσιαστικόν.

ἐπαναληπτικῶς μσν. κ. νεώτ. κατ' ἐπανάληψιν βλ.λ.2), κατὰ τρόπον ἐπαναλήψεως : Εὐστ.Ἰλ. 624,46 **ἐπαναληπτικῶς λέγει.**

ἐπανάληψις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀνάληψις, ἡ ἀνάκτησις : Γρηγ.Νύσσ.1,519C **τούτην εἰ-**

ναι τοῦ κάλλους τὴν ἐπανάληψιν τὸ πλησίον γενέσθαι τῆς τοῦ καλοῦ πηγῆς· **2)** ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπαναλαμβάνειν, ἡ ἐκ νέου ἔναρξις, διενέργεια, διεξαγωγή : ἐπανάληψις τῶν ἐργασιῶν- τῶν διαπραγματεύσεων- τῶν διακοπεισῶν σχέσεων· ‖ ἡ κατ' ἐπανάληψιν χρῆσίς τινος : ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς λέξεως - τῶν αὐτῶν σφαλμάτων - τῆς αὐτῆς μεθόδου· ‖ κατ' ἐπανάληψιν ἐπανειλημμένως, πολλάκις· ‖ εἰδ. ρητ. τὸ σχῆμα, καθ' ὃ χάριν ἐμφάσεως καὶ ἐναργείας ἐπαναλαμβάνεται ἡ αὐτὴ λέξις ἢ ἔννοια : Δημήτρ.Εὐγλωττ. 196, Ἑρμογ.Ι,4, Ἀλεξ.Ρητ.Ι,13· ‖ εἰδ. νεώτ. παιδαγωγ. ἡ ἐκ νέου ἀδρομερὴς διδασκαλία τῶν ἤδη διδαχθέντων πρὸς ἀσφαλεστέραν ἐμπέδωσιν τούτων· ‖ ὁμ. νεώτ. ἡ ἐκ νέου μελέτη σειρᾶς μαθημάτων πρὸς τελείαν τούτων ἐκμάθησιν : ἔχω τελειώσει τὰς ἐπαναλήψεις τῶν μαθηματικῶν· ‖ εἰδ. ναμ. ἐπανάληψις δίκης ἡ ἐκ νέου διεξαγωγὴ δίκης τινός, μετὰ τὴν ἀπόδειξιν ἐμφιλοχωρησάσης δικαστικῆς πλάνης κατὰ τὴν πρώτην διεξαγωγήν· **3)** ἡ ἐπαναδίπλωσις βλ.λ.4|:Γαλ.7,433.

ἐπᾰνᾰλίσκω καταναλίσκω ἐπὶ πλέον : Δημ.1219 τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀπέδωκε τῷ Ἀγνίᾳ τοῦ χρόνου οὗ ἐπανήλωσεν ὑπὲρ αὐτῶν· **2)** δαπανῶ, ἐξοδεύω ἐπιπροσθέτως, παθ. : Ἐπιγρ. τὸ ἐπαναλωθέν.

ἐπαναλογῶ-έω ἐπαναλέγω : Ἡρ.1,90 (δ.ἀνάγν. παλλιλογῶ βλ.λ.).

ἐπανάλυσις-εως (ἡ) Ἡσ. « ἀναποδισμός ».

ἐπαναλυτής-οῦ (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐπανερχόμενος.

ἐπαναλύω μτγν. κ. μσν. ἐπανέρχομαι, ξαναγυρίζω : Πάπ., Γρηγ.Νύσσ.Ι,118Β πάλιν ἐκ τοῦ κοινοῦ πρὸς τὸ καθ' ἕκαστον ἐπαναλύειν τὸ ἴδιον, Πασχ.Χρον.709,4 ἀβλαβεῖς πρὸς ἡμᾶς ἐπαναλῦσαι.

ἐπαναλωτής (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐπαναλίσκων.

ἐπαναμένω, ποι. ἐπαμμένω· περιμένω ἐπὶ πλέον : Ἡρ.8,141 ἐπανέμειναν γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι διατρίβαντες, Ἀριστφ.Ἐκκλ.790 ἐπαναμένειν, ἔπειτα διατρίβειν ἔτι· ‖ ἁπλῶς περιμένω τινά : αὐτ. Νεφ 804 ἀλλ' ἐπανάμεινόν μ' ὀλίγον εἰσελθὼν χρόνον· ‖ ἀπροσ. : Αἰσχ.Πρ.605 τορῶς τέκμηρον ὅ τι μ' ἐπαμμένει παθεῖν, Σοφ.ΟΚ 1715.

ἐπαναμιμνήσκω ἀναμιμνήσκω, ὑπενθυμίζω πάλιν : Πλάτ.Νόμ.688Α, Δημ.74· ἕκαστον ὑμῶν καίπερ ἀκριβῶς εἰδόθ' ὅμως ἐπαναμνῆσαι βούλομαι· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Μνήμ.451a,12.

ἐπανάμνησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ νέου ὑπόμνησις : Διον.Ἀλ.Ρητ.10,18 ἐπανάμνησις τῶν προαποδεδειγμένων πραγμάτων, Γρηγ.Νύσσ.Ι,291D εἰς ἐπανάμνησιν.

ἐπανανεάζω μτγν. ἐπανέρχομαι, ἐπανεμφανίζομαι ἐπηυξημένος, ὑποτροπιάζω : Γαλ.19,210.

ἐπανανεοῦμαι-όομαι μέσ. ἀνανεώνω, ἐπαναλαμβάνω : Πλάτ.Πολ.358Β ἐπανανεώσομαι τὸν Θρασυμάχου λόγον.

ἐπανανέωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἀνανέωσις, ἀναθεώρησις : Ἰουστιν.Πρασίμ.Διγέστ. τὸ τῆς ἀνανεώσεως (τῶν παλαιῶν νόμων ἔργον).

ἐπαναξιφισμός (ὁ) νεώτ. ξιφισμός, ὁ μετὰ τὴν ἀπόκρουσιν τοῦ ἀντιξιφισμοῦ ἅπαξ ἢ δίς.

ἐπαναπανωτός δημ. δ. ἀπαναπανωτός ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ, ἀλλεπάλληλος.

ἐπανάπαυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. κατάβασις : Σύμμ.ΠΔ Ἡσ.30,30· **2)** ἡ παροχὴ ἀναπαύσεως, ἡσυχίας, ἀνακουφίσεως : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ. Ι,9 τῆς τῶν ἄλων καρπῶν συνεισφορᾶς . . καὶ τῆς τῶν ξένων πενήτων ἐπαναπαύσεως· ‖ θεία ἐπανάπαυσις ἡ μετὰ θάνατον ἀνάπαυσις, εὐτυχία τοῦ πιστοῦ : Ἰουστ.388Β τῆς ἐπαναπαύσεως τῆς θείας ἄξιοι γενόμενοι.

ἐπαναπαύω μτγν., μσν. κ. νεώτ., μέσ. μέλλ. ἐπαναπαύσομαι κ. μτγν. ἐπαναπαήσομαι ἐπερείδω, ἐπακουμβῶ, στηρίζω ἐπί τινος : Αἰλ.ΖΙ 5,56, Προκ. Γαζ.170Β ἐπαναπαύειν τῇ λαβῇ τοῦ ξίφους τὴν χεῖρα· ‖ κ. μέσ. στηρίζω ἐμαυτόν, στηρίζομαι : Ἰώσ.ΑΙ 8,3,6 ἐπαναπαύεσθαι ταῖς χερσί, Ἡρωδιαν.2,1,2· ‖ ὁμ. μέσ. μτφ. βασίζομαι, ἀναθέτω τὰς ἐλπίδας μου ἐπί τινος : ΠΔ Μακκ.Ι,8,12, ΚΔ Ρωμ.2,17 ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, - ἐπαναπαύεται εἰς τὰς ὑποσχέσεις τοῦ ὑπουργοῦ· ‖ εἰδ. ἐν τῇ λογ. βασίζομαι, στηρίζομαι ἐπί τινος : Δαμάσκ.Ἀρχ.321 ὁ δεύτερος συλλογισμὸς ἐπαναπαύεται τῇ ἐννοίᾳ τοῦ ἑνός· ‖ ὁμ. μέσ. μτφ. μένω ἱκανοποιημένος, ἀρκοῦμαι εἴς τι : Ἀρτεμίδ. Δαλδ.4,65 ἐ- ταῖς παλαιαῖς ἀποβάσεσιν, Τρύφ. Τρόπ.194S ἐ- τῇ ἐφημέρῳ τροφῇ, Δαμάσκ.Ἀρχ. 37, - ἐπαναπαύεται εἰς ὅ,τι ἔχει, - ἐπαν- εἰς ὀλίγα· **2)** μέσ. σταματῶ, κάνω στάσιν, εἰδ. ἐπὶ μηχανῆς : Ἥρων Αὐτομ.24,4· ‖ ὅθ. μτφ. παραμένω, διαμένω : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8, ΚΔ Λουκ.10,6 ἐπαναπαύσεται ἐπ' αὐτὸν (τὸν οἶκον) ἡ εἰρήνη ὑμῶν· **3)** διάγω μακαρίως τὴν μετὰ θάνατον ζωήν : Μηναῖ.3,6 Κεκραγάρ.Στιχ.Ἑσπ. νῦν ἐν πόλει θεοῦ τοῦ ζῶντος ἐπαναπαύονται· **4)** νεώτ. ἐνεργ. μτβ. καθησυχάζω τινά, τὸν κάνω νὰ μένῃ ἥσυχος, τὸν ἀπαλλάσσω ἀπὸ ἀνησυχίαν.

ἐπαναπειρῶμαι-άομαι μσν. ἐκ νέου ἀποπειρῶμαι, δοκιμάζω πάλιν τι : Πλανούδ.μτφρ.Ὀβιδ. Μεταμ.14,382 τῶν δεήσεων ἐπαναπειρασαμένη.

ἐπαναπέμπω ἀναπέμπω πάλιν, πέμπω ὀπίσω εἰς σημεῖόν τι : Ἱππ.Γυν.2,133 ἐπαναπέμπειν τὰ ἐπιμήνια εἰς τοὺς μαζούς.

ἐπαναπερῶ-άω μτγν. διέρχομαι, διασχίζω ἅπαξ ἔτι : Νικόλ.Δαμ.Καίσ.6 (κῶδ.).

ἐπαναπέτομαι Ἡσ., ἀπαρφ. ἀόρ. β' ἐπαναπτῆναι ἀνίπταμαι : Ἡσ. ἐπαναπτήσιμον· ἐπαναπτῆναι θέλοντα καὶ πορευθῆναι.

ἐπαναπήγνῡμι μτγν., ποι. ἐπαμπήγνυμι πήγνυμι ἐντός τινος, ἐμπήγω εἴς τι, ἰδ. εἰς τὸ ἔδαφος, μέσ. : Ὀρφ.Ἀργ.317 δούρατ' ἐπαμπήξασθαι.

ἐπαναπηδῶ-άω, μέλλ. -αναπηδήσομαι ἀναπηδῶ κατά τινος, ξαναπηδῶ : Ἀριστφ.Νεφ.1375.

ἐπαναπιπράσκω πάπ., μτχ. ,οὐδ. παθ. ἀορ. ἐπαναπραθὲν ,πιπράσκω τι ἐκ νέου, πωλῶ τι πάλιν, παθ. : ἐπαναπραθήσονται αὐτῶν αἱ ὠναί.

ἐπαναπίπτω μτγν. κ. νεώτ., μέλλ. ἐπαναπεσοῦμαι πίπτω ἐπί τινος, πλαγιάζω πάνω σὲ κάτι, ξαπλώνομαι : Αἰλ.ΖΙ 9,24 φύλλοις ῥόδων ἐπαναπεσὼν καὶ κοιμηθεὶς ἐπ' αὐτῶν· **2)** πίπτω ἐκ νέου, ξαναπέφτω· ‖ ὁμ. κ. μτφ. : ἐπανέπεσεν εἰς τὴν προτέραν ἀθλιότητα.

ἐπαναπλάσσω, ἀττ. ἐπαναπλάττω ἀναπλάττω, προσδίδω νέαν ὄψιν, νέαν ἐμφάνισιν : Ἀξιόν.8 ζωμὸν ποιοῦ θερμὸν ἰχθὺν ἐπαναπλάττων.

ἐπαναπλέω κ. νεώτ., Ιων. ἐπαναπλώω ἀναπλέω, πλέω εἰς τὰ ἀνοικτὰ ἐναντίον τινός : Ἡρ. 8,9 φυλάξαντες αὐτοὶ ἐπανέπλωον ἐπὶ τοὺς βαρβάρους· ‖ ὁμ. ἐπαν- ἐπί τι ἀναπλέω, ταξιδεύω πρός τινα σκοπόν : Ξεν.Ἑλλ.4,8,35 ἐπ' ἀργυρολογίαν ἐπαναπεπλευκέναι· **2)** πλέω πάλιν ὀπίσω, ἐπιστρέφω διὰ πλοίου εἰς τὸν λιμένα, ὅθεν εἶχον ἀναχωρήσει : Ξεν.Ἑλλ.4,8,24 ἐπαναπλεύσας δ' εἰς Κνίδον, Δημ.1292 ἀλλ' ἐλυσιτέλει πολλῷ μᾶλλον τοῦτ' ἢ δεῦρ' ἐπαναπλεῖν, Πολύβ.Ι,28· ‖ νεώτ. ἐπανέρχομαι ὅθεν εἶχον ἀναχωρήσει διακόψας τὸν πλοῦν : ἐπανέπλευσαν εἰς τὸν Πειραιᾶ ἕνεκα τῆς μεγάλης τρικυμίας· **3)** ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τινός, μτφ. : Ἡρ.1,212 κατιόντος τοῦ οἴνου ἐς τὸ σῶμα ἐπαναπλώειν ὑμῖν ἔπεα κακά, Φιλ.2,174.

ἐπαναπληρῶ-όω ἀναπληρῶ, συμπληρῶ τι ἐλλεῖπον, μέσ. : Θεόφρ.Αἰσθ.8 ἐπαναπληροῦσθαι γὰρ καὶ ταύτοις τὸ ἐνδεές.

ἐπανάπλους-ου (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπαναπλέειν βλ.λ.Ι)· ‖ ἐπιστροφὴ ἐκ τοῦ ταξιδίου.

ἐπαναπνέω ἔχω διπλῆν, διακεκομμένην ἀναπνοήν, κάνω διπλὸ ἀνάσασμα : Ἱππ.Ἐπιδ.7,92 **ἐπανέκνει ἔστι δ' ὅτε διπλόον.**

ἐπαναποδίζω ἀναποδίζω βλ.λ., ἐπανέρχομαι εἰς τὰ ἐξετασθέντα, ἐξετάζω καὶ πάλιν : Ἀλέξ. Ἀφρ.Μεταφ.813,20· ‖ μέσ. **ἐπαναποδίζομαι** ἐπανέρχομαι εἰς τὰ ἴχνη μου : Μεθόδ.149Β.

ἐπαναποδισμός (ὁ) μτγν. τὸ ἐπαναποδίζειν, ἡ ἐπανεξέτασις : Ὠριγ.Φιλοσοφούμ.3227 (ἐκδ. Mi.).

ἐπαναπόλησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπαναπολεῖν, ἡ ἐκ νέου ἐξέτασις καὶ μελέτη τινός : Φίλ.1,254.

ἐπαναπολῶ-έω ἀναπολῶ ἐκ νέου, ἐξετάζω πάλιν : Πλάτ.Φίλ.60Α **καὶ δὶς καὶ τρὶς τό γε καλῶς ἔχον ἐπαναπολεῖν τῷ λόγῳ,** αὐτ.Νόμ.723Ε.

ἐπαναπορεύομαι πάπ. κ. νεώτ. αὖθις πορεύομαι, μεταβαίνω που.

ἐπαναπρίαμαι Ἐπιγρ. πρίαμαι, ἀγοράζω τὰ ἐκ νέου πωλούμενα : **ὁ ἐπαν- τὰ παλίμπωλα.**

ἐπαναπτερῶ-όω μσν. ἀναπτερῶ ἐκ νέου : Μιχ.Ἀκομ.2,347,5.

ἐπαναπτήσιμος-ον ὁ ἕτοιμος πρὸς πτῆσιν· Ἡσ. «ἐπαναπτήσιμον· ἐπαναπτῆναι θέλοντα καὶ πορευθῆναι» : Κωμ.Ἀδέσπ.1006.

ἐπανάπτω μσν. κ. νεώτ. ἀνάπτω ἐπί τινος : Μιχ. Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,6.

ἐπανάπωλος-ον Ἐπιγρ. παλίμπωλος βλ.λ., παλίμπρατος, ὁ ἐκ νέου πωλούμενος : **ἐπ- ἔργα.**

ἐπαναπωλῶ-έω πάπ. ἐπαναπιπράσκω βλ.λ., πωλῶ ἐκ νέου· κ. παθ.

ἐπαναρρήγνυμι ἀναρρήγνυμι, διαρρήγνυμι ἐκ νέου, σχίζω καὶ ἀνοίγω : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.70 **τὸ τραῦμα ἐπαναρρήξας ἀπέθανεν·** ‖ κ. παθ. ἐκ νέου ἀναρρήγνυμαι, σπάζω καὶ ἀνοίγω : Ἱππ.Τόπ. Ἀνθρ.14 **τὰ ἕλκεα κινεύμενα ἐπαναρρήγνυται.**

ἐπαναρριπίζω μτγν. ἀναρριπίζω βλ.λ., μτφ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,2,2 **ἐπαναρρ- πολέμων ἐμφυλίων ἀρχάς.**

ἐπαναρρίπτω ἀ. **ἐπαναρριπτῶ-έω** ἀναρρίπτω εἰς τὸν ἀέρα, κ. ἀμτβ. ἐπὶ λαγωῶν, πηδῶ, τινάσσομαι ὑψηλὰ εἰς τὸν ἀέρα : Ξεν.Κυν.5,4.

ἐπανάρρυμα-ατος (τὸ) ΑΒ 417 «τὸ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ ἐπίθυμα», θυσία γινομένη ἐν Ἀρείῳ Πάγῳ.

ἐπαναρρύεται Ἡσ. «μετὰ κρίσιν θύει, ἢ κρέα δίδωσιν».

ἐπανάρρυσις-εως (ἡ) Σουΐδ. ἐπανάρρυμα βλ.λ.

ἐπαναρτῶ-άω μσν. ἀναρτῶ, ἐξαρτῶ, ἀναθέτω : Γερμ.250 **ἐπ' αὐτὸν τὰς ἐλπίδας.. ἐπαναρτῶσιν.**

ἐπαναρχίζω νεώτ. κ. δημ. ἐκ νέου ἀρχίζω κατόπιν μεσολαβησάσης διακοπῆς, ξαναρχίζω : **ἐπαναρχίζουν τὰ μαθήματα - οἱ στενοχωριες.**

ἐπανάσεισις (ἡ) ἡ πρὸς τὰ ἄνω ὕψωσις καὶ σεῖσις ἀντικειμένου τινός : Θουκ.4,126 **ἥ τε διὰ κενῆς ἐπανάσεισις τῶν ὅπλων.**

ἐπανασείω ὑψώνω καὶ σείω τι, παθ. : Ἱππ. Ἐγκατ.4 **ὅκως ἐς τὴν εὐρυχωρίην ἐπανασεισθὲν τὸ ἔμβρυον στραφῇ·** 2) μτφ. ὑψώνω τι ἀπειλητικῶς : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.11,6 **τὴν δημαρχικὴν ἐπανασείοντες δύναμιν** [ἐπαπειλοῦντες διὰ τῆς δημαρχικῆς δυνάμεως], Πρόκλ.Μυστ.23 **κατηγορίαν ἐπανασείοντες·** 3) μέσ. ἀπειλῶ, μετὰ δοτ. : Ἰώσ. ΑΙ 19,1,16 **διακονίᾳ τῆς κατ' ἐκεῖνον ὕβρεως ἐπανασειόμενοι τοῖς κρατίστοις τῶν πολιτῶν.**

ἐπανασκοπῶ-έω, μέλλ. **ἐπανασκέψομαι,** ἀνασκοπῶ, ἐξετάζω ἐκ νέου : Πλάτ.Κρατ.428D **δοκεῖ οὖν μοι χρῆναι ἐπανασκέψασθαι τί καὶ λέγω,** αὐτ.Θεαίτ.154Ε **πάλιν ἐπανασκεψόμεθα.**

ἐπανασπείρω μσν. κ. νεώτ. σπείρω πάλιν, διὰ δευτέραν φοράν, ξανασπέρνω : Τζέτζ.Ἡσίοδ.444.

ἐπανασπορά (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπανασπείρειν βλ.λ., δευτέρα σπορά : Τζέτζ.Ἡσίοδ.444.

ἐπανάστασις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **-η** ἡ ἐκ νέου ἔγερσις : Διόδ.Σ 18,31 **τῆς δ' ἐπαναστάσεως διὰ τὴν ὀξύτητα καὶ βίαν τοῦ πτώματος χαλεπῶς γενομένης·** 2) **ἡ** ἔγερσις καὶ μετάβασις πρὸς κένωσιν, ὅθ. κτ. πληθ. κενώσεις : Ἱππ. Προρρ.1,146 **αἱ πυκναὶ καὶ κατὰ μικρὰ ἐπαναστάσεις ὑπόξανθοι, γλίσχραι, ἔχουσαι μικρὰ κοπρώδεα·** 3) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐναντίον τῶν ἀρχῶν, τῆς ἐξουσίας ἐξέγερσις, ἡ ἀπόπειρα μεταβολῆς τοῦ πολιτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ καθεστῶτος χώρας τινός : Ἡρ.3,44 **ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν,** Θουκ. 2,27 **εὐεργέται ἦσαν ὑπὸ τὸν σεισμὸν καὶ τῶν Εἱλώτων τὴν ἐπανάστασιν,** Γρηγ.Νύσσ.1,385Α,- **ἡ ἑλληνικὴ ἐπανάστασις τοῦ 1821·** ‖ ὁμ. ἐπὶ ψυχικῶν καταστάσεων ἢ διαθέσεων : Πλάτ.Πολ.444Β **ἐπανάστασιν μέρους τινὸς τῷ ὅλῳ τῆς ψυχῆς·** ‖ **ἐπαναστάσεις θρόνων** ἐπαναστάται κατὰ τοῦ θρόνου : Σοφ.Ἀντ.533 **οὐδ' ἐμάνθανον τρέφων δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων·** ‖ νεώτ. μτφ. ἡ βιαία ἢ ἀπότομος μεταβολὴ τῶν παραδεδομένων : **τὸ κήρυγμά του ἐσήμανεν ἐπανάστασιν ἐν τῇ γλώσσῃ·** ‖ ἡ θεμελιώδης, ἡ ριζικὴ μεταβολὴ τῶν ἀρχῶν ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ ἐπιστήμη, ἡ τέχνη : **ἡ ἀνακάλυψις τῶν μικροβίων ἐπέφερεν ἐπανάστασιν ἐν τῇ ἰατρικῇ ἐπιστήμῃ·** 4) τὸ οἴδημα, τὸ πρήξιμα : Ἱππ.Κωακ.216· ‖ προέχον σάρκωμα : Θεόφρ.Φ13,7,4· ‖ προεξοχὴ ἐν τῇ κεφαλῇ : Ἀριστλ.Ζ1 500a,5· 5) μτφ. ρητορ. ἡ ὕψωσις τοῦ τόνου : Δημήτρ.Εὐγλωττ.278.

ἐπαναστατημένος-η-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ **ἐπαναστατῶ** βλ.λ. ὁ ἐν ἐπαναστάσει, ὁ ἐν ἐξεγέρσει διατελῶν : **οἱ περίοικοι εἶναι ἐπαναστατημένοι διὰ τὴν ἐκεῖ ἵδρυσιν σανατορίου·** ‖ μτφ. ὁ ἐν ἀνωμάλῳ ψυχικῇ ταραχῇ ἢ ἐκδηλώσει : **ἡ ὄψις του ἦτο ἐπαναστατημένη·** ‖ ἐπὶ τῆς κόμης, ἡ ἐν ἀταξίᾳ : **μὲ τὰ μαλλιά του ἐπαναστατημένα.**

ἐπαναστάτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **ἡ ἐπαναστάτις-ιδος** ὁ ἐπανιστάμενος, ὁ ἐπαναστατῶν, ὁ μετέχων ἐπαναστάσεως βλ.λ. 3) : **οἱ ἐπαναστάται τοῦ 1821·** ‖ ὁ ἐπαναστατικῶν ἀρχῶν θιασώτης, ὁ ρέπων πρὸς τὰς ἐπαναστατικὰς ἰδέας, ὁ ὑποστηρίζων τὰς βιαίας, ριζικὰς μεταβολάς : **οἱ κομμουνισταὶ ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς σοσιαλιστὰς εἶναι ἐπαναστάται·** ‖ εἰδ. μέλος ἐπαναστατικῆς ὀργανώσεως. 2) ὁ ρέπων εἰς τὴν ἀπειθαρχίαν.

ἐπαναστατικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων εἰς τὴν ἐπανάστασιν βλ.λ.3) : **ἐδέχθησαν πολλοὶ ἐκ τοῦ λαοῦ νὰ μετάσχωσι τῆς ἐπαναστατικῆς ἐπιτροπῆς, - ἔχει ἰδέας ἐπαναστατικάς·** ‖ ὁ διὰ τῆς ἐπαναστάσεως γινόμενος, ὁ κατὰ τὴν ἐπανάστασιν ἱδρυθείς : **ἐπαναστατικὸν δικαστήριον - ἡμερολόγιον·** 2) ὁ ρέπων πρὸς τὰς ἐπαναστάσεις, ὁ μὴ εὐκόλως ὑποτασσόμενος, πειθαρχῶν· ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐπαναστατῶ-έω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπανεστάτησα,** δημ. **ἐπαναστάτησα,** παθ. ἀόρ. **ἐπανεστατήθη** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπαναστατημένος,** ἐνεργῶ ἐπανάστασιν βλ.λ.3) : **κατὰ τὸν δεύτερον μεσσηνιακὸν πόλεμον ἐπανεστάτησαν ἐν Σπάρτῃ οἱ Εἵλωτες·** 2) ἐξεγείρομαι ἐπιζητῶν τὴν πολιτικὴν ἀνεξαρτησίαν μου : **οἱ Ἕλληνες τῷ 1821 ἐπανεστάτησαν κατὰ τῶν Τούρκων·** 3) ἀπειθαρχῶ κατὰ τῶν ἀνωτέρων μου, προϊσταμένων, κηδεμόνων : **τὰ παιδιὰ ἔχουν ἐπαναστατήσει κατὰ τοῦ (δι)δασκάλου·** 4) μτβ. ἐξεγείρω, κινῶ τινα εἰς ἐπανάστασιν : **ὁ Λυκοῦργος Λογοθέτης ἐπανεστάτησε τὴν Χίον τῷ 1822·** 5) ὁμ. μτβ. προκαλῶ εἴς τινα ἀνησυχίαν, ταραχήν, ἀνησυχῶ τινα, ταράσσω : **τὰ κυβερνητικὰ μέτρα ἐπανεστάτησαν τοὺς σταφιδοπαραγωγούς.**

ἐπαναστέλλω ἀναπληρῶ : Ἀριστλ.Κόσ.397b,3 **αἱ γενέσεις ἐπαναστέλλουσι τὰς φθοράς·** 2) ἀνέλκω, ἀναστέλλω βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.3,253 **ὀλίγον**

ἐπαναστείλας τοῦ καταπετάσματος **ὡς δείξων τὸν θεόν**· || μέσ. **ἐπαναστέλλομαι** ἀνυψῶ, ἀνασηκώνω : αὐτ.Στρωμ.4,618.

ἐπανάστημα-ατος (τὸ) (ἐπανίστημι) Ἡσ.,σχόλ. **κ.** μτγν. ἔπαρμα ἐπιδερμίδος,φλύκταινα, εἰδ.ἡ γινομένη εἰς τὰς χεῖρας ἐκ τῆς κωπηλασίας : Σχόλ.Ἀριστφ. Βάτρ.233 **τὰ τῶν χειρῶν ἐπαναστήματα ἀπὸ τοῦ κωπηλατεῖν**· **2**) γεν. πραεξοχή, οἷον γῆς : Ἡσ. λόφος· γῆς **ἐπανάστημα**, Φιλόπ.Ὑπομν.Ψυχ.311,24· || ὁμ. περικεφαλαίας, λοφίον : Ἡσ. **χαλκόλοφον**· **τὸ ἐπανάστημα τῆς περικεφαλαίας**, Σχόλ.Ἰλ.Ν 132.

ἐπαναστρέφω κ. νεώτ. στρέφομαι ἐναντίον τινός, ἐπανέρχομαι κατά τινος : Ἀριστφ.Βάτρ.1102 **χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν, ὅταν ὁ μὲν τείνῃ βιαίως, ὁ δ' ἐπαναστρέφειν δύνηται**, Θουκ.8,105 **ἐπαναστρέψαντες εὐθὺς ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι**, Ξεν.Ἑλλ.6,2,21· || κ. μέσ. **ἐπαναστρέφομαι** στρέφω ὄπως ἐπιτεθῶ κατά τινος : Ἀριστφ. Ἱππ.244 **ἀμύνου, κἀπαναστρέφου πάλιν**, Ξεν. Ἱππαρχ.8,25 **πολὺ ἂν προέχοιεν εἰς τὸ ἐπαναστρεφομένοις τοῖς πολεμίοις ἐμπίπτειν**, Πορφ. Μαρκ.13 **ἐπαναστρ- εἴς τι**· **2**) ἁπλῶς ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω : Πάπ. **ἐπαναστρέψαι ἐπὶ τὴν κώμην**, Βασ.2,45D· || ἐπὶ ποταμῶν, στρέφω ὀπίσω, ἀλλάσσω διεύθυνσιν πρὸς τὴν πηγήν : Μηναῖ.1,5 Στιχ. Προσόμ.Αἶν. **ὅταν ἴδῃς τὰ ὄρη τρέμοντα καὶ τὸν Ἰορδάνην ἐπαναστρέφοντα**· **3**) μέσ. ἐπανέρχομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἀριστλ.ἀπ.335· **4**) ὁμ. μέσ. ἐπιβάλλομαί τινι, ἐπιβαρύνω τινά, μετὰ δοτ. : Πάπ. **καὶ ὁρίζω τὸ τέλος ἐπαναστρέφεσθαι τῇ ἐμῇ πάσῃ περιουσίᾳ**.

ἐπαναστρέψιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ἐπαναστραφῇ : **ἐπαναστρέψιμος πρότασις** (λογ. ἡ πρότασις ἐν ᾗ τὸ κατηγορούμενον ἔχει τὸ αὐτὸ πλάτος, ὅπερ καὶ τὸ ὑποκείμενον).

ἐπαναστροφή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἀναστροφή, ἐπιστροφή, εἰδ. ἐπὶ χοροῦ : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.596· **2**) ρητ. τὸ ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ τὸ τέλος κώλου τινὸς γίνεται ἀρχὴ τοῦ ἀκολουθοῦντος κώλου : Ἑρμογ.1,12· **3**) νεώτ. ἰατρ. ἡ κατάστασις ἱστοῦ τινος ἢ ὀργάνου ἐπανερχομένου εἰς προηγούμενα στάδια τῆς ἐξελίξεώς του· **4**) ὁμ. νεώτ. χημ. τὸ φαινόμενον τῆς συμπτύξεως ἁπλῶν σακχάρων εἰς πολυσακχαρίτας ἀποβαλλομένου ὕδατος, ἀντίθετον τῆς ἰμβερτοποιήσεως βλ.λ.· **5**) νεώτ. ἡ αἰωνία **ἐπαναστροφή** ὡς φιλοσ. ὅρος, ἡ ὑποτιθεμένη κατά τινα δοξασίαν ἐπανάληψις ὅλων τῶν ὄντων καὶ τῶν φαινομένων τῆς ὅλης φύσεως καθ' ὅμοιον τρόπον καὶ ἐν τῇ αὐτῇ σειρᾷ ἐξελίξεως μετὰ συμπλήρωσιν ἀπροσμετρήτου ἀνθρωπίνως χρονικοῦ διαστήματος, **ἄ.** ἀνακύκλωσις.

ἐπανασύνδεσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ νέου σύνδεσις, ἡ ἀνασύνδεσις.

ἐπανασυνδέω νεώτ. **συνδέω ἐκ νέου**, ἀνασυνδέω ἀποχωρισθέντα· **κ. παθ. -έομαι.**

ἐπανασφάλλω μσν. ὑποτροπιάζω:Νικ.Βυζ.737C.

ἐπανασχίζω μτγν. **σχίζω, διασχίζω ἐκ νέου**, παθ. : Φιλούμ.7,12.

ἐπανασῴζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀνασῴζω, ἀνακτῶμαι, μετὰ δοτ. : ΚΜανασσ.115E **τὴν κόρην ἐπανασῴζει τῇ μητρί**, Γρηγορ.Ν 9,1,240C **ἐπανάσωσον ἐμοὶ τὸ βασίλειον**· || νεώτ. αὖθις σῴζω.

ἐπανασωλήνωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἀντικατάστασις τοῦ ἐσωτερικοῦ στρώματος ἐν σωλῆνι πυροβόλου, φθαρέντος ἐσωτερικῶς ἐκ τῆς χρήσεως καὶ ἀπολέσαντος τὴν ἀκρίβειαν τῆς βολῆς.

ἐπανασωστικός-ή-όν ἐπιγρ. ὁ ἐπανασῴζων, σωτήριος : Ἐπιγρ.Ἰω.Λυδ.Μην.4,132 **τῇ τύχῃ τῇ ἐπανασωστικῇ** (λατ. **Fortuna redux**).

ἐπανατάκτης (ὁ) νεώτ. ἰσχυρὸν ἐλατήριον τοῦ κιλλίβαντος, δι' οὗ ἐπαναφέρεται τὸ πυροβόλον μετὰ τὸν πυροβολισμὸν **εἰς** τὴν θέσιν γεμίσεως.

ἐπανάταξις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπανατάσσω βλ.λ.· || εἰδ. ἡ μετὰ τὴν βολὴν ἐπαναφορὰ τοῦ πυροβόλου ἢ τοῦ σωλῆνος καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συνδεομένων μερῶν τοῦ κιλλίβαντος εἰς τὴν πρὸ τῆς ὀπισθοδρομήσεως θέσιν αὐτῶν.

ἐπανάτασις-εως (ἡ) (ἐπανατείνω) τὸ ἐπανατείνειν, ἡ ἀνύψωσίς τινος : Ἀριστλ.Πολιτ.1285b,12 **ὁ δ' ὅρκος ἦν τοῦ σκήπτρου ἐπανάτασις**, Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.8,271 **ἐπαν- μάστιγος**· **2**) μτφ. ἀπειλή : Φίλ.1,282 **ἐπανατάσεις καὶ ἀπειλαί**, Πάπ. **ἐπανάτασις μειζόνων ἐγκλημάτων**· || ἡ ἀπειλητικὴ στάσις δηλοῦ τινός : Πάπ. **ἐπαν- σιδήρου.**

ἐπανατάσσω νεώτ. τάσσω τι ἐκ νέου, ἐπαναφέρω εἰς τὴν τάξιν αὐτοῦ· || ἰατρ. ἐπαναφέρω εἰς τὴν θέσιν του ἐξαρθρωθὲν μέλος τοῦ σώματος.

ἐπανατείνω κ. μσν., ποι. **ἐπαντείνω** τείνω πρὸς τὰ ἐπάνω, ἀνατείνω τι : Ξεν.Ἀν.7,4,9 **ἐπανατείνας τὸν τράχηλον, παῖε, ἔφη**, (δ. ἀνάγν. ὑπερανατείνας), Διόδ.Σ 32,6, Ὀρφ.Ἀργ.60,330 **χεῖρας ἐπαντείνας**· **2**) μτφ. παρέχω : Ξεν.ΚΠ **ἐπανέτεινε δὲ καὶ μείζονας ἐλπίδας τοῖς ἀξίοις ἐπαίνου**· || μέσ. ἀνταποδίδω τι : Μηναῖ.8,16 Ὠδ.9 **ἀντ' εὐεργεσίας σοι τὰ ἀνήκεστα τολμηρῶς ἐπανετείνετο**· **3**) προβάλλω : Πάπ. **προφάσεις ἐπανατεῖναι**· **4**) μέσ. ἀνυψῶ, σηκώνω τι ἐναντίον τινός : Λουκ.Κατάπλ.13 **τολμήσει γὰρ ὁ κυνίσκος ἐπανατείνασθαί μοι τὸ βάκτρον;**, Πάπ. **ἐὰν ὁ ἐλεύθερος τῷ ἐλευθέρῳ ἐπανατείνηται σίδηρον**· **5**) μέσ. μτφ. ἐπισείω : Πολύβ.2,44,3 **τοῖς δὲ μὴ προσέχουσιν ἔτι μείζους ἐπανατεινόμενον φόβους καὶ κινδύνους διὰ τῶν Ἀχαιῶν**· κ. παθ. : Διον.Ἁλ.Ρωμ.7,53 **πολέμων ἀπειλὰς.. ὑπὸ πολλῶν ἐπανατaθείσας**· || ὁμ. παθ. ἐπισείομαι, προβάλλομαι ὡς ἀπειλή : Πάπ. **κίνδυνον τοῖς ἀπειθεῖν προαιρουμένοις ἐπανατεινόμενον**· || μετ' ἀπαρφ. ἀπειλῶ νὰ πράξω τι : Πολύβ.15,29,14 **καταρώμεναι λαβεῖν αὐτὴν ἐκείνην πεῖραν τούτων, ἃ κατὰ τῶν πέλας ἐπανετείνετο πράξειν**· **6**) ὁμ. μέσ. μτφ. δίδω μεγάλας ὑποσχέσεις : Διον.Ἁλ. Ρητ.8,14 **ἐπανατεινάμενος λόγους τινὰς θαυμαστοὺς ὡς ἐρῶν**· **7**) ὁμ. μέσ. ἐξεγείρομαι, ἐπαναστατῶ ἐναντίον τινός : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,14.

ἐπανατέλλω κ. νεώτ., ποι. **ἐπαντέλλω** ὑψώνω, σηκώνω : Εὐρ.Φοίν.105 **ἀπὸ κλιμάκων ποδὸς ἴχνος ἐπαντέλλων**· || ἐκφύω : Ὀππ.Κυν.2,97 **κέρας.. ἐπανατέλλουσι**· **2**) ἀμτβ. ἐγείρομαι, σηκώνομαι : Αἰσχ.Ἀγ.27 **εὐνῆς ἐπαντείλασαν**, Πλούτ.Αἶμ.18 **αἱ τῶν χαλκασπίδων ἐπανατέλλουσαι φάλαγγες ἐκ τοῦ χάρακος**· || φαίνομαι, ἀναφαίνομαι : Αἰσχ.Χο.282 **λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ**, Εὐρ.Ἡρ.1052· || **ὁ ἐπανατέλλων χρόνος** ὁ ἐπερχόμενος, τὸ μέλλον : Πίνδ.Ο 8,28· || εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἀνατέλλω : Ἡρ.3,84,αὐτ.7,54 **ὡς δ' ἐπανέτελλε ὁ ἥλιος**, Στράτων ἐν ΑΠ 12,178 **ἐπαντέλλων ἀστράσιν ἠέλιος**· || **ἐπὶ** ἀστέρων, ἐπιτέλλω : Πάπ.· **3**) ἐκ νέου ἀνατέλλω : Γέμιν.6,10.

ἐπανατέμνω, Ἰων. **ἐπανατάμνω**, ἀνατέμνω, ἀνοίγω περαιτέρω : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.13, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ. 1,4 **τὴν φλέβα ἐπανατέμνειν τὸ κοῖλον.**

ἐπανατίθημι τίθημι, θέτω τι ἐπάνω **εἴς** τινα **ἢ** εἴς τι, ἐπιθέτω : Ἀριστφ.Σφ.148 **φέρ' ἐπαναθῶ σοι καὶ ξύλον**· **2**) μτφ. ἐκ νέου ἀναθέτω, ἢ ἁπλῶς ἀναθέτω εἴς τινα, ἐπιφορτίζω τινά : Πάπ. **μάθε, εἰς τίνα ἐπανατέθεικεν** (sic) **τὸ μετενέγκαι τὸν χόρτον**· κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.926D **ἂν δὲ τῳ μείζων δύναμις ἐπανατίθεσθαι δοκῇ τοῖς νομοφύλαξιν**· **3**) παθ. ἐπὶ ἐγχειριζομένων, λαμβάνω τὴν ἁρμόζουσαν στάσιν, τοποθετοῦμαι καταλλήλως : Γαλ.18(2),425· **4**) μέσ. μετ' αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. κληροδοτῶ : Πάπ. **πάντα τὰ ἐμαυτῆς σοι ἐπανεθέμην διὰ τοῦδε τοῦ ἑλληνικοῦ βουλήματος.** **5**) ὁμ. μέσ. μετ' αἰτ. πράγμ. κλείω : Ἰλ.Φ 535 **σύ-**

τις ἐπανθέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας (δ. ἀνάγν. ἐπ' ἄφ θέμεναι).

ἐπανατολή (ἡ) μτγν. ἡ ἐπιτολὴ ἀστέρος εὐθὺς μετὰ τὴν ἀνατολὴν ἢ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου : Πτολ. Μαθ.8,4 **ἑσπέριn ἐπανατολὴ φαινομένη.**

ἐπανατρέπω ἀνατρέπω, ἀναποδογυρίζω : Ἡρωδιαν.3,8,5· ‖ κ. παθ. ἀνατρέπομαι· ‖ μτφ. καταστροποῦμαι : Νικ.Χων.ἐνΣάθ.1,91 **οἱ δὲ σοι, σύνδυο, σύντρεις καὶ καταπλείους ἐπανετράπησαν·** **2)** ἐπανέρχομαι : Κρατῖν.181 **ἐ- εἰς τὸν λόγον** (ἀμφ.).

ἐπανατρέφω, μέλλ. **ἐπαναθρέψω,** ποιῶ νὰ τραφῇ μέλος τι τοῦ σώματος ἐξασθενῆσαν : Ἱππ.Ἀφ. 2,7 **τὰ ἐν πολλῷ χρόνῳ λεπτυνόμενα σώματα νωθρῶς ἐπανατρέφειν δεῖ,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,5.

ἐπανατρέχω κ. νεώτ., ἀόρ. β' **ἐπανέδραμον** ἀνατρέχω, ἐπανέρχομαι εἴς τι : Φιλόδ.Ὀργ.63W· ‖ κ. μετ' αἰτ. ἀπροθέτως : Ἰώσ.ΑΙ 18,9,6 **ἐπανέδραμε τὴν ἀρετήν·** ‖ ὁμ. **ἐ- ἐπί τι** : Διόδ.Σ 36,8 **ἐπαν- ἐπὶ τοὺς κυρίους·** ‖ ὁμ. **ἐ- πρός τι** : Πλαν. μτφρ.Ὀβιδ.Μεταμ.4,231 **εἰς τὴν ἀληθῆ μορφὴν ἐπανέδραμε·** **2)** ἐπὶ περιουσιῶν, περιέρχομαι : Πάπ. **μετὰ τὴν τελευτὴν πᾶν τὸ πάκτον ἐπαναδραμεῖν εἰς τὰ κοινὰ ἡμῶν τέκνα·** **3)** νεώτ. τρέχω ἐκ νέου· **4)** ὁμ. νεώτ. μτφ. ἀνατρέχω αὖθις εἴς τι, ὑπομιμνήσκω τι.

ἐπανατρίβω μτγν. τρίβω ἐπανειλημμένως : Ἀσκληπιάδ.Πρ.π.Γαλ.12,412.

ἐπανατροπιάζω γλωσσ. ἐκ νέου ὑποπίπτω.

ἐπανατρῡγῶ-άω μτγν., δημ. **πανωτρυγάω** συλλέγω τὰς μετὰ τὸν τρυγητὸν ἀπομεινάσας σταφυλάς, τὰ κουδούνια : ΠΔ Δευτ.24,21, αὐτ.Λευῖτ.19,10 **τὸν ἀμπελῶνά σου οὐκ ἐπανατρυγήσεις, οὐδὲ τὰς ῥῶγας τοῦ ἀμπελῶνός σου συλλέξεις.**

ἐπαναφέρω κ. νεώτ., ποι. **ἐπαμφέρω,** μέλλ. **ἐπανοίσω,** ἀόρ. **ἐπανήνεγκα,** νεώτ. **ἐπανέφερον,** ἀναφέρω, ἀποδίδω τι εἴς τινα ἢ εἴς τι, μετὰ δοτ.: Σόλ.11,2 **εἰ δὲ πεπόνθατε λυγρὰ δι' ὑμετέραν κακότητα, μή τι θεοῖς τούτων μοῖραν ἐπαμφέρετε·** ‖ ὁμ. σημ. κ. ἐμπροθ. (**εἴς τινα ἢ τι, ἐπί τινα ἢ τι, πρός τι**) : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.1 **ἐ- πρός τι,** Ἀριστφ.Νεφ.1080 **εἶτ' εἰς τὸν Δί' ἐπανενεγκεῖν,** Πλάτ.Πολ.434Ε **ὃ οὖν ἡμῖν ἐκεῖ ἐφάνη, ἐπαναφέρωμεν εἰς τὸν ἕνα,** Ἀριστλ.Φυσ.196a,13 **ἐπαν- ἐπί τι αἴτιον,** Δημ.289, Ἐπίκ.Δόξ.25 **ἐπαν- ἐπὶ τὸ τέλος·** ‖ κ. ἀπολ. : Ἀνδοκ.3,33 **αὐτοκράτορας γὰρ πεμφθῆναι εἰς Λακεδαίμονα διὰ ταῦθ' ἵνα μὴ πάλιν ἐπαναφέρωμεν·** ‖ **ἐπαναφέρω τινὶ ὑπέρ τινος** εἰσηγοῦμαι περί τινος εἴς τινα : Πολύβ. 21,2,14 **ἐπανοίσειν ἔφασαν ὑπὲρ τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς·** **2)** ἀμτβ. ἀνάγομαι εἴς τι ὡς αἴτιον : Πλάτ.Λύσ.219C **ἀφικέσθαι ἐπί τινα ἀρχήν, ἣ οὐκέτ' ἐπανοίσει ἐπ' ἄλλο φίλον·** **3)** ὑπολογίζω, συμπεριλαμβάνω εἰς τὸν λογαριασμόν, λογαριάζω : Δημ.1034 **σκέψασθε δὲ καὶ περὶ τῶν εἴκοσι μνῶν, ἃς οὐκ ἐπαναφέρει,** Ἐπιγρ.· **4)** κομίζω, μεταφέρω, μεταβιβάζω, ἰδ. ἀγγελίας : Ξεν.Ἑλλ.2,2,21 **Θηραμένης δὲ καὶ οἱ σὺν αὐτῷ πρέσβεις ἐπανέφερον ταῦτα εἰς τὰς Ἀθήνας,** Πλούτ.Ἀρτξ.29· κ. παθ. : Πολύβ.1,17,1 **ἐπανενεχθεισῶν δὲ τῶν συνθηκῶν εἰς τὴν Ῥώμην·** **5)** νεώτ. φέρω, κομίζω ὀπίσω ἢ πάλιν, ξαναφέρνω : **ἐπανέφερε τὸ ἐμπόρευμα ἀπώλητον·** ‖ ὁθ. μτφ. ἀποκαθιστῶ εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν : **ἐπανέφερε τὴν τάξιν, - ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐπαναφέρῃ τοὺς ἀποτάκτους·** ‖ φρ. **ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην μου** ἐνθυμοῦμαι· **6)** ὁμ. νεώτ. προτίθημι, προβάλλω : **ἐπανέφεραν τὸ ζήτημα τοῦ ἡμερολογίου·** **7)** ἐμῶ : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,2· **8)** ἀνακτῶμαι, ἀναλαμβάνω τὰς αἰσθήσεις μου, συνέρχομαι : Ἱππ.Κωακ.1· **9)** εἰδ. ρητ. ποιοῦμαι χρῆσιν τῆς ἐπαναφορᾶς βλ.λ. : Δημήτρ.Εὔγλωττ.59· κ. παθ. : Δημ.268, Διον.Ἀλ.Δημ.40· **10)** παθ. ἀναδίδομαι, φέρομαι ἐκ τοῦ ἐδάφους πρὸς τὸ ἄνω ὡς ἀναθυμίασις : Ξεν.Κυν.5,2 (**τὰ ἴχνη τοῦ λαγω**) **ἐπαναφερόμενα ὄζει·** **11)** ἐπὶ τοῦ ἡλίου ἢ ἀστέρων, ἀνατέλλω, ἀνυψοῦμαι : Γέμιν 7,11, Πλούτ. Ἠθ.19F **ἡλίου ἐπαναφερομένου·** ‖ εἰδ. ἀστρολ. λαμβάνω τὴν μετὰ τὸ κέντρον θέσιν : Πτολ.Τετράβ.115· **12)** κινοῦμαι κατ' ἀντίθετον φοράν, ἐκ δυσμῶν πρὸς ἀνατολάς : Τίμ.Λοκρ.96D· **13)** ἐπὶ νόσου, λαμβάνω βελτίωσιν : Ἀρετ.11 **ἢν δὲ ποτ' ἐπαναφέρῃ ἡ νοῦσος καί τι ἐς ἀγαθὸν στρέφηται.**

ἐπαναφορά (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπαναφέρειν, τὸ ἀποδίδειν τι εἴς τινα ἢ εἴς τι, μετ' ἐμπροθ. διορ. (**ἐπί τι, πρός τι**) : Ἀριστλ.ΗΝικ.1130α,29, Θεόφρ.ΦΙ 1,2,4· **2)** τὸ εἰσηγεῖσθαι ζήτημά τι εἰς ἀνώτεραν δικαστήριον ἢ εἰς τὸ πλῆθος, εἰσήγησις· Ἁρποκρ. « ἐπαναφορά, τὸ ἀναφέρειν καὶ ἀνακοινοῦσθαι τῷ πλήθει » : Ἀνδοκ.3,33 **τήν τε ἀσφάλειαν ἡμῶν τῆς ἐπαναφορᾶς δέος ὀνομάζουσι·** **3)** ρητ. ἡ ἐπανάληψις τῆς αὐτῆς λέξεως ἢ τῆς αὐτῆς προτάσεως ἐν ἀρχῇ πολλῶν κώλων, ἀ. ἀναφορά, ἐπάνοδος βλ.λ.· ἀντίθ. ἐπιφορὰ βλ.λ. : Λογγῖν.Ὕψ.20,2, Δημήτρ.Εὔγλωττ.61· **4)** ἡ ἀνάδοσις, ἀναθυμίασις : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,6 **ὀμίχλης ἐπαναφορὴν ἀνίησι ἀτμῶν·** **5)** ἀστρολ. τόπος ἑπόμενος κέντρου βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Πτολεμ.Τετράβ.112, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,14, Παῦλ.Ἀλ.2· **6)** νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπαναφέρειν τινὰ ἢ τι εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν, ὑπηρεσίαν, ἰσχύν : **ἡ ἐπαναφορὰ τῶν ἐκκαθαρισθέντων ὑπαλλήλων-τοῦ νόμου περὶ αἰσχροκερδείας·** **7)** εἰδ. νεώτ. μεταλλοτεχν. θερμικὴ κατεργασία μετάλλων βαφέντων διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν τούτων διατήρησιν.

ἐπαναφορεύς (ὁ) νεώτ. μηχανολ. τὸ μέλος τοῦ μηχανισμοῦ τοῦ ἐμμέσου ρυθμιστοῦ βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. τοῦ χρησιμεύοντος διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ κυρίως ρυθμιστοῦ εἰς τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ θέσιν μεθ' ἑκάστην διατάραξιν τῆς ἰσορροπίας αὐτοῦ.

ἐπαναφορικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπαναφορὰν βλ.λ 3).

ἐπανάφορος-ον ἀ. **ἐπάμφορος** βλ.λ.

ἐπαναφυσῶ-άω συνοδεύω διὰ τοῦ αὐλοῦ ᾆσμά τι, ἐπαυλῶ : Ἀριστφ.Θεσμ.1175 **σὺ δ' ὦ Τερηδών, ἐπαναφύσα Περσικόν.**

ἐπαναφύω μτγν. πάλιν ἀναφύω, ξαναφυτρώνω, ξαναβλαστάνω : Αἰλ.ΖΙ 10,13, Σχόλ.Ὀρφ.Λιθ.251 **ἀλειφόμενος τρίχας ἐπαναφύσεις.**

ἐπαναφωνῶ-έω μτγν. ἀναφωνῶ κατόπιν ἄλλου, ἐπαναλαμβάνω μεγαλοφώνως, ξαναφωνάζω ὕστερα ἀπὸ κάποιον ἄλλον, ἀντίθ. προαναφωνῶ βλ.λ., παθ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,130 **ἢ ἐν τῷ προαναφωνουμένῳ φθόγγῳ ἢ ἐν τῷ ἐπαναφωνουμένῳ.**

ἐπαναχάζομαι, ποι. **ἐπαγχάζομαι** βλ.λ.

ἐπαναχέω, ποι. **ἐπαγχέω** βλ.λ., χέω, χύνω αὖθις, ἐπαναχύνω, παθ. : ΕΜ 329,17 **ὁ Νεῖλος . . ἐπαναχεῖται καθ' ἕκαστον ἔτος.**

ἐπαναχρεμπτήριος-ον ὁ προκαλῶν ἐπαναχρέμψεις, ὁ συντελῶν εἰς τὴν ἐπανάχρεμψιν φλεγμάτων : Ἱππ.Τοπ.Ἀνθρ.17.

ἐπαναχρέμπτομαι ἀποθ. χρεμπτόμενος ἐκβάλλω φλέγματα, ἀποχρέμπτομαι, βήχων ἐκβάλλω, ἀποπτύω φλέγμα : Ἱππ.Τοπ.Ἀνθρ.14 **ἀπὸ τοῦ ἡλκωμένου καὶ ἐπαναχρεμπτομένου.**

ἐπανάχρεμψις-εως (ἡ) ἡ ἀπόχρεμψις, ἡ δι' ἀποχρέμψεως ἐξαγωγὴ φλεγμάτων : Ἱππ.Τοπ.Ἀνθρ.17,18.

ἐπαναχύνω μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπαναχέω, χέω ἐπάνω εἴς τι αὖθις : Ἱππόλ.Αἱρ.298,68· κ.παθ. : Ὠριγ.Φιλοσοφουμ.3259 (ἔκδ. **Mi.**).

ἐπαναχώρησις-εως (ἡ) ἐπιστροφή : Θουκ.3,89 **ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις·** **2)** ὑποχώρησις : Διόδ.Σ 25,6 **μετὰ δὲ τὴν ἐκ Σικελίας ἐπαναχώρησιν.**

ἐπαναχωρῶ-έω ἀναχωρῶ, ἐπανέρχομαι, ἀποσύ-

ρομαι : Χάρ.άπ.2, 'Αριστφ.Λυσ.461 παύεσθ', ἐπαναχωρεῖτε, μὴ σκυλεύετε, Θουκ.6,49 ναύσταθμον δὲ ἐπαναχωρήσαντας, Φερεκρ.59 ἐ- δεῦρο' || κ. έμπρόθ. (εἴς τι ἢ τινα, πρός τι, ἐπί τι) : 'Ηρ. 9,13 ἐβουλεύετο ὧν ἐπαναχωρήσας ἐς τὰς Θήβας, Θουκ.4,44 ἐπαναχωρήσασα πρὸς τὰ μετέωρα, Πλάτ.Νόμ.781Ε πάλιν τοίνυν ἐπὶ τὰ πρῶτα ἐπαναχωρήσωμεν λεχθέντα, Πλούτ.'Ηθ.580Α (φιλοσοφία) εἰς θεοὺς ἐπαναχωρεῖ, Πάπ.

ἐπανάψυξις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ νέου ψῦξις.

ἐπανδιπλάζω ποι. ἐπαναδιπλάζω βλ.λ.

ἐπανδρίζομαι μτγν. αἰσθάνομαι ἱκανοποίησιν, εὐαρέσκειαν : Κλήμ.'Αλ.'Ιω.1062 ταῖς τῶν πασχόντων ἐπανδρίζεσθε συμφοραῖς.

ἔπανδρος-ον (ἀνήρ) ὁ ἁρμόζων εἰς ἄνδρα, ἀνδροπρεπής, ἀνδρικός : Δημάδ.37,Φιλόδ.'Οργ.65W, Βέττ.Βάλ.14,24, Διόδ.Σ 4,50 φασὶν ἔπανδρον καὶ μνήμης ἀξίαν ἐπιτελέσασθαι πρᾶξιν, 'Επιγρ. ἔπανδρος ἐργασία' || κ. συγκρ.-ότερος : 'Ηρακλ.63Α' 2) τὸ οὐδ. ἔπανδρον ὡς οὐσ. τὸ ἀνδρικόν, ἀρρενωπὸν παράστημα : Καρνοῦτ.Φύσ.Θε.185.

ἐπανδρῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. καθίστημι, μεταβάλλω τι εἰς ἀνδρικόν : ΠΔΜακκ.2,15 17 λόγοις πάνυ καλοῖς καὶ δυναμένοις.. ψυχὰς νέων ἐπανδρῶσαι' 2) νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ πολεμ. ναυτ. λαμβάνων ὑπὸ τὴν κατοχήν μου ἐχθρικὸν πλοῖον τοποθετῶ ἐπ' αὐτοῦ πλήρωμα.

ἐπάνδρως ἐπίρρ. ἀνδρικῶς, γενναίως : Σέξτ. 'Εμπ.Μαθ.11,107 ἐπάνδρως ἀγωνίζεσθαι, 'Επιγρ.

ἐπάνδρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπανδρῶ βλ.λ.21.

ἐπανεγείρω ἀνεγείρω, ἐξερεθίζω : 'Ιππ.Προρρ. 2,4, Πλούτ.'Ηθ.101Α ἐπανεγείρει τὸ.. ἀκόλαστον

ἐπανέγερσις-εως (ἡ) 'Ησ. « ἐπανάστασις ».

ἐπανειλέω μτγν. ἀνατυλίσσω (δ. ἑρμ. ἐκτυλίσσω)' πρβλ. γριφῶ : Γαλ.19,91.

ἐπανειλημμένος-η-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπαναλαμβάνω, ὁ κατ' ἐπανάληψιν γινόμενος : ἐπανειλημμένα διαβήματα' ἐπίρρ. -ως.

ἔπανειμι (εἶμι) ἐν χρ. ὡς μέλλ. τοῦ ἐπανέρχομαι βλ.λ. : Σοφ.Τρ.642 αὐλὸς.. οὐκ ἀναρσίαν ἀχῶν καναχὰν ἐπάνεισιν (ἡ μουσικὴ τοῦ αὐλοῦ θ' ἀνέλθῃ, θ' ἀκουσθῇ πάλιν), Θουκ.6.102 βοήθεια ἤδη κάτωθεν τῶν 'Αθηναίων ἀποδιωξάντων τοὺς ἐκεῖ ἐπανῄει' || εἰδ. ἐν τῇ γράφειν ἢ ὁμιλεῖν, ἐπανέρχομαι εἰς σημεῖόν τι τοῦ λόγου : 'Ηρ. 7,138 ἐπάνειμι δὲ ἐπὶ τὸν πρότερον λόγον, Ξεν. 'Ελλ.7,4,1 ἔνθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ἐπάνειμι, Δημ. 240 ἐπάνειμι δὴ πάλιν εἰς τὰς ἀποδείξεις || ἀθ. προσφεύγω, ἀνατρέχω : Πλάτ.Νόμ.857D περὶ φύσεως πάσης ἐπανιόντα τῆς τῶν σωμάτων (ἀνατρέχοντα εἰς τὰς πρώτας ἀρχὰς τῆς φυσιολογίας)' 2) συγκεφαλαιῶ, μετ' αἰτ. κ ἀπαρφ. : Πλάτ.Τίμ. 61D τὰ δ' ὑποτεθέντα ἐπάνιμεν αὖθις' 3) ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω : αὐτ.'Ιππ.Ε 362C 'Ολυμπίαζε.. ἀεὶ ἐπανιὼν οἴκοθεν ἐξ "Ηλιδος, Δαμάσκ.'Αρχ.81' || ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.17.

ἐπανεῖναι ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐπανίημι βλ.λ.

ἐπανειπεῖν ἐπικηρύττειν, ὑπισχνεῖσθαι : Θουκ.6,60 τῶν δὲ διαφυγόντων θάνατον καταγνόντες ἐπανεῖπον ἀργύριον τῷ ἀποκτείναντι.

ἐπανείρομαι κ. ἐπανέρομαι, ἀόρ. β' ἐπανηρόμην (π. Τραγ. κ. 'Αττ. μ. ὁ χρόνος αὐτὰς ἀπαντᾷ) ὑποβάλλω ἐπανειλημμένας ἐρωτήσεις, ἐξετάζω κατ' ἐπανάληψιν : 'Ηρ.3,32 ἐπείρεσθαι διότι δακρύει, Αἰσχ.Πέρσ.973 τάδε σ' ἐπανερόμαν, 'Αριστφ.Βάτρ.435 μηδ' αὖθις ἐπανέρῃ με' 2) ἐρωτῶ αὖθις:Πλάτ.Πρωτ.329Α εἰ δὲ ἐπανέροιτό τινά τι.

ἐπανεκδίδω νεώτ., ἀόρ. ἐπανεξέδωκα κ. -ωσα ἐκδίδω ἐκ νέου, δημοσιεύω τύποις εἰς νέαν ἔκδοσιν' 2) ἐπαναλαμβάνω τὴν διακοπεῖσαν ἔκδοσιν ἐφημερίδος ἢ περιοδικοῦ.

ἐπανέκδοσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ νέου ἔκδοσις, ἔντυπος δημοσίευσις ἔργου τινός' 2) ἡ ἐπανάληψις διακοπείσης ἐκδόσεως ἐντύπου.

ἐπανεκλέγω νεώτ. ἐκλέγω αὖθις, ἐκλέγω πάλιν: τὸ συμβούλιον ἐπανεξέλεξε τὸν αὐτὸν πρόεδρον' κ. παθ. : ἐπανεξελέγη βουλευτής.

ἐπανεκλογή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ νέου ἐκλογή.

ἐπανέλευσις-εως (ἡ) (ἐπανέρχομαι) μσν. ἡ ἐπάνοδος : Εὐστ.1393,8 ASS Μαΐου 2,767Ε, 37 τὴν πρὸς ἡμᾶς αὐτοῦ ἐπανέλευσιν διασαλπίζει.

ἐπανελίττω μσν. αὖθις ἑλίττω : Εὐστ.'Οδ.16,88,40.

ἐπανέλκω ἀνέλκω εἰς τὴν ξηράν, τραβῶ ἔξω : 'Αρρ.'Αν.2,19,3 ἐπανελκύσαντες τὴν ναῦν ἐνσείουσιν ἄκρῳ τῷ χώματι.

ἐπάνεμος-ον ἀνεμώδης : 'Ιππ.'Επιδ.6,8,13 νήνεμος ἢ ἐπάνεμος (ὥρη).

ἐπανεμῶ-έω ἐμῶ αὖθις : 'Ιππ.'Επιδ.1,12 ἐπανιώδεα' 2) ἐπὶ μηρυκαστικῶν, μηρυκῶμαι, ἀναχαράζω : Γαλ.2,545,1 αὖθις δ' ἐκ ταύτης (τῆς γαστρὸς) ἐπανεμοῦν κατεργάζεσθαι τῷ στόματι.

ἐπανενεγκεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐπαναφέρω.

ἐπανεξάγω νεώτ. ἐξάγω αὖθίς τι εἰσαχθέν, ἐξάγω πάλιν, εἰδ. ἐνεργῶ ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐκεῖθεν εἰσαχθέντος ἐμπορεύματος.

ἐπανεξαγωγή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ νέου ἐξαγωγὴ εἰσαχθέντων ἐμπορευμάτων, προϊόντων ἐκ τῆς ξένης μετὰ ἐπεξεργασίαν ταύτων ἢ ἄνευ αὐτῆς.

ἐπανερεύγομαι ἐξεμῶ : 'Ιππ.Διαίτ.67 τοὺς ἐπανερευγομένους χολώδες, Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.95.

ἐπανέρομαι ἑτερ. τ. τοῦ ἐπανείρομαι βλ.λ., ὑποβάλλω εἰς περαιτέρω ἐξέτασιν : 'Ιππ.Προγν.7.

ἐπανέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἔρχομαι πάλιν εἰς τὸν τόπον ἐξ οὗ ἀνεχώρησα, ἐπιστρέφω, ξαναγυρίζω : 'Ανακρ.23, Θουκ.4,16 μέχρι οὗ ἐπανέλθωσιν, 'Ανδοκ.1,81 ἐπανήλθετε ἐκ Πειραιῶς, ΚΔ Λουκ.19,15 ἐν τῷ ἐπανελθεῖν αὐτόν' || ἐπὶ λόγου γραπτοῦ ἢ προφορικοῦ, ἐπανασυζητῶ, ἐπαναπτύσσω : Εὐρ.ΙΤ 256, Ξεν.'Ελλ.1,7,29 ἐπανέλθετε δὲ καὶ ἐπ' αὐτὰ τὰ πράγματα, Δημ.298,- θὰ ἐπανέλθω εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο μετ' ὀλίγον' || ἀναφέρομαι εἴς τι : Δημ.837 εἰς τὰ γράμματα ταῦτ' ἐπανελθεῖν καὶ τὴν ἀλήθειαν πάντων εὑρεῖν' || ἐπὶ διαλείποντος πυρετοῦ, ἐκδηλοῦμαι πάλιν,ὑποτροπιάζω : Γαλ.7,412, αὐτ.16,718' || κ. μτφ. ὑποστρέφω : Μηναῖ.1,27 'Ωδ.5 τὸ θεῖον ῥεῖθρον τῶν χαρίτων ἡ πηγὴ ἐπανελήλυθεν' 2) συγκεφαλαιῶ τι : Πλάτ.Τίμ.17Β, Ξεν.Οἰκ.6,2 πρῶτον μὲν ἐπανέλθοιμεν ὅσα ὁμολογοῦντες διεληλύθαμεν' 3) ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω : αὐτ.'Ελλ.4,8,35 ἐπανελθὼν εἰς τὰ ὄρη ἐνέδραν ἐποιήσατο' || ἀνέρχομαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.17' 4) μεταβαίνω, μεταδίδομαι, διαδίδομαι : 'Ηρ. 2,109 δοκέει δέ μοι ἐνθεῦτεν γεωμετρίη εὑρεθεῖσα ἐς τὴν 'Ελλάδα ἐπανελθεῖν' 5) νεώτ. ἀποκαθίσταμαι εἰς τὴν προτέρον μου θέσιν, ἀξίωμα. ἐπανέρχονται εἰς τὸ στράτευμα οἱ ἀπάτακτοι.

ἐπανερωτῶ-άω κ. νεώτ. ἐρωτῶ αὖθις, ξαναρωτῶ : 'Ιππ.Προγν.7 (δ. ἀνάγν.), Ξεν.'Απομν.3,1,11 πάλιν τοίνυν ἐλθὼν ἐπανερώτα' κ. παθ. : Πλάτ. Κλειτ.409D οὐκ ἀπεδέχετο εἶναι φιλίας ἐπανερωτώμενος || κ. ἀναφ. πρὸς πράγματα, ἐρωτῶ αὖθις περί τινος, ξαναρωτῶ γιὰ κάτι : αὐτ.Γοργ.454Β ὃ δοκεῖ μὲν δῆλον εἶναι, ἐγὼ δ' ἐπανερωτῶ.

ἐπάνεσις-εως (ἡ) (ἐπάνειμι) χαλάρωσις, ὕφεσις : 'Αρετ.'Οξ.Νοῦσ.1,1 ἐπ- τοῦ πυρετοῦ' 2) ὀνομασία ἐπιδέσμου : 'Ηλιόδ.π.'Ορειβ.48,43.

ἐπανεύρεσις-εως (ἡ) νεώτ. ἐπὶ πραγμ. κ. σπαν. ἐπὶ προσ. ἡ ἐκ νέου εὕρεσίς τινος ἀπολεσθέντος.

ἐπανευρίσκω νεώτ., ἀόρ. ἐπανεῦρον, παθ. ἀόρ. ἐπανευρέθην εὑρίσκω ἐκ νέου τι ἀπολεσθέν : ἐπανεῦρε τὸ ἔγγραφον' || κ. μτφ. : παρῃτήθην, ἵνα ἐπανεύρω τὴν ἡσυχίαν μου.

ἐπανέχω, μέλλ. ἐπανέξω ἀναχαιτίζω, συγκρατῶ τι : Πλούτ.Δημ.22 **τά οἰκεῖα πάθη καὶ πράγματα τοῖς δημοσίοις ἐπανέχοντα·** || μέσ. ἐπανέχομαι ἀναλαμβάνω, βάζω μπροστά : Ἀνών.π.Ὕψους ἐν λ. ἐπανέσχετο ὁ δὲ **τὸν πρὸς Γέτας πόλεμον, ὡς μάλιστ᾽ ἐπείγοντα ἐπανέσχετο·** **2)** κατέχω : Διόδ.Σ.17,115 ὑπερτερῶ **τούτων τὴν δευτέραν ἐπανεῖχον χώραν** ἀξίδες· **3)** ἀμτβ. θαρρῶ, ἐπαναπαύομαι : Δημ.357 **ἐπὶ ταῖς παρ᾽ ὑμῶν ἐπανέχοντες** (δ. ἀνάγν. ὑπηνέχοντες) **ἐλπίσιν·** || ἀρκοῦμαι εἴς τι, στέργω, ἱκανοποιοῦμαι : Ἀλκίφρ.1,38 **τοῖς παρ᾽ ὑμῶν γλίσχρως αὐτῇ πεμπομένοις ἐπανέχουσα,** Ἀρτεμ.1,12 **τοῖς βιβλίοις ἐπανέχειν·** **4)** μετὰ δοτ. καταγίνομαι, φροντίζω : Πάπ.

ἐπανήκω κ. μσν., παρακ. πάπ. ἐπάνηκα, ἐπανέρχομαι, ἐπιστρέφω : Εὐρ.ΙΑ 1628 **χαίρων δ᾽ ἐπάνηκε,** Πλάτ.Κωμ.68,Φιλ.2,117, Μηναῖ.3,29 Συνάξ. **ὁ δὲ Ἅγιος μικρὸν ὑποχωρήσας . . ἐπανῆκε·** || κ. ἐμπροθ. (**ὥς τινα, πρός τινα ἢ πρός τι, εἴς τινα**) : Δημ. 1156 **ἐπανῆκε ὡς ἐμέ,** Πολύβ.6,58,3 **ὁρκίσας ἦ μὴν ἐπανήξειν πρὸς αὐτόν,** ΠΔΠαροιμ.7,20 **ἐπανήξει εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ,** Παυσ.3,9,2.

ἐπανηλογέω ἀφηγοῦμαι αὖθις : Ἡρ.1,90 **ἐπανηλόγησε** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπολιλλόγησε).

ἐπανήλωκα παρακ. τοῦ ἐπαναλίσκω βλ.λ.

ἐπανήλωμα-ατος πάπ. πρόσθετος δαπάνη.

ἐπάνθεμα-ατος Ἐπιγρ. πρόσθετον ἀνάθημα.

ἐπανθεμίζω ἵπταμαι ἀπὸ ἄνθους εἰς ἄνθος ὡς ἡ μέλισσα, μτφ. : Σοφ.Ἰχν 323 **ὀμφή . . φάσματ᾽ ἔγχωρ᾽ ἐπανθεμίζει.**

ἐπανθερεών-ῶνος (ὁ) μτγ. **ὁ** πώγων : Γαλ.13(11, 831 (δ. ἀνάγν. ἀνθερεὼν βλ.λ.).

ἐπάνθετα Ἐπιγρ. πρόσθετα ἀναθήματα, ἐπιτιθέμενα ἀφιερώματα.

ἐπάνθημα μτγν. τὸ ἐπάνθισμα βλ.λ., τὸ ὡς ἄνθος ὑπάρχον, κόσμημα : Ἰάμβλ.Προτρ.21,26 **γέλως ὥσπερ τι ἐπάνθημα ὑπάρχων·** **2)** λεπτὸν ἄνθος : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.39Ρ· **3)** ἀρχ. μαθημ.κτ. πληθ. αἱ ἰδιότητες τῶν ἀριθμῶν:αὐτ.Νικ.Ἀριθμ.118Ρ.

ἐπάνθησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἄνθησις : Πλωτῖν.4,3,13· **2)** ὀρυκτολ. ὁ σχηματισμὸς ἐπανθισμάτων βλ.λ.31· || κ. αὐτὰ τὰ ἐπανθίσματα.

ἐπανθίζω κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπανθίσω,** μέσ. ἀόρ. **ἐπηνθισάμην** (τὸ β᾽ ἑν. πρόσ. **ἐπηνθίσω** ἐν Αἰσχ. Ἀγ.1459 εἶναι πιθ. ἐσφ.), κοσμῶ δι᾽ ἀνθέων, ὅθ. δίδω εἴς τι χρῶμα ἀνθηρόν, ποικίλλω διὰ χρωμάτων, κοσμῶ, πλουμίζω : Λουκ.Ἰστ.Συγγρ.13 **ὁ γραφεὺς αὐταῖς ἐρύθημά τε πλεῖον ἐπανθίσῃ,** Πάπ. κ. παθ. : Διόδ.Σ 149 **χρώμασιν ἐπηνθισμένον τὸν βασιλέα·** **2)** μτφ. ποικίλλω : Αἰσχ.Χο.150, αὐτ. Ἑπτ.951 **ἰὼ πολλοῖς ἐπανθίσαντες πόνοισι γενεάν·** κ. παθ. : Φιλόστρ.Σοφ.1,15,4 ἀπαγγελία **ὀνόμασι ποιητικοῖς ἐπηνθισμένη.**

ἐπάνθισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ὡς ἄνθος ἐπὶ ἐπιφανείας τινὸς ἐπιπολάζον : Ἱππ.Προρρ.1,165 **ἐπὶ τοῖσι χολώδεσι ἀκρήτοισι διαχωρήμασι τὸ ἀφρῶδες ἐπάνθισμα κακόν·** **2)** Ἐπιγρ. εἰδ. τὰ εἰς ἱερέα προσφερόμενα φιλοδωρήματα, τὰ τυχερά· **3)** νεώτ. ὀρυκτολ. τὰ ὑπὸ μορφὴν ἐπιφλοιωμάτων ἀποθέματα ὀρυκτῶν οὐσιῶν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ἐδάφους, ἅ. ἐπάνθησις βλ.λ.

ἐπανθισμός (ὁ) μτγν. τὸ ἐπάνθισμα, τὸ ὡς ἄνθος ἐπί τινος ἐπιπολάζον : Διοσκ.5,107· **2)** ὄνομα μιᾶς τῶν φλεβῶν : Διονύσ.π.Ῥούφ.Ὀνομ.205.

ἐπανθιῶ-άω ποι. ἀντὶ ἐπανθῶ : Ἀπολλ.Ρ.3,519.

ἐπανθοπλοκῶ-έω μτγν. δι᾽ ἀνθέων πλέκω : ΑΠ 12,8 **παῖδα ἐπανθοπλοκοῦντα κόρυμβον.**

ἐπανθρακίδες-ων (αἱ) (ἀνθρακίς) οἱ ἐπ᾽ ἀνθράκων ὀπτώμενοι ἰχθύες (δ. ἐρμ. ἰχθύδια διὰ τηγάνισμα) : Ἀριστφ.Ἀχ.670 **ἡνίκ᾽ ἂν ἐπανθρακίδες ὦσι παρακείμεναι.**

ἐπανθρακίζω ἐπ᾽ ἀνθρακιᾶς ὀπτῶ, ψήνω πάνω στὰ κάρβουνα : Κρατῖν.143 **φρύξας ἐφήσας κἀπανθρακίσας ὀπτήσας** (δ. ἀνάγν. κἀπ᾽ ἀνθρακιᾶς)· **2)** δι᾽ ἀνθρακας μελαίνω, μαυρίζω μὲ κάρβουνο : Ἀντιφιλ.ἐν ΑΠ 11,66.

ἐπανθρακοῦμαι-όομαι παθ. σχόλ. ὀπτῶμαι ἐπὶ ἀνθράκων : Πολυδ.6,55 **ἐπηνθρακωμένα ἰχθύδια.**

ἐπανθρακῶ-όω νεώτ. διὰ χημικῆς κατεργασίας προσθέτω εἰς σῶμά τι ἄνθρακα.

ἐπανθράκωσις-εως (ἡ) νεώτ. μεταλλ. ἡ χημικὴ κατεργασία τοῦ σιδήρου ἢ τοῦ χάλυβος, δι᾽ ἧς προστίθεται ἄνθραξ, ἵνα ἐπαυξηθῇ ἡ σκληρότης αὐτῶν, ἅ. ἐνανθράκωσις βλ.λ.

ἐπανθρωποῦμαι-όομαι μτγν.λαμβάνω ὑπόστασιν ἀνθρωπίνην,ἐνανθρωπῶβλ.λ.:Ἀθανάσ.Ἐνανθρωπ.54.

ἐπανθῶ-έω κ. μον. κ. νεώτ. ἀνθῶ : Θεόκρ.5,131 **πολλὸς δὲ καὶ ὡς ῥόδα κίσθος ἐπανθεῖ** ΠΔ Ἰὼβ 14,7 **ἔστι γὰρ δένδρῳ ἐλπίς, ἐὰν γὰρ ἐκκοπῇ, ἔτι ἐπανθήσει·** **2)** μτφ. ἐπὶ παντὸς ὅ τι σχηματίζεται ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὡς ἄνθος, χλόη, ἐπιφαίνομαι ἐπὶ ἐπιφανείας τινός : Ἡρ.2,12 **κογχύλιά τε φαινόμενα ἐπὶ τοῖσι οὔρεσι καὶ ἅλμην ἐπανθέουσαν,** Ἀριστφ.Νεφ.978 **τοῖς αἰδοίοισι δρόσος καὶ χνοῦς ὥσπερ μήλοισιν ἐπήνθει,** αὐτ.Ἐκκλ.903, Ξεν.Κυν.4,8 **λευκὴν τρίχα ἐπανθοῦσαν περὶ τὰ πρόσωπα·** **3)** ἐπὶ ἰδιότητος, ἐμφανίζομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ σώματος κ. ἰδίως τοῦ προσώπου : Ἱππ.Ἐπιδ.7,43 **τρηχύτης ἐπήνθει,** Θεόκρ.20,21 **ἐμοὶ . . ἐπάνθεεν ἁδύ τι κάλλος,** Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,15 **ἐπὶ σμικρῷ ἰκτέρῳ ἡ χροιὴ μέζων ἐπανθέει·** **4)** ἀπολ. ὑφίσταμαι, ἐκδηλοῦμαι ἐντόνως : Ἀριστφ.Νεφ.1174 **τοῦτο τοὐπιχώριον ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ,** Πλάτ.Νόμ.710Α **ὅπερ . . παισὶ καὶ θηρίοις . . σύμφυτον ἐπανθεῖ,** Διον.Ἀλ.Συνθ.19 **τῷ Ἰσοκράτει πολλαὶ χάριτες ἐπήνθουν,** Λουκ.Εἰκ.9, Καλλίστρ.12 **τῷ πρασώπῳ τὸ θηριῶδες ἐπανθεῖ·** **5)** λαμπρύνομαι, κοσμοῦμαι : Βάβρ.118,5 **πτερίσκοις. . ἐπανθούντων.**

ἐπανίδρυσις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἐπανιδρύειν ἢ ἐπανιδρύεσθαι, ἡ ἐκ νέου ἵδρυσις : **ἐπανίδρυσις ἀνδριάντος - σωματείου - ἑταιρείας.**

ἐπανιδρύω νεώτ. ἐκ νέου ἱδρύω.

ἐπανίημι ἐπαφίημι, ἐξαπολύω τινὰ ἐναντίον ἄλλου : Ἰλ.Ε 405 (ἐν τμ.) **σοὶ δὲ ἐπὶ τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·** **2)** ἀφήνω κατὰ μέρος, ἀποβάλλω, παραιτῶ : Δημ.26 **δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας κοινόν..τὸ πράττειν ποιῆσαι,** αὐτ.287· || μετριάζω, χαλαρώνω πως, ἀμελῶ : Πλούτ.Λυκ.22 **τοῖς νέοις τὰ σκληρότατα τῆς ἀγωγῆς ἐπανιέντες·** || ἀπαλλάσσω : Ξεν.Κυν.7,1 **σκυλακεύειν δὲ αὐτὰς ἐπανιέντα τῶν πόνων τοῦ χειμῶνος·** **2)** ἀμτβ. παύομαι : Πλάτ.Φαῖδρ.266Α **τέμνων οὐκ ἐπανῆκε πρίν . .·** || ἐπὶ κυνῶν κυνηγετικῶν, ἐλαττῶ τὴν ταχύτητα τοῦ δρόμου : Ξεν.Κυν.4,5· || ἐπὶ τοῦ σίτου, ὑποτιμῶμαι, φτηναίνω : Δημ.889 **ἐπανῆκεν ὁ σῖτος·** || ἐπὶ τῶν ὄψων ἐν τῇ μτχ. οὐδ. πληθ. **ἐπανέντα** χλιαρά, ἀντίθ. θερμά : Σωσίπ.1,53.

ἐπανίπταμαι μτγν. ἐπαναπέτομαι : Μαν.5,220.

ἐπανίστημι κ. μσν., κ. νεώτ. μ. ἐν τῷ μέσ. ἀνεγείρω ἐκ νέου : Πλάτ.Νόμ.778D **περὶ δὲ τῶν τειχῶν.. ξυμφεροίμην τὸ καθεύδειν ἐᾶν καὶ μὴ ἐπανιστάναι·** **2)** ἐξεγείρω, ξεσηκώνω ἄνδρας ἐναντίον τινός : Πλούτ.Σερτ.13 **τῷ Ἀκυΐνῳ τρισχιλίους ἄνδρας ἔκ τινος συσκίου χαράδρας ἐπανίστησιν·** || κινῶ εἰς στάσιν ἐναντίον τῶν κρατούντων : Ἀππ.Ἰβηρ.101 **Ἴβηρίαν Ῥωμαίοις ἐπαν-·** **3)** παθ. **ἐπανίσταμαι** μετὰ μέσ. μέλλ., ἀόρ. β᾽ κ. παρακ. ἐνεργ. ἐγείρομαι μετά τινα ἢ τῇ διαταγῇ τινος : Ἰλ.Β 85 **οἱ δ᾽ ἐπανέστησαν πείθοντό τε ποιμένι λαῶν σκηπτοῦχοι βασιλῆες·** || ἐγείρομαι ἐκ τῆς κλίνης, ἐξεγείρομαι : Ἀριστφ.Πλοῦτ. 539, Ξεν.Ἑλλ.1,4,18 **ἐπαναστὰς δὲ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐσκόπει τοὺς αὑτοῦ ἐπιτηδείους·**

|| ἐγείρομαι ὅπως ὁμιλήσω : Ξεν.Συμπ.4,2 ὁ Ἀντισθένης **ἐπαναστὰς.. ἐπήρετο,** Δημ.355 **ἐπαναστὰς δ' ὁ Φιλοκράτης.. ἔφη·** 4) ὁμ. παθ. ἐξεγείρομαι ἐναντίον τινός, γίνομαι ἀντίπαλος, πολέμιός τινος, ὁθ. ἐπαναστατῶ : Ἡρ.1,89 **ὃς ἂν αὐτῶν πλεῖστα κατάσχῃ, τοῦτον προσδέκεσθαί τοι ἐπαναστησόμενον,** Θουκ.1,115 **καὶ πρῶτον μὲν τῷ δήμῳ ἐπανέστησαν·** || κ. ἀπολ. : αὐτ.3,39 **τί ἄλλο οὗτοι ἢ ἐπεβούλευσάν τε καὶ ἐπανέστησαν μᾶλλον ἢ ἀπέστησαν·** || κ. μτφ. : Μηναῖ.8,26 Συναξ. **τὴν ἐλπισθεῖσαν μακαριότητα ἀθρόον ἐπαναστᾶσά ποθεν διεδέξατο δύσκλεια·** || Ιων. ἐν μτχ. **οἱ ἐπανεστεῶτες** αἱ ἐπαναστάται : Ἡρ.3,63· || κ. μετ' ἀπαρφ. : Νόμ.π.Ἀνδοκ.1,97 **ἐάν τις τυραννεῖν ἐπαναστῇ** (ἐάν τις ἐπαναστήσῃ ὅπως γίνῃ τύραννος)· || κ. ἐπὶ αἰσχρ. σημ. : Θεόπομπ.Ἱστ.217C (Ἀθήν.6,260E) **ἀλλήλοις ἐτόλμων ἐπανίστασθαι,** Αἰλ.Ἐπιστ.15 **ἐρωτικὸς εὖ μάλα καὶ οἷος ἐπανίστασθαι παρθένους·** 5) ὁμ. παθ. ὑψοῦμαι ἀπό τινος ἐπιφανείας, ἐγείρομαι, ἰδ. ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ἱδρύομαι : Ἀριστφ.Ὄρν. 554 **κἄπειτ' ἢν τοῦτ' ἐπανεστήκῃ, τὴν ἀρχὴν τὸν Δί' ἀπαιτεῖν·** || κ. μετὰ γεν. ὑψοῦμαι ὑπέρ τι, κεῖμαι ὑπεράνω τινός : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,50 **ἱερῷ ἐπανεστηκότι τῆς ἀγορᾶς,** Διοσκ.5,75· || εἰδ. ἰατρ. **ἐπὶ** ὄγκων, οἰδημάτων, πρήσκομαι : Ἱππ.Προρρ. 1,165· || προβάλλω, προέχω, προεξέχω : Ἀριστλ. ΖΜ 691a,13 **ὦτα ἐπανεστηκότα.**

ἐπανισῶ-όω καθιστῶ ἴσον ἢ ἴσους, ἰσοδυνάμους πρὸς ἀλλήλους, ἐξισώνω, ἰσοσταθμίζω : Θουκ.8,57 **ἐβούλετο ἐπανισοῦν τοὺς Ἕλληνας πρὸς ἀλλήλους,** Πλάτ.Πρωτ.321A **καὶ τἄλλα οὕτως ἐπανισῶν ἔνεμε,** Ἰουστιν.Νεαρ.92,1 Εἰσαγ. **ἐ- τοῖς ἀδελφοῖς τὸ διαφέρον,** Πολύαιν.7,16,2· || ἐπαναφέρω εἰς κανονικὴν θέσιν, εἰς μεσότητα : Ἀριστλ.Ἀναπν.478a,3 **ἐπαν- εἰς τὸ μέτριον τὴν ὑπερβολήν,** Πλάτ.Νόμ.745D **ἐπανισουμένους τῷ πλήθει τε καὶ ὀλιγότητι τῆς διανομῆς.**

ἐπανίσωσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπανισοῦν, καθιστᾶν τι ἴσον, εὐθύ : Φίλ.2,479.

ἐπανιτακώρ Ἐπιγρ. μτχ. τοῦ ρ. ἐπανιτῶ βλ.λ.

ἐπανιτῶ-άω Ἐπιγρ. ἐπανέρχομαι, μ. κτ. μτχ. **ἐπανιτακώρ** ἐπανεληλυθώς : Ἐπιγρ.Ἠλ. **ἐπανιτακὼρ ἐν τὰν ἰδίαν.**

ἐπανιῶμαι-άομαι μτγν. ἀνιῶμαι ἐπί τινι : Ξεν. Ἐφ.1,15, Πολυδ.5,129.

ἐπάνοδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ πρὸς τὰ ἄνω πορεία, ἡ ἄνοδος : Ἱππ.Διαίτ.17, Πλάτ.Πολ.532B **ἐκ τοῦ καταγείου εἰς τὸν ἥλιον ἐπάνοδος·** 2) κ. νεώτ. ἐπιστροφή, γυρισμός : ΠΔ Σοφ.Σειρ. 17,24, Πλούτ.Τιμ.38 **ἐπανόδου τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα παρεσκευασμένης αὐτῷ,** Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.76D **ἐ- ὡς ἐπί τινα νύσσαν·** || εἰδ. ἡ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα ἐπιστροφή τινος : Εὐρ.Ἐπιστ.2,2, Μηναῖ.1,3 Συναξ. **Μαλαχίου μετὰ τὴν ἐπάνοδον ἀπὸ τῆς ἐν Βαβυλῶνι αἰχμαλωσίας, - ἡ ἐξ Ἀμερικῆς ἐπάνοδος·** 3) μτφ. ἡ ἄνοδος τῆς ψυχῆς : Δαμάσκ.Ἀρχ.75· 4) ἐπὶ λόγου, ἡ ἀνακεφαλαίωσις : Πλάτ.Φαῖδρ.267D **τὸ δὲ δὴ τέλος τῶν λόγων.., ᾧ τινὲς μὲν ἐπάνοδον, ἄλλοι δὲ ἄλλο τίθενται ὄνομα,** Ἀριστλ.Ρητ.1414b,2 **προοίμιον δὲ καὶ ἀντιπαραβολὴ καὶ ἐπάνοδος ἐν ταῖς δημηγορίαις·** 5) πληρεστέρα, διεξαδικωτέρα πραγμάτευσις σημείου τινός : Ἀλέξ.Ρήτ.27· 6) νεώτ. ρητ. τὸ σχῆμα, καθ' ὃ ἔν τινι κώλῳ ἐπαναλαμβάνομεν τὰς αὐτὰς λέξεις τοῦ προηγουμένου κατ' ἀντίστροφον τάξιν.

ἐπανοίγω πάπ. κ. Ἐπιγρ. βιαίως ἀνοίγω τι, διαρρηγνύω : Πάπ. **ἐπανοίξαντες τὸν οἶκον·** || κ. ἀπλῶς ἀνοίγω : **ἐπαν- τὸ ἡρῷον·** 2) μέσ. ἐπανοίγομαι ἐν τῷ ἀορ. **ἐπανοίξαμην** καταβάλλω προσπάθειαν, συντελῶ ὥστε νὰ ἀνοιχθῇ τι : Ἐπιγρ.

ἐπανοιδίσκομαι ἐκ νέου ἢ συχνὰ ἐπανοιδῶ βλ.λ. : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.13 **τὰ ἕλκεα ἐπανοιδίσκεται.**

ἐπανοιδῶ-έω πρήσκομαι, φουσκώνω : Ἱππ.Γεν. Φύσ.2 **ἡ γαστὴρ ἐπανοιδέει,** Ἀριστλ.ΖΙ 1444b,2 (τὸ ᾠὸν) **αὐτῆς τῆς σαρκὸς ἐπανοιδεῖ.**

ἐπανοίκτης (ὁ) μτγν. ὁ ἐπανοίκτωρ βλ.λ. : Ὑπόθ.Μαν.102L, ΕΜ 459,5.

ἐπανοίκτωρ (ὁ) μτγν. ὁ βιαίως ἀνοίγων τι, ὁ διαρρήκτης : Μαν.1,310 **θυρέτρων ἐπανοίκτορας.**

ἐπάνοιξις-εως (ἡ) πάπ. ἡ διάρρηξις : **γεγενῆσθαι τὴν ἐπάνοιξιν τοῦ ταμείου.**

ἐπανοίσω μέλλ. τοῦ ἐπαναφέρω βλ.λ.

ἐπανορθῶ-όω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. **ἐπηνώρθουν,** ἀόρ. **ἐπηνώρθωσα,** παρακ. **ἐπηνώρθωκα,** μέσ. παρατ. **ἐπηνωρθούμην,** μέλλ. **ἐπανορθώσομαι** (ἐν παθ. σημ. π. Δίωνι Κ 73,1), ἀόρ. **ἐπηνωρθωσάμην,** παθ. ἀόρ. **ἐπηνωρθώθην,** παρακ. **ἐπηνώρθωμαι,** ἀνορθῶ τι καταπεσὸν εἰς τὴν προτέραν αὐτοῦ θέσιν, ἐπανιδρύω, ἐπανεγείρω, ξαναστήνω : Πάπ. **τὰ ἱερὰ ἐπανορθώσας, - ἐπηνώρθωσαν τὴν στήλην-τοὺς κίονας·** || ἁπλῶς ἵστημί τι ὄρθιον, στήνω τι ὀρθόν : Ἐπιγρ.· || μτφ. ανακαινίζω, ἐξαγνίζω : Μηναῖ.1,3 Ὠδ.9 Ἑσπερ. **ὀλέθριον πτῶμα τὸ τοῦ Ἀδὰμ νῦν ἐπανορθώσων ἐπεφάνη·** 2) κ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπαναφέρω εἰς τὴν προτέραν καλὴν κατάστασιν : Θουκ.7,77 **τὴν μεγάλην δύναμιν τῆς πόλεως .. ἐπανορθώσοντες,** Δεῖν.1,96, Πάπ. **ὅσα οἷόν τε ἦν, ἐπηνωρθωσάμην, - ἐπανώρθωσε τὴν πειθαρχία(ν).** 3) διορθῶ ἡμαρτημένον τι, ἀναθεωρῶ, τροποποιῶ : Ἰσαῖ. 1,18 **οὐ λῦσαι βουλάμενος αὐτάς** (τὰς διαθήκας) **ἀλλ' ἐπανορθῶσαι,** Πλάτ.Νόμ.769E **χρὴ φυλάττειν καὶ ἐπανορθοῦν νόμους·** || κ. ἀμτβ. : Ἐπιγρ. **ἐ- εἰς τὸ ψήφισμα τὸ πρότερον·** || ἐπανορθῶ **τινα** διορθώνω διδάσκων : Ἀριστφ.Λυσ.528 **κἀντισιωπᾶν ὥσπερ χἠμεῖς, ἐπανορθώσαιμεν ἂν ὑμᾶς·** || κ. μέσ. ἀμτβ. διορθῶ ἐμαυτὸν ἢ τι ἡμέτερον : Πλάτ.Πολ.361A **ἐάν πῃ σφαλῇ, ἱκανὸς ἐπανορθοῦσθαι·** || ὁμ. κ. μτβ. : Πλάτ.Εὐθύφρ.9D **τοῦτο νῦν ἐπανορθώμεθα ἐν τῷ λόγῳ,** Ἰσοκρ. 4,165, Δημ.12 **ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι·** || ὁμ. μέσ. κολάζω, σωφρονίζω τινά : Πάπ. **ὑμᾶς ἐπανορθώσομαι·** 4) ἱκανοποιῶ : Ἰουλ.Ἐπιστ.89B **ἐπαν- χρείας·** || νεώτ. κ. δημ. παρέχω χρηματικὴν ἢ ἄλλην ἱκανοποίησιν διὰ γενομένην εἴς τινα προσβολὴν ἢ ζημίαν.

ἐπανόρθωμα-ατος (τό) ἡ ἐπανόρθωσις : Πλάτ. Πρωτ.340D **τὸ ἐπανόρθωμά σοι,.., μεῖζον ἁμάρτημα ἔχει ἢ ὃ ἐπανορθοῖς,** Ἀριστ.ΗΝικ.1135a,13.

ἐπανορθώσιμος-ον νεώτ. κ. δημ. ὁ δεκτικὸς ἐπανορθώσεως βλ.λ.41, ὁ δυνάμενος νὰ ἐπανορθωθῇ, ἐπανορθωτός, ἀντίθ. ἀνεπανόρθωτος.

ἐπανόρθωσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η διόρθωσις, βελτίωσις : Τίμ.Λοκρ.104A **ἐπὶ τᾷ τᾶς ψυχᾶς ἐπανορθώσει ταχθεῖσαι,** Ἰουλ.Λόγ.2,80C· || φρ. **ἐπανόρθωσιν ἔχω** εἶμαι ἐπιδεκτικὸς βελτιώσεως, ἀντίθ. ἀνίατός εἰμι : Ἀριστλ.ΗΝικ.1165b, 18· || κ. ἀναφορ. πρὸς πράγματα, βελτίωσις : Διοκλ.ἀπ.138 **ἐ- ἐδεσμάτων·** || νεώτ. ρητ. τὸ σχῆμα καθ' ὃ ὁ ρήτωρ μετά τινα φράσιν ἐπιφέρει ἄλλην πρὸς διόρθωσιν ἢ ἀκριβεστέραν διατύπωσιν ἐκείνης· 2) ἀνόρθωσις, ἀποκατάστασις : Μηναῖ.1,11 Ὠδ.9 **πιπτόντων ἐπανόρθωσις·** || νεώτ. εἰδ. ἀνασκευὴ ψευδοῦς ἢ ἀνακριβοῦς εἰδήσεως· 3) ἀπονομὴ δώρων εἰς τοὺς στρατιώτας κατά τινας περιστάσεις : Πολύβ.1,66,22 **μεγάλην** (εἶχον) **προσδοκίαν τῆς ἐσομένης περὶ αὐτοὺς ἐπανορθώσεως·** 4) νεώτ. κ. δημ. ἱκανοποίησις ἢ ἀποζημίωσίς τινος διὰ προγενομένην αὐτῷ βλάβην· || εἰδ. ἐν τῷ πληθ. αἱ ἀποζημιώσεις αἱ καταβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν ἡττημένων λαῶν διὰ τὰς ἐπενεχθείσας ὑπ' αὐτῶν κατὰ τὸν πόλεμον ζημίας.

ἐπανορθωτής (ὁ) μτγν κ. νεώτ. ὁ ἐπανορθῶν, δθ. εἰδ. ὁ ἔφεδρος, ὁ ἕτοιμος νὰ ἐπανορθώσῃ ἀπώλειαν ἢ ζημίαν γενομένην εἴς τι τμῆμα τοῦ στρατεύματος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ : Διον.'Αλ.Ρωμ.8,67 **ἐπανορθωτὰς τοῦ κάμνοντος ἐσομένους**· || ἀναφορ. πρὸς συγγραφάς, ὁ ἐπιφέρων διορθώσεις: Γαλ.7,894· || **ἐπανορθωτὴς τῶν τρόπων** ἐπὶ τῶν ἠθῶν ἐπόπτης, ἀξίωμα π. Ρωμαίοις (corrector morum) : Δίων.Κ 54,30 **ἐπανορθωτὴς τῶν τρόπων .. αἱρεθείς**· || ὁ ἐξ ἐντολῆς μεταρρυθμιστὴς νόμων, ἄ. διορθωτής (ὁ παρὰ Ρωμαίοις corrector civitatis) : Ἐπιγρ. **τὸν λαμπρότατον ὑπατικὸν ἐπανορθωτὴν Ἀχαΐας**.

ἐπανορθωτικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ συντελῶν εἰς ἐπανόρθωσιν, ὁ δυνάμενος νὰ ἐπανορθώσῃ : Ἀριστλ.ΗΝικ 1131α,18 **ἐπανορθωτικὸν δίκαιον,** Στράβ.1,2,3, Γαλ.1,303 **ἐπανορθωτικὴ τέχνη, -ἐπανορθωτικαὶ φυλακαὶ· ποιναί**· **2**) ναυτ. τὸ οὐδ. **ἐπανορθωτικὸν** ὡς οὐσ. σῆμα πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς τάξεως· ἐπίρρ. σχόλ. κ. νεώτ. -**ῶς**.

ἐπανορθωτός-ή-όν νεώτ. ἐπανορθώσιμος βλ.λ.

ἐπανότης (ἡ) μτγν. τὸ ἐπάνω μέρος, ἡ ἀπανωσιά : Ἐπιφδν.2,104Β.

ἐπαντείνω ποι. ἀντὶ ἐπανατείνω βλ.λ.

ἐπαντέλλω ποι. ἀντὶ ἐπανατέλλω βλ.λ.

ἐπάντης-ους ἀνάντης, ἀνηφορικός· Σουΐδ. « ἐπάντης· ὑψηλός » : Θουκ.7,79 **βαλλόμενοι ὑπὸ πολλῶν ἀπὸ τοῦ λόφου ἐπάντους ὄντος**.

ἐπαντιάζω ἀπαντῶ, συναντῶ : Ὑμν.'Απόλλ.152.

ἐπαντιβολῶ-έω δ. γρ. ἀντὶ καταντιβολῶ βλ.λ. ἐν Πολυδ.1,76.

ἐπαντίθετος-ον μτγν. ἀντίθετος, ἀντίστροφος : Σωρ.'Επιδ.12,515C **ἐ- ἐπείλησις.**

ἐπαντλαῖος (ὁ) Ἡσ. « ἱματος » βλ.λ. ἄ. ἐπάντλειος βλ.λ.

ἐπάντλειος (ὁ) σχόλ. ἐπαντλαῖος· Σχόλ.'Αριστφ. Βάτρ.1332 « τὸ ἆσμα ὃ ᾄδουσιν οἱ ἀντληταί, ἱμαῖον. ἐπάντλειος».

ἐπάντλημα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπί τινος χυνόμενον, τὸ ἐπίχυμα : Διοσκ.2,109 **ἐπάντλημα γαγγραίνης ἐστὶ χρήσιμον.**

ἐπάντλησις-εως (ἡ) ἡ ἐπίχυσις ὑγροῦ τινος : Ἱππ. Διαίτ.65, Διοδ.Σ 2,10 **πρὸς τὰς ἐπαντλήσεις τῶν ὑδάτων** (δ. γρ. ὑπ-)· || κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.3,6D **τὴν βαρεῖαν ταύτην φλεγμονὴν τῆς καρδίας ἡμῶν τῇ ἐπαντλήσει τῶν παρηγορικῶν λόγων διαφορήσας**· **2**) πάπ. ἡ ἄντλησις ὕδατος.

ἐπαντλησμός (ὁ) πάπ. ἡ ἐπάντλησις βλ.λ.2).

ἐπαντλητός-ή-όν πάπ. κ. ἐπάντλητος ὁ τεχνητῶς ἀρδευόμενος : **τῆς ἐν τῇ Θηβαΐδι ἐ- γῆς.**

ἐπαντλῶ-έω κ. μσν. ἀντλῶ, χύνω ἐπάνω εἴς τινα: Πλάτ.Φαίδ.112C **τὸ ὕδωρ.. εἰσρεῖ τε καὶ πληροῖ αὐτὰ ὥσπερ οἱ ἐπαντλοῦντες**· **2**) ἀρδεύω, ποτίζω : Πλούτ.'Ηθ.688Β **εἰ μή τις ἐπαντλοῖ καὶ ἄρδοι** (τὰ φυτά), Φιλόστρ.1,9 **ὕδατι ἐπαντλεῖς πηλόν**· κ. παθ. : Διόδ.Σ 1,33 **τὰς μὲν** (νήσους) **ὑπὸ Αἰθιόπων ἐπαντλουμένας γεωργεῖσθαι κέγχρον,** Πάπ. **ἐπηντλημένη γῆ**· || κ. ἀπολ. : Λουκ.Τίμ. 18· **3**) μτφ. κενῶ ἐπί τινος, κατακλύζω : Εὐρ.ἀπ. 899,4 **λόγους τινὶ ἐ-,** Δίφιλ.107 **τρὶ' ἐπαντλεῖ κακά,** Αἰλ.ΖΙ 6,51 **ὄχλον ὀνομάτων ἐπαντλοῦσι τῷδε τῷ θηρίῳ**· κ. παθ. : Φλ.2,345 **ἐ- νάμασι λόγων,** Πλούτ. Ἠθ.107Α **πολλοῖς φροντίσιν ἐπηντλημένον.**

ἐπανύω (ἀνύω) φέρω τι εἰς πέρας, ἐκτελῶ, κατορθώνω τι, παθ. : Ἡσίοδ.Α 311 **οὐδὲ ποτὲ σφιν νίκη ἐπηνύσθη, ἀλλ' ἄκριτον εἶχον ἄεθλον**· **2**) μέσ. παρέχω : Σοφ.Τραχ.995 **ἱερῶν οἵαν οἵων ἐπί μοι μελέῳ χάριν ἠνύσω.**

ἐπάνχιστος-ον Ἐπιγρ.ἀγχιστεύς, στενὸς συγγενής

ἐπάνω ἐπίρρ. κ. μσν. κ.νεώτ., δημ (ἀ)πάνω ἢ -ου κ. (ἐ)πά ἄνω, ὑψηλά, εἰς τὸ ἄνω μέρος ἢ τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν : Ἀριστφ.Λυσ.773 **ἐπάνω κατακεισόμεθ' ἡμεῖς,** Πλότ.Πολ.514Β· || κ. νεώτ. κ.δημ. μετ' ἄρθρου ὡς ἐπίθετ. **ὁ ἐπάνω** ὃ εἰς ὑψηλὴν ἢ ὑψηλοτέραν θέσιν ὤν : Ἡρ.3,54 **τὸν ἐπάνω πύργον τὸν ἐπὶ τῆς ῥάχιος τοῦ ὄρεος ἐπεόντα, - ὁ ἐπάνω δρόμος, - ἡ ἐπάνω γειτονιά, - στὸ ἐπάνω πάτωμα, - μᾶς ἐνοχλοῦν οἱ ἐπάνω** (οἱ εἰς τὸ ἐπάνω πάτωμα οἰκοῦντες), **- ὁ ἐπάνω κόσμος** (ὁ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ κόσμος τῶν ζώντων, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸν κάτω κόσμον)· || ὁμ. ἐν φρ. **ἐδῶ πά** ἢ **ἐδεπά** ἐπὶ ταύτου ἀκριβῶς τοῦ μέρους, ἐδῶ ἀκριβῶς· || πρὸς δήλωσιν τῆς πρὸς τὰ ἄνω διευθύνσεως : **ἀνεβήκαμε πάνω στὴν κορφή, - ξεκινήσαμε γιὰ πάνω**· || φρ. **ἐπάνω - ἐπάνω** εἰς τὸ ἀνώτατον μέρος· κ. μτφ. ἐλαφρῶς, κατ' ἐπιφάνειαν : **τοῦ τὰ εἶπα ἐπάνω - ἐπάνω** (οὐχὶ σαφῶς, δι' ὑπονοουμένων, ἀκροθιγῶς)· || ἐπὶ μνείας, παραπομπῆς εἰς προηγουμένως ἀναγραφόμενα, ἀνωτέρω : Ξεν.'Αν.6,3,1 **ὃν μὲν τρόπον .. τὸ στράτευμα ἐσχίσθη ἐν τοῖς ἐπάνω εἴρηται,** Στράβ.2,5,8· || εἰδ. λογ. **τὸ ἐπάνω γένος** τὸ εἰς ἀνωτέραν βαθμίδα ταξινομηθὲν γένος ἢ εἶδος : Ἀριστλ.Τοπ.122α,4· || μετὰ γεν. ἄ. ἐπί τινος ὤν : Πλάτ.Φαίδ.109D **ἐπάνω αὐτῆς** (τῆς γῆς) **οἰκεῖν,** Πρόδρ.2,392 **καὶ τὸ ζουμὶν ἐκχέει το ἐπάνω τῶν ψιχίων,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,6,11 **ἐμεῖς ἐπὰ στ' ἀνθόσπαρτα κι ἀνάμεσα στὰ μύρα, - ἐπάνω στὸ γραφεῖό μου ξέχασα τὸ ρολόϊ**· **2**) ὁμ. μετὰ γεν. μτφ. μτγν. κ. μσν. ὡς οὐσ. **ἐπάνω τινός** ἐπιμελητής, ἔφορος : Βέττ.Βάλ.48,5 **ἐπάνω χρημάτων τεταγμένος,** Πασχ.Χρον.697,14 **ἐπάνω τῶν χειροτονιῶν**· **3**) ὁμ. μετὰ γεν. εἰς ὑψηλότερον σημεῖον ἀπό τινος : Ἡρ.1,179 **ἐπάνω δὲ τοῦ τείχεος παρὰ τὰ ἔσχατα οἰκήματα,** Ἐπιγρ. **ἐπάνω τῆς χώρας, -πάνω ἀπὸ μένα κάθονται δυὸ κορίτσια** (εἰς τὸ ἄνω πάτωμα, διαμέρισμα)· || ὁμ. μετὰ τῆς **ἀπὸ** πρὸς δήλ. τῆς ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου κινήσεως : **κατεβαίνει ἀπὸ πάνω γιὰ τὴν ἀγορά**· **4**) μτφ. εἰς ἀνωτέραν, ὑψηλοτέραν, θέσιν, δθ. ἀνεπηρεάστως ἀπό τινος : Πλούτ.'Ηθ.1063D **ἐπάνω γεγονότες κακίας,** Διογ.Λ 6,28 **ἐπάνω χρημάτων** (πρβλ. νεώτ. ἀνώτερος χρημάτων)· || δημ. μετὰ τῆς ἀπὸ εἰς τιμιωτέραν, σπουδαιοτέραν θέσιν : **πάνω ἀπὸ τὸν ἑαυτό του δὲ βάζει κανένα, - πάνω ἀπ' ὅλα ἡ ἀγάπη**· **5**) ὁμ. μετὰ γεν. ἐνώπιον, ἔμπροσθεν : ΠΔ Γεν.18,2 **τρεῖς ἄνδρες εἱστήκεισαν ἐπάνω αὐτοῦ,** αὐτ.Βασ.2,24,20· || ἐπὶ παρουσίᾳ : Πάπ.· **6**) ὁμ. μετὰ γεν. μσν. κ. δημ. ἐναντίον, κατά : Πασχ.Χρον.608,8 **ἔρριψεν ἐπάνω τοῦ βασιλέως, - ἔπεσε (ἐ)πάνω μου σὰ λυσσασμένος**· || δημ. **πέφτω ἐπάνω σ' ἕναν** τὸν συναντῶ κατὰ τύχην· **7**) ἐν χρον. σημ. πρότερον, προηγουμένως κ. μετὰ τοῦ ἄρθρ. ὡς ἐπίθ. **ὁ προηγούμενος** : Διόδ.Σ 16,48 **ἡ Ὀλυμπιὰς ἐν τοῖς ἐπάνω χρόνοις ἐτύγχανεν .. πεφευγυῖα,** Ἐπιγρ. **ἐν τῷ ἐπάνω μηνί**· || νεώτ. κ. δημ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τοῦ συγχρονισμοῦ, κατὰ τὴν διάρκειαν : **ἔφτασε πάνω στὸν καφέ - στὸ φαΐ**· || φρ. **πάνω στὴν ὥρα** εἰς εὔθετον, κατάλληλον χρόνον· || ὁμ. **(ἐ)πάνω ποὺ .. καθ' ἣν** στιγμήν, ἐνῷ : **ἦρθε πάνω ποὺ μιλούσαμε γι' αὐτόν**· **8**) ἐπὶ ἀριθμοῦ, ἄνω, περισσότερον : ΠΔ Ἐξ.30,14 **ἀπὸ εἰκοσαετοῦς καὶ ἐπάνω,** ΚΔ Μάρκ.14,5 **ἠδύνατο γὰρ τοῦτο τὸ μύρον πραθῆναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων,** αὐτ Κορ 15,6; **- εἴμαστε πάνω ἀπὸ πενήντα παιδιὰ στὴν τάξη**· || φρ. **ἐπάνω - κάτω** περίπου· **9**) εἰδ. ὡς ἐπίθ. ἐπὶ συγγενῶν **οἱ ἐπάνω** οἱ ἀνιόντες : Δημ.1390 **πρόγονοι καὶ πατέρες καὶ τούτων ἐπάνω**· **10**) νεώτ. κ. δημ. ἐν διαφ. φρ. κ. συνεκφ. : **τὸ παίρνω ἐπάνω μου** (ἀδικαιολογήτως, ἄνευ λόγου σοβαροῦ ὑπερηφανεύομαι, ὑπερτιμῶ ἐμαυτόν), **- παίρνω ἐπάνω μου τὴν ὑπόθεση** (ἀναλαμβάνω ὑπευθύνως), **- ἔρριξε πάνω μου ὅλα**

τὰ βάρη (μὲ κατέστησε ὑπεύθυνον, μὲ ἐπεβάρυνε), - **ἔκανε τὸ σπίτι - τά συμβόλαια ἐπάνω στὴ γυναῖκά του** (ἐπ' ὀνόματι τῆς γυναικός του), - **παίρνω ἐπάνω μου** καλυτερεύω, ἀναζωογανοῦμαι, βελτιοῦμαι : **τὸ μαγαζὶ πῆρε ἐπάνω του,** - **ἀπὸ τότε δὲν μπόρεσε νὰ πάρῃ ἐπάνω του,** - **τά κάνω ἐπάνω μου** (ἀπαπατῶ ἐντός τῶν ἐσωραύχων μου)˙ κ. μτφ. : **τά ἔκανε πάνω του** (ἐφοβήθη σφόδρα, ἐταράχθη πολύ).

ἐπανωθελονιά (ἡ) δημ. εἶδας ραφῆς δι' ἧς συνενοῦνται δύα ὑφάσματα τιθέμενα τὸ ἕν ἐπὶ τοῦ ἄλλαυ κατὰ τὰ συναφθησόμενα ἄκρα καὶ οὕτως, ὥατε τὸ νῆμα νά διέρχηται ἄνωθεν τῶν ἡρμοσμένων πρός ἕνωσιν ὑφασμάτων.

(ἐ)πανώγραμμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ γεγραμμένη ἐπί τινος ἐπιστολῆς, δέματος διεύθυνσις.

ἐπανωγραφή (ἡ) μσν. κ. δημ. ἐπιγραφὴ ἄ. πανώγραμμα : Δαυκάγγ.

ἐπανώδεμα-ατος (τὸ) δημ. τὸ ἐπί τινος πραα-δευόμενον, ὁ ἐπίδεσμος.

ἐπανωένδυμα-ατος (τὸ) μσν. ὁ ἐπενδύτης : Κῶδ. 'Οφφ.6,18.

ἐπάνωθεν ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. **ἐπάνωθε** κ. δημ. κ. (ἀ)πάνωθε ἐπάνω : Εὐρ.'Αλκ.463 **κούφα σοι χθὼν ἐπάνωθε πέσοι,** Βαλαωρ.Μνημόσ.'Αντ.Κόνδαρη 37 **περνᾷ ἕνα μαῦρο σύγνεφο, ἐπάνωθέ τους στέκει**˙ ‖ μετά γεν. : Πλάτ.Τίμ.45 **τὴν τοῦ θειοτάτου καὶ ἱερωτάτου φέρον οἴκησιν ἐπάνωθεν ἡμῶν**˙ **2)** όμ. μετὰ γεν. εἰς τὴν ἄνω χώραν, περιαχήν, εἰς τὰ μεσόγεια : Θουκ.2,99 **τῶν γὰρ Μακεδόνων εἰσὶ.., ἄλλα ἔθνη ἐπάνωθεν**˙ **3)** ἐπὶ χρόνου, **οἱ ἐπάνωθεν** οἱ πρότερον ζήσαντες, αἱ προγενέστεραι : Θεόκρ.7,5 **εἴ τι περ ἐσθλὸν χαῶν τῶν ἐπάνωθεν.**

ἐπάνωθι ΑΠ ἐπάνω : ΑΠ ΙΙ,404 **τῆς κήλης δ' ἐπάνωθι τά φορτία πάντα τεθεικώς.**

ἐπανωκαλύμ(μ)αυκον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐπανωκαμήλαυκον** μέλαν ἐπικάλυμμα ἐπιρριπτόμεναν ἐπὶ ταῦ καλυμμαυκίου μαναχῶν κ. κυρ.ἐπισκόπων καὶ ἀρχιμανδριτῶν εἰς ἔνδειξιν τιμητικῆς διακρίσεως.

ἐπανώκλειστος-ον 'Επιγρ. ἐπὶ ταῦ στέμματος τῶν αὐτοκρατόρων, ὁ ἐπάνωθεν κλειστός.

ἐπανωκλίβανον (τὸ) μσν. τὸ ἐξωτερικόν κλίβανον, ἐπιθωρακίδιαν : Νικ.Χων.Μαν.Κομν.246,23.

(ἐ)πανωπροίκι (τὸ) δημ. τὸ ἐπὶ πλέαν τῆς προικὸς προσφερόμενον εἰς τὸν γαμβρόν.

ἐπανωρραφή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπανωθελανιά βλ.λ.

ἐπανωσάγονο (τὸ) δημ. τὸ ἄνω τμῆμα τῆς σιαγόνας, ἡ ἄνω γνάθος.

ἐπανωσένδονον (τὸ) νεώτ., δημ. **πανωσέντονο,** ἡ σινδὼν τῆς κλινοστρωμνῆς, δι' ἧς καλύπτεταί τις˙ ἀντίθ. κατωσένδονον.

ἐπανωτά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπαν ὥστε τὸ μὲν νὰ εἶναι τεθειμένον ἐπὶ τοῦ δέ : **βάλε τὶς κάσσες - τά κουτιά ἐπανωτά**˙ ‖ κατὰ τρόπαν ὥστε τὸ κατὰ τὴν πλευρὰν ἄκρον τοῦ ἑνὸς νά εἶναι ἐπιτεθειμέναν ἐπὶ τοῦ ἄκρου ταῦ ἄλλου : **ἔκαμε τὴ σκεπὴ μὲ σανίδες βαλμένες ἐπανωτά.**

ἐπανωτός-ή-ό δημ. κ. **ἀπανωτὸς** βλ.λ. ἐπάλληλος, ὁ εἷς ἐπὶ ταῦ ἄλλου : Βαλαωρ.Φροσ.3,65 **νά τές βάλῃ ἐπανωτὲς νά χτίσῃ πυραμίδα**˙ ‖ κ. χρον. ὁ εἷς ἀμέσως μετὰ τὸν ἄλλον, ἐν συνεχείᾳ : **τοῦ ἔρριξε πέντε σφαῖρες ἐπανωτές.**

(ἐ)πανωφόρι(ον) (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ ὁ ἐπενδύτης βλ.λ. : 'Αν.Κρ.3,359,13.

ἐπαξιέραστος-ον μτγν. λίαν ἀξιέραατος, ἐξαιρέτως ἀγαπητός : Φίλ.2,166.

ἐπάξιος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὄντως ἄξιος, ὁ ἀντάξιας, ἰσάξιος : Πίνδ.Ν 7,131, Αἰσχ.Εὐμ.272 **ἔχονθ' ἕκαστον τῆς δίκης ἐπάξια,** Εὐρ.Βάκχ.716, Πλάτ.Σοφ.218Ε **οὐ πᾶσί τε γνώριμον καὶ σπουδῆς οὐ πάνυ τι πολλῆς τινος ἐπάξιον**˙ ‖ όμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΚ 461, Πλάτ.Νόμ.961Β **κρίναντα ἐπάξιον εἶναι**˙ ‖ κ. ἀπολ. **ὁ ἁρμόζων, ὁ** προσήκων, ὁ πρέπων : Αἰσχ.'Επτ.865, Σοφ.'Ηλ.971 **ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λαιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίων τεύξει**˙ **2)** ὁ ἄξιος μνείας : 'Ηρ.2,79 **τοῖσι ἄλλα τε ἐπάξιά ἐστι νόμιμα**˙ **3)** ὁ ἄξιος τοῦ κόπου, ποὺ ἀξίζει τὸν κόπο : 'Ιππ.'Αρθρ.72.

ἐπαξιῶ-όω νομίζω ὀρθόν, θεωρῶ ἄξιον, πρέπαν, μετ' ἀπαρφ. : Σοφ.Φιλ.803 **τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν,** αὐτ.'Ηλ.1274 **χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι**˙ ‖ μετ' αἰτ. πρασ. κ. ἀπαρφ. θεωρῶ τινα ἄξιαν, ὥστε νὰ πράξω τι ὑπὲρ αὐταῦ : αὐτ.ΟΚ 1496 **ὁ γὰρ ξένος σε ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν**˙ **2)** όμ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἀναμένω, πιστεύω : Σοφ.'Ηλ.658 **ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.**

ἐπαξίως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπάξιον, ἀνταξίως, προαηκόντως : Σαφ.ΟΤ 133, Μηναῖ.1,1 'Ωδ.8, - **ἠμείφθη ἐ- ἡ τιμιότης του.**

ἐπαξίωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκτίμησις τῆς ἀξίας : Διαν.'Αλ.Ρωμ.19,15.

ἐπαξόνιος-ον μτγν. **ὁ** ἐπὶ ταῦ ἄξονας **κείμενος** : Θεόκρ.25,249 (δ. ἀνάγν. ἐν-).

ἐπαξονῶ-έω μτγν. τοποθετῶ εἰς τοὺς ἄξονας : 'Ορφ.ἀπ.49,39˙ **2)** καταγράφω ἐν πινακίσιν, εἰδ. παιοῦμαι ἀπογραφήν : ΠΔ.'Αρ.1,18 **ἐπηξονοῦσαν κατὰ γενέσεις αὐτῶν.**

ἐπάξω δωρ. ἀντὶ ἐπήξω β' ἑν. πρόσ. μέσ. ἀορ.α' τοῦ πήγνυμι : Θεόκρ.4,28.

ἐπαοιδή (ἡ) Ἰων. κ. ποι. τ. τοῦ ἐπῳδὴ βλ.λ.

ἐπαοιδία (ἡ) μτγν. ἐπῳδὴ βλ.λ.˙ 'Ησ. «ἐπαοιδία˙ φαρμακεία, γοητεία» : ΨΛαυκ.Φιλόπ.9 **ἐπαοιδίαις ταύτην περιῳδήσαντες.**

ἐπαοιδός μτγν. ἐπῳδὸς βλ.λ. 'Ησ. «ἐπαοιδοί˙ φαρμακοί, γόητες» : ΠΔ 'Εξ.7,11 **ἐποίησαν καὶ οἱ ἐπαοιδοὶ τῶν Αἰγυπτίων ταῖς φαρμακίαις αὐτῶν ὡσαύτως,** Φίλ.1,449, Μαν.5,183.

ἐπαοιδῶ-έω μτγν. ἐπᾴδω : Στέφ.'Αθ.'Ιππ.2,458Ι).

ἐπαπείλησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπαπειλεῖν, ἀπειλή, ἐκφόβησις, φοβερισμός˙ Σουΐδ. «ἀνατάσεις, ἐπαπειλήσεις ὑπερηφάνους».

ἐπαπειλητικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπαπειλῶν βλ.λ.ΙΙ, ὁ ἀπειλητικός : Δουκ.'Ιστ.Βυζ.133Ι3.

ἐπαπειλῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπισείω τι ὡς ἀπειλὴν πρός τινα, μετὰ δοτ. πρασ. κ. αἰτ. πράγμ. : 'Ιλ.Α 319 **οὐδ' 'Αγαμέμνων λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' 'Αχιλῆϊ,** Σαφ.Αἴ.312 **ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δείν' ἐπηπείλησ' ἔπη**˙ κ. παθ. : αὐτ.'Αντ.408 **πρὸς σοῦ τὰ δείν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι**˙ ‖ κ. μ. μετ' αἰτ. πράγμ. : 'Αριστφ.Σφ.670 **ἐπαπειλοῦντες τοιαυτὶ κἀναφοβοῦντες,** Πλάτ.Νόμ. 719Ε **ἐπαπειλήσας τὴν ζημίαν,** - **ἐπαπειλεῖ διώξεις**˙ **2)** ἁπλῶς ἀπειλῶ, φοβερίζω, μετὰ δοτ. πρασ. : 'Ιλ.Ν.582 **βῆ δ' ἐπαπειλήσας 'Ελένῳ**˙ ‖ όμ. κ. μετὰ συστοίχ.αἰτ. : αὐτ.Ν 127 **πρῶτον ἐπηπείλησε,** 'Ηρ. 6,32 **τὰς ἀπειλάς, τὰς ἐπηπείλησαν τοῖς 'Ιωσι**˙ ‖ όμ. μετ' ἀπαρφ. μέλλ. ἀπειλῶ ὅτι θὰ πράξω τι : 'Ηρ.1,189 **καὶ οἱ ἐπηπείλησε οὕτω δή μιν ἀσθενέα ποιήσειν,** Σοφ.'Ηλ.779 **δείν' ἐπηπείλει τελεῖν;** 'Αριστφ.'Ορν.630˙ ‖ συχν. ἀπαλ. διατυπῶ ἀπειλάς, φέρομαι ἀπειλητικῶς : 'Ιλ.Ξ 45 **ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐν Τρώεσσ' ἀγορεύων,** Ξεν. 'Αν.6,2,7 **τὸν δὲ Λύκωνα ἔφασαν καὶ ἐπαπειλεῖν**˙ **3)** τό μέσ. **ἐπαπειλοῦμαι** μετὰ δατ. πρασ. διανοοῦμαι κακὰ ἐναντίον τινός : Μηναῖ.3,18 Συναξ. **ἵνα τί σπεύδετε τοῖς ἐμοῖς ἐπαπειλούμενοι δούλοις;**˙ **4)** νεώτ. τὸ παθ. τριτοπρασ., ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι ὡς ἀπειλή, ὡς κίνδυνος : **ἐπαπειλεῖται θύελλα,** - **ἐπαπειλοῦνται ταραχαί.**

ἐπάπειρα 'Ησ. «δυσνόητα, πολλά».

ἐπαπερείδομαι μτγν. στηρίζομαι ἐπί τινος ἀκουμπῶ πάνω σὲ κάτι : Ποσειδών.26J π.'Αθήν.12,550Β **οὐδὲ πατεῖν οἷός τ' ἦν εἰ μὴ δυσὶν ἐπαπερειδό-**

μενος ἐπορεύετο· **2)** ἐπ- τί τινι στηρίζω, βασίζω τι ἐπί τινος : Ἰώσ.ΠΙ 2,2,5 **τὸν ἀγῶνα τοῦ λόγου.. ἐναπηρείσατο τῷ πλήθει τῶν .. φονευθέντων·** **3)** ἀναλαμβάνω τὸ βάρος, ὑποστηρίζω : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.6,2 **ἐ- τοῖς βάρεσι τῶν μελλόντων.**

ἐπαπερεύγω ἀπερεύγομαι, ἐξερεύγομαι, ἐξεμῶ, ἐκβάλλω, ἐκχέω. μτφ. : Φίλ.2,393,37 **μή, ὡς αἰχμαλώτῳ, ἐπαπερύγῃς τὸ πάθος.**

ἐπαπηχεῖται (sic) ΑΒ 253,6 « ἀπηχῆσαι, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐξικέσθαι, ἔνιοι δὲ καὶ ἐπὶ ἀπεχθείᾳ καὶ ἔχθρᾳ ἀπέδοσαν ».

ἐπαπογᾰμῶ-έω αὖθις ἔρχομαι εἰς γάμον νυμφεύομαι ἐκ νέου : Κατ.'ΑστρλΚ 8(3),188 (ἀμφ.).

ἐπαποδέχομαι μσν. κ. νεώτ. ἐπιπροσθέτως δέχομαι : Μιχ.'Ατταλ.70,11,159,2 (ἐ.Β.).

ἐπαποδίδωμι Ἐπιγρ. ἀναπληρῶ, ἐπανορθῶ : ἐπαποδότω **τοῦ πλείονος χρόνου.**

ἐπαποδρόμιον Ἡσ. « ἡ ἱέρεια παρὰ Κρησίν ».

ἐπαποδύρομαι μτγν. θρηνῶ ἐπί τινι : Νεῖλ.'Επιστ. 310,22 **ἐπαποδυρόμενοι τῇ ἀπωλείᾳ ἡμῶν.**

ἐπαποδύω ἐκδύω, ἀποδύω τινά, ἵνα ἀγωνισθῇ κατά τινος, δθ. θέτω τινὰ ἀντίπαλόν τινος : Πλούτ. Ἠθ.788D Ἰφικράτει **Χάρητα τὸν Θεοχάρους ἐπαποδύοντες·** **2)** τὸ μέσ. **ἐπαποδύομαι** ἀποδύομαι, ἀναλαμβάνω, ἐπιχειρῶ, ἀνασκουμπώνομαι : Ἀριστφ.Λυσ.615 **ἐπαποδυώμεθ', ἄνδρες, τουτῳὶ τῷ πράγματι,** Φίλ.1,360 **ἐ- πολυσινίᾳ·** **3)** ὁμ. μέσ. προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι, ὁρμῶ ἐναντίον τινός : Πλούτ.Μάρκελλ.3 **τοῖς νενικηκόσιν ἐπαποδύεσθαι.**

ἐπαποθνήσκω ἀποθνήσκω ἀμέσως μετά τινα, κατόπιν τοῦ θανάτου τινός : Πλάτ.Συμπ.180Α **οὐ μόνον ὑπεραποθανεῖν ἀλλὰ καὶ ἐπαποθανεῖν τετελευτηκότι,** αὐτ.208D, Ἰώσ.ΠΙ 5,12,3, Ἀχιλλ.Τάτ.7,8 **ἐπαποθανεῖν αὐτῷ θέλει·** || ἀποθνήσκω ἐνῷ πράττω τι : Ἰώσ.ΑΙ 13,11,3 **ἐπαποθνήσκει τοῖς λόγοις** (ἐνῷ ὡμίλει)· || κ. ἀπολ. : Πλούτ.Αἰμ.35 **ὁ δὲ δωδεκέτης .. ἐπαπέθανεν.**

ἐπαποικίζω μτγν. ἀποικίζω ἐκ νέου ἢ πρὸς τούτοις : ΔίωνΚ 52,43 **Καρχηδόνα ἐπαπῴκισεν.**

ἐπαποκρίνομαι μσν. ἀποκρίνομαι, δίδω ἀπάντησιν : Φώτ.Βιβλ.234,298,28.

ἐπαποκτείνω μτγν. ἀποκτείνω τινὰ μετ' ἄλλον, τὸν σκοτώνω ὕστερα ἀπὸ ἕναν ἄλλον : ΔίωνΚ 49,23 **αὐτὸν ἐκεῖνον δυσανασχετοῦντα ἐπὶ τούτῳ ἐπαπέκτεινε;** Λιβάν.4,770,6.

ἐπαποκτιννύω μτγν. δ. τ. **τοῦ** ἐπαποκτείνω βλ.λ.: Ἀριστείδ.Λόγ.25(43),23.

ἐπαπολαύω μτγν. κ. μσν. ἀπολαύω τινός, ἐντρυφῶ εἴς τι, μετὰ δοτ. : Διόδ.Σ 37,3· || ὁμ. μετὰ γεν. : Μηναῖ.1,26 Ὠδ.9 Στιχηρ. **ἐπαπολαύων Θεοῦ,** Πρόδρ.2,630 ἐν Κορ.'Ατ.1,36 **τῶν σῶν ἐπαπολαύοντες μεγάλων δωρημάτων,** Τζέτζ.Χιλ.9,315· **2)** ἐπωφελοῦμαί τινος : Ἀνών. εἰς Ρητ.111,28.

ἐπαπόλλυμι μτγν. κ. ἐπαπολλύω καταστρέφω, ἐξολοθρεύω τινὰ ἐπιπροσθέτως ἢ μετ' ἄλλον : Λουκ.Μισθ.Συν.42 **τὸν ἄθλιον ἐπαπολλύουσα,** Αἰλ.Ζ1 10,48· || τὸ μέσ. μετὰ παρακ. **ἐπαπόλωλα** ἀποθνήσκω, ἀφανίζομαι ἐπιπροσθέτως ἢ μετά τινα : Δίων Κ 60,34 **ἐπαπώλετο καὶ αὐτὸς τῷ Κλαυδίῳ·** || ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστείδ.Λόγ.25 (43),22.

ἐπαπόλογος-ον Ἐπιγρ. ἐν ἀρκ. τ. **ἐπαπύλογος -ον** ὁ ἔχων ἀνάγκην ἀπολογίας, ὑπερασπίσεως.

ἐπαπολογοῦμαι-έομαι μτγν. ἀπολογοῦμαι βλ.λ. διά τι : Πλούτ.Μάρκελλ.27.

ἐπαπολύω λεξ.ἀπολύω πάλιν· Ἡσ. ἐν λ.ἐπαφῆκεν.

ἐπαπονίνᾰμαι μτγν. παθ. ἀόρ. ἀπαρφ. **ἐπαπόνασθαι** ἀπολαύω ἐπιπροσθέτως, ἀπολαμβάνω, καρποῦμαι προσέτι : Φίλ.1,327.

ἐπαποπνίγω, παθ. εὐκτ. ἀορ. β' **ἐπαποπνιγείης,** ἀποπνίγω προσέτι, πνίγω ἐπί τινι : Ἀριστφ.'Ιππ.940 **ἐσθίων ἐπαποπνιγείης** (δ. γρ. ἀποπν-) (εἴθε ν' ἀποπνιγῇς ἐνῷ τρώγεις).

ἐπαπόρημα-ατος (τό) μτγν., ζήτημα ἐπαπορούμενον, δθ. ἀπορία, ἀμφιβολία· Ὠριγ.1,23F, Βασ. 2,219Α **ἐν τοῖς ἐπαπορήμασι περὶ τῆς τῶν ἀρχαίων πολυγαμίας.**

ἐπαπόρησις-εως (ἡ) μτγν. ἀμφιβολία καὶ ζήτησις, καθ' Ἡσ. ἀπορία : Γρηγ.Νύσσ.3,251D.

ἐπαπορητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀμφιβάλλων, **ὁ ἔχων** ἐν ἑαυτῷ ἀπορίαν : Γαλ.16,722 **ἐ- σύνδεσμος,** Διαγ.Λ 7,68 **ἔστι δὲ καὶ ἐπαπορητικόν τι πρᾶγμα·** || τὸ οὐδ. **ἐπαπορητικὸν** ὡς οὐσ.εἶδος ρητορικῆς συζητήσεως : Στωϊκ.ἀπ.2,61.

ἐπαπορητικῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἐπαπορητικόν, μετ' ἀπορίας : Εὐστ.1114,30 **εἰπὼν γὰρ ἐπαπορητικῶς, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ;**

ἐπαπορία (ἡ) κατὰ Σουΐδ. ἐπαπόρησις βλ.λ.

ἐπαπορῶ-έω κ. μσν. προβάλλω νέαν ἀπορίαν : Πολύβ.6,3,6 **εἰκότως ἂν ἐπαπορήσαι πρὸς αὐτοὺς πότερον,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,225, Πρόκλ.Παρμ.529S· || τὸ παθ. τριτοπροσ. ἐπὶ ζητημάτων, εἶμαι ἀντικείμενον ἀπορίας, ἀμφισβητήσεως, ἀμφιβολίας : Πολύβ.6,53 **τῶν νῦν ἐπαπορηθέντων·** || **ἐπαπορεῖταί τι** γεννᾶται νέα ἀπορία **διά τι** : Θεόφρ. Ἰλίγγ.9· **2)** εὑρίσκομαι ἐν ἀπορίᾳ, σαστίζω : Μηναῖ.8,1 Ὠδ.4 Σταυροθεοτ. **ὁρῶσα ξύλῳ νῦν κρεμάμενον ἐπαπορῶ·** **3)** μετὰ δοτ. ἐπικρίνω, ἐλέγχω : Διογ.Οἰν.18· **4)** μτβ. **ἐμβάλλω τινὶ** ἀπορίαν, τὸν κάμνω ν' ἀμφιβάλλῃ, νὰ διστάζῃ : Σχόλ. Ἡσίοδ.Θ 108 **τῇ καταπλήξει ἐπαπορεῖ τὸν ἀκροατήν·** ρηματ. π. ἐπαπόρησις, ἐπαπόρημα.

ἐπαποστέλλω μτγν. ἀποστέλλω κατόπιν : Πολύβ.6,15,6 **ἐπαποστεῖλαι στρατηγὸν ἕτερον** (ἵνα ἀντικαταστήσῃ ἄλλον)· κ. παθ. : αὐτ.31,2,14 **αὐτοῖς γράμματα ἐπαπεστάλη·** **2)** στέλλω ἐναντίον τινός : αὐτ.32,21,11 **ἐνίους δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν .. ἐπαποστέλλων ἐδολοφόνησε,** Διόδ.Σ 12,24 **ἐπ- συκοφάντας ἐπ' αὐτήν·** ρηματ. π. ἐπαποστολή.

ἐπαποστολή (ἡ) μτγν. ἡ ἐναντίον τινὸς ἀποστολή : Σύμμ.Ψαλμ.77(78),49, Ἡφαιστ.'Αστρ.1,23 **ἐπαποστολὴ δαιμόνων.**

ἐπαποσφάζω μτγν., παθ. ἀόρ. β' **ἐπαπεσφάγην** φονεύω, σφάζω κατόπιν : Δίων Κ 57,2.

ἐπαποτίνω μτγν. ἀποδίδωμι, πληρώνω **ἐκ νέου** ἢ προσθέτως : Θεοδοτ.ΠΔ Ἡσ.59,18.

ἐπάπτω ἰών. τ. τοῦ ἐφάπτω βλ.λ.

ἐπαπύω δωρ. τ. τοῦ ἐπηπύω βλ.λ.

ἐπαπωθοῦμαι-έομαι μαν. ἀπωθῶ, **ἀποκρούω** ἀπ' ἐμαυτοῦ : 'Ανδρ.Κρ.267D **ἐκ νεότητος, σῶτερ, τὰς ἐντολάς σου ἐπαπωσάμην.**

ἐπαρά (ἡ), ἰων. **ἐπαρή** ἀρά, **κατάρα** : Ἰλ.Ι 456 **θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαράς,** Θηβ.ἀπ.2,7 (π.'Αθήν. 11,466Α) **ἐπαρὰς ἀργαλέας ἠρᾶτο,** Ἐπιγρ.

ἐπαράμενοι Ἡσ. «**οἱ** παρὰ μοῖραν **ἀπολλύμενοι».**

ἐπᾰρᾰρίσκω κ. μσν., μέλλ. **ἐπάρσω,** ἀόρ. **α'** ἐπῆρσα, ἀόρ. β'. **ἐπήρᾰρον,** ἁρμόζω, προσαρμόζω ἐπί τινος : Ἰλ.Ξ 167 **πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν,** Ὑμν.'Ερμ.50· **2)** ἀμτβ. ἐν ἰων. παρακ. **ἐπάρηρα,** ὑπερσ. **ἐπαρήρειν, συνέχομαι,** προσαρμόζομαι καλῶς : Ἰλ.Μ 456 **μία δὲ κληὶς ἐπαρήρει·** || ἡ μτχ. **ἐπαρηρώς-υῖα-ός** καλῶς ἡρμοσμένος, ἐστηριγμένος : Ἀρατ.83 **εὖ ἐπαρηρὼς ποσσὶν** (στεκόμενος καλὰ ὄρθιος στὰ πόδια του)· || ὁμ. ἐπικ. παθ. ἀόρ. μτχ. **ἐπάρμενος-η-ον** καλῶς προσηρμοσμένος, παρεσκευασμένος, καμωμένος : Ἡσίοδ.'Εργ.601 **πάντα βίον κατάθηαι ἐπάρμενον ἔνδοθι οἴκου,** αὐτ.627, Τζέτζ.Μεθ' Ὁμ. 62 **ἐπάρμενα τῇδε γυναικί·** || ὁμ. ἐν τῷ τ. **ἐφάρμενος-η-ον** ἐφηρμοσμένος, συνηρμολογημένος, μετὰ δοτ. : Νόνν.Δ 12,35.

ἐπαράσαι Ἡσ. « κουφίσαι, ἐπσράσασθαι ».

ἐπᾰράσιμος-ον μτγν. ἐπάρατος, ἐπικατάρατος, ἀποτρόπαιος : ΨΦωκυλ.18 **σπέρματα μὴ κλέπτειν· ἐπαράσιμος ὅστις ἕληται.**

ἐπᾰράσσω, ἀττ. -άττω, κόπτω, κρούω, κτυπῶ : Πλάτ.Πρωτ.314D **ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν τὴν θύραν πάνυ προθύμως ὡς οἷός τ' ἦν ἐπήραξε,** Γαλ.10,998, Ἡλιόδ.Αἰθ.10,31 **τὸν τε πῆχυν τῷ αὐχένι τοῦ Θεαγένους ὥσπερ τινά** μοχλὸν **ἐπαράσσει·** **2)** ἀμτβ. ἐμπίπτω ὁρμητικῶς : Συνέσ.163B **ἕως ἄνεμος ἐπαράσσει πολύς, κῦμα ἐλαύνων.**

ἐπάρᾱτος-ον (ἐπαρῶμαι) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ δι' ἀρᾶς βεβαρημένος, ἀρᾷ ἐνεχόμενος, ἐπικατάρατος, κατηραμένος : Θουκ.8,97 **ἐπάρατον ἐποιήσαντο,** Πλάτ.Νόμ.877Α **τῷ δὲ ἐπάρατον** τύχην **καὶ ξυμφορὰν** (γενέσθαι)' ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. : Ἰώσ.ΑΙ 6,6,3, Δίων Κ 47,18 **τοὺς ἀμελήσαντας ἐπαράτους τῷ Δϊὶ . . εἶναι,** Μηναῖ.3,30 Ὠδ.5 Θεοτοκ. **ἐπάρατοι . . οἱ προσκυνεῖν** μὴ θέλοντες μορφῆς **τὸ Εἰκόνισμα·** ‖ κ. ὑπερθ. -ότατος : Φὶλ.1,516' ‖ συνήθ. **ἐν τάφοις** εἰς κατάρας κατὰ τυμβωρύχων : Ἐπιγρ.' **2)** νεώτ. μτφ. ἀπαίσιος, δεινός, μισητός : **ὁ ἐπάρατος πόλεμος.**

ἐπάργεμος-ον ὁ ἔχων ἄργεμον, ἤτοι λευκὴν κηλῖδα, εἰς τὸν ὀφθαλμόν, ὁ τετυφλωμένος ὑπὸ λευκωμάτων, τυφλός : Ἀριστλ.Ζ1 609b,16 **ἐπάργεμος δὲ ἐστι καὶ οὐκ ὀξυωπός,** αὐτ.620a,1' **2)** μτφ. σκοτεινός, ἀσαφής : Αἰσχ.Πρ.499 **φλογωπὰ σήματα ἐξωμμάτωσα, πρόσθεν ὄντ' ἐπάργεμα.**

ἐπαργίλλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ στρώματος ἀργίλλου ἐπένδυσις ἐπιφανειῶν ἐκτεθειμένων εἰς τὸ πῦρ πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς φθορᾶς.

ἐπάργματα (τὰ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ ἀπάργματα.

ἐπάργυρος-ον κ. νεώτ. ὁ δι' ἀργύρου ἐπικεκαλυμμένος, ἐπηργυρωμένος, ἀσημωμένος, ἀσημοκαπνισμένος : Ἡρ.1,50 **κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους,** Φὶλ.2,521,41 **ἐπαργύροις καὶ ἐπιχρύσοις ὅπλοις,** Ὀνήσανδρ.1,20 **ἐ- πανοπλίαι,** - **ἐπάργυρα σκεύη·** **2)** εἰδ. καθ' Ἡσ. μισθωτής.

ἐπαργῠρῶ-όω κ. νεώτ., δημ. **ἐπαργυρώνω** (κ. νεώτ.) ἐπικαλύπτω δι' ἀργύρου, ἀσημώνω, ἀσημοκαπνίζω, συνήθ. παθ. : Ἐπιγρ. . . **ος σιδηροῦς ἐπηργυρωμένος·** **2)** τὸ παθ. μτφ. ἐπὶ πολυτελῶν δείπνων, τιμῶμαι ἀντὶ πολλῶν χρημάτων : Μνησίμ. 3,2 **μὴ πόλλ' ἄγαν, μηδ' ἄγρια λίαν μηδ' ἐπηργυρωμένα·** ρηματ. π. ἐπαργύρωσις.

ἐπαργύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ λεπτοῦ στρώματος ἀργύρου ἐπικάλυψις μεταλλικοῦ ἀντικειμένου· ‖ αὐτὸ τὸ ἀργυροῦν ἐπίστρωμα, ἀσήμωμα, ἀσημοκάπνισμα : **ἀπετρίβη ἡ ἐπαργύρωσις.**

ἐπαργυρωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπαργύρωσιν : **ἐ- μέθοδος.**

ἐπάρδευσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ **τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπαρδεύειν, ἄρδευσις, πότισμα : Πάπ.' **2)** ὄμβρος, ραγδαία βροχή : Ἐπίκ.Ἐπιστ 2,44U· **3)** μτφ. ἐπιρροή : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,38U.

ἐπαρδευτής (ὁ) πάπ. ὁ ἀρδεύων : Πάπ.

ἐπαρδεύω μτγν. κ. ἐπάρδω βλ.λ. : Γαλ.4,625 **γῆ ἐ- τοῖς φυτοῖς τροφήν,** Νόνν.Δ 11,166.

ἐπάρδιον (τὸ) πάπ. ἀγρὸς ἀρδευόμενος, **χωράφι** ποτιστικό : **ὑπαρχόντων μοι . . ἐπαρδίων.**

ἐπάρδω κ. μσν., μέλλ. **ἐπάρσω** ἀρδεύω, ποτίζω : Ἀρρ.Ἀν.4,6,5 **τὴν χώραν ὅσην ὁ ποταμὸς ὁ Πολυτίμητος ἐπάρδων ἐπέρχεται,** Φωκ.Ἰω.4' ‖ μτφ. : ΠΔΜακκ.4,1,29, Φὶλ.2,345, Λουκ.Ἔρωτ.45 **τοιαύταις ἀρεταῖς ἁπαλὴν ἔτι τὴν ψυχὴν ἐπάρδων,** Ἱμερ.Ἐκλ.32,6 **Ἀττικὰ ἐ- τὰ νάματα** (τῇ ψυχῇ)' κ. παθ. : Ἰώσ.ΠΙ 4,8,3' ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ τοῦ σώματος, τρέφομαι : Τίμ.Λοκρ.102B **ὁ** (σῶμα) **καὶ εἴ κα πλείω τᾶς ἀπορρεοίσας ἐπάρδοιτο.**

ἐπᾰρέομαι Ἐπιγρ. ἐπαρῶμαι βλ.λ. : Ἐπιγρ.

ἐπᾰρέσκομαι μσν. εἶμαι εὐχαριστημένος, ἱκανοποιοῦμαι : Εὐστρ.ΗΝικ.270,16' **2)** Ἡσ. « ἐπηρέσατο· **εὐαρέστους ἐποίησεν** ».

ἐπαρετῶ πάπ. χρῶμαι, μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ' **μηδὲ κτήνηι** (sic) **αὐτῶν ἐπαρετεῖν.**

ἐπᾰρήγω, μέλλ. **ἐπαρήξω** ἔρχομαι εἰς βοήθειαν, ἐπιβοηθῶ, ἐπικουρῶ, συντρέχω : Ἰλ.Ψ 783 **Ὀδυσῆι παρίσταται ἠδ' ἐπαρήγει,** Ὀδ.Ν 391, Εὐρ.Ἠλ.1350 **τοῖς μὲν μυσαροῖς οὐκ ἐπαρήγομεν,** Ἀριστφ.Σφ. 402 **ἐπαρήξετέ μοι,** Ξεν.ΚΠ 6,4,18 **οἱ ἀπὸ τῶν πύργων ἡμῖν μὲν ἐπαρήξουσι·** ‖ ὁμ. ἀπολ. : Αἰσχ.Χο.725 **νῦν ἐπάκουσον, νῦν ἐπάρηξον.**

ἐπαρηγών-όνος (ὁ κ. ἡ) μτγν. ἀρωγός, βοηθός, ἐπίκουρος : Ἀπολλ.Ρ 1,1039, Ἐπιγρ.' ‖ **ὁμ.** μετὰ γεν. : Ὀρφ.Ἀργ.348, αὐτ.Λιθ.677.

ἐπάρην παθ. ἀόρ. τοῦ πείρω βλ.λ.

ἐπάρηξις-εως (ἡ) μσν. βοήθεια, ἐπικουρία, συνδρομή : Εὐστ.Ἰλ.52,38 **τὴν εἰς τὸ μέλλον ἐπάρηξιν.**

ἐπᾰρήρει γ' ἑν. πρόσ. ὑπερσ. ἐπαραρίσκω βλ.λ.

ἐπαρηρώς-υῖα-ός παρακ. μτχ. τοῦ ἐπαραρίσκω.

ἐπαρθῆναι παθ. ἀόρ. α' ἀπαρφ. τοῦ ἐπαίρω.

ἐπαριθμῶ-έω μτγν. ἀριθμῶ, ἀπαριθμῶ, ἀναφέρω τὸν μὲν κατόπιν τοῦ δέ, ἰδ. ἐν ἀντιστοιχίᾳ πρὸς ἄλλους : Παυσ.10,5,8 **ἐπαριθμοῦσα δὲ καὶ ἄλλους,** Ἀριστείδ.Λόγ.26(14),93.

ἐπάρισμα Ἡσ. « ἀφανῆ, ἄσημα » (πιθ.ἐπαργεμα).

ἐπαριστερκύομαι μσν. εἶμαι ἐπαρίστερος βλ.λ.4), ἀδέξιος, ἀγροῖκος· Ἡσ. ἐν λ. σκανεύεσθαι.

ἐπᾰρίστερος-ον κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα εὑρισκόμενος, ὁ πρὸς τ' ἀριστερά : Ἡρ. 2,93 **ἐχόμενοι τῆς γῆς ἐπαριστερὰ** (δ.γρ. **ἐπ'** ἀριστερὰ) **καταπλέουσι ἐς θάλασσαν·** **2)** γεγραμμένος ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά : Ἐπιγρ.' **3)** ὁ χρησιμοποιῶν τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπιτηδειότερον τῆς δεξιᾶς, ἀριστερόχειρ, ζερβός, ζερβοχέρης, ζερβοκουτάλας : Δίων Κ 72,19' **4) συνήθ.** μτφ. ἀδέξιος, ἀνεπιτήδειος, ἀνάποδος : Ἔφιππ.23 **ἐπαρίστερ' ἐν τῷ στόματι τὴν γλῶτταν φορεῖς,** Θεόγνητ.1,7 **ἐπαρίστερ' ἔμαθες.., γράμματα,** Διόδ. Σ 8 ἀπ.5 **ἐ- βουλεύματα,** Πλούτ.Κὰτ.Πρεσβ.19.

ἐπαριστερότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπαριστέρου βλ.λ., ἀδεξιότης, ἀνεπιτηδειότης : Ἀριστλ.Ἀρετ.1251a,2.

ἐπαριστέρως ἐπίρρ. μτγν. ἀδεξίως, ἀνεπιτηδείως : Μέν.325,2 **ἐπ- αὐτὸ λαμβάνεις.**

ἐπαριστῶ-άω ἀριστῶ διὰ δευτέραν φοράν : Ἀνών.Ἰατρ.255 **ἐν** Anecd. Med. Graeca, Emerin.

ἐπαρῖται (οἱ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπάριτοι : Ἔφορ.215J.

ἐπάριτοι (οἱ) τάγμα στρατιωτῶν τῆς ἀρκαδικῆς ὁμοσπονδίας : Ξεν.Ἑλλ.7,4,33 **χρωμένων δὲ τοῖς ἱεροῖς χρήμασι τῶν ἐν τοῖς Ἀρκάσιν ἀρχόντων, καὶ ἀπὸ τούτων τοὺς ἐπαρίτους τρεφόντων,** Ἀνδροτ.54' **2)** ἐπίλεκτος : Διόδ.Σ 15,62 (πιθ.).

ἐπάρκεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. βοήθεια, ἐπικουρία, ἐνίσχυσις : Πολύβ.1,48,5 **τὴν δ' ἐπάρκειαν καὶ βοήθειαν τοῖς Ῥωμαίοις εἰς τὸ τέλος ἄπρακτον καὶ δυσχερῆ·** ‖ κτ. πληθ. συνήθ.. ἐπιτήδεια, ζωοτροφίαι : αὐτ.49,7 **ταῖς ἐκ τῆς Λακωνικῆς αὐτῆς ἐπαρκείαις·** **2)** νεώτ. γεν. ἡ ὕπαρξις τῆς ἀναγκαίας ποσότητος πράγματός τινος : **ἐπάρκεια χρήματος - τροφῶν - ὅπλων.**

ἐπάρκεσις-εως (ἡ) βοήθεια, ἐπικουρία : Σοφ.ΟΚ 447, Εὐρ.Ἑκ.758 **τίν' ἡμᾶς εἰς ἐπάρκεσιν καλεῖς;**

ἐπαρκής-οῦς-ές κ. νεώτ. βοηθητικός, χρήσιμος : Ἐμπ.22,4 **ἐ- κρᾶσις·** ‖ ἐπὶ φαρμάκων, δραστικός, ἀποτελεσματικός : Νίκ.Ἀλεξ.564 **ἐν δὲ ἐπαρκὲς θάλπε βαλὼν χύτρῳ σκαμμώνιον·** **2)** ὁ ἱκανοποιῶν πλήρως ἀνάγκην τινά, ἀρκετός· Ἡσ.«**ἐπαρκές· αὔταρκες** » : Πλούτ.Κικ.7 **οὐσίαν . . ταῖς δαπάναις ἐπαρκῆ κεκτημένος,** Διον.Περ.1101.

ἐπάρκιος-ον μτγν. ἐπαρκής : Ὀππ.Ἀλ.4,377, Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 10,76,3 **πλοῦτον . . τὸν ἐπάρκιον.**

ἐπαρκούντως ἐπίρρ. (μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπαρκῶ) ἀρκούντως, ἐπαρκῶς, ἱκανῶς, ἀρκετά : Σοφ.Ἠλ. 354 **οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκούντως δ' ἐμοί.**

ἐπαρκῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπαρκέσω,** ἐπ. ἀόρ. ἀπαρφ. **ἐπαρκέσσαι,** μετ' αἰτ. πράγμ. κ.

δοτ. προσ. ἀποκρούω, ἀποτρέπω, ἀποσοβῶ τι ἀπό τινος, μετ' αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ.: Ἰλ.Β 873 **οὐδέ τι οἱ τό γ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,** Ὀδ.Ρ 568, Αἰσχ.Πρ.918 **οὐδὲν γὰρ αὐτῷ ταῦτ' ἐπαρκέσει τὸ μὴ οὐ πεσεῖν·** || ὁμ. μ. μετ' αἰτ. πράγμ.: Σοφ.Αἴ.360 **σέ τοι μόνον δέδορκα πημονὰν ἐπαρκέσοντ',** Ἀπολλ.Ρ 2Ι161· **2)** μ. μετὰ δοτ. προσ. βοηθῶ, ὑποστηρίζω : Θέογν.871 **εἰ μὴ ἐγὼ τοῖσιν μὲν ἐπαρκέσω οἵ με φιλεῦσιν,** Ἡρ.Ι,91, Ἀριστφ.Πλ.830 **ἐπήρκουν τοῖς δεομένοις τῶν φίλων,** Λυσ.13,93 **οὐχ οἷοί τε ἐκείνοις ἐπαρκέσαι γεγόνατε,** ΚΔ Τιμ.Ι,5,10 **θλιβομένοις ἐπήρκεσεν·** || απαν. μετ' αἰτ. προσ. : Εὐρ.Ὀρ.803 **εἴ σε μὴ 'ν δειναῖσιν ὄντα συμφοραῖς ἐπαρκέσω;** || κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Ἑπτ.91 **τίς ἄρ' ἐπαρκέσει θεῶν ἢ θεᾶν** (τίς βοηθήσει); **3)** χορηγῶ, παρέχω, μεταδίδωμι, προμηθεύω : αὐτ.Ἀγ. 1170 **ἄκος δ' οὐδὲν ἐπήρκεσεν τὸ μὴ [οὐ] πόλιν .. παθεῖν,** Ξεν.Ἀπομν.Ι,2,60 **πᾶσιν ἀφθόνως ἐπήρκει τῶν ἑαυτοῦ,** Πλάτ.Πρωτ.321Α· || ὁμ. μετὰ δοτ. πράγμ., ἐφοδιάζω τινά μέ τι : Εὐρ.Κύκλ. 301 **πέπλοις ἐπ-·** **4)** κ. νεώτ.ἀπολ. εἶμαι ἀρκούντως ἱκανὸς εἴς τι, εἶμαι ἐπαρκής, ἀρκετός, ἀρκῶ, φτάνω : Σόλ.5(3), Σοφ.Ἀντ.612 **ἐπαρκέσει νόμος ὅδε** (θὰ ἐπικρατήσῃ), Δίων Χρ.2,226 **τοῦτο ἐπήρκεσεν αὐτοῖς ἱκανῶς,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.24 **μόλις ἐπαρκοῦσα διὰ νὰ πλύνῃ ράκη.**

ἐπαρκῶς ἐπίρρ. Ἐπιγρ. μτγν. κ. νεώτ. ἀρκούντως, ἱκανῶς, ἀρκετὰ ἱκανοποιητικῶς : Ἐπιγρ., ΠΔ Μακκ.Ι,11,35 **πάντα ἐπαρκῶς παρίεμεν αὐτοῖς, - ἐδικαιολογήθη ἐπαρκῶς.**

ἔπαρμα-ατος (τὸ) (ἐπαίρω) κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπαίρω, πᾶν ὅ,τι ἐξέχει, ὕφωμα, ἐξοχή· ὅθ. οἴδημα, πρήξιμο, φούσκωμα : Ἱππ.Ἐπιδ.Ι,1 **ἐπάρματα δὲ παρὰ τὰ ὦτα,** Ἀχιλλ.Τάτ.3,7 **τὰ τῶν φολίδων ἐ-,** Σωρ.Ι,48 **ἐ- τῶν ἀγγείων·** || εἰδ. νεώτ. ἰατρ. ἐξέχον μέρος ὀστοῦ τινος ἢ ἐξόγκωσις ἄλλου ὀργάνου τοῦ σώματος, ἀκρολοφία· **2)** μτφ. ὑπερηφάνεια· Ἡσ. κ. Σουΐδ. «οἴησις»· || ἐν καλῇ σημ. ἔξαρσις : Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ. 21,21 **πόσον ἔ- ψυχὴ λαμβάνει·** || ἀνύψωσις ἐν τῇ κοινωνικῇ ἱεραρχίᾳ : Σωτ.9,4 **ἂν χρυσοφορῇς, τοῦτο τύχης ἐστὶν ἔπαρμα·** **3)** ὕψος, μέγεθος : ΠΔ Ἔσδρ.2,6,3 **καὶ ἔθηκεν ἔπαρμα ὕψος πήχεις ἑξήκοντα·** **4)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. **ἔπαρμα ἱστίου** τὸ ὕψος παντὸς τετραγωνικοῦ ἢ σταυρωτοῦ ἱστίου, τὸ ἰσάρισμα.

ἐπάρμενος-η-ον μτχ. ἐπ. παθ. ἀορ. τοῦ ἐπαραρίσκω βλ.λ. : Ἡσιόδ.Ἔργ.601.

ἔπαρμον Ἡσ. «σῶμα κάθυγρον».

ἐπαρνησιθεΐα (ἡ) ἡ ἄρνησις τῆς ὑπάρξεως τοῦ θεοῦ : Ἐπιφάν.Ι,509Α.

ἐπαρνησίθεος (ὁ) ὁ ἀρνούμενος τὸν θεόν, τὴν ὕπαρξιν τοῦ θεοῦ : Ἐπιφάν.Ι,608D **θεοκτόνοι τε, καὶ κυριοκτόνοι, καὶ ἐπαρνησίθεοι.**

ἐπαρνοῦμαι-έομαι μτγν. ἀρνοῦμαι : Παλαίφ.32,11.

ἔπαρξις-εως (ἡ) ἐσφ.γρ. ἔπαρσις βλ.λ.:ΠΔΖαχ.12,7.

ἐπαρόητοι Ἡσ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπάριτοι· Ἡσ. «τάγμα Ἀρκαδικὸν μαχιμώτατον»· || αὐτ. «οἱ παρὰ Ἀρκάσι δημόσιοι φύλακες».

ἐπαρότης (ὁ) παπ. ἀροτὴρ βλ.λ.

ἐπᾰρούριον (τὸ) (ἐνν. τέλος) πάπ. ἔγγειος φόρος.

ἐπάρουρος-ον (ἄρουρα) ὁ γῆν, ἀγρούς, ἐργαζόμενος, δουλοπάροικος· Εὐστ. «ὁ γῆν ἐργαζόμενος εἴτε καὶ ἁπλῶς ἐπίγειος» : Ὀδ.Λ 489 **βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ.**

ἐπαρσίνους-οος-ουν μσν. ὁ ἐπαίρων τὸν νοῦν, ἐξυψῶν τὸ φρόνημα : Πρόδρ. ἐν Χειρογρ.Σημειώσ. 8,2,168 **στεφάνωμα ἐπαρσινόων ἀρετάων.**

ἔπαρσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η,** οἴδημα, πρήξιμο, φούσκωμα : Ἱππ.Κωακ.85 **ἔ- κοιλίης,** Ἀριστλ.ΖΙ 581α,27 **μαστῶν ἔπαρσις γίγνεται καὶ αἰδοίων,** Θεόφρ.Ἱδρ.16 **ἐπάρσεις ἰονθώδεις** (ἐξανθήματα, σπυριά), Θεοφάν.Νόνν.2,314 **βουβῶνος ἔπαρσις·** || ἐπὶ τῶν σφυγμῶν τῶν πυρεσσόντων : Γαλ.14,729,15· **2)** ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπαίρω, ἀνύψωσις, ἀνάτασις : ΠΔΨαλμ.140(141),2 **ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή·** **3)** καταστροφή, ἐρήμωσις : ΠΔΘρῆν.3,46 **φόβος καὶ θυμὸς ἐγενήθη ἡμῖν, ἔπαρσις καὶ συντριβή·** || συνεκδ. σωρὸς ἐρειπίων : ΠΔΒασ.4,19,25 **καὶ ἐγενήθη εἰς ἐπάρσεις ἀποικεσιῶν μαχίμων πόλεις ὀχυράς** **4)** κ. νεώτ. ἔγερσις, ὕψωσις, ἀνύψωσις : Ἐπιγρ. **ἔ- τοῦ θυρέτρου,-ἔπαρσις τῆς σημαίας·** || στῦσις : Ἀριστλ.ΖΙ 572b,2 **τῇ ἐπάρσει τῶν αἰδοίων·** **5)** ἐπὶ μηχανῶν, ἄρσις, ἀνύψωσις, βολή, ρίψιμον : Ἥρων Αὐτομ.28,6· **6)** μτφ. ἐξέγερσις, ἐρεθισμός : Στωϊκ.ἀπ.3,95 **ἡδονὴ δέ ἐστιν ἄλογος ἔπαρσις,** Ἀνδρόν.Ρ 570Μ· πρβλ. ΠΔΖαχ.12,7 **ἔπαρσις τῶν κατοικούντων Ἱερουσαλὴμ ἐπὶ τὸν Ἰούδα·** **7)** μτφ. ὑπερηφάνεια, οἴησις, ἀλαζονεία· Ἡσ. «ἔπαρσις· ὑπερηφανία» : Ζήν.Κ ἐν Στωϊκ.1,51 **ἔ- ψυχῆς,** Γρηγ.Νύσσ.Ι,94Α **ἐπαινεῖ δὲ τὸ τοιοῦτον τῆς ἐπάρσεως εἶδος,** Μηναῖ.3,22 Ὠδ 3 **καταράσσων ἐχθροῦ τὰς ἐπάρσεις,** Ἐρωτόκρ.2,366 **καὶ μ' ἔπαρσες ρηγατικὲς καὶ μ' ἀφεντιὰ μεγάλη·** **8)** ἐπὶ ὕφους, ὕψος : Θωμ.Μ 175R (427) **δι' ἔπαρσιν τοῦ λόγου καὶ ὄγκον.**

ἐπαρτείνη Ἡσ. «εὐπρεπίνη» (πιθ. ἐσφ. γρ.).

ἐπαρτηΐαν Ἡσ. «παρασκευὴν» (πιθ. ἀπαρτίην).

ἐπάρτης (ὁ) νεώτ. ὄργανον πρὸς ἀνύψωσιν βαρῶν· || εἰδ. ναυτ. **ἁπλοῦς ἢ διπλοῦς ἐπάρτης** σχοινίον διερχόμενον διὰ τοῦ καρύου ἑνὸς ἢ δύο τροχίλων, ὧν ὁ εἷς κινητός, χρησιμεῦον πρὸς ἀνύψωσιν βαρῶν, μαραφίλια-διπλὴ μαραφίλια.

ἐπαρτής-οῦς-ές ἕτοιμος, παρεσκευασμένος : Ὀδ.Θ 151 **ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι,** Ἀπολλ.Ρ 1,235 **ἐ- νῆας,** Ὀππ.Κυν.4,397 **ἐπαρτέα πάντα πέλωνται·** **2)** ἀνηρτημένος, ἐξηρτημένος : Ὀρφ.ἀπ.270,1 **ἐπαρτέες ἐκ νεφελάων .. πηγυλίδες.**

ἐπαρτίζω μτγν. ἑτοιμάζω, παρασκευάζω : Ἀπολλ.Ρ 1,1210· κ. παθ. : Πάπ. **σάγματα ἐπηρτισμένα·** || μέσ. μετ' ἀπαρφ. ἑτοιμάζομαι : Ἀπολλ.Ρ 1,877· **2)** ἀμτβ. προσαρμόζομαι : Ἱππ.Νούσ.2,33 **ἐ- ἐς τὸν μυκτῆρα.**

ἐπαρτικός-ή-όν (ἐπαίρω) μτγν. ὁ ποιῶν ἔπαρσιν, φούσκωμα, πρήξιμο : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2.

ἐπάρτυμα-ατος (τὸ) μσν. πρόσθετον ἄρτυμα βλ.λ. ἢ ἁπλῶς τὸ ἄρτυμα : Σωφρόν.Κυμαν.Ἀθησ. ἐν λ.

ἐπαρτύνω μτγν. ἐπαρτίζω βλ.λ.1) : Ὀππ.Κυν.2, 443· || τὸ μέσ. παρασκευάζω **δι' ἐμαυτόν** : Ὕμν.Δήμ.128 **δεῖπνον ἐπηρτύνοντο.**

ἐπαρτύω κ. **ἐπαρτύνω** βλ.λ. προσαρμόζω, συναρμόττω, ἐφαρμόζω : Ὀδ.Θ 447 **αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα·** **2)** ἑτοιμάζω, παρασκευάζω : Ὀδ.Γ 152 **ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο,** Ὀππ.Κυν.2,443 **ἐ- ὄλεθρόν τινι·** **3)** ἀρτύω, ἀρτύνω, καθιστῶ γευστικόν, νόστιμον, μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,284D.

ἐπαρτῶ-άω ἀναρτῶ, κρεμῶ τι ἐπί τινος ἢ ὑπεράνω τινὸς ὡς φόβητρον, μτφ. ἀπειλῶ, φοβερίζω : Αἰσχίν.1,175 **φόβους ἐπήρτησα τοῖς ἀκροωμένοις,** Πολύστρ.30W **ἐ- τισὶν ὀχλήσεις,** Αἰλ.ΠΙ 7,15 **ἐ- τιμωρίαν τινί·** || τὸ παθ. ἐπικρέμαμαι, ἐπίκειμαι : Δημ.666 **τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος** (ἐπαπειλεῖ). Ἐπιγρ. **ἐ- κίνδυνος,** Ἡρωδιαν.Ἰατ.2,3,7 **ὁρῶ δὴ οὐ τὸν τυχόντα μοι ἐπηρτημένον ἀγῶνα,** Πάπ. **ἐπηρτημένος κίνδυνος·** **2)** μέσ. **ἐπαρτῶμαι** ἀναρτῶ ἐπί τινος ἢ ὑπεράνω τινός : Ὀρφ.Ἀργ. 1337 **δοράτεσσιν ἐπηρτήσαντο βοείας·** || παθ. **τὸ ἐπηρτημένον** (τοῦ ζυγοῦ) τὸ προσηρτημένον ἢ κρεμάμενον μέρος : Ἀριστλ.Μηχ.850a,23.

ἐπαρυστήρ-ῆρος (ὁ) (ἀρύω) μτγν. κ. **ἐπαρυστρίς** (ἡ) μικρὸν ἀγγεῖον πρὸς ἔγχυσιν ἐλαίου εἰς λύχνον : ΠΔ Ἔξ.25,37(38).

ἐπαρυστρίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἀ.ἐπαρυστὴρ βλ λ.· Ἡσ. « ἐλαιοχύται. ἡ ἀντλητῆρες » : ΠΔ Ἀρ.4,9 **τὰς ἐπαρυστρίδας . . καὶ πάντα τὰ ἀγγεῖα τοῦ ἐλαίου.**

ἐπαρύτω μτγν. ἀντλῶν ἔκ τινος ἀγγείου χύνω εἰς ἄλλο, μτφ. : Δίων Χρ.1,411· || ὁμ. σημ. τὸ μέσ. κ. μτφ. : Πλαύτ.Ἠθ.600C **ἐκ τῶν ἀγαθῶν τοῖς κακοῖς ἐπαρυτόμενοι.**

ἐπαρχεία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου : **τοῖς διαδεξαμένοις τὴν ἐπαρχείαν·** **2)** κ. **ἐπαρχία** τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διοικούμενον διαμέρισμα ἐπικρατείας τινός : Ἐπιγρ.

ἐπαρχεῖον (τὸ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διοικούμενον διαμέρισμα ἐπικρατείας τινάς, ἀ. **ἐπαρχία** : Ἐπιγρ. **ἄρξαντι ἐπαρχείου Νουμιδίας·** **2)** νεώτ. τὸ δημόσιον κατάστημα ἐν ᾧ ἡ ἕδρα τοῦ ἐπάρχου βλ.λ.2)· **3)** ἐν τῷ πληθ. **ἐπαρχεῖα** (τὰ) μέρη τοῦ κιθαρῳδικοῦ νόμου : Πολυδ.4,66 **μέρη δὲ τοῦ κιθαρῳδικοῦ νόμου, . . ἔπαρχα, ἐπαρχεῖα, μέταρχα.**

ἐπάρχειος (ἡ) (ἐνν. χώρα) Ἐπιγρ. ἡ ἐπαρχία, τὸ ἐπαρχεῖον βλ.λ.(1).

ἐπαρχεύω νεώτ. κ. **ἐπαρχῶ** εἶμαι ἔπαρχος, ἀσκῶ τὰ καθήκοντα ἐπάρχου· || ·ἀναπληρῶ προσωρινῶς τὸν ἔπαρχον.

ἐπαρχεώτης (ὁ) μσν. ὁ ἐπαρχιώτης βλ.λ. : Ἰουστιν.Νεαρ.128,21.

ἐπαρχή (ἡ) Ἐπιγρ. συνεισφορὰ χρημάτων εἰς τὸ κοινόν, ὅτε τις ἠξιοῦτο ἀρχῆς τινος, ἢ πρὸς τὸν δῆμον, ὁσάκις αἱ συνήθεις εἰσπράξεις δὲν ἐπήρκουν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἀναγκῶν αὐτοῦ: Ἐπιγρ. **ἐπαρχὴν ἐπάρχανται οἱ δημόται ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἕκαστος ἧς ἂν λάχῃ·** **2)** ἀπαρχὴ βλ.λ. : Ἐπιγρ.

ἐπαρχία (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου : Διόδ.Σ ἀπ.498,77· **2)** τὸ ὑπὸ τοῦ ἐπάρχου διοικούμενον μέρος ἐπικρατείας τινός : Πολύβ.2,19,2 **ἐκ μὲν τῆς Ῥωμαίων ἐπαρχίας ἀσφαλῶς ἐπανῆλθον,** Στράβ.3,4,20 **τῶν ἐπαρχιῶν τῶν μὲν ἀποδειχθεισῶν τῷ δήμῳ,** ΚΔ Πράξ.23,34 **ἐπερωτήσας ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστί,** Ἐρωφ.1,394· || ἐπὶ τῆς Καρχηδόνος, κράτος : Φλεγ.Θαυμ. 96,49· || νεώτ. διοικητικὴ περιφέρεια μικροτέρα τοῦ νομοῦ· **3)** νεώτ. κ. δημ. πᾶν ἄλλο διαμέρισμα τῆς χώρας πλὴν τῆς περιοχῆς ἐν ᾗ ἡ πρωτεύουσα καὶ ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς αὐτήν : **ἦλθε ἀπὸ τὴν ἐπαρχία·** **4)** εἰδ. ἐκκλ. ὡρισμένη περιφέρεια περιέχουσα περισσοτέρας ἐπισκοπάς : Φώτ.Βιβλ.19,16 **ἐπιβαίνει ἀλλοτρίαις ἐπαρχίαις καὶ χειροτονεῖ ἐπισκόπους·** **5)** ὁ κατέχων ἐπαρχίαν τινὰ στρατός : Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 96,49 **εἰς τάγματα καὶ ἐπαρχίας.**

ἐπαρχιά (ἡ) μσν. ἀρχή, ἐξουσία : Ἐρωφ.Προλ. 103 **νὰ πάψουσιν οἱ δόξες σου κι ἡ ἐπαρχιά σου ἡ τόση·** κ. πληθ. : αὐτ.1,526· **2)** ἀξίωμα : αὐτ. 526 **νὰ πάρῃ στανικό σου τὴν ἐπαρχιά σου ὡσὰν ἐχθρὸς κι ὄχι καθὼς γαμπρός σου.**

ἐπαρχιακός-ή-ό(ν) μσν. λεξ., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὁ τῆς ἐπαρχίας : **ἐπαρχιακαὶ σύνοδοι** (συνελεύσεις ἐκκλησιαστικῶν ἀρχηγῶν συγκροτούμεναι ἐν τῇ πρωτευούσῃ τῆς ἐπαρχίας), - **ἐπαρχιακὸν συμβούλιον** (τὸ ἀποτελούμενον ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν δήμων ἑκάστης ἐπαρχίας)· || ὁ τῶν ἐπαρχιῶν, ἐπαρχιώτικος : **ἐπαρχιακὰ ἤθη.**

ἐπαρχικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἔπαρχον βλ.λ.1), ὁ τοῦ ἐπάρχου : Δίων Κ 75,14 **ἐπαρχικὴ ἐξουσία** (τὸ ρωμ. ἀξίωμα ἐπάρχου, praefectus urbis)· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἐπαρχίαν, ὁ κάτοικος τῆς ἐπαρχίας : Πλαύτ.Κικ.36 **δείπνων δὲ τοὺς ἐπαρχικοὺς ἀνῆκεν,** Ἐπιγρ.

ἐπαρχῖνα (ἡ) δημ. ἡ σύζυγος τοῦ ἐπάρχου.

ἐπάρχιος (ἡ) μτγν. ἀντὶ ἐπάρχειος βλ.λ. : Εὐσ. 2,212A. αὐτ.1488A.

ἐπάρχισσα (ἡ) μσν. ἡ σύζυγος τοῦ ἐπάρχου, ἡ ἐπαρχῖνα : Κ Πορφ.Ἐκθ.67,17.

ἐπαρχῑτικός-ή-όν Ἐπιγρ. ἐπαρχιακός.

ἐπαρχιώτης (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **ἐπαρχεώτης,** τὸ θηλ. **ἐπαρχιῶτις-ιδος** κ. δημ. **ἐπαρχιώτισσα,** ὁ κάτοικος ἐπαρχίας ἢ ἐξ ἐπαρχίας καταγόμενος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν κάτοικον τῆς πρωτευούσης) : Ἀδριαν.Ἐπιστ.π.Ἰουστ.Ἀπολ.1,68, Εὐσ.2,325C, Ἰουλ.Ἐπιστ.14, Πάπ. **οἱ λοιποὶ ξένοι καὶ ἐπαρ⟨χιῶτ⟩αι·** **2)** μτφ. νεώτ. ὁ στερούμενος καλῆς κοινωνικῆς συμπεριφορᾶς, ὁ μὴ ἔχων λεπτοὺς τρόπους : **φέρθηκε σὰν ἐπαρχιώτης.**

ἐπαρχιωτικός-ή-ό(ν) νεώτ., δημ.κ. **ἐπαρχιώτικος-η-ο** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπαρχίαν ἢ τὸν ἐπαρχιώτην, ὁ τῆς ἐπαρχίας ἢ τοῦ ἐπαρχιώτου : Βλαχογ.Πραπύλ.1,136 **τὸν ἤβρα μὲ τὰ ἐπαρχιώτικά του·** || ὁ ἰδιάζων εἰς ἐπαρχιώτας : **ἐπαρχιώτικες συνήθειες·** ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐπαρχιωτισμός (ὁ) νεώτ. ἡ συμπεριφορὰ ἐπαρχιώτου βλ.λ.2).

ἐπαρχιωτόπουλο δημ., θηλ. **ἐπαρχιωτοπούλα** ἐπαρχιώτης παῖς ἢ νεανίας.

ἔπαρχος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν ἀνωτάτην ἀρχήν, κυβερνήτης, διοικητής : Αἰσχ. Πέρσ.327 **Κιλίκων ἔπαρχος,** αὐτ.Ἀγ.1227 **νεῶν τ' ἔπαρχος,** Πολύβ.5,46,7 **τὸν τῆς Σουσιανῆς ἔπαρχον,** Πλούτ.Φλαμ.1 **Τάραντος αὐτοῦ τὸ δεύτερον ἡλωκότος ἔπαρχος ἀποδειχθείς·** **2)** νεώτ. ἀνώτερος διοικητικὸς ὑπάλληλος, προϊστάμενος ἄλλοτε τῆς ἐπαρχίας· **3)** ἐν χρ. ὡς καὶ τὸ λατ. **praefectus** ἐν πάσαις αὐτοῦ ταῖς σημασίαις, ἀρχηγός, ἄρχων : Πολύβ.11,27,2 **τοῖς δὲ χιλιάρχοις καὶ τοῖς ἐπάρχοις,** Διον.Ἁλ.Ῥωμ.4,82 **ἔπαρχος τῆς πόλεως** (**praefectus urbi(s)**, πολίαρχος, ἀνώτατος πολιτικὸς ἄρχων), Πλούτ.Γάλβ.2 **ἔπαρχος τῆς αὐλῆς** (**praefectus praetorio**, ὁ τῶν τοῦ αὐτοκράτορος σωματοφυλάκων ἀρχηγός, αὐλάρχης), αὐτ. Κικ.38 **τεκτόνων ἔπαρχος** (**praefectus fab(ro)rum**), αὐτ.Βροῦτ.51 **Φλάβιος ἔπαρχος τῶν τεχνιτῶν,** γλωσσ. **ἔ- παρεμβολῶν** (**praef. castrorum**, διοικητὴς στρατοπέδου), Πλούτ.Γάλβ.2 **ἔπαρχος τῆς αὐλῆς** (**praefectus praetorio**, ἀρχηγὸς τῶν σωματοφυλάκων τοῦ αὐτοκράτορος)· || **ἀπὸ ἐπάρχων ex praefecto** : Ἐπιγρ.· **4)** ὡς ἐπίθ. **ἀρχὴ ἔπαρχος στόλου** τὸ ἀξίωμα τοῦ ναυάρχου: Ἐπιγρ.

ἐπαρχότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπάρχου ἢ ἡ ὑπ' αὐτοῦ διοικουμένη περιφέρεια : Ἰω.Λυδ.Ῥωμ.1,15, Ἰω.Χρυσ.4,98 **δυνατὸν αὐτῷ ἐπαρχότητα δοῦναι ᾧ βούλεται.**

ἐπάρχω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπάρξω** εἶμαι ἄρχων, διοικητὴς χώρας τινός : Ξεν.ΚΠ 4,6,2 **χώρας ἐπάρχω πολλῆς,** Ἰσοκρ.4,68 **καθ' ὃν** (ἐνν. χρόνον) **ἑκάτεροι τῆς Εὐρώπης ἐπῆρχον·** || ὁμ. μετὰ δοτ. : Ἐπιγρ.π.Παυσ.6,19,6 **ἐπῆρχε δὲ Μιλτιάδης σφίν·** || ἀπολ. **ὁ ἐπάρχων** ὁ ἔπαρχος βλ.λ. (ἰδ. παρὰ Ῥωμαίοις) : Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,12,1 **ἦσαν δὲ αὐτῷ ἐπάρχοντες τοῦ στρατοπέδου δύο,** Φώτ.Κῶδ.251 **ἐν Ῥώμῃ Ὀνωρίῳ τῷ ταύτης ἐπάρχοντι·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ ὑπατικοῦ ἀξιώματος : Πλαύτ.Σύλλ.8 **τὸν Πομπήϊον ἐπάρχοντα ποιήσας·** **2)** ἐπεκτείνω τὴν ἐξουσίαν μου ἐπί τινος, ὑποτάσσω προσέτι εἰς τὴν ἐξουσίαν μου : Ξεν.ΚΠ 1,1,4 **ἄλλου μὲν οὐδενὸς δύναιτ' ἂν ἔθνους ἐπάρξαι,** Πλάτ.Κριτί.119E **καὶ τῶν ἔξωθεν ὅσων ἐπῆρχον,** Ἰσοκρ.4,140 **καὶ τῶν ὁμόρων ζητεῖν ἐπάρχειν·** **3)** τὸ μέσ. **ἐπάρχομαι** συνήθ. π. Ὁμ. ὡς κ. τὸ ἀπάρχομαι, ἀντλῶν οἶνον ἐκ τοῦ κρατῆρος πληρῶ τὰ κύπελλα ἵνα ποιήσω σπονδήν : Ἰλ.Α 471 **νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν,** Ὀδ.Σ 418 (ἂς ἀρχίσῃ νὰ χύνῃ οἶνον εἰς τὰ ποτήρια)· **4)** ὁμ. τὸ μέσ. γεν. προσφέρω : Ὕμν. Ἀπόλλ.125 **νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην . . χερσὶν**

ἐπήρξατο· **5**) ἀπάρχομαι : Ἐπιγρ. **τῇ ἐπαρχῇ ἣν ἐπάρχονται οἱ δημόται·** **6**) ἀρχίζω, κάμνω ἀρχήν, μετ' ἀπαρφ. : Πάπ. **θαυμάζειν ἐπήρχετο.**
ἐπαρχῶ-έω Ἐπιγρ. μσν. κ. νεώτ. εἶμαι ἔπαρχος, ἐπαρχεύω : Ἐπιγρ. **ἐπαρχοῦντος Ἀλφείου Ποσειδωνίου·** ‖ κ. παθ. διοικοῦμαι ὑπὸ ἐπάρχου : Μαλάλ.1222Β **τὰς ἐπαρχίας ἀπὸ τοῦ Δηιοτάρου ἐπαρχουμένας.**
ἐπᾰρωγή [ἡ] [ἐπαρήγω] ἀρωγή, ἐπικουρία : Χαρῶνδ.π.Στοβ.4,2,24 **ἐπαρωγὴν ποιεῖσθαί τινι,** Ἀπολλ.Ρ1,302· ‖ βοήθεια κατά τινος : Χρησμ. π.Λουκ.Ἀλέξ.28 **μηκέτι δίζησθαι νούσοιο λυγρῆς ἐπαρωγήν·** ‖ ἀθ. ἀντίστασις, ἐναντίωσις : Ἐπιγρ.
ἐπᾰρωγής-οῦς-ές μτγν. τ. τοῦ ἐπαρωγός, ἐπὶ φαρμάκων, δραστικός : Νίκ.Ἀλεξ.110.
ἐπᾰρωγός-όν βοηθός, ἐπίκουρος : Ὀδ.Λ498 **οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,** Εὐρ. Ἑκ.164, Ἀπολλ.Ρ1,32, Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ6,219,21 **τὸ** [δ.γρ. τὸν] **ζωᾶς ἐπαρωγόν.**
ἐπᾰρῶμαι-άομαι, μτχ. κρητ. **ἐπαριόμενον,** δμ. κυρην. **ἐπαρεόμενοι,** μέλλ. **ἐπαράσσομαι,** ἰων. **ἐπαρήσομαι,** παρακ. ἐπήραμαι ἐπικαλοῦμαι τὴν ὀργὴν τῶν θεῶν κατά τινος, κατεύχομαί τι τινος, καταρῶμαι, εὔχομαι κακά : Ἡρ.3,75 **Πέρσῃσι δὲ πολλὰ ἐπαρησάμενος,** Ἀντιφ.5,11 **ἐξώλειαν σαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ τῇ σῇ ἐπαρώμενον,** Λυσ. 12,10, Ἰσοκρ.4,156 **τῶν ἐμπρησθέντων ἱερῶν ἐπηράσαντ' εἴ τινες κινήσειαν·** ‖ μετὰ δοτ. μ. ἐκφέρω κατάρας ἐναντίον τινός, καταρῶμαι : Πλάτ.Νόμ.931Β **τῷ ἑαυτοῦ ἐπαράσασθαι παιδὶ** θυμωθέντα, Ἰουλ.Λόγ.2,50Β· ‖ δμ. μ. μετ' αἰτ. πράγμ. : Σοφ.Ἠλ.388 **τίνα.. τόνδ' ἐπηράσω λόγον** [τί κατάρα εἶπες];, Δημ.275 **τί οὖν ταῦτ' ἐπήραμαι·** ‖ δμ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ἐπιγρ.· ‖ δμ. μετὰ τῆς **κατὰ** κ. γεν. : Ἐπιγρ.· ‖ δμ. μετ' αἰτ. προσ. : Πλάτ.Νόμ.684D **ἐπαρᾶται γῆς τε ἀναδασμοὺς εἰσηγούμενον·** **2**) ὑπόσχομαι ἐπισήμως, ὁρκίζομαι : Εὐρ.ΙΑ60 **σπονδὰς καθεῖναι κἀπαράσασθαι τάδε·** ‖ ὑπόσχομαι ἐπιπροσθέτως : Βάβρ.23,7 **ἐ- βοῦν προσάξειν,** εἰ ...
ἐπᾷσαι ἀόρ. ἀπαρφ. τοῦ ἐπαείδω, ἐπᾴδω βλ.λ.
ἐπασθμαίνω μτγν. ἀσθμαίνω· Ἡσ.«ἐπασθμαίνων, πνευστιῶν» : ΠΔΜακκ.4,6,11 **ἱδρῶν γέ τοι τὸ πρόσωπον, καὶ ἐπασθμαίνων σφοδρῶς,** Φιλόστρ. Νεώτ.Εἰκ.5 **μαντικὸν ἐ-.**
ἐπάσιοι Ἡσ. βλ. ἔπαισοι.
ἔπᾰσις-εως [ἡ] Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. τοῦ ἔμπασις βλ.λ.
ἐπάσκημα-ατος [τὸ] μτγν. μέθοδος πολέμου, σύστημα μάχης : Ἀρρ.Τακτ.22,6 [δ.γρ.].
ἐπάσκησις-εως [ἡ] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπασκῶ, ἐξάσκησις εἴς τι, μελέτη : Κλημέντια 2,24 **ἐ- τῆς μαγείας.**
ἐπασκητής [ὁ] καθ' Ἡσ. ἀθλητής.
ἐπάσκιον [τὸ] Ἡσ. « ἡ χώνη· Σικελοί ».
ἐπασκῶ-έω κατασκευάζω τι μετ' ἐπιμελείας καὶ προσοχῆς, διακοσμῶ τι ἐπιμελῶς : Ὀδ.Ρ266 **ἐπήσκηται δέ οἱ αὐλὴ τοίχῳ καὶ θριγκοῖσι,** ΑΠ Συμπλήρ.328 **ἀέθλοισιν ἐπασκήσας καὶ ἐφήβοις·** **2**) ἀναδεικνύω, ἐξαίρω : Πίνδ.Ν9,10 **ἐπασκήσω κλυταῖς ἥρωα τιμαῖς,** αὐτ.ἀπ.194,4· **3**) ἀσκῶ, ἐξασκῶ, καλλιεργῶ, προάγω : Ἡρ.2,166 **οὐδὲ τούτοισι ἔξεστι τέχνην ἐπασκῆσαι οὐδεμίαν,** Εὐρ. Ὑψιπ.ἀπ.34[60],59 **ἐ- δι' ἐμπύρων τέχνην,** Ἀριστφ. Νεφ.517 **σοφίαν ἐπασκεῖ,** Αἰσχίν.3,179 **ἐθελῆσαί τινα ἐπασκεῖν.. παγκράτιον·** κ. παθ. : Ἀρρ.Ἀν. 5,8,1 **Ῥωμαίοις μὲν δὴ οὕτω ταῦτα ἐκ παλαιοῦ ἐπήσκηται·** ‖ δμ. ἐπαυξάνω : αὐτ.2,136 **δύναμιν ἀνθρώπων ἀπίστων ἐπασκῆσαι·** ‖ ἀπολ. ἐπὶ ἀθλητῶν, ἀσκοῦμαι, γυμνάζομαι : Ἀχαι.3 [π. Ἀθήν.10,418Α] **πόλλ' ἐσθίουσιν, ὡς ἐπασκούντων τρόπος·** **4**) ἐξεγείρω τινὰ κατά τινος : Δίων Κ 46,40 **πάντας αὐτῷ τοὺς ἐχθροὺς ἐπήσκησαν·**

5) ἀσκῶ, γυμνάζω διὰ τὸν ἀγῶνα : Ἐπιγρ. **ἐ- ἀέθλοισιν.. ἐφήβους·** ‖ δμ. **μετ' ἀπαρφ.** : Ἀρρ. Τακτ.16,6 **ἐ- τινὰς τάξει χρῆσθαι·** **6**) καθ' Ἡσ. « ἐπασκεῖν· σέβεσθαι, ἁγνεύειν ».
ἔπᾳσμα-ατος [τὸ] [ἐπᾴδω] μτγν. κ. μσν. ἐπῳδὴ βλ.λ.· Ζωναρ. « **ἐπάσματα, τὰ ὑπὸ γραῶν τοῖς** νηπίοις ἐπᾳδόμενα, αἵτινες καὶ τὰ μέτωπα τῶν παίδων ἀποπτύουσι καὶ ἀναλείχουσι, καὶ πρὸς ἀστέρας καὶ σελήνην **βλέπουσι** » : ΜηναΪ.1,27 Ὠδ.6 **ὡς ἀσπὶς πρὸς ἐπᾴσματα,** Ψελλ.π.Λαμπεκ. Καισ.Βιβλ.7,47ΒΒ **περιάπτοις τισὶ καὶ ἐπᾴσμασιν,** Τζέτζ.Χιλ.13,262 **μετὰ ἐπ- καὶ ᾠδῶν περιήρχοντο.**
ἐπασμενίζω μσν. ἀσμενίζω ἐπί τινι, ἀρέσκομαί τινι : Φώτ.Ἐπιστ.Combef.528C.
ἐπᾳσμός [ὁ] μτγν. ἔπᾳσμα, ἐπῳδή : Βασ.2,237C **διορθοῦν ἐπᾳσμοὺς τῶν θηρίων.**
ἐπασπάζομαι κατασπάζομαι, καταφιλῶ : Ἐπιστ. Ἀγάθ.ἐν Actt.Concil.3,1124,49.
ἐπασπαίρω μτγν. ἀσπαίρω σπαρταρῶ ἕνεκά τινος : Ὀππ.Ἁλ.5,407 **μόχθῳ πυκνὸν ἐπασπαίρουσα·** ‖ Σουΐδ. « ἐπήσπαιρεν· ἐψυχορράγει ».
ἐπασπίδιος-ον μσν. δ. γρ. τοῦ ὑπασπίδιος βλ.λ.
ἐπασπῐδοῦμαι-όομαι μτγν. λαμβάνω, μεταχειρίζομαί τι ὡς ἀσπίδα ἢ ἀντὶ ἀσπίδος : Φίλ.1[2],669,42 **εὐλάβειαν ἐπασπιδώσεται** [διόρθ. ἀντὶ κώδ. **ἐπασπιδήσεται**· πρβλ. ἐνασπιδοῦμαι].
ἐπασσύτερος-α-ον ἐπ. ὁ μεθ' ὁρμῆς διαδεχόμενός τινα, ὁ πυκνῶς ἀλλεπάλληλος, ὁ ἕνας πάνω στὸν ἄλλον : Εὐστ.Ἰλ.491,46 «τὸ ἐγγὺς καὶ τῇ ἐπαλληλίᾳ πυκνόν», συνήθ. ἐν πληθ. : Ἰλ.Δ427 **ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες,** Ὀδ.Π366 **σκοποὶ ἷζον.. αἰὲν ἐπασσύτεροι** [ἐκάθιζον ὁ εἷς πλησίον τοῦ ἄλλου], Ἡσίοδ.Θ.716 **πέτρας.. πέμπον ἐπασσυτέρας·** ‖ κ. ἐν τῷ ἑν. : Ἰλ.Δ423 **κῦμα.. ὄρνυτ' ἐπασσύτερον** [σχόλ. « συνεχές, πυκνόν »]· **2**) συχνός, ἐπανειλημμένος : Νικ.Θηρ.246 **ἐ- λυγμοί·** **3**) ἐπὶ ἀνέμου, ὁ ἀπαύστως πνέων : Ἀπολλ. Ρ1,579 **τὴν δ' αἰὲν ἐπασσύτερος φέρεν οὖρος·** **4**) μτφ. ἐπὶ κακοῦ, ὁ ὁσημέραι ἐπιτεινόμενος : αὐτ.2,472 **ἐ- βιότοιο χρησμοσύνη.**
ἐπασσῠτεροτρῖβής οῦς-ές ὁ ἀλλεπαλλήλως πλήττων : Αἰσχ.Χο.426 **ἐπασσυτεροτριβῆ τὰ χερὸς ὀρέγματα** [πυκνὰ κτυπήματα χειρὸς ἐκτεινομένης].
ἐπᾳστής [ὁ] μτγν. ἡ **ἐπᾴστης ὁ** ἐπῳδὸς βλ.λ. : Ἰουστ.Ἀπολ.2,6,93Α **ἐπᾳστῶν καὶ φαρμακευτῶν.**
ἐπαστράπτω μτγν. ἀστράπτω ἐπί τινι ἢ καὶ ἁπλῶς ἀστράπτω : Πλουτ.Ἠθ.594Ε **ἐνίοις ἐπήστραψε δεξιόν·** ‖ δμ. ἀπολ. : Βιάν.ἐν ΑΠ7,49 **τρὶς ἐπαστράψας.. ἐκ Διὸς αἰθήρ.** ‖ δμ. μετὰ συστοιχ.αἰτ. : Φίλιππ.Θεσσ.ἐν ΑΠλ.4,141,4 **ἐπαστράπτει φόνιον πῦρ,** Νόνν.Δ.18,74 **σπινθῆρας ἐπαστράπτουσα·** **2**) μτφ. ἐπιλάμπω, λάμπω : Λιβάν.Λόγ. 61,10 **βασίλειον ἐπαστράπτον τῷ κόλπῳ.**
ἐπασφαλίζω πάπ. κ. μσν. στερεῶ, στηρίζω : Πάπ. **ἐ- τὸ χῶμα·** **2**) τὸ μέσ. ἐξασφαλίζω : Εὐσ.Εὐαγγ.Ἀπ.1Α **ἐπασφαλίζεται τὸν λόγον,** Ἐπιφάν.1,412Β· **3**) δμ. μέσ. ἐπὶ πληγῶν, κλείω, ἐπουλῶ : Παῦλ.Αἰγ.6,67 **ἐπασφαλισάμενος ῥαφαῖς.**
ἐπασχάλλω μτγν. ἀσχάλλω ἐπί τινι, στενοχωριέμαι γιὰ κάτι : Μαν.3,86 **ἐπασχάλλουσιν ἐφ' ὕβρει.**
ἐπασχόλησις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπασχολεῖσθαι, ἐνασχόλησις, ἀσχολία.
ἐπάσχολος-ον μσν. ἄσχολος, ἐνησχολημένος, καταγινόμενος εἴς τι : Ζαχαρ.Πάπ.Διαλ.Γρηγ.351Ε **ἐν τῇ τοῦ μοναστηρίου διοικήσει ἐπάσχολος ὁ λογισμός μου ὑπῆρχεν.**
ἐπασχολοῦμαι-έομαι μτγν. κ. νεώτ. ἀσχολοῦμαι, καταγίναμαι εἴς τι : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.8,16,402,16, Γρηγ. Νύσσ.1,403C **ἐν τοῖς λαχάνοις ἐπησχολούμην.**
ἐπασχολῶ-έω νεώτ. ἐπασχολοῦμαι βλ.λ.
ἐπᾰτενίζω, μέλλ. **ἐπατενίσω,** ἀτενίζω βλ.λ. ἐπί τινος : Θεόφρ.Ἰλίγγ.9 **ὅταν εἰς τὸ αὐτὸ..ἐπατενίζωσι.**

ἐπάτερθεν Ἡσ. «ἐπέκεινα» [ἀντὶ ἀπάτερθεν].
ἐπατρεμῶ-έω ἀτρεμῶ, μένω ἀτάραχος, ἀκίνητος, ἥσυχος μετά τι: Ἱππ.Ἄρθρ.34.
ἐπάττω ἀττ. τ. τοῦ ἐπαΐσσω βλ.λ.
ἐπαυγάζω μτγν., μέλλ. **ἐπαυγάσω**, αὐγάζω, φωτίζω, καταλάμπω: Μάξιμ.26 **ἄστρον.. ἐπαυγάζῃ ἀμαρυγαῖς** ‖ μτφ.: Γρηγ.Νύσσ.2,669D **ἐξ ἑαυτοῦ τὸ μονογενὲς φῶς τῆς ἀληθείας ἐπηύγασε** **2)** τὸ μέσ. προσβλέπω, κοιτάζω κάτι προσεκτικά: Πολύστρ.ἐνΑΠ 12,91,6 **τὸν ἡδὺν ἐπηυγάσασθε.. Σωκράτη**, Ἀντίπ.Σιδ.αὐτ.9,58,8· ‖ θεωρῶ τι, ἐξετάζω, ἐρευνῶ τι ἐπιμελῶς: Φιλ.2,412 **ἐπαυγασόμεθα δ' αὐτῶν ἕκαστον ἀκριβέστερον** **3)** τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. τριτοπροσ. **ἐπαυγάζει** φέγγει, φωτίζει, χαράζει, ξημερώνει: Πολύαιν.1,39,1 **ἐπεὶ ἐπηύγαζεν** [διόρθ.Κορ. ἀντὶ ὑπ-],Θεμίστ.Λόγ.4,52Β.
ἐπαυδῶ-άω Ἡσ. «ἐπηύδων, ἐπεφώναυν», Σουΐδ. «ἐπαυδῆσαι, ἐπειπεῖν»· ‖ τὸ μέσ. ἐπικαλοῦμαί τινα: Σοφ.Φιλ.395 **σὲ κἀκεῖ.. ἐπηυδώμαν.**
ἐπαυθάδης-ους-ες μσν. πολύ, μὲ τὸ παραπάνω αὐθάδης βλ.λ.: Πρόδρ.Τετράστ.14,4.
ἐπαυθαδιάζομαι μτγν. κ. **ἐπαυθαδίζομαι** αὐθαδίζομαι, φέρομαι ὑβριστικῶς πρὸς ἄλλον, ἐπιμένω μετὰ πείσματος: Ἰώσ.Π Ι 3,7,11 **μέχρι παντὸς** ἀπαυθαδίζεσθαι [δ. γρ. ἐπαυθαδίζεσθαι].
ἐπαύκλια [τὰ] κ. **ἔπαικλα** [τὰ] δ.τ. τοῦ ἐπάϊκλα βλ.λ., κτ. Ζωναρ. κ. Δουκάγγ. τραγήματα.
ἔπαυλα [τὰ] αὐδ. πληθ. τοῦ ἔπαυλος βλ.λ.ΙΙ, μάνδρα, στάβλος: Σοφ.ΟΤ 1138 **χειμῶνι.. τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον**, αὐτ.ΟΚ 669· **2)** γεν. κατοικία, οἶκος: Αἰσχ.Πέρσ.870 **Θρηκίων ἐπαύλων**, Σοφ.ΟΚ 669 **τᾶσδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα·** ‖ τόπος διαμονῆς: Λυκόφρ.695 **Κιμμέρων ἔπαυλα.**
ἐπαυλάς-άδος [ἡ] ἔπαυλις: Θησ.Στεφ. ἐν λ.
ἐπαύλειος-ον ὁ τῆς αὐλῆς, ὁ ἐν τῇ αὐλῇ [π.Ὁμ. γράφεται διῃρημένως]: Ὀδ.Α 104 **οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου·** ‖ Ζωναρ.797 «ἐπαύλειας, ἡ τῆς αὐλῆς ὁδὸς» [δ. γρ. ἐπαύλιος].
ἐπαυλή [ἡ] πάπ. μισθωτὸν κτῆμα.
ἐπαύλημα-ατος [τὸ] ᾆσμα ἐκτελούμενον μόνον ἢ συνοδευόμενον ὑπὸ αὐλοῦ: ΕΜ 757,32,Φώτ. ἐν. λ. Τήνελλα **τοῦ ἐπαυλήματος μίμησις.**
ἐπαυλητικός-ή-όν γλωσσ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπαυλεῖν, ὁ πρὸς τὸ ἐπαυλεῖν ἐπιτήδειος.
ἐπαυλία [ἡ] Ἐπιγρ. κ. Ἡσ., ἰων. **ἐπαυλίη** ἐπίθετον τῆς Ἀρτέμιδος: Ἐπιγρ.· **2)** Ἡσ. «ἡ δευτέρα τῶν γάμων ἡμέρα, ἐν ᾗ κομίζουσι δῶρα οἱ οἰκεῖοι τῷ γεγαμηκότι καὶ τῇ νύμφῃ»· πρβλ. ἐπαύλιον 2).
ἐπαυλίζομαι ἀποθ. κ. μσν. κ. νεώτ. αὐλίζομαι, στρατοπεδεύω: Θουκ.4,134 **οἱ Τεγεᾶται μὲν ἐπηυλίσαντο**, αὐτ.3,5, Δίων Χρ.1,350 **ἐπηυλίσθησαν ἐγγὺς τῶν νεῶν·** ‖ στρατοπεδεύω, διατρίβω πλησίον τινός, μετὰ δοτ.: Πλούτ.Σύλλ.29 **ἐπηυλίσατο τῇ πόλει**, Σχόλ.Ἰλ.Α 4 **ἐπαυλιζομένων ταῖς ναυσὶ τῶν βαρβάρων**, Μηναῖ.3,31 Ὠδ.8 **πραέων ταῖς τόποις ἐπαυλίζῃ·** **2)** διέρχομαι τὴν νύκτα, καταλύω παρά τινι: Ἡσ. ἐν λ. ἐπαυλία **ἀπὸ τοῦ ἐπαυλίζεσθαι τὴν νύμφην·** **3)** ἐπὶ πτηνῶν, κοιμῶμαι, κουρνιάζω: Ἀπολλ.Ρ 3,929.
ἐπαύλιον [τὸ] κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἔπαυλις βλ.λ.: Ἐπιγρ., Καλλ.ἀπ.131,4, Πολύβ.4,4,1 **ἐξέκοψαν τὸ Χείρωνος καλούμενον ἐπαύλιον**, Πλούτ.Ἠθ.508D· **2)** τὰ **ἐπαύλια** ἢ ἡ **ἐπαυλία** ἡ ἑπομένη τῆς τελετῆς τοῦ γάμου ἡμέρα· Σουΐδ.: Πολυδ.3,39, Ἀλκίφρ. 3,49 **ἢ παρὰ τὴν πρώτην ἡμέραν ἢ τοῖς ἐπαυλίοις·** **3)** ὁμ. **ἐπαύλια** [τὰ] τὰ κατὰ τὴν ἑπομένην τοῦ γάμου προσφερόμενα ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς νύμφης δῶρα: Πολυδ.3,39.
ἔπαυλις-εως [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ.-η ἀγροτικὴ κατοικία βουκόλου, σηκός, στάβλος, μάντρα: Ἡρ. 1,111 **ὁ βουκόλος.. ἀπικνέεται ἐς τὴν ἔπαυλιν**, Σχόλ.Ἰλ.Β 629 **εἰ καθαίροι αὐτοῦ** [Αὐγείου] **τὰς ἐπαύλεις**, Πολύβ.5,35,13 **οὐκ ἀσφαλὲς νομίζοντες εἶναι λέοντι καὶ προβάταις ὁμοῦ ποιεῖσθαι τὴν ἔπαυλιν** [αὐλίζεσθαι ἐν τῇ αὐτῇ μάνδρᾳ], Πάπ. **χρῆσις οἰκίας.. καὶ ἐπαύλεων·** **2)** κ. νεώτ. κ.δημ. ἀγροτικὸν κτῆμα μετὰ τῶν παραρτημάτων αὐτοῦ, οἷον κατοικίας, κήπων, στάβλων, ἀποθηκῶν, ποιμνιοστασίων κτλ., ἄ. ἀγροικία, ὑποστατικό[ν]: Διόδ.Σ 12,43 **τὰς ἐπαύλεις ἐνεπύριζε**, Πλούτ.Πομπ. 24 **τὰς ἐγγὺς ἐπαύλεις ἐξέκοπτον**, Ἀθήν.5,215Α **συμπεφυγόντας κατιδὼν.. εἰς ἐπαύλεις·** ‖ δμ. καμφὴ καὶ πολυτελὴς ἐξοχικὴ οἰκία, βίλλα: Δίων Χρ. 1,273 **κήπων τε καὶ προαστείων πολυτελεῖς ἐπαύλεις**, Μηναῖ.8,3 Ὠδ.9 **πρὸς ἐπαύλεις νοητὰς εὐφραινόμεναι, - μᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἔπαυλίν του·** **3)** εἰδ. στρατ. τὸ κατάλυμα, τὸ στρατόπεδον: Πλάτ.Ἀλκ.2,149C **φησὶ γὰρ τοὺς Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους**, Πολύβ.16,15,5· **4)** μτγν. ἀτείχιστον χωρίον: ΠΔ Λευΐτ.25,31 **αἱ δὲ οἰκίαι αἱ ἐν ἐπαύλεσιν, αἷς οὐκ ἔστιν.. τεῖχος κύκλῳ.**
ἐπαύλισμα-ατος [τὸ] σχόλ. γλῶσσ. τοῦ ἔπαυλος βλ.λ.·Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.870«ἐπαύλων·ἐπαυλισμάτων».
ἐπαυλισμός [ὁ] σχόλ. τὸ ἐπαυλίζεσθαι, ἡ διανυκτέρευσις: Σχόλ.Σοφ.Ἀντ.356 [363] **δυσαύλων, δυσχερῆ τὸν ἐπαυλισμὸν ποιούντων.**
ἔπαυλος [ὁ] [αὐλὴ] συνήθ. κτ. πληθ. **ἔπαυλοι** κ. **ἔπαυλα** [τὰ] τόπος περιπεφραγμένος, ἐν ᾧ διανυκτερεύουσι ζῷα, μάνδρα, στάβλος: Ὀδ.Ψ 358 **εἰσόκε.. ἐνιπλήσωσιν ἐπαύλους**, Ἀπολλ.Ρ 1,800.
ἐπαυλόσυνος-ον μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀπαυλόσυνος βλ.λ.: Λεωνίδ.Ἀλ. ἐν ΑΠ 6,221,8.
ἐπαυλῶ-έω κ. νεώτ. παίζω αὐλὸν συμφώνως πρός τι μέλος, συνοδεύω τι δι' αὐλοῦ: Λουκ.Θυσ. 12 **ἡμίφωνον ἤδη τῇ θυσίᾳ ἐπαυλοῦν·** ‖ ὁμ. ἀπολ.: αὐτ.Ὀρχ.10 **αὐλητής.. κάθηται ἐπαυλῶν·** ‖ ὁμ. μετὰ συστ. αἰτ.: Ἐπίχ.75 **ἐπαυλῆσαι τοῖς Διοσκούροις τὸν ἐνόπλιον**, Δίων Χρ.1,45· κ. παθ.: Εὐρ.Ἡρ.897 **δάϊον μέλος ἐπαυλεῖται·** **2)** ἀντηχῶ, ἀντιλαλῶ: Λουκ.Οἶκ.3 **πρὸς τὰ αὐλήματα τῶν ποιμένων αἱ σκοπιαὶ ἐπαυλοῦσαι·** ρηματ. π. ἐπαύλημα, ἐπαύλησις.
ἐπαυξάνω κ. μσν. κ. νεώτ. ἄ. **ἐπαύξω**, μέλλ. **ἐπαυξήσω**, αὐξάνω τι ἐπὶ πλέον [κατὰ μέγεθος ἢ ποσότητα], καθιστῶ τι μεγαλύτερον: Ἐμπ.17,32, Θουκ.7,70 **τὴν οἰκείαν ἑκάστους πατρίδα νικήσαντας ἐπαυξῆσαι**, αὐτ.2,36 Δημ.38 **τὴν ἑκάστου ῥαθυμίαν ὑμῶν ἐπαυξάνοντα**, Μηναῖ.8,25 Συναξ. **τὸ τούτου ποίμνιον ἐπαυξήσας, - ἡ κυβέρνησις ἐπηύξησε τοὺς δασμούς·** κ. παθ.: Ξεν.Οἰκ.7,43 **εἰς τὸν βίον τοῖς ἀνθρώποις ἐπαύξεται**, Πλάτ. Τίμ.19Α **ἐπαυξανομένων** [τῶν κακῶν], Γαλ.2,152,4 **τὸ μέγεθος τῆς διαστάσεως ἐπαυξανόμενον**, Γρηγ.Νύσσ.1,173C **ὁ τῆς πλινθείας φόρος ἐπαύξεται**, Μιχ.Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,29 **εἰ δέ.. ἐπαυξηθῶσιν αἱ πρόσοδοι·** **2)** ἀμτβ. ἐπαυξάνομαι, γίνομαι μεγαλύτερος, περισσότερος, μεγαλώνω, πληθαίνω: Ἀρισταίν.1,16, Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.98,16 **ψυχοῦται δὲ ὡς ἔνδοθεν ἐπαυξῆσαν, - ἐπηυξήθησαν αἱ δαπάναι·** ρηματ. π. ἐπαύξησις, ἐπαύξημα.
ἐπαύξη [ἡ] ἐπαύξησις βλ.λ.: Πλάτ.Νόμ.815Ε **τὸ δὲ τῶν.. ἀγαθῶν σωτηρίας οὔσης καὶ ἐπαύξης.**
ἐπαύξημα-ατος [τὸ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπαυξάνειν βλ.λ.: Δοσίθ.381Κ, Πάπ. **πράγματα καὶ ἐπαυξήματα**, Θεοφύλ.Σ 17Α.
ἐπαυξής-οῦς-ές ὁ ἐπαυξανόμενος, ὁ λαμβάνων αὔξησιν: Ἱππ.Ἐπιδ.6,5,15 **ἐ- νόσοι**, Ἀρετ.Ὀξ Παθ.2,7 **ἀεὶ δὲ ἐπαυξέα γίγνεται τὰ πάθεα.**
ἐπαύξησις-εως [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ περαιτέρω, ἐπὶ πλέον αὔξησις: Πλάτ.Νόμ.557D **τοῖς μὲν ἀγαθοῖς μονὰς τῶν δικαίων καὶ ἐπαύξησιν**, Πάπ. **ἐ- τῆς φορολογίας**, Πλούτ.Σόλ.15 **τὴν.. τῶν τε μέτρων ἐπαύξησιν**, Θεολ.Ἀριθμ.3,23· **2)** ὠφέλεια:

Πολύβ.5,88,6 **εἰς τάς θυσίας δέκα τάλαντα καί τὴν ἐπαύξησιν τῶν πολιτῶν ἄλλα δέκα** (εἰς ὠφέλειαν τῶν πολιτῶν)· **3)** εἰδ. γραμμ. τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ἀντί τοῦ βραχέος φωνήεντος ἐμφανίζεται **τὸ** ἀντίστοιχον μακρόν, ἰδίως εἰς παράγωγα, ἅ. μετάπτωσις : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.79,19.

ἐπαύξω δ. τ. τοῦ ἐπαυξάνω βλ.λ.

ἐπαύρεσις-εως (ἡ) ἀπόλαυσις τοῦ καρποῦ πράγματός τινος, ὄφελος ἢ ζημία προερχομένη ἔκ τινος πράγματος, κάρπωσις : 'Ηρ.7,158 **ἀπ' ὧν ὑμῖν μεγάλαι ὠφελίαι τε καί ἐπαυρέσιες γεγόνασι,** Δημόκρ.278, Θουκ.2,53 **ταχείας τάς ἐπαυρέσεις καί πρὸς τὸ τερπνὸν ἠξίουν ποιεῖσθαι** (σχόλ. «ἀπολαύσεις καὶ ἡδυπαθείας»).

ἐπαύρησις-εως (ἡ) ἐσφ. γρ. **ἀντί ἐπαύρεσις** βλ.λ. : Δημόκρ.π.Στοβ.'Ανθολ.76,17.

ἐπαυρίζω (αὖρα) μτγν. προσπνέω **ἢ προσφυσῶ** ἐλαφρῶς ὡς ἡ αὖρα : 'Ιὼσ.Π·1,21,5.

ἔπαυριν 'Ησ. «ἀπολέσαι» (ἀναγν. **ἐπαυρεῖν**· ἀπολαῦσαι»).

ἐπαύριον ἐπίρρ. χρον. μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τὴν ἐπομένην ἡμέραν, συνήθ. μετὰ τοῦ θηλ. ἄρθρ. ὡς ἐπίθ. ἡ ἐπομένη, ἡ ἐπιοῦσα : Πάπ. **τῇ ἐπαύριον ἡμέρᾳ,** ΠΔ'Αρ.11,32 **ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἐπαύριον**· ‖ ὁμ. παραλειπομένης τῆς λ. ἡμέρα : ΠΔΓέν.19,34 **ἐγένετο δὲ ἐν τῇ ἐπαύριον,** Πολύβ. 3,53,6 **τῇ δ' ἐπαύριον τῶν πολεμίων χωρισθέντων,** ΚΔ Μᾶρκ.11,12, Διγεν.'Ακρ.1407 **λαβὼν δὲ τὴν ἐπαύριον τὸν γυναικάδελφόν του.**

ἐπαυρίσκω δ. τ. τοῦ ἐπαυρῶ βλ.λ.

ἐπαύρους 'Ησ. «τούς χειμάρρους ποταμούς».

ἐπαύρω ἀόρ. ὑποτ. τοῦ ἐπαυρῶ βλ.λ.

ἐπαυρῶ-έω κ. **ἐπαυρίσκω,** γ' ἑν. πρόσ. ἐνεστ. **ἐπαυρεῖ,** ὁμ. γ' πληθ. **ἐπαυρίσκουσι,** ἀόρ. **ἐπαῦρον,** ὑποτ. **ἐπαύρω-ῃς-ῃ,** ἀπαρφ. **ἐπαυρεῖν-έμεν,** μέσ. **ἐπαυρίσκομαι,** μέσ. μέλλ. **ἐπαυρήσομαι,** μέσ. ἀόρ. α' ἐν β' ἑν. πρόσ. **ἐπηύρω,** ἀπαρφ. **ἐπαύρασθαι,** ἀόρ. β' **ἐπηυρόμην,** ποι. β' ἑν. πρόσ. **ἐπαύρεο,** ὁμ. γ' ἑν. **ἐπηύρετο** (πιθ. ἐν 'Αριστλ.Η Νικ.1160a,201, ὁμ. ἐπ. β' ἑν. πρόσ. ὑποτ. **ἐπαύρηαι,** γ' πληθ. **ἐπαύρωνται,** ἀπαρφ. **ἐπαυρέσθαι,** παθ. ἀόρ. **ἐπαυρεθέντα** ('Ησ.), μετέχω, καρποῦμαι, ἀπολαύω, μετά γεν.πράγμ.:'Ιλ.Σ 302 **τῶν τινὰ βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν,** 'Οδ.Ρ 81, 'Ησίοδ.'Εργ.419 **πλεῖον δέ τε νυκτὸς ἐπαυρεῖ** (ἐπὶ τοῦ Σειρίου, ἔχει, ἀπολαύει τοῦ πλειοτέρου μέρους τῆς νυκτός), Θέογν. 111 **οἱ δ' ἀγαθοὶ τὸ μέγιστον ἐπαυρίσκουσι παθόντες** (ἐπεντρυφῶσιν, ἀπολαύουσι τῶν εὐεργεσιῶν), Πίνδ.Π 3,36 **γειτόνων πολλοὶ ἐπαῦραν** (εἰρων. πολλοὶ ἀπέλαυσαν τῶν γειτόνων, ἤτοι ὑπέστησαν ζημίας ἐξ αὐτῶν)· ‖ τυγχάνω, ἐπιτυγχάνω, εὑρίσκω κατά καλὴν τύχην : 'Απολλ.Ρ 2,174 **εἰ κ' ἐσθλοῖο κυβερνητῆρος ἐπαύρῃ**· **2)** ἐπιψαύω, ἐγγίζω, φθάνω, εἰδ. ἐπὶ ἐλαφρῶν πληγῶν : 'Ιλ.Λ 573 **πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν** (ἐνν. τά ἔγχεα), αὐτ.Ν 649· ‖ ὁμ. μετὰ γεν. : αὐτ.Ψ 340 **λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν**· ‖ ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.Λ 391 **καί εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ** (καὶ ἂν ἀκόμη ὀλίγον μόνον ἐπιψαύσῃ), Νίκ.Θηρ.763 **ὅστις ἐπαύρῃ** (σχόλ. «ἤν τις αὐτῶν ἅψηται»)· πρβλ. 'Ησ. ἐν λ.· **3)** συνήθ. τὸ μέσ. μετέχω τινός, ἐπιτυγχάνω, καρποῦμαί τι, ἀπολαύω τῶν ἀποτελεσμάτων πράγματός τινος, εἴτε καλοῦ εἴτε κακοῦ· ‖ μετὰ γεν. ἐν καλῇ σημ. : 'Ιλ.Ν 733 **τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,** Πίνδ.Ν 5,49 **μόχθων ἀμοιβὰν ἐπαύρεο,** 'Επιγρ. **οὐδὲ φάους .. πολλὸν ἐπαυράμενον,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1163a,20 **ἀποδοτέον .. ὅσον ἐπηύρετο,** 'Ηρώνδ.3,2 **τῆς ζόης ἐ.,** Μᾶρκ.'Αργ.ἐν ΑΠ 7,384,4 **κυλίκων πλεῖστον ἐπαυρομένης**· ‖ λαμβάνω πεῖράν τινος, μανθάνω : Εὐρ.ΙΤ 529 **τοῦδ' ἐπαυρέσθαι θέλω**· ‖ συνήθ. ἐν κακῇ σημ., μετὰ πικρᾶς εἰρωνείας : 'Ιλ.Α 410 **ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος** (σχόλ. «ἵν' ἀπολαύσωσι πάντες τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστιν ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτόν»), αὐτ.Ο 17, 'Ηρ.7,180 **τάχα δ' ἄν τι καὶ τοῦ οὐνόματος ἐπαύροιτο,** Εὐρ.'Ελ.469 **τίν' αἰτίαν σχὼν ἧς ἐπηυρόμην ἐγὼ** (τῆς ὁποίας τὴν ἐνέργειαν ὑπέφερα)· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. κ. γεν. : Αἰσχ. Πρ.28 **τοιαῦτ' ἐπηύρου** (ἀντὶ ἐπηύρω) **τοῦ φιλανθρώπου τρόπου** (τοιαῦτα ἐκέρδησας ἐκ ..)· ‖ ὁμ. ἀπολ. : 'Ιλ.Ζ 353 **τῷ καί μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω** (νομίζω ὅτι θὰ δοκιμάσῃ τὰ ἐπακόλουθα τῆς μωρίας του)· ‖ ὁμ. ἐ- ἀπό τινος : Δημόκρ.172 (π.Στοβ.'Εκλ.2,9,406) **ἀπὸ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ τά κακὰ ἐπαυρισκόμεθα**· **4)** ὁμ. μέσ. μετ' αἰτ. ἐπιφέρω κατ' ἐμαυτοῦ : 'Οδ.Σ 107 **μή πού τι κακὸν καὶ μεῖζον ἐπαύρῃ** (δ. γρ. ἐπαύρῃς· πιθ. κ. γ' ἑν. πρόσ. ἐνεργ. ἀορ., μήπως σὲ εὕρῃ μεγαλύτερον κακόν)· **5)** λαμβάνω τροφὴν ἀπό τινος, τρέφομαι : 'Ιππ.Νούσ.4,39 **ἐπαυρίσκεται .. τὸ σῶμα ἀπὸ τῆς κοιλίης**· ρηματ. π. ἐπαύρεσις.

ἐπαύσας ἀόρ. μτχ. τοῦ ἐπαύω βλ.λ.

ἐπάϋσον ἀόρ., προστ. τοῦ ἐπαύω βλ.λ.

ἐπαυτίκα ἐπίρρ. χρον.μτγν. παραυτίκα, πάραυτα, παραχρῆμα, εὐθὺς ἀμέσως : 'Ορφ.Λιθ.334 (329).

ἐπαυτομολῶ-έω μτγν. αὐτομολῶ, μεταβαίνω, μεθίστημι εἴς τι : Αἰλ.Ζ 12,11.

ἐπαυτοφάδες 'Ησ. «ἐπ' αὐτοφώρῳ».

ἐπαυτόφωρος-ον αὐτόφωρος, καταδηλος, φανερός : Σχόλ.'Ιλ.Ω 556· ‖ κατὰ δοτ. **ἐπαυτοφώρῳ** ἐν ἐπιρρ. σημ.ἀντὶ ἐπ'αὐτοφώρῳ βλ.λ.2): Πολυδ.8,69.

ἐπαΰτῶ-έω θορυβῶ ἐπὶ πλέον, τρίζω : 'Ησίοδ.Α 309 **ἐπὶ δὲ πλῆμναι μέγ' ἀΰτευν**· ‖ ἐπὶ ἵππων : Κόϊντ.11,327 **θοοὶ δ' ἐπαΰτεον ἵπποι φορβῇ ἐπιχρεμέθοντες ἄδην**· **2)** ἐπευφημῶ, ἐπιβοῶ : Θεόκρ. 22,91 **Βέβρυκες δ' ἐπαΰτεον,** Καλλ.'Απόλλ.102 **ἐπηΰτησε δὲ λαός,** 'Απολλ.Ρ 4,1337.

ἐπαυχενίζω μσν. ἐπικρέμαμαι ἐπὶ τοῦ αὐχένος τινός : 'Ιωσ.Γενέα.98,22 **ἐπαυχενίζων τοῦ βασιλέως.**

ἐπαυχένιος-ον (αὐχήν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ αὐχένος φερόμενος, ἐπικείμενος ἢ **ὁ περὶ** τὸν αὐχένα : Πίνδ.Π 2,93 **ἐπαυχένιον λαβόντα ζυγόν,** Ριαν.ἐνΑΠ6,34 **ἐπαυχένιόν τε κυνάγχαν,** Γρηγ.Νύσσ. 1,769Β **αἱ ἐπαυχένιοι κόμαι,** Δαμασκ.1 1,14Β· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπαυχένιον** ὡς οὐσ. ὁ ἐπὶ τοῦ αὐχένος τοῦ ἵππου ἐλάσεως ἢ ἡμιόνου δερμάτινος ἱμὰς τῆς σαγῆς, ὅστις, μετὰ τοῦ ἑλκυστῆρος συνδεόμενος, συγκρατεῖ τοῦτον εἰς τὴν κανονικὴν αὐτοῦ θέσιν· ‖ εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπαυχένια** ξύλινοι **κυρτοὶ** τύλοι **ἑκατέρωθεν** τοῦ λαιμοῦ τῶν στηλῶν, ἐν χρ. πρὸς συγκράτησιν τῶν τραχηλωμάτων τῶν **ἐξαρτίων** εἰς τὴν θέσιν των.

ἐπαυχμῶ-έω πέμπω αὐχμόν, ἐπιφέρω ξηρασίαν, ξηραίνω : Σαφ.ἀπ.524,4 **Ζεὺς .. ἐπαυχμήσας.**

ἐπαυχῶ-έω ἀόρ. **ἐπηύχησα,** αὐχῶ ἐπί τινι, ἐπαίρομαι, κομπάζω, καυχῶμαι διά τι, μετὰ δοτ. πράγμ. : Σοφ.'Αντ.483 **τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν,** 'Αριστφ.'Ορν.629 **ἐπαυχήσας δὲ τοῖσι σοῖς λόγοις,** Νόνν.Δ 48,869· **2)** μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. εἶμαι βέβαιος, πέποιθα ὅτι : Σοφ.'Ηλ.65 **ὡς κἄμ' ἐπαυχῶ τῆσδε τῆς φήμης ἄπο**· **3)** καθ' 'Ησ. «ἐπαυχεῖ· ἐπεύχεται».

ἐπαΰω προσφωνῶ, ἐπιβοῶ, φωνάζω : Αἰσχ.Χο.828 **ἐπαΰσας πατρός ⟨οἶτον⟩ θροούσᾳ,** Θεόκρ.23,44.

ἐπαφαίρεσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ δευτέρου ἀφαίρεσις, λῆψις, εἰδ. αἵματος : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,1.

ἐπαφαιρῶ-έω μτγν. ἀφαιρῶ τι ἐκ δευτέρου, εἰδ. ἐπὶ αἵματος : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,10, Γαλ.6,299.

ἐπαφανίζω ἐξαφανίζω τι προσέτι : Λύσις π. 'Ιαμβλ.Πυθ.17,77 **τόν τε βόρβορον ἀνετάραξε καὶ τὸ ὕδωρ ἐπαφάνιξεν** (δωρ. ἀντὶ **ἐπηφάνισεν**).

ἐπαφαυαίνομαι καταξηραίνομαι, στεγνώνω : 'Αριστφ.Βάτρ.1089 **ὥστε γ' ἐπαφαυάνθην** (δ. γρ. ἀφαυάνθην) **Παναθηναίοισι γελῶν** (σχόλ. «ἐξη-

ράνθην» ξεράθηκα ἀπ' τὰ γέλια), Μεθόδ.Συμπ. 154,24 **δίκην καπνοῦ μαραίνονται.**

ἐπάφεσις-εως (ἡ) μσν. ἡ ἐπί τι, ἡ διά τι γενόμενον ἄφεσις : Εὐστ.Παν.179,91.

ἐπαφή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφάπτεσθαι, ἀφή, φαῦσις, ψηλάφησις, ἄγγισμα : Αἰσχ.Ἱκ.17(18),Πλάτ.Τίμ.46Β, Πλούτ.Ἠθ.2D **σίδηρος δὲ καὶ χαλκὸς ταῖς ἐπαφαῖς τῶν χειρῶν ἐκτρίβονται,** Μαρκελλῖν.Ἰατρ.114,Μηναῖ.8,21 Ἑσπερ. **τυφλοῖς τὸ βλέπειν τῇ σῇ ἐπαφῇ θείᾳ δέδοται·** || ὁ τρόπος τῆς φαύσεως ἢ τῆς κρούσεως τῶν χορδῶν μουσικοῦ ὀργάνου : Εὐρύφ.π.Σταθ.4,39,27 **ἐπαφὰ μωσικὰ** [τῆς λύρας]· || ἡ αἴσθησις τῆς ἀφῆς : Πλάτ.Θεαίτ.186Β **τοῦ μὲν σκληροῦ τὴν σκληρότητα διὰ τῆς ἐπαφῆς αἰσθήσεται·** || ἡ ἐκ τῆς ἀφῆς αἴσθησις : Ἐπιγρ. **ἡδεῖα ἐπαφή· 2)** μτφ. ἀντίληψις, νόησις : Ἐπίκ.ἀπ.250,Πλωτῖν 6,7,36 **ἡ τοῦ ἀγαθοῦ εἴτε γνῶσις εἴτε ἐπαφή,** Ἰάμβλ.Μυστ.3,26· **3)** αὐστηρὰ μεταχείρισις, ἐπιτίμησις, τιμωρία : Πλούτ.Ἠθ.46D **ἐπαφῆς δὲ καὶ νουθεσίας· 4)** γεωμ. τὸ κοινὸν σημεῖον καθ' ὃ δύο σώματα ἐφάπτονται ἀλλήλων : Εὐκλ.Φαιν.68Μ, Πρόκλ.Ὑποτ.2,7· || **περὶ ἐπαφῶν** τίτλος ἔργου τοῦ Ἀπολλωνίου τοῦ Περγαίου, περὶ τῆς θεωρίας τῶν ἐφαπτομένων γραμμῶν : Πάππ.636,21· **5)** νεώτ. πρώτη συνάντησις μετά τινος πρὸς στενωτέραν ἐποικοινωνίαν ἢ πρὸς ἔναρξιν διαπραγματεύσεων : **μόλις ἔλθωμεν εἰς ἐπαφήν, θὰ τοῦ ἐκθέσω τὰς ἀπόψεις μου·** || συνάφεια, σχέσις : **δὲν ἔχω ἐπαφὴ μαζί του·** || εἰδ. στρατ. προσέγγισις ἐχθρικῶν δυνάμεων.

ἐπάφημα-ατος (τό) ἐπαφή, θωπεία, χάϊδι : Διογ. Ἐπιστ.10,1 **φιλήματα καὶ ἐπαφήματα.**

ἐπαφής-οῦς-ές ἀμφίβολος κατ' αἴσθησιν : Θεόφρ. ΦΙ 1,2,2 (δ. γρ.).

ἐπάφησις-εως (ἡ) μτγν. ἐπαφὴ βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ.206.

ἐπαφητός-όν ὃν δύναταί τις νὰ ἐγγίσῃ : Πορφ. Μαρκ.18(369) **οὐδαμῶς ἐπαφητὸς** (ἐπὶ τοῦ θεοῦ).

ἐπαφίημι κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπαφήσω** ἀφίημι, ρίπτω τι κατά τινος, ἐξακοντίζω τι ἐναντίον τινός : Ξεν.ΚΠ 4,1,3 **τὰ παλτὰ ἐπαφεῖναι,** Πλούτ. Ἠθ.241Β **ἐπαφῆκε αὐτῷ κεραμίδα,** Γρηγ.Νύσσ. 1,244· κ. παθ. : Αἰν.Τακτ.32,6 **εὐθὺ τὸν λίθον ἐπαφίεσθαι· 2)** ἀπολύω ἐναντίον τινός : Πολύβ. 11,22,8 **τοὺς εὐζώνους ἐπαφιέναι τοῖς ἱππεῦσι τῶν ὑπεναντίων,** αὐτ.10,39,3, Παυσ.1,12,3 **παρεσκευάζετο ὡς τοὺς ἐλέφαντας ἐπαφήσων σφίσιν,** Ἀλκίφρ.1,22· **3)** ἐπὶ νομῆς, ἀφήνω τὰ κτήνη ἐλεύθερα νὰ βοσκήσουν : Θεόφρ.ΦΙ 8,7,4, Πάπ. **ἐπαφέντες τὰ ἑαυτῶν κτήνη, εἰς ἣν μεμίσθωμαι γῆν,** Πάπ. **ἐπαφεῖναι δὲ ἡμᾶς εἰς τὸ χλωρὸν αἶγας τρεῖς·** || ἀφήνω ἐλεύθερον νὰ πέσῃ ἢ νὰ παρασυρθῇ τι : Γεώπ.11,24,3· || εἰδ. ἐπὶ ὑγρῶν, ἐπιτρέπω τι νὰ τρέξῃ εἴς τι : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 2,5,5 **ἐ- ὕδωρ τῷ σίτῳ·** κ. παθ. : Ἰουλ.Λόγ.1,30Α· **4)** ἐκπέμπω, ἐκβάλλω, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἀναδίδω : Ἀριστλ.ΖΙ 550a,13 **ἐπαφίησι γὰρ ὁ ἄρρην τὸν θολόν,** [ταυτέστι] **ὑγρότητά τινα μυξώδη,** αὐτ. Θαυμ.847b,2 **φωνὴν ἐπαφίησιν,** Γρηγ.Νύσσ.3,516Β **τίς οὐκ ἐπαφῆκε τῷ πάθει δάκρυα** (ποῖος δὲν ἔχυσε . .) ;· **5)** ἀποφεύγω νὰ ἐγγίσω, νὰ θίξω : Δίων Χρ.1,236 **τοὺς βότρυς φέρουσαι μεγάλους** (ἐνν. αἱ ἄμπελοι), **ὅταν οἱ παριόντες ἐπαφῶσιν αὐτούς· 6)** νεώτ. τὸ μέσ. ἐπαφίεμαι ἐμπιστεύομαι ἐμαυτὸν ἢ ὑπόθεσίν μου εἰς.. : φρ. **ἐπαφίεμαι εἰς τὴν ἐπιείκειαν τοῦ δικαστηρίου.**

ἐπάφιος ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Ὀρφ.Ὕμν.50,7, αὐτ.52,9 **ἐπάφιε, κοῦρε διμάτωρ.**

ἐπαφίπταμαι μσν. ἀφίπταμαι μετ' ἄλλον : Μιχ. Ἀκομ.2,271,18 (ἔκδ. Λάμπρου).

ἐπαφορμίζομαι μσν. εὑρίσκω ἀφορμήν, πρόφασιν, προφασίζομαι : Σταυδ.Θεόδ.969 (ἔκδ. Mi.) **ἐπαφορμίζεσθαι τοῦτο καὶ ἐκεῖνο.**

ἐπαφρίζω μτγν. κ. μσν. ἀφρίζω ἐπί τινος, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τινός : Μόσχ.ἀπ.1,5 **ἁ δὲ θάλασσα κυρτὸν ἐπαφρίζῃ,** Νίκ.Ἀλεξ.32, Εὐστ.Ὀδ.1450,45 **γραῦς καὶ τὸ ἐπαφρίζον ταῖς χύτραις· 2)** μετ' αἰτ. ἀπορρίπτω ὡς ἀφρόν : ΚΔ Ἰούδ.13 **κύματα .. θαλάσσης ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας.**

ἐπαφριῶ-άω μτγν. κ. μσν. ἀφρίζω ἐναντίον ἢ ἐπί τινος : Νόνν.Δ 43,318 (δ.γρ.), Ἀνν.Κομν.369Β.

ἐπαφροδισία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπαφροδίτου, χάρις, ἐρασμιότης, κομψότης, θελκτικότης : Λυγκ.π.Ἀθήν.6,242C **πᾶν ἐπαφροδισίας καὶ χάριτος ἦν μεστόν.** Δίων Χρ. 12,118(1,37,33), Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,20 **τὴν ἐν τοῖς πρασσομένοις ἐπ-,** Εὐστ.Ὀδ.1598,5· || γοητεία : Πάπ. **Ἶσις δέ σοι δοίη ἐπαφροδισίαν πρὸς τὸν βασιλέα.**

ἐπαφρόδιτος-ον (Ἀφροδίτη) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. ὁ ὑπὸ τῆς Ἀφροδίτης εὐνοηθείς, ἐπίχαρις, θελκτικός, ἡδύς, κομψός, ἐράσμιος, γοητευτικός, χαριτωμένος : Ἡρ.2,135 **κάρτα ἐπαφρόδιτος γενομένη** (ἡ Ῥοδῶπις), Αἰσχίν.2,42 **οὕτως ἡδὺν οὐδ' ἐπαφρόδιτον ἄνθρωπον ἑωρακὼς εἴη·** || κ. ἐπὶ πράγμ. : Ξεν.Συμπ.8,15 **αἰτούμεθα τὴν θεὸν ἐπαφρόδιτα καὶ ἔπη καὶ ἔργα διδόναι·** || κ. ὑπερθ. -ότατος : αὐτ.Ἱέρ.1,35 **ἥδισται δὲ καὶ ἐπαφροδιτόταται αἱ μάχαι τε καὶ ἔριδες· 2)** ἐν χρ. ὡς μτφρ. τοῦ ἐπιθέτου τοῦ Σύλλα **Felix, ὁ ὑπὸ τῆς** Ἀφροδίτης εὐνοούμενος (μεταφορὰ ἐκ τοῦ παιγνιδίου τῶν κύβων) : Πλούτ.Σύλλ.34 **ἑαυτὸν Ἐπαφρόδιτον ἀνηγόρευε,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,97· **3)** ἐπὶ ἐνεργείας ἢ καταστάσεως εὐμενής, φιλάνθρωπος : Πάπ. **ἐν τῇ ἐπαφροδίτῳ ἡγεμονίᾳ αὐτοῦ· 4)** νεώτ. τὸ οὐδ. **τὸ ἐπαφρόδιτον** ὡς οὐσ. **ἡ χάρις** καὶ τὸ κάλλος ἐν ταὐτῷ, ἡ ἐπαφροδισία.

ἐπαφροδίτως ἐπίρρ. κ. νεώτ. χαριέντως, ἡδέως : Σχόλ.Ὀδ.Λ 241, Διον.Ἀλ.Λυσ.11 **γράφειν .. ἐπαφροδίτως,** Ἀλκίφρ.2,1 **ὑποδέξομαί σε ἐπ-.**

ἔπαφρος-ον ὁ ἐφ' οὗ ὑπάρχει ἀφρός, **ὁ ὑπ'** ἀφροῦ κεκαλυμμένος· Γαλ. «τὰ τὸν ἀφρὸν ἄνωθεν ἐποχούμενον ἔχοντα» : Ἱππ.Ἐπιδ.1,26,2 **ἀπὸ δὲ κοιλίης .. χολώδεα, ἄκρητα, ἔπαφρα κατακορέα πολλὰ διῆλθεν,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,1· **2)** Ἐρωτιαν.140 «ἔπαφρα· τὰ διάλευκα καὶ οἷον ἀφρώδη».

ἐπαφύσσω ἐπαντλῶ, ἐπιχέω, ἀντλῶ καὶ χύνω : Ὀδ.Τ 388 **ἔπειτα δὲ θερμὸν ἐπήφυσεν.**

ἐπαφῶ-άω (ἀφάω) ψηλαφῶ, ἐπιφαύω, ἐγγίζω ἐλαφρά, πιάνω μαλακά : Ἑκατ.Μ 223 (π.Σχόλ.Ἰλ. Ο 302) **ἐπαφήσας τὸν κολεὸν τοῦ ξίφεος,** Αἰσχ. Πρ.849 **ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θιγὼν μόνον,** Πλάτ.Κρατ.404D **τῶν πραγμάτων τὸ ἐφαπτόμενον καὶ ἐπαφῶν·** || ὁμ. συνήθ. τὸ μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. ἀπολ. : Ἱππ.Γυν.2,165· || ὁμ. μετὰ γεν. : Ἄρατ.93 **ἐπαφώμενος Ἄρκτου,** Μόσχ.2,50, Ἀλκίφρ.3,12 **μουσικῆς ἐπαφήσασθαι.**

ἐπάχθεια (ἐπαχθής) μτγν. κ. μσν. φορτικότης, ἐνόχλησις : Βασ.Ἐπιστ.2,1019C **μὴ φέρων τὴν ἐπάχθειαν τῶν ἀπαιτούντων ἡμᾶς,** Ἰω.Χρυσ.3, 597Ε, Ἰουστιν.Νεαρ.115,3,14· || ἐν τῷ πληθ. ἐνοχλητικὰ φορτία : Κώδ.Ἰουστιν.1,3,38,2.

ἐπαχθής-οῦς-ές (ἄχθος) κ. μσν. κ. νεώτ. **ὁ ἐπιφέρων** ἄχθος, βαρύς, καταθλιπτικός, δυσβάστακτος : Ἀριστοφ.Βάτρ.940 **οἰδοῦσαν ὑπὸ κομπασμάτων καὶ ῥημάτων ἐπαχθῶν,** Εὐστ.Πον.227,75, **- ἐπαχθεῖς ὅροι - φόροι· 2)** μτφ. φορτικός, ὀχληρός, λυπηρός, δυσάρεστος:Αἰσχ.Πρ.49 **ἅπαντ' ἐπαχθῆ πλὴν θεοῖσι κοιρανεῖν,** Πλάτ.Φαιδ.87Α **εἰ μὴ ἐπαχθές ἐστιν εἰπεῖν,** Δημ.228 **ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω,** Ἀριστοφ.ἨΝικ.1127b,8 **ἐπαχθεῖς αἱ ὑπερβολαί·** || κ. συγκρ. -έστερος : Πλάτ.Νόμ. 688D **ἐπαινεῖν ἐπαχθέστερόν [ἐστι]·** || κ. ὑπερθ. -έστατος : Φάλ.1 **ἐπαχθέστατος θάνατος,** Φιλ. 2,402 **ἐ- κακά·** || τὸ οὐδ. **ἐπαχθὲς ὡς οὐσ.** ἡ ἐπάχθεια, ἡ ὀχληρότης : Πλάτ.Εὐθ.303Ε **τὸ ἐπα-**

χθές τῶν λόγων· || κ. ἐπὶ προσ. : Θουκ 6,54 **οὐδὲ γὰρ τὴν ἄλλην ἀρχὴν ἐπαχθὴς ἦν ἐς τοὺς πολλούς,** Πλάτ.Μέν.90Α· **3**) τὸ θηλ. ὡς ούσ. ἑορτὴ τῆς Δήμητρος παρὰ Βοιωτοῖς : Πλούτ.'Ηθ.378Ε.

ἐπαχθίζομαι μτγν. φέρω βάρος, φορτώνομαι : Φίλ.2,288 **βάρος πραγματιῶν·** || ἀπολ. : αὐτ.450 **ὑποζυγίων τρόπον ἐπηχθισμένους.**

ἐπάχθομαι ἄχθομαι ἐπί τινι : Εὐρ.'Ιππ.1260 **οὔθ' ἥδομαι τοῖσδ' οὔτ' ἐπάχθομαι κακοῖς.**

ἐπαχθῶ-έω μτγν. ἐπιτίθημι, ἐπιβάλλω τινὶ φορτίζω, φορτώνω : Τρυφιόδ.690 **χρυσὸν καὶ ἄργυρον, οἷσι βαθείας νῆας ἐπαχθήσαντες.**

ἐπαχθῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. βαρέως, δυσαρέστως : Διον.'Αλ.Θουκ.41 **ἐπ- ἤνεγκαν·** || κ. συγκρ. **-έστερον** : Πλάτ.'Επιστ.327Β.

ἐπαχλύω μτγν. κ. μσν., μέλλ. **ἐπαχλύσω** καλύπτομαι ὑπ' ἀχλύος, ἀμαυροῦμαι, σκοτεινιάζω : 'Απολλ. Ρ 4,1480, Κόϊντ.14,462 **νὺξ ἐχύθη περὶ γαῖαν, ἐπήχλυσεν δὲ θάλασσα·** **2**) μτβ. ἀμαυρῶ, ἐπισκοτίζω : 'Ηράκλειτ.'Αλλ.ζν.454 **τὸν θολερὸν ἀέρα καὶ πρὸ τῆς ἑκάστου διανοίας ἐπαχλύοντα,** Θεμίστ.Λόγ.12,173D **θυμὸς καὶ ἔρως, ἃ ἐπήχλυε τοῦ πρεσβύτου τὴν συμβουλίαν·** κ. παθ. : αὐτ. 19,232D **ἐπαχλύεται ὁ λογισμὸς ὑπό τινος πάθους,** Εὐστ.Πον 42,67.

ἐπαχνίδιος-α-ον (ἄχνη) μτγν. ὁ ὥσπερ ἄχνη ἐπικαθήμενος, προσκολλώμενος ἐπί τινος : Διόδ. Ζων. ἐν ΑΠ 9,556 **ἐπαχνιδίαν . . κόνιν.**

ἐπάχνυμαι παθ. μτγν. ἄχνυμαι ἐπί τινι, θλίβομαι : Τρυφιόδ.424 **ἡμετέρῃσιν ἐπ- θαλίῃσιν.**

ἐπαχνῶ-όω 'Ησ. « ἐπάχνωσεν· ἐλύπησεν, ἠνίασεν »· κ. παθ. : **αὐτ.** « ἐπαχνώθη· ἠνιάθη, ἐλυπήθη ».

ἐπάφ ἐπίρρ. πάλιν· ΕΜ 354,25.

ἐπεάν σύνδ. ἰων. τ. τοῦ ἐπὰν βλ.λ. : 'Ηρ.3,153.

ἐπέβραχε μτγν. ἀόρ. β' ἄνευ ἐνεστ. ἐν ἀπαρφ. ἐπιβραχεῖν βλ.λ.

ἐπεγγελῶ-άω κ. μσν., μέλλ. **ἐπεγγελάσομαι** γελῶ ἐπί τινι, καταγελῶ, ἐπισκώπτω, ἐμπαίζω, περιπαίζω, μετὰ δοτ. : Σοφ.Αἴ.989 **τοῖς ἐχθροῖσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν,** Ξεν.'Αν. 2,4,27 **Τισσαφέρνης Κύρῳ ἐπεγγελῶν,** Νικήτ.Εὐγ. 7,296 **ἐπεγγελάσων τῇ καλῇ Μαρυλλίδι·** || ὁμ. **ἐ- κατά τινος** : Σοφ.Αἴ.969 **τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῷεν ἂν κάτα;·** || ὁμ. ἀπολ. ἢ μετὰ συστ. αἰτ. : Σοφ.Αἴ.454 **κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες,** Αἰσχίν.2,182, 'Αρισταίν.2,6 **ἐ- . . γέλωτα.**

ἐπέγγονος-ον μσν. ὁ δισέγγονος : Μηναῖ.8,23 Συναξ. **κατὰ τοὺς χρόνους 'Ιουστινιανοῦ τοῦ νέου, τοῦ ἐπεγγόνου 'Ηρακλείου.**

ἐπέγγραφος-ον 'Επιγρ. ὁ ἐπιπροσθέτως ἐν τοῖς καταλόγοις ἐγγραφείς· δθ. τὸ ἀρσ. πληθ. **ἐπέγγραφοι** ὡς ούσ. οἱ εἰς τοὺς ἀγῶνας γινόμενοι δεκτοί, καίτοι μὴ ἐγγεγραμμένοι ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν πολιτῶν : 'Επιγρ.

ἐπέγγυος-ον μτγν. ὁ δι' ἐγγυήσεως γενόμενος, νόμιμος, ἀντίθ ἀνέγγυος : Πολυδ.3,34 **ἐπέγγυος** (**κῶδ.** ὑπέγγυος) **γάμος.**

ἐπεγγυῶ-άω γ' πληθ. πρόσ., παρατ. **ἐπενεγύων** ('Επιγρ.) ἐγγυῶ βλ.λ. : Νόμ.π.Λυσ.10,17 **ἐπεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν 'Απόλλω·** κ. παθ. δωρ. ενεστ. μτχ. **ἐπεγγυάμενοι** : Σώφρ.60.

ἐπεγείρω (ἐγείρω), μέσ. ἀόρ. β' **ἐπέγρετο,** μτχ. **ἐπεγρόμενος,** παθ. παρακ. **ἐπεγήγερμαι** (ἐν Λουκ. Ζεῦξ.4 ἀμφ. ἀνάγν. **ἐπήγερται**) ἐξεγείρω, σηκώνω ἀπὸ τὸν ὕπνον, ἐξυπνίζω, ξυπνῶ : 'Οδ.Χ 431 **μήπω τήνδ' ἐπέγειρε,** Θέογν.469 **μηδ' εὕδοντ' ἐπέγειρε,** 'Αριστφ.'Όρν.83, Ξεν.'Αν.4,3,10 **καὶ εἰ καθεύδοι ἐπεγείραντα εἰπεῖν·** || μέσ. **ἐπεγείρομαι** ἐγείρομαι ἐκ τοῦ ὕπνου, ἀφυπνίζομαι, ξυπνῶ, π.'Ομ. μ. ἐν τοῖς τ. **ἐπέγρετο, ἐπεγρόμενος** : 'Ιλ.Κ 124 **νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο,** αὐτ.Ξ 256, 'Οδ. Υ 57, 'Ιππ.'Ιερ.Νούσ.1 **μέχρι ἐπέγρωνται,** Εὐρ.'Ηρ. 1083 **φεύγετε μάργον ἄνδρ' ἐπεγειρόμενον,** Θεόκρ.24,34 **ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πράτα·** || μτχ. ἐνεργ. παρακ. **ἐπεγρηγορώς** ἐν παθ. σημ. ἔξυπνος, ἄγρυπνος : Πλαύτ.Βροῦτ.36 **φύσει μὲν γὰρ ἦν ἐπεγρηγορώς** (δ. γρ. ἐπεγρήγορος) **ὁ ἀνήρ·** **2**) μτφ. διεγείρω, παρορμῶ, ξεσηκώνω : Σόλ.4,19(2,(13),19) **στάσιν ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,** 'Ηρ.7,139, Σοφ.ΟΚ 510 **τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν . . ἐπεγείρειν,** Πλάτ.Πολ. 450Β **ἑσμὸν λόγων ἐπεγείρετε,** ΚΔ Πράξ.13,50 **διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον,** Βασ.3,51Α **ἄσπανδον πόλεμον ἐπεγείρει·** κ. παθ. : 'Ηρ.7,137 **ἐπηγέρθη** (ἡ Ταλθυβίου μῆνις) **κατὰ τὸν Πελοποννησίων καὶ 'Αθηναίων πόλεμον,** Διόδ.Σ 14,52 **ἐπηγείραντο ταῖς ψυχαῖς·** **3**) ἀνορθῶ, σηκώνω ἐπάνω : Κωμ. 'Αδέσπ.1338 (=Σοφ.ἀπ.1121) **τὰς ἀκάνθας ἐπ-·** κ. παθ. : Φιλούμ.17,5 **ὅταν ἐπεγερθῶσιν φλύκταιναι**

ἐπέγερμα-ατος (τὸ) βυζαντ. μουσ. ἓν τῶν τεσσαράκοντα ἀφώνων μεγάλων σημείων, δι' ὧν ἐγίνετο ἡ σημειογραφία τοῦ ἀρχαίου στενογραφικοῦ συστήματος τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς, ὑποδηλοῦν ὡρισμένην μακρὰν μελῳδικὴν γραμμήν.

ἐπεγερμός (ὁ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπαγερμὸς βλ.λ. : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,8.

ἐπέγερσις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπεγείρειν, ἡ ἐκ τοῦ ὕπνου ἔγερσις, ἐξέγερσις, ξύπνημα : 'Ιππ. Προρρ.1,112 **αἱ ταραχώδεις ἐπεγέρσεις.**

ἐπεγερτικός-ή-όν ὁ ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγείρων, ὁ ἐξυπνίζων : 'Αριστλ.Πρ.886a,9· **2**) ὁ ἐρεθίζων, διεγείρων : Πλαύτ.'Ηθ.138Β **μέλος . . ὁρμῆς ἐπεγερτικόν·** ἐπιρρ. μτγν. **-ῶς** : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,218.

ἐπεγκάθημαι μσν. ἐπικάθημαι, ἐγκαθίσταμαι ἐπί τινι : Εὐστ.Πον.317,24.

ἐπεγκαλῶ-έω ἐγκαλῶ, κατηγορῶ, φέρω κατηγορίαν κατά τινος : Λυσ.8,1 **πάρεισι μὲν γὰρ αἷς ἐπεγκαλῶ,** Γαλ.18(2),295 **ἐ- τινὶ ὡς φευσαμένῳ,** Προκ.Μυστ.18 **τυραννίδα οἱ ἐπεγκαλέσας·** || μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.25,477Μ· || ὁμ. σημ. τὸ μέσ. : 'Ολυμπ.'Αλκ.155 **ἐ- πολιτείαν.**

ἐπέγκαμψαν 'Ησ. « ἐπικατέκλασαν ».

ἐπεγκανάσσω, μέλλ. **ἐπεγκανάξω,** ἐπιχέω. 'Ησ. « ἐπεγκανάξαι (διορθ. ἀντὶ ἐπεγκενάξαι)· ἐπιχέαι ».

ἐπεγκάπτω ἐγκάπτω προσέτι, καταβροχθίζω, καταπίνω ἐπιπροσθέτως, χάφτω : 'Αριστφ.'Ιππ.493 **ἐπέγκαψον λαβὼν ταδί.**

ἐπεγκαχάζω μτγν. καγχάζω ἐπί τινι, γελῶ δυνατὰ γιὰ κάτι : Λυκόφρ.285 **γελᾷ στρατός, ἐπεγκαχάζων τοῦ δεδουπότος μόρῳ.**

ἐπέγκειμαι σχόλ. προτάσσομαι : Σχόλ.'Ιλ.Ω 657.

ἐπεγκέλευμα-ατος (τὸ) γλῶσσ. τοῦ ἐπίσιγμα: 'Ησ.

ἐπεγκελεύω παρορμῶ, παρακινῶ, παροτρύνω τινὰ πρός τι : Εὐρ.Κύκλ.652 **ἀλλ' οὖν ἐπεγκέλευέ γ' ὡς εὐψυχίαν . . κτησώμεθα.**

ἐπεγκεράννυμαι μέσ. ἐγκαταμίγνυμι προσέτ., ἀναμιγνύω, ἀνακατώνω κάτι μὲ ἄλλο : Πλάτ.Πολιτ. 273D **πολλὴν δὲ τὴν τῶν ἐναντίων κρᾶσιν ἐπεγκεραννύμενος,** Πλούτ.'Ηθ.1025Β.

ἐπέγκλημα-ατος (τὸ) μτγν. κατηγορία : Σώπ.Ῥήτ. ἐν Ῥήτ.5,209W **συλλογισμὸς ὡς ἐπέγκλημά τί ἐστι.**

ἐπεγκλίνω μτγν. ἐγκλίνω ἐπί τι, κλίνω, ῥέπω, στρέφω πρός : Γαλ.Χρ.Μορ.12,9 **μηδαμῶς ἐπεγκλίνων εἰς τὸ πλάγιον** (δ. ἀνάγν.)· || **ἐ- τὸν νοῦν** προσέχω : Χρησμ.π.Δαμασκ.'Αρχ.195 **ἢν γὰρ ἐπεγκλίνῃς σὸν νοῦν, κἀκεῖνο νοήσεις.**

ἐπεγκλῶ-άω μτγν. στρέφω πρός τινα· 'Ησ. « ἐπεγκλάσας· τοῖς ὄμμασί πως διανεύσας » : Δίων Κ 51,12 **τὰ βλέφαρα ἐς τὸν Καίσαρα ἐπενέκλα.**

ἐπεγκολάπτω μτγν. ἐγχαράττω ἐπί τινος, ἐγγλύφω προσέτι : Λυκόφρ.782.

ἐπεγκοτῶ-έω μσν. χολοῦμαι : Νικήτ.Εὐγ.5,219.

ἐπεγκρανίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ παρεγκεφαλίς : 'Ερασίστρ.π.Γαλ.Χρ.Μορ 8,13.

ἐπεγκρεμάννυμαι μέσ. μτγν. ἐγκρεμάννυμι ἐπί τινος, ἀναρτῶ, κρεμῶ τι ἐπάνω εἴς τι : Νίκ.άπ. 72,2 [π.'Αθήν.9,372C] **ἠέρι δὲ ξήρανον** (ἐνν. τὰς σικύας), **ἐπεγκρεμάσαιο δὲ καπνῷ.**

ἐπεγκύκλιος-ον μτγν. ἐγκύκλιος, κυκλικός : Σωρ. 'Απιδ.12,512Α **ἐπ- ἐπεῖλησιν·** || ἐπὶ ἐπιδέσμων : Γαλ.18(1),815,10 **ἐπεγκύκλιοι πάλιν ἐπὶ μασχάλην.**

ἐπεγκυκλῶ-έω μτγν. παρενείρω, παρεντίθημι, παθ. : 'Αριστείδ.2,514 **ὁ λόγος ἐκ τῶν ἐπεγκυκλουμένων ἀσφαλὴς φαίνεται.**

ἐπεγκυλίομαι μτγν. κυλίομαι ἔν τινι : Κλήμ.'Αλ. Στρωμ.7,877.

ἐπεγκύπτω μσν. ἐγκύπτω εἴς τι : Μετοχ.Θ. ἐν Σάθ.1,Πθ' **ἐπ- τοῖς τοῦ ἀνδρὸς ἑκάστοις βιβλίοις.**

ἐπεγκύρω μσν. ἐμπίπτω εἴς τι, ἐντυγχάνω, εὑρίσκω τυχαίως : Νικ.Χων.'Αλέξ.166Α **λέων μεγάλῳ ἐπεγκύρας θηράματι.**

ἐπεγνωσμένως (ἐπιγιγνώσκω) ἐπίρρ. Ζωναρ. « ᾠκειωμένως ».

ἐπεγρήγορα παρακ. τοῦ ἐπεγείρω βλ.λ.

ἐπεγρήγορος-ον μτγν. κ. μσν. δ. γρ. ἀντὶ ἐπεγρηγορώς, ἔξυπνος, ἄγρυπνος : 'Ωραπ.'Ιερογλ.1,60 **τὸν βασιλέα ἐπεγρήγορον εἶναι,** Τζέτζ.Χιλ.7,265 **πέτεσθαι . . ὡς τῶν ἐπεγρηγόρων.**

ἐπεγρηγορώς-ότος-υῖα-ός μτχ. παρακ. τοῦ ἐπεγείρω βλ.λ., ὡς δ. γρ. τοῦ ἐπεγρήγορος βλ.λ.

ἐπεγρόμην κ. μτχ. **ἐπεγρόμενος** ἐπ. παθ. ἀόρ. τοῦ ἐπεγείρω βλ.λ.

ἐπεγχαίνω μσν. τ. τοῦ ἐπεγχάσκω βλ.λ. : Εὐστ. Πον.173,27.

ἐπεγχαλάω μτγν. χαλῶ, χαλαρῶ, ξεσφίγγω : Νίκ. 'Αλεξ.439 **δεσμὰ δ' ἐπεγχαλάουσι γενειάδος.**

ἐπεγχάσκω, μσν. κ. **ἐπεγχαίνω** περιγελῶ τινα κατὰ πρόσωπον, καταγελῶ τινας μορφάζων· Σουΐδ. « ἐπεγχανεῖν, καταβοᾶν, καταγελάσαι » : Αἰλ.άπ.69 **ἐπεγχανεῖν τῷ τοῦ Μέλητος θανάτῳ,** Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.1242 **ἐπεγχανῇ μοι,** Εὐστ.Πον. 181,38· || κ. ἀπολ. : Σοφ.άπ.210,49, Φρύν.π.Φωτ. 158 (101,19) **οὐδ' εἴ τις Κωρυκαῖος ἐπεγχάνοι·** || ὁμ. σημ. τὰ μέσ. : Εὐστ.Πον.114,4 **ἡμεῖς γελῶντες ἐπεγχανούμεθα.**

ἐπεγχειρῶ-έω μτγν. ἐγχειρῶ, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Γαλ.2,221 **ὃν ἀπέκτεινε μέν τις ὁδοιπόρος ἐπεγχειροῦντα πρότερον.**

ἐπεγχέω κ. μσν., ποι. **ἐπεγχεύω,** μέλλ. **ἐπεγχεῶ,** ἐγχέω προσέτι ἢ ἐπί τινος : Αἰσχ.'Αγ.1137 **τὸ γὰρ ἐμὸν θροῶ πάθος ἐπεγχέασα,** Εὐρ.Κύκλ.423· || ἁπλῶς ἐγχέω : Νίκ.άπ.72,5 (π.'Αθήν.9,372F) **ὄσπρια πανσπερμηδὸν ἐπεγχεύησιν ἀλετρίς,** Φιλόστρ.'Απολλ.3,2, Φώτ.Βιβλ.22,26 **ἐξετύφλωσε ζέον ἔλαιον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἠνεῳγμένοις ἐπεγχέας.**

ἐπεγχρίμπτω μσν. κ. **ἐπεγχρίπτω** ἐφορμῶ : Νικ. Χων.'Αλ.Πόλ.395D **μετὰ θάρσους τοῖς τείχεσιν ἐπεγχρίπτοντες.**

ἐπεγχυματίζω μτγν. κ. μσν., μέλλ. **ἐπεγχυματίσω,** ἐκτελῶ κατόπιν κλύσμα : Διοσκ.5,15 **δεῖ δὲ ἐπεγχυματίζειν γάλακτι·** **2**) ἐκπλύνω κατόπιν τὸν λάρυγγα : 'Ιππιατρ.22.

ἐπεγχύνω μτγν. τ. τοῦ ἐπεγχέω βλ.λ., παθ. : 'Ηρων Πνευμ.2,28 (216,17) **ἐπεγχυνομένου ὕδατος.**

ἐπεγχύτης (ὁ) μτγν. **ὁ** οἰνοχόος παρ' 'Ελλησποντίοις : Δημήτρ.Σκήψ·ος π.'Αθήν.10,425C **'Ελλησπόντιοι δὲ ἐπεγχύτην ὀνομάζουσι τὸν οἰνοχόον.**

ἐπεδαφίζω μσν. καταβιβάζω μέχρι τοῦ ἐδάφους, στηρίζω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : Νικ.Χων.ἐν Σάθ. 1,93 **τὴν κεφαλὴν ἐπεδαφίζων σου τοῖς ποσίν.**

ἐπέδραμον ἀόρ. β' τοῦ ἐπιτρέχω βλ.λ.

ἐπέδρη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ ἐφέδρα βλ.λ. : 'Ηρ.1,17 **ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ.**

ἐπεζάρηκεν 'Ησ. « ἐπεβάρυνεν »· βλ. ἐπιζαρῶ.

ἐπέην ἐπ. ἀντὶ ἐπῆν γ' ἑν. πρόσ. τοῦ παρατ. τοῦ ἔπειμι (εἰμί) : 'Ιλ.Υ 276.

ἐπεθίαζεν 'Ησ. « ἐθαύμαζεν ὡς θεόν ».

ἐπεθίζομαι μτγν. συνηθίζω εἴς τι : 'Αριστόξ. 'Αρμον.33Μ.

ἐπεθυμῶ-έω μσν. τ. τοῦ ἐπιθυμῶ βλ.λ. : Βέλθ. Χρυσ.270 **τοῦ ποταμοῦ τὴν κεφαλὴν ἐπεθυμῶ γνωρίσαι.**

ἐπεί κ. μσν. σύνδ. κ. **ἐπειδή, ἐπείτε, ἐπειή, ἐπήν,** εἰσάγων χρονικὰς προτάσεις, ἀφ' οὗ, ἀφ' ὅτου, ὅτε, μετὰ ταῦτα, κατόπιν, μεθ' ὁριστ. ἐπὶ ὡρισμένου γεγονότος ἐν τῷ παρελθόντι, συνήθ. μετ' ἀόρ.: 'Ιλ.Α 458 **ἐπεί ῥ' εὔξαντο** (ἀφ' οὗ προσηυχήθησαν), Ξεν.'Αν.1,1,3 **ἐπεὶ δὲ ἐτελεύτησε Δαρεῖος·** || σπανίως μετὰ παρατ. : Εὐρ.ΙΤ 260 **ἐπεὶ . . πόντον εἰσεβάλλομεν,** 'Αριστφ.Νεφ.1354 **ἐπειδὴ γὰρ εἰστιώμεθα,** Ξεν.'Αν.1,1,1 **ἐπεὶ δὲ ἠσθένει Δαρεῖος·** || ὁμ. μεθ' ὑπερσυντ. : Δημ.240 **ἐπειδὴ γὰρ ἐξηπάτησθε·** || γεν. τίθεται ἀόρ. ἀντὶ ὑπερσυντ. πρὸς μείζονα ἔμφασιν ἐν συνεκφορᾷ μετὰ παρατ. πρὸς δήλωσιν πράξεως μήπω συντελεσθείσης : Ξεν.'Αν.6,5,27 **ἐπεὶ ὑπηντίαζεν ἡ φάλαγξ . . καὶ ἅμα ἡ σάλπιγξ ἐφθέγξατο·** || μεθ' ὑπονοουμένης ἀναφορᾶς πρὸς μεταγενέστερον χρόνον, τὸ **ἐπεὶ** ἢ **ἐπειδή,** ἐξ οὗ, ἀφ' ὅτου, συνήθ. μετ' ἀόρ. : 'Οδ. Α 2 **πολλὰ πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν,** 'Ηρ.7,8,1 **ἐπεί τε παρέλαβον τὸν θρόνον,** Αἰσχ.'Αγ.40 **δέκατον μὲν ἔτος τόδ' ἐπεὶ . . ἦραν,** Θουκ.8,68 **ἐπειδήπερ ὑπέστη·** || ἐνίοτε μετ' ἐνεστ. (ἐν σημ. παρακ.) κ. παρακ. : 'Ηρ.3,117 **ἐπεί τε δὲ ὑπὸ τῷ Πέρσῃ εἰσί, πεπόνθασι τοιόνδε** (ἀφ' ὅτου εἶναι ὑπὸ . .), Σοφ.'Αντ.15 **ἐπεὶ δὲ φροῦδός ἐστιν 'Αργείων στρατὸς** (ἀφ' ὅτου ἀνεχώρησεν ὁ στρατός)· **2**) μεθ' ὑποτ. προατιθεμένου πάντοτε ἐν τῷ 'Αττ. πεζῷ λόγῳ τοῦ **ἄν,** καὶ π. ποιηταῖς ἐν γένει τοῦ **ἂν** ἢ (ἐπ.) τοῦ **κε(ν),** ὁπότε τὸ **ἐπεὶ** μετὰ τοῦ **ἂν** γίνεται **ἐπὴν** κ. βραδύτερον **ἐπὰν** βλ.λ., ἰων. **ἐπεάν** (π. 'Ιππ. κ. **ἐπήν**), τὸ δὲ **ἐπειδὴ** μετὰ τοῦ **ἄν, ἐπειδὰν** βλ.λ., π. 'Ομ. **ἐπεί κε, ἐπὴν** (ἅπαξ **ἐπεὶ ἂν**)· || ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέλλον, μετ' ἀποδόσεως κατὰ μέλλοντα : 'Ιλ.Δ 238 **τέκνα ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν** 'Ηρ.3,153 **ἐπεάν περ ἡμίονοι τέκωσι, τότε τὸ τεῖχος ἁλώσεσθαι,** Ξεν.'Αν.2,3,29,Δημ.1303 **ταῦτ' ἐπειδὰν περὶ τοῦ γένους εἴπω, τότ' . . ἐρῶ·** || πρὸς ἔκφρασιν τοῦ καθόλου ἢ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως ἐν τῷ παρόντι, μετ' ἀποδόσεως ἐνεστ. χρόνου, ὁπόταν, ὁσάκις : 'Οδ.Ι221 **τὰ μέν τε πυρὸς . . μένος . . δαμνᾷ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμὸς** (ἑκάστοτε, ἅμα ἡ ψυχὴ ἐγκαταλείψῃ τὰ ὀστᾶ), Θουκ.2,34 **ἐπειδὰν δὲ ἡ ἐκφορὰ ᾖ, λάρνακας κυπαρισσίνας ἄγουσι·** || ὁμ. κ. ἄνευ τοῦ **ἂν** ἢ τοῦ **κε** : 'Ιλ.Λ 478,'Οδ.Υ 86 **ἐπεὶ ἄρ βλέφαρ' ἀμφικαλύψῃ,** Σοφ.'Αντ.1025 **ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ, κεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ ἄβουλος . . ὅστις . . ἀκῆται·** || ὁμ. μεθ' ὑπονοουμένης ἀναφορᾶς πρὸς μεταγενέστερον χρόνον, ἀφ' ὅτου : 'Επιγρ. **δέκα ἡμερῶν ἐπειδὰν δόξῃ** (ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήψεως ἀποφάσεως)· **3**) μετ' εὐκτ. (ἄνευ τοῦ **ἂν**) ἐν ἀναφορᾷ πρὸς μέλλοντα χρόνον : Πλάτ.Πολ.516Α **ἐπειδὴ πρὸς τὸ φῶς ἔλθοι, . . ὁρᾶν οὐδ' ἂν ἓν δύνασθαι** (ἀφ' οὗ ἔλθῃ εἰς τὸ φῶς)· || π. 'Ομ. ἐν χρ. ἐνίοτε τὸ **ἐπὴν** μετ' εὐκτ. ταυτοσήμως τῷ **ἐπεί** : 'Ιλ.Ω 227 **ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην,** 'Οδ.Δ 222· || συχνότερον ἐν χρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ καθόλου ἢ τῆς ἐπαναλαμβανομένης πράξεως ἐν τῷ παρελθόντι, μετὰ παρατ. ἐν τῇ ἀποδόσει : 'Ιλ.Ω 14 **ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους . . δησάσκετο,** Σοφ.Τρ.93 **ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ,** Θουκ.8,38, Ξεν.ΚΠ 5,3,55 **ἐπεὶ πύθοιτο ἐπήνει,** Πλάτ.Φαίδ.59D **ἐπειδὴ δὲ ἀνοιχθείη, εἰσῄειμεν·** || ὁμ. ἐν τῷ πλαγίῳ λόγῳ ἡγουμένου παρῳχημένου χρόνου, ὁπότε ἀντιστοιχεῖ πρὸς ὑποτ. ἐν εὐθεῖ λόγῳ : Ξεν.'Αν.7,2,27 **αὐτὸς**

δὲ ἐπεὶ διαβαίης, ἀπιέναι ἔφησθα (ἐν εὐθεῖ λόγῳ : ἐπὴν διαβῶ), αὐτ.ΚΠ 1,4,21,Κίνναμ.12C ἐπεὶ δὲ καὶ Μανουὴλ ἔσχατος αὐτῷ γένοιτο (ἀντὶ ἐγένετο)· || ὁμ. ἐξαρτώμενον ἐξ εὐκτ. ἐν τελικῇ προτάσει : Θουκ.7,80 ἐπορεύοντο, ὅπως, ἐπειδὴ γένοιντο ἐπὶ τῷ ποταμῷ.. ἴοιεν· || κατ' ἀφομοίωσιν πρὸς τὴν εὐκτ. τῆς κυρίας προτάσεως : Ἰλ.Τ 208,Ὀδ.Δ 222 ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη· || τὸ ἐπειδὰν μετ' εὐκτ. ἐσφ. γρ.: Ξεν.ΚΠ 1,3,11 ἐπειδὰν (ἀντὶ εἰ) δὲ πάνυ σπουδάζοι φαγεῖν, εἴποιμ' ἂν ὅτι, Δημ.865 ἐπειδὰν (ἀντὶ ἐπειδὴ) τάχιστ' ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην, Ζώσ. 5,13,10,Ἀγαθ.2,5 ἐπειδὰν δὲ τοῦτο ἐσίδοι ὁ Φράγγος, ὁ δὲ.. καταβρίθει· 4) μετ' ἀπαρφ., μόνον ἐν πλαγίῳ λόγῳ : Ἡρ.4,10 ἐπεὶ οἱ γενομένους τοὺς παῖδας ἀνδρωθῆναι, Πλάτ.Πολ.619C ἐπειδὴ δὲ κατὰ σχολὴν σκέψασθαι, κόπτεσθαι (ἔφη)· 5) μετ' ἄλλων λέξεων, ὡς ἐπεὶ τάχιστα, εὐθὺς ὡς, ἅμα, συνήθ. κεχωρισμένον δι' ἄλλης λέξεως : Ξεν.Ἀν.7,2,6 ἐπεὶ ἦλθε τάχιστα, αὐτ.ΚΠ 3,3,22· || ἐπεὶ θᾶττον : Ἀριστλ.Πολιτ.1284a,40 ἐπεὶ γὰρ θᾶττον ἐγκρατῶς ἔσχον τὴν ἀρχήν· || ὁμ. ἐπεὶ εὐθέως : Ξεν.Ἑλλ.3,2,4 ἐπεὶ εὐθέως ᾔσθοντο τὸ πρᾶγμα· || ὁμ. ἐπεὶ αὐτίκα : Πίνδ.Ν 1,35 ἐπεὶ σπλάγχνων ὕπο ματέρος αὐτίκα θαητὰν ἐς αἴγλαν παῖς Διός· || ὁμ. ἐπειδὴ τάχιστα : Πλάτ. Πρωτ.310D ἐπειδὴ δὲ τάχιστά με ἐκ τοῦ κόπου ὁ ὕπνος ἀνῆκεν : Δημ.818· || σπανίως ἐπειδὴ θᾶττον : αὐτ.978 ἐπειδὴ θᾶττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολάς· || ὁμ. ἐπειδὰν τάχιστα : Ἡρ.8,144 ἐπεὰν τάχιστα πύθηται τὴν ἀγγελίην, Ξεν.Ἀν. 3,1,9· || ὁμ. ἐπειδὰν θᾶττον : Πλάτ.Πρωτ.325C ἐπειδὰν θᾶττον συνιῇ τις τὰ λεγόμενα· || ὁμ. ἐπεὶ τὰ πρῶτα : Ἰλ.Μ 420 ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν, Αἰσχ.Ἀγ.1287 ἐπεὶ τὸ πρῶτον εἶδον Ἰλίου πόλιν· || ὁμ. μετὰ διαφόρων ἐμφατικῶν μορίων, οἷον ἐπεὶ ἄρα ἀφ' οὗ λοιπόν, ἐπὶ συνεχίσεως τῆς διηγήσεως : Ἰλ.Ζ 426 τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγε· || ὁμ. ἐπεὶ οὖν ἀφ' οὗ λοιπόν : Ἰλ.Α 57 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, Ἡσίοδ.Θ 853 ἐπεὶ οὖν κόρθυνεν ἑὸν μένος· || ὁμ. ἐπεὶ ὦν : Ἡρ.3,9 ἐπεὶ ὦν τὴν πίστιν.. ἐποιήσατο· || ὁμ. ἐπειδὴ γάρ : αὐτ.9,90 ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ Δήλῳ κατέατο οἱ Ἕλληνες· 6) αἰτιολογικὸς (ἐπεί, ἐπειδή, ἐπειδήπερ), ἀφ' οὗ, ἐπειδή, διότι, συχνάκις ἀπὸ τοῦ Ὁμ. καὶ ἐφεξῆς· || μεθ' ὁριστ. (ἡγουμένου ἐνεστ. ἢ παρῳχημένου χρόνου) : Ἰλ.Α 119 ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν, Αἰσχ. Ἀγ.854 νίκη δ' ἐπείπερ ἕσπετ', ἔμπεδος μένοι, Θουκ.8,80 ἐπειδὴ ἀθρόαις ταῖς ναυσὶν οὐκ ἀξιόμαχοι νομίσαντες εἶναι οὐκ ἀντανήγοντο, Ξεν. Ἀπομν.2,3,4, Πλάτ.Πρωτ.335C ἐπειδὴ σὺ οὐκ ἐθέλεις· || συνήθ. μετὰ παρῳχημένων χρόνων μετὰ τοῦ ἄν : Ἰλ.Ο 228 ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γε τελέσθη, Σοφ.Φιλ.1037 ἐπεὶ οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἄν· || εἰδ. ἐν τῇ σημ. ἐπειδὴ ἄλλως : Πίνδ.Ο 9,29 ἐπεὶ ἀντίον πῶς ἂν τριόδοντος Ἡρακλέης σκύταλον τίναξε χερσίν, Σοφ.ΟΤ 433, Ξεν.Ἀπομν. 2,7,14 ἐπεὶ ὑμεῖς γε, εἰ μὴ ἐγὼ προφυλάττοιμι ὑμᾶς, οὐδ' ἂν νέμεσθαι δύναισθε· || ὁμ. μετὰ μέλλ. : Ἐπιγρ. ἐξέστω δὲ μηδενὶ.. τεθῆναι.., ἐπεὶ ἀποδώσει· || ὁμ. μετὰ προστ. : Σοφ.Ἠλ.352 ἐπεὶ δίδαξον (διότι εἰπέ μοι), αὐτ.ΟΚ 969, Ἀριστφ.Σφ. 73 ἐπεὶ τοπάζετε, Πλάτ.Γοργ.473E ἐπεὶ ἐροῦ τινὰ τουτωνί· || ὁμ. μετ' ἐρωτηματ. προτάσεως : Πίνδ.Π 7,5 ἐπεὶ τίνα πάτραν.. ὀνυμάξομαι;, Αἰσχ. Χο.214, Σοφ.Τρ.139, Ἀριστφ.Νεφ.688 ἐπεὶ πῶς ἂν καλέσειας ἐντυχὼν Ἀμυνίᾳ, Πλάτ.Ἀλκ.1,106C· || ὁμ. μετ' εὐκτ. : Ἰλ.Ι 304 ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθοι, Σοφ.Αἴ.916 ἐπεὶ οὐδεὶς ἄν,.., τλαίη βλέπειν· || ὁμ. μετ' ἀπαρφ., ἐν πλαγίῳ λόγῳ : Ἡρ.8,111 ἐπεὶ Ἀνδρίους γε εἶναι γεωπείνας, Θουκ.2,93, Πλάτ.Πρωτ.353A ἐπεὶ γιγνώσκειν γε αὐτά· || ὁμ. ἐν διαφόροις ἐλλειπτικαῖς φρ., ὁπότε σημαίνει καίτοι, ἂν καί, οἷον : Πλάτ.Πρωτ.335C ἀδύνατος (ἐνν. εἰμί), ἐπεὶ ἐβουλόμην ἂν οἷός τ' εἶναι (εἶμαι ἀνίκανος, ἂν καὶ ἐπεθύμουν νὰ εἶχον τὴν ἱκανότητα), Ἀριστλ.ΗΝικ.1121a,19· || ἐνίοτε μετὰ κλητ. πτῶσιν, ὁπότε ὡς ἀπόδοσις τοῦ ἐπεὶ δύναται νὰ ὑπονοηθῇ τὸ ἄκουσον ἢ τὸ λέξω σοι, ἢ τοιοῦτόν τι : Ἰλ.Γ 59 Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν, πρβλ. αὐτ.Ν 68, Ὀδ. Γ 103· || ἐνίοτε χάριν προσθήκης λεπταμερείας τινὸς ἐν διηγήσει : Πλάτ.Εὐθφρ.4C ἐπεὶ ὅ γε ἀποθανὼν πελάτης τις ἦν ἐμός (ἐπὶ πλέον, ἔπειτα, ὁ φονευθεὶς ἦτο..)· 7) ὁμ. μετ' ἄλλων μορίων, οἷον ἐπεὶ ἄρα, ἐπεὶ ἂρ δὴ ἀφ' οὗ λοιπόν : Ὀδ.Ρ 185 ἐπεὶ ἂρ δὴ ἔπειτα πόλινδ' ἰέναι μενεαίνεις· || ὁμ. ἐπεί γε, π. Ὁμ. κεχωρισμένως, ἐμφαντικώτερον τοῦ ἐπεί, ἀφ' οὗ τῷ ὄντι : Ἰλ.Α 352 ἐπεί μ' ἔτεκές γε, Αἰσχ.Πέρσ.386 ἐπεί γε μέντοι λευκόπωλος ἡμέρα, Εὐρ.Κύκλ.181 ἐπεί γε πολλοῖς ἥδεται γαμουμένη· || ὁμ. ἐπειδή γε : Εὐρ.Ἱππ.946 ἐπειδή γ' εἰς μίασμ' ἐλήλυθα, Πλάτ.Φαῖδ.77D ἐπειδή γε δεῖ αὖθις αὐτὴν γίγνεσθαι; Δημ.1266· || ὁμ. ἐνίοτε παρεμβαλλομένης λέξεως μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ μορίου : Σοφ.Ἠλ.631 ἐπειδή σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν; Πλάτ.Φαῖδ.87C ἐπειδὴ τό γε ὀλιγοχρονιώτερον οὐκ ἀπόλωλε· || ὁμ. ἐπεί γε δὴ ἀφοῦ τέλος πάντων : Ἡρ.3,9, Σοφ.Ἀντ.923 ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν.. ἐκτησάμην· || ὁμ. ἐπειδή γε καί : Θουκ.6,18 ἐπειδή γε καὶ ξυνωμόσαμεν· || ὁμ. ἐπεὶ ἢ ἐπειδὴ τῷ ὄντι : Ἰλ.Α 169 ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν, Ὀδ.Ι 276· || ὁμ. ἐπείπερ π. Ὁμ. κεχωρισμένως : Ἰλ.Ν 447 ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι οὕτως, Αἰσχ.Ἀγ.822, Σοφ.ΟΚ 75 ἐπείπερ εἶ γενναῖος, Πλάτ.Φαῖδ.114D· || ὁμ. ἐπειδήπερ : Ἀριστφ.Ἀχ. 437 ἐπειδήπερ ἐχαρίσω ταδί, Θουκ.6,18 ἐπειδήπερ ἐν τῷδε καθέσταμεν, Πλάτ.Πολ.350E· || ὁμ. ἐπεί τοι ἀφ' οὗ τῇ ἀληθείᾳ : Σοφ.ΟΚ 433 ἐπεί τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν· || ἐπεί τοι καί : Εὐρ. Μήδ.677 ἐπεί τοι καὶ σοφῆς δεῖται φρενός, Πλάτ. Πολ.567E ἐπεί τοι καὶ πιστότατοι αὐτῷ οὗτοί εἰσιν· || ὁμ. ἐπεὶ νύ τοι : Ἰλ.Α 416 ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ.

ἐπεί γε ἐμφαντικώτερον τοῦ ἐπεὶ βλ.λ.7), ἀφ' οὗ τῷ ὄντι, ἀφ' οὗ βεβαίως.

ἐπεί γε δὴ βλ. ἐπεί 7) : Ἡρ.3,9, Σοφ.Ἀντ.923.

ἐπειγμένως ἐπίρρ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἠπειγμένως, ἐν σπουδῇ : Σουΐδ. ἐν λ. ἐπιτροχάδην.

ἐπειγομένως ἐπίρρ. μτγν. ἐν σπουδῇ, ταχέως : Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,8,192.

ἐπεῖγον (τὸ) νεώτ. κ. δημ. οὐδ. μτχ. τοῦ ἐπείγω βλ.λ.

ἐπειγόντως (ἐπείγω) ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπείγοντα, μετὰ σπουδῆς, βιαστικά.

ἐπείγω κ. μον. κ. νεώτ., αἰολ. ἐποίγω, παρατ. ἤπειγον, ἐπ. ἔπειγον, ἀόρ. ἤπειξα, μέσ. μέλλ. ἐπείξομαι, παθ. ἀόρ. ἠπείχθην, παρακ. ἤπειγμαι (τὸ σύνθετον κατεπείγω συχνότερον παρ' Ἀττ. πεζ.), πιέζω διὰ βάρους, βαρύνω, ταλαιπωρῶ, καταβάλλω : Ἰλ.Μ 452 ὀλίγον τέ μιν ἄχθος ἐπείγει· κ. παθ.: Ἰλ.Ε 622 ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν· 2) πιέζω σκληρῶς ἐν τῇ διώξει, καταπονῶ, στενοχωρῶ : Ἰλ.Ζ 85 ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει, Ὀδ.Τ 73, Θεόκρ.24,69 Μοῖρα κατὰ κλωστῆρας ἐπείγει· || κ. μετ' αἰτ. : Ἰλ. Κ 361 δύω κύνε.. κεμάδ' ἠὲ λαγωὸν ἐπείγετον, Πλάτ.Νόμ.887B οὐδεὶς γὰρ ἡμᾶς, τὸ λεγόμενον, ἐπείγων διώκει (δὲ μᾶς κυνηγάει κανένας, δὲν εἶναι βία)· 3) ὠθῶ, βιάζω, ἐξαναγκάζω εἰς ταχεῖαν κίνησιν, εἰς σπουδήν : Ἰλ.Ο 382 ὁππότ' ἐπείγῃ ἲς ἀνέμου, Ὀδ.Μ 167, Σοφ.Φιλ.1451 καιρὸς καὶ πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην· κ. παθ. ἐπὶ πλοίου : Ὀδ.Ν 115 τοίων γὰρ ἐπείγετο χερσ' ἐρετάων, Θουκ.3,49· || κ. νεώτ. ἐξαναγκάζω εἰς ταχεῖαν ἐνέργειαν, ἀμτβ. : Πλούτ.Ἠθ.108F τῆς ὥρας

ἐπειγούσης· || κ. ἀπροσ. **ἐπείγει** μετ' ἀπαρφ. εἶναι ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη, ὑπάρχει βία νὰ γίνῃ τι : Λογγῖν.'Υψ.43,6 **οὐκ ἐπ' εἴδους ἐπείγει τὰ μικροποιὰ διαριθμεῖν, - ἐπείγει νὰ γίνῃ ἡ ἐγχείρησις·** || μτχ. ἀπολ. **ἐπεῖξαν** τῆς ἀνάγκης οὔσης ἐπιτακτικῆς, κατεπειγούσης : 'Αριστεἰδ.Λόγ.36 (48),10· || δθ. ἀπαιτῶ ταχίστην πλήρωσιν, διεκπεραίωσιν : Πλούτ. Μάρκελλ.24 **τῶν ἀρχαιρεσίων ἐπειγόντων, - τὸ πρᾶγμα - ἡ ὑπόθεσις ἐπείγει·** || ἰδ. ἐπὶ χρείας : Πάπ. **ἐπείγει γὰρ ἡ χρεία,** Φιλ.Μηχ.Βελοπ.56,47 **ἐν ταῖς ἐπειγούσαις χρείαις,** 'Απп.Μιθριδ.79 **χρείαν τινὰ ἐπείγειν λέγων·** || **τὰ ἐπείγοντα (πράγματα)** τὰ δεόμενα ταχείας πληρώσεως : Πάπ. **τὰ ἐπείγοντα πράγματα,** Πλούτ.Σερτ 3 **τὰ δ' ἀκοῇ πυθόμενος τῶν ἐπειγόντων·** || νεώτ. τὸ οὐδ. μτχ. **ἐπεῖγον** χαρακτηρισμὸς ταχυδρομικοῦ ἀντικειμένου ἢ τηλεγραφήματος ἢ τηλεφωνήματος, ἀναγραφόμενος καὶ ἐπ' αὐτοῦ, δι'οὗ δηλοῦται ὅτι πρέπει νὰ φθάσῃ ὡς οἷόν τε τάχιστα εἰς τὸν ἀποδέκτην· || ὁμ. εἰδ. δι' ἐπιστολὴν ἢ διαταγὴν καὶ τὸ θηλ. μτχ. **ἐπείγουσα·** **4)** γεν. ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω : 'Οδ.Ο 445 **ἐπείγετε δ' ὦνον ὁδαίων** (σχόλ.«ἐπισπεύδετε δὲ τὴν τῶν ἐφοδίων ἐξώνησιν»), Σοφ.Φιλ.499 **τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον** (ἐπέσπευδον τὴν εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνοδον), αὐτ.ΟΚ 1540 **ἐπείγει γὰρ με τοὐκ θεοῦ παρόν,** 'Ηρωδιαν. 'Ιστ.4,1,2 **τὴν ὁδοιπορίαν ἔτι μᾶλλον ἤπειγον'** κ. παθ. ἐπὶ πρασ. : 'Ιώσ.Π1 1,8,7 **θορύβους ἠπειγμένος·** || ὁμ. τὸ μέσ. ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω τι δι' ἐμαυτόν : 'Οδ.Β 97 **μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον·** (παύσατε νὰ ἐπισπεύδετε τὸν γάμον μου), Θουκ.3,2 **τὴν παρασκευήν.. ἐπείγονται,** αὐτ.4,5· || ἀπολ. ἐνεργῶ μετὰ δυνάμεως:'Ιλ.Ε 501 **ἐπειγομένων ἀνέμων** (μετὰ σφοδρότητος πνεόντων), αὐτ. 902· **5)** ἀμτβ. σπεύδω πρός τινα τόπον : Πίνδ. Ο 8,47 **Ξάνθον ἤπειγε,** Σοφ.'Ηλ.1485 **ἦ νοεῖς ἐπειγέ νυν,** Εὐρ.'Ορ.799 **ἀλλ' ἔπειγε,** 'Αριστφ.Εὐρ.943 **ἐπείγετε νῦν,** 'Ορφ.'Αργ.1029· **6)** κ. νεώτ. μέσ. κ. παθ. **ἐπείγομαι** σπεύδω, βιάζομαι, μετ' ἀπαρφ.: 'Ιλ.Β 354 **μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι,** 'Ησίοδ.Α 21 **ἐπείγετο δ' ὅττι τάχιστα ἐκτελέσαι μέγα ἔργον,** 'Ηρ.8,68,3· || νεώτ. εἶμαι ἠναγκασμένος νὰ σπεύσω, κατέχομαι ὑπὸ σπουδῆς : **ἐπείγεται νὰ προφθάσῃ τὸ ἀτμόπλοιον·** || κ. ἀπολ. : 'Ιλ.Ζ 363 **ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτός,** Πίνδ.Ν 4,34 **ὧραί τ' ἐπειγόμεναι,** 'Ηρ.7,10,6 **ἐπειχθῆναι μὲν νυν πᾶν πρῆγμα τίκτει σφάλματα,** αὐτ.6,112, Αἰσχ.Χο.660 **νυκτὸς ἅρμ' ἐπείγεται,** Εὐρ.'Ιων 1258, 'Αντιφ.5,94, Θουκ.8,82 **πάνυ διεκώλυσε πολλῶν ἐπειγομένων·** || ὁμ. μετὰ προθ. (**ἐπί τι, εἴς τι, πρός τι**) : 'Ηρ.4,135 **τὴν ταχίστην ἠπείγετο ἐπὶ τὸν 'Ιστρον,** Εὐρ.Φοίν.1171 **εἰς δ' ἄλλας πύλας ἠπειγόμεσθα,** Θουκ.6,101 **δρόμῳ ἠπείγοντο πρὸς τὴν γέφυραν,** 'Ηρωδιον.'Ιστ.6,5,7 **ἐς τὰ ἑῷα μέρη ἠπείγετο,** Μηναῖ.1,4 'Ωδ.1 **ἐπείγεται Χριστὸς πρὸς 'Ιορδάνην·** || π. 'Ομ. τὸ πλεῖστον κτ. μτχ. κ. ὡς ἐπίρρ. μετὰ ρ. : 'Ιλ.Ζ 388 **πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει** (σπεύδουσα ἀφικνεῖται), αὐτ.Ψ 119· || ὁμ. π. 'Αττ. : Πλάτ.Πρωτ.310Β **εἴσω ᾔει ἐπειγόμενος** (βιαστικός)· **7)** ὁμ. μέσ. εἶμαι πρόθυμος διά τι, ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ διακαῶς, ἰδίως ἐν μτχ. μετ' ἀπαρφ. : 'Οδ.Ν 30 **πρὸς ἠέλιον κεφαλὴν τρέπε παμφανάωντα, δῦναι ἐπειγόμενος·** || ὁμ. μετὰ γεν. : 'Ιλ.Τ 142 **ἐπειγόμενός περ 'Αρηος** (ἀνυπομόνως περιμένων τὴν μάχην), 'Οδ.Α 309· || ὁμ. **ἐπερί τινος** : 'Ιλ.Ψ 437 **ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.**

ἐπειγωλή (ἡ) 'Ησ. «ἐπειγωλὴ καὶ ἔπειξις· ἡ σπουδή», ΕΜ 356,34 : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,82.

ἐπειδάν σύνδ. (ἐπειδὴ - ἄν), μεθ' ὑποτ. ἐπὶ χρόνου, ἀφ' οὗ, ὅταν : 'Ιλ.Ν 285 **ταρβεῖ, ἐπειδὰν** (διόρθ. **ἐπεὶ κεν**) **πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν·** || συνήθ. π. πεζογράφοις μετ' ἀόρ. ὑποτ. ὡς μέλλ. τετελ. : Αἰσχ.'Επτ.734 **ἐπειδὰν αὐτοκτόνως.. θάνωσιν..τίς ἂν καθαρμοὺς πόροι,** Ξεν.'Αν.2,3,29, Πλάτ. Πρωτ.335Β **ἐπειδὰν σὺ βούλῃ διαλέγεσθαι·** || κ. ἐν πλαγίῳ λόγῳ : Ξεν.'Αν.3,1,9 **εἶπε δὲ ὅτι, ἐπειδὰν τάχιστα ἡ στρατεία λήξῃ, εὐθὺς ἀποπέμψει αὐτόν·** **2)** ὁμ. ἀντὶ ἐπειδὰν μετ' εὐκτ. βλ. ἐπεὶ 3) : Δημ.865 **δίκην με λήψεσθαι παρ' αὐτῶν, ἐπειδὰν** (ἀντὶ ἐπειδὴ) **τάχιστ' ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην.**

ἐπειδέ 'Επιγρ. δ. τ. τοῦ ἐπειδὴ βλ.λ.

ἐπειδεί 'Επιγρ. δ. τ. τοῦ ἐπειδὴ βλ.λ.

ἐπειδή (ἐπεὶ-δή) σύνδ. κ. μσν. κ. νεώτ.,δημ. **κ. ἐπειδής,** ἐπιτατ. τοῦ ἐπεὶ βλ.λ.· || νεώτ. κ. δημ. εἰσάγει αἰτιολ. προτάσεις προτασσομένας συνήθως ἐν τῷ λόγῳ : **ἐπειδὴ ὁ καιρὸς εἶναι κακός, δὲν θὰ φύγω, - ἐπειδὴς τοῦ τὶς ἔβρεξε, θύμωσε.**

ἐπειδή..γε σύνδ. βλ. ἐπεὶ 7), ἀφ' οὗ δά : Πίνδ.Ι 7(8),9 **ἐπειδὴ τὸν ὑπὲρ κεφαλᾶς γε Ταντάλου λίθον παρά τις ἔτρεψεν ἄμμι θεός.**

ἐπειδήπερ σύνδ. κ. μσν. βλ. ἐπεὶ 7), ἐπειδὴ τέλος πάντων, μιὰ φορὰ πού : 'Αριστφ.'Αχ.495 **εἶά νυν, ἐπειδήπερ αὐτὸς αἱρεῖ, λέγε,** Θουκ.6,18 **ἐπειδήπερ ἐν τῷδε καθέσταμεν,** Πλάτ.Πολ.350Ε.

ἐπεῖδον ἄνευ ἐνεστ., ὡς ἀόρ. β' τοῦ ἐφορῶ, ἀπαρφ. **ἐπιδεῖν,** θεῶμαι, βλέπω ἐπιβλέπω, παρατηρῶ : 'Ιλ.Χ 61 **κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα·** || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν ὁμ. σημ. : Αἰσχ.'Ικ.646 **Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορα πάνσκοπον δυσπόλεμον,** Εὐρ.Μήδ.1414, 'Αριστφ.Νεφ.289 **ἐπιδώμεθα.. γαῖαν·** **2)** ἰδίως ἐπὶ θεῶν, ἐπιβλέπω τὰ ἀνθρώπινα πράγματα : Αἰσχ. 'Ικ.1 **Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ ἐπίδοι προφρόνως στόλον ἡμέτερον,** αὐτ.'Επτ.485, ΚΔ Πράξ.4,29 **Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν·** **3)** ζῶ ἀρκετὰ ὥστε νὰ ἴδω τι : 'Ηρ.6,52 **ἐπιδόντα δὲ τὸν 'Αριστόδημον τὰ τέκνα νούσῳ τελευτᾶν,** Ξεν.Πρασ. 6,1 **ἵνα ἔτι ἐφ' ἡμῶν ἐπίδωμεν τὴν πόλιν μετ' ἀσφαλείας εὐδαιμονοῦσαν·** || ὁμ. προστιθεμένης μτχ. : Αἰσχ.'Επτ.220 **μήδ' ἐπίδοιμι τάνδ' ἀστυδρομουμέναν πόλιν,** Πλάτ.Γοργ.473C, 'Ισοκρ.4,96 **ἔτλησαν ἐπιδεῖν.. ἐρήμην μὲν τὴν πόλιν γενομένην,** Δημ.296 **ταύτην ἐπιδεῖν δουλεύουσαν.**

ἐπειδυῖα μσν. μτχ. τοῦ ἀχρ. ἔποιδα : Ψελλ. ἐν Σάθ.5,208.

ἐπεὶ ἦ μ. ἐν αἰτιολ. σημ., ἐπειδὴ τῷ ὄντι, ἐπειδὴ ἀληθῶς, ἀείποτε ἐν τῇ ἀποδόσει : 'Ιλ.Α 156 **ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ μεταξύ.**

ἐπείη (εἰμί) γ' ἑν. πρόσ. ἐνεστ. εὐκτ. τοῦ ἔπειμι βλ.λ. : 'Ιλ.Β 259.

ἐπειή παλαιοτ. γρ. τοῦ ἐπεὶ ἢ βλ.λ.

ἐπεικάδες-ων (αἱ) (εἰκὰς) αἱ ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς (εἰκάδος) μέχρι τέλους ἑκάστου μηνὸς ἡμέραι παρ' ἀρχαίοις Ἕλλησι, θεωρούμεναι ὡς ἀποφράδες· ΕΜ 131,15· πρβλ. εἰκάς.

ἐπεικάζω κ. νεώτ. εἰκάζω, ὑπολαμβάνω, στοχάζομαι, συμπεραίνω : 'Ηρ.9,32 **ὡς δὲ ἐπεικάσαι** (ὅσον δύναταί τις νὰ εἰκάσῃ), Αἰσχ.Χο.14 **τάσδ' ἐπεικάσας τύχω χοὰς φερούσας,** Σοφ.ΟΚ 150.

ἐπεικασμός (ὁ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπεικάζειν, εἰκασία, συμπέρασμα : Γαλ.14,339,11 **χρώμενος ἐπεικασμῷ πρὸς τετυπωμένον.**

ἐπεικής-οῦς-ές πάπ. ἐπιεικὴς βλ.λ.

ἐπείκελος-ον μτγν. τ. ἀντὶ τοῦ ἐπιείκελος βλ.λ.: 'Οππ.Κυν.2,167 **ἄκωκαι.. ἐπείκελοι ἀγκίστροισιν.**

ἐπεὶ κε(ν) ἢ ἐπεί κε(ν) ἐπ. ἀντὶ ἐπεάν, ἐπάν βλ.λ.

ἐπείκοστον (τὸ) πάπ. κ. **ἐφ-** ποσὸν αὐξηθὲν κατὰ ἓν εἰκοστόν.

ἐπεικτάς 'Ησ. «ὑπόσχεσις, σπουδή» (διορθ. ἐπεικτύς).

ἐπείκτης (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ παραρμῶν· Σουΐδ. «ἐπείκτης, ὁ κατεπείγων» : Κῶδ.'Ιουστιν.7,51,5,(· **2)** Σουΐδ. «ἐπείκτης λέγεται καὶ ὁ τὴν κογχύλην ἀπαιτῶν»· **3)** ἐργοδιώκτης, ἐπιστάτης ἔργου τινός : Κ.Πορφ.'Εκθ.459,6.

ἐπεικτικός-ή-όν ἐπείγων, ταχύς, σπευστικός.
ἐπεικτός-ή-όν πιθ. ἀντὶ τοῦ ἐπιεικτὸς βλ.λ.:Σουΐδ.
ἐπεικώς-ότος-υῖα-ός παρακ. μτχ. τοῦ ἐπέοικα βλ.λ. : Αἰσχ.Χο.669.
ἐπεικῶς ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐπιεικῶς βλ.λ.
ἐπειλάρχης (ὁ) μτγν. ἐπιλάρχης βλ.λ.
ἐπειλαρχία (ἡ) μτγν. ἐπιλαρχία βλ.λ.
ἐπειλέω μτγν. ἑλίσσω, συστρέφω : Ἥρων Αὐτομ. 6,2· κ. παθ. : αὐτ.Βελοπ.84,10· ρηματ. π. ἐπείλησις.
ἐπείλησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπειλέω, συστροφή, ἑλιγμός : Ἥρων Βελοπ.85,2 ἐ- **ποιεῖσθαι**· **2)** περιστροφή, περιτύλιγμα : Σωρ.Ἐπιδ.12,506C.
ἐπειλίσσω ἰων. τ. ἀντὶ ἐφελίσσω στρέφω σπειροειδῶς, κυλινδρικῶς, περιελίσσω, περιτυλίσσω : Παῦλ.Σιλ.Περιγρ.Ἁγ.Σοφ.368 **ἀεξομένοισι δὲ κύκλοις αἰὲν ἐπεμβαίνουσαν ἐπειλίσσουσι κεραίην**· κ. παθ. : Παυσ.4,26,8 **ἐπείλικτο δὲ ὥσπερ τὰ βιβλία**, Παῦλ.Σιλ.Περιγρ.Ἁγ.Σοφ.561 **τετραπόροις σειρῇσιν ἐπειλιχθεῖσα κεραίη**· πρβλ. κ. ἐπελίσσω.
ἐπειλύω μτγν. κ. μσν. ἀποκρύπτω τι, σκεπάζω : Παχυμ.Γ.Μιχ.Παλ.241B **τοὺς σφετέρους ἐπειλυόντων**· ‖ τὸ μέσ. ἐπειλύομαι ἐπικαλύπτω, ἀποκρύπτω ἐμαυτόν : Αἰλ.π.Σουΐδ. ἐν λ.Φιλήμων 3787B **ἐπειλυσάμενος ἡσυχῇ ἔκειτο.**
ἔπειμι (1) [εἰμί, ὑπάρχω] κ. μσν., ἀπαρφ. **ἐπεῖναι**, γ' πληθ. πρόσ. ἐπ. παρατ. **ἔπεσαν**, μέλλ. **ἐπέσομαι**, ἐπ. κ. λυρ. μέλλ. **ἐπέσσομαι**, εἶμαι ἐπί, ἐπάνω, εὑρίσκομαι ἄνωθέν τινος, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Β 259 **κάρη ὤμοισιν ἐπείη**, Αἰσχ.Ἑπτ.591 **σῆμα δ' οὐκ ἐπῆν κύκλῳ**· ‖ ὁμ. ἐν τῷ πεζῷ λόγῳ τὸ πλεῖστον μετὰ προθ. : Ἡρ.8,118 **ἐπὶ τοῦ καταστρώματος ἐπεόντων συχνῶν Περσέων**, αὐτ.5,52 **ἐπ' ᾧ** [ἐνν. ποταμῷ] **πύλαι τε ἔπεισι**, Ξεν.Ἀν.4,4,2 **ἐπὶ ταῖς πλείσταις οἰκίαις τύρσεις ἐπῆσαν**· ‖ ἀπολ. εἶμαι, εὑρίσκομαι, ὑπάρχω : Ἰλ.Ε 127, Ὀδ.Φ 7 **κώπη δ' ἐλέφαντος ἐπῆεν**, Αἰσχ.Ἀγ.547 **πόθεν τὸ δύσφρον τοῦτ' ἐπῆν στύγος**· **2)** ὑπάρχω προσέτι, προσυπάρχω : Πίνδ.Ν 7,23 **ψεύδεσι . . σεμνὸν ἔπεστί τι**, Ἡρ. 6,53 **οὐκ ἔπεστι ἐπωνυμίη Περσέϊ**, Ἀριστφ.Νεφ.1025 **τοῖσι λόγοις σῶφρον ἔπεστιν ἄνθος**, Πλάτ.Πολ.561D **οὔτε τις τάξις οὔτε ἀνάγκη ἔπεστιν αὐτοῦ τῷ βίῳ**, Ἀνακρεόντ.58,3 **μελέτη δ' ἔπεστι παντί**· ‖ ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ἀμοιβῶν καὶ ποινῶν, παρέπομαι, ἐπακολουθῶ : Αἰσχ.Εὐμ. 543 **ποινὰ γὰρ ἐπέσται**, Σοφ.Ἠλ.1467 **εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις**, Ἀριστφ.Ὄρν.597 **κέρδος ἐπέσται**, Ἰσαῖ. 3,47 **οὔτε γὰρ ἐπιτίμιον ταῖς πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰσαγγελίαις ἔπεστιν**, πρβλ. Πλάτ.Νόμ.943D· ‖ κ. ἀπολ. ὡς τὸ πάρεστι : Σοφ.Αἶ.1216 **τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται;** Κρατῖν.273 **πιεῖν δὲ θάνατος οἶνον, ἢν ὕδωρ ἐπῇ**, Ξεν.ΚΠ 6,2,33 **ἔπεστι γάρ τις αἰσχύνη**, Πλωτῖν.2,4,10 **τὰ ἐπόντα** [ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὑποκείμενον, αἱ περιπτώσεις, τὰ χαρακτηριστικά]· **3)** εἶμαι, διατελῶ εἰς τὴν κατοχήν τινος : Ὕμν.Δήμ.150 **ἀνέρας, οἷσιν ἔπεστι μέγα κράτος ἐνθάδε τιμῆς**· **4)** ἐπίκειμαι, ἐπικρέμαμαι, ἐπαπειλῶ : Δημ.518 **ὅπου γὰρ ἐπόντος τοῦ φόβου τούτου**· **5)** **ἔπι** ἀντὶ ἔπεστι, ὑπάρχει, ἐνυπάρχει : Ἰλ.Α 515 **ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος**, Ὀδ. Π 315 **οὐδ' ἔπι φειδώ**, Αἰσχ.Εὐμ.393 **ἔπι δέ μοι γέρας παλαιόν**· **6)** ἐπὶ χρόνου, μένω, ἀπομένω, ὑπολείπομαι : Ὀδ.Δ 756 **ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται** [Εὐστ. « ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα ἔσται »], Ἡσίοδ.Ἔργ.114 **οὐδέ τι δειλὸν γῆρας ἐπῆν**· ‖ ὅθ. **οἱ ἐπεσσόμενοι ἄνθρωποι** ἢ ἁπλῶς **ἐπεσσόμενοι** οἱ μεταγενέστεροι : Χρησμ.π.Ἡρ.6,77 **ἐπεσσομένων ἀνθρώπων**, Ἐπίγρ.π.Αἰσχίν.3,184 **μᾶλλόν τις τάδ' ἰδὼν καὶ ἐπεσσομένων ἐθελήσει . . μόχθον ἔχειν**, Θεόκρ.12,11 **ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδή**· **7)** ἄρχω, προΐσταμαι, ἐπιστατῶ : Ἡρ.7,96 **τούτοισι πᾶσι . . ἐπῆσαν . . ἡγεμόνες**, αὐτ.8,71, Αἰσχ.Πέρσ.241 **τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ;** πρβλ.αὐτ.555· **8)** ἐπὶ ἀριθμῶν, προστίθεμαι εἰς ἄλλον ἀριθμόν : Ἡρ.7,184 **χιλιάδες τε ἔπεισι ἐπὶ ταύτῃσι ἑπτά** αὐτ.185, Πάπ. **τὰ ἐπεσόμενα ταύτοις** [ἐνν. προβάτοις], Ἀρρ.Τακτ.10,8 **ἐπόντων τεσσάρων** [προστεθέντων]· **9)** προστίθεμαι ὡς ἐπιβεβαίωσις : Πίνδ.Ο 13,99 **ἐξόρκος ἐπέσσεται**· **10)** ἀνήκω ἐπιπροσθέτως : Ἐπιγρ. **τὰν περὶ αὐτὸ χώραν ἐπείμειν Πριανέων.**
ἔπειμι (2) [εἶμι] κ. μσν. κ. νεώτ., ἀπαρφ. **ἐπιέναι**, ἐν χρ.π. Ἀττ. ὡς μέλλ. τοῦ ἐπέρχομαι, γ' ἑν. πρόσ. ἐπ. παρατ. **ἐπήϊεν**, ἐπ. γ' πληθ. **ἐπήϊσαν** κ. **ἐπήσαν** [Ὀδ.Τ 445], ἀττ. **ἐπῄα**, γ' πληθ. **ἐπῇσαν** [τὰ **ἐπιείσομαι**, **ἐπιεισάμενος** βλ.λς ὑπάγονται εἰς ἄλλο ρ.], συνήθ. ἐν ἐχθρικῇ σημ., ἐπέρχομαι κατά τινας, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Ν 482 **Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν, ὅς μοι ἔπεισιν**, Θουκ.4,129 **ἐπιὼν τῷ λόφῳ**· ‖ ὁμ. π. πεζ. κ. ἐμπροθ. [**ἐπί τινα, κατά τινος, πρός τι**] : Ἡρ. 7,157 **τὸν γὰρ ἐπιόντα ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα πάντως κου πυνθάνεαι**, Θουκ.1,86 **ἐπίωμεν ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας**, αὐτ.7,4, Γρηγορ.Ν 3,34B **στρατὸν κατ' αὐτῶν ἐπιόντα**· ‖ κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ν 477 **Αἰνείαν ἐπιόντα**, Ὀδ.Τ 445 **ὡς ἐπάγοντες ἐπῇσαν**, Ἡρ. 4,11 **τοὺς δὲ Κιμμερίους ἐπιόντων Σκυθέων βουλεύεσθαι ὡς στρατοῦ ἐπιόντος μεγάλου**· ‖ φρ. **ὡς ἐπιὼν** δι' εἰσβολῆς, ἐπιθέσεως : Δημ.15· **2)** ἐπὶ κακοῦ, ἐπέρχομαι εἴς τινα, καταλαμβάνω, φθάνω, βρίσκω : Ἰλ.Α 29 **πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν** [πρὶν καταλάβῃ αὐτὴν τὸ γῆρας], Αἰσχ.Πρ. 1016 **οἷός σε χειμὼν καὶ κακῶν τρικυμία ἔπεισ' ἄφυκτος**· ‖ κ. μετὰ δοτ. : Ἡρ.7,145 **δεινῶν ἐπιόντων ὁμοίως πᾶσι Ἕλλησι**· ‖ κ. ἀπολ. ἐνσκήπτω, ἐμπίπτω : Ἡσίοδ.Ἔργ.675 **χειμῶν' ἐπιόντα**, Αἰσχ.Πέρσ.374 **νὺξ ἐπῄει**, Ξεν.Ἀπομν.4,3,14 **ὁρᾶται δ' οὔτ' ἐπιὼν οὔτ' ἐγκατασκήψας οὔτ' ἀπιὼν** [ὁ ἥλιος], αὐτ.Ἀν.5,7,12· ‖ τὰ **ἐπιὸν** τὸ ἐπαπειλούμενον κακόν : Πλάτ.Φαῖδρ.238D **ἴσως γὰρ κἂν ἀποτράποιτο τὸ ἐπιόν**· **3)** ἁπλῶς προσέρχομαι, πλησιάζω : Ὀδ.Π 42 **τῷ δ' ἕδρης ἐπιόντι πατὴρ ὑπόειξεν Ὀδυσσεύς**· ‖ π. τραγ. **ὁ ἐπιὼν** ὁ πρῶτος τυχών : Σοφ.ΟΤ 393 **τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν**· ‖ κ. ἐπὶ πραγμ., παρακολουθῶ : Ἰλ.Ρ 741 **ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν**· **4)** ἀνέρχομαι ἐπὶ τὸ βῆμα, ἵνα ὁμιλήσω : Θουκ.1,72 **οἱ δὲ** [Λακεδαιμόνιοι] **ἐκέλευόν τε ἐπιέναι** [δ.γρ. ἀντὶ παριέναι]· **5)** πορεύομαι, μεταβαίνω εἴς τι μέρος : Ὀδ.Ψ 359 **ἐγὼ πολυδένδρεον ἀγρὸν ἔπειμι** [θὰ μεταβῶ εἰς τὸν ἀγρόν], Ἡρ.5,74 **ἐπιόντες χώρους τῆς Ἀττικῆς**· ‖ ἐπὶ ἀξιωματικοῦ, ἐπισκέπτομαι πρὸς ἐπιθεώρησιν : Εὐρ.Φοίν.1164 **ἐπεὶ δὲ τάσδ' εἰσεῖδεν εὐτυχεῖς πύλας, ἄλλας ἐπῄει**, Θουκ.7,78· **6)** περιέρχομαι ἀπαριθμῶν, ἀπαριθμῶ : Ὀδ.Δ 411 **φώκας μέντοι πρῶτον ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν**· ‖ διέρχομαι νοερῶς : Λουκ.Ἑρμότ.1 **ἀνεπεμπαζόμην ἐπιὼν τῇ μνήμῃ ἕκαστα**· ‖ διεξέρχομαι, ἀναγινώσκω : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,6 **δέλτον τινὰ . . ἀναλόμενος ἐπειρᾶτό τι τῶν ἐγγεγραμμένων ἐπιέναι**· **7)** σπαν. παρέρχομαι, περνῶ : Πλάτ.Τίμ. 44B **ἐπιόντος τοῦ χρόνου**· **8)** προβαίνω εἰς ἔρευναν, ἐπιλαμβάνομαι ζητήματός τινος : Ἀριστλ. Φυσ.186a,4· **9)** τριτοπροσ. **ἔπεισί μοι** ἐπέρχεται εἰς τὸν νοῦν μου, μοῦ 'ρχεται στὸ μυαλό, μοῦ κατεβαίνει : Ξεν.Ἀπομν.4,2,4,Πλάτ.Πολ.388D **εἰ καὶ ἐπίοι αὐτῷ τοιοῦτον ἢ λέγειν ἢ ποιεῖν**, Δημ.574 **ἂν τοίνυν ὑμῖν ὀρθῶς ἐπίῃ σκοπεῖν**· ‖ τὸ **ἐπιὸν** τὸ ἐπερχόμενον εἰς τὸν νοῦν τινος : Πλάτ Φαῖδρ.264B **τὸ ἐπιὸν εἰρῆσθαι τῷ γράφοντι**· **10)** ἔρχομαι κατόπιν ἄλλου, ἀκολουθῶ, ἐπακολουθῶ, διαδέχομαι : Σοφ.Τρ.115 **κύματα . . βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδῃ**, Πλάτ.Πολ.427A **αὐτόματα ἔπει-**

σιν **ἐκ τῶν ἔμπροσθεν ἐπιτηδευμάτων**· || ὁ ἐπιών ὁ ἀκόλουθος, ὁ διάδοχος : Σοφ.ΟΚ 1532 **ὁ δ' αἰεὶ τώπιόντι δεικνύτω**· || ὁμ. τὰ ἐπιόντα τὰ ἑπόμενα : Πλάτ.Πρωτ.344Α **τὰ ἐπιόντα πάντα ταύτῳ μαρτυρεῖ**, αὐτ.Σοφ.257C· **II**) ἐπὶ χρόνου, κ. νεώτ. συνήθ. κατὰ μτχ. **ἐπιών-όντος-οῦσα-όν** ὁ κατόπιν ἐρχόμενος, ὁ ἑπόμενος, ὁ προσεχής : Ἡρ.3,85 **ὡς τῆς ἐπιούσης ἡμέρης ὁ ἀγὼν ἡμῖν ἐστι**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.105 **τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν**, Εὐρ.Μήδ.352, Ἀριστφ.Θεσμ.870, Ξεν.ΚΠ 2,1,23 **ἐν τῷ ἐπιόντι χρόνῳ**, Πλάτ.Κρίτ.46Α **τῆς γὰρ ἐπιούσης νυκτός**, αὐτ.Νόμ.769C, Δημ.94 **τὴν ἐπιοῦσαν ὥραν τοῦ ἔτους**, αὐτ.277 **εἰς τὴν ἐπιοῦσαν πυλαίαν**, αὐτ.423 **τῶν ἐπιόντων εἵνεκα** [ἕνεκα τῶν ἐπακολουθημάτων], ΚΔ Πράξ.7,26 **τῇ τε ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ ὤφθη αὐτοῖς**, Ἀθήν.2,37C **τῇ ἐπιούσῃ** [τῶν ἡμερῶν]· || **ἡ ἐπιοῦσα** (ἐνν. ἡμέρα) ἡ ἐπαύριον : ΠΔ Παροιμ.27,1 **οὐ γὰρ γινώσκεις τί τέξεται ἡ ἐπιοῦσα**, Πολύβ.5,13,10 **τῇ δ' ἐπιούσῃ πάλιν ἀναζεύξας**· || ὁμ. **τοὐπιόν** τὸ μέλλον : Εὐρ.ἀπ.1058,6 **οἱ.. τῷ παρόντι τοὐπιὸν πιστούμενοι**, Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,27.
ἐπείνυσθαι ἰων. τ. τοῦ ἐφέννυσθαι βλ.λ., ἐνδύεσθαι : Ἡρ.4,64 **ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπείνυσθαι ποιεῦσι**.
ἐπείξιμος-ον πάπ. ὁ κατεπείγων : **ἐπ- ἔργα**.
ἔπειξις-εως (ἡ) μτγν. σπουδή, βία, ταχύτης : Πλούτ.Ρωμ.29 **διὰ τὴν ἔπειξιν ἀλλήλους.. ἀνακαλοῦντες πολλάκις**, Λουκ.Ἑταιρ.Δ 10,3· **2**) κ. νεώτ. ἐπείγουσα ἀνάγκη : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,23,30· || νεώτ. ἰσχυρὰ τάσις πρὸς πλήρωσιν φυσικῆς ἀνάγκης : **ἔ- πρὸς οὔρησιν**· **3**) πίεσις : Γλωσσ.
ἐπείπερ ἢ **ἐπεὶ** περ σύνδ. ἐπιτατ. τοῦ ἐπεί, ἐπειδή, καί, ἐπειδὴ ὅμως : Αἰσχ.Ἀγ.822 **ἐπείπερ καὶ πάγας.. ἐφραξάμεσθα**· || ὁμ. παρ' Ὁμ., ἀλλὰ πάντοτε παρενтιθεμένης ἄλλης : Ἰλ.Ν 447 **ἐπεὶ σὺ περ εὔχεαι οὕτως**.
ἐπεῖπον ἀόρ. β' τοῦ **ἐπιλέγω**, ἀπαρφ. **ἐπειπεῖν**, παρακ. **ἐπείρηκα**, λέγω προσέτι ἢ συγχρόνως ἢ ἔπειτα : Ἡρ.1,123 **διδόντα τὸν λαγὸν Κύρῳ ἐπειπεῖν**, Θουκ.1,67 **τελευταῖοι Κορίνθιοι.. ἐπεῖπον τοιάδε**, Αἰσχίν.2,157· **2**) λέγω ἐναντίον τινός : Αἰσχ.Ἱκ.972 **πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος**, Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.33· **3**) ἀναφέρω ὡς κατάλληλον : Λουκ.Ἐνύπν.3 **ἐπειπεῖν τὸ κοινὸν ἀρχὴ δέ τοι ἥμισυ παντός**· **4**) ἀπαγγέλλω : Λουκ.Φιλόψ.35 **ἐπειπὼν τινὰ ἐπῳδὴν ἐποίει βαδίζειν**· || ἀπαγγέλλω λόγον:Πολ.Σοφ.Κυν.2 **ἐπειπεῖν τάφῳ**.
ἐπείρη Ἡσ. « ἐπειρᾶτο ».
ἐπείρηκα μτγν. κ. μσν. παρακ. τοῦ ἐπεῖπον βλ.λ.
ἐπείρομαι, ἀπαρφ. -**είρεσθαι**, παρατ. -**είρετο**, μέλλ. -**ειρήσομαι** π. Ἀττ. μ. μέλλ. -**ερήσομαι** κ. ἀόρ. -**ηράμην**, ἀπαρφ. -**ερέσθαι**, ἰων. **ἐπειρέσθαι**, ἐρωτῶ προσέτι ἢ πάλιν : Ξεν.ΚΠ 6,3,10 **τοῦτο δὲ ἐπήρετο τῶν παρόντων ἕνεκα**· || μετ' αἰτ. προσ. ἐρωτῶ τινα προσέτι περί τινος πράγματος: Ἀριστφ.Λυσ.98 **πρὶν λέγειν δ' ὑμᾶς τοδὶ ἐπερήσομαί τι μικρόν**· || ὁμ. **ἐ- περί τινος** : Ἡρ.1,158 **τὸ δεύτερον περὶ Πακτύεω ἐπειρησόμενοι**· || ὁμ. μετ' ἐξηρτ. προτ. : Ἡρ.3,22 **ἐπείρετο ὅτι τε σιτέεται ὁ βασιλεύς**· || ὁμ. ἐρωτῶ τινα ὅπως μοί εἴπῃ : Σοφ.ΟΚ 557 **θέλω ἐπερέσθαι.. τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων**· || ἰδίως ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν θεόν : Ἡρ.1,19 **τὸν θεὸν ἐπείρεσθαι περὶ τῆς νούσου**, Ἀριστφ.Πλ. 32 **ἐπερησόμενος οὖν ᾠχόμην ὡς τὸν θεόν**, Θουκ.1,25· **2**) ἐπιζητῶ νὰ μάθω δι' ἐρωτήσεως: Πλάτ.Ἀξ.368D **οὐκ ἐπηρόμην τὴν γνώμην**.
ἐπειρύω ἐπ. κ. ἰων. ἀντὶ ἐπερύω βλ.λ.
ἐπειρωνεύομαι μτγν. ὁμιλῶ εἰρωνικῶς· Σουΐδ. « ἐπειρωνευσάμενος, ἐπεγγελῶν, χλευάζων » : Ἰώσ. ΠΙ 5,13,1, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,70· || ὁμ. μετὰ δοτ. περιγελῶ, κοροϊδεύω τι : Ἰώσ.ΠΙ 1,36 **τὸ δαιμόνιον ἐπειρωνεύετο**.
ἐπειρώτημα-ατος (τὸ) ἰων. ἀντὶ ἐπερώτημα βλ.λ.
ἐπειρώτησις-εως (ἡ) ἰων. ἀντὶ ἐπερώτησις βλ.λ.
ἐπειρωτῶ-άω κ. -**έω** ἰων. ἀντὶ ἐπερωτῶ βλ.λ.
ἐπεισάγω κ. νεώτ. εἰσάγω προσέτι ἢ κατόπιν, ἰδ. ἐπὶ τοῦ λαμβάνοντος καὶ ἄ. πρὸς τῇ συζύγῳ γυναῖκα : Ἀνδοκ.4,14 **ἐπεισάγων ἑταίρας εἰς τὴν οἰκίαν** [ἐνν. ἐκτὸς τῆς συζύγου του], Σάτυρ.5 **ἐπεισαγαγὼν** [Κλεοπάτραν] **τῇ Ὀλυμπιάδι**· || κ. ἐπὶ δευτέρας συζύγου : Κωμ.Ἀδέσπ.110,3 **ὁ παισὶν αὐτοῦ μητρυιὰν ἐπεισάγων**· || πάπ. ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Πάπ. **γυναῖκα ἄλλην ἐπεισάγεσθαι ἐφ' ὕβρει Δημητρίας**· || ὁμ. μέσ. περιλαμβάνω πρὸς τοὺς ἤδη ὑπάρχοντας : Πλάτ.Πολ.575D **ἐπεισαγόμενος νέους ἑταίρους**, αὐτ.Πολιτ.293D **ἤ τινας ἐπεισαγόμενοί ποθεν ἄλλους ἔξωθεν πολίτας**· κ. παθ. **οἱ ἐπεισαχθέντες** οἱ ἄρτι γενόμενοι δεκτοὶ πολῖται : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,56, Λουκ.Πλ.33 **ὑπ' ἐμοῦ ἑκάστῳ ἔθνει ἐπεισαχθέντες**· **2**) εἰσάγω τι καινὸν ἢ καινοφανές, ἔκτακτον : Αἰσχίν.1,166 **ἃ δὲ ἔξωθεν ἐπεισάξεται**, Πολύβ.32,5,11 **ἐπεισάγει ἄλλην μηχανήν**, Ἰουλ.Λόγ.2,88D· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Πολύβ.10,28,3 **ἐπεισάγων ὕδωρ ἐπὶ τόπους**· **3**) κομίζω ἐντὸς ἐπὶ πλέον : Ἀντιφάν.174,1 **ἐπεισάγων χαρεῖαν ἢ τράπεζαν δευτέραν**· || ὁμ. εἰσάγω εἰς τὴν σκηνὴν δρᾶμα κατόπιν ἄλλου : Αἰσχίν.3,231· **4**) μέσ. ἕλκω ἐντός, εἰσέλκω, παρασύρω : Ἀριστλ.ἀπ.201 **τὸν οὐρανὸν ἐπεισάγεσθαι ἐκ τοῦ ἀπείρου χρόνον τε καὶ πνοήν**.
ἐπεισαγωγή (ἡ), ἀττ. **ἐπεσ-** ἡ πρὸς τοῖς ἄλλοις εἰσαγωγή : Ἱππ.Παραγγ.7 **ἑτέρων ἰητρῶν ἐπεισαγωγήν**· || ἰδ. ἀναφορ. πρὸς δευτέραν γυναῖκα : Ἰώσ.ΑΙ 11,6,2· || ὁμ. ἡ εἰσαγωγὴ νέων προσώπων εἰς τὴν σκηνήν : Διον.Ἀλ.Κρίσ.2,10 **Εὐριπίδου δὲ καὶ Σοφοκλέους καὶ ποικιλώτερος** (ὁ Αἰσχύλος) **ταῖς τῶν προσώπων ἐπεισαγωγαῖς**· || ὅθ. κ. ἡ προσθήκη νέου παράγοντος : ΚΔ Ἑβρ.7,19 **ἐπεισαγωγὴ κρείττονος ἐλπίδος**· **2**) μέσον πρὸς εἰσαγωγήν : Θουκ.8,92 **καὶ πυλίδας ἔχον καὶ ἐσόδους ἐπεσαγωγὰς τῶν πολεμίων**.
ἐπεισαγώγιμος-ον ὁ εἰσαγόμενος ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ : Πλάτ.Πολ.370Ε **κατοικίσαι γε αὐτὴν τὴν πόλιν εἰς τοιοῦτον τόπον, οὗ ἐπεισαγωγίμων μὴ δεήσεται, σχεδόν τι ἀδύνατον**.
ἐπείσακτος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔξωθεν εἰσαγόμενος, ἀντίθ. οἰκεῖος : Πλάτ.Κρατ.420Β **ἔρως.. ἐπείσακτος διὰ τῶν ὀμμάτων**· || ὁμ. ἀλλαδαπός, ἀλλότριος, ξένος : Εὐρ.Ἴων 590 **εἶναί φασι τὰς αὐτόχθονας κλεινὰς Ἀθήνας οὐκ ἐπείσακτον γένος**, Δημ.254 **ὁρῶν δ' ὅτι αἰτῳ.. πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1169b,26 **ἐπείσακτος ἡδονή**, Κωμ.Ἀδέσπ.110,5 **ἐπείσακτον κακόν**, Ἰώσ.ΑΙ 8,7,5 **ἐπείσακτοι γάμοι**· || ὁμ. **θύραθεν ἐπείσακτον**, ἀντίθ. φύσει ὑπάρχον : Ἀριστλ.ΖΜ 659b,19 **τοῦτο ὑπάρχει φύσει πᾶσι καὶ οὐ θύραθεν ἐπείσακτόν ἐστιν**, Μουσών.ἀπ.2,6Η· **2**) ὁ ἐπιτήδειος, ἱκανὸς πρὸς εἰσαγωγήν : Ἀριστεῖδ.Λόγ.36, 17,18· **3**) μτγν. συνείσακτος βλ.λ. : Ἰουστιν.Νεαρ. 123,29 **τοῖς πρεσβυτέροις.. μὴ ἔχουσι γαμετὰς κατὰ τοὺς θείους κανόνας ἀπαγορεύομεν.. γυναῖκά τινα ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ ἐπείσακτον ἔχειν**.
ἐπεισάκτως ἐπίρρ. κατὰ παραδοχὴν ξένου πρὸς τὴν ἰδίαν φύσιν : Ἰω.Χρυσ.4,265,32 **αὐτὸς μὲν φύσει τοῦτο ἔχει, ἡμεῖς δὲ ἐπ-** Ἐπιφάν.1,266D.
ἐπείσαξις-εως (ἡ) μτγν. ξένη κληρονομία : Ἰουστ. Διαλ.426 **τοῖς ἐξ Ἰακὼβ γεγενημένοις ἀπολιπεῖν ἐπείσαξιν τοὺς ἐξ Ἰακὼβ ἀπαρέντας**.
ἐπεισβαίνω βαίνω ἐντός τινος μετά τινος : Ξεν. Ἑλλ.1,1,6,Θουκ.2,90 **ἐπεισβαίνοντες ξὺν τοῖς ὅπλοις εἰς τὴν θάλασσαν**.
ἐπεισβάλλω ρίπτω προσέτι ἐντός τινος, προσ-

θέτω : Εὐρ.'Ηλ.498 **ἐπεισβαλεῖν ἡδὺ σκύφον τοῦδ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ·** 2) ἀμτβ. εἰσβάλλω πάλιν : Θουκ.3,13 **ἣν ἐν τῷ θέρει τῷδε . . ἐπεσβάλητε τὸ δεύτερον·** ‖ ἐπὶ πυρετοῦ, προσβάλλω τὸ δεύτερον : Γαλ.7,352· ‖ κ. ἀπλ. προσβάλλω, ἐπιπίπτω : Παλαίφ.1 **ἐπεισβαλόντες τῇ ἀγέλῃ ἠκόντιζον.**

ἐπεισβάτης [ὁ] ὁ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐμβάς, πρόσθετος, ὑπεράριθμος ἐπιβάτης πλοίου : Εὐρ.'Ελ.1550 **τῶν ἐπεισβατῶν ὡς πλῆθος εἴη.**

ἐπεισβιάζομαι Ἐπιγρ. εἰσβάλλω εἰς μέρος ἔνθα ὑπάρχει ἄλλος, εἰσδύομαι βιαίως.

ἐπεισδείκνυμαι ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιδείκνυμαι βλ.λ.

ἐπεισδέχομαι μτγν. δέχομαι προσέτι, ἐπὶ πλέον : Πλούτ.'Ηθ.903Ε.

ἐπεισδύω κ. -ύνω ἐπεισέρχομαι, εἰσχωρῶ εἴς τι ἀπαρατήρητος : Ἀριστλ.Πολιτ.5,8 **λανθάνει γὰρ ἐπεισδύουσα ἡ παράβασις.**

ἐπείσειμι [εἶμι] ἐμβαίνω καὶ ἐγὼ εἴς τι, ἐπεισέρχομαι : Ἀριστλ.Φυσ.213b,23, αὐτ.ΖΓ 736b,28 **θύραθεν ἐπεισιέναι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ μάχης : 'Ηρ.7,210 **ἐπιπτον πολλοί, ἄλλοι δ' ἐπεσήισαν καὶ οὐκ ἀπήλαυνον** [δ.γρ.]· ‖ εἰσάγομαι εἰς τὴν σκηνὴν τοῦ θεάτρου μετά τι : Αἰσχίν.3,153 **δάκρυα ἀφήσειν ἐπὶ τοῖς τραγῳδίαις καὶ τοῖς ἡρωϊκοῖς πάθεσι τοῖς μετὰ ταῦτα ἐπεισιοῦσιν·** ‖ εἰσορμῶ ἐντός τινος : Ξεν.Κυν.10,9 **ἐπειδὰν δ' αἱ κύνες ἐγγὺς ὦσι τῆς εὐνῆς, ἐπεισίασι·** 2) εἰσέρχομαι κατόπιν ἄλλου : 'Ιππ.83Β **ἐπεισιόντα ἰητρὸν ἕτερον,** Πλάτ. Τίμ.81D· 3) ἐπὶ ἐξωτερικῶν ἐρεθισμάτων, πλήττω : Πλάτ.Τίμ.50Ε, 'Επίκ.'Επιστ.1,11U **ἀπὸ τῶν ἔξωθεν ἐπεισιόντων.**

ἐπεισέλευσις-εως [ἡ] μσν. πρόσθετος ἐπιδρομή : Εὐστράτ.ΗΝικ.19,34.

ἐπεισέρπω μτγν. εἰσέρχομαι, ἕρπω ἐντός τινος : 'Ιάμβλ.Μυστ.8,6 **ἐ· εἴς τι.**

ἐπεισέρρω Σουΐδ. « ἐπεισήρρησεν, εἰσεφθάρη », Πολυδ.9,158 **ἐπεισήρρηκεν.**

ἐπεισέρχομαι κ. νεώτ. εἰσέρχομαι καὶ ἐγὼ εἴς τι : Θουκ.8,35 **καὶ ἐπεσελθόντων αὐτοῖς τῶν ἀπὸ τοῦ Τριοπίου ἐκ τῶν νεῶν διαφυγόντων·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μετ' αἰτ. τοπ. ἢ δοτ. : Εὐρ. 'Ιων 813 **ὅστις σε γήμας ξένος ἐπεισελθὼν πόλιν,** αὐτ. 851 **ἐπεισελθὼν δόμοις·** ‖ ὁμ. κ. ἐμπροθ. [εἴς τι] : Δημ.1155 **ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον·** ‖ εἰδ. εἰσέρχομαι εἰς οἰκογένειαν ὡς μητρυιά : 'Ηρ.4,154 **ἡ δὲ ἐπεσελθοῦσα ἐδικαίου καὶ τῷ ἔργῳ εἶναι μητρυιὴ τῇ Φρονίμῃ·** ‖ εἰσέρχομαι μετά τινα : 'Ηρ.1,37 **ἀποχρεωμένων δὲ . . ἐπεσέρχεται ὁ παῖς,** Πλάτ.Πρωτ.316Α **κατόπιν ἡμῶν ἐπεισῆλθον,** Διον.'Αλ.Δημ.8 **ἐπεισέρχεσθαί τινι·** 2) ὁρμῶ, ἐπιτίθεμαι : ΠΔ Μακκ.1,16,16 **καὶ ἐλάβοσαν τὰ ὅπλα αὐτῶν, καὶ ἐπεισήλθοσαν τῷ Σίμωνι εἰς τὸ συμπόσιον·** 3) ἐπὶ πραγμ., εἰσάγομαι ἔξωθεν, ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς : Θουκ.2,38 **ἐπεισέρχεται ἐκ πάσης γῆς τὰ πάντα·** 4) μτφ. ἐπὶ ἐθίμων, εἰσάγομαι βραδύτερον : Πλούτ.'Ηθ. 676F· 5) ἔρχομαι εἰς τὸν νοῦν τινος : Λουκ. 'Αλ.'Ιστ.2,42 **ἔνθα δὴ καὶ τὸ 'Αντιμάχου τοῦ ποιητοῦ ἔπος ἐπεισῆλθε.**

ἐπεισηγοῦμαι-έομαι μτγν. προσέτι εἰσηγοῦμαι, διδάσκω τι εἴς τινα : Διόδ.Σ 5,7 **τὴν τῶν ἱστίων χρείαν ταῖς ναυτικοῖς ἐπεισηγήσασθαι.**

ἐπείσθεσις-εως [ἡ] σχόλ. νέα εἴσθεσις, εἰσαγωγή : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.381 **διπλῆ καὶ ἐν ἐπεισθέσει περίοδος τοῦ χοροῦ παιωνική·** 2) παρεμβολή, παρενθήκη : 'Ανών.Προγυμν.Ρητορ.1,605.

ἐπεισθρώσκω μτγν., ἀόρ. β' ἐπείσθορε, ἀναπηδῶ ἐναντίον τινός : ΑΠ 6,219,7 **τὸν δὲ μέτ' ἀρρίγητος ἐπείσθορε ταυροφόνος θήρ.**

ἐπείσιον 'Ησ. « τὸ τῆς γυναικὸς ἐφήβαιον· δηλοῖ καὶ κόσμον γυναικεῖον παρὰ Κῴοις ».

ἐπεισκαλῶ-έω προσέτι καλῶ : 'Αριστλ.'Αθ.30,4 **ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον,** Λουκ.Φιλοψ. 29 [δ. γρ. ἐπεισκυκληθῆναι].

ἐπείσκλητος-ον ὁ προσέτι κληθείς : 'Αριστλ.'Αθ. 30,4 **ἐπεισκαλεῖν ἕκαστον ἐπείσκλητον ὃν ἂν ἐθέλῃ τῶν ἐκ τῆς αὐτῆς ἡλικίας·** 2) 'Επιγρ. τὸ θηλ. ἐπείσκλητος ὡς οὐσ. ἡ εἰδικῶς, δι' ὡρισμένα θέματα κληθεῖσα ἐκκλησία : 'Επιγρ.Μαγν.

ἐπεισκομίζω 'Επιγρ. εἰσκομίζω, φέρω προσέτι.

ἐπεισκρίνομαι παθ. ἐπεισέρχομαι βλ.λ. : 'Ησ. « ἐπεισκρινόμενον, ἐπεισερχόμενον » : 'Ιππ.380,49 **ἡ ἔξωθεν συνεχὴς ἐπεισκριθεῖσα** [**τροφή**]· 2) ἀναπληρῶ ἀπωλείας : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.3,82 **ἑτέρα** [**οὐσία**] .. **ἐπεισκρίνεται·** 3) σχηματίζομαι, διαπλάττομαι βαθμηδόν : Γρηγ.Νύσσ.4,149Ε.

ἐπεισκύκλησις-εως [ἡ] Ζωνάρ. ἀνακύκλησις, ἐπισύναξις.

ἐπεισκυκλῶ-έω μτγν. κυλίω τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, ἐπισωρεύω : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.13 **ὧν ἀμελήσαντες οἱ πολλοὶ τὰ μηδὲν προσήκοντα ἐπεισκυκλοῦσι,** Λογγῖν.22,4· ‖ 'Ησ. « ἐπεισκυκλεῖν· εἰσφέρειν, συνάπτειν »· 2) παθ. εἰσκομίζομαι, εἰσάγομαι : Λουκ.Θε.Ε 9 **ὁ 'Αττις καὶ ὁ Κορύβας πόθεν ἡμῖν ἐπεισεκυκλήθησαν ;**

ἐπεισκύπτω κ. μσν. κύπτω ἐπί τινος : Σοφ.ἀπ. 257 **ξανθῇ δ' ἀφροδισία λάταξ παισὶν ἐπεισκύπτει δόμοις** [δ.γρ. **πᾶσιν ἐπεκτύπει δόμοις**], Νικήτ.Εὐγ.7,295 **ἐπεισκεκυφὼς τῷ Δροσίλλης αὐχένι.**

ἐπεισκωμάζω ὁρμῶ, εἰσβάλλω ἀτάκτως ὡς οἱ κωμάζοντες : Πλάτ.Πολ.500Β **αἰτίους εἶναι τοὺς ἔξωθεν οὐ προσῆκον ἐπεισκεκωμακότας·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τυράννων : Στωϊκ.ἀπ.3,191· ‖ μτφ. ἐπὶ ἀτόπων ἐπιχειρημάτων : Πλάτ.Θεαίτ.184Α· 2) μετὰ δοτ. ἐνεργῶ ἐπιδρομήν : 'Αριστείδ.Λόγ.22,8 **Κελτοὺς . . ἐπεισκωμάσαντας τῇ 'Ελλάδι.**

ἐπεισκώμασις-εως [ἡ] μσν. εἰσβολή : Νικήτ. 'Αλεξ.166D **ἡ τῶν τότε καιρῶν ἐπεισκώμασις.**

ἐπεισοδιάζω μτγν. κ. μσν. εἰσκωμίζω ἔξωθεν : Φίλ.1,34 **ὧν δὲ καὶ ὁ αἰσθήσεων ὄχλος ἐπεισωδίασεν αὐτῇ** [**τῇ ψυχῇ**] **κηρῶν ἀμήχανον πλῆθος·** κ. παθ. : αὐτ.1,592· ‖ μσν. ἐπεισάγω, παρεμβάλλω ὡς ἐπεισόδιον : Εὐστ.'Ιλ.409,21.

ἐπεισοδιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπεισόδιον βλ.λ., δθ. ὁ παρέμβλητος, ὁ ἐπουσιώδης : **ἐπεισοδιακαὶ λεπτομέρειαι.**

ἐπεισοδιακῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ ἐπεισοδιακὸν τρόπον, ἐν παρόδῳ : **τὸ ἀνέφερεν ἐπ-.**

ἐπεισόδιο(ν) [τό] κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ γινόμενον χάριν ἡδονῆς : Πλούτ.'Ηθ.629C **τὰ δ' ἐπεισόδια γέγονεν ἡδονῆς ἕνεκεν·** 2) δθ. τὸ ἐπιδόρπιον : ΑΠ 6,232,6 **γέλγιθες, . . δαφιλῆ οἰνοπόταις γαστρὸς ἐπεισόδια·** 3) ἐν τῇ ποιήσει, παρενθετικὴ προσθήκη, οἷον ὁ Κατάλογος ἐν 'Ιλιάδι : 'Αριστλ.Ποιητ.1459a,36· ‖ ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τραγῳδίᾳ, τὰ διαλογικὰ μέρη, τὰ ὁποῖα παρενετίθεντο μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν, ὁ διάλογος : 'Αριστλ. Ποιητ.1452b,20 **ἐπεισόδιον μέρος ὅλον τραγῳδίας, μεθ' ὃ οὐκ ἔστι χοροῦ μέλος·** ‖ ὁμ. κ. πᾶσαι αἱ παρένθετοι πράξεις ἔν τε τῷ δράματι καὶ τῷ ἔπει, ὅσαι ἐσχημάτιζον πλῆρες τι σύνολον : 'Αριστλ.Ποιητ.1451b,34 **λέγω δ' ἐπεισοδιώδη μῦθον, ἐν ᾧ τὰ ἐπεισόδια μετ' ἄλληλα οὔτ' εἰκὸς οὔτ' ἀνάγκη εἶναι·** ‖ κ. ἐπὶ παντὸς εἴδους συνθέσεως : Διον.'Αλ.Συνθ.19· ‖ ἐν τῇ ἀρχ. κωμῳδίᾳ, παρέμβλητον κωμικὸν μέλος : Μεταγ.14 **κατ' ἐπεισόδιον μεταβάλλω τὸν λόγον·** ‖ νεώτ. μουσ. βοηθητικὸν τμῆμα μουσικῆς συνθέσεως, ἰδ. φυγῆς, ὅπερ ἀπορρέον ἐκ τοῦ θέματος, συνδέει τὰς διαφόρους μουσικὰς φράσεις· 4) δηλ. νεώτ. κ. δημ. πᾶν ὅ,τι αὐτοτελῶς παρεμβάλλεται εἰς τὸ σύνολον, χωρὶς ὅμως ν' ἀνήκῃ εἰς αὐτό, γεγονὸς παρεμπεσόν, διαταράσσον τὴν εὐταξίαν : **κατὰ τὴν παρέλασιν συνέβη λυπηρὸν ἐπεισό-**

διον, ἀρέσκεται εἰς ἐπεισόδια· **5)** μτφ. ἰδιοτροπία τῆς τύχης : Πολύβ.2,35,5 **ἐπ- τύχης.**

ἐπεισόδιος-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔξωθεν προερχόμενος καὶ προστιθέμενος : Πλούτ.Λούκ.40 ἀκροάμασιν ἐπ-, ΑΠ 5,18 **χρώματα καὶ φύκους ἄνθος ἐπεισόδιον· 2)** τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. βλ.λ.

ἐπεισοδιῶ-όω καθιστῶ τι ποικίλον, εἰσάγων ἐπεισόδια : Ἀριστλ.Ποιητ.1455b,1, αὐτ.Ρητ.1418a,33 **τὸν λόγον ἐπεισοδιοῦν ἐπαίνοις.**

ἐπεισοδιώδης-ους-ες ἐπεισοδικός, ἀσύνδετος, ἀσύναπτος : Ἀριστλ.Ποιητ.1451b,34 **τῶν δὲ ἁπλῶν μύθων καὶ πράξεων αἱ ἐπεισοδιώδεις εἰσὶν χείρισται·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μτφ. : αὐτ.Μεταφ.1090b,19 **οὐκ ἔοικεν ἡ φύσις ἐπεισόδιος οὖσα ὥσπερ μοχθηρὰ τραγῳδία· 2)** ὁ ἐπεισόδιος βλ.λ.11 : Πορφύρ.Γνωμ.36 **οὐ γὰρ ἔξωθεν ἐπίκτητος-οὐδ'** ἐπεισοδιώδης, Ἰάμβλ.Προτρ.3.

ἐπεισοδιωδῶς ἐπίρρ. μτγν. ἀσυναρτήτως, ἀσυνδέτως : Ἀσκληπ.Μεταφ.142,28.

ἐπείσοδος (ἡ) κ. μαν. προσέλευσις, προσέγγισις : Σοφ.ΟΚ 730 **ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότα φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου·** ‖ ὁμ. εἰσέλευσις, εἴσοδος ἐκ τῶν ἔξω : Ἐπίκ.Φύσ.21C, Ὀρειβ.ἀπ.38 **ἐπείσοδος ἀέρος ψυχροῦ· 2)** μσν. ἐπεισόδιον βλ.λ. : Τζέτζ.-εἰς Ἀν.Κρ.3,340,21.

ἐπεισπαίω εἰσαρμῶ αἰφνιδίως, εἰσπηδῶ, εἰσέρχομαι : Ἀριστφ.Πλ.805 **ἡμῖν γὰρ ἀγαθῶν σωρὸς εἰς τὴν οἰκίαν ἐπεισπέπαικεν,** Κωμ.Ἀδέσπ.439 **Μυκονίων δίκην ἐπεισπέπαικεν εἰς τὰ συμπόσια·** ‖ κ. ἀπολ. προσκρούω, πέφτω ἐπάνω : Λουκ. Ἑταιρ.Δ 15,1 **τὸν κρατῆρα ἐξέχεεν ἐπεισπαίσας.**

ἐπεισπέμπω μτγν. πέμπω ἐντὸς προσέτι : Δίων Κ 67,17 **ἐξελεύθερον ἐπ- μετὰ τὸν Στέφανον.**

ἐπεισπήδησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πήδησις ἐντός : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.29 **ν' ἀπαλλαγῇ . . ἀπὸ τὰς ἐπεισπηδήσεις τῶν ὑδροφορουσῶν κορασίδων.**

ἐπεισπηδητής (ὁ) γλωσσ. τοιχωρύχος, κλέπτης.

ἐπεισπηδῶ-άω πηδῶ ἐπί τινος : Ξεν.ΚΠ 3,3,64 **τοὺς εἰς τὰς τάφρους ἐμπίπτοντας ἐπεισπηδῶντες ἐφόνευον·** ‖ πηδῶ ἐντός : Ἀριστφ.Ἱππ.363 **ἐγὼ δ' ἐπεισπηδῶν γε τὴν βουλὴν βίᾳ κυκήσω,** Δημ.1156· **2)** ἐπιβαίνω παρανόμως, σφετερίζομαι, μετὰ δοτ. : Φιλόστρ.Ἀπόλλ.2,31 **ἐπεσπηδήσαντες τῷ ἄρχειν ξυνέσχον τὰ κοινά.**

ἐπεισπίπτω εἰσπίπτω, εἰσβάλλω, εἰσαρμῶ αἰφνιδίως κατά τινος, μετὰ δοτ. : Εὐρ.Ρῆσ.448 **ναυστάθμοις ἐπεσπεσεῖν,** Ξεν.ΚΠ 7,5,27 **ἐπεισπίπτουσιν αὐτοῖς πίνουσι·** ‖ ὁμ. κ. μετ' αἰτ. : Εὐρ. Ἡρ.34 **στάσει νοσοῦσαν τήνδ' ἐπεισπεσὼν πόλιν·** ‖ κ. ἀπολ. εἰσβάλλω, εἰσορμῶ : Σοφ.ΟΚ 915 **ὧδ' ἐπεισπεσὼν ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ· 2)** πίπτω ἐπί τινος : Ἡρ.7,42 **πρηστῆρές τινι ἐπεσπίπτουσι· 3)** μτφ. βαρύνω : Κριτί.6,14 **ἐπεισπίπτει οἰκοτριβὴς δαπάνη.**

ἐπεισπλέω εἰσπλέω κατόπιν εἴς τινα τόπον : Θουκ.6,2 **ἐπειδὴ δὲ οἱ Ἕλληνες κατὰ θάλασσαν ἐπεσέπλεον,** Ξεν.Ἑλλ.1,1,5 **Ἀλκιβιάδης ἐπεισπλεῖ·** ‖ κ. μτφ. : Εὔβ.37 **θύννων . . ἐπεισέπλει ὑπογάστρι' . .· 2)** εἰσπλέω που ἐναντίον τινός, προσβάλλω : Θουκ.4,13 **ὡς αὐτοὶ ἐπεσπλευσούμενοι.**

ἐπεισπνέω μτγν. κατ' ἐπανάληψιν ἀναπνέω, εἰσπνέω : Γαλ.Θεραπ.10,235.

ἐπεισπορεύομαι μτγν. πορεύομαι, περιέρχομαι ἐχθρικῶς : ΠΔ Λευϊτ.26,33 **καὶ διασπερῶ ὑμᾶς εἰς τὰ ἔθνη, καὶ ἐξαναλώσει ὑμᾶς ἐπεισπορευομένη ἡ μάχαιρα** (δ.γρ. ἐπιπαρευομένη).

ἐπεισπράττω μτγν. κ. νεώτ. εἰσπράττω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Δίων Κ 74,8.

ἐπεισρέπω μτγν. ἐκ τῶν ἄνω ῥέπω ἐντός τινος : Ἰάμβλ.Μυστ.162.

ἐπεισρέω μτγν. εἰσρέω, χύνομαι ἐπί τινας : Τραγ.Ἀδέσπ.π.Ἀρρ.Εὐξ.115 **καὶ τὴν μὲν ἐξηντλοῦμεν, ἡ δ' ἐπεισρέει·** ‖ ὁμ. κ. μτφ. διαχέομαι : Πλούτ.Νομ.20 **οἷον ἐκ πηγῆς τῆς Νομᾶ σοφίας τῶν καλῶν καὶ δικαίων ἐπεισρεόντων εἰς ἅπαντας.**

ἐπεισροή μτγν. ῥεῦσις, χύσις : Ἑρμ.Τρισμ.10,5 **δέξασθαι τὴν ἐπεισροὴν τῆς νοητῆς λαμπηδόνος.**

ἐπείσρυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρός τι ῥεῦσις ἢ χύσις : ΨΧρυσ.7,823,11.

ἐπειστρέχω μτγν., ἀόρ. **-έδραμον,** τρέχω ἐπί τινας ἢ κατόπιν τινός : Ἰούλ.Καῖσ.309C **τρίτος ἐπεισέδραμεν αὐτοῖς Τιβέριος·** ‖ κ. ἀπολ. : Φίλ.2,128.

ἐπεισφέρω φέρω προσέτι ἢ κατόπιν : Αἰσχ.Ἀγ. 864 **ἐπεισφέρειν κακοῦ κάκιον ἄλλο πῆμα·** κ. παθ. : Ἱππ. Ἄρθρ.4· **2)** εἰσάγω, προσάγω ἰδ. ἐπιχειρήματα : Ἀριστφ.Θεσμ.1164 **ἐπεισφέρειν λόγον·** ‖ εἰδ. ἐν ἐπιτυμβ. Ἐπιγρ. εἰσάγω καὶ ἕτερον νεκρόν· ‖ ὁμ. μέσ. προσάγω ὑπὲρ ἐμαυ : Θουκ. 3,53 **ἐπεισενεγκάμενος μαρτύρια·** κ. παθ. : Ἀριστλ. Τοπ.151b,13 **ὁ ἐπεισφερόμενος νόμος· 3)** παθ. φέρομαι πρός τι, ὁρμῶ : Αἰν.Τακτ.39,3· ‖ ὁμ. ἐπέρχομαι, συμβαίνω : Ἡρ.7,50 **τὸ αἰεὶ ἐπεισφερόμενον πρῆγμα.**

ἐπεισφθείρομαι μτγν. ἐνολισθάνω, δι' ὀλισθήσεως πίπτω : Βασίλ.Βί.Θέκλ.1,237B **ἐπεισφθαρέντι κατὰ τὴν πόλιν ταύτην.**

ἐπεισφοιτῶ-άω μτγν. συνεχῶς προσέρχομαι, συνηθίζω νὰ εἰσέρχωμαι εἴς τι μετ' ἄλλων : Φίλ.1,615 **τὴν γνώμην πάσχουσαν μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἐπεισφοιτώντων νοημάτων ἔξωθεν, ἢ δρῶσαν.**

ἐπεισφορά (ἡ) λεξ. καταδίκη· Σουΐδ. « ἐπεισφοραῖς, καταδίκαις »· **2)** Ἡσ. « δῶρα, ξένια ».

ἐπεισφορῶ-έω μτγν. ἐπεισφέρω βλ.λ., παθ. : Ματθ.Ἰατρ.153,12 **ἔπειτα κρέα ἐπεισφορεῖσθαι δεῖ· 2)** μέσ. ἀπολ. λαμβάνω τροφὴν κατόπιν ἢ πρὸς τῇ ἤδη ληφθείσῃ : Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,1,7.

ἐπεισφρέω κ. μσν. ἐπεισάγω, ἀφήνω τι νὰ εἰσχωρήσῃ προσέτι : Εὐρ.Ἄλκ.1056 **καὶ πῶς ἐπεισφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;** ‖ ὁμ. κ. κατὰ μτχ. ἀορ. **ἐπεισφρείς,** ὡς ἐκ ρ. **ἐπεισφίημι** : Εὐρ.ἀπ.781,50· **2)** ἀμτβ. ἐπεισέρχομαι· Σουΐδ. « ἐπεισφρήσω, ἐπεισενέγκω » : Μηναῖ.3,31 Συναξ. **περὶ τοῦ ἐπεισφρήσαντος ἀπαγγέλλει θηρός,** Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ.341.

ἐπείσφρησις-εως (ἡ) μσν. εἰσαγωγή, ἐμβολή : Ἰω.Διάκ.Ἀλληγ.εἰς Ἡσίοδ.Θ 473 **γέγονε τὰ στοιχεῖα τῇ ἐπεισφρήσει τῶν ποιοτήτων.**

ἐπεισχέω μτγν. χύνω προσέτι ἐντὸς ἄλλου : Φίλ. 1,150 **ἀθρόον φῶς εἰς τὸν νοῦν ἐπεισχέες,** αὐτ. 194,31· ‖ Σουΐδ. « ἐπεισβάλλω »· **2)** παθ. ἐπὶ πλήθους, εἰσρέω, εἰσορμῶ : Ἰώσ.ΠΙ 4,3,3 **τοὺς ἐπεισχεομένους . . ἐπ' εὐνοίας ἥκειν συμμάχους.**

ἐπεισχημένα Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπεσχημένα.

ἔπειτα (ἐπί - εἶτα), ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. κ. δωρ. **ἔπειτε(ν)** ἐπὶ ἁπλῆς ἀκολουθίας ἄνευ αἰτιολογικῆς τινος ἐννοίας, ἀκολούθως, μετὰ ταῦτα, ὕστερα : Ἰλ.Α 48 **ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν·** ‖ ἐπὶ ἰσχυρᾶς ἀντιθέσεως πρὸς προηγουμένην ἐνέργειαν ἢ κατάστασιν, μετὰ παρῳχημένων χρόνων, μετὰ ταῦτα, κατόπιν· ‖ μετὰ μέλλ. εἰς τὸ ἑξῆς, τοῦ λοιποῦ, ἀπὸ δῶ καὶ πέρα : Ἰλ.Ο 140 **ἢ πέφατ' ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται·** ‖ ἀντίθ. αὐτίκα νῦν : Ἰλ.Ψ 551 **τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον·** ‖ ἀντίθ. ὅστις πάροιθεν ἦν : Αἰσχ.Ἀγ.171 **ὃς δ' ἔπειτ' ἔφυ·** ‖ παρ' Ὁμ. συνήθ. συναπτόμ. μετ' ἄλλων ἐπιρρ. : Ἰλ.Ε 214 **αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι,** Ὀδ.Κ 297 **ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν·** ‖ συνήθ. μετ' ἀναφορᾶς πρὸς πραγενεστέραν πρᾶξιν, τότε ἀκριβῶς, κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον : Ὀδ.Α 106 **οἱ μὲν ἔπειτα πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον·** ‖ ὁμ. συχν. ἐν διηγήσει : Ἰλ.Π 497 **αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ περιμάρναο χαλκῷ·** ‖ ὁμ. πρῶτον μὲν . . ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ἔπειτα δέ : Θουκ 2,55 πρῶτον μὲν

ἕτερον ταύτην.. ἔπειτα δὲ τὴν πρὸς Εὔβοιάν τε καὶ Ἄνδρον τετραμμένην, Πλάτ.Ἀπολ.18Α πρῶτον μὲν δίκαιός εἰμι ἀπολογήσασθαι.. ἔπειτα δὲ πρὸς τὰ ὕστερα καὶ τοὺς ὑστέρους· || ὁμ. τοῦ ἔπειτα δέ ἐπαναλαμβανομένου πολλάκις : Ξεν. ΚΠ 1,3,14 ἔπειτα δὲ ἵπποις τοῖς ἐμοῖς χρήσῃ.. ἔπειτα δὲ ἐν τῷ δείπνῳ.. ἔπειτα..· || ὁμ. πρὶν μὲν ἀκολουθούμενον ὑπὸ τοῦ ἔπειτα δέ : Σοφ.Ἠλ. 724 πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι· ἔπειτα δέ·.· || ὁμ. συχν. π. Ἀττ. κἄπειτα καὶ μετὰ ταῦτα : Σοφ.Αἶ.61 κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου· **2**) ἐνάρθρως ὁ ἔπειτα ὁ ἑπόμενος : Σοφ. Ἀντ.611 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρίν, Εὐρ.ΙΤ 1265, Πλάτ.Φαίδ.116Α ὁ ἔπειτα βίος· || ὁμ. οἱ ἔπειτα οἱ μεταγενέστεροι : Αἰσχ.Εὐμ.672· || ὁμ. τὸ ἔπειτα ὡς οὐσ. ἐμπροθ. ὁ ἔπειτα χρόνος, οἱ μεταγενέστεροι χρόνοι : Θουκ.2,64 ἡ ἐς τὸ ἔπειτα δόξα (ἡ παρὰ τοῖς μεταγενεστέροις φήμη), Πλάτ.Φαίδ.67D ἐν τῷ ἔπειτα· **3**) ὡς τὸ εἶτα μετὰ παρεμφατικοῦ ῥ. προηγουμένης μετοχῆς : Ἰλ.Ξ 223 μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ (ἐμειδίασε καὶ ἔπειτα ἔκρυψεν αὐτὸν εἰς τὸν ἑαυτῆς κόλπον), Αἰσχ.Ἑπτ.267 κἀμῶν ἀκούσασ' εὐγμάτων, ἔπειτα σὺ ὀλολυγμὸν ἱερὸν εὐμενῆ παιάνισον, Πλάτ.Φαίδ.82C οὐδὲ ἀτιμίαν τε καὶ ἀδοξίαν μοχθηρίας δεδιότες.., ἔπειτα ἀπέχονται αὐτῶν· || ὁμ. πρὸς δήλωσιν ἀντιθέσεως μεταξὺ τῆς μετοχῆς καὶ τοῦ ῥήματος, ἐμφαινομένου θαυμασμοῦ τινος ἢ ἄλλου πάθους, πρὸς τούτοις, ἀλλ' ὅμως, οὐχ ἧττον : Αἰσχ.Εὐμ.654 τὸ μητρὸς αἷμα.. ἐκχέας πέδοι, ἔπειτα ἐν Ἄργει δώματ' οἰκήσει πατρός ;, Σοφ.Ἀντ.496 χὤταν ἐν κακοῖσί τις ἁλοὺς, ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ, Ἀριστφ.Ἀχ.498· || ὁμ. ἐν ἐναντιωματικῇ ἐννοίᾳ προηγουμένου τοῦ μέν : Πλάτ.Πολ.336Β πολλάκις μὲν ὥρμα.., ἔπειτα.. διεκωλύετο· || ὁμ. τὸ κἄπειτα προηγουμένης μτχ. : Ἀριστφ.Νεφ.624 λαχὼν.. ἱερομνημονεῖν, κἄπειθ' ὑφ' ἡμῶν τῶν θεῶν τὸν στέφανον ἀφῃρέθη· **4**) ἐν ἀποδόσει (οὐδέποτε ἐν ἀρχῇ προτάσεως· παρ' Ὁμ. ἐπιτεταμένον δι' ἄλλων μορίων, οἷον δὴ ἔπειτα, δή τοι ἔπειτα), μετὰ χρονικόν τινα σύνδεσμον, ἀκολούθως, μετὰ ταῦτα : Ὀδ.Θ 378 ἐπεὶ δὴ σφαίρῃ..πειρήσαντο, ὀρχείσθην δὴ ἔπειτα· || ὁμ. μετὰ τὸ ἐπεί : Ἰλ.Π 247 ἐπεὶ κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται, ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο· || ὁμ. μετὰ τὸ ἐπήν : Ὀδ.Λ 121· || ὁμ. μετὰ τὸ ὁπότε κ. ὅτε : Ἰλ. Σ 545 οἱ δ' ὁπότε στρέψαντες .. τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας.. δόσκεν, αὐτ. Γ 223 ὅτε δὴ.. οὐκ ἂν ἔπειτ'..· || μετὰ τὸ ὡς : Κ 522 ὡς ἴδε ἐρῆμον,.. ᾤμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα φίλον· || κ. μετὰ τὸ ἦμος : Ἰλ.Α 478 ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη.. καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο· **5**) ὁμ. προηγουμένου ὑποθετικοῦ συνδέσμου, τότε βεβαίως : Ἰλ.Η 360 εἰ δ' ἐτεὸν δὴ.. ἀγορεύεις, ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν· || ὁμ. μετὰ τὸ ἤν : Ἰλ.Ι 394 ἢν γὰρ δή με σόωσι θεοὶ.. Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκά γε μάσσεται αὐτός· || ὁμ. κ. ὅταν ἡ ἀπόδοσις τίθηται ὑπὸ μορφὴν ἐρωτήσεως, οὕτω, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει : Ἰλ.Κ 243 εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι, πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ λαθοίμην ;· || ὁμ. π. Ὁμ. κ. ὅταν τὸ εἰ ὑπονοῆται ἐν τῇ ἀναφορικῇ ἀντωνυμίᾳ : Ἰλ.Α 547 ὃν (= εἴ τινα) μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔ τις ἔπειτα .. τὸν γ' εἴσεται· || ἴδ. μετὰ μτχ. : Ἰλ.Β 392 ὃν (= εἴ τινα) δὲ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω μιμνάζειν, οὔ οἱ ἔπειτα ἄρκιον ἐσσεῖται· **6**) ὁμ ἐπὶ λογικῆς ἀκολουθίας, ἀποτελέσματος ἢ συμπεράσματος, ὅθεν, διὰ τοῦτο, ἑπομένως : Ἰλ. Ε 812 οὐ σύ γ' ἔπειτα Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, Ὀδ. Ρ 185· || σπαν. ἐν ἀρχῇ : Σοφ.Ἠλ.345 ἔπειθ' ἑλοῦ γε θάτερα· **7**) κατὰ τὴν ἀφήγησιν ἱστορίας τινός, λοιπόν, ποῦ λές : Ὀδ.Δ 354 νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ· **8**) π. Ἀττ. συχν. πρὸς εἰσαγωγὴν ἐμφαντικῶν ἐρωτήσεων, καὶ λοιπόν : Ἀριστφ.Πλ.827 ἔπειτα τοῦ δέει ;· || ἴδ. πρὸς δήλωσιν ἐκπλήξεως ἢ περιφρονήσεως δι' ἄτοπόν τινα ἰσχυρισμόν, ὥστε ἔτσι, σὰν νὰ λέμε, ἔτσι λοιπόν : Ξεν.Ἀπομν.1,4,11 ἔπειτ' οὐκ οἴει φροντίζειν (τοὺς θεοὺς τῶν ἀνθρώπων) ;· || ὁμ. κ. κἄπειτα : Ἀριστφ.Ἀχ.126 κἄπειτ' ἐγὼ δῆτ' ἐνθαδὶ στραγγεύομαι ;· || συχν. κ. μετὰ τοῦ δῆτα : Ἀριστφ.Ὄρν.911· ἔπειτα δῆτα δοῦλος ὢν κόμην ἔχεις ;, Εὐρ.Ἀλκ.822 τί φῄς ; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε ;· **9**) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τῆς ἐννοίας τοῦ πλὴν τούτου : εἶναι ὀλίγον δύσκολον, ἔπειτα δὲν ἔχομεν καὶ καιρόν· **10**) ὁμ. διὰ τοῦ ἐρωτηματικοῦ κι ἔπειτα ; ἀποδοκιμάζεται τὸ ὑπονοούμενον ἐκ τῶν συμφραζομένων συμπέρασμα : θὰ φύγῃς· κι ἔπειτα ; - ἀπειλεῖ· κι ἔπειτα ;· **11**) δημ. ἔπειτα ἀπό.. μετά, κατόπιν ἢ κατ' ἀκολουθίαν τινός : ἔπειτα ἀπὸ τόσον καιρὸ σὲ εἴδαμε, - ἔπειτα ἀπὸ τόσες καλωσύνες ἐδέησε νὰ μᾶς εὐχαριστήσῃ.

ἔπειτε ἰων. ἀντὶ ἔπειτα βλ.λ. : Ἡρ.1,146.

ἐπεῖτε ἢ **ἐπεί τε** ὅτε, ἀφοῦ : Ἰλ.Λ 87, Ἡρ.1,14 ἐσέβαλε μὲν νυν στρατιὴν καὶ οὗτος, ἐπεῖτε ἦρξε.

ἔπειτεν δωρ. ἀντὶ ἔπειτα βλ.λ. : Πινδ.Π 4,376 ἐς Φᾶσιν δ' ἔπειτεν ἤλυθον, Ἀριστφ.Ἀχ.745.

ἐπεκβαίνω κ. μσν. ἐκβαίνω, ἐξέρχομαι εἴς τι, ἀποβιβάζομαι : Θουκ.8,105 ἐς τὴν γῆν ἐπεξέβησαν· || ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ κυμάτων, ἐξέρχομαι : ΑΠ 9,276,3 χέρσον ἐπεκβαίνοντι κλύδωνι· **2**) μσν. ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι : Διήγ.Ἀχιλλ.1510 ἐπεξέβησαν ἡμέρες τῆς χαρᾶς τους.

ἐπεκβάλλω μτγν. ἐπεκτείνω, μεγαλώνω, οἷον ἐπὶ ἐνταμῆς : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,26,3· **2**) γεωμ. προεκτείνω : Ἀρχιμ.Ἐλ.Προοίμ., Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ. 57Ρ ἐπεκβάλλειν τὸ μῆκος.

ἐπεκβοηθῶ-έω ἐξέρχομαι δρομέως εἰς βοήθειάν τινος : Θουκ.7,53 ἐπεκβοηθήσαντες καὶ προσπεσόντες τοῖς πρώτοις τρέπουσι.

ἐπεκβοῶ-άω μτγν. ἐκβοῶ, φωνάζω ἐναντίον τινός : Δίων.Κ 43,24.

ἐπεκδιδάσκω διδάσκω ἢ ἐξηγῶ προσέτι : Πλάτ. Πρωτ.328Ε Πρωταγόρας ῥᾳδίως ἐπεκδιδάξει, Πολύβ.15,35,7, Πλαύτ.Σόλ.25.

ἐπεκδιδαχή (ἡ) μτγν. πρόσθετος ἐπεξήγησις, σαφήνισις : Χοιροβ.Τρόπ.22.

ἐπεκδίδωμι Ἐπιγρ. κ. σχόλ. ἐκμισθῶ, ἐνοικιάζω διὰ συμβολαίου ἐκ νέου : Ἐπιγρ.· **2**) δημοσιεύω ἐκ νέου : Σχόλ.Ἰλ.Τ 365.

ἐπεκδιήγησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ νέου διήγησις, περαιτέρω ἐξήγησις, διασαφήνισις : Βασ. εἰς Ἑξαήμ.Ὁμ.1,37C παρέλκει.. ἡ τῶν αὐτῶν πάλιν ἐ-.

ἐπεκδιηγοῦμαι-έομαι κ. μσν. ἐξηγοῦμαι κατόπιν : Πλάτ.Φαίδ.97Ε ἐπειδὴ δὲ φράσειεν ἐπεκδιηγήσασθαι τὴν αἰτίαν καὶ τὴν ἀνάγκην, Μηναῖ.1,17 Συναξ. ἀλλὰ τὰ διαβεβοημένα περὶ αὐτοῦ πᾶσι περιττὸν ἐπεκδιηγεῖσθαι.

ἐπεκδίκησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκδίκησις ἐπί τινι πράξει : Γεώργ.Ἀλεξ.Βί.Χρυσ.8,250,6.

ἐπεκδικία (ἡ) μτγν. ἡ ὑπεράσπισις : Γεώργ.Ἀλεξ.Βί.Χρυσ.8,203,14 ἐπεκδικίᾳ τῶν ἱερῶν νόμων.

ἐπεκδικῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἐκδικοῦμαι : Δωρόθ. Διδασκ.798Α ἐπεκδικῆσαι ἑαυτόν, Τζέτζ.Χιλ. 10,428 ἔκτεινεν αὐτὸν ἐπεκδικῶν τοῖς φίλοις.

ἐπεκδρομή (ἡ) ὁρμητικὴ ἔξοδος, ἐξόρμησις : Θουκ.4,25 ἐπεκδρομὴν δὲ ποιησάμενοι οἱ Μεσσήνιοι· **2**) ἐχθρικὴ εἴσβολή : Δίων Κ 46,38.

ἐπεκδύω μτγν. ἐκδύω περαιτέρω, ἐντελῶς : Γρηγ. Νύσσ.2,236C τὸν γυμνὸν ἐπεκδύων, τὸν τετρωμένον ἐπιτραυματίζων.

ἐπέκεινα ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ ἐπ' ἐκεῖ-

να, ἀντίθ. ἐπὶ τάδε, πέραν, μετὰ γεν. : Ἑκατ.π. Στράβ.12,3,23 **ἐπέκεινα τῶν ἐκβολῶν αὐτοῦ,** Ξεν. Ἑλλ.5,1,10 **ἀνέβαινον τοῦ Ἡρακλείου ἐπέκεινα ὡς ἑκκαίδεκα σταδίους,** Ἡρωδιαν.2,8,8· || ὁμ. μτφ. Πλάτ.Πολ.509Β **ἐπέκεινα τῆς οὐσίας ὑπερέχειν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.9,5 **ἐλπίδας ἐπέκεινα·** || πορρωτέρω, μακρύτερα : Ἀρρ.Ἀν.5,2,1· **2**) μετ' ἄρθρου **τὸ ἐπέκεινα** ἀττ. **τοὐπέκεινα,** ἢ **τὰ ἐπέκεινα,** ἀττ. **τἀπέκεινα,** τὸ πέραν μέρος, ἢ τὰ πέραν μέρη : Ἡρ.3,115 **τά ἐπέκεινα τῆς Εὐρώπης,** Εὐρ.Ἱππ.1199 **τοὐπέκεινα τῆσδε γῆς,** Αἰσχ.Ἱκ.257 **Πίνδου τε τἀπέκεινα·** || ἀπολ. **τὸ ἐπέκεινα** τὸ πέραν ὁρίου τινός : Ξεν.Ἀν.5,4,3 **οἱ ἐκ τοῦ ἐπέκεινα,** Θουκ.7,58 **ἐν τῷ ἐπέκεινα,** Πλάτ.Πολ.587Ι· **εἰς τὸ ἐπέκεινα ὑπερβάς·** **3**) ἐπὶ χρόνου, **οἱ ἐπέκεινα χρόνοι** οἱ ἀρχαιότεραι, παλαιότεροι χρόνοι: Ἰσοκρ. 6,41· **4**) ἐπὶ μέλλοντος χρόνου, ἀπὸ τοῦδε : ΠΔ Μακκ.1,10,30 **ἀφίημι ἀπὸ σήμερον καὶ ἐπέκεινα τοῦ λαβεῖν ἀπὸ τῆς γῆς Ἰούδα·** **5**) νεώτ. κ. ἐπὶ ποσοῦ, πλέον, περισσότερα : **κερδίζει μηνιαίως πεντακισχιλίας καὶ ἐπέκεινα.**

ἐπεκέκλετο ἀόρ. τοῦ ἐπικέλομαι **βλ.λ.**

ἐπεκήκατο Ἡσ. « **ἐπωνείδιστο** ».

ἐπέκθεσις-εως (ἡ) σχόλ. ἔξοδος, τὸ τέλος μέτρου τινὸς ἢ μετρικῆς περιόδου : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ. 456 **ἐπέκθεσις τῆς διπλῆς ἀμοιβαία.**

ἐπεκθέω ἐπεκτρέχω βλ.λ. : Θουκ.4,34 **τῶν Λακεδαιμονίων οὐκέτι ὀξέως ἐπεκθεῖν ἢ προσπίπτοιεν δυναμένων,** Ξεν.Ἑλλ.5,3,6 **οἱ ὁπλῖται ἐπεξέθεον, καὶ.. τῇ φάλαγγι προσπίπτουσι,** Ἀρρ.Ἀν.5,17,3.

ἐπεκθύομαι μτγν. προσφέρω θυσίαν **ἐπί τινι** σκαπῷ : Ἀρρ.Ἐπίκτ.2,7,9, Γαλ.9,833.

ἐπεκκουφίζω μτγν. ἐκκουφίζω, ἐλαφρύνω : Ἰώσ.Π1 1,21,12 **τάς ἐτησίας εἰσφορὰς ἐπ-.**

ἐπέκκρῐσις-εως (ἡ) ἡ ἐπὶ τινας ἔκκρισις ἢ κτ. πιθ. διόρθ. ἐπέκκρουσις, ἡ **δι'** ἐπικρούσεως ἐξώθησις: Λεύκιππ.π.Διογ.Λ 9,32 (**γρ.** κώδ. ἐπέκρυσις).

ἐπεκλαμβάνω πάπ. παραλαμβάνω, δέχομαι.

ἐπκκλέγομαι μτγν. ἐκλέγω : Προκ.Μυστ.6.

ἐπκκλύω δ. γρ. τοῦ ὑπεκλύω βλ.λ.

ἐπεκπίνω πίνω μετά τι : Εὐρ.Κύκλ.327 **ἐπεκπιὼν γάλακτος ἀμφορέα, πέπλον κρούω.**

ἐπεκπλέω ἐκπλέω, πλέω ἐναντίον : Θουκ.7,37 **αἱ δὲ νῆες μετὰ τοῦτο εὐθὺς ἐπεξέπλεον τῶν Συρακοσίων καὶ συμμάχων.**

ἐπέκπλους-οος (ὁ) ἔκπλους κατά τινας, ἐπίθεσις κατὰ θάλασσαν : Θουκ.8,20 **ἔκπλουν ποιησάμεναι αἰφνίδιον καὶ κρατήσασαι ναυμαχίᾳ.**

ἐπεκπνέω μτγν. ἐκπνέω εὐθὺς μετ' **ἄλλην ἐκπνοήν**· ἀντίθ. ἐπεισπνέω : Γαλ.10,700.

ἐπέκρηξις-εως (ἡ) μτγν. ἔκρηξις : **Διογ.Λ** 10,115 **εἴτ' ἐπέκρηξιν τῶν περιεχόντων.**

ἐπκκροφῶ-έω ροφῶ τι ὁλόκληραν, καταπίνω (ἀμφ.) : Ἀριστφ.Ἱππ.701 (δ. γρ. ἐκροφήσας).

ἐπέκρῠσις-εως (ἡ) εἰσροὴ ἔξωθεν : Λεύκιππ.π. Διογ.Λ.9,32 **αὐτὸν τὸν περιέχοντα, οἷον ὑμένα, αὔξεσθαι κατὰ τὴν ἐπέκρυσιν τῶν ἔξωθεν σωμάτων** (δ.ἀνάγν. ἐπείσρυσις, κτ.διόρθ. ἐπέκκρισις).

ἐπεκστρατεύω μσν. πρασέτι καὶ ἐγὼ ἐκστρατεύω κατά τινας : Πρόδρ.119.

ἐπέκταμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ δι' **οὗ** ἐπεκτείνεταί τι, τὸ προσαρμοζόμενον **εἴς τι** πρός ἐπέκτασιν αὐτοῦ, προσθήκη· || εἰδ. **ἐπ- τοῦ κλισιοσκοπίου τεμάχιον** αὐξάνον **τὸ** ὕψος τοῦ κλισιοσκοπίου κατὰ τὰς ἐκ μεγάλων ἀποστάσεων σκοπεύσεις.

ἐπέκτᾰσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἔκτασις : Ἀριστλ.Οὐρ.305b,18· || **ὁμ. ἔχω ἐπέκτασιν** ἐπιδέχομαι ἔκτασιν : Ἀριστλ.Ἀτόμ.971b,1· || ὁμ. κ. ἐπὶ χρόνου : Ἰουστιν.Νεαρ.111,1· **2**) νεώτ. ἡ ἐπὶ πλέον, περαιτέρω αὔξησις, αὔξησις εἰς ἔκτασιν ἢ μῆκος, ἐπιμήκυνσις : **ἐπέκτασις πόλεως - ὁδοῦ - σιδηροδρομικῆς γραμμῆς·** || κ. μτφ. : ἐπέκτασις **δικαιωμάτων - ἐπιστημονικῶν ἐρευνῶν·** **3**) ἐξήγησις, ἀνάπτυξις : Θεολ.Ἀριθμ.14 **εἰς ἐνέργειαν καὶ ἐπέκτασιν προχωρεῖν** **4**) ἔντασις, τέντωμα σχοινίου : Ἥρων Αὐτομ.2,4· || ὁμ. ἐπὶ τῆς νόσου κήλης : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.50,42 **κατ' ἐπέκτασιν·** **5**) ὁμ. **οἱ κατ' ἐπέκτασιν παραλελυμένοι** οἱ πάσχοντες παράλυσιν **τῶν** κάτω ἄκρων : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.10,8,1· **6**) ἡ διὰ προσθημάτων ἐπαύξησις λέξεώς **τινος** : Ἀριστλ. Ποιητ.1458b,2 **αἱ ἐπεκτάσεις καὶ ἀποκοπαὶ καὶ ἐξαλλαγαὶ τῶν ὀνομάτων,** Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 118Α **ἐπ- τῆς ἀρτίου,** Εὐστ.Ἰλ.31,21· || ὁμ. ἔκτασις βραχέος φωνήεντος : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.144,19.

ἐπεκτᾰτικός-ή-όν μσν. ὁ πρόσφορος **ἢ** χρησιμεύων πρὸς ἐπέκτασιν : Εὐστ.Ὀδ.1393,14.

ἐπεκτατικῶς ἐπίρρ. μτγν. **κατὰ** τρόπον **ἐπεκτάσεως,** δι' ἐπεκτάσεως βλ.λ. : Φαβωρ.492,2.

ἐπεκτείνω κ. νεώτ. τείνω, διατείνω, τανύω, **τεντώνω** : Σωρ.1,10 (παθ.)· **2**) κ. νεώτ. ἐκτείνω περαιτέρω, αὐξάνω εἰς ἔκτασιν, ἐξαπλῶ : Ἀριστλ. ΗΝικ.1097b,12 **ἐπεκτείνειν τὸ αὔταρκες ἐπὶ τοὺς ἀπογόνους, - ἐπεξέτεινε τὸν κύκλον τῶν ἐργασιῶν του·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Φυσ.217b,9 **ἡ μικρότης τοῦ αἰσθητοῦ ὄγκου οὐ προσλαβούσης τι τῆς ὕλης ἐπεκτείνεται, - ἐπεξετάθησαν τὰ ὅρια τοῦ κράτους·** || εἰδ. τακτ. ἐκτείνω, ἀναπτύσσω : Ἀσκληπιόδ.10,20 **ἐ- τοὺς ἱππέας·** **3**) ἀμτβ. λαμβάνω μεγαλυτέραν ἔκτασιν, ἐξαπλοῦμαι : Ἀριστλ. Α'Ύστ.96a,24 **τῶν δὴ ὑπαρχόντων . . ἔνια ἐπεκτείνει** (δ. γρ. **ἐκτείνει**) **ἐπὶ πλέον·** || **κ. μετὰ δοτ.** : Ὀλυμπ.Μετ.75,12· **4**) μέσ. ἐκτείνομαι πέραν τινός : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,8,4 **τὰ πολλά καὶ ἐπεκτείνεται τῆς οἰκείας ὥρας·** || ὁμ. ἐκτείνω ἐμαυτὸν πρός τι : ΚΔ Φίλ.3,13 **τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος·** **5**) ἀναπτύσσω, εὐρύνω : Ἑρμογ.Εὑρ.4,4 **ἐπεκτείνειν ἓν νόημα·** **6**) αὐξάνω εἰς μῆκος, ἐπιμηκύνω, μακραίνω : Πλούτ.Ἠθ.1147Α **ἄκαιρον δ' ἂν εἴη νῦν ἐπεκτείνειν τοὺς περὶ τούτου λόγους·** || νεώτ. **κ.** παθ. : **ἡ σιδηροδρομικὴ γραμμὴ ἐπεξετάθη πρὸς βορρᾶν·** **7**) ἐκτείνω βραχὺ φωνῆεν εἰς μακρόν : Ἀριστλ.Μεταφ.1014b,17 **οἷον εἴ τις ἐπεκτείνας λέγοι, τὸ υ·** **8**) παρατείνω, μακρύνω **λέξιν διὰ** παρεμβολῆς φωνήεντος ἢ ἄλλως πως : Ἀριστλ. Ποιητ.1457b,35 **ἐπεκτεταμένον δέ ἐστιν** (ἀντίθ. ἀφῃρημένον)· || ὁμ. διὰ προσθήκης συλλαβῆς **εἰς** τὸ παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.34,5· **9**) ἐπαυξάνω : Στράβ.17,1,15 **τινὲς τῶν τὰς προσόδους ἐπεκτείνειν βουλομένων.**

ἐπεκτεταμένως (ἐπεκτείνω) **ἐπίρρ.** σχόλ. **λίαν** ἐκτενῶς, δθ. σφοδρῶς, **ὁρμητικῶς,** βιαίως : Σχόλ. Αἰσχ.Πέρσ.1051 **ἐπ- θρηνεῖν.**

ἐπεκτικός-ή-όν μτγν. περισριστικός, ἐμποδιστικός: Ἐπιφάν.1,569D **μηχαναὶ ἐπεκτικαὶ τοῦ ἀδικεῖν.**

ἐπεκτίνω Ἐπιγρ.Κρήτ., ἀπαρφ. ἀορ. **ἐπεστεῖσαι,** ἀποδίδω, πληρώνω : **ἐπεστεῖσαι τὸ ἁπλόον.**

ἐπεκτρέχω, ἀόρ. β' **ἐπεξέδραμον,** τρέχω ἔξω ἐναντίον τινός : Ξεν.Ἑλλ.4,4,17 **ἐπεκδραμόντες πελτασταῖς ἐκ τοῦ ἐπὶ Λέχαιον τείνοντος τείχους·** || κ. ἀπολ. : Ξεν.Ἑλλ.6,2,17 **ἐπεκδραμόντες τοὺς μέν τινας αὐτῶν ἔλαβον·** **2**) ἐνεργῶ ἐπιδρομήν, εἰσβάλλω, μετ' αἰτ. : Παύσ.1,20,5 **ὃν . . ἐπεκδραμόντα . . τιτρώσκουσι.**

ἐπεκτρίβω μσν. ἐπιτρίβω, συντρίβω, φθείρω : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.1,1,13 **οἷα λύκοι βαρεῖς τὴν τοῦ Χριστοῦ ποίμνην ἐπεκτρίβοντες,** Ἀθανάσ.2,387Α **τὸν ζυγοφόρον ἐπεκτρίβων αὐχένα.**

ἐπεκφέρω μτγν. φέρω μακράν : Πλούτ.Ἀλέξ.26 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ὑπεξέφερε)· **2**) πάπ. ἐπιζητῶ τὴν ἐκτέλεσιν συμβολαίου τινός.

ἐπεκφώνησις-εως (ἡ) μτγν. **ἡ** διά τι ἀναφώνησις : Ἀνών.Εἰκ. ἐν Rhet.Lat.Min.66.

ἐπεκχέω μτγν. ἐπιχέω, χύνω ἐπάνω εἴς τι : Ἀνών.

π. Σουίδ. ἐν λ. θραυλοτέρας **ὄξος ἐπεξέχεον**· **2)** μέσ. **ἐπεκχέομαι** ἐφορμῶ, χύνομαι ἐναντίον τινός : ΠΔ'Ιουδ.15,4 **ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις,** Πάπ. **οἱ δεῖνα ἐπεκχυθέντες ἡμῖν**· **3)** όμ. μέσ. ἐξαπλοῦμαι ἐπί τινος : Κόϊντ.10,481.

ἐπεκχρῶμαι-άομαι πάπ. δολίαν ποιοῦμαι χρῆσιν, ἀπατῶ : Πάπ. **ἐὰν εὑρεθῇ ἐπεκχρησάμενος ἐπὶ περιγραφῇ, ἄκοιρον** (= ἄκυρον) **ἔστω.**

ἐπεκχωρῶ-έω χωρῶ, βαίνω κατόπιν ἄλλου : Αἰσχ. Πέρσ.401 **ὁ πᾶς στόλος ἐπεξεχώρει.**

ἐπελάσία (ἡ) μτγν. ἐπιδρομή : Διόδ.Σ 36,4 **πολλῶν ἐκ τῆς ἐπελασίας .. ἵππων εὐπορήσαντες.**

ἐπέλἄσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐπέλαση, ἔφοδος, ἐπίθεσις ἱππικοῦ : 'Αρρ.Τακτ.27, Πλούτ.Τιμ.27 **ποιεῖσθαι τὰς ἐπελάσεις,** Φώτ. 60,19,29 **ἐφανεύθη κατὰ τὴν ἐπέλασιν**· ‖ όμ. ἔφοδος ἐλεφάντων : Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.31 **δέξονται τὴν τῶν ἐλεφάντων ἐπέλασιν.**

ἐπελαύνω κ. νεώτ., μέσ. γ' πληθ. ἀόρ. προστ. ἐπελασάσθων κ. ἐνεστ. ἐπελάσθω ὁδηγῶ, σύρω ἐπί τινος : 'Ηρ.4,28 **καὶ ἐπὶ κρυστάλλου .. τὰς ἁμάξας ἐπελαύνουσι πέρην ἐς τοὺς Σίνδους**· ‖ όμ. ὁδηγῶ, σύρω εἴς τινα τόπον : 'Επιγρ. **ἐπελάντω βοῦς τρεῖς**· **2)** παρ' 'Ομ. ἐπιθέτω μέταλλον εἰς πλάκας : 'Ιλ.Η 223 **ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν**· κ. παθ. : αὐτ.Ν 804 **πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός**· **3)** μτφ. ἐπιβάλλω διὰ τῆς βίας : 'Ηρ.1,146 **νόμον θέμεναι σφίσι αὐτῇσι ὅρκους ἐπήλασαν**· **4)** ἐλαύνω, διευθύνω, ὁδηγῶ κατά τινος : 'Ηρ.1.164 **ἐπήλασε τὴν στρατιήν,** Ξεν.'Ιππ. 8,11 **ὀρθῶς δὲ ἔχει καὶ τῷ ἑλκομένῳ ἐπελαύνειν τὸν ἵππον**· ‖ ὠθῶ βιαίως ἐναντίον τινός : 'Απολλ.Ρ 1,381 **στέρνα θ' ὁμοῦ καὶ χεῖρας ἐπήλασαν**· **5)** ἀμτβ. ἐλαύνω, βαδίζω ἐναντίον τινός : 'Ηρ.1,17 **ἐπελαύνων γὰρ ἐπολιόρκεε τὴν Μίλητον,** Ξεν.'Ελλ.7,1,21 ‖ όμ ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ : 'Ηρ.9,49 **ὡς δὲ ἐπήλασαν οἱ ἱππόται, ἐσίνοντο πᾶσαν τὴν στρατιήν**· ‖ νεώτ. ἐπὶ τοῦ ἱππικοῦ, ἐκτελῶ ἐπέλασιν βλ.λ.· **6)** όυ. ἀμτβ. ἐξοκέλλω, πέφτω ἔξω : 'Ηρ.7,183 **τῶν δὲ δέκα νεῶν τῶν βαρβάρων τρεῖς ἐπήλασαν περὶ τὸ ἕρμα**· **7)** μετ' αἰτ. τόπου διέρχομαι, διασχίζω : Λουκ.Ρητ.Διδ.5 **εἶτα ἐρήμην πολλὴν ἐπελάσαντες .. ἀφικέσθαι εἰς Αἴγυπτον**· **8)** παθ. ἐλαύνομαι, ὁδηγοῦμαι κατόπιν, ὄπισθεν, τελευταῖος : Ξεν.'Ιππαρχ.2,3 **τό τε ἡγούμενον τοῦ τομέως ἐρρωμένον ᾖ καὶ τὸ ἐπελαυνόμενον ἱκανόν** **9)** μέσ. εἰσπράττω καὶ ἀναγκαστικῶς, ἀναγκάζω εἰς πληρωμήν : 'Επιγρ. **ὀφλέτω ἕκαστος πεντήκοντα δραχμὰς ἐπελασάσθων δὲ οἱ ἁλιασταί.**

ἐπελαφρίζω μτγν. καθιστῶ τι ἐλαφρόν, ἐλαφρύνω : Φίλ.2,339 **ἐπελαφρίζειν τὰ ἀτυχήματα** κ. παθ. : αὐτ.2,621 ‖ όμ παθ. κ. μτφ. : αὐτ.2,351 **ψυχὴ ἐ- ὑπὸ πενθείας** ‖ μέσ. μτφ. ἀνακουφίζω : Φίλ.2,420 **ἔχοντες παραμύθιον τὰς ἀνίας**· ‖ όμ. ἐπὶ πτηνῶν : Φίλ.2,200 **τὰς εἰς τὸν πορισμὸν κακοπαθείας ἐπελαφριζόμενοι τῷ εὐσεβεῖν.**

ἐπελαφρύνω μτγν. καθιστῶ τι ἐλαφρόν, ἐλαφρύνω, ἀνακουφίζω : Πλούτ.'Ηθ.165E **τοῖς πεδήταις ἐπελαφρύνει τὸν δεσμὸν ὁ ὕπνος,** 'Ιώσ.ΑΙ 18,1,1 **ἐπελαφρύνοιεν τὸν πόνον,** Δίων Χρυσ.1,139 **τοὺς πόνους ἐπελαφρύνει τῷ ἔθει,** 'Ιεροκλ.Πυθ.102.

ἐπέλδομαι βλ. ἐπιέλδομαι.

ἐπελέγχω μτγν. ἐλέγχω βλ.λ. : Διογ.Λ 6,97 **Θεόδωρον τὸν ἐπίκλην ἐπήλεγξεν**· κ. παθ. : Πάπ. **ὁ δεῖνα ἐπελεγχόμενος ὑπὸ τοῦ δεῖνα.**

ἐπελευθεριάζω μτγν. ἐλευθεριάζω, ἐνεργῶ αὐτοβούλως, αὐτεξουσίως, αὐθορμήτως : Φίλ.2, 328 **ὀφθαλμοὶ καὶ ἃ μὴ βουλόμεθα πολλάκις ὁρᾶν ἐπελευθεριάζοντες ὑποδιάζονται.**

ἐπελεύθω 'Επιγρ., ἀόρ. α' ἐπήλευσα ἐπιφέρω, φέρω τέκνον εἰς τὸν πατέρα του.

ἐπελεύσασθαι πάπ. ἀόρ. τοῦ ἐπέρχομαι βλ.λ.

ἐπελευσία (ἡ) ἐπέλευσις βλ.λ.

ἐπέλευσις-εως (ὁ) (ἐπέρχομαι) μτγν., μαν. κ. νεώτ. τὸ ἔρχεσθαι εἴς τι, ἔλευσις : Κατ.'Αστρλ.Κ 7,132 **ἐπέλευσις ὄχλων,** Μηναῖ.1,3 'Ωδ.3 Κάθισμα Προφ. **καὶ προλέγεις ἅπασι Χριστοῦ τὴν ἐπέλευσιν,** Πασχ.Χρον.374,7 **τῇ ἐπελεύσει τοῦ ἁγίου πνεύματος,** Εὐστ.'Οδ.154,59 **ἐπέλευσιν ἀπροόρατον**· **2)** ἐπίσκεψις, ἐξερεύνησις : Εὐστ. εἰς Διον. Περιηγ.71B **Διονυσίῳ ἐμέλησεν ὁλικῆς τινος περιηγήσεως γῆς καὶ ἐθνῶν ἐπελεύσεως**· **3)** συμβεβηκός, γεγονὸς τυχαῖον : Χρύσιππ.π.Πλούτ.'Ηθ. 1045D **ταῖς πλαττομέναις καὶ λεγομέναις ἐπελεύσεσιν**· **4)** πάπ. νομ. δικαστικὴ δίωξις : Πάπ. **μηδεμίαν ἔφοδον ἢ ἐπέλευσιν ἔχειν εἴς τινα, αὐτ. τῶν ἐκ τῆς ἐπελεύσεως φανέντων**· **5)** ἐπιδρομὴ αἰφνιδία : Πασχ.Χρον.716,19 **τὴν .. τῶν 'Αβάρων ἐπέλευσιν,** Σχόλ.Αἰσχ.'Επτ.28.

ἐπελεύσοντες 'Επιγρ. ἀντὶ ἐπελευσόμενοι μτχ. μέλλ. τοῦ ρ. ἐπέρχομαι βλ.λ.

ἐπελευστικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ διέξερχόμενός τι ταχέως, σύντομος : Εὐστ.Διον.Περιηγ.69B **διὰ τὸ τοῦ Διονύσου πάνυ ἐπελευστικὸν καὶ ἐν στενῷ περιηγήσεως κείμενον**· **2)** τυχαῖος : Χρύσιππ.π.Πλούτ.'Ηθ.1045B **ἔνιοι τῶν φιλοσόφων ἐπελευστικήν τινα κίνησιν ἐν τῷ ἡγεμονικῷ κατασκευάζουσιν**· **3)** ὁ κατὰ σύμπτωσιν, ἄνευ προμελέτης συμβαίνων, ὁ συμπτωματικός : Στράβ. 12,3,27 **πολὺ γὰρ δὴ καὶ τὸ ἐπελευστικὸν εἶδος ἔν τε τοῖς λόγοις καὶ ἐν ταῖς πράξεσίν ἐστιν**· **4)** πάπ. ὁ ἄξιος ἐπελεύσεως, δικαστικῆς διώξεως : **ἵνα μὴ φανῇ ἐπελευστικός.**

ἐπελευστικῶς ἐπίρρ. μσν. συντόμως : Εὐστ. 'Οδ.1440,18 **τὰ ἐπελευστικῶς ἐνταῦθα ῥηθέντα**· ‖ κ. αυγκρ. **-ώτερον** : αὐτ.191,78.

ἐπελκῶ-έω μτγν. ἑλκῶ : 'Ιω.Χρυσ.5,548.

ἐπελήλατο γ' ἑν. παθ. ὑπερσ. τοῦ ἐπελαύνω βλ.λ.

ἐπελήλυθα β' παρακ. τοῦ ἐπέρχομαι βλ.λ.

ἐπέλησε ἀόρ. τοῦ ἐπιλήθω βλ.λ.

ἐπελθόντεν 'Επιγρ. μτχ. ἀντὶ **ἐπελθόντες τοῦ** ἐπέρχομαι βλ.λ.

ἐπέλι(γ)ξεν 'Ησ. « **ἐπέδραμεν** ».

ἐπελίσσω ἰων. μτγν. κ. **ἐπειλίσσω βλ.λ.** ἀντὶ ἐφελίσσω, μέσ. **ἐπελίσσομαι** συστρέφω τι ὀπίσθεν : Νίκ.Θηρ.220 **ἠδ' ὑπὲρ ἄκρον ὁλκαῖον σπείρης κολοβὴν ἐπελίσσεται οὐρήν.**

ἐπέλκω ἰων. τ. τοῦ ἐφέλκω βλ.λ.

ἐπέλλἄβε ποι. ἀντὶ ἐπέλαβε, **γ' ἑν. ἀόρ. β' τοῦ** ἐπιλαμβάνω βλ.λ.

ἐπελλύχνιον (τὸ) πάπ. **τὸ** λυχνέλαιον.

ἐπελπίζω πληρῶ δι' ἐλπίδος, ἐμβάλλω ἐλπίδας, κάμνω τινὰ νὰ ἐλπίζῃ : Θουκ.8,1 **αὐτοὺς θειάσαντες ἐπήλπισαν ὡς λήψονται Σικελίαν,** Λουκ.Νεκρ. Δ 5,2 (δ. γρ. ἐλπίζει)· **2)** ἀμτβ. στηρίζω ἐπί τινι τὰς ἐλπίδας μου : Δίων.Κ 41,11 **ἐπελπίζειν ἐπί τινι,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.7,26· ‖ κ. ἀπολ. : Λουκ.Τιμ.21 **ἐμὲ δὲ οἱ ἐπελπίσαντες ἐν τῇ ἀγορᾷ περιμένουσι κεχηνότες**· **3)** ἁπλ. ἐλπίζω : Εὐρ.'Ιππ.1011 **ἔγκληρον εὐνὴν προσλαβὼν ἐπήλπισα,** Παυσ.1,13,9 **ἐπελπίζων τὴν ἐν Συρακούσαις κάθοδον**· ‖ ἐλπίζω πρὸς τούτοις : Θουκ.8,54 (δ. γρ. ἐλπίζων).

ἐπέλπομαι ποι., ἐπ. **ἐπιέλπομαι** ἔχω ἐλπίδας, ἐλπίζω, μετ' ἀπαρφ. μέλλ. : 'Ιλ.Α 545 **μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους εἰδήσειν,** 'Οδ.Φ.126· Αἰσχ.'Αγ.1031 **οὐδὲν ἐπελπομένα.. ἐκτολυπεύσειν**· ‖ γεν. προσδοκῶ, ἀναμένω : Τελέατ.1,1.

ἐπεμασσάμην ἀόρ. τοῦ ἐπιμαίομαι βλ.λ.

ἐπεμβἄδόν ἐπίρρ. μτγν. αὕτως ὥστε νὰ βαίνῃ, νὰ ἐπίκειται τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ δέ, ν' ἀκουμπᾷ τὸ ἕνα ἀπάνω στὸ ἄλλο : ΑΠ 9,668.

ἐπεμβαίνω κ. νεώτ. βαίνω ἢ πατῶ ἐπί τινος, κ. ἐν παρακ. **ἐπιβέβηκα,** ἵσταμαι ἐπί τινος, μετὰ γεν·

'Ιλ.Ι 582 **οὐδοῦ ἐπεμβεβαώς** (σχόλ. «ἐπιβεβηκώς»), 'Ησιόδ.Α 324 **δίφρου ἐπεμβεβαώς,** Σοφ. ΟΚ 924 **σῆς ἐπεμβαίνων χθονός·** || ὁμ. μετὰ δοτ. ἀναβαίνω : Αἰσχ.'Επτ.634 **πύργοις ἐπεμβάς,** Γαλ.14,14 **ἐπεμβάς ἀλλοτρίαις ἕδραις·** || ὁμ. μετ' αἰτ. ἀναβαίνω : Εὐρ.Ρῆσ.783 **λύκους ἐπεμβεβῶτας ἑδραίαν ῥάχιν·** || μετ' ἐμπροθ. προσδιορισμοῦ, βαίνω, πατῶ ἐντός, εἰσέρχομαι : Εὐρ. ΙΤ 649 **σεβόμεθ' εἰς πάτραν ὅτι πόδ' ἐπευβάσει·** || κ. ἀπολ. βαίνω ἐντός, εἰσέρχομαι : Πινδ.Ν 4.47 **ἥρωάς τ' ἐπεμβεβαῶτας Ἱπποδάμους ἕλεν δὶς τόσους·** 2) ἐμβαίνω εἰς πλοῖον ὡς ναύτης : Δημ.1214 **καὶ τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ** τῶν **ἀπολιπόντων·** 3) νεώτ. μτφ. παρεμβαίνω ἐνεργῶς εἰς ἀμφισβήτησίν τινα πρὸς ἐπίτευξιν λύσεως, μεσολαβῶ : **ἐπενέβη εἰς τὴν φιλονικίαν των, ἀλλ' ἄνευ ἀποτελέσματος·** || δθ. ἀναμειγνύομαι ἀπρόσκλητος εἰς ξένας ὑποθέσεις : **μὴ ἐπεμβαίνῃς εἰς τὰ οἰκογενειακά μας·** 4) **ἐπεμβαίνω τῷ καιρῷ** ἐπωφελοῦμαι τὴν περίστασιν : Δημ.579· 5) μετὰ δοτ. πρασ. ποδοπατῶ, καταπατῶ : Σοφ. 'Ηλ.456 **ἐχθροῖσιν.. ἐπεμβῆναι ποδί·** 6) μτφ. μετὰ δοτ. πρασ. ἢ πράγμ., ἐπιτιμῶ, κατακρίνω : Εὐρ. 'Ιππ.668 **ταῖσδ'** (ἐνν. γυναιξί) **ἐπεμβαίνειν ἀεί,** Πλούτ.'Ηθ.59D· 7) προσβάλλω τινὰ ἔν τινι τόπῳ : Κόϊντ.7,466 **ἔσσυται ἀγρευτῆρσιν ἐναντίον, οἵ τε οἱ ἤδη ἄντρῳ ἐπεμβαίνωσιν.**

ἐπεμβάλλω κ. μσν θέτω, τοποθετῶ, βάλλω τι προσέτι : 'Ησίοδ.'Εργ.98 **πρόσθεν γὰρ ἐπέμβαλε πῶμα πίθοιο,** Εὐρ.ΙΤ 935 **αἱματηρὰ στόμ' ἐπεμβαλεῖν ἐμοί·** || εἰδ. ἐπισωρεύω λέξεις : 'Αριστλ. Ρητ.1406a,34 **γιγνώσκοντι ἐπεμβάλλων·** 2) καταρρίπτω πρὸς τὰ ἔξω : Εὐρ.'Ηρ.864 **δόμους ἐπεμβαλῶ·** || ὁμ. μετ' αἰτ. τόπου, ῥίπτω ἐπί τινος : Εὐρ.ΙΤ 290 **ὄχθον, ὡς ἐπεμβάλῃ·** 3) παρεμβάλλω, παρενθέτω : 'Ηρ.2,4 **διὰ τρίτου ἔτεος ἐμβόλιμον ἐπεμβάλλουσι τῶν ὡρέων εἵνεκεν,** Πλάτ.Κρατ.399Α **ὅτι πολλάκις ἐπεμβάλλομεν γράμματα·** κ. παθ. ἐπὶ παρενθέσεων : 'Ερμογ.'Ιδ. 1,12· || ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν συστατικῶν φυλλίδας, σαλάτας, προστίθημι, προσμειγνύω ἕτερόν τι : Γαλ. 6,539· || κ. μτφ. παρεισάγω παρουσιάζω αἴφνης : Σοφ.ΟΚ 463 **γῆς σωτῆρα σαὐτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ·** 4) εἰδ. 'Επιγρ. ἐπὶ ἐπιτυμβίων πλακῶν, ἐντίθημι καὶ ἕτερον νεκρόν· 5) μέσ. **ἐπεμβάλλομαι** ἐπὶ γλυπτῶν, προστίθημι, κάμνω νέας προσθήκας : Πλάτ.Πολιτ.277Α **καὶ μείζω τοῦ δέοντος ἕκαστα τῶν ἔργων ἐπεμβαλλόμενοι βραδύνουσι·** 6) παθ. ἐπὶ ὀπωροφόρων δένδρων, ἐμβολιάζομαι, ἐγκεντρίζομαι : 'Αθήν.14,653D **γενναῖα λέγει τὰ εὐγενῆ ὁ φιλόσοφος.. ἢ τὰ ἐπιγεγεννημένα, οἷον τὰ ἐπευβεβλημένα·** 7) ἐπωθῶ, ὠθῶ : Ξεν.Κυν.10,11 **ἡ δεξιὰ** (χείρ) **ἐπεμβάλλει.** 8) ἀμτβ. ἐπὶ ποταμῶν, ῥέω, χύνομαι ἐντὸς ἄλλου: Ξεν.'Ελλ.4,2,11· 9) 'Ησ. « ἐπεμβάλλεται, τρώγει ».

ἐπέμβαμμα (τό) μσν. τὸ ἔμβαμμα βλ.λ. : Νικ Χων.'Αλ.Πόλ.382D **τὸ ἐκ σκορόδων ἐπέμβαμμα.**

ἐπεμβάπτω λεξ. ἐμβάπτω μετά τι· 'Ησ. « κἀπεμβαφίζων, ἐπεμβάπτων ».

ἐπεμβάς-άδας (ἡ) μτγν. ὕφας, ὕφωμα : Παῦλ. Σιλ.'Εκφρ.175 **ἐπεμβὰς ὀρέων·** 2) αὔξησις : αὐτ. 518 **καὶ ζῳοφόρου λυκάβαντος ἐπεμβάδα.**

ἐπέμβασις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἐπίθεσις, ἔφοδος : Διον.'Αλ.Ρωμ.3,19 **αἱ συνεχεῖς τῶν μαχομένων ἐπεμβάσεις καὶ ὑπαναχωρήσεις·** 2) 'Επιγρ. ἐν τῷ πληθ. βαθμίς : **ἐπεμβάσεις τῶν κρηπίδων·** 3) ἀστρολ. ἀρχή, ἔναρξις χρονοκρατορίας βλ.λ. : Μαν.5,80· 4) νεώτ. κ. δημ. ἐνεργὸς ἀνάμειξις, μεσολάβησις : **ἐπέμβασις φιλική - διπλωματική·** πρβλ. ἐπεμβαίνω 3)· || ὁμ. **χειρουργικὴ ἐπέμβασις** νεώτ. ἰατρ. ἐκτέλεσις ἰατρικῆς ἐγχειρήσεως· || διεθν. δίκ. ἡ ἀνάμειξις πολιτείας εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἢ ἐξωτερικὰ πράγματα ἑτέρας ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως ταύτης καὶ πρὸς ἐπιβολὴν τῆς ἰδίας θελήσεως.

ἐπεμβασισμός (ὁ) νεώτ. ἐσφ. παρεμβατισμός.

ἐπεμβατήρ-ῆρος (ὁ) ὁ ἐπεμβάτης βλ.λ.

ἐπεμβάτης (ὁ) ὁ ἀναβάτης : Εὐρ.Βάκχ.782 **ἵππων.. ἐπεμβάτας,** αὐτ.'Ικ.585 **ἁρμάτων ἐπεμβάτας·** || εἰδ. ἱππεύς : 'Ανακρ.π.'Ηρακλειτ.'Αλληγ.8,17 **δεξιὸν γάρ.. οὐκ ἔχεις ἐπεμβάτην·** 2) ὁ βαίνων, ὁ βαδίζων ἐπί τινος : 'Ορφ.'Υμν.31,3 **Σκιρτηταὶ** Κουρῆτες.. **ἐπεμβᾶται ἴχνεσι κούφοις.**

ἐπεμβαφίζω ἐπεμβάπτω βλ.λ.

ἐπεμβιβάζω μτγν. κ. μσν. θέτω ἐντός, εἰσάγω πάλιν, εἰδ. ἐντὸς λουτροῦ : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.10,13,19, Ματθ.ἰατρ.301,7 **εἰ φαίνοιτο δυνάμενος ὁ πάσχων ἀνέχεσθαι, χρὴ καὶ ἐπεμβιβάζειν αὐτὸν ἐκ δευτέρου·** 2) θέτω ἐπὶ τῆς κορυφῆς, ἐπιθέτω. Μιχ.'Εφ.Μ Φυσ.68,5.

ἐπεμβλέπω μτγν. ἀτενίζω, προσβλέπω **ἀσκαρδαμυκτί** : Δίων Χρυσ.4,95 (ἀμφ.).

ἐπέμβλημα-ατος (τό) μτγν. κτ. πληθ. τὰ ἀνώτερα ἀποστηρίγματα βλ.λ.) : Γαλ.18,919.

ἐπεμβόημα-ατος (τό) μσν. ἡ ἐπεμβόησις βλ.λ. : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,98.

ἐπεμβόησις-εως (ἡ) μσν. ἐπιβόησις, κραυγή : Εὐστ.Πον.356,30 **ἐλαφηβολίαι, .. ἐπεμβοήσεις.**

ἐπεμβολάς-άδος (ἡ) ἐπὶ ὀπωραφόρων δένδρων, ὁ ἐγκεντρισμένος, μπολιασμένος : 'Αριστλ.ἀπ.274 **ἐπεμβολάδας ἀπίους.**

ἐπεμβολή (ἡ) μτγν. κ. μσν. παρεμβολή, παρενθήκη, παρενθετικὴ φράσις, μεταξυλογία : Σχόλ. 'Ερμογ.π.Εὐστ.'Οδ.38· 2) ἐγκεντρισμός, μπόλιασμα, δένδρου : Εὐστ.Πον.136,17.

ἐπεμβόλιμος-ον μτγν. φορτικός, ἐνοχλητικός : 'Ιω.Λυδ.'Αρχ.2,3 **ἐ- θεός·** 2) γλωσσ.ἐμβόλιμος βλ.λ.

ἐπέμβολος-ον 'Επιγρ. ἐμβόλιμος βλ.λ. : **ἐ- μήν.**

ἐπεμβολῶ-έω ἀστρολ. ἐπὶ ἐπηρείας πλανητῶν, μεσεμβολῶ βλ.λ. 2) : Κατ.'Αστρλ.Κ 1,107.

ἐπεμβοῶ-άω μτγν. βοῶ, ἐπιβοῶ · Νίκ.'Αλεξ. 219 **μακρὸν ἐπεμβοᾷ γλώσσῃ θρόον.**

ἐπεμβρίθω πάπ. καταπιέζω : **ἐκ σκαιοῦ.. δαίμονος πεπόνθαμεν ἐπεμβρίσαντος ἡμᾶς·** 2) καταλαμβάνω, κυριεύω : **ἀηδία ἐπεμβρίσατο ἡμᾶς.**

ἐπεμβριμῶμαι-άομαι σχόλ. ἀγανακτῶ κατά τινος· Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.73.

ἐπεμβύω μσν. ἐνστοιβάζω, στοιβάζω τι ἐντός τινος, στουμπώνω : Νικ.Χων.'Ισ.'Αγγ.257Β.

ἐπέμμηνος-ον μτγν. ἔμμηνος, ἐπιμήνιος : 'Ιώσ. Πι 6,9,3 **γυναιξὶν ἐπεμμήνοις** (δ.γρ. ἐπ' ἐμμήνοις).

ἐπεμπάσσω μτγν. ἐπιπάσσω ἐντός, πασπαλίζω μέσα σὲ κάτι : 'Αλέξ.Τραλλ.8,421.

ἐπεμπηδῶ-άω κ. μσν. ἀνέρχομαι πηδῶν ἐπί τινος : 'Αριστφ.Νεφ.550 **οὐκ ἐτόλμησ' αὖθις ἐπεμπηδῆσ' αὐτῷ κειμένῳ·** || μσν. κ. μτφ. : Εὐστ. Πον.99,77· 2) ἐπὶ τοῦ σφυγμοῦ, παιῶ, ἔχω διπλᾶς σφύξεις : Γαλ.8,566.

ἐπεμπίνω 'Ησ. γλώσσ. τοῦ ἐπεγκανάσσω βλ.λ.

ἐπεμπίπτω ἐπιπίπτω κατά τινος, προσβάλλω μανιωδῶς : Φίλ.2,109 **τάς τε τάξεις ὑπὸ δέους συνέχεον, ἐπεμπίπτοντες ἀλλήλοις·** || ὁμ. κάμνω ἐπίθεσιν : Σοφ.Αἶ.42 **ποίμναις ἐπεμπίπτειν βάσιν·** 2) ἀσχολοῦμαι μετὰ ζήλου, πέφτω μὲ τὰ μοῦτρα : 'Αριστφ.Εἰρ.471 **οὔκουν ἕλκω κἀξαρτῶμαι κἀπεμπίπτω καὶ σπουδάζω·** 3) συναρμολογῶ, ταιριάζω : 'Ηλιόδ.π.'Ορειβ.49,4,65 (δ.γρ.).

ἐπεμφανίζομαι μσν. ἐμφανίζομαι βλ.λ.: Γενέσ.62,15.

ἐπεμφέρω ἐπιφέρω τι ἐπὶ πλέον, προσθέτω : 'Ιππόδ.π.Σταβ.'Ανθ.554,55 **ἅμα δὲ καὶ ἀνάγκαν ἐπεμφέρει ὁ λόγος τοῖσιν.. εἰρημένοις·** κ.παθ. : Νίκ. 'Αλεξ.28 **ὑπὸ κροτάφοισι δὲ παλμὸς.. ἐπεμφέρεται.**

ἐπεμφύρω μτγν. εἰσάγω πρὸς ἀνάμειξιν, πρὸς σύμμειξιν : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,171.

ἐπεμῶ-έω μτγν. ἐμῶ ἐπί τινος, ξερνῶ πάνω σὲ κάποιον : Γρηγ.Νύσσ.2,260Α.
ἐπεναντίον ἐπίρρ. πάπ. ἐναντίον : **βουλεύσασθαι ἐπεναντίον τούτῳ τῷ** μ[..].
ἐπέναρ Ἡσ. « εἰς τετάρτην. Λάκωνες ».
ἐπεναρίζω φονεύω τινὰ προσέτι : Σοφ.ΟΚ 1733 **ἄγε με, καὶ τότ' ἐπενάριξον.**
ἐπένατος (ὁ) ἢ **ἐπέννατος λόγος** μτγν. ὁ λόγος 10:9, ἤτοι ἡ μονὰς σὺν τῷ ἐνάτῳ μέρει αὐτῆς (1+¹/₉=¹⁰/₉) : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθ.118D **ἐπίτριτος καὶ ἐπίπεμπτος καὶ ἐφέβδομος καὶ ἐπένατος** (λόγος).
ἐπενδακῶν μσν. μτχ. τοῦ ἐπενδάκνυμι, δαγκώνω προσέτι : Ψελλ. ἐν Σάθ.5,53.
ἐπενδημῶ-έω μτγν. ἐνδημῶ, διάγω ἔν τινι : Μεθόδ.Συμπ.175,21 **ἐπενδημοῦσαι τοῖς σώμασιν.**
ἐπενδιδύσκομαι μτγν. ἐπενδύομαι : Ἀθανάσ. 1,475C **ἐπενδιδυσκόμενος τὴν ἐπωμίδα.**
ἐπενδίδωμι δίδω ἐπὶ πλέον, ἐπιπροστίθημι : Αἰσχ. Ἀγ.1386 **πεπτωκότι τρίτην ἐπενδίδωμι** (πληγήν)' ‖ Ἡσ. « ἐπενδόμενοι, ἐπερειδόμενοι ».
ἐπενδίεσαν Ἡσ. « ἐπηφίεσαν ».
ἐπενδικάζω πάπ. ἀγωνίζομαι δι' ἀπαίτησιν **ἐν τῷ δικαστηρίῳ : ἵνα ἐπενδικάσει.. τὰς δραχμάς.**
ἐπένδυμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος τιθέμενον ἔνδυμα, ἐπενδύτης : Ἀκύλ.ΠΔ Ἐξ.28,26,32, Πλούτ.Ἀλέξ.32 **ἐπένδυμα τῶν Σικελικῶν ζωστὸν** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ὑπένδυμα)' **2)** νεώτ. γεν. περίβλημα, ἐπικάλυμμα' ‖ εἰδ. ανατ. **ἐπένδυμα νωτιαίου μυελοῦ** ὑμὴν περιβάλλων τὸν κεντρικὸν σωλῆνα τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.
ἐπενδύνω ἢ **-ύω** βλ.λ. κ. νεώτ. φορῶ ἔνδυμά τι ἐπὶ ἄλλου : Ἡρ.1,195 **ἐπὶ τοῦτον ἄλλον εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύει'** ‖ ὁμ. κ. μέσ. : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,4 **ἐπενδυσάμενος χιτῶνα,** Πλούτ.Πελοπ.11 **ἐσθῆτας ἐπενδεδυμένοι γυναικείας τοῖς θώραξι.**
ἐπένδυσις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐξωτερικὴ ἔνδυσις : Εὐστ.Πον.127,55' ‖ νεώτ. γεν. ἡ ἐνέργεια **τοῦ ἐπενδύω** βλ.λ.3) : **ἐπένδυσις ἀργυρᾶ τῆς εἰκόνος'** ‖ ὁμ. νεώτ. στρῶσις, ἐπίστρωσις : **ἐπένδυσις τοῦ δαπέδου διὰ πλακῶν'** ‖ ὀχυρωτ. ἡ διὰ κλάδων ἢ ἄλλων προχείρων μέσων συγκράτησις τῶν παρειῶν ἔργου τινὸς πρὸς ἀποφυγὴν τῆς πτώσεως τῶν χωμάτων' **2)** ὁμ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπενδύω, τὸ ἐπίστρωμα : **κατεστράφη ἡ ἐπένδυσις τῆς εἰκόνος'** ‖ **ἐσωτερικὴ ἐπένδυσις** τὸ ὑπόρραμμα, ἡ φόδρα.
ἐπενδύτης (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπένδυμα, χιτὼν φορούμενος ἄνωθεν ἑτέρου χιτῶνος' Σουΐδ. « ὑποδύτην, τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον, ἐπενδύτην **δὲ τὸ** ἐπάνω » : Σοφ.ἀπ.439, ΠΔ Βασ.1,18,4 **καὶ ἐξεδύσατο Ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην τὸν ἐπάνω,** Εὐστ.Πον.330, 53' ‖ κ. ἐπιθετ. **ἐπενδύτης χιτών** : Νικοχ.5' **2)** τὸ ἐσώτερον ἔνδυμα, ὑποκάμισον' Ζων.788 « ἐπενδύτης τὸ ἐσώτερον ἱμάτιον, ὃ καὶ ὑποκάμισον λέγεται »' **3)** νεώτ. ἔνδυμα χειριδωτόν, μακρόν, συνήθως ἐκ χονδροῦ ὑφάσματος πρὸς προφύλαξιν κατὰ τοῦ ψύχους, φερόμενον ὅλως ἐξωτερικῶς, ἐπὶ τῶν λοιπῶν ἐνδυμάτων, ἐπανωφόριον' ‖ εἰδ. ναυτ. βραχεῖα χλαῖνα.
ἐπενδυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ χρησιμεύων **πρὸς** ἐπένδυσιν, ὁ ἐπενδύων, ἐπικαλύπτων.
ἐπενδυτοπάλλιον (τὸ) Ἐπιγρ. πάλλιον **βλ.λ. ἐν** εἴδει, ἐν χρήσει ἐπενδύτου βλ.λ.
ἐπενδύω κ. νεώτ. ἐπενδύνω βλ.λ.' **2)** περιβάλλω τινὰ δι' ἐπενδύτου' Ἡσ. « ἐπαμφιάζοντες' ἐπενδύοντες »' ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Μηναῖ.1,16 Ὠδ.6 Θεοτοκ. **νεκρώσεως δερματίνους χιτῶνας ἐνδέδυται ὁ προπάτωρ' ὁ δὲ Κτίστης αὐτὸν ἐπενδύεται'** **3)** νεώτ. καλύπτω, στρώνω τὴν ἐπιφάνειαν ἀντικειμένου τινὸς διὰ στρώματος ἐξ ἄλλου ὑλικοῦ εἴτε πρὸς προφύλαξιν, εἴτε καὶ χάριν καλλωπισμοῦ' ‖ ὁμ. ἐπικαλύπτω τι **διὰ** φύλλου μετάλλου ἢ πολυτίμου ξύλου, καπλαντίζω' ‖ ὁμ. **εἰδ. ἐπενδύω** τὴν σήραγγα στερεώνω **τὰ** τοιχώματα **αὐτῆς διὰ** τοίχου, σκυροκονιάματος κττ.
ἐπένεγξις-εως (ἡ) κ. **ἐπένεξις** (**ἐπενεγκεῖν**) **λεξ.** προσθήκη : ΕΜ 354,30.
ἐπενεῖκαι Ιων. **ἀντὶ ἐπενέγκαι, ἀπαρφ. ἀορ. α'** τοῦ ἐπιφέρω βλ.λ.
ἐπενεκτέος-α-ον μτγν. **κ. νεώτ. ὃν δέον τις νὰ** ἐπενέγκῃ, νὰ ἐπιφέρῃ : Ἐπιφάν.1,88C **οὐκέτι τὸ ἔγκλημα ἐπὶ τὸν.. φοροῦντα ἐπενεκτέον, - αἱ ἐπενεκτέαι τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον.**
ἐπένεξις-εως (ἡ) μσν. κ. ἐπένεγξις βλ.λ. : Ἰω.Κλίμ. Ἐπιστ.467,4 **ἐπιτατικὴ καὶ ἀπότομος ἐπένεξις εἰς σωτηρίαν τῶν νοσούντων.**
ἐπενέργεια (ἡ) νεώτ. **ἡ ἐπί** τινος **ἐνέργεια, ἐπίδρασις : ἐπενέργεια τοῦ φωτὸς - τοῦ ῥαδίου.**
ἐπενεργῶ-έω νεώτ. ἐνεργῶ ἐπί τινος, ἀσκῶ ῥοπήν, ἐπίδρασιν, ἐπιδρῶ : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.32 **ἡ φωνὴ τῆς μητρός του δὲν ἐπενήργει ἐπ' αὐτοῦ.**
ἐπενέχυρον (τὸ) πάπ. ἔγγραφον ἐγγυητικόν.
ἐπενήνεον παρατ. **τοῦ** ἐπινηνέω βλ.λ.
ἐπενήνοθε γ' ἐν. ὑπερσ. κ. παρακ., ἀπαντῶν τρὶς π. Ὁμ., φύομαι, φυτρώνω : Ἰλ.Β 219 **φεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη** (ἐνν. **ἐπὶ τῆς** κεφαλῆς τοῦ Θερσίτου)' ‖ ὁμ. ἐξέρχομαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς χλαίνης : Ἰλ.Κ 134 **οὔλη ἐπενήνοθε λάχνη'** **2)** μετ' αἰτ. ἐπὶ τοῦ ἀμβροσίου μύρου, προορίζομαι : Ὀδ. Θ 365 **οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας'** **3)** ἐπὶ βδέλλας, ἐπίκειμαι, προσκολλῶμαι, μετὰ δοτ. : Νίκ. Ἀλεξ.509 **ἄλλοτε δὲ στομίοισι πέριξ ἐπενήνοθε γαστρός'** **4)** ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι : Ἀπολλ.Ρ 4,276.
ἐπενθάπτω Ἐπιγρ. συνθάπτω εἰς μνημεῖον.
ἐπένθεσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. παρεμβολή, παρενθήκη, οἷον γράμματός τινος: Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.82,4, Γρηγ.Κορ.323 **τὸν ἀργὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι,** Εὐστ.Ἰλ.36 **ἡ τοῦδ' ἐπένθεσις'** ‖ ὁμ. ἡ παρεμβολὴ λέξεως : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 18,24' **2)** νεώτ. γλωσσολ., **ὡς** ὅρος, τὸ φαινόμενον, **καθ' ὃ τὸ ἡμίφωνον** ι, μετακινούμενον εἰς **τὴν ἀμέσως** προηγουμένην συλλαβήν, συναποτελεῖ **μετὰ τοῦ** φωνήεντος ταύτης **δίφθογγον,** οἷον **ἐκ τοῦ** * **μόρια-μοῖρα'** ‖ **ὁμ. ἰδ. εἰς** τὴν διάλεκτον **τῆς** Μάνης, **οἷον** μάτια - **μάϊτο,** ποδιά - ποϊδά, κουλλαύρια - **κουλλαοῦρα'** **3) ἐπίθεσις** φαρμάκου : Παῦλ.Αἰγ.6,42.
ἐπενθετικός-ή-όν σχόλ. **ὁ παρεντιθέμενος.**
ἐπενθήκη (ἡ) μσν. ἐπένθεσις βλ.λ. : Εὐστ.1341,31.
ἐπενθλίβομαι μσν. θλίβομαι προσέτι ἐντός : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,121.
ἐπενθουσιῶ-άω μτγν. ἐνθουσιῶ ἐπί τινι : Ἰω.Χρυσ. 4,727,29 **ἵνα μὴ δόξῃ ὡς ἐπενθουσιᾶν.**
ἐπενθρῴσκω ἐπιπηδῶ, τινάσσομαι ἐπάνω εἴς τινα ἢ εἴς τι : Αἰσχ.Πέρσ.359 **σέλμασιν ναῶν ἐπενθορόντες ἄλλος ἄλλοσε,** Σοφ.Τρ.917' **2)** πηδῶ ἐχθρικῶς ἐναντίον τινός, ἐφορμῶ : **αὐτ.**ΟΤ 469 **ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῴσκει.**
ἐπενθύμημα-ατος (τὸ) κ. μσν. κ. **νεώτ.** πρόσθετον ἐνθύμημα βλ.λ. πρὸς ὑποστήριξιν ἰσχυρισμοῦ τινος : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1438b,34, Ἑρμογ.Εὑρ.3,9 **οἷον τὸ παράδειγμα, καὶ γὰρ ὁ βασιλεὺς διώρυξε τὸν Ἄθω, εἶτα** τὸ **ἐπενθύμημα.. οἷον,** Τζέτζ.Ἰλ.16,2.
ἐπενθύμησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. **κ. νεώτ.** προσαγωγὴ ἐπιβεβαιωτικοῦ ἰσχυρισμοῦ : Ἑρμογ.Μεθ.5, Γρηγ.Κορ.Ρητ.7,1147W **ἐπενθυμήσεις λέγει ἐνταῦθα οὐ τὰ** κυρίως **ἐνθυμήματα καὶ ἐπενθυμήματα.. ἀλλὰ τὰς ἁπλῶς** ἐννοίας **τὰς.. ἀποδεικτικάς.**
ἐπενθυμοῦμαι-έομαι μτγν. **κ.** μσν. ἐνθυμοῦμαι, σκέπτομαι, διανοοῦμαι μετά τι : Ἑρμογ.Εὑρ.3,9.
ἐπενίημι μτγν. παρεμβάλλω, ἐμβάλλω τι προσέτι εἴς τι : Γαλ.8,142 **πόσον ἀρκεῖ τῆς θλίψεως ἐπενεῖναι τοῖς οὕτως ἔχουσιν,** Ματθ.Ἰατρ.298,21 **ἐπενίεται μελικράτου.**

ἐπέννᾰτος (ὁ) μτγν. ἐπένατος βλ.λ.

ἐπεννεᾰκαιδέκᾰτος (λόγος) μτγν. **ὁ** λόγος 20 : 19 : 'Αριστείδ.Κ 115.

ἐπεννέπω μτγν. λέγω, ἐκφράζω ἐπάνω εἴς τι : 'Απαλλ.Ρ 4,1596 **ἐπὶ δ' ἔννεπεν εὐχωλῇσιν.**

ἐπεννοῶ-έω μτγν. ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ ἐπιπροσθέτως, παθ. : 'Ερμογ.Εὑρ.3,9 **ἐπεννοεῖσθαι ἐνθύμημα.**

ἐπενοχλῶ-έω μσν. ἐναχλῶ προσέτι : Βί.'Αγ.Νείλ. Νεωτ.34,8 **ἐπενωχλεῖτο ἀνάγκη .. ὑπ' αὐτῶν.**

ἐπένποι, ἐπενπέτω 'Επιγρ. εὐκτ. κ. προστ. τοῦ ἀχρ. ρ. **ἐπένπω** ἀπαγγέλλω καταδικαστικὴν ἀπόφασιν, ἢ ἐπιβάλλω πρόστιμον.

ἐπενσᾰλεύω ἀμτβ. σαλεύω ἐπί : 'Αριστλ.Φυσιογν. 6,46 **τοῖς ὤμοις ἐπενσαλεύοντες** (δ. γρ. ἐπισ-).

ἐπενσείω μτγν. σείω ἄνωθεν : Γαλ.18,556,2 **ὀχηθῆναι ἐπὶ τὸ κύφωμα ἡσύχως τε ἐπενσεῖσαι.**

ἐπεντᾰνύω ἐπεντείνω βλ.λ. : 'Οδ.Χ 467 **πεῖσμα νεὸς .. ὑφόσ' ἐπεντανύσας.**

ἐπέντᾰσις-εως (ἡ) μτγν. μεγαλυτέρα ἔντασις, ἐπίτασις, τέντωμα : Φίλ.Βελοπ.67,24.

ἐπεντείνω τείνω, τεντώνω : Σοφ.'Αντ.1235 **ἐπενταθεὶς ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος·** **2**) ἐντείνω ἐπὶ πλέον τὰς δυνάμεις, βάνω τὰ δυνατά μου : 'Αριστφ.Εἰρ.515 **μὴ νῦν ἀνῶμεν, ἀλλ' ἐπεντείνωμεν ἀνδρικώτερον·** **3**) ἐπὶ διαδόσεως, ἐξαπλοῦμαι : Θεόφρ.Χαρ.9,2 **φήσει τὸ πρᾶγμα βοᾶσθαι γὰρ ἐν τῇ πόλει καὶ λόγον ἐπεντείνειν.**

ἐπεντέλλω προσέτι παραγγέλλω, προστάζω, διατάζω : Σοφ.'Αντ.218 **τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι ;** || ὁμ. σημ. κ.μέσ. **ἐπεντέλλομαι** : Πάπ.

ἐπεντεῦθεν πάπ. πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀπεντεῦθεν.

ἐπέντευκτος-ον μσν. ὁ εὐκόλως λαμβανόμενος : Παχυμ.Γ.Προοίμ. εἰς Διον.'Αρεοπ.24C **προμαλάσσων ταύτην** (τὴν τροφὴν) **ἢ προμασώμενος ἐπέντευκτον τοῖς ἀσθενέσιν ἐγκαθιστᾷ.**

ἐπεντίθημι μτγν. κ. μσν. παρεντίθημι, παρενθέτω : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.88,5,Εὐστ.'Ιλ.36 **ἐπεντεθείσης τῆς ει διφθόγγου·** || παθ. ἐμβάλλομαι προσέτι : 'Επιγρ

ἐπεντρανίζω μσν. προσηλώνω τοὺς ὀφθαλμούς μου ἐπί τι, ἐνατενίζω : Εὐστ.Πον.201,65 **ταῖς ἀκρωτηρίοις ἐπεντρανίσαντα.**

ἐπεντράνισις-εως (ἡ) μσν. βλέμμα ἀτενές : Γερμ. 'Αν.241D **ὄφις .. ἐπεντρανίσεσι ζωοποιῶν.**

ἐπεντριβή (ἡ) μτγν. ὀχληρὰ τριβή : 'Επιφάν.1,512D **διὰ τὴν αὐτῶν ἐπεντριβήν.**

ἐπεντρίβω μτγν. κ. μσν. τρίβω ἐπί τινι, ἐπιχρίω : Πολυδ.5,102 **τὸ πρόσωπον ἐπιχρίει, ἐπεντρίβει, καλλιγραφεῖ·** **2**) ἐπὶ κτυπήματος, καταφέρω : Εὐστ. 'Ιλ.219,18 **πληγὴν ἐπεντρίψαντα τῷ Θερσίτῃ·** **3**) κακοποιῶ, καταστρέφω : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.1,1.

ἐπεντρυφῶ-άω μτγν. ἐντρυφῶ εἴς τι· Σουΐδ. « ἐπεντρυφήσαντας· καταπολαύσαντας » : Φιλοπ. εἰς Σχόλ.'Αριστλ.10,21 **τῶν περὶ λόγους ἐσπουδακότων καὶ ὅσαι ὧραι τούτοις ἐπεντρυφώντων,** Θεοφύλ.Σ 156 15 **ἐπεντρυφῶντες τοῖς ἀδικήμασι.**

ἐπεντρώγω μτγν. τρώγω τι μετ' ἄλλην τροφήν, τραγανίζω ἐπὶ πλέον : Φίλ.2,479 **κατοψοφαγοῦσιν οὕτως, ὡς καὶ τῶν ὀστέων ἐπεντραγεῖν.**

ἐπεντρώματα (τὰ) μτγν. κ. μσν. τὰ ἐρεθίζοντα ἡδονικῶς τὰς αἰσθήσεις καὶ δὴ τὴν γεῦσιν, ἡδύσματα : 'Επίκ.π.'Αθήν.12,546Ε **τοὺς καταιγισμοὺς καὶ τὰ ἐπεντρώματα** (πιθ. ἐπικεντρώματα).

ἐπέντρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπέντρωμα βλ.λ. : Φίλ. 1,115,8 **τὴν περίεργον καὶ περιττὴν** (ἡδονήν) **κατὰ τὰς ἐπεντρώσεις παραιτούμενος.**

ἐπεντύνω κ. -ύω παρασκευάζω, ἑτοιμάζω : 'Ιλ. Θ 374 **σὺ μὲν νῶϊν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,** Σοφ.Αἴ.451 **ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν·** || τὸ μέσ. ἐπεντύνομαι παρασκευάζομαι ἢ ἀσκοῦμαι εἴς τι : 'Οδ.Ω 89 **ἐπεντύνονται ἄεθλα·** || κ. μετ' ἀπαρφ. : 'Απολλ.Ρ 1,720 **αὐτοὶ ἐπεντύνοντο νέεσθαι.**

ἐπεξάγω κ. νεώτ. ἐξάγω στράτευμα ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ : Θουκ.2,21 **ἐκάκιζον ὅτι στρατηγὸς ὢν οὐκ ἐπεξάγοι·** **2**) ἐκτείνω, παρατείνω, ἐπιμηκύνω : Πλούτ.'Ηθ.855C **τὴν διήγησιν ἐπεξάγων καὶ κυκλούμενος·** || ἰδ. ἐξετάζω τι ἐν ἐκτάσει : Δίων Κ 46,8 **ἀλλ' ἐγὼ ταῦτα μὲν παραλείψω, τὰ δὲ δὴ λοιπὰ ἐπεξάγω·** **3**) (ὑπονοουμ. τῆς λ. **τάξις**) ἐκτείνω τὴν γραμμὴν τῆς μάχης : Θουκ.5,71 **τοῖς .. Βρασιδείοις ἐσήμηνεν ἐπεξαγαγόντας ἀπὸ σφῶν ἐξισῶσαι τοῖς Μαντινεῦσιν·** || ὁμ. κ. ἐπὶ πλοίων, ἐπεκτείνω τὴν γραμμήν : αὐτ.7,52 **ἐπεξάγοντα τῷ πλῷ πρὸς τὴν γῆν μᾶλλον.**

ἐπεξᾰγωγή (ἡ) ἡ περαιτέρω ἔκτασις τῆς γραμμῆς μάχης : Θουκ.8,105 **παυσάμενοι τῆς ἐπεξαγωγῆς ἤδη τοῦ κέρως .. ἠμύναντό τε καὶ τρέπουσι.**

ἐπεξαιτῶ-έω μτγν. αἰτῶ τι παρά τινας, ἐξαιτῶ : Βασ.2,774C **ὅπερ ἐξ ἀρχῆς ἐπεξῄτησαν.**

ἐπεξᾰμαρτάνω μτγν. ἁμαρτάνω ἢ σφάλλω ἔτι περισσότερον : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,35 **τοῦ μηδὲν ἔτι αὐτοὺς ἐπεξαμαρτεῖν .. φάρμακον·** || ὁμ. ἐ- **εἴς τινα** ἐναντίον, εἰς βάρος τινός : 'Ιώσ.ΑΙ 14,16,4.

ἐπεξανάπτω λεξ. ἀνάπτω τι προσέτι· Σουΐδ.

ἐπεξανίσταμαι μτγν. παθ. μετ' ἐνεργητικοῦ ἀορ. β' **-ανέστην** ἐξανίσταμαι, σηκώνομαι ἐπάνω : Φίλ.2,582 **ἐπεξ- δὲ μετὰ τῶν συνέδρων.**

ἐπεξαπατῶ-άω ἀπατῶ τινα ἀκόμη περισσότερον : Μνησίμ.π.'Αθήν.8,359C **ἐπεξαπάτα με.**

ἐπεξάπτω μτγν. ἐξάπτω, ἀνάπτω ἐπὶ πλέον, ἔτι μᾶλλον : Διογ.Οἰν.38 **ἐπεξάπτειν πῦρ.**

ἐπεξαρκῶ-έω μσν. προμηθεύω, χορηγῶ πλήρως : Τζέτζ.Χιλ.12,220.

ἐπεξαρτίζω πάπ. ἐφοδιάζω : **ἐλαιουργῖον ἐπεξηρτισμένος ἄξω(νι).**

ἐπεξεγείρω μσν. ἐγείρω, σηκώνω **τινὰ ἔκ τινος** : Νικήτ.Εὐγ.7,287 **οὔκουν ἐπεξήγερτο.**

ἐπέξειμι (εἶμι) κ. μσν. ὡς ἀττ. μέλλ. τοῦ **ἐπεξέρχομαι,** παρατ. **-ῄειν,** ἰων. γ' πληθ. **-ῄισαν** ἐξέρχομαι ἐναντίον ἐχθροῦ, ἐνεργῶ ἐπιδρομήν : 'Ηρ. 7,223 **οἱ δὲ ὑπεξιόντες εἰς τὰ στεινόπορα ἐμάχοντο,** Θουκ.2,21 **ἐπεξιέναι καὶ μὴ περιορᾶν,** Ξεν. 'Ιππαρχ.7,3· **2**) ἁπλ.ἐξέρχομαι, διαφεύγω : 'Αριστλ. Πρ.937a,28· **3**) προβαίνω ἐναντίον τινός, λαμβάνω ἐκδίκησιν : 'Ηρ.8,143 **ἐπέξιμεν ἀμυνόμενοι·** || εἰδ. διώκω δικαστικῶς, ἐνάγω, μηνύω : Δημ.583 **ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ καὶ μὴ διαλύσει·** || ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **ἐπέξειμι δίκῃ - γραφῇ** : Πλάτ.Νόμ. 754Ε, Αἰσχίν.2,93 **οὐκ ἐπεξιὼν τῇ τοῦ τραύματος γραφῇ·** || ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. κ. γεν. τοῦ ἐγκλήματος : Πλάτ.Νόμ.866Β **ὁ τοῦ τελευτήσαντος γένει ἐγγύτατα ἐπεξίτω μὲν φόνου τῷ κτείναντι·** || ὁμ. μετ' αἰτ. προσ. : Δημ.549 **ἐπεξῇμεν τοῦ φόνου τὸν 'Αρίσταρχον·** || μετὰ δοτ. πράγμ. ἐκδικοῦμαι, τιμωρῶ : Πλάτ.Νόμ.866Β **μὴ ἐπεξίῃ τῷ παθήματι·** || ἐπιτίθεμαι σφοδρῶς : Πλάτ. Λύσ.215Ε **καὶ δὴ καὶ ἔτι ἐπεξῄει τῷ λόγῳ μεγαλοπρεπέστερον·** **4**) μετ' αἰτ. διέρχομαι, διαπερῶ : Κλέαρχ.37 **ἐπεξιέναι ὀρείους δρυμούς·** **5**) διεξέρχομαι, διηγοῦμαι ἐν λεπτομερείᾳ : 'Ηρ. 1,5 **ἄστεα ἀνθρώπων ἐπεξιών,** 'Αριστφ.Βάτρ.1118 **πάντ' ἐπέξιτον,** Εὐστ.'Ιλ.20,35· **6**) ἐκτελῶ : Θουκ.3,82 **ἐπεξιέναι τὰς τιμωρίας ἔτι μείζους.**

ἐπεξειργασμένως ἐπίρρ. ὁ.γρ. τοῦ ἐξειργασμένως βλ.λ. : Πλούτ.'Αλέξ.1.

ἐπεξέλᾰσις-εως (ἡ) μσν. τὸ ἐξέρχεσθαι κατά τινος, ἐπιδρομή : Λέων Δ 13Β **πολλὰς κατὰ θάτερα τὰς ἐπεξελάσεις ἐποιεῖτο, ἐφ' ἵππου θηλείας .. ἐποχούμενος,** Εὐστ.Πον.356,30.

ἐπεξελαύνω ἀποστέλλω κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπεξάγω : Ξεν.'Ελλ.5,3,6 **ἐν τούτῳ δὴ οἱ 'Ολύνθιοι ἐπεξελαύνουσι μὲν τοὺς ἱππεῖς.**

ἐπεξέλεγχος (ὁ) ὁ πρόσθετος ἔλεγχος : Πλάτ. Φαῖδρ.267Α, 'Αριστλ.Ρητ.1414b,15 **ἔλεγχος καὶ ἐ-**

ἐπεξέλευσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. τιμωρία, ποινή : Φίλ.2,569, Πάπ. ἡ τῶν νόμων ἐπεξέλευσις· 2) μσν. ἐκδίκησις : Εὐστ.Πον.171,8 τὴν τῶν καθ' ἡμᾶς πλημμελειῶν ἐπεξέλευσιν· 3) ἔφοδος : Μαυρίκ.Στρατηγ.55 (διορθ. ἐπεξελάσεις).

ἐπεξελευστικός-ή-όν μσν. ἐκδικητικός : Εὐστ. Πον.171,11· 2) τιμωρός : αὐτ.'Ιλ.18,18 τὸ τῆς δικαιοσύνης ἐπεξελευστικὸν κατὰ τῶν ἀδικούντων.

ἐπεξέλκω ἔξω ἕλκω, σύρω ἔξω προσέτι : 'Ιππ. 882F ἐπεξέλκειν τὸ λειπόμενον.

ἐπεξεργάζομαι κ. μσν. κ. νεώτ. πρὸς τούτοις ἐξεργάζομαι ἢ ἐκτελῶ τι : Δημ.274 ἐν δ' ἐπεξειργάσατο . . τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος· 2) φέρω εἰς πέρας, πραγματοποιῶ : "Ιων ΧΤραγ 63 βουλὴ μὲν ἄρχει, χεὶρ δ' ἐπεξεργάζεται· || μσν. ἐκπονῶ : Τζέτζ.'Ησίοδ. "Εργ.11 καὶ πρώην μοι ἐπεξείργασται μικρὸν συγγραμμάτιον· 3) μσν. κ. νεώτ. ἐπιμελοῦμαι τῶν λεπτομερειῶν ἔργου τινός : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.3,B πολλοὶ τῶν ἀρχαίων τὴν ὁμηρικὴν ἐπικεχειρήκασιν 'Ιλιάδα ἐπεξεργάζεσθαι, - ἐπεξεργάζεται τὴν πραγματείαν του· 4) κάμνω πάλιν φόνον : Σοφ. 'Αντ.1288 αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω· 5) ἀνιχνεύω, ἐξετάζω, ἐρευνῶ : 'Απολλ.Δύσκ. Συντ.82,7 ἐπεξεργάζεσθαι τὴν αἰτίαν.

ἐπεξεργᾰσία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐξέτασις, ἔρευνα : Πτολ.Τετράβ.177· 2) τελειοποίησις : Εὐστρ.ΗΝικ.135,16, Σχόλ.'Ιλ.11,226 ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ ἐπεξεργασίᾳ τινὶ κέχρηται· || νεώτ. ἐπιμελὴς ἐκτέλεσις τῶν λεπτομερειῶν ἔργου τινός, δούλεμα : ἐπεξεργασία συγγράμματος - σχεδίου· || ὁμ. κατεργασία, οἷον τῶν τροφῶν ἐν τῷ στομάχῳ· 3) ἡ ἐφαρμογὴ νόμου : 'Ιουστιν.Νεαρ. 99P· 4) νεώτ.εἰδ. ρητ. σχῆμα ἐκφράσεως, καθ' ὃ ὁ ρήτωρ ἐνδιατρίβει ἐπί τινος ἰδέας διὰ λέξεων ἢ φράσεων συνωνύμων, ὥστε νὰ καταστῇ ἡ ἰδέα αὕτη αἰσθητοτέρα, ἀ. ἐπιμονή.

ἐπεξεργάσιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ τύχῃ ἐπεξεργασίας, περαιτέρω κατεργασίας.

ἐπεξεργαστής (ὁ) μσν. κ. νεώτ. Ζωναρ. « ὁ ἄρχων τῆς χώρας », Βαλσαμ.107 « ὁ ἐγχώριος ἔξαρχος »· 2) νεώτ. ὁ ἐπεξεργαζόμενος ἔργον τι, ὁ ἐπιμελούμενος τῶν λεπτομερειῶν ἔργου τινός.

ἐπεξεργαστικός-ή-όν ὁ ἱκανός, ἐπιτήδειος εἰς ἐπεξεργασίαν βλ λ.2) : ἐπ- ζῆλος, - ἐπ- τῶν τροφῶν ὑγρά· ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. -ῶς : Εὐστ.'Ιλ.1041,13 ἑρμηνεύει ἐπεξεργαστικῶς· || μσν. κ. συγκρ. -ώτερον λεπτομερέστερον : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.9,144 ἐπεξ- τιθέναι τὸν λόγον, Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.18,7.

ἐπεξέρπω ἐξέρπω ἐπί τι, σύρομαι ἔξω, μετ' αἰτ. : 'Ιππ.375,48 ἡ ψυχὴ κινευμένη καὶ ἐπεξέρπουσα τὰ μέρη τοῦ σώματος.

ἐπεξέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἐξέρχομαι κατά τινος, κάμνω ἔξοδον, ἐπιδρομὴν κατά τινος : 'Ηρ.3,54 ἐπεξῆλθον οἵ τε ἐπίκουροι καὶ αὐτῶν Σαμίων συχνοί, Θουκ.3,26 ὡς ἤδη πεπεραιωμένων ἐπεξῆλθον πολλὰ τέμνοντες· 2) εἰδ. διώκω τινὰ δικαστικῶς, κατηγορῶ, καταγγέλλω : 'Αντιφ.1,1 εἰ ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι μὴ ἐπέξειμι· || ὁμ. μετ' αἰτ. προσ. : Λυσ.31,18 οὐχ οἷοί τέ εἰσιν ἐπεξελθεῖν ἅπαντες· || ὁμ. σημ. ἐπεξέρχομαί τινι δίκην - γραφὴν : Πλάτ.Νόμ.866Β, Νόμ.π.Δημ.529 ἐάν τις ἐπεξέλθῃ (γραφὴν)· || κ. μετὰ γεν. ἢ αἰτ. τοῦ ἐγκλήματος : Πλάτ.Εὐθφρ.4D ὑπὲρ τοῦ ἀνδροφόνου τῷ πατρὶ φόνου ἐπεξέρχομαι, 'Αντιφ.2,2· || ὁμ. μσν. μετὰ δοτ. λαμβάνω ἐκδίκησιν : Νικόλ.Δαμ.130,18J· || ἀπολ. σωφρονίζω, κολάζω, τιμωρῶ αὐστηρῶς : Εὐρ.Βάκχ.1346 ἀλλ' ἐπεξέρχει λίαν, Πλούτ.Καῖσ.69 γνώμης μετασχόντας ἐπεξελθεῖν· 3) φθάνω ταχέως, καταφθάνω, πλακώνω : 'Ηρ.8,99 ἡ δὲ δευτέρη σφι ἀγγελίη ἐπεξελθοῦσα συνέχεε· || ἐξικνοῦμαι, προβαίνω μέχρι σημείου τινὸς : Σοφ.'Αντ.752 κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχῃ ;, Πλάτ.Νόμ.632C μέχριπερ ἂν πρὸς τέλος ἁπάσης πολιτείας ἐπεξελθὼν ἴδῃ· 4) παρακολουθῶ : Θουκ.4,14 βουλόμενοι τῇ παρούσῃ τύχῃ ὡς ἐπὶ πλεῖστον ἐπεξελθεῖν, ἀπὸ νεῶν ἐπεζομάχουν· || ὁμ συνεχίζω διευκρίνησιν, διασαφῶ, ἀναπτύσσω : Πλάτ.Πολ.361D χαλεπὸν ἐπεξελθεῖν τῷ λόγῳ· 5) διέρχομαι διὰ μέσου : 'Ηρ.4,9 πάντα δὲ τῆς χώρης ἐπεξελθόντα, τέλος ἀπικέσθαι εἰς τὴν 'Υλαίην· || διέρχομαι ἐρευνῶν, ἐρευνῶ : αὐτ.7,166 τὸ πᾶν γὰρ ἐπεξελθεῖν διφήμενον· 6) φέρω εἰς πέρας, ἐκτελῶ· ἀντίθ. ἐνθυμοῦμαι : Θουκ.1,120 ἐνθυμεῖται γὰρ οὐδεὶς ὁμοίᾳ τῇ πίστει καὶ ἔργῳ ἐπεξέρχεται· || ἀντίθ. ἐπινοεῖν : αὐτ.1,70 καὶ ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεξέλθωσιν· || ὁμ. ἐπιχειρῶ, δοκιμάζω : Θουκ.5,100 μὴ πᾶν πρὸ τοῦ δουλεῦσαι ἐπεξελθεῖν, Λουκ ΖΤραγ.17 ἐπεξελθεῖν τι εἰς τέλος· 7) κ. νεώτ. διεξοδικῶς διέρχομαι, διηγοῦμαι μέχρι τέλους : Σαφ.ἀπ.919 οὐδ' εἰ πάντ' ἐπεξέρχεσθαι σκοπῶν, Θουκ.3,67 τούτου ἕνεκα ἐπεξήλθομεν καὶ ὑπὲρ ὑμῶν καὶ ἡμῶν, Πλάτ. Νόμ.672Α καὶ γὰρ ἔτι πλείω τις ἂν ἐπεξέλθοι λέγων, - ἐπεξῆλθον δι' ὀλίγων· || ὁμ. ἐξετάζω μετ' ἀκριβείας : Θουκ.1,22.

ἐπεξετάζω μτγν. παρατηρῶ : Μεν.Περικ.414.

ἐπεξέτᾰσις-εως (ἡ) ἡ ἐπιθεώρησις : Θουκ.6,42 ἐπεξέτασιν τοῦ στρατεύματος ἐποιήσαντο.

ἐπεξεύρεσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπί τινος εὕρεσις, ἀνακάλυψις : 'Αθανάσ.2,678Ε.

ἐπεξευρίσκω πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐφευρίσκω ἢ ἀνακαλύπτω : 'Ηρ.2,160 τοὺς σοφωτάτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους οὐδὲν ἐπεξευρεῖν, 'Ιώσ.ΑΙ 15,8,5 ἀεί τι πρὸς ἀσφάλειαν ἐπεξευρίσκω· κ. παθ. : 'Αριστλ.Πολιτ.1331a,14 πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας, τάς τε ἄλλας καὶ τὰς νῦν ἐπεξευρημένας· 2) ἐξηγῶ προσέτι : 'Ασπάσ.ΗΝικ.48,20.

ἐπεξήγημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ παρεχόμενον πρὸς σαφεστέραν ἢ ἀκριβεστέραν κατανόησιν· || πρόσθετος ἐξήγησις.

ἐπεξηγημᾰτικός-ή-ό(ν) σχόλ., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατάλληλος ἢ χρησιμεύων πρὸς ἐπεξήγησιν : Σχόλ. Πλάτ.Φαίδ.64D,- ἐπεξηγ- τρόπος-σύνδεσμος - παρένθεσις· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς, δημ. -ά.

ἐπεξήγησις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η, διασάφησις, σαφηνισμός· Χοιροβ.Ρητ.8,500 « ἐπεξήγησίς ἐστιν ἀσαφοῦς λόγου ἢ λέξεως σαφηνισμός » : Φοιβάμμ. 1,3, Σχόλ.'Ιλ.Λ 221 ἡ ἐπεξήγησις τῶν ἀναιρουμένων· || νεώτ. γραμμ. προσδιορισμὸς χρησιμεύων πρὸς διασάφησιν καὶ ἀκριβέστερον ὁρισμὸν ὅρου τινὸς τῆς προτάσεως· 2) νέα ἢ λεπτομερὴς ἐξήγησις : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.9.

ἐπεξηγοῦμαι-έομαι, μτγν., μσν. κ. νεώτ. διηγοῦμαι, ἀναπτύσσω ἔτι πλέον : Πλούτ.'Αρτοξ.8 οὐκ ἔστι ναῦν ἔχοντος ἐπεξηγεῖσθαι, Σχόλ. 'Αριστφ.'Ιππ.714· 2) ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ : 'Ασπάσ. ΗΝικ.48,20, Σχόλ.'Ιλ.Ν 281, Τζέτζ.Προλεγ. εἰς 'Ησίοδ."Εργ.12 οὗπερ ἐπεξηγεῖσθαι τὴν βίβλον ἐπεβαλόμεθα· || νεώτ. παθ. τοῦ ἐπεξηγῶ βλ.λ.

ἐπεξηγῶ-έω νεώτ. τ. τοῦ ἐπεξηγοῦμαι βλ.λ. 2), παρέχω λεπτομερῆ ἐξήγησιν, διασαφῶ.

ἐπεξῆς ἴων ἀντὶ ἐφεξῆς βλ.λ.

ἐπεξῐακχάζω ἀλαλάζω ἐπί τινι, ἐκφωνῶ ἐν θριάμβῳ : Αἰσχ.'Επτ.635 παιᾶν' ἐπεξιακχάσας.

ἐπεξίημι ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπέξειμι βλ.λ.

ἐπεξισῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι ἴσον προσέτι· Μάξ.Τύρ.30,32.

ἐπεξόδιος-α-ον ὁ ἐπ' ἐξόδῳ στρατοῦ ἢ ἐκστρατείᾳ γινόμενος· || τὸ οὐδ. πληθ. ἐπεξόδια ὡς οὐσ. θυσίαι τελούμεναι πρὸ τῆς ἐξόδου στρατεύματος : Ξεν.'Αν.6,5,2 (διορθ. ἐπ' ἐξόδῳ).

ἐπέξοδος (ἡ) ἔξοδος ἡ πορεία ἐναντίον ἐχθροῦ: Θουκ.5,8 **ἐπέξοδον . . οὐκ ἐποιήσατο πρὸς τοὺς Ἀθηναίους**· || ἁπλ. ἔξοδος: Αἰν.Τακτ.23,1 (πληθ.)· **2)** ἐπίθεσις πρὸς ἐκδίκησιν ἢ τιμωρίαν: Νικ. Δαμ.130,17 J, Φίλ.2,314 **τῷ δὲ ἀτελὴς ἐπέξοδος.**

ἐπεξοιωνίζομαι μτγν. οἰωνοσκοπῶ ἐκ νέου: Γαλ.8,471 **τοῖς ἱεροσκόποις . . ἐπεξοιωνίζεσθαι.**

ἐπεξορκίζω μτγν. ἐπιβάλλω εἴς τινα νὰ ὁρκισθῇ ἐκ δευτέρου: Πολύβ.15,25,11.

ἐπεξορύσσω Ἐπιγρ. ἐξορύσσω περαιτέρω, παθ.

ἐπεξουσιάζω Ἐπιγρ. ἔχω ἐξουσίαν ἐπί τινος.

ἐπεξουσιαστής μτγν. γλῶσσα. ὡς ἐπίθ. ἢ ὡς ἀ. ὀνομ. τοῦ Μαΐου: Φιλόξ.Γραμμ.11.

ἐπέοικα (ἐπὶ - ἔοικα) παρακ. τοῦ ἀχρ **ἐπείκω** ἁρμόζω, μετὰ δοτ. προσ.: Ἰλ.Ι 392 **ὅς τις οἷ τ' ἐπέοικε καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν**· || ἰδ. ἀπροσ μετὰ δατ. προσ. κ. ἀπαρφ ἐμπρέπει, ἁρμόζει ταιριάζει: Ἰλ.Δ 341 **σφῶϊν μὲν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας**, Πίνδ.Ν 7,95 **τὶν δ' ἐπέοικεν Ἥρας πόσιν τε πειθέμεν** || ὁμ μετ' αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ.: Ἰλ.Α 126 **λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν**· || κ. ὑπονοουμ τοῦ ἀπαρφ: αὐτ.Ω 595 **ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν** (ἀποδάσσασθαι) Ὀδ.Ζ 193 **2)** μτχ. πληθ. **ἐπεικότα** κατάλληλα, ἁρμόζοντα: Αἰσχ.Χο 669· **3)** ὁμοιάζω, μετὰ δοτ.: Ἀρρ.Ἀν.1,12,2 **Θήρων καὶ πολλοὶ ἄλλοι οὐδέν τι Ἀλεξάνδρῳ ἐπεοικότες**, Πυθ.π Σ ἔξτ.Ἐμπ.Μαθ.4,2 **ἀριθμῷ πάντ' ἐπεοικότα.**

ἐπέπιθμεν ἐπ. ἐπεποίθαμεν, ὑπερσ. τοῦ πείθω βλ.λ.

ἐπέπλως β' ἐν. ἐπ. ἀόρ. τοῦ ἐπιπλέω βλ.λ.

ἐπεποιήκησαν πάπ. ἀντὶ ἐπεποιήκεσαν, γ' πληθ. ὑπερσ. τοῦ ποιῶ βλ.λ.

ἐπεποίθει γ' ἐν. ὑπερσ. τοῦ πείθω βλ.λ.

ἐπεπόνθει γ' ἐν. ὑπερσ. τοῦ πάσχω βλ.λ.

ἐπεπόνσεμες Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπεπόνθημεν, ἀόρ. τοῦ πάσχω βλ.λ.

ἐπέπταρε γ' ἐν παθ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιπταίρω.

ἐπέπτατο γ' ἐν. ἀορ. β' τοῦ ἐπιπέταμαι βλ.λ.

ἐπέπυστο γ' ἐν. ὑπερσ. τοῦ πυνθάνομαι βλ.λ.

ἐπέπω ἰων. τ. τοῦ ἐφέπω βλ.λ.

ἐπέραστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀξιέραστος, ἀξιαγάπητος Σουΐδ. «ἐράσμιος»: Λουκ.Τιμ.17 **εὐπρόσωπον καὶ ἐπέραστον κόρην**, Πορφ.Νυμφ. 12, Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1 **ἐπέραστος ὀφθαλμός**· || ποθητός, ἐπιθυμητός: ASS Ἀπριλ.3,3D **ὁ γὰρ πλοῦτος πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπέρατος** (sic).

ἔπεργα Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ ἐπικέλια

ἐπεργάζομαι κ. νεώτ. ἐργάζομαι, καλλιεργῶ παρανόμως γῆν μὴ ἀνήκουσαν εἰς ἐμέ: Πλάτ. Νόμ.843C **ὃς δ' ἂν ἐπεργάζηται τὰ τοῦ γείτονος ὑπερβαίνων τοὺς ὅρους**· || ἰδ. ἐπὶ ἱεροῦ ἐδάφους: Λυσ.7,24 **πολὺ ἦν ἀσφαλέστερον καὶ ἀφανίσαι καὶ ἐκκόψαι καὶ ἐπεργάσασθαι**, Αἰσχίν.3,113, Ἐπιγρ. **αἴ τις τὰν γᾶν ἐπιεργάζοιτο ἂν Ἀμφικτίονες ἰάρωσαν**· **2)** γεν. καλλιεργῶ, γεωργῶ: Λουκ.Τίμ.37 **τὸν ἀγρὸν τουτονὶ φιλοπόνως ἐπεργαζόμενος**· **3)** Ἐπιγρ. λειῶ, ἰσοπεδῶ τὰς ἐπιφανείας λίθου πρὸς τειχοδομίαν· **4)** συζητῶ, πραγματεύομαι: Πτολ.Τετράβ.117· || ὁμ. μετὰ δοτ. ἀσχολοῦμαι εἴς τι λεπτομερῶς, ἐπεξεργάζομαι: Μέν.442S· **5)** παρακ. ἐπὶ παθ. σημ. εἶμαι γεγλυμμένος, σκαλισμένος: Παυσ.3,17,3 **ἐπείργασται . . πολλὰ μὲν τῶν ἄθλων Ἡρακλέους.**

ἐπεργασία (ἡ) ἡ παράνομος καλλιέργεια ξένου καὶ δὴ καὶ ἱεροῦ ἀγροῦ: Θουκ.1,139 **ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι τῆς γῆς τῆς ἱερᾶς**· **2)** τὸ δικαίωμα τοῦ ἀμοιβαίως καλλιεργεῖν τοὺς ἀγροὺς ἀλλήλων: Ξεν.ΚΠ 3,2,23 **ἐπιγαμίας δ' εἶναι καὶ ἐπεργασίας καὶ ἐπινομίας**· **3)** πραγμάτευσις, συζήτησις: Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,107D.

ἐπεργαστικός-ή-όν Ἐπιγρ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπηρεαστικὸς βλ.λ.: ΑΠ 5,178 **ὁμοίως ἐπ- εἰς ἔρωτα.**

ἐπέργιον μτγν. τὸ πάρεργον: Ἀποστ.Διατ.2,61.

ἔπεργος-ον Ἐπιγρ. ὁ βοηθός· **2)** πάπ. ὠφέλιμος, χρήσιμος: **ἔσται δὲ ἔπεργον**· **3)** τὸ οὐδ. **ἔπεργον** ὡς οὐσ. ἐργασία παρεχομένη πρὸς τῇ καταβολῇ μισθώματος: Ἐπιγρ. **τὸ τοῦ μισθώματος καὶ τῶν ἐπέργων ἀπάντων ἀπότεισμα.**

ἐπερεθίζω μτγν. ἐρεθίζω, διεγείρω, παρακινῶ: Πλούτ.Εὐμ.11 **ταῖς τε κραυγαῖς καὶ ταῖς μάστιξιν ἐπηρέθιζον** (τοὺς ἵππους)· **2)** φαύω: ΑΠ 9,270 **τὴν . . πηκτίδα μουσοπόλοις χερσὶν ἐπηρέθισα.**

ἐπερεθισμός (ὁ) μτγν. ὁ ἔκ τινος ἐρεθισμός, ἡ προκαλουμένη διέγερσις: Πλούτ.Ἠθ.908Ε.

ἐπερείδω κ. μσν. κ. νεώτ. ὠθῶ, σπρώχνω, ἐμπήγω: Ἰλ.Ε 856 **ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη ἔγχος νείατον ἐς κενεῶνα**· κ. παθ.: Ἡσ. «ἐπερείδεται· ἐμπήγνυται, εἰσβαίνει»· **2)** ἀμτβ. πιέζω ἰσχυρῶς: Ἱππ.Ἄρθρ.11 **τῇ χειρὶ ἐπερείδειν**· || παθ. ὑπόκειμαι εἰς συμπίεσιν, σύνθλιψιν: Χρύσ.Στωϊκ.2,142· || εἰδ. ὠθῶ θύραν, ὅπως κλείσῃ καλῶς: Κόϊντ. 12,331 **ἠμὲν ἀνωῖξαι κείνου πτύχας ἠδ' ἐπερεῖσαι**· **3)** ἐντείνω, σφίγγω, ἰδ. τὰς δυνάμεις μου: Ὀδ.Ι 538 **ἐπέρεισε ἶν' ἀπέλεθρον**· **4)** ἀπολ. ἀνθίσταμαι μεθ' ὅλης τῆς δυνάμεώς μου: Ἀριστφ.Βάτρ. 1102· **5)** ἐπιφέρω ἅπασαν τὴν ὁρμήν τινος ἐναντίον ἄλλου, μετὰ δοτ.: Πλούτ.Φλαμ.8 **ὅλην ἐπερείσας τὴν φάλαγγα τοῖς Ῥωμαίοις**· || ἀπολ ἀσκῶ πίεσιν ἐπί τινος: αὐτ.Πύρρ.21 **τὸν Πύρρον ἐπερεισάντων τοῖς ἀντιτεταγμένοις**· **6)** στηρίζω, ἀκουμβῶ τι ἐπάνω εἰς ἄλλο: ΑΙλ.ΖΙ 5,56, Τζέτζ.Χιλ. 1,325 **οἱ λιθουργοὶ δ' ἐπέρειδον τοὺς λίθους συντιθέντες**· || ὁμ. σημ. κ. μέσ.: Εὐρ.Ἑκ.112 **σχεδίας λαίφη προτόνοις ἐπερειδομένας**· || ὁμ. μέσ. στηρίζομαι, ἀκουμβῶ: Ἀριστφ.Ἐκκλ.277 **κἆτα ἐπερειδόμεναι βαδίζ.τ'**, Πλάτ.Νόμ.789Ε· || ὁμ. μέσ. ἐπίκειμαι, εἶμαι τοποθετημένος: Σωρ.1,101 **βαυκάλη ἐπὶ διαγωνίων λίθων ἐπηρεισμένη**· || ὁμ. μέσ. εἶμαι κεκλιμένος, πλαγιασμένος, ἐπί τινος: Ἰώσ.ΑΙ 9,4,4· || ὁμ. μέσ. μτφ. ἀναπαύομαι: Πορφ.Ἀποχ.2,38 **ψυχαὶ ἐπερειδόμεναι πνεύματι**, Πλωτ.6,1,3 **ἐπερείδεσθαι τῇ οὐσίᾳ**· || ὁμ. μέσ. μτφ. στηρίζομαι, βασίζομαι, ἔχω τὰς ἐλπίδας μου ἐπί τινος: Ἀπολλ.Ρ.4,204 **ἐπερείδεται εἰς τὴν εὔνοιαν τῶν ἰσχυρῶν**· **7)** κατευθύνω τὸν νοῦν πρός τι, προσέχω εἴς τι: Πλούτ.Ἠθ.392Β **ἂν τὴν διάνοιαν ἐπερείσῃς**· || ὁμ. ἀπευθύνω, στέλλω: Σχόλ.Πίνδ.Ν 7,1 **ἐπερείδειν πρὸς τὴν θεὸν τὸν λόγον**· || ὁμ. παραδίδω ἐμαυτόν, παραδίδομαι εἰς: Πλούτ.Ἠθ.463C **ὅπου μᾶλλον ἐπερείδω τῷ φιλεῖν ἐμαυτόν, ἁμαρτάνω μᾶλλον.**

ἐπέρεισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. στήριξις, ἀκούμπισμα, ἐπί τινος: Διοσκ.5,88 **ταῖς τῶν ὀδόντων ἐπερείσεσι**, Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.20,26 **ἡ πρὸς πλάγιον τὸ τεῖχος ἐπέρεισις**· || νεώτ. γυμν. στήριξις τοῦ σώματος ἐπί τινος ὀργάνου ἢ καὶ ἐπί τινος μέλους τοῦ σώματος ἄλλου συνασκουμένου **2)** ἐπὶ αἰσθήματος, σύγκρουσις: Χρύσ.Στωϊκ. 2,142· **3)** διεύθυνσις βλέμματος: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ. 6,821· **4)** νεώτ. μουσ. μουσικόν τι ποίκιλμα ξένον πρὸς τὴν μελῳδίαν ἢ τὴν ἁρμονίαν.

ἐπέρεισμα-ατος (τό) μτγν. κ. μσν. στήριγμα, ὑποστήριγμα, βάσις: Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.8 **τὰ μαθηματικὰ ἐπὶ ταῖς ἰδέαις ἔχειν τὸ ἐπέρεισμα.**

ἐπερεισμός (ὁ) μτγν. ἀ. ἐπέρεισις σύγκρουσις αἰσθημάτων: Ἐπικ.Ἐπ.1,120.

ἐπερειστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπερείδων βλ.λ.6), ὁ στηρίζων, ὑποστηρικτικός: Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.65 **ἐπερειστικῇ βακτηρίᾳ**· **2)** ρωμαλέος, δυνατός: Πρόκλ.Παρμ.845S **ἐπερειστικὴ ἐπιβολή.**

ἐπερέομαι ἰων. ἀντὶ ἐπείρομαι βλ.λ.: Λουκ.Συρ.36.

ἐπερεύγομαι μτγν. ἐκχύνομαι, χύνομαι ἐπί τινος, εἰδ. ἐπὶ ποταμοῦ ἐκβάλλω, χύνομαι: Ἀπολλ.Ρ 4,631, Διον.Περ.95 **δισσὰς δ' ἠπείρους ἐπερεύγεται**

ἐπερέφω ἐπιθέτω ὀροφήν, στεγάζω : Ἰλ.Α 39 **εἴ ποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα** (σχόλ. «ὠρόφωσα, ἐστεφάνωσα»).
ἐπερήρεισμαι παθ. παρακ. τοῦ ἐπερείδω βλ.λ.
ἐπέρνω μσν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπαίρνω βλ.λ.
ἐπέρομαι ἐπείρομαι βλ.λ.
ἔπερος-ον Ἐπιγρ. κριός : **ἔπεροι καὶ ἀρνήαδες.**
ἐπερρώπτης Ἡσ. «ὑπηρέτης».
ἐπέρσι ἐπίρρ. δημ. πέρυσι βλ.λ.
ἐπέρτερα Ἡσ. «μείζω καὶ ὑψηλότερα».
ἐπερυθριῶ-άω μτγν. ἐρυθριῶ ἐπί τινι, κοκκινίζω γιά κάτι, ξεροκοκκινίζω, μετὰ δοτ. : Κύριλλ. εἰς Μιχ.2,309 **τοῖς ἰδίοις πταίσμασιν ἐπερυθριᾶν.**
ἐπερύω, ἐπ. κ. ἰων. -ειρύω ἕλκω, σύρω : Ὀδ.Α 441 **θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ**· ‖ ὁμ. σύρω πρὸς ἐμαυτόν : Ἀπολλ.Ρ.3,149 **ἡ δ' ἀγανοῖσιν ἀντομένη μύθοισιν ἐπειρύσασα παρειάς κύσσε ποτισχομένη**· ‖ μέσ. σύρω τι ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων μου, ὅπως σκεπασθῶ, καλύπτομαι : Ἡρ.4,8 **ἐπειρυσάμενον τὴν λεοντέην κατυπνῶσαι**· **2**) σύρων ἀνεγείρω, ἱδρύω, στήνω, ἐν τιμῇ. : Ὀδ.Μ 14 **τύμβον χεύαντες καὶ ἐπὶ στήλην ἐρείσαντες.**
ἐπέρχομαι κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. ἐπηρχόμην, ἀττ. παρατ. **ἐπῄα,** ἀττ. μέλλ. **ἔπειμι,** Ἐπιγρ. μέλλ. **ἐπελεύσοντες,** πάπ. ἀπαρφ. ἀορ. α' **ἐπελεύσασθαι,** ἀόρ. β' **ἐπῆλθον,** ἐπ. -ήλυθον, παρακ -**ελήλυθα,** ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω, μετὰ δοτ. : Ἰλ. Μ 200 **ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε.. περησέμεναι μεμαῶσιν**· ‖ εἰδ. ἔρχομαι αἴφνης πρός τινα : Ὀδ. Τ 155 **εἷλον ἐπελθόντες καὶ ὁμόκλησαν ἐπέεσσιν,** Ἡρ.6,95 **ἐπῆλθε ὁ ναυτικός πᾶς στρατὸς ὁ ἐπιταχθεὶς ἑκάστοισι**· ‖ κ. μετ' αἰτ. : Εὐρ.Ἡρ.593 **ὤφθης ἐπελθὼν** (πιθ. διορθ. ἐσ-) **πόλιν**· ‖ προσέρχομαι πρός τινα, ὅπως ζητήσω συμβουλήν : Εὐρ. Ἰκ.155 **μάντεις δ' ἐπῆλθες ἐμπύρων τ' εἶδες φλόγα ;,** Πλάτ.Νόμ.772D **πάντα δὲ τὸν δῆμον καὶ πάσας θεῶν μαντείας ἐπελθόντας**· ‖ κ. μετὰ προθ. ἔρχομαι, φθάνω εἰς μέρος τι : Ὀδ.Η 230 **εἴος ἐπῆλθον ἐς ποταμόν,** Σοφ.Αἴ.438 **ἐς τόπον Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει..**' ‖ κ. μτφ. ἔρχομαι, φθάνω : Σοφ.Τρ.1180 **ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών,** Θουκ.3,47 **τὸ πλῆθος ξύμμαχον ἔχοντες ἐς πόλεμον ἐπέρχεσθε**· **2**) κ. νεώτ. συχν. ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας, ἔρχομαι ἐναντίον τινός, προσβάλλω, ἐπιπίπτω, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Υ 91 **ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσιν,** Εὐρ. Βάκχ.736 **μόσχοις ἐπῆλθον χειρὸς ἀσιδήρου μέτα,** Θουκ.6,34· ‖ σπαν. μετ' αἰτ. : Ἰλ.Η 262 **τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε, μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα**· ‖ κ. ἔμπροθ. (**ἐπί τι**) : Πάπ. **ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν ὑπάρχουσάν μοι οἰκίαν**· ‖ κ. ἀπολ. : αὐτ.Μ 136 **μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον**· ‖ ὁμ. εἰσβάλλω : Θουκ.2,39 **τήν τε τῶν πέλας αὐτοὶ ἐπελθόντες**· ‖ εἰδ. νομ. πάπ. ἐνεργῶ δικαστικῶς ἐναντίον τινός : **ἐπέρχεσθαι ἐπί τινα**· ‖ μέμφομαι, ψέγω, ἐπιτιμῶ, ἐπιπλήττω διά τι : Εὐρ.ΙΑ 349 **ταῦτα μέν σε πρῶτ' ἐπῆλθον**· **3**) ἔρχομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι, εἰδ. ὅπως ὁμιλήσω: Εὐρ.Ὀρ.391 **σὸς δ' ἐπῆλθε σύγγονος, ἔλεξε δ',** Θουκ.1,119 **καὶ τελευταῖοι ἐπελθόντες ἔλεγον τοιάδε,** Πλάτ.Νόμ.850C· ‖ κ. μετὰ προθ. (**ἐπί τινα**) ἢ δοτ. ἀπροθ. : Ἡρ.5,97 **ἐπελθὼν δὲ ἐπὶ τὸν δῆμον ὁ Ἀρισταγόρης ταῦτα ἔλεγε,** Θουκ.1,90 **οὐκ ἐπέρχεται ἐπὶ τὸ κοινόν,** αὐτ.91 **ἐ- τοῖς Λακεδαιμονίοις**· ‖ κατέρχομαι ἐπί τινος : Μηναῖ.3,25 Συναξ. **πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σέ, καὶ δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σε**· **4**) ἐπὶ καταστάσεων κτπ., ἔρχομαι ἐπί τινα, καταλαμβάνω τινά, εἰδ. ἔρχομαι αἰφνιδίως, μετ' αἰτ. : Ὀδ.Δ 793 **τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,** Ἡρ. 2,141 **ὀλοφυρόμενον δ' ἄρα μιν ἐπελθεῖν ὕπνον,** Σοφ.ἀπ.607· ‖ ὁμ. κ. μετὰ δοτ. : Ὀδ.Μ 311 **τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος,** Αἰσχ.Πέρσ.600 **βροτοῖσιν.. ὅταν κλύδων κακῶν ἐπέλθῃ,** Πλάτ.Νόμ. 811D **ἐπῆλθέ μοι πάθος**· **5**) **ἐπέρχεταί μοι** μοῦ συμβαίνει, μοῦ ἔρχεται : Ἡρ.1,30 **ἵμερος ἐπῆλθέ μοι ἐπείρεσθαι**· ‖ κ. ἀπροσ. μετ' ἀπαρφ. : Ἡρ. 6,107 **καὶ οἱ ἐπῆλθε παρεῖν,** Σοφ.Τρ.134 **τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι,** Πλάτ.Γοργ. 485E· ‖ σπαν. κ. **ἐπέρχεταί με** : αὐτ.Φαῖδ.88D **ἐπέρχεταί με λέγειν**· ‖ **ὅ τι ἂν ἐπέλθῃ** ὅ τι τοῦ κατέβη κανενός : Ἰσοκρ.12,24· **6**) πάπ. ἐπὶ προσόδων κτπ., εἰσπράττομαι : **οἱ ἐπερχόμενοι τόκοι,** αὐτ. **ἀρούρας καθαρὰς ἀπὸ ἐπερχομένων ἐπιβολῶν**· **7**) ἐπὶ χρόνου, φθάνω, ξαναέρχομαι : Ὀδ.Β 107 **ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος καὶ ἐπήλυθον ὧραι**· ‖ ὁμ. ἔρχομαι, πλησιάζω : Ὀδ. Ξ 457 **νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε,** Θέογν.528 **γῆρας ἐπέρχεται,** Πινδ.Ο 10,9 **ἕκαθεν ἐπελθὼν ὁ μέλλων χρόνος**· ‖ ὁμ. **τὸ ἐπερχόμενον** τὸ ἐρχόμενον, τὸ μέλλον : Αἰσχ.Πρ.98 **τὸ παρὸν τό τ' ἐπερχόμενον πῆμα**· ‖ ὁμ. νεώτ. ἐπακολουθῶ, λαμβάνω, ὑπόστασιν : **ἐπῆλθε θάνατος - συμφωνία**· **8**) ἐπὶ δευτέρας γυναικός, ἔρχομαι μετὰ τὴν πρώτην : Ἡρ.5,41 **ἡ ἐσύστερον ἐπελθοῦσα γυνὴ τίκτει**· **9**) διέρχομαι ἔκτασίν τινα, ἐπισκέπτομαι τόπον τινά, πηγαίνω, μετ' αἰτ. : Ἰλ.Σ 321 **πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,** Ὀδ.Δ 268 **πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν**· ‖ ὁμ. εἰσέρχομαι, προχωρῶ ἐντός, ἐπισκέπτομαι : Σοφ.Ἠλ.1297 **φαιδρῷ προσώπῳ νῷν ἐπελθόντοιν δόμους,** Εὐρ. Φοίν.699 **πύλας φυλακάς τ' ἐπῆλθον,** Θαυκ.8,54 **τάς ξυνωμοσίας ἐπελθών**· ‖ ὁμ. βαδίζω, περιπατῶ ἐπάνω εἴς τι, περνῶ : Θουκ.3,23 **κρύσταλλός τε γὰρ ἐπεπήγει οὐ βέβαιος ἐν αὐτῇ ὥστ' ἐπελθεῖν**· ‖ ἐπὶ ποταμοῦ, κατακλύζω : Ἡρ.2,19 **ἐπέρχεται δὲ ὁ Νεῖλος, ἐπεὰν πληθύῃ, οὐ μόνον τὸ Δέλτα**· **10**) πραγματεύομαι, ἐξετάζω τι μετ' ἀκριβείας : Ἡσίοδ.ἀπ.160,4, Ἀριστοφ.Ἱππ.618 **εἴθ' ἐπέλθοις ἅπαντά μοι σαφῶς**· ‖ ὁμ. ἐξετάζω, ἐρευνῶ : Ἀριστλ.ἨΝικ.1172b,8 **ἐ- τὰ εἰρημένα περί τινος**· ‖ ὁμ. διεξέρχομαι, διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαι : Ἀριστλ.Φυσ.189b,31 **ὧδ' οὖν ἡμεῖς λέγωμεν πρῶτον περὶ πάσης γενέσεως ἐπελθόντες,** αὐτ.Πολιτ. 1317a,15· **11**) διαπράττομαι, ἐπιτελῶ, κατορθώνω : Θουκ.1,97 **τοσάδε ἐπῆλθον πολέμῳ τε καὶ διαχειρίσει πραγμάτων**· **12**) βαίνω ἐπὶ τὰ ἴχνη τινός, ἀκολουθῶ τὸ παράδειγμα, μιμοῦμαι : Πινδ. Π 6,46 **πάτρῳ τε ἐπερχόμενος ἀγλαΐαν ἔδειξε.**
ἐπέρω λεξ. ἐπερωτῶ βλ.λ.· Σουΐδ.
ἐπερώτημα-ατος (τό), ἰων. ἐπειρώτημα ἐρώτημα, ἐρώτησις : Ἡρ.6,67 **ὁ δὲ ἀλγήσας τῷ ἐπειρωτήματι,** Θουκ.3,53 **τό τε ἐπερώτημα βραχὺ ὄν**· **2**) Ἐπιγρ. δόγμα, ἀπόφασις, ἔγκρισις : Ἐπιγρ. **κατὰ τὸ ἐπερώτημα τῆς ἐξ Ἀρείου Πάγου Βουλῆς**· **3**) μτγν. κ. πάπ. ἡ δι' ἐπερωτήσεως τῶν συντιθεμένων γινομένη ὁμολογία, συμβόλαιον, συμφωνία : Πάπ. **ἐὰν μηδὲν ἐπερώτημα ᾖ ἐγγεγραμμένον,** Κῶδ.Ἰουστιν.8,10,12,3 **ἐκ τῶν συμφώνων, ἤτοι ἐπερωτημάτων**· **4**) μτγν. ἐμπιστοσύνη, πεποίθησις : ΚΔΠέτρ.1,3,21 **ἀλλὰ συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα εἰς Θεόν.**
ἐπερωτηματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐρωτηματικόν, μετ' ἐρωτηματικοῦ : Κύριλλ.Κατηχ. σ.301,23 **οὐκ ἔγνων ; οὕτω γὰρ ἀνάγνωθι,** ἐπ-.
ἐπερώτησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η, ἰων. ἐπειρώτησις ἡ ἐρώτησις, ἡ αἴτησις συμβουλῆς, γνώμης, καθοδηγήσεως : Ἡρ.6,67, αὐτ.9,44 **μετὰ δὲ τὴν ἐπειρώτησιν τῶν χρησμῶν,** Θουκ.4,38 **γενομένων ἐπερωτήσεων δὶς ἢ τρίς**· **2**) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ δι' ἐρωτήσεως πρὸς τοὺς συμβαλλομένους καὶ ἀποκρίσεως αὐτῶν ἀνάληψις ὑποχρεώσεων, συμφωνία : Βασιλικ.43,1,51 «**ἐπερώτησίς ἐστι συνθήκη ῥημάτων, δι' ὧν ἀποκρίνεταί τις**

πρὸς τὴν ἐπερώτησιν ποιεῖν τι ἢ διδόναι» : Πάπ. **ἐπερωτήσεως γενομένης ὡμολογήσαμεν,** Κῶδ. Ἰουστιν.8,10,12,1Α **ἐκ συμφώνου ἢ ἐπερωτήσεως·** **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπὸ βουλευτοῦ ἢ γερουσιαστοῦ ἀσκούμενος ἐν τῇ βουλῇ ἢ τῇ γερουσίᾳ ἔλεγχος ἐπί τινος κυβερνητικῆς πράξεως.

ἐπερωτητής (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἰδίαν πληροφορίαν ἐρωτῶν, ἐξετάζων, ὁ ἐρευνητής· || νεώτ. ὁ ὑποβάλλων ἐπερώτησιν βλ.λ.3).

ἐπερωτῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ἐπειρωτῶ,** ἀόρ. **ἐπηρώτησα,** παθ.ἀόρ. **ἐπηρωτήθην,** μετ' αἰτ. προσ., συμβουλεύομαί τινα περί τινος : Ἡρ.1,32 **τὸ θεῖον.. ἐπειρωτᾷς ἀνθρωπηίων πρηγμάτων πέρι,** αὐτ.53, Θουκ.1,118 **ἐπηρώτων τὸν θεὸν εἰ πολεμοῦσιν ἄμεινον ἔσται,** αὐτ.5,45· || κ. ἐμπροθ. (**ἔν τινι**) : ΠΔ Κριτ.18,5 **ἐπερώτησον δὴ ἐν τῷ θεῷ·** || γεν. ἐρωτῶ, παθ. : Θουκ.5,45 **ἐπερωτώμενοι οὐκ ἔφασαν . . αὐτοκράτορες ἥκειν·** **2)** μετ'αἰτ. πράγμ. ἐρωτῶ, ζητῶ νὰ μάθω τι : Ἡρ.1,30 **ταῦτα ἐπειρώτα,** αὐτ.55, Ἀντιφ.1,10 **ἵνα μὴ ἀναγκαζόμενοι ἃ ἐγὼ ἐπερωτῴην λέγοιεν,** Ξεν.Οἰκ.5,19 **ἐπερωτῶντας θυσίαις καὶ οἰωνοῖς ὅ τι τε χρὴ ποιεῖν καὶ ὅ τι μή·** || ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **ἐπερωτῶ μαθεῖν** : Ἐπιφάν.2,322C **ἐπερωτᾷς μαθεῖν τίς εἰμι·** || ὑποβάλλω ἐρωτήσεις περί τινος : Ἡρ.7,100 **ἐπειρωτέων τε ἑκάστας ὁμοίως καὶ τὸν πεζόν,** Πλάτ.Πρωτ.329Α· || κ. ἐμπροθ. (**εἴς τι**) : ΠΔ Βασ.2,11,7 **ἐπηρώτησεν Δαυὶδ εἰς εἰρήνην Ἰωάβ·** || τὸ αὐδ. παθ. μτχ. **τὸ ἐπερωτηθὲν** ἡ γενομένη ἐρώτησις : Πλάτ.Θεαίτ. 146Ε **τὸ δ'ἐπερωτηθέν, ὦ Θεαίτητε, οὐ τοῦτο ἦν·** **3)** μετ' αἰτ. προσ. κ. πράγμ. ἐρωτῶ τινα περί τινος : Ἡρ.9,93 **ἐπειρώτεον τοὺς προφήτας τὸ αἴτιον τοῦ παρεόντος κακοῦ,** Πλάτ.Σοφ.250Α **δικαίως ἂν ἐπερωτηθεῖμεν ἅπερ αὐτοὶ τότε ἠρωτῶμεν,** Αἰσχίν.1,79· || ὁμ. σημ. μετ' αἰτ. προσ. κ. ἐξηρτ. προτάσ. : Πάπ. **ἐπερωτᾶν αὐτόν, τίνος χάριν ἐξενήνοχε·** **4)** ἀπολ. προβάλλω ἐρώτησιν, εἰδ. ὑποβάλλω εἰς ψηφοφορίαν : Δημ. 596 **τοὺς μὴ αἰτοῦντας μηδὲ λαβεῖν ἀξιοῦντας τὴν ἀρχὴν οὐδ' ἐπερωτᾶν προσῆκεν,** Ἐπιγρ. **μήτ' εἰπεῖν μήτ' ἐπερωτῆσαι ὑπὲρ λύσιος·** **5)** πάπ. ναμ. ποιοῦμαι ἐπερώτησιν βλ.λ.2) : **ἀλλήλους ἐπερωτήσαντες ὡμολόγησαν·** **6)** πάπ. ὁμολογῶ δι' ἐπερωτήσεως βλ.λ.2), ὑπισχνοῦμαι, ἐγγυῶμαι· **7)** Ἐπιγρ. ὑποβάλλω νέαν ἐρώτησιν· **8)** μτγν. παρακαλῶ τινα, μετ' ἀπαρφ. : ΚΔ Ματθ. 16,1 **ἐπηρώτησαν αὐτὸν σημεῖον ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἐπιδεῖξαι αὐτοῖς·** **9)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ βουλευτῶν καὶ γερουσιαστῶν, ὑποβάλλω ἐν τῇ βουλῇ ἢ τῇ γερουσίᾳ ἐπερώτησιν βλ.λ. 3) : **ἐπηρώτησε τὸν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργόν.**

ἐπὲς Ἐπιγρ. ἀρκαδ. ἀντὶ ἐπέκ, μετὰ δοτ. : **ἐπὲς τοῖ ἔργοι γεγραμμένας,- ἐπὲς ταῖς οἰκίαις.**

ἔπεσα ἀόρ. α' τοῦ πίπτω βλ.λ.

ἐπεσάγω μτγν. ἀντὶ τοῦ μέσ. ἐπεισάγομαι βλ.λ. : Φιλόστρ.Ἀπολλ.8.24.

ἔπεσαν ἐπ. ἀντὶ ἐπῆσαν, γ' πληθ. παρατ. τοῦ ἔπειμι βλ.λ.· **2)** γ' πληθ. ἀόρ. α' τοῦ πίπτω βλ.λ.

ἐπέσαντ(ο) Ἡσ. «ἐγεύσαντο» · προβλ. αἰολ. ἀόρ. ἐπάσαντο τοῦ ρ. πατέομαι βλ.λ.

ἐπεσβαίνω ἀντὶ ἐπεισβαίνω βλ.λ. : Θουκ.2,90.

ἐπεσβάλλω ἀντὶ ἐπεισβάλλω : Θουκ.3,13.

ἐπεσβολία (ἡ) συνήθ. κτ. πληθ., π. μτγν. κ. καθ' ἑν. τὸ ἔπεσι βάλλειν, φλυαρία, βωμολοχία, λοιδορία : Ὀδ.Δ 159 **νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν,** Κόϊντ. 1,748, ΑΠ 9,185 **φοβερῆς ἰὸς ἐπεσβολίης.**

ἐπεσβόλος-ον κυρ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔπεσι βάλλων, φλύαρος, ἀθυρόστομος, βωμολόχος : Ἰλ.Β 275 **ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων,** Νόνν. Εὐαγγ.Ἰω.18,88 **ἐπεσβόλος δμωῆς·** || μτγν. γεν. αὐθάδης, ὑβριστικός : Ἀπολλ.Ρ.4,1727 **νεῖκος ἐπεσβόλον,** Λυκόφρ.332 **ἐπεσβόλοις ἀραῖσιν·** || μτγν. εἰδ. ἐπὶ χλευαστικῶν ποιημάτων : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 4,3b,82 **ἐ- ἦχος ἀοιδῆς.**

ἐπεσβολῶ-έω ἔπεσι βάλλω, λοιδορῶ, ὑβρίζω, βωμολοχῶ : Λυκόφρ.130 **ἐπεσβολήσας λυγρά.**

ἐπεσθίω πρὸς τοῖς ἄλλοις ἐσθίω, ἤτοι τρώγω τι μετά τι ἢ σὺν αὐτῷ : Εὐρ.ἀπ.899 **κρέασι βοείοις χλωρὰ σῦκ' ἐπήσθιεν,** Ξεν.Ἀπομν.3,14,3 **ὁ δὲ μικρῷ σίτῳ..πολὺ ὄψον ἐπεσθίων·** **2)** τρώγω ἀπλήστως : Φερεκρ.156 (ἀμφ.), Ἀριστφ.Πλ.1005 **ὑπὸ τῆς πενίας ἅπαντ' ἐπήσθιεν·** **3)** τρώγω τι ὡς ἀντίδοτον : Ἀριστλ.Ζ1 612a,24 **ἡ δὲ χελώνη ὅταν ἔχεως φάγῃ, ἐπεσθίει τὴν ὀρίγανον·** **4)** μτγν. ἀναμηρυκῶμαι, ἀναμασῶ : Αἰλ.Ζ1 2,54.

ἐπέσθω δωρ. κ. ποι. ἀντὶ τοῦ ἐπεσθίω βλ.λ. : Ἐπίχ.42,6, Καλλ.Ἐπιγρ.48(51) **ἄλα λιτὸν ἐπέσθων.**

ἐπεσκεμμένως (ἐπισκέπτομαι) ἐπίρρ. μτγν. μετὰ περισκέψεως, συνετῶς, φρονίμως : Βασ.2,552Ε **τούτῳ κοινωνεῖν τραπέζης.. ἐπεσκεμμένως.**

ἐπεσκιασμένως ἐπίρρ. μτγν. σκοτεινῶς, ἀσαφῶς : Ἰω.Χρυσ.4,163,12.

ἐπεσκοτισμένως ἐπίρρ. μτγν. σκοτεινῶς, ἀμαυρῶς : Βέττ.Βάλ.331,9.

ἐπεσκωμμάζω ἀντὶ ἐπεισκωμάζω βλ.λ

ἔπεσον ἀόρ. β' τοῦ πίπτω βλ.λ.

ἐπέσπενσε Ἐπιγρ. δωρ. γ' ἑν. ἀόρ. τοῦ ἐπισπένδω βλ.λ.

ἐπεσπευσμένως ἐπίρρ. γλώσσ. τοῦ ἐπιτροπάδην π. Ἡσ., μετὰ σπουδῆς, ταχύτητος.

ἐπέσπον ἀόρ. β' τοῦ ἐφέπω βλλ.

ἐπέσσευεν παρατ. (κατά τινας ἀόρ.) τοῦ ἐπι(σ)σεύω βλ λ. : Ὀδ.Τ 256.

ἐπεσσεύοντο γ' πληθ. μέσ. παρατ. τοῦ ἐπι(σ)σεύω βλ.λ. : Ἰλ.Τ 575.

ἐπέσσηθον Ἡσ. «ἐπέλεκαν, ἐπελέπτυνον».

ἐπέσσομαι ἐπ. μέλλ. τοῦ ρ. ἔπειμι (εἰμί) βλ.λ.: Πίνδ.Ο 13,99 **ἔξορκος ἐπέσσεται.**

ἐπεσσυμένως (ἐπισεύαμαι) ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. μετὰ ταχύτητος, ὁρμῆς, ὁρμητικῶς : Κόϊντ.3,443 **ἀπάνευθεν ἐπεσσυμένως πολεμίζειν** (ὁ. γρ.)· **2)** προθύμως, ταχέως, μετὰ σπουδῆς : Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.2,3 **τά τε παρεόντα ἐπεσσυμένως σύνεργα.**

ἐπέσσυται γ' ἑν. παρακ. τοῦ ἐπι(σ)σεύω βλ.λ.

ἐπέσσυτο γ' ἑν. ὑπερσ. τοῦ ἐπι(σ)σεύω βλ.λ.

ἐπεστείσας Ἐπιγρ. ἀπορφ. ἀορ. τοῦ ἐπεκτείνω.

ἐπεστεώς ἰων. μτχ. παρακ. τοῦ ἐφίστημι βλ.λ.

ἐπέστη γ' ἑν. ἀορ. β' τοῦ ἐφίστημι βλ.λ.:Ἰλ.Κ 496.

ἐπεστραμμένως (ἐπιστρέφομαι) ἐπίρρ. μσν. διεστραμμένως, γλώσσ. τοῦ ἐπιστροφάδην : Εὐστ. 819,52,Θωμ.Μ 338 **μὴ μόνον ἐπεστραμμένως λέγε.**

ἐπεσφέρω ἰων. τ. τοῦ ἐπεισφέρω βλ.λ.: Ἡρ.7,50.

ἐπεσχαρίη (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ἔδαφος τῆς ἐσχάρας, ἡ ἑστία : **ἀελίου .. ἐπεσχαρίην** (ἀμφ., ἐνν. τὴν γῆν).

ἐπεσχάριος-ον (ἐσχάρα) μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, πυροστιᾶς : Λεωνίδ.Ταρ.ἐνΑΠ 7,648 **δαλὸν ἐ-.**

ἐπεσχάρωσις-εως (ἡ) μτγν. ὁ σχηματισμὸς ἐσχάρας ἐπὶ ἕλκους : Ὀρειβ.ἀπ.143.

ἐπέσχον ἀόρ. β' τοῦ ἐπέχω βλ.λ. : Ἰλ.Χ 83.

ἔπετε ΑΒ 1096 «εἴπατε. Δωριέων».

ἐπετειόκαρπος-ον ὁ κατ' ἔτος φέρων καρπόν, ὁ ἐτησίως καρποφορῶν: Θεόφρ.Φ1 1,2,2 **ὅσα δὴ ἐπετειόκαρπα καὶ ὅσα διετίζει.**

ἐπετειόκαυλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ κατ' ἔτος ἀλλάσσων καυλόν: Θεόφρ.Φ1 6,2,8.

ἐπέτειος-ον κ. -α-ον κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ἐπέτεος,** δωρ. γεν. πληθ. **ἐπετειᾶν,** ὁ ἐτήσιος, ὁ κατ'ἔτος γινόμενος, συμβαίνων, ἐπαναλαμβανόμενος : Ἡρ.2,92 **τὴν δὲ βύβλον τὴν ἐπέτεον γινομένην,** αὐτ.6,105 **θυσίῃσι ἐπετέῃσι,** Αἰσχ.Ἀγ.1016 **ἐξ ἀλόκων ἐπετειᾶν,** Πλάτ.Νόμ.955D **τὴν ἐπέτεον ἐπικαρπίαν,** Πάπ. **ἡ τῶν ἐπετείων γεννημάτων τήρη-**

σις· ‖ ἐπέτεια νοσήματα τὰ κατ' ἔτος ἐπανερχόμενα : Πλάτ.Πολ.450C· ‖ Ἐπιγρ. τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. ἐπέτεια αἱ ἐτήσιαι εἰσπράξεις τῆς Ἀθηναίων πολιτείας : Ἐπιγρ.Ἀττ. τάδε ἐπέτεια παρέδομεν· **2)** ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος ζῶν, διαρκῶν : Ἀριστλ. Μακροβ.466a,2 ἐπέτεια τὰ πολλὰ τῶν ἐντόμων· πρβλ. Θεόφρ.ΦΙ1,1,2 ὥστ' ἐπέτειον ἔχειν τὴν οὐσίαν· ‖ ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος ἰσχύων : Δημ.651 ὁ νόμος δ' ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα, Πολύβ.6,46,4· **3)** μτγν. ὁ τοῦ παρόντος ἤτοι τοῦ τρέχοντος ἔτους, ἐφετινός· Ἡσ. «ἐπὶ τοῦ νῦν ἔτους» : Διοσκ.5,27 ἐ- ῥόδα· **4)** μτφ. εὐμετάβολος, εὐμετάβλητος: Ἀριστφ.Ἱππ.518 ὑμᾶς τε πάλαι διαγιγνώσκων ἐπετείους τὴν φύσιν ὄντας· **5)** νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἐπέτειος ἡ ἡμέρα καθ' ἣν συμπληροῦται ἔτος ἢ ἀκέραιος ἀριθμὸς ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἢ τῆς ἐποχῆς καθ' ἣν ἐγένετο γεγονός τι : ἐπέτειος τῆς γεννήσεως - τῶν γάμων τοῦ πατρός μου - τῆς ἱδρύσεως - τῆς ἁλώσεως τῆς πόλεως - τῆς ἐπαναστάσεως.

ἐπετειοφόρος-ον ἐπὶ πολυετῶν φυτῶν ὁ καθ' ἕκαστον ἔτος καρποφορῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,20,3.

ἐπετειοφορῶ-έω (ἐπετειοφόρος) ἐτησίως ἤτοι καθ' ἕκαστον ἔτος καρποφορῶ:Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,20,3.

ἐπετειόφυλλος-ον ὁ καθ' ἕκαστον ἔτος ἀποβάλλων τὰ φύλλα αὐτοῦ καὶ φέρων νέα : Θεόφρ. ΦΙ7,11,3 τὰ δὲ κιχωριώδη πάντα ἐπετειόφυλλα.

ἐπετέμ(μ)ατο Ἡσ. «ἐπετίμησεν».

ἐπέτεος ἰων. ἀντὶ ἐπέτειος βλ.λ. : Ἡρ.3,89.

ἐπετηδευμένως ἐπίρρ. σχόλ. ἀντὶ ἐπιτετηδευμένως βλ.λ. μετ' ἐπιτηδεύσεως : Σχόλ.εἰςΚλίμ.249,18.

ἐπετηρὶς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπέτειος βλ.λ.5· **2)** εἰδ. ἑορτὴ τελουμένη κατὰ τὴν ἐπέτειον γεγονότος τινός: ἐπετηρὶς τῆς καταλήψεως τῶν Ἰωαννίνων - τῆς ἁλώσεως τῆς Θεσσαλονίκης· **3)** σύγγραμμα κατ' ἔτος ἐκδιδόμενον καὶ περιέχον στατιστικὰς καὶ ἄλλας πληροφορίας ἀναφερομένας εἴς τινα σύλλογον ἢ ὁμάδα : Ἐπετηρὶς Ἑταιρείας Βυζαντινῶν σπουδῶν, - Θρακικὴ Ἐπετηρίς· **4)** ὀνομαστικὸς κατάλογος κατὰ σειρὰν βαθμοῦ καὶ ἀρχαιότητος τοῦ προσωπικοῦ εἰς ὃ ἀναφέρεται : στρατιωτικὴ ἐπετηρὶς (τῶν ἐν ἐνεργείᾳ μονίμων ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυπασπιστῶν), - ἐπετηρὶς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ.

ἐπέτης (ὁ), δωρ. -ας μτγν., θηλ. ἐπέτις-ιδος ἀκόλουθος, ὑπηρέτης, θεράπων : Πίνδ.Π 5,4 αὐτὸν ἀνάγῃ πολύφιλον ἐπέταν.

ἐπετήσιος-ον ἐπέτειος βλ.λ., ὁ διαρκῶν καθ' ὅλον τὸ ἔτος : Ὀδ.Η 118 τάων οὔ ποτε καρπὸς ἀπόλλυται οὐδ' ἀπολείπει χείματος οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ ἓν ἔτος : Ἐπιγρ. ἐγχρονίσας ἐπετήσιον· **2)** ὁ κατὰ πᾶν ἔτος τελούμενος, ἐτήσιος, ἐνιαύσιος : Θουκ. 2,80 ὧν ἡγοῦντο ἐπετησίῳ προστατείᾳ, Καλλ. Ἀπολλ.78 τελεσφορίην ἐπετήσιον.

ἐπετίνη (ἡ) ὄνομα φυτοῦ τινος : Θεόφρ.ΦΙ7,8,1 ἐπιγειόκαυλα, καθάπερ ἡ ἐπ- (ἀμφ., πιθ. πιτυΐνη).

ἐπετινὸς-ή-όν πάπ. ὁ τοῦ παρόντος ἔτους, ὁ ἐφετινός : περὶ τῆς τιμῆς τοῦ χόρτου τοῦ ἐπετινοῦ.

ἐπέτιος-ον πάπ. ἐπέτειος βλ.λ. : τὰ ἐπέτια ἐκφόρια.

ἐπέτις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ἐπέτης βλ.λ. : Ἀπολλ. Ρ 3,666 τις δμῳάων, ἥ οἱ ἐπέτις πέλε κουρίζουσα.

ἔπετον αἰολ. ἀόρ. τοῦ πίπτω βλ.λ. ἀντὶ ἔπεσον : Ἀλκ.ἀπ.60 ἔπετον Κυπρογένηος παλάμαισιν.

ἔπετος ΕΜ 354,58, Σουΐδ. «ἔπετος γὰρ δεῖ λέγεσθαι τὸν ἐνεστῶτα καιρόν, οὐχὶ διὰ τοῦ φ, ἀλλὰ διὰ τοῦ π, ὥς φησι Πίνδαρος καὶ Δημοσθένης».

ἐπέτοσσε ποι. ἀόρ. ἄνευ ἐνεστ. μτχ. ἀόρ. ἐπιτόσσαις ἐπέτυχε : Πίνδ.Π 4,25 κρημνάντων ἐπέτοσσε, αὐτ.10,33 κλειτὰς ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας (σχόλ. «καταλαβὼν αὐτοὺς θυσίας τῷ θεῷ τελοῦντας»).

ἔπεττον Ἡσ. «ἐπιτίνων».

ἔπευ ἰων. προστ. τοῦ ἕπομαι βλ.λ. : Ἰλ.Κ 146.

ἐπεύαδε γ' ἑν. ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ ἐφανδάνω βλ.λ. : Μουσαῖ.180.

ἐπευάζω μετ' αἰτ. ἐπευφημῶ : Ὀρφ.Ὕμν.79,9 ἐπευάζουσα ἄνακτα· **2)** μετὰ δοτ. φωνάζω ἐκ χαρᾶς ἐπί τινι, ἐπιχαίρω, μετὰ δοτ. : αὐτ.68,6.

ἐπευδοκῶ-έω πάπ. κ. μσν. στέργω, συγκατανεύω, παραδέχομαι, ἐγκρίνω : Νικητ.Ἀλέξ.157D ἐπευδοκεῖ τῇ ἐπανελεύσει.

ἐπευθυμῶ-έω μτγν. εὐθυμῶ ἐπί τινι, εἶμαι εὔθυμος διά τι : ΠΔ Σοφ.Σαλ.18,6 ἵνα .. οἷς ἐπίστευσαν ὅρκοις ἐπευθυμήσωσι.

ἐπευθύνω κάμνω τι νὰ τρέχῃ κατ' εὐθεῖαν πρός τι, ὁδηγῶ εἴς τι σημεῖον : Ξεν.Κυν.5,32 ἐπευθύνειν γὰρ οὐχ ἱκανὴ τὸ σῶμα διὰ τὴν βραχύτητα, Πλούτ.Ἠθ.980F· **2)** διευθύνω, διέπω, διοικῶ : Αἰσχ.Πέρσ.860 ἠδὲ πολίσματα πύργινα πάντ' ἐπηύθυνον, Αἰσχίν.3,158.

ἐπευθὺς ἐπίρρ. μτγν. εὐθέως, εὐθύς, ἴσια : Ἰώα.1Α 15,8,5 ὡς ἐπευθὺς ἐν εὐδαιμονίᾳ συνιόντες οἰκεῖν (δ.γρ. ὡς εὐθύς).

ἐπευθών Ἐπιγρ. Κρήτ. ἀντὶ ἐπελθών.

ἐπευκλεΐζω καθιστῶ τι εὐκλεές, ἔνδοξον, δοξάζω : Σιμων.125,2 νίκαις Ἱππόβοτον πατρίδ' ἐπευκλεΐσας, Ἐπιγρ. πολλὰ σ' ἔπαινος ἐ-.

ἐπευκόλως ἐπίρρ. μσν. μὲ εὐκολίαν, εὐχερῶς : Ἑρμονιακ.Ἰλ.29 (ἔ. Μι.).

ἐπευκταῖος-α-ον πάπ. ἐπευκτὸς βλ.λ.

ἐπευκτὸς-ή-όν μτγν. εὐχῆς ἄξιος, ἀντίθ. ἐπικατάρατος : ΠΔ Ἱερ.20,14 ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ἔτεκέν με ἡ μήτηρ μου, μὴ ἔστω ἐπευκτή· ‖ ἐπιθυμητός, ποθητός : Νικήτ.Εὐγ.9,243 τοῖς ἐπευκτοῖς ἐμπατήσαιεν τόποις.

ἐπευλᾰβοῦμαι-έομαι μτγν. ὀπισθοχωρῶ, φυλάττομαι : ΠΔ Μακκ.2,14,18 ἐπευλαβεῖτο τὴν κρίσιν δι' αἱμάτων ποιήσασθαι.

ἐπευλογῶ-έω μτγν. κ. μσν. εὐλογῶ ἄνωθεν : ΚΠορφ.Ἔκθ.117C τὸν λόγον ἐπευλόγησον, Μηναῖ. 1,4 Θεοτοκ. ἣν ἐπευλογεῖν οὐρανόθεν.. μὴ λίπῃς.

ἐπευμοιρῶ-έω μσν. ἐπιτυγχάνω : Ἀκροπ.Γ 430 κοινοῦ χρυσοβούλλου ἐπευμοιρῆσαι.

ἐπευνάζω μτγν. μετὰ δοτ. κοιμῶμαι ἐπί τινος : Νόνν.Δ. 17,117 ἐ- βοείαις.

ἐπευνακταὶ (οἱ) ἄ. ἐπεύνακτοι βλ.λ. Ἡσ. «οἱ συγκοιμηταί».

ἐπεύνακτοι (οἱ) (εὐνάζω) ὄνομα εἱλώτων οἵτινες ἀντικατέστησαν εἰς τὴν συζυγικὴν κλίνην τοὺς κατὰ τοὺς Μεσσηνιακοὺς πολέμους πεσόντας κυρίους των : Θεόπομπ.Ἱστ.166· πρβλ. Ἡσ. «ἐνεύνακται· οἱ παρθενίαι».

ἐπευρίσκω ἰων. ἀντὶ ἐφευρίσκω βλ.λ. : Ἡρ.9,109 μὴ ἐπευρεθῇ πρήσσων.

ἐπευσχημονῶ-έω Ἐπιγρ., ἀόρ. ἐπευσχημόνησα φέρω τι εἰς τὴν προσήκουσαν τάξιν : Ἐπιγρ. Χίου ἐπευσχημόνησε τὴν πομπήν.

ἐπευτυχῶ-έω μσν., ἀόρ. ἐπευτύχησα εὐμοιρῶ, ἔχω τὴν τύχην νὰ ἔχω τι : Νικήτ.Εὐγ.1,158 τοσαύτην .. καινὴν ἐπευτύχησε καλλονῆς χάριν.

ἐπευφήμησις-εως (ἡ) (ἐπευφημῶ) νεωτ. ἡ διὰ κραυγῶν ἢ ἀναφωνήσεων ἐκδήλωσις ἐπιδοκιμασίας καὶ ἐπαίνου, ἄ. ἐπευφημία, ἐπευφημισμός.

ἐπευφημία (ἡ) νεώτ. ἐπευφήμησις βλ.λ. : ‖ εἰδ. κτ. πληθ. αἱ ζητωκραυγαί.

ἐπευφημίζομαι σχόλ. μεταχειρίζομαι εὐφημισμόν : Σχόλ. Ἀριστφ.Βάτρ.1421 εἰώθεισαν δὲ τοῖς τοιούτοις ὅρκοις χρῆσθαι ἐπευφημιζόμενοι.

ἐπευφημισμὸς (ὁ) μσν. κ. νεώτ. εὐμενὴς ἐπιφώνησις, ἐπευφήμησις, ἐπευφημία : Εὐστ.120,18.

ἐπευφημῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. ἐπευφήμησα, νεώτ. παθ. ἀόρ. ἐπευφημήθην, μετ' ἀπαρφ. ἐπιδοκιμάζω θορυβωδῶς, δεικνύω διὰ φωνῆς τὴν

εὐαρέσκειάν μου, δίδω τὴν συγκατάθεσίν μου, ἐπικροτῶ : Ἰλ.Α 22 **ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα·** ‖ μτγν. ἀπολ. : Πλούτ.Γάλβ.14 **κἀκεῖνος ἐπευφήμει καὶ τοὺς ἑπομένους ἐκέλευσε·** ‖ μον. κ. νεώτ. ἐκφράζω διὰ βοῆς, οἷον ζητωκραυγῶν, ἐπιδοκιμασίαν ἢ ἀφασίωσιν, ζητωκραυγάζω τινά : ASS Ἀπριλίου 3,14B **ἐπευφήμει τὸν βασιλέα ὁ δῆμος·** κ. παθ. : **ὁ ρήτωρ ἐπευφημήθη ζωηρῶς ὑπὸ τοῦ πλήθους·** **2)** μετ' αἰτ. προσ. ᾄδων ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ὑμνῶ : Μουσαῖ.275 **οὐ ζυγίην Ἥρην τις ἐπευφήμησεν ἀοιδός·** ‖ **ἐπευφημῶ παιᾶνα** μετὰ δοτ. ἀναμέλπω παιᾶνα ἐπί τινι ἢ πρὸς ἐπιτυχίαν τινός : Αἰσχ.Πέρσ.620 **χοαῖσι ταῖσδε νερτέρων ὕμνους ἐπευφημεῖτε,** Εὐρ.ΙΤ 1403 **ἐπευφήμησαν εὐχαῖσιν κόρης παιᾶνα·** ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. : Αἰσχ.ἀπ.350,4 **ἐμὰς τύχας παιᾶν' ἐπευφήμησεν·** ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. κ. δοτ. : Εὐρ.ΙΑ 1468 **ἐπευφημήσατε.. παιᾶνα τἠμῇ συμφορᾷ Διὸς κόρην Ἄρτεμιν·** **3)** μτγν. μετ' αἰτ. κ. δοτ. προσ. εὔχομαι εἴς τινά τι : Ἀπολλ.Ρ 1,556 **νόστον ἐπευφήμησεν ἀκηδέα νισσομένοισιν·** **4)** μτγν. μετὰ διπλῆς αἰτ. καλῶ τινα δι' εὐφήμου ὀνόματος : Πρόκλ.Ὕμν.Ἡλ.26 **ἄλλοι δ' ἁβρὸν Ἄδωνιν ἐπευφήμησαν ἀοιδοί·** κ. παθ. : Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.3,425M **ὅθεν καὶ θεῶν παῖδες οἱ ἥρωες εἰκότως ἐπευφημοῦνται.**

ἐπευφραίνομαι μτγν. εὐφραίνομαι ἐπί τινι, μετὰ δοτ. : Ἰουλ.Γαλ.347C, Γρηγ.Νύσσ.2,175A **παισὶν οὐκ ἐπευφραίνεται.**

ἐπευφρᾱτίδιος-ον μτγν. κάτοικος τῆς παρὰ τὸν Εὐφράτην χώρας : Λουκ.Ἀλ.19 **πατρὶς δέ ; - Σύρος, ὦ Φιλοσοφία, τῶν ἐπευφρατιδίων.**

ἐπευχά [ἡ] δωρ. τ. τοῦ ἐπευχὴ ἐπαρὰ βλ.λ.

ἐπευχάδιος-ον Ἐπιγρ. ἀναθηματικός : **ἐ- βωμός.**

ἐπευχαριστῶ-έω μσν. ἐπιτατ. τοῦ εὐχαριστῶ βλ.λ. : ASS Μαΐου 2,751,32 **ἐπευχαριστήσας ὥσπερ τοῦ συναλλάγματος.**

ἐπευχή [ἡ], δωρ. **ἐπευχά,** δέησις, εὐχή, προσευχή : Πλάτ.Νόμ.871C **διά τινων ἐπευχῶν.. θεοῖς τισιν.**

ἐπεύχιον [τό] μσν. τάπης ἢ τεμάχιον χονδροῦ ὑφάσματος στρωννύμενον τοῖς ἐν ἐκκλησίᾳ δεομένοις, ὅθ. γεν. μικρὸς τάπης : Εὐστ.1056,64.

ἐπεύχομαι κ. μσν. κ. νεώτ., νεώτ. παθ. ἀόρ. ὡς μέσ. **ἐπηυχήθην** εὔχομαι, προσεύχομαι, δέομαι πρὸς ἐκπλήρωσιν ἐπιθυμίας μου, ἰδ. ἐν φρ. **ἐπεύχομαι θεοῖς** : Ἰλ.Ζ 475 **εὐξάμενος Διί τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,** Ὀδ.Λ 46 **ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν·** ‖ μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. ἱκετεύω τινὰ νὰ . . : Ὀδ.Ξ 423 **καὶ ἐπεύχετο πᾶσι θεοῖσιν νοστῆσαι,** Ἀριστφ.Εἰρ.1320 **κἀπευξαμένους τοῖσι θεοῖσιν διδόναι πλοῦτον τοῖς Ἕλλησιν·** ‖ μτγν. κ. **ἐπεύχομαι θεούς** : Ἀρισταίν.22· ‖ μετ' ἀπαρφ. ἄνευ τῆς δοτ. θεοῖς, εὔχομαι εἰς τοὺς θεοὺς ἢ τὸν θεόν, ἐπιθυμῶ διακαῶς, παρακαλιῶμαι : Σοφ.Τρ.16 **δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπηυχόμην,** Νόμος π. Ἀνδοκ.1,98 **ἐ- εὐορκοῦντι εἶναι ἀγαθά,** Πάπ. **ἐρρῶσθαί σε ἐπεύχομαι·** ‖ μετ' αἰτ. πράγμ. εὔχομαι νὰ ἐπέλθῃ τι : Αἰσχ.Ἀγ.1462 **μηδὲν θανάτου μοῖραν ἐπεύχου τοῖσδε βαρυνθείς·** ‖ μετὰ συσταίχ. αἰτ. : Σοφ.ΟΚ 484 **τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς·** **2)** ὁμ. φρ. **ἐπεύχομαι θεοῖς** ἀναπέμπω εἰς τοὺς θεοὺς **εὐχαριστίας** [ἅπαξ] : αὐτ.ΟΚ 1024 **οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς·** **3)** μετ' ἀπαρφ. μέλλ. εὐχόμενος ὑπισχνοῦμαι, δημ. τάζω, κάνω τάμα : Αἰσχ.Ἑπτ.276 **ὧδ' ἐπεύχομαι θύσειν τροπαῖα·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ἐπεύχομαι τῷ θεῷ** μετ' ἀπαρφ. μέλλ. : Πλάτ.Κριτί.119D **ἐπευξάμενοι τῷ θεῷ τὸ κεχαρισμένον αὐτῷ θῦμα ἑλεῖν·** **4)** κατεύχομαι, ἀπευθύνω κατάρας ἐναντίον τινός, καταρῶμαι, μετὰ δοτ. : Αἰσχ Ἀγ.1600 **μόρον δὲ ἄφερτον Πελοπίδαις ἐπεύχεται·** ‖ **ὁμ.** σημ. ἐν φρ. **ἐπεύχομαι ἀράς** τινι : Πλάτ.Κριτί.119E· ‖ ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΤ 249 **ἐπεύχομαι.. παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην·** ‖ ἀπολ. ποιοῦμαι ἀράς, καταρῶμαι : Σοφ.Φιλ.1286 **μὴ 'πεύξῃ πέρα,** αὐτ.Τρ.809 **εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·** **5)** κ. μσν. σπαν. ἐπὶ καλῆς σημασίας, εὔχομαι καλόν τι, ποιοῦμαι, δίδωμι καλὴν εὐχήν : Αἰσχ.Ἑπτ.481 **ἐπεύχομαι δὴ τάδε μὲν σε τυχεῖν,** Πλούτ.Γάλβ.18 **τὴν εὐτυχίαν ἐπευχομένων τῷ αὐτοκράτορι·** ‖ μσν. μετ' αἰτ. προσ. εὔχομαί τινι, προσκυνῶ : ΚΠορφ.Ἐκθ.17B **ἵστανται ἐπευχόμενοι τοὺς δεσπότας·** ‖ ὁμ. μσν. μετὰ δοτ. προσ. κ. συστοίχ. αἰτ. : αὐτ.7D· **6)** μετὰ δοτ. καυχῶμαι ἐπί τινι, ὑπερηφανεύομαι, ἐπαίρομαι : Ἰλ.Λ 431 **δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσιν, τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας·** ‖ κ. μετ' αἰτ. : Εὐρ.Ῥῆσ.693 **τίς ὃς μέγα θράσος ἐπεύξεται χεῖρα φυγὼν ἐμάν ;** [ὅστις θὰ καυχηθῇ ἐπὶ τῇ μεγάλῃ τόλμῃ αὐτοῦ]· ‖ ἀπολ. καυχῶμαι, κομπάζω : Ἰλ.Ε 119 **μ' ἔβαλε φθάμενος καὶ ἐπεύχεται·** **7)** μετ' ἀπαρφ. ἀόρ. μέλλ. ἢ ἐνεστ. καυχώμενος ἰσχυρίζομαι, λέγω ὅτι . . : Ὕμν.Ἀφρ.287 **ἐ- μιγῆναι,** Αἰσχ.Ἀγ.1262 **κἀπεύχεται.. ἐμῆς ἀγωγῆς ἀντιτείσεσθαι φόνον,** αὐτ.Εὐμ.58, Εὐρ.ΙΤ 508 **Ἄργος πατρίδ' ἐμὴν ἐπεύχομαι** [ἐνν. εἶναι]· ‖ μετὰ μτχ. : Πλάτ.Σοφ.235C **οὔτε ἄλλο γένος οὐδὲν μή ποτε ἐκφυγὸν ἐπεύξηται.**

ἐπευωνίζω μτγν. καθιστῶ τι εὔωνον, ὑποτιμῶ, κατεβάζω τὴν τιμὴ εἴδους τινός : Δημ.687 **οὕτω πωλοῦσιν ἐπευωνίζοντες,** Πλούτ.ΓΓράκχ.5 **ὁ δὲ σιτικός** [νόμος], **ἐπευωνίζων τοῖς πένησι τὴν ἀγοράν·** ‖ κ. παθ.: Πολύβ.1,51 « ἐπευωνισμένων τῶν πυρῶν, τῆς τιμῆς τοῦ σίτου καταβεβηκυίας ἢ κατεληλυθυίας »· **2)** μτγν. πωλῶ τι ἀντὶ μικρᾶς τιμῆς : Δίων Κ 47,14 **τὰ μὲν ἐπευωνίζοντες, τὰ δὲ καὶ .. χαριζόμενοι·** κ. παθ. : αὐτ.60,17 **ἡ πολιτεία οὕτω ὑπὸ τῆς εὐχερείας ἐπευωνίσθη.**

ἐπευωνισμός [ὁ] Ἐπιγρ. ἡ ὑποτίμησις εἴδους τινός : Ἐπιγρ.Λυδίας **ἐ- ἐλαίου.**

ἐπευωνοῦμαι-έομαι μσν. ἐπευωνίζομαι βλ.λ.2), πωλοῦμαι εἰς εὐθηνὴν ἢ εὐθηνοτέρον τῆς πρότερον τιμήν, ὑποτιμῶμαι : ΚΠορφ.Βασ.Μακ.46,118 **τοσοῦτόν φασιν ἐπευωνηθῆναι τότε τὸ ἔλαιον.**

ἐπευωχοῦμαι-έομαι μτγν. εὐωχοῦμαι ἐπί τινος, συμποσιάζω, ξεφαντώνω : Δίων Κ 62,15 **ἐπὶ στρωμάτων ἁπαλῶν ἐπευωχεῖσθαι.**

ἐπέφαντο γ' ἑν. παθ. ὑπερσ. τοῦ φαίνω βλ.λ. . Ἡσ.Α 166 **στίγματα δ' ὡς ἐπέφαντο.**

ἔπεφνον ἐπ. ἀόρ. β' ἐκ τῆς ῥίζης τοῦ θείνω βλ.λ. : Ἰλ.Φ 55 **οὓς περ ἔπεφνον.**

ἐπεφόρβει γ' ἑν. ὑπερσ. τοῦ φέρβω βλ.λ.

ἐπέφραδον ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ φράζω βλ.λ.

ἐπέφῡκον δωρ. ἀντὶ ἐπεφύκεσαν, γ' πληθ. ὑπερσ. τοῦ φύω βλ.λ. : Ἡσιοδ.Ἔργ.149, αὐτ.Θ 152 **κεφαλαὶ.. ἐξ ὤμων ἐπέφυκον.**

ἐπεχαρίττω ἐπίρρ. Βοιωτ. ἐν Ἀριστφ.Ἀχ.867 [κτ. διόρθ. ἀντὶ ἐπιχαρίττω] ἐπιχαρίτως βλ.λ.

ἐπεχεῖ ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐφεξῆς, προσεχῶς, ἀκολούθως : Ἐπιγρ.Δελφ. **ἐν τὸν ἐπεχεῖ ἐνιαυτόν.**

ἐπέχερον Ἡσ. « ἀκόλουθον ».

ἐπεχές ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἃ. ἐπεχεῖ βλ.λ. : Ἐπιγρ. Κολαυρ. **ἁ ἐπεχὲς ἀμέρα** [ἡ ἐπομένη].

ἐπέχθην παθ. ἀόρ. τοῦ πέκω βλ.λ.

ἐπέχυντο γ' πληθ. παθ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιχέω βλ.λ.

ἐπέχω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐπίσχω** βλ.λ., μέλλ. **ἐφέξω** κ. **ἐπισχήσω,** ἀόρ. **ἐπέσχον,** προστ. **ἐπίσχες,** ἀπαρφ. **ἐπισχεῖν,** ποι. **ἐπισχέθοι, ἐπέσχεθον,** παρακ. **ἐπέσχηκα,** ἔχω ἢ κρατῶ ἐπί τινος : Ἰλ.Ξ 241 **ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει, τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας,** Ὀδ.Ρ 410, Θεόκρ.13,46 **ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῷ,** ΚΔΦιλ.2,16 **λόγον ζωῆς ἐπέχοντες** [κρατοῦντες αὐτὸν ὥσπερ δᾷδα]· **2)** ἁπλῶς τηρῶ, κροτῶ, βαστῶ : Ἐπιγρ. **σκῆπτρ' ἐπέχοντος.**

|| νεώτ. ναυτ. κρατῶ τὴν πρῷραν τοῦ πλοίου σταθερῶς πρὸς ὡρισμένην διεύθυναιν : **ἐπέχω πρὸς βορρᾶν** (βαστῶ ἢ ἔχω τὴν πλώρη στὸ βοριὰ)· || ἐπὶ ἐγγράφων, περιέχω, περιλαμβάνω : Φιλόστρ.᾽Απολλ.222,1, αὐτ.Σοφ.2,24,2· **3**) ἐκτείνω, ἐξαπλῶ : ᾽Αριστλ.Ζ1 550b,6 **ὁτὲ δ᾽ ἐπὶ τῷ στόματι προκάθηται τῆς θαλάμης, τὴν πλεκτάνην ἐπέχων**· || ὁθ. καλύπτω, σκεπάζω : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ. 28 **ἐπέσχε τῇ χειρὶ τὸ στόμα**· κ. παθ. : ᾽Ιώσ.ΑΙ 5,1,3 **τοῦ βάθους ἐπεσχημένου**· || εἰδ. ἐπὶ τῆς γῆς ακεπαζούσης πτῶμα : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 7,461· **4**) παρέχω, δίδω, προσφέρω, προτείνω : ᾽Ιλ.Ι 489 **οἶνον ἐπισχών**, ᾽Οδ.Π 444, Εὐρ.᾽Ανδρ.225 **μαστὸν ἤδη πολλάκις νόθοισι σοῖς ἐπέσχον**, Παυσ.1,33,7, Γρηγ.Νύσσ 3,351 Α1 **ἐ- θηλήν**· || ὁμ. μετ᾽ ἀπαρφ.: ᾽Αριστφ.Νεφ.1382 **ἐγὼ γνοὺς ἂν πιεῖν ἐπέσχον**· || ὁμ. ἀπολ. : αὐτ. Εἰρ.1167 **ἐσθίω κἀπέχω** (σχόλ. « προσάγω τῷ στόματι »)· || ᾽Επιγρ. εἰδ. προσφέρω, παρέχω χρηματικὸν ποσόν : **ἐπέσχηκα τῇ πόλει**· **5**) ἐπιβάλλω, ἀναθέτω ἔργον τι εἴς τινα, μετὰ δοτ. προσ. : Προκ.Μυστ.17 **ὥσπερ ἀεὶ τὰ τοιαῦτα ἐπέχειν εἰώθει**, αὐτ.Βανδ.1,8· **6**) κατευθύνω, διευθύνω τι πρός τι : Πίνδ.Ο 2,98 **ἔπεχε νῦν σκοπῷ τόξον**, Εὐρ.᾽Ηρ.984 **ἄλλῳ δ᾽ ἐπεῖχε τόξ᾽**, Πλούτ.Καῖσ.8 **Καίσαρι.. γυμνὰ τὰ ξίφη συνδραμόντες ἐπέσχον**· || ὁμ. **ἐ- ὀφθαλμόν τινι** διευθύνω τὸν ὀφθαλμὸν πρός τινα : Λουκ.᾽Ενάλ.Δ 1,2 **καὶ μόνῃ ἐμοὶ ἐπεῖχε τὸν ὀφθαλμόν**, Γρηγ.Νύσσ.1,31Β· || ὁθ., ἄνευ τῆς λ. ὀφθαλμός, προσβλέπω : ΚΔ Πράξ.3,5 **ὁ δὲ ἐπεῖχεν αὐτοῖς προσδοκῶν τι παρ᾽ αὐτῶν λαβεῖν**· || ὁμ. **ἐ- τὴν ἀκοὴν** ἀκροῶμαι, ρίχνω τ᾽ αὐτί : αὐτ. 3,571Β **τὴν ἀκοὴν ἐπέχων**· || ὁμ. **ἐ- τὴν γνώμην τινὶ - τὴν διάνοιαν ἐπί τινι** ἔχω τὸν νοῦν πρός τι, προσέχω : Πλάτ.Νόμ.926Β **ἐπὶ μείζοσι γάμοις τὴν διάνοιαν ἐπέχων**, Πλούτ.Αἰμ.8 **ἐπεῖχε τῷ πολέμῳ τὴν γνώμην**· || ὁμ. **ἐ- ἑαυτόν τινι** φροντίζω περί τινος, περιποιοῦμαί τινα : Πλάτ.Πολ.399Β **τοὐναντίον ἄλλῳ δεομένῳ., ἑαυτὸν ἐπέχοντα**· || ὁμ. ἀπλ. προσέχω : ΚΔ Τιμ.1.4,16 **ἔπεχε σεαυτῷ καὶ τῇ διδασκαλίᾳ**· || ὁθ. ἔχω προσηλωμένον τὸν νοῦν μου, ἀποβλέπω εἴς τι, μετὰ δοτ. πράγμ. : ᾽Αριστφ. Λυσ.490 **ἵνα γὰρ Πείσανδρος ἔχοι κλέπτειν χοἱ ταῖς ἀρχαῖς ἐπέχοντες**, Πολύβ.3,43,2· || ὑπονοῶ : ΚΔ Λουκ.14,7 **ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημένους παραβολήν, ἐπέχων πῶς τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο**· || ἔχω κατὰ νοῦν, διανοοῦμαι, προτίθεμαι, σκοπεύω, μετ᾽ ἀπαρφ. : ᾽Ηρ.1,80 **τῷ δή τι καὶ ἐπεῖχε ἐλλάμψεσθαι ὁ Λυδός**, αὐτ.153· **7**) διευθύνομαι κατά τινος, ἐπέρχομαι, ἐπιτίθεμαι : ᾽Οδ.Χ 75 **ἐπὶ δ᾽ αὐτῷ πάντες ἔχωμεν** (σχόλ. « ἐπίωμεν»), ᾽Ησίοδ.Θ 711 **ἀλλήλοις ἐπέχοντες**, Πλούτ. Πύρρ.16 **ἐπέχοντα τῷ Πύρρῳ**· || ὁμ. **ἐ- ἐπί τινα** : ᾽Ηρ.9,59 **ἐπεῖχέ τε ἐπὶ Λακεδαιμονίους**, Θουκ.8,105· ὁμ. **ἐ- πρός τι** : Πλούτ.᾽Αντ.66 **ἐπεχούσας πρὸς τὴν Πελοπόννησον**· || κ. ἀπλῶς κατευθύνομαι, μετὰ δοτ. : ᾽Απολλ.Ρ 4,1766· || κ. ἀπολ. πλησιάζω : Εὐρ.Βάκχ.1131 **ὄχλος τε πᾶς ἐπεῖχε Βακχῶν**· **8**) μτφ. φέρομαι ἐχθρικῶς πρός τινα, τὰ ἔχω μὲ κάποιον : ᾽Οδ.Τ 71 **τί μοι ὧδ᾽ ἐπέχεις κεκοτηότι θυμῷ;**· **9**) ἐπὶ στρατοῦ, ἀντιμετωπίζω ἀντίπαλον ἐν παρατάξει μάχης : ᾽Ηρ.9,31 **ἐπί τε τάξις πλεῦνας ἐκεκοσμέατο καὶ ἐπεῖχον καὶ τοὺς Τεγεήτας**· **10**) κρατῶ ὀπίσω, συγκρατῶ, διακωλύω, ἀναστέλλω, ἐμποδίζω : ᾽Ιλ.Φ 244 **ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα**, Σόφ.Αἴ.50 **καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου**, Εὐρ.᾽Εκ.1283 **οὐκ ἐφέξετε στόμα;**, ᾽Αριστφ.Εἰρ.1121 **παῖ᾽ αὐτὸν ἐπέχων τῷ ξύλῳ τὸν ἀλαζόνα** (ἀναγκάζων αὐτὸν διὰ τοῦ ξύλου νὰ ἡσυχάσῃ), Θουκ.7,33 **ἐπέσχον τὸ εὐθέως τοῖς ᾽Αθηναίοις ἐπιχειρεῖν**, Γαλ.6,172 **ἐπέχομεν τὴν ἐκπνοήν**, αὐτ.Λεπτ.Δι.12 **τὰς διαχωρήσεις ἐ-**· κ. παθ. : Γαλ.1,184 (ἐπὶ τῶν καταμηνίων), Πάπ. **ἵνα μὴ ἐπέχηται ὁ δεῖνα**· || ἀναστέλλω, διακόπτω ἐνέργειάν τινα, ἰδ. διαπραγματεύσεις : Θουκ.5,46 **ἐπισχόντας τὰ πρὸς ᾽Αργείους**, Δημ.541 **ἐπισχεῖν ἐδεῖτό μου τὴν δίαιταν**· || ὁμ. πάπ. ἀναφορ. πρὸς πληρωμάς, ἀναστέλλω, παθ. : **τὰ ἐπιθέματα ἐπεσχέθη**· || **ἐπ- τινά τινος** συγκρατῶ, ἐμποδίζω τινὰ ἀπό τινος, τὸν σταματῶ : Εὐρ.᾽Ανδ.160 **ὧν ἐπισχήσω σ᾽ ἐγώ**, ᾽Αριστφ.Λυσ.742 **ἐπίσχες τοῦ τόκου**, Ξεν.᾽Ελλ.6,5,14 **ἐπέσχον αὐτοὺς τῆς διώξεως**, Διόδ.Σ 13,87 **τῆς ὁρμῆς ἐπέσχον τοὺς στρατιώτας**· || ὁμ. μετ᾽ ἀπαρφ. : Σοφ.᾽Ηλ.517, Θουκ.1,129 **καί σε μήτε νὺξ μήθ᾽ ἡμέρα ἐπισχέτω ὥστε ἀνεῖναι**· κ. παθ. : Πάπ. **μηδενὸς ἐπεχομένου τῷ στρατηγῷ ἔντυχε** (οὐδεμιᾶς ἀντιρρήσεως ὑπαρχούσης)· || ὁμ. ἀπρόσ. **ἐπέχει** ὑπάρχει κώλυμα, ἐμπόδιον : ᾽Αστράμψ.Χρησμ.97,3· **11**) ἀπολ. μένω εἰς ἀπόστασιν ἀπό τινος, μένω ἀργός, δὲν ἐπιχειρῶ, ἀπέχομαι : ᾽Οδ.Φ 186 **᾽Αντίνοος δ᾽ ἔτ᾽ ἐπεῖχε**, ᾽Ηρ.1,32 **πρὶν δ᾽ ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον**· || βραδύνω, χρονοτριβῶ : Σοφ.᾽Ηλ.1369 **εἰ δ᾽ ἐφέξετον**· κ. ἑπομένου συνδέσμου, ἰδ. κτ. προστ. : Αἰσχ. Πρ.697 **ἐπίσχες ἔστ᾽ ἂν καὶ τὰ λοιπὰ προσμάθῃς**, Εὐρ.᾽Ικ.397, Θουκ.1,90 **ἐπισχεῖν μέχρι τοσούτου ἕως ἄν**, Πλάτ.Χαρμ.165C **ἐπίσχες ἕως ἂν σκέψωμαι**, Δημ.40 **ἐπισχὼν ἂν ἕως**· || κ. ἀπολ. κτ. προστ. **ἐπίσχες** στάσου : Αἰσχ.Χο.896 **ἐπίσχες, ὦ παῖ**, Σοφ.ΟΚ 856 **ἐπίσχες αὐτοῦ, ξεῖνε**, αὐτ. Φιλ.539 **ἐπίσχετον, μάθωμεν**, Τιμοκλ.2,6D **ἐπίσχετε, μηδὲ συρίξητε**· || ὁμ. κτ. μτχ. : ᾽Ηρ.1,132 **ἐπισχὼν δὲ ὀλίγον χρόνον**, Πλάτ.Φαίδ.59Ε **οὐ πολὺν δ᾽ οὖν χρόνον ἐπισχὼν ἧκε**, Θεόφρ.ΦΙ 4,4,13 **μικρὸν ἐπισχόντα διεφθείροντο** (ἀπέθνῃσκον ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου)· || ὁμ. κτ. ἀπαρφ., ἀντίθ. τῷ ἐπειχθῆναι : ᾽Ισοκρ.4,175 **ἄξιον ἐπισχεῖν ἀλλ᾽ οὐκ ἐπειχθῆναι .. τὴν στρατείαν**· || ὁμ. τὸ ἀπαρφ. ἐνάρθρως **τὸ ἐπισχεῖν**, ἀντίθ. παραχρῆμα : ᾽Αντιφ.5,73 **ἐν μὲν γὰρ τῷ ἐπισχεῖν .. ἐν δὲ τῷ παραχρῆμα**· || μετὰ γεν. πράγμ. παύομαί τινος, παύω : ᾽Αριστφ.᾽Ορν.1200 **ἐπίσχες τοῦ δρόμου**, Θουκ.8,31 **τούτου μὲν ἐπέσχεν**, Ξεν.ΚΠ 4,2,12 **ὅπου ἂν .. ἐπίσχωσι τῆς πορείας**, Πλάτ. Λύσ.210Ε **ἐπέσχον τοῦ λόγου**, αὐτ.Φαῖδρ.257C, Δημ.179 **ὁ μὲν ἐπισχὼν ὧν ὥρμηκεν**· || ὁμ. **ἐπ- περί τινος** : Θουκ.5,32 **περὶ μὲν τῆς ᾽Αργείων ξυμμαχίας ἐπισχεῖν αὐτοὺς ἐκέλευον**, Πλούτ. ᾽Ηθ.1120C· || ὁμ. μετ᾽ ἀπαρφ. : Ξεν.᾽Απομν.3,6,10 **περὶ πολέμου συμβουλεύειν τήν γε πρώτην ἐπισχήσομεν**· || ὁμ. μετὰ μτχ. : Εὐρ.Φοίν.449 **τάσσων ἐπέσχον**, ᾽Αριστφ.᾽Ιππ.915 **εἰς ἣν ἀναλῶν οὐκ ἐφέξεις οὐδὲ ναυπηγούμενος**· **12**) κ. νεώτ. ἀναβάλλω, διστάζω νὰ ἐκφέρω γνώμην ἢ νὰ ἐνεργήσω, δὲν ἀποφασίζω, ἀμφιβάλλω, εἰδ. ὡς τεχνικὸς ὅρος τῶν Σκεπτικῶν: Στράβ.2,1,11, Φίλ.1,387, Σέξτ. ᾽Εμπ.Πυρρ.1,196· || ὁμ. **ἐ- ἔν τινι** : Πλούτ.᾽Ηθ.955C **τὸ ἐπέχειν ἐν τοῖς ἀδήλοις**· || ὁμ. **ἐ- πρός τι** : ᾽Αρρ.᾽Επικτ.1,7,5 **ἐ- [πρὸς] τὰ ἄδηλα**· **13**) τὸ μέσ. **ἐπέχομαι** διατηρῶ ἐπιφυλάξεις, τηρῶ ἐπιφυλακτικὴν στάσιν : Πολύβ.30,19,17 **ἐπείχετο** (ἡ σύγκλητος) **κατὰ τοὺς ᾽Αθηναίους** (πιθ. δ.γρ.)· **14**) καταλαμβάνω ἔκτασιν, ἐκτείνομαι, ἁπλώνομαι : ᾽Ιλ.Φ 407 **ἑπτὰ δὲ ἐπέσχε πέλεθρα πεσών**, ᾽Ηρ.7,19 **γῆν πᾶσαν ἐπισχεῖν**, Θουκ.2,77 **τῆς ἄλλης πόλεως ὅσον ἐδύναντο ἀπὸ τοῦ μετεώρου πλεῖστον ἐπισχεῖν**· || ὁμ. κατὰ μέσ. ἀόρ. **ἐπέσχετο**, ἐπετάθη : ᾽Ησίοδ.Θ 177 **ἀμφὶ δὲ Γαίῃ ἱμείρων φιλότητος ἐπέσχετο καὶ ῥ᾽ ἐτανύσθη πάντῃ**, ᾽Επιγρ. **βούβρωστις ἐπέσχετο κόσμον** (ὑπερίσχυσε), Λογγῖν.44,1 **ἀφορία ἐπ- τὸν βίον**· **15**) ἔχω ἐν τῇ ἐξουσίᾳ μου, καταλαμβάνω, κυριεύω : ᾽Ηρ. 1,104 **οἱ δὲ Σκύθαι τὴν ᾽Ασίην πᾶσαν ἐπέσχον**,

Θουκ.2,101 Βοττικὴν καὶ Μακεδονίαν ἅμα ἐπέχων ἔφθειρε, Ξεν.Συμπ.8,1 δαίμονος.. καὶ μεγέθει μὲν πάντα ἐπέχοντος· || ἐπί πραγμ., κατέχω, ἀπασχολῶ : Ἡρ.4,199 ἐπ' ὀκτὼ μῆνας Κυρηναίους ὀπώρη ἐπέχει, Πολύβ.3,112,8 εὐχαὶ καὶ θυσίαι.. ἐπεῖχον τὴν πόλιν, Διόδ.Σ 13,87, Πλούτ. Ὀθ.17 τὴν πόλιν ἐπεῖχε κλαυθμός, Σωρ.2,53 πρὸ τοῦ τὰ σώματα τὰς ὠδῖνας ἐπισχεῖν· || ἐπέχω δίκην τινός εἶμαι ὅμοιος πρός τι : Μένων 6,18· || ὁμ. ἐπέχω τάξιν - λόγον τινός ἐξισοῦμαι : Στωϊκ.ἀπ.3,27 ὕλης ἐ- τάξιν, Διογ.Λ 7,155 μέσην τὴν γῆν κέντρου λόγον ἐπέχουσαν· || ὁμ. μσν. κ. νεώτ. ἐπέχω τόπον κατέχω τὸν τόπον, ἔχω τὸ αὐτὸ κῦρος, ἴσην ἀξίαν πρός τι, ἐξισοῦμαι πρός τι : Μηναῖ.3,22 Συναξ. ἐπιγραφὴν.. τόπον βασιλικοῦ προστάγματος ἐπέχουσαν· || ὁμ. νεώτ. φρ. ἐπέχω θέσιν καταλαμβάνω, κατέχω τὴν θέσιν τινός, ἐκτελῶ ὑπηρεσίαν ἢ καθήκοντα ἄλλου, ἀναπληρῶ, ἀντικαθιστῶ τινα ἤ τι, εἶμαι στὸν τόπο του **16**) ἀπολ. ἐπικρατῶ : Ἡρ.2,96 ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ, Θουκ.1,23 σεισμῶν τε πέρι, οἳ ἐπὶ πλεῖστον ἅμα μέρος γῆς καὶ ἰσχυρότατοι οἱ αὐτοὶ ἐπέσχον, Δημ.311 τὴν (τύχην).., ἣ νῦν ἐπέχει, Τίμων Φλ.63 πάντῃ ἐπεῖχε γαλήνη, Πολυβ. 5,5,6 τῶν ἐτησίων ἐπεχόντων· || ὁμ. ἐξακολουθῶ, συνεχίζω : Ἀριστοφ.Ἐκκλ.317 ὁ δ' ἤδη τὴν θύραν ἐπεῖχε κρούων, Πλούτ.Μάρ.20 σκότος ἐπέσχεν, Δίων Κ 68,25 ἐπὶ πλείους ἡμέρας ὁ σεισμὸς ἐπεῖχεν· || ἐπέρχομαι : Πλούτ.Κράσσ.30 ἢν ἥ τε νὺξ ἐπίσχῃ, Παυσ.4,29,3 ὡς δὲ ἡμέρα ἐπέσχε, αὐτ.10,38,8 πρὶν ἢ ἥλιον ἐπισχεῖν· **17**) τὸ μέσ. ἐπέχομαι, μέσ. μέλλ. ἐπιέξομαι συναντῶ, συντυγχάνω : Χρησμ. ἐν Ἐπιγρ.· ρηματ.π. ἐποχή, ἐποχεύς.

ἐπεφάφιδ(δ)ε Ἐπιγρ. Ὠρωπ. ἐπεφήφιζε βλ.λ.

ἐπεφαφίτ̣τατο Ἐπιγρ.Ὀρχομ.ἐπεψηφίσατο βλ.λ.

ἔπηφε Ἡσ. « ἐπραΰνθη ».

ἐπηβολή (ἡ), Ἐπιγρ. δωρ. ἐπαβολά τὸ ἀνῆκον τινὶ μέρος, μερίς· Ἡσ. «μέρος ἢ ἐπιβολή»· || Ἡσ. « ἐπηβολὴν ἔχων, δεσπόζων ».

ἐπηβολία (ἡ) συντυχία, συνάντησις, ἐπιτυχία· ΕΜ 357,29 « ἐπηβολία καὶ συνηβολία διὰ τοῦ η ».

ἐπήβολος-ον κ. νεώτ., δωρ. κ. αἰολ. ἐπάβολος, μτγν. ὑπερθ. ἐπηβολώτατος, μετὰ γεν. ὁ ἐπιτυχὼν τινος, ὁ μέτοχος, κάτοχος, κύριός τινος : Ὀδ.Β 319 οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος γίγνομαι οὐδ' ἐρετάων, Ἡρ.9,94 ἐπήβολος γενόμενος τοῦ λοιποῦ, Αἰσχ.Ἀγ.542 τῆσδε ἐπήβολοι νόσου (κατεχόμενοι ὑπὸ τῆς νόσου), αὐτ.Πρ.444 φρενῶν ἐπηβόλους (νουνεχεῖς), Πλάτ.Εὐθ.289Β τοιαύτης τινὸς ἐπιστήμης ἐπηβόλους, Ἀριστλ.ΗΝικ.1101a,13 τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν κἀγαθῶν ἐπήβολοι, Πάπ. ἕως ἂν ἱματίου ἐπήβολοι γενώμεθα· **2**) ἱκανός, ἐπιδέξιος, ἐπιτήδειος : Θεόκρ.28,2 γυναιξὶν, νόος οἰκωφελίας αἶσιν ἐπάβολος· || ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Πλούτ.Ἄρατ.10 κλέψαι πράγματα.. ἐπηβολώτατος· || γνώστης, ἐνήμερος : Ἡλιόδ.Αἰθ. 10,20 τῶν ὄντων ἐπήβολος γενόμενος· **3**) μτγν. ὁ προσήκων, ἐμπρέπων, ἁρμόζων, τινί, ἁρμόδιος : Ἀπολλ.Ρ.4,1380, Νίκ.Ἀλεξ.232 κλήροισιν ἐπήβολα· **4**) μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ φθάσῃ : Ἀπολλ.Ρ 3,1272 ἐπήβολος ἅρματι νύσσα· **5**) νεώτ. ἐ- ἱστὸς ὁ ἐξ ἑνὸς μόνου ξύλου, μπίμπιλο, ἀρμπορέτο.

ἐπηβόλως ἐπίρρ. μσν., ὑπερθ. ἐπηβολώτατα, ἐπιτυχῶς : Εὐστ.1406,29, Μιχ.Ἀτταλ.ἐνΣάθ.1,60 τὰ καθ' ἑαυτὸν μερίζει ἐπηβολώτατα.

ἐπηβῶ-άω ἰων. τ. τοῦ ἐφηβῶ βλ.λ. : Ἡρ.6,83 ἐς ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες.

ἐπήγαγον ἀόρ. β' τοῦ ἐπάγω βλ.λ. : Ὀδ.Ξ 392.

ἐπηγανίδες Ἡσ. πιθ. δ. τ. τῆς λ. ἐπηγκενίδες· πρβλ. κ. ἐπηπανίδες· Ἡσ. « ἐπηνύγματα ».

ἐπηγκενίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. κτ. πληθ. αἱ τὸ ἄνω ἄκρον τοῦ τοιχώματος πλοίου ἀποτελοῦσαι σανίδες· Εὐστ. « σανίδες ἐκ πρῴρας εἰς πρύμναν τεταμέναι » : Ὀδ.Ε 253 ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα· || νεώτ. ἑκάστη τῶν μακρῶν παχειῶν σανίδων τῶν πρὸς κάλυψιν τοῦ σκελετοῦ τῶν ξυλίνων πλοίων ἐξωτερικῶς, ἐπένδυσιν ἐσωτερικῶς καὶ ἐπίστρωσιν τοῦ καταστρώματος.

ἐπηγορεύω ὁμιλῶ κατά τινος, κατηγορῶ, μέμφομαι, ἐγκαλῶ : Ἡρ.1,90 (ἰδ. γρ. ἐπηγορέων).

ἐπηγορέω Ἡσ. « ἐπιζητῶν, ἐπηγορέων, κατηγορῶν » : Ἡρ.1,90 (ἰδ. γρ. ἐπηγορεύων).

ἐπηγορία (ἡ) μτγν. κατηγορία, μομφή, μέμψις. Ἡσ. « ἐπαγορίαν ἔχει· ἐπίμωμός ἐστιν » : ΔίωνΚ 55,18 ἡμῖν δὲ δὴ τὸ μήτε τινὰ ἐπηγορίαν ἔχειν καὶ ἀσφαλῶς ζῆν· **2**) προσηγορία, ὀνομασία : Εὐσ.Βί.Κωνστ.1,31 τῆς σωτηρίου ἐπ- τὸ σύμβολον.

ἐπῄειν παρατ. τοῦ ἔπειμι (εἶμι) βλ.λ.

ἐπῄεν γ' ἑν. παρατ. τοῦ ἔπειμι (εἶμι) βλ.λ.

ἐπηέριος-ον μτγν. διὰ τοῦ ἀέρος : Κόϊντ.2,573 ἐ- φορέεσθαι.

ἐπηετανός-όν κ. -ή-όν κυρ. ὁ διαρκῶν ἔτος, ὅθ. ὁ πολὺ διαρκῶν, ἄφθονος, δαψιλής, πλούσιος, ἐπαρκής (π. Ὁμ. μ. ἐν Ὀδ.) : Ὀδ.Σ 360 ἔνθα κ' ἐγὼ σῖτον μὲν ἐπηετανὸν παρέχοιμι, αὐτ.Δ 89, Ἡσίοδ.Ἔργ.517 ἐπηεταναὶ τρίχες, Θεόκρ.25,20 πλατάνιστοι ἐπηεταναί· || τὸ οὐδ. ἐπηετανὸν ἐν ἐπιρρ. χρ. ἀφθόνως, πλουσίως : Ὀδ.Η 128.

ἐπῄεν ἐπ. γ' ἑν. τοῦ ἔπειμι (εἶμι) βλ.λ.

ἐπῄισαν ἐπ. γ' ἐν τοῦ ἔπειμι (εἶμι) βλ.λ.

ἐπῆκαν ἰων. ἀντὶ ἐφῆκαν γ' πληθ. ἀόρ. τοῦ ἐφίημι βλ.λ. : Ἡρ.5,63.

ἐπήκοος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. ἐπάκοος, συνήθ. μετὰ γεν. ὁ ἐπακούων τινός, ὁ ἀκούων τινὰ μετὰ προσοχῆς, ὁ διδων προσοχὴν εἰς τοὺς λόγους τινός : Αἰσχ.Ἀγ.1420, αὐτ.Χο.980 τῶνδ' ἐπήκοοι κακῶν, Πλάτ.Νόμ.767D ἐπηκόους δ' εἶναι καὶ θεατὰς τούτων τῶν δικῶν, αὐτ.Πολ.499Α· || σπαν. κ. μετὰ δοτ. : Πλάτ.Φιλ.25Β ἄν πέρ γε ἐμαῖς εὐχαῖς ἐπήκοος γίγνηταί τις θεῶν, αὐτ. Νόμ.931C· || ἀπολ. ἐπὶ θεῶν, ὁ ἐπακούων τῶν προσευχῶν, ὁ ἀποδεχόμενος τὰς ἱκεσίας : Πινδ. Ο 14,14, Ἀριστοφ.Θεσμ.1157 εἰ καὶ πρότερόν ποτ' ἐπηκόω ἤλθετον, Ἐπιγρ. Ἀσκληπιῷ ἐπηκόῳ θεῷ· || Ἐπιγρ. ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος· **2**) μτγν. ὑπήκοος, εὐπειθής : Ἰώσ.Ππ 3,8,5 ἐπήκοοι ψυχαί· **3**) κ. νεώτ. ἔμπροθ. οἷον εἰς ἐπήκοον εἰς τοιαύτην ἀπόστασιν ἢ θέσιν, ὥστε νὰ ἀκούῃ ἢ ν' ἀκούηταί τις : Ξεν.Ἀν.2,5,38 ἔστησαν εἰς ἐπήκοον, αὐτ.3,3,1, Λουκ.Συμπ.21 εἰς ἐ- ἅπασιν, Μηναῖ.8,17 Ῥῆμα Θεοῦ ἐξ οὐρανοῦ, εἰς ἐπήκοον παντὸς τοῦ πλήθους, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.47 εἶχε ρίψει μικράν τινα διαβολὴν εἰς ἐπήκοον τῆς πενθερᾶς της,-θὰ ὁμιλήσω εἰς ἐπήκοον πάντων (ἐνώπιον ὅλων, ὥστε νὰ μὲ ἀκούσουν ὅλοι),-τὰ εἶπεν εἰς ἐπήκοον (φανερά, ὄχι κρυφά)· || κ. ὑπερθ. -ώτατος : Λουκ.Ἴκαρ.23 ἐβάδιζεν ἐς τὸ ἐπηκοώτατον τοῦ οὐρανοῦ· || μτγν. ὁμ. ἐν ἐπηκόῳ : Ἰώσ.Ππ 5,9,3, αὐτ.3,10,2· || μτγν. ὁμ. ἐξ ἐπηκόου : Λουκ. Χάρ.20 εἰ ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα ἐξ ἐπηκόου ἐμβοήσαιμι αὐτοῖς· **4**) παθ. ἀκουόμενος, ἀκουσθείς, ἀκουστός : Πλάτ.Νόμ.931Β ἐπήκοα γενέσθαι παρὰ θεῶν, Φίλ.1,296 ἐπήκοοι αἱ τοῦ θεοφιλοῦς εὐχαί, Λυκόφρ.125,460 ἐπηκόους λιτάς· **5**) Ἐπιγρ. τὸ ἄρα. ἐπήκοος, δωρ. ἐπάκοος, ὡς οὐσ. ὁ μάρτυς ἔν τινι συναλλαγῇ· ὁμ. ὁ ψηφολέκτης δικαστηρίου· Ἡσ. « ἐπάκοοι· οἱ μάρτυρες καὶ οἱ ἐπισκοποῦντες τὰς δικαστικὰς ψήφους»· **6**) Ἐπιγρ. κτ. πληθ. ἐπήκοοι ἀπεσταλμένοι, πρέσβεις.

ἔπηλις-ιδος (ἡ) ἰων. ἀντὶ ἔφηλις (ἐσφ. ἐπηλίς) κάλυμμα, πῶμα, σκέπασμα : Σαφ.ἀπ.1046, Ποσειδ. 41· || εἰδ. τὸ πῶμα τῆς λάρνακος : Εὐστ.Ὀδ. 1562,39· **2**) μτγν. κηλὶς τοῦ προσώπου, φακίς : Εὐστ.Ὀδ.1562,29 « ἡ ἐπὶ τοῦ προσώπου μελανία ».

ἐπηλλαγμένως [ἐπαλλάσσω] ἐπίρρ. σταυροειδῶς, σταυρωτά : Ἱππ.Ὀστ.16· **2**) μτγν. μεταβλητῶς, ἀβεβαίως : Ἱεροκλ.Προν.462Β.

ἐπηλῠγάζω, δ. γρ. ἐπηλυγίζω, μτχ. μέσ. ἀόρ. **ἐπηλυγασάμενος** ἐπισκιάζω, σκεπάζω, καλύπτω : Αἰλ.ΖΙ 1,4,7 **ἐ- τινὰς ἱματίοις**· ‖ τὸ παθ. εἶμαι κεκαλυμμένος, κεκρυμμένος ἢ περιωρισμένος: Ἱππ. Γυν.2,156· **2**) τὸ μέσ. κρύπτω ἐμαυτὸν ἢ τι τῶν ἐμῶν, κρύπτομαι ὄπισθέν τινος ἢ ὑπό τι : Πλάτ. Λύσ.207Β **τούτους ἐπηλυγασάμενος προσέστη** (Ἡσ. «ἐπίπροσθεν ποιησάμενος»), Ἀριστλ.ΖΙ 559a,1 **τίκτουσιν οὐκ ἐν νεοττείαις, ἀλλ' ἐν τῇ γῇ ἐπηλυγαζόμενα ὕλην** [κρυπτόμενα ὑπὸ τὴν ὕλην]· ‖ κ. μτφ. κρύπτω, ἀποκρύπτω : Θουκ.6,36 **ὅπως τῷ κοινῷ φόβῳ τὸν σφέτερον ἐπηλυγάζωνται**· ‖ εἰδ. φρ. **ἐπηλυγάζομαι τὴν χεῖρα** κρατῶ τὴν χεῖρα ὑπεράνω τῶν ὀφθαλμῶν πρὸς ἐπισκίασιν : Ἀριστλ.ΖΓ 780b,19· ‖ ὁμ. σημ. ἄνευ τῆς λ. χείρ : αὐτ.781b,12 **ἐπηλυγάζομαι πρὸ τῶν ὀμμάτων**· ‖ ἐπηλυγάζομαι ὀπὴν χρησιμοποιῶ ὀπὴν πρὸς κατασκοπείαν : αὐτ.623ε,29.

ἐπηλύγαιος-ον ἐσκιασμένος, σκοτεινός· ΑΒ 243,10 «ἐπηλύγαια, ἐπινέφελα», Ἡσ.

ἐπηλῠγίζω ὡς δ. γρ. τοῦ ἐπηλυγάζω βλ.λ.· πρβλ. Ἡσ. «ἐπηλυγίζονται, ἐπισκιάζονται».

ἐπηλυγισμός (ὁ) Ἡσ. «ἐπισκιασμός, σκότος».

ἐπήλυδος ἀντὶ ἐπήλυτος βλ.λ. : Χρησμ.Σιβ.7,665.

ἐπήλυθον ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ ἐπέρχομαι βλ.λ.

ἐπῆλυξ-ῦγος (ὁ,ἡ) ὁ σκεπάζων, προκαλύπτων : Εὐρ.Κύκλ.680 **οὗτοι σιωπῇ τὴν πέτραν ἐπήλυγα λαβόντες ἑστήκασι** [ὡς προκάλυμμα].

ἔπηλῠς-ῠδος-ῠ (ἐπήλυθον) κ. νεώτ. ὁ ἐρχόμενος ἢ ἐπανερχόμενος εἴς τινα θέσιν : Σοφ.Φιλ.1190 **ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις** [στράφητε καὶ ἔλθετε πάλιν]· **2**) κ. νεώτ. ὁ ἄλλοθεν ἐλθών, ἀλλοδαπός, ξένος : Ἡρ.1,78 **ἵππον δὲ πολέμιόν τε καὶ ἐπήλυδα**, αὐτ.8,73 **τὰ δὲ λοιπὰ ἔθνεα.. ἐπήλυδά ἐστι**, Αἰσχ.Ἱκ.195 **ξένους ἀμείβεσθ' ὡς ἐπήλυδας πρέπει**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,60 **ἐπήλυδος γένους**· ‖ κ. ἐπὶ ἀψύχων : Πλάτ.Μενξ.237Β **ἡ τῶν προγόνων γένεσις οὐκ ἔπηλυς οὖσα**, Παυσ.2,5,3 **τὸ ὕδωρ ἔπηλυ καὶ οὐκ ἐγχώριον**· **3**) μτγν. προσήλυτας βλ.λ.2) : Φίλ.2,392,21.

ἐπηλυσία (ἡ), ἐπ. **ἐπηλυσίη** τὸ ἐπέρχεσθαι, ἡ ἐπίθεσις, προσβολή, ἰδίως διὰ μαγγανείας, γοητεία, μάγευμα· Ἡσ. «ἐπῳδὴ φαρμάκων, ἢ ἔφοδός τινος» : Ὑμν.Δήμ.228 **οὔτ' ἄρ' ἐπηλυσίη δηλήσεται**, Ὑμν.Ἑρμ.37 **ἐπηλυσίης πολυπήμονος**· **2**) μτγν. προσέγγισις : Νόνν.Δ.14,328 **ἐ- Διονύσου**.

ἐπήλυσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπέλευσις, ἐπιδρομή : Ὀππ.Ἀλ.4,228, Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,21 **ἐ- βαρβάρων**.

ἐπηλῠ́της (ὁ) ὅ ἔπηλυς βλ.λ. 2), ὁ ξένος : Ξεν.Οἰκ. 11,4 **ἀπαντήσας τῷ Νικίου ἐπηλύτῃ ἵππῳ εἶδον πολλοὺς ἀκολουθοῦντας αὐτῷ θεατάς**, Φιλόστρ. Ἀπολλ.2,9· **2**) μτγν. προσήλυτος : Φίλ.2,392,37.

ἐπήλῠτος-ον μτγν. ὁ ἐπελθών, ἄ. ἐπηλύτης ἢ ἔπηλυς βλ.λ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,72 **οὐκ ἐπιχώριον, ἀλλ' ἐπήλυτόν τινα ὄντα καὶ ἄπολιν**· ‖ Ἡσ. «ἔποικος»· **2**) Ἡσ. «προσήλυτος».

ἐπημάτιος-η-ον (ἦμαρ) μτγν. ὁ καθ' ἡμέραν, καθημερινός, ἡμερήσιος : Ἀπολλ.Ρ.3,895.

ἐπημοιβηδόν ἐπίρρ. ἐξ ἀμοιβῆς, μ. ὡς δ. γρ. Ἰλ.Μ 456 [δ. γρ. ἐπημοιβοί].

ἐπημοιβός-όν κ. -ή-όν ὁ ἀλλασσόμενος, ὁ πρὸς ἀλλαγὴν ὡρισμένος ἢ χρησιμεύων, ἀνταλλακτικός : Ὀδ.Ξ 513 **οὐ γὰρ πολλαὶ χλαῖναι ἐπημοιβοί τε χιτῶνες ἐνθάδε ἕννυσθαι** Νίκ.Θηρ.365· **2**) ἐπάλληλος ἢ διασταυρούμενος : Ἰλ.Μ 456 **ὀχῆες.. ἐπημοιβοί**, [δ. ἑρμ. κινητοί, μετακινούμενοι ἔνθεν καὶ ἔνθεν], Ὀππ.Κυν.1,98 **σφίγγοιτο δ' ἐπημοιβοῖς τελαμῶσι** [διὰ τ. σταυροειδῶς συναντωμένων].

ἐπημύω κλίνω πρός τι, κάμπτομαι, κύπτω, δημ. γέρνω : Ἰλ.Β 148 **ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν**, Νίκ. Θηρ.870, Ὀππ.Ἀλ.1,228 **ἐπημύει δὲ κεραίη**.

ἐπήν σύνδεσμος ἐκ τοῦ **ἐπεὶ** κ. **ἄν** ἐν χρ. π. Ὁμ. κ. ἀττ. ἀντὶ τοῦ ἐπὰν βλ.λ., πάντοτε πρὸς δήλωσιν χρόνου, οἷον μεθ' ὑποτ. ἐπὶ μελλοντικῆς ἀβεβαίας περιπτώσεως : Ἰλ.Δ 239 **ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν**· **2**) ὁμ. μεθ' ὑποτ. ἐπὶ ἐπαναλήψεως ἐν τῷ μέλλοντι : Ἰλ.Τ 223 **ἀμητὸς δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεύς**· **3**) μετ' εὐκτ. ἐπὶ ἐπαναλήψεως ἐν τῷ παρελθόντι : Ὀδ.Δ 222 **ἐπὴν κρητῆρι μιγείη**· **4**) ὁμ. μετ' εὐκτ. ἐπὶ εὐκτέας περιπτώσεως : Ἰλ.Τ 208 **τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην**· **5**) μτγν. μεθ' ὁριστ. : Σχόλ.Λουκ.Περεγρ.9.

ἐπηνέμιος-ον ὁ ἀνεμώδης κ. μτφ. ὁ μάταιος, πρόσκαιρος· Σουΐδ. «ἐπηνέμιος πλοῦτος, ὁ ψευδόμενος, καὶ ὁ ἀθρόον φανείς».

ἐπήνεον ἐπ. παρατ. τοῦ ἐπαινῶ : Ἰλ.Δ 380.

ἐπήνησα ἐπ. ἀόρ. τοῦ ἐπαινῶ βλ.λ. : Ἰλ.Σ 312.

ἐπηνύγματα Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ ἐπηγανίδες.

ἔπηξα ἀόρ. τοῦ πήγνυμι βλ.λ.

ἔπηξις-εως μσν. ἀντὶ ἔπειξις βλ.λ. : ASS Ἰουλίου 2,686,17 **μετὰ πολλῆς ἐπήξεως**.

ἐπηόνιος-ον [ἠιών] μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς ἠιόνας, τῆς παραλίας, **ὁ παρὰ τὴν θάλασσαν** διαιτώμενος : Λόλλ.Βάσσ. ἐν ΑΠ 5,124 **κύκνος ἐπηόνιος**.

ἐπήορος-ον μτγν. ὁ ἐν τῷ ἀέρι ὑψούμενος, μετέωρος : Ἀπολλ.Ρ 2,1065 **ἐπήορα δούραθ'**· ‖ μετὰ δοτ. **ὁ** ἐπί τινος ὑψούμενος : αὐτ.3,856.

ἐπηός (ὁ) ἀντὶ πηός, ὁ κηδεστής : Πολυδ.3,3,30 «κηδεσταί.., οἱ **τὸ** κῆδος συνάψαντες, καὶ ἐπηοὶ κατὰ τοὺς ποιητάς».

ἐπηπύω ἐπαλαλάζω, δεικνύω τὴν εὐαρέσκειάν μου διὰ φωνῶν, ἐπιδοκιμάζω διὰ κραυγῶν, ἐπευφημῶ, ἐπιβοῶ : Ἰλ.Σ 502 **λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί**· ‖ ἀπολ. ἀλαλάζω, βοῶ : Ὀρφ.Ἀργ.526 **Τῖφυς δὲ πρύμνηθεν ἐπήπυεν**.

ἐπήρᾰνος ἀντὶ ἐπιήρανος βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.821.

ἐπηρᾰσία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐπήρεια βλ.λ.

ἐπήρατε Ἡσ. «καλέσατε».

ἐπήρᾰτος-ον [ἔραμαι] ἐπὶ πράγμ. εὐφρόσυνος, εὐχάριστος, χαρίεις : Ἰλ.Ι 228 **δαιτὸς ἐπηράτου** [σχόλ. «ἐπεράστου, καλῆς, ἡδείας»]· ‖ συχν. ἐπὶ τόπων : Ὀδ.Δ 606, Ἡσίοδ.ἀπ.76,4 **νῆσος ἐ-**· ‖ γεν. ἐπὶ ἀψύχων : Ἀλκ.23,13 **ἐ- κῦδος**· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῆς μορφῆς ἢ τῆς φωνῆς : Ἡσίοδ.Ἔργ.63 **καλὸν εἶδος ἐπήρατον**, αὐτ.Θ 67 **ἐπήρατον ὄσσαν ἱεῖσαι**, Σαπφ.20C,4 **ἐπήρατον ἴαχον ὄρθιον**· ‖ κ. ἐπὶ προσ., ἀξιέραστος, ἀξιαγάπητος : Αἰσχ.Εὐμ.958 **νεανίδων τ' ἐπηράτων**, Ἀπολλ.Ρ 3,1099.

ἐπηρεάζω κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἐπηρέαζον**, ἀόρ. **ἐπηρέασα**, μτγν. κ. νεώτ. παθ. ἀόρ. **ἐπηρεάσθην**, πάρ. κ. νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. **ἐπηρεασμένος** ἀπειλῶ, φοβερίζω : Ἡρ.6,9 **τάδε σφι λέγετε ἐπηρεάζοντες**· **2**) φέραμαι περιφρονητικῶς πρός τινα, ἐνεργῶ ὑβριστικῶς κατ' αὐτοῦ, ὑβρίζω, συνήθ. μετὰ δοτ. προσ. : Ξεν.Ἀπομν.1,2,31 **ἐπηρεάζων ἐκείνῳ καὶ οὐκ ἔχων ὅπῃ ἐπιλάβοιτο**, κ. παθ. : Λυσ.29,7, Δημ.519 **τῷ μὲν ἐπηρεαζομένῳ τότ' ἐμοὶ καὶ ὑβριζομένῳ**· ‖ κ. μετ' αἰτ. προσ. ὑβρίζω, προσβάλλω : Ἀριστλ.Πολιτ.1311a,37 διὰ τὸ **προπηλακίσαι μὲν τὴν Ἁρμοδίου ἀδελφήν, ἐπηρεάσαι δ' Ἁρμόδιον**, ΚΔ Λουκ.6,27 **εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν, προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς**· ‖ μτγν. ὁμ. μετ' αἰτ. ἀψύχων, ὁμιλῶ περιφρονητικῶς, ἐξευτελιστικῶς περί τινος : ΚΔ Πέτρ.1,3,16 **ἵνα.., καταισχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφήν**· ‖ μτγν. ὁμ. μετὰ γεν. : Λουκ.Πλ. 27 **ὥστε οὐδὲ τὴν χοίνικα ἔτι λήψῃ ἐς τέλος μου τῆς εὐχῆς ἐπηρεάζων**· ‖ κ. ἀπολ. εἶμαι ὑβριστικός, ἀλαζών, ὑβρίζω, περιφρονῶ : Ἀντιφ.

6,8 τοῖς δὲ κατηγόροις καὶ τοῖς ἐπηρεάζουσιν αἰσχύνην, Ξεν.Συμπ.5,6 ἡ ὑφηλὴ ῥὶς ὥσπερ ἐπηρεάζουσα διατετείχικε τὰ ὄμματα· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. ἐπηρεάζομαι μετὰ δοτ.: Πάπ. ἐ- τινί· 3) ἐνοχλῶ, παρενοχλῶ, μετὰ δοτ. προσ.: Δημ. 519 ἐπηρεάζων μοι συνεχῶς καὶ μικρὰ καὶ μείζω· || μετὰ δοτ. ἀψύχων ἐναντιοῦμαι εἴς τι θρασέως : Δημ.331 πλὴν εἰ τούτοις (τοῖς ψηφίσμασι) ἐπηρεάσαι τι δέοι· || Ἐπιγρ. κ. μετ' ἐμπραθ. αἰτ. : Ἐπιγρ.Τεγέας εἰ δ' ἄν τις.. ἐπηρειάζειν δέατοι ἰν τὰ ἔργα· 4) μτγν. κ. νεώτ. μετ' αἰτ. προσβάλλω βλαπτικῶς, ἰδ. ἐπὶ ἀσθενείας : Στέφ. Ἀθ.Ἱππ.Ι,204D διάφορα ἐ- μόρια· || νεώτ. ἀσκῶ ἐπίδρασιν ἐπί τινας, ἐπιδρῶ, ἐπενεργῶ καὶ μάλιστα βλαπτικῶς : ἡ ὑγρασία ἐπηρεάζει τὰ τρόφιμα· || εἰδ. ἐπὶ προσ. ἀσκῶ ἠθικὴν ἐπίδρασιν, ἐπιδρῶ ἐπὶ τὴν βούλησιν, τὸ συναίσθημα, τὴν ψυχὴν καθόλου : οἱ δημαγωγοὶ ἐπηρεάζουν τὸν ὄχλον· κ. παθ. : ἐπηρεάσθη ἀπὸ τὴν συνεχῆ ἀνάγνωσιν ρωμαντικῶν ἔργων, - ἐπηρεασμένος ἀπὸ τὰς εἰσηγήσεις τῶν φίλων του.

ἐπηρεάσιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ἐπηρεασθῇ, ὁ δεκτικὸς ἐπηρεασμοῦ βλ.λ.

ἐπηρεασμός (ὁ) κ. νεώτ. ἡ ἐναντί τινος ἐχθρικὴ διάθεσις ἡ ἀρνητικῶς ἐκδηλουμένη εἰς τὸ νὰ μὴ τύχῃ ἐκεῖνος ἀγαθοῦ τινος : Ἀριστλ.Ρητ.1378b,18 τρία δ' ἐστὶν εἴδη ὀλιγωρίας, καταφρόνησίς τε καὶ ἐπηρεασμὸς καὶ ὕβρις.. καὶ ὁ ἐπηρεάζων φαίνεται καταφρονεῖν· ἔστι γὰρ ὁ ἐπηρεασμὸς ἐμποδισμὸς ταῖς βουλήσεσιν, οὐχ ἵνα τι αὐτῷ, ἀλλ' ἵνα μὴ ἐκείνῳ, Διόδ.Σ 20,54 τύχης ἐπηρεασμόν· 2) νεώτ. ἡ βλαπτικὴ ἐπίδρασις ἐπί τινας προσ. ἢ πράγμ., ἡ ἄ. ἐπήρεια βλ.λ.4) : ἐπηρεασμὸς διὰ τοῦ ὀφθαλμοῦ (ἡ βασκανία).

ἐπηρεαστής (ὁ) μτγν., πάπ., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπηρεάζων, ἐπηρεαστικός, ὑβριστής, καταφρονητής : Σύμμ.Ψάλμ.56(57),2, Γρηγ.Νύσσ.2,689D ἐπηρεαστὴς ἐνομιζόμην τοῖς ἐντυγχάνουσιν, Ἀχμ.Ὀνειροκρ.104,72· 2) νεώτ. ὁ ἐπηρεάζων ἤτοι ὁ βλαπτικῶς ἐπιδρῶν, ἐπιβαλλόμενος.

ἐπηρεαστικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ὑβριστικός : Κωμ.Ἀδέσπ 202,Γρηγ.Νύσσ.2,537B ὡς ἐπ- καὶ οὐ μετὰ τῆς πρεπούσης τῇ ἀληθείᾳ φροντίδος· 2) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπενεργῶν βλαπτικῶς, ὁ ἔχων κακὴν ἐπίδρασιν : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,55 καὶ πάντα φόβον ἐπηρεαστικόν, - ἐπ- λόγοι.

ἐπηρεαστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπηρεαστικόν, καταφρονητικόν : Βασ.1,610B.

ἐπηρέαστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐπηρεαζόμενος, βλαπτόμενος, εὔβλαπτος : Κοσμ.281A.

ἐπήρεια (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., πάπ. κ. ἐπήρια προσβλητικός, ὑβριστικὸς τρόπος, καταφρόνησις, περιφρόνησις, ὕβρις : Δημ.299 τοῦ δὲ παρόντος ἀγῶνος ἡ προαίρεσις αὐτὴ ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει καὶ ὕβριν, Πάπ. ἐπήρειαν ποιῆσαι· || ἐμπραθ. ἐν ἐπιρρ. χρ. κατ' ἐπήρειαν ὑπερηφάνως, ἀλαζονικῶς, ὑβριστικῶς, τυραννικῶς : Θουκ.1,26 τούς τε φεύγοντας ἐκέλευον κατ' ἐπήρειαν δέχεσθαι αὐτούς, Πάπ. ἐδόθημεν κατ' ἐπήρειαν εἰς σιτολογίαν κώμης· || ὁμ. μετὰ γεν. πρὸς ὕβριν, πρὸς προσβολήν, πρὸς βλάβην τινός : Ἀμειψ.9 ταυτὶ τὸ κακὸν τῶν σκυτοτόμων κατ' ἐπήρειαν γεγένηται· || ὁμ. ἐν ἐπηρείας τάξει : Δημ.229 οὐδ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνου τοῦτο ποιεῖν· || ὁμ. πρὸς ἐπήρειαν : Ἀριστλ.Πολιτ.1287a,38 οἱ δ' ἐν ταῖς πολιτικαῖς ἀρχαῖς πολλὰ πρὸς ἐπήρειαν καὶ χάριν εἰώθασι πράττειν, Βασ.3,1194 ἐριστικῶς καὶ πρὸς ἐπήρειαν· || Ἐπιγρ. ὁμ. εἰς ἐπήρειαν τὴν ἐμήν· 2) μσν. εἰδ. βάρος, ὑποχρέωσις πρὸς ἐνέργειαν : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,56· 3) μτγν. βλαβερὰ ἐπενέργεια, ἐπὶ προσ. : Λουκ. Προσ.Πταίσμ.1 χαλεπὸν μὲν ἄνθρωπον ὄντα δαίμονός τινος ἐπήρειαν διαφυγεῖν· || κ. ἐπὶ ἀψύχων : Μηναῖ.3,14 Ὠδ.3 ποταμοὺς θαυμάτων ἔβλυσε, νοσημάτων ξηραίνοντας ἐπήρειαν· || νεώτ. ἐπὶ ἀψύχων, ἐπίδρασις, ἐπενέργεια κ. ἰδίως κακὴ ἢ βλαπτική : Δροσ.Βοτάν.124,-ἐπήρεια τοῦ ψύχους -τῆς ὑγρασίας -τοῦ κακοῦ-βασκάνου ὀφθαλμοῦ -τοῦ περιβάλλοντος -τοῦ παραδείγματος, -ὑπὸ τὴν ἐπήρειαν τοῦ οἴνου· || ἐπὶ προσ., ἡ ἐπιβολὴ ἐπὶ τῆς ψυχῆς κ. ἰδ. ἐπὶ τῆς βουλήσεως ἑτέρου, ἠθικὴ ἐπίδρασις : ἤσκει μεγάλην ἐπήρειαν εἰς τοὺς περὶ αὐτόν.

ἐπηρειάζω Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπηρεάζω βλ.λ.2).

ἐπηρέμησις-εως (ἡ) μτγν. ἠρέμησις, ἡσυχία : Βασ. 3,29A· || εἰδ. ἰατρ. παῦσις μεταξὺ συστολῆς καὶ διαστολῆς τοῦ σφυγμοῦ : Μαρκελλῖν.Ἰατρ.184.

ἐπηρεμῶ-έω μτγν. ἐφησυχάζω, ἠρεμῶ μετά τι : Λουκ.Ἔρωτ.45 τοῖς μεθ' ἡμέραν καμάτοις ἐπηρεμῶν ἐπὶ χρόνον.

ἐπηρέσιον Ἡσ. «τὸ προσκεφάλαιον».

ἐπήρετμος-ον (ἐρετμός) ἐπὶ κωπηλατῶν, ὁ ἐπ' ἐρετμὰ ἑζόμενος, ὁ καθήμενος παρὰ τὴν κώπην καὶ ἕτοιμος νὰ κωπηλατήσῃ : Ὀδ.Β 403 ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι εἵατ' ἐπήρετμοι· || μτγν. γεν. ὁ προερχόμενος ἐκ τῶν ἐρετμῶν : Ὀππ.Ἀλ. 4,76 ἐ- πόνοι· 2) ἐπὶ νεῶν, ὁ ἔχων κώπας, ὁ ἐφωδιασμένος μὲ κώπας : Ὀδ.Δ 559 οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι καὶ ἑταῖροι.

ἐπηρεφής-οῦς-ές (ἐρέφω) ὁ ἄνωθεν σκεπάζων, ὁ ἐπικρεμάμενος, ὁ ὑπερκείμενος, ὁ προέχων : Ἰλ.Μ 54 κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες, Ὀδ.Κ 131,Θεόκρ. 25,208 βάκτρον.. ἐπηρεφέος κοτίνοιο· 2) ὁ ἄνωθεν σκεπαζόμενος, ἐστεγασμένος ἢ θολωτός, καμαρωτός : Ἡσίοδ.Θ 598 οἱ δ' (οἱ κηφῆνες) ἔντοσθε μένοντες ἐπηρεφέας κατὰ σίμβλους· || μτγν. μετὰ δοτ. κεκαλυμμένος, ἐσκεπασμένος διά τινος : Ἀπολλ.Ρ.4,144 ἐπηρεφέας φολίδεσσιν, Σιμμ.1,8 νήσους ἐπηρεφέας δονάκεσσιν.

ἐπήρης-ους-ες μτγν. μετὰ δοτ. ὁ ἐφωδιασμένος διά τινος : Μάξιμ.π.Καταρχ.415 οὐδ' εἴ σοι πτερύγεσσιν ἐπήρεα νῶτα γένοιτο· 2) ἐπὶ πλοίων, ὁ ἐφωπλισμένος, ἁρματωμένος : Ἀγαθρχ.83 ταῖς ἐπήρεσι πλοίοις γίνεται εὐάρμοστος (ὁ πόρος). || εἰδ. ὁ ἐφωδιασμένος διὰ κωπῶν, κωπήρης : Ἀρρ.Ἀν.5,7,3 ἐπῆρες κελήτιον· || θθ. ὁ ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν· Σουΐδ. «ἐπῆρες· παρεσκευασμένον, ἕτοιμον», δημ. στὸ κουπί, στὰ κουπιά.

ἐπήρια (ἡ) πάπ. ἡ ἐπήρεια βλ.λ.

ἐπήριστος-ον (ἐρίζω) μσν. ὁ ἄξιος ἁμίλλης, ὁ περιμάχητος : Εὐστ.725,16 (δ. γρ. ἐπήριτος).

ἐπήριτος-ον μσν. ὡς δ. γρ. τοῦ ἐπήριστος βλ.λ.

ἐπηρμένα ἐπίρρ. μσν. ἐπηρμένως βλ.λ. : Διγεν. Ἀκρ.3471 καὶ πρὸς αὐτὸν ἐφώνησε μεγάλως ἐ-.

ἐπηρμένος-η-ον κ. νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπαίρομαι βλ.λ., ὑπερήφανος, ἀλαζών, οἰηματίας, δημ. φαντασμένος : Ἀριστφ.Νεφ.810.

ἐπηρμένως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. μετ' ἐπάρσεως, ὑπερηφάνως, μσν. ἐπηρμένα : Ἰω.Χρυσ.Ὁμ. 6,906, Τζέτζ.Χιλ.7,55 γράφων.. ἐπηρμένως.

ἐπῆρσε ἐπ. γ' ἑν. ἀορ. α' τοῦ ἐπαραρίσκω βλ.λ.

ἐπῆσαν ἐπ. γ' πληθ. τοῦ παρατ. τοῦ ἔπειμι βλ.λ.

ἐπησθεῖεν Ἰων. γ' πληθ. ἀορ. εὐκτ. α' τοῦ ἐφήδομαι βλ.λ.

ἐπησυχάζω πάπ. ἀντὶ ἐφησυχάζω βλ.λ., συναινῶ εἴς τι, παραδέχομαί τι : ἐπησύχασεν τῇ πράσει

ἐπητανίδες σχόλ. ἀντὶ ἐπηγκενίδες βλ.λ. : Σχόλ. Ὀδ.5,253 (γρ. κώδ. ἐπιτανίδες).

ἐπητανός-όν μτγν. ἀντὶ ἐπηετανός βλ.λ.

ἐπητεία (ἡ) μτγν. ἡ ἄ. ἐπητὺς βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 3,1007 ἀγανῇσιν ἐπητείῃσι.

ἐπητής (ὁ) Ἡσ. «σώφρων, λόγιος, ἀληθής, δίκαιος, φρόνιμος, πρᾶος, χρηστός» : Ὀδ.Ν 332 οὕνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος καὶ ἐχέφρων·

|| φιλόφρων, εὐπροσήγορος, εὐμενής, καλοθελητής: αὐτ.Σ 128 **ἐπητῇ ἀνδρὶ ἔοικας·** || π. 'Απολλ. Ρ 2,987 πληθ. **ἐπητέες** ὡς θηλ.

ἐπητικός-ή-όν (ἕπομαι) μτγν. ὁ ἑπόμενος, ὁ παρεπόμενος, ὁ ὑποκείμενος, ὁ δευτερεύων, ὁ ὑπ' ἄλλον ὑπαγόμενος: Μέτωπ.π.Στοβ.3,1,115 **τῶν ἀρετῶν ταὶ μὲν ἐντι ἀγεμονικαί, ταὶ δ' ἐπητικαί.**

ἐπήτριμος-ον (ἤτριον) κυρ. ὁ παρυφασμένος, πυκνῶς συνυφασμένος, δθ. ὁ πυκνός, ὁ εἷς ἐπὶ τοῦ ἄλλου, ἀλλεπάλληλος : 'Ιλ.Σ 211 **πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι,** αὐτ.552 **δράγματα.. ἐπήτριμα,** 'Απολλ.Ρ 1,30· || μτγν. κ. κτ. ἐν. : 'Οππ.Κυν.3,382 **ἐ- ὄχλος,** Κόϊντ.14,248 **ἐ- κῦμα·** || τὸ οὐδ.πληθ.**ἐπήτριμα** ὡς ἐπίρρ.: 'Οππ.Κυν.1,322.

ἐπήτριος 'Ησ. «λόγιος, πανοῦργος».

ἐπητύς-ύος (ἡ) φιλοφροσύνη, εὐμένεια : 'Οδ.Φ 306 **οὐ γὰρ τευ ἐπητύος ἀντιβολήσεις.**

ἐπηυρόμην μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἐπαυρίσκω βλ.λ.

ἐπηῦρον ἀόρ. β' τοῦ ἐπαυρίσκω βλ.λ.

ἐπήχησις-εως (ἡ) μτγν. ἀντήχησις, ἀντίλαλος: Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Δωδώνη· **2)** μτγν. τὸ παίξιμον μουσικοῦ ὀργάνου: Καλλίστρ.1 **ἐ- τοῦ αὐλοῦ.**

ἔπηχος (ὁ) μτγν. ὁ ἦχος: Σύμμ.ΠΔ 'Ιεζ.8,17.

ἐπηχῶ-έω ἀντηχῶ, ἀντιλαλῶ: Εὐρ.Κύκλ.426 **κλαίουσι συνναύταις ἐμοῖς ἄμουσ', ἐπήχει δ' ἄντρον·** || μτγν. μετ' αἰτ. συστοίχου : Φίλ.1,348 **ἐ- ἐπαίνους καὶ ὕμνους·** || μτγν. κ. μετὰ δοτ. : 'Ιουλ. Λόγ.7,236Α **ἐπηχοῦντα ⟨τοῖς κύκνοις⟩ τὰ δένδρεα·** **2)** ἐπιβοῶ: Εὐρ.ΙΑ 1584 **βοᾷ δ' ἱερεύς, ἅπας.. δ' ἐπήχησε στρατός·** **3)** μτγν. ποιῶ τι νὰ ἀντηχήσῃ, νὰ ἠχήσῃ, κροτῶ: Κλήμ.'Αλ.20 **ἐπ- τὸ κύμβαλον·** **4)** μτγν. μτβ. μτφ. προσνέμω, ἀποδίδω ἢ ἀναφέρω τι εἴς τι : Θεολ.'Αριθμ.60,30.

ἐπηῷος-ον (ἠώς) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ὑπηῷος βλ.λ.

ἐπήωρα 'Ησ. «κρεμάμενα, μετέωρα».

ἔπθιον (τὸ) πάπ. ἐφθὸν ἔδεσμα.

ἐπί κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐν χρ. μ. ἐν φρ., **ἐπ'** (πρὸ φιλουμένου φων.) κ. **ἐφ'** (πρὸ δασυνομένου) κ. ἐν συνθέσει, Θεσσ. **ἐτ** πρὸ λ. ἀρχομ. ἀπὸ τ., πρόθεσις συντασσομένη μετὰ γεν., δοτ. κ. αἰτ. καὶ σημαίνουσα τὸ εἶναι ἐπάνω τινός, μετὰ γεν. ἐπὶ τόπου, μετὰ ρημάτων στάσεως : 'Ιλ.Α 536 **καθέζετ' ἐπὶ θρόνου,** αὐτ.Π 700 **ἐπὶ πύργου ἔστη,** αὐτ.Υ 345 **κεῖται ἐπὶ χθονός,** Εὐρ.Φοίν.1467, 'Αριστφ.Νεφ.1431 **κἀπὶ ξύλου καθεύδεις,** Πλούτ.'Ηθ.354F **ἐπὶ χοίνικος μὴ καθῆσθαι, - τὸν ἐφόνευσεν ἐπὶ τόπου·** || παρὰ ποιηταῖς ἐνίοτε τίθεται μετὰ τοῦ δευτέρου ἐκ τῶν δύο πτωτικῶν, καίτοι κατ' ἔννοιαν ἀνήκει καὶ εἰς τὸ πρῶτον : 'Οδ.Μ 27 **ἢ ἁλὸς ἢ ἐπὶ γῆς ἀλγήσετε,** Σοφ.ΟΤ 761, αὐτ.'Αντ.367· || κ. ἄνευ ρητῶς ἐκπεφρασμένου ρ. : 'Ιλ.Α 46 **ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων** (ἐνν. ὄντες ἢ κείμενοι)· || φρ. κ. νεώτ. **ἐπὶ ξυροῦ ἀκμῆς** εἰς ἐπισφαλῆ, κρίσιμον θέσιν : 'Ηρ.6,11 **ἐπὶ ξυροῦ γὰρ ἀκμῆς ἔχεται ἡμῖν τὰ πράγματα·** || φρ. **ἐπὶ ξυροῦ βαίνω** ἔρχομαι ἐγγὺς τοῦ θανάτου : Εὐρ. 'Ηρ.630 **ἔβητ' ἐπὶ ξυροῦ·** || ὁμ. **ἐπ' ἀκμῆς εἰμι** μετ' ἀπαρφ. εἶμαι ἐγγύς, κοντεύω : αὐτ.'Ελ.897 **ὃν ἐπ' ἀκμῆς εἰμι κατθανόντ' ἰδεῖν·** || ὁμ. μετὰ ρ. κινήσεως πρὸς δήλωσιν τοῦ δι' οὗ ἡ κίνησις ἐκτελεῖται : 'Ιλ.Ω 356 **φεύγωμεν ἐφ' ἵππων,** 'Οδ. Κ 170, 'Ηρ.1,31, Αἰσχ.Πέρσ.18 **ἔβαν, οἱ μὲν ἐφ' ἵππων, οἱ δ' ἐπὶ ναῶν,** Σοφ.Αἴ.1230 **κἀπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις** (περιεπάτεις ἐπὶ τῶν ἄκρων δακτύλων, στὰ νύχια), Πλάτ.Συμπ.190D, Ξεν.'Ελλ.5,4,56, Νουμήν.'Απ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.14,7 **τὴν κλεῖδα περιφέρων ἐφ' ἑαυτοῦ·** **2)** ὁμ. μετὰ γεν. πρὸς δήλωσιν ἐκτάσεως, ἐξαπλώσεως, ἀνά : Σοφ.ΟΤ 416 **τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,** ΚΔ Ματθ.6,10 **γενηθήτω τὸ θέλημά σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς,** αὐτ.Λουκ.2,14 **καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη,** 'Ιουλ.Λόγ.7,210Α **οἱ ἐπ' ἐρημίας λῃστεύοντες·** **3)** ὁμ. μετὰ γεν. ἑρμηνεύεται διὰ τῆς ἐν μετὰ δοτ. (σπαν. π. 'Ομ.) : 'Οδ.Α 190 **ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν** (ἐν τῷ ἀγρῷ), 'Ηρ.2,121,5 **τὴν θυγατέρα τὴν ἑωυτοῦ κατίσαι ἐπ' οἰκήματος** (ἐν πορνείῳ), Σοφ.Φιλ.613, Εὐρ.'Ανδρ.137, Θουκ.5,35 **τοὺς ἐπὶ Θρᾴκης στρατιώτας ἀπαγαγεῖν,** Πλάτ. Χαρμ.163Β, 'Ισοκρ.7,15 **ἐπὶ μὲν τῶν ἐργαστηρίων καθίζοντες,** Δημ.1367, Πλούτ.Ρωμ.16 **ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου δρῦν ἔτεμεν,** Λουκ.Πατρ.'Εγκ.9· || ὁμ. μετὰ τῆς προσωπικῆς ἢ τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντων. (ἅπαξ π.'Ομ.) : 'Ιλ.Η 195 **εὔχεσθε Διὶ.. σιγῇ ἐφ' ὑμείων** (ἐν ὑμῖν, μέσα σας)· || ὁμ. βραδύτερον συνήθ. μετὰ τοῦ γ' προσ. : 'Ηρ.2,2 **ἐπ' ἑωυτῶν κέεσθαι αὐτὰ** (καθ' ἑαυτούς), αὐτ.3,71, Θουκ.8,8 **ἐφ' ἑαυτῶν διενοοῦντο.. πλεῖν,** Ξεν.'Αν. 2,4,10 **αὐτοὶ ἐφ' ἑαυτῶν ἐχώρουν,** Δημ.230· **4)** ὁμ. μετὰ γεν. σημαίνει γειτνίασιν, παρά τινι, ἐγγύς, πλησίον, κοντά : 'Ιλ.Χ 153 **ἐπ' αὐτάων** (τῶν πηγῶν) **πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασιν,** 'Ηρ.7,115 **κόλπον τὸν ἐπὶ Ποσιδηΐου,** αὐτ.6 **αἱ ἐπὶ Λήμνου ἐπικείμεναι νῆσοι** Θουκ.1,59 **τὰ ἐπὶ Θρᾴκης,** 'Επιγρ., Ξεν.'Αν.2,5,18, Πλάτ.'Απολ.17C **εἴωθα λέγειν καὶ ἐν ἀγορᾷ ἐπὶ τῶν τραπεζῶν,- πόλις ἐπὶ ποταμοῦ κειμένη·** || ὁμ. εἰδ. γεωμ.: 'Αριστλ.ΗΝικ.1132b,6 **αἱ ἐφ' ὧν ΑΑ ΒΒ** [γραμμαί] (αἱ γραμμαὶ ΑΑ ΒΒ), 'Αρχιμ.'Ελ.13 **ἕλιξ ἐφ' ἃς τὰ ΑΒΓΔ·** **5)** ὁμ. γεν. ἐπὶ διαφόρων σχέσεων οὐχὶ ἀκριβῶς τοπικῶν : Σοφ.'Αντ.1141 **ἔχεται πάνδαμος πόλις ἐπὶ νόσου** (ὁλόκληρος ἡ πόλις κατέχεται ὑπὸ νόσου), Ξεν. 'Αγησ.1,37 **ὅσον γε μὴν χρόνον ἐπὶ τῆς ἀρχῆς** (δ. γρ. ἐπὶ τῇ ἀρχῇ) **ἔμεινε** (ἔμεινεν εἰς τὴν ἐξουσίαν, διετέλεσεν ἄρχων), Δημ.193 **τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων** (οὔσης ἀπησχολημένης), αὐτ.1000, Πολύβ.3,9,7 **ἔμενεν ἐπὶ τῆς ὀργῆς** (ἐξηκολούθει νὰ εἶναι ὠργισμένος)· || ὁμ. μένω ἐπί τινος ἀρκοῦμαι εἴς τι : Δημ.42 **οὐχ οἷός ἐστ' ἔχων ἃ κατέστραπται μένειν ἐπὶ τούτων·** || ἐπὶ πλοίων, **ὁρμῶ ἐπ' ἀγκύρας** εἶμαι ἠγκυροβολημένος : 'Ηρ.7,188 **αἱ.. πρῶται τῶν νεῶν ὥρμεον πρὸς γῇ, ἄλλαι δ' ἐπ' ἐκείνῃσι ἐπ' ἀγκυρέων** (ἔμεναν μὲ μόνες τὶς ἄγκυρές των φουνταρισμένες)· **6)** ὁμ. μετ' ἀριθμητικῶν πρὸς δήλωσιν τῆς κατὰ μῆκος τάξεως τῶν στρατιωτῶν, τοῦ μήκους τῆς γραμμῆς : Θουκ.2,90 **ἔπλεον, ἐπὶ τεσσάρων ταξάμενοι τὰς ναῦς,** Ξεν.ΚΠ 2,42 **ἐγένοντο τὸ μὲν μέτωπον ἐπὶ τριακοσίων,..τὸ δὲ βάθος ἐφ' ἑκατόν,** αὐτ.'Αν.4,6,6 **ἐπὶ φάλαγγος·** || συνήθ. ἐπὶ βάθους : Θουκ.7,79, Ξεν.'Αν.1,2,15 **ἐτάχθησαν οὖν ἐπὶ τεττάρων** (εἰς βάθος τεσσάρων ἀνδρῶν), αὐτ.ΚΠ 2,4,2 **ἐφ' ἑνὸς ἄγοντα τὴν τάξιν** (εἰς μίαν γραμμήν,ἄνευ βάθους),-**ἐπὶ δύο ζυγῶν·** || κτ.ἐπέκτ. κ. ἐπὶ πλίθων κττ. : Ξεν.'Αν.7,8,14 **ὁ δὲ τοῖχος ἦν ἐπ' ὀκτὼ πλίνθων γηΐνων τὸ εὖρος·** **7)** ὁμ. μετὰ γεν. προσ., ἐνώπιον, ἐπὶ παρουσίᾳ τινός, μπροστὰ σὲ κάποιον : 'Αντιφ.2,3,8 **ἐπὶ μαρτύρων,** Πλάτ.Νόμ.846C **κλητήριον . . ἐφ' ὁπόσων δεῖ καλεῖσθαι,** Ξεν.Προσ.3,14 **ταύτας ἐκμισθοῦν ἐπ' ἐγγυητῶν,** Δημ.781, αὐτ.273 **ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν,** Διον.'Αλ.Ρωμ.5,29 **πίστεις δοῦναι ἐπὶ θεῶν,** ΚΔ Ματθ.28,14, Πάπ. **ἐπὶ τοῦ στρατηγοῦ,** Λουκ.Κατάπλ.18 **γράφομαί σε παρανόμων ἐπὶ τοῦ 'Ραδαμάνθυος,- δίκη ἐπ' ἀκροατηρίου·** **8)** ὁμ. μετὰ ρ. σημαινόντων παρατηρεῖν, αἰσθάνεσθαι, σκοπεῖν, κρίνειν κ.τ.τ. ὡς πρός, ἀναφορικῶς, ἐν ἀναφορᾷ πρός, ἐν περιπτώσει: 'Εμπ.112,10 **ἐπὶ νούσων παντοίων ἐπύθοντο,** Πλάτ.Πολ.406C **ὃ ἡμεῖς γελοίως ἐπὶ μὲν τῶν δημιουργῶν αἰσθανόμεθα,** Ξεν.'Απομν.3,9,3, 'Ισοκρ.13,7, Δημ.298 **τὰ.. συμβόλαια, ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων,** Λυκοῦργ. 64 **ὅταν οὖν ταύτην ἐφ' ἑνός τις παρίδῃ,** 'Υπερείδ.Εὐξ.32 **τὴν γνώμην ἔχειν ἐπί τινος,** Μέν.631 **οὐδεὶς ἐφ' αὐτοῦ τὰ κακὰ συνορᾷ·** || ὁμ.

μετὰ ρ. λεκτικῶν, ἐπὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἀναφορᾶς, περί τινος : Πλάτ.Χαρμ.155D **ἐπὶ καλοῦ λέγων παιδός,** αὐτ.Πολ.524Ε **ὥσπερ ἐπὶ τοῦ δακτύλου ἐλέγομεν,** Ἰσοκρ.8,109, Δημ.1392 **τοὺς ἐπαίνους ἐπ᾿ αὐτῶν κοινοὺς ποιήσωμαι,** ΚΔ Μᾶρκ.12,26 **ἐπὶ τοῦ βάτου** (ἐν τῷ χωρίῳ ὅπου γίνεται λόγος περὶ τῆς βάτου), Πλούτ.Ἠθ.19C **ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν πράξεων, - ἐπὶ τοῦ θέματος, - ἐπὶ τῆς οὐσίας, - ἐπὶ τοῦ προκειμένου·** ‖ κ. γεν. ἐν σχέσει πρός : Ἀριστλ. Πολιτ.1280a,17 **διῄρηται τὸν αὐτὸν τρόπον ἐπί τε τῶν πραγμάτων,** Πάπ. **τὰ ἐπ᾿ αὐτῶν ἐνεστηκότα·** **9**) ὁμ. μετὰ γεν., ὑπονοουμένης κινήσεως, ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς ἐπιστηρίξεως : Ἰλ.Κ 80 **ὀρθωθεὶς δ᾿ ἄρ᾿ ἐπ᾿ ἀγκῶνος** (ὀρθώσας ἑαυτὸν ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνός του), αὐτ.Χ 225 **στῆ δ᾿ ἄρ᾿ ἐπὶ μελίης .. ἐρεισθείς,** αὐτ.Σ 389 **τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου·** ‖ ὁμ. κτ. φανερωτέραν ἔκφρ. τῆς κινήσεως : Ἰλ.Α 485 **νῆα . . ἐπ᾿ ἠπείροιο ἔρυσσαν,** Ξεν.ΚΠ 4,5,54 **ἐπὶ τῆς γῆς καταπίπτοντες,** αὐτ.7,1,39· ‖ ὁμ. ἐπὶ κινήσεως πρός τι : Ἰλ.Ε 700 **προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν** (σχόλ. «ἐπὶ τὰς ναῦς»), αὐτ.Λ 546, Ἡρ.2,121,4 **ἀπελαύνειν ἐπ᾿ οἴκου,** Θουκ.1,30 **ἀνεχώρησαν ἐπ᾿ οἴκου,** αὐτ.55· ‖ ὁμ. μετ᾿ ὀνομάτων τόπων : Ἡρ.4,14 **ἰόντι ἐπὶ Κυζίκου,** αὐτ.1,164, Αἰσχ.Πρ.658, Θουκ.8,79 **ναυσὶν ἐπ᾿ Ἀβύδου ἀφικομέναις,** Ξεν.ΚΠ 5,3,45 **τὴν ἐπὶ Βαβυλῶνος ὁδόν,** Πολύβ.2,54,12 **προῆγε τὴν ἐφ᾿ Ἡραίας,** Λουκ.Νιγρ.3· ‖ μτφ. **ἐπὶ γνώμης τινὸς γίγνεσθαι** ἔρχομαι, καταντῶ εἰς γνώμην τινά : Δημ 42 **ἐπὶ τῆς τοιαύτης ἐθελήσητε γενέσθαι γνώμης·** ‖ **ἐπ᾿ ἐλπίδος γενέσθαι** : Πλούτ.Σόλ.14 **ἐπ᾿ ἐλπίδος μεγάλης ἑκατέρων γενομένων·** ‖ **ὡς ἐπὶ κινδύνου** ὡς διὰ ν᾿ ἀπαντήσῃ τις κίνδυνον : Θουκ. 6,34 **νομίσαντας ὡς ἐπὶ κινδύνου πράσσειν·** ‖ **ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν** ἐπὶ τῷ σκοπῷ . . : Πλάτ.Πρωτ. 358Β **ἐπὶ τοῦ ἀλύπως ζῆν καὶ ἡδέως·** **10**) ὁμ. κ. νεώτ. ἐπὶ χρόνου, σημαίνει τὴν χρονικὴν περίοδον, τὴν ἐποχὴν καθ᾿ ἣν ἐγένετο ἢ γίνεταί τι : Ἰλ.Ε 637 **ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,** αὐτ.Β 797 **ἐπ᾿ εἰρήνης** (ἐν καιρῷ εἰρήνης), Ἡσίοδ.Ἔργ.111 **οἱ μὲν ἐπὶ Κρόνου ἦσαν,** Ἡρ 1,38 **ἐπὶ τῆς ἐμῆς . . ζόης,** Ἀριστφ.Ἀχ.211 **οὐκ ἂν ἐπ᾿ ἐμῆς γε νεότητος** (εἰς τὴν νεότητά μου), Θουκ.6,6 **ἐπὶ Λάχητος,** Ξεν.Ἀν. 1,9,12, Λυσ.13,2 **ἐπὶ τῶν τριάκοντα,** Δημ.473 **εἰρήνη . . ἡ ἐπ᾿ Ἀνταλκίδου,** Πολύβ.3,15,5 **ἐπὶ τουρκοκρατίας, - ἐπὶ Ὄθωνος, - ἐπὶ τοῦ παρόντος, - ἐπ᾿ ἐσχάτων, - ἐπὶ τῶν ἡμερῶν μας, - ἐφ᾿ ὅρου ζωῆς·** ‖ κατὰ τὸν χρόνον, τὴν διάρκειαν, τὴν διεξαγωγήν : Αἰσχίν.3,191 **πολλάκις πρὸς ἐμὲ διεξῄει ἐπὶ σχολῆς** (ἐν ὥραις ἀνέσεως), Δημ.168 **ἐπὶ πολλῆς μὲν ἡσυχίας . . ὑμῶν** (ἐνῷ ὑμεῖς πολλὴν ἡσυχίαν . . ἔχετε), Πλούτ.Σόλ.22 **συρρεόντων πανταχόθεν ἐπ᾿ ἀδείας εἰς τὴν Ἀττικήν·** ‖ εἰδ. ἐν φρ. **ἐπὶ τοῦ δείπνου, - ἐπὶ τῆς τραπέζης** : Διόδ.Σ 4,3, Πλούτ.Ἀλέξ.23 **θαυμαστὴ δὲ ἦν ἡ ἐπιμέλεια καὶ περίβλεψις ἐπὶ τῆς τραπέζης·** ‖ ὁμ. **ἐπὶ τοῦ κύλικος - τοῦ ποτηρίου** κατὰ τὸ πίνειν : αὐτ. 23 **ὃν . . εἷλκεν ἐφ᾿ ἑκάστης κύλικος,** αὐτ 53, Λουκ.Ἀλ.34 **ἐπὶ τῆς κύλικος . . φιλοσοφοῦντες·** ‖ κ. νεώτ. **ἐπὶ τοῦ παρόντος** ἐν τῷ παρόντι χρόνῳ : Ἐπιγρ.· ‖ κ. νεώτ. **ἐπ᾿ ἐσχάτων** τελευταίως, ἐν τέλει : ΠΔ Δευτ.17,7 **ἡ χεὶρ τοῦ λαοῦ ἐπ᾿ ἐσχάτων** (ἔσται ἐπ᾿ αὐτῷ)· **11**) ὁμ. μετὰ γεν. ἐπὶ περιστάσεων, περιπτώσεων κττ. : Πλάτ.Φίλ.25Ε **γενέσεις τινὰς ἐφ᾿ ἑκάστων συμβαίνειν,** αὐτ. Θεαίτ.159C, Δημ.526 **οὐκ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ᾿ ἐπὶ πάντων** (κατὰ πᾶσαν περίστασιν), αὐτ.532· ‖ **ἐπὶ καιροῦ** κατὰ τὴν χρείαν τῶν ἑκάστοτε περιστάσεων : Δημ.484· **12**) μετὰ γεν. πρὸς δήλωσιν ἀρχηγίας, ἐπιστασίας, ἐποπτείας, ὑπεράνω, ἀπάνω : Ἡρ.5,109 **ἐπ᾿ οὗ ἐτάχθησαν,** Ξεν.Ἀπομν.3,3,2, Πολύβ.5,72,8 **Φάϋλλον ἐπὶ πάντων ἐπιστήσας·** ‖ κ. νεώτ. ἔναρθ. **ὁ ἐπί τινος** ἀναφ. πρὸς πρόσ., ὁ ἀρχηγός, ὁ προϊστάμενος ὑπηρεσίας τινός : Λυσ 32,5 **Θρασύλου τοῦ ἐπὶ τῶν ὁπλιτῶν,** Δημ. 265, Πλούτ.Ἀλέξ 23 **τοὺς ἐπὶ τῶν σιτοποιῶν καὶ μαγείρων·** ‖ ὁμ. ἀναφ. πρὸς ἔργον ἢ ἀντικείμενον, ὁ ἐντεταλμένος, ὁ διαχειριστής : Διόδ.Σ 13,47, Πλούτ.Πύρρ 5 **ὁ ἐπὶ τοῦ οἴνου, - ὁ ἐπὶ τῆς παιδείας, - ὁ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν, - ὁ ἐπὶ τῆς γεωργίας ὑπουργός, - ἡ ἐπὶ τῶν τιμῶν κυρία·** ‖ **οἱ ἐπὶ τοῦ δανείζειν ὄντες** οἱ ἔχοντες ὡς ἐπάγγελμα τὸ δανείζειν, τοκισταί, τραπεζῖται : Δημ.1297· **ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων** ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πεζικοῦ : αὐτ. 238· **ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως** ὁ πληρώνων τοὺς στρατιώτας ταμίας : αὐτ.238· ‖ **οἱ ἐπὶ τῶν πραγμάτων** οἱ ἄρχοντες κ. γεν. οἱ δημόσιοι λειτουργοὶ (ἀ. οἱ ἐν τοῖς πράγμασι) : αὐτ.309 **διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων·** εἰδ. ἐν τῷ κράτει τῶν Σελευκιδῶν **ὁ ἐπὶ τῶν πραγμάτων** ὁ προϊστάμενος τῆς βασιλικῆς κυβερνήσεως, ὁ πρωθυπουργός· ἀλλὰ μετὰ προσδ. δηλοῦντος εἰδικὸν κλάδον διοικήσεως, οἷον τοῦ στρατοῦ, τοῦ στόλου, τοῦ βασιλικοῦ ταμείου, ὁ ἐν τῷ κλάδῳ τούτῳ ἐπίτροπος τοῦ βασιλέως, ὑπουργός· ‖ φρ. μτγν. **ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν γίγνομαι** διορίζομαι γραμματεὺς (λατ. ab epistolis) : Πλούτ.Ὄθ.9 **Σεκοῦνδος ὁ ῥήτωρ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν γενόμενος τοῦ Ὄθωνος·** ‖ **ὁ ἐπὶ τοῦ ὀρύγματος** ὁ δήμιος, ὁ κρημνίζων εἰς τὸ βάραθρον τοὺς καταδεδικασμένους ὡς προδότας τῆς πατρίδος : Λυκοῦργ.121· ‖ **αἱ ἐπὶ τῶν θηρίων** αἱ ἐν στρατεύματι ἀναβάται, ὁδηγοὶ πολεμικῶν ἐλεφάντων : Πολύβ. 1,34,1 **τοῖς μὲν ἐπὶ τῶν θηρίων παραγγεῖλαι . . διασπᾶν τὰς τῶν ὑπεναντίων τάξεις·** **13**) ὁμ. μετὰ γεν. μετὰ λεκτικῶν ῥημάτων (λέγω, καλῶ κττ.) σημαίνει συμφώνως πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ εἰς ὃ ἀναφέρεται ἀντικειμένου : Ἡρ.4,107 **ἐπ᾿ ὧν καὶ τὰς ἐπωνυμίας ἔχουσι,** αὐτ.184 **ἐπὶ τούτου τοῦ οὔρεος οἱ ἄνθρωποι οὗτοι ἐπώνυμοι ἐγένοντο·** ‖ γεν. συμφώνως πρός τι, κατά τι : Πλάτ. Νόμ.700Α **ἡμῖν ἐπὶ τῶν παλαιῶν νόμων ὁ δῆμός τινων κύριος·** ‖ **ἐπ᾿ ἀληθείας** ἀληθῶς, τῷ ὄντι : ΚΔ Μᾶρκ.12,24 **ἐπ᾿ ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ διδάσκεις·** ‖ ὅθ. συνήθ. ἐν φρ. ὅλως ἐπιρρηματικῶς, οἷον **ἐπὶ σμικρῶν λόγων** ὀλίγον τι : Σοφ.Αἴ.1268 **εἰ σοῦ γ᾿ ὅδ᾿ ἀνὴρ οὐδ᾿ ἐπὶ σμικρῶν λόγων . . ἔτ᾿ ἴσχει μνῆστιν·** ὁμ. **ἐπ᾿ ἴσας** (μοίρας) ἐξ ἴσου : Σοφ.Ἠλ.1061 **τάδ᾿ οὐκ ἐπ᾿ ἴσας τελοῦμεν·** ὁμ. **ἐπὶ σπουδῆς** σπουδαίως : Πλάτ.Συμπ.192C· ὁμ. **ἐπὶ μιᾶς ῥοπῆς** : Θουκ.5,103 **ὃ ὑμεῖς ἀσθενεῖς τε καὶ ἐπὶ ῥοπῆς μιᾶς ὄντες μὴ βούλεσθε παθεῖν·** ὁμ. **ἐπὶ τῆς ἀληθείας** : Δημ.232 **τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπ᾿ αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων·** ὁμ. **ἐπὶ παραδείγματος** : Αἰσχίν.1,177· **14**) ὁμ. μετὰ γεν. νεώτ. πρὸς δήλωσιν μερισμοῦ ἢ ἀναλογίας : **ἐπὶ διακοσίων περιπτώσεων μόνον αἱ εἴκοσι ἦσαν θανατηφόροι, - ἐπὶ μέρους·** **15**) εἰδ. φρ. νεώτ. **συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου** (ἀγγλικὸν νόμισμα), **- συνάλλαγμα ἐπὶ Παρισίων** (τὸ γαλλικὸν νόμισμα) κττ.· **16**) νεώτ. κ. δημ. πρὸς δήλωσιν τοῦ τελικοῦ αἰτίου, σκοποῦ : **ἐπὶ καλοῦ, - ἐπὶ κακοῦ, - ἦρθε ἐπὶ τοῦ ταυτοῦ** (ἐπίτηδες) κττ.· **17**) μετὰ δοτ. ἐπὶ τόπου, ἐπάνω εἰς . . (ὅπως κ. μετὰ γεν.), μετὰ ρ. στάσεως : Ἰλ.Γ 153 **ἧντ᾿ ἐπὶ πύργῳ,** αὐτ. Θ 240, Ὀδ.Γ 406 **ἕζετ᾿ ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,** Ἡσίοδ.Ἔργ.90 **ζώεσκον ἐπὶ χθονὶ φῦλ᾿ ἀνθρώπων,** Αἰσχ.Εὐμ.108 **δεῖπν᾿ ἐπ᾿ ἐσχάρᾳ πυρὸς ἔθυον,** ΚΔ Ματθ.16,18 **ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ οἰκοδομήσω μου ἐκκλησίαν,** αὐτ.Μᾶρκ.11,7· ‖ εἰδ. γεωμ. ἀναφορ. πρὸς σημεῖον κττ., ἐφ᾿ ὧν εἶναι γεγραμμένα γράμματα δηλωτικὰ τοῦ σημείου κττ., ἄνευ ρ., ὑπονοουμένου : Ἱππ.π.Σιμπλικ.Φυσ.64,14 κέν-

τρον ἐφ' ᾧ κ, 'Αριστλ.Μετ.375b.22 ἡ | γραμμὴ | ἐφ' ᾗ ΗΚ· || γεν. ἐπάνω : 'Ιλ.Λ 261 ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς | ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ 'Ι. |, αὐτ.Δ 470 || κ. μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκτάσεως : Πλάτ.Συμπ.210B τὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς σώμασι κάλλος | τὸ ἐκτεινόμενον ἐπὶ πάντων τῶν σωμάτων |· || ὁμ. σημ. μετὰ ρ. κινήσεως, ἔνθα τὸ ὑποκείμενον στηρίζεται ἢ στηρίζει τι ἐπί τινος : 'Ιλ.Β 351 νηυσὶν ἐπ' | δ.γρ. ἐν | ὠκυπόροισιν ἔβαινον, Αἰσχ.Πέρσ.506 πῖπτον δ' ἐπ' ἀλλήλοισιν, Σοφ.'Αντ.134, Εὐρ.Φοίν.1131 ἐπ' ὤμοις γηγενὴς ὅλην πόλιν φέρων | ἀλλὰ πάντοτε ἐφ' ἵππῳ κττ., οὐχὶ ἐφ' ἵππου |· || ὁμ. μετὰ ρ. κινήσεως, ἔνθα ἡ τῆς κινήσεως ἔννοια συνδυάζεται μετὰ τῆς τοῦ μέρους ἐφ' οὗ ἢ εἰς ὃ γίνεται ἡ κίνησις : 'Ιλ.Α 55 ἐπὶ φρεσὶ θῆκε, αὐτ.Δ 443 ἐπὶ χθονὶ βαίνει, 'Αριστφ.'Αχ.835 παίειν ἐφ' ἀλὶ τὰν μάδδαν | νὰ κτυπᾶτε ἐπὶ τοῦ ἅλατος τὸν ἄρτον σας καὶ νὰ τὸν τρώγετε ἤτοι ἄνευ προσφαγίου |· || ὁμ. κ. ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς στάσεως μετὰ τὴν κίνησιν : 'Ιλ.Β 89 πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν | πετοῦν ἐπὶ τῶν ἀνθέων, ὅπου καὶ παραμένουν χρόνον τινά |, αὐτ.Ε 36 καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ, 'Οδ.Ο 499· || σπαν. ἀντὶ τῆς εἰς κ. αἰτ. : 'Ιλ.Ε 327 νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν, αὐτ.Λ 274· **18**) ὁμ. μετὰ δοτ. ἐπὶ τόπων, ἐν τῇ σημ. τοῦ ἐν, ἐντός : 'Ηρ.5,77 κληρούχους ἐπὶ τῶν Ἱπποβοτέων τῇ χώρῃ λείπουσι, Σοφ.Φιλ.353 τἀπὶ Τροίᾳ πέργαμα, αὐτ.'Αντ.317 ἐπὶ τῇ ψυχῇ δάκνει;, Εὐρ.Φοίν.1534, 'Αριστφ.338 ἐπὶ τοῖσι κουρείοισι τῶν καθημένων | μεταξὺ τῶν καθημένων ἐν τοῖς κουρείοις |, Ξεν.ΚΠ 7,2,8 μένειν ἐπὶ τοῖς ὅπλοις | ἐν τοῖς ὅπλοις, ἐν τῷ στρατοπέδῳ |· **19**) ὁμ. μετὰ δοτ. παρά, ἐγγύς, πλησίον : 'Ιλ.Η 133 ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο, αὐτ.Α 559 ἐπὶ νηυσίν, 'Οδ.Ν 408 ἐπί τε κρήνῃ, αὐτ.Η 160 ἐπ' ἐσχάρῃ, Πίνδ.Ο 8,9 εὔδενδρον ἐπ' 'Αλφεῷ ἄλσος, 'Ηρ.4,86 τὴν ἐπὶ .. ποταμῷ, Σοφ Αἴ.49, Θουκ.2,32 ἡ ἐπὶ Λοκροῖς .. νῆσος, Πλάτ. Συμπ.203D ἐπὶ θύραις .. κοιμώμενος | πλησίον τῶν θυρῶν |, Ξεν.ΚΠ 7,4,9 οἱ ἐπὶ θαλάττῃ οἰκοῦντες, αὐτ.'Απομν.1,5,2 ἐπὶ τελευτῇ τοῦ βίου γενόμενοι· || νεώτ.φρ. ἐπὶ θύραις ἐγγύς : ὁ πόλεμος εὑρίσκεται ἐπὶ θύραις· || ὁμ. ἐπὶ προσ. : Σοφ.Τρ.356 οὐ τἀπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' 'Ομφάλῃ .. λατρεύματα· **20**) ὁμ. μετὰ δοτ. ὑπέρ τινος, πρὸς τιμήν τινος : 'Ιλ.Ψ 776 οὖς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς 'Αχιλλεύς, αὐτ.274, 'Οδ.Ω 91, 'Ηρ 7,225 ὁ λίθινος λέων ἕστηκε ἐπὶ Λεωνίδῃ, Σοφ.Αἴ.1319 ᾐσθόμην βοὴν 'Ατρειδῶν τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ, Λυσ.2,80, Βίων 1,81 κειράμενοι χαίτας ἐπ' 'Αδώνιδι· **21**) ὁμ. μετὰ δοτ. ἐν ἐχθρικῇ σημ. κατά τινος, ἐναντίον τινός : 'Ιλ.Ε 124 ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι, αὐτ.Β 472, 'Ηρ.6,74 συνιστὰς τοὺς 'Αρκάδας ἐπὶ Σπάρτῃ, αὐτ.88, Αἰσχ.'Επτ.447 ἀνὴρ δ' ἐπ' αὐτῷ,.. αἴθων τέτακται λῆμα, Σοφ.Φιλ.1139, Εὐρ.Μήδ.632 μήποτε .. ἐπ' ἐμοὶ .. ἐφείης οἰστόν, Θουκ.3,13, 'Αριστλ.Πολ.1299b,37 οἱ πρόβουλοι καθεστᾶσιν ἐπὶ τοῖς βουλευταῖς | πρὸς χαλίνωσιν, συγκράτησιν .. |· **22**) ὁμ. μετὰ δοτ. ἐν σχέσει πρός : 'Ιλ.Δ 178 αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει 'Αγαμέμνων, αὐτ. Τ 181, Σοφ.Φιλ.806 τἀπὶ σοὶ στένων κακά | τὰ σά |, Πλάτ.Πολ.376E ἔστι δέ που | ἐνν. ἡ παιδεία | ἡ μὲν ἐπὶ σώμασι γυμναστική, ἡ δ' ἐπὶ ψυχῇ μουσική· || ὁμ. π. 'Αττ. ἐν φρ. νόμον τίθεσθαι ἢ ἀναγράφειν κττ. ἐπί τινι ποιεῖν νόμον διά τινα, εἴτε ὑπὲρ αὐτοῦ εἴτε κατ' αὐτοῦ : Εὐρ.Φοίν.1645 τί θεσμοποιεῖς ἐπὶ ταλαιπώρῳ νεκρῷ; Νόμος π. 'Ανδοκ.1,87 μηδὲ ἐπ' ἀνδρὶ νόμον ἐξεῖναι θεῖναι, Πλάτ.Γοργ.488D, Δημ 701 νόμους, οὓς ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν ὑμεῖς ἀνεγράφατε, αὐτ.723· **23**) ὁμ. μετὰ δοτ. ἐπὶ συσσωρεύσεως, ἐπάνω, μετά, κατόπιν : 'Οδ.Η 120 ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ | ἄπιον ἐπὶ ἀπίου, ἤτοι τὸ ἓν μετὰ τὸ ἄλλο |, 'Ησίοδ.''Εργ.644 μεῖζον δ' ἐπὶ κέρδεϊ κέρδος ἔσσεται, Αἰσχ.Χο.404 ἄτην ἑτέραν ἐπάγουσαν ἐπ' ἄτῃ, Σοφ.'Αντ.595 πήματ' ἀλλ' ἄλλοις ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', Εὐρ ΙΤ 197 φόνος ἐπὶ φόνῳ, Πλάτ.Νόμ.638E μυρία ἐπὶ μυρίοις ἔθνη· || ὁμ. ἐπὶ προσθέσεως, προσθήκης, σύν τινι, πλήν, ἐκτός, πρὸς τούτοις : 'Ιλ.Ι 639 ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι | παρίσχομεν |, 'Οδ.Ρ 454, αὐτ.Ω 277 τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας, Πίνδ.Ο 1,116 ἐπ' ἄλλοισι δ' ἄλλοι μεγάλοι, 'Ηρ.9,78 τὰ ἐπὶ τούτοισι ποίησον | τὰ περαιτέρω |, Αἰσχ.'Αγ.255 πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις, Σοφ Τρ. 1252, Εὐρ.Μήδ.694 γυναῖκ' ἐφ' ἡμῖν .. ἔχει, 'Αριστφ.'Αχ.13, Θουκ.2,101 ὑποσχόμενος ἀδελφὴν ἑαυτοῦ δώσειν καὶ χρήματα ἐπ' αὐτῇ, 'Ιμέρ.Λόγ.14,10 ἐπὶ τούτοις· || ὁμ. ἐπὶ ἀριθμῶν : Πίνδ.Ν 6,66 πέμπτον γ' ἐπὶ ϝείκοσι, Πλαύτ.Ποπλ.20 τρισχιλίους ἐπὶ μυρίοις τῶν πολεμίων ἀνεῖλε· || ὁμ. μετὰ ρ. σημαινόντων τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν, ὁμοῦ, σύν, μετά : Πλάτ.Φαῖδρ.247E παρέβαλεν ἀμβροσίαν τε καὶ ἐπ' αὐτῇ νέκταρ ἐπότισε, Ξεν.ΚΠ 1,2,11 ὅταν κάρδαμον μόνον ἔχωσιν ἐπὶ τῷ σίτῳ | ἐπὶ προσφαγίου |· || δθ. κ. διαβιῶ - ζῶ ἐπί τινι ζῶ μὲ κάτι : ΚΔ Ματθ.4,4 οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνον ζήσεται ἄνθρωπος, 'Αθήν.10,419A ἐπὶ γογγυλίσι διεβίω· **24**) ὁμ. μετὰ δοτ. ἐπὶ θέσεως, διατάξεως, κατόπιν τινός, ὀπίσω, ὄπισθεν : Ξεν.ΚΠ 8,3,16 ἐπὶ δὲ τούτοις δισχίλιοι ξυστοφόροι, αὐτ.6,3,24 ἐπὶ δὲ τοῖς ἀκοντισταῖς τοξότας· || οἱ ἐπὶ πᾶσιν τὸ ἔσχατον μέρος : αὐτ.25· **25**) ὁμ. μετὰ δοτ. κ. νεώτ. πρὸς δήλωσιν ἐξουσίας, ἔν τινι, παρά τινι : Πίνδ. Π 8,76 τὰ δ' οὐκ ἐπ' ἀνδράσι κεῖται | ταῦτα δὲν εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν, δὲν ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν ἀνθρώπων |, Σοφ.ΟΚ 66 ἄρχει τις αὐτῶν ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; Θουκ.2,84 τὴν ἐπιχείρησιν ἐφ' αὑτῷ τε ἐνόμιζεν εἶναι· || ὁμ. σημ. ἰδ. ἐν φρ. ἐπί τινι ἐστι εἶναι εἰς τὴν ἐξουσίαν τινὸς νὰ πράξῃ, μετ' ἀπαρφ. : 'Ηρ 8,29 ἐπ' ἡμῖν ἐστι τῆς γῆς τε ἐστερῆσθαι, Δημ.90 ἐφ' ὑμῖν ἐστιν .. κολάζειν, Μᾶρκ.Αὐρ.7,2 ἀεὶ διηνεκῶς ἀναζωπυρεῖν ἐπὶ σοί ἐστι· || ὁμ. ἐπί τινι γίγνεσθαι : Θουκ.6,22· || τὸ ἐπ' ἐμοὶ ὅσον ἐξαρτᾶται ἀπ' ἐμέ, ὅσα μπορῶ : Ξεν. ΚΠ 5,4,11 τὸ μὲν ἐπ' ἐμοὶ οἴχομαι, τὸ δ' ἐπὶ σοὶ σέσωμαι, αὐτ.'Ελλ.3,5,9, 'Ισοκρ.4,142 τὸ μὲν ἐπ' ἐκείνῳ πολλάκις ἂν διελύθησαν, Λουκ.Ψευδολ. 27 τό γ' ἐπ' ἐμοὶ ἀσαφὲς ἔτι ἔστω· νεώτ. ἐν χρ. μ. τὸ ἐπ' ἐμοί, ἐφ' ἡμῖν· **26**) ὁμ. μετὰ δοτ. συμφώνως πρός, κατά : Σοφ.Τρ.662 ἐπὶ προφά(ν)σει θηρός, Νόμος π.Δημ.718 τὰς διαίτας ὅσαι ἐγένοντο ἐπὶ τοῖς νόμοις, αὐτ.483· **27**) ὁμ. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐνεργείας τινός, κατὰ τὴν διεξαγωγήν, διάρκειαν, χρόνον : 'Ιλ.Δ 175 ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ, Πίνδ.Π 1,36 ὁ δὲ λόγος ταύταις ἐπὶ συντυχίαις δόξαν φέρει, Σοφ.'Αντ.556 ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις, αὐτ.ΟΚ 1554 κἀπ' εὐπραξίᾳ, Εὐρ.Μήδ.192 ἐπὶ μὲν θαλίαις ἐπί τ' εἰλαπίναις, Ξεν. ΚΠ 1,3,12 εὐθυμίας παρεῖχεν ἐπὶ τῷ δείπνῳ, - συναλλαγματικὴ πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει· || κ. νεώτ. ἐπ' αὐτοφώρῳ λαβεῖν καταλαμβάνειν ἐν τῇ πράξει : Εὐρ.'Ιων 1214, Λυσ.13,85· || ἐπὶ τῇ κύλικι κατὰ τὸ πίνειν : Πλάτ.Συμπ.214B οὔτε τι λέγομεν ἐπὶ τῇ κύλικι· || 'Επιγρ. κατὰ τὴν ἐποχήν τινας, στὸν καιρό του : 'Επιγρ.'Αρκ. ἐπὶ Χαιριάδαι· || δθ. κ. μετὰ λέξεων χρόνου δηλωτικῶν | σπανίως, οὐδέποτε ἐν τῷ δοκίμῳ ἀττικῷ λόγῳ, εἰ μὴ ἐν τῇ σημ. τῆς διαδοχῆς | : 'Ιλ.Θ 527 ἐπὶ νυκτὶ | ἐν καιρῷ νυκτός |, 'Ησίοδ.''Εργ.102 ἐφ' ἡμέρῃ ἠδ' ἐπὶ νυκτί, 'Ηρ.4,112· ἐπ' ἤματι τῷδε κατ' αὐτὴν ταύτην τὴν ἡμέραν : 'Ιλ.Ν 234· ὁμ. ἐπ' ἤματι διὰ σήμερον : αὐτ.Τ 229, 'Οδ.Β 284· ὁμ. αἰεὶ ἐπ' ἤματι καθ' ἑκάστην : 'Οδ.Ξ 105· **28**) ἐπὶ χρονικῆς

διαδοχῆς, μετά, κατόπιν, ὕστερον : Ἡρ.4,164 ἐπ' ἐξεργασμένοισι, Εὐρ.Ὀρ.898 ἐπὶ τῷδε δ' ἠγόρευε Διομήδης, Ξεν.ΚΠ 2,3,7 ἀνέστη δ' ἐπ' αὐτῷ Φεραύλας· || τὰ ἐπὶ τούτοις τὰ μετὰ ταῦτα, τὰ περιλειπόμενα : Αἰσχ.Ἀγ.255,Θουκ.1,65 τά ἐπὶ τούτοις παρασκευάζειν· ὁμ. τὸ ἐπὶ τῷδε : Εὐρ.Ἱππ.855, || κ. ἐν προσθετ. ἐννοίᾳ μετ' ἀριθμητικῶν χρόνου δηλωτικῶν, σύν : Δημ.279 μηνὸς ἀνθεστηριῶνος ἕκτῃ ἐπὶ δέκα (κατὰ τὴν 16ην τοῦ μηνός), αὐτ.289, Ἐπιγρ. τετράδι ἐπὶ δέκα, αὐτ. πρὸ τῆς ἕκτης ἐπὶ δέκα· **29)** ὁμ. μετὰ δοτ., ἐν ποικίλαις αἰτιολογικαῖς σημασίαις, ἐξ ἀφορμῆς, ἐξ αἰτίας τινός : Ἰλ.Ι 492 ἐπὶ σοὶ μάλα πολλὰ πάθον, αὐτ.Φ 585 τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ· || συνηθέστ. μετὰ ρ. δηλούντων ψυχικόν τι πάθος, ἕνεκά τινος, διά τι : Ἡράκλ.Φιλ.87 ἐπὶ παντὶ λόγῳ ἐπτοῆσθαι, Αἰσχ.Πρ.255, αὐτ.Ἑπτ.780 ἐπ' ἄλγει δυσφορῶν, Ξεν.Ἀν.2,6,26 ἀγάλλεται ἐπὶ θεοσεβείᾳ, Πλάτ.Πρωτ.342D ἄνδρες ἐπὶ παιδεύσει μέγα φρονοῦντες, Ἰσοκρ.4,122 ἀγανακτῆσαι μὲν ἐπὶ τοῖς παροῦσι, Δημ.155 δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρείᾳ, - ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει, - ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν γάμων σας· || ἐφ' αἵματι φεύγω διώκομαι ἕνεκα φόνου : Δημ.548· || ὁμ. εἰς παροιμιώδεις φράσεις : Ἰλ.Ψ 574 ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ (χάριν βοηθείας, ἤτοι μετ' εὐνοίας), Ἡσίοδ.Θ 540 δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ, Ἡρ.1,137,Θουκ.1,37 ἐπὶ κακουργίᾳ, Πλάτ. Θεαίτ.158D ἐφ' ἑκατέροις (ἐν ἑκατέρᾳ περιπτώσει), Ξεν.Ἀπομν.2,1,18 ἐπ' ἀγαθῇ ἐλπίδι (μὲ..)· || ὁμ. ἐπ' εὐνοίᾳ, ἐπ' ἔχθρᾳ, ἐπὶ συκοφαντίᾳ : Δημ.317 ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων, αὐτ.532 ὑβρίζοντ' ἐπ' ἔχθρᾳ, Πάπ ἐπὶ τῇ πάσῃ συκοφαντίᾳ· **30)** ὁμ. μετὰ δοτ. ἐπὶ τέλους ἢ σκοποῦ, χάριν τινός, διά τι : Ἰλ.Ι 482,Ὀδ.Σ 44 ἐπὶ δόρπῳ, Ἡρ.1,68 ἐπὶ κακῷ ἀνθρώπου σίδηρος ἀνεύρηται, Ξεν.ΚΠ 7,4,3 ἐπ' ἀγαθῷ Κύρου (πρὸς ὠφέλειαν), Πλάτ.Πρωτ.312B,Πολύβ.2,13,7 ἐπὶ πολέμῳ, - ἐπὶ τούτῳ ἦλθεν, - ἐπὶ ζημίᾳ τῆς ὁλότητος· || ὁμ. σημ. εἰδ. μετὰ λέξεων σημαινουσῶν χρῆμα ἢ ἀξίαν : Ἰλ.Φ 445 μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ, Ἡρ.3,38 ἐπὶ κόσμῳ.. χρήματι, Σοφ.Ἀντ.322 ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς, Ἀριστφ.Ὄρν.154,-ἐργάζεται ἐπὶ μισθῷ - ἐπ' ἀμοιβῇ· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ τόκου τῶν δανείων : Δημ.13 οἱ δανειζόμενοι ἐπὶ τοῖς μεγάλοις (τόκοις), αὐτ.1250 ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν δανείσαντι τοῦ μηνὸς ἑκάστου (πρὸς 16%), αὐτ.926, - ὀκτὼ ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (=8%)· || ἐπὶ δραχμῇ δανείζειν πρὸς 12% : αὐτ.816 ἀργυρίου δ' εἰς τάλαντον ἐπὶ δραχμῇ δεδανεισμένον· **31)** ὁμ. μετὰ δοτ. δανείζω ἐπί τινι δανείζω ἀσφαλιζόμενος διά τινος ἐνεχύρου ἢ ὑποθήκης : Δημ.822 ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις.. ἐδάνεισεν, Ἀριστλ.Ἀθ.9,1 τὸ μὴ δανείζειν ἐπὶ τοῖς σώμασιν, Πλούτ.Σόλ.15 δανείζει μόνον ἐπὶ ἐνεχύρῳ - ἐπὶ ὑποθήκῃ· **32)** ὁμ. μετὰ δοτ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅρου ἢ τοῦ τρόπου, καθ' ὃν γίνεταί τι : Ἡρ.1,60 ἐπὶ τούτοισι (ὑπὸ τοὺς ὅρους τούτους), Θουκ.3,114 ἐπὶ τοῖσδε, ὥστε· || ἐπ' ᾧ, ἐπ' ᾧτε μετὰ μέλλοντος, ἐπὶ τῷ ὅρῳ ὅτι θά.. : Ἡρ.3,83 ἐπ' ᾧ τε ὑπ' οὐδενὸς ὑμέων ἄρξομαι, αὐτ.7,158· || ὁμ. ἐπ' ἢ ἐφ' ᾧτε ἑπομένου ἀπαρεμ.: Ἡρ.1,22 ἐπ' ᾧτε ξείνους ἀλλήλοισι εἶναι, αὐτ. 7,154, Ἀριστφ.Ἀχ.722 ἐφ' ᾧτε πωλεῖν πρὸς ἐμέ, Ξεν.Ἑλλ.2,2,20 ἐφ' ᾧ.. Λακεδαιμονίοις ἕπεσθαι, Πολύβ.9,28,7 ἐφ' ᾧ μόνον ὑμᾶς κακῶς ποιεῖν· || ὁμ. ἐπ' οὐδενὶ ἐπ' οὐδενὶ ὅρῳ : Ἡρ.3,38 οἱ δὲ ἐπ' οὐδενὶ ἔφασαν ἔρδειν ἂν τοῦτο, Δημ.558· || ὁμ. ἐπ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἢ ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ ἐπὶ ἴσοις ὅροις : Ἡρ.9,7 τοῦτο δὲ συμμάχους ἐθέλει ἐπ' ἴσῃ τε καὶ ὁμοίῃ ποιήσασθαι, Θουκ. 1,27 ἐπὶ τῇ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ τὸν βουλόμενον ἰέναι· || ὁμ. ἐπὶ ῥητοῖς μὲ ὡρισμένους ὅρους : Ἡρ.5,57 σφέας ἐπὶ ῥητοῖσι ἐδέξαντο.. εἶναι πολιήτας, Θουκ.1,122· || ὁμ. ἐπὶ τῆς προικὸς γυναικός : Ἡρ. 1,60 τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι, Ἀνδοκ.4,13 τὴν Καλλίου γήμας ἀδελφὴν ἐπὶ δέκα ταλάντοις, Δημ.840· **33)** ὁμ. μετὰ δοτ. καλῶ - ὀνομάζω κτλ. ἐπί τινι συμφώνως ἢ ἐν σχέσει πρός τι, εἰδ. ἐκ τοῦ ὀνόματός τινος : Παρμ.9,2 φάος καὶ νὺξ ὀνόμασται.. ἐπὶ τοῖσί τε καὶ τοῖς, Πλάτ.Πολ.470B, αὐτ.Σοφ.218C τὸ δὲ ἔργον, ἐφ' ᾧ καλοῦμεν (τὸ πρᾶγμα εἰς ὃ θέτομεν τὸ ὄνομα), αὐτ.Πρωτ.349B, Ξεν.ΚΠ 2,2,12 Πλούτ.Δημήτρ.2 τὸν μὲν ἐπὶ τἀδελφῷ Δημήτριον, τὸν δ' ἐπὶ τῷ πατρὶ Φίλιππον ὠνόμασεν· **34)** πάπ. παρά τινος, ὑπό τινος : Ἀφροδίτης, ὡς δ' ἐπί τισι καλεῖται, Ἀφροδιτοῦτος· **35)** ἐπὶ προσώπων, ἐν ἐξουσίᾳ, ἐπιστασίᾳ : Ἰλ. Ζ 25 ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι, Ὀδ.Υ 209 ὅς μ' ἐπὶ βουσὶν εἷσεν (μὲ κατέστησεν ἐπιστάτην τῶν βοῶν), αὐτ.Ο 89, αὐτ.Χ 427, Ἡρ.4,154, Θουκ.6,29 πέμπειν αὐτὸν ἐπὶ τοσούτῳ στρατεύματι, Ξεν.Ἑλλ.1,5,11 αὐτ.ΚΠ 6,3,28 ἄρχεις τῶν ἐπὶ ταῖς μηχαναῖς, Δημ. 110 τοὺς ἐπὶ τοῖς πράγμασιν ὄντας· **36)** ὁμ. ἐν κατοχῇ τινος : Θουκ.4,105 ἐπὶ τοῖς ἑαυτοῦ τῆς ἴσης καὶ ὁμοίας μετέχοντα μένειν· || ζῶ - θνήσκω ἐπί τινι προσώπῳ κεκτημένος πρόσωπόν τι ὑπό τινα ἰδιότητα : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,78 ἀποθανεῖν ἐπὶ κληρονόμοις ταῖς θυγατράσι, Φιλόστρ. Σοφ.2,12,2 Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,2,1 βασιλέων τοὺς ἐπὶ παισὶ διαδόχοις τελευτήσαντας· **37)** ὁμ. περί τινος : Ζώσ.2,43,3 ἐπὶ τῇ πόλει δεδιώς· || νεώτ. πρὸς δήλωσιν τῆς σχέσεως τῆς αἰτίας ἢ τῆς ἀναφορᾶς : διέπρεψεν ἐπ' ἀνδρείᾳ καὶ ἀρετῇ, - φημίζεται ἐπὶ κάλλει καὶ εὐφυΐᾳ, - ἐξέχει ἐπ' ἐντιμότητι, - γαμβρὸς ἐπ' ἀδελφῇ, - ἐπὶ θυγατρί· **38)** μετ' αἰτ. ἐπὶ τόπου, πρὸς δήλωσιν κινήσεως ἢ κατευθύνσεως πρὸς τὰ ἐπάνω : Ἰλ.Ζ 386 ἐπὶ πύργον ἔβη, Ἡρ.1,131 ἐπὶ τὰ ὑψηλότατα τῶν οὐρέων ἀναβαίνοντες, Θουκ.2,34 προελθὼν.. ἐπὶ βῆμα, Πλάτ.Πολ.467E, Ξεν.Ἀν.3,4,35 ἀναβῆναι ἐπὶ τὸν ἵππον, ΠΔ Ζαχ.9,9, ΚΔ Ἰω.12,14 εὑρὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς ὀνάριον ἐκάθισεν ἐπ' αὐτό· || ὁμ. κ. ἐπὶ κινήσεως πρὸς τὰ κάτω : Ἰλ.Γ 265, αὐτ.Ζ 43 ἐξεκυλίσθη πρηνής.. ἐπὶ στόμα (προύμυτα), Ὀδ.Ζ 212, Λουκ.Ἀλ.48 ἄφες αὐτὸν ἐπὶ κεφαλὴν ἀπὸ τῆς πέτρας (μὲ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὰ κάτω)· || γεωμ. : Ἀρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.1,8 αἱ ἐπὶ τὰς ἁφὰς ἐπιζευγνύμεναι εὐθεῖαι (αἱ ἑνοῦσαι τὰ σημεῖα ἐπαφῆς)· || ὁμ. κάθετος ἐπὶ ἐπάνω εἰς, βλ. ἐν λ. κάθετος· **39)** ἐπὶ κινήσεως ἢ κατευθύνσεως πρός τι, εἰς : Ἰλ.Α 12 ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας, αὐτ.440 ἐπὶ βωμὸν ἄγων, Σοφ.Αἴ.48 κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο, Ἀριστφ.Πλ.1007 ἐπὶ τὴν θύραν ἐβάδιζεν, Θουκ. 4,118, αὐτ.1,79 ἐπὶ τὸ αὐτὸ αἱ γνῶμαι ἔφερον, Ξεν. Ἀν.3,5,15 ἡ δὲ (ὁδὸς) ἐπὶ Σοῦσά τε καὶ Ἐκβάτανα φέροι, φρ. νεώτ. μτφ. βαδίζω ἐπὶ τὰ ἴχνη· || εἰδ. φρ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἐπὶ πληρωμῶν κλπ. γινομένων εἰς τὴν τράπεζαν : Δημ.1111 ὀφείλει.. ἐπὶ τὴν τράπεζαν, αὐτ. 895 τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν· || ὁμ. μετ' αἰτ. προσ. : Ἰλ.Β 18 βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην, Ξεν.Ἀν.4,7,23 ἔθεον.. ἐπὶ τοὺς ἀεὶ βοῶντας, Πρόδρ.2,519 ἐξάφες τον καὶ διάβα ἐπὶ τοὺς ἄλλους· || ἐνίοτε μετὰ ρ. στάσεως ἐν περιληπτικῇ συντάξει : Θουκ.2,3,4 γυναῖκες πάρεισιν.. ἐπὶ τὸν τάφον ὀλοφυρόμεναι, Πλάτ.Συμπ.212D ἐπιστῆναι ἐπὶ τὰς θύρας (=ἐλθεῖν καὶ ἐπιστῆναι εἰς τὰς θύρας)· || ὁμ. σημ. κ. ἐν μτφ. ἐκφρ. : Ὀδ.Β 127, Ἡρ. 7,88 ἐπὶ συμφορὴν ἐνέπεσε, Θουκ.2,36 εἶμι καὶ ἐπὶ τὸν τῶνδε ἔπαινον· **40)** ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ τοῦ μέρους ἢ τῆς κατευθύνσεως πρὸς ἣν ἢ ὅπου συμβαίνει τι, πρός, ὡς πρός : Ἰλ.Η 238 ἐπ' ἀριστερά

νωμῆσαι βῶν ἀζαλέην, αὐτ.Μ 240 ἐπ' ἀριστερά, Ὀδ.Γ 171, Ἡρ.6,33 τὰ ἐπ' ἀριστερὰ ἐσπλώοντι τοῦ Ἑλλησπόντου, αὐτ.5,74 ἐπὶ τὰ ἕτερα ἐσίνοντο, αὐτ.1,50, Θουκ.1,87 ἐς τὰ ἐπὶ θάτερα, Ἰσοκρ.7,80 ἐπὶ τάδε Φασήλιδος ἔπλεον (πρὸς τοῦτο τὸ μέρος)· || ἐπὶ ἐκεῖνα βλ.λ. ἐπέκεινα· || ἐφ' ἕν, ἐπὶ δύο, ἐπὶ τρία ἐπὶ χώρου, εἰς μίαν, δύο, τρεῖς διαστάσεις : Ἀριστλ.Ψυχ.404b,23, Πλωτῖν.6,3,13· || στρατ. φρ. ἐπὶ δόρυ ἀναστρέψαι, - ἐπ' ἀσπίδα μεταβαλέσθαι πρὸς τὸ μέρος τοῦ δόρατος ἢ τῆς ἀσπίδος, ἤτοι πρὸς τὰ δεξιά, πρὸς τὰ ἀριστερά : Ξεν.Ἀν.4,3,29 ἀναστρέψαντας ἐπὶ δόρυ, αὐτ.ΚΠ 7,5,6 μετεβάλλοντο ἐπ' ἀσπίδα· || ὁμ. ἐπὶ πόδα ἀναχωρεῖν ὑποχωρεῖν τινα ὀπισθοβατικῶς, ἤτοι οὕτως, ὥστε νὰ μὴ στρέφῃ τὰ νῶτα πρὸς τοὺς πολεμίους : αὐτ.Ἀν.5,2, 32 αὐτοὶ ἐπὶ πόδα ἀνεχώρουν· ὁμ. ἐπὶ κέρας ἢ ἐπὶ κέρως πλεῖν ἐπὶ στόλου πλέοντος κατὰ τῶν πολεμίων μὲ στενὸν μέτωπον ὡς στήλη : Θουκ.2,90 κατὰ μίαν ἐπὶ κέρως παραπλέοντας, Ξεν.ΚΠ 6,3, 34· || ὁμ. μτφ., ἰδ. μετ' ἐπιθ. κτ. συγκρ. βαθμόν : Θουκ.1,10 ἣν εἰκὸς ἐπὶ τὸ μεῖζον μὲν ποιητὴν ὄντα κοσμῆσαι (ἐπὶ τὸ ὑπερβολικώτερον), αὐτ.83 ὑμεῖς μάλιστα ἐπὶ τὸ φοβερώτερον ὑπονοεῖτε, Πλάτ.Συμπ.214Ε, αὐτ.Πολ.381Β ἐπὶ τὸ βέλτιόν τε καὶ κάλλιον μεταβάλλει ἑαυτόν, Μαντεία π.Δημ. 1072 εὐχομένοις εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον· 41) ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ., ἐναντίον, κατά τινος : Ἰλ.Ε 590 ὦρτο δ' ἐπ' αὐτούς, αὐτ. Ν.101, Ἡρ.7,7 στρατεύειν ἐπὶ τοὺς Πέρσας, αὐτ.153, Αἰσχ.Πρ.864 τοιάδ' ἐπ' ἐχθροὺς τοὺς ἐμοὺς ἔλθοι Κύπρις, Σοφ.ΟΤ 495, Θουκ.1,26 στρατεύουσιν ἐπ' αὐτούς, αὐτ.2,90· || ἐπὶ τινα πρὸς βλάβην τινός : Ξεν.Ἀν.7,8,21, Δημ.73 ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστιν, αὐτ.146· 42) ὁμ. μετ' αἰτ. πρό τινος, ἐνώπιον, ἔμπροσθέν τινος : Ἡρ.3,156 ἦγον δή μιν οἱ πυλουροί.. ἐπὶ τὰ κοινὰ τῶν Βαβυλωνίων, ΚΔ Ματθ.10,18 ἐπὶ ἡγεμόνας δὲ καὶ βασιλεῖς ἀχθήσεσθε· || ὁμ. στρατ. φρ. : Θουκ.4,93 ἐπ' ἀσπίδας δὲ πέντε μὲν καὶ εἴκοσι Θηβαῖοι ἐτάξαντο (25 ἐν γραμμῇ), Ξεν.Ἀν.4,8,11 ἐπὶ πολλοὺς (δ. γρ. πολλῶν) τεταγμένοι (πολλοὶ ἐν γραμμῇ), αὐτ.ΚΠ 7,5,2 ἐπ' ὀλίγον (δ. γρ. ὀλίγων) τὸ βάθος γενέσθαι· 43) ὁμ. μετ' αἰτ. εἰς δήλωσιν τοπικῆς ἐκτάσεως, ἀνά : Ἰλ.Κ 27 πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν ἤλυθον, αὐτ.Α 350 ἐπ' ἀπείρονα πόντον, Ὀδ.Ξ 120 ἐπὶ πολλὰ δ' ἀλήθην, Σαπφ. ἐν Λυρ.Συμπλ. 20a,7 ἐπ' ἄλμυρον πόντον· || ὁμ. μετὰ ρ. στάσεως : Ὀδ.Λ 577 ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα (ἦτο ἐξηπλωμένος εἰς ἔκτασιν ἐννέα πλέθρων), Θουκ.1,50, αὐτ.2,34· || συχνάκις περιέχει τὴν ἔννοιαν τοῦ ἐπάνω : Ἰλ.Β 308 δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινός, αὐτ.Ρ 447, Ἡσίοδ.Ἔργ.Θ 95 ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθόνα, Σαπφ.ἐν Λυρ.Συμπλ.5,2 ἐπὶ γᾶν μέλαιναν ἔμμεναι κάλλιστον· || ὁμ. ἐν, μεταξύ : Ἰλ.Κ 213 κλέος εἴη πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, Ὀδ. Π 385 δασσάμενοι [κτήματα] κατὰ μοῖραν ἐφ' ἡμέας, πρβλ.Πλάτ.Πρωτ.322D ἐπὶ πάντας [ἀνθρώπους] νείμω;· 44) ὁμ. μετ' αἰτ. ἕως, μέχρι : Ἡρ. 4,181, Θουκ.2,97 ἐπὶ μὲν θάλασσαν καθήκουσα· || ὁμ. μτφ. : Ὀδ.Ψ 248 ἐπὶ πείρατ' ἀέθλων ἤλθομεν, Ἡρ.1,193 ἐπὶ διηκόσια μὲν τὸ παράπαν ἀποδιδοῖ (παράγει διακοσιαπλάσιον)· || ὁμ. ἐπὶ μετρήσεων, εἰς μῆκος : Ξεν.ΚΠ 7,5,8 πλέον ἢ ἐπὶ δύο στάδια, αὐτ.Ἀν.6,2,2, αὐτ.6,4,5 ὅσον ἐπὶ εἴκοσι σταδίους· || συνήθ. μετ' οὐδ. ἐπιθ. ἢ ἀντων. : Ἰλ.Γ 12 τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν, Ἡρ.6,97 ἐπὶ τοσοῦτό γε φρονέω .. ταύτην μηδὲν σίνεσθαι (εἶμαι ἀρκετὰ φρόνιμος, ὥστε νά..), Σοφ.ΟΤ 265 κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, Θουκ. 117 ἐπὶ μεῖζον χωρήσαντος αὐτοῦ, Ξεν.Ἀν.3,1,18 οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι· || ὁμ. ἐπὶ χρον. κ. νεώτ. : Σοφ.Ἠλ.414 ἐπὶ σμικρὸν φράσαι, Θουκ. 1,118 ἐπὶ βραχύ, αὐτ.1,70 ἐπ' ἐλάχιστον ἀναπίπτουσιν, Πλάτ.Φαίδ.93Β· || ὁμ. ἐπ' ὀλίγον, - ἐπὶ πολλά : Πλάτ.Σοφ.254Β καὶ τὰ μὲν ἐπ' ὀλίγον, τὰ δ' ἐπὶ πολλά· || ὁμ. ἐπὶ πλέον ἔτι μᾶλλον : Ἡρ.2,171 περὶ μέν νυν τούτων εἰδότι μοι ἐπὶ πλέον, αὐτ.5,51, Θουκ.2,51 ἐπὶ πλέον δ' ὅμως ᾠκτίζοντο· || σπαν. μετ' ἐπιρρ. : Ἡρ.1,94 ἐπὶ μᾶλλον ἔτι βιάζεσθαι, αὐτ.4,181· 45) ὁμ. μετ' αἰτ. κ. νεώτ. ἐπὶ χρόνου, πρὸς δήλωσιν ὡρισμένης χρονικῆς ἐκτάσεως : Ἰλ.Β 299 μείνατ' ἐπὶ χρόνον (σχόλ. « μείνατε χρόνον ὀλίγον δή τινα »), αὐτ.Ι 415 ἐπὶ δηρόν, Ὀδ.Μ 407 πολλὸν ἐπὶ χρόνον, Ἡσίοδ. Ἔργ.133, Ἡρ.1,32 τοῦ ἐπ' ἡμέρην ἔχοντος ὀλβιώτερός ἐστι (τοῦ ἔχοντος διὰ μίαν ἡμέραν, ἤτοι τὸ καθημερινόν του), Θουκ.3,68 τὴν δὲ γῆν .. ἀπεμίσθωσαν ἐπὶ δέκα ἔτη, Πλάτ.Φαίδ.84C σιγὴ οὖν ἐγένετο.. ἐπὶ πολὺν χρόνον, Ξεν.Ἀν.6,6,36 ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, Δημ.1135 ἐπὶ διετές, Λυκοῦργ.7 οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον, - οἱ Ἕλληνες ἐμάχοντο ἐπὶ δέκα ἔτη ἐν Τροίᾳ· || ἐφ' ἡμέραν ἐπὶ μίαν ἡμέραν : Ξεν.ΚΠ 6,2,34, πρβλ. Δημ.1214· || ἐπὶ πολὺ διὰ πολὺν καιρόν : Θουκ.1,6· 46) ὁμ. μετ' αἰτ. μέχρις ὡρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, μέχρι, ἕως : Ὀδ.Η 288 εὗδον παννύχιος καὶ ἐπ' ἠῶ καὶ μέσον ἦμαρ (μέχρι τῆς πρωΐας), αὐτ.Α 226 οὐδ' ἐπὶ γῆρας ἵκετο· 47) ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ διαφόρων αἰτιολογικῶν σημασιῶν, πρὸς δήλωσιν τοῦ τελικοῦ αἰτίου, τοῦ σκοποῦ δι' ὃν πέμπεταί τις ἢ πορεύεταί που, χάριν τινός, εἰδ. ἵνα καμίσῃ ἢ λάβῃ ἢ ζητήσῃ τι : Ἰλ.Δ 384 ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν, Ὀδ.Γ 421 ἐπὶ βοῦν ἴτω (ἂς ὑπάγῃ διὰ νὰ φέρῃ βοῦν), Ξεν.ΚΠ 1,6,12 πρὸς σὲ ἦλθον ἐπ' ἀργύριον, αὐτ.5,3,49 ἴτω τις ἐφ' ὕδωρ, Δημ.1225· || ὁμ. σπανιώτερον μετ' αἰτ. προσ. : Ὀδ.Ε 149 ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα .. ἤϊε, Σοφ.ΟΤ 555 ἐπὶ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα, Ἀριστοφ.Βάτρ.1418, Λυσ.13,23 κατέρχονται ἐπὶ τὸν Ἀγόρατον· || κ. μετ' ὀνομάτων δηλούντων ἐνέργειαν : Ἰλ.Β 381 ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, Ὀδ.Ω 394 ἵζ' ἐπὶ δεῖπνον, αὐτ.Μ 439, Ἡρ.2,107, Θουκ.2,83 ἔπλεον μὲν οὐχ ὡς ἐπὶ ναυμαχίαν (δ. γρ. ναυμαχίᾳ), Ξεν.Ἀν.1,4,12 ἐπὶ μάχην ἰόντων, αὐτ.ΚΠ 1,2,9 ὅταν δὲ ἐξίῃ .. ἐπὶ θήραν, Πλάτ. Κρίτ.52Β ἐπὶ θεωρίαν (πρὸς τὸ θεωρῆσαι, θεάσασθαι), ΚΔ Λουκ.23,48· || ὁμ. συνήθ. μετὰ οὐδ. ἀντων. ἐπὶ τί; πρὸς τίνα σκοπόν; : Ἀριστοφ.Νεφ. 256 ἐπὶ τί στέφανον ;· || ἐφ' ὅ τι ἢ ἐφ' ἃ δι' ὃν σκοπόν : αὐτ.Λυσ.22 τί δ' ἐστιν.. ἐφ' ὅ τι ποθ' ἡμᾶς τὰς γυναῖκας συγκαλεῖς ;, Θουκ.7,15 ἐφ' ἃ μὲν ἤλθομεν· || ἐπὶ τοῦτο πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον : Θουκ.5,87 εἰ δ' ἐπὶ τοῦτο, Ξεν.Ἀν.2,5,22 ἐπὶ τοῦτο ἤλθομεν, Πλάτ.Γοργ.447Β ἐπ' αὐτό γέ τοι τοῦτο πάρεσμεν· || ἐπὶ πᾶν ἀφικνεῖσθαι - ἔρχεσθαι πᾶν ἐπιχειρεῖν, μηχανᾶσθαι : Σοφ.ΟΤ 265 κἀπὶ πᾶν ἀφίξομαι, Ξεν.Ἀν.3,1,18 οὐκ ἂν ἐπὶ πᾶν ἔλθοι· || ὁμ. κ. μετ' ἐπιθ. : Σοφ.ΟΚ 217 ἐπ' ἔσχατα βαίνεις· || ἐπὶ ἴσα ὁμοίως : Πίνδ.Ν 7,5 ἀναπνέομεν δ' οὐχ ἅπαντες ἐπὶ Fίσα (ἀλλ' ἐν Ἰλ. Μ 436 ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο σχόλ. « ἰσόρροπος ἦν ἡ μάχη αὐτοῖς »)· || ὁμ. μετ' ἐπιθ. κτ. συγκρ. βαθμόν : Ξεν.7,8,4 συνοίσειν ἐπὶ τὸ βέλτιον (πρὸς τὸ καλύτερον)· || κ. νεώτ. ἐπὶ τὰ βελτίω - ἐπὶ τὰ χείρω· || ὁμ. ἐν ἐξάρτ. ἐξ ἐπιθ. : Ἰλ.Ζ 79 ἄριστοι πᾶσαν ἐπ' ἰθύν· πρβλ. Ὀδ.Δ 434, Σοφ. ΟΤ 691 ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν, Δημ.779· || ὁμ. ἐν ἐξάρτ. ἐξ οὐσ. : Ξεν.ΚΠ 1,6,21 ἐπὶ μέν γε τὸ ἀνάγκῃ ἕπεσθαι αὕτη.. ἡ ὁδός ἐστιν, αὐτ.6,2,33 τὰ ἀναγκαιότατα ὄργανα ἐπὶ ταῦτα πάντα· 48) ὁμ. μετ' αἰτ. πρὸς δήλωσιν τῆς σχέσεως ὡς πρός τι, τῆς ἀναφορᾶς : Σοφ. Ἀντ.889 ἡμεῖς γὰρ ἁγνοὶ τοὐπὶ τήνδε τὴν κόρην, Εὐρ.Ὀρ.1345 σώθηθ' ὅσον γε τοὐπ' ἐμέ, Δημόκρ.

18ἱ **κρείσσων ἐπ' ἀρετήν**, Θουκ.4,28 **τὸ ἐπὶ σφᾶς εἶναι ἐπιχειρεῖν,** Ξεν.ΚΠ 1,4,12· ‖ **ὡς ἐπὶ τὸ πολύ** κατὰ μέγα μέρος : 'Αριστλ.Τοπ.100b,29· ‖ **ἐπὶ μέγα** εἰς μέγαν βαθμόν, ἰσχυρῶς : Καλλ.῞Αρτ.55 **ἄκμονος ἠχήσαντος ἐπὶ μέγα·** **49**) ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ προσώπων τεταγμένων εἰς τὴν ἀρχηγίαν, ἐποπτείαν, ἐπιστασίαν ἄλλων : Ξεν.ΚΠ 4,5,58 **ἐπὶ δὲ τοὺς πεζούς. . καθιστάναι ἄλλον ἄρχοντα,** 'Αριστλ.'Αθ.61,1 **στρατηγοὺς δέκα,. . ἕνα μὲν ἐπὶ τοὺς ὁπλίτας. . ἕνα δ' ἐπὶ τὴν χώραν,** 'Επιγρ. ἐπὶ **Ραμνοῦντα·** **50**) ὁμ. μετ' αἰτ. πρὸς δήλωσιν συμφωνίας, συμφώνως πρός τινα : 'Οδ.Ε 245 **ἐπὶ στάθμην ἴθυνεν** [τὰ δοῦρα] (κατέστησεν αὐτὰ ἴσα συμφώνως πρὸς τὴν στάθμην), αὐτ.Φ 44· **51**) νεώτ. μαθημ. ὁμ. μετ' αἰτ. τὸ σημεῖον τοῦ πολλαπλασιασμοῦ (Χ ἢ .) : **πέντε ἐπὶ τρία ἴσον δέκα πέντε·** **52**) ἀπολ. ἐν ἐπιρρ. χρ. πρὸς δέ, πρὸς τούτοις, προσέτι : 'Ιλ.Σ 529 **κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας,** 'Οδ.Ε 443 **ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·** ‖ ὁμ. ἰδ. **ἐπὶ δέ. .** καὶ προσέτι : 'Ηρ.7,65 **ἐπὶ δὲ σίδηρος ἦν,** αὐτ.75 **ἐπὶ δὲ ζειρὰς περιβεβλημένοι,** Σοφ.ΟΤ 182 **ἐν δ' ἄλοχοι πολιαί τ' ἔπι ματέρες.**

ἐπι- ἡ ἐπὶ ἐν συνθέσει ὡς πρόθημα πλείστων λέξεων δηλοῦσα, ἐπὶ τόπου, α') στήριξιν, στάσιν, ἀνάπαυσιν ἐπί τινος, οἷον ἐπίκειμαι, ἐπιπαλάζω, ἐπιτύμβιος, ἐπίγειος· β') κίνησιν ἢ ἐνέργειαν ἐπί τινας ἢ ὑπεράνω τινός, οἷον ἐπιβαίνω, ἐπιπλέω, ἐπιτρέχω, ἔφιππος, ἐπίσκοπος, ἐπίτροπος· γ') ὁμ. κίνησιν, κατεύθυνσιν πρός τι, οἷον ἐπέρχομαι, ἐπιστέλλω, ἐπιστρέφω, ἐπικουρῶ, ἐπιφέρω, ἐπαρίστερος· δ') ὁμ. ἐχθρικὴν κίνησιν, κατεύθυνσιν, ἐναντίον, κατά τινος, οἷον ἐπιστρατεύω, ἐπιβουλεύω, ἐπελαύνω, ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι, ἐπιτρέχω, ἐπιδρομή, ἐπιβουλή, ἐπίθεσις· ε') ὁμ. μέχρι τινός οἷον ἐπιτελῶ· στ') ἄνωθεν, ὑπεράνω τόπου τινός, οἷον ἐπαρτῶ, ἐπαιωροῦμαι· ζ') πέραν τῶν ὁρίων, οἷον ἐπινέμομαι· η') ἀμοιβαιότητα, οἷον ἐπιγαμία· θ') ἔκτασιν, ἐξάπλωσιν ἐπί τινος ἐπιφανείας, οἷον ἐπαλείφω, ἐπανθίζω, ἐπιπέταμαι, ἐπιπλέω, ἐπίχρυσος, ἐπάργυρος, ἐπινικέλωσις· ι') ὁμ. ἐπίτασιν, προσθήκην, ἐπαύξησιν, οἷον ἐπαγείρω, ἐπιμανθάνω, ἐπαυξάνω, ἐπιτείνω, ἐπιβάλλω, ἐπιβεβαιῶ, ἐπιποθῶ, ἐπιθρηνῶ, ἐπίκτητος, ἐπίμετρον· ια') τὸ συνοδεύειν ἢ ποιεῖν τι μετά τινος ἄλλου, οἷον ἐπᾴδω, ἐπαυλῶ, ἐπαγρυπνῶ· ‖ ὁθ. ἐπὶ προσθέσεως, ἐπίτριτος (εἷς καὶ 1/3 ἐπὶ πλέον, 1+1/3), ὁμ. ἐπιτέταρτος, ἐπίπεμπτος, ἐπόγδοος κττ.· **2**) μετ' ἐπιθ. σημαίνει ἐλάττωσιν, μετριασμόν, οἷον ἐπίξανθος, ἐπίπικρος, ἐπίκυρτος· **3**) ἐπὶ χρόνου ἢ ἀκολουθίας, τὸ κατόπιν ὑπάρχον, ἐνεργοῦν ἢ συμβαῖνον, τὸ ὑστερόχρονον, οἷον ἐπιβιῶ, ἐπιγίγνομαι, ἐπιβλαστάνω, ἐπιλέγω, ἐπίγονος· **4**) σημαίνει αἰτίαν ἢ σκοπόν, οἷον ἐπιγελῶ, ἐπιχαίρω, ἐπιβλαβής· **5**) ὁμ. ἐξουσίαν, ὑπεροχήν, οἷον ἐπικρατῶ, ἐπόπτης, ἔπαρχος, ἐπιβαύκουλος· **6**) ὁμ. ῥοπήν, τάσιν πρός τι, τὸ ἐγγύς, τὸ μετ' ὀλίγον, οἷον ἐπιθυμῶ, ἐπιθάνατος, ἐπικίνδυνος, ἐπαίτιος, ἐπιζήμιος, ἐπίτοκος· **7**) ὁμ. ὡς ἐπιτατικὸν τῆς ἐννοίας τοῦ ρ., οἷον ἐπιμέμφομαι, ἐπικείρω, ἐπαινῶ, ἐπικλῶ (προσῳδιακῶς, ἐν τῇ λ. ἐπιόψομαι τὸ ι δὲν ἐκθλίβεται πρὸ φωνήεντος, ὡς καὶ ἔν τισιν ἄλλαις λέξεσιν, ἐν αἷς ἐξηφανίσθη τὸ σ ἢ τὸ F, οἷον ἐπιάλμενος, ἐπιείκελος, ἐπιεικής, ἐπιέξομαι κ. δωρ. ἐπιεργάζομαι, βλ. ἐπεργάζομαι).

ἐπιάγη (ἡ) μτγν. ἐπικαμπή : ῎Αρατ.688.

ἐπιάγουρος-ον μτγν. ἄωρος, ἄγουρος, νεανίας : Λέων Γραμμ.460B.

ἐπιαλές 'Ησ. «τερπνόν» : 'Επιγρ. (ἐ)π- **οἰωνόν** (πιθ.).

ἐπιάλλομαι ἐπ. ἀντὶ ἐφάλλομαι βλ.λ. μ. κτ. μτχ. ἀόρ. β' **ἐπιάλμενος** ἀντὶ ἐφαλόμενος : 'Ιλ.Η 15 **ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,** 'Οδ.Ω 320.

ἐπῑάλλω, μέλλ. **ἐπιαλῶ,** ἀόρ. **ἐπῖηλα** πέμπω, στέλλω, ῥίπτω, βάλλω τι εἴς τινα ἢ κατά τινος : 'Οδ.Ο 475 **ἐπὶ δὲ Ζεὺς οὖρον ἴαλλεν·** **2**) παρασκευάζω, σκαρώνω : αὐτ.Χ 49 **οὗτος γὰρ ἐπίηλεν τάδε ἔργα·** **3**) χειρίζομαί τι ἐναντίον τινός : 'Αριστφ.Νεφ.1299 **ἐπιαλῶ** (ἐνν. τὸ κέντρον) **κεντῶν ὑπὸ τὸν πρωκτόν σε τὸν σειραφόρον.**

ἐπίαλος ὁ ἐπιάλτης βλ.λ. : 'Αλκ.129.

ἐπιάλτης-ου (ὁ) αἰολ. ἐφιάλτης βλ.λ. : 'Αλκ.129.

ἐπιανδάνω ἀντὶ ἐφανδάνω βλ.λ., ἀρέσω : 'Ιλ.Η 407 **ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως.**

ἐπιανέω 'Ησ. «ἐπιτρέπω».

ἐπιάομαι 'Επιγρ. 'Αμφίσσης θεραπεύω.

ἐπιάρματος-ον μτγν. ὁ ἐφ' ἅρματος : **Γρηγ.** Νύσσ.1,770Α **ἐπιάρματος ἡ πομπή.**

ἐπίᾰρον (τὸ) 'Επιγρ. ῞Ηλιδος ἀντὶ ἐφίερον.

ἐπιάρπαγμα-ατος (τὸ) μσν. νέα ἁρπαγή.

ἐπίασσα 'Ησ. «Δήμητρος ἐπώνυμον».

ἐπίατρος (ὁ) νεώτ. ὑγειονομικὸς ἀξιωματικὸς φέρων βαθμὸν ταγματάρχου ἐν τῷ στρατῷ (παλαιότερον καὶ πλωτάρχου ἐν τῷ ναυτικῷ).

ἐπιαύω μετὰ δοτ. κοιμῶμαι μεταξύ τινος (ὡς δ.γρ. τοῦ ἐνιαύω βλ.λ.) : 'Οδ.Ο 557 **ἧσι συβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐπίαυεν·** **2**) μτγν. κοιμῶμαι ἐπί τινος : 'Αρχί. ἐν ΑΠ 6,192 **οὐδ' ἐπιαύει ἠιόσιν.**

ἐπιάχω κραυγάζω ἐξ εὐαρεσκείας, ἐπιβοῶ, ἐπευφημῶ : 'Ιλ.Η 403 **ὣς ἔφαθ', οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες 'Αχαιῶν·** **2**) κραυγάζω, βοῶ : 'Ιλ.Ε 860 **ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον.**

ἐπίβα προστ. ἀόρ. β' ἀντὶ ἐπίβηθι τοῦ ἐπιβαίνω βλ.λ. : Θέογν.847 **λὰξ ἐπίβα δήμῳ.**

ἐπιβάδαι ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐπίβδαι βλ.λ.

ἐπιβάδες (ἐνν. ἡμέραι) γλωσ. τοῦ ἐπίβδαι βλ.λ. : Σχόλ.Πίνδ.Π 4,247 λ.

ἐπιβάθρα (ἡ) μτγν. μεγάλη κλῖμαξ πρὸς ἀνάβασιν κατὰ τὰς ἐφόδους εἰς τὰ τείχη τῆς πολιορκουμένης πόλεως, ἐπιβατήριος μηχανή : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.91,48, 'Αρρ.'Αν.4,27,1 **ἄλλη ἐπιβάθρα αὐτῷ προσήγετο πρὸς τὸ τεῖχος·** **2**) κλῖμαξ πλοίου, ἀναβάθρα : Διόδ.Σ 12,62 **ἐπιβὰς ἐπὶ τὴν τῆς νεὼς ἐπιβάθραν·** **3**) μτφ. μέσον ἢ μέρος πρὸς προσέγγισιν ἢ ἐπίβασιν : Πολύβ.3,24,14 **πάσας ἀφαιρούμενοι τὰς ἐπιβάθρας Ῥωμαίων,** αὐτ.16,29,2 **ἵνα . . ἐπιβάθραν ἔχοι τὴν ῎Αβυδον,** Πλούτ.Δημήτρ.8 **τὰς 'Αθήνας . . ἐπιβάθραν τῆς 'Ελλάδος·** **4**) ὁμ. μτφ. πρόφασις : 'Ιώσ.ΑΙ 11,8 2 **ἡγοῦντο δὲ τὸν τούτου γάμον ἐπιβάθραν τοῖς παρανομεῖν βουλησομένοις·** **5**) κρηπὶς πολεμικῶν μηχανῶν : 'Ιώσ.ΠΙ 7,8,5· ‖ γεν. βάσις, θεμέλιον : Πλωτῖν.2,1,7· ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,665 **γεῦσις ἐπιβάθρα τῶν αἰσθήσεων.**

ἐπιβαθραίνω μτγν. ἀναβαίνω δι' ἐπιβάθρας βλ.λ., κλίμακος : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.3,11,296 (ἀμφ. γρ.).

ἐπίβαθρον (τὸ) (βάθρον) ὁ διὰ τὴν ἐπίβασιν μισθός, ὁ ναῦλος· 'Ησ. «μισθὸς ἐπιβάσεως νηός» : 'Οδ.Ο 449 **καὶ δέ κεν ἄλλ' ἐπίβαθρον ἐγὼν ἐθέλουσά γε δοίην·** ‖ τὰ πορθμεῖα τοῦ Χάρωνος : Καλλ.ἀπ.110 **νεὼς 'Αχεροντείας ἐπ-,** Διόδ.Σ 1,96 **τὸ δ' ἐπίβαθρον νόμισμα τὸν ὀβολὸν τῷ πορθμεῖ δίδοσθαι·** **2**) γεν. ἐνοίκιον, μίσθωμα : Πλούτ. 'Ηθ.727F **οὔτε σκέπης μετέχων οὔτε ἀλέας.. ἐπίβαθρόν τι γῆς δίδωσι·** **3**) διόδια : Καλλ.Δηλ. 22 **σαοῖ δέ μιν ἀντ' ἐπιβάθρων·** **4**) **τὰ ἐπίβαθρα** (ἐνν. ἱερὰ) θυσίαι κατὰ τὴν ἐπὶ πλοίου ἐπιβίβασιν, ἐπιβατήρια ἱερά : 'Απολλ.Ρ 1,421· **5**) **ἐπ-ἀοιδῆς** βάθρον δι' ἀοιδόν : Κλαυδιαν.ἐν ΑΠ 9,140, Πάπ.· **6**) ἐπιβάθρα βλ.λ.) : Πάπ.· **7**) εἰδ. **ἐπ-ὀρνίθων** τὸ μέρος ἔνθα ἀναβαίνουσι καὶ κοιμῶνται τὰ πτηνά, τσούια, κουρνιαδιά : 'Ιουλ.Αἰγ.ἐν ΑΠ 9,661.3 **ὀρνίθων ἐπίβαθρον εὔθροον.**

ἐπιβαίνω (βαίνω) κ. μσν. κ. νεώτ., σπαν. **ἐπιβάω,** προσ. **ἐπίβᾱ,** δωρ. ἀπαρφ. **ἐπιβῆν,** μέλλ. **ἐπιβήσομαι,** παρακ. **ἐπιβέβηκα,** ἀόρ. β' **ἐπέβην,** μέσ. ἀόρ.

α' ἐπεβησάμην, γ' πρόσ. π. Ὁμ. ἐν χρ. ὁ ἐπ. τ. **ἐπεβήσετο,** προστ. **ἐπιβήσεο,** δωρ. **-βάσατο,** ἀμτβ. ἐν τοῖς χρόνοις τούτοις, μτβ. δ' ἐν τῷ μέλλ. **ἐπιβήσω,** ἐπ. ἀπαρφ. **ἐπιβησέμεν** κ. συνήθ. ἐν τῷ ἐνεργ. ἀορ. α' **ἐπέβησα,** ὧν ἐνεστ. ἐν χρ. τὰ ρ. ἐπιβιβάζω, ἐπιβάσκω ὡς ἀμτβ. μετὰ γεν. βαίνω ἐπί τινος, βάλλω τὸν πόδα μου ἐπάνω, πατῶ : Ἰλ.Π 396 **οὐδὲ πόληος εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν,** Ὀδ. Ι 83, Ἡρ.4,125 **μὴ ἐπιβαίνειν τῶν σφετέρων οὔρων** (νὰ μὴ πατήσωσιν εἰς τὰ σύνορα αὐτῶν), Εὐρ. Ἀνδρ.1035 **ἀδύτων ἐπιβάς,** Θουκ.1,103 **μηδέποτε ἐπιβήσονται αὐτῆς** (τῆς Πελοποννήσου), Ξεν. Ἑλλ.7,4,6, Πλάτ.Νόμ.778E **τῶν ὅρων τῆς χώρας.. ἐπιβαίνειν,** Δημ.1394 **τῆς χώρας ἡμῶν μὴ ἐπιβῆναι τοὺς πολεμίους,** Μηναῖ.1,3 Ὠδ.5 **ἔρχῃ ἐπιβῆναι ποταμοῦ·** ‖ ὁμ. **ἐ- ἐπί τινος** : Ἡρ.2,107 **αὐτοὺς δ' ἐπ' ἐκείνων ἐπιβαίνοντας ἐκσώζεσθαι·** ‖ κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ε 666 **μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον ὄφρ' ἐπιβαίη** (διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ πατήσῃ), Ὀδ.Μ 434, Ἡσίοδ.Ἔργ.679 **ὅσον ἐπιβᾶσα κορώνη ἴχνος ἐποίησεν** (πατήσασα ἐπὶ τῆς γῆς)· ‖ **ἐπιβαίνω τὸν πόδα** πατῶ:Λουκ.Ἑταιρ.Δ 4,5,αὐτ. Τόξ.48 **ἐπιβὰς τῇ βύρσῃ τὸν δεξιὸν πόδα·** ‖ ὅθ. κ. καταπατῶ, ποδοπατῶ, μετὰ δοτ. : Θεογν.847 **λὰξ ἐπίβα δήμῳ κενεόφρονι·** ‖ εἰδ. ρίπτω τὸ βάρος τοῦ σώματός μου ἐπί τινος, οἷον ἐπὶ θραυσθέντος σκέλους : Ἱππ.Ἀγμ.18 **ἐ- ἐπὶ τὸ σκέλος· 2)** προχωρῶ εἴς τι μέρος, εἰσέρχομαι, μποίνω, μετ' αἰτ. τόπου : Ἡρ.7,50, Σοφ.Αἴ.144 **σὲ τὸν ἱππομονῆ λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι·** ‖ κ. μετ' ἐμπροθ. διορ. (**ἐπί τι, εἴς τι**) : Δημ.278 **ἐπιβαίνουσιν ἐπὶ τὴν ἱεράν χώραν,** Διόδ.Σ 14,84 **ἐπέβαινεν εἰς Βοιωτίαν,** ΚΔ Πράξ.20,18· ‖ κ. ἀπολ. : Ἰλ.Π 69 **ἐπὶ πᾶσα βέβηκεν θάρσινος,** Σοφ.ΟΚ 179 **ἐπίβαινε πόρσω** (προχώρει)· ‖ π. Ὁμ. δὶς ἐπὶ θεῶν κατερχομένων εἴς τι μέρος τοῦ Ὀλύμπου, κατέρχομαι, μετ' αἰτ. τόπου : Ἰλ.Ξ 226 **Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα,** Ὀδ.Ε 50· ‖ ὁμ. μτφ. ἐπαυξάνω τὰς ἀπαιτήσεις μου, ἀξιῶ περισσότερα : Πολύβ. 1,68,8 **ἐπέβαινον καὶ τῶν τεθνεώτων ἵππων ἀπῄτουν τὰς ἀξίας,** Λουκ.Νεκρ.Δ 24,1· ‖ ὅθ. πλησιάζω : Πίνδ.ἀπ.88,2 (ἀμφ.)· ‖ εἰδ. ἐπὶ χρόνου, ἰδ. ἡλικίας : Πλάτ.Νόμ.666B **τετταράκοντα δὲ ἐπιβαίνοντα ἐτῶν,** Ἐπιγρ. **δωδεκάτου ἐπιβάς,** Θεόκρ. 29,29, Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,3,1· **3)** ἀναβαίνω ἐπί τινος, ἀνέρχομαι, ἐπιβιβάζομαι, μετὰ γεν. : Ἰλ.Θ 165 **πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι,** αὐτ.512 **μὴ.. νεῶν ἐπιβαῖεν,** Ἡρ.9,70 **ἐπέβησαν Ἀθηναῖοι τοῦ τείχεος,** Αἰσχ.Ἱκ.39 **λέκτρων.. ἐπιβῆναι,** Θουκ.4,116 **τῷ ἐπιβάντι πρώτῳ τοῦ τείχους,** Πλαύτ.Θεμ.14, Ἡρωδιαν.Ἱστ.4,7,6 **σπανίως ὀχήματος ἢ ἵππου ἐπιβαίνων,** Πάπ. **πλοίου ἐπέβη** ‖ συνήθ. π. Ὁμ. ἐν ἀορ. μέσ. : Ὀδ.Ζ 78 **κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. : Θουκ.7,70 **ἐπειρῶντο ταῖς ἀλλήλων ναυσὶν ἐπιβαίνειν,** Διοδ.Σ 16,66 **μηδ' ἐπιβαίνειν τῇ Σικελίᾳ,** ΚΔ Πράξ.27,2 **ἐπιβάντες δὲ πλοίῳ,** Πλούτ.Ἠθ.236B, Ἀχμ.Ὀνειροκρ. 237,211,23 **καμήλῳ ἐπιβάς·** ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. : Ἡσίοδ.Α 286 **νῶθ' ἵππων ἐπιβάντες·** ‖ κ. μετ' ἐμπροθ. διορ. (**ἐπί τινος, ἐπί τι, εἴς τι**) : Ἡρ.8,118 **ἐπὶ νεὸς φοινίσσης ἐπιβάς,** αὐτ.4,22 **ἐπιβὰς ἐπὶ τὸν ἵππον,** Θουκ.1,111 **ἐπὶ τὰς ναῦς ἐπιβάντες,** ΚΔ Ματθ.21,5 **ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον,** αὐτ.Πράξ.21,6 **ἐπέβημεν εἰς τὸ πλοῖον,** Διγεν.Ἀκρ.3,456 **εἰς ἵππον γρίβαν ἐπιβάς, - ἐπέβησαν ἐπὶ τοῦ πλοίου·** ‖ κ. ἀπολ. βαίνω ἐπὶ ἅρματος ἢ ἵππου, ἐποχοῦμαι : Ἡρ.3,84 **ὅτευ ἂν ὁ ἵππος.. πρῶτος φθέγξηται ἐν τῷ προαστείῳ αὐτῶν ἐπιβεβηκότων,** Θουκ.2,90 **ἐπιβάντες ἀπὸ τῶν καταστρωμάτων μαχόμενοι· 4)** τοποθετοῦμαι ἐπί τινος, ὑπερτίθεμαι, μετὰ γεν. : Ἰλ.Δ 99 **πυρῆς ἐπιβάντ' ἀλεγεινῆς** (ἐπὶ πτώματος)· ‖ εἰδ. ἀρχιτεκτ.Ἐπιγρ. **τὰ ἐπιβαίνοντα πάντα ἐπὶ τοὺς κρατευτάς·** ‖ κ. μετ' ἐμπροθ. διορ. (**ἐπί τι**) : Ἡρ.1,181 **καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ πύργῳ ἄλλος πύργος ἐπιβέβηκε· 5)** μτφ. φθάνω, ἔρχομαι εἰς ψυχικήν τινα κατάστασιν : Ὀδ.Χ 424 **πᾶσαι ἀναιδείης ἐπέβησαν** (ἔφθασαν εἰς τὸ ἔπακρον τῆς ἀναιδείας), Σοφ.ΟΚ 189 **εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες** (σχόλ. « εὐσεβῶς πατοῦντες », Εὐστ. « εὐσεβοῦντες »), Ἀπολλ.Ρ 4,1165· ‖ ὅθ. ἐπιλαμβάνομαι, δράττομαι : Πλάτ.Ἐπιν.981A **τῶν μεγίστων σοφίας περὶ θεῶν γενέσεως ὀρθότατα ἐπιβαίνειν ἡμᾶς,** Ἀππ.Σαυν.11 **ἐ- τῆς προφάσεως·** ‖ **ἐπιβαίνω δόξης** κατέχω, τρέφω ἐλπίδα τινά : Σοφ.Φιλ.1463 **δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες·** ‖ Πίνδ.Ν 1,18 **πολλῶν ἐπέβαν καιρὸν τῇ ἀληθείᾳ τυχών** εὑρὼν τὴν κατάλληλον περίστασιν (σχόλ. « τοῦ καιροῦ τῇ ἀληθείᾳ τυχών »)· **6)** ὁμ. μτφ. προΐσταμαι, κρατῶ, ἄρχω : Ἰάμβλ.Μυστ.9,8 **ἐ- τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς,** αὐτ.574B **οἱ τῆς βασιλείας.. ἐπιβεβήκασιν· 7)** εἰδ. μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ἀνέρχομαι παρατύπως ἢ αὐθαιρέτως εἰς ἐπισκοπικόν τινα θρόνον ἢ ἐκτελῶ ἐπισκοπικὰ ἔργα παρὰ τοὺς κανόνας καὶ τὰ θέσμια ἐκτὸς τῶν ὁρίων τῆς ἐπισκοπῆς μου· πρβλ. κατωτ.9)· **8)** μτφ. φθάνω τι ὑψηλὰ κείμενον, μετὰ δοτ. : Πίνδ.Ν 3,20 **ἀνορέαις ὑπερτάταις ἐπέβα,** Πλαύτ.Ἠθ.753D **ὀρχηστρίδες.. διαδήμασι βασιλέων ἐπέβησαν,** Γρηγ. Νύσσ.772C· **9)** εἰσέρχομαί που διὰ τῆς βίας, μετὰ δοτ. : Πάπ. **ἐπέβη μου ταῖς οἰκίαις· 10)** προσβάλλω τινά, ὁρμῶ, ἐπιτίθεμαι κατά τινος, μετὰ δοτ. προσ. : Ξεν.ΚΠ 5,2,26 **ἡδέως ἂν ἐπιβῆναι μεθ' ἡμῶν τῷ Ἀσσυρίῳ,** Πλαύτ.Ἄρατ. 38 **ἐπέβη τοῖς Ἀχαιοῖς· 11)** ὁμ. κ. νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ἀναβαίνω, ὀχεύω, βατεύω, πηδῶ, μαρκαλίζω : Ἀριστλ.ΖΙ 539b,26 **ἐπιβαίνοντος ἐπὶ τὸ θῆλυ τοῦ ἄρρενος·** ‖ ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.574a,20 **κυΐσκεται δὲ κύων ἐκ μιᾶς ὀχείας.. ἅπαξ γὰρ ἐπιβάντες πληροῦσι·** ‖ ὁμ. μετὰ γεν. ἢ δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.990E **ἀλεκτρύων ἀλεκτρύονος ἐπιβαίνων,** Λουκ.Ὄν.27 **ζήσεται ἐν ἡδονῇ καὶ ταῖς ἵπποις ἐπιβήσεται·** ‖ νεώτ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. μετ' αἰτ.· **12)** μτβ. ποιῶ τινα ἀναβῆναι, κάνω κάποιον νὰ πατήσῃ, ν' ἀναβῇ, ἐπιβιβάζω, ἀναβιβάζω : Ἰλ.Θ 129 **ὅν ῥα τόθ' ἵππων ὠκυπόδων ἐπέβησε,** Ὀδ.Η 223, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,92 **ἐπ- ὁπλίτας ὁλκάσιν,** Λουκ.Νεκρ.Δ 6,4 **ἐπιβήσειν αὐτὸν τῆς σοροῦ·** ‖ ὁμ. ἐν μέσ. ἀορ. α' : Καλλ.Λουτρ. Παλ.65 **πολλάκις ὁ δαίμων νιν ἑῷ ἐπεβάσατο δίφρῳ·** ‖ ὁμ. ἐπὶ πράγμ. : Βάκχ.5,73 **νευρὰν ἐπέβασε κορώνας** (ἔβαλε τὴν νευρὰν εἰς τὸ ἄκρον τοῦ τόξου)· **13)** μτφ. ποιῶ τινα μέτοχόν τινος, κάνω νὰ φθάσῃ εἴς τι : Ἰλ.Θ 285 **εὐκλείης ἐπίβησον** (σχόλ. « δόξης ἐπιβῆναι ποίησον »), Ἡσίοδ.Θ 396 **τιμῆς καὶ γεράων ἐπιβησέμεν,** Πίνδ.Ι 1,39 **ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας,** Ἐπιγρ. **εἴ σε τύχη.. ἡλικίας ἐπέβησεν· 14)** ὁμ. μτβ. ἐγείρων τινὰ καθοδηγῶ : Ἡσίοδ.Ἔργ.580 **ἠώς, ἥ τε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου** (πολλοὺς ἐγείρει καὶ τοὺς βάλλει εἰς τὸν δρόμον)· ρηματ.π. ἐπίβασις, ἐπιβασία, ἐπιβάτης, ἐπιβατός, ἐπίβημα, ἐπιβήτωρ, ἐπιβάθρα, ἐπίβαθραν.

ἐπιβακχεύω (ἐπί-βακχεύω) ἐφορμῶ ὡς βακχεύων: Νικόστρ.4 **Βυζάντιόν τε τέμαχος ἐπιβακχευσάτω.**

ἐπιβάλλον-οντος (τὸ) (1) νεώτ. τὸ οὐδ. μτχ. τοῦ ἐπιβάλλω βλ.λ.15) ὡς οὐσ., ἡ δύναμις τοῦ ἐπιβάλλεσθαι, ἡ ἐπιβλητικότης : **ἀρχηγὸς χωρὶς ἐπιβάλλον δὲν νοεῖται· 2)** ἡ ἐπιβλητική, ἡ σεβασμὸν ἐμπνέουσα ἐμφάνισις ἀνθρώπου τινός.

ἐπιβάλλον-οντος (τὸ) (2) σχόλ. εἶδος ἐφημέρου βλ.λ. ἐντόμου : Σχόλ.Ἀντιγ.Καρ.85(92) **περὶ τοῦ καλουμένου ἐπιβάλλοντος ζῴου, ὃ μίαν ἡμέραν ζῇ.**

ἐπιβαλλόντως ἐπίρρ. μτγν. ὁμολογουμένως, ἁρμοδίως, συμφώνως, μετὰ **δοτ.** : Βασ.1,953A.

ἐπιβάλλω [ἐπὶ-βάλλω] κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. ἐπιβαλῶ, ἀόρ. ἐπέβαλον, κ. δημ. ἐπέβαλα, παθ. ἀόρ. ἐπεβλήθην, μτχ. παθ. παρακ. ἐπιβεβλημένος, μτβ. βάλλω τι ἐπί τινα, ρίπτω τι ἐπάνω εἴς τι : Ἰλ. Ψ 135 θριξί..., ἃς ἐπέβαλλον [πυρὶ] κειρόμενοι, Ὀδ.Ξ 520 ἐπὶ δὲ χλαῖναν βάλεν αὐτῷ [ἔρριψεν ἐπ' αὐτοῦ], Ἡρ.7,107 ἑωυτὸν ἐπέβαλε εἰς τὸ πῦρ, Εὐρ.Ἠλ.1221 ἐπιβαλὼν φάρη κόραις ἐμαῖς, Θουκ.4,48, Ξεν.Ἀν.3,5,10 ἐπιβαλῶ ὕλην, Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,4,10 δᾷδας ἐπέβαλον· ‖ ἐπιβάλλω ὀφθαλμὸν ἢ τὰς ὄψεις τινὶ ρίπτω τὸ βλέμμα, τὰ βλέμματα ἐπί τινος : Ἀλεξ.ἐν ΑΒ 110, Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,6,8 ἐκείνου ταῖς σφραγῖσι τὰς ὄψεις ἐπιβάλλοντος, Γρηγ.Νύσσ.3,579Β· ‖ ἐπιβάλλω πληγάς τινι ἐντείνω, ἐντρίβω πληγάς τινι : Ξεν.Λακ.2,8 πολλὰς πληγὰς ἐπέβαλε τῷ ἁλισκομένῳ· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. ἐπιβάλλομαι ρίπτω : Ὀδ.Ξ 209 τοὶ δὲ ζωὴν ἐδάσαντο.. καὶ ἐπὶ κλήρους ἐβάλοντο· ‖ ὁμ. μέσ. ρίπτομαι ἐπί τινος, μετὰ γεν. : Ἰλ.Ζ 68 ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος· ‖ δθ. μέσ. κ. μτφ. ἐφίεμαι, ἐπιθυμῶ : Σαπφ.102 παρθενίας ἐπιβάλλομαι, Ἀριστλ.1258a,3 ὅσαι δὲ καὶ τοῦ εὖ ζῆν ἐπιβάλλονται· **2)** τίθημί τι ἐπί τινος, ἐπιτίθημι, δθ. κ. ἐπάγω : Ὀδ.Ζ 320 νόῳ δ' ἐπέβαλλεν [ἡμιόνοις] ἱμάσθλην [σχόλ. «τεχνικῶς ἤλαυνεν»], Αἰσχ.Χο.395 καὶ πότ' ἂν ἀμφιθαλὴς Ζεὺς ἐπὶ χεῖρα βάλοι, Ἀριστφ.Νεφ.933· ‖ ὁμ. σημ. ἐν φρ. ἐπιβάλλω τὴν χεῖρά τινι ἢ τὰς χεῖρας ἐπί τινα ἁπλώνω τὴν χεῖρα - τὰς χεῖρας ἵνα λάβω, συλλάβω : αὐτ.Λυσ.440 ταύτῃ μόνον τὴν χεῖρ' ἐπιβαλεῖς, ΚΔ Μᾶρκ.14,46 οἱ δὲ ἐπέβαλον ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας αὐτῶν, αὐτ.Ματθ.26,50· ‖ ὁμ. ἐπιβάλλω τινὶ τὴν χεῖρα θέτω τὴν χεῖρα, ἵνα ψαύσω, ἰδίως τὸν σφυγμόν : Γαλ.18(2),40 ἐπ- τῷ καρπῷ τοῦ νοσοῦντος τὴν χεῖρα· ‖ ὁμ. ἐπ- τὴν ἁφήν : αὐτ.8,821, Μαρκελλῖν.Ἰατρ.119· ‖ ἐπιβάλλω τὰς χεῖράς τινι φέρομαι ἐχθρικῶς, ἄρχομαι ἐχθραπραξιῶν : Πολύβ.3,2,8 τὰς χεῖρας ἐπιβάλλειν Φίλιππος μὲν τοῖς κατ' Αἴγαιον, αὐτ. 18,51,8, Λουκ.Τίμ.4· ‖ νεώτ. ἐπιβάλλω χεῖρα ἐπί τινος ἁρπάζω, καταλαμβάνω μέρος ἀγαθοῦ τινος, βάζω χέρι : ἐπέβαλε χεῖρα καὶ ἐπὶ τῶν μοναστηριακῶν κτημάτων· ‖ κ. μέσ. ἢ παθ. ἐπιβάλλομαι μετ' αἰτ. τίθημι ἐπ' ἐμαυτοῦ, βάζω ἀπάνω μου, δθ. κ. φέρω ἐπ' ἐμαυτοῦ, φορῶ : Εὐρ.Μήδ.840 ἀεὶ δ' ἐπιβαλλομέναν [Κύπριν] χαίταισιν εὐώδη ροδέων πλόκον ἀνθέων, Δίων Χρ. 5,25 διφθέραν ἐπιβεβλημένη· ‖ τοξόται ἐπιβεβλημένοι ἔχοντες τοποθετημένα τὰ βέλη ἐπὶ τῆς νευρᾶς, ἦτοι ἕτοιμοι νὰ τοξεύσωσι : Ξεν.Ἀν. 4,3,8· ‖ ἐπιβάλλομαι ὕπνον καταλαμβάνομαι ὑπὸ ὕπνου : Δίων Χρ.12,51· ‖ ὁμ.μέσ. ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι : Θουκ.6,40 αὐθαίρετον δουλείαν ἐπιβαλεῖται· ‖ ὁμ. μέσ. ἐπιχειρῶ, προσπαθῶ : Πλάτ. Σοφ.264Β μὴ παντάπασιν ἀνήνυτον ἔργον ἐπιβαλοίμεθα, Ἀριστλ.Πολιτ.1260b,36 ταύτην δοκῶμεν ἐπιβαλέσθαι τὴν μέθοδον· ‖ ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Δημ.282 τοὺς ὅρκους λύειν ἐπιβάλλεται [ἐπιχειρεῖ, τολμᾷ νὰ διαλύῃ τοὺς ὅρκους], Ζήν.Κ 1,68, Πολύβ.1,43,2 καθ' ὃν καιρὸν ἐπεβάλοντο παρασπονδεῖν αὐτοὺς οἱ.. μισθοφόροι· ‖ ὁμ. ἀπολ. : Ἀγαθρχ.76 πολλῶν ἐπιβεβλημένων [καίτοι πολλοὶ ἀπεπειράθησαν]· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. ἐπιθέτω χεῖρα, ἐπιχειρῶ : ΑΠ 7,650 φεῦγε θαλάσσια ἔργα, βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ· **3)** ποιῶ τινα ἐπιβῆναί τινος τὸν κάμνω ν' ἀναβῇ, ἐπιβιβάζω : Δίων Χρ.7,134· **4)** προσαρμόζω ἐπί τινος, δθ. μτφ. συμφωνῶ, μετὰ δοτ. : Κλήμ. Ἀλ.158,43 S ἐ- δόγμασι τοῖς αὐτοῖς· ‖ εἰδ. ρητ. ἐπιθέτω χρῶμα, χρωματίζω, καλλωπίζω, παθ. : Φιλόστρ.Σοφ.1,20,2 ἰδέα λόγων οὔτ' ἐπιβεβλημένη οὔτ' αὖος· πρβλ. ἐπιβολή· **5)** ἐφαρμόζω ἐπί τινος, ἵνα κλείσω, ἐπικλείω, κλείω : Ἀριστλ. ΖΜ 664b,27 ὅνπερ τρόπον ἐκείνοις ἐπιβάλλει τε καὶ ἀναπτύσσεται [ὁ φάρυγξ], Πολυδ.10,25 ἐπιβαλεῖν [τὴν θύραν], αὐτ.2,67 συμβαλεῖν τὰ βλέφαρα καὶ ἐπιβαλεῖν· **6)** ἀμτβ. ρίπτομαι, κινοῦμαι πρός τι, μετ' αἰτ. : Ὀδ.Ο 297 ἡ δὲ [νοῦς] Φεάς ἐπέβαλλεν [ἔπλεεν]· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. τόπου : Πολύβ.5,18,3 τεταρταῖος ἐπέβαλε.. τοῖς λόφοις, Στράβ.8,3,27, Διόδ.Σ 1,30 οἱ τοῖς μέρεσι τούτοις ἐπιβάλλοντες, Πλωτῖν.3,7,12· ‖ ὁμ. κ. ἐμπροθ. [εἴς τι, ἐπί τι] : Πολύβ.2,24,17 ἐπέβαλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, αὐτ.5,6,6 ἐπὶ τὸν ἐν τοῖς Θέρμοις τόπον ἐπιβαλεῖν· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τοιαύτ. σημ. : Καλλ.Δῆλ.68 πολίεσσιν ὅσαις ἐπεβάλλετο Λητώ· ‖ νεώτ. ναυτ. ἐπιβάλλω πρός.. στρέφω τὴν πρῷραν πρὸς ὡρισμένον σημεῖον, δημ. βάζω πλώρη πάνω στό..· ‖ ὁμ. νεώτ. ναυτ. σκαπεύω, σημαδεύω· **7)** ὁμ. ἀμτβ. πίπτω ἐπί τινος : Ἀριστλ.ΖΙ 598a,3 ὅπου γὰρ ἂν ὁ ἥλιος ἐπιβάλλῃ, φύεται πλείω, Θεόφρ.ΦΙ 9,8,5, Πολύβ. 4,78,7 ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἐπιβάλλειν· ‖ ἰδ. ἐν ἐχθρικῇ σημ. ὁρμῶ κατά τινος, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω, προσβάλλω, μετὰ δοτ. : Ἀριστλ.ΖΙ 623b,1 ταῖς σαύραις ταῖς μικραῖς ἐπιβάλλον, Διόδ.Σ 17,64 ἐπ- τοῖς Ἀρβήλοις· ‖ ὁμ. μετὰ τῆς εἰς κ. αἰτ. : ΚΔ Μᾶρκ.4,37 τὰ δὲ κύματα ἐπέβαλλεν εἰς τὸ πλοῖον [ὡρμοῦσαν μέσα εἰς τὸ πλοῖον]· ‖ ὁμ. ἀπολ. : Πλάτ.Φαῖδρ.248Α πατοῦσαι ἀλλήλας καὶ ἐπιβάλλουσαι [ἐν ᾧ ἡ μία πίπτει ἐπάνω εἰς τὴν ἄλλην], Πάπ. ἐπ- λῃστρικῷ τρόπῳ· ‖ ὁμ. ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ. [πιθ.] : Ἀριστφ.Ὄρν.1216 μὰ Δί' οὐκ ἔμαιγ' ἐπέβαλεν οὐδείς· **8)** ἐπιβάλλω [ἐνν. τὸν νοῦν] καταγίνομαι, ἀφιεροῦμαι εἴς τι : Διόδ.Σ 3,59 τὸν Μαρσύαν ἐπιβαλόντα τοῖς αὐλοῖς, καταπλῆξαι τὰς ἀκοὰς τῷ ξενίζοντι, Πλούτ.Κικ.4 τοῖς κοινοῖς ἐπιβαλεῖν πράγμασιν, Μᾶρκ.Αὐρ.10,30 ταύτῳ γὰρ ἐπιβάλλων, Πτολ. Γεωγρ.1· ‖ ὁμ. πλῆρες : Διόδ.Σ 20,43 πρὸς οὐδὲν ἐπέβαλλε τὴν διάνοιαν· ‖ ὁμ. κ. μέσ. ἀφιερῶ ἐμαυτὸν εἴς τι, καταγίνομαι : Πολύβ.5,81,1 οὐκ ἀνάνδρῳ δ' ἐπεβάλετο τόλμῃ καὶ πράξει, Διον. Ἀλ.Ρωμ.5,25 ἐπ- ἐγχειρήματι μεγάλῳ, Συνέσ.319C· ‖ γεν. δίδω προσοχὴν εἴς τι, προσέχω, σκέπτομαι, ἐνθυμοῦμαι : ΚΔ Μᾶρκ.14,72 ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δίς, ἀπαρνήσῃ με τρίς· καὶ ἐπιβαλὼν ἔκλαιε· ‖ καταλαμβάνω, ἐννοῶ : Ἐπίκ.ἀπ. 423· ‖ ἀντιλαμβάνομαί τι διὰ τῆς ἐνοράσεως, διαισθάνομαι, μετὰ δοτ. : Δαμάσκ. Ἀρχ. 54· **9)** ἀμτβ. πίπτω εἰς τὸν δρόμον τινός, παρεμπίπτω : Ἀριστλ.Πολιτ.1266a,25 ὅταν ἐπιβάλλῃ περὶ τῆς τοιαύτης πολιτείας ἡ σκέψις, αὐτ.ΖΓ 716a,3 κατὰ τὸν ἐπιβάλλοντα λόγον· **10)** τοποθετῶ ἀμέσως πλησίον : Πολύβ.1,26,15 ταύταις δὲ κατόπιν ἐπέβαλον τὸν τέταρτον στόλον· ‖ ἡ μτχ. ἀρσ. ἐπιβάλλων ὁ πλησιέστατος συγγενής : Ἐπιγρ.· ‖ κ. ἀμτβ. ἔρχομαι ἀμέσως μετά τινα, ἐπακολουθῶ : Πολύβ.11,23,3 ἀεὶ τῶν ἑξῆς ἐπιβαλλόντων, Πλούτ.Αἰμ.33· ‖ ὁμ.ἀπολ. : Πολύβ.1,80,1 ἐπιβαλὼν μίαν ἔφη σωτηρίαν εἶναι· ‖ οὐραγῶ : Διόδ.Σ 18,33 ἐπὶ πᾶσι ἐπεβάλοντο· ‖ διακόπτω, ἐμποδίζω : Θεόφρ.Χαρ.7,2 καὶ μεταξὺ δὲ ἀποκρινομένῳ ἐπιβάλλειν [δ. γρ. ὑποβάλλειν] εἴπας· **11)** ὁμ. ἀμτβ. πίπτω εἰς τὸ μερίδιόν τινος, ἀνήκω εἴς τινα, ἀναλογῶ : Ἡρ.7,23 ἀπολαχόντες γὰρ μόριον, ὅσον αὐτοῖσι ἐπέβαλλε, Δίφιλ.43,16 ὁπόσον ἐπιβάλλει μέρος τιθείς, Δημ.317, Ἀριστλ. Πολιτ.1260a,19 ὅσον ἐπιβάλλει αὐτοῖς, Πολύβ.6, 34,1 δύο μὲν ἐπιβάλλουσι πλευραὶ τοῖς συμμάχοις, ΠΔ Τωβ.6,12 ὅτι σοὶ ἐπιβάλλει ἡ κληρονομία αὐτῆς· ‖ συνήθ. ἐν φρ. τὸ ἐπιβάλλον μέρος ἢ ἁπλῶς τὸ ἐπιβάλλον τὸ ἀναλογοῦν μερίδιον : Ἡρ.4,115 ἀπολαχόντες τῶν κτημάτων τὸ

ἐπιβάλλον, Δημ.312, Διόδ.Σ 14,17 **τάς δαπάνας . . κατά τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς μέρος**, ΚΔ Λουκ.15,12· || κ. ὡς ἀπρόσ. **ἐπιβάλλει** μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ὁρίζεται ὡς ἀναλογία : Ἡρ.2,180 **τοὺς Δελφοὺς δ' ἐπέβαλλε τεταρτημόριον τοῦ μισθώματος παρασχεῖν**· **12)** ἐπὶ εὐμαλάκτου ὕλης, πιέζω τι ἵν' ἀφήσῃ τὸ ἀποτύπωμά του : Ἡρ.3,128 **σφρηγῖδά σφι ἐπέβαλε τὴν Δαρείου**, αὐτ.2,38 **γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει τὸν δακτύλιον**· || ὁμ. **ἐπ- ἐπί τι** : Ἀριστφ.Ὄρν.559 **ἐπιβάλλειν σφραγῖδ' αὐτοῖς ἐπὶ τὴν ψωλήν;**· || ὁμ. **ἐπ- σύμβολόν τινι** : αὐτ.Ὄρν.1215 **οὐδὲ σύμβολον ἐπέβαλεν ὀρνίθαρχος οὐδείς σοι**, Πλάτ.Νόμ.856Α **σημεῖα ἐπιβάλλοντας αὖ τοῖς λεχθεῖσι**· **13)** καθίστημι, ὁρίζω ὡς εἰσφορὰν ὑπὸ τὴν ἰδιότητα κράτους ἢ ἀρχῆς : Ἡρ.1,106 **χωρὶς μὲν γὰρ φόρον ἔπρησσον παρ' ἑκάστων τὸ ἑκάστοισι ἐπέβαλλον**, Θουκ. 8,108 **ἐπιβάλλοντος αὐτοῦ ἃ φέρειν οὐκ ἐδύναντο**· || κ. νεώτ. **ἐπ- ζημίαν - ποινὴν** κττ. ὁρίζω πρόστιμον, ποινήν, τιμωρίαν : Ἡρ.6,92 **καί σφι ὑπ' Ἀργείων ἐπεβλήθη ζημίη**, αὐτ.7,3, Λυσ.20,14 **ἐπιβολὰς ἐπιβάλλοντες καὶ ζημιοῦντες**, Ἀριστλ. Ἀθ.61,2, ΠΔ Ἐξ.21,30 **δώσει λύτρα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ ὅσα ἐὰν ἐπιβάλωσιν αὐτῷ**, Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.31 **διὰ μικρὸν παῖσμα τοῦ εἶχεν ἐπιβάλει.. σκληρὰν . . τιμωρίαν**· **14)** ἐφίστημί τινά τινι, ἐγκαθιστῶ τινα προϊστάμενον ἐπί τινος : Φιλόστρ. Ἀπολλ.1,20 **ὁ τελώνης ὁ ἐπιβεβλημένος τῷ Ζεύγματι**· **15)** ἐξαναγκάζω τινά, μετ' ἀπαρφ. : Θέογν.356 **τόλμα, Κύρνε, κακοῖσιν.., εὖτέ σε καὶ τούτων μοῖρ' ἐπέβαλλεν ἔχειν**· || νεώτ. κ. δημ. ἐξαναγκάζω τινὰ νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν θέλησίν μου δι' ἠθικῆς κυρίως πιέσεως : **τοῦ ἐπέβαλε νὰ χωρίσῃ τὴν γυναῖκά του**· || εἰδ. διὰ τῆς ἐπιβολῆς μου ἢ τῆς ὑλικῆς βίας λαγιῶ κατάστασίν τινα : **ἐπιβάλλει τὸν σεβασμόν, - ἡ ἀστυνομία θὰ ἐπιβάλῃ τὴν τάξιν**· || **ἐπιβάλλω σιωπὴν** ἀναγκάζω νὰ σιωπήσουν· || ἐπὶ περιστάσεων κττ., ἀπαιτῶ, καθιστῶ ἀπαραίτητον : **ἡ κατάστασις τοῦ ἀσθενοῦς ἐπιβάλλει ταχεῖαν χειρουργικὴν ἐπέμβασιν**· || ἡ μτχ **ἐπιβάλλων-ουσα -ον** ὡς ἐπίθ. ἐπιβλητικός, μεγαλοπρεπής, σοβαρός : **τοῦ ἐγένετο ἐπιβάλλουσα κηδεία**· || τὸ οὐδ. μτχ. **ἐπιβάλλον** ὡς οὐσ. βλ.λ.· || κ. μέσ. **ἐπιβάλλομαι** κατορθῶ νὰ ἐπιβάλλω τὴν θέλησίν μου, νὰ εἶμαι σεβαστός, νὰ μὲ ὑποκούουν : **παρὰ τὴν νεαρὰν ἡλικίαν του ἐπιβάλλεται**· || δθ. κ. ἔχω κῦρος, ἐπικρατῶ : **ἐπεβλήθη εἰς τὴν πολιτικὴν ζωὴν τοῦ τόπου**· **16)** ἀπροσ. **ἐπιβάλλει** κ. νεώτ. κ. δημ. **ἐπιβάλλεται** εἶναι καθῆκον, πρέπον, ἐπιβεβλημένον, μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. : Χρύσ. Στωϊκ.2,39 **ἐπιβάλλει τινὶ ποιεῖν τι** (προσήκει τινὶ πράττειν τι), Πολύβ.18,51,1 **πᾶσι γὰρ μᾶλλον ἐπιβάλλειν τοῦτο ποιεῖν**, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.15 **ἐπιβάλλοντος ἡμῖν εὐεργετικοῖς εἶναι**· || κ. μ. μετὰ δοτ. προσ. : Πάπ. **κοινῇ πᾶσιν ἐπιβάλλει**, Ἐπιγρ. **καθότι ἐπέβαλλεν ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ**· || ὁμ. σημ. συνήθ. ἐν μτχ. **ἐπιβάλλον** κ. νεώτ. κ. δημ. **ἐπιβαλλόμενον** : Κλεάνθ.1,128 **τὸ ἐπιβάλλον**, Τέλ.61Η **ἐπιβάλλουσαν ἡγεῖσθαι τὴν στρατείαν τινί**, Ἀρρ. Ἐπικτ.2,11,3, Ἀντίπ.3,255 **τὸ τῇ φύσει ἐπ-**· || ὁμ. ἁρμόζων, κατάλληλος : Τέλ.41Η **ὑποδοχὰς τὰς ἐπιβαλλούσας**, Ἐπιγρ. **ἐ- ἱήματα**, Ἰάμβλ.Μαθ. Ἐπιστ.30 **ἐ- ἁρμονία**· **17)** ἐμβάλλω εἰς τὴν ψυχήν, ἐπιφέρω : Σοφ.Τρ.128, Εὐρ.Μήδ.1115 **τήνδ' ἔτι λύπην.. θνητοῖσι θεοὺς ἐπιβάλλειν**, Πλάτ.Θεαίτ. 173Α **μεγάλους κινδύνους καὶ φόβους ἔτι ἁπαλαῖς ψυχαῖς ἐπιβάλλουσα**, Ἀπολλ. Ρ 4,1746· **18)** προστίθημι, συνεισφέρω : Πίνδ.Π 11,14, Πλάτ. Κρατ.409Β **νέον ἀεὶ ἐπιβάλλει** (φῶς), Ἀριστλ. Μεταφ.993b,2, Θεόφρ.Πυρ.49 **ἐπ- ἐπὶ τὸ ὕδωρ**· || μτφ. μνημονεύω, ἀναφέρω : Σοφ.Ἠλ.1246 **ἀνέφελον ἐπέβαλον οὔ ποτε καταλύσιμον** (ἀμφ.), Σχόλ.Πίνδ.Π 4,28 **Φαῖστος . . ἐπιβάλλων φησί**· || ὁμ. ἐν τῷ μέσ. : Θεόκρ.23,27 **« χαίρειν » τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι** (δ. γρ. ἐπιτέλλομαι)· **19)** ἀπολ. πλειοδοτῶ, πονωβάνω : Ἀριστλ. Πολιτ.1259a,14 **ὀλίγου μισθωσάμενον ἅτ' οὐθενὸς ἐπιβάλλοντος**· **20)** ἀφήνω ν' αὐξηθῇ τι : Θεόφρ.ΦΙ 4,13,5 **ἐπ- κλήματα**· || τὸ μέσ. ἐπὶ δένδρων, φύω νέους κλάδους : αὐτ.3,5,1· **21)** πάπ. ἀφήνω ἐλεύθερον, λυτόν : Πάπ. **ἐπ- πρόβατα ἐπὶ κνῆκον**· **22)** ἐπὶ πληρωμῶν, λήγω : Πάπ., Ἐπιγρ.· **23)** λογικ. ἐπὶ συλλογισμῶν σωρείτου, **λόγοι ἐπιβάλλοντες - ἐπιβαλλόμενοι** οἱ ἐπάγοντες ἀναστροφὴν - οἱ δεκτικοὶ ἀναστροφῆς, οἱ ἀναστρέφοντες καὶ ἀναστρεφόμεναι : Χρύσ.Στωϊκ.2,85· **24)** ἀλχημ. παιῶ ἐπιβολὴν βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ., ἤτοι χημικὴν ἀντίδρασιν πρὸς μετατροπὴν τῶν μετάλλων· **25)** ἡ παθ. μτχ. παρακ. **ἐπιβεβλημένος-η -ον** ὡς ἐπίθ. βλ.λ.· ρηματ. π. ἐπιβολή, ἐπιβλής, ἐπίβλημα, ἐπιβλήδην, ἐπίβλησις, ἐπιβλή, ἐπίβλητος, ἐπιβλήτιον, ἐπιβλητικός, ἐπιβολεύς, ἐπίβολος.

ἐπίβαλμα-ατος (τὸ) Ἡσ. « ὑποπόδιον ».

ἐπίβαλος (ὁ) Ἡσ. « ἐπίβαλαι, πτέρναι ».

ἐπιβαλτάριν (τὸ) μσν. πιθ. τὸ ἐπὶ τοῦ χιτῶνος, ὑποκαμίσου, βαλλόμενον ἤτοι φερόμενον ἔνδυμα, ἄ. καμιζόλα· πρβλ. ἐπίβλημα : Πρόδρ.1,365 **ἐσένιν καὶ ποκάμισον, ἐσὲν καὶ ἐπιβαλτάριν**.

ἐπίβαμα-ατος (τὸ) μ. ὡς δ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐπίβαλμα.

ἐπιβαπτίζω μτγν. κατ' ἐπανάληψιν βαπτίζω τι, βυθίζω εἰς τὸ ὕδωρ, μτφ. : Ἰώσ.ΠΙ 1,27,1.

ἐπίβαπτος-ον ὁ ἐμβεβαπτισμένος ἔν τινι : Θεόφρ. ΦΙ 3,7,4 **ἐπίβαπτον χυλῷ μελιτηρῷ**.

ἐπιβάπτω βαπτίζω, βυθίζω, βουτῶ : Ἱππ.Ναύσ.3,16 **ἐς τὴν ἐρετρίδα γῆν.. ἐπιβάψας ὀθόνιον λεπτόν**· **2)** βάπτω, χρωματίζω, δημ. βάφω : Ἀλέξ.Τραλλ.2· **3)** βυρσεύω, βυρσοδεψῶ : Ἀριστλ.Πρ.898b,18· **4)** ἐπιχρυσῶ ἢ ἐπαργυρῶ : ΨΔημόκρ.46Β.

ἐπιβάρεσις-εως (ἡ) πάπ. βάρος ἐπιβαλλόμενόν τινι.

ἐπιβαρής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. βαρύς, βάρος ἔχων : Ἥρων Βελοπ.102,9 **τοῦ ὄγκου καὶ ἐπιβαροῦς τῶν ὀργάνων**· **2)** μτφ. ὀχληρός : Βί.Σιλβ.332,10.

ἐπιβάρησις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. καταπίεσις, ἐνόχλησις, βάρος· πρβλ. ἐπιβάρεσις : Ἐπιγρ.Τήνου **διὰ τὰς ὑφ' ἑτέρων γεινομένας ἐπιβαρήσεις**.

ἐπιβάρυνσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ ἐπαύξησις τοῦ βάρους : **ἐκκεντρικὴ ἐπιβάρυνσις**· || συνεκδ. τὸ ἐπιβαρῦνον· **2)** μτφ. κ. δημ. ἡ δι' ἐπαυξήσεως δαπανῶν, ὑποχρεώσεων κττ. ἐνόχλησις : **νέαι φορολογικαὶ ἐπιβαρύνσεις, - ἡ ἐπιβάρυνσις τοῦ χρέους**· **3)** συνεκδ. πρόσθετος δαπάνη : **ἐπλήρωσα μετὰ δύο μῆνας ἄνευ τινὸς ἐπιβαρύνσεως**· **4)** ὁμ. ἡ ἐπιδείνωσις, ἡ χειροτέρευσις : **ἐπιβάρυνσις τῆς θέσεως τοῦ κατηγορουμένου**.

ἐπιβαρυντικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιβαρύνων, ὁ ἐπαυξάνων τὸ βάρος· **2)** μτφ. ὁ ἐπιφέρων ἐπιδείνωσιν, χειροτέρευσιν : **κατάθεσις ἐπιβαρυντικὴ διὰ τὸν κατηγορούμενον**· || νομ. εἰδ. **ἐπιβαρυντικὰ περιστατικὰ ἢ ἐπιβαρυντικαὶ περιστάσεις** γεγονότα ἐκτὸς μὲν τῆς ἀξιοποίνου πράξεως ὄντα, συνεπαγόμενα ὅμως τὴν αὐστηροτέραν τιμωρίαν τοῦ ἐνόχου, ἄ. ἐπιβαρύνουσαι αἰτίαι· **3)** ἐπὶ νόσου, ὁ δεικνύων ἐπιβάρυνσιν, ἐπιδείνωσιν : **ἐπιβαρυντικὰ συμπτώματα**· ἐπιρρ. **-ῶς**, δημ. **-ά**.

ἐπιβαρύνω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀσκῶ βαρεῖαν, δεινὴν πίεσιν ἐπί τινος, εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἐχθροῦ : Ἀππ. Μιθριδ.25· || ὁμ. τὸ μέσ. : Βασ.2,487Α **μὴ ἄλλοις ἐπιβαρύνεσθαι**· **2)** μσν. κ. νεώτ. βαρύνω τι διὰ προσθέτου βάρους : Πλαν.μτφρ.Ὀβιδ. Μεταμορφ.7,529 **οὐρανὸς ζόφῳ τὴν γῆν ἐπεβάρυνε - τὸ ἰκρίωμα ἐπιβαρυνθὲν κατέρρευσεν**· **3)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. βαρύνω, ἐπιβάλλω εἴς τινα βαρύ, ὀχληρὸν ἢ δεσμευτικόν τι, οἷον ὑποχρέωσιν,

ἔξοδα, φόρους κτλ.: μὲ ἐπεβάρυνε μὲ τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταφέρω τὰ παραδοθέντα,-ἔχει ἐπιβαρύνει τὴν περιουσίαν του μὲ μεγάλα χρέη,-θὰ ἐπιβαρυνθῶ μὲ τὰ ἔξοδα· 4) ἐπὶ καταστάσεων, πιέζω, καταπιέζω : ἡ νέα φορολογία ἐπιβαρύνει τὸν λαόν· 5) νεώτ. μτφ. ἐπιδεινῶ, χειροτερεύω τι : ἡ ἀπολογία του ἐπεβάρυνε τὴν θέσιν του, - τὸ φάρμακον ἐπεβάρυνε τὴν ἀσθένειαν.

ἐπίβἄρυς-εια-υ ἐπὶ ὀσμῆς, βαρύς, ὀχληρός : Θεόφρ.Φl 3,13,6 εὐωδίαν ἐ-.

ἐπιβαρῶ-έω μτγν., πάπ. κ. Ἐπιγρ., μέσ. μέλλ. ὡς παθ. ἐπιβαρήσομαι ἐπιβαρύνω, καταβαρύνω τινά, εἰδ. ἐπὶ τροφῆς, παραφορτώνω : Σωρ.1,108· || δθ. μτφ. παρέχω βάρος, ἐνόχλησιν, μετ' αἰτ. προσ. : ΚΔ Θεσσ.1,2,9 πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαί τινα ὑμῶν· || παθ. ἐπιβαρύνομαι ὑπό τινος ὑποχρεώσεως, ἰδ. οἰκονομ. φύσεως, ὑποχρεοῦμαι : Διον.'Αλ.Ρωμ. 4,9,'Επιγρ. ὑπὸ τῶν δανείων ἐπιβαρηθῆναι· || ὁμ. παθ. εἰδ. ἐπὶ ἐπιδέσμου, ἐνοχλοῦμαι : Πάπ.· || ἐπὶ τροφῆς, ἐπιβαρύνω, παραφορτώνω : Σωρ.1,108· || μετὰ δοτ. προσ., πιέζω, θλίβω τινά : 'Αππ.'Εμφ. Πολ.4,31 ἐπιβαρεῖν τοῖς ἠτυχηκόσιν αἰδούμενοι· 2) πάπ. μέσ. μετ' ἀπαρφ. θεωρῶ ὡς βάρος, βαρύνομαι : μὴ ἐπιβαροῦ πέμπειν τι ἡμῖν.

ἐπιβαρῶς ἐπίρρ. μαν. μετὰ βάρους, φορτικῶς, ὀχληρῶς : Μιχ.'Ακομ.1,308,1 (ἔ.λ.).

ἐπιβἄσία (ἡ) ἡ ἐπίβασις βλ.λ., τὸ βαίνειν, βαδίζειν ἐπί τινος ἢ ἐπί τι : Δίων Κ 80,3 ἐπιβασίαν ἀπ' αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ρωμαίους ποιούμενος· κ.πληθ. : αὐτ.68,13· || κ. μτφ. : αὐτ.Κ 37,54 ἐ- πρὸς τὴν ὑπατείαν εἰληφέναι· 2) ἡ ἄνευ δικαιώματος εἰσέλευσις· Πολυδ.2,200 «εἰς ἀλλότριον οἶκον ἄναρχος εἰσέλευσις» (παρεμβολή)· 3) ἐπιβασία τῇ δίκῃ πιθ. ἐπέμβασις : Ὑπερείδ.ἀπ.242.

ἐπίβἄσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ βαίνειν ἐπί τινος ἢ ἐπί τι, ἐπιβίβασις : Λουκ.Πλ.12 ἀπελείφθην μὲν ὑμῶν εὐθὺς ἐν τῇ πρώτῃ ἐς τὴν ναῦν ἐπιβάσει· || 'Επιγρ. ἄφιξις· || πάπ. μτφ. ἡ ἄναβας εἰς ἀξίωμα : ἡ ἐπίβασις τοῦ μετὰ μὲ στρατηγοῦ· 2) τὸ βαδίζειν ἐπί τινος, τὸ βάδισμα, ἡ διάβασις, τὸ πέρασμα : Πολύβ.3,54,5 τῆς δὲ χιόνος ἄδηλον ποιούσης ἑκάστοις τὴν ἐπίβασιν· || δθ. ἐπὶ θαλάσσης, ἡ πλημμυρίς : αὐτ. 34,9,6 κατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάσσης· 3) προσέγγισις, προσπέλασις : 'Επιγρ. Μεγάρων ἔχειν ἐπίβασιν, Πλωτῖν.6,7,36 τοῦ νοητοῦ ἐπιβάσεις, Θεμίστ.Λόγ.13,163D ἐ- τοῦ ἐραστοῦ· 4) ἐχθρικὴ πορεία, προσβολή, ἐφόρμησις : Λουκ.'Ιστ. Συγγρ.49 εἰ μὴ Βρασίδας τις εἴη προπηδῶν ἢ Δημοσθένης ἀνακόπτων τὴν ἐπίβασιν· 5) τὸ ἐφ' οὗ τις βαίνει, ἵσταται, στηρίζεται, βάσις, ὑποστήριγμα : Φίλ.1,125,Γρηγ.Νύσσ.1,574A ὁ μέν τις στῦλος, ὁ δέ τις ἐπίβασις γίνεται, Μηναῖ.1,26'Ωδ. 3 τὴν πρᾶξιν γὰρ ἐπίβασιν θεωρίας βοῶν ἀνέδειξας· || ἡ ἐπιστήριξίς τινος ἐπὶ ἑτέρου, οἷον ὀστοῦ : 'Ιππ.'Αρθρ.5)· 6) βάσις ἐξορμήσεως : Πλάτ.Πολ.511B οἷον ἐπιβάσεις τε καὶ ὁρμάς· || δθ. μέσον προσβολῆς, βάσις ἐπιβουλῆς· πρβλ. δημ.πάτημα:'Ηρ.6,61 διὰ πρῆγμα τοιόνδε ἐπίβασιν ἐς αὐτὸν ποιούμενος, 'Αππ.'Εμφ.Πολ.1,37 ἐπίβασιν ἐς συκοφαντίαν τῶν ἐχθρῶν τὸ πολίτευμα αὐτοῦ τιθέμενοι· 7) τὸ ἐγείρεσθαι ἢ στηρίζεσθαι ἐπὶ τῶν ποδῶν, οἷον ἐπὶ βρέφους ἀρχίζοντος νὰ βαδίζῃ : Σωρ.1,114· || εἰδ. κατὰ τὴν ἀνάρρωσιν ἐκ κατάγματος τοῦ ποδός : 'Ιππ.'Αγμ.18· || φρ. τῇ ἐπιβάσει χρῶμαι στηρίζομαι ἐπὶ τῶν ποδῶν : αὐτ.'Αρθρ.58· 8) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ὀχεία, βάτεμα, μαρκάλισμα : Πλαύτ.'Ηθ.754A τὰς τῶν ὄνων ἐπιβάσεις· 9) μτγν ρητ. εἰδ. φρ. κατ' ἐπίβασιν κατὰ βαθμούς, βαθμηδόν : Λογγῖν.11,1.

ἐπιβασκαίνω μσν. φθονῶ : 'Ησ. «ἐπιβασκέμεν· φθονεῖν» : Φώτ.Βιβλ.200,8.

ἐπιβάσκω ἐνεργ. τοῦ ἐπιβαίνω βλ.λ. μετ' αἰτ. κ. γεν. φέρω τινὰ εἴς τι, ἐμβάλλω : 'Ιλ.Β 234 οὐ μὲν ἔοικεν ἀρχὸν ἐόντα κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας.

ἐπιβαστάζω βαστάζω τι ἐπὶ τῆς χειρὸς δοκιμάζων τὸ βάρος του, ζυγίζω στὸ χέρι : Εὐρ.Κύκλ. 379 δισσοὺς γ' ἀθρήσας κἀπιβαστάσας χεροῖν.

ἐπιβατεύω μετὰ γεν. τίθεμαι τὸν πόδα ἐπί τινος, εἰσβάλλω, καταλαμβάνω· Σουΐδ. «ἐπιβατεῦσαι, ἐπιβῆναι, κατασχεῖν» : Πλαύτ.'Αντ.28 Συρίας ἐπιβατεύειν ἔμελλον· πρβλ.Δίων Κ 79,7 τῆς ἡγεμονίας ἐπιβεβατευκέναι· 2) μτφ. σφετερίζομαι, μεταχειρίζομαι ὡς ἴδιον : 'Ηρ.3,63, αὐτ.9,95 ὁ Δηΐφονος ἐπιβατεύων τοῦ Εὐηνίου οὐνόματος· 3) δθ. μετέχω τινός : Γρηγ.Νύσσ.1,639B ψυχὴ οὐκέτι τοῦ γηΐνου . . οἷα ἐπιβατεύουσα, Δαμάσκ. 'Αρχ.88 τὸ τῆς οὐσίας ἐν ἐπιβατεῦον· 4) στηρίζομαι, πέποιθα ἐπί τινος : 'Ηρ.6,65 τούτου δὴ ἐπιβατεύων τοῦ ῥήματος ὁ Λευτυχίδης· 5) εἶμαι ἐπιβάτης, εὑρίσκομαι ἐπὶ πλοίου ὡς ταξιδιώτης ἢ ναύτης, μετ' ἐμπροθ. διαρ. (ἐπί τινος, ἐπί τινι) : 'Ηρ.6,15 νέας ἑκατὸν καὶ ἐπ' ἑκάστης αὐτέων ἄνδρας . . λογάδας ἐπιβατεύοντας, Πλάτ.Λάχ.183D τῆς νεὼς ἐφ' ᾗ ἐπεβάτευε πρὸς ὁλκάδα τινά· || μτγν. μετὰ γεν. · Λουκ.Παράσ.46 καίτοι ἐπεβάτευον αὐτῆς οὐχ οἱ φαυλότατοι· || μετὰ δοτ. (μετά τινος αἰσχροῦ ὑπαινιγμοῦ) : 'Αριστφ.Βάτρ.48 ἐπεβάτευον Κλεισθένει. κἀναυμάχησας; 6) μτγν. ἀνέρχομαι, ἀναβαίνω ἢ ἀναβιβάζομαι ἐπί τινος : Φιλόστρ.Σοφ.2,8,2 ἐ- τοῦ θρόνου· 7) μτγν. τίθεμαι τὸν πόδα μου ἐπί τινος, πατῶ : Γρηγ.Νύσσ.1,636B γῆς ἧς ἐπ- οὐ θέμις.

ἐπιβἄτηγός-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ πλοίων, ὁ ἄγων ἐπιβάτας βλ.λ.ΙΙ : Οὐλπιαν.Διγ.14,1,12· || νεώτ. ἐπιβατηγὸν πλοῖον ἢ ἁπλῶς ἐπιβατηγόν τὸ ἀτμόπλοιον τὸ μεταφέρον ἐπιβάτας βλ.λ.3), ταξιδιώτας, ἀ. ἐπιβατικόν· ἀντίθ. φορτηγόν.

ἐπιβατήριος-ον μτγν. κ. 'Επιγρ. ὁ χρήσιμος πρὸς ἐπίβασιν, ἀνάβασιν : 'Ιώσ.Πl 3,7,23 ἐπιβατήριοι μηχαναί· || τὸ οὐδ. πληθ. ἐπιβατήρια ὡς οὐσ.· Σουΐδ. «τὰ ἐπὶ τῶν τειχῶν μηχανήματα»· 2) μτγν. τὸ ἀρσ. ὡς ἐπώνυμον τοῦ 'Απόλλωνος ἐν Τροιζῆνι : Παυσ.2,32,2· 3) μτγν. ὁ κατὰ τὴν εἴσοδον εἴς τινα θέσιν: 'Ιμέρ.'Εκλ.13,38 ᾠδὴν ἐ-· || ἐπιβατήριος λόγος ὁ κατὰ τὴν ἀποβίβασιν, τὴν εἴσοδον εἰς πόλιν ἢ τὴν ἄφιξιν ἡγεμόνος τινὸς ἐκφωνούμενος : Μέν.Ρήτ.377S· πρβλ. Γρηγ.Ναζ.'Επ.44 καὶ τὰ ἐπιβατήρια προσφθεγξάμενος· 4) 'Επιγρ. τὸ οὐδ. ἐπιβατήριον ὡς οὐσ. ἑορτὴ τελουμένη ἐπὶ τῇ ἐλεύσει, τῇ ἐπιφανείᾳ θεοῦ τινος· 5) μτγν. τὸ οὐδ. πληθ. ἐπιβατήρια ὡς οὐσ. θυσίαι τελούμεναι κατὰ τὴν ἀποβίβασιν ἐκ πλοίου : Λιβάν.Μελ. 6,37· 6) μτγν.π.χριστιαν. ὁμ. ἐπιβατήρια τελεταὶ καθιερώσεως, ἐγκαίνια ναοῦ : Σωκρ.'Εκκλ.'Ιστ.1,28.

ἐπιβάτης (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., νεώτ. θηλ. ἐπιβάτις βλ.λ., δημ. θηλ. ἐπιβάτρια κ. ἐπιβάτισσα ὁ ἐπιβαίνων, ὁ ἐπιβιβαζόμενος· || εἰδ. κτ. πληθ. ἐπιβάται οἱ ἐπὶ τῶν πλοίων ὁπλῖται, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τοὺς ἐρέτας καὶ τὸ λοιπὸν πλήρωμα, οἱ ἐπὶ τῶν νεῶν στρατιῶται : 'Ηρ.6,12 ὅκως . τοὺς ἐπιβάτας ὁπλίσειε, αὐτ.7,100, Θουκ.3,95 τριακοσίοις τοῖς ἐπιβάταις τῶν σφετέρων, νεῶν, Πολύβ.1,51,2· 2) ὁ ἐπὶ πλοίου ἔμπορος ὁ ἐπὶ τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου ἐπιστατῶν, ἀντίθ. ναύκληρος : Δημ.1286 τοὺς ναυκλήρους καὶ τοὺς ἐπιβάτας πλεῖν· 3) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ πλοίου ταξιδιώτης, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ πλήρωμα αὐτοῦ : Δίων Χρ.1,29, Πλαύτ.'Ησίοδ.8, - τὸ πλοῖον δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα, -ἐπνίγησαν πολλοὶ ἐκ τῶν ἐπιβατῶν καὶ τοῦ πληρώματος· || νεώτ. κ. δημ. γεν. ὁ ἐπιβαίνων οἱουδήποτε μεταφορικοῦ μέσου καὶ μὴ ἀνήκων εἰς τὸ προσωπικὸν αὐτοῦ : εἶχεν ὀλίγους ἐπιβά-

τας τὸ **αὐτοκίνητον - ὁ σιδηρόδρομος**· **4**) κατώτερος ἀξιωματικός, ὑπασπιστής, ἐν τῷ σπαρτιατικῷ ναυτικῷ : Θουκ.8,61 **ὃς Ἀντισθένει ἐπιβάτης ξυνεξῆλθε,** Ξεν.Ἑλλ.1,3,17 **ἐπιβάτης ὢν Μινδάρου**· **5**) ὁ ἐπὶ τοῦ ἅρματος μαχητής, ὁ παρὰ τὸν ἡνίοχον : Πλάτ.Κριτί.119Β **καὶ τὸν ἀμφοῖν μετ' ἐπιβάτην τοῖν ἵπποιν ἡνίοχον ἔχουσαν**· ‖ μτγν. κτ. ἐπέκτ. κ. ὁ ἐπὶ τοῦ ἐλάφαντας μαχητής : Ἀρρ.Ἀν.5,17,3· **6**) ὁ ἀναβάτης ἵππου, ὁ ἱππεύς : Ἀριστλ.ΗΝικ.1106a,20, Λαυκ.Ζεῦξ.10 **οἱ ἵπποι . . τοὺς ἐπιβάτας ἀποβαλόντες**· **7**) μσν. ἐπὶ ζῴων, ἐπιβήτωρ, ἀναβάτης : Γεωπ.16,21,9 **ὁ ἐπιβάτης** (ὄνος)· **8**) Ἡσ. « ἐπιβάτην, τὴν πτέρναν τοῦ ποδός »· **9**) μτγν. ὁ μέσος δάκτυλος : Ῥοῦφ. Ὀνομ.Ἀπп.600R· **10**) μσν. μτφ. ὁ κατεχόμενος ὑπό τινος : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.124 **σκληρᾶς ἁμαρτίας ἐπιβάτης ἔσται**· **11**) μσν. κ. νεώτ.ἐκκλ. ὁ βιαίως καὶ παρανόμως **καταλαμβάνων** καὶ διατηρῶν ἐκκλησιαστικόν τι ἀξίωμα.

ἐπιβατικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ταὺς ἐπιβάτας βλ.λ.1), ταὺς ἐπὶ τῶν πλοίων στρατιώτας : Πολύβ.3,95,5 **ἐπιτηδειοτάτους ἄνδρας πρὸς τὴν ἐπιβατικὴν χρείαν** (διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ἐπιβάτου)· ‖ τὸ οὐδ. **ἐπιβατικὸν ὡς** οὐσ. οἱ ἐπιβάται βλ.λ.1), οἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου στρατιῶται : Ἀριστλ.Πολιτ.1327b,9 **τὸ μὲν γὰρ ἐπιβατικὸν ἐλεύθερον καὶ τῶν πεζευάντων ἐστίν,** Πολύβ.1,47,9· **2**) ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἐπιβατικὸν ὁ** μισθὸς τῶν ἐπιβατῶν βλ.λ.1): Ἐπιγρ.· **3**) Ἡσ.κ.ΕΜ 357 45 **τὸ** οὐδ. ὡς οὐσ. **κτ.** πληθ. **ἐπιβατικά** παρενθήκη βλ.λ., μικρότερα ἐμπορεύματα ὡς προσθήκη εἰς **τὸ** κυρίως φορτίον· **4**) **νεώτ. κ.** δημ. **ὁ ἀνήκων** ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐπιβάτας βλ.λ.3) κ. 4), ταὺς ἐπιβαίνοντας μεταφορικοῦ τινος μέσου : **ἐπιβατικὴ ἁμαξοστοιχία** ἡ δεχομένη ἐπιβάτας· ἀντίθ. ἐμπορική· ‖ **τὸ** οὐδ. ὡς **οὐσ. ἐπιβατικὸν πλοῖον** μεταφέρον ἐπιβάτας, ἄ. ἐπιβατηγόν, ἀντίθ. φορτηγόν· **5**) **νεώτ.** γεωμ. **ἐπιβατικὴ ἀκτὶς** ἡ ἀπόστασις σημείου ὑπερβολῆς ἢ ἐλλείψεως ἀπὸ τῆς ἑτέρας τῶν **ἑστιῶν αὐτῆς**· ‖ τὸ μῆκος ἀνύσματος ἔχοντος ἀρχὴν τὸν πόλον καὶ πέρας τὸ σημεῖον, ὃ συνδέει μετ' **αὐτοῦ, ἄ.** πολικὴ ἀκτίς· ‖ ἀστρον. **εὐθεῖα συνδέουσα τὸ** κέντρον οὐρανίου τινὸς σώματος μετὰ **τοῦ** σημείου, περὶ ὃ περιστρέφεται.

ἐπιβατικῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἐπιβατικὸν βλ.λ.11), διὰ τῆς βίας, αὐθαιρέτως : Ἀρμενόπ.6,7,5.

ἐπιβάτις-ιδος νεώτ., δημ. **ἐπιβάτρια κ. ἐπιβάτισσα,** θηλ. τοῦ ἐπιβάτης βλ.λ.3).

ἐπιβατόμετρον (τὸ) νεώτ. **αὐτόματος** συσκευή, δεικνύουσα τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιβατῶν ὀχήματος.

ἐπιβατόριος ἵππος (ὁ) ὁ ἐπιβήτωρ· Σουΐδ. (παρεμβολὴ ἐν λ. κηλώνιον).

ἐπιβατός-ή-όν, Ἡσ. θηλ. **-ός,** οὗ δύναταί τις νὰ ἐπιβῇ, νὰ ἀναβῇ, **εὐπρόσιτος** : Ἡρ.4,62 **καὶ τὰ μὲν τρία τῶν κώλων ἐστὶ ἀπότομα, κατὰ δὲ τὸ ἓν ἐπιβατόν,** Πλάτ.Τίμ.24Ε,ΔίωνΚ 44,42 **ἐπιβατὴν τὴν Κελτικὴν ποιῆσαι**· ‖ Ἡσ. « λεῖος, ὁμαλός »· ‖ αὐτ. « ἐπιβατόν' **ὁδευομένην** »· **2**) μτγν. μτφ. **ὃν** δύναταί τις νὰ **δεκάσῃ** : Πλούτ.Δημ.14 **ἐπιβατὸς χρυσίῳ γεγονὼς καὶ κατακεκλυσμένος**· **3**) μτγν. **παίων ἐπιβατὸς** πούς συνιστάμενος ἐκ πέντε μακρῶν **συλλαβῶν** : Πλούτ.Ἠθ.1143Β.

ἐπιβάφια (τὰ) μτγν. ἀλχημ. κόνεις πρὸς χρύσωσιν καὶ ἀργύρωσιν : **Ζώσ.**Ἀλχ.218Β.

ἐπιβάω Ἐπιγρ. ἑτερ.τ. τοῦ ἐπιβαίνω βλ.λ., καταπατῶ παρανόμως ἔδαφος μὴ ἀνῆκον εἰς ἐμέ, οἷον ἱερὰν γῆν : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,128.

ἐπίβδα (ἡ) ἡ μετὰ ἑορτὴν ἢ γάμον ἡμέρα, τὰ μεθεόρτια· Σχόλ.Πίνδ.Π 4,249 « ἐπίβδαι κυρίως καλοῦνται αἱ ἐχόμεναι τῶν ἑορτῶν ἡμέραι, αἱ μεθέορτοι », ΕΜ 357,54· ‖ **εἰδ. ἐν** Ἀθήναις ἡ μετὰ **τὸ τριήμερον** τῶν Ἀπατουρίων **ἡμέρα**· Ἡσ. ἐν λ. ἐπιβάδαι· ‖ παροιμ. **ἕρπειν πρὸς τραχεῖαν ἐπίβδαν** ἐπὶ τοῦ ἔχοντος τὰ μεθεόρτια πικρά, ποὺ τοῦ βγαίνει ξινό τὸ γλέντι : Πίνδ.Π 1,140 **τραχεῖαν ἑρπόντων πρὸς ἐπίβδαν ὅμως**· πρβλ. Κρατῖν 323 **χαῖρ', ὦ μέγ' ἀχρειογέλως ὅμιλε, ταῖς ἐπίβδαις**· **2**) μτγν. κτ. πληθ. ἡ πρώτη τοῦ ἔτους : Ἀριστείδ.Λόγ.51(27),26 **ἦσαν μὲν ἐπιβδαὶ** (γρ. ἐπίβδαι) **ἣν Ῥωμαῖοι πρώτην ἄγουσι τοῦ ἔτους.**

ἐπιβδάλλω σχόλ. ἀμέλγω ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου, ξαναρμέγω : Σχόλ.Πίνδ.Π 4,249.

ἐπιβεβαιῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ. βεβαιῶ προσέτι, ἐνισχύω γενομένην βεβαίωσιν : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,14,4, **ἐπεβεβαιώθη ἡ εἴδησις**· κ. παθ.: Ἀριστλ ΑΠρ.47a,6· ‖ **μτγν.** γεν. καθίστημί τι βέβαιον : Ἰώσ.Π1 1,22,5 **ἐ- ὑποψίαν, - ἐπεβεβαιώθησαν οἱ φόβοι μου**· **2**) μτγν. καθιστῶ ἔγκυρον, ἐπικυρῶ : Πλαύτ.Κάτ. Νεώτ.32 **ἐπιβεβαιώσειν τὸν νόμον.**

ἐπιβεβαίωσις-εως (ἡ) **κ. νεώτ.** ἡ προσέτι, ἤτοι διὰ νέων μέσων βεβαίωσίς τινος : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ. 1438b,29, **- τὰ λεγόμενα χρήζουν ἐπιβεβαιώσεως**· ‖ νεώτ. συνεκδ. τὸ δι' οὗ ἐπιβεβαιοῦταί τι, ἀπόδειξις : **ἡ ταραχή του ἀποτελεῖ ἐπιβεβαίωσιν τῆς** ἐνοχῆς **του**· **2**) Πάπ. ἐγγύησις, ἀσφάλεια.

ἐπιβεβαιωτικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** ἐπιφέρων ἐπιβεβαίωσιν ἢ πρὸς ἐπιβεβαίωσιν γινόμενος, ὁ ἐπιβεβαιῶν : **ἐπ- πρᾶξις - ἐνέργεια-δήλωσις**· ἐπίρρ. -ῶς.

ἐπιβεβλημένος-η-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. ταῦ ἐπιβάλλω βλ.λ., **ὁ** ἐπιτακτικός, ὁ ἀπαραίτητος : ἐπ- **καθῆκον - ὑποχρέωσις - ἔξοδα.**

ἐπιβείομεν ἐπ. ὑποτ. ἀορ. β' ταῦ ἐπιβαίνω βλ.λ. (δ. γρ. ἐπιβήομεν).

ἐπιβελτίωσις-εως (ἡ) γλωσσ. ἡ περαιτέρω, ἡ πρόσθετος βελτίωσις, καλυτέρευσις.

ἐπιβήματα (τὰ) Ἡσ. « εἴδη χορικῆς ὀρχήσεως »· **2**) μσν. τὰ ἐκ τύχης συμβάματα : Καλλίμ.Χρυσ. 247 (ἐκδ. Λάμπρου).

ἐπιβήμεναι ἐπ. ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιβαίνω βλ.λ.

ἐπιβήμιος (ὁ) Ἡσ. « Ζεὺς ἐν Σίφνῳ ».

ἐπιβήσσω (βήξ) βήχω μετὰ ταῦτα, προσέτι, ἐκ νέου, ἐκ δευτέρου κτλ., ἐπαναβήχω : Ἱππ.Ἐπιδ.1,979 **σμικρὰ ἐπέβησσεν** (δ. γρ. ὑπέβησσεν).

ἐπιβήτης (ὁ) ὁ ἐπιβαίνων, ὁ κάτοικός **τινος, ὁ** διαμένων που : Ὀρφ.ἀπ.353.

ἐπιβήτωρ-ορος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιβαίνων, ὁ βαίνων ἐπί τινος ἢ ἀναβαίνων εἴς τι : Τρυφιόδ. 307 **θοῶν ἐπιβήτορα κύκλων ἵππον** (ἐπὶ τοῦ δουρείου ἵππου), Νόνν.Δ 16,280· ‖ εἰδ. **ἐπιβήτωρ ἵππων ὁ** ἀναβάτης, ὁ ἀπὸ τοῦ ἅρματος μαχόμενος : Ὀδ.Σ 263 **ἀκοντιστὰς ἠδὲ ῥυτῆρας ὀϊστῶν ἵππων τ' ὠκυπόδων ἐπιβήτορας**· ‖ μτγν. **νεὼς ἐπιβήτωρ λαὸς οἱ** ἐπιβάται βλ.λ.1) : Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 7,498· **2**) κ. **νεώτ.** ἐπὶ ἀρρένων ζῴων, οἷον κάπρων, ἵππων, ταύρων **κλπ.**, ὁ ἐπὶ ὀχείᾳ, συνουσίᾳ ἐπιβαίνων, ὀχεύς, ὀχευτής, βατευτής : Ὀδ.Λ 131 **ἀρνειὸν ταῦρόν τε συῶν τ' ἐπιβ**ήτορα **κάπρον,** Θεόκρ.25,128, Ὀππ.Κυν.4,51 **ἐπιβήτορες ἵππων**· ‖ **νεώτ.** ζωοτεχν. ζῷον χρησιμοποιούμενον ἀποκλειστικῶς πρὸς ἀναπαραγωγήν, καὶ μάλιστα πρὸς βελτίωσιν **ταῦ** εἴδους· ‖ **νεώτ.** εἰρων. κ. ἐπὶ ἀνθρώπων· **3**) **μτγν.** ὡς ἐπίθ. ἀνυψούμενος ἀποτόμως, ἀναπηδῶν, ἀνατινασσόμενος : Νόνν.Δ 20,113 **ἐπιβήτορι παλμῷ**· **4**) μτγν. μτφ. ὁ κύριος, κάτοχός τινος, **ὁ** γινώσκων τι καλῶς : Μαν.4,34· **5**) **ὁ** διαμένων, **κατοικῶν** ἔν τινι : Ὀρφ.ἀπ.353· **6**) μσν. κ. **νεώτ.** ἐκκλ. **ὁ ἀντικανονικῶς** ἀνελθὼν εἰς ἐπισκοπικὸν θρόνον, ἄ. ἐπιβάτης· ‖ **κτ.** ἐπέκτ. ὁ αὐθαιρέτως **καταλαμβάνων** ἢ **κατέχων** ἀρχὴν ἢ ἀξίωμα ἢ χώραν ἢ πόλιν : Νικ.Χων.ἐν Σάθ. 1,116 πόλεων **Ῥωμαϊκῶν-ἐπιβήτωρ.**

ἐπιβιάζομαι Ἐπιγρ. βιάζομαι, ἐξαναγκάζω **περαιτέρω** : Ἐπιγρ.Ὀλυμπ.

ἐπιβιαστικός-ή-όν μτγν. ἐξαναγκαστικός : Ἐπίκ.Φύσ.Ἡρακλ.Πάπ.1420,3.

ἐπιβιβάζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μτγν. μέλλ. **ἐπιβιβῶ,** ἀόρ. **ἐπεβίβασα,** μτγν. κ. νεώτ. παθ. ἀόρ. **ἐπεβιβάσθην,** νεώτ. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιβιβασμένος,** ἐνεργ. τοῦ ἐπιβαίνω βλ.λ, ἀφήνω ἢ ἐνεργῶ ν' ἀναβῇ τι, ν' ἀνέλθῃ, ἀναβιβάζω, εἰδ. εἰσάγω εἰς πλοῖον, μπαρκάρω : Θουκ.4,31 **ἐπ' ὀλίγας ναῦς τοὺς ὁπλίτας πάντας ἐπιβιβάσαντες,** ΚΔ Λουκ.10,34 **ἐπιβιβάσας δὲ αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος,** Γρηγ.Νύσσ.1,782B **ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβῶντι·** κ. παθ. : Ἀπολλδ.3,1,1 **ἐπιβιβασθεῖσαν** (ἐπὶ τὸν ταῦρον) **διὰ τῆς θαλάσσης ἐκόμισεν εἰς Κρήτην·** ‖ κ. νεώτ. εἰδ. εἰσάγω εἰς πλοῖον, μπαρκάρω : **τὸν ἐπεβίβασαν αὐτὸν καὶ τὸ ἐμπόρευμά του ἐπὶ τοῦ ἀναχωροῦντος πλοίου, - ἐπιβιβασθέντες εἰς τὰ πλοιάρια ἐπλέομεν·** ‖ νεώτ. τὸ μέσ. ἐπιβιβάζομαι εἰσέρχομαι εἰς πλοῖον, ὅπως ταξιδεύσω : **ἐπεβιβάσθην εἰς τὴν Νεάπολιν·** ‖ νεώτ. συνεκδ. εἰσάγω τινὰ ἢ τι εἰς οἱονδήποτε μεταφορικὸν μέσον πρὸς μεταφοράν : **ἐπιβιβάζω εἰς τὸν σιδηρόδρομον - εἰς τὸ ἀεροπλάνον - εἰς τὴν ἅμαξαν.**

ἐπιβίβασις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ εἴσοδος ἢ εἰσαγωγὴ εἰς πλοῖον ἢ ἄλλο μεταφορικὸν μέσον.

ἐπιβιβάσκω δ. τ. τοῦ **ἐπιβιβάζω** βλ.λ., ἰδ. ἀναβιβάζω τὸν ἄρρενα ἐπὶ τῆς θηλείας πρὸς ὀχείαν: Ἀριστλ.ΖΙ 573b,1 **πολλάκις ἐπιβιβάσκουσι διὰ τὸ ἐκβάλλειν μετὰ τὴν ὀχείαν τὴν . . καπρίαν.**

ἐπιβιβρώσκω μτγν. βιβρώσκω τι ἐπὶ τοῖς ἄλλαις, τρώγω τι ἐπὶ πλέον : Καλλ.Δία 49 **ἐπὶ δὲ γλυκὺ κηρίον ἔβρως·** κ. παθ. : Γαλ.14,74 **πόας ἐπιβεβρωμένης . . ὑπὸ τῶν καμήλων.**

ἐπιβιβῶ μτγν. μέλλ. τοῦ ἐπιβιβάζω βλ.λ ΠΔ Ὠσ.10,11· **2)** Ἡσ. « ἀναφέρω ».

ἐπιβῖος-ον ὁ ἐπιζῶν, ἐπιζήσας : Ἰσαῖ ἀπ.156 ἐπίβιον παιδίον (δ. ἀνάγν. ἐπιβιόν).

ἐπιβιῶ-όω κ. νεώτ., π. ἀρχ. μ. ὁ ἀόρ β **ἐπεβίων,** ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ, ζῶ ἔτι, ἐπιζῶ βλ.λ : Θουκ.2,65 **ἐπεβίω δὲ δύο ἔτη καὶ ἓξ μῆνας,** Πλάτ Ἐπ.361D **αἷς ἂν ἐγὼ ἐπιβιῶ,** Δημ 1033 **ἀλλ' ἐπιβιόντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλεῖν ἢ πένθ' ἡμέρας·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἐπιζῶ καταστροφῆς τινος ἢ μετὰ τὸν θάνατον ἄλλων.

ἐπιβίωσις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἐπιβιοῦν, τὸ ἐπιζῆν, ἡ παράτασις τῆς ζωῆς τινος μετά τι, εἰδ. μετὰ τὸν θάνατον ἄ.· **2)** τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ἐκδηλώσεις πολιτισμοῦ παλαιοτέρου διατηροῦνται μετὰ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν γενεαιουργῶν των αἰτίων.

ἐπιβλαβής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ προξενῶν βλάβην, ζημίαν, βλαπτικός, βλαβερός, ἀντίθ. ἐπωφελής : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2 **ἐπιβλαβέες καὶ οἵδε** (οἱ κόποι), Γρηγ.Νύσσ.3,605B **τῶν ἐπιβλαβῶν τὴν ψυχήν,** Ἱερακλ.Χρ.Ἐπ.13,448M **ἐ- τῇ ψυχῇ, - ἐπιβλαβής - ἐπιβλαβεστάτη ἐνέργεια·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ ἐπιβλαβές** ἡ βλαπτικὴ ἰδιότης, ἡ βλαβερότης : Πρόκλ.Τετράβ.166.

ἐπιβλαβῶς ἐπίρ. μτγν. κ. νεώτ. πρὸς βλάβην ἢ μετὰ βλάβης, βλαπτικῶς, βλαβερῶς, ἐπιζημίως, ἀντίθ. ἐπωφελῶς : Πολυβ.5,135, **- ἐπιδρᾷ ἐπιβλαβῶς.**

ἐπιβλαί Ἡσ. « περόναι ».

ἐπιβλάπτω μτγν. βλάπτω, φθείρω προσέτι : Θουκ.8,109 **μὴ . . ἐπιβλάπτωσι** (ἐαφ.γρ. ἀντὶ ἔτι βλάπτωσι)· κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 7,8,5.

ἐπιβλάς Ἡσ. « συννεφὲς νιφετῷ »· πρβλ. ἐπιβλύξ.

ἐπιβλαστάνω κ. νεώτ. βλαστάνω ἐπί τινος ἢ πλησίον τινός : Πλούτ.Ἠθ.325B **ἐ- τοῖς γεώδεσι·** **2)** αὐξάνω εἰς βλάστησιν κατόπιν ἢ προσέτι : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,10,6, Πλούτ.Ἠθ.723F.

ἐπιβλάστη (ἡ) νεώτ. τὸ ἔξω βλαστικὸν δέρμα τοῦ ἀρχεγόνου ἐμβρύου, ἄ.ἐκτοβλάστη, ἐκτόδερμα.

ἐπιβλάστησις-εως (ἡ) ἡ μετὰ ταῦτα, κατόπιν βλάστησις : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,10,6.

ἐπιβλαστικός-ή-όν, συγκρ. **-ώτερος** ὁ πρὸς ἐπιβλάστησιν ἁρμόδιος, ὁ δυνάμενος νὰ βλαστήσῃ πάλιν : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,13,8.

ἐπιβλασφημῶ-έω μτγν. βλασφημῶ τινα σφόδρα, ὀνειδίζω, ἐπιτιμῶ, παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.1,115 **ἐπιβλασφημούμενον ὑπὸ τῶν ἰδίων, ὡς αὐθέντην Σερτωρίου·** **2)** ἀπολ. μεταχειρίζομαι βλάσφημον, ὑβριστικὴν γλῶσσαν : Ἰώσ.20,5,4 **ἐπιβλασφημῶν καὶ πολλὰ κατακερτομῶν.**

ἐπιβλεπτικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς **τὸ ἐπιβλέπειν,** φροντίζειν ἐπιτήδειος : Βάσ.1,383E.

ἐπιβλέπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μέλλ. **ἐπιβλέψομαι,** μτγν. **ἐπιβλέψω** στρέφω τοὺς ὀφθαλμούς μου πρός τι, ρίπτω τὸ βλέμμα μου προσεκτικῶς, βλέπω μετὰ προσοχῆς, ἀτενίζω, κοιτάζω καλά, συνήθ. μετ' ἐμπροθ. αἰτ. (**εἰς, ἐπί, πρός τινα**), μτγν. σπαν. μετὰ δοτ. ἢ ἀπολ. : Πλάτ.Φαῖδ.63A **καὶ ἐπιβλέψας εἰς ἡμᾶς,** Δεῖν.1,72 **ἐ- ἐπὶ πόλιν,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1120b,6 **τὸ μὴ ἐπιβλέπειν ἐφ' ἑαυτὸν** (δ. ἀνάγν.)· ‖ στρέφω εὐμενῶς τὰ βλέμματά μου : ΠΔ Ὠσ.11,4 **καὶ ἐπιβλέψομαι πρὸς αὐτόν,** Λουκ.Ἀστρολ.20 **τῷ μὲν ἡ Ἀφροδίτη, τῷ δὲ ὁ Ἄρης ἐπέβλεψαν·** **2)** μετ' αἰτ. διαβλέπω μετ' ἀκριβείας, διαγιγνώσκω, διαπιστῶ, παρατηρῶ, βλέπω : Πλάτ.Νόμ.811D, Ἀριστλ.ΗΝικ.1147a,24, αὐτ. Μεταφ.991a,8 **εἴ τις καλεῖ ἄνθρωπον τόν τε Καλλίαν καὶ τὸ ξύλον, μηδεμίαν κοινωνίαν ἐπιβλέψας αὐτῶν,** Φιλόδ.Θε. γ' ἀπ.39 **ἄφθαρτον τὸν θεὸν ἐπεβλέψαμεν·** κ. παθ. : Γαλ.15,673 **τῆς κατὰ τὴν γαστέρα ταραχῆς ἐπιβλεπομένης·** **3)** μτγν. βλέπω πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ κάτω : Διοσκ.5,120· **4)** βλέπω φθονερῶς, ζηλεύω : Σοφ. ΟΤ 1526 **οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν ἢν τύχαις ἐπιβλέπων·** ‖ μτγν. ἐποφθαλμιῶ : Δίων Χρ.1,170· **5)** νεώτ. κ. δημ. ἐπιτηρῶ, ἐποπτεύω, παρακολουθῶ : **ἐπιβλέπω τὸν παῖδα - τὸν μαθητήν, - ἐπιβλέπει (εἰς) τὴν κατασκευὴν τῆς ὁδοῦ, - δὲν ἐπέβλεψε μετ' ἐνδιαφέροντος·** **6)** μτγν. ἀστρολ. εἶμαι ἐν ὄψει τινός : Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,20.

ἐπιβλεφαρίδιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῶν βλεφάρων : Συνέσ.70D **μηδὲ τῶν ἐπ- ἀνεχομένους τριχῶν.**

ἐπιβλεφαρίς-ίδος (ἡ) μσν. ἡ ὀφρύς : Εὐμάθ.3,82· **2)** κτ. πληθ. αἱ βλεφαρίδες· Ὑπατ.144.

ἐπίβλεψις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η τὸ ἐπιβλέπειν, προσβλέπειν, θεᾶσθαι, παρατηρεῖν : Πλούτ.Φιλ.11 **ἐπίβλεψιν γενέσθαι τοῦ θεάτρου πανταχόθεν εἰς τὸν Φιλοποίμενα·** ‖ ἡ θέα : αὐτ.Νικ.25 **διὰ τὴν παντὸς ἐπίβλεψιν τοῦ ἔργου·** **2)** ἐπὶ τοῦ νοῦ, ἐπισκόπησις, ἐξέτασις, ἔρευνα : Ἀριστλ.ΑΠρ.45a,17 **ἐξ αὐτῶν μὲν τούτων τῶν ἐπιβλέψεων οὐδεὶς γίνεται συλλογισμός,** αὐτ.45b,19, Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,30 **ἐν τῇ τῶν ὅλων ἐπιβλέψει·** **3)** μτγν. ἀστρολ. τὸ εἶναί τινα ἐν ὄψει τινός : Πρόκλ.Τετράβ.166.

ἐπιβλήδην μτγν. διὰ σφυρηλατήσεως (δ. ἑρμ. διὰ συναρμογῆς τοῦ μὲν ἐπὶ τοῦ δέ) : Ἀπολλ.Ρ.280.

ἐπίβλημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιβαλλόμενον, ἐπίθεμα, κάλυμμα· Ἡσ. « πῶμα » : Νικόστρ.15 **τοὐπίβλημ' ἐπεὶ περιῃρέθη·** ‖ εἰδ. κλινοσκέπασμα : Γαλ.14,638, Σωρ.1,85· **2)** κάλυμμα τῆς κεφαλῆς : αὐτ.Χρ.Μορ.11,12· **3)** μανδύας : ΠΔ Ἡσ. 3,22 **καὶ τὰ ἐπιβλήματα τὰ κατὰ τὴν οἰκίαν·** **4)** παραπέτασμα, ταπετσαρία : Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.4 **ἐπίβλημα τῶν ποικίλων Βαβυλώνιον,** Ἀρρ.Ἀν.6,29,5· **5)** μτγν. κ. Ἐπιγρ. κέντημα : Ἐπιγρ. **ἐπίβλημα ποικίλον καινόν·** **6)** ἐμβάλωμα : ΚΔ Ματθ.9,16 **οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου·** **7)** μτγν. ἰατρ. ἐξωτερικὸς ἐπίδεσμος : Παῦλ.Αἰγ.6,92.

ἐπιβληματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιβάλλων ἢ ἐπιβαλλόμενος, πρόσθετος ἢ προσθετικός (δ. ἑρμ. εἰσαγωγικός) : Πτολ.Τετράβ.107 **ἕκαστα τῶν εἰδῶν κατὰ ἐπιβληματικὸν τρόπον συνορᾶται.**

ἐπιβλής-ῆτος [ὁ, ἡ] κ. νεώτ. ὁ ἐπιβλητός, προβαλλόμενος, προέχων, ἐξέχων [πιθ.]: Ἐρατοσθ. ἐν ΑΠ 5,241 **πέτρος ἐγὼ τὸ πάλαι γυρὴ καὶ ἄτριπτος ἐπιβλής·** **2)** τὸ ἀρσ. ἐπιβλὴς ὡς οὐσ. ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός, σύρτης, μάνδαλος: Ἰλ.Ω 453 **θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς εἰλάτινος·** **3)** ὁμ. κάλυμμα, σκέπη: Θεοδωρίδ. ἐν ΑΠ 7,479· **4)** διασταυρουμένη δοκός: Λύσ.ἀπ. 755· **5)** νεώτ. στρατ. μεταλλικὸν τεμάχιον χρησιμεῦον πρὸς κάλυψιν ἀνοίγματός τινος ἢ ἀσφάλισιν ἑτέρου τεμαχίου.

ἐπίβλησις-εως [ἡ] μσν. ἡ ἐπιβολὴ βλ.λ.: Ἀχμ. Ὀνειροκρ.225,198,15 **ἐν ξένοις εὑρήσει γυναῖκα ἀναλόγως.. τῆς ἔνδοθεν αὐτοῦ ἐπιβλήσεως.**

ἐπιβλήσκομαι μσν. ἐμβάλλομαι μετά τι, ρίπτομαι εἴς τι κατόπιν, ἔπειτα: Παλλάδ.Ἰατρ.Πυρ.17,58.

ἐπιβλητικός-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐγγίζων τι μετ' ἐπιβολῆς, μτφ. ὁ ἀμέσως ἀντιλαμβανόμενος, ἐννοῶν τι: Ἐπίκ.Φύσ.28,6· ‖ προσεκτικός: Ἰάμβλ.Προτρ.4,44 **ἐπιβλητικαῖς νοήσεσι τὰ ὄντα θεωρεῖ·** ‖ μετὰ γεν. ὁ εὔστροφος, ὀξὺς εἰς τὸ ἀντιλαμβάνεσθαί τι: Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ. 584,13 **ἐ- τοῦ ἀληθοῦς·** **2)** νεώτ. κ.δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιβάλλων ὑπακοήν, σεβασμόν: **προϊστάμενος ἐπ-·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀψύχων: **ἐπιβλ- τρόποι - ὕφος - παράστημα·** **3)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐμπνέων θαυμασμὸν διὰ τὸ μέγεθος ἢ τὸ κάλλος ἢ τὴν δύναμιν αὐτοῦ, μεγαλοπρεπής, σεμνός, σοβαρός: **ἐπιβλητικὴ οἰκοδομή - τελετή - κηδεία - θέαμα·** **4)** νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ ἐπιβλητικόν** ἢ ἐπιβλητικότης βλ.λ.: **τὸ ἐπιβλητικὸν τῆς φωνῆς του.**

ἐπιβλητικότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιβλητικοῦ βλ.λ.2), ἡ δύναμις τοῦ ἐπιβάλλεσθαι.

ἐπιβλητικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ., δημ. **ἐπιβλητικὰ** δι' ἀμέσου ἀντιλήψεως, νοήσεως: Ἐπίκ. Ἐπιστ.1,120 **ἣν ἂν λάβωμεν φαντασίαν ἐπιβλητικῶς τῇ διανοίᾳ ἢ τοῖς αἰσθητηρίοις,** Φιλόπ. Ἰω.Ψυχ.547,9· **2)** μτγν. ὡς γλῶσσα. τοῦ ἐπιβλήδην βλ.λ.: Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,80· **3)** νεώτ. **-ά** κατὰ τρόπον ἐπιβλητικὸν βλ.λ.2), μετ' ἐπιβολῆς.

ἐπιβλήτιον [τὸ] Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἐπιβλής, γεν. τὸ ἐπίβλημα, τὸ κάλυμμα: Ἐπιγρ.Ἀθην.· **2)** νεώτ. εἰδ. εἶδος μικροῦ ἐπιβλῆτος βλ.λ.4).

ἐπίβλητος-ον μτγν. κ. γλωσσ. ὁ ἐπιβληθείς, ἐπιτεθείς, πρόσθετος: Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ.27,20· **2)** γλωσσ. ἐπὶ φόρου, ἐπιβαλλόμενος, εἰσπραττόμενος· **3)** Ἐπιγρ. πιθ. ὡς οὐσ. **ἐπίβλητοι** δοκοί· πρβλ. ἐπιβλής: Ἐπιγρ.Ἀθην. **ξύλα δύο.. καὶ ἐπίβλητοι εἴκοσιν εἰς τὸν ἰπνόν.**

ἐπίβλητρος [ὁ] γλωσσ. « ἐσπρυστρίδες αἱ ἔχουσαι τὸ ἔλαιον, οἱ λεγόμενοι ἐπίβλητροι »

ἐπιβλυγμός [ὁ] μτγν. πηγὴ ὕδατος ἀναπηδῶντος, πῖδαξ, ἁ. ἐπιβλυσμὸς βλ.λ.: Ἀκύλ.ΠΔΓέν.2,5 **ἐπιβλυγμὸς ἀνέβη ἐκ τῆς γῆς.**

ἐπιβλύζω μτγν. ἀναβλύζω, ἀναδίδω ἀφθόνως: Λεωνίδ. ἐν ΑΠ 9,349.

ἐπιβλύξ ἐπίρρ. ἀφθόνως, δαψιλῶς: Φερεκρ.130,4· **2)** Ἡσ. « ἐπιβλύξ· συννεφής » [κῶδ. ἐπίβληξ].

ἐπιβλυσμός [ὁ] μτγν. ἁ. ἐπιβλυγμὸς βλ.λ.: Ἀκύλ. ΠΔΠαροιμ.1,26.

ἐπιβλύω μτγν. δ.τ. τοῦ ἐπιβλύζω βλ.λ., ρέω ἄνω, ἀναβλύζω: Ἀπολλ.Ρ 4,1238 **κωφὴ δὲ σφιν ἐπιβλύει ὕδατος ἄχνη.**

ἐπιβοή [ἡ] μτγν. ἁ. ἐπιβόησις βλ.λ.: Διογ.Λ 5,90.

ἐπιβοήθεια [ἡ] κ. νεώτ. τὸ ἐπιβοηθεῖν, ἐπικουρία, βοήθεια: Θουκ.3,51 **ἡ κατὰ γέφυραν διὰ τενάγους ἐπιβοήθεια ἦν τῇ νήσῳ,** Ξεν.ΚΠ 5,4,47· ‖ νεώτ. πρόσθετος βοήθεια.

ἐπιβοήθημα-ατος [τὸ] νεώτ. τὸ ἐπὶ πλέον, τὸ πρόσθετον βοήθημα, ἐπικούρημα.

ἐπιβοήθησις-εως [ἡ] μσν. ἡ πρὸς βοήθειάν τινος ἔλευσις, ἐπιβοήθεια: Νικ.Χων.7,2,117D.

ἐπιβοηθητικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιβοηθῶν, ὁ πρόσθετον βοήθειαν παρέχων, ἐπικουρικός: **ἐπιβοηθητικὰ μέσα·** ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐπιβοηθῶ-έω κ. νεώτ., Ἰων. **ἐπιβωθέω,** δωρ. **ἐπιβοαθέω** ἔρχομαι ἢ πηγαίνω εἰς βοήθειάν τινος, βοηθῶ, συνήθ. μετὰ δοτ.: Ἡρ.3,146 **ἡ δὲ ἄλλη στρατιὴ ἡ Περσικὴ ἐπεβοήθεε,** Θουκ.1,73 **αὐτ.** 4,29 **ἢ χρῆν ἀλλήλοις ἐπιβοηθεῖν·** ‖ κ. ἀπολ.: Θουκ.3,69 **πρὶν δὲ πλέον τι ἐπιβοηθῆσαι ἐκ τῶν Ἀθηναίων ναυτικόν·** **2)** πέμπω βοήθειαν ἢ ἔρχομαι ἐπίκουρος ἐναντίον τινός, μετὰ δοτ.: Θουκ. 3,26 **ὅπως οἱ Ἀθηναῖοι.. ταῖς ναυσὶν.. ἐπιβοηθήσωσιν·** ‖ κ. μετ'ἐμπροθ. διορ. **(ἐπί τι)**: Ξεν.Ἑλλ. 7,5,24 **ὅπως μὴ ἐπιβοηθῶσιν.. ἐπὶ τὸ ἐχόμενον·** **3)** νεώτ. βοηθῶ προσθέτως, προσεπικουρῶ.

ἐπιβόημα-ατος [τὸ] βοή, κραυγή, φωνὴ πρός τινα: Θουκ.5,65 **εἴτε καὶ διὰ τὸ ἐπιβόημα εἴτε καὶ αὐτῷ ἄλλο τι,** Δίων Κ 42,19.

ἐπιβόησις-εως [ἡ] μτγν. ἐπιφώνησις, ἐπευφημία, ἐπικρότησις: Διον.Ἀλ.Ρητ.7,3, Πλούτ.Ἄρατ.23 **δεχόμενος αὐτῶν τοὺς κρότους καὶ τὰς ἐπιβοήσεις,** Δίων Χρ.40,29· **2)** μτγν. ἀλαλαγμός: Στράβ. 10,3,15 **ταῖς ἐπ- καὶ εὐασμοῖς καὶ ποδοκρουσίαις.**

ἐπιβόητος-ον, Ἰων. **ἐπίβωτος** ὁ καθ' οὗ ὑπάρχει κατακραυγή, κακὴ φήμη, πού ἔχει βγάλει κακὸ ὄνομα· Ἀμμών.42 « ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην »: Θουκ.6,16 **ὧν γὰρ πέρι ἐπιβόητός εἰμι,** Αἰσχρ.· **2)** μτγν. περιβόητος, περίφημος, ἔνδοξος: Δίων Κ 60,28 **δρᾶμά τι ἐπιβόητον ὀρχήσασθαι.**

ἐπιβοήτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον πασίγνωστον, φανερῶς, ἐπισήμως: Πολυβ.5,160.

ἐπιβόθριος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ ἢ ἄνωθεν βόθρου: Ἀριστείδ.Λόγ.48(24),27 **ἱερὰ δρᾶσαι ἐπιβόθρια.**

ἐπίβοιον [τὸ] τὸ ἐπὶ βοῒ θῦμα, ἡ μετὰ προηγηθεῖσαν θυσίαν βοὸς εἰς τὴν Ἀθηνᾶν θυσία προβάτου εἰς τὴν Πάνδροσον: Λυκοῦργ.ἀπ.35.

ἐπιβολαδοποιός [ὁ] Ἐπιγρ. Ἀττ. ὁ ποιῶν, κατασκευάζων ἐπιβόλαια βλ.λ.

ἐπιβόλαιον [τὸ] μτγν. ἐπίβλημα, κάλυμμα ἢ ἐπανωφόριον: ΠΔ Ἰεζ.13,18,21 **ποιούσαις ἐπιβόλαια ἐπὶ πᾶσαν κεφαλήν,** Ἀριστφ.Βυζ.Ἐπιτ.9,10.

ἐπιβολαῖος μτγν. αἰφνίδιος, ἀπροσδόκητος.

ἐπιβολεύς [ὁ] (1) Ἡσ. « Ἡρακλῆς π. Θουρίοις ».

ἐπιβολεύς-έως [ὁ] (2) νεώτ. πᾶν ὄργανον δι' οὗ γίνονται ἀποτυπώσεις ἐπὶ μετάλλων ἢ γενικώτ. ἀσκοῦνται θλιπτικαὶ ἐνέργειαι ἐπὶ οἱουδήποτε σώματος: **ἐπιβολεὺς σιδηρουργοῦ - ἡλοκόπου - κλειθροποιοῦ - ἀγγειοπλάστου.**

ἐπιβολή [ἡ] [ἐπιβάλλω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιβάλλειν, ρίπτειν, ἐξαπλοῦν τι ἐπί τινος, ρῖψις, ἅπλωμα: Θουκ.2,49 **τὰ δὲ ἐντὸς οὕτως ἐκαίετο, ὥστε μήτε τῶν.. σινδόνων τὰς ἐπιβολὰς ἀνέχεσθαι·** ‖ εἰδ. ἐπὶ χρωμάτων: Λουκ. Εἰκ.7 **εὔκαιρον ποιεῖσθαι τὴν ἐπιβολὴν αὐτῶν.** ‖ ἐπὶ σφραγῖδας, ἐπίθεσις: Λουκ.Τίμ.13 **ἐπ- σφραγίδων·** **2)** μετ' ἔχθρ. σημ. ἡ ἐκφενδόνησις ἐναντίον τινός: Θουκ.7,62 **χειρῶν σιδηρῶν ἐπιβολαί·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης: Πλούτ.Πύρρ. 15 **διέφευγε.. τὰς ἐπιβολὰς τῆς θαλάσσης·** ‖ **χειρῶν ἐπιβολὴ** συμπλοκή: Διον.Ἀλ.Ρῶμ.10,33 **ἐρεθισμοί τινες ἐγίνοντο καὶ χειρῶν ἐπιβολαί·** **3)** ὁμ. φρ. **χειρῶν ἐπιβολὴ** ἔντριψις, ἐντριβή, μασσάζ: Γαλ.6,92· ‖ κ. ἄνευ τῆς λ. χειρῶν: αὐτ. 101· **4)** μτφ. ἐντατικὴ προσοχή, προσήλωσις: Φίλ.1,229 **κατὰ τάς.. τῆς διανοίας ἐπιβολάς,** Φιλόστρ. Σοφ.2,18· ‖ φρ. **ἐξ ἐπιβολῆς** μετὰ προσοχῆς, μετ' ἀκριβολογίας: Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,25,5· **5)** ἡ διαίσθησις: Πλωτῖν.4,4,1, Δαμάσκ.Ἀρχ.25 (γνῶσις) **ἐφάψεται τοῦ ἑνὸς κατ' ἐπιβολήν·** **6)** ἀντίληψις, γνῶσις: Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.1, Δαμάσκ. Ἀρχ.258 (πληθ.)· ‖ εἰδ. ἡ ἄμεσος ἀντίληψις: Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,38· κ. πληθ.: Φιλόδ.Θε.α'14 **ἡ ἐκ τῶν**

ἐπιβολῶν ταραχή· 7) ἀποψις: αὐτ.201· 8) διδασκαλία ; αὐτ.270 ἡ τοῦ Συριανοῦ θαυμασία ἐπιβολή· 9) κτ. πληθ. στοιχειώδεις, βασικαὶ ἔννοιαι, ἀρχαί: 'Αέτ.Τακτ.21,1· 10) ροπή, τάσις: Στωϊκ.3,41,αὐτ.96 ἐ- φιλοποιίας· 11) τὸ σχεδιάζειν, μελετᾶν, ἀναλαμβάνειν τι, σχέδιον, ἐγχείρημα, ἐπιχείρησις : Θουκ.3,45 ὁ μὲν τὴν ἐπιβολὴν ἐκφροντίζων· || κ. μετὰ γεν.: Πολύβ.1,4,2 παρορμῆσαι πρὸς τὴν ἐπιβολὴν τῆς ἱστορίας (πρὸς τὸ ἐπιχειρῆσαι συγγραφήν, συγγράψαι τὴν ἱστορίαν), Πλούτ.Περ.12 μεγάλας κατασκευασμάτων ἐπιβολάς· || φρ. ἐξ ἐπιβολῆς προεσκεμμένως, ἐκ προμελέτης : Διόδ.Σ 13,27 τοὺς ἐξ ἐπιβολῆς ἀδικήσαντας δίκαιόν ἐστι τιμωρεῖσθαι· 12) χειρουργικὴ ἐπέμβασις, ἐγχείρησις : Φιλούμ.4,7 οὐδεμία ὄνησις τῆς ἐπιβολῆς· 13) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιβάλλειν, τοῦ καθιστᾶν τι ὑποχρεωτικόν, εἰδ. ἀναφορ. πρὸς ποινὴν ἢ φορολογίαν: ἐπιβολὴ ποινῆς - φόρων· || π. Βυζαντ. ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους ἐνεργουμένη ἀναγκαστικὴ παραχώρησις κτήματος ἐγκαταλειφθέντος ὡς ἐπιβαρυνομένου ὑπὸ ἐπαχθοῦς φορολογίας εἰς πλούσιον κτηματίαν : 'Ιουστιν.Νεαρ.128,7, 'Αρμενόπ. π. Σημ. 'Ονομ.30· || ἐπιβολὴ τῆς τάξεως ἡ βία ἀποκατάστασις τῆς διασαλευθείσης τάξεως· 14) συνεκδ. ἡ ἐπιβαλλομένη ποινή, ἰδίως πρόστιμον : 'Αριστοφ.Σφ.769 ταύτης ἐπιβολὴν φησεῖ μίαν μόνην, 'Ανδοκ.1,73,Ξεν.'Ελλ.1,7,2 ἐπιβολὴν ἐπιβαλών· || ἐξ ἐπιβολῆς κατ' ἀκολουθίαν ἐπιβολῆς προστίμου : Λυσ.6,21· 15) ὁμ. ὁ ἐπιβαλλόμενος φόρος : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.18 βαρυνόμενοι ταῖς ἐπιβολαῖς· 16) ὁ ἀπαιτούμενος ἀριθμὸς ἀνθρώπων, ἡ κατάρτισις : Πολύβ.3,106,3 τὸ μὲν ἐλλεῖπον πλῆθος ἔτι τῶν στρατιωτῶν πρὸς τὴν ὅλην ἐπιβολὴν παραχρῆμα καταγράφαντες ἐξαπέστειλαν· 17) πρόσθετος, ἐπὶ πλέον ποσότης : 'Επιγρ.· 18) πάπ. ἡ ἀναλογία, ἰδίως ἐν φρ. κατ' ἐπιβολὴν τινος : Πάπ. κατ' ἐπιβολὴν τοῦ ἐνόντος παντὸς ἐδάφους· 19) πᾶν τιθέμενον ὑπεράνω τινὸς ὡς σκέπη, χάριν προφυλάξεως : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,16,4 ἐπιβολὴν ἔχοντες καὶ βρεχόμενοι.. εὐτραφεῖς γίνονται καὶ ἁπαλοί· || ὅθ. ἐποικοδόμημα, στεγή : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.80,36 (πληθ.)· 20) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιστρώνω, στρῶμα, στρῶσις : Θουκ 3,20 ἐπιβολαὶ πλίνθων· 21) πάπ. πρόχωμα : ἐπιβολὴ χώματος· 22) πάπ. ἐπιβόλαιον, μανδύας, χλαμύς, ἐπενδύτης : ἀγόρασον καὶ δύο ἐπιβολάς· 23) π. ρήτορσι, ἐπαναφορὰ βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Φοιβάμμ.2,4,Ρουτίλ.1,7· 24) ὁμ. εἰσαγωγή, ἔναρξις πραγματεύσεως θέματός τινος: 'Ερμογ.'Ιδ.1,3· 25) διακόσμησις, καλλωπισμὸς τοῦ λόγου : 'Αριστείδ.522S τὸ ἀφαιρεῖν τὰς ἐπιβολὰς καὶ αὐτοῖς χρῆσθαι τοῖς ὀνόμασι· 26) δύναμις ὕφους, ἐπιβλητικὴ ἐντύπωσις : Δίων.Χρ.1,481 τό τε εἶδος τῆς ἀπαγγελίας.. πολλὴν μὲν ἔχον πιθανότητα, πολλὴν δὲ χάριν καὶ ἐπιβολήν· || κ. ἐν τῇ μουσικῇ : 'Αρτέμων π.'Αθήν.637E διείρας δὲ τὴν εὐώνυμον χεῖρα πρὸς τὴν ἐπιβολήν· 27) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπιβάλλεσθαι, ἡ ἐπίδρασις ἑνὸς προσώπου ἐπὶ ἄλλου, ὅθ. κ. ἡ ἐπιβλητική, μεγαλοπρεπὴς ἐμφάνισις· γεν. ἡ δύναμις τοῦ ἐμπνέειν σεβασμόν, τὸ ἐπιβάλλον:Καζ.ΝΘΚωμ.1,4,113.Βλαχογ.Παληκ.95 μὲ τὴ θαλασσινὴ βαριὰν ἐπιβολή τους· 28) ἐγκέντρισις, ἐνοφθαλμισμὸς φυτοῦ, ἐμφύλλισις : Γρηγ.Νύσσ.3,435A·. 29) ἀλχημ. χημικὴ ἀντίδρασις πρὸς μετατροπὴν μετάλλων :Συνέσ.'Αλχ. 58B (πληθ.)· 30) νεώτ.ναυτ. στροφὴ τῆς πρώρας τοῦ πλοίου πρὸς ὡρισμένην κατεύθυνσιν· 31) ὁμ. νεώτ. τεχν. ἡ ἐκ μετάλλου, δέρματος κττ. ἀποκοπὴ τεμαχίου ἔχοντος ὡρισμένον σχῆμα διὰ τῆς κρούσεως καταλλήλου ἐργαλείου, τοῦ ἐπιβολέως.

ἐπίβολος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπήβολος βλ.λ. : Βέττ. Βάλ.11,16· 2) νεώτ. ναυτ. ἐπίβολος βυθὸς ὁ ἐξασφαλίζων τὴν ἀγκυροβολίαν.

ἐπιβόλως ἐπιρρ. μτγν. συνετῶς· 'Ησ. «φρονίμως» : 'Αρτεμίδ.Ταρσ.4,307,15.

ἐπιβομβῶ-έω μτγν. βομβῶ, κροτῶ κατόπιν ἄλλου ποιοῦντός τι : Λουκ.Θε.Δ 12,1 ὁ δὲ αὐλεῖ τῷ κέρατι, ὁ δὲ ἐπιβομβεῖ τῷ τυμπάνῳ· || γεν. παράγω βόμβον, κρότον, ἠχῶ, βαΐζω : Νόνν.Δ 1,153, αὐτ.40,503 ἐ- οὔασι· 2) μτβ. ποιῶ τι ἠχεῖν, καθίστημί τι ἠχηρόν : αὐτ.21,230 ἐ- ἠχώ.

ἐπιβόσκησις-εως (ἡ) ἡ ἐπί τινος βόσκησις : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,17,6.

ἐπιβοσκίς-ίδος (ἡ) ἐπὶ ἐντόμων, ἡ προβοσκὶς βλ.λ.: 'Αριστλ.ΖΜ 678b,13 τὰ ἔντομα τὰ μὲν τὴν ἐξιαῦσαν ἐπιβοσκίδα τοῦ στόματος (ἔχει);

ἐπιβόσκομαι βόσκω ἐπί τινος, τρέφομαι διά τινος : Βατραχομ.54 οὐ σεύτλοις χλωροῖς ἐπιβόσκομαι· || τὸ παθ. τρώγομαι ὑπό τινος ἐκ τῶν ἄνω ἤτοι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας μου : Θεοφρ.ΦΙ 3,6,3 κἂν κολοβωθῇ τὰ φύλλα, καθάπερ ἐν τοῖς ἐπιβοσκομένοις· || βόσκω, τρέφομαι μεταξύ, ἐν τῷ μέσῳ ἄλλων : Μόσχ.2,82 ποίμνης ἐπιβόσκεται· 2) μτγν. τρέφομαι, ἀρύομαι τὴν τροφήν μου ἔκ τινος : Νίκ.Θηρ.68 ἐ- αἶαν· 3) μτγν. μτφ. ἐπὶ δηλητηρίου, σηπεδόνος, πυρός, διαβιβρώσκω, καταστρέφω : Νίκ.Θηρ.430, 'Ηρωδιαν.'Ιατ.1,14,9, Γρηγ.Νύσσ.2,54D ἃ ἡ σηπεδὼν ἐπ-· 4) μτγν.μτφ. ἐπισκέπτομαί τι : Μάξ.Τύρ.19,6 θεοὶ ἐ- γῆν.

ἐπίβοσκον (τὸ) μτγν. ἡ ρίζα τῆς ἀγρίας μαλάχης, παρεχομένη εἰς τὰς ἐγγύους πρὸς συγκράτησιν τοῦ ἐμβρύου : Γαλ.14,477,3.

ἐπιβουκόλος (ὁ) ἐπ. ὁ βουκόλος : 'Οδ.Γ 422 ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ· || κ. ἄνευ τοῦ ἀνήρ : αὐτ.Χ 292.

ἐπιβούλευμα-ατος (τὸ) (ἐπιβουλεύω) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιβουλεύω, ἡ ἐπιβουλή, ἡ σκευωρία : Θουκ.4,89 ἄπρακτος γίγνεται μηνυθέντος τοῦ ἐπιβουλεύματος ὑπὸ Νικομάχου, 'Ιώσ.ΑΙ 17,12,2.

ἐπιβούλευσις-εως (ἡ) (ἐπιβουλεύω) ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιβουλεύειν τινά, ἡ ἐπιβουλή : Πλάτ.Νόμ 872D Πολυδ.8,43 ἐπιβουλεύσεως γραφή.

ἐπιβουλευτήριον (τὸ) (ἐπιβουλεύω) μσν. τόπος ἐπιβουλῆς, ἐνέδρας : Θεοφάν.Κερ.305.

ἐπιβουλευτής (ὁ) (ἐπιβουλεύω) ὁ ἐπιβουλεύων, ὁ ἐπίβουλος, ὁ συνωμότης : Σοφ.ΑΙ.726 τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ, 'Ιώσ.ΑΙ 17,5,4.

ἐπιβουλευτικός-ή-όν (ἐπιβουλεύω) μτγν. ὁ κατ' ἐπιβουλήν, προδοτικός : Πτολ.Τετράβ.66.

ἐπιβουλευτικῶς ἐπιρρ. μτγν. δι' ἐπιβουλῆς, προδοτικῶς : Εὐσ.Εὐαγγ.'Απ.472D.

ἐπιβουλεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., μ. τὸ μέσ. ἐπιβουλεύομαι, δωρ. ἐπιβωλεύω, μέσ. μέλλ. ἐπιβουλεύσομαι (μετὰ παθ.σημ., Ξεν.ΚΠ 5,4,34), μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. μηχανῶμαί τι κατά τινος, σχεδιάζω τι κρυφίως ἢ δολίως πρὸς βλάβην τινός : 'Ηρ.3,119 ἐπιβουλεύειν οἱ ἐπανάστασιν, Θουκ.6,54· || κ. παθ. εἶμαι ἀντικείμενον ἐπιβουλῆς : 'Αντιφ.4,2,5 ἐγὼ μὲν οὖν πῶς ἂν ἐπεβούλευσά τι αὐτῷ, ὅ,τι μὴ καὶ ἐπεβουλεύθην ὑπ' αὐτοῦ, Θουκ.4,64. Δίων Κ 59,26 Πομπώνιον ἐπιβουλευθῆναι λεχθέντα οἱ ἀπέλυσεν· || κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. ἐπιβουλεύομαι ἐν ὁμ. σημ. : Λασκαρ.Ληξ.4,107 καὶ τοὺς ἐπιβουλεύομαι μὲ τρόπους δειλούς· || ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. σκευωρῶ, μηχανορραφῶ ἐναντίον τινός : Αἰσχ.'Επτ.29 κἀπιβουλεύειν πόλει, 'Αριστοφ.Πλ.570 ἐπιβουλεύουσί τε τῷ πλήθει, Πλάτ.Παλ.378B· || κ. μετὰ δοτ. τοῦ ὀργάνου : Κατ. 'Αστρλ.Κ 2,193 ἐ- σφραγῖδι· || κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 618 ὅταν ταχύς τις οὑπιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ· || ὁμ. κ. μέσ. : 'Αρρ.'Επικτ. 4,1,160· || κ. μετ' αἰτ. πράγμ. σχεδιάζω, παρασκευάζω τι κρυφίως : Θουκ.7,51 οὐ γὰρ ἂν τὸν

ἔκπλουν ἐπιβουλεῦσαι· ‖ κ. παθ. ἐπὶ πράγμ., σχεδιάζομαι ἐναντίον τινός : Ἀριστφ.Εἰρ.404 **ὃ τοῖς θεοῖς ἅπασιν ἐπιβουλεύεται**· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀντιφ.2,1,1 Θουκ.396· ‖ **τὰ ἐπιβουλευόμενα αἱ** ἐπιβουλαί : Ξεν.Ἱππαρχ.9,8· **2**) εἶμαι ἐπιβλαβής : Παῦλ.Αἰγ.6,9 **δριμύτητα τοῖς ὀφθαλμοῖς ἐπιβουλεύουσαν**· **3**) διανοοῦμαι νὰ πράξω τι, ἰδίως κακόν, μετ' ἀπαρφ. : Ἡρ.1,24 **ἐπιβουλεύειν τὸν Ἀρίονα ἐκβαλόντας ἔχειν τὰ χρήματα**, Ἀριστφ. Πλ.1111· ‖ ὁμ. μετ' ἐξηρτ. προτ., ἰδίως ἐπὶ καλῆς σημ. : Ξεν.ΚΠ 1,4,13 **ἐπιβουλεύσας ὅπως ἂν ἀλυπότατα εἴποι πρὸς τὸν πάππον**· **4**) μετὰ δοτ. πράγμ. θέτω τι ὡς σκοπόν μου, μελετῶ, ἀποβλέπω τι : Ἡρ.3,122 **πυνθάνομαι ἐπιβουλεύειν σε πρήγμασι μεγάλοισι**, Λυσ.23,8· ρημστ. π. ἐπιβούλευμα, ἐπιβούλευσις, ἐπιβουλευτής, -τήριον

ἐπιβουλὴ (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιβουλεύω βλ.λ., κακόβουλον σχέδιον ἐναντίον τινός, μηχανορραφία, σκευωρία : Ἡρ.1,12 **ὡς δὲ ἤρτυσαν τὴν ἐπιβουλήν**, Θουκ.4,76, Μηναῖ. 3,29 Θεοτοκ. **τοῦ πονηροῦ ἀκανθώδεις ἐπιβουλὰς ἔφερες**, Πρόδρ.2,472· ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ἐξ ἐπιβουλῆς** δι' ἀπάτης, ἐξ ἐνέδρας : Ἀντιφ.2,1,5, Θουκ. 8,92 **πληγεὶς ὑπ' ἀνδρὸς τῶν περιπόλων τινὸς ἐξ ἐπιβουλῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ πληθούσῃ**· ‖ ὁμ. ἐν φρ. **μετ' ἐπιβουλῆς** προεσκεμμένως : Πλάτ.Νόμ. 867D **μετ' ἐπιβουλῆς δὲ κτείνας τὰ μὲν ἄλλα κατὰ τὸν πρόσθεν αὐ.**

ἐπιβουλία (ἡ) (ἐπίβουλος) κ. νεώτ. ἡ ἐπιβουλὴ βλ.λ. : Πίνδ.Ν 4,37, Διόδ.Σ 26,15.

ἐπίβουλος-ον κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **πίβουλος**, ὁ ἐπιβουλεύων, ὁ μελετῶν κακὰ ἐναντίον τινός, μετὰ δοτ. : Πλάτ.Συμπ.203D **ἐπίβουλός ἐστι τοῖς καλοῖς**· ‖ ὁμ. ἀπολ. ὕπουλος, δόλιος : Αἰσχ. Ἱκ.587 **νόσους ἐπιβούλους**, Ξεν.ΚΠ 1,6,27 **δεῖ τὸν μέλλοντα ταῦτα ποιήσειν καὶ ἐπίβουλον εἶναι καὶ κρυψίνουν**, Ἀριστλ.ΖΙ 488b,16 **ἐπίβουλα** (ζῷα) **οἷον οἱ ὄφεις**, Ἐρωφ.1.296 **πίβουλε Πόθε**, Βλαχογ. Προπύλ.1,162 **ἐπίβουλο σαράκι**· **2**) μετὰ γεν. ὁ γινόμενος πρὸς ἐπιβουλήν τινος ἢ ὁ ἐγκρύπτων δολίους σκοποὺς κατά τινος : Γρηγ.Νύσσ.3,595Β **οἶνον .. τῶν φρενῶν ἐπίβουλον**, Πασχ.Χρον.696, 16 **ἐπίβουλοι τοῦ βασιλέως Φωκᾶ**· ‖ κ. ἀπολ. : Μιχ.Ἀτταλ.Διατ.ἐν Σάθ.1,35 **οὐκ ἔτι δεήσει ἐπαρχικῆς βοηθείας τοῖς τοιούτοις ἱεροῖς ὡς ἐπιβούλου, - πράξις ἐπίβουλος**· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίβουλα** ὡς οὐσ. ὄντα ἐπίβουλα, βλαπτικά : Πλούτ.Ἠθ.727Γ **τὰ ἐπίβουλα καὶ πολέμια τῶν ἀνθρώπων**, Πορφ.Νυμφ.34 **τὰ ἐπ- τῶν ψυχῶν.**

ἐπιβούλως ἐπιρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ίβουλα** δολίως : Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,49, Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.21 **ὡς ἑώρα μηδὲν ἐπιβούλως πράττοντα μηδὲ ἀδίκως.**

ἐπιβοῶ-άω (ἐπί-βοῶ), μέλλ. **ἐπιβοήσομαι**, ἰων. **ἐπιβώσομαι** κ. μτγν. **ἐπιβοήσω**, μετὰ δοτ. κ. ἐξηρτημ. προτάσ. ἢ ἀπαρφ. βοῶ, φωνάζω, κραυγάζω μεγαλοφώνως : Θουκ.5,65 **Ἄγιδι ἐπεβόησεν .. ὅτι ..**· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. πράγμ. : Θουκ.7,69· ‖ κ. ἀπολ., εἰδ. ἐπὶ κυνηγετικῶν κυνῶν, ὑλακτῶ, γαυγίζω : Ξεν.Κυν.6,19 **ἢ ἐπιβοώσας ἢ ἐχομένας τῶν ἰχνῶν**· **2**) ᾄδω, ψάλλω : Ἀριστφ.Ὄρν.898 **δεῖ με δεύτερον μέλος χέρνιβι θεοσεβὲς ὅσιον ἐπιβοᾶν**· ‖ ἐκφωνῶ προσέτι : Αἰσχ.Πέρσ.1054 **καὶ στέρν' ἄρασσε κἀπιβῶα τὸ Μύσιον** (διορθ. ἀντὶ κἀπιβῶ)· **3**) μέσ. **ἐπιβοῶμαι** φωνάζω, καταφέρομαι ἐναντίον τινός : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 12,1 **ἐπιβοωμένης τῆς μητρὸς καὶ πρὸς τὰς φίλας ἐγκαλούσης**· ‖ παθ. ὑφίσταμαι ἐπιθέσεις, καταφοράν : Θουκ.6,16 **διὰ ταῦτα τὰ ἴδια ἐπιβοώμενος τὰ δημόσια σκοπεῖτε εἴ του χεῖρον μεταχειρίζω**· **4**) ἐπὶ καλῆς σημ., ἐπικροτῶ, ἐπευφημῶ : Ἀρρ. Ἐπικτ.4,1,14, Μᾶρκ.Αὐρ.10,34 **ἐπιβοῶντα ἀξιοπίστως, καὶ ἐπευφημοῦντα**· **5**) ἐπικαλοῦμαι : Πέρσ.ἐν ΑΠ 9,334 **θεὸν ἣν ἐπιβώσῃς εὐκαίρως τεύξῃ**· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Ἰλ.Κ 463 (δ. γρ. ἐπιδωσόμεθ'), Ὀδ.Α 378 **ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι**, Εὐρ.Μήδ.168, Θουκ.3,59 **θεοὺς ἐπιβοώμενοι**· **6**) μετ' ἀπαρφ καλῶ εἰς βοήθειαν κραυγάζων : αὐτ.8,92 **ἐπιβοωμένου μὴ ἐφεδρευόντων ἐγγὺς τῶν πολεμίων ἀπολέσαι τὴν πατρίδα**· ρηματ. π. ἐπιβόητος, ἐπιβόησις, ἐπιβόημα.

ἐπιβράβευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια **καὶ** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιβραβεύω βλ.λ.2).

ἐπιβραβευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ γινόμενος πρὸς ἐπιβράβευσιν.

ἐπιβραβεύω μσν. κ. νεώτ. παρέχω ὡς βραβεῖον, ἀπονέμω : Χρυσόβ.Λόγ.Σάθ 1,217 **τὸν παρόντα χρυσόβουλλον λόγον ἐπιχορηγεῖ καὶ ἐπιβραβεύει τῇ .. μονῇ**· ‖ κ. μέσ. : Ἀρέθ.943· **2**) νεώτ. ἀναγνωρίζω, ἐπιδοκιμάζω ἐμπράκτως, δι' ὑλικῆς ἢ ἠθικῆς ἀμοιβῆς, τὴν ἀρετὴν ἢ τὰς πράξεις τινός· ρηματ. π. ἐπιβράβευσις, -ευτικός.

ἐπιβράδυνσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐλάττωσις τῆς ταχύτητος, βραδυτέρα κίνησις· ἀντίθ. ἐπιτάχυνσις· ‖ φυσ ἡ ἐλάττωσις τῆς ταχύτητος κινουμένου σώματος ἐν τῇ μονάδι τοῦ χρόνου· **2**) ἐπὶ χρόνου, χρονικὴ καθυστέρησις, βραδύτης, ἀργοπορία· ‖ μουσ. βαθμιαία ἀργοπορία τῆς ἀγωγῆς τῆς μουσικῆς φράσεως, ἄ. ἀλλαργκάντο.

ἐπιβραδυντήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. εἰδ. μηχανικὸν σύστημα χρησιμεῦον εἰς τὴν ἐπιβράδυνσιν τῆς λειτουργίας μηχανῆς τινος : **χρῆσις ἐπιβραδυντῆρος γίνεται εἰς τὴν τορπίλλην.**

ἐπιβραδυντικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** τῆς ἐπιβραδύνσεως, ὁ ἐπιφέρων ἐπιβράδυνσιν : **ἐπιβραδυντικὴ ἐνέργεια**· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιβραδύνω μτγν. κ. νεώτ. βραδύνω εἴς τι, χρονοτριβῶ, ἀργῶ : Λουκ.Τίμ.46 **ἂν γε μικρὸν ἐπιβραδύνῃς, φόνου τάχα προσκεκλήσομαι**· ‖ πάπ. βραδέως βαίνω, βραδυπορῶ, ὑπολείπομαι, μένω πίσω, ἐν χρ. κ. μτφ. : **διὰ τό σε ἐπιβραδῦναι**· **2**) καθιστῶ τι βραδὺ ἢ βραδύτερον, ἐλαττώνω τὴν ταχύτητά τινος, ἀντίθ. ἐπιταχύνω : Ἀριστείδ. ΤΡ 545S **ἐπ- τὸν τόνον τῆς ἀπαγγελίας, - ἐπιβραδύνω τὴν ἄφιξιν τοῦ σιδηροδρόμου**· ‖ ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ σφυγμῶν : Γαλ.8,492· **3**) **νεώτ.** ἐνεργῶ τι βραδέως ἢ βραδύτερον τοῦ δέοντος, καθυστερῶ : **ἐπιβραδύνει τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων - τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως**· κ. παθ. : **ἐπιβραδύνεται ἡ ἔκδοσις τῆς ἀποφάσεως**· ρηματ. π. ἐπιβράδυνσις, ἐπιβραδυντήρ, ἐπιβραδυντικός.

ἐπίβραδυς-εια-υ π. Ἡσ. ἐν λ. μελλονικιᾶν, βραδύς, ὀκνός, διστακτικός.

ἐπιβράζω σχόλ. κ. μσν. ἐπιπλέον βράζω, ζεματίζω : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.578 **ἐπέζεσεν ἀντὶ τοῦ ἐπέβρασεν**, Θεοδόσ.Διακ.Ἀκρ. 205 **κλυδὼν ἐγερθεὶς καὶ σφοδρῶς ἐπιβράσσς.**

ἐπιβραχεῖν μτγν. ἀπαρφ. ἀόρ. β' ἄνευ ἐνεστ. ἐν χρ. ἠχῶ, ἀντηχῶ : Κόϊντ.5,498 **μέγα δέ σφιν ἐπέβραχε δάσκιος Ἴδη**, αὐτ.8,408· ‖ κ. ἐν τμήσει : Ἀπολλ.Ρ 4,642 **ἐπὶ μέγας ἔβραχεν αἰθήρ.**

ἐπίβραχος-ον μσν. βραχώδης : Πασχ.Χρον.720.

ἐπιβράχυ ἐπίρρ. μτγν. ἄ. ἐπὶ βραχὺ εἰς ὀλίγον χρόνον, καιρόν· κ. συγκρ. **-ύτερον** : Ἰάμβλ.Μυστ 45.

ἐπιβράχυνσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιβραχύνω, κόντεμα· **2**) φυσιολ. ὁ βαθμὸς τῆς συσπάσεως, εἰς ἣν παραμένουσιν οἱ μύες μετὰ τὴν συστολήν των, ἐπισύσπασις.

ἐπιβραχυντικός-ή-όν νεώτ. **ὁ** ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιβράχυνσιν, **ὁ** ἐπιφέρων ἐπιβράχυνσιν· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιβραχύνω νεώτ. καθιστῶ τι ἔτι βραχύτερον, κονταίνω περισσότερο· **2**) συστέλλω, συσπῶ.

ἐπίβρεγμα-ατος (τὸ) (ἐπιβρέχω) κ. νεώτ. ὑγρὸν ἐπίθεμα, κομπρέσσα : Φιλωνίδ.π.Ἀθήν.15,692Α **τῶν**

πυρετῶν διακαιόντων τὰ σώματα τέγγουσι τὴν κεφαλὴν ἐπιβρέγμασιν· 2) διάβρεξις, βρέξιμο: Γαλ.19,720 τοῖς ὕπνον εἰωθόσιν ἐμποιεῖν ἐπιβρέγμασι τῆς κεφαλῆς χρῆσθαι· 3) ἀφέψημα: Ῥοῦφ.Νεφρ.Κυστ.7,3.
ἐπιβρεγμός (ὁ) (ἐπιβρέχω) νεώτ. ἐπιβροχή, μούσκευμα.
ἐπιβρέμω κάμνω τι νὰ βρέμῃ, νὰ ἠχῇ, νὰ βουΐζῃ: Ἰλ.Ρ 739 τὸ δ' (τὸ πῦρ) ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο· 2) ἀπολ. ἀντηχῶ, βουΐζω: Κόϊντ.14,458, Μουσαῖ.193 ἐπιβρέμει οὔασιν ἠχή· ‖ κ. μέσ.: Ὀππ.Κυν.4,171 ἐπιβρέμεται δ' ὅλος αἰθήρ· 3) ἐκβάλλω βροντῶδη φωνήν, βαῶ, κραυγάζω: Εὐρ. Βάκχ.151 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε· ‖ κ. μέσ. ὠρύομαι, κωμ. ἐπὶ χελιδόνος: Ἀριστφ. Βάτρ.680 ἐφ' οὗ δὴ χείλεσιν ἀμφιλάλοις δεινὸν ἐπιβρέμεται Θρῃκία χελιδών.
ἐπιβρενθύομαι μσν. ἐπαίρομαι, ἀλαζονεύομαι, κορδώνομαι: ASS Μαΐου 2,750,22 ἀνασοβῶν τὸν ἐκ πίτυος (στέφανον) καὶ.. ἐπιβρενθυόμενος.
ἐπιβρέχω κ. νεώτ. βρέχω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν: Θεόφρ.ΦΙ 2,6,5 διακαθαίρουσι καὶ ἐπιβρέχουσι· 2) ρίπτω ὡς βροχήν: ΠΔ Ψαλμ.10,6 ἐπιβρέξει ἐπὶ ἁμαρτωλοὺς παγίδας, Γρηγ.Ναζ.Λόγ.40,664D· 3) ἀπροσ. ἐπιβρέχει βρέχει: Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.92D ὅταν μὴ ἐπιβρέξῃ· ρηματ. π. ἐπιβροχή.
ἐπιβριθής-οῦς-ές ὁ ἐπιβρίθων, ὁ βαρύνων εἴς τι, ἰδίως ἐπὶ τῶν Μοιρῶν: Αἰσχ.Εὐμ.965 παντὶ χρόνῳ δ' ἐπιβριθεῖς ἐνδίκοις ὁμιλίαις.
ἐπιβρίθω ἐπὶ βροχῆς, ἐπιπίπτω, ἐπέρχομαι βαρύς, σφοδρός: Ἰλ.Ε 91 ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος, Θεόφρ.Ἀν.34 πόντῳ ἐπιβρίσασαι ἄελλαι, Κόϊντ 3,326, Ζώσ.4,18,6 ἐπιβρίσαντος τοῦ σεισμοῦ· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ λοιμοῦ, ἐνσκήπτω: Ζώσ.1,37,5 λοιμὸς ἐπιβρίσας ταῖς πόλεσιν· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἔρωτος: Ὀππ.Κυν.1,392 εἴαρι γὰρ πάνδημος Κυθέρεια· ‖ ὁμ. ἐπὶ πολέμου, προκαλῶ βάρος, ἐνόχλησιν, βαρύνω: Ἰλ.Η 343 μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων· ‖ ὁμ. ἐπὶ οἴνου ἢ ὕπνου, ἐπικάθημαι βαρύς: Ὀππ.Κυν.4,351 βλεφάροισι ἐπιβρῖσαν μένος, Ἰουλ. ἐν ΑΠ 9,481· ‖ ὁμ. ἐπὶ πλούτου, συσσωρεύομαι: Πίνδ.Π 3,106 ὄλβος .. πάμπολυς εὖτ' ἂν ἐπιβρίσαις ἕπηται· 2) ἐπὶ πλήθους προσ., προστρέχω προθύμως, συνωθοῦμαι: Ἰλ.Μ 414 οἱ δὲ.. μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα, Θεόκρ.22,93, Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.4,25 ὑπὸ δὲ πολλῶν ἐπιβρισάντων εἰς ἀπέθανε· ‖ εἰδ. ἐν τῇ τακτ. ἀσκῶ πίεσιν: Ἀσκληπιόδ.Τακτ.12,10, Ἰουλ.Λόγ.1,36D ἐ- τοῖς πεζοῖς· 3) ἐπὶ τῶν ὡρῶν τοῦ ἔτους, ἔρχομαι εὐεργετικῶς προσδίδων βάρος εἰς τοὺς καρπούς διὰ τῆς ὡριμάνσεώς των: Ὀδ.Ω 344 σταφυλαὶ παντοῖαι ἔασιν, ὁπότε δὴ Διὸς ὧραι ἐπιβρίσειαν ὕπερθεν· 4) ἐν μτβ. χρ. κτυπῶ τι ἐπί τινος: Ἰώσ.ΠΙ 3,7,23 ἐ- τὸν κριὸν ἐπὶ τὰ γέρρα· ‖ ὠθῶ τι μεθ' ὁρμῆς, μετὰ δυνάμεως, ἐμπήγνυμί τι: Ὀππ. Ἀλ.2,467 οὐ κείνου κρυόεσσαν ἐπιβρ- ἀκωκήν.
ἐπιβριθῶς ἐπίρρ. νεώτ. μετὰ βαρύτητος, ἰσχυρῶς ἐν χρ. ὡς ναυτικὸν παράγγελμα ἐν τῇ φρ. ἕλκε ἐπιβριθῶς.
ἐπιβριμῶ-έω μ. π. Ἡσ. «ἐπιβριμεῖ· ἐπιφωνεῖ».
ἐπιβριμῶμαι-άομαι γλωσσ. ὀργίζομαι κατά τινος· πρβλ. ἐπιβρωμῶμαι.
ἐπιβρομέω ἐπὶ τῆς θαλάσσης, παταγῶ, ροχθῶ, βουΐζω, βογγάω: Ἀπολλ.Ρ 3,1371 πόντος ὀξείῃσιν ἐπιβρομέων σπιλάδεσσιν· ‖ ἐπὶ τῶν ὅπλων, παράγω κρότον, ἀντηχῶ: Κόϊντ.9,221 περὶ στέρνοισι θεοῖο τεύχη ἐπιβρομέουσιν· 2) κάμνω ν' ἀντηχήσῃ, ν' ἀκουσθῇ βρόντος, εἰδ. ἐπὶ λεόντων: Ὀππ.Κυν 3,36· 3) ἐπὶ θαλασσίων πτηνῶν, κραυγάζω ἄνωθεν: Ἀπολλ.Ρ 4,240· 4) τὸ παθ. ἐπὶ τῶν ὤτων, πληροῦμαι ἤχου: Ἀπολλ.Ρ 4,908.
ἐπιβρόντητος-ον ἐμβρόντητος, τεταραγμένος τὰς φρένας, σαστισμένος: Σοφ.Αἴ.1386 ὡς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολών.
ἐπιβροντῶ-άω μτγν. ἐπὶ θεοῦ, βροντῶ μετά τι, ἐνδεικτικῶς, πρὸς δήλωσιν συναινέσεως, ἐγκρίσεως: Πλούτ.Μάρκελλ.12 πάσαις μὲν ἀπεδείχθη ταῖς ψήφοις ὕπατος, ἐπιβροντήσαντος δὲ τοῦ θεοῦ· ‖ κ. ἀπροσ. ἐπιβροντᾷ βροντᾷ ἐπὶ τούτοις: ΨΓέμιν.183W· ρηματ. π. ἐπιβρόντητος.
ἐπιβροχή (ἡ) (ἐπιβρέχω) μτγν. τὸ ἐπί τινος μέχρι διαποτίσεως βρέχειν, διαπότισις, μούσκευμα, βρέξιμο: Γαλ.14,731,7 ταῖς ἐπιβροχαῖς καὶ ταῖς καταπλάσμασιν, αὐτ.733,7.
ἐπίβροχος-ον (ἐπιβρέχω) μτγν. ὁ βροχερός: Ἰω.Λυδ.Διοσ.62 ἐπίβροχος ἑσπέρα.
ἐπιβροχῶ-έω (ἐπὶ - βρόχος) μτγν. συλλαμβάνω διὰ βρόχου, θηλιᾶς, ἐμβροχίζω: Γαλ 14,789,13 τὰ περιτόναιον.. ἐπιβροχήσαντες περιαιροῦμεν.
ἐπιβρύκω κ. μσν. δαγκάνω, δάκνω (ἀμφ. ἀντί ἀπο-): Ἀρχιππ.35· 2) ἐπὶ τῶν ὀδόντων, τρίζω, τριγανίζω τὰ δόντια, βρύκω βλ.λ.5|: Τύμν. ἐν ΑΠ 7,433,4 εἶπεν, ὀδόντα ὀξὺν ἐπιβρύκουσα.
ἐπιβρύχω μτγν. κ. μσν. δ.τ. τοῦ ἐπιβρύκω βλ.λ.2|: Ἡρώνδ.6,13 ἐπιβρύχουσα ἡμέρην τε καὶ νύκτα (δ.γρ. ἐπιβρύκουσα), Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.78,2.
ἐπιβρυχῶμαι-άομαι μτγν. κ. μσν. ἀποθ. ἐπὶ ἀγρίων ζώων κ. ἰδίως λεόντων, βρυχῶμαι πρός τινα, μουγκρίζω δυνατά: Νόνν.Δ 2,245 πολύπηχυς ἐπεβρυχᾶτο τυφωεύς, Νικηφ.Πατρ.1,488,23 ἐπεβρυχᾶτο τοῖς κύμασι· ‖ κ. ἀπολ.: Ἀριστείδ. 2,394 δῆλος δὲ καὶ λέων ἐπιβρ- οἷα δράσει.
ἐπιβρύω μτγν. εἶμαι πλήρης, ἔχω ἀφθονίαν τινός, τούτου δηλουμένου διὰ δοτ.· πρβλ. βρύω 1): Ἀλκίφρ.1,17 κάμηλον,.. σκώληξιν ἐπιβρύουσαν· 2) ἐπὶ ἀνθέων, ἀφθόνως ἀνθῶ, λουλουδιάζω ὑπερβολικά: Θεόκρ.22,43 ὅσσ' ἔαρος λήγοντος ἐπιβρύει ἂν λειμῶνας.
ἐπιβρωμῶμαι-άομαι κ. μσν. ὀγκῶμαι ὡς ὄνος, ὀγκανίζω, γκαρίζω: Νικ.Χων.20,3 γυναιξὶν ὀνηδὸν ἐπιβρωμῶμαι· 2) μτφ. ὀργίζομαι κατά τινος, ἀγανακτῶ: Καλλ.Δῆλ.56 Ἥρην.. ἣ μὲν ἁπάσαις δεινὸν ἐπεβρωμᾶτο λεχωΐσιν, αἳ Διὶ παῖδας ἐξέφερον (δ. ἀνάγν. ἐπεβριμᾶτο).
ἐπιβυθίζω μσν. ἐπὶ ποταμοῦ, καταπλημμυρίζω τι, πληρῶ τι ὑδάτων καθ' ὅλην του τὴν ἔκτασιν: Θεοφύλ.Σ'Ἐπίστ.32 ἐπ- τὰ νεογνὰ τῶν ἀμπέλων.
ἐπιβύθιος-ον μτγν. ὁ βεβυθισμένος ἐν τῷ ὕδατι: Θεόφιλ.Ἐκκλ.140.
ἐπίβυσμα-ατος (τὸ) νεώτ. ναυτ. κ. ἐπιβύστρα βλ.λ.
ἐπιβύστρα (ἡ) (ἐπιβύω) μτγν. κ. νεώτ. βύσμα, βούλλωμα, στούπωμα: Λουκ.Λεξιφ.1 ἀπέστω δὲ ἡ ἐπιβύστρα ἡ Κυψελίς· 2) νεώτ. ναυτ. τὸ βύσμα τῆς ὀπῆς τῶν παλαιῶν πυροβόλων, ἐν ᾗ ἐτίθετο τὸ ἔναυσμα.
ἐπιβύω κ. μσν. κ. νεώτ. ἀποφράττω, βουλλώνω, στουπώνω: Κρατῖν.186 εἰ μὴ.. ἐπιβύσει τις αὐτοῦ τὸ στόμα, Ἀριστφ.Πλ.379· κ. μτφ.: Θεοφύλ.Σ Ἐπιστ.17 τὸν λαιμὸν τοῖς δώροις τοῦ Λευκίππου ἐπέβυσεν· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ.: Λουκ.Τίμ.9 ἐπιβυσάμενον χρὴ τὰ ὦτα καθῆσθαι· 2) νεώτ. εἰδ. βουλλώνω τὴν ὀπὴν ἐμπυρεύσεως τῶν παλαιῶν πυροβόλων· ρηματ. π. ἐπίβυσμα, ἐπιβύστρα
ἐπιβωμίζω πάπ. θύω ἐπὶ βωμοῦ· Ἡσ. «ἐπιβωμίζοντι· θύοντι».
ἐπιβώμιος-ον (βωμός) ὁ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἢ ὁ παρὰ τὸν βωμόν: Αἰσχ.ἀπ.24 κἀπιβωμίῳ φόλῳ, Εὐρ. Ἀνδρ.1025 πῦρ ἐπιβώμιον, Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 9,453,1, Γρηγ.Νύσσ.2,611D τὸ ἐπιβώμιον λύθρον· ‖ κ. γεν. ἐπιβώμια ῥέζω θυσιάζω: Θεόκρ.16,26 αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν· 2) ἐπὶ λόγων ἢ ᾀσμάτων, ὁ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ᾀδόμενος ἢ ἀπαγγελλόμενος: Ἱππ.Ἐπιστ.26 ἐπιβώμιος (λόγος)· ‖ νεώτ.

ἐπιβώμια μέλη τὰ ἐν τῷ ἱερῷ βήματι ἐν ἀρχιερατικῇ λειτουργίᾳ ψαλλόμενα· **3)** Ἐπιγρ.Περγάμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ἱερεύς, ὁ θύτης, ἄ. ἐπιβωμίτης.
ἐπιβωμιοστᾰτῶ-έω ἵσταμαι παρὰ τὸν βωμὸν ὡς ἱκέτης : Εὐρ.Ἡρακλ.44 **παρθένους αἰδούμεθα ὄχλῳ πελάζειν κἀπιβωμιοστατεῖν.**
ἐπιβωμίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ἡ ἐσχάρα τοῦ βωμοῦ.
ἐπιβωμίτης (ὁ) μτγν. ὁ ἐπιμελούμενος τοῦ βωμοῦ, θύτης ἱερεύς : Λυαίμ.π.Ἰώσ.Ἀπ.Ι,34.
ἐπιβώσομαι Ιων. μέσ. μέλλ. τοῦ ρ. ἐπιβοῶ βλ.λ. ἀντὶ ἐπιβοήσομαι : Ἰλ.Κ 463.
ἐπιβωστρῶ-έω Ιων. κ. δωρ. τ. τοῦ ἐπιβοῶ, καλῶ μεγαλοφώνως τινά : Θεόκρ.12,35.
ἐπίβωτος-ον Ιων ἀντὶ ἐπιβόητος βλ.λ. : Αἰσχρ.8 **ἐπίβωτος ἀνθρώποις· 2)** Ἡσ. « λεῖος, ὁμαλός ».
ἐπιβώτωρ-ορος (ὁ) (βόσκω) ἐπ. ποιμήν, βοσκός, ἄ. βώτωρ, βώτης : Ὀδ.Ν 222 **ἀνδρὶ δέμας ἐικυῖα νέῳ, ἐπιβώτορι μήλων.**
ἐπίγαιος-ον (γῆ, γαῖα) ὁ ἐπὶ τῆς γῆς, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κείμενος, ἐπίγειος, ἐπιχθόνιος : Ἡρ.2,125 **τελευταῖα δὲ αὐτῆς τὰ ἐπίγαια . . ἐξεποίησαν,** Πάπ. **ἐπίγαια, ὑπόγαια ἔνυδρα καὶ χερσαῖα.**
ἐπιγαιῶ-όω (γῆ, γαῖα) μτγν. καλύπτω τι διὰ γῆς, χώματος, ἠπειρῶ, προσχώνω, παθ. : Ζώσ.2, 35,4 **ἐπεγαιώθη δὲ θαλάσσης οὐκ ὀλίγον.**
ἐπιγαμβρεία (ἡ) μτγν., γρ. κωδ. **ἐπιγαμβρία** ἡ ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια, ἡ συμπεθεριά : Περίπλ. Ἐρ.Θαλ.16, Σχόλ.Νίκ.Θηρ.2 **παῖς σημαίνει τὸν ἐξ ἐπιγαμβρείας οἰκεῖον.**
ἐπιγάμβρευμα-ατος (τὸ) σχόλ. ἡ ἐπιγαμβρεία.
ἐπιγάμβρευσις-εως (ἡ) πάπ. κ. σχόλ. ἡ ἐπιγαμβρεία βλ.λ.
ἐπιγαμβρευτής (ὁ) μτγν. ὁ ἐξ ἀγχιστείας συγγενής, συμπέθερος : Ἀκύλ.ΠΔ Δευτ.25,7.
ἐπιγαμβρεύω μτγν. κ. μσν. γίνομαι γαμβρός τινος ἐπὶ θυγατρί, μετὰ δοτ. : ΠΔ Βασ.Ι,18,23· **2)** γίνομαι πενθερός τινι, κάνω γαμβρόν, μετὰ δοτ. : αὐτ.Μακκ.Ι,10,56 **καὶ ἐπιγαμβρεύσω σοι καθὼς εἴρηκας· 3) ἐπιγαμβρεύω γυναῖκα** λαμβάνω ὡς σύζυγον τὴν ἐξ ἀδελφοῦ νύμφην μου : ΚΔ Ματθ.22,24 **ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : ΠΔ Γέν. 38,8· **4)** μέσ. **ἐπιγαμβρεύομαι** συνάπτω ἐπιγαμίαν, συμπεθερεύω : αὐτ.Παραλ.2,18,1 **καὶ ἐπεγαμβρεύσατο ἐν οἴκῳ Ἀχαάβ·** ρηματ.π. ἐπιγαμβρεία, ἐπιγάμβρευμα, ἐπιγάμβρευσις, ἐπιγαμβρευτής.
ἐπιγαμβρία (ἡ) γρ. κωδ. ἀντὶ ἐπιγαμβρεία βλ.λ.
ἐπιγᾰμήλιος-ον μσν. ὁ ἐπὶ τῷ γάμῳ τελούμενος : Εὐμάθ.Ὑσμ.6,213.
ἐπιγαμία (ἡ) κ. νεώτ. ὁ δεύτερος γάμος, τὸ ξαναπάντρεμα : Ἀθήν.13,560C **διὰ τὴν Ἰόλης ἐπιγαμίαν, τῆς Εὐρύτου θυγατρός· 2)** ἡ ἐκ γάμου, ἐξ ἀγχιστείας συγγένεια : Ἰώσ.ΑΙ 17,1,1, αὐτ.ΠΙ 1,12,13 **ἐπ· πρός τινα· 3)** τὸ δικαίωμα συνάψεως γάμων μεταξὺ δύο πολιτειῶν : Δεν.ΚΠ 3,2,33, Δημ.18, 256 **δεδόχθαι τῷ δάμῳ τῷ Βυζαντίων . . Ἀθαναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν· 4)** γεν., συνήθ. κτ. πληθ., ὁ διὰ τοῦ γάμου σύνδεσμος : Ἡρ.2,147 **οὗτοι ἐπιγαμίας ποιησάμενοι ἐβασίλευον,** Ξεν.ΚΠ 1,5,3,Στράβ.5,3,4 **ἐπιγαμίαι τε ἦσαν πρὸς ἀλλήλους.**
ἐπιγάμιος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἁρμόζων εἰς γάμον, γαμήλιος : Φίλ.2, 301, Κωδ.Ὀφφ.17,69 **τὴν ἐπιγάμιον τελετήν.**
ἐπίγαμος-ον ὁ ἔχων ἡλικίαν γάμου : Ἡρ.1,196 **ὅσοι μὲν δὴ . . ἐπίγαμοι·** ‖ συνήθ. ὡς θηλ. : Πλάτ.Ἐπιστ 361D, Δημ.40,5 **διὰ τοῦτο εἶναί μοι θυγατέρα ἤδη ἐπίγαμον· 2)** Ἡσ. « πατρῷος » (πιθ. « ἐπίσημος· πατρῶχος »).
ἐπιγᾰμῶ-έω (ἐπὶ-γαμῶ), ἀόρ. **α' ἐπέγημα,** ἐπὶ γυν. λαμβάνω εἰς δεύτερον γάμον κατόπιν ἄλλου συζύγου, δευτεροπανδρεύομαι : Εὐρ.Ὀρ.589 **οὐ γὰρ ἐπεγάμει πόσει πόσιν·** ‖ δθ. μτχ. θηλ. **ἐπιγαμηθεῖσα** ἡ δευτέρα σύζυγος : Πλαύτ.Θεμ.32· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀνδρός : Ἀνδοκ.1,128 **ἐπέγημε τῇ θυγατρὶ τὴν μητέρα καὶ ἐξήλασεν ἡ μήτηρ τὴν θυγατέρα·** ‖ φρ. **ἐπιγαμῶ τέκνοις μητρυιὰν** διὰ δευτέρου γάμου φέρω μητρυιὰν εἰς τὰ ἐκ τοῦ πρώτου γάμου τέκνα μου : Εὐρ.Ἀλκ.305 **καὶ πιγήμῃς τοῖσδε μητρυιὰν τέκνοις·** ρηματ. π. ἐπιγαμία, ἐπίγαμος.
ἐπιγάνυμαι μτγν. κ.μσν. κ. **ἐπιγάννυμαι** μετὰ δοτ. λάμπω ἐν χαρᾷ, χαίρω ἐπί τινι : Γρηγ.Νύσσ.1,782D.
ἐπιγανῶ-όω ἐπαλείφω, στιλβώνω, γυαλίζω : Ἀλεξ. Ἀθην.3,117E **ἐπ- σιλφίῳ·** ρηματ. π. ἐπιγάνωσις.
ἐπιγάνωσις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ στίλβωσις.
ἐπιγαστραλγία (ἡ) νεώτ. Ιατρ. νευραλγία τοῦ ἐπιγαστρίου.
ἐπιγαστρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιγάστριον.
ἐπιγάστριος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ κείμενος ἐπὶ τῆς γαστρός, ὁ τῆς γαστρός : **ἐπιγάστριος ἀρτηρία** (κλάδος τῆς ἔξω λαγονίου ἀρτηρίας), - **ἐπιγάστριος φλέψ·** ‖ τὸ οὐδ. **ἐπιγάστριον** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **2)** μτγν. μτφ. ὁ θεραπεύων τὴν γαστέρα, τὴν λαιμαργίαν : Κλήμ.Ἀλ.173 **ἐπιγάστριος βίος.**
ἐπιγάστριον (τὸ) (γαστὴρ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀπὸ τοῦ θώρακος μέχρι τοῦ ἐφηβαίου μέρος τοῦ σώματος : Πλούτ.Ἠθ.559F· ‖ εἰδ. τὸ ὑπὸ τὸν ὀμφαλὸν μέρος : Πολυδ.2,170.
ἐπιγαστροκήλη (ἡ) νεώτ. Ιατρ. ἡ κήλη τοῦ ἐπιγαστρίου, ἄ. κήλη τῆς λευκῆς γραμμῆς.
ἐπιγαυριῶ-άω (ἐπὶ-γαυριῶ) χαίρω ὑπερμέτρως ἐπί τινι, ἀγάλλομαι : Γρηγ.Νύσσ.2,759D.
ἐπίγαυρον Ἡσ. « ἰσχυρόν ».
ἐπιγαυρῶ-όω (ἐπὶ-γαυρῶ) καθιστῶ τινα γαῦρον, ὑπερήφανον,ἀλαζόνα : Πλούτ.Ἠθ.78C **ἐπιγαυροῦσιν ἑαυτούς,** Δίων Κ 56,3 **καὶ ἄλλαις . . ἀρχαῖς ἐπιγαυρώσω** (τινάς)· ‖ κ. παθ. γαυριῶ ἐπί τινι, ἐπαίρομαι, ὑψηλοφρονῶ, καμαρώνω· Ἡσ. « ἐπιγαυρωθείς· ἐπαρθείς » : Ξεν.ΚΠ 2,4,30 **ἐπιγαυρωθεὶς τῇ ἐντολῇ τῇ Κύρου·** ‖ ὁμ. ἀπολ. : Πλούτ.Ὀθ.17 **βαστάσαι τὸ λέχος ἐπιγαυρούμενοι.**
ἐπιγδουπῶ-έω (ἐπὶ-γδουπῶ) ἐπ. ἀντὶ ἐπιδουπῶ, γδουπῶ, κρατῶ προσέτι, ἐπικροτῶ : Ἰλ.Λ 45 **ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·** ‖ ὁμ. ἀπολ. κροτῶ ἰσχυρῶς, μεγάλως : Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 9,662,2 **ξείνων . . νηδὺς ἐπεγδούπει λύματα χευομένη·** ‖ κ. μετὰ συστ. αἰτ. : Νόνν.Δ 1,243 **καναχὴν ἐ-.**
ἐπιγεΐζω μτγν. ζῶ ἐπὶ τῆς γῆς : Ἑρμ.Τρισμ.π. Στοβ.1,49,63 **ψυχὴ . . ἐπιγεΐζουσα.**
ἐπιγείνομαι Ιων. ἀντὶ ἐπιγίγνομαι βλ.λ. : Πίνδ.Π 4,47 **τετράτων παίδων κ' ἐπιγεινομένων.**
ἐπιγειόκαυλος-ον ἐπὶ φυτοῦ, οὗ ὁ καυλὸς κατακλίνεται ἐπὶ τῆς γῆς : Θεόφρ.ΦΙ 6,4,5.
ἐπίγειος(-α)-ο(ν) (γέα, γῆ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τῆς γῆς ἢ ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ γήϊνος : Πλάτ.Πολ.546A **ἐν ἐπιγείοις ζῴοις·** αὐτ.Ἀξ.368B **ὁ ἐπίγειος ἄνθρωπος,** - **ἐπίγειος παράδεισος** (μτφ. τόπος ὅπου τις εὐτυχεῖ)· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίγεια** ὡς οὐσ. τὰ ἐπὶ γῆς ὄντα, τὰ ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ βιαῦντα : ΚΔ Φιλ.2,10 **ἵνα ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων· 2)** ἐπὶ φυτῶν, ὁ κατὰ γῆς ἕρπων : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,6 **„ὁ κιττός . . ὁ μὲν ἐπίγειος, ὁ δὲ εἰς ὕψος αἰρόμενος·** ‖ νεώτ. βοταν. ἐπὶ φυτικῶν μορίων, ὁ ὑπὲρ τὸ ἔδαφος ἀναπτυσσόμενος, ἀντίθ. ὑπόγειος : **ἐπίγειος βλαστός· 3)** τὸ οὐδ. **ἐπίγειον** ὡς οὐσ. ἐαφ. γρ. τοῦ ἐπίγυιον βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ 51 **ὡς ἐξοίσων ἐπίγειον** (δ. γρ. ἐπίγυον), Πολύβ.3,46,3· **4)** πάπ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίγεια** ὡς οὐσ. ἰσόγειον.
ἐπιγειόφρων-ονος-ον μσν. ὁ διὰ τὰ ἐπίγεια μόνον ἀγαθὰ ἐνδιαφερόμενος : Δαμασκ.1138.
ἐπιγειόφυλλος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων φύλλα παρὰ τὸ ἔδαφος, ὁ ἐκβλαστάνων φύλλα ἐκ τῆς ῥίζης : Θεόφρ.ΦΑἰτ.7,8,3.

ἐπίγεισον (τό) νεώτ. τεμάχιον ξύλου ἢ ἐλάσματος σχηματίζον προεξοχὴν ἐκ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ τοίχου πρὸς τοποθέτησιν τῆς ὑδρορρόης.
ἐπιγεισῶ-όω Ἡσ. « ἐθρίγκωσεν, ἐπεγείσωσε ».
ἐπιγειτνιῶ-άω Ἡσ. « ἐπιχωρεῖ, ἐπιγειτνιᾷ ».
ἐπιγείως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς γῆς : ΨΧρυσ.7,308,4 **βασιλεύοντα ἐπιγείως.**
ἐπιγελαστάρ Ἡσ. « ὁ καταγελῶν. Λάκωνες ».
ἐπιγέλαστος-ον (ἐπὶ-γελῶ) μτγν. ἄξιος γέλωτος, ἀξιογέλαστος : Γρηγ.Νύσσ.2,860B.
ἐπιγελάστως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπιγέλαστον : Γρηγ.Νύσσ.2,546D.
ἐπιγελῶ-άω (ἐπὶ-γελῶ), μέσ. μέλλ. **ἐπιγελάσομαι,** γελῶ ἐπιδοκιμαστικῶς : Ἰλ.Ψ 840 **γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί,** Πλάτ.Φαίδ.62A **καὶ ὁ Κέβης ἠρέμα ἐπιγελάσας·** ‖ μετὰ δοτ. δηλούσης τὴν αἰτίαν τοῦ γέλωτος : Ἀριστφ.Θεσμ.979 **ἐπιγελάσαι προθύμως ταῖς ἡμετέραισι χαρέντα χορείαις·** **2)** μτφ. ἐπὶ πραγμάτων, ὁ παρουσιάζων ὄψιν ἢ ἔκφρασιν φαιδράν : Πλούτ.Ἠθ.27F **λόγους ἐπιγελῶντας.. ποριζειν,** αὐτ.1087F· **3)** ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἐκρήγνυμαι μετ' ἤχου φλοισβώδους, σκάζω : Ἀριστλ.Πρ.931a,35 **κῦμα ἐπιγελᾷ·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἐκβολῶν τῶν ποταμῶν, ραχθῶ : Στράβ.10,4,2· **4)** περιγελῶ τινα, ἐμπαίζω : Χίλ.π.Σταβ.Ἀνθολ.1,111 **τῷ δυστυχοῦντι μὴ ἐπιγέλα,** Ἀρρ.Ἀν.4,12,2, Λουκ. Δὶς Κατ.5· ρηματ. π. ἐπιγέλαστος, ἐπιγελαστής.
ἐπιγεμίζω (ἐπὶ-γεμίζω) μτγν. ἐπιθέτω ὡς γόμον, φορτώνω : ΠΔ Νε.13,15 **ἐπιγεμίζοντας ἐπὶ τοὺς ὄνους καὶ οἶνον καὶ σταφυλὴν·** ρηματ.π.ἐπιγέμισις.
ἐπιγέμισις-εως (ἡ) (ἐπιγεμίζω) μτγν. πιθ. πίεσις, ἐμφύσησις πνεύματος : Γαλ.4,222 **κατ' ἐπιγέμισιν.**
ἐπιγένεια (ἡ) νεώτ. γεωλ. κ. ὀρυκτολ. μεταβολὴ τῆς μοριακῆς συνθέσεως ἀνοργάνου τινὸς οὐσίας.
ἐπιγένειος-ον μτγν. ὁ μέχρι τῆς γενειάδος φθάνων, ὁ ἐγγίζων αὐτήν : Γρηγ.Ναζ.2.
ἐπιγενεσιουργός-όν μτγν. ὁ ὢν ἡ αἰτία γεννήσεως, δημιουργός : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,668.
ἐπιγένεσις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. κ. **ἐπιγονισμὸς ἡ** θεωρία καθ' ἣν ἡ διάπλασις τοῦ νέου ὀργανισμοῦ ἐκ τοῦ γονιμοποιηθέντος ᾠαρίου γίνεται ὅλως διόλου ἐκ νέου καὶ οὐχὶ δι' ἀναπτύξεως ὀργάνων προϋπαρχόντων ἐν τῷ σπέρματι ἐν μικρογραφίᾳ.
ἐπιγενετικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν θεωρίαν τῆς ἐπιγενέσεως βλ.λ.
ἐπιγένημα-ατος (τό) πάπ. τὸ ὑπὲρ τὸ σύνηθες καὶ κανονικὸν ἐπιτευχθὲν κέρδος.
ἐπιγενής-οῦς-ές (ἐπιγίγνομαι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ γινόμενος ἢ γεννώμενος μετά τινα ἢ μετά τι, ὑστερογενής : Πολυδ.4,194 ἐπιγ- **φακὸς - αἱμορραγίαι·** **2)** νεώτ. ὀρυκτολ. ὁ παρουσιάζων τὰ φαινόμενα τῆς ἐπιγενείας βλ.λ. : **ἐπιγενεῖς σχηματισμοί.**
ἐπιγένναμα-ατος δωρ. τ. τοῦ ἐπιγέννημα βλ.λ. : Ψ'Αρχύτ.π.Στοβ.3,1,112.
ἐπιγέννημα-ατος (τό) (ἐπιγεννῶ) κ. νεώτ., δωρ. -ᾶμα τὸ γινόμενον ἢ ἀναπτυσσόμενον ἐπί τινος, ὅθ. τὸ ἐπίχρισμα τῆς γλώσσης : Ἱππ.156A **παχέος μὲν ἐόντος τοῦ ἐπιγεννήματος·** **2)** τὸ κατόπιν, μετά τι, κατ' ἀκολουθίαν τινὸς γινόμενον, παραγόμενον, ἀναπτυσσόμενον : Πολύβ.π.Σουΐδ. (δ. γρ. ἐπιγεννημάτων), Πλούτ.Ἠθ.637E **τὸ δὲ ᾠὸν ἐπιγέννημα εἶναι.. μετὰ τροφὴν καὶ πέψιν·** ‖ εἰδ. ἰατρ. τὸ κατόπιν παρουσιαζόμενον σύμπτωμα : αὐτ.910E **πῶς γίνεται ὁ πυρετὸς καὶ εἰ ἐπιγέννημά ἐστι·** ‖ Σουΐδ. « τὸ ἐξ ὑστέρου τοῖς τραύμασιν ἀναφυόμενον »· **3)** ὡς φιλοσ. ὅρος, ἀποτέλεσμα : Διογ.Λ 7,86,ΨΛογγῖν.Ὕψ.6 **πεῖρας.. ἐ-.**
ἐπιγεννηματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιγέννημα βλ.λ., ὁ ἐξ ἐπιγεννήματος βλ.λ.3) : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7,860.
ἐπιγεννηματικῶς ἐπίρρ. μτγν. μσν. κατόπιν, κατ' ἀκολουθίαν, ὕστερα ἀπὸ κάτι : Χρύσ.Στωϊκ.2,247.

ἐπιγέννησις-εως (ἡ) (ἐπιγεννῶ) γλωσσ. **ἡ συγγένεια·** **2)** πάπ. ἐπὶ κατοίκων, ἡ αὔξησις τοῦ πληθυσμοῦ : Πάπ. **ὑπομνήματα ἐπιγεννήσεως.**
ἐπιγεννητός-όν (ἐπιγεννῶ) μτγν. κ. **ἐπιγέννητος** ὁ ἐπί τινος γεννώμενος, σχηματιζόμενος, ἐπιφυής : Ἡλιόδ.Χειρ. π. Ὀρειβ.191 **χειρουργία ὑδροκήλης τῆς ἐπιγεννητοῦ·** **2)** ὁ ἐπιγενής, ὑστερογενής : Ἐπιφάν.2,121B **οὐδὲν ἐν Τριάδι κτιστὸν ἢ ἐπ-.**
ἐπιγεννῶ-άω μτγν. ὕστερον γεννῶ, παράγω : Θεολ.Ἀριθμ.64,15 **ἡ ἑξὰς ἐπιγεννᾷ τὸν λστ'·** κ. παθ. : Ἐπιγρ. **κοινὸν πάντων εὐτύχημα ἐπεγεννήθη Καῖσαρ·** πρβλ. Ἀθήν.14,653D.
ἐπιγεοῦχος (ὁ) πάπ. ὁ γαιοκτήμων.
ἐπιγεραίρω τιμῶ τινα ἐπί τινι : Ξεν.ΚΠ 8,6,11 **ὡς τὸν καλόν τι ποιοῦντα καθ' ἡμέραν ἐπιγεραίρειν.**
ἐπιγεύομαι μτγν. μετὰ γεν., γεύομαι, τρώγω κατόπιν ἄλλου ἢ πρὸς τούτοις : Πλούτ.Ἠθ.991A **ἀνθρώπου καὶ κύων ἔφαγεν ὑπ' ἀνάγκης καὶ ὄρνις ἐπεγεύσατο,** Αἰλ.ΖΙ 4,15 (εἰκ.).
ἐπιγεώμοροι (οἱ) οἱ μετὰ τὴν τάξιν τῶν γεωμόρων ἐρχόμενοι, οἱ τεχνῖται, **οἱ** χειροτέχναι· ΑΒ 257,10 « τὸ τεχνικὸν ἔθνος ».
ἐπιγεωργῶ-έω πάπ. συνεχίζω, ἐξακολουθῶ **τὴν** καλλιέργειαν τῆς γῆς.
ἐπιγήθω μτγν. ἐπιγηθῶ βλ.λ.1) : Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.88D **ἐπ- τοῖς γινομένοις.**
ἐπιγηθῶ-έω χαίρω, ἀγάλλομαι, εὐχαριστιέμαι, μετὰ δοτ. : Αἰσχ.Πρ.157 **μήτε θεὸς μήτε τις ἄλλος τοῖσδ' ἐπεγήθει·** **2)** γαυριῶ, ὑπερηφανεύομαι διά τι : Ὀππ.Ἁλ.1,170 **γάμῳ ἐπιγηθήσαντες.**
ἐπιγηράσκω, μέλλ. **ἐπιγηράσομαι** γηράσκω μετά τινα, ἰδίως ἐπὶ καρπῶν, ὡριμάζω μετὰ ἄλλον ὡριμάσαντα πρὸ ἐμοῦ : Ἰουλ.Ἐπιστ.24,34,Παλλάδ.Λαυσ.954B **ἀπροσκόπως ἐπιγηράσας.**
ἐπιγῆτις-ιδος (ἡ) μτγν. φυτὸν ἢ κληματίς:Διοσκ.4,7.
ἐπιγίγνομαι (ἐπὶ-γίγνομαι) ἀπαθ. κ. μσν., ἰων., μτγν. κ. νεώτ. **ἐπιγίνομαι,** μέλλ. **ἐπιγενήσομαι,** ἀόρ. β' **ἐπεγενόμην,** παρακ. **ἐπιγέγονα,** ἐπὶ χρόνου, ὕστερον γίνομαι, ἔρχομαι κατόπιν, μετέπειτα : Ἰλ.Ζ 148 **ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη,** Θουκ.3,75 **τῇ δὲ ἐπιγενομένῃ ἡμέρᾳ** (τῇ ἐπαύριον), **αὐτ.4,52 τοῦ ἐπιγιγνομένου θέρους** (ἐπομένου)· ‖ σπον. ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι : Ἡρ.1,28· ‖ ὁμ. κ. ἐ- ἐπί τινι συμβαίνω κατόπιν τινός : Ἡρ.8,37 **τὰ δὲ δὴ ἐπὶ τούτῳ δεύτερα ἐπιγενόμενα·** ‖ γεν. συμβαίνω, γίνομαι : Θουκ.5,21 **ὅπως ἔτυχέ τῳ ἐπεγένετό τι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ., ἔρχομαι, γεννῶμαι μετά τινα, κατόπιν : Ἡρ.2,49 **οἱ ἐπιγενόμενοι τούτῳ σοφισταὶ μεζόνως ἐξέφηναν,** αὐτ.9,85 **τῶν ἐπιγινομένων εἵνεκεν ἀνθρώπων** (τῶν μεταγενεστέρων), Ξεν.ΚΠ 6,1,12· **2)** ἐπὶ πλοίων, ἀκολουθῶ : Θουκ.3,77 **πρῶτον ἐκπλεῦσαι καὶ ὕστερον πάσαις ἅμα ἐκείνους ἐπιγενέσθαι·** **3)** μετὰ δοτ. ἐπὶ πράγμ., ἐπέρχομαι ὡς τέλος, ἀποτελείωσις, ἐκπλήρωσίς τινος : Ἡρ.3,65 **τὸ τέλος Περσέων ἑκάστῳ ἐπιγενέσθαι οἷον ἐμοὶ ἐπιγέγονε·** ‖ εἰδ. ἐπὶ καιρικῶν μεταβολῶν : αὐτ.5,85, Θουκ. 3,74 **εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογί·** ‖ κ. ἀπολ. : αὐτ.8,96 **τοσαύτη ἡ ξυμφορὰ ἐπεγεγένητο, ἐν ᾗ ναῦς τε.. ἀπολωλέκεσαν,** Πλάτ.Πολ.574A **ὥσπερ αἱ ἐν αὐτῷ ἡδοναὶ ἐπιγιγνόμεναι·** **4)** ἐμφανίζομαι, εἰσέρχομαι κατόπιν : Ἡρ.6,27 **ἐπὶ δὲ τῇ ναυμαχίῃ ἐπεγένετο Ἱστιαῖος,** Ἀριστφ.Ἱππ.136· **5)** ἐπιτίθεμαι, ἐπέρχομαι : Θουκ.7,32 **ἐξαίφνης ἐπιγενόμενοι διέφθειραν ἐς ὀκτακοσίους·** ‖ κ. ἐπὶ νόσων, προσβάλλω : Δημ.946 **ἐπιγενομένης δὲ ἀρρωστίας τῷ Πασίωνι·** **6)** ἐπὶ χρηματικῶν ποσῶν, καθίσταμαι ἀπαιτητός : Δημ.947, Ἀριστλ. Πολιτ.1280a,30 **οὔτε τῶν ἐξ ἀρχῆς οὔτε τῶν ἐπιγενομένων·** **7)** ἐνυπάρχω παρά τι, παρατυγχάνω : Πλάτ.Φίλ.37B **δόξῃ μὲν ἐπιγίγνεσθον ψεῦδός τε καὶ ἀληθές·** **8)** προστίθεμαι εἴς τι :

᾿Αριστλ.Οὐρ.297a,32 **ἐπ- πρός τι**· ρηματ. π. ἐπιγενητός, ἐπιγενής, ἐπιγένεσις.

ἐπιγιγνώσκω Ιων. κ. μτγν. **ἐπιγῑγνώσκω** γίνομαι μάρτυς τινός, παρατηρῶ, θεωρῶ : ᾿Οδ.Σ 30 **ἵνα πάντες ἐπιγνώωσι καὶ οἶδε μαρναμένους,** Ξεν. ΚΠ 8,1,33 **ἐπέγνως δ᾿ ἂν ἐκεῖ οὐδένα.. ὀργιζόμενον**· ‖ ὁμ. σπαν. μετὰ γεν. : Πίνδ.Π 4,279 **ἐπέγνω μὲν Κυράνα.. δικαιᾶν Δαμοφίλου πραπίδων**· **2**) ἐπὶ προσ., ἀναγνωρίζω : ᾿Οδ.Ω 217 **αἴ κέ μ᾿ ἐπιγνώῃ,** Σοφ.᾿Ηλ.1296 **ὅπως μήτηρ σε μὴ ἐπιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ,** ΚΔΛουκ.24,31· **3**) ἐπὶ πραγμ., ἐρευνῶ νὰ εὕρω, ἀνακαλύπτω, ἀντιλαμβάνομαι, διακρίνω : Αἰσχ.᾿Αγ.1598 **κἄπειτ᾿ ἐπιγνοὺς ἔργον οὐ καταίσιον ᾤμωξεν,** Πλάτ.Εὐθ.301Ε, ΠΔ Γέν.37,32 **ἐπίγνωθι εἰ χιτὼν τοῦ υἱοῦ σου ἐστίν, ἢ οὔ**· ‖ ἀνακαλύπτω πολὺ ἀργά : ΑΠ 12,186 **ἐπιγνώσῃ τί σπάνις ἐστὶ φίλων**· **4**) μτγν. ἐπὶ προσ. εὐμενῶς διατίθεμαι πρός τινα, χαρίζομαι λόγῳ γνωριμίας ἢ ἐκ γνωριμίας, προσωποληπτῶ : ΠΔ Δευτ.16,19 **οὐδὲ ἐπιγνώσονται πρόσωπον, οὐδὲ λήψονται δῶρα**· **5**) ἐπὶ δικαστοῦ, κρίνω, ἀποφασίζω : Θουκ.3,57· ‖ ἐπιδικάζω : Διον.᾿Αλ.Ρωμ 11,52 **κτῆσιν, ἣν αὐτοὶ μεθ᾿ ὅρκου δικάσαντες ἑτέροις ἐπέγνωσαν εἶναι**· **6**) εἰδ. μτγν. συνέρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν, συνουσιάζομαι : ΠΔ Ρούθ 3,14 **ἡ δὲ ἀνέστη πρὸ τοῦ ἐπιγνῶναι ἄνδρα τὸν πλησίον αὐτοῦ**· **7**) ἐπιδοκιμάζω, ἐκτιμῶ · ΚΔ Κορινθ.1,16,18 **ἐπιγινώσκετε τοὺς τοιούτους,** Χίων ᾿Επ.6 **ἐ- τῆς ἐπιμελείας**· **8**) πάπ.. ἐπὶ ὀφειλῶν κττ., ὑπόσχομαι, ἐγγυῶμαι · **τόκον σοι ἐπιγνώσομαι ἄχρις ἀποδόσεως**· **9**) ὁμ. πάπ. ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν ἢ τὴν παράδοσίν τινος . **ἐμοῦ ἐπιγιγνώσκοντος τό τε σπέρματα καὶ τὰ παντοῖα ἀναλώματα**· ρηματ.π. ἐπίγνωστος ἐπ γνωστέον, -τικός, ἐπίγνωσις, ἐπιγνωσία.

ἐπιγλαυκίζω μσν. τείνω εἰς τὸ νὰ εἶμαι γλαυκός, λάμπων στιλπνός : Κεδρ.Γεώργ.1,541,4 **ἐπιγλαυκίζοντες μικρὸν ὀφθαλμοί.**

ἐπιγλισχραίνω καθιστῶ τι ἐπὶ μᾶλλον γλοιῶδες : ᾿Ιππ.386,29 **τὸ πνεῦμα.. ἐπιγλισχραίνει τὸ πτύελον.**

ἐπιγλίχομαι μτγν. ὀρέγομαι, σφοδρῶς ἐπιθυμῶ : Κλήμ.᾿Αλ.Παιδ.201 **οὐδὲ μὴν ἐπιγλιχομένους παρεκτείνειν μέχρι πολλοῦ δεῖ.**

ἐπιγλυκαίνω μτγν. καθιστῶ τι ὁπωσοῦν γλυκύ : Γαλ 14,277,12 **ἵνα ἐπιγλυκάνω.. τὴν χολήν**· **2**) ἀμτβ. εἶμαι ὑπόγλυκυς : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,15,4 **ὀσμὴν οἷον ἐπιγλυκαίνουσαν.**

ἐπίγλῠκυς-εια-υ ὁ ὑπόγλυκυς : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,10 **ὁ μὲν .. ἐπίγλυκύς ἐστιν, ὁ δὲ .. πικρός.**

ἐπιγλῠφίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. πιθ. ἐργαλεῖον, δι᾿ οὗ ἐπέγλυφον, μικρά, λεπτοτέρα γλυφὶς βλ λ.

ἐπιγλύφω μτγν. γλύφω, σκαλίζω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐπιχαράττω : ΠΔ Μακκ.1,13,29 **πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα,** ᾿Ιάμβλ.Προτρ.21,23 **ἐπ- τύπον δακτύλῳ.**

ἐπιγλωσσίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ., ἀττ. **ἐπιγλωττίς,** λεπτὸς χόνδρος φράσσων τὸν λάρυγγα κατὰ τὴν κατάποσιν, γλωσσίδι : ᾿Ιππ.268,30 **πῶμα γὰρ ἀτρεκὲς ἡ ἐπιγλωσσίς,** ᾿Αριστλ.ΖΙ 492a,34 **ταύτης (τῆς γλώττης) τι μέρος· ἐπιγλωττίς,** Διόδ.Σ 2,56· **2**) ἐπὶ τῶν φωνητικῶν χορδῶν : Γαλ.4,278,10.

ἐπιγλωσσῶμαι-άομαι (γλῶσσα) ἀπαθ., ἀττ. **ἐπιγλωττῶμαι** λέγω δυσφήμους λέξεις, βλασφημῶ, φλυαρῶ· ᾿Ησ. « ἐπιγλωσσῶ· ἐποιωνίζω διὰ γλώσσης. Αἰσχύλος ᾿Ηρακλείδαις » : Αἰσχ.Χο.1045, ᾿Αριστφ.Λυσ.37 **περὶ τῶν ᾿Αθηνῶν δ᾿ οὐκ ἐπιγλωττήσομαι τοιοῦτον οὐδέν**· ‖ ὁμ. μετὰ γεν. λοιδωρῶ, ὑβρίζω, βλασφημῶ τινα : Αἰσχ.Πρ.928.

ἐπιγλωττικός-ή-όν (ἐπιγλωττὶς) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιγλωττίδα βλ.λ

ἐπιγλωττίς-ίδος (ἡ) ἀττ. κ. **ἐπιγλωσσίς** βλ.λ.

ἐπιγλωττῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ.. φλεγμονώδης διάθεσις τῆς ἐπιγλωττίδος.

ἐπιγναμπτός-ή-όν (ἐπιγνάμπτω) ὁ κεκαμμένος, στριφτός : ῞Υμν.᾿Αφρ.87 **εἶχε δὲ ἐπ- ἕλικας.**

ἐπιγνάμπτω κάμπτω τι, λυγίζω : ᾿Ιλ.Φ 178 **ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον**· κ. παθ. : ᾿Απολλ.Ρ 2,591 **ἐπεγνάμπτοντο δὲ κῶπαι**· **2**) μτφ. ἀναφορ. πρὸς τὴν γνώμην, τὴν διάθεσιν, μαλάσσω, καταπραΰνω: ᾿Ιλ.Β 14, **αὐτ.Ι 514 ἐπιγνάμπτει νόον ἐσθλῶν**· ‖ κ. μέσ. : Νίκ.᾿Αλεξ.363· ρηματ. π. ἐπιγναμπτός.

ἐπιγνάπτω (ἐπὶ-γνάπτω) μτγν. καθαρίζω, λευκαίνω ἀσπρόρρουχα, ὅθ. μτφ. καλλωπίζω : Λουκ. Δραπ.28 **φιλοσόφῳ ἔοικεν .. ἑαυτὸν ἐπιγνάψας.**

ἐπιγνᾰφεῖον (τὸ) ᾿Επιγρ. κ. **ἐπιγναφήϊον** γωνιαῖος λίθος γείσου οἰκοδομήματος : ᾿Επιγρ.Δελφ.

ἐπίγνᾰφος-ον μτγν. ὁ τὸ δεύτερον εἰργασμένος, ὁ καλοδουλεμένος, δευτερουργής : Πολυδ.7,77.

ἐπιγνοφῶ-όω μσν. ἐπισκοτίζω : Πισίδ.Γ 2,291,12.

ἐπιγνώμας-α (ὁ) ᾿Επιγρ. Μαντ. ἐπιγνώμων βλ.λ.ΙΙ.

ἐπιγνώμη (ἡ) ᾿Ησ. « συγγνώμη, διάγνωσις ».

ἐπιγνωμονεύω ᾿Επιγρ. κριτής, διαιτητής εἶμι.

ἐπιγνωμοσύνη (ἡ) μτγν. σύνεσις, φρόνησις : ΠΔ Παροιμ.16,23 **ἐπὶ δὲ χείλεσι φορέσει ἐπ-.**

ἐπιγνώμων-ονος (ὁ) κ. μσν. μετὰ γεν. ὁ αἱρετὸς κριτής, διαιτητής : Πλάτ.Νόμ.828Β, Πλούτ.Καμ.18 **ἐπιγνώμονας δὲ καὶ βεβαιωτὰς αὐτῶν**· **2**) μετὰ γεν. ἐκτιμητής : Δημ.978 **τὸν βασανιστὴν Μνησικλέα ἐπιγνώμονα τῆς τιμῆς εἶναι τοῦ παιδὸς** **3**) κτ. πληθ. ἐπιστάτης, ἐπόπτης, εἰδ. τῶν ἐν ᾿Αθήναις ἱερῶν ἐλαιῶν, ἄ. γνώμων βλ.λ.3) : Λυσ. 7,25 (γρ.κώδ.)· **4**) μετὰ δοτ. ὁ συγχωρῶν, ὁ συγγιγνώσκων : Μόσχ.4,71 **ἐπιγνώμων δέ τοι εἰμι ἀσχαλάαν**· **5**) μετὰ γεν. ὁ γνώστης, ἐπαΐων, ἔμπειρός τινος, ἀντίθ. ἰδιώτης : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.7,56 **ἐπιγνώμων τέχνης,** Τζέτζ.᾿Εξήγ.᾿Ιλ.14,9.

ἐπιγνωρίζω κ. μσν. καθιστῶ γνωστόν : Ξεν. Κυν.6,23 **ἐπιγνωρίζουσαι ἀληθῆ.. ταῦτα,** Νικήτ.Εὐγ. 8,296· κ. παθ. : Σύμμ.ΠΔ Παροιμ.20,11· **2**) ἀναγνωρίζω : ᾿Ιώα.ΑΙ 19,3,1· ρηματ.π. ἐπιγνωρισμός.

ἐπιγνωρισμός (ὁ) (γνωρίζω) μτγν. ἀναγνώρισις, συνείδησίς τινος, ἐπίγνωσις : ᾿Αθανάσ.2,273C.

ἐπιγνωσία (ἡ) (ἐπιγιγνώσκω) μσν. ἡ ἐπίγνωσις βλ.λ. : ᾿Ιωσὴφ Θεσσαλον. (ἐν Gretseri Opp.) 2,88.

ἐπίγνωσις-εως (ἡ) (ἐπιγιγνώσκω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η μετὰ γεν. ἀναγνώρισις : ῾Ηρωδιαν.᾿Ιστ. 7,6,7 **διασχολουμένῳ δὲ ἐκείνῳ περὶ τὴν τῶν σφραγίδων ἐπίγνωσιν,** Διόδ.Σ 17,114· **2**) ἐξέτασις, ἔρευνα : Πολύβ.3,7,6 **οὐδὲν οἷόν τε κατὰ τρόπον χειρίσαι τῶν προσπιπτόντων ἄνευ τῆς τῶν προειρημένων ἐπιγνώσεως**· **3**) ἡ γνῶσίς τινος, ἡ κατανόησις : Πλούτ.᾿Ηθ.1145Α **τὴν τῆς μουσικῆς ἐπίγνωσιν**· ‖ **ἐπίγνωσις ἐπιστημονική** ἐπιστημονικὴ θεωρία : Θεολ.᾿Αριθμ.1/· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνσυνείδητος γνῶσις : ΠΔ Παροιμ.2,5 **ἐπίγνωσιν Θεοῦ εὑρήσεις,** ΚΔ Ρωμ.10,2 **ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν, ἀλλ᾿ οὐ κατ᾿ ἐπίγνωσιν,** φρ. **ἐν ἐπιγνώσει** (ἐν πλήρει γνώσει, ἐν συνειδήσει), ὁμ. **δὲν ἔχει ἐπίγνωσιν τῆς θέσεώς του**· **4**) ἡ μετ᾿ ἔρευναν ἀπόφανσις, ἀπόφασις : ᾿Επιγρ. **πρὸς ἐπίγνωσιν κεκαθίκασιν**· **5**) νεώτ. νομ. ἡ ἐπιδοκιμασία τελεσθείσης ὑπὸ ἄ. μὴ πληρεξουσίου δικαιοπραξίας ὑπὸ τοῦ δι᾿ ὃν ἐγένετο αὕτη, ἄ. ἔγκρισις.

ἐπιγνωστικός-ή-όν κ. μσν. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα τοῦ ἐπιγιγνώσκειν, ἀναγνωρίζειν, διακρίνειν : ᾿Αρρ.᾿Επικτ.2,3,4, Εὐστ.Παν.265,40.

ἐπίγνωστος-ον (ἐπιγιγνώσκω) μτγν. ὁ ἐγνωσμένος, φανερός, γνωστός : ΠΔ ᾿Ιὼβ 18,19 **οὐκ ἔσται ἐπίγνωστος ἐν λαῷ αὐτοῦ.**

ἐπιγνώωσι ἐπ. ὑποτ. γ᾿ πληθ. ἀορ. β᾿ τοῦ ἐπιγιγνώσκω βλ.λ.

ἐπιγογγύζω μτγν. κ. μσν. γογγύζω, μουρμουρίζω διά τι· ᾿Ησ. ἐν λ. ἐπιτρύζουσι : ᾿Ιωσ.Γενέσ.71,7.

ἐπιγομφῶ-όω ᾿Επιγρ. συνδέω, συναρμόζω διὰ γόμφων : **ἐ- ἀστράγαλον**· ρηματ. π. ἐπιγόμφωσις.

ἐπιγόμφωσις-εως (ἡ) μσν. ἡ διὰ γόμφων σύνδεσις, συναρμογή, γόμφωσις : Φώτ.'Αμφ.155.
ἐπιγόμωσις-εως (ἡ) νεώτ. εἰδ. ἡ μετὰ τὴν γόμωσιν ἔμφραξις τῶν ὑπονομευτικῶν διατρημάτων διὰ βύσματος πρὸς ἰσχυροτέραν ἔκρηξιν
ἐπιγονατιδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιγονατίδα : **ἐπιγ- σύνδεσμος.**
ἐπιγονατίδιος-ον νεώτ. ἐπιγονατιδικὸς βλ.λ. : **ἐπιγονατίδιος ὀρογόνος θύλακος.**
ἐπιγονάτιον (τὸ) (γόνυ) μσν. κ. νεώτ. κοσμητικὸν εἰς σχῆμα ρόμβου ἄμφιον, ὑπὸ τῶν ἐπισκόπων κυρίως ἀναρτώμενον ἐκ τῆς ζώνης παρὰ τὸ δεξιὸν γόνυ, ἄ. ὑπογονάτιον : Δουκάγγ.1643· **2)** χαλύβδινον κάλυμμα τοῦ γόνατος ὡς ἐξάρτημα τῶν μεσαιωνικῶν πανοπλιῶν· **3)** ἐπίδεσμος προφυλακτικὸς τοῦ γόνατος διὰ τοὺς ἐκτελοῦντας ἐργασίαν γονατιστὶ ἢ διὰ νόσον· **4)** ὁμ. ἐπίδεσμος περιβάλλων τὰ γόνατα τῶν ἐμπρόσθιων ποδῶν ἵππου πρὸς ἀποφυγὴν τραυματισμοῦ ἐν περιπτώσει πτώσεως
ἐπιγονατίς-ίδος (ἡ) (γόνυ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ἐπιγουνατίς** τὸ ἔμπροσθεν τῆς κατὰ γόνυ ἀρθρώσεως βραχύ, τριγωνοειδὲς ὀστοῦν : Γαλ.2,303,3· **2)** εἶδος γυναικείου ἐνδύματος διῆκον μέχρι τοῦ γόνατος : Παυσ. Γραμμ.άπ.144, Εὐστ.'Ιλ.976,15.
ἐπιγόνειον (τὸ) (ἐκ τοῦ ἐφευρόντος Ἐπιγόνου) μτγν. εἶδος λύρας ἐχούσης τεσσαράκοντα χορδάς, ἡρμοσμένας κατὰ ζεύγη ὡς εἰς τὴν μάγαδιν· Πολυδ.4,59 : 'Ιόβ.π.'Αθήν.4,183C.
ἐπιγονή (ἡ) (ἐπιγίγνομαι) μτγν. ἐπαύξησις, περαιτέρω ἀνάπτυξις : Πλούτ.'Ηθ.506F **ἐπιγονὴν λαμβάνει καὶ πολλαπλασιασμόν,** Λουκ.Τίμ.3· **2)** ἐπὶ ζώων, ἡ παραγωγή : Πλαύτ.Φάβ.4 **ἐνιαυτοῦ μὲν αἰγῶν καὶ συῶν καὶ προβάτων καὶ βοῶν ἐπιγονήν·** **3)** ὁμ. ἐπὶ ζώων, γόνος, γένος, ράτσα : Διόδ.4,15 **ὧν** (τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους) **τὴν ἐπιγονὴν συνέβη διαμεῖναι μέχρι τῆς 'Αλεξάνδρου,** Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : ΠΔ Παραλ. 31,16 **ἐκτὸς τῆς ἐπιγονῆς τῶν ἀρσενικῶν ἀπὸ τριετοῦς καὶ ἐπάνω·** **4)** πάπ. οἱ ἀπόγονοι ξένων στρατιωτικῶν ἐποίκων ἐν Αἰγύπτῳ : **Μακεδών, 'Ιουδαῖος τῆς ἐπιγονῆς·** ‖ βραδύτερον ἐν χρ. πιθανῶς ἐπὶ κατηγορίας τινὸς προσώπων : Πάπ. **Πέραη τῆς ἐπιγονῆς.**
ἐπιγονιμοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ διὰ δύο κεχωρισμένων γονίμων συνουσιῶν κατὰ βραχέα χρονικὰ διαστήματα τελουμένων ἐπιτυγχανομένη πολλαπλῆ κύησις.
ἐπιγονισμός (ὁ) νεώτ. βιολ. ἡ ἐπιγένεσις βλ.λ.
ἐπίγονος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπιγενόμενος, ὁ μετέπειτα γεννηθείς, εἰδ. ἐπὶ διδύμων ἐμβρύων, τὸ συλληφθὲν ἐν τῇ μήτρᾳ μετὰ τὸ πρῶτον : 'Ιππ.Δι. 349,11 **ἐπίγονα δὲ τῷδε τῷ τρόπῳ γίνεται·** **2)** ὁ γεννηθεὶς μετὰ τὸν ἐπίδοξον κληρονόμον : Πλάτ. Νόμ.740C **ἐάν δέ τισιν . . πλείους ἐπίγονοι γίγνωνται·** **3)** τὸ ἀρσ. πληθ. **ἐπίγονοι** ὡς οὐσ. οἱ ἀπόγονοι, οἱ μεταγενέστεροι : Αἰσχ.'Επτ.903 **μενεῖ κτέανά τ' ἐπιγόνοις·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ μελισσῶν : Ξεν.Οἰκ.7,35 **ἀποικίζει αὐτοὺς σὺν τῶν ἐπιγόνων τινὶ ἡγεμόνι·** ‖ ὡς κύρ. ὄν. οἱ υἱοὶ τῶν ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων : Πίνδ.Π 7,42 **ἀπ' 'Αργεος ἤλυθον δευτέραν ὁδὸν 'Επίγονοι,** Διόδ.Σ 4,66· ‖ ὁμ. αἱ 'Ηρακλεῖδαι : 'Εκατ.Μ 253· ‖ οἱ υἱοὶ καὶ ἔγγονοι τῶν διαδόχων τοῦ Μ. 'Αλεξάνδρου : Διόδ.Σ 1,3· **4)** σῶμα νεαρῶν βαρβάρων ἐν τῇ στρατιᾷ τοῦ Μ.'Αλεξάνδρου : 'Αρρ.'Αν. 7,6,1· **5)** πάπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἐπιγονὴν βλ.λ.4)· **6)** ὁ ἐκ δευτέρου γάμου γεννηθείς : Πολυδ.3,25· **7) οἱ 'Επίγονοι** ἔπος ἔχον ὑπόθεσιν τὴν ὑπὸ τῶν 'Επιγόνων κατὰ τῶν Θηβῶν ἐκστρατείαν, ἀποδιδόμενον **εἰς τὸν 'Ομηρον,** ὑπ' ἄλλων δὲ εἰς τὸν Τήϊον 'Αντίμαχον : 'Ηρ.4,32.

ἐπιγουνατίς ίδος (ἡ) ἰων. τ. τοῦ ἐπιγονατὶς βλ.λ.
ἐπιγουνίδιος-ον (γόνυ) ὁ ἐπὶ τῶν γονάτων καθήμενος : Πίνδ.Π 9,62.
ἐπιγουνίς-ίδος (ἡ) (γόνυ) μῦς τοῦ μηροῦ ὑπὲρ τὸ γόνυ : 'Οδ.Ρ 225, Θεόκρ.26,34 **Ζεὺς ὕπατος μεγάλαν ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·** **2)** ἡ ἐπιγονατὶς βλ.λ.1) : 'Ιππ.'Αρθρ.832· **3)** τὸ γόνυ : 'Αρατ.254.
ἐπιγράβδην (ἐπιγράφω) ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπιπολῆς, ἐξώδερμα, ξυστά, τσουγκρανιστά : 'Ιλ.Φ 166 **τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς δεξιτερῆς·** ‖ νεώτ. ἰατρ. **ἐπιγράβδην τραῦμα** τὸ ἀποξέον μόνον τὸ δέρμα, ἐπιπόλαιον· **2)** ἐν εἴδει γραμμῶν : 'Ορφ.Λιθ.359 **'Ινες εἴκελοι ρυτίδεσσιν ἐπιγράβδην τανύονται.**
ἐπίγραμμα-ατος (τό) (ἐπιγράφω) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπιγεγραμμένον, ἐπιγραφή : Εὐρ.Τρῳ.1191 **αἰσχρὸν τοὐπίγραμμά γ' 'Ελλάδι,** Πλάτ.Φαῖδρ.264C ‖ ἰδίως ἐπὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ ποιήσαντος ἔργον τέχνης ἢ τοῦ ἀφιερώσαντος ἀνάθημά τι : 'Ηρ 5,59 **ὁ μὲν δὴ εἷς τῶν τριπόδων ἐπίγραμμα ἔχει,** Θουκ.6,54 **τοῦ βωμοῦ.. τοὐπίγραμμα** **2)** ἔμμετρος ἐπιτύμβιος ἐπιγραφή : 'Επιγρ.· **3)** ἀναμνηστικὴ ἐπιγραφή : Δημ.491 **ἐπιγράμματος ἐν ταῖς ἑρμαῖς ἔτυχον·** ‖ ὅθ. κ. ἡ ἐπιγραφὴ βλ.λ.4) : 'Απη.Λιθ.94· **4)** κ. νεώτ. ποιημάτιον ἐν ἐλεγειακῷ μέτρῳ σοβαροῦ ἢ σατιρικοῦ περιεχομένου, εἰδ. ἐν χρ. παρ' 'Αλεξανδρεῦσι πρὸς διατύπωσιν κρίσεως περὶ ποιητῶν, τεχνιτῶν ἢ ἔργων τέχνης ἢ καὶ ὡς γράμμα προπεμπτικὸν δώρων : 'Ιερών.Ρόδ.π. 'Αθήν.13,604F· ‖ νεώτ. σύντομος ἐν ἐμμέτρῳ συνήθως λόγῳ κρίσις ἀναφερομένη εἰς πρόσωπον ἢ πρᾶξίν τινα καὶ διατυπουμένη μετὰ χάριτος καὶ εὐφυΐας· **5)** τίτλος συγγράμματος : 'Αντιφ.π.'Αθήν. 9,397C **'Αντιφῶντι δὲ τῷ ρήτορι λόγος μὲν γέγραπται ἔχων ἐπίγραμμα περὶ ταῶν,** Διον.'Αλ.Ρητ.8,8· ‖ ὁμ. ἐπὶ εἰκόνος, ἐπιγραφή : Αἰλ.ΠΙ 9,11 **τὸ δὲ ἐπίγραμμα ἦν αὐτῷ ὁ Αἴας ὑπὲρ τῶν ὅπλων τῶν 'Αχιλλέως ἀγωνισάμενος·** **6)** ἔγγραφος ἐκτίμησις ἢ αἴτησις καταβολῆς ζημιῶν : Δημ.985· ‖ τὸ ἀντικείμενον κατηγορίας τινός : 'Αριστλ.Ρητ. 1374a,1· **7)** σῆμα ἐγκεκολαμμένον ἐπὶ τοῦ μετώπου δούλου τινός : 'Ηρώνδ.5,79.
ἐπιγραμματίζω μτγν. κ. νεώτ. ποιῶ τινι, διά τινα, ἐπίγραμμα, μετ' αἰτ. προσ. : Διογ.Λ 143· **2)** νεώτ. χαρακτηρίζω τι δι' ἐπιγράμματος ἢ κατὰ τρόπον ἐπιγραμματικὸν βλ.λ.2).
ἐπιγραμματικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπίγραμμα : **ἐπιγραμματικὴ ποίησις·** **2)** ὁ ὑπὸ τύπον ἐπιγράμματος διατυπωθείς, ὁ ἐκφράζων τι συντόμως καὶ μετ' εὐφυοῦς ὀξύτητος : Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.91 **μὲ τὴν. . ἐπιγραμματικὴν φιλοσοφίαν του·** ἐπίρρ. **-ῶς** κ. δημ. **-ά.**
ἐπιγραμμάτιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. μικρὸν ἐπίγραμμα : Πλαύτ.Κάτ.Πρεσβ.1.
ἐπιγραμματιστής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιγραμματοποιός : 'Απολλιν.Σιδ.'Επιστ.4,1· **2)** νεώτ. ὁ χαρακτηρίζων τι κατὰ τρόπον ἐπιγραμματικόν.
ἐπιγραμματογράφος (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιγραμματοποιός : ΑΠ 7,715, Τζέτζ.Χιλ.2,996.
ἐπιγραμματοποιός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ποιῶν, γράφων ἐπιγράμματα βλ.λ. : Διογ.Λ 6,14, Εὐστ.'Εξήγ.'Ιλ.397,20.
ἐπιγραμματοφόρος (ὁ) δ. γρ. ἀντὶ ἐπιγραμματογράφος ἐν ΑΠ 7,715, Τζέτζ.Χιλ.8,425.
ἐπιγραμμή (ἡ) κτ. πληθ. χαράγματα : 'Αέτ.13,20 **ἐπιγραμμὴ καθ' ὅλον τὸ σῶμα.**
ἐπιγραφεύς-έως (ὁ) (ἐπιγράφω) ἐν 'Αθήναις, ὁ ἄρχων ὁ καταγράφων τὰ ὀνόματα καὶ τὰς περιουσίας τῶν πολιτῶν πρὸς ἐπιβολὴν φόρου : Πολυδ. 8,103 : 'Ισοκρ.17,41 **εἰσφορᾶς ἡμῖν προσταχθείσης καὶ ἑτέρων ἐπιγραφέων γενομένων** (δ. γρ. ἐπιγραφῶν βλ.λ.4)· ‖ **σίτου ἐπιγραφεῖς οἱ καθο-**

ρίζοντες τὰς διανεμητέας μερίδας σίτου κατὰ τὰς σιτοδοσίας· Πολύβ.8,103· **2)** ΑΒ 254,3 «ἀρχή τις ἐστὶν ἡ τῶν ἐπιγραφέων, ἥτις ἐν ταῖς δίκαις ἐπέγραφε τὰ ἐπιτίμια τοῖς ἁλισκομένοις»· **3)** λεξ. ὁ ὁρίζων τὸν φόρον τῶν ὑποτεταγμένων πόλεων· **4)** Ἡσ. «ἐπιγραφεύς, ζωγράφος».

ἐπιγραφή [ἡ] [ἐπιγράφω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ γεγραμμένον ἐπί τινος, ἰδίως ἐπὶ λίθου, χαλκοῦ ἢ ἄλλης σκληρᾶς ὕλης, εἴτε διὰ χαράξεως τῶν γραμμάτων, εἴτε δι' ἐγχρώμου ὕλης, εἰς ἀνάμνησιν προσώπου τινὸς ἢ γεγονότος: Θουκ.2,43, Πολύβ.5,9,3 **πολλοὺς δὲ καὶ διέφθειραν** [ἀνδριάντας], **πλὴν ὅσοι θεῶν ἐπιγραφὰς ἢ τύπους εἶχον**· **2)** κ. νεώτ. τίτλος συγγράμματος: Πολύβ.3,9,3 **ἵνα μὴ πρὸς τὴν ἐπιγραφὴν** [τῶν βίβλων] **ἀλλὰ πρὸς τὰ πράγματα βλέπωσιν**,-**ἐπιγραφὴ διατριβῆς**· ‖ **ἐπιγραφὴ ἐπιστολῆς** ἡ ἐπ' αὐτῆς ἀναγραφὴ τοῦ πρὸς ὃν ἀπευθύνεται καὶ τῆς κατοικίας του, ἐπανώγραμμα· **3)** ἡ ὀνομασία πλοίου: Ἐπιγρ.· **4)** νεώτ. **ἐπιγραφὴ καταστήματος-ἱδρύματος-ἐργαστηρίου** πινακὶς φέρουσα τὸ ὄνομα τοῦ καταστήματος, τοῦ ἱδρύματος κττ., ταμπέλα· **5)** ἡ ἀπόδοσις πράξεώς τινος εἰς τὸν δράστην της, δθ. ἡ πρός τινα πρᾶξιν ἀποδιδομένη τιμή, ἐκτίμησις: Πολύβ.1,31,4, **τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πραγμάτων λαβεῖν**, Ἐπιγρ. **ἐκείνων ἔσται καὶ ἡ χάρις καὶ ἡ ἐπιγραφή**· **6)** ἐν Ἀθήναις, ἡ καταγραφὴ τῶν ὀνομάτων τῶν ἀντιδίκων ἐν τῇ δίκῃ: Ἰσαῖ.4,2 **περὶ τῆς τῶν ὀνομάτων ἐπιγραφῆς ἄξιόν ἐστιν ἐξετάσαι καὶ σκέψασθαι**· **7)** πάπ. παρεμβολὴ ἐν ἐγγράφῳ· **8)** κτ. πληθ. καταγραφὴ τῶν περιουσιῶν πρὸς ἐπιβολὴν φορολογίας: Ἰσοκρ.17,41 [δ. γρ. ἐπιγραφέων βλ.λ.]· ‖ πάπ. φόρος, τέλος, δασμός· ‖ ὁμ. πάπ. φορολογικὴ ἐκτίμησις· **9)** εἰδ. πάπ. ἐπίταξις ὑποζυγίων.

ἐπιγραφικός-ή-ό(ν) νεώτ.κ.δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰς ἐπιγραφάς· **2)** τὸ θηλ. **ἐπιγραφικὴ** ὡς οὐσ. [ἐνν. ἐπιστήμη] ἡ περὶ τὴν ἀνάγνωσιν καὶ ἑρμηνείαν τῶν ἐπιγραφῶν ἀσχολουμένη ἐπιστήμη· ‖ τὸ ἀρσ. **ἐπιγραφικὸς** ὡς οὐσ. ὁ ἐπιγραφολόγος βλ.λ.· **3)** ὁ ἐν εἴδει ἐπιγραφῆς: **ἐπιγραφικὰ χαράγματα** [ἄτεχνοι ἐπιγραφαὶ προχείρως κεχαραγμέναι ἐπὶ βράχων, τοίχων, ἀγγείων ἢ ἄλλων ἐπιφανειῶν]· ἐπίρρ. -ῶς κ. δημ. -ά.

ἐπιγραφίς-ίδος [ἡ] νεώτ. ἐργαλεῖον ξυλουργικῆς πρὸς χάραξιν ἐπὶ σανίδος εὐθειῶν γραμμῶν παραλλήλων πρὸς τὰς πλευρὰς τῆς σανίδος, δημ. σημαδαύρα, γράφτης.

ἐπιγραφολογία (ἡ) νεώτ. **ἡ ἐπιγραφικὴ** βλ. ἐπιγραφικὸς 2).

ἐπιγραφολόγος [ὁ] νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἐπιγραφικήν, ὁ ἐπιγραφικὸς βλ.λ.2).

ἐπιγραφοποιία [ἡ] νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ ἐπιγραφοποιοῦ.

ἐπιγραφοποιός [ὁ] νεώτ. ὁ χαράσσων ἢ γράφων ἐπιγραφὰς βλ.λ.4) καταστημάτων ἢ ἄ.

ἐπιγράφω κ. μσν. κ. νεώτ. κ.δημ. ξέω ἐπιπολαίως, τσουγκρανίζω: Ἰλ.Δ 139 **ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός**· ‖ κ. μετὰ διπλῆς αἰτ.: αὐτ.Λ 388 **νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς εὔχεαι αὔτως**· κ. μετ' αἰτ. κ. δοτ. ὀργάν.: αὐτ.Ν 553 **ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ**· ‖ ψηλαφῶ ἐπιψαύω ξέων ἐλαφρῶς: Λουκ. Ἐρωτ.42 **ἄκροις δακτύλοις ἐπιγράφουσαι τῶν παρακειμένων ἕκαστον**· **2)** χαράσσω σημεῖον, γραμμάς: Ἰλ.Η 187 **ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε** [σχόλ. «γραμμαῖς τισι σημειωσάμενος»]· **3)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. γράφω ἐπί τινος, κάμνω ἐπιγραφήν, ἰδίως ἐπὶ μνημείων, ἀφιερωμάτων κττ.: Ἡρ.1,51, Θουκ.1,132 **καὶ ἐπέγραψαν ὀνομαστὶ τὰς πόλεις** [ἐπὶ τρίποδας], Δημ.322· κ. παθ.: Ἡρ.5,77 **ἐπιγέγραπται δέ οἱ τάδε**, Πλάτ.Φαῖδρ.264D [ἐπίγραμμα] **ὁ Μίδᾳ τῷ Φρυγί φασί τινες ἐπιγεγράφθαι**, ΚΔ Πράξ.17,23· ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ ἐπιστολῆς, ἀπευθύνομαι: Πολύβ.16,36,4, Πλούτ.Κικ.15 **ἐπιστολὰς ἄλλας ἄλλοις ἐπιγεγραμμένας**· **4)** μέσ. εἰκονίζω διὰ γραμμῶν, ζωγραφῶ: Ἀριστφ.Ἀχ.1095 **σὺ μεγάλην ἐπεγράφου τὴν Γοργόνα**, Ξεν.Ἑλλ.7, 5,20 **ἐπεγράφοντο δὲ καὶ οἱ τῶν Ἀρκάδων ὁπλῖται ῥόπαλα**· **5)** κ. νεώτ.κ.δημ.δίδω τίτλον, ὄνομα εἰς γραπτὸν κείμενον, ἐπονομάζω: Ἀθήν.11,496F **τὸ δὲ δρᾶμα τοῦτο Καλλίμαχος ἐπιγράφει Εὐνοῦχον**, Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.49,18 **Ἰλιάδα ἐπέγραψε τῷ ποιήματι**,-**πῶς θὰ ἐπιγράψῃς τὸ ἄρθρο(ν)**· κ. παθ.: Ἐπιγρ. αἱ ἐπιγραφόμεναι Μαιανδρίου ἱστορίαι, -ἡ συναγωγὴ συναξαρίων ἡ **ἐπιγραφομένη Ἁμαρτωλῶν σωτηρία**· **6)** γράφω ὕστερον, κατόπιν: Ἰώσ.ΑΙ 17,9,4· **7)** ἐπ- ἐμαυτὸν ἐπί τι ἢ τινι γράφω τὸ ὄνομά μου ἐπί τινος, δθ. ἀποδίδω εἰς ἐμαυτόν τι: Αἰσχίν.3,167 **ἐὰν δ' αὐτόματόν τι συμβῇ, προσποιήσει καὶ σαυτὸν ἐπὶ τὸ γεγενημένον ἐπιγράψεις**, Αἰλ.ΖΙ 8,2 **τοῖς ἀλλοτρίοις ἑαυτὸν πόνοις οὐκ ἐπιγράφων**· κ. παθ.: Δειν.1,29 **τὸν ἐπὶ .. ἀτυχήμασιν ἐπιγεγραμμένον**· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ.: Δημ.1359 **ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις**· ‖ γεν. ἀποδίδω τί τινι: Ἡλιόδ.Αἰθ. 8,9 **ἐπ- θεοῖς ἔργον**· κ. μέσ.: Ἀντιφ.ἐν ΑΠ 9,263,6 **Φοίβῳ τὰς ἀνίσους χεῖρας ἐπεγράφετο**· ‖ δθ. ἀξιῶ τι ὡς ἴδιον, ἰδιοποιοῦμαι: Ἰώσ.ΑΙ 7,7,5 **αὐτὸς ἐ- τὴν νίκην**· ‖ μέσ. **ἐπ- προσωνυμίαν** ἀναλαμβάνω, ἀναδέχομαι: Πλούτ.Δημ.42· **8)** ὑπογράφω, θέτω τὸ ὄνομά μου, ἰδίως ἐπὶ δημοσίων ἐγγράφων: Ἀριστλ.Ρητ.1376b,4, Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,84 **οἱ ἐπιγραφόμενοι τοῖς δόγμασιν**· ‖ γεν. βεβαιῶ, διαπιστώνω: Ἰώσ.ΑΙ 3,4,2 **τὰ ὑπ' ἄλλων εὑρημένα ἐπ-**· **9)** ἀττ. ἰδίως ὡς δικανικὸς ὅρος, ἐπὶ νομοθέτου, θεσπίζω ποινήν: Αἰσχίν.1,14 **τὰ μέγιστα ἐπιτίμια ἐπιγράψας**, Διόδ.Σ 12,12· κ. παθ.: Δειν.2,12· **10)** ἀναγράφω ἐν τῇ καταγγελίᾳ τὴν ἀξιουμένην ποινὴν ἢ ἀποζημίωσιν: Ἀριστφ.Πλ.480 **τί δῆτα σοι τίμημ' ἐπιγράψω τῇ δίκῃ, ἐὰν ἁλῷς;** Αἰσχ.1,35· κ. παθ.: Ἰσοκρ.16,47, Δημ.847 **τὰ ἐπιγεγραμμένα** [αἱ ἀπαιτούμεναι ἀποζημιώσεις]· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ.: Αἰσχίν.1,38 **τίμημα ἐπιγραψάμενος**· **11)** καταγράφω τὰ ὀνόματα τῶν πολιτῶν πρὸς ἐπιβολὴν φόρου: Ἰσοκρ.17,41 **ἐμαυτῷ μὲν ἐπέγραψα τὴν μεγίστην εἰσφοράν**· ‖ δθ. ὁρίζω ὡς φορολογίαν: Ἀριστλ.Οἰκ.1352b,2 **ἐπέγραψε τοῖς πλουσιωτάτοις αὐτῶν πλῆθός τι ἀργυρίου**· **12)** καταγράφω, ἐγγράφω εἰς δημοσίους καταλόγους: Ἰσαῖ.6,36 **ἐπιγράψαντες σφᾶς αὐτοὺς ἐπιτρόπους**· κ. παθ.: Ψήφ.π.Ἀνδοκ.1,77· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ.: Θουκ.5,4 **πολίτας τε ἐπεγράψαντο πολλούς**, Δημ.1314· **13)** ἐπιγράφομαι μάρτυρας καλῶ μάρτυρας διὰ τοῦ κατηγορητηρίου ἐγγράφου: Δημ.1266 **ἐπιγράφεται μάρτυρας ἀνθρώπους οὓς οὐδ' ὑμᾶς ἀγνοήσειν οἶμαι**· **14)** μέσ. ἐκτιμῶ τὴν δικαστικῶς ληφθεῖσαν κληρονομίαν: Ἰσαῖ.3,2 **τρία τάλαντα τίμημα τῷ κλήρῳ ἐπιγραψάμενος**· **15)** μέσ. ἐκλέγω προστάτην ζητῶν νὰ ἐγγραφῇ τὸ ὄνομά του ἐν τῷ δημοσίῳ καταλόγῳ, ὡς οἱ μέτοικοι ὤφειλον νὰ πράττωσιν ἐν Ἀθήναις: Ἀριστφ.Εἰρ.684 **αὐτῷ πονηρὸν προστάτην ἐπεγράψατο**, Λουκ.Περεγρ.11 **προστάτην ἐπέγραφον** [δ. γρ. ἐπεγράφοντο]· ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ἐπιγράφομαί τινα κύριον**: Δημ.1054· κ. παθ.: αὐτ.· ‖ Λουκ.Ἑρμότ.14 **οἱ τὸν Πλάτωνα ἐπιγραφόμενοι** οἱ Πλατωνικοί· **16)** μτφ. ἀναφέρω τινὰ ὡς βεβαιωτὴν καὶ μάρτυρα: Λουκ.Δημ. Ἐγκώμ.2· ρηματ. π. ἐπιγραφεύς, ἐπιγραφή, ἐπιγραφικός, ἐπίγραμμα, ἐπιγραμματίζω, ἐπιγραμματιστής.

ἐπίγρυπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς ῥινός, ἢ τοῦ ῥάμφους, ὁ ὀλίγον τι γρυπός, κυρτός: Ἡρ. 2,76 **πρόσωπον δὲ** (τῆς ἴβιος) **ἐς τὰ μάλιστα ἐπί-**

γρυπον, 'Αριστλ.Ζ1499a,7 **βόες οἱ ἄγριοι . . ἰσχυροὶ τῷ εἴδει καὶ ἐπίγρυποι**· || συνεκδ. ἐπὶ πρασ., ὁ ἔχων ὀλίγον κυρτήν, ἀέτειον τὴν ρῖνα : Πλάτ.Εὐθφρ.1Β, Μηναῖ.1,18 Συναξ. **τὴν ῥῖνα ἐπ-**.

ἐπιγύαλος-ον ἀμφ. γρ. ὁ κοῖλας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Σοφ.ΟΚ 1491 (δ. γρ. ἐπὶ γύαλον).

ἐπιγύης λεξ. δ. γρ. **ἐπὶ γύης**· ΑΒ 252,28 «ἔστιν αὖν ἐπὶ γύης δίκης ὄνομα» πρβλ. γύη

ἐπίγυιον (τὸ) μτγν. κ. **ἐπίγυον** τὸ πρυμνήσιον σχοινίον, τὸ χρησιμεῦον πρὸς πρόσδεσιν τοῦ πλοίου εἰς τὴν ξηράν· 'Ησ.,Σουΐδ. «ἐπίγυιο· τὰ πρυμνήσια» : Πολύβ.3,46,3 **τὴν δ' ἀπὸ τοῦ ῥεύματος πλευρὰν ἠσφαλίζοντο τοῖς ἐκ τῆς γῆς ἐπιγύοις.**

ἐπιγυμνάζω γυμνάζω, ἐξασκῶ τινα ὑπερμέτρως, καθ' ὑπερβολήν : Φιλόστρ.Γυμν.51· || ὁμ. γυμνάζω τινὰ ἐπανειλημμένως, κατ' ἐπανάληψιν : αὐτ.51· || μέσ. μετὰ δοτ. γυμνάζω, ἀσκῶ ἐμαυτὸν εἴς τι : 'Ιππ.376,32 **τοῖσι γυμνασίοισι ἐπιγυμνάζεσθαι.**

ἐπιγυμνῶ-όω μσν. μετ' αἰτ. κ δοτ. ὀργ. ἀφαιρῶ τὸ περίβλημα, τὸ κάλυμμα, γυμνώνω : Παλλάδ. 'Ιατρ.ἐν'Ιππ.'Αγμ.12,286C **ἐπ- ὀστοῦν σμίλῃ.**

ἐπίγυνος-ον νεώτ. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ὑπὲρ τὴν ψοθήκην ἐκφυόμενος στήμων, ὁ ἔχων ψοθήκην ὑποφυᾶ.

ἐπίγυον (τὸ) κ. **ἐπίγυιον** βλ.λ.

ἐπίγυος-ον πάπ. ὁ ἐγγύς, ὑπόγυος βλ.λ.ἐν εἰδ. σημ.

ἐπιγώνιος-ον μτγν ὁ ἐπὶ γωνίας κείμενος, ὁ γωνιακός : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,19 ἐπ-.. **μονάδες,** Γρηγ. Νύσσ.1,471Β **λίθον.. τῇ ἐπιγωνίῳ κεφαλῇ ἁρμοζόμενον**· || τὸ αὐδ. πληθ. **ἐπιγώνια** ὡς οὐσ. οἱ ἀκρογωνιαῖοι λίθοι : 'Ακύλ.ΠΔ Ψαλμ.143(144),12.

ἐπιδαίομαι (1) (δαίω (1)) μεγάλως εὐχαριστοῦμαι, εὐφραίναμαι : 'Οππ.'Αλ.4,173 **κίχλης ἐ- ἦτορ.**

ἐπιδαίομαι (2) (δαίω (2)) ἀποθ. δίδω τινὶ τὸ ἀναλογοῦν μερίδιαν, διανέμω, παθ. : 'Ησίοδ.Θ 789 **δεκάτη δ' ἐπὶ μοῖρα δέδασται**· **2)** **ἐπιδαίομαι** **ὅρκον** πιθ. βεβαιώνω τι δι' ὅρκου : 'Υμν.'Ερμ.383 (γρ. κωδ. ἐπιδεύομαι κ. ἐπιδώσαμαι).

ἐπιδαίσιος-ον (δαίω (2)) ὁ διαμεμοιρασμένος, ὁ κατὰ μοίρας ἀνήκων τισίν : Καλλ.Δία 59 **οὐρανὸν οὐκ ἐμέγηραν ἔχειν ἐπιδαίσιον οἶκον** (σχόλ. «μεμερισμένον») **2)** Σουΐδ. «ὁ ἐπίκοινος καὶ οὐ μεριστός, ὁ ἐξ ἴσου καταλειφθεὶς δύα τισίν».

ἐπιδαιτήσομαι 'Ησ. «εὐωχηθήσομαι».

ἐπίδαιτρον (τὸ) μτγν. τὸ μετὰ τὰ ἄλλα κύρια φαγητὰ παρατιθέμενον εἰς τὴν τράπεζαν ἐν εἴδει πλακοῦντας ἔδεσμα Αθήν.14,646C.

ἐπιδάκνω δάκνω, δαγκάνω τι, δθ. μτφ. ἐπὶ καπνοῦ, ἐρεθίζω : 'Αριστλ.ἀπ.660 **ὁ καπνὸς ἐπιδάκνων τὰς ὄφεις** || κ. ἐπὶ οἴνου : 'Αθήν.1,32Ε **οἱ δὲ ἐπιμελέστερον τεθαλαττωμένοι οἶνοι . . ἐπιδάκνουσί τε τὸν στόμαχον**· κ. παθ. : Διοσκ. 1,112 **αἱ ἐπιδακνόμεναι τὴν κύστιν**· || ὁμ. παθ. αἰσθάνομαι οἱονεὶ ζάλην ἐκ πείνης : 'Απολλδ. π. Σουΐδ. ἐν λ καρδιώττειν **τὸν στόμαχον ἐπιδάκνεσθαι ὑπὸ λιμοῦ**· **2)** μέσ. ἀλγῶ, πανῶ : Νίκ. 'Αλεξ.19 **ἐπιδάκνεται ἄκρον νεαίρης** (σχόλ. «ὀδυνᾶται»)· ρηματ. π. ἐπιδακνώδης.

ἐπιδακνώδης-ους ες μτγν. ἐπιδάκνων, δηκτικός, ἐρεθιστικός : Φιλάγρ.π.'Ορειβ.5,21,10 (ἀμφ. ἀνάγν.).

ἐπίδακρυς-υ 'Ησ. κ Σουΐδ. ἐν λ. μυδαλέον, ἔνδακρυς, κλαμένος.

ἐπιδάκρυσις-εως (ἡ) (ἐπιδακρύω) μτγν. ἐπὶ αἵματος, ἡ ἐξίδρωσις : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.50,52,5.

ἐπιδακρύω (ἐπί-δακρύω) κ. μσν. μετὰ δοτ. δακρύω, κλαίω ἐπί τινι : Πλούτ.'Ηθ.583C **ἐπεδάκρυσε τῇ μνήμῃ τοῦ Λύσιδος,** Μηναῖ.9,7Συναξ. **ἐντολὴν δέδωκεν αὐτῇ μὴ ἐπιδακρῦσαι τῇ αὐτοῦ ἐκδημίᾳ**· || ὁμ. ἀπολ. : 'Αριστφ.Σφ.882 **κἀπιδακρύειν ἀντιβολαύντων,** Αἰσχίν.2,85· **2)** ἐπὶ αἵματας, ἐξιδροῦμαι : 'Ηλιόδ.Χειρ.π.'Ορειβ.50,49,1· **3)** παθ.'Ησ. «ἐπιδακρυθέντα· **ἐπιγραφέντα**» (ἐνν. ἐπὶ ἐπιτυμβίου ἐπιγραφῆς).

ἐπίδαλον 'Ησ. «λοιμικόν».

ἐπιδαμασκήνωσις-εως (ἡ) νεώτ. δαμασκήνωσις.

ἐπιδαμία (ἡ) δωρ. τ. τοῦ ἐπιδημία βλ.λ.· **2)** εἰδ. τὸ δικαίωμα τῆς ἔν τινι τόπῳ διαμονῆς : 'Επιγρ.Ρόδ. **Θέων . . ᾧ ἁ ἐπιδαμία δέδοται.**

ἐπιδαμιασταὶ (οἱ) 'Επιγρ. οἱ ἀπολαύοντες **ἐπιδαμίας** βλ.λ.2) ἐν Ρόδῳ.

ἐπιδαμιοργός (ὁ) 'Επιγρ. δωρ. τ. **τοῦ ἐπιδημιουργὸς** βλ.λ., τίτλος ἄρχοντας ἐν Δελφοῖς.

ἐπιδαμιοργῶ-έω 'Επιγρ. δωρ. εἶμαι ἐπιδαμιαργός.

ἐπιδάμιος-α-ον 'Επιγρ. δωρ. ἀντὶ ἐπιδήμιος βλ.λ.

ἐπιδάμναμαι ὑποτάσσω : ΑΠ 12,96,5 **ἠιθέους ἐπ-.**

ἐπίδαμος-ον δωρ. ἀντὶ ἐπίδημος βλ.λ.:Σοφ.ΟΤ495.

ἐπιδανείζω δανείζω τινὶ χρήματα ἐπὶ ἤδη ἐνυποθήκῳ κτήματι : 'Αριστλ.Οἰκ.1347a,1 **μετοίκων δέ τινων ἐπιδεδανεικότων ἐπὶ κτήμασιν**· || ὁμ. κ. μέσ. δανείζομαι ἐπὶ ἤδη ἐνυποθήκῳ κτήματι : Δημ.930 **ἐπιδανείσονται ἐπὶ τούτοις παρ' οὐδενός**· || ὁμ. μτφ. : Πλαύτ.Βραῦτ.33 **Θεόδοτος . . πλάνητα βίον ἐπιδανεισάμενος.**

ἐπιδαπανητής (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐπιδαπανῶν.

ἐπιδαπανῶ-άω (ἐπί-δαπανῶ) μτγν. κ. μσν. δαπανῶ προσέτι, ξοδεύω : 'Ιω.Χρυσ.5,221,27, Παλλάδ. 'Ιατρ.117,27· ρηματ. π. ἐπιδαπανητής.

ἐπιδασμός (ὁ) πάπ. πιθ. πρόσθετος φοραλογία.

ἐπίδασυς-εια-υ (ἐπί-δασύς), ὁ ὀλίγον δασύς, λάσιος, τριχωτός, μαλλιαρός : Θεόφρ.ΦΙ 3,18,5.

ἐπιδαφίλευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιδαφιλεύω βλ.λ.2).

ἐπιδαφιλεύω (ἐπί-δαφιλεύω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀμτβ. εἶμι δαφιλής, ὑπάρχω ἐν ἀφθανίᾳ : 'Ιατρ. π.'Αθήν.14,650C **'Απία ἐκλήθη, διὰ τὸ ἐπιδαφιλεύειν ἐν αὐτῇ τὸ φυτόν**· || μέσ. ἐπιδεικνύω δαφίλειαν, ἀφθονίαν : Διον.'Αλ.Ρητ.6,2, Λουκ.Εἰκ.14 **ἐπιδαφιλευόμενος . . ἄσωτος ἐν τοῖς ἐπαίνοις ἀναπέφηνας**· **2)** ὁμ. μέσ. μτβ. **ἐ- τινί τινα ἤ τι** δαφιλῶς παρέχω τινί, χορηγῶ πλαυσιοπαρόχως, ἐν ἀφθονίᾳ : 'Ηρ.5,20 **τάς τε ἑωυτῶν μητέρας καὶ τὰς ἀδελφεὰς ἐπιδαφιλευόμεθα ὑμῖν**· || ὁμ. **ἐ- τινί τινας** : Ξεν.ΚΠ 2,2,15 **τοῖσδε τοῖς φίλοις τούτου τοῦ ὀλίγου ἀξίου, τοῦ γέλωτος ἐπιδαφιλεύσῃ**· κ. παθ. : Μιχ.'Ατταλ.π.Σάθ.1,46· || ὁμ. σημ. κ. νεώτ. ἐν ἐνεργ. τ. : **ἐπεδαφίλευσαν εἰς αὐτὸν ἐξαιρετικὰς τιμάς**· **3)** μτφ. καθιστῶ τι σαφέστερον, διασαφῶ πληρέστερον : Λουκ.Νεκρ. Δ 30,2 **ἐ- τῷ παραδείγματι**· **4)** 'Ησ.«ἐπιδαφιλεύσει, μεγαλοφυχήσει»·ρηματ.π. νεώτ. ἐπιδαφίλευσις.

ἐπιδέδρομα ποι. παρακ. τοῦ ἐπιτρέχω βλ.λ.

ἐπιδεής-οῦς-ές (ἐπιδέομαι) κ. μσν., ἐπ. **ἐπιδευής,** ὁ ἐστερημένος τινός, ἐνδεής, ἐλλιπής : Πλάτ.Τίμ. 33C **οὐδ' αὖ τινὸς ἐπιδεὲς ἦν ὀργάνου σχεῖν,** Ξεν.ΚΠ 8,7,12,Μηναῖ.1,27 Συναξ. **καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐπιδεῆ**· || ὁμ. κ. ὑπερθ. **-έστατος** : Πλώτ. Πολ.579Ε **πλείστων ἐπιδεέστατος**· || τὸ συγκρ. **-έστερος** ὁ ὑπολειπόμενος ἄλλου, ὁ ὑποδεέστερος, ὁ κατώτερος : Πλάτ.Πολιτ.311Β **τὰ δ' ἀνδρεῖα γε αὖ πρὸς μὲν τὸ δίκαιον . . ἐπιδεέστερα.**

ἐπιδέησις-εως (ἡ) λεξ. ἱκεσία.

ἐπιδεὶ 'Επιγρ. ἀντὶ ἐπειδὴ βλ.λ.

ἐπιδεῖ γ' ἐν. ἐνεστ. τοῦ ἐπιδέω βλ.λ.2).

ἐπίδειγμα-ατος (τὸ) (ἐπιδείκνυμι) πρότυπον, ὑπόδειγμα, ὑπογραμμός:Ξεν.Συμπ.6,6, Πλάτ.'Ιππ.Ε 368C **ὅ γε πᾶσιν ἔδοξεν ἀτοπώτατον καὶ σοφίας πλείστης ἐπίδειγμα**· || ἀξιόλογον, χαρακτηριστικὸν μάθημα : Ξεν.ΚΠ 8,2,15 **καλὸν δ' ἐπίδειγμα καὶ τοῦτο λέγεται Κῦρος ἐπιδεῖξαι Κροίσῳ**· **2)** σημεῖον, σημάδι : Στράβ.2,1,16 **ἣν** (**ὑδρίαν**) **οὐχ ὡς ἀνάθημα θεοῦ καλὸν, ἀλλ' ἐπίδειγμα χειμῶνος μεγάλου θῆχ' ἱερεὺς Στράτιος**· **3)** ἐπιδεικτικὴ πρᾶξις, τὸ πρὸς ἐπίδειξιν γινόμενον, ἐπίδειξις : Δημήτρ.108 **τὰ τῶν πλουσίων ἐπιδείγματα.**

ἐπιδείδω ποι. φοβοῦμαι:Νόνν.Δ 28,330 **ἐ- κτύπον.**

ἐπιδείελος-ον ἐπ., μ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπιδείελα** ὡς ἐπίρρ. μετὰ μεσημβρίαν, πρὸς τὴν ἑσπέραν : Ἡσιόδ.Ἔργ.810 **εἰνὰς δ' ἡ μέσση ἐπιδείελα λώϊον ἦμαρ** (δ. γρ. ἐπὶ δείελα).

ἐπιδείκνυμι κ. μσν., κ. νεώτ., πόπ. **κ. δημ. -νύω,** μέλλ. ἐπιδείξω, ἀόρ. **ἐπέδειξα** κ. ἰων. **-εξα** δεικνύω τι ὡς δεῖγμα : Ἀριστφ.Ἀχ.765 **χοίρους ἐγώνγα μυστικάς.- Καλῶς· ἐπίδειξον·** ‖ γεν. δεικνύω τι ἀξιόλογον, ἐνδιαφέρον ἢ ἄγνωστον : Πίνδ.Ν 11,14 **ἐν τ' ἀέθλοισιν ἀριστεύων ἐπέδειξεν βίαν,** Σοφ.Ἠλ.1453· ‖ ὁμ. **ἐ- τινί τινα ἤ τι** : Ἡρ.3,138 **ἐπιδέξας τὴν Ἑλλάδα τοῖσι Πέρσῃσι,** Ξεν.Ἀν.1,2,14 **ἐπιδεῖξαι τὸ στράτευμα αὐτῇ,** ΚΔ Ματθ.22,19· **2)** δεικνύω ἱκανότητά τινα, ἰδ. ἐπιδεξιότητα εἴς τινα τέχνην : Πλάτ.Νόμ.658Β **τὸν μέν τινα ἐπιδεικνύναι.. ῥαψῳδίαν, ἄλλον δὲ κιθαρῳδίαν, τὸν δέ τινα τραγῳδίαν, τὸν δ' αὖ κωμῳδίαν·** ‖ παρουσιάζω, ἐμφανίζω ἐμαυτὸν ἔν τινι πράξει ἐμφορούμενον ὑπὸ πλεονεκτημάτων, οἷον σοφίας, ἐπιμελείας κττ. : Ξεν.Συμπ.3,3 **ἔφη.. εἰ συνδειπνοῖμεν, ἐπιδείξειν τὴν αὑτοῦ σοφίαν, - ἐπέδειξε ἐπιμέλειαν - ἀρίστην διαγωγήν·** ‖ κ. μέσ. : Πλάτ.Φαῖδρ.258Α **ἐπιδεικνύμενος.. τὴν ἑαυτοῦ σοφίαν,** Ἰσοκρ.20,4· ‖ ὁμ. μέσ. γεν. δεικνύω τι δι' ὅπερ σεμνύνομαι · Ἡρ.7,146 **τοὺς δορυφόρους.. ἐπιδείκνυσθαι πάντα τε τὸν πεζὸν στρατὸν καὶ τὴν ἵππον·** ‖ ὁμ μέσ. ἀπολ. : Ἀριστφ. Βάτρ.771 **ὅτε δὴ κατῆλθ' Εὐριπίδης, ἐπεδείκνυτο τοῖς λωποδύταις,** Ξεν.Ἀν.1,9,16 **εἴς γε μὴν δικαιοσύνην εἴ τις φανερὸς γένοιτο ἐπιδείκνυσθαι βουλόμενος,** Αἰλ.ΠΙ 1,9,36 **ψάλτης Ἀντιγόνῳ ἐπεδείκνυτο·** ‖ ὁμ. νεώτ. παρέχω δείγματα ὑπεροχῆς ἰδίως εἰς πλοῦτον, ἵνα προσελκύω τὴν προσοχήν : **τῆς ἀρέσει νὰ ἐπιδεικνύεται παντοῦ·** **3)** ὁμ. μέσ. παρουσιάζω πρὸς θέαν ὥς τι ἀξιοθέατον : Ἡρ.1,11 **ἐμὲ ἐπεδέξατο γυμνήν·** ‖ εἰδ. ἀναφορ. πρὸς καλλιτεχνικὰ ἔργα : Ξεν.Οἰκ.10,1 **Ζεῦξίς μοι καλὴν εἰκάσας γραφῇ γυναῖκα ἐπεδείκνυεν·** **4)** καθιστῶ φανερόν, καταδεικνύω, ἀποδεικνύω : Πλάτ.Φαίδ.100Β **ἐλπίζω σοι ἐκ τούτων τήν τε αἰτίαν ἐπιδείξειν καὶ ἀνευρήσειν·** ‖ ὁμ. μετὰ εἰδ. προτ. : Ἀριστφ.Ὄρν.483 **ὑμῖν πρῶτ' ἐπιδείξω τὸν ἀλεκτρύον', ὡς ἐτυράννει,** Πλάτ.Πολ.391Ε· ‖ ὁμ. μετὰ μτχ. εἰδ. λόγου : Ἡρ.1,30 **ἐπεδείκνυσαν πάντα ἐόντα μεγάλα τε καὶ ὄλβια,** Δημ.516· κ. παθ. : Ἀντιφ.3,4,9 **εἰ δὲ αὐθέντης ἐκ τῶν λεγομένων ἐπιδείκνυται** (ἐνν. ὢν), Ἰσοκρ.4,145, Πάπ. **ἐὰν δέ τι τούτων ἐπιδειχθῇ ποιοῦσα·** κ. μέσ. : Πλάτ.Νόμ.648D· ‖ ὁμ. κ. μετ' εἰδ. ἀπαρφ. : Ξεν.Ἀπομν.2,3,17 **κινδυνεύσεις ἐπιδεῖξαι σὺ μὲν χρηστός τε καὶ φιλάδελφος εἶναι·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Πλάτ.Φαίδ.100Β **ἐ- τῆς αἰτίας τὸ εἶδος,** Ξεν.Ἀν.1,9,10 **ἔργῳ ἐπεδείκνυτο.. ὅτι οὐκ ἂν ποτε προοῖτο·** **5)** ἀπολ. πληροφορῶ, ὑποδεικνύω : Ἀριστφ.Ἱππ.349 **κἀπιδεικνὺς τοὺς φίλους τ' ἀνιών, ᾤου δυνατὸς εἶναι λέγειν·** ρηματ. π. ἐπίδειγμα, ἐπίδειξις, ἐπιδεικτικός.

ἐπιδεικτικός-ή-όν (ἐπιδείκνυμι) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἁρμόδιος ὅπως καταστήσῃ τι δῆλον, φανερόν, ὅπως ἐπιδείξῃ τι : Λουκ.Ὀρχ.35 **ταύτης** (τῆς ῥητορικῆς) **μετέχει, καθ' ὅσον ἤθους τε καὶ πάθους ἐπιδεικτική ἐστιν·** ‖ τὸ θηλ. **ἐπιδεικτική** ὡς οὐσ. ἡ ἐπίδειξις : Πλάτ.Σοφ.224Β· **2)** ὁ γινόμενος πρὸς ἐπίδειξιν ἱκανότητός τινος : Δημ. 1401 **λόγων.. τοὺς μὲν γὰρ πιθανούς, τοὺς δὲ ἐπιδεικτικοὺς εἶναι προσήκει** (λόγοι, γυμνάσματα πρὸς ἐπίδειξιν τῆς ἱκανότητος περὶ τὸ ὕφος καὶ τὴν ἀπαγγελίαν τοῦ λέγοντος)· ‖ ῥητ. **ἐπιδεικτικὸν γένος** ἓν τῶν τριῶν εἰδῶν τῆς ῥητορείας, ἄ. πανηγυρικὸν βλ.λ. : Ἀριστλ.Ῥητ.1358b,8 **τρία γένη τῶν λόγων, συμβουλευτικόν, δικανικόν, ἐπιδεικτικόν·** ‖ τὸ ἀρσ. **ἐπιδεικτικὸς** ὡς οὐσ. ἐπὶ ῥήτορος, **ὁ** ἀγορεύων πρὸς **ἐπίδειξιν** : Ἀριστλ.Ῥητ.1359a,15· ‖ νεώτ. **ὁ** χρησιμεύων εἰς προσέλκυσιν τῶν βλεμμάτων, τῆς προσοχῆς, τοῦ θαυμασμοῦ : **ἐπιδεικτ- φόρεμα - τρόποι·** ‖ ὁμ. νεώτ. ὁ ἐμφανής, δῆλος, ἀξιόλογος : Παπαδ. Χριστ.Διηγ.6 **οὐδεμίαν ἄλλην ἐπιδεικτικὴν τρυφερότητα ἀπένεμεν εἰς τὰ δύο πτωχὰ πλάσματα·** **3)** νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ῥοπὴν πρὸς ἐπίδειξιν, ἀλαζονικός, φαντασμένος : **ἐπιδεικτικὸς νέος.**

ἐπιδεικτικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-ά, κατὰ** τρόπον ἐπιδεικτικόν, **μετ'** ἐπιδείξεως : Ἰσοκρ.4,1, Πλούτ.Λούκ.11 **ἅτε δὲ μὴ θεατρικῶς μηδ' ἐπιδεικτικῶς Λουκούλλου πολεμοῦντος·** ‖ **κ.** συγκρ. **-ώτερος** : αὐτ.Ἠθ.28Ε.

ἐπιδεικτισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. **ἐπιδειξιμανία.**

ἐπιδεικτιῶ-άω μτγν. **ἐφετ. τοῦ** ἐπιδείκνυμι, ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιδειχθῶ, νὰ κάμω ἐπίδειξιν : Κωμ. Ἀδέσπ.1008, Ὠριγ.4,165 **καθάπερ οἱ νεόπλουτοι τῶν ἀνθρώπων ἐπιδεικτιῶντες,** Βασ.2,364C.

ἐπιδεῖν ἀπαρφ. ἀορ. **β'** τοῦ ἐφορῶ βλ λ.

ἐπιδεινοπαθῶ-έω γλωσσ. δεινοπαθῶ ἐπί τινι, ἀνιῶμαι : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ.ἐν λ. ἐπαλαστήσασα.

ἐπιδεινῶ-όω νεώτ., δημ. **ἐπιδεινώνω,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιδεινωμένος,** καθιστῶ τι δεινότερον, χειροτερεύω : **τὸ φάρμακον ἐπεδείνωσε τὴν κατάστασίν του·** κ. παθ. : **ἡ κατάστασίς του ἐπεδεινώθη·** ρηματ. π. ἐπιδείνωσις, ἐπιδεινωτικός.

ἐπιδείνωσις-εως (ἡ) (ἐπιδεινῶ) νεώτ. ἡ ἐπὶ τὸ δεινότερον μεταβολή, χειροτέρευσις : **ἡ ἐπιδείνωσις τῆς διεθνοῦς καταστάσεως.**

ἐπιδεινωτικός-ή-όν (ἐπιδεινῶ) νεώτ. **ὁ ἐπιφέρων** ἢ ὁ μαρτυρῶν ἐπιδείνωσιν, χειροτέρευσιν : **ἐπιδεινωτικὰ συμπτώματα·** ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιδειξίας (ὁ) (ἐπίδειξις) νεώτ. **ὁ ἐπιδιώκων,** ἐπιζητῶν εὐκαιρίας πρὸς ἐπίδειξιν **πλούτου, γνώσεων** κττ.· **2)** εἰδ. ὁ πάσχων ἐπιδειξιμανίαν **βλ.λ.**

ἐπιδειξιμανία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἐπιδεικτισμὸς** μανία πρὸς ἐπίδειξιν τῶν γεννητικῶν ὀργάνων.

ἐπίδειξις-εως (ἡ) (ἐπιδείκνυμι) κ. νεώτ., δημ. **-η** ἰων. **ἐπίδεξις,** ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιδεικνύειν, **τοῦ** καθιστᾶν τι γνωστόν : Ἡρ.2,46 **τοῦτο ἐς ἐπίδεξιν ἀνθρώπων ἀπίκετο** (ἦλθε εἰς γνῶσιν τῶν ἀνθρώπων)· **2)** ἡ φανέρωσις, ἐμφάνισις, ἰδίως δυνάμεως, ἱκανότητος : Θουκ.6.31 **ἐπίδειξιν.. δυνάμεως,** Ἀριστλ.Πολιτ.1259a,19 **ἐπίδειξιν ποιήσασθαι τῆς σοφίας·** ‖ κ. νεώτ. ὁ παράπλους πολεμικῶν πλοίων εἰς τὰς ἀκτὰς ξένου κράτους πρὸς ἀπειλήν : Θουκ.3,16 **παρὰ τὸν Ἰσθμὸν ἀναγαγόντες ἐπίδειξίν τε ἐποιοῦντο καὶ ἀποβάσεις·** ‖ **ὁμ.** νεώτ. ἀντιπερισπασμὸς βλ.λ. 1)· **3)** **ὁμ.** νεώτ. **ἡ** προσέλκυσις τῆς προσοχῆς ἐπί τινας δι' ἐμφανίσεως ἢ προσαγωγῆς ἢ δείξεως : **ἡ ἐπίδειξις τοῦ τραύματος - τῶν ἐγγράφων - τῶν ἀξιοθεάτων τῆς πόλεως·** ‖ ἰατρ. ἡ ἐπιδειξιμανία βλ.λ.· **4)** ἡ πομπώδης, θορυβώδης ἐμφάνισις : Δημ.319 **λόγων ἐπίδειξίν τινα.. βουλόμενος ποιήσασθαι,** αὐτ.785 **τῆς αὑτοῦ πονηρίας ἐπίδειξιν ποιούμενος, - ἐπίδειξις πολυμαθείας - πλούτου-εὐφυΐας·** ‖ ὁμ. ἀπολ. ἐν φρ. **ποιοῦμαι ἐπίδειξιν** κ. δημ. **κάνω ἐπίδειξη** : Ἰσοκρ.4,17· **5)** ἀγόρευσις, ἀπαγγελία πρὸς ἐπίδειξιν : Θουκ.3,42, Πλάτ.Γοργ.447C **τί ἐστιν ὃ ἐπαγγέλλεταί τε καὶ διδάσκει· τὴν δὲ ἄλλην ἐπίδειξιν εἰσαῦθις.. ποιησάσθω·** **6)** ἀπόδειξις : Μέν.161,2 (κτ. πληθ.), Αἰσχίν.1,47 **ἑτέροις δ' ἐπίδειξιν ποιούμενος, ὡς εὖ ἐπίσταται τὰ τοιαῦτα συγκρύπτειν·** **7)** παράδειγμα : Εὐρ.Φοίν. 871· **8)** Ἐπιγρ. **ὀνομασία** ἀθηναϊκῆς τριήρεως.

ἐπιδείπνιος-ον (**ἐπὶ**-δεῖπνος) μτγν. κ. μον. ὁ μετὰ τὸ δεῖπναν : Λουκ.Λεξιφ.9 **ἐπιδείπνιος ἀφῖγμαι·** **2)** ὁ **ἀναφερόμενος** εἰς **τὸ** δεῖπναν : Σχόλ.Θεόκρ.13,36 **ὕδωρ ἐπιδείπνιον,** Θεοφύλ. Βουλγ.14 **ἐπιδείπνιον ᾠδήν·** **3)** ὁ εἰς τὰ δεῖπνα

ἀρεσκόμενος, ξεφαντωτής, χαροκόπος : Θεμίστ. Λόγ.2,36Α ἐ- βασιλεύς (πιθ.).
ἐπιδειπνίς-ίδος (ἡ) (ἐπιδειπνῶ) μτγν. κ. μσν. τὸ μετὰ τὸ δεῖπνον παρατιθέμενον ἔδεσμα, οἷον γλύκισμα, τυρός, ὀπωρικόν, τὸ ἐπιδόρπιον, ἐπιδόρπισμα : Ἀθήν.14,658Ε.
ἐπίδειπνον (τὸ) μτγν. ἰδίως κτ. πληθ. **τὰ ἐπίδειπνα** ἢ ἐπιδειπνίς βλ.λ. : Ἀθήν.14,664Ε.
ἐπιδειπνῶ-έω δειπνῶ ἐκ δευτέρου, τρώγω δυὸ φορές : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.10 **ἢν δὲ καὶ ἐπιδειπνήσωσι, καὶ φῦσα καὶ στρόφος καὶ ἡ κοιλὴ καταρρήγνυται**, αὐτ.Διαίτ.28· **2**) δειπνῶ, γευματίζω : Ἀριστοφ.Ἱππ.1140 **τούτων ὃς ἂν ᾖ παχύς, θύσας ἐπιδειπνεῖς·** || τρώγω τὴν ἐπιδειπνίδα, τὰ ἐπιδόρπια : Ἀθήν.14,640F **ἐπιδορπίσασθαι δ' ἔλεγον τὸ ἐντραγεῖν καὶ ἐπιδειπνῆσαι·** **3**) δειπνῶ ἐπί τινος ἢ ἐν τινι : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,74 **σκεῦος ᾧ τις ἐπιδειπνεῖ.**
ἐπιδεκατεία (ἡ) (ἐπιδεκατεύω) μτγν. κ. **ἐπιδεκατία** ἀστρολ. καθυπερτέρησις βλ.λ.: Βέττ.Βάλ.102,33.
ἐπιδεκατεύω μτγν. λαμβάνω τὸ δέκατόν τινος : Γλωσσ.· **2**) ἀστρολ. καθυπερτερῶ βλ.λ. : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,16· κ. παθ.:Βέττ.Βάλ.102,27· || Πορφ. Εἰσ. ἐν Σαλμάσ.414 « ἐπιδεκατεύων λέγεται καὶ καθυπερτερῶν ὁ ἐν δεκάτῳ ζῳδίῳ κείμενος »· ρηματ.π. ἐπιδεκατεία.
ἐπιδέκατος-ον ὁ περιέχων ἀριθμόν τινα ἀκέραιον καὶ τὸ ἓν δέκατον, δθ. **ἐπιδέκατος λόγος** ὁ λόγος 11 : 10 : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.54Ρ· **2**) ὁ εἷς ἐπὶ δέκα : **ἐπιδέκατοι τόκοι** τόκος πρὸς 10 τοῖς %: Ἀριστλ.Ρητ.1411a,17· || τὸ οὐδ. **ἐπιδέκατον** ὡς οὐσ. τὸ ἓν δέκατον : Νόμ.π.Ἀνδοκ.1,96, Ξεν.Ἑλλ. 1,7,11 **τὸ δ' ἐπιδέκατον τῆς θεοῦ εἶναι·** **3**) καταβολὴ 10 τοῖς % ἔναντι ὀφειλῆς : Ἐπιγρ.· **4**) καταβολὴ 10 τοῖς % ὡς παρακαταβολῆς βλ.λ. : Πάπ. **προδικία ἄνευ ἐπιδεκάτων·** **5**) πρόσθετος, ἐπὶ πλέον καταβολὴ ἑνὸς δεκάτου : Πάπ.
ἐπιδεκτικός-ή-όν (ἐπιδέχομαι) μτγν. κ. νεώτ. μετὰ γεν. ὁ ἱκανός, ὁ κατάλληλος νὰ ἔχῃ, νὰ περιλαμβάνῃ τι : Στράβ.3,4,13 **οὔτε γὰρ ἡ τῆς χώρας φύσις πόλεων ἐπιδεκτικὴ πολλῶν ἐστι·** **2**) ὁ δυνάμενος νὰ δεχθῇ τι, ὁ δεκτικός τινος· ἀντίθ. ἀνεπίδεκτος : Πλούτ.Ἠθ.1055C **πᾶν τὸ ἐπιδεκτικὸν τοῦ γενέσθαι** (δ.γρ. ἐπιδεκτόν), Θεολ. Ἀριθμ.19,10,- **χωρίον ἐπιδεκτικὸν διαφόρων ἑρμηνειῶν·** || νεώτ. κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων τὴν πνευματικὴν ἰδίως ἱκανότητα νὰ δέχηται, νὰ προσκτᾶταί τι εὐκόλως : **ἐπιδεκτικὸς μαθήσεως·** **3**) γεν. ὁ ἱκανὸς εἴς τι, μετὰ γεν. : Χρύσ.Στωϊκ.2,64, Φιλόδ. Ὀργ.81W· **4**) ὁ δι' οὗ ἀσκεῖταί τις εἴς τι : Θέων Ρητ.10 **γύμνασμα ἐπιδεκτικὸν ἠθῶν καὶ παθῶν·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς.**
ἐπιδεκτικότης-ητος (ἡ) (ἐπιδέχομαι) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιδεκτικοῦ βλ.λ.2).
ἐπίδεκτος-ον (ἐπιδέχομαι) μτγν. ὁ γενόμενος δεκτός : Θεοδοτ.ΠΔ Ἡσ.60,7· **2**) Ἡσ. γλῶσσ. τοῦ ἐπιδεκτικός.
ἐπιδέκτωρ-ορος (ὁ) (ἐπιδέχομαι) ὡς ἐπίθ. ὁ ἐπιδεκτικός βλ.λ.3) : Αἰσ.π.Στοβ.Ἐκλ.1,850 **μόνον ἄνθρωπον νόμῳ τε καὶ δίκας ἐπιδέκτορα γενέσθαι.**
ἐπιδελεάζω μτγν. θέτω ἐπί τινος συλληπτικοῦ ὀργάνου δέλεαρ : Διόδ.Σ 1,35 **ἀγκίστροις, ἔχουσιν ἐπιδεδελεασμένας ὑείας σάρκας.**
ἐπίδεμα-ατος (τὸ) (ἐπιδῶ) μτγν. κ. **ἐπίδεσμα** ὁ ἐπίδεσμος : Ἐπιφάν.1,512Β.
ἐπιδέμνιος-ον (ἐπὶ-δέμνιον) ὁ ἐπὶ τῆς κλίνης, ὁ ἐπὶ τῶν στρωμάτων τῆς κλίνης : Εὐρ.Ἑκ.927 **ἐπιδέμνιος ὡς πέσοιμ' ἐς εὐνάν.**
ἐπιδέμομαι (ἐπὶ-δέμω) μτγν., ἀόρ. **ἐπεδειμάμην** οἰκοδομῶ, κτίζω τι ἐπί τινος : Ὀππ.Κυν.4,121 **ἄρκυας ἀσαυτέροις ἐπιδειμάμενοι σταλίκεσσι.**
ἐπιδένδριος-ον (ἐπὶ-δένδρον) μτγν. ὁ ἐπὶ δένδρου εὑρισκόμενος : Ἰουλ.Θεμ.24,393Β **καλὸν μέν ἐστιν ἐπιδένδριον** (ἐπὶ σύκου).
ἐπίδενδρος-ον (ἐπὶ-δένδρον) μτγν. ὁ ἐπιδένδριος βλ.λ. : Τεῦκρ.Βαβ. (π. Boll Sphaera) 17.
ἐπιδέννω μτγν. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. **ἐπιδένω** περιβάλλω τι δι' ἐπιδέσμου, ἐπιδέω βλ.λ. : Ἀποστ. Διατ.2,20 **τὸ κατεαγμένον . . ἐπιδέννων,** ΚΠορφ. Ἐκθ.328,21, - **ἀμέσως τοῦ ἐπέδεσαν τὸ τραῦμά του·** κ. παθ. : Σύμμ.ΠΔ Ἡσ.1,6.
ἐπιδέξια ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. κ. **πιδέξια** πρὸς τὸ μέρος τῆς δεξιᾶς χειρός, πρὸς τὰ δεξιά : Ὀδ. Φ 141 **ὄρνυσθ' ἑξείης ἐπιδέξια πάντες ἑταῖροι,** Ἀριστφ.Εἰρ.957 **περίθι τὸν βωμὸν ἐπιδέξια·** || τρόπος τοῦ πίνειν καὶ ἐγείρειν πρόποσιν, καθ' ὃν μετὰ τὸν πρῶτον ἠκολούθουν κατὰ σειρὰν οἱ πρὸς τὰ δεξιὰ ἑκάστου καθήμενοι : Κριτί. ἐν Ἀθήν.10,432Ε **προπόσεις ὀρέγειν ἐπιδέξια·** || ὁμ. σημ. ἐν φρ. **πίνειν τὴν ἐπιδέξια** (ἐνν. κύλικα) : Εὔπ.325· || κ. ἄνευ ἐνναίας κινήσεως : Λυσ.ἀπ.94 **ἕστηκεν ἐπιδέξια·** || συνήθ. ἐν δυσὶ λέξεσι **ἐπὶ δεξιά,** ἀντίθ. ἐπ' ἀριστερά : Ἰλ.Η 238 **οἶδ' ἐπὶ δεξιά, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν,** Πίνδ.Π 6,19 **ἐπὶ δεξιὰ χειρός** (δ.γρ. ἐπιδέξια)· **2**) κατὰ τρόπον εὐοίωνον, αἴσιον, αἰσίως : Ἰλ.Β 353 **ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων·** **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. μετὰ δεξιότητος, ἐπιτηδείως, εὐφυῶς, δεξιῶς : Ἀναξανδρ.53,5, Νικόμ.1,27, Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.105,3 **καὶ πιδέξια πολεμᾶτε ἀπὸ τὴν καταδρομή·** || κομψῶς : Πλάτ.Θεαίτ.175Ε **ἀναβάλλεσθαι δὲ οὐκ ἐπισταμένου ἐπιδέξια.**
ἐπιδεξιελευθέρως ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐπιδέξια, ἐλευθέρως : Πλάτ.Θεαίτ.175Ε π. Σαυΐδ.
ἐπιδέξιος(-ο)-ο(ν) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **πιδέξιος** ὁ πρὸς τὰ δεξιά, ὁ ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά· τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. βλ.λ. ἐν λ. **ἐπιδέξια·** **2**) ὁ κείμενος πρὸς τὸ μέρος τῆς δεξιᾶς χειρός, πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος : Ἀριστφ. Ὄρν.1493 **γυμνὸς ἦν πληγεὶς ὑπ' αὐτοῦ πάντα τἀπιδέξια,** Ἀριστλ.Πρ.941b,12 **οἱ ἐπιδέξιοι ἄνεμοι·** **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ ἐπιτήδειος, ἱκανὸς εἴς τι, δθ. κ. ὁ ὀξὺς τὴν ἀντίληψιν, ὁ εὐφυὴς τὴν ἐνέργειαν, καπάτσος : Αἰσχίν.1,178, Θεόφρ.Χαρ.29,4 **φῆσαι γὰρ αὐτὸν εὐφυῆ καὶ φιλέταιρον καὶ ἐπιδέξιον,** Ζερβ.μτφρ.Ἰλ.222 **ὡς βάλωμ' ἐπιδέξιους κωπηλάτες,** Πολύβ.5,39,6 **πρὸς τὰς ὁμιλίας ἐπιδέξιος,** Δίων Κ 69,10 **περὶ τὴν θήραν ἐπιδέξιος ἦν,** Παροιμ. **τὰ μεταξωτὰ βρακιὰ θένε καὶ πιδέξιους κώλους** (οἱ κατέχοντες θέσιν τινὰ πρέπει νὰ εἶναι καὶ ἄξιοι αὐτῆς)· || ὁμ. μετ' ἀπορφ. : Ἀριστλ.Ρητ.1381a,34 **καὶ ἐπιδέξιοι καὶ τῷ παῖσαι καὶ τῷ ὑπομεῖναι·** **4**) Ἡσ. ἐν λ. πανδαχεύς « **ἐπιδέξιας,** ὁ πάντας δεχόμενος »· **5**) μσν. ὡραῖος, εὔμορφος : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.124,85 **ἐὰν ἴδῃ τις ὅτι ἔνευσε γυναικὶ ἐπιδεξίῳ·** **6**) νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπιδέξιον** ὡς οὐσ. ἡ σκωραμίς, τὸ καθοίκι : Καρ.Ἀτ.2,6 ἐν λ. ἀγγεῖον.
ἐπιδεξιότης-ότητος (ἡ) (ἐπιδέξιος) κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. **ἐπιδεξιότη(τα)** ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιδεξίου, ἡ ἐπιτηδειότης, ἱκανότης, δεξιότης, ἰδίως τοῦ νοῦ, εὐφυΐα, ὀξύνοια : Αἰσχίν.2,47, Πολύβ.4,82,3 **διὰ τὴν ἐπιδεξιότητα καὶ νουνέχειαν τἀνδρός·** κ. κατὰ πληθ. : Πλούτ.Ἠθ.441Β· **2**) ἡ πρὸς τὰ δεξιὰ θέσις, τοποθέτησις : Παῦλ.Ἀλ.Ε 3.
ἐπιδεξιοῦμαι-όομαι (ἐπὶ- δεξιοῦμαι) μέσ. δεξιοῦμαι, εὑρίσκω ἀπόλαυσιν ἔν τινι : Ἀναξιμ.π. Διογ.Λ 2,4 **ἐπιδεξιούμεθα τοῖς ἐκείνου λόγοις.**
ἐπιδεξιπολίτης Ἡσ. « ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν περιατρέψας ».
ἐπίδεξις-εως (ἡ) ἰων. ἀντὶ ἐπίδειξις βλ.λ. : Ἡρ.2,46.
ἐπιδεξίως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπιτηδείως, ἱκανῶς, εὐφυῶς· πρβλ. ἐπιδέξια : Πολύβ.4,35,7 **ἐπιδεξίως ὁμιλεῖν τοῖς συμπεριφερομένοις,** Πλούτ.Ἠθ.439Β

ἐπιδεξιωσύνη (ἡ) (ἐπιδέξιος) μσν., δημ. κ. πιδ- ἡ ἐπιτηδειότης, ἡ καπατσοσύνη : Διγεν.'Ακρ.2694 **τὰ συχνὰ γυρίσματα, καὶ τὴν πιδεξιωσύνην,** Καρκδ.Ζητ.83 **τὴν τόσην ἐπιδ- . . τῶν ζητιάνων.**

ἐπίδερις-**ιδος** (ἡ) μτγν. κ. ἐπίδερρις ἡ κλειτορίς· πρβλ. ὑποδορίς· Πολυβ.2,174 « **τὸ ἐν μέσῳ** σχίσματι σκαῖρον σαρκίον ».

ἐπιδέρκομαι ἀποθ. προσβλέπω, παρατηρῶ, κοιτάζω : 'Οδ.Λ 116 (δ.γρ. καταδέρκεται), 'Ησίοδ.'Εργ. 268 **καί νυ τάδ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἐπιδέρκεται, οὐδέ ἑ λήθει,** αὐτ.Θ 760· ρηματ. π. ἐπιδερκτός.

ἐπιδερκτός-**όν** (ἐπιδέρκομαι) μετὰ δοτ. ὁ δυνάμενος νὰ παρατηρηθῇ, ὁ ὁρατός : 'Εμπ.π.Πλούτ. 'Ηθ.17Ε **οὔτ' ἐπιδερκτὰ τάδ' ἀνδράσιν οὔτ' ἐπακουστὰ οὔτε νόῳ περιληπτά.**

ἐπίδερμα-**ατος** (τὸ) γλωσσ. ἐπὶ τῶν ἐνύδρων πτηνῶν, ὁ μεταξὺ τῶν δακτύλων τῶν ποδῶν ὑμήν.

ἐπιδερμᾶτίς-**ίδος** (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ δέρμα, τὸ τομάρι : 'Αλέξ.Τραλλ.115 **ἐπ- αἰγός· 2)** τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον· 'Ερωτιαν.242 ἐν λ. λέμμα.

ἐπιδερμικός-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδερμίδα : **ἐπ- ὑμὴν-ἐξάνθημα.**

ἐπιδερμίς-**ίδος** (ἡ) (δέρμα) κ. νεώτ., δημ. **ἐπιδερμίδα** ἐπὶ ἀνθρώπων κ. ζῴων, τὸ ἐξωτερικὸν στρῶμα τοῦ δέρματος : 'Ιππ.Φύσ.Παιδ.20,-**λευκή-μαλακή-τριχωτὴ ἐπιδερμίς·** ‖ νεώτ. ἐπὶ φυτῶν λεπτὸν ἐπίστρωμα καλύπτον τὴν ἐπιφάνειαν τῶν φυτῶν· **2)** σχόλ. τὸ ἐπίδερμα : Σχόλ.'Ιλ.Β 460.

ἐπιδερμοειδής-**οῦς**-**ές** νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς ἐπιδερμίδα : **ἐπιδερμοειδὴς ὑμήν.**

ἐπιδερμολυσία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. προδιάθεσις τοῦ δέρματος ἐνίων ἀνθρώπων ν' ἀναπτύσσῃ ἐπὶ ἐλαχίστῃ προστριβῇ φυσαλίδας πεμφιγοειδεῖς.

ἐπιδερμομυκητίασις-**εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἐπιδερμομύκωσις** γενικὴ ὀνομασία δερματοπαθειῶν ὀφειλομένων εἰς μύκητας.

ἐπιδερμομύκωσις-**εως** (ἡ) νεώτ. ἰατρ. **κ. ἐπιδερμομυκητίασις** βλ.λ.

ἐπιδερμόφυτα (τὰ) νεώτ. μικρότατοι φυτικοὶ ὀργανισμοὶ τοῦ ἀθρ. **τῶν κρυπτογάμων** ἀναπτυσσόμενοι ἐκ διαφόρων αἰτίων ἐπὶ τοῦ δέρματος.

ἐπιδερμοφυτία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. δερματικὴ πάθησις ὀφειλομένη εἰς τὰ ἐπιδερμόφυτα βλ.λ.

ἐπίδερρις-**ιδος** (ἡ) ἡ ἐπίδερις βλ.λ.

ἐπιδεσιολογία (ἡ) νεώτ. ἡ περὶ ἐπιδέσεων μελέτη· **2)** ἡ τέχνη τῶν ἐπιδέσεων.

ἐπίδεσις-**εως** (ἡ) (ἐπιδέω (I)) κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιδένω, ἰδίως τραῦμα, τὸ δέσιμο : 'Ιππ.450,22 **ἐπιδέσιας παντοίας,** 'Αφρικαν.Κεστ.8,292 **τῇ εὐτονίᾳ τῆς ἐπιδέσεως ὁ ἵππος ἀλγῶν** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιδήσεως), -**ἐπίδεσις τραύματος· 2)** ἡ διὰ δεσμοῦ συγκράτησις, τὸ δέσιμο : 'Ιππ.49,39 **ἐπίδεσις ἐρίων καὶ τῶν τοιούτων,** Παπ. **σχοινία λεπτὰ εἰς ἐπίδεσιν κεραμίδων.**

ἐπίδεσμα-**ατος** (τὸ) (ἐπιδέω (I)) **κ.** μσν. **ὁ ἐπίδεσμος** : 'Ιππ.'Αγμ.765,Θωμ.Μ 502.

ἐπιδεσμεύω (ἐπὶ-δεσμεύω) ΑΠ ἐπὶ ἰατρῶν, **ἄ.** ἐπιδεσμῶ, ἐπιδένω : ΑΠ 11,125,4.

ἐπιδεσμικός-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων **ἢ** ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπίδεσμον.

ἐπιδέσμιον (τὸ) γλωσσ. μικρὸς ἐπίδεσμος.

ἐπιδεσμίς-**ίδος** (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπίδεσμος : Γαλ.14,794,Κάσσ.Πρ.57· **2)** νεώτ. στρατ. εἰδ. ἐπὶ τοῦ πυροβόλου, ἡμικυκλικὸν μεταλλικὸν τεμάχιον συγκρατοῦν τὰς στροφάλιγγας ἐντὸς τῶν ἐπὶ τοῦ κιλλίβαντος ὑποδοχῶν τοῦ πυροβόλου.

ἐπιδεσμολογία (ἡ) νεώτ. μελέτη περὶ τῆς κατασκευῆς καὶ ἐφαρμογῆς τῶν ἐπιδέσμων.

ἐπιδεσμολογικός-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδεσμολογίαν βλ.λ.

ἐπίδεσμον (τὸ) μτγν. **ὁ** ἐπίδεσμος βλ.λ. : Γαλ. 13,4,15, Αἰλ.Ζ 18,9 (πληθ.).

ἐπιδεσμοποιός (ὁ) **νεώτ.** ὁ κατασκευαστὴς ἐπιδέσμων βλ.λ.2).

ἐπίδεσμος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. **κ. -ον (τὸ)** τὸ δι' οὗ τις ἐπιδένει τι, ἐπανώδεμα, φάσκιωμα· Φρύν.292:'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.743,'Αριστφ.Σφ.1440 **ἐπίδεσμον ἐπρίω, νοῦν ἂν εἶχες πλείονα,** 'Αριστλ.Ζ1 630α,6 **καὶ ἐκ τῶν ἐπιδέσμων καὶ σπόγγων ὑπ' οὐδενὸς δυνάμενοι ἐκκλύζεσθαι· 2)** νεώτ. ἰατρ. ταινία ἐκ καταλλήλως ἀπολυμανθέντος ὑφάσματος, δι' οὗ ἐπιδένομεν τραῦμα, πληγὴν ἢ πάσχον μέρος τοῦ σώματος χάριν θεραπευτικοῦ σκοποῦ· ‖ ὁμ. **σκληροὶ ἐπίδεσμοι** νάρθηκες βλ.λ. ἐν ἰατρ. σημ.· **3)** νεώτ. ναυτ. πρόχειρον δέμα ἐκ δετηρίας ἢ ἄλλου λεπτοῦ σχοινίου, δι' οὗ συσφίγγονται δύο παχύτερα σχοινία ἢ δύο ἄλλα ἀντικείμενα πρὸς ἄλληλα, λιγαδούρα.

ἐπιδεσμοχᾰρής-**οῦς**-**ές** μτγν. ἐπὶ τῆς ποδάγρας, ὁ ἐπιδέσμοις χαίρων, ὁ ἔχων ἀνάγκην πολλῶν ἐπιδέσμων : Λουκ.Τραγῳδ.198.

ἐπιδεσμῶ-**έω** (ἐπὶ-δεσμῶ) μτγν. κ. μσν. ἐπιδένω, περιβάλλω τι δι' ἐπιδέσμου, ἄ. ἐπιδεσμεύω : 'Ιππ. 14,419,8 **τὴν ἀκροποσθίαν ἐπιδεσμεῖν παπυρίῳ,** Γαλ.14,339,15 **καταπλάσας ἐπιδέσμει·** κ. παθ. : 'Απολλοδ.Δαμ.Πολιορκ.43,22 **ἐπ- σχοινίοις.**

ἐπιδεσπόζω (ἐπὶ-δεσπόζω) κ. νεώτ. δεσπόζω ἐξ ὁλοκλήρου, ἐξουσιάζω τι : Αἰσχ.Πέρσ.241 **τίς δὲ ποιμάνωρ ἔπεστι κἀπιδεσπόζει στρατῷ** (δ. γρ. στρατοῦ)· **2)** νεώτ. μουσ. τὰ θηλ. τῆς μτχ. ἐνεστ. **ἐπιδεσπόζουσα** ὡς οὐσ. ἡ ἕκτη βαθμὶς τῆς διατονικῆς κλίμακος.

ἐπιδέτης (ὁ) (ἐπιδέω (I)) νεώτ. ὁ ἐπιδένων, ὁ δέτης.

ἐπιδετικός-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπίδεσιν.

ἐπιδετόν (τὸ) (ἐπιδέω (I)) ἡ δι' ἐπιδέσμου ἐπίδεσις : 'Ιππ.Γυν.1,78.

ἐπιδευής-**οῦς**-**ές** ποι. κ. ἰων. τ. τοῦ ἐπιδεής, ὁ χρείαν, ἔλλειψίν τινος ἔχων, ὁ στερούμενός τινος : 'Ιλ.Μ 299 **ὅς τ' ἐπιδευὴς δηρὸν ἔῃ κρειῶν,** 'Οδ. Δ 87 **ἐπιδευής . . τυροῦ καὶ κρειῶν,** 'Ησίοδ.Θ 605 **ὅγ' οὐ βιότου ἐπιδευὴς ζώει,** 'Ηρ.4,130· ‖ ἀπολ. ὁ ἐνδεής, ὁ πτωχός, ὁ πένης : 'Ιλ.Ε 481· **2)** ὁ ὑπολειπόμενος, ὁ μειονεκτικός, ὁ ἐλλιπής : 'Ιλ.Τ 180 **ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχησθα·** ‖ κ. μετὰ γεν. : 'Οδ.Φ 185 **πολλὸν δὲ βίης ἐπιδευέες ἦσαν,**'Απολλ. Ρ 2,315 **βούλεται ἀνθρώπους ἐπιδευέα θέσφατα φαίνειν μαντοσύνης·** ‖ κ. ἀπολ. ὁ στερούμενος δυνάμεως, ὁ ἀδύνατος, ἀδύναμος : 'Οδ.Ω 171 **οὐδέ τις ἡμείων δύνατο κρατεροῖο βιοῖο νευρὴν ἐντανύσαι, πολλὸν δ' ἐπιδευέες ἦμεν.**

ἐπιδεύομαι (ἐπὶ-δεύομαι) ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ ἐπιδέομαι, μέλλ. ἐπιδευήσομαι, ἔχω χρείαν, ἔλλειψιν πράγματός τινος, στεροῦμαι : 'Ιλ.Β 229 **ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι,** 'Οδ.Ο 371 **νῦν δ' ἤδη τούτων ἐπιδεύομαι,** Νίκ.Θηρ.57· ‖ κ. μετὰ γεν. προσ. ἔχω χρείαν τῆς βοηθείας τινός : 'Ιλ.Σ 77 **σεῦ ἐπιδευομένους· 2)** ὑπολείπομαι ἔν τινι, ὑστερῶ, μειονεκτῶ, μετὰ γεν. πράγμ. : 'Ιλ.Ψ 670 **ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι μάχης ἐπιδεύομαι ;** ‖ μτγν. κ. μετ' αἰτ. πράγμ. : 'Απολλ.Ρ 2,1220 **ἀλκὴν ἐπιδευόμεθα·** μετὰ γεν. προσ. ἢ κ. πραγμ. εἰμὶ ἀσθενέστερος, ὑποδεέστερός τινος : αὐτ.Ε 636 **πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν** : αὐτ.Ω 385 **οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' 'Αχαιῶν.**

ἐπιδεύτερος-**ον** ἐπὶ δραματουργῶν, **ὁ** ἐκ τῶν δευτερευόντων, ὁ τῆς δευτέρας σειρᾶς : Σουΐδ. ἐν λ. 'Αριστομένης **κωμικὸς τῶν ἐπιδευτέρων τῆς ἀρχαίας κωμῳδίας.**

ἐπιδευτερῶ-**όω** κ. μσν. πράττω ἢ λέγω τι ἐκ δευτέρου, ἐπαναλαμβάνω : 'Επιφάν.2,246C **ἐπεδευτέρωσεν αὐτοῦ τὴν προφητείαν,** Πασχ.Χρον.286,17· κ. παθ. : 'Επιφάν.1,791Α **τὴν δὲ ἐπιδευτερουμένην πόλιν ἔνδυσιν·** ρηματ. π. ἐπιδευτέρωσις.

ἐπιδευτέρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιδευτερῶ βλ.λ., ἡ ἐπανάληψις: Σύμμ.ΠΔΨαλμ.76,11.

ἐπιδεύω (ἐπὶ-δεύω (1)) ὑγραίνω, μουσκεύω : Ἀνύτ.ἐν ΑΠ 7,208,4 **ἐπὶ δ' ἀργαλέαν βῶλον ἔδευσε φόνῳ·** **2**) παθ. πληροῦμαι ὑπὸ ὑγροῦ : Ὀρφ.Ἀργ.1074 **ἐπιδεύεται αἵματι κρητήρ.**

ἐπιδέχομαι (ἐπὶ-δέχομαι) ἀποθ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **ἐπιδέκομαι,** δέχομαι προσέτι : Ἡρ.8,75 **ὡς ἐπεδέκοντο οἱ Θεσπιέες πολιήτας,** ΚΔ Ἰω.3,10 **οὔτε αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς·** **2**) δέχομαί τινα εἰς τὴν οἰκίαν μου ἢ ἀλλαχοῦ, ὑποδέχομαι, δεξιοῦμαι : Πάπ. **ἐπ- εἰς τὰ οἰκητήρια·** **3**) ἀναδέχομαι, ἀναλαμβάνω ἵνα ἐπιχειρήσω τι : Πολύβ.4,31,1 **οὐκ ἂν ἐπιδέξαιντο τὸν πόλεμον, πρὶν ἢ ταύτην ἀπ' Αἰτωλῶν ἀποσπασθῆναι τὴν πόλιν,** Ἐπιγρ. **ἐπ- τὴν στεφανηφορίαν·** || ὁμ. ἀπολ. συγκατατίθεμαι, συμφωνῶ : Πάπ **ταύτης ἐπιδεχομένης·** **4**) ἐπὶ πράγμ., ἀνέχομαι, ἐπιτρέπω : Δημ.139 **τοῦτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν,** Ἀριστλ.Κατ.6a,19, Πάπ. **τὸ πρᾶγμα ὑπέρθεσιν οὐκ ἐπιδέχεται, - ἡ ἐγχείρησις δὲν ἐπιδέχεται ἀναβολήν, - τὸ χωρίον ἐπιδέχεται διαφόρους ἑρμηνείας, - δὲν ἐπιδέχεται σύγκρισιν·** || κ. μετ' ἀπαρφ. : Δείν.1,31 **ὁ γὰρ χρόνος οὐκ ἐπιδέχεται μακρολογεῖν·** **5**) ὑπομένω, βαστάζω : Ἀντίγ.Καρ.166 **ἐπιδέχεσθαι πᾶν βάρος·** **6**) ἀναμένω, προσδοκῶ : Βακχ.16,96 **βαρεῖαν ἐπιδέγμενοι ἀνάγκαν·** **7**) ἀμτβ. εὑρίσκω εὐνοϊκοὺς ὅρους : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.151,120 **δένδρα φυέντα ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ πέτρᾳ ἢ ἐν ἄλλοις οἷς οὐκ ἐπιδέχεται φύτρωσις δένδρων·** ρηματ.π. ἐπιδεκτικός, ἐπιδέκτωρ.

ἐπιδέω (1) (ἐπὶ-δέω (1)), μέλλ. **ἐπιδήσω,** ἀόρ. **ἐπέδησα,** παθ. παρακ. **ἐπιδέδεμαι,** δένω τι διά τινος, μετὰ δοτ. : Ὀδ.Φ 391 **ὅπλον.. βύβλινον, ᾧ ρ' ἐπέδησε θύρας** (εἰ μὴ ἀόρ. τοῦ πεδάω βλ.λ.)· || δένω τι ἐπί τινος, προσδένω: Ἀριστφ.Βάτρ.1038· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Ἡρ.1,171 **ἐπὶ τὰ κράνεα λόφους ἐπιδέεσθαι·** **2**) ἐπὶ ἰατρῶν, περιβάλλω δι' ἐπιδέσμου, ἐπιδένω, φασκιώνω : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ. 904, Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.70 **τῷ δὲ ἰατρῷ τὴν χεῖρα .. ἐπιδῆσαι παρέσχε·** κ. παθ. : Ξεν.ΚΠ 5,2,32 **πολλοὺς δ' ἔτι τραύματα ἐπιδεδεμένους,** αὐτ.2,3,19· ρηματ.π. ἐπίδεσις, ἐπίδεσμας, ἐπίδεσμα.

ἐπιδέω (2) (ἐπὶ-δέω (2)) κ. μσν., μέλλ. **ἐπιδεήσω,** εἰμὶ ἐλλιπής, ἐλλείπω, χρειάζομαι, εἰδ. ἀναφορ. πρὸς ἀριθμόν : Ἡρ.7,28 **τετρακοσίας μυριάδας στατήρων Δαρεικῶν, ἐπιδεούσας ἑπτὰ χιλιάδας·** || κ. ἀπρόσ. χρεία ὑπάρχει : Πλάτ.Νόμ.709D **τῆς τέχνης ἂν μόνον ἐπιδέοι** : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,63 **ἐὰν δὲ καὶ ἄλλης ἐπιδέῃ βοηθείας·** || κ. μέσ. ἔχω ἔλλειψιν, χρείαν τινός, χρειάζομαι, στεροῦμαι : Ἡρ. 1,32 **χώρη.. ἄλλο μὲν ἔχει, ἑτέρου δὲ ἐπιδέεται,** Ξεν.Συμπ.8,16· πρβλ. ἐπιδεύαμαι· **2**) μσν. παρακαλῶ : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.12,14 **οὐχ ὑπακουσθήσεται περὶ ὧν ἂν ἐπιδεηθῇ·** ρηματ. π. ἐπιδεής.

ἐπιδεῶς ἐπίρρ. ἐλλιπῶς, οὐχὶ ἐπαρκῶς : Πλάτ. Νόμ.899D **εἴτε ἱκανῶς.. εἴτε ἐπιδεῶς.**

ἐπιδή Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. τοῦ ἐπειδὴ βλ.λ.

ἐπιδηκτικός-ή-όν (ἐπιδάκνω) μτγν. ὁ δάκνων, ὁ δηκτικός, ὁ δαγκανιάρης : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.1,9,144.

ἐπίδηλος-ον (ἐπὶ - δῆλος) ὁ σαφής, ὁ φανερός, ὁ κατάδηλος : Θέογν.442, Ἡρ.8,97 **ἐθέλων δὲ μὴ ἐπίδηλος εἶναι μήτε τοῖσι Ἕλλησι μήτε τοῖσι ἑωυτοῦ,** Ἀριστφ.Ἱππ.38 **ἐπίδηλον ἡμῖν τοῖς προσώποισιν ποιεῖν, ἢν τοῖς ἔπεσι χαίρωσι·** || ὁμ. μετὰ μτχ. κατηγορ. : αὐτ.Ἐκκλ.661 **κλέπτων δήπου 'στ' ἐπίδηλος·** || ἐπὶ ἀέρος, αἰσθητός, ἀντιληπτός : Ἀριστλ.Μετ.2,4 **ὁ δ' ἀὴρ ἐπίδηλος·** **2**) π. Ἱππ. ὁ δηλωτικός, ὁ ἐνδεικτικὸς ἐπερχομένης κρίσεως· πρβλ.Γαλ.17(2),510 : Ἱππ.Ἀφ.2,24 **ἡμέρα ἐπίδηλος τῶν ἑπτὰ ἡ τετάρτη·** **3**) διακεκριμένος, σπουδαῖος, ἀξιόλογος : Ξεν.Οἰκ.21,10 **εἰ μηδὲν ἐπίδηλον ποιήσουσιν οἱ ἐργάται·** **4**) ὁ ἔχων τέλειον σχῆμα, μορφήν, ὁ πλήρως διαμεμορφωμένος : Ἱππ.Σαρκ.13 **ἐπίδηλος μάλιστα γίνεται [ἄνθρωπος] ἀπὸ ἑπταετέος μέχρι τεσσαρεσκαιδεκαετέος·** **5**) ὁ ὅμοιος πρός τινα . Ἀριστφ Πλ.368 **τὸ βλέμμ'.. ἐστὶν ἐπίδηλόν τι πεπανουργηκότι·** **6**) τὸ οὐδ. πληθ. ἐπίδηλα ἀντὶ ἐπίζηλα τοῦ ἐπίζηλος βλ.λ. : Ἐπιγρ. ..

ἐπιδηλῶ-όω (ἐπὶ - δηλῶ) κ. μσν. . δηλῶ, φανερώνω, καταδεικνύω : Ἀριστλ.Μετ.373a,31, Φιλόστρ. Ἀπολλ.5,34 **τουτὶ γὰρ καὶ τῷ νεύματι ἐπεδήλου,** Ἀνδρ.Κρ.70· κ. παθ. : Ἡρακλεωτ.Πίν.222 **ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐπιδηλοῦται·** ρηματ.π. ἐπιδήλωσις.

ἐπιδήλως ἐπίρρ. καταφανῶς. φανερά : Ἱππ. Διαίτ.45 **φαῦλόν τι πρήξει ἐπιδήλως,** Ἀριστφ. Θεσμ.799· || συγκρ. **-ότερον** : Ἀριστλ.ΖΓ 728b, 29· κ. **-οτέρως** : αὐτ.ΖΙ 604a,2· || ὑπερθ. **-ότατα** : αὐτ.510b,5· κ. **-οτάτως** : αὐτ.727a,23.

ἐπιδήλωσις-εως (ἡ) (ἐπιδηλῶ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδηλῶ βλ.λ., φανέρωσις, δήλωσις : Γρηγ.Νύσσ.1,914C **ἐπιδηλώσει τῇ αὐτοῦ,** Φώτ. Βιβλ.162,37 **τὰς διὰ τῶν ῥημάτων ἐπιδηλώσεις.**

ἐπιδημεύω (ἐπίδημος) διατρίβω ἐν τῇ πόλει· πρβλ. ἐπιδημέω : Ὀδ.Π 28 **οὐ μὲν γάρ τι θάμ' ἀγρὸν ἐπέρχεαι οὐδὲ νομῆας, ἀλλ' ἐπιδημεύεις.**

ἐπιδημέωριν Ἐπιγρ. Ἐρετρίας γ' πληθ. ἐνεστ. ἀντὶ ἐπιδημῶσιν βλ.λ.

ἐπιδημηγορῶ-έω (ἐπὶ-δημηγορῶ) μτγν. ἀγορεύω δημοσίᾳ κατά τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,96.

ἐπιδήμησις-εως (ἡ) (ἐπιδημῶ) κ. νεώτ. προσωρινὴ διαμονὴ ξένου ἔν τινι τόπῳ : Πλάτ.Ἐπιστ.330B **ὁ πρῶτος δὴ χρόνος τῆς εἰς Σικελίαν ἐμῆς ἐπ-.**

ἐπιδημητικός-ή-όν (ἐπιδημῶ) κ. νεώτ. εἰδ. ἐπὶ ζῴων, ὁ μένων εἰς τὴν πατρίδα του, εἰς τὸν τόπον τῆς γεννήσεώς του, ὁ μὴ ἀποδημῶν εἰς ἄλλους τόπους : Ἀριστλ.ΖΙ 488a,13 **καὶ τὰ μὲν ἐπιδημητικὰ καὶ τῶν ἀγελαίων καὶ τῶν μονωτικῶν, τὰ δ' ἐκτοπιστικά·** || νεώτ. εἰδ. ἐπὶ πτηνῶν ἐν ὁμ. σημ. : **ἐπ- πτηνά** (δημ. ντόπια, καθιστικά· ἀντίθ. ἀποδημητικά)· **2**) τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. δαπάναι διὰ τὴν ἐπίσκεψιν διοικητοῦ : Κῶδ.Ἰουστιν.12,40,12.

ἐπιδημία (ἡ) (ἐπιδημῶ) κ. νεώτ., δημ. κ. **πιδημία,** ἰων. **ἐπιδημίη,** δωρ. **ἐπιδαμία** ἡ ἔν τινι τόπῳ διατριβή, ἀντίθ. ἀποδημία : Ξεν.Ἀθ.1,18 **διὰ τὰς ἐπιδημίας τὰς τῶν συμμάχων,** Πλάτ.Παρμ.127A **ἀνεγνώρισέ τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας** **2**) μετὰ δοτ. τὸ δικαίωμα τῆς ἔν τινι τόπῳ διαμονῆς : Ἐπιγρ. **Θέων .. ᾧ ἁ ἐπιδαμία δέδοται·** **3**) ἡ ἄφιξις καὶ διαμονὴ ξένου ἔν τινι τόπῳ, ὁ. ἐπιδήμησις : Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,14,4 **τῇ τοῦ βασιλέως ἐκπλαγέντες αἰφνιδίῳ ἐπιδημίᾳ,** Πάπ. **ἐν τῇ ἐπιδημίᾳ τοῦ δουκός·** || εἰδ. ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἔλευσις, ἡ παρουσία : Βασ.3,41B **Χριστοῦ ἐπιδημία,** Μηναῖ.8,6 Ἑσπ.Ἰδιόμελα **τὴν σὴν τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ προορώμενος, ἐν Πνεύματι διὰ σαρκός, πρὸς ἀνθρώπους ἐπιδημίαν·** || ἐπὶ βροχῆς, ἐπέλευσις, πτῶσις : Αἰλ.ΖΙ 5,13 **οἶδε δὲ ἄρα ἡ μέλιττα καὶ ὑετοῦ ἀπειλοῦντος ἐπιδημίαν·** **4**) ἐπὶ ἀσθενειῶν, ἡ διάδοσις, ἡ ἐξάπλωσις : Ἱππ. Φύσ.Ἀνθρ.9 **ὅταν νουσήματος ἑνὸς ἐπιδημίη καθεστήκῃ·** || νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ καὶ ἐν βραχεῖ χρόνῳ εὐρεῖα διάδοσις λοιμώδους νόσου : **ἐπιδημία τύφου - μηνιγγίτιδος - ὀστρακιᾶς·** **5**) νεώτ. κ. δημ. κατ' ἐπέκτ. αὐτὴ ἡ διαδεδομένη νόσος : **ἐφέτος ἔχομεν πολλὰς ἐπιδημίας·** || κ. μτφ. ἐπὶ γεγονότων τινῶν, ἰδίως κακῶν, συχνὰ ὑπὲρ τὸ σύνηθες ἐπαναλαμβανομένων: **ἐπιδ- αὐτοκτονιῶν - κλοπῶν.**

ἐπιδήμια (τά) μτγν. κ. μσν. εὐχαριστήριος τελετὴ πρὸς τοὺς ἐνοδίους θεούς, τελουμένη ἐπὶ τῇ ἐπισκέψει τινὸς ἢ ἐπὶ τῇ αἰσίᾳ ἐπιστροφῇ ταξιδευ-

όντων προσώπων : Ἱμέρ.Ἐκλ.36,1 **ἐπιδήμια θύειν,** Φώτ.Βιβλ.376,13 **ἐπιδήμια θῦσαι θεοῖς ἐνοδίοις.**

ἐπιδημιακός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδημίαν βλ.λ., ὁ ἐπιδημικός : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,2 **ἐπιδημικά νοσήματα.**

ἐπιδημικός-ή-όν | ἐπιδημῶ | κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδημίαν βλ.λ.4), ὁ ἔχων τὸν χαρακτῆρα ἢ τὴν μορφὴν ἐπιδημίας, **ὅ.** ἐπιδήμιος· ἀντίθ. ἐνδημικός : **ἐπιδημικὴ νόσος - συμπτώματα·** ἐπίρρ. -ῶς.

ἐπιδημικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης νόσου τινὸς νὰ γίνεται ἐπιδημική βλ.λ. : **ἡ ἐπιδημικότης τῆς χολέρας - τοῦ τύφου.**

ἐπιδημιολογία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κλάδος τῆς ἰατρικῆς πραγματευόμενος περὶ τῶν αἰτίων καὶ τῆς φύσεως, τοῦ τρόπου διαδόσεως, καταπολεμήσεως κτλ. τῶν ἐπιδημικῶν νόσων.

ἐπιδημιολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδημιολογίαν βλ.λ.· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιδημιολόγος (ὁ) νεώτ. ἐπὶ ἰατρῶν, ὁ ἀσχολούμενος εἰδικῶς εἰς τὴν ἐπιδημιολογίαν βλ.λ.

ἐπιδήμιος-ον (ἐπὶ-δῆμος | κ. **-ος-α-ον,** δωρ. Ἐπιγρ. **ἐπιδάμιος,** ὁ ἐπί, ἐν μέσῳ τοῦ δήμου ἤτοι τοῦ λαοῦ, τῶν συντοπιτῶν του πράττων τι, ἰδίως κακόν : Ἰλ.Ω 262 **ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες** |μτφρ.Ζερβ. «κλέφτες ἀρνιῶν καὶ κατσικιῶν τοῦ κόσμου»|· **2)** ὁ μετ' ἀπουσίαν εὑρισκόμενος, ὢν ἐν τῇ πατρίδι του, ποὺ ξαναγύρισε καὶ βρίσκεται στὸν τόπο του : Ὀδ.Α 194 **δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι, σὸν πατέρα·** **3)** εἰδ. ἐπὶ πολέμου, ὁ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ μεταξὺ ἐντοπίων διεξαγόμενος, ὁ ἐμφύλιος : Ἰλ.Ι 64 **ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου ὀκρυόεντος·** **4)** ὁ πάροικος ἔν τινι τόπῳ, ξένος ἐγκατεστημένος ἔν τινι χώρᾳ : Ἡρ.2,39 **τοῖσι μὲν ἂν ᾖ ἀγορὴ καὶ Ἕλληνές σφι ἔωσι ἐπιδήμιοι ἔμποροι·** || κ. ἀναφορ. πρὸς τὴν ἀπὸ τῆς γῆς μετάστασιν τῆς ψυχῆς : Ἐπιγρ. **ψυχὴ δ' ἀθανάτων βουλαῖς ἐπιδήμιός ἐστιν ἄστροις·** **5)** εἰδ. ἐπὶ νόσων, ὁ ἐπὶ τοῦ δήμου, τοῦ λαοῦ ἐπισκήπτων : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.37, Γρηγ.Νύσσ.3,467Α **φρενῖτιν ἢ μανίαν ἤ τι τοιοῦτον κακὸν ἐπιδήμιον·** || νεώτ. κ. δημ. **τὸ** θηλ. **ἐπιδημία** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **6)** ἐπὶ τρόπου, ἐπὶ ἐνεργείας, ἐπὶ λόγου κτλ., ὁ καινὸς ἔν τινι τόπῳ, ὁ συνήθης, ὁ κοινολογημένος ἢ κοινολογούμενος : Πλαύτ.Ἠθ.735Α **ὑποθέμενος τοῦτο δὴ τοὔπ-·** || **ὁ** ἐθιζόμενος ἔν τινι τόπῳ, ὁ κατ' ἔθιμον ὢν : Ἀπολλ.Ρ Ἀργ.2,1024 **οὐδ' εὐνῆς αἰδὼς ἐπ-·** **7)** ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπιδήμια** βλ.λ.

ἐπιδημιουργοί (οἱ) τίτλος ἀρχόντων κατ' ἔτος ἀποστελλομένων ὑπὸ τῶν δωρικῶν μητροπόλεων εἰς τὰς ἀποικίας αὐτῶν : Θουκ.1,56· πρβλ. ἐπιδαμιοργός· **2)** οἱ δημιουργοὶ βλ.λ. : Προκ.3,25,16 **ἔμποροί τε καὶ ἐπιδημιουργοὶ καὶ τεχνῖται.**

ἐπιδημιουργῶ-έω (ἐπὶ - δημιουργῶ) διευθετῶ κατὰ προσήκουσαν τάξιν, τελείως· || παθ. ἐπὶ τῶν ἄστρων, ἐν παρῳχ. χρ. : Ἱππ.Ἐπιστ. 1285,55 **ὡς εὐκαίρως κάρτα εἴη ἐπιδεδημιουργημένα.**

ἐπίδημος-ον | δῆμος), δωρ. **ἐπίδαμος** ὁ ἐν τῇ πατρίδι εὑρισκόμενος, **ὅ.** ἐπιδήμιος βλ.λ.2) : Ἀριστφ.άπ.348 **οὐ τυγχάνει ἐπίδημος ὤν·** || γεν. ὁ διαμένων, διατρίβων ἔν τινι τόπῳ : Καλλ. Ἄρτ.226 **χαῖρε Χιτώνη Μιλήτῳ ἐπίδημε·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ : Συνέσ.347D **καταβὰς μέχρι καὶ χθονὸς ἐπίδημος ἐφημέροις·** **2)** ὁ κοινολογούμενος, ἐπιδήμιος βλ.λ.6) : Σοφ.ΟΤ 495 **ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδίποδα Λαβδακίδαις·** **3)** ἐπὶ ἀσθενειῶν, ὁ ἐπιδήμιος βλ.λ.5), ἐπιδημικός : Ἱππ.Ἐπιδ.1,14 **καὶ γὰρ ἄλλως τὸ νόσημα ἐπίδημον·** **4)** ἐπὶ βιβλίων, τὸ πραγματευόμενον περὶ ἐπιδημικῶν νόσων : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.Ἀγμ. 12,271C **ἐπίδημα βιβλία.**

ἐπιδημῶ-έω |ἐπὶ-δῆμος | **κ. νεώτ. ἀμτβ. εἶμαι** ἐν τῷ δήμῳ, διαμένω **εἰς τὴν πατρίδα μου,** εὑρίσκομαι ἐν μέσῳ τῶν ὁμογενῶν μου, ἀντίθ. ἀποδημῶ : Θουκ.1,136 **ὁ μὲν οὐκ ἔτυχεν ἐπιδημῶν,** Ἀνδ.1,132 **τρία μὲν ἔτη ἐπιδημῶν,** Πλάτ.Θεαίτ.173Ε, Ἰσαῖ.9,3 **ἐμοῦ δὲ οὐκ ἐπιδημοῦντος, ἀλλὰ στρατευομένου·** **2)** ἔρχομαι εἰς τὴν πατρίδα μου, εἰς τὸν τόπον μου, ἐπιστρέφω : Ξεν.Ἀπομν.2,8,1, Πλάτ.Παρμ. 126Β **ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν·** πρβλ. Μέν.Γεωργ.19 **εἰ νῦν ἐξ ἀγροῦ ἐνθάδ' ἐπιδημεῖ·** **3)** ἐπὶ ξένων, μεταβαίνω, ταξιδεύω πρὸς διαμονὴν ἔν τινι τόπῳ : Ξεν.Ἀπομν.1,2,61 **τοὺς ἐπιδημοῦντας ἐν Λακεδαίμονι ξένους ἐδείπνιζε,** Δημ. 1357, Πάπ. **βουλόμενος ἐπιδημεῖν ἐν νομῷ Ἀρσινοείτῃ·** || κ. ἀπολ. παραμένω ἔν τινι τόπῳ, παρεπιδημῶ : Λυσ.12,35 **ὅσοι δὲ ξένοι ἐπιδημοῦσιν,** Πλάτ.Πρωτ.309D **Πρωταγόρας ἐπιδεδήμηκεν ;,** ΚΔ Πράξ.17,21 **Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ξένοι·** **4)** ἐπὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ, ἔρχομαι εἰς τὴν γῆν, παραμένω μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων : Μηναῖ.1,1 Ὠδ.9, Σωζόμ.5,21 **ἐπιδημήσαντος αὐτοῖς τοῦ Χριστοῦ·** || γεν. μετὰ δοτ. προσ. ἐπισκέπτομαι : Πάπ.· **5)** παρευρίσκομαι, παρίσταμαι : Δημ.584 **μάρτυρας τῆς ὕβρεως.. τοὺς ἐπιδημήσαντας ἅπαντας τῶν Ἑλλήνων,** Ἀθήν.1,1C **οἱ .. ἐν τῷ δείπνῳ δῆθεν ἐπιδημήσαντες δειπνοσοφισταί·** || κ. μετὰ δοτ.. : Δημ.571 **τοῖς μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος,** Ἀθήν.4,138D **Συβαρίτην ἐπιδημήσαντα τῇ Σπάρτῃ·** || κ. νεώτ. ἐπὶ ἀσθενειῶν, ἐμφανίζομαι καὶ διαδίδομαι, ἐξαπλώνομαι εὐρέως : Ἱππ.Προγν.46 **τὰς φορὰς τῶν νουσημάτων ἀεὶ ἐπιδημεύντων·** **6)** Ἐπιγρ. εἶμαι ἐν ζωῇ, ζῶ· ἀντίθ. ἀποδημῶ **εἰς** Κύριον· **ρηματ. π.** ἐπιδήμιος, ἐπίδημος, ἐπιδημία, ἐπιδήμησις.

ἐπίδησις-εως (ἡ) | ἐπιδέω(I)) **ἐσφ.** γρ. **τοῦ ἐπίδεσις** βλ.λ. : Ἀφρικαν.Κεστ.8,292.

ἐπιδιαβαίνω | ἐπὶ- διαβαίνω | διαβαίνω, **περνῶ** μετά τινα ἄλλον : Ἡρ.6,70 **ἐπιδιαβάντες δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι·** || κ. μετ' αἰτ. : Θουκ.6,101 **ἐπιδιαβὰς τάφρον τινὰ ἀποθνῄσκει,** Δίων Κ 41,47 **τὸν ποταμὸν ἐπιδιαβῆναι·** **2)** ἐ- **ἐπί τινα ἤ τινι** διαβαίνω ποταμόν, ὅπως **ἐπιτεθῶ** κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐκβιάζω τὴν δίοδον : Πολύβ.3,2,8 **τέλος δὲ ταὔμπαλιν ἐπιδιαβάντες οἱ περὶ τὸν Ἀννίβαν ἐπὶ τοὺς βαρβάρους ἐτρέψαντο πλείους ἢ δέκα μυριάδας,** Στράβ.2,5,8· **3)** μετὰ δοτ. ἐν χρ. κ. μτφ. ὑπερβαίνω τὰ ὅρια : Ἰώσ.ΑΙ 15,7,9 **ἐπιδιέβαινε γὰρ ταῖς ἐλπίσιν.. καὶ μικρὸν οὐδὲν ἐπενόει·** **4)** ἐπὶ νοσημάτων, ἐξαπλοῦμαι, ἁπλώνω : Γαλ. 8,297 **ἐπιδ- ἄχρι τῆς καρδίας,** Ἀέτ.12,2.

ἐπιδιαβάλλω (ἐπὶ- διαβάλλω) μτγν. **κρίνω** δυσμενῶς, ἐπικρίνω : Φιλόστρ.Σοφ.2,9,3.

ἐπιδιαγιγνώσκω | ἐπὶ- διαγιγνώσκω |, ἰων. **ἐπιδιαγινώσκω** ἐξετάζω ἐκ νέου, κρίνω καὶ πάλιν, ξαναερευνῶ : Ἡρ.1,133, Συνέσ.Ἐπιστ.67,213Β **ἐπιδιαγνῶναι τὰ τῆς ὑποθέσεως.**

ἐπιδιαγράφω πάπ. πληρώνω **ἐπιπροσθέτως.**

ἐπιδιαθήκη (ἡ) προσθήκη **εἰς** διαθήκην, συμπληρωματικὴ διαθήκη, **κωδίκελλος** : Ἰώσ.ΑΙ 17,9,4· **2)** ἐγγύησις, ἀσφάλεια· πρβλ. Ἁρποκρ.Λυσ.ἀπ.110S.

ἐπιδιαίρεσις-εως (ἡ) (**ἐπὶ- διαίρεσις**) μτγν. κ. μαν. διαίρεσις τῶν ἤδη διαιρεθέντων, περαιτέρω διαίρεσις· πρβλ. Σχόλ.Διον. ἐν ΑΒ 796,32, Φώτ.Βιβλ.199· **2)** ἰατρ. ἡ περαιτέρω δι' **ἐγχειρίσεως** ἐντομή : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.46,8,4 **ἐὰν δὲ τετρωμένος ᾖ ἐάν τε τεθλασμένος** (ὁ ὑμήν), **τὴν ὑποδιαίρεσιν ζητεῖ πρὸς ἀκίνδυνον θεραπείαν,** Γαλ.1,386.

ἐπιδιαιρῶ-έω (ἐπὶ-διαιρῶ | κ. μσν., μέλλ. **ἐπιδιελῶ** | πάπ.), ἀόρ. **ἐπιδιεῖλον,** διαιρῶ ἐκ νέου, διανέμω, κατανέμω, διαμοιράζω : Πολύβ.1,73,3 **ἐπιδιελόντες τούτους ἀσφαλῶς μὲν ἐπολιόρκουν τοὺς Ἰτυκαίους·** || ὁμ. **μετ' αἰτ. κ. δοτ.** : Διον.

Ἀλ.Ρωμ.2,55 πολίτας ποιησάμενος ταῖς φράτραις ἐπιδιεῖλε, Ἀππ.Ἰβηρ.25, Πάπ. ἐπ- ἑκάστῳ ἄρτους ἑξήκοντα· ‖ ἐ- τινας εἴς τι : Διόδ.Σ 19,44 τοὺς δὲ στρατιώτας ἐπιδιεῖλεν εἰς ἅπασαν τὴν σατραπείαν· ‖ κ. μέσ., μετ' αἰτ. ἐπὶ πολλῶν, διανέμω ἀλλήλοις. Ἡρ.1,150 ποιησάντων δὲ ταῦτα Σμυρναίων ἐπιδιείλοντό σφεας αἱ ἕνδεκα πόλιες· κ. παθ., διαιροῦμαι : Μοσχόπ.21 τὰ φωνήεντα ἐπιδιῄρηται εἰς μακρὰ καὶ βραχέα· 2) ποιῶ ἐπιδιαίρεσιν βλ.λ.2) : Ἡλιόδ. π. Ὀρειβ.89,18 ἐπιδιαιρεῖν δεῖ τὸν ὑμένα· κ. παθ. : αὐτ.86,28.

ἐπιδιαιτησία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπὶ διαφωνίας τῶν διαιτητῶν ἢ καὶ ἀντιρρήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ἀνέκκλητος διαιτησία τοῦ ἐπιδιαιτητοῦ.

ἐπιδιαίτησις-εως (ἡ) (ἐπιδιαιτῶ) μτγν. ἡ περαιτέρω διαίτησις βλ.λ : Διοσκ.4,148,3.

ἐπιδιαιτητής (ὁ) νεώτ. ὁ ἐνεργῶν ἐπιδιαιτησίαν.

ἐπιδιαιτητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπιδιαιτησίαν βλ.λ ἐπίρρ. -ῶς.

ἐπιδιακατέχω μτγν. διακατέχω, κρατῶ, ἐξουσιάζω κατόπιν, ἔπειτα : Βέττ.Βάλ.246,21.

ἐπιδιάκειμαι (ἐπὶ-διάκειμαι) μτγν. παθ. τοῦ ἐπιδιατίθημι, ἐπὶ χρηματικοῦ ποσοῦ, κατατίθεμαι ὡς καταβολὴ εἰς παίγνιον κύβων : Πολυβ.9,96· 2) ἐπὶ φυτῶν, ἁπλοῦμαι ἐπί τινας : Σωρ.1,51 ἐ- καλάμοις.

ἐπιδιακινδυνεύω μτγν. διακινδυνεύω παρά τινι, μετέχω τοῦ κινδύνου τινός : Ἰώσ.ΑΙ 14,14,3.

ἐπιδιακλύζω (ἐπὶ-διακλύζω) μτγν. ἐκπλύνω κατόπιν, ἔπειτα, ξεπλύνω· κ. μέσ. : Γαλ.12,876.

ἐπιδιακονῶ-έω (ἐπὶ-διακονῶ) πάπ. κ. μσν. διακονῶ, ὑπηρετῶ, προσφέρω ὑπηρεσίαν, ἐξυπηρετῶ.

ἐπιδιακρίνω (ἐπὶ-διακρίνω) ἐπὶ κριτῶν, διαιτητῶν, ἀγωνοδικῶν, κρίνω, ἀποφασίζω : Πλάτ.Γοργ. 524Α Μίνῳ δὲ πρεσβεῖα δώσω ἐπιδιακρίνειν, ἐὰν ἀπορῆτόν τι τὼ ἑτέρω ;· 2) ἐπικυρῶ ἀπόφασιν : Δίων Κ 57,20· 3) ἐκτιμῶ κατόπιν ἐπιμελοῦς ἐρεύνης : Βέττ.Βάλ.277,17· ρηματ. π. ἐπιδιάκριαις.

ἐπιδιάκρισις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιδιακρίνειν βλ.λ.3), ἡ ἀκριβὴς ἐκτίμησις : Βέττ.Βάλ.37,10.

ἐπιδιαλάμπω λάμπω ἐπί τινος : Θεόφρ.ΦΙ 9,3,2.

ἐπιδιαλείπω μτγν. ἐπιτρέπω τὴν πάροδον χρονικοῦ τινος διαστήματος, ἀφήνω νὰ περάσῃ χρόνος τις : Ἀλέξ.Τραλλ.1,17 ἐ- ὀλίγας ἡμέρας.

ἐπιδιαλλαγή (ἡ) μτγν. (ἐπιδιαλλάσσω) συνδιαλλαγή, συμβιβασμός : Ἰώσ.ΑΙ 18,9,9 (ἀμφ.γρ.).

ἐπιδιαλλάσσω μτγν. κ. -άττω συνδιαλλάσσω, συμβιβάζω : Ἰώσ.ΑΙ 16,6,8 ἐπιδιαλλάττων τὰ γένη.

ἐπιδιαλύω μτγν. ἔρχομαι ὡς ἀνακούφισις εἴς τι, μετ' αἰτ. : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.6,8,5.

ἐπιδιαμένω μτγν. ἐξακολουθῶ νὰ διαμένω, νὰ παραμένω : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,2,68 τῇ ἑαυτῶν οὐσίᾳ ἐπιδιαμένοντα· 2) ἐξακολουθῶ νὰ ὑφίσταμαι, νὰ ὑπάρχω : Διογ.Λ.Προοίμ.11 τὴν ψυχὴν καὶ ἐπιδιαμένειν, Βασ.1,71D μηδὲ ἐπιδιαμένουσαν (τὴν ψυχὴν) μετὰ τὴν τῆς σαρκὸς διάλυσιν.

ἐπιδιαμονή (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδιομένω, συνεχὴς ὕπαρξις : Στωϊκ.ἀπ.2,182,Μᾶρκ.Αὐρ.4,21, Ὠριγ.1,500Β περὶ τῆς ἀθανασίας τῆς ψυχῆς, ἢ τῆς ἐπιδιαμονῆς αὐτῆς.

ἐπιδιανέμω διανέμω τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως : Φίλ.2,240 ἐ- ἄρτους ἱερεῦσι, Ἰώσ.ΠΙ 2,6,3· κ. παθ.: Ἀριστλ.Ἀθ.10,2 ἐπιδιενεμήθησαν..μναῖ τῷ στατῆρι.

ἐπιδιανοοῦμαι-έομαι διανοοῦμαί τι προσέτι : Ἱππ.Παραγγ.14 ἕτερα ἐπιδιανοεῖσθαι.

ἐπιδιαπέμπω μτγν. διαπέμπω τινὰ ἢ τι προσέτι, στέλλω τι ἐπιπροσθέτως : ΔίωνΚ 60,20 ἐπιδιέπεμψε τὸν Οὐεσπασιανόν.

ἐπιδιαπλέω μτγν. διαπλέω, πλέω προσέτι ἢ μετέπειτα : ΔίωνΚ 47,47 τὴν δύναμιν ἐκ τοῦ Βρεντεσίου ἐπιδιαπλέουσαν.

ἐπιδιαρθρῶ-όω μτγν. διαρθρῶ, συναρμόζω τι περαιτέρω : Πρόκλ. Στοιχ. Θεολ.177.

ἐπιδιάρθρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιαρθρῶ βλ.λ.: Δαμάσκ.Ἀρχ.431.

ἐπιδιαρρέω μτγν. διαρρέω προσέτι, τηκόμενος ἐκφεύγω περαιτέρω : Ἐρωτιαν.146 ἐν λ. ἐπίδυεν ἐπεδιέρρει καὶ διεηθα.

ἐπιδιαρρήγνυμαι, παθ. ἀόρ. ἐπιδιερράγην, διαρρήγνυμαι, σκάζω, ἐπί τινι ἢ ἕνεκά τινος : Ἀριστφ.Ἱππ.701 κᾆτ' ἐκροφήσας.. ἐπιδιαρραγῶ.

ἐπιδιασαφῶ-έω μτγν. διασαφῶ τι προσέτι, καθιστῶ τι σαφέστερον : Ἡρωδιαν.Ρητ.Σχημ.95S (54,30) ὅταν ἐπιδιασαφήσωμεν αὐτὸ μᾶλλον· ‖ τὸ παθ. γίνομαι σαφής, εὐνόητος, κατανοοῦμαι σαφέστεραν : Πολύβ.32,26,5 μετὰ δέ τινα χρόνον ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγματείας· ‖ δηλῶ περαιτέρω : Βέττ.Βάλ.87,20.

ἐπιδιασκέπτομαι μτγν. διασκέπτομαι προσέτι : Νεμέσ.Φύσ.Ἀνθρ.60 ἐπ- πότερον γέγονεν.

ἐπιδιασκευάζω διασκευάζω προσέτι, ἑτοιμάζω νέαν ἔκδοσιν ἔργου τινός : Ἱππ.Διαίτ.3.

ἐπιδιασκόπιον (τὸ) νεώτ. εἶδος φωτεινοῦ προβολέως ἀδιαφανῶν εἰκόνων ἢ ἀντικειμένων.

ἐπιδιασκοπῶ-έω μτγν. διασκοπῶ, σκέπτομαι περαιτέρω : Δίων Κ ἀπ.46,2(184) τοῖς ἔργοις ἐπιδιασκοποῦντες (πιθ. γρ. ἔτι διασκοποῦντες).

ἐπιδιαστρέφω μτγν. διαστρέφω μετέπειτα, διαφθείρω : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.5,28.

ἐπιδιασύρω σχόλ. διασύρω τινὰ ἐκ νέου, καθάπτομαί τινας πάλιν, ἐπισκώπτω, γελοιοποιῶ.

ἐπιδιασχίζω σχίζω, διαιρῶ περαιτέρω:Ρήτ.7,214W.

ἐπιδιατάσσομαι μτγν. μέσ. ἐπιφέρω προσθήκας, προστίθημί τι εἰς διαθήκην : ΚΔ Γαλ.3,15 ἀνθρώπου κεκυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς .. ἐπ-.

ἐπιδιατείνω μτγν. διατείνω, τεντώνω περαιτέρω δι' ἐμφυσήσεως : Γαλ.2,17 πάλιν ἐμφυσῶσί τε καὶ ἐπιδιατείνουσι· 2) ἀμτβ. ἐπὶ φήμης κττ., διαδίδομαι, ξαπλώνομαι : Πολύβ.32,9,3 ἕως .. τῆς Ἑλλάδος ἐπιδιατεῖναι τὴν περὶ αὐτῶν φήμην, Σχόλ. Πίνδ.11,61 ἐπιδιατείνει εἰς τοὺς ἐκτὸς (ὁ ἔπαινος).

ἐπιδιατίθημι διευθετῶ, παρασκευάζω προσέτι : Δίων Κ 62,15 μετὰ τοῦτο .. μονομαχίαν ἐπιδιέθηκε· 2) μέσ. καταθέτω παρακαταθήκην, ἐνέχυραν, ὡς ἐγγύησιν ὅτι θέλω πράξει τι· πρβλ.Ἀρποκρ. : Λυσ. ἀπ.110S,Δημ.896-ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον· 3) ὁμ. μέσ. ἐν τῇ κυβείᾳ, καταθέτω ποσόν τι ἐφ' ᾧ παίζω : Πολυβ.9,96 μνᾶν αὐτῶν ἐπιδιατεθειμένων ἑκάστῳ κύβῳ (ὡς παθ. τοῦ ρ. τούτου ἐν χρ. τὸ ἐπιδιάκειμαι)· 4) ὁμ. μέσ. ποιῶ δευτέραν ἢ νεωτέραν διαθήκην : Πάπ.

ἐπιδιατρίβω, μέλλ. ἐπιδιατρίψω, διατρίβω, παραμένω που ἐπί τινα χρόνον : Ἀριστλ.Μετ.371a,23 πρὶν ἐκπυρῶσαι καὶ ἐπιδιατρίψας μελᾶναι, Γρηγ.Νύσσ.2,528Β ἐπιδιατρίβειν τῷ τόπῳ· ‖ ἀναφορ. πρὸς χρόνον, διέρχομαι : Θεόφρ.Ὀσμ.11 οὐδένα τῇ γεύσει χρόνον ἐπιδιατρίβων, Ἰώσ.ΑΙ 11,5,2.

ἐπιδιαφέρομαι διακομίζομαι, ὑπεράνω τινός : Θουκ.8,8 ὅπως μὴ οἱ Ἀθηναῖοι πρὸς τὰς ἀφορμωμένας τὸν νοῦν μᾶλλον ἔχωσιν ἢ τὰς ὕστερον ἐπιδιαφερομένας (δ.γρ. διαφεραμένας) (τὰς διακομιζομένας διὰ ξηρᾶς ὑπεράνω τοῦ Ισθμοῦ ναῦς).

ἐπιδιαφθείρομαι διαφθείρομαι, καταστρέφομαι προσέτι : Φίλ.π.Εὐσ.Εὐαγ.Προπ.8,14· ‖ σήπομαι : Γαλ.8,42.

ἐπιδιαφθορά (ἡ) μτγν. ἐσφ.γρ. π. Μελάμπ.Παλμ. 491 (ἀναγν. ἐπ' ἰδίᾳ φθορᾷ).

ἐπιδιάφραγμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπάνωθεν διάφραγμα, περίφραγμα : Ἥρων Πνευμ.178,4 σωλὴν.. συντετρημένος τοῖς ἐπιδιαφράγμασιν αὐτῶν.

ἐπιδιαχέομαι μσν. διαχέομαι ἐπί τι, ἐκβοηθῶ, ἐξορμῶ : Ἀκροπ.Κ ἐν ASS Μαΐου 2,751,6.

ἐπιδιδάσκω προσδιδάσκω, διδάσκω περαιτέρω : Ξεν.ΚΠ 1,3,17 ἢν δέ τι ἄρα προσδέωμαι, ὁ πάππος με, ἔφη, οὗτος ἐπιδιδάξει, αὐτ.Οἰκ.10,10,Πάπ.

ἐπιδῐδῠμίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἀνατ. μηνοειδὲς σωμάτιον ἐπικαθήμενον ἐπὶ τοῦ ἄνω καὶ ὀπισθίου χείλους ἑκατέρου ὄρχεως : Γαλ.4,565.

ἐπιδιδυμῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα ἢ χρονία φλεγμονὴ τῶν ἐπιδιδυμίδων βλ.λ.

ἐπιδιδύσκω μαν. ἐνδύω : Εὐμάθ.'Υσμ.11,428 **διερρωγός τι ῥάκος ἐπιδιδύσκουσι** (δ.γρ. ἐπιδύσκουσι).

ἐπιδίδω νεώτ. ἐπιδίδωμι βλ.λ.

ἐπιδίδωμι κ. μσν., νεώτ. κ. **ἐπιδίδω,** μέλλ. ἐπι**δώσω,** ἀόρ. **ἐπέδωσα** κ. **ἐπέδωκα,** παθ. ἀόρ. **ἐπεδόθην,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιδεδομένος,** δίδω τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως : 'Ιλ.Ψ 559 **ἄλλα Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι,** 'Ηρ.2.121,4 **ἐπιδοῦναι αὐταῖσι τῶν ἀσκῶν ἕνα,** Εὐρ.Μήδ.186· ‖ κ. ἀπολ. : 'Ησίοδ. Ἔργ.396 **ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω, οὐδ' ἐπιμετρήσω·** ‖ δίδω κατόπιν, ἔπειτα : Διοσκ.4,148 **τροφὴν προδόντες ἐπιδιδόασι τὸν ἐλλέβορον·** **2**) ἰατρ. ἀναφ. πρὸς φάρμακα, χορηγῶ : Φίλ.1,253 **ἐ- ὅσων τῷ κάμνοντι δεῖ·** **3**) δίδω ὡς προῖκα : 'Ιλ.Ι 148 **ὅσσ' οὔ πώ τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί,** Λυσ.16,10 **δύο μὲν ἀδελφὰς ἐξέδωκα, ἐπιδοὺς τριάκοντα μνᾶς ἑκατέρᾳ,** Ξεν.ΚΠ 8,5,19· **4**) συνεισφέρω ἐπὶ πλέον αὐτοπροαιρέτως, διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς πόλεως, ἀντίθ. εἰσφέρω : 'Ισαῖ.5,38 **καὶ τοῦτο ἐπέδωκεν, οὐκ εἰσήνεγκεν,** Δημ.566 **τριήρη ἐπέδωκεν,** Δείν.1,80· **5**) προσφέρω χρήματα πρὸς δωροδοκίαν, δεκάζω, δωροδοκῶ τινα : Ξεν.'Αθ. 3,3 **καὶ ἔτι ἂν πλείω διαπράττεσθαι, εἰ πλείους ἐπεδίδοσαν ἀργύριον** (διὰ τοῦ **ἐπιδιδόναι** δωροδοκεῖν κ. **ἀποδιδόναι** παίζει ὁ 'Αντίπ.π.Πλουτ. 'Ηθ.333Α)· **6**) χορηγῶ ἐλευθέρως, δωροῦμαι, χαρίζω : 'Αριστφ.Εἰρ.333, Θουκ.4,11 **τὰς ναῦς τοῖς Λακεδαιμονίοις ἐν τῷ παρόντι ἐπιδοῦναι,** Λυσ. 30,26 **ἀλλ' οὐχ ὅπως ὑμῖν τῶν αὑτοῦ τι ἐπέδωκεν,** Ξεν.ΚΠ 1,5,1· ‖ ἀπονέμω, παρέχω, μοιράζω : ΚΔ Λουκ.24,30 **κλάσας** (τὸν ἄρτον) **ἐπεδίδου αὐτοῖς,** 'Ιω.Λυδ.Μην.18(52) **ὁ γὰρ κατ' αὐτὴν ἀριθμὸς τοῖς γεννητοῖς ἐπιδέδωκε γένεσιν·** ‖ ἀποτίνω, καταβάλλω, πληρώνω : Πάπ. **περὶ ὧν καὶ πρότερόν σοι ἐπιδεδώκαμεν δραχμὰς Χ·** **7**) ἐπιδίδωμι ἐμαυτόν τινι παραδίδομαι, ἐμπιστεύομαι ἐμαυτὸν εἴς τινα ἢ εἴς τι : 'Αριστφ.Θεσμ. 213 **ἐπειδὴ σαυτὸν ἐπιδίδως ἐμοί,** Πλάτ.Φίλ.19C, Λουκ.'Ερμότ.28 **ἢν ἅπαξ ἐπιδῷ τῇ πνεούσῃ τις αὑτὸν τὰ ἀπόγεια λυσάμενος,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,7, 6, Μηναῖ.1,27 Συναξ. **καὶ ὡς παισὶ φιλοπάτορσιν ἐπίδος ἡμῖν σαυτόν·** **8**) ὁμ. ἐ- ἐμαυτὸν εἴς τι ἀσχολοῦμαι, καταγίνομαι : 'Επιγρ., Πάπ. **εἰς πᾶν τὸ σοι χρήσιμον ἐμαυτὸν ἐπ-,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,4,1· ‖ ὁμ. σημ. κ. μετ' ἀπαρφ. : 'Ιούλ.Πολυδ.Φυσ. 'Ιστ.24 **ἑαυτὸν καὶ γεωργεῖν ἐπέδωκε διὰ τὸν ἄνθρωπον·** ‖ ὁμ. κ. ἄνευ τῆς αἰτ. **ἑαυτόν** : 'Αθήν.12,525Ε **τοὺς 'Εφεσίους ἐπιδόντας εἰς τρυφήν·** ‖ ὁμ. ἀπολ. : ΚΔ Πράξ.27,15 **ἐπιδόντες ἐφερόμεθα·** ‖ νεώτ. ὁμ. σημ. μέσ. : **ἐπεδόθη εἰς ἀρχαιολογικὰς μελέτας - εἰς τὸ ἐμπόριον·** **9**) κ. νεώτ. δίδω τι εἰς τὰς χεῖράς τινος, ἐγχειρίζω : ΠΔ Μακκ.2,11,17, Διόδ.Σ 14,47 **τὴν ἐπιστολὴν ἐπέδωκε τῇ γερουσίᾳ,** ΚΔ Πράξ.15,30 **ἐπέδωκαν τὴν ἐπιστολήν,** Πλούτ.'Αλέξ.19, Λουκ.Περεγρ.16 **γραμματεῖον ἐπιδούς,** 'Ιούλ.Πολυδ.Φυσ.'Ιστ.296 **τῷ βασιλεῖ βιβλίον ἐπιδεδώκασιν·** ‖ ὁμ. ἐπὶ αἰτήσεων, ἀναφορῶν, ἐκθέσεων, συνήθ. ἐν πάπ. : Πάπ. **ὅθεν ἐπιδίδωμι καὶ ἀξιῶ·** κ. ποθ. : 'Επιγρ. **ψήφισμα ἐπεδόθη τῷ ἄρχοντι,** 'Ιουστιν.Νεαρ. 53,3,1· ‖ νεώτ. κοινοποιῶ ἔγγραφόν τι ἐπισήμως : **ἡ ἐπιτροπὴ ἐπέδωκε τὴν διαμαρτυρίαν εἰς τὸν ὑπουργόν, - ὁ δικαστικὸς κλητὴρ ἐπέδωκε τὰς κλήσεις·** **10**) ἐπ- ψῆφον παρέχω δικαίωμα ψήφου : Πλούτ.Νομ.7 **ψῆφον ἐπέδωκε τοῖς πολίταις,** Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.37 **ψῆφον αὐτοῖς ἐπεδίδοσαν·** **11**) ὑπαγορεύω, ἀντίθ. γράφω : Δίων Χρ.18,18 **γράφειν μὲν οὖν οὐ συμβουλεύω σοι αὐτῷ . . ἐπιδιδόναι δὲ μᾶλλον·** **12**) ἀμτβ. κ. νεώτ. αὐξάνομαι, προάγομαι, προβαίνω, συνήθ. π. πεζογράφοις : 'Ηρ.2,13 **ἢν οὕτω ἡ χώρη αὕτη κατὰ λόγον ἐπιδιδῷ ἐς ὕψος,** 'Ιππ.'Αφορ.1,3 **ἐ- ἐπὶ τὸ βέλτιον,** Θουκ.8,24 **ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον,** αὐτ.8,83 **ἐς τὸ μισεῖσθαι . . ἐπιδεδωκέναι,** Πλάτ.Νόμ.913Β, 'Ισοκρ.3,32 **πρὸς εὐδαιμονίαν ἐπιδοῦναι τὴν πόλιν·** ‖ ὁμ. κ. ἀπολ. αὐξάνομαι, ἐνισχύομαι, βελτιοῦμαι, προοδεύω, προκόπτω : Θουκ.6,72 **ἐπιδώσειν γὰρ ἀμφότερα αὐτά,** Ξεν.ΚΠ 1,4,12 **ἣν δὲ τοσοῦτον ἐπιδιδῷ,** Πλάτ.Πρωτ.318C **βελτίων ἔσται καὶ ἐπιδώσει, - ἡ σηροτροφία ἐπέδωκεν ἐσχάτως·** **13**) ὁμ. ἀμτβ. ἐνδίδωμι, ὑποχωρῶ, ὑπείκω : 'Ιππ.'Αρθρ.72, Πλούτ.'Ηθ.680Α **τὰ ὑποδήματα κατὰ μικρὸν ἐπιδιδόντα καὶ χαλῶντα τοῖς πόροις·** **14**) νεώτ. ναυτ. ἀπομακρύνω τὴν πρῷραν πλοίου ἀπὸ τῆς εὐθείας τοῦ ἀνέμου, ποδίζω, πάω χυτά : **τὸ πλοῖον ἐπιδίδει** (ποδίζει)· ‖ ναυτ. **ἐπίδος ἢ ἐπίδος ὀλίγον** (ἔλα πόντζα ἢ χυτά) κελεύσματα ἀφορῶντα εἰς τὸν εἰδικὸν χειρισμὸν τοῦ οἴακος· **15**) τὸ μέσ. δίδω ἀμοιβαίως, ἐναλλάξ : 'Ιλ.Χ 254 **ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα** (ἂς ἐπικαλεσθῶμεν τοὺς θεούς μας ὡς μάρτυρας) (ἐν 'Ιλ.Κ 463 ὁ 'Αρίσταρχ. ἀνεγίγνωσκε **σὲ γὰρ πρώτην . . ἐπιδωσόμεθ',** πιθ. ἐν τῇ αὐτ. σημ., ἀλλ' ὁ 'Απολλώνιος καὶ οἱ Σχολ. ἑρμηνεύουσιν αὐτὸ διὰ τοῦ « δώροις τιμήσομεν », προβλ. περιδίδωμι).

ἐπιδιέξειμι μτγν. διεξέρχομαι, ἐξετάζω τι λεπτομερῶς : Πλούτ.'Ηθ.854F, Πολύαιν.4,20 **ὁ μάντις ἐπιδιεξιὼν τοὺς λοβούς.**

ἐπιδιεξέρχομαι μτγν. ἀποθ. ἐκκρίνομαι **μετὰ** ταῦτα, ἀντίθ. προδιεξέρχομαι : Γαλ.16,699.

ἐπιδιέρχομαι μτγν. διέρχομαι προσέτι, σαφηνίζω ἔτι μᾶλλον : Πολυβ.1,163 **διῆλθον τὸ σύνθημα.**

ἐπιδίζημαι ἐξετάζω, ἐρευνῶ προσέτι, ζητῶ νὰ πληροφορηθῶ τι : 'Ηρ.1,95 **ἐπιδίζηται δὲ δὴ τὸ ἐντεῦθεν ἡμῖν ὁ λόγος τόν τε Κῦρον·** **2**) ἐπιζητῶ, ἀπαιτῶ τι προσέτι : αὐτ.5,106 **τί δ' ἂν ἐπιδιζήμενος ποιέοιμι ταῦτα.**

ἐπιδίζομαι μτγν. δ. τ. τοῦ ἐπιδίζημαι βλ.λ.2) : Μόσχ.2,28 **φίλας δ' ἐπεδίζεθ' ἑταίρας.**

ἐπιδιήγησις-εως (ἡ) ἡ ἐπακολουθοῦσα ἢ ἡ κατ' ἐπανάληψιν διήγησις : 'Αριστλ.Ρητ.1414b,14 **διήγησις ἕτερον καὶ ἡ ἐπιδιήγησις,** Κορναῦτ.Ρητ.364Η.

ἐπιδιηγοῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. διηγοῦμαι ἐκ νέου, ἐπαναλαμβάνω τὴν διήγησιν : ΠΔ 'Εσθ.1,17 **καὶ γὰρ ἐπιδιηγήσατο** (δ. γρ. διηγήσατο) **αὐτοῖς τὰ ῥήματα τῆς βασιλίσσης,** Συνέσ.'Επιστ.127,262C **βεβοημένα ἐπιδιηγούμενος.**

ἐπιδιήκω μτγν. διήκω, ἐπεκτείνομαι μέχρι τινός: Σωρ.Κατ.2 **κατὰ πλείστων ἐπιδιήκει μερῶν.**

ἐπιδιίστημι μτγν. διαχωρίζω, ἀπομακρύνω ἔτι μᾶλλον : Φιλούμ.π.'Ορειβ 45,29,48 **σύμμετρον ἐπιδιαστήσαντες·** **2**) παθ. διίσταμαι ἔτι μᾶλλον ἀπό τινος : Σωρ.2,62 **ἐπιδιισταμένων τῶν βραχιόνων·** **3**) ὁμ. παθ. ἐπὶ σφυγμοῦ, εὑρίσκομαι ἐν δευτέρᾳ διαστολῇ : Ροῦφ.Σφυγμ.8,7.

ἐπιδιιστῶ-άω διαστέλλω, πλατύνω : 'Ασπασία π. 'Αετ.16,22 **ἐ- τὸ στόμα τῆς ὑστέρας.**

ἐπιδικάζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ δικαστοῦ ἢ δικαστηρίου, διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀποδίδω εἴς τινα ἀμφισβητουμένην περιουσίαν, κλῆρον : 'Ισαῖ.11,26 **ἐπιδικάσαντές μοι τοῦτον τὸν κλῆρον,** Δημ.1174· ‖ παθ. λαμβάνω δικαστικὴν ἀπόφασιν, δι' ἧς μοῦ ἀποδίδεται ἀμφισβητουμένη περιουσία : Δημ.1052 **παρὰ τοῦ ἐπιδεδικασμένου καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον·** ‖ ὁμ. ἀπολ.: Νόμ.π.Δημ.1054 **προσκαλείσθω τὸν ἐπιδεδικασμένον πρὸς τὸν ἄρχοντα·** ‖ μέσ. **ἐπιδικάμαί τι** λαμβάνω τι διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως.

Ἰσαῖ.11,19 **ἔχω δ' ἐγὼ τὸν κλῆρον ἐπιδικασάμενος·** || νεώτ. ἐπὶ δικαστηρίου ἢ δικαστ. ἀποφάσεως, ἀναγνωρίζω δικαίωμα ἢ ἀπαίτησιν : **τὸ δικαστήριον μοῦ ἐπεδίκασε χιλίας δραχμὰς ἀποζημίωσιν·** κ. παθ.: **ἡ οἰκία - ὁ ἀγρὸς ἐπεδικάσθη εἰς ἐμέ·** **2)** τὸ μέσ. ἐπὶ τοῦ ἐνάγοντος, καταφεύγω εἰς τὸ δικαστήριον, ἵνα μοῦ ἀπονείμῃ τὸ δίκαιον : Πλάτ.Νόμ.874Α **προσαγορεύειν δὲ τὸν φόνον τῷ δράσαντι καὶ ἐπιδικασάμενον ἐν ἀγορᾷ κηρῦξαι τῷ κτείναντι,** Πάπ.· **3)** ὁμ. μέσ. μετὰ γεν. ἀπαιτῶ δικαστικῶς, κινῶ ἀγωγὴν διά τι: Λυσ.ἀπ.32 **ἐπιδικάζεσθαι τοῦ κλήρου,** Ἰσαῖ.3,41, Δημ.1051· || **ἐπιδικάζομαι τῆς ἐπικλήρου** ζητῶ νὰ ἐγκριθῇ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁ γάμος μου μετὰ γυναικὸς ἐπικλήρου βλ.λ. : Δημ.1068 **τῆς ἐπικλήρου ἔδει ἐπιδικάζεσθαι·** || τὸ παθ. ἐπὶ ἐπικλήρου ἡ **ἐπιδικασθεῖσα** ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως συζευχθεῖσά τινα ἐπίκληρος: Διόδ.Σ 12,18 **συνοικεῖν κατ' ἀνάγκην τὸν ἄγχιστα γένους τῇ ἐπιδικασθείσῃ ἐπικλήρῳ·** **4)** ὁμ.μέσ. κτ.ἐπέκτ. προβάλλω ἀξιώσεις, καταγίνομαι νὰ ἐπιτύχω τι : Ἡσ. « ἐπιδικάζεται· ἀντιποιεῖται » : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1107b,31 **ἐπ- τῆς χώρας,** Δίων Χρ.Λόγ.31,1,576 **βασιλεῖς ἐπιδικάζονται τῆς τοιαύτης μαρτυρίας·** ρηματ. π. ἐπιδίκασις, ἐπιδικασία, ἐπιδικάσιμος.

ἐπιδικαιῶ-όω μτγν. δικαιῶ προσέτι : Διον.Ἀλ. Ρωμ.7,61 (διορθ. ἐδικαίωσε).

ἐπιδικᾰσία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδικάζω, διαδικασία πρὸς κτῆσιν κληρονομίας: Ἰσαῖ. 3,41 **οὐκ ᾔδεις ἐν τῇ ἐπιδικασίᾳ τοῦ κλήρου νόθην καθισταμένην τὴν ἀδελφιδῆν τὴν σαυτοῦ,** Νόμ.π.Δημ.1055 **ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου,** Φίλ.2,443, Πολυδ.4,26· **2)** ἀπαίτησις συγγενοῦς ὡς ἐγγυτέρου, ὅπως συζευχθῇ ἐπίκληρον : Ἰσαῖ.3,72 **οὓς βουλόμενος τὴν ἐπιδικασίαν τῆς θυγατρὸς ἀποστερῆσαι.**

ἐπιδικάσιμος-ον μτγν. ὃν δύναταί τις ν' ἀπαιτήσῃ δικαστικῶς ὡς ἀνήκοντα αὐτῷ : Ἰώσ.ΑΙ 4,2,4 **κατατιθέναι εἰς μέσον ἐπιδικάσιμον τοῖς βουλομένοις·** **2)** περιζήτητος : Λουκ.Ἐνύπν.9 **οὔτε φίλοις ἐπιδικάσιμος οὔτε ἐχθροῖς φοβερός.**

ἐπιδίκασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδικάζειν, ἡ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἀναγνώρισις δικαιώματος ἢ ἀπαιτήσεως.

ἐπιδικατοί (οἱ) Ἐπιγρ οἱ εἰς οὓς ἐπεδικάσθη κλῆρος, μερίδιον.

ἐπιδικεῖν ποι. ρίπτειν ἐπί τινος· πρβλ. δικεῖν. Πίνδ.Π 9,124 **πολλὰ μὲν κεῖνοι δίκον φύλλ' ἔπι.**

ἐπίδικος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου δυνάμενος νὰ διεκδικηθῇ ἢ διεκδικούμενος : Ἰσαῖ.3,3 **μὴ ἐπίδικον τῇ ἡμετέρᾳ μητρὶ τὸν τοῦ ἀδελφοῦ κλῆρον εἶναι,** Δημ.1074 **ἐπιδίκου ὄντος τοῦ κλήρου,- τὸ χωράφι εἶναι ἐπίδικο·** || κατ' ἐπέκτ. διαφιλονικούμενος, περιμάχητος, ἀμφισβητούμενος : Πλούτ.Ἠθ.858D **ἀμφοτέροις ἐπίδικον εἶναι τὸ νίκημα,** αὐτ.Κλεομ. 4· **2)** ἐπὶ ἐπικλήρου, ἡ τελοῦσα ὑπὸ τὴν κρίσιν δικαστηρίου εἰς τίνα τῶν ἐγγυτάτων συγγενῶν δέον νὰ δοθῇ μετὰ τοῦ κλήρου ὡς σύζυγος : Ἰσαῖ.3,73 **ἐπὶ ἅπαντι τῷ κλήρῳ ἐπίδικον καταλιπεῖν αὐτήν·** || ὁμ. τὸ θηλ. **ἐπίδικος** ὡς οὐσ. : αὐτ.3,64 **τοῖς ἐγγύτατα γένους ἐπιδίκους ὁ νόμος εἶναι κελεύει·** **3)** ὁ εἰς τὴν κρίσιν, τὴν ἀπόφασίν τινος ὑποβαλλόμενος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.7,58 **δίδωμι ἐμαυτὸν ἐπίδικον τοῖς δημόταις.**

ἐπιδικῶ-έω Ἐπιγρ. ἀπονέμω δικαιοσύνην **2)** ἐπιδικάζομαι, βλ. ἐπιδικάζω 2).

ἐπιδίκως ἐπίρρ. μτγν. διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως : Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.128,27 **ἐπιδίκως ἀνυέσθω.**

ἐπιδῐμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιέχων, περιλαμβάνων **ἓ σὺν ²/₃,** ἤτοι τὸ ὅλον ⁵/₃ : Νικόμ. Γερ.Ἀριθμ.1,20· || νεώτ. μουσ. **ἐπιδιμερὴς λόγος** ὁ ἀριθμητικὸς καὶ ἁρμονικὸς λόγος, ὃν ἔχει πρὸς τὸ μῆκος τῆς ὅλης χορδῆς ἡ ἐν τῇ φυσικῇ κλίμακι τῆς βυζαντινῆς ἐκκλησιαστικῆς μουσικῆς καὶ τῆς δημώδους ἑλληνικῆς παραγομένη τελεία συμφωνία ὡς τὸ 5 πρὸς τὰ 3.

ἐπιδίμοιρος-ον μτγν. ἐπιδιμερὴς βλ.λ. : Κλήμ. Ἀλ.Στρωμ.6,279,25 **τὰ γὰρ ν τῶν λ ἐπιδίμοιρα.**

ἐπιδῑνεύω μτγν. τ. τοῦ ἐπιδινῶ βλ.λ. : Ὀππ.Ἀλ. 4,218, Ἡλιόδ.ΑΙθ.3,3 **σοβαρὰν τὴν ὀφρὺν κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐπιδινεύων.**

ἐπιδῑνῶ-έω περιστρέφω τι διὰ νὰ ρίψω αὐτό, περιστρέφω, στριφογυρίζω : Ἰλ.Γ 378 **τὴν μὲν ἔπειθ' .. ῥῖψ' ἐπιδινήσας·** || ἐπὶ κηφήνων, **ἐπιδινῶ ἐμαυτὸν** περιίπταμαι : Ἀριστλ.ΖΙ 624a,24 **ἐπιδινοῦντες αὐτοὺς καὶ ὥσπερ ἀπογυμνάζοντες·** || ὁμ. τὸ παθ. περιστρέφομαι, ἰδ. ἐπὶ πτηνῶν περιίπταμαι, στριφογυρίζω : Ὀδ.Β 151 **ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πολλά,** Νίκ.Ἀλεξ. 33 **Σιληνοί .. δθμασι δινήθησαν ἔπι** **2)** τὸ μέσ. μτφ. περιστρέφω ἐν τῇ διανοίᾳ μου, σκέπτομαι κάτι, συλλογίζομαι γιὰ κάτι : Ὀδ.Υ 218 **ἐμοὶ τόδε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν πόλλ' ἐπιδινεῖται** (Εὐστ. « εἰς πολλὰ στρέφεται »).

ἐπιδιόγκωσις-εως (ἡ) μτγν. οἴδημα, ἐξόγκωσις, πρήξιμο : Σωρ.1,48 (πληθ.), αὐτ.2,31.

ἐπιδίομαι Ἐπιγρ., ἀπαρφ. **ἐπιδίεσθαι,** μτχ. **ἐπιδιόμενος** διώκω περαιτέρω, ἐπιδιώκω· πρβλ. δίω.

ἐπιδιορθῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐπιδιορθώνω, ἀόρ. **ἐπιδιώρθωσα,** παθ. ἀόρ. **ἐπιδιωρθώθην** κ. δημ. **ἐπιδιωρθώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιδιωρθωμένος** διορθῶ τι περαιτέρω, προάγω τὴν διόρθωσιν, τὴν ἐπισκευήν : Ἐπιγρ. **αἱ δέ τι κα δόξῃ .. ἐπιδιορθῶσαι,** Εὐστ.Παν.109,90 **ἐπιδιορθοῦν τὸ ἐν ἡμῖν κριτικόν·** || γεν. ἐπισκευάζω : Συριαν.Μεταφ.167,11· || τὸ μέσ. συμπληρῶ τι ἀτελές : ΚΔ Τίτ.1,5 **κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, ἵνα τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσῃ,** Γρηγ.Νύσσ.2,441Α· ρηματ.π. ἐπιδιόρθωσις, ἐπιδιόρθωμα, ἐπιδιορθωτής.

ἐπιδιόρθωμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιορθῶ, ἐπισκευή.

ἐπιδιόρθωσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ συμπληροῦσα διόρθωσις, εἰδ. διόρθωσις προηγουμένης ἐκφράσεως : Ἑρμογ.Ἰδ.2,7, Τιβέρ.9· || νεώτ. εἰδ. συντ. **ἐπιδιόρθωσις ἢ ἐπανόρθωσις** ἢ κ. **διόρθωσις** σχῆμα λόγου καθ' ὃ ὁ ρήτωρ εὐθὺς μετά τινα ἔκφρασιν διορθοῖ ταύτην συμπληρῶν ἢ διατυπῶν ὀρθότερον καὶ ἀκριβέστερον· **2)** αἴτησις συγγνώμης διὰ γενομένην δυσάρεστον ἔκφρασιν : Ἀλέξ.Ρητ.1,4, Λογγῖν.Ρητ. 194Η· **3)** κ. νεώτ. κ.δημ. διόρθωσις ἐφθαρμένου, ἐπισκευή : Εὐστρ.Α'Υστ.173,27.

ἐπιδιορθωτής (ὁ) νεώτ., θηλ **-ώτρια** ὁ ἐπιδιορθῶν, ἐπισκευαστής, διορθωτής.

ἐπιδιορθωτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδιόρθωσιν, ὁ πρὸς ἐπιδιόρθωσιν χρησιμεύων : Ἑρμογ.Ἰδ.2,4, Ἀλέξ. Ἀφρ.Τοπ.454,3· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπιδιορθωτικά** ὡς οὐσ. ἀμοιβὴ ἢ δαπάνη ἐπιδιορθώσεως· ἐπίρρ. -ῶς : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.493.

ἐπιδιορίζω κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐπιδιώρισα** ὁρίζω, καθορίζω περαιτέρω, προσδιορίζω πρὸς τούτοις, ἐπιπροσθέτως : Ἀριστλ.Οὐρ.303a,13, Γαλ.7,706.

ἐπιδιορισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδιορίζειν, ὁρισμός, προσδιορισμός· **2)** εἰδ. λογ. ὁ περιορισμὸς τοῦ πλάτους ἐννοίας τινὸς διὰ προσθήκης περισσοτέρων γνωρισμάτων, ἐξ ἧς αὐξάνει τὸ βάθος αὐτῆς.

ἐπιδιουρῶ-έω οὐρῶ, ἐξάγω τι μετὰ τοῦ οὔρου : Ἱππ.Προρρ.2,4 **πύον ἐπιδιουρήσειν.**

ἐπιδιπλᾰσιάζω μτγν. ἐπὶ πλέον διπλασιάζω : Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,8,8 **τά τε σιτηρέσια ἐπεδιπλασίασε·** κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,5.

ἐπιδιπλάσιος-ον μσν. ὁ δὶς ἐπηυξημένος: Ἀρέθ.935.

ἐπιδιπλοΐζω ποιῶ τι διπλοῦν, διπλασιάζω, ἐπαναλαμβάνω : Αἰσχ.Εὐμ.1014 (πιθ. ἐσφ. γρ. **κώδ.** ἀντὶ ἐπανδιπλάζω).

ἐπιδιπλῶ-όω μτγν. ποιῶ τι διπλοῦν, διπλασιάζω : ΠΔ Ἔξ.26,9 **ἐπιδιπλώσεις τὴν δέῤῥιν τὴν ἕκτην κατὰ πρόσωπον τῆς σκηνῆς·** ‖ διπλῶ, διπλώνω : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.65 **ἐ- τὰ φύλλα·** **2)** πολλαπλασιάζω διὰ τοῦ δύο : Παῦλ.Ἀλ.Η 4· κ. παθ. : Βέττ Βάλ.223,34· ρηματ.π. ἐπιδίπλωσις.

ἐπιδίπλωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδιπλοῦν, δίπλωσις, διπλασιασμός : Φίλ.2,479, Παῦλ. Ἀλ.Ἀποτελ.35,8 **εἰς τὴν τῶν μηνῶν ἐπιδίπλωσιν.**

ἐπιδισκεύω μτγν. ρίπτω μακρὰν τὸν δίσκον, ἀποῤῥίπτω· ‖ δθ. μτφ. ἀπολύω, ἀποπέμπω, παθ. : Φιλόδ. ἐν Ἡρακλ.1251,17 (πιθ.).

ἐπιδιστάζω διστάζω περί τι, ὡς πρός τι : Θεόφρ.Ὀσμ.45, Πορφ.Μαρκ.19 **ἐ- περί τινος,** Γρηγ. Νύσσ.3 '4Β **πρὸς τὸ διάλημμα ἐπιδιστάζον.**

ἐπιδίστασις-εως (ἡ) μτγν. δισταγμός, ἐνδοιασμός, ἀμφιβολία : Γαλ.6,136 **ἐκ καταχρήσεως ἢ ἐπιδιστάσεως** (δ.γρ.).

ἐπιδίτριτος-ον μτγν. ὁ περιλαμβάνων ἐν σὺν 2/3 : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,21.

ἐπιδιφριάς-άδος (ἡ) (δίφρος) τὸ θωράκιον, ὁ γῦρος τοῦ ἁρματείου δίφρου· Εὐστ. « μέρος ἢ δίφρου ἢ τῆς τοῦ ἅρματος ἄντυγος, περὶ ἣν περατοῦται ὁ δίφρος » : Ἰλ Κ 475 **ἵπποι ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης ἱμᾶσι δέδεντο.**

ἐπιδίφριος-ον (δίφρος) ὁ ἐπὶ τοῦ δίφρου, ἅρματος : Ὀδ.Ο 51 **δῶρα φέρων ἐπιδίφρια,** αὐτ.75· **2)** κτ. ἐπέκτ. ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὸ ἑαυτοῦ ἔργον καθήμενος, ποὺ ἔχει καθιστικὸ ἢ ταπεινὸ ἐπάγγελμα : Διον.Ἁλ Θουκ.50 **ἐπιδιφρίοις** (ἀνθρώποις) **ἢ χειροτέχναις,** Ἰάμβλ Πυθ.34,245 **ἐπιδιφρίων τεχνιτῶν,** Πάπ. **πενιχρὸς ὢν καὶ ἐπιδίφριος,** Ἰουστιν Νεαρ.90,1 Εἰσαγ. **μή τινας ἐπιδιφρίους μηδὲ χαμερπεῖς·** ‖ ἐπὶ τεχνῶν καὶ ἐπαγγελμάτων, ὁ τοῦ ἐπιδιφρίου τεχνίτου : Διον.Ἁλ. Ῥωμ.2,28 **τέχνη ἐπιδίφριος,** Ἀρτεμίδ.Δολδ.2,14 **ἐπιδίφριον τὴν ἐργασίαν ἐχόντων·** ‖ εἰδ. παρὰ Ῥωμ. κ. Βυζαντ. ὁ χυδαῖος, ὁ ἀγεννής· ‖ νεώτ. **ἐπιδίφριος ἀγορανόμος** ἀπόδοσις τοῦ λατινικοῦ ὅρου aedis curulis σημαίνοντος βοηθὸν τῶν δημάρχων, ἐπιμελούμενον τῶν ἱερῶν, τῶν δημοσίων τόπων καὶ τῶν κατὰ τὴν ἀγοράν· **3)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν καθημερινὴν ζωήν, ὁ κοινός : Ἱερών.Ἰατ.π.Φιλοδ.Ρητ.1,199S **τὴν ἐπιδίφριον καὶ καταψιθυρίζουσαν τὸν λόγον λέξιν.**

ἐπίδιχα Ἡσ. « σκύφον τὸν μὴ κενόν ».

ἐπιδιχασμός (ὁ) μτγν. διαμοιρασμός : Ἀκύλ. ΠΔ Δευτ.14,16, Ἀθανάσ.2,425.

ἐπιδίψιος-ον μτγν. δίψιος, διψαλέος, διψασμένος : Νίκ.Θηρ.436 **ἐπ- ἄτη.**

ἐπιδιψῶ-άω διψῶ προσέτι ἢ μετέπειτα : Ἱππ. Ἐπιδ.3,1072.

ἐπιδιωγμός (ὁ) μτγν. συνεχής, ἐπίμονος δίωξις : Πολύβ.11,18,7 **ἐπιδιωγμὸν τῶν ὑπεναντίων.**

ἐπιδιώκτης (ὁ) γλωσσ. ὁ καταδιώκων, ὁ διώκτης.

ἐπιδιώκω κ. νεώτ. κ. δημ. ἕπομαί τινι συνεχῶς, διώκω τινὰ περαιτέρω, καταδιώκω, κυνηγάω : Ἡρ.4,1 **Κιμμερίους γὰρ ἐπιδιώκοντες ἐσέβαλον ἐς τὴν Ἀσίην,** Θουκ.2,79, Λουκ.3,35 **οὗτοι δὲ αὐτὸν ἐπεδίωκον,** Ξεν.Ἀν.1,10,11· **2)** ἀναζητῶ, ἀνερευνῶ : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,103· ‖ νεώτ. κ. δημ. ζητῶ τι ἐπιμόνως ἢ ἐπὶ μακρόν, ἐπιζητῶ, ἀποβλέπω εἴς τι, προσπαθῶ ν' ἀποκτήσω τι : **ἐπιδιώκει τὴν θέσιν νομάρχου·** **3)** πάλιν καταδιώκω τινὰ δικαστικῶς, ἐνάγω ἐκ νέου· πρβλ.Πολυδ. 8,67 : Ἰσαῖ.ἀπ.157· **4)** διηγοῦμαι, ἀπαγγέλλω ἔπειτα : Πάπ.· ρηματ. π. ἐπιδίωξις ἐπιδιωγμός.

ἐπιδίωξις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η, ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδιώκειν, καταδιώκειν, ἐπιδιωγμός : Στράβ.10,4,21, Ἡλιόδ.Αἰθ.1,32 **οὐδενὸς τὴν ἐπιδίωξιν φροντίσαντος,** Θεοφύλ.Σ 6,2 **ἐπ- καρτερὰ ὑπὸ τῶν κυνηγετούντων ἐγένετο·** **2)** νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδιώκειν, προσπάθεια πρὸς κτῆσίν τινος· **3)** ὁμ. νεώτ. ναυτ. δίκ. **ἐπιδίωξις πλοίου** ἐξουσία παρεχομένη εἰς προναμιοῦχον ἐπὶ πλοίου δανειστήν, ὅπως κατάσχῃ τὸ εἰς ἄλλον ἐκχωρηθὲν πλοῖον πρὸς εἴσπραξιν τῆς ἀπαιτήσεώς του.

ἐπίδμων-ονος (ὁ) μσν. δ. τ. τοῦ ἐπίδμων, ἔμπειρος : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.89 **Τυδείδης τε καὶ ἄλλοι ἐπίδμονες ἱπποσυνάων.**

ἐπιδοιάζω μτγν. ἔχω ἀμφιβολίας περί τινος, ἐξετάζω τι πολλαχῶς· πρβλ. δοιάζω, ἐνδοιάζω : Ἀπολλ.Ρ 3,21 **πολέας δ' ἐπεδοίασσα βολάς.**

ἐπίδοκα Ἡσ. « προσδοκία ».

ἐπιδοκίδες Ἡσ. « προσδοκίαι ».

ἐπιδοκιμάζω μσν., νεώτ. κ. δημ. Σουίδ. «ἐπιδοκιμάζω, ἀντὶ τοῦ ὑπερμαχῶ, γενικῇ»· **2)** νεώτ. κ. δημ. κρίνω τι δόκιμον, ἐγκρίνω τι ὡς καλόν, ἀποδέχομαί τι, ἐπικρατῶ, ἀντίθ. ἀποδοκιμάζω : **ἡ βουλὴ ἐπεδοκίμασε τὰς ἐνεργείας τῆς κυβερνήσεως·** ρηματ.π. ἐπιδοκιμασία.

ἐπιδοκιμασία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδοκιμάζειν, ἡ ἔγκρισις, ἀντίθ. ἀποδοκιμασία.

ἐπιδοκιμαστικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδοκιμασίαν, ὁ πρὸς ἐπιδοκιμασίαν γινόμενος : **ἐπιδοκιμαστικὸς ψίθυρος,-ἐπιδοκιμαστικὸν νεῦμα·** ἐπίρρ.-ῶς κ. δημ. -ά.

ἐπιδοκῶ-έω νομίζω τι προσέτι : Ἀνδοκ.4,29 **τὴν πόλιν ὅλην ὑβρίζων ἐπιδόξειε** (ἐσφ.γρ.· διόρθ. Emperius ἐπιδείξειε, ὁμ. Reiske ἐπιδείξαιτο).

ἐπίδομα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπὶ πλέον διδόμενον, ἐπίμετρον, προσθήκη : Ἀκύλ.ΠΔ Λευῖτ.13,7 **ἐὰν δὲ ἐπιδώσῃ ἐπίδομα·** ‖ νεώτ. πρόσθετος ἐπιχορήγησις παρεχομένη εἰς ὑπαλλήλους κατά τινας περιπτώσεις : **κατηργήθησαν τὰ ἐπιδόματα τῶν ὑπαλλήλων·** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἔκτακτον χρηματικὸν βοήθημα : **τὰ ἐπιδόματα τῶν σεισμοπαθῶν·** **2)** τὸ εἰσφερόμενον ὡς μερίδιον, ἔρανος : Ἀθήν.8,364F **δεῖπνα ἐξ ἐπιδομάτων.**

ἐπιδομή (ἡ) νεώτ. δομὴ ἐπὶ ἑτέρας δομῆς ἢ ἐπὶ θεμελίων, ἐποικοδομή· ‖ εἰδ. σιδηροδρ. σύνολον τεχνικῶν ἔργων ἐπὶ τοῦ θεμελίου τῆς σιδηροδρ. ὁδοῦ ἐκτελουμένων πρὸς στρῶσιν τῶν τροχιῶν.

ἐπιδομῶ-έω δ. γρ. τοῦ ἐπιδωμῶ-άω βλ.λ. : **Φίλ.** Βυζ.Θαυμ.2,3 **ἐπιδεδόμηται.**

ἐπιδονῶ-έω ἠχῶ, κροτῶ, σίζω, τσιρίζω : Ἀντιφάν. 185 π.Ἀθήν.3,96C **ἐφθὸς τυρὸς ἐπεδόνει πολύς.**

ἐπιδοξάζω στοχάζομαι μετέπειτα, εἰκάζω· δθ. ἡ παθ. μτχ. κτ. οὐδ. **ἐπιδοξαζόμενον** δοξασία, εἰκασία : Θεόφρ ΦΑἰτ.1,5,5 **ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὡς ἐπιδοξαζόμενον εἰρήσθω.**

ἐπίδοξος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. ὁ περὶ οὗ προσδοκᾶταί τι, ὁ πιθανός· Ἡσ. « ἐπίδοξος· προσδόκιμος » : Ἡρ.6,12 **πολλοὶ δὲ ἐπίδοξοι τὠυτὸ τοῦτο πείσεσθαι,** Ἀντιφ.2,1,5 **ἔτι δὲ μείζονα ἐπίδοξον ὄντα πάσχειν** (προσδόκιμος), Πλάτ.Θεαίτ.143D, Ἰσοκρ.6,8· ‖ κ. συγκρ. **-ότερος** : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.1,32 **ὄντος ἐπιδοξοτέρου** (ἐνν. αἱρεθῆναι)· ‖ ὁμ. μετὰ μτχ. μέλλ. : Πλούτ.Ἀγ.13 **ἦσαν ἐπίδοξοι διὰ τῆς Μεγαρικῆς ἐμβαλοῦντες εἰς Πελοπόννησον·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ πράγμ. πιθανός· Ἡσ. « ἐπίδοξα· προσδοκώμενα » : Ἡρ.1,89 **τάδε τοι ἐξ αὐτῶν ἐπίδοξα γενέσθαι,** Ἱππ.Ἀγμ.24, Ἀριστλ.Ρητ.1359b,39 **πρὸς οὓς ἐπίδοξον** [ἐστι] **πολεμεῖν·** ‖ νεώτ. ὁ μέλλων νὰ καταλάβῃ τιμητικήν τινα θέσιν ἢ ἰδιότητα : **ὁ ἐπίδοξος διάδοχος τοῦ θρόνου,- ἐπίδοξος γαμβρός·** **2)** ἔνδοξος, διάσημος, περιβόητος : Πίνδ.Ν 9,46 **ἐπίδοξον ἄρηται κῦδος,** Πλούτ.Ἠθ.239D **ἐπίδοξον τῷ γένει γαμεῖν καὶ περιχρήματον.**

ἐπιδοξότης-ητος (ἡ) μτγν. δόξα, λαμπρότης, **εὔ**κλεια : Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.103,1,αὐτ.Ζαχ.6,13.

ἐπιδόξως ἐπίρρ. εὐκλεῶς, ἐνδόξως, εὐφήμως : Ἐπιγρ. **ἐ- λιτουργήσας**· ‖ μετ' ἐπισημότητος : ΠΔ Ἐσδρ.1,9,45 **προσεκάθητο ἐπ- ἐνώπιον πάντων.**

ἐπιδορᾰτίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ σιδηρά **αἰχμὴ τοῦ** δόρατος· Ἡσ. « ἐπιδορατίς· ὁ σίδηρος τοῦ ἀκοντίου, τὸ ἄνω » : Δημάδ.20,Πολύβ.6,25,5 **πρὸ τοῦ γε τὴν ἐπιδορατίδα πρός τι προσερεῖσαι,** Κοραῦτ.Φύσ.Θε 30· **2**) ὁ σαυρωτήρ, στυράκιον βλ.λ.ς· πρβλ. ΑΒ 303,7, Σχόλ.Ἰλ.Ν 443· **3**) ὁ καυλὸς τοῦ δόρατος, γλῶσσ. τοῦ χάρμη βλ.λ. : Σχόλ. Πίνδ.Διθύρ. ἐν Πάπ.3,13· **4**) γλωσσ. λωγάνιον βλ.λ. (πιθ. ἀναγν. ἐπιδορά τις ἢ ἐπιδορίς)· **5**) νεώτ. ναυτ. ἐπὶ τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων, τὸ πρόσθιον τεμάχιον τοῦ προβόλου ἱστοῦ, τὸ ὑπὲρ τὸ δαράτιον προέχον, τὸ κόντρα μπαστούνι.

ἐπίδορπα (τά) μτγν. δεύτερον, δευτερεῦον δόρπον, δθ. μικροτέρα θυσία, προσφορά : Ἡρώνδ.4,13.

ἐπιδορπίδιος-ον μτγν. ὁ ἐπιδόρπιος βλ.λ. : Φανί. ἐν ΑΠ 6,299 **Βάκχου πῶμ' ἐπιδορπίδιον.**

ἐπιδορπίζομαι λαμβάνω ὡς δευτερεῦον δόρπον, δεῖπνον, ἢ ὡς ἐπιδόρπιον : Σώφιλ.4,5 (π.Ἀθήν. 14,640D) **ἐπιδορπίσηται τὰς ὀνείας ματτύας,** Δίφιλ.79 (αὐτ.) **ταῦθ' ἥδιστά γ' ἐπιδορπίζομαι.**

ἐπιδόρπιος-ον (ἐπὶ - δόρπον) κ. -α-ον (Ἀθήν.4, 140C) μτγν. κ. νεώτ. ὁ μετὰ τὸν δεῖπνον παρατιθέμενος, προσφερόμενος : Θεόκρ.13,36 **κὤχεθ' Ὕλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων,** Νίκ. Ἀλεξ.21 **τεῦχος ἐ-** (ἐπὶ τοῦ στομάχου)· ‖ νεώτ. τὸ αὐδ ἰδ. κτ. πληθ. **ἐπιδόρπια** τὰ μετὰ τὰς κυρίας τροφὰς παρατιθέμενα ἐδέσματα καὶ ποτά, οἷον τυρός, γλυκίσματα, ὀπῶραι, ἡδύποτα : **κατέφθασεν εἰς τὰ ἐπιδόρπια**· **2**) ὁ διὰ τὰ ἐπιδορπίσματα, τὰ ἐπιδόρπια, κατάλληλος : Ἀθήν.4,130C **τελευταῖαι ἐπεισῆλθον ἐπιδορπίαι τράπεζαι.**

ἐπιδορπίς-ίδος (ἡ) μτγν. δεῖπνον : Ἀθήν.1,11D.

ἐπιδόρπισμα-ατος (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ μετὰ τὴν κυρίαν τροφὴν παρατιθέμενον ἔδεσμα, ἐπιδόρπιον· Ἡσ. «ἐπιδορπίσματα· τραγήματα· ἐπίδειπνα » : Ἀθήν.14,664E.

ἐπιδορπισμός (ὁ) ἐπιδόρπισμα, ἐπιδόρπιον : Ἀριστλ.ἀπ.104 π. Ἀθήν.14,641E.

ἐπίδος προστ. τοῦ ἐπιδίδωμι ὡς ναυτ. κέλευσμα.

ἐπιδόσιμος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ πλέον διδόμενος : Ἄλεξ 65 **ἐπιδόσιμον παρὰ τἄλλα τοῦτ' ἔσται,** Δικαίαρχ.Ἱστ.π.Ἀθήν.4,141B **κἂν τι λάβωμεν ἐπιδόσιμον, ἰχθὺν ἢ λαγών**· ‖ **ἐπιδόσιμα δεῖπνα** τὰ εἰς ἃ προσετίθεντο ἀνέλπιστα λιχνεύματα, μεζέδες : Κρωβ.π.Ἀθήν.8,365A· **2**) ὁ ἐλευθέρως, οἰκείᾳ βουλήσει συνεισφερόμενος : Ἐπιγρ. **ἐτριήρης**· **3**) τὸ ἀρσ. **ἐπιδόσιμος λόγου** τμῆμα ἐπισήμου ἐγγράφου : Πάπ. **τὸν λόγον ἔπεμψά σοι ὑφ' ἓν γεγραμμένον, κεχωρισμένον δὲ εἰς δ' ἐπιδοσίμους.**

ἐπίδοσις-εως (ἡ) κ. μσν. κ.νεώτ., δημ.-η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδίδωμι, αὐθόρμητος, ἑκουσία δόσις, δθ. εἰσφορά, δωρεά, ἰδ. ὑπὲρ τῆς πόλεως : Δημ.285 **οἱ μετὰ ταῦτα τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες,** αὐτ.566,Θεόφρ.Χαρ.22,3 **ἐπιδόσεων γιγνομένων ἐν τῷ δήμῳ,** Πολύβ.34,8,10· ‖ **φιλάνθρωπον δώρημα** : Πάπ.· **2**) χρηματικὴ δωρεὰ διδομένη **ὑπὸ τοῦ** αὐτοκράτορος εἰς τοὺς στρατιώτας (λατ. donativum) : Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,5,1 **μεγαλόφρονι ἐπιδόσει οἰκειώσηται τὸ στράτευμα**· **3**) ἀνταμοιβή, ἀνταπόδοσις : Πάπ.· **4**) ἡ εἰς χεῖράς τινος παράδοσις πράγματος καὶ ἰδίως ἐγγράφου, ἐγχείρισις : Πάπ. **ἐπίδοσις τῶν διαπιστευτηρίων - τελεσιγράφου** - ἐπιστολῆς - **δικογράφου**· **5**) (ἐκ τοῦ ἀμτβ. ἐπιδίδωμι) αὔξησις, πρόοδος, προκοπή : Ἱππ.Διαίτ.12, Πλάτ.Θεαίτ.146B **ἡ νεότης εἰς πᾶν ἐπίδοσιν ἔχει,** Ἰσοκρ.15,267, Ἀριστλ.ΗΝικ.1109a,17 **ἡ ἐ- γίγνεται πρός τι,αὐτ.Πολιτ.** 1293a,27 **ἡ τρίτη ἐπίδοσις γίνεται τῆς ὀλιγαρχίας,** Πολύβ.1,36,2 **ἐσημείωσε μεγάλην ἐπίδοσιν εἰς τὴν μουσικήν**· ‖ τὸ μέγιστον ὅριον ἀθλητικῆς **ἐπι**τυχίας, ρεκόρ : **οἱ ἀθληταί μας ἐπέτυχαν σπουδαίας ἐπιδόσεις**· **6**) ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ μέσ. ἐπιδίδομαι, ἀποκλειστικὴ ἐνασχόλησις, προσκόλλησις, προσήλωσις εἴς τι : Διον.Ἁλ.Συνθ.4 **τοῖς μὲν οὖν ἀρχαίοις . . πολλὴ ἐπίδοσις ἦν αὐτοῦ** (ἐνν. τοῦ δεξιῶς συντιθέναι τὰ ὀνόματα), Γαλ. 10,172 **ἐ- μὲν εἰς τιμὴν πλούτου . . , ὀλιγωρία δὲ τῶν καλῶν, - ἐπίδοσις εἰς κοινωνιολογικὰς ἐρεύνας - εἰς τὴν οἰνοποσίαν**· **7**) ἐπὶ τῶν νεύρων **τοῦ σώματος,** χαλάρωσις, χαύνωσις, ἀτονία, κατάπτωσις : Ἱππ.Ἄρθρ.8,αὐτ.72 **ἐ- ἐπιδοῦναι**· **8**) Ἡσ. « ἐπίδοσις· ἡ προίξ· καὶ αὔξησις »· **9**) γλωσσ. **ἐπίδοσις στρατιᾶς** στρατιωτικὸς μισθός· **10**) νεώτ. ναυτ. μεταβολὴ τῆς πλεύσεως τοῦ πλοίου **ἀπὸ** πλαγιοδρομίας εἰς οὐριοδρομίαν, πόδισμα· **11**) ὁμ. ναυτ. ἡ πέραν τῆς εὐθείας τοῦ ἀνέμου ἀπόκλισις τοῦ πλοίου, ἣν ἀδυνατεῖ τὸ πηδάλιον νὰ ὑπερνικήσῃ.

ἐπιδοτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἐπὶ τῶν πλανητῶν, **ὁ δίδων,** παρέχων ἐπὶ πλέον : Πτολ.Τετράβ.189 **ἐ- τέκνων** (ἀντίθ. ἀφαιρέτης).

ἐπιδοτήριο(ν) (τό) νεώτ. κ.δημ. νομ. ἀποδεικτικὸν ἐπιδόσεως δικαστικοῦ ἐγγράφου, ἐφ' ἁπλοῦ ἢ ἐνσήμου χάρτου συντασσόμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιδώσαντος αὐτὸ δικαστικοῦ κλητῆρος ἢ διοικ. ὑπαλλήλου.

ἐπιδοτικός-ή-όν ὁ συνεισφέρων ἀσμένως, πρόθυμος νὰ δώσῃ εἰς τοὺς δεομένους, τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην : Ἀμμών.56W· **2**) ὁ ἕτοιμος νὰ ἐνδώσῃ, πρόθυμος νὰ ὑποχωρήσῃ, ἐνδοτικός : Ἱππ.Μοχλ.41.

ἐπιδοτίτης (ὁ) νεώτ. γεωλ. πέτρωμα ἐξ ἐπιδότου.

ἐπίδοτον (τό) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν τῆς τάξεως τῶν βασικῶν πυριτικῶν ὀρυκτῶν ἀλάτων.

ἐπιδουλεύω μτγν. εἶμαι δοῦλος, διατελῶ ἐν δουλείᾳ : Ἰουλ.Ἐπιστ.59,15 **παρ' ἄλλοις ἐπιδουλεύειν ἀναγκαζόμενοι.**

ἐπιδουπῶ-έω μτγν. κ. ἐπ. ἐπιγδουπέω παράγω δοῦπον, κρότον προσέτι : Πλούτ.Κράσσ.23 **ἠχείοις χαλκοῖς ἅμα πολλαχόθεν ἐπιδουποῦσι.**

ἐπιδούριτον Ἡσ. « ἐπιπαραστροφίδα ».

ἐπιδοχή (ἡ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδέχομαι, ἐπιπρόσθετος ἀποδοχή : Θουκ.6,17 **αἱ πόλεις καὶ ῥᾳδίας ἔχουσι τῶν πολιτῶν τὰς μεταβολὰς καὶ ἐπιδοχάς**· **2**) πάπ. **ἀνάληψις ἔρ**γου, ἐπιχείρησις : **βεβαιουμένης δὲ ἡμῖν τῆς ἐπιδοχῆς ποιήσομεν τὰ ἔργα πάντα.**

ἐπιδοχμίως ἐπίρρ. μσν. πλαγίως, **λοξά** : **Νικ.** Χων.543,23 (ἐκδ.Β.).

ἐπιδράγματα (τά) δράγματα **ὡς προσφοραί** : Χρησμ.ἐν ΑΠ Συμπλ.602 **ἐ- πυρῶν καὶ καρπῶν.**

ἐπιδρᾰμεῖν ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ ἐπιτρέχω βλ.λ.

ἐπιδραμέτην δυϊκ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιτρέχω βλ.λ.

ἐπίδρασις-εως (ἡ) **νεώτ.** ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιδρᾶν, ἐπενέργεια : **ἀσκεῖ μεγάλην ἐπίδρασιν - ἡ ἐπίδρασις τοῦ περιβάλλοντος ἐπὶ τοῦ ἀτόμου**· ‖ εἰδ. φυσ. **ἐπ- ἠλεκτρικὴ** τὸ φαινόμενον καθ' ὃ σῶμά τι τιθέμενον ἐν ἠλεκτρικῷ πεδίῳ φορτίζεται.

ἐπιδράσσομαι μτγν., ἀττ. **ἐπιδράττομαι,** δράττομαί τινος, πιάνω μὲ τὰ χέρια, ἀδράχνω : Πλαύτ. Ἀλέξ.25 **ἐπιδραξάμενον ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ καὶ καθαγίσαντα τοῦ θυμιάματος**· ‖ ὁμ. **ἐ- τι** : Ἀλκίφρ.3,60· **2**) μτφ. ἐπιλαμβάνομαι, ἐπιζητῶ : Φιλόδ.Ρητ.2,266S **ἐ- τινος,** Πλούτ.Ἠθ.793C **παντὸς ἐπιδραττόμενοι πολιτεύματος,** Ἰουλ.Λόγ. 6,188C **ἐ- ἀληθείας**· **3**) ὁμ. μτφ. λαμβάνω αἴσθησιν, ἀντιλαμβάνομαι : Γρηγ.Νύσσ.1,55A **ὁ νοῦς. . τῶν ὄντων ἐπιδρασσόμενος,** αὐτ.2,772A.

ἐπιδρέπω δρέπω, καρποῦμαι, συνάζω καρπούς : Ἱππ.Γυν.1,105 **ἐ- σταφυλήν**· **2**) **τὸ μέσ.** μτφ. ἀπο-

λαύω τινός : Κλήμ.'Αλ.Προτρ.2,35 **δαίμονας ἐπιχωρίους τιμὴν ἐπιδρεπομένους.**

ἐπιδρομάδην ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἐπιτροχάδην βλ.λ. : 'Ορφ.'Αργ.561 **ἐπιδρομάδην ἀγορεύων,** αὐτ. 'Υμν.21,5· ‖ σπουδῇ, ταχέως, γρήγορα : Νίκ. Θηρ.481 **ἰθεῖαν δ' ὤκιστος ἐπιδρ- οτίβον ἕρπει,** Κεδρ.Γεώργ.1,2B· ‖ συντόμως· Ἡσ. « ἐπιδρομάδην· παρέργως· κατὰ σπουδήν » : Στράβ.2,1,6 **ἐπιδρομάδην ἱστορῆσαι ἕκαστα.**

ἐπιδρομεύς-έως μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐνεργῶν ἐπιδρομήν, ὁ εἰσβάλλων εἰς ξένην χώραν πρὸς ἁρπαγὴν ἢ κατάκτησιν, λεηλατητής : Νεῖλ.516,-**οἱ Σαρακηνοὶ ἐπιδρομεῖς κατέστρεφαν τὴν Θεσσαλονίκην**· ‖ εἰδ. νεώτ. στρατ. **ἐπιδρομεῖς** εἰδικὰ ἀποσπάσματα ἐκ στρατευμάτων διαφόρων ὅπλων, ἔχοντα προορισμὸν τὴν δι' ὡρισμένους ἀντικειμενικοὺς σκοποὺς εἰσβολὴν εἰς τὴν ἐχθρικὴν χώραν.

ἐπιδρομή (ἡ) (ἐπιδραμεῖν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτρέχω, εἰσβολή, εἰσόρμησις : 'Αριστλ.Κόσ.400a,26 **κυμάτων ἐπιδρομαί,** Βασ. 1,69C **οἷόν τινα κύματα ταῖς συνεχέσι ἐπιδρομαῖς**· ‖ κίνησις πρὸς τὰ ἐμπρός : 'Επιγρ.· **2**) μτφ. σύντομος μελέτη, ἐξέτασις : Φιλόδ.Ρητ.2,268S, Διογ.Λ.7,48 **ἐν τῇ ἐπιδρομῇ τῶν φιλοσόφων**· ‖ περίληψις, ἀνακεφαλαίωσις : Κορνοῦτ.Ρητ.389H **ἐ- προειρημένων λόγων,** Γαλ.9,431,'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ. 72P **ὡς ἐν ἐπιδρομῇ δεδείχθω**· **3**) αἰφνιδία ἐχθρικὴ εἰσβολὴ εἰς χώραν τινά, ἔφοδος : Θουκ.4,34 **ἐπιδρομήν τε τῷ τειχίσματι** (κατὰ τῆς ὀχυρώσεως), Πλούτ.Κάμ.34 **σημήνας ἐπιδρομὴν** (δώσας τὸ σημεῖον πρὸς ἔφοδον)· ‖ φρ. **ἐξ ἐπιδρομῆς** δι' αἰφνιδίας ἐπιθέσεως : Δημ.559 **πρὸς τὸ μηδὲν ἂν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν**· ‖ ἡ αὐτὴ φρ. προχείρως, αὐτοσχεδίως : Πλάτ.Πολ.619D **οὐκ ἐξ ἐπιδρομῆς τὰς αἱρέσεις ποιεῖσθαι,** Πλαύτ.'Αντ.80, 'Αριστείδ.1,304 **πειράσομαι δὲ πως ἐξ ἐπ- εἰπεῖν**· ‖ ὁμ. μτφ. **κατ' ἐπιδρομὴν** δρομαίως : 'Αφίν.Ρητ. 258H,Θεολ.'Αριθμ.38,35 **ὁρατέον κατ' ἐπιδρομήν**· ‖ ὁμ. **δι' ἐπιδρομῆς** συντόμως, δι' ὀλίγων : Γρηγ. Νύσσ.3,495A **ταῦτα παρ' ἡμῶν λέγεται δι' ἐπιδρομῆς τε καὶ συντομίας**· ‖ ὁμ. κτ. δοτ. : αὐτ. 2,510B **τούτων παρ' ἡμῶν ἐπιδρομῇ ῥηθέντων**· ‖ ὁμ. **ὡς ἐν ἐπιδρομῇ** ἐκ τοῦ παραχρῆμα : Κλήμ. 'Αλ.Στρωμ.5,1,1· ‖ νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. : **ἐπιδρ- ἀρουραίων,- ἐπ- ἀκρίδων**· **4**) πάπ. τὸ ἀξίωμα, ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, ἐπόπτου : Πάπ. **ἐπιδρομὴ τῆς μητροπόλεως**· **5**) τόπος πρὸς ἀπόβασιν, ὅρμος, αἰγιαλός : Εὐρ.'Ελ.404 **Λιβύης τ' ἐρήμους .. ἐπιδρομάς,** αὐτ.ΙΑ 1597, Φάλ.62 **τὰς ἐπ- τῆς θαλάσσης διαχῶσαι,**Βασ.2,4A· **6**) συρροὴ αἵματος εἰς ἀτροφικὸν μέρος:'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.24.

ἐπιδρομία (ἡ) μτγν. ἐπιδρομὴ βλ.λ.3):'Απολλ.Ρ 3,593.

ἐπιδρομικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιδρομάδην γινόμενος, ταχύς, δρομαῖος, σύντομος, συνοπτικός. συγκ. **-ώτερος** : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5,3 **ἔσται δὲ ἐπιδρομικώτερον καὶ ὁλοσχερέστερον τὸ τῆς ὑφηγήσεως**· **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιδρομὴν ἢ τὸν ἐπιδρομέα.

ἐπιδρομίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. τραχιλία, μακαράς.

ἐπιδρομίσκος (ὁ) νεώτ. ναυτ. μικρὸς ἐπίδρομος βλ.λ.9)· **2**) τὸ μᾶλλον πρὸς πρύμναν τραπεζοειδὲς ἱστίον τῆς μεγάλης ἀκάτου, ὅταν αὕτη εὑρίσκεται ὑπὸ ἱστία.

ἐπίδρομος-ον κ. νεώτ. ὁ εἰς ἐπιδρομὴν ἐκτεθειμένος, εὐάλωτος : 'Ιλ.Ζ 434 **ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος** (Ἡσ. « κατωφερές. κατερχόμενον, καθ' ὃ ἔστιν ἐπιδραμεῖν », Εὐστ. « εὐάλωτον »), Καλλ. Δῆλ.12 **κείνη** (ἐνν.Δῆλος) **μᾶλλον ἐπίδρομος ἠέπερ ἵπποις,** 'Αντίπ.Σιδ.ἐν ΑΠ 9,58 **Βαβυλῶνος ἐπίδρομον ἅρμασι τεῖχος** (ἐφ' οὗ δύνονται νὰ τρέχωσιν ἅρματα)· ‖ ἐν ἀναφορ. πρὸς ἀνέμους, εὐπρόσβλητος, ἐκτεθειμένος : Σατυρ.'Επιγρ.αὐτ. 10,13 **ἐπίδρομον Ζεφύροισι** (ἐκτεθειμένον εἰς τοὺς ζεφύρους)· **2**) μτφ. εὐκρινής, σαφής : Θεμίστ. Λόγ.13,162C **τοῦ μὴ ἐπίδρομον εἶναι** (τὸν νοῦν τοῦ 'Αριστοτέλους) **τοῖς ἀμυήτοις**· **3**) ἐνεργ. ἐπὶ ἑλκῶν, ὁ ἐπιτρέχων, ἐπεκτεινόμενος, ἐξαπλούμενος : Νίκ.Θηρ.242 **σηπεδόνες δὲ οἱ ἀμφὶς ἐπίδρομοι**· **4**) ὁ ὑπὲρ τὸ δέον ταχύς, ἀπερίσκεπτος : Παυσ.9,21,6 **ἐπίδρομον τὴν γνώμην .. ἔχειν**· **5**) ὁ ἐλευθέρως ἢ εὐκόλως ἀκολουθῶν, ἐπικείμενος : Αἰσχ.'Ικ.124 **θεοῖς δ' ἐναγέα τέλεα πελομένων καλῶς ἐπίδρομ',** Λουκ.Δημ.'Εγκώμ.10· **6**) τὸ ἀρσ. **ἐπίδρομος** ὡς οὐσ. σχοινίον τοῦ θηρευτικοῦ δικτύου διειρόμενον διὰ τῶν ἄνω καὶ κάτω τελευταίων βρόχων, χρησιμεῦον πρὸς συστολὴν ἢ ἀνάπτυξιν τοῦ δικτύου· πρβλ.Πολυδ. 5,29 : Ξεν.Κυν.6,9 **τὰ δὲ δίκτυα τεινέτω ἐν ἀπέδοις, . . ἐπὶ ἄκρας ἐπιβάλλων τοὺς ἐπιδρόμους**· πρβλ.Πλίν.ΦΙ 19,1)· ‖ ὡς ἐπίθ. ἐν φρ. **ἐπίδρομα ὄργανα** (πιθ.) ἐκτεινόμενα σχοινία : Πλούτ.Σερτ. 22 **Νῖκαι πεποιημέναι δι' ὀργάνων ἐπιδρόμων .. κατήγοντο**· **7**) ὁμ. ὡς οὐσ. ὁ δεύτερος (πρυμναῖος) ἱστὸς τῆς ἀρχαίας νηός : Πολυδ.1,91 « καὶ ὁ μὲν μέγας καὶ γνήσιος ἱστός, ἀκάτιος· ὁ δὲ κατόπιν, ἐπίδρομος· ὁ δὲ ἐλάττων, δόλων »· **8**) ὁμ. τὸ πρυμναῖον τετράγωνον ἱστίον τῆς ἀρχαίας νηός· Ἡσ. « τὸ ἱστίον τὸ ἐν τῇ πρύμνῃ κρεμάμενον, ὃ καλοῦσι φάρον (πιθ. διορθ. φᾶρος) καὶ ἔλασσον »· **9**) εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ τελευταῖον πρὸς πρύμναν τραπεζοειδὲς ἱστίον τοῦ πλοίου, ἡ μπούμα : **ἐπιδρόμου ἱστὸς** (ὁ μᾶλλον πρὸς πρύμναν ἱστὸς ὁ φέρων τὸν ἐπίδρομον, ἡ μετζάνα), - **ἐπιδρόμου κέρας** (κεραία λοξὴ πρὸς τὸν ἱστὸν τοῦ ἐπιδρόμου, ἐφ' ἧς εἶναι ἀναδεδεμένος ὁ ἐπίδρομος, τὸ πίκι τῆς μπούμας).

ἐπιδροσίζω μτγν. οἱονεὶ διὰ δρόσου περιβρέχω, καλύπτω : Γρηγ.Νύσσ.1,562C.

ἐπίδροσος-ον ὁ συλλαμβάνων, προσελκύων τὴν δρόσον (πιθ.) : Θεόφρ.Φ1 7,14,1.

ἐπιδρῶ-άω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐπέδρασα,** δρῶ, ἐκτελῶ ἐπί τινας ἐξαγνιστικὴν ἱεροτελεστίαν : Φιλόστρ.'Απολλ.6,5· **2)** γεν. ἐργάζομαι, ἐπιδίδομαι εἴς τι : Γρηγ.Νύσσ.2,721Α **ὁ δυνάμενος ἐπιδρᾶσαι τοῦ ἀδυνατοῦντος πρὸς τὸ ἀγαθὸν προτιμότερος·** **3)** νεώτ. ἐπενεργῶ, ἐπιβάλλομαι, φέρω ἀποτέλεσμα ἐπί τινος ἀναλόγως τῆς φύσεώς μου : **τὸ οἰκογενειακὸν περιβάλλον ἐπέδρασεν ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρός του.**

ἐπιδυναστεύω μτγν. δυναστεύω βλ.λ. μετά τινα.

ἐπιδύνω μτγν. τ. τοῦ ἐπιδύω βλ.λ. : Μαν.6,642 **ἐς λίβ' ὅταν δυτικῷ κέντρῳ κατόπισθ' ἐπιδύνῃ.**

ἐπίδυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιδύειν βλ.λ. : Φίλ.1,115,32 (ἀμφ. γρ.).

ἐπιδυσμενοῦμαι-έομαι καθ' Ἡσ. ἐν λ. ἐπικηραίνειν, εἶμαι ἢ καθίσταμαι δυσμενής τινι.

ἐπιδυσφημῶ-έω δυσφημῶ τινα, δίδω εἴς τινα κακὸν ὄνομα, ψέγω : 'Αριστλ.ΗΝικ.1145α,33 **καὶ τοὺς δὲ διὰ κακίαν τῶν ἀνθρώπων ὑπερβάλλοντας, οὕτως ἐπιδυσφημοῦμεν.**

ἐπιδυσ⟨ω⟩χεῖν Ἡσ. « ἐπιτωθάζειν ».

ἐπιδύτης (ὁ) ἐπενδύτης : Θεοδοτ.ΠΔ Βασ.1,2,19.

ἐπιδύω κ. **ἐπιδύνω,** ἀόρ. β' **ἐπέδυν,** ἐπὶ τοῦ ἡλίου, δύω, κρύπτομαι : Ἰλ.Β 413 **μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν** (πρὶν ὁ ἥλιος βασιλεύσῃ), ΠΔ 'Ιερ.15,9 **ἐπέδυ ὁ ἥλιος αὐτῇ ἔτι μεσούσης τῆς ἡμέρας·** || ὁμ. **ἐπιδύω ἐπί τινι** δύω ἐνῷ ὑφίσταταί τι : Φίλ.2,324, ΚΔ 'Εφεσ.4,26 **ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν** (πρὸ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου καταπαυέσθω ἡ ὀργὴ ὑμῶν)· || ὁμ. σημ. τὸ μέσ. : ΠΔ Δευτ.24,15 **οὐκ ἐπιδύσεται ὁ ἥλιος ἐπ' αὐτῷ·** || παθ. κ. ἐπὶ τῆς ζωῆς, μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.379D **τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐπιδυείσης.**

ἐπίδω ἀόρ. β' ὑποτ. τοῦ ἐφορῶ βλ.λ.

ἐπιδωμάτιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τοῦ δώματος : Γρηγ.Νύσσ.1,352C **ὁ ἐπ- χόρτος.**

ἐπιδώμεθα μέσ. ἀόρ. β' ὑποτ. τοῦ ἐπιδίδωμι· **2)** Ἡσ. « ἐπιδώμεθα· ἐπιδῶμεν θεούς, ἴδωμεν ».

ἐπιδωμῶ-άω μτγν. οἰκοδομῶ προσέτι, κτίζω ἐπί τινος, ἐποικοδομῶ : Φίλ.Βυζ.Θαυμ.4,4, αὐτ.2,3 **ἐπιδεδώμηται** (δ. γρ. ἐπιδεδόμηται).

ἐπιδών-όντος-οῦσα-όν μτχ. ἀορ. β' τοῦ ἐφορῶ.

ἐπιδωροῦμαι-έομαι μτγν. δωροῦμαι προσέτι, χαρίζομαί τινί τι ἐπιπροσθέτως : Γαλ.14,305 (ἡ ἀντίδοτος) **παλιγγενεσίαν . .ἐπεδωρήσατο.**

ἐπιδώτης (ὁ) μτγν. ἐπίθετον τῶν θεῶν, ὁ ἀφθόνως παρέχων, ὁ ἐλευθέριος : Πλούτ.'Ηθ.1102Ε,Παυσ. 2,27,6 **ἔστι δὲ ἱερὸν θεῶν οὓς 'Επιδώτας ὀνομάζουσιν·** || ἐπιθ. τοῦ Διὸς ἐν Μαντινείᾳ : αὐτ.8,9,2· || ἐπίθ. τοῦ Ὕπνου ἐν Σικυῶνι : Παυσ.2,10,2.

ἐπιέβδομος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 8 : 7.

ἐπιεθανίς Ἡσ. « λεπτὸν πρόβατον » (μετὰ τὸ ἐπηετανίων).

ἐπιείκεια (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιεικοῦς, τοῦ λογικοῦ, τὸ εὔλογον, ἡ πιθανότης : 'Ιππ. 'Αγμ.31 **ἔχει τινὰ καὶ οὗτος ὁ λόγος ἐπιείκειαν·** **2)** ἐπὶ προσ., ἡ εὐθύτης ἐν τῇ συμπεριφορᾷ πρός τινα : Θουκ.3,40 **ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους·** **3)** κ. νεώτ. ἡ ἐν τῇ ἀποδόσει δικαιοσύνης καὶ γενικῶς ἔν τινι κρίσει συγκαταβατικότης, ἠπιότης πρὸς τὸν κρινόμενον : Πλάτ.Νόμ. 735Α **τὸ δὲ μαλακώτερον καὶ ἐπιεικείᾳ τινὶ . . καίᾳ χρώμενον,** 'Ισοκρ.10,34 **οὔτε κατὰ χάριν οὔτε κατ' ἐπιείκειαν,** 'Αριστλ.Τοπ.141α,16, Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.4 **τὸ περὶ τὴν δικαιοσύνην ἀτενὲς καὶ ἄκαμπτον εἰς ἐπιείκειαν,-ἐκρίθη ὑπὸ τῶν καθηγητῶν μετ' ἐπιεικείας·** || ἀθ. πραότης, ἀγαθότης, καλωσύνη : Λυσ.16,11, Δημ.581 **σημεῖον τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1175b,24, ΚΔ Πράξ.24,4 **παρακαλῶ ἀκοῦσαί σε ἡμῶν συντόμως τῇ σῇ ἐπιεικείᾳ,** αὐτ.Κορινθ.2,10,1· **4)** κτ. προσωποποίησιν, θεότης τῆς ἐπιεικείας : Πλούτ.Καῖσ.57 **τό γε τῆς 'Επιεικείας ἱερόν.**

ἐπιείκελος-ον εἴκελος, ὅλως ὅμοιος, παρόμοιος. Ἰλ.Α 265 **ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν,** 'Οδ.Ω 36 **θεοῖς ἐπιείκελ' 'Αχιλλεῦ,** 'Ησίοδ.Θ 968 **γείναντο θεοῖς ἐπιείκελα τέκνα,** 'Οππ.Κυν.2,167.

ἐπιεικεύομαι μτγν. κ. μσν. εἶμαι ἢ γίνομαι ἐπιεικής : ΠΔ Ἔσδρ.2,9,8 **καὶ νῦν ἐπιεικεύσατο ἡμῖν ὁ θεὸς ἡμῶν τοῦ καταλιπεῖν ἡμᾶς εἰς σωτηρίαν.**

ἐπιεικής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ προσήκων, ἁρμόζων, πρέπων, σύμμετρος, παραθ. **-έστερος, -έστατος** : Ἰλ.Ψ 246 **τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν. . ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον,** 'Οδ.Μ 382 **τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβήν·** || πανταχοῦ ἀλλαχοῦ π. Ὁμ. μ. τὸ οὐδ. **ἐπιεικές,** ἢ παρενθετ. **ὡς ἐπιεικές,** ὡς εἶναι ἁρμόδιον καὶ πρέπον : Ἰλ.Α 547 **ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν,** Ἰλ.Τ 147 **δῶρα μὲν. . παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,** 'Οδ.Θ 389 **ἄγε οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·** **2)** μεθ' Ὅμ. λογικός, εὔλογος, ἀληθοφανής : 'Ηρ.2,22 **ἡ δὲ τρίτη τῶν ὁδῶν πολλὸν ἐπιεικεστάτη ἐοῦσα μάλιστα ἔψευσται,** Θουκ.3,9 **πρόφασίς τε ἐπιεικὴς μηδεμία ὑπάρχοι τῆς ἀποστάσεως,** Πλάτ.'Απολ.34D **ἐπιεικῆ λέγειν,** Πολύβ.10,48,3· **3)** ὁ μὴ σύμφωνος πρὸς τὸ αὐστηρὸν γράμμα τοῦ νόμου : 'Ηρ.3,53 **πολλοὶ τῶν δικαίων τὰ ἐπιεικέστερα προτιθεῖσι,** 'Αριστλ.Ρητ.1374a,26 **ἔστιν δὲ ἐπιεικὲς τὸ παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον δίκαιον·** **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ συγγνωμονικός, συγκαταβατικός, ἤπιος εἰς τὴν κρίσιν του, ἰδ. ὡς πρὸς ἀδικήματα ἢ σφάλματα, μαλακός : 'Αριστλ.'Ηθ.6,11 **τὸν γὰρ ἐπιεικῆ μάλιστά φαμεν εἶναι συγγνωμικόν,** Μιχ. 'Ατταλ. ἐν Σάθ.1,16, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.25 **οἱ γειτόνισσες δὲν ἦσαν ἐπιεικεῖς καὶ τὴν ἐκακολόγησαν·** || τὸ οὐδ. **τὸ ἐπιεικὲς** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιείκεια, ἡ συγκαταβατικότης : Πλάτ.Νόμ.757Ε **τὸ . . ἐπιεικὲς καὶ ξύγγνωμον,** Σαφ.ἀπ.770· **5)** ἀθ. ὁ πρᾶος, ὁ ἀγαθός : Πλάτ.Συμπ.210Β **ἐπιεικὴς ὢν τὴν ψυχήν,** Θουκ.8,93 **οὓς ἴδοιεν ἀνθρώπους ἐπιεικεῖς,** 'Ισοκρ.1,48· || τὸ οὐδ. **τὸ ἐπιεικὲς** ὡς οὐσ. ἡ ἀγαθότης : Σοφ.ΟΚ 1127 **τοὐπιεικὲς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν·** || φρ. **πρὸς τὸ ἐπιεικὲς** μετ' ἐπιεικείας, πράως : Θουκ.4,19· **6)** ὄρτιος, ἱκανός, ἐπιτήδειος : 'Ηρ.1,85 **παῖς. . ,τὰ μὲν ἄλλα ἐπιεικής, ἄφωνος δέ,** Ξεν.'Ελλ.1,1,30 **τοὺς ἐπιεικεστάτους καὶ τριηράρχων καὶ κυβερνητῶν·** || **ἐπιεικὴς ὁδὸς** ἐπιτήδειος πρὸς διάβασιν, πορεύσιμος : Πλούτ.Κράσσ.22· || **οἱ ἐπιεικεῖς** ἡ ἀνωτέρα, ἡ μᾶλλον μεμορφωμένη κοινωνικὴ τάξις: 'Αριστλ.'Αθ.28,1 **ἀεὶ διετέλουν οἱ ἐπιεικεῖς δημαγωγοῦντες,** αὐτ.Πολιτ.1308b,27.

ἐπιεικοσθέβδομος λόγος μτγν. ὁ λόγος τοῦ 28 : 27 : Πτολ.'Αρμ.1,13.
ἐπιεικοστόμονος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 22 : 21 : Πτολ.'Αρμ.2,1.
ἐπιείκοστος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 21 : 20 : Πτολ.'Αρμ.1,15.
ἐπιεικοστοτέταρτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 25 : 24 : Πτολ.'Αρμ.2,14.
ἐπιεικοστότρῖτος λόγος μτγν. ὁ λόγος τοῦ 24 : 23 : Πτολ.'Αρμ.1,15.
ἐπιεικτός-ή-όν (εἴκω) ἐπ. κ. **ἐπίεικτος-ον** ὁ ὑπείκων, ἐνδοτικός, ὑποχωρητικός (π.'Ομ. πάντοτε μετ' ἀρνήσεως) : 'Ιλ.Ε 892 **μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν·** || δθ. ὁ ἐλαττούμενος, ὁ φθίνων, ποὺ λιγοστεύει : αὐτ.Π 549 **πένθος . . οὐκ ἐπιεικτόν,** 'Οδ.Τ 493· **2)** ὁ ἀνεκτός, ὑποφερτός : 'Οδ.Θ 307 **ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε,** 'Οππ.'Αλ.1,526· **3)** ἐπιτρεπτός, θεμιτός : Λουκ.'Αστρολ.15 **οὐκ ἐπιεικτά** (δ.γρ. ἐπικτά) **διζήμενος,** 'Ανών.'Απίστ.15(14) **οὐκ ἐπιεικτὰ ζητῶν·** || μετὰ δοτ. ἁρμόδιος, κατάλληλος, πρέπων : Μαν.6,402 **ἔργ' οὐκ ἐπιεικτὰ βροτοῖσι . . ῥέξαι.**
ἐπιείκω μτγν. ἐπείκω βλ.λ. : 'Αρκάδ.174,25 **εἶξεν, ὑπόειξεν, εἶκον** (γρ. εἶκον), **ἐπίεικον.**
ἐπιεικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ἐπιεικέως** ἀρκούντως, ἱκανῶς· 'Ησ. « ἐπιεικῶς· πάνυ, λίαν, πράως » : 'Ηρ 2,92 **ἔστι δὲ καὶ ἡ ῥίζα τοῦ λωτοῦ τούτου ἐδωδίμη καὶ ἐγγλύσσει ἐπιεικέως,** 'Ιππ.Κῳακ.368 **ἐπ- ἔχω** (εἶμαι ἀρκετὰ καλά), Πλάτ.Φαίδ.117C, 'Αριστλ.Γεν.Φθορ.319b,20 **ἐ- ἀναίσθητον,** Λουκ.Νεκρ.Δ 7,1· **πίνει δὲ ἐπιεικῶς ζωρότερον,** Πάπ. **ἔστι τὸ χωρίον ἐπ- ἰσχυρόν·** || περίπου : 'Ιππ.Κῳακ.145 **οἱ πυρετοὶ ἐς τεταρταῖον ἐπιεικῶς μεθίστανται** (περὶ τὴν τετάρτην ἡμέραν)· **2)** εὐλόγως, πιθανῶς : Πλάτ.Πολ.431E **ἐπιεικῶς ἐμαντευόμεθα·** **3)** μετ' ἐπιεικείας, μετριότητος, ἠπίως, πράως, εὐμενῶς, μαλακά : 'Ισοκρ. 15,4 **ἐπ- ἔχειν πρὸς ἅπαντας τοὺς ἰδιώτας,** ΠΔ Μακκ.2,9,27 **αὐτὸν ἐπιεικῶς καὶ φιλανθρώπως παρακολουθοῦντα,** Πλούτ.Πύρρ.23, **- τὸ δικαστήριον ἔκρινεν ἐπιεικῶς τὸν κατηγορούμενον·** || ὁμ. τὸ συγκρ. : 'Ισοκρ.8,61 **τῶν ἐπιεικέστερον διακειμένων·** **4)** συνήθως, κοινῶς : Πλούτ. Πελ.18 **τὰς γὰρ ἀκροπόλεις ἐπιεικῶς οἱ τότε πόλεις ὠνόμαζον.**
ἐπιειμένος-η-ον μτχ.παθ.παρακ.τοῦ ἐπιέννυμι βλ.λ.
ἐπιείσομαι, ἐπιεισάμενος ἐπ. μέσ. μέλλ. κ. ἀόρ. ἀγνώστου ῥήμ. (πιθ. τοῦ ἀχρ. ἐπιίεμαι), πρβλ. εἴσομαι, σπεύδω, ὁρμῶ, χοιμάω : 'Ιλ.Λ 367 **τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω·** || πορεύομαι, ἐπισκέπτομαι : 'Οδ.Ο 504 **ἀγροὺς ἐπιείσομαι.**
ἐπιεκατοστοεικοστόγδοος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 129 : 128 : Πτολ.'Αρμ.1,10.
ἐπίεκτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 7 : 6.·
ἐπιέλδομαι ποι. τ. τοῦ ἐπέλδομαι βλ.λ. : 'Απολλ. Ρ 4,783 **τά τοι ἐπιέλδ' ἐνισπεῖν.**
ἐπιελίκτωρ-ορος (ὁ) σχόλ. ὁ ἐφελίσσων, περιελίσσων (λ. πλασθεῖσα πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ ὁμηρικοῦ ἠλέκτωρ) : Σχόλ.'Ιλ.Τ 398.
ἐπιέλπομαι ἐπ. τ. τοῦ ἐπέλπομαι βλ.λ. : 'Ιλ.Α 545, 'Οδ.Φ 126 **ἐπιελπόμενος τό γε θυμῷ.**
ἐπίελπτος-ον ὃν δύναταί τις νὰ ἐλπίζῃ, νὰ περιμένῃ, ἐλπιστός, ἀναμενόμενος : 'Αρχίλ.74(71),5, 'Οππ.'Αλ.4,311 **ἦ σέβας οὐκ ἐπίελπτον,** αὐτ.5,468.
ἐπιέναι ἐνεστ. ἀπαρφ. τοῦ ἔπειμι (πορεύομαι) βλ.λ.
ἐπιένᾰτος λόγος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ λόγος 10 : 9 : Πτολ.'Αρμ.1,15· **2)** εἰδ. νεώτ. βυζ. μουσ. **ἐπιένατος τόνος** (ὁ) ὁ κατέχων τὸ δεύτερον τοναῖον διάστημα ἐν ἀμφοτέροις τοῖς ὁμοειδέσι συνημμέναις τετραχόρδοις τῆς φυσικῆς διατονικῆς κλίμακος, ἔχων ἀξίαν μήκους χορδῆς 9/10, δ. ἐλάσσων τόνος.
ἐπιενδέκᾰτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 12 : 11.
ἐπιενενηκοστόγδοος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 99 : 98.
ἐπιεννεᾰκαιδέκᾰτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 20 : 19 : Πτολ.'Αρμ.2,14.
ἐπιέννῡμι (ἐπὶ - ἕννυμι) ρίπτω, ἁπλώνω τι ἐπί τινος πρὸς ἔνδυσιν κ. γεν. πρὸς κάλυψιν : 'Οδ.Υ 143 **χλαῖναν δ' ἐπιέσσαμεν ἡμεῖς·** || τὸ μέσ. ἐνδύομαι προσέτι, θέτω τι ἐπάνω μου ὡς ἐπανωφόριον, περιβάλλομαι, φορῶ : 'Ηρ.4,64 **ἐκ τῶν ἀποδερμάτων καὶ χλαίνας ἐπιέννυσθαι ποιεῦσι·** || ὁμ. **ἐπιέννυμαί τί τινι** καλύπτω τι διά τινος : Πίνδ.Ν 10,44 **ἐπιεσσάμενοι νῶτον μαλακαῖσι κρόκαις·** || ὁμ. μτφ. : 'Ιλ.Ξ 350 **ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο·** || φρ. **ἐπιέννυμαι γῆν** θάπτομαι : Πίνδ.Ν 11,16 **γᾶν ἐπιεσσόμενος,** Ξεν.ΚΠ 6,4,6 **γῆν ἐπιέσασθαι μᾶλλον ἢ ζῆν,** Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,480 **γῆν ἐπιεννύμεθα·** || ἰδ. ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. ἐπιειμένος, αἰολ. **ἐπέμμενος** περιβεβλημένος, ἐνδεδυμένος, ἐν μτφ. σημ. μετ' αἰτ. : 'Ιλ.Α 149 **ἀναιδείην ἐπιειμένε** (περιβεβλημένε μὲ ἀναίδειαν, ἀναίσχυντε), Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,283 **'Αΐδαο κακὴν ἐπιειμένος ἀχλύν·** || **χαλκὸν ἐπίεσται** καλύπτεται, σκεπάζεται διὰ χαλκοῦ ἄνωθεν : Χρησμ. π.'Ηρ.1,47 **ἧι χαλκὸς μὲν ὑπέστρωται, χαλκὸν δ' ἐπίεσται·** πρβλ. ἐφέννυμι.
ἐπιεξηκοστοτέταρτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 65 : 64 : Πτολ.'Αρμ.1,11.
ἐπιέπομαι μτγν. τ. τοῦ ἐφέπομαι βλ.λ., καταδιώκω, κατατρύχω, βασανίζω : 'Απολλ.Ρ 2,18 **κρατερὴ ἐπιέφετ' ἀνάγκη.**
ἐπιεπτᾰκαιδέκᾰτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 18 : 17 : Πτολ.'Αρμ.1,10.
ἐπιέπω 'Ησ. « ἐπιέφω, ἐπιτελέσω ».
ἐπιεργάζομαι 'Επιγρ. τ. τοῦ ἐπεργάζομαι βλ. λ.2) : **αἴ τις τὰν γᾶν ἐπιεργάζοιτο ἂν 'Αμφικτίονες ἰάρωσαν.**
ἐπίεργος-ον πάπ. πιθ. ἔπεργος ἢ εὐεργής, καλῶς ἐξειργασμένος, καλοφτειασμένος : Πάπ. **θησαυρὸν ἐπίεργον στεγνὸν καὶ τεθυρομένον** (sic).
ἐπιέσπομαι μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ ἐφέπομαι βλ.λ. : 'Οππ.Κυν.3,272 **λασίη δ' ἐπιέσπεται οὐρή,** Τζέτζ. Μεθ' 'Ομ.316 **λεὼς ἐπιέσπετ' ἀπείρων.**
ἐπιέσσαμεν ἀόρ. α' τοῦ ἐπιέννυμι βλ.λ.
ἐπιέσσαν⟨το⟩ 'Ησ. « ἐπήρχοντο· Λάκωνες »· πρβλ. ἐπ. ἐπιείσαντο (ἐπὶ - Ϝίσαντο).
ἐπιέτεια (ἡ) 'Επιγρ. ἐτησία σύνοδος τῶν ἀρχόντων.
ἐπιετής-οῦς-ές μτγν. ὁ ταύτου τοῦ ἔτους, ἐφετινός : 'Επιγρ. **ἐ- ἀγών,** Πολύβ.3,55,1 **ἄρτι τῆς ἐπιετοῦς** (χιόνος) **πεπτωκυίας** (δ. γρ.).
ἐπιεῦσα πιθ. δ. τ. ἀντὶ ἐπιαῦσα : 'Ηρώνδ.6.90 **πρόσω 'πιεῦσα τὴν προκυκλίην θάλ[φιν]** (διόρθ. ποεῦσα . . Θαλ[λοῦ]ν).
ἐπιέφεται γ' ἑν. πρόσ. τοῦ μέλλ. τοῦ ἐπιέπομαι.
ἐπιϜοικία 'Επιγρ. λοκρ. τ. τοῦ ἐποικία βλ.λ.
ἐπίϜοικος (ὁ) 'Επιγρ. λοκρ. τ. τοῦ ἔποικος βλ.λ.3).
ἔπιζα 'Ησ. « ὄρνεα. Κύπριοι »· πρβλ. σπιζίον.
ἐπιζάμιον (τὸ) 'Επιγρ. ζημία, πρόστιμον.
ἐπιζαμίωμα-ατος (τὸ) 'Επιγρ. χρηματικὴ ποινή.
ἐπιζάνω ἰων. τ. τοῦ ἐφιζάνω βλ.λ.
ἐπιζάξ 'Ησ. « ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ καὶ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐπὶ τὴν σύντομον, καὶ ἐπίτηδες, ἐκ πλαγίου, ἢ συντόμως· 'Αθηναῖοι »· πρβλ. ἐπιτάξ.
ἐπιζᾰρῶ-έω ἀρκ. τ. τοῦ ἐπιβαρῶ βλ.λ. πρβλ. Εὐστ.909,28 : Εὐρ.Φοίν.45 **ὡς δ' ἐπεζάρει Σφὶγξ ἁρπαγαῖσι πόλιν,** αὐτ.Ρῆσ.441, Σχόλ.'Οδ.Χ 9 **ἄφνω συνέβη χρῆμα συὸς μεγάλου ἐπιζαρῆσαι·** **2)** 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. Ζαχρειῶν « τῶν μεγάλων ἐπιζαρούντων, σίων ἐμπνεόντων ἀθρόως ».
ἐπιζαφελής-οῦς-ές μ. τὸ οὐδ. ἐν χρ. π. 'Ησ. « θυμῶδες, ὀργίλον, χαλεπόν, ἰσχυρόν, ἐπίκοτον »· πρβλ. Εὐστ.769,22.

ἐπιζάφελος-ον σφοδρός, ὁρμητικός, βίαιος· πρβλ. ἐπιζαφελής : Ἰλ.Ι 525 **ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι·** ‖ τὸ οὐδ. **ἐπιζάφελον** ὡς ἐπίρρ. ἐπιζαφελῶς βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 4,1672.

ἐπιζαφελῶς (ἐπιζαφελής) ἐπίρρ. λίαν ὁρμητικῶς, μανιωδῶς, σφοδρῶς : Ἰλ.Ι 516 **ἐπ- χαλεπαίνοι,** Ὀδ.Ζ 330, Ὀρφ.Ἀργ.13,59 **κοτέειν γὰρ ἐπ-.**

ἐπιζείω ποι.τ. τοῦ ἐπιζέω βλ.λ. : Ὀρφ.Ἀργ.457(459) **ὑπὲρ μέγα λαῖτμα δὲ πάντου ἀφρὸς ἐπιζείων.**

ἐπίζεμα-στος (τό) (ἐπιζέω) μτγν. ζέον, βράζον ἢ βεβρασμένον ὑγρόν, ἀφέψημα:Σύμμ.ΠΔ'Ωσ.10,7.

ἐπιζέννῦμι μτγν. ἐπιζέω, ζέω, θερμαίνω, βράζω, παθ. : Γαλ.13,319 **ἐ- οἴνῳ.**

ἐπιζεύγνῦμι κ. νεώτ. κ. -ύω ζευγνύω ἄνωθεν, συνδέω διὰ ζυγοῦ ἐκ τῶν ἄνω : Ἡρ.7,36 **αὖτις ἐπεζεύγνυον,** Ἀριστλ.Πρ.912b,14 **τοὺς δακτύλους τῆς ἑτέρας χειρὸς ἐπὶ τὴν ἑτέραν ἐ-,** Πλούτ.Περ. 13 **τοὺς ἐπ' ἐδάφους κίονας.. τοῖς ἐπιστυλίοις ἐπέζευξεν·** κ.παθ. : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,43 **ὁρῶμεν.. γέφυραν ἐπεζευγμένην ὕδατος συνάπτοντος τὰ πελάγη·** ‖ ἁπλῶς συνάπτω, δένω σφικτά : Θεόκρ.22,3 **χεῖρας ἐπιζεύξαντα.. ἱμᾶσιν·** **2)** ζευγνύω, δένω εἰς τὸν ζυγόν, ζεύγω : Αἰσχ.Εὐμ.405 **πώλοις ἀκμαίοις τόνδ' ἐπιζεύξασ' ὄχον,** Πολυδ. 1,141 **ἵππων ἐπιζευγνυμένων·** ‖ μτφ. συνάπτω : Ἀριστλ.Ζ1 531b,22 **ἐνίοις** (ἐντόμων) **πρὸς ἄλληλα συγγενικοῖς οὖσιν οὐκ ἐπέζευκται κοινὸν ὄνομα οὐδέν,** αὐτ.Ρητ.1407b,19 ΠΔ Μακκ.2,2,32 **τοῖς προειρημένοις τοσοῦτον ἐπιζεύξαντες,** Διον.Ἀλ.Θαυκ. 37, Φίλ.1,209 **θνητὸν βίον ἀθανάτῳ ἐ-·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. μτφ. : Αἰσχ.Χο.1044 **μήτ' ἐπιζευχθῇς στόμα φήμῃ πονηρᾷ** (μηδὲ νὰ βάλῃς εἰς τὸ στόμα σου λόγια κακά)· ‖ ὁμ. εἰδ. μαθηματ. : Ἀριστλ.Μετ. 376a,17 **ἐπεζεύχθω ἀπὸ..** (ἃς ἑνωθῇ τὸ σημεῖον Α μετὰ τοῦ σημείου Β)· **3)** περικλείω, περιβάλλω, περιλαμβάνω : Πολύβ.1,75,4 **τῶν γεωλόφων τῶν ἐπιζευγνύντων τὸν αὐχένα·** **4)** τὸ οὐδ. τῆς μτχ. παθ. παρακ. **ἐπεζευγμένον** ὡς οὐσ. ἡ ἐλάσσων πρότασις τοῦ διαζευκτικοῦ συλλογισμοῦ : Χρύσ.Στωϊκ.π.Σέξτ.Πυρρ.2,158· ρηματ. π. ἐπίζευξις.

ἐπιζευκτήρ-ῆρος (ὁ) Ἡσ. « σπεῖρα καὶ σειρά ».

ἐπιζευκτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἐπίζευξιν χρησιμεύων, συνδετικός : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 329,12 **τοὺς ἐπιζευκτικοὺς συνδέσμους.**

ἐπιζευκτικῶς ἐπίρρ. νεώτ. δι' ἐπιζεύξεως.

ἐπίζευξις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιζεύγνυμι, σύνδεσις, συνένωσις : Θεόφρ.Φ1 2,6,1 **ἐν τῇ ἐπιζεύξει τῶν ἐπιτιθεμένων** (φοινίκων) **οὐ δεῖ περικαλύπτειν τὰς ἀρχάς·** ‖ πιθ. ἀντὶ τοῦ ἐπίδεσις π. Παῦλ.Αἰγ.6,97· **2)** εἰδ. ρητορικὸν σχῆμα, καθ' ὃ ἐπαναλαμβάνεται ἀμέσως λέξις τις πρὸς μείζονα ἔμφασιν· πρβλ. Ἡρωδιαν.Ρητ.99S : Φοιβάμμ.1,3, Αἰσχίν.3,133 **Θῆβαι δέ, Θῆβαι, πόλις ἀστυγείτων·** **3)** πρόσθεσις, προσθήκη : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.336,10 **ἐ- τοῦ τόπου·** πρβλ.Πτολ.Τετράβ.1.

ἐπιζεφύριος-ον ὁ ἐπιζέφυρος βλ.λ. ὡς ἐπίθ. τῶν ἐν τῇ Κάτω Ἰταλίᾳ Λακρῶν : Ἡρ.6,23 **ἐς Σικελίην ἐγίνοντο ἐν Λοκροῖσι τοῖσι Ἐπιζεφυρίοισι.**

ἐπιζέφῠρος-ον μτγν. ὁ πρὸς τὸν ζέφυρον, πρὸς δυσμὰς κείμενος, δυτικός : Εὐφορ.121 **ἔχεις κλητδας ἐπιζεφύροιο Δυμαίης.**

ἐπιζέω κ. ποι. **ἐπιζείω,** μέλλ. **ἐπιζέσω,** ἀναζέω, ἀνακαχλάζω,ἀναβράζω, χοχλάζω : Πλούτ.Ἠθ.399D **μετὰ πυρὸς πολλοῦ καὶ κλύδωνος ἐπιζέσαντος,** Ἀρρ.π.Στοβ.Παράρτ.9G **πομφόλυγες αἱ ἐπὶ τῶν ἀφρῶν οἷα δὴ ἐπιζέουσαι·** ‖ ὁμ. κ. μτφ. : Ἡρ. 7,13 **ἀκούσαντι μὲν δή μοι τῆς Ἀρταβάνου γνώμης.. ἡ νεότης ἐπέζεσε** (ἡ νεανική μου ψυχὴ ἀνεκάχλασεν, ἔβρασε τὸ αἷμά μου), Ἀριστφ.Θεσμ. 468 **οὐ θαυμάσιόν ἐστ', οὐδ' ἐπιζεῖν τὴν χολὴν** (νὰ βράζῃ, νὰ χοχλάζῃ), Λουκ.Ἀποκ.16 **ἐπιζέσαντος τοῦ πάθους·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ.:Εὐρ.Ἑκ.583 **δεινόν τι πῆμα Πριαμίδαις ἐπέζεσε,** Γρηγ.Νύσσ.1,162A **ἐπέζεσέ σοι ὁ θυμός·** ‖ ἐπὶ δηλητηρίου, ἐπενεργῶ : Σοφ.Τρ.840 **κέντρ' ἐπιζέσαντα·** **2)** ἐνεργ. μτβ. θερμαίνω τι, ζεσταίνω, μετ' αἰτ. : Εὐρ.Κύκλ. 392 **χάλκεον λέβητ' ἐπέζεσεν πυρί·** ‖ ὁμ. μτφ.: αὐτ.ΙΤ 987 **δεινή τις ὀργὴ δαιμόνων ἐπέζεσε τὸ Ταντάλειον σπέρμα·** ρηματ. π. ἐπίζεμα.

ἐπιζηλεύω Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπιζηλῶ-όω βλ.λ. : **ἐπιζηλεύιν** (sic) **τὴν μητέρα.**

ἐπίζηλος-ον κ. νεώτ., δημ. **πίζηλος, πίζουλος,** δωρ. **ἐπίζᾱλος-ον,** ἀξιοζήλευτος, ζηλευτός, ποθητός, εὐτυχής : Αἰσχ.Ἀγ.939 **ὁ δ' ἀφθόνητός γ' οὐκ ἐπίζηλος πέλει,** Βακχ.5,52, Πτολ.Τετράβ.186, **- κατέχει ἐπίζηλον θέσιν·** **2)** δημ.ἐπὶ πραγμ., λεπτεπίλεπτος, ντελικάτος· ‖ ὁθ. ἐπισφαλής, ἀκροσφαλής : Καρ.Ἄτ.4a,132 ἐν λ.· **3)** φθονερός : Βασ.3,208A **εὐνούχων γένος.. γυναικομανές, ἐπίζηλον·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ήλως** ἀξιοζηλεύτως.

ἐπιζηλοτυπῶ-έω μτγν. ὑποφέρω, πάσχω ἐκ ζηλοτυπίας : Λουκ.Θε.Δ 18,2 **ἀλλὰ σὺ ἔτι ἐπιζηλοτυπεῖν** (δ. γρ. ζηλοτυπεῖν) **ἔοικας.**

ἐπιζηλῶ-όω μτγν. ἐπιθυμῶ, ἐπιζητῶ τι μετὰ ζήλου : Ἰουλ.103C **ἐπιζηλοῦν ἐκεῖνα πείθει.**

ἐπιζήμιος(-α)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. κ. **ἐπιζημία,** δωρ. **ἐπιζάμιος-ον,** ὁ ἐπιφέρων ζημίαν, βλάβην, ὁ ζημιῶν, ἐπιβλαβής, βλαβερός : Χάρ.12, Θουκ.1,32 **ξύμφορα δέονται,.. οὐκ ἐπιζήμια,** Ξεν.Ἀπομν.2,7,9, Ἰσοκρ.2,18 **τὰς δὲ πραγματείας** (καθίστη) **ἐπιζημίους, - ἐπιζημία ἐπιχείρησις·** **2)** ποινικός· τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπιζήμια** ὡς οὐσ. ποινή, τιμωρία : Πλάτ.Νόμ.784E **τὰ αὐτὰ ἐπιζήμια αὐτοῖς ἔστω,** αὐτ.788B **ἐπιζήμια τιθέντα,** Ἐπιστ. Φιλίππ.π.Δημ.280· ‖ εἰδ. ἐν τῷ ἑν. **ἐπιζήμιον** πρόστιμον : Ἀριστλ.Πολιτ.1297a,31 **τοῖς δ' εὐπόροις ἐπιζήμιον μὴ κεκτημένοις** (ὅπλα), Ἐπιγρ.· **3)** ἐπὶ προσ., ὁ ὑποκείμενος εἰς ζημίαν, τιμωρίαν: Πλάτ.Νόμ.765A **ἐπιζήμιοι ἐὰν μὴ ἴωσι,** Αἰσχίν.1,45 **ὃ ἐπιζήμιόν ἐστιν ἐκ τῶν νόμων τῷ τἀληθῆ** (ἀλλ' ὧν ἀπαγορεύεται ἡ γραφή) **μαρτυρήσαντι.**

ἐπιζημιῶ-όω ἐπιβάλλω ζημίαν, πρόστιμον : Ξεν. Ἑλλ.5,2,22 **ἐπιζημιοῦν στατῆρι κατὰ τὸν ἄνδρα·** ρηματ.π. ἐπιζημίωμα, ἐπιζημίωσις.

ἐπιζημίωμα-ατος (τό), Ἐπιγρ. δωρ. **ἐπιζᾱμίωμα** ἡ ποινή, τὸ πρόστιμον : Ἐπιγρ., Πολυδ.8,149.

ἐπιζημίως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ήμια κατὰ τρόπον ἐπιζήμιον, βλαβερόν, ἐπιβλαβῶς : Δίων Χρ. 14,18, Πολυδ.8,147.

ἐπιζημίωσις-εως (ἡ) ἐπιβολὴ ζημίας, ποινῆς, τιμωρίας : Ἀριστλ.Ἀθ.45,1 **τὰς ἐπιζημιώσεις εἰσάγειν τοὺς θεσμοθέτας εἰς τὸ δικαστήριον.**

ἐπιζήτημα-ατος (τό) μτγν. αἴτησις, ἀπαίτησις, ζήτησις, ζήτημα : Φιλόδ.Θε.α'16, αὐτ.Οἰκ.14J **τὰ φυσικὰ ἐ-,** Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.3,189 **ἐπιζητήματά τινα ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἀναφέροντες.**

ἐπιζήτησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιζητεῖν, ἀναζήτησις, ἐπιπόθησις, ἐπιδίωξις : Γαλ.19,372 **ὄρεξίς ἐστι πόθος καὶ ἐπιζ- τροφῆς καὶ πότου,** Ξεν.Ἐφ.2,12, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3, 154 **πόθος ἡ ἐπιζ-·** ‖ εἰδ. πόθος, ἐπιθυμία ποτοῦ : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,4· **2)** ἐξέτασις, ἔρευνα : Φιλόδ.Σημ.21,28 (πληθ.), Ἰώσ.Ἀπ.1,22 **ἀποπληρῶσαι τὴν ἐπιζήτησιν,** Ἰάμβλ.Μυστ.1,18· **3)** πάπ. ἔκθεσις γενομένης ἐξετάσεως : **ὧν ὀφείλει τὴν ἐπ- πρὸς αὐτοὺς θέσθαι.**

ἐπιζητητικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἐπιζητῶν, ὁ εὐεπίφορος εἰς τὸ ἐνεργεῖν τι : Γαλ.Ἐθ.5 **τῶν κενώσεων ἐπιζητητικὸν γίγνεσθαι τὸ σῶμα·** **2)** ἐρωτηματικός : Σουΐδ.ἐν λ. μῶν **« μῶν ἄρα, σημαίνει σύνδεσμον ἐπιζητητικόν· τὸ γὰρ μῶ- αθαι ζητεῖν ».**

ἐπιζήτητος-ον νεώτ. ἐπὶ προσ. ἢ πραγμ.,ὁ ἐπιζητούμενος ὑπὸ τῶν ἄλλων,ὁ περιζήτητος, ἐπιθυμητός.

ἐπιζητῶ-έω κ. νεώτ. ζητῶ, ἐπιθυμῶ νὰ εὕρω τινά, ἀναζητῶ : Ἡρ.3,36 **εἰ μὲν . . ἐπιζητήσει τὸν Κροῖσον,** Ξεν.ΚΠ 8,1,16 **τούτους ἐπεζήτει,** Δημ.271 **ἐπεζήτησε τὸν ἄνθρωπον καὶ συλλαβοῦσ' ἐπανήγαγεν ὡς ὑμᾶς,** Πλούτ.Σύλλ.19· ‖ ἀπολ. **οἱ ἐπιζητοῦντες** οἱ ἀνιχνεύοντες καὶ διώκοντες τὰ θηρία πρὸς τὰ θηρευτικὰ δίκτυα : Ξεν.ΚΠ 2,4,25 **ὥσπερ ἐν θήρᾳ ἡμᾶς μὲν τοὺς ἐπιζητοῦντας ἔσεσθαι·** ‖ οἱ **ἐπιζητούμενοι** ἐπὶ ἐγκληματιῶν ὧν ζητεῖται ἡ σύλληψις : Πάπ. **ἀναζητῆσαι τοὺς ἐπιζητουμένους κακούργους·** ‖ ἀναφορ. πρὸς πράγματα, ποθῶ, ὀρέγομαί τινος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,16,7 **ἐπιζητοῦμεν τὸ ἐλλεῖπον·** ‖ ὁμ. νεώτ. προσπαθῶ νὰ τύχω τινός, ἐπιδιώκω· ‖ ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Πολύβ.3,57,7 **ἐπιζητοῦσι . . τῶν τοιούτων ἀκούειν,** Διόδ.Σ 19,8 **ἐπιζητεῖν ἀκοῦσαι τὰ κατὰ μέρος·** ‖ νεώτ. προσπαθῶ νὰ τύχω τινός, ἐπιδιώκω τι : **ἐπιζητεῖ τὴν φιλίαν τῶν ἀνωτέρων - νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν θέσιν του·** κ. παθ. : **ἐπεζητήθη ἡ ἀπομάκρυνσίς του·** ‖ ὁμ. χρειάζομαί τι, ἀπαιτῶ ἀναγκαίως : Πολύβ.1,5,3 **τῆς αἰτίας αἰτίαν ἐπιζητούσης·** κ. παθ. : Ἀριστλ.ΗΝικ.1098b,22 **τὰ ἐπιζητούμενα περὶ τὴν εὐδαιμονίαν·** ‖ ἁπλῶς ζητῶ, παρακαλῶ : Ἐπιγρ. **ἐ- πρός τινας ὁμολογίαν,** Πάπ. **ἐπιζητήσας πρὸς ἐμὲ μίσθωσιν·** **2)** ζητῶ ἐπὶ πλέον, ἐπιδιώκω τι περαιτέρω : Ἀντιφάν.44,5 **μηδ' ἕτερ' ἐπιζήτει καλά·** ‖ ἐξετάζω, ἐρευνῶ περαιτέρω : Σωρ.1,2· πρβλ. Γαλ.16,490· ἐγείρω ζήτημα, ἐρωτῶ : Πολύβ. 6,14,1 **ἐκ δὲ τούτων τίς οὐκ ἂν εἰκότως ἐπιζητήσειε ποία καὶ τίς ποτέ ἐστιν ἡ . . ,** αὐτ.3,57,2· ‖ τὸ παθ. **ἐπιζητεῖται** εἶναι ζήτημα, συζητεῖται: Ἀριστλ.ΗΝικ.1169b,13 **ἐπιζητεῖται πότερον . . ·** πρβλ.Φιλόδ Θε.α'22, αὐτ. Ρητ.1,194S· ρηματ. π. ἐπιζήτημα, ἐπιζήτησις.

ἐπιζοφῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἐπιρρίπτω ζόφον ἐπί τινος, ἐπισκοτίζω τι, μτφ. : Γρηγ.Ναζ.3,1170A **τὴν τοῦ μέλλοντος γνωστικὴν ἐπιζοφώσαντες δύναμιν τῆς ψυχῆς,** Ἰω.Χρυσ.5,170.

ἐπιζύγιον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποζύγιον : **ἐξῆναι ἀμέραν καὶ νύκτα νέμεν ἐπιζύγιον·** **2)** Ἡσ. « ἐπιζύγιον· μέρος τῆς νεώς ».

ἐπιζυγίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἑκατέρα τῶν σιδηρῶν περονῶν, ἐφ' ὧν περιειλίσσετο καὶ ἐστερεοῦτο ἡ νευρὰ τοῦ καταπέλτου ἢ λιθοβόλου : Ἥρων.Βελοπ.83,5,Φίλ.Μηχ.Βελοπ.53,27· **2)** διαδοχίς : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.172,7(28,15) **καὶ δύο ἐπιτίθενται ὁμοίως τοῖς πρώτοις κάτω ζυγοῖς ἐπιζυγίδες·** **3)** νεώτ. ναυτ. **ἐπιζυγίδες** δοκοὶ γομφούμενοι ἐγκαρσίως ἄνωθεν τῆς ἐσχάρας τοῦ θωρακίου ἑκατέρωθεν τῶν ὀπῶν αὐτοῦ· ‖ ὁμ. ἐπιμήκη ξύλα ἐπὶ τῶν ζυγίδων πρὸς στερέωσιν τοῦ θωρακίου, κλειδιὰ τῆς κόφας.

ἐπιζυγκ(λ)εῖν Ἡσ. « ἐπισκαρδαμύττειν, ἐπιστένειν, ἐπικατακλᾶν », κ. μτχ. αὐτ. « ἐπιζυγκ(λ)οῦσα· ἐπικλείουσα, μύουσα ».

ἐπίζῠγος-ον Ἐπιγρ. ἐπὶ κεράμων, πιθ. συνδεδεμένος, συνηρμοσμένος.

ἐπιζῠγῶ-έω μτγν. ἐν παθ. σημ. συνενοῦμαι, συνδέομαι : Νικ.ἀπ.74,22.

ἐπιζυγῶ-όω μτγν. κ. μσν. κλείω διὰ ζυγοῦ, μοχλοῦ, μανταλώνω· πρβλ. Εὐστ.Ἰλ.956,7 : Ἀρτεμίδ. Δαλδ.1,4 **ἐπιζυγῶσαι τὰς θύρας·** ‖ ὁμ. μτφ. : Συνέσ.Ἐπιστ.176D **πρόσταττε τοῖς ὑπηρέταις ἐπιζυγῶσαί μοι κατὰ προσώπου τὰς θύρας·** ‖ γεν. κλείω· Πολυδ.10,26 « τὸ κλεῖσαι, τὸ ἐπιζυγῶσαι »· ‖ τὸ μέσ. **ἐπιζυγοῦμαι** ἀσχολοῦμαι : Νικηφ.Πατρ. 17B· ρηματ. π. ἐπιζύγωμα, ἐπιζύγωσις.

ἐπιζύγωμα-ατος (τὸ) ΕΓουδ.288,36 μέρος τοῦ μοχλοῦ θύρας, δεσμός.

ἐπιζύγωσις-εως (ἡ) μσν. σύνδεσις, συναρμογή, συνταίριασμα : Θεόδ.Ὑρτ.Ἐπιστ.3.

ἐπιζύμη (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ κατὰ τὴν ζωηρὰν ζύμωσιν σακχαρούχων ὑγρῶν ἀναπτυσσομένη ζύμη, ἅ. ἄνω ζύμη· **2)** εἰδ. μικροβ. εἶδος σακχαρομυκήτων τῆς τάξεως τῶν ἡμεροζυμῶν.

ἐπιζύμωσις-εως (ἡ) νεώτ. χημ. ζωηρὰ ζύμωσις σακχαρούχων ὑγρῶν, προκαλοῦσα αἰσθητὴν ἀνύψωσιν τῆς θερμοκρασίας, ἅ. ἄνω ζύμωσις.

ἐπιζῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ἐπιζώω,** ἐξακολουθῶ νὰ ζῶ κατόπιν γεγονότος τινὸς ἢ μετὰ τὸν θάνατόν τινος, ἅ. ἐπιβιῶ : Ἡρ.1,120 **εἰ ἐπέζωσε καὶ μὴ ἀπέθανε πρότερον,** Πλάτ.Νόμ.661C **ἂν ὡς ὀλίγιστον ὁ τοιοῦτος χρόνον ἐπιζῴη** (κῶδ. -ζώῃ), Χρύσ.Στωϊκ. π. Πλαυτ.Ἠθ.1039E, Πλούτ.Πομπ.53, Πάπ. **πόσα ἔτη ἐπέζησεν·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. : Πάπ. **ἐφ' ὅσον ἐπιζήσῃ μοι χρόνον,** Γεώργ.Σύγκ. 81B **τούτοις** (τοῖς ἔτεσι) **ἐπιζήσας ἔτη φ'·** ‖ ὁμ. νεώτ. μετὰ γεν. : **οὐδεὶς ἐπέζησε τοῦ κατακλυσμοῦ·** ‖ μτφ. διαρκῶ, παραμένω : Πλούτ.Νομ.22 **τοῦ φθόνου πολὺν χρόνον οὐκ ἐπιζῶντος,** αὐτ. Ἠθ.823E **δόξαν ὀλίγον χρόνον ἐπιζῶσαν.**

ἐπιζωή (ἡ) μσν. τὸ ἐπιζῆν βλ.λ., ἐπιβίωσις : Εὐστ. Πον.151,8 **οὐχ οἷον ἐξ ἐπιζωῆς τοῦ μεγάλου, ἀλλὰ μετὰ ἀποβίωσιν.**

ἐπιζώνιον (τὸ) γλωσσ. ζώνη δι' ἧς ἐπιζώννυταί τις.

ἐπιζώννυμι δένω ὑψηλὰ τὴν μέσην διὰ ζώνης· μ. παθ. : Ἡρ.2,85 **τύπτονται ἐπεζωσμέναι καὶ φαίνουσαι τοὺς μαζοὺς** (ἔχουσαι τὰ ἐνδύματά των οὕτως ὑπὸ τὸ στῆθος ἐζωσμένα, ὥστε νὰ φαίνωνται αἱ μασταί, δ.γρ. ὑπεζωσμέναι)· **2)** ὁμ.παθ. φέρω εἰς τὴν ζώνην : Πλούτ.ΓΓράκχ.15 **μικρὸν ἐπεζωσμένος ἐγχειρίδιον** (γρ. κώδ.)· **3)** ὁμ. παθ. μετὰ δοτ. τοῦ ὀργάν. δένω εἰς τὴν μέσην : Παυσ. 9,39,8 **ταινίαις τὸν χιτῶνα ἐπιζωσθείς.**

ἐπίζῳον (τὸ) νεώτ. παράσιτον διαβιοῦν ἐπὶ τοῦ δέρματος ἢ ὑπὸ τὴν ἐπιδερμίδα ἀνθρώπων καὶ ζῴων ἢ καὶ ἐπὶ φυτῶν, οἷον ὁ φθείρ, τὰ ἀκάρεα κττ.

ἐπιζῳοτία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. λοιμώδης ἐπιδημικὴ νόσος προσβάλλουσα τὰ ζῷα.

ἐπιζῳοτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιζῳοτίαν βλ.λ. : **ἐπιζῳοτικὴ ἄφθα.**

ἐπιζώστρα (ἡ) κ. νεώτ. ὁ ζωστήρ, ζώνη : Σοφ. ἀπ.342· ‖ εἰδ. ναυτ. ζῶστρα ἐξ ἐντερονίδων, κατά τι παχυτέρων τῶν λοιπῶν, αἵτινες προσηρμόζοντο ἐπὶ τῆς ὑδρορρόης τοῦ πυροβολείου τῶν ἄλλοτε ξυλίνων πολεμικῶν πλοίων.

ἐπιζώω ἰων. τ. τοῦ ἐπιζῶ βλ.λ. : Ἡρ.1,120.

ἐπιήδομαι δ. τ. τοῦ ἐφήδομαι βλ.λ.· Ἡσ. « ἐπησθέντες, ἐπιχαρέντες ».

ἐπίηλε ἀόρ. τοῦ ἐπιάλλω βλ.λ.

ἐπίημι ἰων. τ. τοῦ ἐφίημι βλ.λ. : Ἡρ.4,30,αὐτ.5,63.

ἐπίηρα λ. οἱονεὶ κτ. αἰτ., προελθοῦσα ἐκ τῆς ἐπ. φρ. **ἐπὶ ἦρα** (βλ.λ.) **φέρειν,** ὅθ. κ. τὸ ἐπίθ. ἐπίηρος βλ.λ., δῶρα ἀρεστά, εὐχάριστα· συνήθ. ἐν φρ. **ἐπίηρα φέρειν** : Σοφ.ΟΤ 1094 **ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις,** Ριαν.1,21, Φαίδιμ.ἐν ΑΠ 13,22 **ἐ- δέχθαι·** **2)** **ἐπίηρα** ὡς ἐπίρρ. χάριν, ἕνεκά τινος : Ἀντίμ.Ἐπ.ἀπ 87, Πάπ. **κακὰ πόλλ' ὑπέμεινε μιῆς ἐπίηρα θυγατρός,** Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.8,46.

ἐπιήρᾰνος-ον τερπνός, ἀρεστός, εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος : Ὀδ.Τ 343 **ποδάνιπτρα ποδῶν ἐπιήρανα θυμῷ·** **2)** μεθ' Ὅμ., βοηθός, ἐπίκουρος : Ὀρφ.Ἀργ.98 **ὄφρα κεν ἐς Κόλχους Μινύαις ἐπιήρανος ἔλθω** (πιθ.)· **3)** ἡγεμών, ἄρχων, κυβερνήτης : Ἐπιγρ. **Ἀθηνάων ἐπιήρανε,** Νόνν.Δ 2,683· ‖ μετὰ τῆς γεν. ἀντικειμ. **ἔργων** ὁ προϊστάμενος : Ἴων.Χ'Ἐλεγ.1,15 **δίδου δ' αἰῶνα καλῶν ἐπιήρανον ἔργων** (περὶ τοῦ Διονύσου), Ἑρμ.129,3 **σοφῶν ἐπιήρανος ἔργων·** **4)** ὁ ἀποκρούων, ὑπερασπίζων : Θέων ἐν ΑΠ 9,41 **ἡ πάρος ἀντιπάλων ἐπιήρανος ἀσπὶς ἀκόντων** (ἡ κατὰ τῶν ἀκοντίων προσιστεύουσα)· **5)** ἐνεργ. νεύρων ἐπιό ἐντείνων, δυναμώνων τὰ νεῦρα : Πλάτ.Κωμ.173,19 **τρίγλη δ' οὐκ ἐθέλει νεύρων ἐπιήρανος εἶναι.**

ἐπίηρος-ον τερπνός, εὐχάριστος, εὐπρόσδεκτος: Ἐμπ.96,1 **ἡ δὲ χθὼν ἐπίηρος ἐν εὐστέρνοις χοάνοισιν,** Σιμμ.6,3 **ἐ- γέρας·** τὸ συγκρ. **ἐπιηρέστερος**: Ἐπίχ.186· πρβλ. ἐπίηρα.

ἐπιθᾰλᾰμιογράφος (ὁ) μσν. ὁ γράφων ἐπιθαλάμια ᾄσματα : Τζέτζ.Λυκόφρ.18.

ἐπιθαλάμιος-ον [θάλαμος] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν νυμφικόν, γαμήλιον θάλαμον, γαμήλιος : Διον.'Αλ.Ρητ.4,1 **ἐπῳδαί,** Λουκ.'Ορχ.44 **εἴσεται καὶ τὴν ἐπιθαλάμιον ἐπιβουλήν,** Γρηγ.Νύσσ.1,478C **ἐπ- δρᾶμα,** Εὐστ. 'Οδ.1541,49 **ἐπ- ποίημα·** **2)** τὸ ἀρσ. ἢ θηλ. **ἐπιθαλάμιος** ὡς οὐσ. [ἐνν. ὕμνος ἢ ᾠδή] γαμήλιον ᾆσμα ᾀδόμενον ἐν χαρᾷ πρὸ τοῦ νυμφικοῦ κοιτῶνος κατὰ τὴν ἑσπέραν τοῦ γάμου : Θεόκρ.18 [τίτλ.], Λουκ.Συμπ.40 **ἐγὼ γὰρ ὑμῖν ἐπιθαλάμιον ἀναγνώσομαι,**Γρηγ.Νύσσ.3,588A **τότε ἐπιθαλάμιον νῦν ἐπιτάφιον ᾄδομεν·** || κ. νεώτ. ὁμ. σημ. τὸ οὐδ. **ἐπιθαλάμιον** ὡς οὐσ.

ἐπιθαλαμίτης (ὁ) 'Ησ. ἐπίθετον τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Εὐβοίᾳ· πρβλ. ἐπιθαλάμιος ||.

ἐπιθάλαμος (ὁ) νεώτ. ἀνατ. τὸ πρὸς τὸ ραχιαῖον τοίχωμα τμῆμα τοῦ διαμέσου ἐγκεφάλου.

ἐπιθαλασσιαῖος, ἀττ. -ττιαῖος μτγν. πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιθαλασσίδιας βλ.λ. : Στράβ.2,1,16.

ἐπιθαλασσίδιος-ον κ. -α-ον ἀττ. -ττίδιος ἐπιθαλάσσιος βλ.λ. : Θουκ.4,76 **αἱ δὲ Σῖφαι εἰσί..** ἐπιθαλασσίδιοι, Ξεν.'Ελλ.3,4,28 **ταῖς πόλεσι.. ταῖς ἐπιθαλαττιδίοις,** Πλάτ.Νόμ.704Β.

ἐπιθαλάσσιος-ον κ. -α-ον κ. νεώτ., ἀττ. **ἐπιθαλάττιος** -α-ον ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἢ παρὰ τὴν θάλασσαν κείμενος, παραθαλάσσιος, παράλιος : 'Ηρ.5,30 **τῶν δ' ἐπιθαλασσίων τῶν ἐν τῇ 'Ασίῃ ἄρχει πάντων,** αὐτ.1,154,.Θουκ.2,56, Ξεν.'Ελλ.3,1,16 **τὰς ἐπιθαλαττίους πόλεις ἑκούσας παρέλαβε·** **2)** ναυτικός, θαλασσινός : 'Επίχ.90· **3)** νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς θαλάσσης συμβαίνων: **ἐπιθαλάσσιος ἀρωγή** [ναυτ. δίκ. ἡ εἰς κινδυνεῦον πλοῖον δοθεῖσα].

ἐπιθάλασσος-ον κ. ἀττ. **ἐπιθάλαττος** πιθ. ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπιθαλάσσιος βλ.λ. ἐν 'Αππ.'Ιβηρ.12.

ἐπιθαλέωσις-εως [ἡ] 'Επιγρ. πιθανὸν ἡ τελετὴ τῆς ἑορτῆς τῶν Κορυβάντων Θαλείων.

ἐπιθάλλω, ἐπ. **ἐπιθαλέω** βλ.λ.

ἐπιθαλπὲς 'Ησ. « τερπνόν ».

ἐπιθάλπω θερμαίνω ἐπιφανειακῶς: Ξενοφ.31 **ἐπιθάλπων τὴν γαῖαν,** Αἰλ.ΖΙ 10,35 **ἡ τεκοῦσα** (πέρδιξ) **ἐπιθάλψῃ αὐτὰ** (ᾠά), Γρηγ.Νύσσ.1,27Β **τῆς ἐπιθαλπούσης θερμότητος·** **2)** ἐνθαρρύνω, παρηγορῶ κατόπιν : 'Επιγρ.

ἐπιθαλύνωντι (δωρ.) 'Ησ. « ἐπιφλεγμαίνωσιν ».

ἐπιθαλψις-εως [ἡ] μσν. θέρμανσις : Παύλ.Αἰγ. 6,40 **ἐ- δακτύλων** [πιθ.].

ἐπιθαμβῶ-έω μτγν. θαμβοῦμαι, ἐκπλήττομαι, θαυμάζω : Νόνν.Δ 1,69.

ἐπιθανάσιος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιθανάτιος βλ.λ.

ἐπιθᾰνάτιος(-α)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς θάνατον καταδεδικασμένος : ΠΔ Βήλ 31, Διον. 'Αλ.Ρωμ.7,35 **αὐτοῖς ἔθος βάλλειν τοὺς ἐπιθανατίους,** ΚΔ Κορινθ.1,4,9, Κλήμ.'Αλ.212,18S **ἐπιθανάτιοι ἄνθρωποι·** **2)** θανατηφόρος : Γρηγ.Νύσσ. 1,741C **ἐπιθανατίῳ νοσήματι·** **3)** ἐπικήδειος, νεκρικός : Λιβάν.Πραγ.40,15 **ὁ μετ' οὐ πολὺ τὰς ἐπιθανατίους ἀναψάμενος δᾷδας,** Τζέτζ.Χιλ.1,400 **μέλος ἐπ-·** **4)** νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπιθάνατον, εἰς πνέοντα τὰ λοίσθια: **ἐπιθανάτιος ρόγχος - κλίνη - ἀγωνία.**

ἐπιθᾰνατίως ἐπίρρ. μτγν. θανατηφόρως, θανασίμως, ὀλεθρίως· ὅ. ἐπιθανάτως : Αἰλ.ΠΙ 13,27 **οἱ μὲν ἀπέθνησκον, οἱ δὲ ἐπ- εἶχον,** Γρηγ.Νύσσ. 1,164D **τῶν ἐπ- νενοσηκότων.**

ἐπιθάνᾰτος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐγγὺς τοῦ θανάτου ὤν, ὁ ἑτοιμοθάνατος, ὁ πνέων τὰ λοίσθια· Σουΐδ. « προσδόκιμος τοῦ ἀποθανεῖν » : Δημ.1225 **ἡ μὲν γε μήτηρ ἔκαμνε καὶ ἐπιθάνατος ἦν ἐμοῦ ἀποδημοῦντος·** **2)** θανατηφόρος, θανάσιμος, ὀλέθριος : 'Ιππ.Μοχλ.36 **ἐ- ὑδωσις·** || ὁμ. ἐπὶ δηλητηρίου: Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,4,5 **οἱ δ' ὑπνωτικοί,.. ἔνιοι δὲ .. ἐπιθάνατοι,** Πολυδ.5,132 **φάρμακον ἐπ-.**

ἐπιθᾰνάτως ἐπίρρ. μτγν. θανασίμως, ἐπικινδύνως : Πολυδ.3,106 **ἐπιθ- ἔχω** [= πνέω τὰ λοίσθια].

ἐπιθᾰνής-οῦς-ές [θανεῖν] μτγν. μελλοθάνατος, ποὺ ἔχει τὸ ἕνα πόδι μέσα στὸ λάκκο: Αἰλ.ἀπ. 102, 'Ανών.π.Σουΐδ. **πρεσβύτης .. ἐπιθανὴς ὤν.**

ἐπιθάπτω μτγν. θάπτω πάλιν, ἐκ νέου : Φιλόστρ. 'Ηρ.1,3(670) **κελεύων .. ἐπιθάπτειν τὸν νεκρόν·** **2)** θάπτω καὶ ἄλλον ἐν τῷ αὐτῷ τάφῳ : 'Επιγρ.

ἐπιθαρρύνω ἀττ. τ. τοῦ ἐπιθαρσύνω βλ.λ. : Πλούτ.Λαύκ.10.

ἐπιθαρρῶ-έω ἀττ. τ. τοῦ ἐπιθαρσῶ βλ.λ.

ἐπιθαρσύνω, ἀττ. **ἐπιθαρρύνω,** ἐνθαρρύνω, ἐγκαρδιῶ, παροτρύνω : 'Ιλ.Δ 183 **τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη .. Μενέλαος,** Διον.'Αλ.Ρωμ.10,41.

ἐπιθαρσῶ-έω μτγν., ἀττ. **ἐπιθαρρῶ,** θαρρῶ, πέποιθά τινι, ἔχω πεποίθησιν εἴς τινα ἢ εἴς τι, ἐμπιστεύομαι : Πλούτ.Βρούτ.37 **θεῶν ἀρωγαῖς ἐπεθαρροῦμεν,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,270 **ἐπιτεθαρρήκασιν αὐτῷ·** **2)** λαμβάνω θάρρος ν'ἀντισταθῶ : 'Απη. 'Εμφ.Πολ.3,10 **ἐπιθαρρήσαντα τοῖς ἐχθροῖς,** Αἰλ. ΖΙ 4,34· || ριψοκινδυνεύω : αὐτ.5,56 **ἐ- τῷ πελάγει·** || ἀπολ. θαρρῶ, κάνω καρδιά : Δίων Κ 41,50.

ἐπιθαυμάζω προσφέρω ἐκ θαυμασμοῦ τι : 'Αριστοφ.Νεφ.1147 **χρὴ γάρ ἐπιθαυμάζειν τι τὸν διδάσκαλον** [Εὐστ. « εὐφήμως ἐρρέθη ἀντὶ τοῦ μισθὸν διδόναι »]· **2)** θαυμάζων ἀπορῶ : Πλούτ. Μάρκελλ.30 **ἐπιθαυμάσας τὸ παράλογον τῆς τελευτῆς·** || ὁμ. ἀπολ. : 'Αρρ.'Επικτ.1,26,12.

ἐπιθεάζω δ. τ. τοῦ ἐπιθειάζω, ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς κατά τινος· Εὐστ.'Οδ.1438,36 «**ἐπιθεάζειν,** τὸ ἐριννῦς ἀρᾶσθαι ἢ ὅλως θεόν τινα, καταρᾶσθαι» : Φερεκρ.118 **ἐ- τῷ πατρί·** || ὁμ. ἀπολ. καταρῶμαι, βλασφημῶ : Πλάτ.Φαῖδρ.241Β **ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν .. ἐπιθεάζων** [ὁ. γρ. ἐπιθειάζων]· **2)** ἐπιθειάζω βλ.λ.|| [διορθ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθοάζω βλ.λ.] : Εὐρ.Μήδ.1409 **τάδε καὶ θρηνῶ κἀπιθεάζω.**

ἐπιθέατρον 'Επιγρ. τὸ ὑπὲρ τὴν τελευταίαν σειρὰν καθισμάτων διάζωμα τοῦ ἀρχαίου ἑλληνικοῦ θεάτρου : **τῆς ἐργασίας τοῦ ἐπιθεάτρου ἐξέδομεν πόδας διακοσίους.**

ἐπιθειάζω ἐπικαλοῦμαι τοὺς θεοὺς ὡς μάρτυρας, ἐπιμαρτύρομαι τοὺς θεούς : Θουκ.2,75 **τοσαῦτα ἐπιθειάσας καθίστη ἐς πόλεμον τὸν στρατόν·** || ἐξορκίζω, μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.8,53 **ἐπιθειαζόντων μὴ κατάγειν·** **2)** ἐμπνέω, μετὰ δοτ : Πλούτ.'Ηθ.580D **τὸ δαιμόνιον ἐπιθειάζον ταῖς αὐτοῦ προαιρέσεσι,** αὐτ.589D, Μάξ.Τύρ.37,5· || ἀπολ. εἶμαι ἐμπνευσμένος, προφητεύω : Διον. 'Αλ.Ρωμ.1,31,Γρηγ.Νύσσ.3,343D **τοῖς ἀλλοφύλοις ἐπιθειάζοντος ὅτι ἀνατελεῖ ἄστρον·** || ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : 'Ιώσ.ΙΑ 4,6,5 **τοιαῦτα ἐπεθείαζεν οὐκ ὢν ἐν ἑαυτῷ·** **3)** ἀποδίδω τι εἰς θείαν ἔμπνευσιν : Πλούτ.'Ηθ.579F **ἐπιθειάζουσι τὰς πράξεις,** πρβλ. Φιλόστρ.Σοφ.1,10· || παρίστημί τι ὡς θέλημα τοῦ θεοῦ, ὡς ἐκ θεοῦ προερχόμενον : αὐτ. Θεμ.28 **ἐπεθείασε τῷ λόγῳ προσδιελθὼν τὴν ὄψιν·** **4)** μεταχειρίζομαί τινα μετὰ σεβασμοῦ, ἐπιθαυμάζω· πρβλ. Σουΐδ. : 'Αρρ.'Επικτ.4,1,108, Πορφ.Χριστ.39· || 'Ησ. «**ἐπεθείαζεν..** ἐθαύμαζεν ὡς θεόν »· **5)** 'Ησ. « **ἐπεθείαζεν,** ἐχόρευεν »· ρηματ. π. ἐπιθειασμός, ἐπιθείασις.

ἐπιθείασις-εως [ἡ] μτγν. τ. τοῦ ἐπιθειασμὸς βλ.λ.|| : Πλούτ.'Ηθ.1117Α **σεβάσεις καὶ ἐπιθειάσεις.**

ἐπιθειασμός (ὁ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιθειάζειν, ἐπίκλησις τῶν θεῶν ὡς μαρτύρων, ἱκεσία πρὸς τοὺς θεούς : Θουκ.7,75 **οὐκ ἄνευ**

ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι [σχόλ. «θείων ἐπικλήσεων]»· **2)** ἔμπνευσις, ἐπίπνοια· πρβλ.Πολυδ.1,16 : Φίλ.2,299 **φέρεσθαι κατά τινα τῆς ψυχῆς ἐπιθειασμόν.**

ἐπιθειαστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐκπέμπων ἐπικλήσεις πρὸς τὸν οὐρανόν : Πλούτ.Παροιμ.2,14· **2)** ὁ ἐπιθειάζων, ἐμπνευσμένος προφήτης : Ἡσ. ἐν λ. νυμφόληπτοι .. **μάντεις δέ εἰσι καὶ ἐπιθειαστικοί.**

ἐπιθεῖτε ἐπ. β' πρόσ. εὐκτ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιτίθημι βλ.λ. ἀντὶ ἐπιθείητε : Ἰλ.Ω 264, Ὀδ.Χ 62.

ἐπιθέλγω μτγν. θέλγω, κατευνάζω, καταπραΰνω : Πλούτ.Ἠθ.456Α **ἐπιθέλγων τὴν ὀργὴν τοῦ ῥήτορος**· **2)** Ἡσ. « ἐπέθελγον· κατεδαπάνων ».

ἐπίθεμα-ατος [τὸ] κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐπίθημα** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτίθημι, ἐπικάλυμμα, σκέπασμα· Ἡσ. « τὸ ἐπιτιθέμενον » : Ἀριστλ.ΖΙ 529b,8 **οἱ τὴν ἑτέραν θυρίδα πλατεῖαν ἔχοντες, οἷον ἐπίθεμα,** ΠΔ Ἔξ.25,17 **ποιήσεις ἱλαστήριον ἐπίθεμα χρυσίου καθαροῦ,** Ἰώσ.ΙΑ 3,6,5· **2)** κιονόκρανον, κεφαλοκόλωνο : ΠΔ Βασ.3,7,16 **δύο ἐπιθέματα ἐποίησε δοῦναι ἐπὶ τὰς κεφαλὰς τῶν στύλων χωνευτά**· **3)** κ. νεώτ. πᾶν φάρμακον ἐξωτερικῆς χρήσεως, ἐπιτιθέμενον ἐντὸς ὑφάσματος : Ῥοῦφ.Νεφρ.Κύστ.10, Διοσκ.Θηρ.19, Παῦλ.Αἰγ.3 **ἐπίθεμα πρὸς κεφαλαλγίαν ἐπιτίθεται τῷ ἐξυρημένῳ**· || εἰδ. νεώτ. βοταν. ἰστώδης μᾶζα ἐκ μικρῶν κυττάρων ἐμφανιζομένη μεταξὺ τῶν ἀγγειωδῶν δεσμίδων καὶ τῆς ἐπιδερμίδος τοῦ φυτοῦ· **4)** πρόσθεσις, προσθήκη : Πάπ.· **5)** εἰδ. ὑπερθεματισμός, πλειοδοσία : Πάπ.· **6)** ὁ κουλὸς τοῦ βέλους : Παῦλ.Αἰγ.6,88 **ἐπίθεμα ἐπὶ τοῦ βέλους, ὃ καὶ ἄτρακτος ὀνομάζεται.**

ἐπιθεμάτιον [τὸ] γλωσσ. ὑποκορ. τοῦ ἐπίθεμα βλ.λ.3), μικρὸν ἐπίθεμα, ἔμπλαστρον.

ἐπιθεμᾰτισμός [ὁ] γλωσσ. ἐπίθεμα βλ.λ.4).

ἐπίθεος Ἡσ. « σημεῖον ἐν θυτικῇ ».

ἐπιθερᾰπεία [ἡ] Ἐπιγρ. ἐπιμέλεια ἀγάλματος : ἐπισκευῆς .. **καὶ ἐπιθεραπείας ἕνεκεν.**

ἐπιθεράπευσις-εως [ἡ] μτγν. ρητορ. ἡ μετ' ἀγανακτήσεως ἐπανάληψις κατηγορίας τινός : Ψ Ἀσκών.ἐν Verr.Act.I,§27.

ἐπιθερᾰπεύω κ. μσν. εἶμαι ἐπιμελὴς περί τι, ἐργάζομαι ἐνθέρμως χάριν σκοποῦ τινος : Θουκ. 8,47 **τὴν ἑαυτοῦ κάθοδον ἐς τὴν πατρίδα ἐπιθεραπεύων**· **2)** περιποιοῦμαί τινα, ὅπως τύχω τῆς εὐνοίας του : αὐτ.8,84· κ. παθ. : Δίων Κ.ἀπ.68,3 **ἵνα πρὸς τῶν πολεμούντων ἐπιθεραπεύωνται**· **3)** ἐφαρμόζω προσθέτους θεραπείας : Ἱππ.Μοχλ. 41· **4)** ἐπαναλαμβάνω τὴν ἐφαρμογήν, ἐπίθεσιν φαρμάκου : Γεωπ.17,23,2 **τρίτῃ δὲ ἡμέρᾳ ἐπιθεράπευε**· ρηματ. π. ἐπιθεράπευσις.

ἐπιθερμαίνομαι πυρέσσω, ἔχω θέρμην, πυρετόν : Ἱππ.Ἐπιδ.1,1 **ἔστι δὲ οἳ καὶ σμικρὰ ἐπεθερμαίνοντο,** αὐτ.3,17,13· **2)** τὸ ἐνεργ. ἐν πάπ. θερμαίνω, ἀναθερμαίνω.

ἐπιθεσία [ἡ] μτγν. ἐπιβουλή, δόλος : Ἀκύλ.ΠΔ Ψαλμ.34[35],20 **ῥήματα ἐπιθεσιῶν.**

ἐπίθεσις-εως [ἡ] [ἐπιτίθημι] κ. νεώτ., τὸ τοποθετεῖν τι ἐπὶ ἄλλου πράγματος : ΚΔ Πράξ.8,18 **διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν ἀποστόλων δίδοται τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, - ἐπίθεσις σφραγῖδος** [ἡ ἀποτύπωσις τῆς παραστάσεώς της ἐπὶ ἐπιφανείας, ἐφ' ἧς ἔχει ἐπιτεθῆ]· || ἡ τοποθέτησίς τινος ἐπὶ τῆς ἑαυτοῦ βάσεως : Ἐπιγρ. **ἐ-ἀνδριάντος**· **2)** ἡ προσθήκη, πρόσθεσις, ἀντίθ. ἀφαίρεσις : Ἀριστλ.Νεότ.470a,11· || ἡ ἐπί τινος ἐφαρμογή : Πλούτ.Ἠθ.102Α **τῆς τῶν ἔξωθεν περιχρίστων ἐπιθέσεως,** Ἀλεξ.Ἀφρ.Πρ.1,30, **- ἐπ- καταπλάσματος**· || εἰδ. ἡ ἐφαρμογή, προσθήκη ἐπιθέτων : Ἀριστλ.Ῥητ.1405b,21 **ἐν τοῖς ἐπιθέτοις ἔστιν μὲν τὰς ἐπιθέσεις ποιεῖσθαι ἀπὸ φαύλου**· **3)** ἐπιβολὴ προσθέτων βαρῶν : Κατ.Ἀστρλ.Κ.7,134· **4)** ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτίθεσθαι, ἐχθρικὴ ἐφόρμησις ἐναντίον τινός, προσβολή : Ἀντιφ.2,2,13, Ξεν.Ἀν. 4,4,22 **μή τις ἐπίθεσις γένοιτο τοῖς καταλελειμμένοις,** Πλάτ.Νόμ.698Β **ἡ Περσῶν ἐπίθεσις τοῖς Ἕλλησιν,** Πάπ. **ἐπ- λῃστῶν, - εἰς τὸ νότιον μέτωπον ἤρχισεν ἡ ἐπίθεσις**· || εἰδ. νεώτ. στρατ. τρόπος πολεμικῆς ἐνεργείας στρατεύματός τινος πρὸς ἐκδίωξιν τοῦ ἐχθροῦ ἐκ τῶν θέσεων ἃς κατέχει, διάσπασιν καὶ ἐκμηδένισιν τῶν ὑλικῶν καὶ ἠθικῶν αὐτοῦ δυνάμεων· **5)** ἀπόπειρα : Ἀριστλ. Πολιτ.1311a,31 **τῶν δ' ἐπιθέσεων αἱ μὲν ἐπὶ τὸ σῶμα γίγνονται τῶν ἀρχόντων, αἱ δ' ἐπὶ τὴν ἀρχήν**· || ἐπὶ νόσου, βαρυτέρα προσβολή : Σωρ. 2,49· **6)** μετὰ γεν. ἀπόπειρα πρὸς κτῆσιν πράγματός τινος : Διόδ.Σ 13,92 **πρὸς τὴν ἐπίθεσιν τῆς τυραννίδος εὐθέτως διακειμένους**· **7)** Ἐπιγρ. μικρὰ κάλπη τοποθετημένη ἐπὶ σοροῦ· **8)** ἀπάτη, δόλος : Ἀκύλ.ΠΔ Παροιμ.11,1· **9)** Ἡσ. « ὁ τῶν δύο ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικαῖς ».

ἐπιθέσοντας Ἡσ. « ἐποξύνοντας, ἐπιφέροντας ».

ἐπιθεσπίζω θεσπίζω καθήμενος ἐπί τινας, προφητεύω, μαντεύω : Ἡρ.4,179 **ἐπιθεσπίσαντά τε τῷ τρίποδι**· **2)** ἐπὶ χρησμῶν, ἐπικυρῶ, ἐγκρίνω : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.2,6 **μήτε ἀρχὰς λαμβάνειν, ἐὰν μὴ καὶ τὸ δαιμόνιον αὐτοῖς ἐπιθεσπίσῃ,** αὐτ.3,35· **3)** ἀποδίδω προφητείαν τινά, εὑρίσκω ταύτην ἐπαληθευομένην ἐπί τινος : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,4 **ἐ- τὰ Τειρεσίου ἑαυτῷ**· ρηματ. π. ἐπιθεσπισμός.

ἐπιθεσπισμός [ὁ] μτγν. ἐκ χρησμοῦ ἐντολή, ὁδηγία : Ἀρρ.Ἀν.6,19,4 **καὶ ταύτας δὲ κατ' ἐπιθεσπισμὸν θύει τοῦ Ἄμμωνος.**

ἐπιθέτης [ὁ] μτγν. κ. μσν. ἐπίβουλος, ἀπατεών, κατεργάρης : Πτολ.Τετράβ.165, Βέττ.Βάλ.16,11, Λουκ.Τραγῳδ.172 **ἄλλος ἐπαοιδαῖς ἐπιθετῶν ἐμπαίξεται,** Μαλάλ.'1.395,8,13· **2)** Ἐπιγρ. λειτουργὸς θρησκευτικοῦ τινος σωματείου.

ἐπιθετικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων διάθεσιν, προθυμίαν ἢ πρόθεσιν νὰ ἐπιτίθεται, νὰ ἐφορμᾷ ἐναντίον ἄλλου, ἰδίως ἐχθροῦ, ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ ζῴων, μετὰ δοτ. : Ξεν.Ἀπομν.4,1,3 **φιλοπόνων τε οὐσῶν καὶ ἐπιθετικῶν τοῖς θηρίοις** [περὶ κυνῶν]· || συνήθ. ἀπολ. κ. νεώτ. κ. δημ. : Στράβ. 3,1,6 **τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ ἐπιθετικόν**· κ. παραθ. **-ώτερος, -ώτατος,** ἐν χρ. κ. ἐπὶ διαθέσεων ἢ ἐνεργειῶν : Ἀριστλ.Πολιτ.1315a,11 **ἐπιθετικώτατον γὰρ τὸ τοιοῦτον ἦθος περὶ πάσας τὰς πράξεις**· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, ὁ ἔχων χαρακτῆρα ἐπιθέσεως, ἐφορμήσεως ἐναντίον ἄλλου, ἀντίθ. ἀμυντικός : **ἐπιθετικὴ κίνησις - χειρονομία**· || ὁ δι' ἐπιθέσεως γινόμενος, ἐκδηλούμενος : **ἐπιθετικὸς πόλεμος**· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πολεμικῶν ὀργάνων, ὁ κατάλληλος, ὁ χρήσιμος πρὸς ἐπίθεσιν, ἀντίθ. ἀμυντικός : **ἐπιθετικὰ ὅπλα**· **4)** τὸ οὐδ. **ἐπιθετικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιχείρησις : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.21· **5)** ὁ ἐπιθέτης βλ.λ.1) : Πτολ.Τετράβ.165· **6)** [ἐπίθετον] γραμμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπίθετον, ὁ ἔχων ἰδιότητα ἢ θέσιν ἐπιθέτου : Διόδ.Σ 4,5 **τὰς λοιπὰς προσηγορίας ἐπιθετικὰς αὐτῷ γεγενῆσθαι,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.18,7 **ἐπ- σύνταξις, - ἐπιθετικὸς προσδιορισμός**· || εἰδ. νεώτ. συντ. **ἐπιθετικαὶ προτάσεις** δευτερεύουσαι ἢ ἐξηρτημέναι προτάσεις ἐπέχουσαι θέσιν ἐπιθετικοῦ προσδιορισμοῦ· || **τὸ οὐδ. ἐπιθετικὸν** ὡς οὐσ. τὸ ἐπίθετον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.81,17 **τὰ ἐπιθετικά.**

ἐπιθετικότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιθετικοῦ, ἡ πρὸς ἐπίθεσιν διάθεσις : **ἡ ἐ- τοῦ ἐχθροῦ.**

ἐπιθετικῶς ἐπίρρ. σχόλ., μσν. κ. νεώτ. ἀντὶ ἐπιθέτου : Σχόλ.Ἰλ.Ν 29,Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.35· τὸ συγκρ. **-ώτερον** : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.81,15 **τὰ ἐπιθετικώτερον ἀκουόμενα**· **2)** πλαστῶς : Διον.Ἀρεοπ 136· **3)** νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιθετικόν βλ.λ.1).

ἐπιθετομανία (ἡ) νεώτ. ἡ τάσις πρὸς ὑπερβαλικὴν χρῆσιν κοσμητικῶν ἐπιθέτων ἐν τῷ λόγῳ.
ἐπίθετο(ν) (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. λέξις προσαρτωμένη εἰς οὐσιαστικόν τι πρὸς δήλωσιν τῆς ποιότητος ἢ ἰδιότητος αὐτοῦ: Ἀριστλ.Ρητ.1406α,19 **οὐ γὰρ ἡδύσματι χρῆται ἀλλ' ὡς ἐδέσματι τοῖς ἐπιθέτοις,** Διον.Ἀλ.Συνθ.5 (37,11) **τὰ ὀνοματικὰ προτάττειν τῶν ἐπιθέτων,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.41,15· **2)** νεώτ. λέξις χρησιμεύουσα πρὸς δήλωσιν τοῦ χαρακτῆρος προσώπου τινὸς ἢ τῶν ἰδιοτήτων καὶ συνηθειῶν αὐτοῦ, ἄ. ἐπώνυμον: **εἰς τὸν Ποσειδῶνα ἐδίδοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων τὰ ἐπίθετα γαιήοχος, ἐνοσίχθων·** **3)** παρωνύμιον: Πλούτ.Κοριολ.11· || νεώτ. κ. δημ. ὄνομα οἰκογενειακόν, ἄ. ἐπώνυμον: **τὸ ἐπίθετον τοῦ Νικολάου εἶναι Γεωργιάδης·** **4)** ἡ ἐπίθεσις φαρμάκου, ἐπίθημα βλ.λ.6): Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1.
ἐπίθετος-ον (ἐπιτίθημι) κ. νεώτ. ὁ ἐπιτεθειμένος, πρόσθετος: Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,71 **τὰς ἐπιθέτους φυλάς,** Πλούτ.Κλεομ.10 **ἐξουσίᾳ δὲ ἐπιθέτῳ τὴν πάτριον καταλύοντας ἀρχὴν** (δι' οἰκειοποιηθείσης ἐξουσίας)· || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίθετα** ΑΒ 252,26 « τὰ οὐκ ἐκ τῶν νόμων τῇ βουλῇ προστεταγμένα ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ προστεθέντα »: Λυσ.ἀπ.178S, Ἀριστλ.Ἀθ.25,2 **τῆς βουλῆς ἐπὶ Κόνωνος ἄρχοντος ἅπαντα περιεῖλε τὰ ἐπίθετα·** **2)** εἰδ. ἐν Ἀθήναις ἐπὶ πραγμ., ὁ ἐπείσακτος, ὁ μὴ ἐξ ἀρχῆς ἐντόπιος, ἀντίθ. πάτριος: Ἰσοκρ.7,29 **ἐπιθέτους ἑορτάς·** || τὸ οὐδ. πληθ. ἐπίθετα ὡς οὐσ. Ἡσ. « τὰ μὴ πάτρια ἱερὰ παρὰ Ἀθηναίοις »· **3)** γεν. ὁ μὴ ἀρχῆθεν, μὴ κατ' ἀνάγκην, ἀλλὰ κατὰ συνθήκην ὑπάρχων, ὁ ἐπίκτητος: Ἀντιφ.Σοφ.ἐν Πάπ.1364,25 **τὰ μὲν τῶν νόμων ἐπίθετα, τὰ δὲ τῆς φύσεως ἀναγκαῖα,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1118,b,9 **τῶν ἐπιθυμιῶν αἱ μὲν κοιναὶ . . αἱ δ' ἴδιοι καὶ ἐπίθετοι,** Μέν.534 **ἅπαντα ταῦτ' ἐπίθετα τῇ φύσει κακά·** **4)** πλαστός, ψευδής: Θεόφρ.Φ1 9,8,8 **ταῦτα ὥσπερ ἐπίθετα καὶ πόρρωθεν,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,70 **μωρίαν οὐκ ἀληθινὴν ἀλλ' ἐπίθετον,** αὐτ.68· **5)** ἐπὶ ἐπιστολῶν, ἡ ἀνατιθεμένη τινὶ πρὸς διαβίβασιν: Λυσ.ἀπ.116S· **6)** τὸ οὐδ. **ἐπίθετον** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **7)** τὸ ἀρσ. **ἐπίθετος** ὡς οὐσ. ὀνομασία βόλου τοῦ κύβου: Εὔβουλ.57,4.
ἐπιθέτω νεώτ. τ. τοῦ ἐπιτίθημι, ἀόρ. **ἐπέθεσα** κ. **ἐπέθηκα** τίθημι, τοποθετῶ τι ἐπὶ ἄλλου πράγματος, ἐφαρμόζω: **ἐπέθεσεν ἐπὶ τοῦ φακέλου σφραγῖδα, - ἐπέθεσα ἔμπλαστρον·** || θέτω ἐπὶ τῆς κορυφῆς: **ἐπέθεσε ταῦτο ὡς κορωνίδα.**
ἐπιθέτως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. δι' ἐπιθέτων: Στράβ.1,2,29 **σιγῶν τὰ λίαν ἐκφανῆ ἢ ἐπιθέτως λέγων·** || δι' ἐπωνυμίου, διὰ προσωνυμίας: Τζέτζ.Χιλ.9,465 **Κένταυρον ἐπιθέτως δὲ καλούμενον.**
ἐπιθέω, μέλλ. **ἐπιθεύσομαι,** προστρέχω τινί, τρέχω πρός τινα ἢ κατόπιν τινός: Ἡρ.9,107 **καί μιν ἐπιθέοντα,** Ξεν.Κυν.6,10 **καὶ ἐπιθέων μὲν ἐκβοάτω·** || κ. ἀπλ.: Πλούτ.Μάρκελλ.14 (ὁλκάδα) **ὥσπερ διὰ θαλάσσης ἐπιθέουσαν,** Ἡρωδιαν.Ἱστ. 6,7,8 **ἐπέθεόν τε πρὸς τὴν.. μάχην·** **2)** μτφ. κυκλοφορῶ, διαδίδομαι, εἶμαι διάσπαρτος: Πλωτῖν. 2,9,6 **ἡ ἐπιθέουσα εἰς ἀνθρώπους ἀπάτη,** αὐτ. 5,7,3 **ἐ- πᾶσι τοῖς ἀληθέσι·** **3)** τρέχω ἐπί τινος ἐπιφανείας: Ἀριστλ.ΖΙ 551b,22 **ἐκ δὲ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς.. ζῳδαρίων τῶν ἐπιθεόντων οἱ οἶστροι.**
ἐπιθεῶμαι-άομαι σχόλ. κ. μαν. θεῶμαι ἄνωθεν, ἐπισκοπῶ, ἐπιθεωρῶ, ἐξετάζω: Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ. 499 **οἱ μέλλοντες εἰσιέναι, ἵνα ἐπιθεάσωνται (τά) χρήματα τοῦ δημοσίου·** || προσβλέπω, καιτάζω: Ἀγαθ.5,3 **τὸν οὐρανὸν ἀμωσγέπως ἐπιθεᾶσθαι·** || θεῶμαί τι κατὰ διάνοιαν, ἀναλογίζομαί τι, σκέπτομαι κάτι ἢ γιὰ κάτι: Πολυβ.6,115.
ἐπιθεωρησιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς θεατρικὴν ἐπιθεώρησιν βλ.λ.5).
ἐπιθεωρησιογράφος (ὁ) νεώτ. **ὁ** συγγραφεὺς θεατρικῶν ἐπιθεωρήσεων βλ.λ.5).
ἐπιθεώρησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η προσεκτικὴ παρατήρησις, ἐξέτασις: Μᾶρκ.Αὐρ.8,26 **ἐπιθεώρησις τῆς τῶν ὅλων φύσεως·** **2)** πάπ. ἐποπτεία, ἐπιτήρησις· || νεώτ. ἔλεγχος περὶ τῆς καλῆς κατασκευῆς ἢ λειτουργίας ἔργου ἢ ὑπηρεσίας τινός: **ἐνηργήθη ἐπιθεώρησις τῶν ἀρτοποιείων - τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων·** || ὁμ. νεώτ. εἰδ. ὑπηρεσία ἔχουσα ὡς ἔργον τὸν ἔλεγχον τούτον: **ἐπιθεώρησις σχολείων - στρατοῦ - χωροφυλακῆς·** **3)** ἀστρολ. ὄψις, θέα: Πτολ.Τετράβ.193 **ἐπιθεώρησις τῶν ἀστέρων·** **4)** νεώτ. εἰδ. περιοδικὸν δημοσίευμα παρέχον εἰκόνα τῆς κινήσεως καὶ τῶν προόδων ὡρισμένου τινὸς κύκλου γνώσεων: **φιλολογικὴ - στρατιωτικὴ - ἰατρικὴ - ἐκπαιδευτικὴ ἐπιθεώρησις·** **5)** νεώτ., δημ. -η εἶδος εὐτραπέλου θεατρικοῦ ἔργου, δι' οὗ σατιρίζονται γεγονότα καὶ πρόσωπα τοῦ ἔτους ἢ γεν. τῆς ἐποχῆς.
ἐπιθεωρητής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιθεωρῶν· || ἀνώτερος ὑπάλληλος, ἔργον ἔχων τὸν ἔλεγχον τῆς καλῆς λειτουργίας ὑπηρεσίας τινὸς δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς: **ἐπιθεωρητὴς ἐκπαιδεύσεως - στρατοῦ - σιδηροδρόμων - ὑγειονομικός.**
ἐπιθεωρία (ἡ) μτγν. ἀστρολ. θεωρία, ἐπισκόπησις ἐκ δεξιῶν: Ρητόρ. ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,55,15.
ἐπιθεωρῶ-έω κ. νεώτ. παρατηρῶ ἢ ἐξετάζω ἐπιμελῶς καὶ μετ' ἀκριβείας: Ἱππ.497,22 **καὶ κρίσιας ἐπιθεωροῦντα,** Πλούτ.Δημήτρ.1 **τὰ ὑπὲρ τοῦ φυλάξασθαι κατὰ συμβεβηκὸς ἐπιθεωροῦσι·** κ. παθ.: Θεόφρ.Μεταφ.34· || ὁμ. νεώτ. ἐξελέγχω ἔργον ἢ ὑπηρεσίαν: **ἐπιθεωρῶ τὰ γραπτὰ - ἔγγραφον - σχολεῖον - ταμεῖον·** **2)** θεωρῶ κατόπιν, μὲ τὴν σειράν: Ἐπικ.Φυσ.136· **3)** πάπ. ἐπιτηρῶ, ἐποπτεύω: **ἐπιθεωρεῖν μόσχον - νεκρόν·** **4)** παρατηρῶ, κοιτάζω: Ἰώσ.ΑΙ 15,7,5 **ἐ- τινα·** || παθ. παρατηροῦμαι ἔν τινι: Πλωτ.6,6,5 **ἐπιθεωρεῖσθαι ἑκάστῃ οὐσίᾳ·** || ἀστρολ. παρατηρῶ, ἀντικρύζω ἐκ δεξιῶν: Βέττ.Βάλ.44,31, Γαλ.19,541.
ἐπιθήγω μτγν. ἀκονῶ, τροχίζω, ὀξύνω ἔτι μᾶλλον: Αἰλ.ΖΙ 5,16 **τῇ βαφῇ τὰ κέντρα ἐπιθήγουσιν·** **2)** μτφ. διεγείρω ἔτι μᾶλλον: Πλούτ.Ἠθ.786Β **ἐπιθυμίας ἀπημβλυμμένας . . ἐπιθήγουσι.**
ἐπιθήκη (ἡ) προσθήκη, ἐπαύξησις: Ἡσίοδ.Ἔργ. 380· || ἡ αἰτ. **ἐπιθήκην** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ πλέον, παραπάνω: Ἀριστφ.Σφ.1391 **ἄρτους δέκ' ὀβολῶν κἀπιθήκην τέτταρας·** **2)** κάλυμμα ἀγάλματος: Πάπ.· **3)** χρηματικὸν ποσὸν χορηγούμενον πρὸς κάλυψιν δαπανῶν: Πάπ.· **4)** Ἡσ. « φερνή ».
ἐπιθηλιακός-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ ἐπιθηλίου βλ.λ.: **ἐπ- καρκίνος** (ἐπιθηλίωμα) - **ἱστός** (τὸ ἐπιθήλιον).
ἐπιθήλιον (τὸ) ἀνάτ. ὁ ἀρχαιότερος τῶν ἱστῶν, ἐξ οὗ διαπλάσσονται οἱ λοιποί, σχηματίζων ὑμένας περικαλύπτοντας τήν τε ἐξωτερικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος καὶ τὰς ἐσωτερικὰς αὐτοῦ κοιλότητας, ἄ. ἐπιθηλιακὸς ἱστός.
ἐπιθηλιότροπος (ὁς (ὁ) νεώτ. ἰατρ. μόλυσμα διηθητόν, προσβάλλον τοὺς ἐπιθηλιακοὺς ἱστούς.
ἐπιθηλιοφιλία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. τάσις, καθ' ἣν νεοπλασματικὴ τις ἐπεξεργασία φέρεται κατὰ προτίμησιν πρὸς τοὺς ἐπιθηλιακοὺς ἱστούς.
ἐπιθηλίωμα (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ὄγκος κακοήθους συνήθως μορφῆς, ἀναπτυσσόμενος ἐπὶ τοῦ δέρματος καὶ τοῦ βλεννογόνου τῶν φυσιολογικῶν κοιλοτήτων, ἄ. ἐπιθηλιακὸς καρκίνος.
ἐπιθηλῶ-έω ἐπ. τ. τοῦ ἐπιθάλλω, θάλλω παρά τι, ἐπὶ πλέον, **αὐξάνομαι,** ὡριμάζω: Νόνν.Δ 3,151.
ἐπίθημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. πᾶν τὸ ἐπιτιθέμενον, ἐπίθεμα, ὅθ. ἐπικάλυμμα, σκέπασμα, καπάκι: Ἰλ.Ω 228 **φωριαμῶν ἐπιθήματα,** Ἡρ.1,48 **ἐν λέβητι χαλκέῳ χάλκεον ἐπίθημα ἐπιθείς,** Ἀριστφ. ἀπ.295 **ἀσπίδα ἐπίθημα τῷ φρέατι παράθες,**

Ἡγήσιππ.Κωμ.1,13 **τοὐπίθημα τῆς χύτρας ἀφελὼν**· || βυζαντ. ἀρχιτ. ἡ ἀνεστραμμένη κόλουρος πυραμὶς ἡ ἐπιτιθεμένη ἐπὶ τῶν κιονοκράνων, ἵνα παρέχηται εὐρυτέρα βάσις εἰς τὸ ἐπ' αὐτῶν στηριζόμενον τόξον· **2)** ἡ ἐπιφάνεια τῆς τραπέζης : Ἀθήν.2,49A **τῶν ἐπιθημάτων** (τῶν τραπεζῶν) **ἐκ τῆς καλουμένης σφενδάμνου πεποιημένων**· **3)** μνημεῖον, ἐπιτάφιος παράστασις, εἰκών : Ἰουλ. 2,36, Παυσ.1,2,3 **τάφος.. ἐπίθημα ἔχων στρατιώτην ἵππῳ παρεστηκότα**· **4)** ἡ τοῦ δόρατος αἰχμή, ἐπιδορατίς : Διόδ.Σ 5,30 **λόγχας . . πηχυαίας . . καὶ ἔτι μείζω τὰ ἐπιθήματα ἐχούσας**· **5)** ἐπίσημον ἐπὶ ἀσπίδος : Παυσ 5,25,9 **ὅτου δὲ ὁ ἀλεκτρυὼν ἐστιν ἐπίθημα τῇ ἀσπίδι**· **6)** ἰατρ. ἐπίθεσις φαρμάκου : Ἀρετ.1,1· **7)** νεώτ. γραμματ. ἡ παραγωγικὴ βλ.λ. κατάληξις.

ἐπιθημᾰτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀφορῶν εἰς τὴν κατασκευὴν ἐπιθημάτων, καλυμμάτων· ὅθ. τὸ θηλ. **ἐπιθηματική** ὡς οὐσ. (ἐνν. τέχνη) **ἄ.** ἐπιθηματουργία : Πολυδ.7,208.

ἐπιθηματουργία (ἡ) ἡ τέχνη τοῦ κατασκευάζειν ἐπιθήματα, καλύμματα : Πλάτ.Πολιτ.280Ͻ.

ἐπιθηματῶ-όω μτγν. ἐφοδιάζω τι διὰ καλύμματος, τοῦ βάζω καπάκι : Ἀντικλ.π.Ἀθήν.11,473Ͻ **καδίσκον καινὸν δίωτον ἐπιθηματοῦντα.**

ἐπιθηραρχία (ἡ) μτγν. μοῖρα τεσσάρων ἐλεφάντων : Αἰλ.Τακτ.23.

ἐπιθήραρχος (ὁ) μτγν. **ὁ** ἀρχηγὸς ἐπιθηραρχίας βλ.λ. : Αἰλ.Τακτ.23.

ἐπιθηριῶ-όω μτγν. προσδίδω χαρακτηριστικὰ θηρίου, μεταβάλλω εἰς θηρίον, ἀποθηριῶ, παθ. : Κύριλλ.Ἱερ.Κατηχ.49,10.

ἐπιθησαυρίζω μτγν. κ. νεώτ. θησαυρίζω ἐπὶ πλέον ὑπερβαλλόντως : Κλήμ.Ἀλ.1,336.

ἐπιθιγγάνω κ. μσν., ἀόρ. β' ἐπέθῐγον ἐγγίζω, ψηλαφῶ τι ἐπάνω : Θεόφρ.Ὀσμ.11 **ὅσον ἐπιθιγγάνων,** Πλούτ.ΤΓρακχ.19 **ἐπιθιγγάνων τῆς κεφαλῆς**· **2)** φθάνω μέχρι : Πλούτ.Ἠθ.921Ͻ **ὄψις ἐ- τῆς θαλάσσης**· **3)** Ἐπιγρ. μετὰ δοτ. ἐφάπτομαι.

ἐπιθλάσας Ἡσ. « συντόμως εἰπών ».

ἐπίθλᾰσις-εως (ἡ) μτγν. θραῦσις, συντριβή, δ.ἀνάγν. ἀντὶ περίθλασις : Ὀρειβ.Β6,1.

ἐπιθλίβω μτγν. πιέζω τι, θλίβω ἐπάνωθεν : Διόδ.Σ 3,14 **σπόγγοις ἀρσιοῖς κούφως ἐπιθλίβοντες**· **2)** πατῶ, καταπατῶ : Νόνν.Δ 7,91 **ἐπιθλίβων ὀπώρην**· **3)** συνωθῶ, συσσωρεύω : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.4,45· **4)** μτφ. καταπνίγω, παραλύω : Πλούτ.Ἠθ.782D **ἂν μὴ βάρος ἔχων λογισμὸς ἐπιθλίβῃ καὶ πιέζῃ τὴν ἐξουσίαν.**

ἐπίθλιψις-εως (ἡ) μτγν. κ. μαν. σύνθλιψις, συμπίεσις : Ἀρετ.Ὀξ.Νοῦσ.1,9, Τζέτζ.Χιλ.4,139 **τῇ ἐπιθλίψει τε καὶ βάρει τῷ ἐκείνων**· **2)** θλάσις, συντριβή : Ὀρειβ.ἀπ.74 **ἐπίθλιψις τοῦ δακτύλου.**

ἐπιθνήσκω μτγν. ἀποθνήσκω κατόπιν ἄλλου : Διον.Ἀλ.Ρωμ.234,21.

ἐπιθοάζω κάθημαι παρὰ τὸν βωμὸν ὡς ἱκέτης, ἐξαιτούμενος τὴν βοήθειαν τῶν θεῶν (πιθ. ἀντὶ τοῦ ἐπιθεάζω βλ.λ.) : Αἰσχ.Χο.856 **τάδ' ἐπευχομένη κἀπιθοάζουσα,** Εὐρ.Μήδ.1409.

ἐπίθολος-ον μτγν. θολός, τεθολωμένος : Ἰω. Λυδ.Διοσ.8 **ἐπίθολον ὕδωρ.**

ἐπιθολῶ όω μτγν. κ. μσν. καθιστῶ θολόν, ἀμαυρόν : Λουκ.Ἀπαιδ.7 **ἐπιθολώσει δὲ αὐτοῦ τὸ ρεῖθρον τῷ φόνῳ τῶν Φρυγῶν**· κ. παθ. : Λουκ. Λεξ φ.4 **τὰ κόρα μοι ἐπιτεθόλωσθον**· **2)** μτφ. διαταράσσω, ἐπισκοτίζω· Ἡσ. « ἐπιθολοῦσιν· ἐπισκοτοῦσιν, ταράττουσιν » : Πλούτ.Ἡσίοδ.66 **ἐπιθολοῦν τὴν φιλίαν,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,11 **ἐπιθολοῦν σοφίας κρατῆρα,** Ἰάμβλ.Πυθ.24,107 **ἐπιθολοῦν τῆς ψυχῆς τὰς καθαρότητας**· κ. παθ. : Ἀρτεμίδ.Δαλδ 4 Προοίμ. **ἡ ψυχὴ ἐπιθολοῦται οὔτε φόβοις οὔτε ἐλπίσιν,** Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.4Ρ.

ἐπιθόλωσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπιθολοῦν βλ.λ.21. ἐπισκότισις : Κύριλλ.1,192Β.

ἐπιθόρνῠμαι μτγν. σπερμαίνω, ὀχεύω, βατεύω, συνήθ. ἐπὶ ζῴων : Λουκ.Ἔρωτ.22 **ταῦρος . . βουσὶν ἐπιθόρνυνται,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.5,29 **ἐπιθόρνυται ταῖς γεγαμημέναις**· || κ. ἀπολ. : Αἰλ.ΖΙ 10,2.

ἐπιθορυβῶ-έω θορυβῶ ἐπί τινι, ἐπιβοῶ εἰς ἔνδειξιν ἐπιδοκιμασίας : Ξεν.Ἑλλ.2,3,50 **ἡ βουλὴ δήλη ἐγένετο εὐμενῶς ἐπιθορυβήσασα,** Πλάτ.Πρωτ. 339Ε **εἰπόντος αὐτοῦ ταῦτα καὶ τῶν ἄλλων ἐπιθορυβησάντων,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,39· || ὁμ. πρὸς δήλωσιν δυσαρεσκείας : Ξεν.Ἑλλ.1,7,13 **ἐπεθορύβησε πάλιν ὁ ὄχλος,** Λουκ.Ὄν.54 **τῇ δὲ θέᾳ πάντες ἐκπεπληγμένοι δεινὸν ἐπεθορύβησαν.**

ἐπιθορύβως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ θορύβου, ταραχῆς : Βέττ.Βάλ.184,31 **ἐ- διάγειν.**

ἐπιθορῶ-όω μτγν. ἐπιθόρνυμαι βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.222.

ἐπιθράνιον Ἡρ. « μέρος τι τῆς νεώς ».

ἐπίθρᾶνοι (οἱ) μτγν. ξύλινος σκελετὸς πλινθίνης οἰκοδομῆς : Πολυδ.10,49.

ἐπιθράσσω, ἀόρ. α' **ἐπιθρᾶξαι** Ἡσ. «ἐπινύξαι».

ἐπιθραύω μτγν. θραύω, συντρίβω ἐπάνω εἴς τι ἢ προσέτι : Ἀπολλωνίδ. ἐν ΑΠ 6,105 **τρύφος ἄρτου αὖον ἐπιθραύσας.**

ἐπιθρέξας μτχ. ἀόρ. τοῦ ἐπιτρέχω βλ.λ.

ἐπίθρεπτος-ον καλῶς τεθραμμένος, καλοθρεμμένος : Ἱππ.106D **σάρκα ἐπίθρεπτον.**

ἐπιθρήνησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ θρηνεῖν, κλαίειν διά τι : Πλούτ.Ἠθ.611Α **τὰς ἐπιθρ- τῶν εἰσιόντων.**

ἐπιθρήνητος-ον Ἡσ. « ἀξιοθρήνητος ».

ἐπιθρηνῶ-έω μτγν. θρηνῶ, κλαίω διά τι : Βάβρ. 118,8 **ἐπιθρηνεῖν συμφοράς**· || κ. ἀπολ. θρηνῶ : Πλούτ.Ἠθ.123C **τὸ ἐπιθρηνεῖν,** Διογ.Οἰν.61· || ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.10,37 **ἐπιθρηνεῖν γοώδες τοῖς εἰρημένοις**· || κ. μετὰ δοτ. θρηνῶ ἐπάνω εἴς τι : Γρηγ.Νύσσ.2,258Α **ταῖς κεφαλαῖς ἐπιθρηνεῖν τῶν ἀνθρώπων, ὧν ἔφαγον.**

ἐπιθρίαμβος Σουΐδ. ὁ ἐπακολουθῶν, ὁ μετέπειτα θρίαμβος βλ.λ.

ἐπιθριδάκια (τὰ) Ἡσ. «ἑορτὴ τοῦ Ἀπόλλωνος».

ἐπίθροισις-εως (ἡ) πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐπίθλιψις βλ.λ. : Γαλ.17(1),51.

ἐπιθρομβοῦμαι-όομαι μτγν. παθ. πήγνυμαι, πήζω : Νίκ.Ἀλεξ.364 **ἣν δ' ἐπιθρομβωθῇ νεαλὲς γάλα τεύχεϊ γαστρὸς** (δ.ἀνάγν. ἐπιτυρ-).

ἐπιθροῶ-έω μτγν. διασείω : Βόηθ. ἐν ΑΠλ.4,10.

ἐπιθρυλῶ-έω μτγν. ἐνοχλῶ, διαταράσσω : ΕΜ 456,40 **« ἐπιθρυλοῦντες, ἐνοχλοῦντες »**· **2)** διακηρύττω, δημοσιεύω θορυβωδῶς : Ἀγαθ.2,2· **3)** θρυλῶ, διαδίδω πρὸς φόγον : Γρηγ.Νύσσ.1,250Ͻ.

ἐπιθρύπτω μτγν. ἐξασθενῶ, παραλύω, ἐκλύω, ἐκνευρίζω, ἐκθηλύνω : Φιλόδ.Γυμν.58,7, Φιλόστρ. Ἀπόλλ.1,37 **τίς δὲ οὕτω λαιμὸς ἐπιθρύψει τὰ σπλάγχνα**· || παθ. ἀκκίζομαι, κάνω νάζια, τσακίσματα : Ἀρισταίν.1,28 **ὡς ἄγαν ἐπιθρυπτομένη τὴν λαμπρὰν ἑαυτῆς ἠμαύρωσε χάριν**· || ἡ μτχ. **ἐπιτεθρυμμένος** ἐκτεθηλυμμένος : Πλούτ.Δίων 17· **2)** θραύω, συντρίβω : Γρηγ.Νύσσ.2,367Α **διὰ τῆς δικέλλης ἐπιθρύπτει τὴν βῶλον.**

ἐπιθρῴσκω ἐπιπηδῶ, ἐπιβαίνω διὰ πηδήματος, μετὰ γεν. : Ἰλ.Θ 515 **νηὸς ἐπιθρῴσκων,** Εὐρ. Ρῆσ.100 **φεύγοντας αὐτοὺς κἀπιθρῴσκοντας νεῶν**· || ὁμ. μετὰ δοτ. πηδῶ ἐπί τι, ἰδ. πρὸς ὕβριν: Ἰλ.Δ 177 **τύμβῳ ἐπιθρῴσκων Μενελάου**· **2)** ἐπὶ ἵππων, ὑπερπηδῶ, πηδῶ ὑπεράνω ἐκτάσεώς τινος : Ἰλ.Ε 772 **τόσσον ἐπιθρῴσκουσι** (τόσον μακρὰν τινάσσονται μὲ ἓν πήδημα), Ἡσίοδ.Α 438· **3)** ἐπὶ βράχου, ἐξέχω, προεξέχω : Ὀρφ.ἀπ.1264 **πέτρη . . ἐπιθρῴσκουσα βιᾶται πόντον ἔσω**· **4)** εἰς ὕψος ἀναβαίνω, ἐγείρομαι : Μουσαῖ.113 **εἶδε κυανόπεπλον ἐπιθρῴσκουσαν ὀμίχλην.**

ἐπιθυίω δ.γρ. τοῦ ἐπιθύω βλ.λ.
ἐπιθυλλίς-ίδος (ἡ) ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ γηθυλλίς.
ἐπίθυμα-ατος (τὸ) λεξ. κ. πάπ. τὸ θυσιαζόμενον ζῷον, σφάγιον· Ἡσ. «ἱεράθετα· ἐπιθύματα ἅγια» **2)** πᾶν ὅ,τι καίεται ἐν τῇ μαγείᾳ : Πάπ.
ἐπιθυμαίνω δ. ἀνάγν. τοῦ ἐπιθυμῶ βλ. λ. : Θεόκρ.14,33.
ἐπιθυμελίας ἀγῶνα Ἡσ. «τὴν τῶν διαφραγμάτων στάσιν».
ἐπιθύμημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκείμενον ἐπιθυμίας, ἐπιθυμητόν, ποθητόν τι : Πλάτ.Νόμ.687C **πάντων ἀνθρώπων ἐστὶ κοινὸν ἐπιθύμημα ἕν τι,** Ξεν.Ἱερ.4,7· **2)** ἐπιθυμία, πόθος : Ἱππ.Τέχν.1, Ἀντιφ.Σοφ.110, Ἐπίκ.ἀπ.141.
ἐπιθύμησις-εως (ἡ) σφοδρὰ ἐπιθυμία, πόθος : Ἰσαῖ.ἀπ.158 **ἐ- κακῶν.**
ἐπιθυμήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ἐπιθυμητής βλ.λ.:Καλλ. Ἀρτ.237 **ἀμαζονίδες πολέμου ἐπιθυμήτειραι.**
ἐπιθυμητής (ὁ) κ. νεώτ. ὁ ἐπιθυμῶν τι, ὀρεγόμενός τινος : Ἡρ.7,6 **ἐπιθυμητὴς νεωτέρων ἔργων,** Λυσ.12,90, Πλάτ.Πολ.475B **τιμῆς ἐπιθυμηταί,** Ἀριστλ.Πολιτ.1253a,6 **πολέμου ἐπιθυμητής,** ΚΔ Κορ. 1,10,6, Πάπ. **ἀλλοτρίων ἐπιθυμηταί·** **2)** ἀπολ. φίλος, ἀκόλουθος, ὀπαδός : Ξεν.Ἀπ.1,2,60 **πολλοὺς ἐπιθυμητὰς . . λαβών·** **3)** μτγν. ὁ ἀκολασταίνων, ὁ ρέπων εἰς τὰς σαρκικὰς ἀπολαύσεις : ΠΔ Ἀριθμ.11,34 **ἔθαψαν τὸν λαὸν τὸν ἐπιθυμητήν.**
ἐπιθυμητικός-ή-όν κ. νεώτ., ὑπερδωρ. **ἐπιθυμᾱτικός,** ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ ἐπιθυμεῖν, ὁ σφοδρῶς ἐπιθυμῶν τι : Πλάτ.Πολ.475B **ὃν ἂν τινος ἐπ- λέγωμεν, παντὸς τοῦ εἴδους τούτου φήσομεν ἐπιθυμεῖν·** || τὸ οὐδ. **ἐπ-** ὡς οὐσ. τὸ μέρος ἐκεῖνο τῆς ψυχῆς, ὅπου ἑδράζονται αἱ ἐπιθυμίαι : Πλάτ. Πολ.439D, Πλούτ.Ἠθ.429E **μέρη ψυχῆς, ψυχικόν, αἰσθητικόν, ἐπιθυμητικόν, θυμοειδές, λογιστικόν.**
ἐπιθυμητικῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. μετ' ἐπιθυμίας, συνήθ. ἐν φρ. **ἐπιθυμητικῶς ἔχω τινὸς** ἐπιθυμῶ : Πλάτ.Φαίδ.108A **ἡ δὲ ἐπιθυμητικῶς τοῦ σώματος ἔχουσα,** Διογ.1,8,1 **μὴ ἐπιθυμητικῶς ἔχειν τοῦ ζῆν·** || ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **ἐ- διάκειμαι πρός τι** : Φιλόθ.Κωνπλ.279 **τὸ ἐπιθυμητικῶς διακεῖσθαι πρὸς πάντα κίνδυνον.**
ἐπιθυμητός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιθυμούμενος, ποθητός, ἀγαπητός : Ἀριστλ.Μεταφ.1072a,27 **ἐπιθυμητὸν τὸ φαινόμενον καλόν,** Γρηγ.Νύσσ.1,42 **τοῦτο ἐπιθυμητὸν αὐτῷ προδεικνύοντος.**
ἐπιθυμητῶς ἐπίρρ. λεξ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιθυμητόν : ΕΜ 148,7.
ἐπιθυμία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἐπιθύμια** καὶ **-ιά,** κ. **ἀποθυμιά,** ἰων. **-ίη,** πόθος θερμός, κλίσις τῆς ψυχῆς πρὸς ἀπόλαυσιν ἢ ἀπόκτησιν : Ἡρ. 1,32 **ἐπιθυμίην ἐκτελέσαι καὶ ἄτην μεγάλην προσπεσοῦσαν ἐνεῖκαι δυνατώτερος,** Σολωμ.Ἐθν. Ὕμν.130 **μὲ ἐπιθύμια νὰ τηράζῃς δύο μεγάλα σὲ δωρῶ·** || **ἐπιθυμίαν ἐμποιῶ εἴς τινα** ἐμβάλλω τάσιν πρὸς σύναψιν φιλίας μετά τινος : Θουκ.4,81· || γεν. ὄρεξις : Πλάτ.Κρατ.419D **οὐδ' ἐπιθυμία χαλεπόν·** || ἰδ. σαρκικὴ ἐπιθυμία, ἡδονή : αὐτ. Φαῖδρ.232B,Ξεν.Λακ.2,14οἱ **νόμοι οὐκ ἐναντιοῦνται ταῖς πρὸς τοὺς παῖδας ἐπιθυμίαις·** || ὁμ. σημ. μετὰ γεν. : Θουκ.7,84 **τοῦ πιεῖν ἐπιθυμία,** Πλάτ. Τίμ.19B **εἰς ἐπιθυμίαν τινὸς ἀφικέσθαι θεάσασθαι,** Ξεν.ΚΠ 1,1,5· **2)** ἐπιθύμημα, ὑποκείμενον ἐπιθυμίας : Πιττακ.π.Στοβ.Ἀνθ.1,112 **ἥδιστον τὸ ἐπιθυμίας τυχεῖν,** Σεκοῦνδ.Γνωμ.13 **πενήτων ἐπιθυμίαι** (ὁ ὕπνος) (πιθ.)· || κ. ἀναφ. πρὸς πρόσ. : Σεκοῦνδ.Γνωμ.8 **ἀνδρὸς ἐπιθυμία** (ἡ γυνή).
ἐπιθυμίαμα-ατος (τὸ) προσφορὰ θυμιάματος : Σοφ.ΟΤ 913 **στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα.**
ἐπιθυμίασις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπιθυμίαμα βλ.λ.
ἐπιθυμιατρός (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ καίων θυμίαμα ἐπὶ τοῦ βωμοῦ, ὁ θυμιῶν.

ἐπιθύμιος-ον μτγν. ἐπιθυμητικὸς βλ.λ. : Μαν. 4,565 **ὀθνείων κτεάνων ἐπιθύμιος.**
ἐπιθυμίς-ίδος (ἡ) μτγν. Ἀθήν.15,678C «Σέλευκός φησι τὰ πάντα στεφανώματα. Τιμαχίδας δὲ τὰ παντοδαπὰ στεφανώματα ἃ τὰς γυναῖκας φορεῖν, οὕτως καλεῖσθαι», Ἡσ.· πρβλ. ὑποθυμίς· **2)** τὸ φυτὸν θύμος : Ψ Διοσκ.3,36.
ἐπιθυμιῶ-άω μτγν. θυμιῶ κατόπιν ἢ ἐπί τινος, θυμιατίζω : Πλούτ.Ἀλέξ.25 **ὅταν.. πλουσίως οὕτως ἐπιθυμιάσεις,** Ἐπιγρ. **τὸ σύμπαν πλῆθος θύει τε καὶ ἐπιθυμιᾷ·** || ὁμ. μετ' αἰτ. τῆς πρὸς θυμίασιν οὐσίας : Μεν.260 **ἐπιθυμιᾷ τῷ Βορέᾳ λιβανίδιον,** Ἐπιγρ. **ἐ- λιβανωτόν·** κ. παθ. : Διοσκ.1,68 **λίβανος ἐπιθυμιαθείς·** || κ. μετὰ δοτ. προσ. : Πλούτ.Ἠθ.372C **τριχῶς ἐπιθυμιῶσι τῷ ἡλίῳ.**
ἐπιθυμόδειπνος-ον μτγν. ὁ ὀρεγόμενος νὰ παρακάθηται εἰς δεῖπνα : Πλούτ.Ἠθ.726A.
ἐπίθυμον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. παρασιτικόν τι φυτὸν φυόμενον ἐπὶ τοῦ θύμου, νεώτ. ἐπίθυμον τὸ κοινόν, δημ. ἀμπελοκλάδι, μετάξι τῆς ἀλεποῦς, λύκος κ. ἄ. : Διοσκ.4,179 **ἐπιθύμου ἐστὶν ἄνθος,** Γαλ. 710,9 **ἐπιθύμῳ καὶ ἀλόῃ·** || νεώτ. βοτ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογενείας τῶν **περιαλλοκαυλοειδῶν.**
ἐπίθυμος-ον γλωσσ. πρόθυμος.
ἐπιθυμῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πιθ-** καὶ **πεθυμάω** κ. **ἀποθυμάω** κατέχομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας, ὀρέγομαι τὴν ἀπόκτησιν ἢ ἀπόλαυσίν τινος, μετὰ γεν. πράγμ. : Ἡρ.2,66 **ἄλλων ἐπιθυμέουσαι,** Αἰσχ. Ἀγ.216· κ. παθ. : Πλάτ.Φίλ.35D **τὴν ἐπάγουσαν ἐπὶ τὰ ἐπιθυμούμενα ἀποδείξας μνήμην,** Διγεν. Ἀκρ.1232 **ὁ γὰρ ἐξαίφνης ἰδών τι τῶν ἐπιθυμημένων·** || εἰδ. ἐπὶ πολιτικῶν ροπῶν : Ἀνδοκ.4,28, Λυσ.20,3 **τίνος ἂν ἕνεκα ὀλιγαρχίας ἐπεθύμησε·** || ὁμ. μετὰ γεν. προσ. : Λυσ.3,5 **ἡμεῖς γὰρ ἐπεθυμήσαμεν . . Θεοδότου,** Ξεν.Ἀν.4,1,14 **παιδὸς ἐπιθυμήσας·** || μτγν. κ. μετ' αἰτ. προσ. : Μέν.π. Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,11· || μετ' ἀπαρφ. (δημ. μετὰ τελ. προτ. διὰ τοῦ **νὰ**) ἐπιθυμῶ νὰ πράξω τι : Ἡρ.1,24 **ἐπιθυμῆσαι πλῶσαι ἐς Ἰταλίην,** Σοφ.Τρ. 617, Θυσ.Ἀβρ.156 **θυσίαν ἐπεθύμησε νὰ κάμω τὸν υἱό μας,** Σολωμ.Λάμπρ.32,7 **σὰ νὰ 'χε πιθυμήσει τὰ ποδάρια τὰ θεῖα νὰ τῆς φιλήσῃ·** ὁμ. νεώτ. ὡς ἁπαλωτέρα ἔκφρ. τοῦ διατάσσω, ἀξιῶ : **ἐπιθυμῶ νὰ ἐκτελῆτε πιστῶς τὰς ὑποδείξεις μου·** || ἀπολ. ἔχω ἐπιθυμίας, ὀρέξεις : Θουκ.6,92 **ὅς ἂν ἐκ παντὸς τρόπου διὰ τὸ ἐπιθυμεῖν πειραθῇ αὐτὴν ἀναλαβεῖν,** Πλάτ.Πρωτ.313D **ὁ ἀεὶ ἐπιθυμῶν·** || ὁμ. τὸ οὐδ. μτχ. ἐνεστ. **τὸ ἐπιθυμοῦν** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιθυμία : Θουκ.6,24 **οἱ δὲ τὸ μὲν ἐπιθυμοῦν τοῦ πλοῦ οὐκ ἐξῃρέθησαν.**
ἐπιθύνω ἔτ. τ. τοῦ ἐπευθύνω βλ.λ. : Σοφ.Φιλ.1059 **μηδ' ἐπιθύνειν χερί,** Ὀππ.Κυν.1,137· || κ. μετὰ δοτ. : Μαν. 2,340 **ἐ- ἔργοις.**
ἐπιθύραιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς θύρας, **ὅθ.** μτφ. πρόχειρος : Ἰω.Χρυσ.1,73,45 **θυσίαν, ἐπιθύραιον τὸν καρπὸν ἔχουσαν.**
ἐπιθύριος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐπὶ τῆς θύρας κείμενος, ἀνηρτημένος : **ἐπιθύριοι ἀσπίδες·** **2)** ὁ ἐστερεωμένος, ἐμπεπηγμένος ἐπὶ τῆς θύρας : **ἐπιθύριοι ἧλοι·** **3)** τὸ οὐδ. **ἐπιθύριον** ὡς οὐσ. τὸ ἄνω μέρος τῆς θύρας, τὸ ἀνώφλιον.
ἐπίθυρον (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ ἐπιθύριον, βλ. -ιος 3).
ἐπιθύσιμα (τὰ) Ἐπιγρ. τὰ πρὸς θυσίαν σφάγια.
ἐπίθυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ καῦσις θυμιάματος : Φίλ.Βυβλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.1,10, Ἐπιγρ. **ἐ- λιβανωτοῦ καὶ ἀρωμάτων.**
ἐπιθυσιῶ-άω ἐπιθυμιῶ βλ.λ. : Σώφρ.124 (π.ΕΜ 443,53) **φέρε τὸ θαύμακτρον κἀπιθυσιῶμες.**
ἐπιθύτης (ὁ) γλωσσ. ὁ καίων θυμίαμα, ὁ θυμιῶν.
ἐπιθύω (I) κ.μσν. θύω, θυσιάζω ἐπί τινος : Ὕμν. Ἀπόλλ.491 (ἐν τμ.)· || ὁμ. θυσιάζω κατόπιν ἄλλης θυσίας : Αἰσχ.Ἀγ.1504 **τέλεον νεαροῖς ἐπι-**

θύσας, Εὐρ.᾽Ορ.562 **ἐπὶ δ᾽ ἔθυσα μητέρα,** Μηναῖ. 3,24 Συναξ. **δαίμονι ἐπιθῦσαι·** || συνεκδ. μέσ. φονεύω τινὰ πρός τινα σκοπόν : Πλούτ.Γάλβ.14 **πότερον οὖν Νέρωνι Γάλβαν ἐπιθυσώμεθα;·** **2)** καίω θυμίαμα ἐπί τινος : ΠΔ Βασ.3,12,33 **καὶ ἀνέβη ἐπὶ τὸ θυσιαστήριον τοῦ ἐπιθῦσαι,** Διόδ. Σ 12,11· || κ. μετ᾽ αἰτ. τοῦ καιομένου θυμιάματος : αὐτ.18,61 **ἐ- λιβανωτόν·** **3)** γεν. φέρω ὡς προσφοράν, προσφέρω : Διον.᾽Αλ.Ρωμ.1.40 **ἐ- ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τὰς δεκάτας.**

ἐπῑθύω (2) τρέχω μεθ᾽ ὁρμῆς, σπεύδω πρός τι : ᾽Οδ.Π 297 **ὡς ἂν ἐπιθύσαντες ἑλοίμεθα·** || ὁμ. μετὰ γεν. : Εὐφορ.35Α **ἐπιθύουσι βοῶν λίες·** || κ. μετὰ δοτ. : ᾽Οππ.Κυν.1,281· **2)** Πάπ. μέσ. εἰδ. ἐπὶ ποταμοῦ, κατακλύζω : **Νεῖλος ἐπεθύσατο** (sic) **αὔλακι γαίης·** **3)** μετ᾽ ἀπαρφ. προσπαθῶ παντὶ σθένει, μεθ᾽ ὁρμῆς, νὰ πράξω τι : ᾽Ιλ.Σ 175 **ἐρύσσασθαι.. Τρῶες ἐπιθύουσι,** ᾽Απολλ.Ρ 1,238· || ὁμ. ἐπὶ διαθέσεων, παρορμῶ ζωηρῶς : ῞Υμν.῾Ερμ.475 **θυμὸς ἐπιθύει κιθαρίζειν.**

ἐπιθωΐζω μσν. ἐπιθωΰσσω βλ.λ. : Νικ.Χων.336Α.

ἐπιθῴϊος-ον (θωή) ᾽Επιγρ. ὁ ὑποκείμενος εἰς πρόστιμον ἐπὶ παραμελήσει τῶν καθηκόντων του : ᾽Επιγρ.Χίου **βουλὴ ἀγειρέσθω ἡ δημοσίη ἐ-.**

ἐπιθωρᾱκίδιον-ον (τὸ) μτγν. ὁ ἔξωθεν τοῦ θώρακος φερόμενος χιτών : Πλούτ.᾽Αρτοξ.11 **συνεῖδον τὰ ἐπιθωρακίδια φοινικᾶ.**

ἐπιθωρακίζομαι φορῶ τὸν θώρακα : Ξεν.ΚΠ 3,3,27 **ἔργον δὲ θωρακίζεσθαι** (δ. ἀνάγν. ἀντὶ θωρ-).

ἐπιθωράκιος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔξωθεν τοῦ θώρακος φερόμενος : Νικ.Χων.246,14 **ἐπιθωράκιος στολή·** **2)** νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ θωρακίου εὑρισκόμενος : **ἐπιθωράκιος φανὸς** (ναυτ. φανὸς ἀναπτόμενος εἰς τὸ θωράκιον τοῦ ἀκατίου, ὁσάκις ἐπιβαίνει τοῦ πλοίου ἀνώτερος ἀξιωματικός, φανάρι τῆς κόφας).

ἐπιθωρήσσομαι μτγν. θωρήσσομαι βλ.λ., ὁπλίζομαι ἐναντίον τινός : ᾽Απολλ.Ρ 1.42.

ἐπίθωσεν ᾽Επιγρ. πιθ. ἔπεισεν, ὡς ἐκ ρ. πιθόω, πείθω : **ἐπίθωσεν αὐτὰν ἁ πόλις.**

ἐπιθωτάζω ῾Ησ. « ἐπιχλευάζω ».

ἐπιθώϋξις-εως (ἡ) μσν. ἐπιβόησις : Νικ.Χων.48.

ἐπιθωΰσσω κ. μσν. κραυγάζω, ἐπιβοῶ, διατάσσω μετὰ φωνῆς ἰσχυρᾶς· ῾Ησ. « ἐπικελεύομαι » : Αἰσχ.Πρ.73 **ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός·** || ἐπὶ αὐλοῦ, ἠχῶ προαέτι : Εὐρ.ΙΤ 1127 **κάλαμος οὐρείου Πανὸς κώπαις ἐπιθωΰξει·** **2)** παροτρύνω, παρακινῶ : Συνέσ.321C **σκύλακας ἐπιθωΰσσων.**

ἐπιΐδμων-ονος-ον μτγν. γνώστης, ἔμπειρος, εἰδήμων, ἀ. ἐπιΐστωρ : Μακεδ.ἐνΑΠ 6,175 **τὸν κύνα τὸν πάσης ἐπιΐδμονα θήρης.**

ἐπιϊερεύς-έως (ὁ) ᾽Επιγρ. πρόσθετος, ἀναπληρωματικὸς εἰς ναὸν ἱερεύς, ἢ κτ. ἀ. πρωθιερεύς.

ἐπιϊερουργῶ-έω γλωσσ. προΐσταμαι εἰς θυσίαν.

ἐπιϊζάνω μτγν. κάθημαι ἐπί τινος : Κόϊντ.6,38 **ἐπιϊζάνειν ἐῇ ἕδρῃ.**

ἐπιΐζομαι ἰων. τοῦ ἐφέζομαι βλ.λ., κάθημαι ἐπί τινος : ΑΠ 11,403 **ἀλλοτρίοις ἐπιϊζομένη ποσί.**

ἐπιΐμερος-ον μσν. ἰων. τ. τοῦ ἐφίμερος βλ.λ., ποθητός : Μόσχ.Δ 343.

ἐπιΐστωρ-ορος (ὁ) ὁ μεμυημένος εἴς τι, ἔμπειρος, εἰδήμων, μετὰ γεν. : ᾽Οδ.Φ 26 **μεγάλων ἐπιΐστορα ἔργων,** ΑΠ 11,371 **δίσκων ἐπιΐστορα·** || ᾽Επιγρ. ἐπιστήμων : **σοφίης ἐπιΐστορα πάσης.**

ἐπίκα ᾽Επιγρ. ἀντὶ **ἐπείκα** ἐπειδὸν βλ.λ.

ἐπικαγχάζω μτγν. κ. μσν. καγχάζω ἐπί τινι, κατόπιν : Γρηγ.Νύσσ.2,997D.

ἐπικαγχαλῶ-άω μτγν., ἐπ. -όω, ἀγάλλομαι, ὑπερχαίρω ἐπί τινι : Κόϊντ.1,161 **τῷ ἐπικαγχαλόωσα τάχ᾽ ἤλυθεν ἔκτοθι πύργων·** || κ. ἀπολ. : αὐτ.2,374.

ἐπικαγχάστρια (ἡ) λεξ. φιλόγελως· ῾Ησ. « ἀντὶ τοῦ εἰωθυῖα γελᾶν, ἢ ἡ γελάστρια ».

ἐπικᾰδ(ε)ία (ἡ) (κάδος) πάπ. στερέωσις εἰς ὑδραυλικὸν τροχόν : **βαλανίδων ἐλαΐνων εἰς ἐπικαδείας κάδων.**

ἐπικαθαίρω κ. μσν. καθαρίζω ἔτι μᾶλλον, κ. μτφ. : ῾Ιππ.Κρισ.11,Ροῦφ.286, Στουδ.Θεόδ.132 **καὶ τὸν ἡγνισμένον ἐπικαθαίρουσα·** || ὁμ. κ. παθ. ἐπὶ συμπληρωματικῆς ἐμμήνου ρύσεως : Σωρ.1,28.

ἐπικαθαιρῶ-έω καταρρίπτω, κατακρημνίζω κατόπιν : Θουκ.8,20 **ἐπικαθελὼν τὸ .. τεῖχος.**

ἐπικαθαρίζω μτγν. ἔτ. τ. τοῦ ἐπικαθαίρω βλ.λ., κ. μτφ. ἀπαλλάσσω ἱερὸν χῶραν ἐκ βεβήλων, ἀναξίων : Βασ.34,149Α.

ἐπικάθαρσις-εως (ἡ) μτγν. συμπληρωματικὴ κάθαρσις : Κλήμ.᾽Αλεξ.Παιδ.1,6,50· || ᾽Επιγρ. κάθαρσις, καθάρισμα : **τοῦ ναοῦ ἐπικαθάρσιος.**

ἐπικαθέζομαι κ. νεώτ., μτχ. ἀόρ. α᾽ **ἐπικαθεσθείς,** ἐπικάθημαι, κάθημαι ἐπί τινος : ᾽Αριστοφ.Πλ. 185 **ἐφ᾽ οἷς ἂν οὗτος ἐπικαθίζηται μόνον,** ᾽Αρτεμίδ.2,20 **αὐτὸς ἐπικαθεσθεὶς τῇ κεφαλῇ,** Μηναῖ. 1,13 ᾽Ωδ.9· **2)** στηρίζομαι : ῞Ηρων Βελοπ.83,11 **ἐπιζυγίδα ἐπικαθεζομένην τῷ διαπήγματι.**

ἐπικαθέλκω μτγν. ἕλκω, σύρω ἐπί τι : Τατιαν. 158D **κόσμος γὰρ ἡμᾶς ἐπικαθέλκει.**

ἐπικάθετον (τὸ) γλωσσ. κάθετος κανὼν ἢ στάθμη.

ἐπικαθεύδω καθεύδω, κοιμῶμαι ἐπί τινος : Λουκ. ᾽Αποκήρ.4 **κἂν .. αὐτὰ ἐπικαθεύδῃς·** **2)** ἐπῳάζω, κλωσσῶ : ᾽Αριστλ.Ζ1 542b,20 **καὶ ἐπικαθεύδει, ὥσπερ αἱ ἄλλαι ὄρνιθες·** **3)** μτφ. ἀμελῶ, παραμελῶ, μετὰ δοτ. : ᾽Ιουστιν.Νεαρ.88,2,1.

ἐπικαθέψω μτγν. ἕψω, βράζω καλῶς, πολὺ· τὸ παθ. ἐπὶ ἐδέσματος, ὑγροῦ : Φιλαύμ.14,6.

ἐπικαθηλῶ-όω μτγν. ἡλῶ, καρφώνω στερεῶς τι ἐπί τινος : ᾽Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.17 **ἧλοι ἐπικαθηλούσθωσαν τοῖς παρορθίοις ξύλοις.**

ἐπικάθημαι κ. νεώτ., ἰων. **- κάτημαι,** κάθημαι ἐπί τινος : ῾Ηρ.6,72.᾽Αριστοφ.῾Ιππ.1093 **γλαῦξ αὐτῇ ᾽πικαθῆσθαι·** || ὁμ. μετ᾽ αἰτ. τοῦ ἐφ᾽ οὗ τις κάθηται : ᾽Απη.Συρ.32 **ἐ- καμήλους·** || ὁμ. κάθημαι βαρὺς ἐπί τινος, καταπιέζω, θλίβω : ᾽Αριστοφ.Βάτρ. 1046 **ἀλλ᾽ ἐπὶ σοί τοι καὶ τοῖς σοῖσιν πολλὴ πολλοῦ ᾽πικαθῆτο·** || νεώτ. μτφ. καταπιέζω : **ἐπικάθηται ἐπὶ τῆς ψυχῆς μου·** || ἐπὶ πόλεως, κεῖμαι, μετ᾽ αἰτ. τοπ. : Διον.᾽Αλ.Ρωμ.1,14 **πόλις .. λόφον ἐπικαθημένη·** **2)** ἀπολ. ἐπῳάζω, κλωσσῶ : ᾽Αριστλ.Ζ1 558a,19· **3)** ἐπὶ κολλυβιστοῦ, κάθημαι παρὰ τὴν τράπεζαν : Δημ.1189 **ἐκέλευσεν ἀποδοῦναι Φιλίππῳ χιλίας δραχμὰς τὸν Φορμίωνα τὸν ἐπικαθήμενον ἐπὶ τῆς τραπέζης·** || ὁμ. κ. ἀπολ.: Δημ.946 **μεμαρτύρηται ὑμῖν ὑπ᾽ αὐτοῦ τοῦ ἐπικαθημένου·** **4)** παραμένω ἐπί τινος : Θεόφρ. Αἰτ.Φ 3,24,4 **ὅπως μὴ ἐπικαθήμενον τὸ ὕδωρ ἐπιλαβὼν ὁ ἥλιος ἐρυσιβώσῃ·** **5)** πολιορκῶ : Θουκ. 7,27 **τότε δὲ ξυνεχῶς ἐπικαθημένων·** **6)** πάπ. **οἱ ἐπικαθήμενοι** οἱ ἐγκατεστημένοι, οἱ κάτοικοι.

ἐπικαθιζάνω δ. τ. τοῦ ἐπικαθίζω βλ.λ.2) : ᾽Αντιφάν.202,12 **ἐπ- ἐπὶ τὴν κεφαλήν,** ᾽Επιφάν.1,83Α.

ἐπικαθίζω κ. νεώτ. καθίζω τινὰ ἐπί τι : ῾Ιππ.838C **ἐπικαθίσαι τὸν ἄνθρωπον ἐπὶ τὸ προσεχές·** || μέσ. τοποθετῶ που : Θουκ.4,130 **φυλακὴν ἐπικαθίσαντο·** **2)** ἀμτβ. κάθημαι ἐπί τινος : Πλαύτ. Θεμ.12 **γλαῦκα .. τοῖς καρχησίοις ἐπικαθίζουσαν·** || κ. μτφ. : Εὔπ.94,5 **πειθώ τις ἐπεκάθιζεν ἐπὶ τοῖς χείλεσι·** **3)** ἀπὸ ὑψηλοτέρου τόπου ἀπειλῶν πολιορκῶ : Πολύβ.4,61,6 **ἐπικαθίσαιεν τῇ πόλει.**

ἐπικαθίημι προσδίδω, προσαρμόζω τι : ῎Εφιππ. 14,11 **ἐπικαθῆκαν σχῆμα βακτηρίᾳ·** || παρεισάγω : ῾Ηλιόδ.π.᾽Ορειβ.44,23,53· **2)** καταβιβάζων κλείω : ᾽Απη.᾽Αννιβ.51 **τὰς πύλας .. ἐπικαθῆκαν·** **3)** θέτω, τοποθετῶ, πατῶ : ῾Ιππ.᾽Αρθρ.60· **4)** τέμνω ἢ κεντῶ πάλιν : Γαλ.π.᾽Ορειβ.7,5,12.

ἐπικαθικνοῦμαι-έομαι ᾽Επιγρ., δωρ. γ᾽ ἑν. μέλλ. **-καθιξεῖται,** ἐπιβάλλω ποινήν.

ἐπικαθίπταμαι μσν. ἱπτάμενος κατέρχομαι ἐπί τινας : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,117 **χάρις αὐτόχρημα θεοδώρητος ὑφόθεν ἐπικατέπτης Ῥωμαίοις.**
ἐπικάθισις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἐπικαθίζειν.
ἐπικάθισμα-ατος (τὸ) γλωσσ. τὸ ἐπί τινος καθίζειν.
ἐπικαθίστημι καθιστῶ ἐπί τινος, ἐγκαθίστημι, τοποθετῶ, ὁρίζω : Δίων Κ 41,50 **πύργους τε ἐπὶ τῶν μετεώρων καὶ φυλακὰς ἐπικαθίστη· 2)** καθιστῶ, διορίζω τινὰ ἐπί τι : Πλάτ.Τίμ.72Β **κριτὰς ἐπικαθιστάναι,** Πολύβ.2,19,8 **τοῦ στρατηγοῦ τελευτήσαντος Μάνιον ἐπικατέστησαν τὸν Κόριον·** κ. παθ. : αὐτ.2,2,11 **ἐπικατασταθεὶς στρατηγός· 3)** καθορίζω, καθιδρύω πρὸς τούτοις : Ἀριστλ. Πολιτ.1313a,27 **τὴν τῶν Ἐφόρων ἀρχὴν ἐπικαταστήσαντος· 4)** Ἐπιγρ. καταβάλλω ἐπιπροσθέτως : Νόμ.Γόρτ.· **5)** πάπ. συσσωρεύω πρὸς παράδοσιν ἐμπόρευμα : **ἐ- σῖτον ἐπὶ τοὺς ὅρμους· 6)** ἐκτελῶ τὴν στρατιωτικὴν ἄσκησιν τὴν καλουμένην ἀντικατάστασιν, ἤτοι τὴν εἰς τὸ μέτωπον προέλασιν τοῦ μετόπισθεν τμήματος : Ἀσκλ.Τακτ. 12,11· κ. παθ. ἐπὶ τῶν στρατευμάτων τῶν ἐκτελούντων τὴν ἄσκησιν ταύτην : αὐτ.10,11.
ἐπικαθορῶ-άω ἀχρ. ἐνεστ. τοῦ ἀορ. β' κατεῖδον.
ἐπικαθυγραίνομαι μτγν. γίνομαι ὑγρός, νοτερός : Σωρ.1,44, Ὀρειβ.ἀπ.144, Παῦλ.Αἰγ.3,63.
ἐπικαινίζω μτγν. ἀνακαινίζω, ἐπισκευάζω, παθ. : ΠΔ Μακκ.1,10,44 **τοῦ ἐπ- τὰ ἔργα τῶν ἁγίων.**
ἐπικαινοτομῶ-έω μτγν. ἐπικαινουργῶ βλ.λ. : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,3 **μὴ δεῖν τι νεώτερον . . ἐπικ-.**
ἐπικαινουργῶ-έω καινοτομῶ ἐπανειλημμένως : Δημόκρ.π.Σταθ.Ἀνθ.1,19 **ἀεὶ ἐπικαινουργεῖν.**
ἐπικαίνυμαι κ. μσν. ὑπερβαίνω, ὑπερτερῶ : Ἰλ.Ω 535 **πάντας ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο ὄλβῳ τε πλούτῳ τε,** Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ.285· **2)** παθ. κοσμοῦμαι ἢ εἶμαι ἐφωδιασμένος διά τινος : Ἰλ.Υ 35 **ἐπὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται.**
ἐπικαινῶ-όω εἰσάγω καινοτομίας, τροποποιῶ : Αἰσχ.Εὐμ.693 **πολιτῶν μὴ 'πικαινούντων νόμους.**
ἐπικαιρία (ἡ) κατάλληλος περίστασις, εὐνοϊκὴ κατάστασις : Ἱππ.271,10 **αἱ τρίχες τὴν ἀπὸ τῶν ἀδένων ἐπικαιρίην ἔχουσαι φύονταί τε καὶ αὔξονται·** ‖ ὁμ. **αἰτίαι περὶ ἀκαιριῶν καὶ ἐπικαιριῶν** τίτλος ἔργου τοῦ Δημοκρ. : Διογ.Λ 948.
ἐπικαίριος-ον ὁ ἐπίκαιρος βλ.λ., ὑπερθ. -ώτατος : Ξεν.Οἰκ.5,4 **ἐν τῷ ἄστει ἀεὶ ἐν ὥρᾳ αἱ ἐπικαιριώταται πράξεις εἰσίν,** Βέττ.Βάλ.293,22· **2)** σπουδαῖος, ἀξιόλογος : Ξεν.Οἰκ.15,11 **τὰ ἐπικαιριώτατα τῆς τέχνης·** ‖ κ. ἐπὶ προσ. **οἱ ἐπικαίριοι** τὰ σπουδαιότατα πρόσωπα τοῦ στρατεύματος : Ξεν.ΚΠ 3,3,12 **συνῆλθον οἱ ἐπικαίριοι·** ‖ μετ' ἄπαρφ. **οἱ θεραπεύεσθαι ἐπικαίριοι** ὧν ἡ ἴασις ἐνέχει ἄκραν σπουδαιότητα : Ξεν.ΚΠ 8, 2,25· **3)** ἐπὶ μερῶν τοῦ σώματος, ζωτικός, καίριος : Τίμ.Λοκρ.102D **ἐς τόπως ἐπικαιρίως.**
ἐπικαιρίως ἐπίρρ. μτγν. ἐν ἐπικαίρῳ θέσει, προσφόρως : Στράβ.9,3,15 **ἐπικαιρίως δ' ἵδρυται πρὸς τὰς ἐκ τῆς Θετταλίας εἰσβολάς,** Προκόπ.4,651C.
ἐπίκαιρος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐν καταλλήλῳ καιρῷ ἢ τόπῳ, ἔγκαιρος, κατάλληλος, ὑπερθ. -ότατος : Σοφ.ΟΤ 875 **ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα,** Θουκ.6,34 **ὃ δὲ μάλιστα ἐγώ τε νομίζω ἐπίκαιρον, - ἐπίκαιρος ἄφιξις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τόπων : Θουκ. 1,68 **ἐπικαιρότατον χωρίον πρὸς τὰ ἐπὶ Θράκης ἀποχρῆσθαι·** ‖ ὁμ. ὁ παρουσιάζων πλεονεκτήματα, πλεονεκτικός : Ξεν.Ἱέρ.10,5 **τὰ ἐπίκαιρα φυλάττοντες,** Δημ.234· ‖ ἐπὶ πάθους, αὐθόρμητος ἔκρηξις : Λογγῖν.18,2· ‖ μετὰ γεν. κατάλληλος διά τι : Σοφ.Αἶ.1406 **τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον·** ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. ὁ ἐν καταλλήλῳ χρόνῳ, ὁ ἐν ὥρᾳ ἀνάγκης βοηθῶν : Πίνδ.Π 4,480 **ἐασὶ δ' ἰατὴρ ἐπικαιρότατος· 2)** ὁ ἔχων μεγάλην σημασίαν, ὁ σημαντικός, σπουδαῖος : Ἱππ.Ἐπιδ.1,25 **ἐπίκαιρα σημεῖα,** αὐτ.Διαίτ.1· **3)** ἐπὶ μερῶν τοῦ σώματος, καίριος, ζωτικός : Ξεν.Ἱππ.12,7 **ἐν ἐπικαιροτάτῳ ἀφύλακτον ἔσται·** ὁμ. ἐπὶ ζωῆς, ἀναγκαῖος : Ἀριστλ.ΖΓ 719a,16 **ἐπίκαιρος τοῦ ζῆν·** ‖ ἐπὶ τραυμάτων ἢ ἑλκῶν, ἐπικίνδυνος : Ἱππ.Ἀγμ.11 **ἐ- τρῶμα,** αὐτ.Διαίτ.46 **ἐ- ἕλκος· 4)** ὁ ὑποκείμενος εἴς τι, εἰδ. ἐπὶ ἀταξιῶν : Γαλ.Φυσ.Δυν.2,8· **5)** πρόσκαιρος, προσωρινός, ἀντίθ. ἀΐδιος : Ἐπικτ.π.Στοβ.Ἀνθ.174 **ὀφθαλμῶν ἐπίκαιρος γοητεία,** Βέττ.Βάλ.130,30 **ἡ τῆς δόξης ἐπίκαιρος εὐδαιμονία,** Γρηγ.Νύσσ.3,421A.
ἐπικαιρότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπικαίρου βλ.λ.1) : **ἡ ἐπικαιρότης τῆς ἐνεργείας.**
ἐπικαιροῦμαι-έομαι μτγν. ἐπικαίρως βλ.λ. τυγχάνω τινός : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.495C.
ἐπικαίρως ἐπίρρ. μτγν. κ. μαν. ἐν καταλλήλῳ καιρῷ, ἁρμοδίως· κ. ὑπερθ. **-οτάτως** : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.9,10, Ἀνών.Ρητ.132,8· **2)** καιρίως : Παυσ. 4,8,4 **ἐπικαίρως τετρῶσθαι.**
ἐπικαίω κ. νεώτ., ἀττ. **-άω** ἀνάπτω ἐπί τινος τόπου : Ὕμν.Ἀπολλ.491 **ἐπικαίειν πῦρ·** ‖ ὁμ. καίω ἐπὶ βωμοῦ : Ἰλ.Χ 170 **ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν· 2)** καίω ἐπιπολῆς, καψαλίζω, παθ. : Ἱππ.Ἀέρ.17 **χαλκίον τετεχνημένον . . πρὸς τὸν μαζὸν τιθέασι τὸν δεξιὸν καὶ ἐπικαίεται,** Πλάτ. Ἐπ.340D, Πολύβ.38,8,7· ‖ ὁμ. ἐπὶ κεραυνοῦ : Ἀριστλ.Μετ.371b,14· ‖ ἐπὶ πεπυρακτωμένου σιδήρου : αὐτ.ΖΙ 631b,26 **ἐὰν ἐπικαύσῃ τις δυσὶν ἢ τρισὶ σιδηρίοις·** ‖ ἐπὶ τοῦ ψύχους : Ἱππ.Ἀέρ.20 **πολλοὺς . . εὑρήσεις κεκαυμένους τούς τε ὤμους καὶ τοὺς βραχίονας·** ‖ ἐπὶ καυστικοῦ φαρμάκου : Διοσκ.3,35· **3)** καίω τὴν κορυφήν : Πλούτ.Ἠθ.529Β· ‖ ἐπὶ τῶν κλαδευμάτων δένδρων : Θεόφρ.ΦΙ 6,66· **4)** καυτηριάζω : Ἀέτ. 13,4 **ἐπικαίειν τὰ χείλη τῶν τραυμάτων· 5)** πάπ. στιγματίζω : **ἐ- ἵππον.**
ἐπικακτὶς-ίδος (ἡ) πιθ. ἐσφ.γρ. τοῦ ἐπιπακτὶς βλ.λ. ἐν Πλίν.ΦΙ 13,14.
ἐπικαλάμειον (τὸ) πάπ. ὁ ἀγρός, ἡ φυτεία ἧς ὁ σῖτος ἔχει ἀναπτυχθῆ ἤδη ἐπὶ τῆς καλάμης.
ἐπικαλαμὶς-ίδος (ἡ) ἐσφ.γρ. τοῦ ἐπισκαλμὶς βλ.λ.
ἐπικάλαμος (ὁ) μτγν. ὁ ἐπὶ τῆς καλάμης, καλαμιᾶς τοῦ σίτου· ΑΒ 291,23 « πυροὶ ἐπικάλαμοι, οἱ μηδέπω θερισθέντες, ἀλλ' ἐνόντες ἐπὶ τῆς καλάμης καὶ φύοντες . . » ‖ Πάπ. **αἱ ἀπὸ ἐπικαλάμου ἄρουραι** τὰ ἐπικαλάμεια βλ.λ.
ἐπικαλαμῶμαι-άομαι μτγν. σταχυολογῶ μετὰ τὸν θερισμόν, συνάζω, τ' **ἀπομεινάρια·** ‖ ἐν χρ. μτφ. : Λουκ.Τόξ.16.
ἐπικαλλύνω μτγν. καλλύνω ἐπὶ πλέον : Θεμίστ. Λόγ.32,Χορίκ.Προκ.15 **ἐ- τὴν ἀκοσμίαν τῆς φύσεως.**
ἐπικαλλωπίζοντες γλωσσ. ἐπαλείφοντες, ἐπιχρίοντες πρὸς καλλωπισμόν, ἐξωραϊσμόν.
ἐπικαλύκιον (τὸ) νεώτ. μικρὸς δεύτερος κάλυξ ἔξωθεν τοῦ κυρίου κάλυκος ἀνθέων τινῶν.
ἐπικαλυκοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοτ. φυτά, ὧν οἱ στήμονες ἀναφαίνονται ἐπὶ τοῦ κάλυκος.
ἐπικάλυμμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κάλυμμα, σκέπασμα, μέσον συγκαλύψεως : Μέν.90 **πλοῦτος πολλῶν ἐπικάλυμμά ἐστιν κακῶν·** ‖ νεώτ. κάλυμμα τῆς ἐπιφανείας, ἐπένδυσις : **δερμάτινον - μεταλλικὸν ἐπικάλυμμα· 2)** ἀναφορ. πρὸς τὸ σῶμα, πᾶν τὸ ἐπικαλύπτον ἄνοιγμά τι : Ἀριστλ.ΖΙ 501a,1 **ἐπικαλύμματα τοῖς βραγχίοις.**
ἐπικαλυμματὶς-ίδος (ἡ) μσν. εἰδ. ἐκκλ. τὸ ἐπὶ τῆς ἱερᾶς τραπέζης ἐφαπλούμενον κάλυμμα : Στουδ.Θεόδ.1661Β.
ἐπικαλυπτήριος-ον κ. νεώτ. ὁ χρησιμεύων πρὸς ἐπικάλυψιν· ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐπικαλυπτήριον** ὡς οὐσ. ἐπικάλυμμα, σκέπασμα : Ἀριστλ.ΖΜ 687b,24.
ἐπικαλυπτικός-ή-όν νεώτ. ἐπικαλυπτήριος βλ.λ.

ἐπικάλυπτος-ον μτγν. κεκαλυμμένος, σκεπασμένος : Θεοδοτ.ΠΔ 'Ιεζ.27,20.
ἐπικαλύπτω κ. νεώτ. καλύπτω ἄνωθεν, ἐπισκεπάζω : 'Ησίοδ.Θ 798 **κακὸν δ' ἐπὶ κῶμα καλύπτει** (δ. ἀνάγν.)· || ὁμ. ἐπὶ νιφετοῦ ἀποκρύπτοντος τὰ ἴχνη ζῴων : Ξεν.Κυν.8,1 **ὅταν ἐπινίφῃ συνεχῶς, οὐδὲν δεῖ· ἐπικαλύπτει γάρ·** || γεν. σκεπάζω : Πλάτ.Χαρμ.169D, Σωρ.1,106 **ἐπικαλύπτειν τοὺς ὀφθαλμούς·** κ. παθ. : Πλάτ.Κρατ 395D **ἡ ἐπωνυμία ἐπικεκάλυπται·** **2)** ἐπισκοτίζω, παθ. : 'Αριστλ.Ψυχ.429a,7 **διὰ τὸ ἐπικαλύπτεσθαι τὸν νοῦν ἐνίοτε πάθει ἢ νόσοις·** **3)** ἐπιθέτω ὡς ἐπικάλυμμα : Εὐρ.'Ηρ.642 **ἐπικαλύπτειν βλεφάρων φᾶρος·** κ. παθ. : 'Αριστλ.Αἰσθ.473a,25 **τῶν βλεφάρων ἐπικεκαλυμμένων** (κεκλεισμένων).
ἐπικάλυψις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπικαλύπτειν, τὸ σκέπασμα : Βασίλ.1,909B· **2)** νεώτ. εἰδ. ἡ ἐπίστρωσις μετάλλου δι' ἑτέρου πρὸς προστασίαν ἀπὸ τῆς ὀξειδώσεως.
ἐπικαλῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. προσκαλῶ τὸν θεὸν εἰς θυσίαν ἢ ὡς μάρτυρα εἰς ὅρκον μου : 'Ηρ. 2,39 **ἐπικαλέσαντες τὸν θεὸν σφάζουσι,** 'Αριστφ. Λυσ.1280 **ἐπὶ δὲ κάλεσον Ἄρτεμιν·** || καλῶ πρὸς βοήθειαν, πρὸς προστασίαν, ἰδ. θεόν : 'Ηρ. 1,199 **ἐπικαλέω τοι τὴν θεὸν Μύλιττα·** || κ. νεώτ. κ. δημ. ὁμ. σημ. κ. τὸ μέσ. **ἐπικαλοῦμαι** : ΚΔ Πράξ 7,59 **καὶ ἐλιθοβόλουν τὸν Στέφανον ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα,** 'Επιγρ. **ἐπικαλεσάμενος τὸν θεόν,** Λασκαρ.Παιήμ.156 **τὸ Θιό μου ἐπικαλέσθηκα, καὶ μ' ἄκουσε·** || ὁμ. μέσ. κ. νεώτ. κ. δημ. ποιοῦμαι ἔκκλησιν : Δημ.269 **σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον,** Πλούτ.Μάρκελλ.2 **παραγραφὰς ἐμηχανᾶτο τοὺς δημάρχους ἐπικαλούμενος·** || ὁμ. μέσ. κ. νεώτ. προσκαλῶ εἰς μαρτυρίαν : 'Αντιφ.1,30 **μάρτυρας ἐπικαλεῖν τινας** : Πλάτ.Νόμ.664C **ἐπικαλούμενος μάρτυρα τῶν λεγομένων·** || νεώτ. κ. **ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινὸς** προσκαλῶ τινα νὰ μαρτυρήσῃ, - **ἐπικαλοῦμαι τὰ ἔγγραφα - τὸ πρακτικὸν αὐτοφίας·** || ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Ξεν.'Ελλ.2,3,55 **ἐπικαλούμενος θεοὺς.., καθορᾶν τὰ γιγνόμενα·** **2)** προσκαλῶ τινα ἵνα προσέλθῃ : 'Οδ.Η 189 **γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες·** || ὁμ. κ. μέσ. : 'Ηρ.1,187 **αὐτῶν τῶν χρημάτων ἐπικαλεομένων·** || πάπ. κ. νεώτ. μέσ. εἰδ. ἀναφορ. πρὸς τὸν θάνατον ὡς λυτρωτὴν τῶν πόνων : **ἐπικαλεῖσθαι πρὸ καιροῦ τὸν θάνατον·** || ὁμ. μέσ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ἐφόρων, προσκαλῶ ἐνώπιόν μου : 'Ηρ.5,39 **οἱ ἔφοροι εἶπαν ἐπικαλεσάμενοι αὐτόν·** **3)** μέσ. αἰτῶ, ζητῶ ἐπειγόντως, εἰδ. βοηθὸν ἢ σύμμαχον : 'Ηρ. 8,64 **ἐπικαλέσασθαι τοὺς Αἰακίδας συμμάχους,** αὐτ.5,63 **ἐ- ἐκ Θεσσαλίης ἐπικουρίην,** Θουκ.1,101· (κ.μετ' ἀπαρφ. : Θουκ.3,59 ἐπικαλεῖσθαι τοὺς κεκμηκότας μὴ γενέσθαι· **4)** ὁμ.μέσ. προκαλῶ εἰς μάχην : 'Ηρ.5,1 **ἢν μὲν ἀντικατιζόμενοι ἐπικαλέσωνταί σφέας οἱ Περίνθιοι ὀνομαστὶ βώσαντες·** **5)** καλῶ δι' ἐπωνύμου, ἀποκαλῶ : Εὐνάπ.Β Σοφ. 454B **Δίων ὃν ἐπεκάλουν Χρυσόστομον·** || συχν. παθ. : 'Ηρ.8,44 **ἐπεκλήθησαν Κεκροπίδαι·** || ὁμ. παθ. κ. νεώτ. λαμβάνω παρωνύμιον, παρατσούκλι : Ξεν.'Απ.1,4,2 **'Αριστόδημον τὸν μικρὸν ἐπικαλούμενον·** **6)** φέρω κατηγορίαν τινὰ κατά τινος, κατηγορῶ τινα διά τι, μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Θουκ.1,139 **ἐπικαλοῦντες ἐπεργασίαν Μεγαρεῦσι·** || κ. μετ' ἀπαρφ. κατηγορῶ τινα ὡς πράξαντά τι : Θουκ.2,27 **ἐπικαλέσαντες οὐχ ἥκιστα τοῦ πολέμου σφίσιν αἰτίους εἶναι·** || κ. μ μετ'αἰτ. : 'Αριστφ.Εἰρ 663 **ταῦτ' ἐπικαλεῖς;** (αὐτὴ εἶναι ἡ κατηγορία σου ;)· || κ. ἀπολ. : 'Επιγρ. **ἐπικαλείτω** (ἂς φέρῃ τὴν καταγγελίαν του)· || ὅθ. **ὁ ἐπικαλῶν** ὁ κατήγορος : Πάπ.· || κ. παθ. **τὰ ἐπικαλεύμενα χρήματα** τὰ δι' ἃ κατηγορεῖταί τις ὡς κατακρατῶν : 'Ηρ.2,118· || ὁμ. **τὰ ἐπικαλούμενα** τὰ ἀξιούμενα ποσά : Πάπ.· **7)** μετὰ δοτ. προσ. ἐρίζω, φιλονικῶ πρός τινα : Πλάτ.Νόμ. 766E **ἰέναι χρὴ τοὺς ἐπικαλοῦντας ἀλλήλοις.**
ἐπικάμισον (τὸ) (λατ. camisia) μσν. ἐπενδύτης· πρβλ. ὑποκάμισον : Τζέτζ.'Ησίοδ.'Εργ.534.
ἐπικαμμύω μτγν. καμμύω βλ.λ. : Παλλάδ.Λαυσ. 935B **μὴ ἐπικαμμύων τοὺς ὀφθαλμούς.**
ἐπικάμνω μτγν. στενοχωροῦμαι, λυποῦμαι κατόπιν : Αἰλ.ΠΙ 14,6.
ἐπικάμπιος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπικάμπιος βλ.λ.
ἐπικαμπή (ἡ) κ. νεώτ. κάμψις, κύρτωσις, λύγισις, ὅθ. κ. ἡ διὰ τῆς κάμψεως σχηματιζομένη γωνία : 'Ηρ.1,180 **τὸ δὲ ἀπὸ τούτου αἱ ἐπικαμπαὶ παρὰ χεῖλος ἑκάτερον τοῦ ποταμοῦ,** 'Επιγρ.· **2)** εἶδος στρατιωτικοῦ ἑλιγμοῦ, καθ' ὃν τὰ κέρατα προεκτεινόμενα ἑκατέρωθεν πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐσχημάτιζον γωνίαν μετὰ τοῦ κέντρου τῆς φάλαγγος οὕτως, ὥστε νὰ προσβάλλῃται ὁ ἐχθρὸς καὶ ἐκ τῶν δύο πλευρῶν : Ξεν.ΚΠ 7,1,6 **ἐννοεῖς, ἔφη, ὦ Χρυσάντα, ἔνθα τὴν ἐπικαμπὴν ποιοῦνται;,** 'Αρρ.'Αν.2,9,2 **ἐς ἐπικαμπὴν τάττειν·** || νεώτ. στρατ. ἡ λοξὴ ἢ κάθετος πρός τι μέτωπον διάταξις πρὸς τὰ ὀπίσω στρατεύματος ἢ ὀχυρώσεως πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ ἐχθρικῆς πλευρικῆς προσβολῆς· **3)** νεώτ. ναυτ. ἡ κεκαμμένη καμπύλη γραμμή, εἰς ἣν περατοῦται τὸ κάτω μέρος τοῦ φάλκου.
ἐπικαμπής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. κεκαμμένος, καμπύλος, γυριστός : Πάπ. **ὠτάρια ἐπικαμπῆ,** Πλαύτ.Κάμ.32 (τὸ ξύλον) **ἐστὶ ἐπικαμπὲς ἐκ θατέρου πέρατος·** || εὐλύγιστος : Λουκ.'Ονειρ.28· || κυρτός : Παλλάδ.'Ιατρ.'Ιππ.'Αγμ.12,284C.
ἐπικαμπία (ἡ) λεξ. ἐπικαμπή βλ.λ. : ΕΜ 722,35.
ἐπικάμπιος-ον μτγν. ἐπικαμπής, κυρτός : Φίλ. Βελοπ.80Α· || **ἐπικάμπιος τάξις** τάξις μάχης καθ' ἣν ἡ μία ἢ ἀμφότεραι αἱ πτέρυγες, σχηματίζουσαι γωνίαν πρὸς τὸ κέντρον, εἴτε προωθοῦνται πρὸς πλευροκόπησιν τοῦ ἐχθροῦ, εἴτε ὀπισθοχωροῦσι πρὸς ἀπόκρουσιν ἐχθρικῆς πλευροκοπήσεως· πρβλ. ἐπικαμπή 2) : Πολύβ.6,31,2 **ἐπικάμπιον ἔχοντες τάξιν πρὸς τὰς σκηνάς,** Διόδ. Σ 17,57· || κ. ἐπὶ σχηματισμοῦ πορείας : 'Ασκληπιόδ.11,1· **2)** τὸ οὐδ. **ἐπικάμπιον** ὡς οὐσ. **ἐπικαμπή** βλ.λ.2) : 'Αρρ.Τακτ.26,7, Αἰλ.Τακτ.31,4 **ἐπικαμπίου τάξις,** Πολύαιν.4,3,22· || ὁμ. ἐπὶ στόλου ἐν ναυμαχίᾳ : Πολύβ.1,27,4 **ἐν ἐπικαμπίῳ νεῦον πρὸς τὴν γῆν·** **3)** ἐπὶ οἰκοδομήματος, ἡ πτέρυξ : Πλούτ.'Ηθ.594B **προῆγεν ἀναστὰς εἰς τὸ ἐπικάμπιον τῆς στοᾶς,** 'Επιγρ.· **4)** τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. αἱ συζυγίαι τῆς τροχιᾶς τῆς σελήνης : Πτολ.Τετράβ.167, Δωραθ. εἰς Κατ.'Αστρλ Κ 6,91.
ἐπίκαμπτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπικαμπής, γυριστός : Διον.'Αλ.'Επιτ.31 **ῥόπαλον ἐκ θατέρου τῶν ἄκρων ἐπίκαμπτον, οἷα φέρουσι βαυκόλοι.**
ἐπικάμπτω κ. μσν. κ. νεώτ. κάμπτω ἵνα σχηματισθῇ γωνία, στρέφω, κυρτώνω, λυγίζω : 'Αριστλ. ΖΙ 556b,17 **τὸν δάκτυλον.. ἀπ' ἄκρου ἐπικάμπτων καὶ ἐπεκτείνων πάλιν,** Θεμίστ.Λόγ.21,249Α **ἐπικάμπτειν κλάδους χερσί·** κ. παθ. : Γεωπ.10,4,5 **δένδρον ἐπικεκαμμένον·** || ὁμ. παθ. στρέφομαι : 'Ιππ.'Οστ.10 **ἐπικαμπτομένη ἐς τὰ ἀριστερά·** || εἰδ. ἀρχιτ. σχηματίζω γωνίαν ἢ στροφήν : 'Επιγρ.· || ὁμ. σχηματίζω ἁψῖδα : 'Αριστλ.ΖΜ 671b,33 **ὀφρὺς ἐπικεκαμμένη·** **2)** ἀναφορ. πρὸς στρατιωτικὴν φάλαγγα, προσδίδω εἰς αὐτὴν τὸν σχηματισμὸν ἐπικαμπὴν βλ.λ.2) : Ξεν.ΚΠ 7,1,5 **στήσαντες τὴν αὐτῶν φάλαγγα.. ἐπέκαμπταν εἰς κύκλωσιν·** κ παθ. : 'Ασκληπιόδ.11,1 **τὸ στόμα ἐπικεκαμμένον ἔχουσα** (φάλαγξ)· || ὁμ. ἐπὶ στόλου σχηματίζω κυρτὴν γραμμήν, ἵνα κυκλώσω τὸν ἐχθρόν : Δίων Κ 50,31· **3)** ἀμτβ. γίνομαι κυρτός,

κυρτοῦμαι : Ἀριστλ.ΖΙ 529a,12 **ἐπικάμψαν ἄνω φέρεται πάλιν πρὸς τὸ σαρκῶδες· 4)** μτφ. συγκινῶ, μαλακώνω : Λιβάν.Προγ.46,13 **ἐπικάμπτειν πρὸς ἔλεόν τινας·** || κ. παθ.:Κτησ.ὁπ.29,56, Λιβάν. Κοιν.Τόπ.Ι 3Ι **ἐπικάμπτεσθαι πρὸς τὸν ὀδυρμόν!**

ἐπικαμπύλος-ον καμπύλος, κεκαμμένος, κυρτός: Ὑμν.Ἑρμ.90 **ὦ γέρον, ὅστε φυτὰ σκάπτεις ἐπικαμπύλος,** Ἡσίοδ.Ἔργ.425.

ἐπικαμπῶς ἐπίρρ. σχόλ. καμπύλως, κυρτά.

ἐπίκαμψις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κυκλωτικὴ κίνησις ἐν ναυμαχίᾳ, πρβλ. ἐπικάμπτω 2), ἐπικαμπὴ βλ.λ. : Δίων Κ 50,31 **φοβηθεὶς τήν τε ἐπικαμψιν αὐτοῦ καὶ τὴν περίσχεσιν· 2)** κάμψις, κύρτωσις : Αἰλ.ἀπ.76 **ἐ- [τοῦ ράμφους]· 3)** στροφὴ ὁδοῦ : Νικόλ.Δαμ.47 J.

ἐπικανθίς-ίδος (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ.· ἡ ἐγκανθὶς βλ.λ.· Πολυδ.2,71 (δ. γρ.) : Ἱππιατρ.119,16 **αἱ τε ἐπικανθίδες αἱ ἐκ τῶν παρά τοὺς μυκτῆρας τόπων· 2)** νεώτ. ὀφθαλμ. δερματικὴ ἀνωμαλία, καθ' ἥν, τοῦ παρὰ τὴν βάσιν τῆς ρινὸς δέρματος ἀναδιπλουμένου εἰς πτυχήν, οἱ ὀφθαλμοὶ ὁμοιάζουν πρὸς τοὺς τῶν Μογγόλων, ὅ. ἐπίκανθος.

ἐπίκανθος (ὁ) νεώτ. ἡ ἐπικανθὶς βλ.λ.2).

ἐπικᾱπίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ **ἐπικηπὶς** ἀγρός, σπαρτὸν παρά τινα κῆπον.

ἐπίκᾱρ ἐπίρρ., κρεῖττον ἀναλελυμένως **ἐπὶ κὰρ** βλ.λ., ἐπὶ κεφαλῆς, κατακέφαλα.

ἐπικάρδιον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ὀργανος ὑμὴν ἐπενδύων τὴν καρδίαν καὶ ἀποτελῶν τὸ περισπλαγχνιον πέταλον τοῦ περικαρδίου.

ἐπικαρδιῶ-όω μτγν. καρδιῶ βλ.λ. : Νίκ.Ἀλεξ.19.

ἐπικαρπία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ παραγωγὴ καρπῶν, ἡ ἔσοδεία : Πλάτ.Νόμ.955D **τὴν ἐπέτειον ἐπικαρπίαν· 2)** κ. νεώτ. ἡ ἀπόληψις τῶν προϊόντων τῆς γῆς, ἡ κάρπωσις καὶ τὸ συναφὲς δικαίωμα : Πάπ. **τὴν δεσποτείαν καὶ τὴν ἐπικαρπίαν παραδεδώκαμέν σοι κομίσασθαι,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,58 **τὴν ἐκ τῆς σφετέρας γῆς ἐπικαρπίαν· 3)** νεώτ. νομ. τὸ δικαίωμα χρήσεως καὶ καρπώσεως ἀλλοτρίου πράγματος ἐπί τινα χρόνον κ. κυρ. καθ' ὅλον τὸν βίον τοῦ ἐπικαρπωτοῦ· **4)** εἰσόδημα, πρόσοδος : Ἀνδοκ.1,92· **5)** ὄφελος, κέρδος, διάφορο : Ἰσοκρ.8,125, Ἀριστλ.Πολιτ.1258b,24 **τὰ μὲν ἀσφαλέστερα εἶναι, τὰ δὲ πλείω παρίζειν τὴν ἐπικαρπίαν,** Κωμ.Ἀδέσπ.133,3· || ὁμ. **αἱ ἐπικαρπίαι** αἱ τόκοι τῶν χρημάτων : Δημ 829 **τὴν οὐσίαν τὴν αὐτοῦ πότερον ἐκ τῶν ἐπικαρπιῶν ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διῴκηκε·** || κ. μτφ. : Δίων Κ 39,10, Ὀνήσανδρ.34,4 **ἐπικαρπία κινδύνων,** Μηναῖ. 1,3 Ὠδ.9 **τὰς ἐπικαρπίας τῶν ἀγώνων σου· 6)** δεκάτη καταβαλλομένη διὰ τὴν βοσκὴν κτηνῶν : Ἀριστλ.Οἰκ.1346a,3 **τὸ τραφὲν καὶ τὴν ἐπικαρπίαν λογισάμενος ἀπῄτει.**

ἐπικαρπίδιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῶν καρπῶν γινόμενος : Διόδ.Ζων.ἐν ΑΠ 9,226 **μάλων χνοῦν ἐπ-.**

ἐπικαρπίζομαι ἀφοιρῶ τὴν παραγωγικὴν δύναμιν, ἐξαντλῶ τὰ θρεπτικὰ συστατικὰ : Θεόφρ. 8,9,3 **ἐπικαρπίζεται . . ὁ αἰγίλωψ τὴν γῆν.**

ἐπικάρπιος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων ἢ ὁ προστατεύων τοὺς καρπούς, ὁ καρποδότης, ἐπίθ. τοῦ Διός : Ἀριστλ.Κόσμ.401a,19 **καὶ μὴν ἐπικάρπιος μὲν (καλεῖται ὁ Ζεὺς) ἀπὸ τῶν καρπῶν,** Πλουτ.Ἠθ. 1048C· || ὁ φέρων καρπούς : Ἄρατ.552 **ἐπικάρπιοι ὧραι· 2)** τὸ οὐδ. **ἐπικάρπιον** ὡς οὐσ. ὁ μίσχος, τὸ κοτσάνι τοῦ καρποῦ : Φανί.π.Ἀθήν.2, 68C· **3)** ὁ ἐπὶ τοῦ καρποῦ τῆς χειρός : Φιλόστρ. Ἐπιστ.40 **οἱ ἐπικάρπιοι ὄφεις** (ψέλια ἐν σχήματι ὄφεων)· || τὸ οὐδ. **ἐπικάρπιον** ὡς οὐσ. μέρος τῆς χειρὸς παρὰ τὸν καρπόν : Σωρ.1,84.

ἐπικαρπολογοῦμαι-έομαι μτγν., νεώτ. κ. ἐνεργ. -ογῶ -έω, συλλέγω τὸν ὑπολειφθέντα καρπόν, καρπολογῶ : ΙΙΔ Μακκ.4,2,9 **ἐπ- τοὺς ἀμητούς.**

ἐπίκαρπος-ον πάπ. κ. νεώτ. ὁ ἐν καρποφορίᾳ ὢν : Πάπ. **ἐπίκαρπος ἐλαιών· 2)** νεώτ. βοταν. τὸ ἐξώτατον περίβλημα τοῦ καρποῦ, φλοῦδα.

ἐπικαρποῦμαι-όομαι νεώτ. ἔχω ἢ λαμβάνω τὴν ἐπικαρπίαν πράγματός τινος· || γεν. καρποῦμαι.

ἐπικαρπωτής (ὁ) νεώτ. νομ. ὁ δικαιούμενος νὰ ἔχῃ τὴν ἐπικαρπίαν βλ.λ.3) πράγματός τινος.

ἐπικάρσιος-α-ον (μτγν. -ος -ον) ἐγκάρσιος, πλάγιος, σχηματίζων γωνίαν, ἰδ. ὀρθὴν : Ἡρ.1,180 **τὰς ἐπικαρσίας** (ὁδοὺς) **τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας,** Πολύβ.6,29,1 **οἱονεὶ ῥύμης τινὸς ἐπικαρσίου πρὸς τὴν . . εὐθεῖαν·** || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπικάρσια** ὡς οὐσ. μέρη πλάγια, ὀρθὴν γωνίαν σχηματίζοντα πρὸς ἄλλα λαμβανόμενα ὡς ὄρθια ἢ κατ' ἰθὺ βαίνοντα : Ἡρ.4,101, Κόϊντ.5,81· || κ. μετὰ γεν. : Ἡρ.7,36 **τριήρεας τοῦ μὲν Πόντου ἐπικαρσίας, τοῦ δὲ Ἑλλησπόντου κατὰ ῥόον·** || ὁμ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπικάρσια** ὡς ἐπίρρ. πλαγίως, λοξῶς : Κωμ.Ἀδέσπ.640 **ἐπικάρσια δὴ προπεσοῦμαι· 2)** ἐπὶ ἱστιοφόρων ὑπὸ θύελλαν, κεκλιμένος, πλαγιασμένος : Ὀδ.Ι 70 **αἱ μὲν** (νῆες) **ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι** (σχόλ. « πλάγιαι », δ. ἑρμ. Εὐστ. « ἐπὶ κεφαλὴν » ἦτοι μὲ τὴν πρῷραν ἐντὸς τοῦ ὕδατος)· **3)** πάπ. ἐπὶ ὑφάσματος, ὁ ἔχων ῥαβδώσεις, ῥαβδωτός : **σουδάριον ἐπικάρσιον·** || τὸ οὐδ. **ἐπικάρσιον** ὡς οὐσ. ῥαβδωτὸν ἱμάτιον : Πάπ. **ἐπικάρσιον καινόν.**

ἐπικαρσίως ἐπίρρ.μτγν.πλαγίως:Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.Ι.

ἐπικαρτερῶ-έω μσν. ἐπιμένω : Νικηφ.Πατρ.159C **ὁρᾷς αὐτοὺς ἐπικαρτεροῦντας.**

ἐπικαρυκεύεται Ἡσ. « ἀρτύει ».

ἐπικασσιτερῶ-όω νεώτ. ἐκτελῶ ἐπικασσιτέρωσιν βλ.λ., εἰδ. εἰς μαγειρικὰ σκεύη, γανώνω.

ἐπικασσιτέρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ κασσιτέρου ἐπικάλυψις μεταλλικῶν ἀντικειμένων πρὸς πρόληψιν ὀξειδώσεως ἢ πρὸς διακοσμητικὸν σκοπόν.

ἐπικαταβαίνω καταβαίνω εἴς τι μέρος : Ἡρ. 9,25 **μετὰ δὲ ἔδοξέ σφι ἐπικαταβῆναι ἐς Πλαταιάς,** Θουκ.6,97 **πρὸς τὴν πάλιν . . ἐπικαταβάντες·** || κ. μτφ. : Δαμασκ.Ἀρχ.130 (θεοὶ) **ψυχῶν προέστησαν ἐπικαταβάντες· 2)** ἐκτείνομαι πρὸς τὰ κάτω : Ἱππ. Προρρ.2,40 **ὀδύναι εἰς τὰς χεῖρας ἐπικαταβαίνουσαι· 3)** ἐξέρχομαι ἐναντίον ἐχθροῦ, ἐπεξέρχομαι : Ἡρ.8,38 **ἐπικαταβάντες ἀπέκτειναν πλῆθός τι αὐτῶν,** Θουκ.7,84.

ἐπικαταβάλλω, ἐπ. ἀόρ. β' ἐπικάββαλλον καταρρίπτω τι ἐπί τινος : Ἰώσ.ΑΙ 5,8,12 **αὐτοῖς ἐπικαταβάλλει τὸν οἶκον** (ὁ Σαμψών)· || ῥίπτω κατά τινος ἐξ ὑψηλοῦ μέρους : Δίων Κ 50,33 **πέτρους τε καὶ ἄλλους τινὰς ὄγκους . . ἐπικατέβαλλον· 2)** ἀφήνω τι νὰ πέσῃ πρὸς τὰ κάτω : Ξεν.Κυν.4,3 **ἐπικαταβάλλουσαι τὰ ὦτα** (αἱ κύνες)· **3)** Ἐπιγρ. ἐπιβάλλω πρόστιμον· **4)** πάπ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. ὁ ἐφ' οὗ ἐγένετο ἐπικαταβολή, κατάσχεσις : **τιμὴ ἐγγαίων ἐπικαταβεβλημένων.**

ἐπικαταβολή (ἡ) πάπ. κατάσχεσις : **ἐπικαταβολὴν ποιήσασθαι.**

ἐπικαταγελῶ-άω μτγν. ἔτι πλέον καταγελῶ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.58,30 **ἐπικαταγελασθήσεται.**

ἐπικατάγνῡμαι κατασυντρίβομαι ἐπάνω εἴς τι : Ἀριστλ.Πρ.889b,11 **ᾠὰ ἐπικαταγνύμενα·** || μτχ. παθ. παρακ. **ἐπικατηγμένος** πιθ. ἐπικεκλασμένος, ἀδύνατος, ἄτονος, τσακισμένος:Κατ.Ἀστρλ.Κ 8,188.

ἐπικατάγω περαίνω, τελειώνω : Βέττ.Βάλ.304,20· **2)** συνήθ. ἐν παθ. χρ. ἐπὶ πλοίων ἢ ναυτικῶν, προσορμίζομαι ὁμοῦ μετά τινος ἢ μετὰ ταῦτα : Θουκ.3,49, Δίων Κ 42,7 **οἱ λοιποὶ ἀνορμίσαντο αὖθις, ἕως πᾶσαι αἱ νῆες ἐπικατήχθησαν.**

ἐπικαταδαρθάνω, ἀόρ. β' -έδαρθον, ἀποκοιμῶμαι μετὰ ταῦτα : Θουκ.4,133 **λύχνον τινὰ θεῖσης ἡμμένον πρὸς τὰ στέμματα καὶ ἐπικαταδαρθούσης,** Πλάτ.Πολ.534D.

ἐπικαταδεσμῶ-έω μτγν. σπαργανῶ προσδένων ἐπί τινος : Σωρ.1,85 **ἐπικαταδεσμεῖν σανίαι βρέφη.**
ἐπικαταδέω δένω τι ἐπί τινος : Ἱππ.III5D **ἐπικαταδεῖν εἰρίοισι,** Λουκ.Ὄν.16,34.
ἐπικαταδύνω μτγν. καταδύομαι, βυθίζομαι κατόπιν : Πολυδ.1,108· **2)** ἐπὶ τῶν ἄστρων, δύω κατόπιν : Πρόκλ.Ὑποτ.5,52,Γεμ.9,1 **ἐπ- τῷ ἡλίῳ.**
ἐπικαταδύομαι μτγν. μέσ. τοῦ ἀχρ. ἐπικαταδύω, ἐπικαταδύνω βλ.λ. : Κλεομήδ.1,3,ΘέωνΣμ.138ΙΙ.
ἐπικατάδῦσις-εως (ἡ) μτγν. δύσις ἄστρου κατόπιν τῆς ἀνατολῆς ἢ τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου : Πτόλ. Μαθ 101,29 **ἑῴα ἐπικατάδυσις μὴ φαινομένη,** αὐτ.104,3 **ἑσπερία ἐπικατάδυσις φαινομένη,** Βέττ. Βάλ.50,12· **2)** ἀστρολ. ὀνομασία τοῦ ὀγδόου τόπου βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Ἀντίοχ.Ἀστρ. ἐν Κατ. Ἀστρλ.Κ 8,117,11.
ἐπικαταθέω μτγν. τρέχω, ἐφορμῶ κατά τινος : Δίων Κ 40,36 **ἐπικαταθέουσι πλεονεκτεῖν.**
ἐπικαταθλῶ-άω σχόλ. κατασυντρίβω : Σχόλ.Ἰλ. Τ 93 **ταῖς κεφαλαῖς ἐπίκειται** (ἡ βλάβη) **καὶ ἐπικαταθλᾷ αὐτάς.**
ἐπικαταθύω μσν. καταθύω, θυσιάζω ἐπὶ πλέον: ΚΜανασσ.Χρον.41D,Εὐστ.Πον.269,50 **ἐπικαταθύσας καὶ αὐτὸς οὓς ἐπεμέτρησεν ὁ καιρός.**
ἐπικαταιγίζω σχόλ. γλώσσ. τοῦ ἐπαιγίζω, ἐπιπνέω : Σχόλ.Ἰλ.Β 148.
ἐπικαταιόνησις-εως (ἡ) μτγν. νέα καταιόνησις, ἐπίχυσις ὕδατος : Ἀέτ.3,172.
ἐπικαταίρω μτγν. ἐφορμῶ ἄνωθεν ἐπί τι : Πλούτ. Πομπ.31 **νεκροῖς, ὥσπερ ὄρνιν ἀργόν, ἐπ-.**
ἐπικατακαίω μτγν. κατακαίω, καίω ἐπί τινι : Λιβάν.4,371 **ἱερὰ ἐπικατακαίουσι** (τοῖς ἀποθανοῦσιν).
ἐπικατακλείω δ. γρ. τοῦ κατακλείω βλ.λ. : Ξεν. ΚΠ 4,1,18 **ἐπικατακλείσαντες ἑαυτοὺς εἰς ἔρυμα.**
ἐπικατακλίνω μτγν. κάμνω τι νὰ κλίνῃ, νὰ γύρῃ, ἐπί τινος· **2)** εἰσάγω ὡς ἑταίραν: Ἰώσ.ΑΙ 1,10,4.
ἐπικατακλύζω κατακλύζω προσέτι : Ἡρ.1,107 **ἐπικατακλύσαι δὲ καὶ τὴν Ἀσίην πᾶσαν.**
ἐπικατακλῶ-άω μτγν. ἐπιγνάμπτω βλ.λ., λυγίζω : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. ἐπιγνάμψασα.
ἐπικατακλώθω Ἡσ. γλώσσ. τοῦ ἐπεκλώσαντο.
ἐπικατακοιμίζομαι γλώσσ. τοῦ ἐπικαταδαρθάνειν : Σχόλ.Πλάτ.Πολ.534D.
ἐπικατακοιμῶμαι-άομαι κοιμῶμαι ἐπί τινος : Ἡρ.4,172 **ἐπὶ τῶν προγόνων φοιτέοντες τὰ σήματα.. ἐπικατακοιμέονται.**
ἐπικατακολουθῶ-έω σχόλ. ἀκολουθῶ, ἔρχομαι κατόπιν τινός : Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,108 **τῇ ἐμῇ φωνῇ ἐπικατακολούθει.**
ἐπικαταλαμβάνω κ. μσν. ἀκολουθῶν τι τὸ καταλαμβάνω, τὸ φθάνω, τὸ προφθάνω : Θουκ.2,90 **τὰς ἄλλας** (ναῦς) **ἐπικαταλαβόντες.. διέφθειραν,** Πολύβ.1,66,3· κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 611b,33· ‖ φθάνω εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος πρός τι κινούμενον : Πλάτ.Τίμ.39C **ἐπειδὰν σελήνη περιελθοῦσα τὸν ἑαυτῆς κύκλον ἥλιον ἐπικαταλάβῃ·** ‖ κ. ἀπολ. ἐν Ἐπιγρ. ἔρχομαι, ἐπέρχομαι : **μεταξὺ δὲ ἀμέρα ἐπικαταλαμβάνει·** **2)** ἐπὶ καρποῦ ὅστις σχηματίζεται πρὶν ἢ ὡριμάσῃ ὁ καρπὸς τοῦ παρελθόντος ἔτους : Θεόφρ.ΦΙ 2,6,10· **3)** περισφίγγω, δένω ἐπί τινος : Γαλ.13,357 **ἐπικαταλαμβάνειν κατάπλασμα ταινιδίῳ·** **4)** γραμμ. ἐν τῷ παθ. ἐπὶ τῶν σημείων, καταληπτός : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,166.
ἐπικαταλείπω Ἐπιγρ. κληροδοτῶ ἐπιπροσθέτως.
ἐπικατάληψις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπικαταλαμβάνειν τινὰ ἤ τι, τὸ νὰ φθάνῃ κανεὶς εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος πρός τινα ἢ πρός τι : Πρόκλ.Ὑποτ.36,24 **διὰ τῆς μετὰ τὸν ἑαυτῆς κύκλον ἐπικαταλήψεως.**
ἐπικαταλλἄγή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἀμοιβὴ τοῦ ἀργυραμοιβοῦ διὰ τὴν ἀλλαγὴν νομίσματος : Θεόφρ. Χαρ.30 **τοῦ χαλκοῦ τὴν ἐπικαταλλαγὴν προσαπαιτεῖν·** **2)** νεώτ. ἡ διαφορὰ μεταξὺ ὀνομαστικῆς καὶ ἀγοραίας ἢ πραγματικῆς ἀξίας τοῦ χρήματος· **3)** ὁμ νεώτ. ἡ διαφορὰ μεταξὺ ἀξίας χρυσοῦ ἐν κυκλοφορίᾳ μεταλλικῇ καὶ χαρτονομίσματος.
ἐπικαταλλακτής (ὁ) νεώτ. ὁ ἀνταλλάσσων νομίσματα ἐπὶ κέρδει, ἀργυραμοιβός.
ἐπικαταλλάσσομαι μτγν. συνδιαλλάσσομαι : Κλήμ.Ρώμ.48.
ἐπικαταλυματίας (ὁ) νεώτ. στρατ. ἀξιωματικὸς ἐκτελῶν τὴν ταμιακὴν καὶ διαχειριστικὴν ὑπηρεσίαν συντάγματος.
ἐπικαταλύω μτγν. καταλύω, ἐλαττῶ ἔτι μᾶλλον : Γαλ.15,721 **ἐπικαταλύειν τὴν δύναμιν.**
ἐπικαταμένω διατρίβω περισσότερον χρόνον : Ξεν.ΚΠ 1,2,11 **θηρίου ἕνεκα ἐπικαταμεῖναι.**
ἐπικαταμωκῶμαι-άομαι μτγν. καταμωκῶμαι βλ.λ., χλευάζω ἐπί τινι ἢ λίαν : Πολυδ.8,77· ‖ γλώσσ. τοῦ ἐπιλλίζω βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,791.
ἐπικατανεύω μσν. κατανεύω εἴς τι : Πρόδρ.2,129.
ἐπικαταξύω μτγν. καταξύω : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ. Ὁμ. ἐν λ. ἐπιγράβδην.
ἐπικαταπάσσω μτγν. ἐπιπάσσω ἐπί τινος, πασπαλίζω, παθ. : Διοσκ.Εὐπ.2,37.
ἐπικαταπέτομαι μσν. ἵπταμαι ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω : Νικ.Χων. εἰς Ἰσ.Ἀγγ.263D.
ἐπικαταπηδῶ-άω μτγν. πηδῶ ἐπάνω εἴς τι : Ἰώσ.ΠΙ 3,109 **ἐπικαταπηδῶντες εἰς τὰ σκάφη.**
ἐπικαταπίμπρημι μτγν. καταπίμπρημι, πυρπολῶ τι ἐπὶ πλέον, μετά τινας ἄλλου : Ἀππ.Ἐμφ.Πόλ.2,22 **τὸ βουλευτήριον ἐπικατέπρησαν αὐτῷ.**
ἐπικαταπίπτω μτγν. κ. μσν. καταπίπτω ἐπάνω εἴς τινα : Λουκ.Ἀνάχ.1 **εἶτ᾽ ἐπικαταπεσὼν ἀνακύπτειν οὐκ ἐᾷ,** Κόϊντ.3,399 **ἐπικαταπεσὼν γαίῃ·** **2)** μτφ. περιέρχομαι εἰς τὸ μερίδιόν τινος : αὐτ. 7,78 **λυγρῷ ἐπικάππεσεν ὄλβος.**
ἐπικαταπλάσσω ἐπιθέτω ἐπὶ πλέον ἔμπλαστρον, βάνω καὶ κατάπλασμα : Ἱππ.767E **ἀναγκάζονται διὰ τὸ οἶδος ἐπικαταπλάσσειν.**
ἐπικαταπλέω μτγν. ἐπὶ πλοίων, καταπλέω κατόπιν : Διόδ.Σ 16,66 **καταπλεύσαντος δὲ τοῦ στόλου.. ἐπικατέπλευσε Καρχηδονία τριήρης.**
ἐπικαταπνέω λεξ. *πνέω, φυσῶ ἐναντίον τινός·* ΕΜ 554,1 *«ἐπαιγίζων.., ἐπικαταπνέων».*
ἐπικατἄράσσομαι μτγν. καταπίπτω *μετὰ πατάγου* : Διον.Ἀλ.Ρωμ.11,26 **ὑπὸ βάρους τῶν ἄνωθεν ἐπικαταραττομένων.**
ἐπικατἄρᾶτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ βεβαρημένος διὰ κατάρας, κατηραμένος : ΠΔ Γέν. 3,14 **ἐπικατάρατος σὺ ἀπὸ πάντων τῶν κτηνῶν,** ΚΔ Γαλ.3,10 **ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις,** Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ. 1,43· ‖ νεώτ. κ. ὁ ἄξιος ἀρῶν, καταραμένος : **ὁ ἐπικατάρατος προδότης.**
ἐπικαταρρέω καταρρέω ἐπί τι, εἰδ. ἐπὶ χυμῶν, ρέω ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ σώματος : Ἱππ.Ἀέρ.3 **ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τοῦ φλέγματος ἐπικαταρρέοντος·** **2)** καταπίπτω ἐπί τινος : Πλούτ.Πελ.4 **ἐπικατερρύη νεκροῖς ὁμοῦ φίλοις καὶ πολεμίοις.**
ἐπικαταρρήγνῦμι μτγν. διαρρηγνύω, καταξεσχίζω : Ἰώσ.ΑΙ 2,6,7 **ἐπικαταρρήγνυμι στολάς,** Βασ.Βί.Θέκλ.1,257Α **2)** παθ. ὁρμητικῶς καταπίπτω ἐπί τινος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,16 **ἐπικαταρραγεὶς αὐτῷ πέτρος ὑπερμεγέθης·** κ. ἐπὶ βροχῆς : Πλούτ.Μάρ.21· **3)** παθ. καθαρίζομαι ἀφθόνως διὰ καθαρτικοῦ : Γαλ.16,691 **κοιλία ἐπ-.**
ἐπικαταρριπτῶ-έω ρίπτω κάτω, κατόπιν : Ξεν. Ἀν.4,7,13 **αἱ γυναῖκες ῥίπτουσαι τὰ παιδία, εἶτα καὶ ἑαυτὰς ἐπικατερρίπτουν.**
ἐπικατάρρῦτος-ον μσν. περιρρεόμενος πάντοθεν ὑπὸ ὑδάτων : Φώτ.ἀποσπ.Ἑλ.Ἰστ.164 **ἐπικατάρρυτος ὕδασι γῆ.**

ἐπικατᾰρῶμαι-άομαι μτγν. κ. νεώτ. ἐκφέρω ἀράς, κατάρας ἐναντίον τινός : ΠΔ Ἀρ.22,17 **δεῦρο ἐπικατάρασαί μοι τὸν λαὸν τοῦτον**· ‖ **ὕδωρ ἐπικαταρώμενον ὕδωρ** ἐφ' οὗ ἔχουν ἀπαγγελθῆ ἀραὶ κατὰ τοῦ πίνοντος ἐνόχου : αὐτ. 5,19· **2**) ἐπὶ τοῦ θεοῦ, καταρῶμαι : ΠΔ Μαλ.2.2 ἐπικαταράσομαι **τὴν εὐλογίαν ὑμῶν**.

ἐπικατασείω μτγν. καταρρίπτω τι ἐπάνω εἴς τινα : Ἰώσ.Πΐ 1,1,5, Βασ.2,30 **ἐπικατασείσαντος αὐτοῖς τοῦ διαβόλου τὸ οἴκημα**.

ἐπικατασκάπτω μτγν. κατεδαφίζω, καταστρέφω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,39 **ἐπικατασκάπτει τῇ καλαύροπι τὸ σπήλαιον**· ‖ καταστρέφω ἐπίσης : Ἀππ.Ἰλλυρ.8· **2**) καταρρίπτω, ρίπτω ἐπάνω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,48 **ἐπισκάπτειν ἔτι ζῶντος τὴν γῆν**, Ἰώσ.ΑΙ 13,13,3 **ἐπισκάπτειν τὴν πόλιν τισί**.

ἐπικατασκευάζω κτίζω τι ἐπί τινος : Δίων Κ 50,23 **ἐπ' αὐτὰ** (τὰ σκάφη) **πύργους . . ἐπικατεσκεύασε**· **2**) μτφ. ἐπιφέρω πρὸς τούτοις : Ἰώσ. Πΐ 4,3,3 **ἐπικατασκευάζειν πρὸς τῷ πολέμῳ στάσιν ἑαυτοῖς καὶ λιμόν**· **3**) όμ. μέσ. ὑποστηρίζω τι διὰ προσθέτων ἐπιχειρημάτων : Ὑπόθ.Δημ.46.

ἐπικατασκευή (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπί τινος κατασκευή.

ἐπικατασκήπτω μτγν. ἐπισκήπτω, ἐπιπίπτω αἰφνιδίως : Εὐστ.Ἐκκλ.Ἱστ.7,22.

ἐπικατασκοπῶ-έω μτγν. ἐπιθεωρῶ, ἐπισκοπῶ πλήρως : Πρακ.Γοτθ.1,7.

ἐπικατασπάζομαι μτγν. ἐπιτατ. τοῦ κατασπάζομαι : Μακάρ.228D.

ἐπικατασπένδω μτγν. περιχύνω ὑγρόν τι ὡς σπονδήν, ὡς θυσίαν : Ἰώσ.Πΐ 1,3,6 **ἐπικατασπείσαντος τὸ αἷμα**.

ἐπικατασπῶ-άω ἕλκω, σύρω πρὸς τὰ κάτω, κατόπιν : Ἀριστλ.Πρ.901a,2· ‖ κ. παθ. σύρομαι ἐντὸς κατόπιν : Ἱππ.369,33.

ἐπικατάσσω μτγν. τ. τοῦ ἐπικατάγνυμι βλ.λ. : Σχόλ.Ὀδ.Β 355 (παθ.).

ἐπικατάστᾰσις-εως (ἡ) μτγν. τακτ. ἡ μετὰ ὁλόκληρον στραφήν, ἐπάνοδος εἰς τὸ ἀρχικὸν σημεῖον : Ἀσκληπιόδ.10,1,9.

ἐπικαταστρατοπεδεύω μτγν. ἀντικρύ τινος στρατοπεδεύω : Πολύβ.5,46,12.

ἐπικαταστρέφω μτγν. μσν. ἀναστρέφων τι θέτω ἐπί τινος : Γεωπ.10,56,6 **ποτήριον ἐ- τοῖς σύκοις**.

ἐπικατασφάζω, μτγν. -σφάττω κατασφάζω, φονεύω τινὰ ἐπί τινι : Ἡρ.1,45 **ἐπικατασφάξαι μιν κελεύων τῷ νεκρῷ**, Πλούτ.Ἠθ.772C· κ. παθ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,13· **2**) σφάζω, φονεύω κατόπιν : Διον. Ἀλ.Ρωμ.3,20 **ἡμιθνῆτα ἐπικατασφάζει**, Ἀππ.Ἀνν.59.

ἐπικατατέμνω κατατέμνω, σκάπτω ἐν τῷ μεταλλείῳ πέραν τῶν ὁρίων : Δημ.977.

ἐπικατατρέχω μτγν. κατέρχομαι δρομαίως, ὁρμῶ ἐναντίον τινός : Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,21 **ἐπικαταδραμόντες ἐκ τῶν χωρίων**.

ἐπικαταφέρω μτγν. ἐκσφενδονίζω προσέτι ἄνωθεν πρὸς τὰ κάτω : Λιβάν.Προγ.1,7· ‖ παθ. πίπτω ἐπί τινος : Ἰώσ.ΑΙ 12,9,4 **ἐπικατενεχθεὶς τῷ Ἐλεαζάρῳ διαφθείρει τὸν ἄνδρα**· **2**) παθ. ἐπὶ τῶν ἄστρων, ἀκολουθῶ τὸν ἥλιον : Νεχέψ.π.θέττ. Βάλ.279,22· ‖ τὸ οὐδ. μτχ. ἐνεστ. **ἐπικαταφερόμενον** ὡς οὐσ. ἡ ἐπικαταφορὰ βλ.λ. : Θράσυλλ. εἰς Κατ.Ἀστρλ.Κ 101· **3**) όμ. παθ. μτφ. καταντῶ, φέρομαι ἐξ ἀνάγκης εἰς τὴν χρῆσιν ἐκφράσεώς τινος : Ἀριστείδ.Ρητ.2,544S **ἐπικατενεχθήσεται**.

ἐπικαταφορά (ἡ) μτγν. ἀστρολ. ὄνομα τοῦ ὀγδόου τόπου βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Φίρμικ.2,19,9.

ἐπικατάφορος-ον μτγν. ὁ ἐπιρρεπὴς πρός τι : Τερψικλῆς π.Ἀθήν.9,391E **ἐπικατ- πρὸς ἀφροδίσια**.

ἐπικαταχέω μτγν. καταχέω, χύνω τι ἐπάνω εἴς τι : Γαλ.2,107Β.

ἐπικαταχρίω μτγν. χρίω, ἀλείφω ἐμαυτὸν διά τινος : Ὀρειβ.άπ.85.

ἐπικαταψάω μτγν. ἐπὶ ἀγροῦ, βωλοκοπῶ, σκαλίζω ἐλαφρῶς : Στράβ.17,3,11.

ἐπικαταψεύδομαι ψεύδομαι προσέτι, λέγω καὶ ἄλλα ψεύματα : Ἡρ.3,63 **οὐδὲν ἐπικατεψευσμένος**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,2· **2**) κατηγορῶ ψευδῶς : Ἰώσ.ΑΙ 17,5,5· **3**) ἐμφανίζω ψευδῶς, πλαστῶς : Διον.Ἀλ.Ρωμ.19,1,5 **ἐ- θηλύτητα τῆς ὄψεως**.

ἐπικαταψήχω μτγν. καταψήχω, καταπραΰνω ἀκολούθως : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,145.

ἐπικατεῖδον ἀόρ. β' τοῦ ἀχρ. **ἐπικαθορῶ** εἶδον προσέτι : Ἱππ.Πραγν.7.

ἐπικάτειμι καταβαίνω, κατέρχομαι εἴς τι : Θουκ.2,49 **ἐπικατιόντος τοῦ νοσήματος ἐς τὴν κοιλίαν**· ‖ κ. ἐπὶ προσ. ἀπολ. : Ἰώσ.ΑΙ 1,19,3· ‖ κ. μτφ. : Δαμάσκ.Ἀρχ.87.

ἐπικατεργάζομαι ἀμφ. σημ. ἐν Ἐπιγρ.

ἐπικατέρχομαι ἐπικάτειμι βλ.λ. : Ἱππ.246,41, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.6,132 **ἐπικατελθὼν ὕστερον**.

ἐπικατερῶ-άω μτγν. ἐπιχέω ὑγρὸν ἐπί τινος πράγματος : Ἡρᾶς π.Γαλ.Ταπ.7 **λειοτριβοῦσιν αὐτὰ σὺν ὀλίγῳ γλυκεῖ, καὶ ἐπικατερῶσι**.

ἐπικατέχω μτγν. κρατῶ ἐπιμόνως : Διον. Ἀλ.Ρωμ.9,60 **ξενισμοῦ χάριν ἐπικατέχοντας αὐτόν**, Λουκ.Ἑρμότ.23 **ἐπικατεχόντων καὶ κλαυθμυριζομένων ἐπικλᾶσθαι**· ‖ ἁπλῶς κατέχω, κρατῶ : Εὐσ.Ἱστ.Ἐκκλ.7,10 **τὴν ἀρχὴν ἐπικατασχόντες**· **2**) συγκρατῶ, ἀναχαιτίζω, **δαμάζω** : Δίων Χρυσ. 3,34 **ἐ- τὴν ὀργήν**.

ἐπικατηγόρημα-ατος (τό) μτγν. κατηγόρημα, κατηγορία : Πλούτ.Ἠθ.1127D (ἐσφ. γρ.).

ἐπικατηγόρησις-εως (ἡ) μτγν. ἐπικατηγορία : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,66 (ἀμφ.).

ἐπικατηγορία (ἡ) μτγν. προσηγορία, χαρακτηρισμός : Δημήτρ.Λάκ.Ἡρ.1012,4)F.

ἐπικατηγορῶ-έω κατηγορῶ ἔτι μᾶλλον : Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.9,618 **ἡμεῖς δὲ ἐσμεν οἱ ἐκείνου τό τε ὅλον καὶ τὸ μέρος ἐπικατηγοροῦντες**· ‖ ἀποδίδω τί τινι ὡς κατηγορούμενον : Πλούτ.Ἠθ.1113B· κ. παθ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.34Ρ **ἐ- τῷ αὐτῷ ἀριθμῷ ποικίλα**· ‖ όμ. παθ. προστίθεμαι εἰς τὸ κατηγορούμενον : Ἀριστλ.ΑΠρ.49a,25.

ἐπικατοικῶ-έω μτγν. κατοικῶ, ἐνοικῶ : Κέβ.15.

ἐπικατονομάζομαι μτγν. παθ. ὀνομάζομαι κατὰ τὸ ὄνομα ἄλλου τινός : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,168.

ἐπικατορθῶ-όω ἐπαναφέρω τι εἰς τὴν ὀρθήν, κανονικὴν θέσιν του : Ἱππ.763C **ἐπικατορθοῦν ἐφ' ἑκάστῃ ἐπιθέσει χρὴ τὰ ὀστέα**.

ἐπικατορύσσω κ. μσν. προσέτι καταθάπτω, μ. παθ. : Ἀντιφ.3,2,10, (δ. γρ. ἔτι κατ-), Μιχ.Ἀκομ. 2,182,22 **ἵνα καὶ αὐτὸς ζῶν ἐπικατορυγῇ**.

ἐπικαττύω ἐπισκευάζω ὑποδήματα προσράπτων ἕτερα καττύματα : Πολυδ.7,82· ‖ κ. μτφ. ἐπιδιορθῶ παλαιὰ θεατρικὰ ἔργα : Κωμ.Ἀδέσπ.46.

ἐπικάτω Ἡσ. ἐν λ. ἐπιπρηνές, πρὸς τὰ κάτω.

ἐπίκαυλον (τό) νεώτ. βοταν. παράσιτον φυτόν, ἀναφαινόμενον ἐπὶ τοῦ καυλοῦ ἑτέρων φυτῶν.

ἐπικαυλόφυλλος-ον ὁ ἔχων φύλλα ἐπὶ τοῦ καυλοῦ : Θεόφρ.Φ.17,8,3.

ἐπίκαυμα-ατος (τό) (ἐπικαίω) μτγν. κ. νεώτ. φλύκταινα ἢ ἐπιπόλαιον ἕλκος προξενηθὲν ἐκ καύματος : Ἀπολλδ.Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.535, Γαλ.386,53· **2**) ἕλκος ἐπὶ τοῦ κερατοειδοῦς τοῦ ὀφθαλμοῦ : Γαλ.12,758· **3**) νεώτ. μεταλλ. ἡ δι' ὑψηλῆς θερμοκρασίας καταστροφὴ τῶν ἰδιοτήτων μετάλλου.

ἐπίκαυσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπικαίειν τὴν ἐπιφάνειαν μέρους τινός, καῦσις ἐπιπολαία : Στράβ. 13,4,11 (ἡ ἐπιφάνεια τῶν πεδίων) **μέλαινα ὡς ἐξ ἐπικαύσεως**· ‖ νεώτ. ναυτ. εἰδ. τὸ ἐπικαίειν τὴν γάστραν ξυλίνου πλοίου πρὸς καταστροφὴν τῶν καταβιβρωσκόντων αὐτὴν ζωϋφίων, καψάλισμα τῆς πλεούσας· ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, καψάλισμα: αὐτ.15,1,24· **2**) φλόγωσις, πύρωσις τοῦ σίτου :

Πλάτ.᾿Αξίοχ.368C **νυνὶ ἐπίκαυσιν, νυνὶ δὲ ἐρυσίβην·** **3)** ἐπίκαυμα βλ.λ.2) : Διοσκ.2,166.

ἐπίκαυστος-ον νεώτ. ὁ ἐπικεκαυμένος.

ἐπίκαυτος-ον κ. νεώτ. ὁ κεκαυμένος κατὰ τὸ ἄκρον : ῾Ηρ.7,71 **ἀκοντίοισι δὲ ἐπ- χρεώμενοι.**

ἐπικαυχῶμαι-άομαι μτγν. κ. μσν. καυχῶμαι, κομπάζω ἐπί τινι : Γρηγ.Νύσσ.1,524D, ᾿Αχμ.᾿Ονειροκρ.76,111 **ἐπικαυχήσεται ἀλλοτρίᾳ ἐξουσίᾳ.**

ἐπικαχλάζω κτυπῶ μετὰ φόφου ἐπί τινος : ᾿Απολλ.Ρ 4,944 **κῦμα .. πέτραις ἐπικαχλάζεσκεν·** παθ. ῾Ησ. « ἐπικαχλάζεται, διακινεῖται ».

ἐπικάω ἀττ. τ. τοῦ ἐπικαίω βλ.λ.

ἐπίκειμαι κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν χρ. ὡς παθ. τοῦ ἐπιτίθημι, κεῖμαι, τίθεμαι ἐπί τινος : Θέογν.1259 **ἐπίκειται .. σῇ κεφαλῇ στέφανος,** ῞Ηρων Πνευμ. 1,38 **ἐπὶ βάσεως, ἐφ᾿ ἧς ἐπικείσθω βωμίσκος·** εἰδ. ἐπὶ στρατευμάτων, εἶμαι τοποθετημένος : ῾Ηρωδιαν.᾿Ιστ.2,9,(**ταῖς ὄχθαις ῎Ιστρου .. ἐπικείμενον φρουρεῖ·** **2)** ἐπὶ θυρῶν, ἁρμόζομαι, κλείομαι, προσαρμόζομαι : ᾿Οδ.Ζ 19 **θύραι δ᾿ ἐπέκειντο φαειναί·** ‖ κ. μτφ. : Θέογν.421 **πολλοῖς ἀνθρώπων γλώσσῃ θύραι οὐκ ἐπίκεινται ἁρμόδιαι·** **3)** ἐπὶ γηΐνων ἐκτάσεων, ἁπλοῦμαι, ἐκτείνομαι ἐγγύς τινος, βρίσκομαι κοντά : ῾Ηρ.7,6, αὐτ.7,185 **καὶ ἐκ τῶν νήσων τῶν ἐπικειμένων τῇ Θράκῃ,** Θουκ.2,14· ‖ εἶμαι ὅμορος, συνορεύω : Πάπ. ἡ **ἐπικειμένη τοῦ δεῖνα γῆ·** **4)** εἰδ. ἐπὶ ὀνομάτων, ὅρων, δίδομαι, προσδίδομαι : Πλάτ. Κρατ.411C, ᾿Ιω.Χρυσ.π.Θηα.Στεφ.ἐν λ. **ἐπίκειται τὸ ὄνομα χριστιανῶν ἀμφοτέροις·** ‖ ὅθ. ὁμ. δίδομαι εὐστόχως, ἐπιτυχῶς : Λογγῖν.῞Υψ.34,2 **σκώμματα .. ἐπικείμενα·** **5)** πρὸς τοῖς ἄλλοις τίθεμαι, προστίθεμαι : Πασχ.Χρον.710,10 **διὰ τὸ νῦν ἐπικεῖσθαι τὸ βίσεξτον γίνονται φλγ´·** **6)** βαρύνω, πιέζω, στενοχωρῶ : ᾿Αριστφ.Σφ.1285 **Κλέων μ᾿ ὑπετάραττεν ἐπικείμενος,** Πάπ. **ἐπεκείμην αὐτοῖς ἐνοχλῶν·** ‖ ὅθ. ἐπιτίθεμαι κατά τινος : ῾Ηρ.5,81 **ἐπικειμένων γὰρ αὐτῶν Βοιωτοῖσι·** ‖ προτρέπω, ἐπιμόνως παρακαλῶν τινα ὑποκινῶ εἴς τι : ῾Ηρ.5,104· **7)** κ. νεώτ. μτφ. ἐπὶ κακῶν, κεῖμαι ἐγγὺς ἢ ἄνωθέν τινος, προσεγγίζω, εἶμαι προσεχής, ἐπικρέμαμαι, ἐπαπειλοῦμαι : ῾Ηρωδιαν. ᾿Ιστ.1,13,4 **τόν τε ἐπικείμενον κίνδυνον, - ἐπίκειται τὸ μοιραῖον** (ὁ θάνατος), **- ἐπίκειται πόλεμος,** Καλλιγ.Θάν.Βλ.54 **βλέπων πανταχόθεν ἐπικείμενον τὸν κίνδυνον·** ‖ εἰδ. ἐπὶ ποινῶν : ῾Ηρ.2,38 **θάνατος ἡ ζημίη ἐπικέεται,** ᾿Αριστλ.Πολιτ.1297a,18 **ζημίαν δὲ ἐπικεῖσθαι τοῖς εὐπόροις, ἐὰν μὴ ἐκκλησιάζωσιν·** **8)** κ. κτ. παθ. σύντ. μετ᾿ αἰτ. πράγμ. ἔχω τι ἐπ᾿ ἐμαυτοῦ, εἰδ. ἀναφορ. πρὸς φόρεμά τι, φορῶ : Εὐρ.᾿Ικ.717 **κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων,** Διον.᾿Αλ.Ρωμ. 2,70 **ἅπικας ἐπικείμενοι,** ᾿Αππ.Μιθρ.6 **ἐπέκειτο ὠτειλάς** (ἔφερε πληγάς)· ‖ μτφ. : ᾿Αππ.᾿Εμφ.Πολ.4,124 **οἱ κίνδυνον ἐπικείμενοι** (οἱ εἰς κίνδυνον ἐκτεθειμένοι).

ἐπικείρω, ἐπ. ἀόρ. **ἐπέκερσα,** κατακόπτω : ᾿Ιλ. Π 394 **πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας·** ‖ ἀποτέμνω, ἀποκόπτω : Βακχ.5,108 **ὄρχους ἐπέκειρεν ὀδόντι,** Θεόφρ.Φ1.8,7,4· **2)** παρεμποδίζω, ματαιῶ, παρεμβάλλω προσκόμματα εἴς τι : ᾿Ιλ.Ο 467 **μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει.**

ἐπικκκαλυμμένως (ἐπικαλύπτω) ἐπίρρ.μτγν. οὐχὶ ἐμφανῶς, συγκεκαλυμμένα, σκεπαστά : Βασ.2,632C.

ἐπικεκρυμμένως (ἐπικρύπτω) ἐπίρρ. μτγν. κρυφίως, μυστικά : Πλωτῖν.3,9,1, Πορφ.Πλωτ.15.

ἐπικεκυφότως (κύπτω) ἐπίρρ μσν. μετὰ κλίσεως πρὸς τὸ ἐμπρός, σκυφτά : Γερμ.437 (ἔκδ.Mi.).

ἐπικελαδῶ-έω (κέλαδος) ποι. ἐπιδοκιμάζω τι δι᾿ ἐπιβοῆς, ἐπευφημῶ : ᾿Ιλ.Θ 542 **ὡς ῞Εκτωρ ἀγόρευ᾿, ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν** (τμ.), αὐτ.Σ 310.

ἐπικέλευσις-εως (ἡ) προτροπή, ἐπιφώνησις πρὸς ἐνθάρρυνσιν : Θουκ.4,95,Διον.᾿Αλ.Ρωμ.2,41 **τῷ κατορθοῦντι ἐπικελεύσει καὶ παιανισμῷ πολλὴν ἐποίουν τὴν εἰς τὸ εὔψυχον ἐπίδοσιν.**

ἐπικέλευσμα-ατος (τὸ) προτροπή, ἐπικέλευσις· ῾Ησ. ἐν λ. ἐπιστίγματα.

ἐπικελκυσμός (ὁ) σχόλ. κ. μσν. ἐπικέλευσις βλ.λ.: Σχόλ.Λουκ.Κατάπλ.19, Νικ.Χων.Χρον.154B.

ἐπικελευστής (ὁ) μτγν. ὁ δίδων κελεύσματα, ὁ ἐπικελεύων, εἰδ. ὁ ἐν τοῖς πλοίοις δίδων τὸν ρυθμὸν εἰς τοὺς κωπηλάτας, κελευστὴς βλ.λ. : Διόδ. Σ 20,51 (δ. γρ. κελευστῶν).

ἐπικελευστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπικελεύων, ὁ παροτρύνων, ἐνθαρρυντικός· ὅθ. **τὸ ἐπικελευστικὸν** σύνθημα πρὸς ἔφοδον : Πολύαιν.5,16,4.

ἐπικελεύω παροτρύνω, ἐνθαρρύνω, προτρέπω εἴς τι, μετὰ δοτ. : Εὐρ.᾿Ηλ.1224 **ἐγὼ δ᾿ ἐπεκέλευσά σοι** (δ. γρ. ἐπεγκέλευσα)· κ. ἀπολ. : αὐτ.Βάκχ. 1088 **ὁ δ᾿ αὖθις ἐπεκέλευσεν·** ‖ κ. μετ᾿ αἰτ. τοῦ προσ. : Θουκ.3,82 **καὶ ὁ ἐπικελεύσας τὸν μὴ διανοούμενον·** ‖ κ. μετ᾿ αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ξεν.Κυν. 6,20, Πλάτ.Φαίδ.61A **καὶ ἐμοὶ οὕτω τὸ ἐνύπνιον ὅπερ ἔπραττον τοῦτο ἐπικελεύειν·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Θουκ.4,28 **ἐπεκελεύοντο τῷ Νικίᾳ παραδιδόναι τὴν ἀρχήν·** κ. ἀπολ. : Πλούτ.᾿Αντ.77.

ἐπικέλια ῾Ησ. « ἔπεργα, ἱμάτια ».

ἐπικέλλω, ἀόρ. α´ **ἐπέκελσα** κ. **ἐπέκειλα** (ΚΔ Πράξ.27,41) φέρω, προσπελάζω πλοῖον εἰς τὴν ξηράν, τὸ ἀράζω : ᾿Οδ.Ι 148 **πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι·** ‖ κ. ἀμτβ. ἐπὶ προσ., προσεγγίζω εἰς τὴν ξηράν : αὐτ.Ι 138 **ἀλλ᾿ ἐπικέλσαντες μεῖναι χρόνον,** ᾿Απολλ.Ρ 3,575 **χέρσῳ ἐπέκελσαν ἐρετμοῖς·** ‖ κ. ἐπὶ πλοίων : ᾿Οδ.Ν 114 **ἡ μὲν** (**ναῦς**) **ἔπειτα ἠπείρῳ ἐπέκελσεν·** ‖ κ. μετ᾿ αἰτ. τοῦ τόπου τῆς προσεγγίσεως : ᾿Απολλ.Ρ 2,352 **γῆν Μαριανδυνῶν ἐπικέλσετε νοστήσαντες.**

ἐπικέλομαι ποι. ἀποθ., ἀόρ. β´ κτ. ἀναδιπλ. **ἐπεκέκλετο** ἐπικαλοῦμαι : ᾿Ιλ.Ι 454 **πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ᾿ ἐπεκέκλετ᾿ ᾿Ερινῦς,** Αἰσχ.᾿Ικ.41· **2)** κ. μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. παραινῶ, θαρρύνω : ᾿Απολλ.Ρ 3,85 **τεῷ ἐπικέκλεο παιδί,** Κόϊντ.12,437.

ἐπικεντρίζω κ. μσν. κεντρίζω διὰ τοῦ πτερνιστῆρος τὸν ἵππον : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 9,777· **2)** μσν. ἐγκεντρίζω, κεντρώνω κλήματα:Γεωπ.5,17,11.

ἐπίκεντρον (τὸ) νεώτ. γεωλ. σημεῖον τῆς γηΐνης ἐπιφανείας, κατακορύφως ὑπερκείμενον τοῦ σεισμικοῦ κέντρου καὶ ἐξ οὗ λαμβάνουσιν ἀρχὴν αἱ σεισμικαὶ δονήσεις.

ἐπίκεντρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ ἢ ἄνω τοῦ κέντρου κείμενος, ὁ ἐπί τινος κεντρικοῦ τόπου, σημείου· ‖ εἰδ. ἄστρον. ὁ κείμενος ἐπί τινος τῶν κυρίων σημείων τοῦ ὁρίζοντος : Βέττ.Βάλ.9,19· ‖ **ἐπίκεντροι ἀστέρες·** Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.5,40 « οἱ ἐπί τινος τῶν κέντρων θεωρούμενοι ἤτοι ὑπὸ τοῦ ὡροσκόπου ἢ τοῦ μεσουρανήματος ἢ δύσεως ἢ ἀντιμεσουρανήματος »· ‖ νεώτ. μαθημ. **ἐπίκεντρος γωνία** ἡ ἔχουσα ὡς κορυφὴν τὸ κέντρον κύκλου καὶ ὡς πλευρὰς ἀκτῖνας αὐτοῦ.

ἐπικεντροῦμαι-όομαι μτγν. ἀστρον. ἐπὶ ἀστέρων, κατέχω ἓν τῶν κυρίων σημείων τοῦ ὁρίζοντος : ᾿Αντίοχ.᾿Αστρ. ἐν Κατ.᾿Αστρλ.Κ 8(3),115.

ἐπικεντρῶ-όω νεώτ. προσδιορίζω τὸν κεντρικὸν ἄξονα κυλινδρικοῦ σώματος, οἷον τοῦ ὑπὸ ἐπεξεργασίαν σωλῆνος πυροβόλου.

ἐπικέντρωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἔν τινι τῶν κυρίων σημείων τοῦ ὁρίζοντος θέσις ἀστέρος· πρβλ. ἐπικεντροῦμαι : Παῦλ.᾿Αλ.Ι **διὰ τῆς τοῦ κακοποιοῦ ἀστέρος ἐπικεντρώσεως·** **2)** νεώτ. ὁ προσδιορισμὸς τοῦ κεντρ.ἄξονος κυλινδρ.σώματος.

ἐπικεράννυμι ἐκ δευτέρου, ἐπιπροσθέτως ἀναμειγνύω : ᾿Οδ.Η 164 **σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον οἶνον ἐπικρῆσαι·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Δαμοκρατ. π. Γαλ.14,100 **θηριακὴν .. ἐπικεράσαιτο.**

ἐπίκερας-ατος (τὸ) φυτόν, βοτάνη τις φαρμακευ-

τική· Ἱππ.π.Γαλ.19,99 « ἐπικέρας· τῆλιν. ἔνιοι δὲ ἄλλην τινὰ βοτάνην οὕτως ὀνομαζομένην ».
ἐπικεραστικός-ή-όν μτγν. ὁ συγκιρνῶν· τὰ ὑγρά : Γαλ.6,260, Ἀλέξ.Τραλλ.7,7 **ἐπ- ἀγωγή.**
ἐπικερδαίνω μτγν. ἐπὶ πλέον κερδαίνω, καρποῦμαι : Πλούτ.Φλοµ.3 **ἐνιαυτὸν ἐπικερδᾶναι τῇ ἀρχῇ.**
ἐπικέρδεια (ἡ) μτγν. κ. μαν. τὸ ἐξ ἐργασίας, ἰδίως ἐμπορικῆς, κτώμενον κέρδος : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ. 49, Φιλόστρ.Ἡρ.19,14· **2)** τὸ ἐπὶ πλέον κέρδος : Δαμασκ.(ἐν Maii.2,7,9 **βραχύ τι διατρίψας πρὸς ἐ-.**
ἐπικερδής-οῦς-ές μτγν. σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἀποφέρων κέρδος, ἐπωφελής : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.743· || ἰδίως ὁ χρηματικὰ ὀφέλη ἀποφέρων : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.1,57.- **ἐ- ἐργασία - ἐπιχείρησις - ἐπάγγελμα - ἐμπόριον·** || κ. ἐπὶ προσ. : Αἰσώπ.Μῦθ.137 (τὸν Ἑρμῆν) **ἐπειδὴ καὶ ἄγγελός ἐστι καὶ ἐπικερδής, περὶ πολλοῦ οἱ ἄνθρωποι ποιοῦνται.**
ἐπικέρδια (τὰ) τὰ ἔκ τινος ἐργασίας κτώμενα κέρδη : Ἡρ 4,152 **οἱ δὲ Σάμιοι τὴν δεκάτην τῶν ἐπικερδίων ἐξελόντες,** Φιλόστρ.Σοφ.2,21,2.
ἐπικερδῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπικερδῆ βλ.λ., ἐπωφελῶς : Σωκρ.Σχ.Ἐκκλ.Ἱστ.3,21, 198 **διεμέμφοντο τὸν βασιλέα, διότι μὴ ἐπικερδῶς ὑφῆκε τῆς μάχης·** || νεώτ. ἰδίως ἐπὶ χρηματικοῦ κέρδους : **ἐργάζεται ἐπικερδῶς, - ἐμπορεύεται ἐπικερδέστατα.**
ἐπικέρνης (ὁ) μτγν. κ. μαν. οἰνοχόος : Ψ Καλλιαθ. 3,31· || ὁμ. ὡς τίτλος Βυζαντινοῦ ἀξιωματούχου, ὑπηρετοῦντος τὸν βασιλέα κατὰ τὸ γεῦμα.
ἐπικερτόμημα-ατος (τὸ) μτγν. σκῶμμα, περίπαιγμα, χλευαστικὸς λόγος, σαρκασμός : Δημήτρ.111.
ἐπικερτόμησις-εως (ἡ) μτγν. σαρκασμός, χλευασμός, εἰρωνεία : Ἡρωδιαν.Ρητ.92S.
ἐπικέρτομος-ον μτγν. ὁ εἰρωνικός, ἐμπαικτικός· δθ. ὁ διαβαυκολῶν, ἐξαπατῶν : Κόϊντ.1,136.
ἐπικερτομῶ-έω σκώπτω, χλευάζω, περιπαίζω (π. Ὁμ. μ. κτ. μτχ.) : Ἰλ.Π 744 **τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης,** Ὀδ.Χ 194,Θεόκρ.20,2 **μ' ἐγέλαξε.. καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τάδ' ἔννεπεν,** Ἡλιόδ. 8,9· || παιγνιωδῶς μυκτηρίζω τινά, ἀστεΐζομαι : Ἰλ.Ω 649· **2)** ἐπιπλήττω τινὰ : Ἡρ.8,92 **τὸν Θεμιστοκλέα ἐπεκερτόμησε,** Ἀγαθ.5,22 **ἧκεν ἐπικερτομήσων αὐτοὺς τῆς ἀβουλίας·** **3)** ἐξαπατῶ, ἐμπαίζω, ξεγελῶ : Πλαύτ.Πομπ.38 **πολλὰ γὰρ τὸν Λεύκολλον ἐπικερτομήσας.**
ἐπικεύθω, μέλλ. -σω κρύπτω, κρατῶ τι μυστικόν, κρυφὸ (πάντοτε μετ' ἀρνητ.) : Ἰλ.Ε 816 **τῷ τοι . . ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω,** Ὀδ.Ε 143· || κ. μετ' αἰτ. προσ. : Αἰσχ.Ἀγ.800 **οὐκ ἐπικεύσω σε.**
ἐπικέφαλα ἐπίρρ. μτγν. ἐπὶ ὑδρίας, μὲ τὴν κεφαλήν, ἤτοι μὲ τὸ στόμιον πρὸς τὰ κάτω : Ἀέτ.1,138.
ἐπικεφάλαιος-ον κ. μαν. ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθέμενος : ΕΜ 758,4 **τιάρα, κόσμος ἐπικεφάλαιος·** **2)** ἐπὶ φόρου, ὁ κατὰ κεφαλήν, κατ' ἄτομον καταβαλλόμενος : Ἐπιγρ. **ἐπικεφάλαιον τέλος·** || τὸ οὐδ. **ἐπικεφάλαιον** ὡς οὐσ. ὁ κεφαλικὸς φόρος, κεφαλιάτικα : Ἀριστλ.Οἰκ.1346a,4 **ἐπικεφάλαιον τακτὸν δοῦναι·** **3)** Πάπ. ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κατάλογος, μητρῷον : **ἐπικεφάλαιον τῶν κατοίκων·** **4)** ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. μέτρον βάρους, ἴσον πρὸς δύο δίδραχμα βλ.λ. : Ἥρων Μετρ.60,4.
ἐπικεφαλαιῶ-όω μτγν. προστίθημι, ἐπαυξάνω : Βέττ.Βάλ.260,21· **2)** τὸ μέσ. ἐπικεφαλαιοῦμαι κεφαλαιωδῶς, περιληπτικῶς ἀναφέρω , συγκεφαλαιώνω : Πολύβ.2,40,4 **τῶν μέντοι γε Ἀράτῳ διῳκημένων.. πάλιν ἐπικεφαλαιούμενοι μνησθησόμεθα,** Φιλόδ.Θε.α' 15· **3)** ἀθροίζω εἰς ἓν κεφάλαιον, παθ. : Δίων Κ 52,28 **ἐπικεφαλαιωθέντα πάντα ἐσάπαξ ἀπαιτεῖσθαι.**
ἐπικεφαλαίως ἐπίρρ. μτγν. ἐν συνόψει, περιληπτικά, κεφαλαιωδῶς : Γαλ.17(2),207.
ἐπικεφάλιον (τὸ) μτγν., πάπ. κ. Ἐπιγρ. ἐπικεφάλαιον· βλ.λ. ἐν ἐπικεφάλαιος 2) : Κικ.Ἀττ.5,16,2 (πληθ.)· **2)** πάπ. κ. Ἐπιγρ. κατάλογος, δημοτολόγιον πρὸς φορολογικὴν χρῆσιν.
ἐπικεφαλίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ίδα ἡ κορυφή, τὸ ἄνω μέρος, τὸ ἐπιστέγασμα ξυλίνου συγκροτήματος, μηχανήματος πολιορκητικοῦ, πανωκέφαλο, κεφαλάρι : Ἥρων ἐν Καυμαν.Ἀθησ. ἐν λ.· **2)** ἡ εἰς τὸ ἄνω μέρος χάρτου, φακέλου ἢ ἐντύπου ἀναγεγραμμένη λέξις ἢ φράσις· **3)** εἰδ. λέξις ἢ φράσις ἀναγραφομένη ἄνωθεν κειμένου τινός, ἐνδεικτικὴ τοῦ περιεχομένου τούτου, τίτλος : **ἐπικεφαλὶς ἄρθρου - σημειώματος - βιβλίου.**
ἐπικέφαλον (τὸ) μτγν. κ. μαν. ἡ κεφαλὴ τοῦ πολιορκητικοῦ κριοῦ· πρβλ. ἐπικεφαλίς 1) : Ἀθήν.Μηχ. 23,8 **ἐπὶ δὲ τοῦ ἐπικεφάλου καὶ τῆς κριοδόχης πήγνυται θωράκιον·** **2)** μαν. κάλυμμα τῆς κεφαλῆς : Διγεν.Ἀκρ.3540 **χρυσὸν μὲν ἐπικέφαλον εἶχεν στὴν κεφαλήν της·** **3)** Ἐπιγρ. χρηματικὸν ποσὸν διανεμόμενον κατὰ κεφαλήν, κατ' ἄτομον· **4)** Ἡσ. « ἐπικέφαλον· ἐπικέφάλιον ».
ἐπικεχειρῶ-έω Ἐπιγρ. ἐπιχειρῶ, πειρῶμαι : **ἐπικεχειροῦντος ζημιοπρακτήσειν ἡμᾶς.**
ἐπικεχοδώς (ὁ) μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιχέζω, ὡς σκωπτικὸν ὄνομα πτηνοῦ : Ἀριστφ.Ὄρν.68 **ὁδὶ δὲ δὴ τίς ἐστιν ὄρνις; οὐκ ἐρεῖς; - Ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.**
ἐπικηδεία (ἡ) ΕΜ 326,56 κηδεία, νεκρικὴ πομπή.
ἐπικήδειος(-α)-ο(ν) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν κηδείᾳ τελούμενος ἢ λεγόμενος, ὁ νεκρώσιμος : Εὐρ.Τρῳ.514 **ἄεισον ἐν δακρύοις ᾠδὰν ἐπικήδειον,** Πλάτ.Νόμ.800E,Αἰλ.Ζῴ 5,34 **ἐπικήδειον μέλος** (ᾀδόμενον ἐν κηδείᾳ), Εὐστ.Ὀδ.1671,48 **ἐπικήδειον λόγον, - ἐπικήδειος πομπὴ - τελετή·** || δθ. νεώτ. τὸ ἀρσ. **ἐπικήδειος** ὡς οὐσ. (κτ. παράλ. τοῦ λόγος) : **ἐξεφώνησε τὸν ἐπικήδειον·** || τὸ οὐδ. **ἐπικήδειον** ὡς οὐσ. (κτ. παράλ. τοῦ μέλος) θρηνητικὸν ᾆσμα,ἐλεγεία· πρβλ. Σουΐδ.:Πλαύτ.Πελ.1.
ἐπικηδεύω μτγν. συνάπτω, συνδέω, συζεύγνυμι : Προκ.Κτισμ.3,3 **γάμους ἀλλήλοις ἐπικηδεύουσι·** **2)** θάπτω, κηδεύω· Ἡσ. ἐν. λ. φέγος.
ἐπικήδομαι μτγν. κ. μαν. φροντίζω, μεριμνῶ διά τι, ἐπιμελοῦμαί τινος, μετὰ γεν. : Νόνν.Δ 7,60· || ὁμ.. μετ' ἀπαρφ. : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.(,157D.
ἐπικηκάζω ὀνειδίζω, ὑβρίζω· Ἡσ. παθ. « ἐπεκήκαστο· ἐπωνείδιστο ».
ἐπικήκαστος-ον σχόλ. μαν. ἐπονείδιστος.
ἐπικήπιος-ον μτγν. ὁ ἐν τῷ κήπῳ, ἢ ὁ ἐκ τοῦ κήπου : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.19,219 **ἐπικήπιος αὔρη.**
ἐπικηραίνω ἐχθρικῶς διάκειμαι· Ἡσ. « ἐπικηραίνειν· ἐπιδυσμενεύεσθαι ».
ἐπικήραν Ἡσ. « ἐπιθανατίαν· σαθράν ».
ἐπικήριος-ον ὁ ἐπίκηρος βλ.λ. : Λουκ.ΒΠρ.14 **οὐδὲν αὐτέων** (τῶν ἀνθρωπίνων) **ὅτι μὴ ἐπικήριον.**
ἐπίκηρος-ον κ. μαν. ὑποκείμενος εἰς φθοράν, εἰς θάνατον, θνητός, φθαρτός : Ἱππ.Ἱερ.Νούσ.1, Ἀριστλ.Κόσ.392a,34 (φύσιν) **φθαρτὴν καὶ ἐπίκηρον,** Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.3,198 **θνητοὶ γὰρ πάντες ἐσμὲν καὶ ἐπίκηροι·** || ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμάτων ὁ ὑποκείμενος εἰς φθοράν, ἀνάλωσιν : Μηνοΐ.1,24 Ὠδ.3 Κάθισμα **καὶ φθαρτὸν νυμφίον προθύμως κατέλιπες, καὶ ἐνεγκαμένην καὶ πλοῦτον ἐπίκηρον·** || δθ. **τὸ ἐπίκηρον** ἡ ἰδιότης τοῦ φθαρτοῦ, τοῦ θνητοῦ, τὸ εἰς φθοράν, ἀνάλωσιν, ὑπόκεισθαι: Πλάτ.Ἀξ.367B **τὸ τῆς φύσεως ἐπίκηρον,** Πλούτ. Ἠθ.662F· **2)** ἐπὶ φυτῶν, λεπτοφυής, λεπτός : Θεόφρ.Φl 6,7,3· **3)** ὁ ἐπιφέρων κακὸν ἀποτέλεσμα, ἐπικίνδυνος : Λογγῖν.Ὕψ.29,1 **ἐπίκηρον μέντοι τὸ πρᾶγμα, ἡ περίφρασις,** Πλωτῖν.4,4,18· || κ. ὑπερθ. **-ότατος** : Ἡσ.
ἐπικήρυγμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μαν. **τὸ ἀντικείμενον** τοῦ ἐπικηρύσσω, προκήρυξις· Ἐπιγρ.,Πράξ. Συνοδ.3,829,52 **τὰ τοιούτων ἐπ- τε καὶ θεσπίσματα.**

ἐπικηρυκεία (ἡ) ἡ ἀποστολὴ κηρύκων, πρεσβείας πρὸς διαπραγμάτευσιν περὶ εἰρήνης· Ἁρποκρ. « τὸ περὶ διαλλαγῶν καὶ φιλίας κήρυκας πέμπειν » : Δημ.61 **διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν,** Πολύβ.14,2,13,Διόδ.Σ 5,75 **τὰς ἐν τοῖς πολέμοις γινομένας ἐπικηρυκείας καὶ διαλλαγὰς καὶ σπονδάς·** **2)** Σουΐδ.« φιλία ἡ ἐκ τῶν πολεμίων ».

ἐπικηρύκευμα-ατος (τὸ) ἡ διὰ κήρυκος, δι' ἀπεσταλμένου γνωστοποίησις : Εὐρ.Μήδ.738.

ἐπικηρυκεύομαι ἀποθ. διὰ κήρυκος ἀγγέλλω, γνωστοποιῶ : Ἡρ.6,97 **ταῦτα μὲν ἐπεκηρυκεύσατο τοῖσι Δηλίοισι·** || ὁμ. δημοσίᾳ κηρύττω, ἀγγέλλω : Ἀριστφ.Θεσμ.1163 **ταῦτα ἐπικηρυκεύομαι·** πιθ. κ. παθ. : Θουκ.8,44 **ἐπικηρυκευομένων** (ἀγγελιῶν ἀποσταλεισῶν διὰ κήρυκος)· **2)** διὰ κηρύκων, πρέσβεων διαπραγματεύομαι : Ἡρ.9,87 **αὐτίκα τε ἐπεκηρυκεύοντο πρὸς Παυσανίην οἱ Θηβαῖοι θέλοντες ἐκδιδόναι τοὺς ἄνδρας,** Παυσ. 4,8,13 **προϊούσης δὲ τῆς ἡμέρας ὑπὲρ ἀναιρέσεως τῶν νεκρῶν ἐπεκηρυκεύοντο·** || εἰδ. διαπραγματεύομαι διὰ πρέσβεων περὶ εἰρήνης, ζητῶ νὰ συνθηκολογήσω : Ἡρ.4,80 **ταῦτά οἱ πέμψας ὁ Σιτάλκης ἐπεκηρυκεύετο,** Ἀριστφ.Θεσμ.336,Θουκ. 4,27 **πάντων τε ἐφοβοῦντο μάλιστα τοὺς Λακεδαιμονίους, ὅτι ἔχοντάς τι ἰσχυρὸν αὐτοὺς ἐνόμιζον οὐκέτι σφίσιν ἐπικηρυκεύεσθαι·** || γεν. διαπραγματεύομαι : Δημ.888· **3)** δι' ἀπεσταλμένων ὑποβάλλω πρότασιν : Ἡρ.1,60 **ὁ Μεγακλέης ἐπεκηρυκεύετο Πεισιστράτῳ, εἰ βούλοιτό οἱ τὴν θυγατέρα ἔχειν γυναῖκα ἐπὶ τῇ τυραννίδι,** Θουκ. 8,80 **καὶ ἅμα καὶ τὸ Βυζάντιον ἐπεκηρυκεύετο αὐτοῖς ἀποστῆναι·** **3)** πέμπομαι ὡς πρέσβυς πρὸς διαπραγμάτευσιν : Πολύβ.21,13,1 **ἧκε Μουσαῖος ἐπικηρυκευόμενος παρ' Ἀντιόχου.**

ἐπικηρυκεύω ΑΒ ἐπικηρυκεύομαι βλ.λ., πέμπω κήρυκα· ΑΒ 141,18 « δοτικῇ· Δίων τεσσαρακοστῷ ἐνάτῳ βιβλίῳ· ἐπεκηρύκευσαν τότε αὐτῷ ».

ἐπικήρυκτος-ον μτγν. ὁ δι' ἐπικηρύξεως βλ.λ.2): Ἀππ.Λιβ.93 **Ἀσδρούβαν, ᾧ θάνατος ἐπ- ἦν.**

ἐπικήρυξις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. προκήρυξις, διὰ κήρυκος γνωστοποίησις : Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 98,36 **τὴν αὐτὴν ἐπικήρυξιν τῇ προτέρᾳ συντελέσας·** **2)** εἰδ. ἡ ὑπὸ τῆς πολιτείας προκήρυξις ἀμοιβῆς, εἰδ. διὰ τὸν φόνον ἀτόμου τινός· Οὐλπ. εἰς Δημ.347 « ἐπικήρυξίς ἐστιν ὅταν πόλις ἐχθρὸν ἔχουσά τινα ἐπιβουλεύοντα αὐτῇ, καὶ βουλοιτο αὐτὸν ἀνελεῖν, χρήματα κηρύττει δοῦναι τῷ ἀνελόντι αὐτόν· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ ἰδιωτῶν τοῦτο ἐγίνετο »· || κ. νεώτ. ποιν. δικ. ἡ ὑπὸ τοῦ Κράτους προκήρυξις ἀμοιβῆς ἐπὶ τῇ καταδείξει, τῇ συλλήψει ἢ τῷ φόνῳ τινὸς θεωρουμένου ὡς ἐπικινδύνου διὰ τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν, ἰδίως λῃστοῦ.

ἐπικηρύσσω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -κηρύχνω, ἀττ. -ττω, μέλλ. -κηρύξω, παρακ. -κεκήρυχα, μτχ. παθ. παρακ. ἐπικεκηρυγμένος, δημ. ἐπικηρυγμένος διὰ προκηρύξεως ἀγγέλλω, κοινοποιῶ, καθιστῶ γνωστόν : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.97Β **ἐπικηρύξας τῷ πρώτῳ ἀναβάντι ἐπὶ τὸ τεῖχος.. δώσειν τὰ καλῶς ἔχοντα χρήματα·** κ. παθ. : ΔίωνΚ 78,38 **ἐκείνῳ πόλεμος ἐπεκηρύχθη·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. προκηρύσσω ἀμοιβὴν ἰδ. διὰ τὴν σύλληψιν ἢ τὸν φόνον ἐπικινδύνου προσώπου : Λυσ.6,18,Διόδ.Σ 14,8 **ἐπεκήρυξαν δὲ καὶ χρημάτων πλῆθος τοῖς ἀνελοῦσι τὸν τύραννον,** Δίων Κ 56,43 **τῷ ζωγρήσαντι αὐτὸν πέντε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐπικηρῦξαι,** - ἡ κυβέρνησις ἐπεκήρυξεν ἀμοιβὴν διακοσίων χιλιάδων δραχμῶν διὰ τὸν φόνον τοῦ λῃστοῦ· || ἐ- τί τινι ἢ ἐπί τινι διὰ προκηρύξεως παρέχω τι ὡς ἀμοιβὴν διὰ τὸν φόνον τινός : Ἡρ.7,214 **ἐπεκήρυξαν οὐκ ἐπὶ Ὀνήτῃ τε καὶ Κορυδαλλῷ ἀργύριον,** Δημ.347 **καὶ διὰ ταῦτα χρήμαθ' ἑαυτῷ τοὺς Θηβαίους ἐπικεκηρύχέναι·** κ. παθ. : Ἡρ. 7,213 **οἱ.. ἀργύριον ἐπεκηρύχθη,** Νυμφόδ.12 **τὰ ἐπικηρυχθέντα χρήματα·** || κ. μετ' αἰτ. προσ. **ἐπικηρύσσω τινὰ** προκηρύσσω ἀμοιβὴν διὰ τὸν φόνον ἢ τὴν σύλληψιν, νεώτ. κ. τὴν κατάδοσίν του ὡς ἐπικινδύνου προσώπου ἢ ἐγκληματίου : **τὸ κράτος τὸν ἐπεκήρυξε·** κ. παθ. : Δίων Κ 37,10,**-λῃστὴς ἐπικεκηρυγμένος·** **3)** καθορίζω τι ὡς ποινήν, ἣν καὶ δημοσίᾳ ἀγγέλλω διὰ κήρυκος : Ξεν.Ἑλλ.1,1,15 **ἐπεκήρυξέ τε ὃς ἂν ἁλίσκηται εἰς τὸ πέραν διαπλέων, θάνατον τὴν ζημίαν,** Ἀριστλ.Οἰκ.1351b,31 **ἀποτίσειν ἀργύριον, ὃ ἐπεκήρυξεν·** **4)** ἀναγορεύω ἐπισήμως, ἀνακηρύσσω δημοσίᾳ : Γρηγ. Ναζ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. **ὅτι ἀκόντων ἡμῶν ἄλλον ἐπεκήρυξεν ἡμῖν ἐπίσκοπον·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἑπτ.634 **πύργοις ἐπεμβὰς κἀπικηρυχθεὶς χθονὶ** (ἀναγορευθεὶς ὑπὸ κήρυκος ὡς ἄρχων)· **6)** ἐκτίθημι εἰς δημοπρασίαν : Πλούτ.Κάμ.8,Πάπ. **ἐπ- τὰς ὠνάς.**

ἐπικηρῶ-όω μτγν. διὰ κηροῦ ἐπαλείφω : Παλύαιν.2,20 **ἐς πτύχα ἀκήρωτον τὴν ἐπιστολὴν γράψας ἐπεκήρωσεν.**

ἐπικήρως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐπίκηρον βλ.λ., φθαρτόν, εὐμετάβολον, ἐπισφαλῆ : Ἰσοκρ.11,49 **τῆς φιλοσοφίας ἐπικήρως διακειμένης.**

ἐπικής πάπ. ἐπιεικής.

ἐπικία (ἡ) πάπ. ἐσφ. γρ. πιθ. ἐκ προφ. ἐπιείκεια.

ἐπικίδνημι ποι. ἐκτείνω, ἐξαπλῶ, ἐπιχέω, κ. μτφ. : Χρησμ.π.Ἡρ.7,140 **ἀλλ' ἴτον ἐξ ἀδύτοιο, κακοῖς δ' ἐπικίδνατε θυμόν·** || μέσ. ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι : Ἰλ.Β 850 **ἀπ' Ἀξιοῦ .. οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἶαν** (σχόλ. « ἐπικλύζει, ἐπιρρεῖ »), αὐτ.Η 451 **τοῦ δ' ἤ τοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.**

ἐπικιθάρισμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐν τέλει δράματος κιθάρισμα : Τερτυλλ.Βαλεντ.33.

ἐπικιναίδισμα-ατος (τὸ) μτγν. αἰσχρά, ἀσελγὴς πρᾶξις ἢ λόγος : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.3,270 **καὶ τὸ πορνικὸν . . ἐπιφοφαῦντες ἐπικιναίδισμα.**

ἐπικινδυνεύομαι ἐπὶ πραγμ. κ. ἰδ. χρημάτων, διατρέχω κίνδυνον : Δημ.915 **ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι** (δ. γρ. κινδυνεύεται).

ἐπικίνδυνος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. συγκρ. -ότερος, ὁ ἐν κινδύνῳ, ὁ ἐπισφαλής, οὗ ἡ θέσις δὲν εἶναι βεβαία, δὲν ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην : Ἡρ.6,86 **καὶ ὅτι ἐπικίνδυνός ἐστι αἰεί κοτε ἡ Ἰωνίη,** Δημ.948 **ἡ δ' ἐργασία προσόδους ἔχουσ' ἐπικινδύνους ἀπὸ χρημάτων ἀλλοτρίων·** || **ἐν ἐπικινδύνῳ** ἐπισφαλῶς : Θουκ.1,137 **ἐκείνῳ δὲ ἐν ἐπικινδύνῳ πάλιν ἡ ἀποκομιδὴ ἐγίγνετο·** **2)** ὁ ἐνέχων κινδύνους, ὁ δυνάμενος νὰ ἐπιφέρῃ κακὰ ἀποτελέσματα, κινδυνώδης : Πλάτ.Νόμ.736C **δεινὴν καὶ ἐπικίνδυνον ἔριν ἐξέφυγεν,** Ξεν.Ἀπομν. 4,6,10 **ἆρ' οὖν δοκεῖ σοι πρὸς τὰ δεινά τε καὶ ἐπικίνδυνα χρήσιμον εἶναι τὸ ἀγνοεῖν αὐτά;** - **ἐπικίνδυνη δουλειά·** || εἰδ. ὁ ἀπειλῶν τὴν ζωὴν ἀτόμου τινὸς ἢ ὁμάδος ἀτόμων : Φιλόδ.Ὀργ. 29W **ἐπ- ἀρρωστίαι,** - **ἐπικίνδυνος ἐγχείρισις·** || κ. μετὰ δοτ. προσ. : Ἱππ.Ἀφορ.4,16, Θουκ.3,54· || φρ. **ἐπικίνδυνόν (ἐστι)** ὑφίσταται κίνδυνος : Ἡρ. 7,239 **ἄλλως μὲν δὴ οὐκ εἶχε σημῆναι· ἐπικίνδυνον γὰρ ἦν μὴ λαμφθείη,** Ἀριστλ.Ζ1 588a,10 **ἐπικίνδυνον δὲ καὶ ὅσοις τῶν παιδίων οἱ σπασμοὶ ἐκ τοῦ νώτου ἄρχονται..** (ἐνέχει κινδύνους τὸ νά . .).

ἐπικινδυνώδης-ους-ες σχόλ. κ. μσν. ἐπικίνδυνος, ἐνέχων κινδύνους, δυνάμενος νὰ ἐπιφέρῃ ἀπευκταῖα ἐπακόλουθα : Σχόλ.Σοφ.Ἠλ.222 **ἐπικινδυνώδη τινὰ φθέγγεσθαι·** || εἰδ. ὁ ἐξ οὗ διατρέχει κίνδυνον αὐτὴ ἡ ζωή : Ψελλ.Σύνοψ.548 **πλοῦν ἐπ-.**

ἐπικινδύνως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. ἐπικίνδυνα κατὰ τρόπον ἐπικίνδυνον βλ.λ., ἐνέχοντα κινδύνους, μὲ πιθανότητας ἐπικινδύνων, ἀπευκταίων ἐπακολούθων : Θουκ.3,37 **οὐκ ἐπικινδύνως ἡγεῖσθε ἐς ὑμᾶς·** || εἰδ. κατὰ τρόπον ἀπειλοῦντα ἀμέσως

τὴν ζωὴν ἀτόμου τινὸς ἢ ὁμάδος ἀτόμων : Εὐρ. ἀπ.683 ἡ παῖς νοσεῖ σου κἀπικινδύνως ἔχει, - ἀσθενεῖ ἐπικινδύνως· ἐπισφαλῶς : Σοφ.Φιλ. 502 πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται.

ἐπικίνημα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς κίνησις : Πρόκλ.Ὑποτ.3,53.

ἐπικίνησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ πρὸς τὰ πρόσω κίνησις : Σιμπλίκ.Φυσ.701,29 ἐ- τοῦ ἡλίου.

ἐπικίνυμαι μτγν. ἐπικινοῦμαι, κινοῦμαι : Κόϊντ. 12,145 οὐρὴν . . ἄλλα τε . . οἷς ἐπικίνυται ἵππος.

ἐπικινῶ-έω μτγν. κινῶ τι πρός τι : Ἰάμβλ.Πυθ. 3,17 αὐτοσχέδιόν τινα βωμὸν πλάσαντες ἐπικινήσαντές τε ὅσον εἶχον ἀκροδρύων· κ. παθ. : Λουκ.Ὄν.6 ἡ δὲ ὀσφὺς ἡμῖν ὑγρῶς ἐπικινεῖται· **2)** μέσ. ἐπικινοῦμαι κάμνω κινήσεις, χειρονομῶ : Ἐπίκτ.Ἐγχ. 33,10 τοῦ ἐπιγελᾶν τινι ἢ ἐπιπολὺ ἐπικινεῖσθαι . . ἀπέχον (δ. ἀνάγν.)· **3)** δμ. μέσ. μτφ. συγκινοῦμαι : ΠΔ Ἔσδρ.1,8,69(73) ὅσοι ποτὲ ἐπεκινοῦντο ἐπὶ τῷ ῥήματι κυρίου.

ἐπικίρνημι ἰων. τ. τοῦ ἐπικεράννυμι βλ.λ. : Ἡράκλειτ. Ἀλληγ.35 ἔθος τοῖς παλλοῖς ἐπικιρνάναι θαλαττίῳ ὕδατι (ἐνν. τὸν οἶνον), Φιλούμ.π. Ὀρειβ.45,29,8· || κ. παθ. πληροῦμαι δι' ἀναμείκτου οἴνου : Ἡρ.1,51 ἐπικέρναται (ὁ κρητήρ).

ἐπικιρνῶ-άω μτγν. ἐπικίρνημι βλ.λ. : Διοσκ.Θηρ. Πρόλογ., Ἀλέξ.Τραλλ.Γ1υρ.7.

ἐπικιχλίδες (αἱ) μτγν. ποίημα ἀποδιδόμενον εἰς τὸν Ὅμηρον, καλούμενον δ' οὕτω, διότι ἔτυχε κιχλῶν ὡς βραβείου : Κλέαρχ.π.Ἀθήν.14,639Α.

ἐπικιχράδας Ἡσ. « ὁ Ζεὺς ἐν Κῷ ».

ἐπικίχρημι μτγν., ἀόρ. α' ἐπέχρησα δανείζω, προσφέρω εἰς δανεισμόν : Πλούτ.Πομπ.52 τάγματα στρατιωτῶν, ὧν ἐπέχρησε δύο Καίσαρι, Ἐπιγρ. ἐπιχρήσας ἑαυτὸν εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

ἐπικλαγγάζω μτγν. κλαγγάζω βλ.λ. ἐπί τινι, κραυγάζω ἀνάρθρως, φωνάζω γιὰ κάτι : Βασ.557Β.

ἐπικλάζω κλαγγήν, ἦχον ποιῶ : Ὀππ.Ἁλ.5,295 παιήονα κυδαίνοντες, . . ἐπικλάζουσι θαλάσσῃ· || κ. μετὰ συστοίχ.αἰτ. : Πίνδ.Π 4,41 αἴσιον δ' ἐπὶ οἱ . . Ζεὺς πατὴρ ἔκλαγξε βρονττὰν (ἐβρόντησε).

ἐπικλαίω, ἀττ. -κλάω μετά τινα ἄλλον κλαίω, κλαίω εἰς ἀπάντησίν τινος : Ἀριστφ.Θεσμ.1063 σὲ μὲν τὸ σαυτῆς χρὴ ποιεῖν, κλαίειν ἐλεεινῶς.- Σὲ δ' ἐπικλαίειν ὕστερον· || κλαίω, θρηνῶ διά τι:Νόνν.Δ 30,114 Φαέθοντος ἐπικλαίοντας ὀλέθρῳ.

ἐπίκλαρος-ον δωρ. τ. τοῦ ἐπίκληρος βλ.λ.

ἐπικλαρῶ-όω δωρ. τ. τοῦ ἐπικληρῶ βλ.λ.

ἐπίκλασμα-ατος (τὸ) γλωσσ. ἐξασθένησις, ἀτονία.

ἐπικλασμός (ὁ) πάπ. τὸ ἐπίκλασμα βλ.λ. (ἀμφ.).

ἐπικλαύσιμος-ον μσν. ἀξιοθρήνητος, ποὺ μπορεῖ ἢ πρέπει κανεὶς νὰ τὸν κλαίῃ : Στουδ.Θεόδ.1317.

ἐπίκλαυτος-ον θρηνητικός, κλαψιάρικος, δθ. κ. ἐλεγειακός : Ἀριστφ.Βάτρ.684 κελαδεῖ δ' ἐπίκλαυτον ἀηδόνιον νόμον.

ἐπικλεής-οῦς-ές (κλέος) μτγν. περίφημος, ἔνδοξος, φημισμένος, ξακουστός : Ἀπολλ.Ρ 4,1472 ἐπικλεὲς ἄστυ, Ἐπιγρ.· **2)** ὀνομασθείς, λαβὼν τὸ ὄνομά του ἔκ τινος, μετὰ δοτ. : Ὀππ.Ἁλ.2,130 λάβρακα σφετέρῃσιν ἐπικλέα λαβροσύνῃσιν.

Ἐπικλείδια Ἡσ. « ἑορτὴ Δήμητρος Ἀθήνῃσι ».

ἐπίκλειθρον (τὸ) (1) μτγν. ἀμφίβ. ἀντὶ ἐπίκλιντρον βλ.λ.2) : Γαλ.Χρ.Μορ.(1,13 (πιθ. ἐπίκλιθρον).

ἐπίκλειθρον (τὸ) (2) νεώτ. μικρὸν μετάλλινον τεμάχιον καλύπτον τὴν ὀπὴν κλείθρων τινῶν.

ἐπικλείς-εῖδος (ἡ) νεώτ. μετάλλινον τεμάχιον προσηρμοσμένον ἐπὶ τοῦ πώματος κιβωτίου καὶ φέρον σχισμὴν δι' ἧς εἰσερχόμενος μετάλλινος βραχίων προσηρμοσμένος ἐπὶ τοῦ κιβωτίου δέχεται τὸν βραχίονα τοῦ κλείθρου.

ἐπίκλειστρον (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ ἐπικλείεται, πωματίζεταί τι, ἐπιστόμιον : ἐπίκλειστρον ὅπλον.

ἐπικλείω (1) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ.-κλῄω, ἐπ.-κληΐω κλείω διὰ πώματος, ἐπιφράττω, βουλλώνω:Ἀριστφ. Εἰρ.101 τούς τε κοπρῶνας ἀνοικοδομεῖν . . καὶ τοὺς πρωκτοὺς ἐπικλείειν· || κ. ἐπὶ θύρας, κλείω ἑρμητικῶς, σφαλῶ· Α9 (ii),32 «προσθεῖναι τὰς θύρας, ἀντὶ τοῦ ἐπικλεῖσαι» : Τρυφιόδ.200 ἐπεκλήϊσσε θύρην· || δμ. κ. μέσ. : Λουκ.Τόξ.50 ἐπικλεισάμενοι τὰς θύρας, Νικ.Χων.Μαν.Κομν.2,53Α τὰς πύλας ἐπικλεισάμενοι· **2)** παθ. συμπτύσσομαι, ἀντίθ. ἀναπτύσσομαι : Ξεν.Ἱππ.12,6· **3)** δμ. μετὰ δοτ. καλύπτομαι ὑπό τινας : Γαλ.18(1),429.

ἐπικλείω (2) ἐκθειάζω, ἐπαινῶ λίαν : Ὀδ.Α 351 τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι ἥ τις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται· **2)** ἀφηγοῦμαι, διηγοῦμαί τι μετὰ θαυμασμοῦ : Ἀπολλ.Ρ 1,18 νῆα . . ἐπικλείουσιν ἀοιδοί (κῶδ. «ἔτι κλείουσιν»), Ὀππ.Κυν.3,78· **3)** καλῶ, ὀνομάζω : Ἄρατ. 92 τὸν ῥ' ἄνδρες ἐπικλείουσι βοώτην, Ἀπολλ.Ρ 2,1156· **4)** ἐπικαλοῦμαί τινα : αὐτ.2,700 ἐπικλείοντες ἑώϊον Ἀπόλλωνα· κ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ. 3,553 Κυθέρειαν ἐπικλείοντες ἀμύνειν.

ἐπικλέομαι μτγν. μέσ. τ. τοῦ ἐπικλείω βλ.λ.(2) ὀνομάζομαι προσέτι : Χρησμ.Σιβ.8,798,5.

ἐπικλέπτω Ἡσ. κ. μσν. ὑποκλέπτω· δθ. παθ. μτφ. παρασύρομαι ἀσυναισθήτως : Μηναῖ.8,30 βεβακχευμένος τῇ μέθῃ ὁ Ἡρώδης νόθαις ἐπικλέπτεται κατορχουμένης φωναῖς· **2)** Ἡσ. « ἐπικλέπτοιτο· ἐπιθυμοίη ».

ἐπικλεσαιδόνα Ἡσ. « ἐπικληδόνα ».

ἐπίκλη Ἡσ. « ἡ ἐπίκλησις παρὰ Ἀττικοῖς, καὶ Ἐπίκλη ἐπωνυμία », μ. κτ. αἰτ. : Πλάτ.Τίμ.38C ἄστρα, ἐπίκλην ἔχοντα πλανητά· || ἡ αὐτὴ αἰτ. ἐπίκλην ὡς ἐπίρρ. βλ.λ.

ἐπικλήδην ἐπίρρ.μτγν. ἐπίκλην βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,471.

ἐπικλήζω μτγν. ἐπικλείω βλ.λ.(2)3) καλῶ, ὀνομάζω : Ὀρφ.Ἀργ.1359 Ἀνάφην νῆσον ἐπικλήζουσι· κ. παθ. : Διογ.Λ 6,100 Ἡμεροδανειστὴν (ταῦτο γὰρ ἐπεκλήζετο), Ἀππ.Συρ.17.

ἐπικληΐω ἰων. τ. τοῦ ἐπικλείω (1) βλ.λ.

ἐπίκλημα-ατος (τὸ) κατηγορία, μομφή : Σοφ. ΟΤ 529, Ξεν.Οἰκ.11,4 ἦν ἐν παλλῇ ἀθυμίᾳ τῷ ἐπικλήματι τούτῳ· **2)** ἡ ἐπίκλησις, ὑπόμνησις προσωπικῶν ὑπηρεσιῶν πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τιμωρίας : Εὐρ.Ὀρ.570 παρ' οὐδὲν αὐταῖς ἦν ἂν ὀλλύναι πόσεις ἐπίκλημ' ἐχούσαις ὅ τι τύχῃ.

ἐπίκλην (ἐπίκλη) ἐπίρρ. κατ' ἐπίκλησιν, ἐξ ἐπωνυμίας : Πλάτ.Τίμ.58D ἀέρος, τὸ μὲν εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος, Λουκ.Συμπ.6, Δίων Κ 75,16, Πάπ. Σαραπίων ἐπίκλην βαύκολος· **2)** ὀνομαστικῶς, κατ' ὄνομα : Ἀπολλδ.3,13,4.

ἐπικληρικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπίκληρον βλ.λ. : Διον.Ἁλ.Δειν.12 ἐπικληρικὸς (λόγος) ὑπὲρ τῆς Ἰοφῶντος θυγατρός.

ἐπικληρῖτις-ιδος (ἡ) ἡ ἐπίκληρος βλ.λ.:Ἰσαῖ.ἀπ.918.

ἐπικληροδοτῶ-έω μσν. πρὸς τούτοις κληροδοτῶ : Πρόδρ.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ.

ἐπίκληρος (ἡ), δωρ. ἐπίκλαρος ἡ κληρονόμος, ἰδίως μοναγενὴς θυγάτηρ κληρονομοῦσα σύμπασαν τὴν πατρῴαν περιουσίαν, ἣν καὶ ὤφειλε νόμῳ νὰ νυμφευθῇ ὁ πλησιέστερος αὐτῆς συγγενής· πρβλ. λ. ἐπίδικος : Ἀριστφ.Σφ.583 κἂν ἀποθνῄσκων ὁ πατὴρ τῳ δῷ καταλείπων παῖδ' ἐπίκληρον, Ἀνδοκ.1,121, Πλάτ.Νόμ.630Ε τὰ περὶ κλήρων καὶ ἐπικλήρων, Ἀριστλ.Πολιτ.1270a,27 νῦν δ' ἔξεστι δοῦναί τε τὴν ἐπίκληρον ὅτῳ ἂν βούληται· || κτ. Θωμ.Μ 345 « ἐπίκληρος καὶ ἐπὶ ἀρσενικοῦ καὶ ἐπὶ θηλυκοῦ, ὁ ἐπὶ πάσῃ τῇ πατρικῇ περιουσίᾳ καταλελειμμένος παῖς» **2)** γεν. κληρονόμος τινός, μετὰ γεν. : Πλούτ.Κλεομ.1 ἦν γὰρ οὐσίας μεγάλης ἐπίκληρος· || κ. μετὰ δοτ. : Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,70 μητρὸς ἦν ὁ Σιλούιος ἐπίκληρου τῇ ἀρχῇ· **3)** ἀστρολ. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἔγκληρος ἐν Κατ. Ἀστρλ.Κ 8(4),225.

ἐπικληρῶ-όω, δωρ. -**κλᾱρῶ** διὰ κλήρου ὁρίζω τινὰ εἴς τι : Δημ.519 **τὸν ἄρχοντ' ἐπικληροῦν ὁ νόμος τοῖς χοροῖς τοὺς αὐλητὰς κελεύει**, Ἀριστλ.Ἀθ.59,5· ‖ καθορίζω, προσδιορίζω διὰ κλήρου τι : αὐτ.53,5 **ἐ- τὰς διαίτας**, Ἐπιγρ. **ἐπικληρωσάτωσαν οἱ ἐξετασταὶ εἰς τὰς φυλὰς τὰ ἀνενεχθέντα ὀνόματα**· κ. παθ. καθορίζομαι διὰ κλήρου · Πλάτ.Νόμ.760B **φυλὴ δὲ μίᾳ τῷ μορίῳ ἑκάστῳ ἐπικληρωθεῖσα**, Δημ.978 **τῶν δικαστηρίων ἐπικεκληρωμένων**· ‖ μετ' απαρφ. ἀναθέτω εἴς τινα νὰ πράξῃ τι : Καλλ.Ἄρτ.23 **ὠδίνεσσι . . ᾗσί με Μοῖραι γεινομένην τὸ πρῶτον ἐπεκλήρωσαν ἀρήγειν**· **2**) παθ. ὑπὸ τῆς Μοίρας ὁρίζομαι, προορίζομαι : Δίων Κ 37,50 **τὸ ἔθνος ὃ ἐπεκεκλήρωτο**.

ἐπικλήρωσις-**έως** (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικληρῶ βλ.λ., ὁ διὰ κλήρου καθορισμός, ἡ μετὰ κλήρωσιν διανομή.

ἐπικληρωτικός-**ή**-**όν** σχόλ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὰ τῶν ἐπικλήρων βλ.λ. : Σχόλ.Δημ. ἐν Bulletin de Correspondance Hellénique I,153 **ἐπικλ- νόμοι**.

ἐπικληρωτός-όν ΑΒ 260 ὁ διὰ κλήρου ὁρισθείς.

ἐπίκλησις-εως (ἡ) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. παρεπώνυμον, παρατσούκλι παρ' Ὁμ. μ. κτ. αἰτ. ἀπολύτως ἐν ἐπιρρημ. χρ. ὡς τὸ ἐπίκλην, συνήθ. μετὰ τοῦ ρ. καλῶ : Ἰλ.Η 138 **τὸν ἐπίκλησιν κορυνήτην ἄνδρες κίκλησκον**· ‖ παρώνυμον, ἐπώνυμον, ὀνομασία : αὐτ.Σ 487 **ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν**, Ὀδ.Ε 273, Ἡσίοδ.Θ 207 **Τιτῆνας ἐπίκλησιν καλέεσκεν**· ‖ ὁμ. π. πεζοῖς: Ἡρ.1,114 **ἐπίκλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλέεται Ἡλίου**· ‖ μεθ' Ὁμ. κτ. ονομ. ἐπώνυμον, ὄνομα : Θουκ.1,3 **οὐδὲ τοὔνομα τοῦτο ξύμπασά πω εἶχεν** (ἡ Ἑλλάς), **ἀλλὰ τὰ μὲν πρὸ Ἕλληνος . . οὐδὲ εἶναι ἡ ἐπίκλησις αὕτη**· **2**) ὁμ. ἡ αἰτ. ἐπίκλησιν ἐπιρρημ. κατ' ὄνομα, ὀνομαστικῶς, κατὰ τὸ φαινόμενον : Ἰλ.Π 177 **Πολυδώρη Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα, αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ**· **3**) δυσφημητικὸς χαρακτηρισμός : Θουκ. 7,68 **πόλει δὲ τῇ πάσῃ τὴν αἰσχίστην ἐπίκλησιν** (προσέθεσαν)· **4**) τίτλος : Δίων Κ 37,6, Ἰουλ. Λόγ.2,70C **βασιλέα ἄξιον τῆς ἐπικλήσεως**· **5**) κ. νεώτ. τὸ ἐπικαλεῖσθαί τινα, ἡ διὰ προσευχῆς, ἱκεσίας κλῆσις εἰς βοήθειαν, ἀντίληψιν, ἔκκλησις : Λουκ.Ὀρχ.11 **τὸ ᾆσμα . . Ἀφροδίτης ἐπίκλησίς ἐστι καὶ Ἐρώτων**, Δίων Κ 78,4 **ἐ- δαιμόνων**· **6**) δικαστικὴ ἔφεσις : Βέττ.8ἀλ.281,14· ‖ εἰδ. ἔφεσις ἐνώπιον τῶν δημάρχων τῆς Ρώμης (λατ. appellatio) : Πλούτ.Μάρκελλ.2, αὐτ.Κάτ.Νεώτ.32.

ἐπικλητικός-**ή**-**όν** νεώτ. ὁ πρὸς ἐπίκλησιν, ἔκκλησιν, γινόμενος, ἢ λεγόμενος : **ἐ- λόγοι**· ἐπίρρ.-**ῶς**.

ἐπίκλητος-ον (ἐπικαλῶ) ἐπονομαζόμενος, καλούμενος: Ὠριγ.3,1432A **πηγὴ ἐπίκλητος Σιαγόνος**· **2**) προσκεκλημένος, διά τινα σκοπὸν συγκληθείς: Ἡρ.7,8 **σύλλογον ἐπίκλητον Περσέων τῶν ἀρίστων ἐποιέετο**· ‖ **οἱ ἐπίκλητοι** οἱ τοῦ βασιλέως τῶν Περσῶν σύμβουλοι : αὐτ.8,101 **ὡς δὲ ἐβουλεύετο ἅμα Περσέων τοῖσι ἐπικλήτοισι**, αὐτ. 9,42· **3**) εἰδ. ὁ ἐκ περισσοῦ προσκεκλημένος, ὑπεράριθμος : Ἀριστφ.Εἰρ.1266· ‖ Ἡσ. «ἐπίκλητος· ἐπίξενος, δαιτυμών»· **4**) ὁ εἰς βοήθειαν, ἀντίληψιν καλούμενος, σύμμαχος : Ἡρ.5,75 **ἐπίκλητοί σφι ἐόντες εἵποντο**, Θουκ.4,61· **5**) ὁ εἴς τι ἀξίωμα καλούμενος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,76· ‖ ὅθ. κ. διακεκριμένος, ἔξοχος, ἐπιφανής : ΠΔ Ἀρ. 1,16 **ἐπίκλητοι τῆς συναγωγῆς**· **6**) ὁ ἐνώπιον δικαστηρίου καλούμενος, ἐναγόμενος : Δίων Κ 78,21· **7**) ἀλλότριος, ξένος, ἀντίθ. ἐπιχώριος : Διον.Ἀλ. Ρωμ.6,53 **ἐπίκλητος ὄχλος**.

ἐπικλιβάνιος-ον μτγν. ὁ τοῦ κλιβάνου προϊστάμενος, ἐπόπτης, προστάτης : Καρνεάδ.π.Σεξτ. Ἐμπ Μαθ.9,185 **ἐπικλιβάνιος θεά** (ἡ Ἄρτεμις).

ἐπικλίνεια (ἡ) μτγν. κλίσις, ροπὴ κατωφερική, κατηφοριά, πλαγιά : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.49,13,3· **2**) μτφ. τάσις πρός τι, προδιάθεσις : Γαλ.17(1)726 **ἐ- πρὸς φθίσιν**· πρβλ. ἐπικλινής 3).

ἐπικλινής-**οῦς**-**ές** κ. μαν. κ. νεώτ. ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων κλίσιν ὁμαλήν πως πρὸς τὰ κάτω, κατωφερικός, ἐπικεκλιμένος· ἀντίθ. ἀπόκρημνος, ἰσόπεδος : Θουκ.6,96 **χωρίον καὶ μέχρι τῆς πόλεως ἐπικλινές**, Πλούτ.Ἀντ.45 **λόφων τινῶν ἐπικλινῶν**, - **ἐπ- ἔδαφος - ἀγρὸς-ἐπιφάνεια**· ‖ νεώτ. κ. ἐπὶ κτισμάτων, ὁ οὐχὶ κάθετος, ἀλλ' ἐμφανῶς ἔχων κλίσιν τινά : **τοῖχος ἐπικλινής - παραστάδες θύρας,- τὸ κωδωνοστάσιον τῆς Πίζας εἶναι ἐπικλινές**· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ δένδρων : **τὰ ἐκεῖ πεῦκα προσβαλλόμενα ὑπὸ τοῦ βορρᾶ εἶναι ὅλα ἐπικλινῆ**· **2**) ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων κάμψιν πρὸς τὰ κάτω, ποὺ γέρνει : Θεόφρ.Φ Αἰτ.3,22,1 **ἐπικλινῆ τῷ στάχυϊ καὶ μὴ ὀρθά,-οἱ κλάδοι ὑπὸ τὸ βάρος τῶν καρπῶν ἦσαν ἐπικλινεῖς**· **3**) μτφ. ὁ ἔχων τάσιν, ῥοπήν, κλίσιν, προδιάθεσιν πρός τι, ἐπιρρεπής : Θεμίστ.Λόγ.15,187B **ἐ- πρὸς τὸν Ἄρην** (φιλοπόλεμος)· ‖ ὁμ. κ.νεώτ. ἰδ. ἐπὶ κακοῦ : **πρὸς οἰνοποσίαν - εἰς καταχρήσεις - εἰς ψευδολογίαν ἐπικλινής**· **4**) τὸ οὐδ. ἐνάρθ. ὡς οὐσ. ἡ ἐπικλίνεια βλ.λ.:Παχυμ. ΓΜιχ.Παλαιολ.232Γ **τὸ πρὸς φιλοσοφίαν ἐπικλινές,- τὸ ἐπικλινὲς τοῦ ἐδάφους- τοῦ τοίχου**· **5**) νεώτ. ζῳολ. **ἐπικλινής** (ὁ) ὀνομ. γένους ἡμιπτέρων ἐντόμων.

ἐπικλινίδιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ κλίνης τεθειμένος : Γρηγ.Νύσσ.1,543B **τὰ ἐπικλινίδιον ἄχθος ἐκεῖνο**.

ἐπικλῑνοπάλη (ἡ) μτγν. ἡ ἐπὶ τῆς κλίνης πάλη, ἐν αἰσχρ.σημ. : Μαρτιάλ.14,201.

ἐπικλίντης (ὁ) Ἀριστλ.Κόσ.396a,1 « ἐπικλίνται σεισμοὶ καλοῦνται οἱ τὴν γῆν σείοντες κατ' ὀξείας γωνίας » (δ. ἀνάγν. ἐπικλίται).

ἐπίκλιντρον (τὸ) ἀνάκλιντρον βλ.λ., εἶδος καθίσματος μετ' ἐρεισμάτων εἰς ὃ δύναταί τις νὰ ἀνακλιθῇ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.907· **2**) κάθισμα ἔχον ὀρθὸν ἐρεισίνωτον · Γαλ.18(1),344· **3**) τὸ ἐρεισίνωτον καθέδρας : Ἐπιγρ., Γεωπ.13,14,9.

ἐπικλίνω κ. νεώτ. δίδω κλίσιν εἴς τι, τοῦ δίδω θέσιν ἐπικλινῆ, ὅθ. κατευθύνω πρός τι : Ξεν.Κυν. 6,15 **ἐπικλίνουσαι τὰ ὦτα** (ἐπὶ τῶν κυνῶν), Πλούτ. Ἠθ.381· ‖ κ. παθ. ἔχω θέσιν ἐπικλινῆ : Θουκ. 2,76 **κεραιῶν δύο ἐπικεκλιμένων**· ‖ κ. μτφ. : Εὐνάπ.78 **ἐπέκλινε τὴν ψυχὴν πρὸς αὐτόν**· **2**) μτφ. ἐνεργῶ ὥστε νὰ στραφῇ τι πρός τι, νὰ λάβῃ ὡρισμένην κατεύθυνσιν : Δημ.30 **Φιλίππῳ τὰ παρόντα καταστρεφαμένῳ πρὸς ταῦτ' ἐπικλῖναι [τὰ πράγματα]**· **3**) στηρίζω τι ἐπί τινος, ἐπιτίθημι, ἀκκουμπῶ, εἰδ. ἐπὶ θυρῶν, κλείω, κ. παθ. : Ἰλ.Μ 121 **οὐδὲ πύλῃσιν εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας** (κεκλεισμένας τὰς θύρας)· ‖ ὅθ. **ἐπικλίνω ἐμαυτὸν** στηρίζω·ἐμαυτὸν ἐπί τινος, ἀκκουμπῶ : Παυσ.9,30,10 **ἐπικλίνων αὑτὸν πρὸς τοῦ Ὀρφέως τὸν τάφον**· ‖ κ. ἀμτβ. στηρίζομαι : Πλάτ.Ἀντ. 132B **καὶ ἐγκλίσεις τινὰς ἐμιμοῦντο τοῖν χεροῖν ἐπικλίνοντε**· **4**) κ. νεώτ. ἀμτβ. κλίνω πρός τι, ἔχω τὸ σῶμα κεκλιμένον πρός τι, κεῖμαι ἐν ἐπικλινεῖ θέσει ὡς πρός τι, εἶμαι γυρμένος : Δίων Κ 56,11 **τὸν ἄνδρα τὸν ἐπικεκλιμένον οἱ** (τῇ ἐπάλξει)· ‖ κ. ἀπολ. εἶμαι κεκλιμένος, γυρτός : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.626 **μεμυκότα καὶ ἐπικλίνοντα φύλλα**· ‖ παθ. κατακλίνομαι, πλαγιάζω : ΑΠ (1,14 **τύλῃ ἐπεκλίνθην**· ‖ ὁμ. παθ. κεῖμαι πλησίον, πρὸς τὸ μέρος τινός, ἐκτείνομαι παρά τινα : Εὐρ. Τρῳ.797 **Σαλαμῖνος, τᾶς ἐπικεκλιμένας ὄχθοις ἱεροῖς** (τῆς Ἀττικῆς), Ἀπολλ.Ρ 2,418· **5**) μτφ. ὁμ. παθ. ῥέπω, τείνω πρός τι : Γρηγ.Νύσσ.1,245B **πρὸς τὰς Αἰγυπτίας ἡδονὰς ἐπικλίνεται**.

ἐπικλινῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν ἐπικλινεῖ θέσει, πλαγίως πρός τι, κατὰ κλίσιν : **ἐπικλινῶς**

πρός τὴν θάλασσαν· **2)** μτγν. μτφ. ἐν φρ. **ἐπικλινῶς ἔχω** κλίνω, ρέπω : Φίλ.1,37 **ἐπικλινῶς ἔχειν πρός τά ἁμαρτήματα.**

ἐπίκλισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐδαφῶν, ἡ κλίσις, ἡ κλιτύς, ἡ κατωφέρεια : Στράβ.1,3,7 **ἐν τοῖς ἐδάφεσι καὶ ταῖς ἐπικλίσεσιν αὐτῶν·** ‖ μετ' ἐμπραθ. διορ. (**πρός τι, ἐπί τι**) ἡ κλίσις ἐν σχέσει πρός τι : Ἀντίπ.π.Στοβ.4,22,25 **τῇ ἐπὶ τὸ καταφερὲς ἐπικλίσει,** Χρύσ.Στωϊκ.3,175· **2)** ἐπὶ προσ., τὸ ἐπὶ τῆς κλίνης κεῖσθαι : Γαλ.18(2),456· **3)** κλίσις, κάμψις πρός τὰ κάτω : Γρηγ.Νύσσ.1,129D **αἱ τῆς κεφαλῆς ἐπικλίσεις τε καὶ ἀνανεύσεις.**

ἐπικλονῶ-έω μτγν. ποι. σφοδρῶς κινῶ, συνταράσσω τινά : Ἀπολλ.Ρ 3,687 **θρασέες γὰρ ἐπεκλονέεσκον ἔρωτες·** ‖ διεγείρω, παροξύνω τι : Κόϊντ.8,426 **λυγρὴ δ' ἐπετέρπετ' Ἐνυὼ δῆριν ἐπικλονέουσα·** **2)** παθ. **ἐπικλονοῦμαι** ὁρμῶ θορυβωδῶς : Ἀπολλ.Ρ 1,783 **ὄπισθεν ἐπεκλονέοντο γυναῖκες, γηθόσυναι ξείνῳ·** ‖ κ. ἐπὶ θυέλλης, σφοδρῶς, ὁρμητικῶς χωρούσης : Κόϊντ.14,501 **θρασέαι γὰρ ἐπεκλονέοντο θύελλαι.**

Ἐπικλόπειος Ἡσ. «Ζεὺς οὕτω καλεῖται».

ἐπικλοπίη (ἡ) μτγν. ποι. ἡ ἐνέργεια, ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπικλόπου βλ.λ., ἀπάτη, δόλος : Νόνν.Δ 8,121 **ἐπικλοπίη πολυμήχανος.**

ἐπίκλοπος-ον κλεπτικός, δόλιος, πανοῦργος, κατεργάρης, ἰδ. πρὸς βλάβην ἄλλου : Ὀδ.Λ 364 **ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον,** Ἀπη.Συρ.24 **ἐπίκλοπον ἄνδρα καὶ πανοῦργον,** Ἡσίοδ.Ἔργ.67 **κύνεόν τε νόον καὶ ἐπίκλοπον ἦθος·** κ. συγκρ. : Πλάτ.Νόμ.781Α **ἐπικλοπώτερον ἔφυ τὸ θῆλυ διά τὸ ἀσθενές·** **2)** μετὰ γεν. σημ. τὸ εἴς τι, κατά τι, ὁ πονηρός, ὁ ἀπατηλὸς εἴς τι : Ἰλ.Χ 281 **ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων·** ‖ δθ. ὁ ἐντέχνως, δεξιῶς χειριζόμενός τι, οἷον ὅπλον : Ὀδ.Φ 397 **ἐπίκλοπος ἔπλετο τόξων·** ‖ μτγν. συνεκδ. κ. ἐπὶ λόγου, θεωρίας κττ. : Πλούτ.Ἠθ.422D **ἐπ- ἔπλετο δογμάτων τε καὶ λόγων παντοδαπῶν.**

ἐπικλόπως ἐπίρρ., μτγν. μσν. κατὰ τρόπον ἐπίκλοπον βλ.λ., δολίως, ἀπατηλῶς, μ. συγκρ. **-ώτερον** : Προκ.Μυστ.25 **ἐπικλ- ἐποιοῦντο τὰς πράσεις.**

ἐπικλύζω κ. μσν., παρακ. **-έκλῦκα** δι' ὕδατος καλύπτω : Ἰλ.Ψ 61 **ὅθι κύματ' ἐπ' ἠιόνος κλύζεσκον·** ‖ πλημμυρίζω, κατακλύζω : Θουκ.3,89 **ἐγένετο δὲ καὶ ἐν Πεπαρήθῳ κύματος ἐπαναχώρησίς τις, οὐ μέντοι ἐπέκλυσέ γε,** Πάπ. **ἐπέκλυσε τὸ πᾶν .. θάλασσα·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Κόσ. 397a,29 **γῆ πλημμυρίσιν ἐπικλυζομένη·** **2)** μτφ. κ. ἐπὶ ἀφῃρημ. ἐννοιῶν, διαθέσεων, καταστάσεων, γεγονότων, καλύπτω, πληρῶ, καταλαμβάνω : Εὐρ. Τρῳ.1326 **ἔνοσις ἅπασαν ἔνοσις ἐπικλύσει πόλιν,** Ἀπολλ.Ρ 3,695· ‖ καλύπτω ἐνοχλητικῶς, πιέζω, βαρύνω, στενοχωρῶ : Λουκ.Ψευδαλ.25 **ὑβρίζεις καὶ ἐπικλύζεις τοσούτοις κακοῖς,** Σέργ. Μακρ.Ἐκκλ.Ἱστ. ἐν Σάθ.3,336 **τὸ ἐπικλύζον αὐτούς χρέος·** κ. παθ. : Ἰουλ.Θεμ.257C **ἐπ- ὑπὸ τῶν δυσπραγιῶν·** **3)** ὁμ. μτφ. ἐπικαλύπτω, ἐντελῶς καλύπτω, ἀναπληρῶ ἐλλεῖπόν τι : Αἰσχίν.3,173 **νῦν μέν τοι τὸ βασιλικὸν χρυσίον ἐπικέκλυκε τὴν δαπάνην αὐτοῦ·** **4)** ἀμτβ. εὐπορῶ, εὐθηνῶ, ἔχω ἀφθονίαν : Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,17 **τάς ἐπεισάκτους ἀγοράς πάσας ἐπικλύσαι μᾶλλον ἢ πρότερον·** ‖ κ. μτφ. εἶμαι ἐν ἀφθονίᾳ : Διόδ.Σ 3,47 **χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλήθους ἐπικεκλυκότος παρ' αὐτοῖς,** Γρηγ.Ναζ. ἐν ΑΠ 8,220,1· ‖ κ. ἀποχ. : Εὐνάπ.Ἱστ.257D **πλοῦτον ἐπικλύζοντα.**

ἐπικλύσιμος-ον μσν. ὁ ὑποκείμενος εἰς πλημμύρας : Παχυμ.Γ'Ἀνδρόν.Παλαιολ.182D **γῆν πᾶσαν .. ἐπικλύσιμον γίνεσθαι.**

ἐπίκλυσις-εως (ἡ) κ. μσν. ὑπερεκχείλισις, πλήμμυρα : Θουκ.3,89 **καὶ περὶ Ἀταλάντην .. νῆσον παραπλησία γίγνεται ἐπίκλυσις,** Θεόφρ.ἀπ.171,11 **ἐπίκλυσιν ποταμοῦ·** ‖ κ. μτφ. : Μηναῖ.1,4 Θεοτοκ. **δεινῶν ἐπικλύσεσι θανατωθέντα με ζώωσον.**

ἐπικλυσμός (ὁ) μτγν. ἐπίκλυσις βλ.λ., καταπλημμύρισις : Πολυβ.1,114, Ἡλιόδ.9,3.

ἐπίκλυστος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ ὕδατος ἐπικλυζόμενος, ὁ ὑποκείμενος εἰς πλημμύρας : Διόδ. Σ 1,10 **κατά τὴν ἐπίκλυστον Αἴγυπτον,** Στράβ. 1,2,25· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. τοῦ ποι. αἰτίου, ὁ ὑπό τινος πλημμυριζόμενος : Ἰώσ.ΑΙ 13,10,3 **ἐπίκλυστον τοῖς χειμάρροις ποιήσει.**

ἐπικλῦτός-όν μτγν. πεφημισμένος, ἔνδοξος, περίφημος ἐπί τινι, ξακουστὸς γιὰ κάτι, μετὰ δοτ. : Ἀπολλ.Ρ 2,236· **2)** Ἡσ. «ἐπικλυτόν· ἐπονείδιστον. ἐπίδοξον».

ἐπικλύω ποι. ἀκούω, ἀκροῶμαί τι μετὰ προσοχῆς, μετ' αἰτ. : Ἰλ.Ψ 652 **αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο,** Σοφ.Ἰχν.39· ‖ κ. μετὰ γεν. : Ὀδ.Ε 150 **Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων,** Ἀπολλ.Ρ 1,1240.

ἐπικλῶ-άω μτγν. κ. μσν. κάμπτω, κλίνω, λυγίζω τι, στρέφω· κ.παθ. : Λουκ.Θε.Δ 11,2 **ἡ δεξιά δὲ περὶ τὴν κεφαλὴν εἰς τὸ ἄνω ἐπικεκλασμένη·** ‖ δθ. ἐπὶ προσ., **ἐπικλῶμαί** τι ἔχω τι κεκαμμένον, λυγισμένον : αὐτ.Ῥητ.Διδ.11 **ἄνδρα, διασεσαλευμένον τὸ βάδισμα, ἐπικεκλασμένον τὸν αὐχένα·** **2)** θραύω, συντρίβω, ρήγνυμι· κ. παθ. : αὐτ.Τόξ.20 **τὸν ἦχον τοῦ ὕδατος ἐπικλωμένου** (τὸν ἦχο τοῦ νεροῦ πού σπάζει)· **3)** μτφ. ἐπιφέρω πτῶσιν ἠθικοῦ, ταράσσω, κλονίζω : Πλούτ.Ὄθ.15 **τούτων οὐδὲν ἐπέκλασε τὸν Ὄθωνα·** ‖ ὁμ. κινῶ εἰς οἶκτον, συγκινῶ : αὐτ.Περ.37 **ἡ παροῦσα δυστυχία τῷ Περικλεῖ περὶ τὸν οἶκον .. ἐπέκλασε τοὺς Ἀθηναίους·** ‖ παθ. **ἐπικλῶμαι** συγκινοῦμαι, ταράσσομαι ψυχικῶς, κάμπτομαι, λυγίζω : Θουκ.3,67 **καὶ μὴ παλαιάς ἀρετὰς .. ἀκούοντες ἐπικλασθῆτε,** Μηναῖ.1,9 Συναξ. **τοῖς ὀλοφυρμοῖς ἐπικλασθείς·** ‖ εἰδ. φρ. **ἐπικλῶμαι τῇ γνώμῃ** ἄγομαι εἰς ἀθυμίαν, ἀποβάλλω τὸ θάρρος μου : Θουκ. 4,37 **εἴ πως τοῦ κηρύγματος ἀκούσαντες ἐπικλασθεῖεν τῇ γνώμῃ** [**τὰ ὅπλα παραδοῦναι**]· ‖ ὁμ. **ἐ- τῇ γνώμῃ** ἀποβάλλω τὴν αὐστηρότητά μου, κάμπτομαι, μαλακώνω : αὐτ.3,59 **ἐπικλασθῆναι τῇ γνώμῃ οἴκτῳ σώφρονι·** ‖ Ἡσ. «ἐπικλασθῆναι· συμπαθῆσαι, ἐλεῆσαι»· **4)** **φρ. τὸ ἐπικεκλασμένον τῶν μελῶν** ἐκτεθηλυμμένη μουσική : Λουκ.Δημῶν.12.

ἐπικλώζω μσν. κλώζω βλ.λ. ἐπί τινι.

ἐπικλώθω κλώθω, νήθω ἐπί τινος, ἐπινήθω, γνέθω : Ἑρμιππ.48 **ῥάμμ' ἐπέκλωσας·** **2)** συνήθ. μτφ. ἐπὶ τῶν Μοιρῶν τῶν οἱονεὶ κλωθουσῶν τὸ νῆμα τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς, τὴν ἀνθρωπίνην τύχην, προορίζω, προδιαγράφω, προκαθορίζω : Βακχ.5,143 **φιτρὸν τὸν Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ζωᾶς ὅρον ἔμμεν,** Αἰσχ.Εὐμ.335 **τοῦτο γὰρ λάχος διανταία Μοῖρ' ἐπέκλωσεν ἐμπέδως ἔχειν·** ‖ κ. παθ. **τὰ ἐπικλωσθέντα** τὰ προαποφασισθέντα, ὅσα πεπρωμένον νά συμβῶσι : Πλάτ.Πολ.620Ε **ἀμετάστροφα τὰ ἐπικλωσθέντα ποιοῦντα·** ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρώπων, **ἐπικλώθω εἱμαρμένην** προκαθορίζω τὴν τύχην τινός : Πλάτ.Θεαίτ.169C **τὴν .. εἱμαρμένην, ἣν ἂν σὺ ἐπικλώσῃς·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν θεῶν, ἀπονέμω, δίδωμι, παρέχω τινί, προσφέρω : Ὀδ.Γ 208 **ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : αὐτ.Υ 196 **ὁππότε καὶ βασιλεῦσιν ἐπικλώσωνται ὀϊζὺν** (αἱ θεαί)· ‖ ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Ἰλ.Ω 525 **ὡς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ .. βροτοῖσιν ζώειν ἀχνυμένοις·** **2)** οἱονεὶ διὰ κλώσεως ὑφαίνω, πλέκω, δημιουργῶ : Εὐρ.Ὀρ.12 **ᾧ στέμματα ξήνασ' ἐπέκλωσεν θεὰ ἔριν.**

ἐπίκλωσις-εως (ἡ) λεξ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικλώθω βλ.λ.2) : ΕΜ 495,25 **αἱ ἐπικλώσεις τῶν Μοιρῶν.**

ἐπίκλωσμα-ατος (τό) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικλώθω βλ.λ.) μίτος κεκλωσμένος: Διογεν.'Επ.2,53.
ἐπικναίω Σουΐδ. ἐπικνῶ βλ.λ.
ἐπικνάμπτω ἀττ. ι. τοῦ ἐπιγνάμπτω βλ.λ.
ἐπικνήθω μτγν. κ. μσν. ἐπικνῶ βλ.λ., ἐπιτρίβω: Νίκ.Θηρ.698 **οἴνῳ ἐπικνήθων**· || ἐπιξέω, ξύνω: 'Ιω.Κλίμ.259,34 **καὶ τοῦτο** (τὸ τραῦμα) **ἐπικνήθων**.
ἐπικνίζω μτγν. κνίζω, ξέω ἐπιπολῆς, ἐπιξέω: Θεόφρ.Φl 4,2,1 **ἀλλ' ἔχοντες ὄνυχας σιδηροῦς ἐπικνίζουσιν**· κ. παθ. : αὐτ.ΦΑίτ.5,2,4· || ἐπὶ τοῦ ἀρότρου, σχίζω : 'Απολλωνίδ. ἐν ΑΠ.6,238 **ἀρότρῳ βραχύβωλον ἐπικνίζοντι χαράσσω χέρσον**· || Σουΐδ. «ἐπικνίζεται· δάκνεται».
ἐπίκνισις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπιπολῆς κνίζειν, ξέειν, ἐπίξεσις : Θεόφρ.ΦΑίτ.5,2,4.
ἐπικνοῦμαι-έομαι ἰων. τ. τοῦ ἐφικνοῦμαι βλ.λ.
ἐπικνῶ-άω, ἀττ. ἀπαρφ. **ἐπικνῆν**, ἐπιτρίβω, ἐπιξέω : 'Ιλ.Λ 639 **ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρόν**, 'Αριστφ. 'Ορν.1582· **2)** χαράσσω, γρατσουνίζω : 'Ηλιόδ. 2,8 **τὴν παρειάν . . ἐπικνῶσα**.
ἐπικοιλαίνω μτγν. κ. μσν. κυρτῶ τι, καμπουριάζω : Σωρ.1,102 **ἐπ- τὴν ράχιν**· **2)** καθιστῶ τι κοῖλον, κοιλαίνω, βαθουλώνω, ἀνασκάπτω : Θεοφύλ.Σ 'Επ.8 **ἐπικοιλαίνω τὸ γήδιον**.
ἐπικοιλίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπικυλὴ βλ.λ. ἐν Πολυδ.2,66.
ἐπίκοιλος-ον ὁ φέρων κοιλότητας, πόρους, πορώδης, σπογγώδης : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.1 **ὀστέον ἐπ-**, Σωρ.1 **ἐ- ἕλκη** (εἰκ. ἀντὶ ποικίλα).
ἐπικοίμησις-εως (ἡ) τὸ κοιμᾶσθαι ἐπὶ μέλους τοῦ σώματος : 'Ιππ.'Αρθρ.40 **ἢν δὲ οὖς κατεαγῇ . . τὴν ἐπικοίμησιν φυλάττεσθαι**.
ἐπικοιμητηριάσασθαι 'Ησ. « ὑπηρετικὸν ὄνομα ».
ἐπικοιμίζω μτγν. βαυκαλίζω, νανουρίζω· κ. μτφ. πραΰνω, καθησυχάζω : Νόνν.Δ 4,307 **Τριπόδων ἐπεκοίμισε θυιάδα φωνήν**.
ἐπικοιμῶμαι-άομαι μετά τι κοιμῶμαι : 'Ιππ.'Αφ. 5,27· || ἀπολ. περιπίπτω εἰς ὕπνον, ἀποκοιμιέμαι : Πλάτ.Εὐθύδ.300Α **ἀλλά μοι δοκεῖς . . οὐ καθεύδων ἐπικεκοιμῆσθαι**· **2)** ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, κοιμώμενος συνθλίβω τινά : ΠΔ Βασ.3,3,19 **καὶ ἀπέθανεν ὁ υἱὸς τῆς γυναικὸς ταύτην τὴν νύκτα ὡς ἐπεκοιμήθη ἐπ' αὐτόν**, 'Ιώσ.ΑΙ 8,2,2 **ἐπ- τῷ αὐτῆς παιδίῳ**· || ἀναφορ. πρὸς πρᾶγμα, κοιμῶμαι κύπτων ἐπ' αὐτοῦ : Λουκ.Λεξ.49 **ἐπεκοιμᾶτο . . αὐτοῖς** (τοῖς βιβλίοις)· **3)** μτφ. ἡ μτχ. ἐπικεκοιμημένος ἀδιάφορος πρός τι, ἀμελής : Πολύβ.2,13,4 **εὑρόντες δὲ σφᾶς ἐπικεκοιμημένους ἐν τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις**.
ἐπίκοινος-ον κ. νεώτ. ὁ κοινὸς εἰς πολλούς, ὁ ἀπὸ κοινοῦ ἀνήκων εἰς δύο ἢ περισσοτέρους, συντροφικός : 'Ηρ.4,104 **ἐπίκοινον δὲ τῶν γυναικῶν τὴν μεῖξιν ποιεῦνται** (ἔχουσι τὰς γυναῖκας κοινάς)· || ὁ ἐξ ἴσου εἴς τινας ἀνήκων : Πλούτ. 'Ηθ.368Ε, Δίων Κ 42,44 **τὴν ἀρχὴν ἐπίκοινον αὐτῷ ἔχουσα** (ἐξ ἴσου μετ' αὐτοῦ)· || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίκοινα** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἀπὸ κοινοῦ, συντροφικά : 'Ηρ.1,216 **ταύτῃσι** (γυναιξὶ) **δὲ ἐποίκοινα χρέωνται**· || ὁμ. δι' ὅλους : αὐτ 6,96 **χρηστήριον τὸ ἐπίκοινα ἔχρησε ἡ Πυθίη τούτοισί τε καὶ Μιλησίοισι**· **2)** ὁ ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετέχων : Εὐρ.'Ανδρ.124 **τλάμον' ἀμφὶ λέκτρων διδύμων ἐπίκοινον ἐοῦσαν**· **3)** εἰδ. κ.νεώτ. γραμμ. **ἐπίκοινον ὄνομα** ἐπὶ ζώων, ἀμφότερα τὰ φῦλα δηλοῦν διὰ τοῦ αὐτοῦ γραμματικοῦ γένους (ὡς ὁ ἀετός, ἡ ἀηδών, ἡ ἀλώπηξ κ. ἄ.) : Διον.Θρ.634,19, Γέλλ.13,7,3.
ἐπικοινῶ-όω ἀνακοινῶ, κοινοποιῶ τι, μεταδίδω : Δίων Κ 52,21 **οὔτε τοῖς καταλίποις λόγου τι ἄξιον ἐπεκοίνου**· **2)** μέσ. ἀνακοινῶν τινι συμβουλεύομαι αὐτόν : Πλάτ.Πρωτ.313Β **περὶ τούτου τῷ πατρὶ ἐπεκοινώσω**· πρβλ. ἐπικοινῶμαι· **3)** παθ. ἔρχομαι εἰς ἐπικοινωνίαν : Πλάτ.Νόμ 631D **περί τε γάμους ἀλλήλοις ἐπικοινουμένους**.
ἐπικοινῶμαι-άομαι 'Επιγρ. συμβουλεύομαι μαντεῖον, ζητῶ χρησμόν.
ἐπικοινωνία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἔχειν τι κοινὸν μετ' ἄλλου ἢ μετ' ἄλλων, τὸ ἔρχεσθαι εἰς κοινωνίαν, συνάφειαν, ἡ ἀμοιβαιότης σχέσεων : Πλάτ. Σοφ.252D **τί δ' ἂν πάντα ἀλλήλοις ἐῶμεν δύναμιν ἔχειν ἐπικοινωνίας**, Θεόφρ.'Οσμ.67, **- πνευματικὴ ἐπικοινωνία**· || νεώτ. εἰδ. ἀμοιβαῖαι σχέσεις, ἰδίως ἐμπορικαί, μεταξὺ λαῶν, κοινωνικῶν ὁμάδων κτλ.· || ὁμ. εἰδ. ἡ ἐν πνευματιστικαῖς συνεδριάσεσι συνεννόησις μετὰ πνευμάτων, τῇ μεσολαβήσει ἀτόμων ἰδιαζούσας ψυχικὰς ἰδιότητας ἐχόντων.
ἐπικοινωνός-όν ὁ ἔχων ἐπικοινωνίαν, συνάφειαν πρός τινα, κοινωνός, μετὰ δοτ. : 'Ιππ.Εὐαχ.5 **ταύτῃ μὲν οὖν ἐπικοινωνὸς σοφίῃ τις**, Φίλ.1,561.
ἐπικοινωνῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κοινωνῶ μετά τινος, ἔρχομαι εἰς συνάφειαν, σχέσιν : 'Ιππ. Προγν.7, Πλάτ.Σοφ.251D **ἢ πάντα εἰς ταὐτὸν ξυνάγωμεν ὡς δυνατὰ ἐπικοινωνεῖν ἀλλήλοις**· **2)** ἐπὶ ἐπιστημῶν κ. γεν. ἐπὶ συνόλου γνώσεων, ἰδεῶν, ἔχω τι κοινόν, ἐν ποιᾷ τινι σχέσει μετ' ἄλλου τελῶ, συνάπτομαι αὐτῷ κατά τι : Πλάτ.Γοργ. 464C **ἐπικοινωνοῦσι μὲν δὴ ἀλλήλαις ἅτε περὶ τὸ αὐτὸ οὖσαι, ἑκάτεραι τούτων, ἥ τε ἰατρικὴ τῇ γυμναστικῇ καὶ ἡ δικαιοσύνη τῇ νομοθετικῇ**, 'Αριστλ.Α'Υστ.77a,26 **ἐπικοινωνοῦσι δὲ πᾶσαι αἱ ἐπιστῆμαι κατὰ τὰ κοινά**· || ὅθ. ἐν τῇ λογ. **ἐπικοινωνοῦσαι ἔννοιαι** (ἢ ἐπαλλάσσουσαι) αἱ ἐν μέρει ἔχουσαι κοινὸν πλάτος καὶ βάθος· || ὅθ. κ. φρ. **οὐδὲν ἐπικοινωνῶ τινι** οὐδεμίαν σχέσιν ἔχω, οὐδόλως ἀναφέρομαι εἴς τι : Αἰσχίν.3,44 **τίθησι νόμον οὐδὲν ἐπικοινωνοῦντα τῷ περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ δήμου στεφανουμένων νόμῳ**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἔρχομαι εἰς προσωπικὴν ἐπαφήν, ἐπικοινωνίαν, συναντῶ τινα, ὁμιλῶ μετά τινος : Δημ. 855 **περὶ δ' αὖ τῆς ἐκδόσεως, ἐπικοινωνήσαντες τῷ Ξούθῳ**, **- ἐπεκοινώνησα μὲ τοὺς φίλους μου γιὰ τὸ ζήτημά σου**· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. καθόλου ἐπὶ ἀτόμων ἢ ὁμάδων ἀτόμων, κοινωνῶ, ἔχω συνάφειαν, σύνδεσιν ἐμπορικήν, συναλλακτικήν· || ὁμ. καὶ συνδέομαι ψυχικῶς, πνευματικῶς· **4)** εἰδ. νεώτ. κ. δημ. ἀντὶ τοῦ συγκοινωνῶ : **τὸ δωμάτιό μου δὲν ἐπικοινωνεῖ μὲ τὸν κῆπο**.
ἐπικοίνως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπίκοινον βλ.λ., ἀπὸ κοινοῦ : 'Ορφ.άπ.256· **2)** εἰδ. γραμμ. πρβλ. ἐπίκοινος : 'Απολλ.Δυσκ.Συνδ.253,20.
ἐπικοίρανος (ὁ) μτγν. ὁ καταστὰς κοίρανος βλ.λ. : 'Ορφ.'Αργ.294.
ἐπικοιτάζομαι ἀποθ. κοιτάζομαι, κοιμῶμαι, διέρχομαι τὴν νύκτα : 'Αριστλ.ΖΙ 599a,30 **τὰ ζῷα . . ἐν οἷς εἴωθε τόποις ἐπικοιτάζεσθαι**.
ἐπικοίτιος-ον μτγν. ὁ τῆς κοίτης, ὁ εἰς τὴν κοίτην ἀναφερόμενος· ὅθ. **ἐπικοίτιον ᾆσμα** τὸ ᾀδόμενον κατὰ τὴν μετάβασιν εἰς τὴν κοίτην, πρὸς ὕπνον : 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.460Μ.
ἐπικοιτῶ-έω μτγν. κοίτομαι, κοιμῶμαι ἐπί τινος· εἶτα ἀγρυπνῶ ἐπί τινος, ἐπαγρυπνῶ παρά τινα : Πολύβ.21,7,6 **τοῖς ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων**.
ἐπικοιτωνίτης (ὁ) μτγν. ὁ ἐπὶ τοῦ κοιτῶνος, ὁ παρακοιμώμενος εὐνοῦχος, μτφρ. τοῦ κουβικουλάριος : Σωκρ.'Εκκλ.'Ιστ.5,302.
ἐπικοκκάστρια (ἡ) ἡ οἱονεὶ μιμουμένη τὴν φωνὴν τοῦ κόκκυγος : 'Αριστφ.Θεσμ.1059 **'Ηχώ, λόγων ἀντῳδὸς ἐπικοκκάστρια** (σχόλ. «εἰωθυῖα γελᾶν· γελάστρια»)· κατ' 'Αριστφ.Βυζ.ἐκ. ρ. **ἐπικοκκάζω** (Εὐστ.'Οδ.1761,26).
ἐπικόκκουρος (ὁ) 'Ησ. « ὁ παρατηρητὴς ἐν σταδίῳ ».
ἐπικοκκύστρια (ἡ) ἡ τὴν φωνὴν τοῦ κόκκυγος μιμουμένη, δ. γρ. ἀντὶ ἐπικοκκάστρια βλ.λ.

ἐπικολάπτω Ἐπιγρ. ἐπί τινος χαράσσω, σκαλίζω: **ὅρον ἐπὶ πέτρας ἐπεκολάψαμεν.**

ἐπικολλαίνω ἐπί τινος κολλῶ, προσκολλῶ, ἐπικολλῶ: Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,6,6-**πηλὸν ἐπικολλαίνουσι.**

ἐπικόλλημα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐπικολλῶ βλ.λ., τὸ ἐπί τινος κολλώμενον: Θεόφρ.ΦΙ 4,3,4· || εἰδ.νεώτ. ἐν τῇ ξυλουργικῇ πολυτιμότερον ξύλον ἐπικολλώμενον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ξύλου κοινοῦ, ὁ καπλαμάς.

ἐπικόλλησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικολλῶ, ἡ διὰ κολλήσεως προσαρμογή: **ἐπικόλλησις γραμματοσήμων· 2)** εἰδ. ἡ ἐπὶ ἐπιφανείας ξύλου κοινοῦ ἐπίστρωσις λεπτῶν φύλλων ξύλου ἀνωτέρας ποιότητος, τὸ καπλάντισμα.

ἐπικολλητικός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰς τὴν ἐπικόλλησιν ἀναφερόμενος: **ἐργασία ἐπικολλητική.**

ἐπικολλητικῶς ἐπίρρ. νεώτ. δι' ἐπικολλήσεως.

ἐπικολλῶ-άω μτγν. κ νεώτ. κολλῶ τι ἐπί τινος, διὰ κολλήσεως προσαρμόζω: Ἥρων Πνευμ.164D.

ἐπικολπίδιος-ον μσν. ὁ ἐν τῷ κόλπῳ, ἐπικόλπιος βλ.λ.: ΚΜανασσ.Χρον.41D **μήπως ἐπικολπίδιον τύχοι τις κρύπτων ξίφος.**

ἐπικόλπιος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐπὶ τοῦ κόλπου, τοῦ στήθους, ὁ ἐν τῷ κόλπῳ: ΑἸλ.ΖΙ 2,50 **φέροντα ὡς εἶχεν ἐπικόλπιον** (τρυγόνα) **ἐμβαλεῖν,** Νόνν. Δ 8,78, Κ.Μανασσ.Χρον.93Β **ἂν δὲ χρυσοῦ τις ἔφερεν ὁλκὴν ἐπικολπίαν.**

ἐπικολπῶ-όω μτγν. ποιῶ κοῖλον, κάμνω κοίλωμα: Ἀγαθ.3,22 **ἠρέμα τὰ κέρα ἐπικολπώσαντες.**

ἐπικολυμβῶ-άω Ἡσ. «ἐπινήχαμαι».

ἐπικόλωνος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τοῦ κολωνοῦ, τοῦ λόφου: Διόδ.Σ 19,19 **ἐπικόλωνος ὁδός.**

ἐπικόμβια (τά) μσν. χρυσᾶ ἢ ἀργυρᾶ νομίσματα ἢ καὶ χαλκοῖ ὀβολοὶ ριπτόμενοι ἐντὸς κόμβων εἰς τὸν λαὸν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς χρίσεως τοῦ βασιλέως, ἐνῷ οὗτος ἐξήρχετο τοῦ ναοῦ, ἄ. ἐπικόμπια: Δουκάγγ.· || καθόλου ἀπόδεσμοι, μανδήλια ἐν οἷς ἐδένοντο χρήματα, κομποδέματα.

ἐπικομῆτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος κολεοπτέρων ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **σκαραβαιϊδῶν.**

ἐπικομίζω κ. μσν. φέρω, κομίζω τι πρός τινα, ἐπί τινα, μετὰ δοτ.: Μηναῖ.9,2 Ὠδ. **ὤφθη οὐρανόθεν σοι ἐπικομίζουσα.. βρῶσιν ἀφθαρσίας περιστερὰ ὡραιοτάτη·** || κ. παθ. ἄγομαι, ὁδηγοῦμαι, φέρομαι: Ἀριστλ.π.Διογ.Λ 5,14 **ἐπιμελείσθω δὲ Νικάνωρ καὶ Μύρμηκος τοῦ παιδίου, ὅπως ἂν ἀξίως ἡμῶν τοῖς ἰδίοις ἐπικομισθῇ· 2)** μέσ. κομίζω, φέρω τι μετ' ἐμαυτοῦ: Ἰώσ.ΙΑ 2,15,2, ΔίωνΚ 50,11 **τὴν τροφὴν αὐτοὺς ἑαυτοῖς.. ἐπικομίσασθαι κελεύσας.**

ἐπικομμῶ-όω μτγν. προσθέτως ἢ ἐπιμελῶς κοσμῶ, καλλωπίζω, στολίζω: Θεμἰατ.Λόγ.13,167D.

ἐπίκομος-ον μτγν. ὁ τρέφων κόμην, ὁ ἐπικομῶν: Πολυδ.4,137.

ἐπίκομος (ὁ) νεώτ. φυσιολ. τερατογονικὸς ὅρος, δι' οὗ χαρακτηρίζεται ἡ παρουσία παραπληρωματικῆς κεφαλῆς, διὰ τῆς κορυφῆς αὐτῆς προσηρτημένης ἐπὶ τῆς κυρίως κεφαλῆς τοῦ τέρατος.

ἐπικομπάζω κομπάζω, κομπαστικῶς ὁμιλῶ: Εὐρ. Ἡρ.981 **ὁ δ' ἠλλαξε κἀπεκόμπασεν τάδε,** Πλούτ. Κάμ.22· || κομπαστικῶς, μετ' ἀλαζονείας φέρομαι, ἐπαίρομαι ἐπί τινι: Καλλ.Ἄρτ.263 **οὐδὲ γὰρ Ἀτρείδης ὀλίγῳ ἐπεκόμπασε μισθῷ** (διορθ. ἀντὶ ἔπι κόμπασε)· κ. ἀπολ.: Φίλ.1,550 **δοξομανοῦντα καὶ ἐπικομπάζοντα.**

ἐπικόμπιον (τό) μσν. τὸ ἐπικόμβιον βλ.λ.

ἐπικομπῶ-έω κομπαστικῶς, μὲ ἔπαρσιν ὁμιλῶ, λέγω τι, ἐπικομπάζω: Θουκ 8,81 **ὑπισχνεῖτο δ' οὖν τάδε μέγιστα ἐπικομπῶν ὁ Ἀλκιβιάδης·** || ὑπερηφάνως ἐπιδεικνύω τι, καυχῶμαι ἐπί τινι, περηφανεύομαι: αὐτ.4,126 **τὸ ἀνδρεῖον.. ἐπ-.**

ἐπικομψεύω μτγν. κομψεύω, εὐτρεπίζω τι, λεπταλόγως φροντίζω περί τινος, καθιστῶ τι κομψόν: Ἰώσ.ΙΑ 20,12,1 **τοὺς γλαφυρότητι λέξεων τὸν λόγον ἐπικομψεύοντας.**

ἐπικομῶ-άω μτγν. τρέφω μακράν, πλουσίαν κόμην, ἔχω πλούσια, ἔμορφα μαλλιά· Πολυδ.2,25 || εἶτα κ. **ἐπικομῶ κόμῃ ξανθῇ**: αὐτ.4,136.

ἐπικονδύλιος-ον νεώτ. ἀνατομ. ὁ ἐπὶ τοῦ κονδύλου ἢ παρὰ τὸν κόνδυλον κείμενος: **ἐπικονδύλιος ἀπόφυσις** (ἄ. παρακονδύλιος βλ.λ.), **-ἐπ- μύες** (c' τῆς ὀπισθίας χώρας τοῦ ἀντιβραχίου).

ἐπικονίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπίθεσις κόνεως, ἡ διὰ κονιάματος ἐπίστρωσις· || εἰδ. βοταν. ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τῶν ἐντόμων μεταφορὰ τῆς γύρεως ἀπὸ τῶν ἀνθήρων καὶ ἡ ἐναπόθεσις αὐτῆς ἐπὶ τοῦ στίγματος ἢ τῆς σπερματικῆς βλάστης τῶν ἀνθέων, δι' ἧς καὶ ἐπιτελεῖται ἡ γονιμοποίησις.

ἐπικονιῶ-άω Ἐπιγρ. κονίαμα ἐπιτίθημι, ἐπιχρίω δι' ἀσβέστου, ἀσπρίζω: **ἐπ- στοιάν.**

ἐπικονίω Ἡσ. «ἐπικεκόνιμαι· ἐξέφθαρμαι. ἀπόλωλα», δ. γρ. «ἐπικεκόνημαι» ὡς ἐκ ρ. ἐπικονέω.

ἐπικόπανον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ξύλον ἐφ' οὗ οἱ μάγειροι ἢ οἱ κρεοπῶλαι κόπτουν, λειανίζουν τὸ κρέας: Μέν.33, Πολυδ.10,101.

ἐπικοπή (ἡ) μτγν. ἡ ἀποκοπή, τὸ κόπτειν τι, ἀπότμησις, κόψιμο, εἰδ. **ἐπὶ δένδρων,** τὸ κλάδευμα: Θεόφρ.ΦΑΙτ.5,17,3 **περὶ δὲ τῆς ἐπικοπῆς καὶ τῆς κολούσεως** (αὐ. «κολοῦσι δ' ἐπικοπήν, ὅταν ἀφαιρεθείσης τῆς κόμης ἐπικόψῃ τις τὸ ἄκρον»)· **2)** κτύπημα, πλῆγμα πρὸς ἀποκοπήν: Δίων Κ 49, 29 **νομίσαντες οὖν καταπεπτωκέναι τε ὑπὸ τραυμάτων καὶ μιᾶς ἐπικοπῆς εἶναι· 3)** εἰδ. πάπ. ἡ ὑλοτομία, ἡ κοπὴ ξύλων: **ἐπικοπῆς γεγονυίας εἰς τὴν νῆσον· 4)** Ἐπιγρ. ἐπὶ λίθων οἰκοδομῆς, ἡ πελεκημένη πλευρά· **5)** μτφ. κώλυμα, ἐμπόδιον, πρόσκομμα: Φιλόστρ.Σαφ.2,30.

ἐπικοπίς-ίδος (ἡ) νεώτ. χαλύβδινον ἐργαλεῖον χρησιμεῦον διὰ τὴν κοπὴν τεμαχίων σιδήρου· **2)** βραχεῖα ὀδοντωτὴ σφῦρα τῶν λιθοξόων διὰ τὴν λάξευσιν λίθων ἢ μαρμάρων, δημ. θεραπίνα.

ἐπίκοπος-ον μτγν., μσν. κ. δημ. ὁ ἀποκοπείς, ἀποτμηθείς, εἰδ. ἐπὶ **δένδρων,** ὁ κλαδεμένος: Θεόφρ.ΦΙ 5,1,12· **2)** ἐπὶ **χαραγμάτων** ἐν νομίσμασιν, ὁ τὸ δεύτερον τυπωθείς, ποὺ γιὰ δεύτερη φορὰ ἐχτυπήθηκε, τυπώθηκε· ΕΜ 360,41 «ἐπίκοποι, οἱ κακῶς πρῶτον πληγέντες χαρακτῆρες καὶ διὰ τοῦτο ἐπικοπτόμενοι»· || ὅθ. τὸ ἀρσ. **ἐπίκοπος** ὡς οὐσ. Ἡσ. «χάραγμα ἐκ νέου πληγέν»· **3)** τὸ αὐδ. **ἐπίκοπον** ὡς οὐσ. τὸ ἐπικόπανον βλ.λ.: Λουκ.Νεκρ.Δ 10,9 **ἀποκόψει αὐτὸν** (τὸν πώγωνα) **ἐπικόπῳ τῇ ἀποβάθρᾳ χρησάμενος,** Εὐστ.Ὀδ. 1476,33· **4)** δημ. **(ἐ)πίκοπος** ὁ κεκοπιακώς, ὁ κουρασμένος: **μὴν βάνῃς τὸ γέρο νὰ ποτίσῃ, γιατί 'ναι 'πίκοπος.**

ἐπικοπρίζω μσν. κοπρίζω, ρίπτω κόπρον, λίπασμα ἐπί τινος: Γεωπ.2,23,5 **εὐθέως ἐπικοπρίζειν.**

ἐπικόπτης (ὁ) μτγν. ἐπισκώπτης, ἐπικριτής, χλευαστής: Τίμ.Φλ.π.Διογ.Λ 9,18 **Ξεινοφάνην ὑπότυφον, Ὁμηραπάτην, ἐπικόπτην** (δ.γρ. ἐπισκώπτην).

ἐπικόπτω κτυπῶ ἐπί τινος ὅπως φονεύσω, μὲ κτύπημα σκοτώνω: Ὀδ.Γ 443 **πέλεκυν.. ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων· 2)** ἀποκόπτω τὰς κορυφὰς δένδρων, κλαδεύω: Θεόφρ.ΦΑΙτ.5,17,3· || **ἀναφορ.** πρὸς θάμνους, κόπτω πρὸς καθαρισμὸν τοῦ ἐδάφους: Πάπ.· **3)** χαράσσω διὰ κτυπήματος ἐπὶ νομίσματος: Ἀριστλ.Οἰκ.1349b,31 **ἐ- χαρακτῆρα· 4)** κόπτω, χαράσσω ἐκ νέου: Στράβ.15,22 **ἐπικόπτουσιν ἀποτριβέντα** (μύλον λίθοις)· **5)** μτφ. ἀνακόπτω, καταστέλλω: Πλούτ.Ἠθ.529Β **φιληδονίαν ἐπικόπτων ἀκόλαστον· 6)** ὁμ. μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσωπα, καταρρίπτω τὸ φρόνημα, ταπεινῶ, πρβλ. δημ. «**τοῦ ἔκοψε τὰ φτερά**»: Ἀριστλ.

Πολιτ.1284b,2 ὁ δὲ Περσῶν βασιλεὺς.. τοὺς πεφρονηματισμένους .. ἐπέκοπτε πολλάκις· ‖ ὁμ. ἐπιτιμῶ, ἐπικρίνω, μέμφομαι : Πλούτ.Κικ.24, Φιλόστρ.Σοφ.5,35 Γοργίας ἐπικόπτων τὸν Πρόδικον ὡς ἕωλα .. ἀγορεύοντα· ‖ εἰδ. εἰρωνεύομαι, σκώπτω : Τίμων Φλ.4 γέγραφε καθ' Ὁμήρου ἐπικόπτων αὐτοῦ τὰ περὶ θεῶν εἰρημένα, πρβλ. ἐπικόπτης· **7**) ὁμ. μτφ. βλάπτω, ζημιῶ, ἐξασθενίζω : Φιλόστρ.Γυμν.52 αἱ ἡδοναὶ ἐ- τὴν ἰσχύν· ‖ κ. παθ. ὑφίσταμαι βλάβην : αὐτ.Σοφ. 2,25,2 ἐπικοπεὶς τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑπό τινος· **8**) μέσ. ἐπικόπτομαι κόπτομαι, ὀδύρομαι, θρηνῶ ἐπί τινος : Εὐρ.Τρῳ.627 ἔκρυψα πέπλοις κἀπεκοψάμην νεκρόν (δ.γρ. κἀπεκλαυσάμην).

ἐπικόρμιον (τὸ) μσν. τὸ ξύλον ἐφ' οὗ κόπτεται τὸ κρέας, ἐπικόπανον, ἐπίξηνον : Εὐστ.᾿Οδ.1476,34.

ἐπίκορμον (τὸ) μσν. κ. ἐπικόρμιον βλ.λ. : Εὐστ. ᾿Οδ.1692,62 ἐπί τινος ἐπιξήνου, ὅ ἐστιν ἐπικόρμου.

ἐπίκορον ᾿Ησ. « ἐπίκοπον· Πάμφιοι ».

ἐπίκορρ-ι ᾿Ησ. « ἐπὶ κανδυλίῳ ».

ἐπικορρίζω (κόρρη) τύπτω, κτυπῶ τινα εἰς τὴν κεφαλήν : ᾿Αριστλ.ΖΙ 614a,10 τῶν περδίκων οἱ τιθασοὶ τοὺς ἀγρίους .. ἐπικορρίζουσι.

ἐπικορριστός-όν ὁ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τυφθείς, πληγείς· ᾿Ησ. «ἐπικονδυλιστός, ἐκ τοῦ ἐπὶ κόρρης».

ἐπικορύσσομαι μτγν. ὁπλίζομαι κατά τινος : Λουκ.᾿Αλέξ.57 ἐπεκορυσσόμην αὐτῷ.

ἐπικορυφοῦμαι-όομαι μτγν. ὑψοῦμαι μέχρι τῆς κορυφῆς τινος : Γρηγ.Νύσσ.1,413C ἐπικορυφοῦται τῇ ὑπερηφανείᾳ.

ἐπικορύφωμα (τὸ) ᾿Ησ. γλώσσ. τοῦ ἐπικτόλωμα.

ἐπικορύφωσις-εως (ἡ) μτγν. τελικὸς ἀριθμὸς ἀριθμητικῶν σειρῶν : Γερ.᾿Αριθμ.2,3 ἐκ τετραπλασίων ἐπικορύφωσιν λαμβάνοντες.

ἐπικόρως ἐπίρρ. μσν. οἱονεὶ κατὰ κόρον, εἰς ὑπερβολικὸν βαθμόν, ἐξαιρέτως : Παχυμ.Γ'Ανδρόν. Παλαιολ.9A τῆς τοῦ πατριάρχου τιμῆς ἐπ- ἔχων.

ἐπικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἔπος βλ.λ. : Διον.᾿Αλ.Συνθ.22 ἐπικῇ ποιήσει, Σχόλ.᾿Αριστφ.Εἰρ.1288 ἐ- στίχοι, - ἐπικοὶ ποιηταί· ‖ ἐπικὸς κύκλος συλλογὴ ποιημάτων μεθομηρικῶν, ἐχόντων ὡς ὑπόθεσιν μύθους τῆς ἑλλην. μυθολογίας: ᾿Αθήν.7,277E· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ οἱονεὶ ἄξιος νὰ ὑμνηθῇ δι' ἔπους.

ἐπικόσμημα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπί τινος τιθέμενον κόσμημα, τὸ στόλισμα : ᾿Ασπάσ.ΗΝικ.109,14.

ἐπικόσμησις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικοσμῶ βλ.λ., ὁ στολισμός : Γρηγ.Νύσσ.2,812B, ᾿Επιγρ. ἐπ- τραπέζης, Τζέτζ. ᾿Εξήγ.᾿Ιλ.27,23· **2**) ἡ τελείωσις, τελειοποίησις τῆς ὕλης διὰ τῆς μορφῆς : Συριαν.Μεταφ.38,21.

ἐπικόσμιος-ον μτγν. ὁ ἐπικοσμηθείς, ὁ εὐπρεπής : Ψ᾿Ιω.Χρυσ.7,300,35 σεμνὰ μὲν οὖν τὰ καθ' ἡμᾶς, καὶ ὡς ἀληθῶς ἐπικόσμια.

ἐπικοσμῶ-έω προσθέτω διακοσμήσεις εἴς τι, διακοσμῶ ἐπὶ πλέον ἢ κατόπιν : ῾Ηρ.1,184 τὰ τείχεά τε ἐπεκόσμησαν καὶ τὰ ἱρά· ‖ κ. ἁπλῶς διακοσμῶ, εὐτρεπίζω, στολίζω τι : ῾Υπερείδ.Εὐξ. 24 ἐ- ἄγαλμα, αὐτ.25 ἐ- ἕδος, Πάπ. τῶν δεῖνα ἐπικεκοσμηκότων τὸν ἑαυτῶν τόπον· ‖ μετὰ δοτ. διά τινος κοσμῶ, καλλωπίζω, στολίζω : ᾿Αριστλ.ΖΜ 658a,22 (κέρκον) ἐπικεκόσμηκεν ἡ φύσις θριξί, ᾿Επιγρ. ἱερὸν ἐ- ὅπλοις· **2**) τιμῶ, πανηγυρίζω διά τινος : ῾Ηρ.7,228, ᾿Αριστφ.Βάτρ.383 Δήμητραν θεὰν ἐπικοσμοῦντες ζαθέοις μολπαῖς κελαδεῖτε· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἐπικηδείων τιμῶν : Ξεν. ΚΠ 7,3,11 σὺ δὲ λαβοῦσα τοῖσδε ἐπικόσμει αὐτὸν τοῖς παρ' ἐμοῦ· **3**) μτφ. προσδίδω εἴς τι λαμπρότητα, κῦρος, σεμνότητα· κ. παθ. : ᾿Αριστλ. Πολιτ.1263a,23 ἐπικοσμηθὲν.. τάξει νόμων ὀρθῶν.

ἐπικοτέω μτγν. ἐπί τινι κατέω βλ.λ., ὀργίζομαι κατά τινος : Νίκ.Θηρ.183 ἐπὶ ζαμενὲς κοτέουσα.

ἐπίκοτος-ον ὁ μετὰ κότου βλ.λ., μετ' ὀργῆς, μετὰ χόλου, ὁ θυμώδης ὀθ. ἐχθρικός, ἐκδικητικός : Πίνδ.ἀπ.109,4 στάσιν ἐπίκοτον, Αἰσχ.Πρ.602 [῞Ηρας] ἐπικότοισι μήδεσι, αὐτ.᾿Επτ.787· **2**) μισητός, ἀπεχθής· ᾿Ησ. « ἐπίκοτα· ἐπίμομφα, ἃ πᾶς ἄν τις μέμφαιτο » : Σοφ.ἀπ.428.

ἐπικοτταβίζω μτγν. ρίπτω τι εἰς τὸν κότταβον, κοτταβίζω βλ.λ. : Πολυδ.6,110.

ἐπικότως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐπίκοτον βλ.λ., μετ' ὀργῆς, χόλου, θυμοῦ, ἐχθρικῶς : Αἰσχ.Πρ.162 ὁ δ' ἐπικότως ἀεὶ θέμενος ἄγναμπτον νόον.

ἐπικούρειος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὸν ᾿Επίκουρον ἢ τὴν φιλοσοφικὴν αὐτοῦ σχολήν : Λουκίλλ. ἐν ΑΠ 11,93, ΚΔ Πράξ.17,18 τινὲς δὲ τῶν ᾿Επικουρείων καὶ τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων, - ᾿Επικούρειος φιλοσοφία - διδασκαλία - σχολή· ‖ κ. ᾿Επικούρειος κτ. παράλειψιν τοῦ ἀνὴρ ἢ φιλόσοφος ἄτομον ἀσπαζόμενον τὰς φιλοσοφικὰς τοῦ ᾿Επικούρου δοξασίας : Στράβ. 14,2,20 ἐκ δὲ τῶν Βαργυλίων ἀνὴρ ἐλλόγιμος ἦν ὁ ᾿Επικούρειος Πρώταρχος, Λουκ.᾿Ερμότ.16 τῶν ᾿Επικουρείων ἢ Πλατωνικῶν ἢ Περιπατητικῶν· **2**) νεώτ. συνεκδ. ὁ φιλήδονος· ἐπίρρ. νεώτ. -είως.

ἐπικουρκῶ πάπ. ἀντὶ τοῦ ἐπικουρῶ, προσφέρω ὑπηρεσίαν : δαπάνη μάχων ἐπικουρευόντων.

ἐπικούρημα-ατος (τὸ) τὸ παρέχον βοήθειαν, προφύλαξιν, ὑπεράσπισιν : Ξεν.᾿Αν.4,5,13 ἦν δὲ τοῖς .. ὀφθαλμοῖς ἐπικούρημα τῆς χιόνος, εἴ τις μέλαν τι ἔχων πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πορεύοιτο· **2**) εἰδ. ἰατρ. φάρμακον ἐπιβοηθητικόν : Γαλ.6,171· **3**) τὸ παρέχον ἠθικὴν συνδρομήν : ᾿Ιάμβλ.Προτρ. 20 ἐπικουρήματα τῇ ζωῇ.

ἐπικούρησις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικουρῶ βλ.λ., προστασία, βοήθεια : Εὐρύφ.π.Στοβ.4,39,27 τὰς ἐκ τῶ θήω γινομένας ἐπ-· ‖ μετὰ γεν. προστασία, βοήθεια κατά τινος, ἐναντίον τινός : Εὐρ.᾿Ανδρ.28 ἐλπίς μ' ἀεὶ προσῆγε σωθέντος τέκνου ἀλκήν τιν' εὑρεῖν κἀπικούρησιν κακῶν· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ καταστάσεως : Πλάτ.Νόμ.919B τῇ τῆς ἀπορίας ἐπικουρήσει.

ἐπικουρητικός-ή-όν βοηθητικός, παρέχων ἐπικουρίαν, βοήθειαν : Πλάτ.Πολ.441A ἢ καθάπερ ἐν τῇ πόλει ξυνεῖχεν αὐτὴν τρία ὄντα γένη, χρηματιστικόν, ἐπικουρητικόν, βουλευτικόν (πρβλ. ἐπικουρικός, ἐπίκουρος) : Αἰν.Τακτ.38.

ἐπικουρία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. βοήθεια, συνδρομή, ἀρωγή : ῾Ηρ.6,108 ἡμεῖς μὲν ἑκαστέρω τε οἰκέομεν καὶ ὑμῖν τοιήδε τις γίνοιτ' ἂν ἐπικουρίη ψυχρή, Αἰσχ.Πέρσ.731 ὢ πόποι κεδνῆς ἀρωγῆς κἀπικουρίας στρατοῦ, Θουκ.1,32 ἐπικουρίας δεῖσθαι, Μηναῖ.1,21 Συναξ.,Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ. 3,196 θείᾳ τε συνάρσει καὶ ἰατρῶν ἐπικουρίᾳ τὴν ὑγείαν ἀνακαλέσασθαι· ‖ φρ. ἐπικουρίαν ἔχειν - λαμβάνειν - ποιεῖσθαι : Εὐρ.᾿Ορ.266 οἳ ᾿γὼ τάλαινα, τίν' ἐπικουρίαν λάβω, ἐπεὶ τὸ θεῖον δυσμενὲς κεκτήμεθα, Θουκ.1,33 ἀδικουμένοις καὶ οὐχ ἑτέρους βλάπτουσι τὴν ἐπικουρίαν ποιήσεσθε, Πλάτ.Γοργ.492C· ‖ κ. νεώτ. φρ. ἔρχομαι εἰς ἐπικουρίαν παρέχω συνδρομήν, βοηθῶ τινα· ὁμ. κ. δημ. ἦρθε γιὰ ἐπικουρία (διὰ νὰ παράσχῃ βοήθειαν, νὰ συνδράμῃ)· **2**) εἰδ. στρατ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐφεδρική, βοηθητικὴ δύναμις : Αἰσχ.᾿Ικ.721 καὶ τἄλλα πλοῖα πᾶσά θ' ἡ ᾿πικουρία εὔτρεπτος, Θουκ.7,59 καὶ αἱ μὲν ἑκατέρων ἐπικουρίαι τοσαίδε ξυνελέγησαν, ῾Ηρ.5,63, Ξεν. ῾Ελλ.6,1,17· **3**) ἡ θέσις τῶν ἐπικούρων, πρβλ. τῶν μαχίμων, ἐν τῇ Πλατωνικῇ Πολιτείᾳ : Πλάτ.Πολ. 415C· **4**) εἰδ. ᾿Επιγρ. παράκλησις, ἱκεσία πρὸς βοήθειαν : ποιείσθω δὲ ἡ ἱέρεια καθ' ἑκάστην νουμηνίαν ἐπικουρίαν ὑπὲρ πόλεως.

ἐπικουρίζω μτγν. κ. νεώτ. πρεσβεύω τὰς τοῦ ᾿Επικούρου φιλοσοφικὰς ἀρχάς, μιμοῦμαι, ἀκο-

λαυθῶ τὸν Ἐπίκουρον : Ὠριγ.1,1145 B· **2)** νεώτ. ἔχω διαθέσεις, ἕξεις φιληδόνου.

ἐπικουρικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἐνίσχυσιν, ἐπικουρίαν χρησιμεύων, βοηθητικός : Πλάτ.Πολ.434C **ἐπικουρικοῦ . . γένους,** πρβλ. ἐπικουρία, ἐπίκουρος· **2)** κυρ. ἐπὶ στρατιωτ. δυνάμεων, ἐφεδρικός, ἐνισχυτικός τῶν κυρίων δυνάμεων : **ἐπικουρικὸν στράτευμα·** || ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐπικουρικὸν** ὡς οὐσ. βοηθητική, συμμαχικὴ δύναμις : Θουκ.4,52 **καὶ μισθωσάμενοι ἔκ τε Πελοποννήσου ἐπικουρικόν,** Φίλ.2,98· **3)** ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἐπικούρους (βλ.λ.4), τοὺς μισθοφόρους : Θουκ.7,48 **φθερεῖσθαι αὐτῶν τὰ πράγματα, ἐπικουρικὰ μᾶλλον ἢ δι' ἀνάγκης ὥσπερ τὰ σφέτερα ὄντα·** **4)** νεώτ. ὁ δευτερευούσης σημασίας· ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς** βοηθητικῶς, δευτερευόντως.

ἐπικούριος-ον μτγν. ὁ παρέχων ἐπικουρίαν, βοήθειαν, ὁ συντρέχων, ὡς ἐπώνυμον θεῶν : Παυσ. 8,41,7 **καὶ ὁ ναὸς τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Ἐπικουρίου,** Ἐπιγρ. **θεοῖς ἐπικουρίοις.**

ἐπικουρισμός (ὁ) νεώτ. ἡ φιλοσοφική, ἠθικὴ τοῦ Ἐπικούρου διδασκαλία· || τὸ ἀκολουθεῖν τὰ ἠθικὰ τοῦ Ἐπικούρου διδάγματα, ὁ εὐδαιμονισμός.

ἐπίκουρος-ον κ. νεώτ. ὁ βοηθός, ἀρωγός τινος, ὑπερασπιστής, ὁ παρέχων βοήθειαν, συνδρομήν, ἐπικουρίαν, μετὰ δοτ. προσ. : Ἰλ.Φ 431 **Ἀφροδίτη ἦλθεν Ἄρη ἐπίκουρος,** Πίνδ.Ο 13,97 **Μοίσαις γὰρ ἀγλαοθρόνοις ἑκὼν Ὀλιγαιθίδαισίν τ' ἔβαν ἐπίκουρος,** Θουκ.3,67 **τοῖς μὲν ἀδικουμένοις ἐπικούρους εἶναι·** || ὁμ. κ. μετὰ γεν. προσ. : Ὕμν. Ἄρ.9 **βροτῶν ἐπίκουρε,** Πλάτ.Συμπ.189D **ἔστι γὰρ θεῶν φιλανθρωπότατος, ἐπίκουρός τε ὢν τῶν ἀνθρώπων καὶ ἰατρὸς τούτων, - εἶχεν ἐπίκουρόν του τὸν πατέρα του·** || κ. ἀπολ. κηδεμών, προστάτης, κύριος : Ξεν.ΚΠ 7,5,61 **οἱ εὐνοῦχοι . . δεσπότου ἐπικούρου προσδέονται·** **2)** μετὰ γεν. τοῦ πράγμ. ὁ βοηθῶν, προστατεύων κατά τινος, προφυλάσσων, ἀπαλλάσσων ἀπό τινος : Σοφ.ΟΤ 496 **Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων,** Εὐρ.Ὀρ.211 **ὦ φίλον ὕπνου θέλγητρον, ἐπίκουρον νόσου,** Ξεν.Ἀπομν.4,3,7· || ὁ ἐπιβοηθῶν, προάγων τι : Πίνδ.Ο 1,111 **ἐπίκουρον εὑρὼν ὁδὸν λόγων·** **3)** κ. ἐπὶ πραγμάτων, ὁ δυνάμενος νὰ παράσχῃ ἐνίσχυσιν, βοήθειαν : Πλούτ.Περ.26 **νεῶν ἐπικούρων τοῖς Σαμίοις προσφερομένων, - δύναμις ἐπίκουρος·** **4)** νεώτ. ὁ βοηθητικός, ὁ ἐν εἰδικῇ ἀνάγκῃ ἢ ἐν ὡρισμένῳ χρονικῷ διαστήματι χρησιμοποιούμενος, ὁ οὐχὶ τακτικός : **ἐπίκουρος ὑπάλληλος·** **5)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. βοηθός, σύμμαχος στρατιώτης : Ἰλ.Β 815 **ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι,** αὐτ.Γ 456, Ἡρ.3,91 **σίτου γὰρ δυοκαίδεκα μυριάδας Περσέων τε τοῖσι ἐν τῷ Λευκῷ τείχεϊ . . καταμετρέουσι καὶ τοῖσι τούτων ἐπικούροισι·** || εἰδ. **ἐπίκουροι** ξένοι μισθοφόροι, στρατιῶται, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τοὺς ἐγχωρίους, τοὺς πολίτας : Θουκ.6,55 **ἀλλὰ διὰ τὸ πρότερον ξύνηθες τοῖς μὲν πολίταις φοβερόν, ἐς δὲ τοὺς ἐπικούρους ἀκριβές,** Ξεν.Ἑλλ 7,1,12, Ἑρμιππ.63,18 **ἀνδράποδ' ἐκ Φρυγίας, ἀπὸ δ' Ἀρκαδίας ἐπικούρους·** || ὁμ. **ἐπίκουροι** μισθωτοὶ σωματοφύλακες, ἰδ. οἱ ἐξ ἄ. μερῶν στρατολογηθέντες : Ἡρ.1,64 **ἐρρίζωσε τὴν τυραννίδα** (ὁ Πεισίστρατος) **ἐπικούροισί τε πολλοῖσι καὶ χρημάτων συνόδοισι,** Θουκ.6,58 **ὁ δὲ τοῖς ἐπικούροις φράσας τὰ ὅπλα ὑπολαβεῖν·** **6)** εἰδ. ἐν τῇ Πλατωνικῇ πολιτείᾳ ἐπίκουροι ἡ τάξις τῶν μαχίμων, τῶν στρατιωτῶν : Πλάτ.Πολ.414B.

ἐπικουρῶ-έω κ. νεώτ. παρέχω βοήθειαν, συνδρομήν, συντρέχω, βοηθῶ τινα, ἰδίως ἐν πολέμῳ : Ἰλ.Ε 614 **ἀλλά ἑ Μοῖρα ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας,** Ἡρ.4,128 **οἱ δὲ τῶν Περσέων ἱππόται φεύγοντες ἐσέπιπτον ἐς τὸν πεζόν, ὁ δὲ πεζὸς ἂν ἐπεκούρεε·** **2)** συνήθ. μετὰ δοτ. προσ. παρέχω συνδρομὴν εἴς τινα, βοηθῶ τινα ἐν ἐνδείᾳ, δυστυχίᾳ, κινδύνῳ εὑρισκόμενον : Εὐρ.ΙΑ 1453 **ὦ φίλτατ', ἐπεκούρησας ὅσον εἶχες φίλοις,** Ἀριστφ.Σφ.1018 **ἀλλ' ἐπικουρῶν κρύβδην ἑτέροισι ποιηταῖς** (παρῳδ.Εὐρ.Ῥῆσ.937)· || ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἀφῃρημ. ἰδέας, ἐννοίας, καταστάσεις : Πλάτ.Πολ.368C **κράτιστον οὖν οὕτως ὅπως δύναμαι ἐπικουρεῖν αὐτῇ** (τῇ δικαιοσύνῃ)· || ὁμ. ἐπὶ πράγμ. μετὰ δοτ. προσ. εἶμαι χρήσιμος εἴς τινα, παρέχω βοήθειαν, ὠφελιμότητα : Ξεν.ΚΠ 6,2,30· || ὁμ. κ. μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτιατ. πράγμ. προφυλάσσω τινὰ ἀπό τινος : αὐτ.Ἀν.5,8,25 **εἴ τῳ χειμῶνα · ἐπεκούρησα** (ἐάν τινα ἀπὸ τοῦ ψύχους προεφύλαξα)· || ὁμ. παρέχω τι ὡς βοήθειαν : Ἀριστφ.ἀπ.302,8 **οὐδὲ κάραβον μέγαν γυναιξὶ κοπιώσαις ἐπεκουρήσατε** (διόρθ. ἐπεχορηγήσατε)· || πάπ. προμηθεύω : Πάπ. **ἐπικουρήσας τοῖς γεωργοῖς τὰ σπέρματα·** **3)** κ. μετὰ δοτ. τοῦ πράγμ. ἀντιμετωπίζω τι, βοηθῶ τινα κατά τινος, ἀνακουφίζω ἀπό τινος : Ξεν.Ἀπομν.1,4,13, αὐτ.10,2 **ἀξιάγαστον δ' αὐτοῦ καὶ τὸ ἐπικουρῆσαι τῷ τῶν ἀγαθῶν γήρᾳ·** || ὁμ. φροντίζω περί τινος, ἐξοικονομῶ τι, ἐπιτυχῶς ἀντιμετωπίζω : Αἰσχίν.1,27 **οὐδέ γε εἰ τέχνην τινὰ ἐργάζεται ἐπικουρῶν τῇ ἀναγκαίᾳ τροφῇ·** **4)** ὑπηρετῶ ὡς μισθωτὸς στρατιώτης : Ἰσοκρ.4,168 **δι' ἔνδειαν, . . ἐπικουρεῖν ἀναγκαζομένους,** Πλάτ.Πολ.575B **ἄλλον τινὰ δορυφοροῦσι τύραννον ἢ μισθοῦ ἐπικουροῦσιν** (ἀντὶ μισθοῦ παρέχουν στρατιωτικὰς ὑπηρεσίας).

ἐπικουφίζω ἐλαφρύνω, κάμνω τι ἐλαφρότερον, ἀφαιρῶ βάρος ἀπό τινος· κ. παθ. : Ἡρ.8,118 **ἐκπηδᾶν ἐς τὴν θάλασσαν καὶ τὴν νέα ἐπικουφισθεῖσαν·** **2)** ὅθ. κ. αἴρω τι, σηκώνω ὑψηλά : Σοφ.Αἶ.1411 **σὺ δὲ πατρός . . πλευρὰς σὺν ἐμοὶ τάσδ' ἐπικούφιζε** (σχόλ. «ἀνεβάσταζε»)· **3)** μτφ. κάμνω ἐλαφρότερον, μετριάζω, ἀνακουφίζω : Ξεν.ΚΠ 1,6,25 **ἐπικουφίζει τι ἡ τιμὴ τοὺς πόνους τῷ ἄρχοντι** (φέρει ἀνακούφισιν διὰ τοὺς κόπους του), Δημ.643 **ἀλλ' ἀνθρωπίνως ἐπεκούφισαν, εἰς ὅσον εἶχε καλῶς τὰς συμφοράς,** Ἰουλ.Θεμ. 253D **ἐ- τὴν ταλαιπωρίαν·** || κ. μετὰ γεν. τοῦ πράγμ. ἀνακουφίζω, ἐλαφρύνω ἀπό τινος : Εὐρ. Ἠλ.72 **δεῖ δή με κἀκέλευστον εἰς ὅσον σθένω μόχθου 'πικουφίζουσαν ὡς ῥᾷον φέρῃς, συνεκκομίζειν σοι πόνους,** Δίων Κ 43,18 **ἐ- τοῦ δέους·** || εἰδ. **ἐπικουφίζω γῆν** καθιστῶ αὐτὴν ἐλαφροτέραν, ἀραιοτέραν διὰ σκαλισμοῦ : Ξεν.Οἰκ.17,13· **4)** μετὰ δοτ. τοῦ ὀργάνου παρέχω εἴς τινα ἀνακούφισιν διά τινος, τοῦ ἐμπνέω θάρρος, δύναμιν : Ξεν.ΚΠ 7,1,18 **τῷ μὲν προσώπῳ παραθαρρύνων, ταῖς δὲ ἐλπίσιν ἐπικουφίζων·** **5)** μτφ. ἐλαφρύνω, κάμνω κοῦφον, ἤτοι ἀνόητον : Θέογν.629 **ἥβη καὶ νεότης ἐπικουφίζει νόον ἀνδρός, πολλῶν δ' ἐξαίρει θυμὸν ἐς ἀμπλακίην·** **6)** κ. μέσ. **ἐπικουφίζομαι** μετ' αἰτ. τοῦ ἀντικειμ. κ. δοτ. τοῦ μέσου, διά τινος ἀνακουφίζω τι, καθιστῶ ἐλαφρόν, ἧττον δυσβάστακτον : ΠΔ Μακκ.4,9,31 **ταῖς διὰ τὴν ἀρετὴν ἡδοναῖς τὸν πόνον ἐπικουφίζομαι.**

ἐπικουφισμός (ὁ) μτγν. ἐλάφρυνσις κ. μτφ. ἀνακούφισις : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.880 **ἐπικουφισμὸν περὶ ὧν ἡμαρτήσαμεν·** || Ἐπιγρ. ἡ διὰ βοηθήματος, ὑλικῆς συνδρομῆς ἀνακούφισις ἀπὸ τῆς ἐνδείας.

ἐπικράββατον (τό) μσν. ἡ ἐπὶ τῆς κλίνης σανίς : Ἀνν.Κομν.1,379 (ἐκδ. Βόνν.).

ἐπικραδαίνω μτγν. κραδαίνω ἐπί τινος, ἐπισείω : Ἡλιόδ.3,1 **πέλεκυν δίστομον ἐπεκράδαινεν·** || βιαίως κινῶ, σείω ἐπάνωθέν τινος : Πολυδ.5,61· **2)** κ. μτφ. παθ. κινοῦμαι, φέρομαι ὑπό τινος, ἄγομαι : Γρηγ.Νύσσ.2,74C **πρὸς ἀμφοτέρας τὰς ἐκβάσεις ταῖς ἐλπίσιν ἐπικραδαίνεσθαι.**

ἐπικράδιον Ἡσ. « ἐπικάρδιον ».

ἐπικραδῶ-άω μτγν. ἐπικραδαίνω βλ.λ., σείω, κινῶ : Ἀπολλ.Ρ 1,552, Ὀππ.Ἁλ.1,91.

ἐπικράζω μτγν. κράζω, φωνάζω πρός τινα ἢ ὑπὲρ ἢ κατά τινος : Λουκ.Ἀνάχ.16 **ὡς μὴ ἐνοχλοῖεν ἡμῖν οἱ ἐπικεκραγότες τοῖς παλαίουσιν.**

ἐπικραίνω, ἐπ. ἐπικραιαίνω, μέλλ. **ἐπικρανῶ,** ἀόρ. α' **ἐπέκρηνα, -κρανα, -κρήηνα** ἐκτελῶ, ἄγω εἰς πέρας, ἐκπληρῶ, ἐπιτελῶ : Ἰλ.Α 455 **ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,** αὐτ.Θ 599, Αἰσχ.Ἱκ.624 **Ζεὺς δ' ἐπικράναι τέλος** (εἴθε νὰ φέρῃ τὰ πράγματα εἰς καλὸν τέλος), Σοφ.Φιλ. 1468 **δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν·** **2)** κ. παθ. ἐκτελοῦμαι, κατασκευάζομαι, γίνομαι : Ὀδ.Δ 132 **χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο·** ‖ ἐπιτελοῦμαι, συμπληροῦμαι : Αἰσχ.Ἱκ.46 **ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰών·** **3)** διευθύνω, κυβερνῶ : Ὕμν.Ἑρμ.531· ‖ προορίζω, προκαθορίζω : ΑΠ Παράρτ.148 **τέρμα γάρ εἴς με βίου Μοῖρ' ἐπέκρανε τόδε.**

ἐπικρανής Ἡσ. « ἐπιμελητής »· δ. γρ. ἐπικράντης.

ἐπικράνιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ κρανίου εὑρισκόμενος : Κύριλλ.1017Β· ‖ νεώτ. ἀνατομ. **ἐπικράνιος μῦς** ὁ καλύπτων σύμπαντα τὸν θόλον τοῦ κρανίου ἑνιαῖος μῦς, ὃν ἀποτελοῦν ὁ μετωπιαῖος καὶ ὁ ἰνιακὸς μῦς συνηνωμένοι διὰ τένοντος σκληροῦ, τῆς **ἐπικρανίου ἀπονευρώσεως.**

ἐπικρανίς-ίδος (ἡ) μτγν. μῆνιγξ, μεμβράνα τοῦ ἐγκεφάλου : Πλούτ.Ἠθ.899Α **περὶ τὴν μήνιγγα τοῦ ἐγκεφάλου ἣν ἐπικρανίδα λέγει·** ‖ ἡ παρεγκεφαλίς : Πολυδ.2,45.

ἐπικρανῖτις-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ κορωνὶς τοῦ τοίχου οἰκοδομήματος, ἡ ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὸ κιονόκρανον· ‖ κτ. διάφ. ἑρμ. παραλειπομένης τῆς λ. **πλίνθος** οὕτω τὸ κιονόκρανον.

ἐπίκρανον (τό) κ. νεώτ. τὸ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς τιθέμενον ὡς κάλυμμα ἢ κόσμημα, κεφαλόδεμα : Εὐρ.Ἱππ.201 **βαρύ μοι κεφαλᾶς ἐπίκρανον ἔχειν·** ‖ εἰδ. περικεφαλαία ἐξ ὑφάσματος, κουκκούλα : Πολυδ.7,70 **διφθέρα δὲ στεγαστρίς, χιτὼν ἐπίκρανον ἔχων·** ‖ κ. νεώτ. στρατιωτ. τὸ σακκοειδὲς σχῆμα τῆς χλαίνης τὸ καλύπτον τὴν κεφαλὴν ἄνωθεν τοῦ πηληκίου· **2)** ἐν τῇ ἀρχιτεκτ. τὸ κιονόκρανον : Πίνδ.ἀπ.88,5 **ἂν δ' ἐπικράνοις σχέθον πέτραν ἀδαμαντοπέδιλοι κίονες,** Εὐρ.ΙΤ 51.

ἐπίκρασις-εως (ἡ) μτγν. μεῖξις, συγκερασμός, ἐπὶ ποτῶν, χυμῶν, ἀφεψημάτων : Γαλ.10,640· ‖ δι' ἀναμίξεως μετρίασις : Δίφιλ.π.Ἀθην.3,91F.

ἐπικραταιῶ-όω μτγν. κραταιῶ ἔτι μᾶλλον, δυναμώνω· κ. παθ. : ΠΔ Ἐκκλ.4,12 **καὶ ἐὰν ἐπικραταιωθῇ ὁ εἷς, οἱ δύο στήσονται κατέναντι αὐτοῦ.**

ἐπικράτεια (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ θέσις, ἡ κατάστασις, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικρατῶ, ἐξουσία, κυριότης, κυριαρχία : Ξεν.ΚΠ 5,4,28 **τὰς μὲν τοι νομὰς τῶν κτηνῶν τοὺς μὲν ἑαυτοῦ φίλους ἐκέλευσε καταθέσθαι, εἰ βούλοιντο, ἐν τῇ ἑαυτῶν ἐπικρατείᾳ·** **2)** νίκη, κατίσχυσις : Πολύβ.2,1,3 **τῆς Καρχηδονίων ἐπικρατείας·** ‖ κ. ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, δύναμις, τάσις πρὸς ἐπικράτησιν, ὑπερίσχυσιν : Πλούτ.Ἠθ.906C **ὁμοιότητας γίνεσθαι κατ' ἐπικράτειαν τῶν σπερματικῶν γόνων,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,80 **ἡ διάφορος τῶν χυμῶν ἐπικράτεια·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. χώρα, ἔκτασις ἐδαφική, ἐν ᾗ ἀσκεῖται ἡ ἐξουσία πολιτείας τινὸς ἢ ἄρχοντος : Ξεν.Ἀν.7,6,42 **ἀπιμεν..ἐκ τῆς τούτων ἐπικρατείας,** αὐτ.Ἱέρ.6,13, Πλάτ.Ἐπιστ.349C **φθάνει.. εἰς τὴν Καρχηδονίαν ἐπικράτειαν ἐκφυγών, -ἡ ἑλληνικὴ ἐπικράτεια·** **4)** νεώτ. κ. δημ. **συμβούλιον ἐπικρατείας** ἀνώτατον δικαστήριον ἐπὶ τῶν διοικητικῶν διαφορῶν, ἀποτελοῦν καὶ ὄργανον συμβουλευτικὸν τῆς κεντρικῆς διοικήσεως· **5)** φρ. **αἱ κατ' ἐπικράτειαν δόξαι** ἡ ἐπικρατοῦσι θεωρία, δοξασία: Πολύστρ.22W, Ἐπίκ.Φύσ.1431,8.

ἐπικρατής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ ἐπικρατῶν, ὑπερισχύων, ἐν χρ. μ. ἐν τῷ συγκρ. βαθμῷ, ὁ ὑπέρτερος, ὁ ὑπερέχων ἔν τινι : Θουκ.6,88 **ἐπικρατέστεροι τῇ μάχῃ ἐγένοντο,** Δίων Κ 36,26 **ὁρῶν ὅσα τῆς βουλῆς ἐπικρατέστεροι ἦσαν·** **2)** νεώτ. ὁ οἱονεὶ κατισχύων παντὸς ἄλλου, ὁ ἰσχυρότερος, ἐπὶ σκέψεων, αἰσθημάτων, συναισθημάτων, ὁ γινόμενος αἰσθητὸς ὡς προέχων, ἐπικρατῶν· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἀντιλήψεων, κρίσεων, θεωριῶν κττ., ὁ ἐπικρατῶν ἢ ἐπικρατήσας, ὁ μᾶλλον ἐν χρήσει, ὁ συνηθέστερος : ἡ **ἐπικρατεστέρα ἄποψις - θεωρία -γνώμη περὶ τοῦ ζητήματος·** **3)** εἰδ. φρ. **κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον** μετ' ἐπικρατήσεως, ἐπιτυχίας, ὑπεροχῆς : Διόδ.Σ 37,2 **διεπολέμησαν κατὰ τὸ ἐπικρατέστερον.**

ἐπικράτησις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐπί τινος ἐπιβολή, κατίσχυσις, νίκη, μετὰ γεν. ἀντικειμ. : Θουκ.1,41 **καὶ ἡ εὐεργεσία αὕτη τε καὶ ἡ ἐς Σαμίους.. παρέσχεν ὑμῖν Αἰγινητῶν μὲν ἐπικράτησιν, Σαμίων δὲ κόλασιν·** **2)** κυριαρχία, ἐπιβολή τινος, νίκη, ὑπερίσχυσις μετὰ γεν. ὑποκειμ. : Δίων Κ 47,21 **κατὰ τὴν τοῦ Καίσαρος ἐν Ῥώμῃ ἐπικράτησιν, - ἡ ἐπικράτησις τῶν ἑλληνικῶν ὅπλων·** **3)** ὁμ. κ. ἐπὶ πραγμ., ἰδεῶν ἢ καταστάσεων, κατίσχυσις : Γαλ.4,610 **τὴν τοῦ εἴδους ἐργάζεται . . ἐπικράτησιν,** Πλωτῖν.5,7,25 ἡ **ἐπικράτησις τοῦ φιλειρηνικοῦ πνεύματος - τῆς ρεαλιστικῆς τάσεως εἰς τὴν πεζογραφίαν,-ἡ ἐπικράτησις τῶν ἑλληνικῶν ἀπόψεων.**

ἐπικρατητικός-ή-όν μτγν. ὁ συνέχων, ὁ κρατῶν τι στερεῶς, σφικτά· κ. εἰδ. ἐν τῇ ἰατρ. ἐπὶ φαρμάκων, στυπτικός, ἀντίθ. ὑπακτικός : Γαλ. 12,361 **ὁ γε μὴν τῶν ἀλεκτορίδων ἁπλοῦς ζωμὸς ἐπικρατητικῆς ἐστι δυνάμεως** (ἔχει στυπτικὴν δύναμιν, ἰδιότητα) (διορθ. ἐπικεραστικῆς).

ἐπικρατήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ δεσπόζων, ὁ κυβερνῶν : Ψ Πτολ.25 **ἐπικρατήτωρ ἀστὴρ** (ὁ οἱονεὶ δεσπόζων μεταξὺ τῶν πλανητικῶν δυνάμεων).

ἐπικρατίδιον (τό) ὑποκορ. τοῦ ἐπικρατίς· Ἡσ. « στημονικὸν κάλυμμα [χωρὶς] τῆς κεφαλῆς ».

ἐπικρατικός-ή-όν (ἐπικεράννυμι) μτγν. ἐπικεραστικός, κατάλληλος πρὸς μεῖξιν, συγκερασμόν : Γαλ.6,260, Ὀρειβ.1,42,3.

ἐπικρατίς-ίδος (ἡ) (κρὰς - κρατός) εἶδος καλύμματος τῆς κεφαλῆς, κεφαλοδέσμου, ἢ κατὰ διάφ. ἑρμ. μάκτρον, σουδάριον : Ἱππ.Παραγγ.10.

ἐπικρατύνω δίδω ἰσχύν, κῦρος εἴς τι, ἐνισχύω τι ἐπὶ πλέον· Ἡσ. **« ἐπισχύειν· ὀχυροῦν »** : Χρυσόβ. αὐτοκράτορ.π.Μιχ.Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,59.

ἐπικρατῶ-έω κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ἄρχω τινός, εἶμαι ἄρχων, κυβερνήτης, ἐξουσιάζω εἴς τι, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Κ 214 **ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,** Ὀδ.Α 245· ‖ κ. ἀπαλ. ἔχω ἐξουσίαν, δύναμιν, ἐξουσιάζω : αὐτ.Ρ 320 **εὖτ' ἂν μηκέτ' ἐπικρατέωσιν ἄνακτες** (ὅταν οἱ βασιλεῖς δὲν ἔχωσι πλέον ἐξουσίαν), Ἀρχίλ.69· **2)** ὑπερισχύω, νικῶ, ἐπιβάλλομαι ἰδίως ἐν μάχῃ : Ἰλ.Ξ 98 **Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,** Ἡρ. 7,104 **μένοντας ἐν τῇ τάξει ἐπικρατέειν ἢ ἀπόλλυσθαι·** **3)** συνήθ. κ. μετὰ γεν. ἀντικ. ἐπιβάλλομαί τινος, ὑπερτερῶ, νικῶ τινα, ὑπερβάλλω, ὑπερισχύω : Ἡρ.7,155 **ὡς ἐπεκράτησε μάχῃ τῶν Γελώων,** Λυσ.34,4 **τῶν δὲ ἐχθρῶν πλέον ἐπικρατήσετε, - οἱ Ἕλληνες ἀθληταὶ ἐπεκράτησαν τῶν ἀντιπάλων των·** ‖ κ. μτφ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πράγματα ἢ καταστάσεις : Ἡρ.1,86, Πλάτ.Νόμ.752Α **ἔσται ταῦτ', ἂν θεὸς ἐθέλῃ καὶ γήρως ἐπικρατῶμεν τό γε τοσοῦτον·** **4)** ὁμ. μετὰ γεν. ἀντικειμ. γίνομαι κύριός τινος, κατακτῶ τι, κυριαρχῶ τινος : Ἡρ.4,164 **ὁ δὲ παραλαβὼν τοὺς ἐκ τῆς Σάμου κατῆλθε ἐς τὴν Κυρήνην καὶ ἐπικρατήσας τῶν πραγμάτων,** αὐτ.1,17 **τῆς γὰρ θαλάσσης**

οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον· || ὁμ. κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημ. καταστάσεις, αἰσθήματα κτλ. : Πινδ.Ν 8,5 τῶν ἀρειόνων ἐρώτων ἐπικρατεῖν δύνασθαι, Ἀντιφάν.ἀπ.18 ἐπεκράτει τῆς συμφορᾶς· || κτῶμαι, κατέχω τι : Θουκ.1,2 τῆς καθ' ἡμέραν ἀναγκαίου τροφῆς ἐπικρατεῖν, Πάπ. οἰκίας ἐπικρατεῖ (ἔχει ὑπὸ τὴν κυριότητά του)· 5) σπ. κ. μετ' αἰτ. κατανικῶ τινα, ὑπερισχύω τινός : ΔίωνΚ 35,16 δύο βασιλέας οὐκ ἀσθενεῖς ἐπικρατήσας· || ὁμ. μετ' αἰτ.ἀναφορ. : Θουκ.4,19 ἐπικρατήσας τὰ πλείω τοῦ πολέμου (εἰς τὰς περισσοτέρας μάχας)· || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφῃρημ. δυνάμεις, καταστάσεις : Ἰσοκρ.1,32· 6) κ. μετὰ δοτ. κυριαρχῶ ὡς πρός τι, ἢ διά τινος ὑπερτερῶ, εἶμαι ἀναφορικῶς πρός τι ἰσχυρότερος : Ἡρ.5,2 ἐπεκράτησαν πλήθει, Θουκ.2,93 διὰ τὸ ἐπικρατεῖν πολὺ τῷ ναυτικῷ, αὐτ.7,63· ὁμ. κατά τι : Ξεν.Ἑλλ. 7,1,6 κατὰ θάλασσαν ἐπικρατῆσαι· || κ. ἐν συνεκφ. μετ' ἀπαρφ. : Θουκ.5,46· || κ. μετὰ μτχ. : Ἀριστλ.ΖΓ 773a,29· 7) κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμάτων, ἀφῃρημένων ἐνναιῶν, καταστάσεων, τάσεων, διαθέσεων, ὑπερισχύω, κυριαρχῶ, ὑπερέχω : Πλάτ.Κριτί.121 Β, Μέν.Ἐπιτρ.16 ἐν παντὶ δεῖ καιρῷ τὸ δίκαιον ἐπικρατεῖν πανταχοῦ, - ἐπιβάλλεται νὰ ἐπικρατήσουν σώφρονες ἀντιλήψεις, - ἐπεκράτησεν ἡ γνώμη τῆς προσφυγῆς εἰς ἐκλογάς· || ὁμ. εἶμαι συνηθέστερος παντὸς ἄλλου, ἢ ἰσχυρότερος, κατὰ πυκνότερα χρονικὰ διαστήματα ἐπενεργῶ, ἐπιδρῶ, ἐμφανίζομαι, ἰδίως ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων ἢ δυνάμεων : Ἀριστλ.Μετ.347b,26, - εἰς τὴν Β. Εὐρώπην ἐπικρατεῖ δριμὺ ψῦχος, - οἱ ἐπικρατοῦντες ἄνεμοι (οἱ συνήθως πνέοντες)· || ὁμ. κ. ἐπὶ λόγων, ἐνναιῶν, θεωριῶν, καθόλου διανοητικῶν ἢ ψυχικῶν ρευμάτων, τάσεων, καταστάσεων, εἶμαι διαδεδομένος, ἐπιδρῶ, ὑφίσταμαι ἐν μεγαλυτέρῳ παντὸς ἄλλου βαθμῷ : Πολύβ.2,38,1 πῶς ἐπεκράτησε καὶ τίνι τρόπῳ τὸ τῶν Ἀχαιῶν ὄνομα κατὰ πάντων Πελοποννησίων, Διόδ.Σ 5,62, - δὲν ἐπεκράτησεν εἰς τὰ τῆς ἐπιστήμης ὁ δημοτικισμός.

ἐπικραυγάζω μτγν. ἐπικράζω βλ.λ., ἐκβάλλω κραυγήν, κραυγάζω ἐπί τινι ἢ πρός τινα : Ἀρρ. Ἐπίκτ.1,21,3, Ἐπιφάν.1,604Β καὶ φωνῇ μείζονι ἐπικραυγάζοντος· || διὰ κραυγῆς, διὰ βοῆς ἐπιδοκιμάζω τι : Εὐάγρ.Ἐκκλ.Ἱστ.319Β ὧν ἀνεγνωσμένων, ἡ πᾶσα σύνοδος ἐπεκραύγασε ταῦτα.

ἐπικρεμάννυμι κ. -ύω, μέλλ. ἐπικρεμάσω, ἀττ. -κρεμῶ, παθ. ἐπικρέμαμαι κρεμῶ τι ἄνωθεν, ἐπάνωθεν, ἀπὸ ψηλά, ἀπὸ πάνω· κ. παθ. κρέμαμαι ἄνωθεν : Ὕμν.Ἀπόλλ.284 ὕπερθε πέτρη ἐπικρέμαται· ὅθ. κ. Πλαύτ.Ποπλ.10 οἰκίαν ἐπικρεμαμένην τῇ ἀγορᾷ (ποὺ σὰ νὰ κρέμεται 'πάνωθε ἀπ' τὴν ἀγορά)· 2) κ. μτφ. οἱονεὶ κρεμῶ, σείω τι κακὸν ἄνωθέν τινος, ἀπειλῶ τινά τι, μετὰ δοτ. προσ. καὶ αἰτ. τοῦ πράγμ. : Θέογν.206 ἀλλ' ὁ μὲν αὐτὸς ἔτεισε κακὸν χρέος οὐδὲ φίλοισιν ἄτην ἐξοπίσω παισὶν ἐπεκρέμασεν, Πολύβ.2,31,7, Διόδ.Σ 16,50· || κ. παθ. ἐπίκειμαι, ἐπισείομαι, ἐπαπειλοῦμαι : Σιμων.39,3 ὁ δ' ἄφυκτος ὁμῶς ἐπικρέμαται θάνατος, Πινδ.Ι 8(7),14 δόλιος γὰρ αἰὼν ἐπ' ἀνδράσι κρέμαται, Θουκ.7,75 ὑπὸ μεγέθους τοῦ ἐπικρεμαμένου κινδύνου, - ἐπικρέμαται συμφορά.

ἐπικρέμασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικρεμῶ βλ.λ., ἡ ἀπό τινος ἢ ἡ ἀφ' ὑψηλοῦ κρέμασις, τὸ κρέμασμα· || εἰδ. ναυτ. ἐπικρέμασις ἀγκύρας, πρβλ. ἐπικρεμῶ.

ἐπικρεμής-οῦς-ές μτγν. σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἄνωθεν ἐπικρεμάμενος, ὁ κρεμαστός : Χριστόδ.Ἔκφρ.183· || εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἐπικρεμὴς ἄγκυρα ἡ ἐκ τοῦ κεφαλοδέτου βλ.λ. κρεμαμένη καὶ ἑτοίμη πρὸς πόντισιν· 2) σχόλ. μτφ. ἐκκρεμής, οἱονεὶ ἀβέβαιος, ἀμφιρρέπων, ἀμφίβολος : Σχόλ.Σοφ.Αἲ.23 ἵνα ἐπικρεμὴς ᾖ ἔτι ἡ ὑπόθεσις.

ἐπικρεμῶ-άω νεώτ. ἐπικρεμάννυμι βλ.λ., κρεμῶ ἄνωθεν, ὑπεράνω τινός· || εἰδ. ναυτ. ἐπικρεμῶ ἄγκυραν ἀπαλλάσσω αὐτὴν τοῦ ὀνυχοδέτου καὶ ἀπὸ τοῦ κεφαλοδέτου μόνον κρεμῶ, ὥστε νὰ εἶναι ἑτοίμη πρὸς πόντισιν, ἐπὶ χειρισμοῦ ἀγκύρας εἰς πλοῖα στερούμενα ἀγκυροβολέως· 2) κ. μτφ. παθ. ἐπικρέμαμαι ἐπαπειλοῦμαι, εἶμαι ἐγγύς : οἱ ἐπικρεμάμενοι κίνδυνοι, πρβλ. ἐπικρεμάννυμι.

ἐπικρήδιος (ὁ) ὄρχησίς τις κρητική : Ἀθήν.14,629C.

ἐπικρῆνον ἐπ. τ. προστ. ἀορ. α' τοῦ ἐπικραίνω.

ἐπίκρημνος-ον κρημνώδης, ἀπόκρημνος, ὁ ἀποτόμως ὑψούμενος ἢ κατηφορίζων : Φερεκ.82Β ἐπίκρημνον τεῖχος.

ἐπικρῆναι Ἡσ. «ἑορτὴ Δήμητρας παρὰ Λάκωσιν».

ἐπικρήνειε ἐπ. τ. γ' ἑν. εὐκτ. ἀορ. α' τοῦ ρ. ἐπικραίνω βλ.λ.

ἐπίκρηνον (τὸ) ἐπίκρανον· Ἡσ. «κεφαλόδεσμαν».

ἐπικρηπίς-ῖδος (ἡ) εἶδος σανδαλίου, χαμηλοῦ ὑποδήματος, πηλαβατίς : Θεόφρ.Χαρ.2,7 συννοούμενος δ' ἐπικρηπῖδας τὸν πόδα φῆσαι εἶναι εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος (δ.γρ. κρηπῖδας).

ἐπικρῆσαι ἐπ. τ. ἀπαρφ. ἀορ. α' τοῦ ρ. ἐπικεράννυμι : Ὀδ.Η 164.

ἐπικρητηρίδιος-ον μτγν. ἐπὶ τοῦ κρατῆρος : Πολυδ.10,108 ἐπικρητηρίδιος ἠθμός (ὁ ἐπὶ τοῦ στόματος τοῦ κρατῆρος).

ἐπικριδόν (ἐπικρίνω) ἐπίρρ. μτγν. κατ' ἐκλογήν : Ἀπολλ.Ρ 2,302 ἐπικριδὸν ἱρεύσαντο μῆλα.

ἐπίκριμα-ατος (τό) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἀπόφασις, διαταγή : Ἐπιγρ. τοῦ γεγονότος ὑμεῖν ἐπικρίματος καὶ δόγματος· 2) εἰδ. νεώτ. ποιν. δικον. κλητήριον ἐπίκριμα κλῆσις κατηγορουμένου ἀγνώστου διαμονῆς κοινοποιουμένη ἐπιμελείᾳ τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὸν σύζυγον ἢ εἴς τινα ἄλλον τῶν πλησιεστέρων συγγενῶν ἢ τοιχοκολλωμένη εἰς τὸν τόπον τῆς τελευταίας διαμονῆς του ἢ τὸν ναὸν τῆς ἐνορίας καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου.

ἐπικρίνω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. ἐπικρινῶ δι' ἐξετάσεως ἀποφασίζω, κρίνω καὶ ἀποφαίνομαι περί τινος : Δημ.238 περὶ δὲ τοῦ ἀδυνάτου ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός· || κ. μετ' αἰτ. ὁρίζω, καθορίζω τι κατόπιν κρίσεως, εἶτα καὶ ἐπὶ δικαστικῶν ἀποφάσεων, ἐπικυρῶ, ἀναγνωρίζω τι : Πλάτ.Νόμ.768Α τὴν βουλὴν ἐπικρίνειν αὐτῶν τὴν αἵρεσιν ἑκατέρου, Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,29· κ. μτ. ἀπαρφ. : ΚΔ Λουκ.23,24 ὁ δὲ Πιλᾶτος ἐπέκρινε γενέσθαι τὸ αἴτημα αὐτῶν· || ὅθ. κ. τὸ ἐπικρῖνον ἡ ἀπόφασις, ὁ καθορισμός, καθορίζουσα δύναμις ἢ ἐνέργεια : Ἀριστλ.Ἐνυπν. 461b,25· 2) δικάζω, κρίνω τινά, μετ' αἰτ. προσ. : Φίλ.2,380· κ. παθ. : αὐτ.2,309· || διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἐπιβάλλω τι εἴς τινα, καταδικάζω τινὰ εἴς τι : ΠΔ Μακκ.2,4,47 τούτοις θάνατον ἐπέκρινε· 3) ἐκλέγω, δι' ἐκλογῆς ἀποχωρίζω, ξεχωρίζω : Διόδ.Σ 1,75 ἐπεὶ δὲ συνέλθοιεν οἱ τριάκοντα, ἐπέκρινον ἐξ ἑαυτῶν ἕνα τὸν ἄριστον· κ. παθ. : Νικ.Χων.Μαν.Κομν 55D ἐπιλέγδην οἱ ἐπ' αὐτῆς ἀναβησόμενοι ἐπεκρίνοντο· 4) τιμῶ, ἐκτιμῶ, λαμβάνω ὑπ' ὄψιν : Φιλόδ.Οἰκ.63J· 5) κρίνω, θεωρῶ τι ὡς..., τοποθετῶ ἔν τινι μοίρᾳ : Ἱππ.Ὁρκ. καὶ γένος τὸ ἐξ ἑωυτέου ἀδελφοῖς ἴσον ἐπικρίνειν ἄρρεσι (ἴσαν θεωρεῖν).

ἐπίκριον (τὸ) κ. νεώτ. ἡ κεραία, ἀντένα, σχόλ. « τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἱστοῦ, ᾧ προσδέδεται τὰ ἄρμενα » : Ὀδ.Ε 254 ἐν δ' ἱστὸν ποίει καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ, Ἀπολλ.Ρ 2,1264· || εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἡ κατωτέρα σταυρωτὴ κεραία τοῦ ἱστοῦ τοῦ ἐπιδρόμου.

ἐπίκρισις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ κατόπιν κρίσεως ἀπόφασις, διάγνωσις, καθορισμός : Στράβ.1,1,12, Πλούτ.Ἠθ.43C εἰς συνημμένων ἐπικρίσεις, Διογ.Λ 9,92· || Ἐπιγρ. εἰδ. κρίσις,

ἀπόφασις διαιτητοῦ· **2**) βεβαίωσις, πιστοποίησις : Γαλ.17(2),354· **3**) κ. νεώτ., δημ. -η δυσμενὴς κρίσις, μομφή, ἔλεγχος, ψόγος : Σχόλ.Ἰλ.Λ 130 **ἡ ἀναφορὰ πρὸς ἐπίκρισιν τῆς στιχοποιΐας**· **4**) πάπ. εἰδ. ἐν Αἰγύπτῳ κρίσις περὶ τῶν ἀπαλλακτέων ἀπὸ τοῦ κεφαλικοῦ φόρου ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει· ὅθ. **οἱ πρὸς τῇ ἐπικρίσει** οἱ περὶ τῆς τοιαύτης ἀπαλλαγῆς ἀποφαινόμενοι δικαστικοὶ ἄρχοντες· || πάπ. τρόπος τις ἀναθεωρήσεως τῶν στρατολογικῶν καταλόγων ἐν Ἀλεξανδρείᾳ.

ἐπικριτήριον (τὸ) Ἐπιγρ. συνέλευσις κριτῶν.

ἐπικριτής (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ κατόπιν κρίσεως, ὁ μετὰ γνώσεως ἀποφασίζων περί τινος, καθορίζων τι κριτής : Πολύβ 14,3,7 **χρώμενος ἐπικριτῇ τῶν λεγομένων καὶ συμβούλῳ τῷ Μασσανάσσῃ, διὰ τὴν τῶν τόπων ἐμπειρίαν**· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ δυσμενῶς περί τινος ἀποφαινόμενος, ὁ ἀσκῶν ἔλεγχον, ὁ ἀποδίδων μομφήν, κατηγορίαν κατά τινος : **οἱ ἐπικριταὶ τῆς κυβερνήσεως - τῶν ληφθέντων μέτρων - τοῦ δράματος**· **3**) εἰδ. πάπ. ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπάλληλος ἐκτελῶν τὴν ἐπίκρισιν βλ.λ.4).

ἐπικριτικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπιβεβαιωτικός, προσθέτων κῦρος εἴς τι, μετὰ γεν. : Διογ.Λ 9,47 **κρατυντήρια, ὅπερ ἐστὶν ἐπικριτικὰ τῶν προειρημένων,** Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.222,25· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀφορῶν εἰς ἐπίκρισιν βλ.λ.3), ὁ ἔχων ἰδιότητα ἐπικρίσεως· || ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων τάσιν εἰς τὸ ἐπικρίνειν· || ὁ ἐπικριτής.

ἐπίκριτος-ον μτγν. ἐκλεκτός, ἐπίλεκτος : Ἰώσ. Π 3,5,5 **οἱ περὶ τὸν στρατηγὸν ἐπίκριτοι τῶν ἐν ταῖν ἴλαις ἱππέων.**

ἐπίκροκον (τὸ) Ἡσ. εἶδος γυναικείου φορέματος, χρώματος κροκοειδοῦς· Ἡσ. «ἐπανθιστόν».

ἐπικροταλίζω μτγν. ποιῶ κρότον ἐπί τινος, ἐπικροτῶ βλ.λ., κτυπῶ μετὰ κρότου : Νόνν.Δ 17,29 **ἐπεκρ- Μιμελλῶν Ἰνδὸν ἔτι κνώσσοντα.**

ἐπικροτάφιος-ον μσν. ὁ ἐπὶ τῶν κροτάφων : Νικ.Χων.Ἅλωσις Κων/λεως 382D.

ἐπικρότησις-εως (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἐπίπληξις, ἐπιτίμησις : Γλωσσ.· **2**) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπικροτῶ βλ.λ., ἡ διὰ χειροκροτημάτων ἐπευφημία, εἶτα καθόλου ἡ ἔκφρασις ἐπιδοκιμασίας, ἐγκρίσεως: **ἡ ἐ- τῶν ἀποφάσεων τῆς συνελεύσεως.**

ἐπίκροτος-ον ἐπὶ ἐδάφους, ὁ ἰσχυρῶς διὰ πιέσεως στρωθείς, ὁμαλυνθείς, πατημένος, κτυπημένος, στρωμένος : Ἀριστλ.ΖΙ 558a,6 **τεκοῦσα δὲ ἡ χελώνη κατορύττει, καὶ τὸ ἄνω ποιεῖ ἐπίκροτον**· || τὸ οὐδ. **ἐπίκροτον** ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ ἔδαφος : Ξεν.Ἱππαρχ.3,14 **ὅταν γε μὴν ἐν τῷ ἐπικρότῳ ἐν Ἀκαδημείᾳ ἱππεύειν δέῃ**· **2**) ὁ ποιῶν κρότον, ἦχον· κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ λόγου ἠχηρός, εὔηχος, μουσικός : Φιλόστρ.Σοφ.1,25,7 **τὸ ἐπίκροτον καὶ τὸ ὕφηχες τοῦ λόγου.**

ἐπικροτῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπί τινος κροτῶ, κάμνω κρότον, ταραχώδη ἦχον, θορυβῶ : Ἡσίοδ. Α 308 **τὰ δ᾽ ἐπικροτέοντα πέτοντο ἅρματα κολλήεντ᾽** (ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κροτοῦντα ἐτινάσσοντο)· **2**) μετ᾽ αἰτ. κτυπῶ τι μετὰ κρότου, κρούω : Ἀλκίφρ.1,12 **ἐπ- τὰ κύμβαλα,** Λουκ.Συρ.44, Ὀππ. Κυν.2,244· || κ. μετὰ δοτ. τοῦ ὀργάνου, διά τινος κροτῶ, θορυβῶ, κάμνω κτύπον : ΨΛουκ.Φιλόπ.21 **τοῖς ὀδοῦσιν ἐπικροτῶν** (τρίζοντας τὰ δόντια), Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.270 **ἐπικροτοῦσι τῇ ῥινὶ βατράχων δίκην,** Εὐστ.Ὀδ.1602,16 **ἐπ- τοῖς δακτύλοις** (ἐπὶ τῶν ὀρχουμένων)· **3**) κροτῶ τὰς χεῖρας, διὰ χειροκροτημάτων ἐπιδοκιμάζω, ἐγκρίνω, ἐπευφημῶ : Μέν.887 **ἐξάραντες ἐπικροτήσατε,** Πλούτ.Ἀντ.12 **Καίσαρι δὲ ἀρνουμένῳ πᾶς ὁ δῆμος ἐπικρότει μετὰ βοῆς**· κ. μετὰ δοτ. προσ. : Λουκ.Χαρ.8 **ἐπικροτοῦσι δ᾽ αὐτῷ οἱ Ἕλληνες**· || νεώτ. γεν. ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω : **ἡ κοινὴ γνώμη ἐπεκρότησε τὰς κυβερνητικὰς ἀποφάσεις.**

ἐπίκρουμα-ατος (τὸ) τὸ πλῆγμα, κτύπημα ἐπί τινος· Ἡσ. «ἐπίπληγμα ἢ ἐπιχάραγμα» : Σοφ. ἀπ.287 **ἐπίκρουμα χθονὸς Ἀργείας.**

ἐπίκρουσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπί τινος κροῦσις, τὸ ἐπί τινος κτύπημα, πλῆξις· κ. εἰδ. κ. νεώτ. ἰατρ. μέθοδος διαγνωστικὴ συνισταμένη εἰς τὴν διὰ κρούσεως τῶν δακτύλων ἐπὶ τοῦ σώματος ἀσθενοῦς καὶ ἐκ τῶν οὕτω παραγομένων ἤχων ἐξακρίβωσιν ἐνδεχομένων ἐσωτερικῶν ἀλλοιώσεων : Γαλ.10,998· **2**) νεώτ. εἰδ. ἡ κροῦσις ἐπὶ καψυλλίου πρὸς ἀνάφλεξιν ἐκρηκτικοῦ γεμίσματος.

ἐπίκρουσμα-ατος (τὸ) μτγν. ἰσχυρὸν πλῆγμα, κτύπημα : Παῦλ.Αἰγ.6,91.

ἐπικρουστήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. τὸ δι᾽ οὗ ἐπικρούει τις ὄργανον· || εἰδ. τὸ τμῆμα τοῦ πυροδοτικοῦ μηχανισμοῦ εἰς τὰ κλεῖστρα πυροβόλων ἢ καὶ ὅπλων φορητῶν, χρησιμεῦον ὅπως δι᾽ ἐπικρούσεως προκαλῇ τὴν ἀνάφλεξιν καὶ ἔκρηξιν τοῦ ἐμπυρεύματος.

ἐπικρουστήριον (τὸ) γλωσσ. τὸ δι᾽ οὗ ἐπικρούει τις ὄργανον, σφῦρα, πρβλ. ἐπικρουστήρ.

ἐπικρουστηρουλκός (ὁ) νεώτ. στρατ. ὄργανον δι᾽ οὗ ἀφαιρεῖται ὁ ἐπικρουστὴρ τῶν πυροβόλων.

ἐπικρουστίκιον (τὸ) μτγν. ἰατρ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, τὸ ἐπικρούστιον βλ.λ. : Ἀέτ.6,8.

ἐπικρουστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων εἰς τὴν ἐπίκρουσιν· **2**) ὁ διὰ τῆς ἐπικρούσεως ἐλεγχόμενος· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπικρούστιον (τὸ) Ἐπιγρ. χειρουργικὸν ἐργαλεῖον, πιθ. κατάλληλον δι᾽ ἐντομάς.

ἐπικρούω κρούω τι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, εἰδ. ἐπὶ ἥλου, κτυπῶ ἵνα νὰ εἰσέλθῃ ἐντός, βαθύτερον : Ἀριστφ.Θεσμ.1004 **χάλασον τὸν ἧλον.. οἴμοι κακοδαίμων, μᾶλλον ἐπικρούεις σύ γε,** Ἐπιγρ.· || γεν. πλήττω, κτυπῶ, μετὰ δοτ. : Αἰσχ.Ἀγ. 202 **χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας.. δάκρυ μὴ κατασχεῖν,** Πλούτ.Πομπ.58 **ἐπικρούων τῇ χειρὶ τὸ ξίφος**· **2**) μτφ. ἐμπαίζω, σκώπτω τινά : Μάχ. π.Ἀθήν.579B **εἰς δασύποδα αὐτὴν ἐπικροῦσαι βουλόμενος**· **3**) ἐπικροτῶ βλ.λ. : ΠΔ Ἱερ.31,26 **ἐπικρούσει Μωὰβ ἐν χειρὶ αὐτοῦ**· **4**) εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ ἀσθενούντων, ἐξετάζω ἀσθενῆ δι᾽ ἐπικρούσεως : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,6.

ἐπικρυπτομένως ἐπίρρ. μτγν. κρυφίως, μυστηριωδῶς : Δίδ.Ἀλ.1,753A.

ἐπίκρυπτος-ον μσν. ὁ ὑποκρυπτόμενος εἴς τι, ὁ κεκρυμμένος : Τζέτζ.Μεθ᾽ Ὅμ.282.

ἐπικρύπτω, μέλλ. **ἐπικρύψω,** ἀόρ. β᾽ ἐπέκρυφον κρύπτω καλύπτων, ἐπικαλύπτω : Αἰσχ.Εὐμ.317 **ὅστις δ᾽ ἀλιτὼν ὥσπερ ὅδ᾽ ἀνὴρ χεῖρας φονίας ἐπικρύπτει,** Πλάτ.Κρατ.421B **τὸ φῖ δὲ προσγενόμενον ἐπικρύπτει τὴν βούλησιν τοῦ ὀνόματος**· || κ. μέσ. ἐπικρύπτομαι, ἀποκρύπτω τι, οὐ φανερῶ τι εἴς τινα : Σοφ.ἀπ.82,12 **πάρεστιν αὐτῷ κἀπικρύψασθαι κακά,** Εὐρ.ἀπ.553, Πλάτ.Λάχ.196B **στρέφεται ἄνω καὶ κάτω ἐπικρυπτόμενος τὴν ἀπορίαν αὐτοῦ,** Δημ.216· || ὁμ. μέσ. ἀπολ. : Ξεν.Ἀν.1,1,6 **τὴν.. δύναμιν ἤθροιζεν ὡς μάλιστα ἐδύνατο ἐπικρυπτόμενος**· || ὁμ. κ. ἐ- **τί τινι** ἢ **πρός τινά τι** : Δημ.1445 **τὰ δὲ λοιπὰ τῷ μεγέθει τῶν ἄλλων ἔργων ἐπικρυψάμενον,** Πλούτ.Περ.4 **πρὸς τοὺς πολλοὺς ἐπικρυπτόμενος τὴν δεινότητα**· || **ἐπικρύπτομαί τινά τι** ἀποκρύπτω τι ἀπό τινος, φυλάττω τι ὡς μυστικόν : Πολύβ 3,75,1 **βουλόμενος.. ἐπικρύπτεσθαι τοὺς ἐν τῇ Ῥώμῃ τὸ γεγονός**· || κ. παθ. κρύπτομαι: Ἀριστλ.Πολιτ.1278a,39 **ὅπου τὸ τοιοῦτον ἐπικεκρυμμένον ἐστίν, ἀπάτης χάριν τῶν συνοικούντων ἐστίν**· **2**) μέσ. ἀποκρύπτω τὸν σκοπόν μου : Θουκ.8,92 **ἐπεκρύπτοντο γὰρ ὅμως ἔτι τῶν πεντακισχιλίων τῷ ὀνόματι**· **3**) **ἐπικρύπτομαι ἐσθῆτι** μεταμφιάζω ἐμαυτόν : Πλούτ.Καῖσ. 38 **ἐσθῆτι θεράποντος ἐπικρυπτόμενος.**

ἐπίκρυφος-ον κρυπτός, κρύφιος, δθ. συνεκδ. ἄδαξας : Πινδ.Ο 8,69 **παίδων ἀπεθήκατο γυίοις νόστον ἔχθιστον.. καὶ ἐπίκρυφον οἶμον** (σχόλ. «ἤγουν ἐν σκότῳ πορείαν· ὁ γὰρ νικηθεὶς ἀτίμως πρὸς τὸν οἶκον χωρεῖ διὰ τὴν ἧτταν») : Πλαύτ.'Αρατ.10 **πρὸς δὲ τὰς ἐπικρύφους καὶ λαθραίους ἀναθαρσοῦσα πράξεις.**
ἐπικρύφω α΄ πρόσ. ὑποτ. τοῦ ἀορ. β' ἐπέκρυφον τοῦ ρ. ἐπικρύπτω βλ.λ.
ἐπίκρυφις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἐπικρύπτειν, ἡ ἀπόκρυφις, ἡ μυστικότης : Στράβ.2,3,8, 'Αρετ.Χρον. Νούσ.1,5 **νούσων ἐπικρύφιας δρῆν θέμις ἰητρόν.**
ἐπικρώζω ἐπὶ καράκων, κρώζω, κράζω δυνατά : 'Αριστφ.Θεσμ.42.
ἐπικτείνω ἀποκτείνω, φονεύω ἐκ δευτέρου : Σοφ. 'Αντ.1030 **τίς ἀλκὴ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν;**
ἐπικτένιον (τὸ) τὸ μέρος τοῦ ὑπογαστρίου τὸ ἀμέσως ὑπεράνω τοῦ γυναικείου αἰδοίου : 'Ιππ. Γυν.1,60· **2)** ὁ κτενὶ προσιζάνων χνοῦς ἐπὶ στυππείου ἢ λίνου : αὐτ.1,74· **3)** ἐν τῷ πληθ. 'Ησ. «ἐπικτένια, τὰς ἠλακάτας, καὶ τοῦ ποδὸς τὸ πρὸς ταῖς δακτύλοις μέρος».
ἐπικτέρεα 'Ησ. «ἐντάφια».
ἐπικτερεΐζω μτγν. κηδεύω, θάπτω : Νόνν.Δ 47,241 **νέκυν.. ἐπεκτερέϊξαν ὁδῖται.**
ἐπίκτημα-ατος (τὸ) (ἐπικτάομαι) τὸ προσαποκτηθέν, εἰδ. τὰ ἐν τῇ ξένῃ κτήματα, κτήσεις· 'Αμμών. 83V «κτήματα καὶ ἐπικτήματα διαφέρει· κτήματα μὲν γάρ ἐστι **τὰ** ἐν τῇ οἰκείᾳ, ἐπικτήματα δὲ τὰ ἐν τῇ **ἀλλατρίᾳ**» : Πτολ.'Ασκαλ.399Η· **2)** ἡ πρὸς τελειοποίησιν ἐπινόησις, ἡ καινοτομία, ὁ νεωτερισμός : Πάπ. **τὸ τῆς τέχνης ἐπίκτημα.**
ἐπικτηνίατρος (ὁ) νεώτ. βαθμὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ κτηνιατρικοῦ σώματος, ἰσότιμος τῷ τοῦ ταγματάρχου, ὃν ὁ φέρων ἐκτελεῖ ὑπηρεσίαν ἢ ὑποδιευθυντοῦ νοσοκομείου κτηνῶν ἢ ἀρχηγοῦ κτηνιατρικῆς ὑπηρεσίας μεραρχίας.
ἐπικτηνίτης (ὁ) πάπ., γλωσσ. ὁ ἐπὶ τῶν κτηνῶν.
ἐπίκτησις-εως (ἡ) ἡ προσαπόκτησις, τὸ πρόσθετον κέρδος : Σαφ.Φιλ.1344 **καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις,** 'Αριστλ.ΖΙ 522a,18 **ἐν Λήμνῳ ἀνεῖλεν ὁ θεὸς μαντευσαμένῳ ἐπίκτησιν ἔσεσθαι κτημάτων** (δ.γρ. χρημάτων), Διον.'Αλ.Ρωμ.9,53.
ἐπικτήτειος-ον ὁ εἰς τὸν 'Επίκτητον ἀναφερόμενος, ἀνήκων : Μᾶρκ.Αὐρ.1,7 **τὸ ἐντυχεῖν τοῖς ἐπικτητείοις ὑπομνήμασιν.**
ἐπικτητικός-ή-όν μτγν. ὁ τὴν κτῆσιν ἐπὶ πλέον ἀγαθὴν ἐπιζητῶν, πλεονεκτικός : Νεχέφ.π.Βέττ. Βάλ.278,36.
ἐπίκτητος-ον κ. νεώτ. ὁ πρόσκτητος, ὁ προσθέτως κτηθείς, κερδηθείς : 'Ηρ.2,5, αὐτ.10 **ἐδόκεε καὶ αὐτῷ μοι εἶναι ἐπίκτητος Αἰγυπτίοισι,** Πλάτ.Νόμ. 924Α **τὸ τῆς ἐπικτήτου δεκατημόριον ἐξελόμενος·** || **ἐπίκτητος γυνὴ** ἡ ἐκ ξένης χώρας ἢ ἡ νεωστὶ προσκτηθεῖσα : 'Ηρ.3,3 **τὴν δ' ἀπ' Αἰγύπτου ἐ- (γυναῖκα) ἐν τιμῇ τίθεται·** || **ἐπίκτητοι φίλοι** οἱ νεωστὶ γενόμενοι φίλοι : Ξεν.'Αγησ.1,36 **οὔτε ἂν πᾶσαν τὴν γῆν δέξαιτο ἀντὶ τῆς πατρίδος οὔτε τοὺς ἐπικτήτους ἀντὶ τῶν ἀρχαίων φίλων·** **2)** ὁ μὴ ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχων· δθ. τὸ οὐδ. πλ. τὰ **ἐπίκτητα** ὡς οὐσ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ φύσει ὄντα : Πλάτ.Πολ.618D **πάντα τὰ τοιαῦτα τῶν φύσει περὶ ψυχὴν ὄντων καὶ τῶν ἐπικτήτων ἢ ξυγκεραννύμενα πρὸς ἄλληλα ἐργάζεται·** ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ σύμφυτα : 'Αριστλ.ΖΓ 721b,30· ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ αὐτοφυές : 'Αριστλ.Ρημ.1365a,29 **τὸ αὐτοφυὲς τοῦ ἐπικτήτου αἱρετώτερον·** || **ἐπίκτητος δόξα** ἐν ἀντιθ. πρὸ τὸ ἔμφυτος ἐπιθυμία : Πλάτ. Φαῖδρ.237D **ἡ μὲν ἔμφυτος οὖσα ἐπιθυμία ἡδονῶν, ἄλλη δὲ ἐπίκτητος δόξα, ἐφιεμένη τοῦ ἀρίστου·** || νεώτ. εἰδ. φιλοσ. **ἐπίκτητος παράστασις** ἢ **ἔννοια** ἡ ἐκ τῆς ἐμπειρίας προσγινομένη· || ὁμ. εἰδ. ἰατρ. **ἐπίκτητος πάθησις** ἡ μετὰ τὴν γέννησιν τοῦ ὀργανικοῦ ὄντος καὶ ἄνευ κληρονομικῆς ἢ ὀργανικῆς προδιαθέσεως ἐπελθοῦσα.
ἐπικτήτως ἐπίρρ. μτγν.κ. νεώτ. προσθέτως, διὰ προσκτήσεως, οὐχὶ ἐμφύτως : Πρισκιαν.Λυδ.2ί,15.
ἐπικτίζω μτγν. κτίζω ἐκ νέου, ἐπὶ τῶν θεμελίων τινός : Στράβ.14,1,12 **λέγεται δ' ὑπό τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλωτᾶς ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιώτιος ὑπῆρχεν·** κ. παθ. : αὐτ.10,1,10 **καλοῦσι δὲ παλαιὰν 'Ερέτριαν, ἡ δὲ νῦν ἐπέκτισται·** **2)** ἱδρύω, κτίζω μεταξύ τινος : Πλούτ.'Ηθ.238 **πόλεις ἑλληνίδας ἐπικτίζοντες ἀγρίοις ἔθνεσι.**
ἐπίκτισμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἐπί τινος κτιρίου ἢ παρά τι κτίριον πρόσθετον κτίσμα.
ἐπικτόλωμα 'Ησ. «ἐπικορύφωμα».
ἐπικτόριον 'Ησ. τὸ πῶμα τῆς χύτρας.
ἐπικτός-όν μτγν. ἐφικτός, πιθ. εἰκ. ἀντὶ ἐρκτὸς ἐν 'Αρρ.'Ινδ.20,11.
ἐπικτυπέω-έω, ἀόρ. β' ἐπέκτυπον θορυβῶ κτυπῶν ἐπί τινος : 'Αριστφ.'Εκκλ 483 **τοῖν ποδοῖν ἐπικτυπῶν βάδιζε,** 'Απολλ.Ρ 2,1081· ὁμοι. ἀντηχῶ : 'Αριστφ.'Ορν.780 **πᾶς δ' ἐπεκτύπησ' Ὄλυμπος·** ὁμ. ἐπὶ χοροῦ : Πολύβ.30,13,9 **ἐπικτυποῦντες οἱ χοροὶ.. ἐπεφέροντο τοῖς ἐναντίοις.**
ἐπικτῶμαι-άομαι κ. νεώτ. κτῶμαι προσέτι, προσθέτως, ἐπὶ πλέον προσκτῶμαί τι ἤ τινα : 'Ηρ.2,79 **ταῦτα μὲν παρὰ τὰ συμπόσια ποιεῦσι, πατρίοισι δὲ χρεόμενοι νόμοισι ἄλλον οὐδένα ἐπικτέονται,** Αἰσχ.Εὐμ.901, Σοφ.'Αντ.846 **ἔμπας ξυμμάρτυρας ὔμμ' ἐπικτῶμαι,** Ξεν.'Ελλ.7,1,3 **πάτριον ὑμῖν ἐστι ναυτικὸν ἐπικτᾶσθαι·** || **ἐπικτῶμαι** ἀρχὴν ἐπεκτείνω τὸ κράτος μου : Θουκ.1,144 **πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ἔχω ἐς ἐλπίδα τοῦ περιέσεσθαι, ἢν ἐθέλητε ἀρχήν τε μὴ ἐπικτᾶσθαι ἅμα πολεμοῦντες·** || προσκτῶμαι περιουσίαν : Πάπ. **ὅσα ἔχομεν καὶ ὃ ἐὰν ἐπικτησώμεθα·** κ. παθ. : 'Αγαθ.1,2, 'Ιουστιν.Νεαρ.123,4, Πάπ. **περὶ τούτου ἢ καὶ ἄλλων γε ἐπικτηθησομένων.**
ἐπικυδαίνομαι μτγν. γαυριῶ, καμαρώνω, ἐπί τινι : Δίων Κ 71,2 **Λούκιος τούτοις ἐπεκυδαίνετο.**
ἐπικυδεστέρως ἐπίρρ. μτγν. ἐνδοξότερον, λαμπρότερον : Πολύβ.5,23,2 **ἐξ οὗ καὶ συνέβη τὰς ἀρχὰς ἐπικυδεστέρως ἀγωνίζεσθαι.**
ἐπικυδής-οῦς-ές (κῦδος) ἔνδοξος, ἐπιφανής, μ. ἐν τῷ συγκρ. : Ξεν.'Ελλ.5,1,36 **οἱ Λακεδαιμόνιοι πολὺ ἐπικυδέστεροι ἐγένοντο ἐκ τῆς ἐπ' 'Ανταλκίδου εἰρήνης καλουμένης·** || λαμπρός, ἐπιτυχής : 'Ισοκρ.4,139 **ἐπικυδέστερα τὰ πράγματα θάτερ' ἐποίησεν,** Πολύβ.16,4,3· || κ. ἐπὶ προσ. : Πολύβ.5,69,14 **ὁ δὲ Περιγένης ἐπικυδέστερος ὢν ταῖς ἐλπίσι κατὰ τὴν ναυμαχίαν.**
ἐπικυδιάω μτγν. ἐπικυδαίνομαι βλ.λ. : 'Απολλ.Ρ 4,383 **μὴ τό γε παμβασίλεια Διὸς τελέσειεν ἄκοιτις, ἢ ἐπικυδιάσεις** (δ. ἀνάγν. ἢ ἔπι κυδιάεις).
ἐπικύημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἐξ ἐπικυήσεως βλ.λ. ἔμβρυον : 'Ιππ.'Επικ.1, 'Αριστλ.ΖΓ 773b,7 **τὰ δὲ παλυτάκα ἐπικυΐσκεται διὰ τὸ τὰ πλείονα τοῦ ἑνὸς εἶναι θάτερον θατέρου ἐπικύημα.**
ἐπικύησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ διὰ συνουσίας γονιμοποίησις καὶ ἀνάπτυξις νέου ἐν τῇ μήτρᾳ κυήματος ἐπὶ ὑπαρχούσης κυήσεως δύο ἢ πλειοτέρων ἑβδομάδων, ἡ ἐκ νέου ἐγκυμοσύνη : 'Αριστλ.ἀπ. 259,260, Κλήμ.'Αλ.Παιδ.223· || τίτλος ἔργου τοῦ 'Ιπποκράτους : **περὶ ἐπικυήσιος·** || κ. μτφ. : Θεοφύλ.Σ 136,5 **τῶν κακῶν δεδιὼς ἐπικύησιν.**
ἐπικύθριον 'Ησ. «τὸ πῶμα τῆς χύτρας».
ἐπικυΐσκομαι ἀποθ. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐγκυμονούντων ζῴων, ἐκ νέου συλλαμβάνω ἐν γαστρί : 'Ηρ.3,108 **ἐπικυΐσκεται μοῦνον πάντων θηρίων,** 'Ιππ.'Επικ.1.
ἐπικύκλησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐν κύκλῳ ἢ μετὰ κυκλικὴν διαδρομὴν ἐπιστροφή: 'Αλέξ 'Αφρ.Ψυχ.30,26.
ἐπικυκλίδιος-ον καθ' 'Ησ. ἐπίθ. τοῦ Διός.

ἐπικύκλιος-ον ὁ κυκλικός, στρογγυλός· || ἐπὶ πλακοῦντος, ὡς οὐσ. : Ἐπίχ.26 (κῶδ. Ἀθ.) **ἐπικύκλιος πλακοῦς τις παρὰ Συρακοσίοις·** || ἐπὶ ἐπιδέσμου, ὁ περιτυλισσόμενος : Γαλ.18(1),820.

ἐπικυκλοειδής-οῦς (ἡ) (καμπύλη) νεώτ. γεωμ. ἡ γραφομένη ὑπὸ τινος σημείου περιφερείας κύκλου κυλινδουμένου ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἄλλου κύκλου.

ἐπίκυκλος (ὁ) μτγν. ἄστρον, κύκλος οὗ τὸ κέντρον κεῖται ἐπὶ τῆς περιφερείας ἑτέρου κύκλου : Πλούτ. Ἠθ 1028B **ἐν ταῖς τῶν ἐπικύκλων διαμέτροις,** Πτολ.Μαθ.3,3, Ἰάμβλ.Πυθ.6,31.

ἐπικυκλῶ-έω ἀμτβ. ἔρχομαι ἐπί τινος, πρός τινα ἐναλλάξ : Σοφ.Τρ.130 (ἐν τμ.) **ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν·** κ. παθ. : Διον. Ἀλ.Ρητ.10,17 **οὐ δεῖ ἔξωθεν λόγους φαντασίας ἐπικυκλεῖσθαι.**

ἐπικυκλῶ-όω μτγν. περικυκλῶ, ἐνεργῶ κυκλοτερῆ κίνησιν : Ἰω.Λυδ.Διοσ.8.

ἐπικύκλωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπικυκλοῦν βλ.λ., περικύκλωσις : Ἀνών.Ψαλμ.1,44,9 **τὴν ἐπικύκλωσιν ὑποπτεύσας τῶν ἐχθρῶν.**

ἐπικυλίκκιος-ον κ. ἐπικυλίκιος-ον ὁ λεγόμενος ἢ γινόμενος ἐπὶ τῆς κύλικος, ἤτοι ἐν ᾧ πίνει τις, ἐν συμποσίοις : Πλούτ. Ἠθ.1146D **ἔχεις τοὺς ἐπικυλικίους περὶ μουσικῆς λόγους,** Διογ.Λ.4,42, Ἀθήν. 1,2A **τῶν.. ἐπικυλικείων λόγων μεταδοῦναι.**

ἐπικυλινδροῦμαι-όομαι παθ. καθίσταμαι ὁμαλός, ἰσόπεδος, ἰσοπεδοῦμαι διὰ τοῦ κυλίνδρου : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,7 **ἐὰν σπαρὲν καταπατηθῇ καὶ ἐπικυλινδρωθῇ** (τὸ σέλινον).

ἐπικυλινδῶ-έω ἢ ἐπικυλίω, μέλλ. ἐπικυλίσω κυλίω, κατακυλίω τι ἐπί τινα : Ξεν. Ἑλλ.3,5,20 **ἐπὶ τοὺς λοιποὺς ἐπεκυλίνδουν πέτρους·** || παθ. κυλίομαι ἐπί τινα, ἐπαλλήλως, συνεχῶς κυλίομαι : Φίλ.2,109 **τὰ τμήματα τοῦ πελάγους ἐπικυλισθέντα·** || ὁμ. παθ. ἐπὶ τόκων, ἐπισωρεύομαι : Πλούτ. Ἠθ.831E **τόκων τόκοις ἐπικυλισθέντων·** || ὁμ. παθ. ἐπὶ σιτίων, ὀλισθαίνω : Πλούτ. Ἠθ.699C **τὸ σιτίον εἰς τὸν στόμαχον ἐπικυλινδεῖσθαι·** 2) παθ. ἐφαρμόζομαι ἐπί τινος διὰ περιστροφῆς, περιτυλίγματος : Γαλ.11,757 **ἐπικυλ- ταῖς σαρξί·** 3) παθ. ἐκφυλίζομαι, ἐκτρέπομαι : Γαλ.19,560 **εἰς χρόνια πάθη ἐπικυλίονται·** || κ. μτφ. : Δαμάσκ. Ἀρχ.88 **[νοήσεις] δι' ἀρρωστίαν ἐπικυλινδούμεναι καὶ ἐπιτρέχουσαι τοῖς εἴδεσιν·** 4) ἀμτβ. ἐπικυλίομαι, κυλίομαι ἐπαλλήλως : ΨΛουκ.Φιλοπ.3 **τῶν κυμάτων ἐπικυλινδούντων ἐκ τοῦ φυσήματος** (ὅταν τὰ κύματα κυλίωνται τὸ ἓν ἐπὶ τοῦ ἄλλου).

ἐπικύλιον σχόλ. τὸ ἄνω βλέφαρον, ὅ. ἐπικυλίς βλ.λ. : Εὐστ 1951,20.

ἐπικυλίς-ίδος (ἡ) μτγν. τὸ ἄνω βλέφαρον : Πολυδ.2,66 « οἱ δὲ κύλον μὲν τὸ κάτωθεν βλέφαρον, τὸ δὲ ἄνωθεν ἐπικυλίδα ἢ κυλίδα »· πρβλ. κύλα.

ἐπικυλισμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπικυλίειν, περιστροφή, τροχιά : Σωρ.2,9, Θεοδοτ.ΠΔΠαροιμ.2,15.

ἐπικυλίω μτγν. τ. τοῦ ἐπικυλινδῶ βλ.λ. : Διόδ.Σ 19,19 **ἐπεκύλιον τοῖς ὁδοιποροῦσι πέτρας.**

ἐπικυλλῶ-όω διαπλάσσω πλακοῦντα ἐκ ζύμης· Ἡσ. «ἐπεκύλλωσεν (διορθ. ἀντὶ ἐπεκώλυσεν), ἐπηύξησεν, ἀπὸ τῶν διαρτιζόντων, οἳ καταλείπουσι τὸ σταῖς, ἵνα τῷ δοκοῦντι μικρὸν προστιθῆται ».

ἐπικύλλωμα-ατος (τὸ) λεξ. κ. σχόλ. ἡ χωλότης : Εὐστ.1599,13· 2) Σουΐδ. « τὸ μετὰ τὴν τῶν ἄρτων διάρτισιν (δ.γρ. διάπλασιν) περισσευόμενον».

ἐπικυμαίνω μτγν. κ. μσν., μέλλ. ἐπικυμανῶ ῥέω, χύνομαι κατὰ κύματα ἐπί τινος : Φιλόστρ.Εἰκ.2,17· || μτφ. ἐπὶ τῆς κόμης : Ἡλιόδ.Αἰθ.3,4 **ἐπ- ὤμοις καὶ νώτοις·** || ὁμ. μτφ. ἐπὶ στρατεύματος, εἰσβάλλω μεθ' ὁρμῆς : Πλούτ. Ἀλέξ.33 **τοῖς ἱππεῦσιν .. ἐπικυμαίνειν τὴν φάλαγγα** (κινεῖσθαι κυματωδῶς)· ὁμ. τὸ παθ. : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,45 **ὥσπερ ἐν βυθῷ ἄνθρωπος ἐ-·** 2) μτφ. πλημμυρῶ, πληρῶ τι : Θεοφύλ.Σ 37,3 **ἀνὰ τὸ ἄστυ ἐπ- θρῆνος·** 3) μτβ. διεγείρω εἰς κυματισμόν : Ἰώσ.Α1 4,3,2 **τὴν θάλασσαν.. ἐπικυμήνας.**

ἐπικυματίζω μτγν. κυματίζω, ταλαντεύομαι, σαλεύω ἐπὶ τῶν κυμάτων, ἐπιπολάζω : Φίλ.1,455, Αἰλ. Ἐπιστ.18· || κ.μτφ. : Φίλ.1,553 **ἐπικυματίζουσαν φορὰν τῶν πραγμάτων ἀπώθει·** || ὁμ. ἐπὶ προσ.: αὐτ. 2,300 **ὑπόπτερος ἐπ-·** || ὁμ. ἐπὶ δρομέων : Φιλόστρ. Ἡρ.2,3 **ἐπικυματίζων αἴρεται·** || κ. παθ. : Φιλόδ. Θαν.33 **τοὺς διὰ φιλοκερδίαν τὸν ἅπαντα βίον ἐπικυματιζομένους·** || ὁμ. παθ., ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἐν τῇ γῇ διατρίβειν : Φιλόδ.Ρητ.2,55S.

ἐπικυμάτωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ διακύμανσις, ὁ σάλος, τὸ ἀνεβοκατέβασμα τῶν κυμάτων· μτφ. ἡ ἀλλεπάλληλος ἀκολουθία, διαδοχή, ἰδίως ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων : Μᾶρκ.Αὐρ.9,28 **τὰς γὰρ ἐπικυματώσεις τῶν μεταβολῶν καὶ ἀλλοιώσεων.**

ἐπικυνῶ-έω ΕΜ 361,11 φιλῶ ἐπὶ τῶν χειλέων.

ἐπικυπτάζω μσν. τ. τοῦ ἐπικύπτω βλ.λ., παρατηρῶ : Πρόδρ. ἐν Notil. Mss.6,563 **τὰς ἀλλήλων ἐπικυπτάζοντες ψυχικὰς διαθέσεις.**

ἐπικύπτω κ. μσν., παρακ. μτχ. ἐπικεκυφώς, κύπτω ὑπεράνω τινός, κύπτω πρὸς τὰ κάτω : Ἱππ. Ἄρθρ.52, Ἀριστφ.Θεσμ.239, Ἀριστλ.ΖΙ 522b,18 **ὀρθὸς ἔστηκεν ἢ μικρὸν ἐπικύπτων·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ κέρατος τῆς Σελήνης : Θεόφρ.Σημ.27· || ὁμ. ἐμπροθ. (ἐπί τι, εἴς τι) κύπτω ἵνα λάβω τι : Ξεν.ΚΠ 2,3,18 **τῶν δὲ καὶ ἐπικυπτόντων ἐπὶ βώλους·** || ἐπ- ἐς βιβλίον ἐγκύπτω εἰς τὴν μελέτην βιβλίου τινός : Λουκ. Ἑρμότ.2 **ὡς τὸ πολὺ ἐς βιβλίον ἐπικεκυφότα·** || ὁμ. μετ' ἀπαρφ. κύπτω ἵνα πράξω τι : Τζέτζ.Χιλ.1,932 **τῆς ἵππου.. πιεῖν ἐπικυφάσης·** || ὁμ. μετὰ δοτ., στηρίζομαι ἐπί τινος, ἀκκουμβῶ : Λουκ.Νεκρ.Δ 6,2 **τὸν ὑπέργηρων.. οἰκέταις τέτταρσιν ἐπικεκυφότα·** || ὁμ.ἐπ- **τῷ συνεδρίῳ** κύπτω πρὸ τοῦ συνεδρίου : αὐτ.ΖΤραγ.11 **ἐπικεκυφὼς τῷ συνεδρίῳ·** || ἀπολ. ἐν τῇ μτχ. παρακ. **ἐπικεκυφὼς** ὁ κατὰ συνήθειαν κύπτων, κυφός : Ἀναξανδρ.37 **οὐκ ἐπικεκυφὼς ὀρθὸς.. ἔσει.**

ἐπικύρβιος-ον Ἐπιγρ. ὁ καταγεγραμμένος ἐν ταῖς κύρβεσι βλ.λ. : **ἐπικύρβιον ἐνέχυρον.**

ἐπικυριαρχία (ἡ) νεώτ. τὸ δικαίωμα κυριαρχίας πολιτείας τινὸς ἐπὶ ἑτέρας διατελούσης ὑπὸ τὴν ὑποτέλειαν αὐτῆς, ἐν μέρει μὲν ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν αὐτῆς κυριαρχίαν, καθόλου δὲ ὡς πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς ἐκπρασώπησιν.

ἐπικυριαρχικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπικυριαρχίαν : **ἐπ- δικαιώματα·** ἐπίρρ. -ῶς κ. δημ. -ά.

ἐπικυρίαρχος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ κράτους, ὁ ἔχων ἐπικυριαρχίαν βλ.λ. ἐπὶ χώρας τινός.

ἐπικυρίσσω ἐπὶ καταιγίδος, ἐπιπίπτω, ἐνσκήπτω σφοδρῶς : Θεόφρ. Ἄν.34 (δ.γρ.).

ἐπίκυρτος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ κεκυρτωμένος πρὸς τὰ ἐμπρός, ὀλίγον τι, ἐλαφρῶς κυφός, ὁ σκυφτός, καμπουρωτός : Σοφ. Ἰχν.294, Νόνν.Εὐαγγ. Ἰω.6,71, Εὐστ.Πον.553,16 **ὁ Πλάτων ἐπίκυρτος (ἦν)·** 2) τὸ αὐδ. **τὸ ἐπίκυρτον** ὡς οὐσ. ἡ κυρτότης, ἡ κυφότης, ἡ καμπούρα : Πλούτ. Ἠθ.53C **τοῦ Πλάτωνος τὸ ἐπίκυρτον·** 3) εἰδ. νεώτ. ζωολ. τὸ ἀρ. ὡς οὐσ. γένος **σαλμωνιδῶν** ἰχθύων. •

ἐπικυρτῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι ἐπίκυρτον, κλίνω πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἡσίοδ.Α 234 **δράκοντε.. ἐπικυρτώοντε κάρηνα,** Εὐστ.Πον.112,39· || παθ. κυρτοῦμαι ἠρέμα : Λουκ. Ἔρωτ.14 **τῶν γλουτῶν αἱ σάρκες ἐπικυρτοῦνται.**

ἐπικύρω, ἐπ. παρατ. ἐπίκυρον, ἐπ. ἀόρ. α' ἐπέκυρσα κ. ἐπεκύρησα συναντῶ τυχαίως, ἐντυγχάνω, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Γ 23 (ἐν τμ.) **μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,** Ἡσίοδ. Ἔργ.755, Πίνδ.Π 10,30 **μετατροπίαις ἐπικύρσαιεν·** || κατευστοχῶ : Ἰλ.Ψ 820 **αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ,** Κόϊντ.13,394 **ἐπὶ ξίφος αὐχένι κῦρσαι** (νὰ θίξῃ, νὰ πλήξῃ..)·

|| ἐπιτυγχάνω τινός,γίνομαι μέτοχός τινος, μοῦ λαχαίνει κάτι : Πίνδ.Ο 6,7 **ἐπικύρσαις ἀφθόνων ἀατῶν,** Αἰσχ.Πέρσ.853 **μεγάλας ἀγαθᾶς τε,. βιοτᾶς ἐπεκύρσαμεν,** Ἀπολλ.Ρ 3,342.

ἐπικυρῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ἐπικυρώνω** ἐπιβεβαιῶ, ἐγκρίνω, καθιστῶ τι ἔγκυρον : Σοφ. Ἠλ.793 **ἤκουσεν ὧν δεῖ κἀπεκύρωσεν καλῶς,** Θουκ.3,71 **ἐπικυρῶσαι ἠνάγκασαν τὴν γνώμην,** Ξεν.Ἀν.3,2,32,Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,280 **γράμματα ἐπικυροῦντα ἡμῖν τὴν κτῆσιν τῶν ἱερῶν·** κ. παθ.: Θουκ.5,45,Ἀριστλ.Ἀθ.37,1 **ἐπικυρωθέντων τῶν νόμων,** Πολύβ.4,24,8, Πάπ. **τὴν τοῦ ἱεροῦ ἀσυλίαν ἐπικυρωθῆναι,- ἐπεκυρώθη ἡ σύμβασις - ἡ συνθήκη·** ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Εὐρ.Ὀρ.862 **ἡμᾶς κἀπεκύρωσαν θανεῖν·** **2**) νεώτ. συνεκδ. ἐπιβεβαιῶ τι ὡς ἀληθὲς ἢ ὀρθόν, συμφωνῶ : **ἐπ- τὰ λεγόμενά του·** ρηματ. π. ἐπικύρωσις, ἐπικυρώσιμος, ἐπικύρωμα, ἐπικυρωτής.

ἐπικύρωμα-ατος (τὸ) νεώτ. κύρωσις, ἐπικύρωσις.

ἐπικυρώσιμος-ον νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ ἐπικυρώσῃ ἢ ὁ ἄξιος νὰ ἐπικυρωθῇ.

ἐπικύρωσις-εως (ἡ) (ἐπικυρῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπικυροῦν, ἔγκρισις, ἐπιβεβαίωσις, ἐπισημοποίησις: Ἀριστλ.Ἀθ.41,3 **πρὸς τὴν ἐπικύρωσιν τῆς χειροτονίας,** Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.487D **ὅπως.. ἡ σύστασις τῆς ἀληθείας ἀναμφίλεκτον λάβοι τὴν ἐπικύρωσιν,** Ἰουστιν.Νεαρ.42,1,1, Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ. 233C **ἀνελάμβανον τὰς ἐπ-, - ἐπ- συμβάσεως.**

ἐπικυρωτής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπικυρῶν, ὁ καθιστῶν τι ἔγκυρον.

ἐπικυρωτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπικύρωσιν, ὁ δι' οὗ ἐπικυροῦταί τι : **ἐπ- πρᾶξις - ἔγγραφον·** **2**) ὁ ἐπικυρῶν, ὁ ὑπὲρ τῆς ἐπικυρώσεως : **ψῆφοι ἐπ- τῆς ἀποφάσεως, χειρονομία ἐπ-·** ἐπίρρ. **-ῶς** δημ. **-ά.**

ἐπικυστίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ἐφήβιον.

ἐπίκυφος-ον μτγν. ἐπίκυρτος, κεκυρτωμένος, καμπουρωτός : ΠΔ Μακκ.3,4,5 **ποδῶν ἐπικύφων,** Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,342· ὁμ. τὸ συγκρ. : Σουΐδ. « **ἐπικυφότερος,** πλεῖον κυρτός ».

ἐπικύφ (κωδ. ἐπικύς) Ἡσ. « ἐπικύφας ».

ἐπικυψέλιος-ον μτγν. φύλαξ, προστάτης τῶν κυψελῶν τῶν μελισσῶν : Διόδ.Ζων.ΑΠ 9,226,6 **ἐ- Πάν.**

ἐπίκυψις-εως (ἡ) (ἐπικύπτω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπικύπτειν, ἡ κύψις, ἡ κλίσις τῆς κεφαλῆς πρὸς τὰ ἐμπρὸς καὶ κάτω : Ἱππ.Ἐπιδ.2,1,8, Ἀντυλλ.κ. Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.44,8,4· || ἡ κάμψις πρὸς τὰ πρόσω : Σωρ.1,93· || εἰδ. νεώτ. γυμναστ. ἡ πρὸς τὰ πρόσω μεγίστη κάμψις τοῦ κορμοῦ, ὥστε οἱ δάκτυλοι τῶν τεταμένων χειρῶν νὰ ἐγγίσωσι τὸ ἔδαφος ἄνευ τῆς κάμψεως τῶν γονάτων.

ἐπικυῶ-έω ἐπικυΐσκομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.5,11,Ἀριστλ.ΖΙ 585a,17 **ἤδη δὲ καὶ δίδυμα κυοῦσά τις ἐπεκύησε καὶ τρίτον·** κ. παθ. : αὐτ 585a·11· **2**) ἁπλῶς συλλαμβάνω ἐκ νέου, ξαναγκαστρώνομαι : Πάπ.

ἐπικωθωνίζομαι ἀποθ. Πολυδ.6,31 « ἐπικωθωνίζεσθαι δὲ τὸ περαιτέρω πίνειν ».

ἐπικωκύω κωκύω, θρηνῶ ἐπί τινος : Σοφ.Ἠλ.283 **κἀπικωκύω πατρὸς τὴν.. δαῖτα,** αὐτ.805· || ὁμ. ἀπολ. : Ἡλιόδ.ΑΙθ.1,13 **ἐπεκώκυσε·** || κ. μετὰ δοτ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,ΙΙΙC **ἐπικωκύοντες τῷ πάθει.**

ἐπικωλύω κωλύω, ἐμποδίζω, παρεμβάλλω ἐμπόδιον εἴς τινα : Σοφ.Φιλ.1242 **τίς ἔσται μ' οὑπικωλύσων τάδε,** Θουκ.6,17, Ξεν.Οἰκ.8,4 **ἐπ- ἀλλήλους,** Ἐπιγρ. **ἐπικ- τὸν ἐργώνην·** κ. παθ. : Πάπ. **ἵνα μὴ ἐπικωλύωμαι τὸν λόγον συνθεῖναι.**

ἐπικωμάζω κωμάζω, εὐθυμῶν εἰσορμῶ, προσελαύνω μετὰ συνοδείας ἄλλων κωμαστῶν : Πολύβ. 26,10,5 **ὅτε δὲ τῶν νεωτέρων αἴσθοιτό τινας συνευωχουμένους ὅπου δήποτε, .. παρῆν ἐπικωμάζων,** Καλλ.Ἐπιγρ.43· || γεν. ἐπιτίθεμαι θορυβωδῶς κατά τινος : Ἀριστφ.Ἀχ.982 **ἐπὶ πάντ' ἀγάθ' ἔχοντας ἐπικωμάσας·** || κ. μετὰ δοτ. : Μέν.881· || περιέρχομαι δρομαίως, πηγαίνω οἰστρηλατούμενος, μετὰ προθ. : Πλάτ.Νόμ.950A **αὐτοὺς εἰς τὰς ἄλλας ἐπικωμάζοντας πόλεις,** Πλούτ.Ἠθ.772F **ἐπεκώμασεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν·** **2**) Ἡσ. « χλευάζω, μυκτηρίζω »· || τὸ παθ. ὑβρίζομαι, προσβάλλομαι ἀγροίκως : Πλούτ.Πύρρ.13.

ἐπικωμάσία (ἡ) γλωσσ. τὸ κωμάζειν.

ἐπικωμαστής (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐπικωμάζων, ὁ ἐξακολουθῶν, συνεχίζων τὸν κῶμον, κωμαστής.

ἐπικωμαστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς κῶμον, ὁ ἐγκωμιαστικός : Ὑπόθ.Θεοκρ.3 **τὸ δὲ εἶδος ἐπικωμαστικόν** (δ. γρ. ἐπικωμιαστικόν)· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπικωμιαστικός-ή-όν δ. γρ. ἀντὶ ἐπικωμαστικός.

ἐπικώμιος-α-ον (κῶμος) ὁ ἀνήκων ἢ προσήκων εἰς κῶμον, ἐγκωμιαστικός : Πίνδ.Π 10,6 **ἐπικωμίαν .. ὄπα,** αὐτ.Ν 8,50 **ἐ- ὕμνος·** || ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος : Ἐπιγρ.· || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπικώμια** ὡς οὐσ. ἐγκώμια : Πίνδ.Ν 6,37· || γλωσσ. τὸ οὐδ. **ἐπικώμιον** ὡς οὐσ. κῶμος, κραιπάλη.

ἐπίκωμος-ον (κῶμος) ὁ ἀνήκων εἰς κῶμον, κωμαστής, ἐπικώμιος : Ἀριστί.3 **σύνδειπνος ἢ 'πίκωμος** (διορθ. ἀντὶ 'πίκωπος) ἢ **μαζαγρέτας,** Πλούτ.Ἠθ. 128D **εἰς οἰκίαν πενθοῦσαν ἐμβαλόντες ἐπίκωμοι μεθύοντες,** Ἀλκίφρ.1,37 **ἐ- φοιτᾶν·** || Ἡσ. « ἐπίκωμος· ὁ ἐπᾴδων τῇ φίλῃ, ἢ ἀπὸ οἴνου ᾄδων, ὑβριστής, συγχαίρων ».

ἐπικωμῳδῶ-έω διακωμῳδῶ, σκώπτω ὡς ἐν κωμῳδίᾳ, χλευάζω, περιπαίζω : Πλάτ.Ἀπολ.31D **ὃ δὴ καὶ ἐν τῇ γραφῇ ἐπικωμῳδῶν . . ἐγράψατο.**

ἐπικωπαστήρ-ῆρος (ὁ) ΕΜ 360,44 ὁ ἐπικωπητήρ

ἐπικωπητήρ-ῆρος (ὁ) καθ' Ἡσ. τροπωτὴρ βλ.λ.

ἐπίκωπος-ον (κώπη) κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς κώπης, ἐρέτης, κωπηλάτης : Μέν.Ἐφ.π.Ἰωσ.ΑΙ 9,14,2 **ναῦς ἑξήκοντα καὶ ἐπικώπους ὀκτακοσίους·** || εἰδ. νεώτ. ναυτ. ὁ τελευταῖος πρὸς τὴν πρύμνην λεμβίτης, ὁ ρυθμίζων τὴν κωπηλασίαν· **2**) ὁ ἔχων κώπας, ὁ διὰ κωπῶν ἐφωδιασμένος : Μοσχί. Παρα.π.Ἀθήν.5,208F **κέρκουρος . . ἐπίκωπος,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.344 **ἐ- νῆες,** Διόδ.Σ 3,40 **ταῖς.. ἐπικώποις τῶν νεῶν·** || τὸ θηλ. **ἐπίκωπος** ὡς οὐσ. ταχὺ πλοῖον, πλοῖον ταχυδρομικόν : Κικ.Ἀττ.14,16,1· **3**) ἐπὶ ξίφους καὶ ἄλλων αἰχμηρῶν ἀντικειμένων, ὁ μέχρις τῆς κώπης, τῆς λαβῆς : Ἀριστφ.Ἀχ.231 **πρὶν ἂν σχοῖνος αὐτοῖσιν ἀντεμπαγῶ ὀξύς, ὀδυνηρός, .. ἐπίκωπος·** πρβλ. ἐπίκωμος· **4**) Ἡσ. « ἐπίκωπα· ἐπίμεμπτα».

ἐπίκωρος-ον Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ ἐπίκουρος βλ.λ.

ἐπικῶς ἐπίρρ. Σουΐδ. ἐν λ. Μαρῖνος «λογίως».

ἐπίκωφος-ον μσν. κωφός : Συμ. Βί.Ἰω.Χρυσ. 8,424,29 **νωχελεῖ τε καὶ ἐπικώφῳ.**

ἐπιλάβή (ἡ) (ἐπιλαμβάνω) ἡ διὰ τῆς χειρὸς λῆψις, ἡ κράτησις, τὸ πιάσιμο : Αἰσχ.Ἰκ.432 **πέπλων τ' ἐπιλαβὰς ἐμῶν·** **2**) λαβή : Ἱππ.Ἄρθρ.47 **ἐπιλαβὴν ἔχειν οὐδεμίαν.**

ἐπιλαγχάνω (λαγχάνω) κ. μσν., νεώτ. μ. κτ. μτχ. ἀόρ. **ἐπιλαχών,** λαγχάνω ἐπί τινι, κληροῦμαι μετὰ τὸν λαχόντα ὡς ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ : Αἰσχίν.3,62 **οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών,** Δημ.1331 **οὔτε λαχὼν οὔτ' ἐπιλαχών·** ὁμ. **ἐπ- τινὶ βουλῆς** διαδέχομαί τινα ἐν τῷ συμβουλίῳ : Πλάτ.Κωμ.167· || εἰδ. νεώτ. ἐν τῇ μετχ. **ἐπιλαχὼν-οῦσα-όν** βλ.λ.· **2**) ἐπιτυγχάνω, λαμβάνω ὡς κλῆρον : Φίλ.1,629 **ἐπιλ- εὐδαιμονίας·** **3**) κληροῦμαι, πίπτω προσέτι εἰς τὸ μερίδιόν τινος : Σοφ.ΟΚ 1235 **τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε.. γῆρας** (ἐπέρχεται εἰς τὸν ἄνθρωπον ὡς κλῆρος..τὸ γῆρας), Πάπ. **ἐπιλαχόντα αὐτῷ πράγματα,** Πασχ.Χρον.78,10 **τὴν ἐπιλαχοῦσαν αὐτῷ χώραν.**

ἐπιλαβδόν ἐπίρρ. μτγν. κατ' ἴλας, κατὰ στίφη, ἀθρόως : Διον.Περ.763 **ἐπ- ἔθνεα Πόντου.**

ἐπιλάζῠμαι ποι. συγκρατῶ, κλείω στερεῶς: Εὐρ.'Ανδρ.250 **ἰδοὺ σιωπῶ κἀπιλάζυμαι στόμα.**
ἐπιλαθέσθαι ἀπαρφ.μέσ.ἀορ.β' τοῦ ἐπιλανθάνω.
ἐπιλαιμαργῶ-έω μτγν. εἶμαι λαίμαργος εἴς τι, σφόδρα ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαί τινος: Κλήμ.'Αλ.Παιδ. 2,145D **ἐπιλαιμαργῶν τῷ ὄψῳ.**
ἐπιλαΐς-ίδος (ἡ) εἶδος πτηνοῦ: 'Αριστλ.ΖΙ 592b,22 **ἔτι δὲ συκαλίς.. ἐπιλαΐς** (δ. γρ. ὑπολαΐς).
ἐπίλακκος-ον σχόλ. ὁ σχηματίζων κοιλότητα, λάκκον: Σχόλ.Θεόκρ.3,54 **βρόχθος λέγεται τὸ ἐπίλακκον μέρος** (ὁ λάκκος τοῦ τραχήλου).
ἐπιλάλημα-ατος (τὸ) πάπ. ἐπῳδή, γοητεία, ξόρκι: **πρὸς ἥλιον.. ἐπίκλησιν ἤτοι ἐπιλαλήματα.**
ἐπιλαλιά (ἡ) μτγν. ἐπῳδή, ξόρκι, μάγια: Εὐσ. Εὐαγγ.'Απ.127C **ἐπιλαλιαῖς ἢ πετάλων τινῶν περιέργων ἐπιγραφαῖς.**
ἐπιλαλῶ-έω μτγν. διακόπτω τινά ὁμιλοῦντα, ἀντιλέγω, λοιδορῶ, φλυαρῶ: Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.122 (123),4· **2)** ἐπᾴδω, γοητεύω· 'Ησ. «ἐπᾶσαι, ᾆσμα εἰπεῖν γοητικόν, ἐπιλαλῆσαι»: ΠΔ 'Ιερ.8,17 **ἐξαποστέλλω εἰς ὑμᾶς ὄφεις.., οἷς οὐκ ἔστιν ἐπιλαλῆσαι** (δ. γρ. ἐπᾶσαι)· **3)** παθ. τριτοπρ. **ἐπιλαλεῖται** λέγεται, γίνεται λόγος: Εὐστ.'Ιλ.773,26 **τὸ πράττειν παρὰ τοῖς ὕστερον ἀλόγοις ἐπ-.**
ἐπιλαμβάνω (λαμβάνω) κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπιλήψομαι**, ἀόρ. **ἐπέλἄβον**, μέσ. ἀόρ. **ἐπελαβόμην**, παθ. ἀόρ. **ἐπελήφθην**, παρακ. **ἐπείλημμαι** λαμβάνω ἐπί τινι, ἐπιπροσθέτως, λαμβάνω κέρδος ἐπί τινι: 'Αριστλ.Πολιτ.1259a,28 **ἐπὶ τοῖς πεντήκοντα ταλάντοις ἐπέλαβεν ἑκατόν**· ‖ μετὰ γεν. κρατῶ πέρα τοῦ διωρισμένου χρόνου, παρατείνω: Μᾶρκ.Αὐρ.1,17 **ἐπιλαβεῖν τοῦ χρόνου** (λαβεῖν ἔτι μέρος τοῦ χρόνου, παρατεῖναι), Παυσ. 9,14,5 **τεθνάναι δὲ ἐτέτακτο ἐπιλαβόντα ἄνδρα τῆς ἀρχῆς** (νὰ φονευθῇ ὁ διατηρήσας τὴν ἀρχὴν πλέον τοῦ κεκανονισμένου χρόνου)· ‖ ἁπλῶς λαμβάνω, δέχομαι: Πάπ. **ἐπιλαβὼν τὴν γραφὴν τὸν χρηματισμόν**· **2)** ἐπὶ νόσου, καταλαμβάνω, προσβάλλω, πιάνω: 'Ηρ.8,115 **ἐπιλαβὼν δὲ λοιμός τε τὸν στρατόν,** 'Ιππ.'Αφορ.6,51, Θουκ. 2,51· κ. παθ.: Σοφ.'Αντ.732 **οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ**· ‖ ὁμ.**τὴν αἴσθησιν ἐπιλαμβάνομαι** λιποθυμῶ, πίπτω ἀναίσθητος, λιγοθυμάω: Πλούτ.Φλαμ.6 **τὴν αἴσθησιν ἐπιληφθεὶς ἔπεσε**· ‖ Γαλ.11,859 **ἐπελήφθη** ὑπέστη κρίσιν ἐπιληψίας· **3)** ὁμ. ἐπὶ ἐχθρῶν, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι: Λουκ. Πλ.36 **ἤδη γάρ που καὶ οἱ πολέμιοι ἐπιλαμβάνουσιν**· ‖ ἐπὶ γεγονότων, ἐπέρχομαι, καταλαμβάνω αἰφνιδίως, καταφθάνω: Θουκ.4,27 **μὴ σφῶν χειμὼν τὴν φυλακὴν ἐπιλάβοι,** Πλάτ.'Επιν.974Α **ταχὺ γε μὴν ἐπιλαβὸν γῆρας**· ‖ ὁμ. ἀπροσ. **ἐπιλαμβάνει** μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. συμβαίνει ὥστε τις νά..: Παυσ.6,22,4 **Πισαίους.. ἐπέλαβεν ἀναστάτους ὑπὸ 'Ηλείων γενέσθαι,** αὐτ.7,21,1· **4)** φθάνω, ἐκτείνομαι: Θουκ.4,133 **ἔτη δὲ ἡ Χρυσὶς τοῦ πολέμου τοῦδε ἐπέλαβεν ὀκτὼ καὶ ἔνατον ἐκ μέσου** (παρῆλθον ὀκτὼ καὶ ἥμισυ ἔτη..), Ξεν. 'Αν.6,5,6 **ἔθαπτον τὸν αὐτὸν τρόπον ὁπόσους ἐπελάμβανεν ἡ στρατιά,** Πλούτ.Μάρ.46 **ἡμέρας ἑπτακαίδεκα τῆς ἑβδόμης ὑπατείας ἐπιλαβών**· ὁμ. μετὰ γεν. διαιρ.: 'Αριστλ.ΖΙ 583b,22 **ὅ τι δ' ἂν ἐπιλάβῃ τοῦ τετάρτου μηνὸς** (ὅ τι ἤθελε φθάσει μέχρι τοῦ τετάρτου μηνός), Θεόφρ.ΦΙ 1,9,6· **5)** ἐπέχω, κρατῶ, σταματῶ τὴν ῥοήν τινος, ἐμποδίζω, συγκρατῶ, βουλλώνω: 'Ηρ.2,87 **ἐπιλαβόντες τὸ κλύσμα τῆς ὀπίσω ὁδοῦ,** 'Αριστφ.Πλ. 703 **τὴν ῥῖν' ἐπιλαβοῦσα,** 'Αριστλ.ΖΙ 527b,21, Πολύβ.10,44,12 **ἐπιλαβεῖν.. τὸν αὐλίσκον,** Γρηγ.Νύσσ. 1,63E **ταῖς διὰ τῶν δακτύλων ἐπιλαμβάνουσι τοῦ αὐλοῦ τὸ πνεῦμα**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς κλεψύδρας ἐν δικαστηρίοις, ὅτε ὁ ῥήτωρ διέκοπτε τὸν λόγον του, ἵνα ἐξετασθῶσι μάρτυρες ἢ ἀναγνωσθῶσιν ἔγγραφα: Λυσ.23,4 **καί μοι ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ** (σταμάτησε τὸ ὕδωρ τῆς κλεψύδρας), 'Ισαῖ.3,76· **6)** καταλαμβάνω χῶρόν τινα: 'Αριστλ.Οὐρ.305b,19 **ἐπιλ- πλείω τόπον,** Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.5 **πλατύτερον τόπον.. ἐπιλαμβάνουσαν**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν ταιαύτ. σημ.: Πλάτ.Νόμ.779C **μηδὲν τῶν τῆς πόλεως μήτε οἰκοδομήμασι.. ἐπιλήψεται**· ‖ κ. μτφ.: Θεόκρ.13,65 **πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον** (διήρχετο ταχέως)· **7)** ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, μετὰ γεν.: Αἰλ.ΖΙ 5,18 **ἐπιλαμβάνω τῆς κινήσεως,** αὐτ.13,19 **τῆς.. νήξεως ἐπιλαμβάνουσι**· **8)** μετὰ δοτ. βοηθῶ: 'Απη.'Εμφ. Πολ.4,96 (εἰ μὴ ἀναγν. (συνίεπιλ-)· ‖ ἀμτβ. διαδέχομαι, ἐπακολουθῶ: 'Αριστλ.Πρ.860a,7· **9)** ἐπὶ τροφῶν ἢ ποτῶν, λαμβάνω ἐπὶ πλέον: Πλούτ.Κάτ. Πρεσβ.1 **τῆς ἰσχύος ἐνδιδούσης ἐπιλάβοι μικρὸν οἰνάριον**· ‖ ὁμ. λαμβάνω τροφήν τινα κατόπιν ἄλλης: Διοσκ.2,112· **10)** μέσ. ἔχομαί τινος, κρατοῦμαι ἔκ τινος, πιάνομαι ἀπὸ κάτι, μετὰ γεν.: 'Ηρ. **ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἀπικόμενοι.. ἐπελαμβάνοντο τῶν νεῶν,** Εὐρ.Φοίν.896 **μὴ 'πιλαμβάνου** (μὴ μὲ πιάνῃς), Θουκ.4,14, Πλάτ.Πρωτ.335C **ἐπιλαμβάνεται.. τῆς χειρός,** Ξεν.'Αν.4,7,12, ΚΔ 'Εβρ.8,9 **ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν,** Πλούτ.'Οθ.3 **οἱ μὲν ἐπελαμβάνοντο τῶν ἁμαξῶν,** Μηναΐ.3,23 **ἐπιλαβόμενος αὐτοῦ τῆς χειρός**· **11)** ὁμ. προσβάλλω,ἐπιτίθεμαι: Ξεν.'Ελλ.4,2,22 **ἐπελάβοντο δὲ καὶ Κορινθίων ἀναχωρούντων**· ‖ ἰδ. διὰ λόγων: Πλάτ.Φαῖδρ.236B **ὅτι σου τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην ἐρεσχηλῶν σε**· ὁμ. ἐπὶ πραγμ.: 'Επίκ.'Επιστ.2,52D **τῆς θερμασίας πόρων -ομένης**· **12)** ὁμ. συλλαμβάνω, πιάνω: Δημ.895 **ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται**· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ.: ΚΔ Πράξ.16,19 **ἐπιλαβόμενοι τὸν Παῦλον.. εἵλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τοὺς ἄρχοντας**· ‖ ἐπιβάλλω χεῖρα, ἐνεργῶ κατάσχεσιν τῶν ὑπαρχόντων ὀφειλέτου τινός: Δημ.558 **χλανίδας δὲ καὶ κομβία καὶ κάδους ἔχων, ὧν ἐπελαμβάνονθ' οἱ πεντηκοστολόγοι**· **13)** ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπί τινος κτήματος, διεκδικῶ: Πλάτ.Νόμ.954D **μὴ ἐξέστω τοιούτου κτήματος ἐπιλαβέσθαι,** Πάπ. **ἐὰν δὲ ἐπιλάβηταί τις τῆς ὄνου, ἀποστήσει αὐτὸν ὁ δεῖνα**· **14)**. ὁμ. ἐπιτυγχάνω, δράττομαί τινος: 'Ηρ.1,127 **προστάτεω ἐπιλαβόμενοι** (κτησάμενοι ἡγεμόνα), 'Αριστφ.Λυσ.596 **τῆς δὲ γυναικὸς μικρὸς ὁ καιρός, κἂν τούτου μὴ 'πιλάβηται, οὐδεὶς ἐθέλει γῆμαι ταύτην,** Πλάτ.Πολ.360D **ἐξουσίας ἐπιλαβόμενος,** Πάπ. **ἐπιλαβόμενος τῆς ἐμπειρίας,** ὁμ. **ἐπ- λογισμῷ,** Πλάτ.Φαίδ.79A **τῶν δὲ κατὰ ταὐτὰ ἐχόντων οὐκ ἔστιν ὅτῳ ποτ' ἂν ἄλλῳ ἐπιλάβοιο ἢ τῷ τῆς διανοίας λογισμῷ**· **15)** μτγν. προσπαθῶ, ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω νὰ ἐπιτύχω: ΚΔ Τιμ.1,6,12 **ἀγωνίζου τὸν καλὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως· ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς**· ‖ μσν. ἀναλαμβάνω τὴν διαχείρισιν, τὴν διοίκησιν: Μιχ. 'Ατταλ.ἐν Σάθ.1,14· **16)** ὁμ. ἐπὶ τόπου,ἀφικνοῦμαι, φθάνω: 'Αριστλ.ΖΙ 629b,15 **ἐὰν μέντοι ἐπιλάβηται δασέος,** Πλούτ.'Αντ.41 **ἐκέλευε φεύγειν ἐν δεξιᾷ τῶν ὀρῶν ἐπιλαβόμενον**· ‖ μτφ. ἐπὶ καταστάσεως: Δημ.36 **ἐρημίας ἐπειλημμέναι** (ἐν ᾧ ἔχομεν ἐπιτύχει τόσην ἐρημίαν)· **17)** ὁμ.μέσ. μτγν. κ. νεώτ. ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω τι, ποιοῦμαι ἔναρξιν ἔργου τινός, καταπιάνομαι μὲ κάτι: Πλούτ.Μάρ.7 **πράξεων μεγάλων καὶ λαμπρῶν ἀγώνων ἐπιλαβόμενος, - ἡ δικαιοσύνη ἐπελήφθη τῆς ὑποθέσεως**· ‖ ὁμ. μετ'ἀπαρφ.: 'Επιγρ. **ἐ- γεωργεῖν**· **18)** ἐγγίζω τι: Πλάτ.Πολ.449D **ἄλλης ἐπ- πολιτείας πρὶν ταῦτα ἱκανῶς διελέσθαι**· **19)** ὁμ. διακόπτω τινὰ ὁμιλοῦντα, λαμβάνω τὸν λόγον: Πλάτ.Γοργ. 506B **ἐμοῦ γε ἀκούων ἐπιλαμβάνου, ἐάν τί σοι δοκῶ μὴ καλῶς λέγειν,** αὐτ.Συμπ.214E· ‖ ἀντιλέγω, ἐναντιοῦμαι: Ξεν.'Ελλ.2,1,32 **μόνος ἐπελά-**

θετο ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ περὶ τῆς ἀποτομῆς τῶν χειρῶν ψηφίσματος˙ ὁμ. μετ' εἰδ. προτάσ. : Πλάτ.Πολ.490C καὶ σοῦ ἐπιλαβομένου ὅτι . . ˙ **20**) ὁμ. σπαν. μετ'αἰτ. καταλαμβάνω : Λυκοῦργ.84 εἰ ἐπιλήψονται (ἀναγν. λήψονται) τὰς Ἀθήνας˙ ρηματ. π. ἐπίληψις, ἐπιληψία, ἐπιλήψιμος.

ἐπίλαμπος-ον ἐπίσημος, ἔξοχος, λαμπρός, κτ. Σουΐδ. ἐν Ἡρ.3,69 (ἔνθα ὅμως ἐπίλαμπτος βλ.λ.).

ἐπίλαμπρος-ον μτγν. ἐξαιρέτως λαμπρός, ἔνδοξος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.3,61 οἷς ἐστιν ὁ βίος ἐπίλαμπρος, Σχόλ.Ἄρατ.156, Ἰω.Χρυσ.5,828,31.

ἐπιλαμπρύνω μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ μᾶλλον λαμπρύνω, καθιστῶ τι λαμπρόν, κοσμῶ : Φιλόδ.Εὐσ.74 ἐ- τὴν οἰκίαν, Διον.Ἁλ.Ρωμ.6,41 ἐ- γένος τιμαῖς, Πλαύτ.Λύσ.30 ἐπιλαμπρύναντος τὸν οἶκον˙ **2**) καθιστῶ τι εὐκρινὲς καὶ σαφές : Διον.Ἁλ. Συνθ.77,9 οὐκ ἐπιλαμπρυνόντων τῶν χειλέων τὸν ἦχον˙ || ὁμ. ἐπὶ φωνῆς, καθιστῶ αὐτὴν ὀξεῖαν, ἠχηροτέραν : Πλούτ.Ἠθ.912C οἱ βάτραχοι προσδοκῶντες ὄμβρον, ἐπιλαμπρύνουσι τὴν φωνήν.

ἐπίλαμπτος-ον Ἰων. τ. τοῦ ἐπίληπτος βλ.λ. : Ἡρ. 3,69 ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσσουσα ἔσται.

ἐπιλάμπω κ. μσν. κ. νεώτ. λάμπω ἐπί τινας ἢ κατόπιν τινός, ἀναλάμπω, φέγγω, φωτίζω : Ἰλ.Φ 656 ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, Ὑμν.Ἑρμ.141 (ἐπὶ τῆς σελήνης), Ἡρ.8,14 ὡς σφι . . ἡμέρη ἐπέλαμψε, αὐτ.130 ἔαρος δὲ ἐπιλάμψαντος, Πλαύτ.Ἠθ.944D,Γρηγορ.Ν 4,45B καλανδῶν δεκεμβρίων ἄρτι ἐπιλαμπουσῶν˙ || ὁμ. ἐπὶ ἀνδρῶν μὲ ὑψηλὴν ἀποστολήν, ἀναφαίνομαι : Πάπ. τοῦ ἐπιλάμψαντος ἡμεῖν ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς ἀνθρώπων γένους εὐεργέτου Σεβαστοῦ˙ **2**) λάμπω ἐπί τινος μέρους, τόπου : Ἱππ.Ἀέρ.6 ὁ γὰρ ἥλιος πρὶν ἄνω ἀρθῆναι οὐκ ἐπιλάμπει, Ξεν.Κυν.8,1 ἐὰν ἥλιος.. ἐπιλάμπῃ˙ || ὁμ. μετὰ δοτ. λάμπω ἐπί τινι : Πλαύτ.Φάβ.6 αἱ φλόγες ἄκροις ἐπιλάμπουσαι τοῖς κέρασι˙ || ὁμ. μτφ.:Γαιτ.ἐν ΑΠ 5,16 οὔριος.. ἐπίλαμψον ἐμῷ ἔρωτι, Κύπρι, Ἐπιγρ. τοῖς ἀπελπίζουσιν ἐπιλ- (φέρω νέον φῶς)˙ **3**) μτβ. φωτίζω, καθιστῶ τι φωτεινόν : Πίνδ.ἀπ.172 μόχθοι νεόταθ' ἐπέλαμψαν (ἀμφ. γρ.) μυρίοι, Πλωτῖν.4,7,10 τὸ ἀγαθὸν πᾶσιν ἐ- τοῖς νοητοῖς ἀλήθειαν˙ || κ. παθ. ἀναδίδω λάμψιν, στίλβω : Ἀπολλ.Ρ 2,920 λόφῳ ἐπελάμπετο πήληξ˙ **4**) πληρῶ τι φωτός : Ἀπολλ.Ρ 2,164 ἠέλιος . . ἐπέλαμψε κολώνας˙ ρηματ. π. ἐπίλαμψις.

ἐπίλαμψις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων, τὸ ἐπιλάμπειν, ἡ λάμψις : Σχόλ.Ἰλ.Θ 557 αἰφνίδιον ἐπίλαμψιν, Φίλ.2,7 ἐπιλ- ἀστραπῶν, Ἰω.Χρυσ.1,1052˙ **2**) ὁ φωτισμός, φωταψία : Ἰάμβλ.Μυστ.5,26, Μηναῖ.1,3˝Ὄρθρ.Ὠδ.3 τὴν ἄνωθεν αὐγὴν τῆς θείας ἐπιλάμψεως ἐδέξω.

ἐπιλανθάνω δ. τ. τοῦ ἐπιλήθω βλ.λ.

ἐπιλάρκισμα-ατος (τό) ΕΜ 361,22 « λάρκου βύσμα˙ λάρκος δὲ ἀγγεῖον ἀνθράκων πλεκτόν ».

ἐπιλάρχης (ὁ) μτγν. ὁ ἀρχηγός, διοικητὴς ἐπιλαρχίας βλ.λ. : Πάπ., Ἀφρικαν.Κεστ.73,313 (ἐπιλάρχης ἢ ἐπειλάρχης ἀντὶ ἱππιλάρχης).

ἐπιλαρχία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. διπλῆ ἴλη, στρατιωτικὴ μονὰς ἰδίως τῶν Μακεδόνων ἀποτελουμένη ἐκ δύο ἰλῶν, ἤτοι ἐξ ἑκατὸν εἴκοσιν ὀκτὼ ἱππέων : Ἀσκληπιόδ.7,11˙ **2**) εἰδ.νεώτ. ὑποδιαίρεσις συντάγματος ἱππικοῦ, ἀντίστοιχος πρὸς τάγμα πεζικοῦ.

ἐπίλαρχος (ὁ) νεώτ. στρατ. βαθμὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ἱππικοῦ, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ ταγματάρχου, ταγματάρχης τοῦ ἱππικοῦ.

ἐπίλασις-εως (ἡ) δωρ. τ. τοῦ ἐπίλησις βλ.λ. : Πίνδ. Π 1,46 καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι (ὁ χρόνος).

ἐπιλαφύσσω μτγν. καταβιβρώσκω ἐπιπροσθέτως : Τιμόθ.Γαζ.103,29.

ἐπιλαχὼν-όντος-οῦσα-όν μτχ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιλαγχάνω βλ.λ. νεώτ. ὡς ἐπίθ., δημ. ἐπιλαχόντας ἐπὶ ἐκλογῶν, ἐξετάσεων κττ., ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν τελευταῖον ἐπιτυχόντα ἢ κληρωθέντα ἐλθών : ἦλθε πρῶτος ἐπιλαχὼν εἰς τὰς ἐκλογάς˙ || κτ. ἐπέκτ. γεν. ὁ ἀποτυχὼν εἴς τινα ἐπιδίωξιν.

ἐπιλεαίνω κ. νεώτ. καθιστῶ τι λεῖον, ὁμαλίζω τὴν ἐπιφάνειάν τινος ὥστε νὰ καταστῇ λεῖαν, ἐπιλειαίνω : Πλούτ.Ἠθ.74E τὰ πληγέντα καὶ περικοπέντα τῶν ἀγαλμάτων ἐπιλεαίνοντες, Ἡλιόδ. Αἰθ.2,16˙ || μτφ. : Ἡρ.7,10 ἐπιλεήνας τὴν Ξέρξεω γνώμην (καταστήσας ἀποδεκτήν, παραδεκτήν), Ἰουλ.Λόγ.3,111D τὸ φαῦλον καὶ ἀγεννὲς τῶν διηγημάτων ἐπιλ-˙ **2**) μασῶ, ἐσθίω, τρώγω : Φίλ. 1,63 ἐπιλ- τροφήν˙ || μτφ. : αὐτ.1,180 ἐπιλ- λόγον˙ ρηματ. π. ἐπιλέανσις.

ἐπιλέανσις-εως (ἡ) τὸ καθιστᾶν τι λεῖον, ἐπὶ τροφῆς, ἡ μάσησις, τὸ ἐσθίειν : Φίλ.1,254 ἐκ τῆς.. ἐπιλεάνσεως τῆς πρῶτον καταβληθείσης τροφῆς˙ || μτφ. : Φίλ.1,115 ἐπ- ἡδονῶν.

ἐπιλέγδην ἐπίρρ. μσν. κατ' ἐπιλογήν, ἐκλεκτικῶς: Εὐστ.955,8 οἱ ἐπιλέγδην προτεταγμένοι, Νικ.Χων. Ἰω.Κομν.15D τὸν ἐπ- ἐκείνῳ συμπλακησόμενον.

ἐπίλεγμα-ατος (τό) πάπ. ἐκλογή, περικοπὴ ἐξ ἐπισήμου ἐγγράφου : ἐπιλέγματος ἀναγνωσθέντος ταῦτα ὁ Πτολεμαῖος ἐκρίθη (ἀναγν. ἔκρινεν).

ἐπιλέγω κ. μσν. κ. νεώτ. λέγω πρὸ τοῖς ἄλλοις ἢ μετά τι : Ἡρ.2,35 ἐπιλέγοντες ὡς τὰ μὲν αἰσχρὰ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεών, Ἀριστφ.Ἱππ.418, Θουκ.6,28 ἐ- τεκμήρια˙ **2**) λέγω ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως : Ξεν.ΚΠ 1,3,7 ἐπιλέγοντα ἑκάστῳ, σοὶ μέν, Ἀριστλ.Ρητ.1417a,28 τὴν αἰτίαν ἐπιλέγειν, Φίλ.1,512˙ κ. παθ. : Ἀριστλ. Ρητ.1394a,13 [τά] ἐπιλεγόμενα˙ || κ. μέσ. ἐπαναλαμβάνω : Διον.Ἁλ.Ρητ.11,5 τί δεῖ ταῦτ' ἐπιλέγεσθαι ;˙ || νεώτ. λέγω τὸν ἐπίλογον, προσθέτω ἐν τέλει τῆς ἀγορεύσεώς μου˙ **3**) καλῶ δι' ὀνόματος, προσονομάζω, ἐπονομάζω : Ἡρ.5,70 πολλοὺς Ἀθηναίων, τοὺς ἐναγέας ἐπιλέγων, Πλάτ. Νόμ.700B ἐπέλεγον δὲ κιθαρῳδικοὺς (ἐνν. νόμους)˙ || μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Αἰσχ.Ἱκ.49 ὄντ' ἐπιλεξαμένα˙ || ὁμ. τὸ παθ. μτγν. κ. νεώτ. προσονομάζομαι, ἐπονομάζομαι, ἐπικαλοῦμαι : ΚΔ Ἰω. 5,2 κολυμβήθρα, ἡ ἐπιλεγομένη.. Βηθεσδά, Ἰώσ. ΑΙ 13,10,4 Κωνσταντῖνος ὁ Ε' ὁ ἐπιλεγόμενος Κοπρώνυμος˙ **4**) ἀπαγγέλλω μαγικήν τινα ῥῆσιν ἢ ἀράν : Ἀριστλ.ἀπ.496 τοὺς ἀνθρώπους ἐπιλέγειν τῷ λοιμῷ « φεῦγ' ἐς κόρακας », Λουκ.Νεκυομ.7 ῥῆσίν τινα μακρὰν ἐπιλέγων, Ἀθήν.11,496B ἐπιλέγοντες ῥῆσιν μυστικήν˙ **5**) ἀποδίδω τινί τι : Ἀριστλ.Πολιτ.1323b,12 τούτοις ἐπιλέγειν μὴ μόνον τὸ καλὸν ἀλλὰ καὶ τὸ χρήσιμον, αὐτ.ΗΝικ.1105b,10˙ **6**) ὁμιλῶ κατά τινος, λέγω ἐναντίον τινός : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.3,18 ὃ καὶ τῷ πατρί σου μάλιστα οἱ φονεῖς ἐπιλέγοντές φασιν ἀνελεῖν αὐτόν, αὐτ.22˙ **7**) ἐκλέγω, ἐπιλέγω, διαλέγω : Ἡρ.3,44 ὁ δὲ ἐπιλέξας τῶν ἀστῶν τοὺς ὑπώπτευε μάλιστα ἐς ἐπανάστασιν ἀπέπεμπε, αὐτ.81, Πάπ. ἡμῶν ἐπιλεξάντων πεζούς˙ || συνήθ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.3,157 ἐπιλεξάμενος τῶν Βαβυλωνίων, Θουκ.7,19, Διόδ.Σ 3,74 στρατιώτιδας ἐπιλέξασθαι γυναῖκας, ΚΔ Πράξ.15,40 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, Μηναῖ.3,16 Συναξ. καὶ εἰς ἀρετὴν ἕνα ἐπιλεξάμενος τῶν λοιπῶν ὑπερέχοντα˙ κ. παθ. : Ξεν.ΚΠ 3,3,41 ἐπιλελεγμένοι ἐστὲ (ἐκλεκτοί, ἐπίλεκτοι), Ἰσοκρ.4,146 λαβόντες γὰρ ἑξακισχιλίους τῶν Ἑλλήνων οὐκ ἀριστίνδην ἐπειλεγμένους, Ἐπιγρ. οἱ ἐπιλεγέντες˙ **8**) μέσ. σκέπτομαι περί τινος, ἀναλογίζομαι, στοχάζομαι γιὰ κάτι : Ἡρ.1,78 ταῦτα ἐπιλεγομένῳ Κροίσῳ, αὐτ.2,120˙ ὁμ. μετ' ἀρν. μὴ ἢ οὐ : αὐτ.7,236 τὰ τῶν ἀντιπολέμων μὴ ἐπιλέγεσθαι πρήγματα, αὐτ. 3,65 οὐδαμὰ ἐπιλεξάμενος, μή κοτέ τίς μοι Σμέρδιος ὑπαραιρημένου ἄλλος ἐπαναστaίη ἀνθρώπων˙ ὁμ. μετ' ἀπαρέμφ. : αὐτ.7,49 πᾶν ἐπιλεγόμε-

νος πείσεσθαι [προσδοκῶν], Αἰσχ.Ἀγ.1498 **μηδ' ἐπιλεχθῇς Ἀγαμεμνονίαν εἶναί μ' ἄλοχον** (μηδὲ νὰ διανοηθῇς ὅτι..)· 9) διέρχομαι ἀναγινώσκων, διεξέρχομαι, ἀναγινώσκω: Ἡρ.1,124 **εὑρὼν δὲ ἐν αὐτῷ τὸ βιβλίον ἐνεὸν ἐπελέγετο**, Παυσ. 1,12,3 **ταῦτα** [τὰ βιβλία] **ἐπιλεγομένῳ μοι**, Ἡλιόδ. Αἰθ.4,8· ‖ ὀθ. κ. ἐν τῷ ἐνεργ. ἐν τοιαύτ. σημ.: Θεμίστ.Λόγ.11,153Α· 10) ἐπὶ λόγου, διηγοῦμαι, ἀπαριθμῶ: Διον.Ἁλ.Ρωμ.9,57 **τὴν αἰσχύνην καὶ τὸν κίνδυνον ἐπιλεγόμενος**· ρηματ. π. ἐπίλεξις, ἐπίλεκτος, ἐπιλέκτης, ἐπιλογή, ἐπίλογος.

ἐπιλκιαίνω νεώτ. ἐπιλεαίνω βλ.λ., ἐπιλειῶ· ρηματ. π. ἐπιλείανσις.

ἐπιλείανσις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιλειαίνω βλ.λ.

ἐπιλείβω κ. **ἐπιλλείβω** ἐπισπένδω, χύνω οἶνον ἐπί τινος σπένδων: Ἰλ.Α 463 **ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον λεῖβε**, Ἀπολλ.Ρ 1,1133 **ἐπιλλείβων ἱεροῖσιν**· ὁμ. ἀπολ.: Ὀδ.5,341 **γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον**· ‖ γεν. ἐγχέω τί τινι, καταχέω, ἐπιχέω: Ἀπολλ.Ρ 4,1721 **δαλοῖς ὕδωρ αἰθομένοισιν ἐπιλλείβοντας**.

ἐπίλειμμα-ατος [τὸ] σχόλ. κατάλοιπον, ὑπόλειμμα, ὑπόλοιπο(ν), ἀπομεινάρι: Σχόλ.Ἄρατ.786 **οἱ ἀστέρες.. αἰθέρος εἰσὶν ἐπιλείμματα**.

ἐπίλειος-ον μσν. ἐπίλεπτος: Στέφ.Ἀθ.Γαλ.1,272D.

ἐπιλείπω κ. νεώτ. λείπω, καταλείπω ἢ ἀφήνω τι ἢ τινα ὀπισθέν μου: Ὀδ.Θ 475 **ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο**, Ξεν.Ἀν.1,8,18 **τὸ ὑπολειπόμενον ἤρξατο δρόμῳ θεῖν** [τὸ ἐπίλοιπον μέρος τῆς φάλαγγος]· ‖ τὸ παθ. μετὰ γεν. ὑπολείπομαι, ὑστερῶ: Πλάτ.Ἐπιν.978Α **ἐπιλέλειπται παντὸς ἀριθμοῦ**· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ.: Ἀριστλ.Ἀθ.20,2 **ἐπιλειπόμενος τῇ δυνάμει**· ‖ τὸ μέσ. ἐπὶ σταχυολογίας, καταλείπω, ἀφήνω ὀπίσω: ΠΔ Ὀδδ.1,5 **καὶ εἰ τρυγηταὶ εἰσῆλθον πρὸς σέ, οὐκ ἂν ἐπελείποντο ἐπιφυλλίδα**· 2) καταλείπω, ἀφήνω τι ἄθικτον: Πλάτ. Πρωτ.310Ε **ὡς οὔτε τῶν ἐμῶν ἐπιλίποιμι οὐδὲν οὔτε τῶν φίλων**· ὁμ. μετὰ μτχ.: αὐτ.Φίλ.26Β **μυρία ἐπιλείπω λέγων**· 3) ἐπὶ πραγμ., λείπω, ἐλλείπω, ἀπολείπω τινά, δὲν ἐπαρκῶ, μετ' αἰτ. προσ.: Θέογν.1131 **ἥβην.. ἥ μ' ἐπιλείπει**, Ἡρ.7,21 **κοῖον δὲ πινόμενόν [μιν] ὕδωρ οὐκ ἐπέλιπε**, Ἀριστφ.Ὄρν. 1106 **γλαῦκες ὑμᾶς οὔποτ' ἐπιλείψουσι**, Θουκ. 5,103, Λυσ.12,1 **ἀνάγκη ἢ τὸν κατήγορον ἀπειπεῖν ἢ τὸν χρόνον ἐπιλειπεῖν**, Δημ.324 **ἐπιλείψει με λέγονθ' ἡ ἡμέρα**, ΚΔ Ἑβρ.11,32 **ἐπιλείψει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος**· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ.: Πλούτ.Κικ. 42 **καὶ ταῖς ἐρρωμενεστάταις φύσεσιν ἐπιλείπει τὸ θαρρεῖν**, Αἰλ.ΖΙ 8,17 **παιδοσποροῦντες, ἵνα μὴ αὐτοῖς ἐπιλίπῃ ἡ ἐπιγονή**· 4) ἐξαντλοῦμαι, ξηραίνομαι, στειρεύω, συνήθ. ἐπὶ ποταμῶν, φρεάτων: Ἡρ.7,43 **ἐπέλιπε τὸ ῥέεθρον**, αὐτ.58· ὁμ. κ. ἄνευ τῆς λ. **ῥέεθρον**: αὐτ.127 **ῥέων Ἐχείδωρος μοῦνος οὐκ ἀντέχρησε τῇ στρατιῇ πινόμενος, ἀλλ' ἀπέλιπε**· ὁμ. ἐπὶ φρεάτων: Δημ.186 **τὰς κρήνας καὶ τὰ φρέατ' ἐπιλείπειν πέφυκεν**· 5) γεν. εἶμαι ἐλλιπής, λείπω, ἐκλείπω: Ἡρ.3,108 **ἵνα μὴ ἐπιλίπῃ κατεσθιόμενα**, Θουκ.3,20, Ξεν.Ἀν.4,7,1 **τὰ ἐπιτήδεια ἐπέλειπε**, Πλάτ.Πρωτ.334Ε **τὸν λόγον μηδέποτε ἐπιλιπεῖν**· ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ περιγίγνεσθαι: Ἀριστφ.Πλ.554 **περιγίγνεσθαι δ' αὐτῷ μηδέν, μὴ μέντοι μηδ' ἐπιλείπειν**· ‖ ὑστερῶ, μένω πίσω: Ἐπιγρ.· ρηματ. π. ἐπίλειψις.

ἐπιλείχω μτγν. λείχω τι, γλείφω: ΚΔ Λουκ.16,21 **οἱ κύνες ἐρχόμενοι ἐπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ**.

ἐπίλειψις-εως [ἡ] [ἐπιλείπω] ἔλλειψις, ἔνδεια, ἀπορία: Θουκ.2,50 **ὀρνίθων ἐπίλειψις ἐγένετο**, Ἐπιγρ. **ἐ- τελῶν**, Πλούτ.Ἠθ.695D **ἐπ- δυνάμεως**.

ἐπιλειῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι λεῖον, ἐπιλειαίνω, μέσ. **-οῦμαι τὸ γένειον** ξυρίζομαι: Δίων Κ 8,34 **ὁ μὲν καὶ ἔπειτα ἐπελειοῦτο τὸ γένειον**.

ἐπιλεκτάρχης [ὁ] μτγν. ἀρχηγὸς σώματος ἐπιλέκτων στρατιωτῶν: Πλούτ.Ἄρατ.32 **ἔτυχε.. ἐν τῷ ἱερῷ.. οὗ κατέστησεν αὐτὴν ὁ ἐπιλεκτάρχης**.

ἐπιλεκταρχῶ-έω Ἐπιγρ. εἶμαι ἐπιλεκτάρχης.

ἐπιλέκτης [ὁ] σχόλ. ὁ συλλέκτης: Εὐστ.Ἰλ. 367,32 **κατὰ τὸν ἐπιλέκτην τῶν ἐθνικῶν**.

ἐπίλεκτος-ον [ἐπιλέγω] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ κατ' ἐπιλογὴν ληφθείς, ἐκλεκτός, διαλεχτός: Καλλίξ.2 **ἐ- εἰκασίαι**, Φίλ.1,242 **τὸ ἐπ- γένος Ἰσραήλ**, Αἰλ.ΠΙ 5,6 **ξύλα πρὸς εὐωδίαν ἐπ-**· ‖ ὀθ. ὁ μετ' ἐπιμελείας, φροντίδος γινόμενος: Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ. 3,282 **ἐν δὲ τοῖς Ὀθωμανοῖς μείζων ἦν ἡ συστροφὴ καὶ ἡ ἑτοιμασία τοῦ πολέμου ἐπίλεκτος**· 2) εἰδ. ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν, ἐπίλεκτος, ὁ κατόπιν ἐπιλογῆς ταχθείς, καταταχθεὶς εἴς τι σῶμα: Ξεν. Ἀν.3,4,43 **τοὺς τριακοσίους, οὓς αὐτὸς εἶχε τῶν ἐπιλέκτων**, αὐτ.Ἑλλ.5,3,23· ‖ λατ. extraordinarii: Πολύβ.6,26,6 **ἐκλέγουσι τοὺς καλουμένους ἐκτραορδιναρίους, ὃ μεθερμηνευόμενον ἐπιλέκτους δηλοῖ**· ‖ ἔκτακτος βλ.λ.: Ἀρρ.Τακτ.10,4· ἐπίρρ. **-έκτως** λαγάδην: Σχόλ.Θουκ.4,4.

ἐπιλέλησμαι παθ. παρακ. ὁριστ. τοῦ ἐπιλανθάνομαι, βλ. ἐπιλήθω.

ἐπιλελογισμένως [ἐπιλογίζομαι] ἐπίρρ. μτγν. λελογισμένως, περιεσκεμμένως, μετὰ περισκέψεως: Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,186 **ἐπ- πίνειν**.

ἐπιλέλογχα ποι. παρακ. τοῦ ἐπιλαγχάνω βλ.λ.

ἐπιλέλοιπα παρακ. τοῦ ἐπιλείπω βλ.λ.

ἐπιλέμβιος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς λέμβου ὤν, ἐστερεωμένος, τοποθετημένος: **ἐπ- πυροβόλον**.

ἐπίλεξις-εως [ἡ] [ἐπιλέγω] μτγν. ἐπιλογή, ἐκλογή, τὸ διάλεγμα: Ἀππ.Ἐμφ.Παλ.3,5 **τὴν ἐπίλεξιν ἐν ὑπονοίᾳ τιθέμενοι**.

ἐπίλεπτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ λίαν λεπτός, λεπτεπίλεπτος, ἰσχνός: Ἀρρ.Ἀλαν.16 **ἐπ- σιδήρια**, Γεωπ.2,21,1 **γῆν.. ἐπίλεπτον**· ‖ ἐν τῇ φρ. **ἐξ ἐπιλέπτου** ἀκριβῶς, ἐπιμελῶς: Θεοφύλ.Σ 236,60 **διήλεγχεν ἐξ ἐπιλέπτου τὰ πράγματα**.

ἐπιλεπτουργῶ-έω μτγν. ἐπιλεπτύνω, λεπτύνω τι ἔτι πλέον: Δαμάσκ.Ἀρχ.354.

ἐπιλεπτύνω μτγν. κ. νεώτ. ἐπαλείφω ἐλαφρῶς τὴν ἐπιφάνειάν τινος: Πολυδ.7,124 **τιτάνῳ.. ἐπιλεπτύνειν**· 2) νεώτ. λεπτύνω ἐπὶ μᾶλλον, καθιστῶ τι λεπτότερον· 3) κοσκινίζω λεπτῶς, φιλοκοσκινίζω· Ἡσ. ἐν λ. ἐπέσηθεν.

ἐπιλέπω, μέλλ. **ἐπιλέψω**, ἀφαιρῶ τὰ λέπη, ξελεπίζω, ἐπὶ δένδρου, ἀφαιρῶ τὸν φλοιόν: Ὕμν.Ἑρμ. 109 **δάφνης ἀγλαὸν ὄζον.. ἐπέλεψε σιδήρῳ**.

ἐπιλευκαίνω εἶμαι ὑπόλευκος, ἀσπρίζω: Ἀριστλ.ΖΜ 676a,32 **ἐπιλευκαίνει δὲ τὸ περίττωμα πᾶσι**· ὁμ. ἐπὶ φυτῶν: Θεόφρ.ΦΙ 3,12,9 **τὴν χρόαν .. ἐπιλευκαίνων**· ρημ. π. ἐπιλεύκανσις.

ἐπιλευκία [ἡ] μτγν. εἶδος ἐλεφαντιάσεως βλ.λ., λεύκη: Πλούτ.Ἠθ.866F **οἱ βάρβαροι τὰς ἐπιλευκίας καὶ λέπρας δυσχεραίνουσι**.

ἐπίλευκος-ον κ. νεώτ. ὁ οὐχὶ τελείως λευκός, ὑπόλευκος, ἀσπρειδερός: Θεόφρ.ΦΙ 3,7,5.

ἐπιλεύσσω [λεύσσω] βλέπω ἐπί τινα ἔκτασιν, κοιτάζω μακράν: Ἰλ.Γ 12 **τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν**.

ἐπιλήγω μτγν. λήγω, τελειώνω εἴς τι ἢ ἐπί τινος: Ἰώσ.ΑΙ 3,9,3 **αἰγιαλῷ ἐπ-**.

ἐπιλήθης-ους-ες δ. γρ. ἀντὶ ἐπίληθος βλ.λ.: Ὀδ.Δ 221 **κακῶν ἐπίληθες** [δ.γρ. ἀντὶ ἐπίληθον].

ἐπίληθος-ον [λήθη] ὁ ἐπιφέρων λήθην: Ὀδ.Δ 221 **νηπενθές τ' ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον**.

ἐπιλήθω κ. μσν., νεώτ. μ. κτ. μέσ. ἀόρ., μέλλ. **ἐπιλήσω**, μέσ. **ἐπιλήθομαι** κ. **ἐπιλανθάνομαι**, μέλλ. **ἐπιλήσομαι** κ. παθ. **ἐπιλησθήσομαι**, ἀόρ. **ἐπελαθόμην** κ. εἰς γ' πρόσ. **ἐπελήσατο**, παρακ. **ἐπιλέληθα** κ. συν. παθ. παρακ. **ἐπιλέλησμαι**, ὑπερσ. **ἐπελελήσμην** προξενῶ λήθην: Ὀδ.Υ 85

ὁ γὰρ (ὕπνος) τ' **ἐπέλησεν ἁπάντων ἐσθλῶν ἠδὲ κακῶν**, 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,12 **ἡδονὴ σφέας ἐπιλήθουσα τῶν πάρος**, Φιλόστρ.'Επιστ.68 **ἐπιλήσει σε ἀφροδισίων**· κ. παθ. λησμονοῦμαι : ΠΔ 'Ησ. 23,16, ΚΔ Λουκ.12,6 **ἓν ἐξ αὐτῶν** (τῶν στρουθίων) **οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ**· **2**) μέσ. ἀφήνω τι νὰ διαφύγῃ τὴν μνήμην μου, λησμονῶ, μετὰ γεν. : 'Οδ.Α 57, αὐτ.Ε 324 **οὐδ' ὡς σχεδίης ἐπελήθετο**, 'Ησίοδ.Θ 560 **οὐκ ἄρα πω δολίης ἐπελάθετο τέχνης**, 'Ηρ.4,4 **οἱ δ' ἐκπλαγέντες τῷ γινομένῳ τῆς μάχης τε ἐπελάθοντο καὶ ἔφευγον**, Σοφ.'Ηλ.146 **νήπιος ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται**, Στράβ.8,6,20 (παροιμ.) **Μαλέαν δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε**· ‖ κ. μετ' αἰτ. : Εὐρ.'Ελ.265 **καὶ τὰς τύχας μὲν τὰς κακὰς ἃς νῦν ἔχω "Ελληνες ἐπελάθοντο**, 'Αριστφ. Νεφ.631· ‖ κ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.Σφ.853 **ἐς κόρακας, ὡς ἄχθομαι, ὁτιὴ 'πελαθόμην τοὺς καδίσκους ἐκφέρειν**, Πλάτ.Πολ.563Β **ὅση ἡ ἰσονομία καὶ ἐλευθερία γίγνεται, ὀλίγου ἐπελαθόμεθ' εἰπεῖν**, 'Υπερείδ.Λυκόφρ.8· ‖ μετὰ μτχ. : Πίνδ.Ο 10(11),3 **γλυκὺ γάρ αὐτῷ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλαθα**, Εὐρ.Βάκχ.188 **ἐπιλελήσμεθ' ἡδέως γέροντες ὄντες**· ‖ ἐμπροθ. μετὰ τῆς περὶ κ. γεν. : Πλάτ.Πρωτ.334D **ἐπιλανθάνομαι περὶ οὗ ἂν ᾖ ὁ λόγος**, αὐτ.336D· **3**) σπαν. ἑκουσίως λησμονῶ, προσποιοῦμαι ὅτι δὲν ἐνθυμοῦμαί τι, δὲν λαμβάνω ὑπ' ὄψιν μου : 'Ηρ.3,147 **τοῦ ἐπιστάμενος τὸ ὄνομα ἑκὼν ἐπιλήθομαι**· ‖ δθ. παραμελῶ, περιφρονῶ : Μηναῖ.9,1 'Ωδ.1'Όρθρ. **σαρκὸς τὴν ἀσθένειαν ἐπιλαθόμεναι**· **4**) μετὰ γεν. ἀθετῶ, δὲν ἐκπληρῶ τὸν λόγον μου, ὑπόσχεσίν τινα : **ἐπελάθετο τῶν ὑποσχέσεων αὐτοῦ**, - **ἐπιλανθάνεται τῶν λόγων**· **5**) συνεκδ. παθ. παύομαι λειτουργῶν, ἐπὶ τῶν χειρῶν : ΠΔ Ψαλμ.136,5 **ἐὰν ἐπιλάθωμαί σου, 'Ιερουσαλήμ, ἐπιλησθείη ἡ δεξιά μου.**

ἐπιληΐς-ίδος (ἡ) (λεία) ἡ ληφθεῖσα ὡς λεία ἢ λάφυρον, ἡ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου κτηθεῖσα: Ξεν.'Ελλ.3,2,23 **ἐπιληΐδας.. ἔχοιεν τὰς πόλεις.**

ἐπιλήκητος 'Ησ. « ὁ τετυφλωμένος ».

ἐπιληκυθίστρια (ἡ) (λήκυθος) μτγν. δωρ. **ἐπιλᾱκυθίστρια**, παρωνύμιον κωμικὸν τῆς τραγικῆς μούσης, ἡ σταμφώδης : Θεοδωρίδ. ἐν ΑΠ 13,21.

ἐπιληκῶ-έω (ληκῶ), παρατ. **ἐπελήκεον** ἐπικρατῶ, ἐπιδοκιμάζω, ἢ κτυπῶ χρόνον διὰ τοῦ ποδὸς εἰς τοὺς χορεύοντας : 'Οδ.Θ 379 **ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα . . κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι.**

ἐπίλημψις-εως (ἡ) πάπ. ἡ ἐπίληψις βλ.λ.

ἐπιλήναιος-ον μτγν. ἐπιλήνιος βλ.λ. : Μάξ.Τύρ. 30,4 **ἐπ- θεοί.**

ἐπιλήνιος-ον (ληνὸς) ὁ ἀνήκων εἰς ληνόν, τὸ πατητήρι ἢ ὁ κατὰ τὴν ὥραν τοῦ ληνοῦ τελούμενος, γινόμενος ἢ ᾀδόμενος : Καλλίξ.2 **ἐπάτουν δ' ἑξήκοντα Σάτυροι πρὸς αὐλὸν ᾄδοντες μέλος ἐπιλήνιον**, 'Ανακρεόντ.57,8 **ἐπιλήνιοι ὕμνοι**, Λόγγ.2, 36 **ἐπιλήνιος ὄρχησις**, 'Οππ.Κυν.1,127 **ἐπιλήνια χαίρειν**· ‖ ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : 'Ορφ.Ν 50,1· ‖ Πάπ. τὸ **ἐπιλήνιον** ὡς οὐσ. φόρος τοῦ τρυγητοῦ· **2**) τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπιλήνια** ὡς οὐσ. ἑορτὴ τοῦ ληνοῦ, γιορτὲς τοῦ τρύγου : Φίλ.1,323,Πάπ.

ἐπιληπτεύομαι μτγν. εἶμαι ἐπιληπτικός, ἐπιληπτίζω βλ.λ. : ΠΔ Βασ.1,21,15 **εἰσαγηόχατε αὐτὸν ἐπιληπτεύεσθαι πρὸς μέ.**

ἐπιληπτίζω (ἐπίληπτος) μτγν. ἔχω παροξυσμὸν ἐπιληπτικὸν βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.290Β· ‖ κ. μέσ. : 'Αλέξ.Τραλλ.1,15.

ἐπιληπτικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς ἐπιληψίαν ὑποκείμενος, ὁ πάσχων ἐπιληψίαν, ὁ σεληνιαζόμενος : 'Ιππ.'Αφ.2,45,'Αριστλ.Πρ.953a,16,-**ἐξαιρέθηκε ἀπὸ τὸ στρατό, γιατὶ εἶναι ἐπιληπτικός**· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιληψίαν, τὸν ἐπιληπτικόν : 'Αριστλ.ΗΝ 1149a,11 **ἐπ- νόσοι.**

ἐπιληπτικῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐπιληπτικὸν βλ.λ. : 'Ιππ.Κῳακ.339 **ἐπιληπτικῶς ἀποθνήσκειν**, 'Αγαθιν.π.'Ορειβ.10,7,10· **2**) διαισθητικῶς ἢ μετὰ φόβου : Γαλ.5,90 **ἐπ- βλέπειν τὰ πράγματα.**

ἐπιληπτογόνος ζώνη (ἡ) **εἰδ.** ἐν τῇ ἀνατομίᾳ χώρα τις τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου, ἧς ὁ ἐρεθισμὸς γεννᾷ ἐπιληπτοειδεῖς βλ.λ. παροξυσμοὺς ἐπὶ ἰνδοχοίρων μετὰ μερικὴν ἢ ὁλικὴν διατομὴν τοῦ νωτιαίου μυελοῦ.

ἐπιληπτοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς τὰς παθολογικὰς ἐκδηλώσεις ἐπιληψίας βλ.λ.2).

ἐπίληπτος-ον ἰων. ἄ. **ἐπίλαμπτος** ὁ ἐπ' αὐτοφώρῳ συλληφθείς : Σαφ.'Αντ.406 **καὶ πῶς ὁρᾶται κἀπίληπτος ηὑρέθη**' ‖ κ. μετὰ μτχ. : 'Ηρ.3,69 **εἰ γὰρ δὴ μὴ τυγχάνει τὰ ὦτα ἔχων, ἐπίλαμπτος δὲ ἀφάσσουσα ἔσται** (θὰ συλληφθῇ ψηλαφῶσα)· **2**) ἀξιοκατάκριτος, ἐπίμεμπτος, ἐπιλήψιμος : Φίλ.2,348 **ἐπίληπτον πάθος**, αὐτ.2,4 **ἐπίληπτος βίος**· ‖ κ. ἐπὶ μετρικῶν σφαλμάτων : 'Ηφαιστ.4,6· **3**) ἀνίκανος, ἀνίσχυρος : 'Υπερ. 'Αθ.15· ‖ ἐπὶ τῆς θηλείας πέρδικος : 'Αριστλ. ΖΙ 613b,18 **ὅταν δὲ τις θηρεύῃ περιπεσὼν τῇ νεοττίᾳ, προκυλινδεῖται ἡ πέρδιξ τοῦ θηρεύοντος ὡς ἐπίληπτος οὖσα**· **4**) ὁ πάσχων ἐξ ἐπιληψίας βλ.λ.2), ὁ ἐπιληπτικός : 'Ιππ.'Αφ.3,16 (ὁ Δημ.ἐν 794 σχηματίζει λαγοπαίγνιον ἐπὶ τῶν δύο σημασιῶν (2 καὶ 4) **τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσῃ πονηρίᾳ**).

ἐπιλήπτωρ-ορος (ὁ) ὁ ἐπιτιμητής, ψέκτης : Τίμων Φλ.45,2 **Ζήνωνος, πάντων ἐπιλήπτορος.**

ἐπιλήπτως ἐπίρρ. μτγν. ἐγκληματικῶς : 'Ωριγ. Φιλοκαλ.21,60· πρβλ. ἀνεπιλήπτως.

ἐπίλησις-εως (ἡ) (ἐπιλήθομαι), δωρ. **ἐπίλασις** τὸ ἐπιλανθάνεσθαι, λησμονεῖν, λήθη : Πίνδ.Π 1,46 **εἰ γὰρ ὁ πᾶς χρόνος ὄλβον μὲν οὕτω καὶ κτεάνων δόσιν εὐθύνοι, καμάτων δ' ἐπίλασιν παράσχοι.**

ἐπιλήσμη (ἡ) ἡ ἐπιλησμονή : "Αλεξ.315.

ἐπιλησμονείη (ἡ) 'Ησ. ἀντὶ ἐπιλησμονή.

ἐπιλησμονή (ἡ) τὸ ἐπιλανθάνεσθαι, λησμονεῖν, ἡ λήθη, ἡ ἐπίλησις βλ.λ. : Κρατῖν.410, ΠΔ Σοφ.Σειρ. 11,27 **κάκωσις ὥρας ἐπιλησμονὴν ποιεῖ τρυφῆς**, ΚΔ 'Ιακ.1,25 **οὐκ ἀκροτὴς ἐπιλησμονῆς γενόμενος.**

ἐπιλησμονῶ-έω μτγν. ἐπιλήσμων εἰμί: 'Ισίδ.Πηλ.2091.

ἐπιλησμόνως ἐπίρρ. λεξ. κατὰ τρόπον ἐπιλήσμονα : Πολυδ.5,142.

ἐπίλησμος-ον ὁ ἐπιλήσμων βλ.λ. ἐν τῷ ὑπερθ. **ἐπιλησμότατος** : 'Αριστφ.Νεφ.790 **οὐκ ἐς κόρακας ἀποφθερεῖ, ἐπιλησμότατον . . γερόντιον ;**

ἐπιλησμοσύνη (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιλανθάνεσθαι, λησμονεῖν, ἡ λήθη, ἡ λησμονιά : Δίων Κ 56,41.

ἐπιλήσμων-ονος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ λησμονῶν, ὁ ξεχασιάρης : Κρατῖν.154, 'Αριστφ.Νεφ.129 **πῶς οὖν γέρων ὢν κἀπιλήσμων καὶ βραδὺς λόγων ἀκριβῶν σκινδαλάμους μαθήσομαι ;**, Ξεν.'Απομν. 4,8,8 **δυσμαθέστερον ἀποβαίνειν καὶ ἐπιλησμονέστερον**, Πλάτ.Πολ.486D **ἐπιλήσμονα ἄρα ψυχὴν ἐν ταῖς ἱκανῶς φιλοσόφοις μή ποτε ἐγκρίνωμεν, ἀλλὰ μνημονικὴν αὐτὴν ζητῶμεν δεῖν εἶναι**, Λυσ.12,87 **σφόδρα ἐπιλήσμονας καὶ εὐήθεις νομίζοντες ὑμᾶς εἶναι**· ‖ μετὰ γεν. πράγματος ἢ προσώπου : Ξεν.'Απολ.6 **ἀκούειν ἧττον καὶ δυσμαθέστερον εἶναι καὶ ὧν ἔμαθον ἐπιλησμονέστερον**, Λυσ.34,2 **πάντων ἐστὲ ἐπιλησμονέστατοι**, Συνέσ.'Επιστ.57 **ἐμαυτοῦ τε ἐπιλήσμων εἰμί**, Διγεν.'Ακρ.1038 **ἐπιλήσμων γέγονας ἁπάντων τῶν πραγμάτων**, - **ἐπιλήσμων τῶν εὐεργεσιῶν**· **2**) ἐνεργ. ὁ ἐμβάλλων λήθην, λησμονιά : Χίων 'Επιστ.3,6 **ὥσπερ ἐπιλήσμονί τινι ἐπῳδῇ.**

ἐπιλήσομαι μέσ. μέλλ. τοῦ ἐπιλανθάνω βλ.λ.

ἐπιληστικός-ή-όν μσν. ὁ λησμονῶν, ὁ λησμονητικός : Εὐστ.Πον.117,79 **διὰ τὸ ἐμμέριμνον καὶ μὴ ῥᾳδίως ἐπιληστικὸν τῶν κακώσεων.**

ἐπιληψία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι ὑπό τινος, ἡ ἐπίληψις, ἡ κράτησις, τὸ σταμάτημα : Ἀριστλ.Πρ.866b,14 **πολὺς γίνεται ὁ ἱδρὼς διὰ τὸ ἐν αὐτῇ ἐπιληψίᾳ ἀθροισθῆναι κατὰ μικρόν· 2)** εἰδ. πάθησις τοῦ νευρικοῦ συστήματος, ἡ κατ' εὐφημισμὸν παρ' ἀρχ. ὀνομασθεῖσα ἱερὰ νόσος, ὁ σεληνιασμός, ἄ. ἐπίληψις : Ἱππ.Ἀφ.1248.

ἐπιλήψιμος-ο(ν) μτγν., *μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ παρέχων ἐπίληψιν, ἀφορμὴν εἰς μομφήν, κατηγορίαν, ὁ ἐπίμεμπτος, ἀντίθ. ἀνεπίληπτος βλ.λ. : Λουκ. Ρητ.Διδ.22 **ἢν δὲ μετρίως ἐνεχθῇ, πάντα ἔστω ἐπιλήψιμα,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,42, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,221 **ἴσως ἄλλως ἐπιλήψιμα, - ἡ διαγωγή του εἶναι ἐπιλήψιμος, - ἐπιλήψιμες φυλλάδες·** || νεώτ. τὸ οὐδ. **τὸ ἐπιλήψιμον** ὡς οὐσ. τὸ ἐπίμεμπτον· **2)** ὁ δυνάμενος νὰ ἐπιληφθῇ, ἁρπαχθῇ : Πολ.Σοφ.Καλλ.34.

ἐπιληψίμως ἐπίρρ. μσν., νεώτ., δημ. **-α** κατὰ τρόπον ἐπιλήψιμον, ἐλαττωματικῶς.

ἐπίληψις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι, τὸ ἐφάπτεσθαί τινος, τὸ πιάσιμο : Ἐπικ.ἀπ.141 **τὸ περιπλακῆναι ἡμῖν γονάτων ἐφαπτόμενον καὶ πάσης τῆς εἰθισμένης ἐπιλήψεως γίνεσθαι·** || ἡ λῆψις, ἡ κτῆσις : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,77 **οὐκ ἀπαλλαγὴν τῶν κακῶν, ἀλλ' ἐπίληψιν τετάρτου τυράννου κατὰ σπονδὰς γεγονέναι· 2)** εἰδ. νομ. τὸ ἐγείρειν, τὸ ἔχειν ἀξιώσεις ἐπὶ κτήματος διὰ ἢ ἕνεκα κατοχῆς : Πλάτ.954E **ἐὰν δ' ἐν ἀλλοδημίᾳ, τοῦ παντὸς χρόνου, ὅταν ἀνεύρῃ που, μηδεμίαν εἶναι προθεσμίαν τῆς ἐπιλήψεως· 3)** ἐπίπληξις, μομφή, μέμψις : Ἰσοκρ.8,61 **πρὸς μὲν τοὺς εἰκῇ τὰς ἐπιλήψεις ποιουμένους οὐ χαλεπὸν ἀντειπεῖν,** Πλούτ.Ἠθ.35D, Ἀθήν.5,187F **καὶ τὸ Ξενοφῶντος Συμπόσιον, καίπερ ἐπαινούμενον, οὐκ ἐλάττους ἔχει τούτων ἐπιλήψεις· 4)** κράτησις, σταμάτημα : Μιχ.Ἐφ.ΜΦυσ.49,14· **5)** εἰδ. ἰατρ. ἡ ἐπιληψία βλ.λ. : Ἱππ.Κῳακ.587, αὐτ.Ἱερ.Νούσ.10, Ἀριστλ.Πρ.960a,18· **6)** ἡ δι' ἐφορμήσεως κατοχή : Πάπ. **ἐπιλήψεις ποιεῖσθαι.**

ἐπιλίγδην ἐπίρρ. ἀκροθιγῶς, ἐπιπολαίως : Ἰλ. P 599 **βλῆτο γὰρ ὦμον δουρί, πρόσω τετραμμένος αἰεί, ἄκρον ἐπιλίγδην** (δ.ἀνάγν. ἐπιλλίγδην).

ἐπιλίζω μτγν. ἐπιφαύω ἐπιπολαίως τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος : Νίκ.ἀπ.100.

ἐπιλίημι Ἡσ. « ἐπιτρέπω ».

ἐπιλιμενάρχης (ὁ) νεώτ. γενικὸν ὄνομα τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν τοῦ λιμενικοῦ σώματος, ὧν ὁ ἐπιλιμενάρχης α' τάξεως ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸν πλοίαρχον, ὁ τῆς β' πρὸς τὸν ἀντιπλοίαρχον καὶ ὁ τῆς γ' πρὸς τὸν πλωτάρχην.

ἐπιλιμνάζομαι παθ. κατακλύζομαι : Πλούτ.Καῖσ. 25 **πεδία ἐπιλελιμνασμένα χειμάρροις.**

ἐπιλίμνιος (ὁ) Ἡσ. ὁ παρὰ τὴν λίμνην ἢ ὁ ἐπὶ τῶν λιμνῶν, ὡς ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος.

ἐπιλιμπάνω ΑΚρ. ἐπιλείπω : ΑΚρ.4,393,1 **καὶ ἐν τοῖς εὐκτικοῖς οὐκ ἐπιλιμπάνει ὁ μέλλων.**

ἐπιλινευτής μτγν. ὁ ἐπιβλέπων τὰ θηρευτικὰ λίνα, δίκτυα, ἢ ὁ δι' αὐτῶν θηρεύων : Ἀντίπ. Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,93 **Ἁρπαλίων ὁ πρέσβυς, ὁ πᾶς ῥυτίς, οὐπιλινευτής.**

ἐπιλινῶ-άω μτγν. Ἡσ. « ἐπιλινᾶν· ἐπιπορεύεσθαι τὰ ἑστῶτα λίνα καὶ ἐπιβλέπειν » || ὁμ. κ. παθ. : Ἡρώνδ.7,54 **δεῖ ἐπιλινηθείσας ὑμέας ἀπελθεῖν.**

ἐπιλιπαίνω μτγν. καθιστῶ τι λιπαρόν : Πλούτ. Ἀλέξ.57 **λέγεται μὲν οὖν καὶ τὸν Ὦξον . . τὸ δέρμα τῆς λουομένης ἐπιλιπαίνειν.**

ἐπιλιπαρῶ-έω ἐπιμόνως, θερμῶς ἱκετεύω, θερμοπαρακαλῶ : Θεμίστ.Λόγ.34,457.

ἐπιλιπής-οῦς-ές (1) (λείπω) μτγν. κ. σχόλ. ἐπίλοιπος : Πλούτ.Σύλλ.7 **τοῦ Σύλλα πρὸς τὰς ἐπιλιπεῖς πράξεις ὁρμήσαντος εἰς τὸ στρατόπεδον· 2)** ἐλλιπής : Ἡσ., Σχόλ.Σωρ.2,53.

ἐπιλιπής-οῦς-ές (2) (λίπος) μτγν. ὁ πλήρης λίπους : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.46,22,4 **ἐπιλιποῦς οὐσίας.**

ἐπιλιχμάσσω σχόλ. ἐπιλιχμάω βλ.λ. : Σχόλ. Γρηγ.Ναζ.874 **ὑπὸ τῶν γραϊδίων ἐπιλιχμασσουσῶν τὰ μέτωπα.**

ἐπιλιχμῶ-άω μτγν. ἐπιλείχω : Βάβρ.48,6· || κ. μέσ. ἐπιλείχω, κατατρώγω : Φίλ.1,550· || κ. μτφ. : Φίλ.1,305, αὐτ.527 **τὸ πάθος ἀναζέον τὰ ἐν ποσὶ πάντα ἐπιλιχμᾶται καὶ διαφθείρει.**

ἐπιλιχνεύω μτγν. ἐπιλείχω : Φίλ.1,137.

ἐπιλλείβω ἐπ. ἀντὶ ἐπιλείβω : Ἀπολλ.Ρ 1,1133.

ἐπιλλίζω διανεύω, νεύω διὰ τῶν ὀφθαλμῶν, κλείνω τὸ μάτι : Ὀδ.Σ 11 **οὐκ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες·** || σκωπτικῶς διανεύω : Ὑμν.Ἑρμ.387 **ἐπιλλίζουσιν ὀπίσω κερτομίας** (σχόλ. « καταμωκεύουσι· κυρίως δὲ τὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπικλίνειν καταμωκώμενον »), Ἀπολλ.Ρ 1,486· || μετὰ δοτ. : Ἀπολλ.Ρ 4,389 **οὗ θήν μοι ἐπιλλίζοντες ὀπίσσω δὴν ἔσσεσθ' εὔκηλοι·** || κ. μετ' αἰτ. κ. δοτ. : αὐτ.Ἀπολλ.Ρ 3,791· **2)** σκαρδαμύττω, ἐπιμύω, κλείω ἐν μέρει τοὺς ὀφθαλμοὺς ὡς νυστάζων : Νίκ.Θηρ.161 **ὑπναλέοις . . ἐπιλλίζουσα δασσοις· 3)** συστέλλω τοὺς ὀφθαλμοὺς ὅπως ἴδω τι μετὰ προσοχῆς : Ἀριστοκλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.

ἔπιλλος-ον σχόλ. μσν. ὁ διάστροφος τοῖς ὄμμασιν, ὁ ἀλλαίθωρος : Εὐστ.206,29.

ἐπιλλῶ-όω σχόλ. μσν. ἐπιλλώπτω βλ.λ. : Εὐστ.206,32.

ἐπιλλώπτω κοιτάζω τινὰ σκωπτικῶς διὰ τῶν ἄκρων τῶν ὀφθαλμῶν, στραβοκοιτάζω : Πλούτ. Ἠθ.51C **ἐπιλλ- ἐξ ὀφρύος καὶ γαργαλίζουσαν.**

ἐπιλόβιον (τὸ) νεώτ. γένος τῶν ὀναγρωδῶν φυτῶν.

ἐπιλοβίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. « μέρος τοῦ ἥπατος ».

ἐπιλόγκον (τὸ) καθ' Ἡσ. ἀγροῖκος, βάναυσος ἀστειολογία.

ἐπιλόγευσις-εως (ἡ) πάπ. ἡ εἴσπραξις καθυστερουμένου φόρου.

ἐπιλογκύω πάπ. εἰσπράττω καθυστερουμένους φόρους.

ἐπιλογή (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ κατ' ἐκλογὴν λαμβάνειν ἐκ πολλῶν τὸν ἢ τὸ καλύτερον ἢ προσφορώτερον, τὸ ξεδιάλεγμα : Λυσίμ. π. Ἰώσ.Ἀπ. 1,34, Πολύβ.7,16,7 **μὴ γίνεσθαι μηδεμίαν ὑποψίαν τῆς ἀληθείας διὰ τὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀνδρῶν, - κατ' Ὀκτώβριον γίνεται ἡ ἐπιλογὴ τῶν κληρωτῶν διὰ τὰ διάφορα ὅπλα, - ἀπὸ τοὺς προσελθόντας τεχνίτας προσέλαβε δέκα κατ' ἐπιλογὴν** (ἐκλεκτικῶς)· **2)** νεώτ. κ. δημ. **φυσικὴ ἐπιλογὴ** ἢ ἁπλῶς **ἐπιλογὴ** ὡς ὅρος ἐν τῇ βιολογίᾳ, ἡ φύσει ἐνυπάρχουσα εἰς τὰ ζωϊκὰ καὶ εἰς τὰ φυτικὰ ὄντα διάθεσις καὶ ἐνέργεια ὅπως διατηρῶσι τοὺς προσφορωτέρους διὰ τὴν ζωὴν αὐτῶν χαρακτῆρας καὶ ἀποβάλλωσι τοὺς ἀπροσφορωτέρους (διεθν. ὅρ. selection)· || ὁμ. εἰδ. **ἐπιλογὴ τῶν εἰδῶν** ἐν τῇ βιολογίᾳ κατὰ τὴν θεωρίαν τῆς ἐξελίξεως βλ.λ., τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ἐν τῇ προϊούσῃ διαμορφώσει τῶν φυτικῶν καὶ ζωϊκῶν εἰδῶν, τῇ τελουμένῃ κατὰ γένη ἀπὸ τῶν ἀτελεστέρων πρὸς τὰ τελειότερα (κατ' ἐξέλιξιν), ἐξέλιπον τὰ ἀσθενέστερα ἢ ἀπροσαρμοστότερα πρὸς τὸ περιβάλλον εἴδη, ἀπέμειναν δὲ ὡς σχετικῶς μόνιμοι τύποι τὰ ἰσχυρότερα καὶ ἀνθεκτικώτερα· || **τεχνητὴ ἐπιλογὴ** ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου κατ' ἐπιστημονικοὺς ἢ ἐμπειρικοὺς κανόνας ἐνεργουμένη ἐπὶ κατοικιδίων ζῴων καὶ ἐπὶ καλλιεργουμένων φυτῶν πρὸς βελτίωσιν τοῦ εἴδους ἢ παραγωγὴν νέας ποικιλίας· **3)** νεώτ. νόμ. **δικαίωμα ἐπιλογῆς** τὸ ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου (ἀπαιτητοῦ) ἢ ὑπὲρ τοῦ ὑποχρέου (ὀφειλέτου) δικαίωμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου ἐκ πλειόνων δυνατοτήτων, νόμῳ ἢ ἐκ συμβάσεως (διαζευκτικῆς ἐνοχῆς) ὁριζομένων, δύναται οὗτος νὰ ἐκλέξῃ τὴν προσφορωτέραν αὐτῷ.

ἐπιλογίζομαι, μέλλ. ἐπιλογιοῦμαι, ἀόρ. ἐπελογισάμην, παθ. ἀόρ. **ἐπελογίσθην,** παρακ. ἐπιλελόγισμαι ἀναλογίζομαι, σκέπτομαι, συμπεραίνω, θεωρῶ: Ἡρ.7,177 **ἐπιλογισθέντες ὅτι οὔτε πλήθεϊ ἕξουσι χρᾶσθαι,** Πλάτ.Ἀξ.365Β **οὐκ ἐπιλογιεῖ τὴν φύσιν περιεσκεμμένως,** Δημ.1090 **οὐκ ἐπιλογισάμενος οὔθ' ὅτι ἐπανεληλύθει ἐς τοὺς Ἐλευσινίους οὔθ' ὅτι..,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,15· || λαμβάνω ὑπ' ὄψιν, ὑπολογίζω: Ξεν.Ἑλλ.7,5,16 **οὐδὲν τοῦτο ἐπελογίσαντο,** Πρόκλ.Ὑποτ.3,56· κ. παθ.: Φίλ.1,428 **τὰ βουλαῖς ἐπιλογισθέντα·** **2)** ἐκφωνῶ τὸν ἐπίλογον λόγου: Θεοδέκτ.π.Ρήτ.7,33W.

ἐπιλογικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπίλογον ἢ τὴν ἐπιλογὴν βλ.λξ.: Ἀθήν.13,590Ε **τοὺς ἐπιλογικοὺς οἴκτους ἐκ τῆς ὄψεως αὐτῆς ἐπερρητόρευσεν.**

ἐπιλογικῶς μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιλογικόν: Ὑπόθ.Αἰσχίν.3.

ἐπιλόγισις-εως (ἡ) ἐπιλογισμὸς βλ.λ.: Ἐπίκ.άπ.423.

ἐπιλόγισμα-ατος (τὸ) μτγν. σκέψις: Ἐπίκ.Φυσ.123G.

ἐπιλογισμός (ὁ) ὑπολογισμός, λογαριασμός: Ἀριστλ.Πολ.1322b,23 **τὰ περὶ δικαστήρια καὶ συναλλαγμάτων ἀναγραφὰς καὶ πράξεις καὶ φυλακὰς καὶ ἐπιλογισμούς τε καὶ ἐξετάσεις,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,74, Πλαύτ.Ἠθ.435Β **καί τινα.. ἐπιβάλλουσι τῆς αἰτίας ἐπιλογισμόν,** Φιλόδ.Σημ.22 **ἐπιλτῶν φαινομένων,** Φίλ.1,168 **ἐξ ἐπιλογισμοῦ,** Ἰώσ.ΑΙ 15,10,2· **2)** γεν. λογισμός, σκέψις, παρατήρησις, ἀντίθ. ἀπόδειξις: Ἐπικ.Ἐπιστ.1,251Γ, Φιλόδ.Ὀργ.92W, Ἡφαιστ.16,1 **κατ' ἐπιλογισμὸν οὐδένα** (οὐχὶ καθ' ὡρισμένην τινὰ λογικὴν ἀρχήν), Χρύσ.Στωϊκ.3,187 **μηδεμίαν ἐπιστροφὴν μηδ' ἐπιλογισμὸν ἔχων·** πρβλ. Στωϊκ.2,89· **3)** συλλογισμός: Θεολ.Ἀριθμ.47· || ἀνώτερος συλλογισμός, ἀντίθ. τῷ λογισμός: Πλωτῖν.1,3,6· **4)** ἐπακόλουθος σημασία: Ἰάμβλ.Προτρ.21,ι'· **5)** περιγραφή, ἔκθεσις: Ἀπολλ.Δαμ.Πολιορκ.138,13(πλ.), Ἐρασιστρ. π.Γαλ.8,137· **6)** δευτέρα σκέψις, κατόπιν λογισμὸς μεταβάλλων τὸν πρῶτον, ἀντίθ. τῷ προλογισμός: Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.18,160Μ.

ἐπιλογιστήριον (τὸ) Ἐπιγρ. ἐλεγκτήριον, ἐν ᾧ αὖθις ἐξηλέγχαντο ὑποθέσεις φορολογικαί.

ἐπιλογιστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ ἐπιλογίζεσθαι βλ.λ.: Φιλόδ.Ρητ.2,47S **θεωρία ἐπιλογιστικὴ τῶν ὑπαρχόντων·** || ὁ ἐπιλογιζόμενος, ὁ συνετός, φρόνιμος: Πτολ.Τετράβ.155, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ. 254 **ἡ παρὰ τῷ κωμικῷ ἐπιλογιστικὴ γυνὴ λέγει.**

ἐπιλογιστικῶς μτγν. κατὰ τρόπον ἐπιλογιστικόν: Φιλόδ.Ρητ.1,254S, Γαλ.18(2),26.

ἐπίλογος (ὁ) κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. συμπέρασμα: Ἡρ.1,27 **κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ,** Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.1 **τῆς γνώμης τὸν ἐπίλογον τὸν αὐτὸν ποιέεται·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ λόγου, ἀντίθ. τῷ προοίμιον, πρόλογος: Ἀριστλ.Ρητ.1414b,12 **ἀποδείκνυσι γάρ τι ὁ ποιῶν τοῦτο, ἀλλ' οὐ τὸ προοίμιον, οὐδ' ὁ ἐπίλογος, ἀλλ' ἀναμιμνήσκει,** Φιλοδ.Ρητ.1,22S, Λογγῖν.Ὕψ.12,5· || ὅθ. τὸ συμπέρασμα λόγου ἢ βιβλίου· || τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ βιβλίου· **3)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. τὸ ἐπακολουθοῦν ἀποτέλεσμα προηγηθεισῶν πράξεων ἢ γεγονότων: **ὁ ἐπίλογος τῆς οἰνοποσίας ὑπῆρξεν ἡ συμπλοκή·** **4)** τὸ τέλος τοῦ δράματος, ἡ ἔκθεσις βλ.λ., ἀ. ἔξοδος: Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1548· **5)** ἡ ἀκολουθοῦσα ἐπεξηγηματικὴ πρότασις: Ἀριστλ.Ρητ.1394b,8 **περὶ μὲν τῶν ἀμφισβητουμένων ἢ παραδόξων μὴ ἄνευ ἐπιλόγου.**

ἐπίλογχος-ον (1) (λόγχη) ὁ φέρων ἐπ' αὐτοῦ λόγχην: Εὐρ.Ἱππ.222 **ἐπίλογχον ἔχουσ' ἐν χειρὶ βέλος** (ἀκόντιον φέρον λόγχην σιδηρᾶν).

ἐπίλογχος-ον (2) (λαγχάνω) πάπ. ὁ ἐπίδοξος, ὑποψήφιος διὰ τὴν κατάληψιν ἀξιώματός τινος: ἐκέλευσεν (ὁ βασιλεύς) μὴ συγχωρεῖσθαι **ἄνευ τριῶν ἐπιλόγχων εἰς ἐξηγητείαν.**

ἐπιλοιβή (ἡ) μτγν. σπονδή: Ὀρφ.Ἀργ.547,603.

ἐπιλοίβιος-ον μαν. ὁ χρησιμεύων εἰς λοιβήν, σπονδήν: Χριστόδ.Ἔκφρ.157 **φιάλην ἐπιλοίβιον.**

ἐπιλοιδορῶ-έω μτγν. κ. σχόλ. λοιδορῶ ἐπί τινι: Πολύβ.15,33,4 **τῶν δ' ἀκουσάντων, οἱ μὲν ἐπελοιδόρουν** (γρ. κώδ. ἀπελοιδόρουν)· || κ. μέσ. ἐπιλοιδοροῦμαι Σχόλ.Πλάτ.Ἀξ.π.Σουΐδ. «ἐπιτωθάζων, ἐπιλοιδορούμενος».

ἐπιλοίμια ἔπη (τὰ) Πολυδ.4,53 «ἐπῳδαὶ πρὸς ἀπέλασιν κακοῦ».

ἐπιλοίμωξις-εως (ἡ) νεώτ. μικροβ. τὸ φαινόμενον, καθ' ὅ, μολυνομένου διὰ δευτέρας φυλῆς συφιλιδικῆς σπειροχαίτης κονίκλου φέροντος σαφῆ συμπτώματα λοιμώξεως διὰ τῆς πρώτης φυλῆς, ἀναπτύσσεται ἐπ' αὐτοῦ νέον σκληρὸν ἕλκος.

ἐπίλοιπος-ον κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπολειφθείς, ὁ ὑπολειπόμενος, ὁ ἀπομένων: Ἡρ.6,33 **ἔπλωον αὖτις ἐς τὴν Χερσόνησον ἐξαιρήσοντες τὰς ἐπιλοίπους τῶν πολίων,** Σοφ.Φιλ.24, Εὐρ.Τρῳ. 923 **ἐνθένδε τἀπίλοιπ' ἄκουσον ὡς ἔχει,** Ἀνδοκ. 1,87 **τί οὖν ἦν ἐπίλοιπον; οὑτοσὶ ὁ νόμος,** Πάπ. **τὰ ἐπίλοιπα ἔργα,** Διγεν.Ἀκρ.3890 **ἐπὶ τὸ προκείμενον τῶν ἐπιλοίπων λόγων πάλιν ἐπαναστρέψαντες ἔλθωμεν τοῦ Ἀκρίτου,** Καισάρ.Δαπ.Χραναγρ. ἐν Σάθ.3,38 **ὁ δὲ ἐπίλοιπος λαὸς τῶν Ὀθωμανῶν·** || ἐν φρ. **καὶ εἰς τὰ ἐπίλοιπα** εὐχετικὴ ἔκφρασις, δι' ἧς εὐχόμεθα, ὅπως συμβῇ εὐτυχές τι γεγονὸς (ἀρραβών, γάμος) καὶ εἰς τὰ ὑπολειπόμενα τέκνα τῆς οἰκογενείας, ἀ. δημ. **καὶ στὰ ἀποδέλοιπα·** **2)** ἐπὶ χρόνου, χρονικῶν διαστημάτων, περιόδων, ὁ ὑπολειπόμενος, ὁ μέλλων: Πίνδ. Ὀ 1,53 **ἁμέραι δ' ἐπίλοιποι μάρτυρες σοφώταται,** Ἡρ.2,13 **τὸν πάντα χρόνον τὸν ἐπίλοιπον,** Ἀντιφ. ἀπ.67 **ἐπίλοιπος βίος,** Πλάτ.Νόμ.628Α **εἰς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον νόμους αὐτοῖς θείς,** Λυσ.2,71.

ἐπιλοίσθιος-ον μαν. λοίσθιος βλ.λ.: Παῦλ.Σιλ. Ἔκφρ.Ἀμβων.171.

ἐπιλοξῶ-όω βλέπω λοξῶς: Ἡρ.4,71.

ἐπιλούριον (τὸ) μαν. ἐπενδύτης μακρὸς μὴ κομβούμενος, τσουμπές: Διγεν.Ἀκρ.3796 **ρίπτει τὸ ἐπιλούριον, ἦτο πολὺς ὁ καύσων.**

ἐπίλουτρον (τὸ) μτγν. τὸ διὰ τὴν λοῦσιν μετὰ τὸ λουτρὸν ἐν βαλανείῳ πληρωνόμενον ποσόν: Λουκ.Λεξιφ.2 **τοὐπίλουτρον κομίζειν.**

ἐπιλούω μτγν. λούω τινὰ μετά τι: Ἀλεξ.Ρήτ.2,21 **ἐπιλ- ἐν ὕδασί τινας.**

ἐπιλοχαγός (ὁ) πάπ. προϊστάμενος λοχαγῶν.

ἐπιλόχκιος-ον ὁ κατὰ τὴν λοχείαν τῆς γυναικὸς ἐμφανιζόμενος ἢ γινόμενος: **ἐπιλόχειος λοίμωξις** (πᾶσα πυρετικὴ νόσος ἀναπτυσσομένη παρὰ τῇ λεχοῖ καὶ προερχομένη ἐκ τῆς ὑπεραφθονίας μικροργανισμῶν ἐν τῷ μητρικῷ ὀργανισμῷ).

ἐπιλοχίας-ου (ὁ) νεώτ. βαθμὸς ὑπαξιωματικοῦ ἐν τῷ στρατεύματι, ἀμέσως ἀνώτερος τοῦ λοχίου καὶ κατώτερος τοῦ ἀνθυπασπιστοῦ.

ἐπιλόχιος νεώτ. δ. γρ. τοῦ ἐπιλόχειος βλ.λ.

ἐπιλοχισμός (ὁ) μαν. ἡ ἐν σώματι στρατοῦ παρεμβολὴ λόχων: Ψελλ.Πολεμ.Τάξ.121.

ἐπιλυγάζω ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπηλυγάζω βλ.λ.

ἐπιλυγαῖος-ον ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπηλυγαῖος βλ.λ.

ἐπιλύγκον Ἡσ. «ἐπινέφελον, σκοτεινόν» (δ. ἀνάγν. ἐπηλύγεον).

ἐπιλυγίζω (1) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπηλυγίζω βλ.λ.

ἐπιλυγίζω (2) μαν. λυγίζω: Ἀνδρ.Κρ.2,75Β **τὴν ἄκαμπῆ τῶν Ἰουδαίων ἐπιλυγίσαι καρδίαν.**

ἐπιλύζω μτγν., ἐπ. **ἐπιλλύζω** λύζω ἢ βήττω συνεχῶς, βήχω ἀπαύστως: Νίκ.Ἀλεξ.71 **ξηρὰ δ' ἐπιλύζων ὀλοῇ χελλύσεται ἄτῃ** (σχόλ. «βήσσων διὰ χέλυος, τουτέστι τοῦ στήθους, τὴν ἀνοφορὰν τῶν ἐρυγμάτων ποιεῖται ἀπαυστον»).

ἐπιλύκειον [τὸ] τὸ ἐν Ἀθήναις οἴκημα, ἐν ᾧ διέμενεν ὁ πολέμαρχος, τὸ ἄ. πρὸ τοῦ Ἐπιλύκου καλούμενον πολεμαρχεῖον : Ἀριστλ.Ἀθ.3,5.

ἐπιλυμαίνομαι μτγν. ἀποθ. λυμαίνομαι, βλάπτω, καταστρέφω τινά : Πλούτ.Ἠθ.881D **Ἡρακλῆς πολλὰ τῶν ἐπιλυμαινομένων τὸν ἀνθρώπινον βίον καθάρας.**

ἐπίλυμμα-ατος [τὸ] πάπ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπίλημμα, ἐμπόρευμα παραλαμβανόμενον ὑπὸ τρίτου τινὸς πρὸς φύλαξιν ἢ συντήρησιν μέχρι παραδόσεως εἰς τὸν πρὸς ὃν προορίζεται.

ἐπιλυπία [ἡ] ἡ λύπη, ἡ θλῖψις ἐπί τινι : Στωϊκ.ἀπ. 3,25 **τὴν φθονερίαν, τὴν ἐπιλυπίαν.**

ἐπίλυπος-ον (λύπη) κ. μσν. ὁ σκυθρωπὸς ἐκ λύπης, μελαγχολικός, ἄθυμος : Φίλ.2,29 **ἐπίλυπον γένος,** Ἀρετ.Ὀξ.Ποθ.2,12· **2)** ὁ λυπηρός, ὁ παρέχων λύπην : Ἀριστλ.ἨΝικ.1117a,34 **ἐπίλυπον ἡ ἀνδρεία,** Πλάτ.Ἠθ.13A **τῶν μὲν τὸ γῆρας ἐπίλυπον.**

ἐπιλυπῶ-έω λυπῶ, θλίβω προσέτι : Ἡρ.9,50 [ἐσφ. ἀνάγν.], ΠΔΜακκ.2,8,32· ‖ κ. παθ. λυποῦμαι ἐπί τινι : Ἰάμβλ.Προτρ.21 λ' **ἐπ· ἀγαθοῖς ἀλλοτρίοις,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,127.

ἐπιλύπως μτγν. κατὰ τρόπον ἐπίλυπον, σκυθρωπῶς, ἀθύμως : Φίλ.1,136 **ἐπιλύπως ἀπολαύειν.**

ἐπιλυσία (ἡ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιληψία ἐν Πολυδ.4,187.

ἐπίλυσις-εως [ἡ] [ἐπιλύω] κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀπό τινος ἀπαλλαγή : Αἰσχ.Ἑπτ.134 **Ποσειδᾶν, ἐπίλυσιν φόβων, ἐπίλυσιν δίδου·** ‖ Ἐπιγρ. εἰδ. ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τῆς ἐξορίας· **2)** ἡ λύσις, ἡ κατόπιν ἐλέγχου ὁριστική, τελικὴ λύσις : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,246 **ἐπίλ· σοφισμάτων·** ‖ ἡ ἑρμηνεία, ἐξήγησις, διασάφησίς τινος : ΚΔ Πέτρ.2,1,20 **τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι πᾶσα προφητεία γραφῆς ἰδίας ἐπιλύσεως οὐ γίνεται,** Ἡλιόδ.1,18,4,9,Ἰάμβλ.Προτρ. 21,**-ἡ ἐπίλυσις τοῦ ζητήματος ἀνετέθη εἰς τὸν πρόεδρον·** **3)** ἀνασκευή : Κλήμ.Ἀλ.1,400B· **4)** πάπ. ἐξόφλησις χρέους : **ἐπειδὴ τετάγμεθα τὸ ἀργύριον καὶ τοὺς τόκους, καλῶς ποιήσεις δοὺς ἡμῖν καὶ τὴν ἐπίλυσιν,** αὐτ. **ἐπίλυσις δανείου·** **5)** πάπ. ἐξορκισμός, μαγικὴ ἐπῳδή· **6)** ἰατρ. ἀλλαγὴ ἐπιδέσμων : Σωρ.1,28 (πλ.), Γαλ. 18(2),838 (πλ.), Παῦλ.Αἰγ.4,48· **7)** κατάλυσις νηστείας : Εὐσέβ.2,492A· **8)** ἔφοδος : Σουΐδ. **πέμπει Ἰωάννην ὡς ἂν.. προκαταμάθοι τὴν ἐπίλυσιν τῶν βαρβάρων** (διορθ. ἐπήλυσις).

ἐπιλυσσῶ-άω μτγν. λυσσῶ, μαίνομαι, ὀργίζομαι ἐπί τινι : Γρηγ.Νύσσ.1,251C **τοὺς τῇ ἀθέσμῳ μίξει τῶν ἀλλοφύλων ἐπιλυσσήσαντας.**

ἐπιλύτης [ὁ] μσν. ὁ ἑρμηνευτής, ἐξηγητής : Εὐστ. Πον.80,32 **ὁ ἐπιλύτης τῆς βασιλικῆς ἀπορίας.**

ἐπιλυτικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα ἢ τὴν ἀσχολίαν τοῦ λύειν ἀπορίας, δυσκολίας : Σουΐδ. ἐν λ. Σωσίβιος **γραμματικὸς ἦν τῶν ἐπιλυτικῶν καλουμένων.**

ἐπίλυτος-ον Ἐπιγρ. ἀπελεύθερος.

ἐπίλυτρος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ ἀπελευθέρωσιν τελῶν ἐπὶ τῇ καταβολῇ λύτρων : Στράβ.11,2,12 **ἃ δ' ἂν λάβωσιν ἐπ· ποιοῦσι** [διόρθ. Κορ. ποιοῦνται] **ῥᾳδίως μετὰ τοὺς ἀνάπλους μηνύοντες τοῖς ἀπολέσασιν.**

ἐπιλύχνιος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ περὶ λύχνων ἀφὰς γινόμενος, τελούμενος, ὁ ἑσπερινός : **ἐπιλύχνιος ψαλμὸς** (ὁ 103 ψαλμὸς τοῦ Δαβίδ, ἀναγινωσκόμενος κατὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ ἑσπερινοῦ, ὁ ἄ. καλούμενος προοιμιακός)· **ἐπιλύχνιος εὐχαριστία** [σειρὰ ἑπτὰ εὐχῶν ἀναγινωσκομένων μυστικῶς ὑπὸ τοῦ ἱερέως πρὸ τῆς ἁγίας τραπέζης, καθ' ἣν ὥραν ἀναγινώσκεται ὁ 103 ψαλμός]· **ἐπιλύχνιος ὕμνος** [ὁ ὕμνος «φῶς ἱλαρὸν» ὁ καλούμενος ἄ. τριαδικὸς ὕμνος, προσέτι καὶ ὁ 140 ψαλμὸς «Κύριε ἐκέκραξα» ὁ ἐν τῷ ἑσπερινῷ ψαλλόμενος].

ἐπίλυχνος [ὁ] ἡ **ἐπίλυχνον** [τὸ] ἔλαιον διὰ τὸν λύχνον : Ἀριστλ. ἢ Θεόφρ.π.Ἀθήν.4,173F.

ἐπιλύω κ. νεώτ. λύω ἐντελῶς : Ξεν.Κυν.7,8 **ἐὰν ὁμόθεν καλὰς τὰ εἴδη οὔσας καὶ εὐψύχους πρὸς τὸν δρόμον ἐπιλύῃ,** Θεόκρ.30,42 **τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις, εἶπέν τε τοῖς ἔρωσι τὰ δεσμὰ οἱ 'πιλῦσαι·** ‖ ὅθ. γεν. ἀπελευθερῶ, ἀπολύω ἐπί τινι : Λουκ.Παράσ.50 **τὴν πόλιν ἀποροῦσαν συμμάχων τοὺς ἐν εἱρκτῇ κακούργους ἐπιλῦσαι·** ‖ Ἐπιγρ. εἰδ. ἀπελευθερῶ δοῦλον· ‖ κ. μέσ. ἀπαλλάσσω τινά τινος : Πλάτ.Κρίτ.43C **οὐδὲν αὐτοὺς ἐπιλύεται ἡ ἡλικία τὸ μὴ οὐχὶ ἀγανακτεῖν τῇ παρούσῃ τύχῃ·** ‖ φρ. **ἐπιλύομαι ἐπιστολάς** ἀνοίγω ἐπιστολάς : Ἡρωδιαν.4,12,8 **καθ' αὐτὸν γινόμενος τάς τε ἄλλας ἐπιλύεται ἐπιστολάς·** ‖ ἐν τῇ μτχ. **ἐπιλυσαμένη** ἐπίθετον διαφόρων θεοτήτων· Ἡσ. «ἐπιλυσαμένη· Ἐλευθερία [κῶδ.] καὶ μία τῶν Εἰλειθυιῶν καὶ ἐπώνυμον Δήμητρος παρὰ Ταραντίνοις καὶ Συρακουσίοις»· **2)** κ. νεώτ. λύω καλῶς, λύω ἐντελῶς, ἑρμηνεύω, ἐξηγῶ, διασαφῶ : ΚΔ Μάρκ.4,34 **χωρὶς δὲ παραβολῆς οὐκ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἐπέλυε πάντα·** ‖ κ.μέσ. : Ἰώσ.ΑΙ 8,6,5· ‖ κ. νεώτ. παθ.ἑρμηνεύομαι, τυγχάνω ἑρμηνείας, διασαφοῦμαι : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,246, Σχόλ.Ὀδ.1,106, - **τὸ ζήτημα ἡμῶν θὰ ἐπιλυθῇ λίαν προσεχῶς·** ‖ παθ. μτχ. **ἐπιλελυμένος** σαφής, ἀκριβής, διαυγής : Βέττ.Βάλ.329,25· **3)** ἀναιρῶ, ἀνασκευάζω κατηγορίαν : Λουκ.Δὶς Κατ.30 **πολλὰ μὲν οὐκ ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς, τὰ κεφάλαια δὲ αὐτὰ ἐπιλυσάμενος τῶν κατηγορηθέντων ὑμῖν·** **4)** διαλύω συμβόλαιον, συμφωνίαν : Πάπ. **τῶν δεῖνα τὴν τοῦ συνοικεσίου συγγραφὴν διαλυσάντων·** **5)** πάπ. μέσ. ἐξοφλῶ δάνειον, λογαριασμόν : Πάπ. **ἐπελύσατο ὁ δεῖνα δάνειον·** ‖ Ἐπιγρ. παθ. ἀπαλλάσσομαι ἀπὸ χρέους : **ἀπὸ τᾶν κοινᾶν ποθόδων ἐπιλυθῆμεν τοὺς ἐρρυτιασμένους·** **6)** Ἐπιγρ. πληρώνω, καταβάλλω τινί, μετὰ δοτ. προσ.

ἐπιλωβεύω [λωβεύω] μυκτηρίζω, χλευάζω : Ὀδ. Β 323 **οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ κερτόμεον ἐπέεσσιν.**

ἐπιλωβής-οῦς-ές [λώβη] μτγν. ἐπιβλαβής, βλαβερός : Νίκ.Θηρ.35,771 **ὀφίων ἐπιλωβέα κῆρα.**

ἐπιλώβητος-ον [ἐπιλωβάομαι] μτγν. ὀλέθριος, ἐφύβριστος : Λυκόφρ.1173 **τοὐπιλώβητον γένος.**

ἐπίλωβος-ον μτγν. ὁ δυστυχίαν φέρων, ἀποφράς : Βέττ.Βάλ.180,23 **ἐπίλωβον ἔτος.**

ἐπιλωβῶμαι-άομαι [λωβῶμαι] μσν. πάσχω ὑπὸ λώβης, παραμορφοῦμαι ὑπὸ λώβης : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.54 **ἐάν τις ἴδῃ ὅτι ἔπεσον αἱ ὀφρύες αὐτοῦ ὡς ἐπιλελωβημένου.**

ἐπιλωφῶ-άω [λωφῶ] μσν. ἐλαφρύνω : Βί. Νικήτ.ASS Μαρτίου 2,719C.

ἐπιμάζιος-ον [μαζός] μτγν. κ. μσν. ἐπιμαστίδιος βλ.λ. : Βιάν.ἐν ΑΠ 9,548 **κοῦρον ἐπιμάζιον,** Βασ. 2,65B **παιδίον ἐ-,** Ἀγαθ.ΑΠ 5,275,5.

ἐπιμάθεια [ἡ] μτγν. τὸ ἐπιμανθάνειν τι, ὀψιμάθεια: Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.18.

ἐπιμαθής-οῦς-ές ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐμαθὴς βλ.λ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),140.

ἐπιμαιμῶ-άω μτγν. ποι. ἐπιθυμῶ τι σφοδρῶς, θερμῶς: Λυκόφρ.301 **ἐπιμαιμῶσαι μάχης.**

ἐπιμαίνω κ. μσν., μέσ. ἀόρ. **ἐπεμηνάμην,** παθ. ἀόρ.β' **ἐπεμάνην,** παρακ. **ἐπιμέμηνα** ποιῶ τινα νὰ αἰσθανθῇ μανιώδη ἔρωτα πρός τινα: Ἀνών.π. Σουΐδ. ἐν λ. Ἀναγυράσιος **τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπέμηνε τὴν παλλακήν·** **2)** παθ. κατέχομαι, κινοῦμαι ὑπὸ σφοδροῦ ἔρωτος διά τινα : Ἰλ.Ζ 160 **τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο,** Πλούτ.Βρούτ.5 **τὴν Σερβιλίαν ἐπιμανεῖσαν αὐτῷ·** ‖ μετὰ μανίας, μετὰ παραφορᾶς ἀσκῶ τὰ ἐρωτικά, ὁμ. μετὰ δοτ.: Λουκ. Ἐρωτ.22 **λέοντες οὐκ ἐπιμαίνονται λέουσιν,** Νικ. Χων. ἐν Σάθ.1,128 **ἐκ τῶν ἐπιμανέντων αὐτῇ βιαστῶν·** ‖ κ. γεν. ἄγομαι ὑπὸ σφοδροῦ πάθους πρός τι, διά τι, ποθῶ τι ἐμμανῶς : Ἀριστφ.Σφ.744

τὰ πράγμαθ' οἷς τότ' ἐπεμαίνετ'(ο)· **3)** μαίνομαι ἐξ ὀργῆς, ἐξ ἐχθρότητος: Αἰσχ.'Αγ.1427 **ὥσπερ οὖν φονολιβεῖ τύχᾳ φρὴν ἐπιμαίνεται·** **4)** ἐμμανῶς, παραφόρως ὁρμῶ κατά τινος: ΑΠλ.4,106 **ἐπεμήνατο πύργοις** (ὁ Καπανεύς).

ἐπιμαίομαι, ἐπ. μέλλ. **ἐπιμάσσομαι,** ἀόρ. **ἐπεμασσάμην** ἀποβλέπω, τείνω πρός τι, ἐπιζητῶ, προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω τι, μετὰ γεν.: 'Οδ.Μ 220 **σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο** (προσπάθησε νὰ φθάσῃς τὸν σκόπελον)· || ὁμ. μτφ.: 'Ιλ.Κ 401 **δώρων ἐπεμαίετο θυμός,** 'Οδ.Ε 344 **ἐπιμαίεο νόστου** (ἐπιζήτησε, φρόντισε νὰ γυρίσῃς στὴν πατρίδα σου), ΤίμωνΦλ.5,7 **ἐ- φυγῆς,** Θεόκρ.23,57 **ἐπεμαίετο λουτρῶν·** || μετὰ δοτ. ὁρμῶ πρός τι, ἔχω τι ὡς σκοπόν: 'Ορφ.'Αργ.932· **2)** μετ' αἰτ. ἁρπάζω τι, ἐπιλαμβάνομαί τινος: 'Οδ.Λ 531 **ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην** (σχόλ. «ἐζήτει, ἐφήπτετο»), αὐτ.Ι 302 **χείρ'** (= χειρί) **ἐπιμασσάμενος** (ἁρπάσας τῇ χειρὶ ἐγκρατῶς τὸ ξίφος), 'Απολλ.Ρ 3,106 **τὴν δ' Ἥρη ῥαδινῆς ἐπεμάσσατο χειρὸς** (ἔλαβεν αὐτὴν ἐκ τῆς τρυφερᾶς χειρὸς)· **3)** ἐπιψαύω, ψηλαφῶ, θίγω, ἐγγίζω: 'Ιλ.Δ 190 **ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται** (ψηλαφήσει, ἐξετάσει), 'Οδ.Ι 441 **πάντων οἴων ἐπεμαίετο νῶτα,** 'Ησιόδ.ἀπ.166 **ἐπὶ νῶτ' ἐπεμαίετο,**Πέρσ.ἐν ΑΠ 7,730 **κεφαλὰν ἐπεμάσσατο** (ἐθώπευσε)· || μτφ. **ἐπιμαίομαι νόῳ** ἢ ἁπλῶς **ἐπιμαίομαι** προσπαθῶ νὰ ἐπινοήσω, ν' ἀνακαλύψω: Ὕμν.'Ερμ.108 **σὺν δ' ἐφόρει ξύλα πολλά, πυρὸς δ' ἐπεμαίετο τέχνην,** 'Απολλ.Ρ 3,816· **4)** μτγν. ἀπολ. ἐπὶ τῆς νυκτός, ἐπέρχομαι βραδέως: 'Ορφ. 'Αργ.121 **ἐπεμαίετο πάντοθεν ὄρφνη.**

ἐπίμακρος-ον ἐπιμήκης, μακρουλός: 'Ιππ.'Αρθρ. 79 **ἡ χώρα.. ἐπίμακρος** (δ. γρ. ὑπόμακρος).

ἐπίμαλθα (ἀναγν. ἐπιμάλθακα) 'Ησ. «ἀγαθά, προσηνῆ· ἢ μαλακά, ἢ ἀσθενῆ λίαν».

ἐπιμανδαλωτόν (τὸ) (μανδαλωτός) ἡδονικὸν φίλημα, ὡς τὸ καταγλώττισμα, καθ' ὃ οἱ φιλούμενοι ἐγγίζουσιν ἢ θέτουσι τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης αὐτῶν ἀμοιβαίως ὁ εἷς ἐντὸς τοῦ στόματος τοῦ ἑτέρου: 'Αριστφ.'Αχ.1201 **φιλήσατόν με μαλθακῶς, ὦ χρυσίω, τὸ περιπεταστὸν κἀπιμανδαλωτόν.**

ἐπιμανής-οῦς-ές μτγν. ὁ μετὰ μανιώδους ἐπιθυμίας ὀρεγόμενος ἢ ἀγαπῶν τινα, μανιώδης, ἐμμανής, μανικός εἴς τι: 'Αχιλλ.Τάτ.8,1 **γυναῖκα μᾶχλον καὶ πρὸς ἄνδρας ἐπιμανῆ·** || τὸ οὐδ. **ἐπιμανὲς** ὡς οὐσ. μανιῶδες ἐρωτικὸν πάθος: Παυσ.1,6,8 **τὸ ἐπιμανὲς εἰς τὰς γυναῖκας κατὰ τὸν πατέρα κεκτημένος·** **2)** παράφρων, μανιώδης:Πολύβ.26,1α,1 (παρῳδία τοῦ 'Επιφανής)· || **ἐπιμανὴς νόσημα** μανία: Πλούτ.Δίων 47 **τοῦ πολιτεύματος ἐξελεῖν δημοκοπίαν, ἐπιμανὲς νόσημα·** || κ. συγκρ. **-έστερος**: Λουκ.Ψευδολ.21.

ἐπιμανθάνω, μέλλ. **ἐπιμαθήσομαι,** μανθάνω προσέτι ἢ μετὰ ταῦτα, ἀντίθ. προμανθάνω: Θουκ. 1,138 **οὔτε προμαθὼν ἐς αὐτὴν οὐδὲν οὔτ' ἐπιμαθών,** Ξεν.Οἰκ.10,10 **ὅ τι δὲ χεῖρον ἐπιμαθεῖν·** || ὁμ. μετ' ἀπαρφ.: 'Ηρ.1,131 **ἐπιμεμαθήκασι δὲ καὶ τῇ Οὐρανίῃ θύειν,** αὐτ.2,160.

ἐπιμανίκιον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιμάνικον βλ.λ: Ψ-'Ιω.Χρυσ.6,983 **λαβὼν ὁ ἱερεὺς τὰ ἐπιμανίκια.**

ἐπιμάνικον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐπιμανίκιον** λειτουργ. ζεῦγος χειροθηκῶν συγκρατουσῶν τὸ παρὰ τὸ μετακάρπιον τμῆμα τῶν χειρίδων, μανικίων, τῶν ἱερωμένων: Πέτρ.'Αντιοχ.800Γ.

ἐπιμαντεύομαι μτγν. μαντεύομαι προσέτι, προφητεύω, μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ.: 'Αππ.'Εμφ.Πολ.4,127 **ἐπεμαντεύοντο.. πάντα τὰ 'Ρωμαίων πράγματα κρίνειν·** || ὁμ. **ἐ- τινί τι** : αὐτ.138.

ἐπιμανῶς ἐπίρρ. μτγν. μετὰ μανίας, μανιωδῶς, ἐμμανῶς ἐν φρ. **ἐπιμανῶς ἔχω πρός τι** κινοῦμαι ὑπὸ μανιώδους ἐπιθυμίας: 'Αθήν.7,276Ε **διὰ τοὺς ἐπιμανῶς ἐσχηκότας πρὸς ταύτην τὴν ἐδωδήν.**

ἐπιμαργαίνω μτγν. ἐπιμαίνομαι, αἰσθάνομαι μανιώδη ἐπιθυμίαν πρός τι: Ἄρατ.1123 **σύες φορυτῷ ἐπιμαργαίνουσαι.**

ἐπίμαργος-ον ὁ ἐμμανὴς διά τι· Σουΐδ.«μεμηνώς».

ἐπιμαρμαίρω μσν. μαρμαίρω, λάμπω ἄνωθεν: Κ Μανασσ.Χρον.50: **ἥλιος ἐπεμάρμαιρε.**

ἐπιμάρναμαι μτγν. προβαίνω μαχόμενος: Νόνν.Δ 21,8 **ἐ- μείζονι πέτρῳ.**

ἐπιμάρπτω δράττομαι, ἁρπάζω, καταλαμβάνω· 'Ησ. «ἐπέμαρψε· κατέλαβεν».

ἐπιμαρτύρησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις: 'Επίκ.Δόξ.24 (π.Διογ.Λ. 10,147) **τὸ μὴ τὴν ἐπιμαρτύρησιν ἔχον οὐκ ἐκλείψεις,** Μάρκ.Αὐρ.7,62 **οὔτε ἐπιμαρτυρήσεως δεήσῃ,** Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,181 **ἡ ἐκ τῶν φαινομένων ἐ-,** Φώτ.Βιβλ.234,301,40· **2)** ἀστρολ. ἐπιμαρτυρία βλ.λ.2): Πτολ.Τετράβ.200, Παῦλ.'Αλ.Ο 4.

ἐπιμαρτυρητής (ὁ) γλωσσ. ὁ καλῶν τινα εἰς μαρτυρίαν, ὁ ἐπιμαρτυρόμενος.

ἐπιμαρτυρία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐπίκλησίς τινος ὡς μάρτυρος: Θουκ.2,74 **ἐς ἐπιμαρτυρίαν καὶ θεῶν καὶ ἡρώων..κατέστη,** Δίων Κ 59,11 **τῇ τῶν ἄλλων θεῶν ἐπιμαρτυρίᾳ·** **2)** προσδιορισμὸς τῆς θέσεως ἀστέρος: Μαν.2,400 **ἐπιμαρτυρίαι τε φαεινῶν ἄστρων ἀλλήλοις.**

ἐπιμαρτύρομαι κ. νεώτ. ἐπικαλοῦμαί τινα ὡς μάρτυρα κατὰ τὴν σύναψιν συνθήκης: Ξεν.ΚΠ 8,5,25 **θεοὺς ἐπιμαρτυραμένους συνθέσθαι,** αὐτ. 'Αν.4,8,7· || ὁμ. ἐπὶ ἀδικίας ἢ βλάβης: αὐτ.'Ελλ. 3,4,4· || ὁμ. ἀπολ.: Πολύβ.25,9,8 **οἷον ἐπιμαρτυρομένους εἰκεῖν·** || εἰδ. καλῶ τινα ὅπως ἐμφανισθῇ ὡς μάρτυς μου ἐνώπιον δικαστηρίου, ἐπικαλοῦμαι τὴν μαρτυρίαν τινός: 'Αριστφ.Νεφ. 495 **ἔπειτ' ἐπισχὼν ὀλίγον ἐπιμαρτύρομαι,** αὐτ. Σφ.1437, Πάπ. **ἐμοῦ ἐπιμαρτυρομένου τοὺς παρόντας·** || κ. μετ' εἰδ. πρατ. διὰ τοῦ **ὅτι,** καλῶ παρισταμένους, ὅπως μαρτυρήσουν ὅτι: Δημ.915 **πολλοὺς παρίστανται, ἐπιμαρτυρόμενοι ὅτι τὰ χρήματα ἤδη κινδυνεύεται τῷ δανείσαντι·** **2)** ἐπικαλοῦμαί τινα ἐνθέρμως, ἱκετεύω, ἐξορκίζω: 'Ηρ.5,92, Θουκ.6,29 **ἐπεμαρτύρετο μὴ ἀπόντος περὶ αὐτοῦ διαβολὰς ἀποδέχεσθαι·** **3)** προσάγω ὡς ἐπιχείρημα: Πλάτ.Φαῖδρ.244Β **τόδε μὴν ἄξιον ἐπιμαρτύρασθαι·** || ὁμ. μετ' αἰτ. πράγμ. κ. ἀπαρφ.: Πλούτ.Λούκ.35 **ἐπιμαρτυράμενοι πεπληρῶσθαι τὸν χρόνον·** **4)** ἐπιμαρτυρῶ βλ.λ.1): Πάπ. **περὶ ὧν ἐπεμαρτυρόμεθά σοι·** **5)** εἰδ. ἀστρολ. ἐπιμαρτυρῶ βλ.λ.3): Βέττ.Βάλ.292,10· ρηματ.π.ἐπιμαρτυρία.

ἐπιμάρτυρος (ὁ) ὁ μαρτυρῶν περί τινος, μάρτυς: 'Ιλ.Η 76 **Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,** 'Οδ.Α 273, 'Ησιόδ.Α 20· ὁμ. ὡς θηλ.: 'Ορφ.'Αργ.351 **ἐπιμάρτυρον αἴγλην·** **2)** εἰδ. ἀστρολ. ὁ προσδιορίζων τὴν θέσιν ἀστέρος πρὸς μαντείαν, πρόρρησιν: Μαν.6,231, Δωρόθ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 6,113,1· πρβλ. ἐπιμαρτυρῶ 3).

ἐπιμαρτυρῶ-έω κ. νεώτ. ἐπιβεβαιῶ τι ὡς μάρτυς, παρέχω μαρτυρίαν περί τινος πράγματος: Πλάτ.Κρατ.397Α **ἡμῖν ἐπιμαρτυρήσει αὐτὰ τὰ ὀνόματα μὴ πάνυ ἀπὸ τοῦ αὐτομάτου οὕτως ἕκαστα κεῖσθαι·** || κ. μετ' αἰτ. πράγμ.: 'Επιγρ. **τὰ χρήματα ἅ κα ἐπιμαρτυρήσωντι** (ὧν ἂν ἐπιμαρτυρήσωσι τὴν κατοχὴν), Πλούτ.Λυσ.22 **δεηθεὶς τῶν παρόντων ἐπιμαρτυρῆσαι ταῦτα πρὸς τοὺς Λακεδαιμονίους·** || ὁμ. μετ' ἀπαρφ.: ΚΔ Πέτρ. 1,5,12 **ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι ἀληθῆ χάριν τοῦ Θεοῦ,** Πλούτ.Σερτ.12· || ὁμ. μετὰ τοῦ ὅτι: Λουκ.'Αλέξ.42 **οἱ ἄνδρες ἐπεμαρτύρουν ὅτι ἀληθῆ λέγουσιν·** || κ. ἀπολ.: Πλούτ.Νικ.6, Πάπ. **τῶν δεῖνα ἐπιμαρτυρούντων·** || τὸ παθ ἐπιβεβαιοῦμαι διὰ μαρτυρίας: Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,211, Πολύστρ.31W· **2)** φέρω μαρτυρίαν εὐνοϊκὴν

διά τινα, μαρτυρῶ ὑπέρ τινος : Φιλόδ.Οἰκ.57]· **3)** προσδιορίζω τὴν θέσιν ἀστέρος πρὸς μαντείαν, πρόρρησιν : Βέττ.Βάλ.III,31, Πάπ.· **4)** τὸ μέσ. ἐπιμαρτύραμαι, ἐξορκίζω : Ἡρ.5,93 **Λακεδαιμονίοισί τε ἐπεμαρτύροντο μὴ ποιέειν μηδὲν . . περὶ πόλιν Ἑλλάδα·** ρηματ. π. ἐπιμαρτύρησις.

ἐπίμαρτυς-ῠρος (ὁ) ὁ ἐπιμάρτυρας βλ λ. : Ἀριστφ.Λυσ.1287 **οἷς ἐπιμάρτυρσι χρησόμεθα,** Μουσαῖ.1 **κρυφίων ἐπιμάρτυρα λύχνον ἐρώτων,** Ἀπολλ.Ρ 4,229· **2)** εἰδ. ἀστρολ. ὁ ἐπιμάρτυρος βλ.λ.2) : Μαν.3,285, Δωρόθ. ἐν Κατ.'ΑστρλΚ 6,101,12.

ἐπιμάσσω σχόλ.κ.-άττω ζυμώνω ἐκ νέου, ζυμώνω: Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.14 **ἐπιμάττων καὶ φυρῶν·** **2)** τὸ μέσ. ἐφάπτομαι, ψηλαφῶ, θωπεύω : Πέρσ. ἐν ΑΠ 7,730 **πατὴρ δεξιτερᾷ κεφαλὰν ἐπιμάσσεται·** **3)** ὁμ. μέσ. Ἡσ. « ἐπιμάσσεται· ἐπαύξεται ἐπὶ πλέον.. Σοφοκλῆς Αἰχμαλώτισιν »· || π. ἐπ. ποιηταῖς τὸ **ἐπιμάσσομαι** κ. **ἐπεμασσάμην** εἶναι μέλλ. κ. ἀόρ. τοῦ ἐπιμαίομαι βλ.λ.

ἐπιμαστεύω σχόλ. ἐπιζητῶ, ἀναζητῶ, ζητῶ νὰ εὕρω· Σχόλ.'Οδ.Υ 377 « ἐπίμαστον ἀλήτην· ἐπιμαστεύοντα καὶ ἐπιζητοῦντα », ΕΜ 361,53.

ἐπιμαστίδιος-ον (μαστὸς) ὁ ἐπὶ τοῦ στήθους κείμενος, ὁ θηλάζων ἔτι, βυζανιάρικος : Αἰσχ.'Επτ. 349 **βλαχαὶ . . τῶν ἐπιμαστιδίων,** Εὐρ.ΙΤ 231 **ὃν ἔλιπον ἐπιμαστίδιον ἔτι βρέφος,** Νικόλ.Δαμ.137, Λουκ.Τάξ.61 **παιδία δύο· τὸ μὲν ἐπιμαστίδιον ἄρρεν·** || ὁμ. ἐπὶ πτηνῶν : Σοφ.ἀπ.793 **ἐπιμαστίδιον γόνον ὀρταλίχων.**

ἐπιμάστιος-ον (μαστὸς) μτγν. τ. τοῦ ἐπιμαστίδιος βλ.λ., βυζασταρούδι· Πολυδ. « βρέφος ἔτι ἐν γάλακτι » : Ἀπολλ.Ρ 4,1734.

ἐπιμαστίω μτγν. μαστίζω : Νόνν.Δ 1,80 **ταύρου αὐχένα . . ἐπεμάστιε κεστῷ.**

ἐπίμαστος-ον (ἐπιμαίομαι) ὁ ἐπιμαστεύων, ἐπιζητῶν τροφήν, ἐπαίτης, ζήτουλας : 'Οδ.Υ 377 **οἷον μέν τινα τοῦτον ἔχεις ἐπίμαστον ἀλήτην** (Εὐστ. « ἐπίμαστος ὁ ἐπαίτης, ὡς τροφὴν μαστεύων, ὅ ἐστιν ἐπιζητῶν »).

ἐπιμασχάλιος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς μασχάλης ὤν : **ἐπιμασχάλιος ταξιανθία** (βοταν. ἡ ἐκ τῆς μασχάλης τοῦ φύλλου ἀναπτυσσομένη ταξιανθία).

ἐπιμᾰσῶμαι-άομαι μτγν. κ. μσν. προσέτι ἢ μετέπειτα μασῶμαι, τρώγω, ξερομασῶ : 'Αλκίφρ. 3,51· || τρώγω τι κατόπιν ἄλλης τροφῆς : Γεωπ. 12,30,9· κ. παθ. : Διοσκ.3,45.

ἐπιμαχία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ μεταξὺ δύο ἐπικρατειῶν συνθήκη πρὸς ἀμοιβαίαν βοήθειαν εἰς περίπτωσιν κηρύξεως πολέμου κατὰ τῆς ἑτέρας τούτων ἢ καὶ τῶν συμμάχων αὐτῆς, ἀμυντικὴ συμμαχία : Θουκ. 1,44 **ἐπιμαχίαν δὲ ἐποιήσαντο τῇ ἀλλήλων βοηθεῖν, ἐάν τις ἐπὶ Κέρκυραν ἴῃ ἢ Ἀθήνας ἢ τοὺς τούτων ξυμμάχους,** Ξεν.ΚΠ 3,2,23 **ἐπιμαχίαν δὲ κοινὴν** (εἶναι), **εἴ τις ἀδικοίη ὁποτέρους,** Δημ. 160· || ὁμ. μτφ. ἐπὶ τῆς πολιτείας : 'Αριστλ.Πολιτ.1280b,27 **καὶ σφίσιν αὐτοῖς ὡς ἐπιμαχίας οὔσης βοηθοῦντες ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας μόνον.**

ἐπιμάχιμος-ον μτγν. ἀσφ. γρ. ἀντὶ ἐπίμαχος βλ.λ.1) ἐν 'Αρρ.'Αν.4,25,2.

ἐπιμάχομαι μάχομαι κατόπιν, ἐνεργῶ ὡς ἐφεδρεία : Αἰλ.Τακτ.17, 'Αρρ.Τακτ.15,5.

ἐπίμᾰχος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ὀχυρῶν θέσεων, ὃν δύναταί τις νὰ προσβάλῃ εὐκόλως, εὐπρόσβλητος, εὐάλωτος, εὐκολοκυρίευτος, ἀντίθ. ἄμαχος : 'Ηρ.1,84 **τῇ ἦν ἐπίμαχον τὸ χωρίον τῆς ἀκροπόλιος,** Θουκ.4,31· κ. ὑπερθ. -ώτατος : 'Ηρ. 9,21 **ταχθέντες τῇ τε τὸ ἐπιμαχώτατον ἦν τοῦ χωρίου παντός,** Ξεν.'Αν.5,4,14 **χωρίον ὃ ἐδόκει ἐπιμαχώτατον εἶναι,** 'Αρρ.'Αν.4,25,2· **2)** ὁ παρεσκευασμένος πρὸς μάχην, ἑτοιμοπόλεμος : Θωμ. Μ 113Κ « ἐπίμαχον στράτευμα, τὸ ἐπιτήδειον μάχεσθαι »· || ὁμ. ἐπίθετ. τοῦ Πλούτωνος : 'Επιγρ. **Πλούτωνι ἐπιμάχῳ·** **3)** κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου γίνεται μάχη, περιμάχητος, διαφιλονικούμενος : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,1 **τὴν πάλιν ἐπίμαχον τὰς Φίλας ἀεὶ τυγχάνουσαν·** || νεώτ.κτ.ἐπέκτ. ὁ περὶ οὗ γίνεται πολλὴ συζήτησις, ἀμφισβήτησις, ἀμφισβητούμενος : **τὸ ἐπίμαχον αἰθιοπικὸν ζήτημα·** || ἀπόρθητος : Φίλ.2,383 **ἐ. χωρία** (δ. γρ. ἀπόμαχα)· **4)** σύμμαχος, βοηθός· Ἡσ. « ἐπίκουρος καὶ βοηθός » : Φίλ.1,659.

ἐπιμᾰχῶ-έω μάχομαι μετά τινας ἐναντίον τινός : Θουκ.5,27 **ὥστε τῇ ἀλλήλων ἐπιμαχεῖν·** || 'Αμμών.71 « ἐπιμαχεῖν λέγουσιν, ὅταν τοὺς ἐπιόντας ἀμύνωνται μόνον ».

ἐπιμείγνῡμι κ. **ἐπιμειγνύω** κ. νεώτ. κ. **ἐπιμίγνυμι** κ. **ἐπιμιγνύω,** μέλλ. **ἐπιμ(ε)ίξω,** ἀόρ. **ἐπέμ(ε)ιξα,** παθ. ἀόρ. **ἐπεμ(ε)ίχθην,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιμεμ(ε)ιγμένος,** προσθέτω τι διὰ μείξεως, ἀναμειγνύω τι μετ' ἄλλου, ἀνακατώνω μὲ κάτι : Νίκ.Θηρ.582 **μέθυος πολιοῦ ἐπιμείξας·** || κ. μτφ. : Πίνδ. Παρθ.2,5 **ἀθανάταν χάριν Θήβαις ἐπιμείξων,** αὐτ.Π 2,32 **ἐμφύλιον αἷμα . . ἐπέμειξε θνατοῖς** (ἐπήνεγκεν ἐμφυλίους φόνους μεταξὺ αὐτῶν), Πλάτ.Φαῖδρ.240Β **ἐπέμειξεν ἡ φύσις ἡδονήν τινα οὐκ ἄμουσον·** κ. παθ. : 'Ιππ.Ναύσ.1,11 **τοῦ ἠέρος ἐπιμειγνυμένου τῷ θερμῷ·** **2)** ἀμτβ. ἔρχομαι εἰς σχέσεις ἢ συνάφειαν, ἐπικοινωνῶ : Θουκ.1,2 **τῆς γὰρ ἐμπορίας οὐκ οὔσης οὐδ' ἐπιμειγνύντες ἀδεῶς ἀλλήλοις·** κ. παθ. : ΚΠ 7,4,5 **χρὴ . . ἐπιμείγνυσθαί τε ἀλλήλοις φιλικῶς·** || ὁμ. μετὰ τῆς **πρός** : Ξεν.'Αν.3,5,16· || κ. μετὰ δοτ. : 'Ηλιόδ. Αἰθ.6,13 **ἐπιμεῖξαι τοῖς ὑπολειπομένοις,** αὐτ.5,33, Φιλόστρ.'Απολλ.5,24 **πολλῶν ἐπιμειγνύντων δεῦρο·** || κ. ἀπολ. : Θουκ.1,146· || ὁμ. μετὰ δοτ. ὑπαντῶ, συναντῶ : Πλούτ.Αἰμ.12 **ἐπεμείγνυντο τοῖς παρὰ τοῦ βασιλέως,** αὐτ.Φλαμ.2· || παθ. ἐπὶ γυναικός, ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν : Δημ.1370 **τὴν δὲ γυναῖκα . . μὴ ἐπιμεμειγμένην ἑτέρῳ ἀνδρί,** Λουκ.'Ερωτ.22 **λυκαίναις δ' ἐπιμίγνυνται λύκοι ;,** 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,80 **Σελήνῃ ἐπιμιγῆναι·** || νεώτ. τὸ μέσ. ἐπὶ λαῶν, ἔρχομαι εἰς σχέσεις, εἰς ἐπικοινωνίαν, εἰς ἐπιγαμίας· ρηματ. π. ἐπίμειξις, ἐπιμειξία, ἐπίμεικτος-ον.

ἐπιμειδίᾱσις-ως (ἡ) μτγν. τὸ μειδιᾶν ἐπί τινι, μειδίαμα, χαμόγελο : Πλούτ.'Ηθ.1009Ε **πολλάκις ἐπιμειδίασις καὶ ἀποσιώπησις ἐμφαντικώτερον ποιεῖ τὸν λόγον,** αὐτ.1092D.

ἐπιμειδιῶ-άω κ. μσν. μειδιῶ ἐπί τινι, προσμειδιῶ, χαμογελῶ γιὰ κάτι : Ξεν.ΚΠ 2,2,16 **ὅτ' Ἀγλαϊτάδας ἐπεμειδίασε,** 'Απολλ.Ρ 3,129,Πλούτ.'Ηθ.588D, 'Αρρ.'Αν.5,2,3 **ταῦτα ἀκούσαντα ἐπιμειδιάσαι λέγεται τῷ λόγῳ·** || ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : Εὐστ. Πον.319,87 **γλυκὺ καὶ ἱλαρὸν** (ἐνν. μειδίαμα) **ἐπιμειδιᾷ·** ρηματ. π. ἐπιμειδίασις.

ἐπιμειδῶ-άω ἔτ. τ. τοῦ ἐπιμειδιῶ βλ.λ., μετ' αἰτ. : 'Ιλ.Θ 38 **τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη,** 'Ησίοδ.Θ 547 **ἦκ' ἐπιμειδήσας·** || ὁμ. ἐπὶ σκωπτικοῦ μειδιάματος : 'Ιλ.Κ 400 **τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις 'Οδυσσεύς·** || κ. μετὰ δοτ. : Κριναγ. ἐν ΑΠ 6,345 **σῇ ἐπιμειδήσαντα γενεθλίῃ.. τῇδε ἠοῖ.**

ἐπιμείζων-ονος-ον ἔτι μείζων, ἀκόμη μεγαλύτερος : Δημόκρ.211 (π.Στοβ.'Ανθ.1,151) **σωφροσύνη . . ἡδονὴν ἐπιμείζονα ποιεῖ.**

ἐπίμεικτος-ον νεώτ. κ. **ἐπίμικτος** ὁ μεμειγμένος μετ' ἄλλου, σύμμ(ε)ικτος, ἀνάμ(ε)ικτος, ἀνακατωμένος : Νίκ.Θηρ.528 **νῦν δ' ἄγε τοι ἐπίμικτα νόσων ἀλεξητήρια λέξω,** ΠΔ'Αρ.11,4 **ἐπίμικτος** (λαός), 'Απ.'Εμφ.Πολ.5,95,Γαλ.7,433· || μετρ. ἐπὶ μέτρων, συγκειμένων ἐκ διαφόρων ποδῶν : 'Ηφαιστ.9,1· **2)** κοινός : Στράβ.14,1,38 **τὰ χωρία ταῦτα Λυδοῖς καὶ Καρσὶν ἐπίμεικτα·** **3)** ὁ ἀγαπῶν τὴν κοινωνικὴν ἀναστροφήν : Τίμων Φλ.47 (π.Διογ.Λ 9,52) **Πρωταγόρης τ' ἐπίμεικτος ἐριζέμεναι εὖ εἰδώς.**

ἐπιμ(ε)ίκτως ἐπίρρ.μαν. κ. νεώτ. ἐν συνδυασμῷ : Παῦλ.Αἰγ.3,48· **2)** νεώτ. ἀναμίξ, ἀνακατωτά.
ἐπιμείλια (τὰ) ἀντὶ τοῦ ἐπὶ μείλια βλ.λ.
ἐπιμειλίσσω μτγν., ἀπαρφ. ἀορ. α' ἐπιμειλίξαι ἐν Ἡσ. (πιθ. ἀντὶ ἐπιμελύξαι) «δοῦναι»· **2)** τὸ μέσ. ἐπιμειλίσσομαι καταπραΰνω, συνδιαλλάττω : Ἰώσ. ΠΙ 1,20,3 ἐ- **τινὰ δώροις.**
ἐπιμιξία (ἡ) κ. ἐπιμιξία κ. νεώτ., Ἰων. ἐπιμειξίη ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμείγνυμι, ἐπικοινωνία, συνάφεια, σχέσις τῶν ἀνθρώπων πρὸς ἀλλήλους: Ἡρ.1,68 **ἐούσης.. ἐπιμιξίης πρὸς τοὺς Τεγεήτας,** Θουκ. **ἐπιμειξίαι μὲν ἦσαν τοῖς Ἀθηναίοις καὶ Πελοποννησίοις,** Ξεν.Ἑλλ.5,1,1, Πλάτ.Νόμ.949Ε· || **κατ' ἐπιμειξίαν** τισὶ ἀπὸ κοινοῦ μετ' ἄλλων, κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ ἰδίᾳ : Διογ.Λ 10,2 **κατ' ἐπιμιξίαν τοῖς ἄλλοις φιλοσοφεῖν· 2)** σαρκικὴ μεῖξις, ἐρωτικὴ ὁμιλία : Βέττ.Βάλ.48,19· **3)** νεώτ. ἡ δι' ἐπιγαμίας διασταύρωσις δύο ὁμάδων, φυλῶν ἢ λαῶν· || εἰδ. νεώτ. ζωατεχν. μέθοδος σκοποῦσα τὴν ἐκ μιγάδων διὰ μείξεως βελτιωθέντων ἀναπαραγωγήν, πρὸς περαιτέρω βελτίωσιν τοῦ εἴδους· **4)** ἐπὶ στοιχείων, ἕνωσις, συνδυασμός : Βέττ.Βάλ.162,20, Ἀρετ.Χρον. Παθ.2,1, Γαλ.6,587.
ἐπίμιξις-εως (ἡ) κ. ἐπίμιξις ἐπιμειξία βλ.λ.II ;Θέογν. 297 **ἀναγκαίη δ' ἐπίμειξις ἀνδρὸς τοιούτου συμποσίῳ τελέθει,** Βάβρ.12,23,Γρηγ.Νύσσ.Ι,456Β **τὴν τοῦ χείρονος ἐπίμιξιν οὐ προσδέχομαι.**
ἐπιμείρομαι μτγν. ὁρίζομαι, ἀπονέμομαι ὑπὸ τῆς μοίρας : Βέττ.Βάλ.346,6.
ἐπιμελαίνομαι γίνομαι, καθίσταμαι μέλας κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, μαυρίζω, εἰδ. ἐπὶ συμπτωμάτων νεκρώσεως : Ἱππ.Ἀγμ.35· || ὁμ. ἐπὶ τῆς γλώσσης : αὐτ.Νούσ.3,6· **2)** ἐπὶ καρπῶν, γίνομαι μέλας ὡριμάζων : Θεόφρ.ΦΙ 3,15,6 **ξανθὸς γίνεται καὶ ἐπιμελαίνεται.**
ἐπιμέλᾱς-αινα-ἐπιμελᾶν ὑπομέλας, μελαφός, μαυρειδερός : Θεόφρ.ΦΙ 3,8,7,αὐτ.6,5,3.
ἐπιμελεδαίνω ἀκολουθῶ τινα, ἀσχολοῦμαι περί τι : Ἱππ.Γυν.1,9 **ἐπιμελεδομένη δὲ ὑγιαίνει** (δ. γρ. - μελαινομένη κ. -μελαμένη).
ἐπιμέλεια (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. -εα (Ἐπιγρ.1, αἰολ. γεν. ἐπιμελήας, ἰων. ἐπιμελίης (λ.π. πεζοῖς ἁπαντῶσα, ἅπαξ π. Ἡρ., συνήθ. π. Θουκ. Ξεν. κ. ἄ.) ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμελεῖσθαι, φροντίς, μέριμνα, σπουδὴ περί τι : Ξεν.ΚΠ 1,6,4 **διά γ' ἐκείνας τὰς ἐπιμελείας** (δηλ. τὰς περὶ τοὺς θεούς)· || μετὰ γεν. ἀντικειμ. : Θουκ.2,39 **τὴν τοῦ ναυτικοῦ τε ἅμα ἐπιμέλειαν,** Ἀνδοκ.2,13,Πλάτ.720D **τῶν καμνόντων τῆς ἐπιμελείας,** Ἰσοκρ.7,25 **τὴν τῶν κοινῶν ἐπιμέλειαν,** Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,240 (ἐπὶ ἰατρικῆς φροντίδας, περιθάλψεως)· || ὁμ.ἔμπροθ. (περί τινος, εἴς τι, περί τινα, πρός τινα) : Θουκ. 7,56 **περὶ τοῦ αὐτοὶ σωθῆναι μόνον ἔτι τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο,** Πλάτ.Νόμ.754Β, Δημ.618 **τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας προστάτην ἐσόμενον,** Λυκοῦργ.106 **τὴν περὶ τοὺς νέους ἐπιμέλειαν συνετάξαντο,** Ποσειδών.83 **τῆς εἰς τἀναγκαῖα ἐπιμελείας·** || φρ. **ἐπιμέλειάν τινος ποιοῦμαι - ἔχω** ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω περί τινος : Ἡρ.6,105, Θουκ.6,41 **τὴν δ' ἐπιμέλειαν καὶ ἐξέτασιν αὐτῶν ἡμεῖς ἕξομεν,** Πλάτ.Πολ.451D **πᾶσαν ἐπιμέλειαν ἔχειν περὶ τὰ ποίμνια,** Ἀριστλ.Πολιτ.1330b,11 **τούτου τὴν ἐπιμέλειαν ἔχειν** (περὶ τούτου πρέπει νὰ φροντίζῃ)· || ὁμ. **δι' ἐπιμελείας ἔχω τινά:** Ἰσαῖ.7,14· || **ἐπιμελείᾳ, κατ' ἐπιμέλειαν, μετ' ἐπιμελείας** ἐπιμελῶς : Ξεν.ΚΠ 5,3,47 **ἐπιμελείᾳ τοῦτο ἐποίει,** αὐτ.Ἑλλ.4,4,8 **κατ' ἐπιμέλειαν ἐγενέσθην φύλακε·** || **δι' ἐπιμελείας** φροντίδι : Ἀντιφ.3,8 **μηδὲ δι' ἐπιμελείας τοῦ θεοῦ ἡ ἀτυχία γίγνεται·** || ἰατρικὴ περίθαλψις ἀσθενῶν : Θεοφάν.Νόνν.2,232 **ἐπὶ τὴν ἔξωθεν τραπῶμεν ἐπιμέλειαν· 2)** ζῆλος, ἐνδιαφέρον, διὰ τὴν καλὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, ὅθ. ἡ προσφορὰ ὑπηρεσιῶν, ἐπιστασία : Αἰσχίν.3,13 **ὅσα τις αἱρετὸς ὢν πράττει κατὰ ψήφισμα, οὐκ ἔστι ταῦτα ἀρχή, ἀλλ' ἐπιμέλειά τις καὶ διακονία,** Ἀριστλ.Πολιτ. 1299a,20 **εἰσὶ δὲ αἱ μὲν πολιτικαὶ τῶν ἐπιμελειῶν, ἢ πάντων τῶν πολιτῶν πρός τινα πρᾶξιν,** αὐτ. 1322b,18 **ἡ περὶ τοὺς θεοὺς ἐ-,** Πλούτ.Ἠθ.794Α **λιμένων ἐπιμελείας καὶ ἀγορᾶς,** Ἰάμβλ.Πυθ.209, 260 **καθιστάναι τοὺς λαχόντας ἐπὶ τὰς ἐπιμελείας·** || ἰδιαιτέρα τις ἐπιστασία, ἐπιτροπεία ἐν Ἀθήναις : Δείν.3,15 **ἀπεχειροτόνησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῶν ἐφήβων ἐπιμελείας·** || ὁμ. Πάπ. **πρὸς τῇ ἐπ- τῶν χρηματιστῶν·** || κ. νεώτ. φροντίς, ἐπιστασία περὶ τὴν ἔκδοσιν συγγράμματός τινος : Δημήτρ.Προκοπ. ἐν Σάθ.3,485 **ἐκ τῶν διαφόρων βίβλων, αἳ δι' ἐπιμελείας αὐτοῦ ἐξεδόθησαν τύποις·** || γεν. ἐπιστασία, ἐπιτροπεία : Μηναῖ.1,20 Συναξ. **καὶ τῶν ἱερῶν Ἀσκητηρίων καὶ Μοναστηρίων τὴν ἐπιμέλειαν δέξασθαι· 3)** γεν. σπουδή, ἐπιστημονικὴ ἀσχολία, διατριβὴ περί τινα τέχνην· Ἡσ. « ἐπιμέλεια· σπουδή » : Ξεν. ΚΠ 1,6,13 (παρεμβολή)· ὁμ. κτ. πληθ. : Πλάτ.Νόμ. 740D **ἐπιμέλειαι καὶ σπουδαί,** Ἀριστλ.Ρητ.1370a,11 **τὰς δ' ἐπιμελείας καὶ τὰς σπουδὰς καὶ τὰς συντονίας λυπηράς·** || Ἡσ. « ἐπιμελείας οἶκος· ἔνθα τὰ δημόσια ἔγγραφα ἔκειτο »· **4)** νεώτ. κ. δημ. συνεχὴς καὶ προσεκτικὴ μέριμνα, προσπάθεια πρός τι, φιλοπονία, ἐργατικότης, κυρίως μαθητοῦ εἰς τὰς μελέτας του : **ἔδειξε μεγάλην ἐπιμέλειαν ἐφέτος τὸ παιδί του·** || εἰδ. νεώτ. νομ. ἡ ἀνάθεσις τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας ἀπηγορευμένων ἢ ἀνηλίκων προσώπων εἴς τινα διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως· ὁμ. καὶ ἡ ἀνάθεσις τῆς ἀνατροφῆς ἀνηλίκου· || ὁμ. νομ. φρ. **ἡ ἐν τοῖς ἰδίοις ἐπιμέλεια** ἡ διαχείρισις κατὰ τὸν συνήθη ἐπιμελῆ, περίσκεπτον τρόπον : **ὁ πληρεξούσιος ὑποχρεοῦται νὰ καταβάλῃ ἣν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐπιμέλειαν·** || ὁμ. **ἐπιμέλεια ἀγαθοῦ οἰκογενειάρχου** ἡ συνετὴ διαχείρισις καὶ προστασία τῆς περιουσίας.
ἐπιμελέστατα ἐπίρρ. ὑπερθ. τοῦ ἐπιμελῶς βλ.λ.: Πλάτ.Ἀλκ.1.104D **ἀεὶ ὅπου ἂν ὦ ἐπ- παρών.**
ἐπιμελεστέρως ἐπίρρ. μτγν. συγκρ. τοῦ ἐπιμελῶς βλ.λ. ἀντὶ ἐπιμελέστερον : Ἀθήν.14,629Β **συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν ἐπιμελεστέρως.**
ἐπιμέλημα-ατος τὸ περὶ ὃ ἀσχολεῖταί τις, ἀντικείμενον ἐπιμελείας, φροντίδος, ἐνασχόλησις, σπουδή : Ξεν.Οἰκ.4,4 **ἐν τοῖς καλλίστοις τε καὶ ἀναγκαιοτάτοις ἡγούμενον εἶναι ἐπιμελήματα γεωργίαν,** αὐτ.7,37, αὐτ.22.
ἐπιμελής-οῦς-ές (μέλομαι) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιμελούμενος ἢ φροντίζων περί τινος, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα ν' ἀσχολῆται περί τι ἔργον μετὰ φιλοπονίας καὶ προσοχῆς, προσεκτικός, φιλόπονος : Ξεν.Ἀπομν.2,6,35 **ἐπιμελητὴς τε τῶν φίλων εἶ,** αὐτ.ΚΠ 4,2,38 **τῶν συμμάχων ἐπιμελεῖς,** Πλάτ. Συμπ.197D **ἐπιμελὴς ἀγαθῶν·** ὁμ. **περί τι** : Ξεν. Ἀπομν.3,4,9 **ἐπιμελεῖς καὶ φιλοπόνους.. περὶ τὰ αὑτῶν ἔργα·** || ἀπολ. προσεκτικός, ἐργατικός : Ἀριστφ.Νεφ.501 **ἢν ἐπιμελὴς ὦ καὶ προθύμως μανθάνω,** Ξεν.Ἀπομν.2,6,38 **ὡς ὄντι οἰκονομικῷ τε καὶ ἐπιμελεῖ·** ὁμ. τὸ συγκρ. : Σοφ.ἀπ.472 **ἐπιμελεστέρα ψυχὴ κατέστη,** Ξεν.Ἀν.3,2,30 **τοὺς ἄρχοντας ἐπιμελεστέρους γενέσθαι,** Μέν.223,9 **ὁ κράτιστος ἵππος ἐπιμελεστέραν ἔχει ἑτέρου θεραπείαν·** ὁμ. τὸ ὑπερθ. : Πλάτ.Νόμ.902C **ἐπιμελεστάτοις γε οὖσι καὶ ἀρίστοις,** Ἰσοκρ.4,142 **ὃς ἦν ἐπιμελέστατος μὲν τῶν στρατηγῶν· 2)** παθ. ὁ περὶ οὗ τις φροντίζει : Ἡρ.3,40 **ἀλλὰ οἱ τοῦτ' ἦν ἐπιμελὲς** (ἀλλὰ εἰς αὐτὸν τοῦτο ἦτο ἀντικείμενον φροντίδος), Θουκ.5,66 **τὸ ἐπιμελὲς τοῦ δρωμένου πολλοῖς προσήκει** (Δούκ. «καὶ ἡ ἐπιμέ-

λεια τοῦ ἔργου ἀνήκει τοιουτοτρόπως εἰς πολλοὺς »)˙ || συνήθ. κατ' οὐδ. **ἐπιμελὲς** μετὰ δοτ. προσ. ἐν διαφ. παραλλαγαῖς σημ.: Ἡρ.1,89 **Κύρῳ δὲ ἐπιμελὲς ἐγένετο τά Κροῖσος εἶπε** (τοῦ Κροίσου οἱ λόγοι εἵλκυσαν τὴν προσοχὴν τοῦ Κύρου), αὐτ.2,150 **ἐπιμελὲς γάρ δή μοι ἦν** (διότι τοῦτο διήγειρε τὴν περιέργειάν μου)˙ || ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Ἀντιφ.2,4,6 **οὐδενὶ γὰρ ἐπιμελὲς ἦν σκοπεῖν ταῦτα,** Θουκ.1,5 **οἷς τε ἐπιμελὲς εἴη εἰδέναι** (ὅσοι εἶχον τὴν περιέργειαν νὰ μάθωσιν), Πλάτ.Συμπ.172C **ἐπιμελὲς πεποίημαι ἑκάστης ἡμέρας εἰδέναι,** Ξεν.Ἀπομν.4,7,4 **οἷς ἐπιμελὲς ταῦτα εἰδέναι,** Δημ.310 **οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν** (ἐπεδίωκαν, τὸ εἶχαν βάλει σκοπὸ)˙ ὁμ. μετὰ δοτ. κ. γεν. : Πλάτ.Νόμ.763E **τοὺς τρεῖς ἀποκληρωσάντων οἷς τούτων ἐπιμελές,** Πολύβ.6,13,5 **τούτων πάντων ἐπιμελές ἐστι τῇ συγκλήτῳ˙** ὁμ. **περί τινος** : Ἀριστλ.Πολιτ.1280b,7 **ὅτι δεῖ περὶ ἀρετῆς ἐπιμελὲς εἶναι τῇ . . πόλει˙** **3)** ἁρμόδιος, πρόσφορος, κατάλληλος : Πάπ. **ἐ- τόπος.**

ἐπιμέλησις-εως μτγν. ἡ ἐπὶ πλέον, πρόσθετος προφύλαξις : Γολ.19,108.

ἐπιμελητεία (ἡ) Ἐπιγρ., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀξίωμα, τὸ ἔργον τοῦ ἐπιμελητοῦ βλ.λ. : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. τέρμα, λῆξις τῆς ἀρχῆς αὐτῆς : Ἐπιγρ.˙ **2)** εἰδ. νεώτ. κ. δημ. στρατ. εἰδικὴ ὑπηρεσία ἔργον ἔχουσα τὸν ἀνεφοδιασμὸν καὶ τὴν συντήρησιν τοῦ στρατεύματος ἐν εἰρήνῃ καὶ ἐν πολέμῳ.

ἐπιμελητεύω πάπ. κ. Ἐπιγρ. εἶμαι ἐπιμελητὴς βλ.λ.: Ἐπιγρ. **ἐπιμελητεύοντος Δεξικράτους.**

ἐπιμελητήριον (τὸ) νεώτ. ὀργάνωσις δημοσίου δικαίου ἐκπροσωποῦσα τοὺς ἐμπόρους, βιομηχάνους ἢ ἐπαγγελματίας μιᾶς χώρας, περιοχῆς ἢ πόλεως καὶ ἐπιμελουμένη τῶν διαφόρων ζητημάτων τῶν ἐνδιαφερόντων τὸν κλάδον, εἰς ὃν ἀνήκει : **ἐμπορικὸν - βιομηχανικὸν – γεωργικὸν - τεχνικὸν - ἐπαγγελματικὸν ἐπιμελητήριον.**

ἐπιμελητής (ὁ) (ἐπιμελοῦμαι) κ. νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. **ἐπιμελήτρια** ὁ ἐπιμελούμενός τινος, ὁ φροντίζων περί τινος, οἰκονόμος, φροντιστής, ἐπιστάτης, ἔφορος : Ἀριστφ.Πλ.907 **τῶν τῆς πόλεώς εἰμ' ἐπιμελητὴς πραγμάτων,** Ξεν.ΚΠ 8,1,9 **τῶν εἰς τὴν δίαιταν ἐπιτηδείων ἐπιμεληταί,** Πλάτ.Γοργ. 516A **ὄνων γοῦν ἂν ἐπιμελητὴς καὶ ἵππων καὶ βοῶν τοιοῦτος ὤν,** αὐτ.Νόμ.951E˙ ὁμ. ἀπολ. : Ξεν.Ἀπομν.2,7,14 **φύλαξ καὶ ἐπιμελητής˙** || ὁμ. ἐπὶ διοικητοῦ, κυβερνήτου, ἐπάρχου : Ξεν.Ἑλλ.3,2,11 **καταστήσας ἐν αὐτῷ Δράκοντα Πελληνέα ἐπιμελητήν,** Πολύβ.4,80,15 **ἀπολιπὼν ἐπιμελητὴν τῆς Τριφυλίας Λάδικον,** Ἐπιγρ. Δήλου, Πλούτ.Ἀλέξ. 35˙ || ὁμ. ἐπὶ ἐπιστάτου, ἀγροκόμου : Θεόκρ.10,54 **ὦ 'πιμελητὰ φιλάργυρε˙** || στρατιωτικὸς διοικητής, στρατηγός : Πολύβ.3,79,4 **ἐπιμελητὴν δὲ τῆς οὐραγίας τὸν ἀδελφὸν ἀπέλιπε˙** **2)** ἐπὶ τῶν ἐπιμελητῶν οἷς ἀνετέθη ὑπὸ τῆς πόλεως ἐπίσημος ἐπιστασία πράγματός τινος. εἰδ. ἐπὶ τῶν ἱερῶν πραγμάτων : Λυσ.7,29 **οὔτ' ἐπιμελητὴς ᾑρημένος,** Δημ.570 **μυστηρίων ἐπιμελητής,** Ἀριστλ. Πολιτ.1322b,19 **ἱερεῖς τε καὶ ἐπιμεληταὶ τῶν περὶ τὰ ἱερά,** Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. ἐπὶ τῶν Διονυσίων : Δημ.519, Ἀριστλ.Ἀθ.56,4 **Διονυσίων τῶν μ[εγάλ]λων** (πομπῆς) **μετὰ τῶν ἐπιμελητῶν˙** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ἀμφιάραω ἐν Ὠρωπῷ : Ἐπιγρ.˙ || ἄρχοντες, ἐπιστάται τῶν οἰκονομικῶν ἐν Ἀθήναις : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. ἐπὶ τῶν Ἕνδεκα : Ἀντιφ.5,17 **οἱ ἐπιμεληταὶ τῶν κακούργων˙** || ἐπὶ τῶν ἀρχηγῶν τῶν φυλῶν : Δημ.519 **κατηγοροῦντος τοῦ μὲν ἄρχοντος τῶν ἐπιμελητῶν τῆς φυλῆς,** Ἐπιγρ., Δημ.1145 **ἐπιμελητὴς ὢν τῆς συμμορίας˙** || **ἐ- τῶν νεωρίων** ἐπιστάτης τοῦ ναυστάθμου : Δημ.612, Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. **ἐ- τοῦ ἐμπορίου** γραμματεὺς τῆς ἀγορᾶς : Δείν.2,10 **ὅτ' ἐμπορίου ἐπιμελητὴς λαχὼν ἀπεδοκιμάσθη,** Ἐπιγρ. **ἐ- ἐπὶ τὸν λιμένα** (λιμενάρχης)˙ || ὁμ. ἐπόπτης ἐπὶ τῶν σταθμῶν καὶ τῶν μέτρων : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. ἔφορος τῶν γυμνασίων : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. ἔφορος τοῦ πρυτανείου : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. **ἐ- τῶν κρηνῶν** : Ἀριστλ.Πολιτ. 1321b,26 **κρηνῶν ἐπιμελητάς,** αὐτ.Ἀθ.43,1˙ || κ. ἐπὶ ἄλλων ὑπηρεσιῶν : αὐτ.Πολιτ.1322a,36 **πυλῶν τε καὶ τειχῶν φυλακῆς ὁμοίως ἐπιμελητὰς εἶναι,** Ἐπιγρ. **ἐπ- ὁδοῦ** Ἀππίας, ὁμ. **ἐπ- τῶν ξένων** : Ἐπιγρ.˙ **3)** τίτλος ἄρχοντος ἐν Ἐπιδαύρῳ : Ἐπιγρ.˙ || ἔφοροι, ἐπιστάται τῶν οἰκονομικῶν ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ.˙ **4)** ἐπίτροπος, βουλευτής, ἐπὶ αὐτοκράτορας διατηροῦντας τιμητικῶς τοπικὸν ἀξίωμα : Ἐπιγρ.˙ **5)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ὡς ἔργον, ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν, ἐπιτήρησιν ἔργου τινὸς ὡς δημόσιος ὑπάλληλος : **ἐπιμελητὴς ἀρχαιοτήτων, - ἐπ- βιβλιοθήκης˙** || εἰδ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν ταῖς ἰδιωτικοῖς ἐκπαιδευτηρίοις κατώτερος ἐκπαιδευτικὸς λειτουργός, οὗ ἔργον ἡ ἐπιμέλεια καὶ ἡ εὐκοσμία τῆς τάξεως˙ || νεώτ. κ. δημ. πρῶτος βοηθὸς καθηγητοῦ πανεπιστημίου ἐν κλινικῇ ἢ ἐργαστηρίῳ, ἀναπληρῶν ἐν ἀνάγκῃ αὐτόν : **ἐπιμελητὴς τῆς φυσιολογίας - ἀνατομίας - παθολογικῆς κλινικῆς˙** || νεώτ. στρατ. ἀξιωματικὸς τοῦ ἄλλοτε οἰκονομικοῦ σώματος τοῦ στρατοῦ (ἀντισυνταγματάρχης) : **γενικὸς ἐπιμελητὴς** (συνταγματάρχης).

ἐπιμελητικός-ή-όν ὁ ἐπιμελούμενος πράγματός τινος, ὁ ἁρμόδιος, ἱκανὸς εἰς τὸ νὰ φροντίζῃ περί τινος : Ξεν.Οἰκ.12,19 **τὸν δὲ ἐπιμελητικοὺς βουλόμενον ποιήσασθαί τινας˙** || ἡ **ἐπιμελητική** (ἐνν. τέχνη) ἐπιμέλεια, περιποίησις : Πλάτ. Πολιτ.275E **καί τινα ἐπιμελητικὴν αὐτὴν ὀνομάσασιν,** αὐτ.276E, Ἀριστλ.ΖΓ 753a,8 **ἡ φύσις βούλεται τὴν τῶν τέκνων αἴσθησιν ἐπιμελητικὴν παρασκευάζειν˙** || ὁμ. κ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Μᾶρκ. Αὐρ.1,16 **τὸ τοῦ ἰδίου σώματος ἐπιμελητικόν.**

ἐπιμελήτρια (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐπιμελητὴς βλ.λ.˙ Ἡσ. ἐν λ. κομίστρια.

ἐπιμελίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ ἐπιμέλεια βλ.λ. : Ψ Ἡρ. Βί.Ὁμ.5,7.

ἐπιμελίως ἐπίρρ. Ἐπιγρ. κρητ. **ἐπιμελῶς** βλ.λ.

ἐπιμέλομαι ἰων. κ. ἰδ. ἀττ. τ. τοῦ ἐπιμελοῦμαι βλ.λ. : Ἡρ.1,98, Θουκ.6,54, Λυσ.7,25, Πλάτ.

ἐπιμελοῦμαι-έομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀρχ. κ. **ἐπιμέλομαι,** μέλλ. **ἐπιμελήσομαι,** κ. δ. γρ. **ἐπιμεληθήσομαι** (Ξεν.Ἀπομν.2,7,8, Αἰσχίν.3,27), δωρ. γ' ἑν. πρόσ. **ἐπιμεληθησεῖ** κ. πληθ. **ἐπιμεληθησεῦντι,** ἀόρ. **ἐπεμελήθην,** κ. μτγν. **ἐπεμελησάμην,** παρακ. **ἐπιμεμέλημαι,** φροντίζω περί τινας, καταγίνομαι εἴς τι μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ προθυμίας, ἔχω τὴν φροντίδα ἢ διαχείρισιν τινας, διοικῶ, ἐπιστατῶ, ἐποπτεύω, προσέχω, γνοιάζομαι : Εὐρ. Φοίν.556 **τὰ τῶν θεῶν δ' ἔχοντες ἐπιμελούμεθα˙** || συνήθ.μετὰ γεν.: Ἡρ.1,98 **τοῦτο περιστέλλοντας τῶν ἄλλων ἔσσον ἐπιμέλεσθαι,** αὐτ.5,29, Ἀριστφ. Σφ.154 **τῆς κατακλεῖδος ἐπιμελοῦ,** αὐτ.Πλ.1117, Θουκ.3,25 **τῶν ἄλλων ἐπιμελησάμενος,** Πλάτ. Πολ.331D **δεῖ γάρ με ἤδη τῶν ἱερῶν ἐπιμεληθῆναι,** Ἰσοκρ.4,38 **οὕτως ἐπεμελήθη καὶ τῶν λοιπῶν,** ΚΔ Λουκ.10,34 **ἤγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον καὶ ἐπεμελήθη αὐτοῦ,** αὐτ.Τιμ.1,3,5, Δίων Χρ.2,266 **ἀναστὰς ἐπεμελήθην ἐμαυτοῦ, - ἐπιμελοῦμαι τῶν μαθημάτων μου - τοῦ ἔργου μου-τῆς ἀνατροφῆς τῶν τέκνων μου˙** || ὁμ. μετὰ προθ. (**περί τινος ἢ τινα, ὑπέρ τινος**) : Ξεν.Ἀν.5,7,10 **περὶ τῆς ὑμετέρας ἀσφαλείας ἐπιμελούμενον,** αὐτ.ΚΠ 1,6,12 [**ὑπὲρ**] **τῆς στρατηγίας τὸν στρατηγὸν ἐπιμελεῖσθαι,** Πλάτ.Μενέξ.248E **περὶ τοὺς τῶν ἐν πολέμῳ τελευτησάντων παῖδάς τε καὶ γεννήτορας ἐπιμελεῖται˙** || ὁμ.μτγν. μετὰ δοτ. : Πάπ. **ἐπιμελήθητι τῷ παιδίῳ˙** || ὁμ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. φροντίζω ὥστε.. :

Θουκ.6,54 αἰεί τινα ἐπεμέλοντο αφῶν αὐτῶν ἐν ταῖς ἀρχαῖς εἶναι· ‖ ὁμ.μετὰ γεν.κ. ἀπαρφ.: Ξεν. Οἰκ.20,9 τούτου οἱ μὲν ἐπιμελοῦνται οὕτω ποιεῖν, Κωδ.'Οφφ.15,18 ἐπιμελεῖται ἀναπληροῦαθαι ταῦτα· ‖ ὁμ. ἑπομένου τοῦ ὅπως μεθ' ὁριστ. μέλλ. ἢ ἀορ. ὑποτ.: Θουκ.4,118 ἐπιμέλεσθαι ὅπως τοὺς ἀδικοῦντας ἐξευρήσομεν, Ξεν.'Απομν.2,10,2· ‖ ὁμ. μετ' εὐκτ. ἡγουμένου ἀορ.: αὐτ.'Ελλ.6,5,37 ταῦτα ὧν αὐτοὶ ἐπεμελήθητε ὅρκων, ὅπως πᾶσιν ὑμῖν πάντες ἡμεῖς ὀμόσαιμεν· ‖ ὁμ. ἑπομένου τοῦ ὡς μετ' εὐκτ. (ἡγαυμένου παρῳχημένου χρόναυ): αὐτ.'Αν.1,1,5 τῶν.. βαρβάρων ἐπεμελεῖτο ὡς πολεμεῖν τε ἱκανοὶ εἴησαν· ὁμ. ἐ- τινὸς ὅπως ἔσται: Πλάτ.Εὐθφρ.2D ὀρθῶς γάρ ἐστι τῶν νέων πρῶτον ἐπιμεληθῆναι, ὅπως ἔσονται ὅτι ἄριστοι· ὁμ. ἑπομένου τοῦ ἵνα μεθ' ὑποτ.: 'Επιγρ.· ὁμ. μετ' οὐδ. ἐπιθ. ἐν αἰτ., λαμβάνω φροντίδα περί τινας, προσέχω: Θαυκ.6,41 τὰ δὲ καὶ ἐπιμεμελήμεθα ἤδη· ὁμ. μετ' αἰτ. κ. δοτ.: Ξεν.'Ελλ.5,4,4 τά τε ἄλλα ἐπεμελεῖτο τοῖς πολεμάρχοις (ἐν Εὐρ.Φαιν.556 ἡ αἰτ. ἀναφέρεται εἰς τὸ ἔχοντες), 'Επιγρ.· ἀμ. μετὰ συστοίχ.αἰτ.: Πλάτ.Πρωτ.325C ἐπιμελοῦνται πᾶσαν ἐπιμέλειαν, 'Επιγρ.· ὁμ. ἀπολ. προαέχω εἴς τι: 'Ηρ.2,2 ὡς δὲ πολλάκις φοιτέοντι καὶ ἐπιμελομένῳ πολλὸν ἦν τοῦτο τὸ ἔπος· **2**) ἐπὶ δημοσίων ὑπαυργημάτων, ἔχω τὴν φροντίδα, τὴν ἐπιατασίαν τινός, εἶμαι ἐπιμελητής τινος: 'Ηρ.5,29 τῶν δημοσίων οὕτω δὴ σφεας ἐπιμελήσεσθαι, Λυσ.7,29 προστέτακται τῶν μοριῶν ἐλαιῶν ἐπιμελεῖσθαι, Ξεν.'Αν.4,8,25 δρόμου τ' ἐπιμεληθῆναι, Πλάτ.Γοργ.520A προεστάναι τῆς πόλεως καὶ ἐπιμελεῖσθαι, 'Επιγρ. ἐπ- ὁδῶν· ‖ ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ.: Πλάτ.Νόμ.812E ταῦτα μὲν οὕτω περὶ τῆς μουσικῆς ἡμῖν ὁ παιδευτὴς ἐπιμελείσθω· ‖ ἐν ἀττ.'Επιγρ. τὸ ἀπαρφ. ἐπιμεληθῆναι (ἀντὶ πραστ.) αυνήθ. ἐπὶ ῥητῆς ἐντολῆς: 'Επιγρ. ἐ- ποιήσεως· ὁμ. αὐτ. ἐπιμελεῖσθαι (ἐπὶ πράγματος ἀπαιταῦντος διαρκῆ πρασοχήν)· **3**) ἀσχαλοῦμαι περί τι, καταγίνομαι εἴς τι μετὰ διαφέραντος καὶ πραθυμίας, ἀσκῶ τέχνην τινά: Ξεν.ΚΠ 7,5,71 ἐπεμελοῦντο τῆς ἀρετῆς, αὐτ.'Απομν.4,5,10, Δημ.823 δυοῖν τέχναιν ἐπιμελούμενον· **4**) νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. εἶμαι ἐπιμελής, διεξάγω ἐπιμελῶς τὸ ἔργον μου: ἐπιμελοῦ, κοπίαζε ἐν ὅσῳ εἶσαι νέος· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ μτχ. τοῦ παθ. παρακ. ἐπι(με)μελημένος-η-ο(ν) ὁ μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ προσοχῆς γενόμενος, περιποιημένος, λεπτολαγημένος: ἡ γλῶσαα τοῦ συγγραφέως εἶναι ἐπιμεμελημένη, - ἔχει ἐπιμεμελημένην ἐμφάνισιν, - ἐπιμελημένη ἐργασία - ἔκδοσις.

ἐπιμέλπω κ. μσν. ἐπᾴδω, ψάλλω προσέτι, ἐν ταὐτῷ: Αἰσχ.'Επτ.870 "Αιδου τ' ἐχθρὸν παιάν' ἐπιμέλπειν, Εὐστ.Παν.344,61 τὰ συνήθη ἐπ- αὐτῇ.

ἐπιμκλῶ-έω 'Επιγρ. ἐνεργ. τ. τοῦ ἐπιμελοῦμαι ἐν ναμίσμ. τῆς παρὰ τὸν Μαίανδρον 'Αντιοχείας.

ἐπιμελῴδημα-ατος (τὸ) σχόλ. τὸ ἐπιμελῳδούμεναν, τὸ ἐπᾳδόμενον, ἡ ἐπῳδός: Σχόλ.Θεόκρ.1,64.

ἐπιμελῳδῶ-έω ᾄδω τι προσέτι, ἐν ταὐτῷ, ἐπαναλαμβάνω τι μελῳδούμενον: 'Αριστείδ.Λόγ.29(40), 30 ὅταν.. πᾶς τις ἐφεξῆς τοιαῦτα ἐπιμελῳδῇ.

ἐπιμελῶς ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. ἐπιμελέως, κρητ. ἐπιμελίως, τὸ συγκρ. ἐπιμελέστερον κ. ἐπιμελέστερα κ. ἐπιμελεστέρως, τὸ ὑπερθ. ἐπιμελέστατα κ. ἐπιμελεστάτως, μετ' ἐπιμελείας, μετὰ ζήλου, προθύμως, προσεκτικά: Ξεν.'Απομν. 2,4,2, Πλάτ.Τίμ.88C τόν τε αὖ σῶμα ἐπιμελῶς πλάττοντα, ΚΔ Λουκ.15,8 ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ;· κ. συγκρ.: Πλάτ.Πολ.467A ἐκείνοις ἐπιμελέστερον παιδευτέον· ὁμ. τὸ συγκρ. ἐπιμελέστερα: 'Επιγρ.· κ. ἐπιμελεστέρως: 'Αθήν.14,629B συνέστη τὰ κατὰ τὴν χειρονομίαν ἐπιμελεστέρως· κ. ὑπερθ.: Πλάτ.'Αλκ.1,104D ἀεὶ ὅπου ἂν ὦ ἐπιμελέστατα παρών· ὁμ. ἐπιμελεστάτως: Μαρκιαν.'Ηρακλ.728 (ἢ Σκύμν.719).

ἐπιμέμβλεται μτγν. ἐπ. συγκεκ. τ. παθ.παρακ. ἐν ἐνεργ. σημ. ἀντὶ ἐπιμεμέληται τοῦ ἀχρ. ἐπιμέλει, ἐν φρ. ἐπιμέμβλεταί μοι ἐνδιαφέρομαι, μὲ νοιάζει: Κόϊντ.3,123· πρβλ. μέμβλεται.

ἐπιμεμιγμένως ἐπίρρ. γλωσσ. ἐπὶ ταῦ ἐπιμίξ: 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ.

ἐπιμέμονα ποι. β' παρακ. ἐν σημ. ἐνεστ. ὑφίεμαι εἴς τι μετὰ ζήλου, ἐπιθυμῶ: Σοφ.Φιλ.515 ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν (ἐνν. πορεύεσθαι).

ἐπίμεμπτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἄξιος μομφῆς, αἰτιάσεως, ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος: Φίλ. 1,260, Πταλ.Τετράβ.157, 'Απη.'Εμπ.Πολ.2,148, - ἡ διαγωγή του εἶναι ἐπίμεμπτος· **2**) ὁ μεμφόμενος, ὁ κατηγορῶν: Σχόλ.Σαφ.Τρ.446.

ἐπιμέμπτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἀξιόμεμπτον, ἀξιακατάκριτον: 'Υπόθ.Αἰσχίν.3 περὶ τὸ τέλος Δημοσθένης κακόνους ἐστὶ τῷ δήμῳ καὶ αἰσχρῶς καὶ ἐπιμέμπτως πεπολίτευται.

ἐπιμεμφής-οῦς-ές μτγν. ἐπίμεμπτας, ἀξιακατάκριτος: Νίκ.π.'Αθήν.15,683C, Γέμ.ἐν ΑΠ 6,260 οὐκ ἐπιμεμφὲς δῶρον.

ἐπιμέμφομαι (μέμφομαι) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιρρίπτω μομφὴν εἴς τινα, ψέγω, κατηγορῶ, κατακρίνω, μετὰ δοτ. προσ.: 'Οδ.Π 97 ἤ τι κασιγνήτοις ἐπιμέμφεαι, Πασχ.Χρον.718,11 κἀκείνων ἐπιμεμφαμένων αὐτῷ οὕτως ὑποπεσόντι· ‖ ὁμ.σημ. κ. μετ' αἰτ.: Καλλ.Δῆλ.163 οὔτ' οὖν ἐπιμέμφομαι οὐδὲ μεγαίρω νῆσον, Μακεδ.ἐν ΑΠ 6,83 γηραλέην χεῖρ' ἐπιμεμφόμενος, Πλούτ.'Ηθ.126E χώρας ἐπιμεμφόμενοι νοσώδεις· ‖ ὁμ. μετὰ γεν. πράγμ. ἐπαιτιῶμαι, παραπανοῦμαι, δυσαρεστοῦμαι, ὀργίζαμαι: 'Ιλ.Α 65 εἴτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴθ' ἑκατόμβης· ὁμ. μετὰ τοῦ ἕνεκα: αὐτ.Α 93 ἐπιμέμφεται.. ἕνεκ' ἀρητῆρος· ὁμ. ἐπτινί τινος: Λουκ.Νεκρ.Δ 27,2 ἑαυτῷ ἐπεμέμφετο τῆς τόλμης· ὁμ. σπαν. ἐπ- τινά τινος: Σοφ.Τρ 122 ὧν ἐπισ' ἀδεῖα μέν· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. εὑρίσκω σφάλμα, παραπονοῦμαι: 'Ηρ.1,116 τὸν παῖδα τὸν σὸν μηδὲν ἐπιμέμφεσθαι· ‖ ὁμ. ἐπ- ὅτι: 'Ιππ.'Αέρ.22· ‖ μετ' ἀπαρφ. ἀποδακιμάζω: 'Ηλιόδ.Αἰθ.1,9 πρὸς δευτέρους ἀπεκλίνατο γάμους, ἐπὶ μόνῳ μοι παιδὶ σαλεύειν ἐπιμεμφόμενος· **2**) μετ' αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. αἰτιῶμαί τινα ἐπί τινι, ὀργίζομαι κατά τινος διά τι: 'Ηρ.1,75 τὰ Κροῖσος ἐπιμεμφόμενος τῷ Κύρῳ, αὐτ.2,161· ῥηματ.π. ἐπίμεμψις.

ἐπίμεμψις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμέμφεσθαι, μομφή, κατηγορία κατά τινος, ἐπιμομφή, κατάκριαις: Διαν.'Αλ.Ρωμ.3,11 ἐπ- φέρειν.

ἐπιμενίδειος-ον ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἡμιμυθικὸν σοφὸν καὶ προφήτην Κρῆτα 'Επιμενίδην· ‖ ἐπιμενίδειος σκίλλη τὸ βολβόριζον φυτὸν ὀρνιθόγαλαν τὸ πυρηναϊκόν: Θεόφρ. ΦΙ 7,12,1 σκίλλης τῆς ἐπιμενιδείου καλουμένης, πρβλ.Πλίν.ΦΙ 19,93· ‖ Φίλ.Βελοπ.88,29 ἐπιμενίδειον φάρμακον, (κτ. διόρθ.)· πρβλ. Ψελλ. ἐν Λαμπεκ. Βιβλ.Καισ.7,472C τὸν ἐπιμενίδειον ἄλιμον (ἐνν. τροχίσκον) μῖγμα ἀσφοδέλου.. σκίλλης ὠμῆς τῆς ξανθῆς.

ἐπιμένω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. ἐπέμεινα κ. δημ. ἐπίμεινα, μένω, ἀναμένω, περιμένω, καρτερῶ: 'Ιλ.Τ 142 εἰ δ' ἐθέλεις, ἐπίμεινον ἐπειγόμενός περ "Αρηος, 'Οδ.Λ 351 ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον (περίμενε ἕως αὔριον)· ὁμ. ἐ- ὄφρα: αὐτ.Δ 587 ἄγε νῦν ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν, ὄφρα κεν..· ὁμ. μετὰ τοῦ ἵνα: "Υμν.Δήμ.160 ἐπιμῖνα.., 'Αριστφ.Νεφ.196 ἐπιμεινάντων, ἵνα αὐτοῖσι κοινώσω τι· ὁμ. ἐ- ἔστε..: Ξεν.'Αν.5,5,2 ἐπιμεῖναι κελεύσαντες ἔστε βουλεύσαιντο ἐθύοντο· ‖ μεθ' 'Ομ. μένω, διαμένω ἔν τινι τόπῳ: 'Ανδοκ 1,75 ἐπέμειναν ἐπὶ τῶν τυράννων ἐν τῇ πόλει,

Ξεν.'Ἀν.7,2,1 **ἐπέμενον ἐπὶ τῇ στρατιᾷ**, 'Απ.'Εμφ. Πολ.3,57 **ἐπέμεινε τῇ πόλει· 2)** ἀπολ. μένω ἔνθα ἐτέθην, ἐμμένω, στέκομαι ἐπί τινος, ἐπὶ πράγμ.: Θουκ.4,4 **τὸν πηλόν,.. ἐπὶ τοῦ νώτου ἔφερον ἐγκεκυφότες τε, ὡς μάλιστα μέλλοι ἐπιμένειν**, Ξεν.Κυν.6.4,Πλάτ.Φαῖδ 80C **ἐπιεικῶς συχνὸν ἐπιμένει χρόνον**, Πολύβ 2,15,10 **τὸ πλῆθος τῆς ἐπιμενούσης ἀεὶ χιόνος·** || ἐπὶ ἱππέως, διατηρῶ τὴν θέσιν μου: Ξεν.ΚΠ 1,4,8 **οὐ μὴν ἀλλ' ἐπέμεινεν ὁ Κῦρος μόλις πως, καὶ ὁ ἵππος ἐξανέστη**, Πλάτ. Μέν.93D **ἐπέμενε γοῦν ἐπὶ τῶν ἵππων ὀρθὸς ἑστηκώς· 3)** κ. νεώτ. κ. δημ. μένω σταθερός, ἀκλόνητος εἰς ὅ,τι ἅπαξ ἢ ἀρχικῶς ἔθεσα, ἐμμένω εἰς τὴν γνώμην μου, ἐξακολουθῶ μετ' ἐπιτάσεως ἐπιδιώκων, ὑποστηρίζων ἢ ἀξιῶν τι : Πλάτ.Λάχ.194A **ἡμεῖς ἐπὶ τῇ ζητήσει ἐπιμείνωμέν τε καὶ καρτερήσωμεν**, αὐτ.Πολ.490B **οὐκ ἐπιμένοι ἐπὶ τοῖς δοξαζομένοις εἶναι πολλοῖς ἑκάστοις**·ὁμ. μετὰ τῆς **ἐπὶ** κ.γεν.: Δημ.727 **ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος**, Πολύβ.1,77,1 **ἐπὶ τῆς τῶν Ἱππακριτῶν πολιορκίας ἐπέμενε·** ὁμ. μετὰ δοτ. : Ἡρόδ.'Ιατρ.ἐν Rh.Mus. 58,83 **ἐ- βοηθήμασι** (ἐξακολουθῶ τὴν περιποίησιν), Πάπ. **εἰ ἐπιμένεις σου τῇ ἀπονοίᾳ** (ἂν ἐμμένης..), αὐτ. **ἐ- μιᾷ γυναικὶ** (προσκολλῶμαι εἰς μίαν γυναῖκα)· ὁμ. μετὰ μτχ.: Πλάτ.Μέν.93D,ΚΔ'Ιω. 8,7 **ὡς δ' ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν**, Μαλάλ.'Ιω. 19,16 **βασιλεύων τῆς Ἰταλίας ἐπέμεινεν· 4)** καταναλίσκω τὸν χρόνον διά τι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ. 166,14 **ὑποδείγμασι· 5)** ἐμμένω, μένω πιστός : Ξεν.'Ελλ 3,4,6 **ἐπέμενε** (δ. γρ. ἐνέμενε) **ταῖς σπονδαῖς**, αὐτ.Οἰκ.14,7 **μάλα ἐπιμένουσι τῷ μὴ ἀδικεῖν· 6)** διαρκῶ, ἀντέχω : Σωρ.1,3 **ἐ- τοῖς συμβεβηκόσι· 7)** μετ'αἰτ. περιμένω, ἀναμένω : Εὐρ.'Ικ. 624 **τίς ἄρα πότμος ἐπιμένει τὸν ἄλκιμον τᾶσδε γᾶς ἄνακτα ;**, Πλάτ.Πολ.361D **οἷος ἑκάτερον βίον ἐπιμένει·** ὁμ. μετ' ἀορ. ἀπαρφ. : Σοφ.Τρ.1176 **μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα** (νὰ μὴ περιμένης ὥστε νὰ..), Θουκ.3,2 **τειχῶν οἰκοδόμησιν καὶ νεῶν ποίησιν ἐπέμενον τελεσθῆναι·** ὁμ. μετὰ μέλλ. ἀπαρφ. : αὐτ.3,26 **ἐπιμένοντες γὰρ ἀεὶ ἀπό τῆς Λέσβου τι πεύσεσθαι·** ὁμ. μετ' αἰτ. χρόνου : Πλάτ.Νόμ.953A **τὸν μέτριον ἐπιμείναντες χρόνον**, ΚΔΠράξ.10,48 **ἠρώτησαν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς·** ρηματ. π. ἐπιμονή, ἐπίμονας.

ἐπιμέρεια (ἡ) νεώτ. χημ. περίπτωσις στερεοϊσομερείας βλ.λ., καθ' ἣν αὕτη ὀφείλεται εἰς τὴν διάφορον κατάταξιν μόνον τοῦ πρὸς τὸ καρβονύλιον γειτονικοῦ μέρους τῆς ἀλύσεως.

ἐπιμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἀριθμῶν τῆς μορφῆς 1+²/x, 1+³/x κλπ., ὁ περιέχων ποσόν τι ἀκέραιον καὶ κλάσμα αὐτοῦ· πρβλ. Ἡσ.: Φίλ. 2,183,29 **λόγων τῶν ἐν ἀριθμοῖς πολλαπλασίων, καὶ ἐπιμερῶν καὶ ἐπιμορίων**, ΘέωνΣμ.76Η· || **ἐπιμερὴς σχέσις** Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,17(20) « ἔστι δὲ ἐπιμερὴς μὲν σχέσις, ὅταν ἀριθμὸς τὸν συγκρινόμενον ἔχῃ ἐν ἑαυτῷ ὅλον καὶ προσέτι μέρη αὐτοῦ πλείονα ἑνός », 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.58Α· πρβλ. ἐπιμόριος· || εἰδ. νεώτ. μουσ. **ἐπιμερὴς λόγος** ἁρμονικὸς λόγος συμφωνιῶν, οὗ ὁ μείζων ὅρος περιέχει ἅπαξ τὸν ἐλάσσονα καὶ μέρη αὐτοῦ.

ἐπιμερίζω μτγν., μαν. κ. νεώτ. δίδω, παρέχω ὡς μερίδιον, κληρονομίαν: ΠΔ 'Ιὼβ 31,2 (δ. γρ. ἔτι ἐμέρισεν), αὐτ.39,17 **οὐκ ἐπεμέρισεν αὐτῇ ἐν τῇ συνέσει·** || ἀστρολ. καθορίζω πόσα ἔτη θὰ ζήσῃ τις: Βέττ.Βάλ.164,9· **2)** διανέμω, διαμοιράζω : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,50 **τετρακισχίλιοι, οὓς ταῖς φράτραις ἐπεμέρισαν·** κ. παθ. : Σωρ.1,21 **ἐ- εἰς πλείονας ἡμέρας·** || εἰδ. π. γραμμ. ἐκφέρω λέξιν τινὰ ἐκφράζουσαν πλῆθος ἢ σύνολον διὰ γεν. **ἐπιμεριστικῆς**, τὰ δὲ μέρη αὐτοῦ κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς συντάξεως ἀπαιτουμένην πτῶσιν : 'Απολλ.Δύσκ. Συντ.92,21 **ἐ- πρόσωπα·** κ. παθ. : Χοιροβ.ἐν ΑΒ 1340 **τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιμεριζομένην ἔχουσι τὴν σημασίαν, οἷον ἐάν εἴπω τρεῖς ἢ τέσσαρας ἢ πέντε, διαχωρίζω τούτους τοὺς ἀριθμοὺς ἐκ τῶν ἄλλων·** || ὁμ. **γενικὴ ἐπιμεριζομένη** γεν. διαιρετική : αὐτ.35,1 **πᾶσα γενικὴ παντὸς ὀνόματος ἐπιμεριζομένη συνέχει τὸ ἄρθρον·** || π. γραμμ. **τὰ ἐπιμεριζόμενα** αἱ ἐπιμεριστικαὶ βλ.λ. ἀντωνυμίαι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.35,1,10,24· **3)** μνημονεύω καθ' ἓν ἕκαστον, ἀναφέρω χωριστά, ἀριθμῶ : Στράβ. 13,1,10 **ἐπιμερίζει δὲ συνεχῶς τὰ κατὰ τὴν παραλίαν τὴν μετὰ τὸν Αἴσηπον**, Ἡρωδιαν.'Επιμ.157· ρηματ. π. ἐπιμερισμός, ἐπιμέρισις.

ἐπιμέρισις-εως (ἡ) γλωσσ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμερίζω, διανομή, μοίρασμα.

ἐπιμερισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμερίζω, μερισμός, διαίρεσις, διανομή, μοίρασμα, ξεχώρισμα· Ἡσ. ἐν λ. ἐπινέμησις· || εἰδ. γραμμ. : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.96,1 **ἐ- προσώπων**, αὐτ. 92,10 **ἐ- ἐθνικῶν·** || ὁμ. μερισμὸς προτάσεως εἰς λέξεις (μέρη λόγου), τεχνολογία : αὐτ.340,17, 'Ελ.'Ανέκδ.Παρ.3,294 **ἐπιμερισμοὶ τῆς Α Ἰλιάδος** (τεχνολογία τῶν λέξεων)· || κατάταξις: 'Αν.'Οξ.1,1 **ἐ- Ὁμήρου κατὰ ἀλφάβητον·** || ἀνάλυσις, τακτοποίησις : Τριχᾶς εἰς Ἡφαιστ.365C **ἐ- τῶν ἐννέα μέτρων· 2) ἐ- τῶν ἀπόρων** φόρος ἐπιβληθεὶς ὡς πόρος ὑπὲρ τῶν πτωχῶν : Πάπ.

ἐπιμεριστής (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ἐπιμερίζων, ὁ διανέμων, μεριστής.

ἐπιμεριστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπιμερισμόν· || εἰδ. γραμμ. **ἐπιμεριστικαὶ ἀντωνυμίαι** αἱ δηλοῦσαι ἐπιμερισμὸν ἀόριστοι ἀντωνυμίαι, οἷαι αἱ ἕκαστος, ἑκάτερος, ἕτερος, ἄλλος, οὐδείς, μηδεὶς κ. ἄ., ὁμ. κ. αἱ τῆς δημ. καθένας, κανεὶς ἢ κανένας· **2)** εἰδ. νεώτ. μαθημ. **ἐπιμεριστικὸς νόμος** ἢ **ἐπ- ἰδιότης** ἡ ἰδιότης ἡ ὁρίζουσα ὅτι ἄθροισμα πολλαπλασιάζεται ἐπὶ ἀριθμόν, ἐὰν ἕκαστος τῶν προσθετέων τοῦ ἀθροίσματος πολλαπλασιασθῇ ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τοῦτον· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιμεριστός-ή-όν καθ' Ἡσ. διαμεμερισμένος.

ἐπίμερος (πιθ. ἐστὶ) Ἡσ. « μοιχεύεται ».

ἐπιμερότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιμεροῦς βλ.λ. : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.44,70Ρ.

ἐπίμεσος-ον γλωσσ. κ. ΑΒ ὁ ἐν τῷ μέσῳ, μέσος, μεσαῖος : ΑΒ 108,24 **μεσόκοπον ἀρρενικῶς, τὸ ἐπιμέσου ἡλικίας·** || εἰδ. γραμμ. **ἐπίμεσον ῥῆμα** τὸ μέσως ἢ παθητικῶς σχηματιζόμενον καὶ οὐδέποτε ἐνεργητικῶς, καὶ σημαῖνον εἴτε ἐνέργειαν μόνον καὶ οὐδέποτε πάθος, εἴτε πάθος μόνον καὶ οὐδέποτε ἐνέργειαν, οἷον χρῶμαι, τεκμαίρομαι, δέομαι, ἡττῶμαι κττ.· πρβλ. ἀποθετικός : Γλωσσ.

ἐπιμεσουράνημα-ατος (τό) μτγν., τὸ μεσουράνημα, κορύφωμα ἑνὸς ἀστέρος ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου ἢ ἀκριβῶς μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου : Πτολ.Μαθ.8,4.

ἐπίμεστος-ον ὑπερπλήρης, πλήρης· Πολυδ.4,170 « ἐπίμεστα, ὑπέρπλεα » : Καλλ.Δημ.133 **Δηὼ δωσεῖ πάντ' ἐπίμεστα** (πλούσια)· || τὸ αὐδ. ἐν πληθ. ὡς ἐπίρρ. : Φρύν.Σοφ.Παρ.70Β (ἐν ΑΒ 40,4) « ἐπίμεστα πλουτῶν, οἷον ὑπερβάλλοντι τῷ μέτρῳ, ἀντὶ τοῦ πάνυ πλουτῶν » : Φερεκρ.190.

ἐπιμεσῶ-όω μτγν. εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν τῷ μέσῳ : ΠΔ 'Ιερ.15,9 **ἐπιμεσούσης τῆς ἡμέρας.**

ἐπιμεταλλάσσω πάπ. ἀποθνῄσκω βραδύτερον.

ἐπιμεταλλῶ-όω νεώτ., δημ. **-ώνω** ἐπικαλύπτω τὴν ἐπιφάνειαν ἀντικειμένου διὰ λεπτοῦ στρώματος πολυτίμου μετάλλου· ρηματ. π. ἐπιμετάλλωσις.

ἐπιμετάλλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας μεταλλικοῦ ἀντικειμένου διὰ λεπτοῦ στρώματος πολυτίμου μετάλλου.

ἐπιμεταλλωτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιμετάλλωσιν βλ.λ.

ἐπιμεταπέμπομαι μετακαλῶ ἐπικουρίαν: Θουκ. 6,21 ὕστερον **ἐπιμεταπέμπεσθαι τὸ πρῶτον ἀσκέπτως βουλευσαμένους,** αὐτ.7,7.
ἐπιμεταφέρω μτγν. πάσχω μεταβολήν: Ἰώσ.ΑΙ 19,1,2.
ἐπιμέτρησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τρόπος μετρήσεως : Δαμάσκ.Ἀρχ.50 **ἐ- τοῦ μᾶλλον καὶ ἧττον·** **2)** εἰδ. νεώτ. νομ. **ἐπ- ποινῆς** ὁ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου καθορισμὸς τῆς ἐπιβλητέας ποινῆς εἰς τὸν κηρυχθέντα ἔνοχον, ὁσάκις ὁ νόμος διαγράφει τὸ ἀνώτατον καὶ τὸ κατώτατον ὅριον ποινῆς ἢ ὁρίζει δύο ἢ πλείονα εἴδη ποινῆς.
ἐπιμετρία (ἡ) μτγν. ἀμετρία: Γρηγ.Νύσσ.2,603Α.
ἐπιμετρίδα Ἡσ. « τὸ ἐπίμετρον, ὃ προσάπτεται τῷ χιτῶνι ».
ἐπίμετρον (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιμετρούμενον, τὸ εἰς τὸ μέτρον προστιθέμενον ὡς συμπλήρωμα, τὸ καθ' ὑπέρβασιν τοῦ μέτρου τιθέμενον, προσθήκη: Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,13,7 **διὸ τὸ ἐπίμετρον ποιεῖ** (αὔξεται, γίνεται περισσότερος, ἐπὶ σίτου), Θεόκρ.12,26, Πάπ.,Πλαύτ.Ἠθ.503D **πολὺ ποιεῖ τοῦ ψεύδους ἐ-·** νεώτ. **ἐπίμετρον** ἐν συγγράμματι, τὸ προστιθέμενον μετὰ τὸ τέλος κεφάλαιον, ὡς προσθήκη, συμπλήρωσις, ἐπεξήγησις κττ.· || **ἐν ἐπιμέτρῳ,** νεώτ. **εἰς ἐπίμετρον** ἐπὶ πλέον, ὡς ἐκ περισσοῦ : Πολύβ.6,46,6 **πολὺν δή τινα λόγον ἐν ἐπιμέτρῳ διατίθενται·** || ὁμ. φρ. **ἐξ ἐπιμέτρου** : Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,47 **ἐξ ἐπιμέτρου λέγειν.**
ἐπιμετρῶ-έω κ. νεώτ. μετρῶ προσέτι, μετρῶ εἴς τινα, δίδω μετρῶν, προσθέτω εἰς τὸ διδόμενον ἐπὶ πλέον τι : Ἡσίοδ.Ἔργ.397 **ἐγὼ δέ τοι οὐκ ἐπιδώσω, οὐδ' ἐπιμετρήσω,** Πολύβ.28,15,2 **πολλὰ καθόλου τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἀνηκόντων ἐπεμέτρησεν·** κ. παθ. : Ἡρ.3,91 **χωρὶς τοῦ ἀργυρίου καὶ τοῦ ἐπιμετρεομένου σίτου·** || μετὰ γεν. διαιρετικῆς : Λουκ.Πλ.19 **ἐπιμετρεῖς τῶν σκωμμάτων** (προσθέτεις καὶ ἄλλα σκώμματα)· ὁμ. **ἐπ- τινί** : Πολύβ.3,118,6 **ἐπιμετρούσης καὶ συνεπαγωνιζομένης τοῖς γεγονόσι τῆς τύχης,** Λουκ.Πλ.18 **ἐπιμετρήσω τῇ εὐχῇ·** **2)** ἀπολ. ἐξογκώνω, παριστάνω ὑπερβολικῶς : Πολύβ.5,15,8 **ἐπεμέτρησαν, φάσκοντες οὐδὲ λήξειν τῆς προθέσεως,** αὐτ.12, 15,12· || ἀμτβ. **ὁ ἐπιμετρῶν λόγος** ἐπὶ περιττῶν προσθηκῶν, ὁ ὑπερβαίνων τὸ μέτρον : Πολύβ. 7,7,7· **3)** καταμετρῶ τὰς διαστάσεις, τὸ μῆκός τινος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.63D **ἐχέτω δὲ πλάτος ὁ μὲν παραστάτης, παρὰ τὰς ἐπιτομὰς ἐπιμετρούμενος, δακτύλων ζ',** Λουκ.Ἰκαρ.6 **σφαίρας τινὰς ποικίλας τὸν οὐρανὸν δῆθεν αὐτὸν ἐπιμετροῦντες·** **4)** ἐπανάγω, ἐπαναφέρω εἰς τὴν τάξιν, ξαναφέρνω στὸν κανονικὸ δρόμο : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ. Ἐπ.201',462Μ **ἐ- τὸν ἀνθρώπινον βίον·** **5)** εἰδ. νεώτ. νομ. ἐπιμετρῶ ποινὴν ἐπὶ δικαστοῦ, κάμνω ἐπιμέτρησιν βλ.λ.2) ποινῆς· ρηματ. π. ἐπιμέτρησις.
ἐπιμετώπιος-ία-ον μαν. ὁ ἐν τῷ μετώπῳ : Κ Μανασσ.971 **τὴν κέντησιν τὴν ἐπιμετωπίαν.**
ἐπιμήδιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ποῶδες φυτὸν ἐπιμήδιον τὸ ἄλπειον· Διοσκ.4,19· || εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **βερβεριδῶν** φυτῶν.
ἐπιμήδομαι (μήδομαι) ἐπινοῶ κατά τινος : Ὀδ.Δ 437 **δόλον ἐπεμήδετο πατρί,** Κόϊντ.14,479.
ἐπιμήθεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιμηθέως, τὸ μετὰ τὴν πρᾶξιν σκέπτεσθαι, ἡ ἐκ τῶν ὑστέρων σκέψις περί τινος· ἀντίθ. προμήθεια : Καρνοῦτ.Φύσ.Θε.18.
ἐπιμηθεύομαι μσν. κ. **ἐπιμηθοῦμαι** σκέπτομαι περί τινος πράγματος μετὰ τὴν ἔκβασιν αὐτοῦ, ὅταν πλέον εἶναι ἀργά : Εὐστ.Ἰλ.67,27.
ἐπιμηθεύς-έως κ. νεώτ. ὁ ἐπιμηθευόμενος, ὁ μετὰ τὸ γεγονός, ἐκ τῶν ὑστέρων, σκεπτόμενος, ἀπροβούλευτος, ὁ μὴ προνοητικός, ὡς κύρ. ὄνομα, ἀντίθ. προμηθεύς : Ἡσίοδ.Θ 511 **Ἐ- ἁμαρτίνοος,** Πίνδ.Π 5,27 **τὰν Ἐπιμαθέος ἄγων θυγατέρα,** Λουκ.Προμ.Λόγ.7 **τὸ γε μεταβουλεύεσθαι Ἐπιμηθέως ἔργον, οὐ Προμηθέως ἐστίν.**
ἐπιμηθέως ἐπίρρ. μτγν. ἐπιμελῶς, περιεσκεμμένως : Ἡρώνδ.3,94.
ἐπιμηθής-οῦς-ές μτγν. σκεπτικός, προσεκτικός, ἐπιμελής : Θεόκρ.25,79 **ὡς ἐπιμηθές.**
ἐπιμηθιάς-άδος (ἡ) μτγν. ὡς θηλ. τοῦ ἐπιμηθεὺς βλ.λ. : Συνέσ.Ὕμν.3,682 (διόρθ. ἀντὶ ἐπιμηθειάδα).
ἐπιμηθικῶς ἐπίρρ. μαν. ὡς ἐπιμηθεὺς βλ.λ., κατὰ τὸν τρόπον ἀνθρώπου σκεπτομένου μετὰ τὴν πρᾶξιν, ἐκ τῶν ὑστέρων: Εὐστ.Πον.270,64.
ἐπιμηθοῦμαι-έομαι μτγν. ἐπιμηθεύομαι βλ.λ., ἀντίθ. προμηθοῦμαι : Καρνοῦτ.Φύσ.Θε.18 **τὸ θῆλυ .. ἐπιμηθεῖσθαι μᾶλλον ἢ προμηθεῖσθαι πεφυκός.**
ἐπιμήκης-ους-ες κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος μεγαλύτερον τοῦ πλάτους αὐτοῦ, μακρός, μακρουλός : Δημόκρ.164, Πολύβ.1,22,6 **παρ' ἑκατέραν τὴν ἐπιμήκη πλευράν,** Πλαύτ.Ἀρέσκ.Φιλ. 4,19,3 **κατ' ἄλλο μὲν αἱ σφαιροειδεῖς, κατ' ἄλλο δὲ αἱ ἐπιμήκεις·** **2)** μακρός, ἐκτεταμένος, μέγας : Ἀριστλ.Κόσ.393b,5, Βἰτ.52,3, Ἀπп.Συρ.32 **ἐ- μάχαιραι,** αὐτ.Λιβ.95 **ἐ- ταινία·** || κ. συγκρ. **ἐπιμηκέστερος** : Διοσκ.1,7, Λουκ.Θε.Δ 10,1 **δεῖται .. ἐπιμηκεστέραν γενέσθαι οἱ τὴν νύκτα·** || ἐπὶ ἀναστήματος, ὑψηλός : Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,6,2 **τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἐπιμηκεστέρων νεανίδων·** || ἐπὶ τοπικῆς ἐκτάσεως : ΠΔ Βαρ.3,24 **ἐπιμήκης ὁ τόπος τῆς κτήσεως αὐτοῦ·** || ὁμ. ἐμπροθ. (ἐξ, ἐπί) ἐκτεινόμενος ἀπὸ .. μέχρι : Ἀππ.Ἰλλυρ.22· || ὁμ. ἐπὶ χρον. διαρκείας : Βέττ.Βάλ.344,5· || ὁμ. κ. συγκρ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,15,1 **νόσος ἐπιμηκεστέρα·** || τὸ οὐδ. τοῦ συγκρ. **ἐπιμηκέστερον** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ πλείονα χρόνον : Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,1,5 **οἳ μὲν ἐπ- ἔσχον τὴν ἀρχήν·** || τὸ ὑπερθ. **ἐπ-** ἐπὶ τοπικῆς ἐκτάσεως : Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,4,2 **πεδίον πλατύτατόν τε καὶ ἐπιμηκέστατον·** || ὑπερθ. κ. **ἐπιμήκιστος** : Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,1,5 **ὄρη .. ὑπερνεφῆ μὲν τὸ ὕψος, ἐπιμήκιστα δέ·** || τὸ οὐδ. τοῦ ὑπερθ. **ἐπιμήκιστον** (νεώτ. ἐπὶ μήκιστον) ὡς ἐπίρρ. χρόνου ἢ καὶ τόπου : Μεταχ.Θ ἐν Σάθ.159 **κατεῖχε μὲν ἐπιμήκιστον τὴν γῆν ἡ προλαβοῦσα χιών.**
ἐπιμήκυνσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμηκύνειν, ἡ κατὰ μῆκος αὔξησις.
ἐπιμηκύνω μτγν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι ἐπιμηκέστερον, αὐξάνω τι κατὰ μῆκος, μακρύνω: Παυσ. 4,10,4 **τήν τε μάχην ἐπεμήκυνε,** Φιλόστρ.Ἡρ.714, **ἐπιμηκύνω τὸν λόγον - τὸν τοῖχον - τὴν αὔλακα.**
ἐπιμηλάδες αἶγες μτγν. αἱ θήλειαι αἶγες ποιμνίου : Καλλ.Ἀπόλλ.51 **οὐδέ κεν αἶγες δεύοιντο βρεφέων ἐπιμηλάδες.**
ἐπιμηλιάδες (αἱ) μτγν. κ. **ἐπιμηλίδες** βλ.λ.: Παυσ.8,4,2.
ἐπιμηλίδες νύμφαι (αἱ) (μῆλα) μτγν. αἱ προστατεύουσαι τὰ πρόβατα ἢ τὰ ποίμνια νύμφαι· Φρύν. ἐν ΑΒ 17,7 **« αἱ περὶ τὰς νομὰς τῶν τετραπόδων Ἐπιμηλίδες »** : Ἀντωνῖν.Λιβ.31,5, Ἀλκίφρ.3,11.
ἐπιμήλιος (ὁ) (μῆλον) μτγν. νόμιος, φύλαξ ἢ προστάτης, τῶν ποιμνίων, ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Καμείρῳ τῆς Ῥόδου : Μακρόβ.1,17,45· || ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Κορωνείᾳ : Παυσ.9,34,3.
ἐπιμηλίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος μεσπίλου βλ.λ., ὁ καρπὸς μεσπιλέας τῆς γερμανικῆς: Διοσκ. 1,118(171)· **2)** Πάμφιλ.π.Ἀθήν.3,82D **« ἐπιμηλὶς δὲ καλεῖται, φησὶ Πάμφιλος, τῶν ἀπίων τι γένος »,** πρβλ. Ἡσ.· **3)** καθ' Ἡσ. πόρπη.
ἐπίμηλον (τὸ) νεώτ. σφαιροειδὲς ἢ φακοειδὲς προσάρτημα, χρησιμεῦον ὡς λαβὴ εἰς περιστροφικοὺς σύρτας θυρῶν ἢ ὡς διακόσμησις τοῦ ἄνω ἄκρου ῥάβδων, κοντῶν σημαιῶν, παραστατῶν κλίνης κττ., πόμολο· || εἰδ. ναυτ. κυκλικόν, ἐπίπλατυ καὶ ἐλαφρῶς φακοειδὲς τεμάχιον ξύλου προσαρμοζόμενον εἰς τὸ ἄκρον τῆς ἠλακάτης βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ., πόμολο ἢ γαλέτα.

ἐπιμηνίδιον (τὸ) πάπ. μηνιαία χορήγησις, πληρωμή.

ἐπιμηνιεία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιμηνίου βλ.λ.3).

ἐπιμηνιεύω Ἐπιγρ. ἔχω τὸ ἀξίωμα ἢ ἐκτελῶ καθήκοντα ἐπιμηνίου βλ.λ.3), τελῶ τὰ ἐπιμήνια ἱερά : **ἐπιμηνιεύοντος Νυμφίου .. ἐπιστατοῦντος δὲ Διονυσίου˙** 2) προεδρεύω ἐπὶ ἕνα μῆνα : **ἐπιμνημονεύοντος τῆς ἐκκλησίας Ἀθηνάδου.**

ἐπιμηνίη (ἡ) Ἐπιγρ. ἰων. τ. τοῦ ἐπιμηνιεία βλ.λ.

ἐπιμήνιος-ον κ. νεώτ. ὁ κατὰ μῆνα τελούμενος, γενόμενος, ἔμμηνος, μηνιαῖος, μηνιάτικος : Ἐπιγρ. **χρεῶν ἐπιμηνίων τόκοι˙** 2) ὁ δι' ἕνα μῆνα κατέχων ἀξίωμά τι, οἷον πολέμαρχος, προμνήμων, ἐν Χίῳ : Ἐπιγρ.˙ || οἱ **ἐπιμήνιοι** οἱ μηνιαῖοι ἄρχοντες, προϊστάμενοι : Ἐπιγρ.˙ || ὁμ. ἐν τῷ ἑν. : Ἐπιγρ. **ὁ ἐπιμήνιος τῶν ταμιῶν** (ὁ κατὰ μῆνα προϊστάμενος τῆς συνόδου)˙ 3) αἱ **ἐπιμήνιοι** οἱ τὰ ἐπιμήνια τελοῦντες ἱερεῖς, ἱεροποιοί : Ἐπιγρ. **ἐπιμηνίους .. οἵτινες ἐχθυσεῦνται τὰ ἱερὰ μετὰ τοῦ ἱερέως˙** 4) τὰ **ἐπιμήνια** (ἐνν. ἱερὰ) αἱ κατὰ μῆνα τελούμεναι θυσίαι, μηνιαῖαι προσφοραί : Ἡρ. 8,41, Ἐπιγρ.π.Ἀθήν.6,234E **τὰ δὲ ἐπιμήνια θυέτω ὁ ἱερεὺς μετὰ τῶν παρασίτων˙** || Ἡσ.« ἐκαλεῖτο δὲ καὶ θυσία τις ἐπιμηνία ἡ κατὰ μῆνα τῇ νουμηνίᾳ συντελουμένη »˙ 5) ἐπὶ ζωατροφιῶν, ὁ ἐξαρκῶν δι' ἕνα μῆνα : Πάπ. **ἐπιμήνια ὀψώνια,** Πλούτ.Φλάμ.5 **τὸν ἐπιμήνιον σῖτον μὴ μεμετρημένους˙** || τὰ **ἐπιμήνια** αἱ δι' ἕνα μῆνα προμήθειαι : Πάπ.˙ || κ. ἁπλῶς προμήθειαι πλοίου, κουμπάνια : Πολύβ.21,20,13 **τήν τε τῶν ἐπιμηνίων παρασκευὴν ἀνυπόπτως ἐποιεῖτο,** Σωρ.1,19˙ 6) κ. νεώτ. τὰ **ἐπιμήνια** ἡ τῆς γυναικὸς ἐμμηνορρυαία, τὰ ἔμμηνα : Ἱππ.Γυν.Φύσ.13, Ἀριστλ.10,7,4 **τῶν ἐπιμηνίων σχέσιν,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,9 **μέχρι καθάρσιος ἐπιμηνίων˙** || ὁμ. τὸ **ἐπιμήνιον** (ἐνν. αἷμα) : Διοσκ.2,79,Σωρ.1,19˙ 7) πάπ. τὸ **ἐπιμήνιον** τὸ ἐπιμηνίδιον βλ.λ. : **πέμψεις τὰ ἐπιμήνια.**

ἐπιμηνίω (μηνίω) κατέχομαι ὑπ' ὀργῆς, ὀργίζομαι κατά τινας : Ἰλ.Ν 460 **αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,55.

ἐπιμηνιῶ-άω πάπ. ἐπιβάλλω τινὶ ἔκτακτον μηνιαῖον φόρον : **ὡς οἱ ἐπι]μηνιῶντες ἐπέβαλαν.**

ἐπιμηνυτής (ὁ) μτγν. ὁ καταδότης τινὸς ἐπὶ κακῇ πράξει˙ πρβλ. μηνυτής : Ἀρρ.Ἀν.3,26,2 **τοὺς ἐπιμηνυτὰς .. παρελθόντας ἐξελέγξαι Φιλώταν.**

ἐπιμηρύομαι μτγν. σωρεύω ἐπί τινος : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.65,43 **πληρωθέντος τοῦ πρώτου δόμου πάλιν ἄλλον .. ἐπιμηρύου.**

ἐπιμητιῶ-άω (μῆτις) μτγν., ἐπ. μτχ. **ἐπιμητιόωσα** σκέπτομαι περί τινος, συλλογίζομαι **πῶς** νὰ πράξω τι, μετ' ἀπαρφ. : Ἀπολλ.Ρ 3,668.

ἐπιμηχάνημα-ατος (τὸ), δωρ. **ἐπιμᾱχάνᾱμα-ατος** μέσον πρός τι πρᾶγμα, ἐπίνοια, δόλος, πανουργία : Ἱππόδ.π.Σταθ.4,1,94 **ἐπιμαχανάματα τοῖς τῷ βίῳ πράγμασιν ἐκποριζόμενον.**

ἐπιμηχάνησις-εως (ἡ) μτγν. μηχάνημα, ἐπινόησις, τέχνασμα˙ φρ. **ἐξ ἐπιμηχανήσεως** διὰ μηχανήματος, τεχνητῶς : Χρύσ.Στωϊκ.2,153 **ἐξ ἐπιμηχανήσεως ἀποχωρίζεσθαι ταῦτα ἀπ' ἀλλήλων.**

ἐπιμηχανικός (ὁ) νεώτ. ἄλλοτε ναυτ. βαθμὸς ἀνωτέρου ἀξιωματικοῦ τοῦ μηχανικοῦ, νῦν πλωτάρχης μηχανικός.

ἐπιμήχᾰνος (ὁ) (μηχανή) ὁ δολίως μηχανώμενός τι, ἐπινοῶν τι : Χρησμ.π.Ἡρ.6,19 **κακῶν ἐπ- ἔργων.**

ἐπιμηχᾰνῶμαι-άομαι ἐπινοῶ δόλους, τεχνάσματα κατά τινος, λαμβάνω προφυλάξεις : Ἡρ.1,94 **ἄλλον δὲ ἄλλο ἐπιμηχανᾶσθαι αὐτῶν,** Λουκ. Θε.Δ 3,1 **καινὸν ἄλλο τι δεινὸν ἐπιμεμηχάνηται τῇ κακοδαίμονι,** Κόϊντ.14,427˙ 2) μηχανῶμαι περαιτέρω, ἐπινοῶ προσέτι : Ξεν.ΚΠ 8,8,16 **ἀεὶ καινὰ ἐπιμηχανῶνται,** Δίων Χρ.6,11˙ ῥηματ. π. ἐπιμηχάνησις, ἐπιμηχάνημα.

ἐπιμιαίνω μσν. μιαίνω, μολύνω : Παχυμ.Γ 2,54,16.

ἐπιμιγάς-άδος (ὁ) νεώτ. ζωολ. τὸ ἐκ τῆς συζεύξεως δύο μιγάδων προερχόμενον ζῷον.

ἐπιμῖγή (ἡ) μτγν. μεῖξις, πρόσμειξις, ἀνάμειξις : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,124.

ἐπιμίγνυμι κ. **ἐπιμιγνύω** κ. μσν. κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ ἐπιμείγνυμι βλ.λ.

ἐπίμικτος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπίμεικτος βλ.λ.

ἐπιμίκτως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιμείκτως βλ.λ.

ἐπιμιμνήσκομαι κ. μσν., νεώτ. μ. κτ. ἀόρ. **ἐπεμνήσθην** κ. ἀναλυτ. μέλλ. **θὰ ἐπιμνησθῶ,** ἰων. ἀχρ. **-μνάομαι-ῶμαι,** μέλλ. **ἐπιμνήσομαι,** σπαν. **ἐπιμνησθήσομαι,** ἀόρ. **ἐπεμνήσθην** κ. **ἐπεμνησάμην,** παρακ. **ἐπιμέμνημαι** κ. μτγν. **ἐπιμέμνησμαι** μετὰ γεν. ἐπαναφέρω εἰς τὴν μνήμην μου, ἐνθυμοῦμαι, ξανασυλλογίζομαι κάτι : Ἰλ.Ο 662 **ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος παίδων** (τμ.), Ὀδ.Α 31 **τοῦ δγ' ἐπιμνησθείς,** Ξεν.Ἑλλ.6,3,14 **ἵνα δὲ καὶ τοῦ συμφόρου ἔτι ἐπιμνησθῶ,** Ἱέρακ.Χρον.ἐν Σάθ.1,256 **ὅρκων ἐπιμνησθῆναι καὶ λόγων ὑποσχέσεων˙** 2) κ. νεώτ. ὁμ. μετὰ γεν. μνείαν ποιοῦμαι περί τινος, μνημονεύω τινός, ἀναφέρω περί τινος : Ὀδ.Δ 191 **ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο,** Ἡρ.1,5 **ἐπιμνήσομαι ἀμφοτέρων ὁμοίως,** Αἰσχ.Χο.623 **ἐπεὶ δ' ἐπεμνασάμαν ἀμειλίχων πόθων,** Σοφ.Φιλ.1400, Πλάτ.Λάχ. 180C **θαμὰ ἐπιμέμνηνται Σωκράτους˙** || νεώτ. μ. κτ. ἀόρ. ἐνθυμούμενος ἀνέφερά τι, ἰδίως ὅπως τὸ ἐπικαλεσθῶ ἢ τὸ ἐξάρω ἢ ὑπενθύμισα προσθέτως, ἐν τέλει : **ἐπεμνήσθη τῆς ἀνιάτου νόσου τοῦ κατηγορουμένου˙** ὁμ. κτ. ἀναλυτ. μέλλ. : **θὰ ἐπιμνησθῶ τῆς πάλαι εὐκλείας˙** || **ἐ- περί τινος** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἡρ.2,101, Ξεν.ΚΠ 1,6,12 **οὐδ' ὁτιοῦν περὶ τούτου ἐπεμνήσθη,** Πλάτ.Μενξ. 3,239C˙ || ὁμ. **ἐ- περί τινος** κ. εἰδ. προτάσεως (ὅτι, ὡς) : Ξεν.Ἑλλ.3,2,8 **ἐπεμνήσθη τις τῶν περὶ τὸν Ἄσακον ὅτι καταλελοίποιεν πρέσβεις,** Πλάτ. Τίμ.18C **καὶ περὶ γυναικῶν ἐπεμνήσθημεν, ὡς..˙** 3) πάπ. ἐν ἐνεργ. σημ. ἀναμιμνήσκω τινά τι, ὑπενθυμίζω, μετὰ δοτ. : Πάπ. **ἐπιμέμνησμαι τῷ ἀδελφῷ περὶ ἀργυρίου δραχμῶν Χ εἰς συναγορασμὸν ἐρίων˙** || τὸ ἐνεργ. **ἐπιμιμνήσκω** μ. ἐν μτχ. ἀρσ. **ἐπιμιμνήσκων** ὡς ἐκκλησιαστικόν τι ἀξίωμα, ἀ. ὑπομιμνήσκων : Κωδ.Ὀφφ.7C.

ἐπιμίμνω (μίμνω) ποι. τ. τοῦ ἐπιμένω βλ.λ., μένω, ἐμμένω, ἐνδιατρίβω, ἀσχολοῦμαι : Ὀδ.Ξ 66 **τόδε ἔργον ἀέξεται, ᾧ ἐπιμίμνω,** Ἡσίοδ.Ἔργ.498 **κενεὴν ἐπὶ ἐλπίδα μίμνων** (τμ.).

ἐπιμιμοῦμαι-έομαι μιμοῦμαι προσέτι, ἀπωτέρω : Θεόφρ.Μεταφ.33.

ἐπιμίξ (ἐπιμίγνυμι) ἐπίρρ. ἐπικ. ἀναμίξ, φύρδην μίγδην, ἀδιαφόρως, ἀδιακρίτως, ἀνακατωτά : Ἰλ.Λ 525 **ὀρίνονται ἐπιμίξ, ἵπποι τε καὶ αὐτοί,** Ὀδ.Λ 537 **ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης** (μαίνεται ἄνευ διακρίσεως προσώπων).

ἐπιμιξία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐπιμειξία βλ.λ.

ἐπίμιξις-εως (ἡ) ἡ ἐπίμειξις βλ.λ.

ἐπιμίσγω ποι. κ. ἰων. τ. τοῦ ἐπιμείγνυμι βλ.λ. ἀπαντῶν κ. παρὰ πεζ. ἀμτβ. ἔχω ἐπικοινωνίαν, σχέσιν, συναλλαγάς, συναναστροφήν : Θουκ.1,13 **παρ' ἀλλήλους ἐπιμισγόντων˙** 2) συνήθ. ἐν τῷ παθ. **ἐπιμίσγομαι** ἔρχομαι εἰς σχέσεις, ἔχω ἐπικοινωνίαν, ἐπικοινωνῶ, ἐν Ἰλ. πάντοτε ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. ἔρχομαι εἰς χεῖρας, συμπλέκομαι : Ἰλ.Κ 548 **αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι** (σχόλ. «ἐν τῇ μάχῃ σύνειμι»), Ὀδ.Ζ 205 **οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος** (ἐπὶ εἰρηνικῆς ἐπικοινωνίας), Ἡρ.2,104 **ἐπιμισγόμενοι Αἰγύπτῳ,** Ξεν.Ἀθ.2,7 **τρόπους εὐωχιῶν ἐξεῦρον ἐπιμισγόμενοι ἀλλήλοις˙** || ὁμ. ἐμπρόθ. (εἴς τινα, πρός τινα) : Θουκ.4,118 **μὴ ἐπιμισγομένους ἐς τὴν ξυμμαχίαν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1327a,39 **ἐπ- .. πρὸς ἀλλήλους˙** || κ. ἀπολ. : Ἡρ.1,185 **ἵνα μὴ ἐπιμισγόμενοι οἱ Μῆδοι ἐκμανθάνοιεν αὐτῆς**

τὰ πρήγματα, Θουκ.4,118 **μηδὲ ἐπιμισγομένους μηδετέρους μηδετέρωσε**· **2**) εἰδ. ὁμ. ἐπὶ ἐρωτικῆς ὁμιλίας, σαρκικῆς μίξεως : Βέττ.Βάλ.75,13· **3**) ἐπὶ τόπου, ἔρχομαι πρός, προσέρχομαι : Ἡσίοδ. Θ 802 **οὐδέ ποτ' ἐς βουλὴν ἐπιμίσγεται οὐδ' ἐπὶ δαῖτας** (οὔτε εἰς τὸ συμβούλιον ἔρχεταί ποτε οὔτε εἰς τὴν τράπεζαν)· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. τόπου, πλησιάζω εἴς τινα τόπον : Καλλ.Δία 13· **4**) τὸ μέσ. ἐπὶ γεννήσεων, διασταυρῶ : Ὀππ.Κυν.1,395.

ἐπιμίσθιος-ον (μισθὸς) μτγν. κ. νεώτ., τὸ θηλ. κ. ἀνωμάλως **ἐπιμισθίς-ίδος** ὁ ἐπὶ μισθῷ προσφερόμενος : Δαμάσκ.π.Σουΐδ. ἐν λ. Σεβηριανός **τὸν ἐπιμίσθιον τοῦτον χρηματισμόν**, Ἡσ. ἐν. λ. ἐπάρουρος (ἐπαμ-, κῶδ.)· **2**) νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπιμίσθιον** ὡς οὐσ. συμπληρωματικὴ ἀμοιβὴ διδομένη ἐπὶ πλέον τοῦ κυρίου μισθοῦ, πρόσθετος μισθός.

ἐπιμισθίς-ίδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ἐπιμίσθιος βλ λ. ὡς οὐσ. ἑταίρα, πόρνη : Μᾶρκ.Ἀργ. ἐν ΑΠ 7,403 **ἐπιμισθίδας ἑταίρας**.

ἐπιμισθοφορά (ἡ) μτγν. ἔκτακτος, πρόσθετος μισθός, ἐπιμίσθιον : ΔίωνΚ 78,36.

ἐπιμισθῶ-όω Ἐπιγρ. κ. πάπ. παρέχω τι ἐκ νέου ἐπὶ μισθῷ ἐν δημοσρασίᾳ, τὸ παθ. ἐπὶ πλίνθων.

ἐπιμνημόνευμα-ατος (τὸ) γλωσσ. ἐπιμνημονεύματα, ἐνθυμήματα.

ἐπιμνημονεύω μτγν.κ. μσν. μνημονεύω, ἀναφέρω ἐκ μνήμης· Σχόλ.Ἰλ.Ω 428 «ἐπεμνήσαντα· ἐπεμνημόνευσαν» : Ἀθήν.9,386C **ταῦτά σοι παρ' ἡμῶν τῶν ζώντων.. ἐπεμνημόνευσα** (δ. γρ. ἀπεμνημόνευσα)· ‖ μνημονεύω, ἀναφέρω ἐπιπροσθέτως : Πασχ. Χρον.44,17 **ἐπεὶ οὖν τούτων ἐμνημονεύσαμεν, δέον ἐπιμνημονεῦσαι..**· **2**) πάπ. ἐνθυμοῦμαι : .. **ἐπιμν[ημονεύω]ν ἔχειν παρὰ σοῦ τὴν τιμήν**.

ἐπιμνημόσυνος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ μνημοσύνῳ τελούμενος : **ἐπ- δέησις - λόγος - τελετή**.

ἐπιμνήμων-ονος-ον μσν. ὁ μεμνημένος, ὁ ἐνθυμούμενος : Πρόδρ. ἐν Not.6,525 **τὴν ὑψηλήν σου γλῶσσαν.. τῆς ἐμῆς οὐθενείας.. ἐπιμνήμονα**.

ἐπιμνησαίμεθα εὐκτ. μέσ. ἀορ. τοῦ ἐπιμιμνήσκομαι βλ.λ.

ἐπιμνησθείς-έντος-εῖσα-έν μτχ. παθ. ἀορ. τοῦ ἐπιμιμνήσκομαι βλ.λ.

ἐπίμνησις-εως (ἡ) μτγν. μνήμη, ἀνάμνησις, διήγησις : Ἀριστέ.1 154, ΕΜ 357,57· **2**) μνεία : Ἀριστέ.1 31, Ὀρφ.ἀπ.49,17.

ἐπιμοιραίνω σχόλ. ἐπὶ τῶν Μοιρῶν, ἀπονέμω τινὶ τὰ δι' αὐτὸν προωρισμένα ἀγαθὰ ἢ κακὰ τῆς ζωῆς, ὁρίζω τὸ πεπρωμένον, μοιραίνω : Σχόλ.Λυκόφρ.6,144 **αἱ Μοῖραι κατέκλωσαν καὶ ἐπεμοίραναν** (κείμ. ἐπεμοίρασαν).

ἐπιμοίριος-ον (μοῖρα) μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μοῖραν, μοιραῖος : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,504 **νήματ' ἀναπλήσας ἐπιμοίρια**.

ἐπίμοιρος-ον ὁ μετέχων τινός, μέτοχος, κοινωνός, μετὰ γεν. : Βακχ.1,48 **ἐ- στεφάνων**, Εὐρύφ.π.Σταβ. 4,39,27 **εὐδαιμοσύνας ἐπίμοιρος** (βίος).

ἐπιμοιρῶ-άω διανέμω διὰ λαχνοῦ, ποιῶ τινα μέτοχον, κοινωνόν τινος, δίδωμί τινι τὸ ἀνῆκον αὐτῷ μέρος : Σχόλ.Ἰλ.Ω 525 (ἔσφ. γρ. ἀντὶ ἐπεμοίρασαν)· **2**) τὸ μέσ. λαμβάνω ἐπαρκῆ ποσότητα ἔκ τινος πρός τινα χρείαν, μετ' αἰτ. : Μοσχ.1.6,31 **κὰκ τοῦδε τοὺς θανόντας ὥρισεν νόμος τύμβοις καλύπτειν κἀπιμοιρᾶσθαι κόνιν**, Ψ Φωκυλ.99 **γαῖαν ἐπιμοιρᾶσθαι ἀταρχύτοις νεκύεσσιν** (νὰ ρίπτῃς ἐπὶ τῶν ἀτάφων νεκρῶν τόσην γῆν, ὅση ἁρμόζει)· ‖ ὁμ. μετὰ γεν. μετέχω τινός, λαγχάνω : Φίλ.2,178 **μηδὲν μέρος ὑπολειπόμενοι τῶν σωμάτων ὃ ταφῆς ἐπιμοιρήσεται**.

ἐπιμοιχεύω μτγν. μοιχεύω προσέτι, ἔτι μᾶλλον, ἐξακολουθῶ νὰ μοιχεύω : Ψ Λουκ.Φιλόπ.6 **ὅς τὴν.. Τυρὼ πρώην διέφθειρε καὶ ἔτι ἐπιμοιχεύει**.

ἐπιμοιχίδιος-ον μτγν. μοιχικός : Ὀλυμπ.Ἀλκ.153.

ἐπιμολεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιβλώσκω, ὁρμητικῶς ἐπιπίπτω : Σοφ.Τρ.855 **οὔπω.. ἐπέμολεν πάθος οἰκτίσαι** (δὲν ἐπῆλθε ἀκόμη).

ἐπίμολος (ὁ) ὁ εἰσβάλλων, ἐφορμῶν, ὁ ἐπιδρομεύς: Αἰσχ.Ἑπτ.629 **κάκ' ἐκτρέποντες εἰς ἐπιμόλους**.

ἐπιμολυβδῶ-όω νεώτ. κ. **-ώνω**, ἐπικαλύπτω ἐπιφάνειαν μεταλλικοῦ ἀντικειμένου διὰ λεπτοῦ στρώματος μολύβδου· ρηματ. π. ἐπιμολύβδωσις.

ἐπιμολύβδωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιμολυβδῶ, ἡ διὰ λεπτοῦ στρώματος μολύβδου ἐπικάλυψις μεταλλικῆς τινος ἐπιφανείας· ‖ εἰδ. πυροβ. λεπτοτάτη ἐπίστρωσις μολύβδου ἐπὶ τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιφανείας τῆς κάννης τῶν ὅπλων, προερχομένη ἐκ τῆς παρατεταμένης χρήσεως μολυβδίνων βολίδων.

ἐπιμολύνω μτγν. μολύνω τι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ : Σωρ.1,22· ‖ μολύνω προσέτι, ἐπὶ πλέον : Ἐπιφάν.1,521B **τὴν γῆν ταῖς ἀθεμίτοις αὐτῶν ἐργασίαις.. ἐπιμολύνοντες**.

ἐπιμομφή (ἡ) (μέμφομαι), δωρ. **ἐπιμομφά** μομφή, ἐπιτίμησις, ψόγος : Πίνδ.Ο 10(11),9 **ὅμως δὲ λῦσαι δυνατὸς ὀξεῖαν ἐπιμομφὰν τόκος**.

ἐπίμομφος-ον ὁ ἐπιμεμφόμενος, ἀγαπῶν νὰ ἐπιμέμφηταί τινα, ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸ ψέγειν : Εὐρ. Ῥῆσ.327 **ὀρθῶς ἀτίζεις κἀπίμομφος εἶ φίλοις**· **2**) ἐπίμεμπτος, δυστυχής, ἐπὶ οἰωνῶν : Αἰσχ.Ἀγ. 553 **τὰ δ' αὖτε κἀπίμομφα**· ἀμφ, γρ. ἐν αὐτ.Χο.830 **ἐπίμομφον** (δ. γρ. ἀνεπίμομφον) **ἄταν**.

ἐπιμονή (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιμένω, διαμονή, διατριβή, βραδυπορία, χρονοτριβή : Θουκ.2,18 **ἥ τε ἐν τῷ Ἰσθμῷ ἐπιμονὴ γενομένη καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης**, Πάπ. **ἡ ἐνταῦθα ἐπιμονή**· **2**) ἡ εἰς τὸ αὐτὸ σταθερὰ ἐμμονή, σταθερότης : Πλάτ.Κρατ. 395B **ἀγαστὸς κατὰ τὴν ἐπιμονὴν οὗτος ὁ ἀνήρ**, Πλαύτ.Σερτ.16 **τὴν ἐπιμονὴν ἀνυσιμωτέραν τῆς βίας οὖσαν**, Καρκθ.Ζητ.82 **ἐξακολούθησαν νὰ ξεφυλλίζουν τ' ἀραποσίτι μὲ τὴν ἴδια προθυμία κι ἐπιμονή**· ‖ ἐγκαρτέρησις, διάρκεια : Σωρ. 2,16,40· ἐπὶ καρπῶν, διατήρησις : Θεόφρ.ΦΙ 2,9,8· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὡς ἠπιωτέρα ἔκφρασις ἀντὶ τῆς λ. πεῖσμα : **ἔχει μιὰ ἐπιμονὴ ποὺ σ' ἐκνευρίζει**· **3**) ἐπὶ ὑπομνηστικοῦ περιωρισμένου ἐν τῇ κλίνῃ, τὸ μένειν ἀδρανῆ, ἀπραξία : Φιλόδ.Ὀργ. 29W· **4**) εἰδ. ρητορ. τὸ ἐνδιατρίβειν εἴς τι, τὸ πραγματεύεσθαί τι διεξοδικώτερον : Δημήτρ.280, Λογγῖν.Ὕψ.12,2 **ἰσχυροποιοῦσα τῇ ἐπιμονῇ τὸ κατεσκευασμένον**· **5**) Ἐπιγρ. **ἐν ἐπιμονᾷ τινος** ἐπὶ ὑπολοίπου ἢ περισσεύματος λογαριασμοῦ ἀφεθέντος πρὸς φύλαξιν εἰς χεῖρας τοῦ ταμίου.

ἐπιμονίδιος-ον μτγν. δ. γρ. ἀντὶ ἐπιμενίδειος βλ.λ. : Φιλ.Μηχ.Βελοπ.88,29 **ἐπιμο[νι]δίου** (κῶδ.).

ἐπίμονος(-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ σταθερῶς μένων εἴς τι, ὁ διαμένων εἴς τι ἐπὶ πολύ, σταθερός, διαρκής, μόνιμος : Πολύβ.6,43,2 **μήτε τὰς ἀκμὰς** (ἐσχηκέναι) **ἐπιμόνους**, αὐτ.15,6 **ἐπαποστεῖλαι στρατηγὸν ἕτερον,.. ἢ τὸν ὑπάρχοντα ποιεῖν ἐπίμονον**, Πάπ. **ἐπίμονον εἶναι [ἐν τῇ φυ]λακῇ**, Ἐπιγρ. **ὁ ὦνος ἐ- ἔστω**· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ σταθερῶς ἐμμένων εἴς τι, ὁ μὴ μεταβάλλων γνώμην, ἀγύριστο κεφάλι, μετὰ δοτ. : Πολύβ.29,7α,2 **κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἐπίμονον γενέσθαι τῇ γνώμῃ**· ‖ κ. ἔμπροθ. (ἔν τινι, ἐπί τινος) : Πλούτ.Φλαμ.1 **ἐλαφρὸς μὲν ἐν τῷ κολάζειν καὶ οὐκ ἐπίμονος**, Στωϊκ.ἀπ.3,32· ‖ ὁ σταθερῶς ἐμμένων εἰς τὸ αὐτό, ὁ μετὰ τῆς αὐτῆς ἐντάσεως ἐξακολουθῶν, ὁ ἐπιμένων:Μηνοΐ.1,4 Ἑσπερ. **ἐπιμόνοις προσευχαῖς,-ἐπ- προσπάθειαι-πυρετός**.

ἐπιμόνως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-α** κατὰ τρόπον ἐπίμονον, μετ' ἐπιμονῆς, σταθερῶς, μονίμως, διαρκῶς : Πλάτ.Ἀξ.372A **λαμπάσιν ἐπιμόνως πυρούμενοι**, Φιλ.1,179· ‖ τὸ συγκρ. ἐπιμονώτε-

ρον : Γεωπ.2,5,7· ‖ μετὰ καρτερίας : Γαλ.19,220 ἐπ- ἀποβλέπειν· ‖ μετ' ἐπιμονῆς, χωρὶς μεταβολὴν γνώμης, τὸ συγκρ.-**ώτερον** : Μωραῖτ.Διηγ.1,8 **ἐξεφράζετο ἐπιμονώτερον καὶ ἀποτομώτερον.**

ἐπιμορίασμός (ὁ) μτγν. ὁ σχηματισμὸς ἐπιμορίου βλ.λ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.108Γ.

ἐπιμόριος-ον (μόριον) κ. νεώτ. ὁ περιέχων τι ὅλον καὶ μέρος αὐτοῦ, οἷον) + ¹/ₓ· **ἐπ- λόγος** ἡ σχέσις τῶν ἀριθμῶν, καθ' ἣν ὁ εἷς περιέχει τὸν ἕτερον καὶ κλάσμα τι αὐτοῦ : Ἀριστλ.Πρ.921b,5 **οὔτε γὰρ ἐπιμόριοι** [ἀριθμοὶ] **οὔτε πολλαπλάσιοι ἔσονται,** Φίλ.2,183 **ἐ- λόγοι** (δ. γρ. ἀντὶ ὑποεπιμερῶν), Πλούτ.Ἡσίοδ.59· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ σφυγμοῦ : Γαλ.8,516· ‖ εἰδ. νεώτ. μουσ. **ἐπιμόριος λόγος** ἁρμονικὸς λόγος, οὗ ὁ μείζων ὅρος περιέχει ἅπαξ τὸν ἐλάσσονα καὶ προσέτι ἓν μόριον αὐτοῦ· ὁμ. σημ. τὸ οὐδ. **ἐπιμόριον** ὡς οὐσ. : Ἀριστλ.Μεταφ.1021a,2 **τὸ ἐπιμόριον πρὸς τὸ ὑπεπιμόριον·** ‖ ἀντίθ. τῷ ἐπιμερὴς βλ.λ. : Εὐκλ. Τομ.Καν.Προλ. **τῶν ἀριθμῶν οἱ μὲν . . οἱ δὲ ἐν ἐπιμορίῳ, οἱ δὲ ἐν ἐπιμερεῖ,** Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,20· ἐπίρρ. μτγν. **-ίως** : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,20.

ἐπιμοριότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιμορίου βλ.λ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.44Ρ.

ἐπιμορμύρω μτγν. κ. μσν. καχλάζω, κελαρύζω, μουρμουρίζω : Διον.Περ.82 **τῇ δ' ἐπὶ Σαρδόνιος μορμύρεται ἔνδοθι πόντος** (ἐν τμ.), Κ.Μανασσ. 55C **ἐπεμόρμυρε τῶν πειρασμῶν τὸ κῦμα.**

ἐπίμορτος γῆ κ. νεώτ. ἡ ἐπὶ μορτῇ καλλιεργουμένη γῆ, ἤτοι ἡ ἀνήκουσα κατὰ κυριότητα εἴς τινα, γεωργουμένη δὲ ὑπὸ καλλιεργητοῦ λαμβάνοντος ἓν μέρος τῆς ἐσοδείας· Πολυδ.7,151 « ἐπίμορτος δὲ γῆ παρὰ Σόλωνι ἡ ἐπὶ μέρει γεωργουμένη, καὶ μορτὴ τὸ μέρος τὸ ἀπὸ τῶν γεωργῶν »· ‖ εἰδ. νεώτ. νομ. **ἐπίμορτος καλλιέργεια** ἡ σύμβασις καθ' ἣν ὁ κύριος τοῦ κτήματος λαμβάνει μέρος τῶν προϊόντων αὐτοῦ ἀντὶ χρηματικοῦ μισθώματος· ‖ ὁ ἐπὶ μορτῇ καλλιεργῶν κτῆμά τι, ὁ καλλιεργῶν κτῆμά τι καὶ λαμβάνων ὡρισμένον μέρος τῶν προϊόντων αὐτοῦ· Ἡσ. « σπόριμος γῆ. [ἢ] ἐπιμεριστή. λέγεται οὕτω καὶ ὁ ἐπὶ μέρει ἐργαζόμενος. μορτὴ γὰρ τὸ μέρος ἐκαλεῖτο καὶ ἑκτήμοροι οἱ τὸ ἕκτον τελοῦντες ».

ἐπιμορφάζω μτγν. διισχυρίζομαι, προσποιοῦμαί τι, ὑποκρίνομαι, προφασίζομαι, μετ' ἀπαρφ. ἢ μτχ. ἢ μετ' εἰδ. προτάσ. διὰ τοῦ **ὅτι** : Φίλ.1,387 **ἐπιμορφάζουσα θηρᾶν,** αὐτ.96, αὐτ.193 **ἐπιμορφάζεις ὡς παιδείαν δεξάμενος τὴν ἀληθῆ,** ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.363· **2**) μετ' αἰτ. μιμοῦμαι : Φίλ. 1,288 **ἀναγκάζοντες ἐπιμορφάζειν ψευδῶς ἀλήθειαν,** Βασ.3,121C· ‖ τὸ μέσ. Ἡσ. « ἐπιμορφάζονται· σχηματίζονται ».

ἐπιμορφίζω μτγν. ἐπιμορφάζω βλ.λ. : Γρηγ. Νύσσ.1,827D **τὸ τῆς φιλίας προσωπεῖον διὰ τῆς κατεσχηματισμένης εὐνοίας ἐπιμορφίζεται.**

ἐπιμορφῶ-όω μτγν. μορφῶ, διαμορφῶ, διαπλάττω, σχηματίζω : Φίλ.2,520 **λόγῳ μόνον ἐπιμορφώσαντες** (πιθ. ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐπιμορφάσαντες), **ἔργοις δὲ .. μνησικακοῦντες·** κ. παθ. : Γρηγ.Νύσσ. 1,491C **τὸ κάλλος ὃ μοι ἐπεμορφώθη.**

ἐπιμοτῶ-όω μτγν. ἐπιθέτω μοτόν, κ. παθ. : Ἡλιόδ.Χειρ.44,10,9 **ἐπιμοτούσθω ἡ τομὴ τιλτοῖς.**

ἐπιμόχθητος-ον Ἐπιγρ. ὁ πάντοτε ἐπίπονος.

ἐπίμοχθος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων μόχθους, ὁ μετὰ μόχθου γινόμενος, ὁ πλήρης μόχθων, ἐπίπονος, κοπιώδης, κοπιαστικός : Βακχ.1,71 **ἐ- ἀρετά,** Μαν.4,248 **ἐπ- βίος-ἐργασία·** ‖ γλώσσ. ἐπὶ τοῦ πονηρός : Ἱππ.Ἐπιστ.17, Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.383· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἐπιμόχθως βλ.λ. : ΠΔΣοφ.Σολ. 15,7 **ἁπαλὴν γῆν θλίβων ἐπίμοχθον πλάσσει.**

ἐπιμοχθῶ-έω ἐπιπονῶ· Ἡσ. « ἐπιμοχθῆσαι· σὺν μόχθῳ ἐπιπονῆσαι ».

ἐπιμόχθως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ κόπου, ἐπιπόνως, κοπιαστικά : Ἀπη.Λιβ.72.

ἐπιμοχλεύω μτγν. θέτω τὸν μοχλόν, τὴν ἀμπάρα : Ἡλιόδ.Αἰθ.4,17 **τῶν κλεῖθρων εἰς ῥᾳδίαν ἄνοιξιν ἐπιμεμοχλευμένων** (δ. γρ. ἐπιβεβουλευμένων).

ἐπιμοχλῶ-όω σχόλ. ἐπιμοχλεύω βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Θεσμ.422.

ἐπιμύζω (μύζω) παιῶ διὰ τῶν μυκτήρων τὸν ἦχον **μῦ μῦ,** μουρμουρίζω· Ἡσ. «ἐπιμύζει, ἐπιστενάζει, ἐπιγογγύζει» : Ἰλ.Δ 20 **ὣς ἔφαθ', αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·** ‖ τὸ μέσ. Ἡσ. «ἐπεμύξατο· ἐπεστέναξεν, ἐπεγόγγυσεν»· ‖ Ἡσ. « ἐπέμυξαν· ἐπεμυκτήρισαν ».

ἐπιμυθεύομαι λέγομαι ὡς μῦθος, πλαστῶς, ψευδῶς : Ἀριστλ.ΖΙ 605a,5 **τὰ δ' ἐπιμυθευόμενα πέπλασται μᾶλλον ὑπὸ τῶν γυναικῶν,** Ἀντών.Διογ.5.

ἐπιμύθιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εἰς τὸν μῦθον προστιθέμενος, ὁ μετὰ τὸν μῦθον ἀκολουθῶν· ὅθ. τὸ **ἐπιμύθιον** τὸ ἐκ τοῦ μύθου ἐξαγόμενον ἠθικὸν συμπέρασμα, δίδαγμα, τὸ χρησιμεῦον ὡς κατακλεὶς αὐτοῦ : Λουκ.Διόν.8 **οὐκ ἂν ἔτι ἐπαγάγοιμι τὸ ἐπιμύθιον,** Ἀφθόν.Προγ.1, Ἑρμεί.Ἀλ. Φαῖδρ.92A, Θεοφύλ.Σ 227,6 **ἐπ- τοῖς λόγοις.**

ἐπιμυθοῦμαι-έομαι ὁμιλῶ, λέγω προσέτι, λέγω πρός τινα λόγους καθησυχαστικούς, δ.γρ. ἀντὶ ἀπομυθοῦμαι : Ἰλ.Ι 109.

ἐπιμυκτηρίζω μτγν. ἀνυψῶ τοὺς μυκτῆρας ἢ ἐξάγω ἐκ τῶν μυκτήρων ἦχον πρὸς ἐμπαιγμόν τινος, ὅθ. χλευάζω : Μέν.562,4 **οἱ δὲ πάλιν ἐπεμυκτήρισαν·** ρηματ. π. ἐπιμυκτηρισμός.

ἐπιμυκτηρισμός (ὁ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιμυκτηρίζειν· ἐν Ἡσ. ὡς γλώσσ. τοῦ ἐπισμυκτόν.

ἐπίμυκτος-ον (ἐπιμύζω) ὁ ἐπιμυκτηριζόμενος, χλευαζόμενος : Θέογν.269 **πάντῃ γὰρ τοὔλασσον ἔχει, πάντῃ δ' ἐπίμυκτος.**

ἐπιμύλη (ἡ) καθ' Ἡσ. ἐπιμυλίς, ἐπιγονατίς.

ἐπιμυλίδιος-ον ἐπιμύλιος βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. διαλαός **οἱ μὲν ἐπιμυλίδιον δαίμονα.**

ἐπιμύλιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐφορῶν τοῦ μύλου, ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.9,185· ‖ ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Εὐνόστου : Εὐστ. Πον.158,67 **σεμνότερον τοῦ ἐπιμυλίου Εὐνόστου·** **2**) ὁ τοῦ μυλίτου λίθου, τῆς μυλόπετρας : ΠΔ Κριτ.9,53 **ἔρριψε γυνὴ μία κλάσμα ἐπιμύλιον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν Ἀβιμέλεχ·** **3**) τὸ οὐδ. **ἐπιμύλιον** ὡς οὐσ. ὁ ἄνω λίθος τοῦ μύλου, ἡ ἀπάνω μυλόπετρα : ΠΔ Δευτ.24,6 **οὐκ ἐνεχυράσεις μύλον, οὐδὲ ἐπιμύλιον·** **4**) τὸ θηλ. **ἐπιμύλιος** (ἐνν. ᾠδή) ἢ κ. τὸ οὐδ. **ἐπιμύλιον** (ἐνν. μέλος ἢ ᾆσμα), ὡς οὐσ. ἰδιαίτερον εἶδος ᾀσμάτων, ᾀδομένων κατὰ τὴν διὰ τῶν χειρομύλων ἄλεσιν τῶν δημητριακῶν καρπῶν πρὸς ἀνακούφισιν τῶν ἀλετῶν, ἱμαῖα, μυλωθρικά : Τρύφ. π.Ἀθήν.14,618D **ἱμαῖος ἡ ἐπιμύλιος** (ἐνν. ᾠδὴ) **καλουμένη,** ΑΙΛ.ΠΙ 7,4, Ἡσ. ἐν λ. ἱμαλίς.

ἐπιμυλίς-ίδος (μύλη) ἐπιγονατίς : Ἱππ.Μοχλ.1.

ἐπίμυξις-εως (ἡ) (ἐπιμύζω) μσν. τὸ φύσημα, ἡ διὰ τῶν μυκτήρων ἀναπνοή : Χοιροβ. Τρόπ.254S· **2**) Ἡσ. « ἐπίμυξις· στεναγμός ».

ἐπιμυρίζω ἐπαλείφω, χρίω : Θεόφρ.Ὀσμ.45 **οἱ μυροπῶλαι τοὺς ἐπιδιστάζοντας καὶ μὴ ὠνουμένους.. ἐπιμυρίζουσι αὐτῷ** (τῷ ροδίνῳ μύρῳ).

ἐπιμύρομαι μτγν. ἐπικλύζομαι, περικλύζομαι, καταβρέχομαι ὑπὸ τῆς θαλάσσης : Ἀπολλ.Ρ 1,938.

ἐπίμυσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιμύω, τὸ κλείσιμον τῶν ὀφθαλμῶν : Κλήμ.Ἀλ.80,42 **ἐ- βλεφάρων,** Φιλούμ.16,3, πρβλ. Ἐρωτιαν. ἐν λ. καρδαμύσσειν, ΕΜ 490,54, ὁμ. τὸ κλείσιμον τῶν χειλέων : Γρηγ.Νύσσ.1,63Ε, ὁμ. ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς μήτρας : Σωρ.2,18.

ἐπιμύσσω λεξ. ἄχρ. τ. τοῦ ἐπιμύζω βλ.λ.

ἐπιμύω κ. μαν., παρακ. **ἐπιμέμῦκα** κλείω τοὺς ὀφθαλμούς : Διόδ.Σ 1,48 **τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπιμύουσαν,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,5 **ἐ- τὰ βλέφαρα,** Ὀππ. Ἁλ.2,110 **ὄμματ᾽ ἐπιμύει·** ‖ ὁμ. μετὰ προθ. : Γρηγ. Νύσσ.1,571 **τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς φῶς ἐπιμύσαντος,** Εὐστ.Πον.352,30 **πρὸς τὴν σὴν ἐπιμύσας ὑπεροχήν·** ‖ κ. ἀπολ. : Πολύβ.4,27,7 **ἐάν τις αὐτὸς ἐπιμύῃ, μηδὲ τοὺς πέλας ὁρᾶν,** Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ. 17,14· **2)** μτφ. ἀποθνήσκω : Καλλ.Ἐπιγρ.40,5 **κηπέμυσ᾽ ἐκείνων εὐγήρως ἐνὶ χερσίν·** **3)** καμμύω, συγκλείω τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς ἔνδειξιν συναινέσεως, ὁμολογίας : Ἀριστφ.Σφ.934 **ἐπιμύει γέ τοι·** **4)** ἀμτβ. κλείω : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,6 **τὰ βλέφαρα μόγις τοῖσι ὀφθαλμοῖσι ἐπιμύει,** Σωρ. 2,27· ‖ ὁμ. ἐπὶ πληγῶν, κλείω : Νίκ.Θηρ.870 **ἐπῑμύοντας ὀλόσχους** (πιθ. γρ. ἀντὶ ἐπημύοντας), Ὀνήσανδρ.19,3 **ταχὺ τὸν ὄγκον ἐπιμύειν,** Ὀππ. Κυν.2,290 **ὠτειλαὶ δ᾽ ἑκάτερθεν ἐπ- ὀδόντων.**

ἐπιμωκεύω μτγν. δ γρ. ἀντὶ ἐπιμωκῶμαι βλ.λ. : Λευκ.ΖΤραγ.16 **τὸν σαρδώνιον ἐπιμωκεύων ἔτι μᾶλλον παρώξυνε τὸν Τιμοκλέα.**

ἐπιμώκησις-εως (ἡ) μσν. (ἐπιμωκῶμαι) χλευασμός, περίγελως : Παχυμ.Γ᾽Ανδρ.Παλ.218C **μυρία ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν προσεδοκᾶτο ἡ ἐπιμώκησις.**

ἐπιμωκῶμαι-άομαι σχόλ. χλευάζω, ἐμπαίζω, περιγελῶ : Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 970, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,486.

ἐπιμωλέω (μῶλος) Ἐπιγρ. ἐγείρω ἀγωγὴν κατά τινος, ἐνάγω τινά· πρβλ. μωλέω.

ἐπιμωμητός-ή-όν, δωρ. **-ατός** μωμητός, ἀξιόμεμπτος, ἐπονείδιστος : Ἡσίοδ.Ἔργ.13 **ἡ δ᾽ ἐπιμωμητή,** Θεόκρ.26,38 **ἔργον.. οὐκ ἐπιμωματόν.**

ἐπίμωμος-ον μτγν. κ. μσν. ἀξιόμεμπτος : Ἡλιόδ.Αἰθ.7,2 **τὸν βίον ἐπίμωμος,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,401 **ἐπίμωμος ἡ γνώμη·** ‖ στιγματισμένος, κηλιδωμένος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.5,67 **παῖς ἐπίμωμος·** ὁμ. ἀντίθ. τοῦ ἄμωμος : Ἑρμ.Τρισμ.π. Στοβ.1,41,1 **πάντα τὰ ἐπὶ γῆς ἐπίμωμα.**

ἐπιμωμῶμαι-άομαι μτγν. ὀνειδίζω τινὰ προσέτι : Διον.Περ.896 **ἄν ἔμοιγε . . ἐπιμωμήσαιτο.**

ἐπιμώομαι δωρ. τ. τοῦ ἐπιμαίομαι βλ.λ. ψηλαφῶ, διὰ τῆς ψαύσεως εὑρίσκω, ἐφευρίσκω : Βίων 7,2 **ἐπεμώετο** (διόρθ. ἀντὶ ἐπεμαίετο) **τέχναν.**

ἐπιναίω μ. Ἡσ. « ἐπενάσθην, ἐπῳκίσθη (sic) ».

ἐπινάσσω κ. μσν., μέλλ. **ἐπινάξω,** ὑπερπληρῶ, γεμίζω, σταιβάζω ἀκόμη περισσότερον : Ἀριστφ. Ἐκκλ.838 **αἱ τράπεζαί γ᾽ εἰσὶν ἐπινενασμέναι ἀγαθῶν ἁπάντων,** Γεωπ.6,6,2· **2)** κατακλείω· καθ᾽ Ἡσ. « ἐπινάξαι, ἐπιπακτῶσαι »· **3)** ἐν τῷ παθ. ἐπὶ παχέος γάλακτος, πήγνυμαι : Σωρ.1,87.

ἐπινάστιος-ον (ναίω) μτγν. ἔποικος, μέτοικος· Σουΐδ. « μέτοικος, ξένος, φυγάς » : Ἀπολλ.Ρ 1,795 **Θρηικίης ἐπινάστιοι ἠπείροιο.**

ἐπίναυλος (ὁ) νεώτ. προσαύξησις τοῦ ναύλου κατὰ ποσοστὸν ἐκ συμφωνίας ναυλωτοῦ καὶ ἐκναυλωτοῦ, κάπα.

ἐπιναυμαχία μτγν. ἡ ἐπὶ ναυσὶ μάχη, ἡ παρὰ τὰς ναῦς μάχη : Ψ Πλούτ.Β Ὁμ.122 **ἡ ποίησις πεποικιλμένη μὲν πεζομαχίαις.. ἐπιναυμαχίαις.**

ἐπιναυπηγός (ὁ) νεώτ. βαθμὸς ἀξιωματικοῦ τοῦ ναυπηγικοῦ κλάδου ἐν τῷ πολεμικῷ ναυτικῷ ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ πλωτάρχου.

ἐπιναυπηγῶ-έω μτγν. ἐποικοδομῶ ἐπὶ πλοίου : Πολυδ.1,92 **ἐὰν δὲ ᾖ κατάφρακτον τὸ πλοῖον, ἐπιναυπηγοῦνται πυργοῦχοι·** **2)** ναυπηγῶ ἐπιπροσθέτως : Ἀνών.Ἀργεντ.75 **ἐ- καινὰς τριήρεις.**

ἐπιναυσιμάχη (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐπιναυμαχία βλ.λ.

ἐπιναύσιος-ον (ναυσία) ὁ αἰσθανόμενος ναυτίαν, ἀηδίαν, ἀναγοῦλαν : Πολύβ.31,22,1 **προσποιηθεὶς ὡς ἐπιναύσιος γεγονὼς ἀπηλλάττετο·** ‖ ὁ ὑποκείμενος εἰς ἔμετον : Ἱππ.Ὀδοντ.3.

ἐπιναύτην Ἡσ. « ἐπίνακτιν (διορθ. ἐπιναύτην)· τὸν ἐπιδιδόμενον ἔξω ναύτην ».

ἐπινάχομαι δωρ. τ. τοῦ ἐπινήχομαι βλ.λ. : Θεόκρ. 23,61 **παιδὸς δ᾽ ἐπενάχετο φωνά.**

ἐπινάω μτγν. ἐκπέμπω, ἀποβάλλω ἀπορροίας ἢ ἐπιρροάς : Ἀσκληπ.Μεταφ.23,5 **ὁ θεὸς ἀεὶ ἐ-·** κ. παθ. : αὐτ.120,2 **ἐνέργειαι ἐπινάονται.**

ἐπινεάζω μτγν. φέρομαι ὡς νέος, νεανικῶς παρεκφέρομαι : Πολυδ.10,53 **μονίμῳ δ᾽ ἄν τις χρῷτο ἀνδρειοτέρᾳ κινήσει ἐπινεάζων.**

ἐπινεανιεύομαι μτγν. φέρομαι ὡς νέος, δεικνύω νεανικὴν ζωηρότητα, ἐπὶ ἀγαθῆς σημ. : Φίλ.1,258 **ὁ νοῦς ἐ- καλὴν καὶ ὁσίαν νεανιείαν,** Πολυδ.3,121· ‖ ὁμ. ἐν κακῇ σημ.: Πλούτ.Ἠθ.1079D **ἐπὶ δὲ τούτοις ἐπινεανιευόμενός φησι** (μὲ νεανικὴν τόλμην), πρβλ. Φίλ.1,203, Βσσ.3,222D **ἐπενεανιεύσατο δὲ τούτοις καὶ γράψας καθ᾽ ἡμῶν·** **2)** διαπράττω προσέτι ὕβριν, φέρομαι ὑπεροπτικῶς : Λιβάν.Προγ.13,9,56.

ἐπινεικής-οῦς-ές μτγν. φιλόνικος : Θεμίστ.Λόγ. 13,166C **καὶ τὸν Πέρσην ἐπινεικῆ** (ποιεῖν τὸ κάλλος).

ἐπίνειον (τὸ) (ναῦς) κ. νεώτ. λιμὴν ἔνθα ὑπάρχουσι τὰ νεώρια πόλεώς τινος· Ἡσ. «ἐπίνειον· προσορμιστήριον, τόπος παραθαλάσσιος », αὐτ. « ἐπινήϊον· μικρὸς λιμὴν καὶ αἱ περὶ αὐτὸν στοαί », Σουΐδ. « ἐπίνειον,.. πόλισμα παραθαλάσσιον, ἔνθα τὰ νεώρια τῶν πόλεών εἰσιν, ὥσπερ Πειραιεὺς τῶν Ἀθηναίων.. δύνασαι δὲ ἐπὶ παντὸς ἐμπορίου καὶ παραθαλασσίου χρήσασθαι τῷ ὀνόματι τούτῳ, ὃ νῦν οἱ πολλοὶ κατάβολον καλοῦσι », αὐτ. « ἐπίνειον, παραθαλάσσιον χωρίον ἢ προσορμιστήριον, τόπος παραθαλάσσιος » : Ἡρ.6,116 **νηυσὶ ὑπεραιωρηθέντες Φαλήρου· τοῦτο γὰρ ἦν ἐπίνειον τότε τῶν Ἀθηναίων,** Θουκ.1,30 **Κυλλήνην τῶν Ἠλείων ἐπίνειον ἐνέπρησαν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1327a,33 **ἐπίνεια καὶ λιμένας,** Στράβ.5,2,1 **τὰ δ᾽ Ὤστια ἐστὶν ἐπίνειον τῆς Ῥώμης·** ‖ λιμὴν ἢ ὅρμος δι᾽ οὗ ἐξυπηρετεῖται μεσόγειός τις πόλις, παραθαλάσσιον ἐμπορεῖον, καταβαθμός, σκάλα : Διον.Ἀλ. Ῥωμ.9,56 **πολίχνῃ ᾗ ἐπινείῳ καὶ ἀγορᾷ ἐχρῶντο,** - **ὁ Πειραιεὺς εἶναι ἐπίνειον τῶν Ἀθηνῶν·** ‖ γεν. λιμήν : Πλούτ.Φωκ.15 **σκέλη δύο πρὸς τὸ ἐπίνειον ἀπὸ τοῦ ἄστεος ἐνέβαλε.**

ἐπίνειος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν λιμένα, ὁ τοῦ λιμένος : Ἀππ.Πρόλογ.15 **ἐπίνειοι φρουραί,** αὐτ.Λιβ.100 **ἐπίνειον φρούριον·** ‖ τὸ οὐδ. **ἐπίνειον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

ἐπινείσομαι δ.γρ. ἐπινίσσομαι βλ.λ.· Ἡσ. « ἐπινείσεται, ἐπελεύσεται ».

ἐπινείφω δ.γρ. τοῦ ἐπινίφω βλ.λ.

ἐπινεμεσῶ-άω μτγν. ἐξοργίζομαι, παροργίζομαι κατά τινος : Ἰώσ.ΑΙ 13,16,2 (δ.γρ.).

ἐπινέμησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἰατρικῆς θεραπείας, ἡ ἁρμόζουσα, κατάλληλος διανομή : Ἱππ.Παραγγ.8 **ἄνεσις γὰρ καὶ ἐπίτασις νοσέοντος ἐπινέμησιν ἰητρικὴν κέκτηνται·** ‖ ἐπὶ ἐπιδέσμου, ἐπίθεσις : Γαλ.18(1),775· **2)** (ἐκ τοῦ μέσ.) ἐπέκτασις, διάδοσις, ἐξάπλωσις : Ἐπίκ.Ἐπιστ. 2,40U, Πλούτ.Λύσ.12 **οἱ διάττοντες ἀστέρες οὐ ῥύσις εἰσὶν οὐδ᾽ ἐπινέμησις αἰθερίου πυρός·** ‖ ἐπὶ νόσου : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.50,8,3· **3)** ἐπιβολὴ φόρου (λατ. indictio) : Ἐπιγρ., Ἰουλ. Ἐπιστ.73, Ἰω.Λυδ.Μην.3,23 **ἐπινέμησις.. οἱονεὶ διανομὴ.. τῶν δασμῶν,** Κῶδ.Ἰουστιν.10,16,13,5· **4)** κατανομή, καθορισμὸς τῶν στρατευσίμων ἑκάστης πόλεως ἢ κώμης : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,354 **γενομένης ἐπινεμήσεως ἐκ πάσης κώμης καὶ πόλεως τῆς εἰρημένης παραλίας ἀπεπληρώθη ὁ αἰτούμενος τῶν ναυτικῶν ἀριθμός.**

ἐπινέμω κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπινεμῶ,** κ. **ἐπινεμήσω,** ἀόρ. **ἐπένειμα** διανέμω, διαμοιράζω, μοιράζω: Ἰλ. Ι 216 **σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ** (σχόλ. «ἐπεμέρισεν, ἐπέθηκε»), αὐτ.Ω 625· ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. : Ὀδ.Υ 254 **σῖτον δέ σφ᾽ ἐπένειμε,** Πλάτ.Πολιτ.264D **ἐφ᾽ ἑκατέρῳ τούτων τὸ μέρος αὐτῆς ἐπινέμοντας**

ἑκάτερον· ‖ ἀπονέμω : Πάπ., Γρηγ.Νύσσ.1,128Α **ἡ φύσις τὰς πρὸς τὴν σύστασιν ἡμῶν ἀφορμὰς ἐπινείμασα**· κ. παθ. : **ἐπενεμήθη αὐτῇ**· **2**) βόσκω ποίμνιον ἐν ξένῃ βοσκῇ : Πλάτ.Νόμ.843D **ἐάν τις βοσκήματα ἐπινέμῃ, τὰς βλάβας ὁρῶντες κρινόντων καὶ τιμώντων,** Δημ.1274 **τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων,** Ἀριστλ.Πολιτ.1305a,26 **τῶν εὐπόρων τὰ κτήνη ἀποσφάξας, λαβὼν παρὰ τὸν ποταμὸν ἐπινέμοντας**· ‖ Ἐπιγρ. ἀπολαύω τοῦ δικαιώματος τῆς βοσκῆς· ‖ πάπ. ἐπὶ ποιμνίου, βόσκω, βόσκομαι : Πάπ. **ἐπινεμούσης τῆς ἀ[γέλης]**· ‖ τὸ μέσ. ἐπιβόσκομαι : Πλούτ.Ἠθ.293Α **βλάπτεσθαι ὑπὸ τῶν ἐπινεμομένων** (ὑπὸ τῶν ἐπιβοσκομένων προβάτων)· ‖ **ἐπινέμω σῖτον** ὁδηγῶ βοσκήματα, ἵνα βοσκήσωσι τοὺς στάχυς τοῦ σίτου : Θεόφρ.ΦΙ8,7,4 **πρὸς τὸ μὴ φυλλομανεῖν ἐπινέμουσι καὶ ἐπικείρουσι τὸν σῖτον**· **3**) μτφ. ἐπὶ πυρός, ταχέως διαδίδομαι, ἐξαπλοῦμαι καταστρεπτικῶς, καταλαμβάνω : Ἡρ. 5,101 **ἀπ' οἰκίης ἐς οἰκίην ἰὸν τὸ πῦρ ἐπενέμετο τὸ ἄστυ πᾶν,** Πλούτ.Δημήτρ.22 **ταύτην μὲν οὖν τὴν γραφὴν .. τὸ πῦρ ἐπενείματο** (τὴν ἔφαγε ἡ φωτιά)· ὁμ. ἀπολ. : Πολύβ.14,5,7 **τό τε γὰρ πῦρ ταχέως ἐπενέμετο,** Διόδ.Σ 17,26· ‖ ὁμ. ἐπὶ νόσου, λαμβάνω διαστάσεις, ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι : Ἱππ. Ἐπιδ.3,4 **τὸ ἐρυσίπελας ταχὺ πάντοθεν ἐπενέμετο,** Θουκ.2,54 **ἡ νόσος .. ἐπενείματο δὲ Ἀθήνας**· ὁμ. ἀπολ. : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,7· **4**) εἰδ. ἐπὶ πειρατικῆς συμμορίας, ἐξαπλοῦμαι, ἐπεκτείνομαι δυναστικῶς : Πλούτ.Πομπ.25 **ἐπενείματο δὲ ἡ δύναμις αὕτη πᾶσαν ὁμοῦ τι τὴν καθ' ἡμᾶς θάλασσαν**· **5**) ὁμ. ἐπὶ ἔθους, διαδίδομαι, ἐκτείνομαι μεταξύ : Πλούτ.Δημήτρ.18 **ἐπενείματο δὲ οὕτως τὸ πρᾶγμα τῷ ζήλῳ τοὺς διαδόχους**· **6**) γεν. προσεγγίζω, πλησιάζω : Πίνδ.Ο 9,6 **Μοισᾶν ἀπὸ τόξων Δία τε φοινικοστερόπαν σεμνόν τ' ἐπίνειμαι . βέλεσσιν**· **7**) τρώγω κατόπιν, μετὰ ταῦτα : Ἀριστλ. ΖΙ 591b,19 **ὁ δὲ σαργὸς ἐπινέμεται τῇ τρίγλῃ**· ‖ τρώγω, καταναλίσκω, φθείρω : Καλλ.Ἄρτ.79 **κόμην ἐπενείματ' ἀλώπηξ,** Νίκ.Ἀλεξ.510 **ἐ- δαῖτα**· πρβλ. Πλούτ.Ἠθ.980D· **8**) κατοικῶ : Λουκ.Διόν. 6 **ἐπινεμόμενοι μέχρι πρὸς τὸν ὠκεανὸν καθήκουσι**· **9**) μτφ. ἐν τῷ παθ. καταλαμβάνομαι ἀδίκως, ὡς εἰ ὑπὸ κτηνῶν ὑπερβαινόντων τὰ ὅρια τῆς βοσκῆς αὐτῶν : Αἰσχ.Ἀγ.485 **ὁ θῆλυς ὅρος ἐπινέμεται**· ρηματ. π. ἐπινέμησις.

ἐπίνευμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπινεύειν, τὸ διὰ τῆς κεφαλῆς γινόμενον νεῦμα : Γαλ.5,227.

ἐπινεύριον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. ἔλυτρον τῶν νεύρων ἐκ χαλαροῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ μετ' ἐλαστικῶν ἰνῶν.

ἐπίνευσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπινεύειν, ἡ διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς παρεχομένη συναίνεσις, κατάνευσις, ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία : Ἀθήν.2,66C **τὰς συγκαταθέσεις βεβαιοῦμεν τῇ ταύτης ἐπινεύσει**· ‖ ἀπολ. συναίνεσις, ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις : Ἰώσ.ΑΙ 17,9,1 **καταστησάμενος τὴν ἀρχὴν ἐπινεύσει τῇ Καίσαρος,** Παρφ. Γνῶμ.239,18 **σὺν προθυμίᾳ καὶ ἐπινεύσει συμπαθεῖ,** Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,35 **ἀρραβῶνα πνευματικῆς ἐπινεύσεως καὶ ἀφθονίας τοῦ βίου**· ὁμ. ἡ ἑαυτοῖς ἐ- : Πολύστρ.16,W· **2**) κλίσις τῆς κεφαλῆς πρός τι σημεῖον : Γαλ.2,461 **τὸ βάρος αὐτὸ μετὰ τὴν πρώτην ἐπ- ἑτοίμως εἰς τὸ κάτω ῥέπον,** αὐτ. 4,33,15· ‖ ἡ πρὸς τὰ κάτω κίνησις, ἀντίθ. ἀνάνευσις : Ἀθήν.Μηχ.26,2, πιθαν.Φιλούμ.π.Ἀέτ.9,23 **ἐπ- ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν πλευρὸν** (ἐπὶ τῶν ἐγκαρτερούντων ἐν τῇ κλίνῃ)· ‖ εἰδ. νεώτ. γυμν. ἡ τελικὴ θέσις εἰς ἣν καταλήγει ἡ πρὸς τὰ πρόσω καμπτομένη κεφαλή· ‖ εἰδ. νεώτ. ναυτ. **ἐπίνευσις κεραιῶν** ἡ πρὸς ἐκδήλωσιν πένθους εἰδικὴ διευθέτησις τῶν κεραιῶν καὶ τῶν κεράτων.

ἐπινευστάζω μτγν. κλίνω, ῥέπω πρὸς τὰ ἐμπρός, κύπτω, ἀντίθ. τοῦ ὑπτιῶ, ἐπὶ τῆς σελήνης : Ἄρατ.789 **εἰ δέ κε .. μήτ' ἐπινευστάζῃ** (ἐνν. ἡ σελήνη) **μήθ' ὑπτιόωσα φαείνῃ.**

ἐπινεύω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπινεύσω** κ. **ἐπινεύσομαι,** ἀόρ. **ἐπένευσα,** νεύω ἐπί τι, κλίνω τὴν κεφαλὴν πρὸς δήλωσιν συναινέσεως, συγκαταθέσεως, κατανεύω, ἀντίθ. ἀνανεύω : Ἰλ.Ο 75 **ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι** (μὲ τὸ κεφάλι ἔκαμα νεῦμα), αὐτ.Α 528 **κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων** (τμ.), Πίνδ.Ι 7(8),49 **τοὶ δ' ἐπὶ γλεφάροις νεῦσαν ἀθανάτοισιν** (τμ.)· ‖ παρέχω τὴν συγκατάθεσίν μου, καταφάσκω, παραδέχομαι, ἐγκρίνω, ἐπιδοκιμάζω : Δημ.560 **σιγῇ δὲ τὰ ψευδῆ ῥᾷστ' ἐπινευόντων** (δηλούντων τὰ ψευδῆ διὰ τῆς σιωπῆς), Αἰσχίν.3,59 **τοῦθ' ὁμολογήσας καὶ ἐπινεύσας ἀληθὲς εἶναι** (ἔκαμε σημεῖον ὅτι ἦτο ἀληθές)· ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἀχ.115 **Ἑλληνικόν γ' ἐπένευσαν ἄνδρες αὐτοί** (ἔκαμαν ἑλληνικὸν νεῦμα), Ἀντιφ. 2,2,7 **ὑπό τε τῶν κυρίων ἀναγιγνωσκόμενον ἐπινεῦσαι ἦν εἰκός,** Πλάτ.Πολ.351C **οὐκ ἐπινεύεις μόνον καὶ ἀνανεύεις,** Πάπ. **ἐπένευσεν ὁ δεῖνα**· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαι : Εὐρ.Ἑλ 6?1 **Πάριν ᾧ μ' ἐπένευσεν,** αὐτ.Βάκχ.1349 **τάδε Ζεὺς οὑμὸς ἐπένευσεν πατήρ**· ὁμ. μετὰ πραθ. : Πολύβ. 21,3,3 **ἐπινεύσαντες ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς**· ὁμ. μετὰ δοτ. : Πάπ. **ἐπινεύσαντος οὖν σου τῇ δεήσει μου**· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ., ἀφίημι, ἐπιτρέπω : Πάπ. **κῴδια ἐ- ἡμῖν ἐργάζεσθαι**· **2**) διὰ κλίσεως τῆς κεφαλῆς δίδω σημεῖον εἴς τινα νὰ πράξῃ τι, διατάσσω τινὰ νὰ πράξῃ τι, μετ' ἀπαρφ.: Ἰλ.Ι 620 **ὀγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος** (τμ.)· ὁμ. ἀπολ. : Ὀδ. Π 164 **ἡ δ' ἄρ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε** (τμ.), Ξεν.ΚΠ 5,5,37 **αὐτοῖς οὕτως ἐπένευσεν**· **3**) γεν. νεύω, κλίνω πρὸς τὰ ἐμπρὸς τὴν κεφαλήν : Ἰλ.Χ.314 **κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,** Θεόκρ.22,186 **ἀμφοτέροις δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι,** Λουκ.Θε.Δ 25,2 **ἐς τὸ κάταντες αὖθις ἐπινεύειν,** αὐτ.Προμ.1 **πέτραι .. ἠρέμα ἐπινενευκυῖαι** (ἐπικρεμάμεναι), Γρηγ.Νύσσ. 1,823C· **4**) κλίνω πρός τινα : Ἀριστφ.Ἱππ.657· **ἐπένευσεν εἰς ἐκεῖνον ἡ βουλὴ πάλιν,** Γρηγ. Νύσσ.1,811Α **ἄκρα τις πρὸς τὸν βυθὸν ἐπινένευκεν**· **5**) κατακυλίομαι ἐπὶ ἐπικλινοῦς ἐδάφους : Ἥρων Αὐτομ.2,1· **6**) μτβ. ἀνυψῶ, διευθύνω πρὸς τὰ ἄνω : Ἥρων Βελοπ.78,8, αὐτ.89,14· ‖ προσκλίνω : Γεωπ.7,9· ‖ παθ. **ἐπινεύομαι** εἶμαι κεκλιμένος πρὸς τὰ κάτω, ἀντίθ. ἐξυπτιάζομαι : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,120· **7**) **ἐπινενευκὼς σφυγμὸς** ὀνομ. ἐπινοηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιγένους : Γαλ.8,479· ρηματ. π. ἐπίνευσις, ἐπίνευμα.

ἐπινεφελίς-ίδος (ἡ) μτγν. μικρὸν νέφος, νεφέλιον ἐν τῷ ὀφθαλμῷ : Ἀλέξ.Τραλλ.2.

ἐπινέφελος-ον (νεφέλη) κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ νεφέλης κεκαλυμμένος, ἐπινεφής, νεφελώδης, συννεφιασμένος : Ἡρ.7,37 **οὔτ' ἐπινεφέλων ἐόντων,** Ἱππ. Ἐπιδ.3,2, Πλάτ.Κωμ.75, Ἀριστλ.Πρ.939b,33 **τὰ ἐπινέφελα ἀλεεινότερα τῶν αἰθρίων,** αὐτ.Μετ.369b,23 **ὅταν ἐπινέφελον ᾖ μόνον** (ἀντίθ. αἰθρίας οὔσης)· πρβλ. αὐτ.Πρ.939b,39· ‖ θολός, τεθολωμένος : Ἱππ. Ἀφορ.4,71 **ἐπινέφελον οὖρον**· **2**) ὁ συνάγων νέφη : Ἀριστλ.Πρ.947b,5 **ἐπινέφελοι οἱ βορέαι**· **3**) εἰδ. νεώτ. ζωολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος ἀκανθοπτερυγίων **περκιδῶν** ἰχθύων.

ἐπινεφής-οῦς-ές (νέφος) ὁ ὑπὸ νεφῶν κεκαλυμμένος, νεφελώδης, σκοτεινός : Ἀριστλ.Πρ.941a,5, Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,12,2, ΠΔ Μακκ.2,1,22 **ὅ τε ἥλιος ἀνέλαμψε πρότερον ἐπινεφὴς ὤν**· **2**) ὁ συνάγων νέφη : Θεόφρ.Ἄν.4.

ἐπινεφριδιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ἐπινεφρίδια.

ἐπινεφριδίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. δραστικὸν στοιχεῖον τῶν ἐπινεφριδίων ἀδένων, ἄ. ἀδρεναλίνη.

ἐπινεφρίδιος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῶν νεφρῶν κείμενος, ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς νεφρούς : Ἰλ.Φ 204 **δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες** (σχόλ. τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος), Γρηγ.Νύσσ.1,603 **τὸ ἐπινεφρίδιον στέαρ**· ‖ εἰδ. νεώτ. ἀνατ. τὸ οὐδ. πλ. **ἐπινεφρίδια** ὡς οὐσ. δύο ἐνδοκρινεῖς ἀδένες κείμενοι ἀνὰ ἕνα ἐπὶ ἑκάστου τῶν νεφρῶν.

ἐπινεφριδῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τῶν ἐπινεφριδίων ἀπαντῶσα ἐπὶ λοιμωδῶν νόσων.

ἐπινέφω κ. ἐπινεφῶ-έω κ. μσν. φέρω ἢ συνάγω νέφη ἐν τῷ οὐρανῷ, καλύπτω διὰ νεφῶν, κάνω συννεφιά : Ἀλεξ.29 **ἐπινέφει ὁ Ζεύς**, Ἀριστλ.Πρ. 944b,26,Θεόφρ.Ἀν.61 **ἐ-[ἄνεμος]**· ὁμ. ἀπροσ. **ἐπινέφει** εἶναι συννεφιά : αὐτ.Φ Αἰτ.3,24,4.

ἐπινεφῶ-έω δ. τ. τοῦ ἐπινέφω βλ.λ.

ἐπίνεφις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπινέφω, ἡ συννεφιά. τὸ συννέφιασμα · Ἀριστλ.Πρ.944b,25 **τί οἱ νότοι μικρὰ μὲν πνέοντες οὐ ποιοῦσιν ἐπίνεφιν**.

ἐπινέω (1) (νέω, νήθω), μέλλ. **ἐπινήσω**, ἐπινήθω, ἐπικλώθω, γνέθω, δθ.ἐπὶ τῶν Μοιρῶν προκαθορίζω: Ἰλ.Υ 128 **ἅσσα οἱ αἶσα γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ**, αὐτ.Ω 210· κ. παθ. : Αἰλ.ΖΙ 7,1 **τὸν ἐπινησθέντα αὐταῖς μόχθον**, αὐτ.ἀπ.260, ΨΛουκ.Φιλόπ.14 **τὰ δὲ τῶν Μοιρῶν ἐπινενησμένα ἐς ἅπαντας**.

ἐπινέω (2) σωσσωρεύω, συνοθροίζω ἐπί τινας : Λόγγ.1,31 **ἐπ- γῆν πολλήν**· **2**) σωρεύω τι ἐπί τινος, πληρῶ, γεμίζω, φορτώνω, μετὰ γεν. πράγμ.: Ἡρ.4,62 **ἁμάξας πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ἐπινέουσι φρυγάνων**· ὁμ. μτχ. παθ. παρακ. : Ἀριστλ.Ἐκκλ. 838 **αἱ τράπεζαί γ' εἰσὶν ἐπ- ἀγαθῶν ἁπάντων**.

ἐπινέω (3), μέλλ. **ἐπινεύσομαι**, νήχομαι, πλέω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω : Ἀλεξ.33,5 (π.Ἀθήν.14,650C) **ἐκλεγόμενος λαμβάνει τῶν ἐπινεουσῶν** (ἐνν. ἀπίων) **τὴν πεπαιτάτην ἀεί**, Θεόφρ. ΦΙ 5 **ὑπερέχει.. αὐτὰ τὰ φύλλα ὥσπερ ἐπινέοντα** (ἐπιπολάζοντα), Ἀθήν.15,667E **ὕδατος πληροῦται** (λεκάνη) **ἐπινεῖ τε ἐπ' αὐτῆς ὀξύβαφα κενά**· ‖ ἐπιπλέω, κολυμβῶ ἐπί τινος : Ἀριστλ. ΖΙ 620b,22 **λαμβάνει δὲ τὰ ἐπινέοντα** (ἡ νάρκη), **ὅσα ἂν ναρκήσῃ ἐπιφερόμενα τῶν ἰχθύων**.

ἐπινεῶ-έω πάπ. ἀνανεῶ, ἀνακαινίζω, καινουργιώνω : **τὰς ἐπινενεωμένας βλάβας**.

ἐπινεωτερίζω μτγν. νεωτερίζω ἐφεξῆς, ἐπιχειρῶ πάλιν νεωτερισμούς : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.342C **καινότερα καινοῖς ἐπινεωτερίζοντες**.

ἐπινήθω σχόλ. δ. τ. τοῦ ἐπινέω (1) βλ.λ.

ἐπινήϊος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς νηός, ἐπὶ τοῦ πλοίου : Ἀντιπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 9,82 **ἐπινήϊος χορτοτυπή**· ‖ εἰδ. νεώτ. ναυτ. **ἐπινήϊον δικαστήριον** τὸ εἰς ὅλως ἐκτάκτους περιστάσεις συγκαλούμενον ἐπὶ πλοίου δικαστήριον.

ἐπινηνέω (νηνέω) ἐπ. τ. τοῦ ἐπινέω βλ.λ.(2), μ. ἐν παρατ. **ἐπενήνεον**, ἐπιθέτω σωρηδόν, ἐπισωρεύω, μετὰ γεν. : Ἰλ.Η 428 **οἱ δὲ σιωπῇ νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον** (ἐπεσώρευον τὰ πτώματα τῶν νεκρῶν ἐπὶ τῆς πυρᾶς).

ἐπινησίδιος-α-ον μσν. ὁ ἐπὶ τῆς νήσου, νησιωτικός : Παχυμ.[Μιχ.Παλ.283E **φρούριον ἐπ-**.

ἐπινήσιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ νήσου κείμενος : Περίπλ.Μεγ.Θαλ.182 **ἐπ- ἄκρα** (πιθ. δ. γρ.).

ἐπινηστεύω μσν. νηστεύω προσέτι : ΨΧρυσ.7,472, 27 **εἰ Μωϋσῆς νηστεύει, καὶ Ἠλίας ἐπινηστεύει**.

ἐπίνητρον (τό) μτγν. κ. νεώτ. ἀρχαῖον ἡμικυλινδρικὸν ὄργανον, ἐν χρ. ὑπὸ τῶν γυναικῶν πρὸς ξάνσιν τῶν ἐρίων ἐπὶ τῆς ἄνω κυρτῆς καὶ ἀνωμάλου ἐπιφανείας αὐτοῦ· Πολυδ.7,32 « **ἐφ' οὗ δὲ νήθουσιν.. ἐπίνητρον καλεῖται, καὶ ὄνος** », αὐτ.10,125 « **καὶ ὄνον, ἐφ' οὗ νῶσι, καὶ ἐπίνητρον, ἄτρακτον, καὶ σφόνδυλον** », Ἡσ. « **ἐπίνητρον· ἐφ' ᾧ τὴν κρόκην τρίβουσιν** », ΕΜ 362,20.

ἐπινήφω μτγν. εἶμαι νηφάλιος πρός τι ἢ ἔν τινι : Πλούτ.Ἠθ.87E **ἐπινήφειν τῷ βίῳ**, Λουκ.Ἔρωτ.45.

ἐπινήχομαι ἀποθ. κ. μσν., δωρ. **ἐπινάχομαι**, μέλλ. **ἐπινήξομαι**, νήχομαι, πλέω, κολυμβῶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν : Βατραχομ.107 **μέσσῳ δ' ἐπενήχετο πόντῳ**· πρβλ. Κερκ.17,11· ‖ πλημμυρίζω, κατακλύζω, χύνομαι : Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,4,3 **ἐπινήχεσθαι τοῖς πεδίοις**· ‖ ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω : Ἥρων Πνευμ.157C **ἀγγεῖον ὕδωρ ἔχον, ἐν ᾧ ἐπινηχέσθω λεβητάριον**, Διοσκ.1,73 **ὑγρὸν ἐπ- ταῖς κρήναις**, πρβλ.Σωρ.1,115,Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,22 **τοῖς ὑγροῖς ἐπ-**, Γεωπ.7,8,2· **2**) μτφ. ἀνέρχομαι, προβάλλομαι : Θεόκρ.23,61 **παιδὸς ἐπενάχετο φωνά** (ἀνήρχετο ἐκ τοῦ κάτω κόσμου), Δαμάσκ.Ἀρχ.270· **3**) προσνήχομαι, πλέω πρός τι : Καλλ.Δῆλ.21 **Σαρδὼ .. ἣν ἐπενήξατο Κύπρις**· **4**) ἐπιπλέω κατά τινας, ἐπιτίθεμαι : Ὀππ.Ἁλ.2,46 **ἄλλῳ ἐ- ἄλλος πότμον ἄγων**.

ἐπινήχυτος-ον νήχυτος, ἄφθονος : Ὀρφ.Ἀργ.39 **φθιμένων ἐπινήχυτα δῶρα**.

ἐπινήω δ. τ. τοῦ ἐπινέω βλ.λ.(2).

ἐπινίζω ὑγραίνω τι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπιβρέχω : Θεόφρ.Φ Αἰτ.5,9,13, αὐτ.Φ 14,14,6.

ἐπινίκειος-ον κ. ἐπινίκιος-ον βλ.λ. : Σοφ.ΟΚ 1088 **σθένει 'πινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον**.

ἐπινικελῶ-όω νεώτ. κ. **ἐπινικελιῶ**, δημ. -ώνω ἐπικαλύπτω, ἐπενδύω μεταλλικὴν ἐπιφάνειαν διὰ λεπτοῦ στρώματος νικελίου, νικελώνω.

ἐπινικέλωσις-εως (ἡ) νεώτ. κ. **ἐπινικελίωσις-εως** ἡ διὰ λεπτοῦ στρώματος νικελίου ἐπικάλυψις μεταλλικῆς τινος ἐπιφανείας, νικέλωμα.

ἐπινικιάριοι (οἱ) βυζαντ. εἰδικοὶ κλητῆρες, χωροφύλακες ὁδηγοῦντες τοὺς αἰχμαλώτους ἐνώπιον τῆς συγκλήτου ἢ τοῦ πραίτωρος.

ἐπινίκιος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν νίκην, ὁ ἐπὶ τῇ νίκῃ λεγόμενος ἢ γινόμενος : Πίνδ.Ν 4,78 **τεὰν ἐπινικίοισιν ἀοιδαῖς πρόπολον ἔμμεναι**, Πολύβ.30 **ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους** (πρὸς πανηγυρισμὸν νίκης), πρβλ. Ἐπιγρ., Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,41 **ἐ- πομπή**, Διόδ.Σ 5,29 **ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον**, Πλούτ.Ρωμ.29 **ἐπινίκιον ἄγουσι τὴν ἑορτήν**, αὐτ.Αἰμ.31 **ἀφελέσθαι τῶν ἐπινικίων τιμῶν** (τῶν θριαμβευτικῶν τιμῶν), αὐτ. Κοριολ.3 **τὴν ἡμέραν ἐπινίκιον οὖσαν**, Ἡρωδιαν. Ἱστ.3,10,2 **καὶ θέας τελέσας ἐπινικίους** (θεάματα ἐπὶ τῇ νίκῃ)· ‖ εἰδ. νεώτ. λειτουργ. **ἐπινίκιος ὕμνος** ὁ κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν ψαλλόμενος ὕμνος **Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ ..**· ‖ μτγν., μαν. ὁ **ἐπινίκιος** ὡς οὐσ. ὁ ἐπὶ νίκῃ ὕμνος : Εὐστ.Πον.60,19 **θρῆνοι καὶ ἐπινίκιοι** (ἐνν. Πινδάρου)· **2**) τὸ οὐδ. **ἐπινίκιον** (ἐνν. ᾆσμα ἢ μέλος) ᾆσμα, μέλος ᾀδόμενον ἐπὶ νίκῃ, θριαμβευτικὴ ᾠδή, οἷα τὰ ἐπινίκια τοῦ Πινδάρου : Αἰσχ.Ἀγ.174 **Ζῆνα δέ τις προφρόνως ἐπινίκια κλάζων**, πρβλ.Ἀθήν.1,3B **εἰς ἃς νίκας καὶ Εὐριπίδης ἔγραφεν ἐπινίκιον**, Γρηγ.Νύσσ. 1,289B **ἐπινίκιον ἀλαλάξει ὁ τῶν κυμβάλων ἦχος**· **3**) ὁμ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπινίκια** (ἐνν. ἱερά) θυσία τελουμένη ἐπὶ νίκῃ, αἱ πρὸς πανηγυρισμὸν τῆς νίκης ἑορταί : Ἀριστφ.ἀπ.433 (π.Ἀθήν.9,387F) **ἀτταγᾶς ἥδιστον ἕψειν ἐν ἐπινικίοις κρέας**, Ἀνδοκ.4,29, Δημ.532, Πάπ. **τὴν τῶν ἐπινικίων ἡμέραν πανηγυρίζειν**· ‖ ὁμ. **τὰ ἐ- θύειν** τελεῖν ἑορτὴν ἐπὶ νίκῃ : Πλάτ.Συμπ.173A **τῇ ὑστεραίᾳ ᾗ τὰ ἐπινίκια ἔθυεν**· ‖ ὁμ. **ἐ- ἑστιᾶν** : Δημ.1356 **εἱστία τὰ ἐπινίκια ἐπὶ Κωλιάδι**· ‖ ὁμ. **ἐ- πέμψαι, πεμφθῆναι** (= θριαμβεύειν) : Δίων Κ 36,25, αὐτ.37,21· ‖ ὁμ. **ἐπινίκια** (ἐνν. ἆθλα) ἔπαθλον, βραβεῖον νίκης : Σοφ.Ἠλ.692 **τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια ὠλβίζετ'**, ΠΔ Ἐσδρ.1,3,5 **δώσει .. δωρεὰς μεγάλας, καὶ ἐπινίκια μεγάλα**, Διον.Ἁλ.Ρωμ.3,27· ‖ Ἡσ. «ἐπινίκιον, νικητήριον, βασιλέως σύμβολον»· ‖ νεώτ.κ.δημ. **τὰ ἐπινίκια** ὁ ἐπὶ τῇ νίκῃ ἑορτασμός.

ἐπινικίως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐπινίκιον, ἁρμόζοντα εἰς νικητάς· Ἡσ. ἐν λ. ἀλαλάζει **ἐπ- ἠχεῖ**.

ἐπίνικος-ον κ. μσν. ὁ ἐπινίκιος βλ.λ.) : Πίνδ. Ο 8,75 **φράσαι χειρῶν ἄωτον Βλεψιάδαις ἐπίνικον,** πρβλ. Στράττ.40 (ἀμφ. γρ.)· **2**) τὸ ἄρα. **ἐπίνικος** (ἐνν. ὕμνος) ὡς οὐσ. ὁ ἐπὶ τῇ νίκῃ γινόμενος ἢ ᾀδόμενος· Εὐστ.Πον.60,20 « ἐπινίκιοι, οὓς καὶ ἐπινίκους τετρασυλλάβως φασίν » : Σχόλ.᾿Αριστφ. Νεφ.1359 **τοῦτο τὸ μέλος Σιμωνίδου ἐξ ἐπινίκου,** ᾿Αριστείδ.Λόγ.28(49),34,61.

ἐπινιπτρίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ εἰς τὸ τέλος τοῦ γεύματος καὶ μετὰ τὴν πλύσιν τῶν χειρῶν καὶ τοῦ στόματος προσφερομένη κύλιξ οἴνου : Πολυδ.6,31 **κύλιξ μετανιπτρὶς ἡ ἐπὶ πᾶσιν· εἴποις δ᾿ ἂν τὴν αὐτὴν καὶ ἐπινιπτρίδα.**

ἐπινίπτω ὑγραίνω, μουσκεύω ἐλαφρὰ τὴν ἐπιφάνειαν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,9,15.

ἐπινίσσομαι ἀποθ. ἐπέρχομαι, ἔρχομαί που, μεταβαίνω, πηγαίνω, μετὰ γεν. : Σοφ.ΟΚ 689 **πεδίων ἐπινίσσεται·** **2**) μετ᾿ αἰτ. ἐπέρχομαι, ἐπισκέπτομαι· πρβλ. ἐπινείσομαι : ᾿Απολλ.Ρ 4,817 **καὶ θεοὺς ἐπινίσσεται ἄτη,** Νίκ.Θηρ 470· ὁμ. ἀπολ. : Θεόκρ.8,43 **ἔνθα καλὰ Ναῒς ἐπινίσσεται.**

ἐπινίφω κ. **ἐπινείφω** νίφω, χιονίζω ἐπί τινος, καλύπτω διὰ χιόνος : Θεόκρ.ΦΑἰτ.5,9,13,Φίλ.2,112 **θεὸς ἐπινείφει δρόσον·** κ. παθ. : Θεόκρ.ΦΙ 4,14,6 **ὅταν ἐπινιφθῇ κατὰ τὴν ἀπάνθησιν·** || ὁμ. μτφ. : Φίλ. 1,296 **οἷς δ᾿ ὁ θεὸς ἐπινείφει καὶ ἐπομβρεῖ τὰς ἀγαθῶν πηγάς,** αὐτ.2,383· κ. παθ. : αὐτ.1,441 **ἐπινιφομένων καὶ σπειρομένων ἄνωθεν ἀφανῶς τῶν ἐνθυμημάτων** (κατασταλαζόντων..)· **2**) ἀπροσ. ἐπινίφει χιονίζει ἐκ νέου, ἐξακολουθεῖ νὰ πίπτῃ χιών : Ξεν.Κυν.8,1 **ὅταν μὲν ἐπινίφῃ καὶ ᾖ βόρειον.**

ἐπινόημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. σκέψις πρός τι ἢ διά τι, ὅθ. ἐφεύρεσις, τέχνασμα : ῾Ιππ. ᾿Αρθρ.42, ᾿Αντιφ.Σοφ.101· || ἰδ. ἐν τῇ ρητ. : Ροῦφ. Ρητ.406Η, ᾿Αριστείδ.Ρητ.2,251S· **2**) ἀντίληψις, κατανόησις : ᾿Επίκ.Φύσ.130,137C.

ἐπινοημᾰτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἐπινοητικός, ἱκανὸς εἰς τὸ ἐπινοεῖν : Βέττ.Βάλ.49,6.

ἐπινοηματικῶς ἐπίρρ. μσν. ἐξ ἐπινοήσεως : Φώτ.Λόγ. ἐν χειρ. μονῆς ᾿Ιβήρων.

ἐπινοήμων-ονος-ον μσν. ὁ ἐπινοηματικὸς βλ.λ. : Ζων.463 **Δαίδαλος ὃς ἦν πάνυ ἐπινοήμων.**

ἐπινόησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η τὸ ἐπινοεῖν, ἐπινόημα : Φιλόδ.Θαν.36, Γρηγ.Νύσσ.2,334C **μαινομένων ἐστὶ τὸ πρεσβύτερον τῶν ἐπινοούντων ἡγεῖσθαι τὴν ἐπινόησιν, - εὐφυὴς ἐπινόησις.**

ἐπινοητής (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπινοητικός, ἐφευρετικός : Μᾶρκ.Αὐρ.1,16 **οὐκ ἐπινοητὴν περὶ σωμάτων ὥρας,** Εὐστ.Παν,56,4.

ἐπινοητικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ρητόρων, ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ ἐπινοεῖν, ἐφευρετικός : Λογγῖν.῞Υψ.4,1 **ὁ Τίμαιος ἀνὴρ .. πρὸς λόγων ἐνίοτε, μέγεθος οὐκ ἄφορος, πολυΐστωρ, ἐπινοητικός·** || μετὰ γεν. ἀντικειμ. : ᾿Αθήν.7,310F **διαφέρει** (ὁ λάβραξ) **ἐπινοητικὸς ὢν τοῦ διασῴζειν ἑαυτόν·** **2**) ὁ ἐπὶ φάσματος, εἰδώλου, ὁ ἐν τῷ νῷ σχηματιζόμενος : ᾿Επίκ.Φυσ.362 **ἐπ- φάσμα.**

ἐπινοητικότης-ητος (ἡ) νεώτ., δημ. -ότη κ. -ότητα ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπινοητικοῦ βλ.λ.

ἐπινοητικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ά κατ᾿ ἐπινόησιν : ᾿Ωριγ.2,100D, Γρηγ.Νύσσ.2,376.

ἐπινοητός-ή-όν μτγν. εὔληπτος, καταληπτός : Βί.Φιλονίδ.᾿Επικ.10C, Φιλόδ.Μουσ.92Κ· **2**) ὁ ὑπάρχων ἐν τῷ νῷ : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.8,38.

ἐπινοήτρια (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. τοῦ ἐπινοητής, ἐφευρετική : ΨΧρυσ.7,440.

ἐπινοθεύω μσν. νοθεύω ἐπὶ πλέον : Φώτ.3,1108C.

ἐπίνοια (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. σκέψις, διάνοια, ἰδέα, γνώμη : Θουκ.3,46 **προκαταλαμβάνειν ὅπως μηδ᾿ ἐς ἐπίνοιαν τούτου ἴωσι,** Πολύβ.1,20,12 **οὐδ᾿ ἐπίνοιαν ποιήσασθαι,** Διον.᾿Αλ.Πομπ.1 **τὰς ἐπινοίας εἴς τι φέρειν,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,350· || ὁμ. ἀντίληψις, ἰδέα : ᾿Επίκ.ἀπ.255 **ἐναργὴς τοῦ πράγματος ἐπίνοια,** Πλούτ.᾿Ηθ.1065D **πᾶσαν ἐπίνοιαν ἀτοπίας ὑπερβάλλειν,** Μηναῖ.9,4 ᾿Ωδ.7 **τῶν τυράννων μὲν ἠπόρει ἡ ἐπίνοια βοηθεῖν τοῖς μὴ οὖσι θεοῖς·** || **κατ᾿ ἐπίνοιαν** κατὰ ἰδέαν, ἀντίθ. κατὰ περίπτωσιν : Στωϊκ.2,29· **2**) δύναμις τοῦ ἐπινοεῖν, ἐφευρετικότης : ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.90 **οἶνον σὺ τολμᾷς εἰς ἐπίνοιαν λοιδορεῖν,** Θεόφρ. ᾿Οσμ.7 **κατὰ τέχνην καὶ ἐπίνοιαν γίγνεσθαι·** **3**) ἐφεύρεσις, ἐπινόημα : ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.1322 **θαυμαστὰς ἐξευρίσκων ἐπινοίας,** ᾿Αριστλ.Κόσμ.399b, 17 **τέχνης ἐπίνοιαι,** Σεκοῦνδ.Γνωμ.10 **πενία ἐπινοιῶν διδάσκαλος·** **4**) πρόθεσις, σκοπός, σχέδιον : Εὐρ.Φαίν.408 **τίν᾿ ἐπίνοιαν ἔσχεθες,** Στωϊκ. ἀπ.2,128 **κατὰ τὴν ἐκφορὰν καὶ τὴν ἐπίνοιαν,** ΚΔ Πράξ.8,22 **ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας·** || ᾿Επιγρ. **ἐξ οἰκείων ἐπίνοιαι** αὐθόρμητα σχέδια· **5**) ἡ μετὰ ταῦτα, ἡ δευτέρα σκέψις : Σοφ.᾿Αντ.389 **ψεύδει γὰρ ἡ ᾿πίνοια τὴν γνώμην·** **6**) κατάληψις, κατανόησις : Πολύβ.6,5,2 **κοινὴ ἐπίνοια,** Λογγῖν.ἀπ.7,3· **7**) ψυχαλ. ἀναπόλησις : Πλωτῖν.2,9,1.

ἐπινομή (ἡ) μτγν. (ἐπινέμομαι) διάδοσις, ἐξάπλωσις· ἰδ. μτφ. ἐπὶ τοῦ πυρός : Πλούτ.᾿Αλέξ.35 **οὐκ ἂν ἔφθασεν ἡ βοήθεια τὴν ἐπινομήν·** || ἐπὶ δηλητηρίου : Αἰλ.ΖΙ 12,32 **τὴν τοῦ ἰοῦ κατὰ τοῦ σώματος ἐπινομήν·** **2**) ᾿Επιγρ., πάπ. ἀπαίτησις βοσκῆς : Πάπ. **εἰς κοπὴν καὶ ἐπινομήν·** **3**) κτ. πληθ. ἐπίθεσις ἐπιδέσμου : ῾Ηλιόδ.π.᾿Ορειβ.48,51,2.

ἐπινομία (ἡ) κ. νεώτ. δικαίωμα διὰ συμβάσεως δύο γειτονικῶν κρατῶν νὰ βόσκωνται τὰ κτήνη αὐτῶν εἰς τὰς χώρας ἑκατέρων, δικαίωμα νομῆς : Ξεν.ΚΠ 3,2,23 **ἐπιγαμίας δ᾿ εἶναι καὶ ἐπεργασίας καὶ ἐπινομίας,** ᾿Επιγρ. **ἐπινομία ἐν τᾷ Δελφίδι.**

ἐπινομίζω μτγν. νομίζω ἐπὶ πλέον, πρὸς τοῖς ἄλλοις· ἐν χρ. τὸ παθ. : Πορφ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ. 171A **θεοὺς ἑαυτοὺς ἐπινομίζεσθαι βούλονται.**

ἐπινόμι(ον) (τὸ) (νομή) μτγν. ᾿Επιγρ., μσν. κ. δημ. τὸ διὰ βοσκὴν καταβαλλόμενον ἀργύριον· **2**) (νόμος) μτγν. τίτλος ἔργου τοῦ Πλάτωνος : Θέων Σμ. 7,84,178Η· **3**) μσν. **ἐπινόμι** ἐπώνυμον : Καισάρ. Δαπ. ἐν Σάθ.3,174 **τοῦτος ἦτον ἀπὸ τὴν Τζάραν, τὸ ἐπινόμι Καλμούκης.**

ἐπινομίς-ίδος (ἡ) μτγν. προσθήκη εἰς τὸν νόμον, παράρτημα, ὄνομα πραγματείας ἀποδιδομένης εἰς τὸν Πλάτωνα : Φίλ.1,495· **2**) δῶρον τοῦ νέου ἔτους : ᾿Αθήν.3,97D **τὴν ὑπὸ Ρωμαίων καλουμένην στρήναν .. ἐπινομίδα καλῶν·** **3**) μέρος τριήρους : ᾿Απολλ.Τριηρ.π.᾿Αθήν.3,97D **ἐγὼ γὰρ οἶδα ἐπινομίδα καλουμένην καὶ μέρος τι τριήρους.**

ἐπινομοθετῶ-έω εἰσάγω προσθέτους νόμους : Πλάτ.Νόμ.779D **ἐπινομοθετούντων καὶ τῶν ἄλλων ὁπόσα ἂν ὁ νόμος ἐκλείπῃ δι᾿ ἀπορίαν.**

ἐπίνομος-ον ἐπιχώριος, ὁ ἐν τῇ χώρᾳ οἰκῶν:Πίνδ. Π 11,7 **ἔνθα καὶ νυν ἐπίνομον ἡρωΐδων στρατὸν ὁμαγυρέα καλεῖ συνίμεν·** **2**) ἔννομος, νόμιμος, κανονικός : ᾿Αππ.᾿Εμφ.Πολ.3,94· **3**) ᾿Επιγρ. ὡς οὐσ. κάτοχος βοσκῆς· **4**) ᾿Επιγρ. κληρονόμος : **μηδὲ ἀπαλλοτριωσάτω ᾿Ασία, εἴ τί κα ἐπεργάζηται ἀπὸ ᾿Επιχαρίδα ἢ τῶν ἐπινόμων αὐτοῦ.**

ἐπίνοσος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ὑποκείμενος εἰς νόσον, φιλάσθενος : ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1113a,28 **καὶ ἐπὶ τῶν σωμάτων, τοῖς μὲν εὖ διακειμένοις ὑγιεινά ἐστι· τοῖς δ᾿ ἐπινόσοις ἕτερα,** Διόδ.Σ 2,48 **ὁ τόπος.. ποιεῖται τὰ σώματα τῶν ἀνθρώπων ἐπίνοσα,** Φίλ.1,516 **ἐπίνοσος γενεά·** **2**) νοσηρός : Πορφ. ᾿Αποχ.1,36 **ἐπίνοσον χωρίον,** Γεωπ.1,12,34 **ἐ- θέρος.**

ἐπινοσσοποιοῦμαι-έομαι κατασκευάζω τὴν φωλεάν μου ἐπάνω εἴς τι : Δημόκρ.ἀπ.π.Φαβρικ. 4,338 **γῦπες ὄρεσιν οὐκ ἐπινοσσοποιήσονται.**

ἐπίνοστος-ον λεξ. ἐπὶ νόστῳ, ἐπιστραφῇ : ῾Ησ. ἐν λ. ἰματος : **ᾠδὴ .. ἐπίνοστος.**

ἐπινοσῶ-έω νοσῶ ἐκ δευτέρου, νοσῶ πάλιν μετὰ

νόσον τινά : Ἱππ.77D **τὰ ἐκ τοιούτων μικροτέρως ἐπινοσῇ τις,** Φρύν. εἰς ΑΒ 69,20 **ὅταν πεπαυμένης τῆς νόσου ἐπινοσῇ τις,** Γαλ.14,601 **παραφροσύνην ἐσομένην ἐπινοσοῦντος.**

ἐπινόσως ἐπίρρ. ὡς ἀσθενής : Ἱππ.Ἐπιδ.1,5 **ἐπ- διάγειν,** Σωρ.1,117 **ἐπ- διακειμένου τοῦ σώματος.**

ἐπινοτίζω μτγν. βρέχω ἄνωθεν τὴν ἐπιφάνειαν, ραντίζω : Διοσκ.2,105 **ἡμέραν μὲν εἰς ἥλιον συνεχῶς ἐπινοτίζων αὐτά·** **2)** παθ. ἐξατμίζομαι βραδέως : Φιλούμ.π.Ἀετ.5,78.

ἐπινοῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. σκέπτομαι περί τινος, σοφίζομαι, μηχανῶμαι : Ἡρ.1,48 **ἐπινοήσας τὰ ἦν ἀμήχανον ἐξευρεῖν τε καὶ ἐπιφράσασθαι,** Ἀριστφ.Ἱππ.884 **τοιουτονὶ Θεμιστοκλῆς οὐπώποτ' ἐπενόησεν,** Πλάτ.Νόμ.677Β **κακουργήματα πρὸς ἀλλήλους ἐπινοοῦσιν,** Αἰλ.ΖΙ 9,7 **ἐπινοεῖν φάρμακον τῇ φύξει·** || ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Ἀριστφ.Ἱππ.1202 **πῶς ἐπενόησας ἁρπάσαι;·** || κ. ἀπολ. σχεδιάζω, κάμνω ἐπινοήσεις, σχέδια, ἀντίθ. δρᾶν : Ἀντιφ.3,2,7 **πάντα ὀρθῶς ὡς ἐπενόει δρῶν ἔδρασε μὲν οὐδὲν ἀκούσιον·** ἀντίθ. ἐπεξελθεῖν : Θουκ.1,70 **ἃ μὲν ἂν ἐπινοήσαντες μὴ ἐπεξέλθωσιν, οἰκείων στέρεσθαι ἡγοῦνται·** ἀντίθ. ἐξεργάσασθαι : Φλ.Βελοπ.58,43· **2)** ἔχω κατὰ νοῦν, διανοοῦμαι, συλλογίζομαι : Θουκ.2,8 **ἐπενόουν οὐδὲν ἀμφότεροι,** Ξεν.Ἀν.2,5,4· || κ. μετ' ἀπαρφ. ἐνεστ. : Ἡρ.1,27 **τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε νέας ποιησάμενος ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτῃσι,** Ἀριστφ. Θεσμ.338 **ἢ 'πικηρυκεύεται.. ἢ τυραννεῖν ἐπινοεῖ·** || κ. μετ' ἀπαρφ. μέλλ. ἢ ἀορ. : Ἡρ.3,134 **πάντα ὅσα περ αὐτὸς ἐπινοέω ποιήσειν εἴρηκας,** αὐτ. 2,152 **ἐπενόεε τείσασθαι τοὺς διώξαντας,** Εὐρ. Ῥῆσ.195 **μεγάλα δ' ἐπινοεῖς ἑλεῖν·** κ. παθ. : Φιλόστρ.Ἡρ.713 **σοφῶς τούτων ἐπινενοῆσθαι δοκούντων·** **3)** παρατηρῶ, τηρῶ : Φιλόδ.Ποιημ. 5,11· || ὁμ. ἐννοῶ, καταλαμβάνω : Πλούτ.Περ.9 **τοῦ σημείου οὐκ ἐπινοοῦσιν·** **4)** αἰσθάνομαι, νομίζω : Ἐπίκ.Ἐπ.1,23Ι·· κ. παθ. : αὐτ.Ἐπ.1,6Ι· **5)** κ. νεώτ. ἐφευρίσκω : Γαλ.Χρ.Μορ.12,6· || ὁμ. κ. μέσ. : Λουκ.Ἀστρολ.17 **τὴν ἐπιστήμην διελόντες ἕκαστοι αὐτέων ἄλλα ἐπενοήσαντο·** κ. παθ. : Λουκ.Θε.Ε 13 **ὀνόματα ὑπὸ φιλοσόφων ἐπινοηθέντα·** || ὁμ. ὁ παθ. ἀόρ. β' **ἐπινοηθῆναι** ἐν ἐνεργ. σημ. : Ἡρ.3,122 **θαλασσοκρατέειν ἐπενοήθη,** Λουκ.Ἔρωτ.31 **καὶ φιλοσοφεῖν ὑπὲρ γυναικῶν ἐπενοήθησαν·** || νεώτ. συνεκδ. πλάττω μῦθον, φτιάνω ἀπὸ τὸ νοῦ μου : **ἐπενόησεν ὁλόκληρον ἱστορίαν διὰ νὰ δικαιολογηθῇ.**

ἐπινυκτερεύω μτγν. διέρχομαι, περνῶ τὴν νύκτα ἔν τινι : Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.9 **ἐπινυκτερεύειν ταῖς ναυσίν,** Πλούτ.Ἠθ.960C.

ἐπινύκτερος-ον μσν. ὁ ἐν καιρῷ νυκτὸς γενόμενος ἢ ὤν, νυκτερινός : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.135 **ἐπινύκτερα φάσματ' ὀνείρων.**

ἐπινυκτίδιος-ον μτγν. ὁ ἐπινύκτιος βλ.λ. : Προκ. Κτισμ.1,7.

ἐπινύκτιος-ον μτγν. ὁ διὰ νυκτός, ἐν καιρῷ νυκτός : ΑΠ 6,262 **ὁ ἐπινύκτια μῆλα νομεύων.**

ἐπινυκτίς-ίδος [ἡ] κ. μσν. φλύκταινα κατὰ τὴν νύκτα γεναμένη· Πολυδ.4,197 : Ἱππ.Ἀέρ.3 **πυρετοὺς πολυχρονίους χειμερινοὺς καὶ ἐπ- πολλὰς καὶ αἱμορροΐδας,** Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.44,20,1· **2)** νυκτερινὴ φυλακή, φρούρησις· Ἡσ. «φυλακὴ δοκοῦντι ἀδικεῖν»· **3)** βιβλίον ἐν ᾧ γράφονται τὰ κατὰ τὴν νύκτα συμβαίνοντα· ἀντίθ. ἐφημερίς : Συνέσ. 153Α **ταῖς καλουμέναις ἐφημερίσι τὰς ὑφ' ἡμῶν ὀνομαζομένας ἐπινυκτίδας συνάπτοντας.**

ἐπινυμφειος-ον, θηλ. κ. **-εία** [Ἐπιγρ.Συμπλ.2,874] Σοφ.Ἀντ.814 **οὔτ' ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος ὕμνησεν** [ἀμφ.].

ἐπινυμφεύω μσν. νυμφεύω μέ τινα, συνδέω διὰ γάμου : Εὐμάθ.11,426 **Ἀπόλλων.. Ὑσμινίαν ἐπινυμφεύει σοι·** || Ἐπιγρ. μέσ. νυμφεύομαι ἐκ δευτέρου : **ταῖς ἐπινυμφευομέναις.**

ἐπινυμφίδιος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος διὰ νύμφην, νυμφικός, νυφιάτικος : ΑΠ 7,182 **οὐ γάμον ἀλλ' Ἀΐδαν ἐπινυμφίδιον .. δέξατο.**

ἐπινύσσω μτγν. κ. μσν. κεντῶ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,19,5, Ἀρχιγ.π.Γαλ.8,110 **ἐπινύσσοντες πόνοι,** Ματθ.Ἰατρ.310 **ἵνα μὴ ἐπινύσσῃ ὁ κάλαμος·** κ. παθ. : Σωρ.Κατ.24.

ἐπινυστάζω μτγν. νυστάζω ἐπί τι, ἀποκοιμῶμαι ἐπάνω εἴς τι : Πλούτ.Βροῦτ.36 **ἀφ' ἑσπέρας ἐπινυστάξειε τοῖς σιτίοις,** Λουκ.Δὶς Κατ.2 **ἢν γάρ τι καὶ μικρὸν ἐπινυστάξωμεν.**

ἐπινύσταξις-εως [ἡ] μτγν. νυσταγμός, νύστα : ΠΔ Παροιμ.6,4 **μὴ δῷς ὕπνον τοῖς ὄμμασι, μηδὲ ἐπινύσταξιν τοῖς βλεφάροις.**

ἐπινωμῶ-άω φέρω ἢ ἐφαρμόζω ἐπί τινος : Σοφ. Φιλ.168 **οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν·** || ὁμ. παρατηρῶ, προσβλέπω : Εὐρ.Φοίν.1564 **σώματα .. ὀμμάτων αὐγαῖς ἐπενώμας·** **2)** διανέμω : Αἰσχ.Εὐμ.311 **λάχη τὰ κατ' ἀνθρώπους ὡς ἐπινωμᾷ στάσις ἁμή.**

ἐπινῶς ἐπίρρ. μτγν. Σουΐδ. «λίαν», Σχολ. «ἐφελκυστικῶς» : Λουκ.Ἀλ.Ἱστ.2,25 **αὕτη δὲ οὐκ ἀφανὴς ἦν ἐπινῶς ἀγαπῶσα τὸν νεανίσκον.**

ἐπινωταῖος-α-ον νεώτ. ὁ ἐπινώτιος βλ.λ.

ἐπινωτιδεύς-έως [ὁ] εἶδος ἰχθύος, ὁ. νωτιδανὸς βλ.λ. : Ἀθήν.7,294D **γαλεὸν εἶναι καὶ νωτιδανόν. Ἐπαίνετος δὲ.. ἐπινωτιδέα καλεῖ.**

ἐπινωτίδιος-ον Ἐπιγρ. ἐν χρ. ὡς οὐσ. μάλλινον τραχὺ ἐπανωφόριον, σάκος πρὸς κάλυψιν τῶν νώτων, τῆς πλάτης, μπέρτα, κάπα : ΑΠ 6,21,3 **τὴν ἐπινωτίδιον βροχετῶν ῥακόεσσαν ἀρωγάν.**

ἐπινωτίζω θέτω ἐπὶ τῶν νώτων, ρίχτω πάνω στὶς πλάτες : Εὐρ.Ἡρ.362 **πυρσῷ δ' ἀμφεκαλύφθη ξανθὸν κρᾶτ' ἐπινωτίσας δεινῷ χάσματι θηρός·** **2)** ἐφαρμῶ κατά τινος ἐκ τῶν νώτων· Ἡσ. «ἐπενώτισεν· ἐφώρμησεν [Ἄρχιππος] Ἀμφιτρύωνι δευτέρῳ»· **3)** μέσ. λαμβάνω τινὰ ἐπὶ τῶν νώτων μου, τὸν κόβω στὶς πλάτες μου : Πσυσ.Ἐλλ.Ἀπ.143.

ἐπινώτιος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῶν νώτων : Βατραχομ.88 **ὡς ἔμ' ἐπιπλώσας ἐπινώτιον ἦγεν ἐς οἶκον,** Λουκ.Ἔρωτ.26 **ἐπινώτιοι κέχυνται μετ ρένων κόσμος·** || νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπινώτιον** ὡς οὐσ. τὸ ἐπὶ τῶν νώτων φερόμενον ἀχειρίδωτον ἔνδυμα, μπέρτα· **2)** ἡ ὠμοπλάτη· Πολυδ.2,133 «**τὰς δ' ὠμοπλάτας εἰσὶν οἳ καὶ ἐπινωτίους .. ἐκάλεσαν**».

ἐπιξαίνω μτγν. κ. μσν. ξαίνω, τσαυγκρανίζω τὴν ἐπιφάνειαν : Βασ.272 **μὴ ἐπιξάνῃς τραύματα τῶν κεκαμωμένων μάστιξι·** || ὁμ. κ. μτφ. : Φώτ.Ἐπ. 248,25 **ἐπιξαίνων τῇ μνήμῃ τοὺς μώλωπας.**

ἐπιξανθίζω ξανθόν τι ποιῶ, κάμνω τι νὰ λάβῃ χρῶμα ξανθόν : Φερεκρ.π.Ἀθήν.6,269Α **πλευρὰ δελφάκει' ἐπεξανθισμένα.**

ἐπίξανθος-ον ὁ κλίνων πρὸς τὸ ξανθόν, κιτρινωπός : Ξεν.Κυν.5,22 **οἱ δ' ἐλάττους ἐπίξανθοι,** Θεόφρ. ΦΙ 3,10,4· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπίξανθον** ὡς οὐσ. στρατ. σκῦτος ἐμπεποτισμένον διὰ λιπαρῶν οὐσιῶν, ἐξ οὗ κατασκευάζονται διάφορα εἴδη ἐξαρτύσεως.

ἐπιξεινοῦμαι-όομαι ἰων. τ. τοῦ ἐπιξενοῦμαι βλ.λ.

ἐπιξεναγία [ἡ] μτγν. ὄνομα τάξεως στρατιωτῶν· Σουΐδ. «τάξεων φιλῶν ὀνομασίαι» : Ἀσκληπιόδ.6,3.

ἐπιξεναγός [ὁ] μτγν. ἀρχηγὸς τῆς ἐπιξεναγίας βλ.λ. : Ἀσκληπιόδ.6,3, Ἀρρ.Τακτ.14,6.

ἐπιξενίζομαι σχόλ. ἔρχομαι πρός τινα ὡς ξένος : Σχόλ.Λυκόφρ.717 **τοὺς ἐπιξενιζομένους πρὸς αὐτὸν δεινῶς κολάζων καὶ ἀναιρῶν.**

ἐπιξενοδίκη Ἡσ. «ἡ συνηγορή, καὶ ἡττηθεὶς ἀπόλλυται» · πιθ. διορθ. «ἐπιξενοδοκεῖ, συνηγορεῖ..», ἤται βεβαιοῖ ἐνώπιον δικαστηρίου ὑπὲρ τινος δικαζομένου οὐ καταδικαζομένου συγκαταδικάζεται· πρβλ. ἐπιξενοδοκοῦμαι.

ἐπιξενοδοκοῦμαι-έομαι Ἡσ. ἐπιξενοδόκευμαι (sic) « ἐπιμαρτυροῦμαι », καλῶ τινα εἰς ὑπεύθυνον ὑπὲρ ἐμοῦ μαρτυρίαν· πρβλ. λ. ἐπιξενοδίκη.

ἐπίξενος-ον μτγν. πάπ., Ἡσ. ὁ ἐξ ἄλλης χώρας ὢν καὶ φιλοξενούμενος, μουσαφίρης : Κλήμ.'Αλ. 450 **ἀναστρέφει τοίνυν ἡ φιλοξενία περὶ τὸ ὠφέλιμον τοῖς ξένοις, ξένοι δὲ οἱ ἐπίξενοι, ἐπίξενοι δὲ οἱ φίλοι**· ‖ πάπ. γεν. ὁ ξένος· πρβλ. ἐπιξένωσις· **2)** Ἡσ. « ἐπιχθόνιος » ὁ ἐπὶ τῆς χθονός, ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ὁ οὐχὶ μὲ τὴν γῆν συνεχόμενος.

ἐπιξενοῦμαι-όομαι κ. μσν., ἐπ. ἐπιξεινοῦμαι, διατρίβω, διαμένω ἐκτός, εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ξενιτεύομαι : Ἰσοκρ.'Επ.6,2 **μὴ πρέπειν ἐπιξενοῦσθαι τοῖς τηλικούτοις**, 'Αριστλ.Πολιτ.1327a,13 **τὸ ἐπιξενοῦσθαί τινας ἐν ἄλλοις τεθραμμένους νόμοις ἀσύμφορον εἶναί φασι πρὸς τὴν εὐνομίαν**, Λουκ. Ἔρωτ.7· **2)** πάπ. ἐπισκέπτομαι ἄλλον τόπον : **ἐπιξενωθείσης μου εἰς 'Οξύρυγχα**· **3)** φιλοξενοῦμαι : 'Απολλ.Ρ 2,764 **λημνιάδεσσιν ἐπιξεινοῦντο γυναιξίν**, Πλούτ.Νομ.4 **Σοφοκλεῖ δὲ καὶ ζῶντι τὸν 'Ασκληπιὸν ἐπιξενωθῆναι λόγος ἐστί**· ‖ κ. μτφ. : Νικ.Χων.ἐνΣάθ.117 **εἶχον καὶ τὴν ἐκ τῆς νίκης ὑπεροψίαν ἐπιξενουμένην σφίσι βαρβαρικῶς**· **4)** ἔχω σχέσεις ξενίας μετά τινος, εἶμαι στενὸς φίλος τινός : Δημ.1224 **ἐπιξενῶσθαι πολλοῖς καὶ πιστευθῆναι ἐν τῇ 'Ελλάδι**, Διόδ.Σ 1,23· ‖ κ. μτφ. **ἡ ἐπιξενωθεῖσα σώμασι μοῖρα** τὸ μέρος τὸ παρεχόμενον εἰς τὰ σώματα : Ἡράκλειτ.π. Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.7,130· **5)** ὡς μέσ. ἐπικαλοῦμαι τὴν φιλόξενον ἤτοι εὐμενῆ μαρτυρίαν : Αἰσχ.'Αγ.1320 **ἐπιξενοῦμαι ταῦτα δ' ὡς θανουμένη**· **6)** Ἡσ. « ἐπιξενοῦσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι· Σοφοκλῆς 'Αχαιῶν συλλόγῳ καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις ».

ἐπιξένωμα-ατος (τὸ) · μσν. ξενία, φιλοξενία : Εὐστ. Πον.245,17 **φιλιοῦσθαι λαϊκοῖς εἰς ἐπιξένωμα**.

ἐπιξένωσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπίσκεψις ξένου τόπου καὶ σχέσις, συνάφεια μετὰ τῶν ἐκεῖ οἰκούντων : Διόδ.Σ 31,13 **πολλῶν ἐν αὐτοῖς γνωριζομένων διὰ τὰς γεγενημένας ἐπιξενώσεις**.

ἐπίξεσις-εως (ἡ) νεώτ. ἐλαφρὰ ξέσις ἐπιφανείας.

ἐπιξέστης (ὁ) (ἐπιξέω) 'Επιγρ. ὁ εἰδήμων εἰς τὸ ξύειν ἐπιφανείας τοίχων, ἐργάτης, λιθοξόος.

ἐπιξεστικῶς ἐπίρρ. γλωσσ. τοῦ ἐπιγράβδην : Σχόλ.'Ιλ.Φ 166.

ἐπιξέω κ. νεώτ. ξέω τὴν ἐπιφάνειαν, γρατσουνίζω : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.14,'Αρετ.116 **ἐπιξέσαντες ἢ ἐπικόψαντες** (τὸ ὀστέον), Ἡλιόδ.5,14 **ἐπιξέσας ἅλμασιν ἀκρωνύχοις τὴν πέτραν**· **2)** μτφ. καλλωπίζω, χτενίζω : Βί.'Απολλ.Ρ **ἐπιξέσας αὐτοῦ τὰ ποιήματα**.

ἐπίξηνον (τὸ) (ξηνός) ξύλον, ἐφ' οὗ ἔκοπτον τὸ κρέας· Σουΐδ. « ὁ μαγειρικὸς κορμὸς ἐφ' οὗ τὰ κρέα συγκόπτουσι »· **2)** κτ. ἐπέκτ. τὸ ξύλον, ἐφ' οὗ ὁ δήμιος ἀπεκεφάλιζε : Αἰσχ.'Αγ.1277 **βωμοῦ πατρῴου δ' ἀντ' ἐπίξηνον μένει, θερμῷ κοπείσης φοίνιον προσφάγματι**.

ἐπιξηραίνω κ. νεώτ. ξηραίνω τι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν : Ἱππ.'Αγμ.33,'Αριστλ.Πρ.928a,9· κ. παθ. : Ἱππ. Προρρ.2,6· **2)** ὁμ. ξηραίνομαι κατὰ διαλείμματα : Ἱππ.Διαίτ.28 **ἐπιξηραίνεσθαι καὶ μὴ δὶς διογκοῦσθαι**· **3)** γίνομαι ἀποξηραντής : Ῥοῦφ.Νεφρ. Κύστ.6,5· **4)** συμπυκνοῦμαι : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,1.

ἐπιξηραντικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ξηραίνων τὴν ἐπιφάνειάν τινος : Διοσκ.4,138 **δύναμιν ἔχουσα ἐ-**.

ἐπιξηρασία (ἡ) ἡ ξηρασία τῆς ἐπιφανείας : Ἱππ. 1691 **ἐπιξηρασία στόματος**.

ἐπίξηρος-ον κ. νεώτ. ἰατρ. ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ξηρός : Ἱππ.1,2611 **γλῶσσα ἐπίξηρος**· ‖ κ. συγκρ. -ότερος : 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,1.

ἐπιξιφίζω μσν. ἐξορχοῦμαι, εἰς προτεταμένα ξίφη πηδῶ : Εὐστ.'Ιλ.1167,25.

ἐπιξοά (ἡ) 'Επιγρ. ἐπιλέανσις, στίλβωσις.

ἐπίξομεν Ἡσ. « ἐφήξομεν ».

ἐπιξουθός (ὁ) ἐσφ. γρ. τοῦ ἔτι ξουθός.

ἐπιξυλία (ἡ) 'Επιγρ. τὸ δικαίωμα ξυλεύσεως.

ἐπίξυλον Ἡσ. « τὸ ἐπὶ παραστροφίδα τοῦ ὑφαινομένου ἱματίου ».

ἐπίξυνος-ον ποι. τοῦ ἐπίκοινος, ὁ ἀνήκων εἰς πολλοὺς ἀπὸ κοινοῦ : 'Ιλ.Μ 422 **ἐπίξυνος ἄρουρα**.

ἐπιξυνῶ-όω ποι. μτγν. ἐπικοινῶ, ποιῶ τι κοινόν : Νόνν.Δ 26,290 **φωνὴν . . ἐπεξύνωσεν ἑκάστῳ**· ‖ ὁμ. κ. μέσ. : 'Απολλ.Ρ 3,1162.

ἐπιξύριος-ον εἰς ξυρὸν βλ.λ. ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος : Φανί.6 **ἐπιξύριος φάρσος**.

ἐπιξυρῶ-άω μτγν. κείρω, ξυρίζω : Γαλ.12,404.

ἐπιξύστης μσν. ὁ ἐπάνωθεν ξύων : Πασχ.Χρον.1,87.

ἐπιξύω κ. νεώτ. ξύω, ξύνω ἐπάνω εἴς τι : Πλάτ. Πολ.406Α **πολλὰ ἐπιπασθέντα καὶ τυρὸν ἐπιξυσθέντα**, 'Αριστλ.Ζ1 612b,17 **διδόασι δ' ἐπιξύοντες**· **2)** ἐπὶ τοῦ κρανίου, ξέω τὴν ἐπιφάνειαν : Ἱππ.Κεφ. Τρωμ.14· **3)** ἅπτομαι, ἐπιφαύω διά τινος πράγμ. : 'Αρατ.650 **ὁ δὲ ζώνῃ τότε Κηφεὺς γαῖαν ἐπιξύει**· **4)** ποιθ. χαράττω : **ἐπιξύεσθαι εἰκόνας λίθῳ**.

ἐπιογδοηκοστὸς λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 81:80 : Πτολ.'Αρμ.1,16.

ἐπιόγδοος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 9:8 : Πορφ.'Αρμον.310W.

ἐπιόδιος (ὁ) 'Επιγρ. ὁ τῆς ὁδοῦ : **παροδῖτα ἐπιόδιε**.

ἐπιοικοδομά (ἡ) δωρ. ἡ ἐποικοδομὴ βλ.λ.

ἐπίοικος (ὁ) 'Επιγρ. ἔποικος βλ.λ.

ἐπιοίνιος-ον ὁ παρὰ τὸν οἶνον ἢ ἐπ' αὐτῷ : Θέογν.971 **ἐπιοίνιον ἄθλον**.

ἐπιοινοχοεύω χέω, χύνω οἶνον, κερνῶ κρασί : 'Υμν.'Αφρ.205 **θεοῖς ἐπιοινοχοεύουσι**.

ἐπιοκτωκαιδεκάτος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 19 : 18 : Πτολ.'Αρμ.2,1.

ἐπιόν-όντος (τὸ) οὐδ. μτχ. τοῦ ἔπειμι βλ.λ.

ἐπιοπτεύω 'Επιγρ. ἐποπτεύω, ἐπιτηρῶ.

ἐπιόπτης (ὁ) 'Επιγρ.ποι. ἐπόπτης βλ.λ. : **ἐπ- βοτῶν**.

ἐπίοπτος-ον ποι. τ. τοῦ ἔποπτος παρατηρούμενος, θεατός : 'Οππ.'Αλ.1,10· ‖ φανερός, ὁρατός : 'Αρατ.25.

ἐπιορακτές Ἡσ. « τερπνόν, ἁρπαλέον ».

ἐπιορκία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὅρκος ψευδής : Ξεν.'Αν.3,2,4 **τὴν βασιλέως ἐπιορκίαν καὶ ἀσέβειαν**, Δημ.409 **τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε εἰσενέγκησθε**· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῷ πληθ. : Πλάτ.Γοργ.525Α **μεστὴν ὑπὸ ἐπιορκιῶν καὶ ἀδικίας**, Ξεν.'Αν.2,5,21, Φώτ.'Επ 204,40 **μήτε ὅρκοις ὅλως χαίρειν, μήτε καθυβρίζειν ἐπιορκίᾳ**· ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. καταπάτησις ὅρκου, ἀθέτησις τῶν ἐνόρκως ὑπεσχημένων· ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ποιν. δικ. ἡ ψεύσει καὶ ἑκουσίως ἀθέτησις ὑποσχέσεως ἀφορώσης εἰς ἐκπλήρωσιν ὑποχρεώσεως καὶ ἐπιβεβαιωθείσης ἐνώπιον δικαστηρίου δι' ὅρκου ἢ διὰ χειραψίας.

ἐπιορκίζω πάπ. πιθ. ἀντὶ ἐξορκίζω βλ.λ.

ἐπιόρκιον (τὸ) ἡ ἐπιορκία βλ.λ.

ἐπίορκος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ δι' ὅρκου ψευδῶς βεβαιωμένος : 'Ιλ.Τ 264 **εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἐν φρ. **ἐπίορκον ὄμνυμι** ὁρκίζομαι ψευδῶς : 'Ιλ.Γ 279 **ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ, ὑμεῖς μάρτυροι ἔστε**, Ἡσιόδ.'Εργ.282 **ὃς δέ κε ἐπ- ὀμόσσας ψεύσεται**· ‖ κ. μετὰ συστοιχ. αἰτ. : 'Αριστφ. Βάτρ.150 **ἐπίορκον ὅρκον ὤμοσε**· ‖ ὅρκος ἀνωφελής, μάταιος : 'Ιλ.Κ 332 **καί ῥ' ἐπίορκον ἐπώμοσε**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ψευδῶς ὁρκισθείς : Ἡσιόδ.'Εργ.804 **ὅρκον τινύμενον, τὸν Ἔρις τέκε πῆμ' ἐπιόρκοις**, 'Αριστφ.Νεφ.399 **καίτοι σφόδρα γ' εἰσ' ἐπίορκοι**, 'Αντιφ.6,48 **τούτους νομίζειν ἐπιορκοτάτους καὶ ἀνοσιωτάτους πάντων ἀνθρώπων**· **3)** μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀθετήσας, πατήσας τὸν ὅρκον του : 'Αχμ.'Ονειροκρ 12,14 **πρὸς γυναῖκας ἐπίορκος.. γενήσεται**.

ἐπιορκοσύνη (ἡ) μτγν. ἐπιορκία : ΑΠ 12,250,6.
ἐπιορκόσυνος (ὁ) ἐπίορκος βλ.λ.
ἐπιορκῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ., Ἐπιγρ. **ἐφ(ι)ορκῶ**, μέλλ. κ. **-ήσομαι**, ἀόρ. **ἐπιώρκησα**, ἀπαρφ. **-ορκῆσαι**, παρακ. **ἐπιώρκηκα**, ὁρκίζομαι ψευδῶς : Ἰλ.Τ 188 **οὐδ' ἐπιορκήσω πρὸς δαίμονος**· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. τῶν προσ. ἢ πραγμ. εἰς ἃ ὁρκίζεταί τις : Ἡρ.4,68 **τὰς βασιληΐας ἱστίας ἐπιώρκησε**, Ἀριστφ.Ὄρν.1609 **κύψαντες ἐπιορκοῦσιν ὑμᾶς οἱ βροτοί**, Δημ.1204 **οὔτε τοὺς θεοὺς ὀμόσας καὶ ἐπαρασάμενος ἑαυτῷ ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε**· ‖ ἰδ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἱππ.298 **νὴ τὸν Ἑρμῆν τὸν ἀγοραῖον, κἀπιορκῶ γε βλεπόντων**, Δημ.553 **οὐδὲν ἐφρόντιζεν ἐπιορκῶν**· ‖ ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : Δημ.1203 **πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα**· ἀντίθ. εὐορκῶ· **2)** ἁπλ. ὄμνυμι, ὁρκίζομαι : Σόλ.π.Λυσ.117,34 **ἐπεγγυᾶν δ' ἐπιορκήσαντα τὸν Ἀπόλλω**· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἀθετῶ τὰ ἐνόρκως ὑπεσχημένα, πατῶ τὸν ὅρκον.
ἐπιόρκως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπίορκον βλ.λ. : Ἡρωδιαν.6,9,2.
ἐπίορος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπίουρος βλ.λ.2).
ἐπιόσσομαι [ὀφ, δυϊκ. ὄσσε] ἔχω τι πρὸ ὀφθαλμῶν, παρατηρῶ : Ἰλ.Ρ 381 **τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑτάρων**· ‖ βλέπω τινὰ ἀτενῶς : Ἀπολλ.Ρ 2,28 **ἐπὶ δ' ὄσσεται οἰόθεν οἷος ἄνδρα**· ‖ μτφ. **ἐπιόσσομαι αὐγὰς ἠελίοιο** ἐπιζῶ : Νίκ. Θηρ.276 **ἐννέα δ' αὐγὰς ἠελίοιο ἐπιόσσεται.**
ἐπιουδὶς ἐπίρρ. ἐπὶ τοῦ ἐδάφους : ΑΒ 1310.
ἐπίουρα (τὰ) Εὐστ. « τὰ ὁρμήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὀραύειν, ἢ τὰ μεταξὺ διαστήματα, ὡς ἀπὸ τοῦ ὅρος ὁ περιορισμός ».
ἐπιούριον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἐπίουρος βλ.λ.2), μικρὸς πάσσαλος : Ἥρων Αὐτομ.28,6.
ἐπίουρος (ὁ) κ. μσν. φύλαξ, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής, μετὰ γεν. : Ὀδ.Ν 405 **ὑῶν ἐπίουρος**, Θεόκρ. 8,6 **μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι**, Ἀπολλ.Ρ 1,87 **ἐπίουρος Οἰχαλίης**· ‖ σπαν. μετὰ δοτ. : Ἰλ.Ν 450 **Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον**, Ἀπολλ.Ρ 3,1180· **2)** πάσσαλος : Ἥρων Αὐτ.16,2, Ἱππιατρ.26, Γεωπ.10,61.
ἐπιοῦσα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τῆς μτχ. ἐπιὼν τοῦ ἔπειμι βλ.λ., κυρ. ὡς οὐσ. κατὰ παράλ. τοῦ ἡμέρα, ἡ ἑπομένη, ἡ ἀκόλουθος ἡμέρα : Πολύβ.2,25,11 **πρόθεσιν ἔχοντες κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν πολιορκεῖν τοὺς συμπεφευγότας, - ἔφθασε τὴν ἐπιοῦσαν.**
ἐπιούσιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἡμέραν (ἄρτος), ἀναγκαῖος, καθημερινός : ΚΔ Ματθ.6,11 **τὸν ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον**· πρβλ. Ὠριγ.Λογ.16 « πρῶτον δὲ τοῦτ' ἰστέον ὅτι ἡ λέξις ἐπιούσιος παρ' οὐδενὶ τῶν Ἑλλήνων οὔτε τῶν σοφῶν ὠνόμασται οὔτε ἐν τῇ τῶν ἰδιωτῶν συνηθείᾳ τέτριπται, ἀλλ' ἔοικε πεπλάσθαι ὑπὸ τῶν εὐαγγελιστῶν »· ‖ Ἐπιγρ. **ἐπιούσια** (τὰ) ἀμφ. σημ.
ἐπιοφθεὶς μτχ ἀορ. τοῦ ἐπιβλέπω βλ.λ.
ἐπίοχος (ὁ) δ. γρ. τοῦ ἔποχος βλ.λ.
ἐπιόψομαι ποι. μέλλ. ἢ ἐπ. ἀόρ. ὑποτ., ἀόρ. α' **ἐπιωψάμην**, θὰ ἐκλέξω : Ἰλ.Ι 167 **τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι**· ‖ Ἡσ. « ἐπιόψονται· προχειρίσονται· προΐδωσιν· ἐπιλέξωνται ».
ἐπίπᾰγος (ὁ) [ἐπιπήγνυμι] μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας πολλῶν πραγμάτων σχηματιζομένη πηκτὴ ἢ στερεὰ ὕλη, τσίπα, κρούστα : Διοσκ.1,134 **ἀποχεομένου τοῦ ἐπιπάγου ἄχρις ἂν καθαρὸν ἐφιστῆται τὸ ὕδωρ**, Πλούτ.Ἠθ.627F **παραμένει τοῖς σώμασιν ἀλώδης ἐπίπαγος**· πρβλ. Ἡσ. « ἐπίπαγος· τὸ ἐπὶ τῶν ἐψομένων, ἡ γραῦς ».
ἐπίπαγχυ ἐπίρρ. ἐπιτατ. τοῦ πάγχυ βλ.λ., πάνυ : Θεόκρ.17,104.
ἐπιπᾰθὴς-οῦς-ές μτγν. εἰς πάθη, ἐντυπώσεις ὑποκείμενος : Παῦλ.Ἀλ.42,11 **αἰσινωμένα ἢ ἐπιπαθῆ**, αὐτ.53,18 (συγκρ.) **ἐπιπαθεστέραν.**
ἐπιπαιᾱνίζω μτγν. ᾄδω παιᾶνα, ψάλλω νικητήριον ᾆσμα : Διόδ.Σ 5,29 **ἐπιπαιανίζοντες καὶ ᾄδοντες ὕμνον ἐπινίκιον**· (] κ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : Πλούτ.Μάρκελλ.22.
ἐπιπαιανισμὸς (ὁ) μτγν. ᾠδὴ ᾀδομένη ἐπὶ νίκῃ : Στράβ.9,3,10 **τὸν ἐπιπαιανισμὸν τὸν γινόμενον ἐπὶ τῇ νίκῃ μετὰ τοιούτων ῥυθμῶν.**
ἐπιπαίζω περιπαίζω, περιγελῶ : Ἡλιόδ.10,13 **μή τίς δαίμων ἡμῖν ἐπιπαίζῃ ;**· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀλεξ.172,16 **ἄνθρωπ' ἐπίπαιζε**· **2)** παίζω ἐπί, διασκεδάζω : Φιλόστρ.Εἰκ.835 **τὰς Νηρηΐδας εἰκός, ὅταν τῇ θαλάττῃ ἐπιπαίζωσι.**
ἐπίπαιμα-ατος (τὸ) Ἡσ. «ἐπίπταισμα, πρόσκομμα».
ἐπίπαισμα-ατος (τὸ) δ. γρ. τοῦ ἐπίπαιμα βλ.λ.
ἐπιπαιστικὸς-ή-όν ὁ πρὸς παιδιάν : Κλέαρχ.π. Ἀθήν.10,448C **γρῖφος· πρόβλημα ἐπιπαιστικόν.**
ἐπιπαιωνίζω ἐπιπαιανίζω βλ.λ.· Ἡσ. « ἐπιπαιωνίζουσα, ἀλαλάζουσα ».
ἐπιπαιωνισμὸς (ὁ) δ.γρ. τοῦ ἐπιπαιανισμὸς βλ.λ.
ἐπιπακτὶς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. βοτάνη τις· Διοσκ.4,108 « οἱ δὲ ἐλλεβορίνην· θαμνίσκος μικρός, ἐλάχιστα φυλλάρια ἔχων· πρὸς τὰ θανάσιμα δὲ πίνεται καὶ πρὸς τὰ ἐν ἥπατι πάθη »· ‖ κ. νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ὀρχεοειδῶν**· πρβλ. ἐπικακτίς.
ἐπιπακτῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. κλείω καλῶς, κατακλείω· Παλυδ.10,4 « τῷ δὲ κλεῖσαι ἴσον καὶ τὸ πακτοῦν καὶ τὸ ἐπιπακτοῦν τὰς θύρας ἐστί· ὥσπερ τῷ ἀνοίγειν ταὐτὸ τὸ λύειν, ὡς ἔφη Εὐριπίδης, λύε πακτὰ δωμάτων ».
ἐπιπάκτωσις-εως (ἡ) νεώτ. κλείσιμον, κλείδωμα.
ἐπιπακτωτήριον (τὸ) νεώτ. τὸ δι' οὗ ἐπιπακτοῦμεν, κλείομεν.
ἐπιπαλαμῶμαι-άομαι μτγν. ἐπιμηχανῶμαι βλ.λ. : Λουκ.Τοξ.16 **οἱ κόλακες συνέθεον ἐπιπαλαμησόμενοι ὁρῶντες ἐδώδιμον ἔτι ὄντα τὸν Δεινίαν** [ἀμφ., δ. ἀνάγν. ἐπικαλαμ-].
ἐπιπαλάσσω απιλώνω, λερώνω : Εὐρ.ΙΤ 880 **ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ παλάξαι** [τμ.· δ.γρ. ἐπιπελάξαι].
ἐπιπαλλᾰκεύομαι σχόλ. πλὴν τῆς νομίμου γυναικὸς ἔχω καὶ παλλακήν : Σχόλ.Εὐρ.Ἀνδρ.205.
ἐπιπάλλω πάλλω, κραδαίνω, τινάσσω πρός τινα ἢ ἐναντίον τινός : Αἰσχ.Χο.162 **βέλη 'πιπάλλων Ἄρης**· ‖ Ἡσ. « ἐπέπηλεν, ἐκλήρωσεν ».
ἐπιπαλύνω ἐπιπάσσω, πασπαλίζω : Ὀδ.Κ 520 **ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν** [τμ.].
ἐπιπᾰματὶς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἐπίκληρος βλ.λ.· Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.581.
ἐπίπαμμα-ατος (τὸ) δ. γρ. ἐπίπασμα βλ.λ.
ἐπιπαμφᾰλῶ-άω μτγν. καθορῶ, κοιτάζω ἀπ' ἐπάνω, ρίπτω βλέμματα ἐπί τινος : Ἀπολλ.Ρ 2,127 **πόλλ' ἐπιπαμφαλόωντες ὁμοῦ** [σχόλ. «πολλὰ ἐπιβλέποντες καὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ»].
ἐπίπαν ἢ **ἐπὶ πᾶν** ἐπίρρ. κ. μσν. ἐν γένει, ἐν ὅλῳ, συνήθως ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον : Ἡρ.4,86 **νηῦς ἐπίπαν μάλιστά κῃ κατανύει ἐν μακρημερίῃ ὀργυιὰς ἑπτακισμυρίας**, Θουκ.5,68 **ἐπὶ πᾶν δὲ κατέστησαν ἐπὶ ὀκτώ**, Μιχ.Ἀτταλ.ἐν Σάθ.16 **ὄγκοις ὡς ἐπίπαν καὶ μέτροις τὴν τοῦ παρέχοντος διάθεσιν κρίνομεν**· **2)** ἐξ ὁλοκλήρου, καθόλου, κυρίως : Αἰσχ.Πέρσ.42 **Λυδῶν ὄχλος, οἵ τ' ἐπίπαν ἠπειρογενὲς κατέχουσιν ἔθνος**· **3)** περίπου, τοὐλάχιστον : Ἱππ.Ἄρθρ.783 **τετραδάκτυλον τὸ ἐπίπαν**· **4)** ὡς οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἐπίπας βλ.λ.
ἐπιπὰξ Ἡσ. « συντόμως . . ., ἢ ἐπὶ τὰ ἀριστερά ».
ἐπίπαππος (ὁ) Ἐπιγρ., μσν. κ. νεώτ. ὁ πατὴρ τοῦ πάππου, πρόπαππος· Ἡσ. «ἐπίπαππος· ὁ τοῦ πάππου πατήρ», Εὐστ.Παν.39,58 « ὁ πάππος καὶ ὁ πρὸ αὐτοῦ ἐπίπαππος » : Ἐπιγρ. **οὐ τόσωι δμαθεὶς ἔλιπον βί[ον οὐδ'] ἐπίπα[ππ]ος**· **2)** ὁ τοῦ πάππου πάππος· Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 183 « ἐπίπαππος, ὁ ἐπὶ τῷ πάππῳ πάππος » : ΚΜανασσ.126Β **τὴν ἐκ**

προγόνων προσγενῆ, τὴν ἐκ τῶν ἐπιπάππων· 3) ὁ πάππος : Λιβάν.Λόγ.1,3.

ἐπιπαραγίγνομαι μτγν. ἔρχομαι εἰς τὴν σκηνήν : Σάτυρ.Εὐρ.άπ.39,25· || ὁμ. ἐπὶ στρατηγῶν, ἔρχομαι ἵνα διαδεχθῶ τινα ἐν τῇ στρατηγίᾳ : Πολύβ.1,31,4 **μὴ συμβῇ τὸν ἐπιπαραγιγνόμενον στρατηγὸν.. τὴν ἐπιγραφὴν τῶν πραγμάτων λαβεῖν·** || ὁμ. ἐπὶ στρατοῦ, ἀνέρχομαι : Πολύβ.4,12,7 **ἀτάκτως ἐπιπαραγενόμενοι·** || ἐπὶ γεγονότων, ἐπισυμβαίνω : Ἰούνκ.π.Στοβ.4,50,27 **ταῦτα τὰ παθήματα.. ἐπιπαραγίγνεται καὶ τοῖς νέοις.**

ἐπιπαράγω φέρω περί τι, περιφέρω ἐπί τινος : Ἱππ.Μοχλ.5 **τὴν χεῖρα ἐπιπαράγων ἐπὶ τὸ στῆθος.**

ἐπιπαραδέχομαι μτγν. γραμμ. λαμβάνω ἐπιπροσθέτως : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.170,13 **ἐπ- ἄρθρον.**

ἐπιπαραθέω παραθέω ἄνωθεν : Ξεν.Ἑλλ.5,4,51 **ἐπιπαραθέοντας** (διορθ. ἐπὶ παραθέοντας).

ἐπιπαράκειμαι μσν. εἶμαι ὅμορος, γείτων : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,209D.

ἐπιπαραμένω μτγν. ἐξακολουθῶ νὰ παραμένω μετά τι : Φιλόδ. ἐν Ἡράκλ.1041,1.

ἐπιπαρανέω ἔτι μᾶλλον ἐπισωρεύω, μαζεύω : Θουκ.2,77 **διὰ πολυχειρίαν ἐπιπαρένησαν.**

ἐπιπαρᾰριθμῶ-έω πάπ. ἀριθμῶ, λογαριάζω ἐν συγκρίσει πρός τι : **ὅταν δ' ἐπιπαριθμεῖν [θέλῃ τις χαλκόν].**

ἐπιπαρασκευάζομαι μέσ. παρασκευάζω, προμηθεύω τι προσέτι, ἐπιπροσθέτως, δι' ἐμαυτόν : Ξεν.ΚΠ 6,3,1 **τοῦτο ἐπιπαρασκευάσαιτο.**

ἐπιπάρειμι (εἰμί) πάρειμι πρὸς τοῖς ἄλλοις, εἶμαι παρὼν καὶ ἐγὼ ἐπιπροσθέτως : Θουκ.1,61 **ὡς ᾔσθοντο καὶ τοὺς μετὰ Ἀριστέως ἐπιπαρόντας** (διορθ. ἐπιπαριόντας), Λουκ.Μισθ.Συν.26 **ἄλλου τινὸς αἰφνιδίως ἐπιπαρόντος·** || ὁμ. παρευρίσκομαί που : Λουκ.Συμπ.20 **οὐκ ἄνευ θεοῦ τινος ἡμῖν ἐπιπαρών·** 2) ἀστρολ. καταλαμβάνω, κατέχω θέσιν τινά : Νεχέφ.π.Βέττ.Βάλ.279,16.

ἐπιπάρειμι (εἶμι) πορεύομαι ἐπὶ ὑψηλοῦ μέρους παραλλήλως πρός τινα πορευόμενον κάτωθεν : Ξεν.Ἀν.3,4,30 **οἱ δὲ κατὰ τὸ ὄρος ἐπιπαριόντες,** Πολύβ.10,13,3 **τοὺς ὑπερδεξίους τόπους ἐπιπαριών·** 2) μετὰ δοτ. ἐπέρχομαι πλαγίως, προσβάλλω τινὰ ἐκ τοῦ πλαγίου : Θουκ.5,10 **ἐπιπαριὼν τῷ δεξιῷ τιτρώσκεται·** 3) ἔρχομαι εἰς βοήθειάν τινος : Θουκ.4,108 **ἐπιπαριέναι τε κελεύοντες,** Ξεν. Ἀν.3,4,23· 4) πορεύομαι κατὰ μῆκος τῆς παρατάξεως στρατοῦ : Θουκ.4,94 **ὁ στρατηγὸς ἐπιπαριὼν τὸ στρατόπεδον .. παρεκελεύετο,** Πολύβ. 5,83,1 **ἐπιπαρῆσαν .. κατὰ πρόσωπον τὰς αὐτῶν τάξεις·** 5) ἐπισκέπτομαι διερχόμενος : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.5,7 **ἐπιπαριὼν Φρυγίαν.**

ἐπιπαρεμβάλλω μτγν. παρεμβάλλω προσέτι ἢ πλησίον, παρατάττω ἐκ νέου, ἀνασυντάσσω : Πολύβ.12,19,6 **παραγγείλαντα πᾶσιν ἐπιπαρεμβαλεῖν τὴν φάλαγγα·** 2) ἀμτβ. ἔρχομαι, εἰσέρχομαι εἰς γραμμὴν μετ' ἄλλων : Πολύβ.3,115,10 **ἐξ ἀσπίδος ἐπιπαρενέβαλλον.**

ἐπιπαρέξειμι ἐπὶ τοῦ ἡλίου ὡς πρὸς τὴν σελήνην διέρχομαι περαιτέρω : Ἀριστλ.Πρ.912a,11 **ἐπιπαρεξιὼν ὁ ἥλιος.**

ἐπιπαρέρχομαι μτγν. προχωρῶ πορευόμενος παρά τι μέρος, προσπερνῶ : Δίων Κ 40,35 **ἐπιπαρῆλθεν ἐπιπολὺ παρὰ τὴν ὄχθην·** 2) ἀστρολ. ἐπεμβαίνω ἐπίσης : Βέττ.Βάλ.291,9 **ἐ- ἐπὶ τόπον.**

ἐπιπαρέχω μτγν. παρέχω προσέτι : Φίλ.23.

ἐπιπάροδος (ἡ) λεξ. δευτέρα πάροδος, ἡ ἐκ δευτέρου ἐμφάνισις τοῦ χοροῦ ἐν τῇ τραγῳδίᾳ, ὡς καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ψαλλόμενον ᾆσμα· Πολυδ. 4,108 « ἡ μὲν εἴσοδος τοῦ χοροῦ πάροδος καλεῖται, ἡ δὲ κατὰ χρείαν ἔξοδος ὡς πάλιν εἰσιόντων μετάστασις,ἡ δὲ μετὰ ταύτην εἴσοδοςἐπιπάροδος ».

ἐπιπαροινῶ-έω μτγν. ἐν τῷ παθ., μεθύσκομαι, πάσχω οἰνοπνευματίασιν ἐπὶ μᾶλλον, ἀμφ. ἐν Φιλόδ.Ὀργ.33W.

ἐπιπαροίχομαι μτγν. παρέρχομαι μετά τι : Πέτρ. Α' Ἀλεξ. ἐν Συντ.Ἱερ.Καν.4,394 (ἔκδ. Ῥάλλη καὶ Ποτλῆ) **τεσσάρων ἤδη χρόνων ἐπιπαρῳχηκότων τῷ διωγμῷ.**

ἐπιπαροξύνω ἔτι μᾶλλον παροξύνω, ἐρεθίζω τινὰ ἀκόμη περισσότερον : Δίων Κ 44,35 **αὐτοὺς ἐπιπαρώξυνε,** Ἀχιλλ.Τάτ.1,8 **ἐπιπαρώξυνε τὸ μειράκιον ἀποθέσθαι τὸν γάμον·** || τὸ παθ. ἐπὶ τῶν ἐκ πυρετοῦ πασχόντων, ὑποφέρω ἐκ διαδοχικῶν παροξυσμῶν : Ἱππ.Ἐπιδ.1,2 **ὁ δὲ τρόπος ἡμιτριταῖος· μίαν κουφότεροι, τῇ ἑτέρῃ ἐπιπαροξυνόμενοι** (δ. γρ. ἀντὶ παροξυνόμεναι)· || ὁμ. παθ. ἐπὶ ἕλκους, φλεγμαίνομαι ἔτι μᾶλλον, θυμώνω : Ἱππ.Προρρ.1,162 (ἀμφ.).

ἐπῐπαρορμῶ-άω μτγν. ἔτι μᾶλλον παρορμῶ, παροτρύνω, ἐνθαρρύνω : Πλαυτ.Ἠθ.1181F **πρός τε τὸν πόλεμον ἐπιπαρορμῶντα τοὺς Ἀθηναίους.**

ἐπίπαρος ἐπίρρ. πάρος, πλησίον : Εὐρ.Ὀρ.345 **τίνα γὰρ ἐπίπαρος** (διόρθ.ἔτι πάρος) **οἶκον ἄλλον.**

ἐπιπαρουσία (ἡ) μτγν. ἡ παρουσία, ἐμφάνισις πλανήτου τινὸς ἔν τινι τόπῳ βλ.λ. ἐν εἰδ. ἀστρολ. σημ. : Παῦλ.Ἀλ.Ο 4 **τὰς τούτων ἐπιπαρουσίας,** Κατ.Ἀστρλ.Κ 5131,88,5.

ἐπιπαρρησιάζομαι μτγν. ἀπολ. μεταχειρίζομαι εὐθύν, εἰλικρινῆ λόγον, ὁμιλῶ μετὰ παρρησίας : Φιλόδ.Παρρ.3 Ο.

ἐπιπαρῳχηκότες (οἱ) μτχ. παρακ. τοῦ ἐπιπαροίχομαι βλ.λ.

ἐπίπας-πασα-παν, Ἐπιγρ. κρητ. θηλ. κ. **ἐπίπανσα** σύμπας, ὅλος : **οἱ ἐπίπαντες Ἱεραπύτνιοι.**

ἐπιπᾰσῐμάχη (ἡ) Ἐπιγρ. γενικὴ μάχη, συμπλοκή : **ἡ ἐπιπασιμάχη τρίτη περὶ Δαρῆον γενομένη.**

ἐπίπασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπάσσειν, τὸ πασπάλισμα.

ἐπίπασμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιπασσόμενον ἐπί τινος, πασπαλιζόμενον : Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.2,2 **ῥοὸς ἐπίπασμα,** Σχόλ.Θεακρ.15,114 **ἄνθεα δὲ τὰ ἐπιπάσματα τῶν ἄρτων. λέγει δὲ τὰ σήσαμα·** πρβλ.Ἀλέξ. Ι ραλλ.Πυρ.3.

ἐπιπάσσω κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** δωρ. ἀπαρφ. **ἐπιπῆν,** πάσσω ἐπί τινος, πασπαλίζω τι ἐπί τινος : Ἰλ.Δ 218 **ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα .. πάσσε,** Ἡρ. 4,172 **ἐπὶ γάλα ἐπιπάσσοντες πίνουσι,** Ὀρφ.Λιθ. 455 **ἄχνην ἐπιπασσέμεν ἕλκεϊ,** Λουκ.Ἐνάλ.Δ 15,3· κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.405Ε **ἐπ' οἶνον .. ἄλφιτα πολλὰ ἐπιπασθέντα·** ὁμ. μτφ. μετὰ γεν. διαιρετ. : αὐτ. Ἀλ.22 **-τῆς εἰρωνείας·** ὁμ. ἀπολ. : Θεόκρ.2,18 **ἄλφιτά μοι πρᾶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε.**

ἐπιπαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπίπασιν ἢ ὁ κατάλληλος δι' ἐπίπασιν.

ἐπίπαστος-η-ον κ.νεώτ. ὁ ἐπιπεπασμένος, πασπαλισμένος : Φιλόξ.2,16 **ἐπίπασται τευθίδες·** 2) τὸ οὐδ. **ἐπίπαστον** ὡς οὐσ. εἶδος πλακοῦντος ἐπιπεπασμένου διὰ παντοίων καρυκευμάτων κυρίως ἁλμυρῶν : Ἀριστφ.Ἱππ.103 **ἐπίπαστα λείξας δημιόπραθ' ὁ βάσκανος·** || ὁμ. (ἐνν. φάρμακον) ἐπίπασμα, ἔμπλαστρον : Ἱππ.Χυμ.6,Θεόκρ.11,2 **οὐδὲν .. φάρμακον .. οὔτ' ἔγχριστον, ἐμὶν δοκεῖ, οὔτ'ἐπίπαστον,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2 **τὸ φὰρ καὶ τὸ ἐπίπαστον.**

ἐπιπᾰτᾰγῶ-έω μτγν. θορυβῶ διά τινος, κάμνω θόρυβον, κρότον μὲ κάτι : Μέν.Πρ.501) **ἐπιπαταγοῦντες κώδωνί τινι καὶ τυμπάνῳ.**

ἐπιπατάσσω σχόλ. πατάσσω, κρούω τι προσέτι.

ἐπιπατρόφιον (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ πατρωνυμικόν.

ἐπιπᾰ́τωρ-ορος (ὁ) (πατήρ) μτγν. πατρυιός, μητρυιός : Πολυδ.3,26.

ἐπιπαύω μτγν. παύω προσέτι : Γαλ.14,511,7 **σήσας χρῷ, ἐπιπαύων** (δ. γρ. ἐπιπάσσων) **τῷ κρανίῳ·** || παθ. **-ομαι** παύομαι πράττων τι : Διοσκ.4,13.

ἐπιπαφλάζω μτγν. παφλάζω ἐπί τινος ἢ ὑπεράνω τινός, κοχλάζω ; Κοΐντ.11,229 **κύματα ἐπ- αἰγιαλοῖσιν,** Νόνν.Δ 7,34· || ζέω, κοχλάζω ἔν τινι, μετὰ δοτ. : αὐτ.1,237.
ἐπιπᾰχύνω μτγν. παχύνω ἔτι μᾶλλον, ποιῶ τι ἔτι παχύτερον : Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.1.
ἐπιπεδικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων δύο διαστάσεις : Σιμπλίκ.Φυσ.59,17 **ἐ- κύκλοι.**
ἐπιπεδογράφησις-εως [ἡ] νεώτ. ἡ ἐπὶ ἐπιπέδου παράστασις σφαιρικῆς ἐπιφανείας, ἰδίως ἡ ἐν ἐπιπέδῳ ἀναπαράστασις τμήματός τινος τῆς ὑδρογείου σφαίρας.
ἐπιπεδογράφος [ὁ] νεώτ. εἰδικὸν ὄργανον, δι' οὗ γίνεται ἡ παράστασις σφαιρικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ ἐπιπέδου.
ἐπιπεδοδρομία [ἡ] νεώτ. ἀγὼν δρόμου ἵππων ἐπὶ ἐδάφους ἐπιπέδου ἄνευ κωλυμάτων.
ἐπιπεδόκοιλος-ον νεώτ. ὁ κατὰ τὴν μίαν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδος, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην κοῖλος.
ἐπιπεδόκυρτος-ον νεώτ. ὁ κατὰ τὴν μίαν ἐπιφάνειαν ἐπίπεδος, κατὰ δὲ τὴν ἄλλην κυρτός : **φακὸς ἐπιπεδόκυρτος.**
ἐπιπεδομέτρησις-εως [ἡ] νεώτ. μέτρησις ἐπιπέδων σχημάτων· || ἡ ἐνασχόλησις περὶ τὴν ἐπιπεδομετρίαν.
ἐπιπεδομετρία [ἡ] νεώτ. τμῆμα τῆς γεωμετρίας ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἐξέτασιν τῶν ἐπιπέδων σχημάτων, ἀ. **ἐπίπεδος γεωμετρία·** **2)** τμῆμα τῆς τοπογραφίας ἔχον ἀντικείμενον τὴν ἀναπαράστασιν τῶν ἐπὶ τῆς γηΐνης ἐπιφανείας φυσικῶν ἢ τεχνητῶν ἀντικειμένων, ἀδιαφόρως πρὸς τὰ ὕψη αὐτῶν.
ἐπιπεδομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιπεδομετρίαν βλ.λ. : **ἐπιπεδομετρικὴ μέθοδος, - ἐπιπεδομετρικὸν ὄργανον.**
ἐπιπεδόμετρον [τὸ] νεώτ. τὸ ἐμβαδόμετρον βλ.λ.
ἐπιπεδομετρῶ-έω νεώτ. ἐνεργῶ ἐπιπεδομέτρησιν.
ἐπίπεδος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ πέδου, τοῦ ἐδάφους, ἀντίθ. ὑπερῷος : Διον.Ἁλ.Ῥωμ.3,68 **στοαὶ ἐπίπεδοι,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2 **ἐπίπεδος σηκός·** || Ἡσ. « ἐπίπεδον· ἐπὶ τὴν γῆν. χαμόγαιον. ἰσόπεδον»· **2)** ὁ ἔχων ὁμαλὴν ἐπιφάνειαν ἄνευ ἐσοχῶν ἢ προεξοχῶν, πεδινός, ὁμαλός : Πλάτ.Κριτί.112Α **γεώδης δ' ἦν πᾶσα καὶ πλὴν ὀλίγων ἐπίπεδος ἄνωθεν,** Ξεν.Ἑλλ.7,1,29 **χωρίον ἐπίπεδον,** Ἰώσ.ΑΙ 19,5,3 **ἐξ ἐπιπέδου** [ἐξ ὁμαλοῦ, ἄνευ δυσχερειῶν]· ὁμ. ἀνώμ. συγκρ. **-πεδέστερος** : Ξεν.Ἑλλ.7,4,13 **ἀντεστρατοπεδευμένων ἐν ἐπιπεδεστέρῳ χωρίῳ·** **3)** γεωμ. ὁ ἐπὶ ἐπιπέδου ἐπιφανείας κείμενος, ἀντίθ. στερεός : Πλάτ.Τίμ.32Α **εἰ μὲν οὖν ἐπίπεδον μέν, βάθος δὲ μηδὲν ἔχον ἔδει γίγνεσθαι,** αὐτ.54Ε **ἐπίπεδος γωνία,** Δημόκρ.155 **εἰ κῶνος τέμνοιτο ἐπιπέδῳ·** || τὸ αὐδ. **ἐπίπεδον** ὡς οὐσ. ἐπίπεδος ἐπιφάνεια : Πλάτ.Πολ.528 **τὴν μὲν γάρ που τοῦ ἐπιπέδου πραγματείαν γεωμετρίαν ἐτίθης,** αὐτ.Νόμ.817Ε **μήκους καὶ ἐπιπέδου καὶ βάθους·** || ὁμ. νεώτ. τὸ σχῆμα, ὅπερ γράφει εὐθεῖα ἀπέρατος στρεφομένη περὶ ἓν σημεῖον καὶ συγχρόνως τέμνουσα συνεχῶς ὡρισμένην ἄλλην εὐθεῖαν· || νεώτ. τοπογρ. πᾶν τμῆμα ἐδάφους, περίπου ὁριζόντιον· || Ἐπιγρ. δάπεδον : **στεγνὰ ἐπίπεδα·** **4)** νεώτ. κ. μτφ. κοινωνικὴ ἢ πνευματικὴ βαθμίς : **ἵσταται εἰς ἀνώτερον - κατώτερον ἐπίπεδον, - ἄνθρωποι τοῦ αὐτοῦ ἠθικοῦ - διανοητικοῦ ἐπιπέδου·** **5)** ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ παριστάνων ἐπιφάνειάν τινα : Πλούτ.Ἠθ.1017D **δύο καὶ τρία πρῶτοι ἐπίπεδοι, τὰ δὲ τέσσαρα καὶ ἐννέα τετράγωνοι·** || ὁμ. τετράγωνος [ἀριθμός] : Πλάτ.Θεαίτ.148Α **ὁ ἰσόπλευρος καὶ ἐπίπεδος ἀριθμός·** **6)** **ἐπίπεδα σώματος** [τὰ] νεώτ. ἀνατομ. νοητὰ ἐπίπεδα πρὸς ἀκριβῆ περιγραφὴν καὶ καθορισμὸν τῶν ὀργάνων τοῦ σώματος· **7)** νεώτ. ὡς ὅρος ἐν τῇ ζωγραφικῇ, **ἐπίπεδος τέχνη** ἡ τέχνη ἡ ἀναπαριστῶσα τὰ ἀντικείμενα ἐπὶ ἑνὸς καὶ μόνου ἐπιπέδου.
ἐπιπεδοσφαιρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιπεδοσφαίριον βλ.λ. : **ἐπιπεδοσφαιρικὸς χάρτης.**
ἐπιπεδοσφαίριον [τὸ] νεώτ. παράστασις σφαιρικῆς ἐπιφανείας ἐπὶ ἐπιπέδου κ. εἰδ. ἡ ἐν ἐπιπέδῳ ἀναπαράστασις τῆς γηΐνης ἐπιφανείας.
ἐπιπεδοῦμαι-όομαι μτγν. κ. νεώτ. παθ. ἐπὶ ἀριθμῶν γίνομαι ἐπίπεδος, τετραγωνικός : Ἰάμβλ.Νικ. Ἀριθμ.83D **ἐπιπεδωθήσονται τετραγωνικῶς ἀναλυθέντες εἰς μονάδα,** Ἰω.Λυδ.Μην.10,70 **ὁ ἐξ ἀριθμὸς ψυχογονικός ἐστιν ἀπὸ ἑξάδος ἐπιπεδούμενος τῇ τοῦ παντὸς σφαίρᾳ.**
ἐπιπεδῶ-άω μτγν. δεσμεύω:Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.7,149.
ἐπιπεδῶ-όω νεώτ. κ. **-ώνω,** καθιστῶ τι ἐπίπεδον, μεταβάλλω ἀνώμαλον ἐπιφάνειαν εἰς ἐπίπεδον.
ἐπιπέδως ἐπίρρ. μτγν. ὁμαλῶς, ἄνευ δυσχερείας : Νικόμ.Ἀριθμ.2,7.
ἐπιπέδωσις-εως [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. σχηματισμὸς ἐπιπέδου, ὁμαλῆς ἐπιφανείας, ἰσοπέδωσις : Ἰάμβλ. Νικ.Ἀριθμ.83Β **ἐν δὲ τῇ ἐπιπεδώσει αὔξεται ὁ τέταρτος ἐναπολαμβάνων τὸν πρῶτον** [ἀριθμός].
ἐπιπείθεια [ἡ], ποι. **-είη** κ. **-ίη** πεποίθησις, πίστις : Σιμων.π.Στοβ.Ἀνθ.3,284 **ἐλπὶς δὲ πάντας κἀπιπειθείη τρέφει,** Πορφ.Ἔμβρ.6,4· πρβλ. Ἡσ. « ἐπιπειθείη, ἀναπεισμονῆσα ».
ἐπιπειθής-οῦς-ές εὐπειθής : Ἀριστλ.ΗΝικ.1098a,4 **ἐπιπειθὲς λόγῳ,** Ἱεροκλ.Χρ.Ἔπ.24,473Μ.
ἐπιπείθομαι πείθομαι εἰς τοὺς λόγους τινός : Ἰλ. Ρ 154 **εἴ τις ἐμοὶ ἐπιπείσεται ἀνδρῶν οἴκαδ' ἴμεν·** || ὁμ. καταπείθομαι, συγκατανεύω : Ὀδ.Β 103 **ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·** **2)** ἐμπιστεύομαι εἴς τι, ἔχω πεποίθησιν : Αἰσχ.Ἀγ.1095 **μαρτυρίοισι γὰρ τοῖσδ' ἐπιπείθομαι,** ΑΠ Συμπλ. 50,32 **εἰ δὲ τῷ ἄκλυτα ταῦτα καὶ οὐκ ἐπιπείσεται αὐτῶν·** **3)** συγκατατίθεμαι, ὑπακούω : Ἰλ.Α 218 **ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ,** Ἡσίοδ.Α 369 **τῷ ἐπιπειθόμενος ἐχέμεν ἐρυσάρματας ἵππους,** Σοφ.Ἠλ.1472 **εὖ παραινεῖς, κἀπιπείσομαι.**
ἐπιπειθῶς ἐπίρρ.μτγν. εὐπειθῶς : Γρηγ.Νύσσ.7,139.
ἐπιπεῖραι Ἡσ. « ἐπιδιαπεῖραι, ἐπιλησταῖαι καὶ πειρατικὴ βλάβη ».
ἐπιπείρει Ἡσ. « μοιχεύεται ἢ μοιχεύει ».
ἐπιπειρῶ-άω Ἐπιγρ., μσν. προσπαθῶ, δοκιμάζω : Φώτ. εἰς Ἑλλ.Ἀν.2,143 **τῷ δεσπότῃ .. ἐπιπειράσαι προσιών·** **2)** Ἐπιγρ. τὸ μέσ. **ἐπιπειρῶμαι** βιάζω γυναῖκα, ἐπιπείρω : Νόμ.Γόρτ.
ἐπιπελάζω φέρω τι πλησίον τινός, πλησιάζω : Εὐρ.ΙΤ 880 **πρὶν ἐπὶ ξίφος αἵματι σῷ πελάσαι.**
ἐπιπελανίαι Ἡσ. « ὀλαί, καὶ πόπανα ».
ἐπιπέλομαι ἐπέρχομαι, προσβάλλω : Ὀδ.Ν 60 **τά τ' ἐπ' ἀνθρώποισι πέλονται·** || ὁμ. ἐνσκήπτω : Ὀδ.Ο 408 **οὐδέ τις ἄλλη νοῦσος ἐπὶ στυγερὴ πέλεται.. βροτοῖσι·** || ἀλλαχοῦ μ. ἐν τῇ ἐπ. συγκ. μτχ. ἀόρ. β' **ἐπιπλόμενος** ἐπερχόμενος, πλησιάζων : Ὀδ.Η 261 **ἀλλ' ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,** Ἡσίοδ.Α 87 **τάχα δ' ἄμμες ἐπιπλομένων ἐνιαυτῶν γεινόμεθα .. ἐναλίγκιοι,** Ἀπολλ.Ρ 2,1001· || ὁμ. κ. ἐπὶ προσ. : Ἀπολλ. Ρ 3,127· || ὁμ. ἡ μτχ. **ἐπιπλόμενος** ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. προσβάλλων, ἐπιτιθέμενος : Ἀπολλ.Ρ 1,465· || κ. ἐπὶ νέφους : Σοφ.ΟΤ 1314 **ἰὼ σκότου νέφος.. ἐπιπλόμενον ἄφατον·** πρβλ. Ἡσ. « ἐπιπλομένων· κυκλουμένων, ἐπερχομένων ».
ἐπίπεμμα-ατος [τὸ] Ἐπιγρ. θυήρεις πλακοῦς.
ἐπίπεμπτος-ον κ. νεώτ. μαθ. ὁ ἀκέραιον μονάδα περιέχων καὶ τὸ πέμπτον αὐτῆς μέρος [1 + 1/5] : Νικόμ.Ἀριθμ.1,22· **2)** δάνειον περιέχον ἐκτὸς τοῦ κεφαλαίου καὶ τὸ πέμπτον μέρος αὐτοῦ, ἤτοι 20 τοῖς ἑκατόν : Ξεν.Πόρ.3,9 **ᾧ μὲν**

γὰρ ἂν δέκα μναῖ εἰσφορὰ γένηται, ὥσπερ ναυτικὸν σχεδὸν ἐπίπεμπτον αὐτῷ γίγνεται, τριώβολον τῆς ἡμέρας λαμβάνοντι· 3) πέμπτος: Εὐπ.65, ΠΔΛευῖτ.5,16 **καὶ τὸ ἐπίπεμπτον προσθήσει ἐπ' αὐτό·** || ὁμ. **τοὐπίπεμπτον** τὸ πέμπτον τῶν ψήφων ἐν δίκῃ: Ἀριστφ.ἀπ.201· 4) **ἐπίπεμπτος λόγος** νεώτ. μουσ. ὁ ἀριθμητικὸς καὶ ἁρμονικὸς λόγος τῆς ἐν τῇ φυσικῇ διατονικῇ κλίμακι διὰ τριῶν παρογομένης μικρᾶς τελείας συμφωνίας.

ἐπιπέμπω, παρακ. -πέπομφα πέμπω, στέλλω κατόπιν ἢ πάλιν, μετ' ἀπαρφ.: Ἡρ.1,160 **ἐπιπέμποντος τοῦ Μαζάρεος ἀγγελίας.. παρεσκευάζοντο·** 2) Ἐπιγρ. στέλλω τινὰ εἴς τινα: Ἐπιγρ. **τοὺς ὁριστὰς ἐπιπέμψαι ὁρίσαι τὰ ἱερά·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν θεῶν, πέμπω τινὰ ἢ τι εἴς τινα: Ἡρ.7,15 **εἰ ὦν θεός ἐστι ὁ ἐπιπέμπων,** Πίνδ.ἀπ.75,2 **ἐπιπέμπων χάριν,** Πλάτ.Ἀπολ.31Α **καθεύδοντες διατελοῖτ' ἄν, εἰ μή τινα ἄλλον ὁ θεὸς ὑμῖν ἐπιπέμψειε·** κ. παθ.: αὐτ. Φαῖδρ.245Β **ὁ ἔρως τῷ ἐρῶντι καὶ τῷ ἐρωμένῳ ἐκ θεῶν ἐπιπέμπεται·** || κ. ἐπὶ ποινῆς παρὰ θεῶν, πέμπω κατ' ἐπάνω ἢ ἐναντίον τινός: Εὐρ. Φοιν.811 **γένναν ἂν.. Ἀΐδας Καδμείοις ἐπιπέμπειν,** Λυσ.6,20 **δέῃ καὶ κινδύνους τινὶ ἐπιπέμπει,** Πλάτ. Κριτί.46C **δεσμοὺς καὶ θανάτους ἐπιπέμπειν,** ΠΔ Σαφ.Σαλ.11,18 **ἐπιπέμψαι αὐτοῖς πλῆθος ἄρκων, ἢ θρασεῖς λέοντας·** || ὁμ. ἀποστέλλω ἐναντίον: Ἀππ.Λιβ.39 **ἐπιπέμπειν κατασκόπους τοῖς Ῥωμαίοις,** Ἡρωδιον.3,3,5· 3) στέλλω προσέτι: Θουκ.7,15 **ἄλλην στρατιὰν μὴ ἐλάσσω ἐπιπέμπειν καὶ πεζὴν καὶ ναυτικήν·** 4) στέλλω χορηγῶν ἢ προμηθεύων: Ἀριστφ.Ἐκκλ.235 **εἶτα σιτία τίς τῆς τεκούσης θᾶττον ἐπιπέμψειεν ἄν;,** Πολύβ.6,15,4 **ἐπιπέμπεσθαι τοῖς στρατοπέδοις ἀεὶ τὰς χορηγίας·** || ὁμ. παρέχω τροφὴν τῷ σώματι πρὸς ἐνίσχυσιν λειτουργίας τινὸς αὐτοῦ: Γαλ.6,301.

ἐπίπεμψις-εως [ἡ] ἡ εἴς τινα τόπον ἀποστολή: Θουκ.2,39 **διὰ τὴν.. ἐπὶ πολλὰ ἡμῶν αὐτῶν ἐπίπεμψιν,** Λουκ.Φάλ.1,3· 2) ἐπίσκεψις: Ἐπικ.Ἐπ.2,44C.

ἐπιπένθεκτος-ον μτγν. ἐπιπενταμερὴς βλ.λ.: Νικόμ.Ἀριθμ.1,21.

ἐπιπεντακοσιοστοτέταρτος-ον μτγν. ὁ ἀριθμὸς $1+1/504$: Ἀριστείδ.Κ 3,1.

ἐπιπενταμερὴς-οῦς-ές μτγν. ὁ ἀριθμὸς $1+5/6$: Νικόμ.Ἀριθμ.1,21.

ἐπιπεντάμοιρος-ον μτγν. ὁ ἔχων σχέσιν ἢ λόγον οἷον ὁ 11 πρὸς τὸν ἀριθμὸν 6, κατὰ 5 μέρη μεγαλύτερος τοῦ 5: Νικόμ.Ἀριθμ.1,108.

ἐπιπεντεκαιδέκατος λόγος [ὁ] μτγν. κ. νεώτ. ὁ λόγος τοῦ 16 : 15: Πορφ.Ἁρμον.310W· 2) **ἐπιπεντεκαιδέκατος ἢ ἐλάχιστος τόνος** νεώτ. μουσ. ὁ τρίτον καὶ τελευταῖον τονιαῖον τὸ διάστημα ἀπὸ τῆς βάσεως ἀμφοτέρων τῶν ὁμοειδῶν συνημμένων τετραχόρδων τῆς φυσικῆς διατονικῆς κλίμακος κατέχων τόνος.

ἐπιπεντένατος-ον μτγν. ὁ τὸ ὅλον περιέχων ἀριθμὸς καὶ $5/9$ αὐτοῦ: Νικόμ.Ἀριθμ.1,23.

ἐπιπεπαίνομαι μσν. ὡριμάζω: Θεοφύλ.Σ 3, 687D **οἷς ὁ καρπὸς τοῦ πνεύματος ἐπιπεπαίνεται.**

ἐπιπεπλεγμένως ἐπίρρ. σχόλ. ἐπαμοιβαδὸν βλ.λ.

ἐπιπέπτω ἐπιπέττω βλ.λ.

ἐπιπέπτωκα ἐνεργ. παρακ. τοῦ ἐπιπίπτω βλ.λ.

ἐπιπεραίνω μτγν. ἐπιπείρω, μοιχεύω: Ἀρτεμίδ. 1,79 **εἴ τις τὴν ἑαυτοῦ μητέρα ζῶσαν ἐπιπεραίνει.**

ἐπίπερθεν ἐπίρρ. ἐφύπερθεν, δ γρ. τοῦ ἐπίπεδα.

ἐπιπεριελίσσω περιτυλίσσω ἐκ δευτέρου: Ἱππ.Ἄρθρ.38 **ἐπιπεριελίσσειν τι ἐπί τι.**

ἐπιπέριξ ἐσφ.γρ. τοῦ ἐπὶ τὰ πέριξ.

ἐπιπεριτρέπω μτγν. περιτρέπω τι πρός τινα σκοπόν: Μᾶρκ.Αὐρ.8,35 **πᾶν τὸ ἐνιστάμενον καὶ ἀντιβαῖνον ἐπιπεριτρέπει.**

ἐπιπερκάζω μτγν. γίνομαι μέλας, μαυρίζω, μελανιάζω, κυρ. ἐπὶ ὡρίμων σταφυλῶν· μτφ. ἐπὶ νεανιῶν, ὧν τὸ πρόσωπον διὰ τοῦ ἐπισκιάζοντος τριχώματος τῶν γενείων γίνεται μελανόχρουν: ΑΠ 11,36,5 **ὡς δ' ἐπιπερκάζεις μιαρῇ τριχί.**

ἐπίπερκνος-ον κ. δ. γρ. **ἐπίπερκος** μελανόχρους, μαυρειδερός, κυρ. ἐπὶ σταφυλῶν ὡριμαζουσῶν· || εἰδ. ἐπὶ τοῦ χρώματος λαγωῶν τινων: Ξεν.Κυν.5,22 **δύο δὲ καὶ τὰ γένη ἐστὶν αὐτῶν· οἱ μὲν γὰρ μεγάλοι ἐπίπερκνοι.**

ἐπιπέσσω μτγν. κ. Ἐπιγρ., ἀττ. -ττω ἕψω, ψήνω: Ἐπιγρ.· 2) μτγν.παθ. εἶμαι ὥριμος: Γαλ.Χρ.Μαρ.14,11.

ἐπιπέταλος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ τῶν στημόνων τῶν ἀνθέων, ὁ εὑρισκόμενος ἐπὶ τῶν πετάλων τῆς στεφάνης.

ἐπιπετάννυμι ἁπλώνω τι ἐπάνω: Ξεν.Κυν.5,10 **τὰ δὲ ὦτα ἐπιπετάσας ἐπὶ τὰς ὠμοπλάτας·** || κ. παθ. ἁπλώνομαι ἐπί τι: Κόϊντ.14,25 **τέφρη δ' ἐπιπέπτατο πολλή,** Ἀρετ.Χρον Παθ.2,9.

ἐπιπέτομαι κ. μσν., μέλλ. -πτήσομαι, ἀόρ. **ἐπεπτάμην** ἢ **-όμην,** μτγν. ἐν ἐνεργ. τ. **ἐπέπτην,** μτχ. **ἐπιπτάς** πέτομαι, πετῶ ἐπὶ ἢ πρός τινα: Ἰλ.Δ 126 **καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων,** Ἡρ.7,15 **ἐπιπέτετο σοὶ τὠυτὸ ὄνειρον,** Ἀριστφ.Ὄρν.48 **ἢ 'πέπτετο,** Ξεν.ΚΠ 2,4,19 **ἀετὸς ἐπιπτόμενος αἴσιος,** Εὐστ.Πον.119,42 **βέλος ἐπιπετασθέν·** 2) μετ' αἰτ., πέτομαι ὑπεράνω: Εὐρ.Ἑλ.1486 **ὃς ἄβροχα πεδία καρποφόρα τε γᾶς ἐπιπετόμενος ἰαχεῖ,** Αἰλ.ΖΙ 17,16 **ἐπιπετάμενος ἀρούραις·** || ὁμ.κ.μτφ. πετῶ πρός τι, τρέχω μετὰ σπουδῆς κατόπιν τινός: Ἀριστφ.Ὄρν.1471 **καινὰ καὶ θαυμαστὰ ἐπιπτόμεσθα,** Πλάτ.Πολ.365Α **ἐπὶ πάντα τὰ λεγόμενα ὥσπερ ἐπιπτόμενοι·** 3) πέτομαι κατά τινος, ἐπὶ τοῦ ἄρρενος πτηνοῦ: Ἀριστλ.ΖΙ 564b,4 **διὰ τὸν ἄρρενα τῆς θηλείας τοῦτο δρώσης ἐπ- συντρίβειν.**

ἐπίπετρον [τὸ] κ. νεώτ. φυτόν τι ἐπὶ πετρῶν ἢ πετρωδῶν τόπων φυόμενον: Ἱππ.Ἑλκ.11, Ἀριστλ. ΖΜ 681a,23 **τὰ ἀπολελυμένα, οἷον καὶ τὸ ἐκ τοῦ Παρνασσοῦ καλούμενον ὑπό τινων ἐπίπετρον·** || νεώτ. γένος φυτῶν τῆς οἰκ. τῶν **δισκοριοειδῶν.**

ἐπιπέττω μτγν. ἀττ. τ. τοῦ ἐπιπέσσω βλ.λ. 2), παθ.: Γαλ.4,188 **τοῦτ' οὖν ἐπιπέττεται καὶ τρέφεται κατ' ἀρχὰς εὐθὺς ἀπὸ τοῦ θήλεος.**

ἐπιπεφυκῖτις-ιδος [ἡ] νεώτ. ἰατρ. πᾶσα ἀσθένεια τοῦ ἐπιπεφυκότος, ἐδράζουσα καθ' ὅλον ἢ εἰς ὡρισμένον τμῆμα αὐτοῦ.

ἐπιπεφυκώς-ότος [ὁ] νεώτ. ἀνατ. βλεννογόνος λεπτότατος ὑμὴν καὶ διαφανής, ὑπαλείφων τὴν ὀπισθίαν ἐπιφάνειαν τῶν βλεφάρων καὶ τὴν προσθίαν τοῦ βολβοῦ καὶ τοῦ κερατοειδοῦς, οὗ ἀποτελεῖ τὸ πρόσθιον ἐπιθήλιον καὶ τὸ πρόσθιον ἐλαστικὸν πέταλον.

ἐπιπηγάζω μτγν. πηγάζω, κάμνω νὰ ρέῃ ἐκ τῆς πηγῆς: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.1,323 **ὁ ἐπιπηγάζων καὶ τὸν νοῦν καὶ τὸν λόγον.**

ἐπίπηγμα-ατος [τὸ] μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος προσπεπηγμένον, σταθερῶς προσηρμοσμένον: Φίλ. Βελοπ.54,5· 2) στήριγμα: Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.49,4,39.

ἐπιπήγνυμι κ. μσν. κ. **-ύω** ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἀφήνω τι νὰ στερεωθῇ, κάμνω τι νὰ πήξῃ ἢ νὰ παγώσῃ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν: Ξεν.Κυν.5,1 **ὁ δὲ παγετὸς ἐπιπήξας·** || ὁμ. παθ. μετ' ἀμτβ. παρακ. πήγνυμι, πηγνύω, πήζω: Θεόφρ.Αἴτ.Φ 5,13,2 **ὅταν ἀνίῃ καὶ πάλιν ἐπιπηγνύηται·** 2) ἐνθέτω, στερεώνω, θεμελιώνω τι: Πάπ. **ἐπιπήγνυμι σῆμα τύμβῳ,** Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.Μεγάλ.Ἐκκλ 497 **ἀψῖδων ἐπέπηξε βάσιν·** || κ. παθ. στερεοῦμαι, προσηλοῦμαι: Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.49,4,39.

ἐπιπήδησις-εως [ἡ] μτγν. πήδημα ἐπί τινος, ἐφόρμησις, ἐπίθεσις: Πλούτ.Ἠθ.916D· || ὁμ. κ. μτφ.: Πλούτ.Ἠθ.76C **ὁρμαὶ καὶ ἐπιπηδήσεις·** || ἐπὶ τοῦ ἄρρενος ζῴου, ὄχευσις, βάτεμα: Πλούτ. Ἠθ.768E **τὴν πρὸς ἄρρενα ἄρρενος ὁμιλίαν, μᾶλλον δὲ ἀκρασίαν καὶ ἐπιπήδησιν.**

ἐπιπηδῶ-άω κ. μσν., μέλλ. **-ήσομαι** πηδῶ κατεπάνω τινός, ἐπιπίπτω, ἐφορμῶ : Ἀριστφ.Σφ. 705 **ἐπιρρύξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾷς,** Πλάτ. Λύσ.216Α **ἄσμενοι ἐπιπηδήσονται οὗτοι οἱ πάνσοφοι ἄνδρες,** Μηναῖ.1,28 Ὠδ.6 Συναξ. **τούτῳ ποτὲ τῷ ὁσίῳ, γύναιον ἑταιρικόν, ἀναιδῶς ἐπιπηδῆσαν . . ἐξεκαλεῖτο·** ‖ κ. μτφ. πηδῶ ὑπεράνω τινός : Πλούτ.Ἠθ.512Ι **ἐπιπηδᾶν τῷ λόγῳ·** ‖ κ. κατεπάνω τινός : Ἰώσ.ΠΙ 2,21,10 **ἐπιπηδᾶν ἐπὶ τὴν τιμωρίαν·** **2)** ἐπὶ ἀρρένων ζώων, ὀχεύω, πηδῶ ἐπάνω, βατεύω : Ἀριστλ.ΖΙ 539b,32 **ἐπιπηδῶν ὀχεύει·** **3)** μτφ. ὁρμῶ, φέρομαι : Γαλ.18, 635 **ἐπιπηδᾶν τῇ τέχνῃ.**

ἐπιπῆν Ἐπιγρ.,δωρ. ἀπαρφ. τοῦ ἐπιπάσσω βλ.λ. : **ἐπιπῆν ἐπὶ τὸν δάκτυλον φάρμακον.**

ἐπίπηξ-ηγος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ἐπίπηγμα βλ.λ. : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.40,20 **ὁ κριός, ὃν μέσον αἱ κλίμακες φέρουσι, λήφεται κατ' ἄκρον τετραγώνους ἐπιπηγὰς δύο ὡσανεὶ σιαγόνια·** **2)** εἰδ. κλὼν πρὸς ἐγκεντρισμόν, ἐμβόλιον, μπόλι : Γεωπ. 4,12,8 **ἀπὸ ἑνὸς κλήματος ὑπὲρ δύο ἐπίπηγας τέμνειν εἰς ἐγκεντρισμόν.**

ἐπίπηξις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. σύσφιγξις, σκλήρυνσις, νάρκωσις : Ἀγαθιν.π.Ὀρειβ.10,7,25 **ἐπίπηξις τοῦ σώματος,** Ματθ.Ἰατρ.291 **μηκέτι νῦν ἐλαίῳ διαλύοντες τὴν γεγονυῖαν τοῦ σώματος τελευταίαν ἐπίπηξιν·** **2)** ὁ. ἐπίπαγος ἤτοι ἐπιθήλιον τοῦ ὀφθαλμικοῦ φακοῦ : Γαλ.Ἀνατ.10.

ἐπιπηρῆται Ἐπιγρ. ἐπιπειρᾶται, τοῦ ἐπιπειρῶμαι.

ἐπιπήσσομαι μτγν. παθ. ἐπιπήγνυμαι βλ.λ.1· **2)** ἐπιπήγνυμαι βλ.λ.2Ι : Ἀπολλ.Κιτ.3.

ἐπίπηχυς-εως-υ μτγν. ὁ ὑπὲρ τὸν πῆχυν τῆς χειρός : Πολυδ.2,140 **τὸ μὲν ἄνωθεν ἐπίπηχυ, τὸ δὲ κάτωθεν ἀγοστός.**

ἐπιπιέζω πιέζω, θλίβω ἐπάνω : Ὀδ.Δ 287 **ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε,** Ἀπολλ.Ρ 3,1335.

ἐπιπιεσμός (ὁ) μτγν. ἡ ἄνωθεν πίεσις : Γαλ.8,509.

ἐπιπιθηκίζω σχόλ. ἔτι μᾶλλον, παροπολὺ πιθηκίζω : Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.1133.

ἐπίπιθον (τὸ) γλωσσ. πιθάκνη, πίθος, πιθάρι.

ἐπιπικραίνω καθιστῶ, κάμνω τι ἔτι πικρότερον, δριμύτερον, ὀξύτερον : Ἱππ.Ὀξ.394 **οὐδὲ δίψον παύει, ἀλλ' ἐπιπικραίνει.**

ἐπίπικρος-ον ὀλίγον, κάπως πικρός : Θεόφρ. ΦΑἶτ.6,4,10· ‖ κ. μτφ. ὀλίγον ὀξύς : Ἰώσ.Ἀπ.2,38 **οὐδ' ἐπίπικρον φοβηθήσεται δεσπότην.**

ἐπιπικρῶ-όω ἐπιπικραίνω βλ.λ. : Ἐμπ.π.Διαγ.Λ 8,2, 76 **δακρύοις ἐπιπικροῖ ὄμμα βρότειον.**

ἐπιπίλναμαι ἀποθ. μ. κατ' ἐνεστ., ἐπ. τοῦ ἐπιπελάζομαι, προσπελάζω, ἔρχομαι πλησίον : Ὀδ.Ζ 44 **οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται.**

ἐπιπίμπλημι πληρῶ, γεμίζω ἐντελῶς : Ἀριστφ. Ὄρν.975 **σπλάγχνων χεῖρ' ἐπιπλῆσαι.**

ἐπιπίνω πίνω μετὰ ταῦτα ἢ προσέτι : Ἱππ.Διαίτ. 56 **ἐπιπίνοι δὲ μελίκρητον,** Ἀριστφ.Εἰρ.712 **εἰ κε κυκεῶν' ἐπιπίοις βληχωνίαν·** ἀντίθ. προπίνω : Κτησ.ἀπ.57,25, Πλάτ.Παλ.372Β **ἐπιπίνοντες τοῦ οἴνου,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1146a,35 **ὅταν τὸ ὕδωρ πνιγῇ, τί δεῖ ἐπιπίνειν·** ‖ ἰδ. πίνω μετὰ τὴν βρῶσιν : Ὀδ. Ι 297 **κρέ' ἔδων καὶ ἐπ' ἄκρητον γάλα πίνων,** Ἀριστφ.Ἱππ.354 **θύννεια . . καταφαγών, κἀτ' ἐπιπιὼν ἀκράτου . . χόα,** Ξεν.ΚΠ 6,2,28· ‖ κ. ἀπολ. πίνω : Εὐπ.351 **τὸ πρῷ ἐπιπίνειν.**

ἐπιπιπράσκομαι Ἐπιγρ. κ.παθ. ἐπὶ ἱερατικῶν ἀξιωμάτων, πωλοῦμαι νομίμως εἴς ἄλλον : Ἐπιγρ. **αἱ δὲ ἱερητεῖαι ἐπεπράθησαν·** ‖ πάπ. ἐπὶ κληρονομίας, πωλοῦμαι δικαίως (ἀμφ.).

ἐπιπίπτω κ. νεώτ. πίπτω ἐπάνω εἴς τινα ἢ εἴς τι : Θουκ.7,84 **ἐπέπιπταν ἀλλήλοις,** Ξεν.Οἰκ.18,7 **οὐκοῦν εἰκὸς καὶ ἐπιπίπτειν . . αὐτὰ ἐπὶ τὸν σῖτον,** Θεόφρ.ΦΑἶτ.5,4,5 **εἰ ἐπιπέσοι σπέρμα·** ‖ κ. μτφ. ἐμπίπτω, πίπτω : Πίνδ.Παιάν.2,64 **ἐπέπεσε μοῖρα,** Πλούτ.Ὀθ.9 **διαλογισμοὶ ἐπιπίπτουσί τινι·** **2)** Ἐπιγρ. ἐπὶ χρημάτων ἐν ἀναφ. πρὸς χρέος, προσαυξάνω : Ἐπιγρ. **τὸ μέρος ὃ εὑρίσκομες ἐπιπῖπτον ἐπὶ τὸ χρέος τὸ ὀφειλόμενον·** **3)** ἐπὶ ἐχθρικῆς ἐννοίας, ἐφορμῶ, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Ἡρ.4,105 **οἱ δὲ πλεῦνες ἄνωθέν σφι ἐκ τῶν ἐρήμων ἐπέπεσον,** Θουκ.3,112 **ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς Ἀμπρακιώταις,** Ξεν.ΚΠ 7,4,3 **ἐπιπεσὼν ἀπαρασκεύοις τοῖς ἐναντίοις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ θυέλλης, ἐνσκήπτω : Ἡρ.7,189 **τοῖσι βαρβάροισι ὁ βορῆς ἐπέπεσε,** Πλάτ.Πρῶτ.344Ι **χειμὼν ἐπιπεσών·** ‖ ἐπὶ ἐναντίων ἀνέμων : Ἀριστλ.Μετ.364b,3 **ἐπιπίπτουσι δὲ τοῖς ἄλλοις μάλιστα·** ‖ ὁμ. σημ. κ. ἐπὶ νόσων : Ἱππ.Ἀέρ.3 **τοῖσί τε παιδίοισιν ἐπιπίπτειν σπασμούς τε καὶ ἄσθματα,** Θουκ. 3,87 **ἡ νόσος τὸ δεύτερον ἐπέπεσε τοῖς Ἀθηναίοις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ λύπης, δυστυχημάτων κ.τ.τ., ἐπέρχομαι, προσβάλλω : Εὐρ.Ἀνδρ.1043 **οὐχὶ σοὶ μόνᾳ ἐπέπεσον λῦπαι,** Θουκ 3,82· **4)** ἐπακολουθῶ, ἔρχομαι μετά : Ἱππ. Ἀφ.4,46 **ἐπιπίπτειν ῥῖγος πυρετῷ·** **5)** πάπ. ἐπισωρεύω, συναθροίζω, συλλέγω : **πλήθη σίτου ἐπιπεπτωκέναι.**

ἐπιπίσσω Ἡσ. « ἐπιπάσσω ».

ἐπιπιστεύω μτγν. ἐμπιστεύομαί τινι : Ἰώσ.ΑΙ 17,2,4.

ἐπίπιστος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπίπαστος βλ.λ.

ἐπιπίστωσις-εως (ἡ) ἐπιβεβαίωσις τῆς πιστώσεως, δευτέρα πίστωσις προστιθεμένη εἰς τὴν πίστωσιν : Πλάτ.Φαῖδρ.266Ε **καὶ πίστωσιν οἶμαι καὶ ἐπιπίστωσιν λέγειν τόν γε βέλτιστον . . ἄνδρα.**

ἔπιπλα (τά) κ. νεώτ. ἐν τῷ ἑν. ἔπιπλον βλ.λ.

ἐπίπλαδον Ἡσ. « φέρεσθαι ».

ἐπιπλαδῶ-άω μτγν. εἶμαι πλαδαρὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν : Φίλ.2,418.

ἐπιπλάζομαι, μέλλ. **-πλάγξομαι,** ἀόρ. α'. **ἐπεπλάγχθην,** περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐπί τινος : Ὀδ.Θ 14 **πόντον ἐπιπλαγχθείς,** Ἀπολλ.Ρ 3,1064· ‖ ὁμ. κ. ἐνεργ. : Νίκ.Ἀλεξ.127 **οἷα γήρεια . . πάππου ἠέρ' ἐπιπλάζοντα διαφαίρουσιν ἀέλλαις·** **2)** ἐνεργ. **ἐπιπλάζω** ἐπιπλήσσω βλ.λ. : Σοπφ.17.

ἐπιπλάνησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ πλανᾶσθαι, περιφέρεσθαι : Κ Μανασσ.Χρον.30D.

ἐπιπλανήτης (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ περιπλανώμενος, περιφερόμενος τῇδε κἀκεῖσε.

ἐπιπλανῶμαι-άομαι κ. νεώτ. περιπλανῶμαι, περιφέρομαι ἐδῶ καὶ ἐκεῖ : Δημόκρ.π.Κλήμ.Ἀλ. Στρωμ.1,357 **τῶν κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων γῆν πλείστην ἐπεπλανησάμην,** Ἡλιόδ.7,17 **δακρύων τοῖς ὄμμασιν ἐπιπλανωμένων·** **2)** ἀπολ. ἐφέρπω, περικυκλῶ : Λόγγ.1,2 **δρυμὸς ἦν καὶ λόχμη βάτων καὶ κιττὸς ἐπιπλανώμενος.**

ἐπιπλάξ-ακός (ἡ) μτγν. ὁμαλὸν πεδίον : Κλήμ. Ἀλ.218 **τὰς ἐπιπλάκας** (διορθ. ἀντὶ -ακάς).

ἐπίπλαξις-εως (ἡ) ἐπίπληξις βλ.λ. : Τίμ.Λοκρ.103Ε.

ἐπίπλασις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπίθεσις ἐπιπλάσματος, ἐμπλάστρου : Ἀρετ.89 **τέγξιες ἐπιπλάσιες·** **2)** μτφ. σύνθεσις πλαστοῦ τινος : Βασ. 3,552C **δι' ἐπιπλάσεως τῶν διηγημάτων κατασιγάζουσιν αἱ μητέρες τὰ παιδία.**

ἐπίπλασμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. ἰατρικὸν ἐπίθεμα, ἔμπλαστρον : Ἱππ.Ἄρθρ.40,Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1.

ἐπιπλάσσω κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** ἐπιθέτω ἢ ἐπαλείφω τι ἐπάνω εἴς τι : Ἡρ.2,38 **γῆν σημαντρίδα ἐπιπλάσας ἐπιβάλλει,** Θεόφρ.ΦΑἶτ.9,13,3 **ἐπὶ τὸ δῆγμα ἐπιπλάττειν·** **2)** φράττω, βουλλώνω, στουπώνω : Ἀριστλ.Πρ.875a,36 **ἐπιπλάσσειν τὰ ὦτα,** Θεόφρ.Αἰσθ.8 **ἐπιπλάττειν καὶ καταλαμβάνειν τοὺς τοῦ ὕδατος πόρους·** **3)** πλάσσω, σχηματίζω, μορφῶ ἐπί τινι : Πλούτ.Ἠθ.371D **ἐ- ποπάνοις ἵππον ποτάμιον·** ‖ ὁμ. κ. μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιπεπλασμένος** ἐσχηματισμένος : Ἐπιγρ. **ναστὸν χοινικιαῖον ἐπιπεπλασμένον·** **4)** μέσ. πλάσσω, πλάθω : Αἰλ.ἀπ.89 **ἐπιπλασάμενος τὴν νηδύν.**

ἐπίπλαστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιπεπλασμένος, ἐπαληλιμμένος, ἐπὶ προσώπου, ἐφιμυθιωμένος : Ἀλκίφρ.3,11 **ἐπίπλαστον πρόσωπον**· ‖ τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίπλαστα** ὡς οὐσ. ἔμπλαστρα, καταπλάσματα:Ἀρτεμ.4,22,Ἀσκληπ.π.Γαλ.12,415· **2**) μτφ. πλαστός, ψευδής, προσποιητός : Ἰώσ.Π1 4,4,3 **ἐπίπλαστοι λόγοι**, Λουκ.Νεκρ.Δ 27,7 **δακρύων ἐπιπλάστων - ἐπίπλαστος φιλία - εὐγένεια.**

ἐπιπλαστώδης-ους-ες μτγν. κ. μσν. ἐπιπλασματώδης, ὅμοιος ἐπιπλάσματι : Ὀρειβ.9,55,1,Ματθ. Ἰατρ.276 **γλίσχρον τε καὶ ἐπιπλαστῶδες.**

ἐπιπλάστως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. πλαστῶς, ψευδῶς, προσποιητῶς : Μάρκ.Αὐρ.2,16 **ὅταν ὑποκρίνηται, καὶ ἐπιπλάστως . . τι ποιῇ ἢ λέγῃ.**

ἐπιπλαταγῶ-έω ἐπικροτῶ, ἐπιδοκιμάζω κρατῶν τὰς χεῖρας, χειροκροτῶ : Θεόκρ.9,22 **τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα, καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα**, Ἐπ. Ἀλ.Ἀδ.7,72 **ἐπεπλατάγησε τὰς χεῖρας.**

ἐπιπλάτης-οῦς-ές δ.γρ. τοῦ ἐπίπλατυς, βλ.λ.

ἐπίπλατορ Ἡσ. « πλακοῦντος εἶδος ».

ἐπιπλατύνω πλατύνω ἔτι μᾶλλον, ἐπεκτείνω, ἐξαπλώνω : Ἀριστ.Κόσ.398a,30, Γρηγ.Νύσσ.3,627D **τοῖς ἄκροις τῶν δακτύλων ἐπιπλατύνεται**· ‖ ὁμ. κ. μτφ. : αὐτ.766D **ταῖς τοῦ πλείονος ἐπιθυμίαις ἐπιπλατύνεσθαι.**

ἐπίπλατυς-εως-υ μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἄνωθεν πλατύς, ἐπίπεδος, ὁμαλός : Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.Προοιμ., Σχόλ.Νίκ.Θηρ.420 **ἐπίπλατυν καὶ ὁμαλόν.**

ἐπιπλατῶς ἐπίρρ. μτγν. ὁμαλῶς : Ἀέτ.7,31.

ἐπιπλεῖον δ.γρ. τοῦ ἐπιπλέον βλ.λ.

ἐπιπλείω δ.γρ. τοῦ ἐπιπλέω βλ.λ.

ἐπίπλεκτος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἄνωθεν πλεκτός.

ἐπιπλέκω κ. νεώτ. πλέκω ἐπί τινος : ΑΠ 12,256,5 **ναὶ μὴν Ἡράκλειτον ἐπέπλεκεν**, Νόνν.Δ 10,338· ‖ ὁμ. κ. παθ. : Λουκ.Χάρ.16 **ὁρῶ πάνυ λεπτὸν ἑκάστῳ νῆμα ἐπιπεπλεγμένον**· **2**) δέω, δεσμεύω : Νόνν.Δ 18,189 **ἐπιπλέκειν αὐχένα δεσμῷ**· ‖ ὁμ. δέω ἐπί : Νόνν.Δ 36,365 **ἐπιπλέκειν ταρσῷ γυιοπέδην**· **3**) μτφ. παρεμπλέκω, συνδυάζω, συνάπτω : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1438b,5 **ἐπιπλέκειν αὐτὰ τῷ τῆς παραλείψεως σχήματι**, Ἀριστείδ.Ρητ. 2,554S· ‖ ὁμ. πάπ. ἀνήκω, ἐπασχολῶ : **ἐπιπλέκειν ἑαυτοὺς ταῖς προσόδοις**· **4**) παθ. ἐμπλέκομαι, συμπλέκομαι : Πολύβ.4,28,2 **τὰς ἐπιβολὰς τὰς Ἀννίβου ταῖς . . πράξεσιν ἐπιπεπλέχθαι**, Στράβ.14,2,28 **τῶν ἄλλων οὐκ ἐπιπλεκομένων τοῖς Ἕλλησιν**, Ἰώσ.ΑΙ 8,7,5 **ξένοις ἐπιπλακέντες ἔθεσιν**· ‖ ὁμ. ἔρχομαι εἰς σαρκικὴν μεῖξιν : Διόδ.Σ 577,51 **ἐπεπλάκη τῇ βασιλίσσῃ**· ‖ ἡ μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιπεπλεγμένος** ἀναμεμιγμένος: Γαλ.Αἰρ.Εἰσ.6· ‖ ὁμ. περίπλοκος : αὐτ.7,432.

ἐπιπλέον ἐπίρρ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πλέαν βλ.λ.

ἐπίπλεος-έα-ον, Ιων. θηλ. -έη ἐντελῶς πλήρης, γεμάτος : Ἡρ.3,18 **λειμὼν.. ἐπίπλεος κρεῶν ἑφθῶν**, αὐτ.6,139 **τράπεζαν ἐπιπλέην ἀγαθῶν πάντων.**

ἐπίπλευρος-ον σχόλ. ὁ κατὰ πλευράν, πλάγιος : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.268 **τὸ πλοῖον. . πλάγιον, τουτέστιν ἐπίπλευρον φέρεται**· **2**) Ἡσ. « ἐπίπλευρα· τὰ παρὰ τοῖς μαστοῖς ὑπὸ τὰς μασχάλας ».

ἐπιπλεύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. πολυσαρκία.

ἐπίπλευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος, ἐπάνω τινὸς πλέειν· ‖ τὸ κατά τινος, ἢ τὸ πρὸς τὰ ἐμπρός, τὸ πρός τινα διεύθυνσιν πλέειν : Θουκ.7,36 **σφῶν ἐχόντων τὴν ἐπίπλευσιν ἀπὸ τοῦ πελάγους τε καὶ ἀνάκρουσιν** (τὴν δυνατότητα τῆς κατὰ θάλασσαν προσβολῆς)· **2**) κ. νεώτ. εἰδ. ναυτ. ἐπὶ πλοίου ἐν στολοδρομίᾳ, τὸ ἀκολουθεῖν τὴν πλεῦσιν ἄλλου προπλέοντος πλοίου.

ἐπιπλέω κ. νεώτ., ἰων. **ἐπιπλώω**, μέλλ. **-πλεύσομαι**, ἀόρ. ἐπέπλευσα, ἐπ. β' ἐν. ἀόρ. β' **ἐπέπλως** κ. μτχ. **ἐπιπλώς**, κ. **-πλώσας** πλέω ἐπί τινος, εἶμαι, πλέω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὑγροῦ τινος : Ἡρ.3,23 **ἀσθενὲς δὲ τὸ ὕδωρ.. ὥστε μηδὲν οἷόν τε εἶναι ἐπ' αὐτοῦ ἐπιπλώειν, μήτε ξύλον**, Ἀριστλ.Ζ1 622b,6 **ἐπιπλεῖ γὰρ ἐπὶ τῆς θαλάσσης**, αὐτ.Μετ.384b,17 **ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ ὕδατος γῆ καὶ χρυσὸς πολλάκις ἐπιπλέουσιν**· **2**) νεώτ. μτφ. κατορθῶ οἱονεὶ νὰ ἀνέλθω εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, νὰ ὑποσκελίσω ἄλλους, νὰ διακριθῶ, νὰ ἐπιτύχω : **δὲν κατώρθωσε νὰ ἐπιπλεύσῃ εἰς τὸν διαγωνισμόν, - εἰς τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν**· **3**) πλέων διασχίζω, διαπερῶ, διαπλέω, μετ' αἰτ. : Ἰλ.Α 312 **οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα**, Ὀδ.Γ 15 **τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως**, αὐτ.Ι 227· **4**) πλέω ἐναντίον τινός, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω διὰ θαλάσσης : Ἡρ.5,86 **ἀλλὰ πολλῇσι νηυσὶ ἐπιπλώειν σφι ἐπὶ τὴν χώρην**, Θουκ.3,76 **ἅμα ἕῳ ἐπέπλεον τῇ Κερκύρᾳ**, Ξεν.Ἑλλ.1,5,11,Διόδ.Σ 20,50· **5**) ἐπὶ ἀνθρώπων, ἐπιβαίνω πλοίου, ναυσιπορῶ, ταξιδεύω : Ἡρ.7,98 **τῶν δὲ ἐπιπλωόντων μετά γε τοὺς στρατηγούς**, Θουκ.2,66 **ἐπέπλεον δὲ Λακεδαιμονίων χίλιοι ὁπλῖται**, Δημ.1188 **παρὰ Ἀντιφάνους τοῦ Λαμπτρέως, ὃς ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ** (ἐταξίδευεν ὡς ταμίας), αὐτ.885· **6**) κ. νεώτ. ναυτ. πλέω κατόπιν, ἀκολουθῶ προπλεῦσαν πλοῖον ἢ προπλεύσαντα στόλον : Πολύβ.1,50,5 **ἐπέπλει κατόπιν ἐπὶ παντὶ τῷ στόλῳ**· **7**) παραπλέω, πλέω κατ' ἀκτήν : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,153 **τὴν Ἀσσυρίδα . . ἐπιπλέειν.**

ἐπίπλεως-ων ἀττ. τ. τοῦ ἐπίπλεος βλ.λ.

ἐπιπλή (ἡ) μτγν. λόφος ἀπόκρημνος : Αἰλ.Ζ1 14,16 **ἐκ τῶν λόφων τῶν ὑπεράκρων, οὓς ἐπιπλὰς οἱ τε νομευτικοὶ φιλοῦσιν ὀνομάζειν.**

ἐπίπληγμα-ατος (τὸ) Ε Γουδ. μομφή, ἐπίπληξις.

ἐπιπληθύνω μτγν. πληθύνω, αὐξάνω τι· κ. παθ. : ΠΔ Γέν.7,17 **καὶ ἐπεπληθύνθη τὸ ὕδωρ καὶ ἐπῆρε τὴν κιβωτὸν καὶ ὑψώθη ἀπὸ τῆς γῆς**· ‖ κ. ἀμτβ. πληθύνω, γίνομαι περισσότερος, πληθαίνω : Βίος Δαμασκ.Ι 1,8Β **ἐπιπληθύνοντι τῷ καρπῷ, βαρυνόμενα κάτω νεύει** (τὰ φυτά).

ἐπιπλήκτειρα (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ἐπιπλήκτης βλ.λ. : Μαΐκ. ἐν ΑΠ 6,233 **τάνδε τ' ἐπιπλήκτειραν ἀπορρύτοιο διωγμοῦ μάστιγα.**

ἐπιπλήκτης (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐπιπλήσσων, δθ. ὁ σωφρονιστής, ὁ τιμωρός.

ἐπιπληκτικός-ή-όν μτγν. κ.νεώτ. ὁ ἀρεσκόμενος ἢ ὁ κατάλληλος εἰς ἐπικρίσεις, φιλόνικος : Διογ. Λ 4,63 **δεινῶς τε ἦν ἐπιπληκτικός, καὶ ἐν ταῖς ζητήσεσι δύσμαχος**· ‖ νεώτ. ὁ πρὸς ἐπίπληξιν λεγόμενος ἢ γινόμενος, ὁ ἔχων τὸν χαρακτῆρα ἐπιπλήξεως : **ἐπ- ἔγγραφον - λόγοι.**

ἐπιπληκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιπληκτικὸν βλ.λ., μὲ ὕφος ἢ μὲ λόγους ἐπιπληκτικούς, ἔχοντας τὸν χαρακτῆρα ἐπιπλήξεως, μομφῆς : Διόδ.Σ 17,114 **γράφας πρὸς αὐτὴν ἐπιπληκτικῶς**, Σχόλ. Εὐρ.Μήδ.967,Δροσ.Βατάν.112 **εἶπεν ἡ κυρὰ Βάσω ἐπιπληκτικῶς.**

ἐπίπληκτος-ον μσν. ὁ ἐπιπληχθείς.

ἐπιπλημμυρίζω μτγν. πλημμυρίζω, ἐκχειλίζω· **2**) μτφ. ὑπάρχω ἐν ἀφθονίᾳ, ἐν πλησμονῇ, ξεχειλίζω : Γρηγ.Νύσσ.3,622Β.

ἐπιπλημμύρω μτγν. κατακλύζω δι' ὕδατος, φέρω πλήμμυραν, μετ' αἰτ. ἀντικειμ. : Ὀππ.Ἀλ.1,465 **πόλις ἣν δυσμενέων.. ἐπεπλήμμυρε θύελλα.**

ἐπιπλημμυρῶ-έω μτγν. πλημμυρῶ, ξεχειλίζω : Φιλόστρ.Εἰκ.2,17 **ἔστι δ' οὕτω τι εὔρους ὡς καὶ τῇ θαλάττῃ ἐπιπλημμυρεῖν.**

ἐπίπληξις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ.-η, δωρ. **ἐπίπλαξις** ἡ ἐπί τινος πλῆξις, τὸ κτύπημα : Γλυκ.Χρον.450 **πλευρῶν ἐπίπληξις**· **2**) κ. νεώτ. ἡ διὰ λόγων τιμωρία, ἐπιτίμησις, μομφή, ὀνειδισμός, τὸ μάλωμα : Τίμ.Λοκρ.103Ε **διὰ κολασίων καὶ ἐπιπλαξίων**, Δημ.1406, Αἰσχίν.1,177· ‖ ὁμ. ἐμπροθ. (**πρός τι ἢ πρός τινα**) : Ἱππ.Εὐσχ.12, Πλούτ.Σόλ.3 **καὶ προ-**

τροπάς ἐνιαχοῦ καὶ νουθεσίας καὶ ἐπιπλήξεις πρὸς τοὺς Ἀθηναίους· || κατ' ἐπέκτ. κολασμός, τιμωρία, ποινή : ΠΔ Μακκ.2,7,33 **εἰ δὲ χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας ὁ ζῶν κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται·** || νεώτ. εἰδ. ἔγγραφος ἐπιτίμησις ὡς κατωτάτη ποινὴ ἐπιβαλλομένη ὑπό τινος ἀρχῆς πρὸς τοὺς ὑφισταμένους της : **ἐτιμωρήθη δι' ἐπιπλήξεως.**

ἐπιπληρῶ-όω τελείως πληρῶ, γεμίζω ἕως ἐπάνω : Ἐρατοσθ.π.'Αθήν.ΙΙ,482Β **κρατῆρα γάρ ἵστασαν τοῖς θεοῖς.. τοῦτον δ' ὁσάκις ἐπιπληρώσαιεν·** || κ. μτφ. οἱονεὶ σωρεύω, συνάθροίζω : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.1,86 **κακοῖς ἐπ- κακά·** 2) κ. μέσ. ἐπιπληροῦμαί τι τελείως πληρῶ, συγκροτῶ τὸ πλήρωμά τινος : Θουκ.7,14 **καὶ ὅτι οὐδ' ὁπόθεν ἐπιπληρωσόμεθα τὰς ναῦς ἔχομεν.**

ἐπιπλήρωμα-ατος (τό) ναυτ. τὸ ἐπὶ πλέον τῆς ὀργανικῆς δυνάμεως τοῦ πλοίου ἐπιβαῖνον πλήρωμα.

ἐπιπληρωματικός-ή-όν νεώτ. ὁ πρὸς ἐπιπλήρωσιν βλ.λ. χρησιμεύων, κατάλληλος· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιπλήρωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρόσθετος, ἡ ἐπὶ πλέον, ἡ τελεία πλήρωσις : Γαλ.4,471.

ἐπίπλησμα-ατος (τό) νεώτ. εἰδ. ἡ διαφορά, τὸ ἐπὶ πλέον τοῦ ὄγκου ὅπερ ἔχει τὸ ἐκσκαφὲν χῶμα πρὸς τὸ παρ' αὐτῷ ἄσκαπτον.

ἐπιπλήσσω, ἀττ. κ. νεώτ. **-ττω,** πλήττω τι, κτυπῶ, καταφέρω πλῆγμα ἐπί τινος : Ἰλ.Κ 500 **τόξῳ ἐπιπλήσσων,** Νίκ.Θηρ.952 **ἐ- ὑπέροισιν·** 2) κ. νεώτ. ἐπιτιμῶ, ἐλέγχω, ψέγω, διὰ λόγων κολάζω, μαλώνω, μετ' αἰτ. προσ. : Ἰλ.Ψ 580 **καί μ' οὔ τινά φημι ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν,** Πλάτ.Πρωτ.327Α **καὶ ἐπέπληττε τὸν μὴ καλῶς αὐλοῦντα·** || νεώτ. ὁμ. κ. **ἐπιπλήττω τινὰ διά τι : οἱ καθηγηταὶ τὸν ἐπέπληξαν διὰ τὴν ἀμέλειάν του·** 3) κ.μετὰ δοτ.: Ἰλ.Μ 211 **Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν ἐσθλὰ φραζομένῳ,** Ἰσοκρ.1,31· || ὁμ. **ἐπιπλήσσω τινὶ ἐπί τινι** : Πλάτ.Πολιτ.286Β **καὶ ἐπὶ τούτοις δὴ πᾶσιν ἐπεπλήξαμεν ἡμῖν αὐτοῖς·** 4) **ἐ- τινί τι** μέμφομαι, ἐπιτιμῶ τινα διά τι, κατακρίνω τινός τι, μαλώνω γιὰ κάτι : Ἡρ.3,142, Αἰσχ. Πρ.80 **τὴν δ' ἐμὴν αὐθαδίαν ὀργῆς τε τραχύτητα μὴ 'πίπλησσέ μοι,** Πλάτ.Πρωτ.319D· || κ. μετ' αἰτ. τοῦ πράγμ. μόνον : Σοφ.ΟΚ 1730 **τί τόδ' ἐπέπληξας·** || κ. ἀπολ. : αὐτ.ΑΪ.288 **κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω,** Ξεν.Οἰκ.13,12· 5) κ. παθ. **ἐπιπλήσσομαι** δέχομαι μομφήν, ἐπιτίμησιν, ψέγομαι, κατακρίνομαι : Πλάτ.Γοργ.478Ε **οὗτος δ' ἦν ὁ νουθετούμενός τε καὶ ἐπιπληττόμενος·** 6) ἀμτβ. ἐν εἰδ.σημ. ἐπιπίπτω : Ἄρατ.1095 **ἐ- ὄρνιθες ἀρούραις.**

ἐπιπλινθοβολῶ-έω Ἐπιγρ. σχηματίζω, ἐπιθέτω ἐπ' ἀλλήλων πλίνθους, ὥστε νὰ σχηματίσωσι στοίχους, σειράς : **ἐπιπλινθοβολήσει ἐξ στοίχους.**

ἐπιπλοεντεροκήλη (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἰατρ. πάθησις χαρακτηριζομένη ὑπὸ τῆς ταυτοχρόνου, τῆς ἐν συναφείᾳ πτώσεως ἐντέρων καὶ ἐπιπλόου, ὁμοῦ ἐντεροκήλη καὶ ἐπιπλοκήλη : Παῦλ.Αἰγ.6,65.

ἐπιπλοϊκός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπίπλοον βλ.λ. : **ἐ- ἀρτηρία-θύλακος.**

ἐπίπλοιον (τό) μτγν. τὸ ἐπίπλοον : Ἀθήν.3,106 **ἐπίπλῳ, ὃν Φιλέταιρος.. ἐπίπλοιον εἴρηκεν.**

ἐπιπλοκή (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια ἢ ἡ κατάστασις, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπλέκω κ. ἐπιπλέκομαι, ἐμπλοκή, μπερδεψιά, μπέρδεμα : Λουκ. Χαρ.16, Διοσκ.4,187 **ῥίζας ἔχει κατ' ἐπιπλοκὴν** (περιπεπλεγμένας), Ματθ.ἰατρ.138 **διὰ τὴν ἐπιπλοκὴν τῶν ἐκεῖθεν ὑμένων·** || νεώτ. ἐπὶ διαφορῶν, ἐπὶ ἐκκρεμῶν πρὸς ἐπίλυσιν ζητημάτων, ἐπὶ οὐχὶ ὁμαλῶν σχέσεων κττ. ὑφισταμένων μεταξὺ προσ. ἢ ὁμάδων κ. ἰδ. κρατῶν, ἡ ἔκ τινος νέου γεγονότος ἢ ἐνεργείας ἢ ἐκ παρεμβάσεως τρίτου ἐπαύξησις τῶν δυσχερειῶν πρὸς ὁμαλὴν διευθέτησιν, τὸ παραπάνω μπέρδεμα : **ὁ θάνατος ἑνὸς τῶν συνεταίρων ἐπέφερεν ἐπιπλοκὴν εἰς τὴν διάλυσιν τῆς ἑταιρείας,-διὰ τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Γερμανίας εἰς τὸ ζήτημα ἐπῆλθε νέα ἐπιπλοκή·** || εἰδ. γραμμ. : Ἀθήν.7,324D **ὅσα δὲ ἐπιπλοκὴν ἔχει τοῦ γ εἰς η λήγει τρώγλη αἴγλη ζεύγλη,** Ἡρωδιαν.2,928· 2) ἡ ὕπαρξις ἀμοιβαίων σχέσεων, ἐπικοινωνία, συνάφεια : Πολύβ.5,37,2 **βραχεῖά τις ἦν ἐπιπλοκὴ πρὸς ἀλλήλους,** Στράβ. 14,2,28 **τῇ πολλῇ συνηθείᾳ καὶ ἐπιπλοκῇ τῶν βαρβάρων·** || εἰδ. συναναστροφή, συγκέντρωσις, ὁμιλία : Στωϊκ.ἀπ.3,90,254 **φίλων ἐπιπλοκαὶ ἑστιατικαί·** 3) εἰδ. ἡ σαρκικὴ μεῖξις, συνουσία, ἡ ἀφροδισιακὴ ἐπικοινωνία : Διόδ.Σ 4,9 **διὸ καὶ βουλόμενον τὴν ἐπιπλοκὴν νόμιμον ποιήσασθαι·** 4) μτφ. ταραχή, διατάραξις : Μέν.16,8D **ἐ- τοῦ βίου·** 5) τὸ ποικίλον, τὸ ἐπίμικτον πράγματός τινος, ἡ ἔλλειψις ἑνότητος : Διον.Ἁλ.Δημ.37· 6) νεώτ. ἐπὶ διαφορῶν, δυσκόλων καταστάσεων, σχέσεων προσ. ἢ ὁμάδων κ. ἰδ. κρατῶν· 7) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐμφάνισις νέου νοσήματος παρὰ τὸ προϋπάρχον, ἰδιαιτέρα νοσηρὰ ἐκδήλωσις ἐμφανιζομένη κατὰ τὴν ἐξέλιξιν νόσου τινὸς καὶ ἐπιπλέκουσα αὐτήν : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.50 **μετὰ τρεῖς ἡμέρας νέα ἐπιπλοκὴ ἐπῆλθεν, ὁ Βαυαρὸς ἰατρὸς καὶ πάλιν ἐδυσκολεύετο νὰ ἀποφανθῇ.**

ἐπιπλοκήλη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. μορφὴ κήλης χαρακτηριζομένη ὑπὸ τῆς ἐντὸς τοῦ κηλικοῦ σάκκου πτώσεως τοῦ ἐπίπλου· Γαλ.7,36 « ἐπιπλοκήλη ἐστὶν ὀλίσθησις ἐπίπλου κατὰ τὸ μέρος τοῦ ὀσχέου », δημ. σπάσιμο.

ἐπιπλοκηλικός (ὁ) μτγν. ὁ πάσχων ἐξ ἐπιπλοκήλης : Γαλ.14,789.

ἐπιπλοκομιστής (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων κάτω τὸν ἐπίπλουν βλ.λ., ἐπιπλοκηλικός : Γαλ.2,556.

ἐπίπλοκος-ον μτγν. ὁ περιπεπλεγμένος· 2) μτφ. ποικίλος· ὅθ. τὸ οὐδ. **τὸ ἐπίπλοκον** ὡς οὐσ. ἡ ποικιλία, ἡ μετὰ τέχνης σύνθεσις, συγκρότησις, τὸ εἶναι διηνθισμένον, ἐπὶ λόγου : Βασ.1,461D **ὁ δὲ ποικίλος καὶ ἔντεχνος** (λόγος) **πολὺ τὸ ἐπίπλοκον καὶ ἐγκατάσκευον ἔχων.**

ἐπιπλόμενος-ον ἐπ. μτχ. ἀορ. τοῦ ἐπιπέλομαι βλ.λ. ἀντὶ ἐπιπελόμενος : Ὀδ.Η 261.

ἔπιπλο(ν) (τό) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀντικείμενον κινητὸν χρησιμοποιούμενον πρὸς συμπλήρωσιν ἢ καλλωπισμὸν τοῦ ἐσωτερικοῦ κατοικίας ἀνθρώπων, συνήθ. κτ. πληθ. : Ἡρ.1,150 **ἐχρήσαντο τὰ ἔπιπλα,** αὐτ.1,164 **κατασπάσαντες τὰς πεντηκοντέρους, ἐσθέμενοι τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ ἔπιπλα πάντα,** Σοφ.ἀπ.8, Θουκ.3,68 **καὶ ὀροφαῖς καὶ θυρώμασι.. ἐχρήσαντο, καὶ τοῖς ἄλλοις ἃ ἦν ἐν τῷ τείχει ἔπιπλα,** Ξεν.Οἰκ.9,6, Ἀριστλ.Πολιτ.1267b,12, Πάπ. **τὰ ὑπάρχοντά μοι ἔγγαιά τε καὶ ἔπιπλα·** || Ἡσ. « ἔπιπλα· ἱμάτια γυναικεῖα ἢ χρήματα ἢ σκεύη, τὰ μὴ ἔγγεια, ἀλλ' ἐπιπόλαια ».

ἐπιπλοοπηγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ εἰς τὸ πρόσθιον κοιλιακὸν τοίχωμα καθήλωσις τοῦ ἐπιπλόου.

ἐπιπλοποιεῖον (τό) νεώτ. ἐργαστήριον, ἐργοστάσιον κατασκευῆς ἐπίπλων. βλ.λ.

ἐπιπλοποιΐα (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη, τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐπιπλοποιοῦ, ἡ κατασκευὴ ἐπίπλων **βλ.λ.**

ἐπιπλοποιός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ κατασκευάζων ἔπιπλα τεχνίτης, ἐπιπλουργός, κατασκευαστὴς ξυλίνων ἀντικειμένων χρήσεως ἢ ἐξωραϊσμοῦ.

ἐπιπλοπωλεῖον (τό) νεώτ. κατάστημα πωλήσεως ἐπίπλων, χρήσεως ἢ διακοσμήσεως, ἰδίως ξυλίνων.

ἐπιπλοπώλης (ὁ) νεώτ. ὁ πωλητὴς ἐπίπλων.

ἐπίπλουν-οον κ. νεώτ. κ. **ἐπίπλους** (ὁ) ἡ καλύπτουσα τὴν κοιλίαν καὶ τὰ σπλάγχνα πιμελώδης σκέπη, τὸ δέρτρον : Ἱππ.Ἀφ.5,46. Ἀριστλ. ΖΓ 495b,29 **τὸ δ' ἐπίπλοον ἀπὸ μέσης τῆς κοιλίας ἤρτηται... ἔστι δὲ τὴν φύσιν ὑμὴν πιμελώδης,** αὐτ.ΖΜ 677b,12· || εἰδ. νεώτ. γεν. προσωνυμία

τῶν διπλώσεων τοῦ περιτοναίου, τῶν συναπτουσῶν πρὸς ἄλληλα τὰ κοιλιακὰ σπλάγχνα.

ἐπιπλουργία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τῆς κατασκευῆς ἐπίπλων βλ.λ., ἡ ἐπιπλοποιΐα.

ἐπιπλουργικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιπλουργίαν : **ἐπ- ἐργασία - ἐργαλεῖα.**

ἐπιπλουργός (ὁ) νεώτ. τεχνίτης εἰδικὸς εἰς τὴν κατασκευὴν ἐπίπλων, ἐπιπλοποιός.

ἐπίπλους-οος (ὁ) (1) κ. **ἐπίπλουν** βλ.λ.· Ἡσ. « ὁ πιμελώδης ὑμὴν ἐπὶ τῆς κοιλίας καὶ τῶν ἐντέρων »: Ἡρ.2,47 **τὸν σπλῆνα καὶ τὸν ἐπίπλοον συνθείς.**

ἐπίπλους-οος (ὁ) (2) (ἐπιπλέω) τὸ ἐναντίον, τὸ κατά τινος πλέειν, προσβολή, ἐπίθεσις πλοίου ἢ στόλου ἐναντίον ἐχθρικοῦ : Θουκ.2,90 **μὴ διαφύγοιεν πλέοντες τὸν ἐπίπλουν σφῶν οἱ Ἀθηναῖοι,** Ξεν.Ἑλλ.4,3,11, Πλούτ.Λύσ.11 **ἐπάρασθαι πρώραθεν ἐπίπλου σύμβολον**· || ὁμ. **ἐπ- ποιοῦμαι** ἐπιπλέω : Θουκ.8,30 **ἐπίπλους τῇ Μιλήτῳ ἐποιοῦντο,** αὐτ. 2,17· ὁμ. **ἐπ- θέσθαι** : Πλούτ.Αἰμ.9 **ἀπροσδόκητον ἐπ- θέμενος**· || σπαν. ἄνευ ἐχθρ. σημ. πλοῦς πρός τι, προσέγγισις : Θουκ.8,102 **τῷ φιλίῳ ἐπίπλῳ.**

ἐπίπλους-οος-ουν (3) (ἐπιπλέω) μτγν. ἐπὶ πλοίων, ὁ ἐπιπλέων, ἐφορμῶν, ἐπιτιθέμενος, κατάλληλος πρὸς ἐπίθεσιν, μάχιμος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.104,16 **τὰς ἐπίπλους καὶ τὰς εὐπροσόδους καὶ τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν,** Πολύβ.1,50,6 **ἔχων πέντε ναῦς ἐπίπλους**· || κ. κατὰ παραλ. τοῦ ναῦς : αὐτ.1,27,5 **ἔχων ἐπίπλους καὶ πεντήρεις τὰς μάλιστα ταχυναυτούσας**· **2)** ὁ πλέων κατόπιν τινός, ἀντίθ. τοῦ πρόπλους : Διόδ.Σ 20.50· **3)** ὡς οὐσ. ὁ ἐπιβαίνων πλοίου, ὁ ἐπιβάτης : Ἀρρ π.Σουΐδ **κυβερνήτας δὲ καὶ πρωράτας μόνους ἐπίπλους εἶχον**· **4)** Ἁρποκρ. « δίοπος λέγεται ὁ διέπων καὶ ἐποπτεύων τὰ κατὰ τὴν ναῦν, ὁ καθ' ἡμᾶς λεγόμενος ἐπίπλους »· **5)** ἀντὶ ἐπίπλοα (τά) βλ.λ.

ἐπιπλουτίζομαι μσν. πλουτίζω ἔκ τινος : Εὐστ. Πον.306.94 **ὧν ἕνεκεν ἐπεπλουτίσθημεν.**

ἐπιπλύνω μσν. πλύνω, λούω καλῶς, ξεπλένω· κ. υτφ. περιλούω : Νικ.Χων.Ἀλεξ.335D **ποίαις οὐκ ἐπέπλυνε τὴν ταῦτα πράσσουσαν ὕβρεσιν.**

ἐπιπλώνω (1) νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπίπλωσα,** παθ. ἀόρ. ἐπιπλώθην κ. δημ. **ἐπιπλώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιπλωμένος** ἐφοδιάζω οἴκημα διὰ τῶν ἀναγκαίων αὐτῷ ἐπίπλων, θέτω εἰς δωμάτιον, εἰς οἰκίαν ἔπιπλα, μομπιλάρω : **ἐπίπλωσα τὸ σπίτι μου, - δωμάτιο ἐπιπλωμένο**· ρηματ. π. ἐπίπλωσις.

ἐπιπλώνω (2) μσν. ἐκτείνω, ἁπλώνω ἐπί τινος : Διγεν.Ἀκρ.1494 **ἐπήδησεν ὁ λέων, καὶ ἐπιπλώσας τὴν οὐρὰν κατὰ τὰς πλευρὰς του.**

ἐπίπλωσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. **-η** ὁ δι' ἐπίπλων βλ.λ. ἐφοδιασμὸς δωματίου, κατοικίας, καταστήματος κττ., μομπιλάρισμα· || τὸ σύνολον τῶν ἐπίπλων οἰκήματος ὡς καὶ ὁ τρόπος τῆς τοποθετήσεώς των : **καλλιτεχνικὴ-πτωχὴ - πλουσία ἐ-.**

ἐπιπλωτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. μέρος ὀργάνου τινός, οἷον δικτύου, ἐπιπλέον ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὕδατος πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὀργάνου αὐτοῦ.

ἐπιπλωτής (ὁ) μσν. ὁ ἐπιβάτης πλοίου : Πισίδ.Γ Ἀβάρ.182 **παραστὰς τοῖς ἐπιπλωταῖς ὅλοις.**

ἐπιπλώω ἰων. κ. ἐπ. τ. τοῦ ἐπιπλέω βλ.λ. : Ὀδ.Ε 284 **πόντον ἐπιπλώων.**

ἐπιπνευματίζω μσν. θέτω πνεῦμα (ψιλὴν ἢ δασεῖαν) ἐπί τινος λέξεως.

ἐπίπνευσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπνέω βλ.λ., πνεῦσις, φύσημα : Ψ Ἰω.Χρυσ.7,254,42 **ταύτην τὴν θερμὴν ἐπ- τοῦ νότου**· **2)** εἰδ. τεταραγμένη, σπασμωδικὴ εἴσπνοή, ἀνώμαλος ἀναπνοή : Γαλ.17(2),750· **3)** μτφ. ἔμπνευσις, ἐπίπνοια : Στράβ.10,3,9 **ὅ τε ἐνθουσιασμὸς ἐπίπνευσίν τινα θεῖαν ἔχειν δοκεῖ.**

ἐπιπνευστικός-ή-όν σχόλ. ὁ ἐξ ἐμπνεύσεως ἐξαρτώμενος : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.484 **ἐ- εἶδος μαντικῆς.**

ἐπιπνικύων Ἡσ. « ἐπιβλέπων. Αἰολικῶς ».

ἐπιπνέω κ. νεώτ., ἐπ. **ἐπιπνείω** πνέω ἐπί τι ἢ ἐπί τινι, φυσῶ περί τι ἢ ἐπί τινος, ἰδίως ἐπὶ εὐνοϊκοῦ, οὐρίου, εὐεργετικοῦ ἀνέμου : Ἰλ.Ε 698 **περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο ζώγρει ἐπιπνείουσα**· ὁμ. ἀπολ.: Ὀδ.Ι 139 **εἰσόκε.. ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται,** Πλούτ. Σερτ.17 (ἄνεμος) **ἤδιατος ἐπέπνει**· **2)** μετ' αἰτ. προσπνέω, πνέω ἐπί τινος, φυσῶ ἐπάνω : Ἡσίοδ. Θ 872 **οἱ δ' ἄλλοι μαψαῦραι ἐπιπνείουσι θάλασσαν,** Λουκ.Χαρίδ.1 **τῆς τούτους ἐπιπνεούσης.. αὔρας**· **3)** πνέω κατά τινος, σφοδρῶς πνέω, φυσῶ μεθ' ὁρμῆς : Ἡρ.3,26 **αὐτοῖσι ἐπιπνεῦσαι νότον,** Σοφ.Ἀντ.136 **ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων**· || κ. κτ. μτφ. : Αἰσχ.Ἑπτ.343 **μαινόμενος δ' ἐπιπνεῖ λαοδάμας Ἄρης**· **4)** μετὰ συστοίχ. αἰτ. ἐκφυσῶ τι, ἐκβάλλω τι φυσῶν ἐκ τοῦ στόματος ἢ τῶν μυκτήρων : Ἀπολλ.Ρ 3,1327· **5)** πνέω κατόπιν, φυσῶ ἔπειτα : Ἀριστλ.Πρ.945b,1· **6)** πνέω ἐναντίον, ἀντιθέτως πρὸς ἄλλον ἄνεμον, μετὰ δοτ.: Θεόφρ.Ἀν.53 **ἐπιπνεῖ αὐτῷ** (τῷ βορέᾳ) **νότος**· **7)** μτφ. παρατρύνω τινὰ εἴς τι ἢ κατά τινος : Εὐρ.Φοίν.794 **Ἀργείοις ἐπιπνεύσας.. Σπαρτῶν γένναν,** αὐτ.789· **8)** ὁμ. μτφ. ἐμπνέω τι εἴς τινα, οἱονεὶ θείᾳ ἐπιπνοίᾳ, παρέχω, δωροῦμαί τι εἴς τινα : Πλάτ.Φαῖδρ.262D **Μουσῶν προφῆται.. ἐπιπεπνευκότες ἂν ἡμῖν τὸ γέρας,** Ὀρφ.Ὕμν.84,8 **ἐ- ὄλβον,** ΑΠ 1,16 **ἐπιπνείουσαν ἀρωγήν**· ὁμ. κ. παθ. ἐμπνέομαι ὑπό τινος : Λογγῖν.Ὕψ.13,2 **ὡς ἀπὸ ἱερῶν στομίων ἀπόρροιαί τινες φέρονται, ὑφ' ὧν ἐπ-,** Ἰουλ.Λόγ.2,78D **ἐ- πρὸς . . τῶν Μουσῶν**· **9)** κτ. υτφ. ἐκ. τοῦ εὐναϊκοῦ ἀνέμου, εἶμαι σύμπνοῦς, εὐνοῶ, βοηθῶ τινι : Πολύβ.11,19,5 **πολλάκις μὲν αὐτοῖς λαμπρᾶς ἐπιπνεούσης τῆς τύχης**· || ὁμ. μετ' αἰτ. ἐπὶ τοῦ ἔρωτος : Ἀπολλ.Ρ 3,937 **οὐδέ σε Κύπρις, οὐδ' ἀγανοὶ φιλέοντες ἐπιπνέουσιν Ἔρωτες,** Νόνν.Δ 3,121· ὁμ. ἀπολ. : Πλούτ. Ἠθ.759F· **10)** **ἐπιπνέω τινί** ὥσπερ πνεῦμα εἰσέρχομαι ἔν τινι, ὅθεν καὶ ἐμπνέω τινά : Πλάτ. Ἀξ 371C **ὅσοις μὲν οὖν ἐν τῷ ζῆν δαίμων ἀγαθὸς ἐπέπνευσεν**· ρηματ. π. ἐπίπνοια, ἐπίπνους.

ἐπιπνίγω μτγν. πνίγω, ἀποπνίγω, στραγγαλίζω : ΚΔ Λουκ.8,7 **αἱ ἄκανθαι ἐπέπνιξαν** (δ. γρ. ἀπέπνιξαν) **αὐτό,** Ἰώσ.Ὑπομν.148 **ἐπιπνίγων χειρὶ τοὺς ἐπιόντας τῷ αὐτοῦ ποιμνίῳ.**

ἐπίπνοια (ἡ) (ἐπιπνέω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπνέω βλ.λ., πνεῦσις, φύσημα, πνοή : Θεόφρ.Ἀν.55 **ἐπίπνοιαι χειμεριναί**· **2)** κυρ.μτφ. ἐπίπνευσις, ἔμπνευσις : Αἰσχ.Ἱκ.17 **κἀξ ἐπιπνοίας Διός,** αὐτ.576, Πλάτ.Νόμ.811C **ἄνευ τινὸς ἐπιπνοίας θεῶν,** Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1214a,24 **ἐπιπνοίᾳ δαιμονίου,** Μηναῖ.1,26 Ὠδ. **τὴν ζωτικὴν ἐπίπνοιαν**· || ὁμ. **ἐπ- πρός** τι οἱονεὶ κατ' ἔμπνευσιν τάσις πρός τι : Πλούτ.Ἀγ.7 **ἐπιπνοίᾳ πρὸς τὸ καλόν.**

ἐπίπνοιος-ον δ. τ. τοῦ ἐπίπνους βλ.λ.2) : Ὀρφ. Ὕμν.37,25.

ἐπίπνους-οος-ουν (ἐπιπνέω) ἐπὶ τόπων, ὁ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεόμενος : Πολυβ.5,110 **χωρίον κάτομβρον, ἐπίπνουν, συννέφελον**· **2)** συνήθ. μτφ. ὁ οἱονεὶ θείας ἐπιπνοίας τυχών, ἔνθους, ἐμπνευσμένος : Πλάτ.Μέν.99D **ἐπίπνους ὄντας καὶ κατεχομένους ἐκ τοῦ θεοῦ,** Πλούτ.Παμπ.48 **Κάτων δὲ ὥσπερ ἐπίπνους καὶ φοιβόληπτος**· ὁμ. ἐμπροθ. **(ἔκ τινος ἢ παρά τινος)** : Πλάτ.Κρατ.428C **παρ' Εὐθύφρονος ἐπίπνους γενόμενος,** αὐτ.Συμπ.181C **οἱ ἐκ τούτου τοῦ ἔρωτος ἐπίπνοι**· ἐπίρρ. μτγν. **-ίπνως** κατὰ θείαν ἐπίπνοιαν, ἐξ ἐμπνεύσεως, ἐξ ἐνθουσιασμοῦ : Πολυβ.1,16.

ἐπιπόδιος-α-ον (πούς) ὁ ἐπὶ τῶν ποδῶν, ὁ εἰς τοὺς πόδας : Σοφ.ΟΤ 1350 **ἀγρίας πέδας.. ἐπιποδίας** (δεσμά).

ἐπιπόθημα-ατος (τό) μτγν. τὸ ἀντικείμενον τοῦ πόθου, ὅ τι ἐπιθυμεῖ τις : Ἀκύλ.ΠΔΨαλμ.139(140),9.

ἐπιπόθησις-εως (ἡ) μτγν. σφοδρὰ ἐπιθυμία, διακαὴς πόθος, λαχτάρα : ΚΔΚορινθ.2,7,7 **ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν,** Ἀκύλ.ΠΔ'Ιεζ.23,11.

ἐπιπόθητος-ον μτγν. κ. μσν. ποθητός, ἐπιθυμητός, ἀγαπημένος : ΚΔΦιλ.4,1· **ἀδελφοί μου ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπόθητοι**· || κ. ἐπὶ πραγμ. ἀρεστός, λαχταριστός : Εὐστ.Πον.357,39 **ὁ ἐπιπόθητος ὄντως οὗτος ἰχθύς**· **2)** ὁ ἀνεκτέλεστον ποθεῖ-τις, ὁ μὴ ἐκπληρωθείς, πραγματοποιηθείς : Ἀππ.'Ιβηρ. 43 **ὅρκους ὤμοσεν αὐτοῖς καὶ ἔλαβεν ἐπιποθήτους ἐν τοῖς ὕστερον πολέμοις.. γενομένους**· ἐπίρρ. γλωσσ. **-ήτως** μετὰ πόθου, ἐπιθυμίας.

ἐπιποθία (ἡ) μτγν. ἐπιπόθησις, ἐπιθυμία : ΚΔ Ρωμ. 15,23 **ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς.**

ἐπιποθῶ-έω κ. νεώτ. ποθῶ, ἐπιθυμῶ τι προσέτι ἢ σφοδρῶς, μετ' αἰτ. : Ἡρ.5,93 **Κορινθίους.. ἐπιποθήσειν Πεισιστρατίδας,** Πλάτ.Πρωτ.329D **τοῦτ' ἐστὶν ὃ ἔτι ἐπιποθῶ,** αὐτ.Νόμ.855Ε· ὁμ. μετὰ γεν.: ΠΔ Ψαλμ.118(119),20 **ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ κρίματά σου**· ὁμ. ἐμπροθ. (ἐπί τι): αὐτ.61,11 **ἐπὶ ἁρπάγματα μὴ ἐπιποθεῖτε**· || μετὰ πόθου ἐπιζητῶ τινα ἢ τι : ΠΔΨαλμ.41,2 **ὃν τρόπον ἐπιποθεῖ ἡ ἔλαφος ἐπὶ τὰς πηγὰς τῶν ὑδάτων, οὕτως ἐπιποθεῖ ἡ ψυχή μου πρὸς σέ**· || λυποῦμαι ἐπὶ τῇ στερήσει, ἀποζητῶ : Διόδ.Σ 17,107 **ἀπόντα ἐπιποθήσας**· ρηματ. π. ἐπιπόθησις, ἐπιποθία, ἐπιπόθημα, ἐπιπόθητος.

ἐπιποίησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. ἡ κατὰ προσθήκην κατασκευή, προσθήκη . Εὐστ.Παν.284,81 **οὐ τειχῶν ἐπιποίησις, οὐ προτειχίσματος ἐρυμνότης**· || συμπλήρωσις, διασκευή, διαμόρφωσις : αὐτ.'Οδ.1843,15 **μύρον χρήσιμον εἰς ἐπιποίησιν κάλλους.**

ἐπιποίητος-ον μτγν. πρόσθετος, ἐπίπλαστος, προσποιητός : Συνέσ.185D **καὶ εἴδε θροῦν ἐκείνων, εἴτε τὸν ὄντα, εἴτε τὸν ἐπιποίητον,** αὐτ.85C **κάλλος τὸ ἐπ-**· ἐπίρρ. μτγν. **-ήτως** : Ἐπιφάν.1,321D **ἔν τισι λέξεσιν ἐπ- προσθήκην ἔχουσαν.**

ἐπιποίκιλος-ον μτγν. λίαν ποικίλος, ποικιλόχρους : Ἀρετ.122 **ἡ τοῦ Μιθριδάτεω ἐπιποικιλωτέρη** (δ. ἀνάγν. ἔτι ποικ-) **ἀντίδοτος.**

ἐπιποιμὴν-ένος (ὁ,ἡ) ὁ ποιμένων ἐπόπτης, ἀρχιβοσκός : 'Οδ.Μ 131 **θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσίν.**

ἐπιποιῶ-έω μτγν. κ. μσν. ποιῶ τι ἐπιπροσθέτως, ἐπιπροστίθημι : Δίων Χρ.2,318, Φιλόστρ.Σοφ.2,5,2 **ἐ- νεότητα τῷ εἴδει**· || τὸ μέσ. ποιοῦμαί τι δι' ἐμαυτόν, ἐκτελῶ ἐπιπροσθέτως : Βl.Δαμασκ. 11,22A **τὸ τοὺς πρεσβυτέρους διπλῆν ἐπιποιεῖσθαι τὴν ἄσκησιν ὑπὲρ τὴν πρίν**· || τὸ ἐνεργ. παράγω, προκαλῶ : Βέττ.Βάλ.97,13 **ἐπ- ξενιτείαν**· || φρ. **τὸ λίαν ἐπιποιεῖν** πιθ. ἡ μεγαλοποίησις, ἡ δείνωσις : Φιλόδ.Εὐσ.27· **2)** Ἐπιγρ. ἐπιβάλλω, ἐπιτίθημι βλ.λ. : Ἐπιγρ. **ζέκα μναῖς κα ἀποτίνοι Fέκαστος τῶν μὴ ἐπιποεόντων**· **3)** μετ' ἐμπροθ. δοτ. (ἐν) τόπῳ, διατρίβω : Πασχ.Χρον.732,10 **τοσαύτας ἡμέρας ἐν ἑνὶ τόπῳ ἐπιποιῆσαι**· ρηματ. π. ἐπιποίησις, ἐπιποίητος.

ἐπίποκος-ον μτγν. ἐπὶ ἀρνῶν, ὁ μετὰ τοῦ πόκου, μὲ τὰ μαλλί, ἐριοφόρος : ΠΔ Βασ.4.3,4 **ἑκατὸν χιλιάδας κριῶν ἐπιπόκων** (ἀμφ.γρ. ἀντὶ ἐπὶ πόκων). Ἐπιγρ. **ἐπίποκος τέλεος ὄϊς.**

ἐπιπόλα Ἡσ. « οὕτως ἐν Λακεδαίμονι **ἡ** Δημήτηρ ἱδρυμένη τιμᾶται ».

ἐπίπολα (τά) Ἐπιγρ. τὰ ἔπιπλα βλ.λ.

ἐπι[πολ]-ᾷ Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπιπολῆς βλ.λ.5).

ἐπιπολάζω (ἐπιπολή) κ. μσν. κ. νεώτ., παρακ. **ἐπιπεπόλακα** εἶμαι εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἰδίως ἐπιπλέω, παραμένω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ὑγροῦ τινος : Ξεν.Οἰκ.16,14 **ἡ μὲν ὕλη ἐπιπολάζοι,** Ἀριστλ.ΖΙ 592a,10 **αἱ ἐγχέλεις οὐκ ἐπιπολάζουσιν οὐδὲ φέρονται ἄνω**· ὁμ. **τὸ ἐπιπολάζον,** ἀντίθ. πρὸς τὸ ὑφιστάμενον : αὐτ.Οὐρ.312a,6, Γεωπ.14,7,27 **ᾠῶν τὸ μὲν ἀποδέον, ἐπιπολάζει, τὸ δὲ πλῆρες καταφέρεται κάτω**· ὁμ. μετὰ δοτ. : Ἀριστλ.Οὐρ. 311a,28 **ὕδατι ἐ-**· ὁμ. **ἔν τινι** : αὐτ.Μετ.383b,25 [τὸ ἔλαιον] **ἐν τῷ ὕδατι ἐ-**· **2)** εἰδ. ἐπὶ τροφῶν, μένω ἄπεπτος ἐν τῷ στομάχῳ : Ἱππ.Δι.2,54, Ἀριστλ.Α'Υστ.94b,13,Γαλ.6,433· **3)** συνεκδ. εἰδ. ἐπὶ πτηνῶν, περίπταμαι ἄνωθεν, μένω, πετῶ ὑψηλά : Θεόπομπ.'Ιστ.76· **4)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὑπερισχύω, ἐπικρατῶ, οἱονεὶ εὑρίσκομαι ἐπὶ τῆς κορυφῆς, τῆς ἐπιφανείας : Ἐπίχ.282, Δημ.117 **Φίλιππος .. ἐπιπολάζει** Πολύβ.30,10,2 **ἐπιπολάζοντες.. ἐν πᾶσι τοῖς πολιτεύμασιν**· **5)** ὁμ. μτφ. κ. ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, εἶμαι συνήθης, ὑπάρχω ἐν μεγάλῳ βαθμῷ ἢ ἐν μεγάλῃ ἐκτάσει, ἐπικρατῶ, συνηθίζομαι : Ξεν.Λακ.3,2 **τοῖς τηλικούτοις .. ὕβριν ἐπιπολάζουσαν,** Πλάτ.'Αξ.369D, Ἀριστλ.ΗΝικ 1095a,30 **αἱ μάλιστα ἐπιπολάζουσαι** [δόξαι]· **6)** κ. νεώτ. εἶμαι ἄφθονος, ὑπάρχω ἐν ἀφθονίᾳ, πλησμονῇ : Ἱππ.'Επιδ.1,15, **ὁ χυμὸς ἐπεπόλασεν,** Ἀριστλ.ΖΙ 580b,14 **τῶν ἐπιπολαζόντων μυῶν**· ὁμ. ἐπὶ καταστάσεων : Πολύβ.13,3,1 **τὴν ἐπιπολάζουσαν κακοπραγμοσύνην**· εἰδ. κ. νεώτ. ἐπὶ ἀσθενειῶν, ἐπιδημιῶν : **εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιπολάζει ἡ ἑλονοσία**· **7)** ἐπὶ ὑδάτινης ἐκτάσεως, ἐκχειλίζω, καταπλημμυρῶ : Λουκ.'Ον 34 **ἐπιπολάσασαν ἄφνω τὴν θάλασσαν**· **8)** μτφ. ὑψηλοφρονῶ, προπετῶς, ὑβριστικῶς φέρομαι : Διον.'Αλ.Ρωμ.11,6 **τοὺς ἐπιπολάζοντας καὶ πρὶν ἢ κληθῆναι προεξανισταμένους,** Ἀππ.Μιθριδ.75 **ἐπιπολάζοντα αὐτὸν συνεδίωξε**· ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. : Πλούτ.'Ηθ.634C **φορτικῶς .. ἐπιπολάζοντα τοῖς.. φιλοσόφοις**· **9)** μετ' αἰτ. πλανῶμαι, περιφέρομαι εἴς τινα τόπον : Ἡλιόδ.Αἰθ. 2,25 **ἐπεπόλαζε τὴν Αἴγυπτον**· **10)** κ. μτφ. μετὰ δοτ. ἀσχολοῦμαι, διατρίβω περί τι : Λουκ.Ρητ.Διδ. 26 **παύσομαι τῇ ῥητορικῇ ἐπιπολάζων**· ρηματ. π. ἐπιπολασμός, ἐπιπόλασις.

ἐπιπολαιομάθεια (ἡ) μσν. ἡ ἐπιπολαία, ἡ κατ' ἐπιφάνειαν μάθησις, ἡ ἄνευ βάθους γνῶσις : Σέργ. Μακρ.ἐνΣάθ.3,315 **διὰ τὴν ἐπιπολαιομάθειαν τῶν νέων τῆς μεγάλης ταύτης πόλεως.**

ἐπιπολαιόρριζος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων οὐχὶ βαθέως εἰς τὴν γῆν εἰσχωρούσας τὰς ῥίζας : Θεόφρ.ΦΙ 1,6,4 **ἐπιπολαιάρριζα, ἐλαία, ῥοιά**· κ. συγκρ. : αὐτ.2,5,1 **ἐπιπολαιορριζότερος.**

ἐπιπόλαιος(-αιη)-ο(ν) κ. μσν. νεώτ. κ. δημ. νεώτ. θηλ. κ. **-αία** ὁ ἐπιπολῆς παρουσιαζόμενος, ὁ ἐπάνω κείμενος, ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας εὑρισκόμενος : Ἱππ.'Αρθρ 69, Ἀριστλ.Πρ.890a,13 **τὸ δέρμα λεπτὸν καὶ ἐπ- ἴσχει,** Διοσκ.4,184 **ἐπ- ῥίζα,** Λουκ. Πλ.37 **ἐπιπόλαιον μέν μοι τὸ τραῦμα, -ἐπ- πληγή**· **2)** ἐξέχων, προέχων : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.21 **ἐ- ὀστέον,** Ξεν.Συμπ.5,5 **οἱ δὲ ἐμοὶ** (ὀφθαλμοί) **καὶ τὸ ἐκ πλαγίου** (ὁρῶσιν) **διὰ τὸ ἐπιπόλαιοι εἶναι**· **3)** μτφ. φανερός, πρόδηλος, καταφανής: Ἀριστλ. Ρητ.1410b,22 **ἐπιπόλαια γὰρ λέγομεν τὰ παντὶ δῆλα,** αὐτ.Πολ.1276a,19 **ἡ .. ἐπιπολαιοτάτη τῆς ἀπορίας ζήτησις** (ἡ πλέον προφανὴς ..)· **4)** μτφ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ οἱονεὶ μὴ εἰς βάθος ἐξικνούμενος, μὴ θετικός, ἀβέβαιος, ἀσαφής, ὁ κατ' ἐπιφάνειαν μόνον ὢν ἢ ἐκδηλούμενος· || δθ. ὁ οὐχὶ σοβαρός : Ἰσοκρ.15,190 **τῆς ἐπιπολαίου παιδείας τυχών,** Φίλ.1,621 **ἐπιστήμης φύσις οὐκ ἐπιπόλαιος ἀλλὰ πάνυ βαθεῖα,** Διοσκ.Θηρ.Προοίμ. **ἐπ- πιθανότης,** Λουκ.'Εταιρ.Δ 8,2 **ἐπιπόλαιόν τινα ἔρωτα, - ἐπιπολαία μόρφωσις, - ἐπιπόλαιες ἀγάπες - γνώσεις**· || ὁμ. **ἐπ- ἔν τινι** ἐστερημένος βαθείας γνώσεως ἐν ἀναφορᾷ πρός τι, ὁ ἐπιφανειακῶς μόνον κατέχων τι : Δημήτρ.Προκ.ἐν Σάθ. 3,485 **ἐν μὲν τῇ Ἑλληνικῇ διαλέκτῳ λίαν ἦν ἐπιπόλαιος**· || ἐλαφρός : Λουκ.'Ονειρ.25 **ὕπνον τε ὀλίγον ἐπιπόλαιον κἀκεῖνον** (ἥσυχον)· κ. ὑπερθ.: Διοκλ.Καρ.ἀπ.107 **ἐπιπολαιότατος πυρετός** (ἐλαφρότατος, ὅλως ἀσήμαντος, ἀκίνδυνος)· || κοι-

νός, κατωτέρου ποιοῦ, συνηθισμένος: Δημ.1418 **μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν·** **5)** μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ προσ., μὴ ἐμβριθής, κοῦφος, ἄστατος, ἀμέθοδος, ἀπρόσεκτος εἰς τὰς κρίσεις καὶ ἐκτιμήσεις του : **ἐπιπόλαιος ἐπιστήμων - κριτικὸς - γυναίκα·** **6)** Ἐπιγρ. **ἐπιπόλαια χρήματα** ἡ κινητὴ περιουσία, τὰ ἔπιπλα· **7)** τὸ οὐδ. **ἐπιπόλαιον** ὡς οὐσ. τὸ ἐπίπλουν βλ.λ.

ἐπιπολαιότης-ητος (ἡ) νεώτ., δημ. **-ότη** κ. **-ότητα,** ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιπολαίου βλ.λ.4 | κ. 5 |, κουφότης, ἐλαφρότης, ἔλλειψις σοβαρότητος, σαφοῦς ἐπιγνώσεως καὶ ἐκτιμήσεως τῶν πραγμάτων.

ἐπιπολαιόφυτος-ον μτγν. ὁ κατ' ἐπιπολήν, ὁ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ἐδάφους, ὁ οὐχὶ βαθέως πεφυτευμένος : Ἰσίδ.Πηλ.Ἐπιστ.172A **ἐπιπολαιόφυτοι γὰρ καὶ ἐπιπολαιόρριζοι γεγονότες.**

ἐπιπολαίως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-α,** συγκρ. **-ότερον** κ. **-οτέρως** κατὰ τρόπον ἐπιπόλαιον βλ.λ., ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, οὐχὶ εἰς βάθος, ἐξ ἐπιπολῆς : Ἰώσ.Π13,7,22 **τιτρώσκει αὐτὸν ἐπ-** (ἐλαφρῶς, ἐπὶ τοῦ δέρματος)· || ἐλαφρῶς, ὄχι σοβαρά : Ἱππ.Ἀφορ.2,28· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. μετ' ἐπιπολαιότητος, οὐχὶ μετ' ἐμβριθείας, συνέσεως, ἄνευ σαφοῦς ἐπιγνώσεως : Ἀριστλ.Μεταφ.987a,22· || ὁμ. τὸ συγκρ. **-οτέρως** : αὐτ.933b,13.

ἐπιπόλᾰσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὰ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπολάζειν βλ.λ.1 1, ἡ θέσις τοῦ ἐπιπολάζοντος, τοῦ μένοντος ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἱππ.Χυμ.3 **ἐπιπόλασις τῶν ἄνω,** Ἀριστλ.Αἰσθ.440b,16.

ἐπιπολασμός (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐπιπόλασις βλ.λ., τὸ εὑρίσκεσθαι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἀριστλ.Πρ.930b,31 **ἐ- τῆς ζέσεως·** || ἡ ἐπίπλευσις : Εὐστ.Πον.259,28 **τῷ ἐπιπολασμῷ καὶ τῷ βυθισμῷ·** **2)** ναυτία, διάθεσις ναυτίας, ἀναγούλα : Ἀρχιγ. π. Ὀρειβ.8,1,26 **λιποθυμώδεις ἐπιπολασμούς·** **3)** μτφ. προπέτεια, ἀλαζονεία : Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,65.

ἐπιπολαστικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιπολάζειν, τοῦ παραμένειν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἰδ. ἐπὶ τροφῶν, ὁ μένων ἄπεπτος εἰς τὸν στόμαχον, ὅθ. καὶ ὁ διεγείρων τάσεις πρὸς ἔμεσιν : Ἱππ.Διαιτ.62, Ἀριστλ.Πρ.873b,26 **ἐμεῖν μάλιστα ποιεῖν τὰ ἐπιπολαστικά·** **2)** νεώτ. **ὁ ἐν** πλησμονῇ, ἐν ἀφθονίᾳ ὤν· πρβλ. ἐπιπολάζω.

ἐπιπολαστικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν μεγάλῳ βαθμῷ ἢ ποσῷ, σφοδρῶς : Πολύβ.4,12,9 **ἐπιπολαστικῶς καὶ κατακόρως χρώμενοι τῇ φωνῇ.**

ἐπιπολεμοῦμαι-όομαι Ἡσ. « ἐπεπολέμωτο· πολεμίως διέκειτο ».

ἐπιπολεύω μτγν. ἐπιπολάζω βλ.λ.1, παραμένω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Αἰλ.Ζ19,61 **τὸ δὲ** (φάρμακον) **οὐκ ἐπιπολεύει, ἀλλ'.. κατολισθάνει.**

ἐπιπολή (ἡ) (ἐπιπέλομαι) κ. μσν. κ. νεώτ. **τὸ κατὰ** τὴν ἐπιφάνειαν μέρος, στρῶμα πράγματός τινος, ἡ ἀπανωσιά : Ἐπιγρ., Ἀρετ.Χρον.Νούσ.27, Εὐστ.Ἰλ.854,34 **τῶν πλευρῶν τὴν ἐπιπολήν·** || ἐπὶ πραγμ. χωριστῶν, τὸ ὑπέρκεισθαι τὸ ἓν τοῦ ἑτέρου, ἀπανωτοριά· ἐν χρ. κτ. πληθ. ὡς τοπωνύμιον : Θουκ.6,96 **ἐὰν μὴ τῶν Ἐπιπολῶν κρατήσωσιν οἱ Ἀθηναῖοι, χωρίου ἀποκρήμνου** (ἑρμ. αὐτ. « ὠνόμασται διὰ τὸ ἐπιπολῆς τοῦ ἄλλου εἶναι Ἐπιπολαί »· **2)** κτ. γεν. **ἐπιπολῆς** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἐπιφανειακῶς, ἐπιπολαίως, πάνω πάνω : Ἡρ.2,62 **ἐπιπολῆς δὲ ἔπεστι αὐτῷ τὸ ἐλλύχνιον,** Ξεν.Οἰκ.19,4 **λίαν .. ἐπιπολῆς πεφυτευμένα,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.33 **ὡς νὰ ἐβουτοῦσαν τὰ ράμφη ἐπιπολῆς τοῦ κύματος·** || πρὸς τὰ ἐπάνω, ὑψηλότερον, ὑψηλά : Ἱππ.Ἄρθρ.77 **ἐπιπολῆς τὸ σιναρὸν σκέλος ἔχοντα·** || ἐν συντάξει μετὰ γεν. ὑπεράνω, ἄνωθεν : Ἡρ.1,187 **τάφον αὐτῇ κατεσκευάσατο μετέωρον ἐπιπολῆς αὐτέων τῶν πυλέων,** Ἀριστφ.Ἐκκλ.1108 **ἐπιπολῆς τοῦ σήματος·** || μετ' ἄρθρ. οὐδ. (τό, τὰ) ὡς οὐσ. τὸ ἐξωτερικὸν μέρος, τὸ πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν, ὅθ. κ. αὐτὴ ἡ ἐπιφάνεια : Πλάτ.Φίλ.47C **τοῦ σώματος τῶν ἐπιπολῆς τε καὶ τὰ ἐντός·** || ἐμπρόθ. (ἐξ, κατά, ἐν, διὰ) ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἐν ἐπιρρ. χρ. : Διόδ.Σ.5,38 **οὐκ ἐξ ἐπιπολῆς εὑρισκόμενος** (οὐχὶ εἰς τὰ ἄνω στρώματα τοῦ ἐδάφους), **- τραῦμα κατ' ἐπιπολὴν** (ὄχι βαθέως εἰσχωροῦν)· **3)** μτφ. κτ. γεν. ἐπὶ ἐπιχειρημάτων λόγου κτλ. **ἐπιπολῆς εἶναι** τὸ οὐχὶ ἐμβριθῆ, βαθυτέραν, βάσιμον ἐνέχειν ἔννοιαν, τὸ εἶναι ἐπιπόλαιον βλ.λ. ἐν μτφ. σημ. : Ἀριστλ.Ρητ.1400b,31· || ὁμ. μτφ. **ἐπιπολῆς ἐστιν ἰδεῖν** εὐχερῶς, ἐκ πρώτης ὄψεως δυνατὴ εἶναι ἡ διάκρισις, ἡ ἀντίληψις τοῦ πράγμ., ὅθ. πρόδηλος, σαφής, καταφανής : αὐτ. Ζ1 622b,25 **πᾶσιν ἐστιν ἐπιπολῆς ἰδεῖν·** || ὁμ. μετ' ἄρθρ. οὐδ. τὸ ἀμέσως εὐδιάκριτον, ὅθ. τὸ ἁπλοῦν : Δημ.1412 **καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείριστ' ἐστί·** || ὁμ. ἐμπροθ., (διά, ἐξ) ἐν ἐπιρρ. χρ. προχείρως, ἀβασανίστως, ἐπιπολαίως : Σέλευκ.π.Ἀθήν.9,398A **δι' ἐπιπολῆς ἐστι τῶν λέξεων,** Λουκ.Νιγρ.35 **οὐ γὰρ ἐξ ἐπιπολῆς οὐδ' ὡς ἔτυχεν ἡμῶν ὁ λόγος καθίκετο.**

ἐπιπολῇδες Ἡσ. « περόναι ».

ἐπιπολιαῖος Ἡσ. « Ἑρμῆς ἐν Ρόδῳ, ὡς Γόργων ἱστορεῖ ».

ἐπιπολίζω Ἡσ. «ἐπιπόλισον· ἐποικοδόμησον ».

ἐπιπολιορκῶ-έω μτγν. ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως πολιορκῶ : Ἀρρ.ἀπ.10J.

ἐπιπόλῐος-ον ὁ ἤδη γινόμενος πολιός, ποὺ ἀρχίσε ν' ἀσπρίζῃ, ποὺ ἔχει γκρίζα μαλλιά : Δημ.1267 **καὶ τὸν Χαιρέτιμον τὸν ἐπιπόλιον τουτονί.**

ἐπιπολῐοῦμαι-όομαι ἀρχίζω νὰ γίνωμαι πολιός, ν' ἀσπρίζω : Ἀριστλ.ΖΓ785a,18 **διὰ τὴν ἡλικίαν ἐπιπολιοῦνται αἱ τρίχες.**

ἐπίπολος-ον πρόσπολος, θεράπων, σύντροφος : Σοφ.ΟΤ1322 **σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.**

ἐπιπολοῦμαι-έομαι ἐπιπωλοῦμαι βλ.λ.

ἐπιπολύ ἐπίρρ. ἀντὶ ἐπὶ πολύ, βλ. πολύς.

ἐπιπολυπραγμονῶ-έω μτγν. καθ' ὑπερβολήν, προσέτι πολυπραγμονῶ : Πτολ.Κριτ.15.

ἐπιπομπεύω μτγν. τελῶ πομπήν, θρίαμβον ἐπί τινι, ὅθ. κ. ἀγάλλομαι, πανηγυρίζω : Πλούτ.Καῖσ.56 **ταῖς τῆς πατρίδος ἐπιπομπεύειν συμφοραῖς.**

ἐπιπομπή (ἡ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπέμπω, ἰδ. ἡ ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπιπεμπομένη συμφορά, δυστυχία πρὸς τιμωρίαν : Ἀριστέ.1131· || ἡ αἱονεὶ ὑπὸ ἀνωτέρας δυνάμεως ἐπιπεμπομένη μαγγανεία, βασκανία, μάγεμα : Ποιητὴς Βοταν.22.

ἐπίπομπος-ον Ἐπιγρ. πιθ. ἐπάρατος.

ἐπιπομπός (ὁ) πάπ. ὁ ἄνωθεν ἐπιπέμπων βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ.

ἐπιπονία (ἡ) Ἡσ. ἐν λ. πονηρία, συνεχὴς μόχθος.

ἐπίπονος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. κοπιώδης, ἀπαιτῶν καταβολὴν πόνων, ὁ μετὰ μόχθου συντελούμενος, κουραστικός : Σοφ.Τρ.830 **ἐπίπονον ἔχοι θανὼν λατρείαν,** Θουκ.2,39 **οἱ μὲν ἐπιπόνῳ ἀσκήσει,** Πλάτ.Νόμ.801E **ἔργα.. καλὰ καὶ ἐπίπονα,** Ξεν.Κυν.12,15 **ἐπίπονος σπουδή·** ὁμ. τὸ συγκρ. : Ξεν.Ἀν.1,3,19 **πρᾶξις . . ἐπιπονωτέρα,** Μέν.576 **διαβολῆς ἐστιν -ώτερον·** ὁμ. τὸ ὑπερθ. : Πλάτ.Πολ.450C **παιδεία - πονωτάτη·** || ὅθ. τὸ οὐδ. **τὸ ἐπίπονον** ὁ πόνος, ὁ κόπος : Ξεν.Κυν.12,15 **οἱ δὲ μὴ θέλοντες διὰ τὸ ἐπίπονον διδάσκεσθαι·** ὁμ. κ. κατὰ πληθ. : Ἀριστλ.Η Νικ.1116a,14· || ὁμ. **ἐπίπονον** (ἐστί) δύσκολον, ἐργῶδες εἶναι, ἀπαιτεῖ κόπον : Θουκ.3,58 **ἐπίπονον δὲ τὴν δύσκλειαν αὐτοῦ ἀφανίσαι·** || ὁ πλήρης κόπων, θλίψεων, ὁ μετὰ μόχθων σωματικῶν, ἰδίως δὲ ψυχικῶν πόνων συνδεδεμένος, ὁ γεμάτος κόπους, ταλαιπωρίας, βάσανα : Σοφ.Τρ.654 **ἐπιπόνων ἁμερᾶν** (ἡμερῶν), Πλάτ.Πολ.329D **καὶ τὸ γῆρας . . ἐστὶν ἐπίπονον,** Ξεν.ΚΠ 2,3,11 **βίον . ἐπίπονον·** || ἀλγεινός, προκαλῶν πόνον, ἄλγος : Ἱππ.Προρρ.59 **οὖρα ἐ-** (ἐσφ.

γρ. ἀντὶ πέπονα), Ἐπίκ.ὀπ.457 ἐ- ἐπιθυμία, Φιλόδ. Ὀργ.30W ἐ- θάνατοι· 2) ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιμελής, ὁ ὑπομένων τὴν κόπωσιν, ὁ καταβάλλων κόπους, μόχθους, ἐργατικός : Ἀριστφ.Βάτρ.1370 ἐπ- γ' οἱ δεξιοί, Πλάτ.Φαῖδρ.229D δεινοῦ καὶ ἐπιπόνου καὶ .. εὐτυχοῦς ἀνδρός· 3) ὁ ὑπὸ τῶν κόπων εὐκόλως ἐξαντλούμενος, ταχέως καταβαλλόμενος, ποὺ δὲν ἀντέχει στὴν κούραση : Θεόφρ.Αἰσθ.11 νωθροὺς καὶ ἐπιπόνους· 4) ἐπὶ οἰωνῶν, ὁ προοιωνίζων παθήματα, δυσοίωνος : Ξεν.Ἀν.6,1,23 μέγας μὲν οἰωνὸς εἴη.., ἐπίπονος μέντοι.

ἐπιποντία (ἡ) καθ' Ἡσ. θεὰ τῆς θαλάσσης, ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης.

ἐπιπονῶ-έω ἐμπονῶ, μοχθῶ ἔν τινι, καταβάλλω κόπους διά τι, κοπιάζω ἀκαταπαύστως : Ξεν.ΚΠ 5,4,17 ἐν γὰρ τοῖς τοιούτοις οἱ ἀγαθοὶ ἐπιπονεῖν ἐθέλουσιν· ὁμ. ἀπολ. : αὐτ.Ἑλλ.6,1,15 ὅταν ἐπιπονήσαντες ἀγαθόν τι πράξωσιν, Πλάτ.Νόμ. 789E· 2) μετὰ δοτ. ἐργάζομαι, μοχθῶ ἔν τινι : Ἰώσ.ΑΙ 18,8,5 ἐ- τῇ γῇ.

ἐπιπόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. ἐπίπονα κατὰ τρόπον ἐπίπονον βλ.λ., μετὰ πόνου, ἄλγους : Ἱππ.Ἐπιδ. 1,1 ἐπ- ταῦτα τοῖσι πλείστοισι· || μετὰ μεγάλου κόπου, δυσχερῶς, δυσκόλως : Θουκ.1,22 ἐπ. δὲ ηὑρίσκετο, Ξεν.Ἀπομν.1,7,2 ἐπ- .. βιώσεται, Ἀριστλ.Πολιτ.1265a,34 ζῆν .. ἐπιπόνως (ἀντίθ. τρυφᾶν)· ὁμ. τὸ ὑπερθ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,67 ἐπιπονώτατα δὲ ζῶντας· || μετὰ μεγάλου κόπου καὶ ἐπιμελείας, ἐπιμελῶς, φιλοπόνως : Ἰσοκρ.19,11 οὕτως ἐπ. καὶ καλῶς αὐτὸν ἐθεράπευσα· ὁμ. τὸ συγκρ. : Ἀρχέδικ.3,8 οὐδεὶς δεδιηκόνηκεν ἐπιπονώτερον.

ἐπιπορεία (ἡ) μτγν. προσέλευσις, προσέγγισις, ἐπὶ ἀνδρεικέλων, ἡ ἐπὶ τῆς σκηνῆς προχώρησις, ἐμφάνισις : Ἥρων Αὐτομ.19,1 δύναται δὲ καὶ ἄλλως ἥ τε ἐπιπορεία καὶ ἡ ἀποπορεία γίνεσθαι.

ἐπιπορεύομαι (πορεύω) ἀποθ. πορεύομαι ἐπί τι, βαδίζω πρός τι : Πολύβ.1,12,4 ἐπιπορευόμενος ἀδεῶς ἐπόρθει τήν τε τῶν Συρακοσίων .. χώραν· || μετ' αἰτ. διανύω, διέρχομαί τι ἐν πορείᾳ, διασχίζω : Ἡράκλ.Φιλ.45 ψυχῆς πείρατα οὐκ ἂν ἐξεύροιο πᾶσαν ἐπιπορευόμενος ὁδόν, Πλούτ.Λυκ.30 ξύλον ἔχοντα τὴν οἰκουμένην ἐπιπορεύεσθαι· ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἐπί τινα) : Πάπ. ἐ- ἐπὶ τοὺς τόπους· 2) ἐπὶ στρατηγοῦ, ἐπισκέπτομαι, ἐπιθεωρῶ παράταξιν : Πολύβ.11,12,1 ἐπιπορευόμενος τὰ συστήματα τῶν φαλαγγιτῶν, Πλούτ. Τιμ.12 ἐπιπορευόμενος ἐδεῖτο· ὁμ. ἐμπροθ. (ἐπί, πρός) : Πολύβ.4,9,2 ἐπιπορευθέντων ἐπὶ τὸ πλῆθος, ΚΔ Λουκ.8,4 καὶ τῶν κατὰ πόλιν ἐπιπορευομένων πρὸς αὐτόν· || μτφ. διατρέχω, διέρχομαι : Πλούτ.Ἠθ.470A ἐπ- τῇ διανοίᾳ· || εἰδ. ἐπὶ πλανητῶν, φθάνω, εἰσέρχομαί που : Πτολ.Τετράβ.99 ἐ- τινὶ τῶν κέντρων· ὁμ. μετ' αἰτ. : Ἰουλ.Λόγ.5,172C ἡλίου τὸν Κριὸν ἐ-· 3) ἐ- τὸν ἱστὸν ἐποίχομαι βλ.λ. : Ἔφορ.5J· 4) πάπ. λαμβάνω νομικὰ μέτρα κατά τινος : ἡ ἔφοδος τῷ ἐπιπορευομένῳ ἄκυρος ἔστω· ρηματ. π. ἐπιπόρευσις.

ἐπιπόρευσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἐπιπορεύεσθαι, ἡ πρός τι κίνησις, ἡ πρός τινα πορεία : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.85,10 εἰς τόπον ἐπιπόρευσιν δηλοῦσιν· 2) εἰδ. ἡ τροχιὰ τῶν πλανητῶν, τῶν ἀστέρων : Πτολ.Τετράβ.98 τῆς ἰσοσταθμοῦς πρὸς τὸν ἥλιον ἐπιπορεύσεως (περὶ τῆς σελήνης), αὐτ. Φάσ.11A· 3) ὀνομασία τοῦ πέμπτου τόπου βλ.λ. ἐν. εἰδ. σημ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),152.

ἐπιπορθμεύομαι σχόλ. ἁπλοῦμαι, ἐπὶ νοσηρᾶς καταστάσεως: Σχόλ.Νικ.Θηρ.544 (δ.γρ. ἐπιπορεύ-).

ἐπιπορίζω μτγν. αὐξάνομαι, προάγομαι : Μακάρ. 213,15 σπουδάζουσι προκόπτειν καὶ ἐπιπορίζειν.

ἐπιπόρπημα-ατος (τὸ) δωρ. -ᾶμα ἔνδυμα πορπούμενον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἐπενδύτης, εἶδος ἐπανωφορίου : Πλούτ.Ἀλέξ.32 ἐπιπόρπημα (δ. γρ. ἐπιπόρπωμα) δὲ ἐφόρει τῇ μὲν ἐργασίᾳ σοβαρώτερον· || εἰδ. μανδύας, ἐνδυμασία κιθαρῳδοῦ· Πολυδ.10,52 « ἡ τῶν κιθαρῳδῶν ἐφαπτίς » : Πλάτ. Κωμ.10, Ἀππ.Λιβ.109 Φαμαίαν δὲ ἐτίμησαν ἀλουργίδι καὶ ἐπιπορπήματι χρυσῷ· 2) ΑΒ 254 « ἐπιπόρπημα δέ, τὸ ἐπὶ τῇ πόρπῃ προσκόσμημα λίθινον ἢ χρυσοῦν ἢ ἀργυροῦν ».

ἐπιπορπίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἐπιπόρπημα βλ.λ.1), φόρεμα διὰ πόρπης κομβούμενον, ἐπενδύτης : Καλλ. Ἀπόλλ.32 χρύσεα τὠπόλλωνι τό τ' ἐνδυτὸν ἥ τ' ἐπιπορπίς, Πέρσ. ἐν ΑΠ 6,274 ἐπιπορπίδα νυμφᾶν.

ἐπιπορποῦμαι-όομαι μτγν. στερεῶ, συνάπτω φόρεμά τι ἐπὶ τοῦ σώματός μου διὰ πόρπης, δθ. χρῶμαί τι ὡς ἔνδυμα : Πολύβ.39,1,2 πορφυρίδα .. ἐπιπεπορπημένος, Διόδ.Σ 5,30.

ἐπιπόρπωμα-ατος (τὸ) Ἡσ. « τὸ ἐπάνω τῆς πόρπης, καὶ τῶν ἱππέων ἢ τὰς χλαμύδας συνέχουσα πόρπη »· πρβλ. ἐπιπόρπημα.

ἐπιπόρρω ἐπίρρ. μτγν. ἔτι πόρρω, ἀκόμα πιὸ μακριά : Ἀρκάδ.190,20, Σχόλ.Πίνδ.Ο 3,79.

ἐπιπορσαίνω μτγν. παρασκευάζω διά τινα, παρέχω, χορηγῶ : Νίκ.ἀπ.74,54 ὅσα κῆποι ἀνδράσιν ἐργοπόνοις στεφάνους ἐπιπορσαίνουσιν.

ἐπιπορσύνω μτγν. παρασκευάζω : Κόϊντ.7,712 κλισίην ἐπιπορσύνεσκον.

ἐπιπορφυρίζω κλίνω πρὸς τὸ πορφυροῦν χρῶμα, εἶμαι κοκκινωπός : Ἀριστλ.Χρωμ.796b,14 ἄνθος ἐπιπορφυρίζον, Θεόφρ.ΦΙ 3,18,2.

ἐπιπόρφυρος-ον ὁ πορφυρίζων, ὁ ἔχων χρῶμα κλῖνον πρὸς τὸ πορφυροῦν, κοκκινωπός : Θεόφρ. ΦΙ 4,6,7 χρῶμα δ' ἐπιπόρφυρον ἀμφοῖν, Πολυδ.10,42.

ἐπιποτάμιος-ον ὁ ἐπὶ τῷ ποταμῷ, ὁ πλησίον ποταμοῦ : Ἑλλάν.54J πόλις ἐπιπ- Τίνδιον οὔνομα· 2) ἐπὶ προσ., ὁ ἐν ποταμῷ ἢ ἐν ταῖς ὄχθαις ποταμοῦ ἐργοζόμενος, ζῶν : Συνέσ.111D ὁ ἐπιποτάμιος ἠπειρωτικῶς λειτουργεῖν ἐτάττετο.

ἐπιποταμίς-ίδος (ἡ) σχόλ. ἡ παρὰ τοὺς ποταμοὺς ἢ ἐν τοῖς ποταμοῖς ζῶσα : Σχόλ.Ἰλ.Υ 8 Νύμφαι ἐπιποταμίδες πρβλ. ἐπιποτάμιος 2).

ἐπιποτίζω πάπ. ἀρδεύω, ποτίζω.

ἐπιπότιος-ον σχόλ. ὁ ἐν πότῳ, ὁ ἐν συμποσίοις : Σχόλ.Ἀριστείδ.488 σκολιὰ δὲ κυρίως ἐστὶ τὰ ἐν συμποσίοις ἐπιπότια ᾄσματα.

ἐπιποτισμός (ὁ) πάπ. ἡ κατάρδευσις, τὸ πότισμα.

ἐπιποτῶμαι-άομαι ἀποθ., παρακ. ἐπιπεπότημαι, δ.τ. τοῦ ἐπιπέτομαι ἄνωθεν ἵπταμαι, πέτομαι ὑπεράνω τινός, ἐφίπταμαι, ἐκτείνομαι ἐπί τινος, ἁπλοῦμαι : Αἰσχ.Εὐμ.378 τοῖον ἐπὶ κνέφας ἀνδρὶ μύσος πεπόταται, αὐτ.Πέρσ.668· ὁμ. μετ' αἰτ. : Φίλ.2,200 γῆν καὶ θάλασσαν ἐπιποτώμενοι· 2) μετεωρίζομαι, μετὰ δοτ. : Διοσκ.5,75 ἔτι δὲ κουφοτάτη ὡς δύνασθαι ἐπιποτᾶσθαι τῷ ἀέρι· || ὁμ. ἐπιπλέω, ἐπιπολάζω : Πορφ.Νυμφ.10 τὰς ψυχὰς ἐπιποτωμένας τῷ ὑγρῷ.

ἐπίπους-οδος-ουν μσν. ὁ ἔχων μῆκος ποδός.

ἐπιπράττομαι μσν. ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως εἰσπράττω, λαμβάνω ἐπὶ πλέον παρά τινος, μετ' αἰτ. : Ἀνών.π.Σουΐδ. τοὺς Καρχηδονίους χρήματα ἐπιπραξάμενοι σπονδὰς ἀνενεώσαντο.

ἐπιπραΰνω μτγν., Ἰων. -πρηΰνω καταπραΰνω, πραΰνω, ἡσυχάζω, κατευνάζω : Διον.Περ.1052.

ἐπιπρείγιστος-ον Ἐπιγρ. κρητ. ἀντὶ ἐπιπρέσβιστος, ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν πρεσβύτατον.

ἐπίπρεμνον (τὸ) νεώτ.βοταν.γένος ἀρωδῶν φυτῶν.

ἐπιπρέπεια (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιπρεποῦς βλ.λ., σεμνὸς τρόπος, εὐπρέπεια, εὐσχημοσύνη : Ἀριστλ. Φυσιογν.809a,13, Πολύβ.378,2, Ἀδαμ.2,2 κατεσκευάσατο περιθετὰς τρίχας, ἁρμοζούσας ταῖς κατὰ τὰς ὁλοσχερεῖς διαφορὰς τῶν ἡλικιῶν ἐπιπρεπείας· 2) ἡ ἐξωτερικὴ ἐμφάνισις, ὄψις, τὸ παρουσιαστικόν : Ἀρχύτ.π.Στοβ.3,1,114 ἐναντίαν ἐπιπρέπειαν τᾶς ἀληθινᾶς διαθέσιος.

ἐπιπρεπής-οῦς-ές μτγν. εὐπρεπής, κόσμιος, σεμνὸς τοὺς τρόπους : Διογ.π.Στοβ.4,7,42 **θέσιας καὶ ἔξιας ἐπιπρεπέας·** || τὸ οὐδ. **τὸ ἐπιπρεπὲς** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιπρέπεια, μεγαλοπρέπεια : Λουκ.Εἰκ.7 **ὀφρύων τὸ ἐπιπρεπές.**

ἐπιπρέπω ἐπιφαίνομαι, ἐξέχω, διακρίνομαι, φαίνομαι : Ὀδ.Ω 252 **οὐδέ τί τοι δούλειον ἐπιπρέπει εἰσοράασθαι εἶδος καὶ μέγεθος,** Πίνδ.Π 8,44 **φυᾷ τὸ γενναῖον ἐπιπρέπει ἐκ πατέρων παισὶν λῆμα,** Θεόκρ.25,40 **οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει,** Διον.Ἀλ.Δειν.7· **2)** ἁρμόζω, συμφωνῶ, ταιριάζω, μετὰ δοτ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,83 **τῇ εὐδαιμονίᾳ φήσει τις τὴν κακίαν ἐπιπρέπειν;** Πλούτ.Ἠθ.794Α **τὸ φιλόνεικον ὥραν ἔχει τινὰ καὶ χάριν ἐπιπρέπουσαν τοῖς τηλικούτοις·** || ὁμ. ἀπροσ. **ἐπιπρέπει** ἁρμόζει, πρέπει, πρέπεται, μετ' ἀπαρφ. : Ξενοφ.26 **οὐδέ μετέρχεσθαί μιν ἐπ· ἄλλοτε ἄλλῃ.**

ἐπιπρεσβεύομαι μτγν. ἀποστέλλομαι, πορεύομαί που ὡς πρεσβευτής, ἀπεσταλμένος : Διον. Ἀλ.Ρωμ.2,47 **τοσαύτας γὰρ εἶναι γυναῖκας τὰς ἐπιπρεσβευσαμένας·** **2)** πέμπω, ἀποστέλλω πρεσβείαν πρός τινα : αὐτ.6,56 **ὁ δῆμος οὐδὲν ἐπιπρεσβεύεται πρὸς ἡμᾶς·** κ. μετὰ δοτ. : Πλούτ. Σερτ.27 **ἐπιπρεσβευσάμενοι τοῖς περὶ Πομπήϊον·** || πέμπω νέαν πρεσβείαν : Ἀππ.Κελτ.18.

ἐπιπρηνής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐπικλινής, κλίνων πρὸς τὰ κάτω : Ἀπολλ.Ρ 1.939 **Ἰσθμὸς χέρσῳ ἐπιπρηνὴς καταειμένος** | σχόλ. ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν |· || Ἡσ. «ἐπιπρηνής· ἐπὶ στόμα, λοξός».

ἐπιπρητήν Ἡσ. « οἰγὸς ἡλικία ».

ἐπιπρηΰνω ἰων. τ. τοῦ ἐπιπραΰνω βλ.λ.

ἐπιπρίω μτγν. Ἡσ. « ἐπιπρίων· τοὺς ὀδόντας τρίζων » : Ἀντιπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 7,531 **ἀφριόεν κοναβηδὸν ἐπιπρίουσα γένειον.**

ἐπιπρό ἐπίρρ. μτγν. εἰς τοὔμπροσθεν, πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀπολλ.Ρ 2,133 **ἐπιπρὸ δὲ λιγνυόεντι καπνῷ τυφόμεναι πέτρης ἑκάς,** Διον.Περ.276.

ἐπιπροβαίνω μτγν., παρακ. **ἐπιπροβέβηκα** προβαίνω, προχωρῶ πρός τι, ἐπεκτείνομαι : Διον.Περ. 123 **ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων μυχὰ νήσων.**

ἐπιπροβάλλω βάλλω, ῥίπτω τι κατά τινος : Σιμύλ.π.Πλούτ.Ρωμ.17 **ὅπλα δ' ἐπιπροβαλόντες ἀρειμανέων ἀπὸ χειρῶν κούρῃ ἐπὶ στυγερῇ.**

ἐπιπροέηκα ἐπ. ἀόρ. τοῦ ἐπιπροΐημι βλ.λ.

ἐπιπροέμεν ἐπ. ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐπιπροΐημι.

ἐπιπροέχομαι μτγν. ἁπλοῦμαι, ἐκτείνομαι πρὸς τὰ ἐμπρός, φαίνομαι ἐξέχων : Ἀπολλ.Ρ 4,524.

ἐπιπροηγοῦμαι-έομαι μσν. προηγοῦμαί τινος, ἐμφανίζομαι πρότερον : Ἀκτουάρ.Ἰω. ἐν Ἰδελ. Φυσ.1,169 **ἐπιπροηγησαμένης κεφαλαλγίας.**

ἐπιπροθέω μτγν. τρέχω προσέτι πρὸς τὰ ἐμπρός : Ἀπολλ.Ρ 1,582 **Πηλιάδας δὲ παρεξήμειβον ἐριπνὰς αἰεὶ ἐπιπροθέοντες,** Νίκ.Θηρ.382.

ἐπιπροϊάλλω ποι. ἐκτείνω τι, θέτω, παραθέτω ἐνώπιόν τινος, βάζω μπροστά : Ἰλ.Λ 628 **ἣ σφῶϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν·** **2)** ἐπιπέμπω, ἀποστέλλω πρός τινα : Ὕμν.Δήμ.326 **θεοὺς Ζεὺς πάντας ἐπιπροΐαλλεν,** Κόϊντ.6,231 **ἄλλον ἐπ' ἄλλῳ ἰὸν ἐπιπροΐαλλε.**

ἐπιπροΐημι ποι., ἀόρ. **ἐπιπροέηκα,** ἐν ἀπαρφ. **ἐπιπροέμεν,** ἀποστέλλω, διευθύνω, ἐξαποστέλλω τινὰ πρός τινα διεύθυνσιν, τόπον : Ἰλ.Σ 58 **τὸν μὲν .. νηυσὶν ἐπιπροέηκα Ἴλιον εἴσω,** αὐτ.Ρ 708· || ἐπιπέμπω, ῥίπτω : αὐτ.Δ 94 **τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν,** Ἀπολλ.Ρ 4,1185, Διον. Περ.49 **ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ·** **2)** ὅθ. οἱονεὶ ἀμτβ. κατὰ παράλειψιν τοῦ ἀντικειμένου : Ὀδ.Ο 299 **ἔνθεν νήσοισιν ἐπιπροέηκεν** | νῆα |.

ἐπίπροικα Ἡσ. «τὸ δεύτερον ἐπὶ προικὶ δῶρον».

ἐπίπροικος |ἡ| | προίξ | ΑΒ 256,10 « ἐπίπροικος δὲ ἡ ἐπὶ μέρει τινὶ τοῦ κλήρου, ὥστε μόνον προῖκα ἔχειν, ὀρφανὴ καταλελειμμένη, ἢ ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῶν ἀρρένων αὐτῇ ὄντων»· **2)** ἡ λαβοῦσα προῖκα, ἀντίθ. ἄπροικος· Πολυδ.3,35, Ἡσ. « ἐπίπροικος· ἐπὶ προικὶ ἐκδοθεῖσα ».

ἐπιπρόκειμαι σχόλ. προεκτείνομαι, πρόκειμαι: Σχόλ.Ρούφ.Ὀνομ.240R.

ἐπιπρομαχών-ῶνος |ὁ| νεώτ. ὀχυρωτ. ὄγκος γαιῶν, ἐνίοτε μετὰ τείχους, ὑψηλότερας τοῦ προπετάσματος ἔργου τινὸς καὶ σκοπῶν εἰς τὴν ἐπιτήρησιν τοῦ πέριξ ἐδάφους, καὶ εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ παραχὴν δευτέρας γραμμῆς πυρὸς πρὸς ὡρισμένας κατευθύνσεις.

ἐπιπρομολεῖν μτγν. ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ἀχρ. ἐπιπροβλώσκω, ἐπιπορεύομαι, προχωρῶ, προβαίνω περαιτέρω : Ἀπολλ.Ρ 3,665.

ἐπιπρονέομαι ποι. ἀποθ. προχωρῶ περαιτέρω : Ἀπολλ.Ρ 4,1558 **ἐπιπρονέοντο μεμαότες.**

ἐπιπρονεύω μτγν. ποι. οἱονεὶ νεύω, κλίνω πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὑπεράνω τινός : Νίκ.Θηρ.374 **ἀμφοτέρωθεν ἐπιπρονένευκε γένειον,** Ὀππ.Κυν.4,122.

ἐπιπροπίπτω μτγν. ποι. πίπτω πρό τινος ἢ ἐπί τινος, ῥίπτομαι ἐπάνω τινός : Ἀπολ.Ρ 4,1449 **φορβάδι ἶσος ἐπιπροπεσών,** Νίκ.Ἀλεξ.496· || κεῖμαι πρό τινος, ἐκτείνομαι : Σωρ.1,69.

ἐπιπροσβάλλω μτγν. κατευθύνομαι, τρέπομαι, διευθύνω τὴν πορείαν μου πρός τι : Ἀπολλ.Ρ 1,931.

ἐπιπροσγίγνομαι μτγν. ἀποθ. ἐπὶ πλέον προστίθεμαι : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.260,68 **εἰ μὴ ἐπιπροσγένηται τὰ ἰδιάζοντα,** Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,69, Πάπ. **ἐν τῷ ἑξῆς τόμῳ ἐπιπροσγινομένῳ ι ἔτει.**

ἐπιπροσδέομαι μτγν. ἀποθ. ἔτι μᾶλλον παρακαλῶ, ἐπαναλαμβάνω τὰς παρακλήσεις μου ἢ ἐπιμένω εἰς αὐτάς : Παρθ.17.

ἐπιπρόσειμι μτγν. ἀστραλ. εἶμαι καὶ ἐγὼ παρὼν σὺν τοῖς ἄλλαις : Νεχέψ.π.Βέττ.Βάλ.279,18.

ἐπίπροσθεν ἐπίρρ. κ. μσν., σπαν. -θε, ἐπὶ τόπου, ἔμπροσθεν, ἐνώπιον, μπροστά : Εὐρ.Ὀρ.468 **ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι·** || ὁμ. ἐν φρ. ἐπιποιοῦμαί τι τοποθετῶ ἐμπρός μου, ἢ τίθεμαι ὄπισθεν πρὸς κάλυψιν : Ξεν.ΚΠ 1,4,24 **μάλα ἐπίπροσθεν ποιούμενον τοὺς προσάγοντας** | πολὺ ἐμπρός, ὥστε νὰ καλύπτηται|, αὐτ.3,3,28· || ὁμ. **ἐπ· γίγνομαι** εἶμαι, γίνομαι ἐμπόδιον : Πλάτ.Γοργ.523D **ταῦτα αὐτοῖς .. ἐπ· γίγνεται·** || ὁμ. μετὰ γεν. ἔμπροσθεν, ἐνώπιόν τινος : Πλάτ.Συμπ.213Α **ἐπίπροσθεν τῶν ὀφθαλμῶν ἔχοντα,** Θεόφρ.Ἀν. 30 **ταῖς νήσοις οὐδὲν ἐπ· τῆς φορᾶς·** **2)** ἐπὶ βαθμοῦ, ἀξίας, προτιμήσεως : Εὐρ.Ἰκ.514 **καὶ μὴ 'πίπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῇς,** αὐτ. Ὀρ.641, Ἰώσ.Π1 1,6,3 **γίγνεται ἐπ· τοῦ δικαίου τὰ τριακόσια τάλαντα·** **3)** ἐπὶ τάξεως, σειρᾶς, πρῶτον, πρότερον : Πλάτ.Νόμ.783Β, **τὰ ἐπ· αὐτῶν .. τάξαντες αὐτὰ ἐπίπροσθεν ποιησόμεθα.**

ἐπιπρόσθεσις-εως |ἡ| μτγν. τὸ ἵστασθαι πρό τινος, ὅθ. ἡ ἀπόκρυψίς τινος : Ἀρίσταρχ.Σάμ.8.

ἐπιπροσθέτησις-εως |ἡ| | ἐπιπροσθετῶ | μτγν. τὸ ἵστασθαι ἔμπροσθέν τινος, ἡ διὰ παρεμβολῆς ἀπόκρυψίς τινος : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,40U **ἔκλειψις ἡλίου ..κατ' ἐπιπροσθέτησιν ἄλλων τινῶν, ἢ γῆς·** **2)** ἐπὶ ἀντικειμένων ῥιπτόντων σκιάν, δι' ἧς γίνονται καταμετρήσεις : Ἥρων Ὀρ.135,8· **3)** εἶδος ἐπιδέσμου : Γαλ.18|1|,792.

ἐπιπρόσθετος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ πλέον, ἢ ὁ μετά τι προστιθέμενος : **ἐπιπρόσθετες ὧρες ἐργασίας·** ἐπίρρ. -έτως.

ἐπιπροσθέτω νεώτ. ἐπὶ πλέον προσθέτω.

ἐπιπροσθετῶ-έω ἐπιπροστίθημι, παρεμβάλλομαι βλ.λ. : Φιλόδ.Σημ.10 **τὰ ἐπιπροσθετοῦντα·** **2)** μτφ. ἐπὶ τροφῆς : Ἱππ.Τροφ.4.

ἐπιπροσθήκη |ἡ| νεώτ. ἡ ἐπὶ πλέον προσθήκη.

ἐπιπρόσθησις-εως |ἡ| | ἐπιπροσθῶ | μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπροσθῶ βλ.λ., ἐπιπρόσθεσις, ἐπικάλυψις, ἐπισκίασις ὑπό τι-

νος : Θεόφρ.'Αν.30 **δι' ἐπιπρόσθησίν τινων**· || κ. νεώτ. ἄστρον. ἡ παρεμβολὴ οὐρανίου σώματος μεταξὺ γῆς καὶ ἑτέρου, ἀποκρυπτομένου οὕτως ἀπὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ γηΐνου παρατηρητοῦ : 'Αριστλ.Μετ.342b,9· || ἐπὶ πραγμ., τὰ πρὸς ἀπόκρυψιν, κάλυψιν, χρήσιμον : Πολύβ.3,71,3· **2**) μαν. ἡ ἐπὶ πλέον προσθήκη : Θεοφύλ.Σ.'Ιστ.73,5.

ἐπιπροσθῶ-έω κ. μαν. κ. νεώτ. εἶμαι ἢ τίθεμαι ἔμπροσθέν τινος, παρεμβάλλομαι πρό τινος· ὅθ. ἐμποδὼν εἰμί, ἐμποδίζω : Θεόφρ.'Αν.32 **ἐπιπροσθοῦντος τοῦ Κιθαιρῶνος** (ἀποτελοῦντος πρόσκομμα), Χρον.'Ιέρακος 399 ἐν Σάθ.Ι,258 **κωλύοντός τε οὐδενὸς ὄντος ἐπιπροσθοῦντος**· ὁμ. μετὰ δοτ. : 'Ιππ.'Ιητρ.7,'Αριστλ.Τοπ 143b,27 **τὸ μέσον ἑ-τοῖς πέρασι** (ἐμποδίζει τὴν θέαν), Πολύβ.1,47,2 **τοῖς.. πύργοις ἐπιπροσθεῖν** (νὰ παρεμπίπτῃ πρὸ αὐτῶν), 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.9,12,1 **μηδὲν ἔχειν τὸ ἐπιπροσθοῦν τοῖς πνεύμασι** (τὸ προφυλάσσον ἐκ τοῦ ἀνέμου)· ὁμ. κ. μετ' αἰτ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,202Α **τείχους ἢ ὄρους ἐπιπροσθοῦντος τὰς ὄψεις**· || τὸ παθ. καλύπτομαι, σκεπάζομαι ὑπό τινος : Θέων Σμ.193Η· || εἰδ. ἐπὶ ἐκλείψεων οὐρανίων σωμάτων : Ζήν.Κ 1,34, Χρύσ.Στωϊκ.2,199, Πρόκλ.'Υποτ.5,14· **2**) κ. μτφ. οἱονεὶ σκιάζω, ἐπισκοτίζω : Χρύσ.Στωϊκ.3,95 **ἡ ὀργή.. πολλάκις τοῖς καταλαμβανομένοις ἐπιπροσθεῖ**, Πλούτ.Περ.13 **τὸν χρόνον.. ἐπιπροσθοῦντα τῇ γνώσει τῶν πραγμάτων**· κ. παθ. : Μελάνθ.π.Πλούτ.'Ηθ.41D (τὴν τραγῳδίαν) **ὑπὸ τῶν ὀνομάτων ἐπιπροσθουμένην**, Μάξ.Τύρ.15,6· ρηματ. π. ἐπιπρόσθησις.

ἐπιπροσπλέω μτγν. προσπλέω, ταξιδεύω πρός τινα τόπον : Στράβ.1,3,16 **ἐθάρρησαν πρῶτοι Ῥόδιοι.. ἐπιπροσπλεῦσαι τῷ τόπῳ**.

ἐπιπροστίθημι μτγν. κ. μαν. ἐπὶ πλέον προστίθημι, προσθέτω ἀκόμη : Λογγῖν.'Υψ.44,1 **ἐκεῖνο οὐκ ὀκνήσομεν ἐπιπροσθεῖναι**, Πασχ.Χρον.381,11 **καὶ τοῦτον ἐπιπροστίθησιν**.

ἐπιπροσφθέγγομαι μτγν. ἐπὶ πλέον προσφθέγγομαι, φωνάζω ἔτι μᾶλλον, ἐσφ. γρ.π.'Ιμέρ.Λόγ.14,32.

ἐπιπρόσω ἐπίρρ. μτγν. ἔτι πρόσω, πρὸς τὰ ἐμπρός, εἰς τὸ πρόσθιον μέρος : 'Αρετ.Χρον.Παθ. 2,12 **τοῦ ποδὸς τὸν μέγαν δάκτυλον ἀλγέει, αὖθις τὴν ἐπιπρόσω πτέρνην**.

ἐπιπροσώπειος-ον μαν. ὁ ἐπὶ τοῦ προσώπου : 'Ιωσ.Γενέσ.74,18 **ἐπιπροσώπεια κεντήματα** (ἃ ὑπέστησαν ὑπὲρ τῶν εἰκόνων οἱ περὶ Θεοφάνην καὶ Θεόδωρον τοὺς ὁμολογητάς).

ἐπιπρόσωπος-ον 'Επιγρ. ὁ φέρων ἐν ἑαυτῷ τὴν εἰκόνα προσώπου τινός : 'Επιγρ. **ἐ- φιάλη**.

ἐπιπροτείνω μαν. κ. νεώτ. προτείνω ἐπὶ πλέον· 'Ιω.Χρυσ.6,905,5 **σωτηρίαν ἐπιπροτείνει**.

ἐπιπροτέρωσε ἐπίρρ. μτγν. ποι. πρὸς τὰ ἐμπρός, ἀκόμη μακρύτερα, εἰς μάκρος : 'Απολλ.Ρ 2,940 **ἐπιπροτέρωσε θέοντες**.

ἐπιπροφαίνομαι μτγν. προφαίνομαι, φανερώνομαι, ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι ἐμπρός : 'Απολλ.Ρ 3,917 **ἐπιπροφανέντας οἰωνούς**.

ἐπιπροφέρω μτγν. φέρω, κινῶ τι πρὸς τὰ ἐμπρός, προβάλλω : 'Απολλ.Ρ 4,1519 **λαιὸν ἐπιπροφέρων ταρσὸν ποδός**.

ἐπιπροχέω ἐκχύνω, ἐκφέρω, ξεχύνω : 'Υμν.Πάν.18 **ὄρνις.. θρῆνον ἐπιπροχέουσα**· || τὸ παθ. ἐφορμῶ, ξεχύνομαι : Νόνν.Δ 21,69 **ἐπιπροχυθεῖσα καρήνῳ ἀνδρὸς ἀμαιμακέτοιο κόμην ὤλοφε**.

ἐπιπροωθῶ-έω μτγν. ἐπὶ μᾶλλον προωθῶ : Λουκ. 'Ον.10 **τινάξας ὀξεῖαν ἐπίπρωσον καὶ βάθυνον**.

ἐπιπρυτανεύω μτγν. πρυτανεύω εἴς τι, ἐπικρατῶ ἔν τινι : 'Ασκληπ.'Επιστ.28,4.

ἐπιπρωϊαίτερον ἐπιτατ. τ. τοῦ πρωϊαίτερον βλ.λ. : 'Ιππ.998C (ἀμφ. γρ.).

ἐπίπρῳρος-ον (πρῷρα) ἐπὶ νηῶν, καθ' 'Ησ. «ἐπιπρῴρους· τὰς μὴ κατὰ πρύμναν προσεσχηκυίας».

ἐπιπταίρω πταίρω ἐπί τινι, πταρνίζομαι ἐνῷ λέγεται ἢ γίνεταί τι, διὰ πταρμοῦ οἱονεὶ ἐπιδοκιμάζω, ὑποδηλῶ εὐτυχῆ ἔκβασιν : 'Οδ.Ρ 545 **ὅ μοι υἱὸς ἐπέπταρε πᾶσιν ἔπεσσιν**· **2**) μτφ. κτ. συνεκδ. ἐπὶ θεῶν, εἶμαι εὐμενής, φαίνομαι εὐνοϊκός : Θεόκρ.7,96 **Σιμιχίδᾳ μὲν Ἔρωτες ἐπέπταρον**.

ἐπίπταισμα-ατος (τὸ) (πταίω-παίω) ὅ. 'Ησ. ἐπίπαιμα, ἡ διὰ τῶν δακτύλων κροῦσις : 'Αριστφ.ἀπ.773.

ἐπιπτάρνυμαι ἐπιπταίρω βλ.λ., πταρνίζομαι· 'Ησ. «μετακαλῶ. κατέχω. ἐπισχετικὸν γὰρ ὁ πταρμὸς πολλάκις».

ἐπίπτερον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν φακὸς βλ.λ. : Ψ Διοσκ.4,87· πρβλ. ἐπίπετρον.

ἐπιπτέρυξις-εως (ἡ) μαν. ἡ δι' ἐκτάσεως τῶν πτερύγων κάλυψις : Γλυκ.45 **ἡ τῶν νεοττῶν ὕπερθεν ἐπιπτέρυξις**.

ἐπιπτέσθαι ἐπ. ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ἐπιπέτομαι βλ.λ. : 'Ιλ.Δ 120 **καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων**.

ἐπίπτησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ὑπεράνω τινὸς καὶ πρὸς τὰ κάτω πτῆσις : 'Ιουλ.Γαλ.358[illegible] || μτφ. τὸ ἐπέρχεσθαι, ἐπισκήπτειν τι : 'Αφρικαν.Κεστ.38Γ.

ἐπιπτήσσω μτγν. πτήσσω ἐκ φόβου, ζαρώνω ἀπὸ φόβο : 'Αριστείδ.π.Φιλοστρ.Σοφ.2,9,3 **μὴ γὰρ δὴ ἐν τείχει ἐπιπτήξαιμεν, ὀρτύγων ἀναφάμενοι φύσιν**.

ἐπιπτίσσομαι μαν. παθ. ἀποφλοιοῦμαι διὰ τριβῆς : Γεωπ.3,7,1 **ἐπὰν δ' ἅπασα ἐπιπτισθῇ**.

ἐπίπτυγμα-ατος (τὸ) (ἐπιπτύσσω) κ. νεώτ. πᾶν τὸ ἐπικαλύπταν, εἰδ. δὲ πτυχή, μεμβράνα καλύπτουσα ὀπήν τινα ἐπὶ τῆς δερματικῆς ἐπιφανείας τῶν ζῴων καὶ ἰδ. τῶν ὀστρακοδέρμων, ὅ. ἐπικάλυμμα: 'Αριστλ.ΖΙ 526b,29 **τοῖς δὲ καρκίνοις κατὰ μέσον τὸ ἐπίπτυγμα, - ἐπίπτυγμα βραγχιακὸν** (τὸ καλύπτον τὰ βραγχιακὰ τόξα τῶν ἰχθύων)· **2**) ἐν τῷ πληθ. **ἐπιπτύγματα** τὰ βράγχια τῶν ἰχθύων, τὰ σπάραχνα : αὐτ. 'Αναπν.477a,4.

ἐπίπτυξις-εως (ἡ) μτγν. πτύξις, δίπλωσις, συστολή : Γαλ.Χρ.Μορ.7,13 **ἡ τῶν βραγχίων διαστολὴ καὶ ἐπίπτυξις**, Φρύν. ἐν ΑΒ 72,20 **χολάδες.., αἱ τῆς γαστρὸς διὰ παχύτητα ἐπιπτύξεις**.

ἐπιπτύσσω πτύσσω, διπλῶ τι ἐπάνωθεν : Λουκ. Δημ.'Εγκώμ.25 **ἐπιπτύξας τὰ γραμματεῖον**, Δαμάσκ.'Ισίδ.131 **ἐ- ἱμάτιον περὶ τὰς ῥῖνας**· || κάμνω πτυχάς, σαῦρες : Γαλ.11,508· || τὸ μέσ. διπλούμενος καλύπτομαι, κλείομαι εἴς τι : 'Ιππ.'Επιδ. 6,8,28,'Αριστλ.ΖΙ 495a,28 **τὴν ἐπιγλωττίδα..ἐπιπτύσσεσθαι δυναμένην ἐπὶ τὸ τῆς ἀρτηρίας τρῆμα**· || ὁμ.κ.ἐπὶ τῶν φωνητικῶν χορδῶν:Γαλ.Χρ.Μορ.7,13.

ἐπιπτυχή (ἡ) μτγν. ἐπίπτυγμα, ἐπικάλυμμα : 'Ιωσ. ΑΙ 17,5,7 **ἐ- χιτῶνος**, Πλούτ.Πομπ.35 **ἔβαλεν ἐπὶ τὴν ἐπιπτυχὴν τοῦ θώρακος ἀκοντίσματι**.

ἐπιπτύω μτγν. ἐμπτύω, πτύω ἐπί τινας, ἐπάνω εἴς τι : Καλλ.ἀπ.235 **.. κόλποισιν ἐπιπτύουσι γυναῖκες** (πρὸς ἀποτροπὴν βασκανίας), Γαλ.6,754 **σκορπίῳ τις ἐπιπτύσας δὶς ἢ τρίς**.

ἐπίπτωμα-ατος (τὸ) πάπ. συμβάν, δυστύχημα.

ἐπίπτωσις-εως (ἡ) (ἐπιπίπτω) μτγν., μαν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπίπτω βλ.λ., τὸ ἐπί τινος πίπτειν, ἡ πτῶσις : Ξύστ.Πον.155,53· || εἰδ. πτῶσις ἐπί τινος πρὸς κάλυψιν : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.44,8,1 **ὅπως ἡ οὐλὴ κρύπτοιτο ὑπὸ τῆς τῶν τριχῶν ἐπιπτώσεως**· || μτφ. ἡ αἰφνίδιος ἐπέλευσις : Σχόλ.'Ιλ. Λ 624 **ἐπ- νόσων**· **2**) τὸ ἐπί τινος πίπτειν, ἔφοδος, ἐπίθεσις : 'Ιωσ.ΑΙ 18,9,2 **αἰφνίδιον ποιεῖσθαι τὴν ἐπ-**· **3**) πτῶσις, μείωσις, ἐλάττωσις, κατέβασμα : Νικόμ.Γερ.'Αρμον.12 **ἐπ- φωνῆς ἐπὶ μίαν τάσιν**· **4**) μτφ. τὸ εἴς τινα πίπτειν, ἐπὶ κλήρων, τυχηρῶν γεγονότων : Πλούτ.'Ηθ.740D **αἱ τῶν κλήρων.. ἐπιπτώσεις**· || τὸ κατὰ τύχην γινόμενον, σύμπτωσις : Φιλόδ.Ρητ.1,211S, **ἐπ- τυχική**, Στράβ. 2,3,7 **κατὰ ἐπίπτωσιν καὶ συντυχίαν**.

ἐπιπύησις-εως (ἡ) (πυῶ) ἡ ἐκ νέου ἐμπύησις, διαπύησις : 'Ιππ.Προγν.39 (δ. γρ. ἀντὶ διαπύησις).

ἐπιπυκνοῦμαι-όομαι γίνομαι, καθίσταμαι ἔτι πυκνός, συμπυκνοῦμαι : Ἀριστλ.Χρωμ.794a,14 **ἐπιπυκνωθεὶς** (ὁ ἀὴρ) **καθάπερ καὶ τὸ ὕδωρ, πάντων λευκότατός ἐστιν,** Σωρ.2,29.
ἐπιπύλιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῶν πυλῶν, κοντὰ στὶς πύλες : Γρηγ.Νύσσ.1,399D.
ἐπιπυνθάνομαι μτγν. ἀποθ. πυνθάνομαι κατόπιν, ζητῶ νὰ πληροφορηθῶ, ἐρευνῶ νὰ μάθω περί τινος ἐκ τῶν ὑστέρων : Διον.Ἀλ.Θουκ.29 **ἐπ- τὰ γεγενημένα·** ‖ ἐρευνῶ ἐκ νέου : Διογεν.3,34.
ἐπιπυργίδια (ἡ) μτγν. ἡ ἐπὶ τῶν πύργων, ἐπίθ. τῆς Ἑκάτης ἐν Ἀθήναις : Παυσ.2,30,2 **ἀγάλματα Ἑκάτης.. ἣν Ἀθηναῖοι καλοῦσιν Ἐπιπυργιδίαν·** ‖ Ἐπιγρ. ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Ἀθήναις.
ἐπιπυργῖτις-ιδος (ἡ) Ἡσ. « ἡ Ἀθηνᾶ οὕτως ἐν Ἀβδήροις ἐκαλεῖτο ».
ἐπιπυρέσσω, ἀόρ. α' **ἐπεπύρεξα,** προσβάλλομαι καὶ πάλιν ὑπὸ πυρετοῦ, πυρέσσω ἐκ νέου : Ἱππ. Προρρ.1,15 **οἱ ἐκστάντες ὀξέως ἐπιπυρέξαντες σὺν ἱδρῶτι φρενιτικοὶ γίνονται,** Γαλ.18(1),568 **ὀλίγοις μὲν ἐπιπυρέττειν·** ‖ ὁμ. μετὰ οἰνοποσίαν πυρέσσω : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,27,23.
ἐπιπυρεταίνω ἐπιπυρέσσω βλ.λ. : Ἱππ.Ἐβδ.3 **πολλαὶ .. καὶ ἐπιπυρεταίνουσι,** Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.22.
ἐπιπυριῶ-άω μτγν. θερμαίνω, πυρώνω ἐπιπροσθέτως, δίδω πρόσθετον θερμότητα : Παῦλ.Αἰγ.3,77· ‖ Ἡσ. « ἐπιτυφῶσαι, ἐπιπυριῶσαι ».
ἐπίπυρον (τὸ) (πῦρ) μτγν. ἡ ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἐστία : Ἥρων Πνευμ.2,21, Ἡσ. ἐν λ. θυμέλη **οἱ δὲ τὸ ἐπίπυρον, ἐφ' οὗ ἐπιθύουσιν·** **2)** Ἐπιγρ. κ. πάπ. τὸ πύραυνον τοῦ θυμιατηρίου.
ἐπίπυρρος-ον ὁ ὑπέρυθρος, εἰς τὸ πορφυροῦν χρῶμα κλίνων, κοκκινωπός : Ἀριστλ.Φυσιογν.807b,32 **ἐπίπυρρος τὸ σῶμα,** Θεόφρ.Φl 4,10,4.
ἐπιπυρσεία (ἡ) μτγν. σημεῖον πρός τινα διὰ πυρσῶν, δι' ἀνάφεως πυρᾶς : Πολύαιν.6,19,2.
ἐπιπυρῶ-όω ἐπιπυριῶ, ἐπικαίω· Ἡσ.ἐν λ. ἐπιτυφῇ.
ἐπιπώλησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ περιέρχεσθαι, ἐπιθεώρησις, ἐπίσκεψις, ἰδ. ὄνομα διδόμενον ὑπὸ τῶν γραμματικῶν εἰς τὸ δεύτερον ἥμισυ τοῦ Δ τῆς Ἰλιάδος : Στράβ.9,1,10 **καὶ ἐν τῇ ἐπιπωλήσει ὁ Ἀγαμέμνων,** Πλούτ.Ἠθ.29A **τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐν τῇ ἐπιπωλήσει τὸν Διομήδην λοιδορήσαντος.**
ἐπιπωλοῦμαι-έομαι ἀποθ. περιέρχομαι παρατηρῶν, παρέρχομαι, ἐπιθεωρῶ, μετ' αἰτ. : Ἰλ.Γ 196 **αὐτὸς δὲ.. ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·** ‖ κατοπτεύω τινά : αὐτ.Λ 264· **2)** ἐπισκέπτομαι : Θεμίστ.Λόγ.6,75C **τὸν Βόσπορον ἐπιπολεῖσθαι** (sic)· ὁμ. κ. μετὰ δοτ. : αὐτ.11,152B **Σύροις.. ἐπιπωλεῖσθαι** (διόρθ. ἀντὶ ἐπιπολεῖσθαι).
ἐπιπωλῶ-έω Ἐπιγρ. μεταβιβάζω διὰ πωλήσεως εἴς τινα τὸ δικαίωμα τῆς διαδοχῆς εἰς ἱερατικὸν ἀξίωμα : **εἰ μὲν ἔστιν ἱερεύς, ἐπιπωλεῖται** (ἡ ἱερεία), **εἰ δὲ μή ἐστιν, πωλεῖται.**
ἐπίπωμα-ατος (τό) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιτιθέμενον σῶμα, τὸ ὡς πῶμα, σκέπασμα χρησιμεῦον, τὸ βούλλωμα, τὸ καπάκι : Γαλ.4,636,Ὀρειβ.49,4,39 **τὸ ἐπίπωμα τὸ λεγόμενον ἐπίπηγμα·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἀνατ. **ἐπ- ἀμαρικὸν** ὑμὴν παχυνθεὶς καὶ ἀποφράσσων τὴν ἀμάραν βλ.λ.3)· **ἐπ- λιπῶδες** φράγμα ἐκ λιπώδους ἱστοῦ ἀπαντῶν κατὰ τὸν βουβωνικὸν πόρον ἐπὶ παχυσάρκων γυναικῶν.
ἐπιπωμάζω κ. νεώτ. κ. **ἐπιπωματίζω** καλύπτω διὰ πώματος, σκεπάζω, σταυπώνω, βουλλώνω : Ἥρων Πνευμ.1 Πρόλ.150 **ἐὰν τις ἐπιπωμάσῃ τῷ δακτύλῳ τὸν αἴφωνα,** Σιμπλίκ.Οὐρ.5,20,15· κ. παθ. : Ἱππ.Τόπ.Ἀνθρ.47 **ἀποφραχθεῖσα ἡ μήτρη καὶ ἐπιπωμασθεῖσα,** Ἀνθέμ.151W.
ἐπιπωμάννυμι μτγν. ἐπιπωμάζω βλ.λ. : Ἥρων Πνευμ.1,28 **τρήματα ἐπιπωμαννύμενα τυμπανίοις.**
ἐπιπωμασμός (ὁ) σχόλ. ἡ διὰ πώματος κάλυψις : Εὐστ.Ὀδ.1630,63 **τοῦ ἐπιπ- τῆς φαρέτρας.**
ἐπιπωμἄτίζω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιπωμάζω βλ.λ., βουλλώνω, σταυπώνω : Ἀριστλ.Οὐρ.294b,15, Θεόφρ.Πυρ.59,Συνέσ.15 **ἐπιπωματίζει γὰρ αὐτὸν ἐκ θατέρου κῶνος κατὰ θέσιν ἴσην ἐγκείμενος·** κ. παθ. : Ἀριστλ.ἀπ.311 (ἐγχέλεις) **ὑπὸ τοῦ θολοῦ τοὺς πόρους ἐπιπωματίζονται,** Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,16 **τὸ πῦρ ἐπιπωματιζόμενον σβέννυται,** Νικ.Χων.7,2· ρηματ. π. ἐπιπωμάτισις, ἐπιπωματισμός, -ιστής.
ἐπιπωματικός-ή-όν σχόλ.κ.νεώτ. ὁ κατάλληλος, ὁ χρήσιμος πρὸς ἐπιπωμάτισιν, κάλυψιν, ἔμφραξιν : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.616· ‖ εἰδ. νεώτ. ἀνατ. **ἐπιπωματικοὶ ὑμένες** δύο ἰνώδεις ὑμένες ἀποφράσσοντες τὰ μεταξὺ τοῦ ἐπιστροφέως καὶ τοῦ ἰνιακοῦ ὀστοῦ ὑπολειπόμενα κενά.
ἐπιπωμάτισις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **ἐπιπωματισμός** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπωματίζω βλ.λ., κάλυψις, ἔμφραξις, βούλλωμα : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Α'Ὑστ.420,13· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. ἡ δι' ἀπεστειρωμένης γάζης πλήρωσις αἱμορροούσης ἢ πυορροούσης πληγῆς πρὸς θεραπείαν.
ἐπιπωματισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐπιπωμάτισις βλ.λ.
ἐπιπωματιστής (ὁ) νεώτ. μηχάνημα πρὸς τοποθέτησιν καὶ ἐφαρμογὴν τῶν ἐκ φελλοῦ πωμάτων ἐπὶ τῶν στομίων τῶν φιαλῶν.
ἐπιπωροῦμαι-όομαι πωροῦμαι, σκληρύνομαι κατ' ἐπιφάνειαν : Ἱππ.Ἄρθρ.29 **μυελὸς τροφὴ ὀστέου· διὰ τοῦτο ἐπιπωροῦται,** Γρηγ.Νύσσ.2, 493D **ὑλώδη περιττώματα ἐπιπωροῦται·** ‖ σκληρύνομαι κατόπιν, ἔπειτα : Ἱππ.Ἀγμ.38· ρηματ. π. ἐπιπώρωμα, ἐπιπώρωσις.
ἐπιπώρωμα-ατος (τὸ) (ἐπιπωροῦμαι) ἰατρ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιπωροῦμαι βλ.λ., σκληρὸν στρῶμα, τύλος, συλήρωμα σχηματισθὲν ἐπὶ θραυσθέντος ὀστοῦ : Ἱππ.Ἄρθρ.36· **2)** ἀρθριτικὸν χόνδρωμα : αὐτ.Προρρ.2,8.
ἐπιπώρωσις-εως (ἡ) (ἐπιπωροῦμαι) ὁ σχηματισμὸς σκληρωμάτων, τύλων, ἡ κατ' ἐπιφάνειαν ἀποσκλήρυνσις : Ἱππ.Ἄρθρ.14 **ταχεῖαι γὰρ αἱ ἐπιπωρώσιες τούτων τῶν ὀστέων,** Ἀρετ.Χρον.Πσθ.2,12 **γίγνονται δὲ τῶν ἄρθρων καὶ ἐπιπωρώσιες·** ‖ τύλος, δερματικὸν σκλήρωμα, ὁ κάλος : Πλαύτ. Ἀρέσκ.Φιλ.5,13,1 **στείρας γίγνεσθαι παρὰ τὴν μήτραν,.. παρά τινας ἐπιπωρώσεις·** ‖ προεξοχή, ἐπὶ τῶν λίθων τῶν νεφρῶν : Ἀρετ.Χρον.Πσθ.2,3.
ἐπιπωτῶμαι-άομαι μτγν. τ. τοῦ ἐπιποτῶμαι βλ.λ.: Φίλιππ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 9,88 **ἐπεπωτώμην ὑπὲρ ἅλμης.**
ἐπιρνύτιος Ἡσ. « Ζεὺς ἐν Κρήτῃ ».
ἐπιρραβδίζω Ἡσ. ῥαβδίζω ἐκ νέου, πλήττω διὰ τῆς ῥάβδου πάλιν· Ἡσ. ἐν λ. κραδίης νόμος.
ἐπιρραβδοφορῶ-έω ἐπισείων ῥάβδον ἢ μάστιγα παρορμῶ, ἀναγκάζω ἵππον νὰ καλπάσῃ· κατὰ δ. ἑρμ. ἐπὶ ἵππου, καλπάζω : Ξεν.Ἱππ.7,11 **καὶ εἰς τὸ ἐπιρραβδοφορεῖν ἥδιστ' ἂν ἀφικνοῖτο,** Πολυδ. 1,220 **τὸ δὲ ἐπιρραβδοφορεῖν τὸν ἵππον.. οὐ πάνυ ἐπαινοῦσιν οἱ ἱππικοί.**
ἐπιρραγολογῶ-έω μτγν. κ. μσν. ῥαγολογῶ μετὰ τὸν τρυγητόν, συνάζω ἐκ τῶν κλημάτων τὰς μετὰ τὸν τρυγητὸν ἀπομενούσας στοφυλάς : Εὐάγρ. Σκιτ.1252C,Ἰω.Κλίμ.191,13 **τὰς πεπείρους ῥάγας ἐσθίων οὐδὲν περὶ τῶν ὀμφάκων ἐπ-.**
ἐπιρραθυμῶ-έω μτγν. ῥαθυμῶ ἐπί τινι, ὀκνῶ, εἶμαι ἀμελὴς περί τι : Λουκ.Δὶς Κατ.1 **ἢν γάρ τι κἂν ὀλίγον ἐπιρραθυμήσας λάθῃ.**
ἐπιρραίνω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. α' **ἐπέρρανα** ῥαίνω, ῥαντίζω ἐπί τινος : Θεόκρ.24,98 (δῶμα) **ἐπιρραίνειν.. ἀβλαβὲς ὕδωρ,** Μηναῖ.8,14 Συναξ. **ὕδωρ ὁ Ἅγιος.. τοῖς στοιβαχθεῖσι ξύλοις ἐπιρράνας·** **2)** διαχέω, ἁπλώνω ὑγρόν τι ἐπί τινος ἢ πέριξ τινός : Ἀριστλ.Ζ1 567b,9 **ὁ γὰρ ἄρρην ὅταν ἐκτέκῃ ἡ θήλεια ἐπιρραίνει τὰ ᾠά·** κ. μετ' ἐμπροθ. αἰτ. (ἐπί) : αὐτ.5 **ἐπιρραίνει ἐπὶ τὰ ᾠὰ τὸν θορόν·** **3)** ἐπὶ δημητριακῶν καρπῶν, ἐπὶ

φύλλων, ἀνθέων κττ., ἐπιπάσσω, διασκορπίζω ὑπὲρ τὴν κεφαλήν τινος: Διον.'Αλ.Ρωμ.7,72 **Δήμητρος καρποὺς ἐπιρράναντες αὐτῶν ταῖς κεφαλαῖς,** Τζέτζ.Χιλ.1,908 **ἄνωθεν ἐπιρραίνουσι μυρσίνην τε καὶ δάφνην, - κατὰ τὴν διάβασιν τῶν νεονύμφων ἐπιρραίνουσιν ὄρυζαν.**

ἐπιρρακτός-ή-όν μτγν. ὁ μεθ' ὁρμῆς, βίας πίπτων ἐπί τινος· ‖ οὐδ. ἐπὶ θύρας, ὁ κλείων ἐκ τῶν ἄνω, πρὸς τὰ κάτω, καταρρακτή, γκλαβανή:Πλούτ. 'Ηθ.781F **εἰς ὑπερῷον οἴκημα ἐνδυόμενοι, θύραν ἔχον ἐπιρρακτήν·** **2)** ἐπὶ ποτοῦ, τὸ μεθ' ὁρμῆς κατερχόμενον εἰς τὸν φάρυγγα: αὐτ.699D **ὅπως ἀτρέμα καὶ κατ' ὀλίγον διηθῆται τὸ ποτόν, ἀλλὰ μὴ ταχὺ μηδ' ἄθρουν, ἐπιρρακτόν.**

ἐπίρραμμα-ατος (τὸ) γλωσσ. κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος ἐρραμμένον, τὸ διὰ ραφῆς προστιθέμενον: Πολυδ.4,119 **ἱματίδιόν τι πρόσκειται λευκόν, ὃ ἐγκόμβωμα λέγεται ἢ ἐπίρραμμα** (ἀμφ.εἰκ. ἀντὶ ἐπίρρημα)· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. λωρὶς ὀθόνης, ἐπιρραπτομένη ἐπὶ τῶν ἱστίων πλοίου, ἀπὸ κατασκευῆς, πρὸς ἐνίσχυσιν ὡρισμένων σημείων τούτων.

ἐπιρραντίζω μτγν. κ. μσν. ἐπιρραίνω βλ.λ.1): 'Ιππιατρ.16· κ. παθ.: ΠΔΛευῖτ.6,27 **καὶ ᾧ ἐὰν ἐπιρραντισθῇ . . ἐπὶ τὸ ἱμάτιον.**

ἐπιρράντισις-εως (ἡ) μσν. κ. **ἐπιρραντισμός** (ὁ) ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιρραντίζω βλ.λ., ὁ ἄνωθεν ἢ ὁ κατόπιν ραντισμός: Παχυμ.Γ'Ανδρόν.Παλ.10Β.

ἐπιρραπίζω μτγν. κ. μσν. ραπίζω, πλήττω διὰ ράβδου, κ. γεν. κτυπῶ τινα: 'Αρισταίν.1,4 **ἐπ- κατὰ κόρρης,** ΚΜανασσ.102Β· ‖ ἐ- τὸ πῦρ πλήττων σβήνω: Διον.'Αλ.Ρωμ.1,59 **τὴν οὐρὰν διάβροχον ἐκ τοῦ ποταμοῦ φέρουσαν ἐπιρραπίζειν τὸ καιόμενον πῦρ·** **2)** μτφ. ἐπιπλήττω, ὀνειδίζω: 'Αθήν.10,422C **ἐπερράπισε Δημήτριον τὸν Φαληρέα σὺν τῇ πήρᾳ τῶν ἄρτων,** 'Ερμεί.'Αλ.Φαῖδρ. 85Α· κ. παθ.: 'Αθήν.4,168F **ἐφ' ᾧ πάλιν ὑπὸ πάντων ἐπερραπίζετο·** ‖ οἱονεὶ διὰ σκώμματος, εἰρωνείας ραπίζω, σκώπτω: Φιλόδ.Κακ.18,10 **οἱ παλαιοὶ τῶν κωμῳδογράφων ἐπερράπιζον·** **3)** τὸ παθ. ἐπὶ κινήσεως ἀναστέλλομαι: 'Ολυμπ.Μετ. 24,20· ρηματ. π. ἐπιρράπιξις, ἐπιρραπισμός.

ἐπιρράπιξις-εως (ἡ) (ἐπιρραπίζω), Ἰων. **ἐπιρ(ρ)άπιξις**-ιος ἐπιρραπισμὸς βλ.λ.: "Ιων Χ'Ιστ.1 **ἐκγελασάντων δὲ . . ἐνωπήθη τῇ ἐπιραπίξι.**

ἐπιρραπισμός (ὁ) μτγν. ὀνειδισμός, χλευασμός, εἰρωνεία, ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις: Πολύβ.2,64,4 **μὴ δυνάμενον αὐτὸν ὑποφέρειν τὸν ἐπ- τῶν ὄχλων.**

ἐπιρραπτάριον (τὸ) (ἐπιρράπτω) μσν. ἐκκλ. κ. νεώτ. ἀ. ἐπιρριπτάριον βλ.λ., ἐπανωκαλύμμαυχον.

ἐπιρράπτω μτγν. κ. νεώτ., ἀόρ. β' **ἐπέρράφον** ράπτω τι ἐπί τινος, διὰ ραφῆς προσαρμόζω, ἐπιθέτω, μπαλλώνω: ΚΔ Μάρκ.2,21 **οὐδεὶς ἐπίβλημα ράκους ἀγνάφου ἐπιρράπτει ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ·** κ. παθ.: Γαλ.18(2),579· ‖ ἐντός τινος ράπτω, διὰ συρραφῆς κλείω ἐντός τινος: Νόνν.Δ 9,3 **Ζεὺς . . Διόνυσον ἐπέρραφεν ἄρσενι μηρῷ·** **2)** μτφ. συρράπτω, οἱονεὶ διὰ ραφῆς συνδέω: αὐτ.42,315 **ἐπ- δόλον δόλῳ.**

ἐπιρράσσω, ἐπ. -ρρήσσω, μέλλ. -ξω ἐπιρρίπτω, βιαίως κρούω, μεθ' ὁρμῆς σύρω τι ἐπί τι καὶ κλείω: 'Ιλ.Ω 454 **τὸν** (ἐπιβλῆτα) **τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον 'Αχαιοί,** Σοφ.ΟΤ 1244 **πύλας δ' ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω·** κ. παθ.: Διον.'Αλ.Ρωμ. 8,18 **πρὶν ἐπιρραχθῆναι τὰς πύλας·** πρβλ. ἐπιρρακτός· ‖ ἐπιτίθημι, προσαρμόζω, κλείω: Πλούτ. Φιλοπ.19 **κομίσαντες αὐτὸν εἰς τὸν καλούμενον θησαυρόν,. κατέθεντο καὶ τὸν λίθον ἐπιρράξαντες,** αὐτ.'Ηθ.356C **ἐπ- τὸ πῶμα·** **2)** ἀμτβ. ἐπιπίπτω βιαίως, μεθ' ὁρμῆς: Σοφ.ΟΚ 1503 **μή τι Διὸς κεραυνὸς ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιρράξασα,** 'Αππ.'Εμφ.Πολ.2,59 **ἄνεμος ἐπέρραξεν·** **3)** ἐπιτίθεμαι κατά τινος, προσβάλλω τινά, μετὰ βοτ.: Διόδ.Σ 15,84· ‖ φρ. **ἐπιρράσσω τινί τι** ἐπιρρίπτω τι κατά τινος, προσβάλλω τινὰ διά τινος: Διον.'Αλ.Ρωμ.3,25 **ἐπιρ- αὐτοῖς τὴν ἵππον.**

ἐπίρραφος-ον νεώτ. ὁ ἐπιρραπτόμενος, ὁ διὰ ραφῆς προσαρμοζόμενος, ἐπιτιθέμενος· ‖ οὐσ. τὸ οὐδ. **ἐπίρραφον** ὡς οὐσ. τὸ γαϊτάνι βλ.λ.

ἐπιρραχῖτις-ιδος (ἡ) μαν. ὡς ἐπιθ. ἡ ἐπὶ τῆς ράχεως: 'Ιππιατρ.33 **ἐπιρραχίτιδες ἀρτηρίαι.**

ἐπιρραψῳδῶ-έω μτγν. ἐπᾴδω, ψάλλω τι συνεχῶς, ἐπιμόνως ἢ ἐν τέλει ἐν εἴδει ραψῳδίας: Λουκ.Νεκυομ.4 **συνεχὲς ἐπιρραψῳδῶν τὰ πάνδημα ἐκεῖνα τοῦ 'Ησιόδου περὶ τῆς ἀρετῆς ἔπη·** ‖ ὁμ. **ἐπιρραψῳδῶ** τινι ραψῳδῶ, ᾄδω ἔπη, ψάλλω ραψῳδίας ἐπί τινι, γιὰ κάποιον: Φιλόστρ. 'Ηρ.2,9 **τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπερραψῴδει.**

ἐπιρρέζω ἐκτελῶ, πράττω, ἐνεργῶ ἐπί τινος, εἰδ. ἐπιθύω, προσφέρω θυσίαν ἐπάνω: 'Οδ.Ρ 211 **βωμὸς δ' ἐφύπερθε τέτυκτο Νυμφάων, ὅθι πάντες ἐπιρρέζεσκον ὁδῖται·** ‖ τελῶ θυσίαν ἐπί τινι ἢ κατ' ἀκολουθίαν γεγονότος, πράξεώς τινος: Θεόκρ.24,99 **Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρῳ ἄρσενα χοῖρον,** Θεοδωρίδ. ἐν ΑΠ 6,157· ‖ κ. ἀπολ.: θύω: 'Επιγρ. **καθαιρέτω καὶ ἐπιρρεζέτω.**

ἐπιρρεμβῶς ἐπίρρ. μτγν. ἀμελῶς, ἀφροντίστως, μετὰ ραθυμίας, μὲ νωχέλειαν: 'Ερμ.Τρισμ.π.Στοβ. 1,49,69 **ἀργῶς καὶ ἐπιρρεμβῶς διαζῶσι.**

ἐπιρρέπεια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιρρεποῦς βλ.λ., ἡ κλίσις, τάσις, ἔμφυτος διάθεσις πρός τι: 'Ιω.Χρυσ.4,835,25.

ἐπιρρεπής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ροπήν, τάσιν, κλίσιν, διάθεσιν πρός τι· παραθ. **-έστερος -έστατος**: Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.60, 'Αθήν.13,576F **ἐπιρρεπέστερος ὢν πρὸς ἀφροδίσια,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ. 6,9,8 **ἔς τε τὸ φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικώτερον ἐπιρρεπής, - ἐπιρρεπὴς εἰς τὰς ἡδονάς - πρὸς τὴν μελαγχολίαν·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, διαθέσεων, λογικῶν ἢ θυμικῶν καταστάσεων: 'Ηρωδιαν.'Ιστ.5,8,2 **ἐπιρρεπεστέρας τοίνυν τὰς γνώμας πρὸς τὸν 'Αλέξανδρον εἶχον·** ‖ **ἐλπὶς ἐπιρρεπεστέρα** (πλέον ἔντονος): Πολύβ.1,55,1.

ἐπιρρέπω ρέπω ἐπί τι, τείνω, πλησιάζω πρός τι: 'Ιλ.Ξ 99 **ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ·** **2)** γ' πρόσ. **ἐπιρρέπει** πίπτει, ἀνήκει εἰς τὸν κλῆρον τινός, λαγχάνει, τυχαίνει: Αἰσχ.'Αγ.707 **ὑμέναιον ὃς τότ' ἐπέρρεπεν γαμβροῖσιν ἀείδειν,** αὐτ.1042· **3)** μτφ. ἔχω κλίσιν, διάθεσιν ἔμφυτον πρός τι: Φίλ.2,582 **ἐπ- πρὸς ἔλεον·** **4)** κ. μτβ. δίδω εἰς τι κλίσιν, ροπήν, κάνω νὰ κλίνῃ: Θέογν.157 **Ζεύς γάρ τοι τὸ τάλαντον ἐπιρρέπει ἄλλοτε ἄλλως·** **5)** ὁμ. μτβ. ἐπιπέμπω, ἐπιστέλλω, κάμνω τι νὰ ἐπέλθῃ κατά τινος: Αἰσχ.Εὐμ.888 **οὐ τἂν δικαίως τῇδ' ἐπιρρέποις πόλει μῆνίν τιν' . . ἢ βλάβην στρατῷ·** ‖ οὐσ. κ. παρέχω τι εἴς τινα: αὐτ.'Αγ. 250 **Δίκα δὲ τοῖς μὲν παθοῦσιν μαθεῖν ἐπιρρέπει** (παρέχει εἰς τοὺς παθόντας τὴν μάθησιν).

ἐπιρρεπῶς μτγν., μσν. κ. νεώτ. μετὰ κλίσεως, διαθέσεως πρός τι: 'Αρρ.'Επικτ.3,22,1 **ἐπιρρεπῶς ἔχων πρός τι·** κ. συγκρ.: Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,280.

ἐπίρρευμα-ατος (τὸ) (ἐπιρρέω) νεώτ. φυσ. ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐξ αὐτεπαγωγῆς παραγόμενον εἰς κυκλώματα κατὰ πᾶσαν μεταβολὴν τοῦ διαρρέοντος ταῦτα ρεύματος.

ἐπιρρευματίζομαι (ἐπὶ - ρευματίζομαι) μτγν. προσβάλλομαι τὸ δεύτερον ὑπὸ ρεύματος κακοχυμίας: Γαλ.19,664,6 **ἐὰν ἔτι ἐπιρρευματίζηται ὁ νεφρός·** ρηματ. π. ἐπιρρευματισμός.

ἐπιρρευματισμός (ὁ) μτγν. κ. μσν. ρεῦμα, συρροὴ κακοχυμίας εἴς τραῦμά τι: 'Αρποκρ.'Ιατρ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(3),150,20 **ἐ- ἰχώρων,** 'Ιππιατρ.10.

ἐπίρρευσις-εως (ἡ) (ἐπιρρέω) σχόλ. ἡ ἐπίρρυσις βλ.λ.: Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,116.

ἐπιρρέω (ἐπὶ-ρέω) κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. ἐπιρ-

ρεύσω, ἀόρ. α' **ἐπέρρευσα**, παρακ. **ἐπέρρευκα**, παθ. ἀόρ. β' **ἐπερρύην**, χύνομαι ἐπί τινος, ρέω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἰλ.Β 754 **καθύπερθεν ἐπιρρέει ἠύτ' ἔλαιον** 2) εἰσρέω, χύνομαι πρὸς τούτοις ἐντός τινος : Ἡράκλ.12 **ποταμοῖσιν ἐμβαίνουσιν.. ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ**, Ἀριστφ.Νεφ.1294 **οὐδὲν γίγνεται ἐπιρρεόντων τῶν ποταμῶν πλείων**, Πλάτ.Θεαίτ.177C **εἰ δὲ μή, πλείω ἀεὶ ἐπιρρέοντα καταχώσει ἡμῶν τὸν ἐξ ἀρχῆς λόγον**· 3) μτφ. ἐπὶ πολλῶν ἀνθρώπων, χύδην ἐφορμῶ, ἐπέρχομαι: Ἰλ.Λ 724 **τὰ δ' ἐπέρρεον ἔθνεα πεζῶν**, Ἡρ.9,38 **ἐπιρρεόντων τῶν Ἑλλήνων καὶ γινομένων πλεύνων**, Πλάτ.Φαῖδρ.229D **ἐπιρρεῖ δὲ ὄχλος τοιούτων Γοργόνων καὶ Πηγάσων**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ. 1,91 **τοῖς ἐπιρρεύσασιν ἐχθροῖς συμπλεκόμενος**· κ. μετὰ δοτ.:Θεόκρ.15,59 **ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ**· κ. μετ' ἀπαρφ.: Ἰσοκρ.12,96 **ἀκρατῆ τε γιγνόμενον ἐνίων ὧν λέγω διὰ τὸ πλῆθος τῶν εἰπεῖν ἐπιρρεόντων**· || ὁμ. κ. ἐπὶ χρόνου : Αἰσχ.Εὐμ.853 **οὑπιρρέων γὰρ τιμιώτερος χρόνος ἔσται πολίταις τοῖσδε** (ὁ μέλλων χρόνος)· || γεν. ἐπὶ πραγμ.κ.μτφ. : Εὐρ.Μήδ.1229 **ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος**, Γρηγ. Νύσσ.1,622B **τὸν ἄρτον τὸν πᾶσι τοῖς οὖσι τὴν ζωὴν ἐκ τῆς ἰδίας πηγῆς ἐπιρρέοντα**· 4) παθ. ἀρδεύομαι, ποτίζομαι:Παυσ.9,8,7 **Ὁμόλην..ὕδασιν ἐπιρρεομένην**· ρηματ. π. ἐπίρρυτος, ἐπίρρυσις ἢ ἐπίρρευσις, ἐπίρρευμα.

ἐπιρρήγνυμι (ἐπὶ-ρήγνυμι) ρηγνύω, σχίζω, ξεσχίζω : Αἰσχ.Πέρσ.1030 **πέπλον δ' ἐπέρρηξ' ἐπὶ συμφορᾷ κακοῦ**· 2) θραύω, παραβιάζω : Ἀλκίφρ. 3,51 **νάρθηκας ἐπιρρηγνύντες**· ρηματ.π. ἐπίρρηξις.

ἐπιρρήδην (ἐπιλέγω, ρηθῆναι) ἐπίρρ. μτγν. ὀνομαστί, ὀνομαστικῶς : Ἄρατ.261 **ἑπτὰ δ' ἐκεῖναι ἐπιρρήδην καλέονται**· 2) διαρρήδην, δημοσίᾳ, φανερά : Ἀπολλ.Ρ 2,640 (σχόλ. « ἀναφανδὸν »)· 3) κατ' εὐθεῖαν, εὐθύς : Ἀπολλ.Ρ 2,847 **τινὰ ἱλάεσθαι ἐπιρρήδην**· 4) καθαρῶς, σαφῶς:Ἄρατ.191.

ἐπίρρημα-ατος (τό) (ρηθῆναι) κ. νεώτ. τὸ προσέτι ἢ μετά τι ἄλλο λεγόμενον· || ὅθ. κ. τὸ σχόλιον, ὅ. ἐπίρρησις· 2) εἰδ. ἐν τῇ ἀρχ. κωμῳδίᾳ, τὸ μετὰ τὴν παράβασιν ὑπὸ τοῦ κορυφαίου ἀπαγγελλόμενον ποιημάτιον, συγκείμενον συνήθως ἐκ δεκαὲξ τροχαϊκῶν τετραμέτρων, οἷον ἐν Ἀριστφ. Νεφ.575 καὶ Ἱππ.565· Ἡσ., Σουΐδ. « ἐπιρρήματα· οὕτω προσαγορεύεται τὰ μετὰ τὴν παράβασιν τασσόμενα τετρόμετρα ὑπὸ τοῦ χοροῦ λεγόμενα, μηδέπω τοῦ ἐξῆς μέλους ἐπεληλυθότος. Ἄλλοι ἐπῴδια μεταξὺ τῶν χορικῶν μελῶν ἰαμβεῖα βραχέως ἐπιλεγόμενα καὶ ἐφύμνια » : Ἡφαιστ.71· 3) κ. νεώτ. κ. δημ. γραμμ. ἄκλιτον μέρος τοῦ λόγου προσδιορίζον ἰδίως μὲν τὸ ρῆμα,ἀλλὰ καὶ ἐπίθετον ἢ ἄλλο ἐπίρρημα : Διον.Ἀλ.Συνθ.2, Ἀπολλ. Δύσκ. ἐν ΑΒ 529,6 **περὶ ἐπιρρημάτων**· 4) παρωνύμιον εἰρωνικὸν ἢ σκωπτικόν, παρατσούκλι : Μάχ. π.Ἀθήν.13,578D **διὸ τῆς μανίας ἐπίρρημ' ἐκτείνας δοκεῖ καλέσαι τις αὐτὴν τῶν ἐραστῶν Μανίαν**· 5) ἐπίρραμμα βλ.λ. : Πολυδ.4,119 **τῇ δὲ τῶν δούλων ἐξωμίδι καὶ ἱματίδιόν τι πρόσκειται λευκόν, ὃ ἐγκόμβωμα λέγεται ἢ ἐπίρρημα** (ἀμφ. γρ.).

ἐπιρρηματικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπίρρημα βλ.λ.2) : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.169,11, Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.244· || νεώτ.γραμμ. **ἐπιρρηματικοὶ προσδιορισμοὶ** (οἱ ἐκφερόμενοι εἴτε δι' ἐπιρρήματος, εἴτε διὰ πλαγίας πτώσεως μετὰ προθέσεως ἢ ἄνευ προθέσεως, εἴτε διὰ ρήματος μετ' ἀναφορικοῦ μορίου)· **ἐπιρρηματικαὶ προτάσεις** (αἱ ἐν τῷ λόγῳ ἐξηρτημέναι προτάσεις αἱ προσδιορίζουσαι τὸ ρῆμα τῆς κυρίας προτάσεως ἐν εἴδει ἐπιρρηματικοῦ προσδιορισμοῦ, οἷον τελικαί, αἰτιολογικαί κτλ.).

ἐπιρρηματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιρρηματικόν, δι' ἐπιρρήματος : Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.10,9, Φρύν.Σοφ.Παρ.10B, Σχόλ.Ἀριστφ:Πλ.254.

ἐπίρρηξις-εως (ἡ) (ἐπιρρήγνυμι) μτγν. κ. μαν. διάσχισις, σχίσιμο : Γαλ.14,424,8 **πρὸς τὰς βαθυτέρας ἐπιρρήξεις**, Παῦλ.Αἰγ.6,89 **ἐπίρρηξις τῆς ἐπιφανείας**· || σχισμή : Διοσκ.2,76 **ἐπίρρηξις χειλῶν.**

ἐπίρρησις-εως (ἡ) (ἐπιλέγω) ἔλεγχος, ὀνειδισμός· Ἡσ. « ψόγος, κατηγορία » : Ἀρχίλ.8 **δειλοῦ ἐπίρρησιν μελεδαίνων**, Πλούτ.Ἠθ.19C· 2) ἐπίκλησις : Φιλόδ.Εὐσ.74 **ἐπιρρήσεις θεῶν**, Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.132D· 3) πρόσρησις, χαιρετισμὸς ἐπῳδοῦ, γόητος : Λουκ.Φιλοψ.31 **ἐγὼ δὲ προχειρισάμενος τὴν φρικωδεστάτην ἐπίρρησιν αἰγυπτιάζων τῇ φωνῇ συνήλασα**· 4) τὸ ὕστερον λεγόμενον, τὸ σχόλιον, ἀντιθ. πρόρρησις : Φιλόδ.Ρητ.2,55S.

ἐπιρρήσσω (ἐπὶ-ρήσσω) ἐπ. κ. Ἰων. ἀντὶ ἐπιρράσσω, σύρω μετὰ βίας πρὸς τὰ ἐμπρός, τραβῶ μὲ βίαν καὶ κλείω, ἰδίως ἐπὶ μοχλοῦ ἢ ὀχέως : Ἰλ.Ω 454 **θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιρρήσσεσκον.., τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων**· 2) ἐπὶ ἀνέμων, ἀμτβ. ὁρμῶ βιαίως, ξεσπῶ : Ἄρατ.292 **οἱ δ' ἀλεγεινοὶ τῆμος ἐπιρρήσσουσι νότοι**· || κ. μετ' αἰτ. ἐπὶ ἀνέμων, ἐφορμῶ πρός τινα, παρασύρω μεθ' ὁρμῆς: Ὀππ.Ἁλ.1,634 **ἀήταις, οἵ μιν ἐπιρρήσσουσιν**· διὰ τὰ ρηματ. π. βλ. ἐπιρράσσω, ἐπιρρήγνυμι.

ἐπιρρητορκύω ρητορεύω, ὁμιλῶ ἐπί τινος : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.26 **ὃς τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐπερρητόρευσεν αὐτῷ**· || ὁμ. **ἐπ- τι κατά τινος** : Ἀχιλλ.Τάτ.1,178,22 **ἐπιρρητορεῦσαί τι κατ' ἐμοῦ**· 2) προσθέτω ἐν τέλει εἰς τὸν ρητορικόν μου λόγον : Ἀθήν.13,590E.

ἐπίρρητος-ον (ἐπιλέγω) κ. μαν. ὁ δυσφημισμένος, ὁ κακονοματισμένος, ὅ. ἐπιβόητος : Ξεν.Οἰκ. 4,2 **αἵ γε βαναυσικαὶ καλούμεναι καὶ ἐπίρρητοί εἰσι**, Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,23 **ἐπίρρητος πλοῦτος.**

ἐπιρρήτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπίρρητον βλ.λ., κακοφήμως : Πολυδ.3,139.

ἐπιρριγῶ-έω ἔχω ὕστερον ρῖγος πυρετοῦ, ριγῶ, ἔχω ἀνατριχίλες : Ἱππ.Ἐπιδ.1,14 **οἱ μὲν οὖν πλεῖστοι τῶν νοσησάντων περὶ κρίσιν ἐπερρίγουν.**

ἐπιρριγῶ-όω (ἐπὶ - ριγῶ), ἐπιρριγῶ-έω βλ.λ. : Ἱππ.1194 **τάχιστα ἔθνησκον, ὅτ' ἐπιρριγώσειαν πυρετώδει ρίγει.**

ἐπιρρίζιον (τό) μτγν. κλωνάριον τῆς ρίζης, κωλορίζι : Διοσκ.1,10 **πλάγια ἐπιρρίζια.**

ἐπιρριζῶ-όω ἀντὶ τοῦ **ἐνριζῶ-όω** : Νόνν.Δ 4,532 (διορθ. ἐνριζῶ), Κ Μανασσ.9,55 **τὸ κάλλος.. δι' ὀμμάτων εἰς ψυχὴν ἐπιρριζοῦν εἰσρέει.**

ἐπίρρικνος-ον (ἐπὶ - ρικνὸς) ἰσχνός, ξηρός, ἀδύνατος, ρυτιδωμένος : Ξεν.Κυν.4,1 **σκέλη πολὺ μείζω τὰ ὄπισθεν τῶν ἔμπροσθεν, καὶ ἐπίρρικνα** (κῶδ. περικνὰ), Πολυδ.5,58.

ἐπίρριμμα-ατος (τό) (ἐπιρρίπτω) τὸ ἐπιρριπτόμενον, ἐπὶ καλύμματος : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.4,60 **μηδὲ πρὸς ταφὴν** [οἰκτραοῦ] **τινὸς ἐπιρρίμματος ἀξιώσαντες** (αὐτὸν)· 2) εἰδ. τὸ ἐξωτερικὸν ἔνδυμα δούλου : Πολυδ.4,119 (ἀμφ., δ.γρ. ἐπίρραμμα)· 3) κατάπλασμα : Ἀλέξ.Τραλλ.8,2 (κῶδ.).

ἐπίρριν-ινος (ὁ, ἡ) μαν. τ. τοῦ ἐπίρρις βλ.λ. : Μηναῖ.1,11 Συναξ. **ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος.. μέλας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐπίρριν.**

ἐπιρρίνιον (τό) μτγν. κόσμημα τῆς ρινός, σκουλαρίκι τῆς μύτης : Σύμμ.ΠΔ Παροιμ.2,12.

ἐπιρρινίζω (ἐπὶ - ρίνη) νεώτ. καθιστῶ τι λεῖον ἢ στιλπνὸν διὰ τῆς ρίνης, τῆς λίμας, λιμάρω.

ἐπιρρίνιον (τό) μτγν. ὑποκορ. τοῦ οὐδ. τοῦ ἐπίρρινος βλ.λ.2) : Σύμμ.ΠΔ Ἰεζ 16,12.

ἐπίρρινον (τό) μτγν. κ. νεώτ. ὡς οὐσ. τὸ οὐδ. τοῦ ἐπίρρινος βλ.λ.2).

ἐπίρρινος-ον (ἐπὶ - ρὶς) μτγν., μαν. κ. νεώτ. ὁ

ἔχων μεγάλην ρῖνα, ὁ μυταράς : Λουκ.Φιλόπ.12 **Γαλιλαῖος ἐνέτυχεν, ἀναφαλαντίας, ἐπίρρινος,** Μηναῖ.1,30Συναξ. **ἐπίρρινος, εὐρὺς τοὺς μυκτῆρας·** **2)** νεώτ. ὁ ὢν ἐπὶ τῆς ρινός· || μτγν. κ. νεώτ. τὸ αὐδ. **ἐπίρρινον** ὡς οὐσ. κόσμημα τῆς ρινός : Σύμμ. ΠΔ Ἰὼβ 42,11· **3)** νεώτ. εἰδ. λωρίον τοῦ χαλινοῦ διερχόμενον διὰ τῆς ράχεως τῆς ρινὸς τοῦ ἵππου.

ἐπιρρινίζω μτγν. ἀμφ. σημ. κ. ἀνάγν. ἐν Νόνν. Δ 30,187.

ἐπιρριπτάριον (τό) | ἐπιρρίπτω | μσν. κ. νεώτ. ἔνδυμα ἄνευ χειρίδων ριπτόμενον ἐπὶ τῶν ὤμων, ἔχον δὲ καὶ καλύπτραν, κουκκούλαν διὰ τὴν κεφαλήν : ΚΠαρφ.Ἔκθ.391C· **2)** κ. νεώτ. ἅ. ἐπιρραπτάριον ἡ ἐπὶ τοῦ καλυμμαυχίου τῶν ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἀρχιερέων φεραμένη μέλαινα καλύπτρα, ἐπανωκαλυμμαύχιον, πανωκαλύμμαυκο.

ἐπιρρίπτω | ἐπί - ρίπτω | κ. μσν. κ. νεώτ. ρίπτω τι κατά τινος, ἐξακοντίζω : Ὀδ.Ε 310 **ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα Τρῶες ἐπέρριψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι·** || μετ' αἰτ. ρίπτω ἐμαυτόν, ἐφορμῶ : Ἀριστλ.Ζ1 629b,20 **διώκων** (λέων) **μὲν ἐπιρρίπτει ἑαυτόν, ὅταν ᾖ πλησίον·** **2)** ρίπτω τι ἐπάνω εἴς τινα ἢ εἴς τι : Πλούτ.Ἀντ.22 **Βρούτῳ δὲ τὴν αὐτοῦ φοινικίδα πολλῶν χρημάτων ἀξίαν οὖσαν ἐπέρριψε·** || ρίπτω τι πρός τινα : Τζέτζ. Χιλ.1,755 **τὴν κεφαλὴν δ' ἐνέγκαντες ἐπέρριψαν Ἀννίβᾳ·** **3)** **ἐπιρρίπτω τὴν χεῖρα** θέτω ἐπί τινος τὴν χεῖρα, δθ. συλλαμβάνω, πιάνω : Ἀντιφ. ἐν ΑΠ 9,84 **χεῖρα δ' ἐπέρριψεν·** **4)** μτφ. ἐπὶ κακοῦ, ἀποδίδω τι εἴς τινα : Αἰσχ.Πρ.738 **τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς χρῄζων μιγῆναι τάσδ' ἐπέρριψεν πλάνας,** Διόδ.Σ 14,12 **ψευδεῖς δ' αἰτίας ἐπιρρίπτων, -οἱ μάρτυρες ἐπιρρίπτουσι τὴν εὐθύνην τῆς συμπλοκῆς εἰς τὸν τραυματισθέντα·** **5)** πάπ. ἐπιβάλλω, ἀναγκάζω : **μηδὲ ὄρνιθας μηδὲ οἰνικὰ ἢ σιτικὰ γενήματα ἐπιρρίπτειν τιμῇ·** **6)** ἐκφέρω γνώμην : Ἀριστλ.Μεταφ.986a,34 **οὗτος μὲν οὖν ἀδιορίστως ἐπέρριψε περὶ τῶν λοιπῶν** | δ. γρ. ἀπέρριψε |· ρηματ. π. ἐπίρριψις, ἐπίρριμμα.

ἐπιρριπτῶ-έω μ. ἐνεστ. κ. παρατ. ρίπτω τι κατά τινος, ἐπιρρίπτω : Ξεν.Ἀν.5.2,23 **καὶ γὰρ ξύλα μεγάλα ἐπερρίπτουν ἄνωθεν·** || ρίπτω τι ἐπάνω εἴς τινα : Πολύβ.18,46,12 **οἱ δὲ πολλοὶ στεφάνους ἐπιρριπτοῦντες καὶ λημνίσκους·** κ. παθ. : Φιλ.Μηχ.Βελοπ.99,48· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ κυνῶν, ρίπτομαι, τίθεμαι ἐπὶ τὰ ἴχνη : Ξεν.Κυν.6,22 **αἱ δ' ἐπειδὰν λαμπρὰ ᾖ τὰ ἴχνη ἐπιρριπτοῦσαι.**

ἐπίρρις-νος (ὁ, ἡ) μτγν. ὁ ἔχων μεγάλην ρῖνα, ὁ ἐπίρρινος : Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,196,4.

ἐπίρριψις-εως (ἡ) | ἐπιρρίπτω | ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιρρίπτω τι ἐπί τινος ἢ εἴς τινα : Ἀκύλ.ΠΔ Ἀμβ.2,15· **2)** Ἡσ. « Λώπιατος, ὁ Παλαμήδης ἐκ τῶν ἱματίων ἐπιρρίψεως » | γρ. κώδ. ἀντὶ ἐπιρράψεως |.

ἐπιρρόγανον (τό) Ἡσ. « ἀπόμακτρον ».

ἐπιρροή (ἡ) (ἐπί - ρέω) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. -ά ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιρρέω, τὸ ρέειν ἐπί τινος ἢ τὸ ρέειν ἐπὶ πλέον, ἐπίρρευσις, ἡ ἐκχείλισις, δθ. ἄφθονος ροή, πλήμμυρα, ἐπὶ ρευστοῦ : Αἰσχ.Εὐμ. 694 **κακαῖς ἐπιρροαῖσι βορβόρῳ θ' ὕδωρ λαμπρὸν μιαίνων,** αὐτ.Ἀγ.1510 **ἐπιρροαῖσιν αἱμάτων,** Εὐρ.ἀπ.577 **δακρύων τ' ἐπιρροαί·** || ἐπὶ φωτός, ἐκπομπή, διάχυσις οἷον ἐκ τῶν ἄνωθεν : Γρηγ. Ναζ. **ταῖς τοῦ πρώτου φωτὸς ἐπιρροαῖς καὶ διαδόσεσι·** || ἐπὶ τροφῆς ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ σῶμα κάθοδος, διαδρομὴ ἐκ τοῦ στόματος πρὸς τὸ λοιπὸν σῶμα : Τίμ.Λοκρ.101C **τᾶς μὲν τροφᾶς διαδιδομένας εἰς ὅλον τὸν ὄγκον κατ' ἐπιρροάν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,4,6 **ἐπιρροὴ τροφῆς·** κ. γεν. εἰσροή, εἰσέλευσις : Τίμ.Λοκρ.102B **ἐν ἰσότατι ἐπιρροᾶς καὶ ἀπορροᾶς·** || εἰδ. μτγν., μσν. ἐκκλ. ἐπὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐπιφοίτησις : Μηναῖ.1,20 Θεοτοκ. **ἐπιρροαῖς δὲ θείου πνεύματος, ὅσιε, πιαινόμενος·** **2)** ἡ ὕπερθεν, ἡ ἀφ' ὑψηλοτέρου ροή, ρύσις : Λουκ.Τίμ.18 **φθάσαι βουλόμενος τὴν ἐπιρροήν·** || εἰδ. ἐπὶ ποταμῶν, τὸ ρεῦμα : Αἰσχ.ἀπ. 141 **Ἰὼ Κάϊκε Μύσιαί τε ἐπιρροαί,** Ἀπολλ.Ρ 4,623· **3)** δθ. αὖλαξ ἀγωγός : Ἱππ.Ἀδ.12· **4)** κ. συνεκδ. ἄρδευσις, πότισμα : Φίλ.1,249· **5)** μτφ. ἐπὶ μεγάλου πλήθους γεγονότων ἢ περιστάσεων, ἰδ. ἀτυχημάτων, συμφορῶν, ἐπέλευσις συρροὴ ἐν πλησμονῇ, πληθώρα : Εὐρ.Ἀνδρ.349 **κακῶν τοσούτων οὐχ ὁρᾷς ἐπιρροάς·** || ὁμ. ἐπὶ νόσων, διάδοσις, ἐξάπλωσις : Πλάτ.Νόμ.783B **αὔξην τε καὶ ἐπιρροὴν** | νοσημάτων |· **6)** ὁμ. μτφ. ἡ μετά τι, ἡ κατόπιν τινὸς ροή, ἐπέλευσις, ἐπάνοδος : Πλάτ.Νόμ.732B **ἀνάμνησις δ' ἐστὶν ἐπιρροὴ φρονήσεως ἀπολιπούσης·** **7)** μτγν., μσν. μτφ. **ἄστρων ἐπιρροαὶ** ἐπιδράσεις | ἐκ τῆς ἀρχ. δόξης ὅτι ἄνωθεν, ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κ. ἰδ. τῶν ἄστρων, ἐξεπέμπετο ἐπὶ τοὺς ἀνθρ. κ. ἐπὶ τὰ πράγμ. εἶδός τι ρευστῶν ἐπ' ὠφελείᾳ ἢ βλάβῃ |· **8)** δθ. νεώτ. κ. δημ. ὁμ. μτφ. | ἐκ μτφ. τοῦ γαλλ. influence | γεν. ἐπίδρασις, ἐπιβολή, συνέργεια πρός τι, συνήθ. μετ' ἐμπροθ. διαρ. | ἐπί τινος, εἴς τι | : **ἡ διακοίνωσις ἔσχε μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν, - εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῶν γεγονότων θὰ ἔχῃ ἐπιρροὴν ἡ στάσις τῶν Ἡν. Πολιτειῶν·** || ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. : **ἀσκεῖ μεγάλην ἐπιρροὴν ἐπ' αὐτοῦ,** Λασκ.Μυστ.Θρησκευτικά 7 **διϊσχυρίζονται νὰ εἶναι οἱ παρακάτοχοι τῆς θρησκείας καὶ σὰν τέτοιοι θέλουν ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας ἐπιρροὴν ἀπάνου μας·** || ἀπολ. μετὰ προσδ. ἢ ἄνευ, ἰσχύς, δύναμις, κῦρος προσωπικὸν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἢ ἐν κοινωνικῇ ὁμάδι : **ἔχει μεγάλην ἐπιρροὴν εἰς τὴν κυβέρνησιν - εἰς τοὺς πρόσφυγας - εἰς τοὺς κύκλους τοῦ χρηματιστηρίου,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.25 **ἦτο ἄνθρωπος μ' ἐπιρροήν·** || δθ. εἰδ. δημοφιλία : **εἰς τὸν δῆμον του ἔχει ἐπιρροήν, - ἡ ἐπιρροὴ τοῦ θείου του τοῦ ἔδωκε τὴν ἐκλογή·** || ἐνίοτε κ. ἐπὶ πραγμ. ἡ συμβολὴ εἴς τι, ἡ ἐπίδρασις : Μωραΐτ.Βακούφικα 9 **πολλάκις ἔχουν καὶ αὐτὰ τὴν ἐπιρροήν των, - ἡ βροχὴ δὲν ἔχει καμίαν πλέον ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς ἐσοδείας.**

ἐπιρρόθητος-ον Ἡσ. « ἐπιρρόθητα, ἐπίψογα ».

ἐπίρροθος-ον | ἐπί-ρόθος | κ. μσν. ὁ σπεύδων εἰς βοήθειαν, ὁ βοηθός, ὑπερασπιστής : Ἰλ.Δ 390 **τοίη οἱ ἐπίρροθος ἦεν Ἀθήνη,** Ἡσίοδ.Ἔργ 560 **μακραὶ γὰρ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί** (Πρόκλ. « μακραὶ γὰρ οὖσαι αἱ νύκτες βοηθοῦσι τοῖς βουσί, ἐπειδὴ πολλὰ ἀναπαύονται καὶ ὀλίγα κάμνουσιν» |· || ὁμ. κ. μετὰ γεν. : Αἰσχ.Ἑπτ.368 **ἐλπὶς ἐστι νύκτερον τέλος μολεῖν, παγκλαύτων ἀλγέων ἐπίρροθον·** || ὁ λίαν χρήσιμος, δθ. ὁ σωτήριος : Ἀπολλ.Ρ 2,1193 **ἐπίρροθοι ἄμμι πέλεσθε·** || ὡς ἐπίθ. ὁ προστατεύων : Ἀπολλ.Ρ 4,1045 **πύργος ἐπίρροθος·** πρβλ. ἐπιτάρροθος· **2)** πιθ. ὁ ἐπικροτῶν, ὁ ἐπιδοκιμάζων : Ἀρχίμελ.ἐνΑΠ 750,3· **3)** ἀντιθέτως, ὁ λοιδορῶν, ὁ ὑβρίζων : Σοφ.Ἀντ. 413 **ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιρρόθοις κακοῖσιν** | σχόλ. « λοιδόροις, ὑβριστικοῖς » |· **4)** ἐπίμεμπτος, ταπεινός, μηδαμινός : Σοφ.ἀπ.517 **ὠθούμεθ' ἔξω.. αἱ μὲν ξένους πρὸς ἄνδρας,.. αἱ δ' εἰς ἀήθη δώμαθ', αἱ δ' ἐπίρροθα·** πρβλ. ἐπιρροθῶ.

ἐπιρροθῶ-έω | ἐπίρροθος | ἐπικροτῶ, ἐπιδοκιμάζω : Αἰσχ.Χο.459 **στάσις δὲ πάγκοινος ἅδ' ἐπιρροθεῖ** | σχόλ. « ἐπιβοᾷ σε ἡ σύστασις ἡμῶν ἡ κοινὴ βοηθὸν ἐλθεῖν » |· || διὰ ρόθου, θορύβου δεικνύω τὴν χαράν μου : Σοφ.ἀπ.700, Εὐρ.Ἑκ.553 **λαοὶ δ' ἐπερρόθησαν·** **2)** ἀντηχῶ : Αἰσχ.Χο.427 **κτύπῳ δ' ἐπιρροθεῖ κροτητὸν ἀμὸν καὶ πανάθλιον κάρα·** **3)** μετ' αἰτ. σκώπτω, ἐμπαίζω : Σοφ.Τρ.264 **ξένον.. πολλὰ μὲν λόγοις ἐπερρόθησε** (σχόλ. «σφοδρῶς ὕβρισε»|· ρηματ.π. ἐπιρρόθητος.

ἐπίρροια (ἡ) [ἐπιρρέω] κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπιρροή βλ.λ.1), ἡ ἐντός τινος εἰσροή: Θεόφρ.ἀπ.9,20 **οἷς εἰς κύστιν ἡ ἐπίρροια πλείων·** **2)** ἐπὶ ποταμοῦ, τὸ ρεῦμα: Διόδ.Σ 5,25 **οἱ δ' ἐκ τῶν ὀρῶν ἔχουσι τὰς πηγὰς καὶ τὰς ἐπιρροίας·** **3)** μτφ. ἡ ἀφθονία, δαψίλεια : Διόδ.Σ 597,98 **αὐτομάτην ἔσχε τὴν ἐπίρροιαν τῶν ἀγαθῶν·** **4)** δμ. μτφ. νεώτ. κ. δημ. ἐπιρροὴ βλ.λ.8) : Λασκαρ.Βάρκ.Καν. 1,48 **νά σ' εὕρουνε κλεισμένονε στὸ σπίτι, χωρὶς ἐπίρροια, καὶ μὲ τόση μύτη!**

ἐπιρροίβδην ἐπίρρ. μεθ' ὁρμητικῆς προσβολῆς καὶ τριγμοῦ: Εὐρ.Ἡρ.860.

ἐπιρροιβδῶ-έω [ἐπὶ-ροιβδῶ] ἐπὶ φωνῆς ἰδιαζούσης τῷ κόρακι, προμηνύοντι βροχερὸν καιρόν, τρίζω, ἐκβάλλω κρωγμόν : Θεόφρ.Σημ.6,1,16 **ἐὰν κόραξ μὴ τὴν εἰωθυῖαν φωνὴν ἵῃ καὶ ἐπιρροιβδῇ·** **2)** μετὰ συστ. αἰτ. ροφῶ : Κόϊντ.8,321 πρβλ. ἐπιρροιζῶ.

ἐπιρροίζκιν Ἡσ. «ἐπισίζειν, ἐπισεύειν, ἐπεγκελεύειν».

ἐπιρροιζῶ-έω [ἐπὶ-ροιζῶ] ἐπιρροιβδῶ βλ.λ.1), τρίζω : Θεόφρ.Σημ.6,1,16 **κόραξ, ἐὰν ταχὺ δὶς φθέγξηται καὶ ἐπιρροιζήσῃ,** Ἄρατ.969· **2)** μετὰ συστ. αἰτ. κ. δοτ. ἐκβάλλω, ἐκδιώκω τινὰ μετὰ ροίβδου, μὲ σφυρίγματα καὶ φωνές, ἀναγκάζω τινὰ μὲ φωνὲς νὰ φύγῃ: Αἰσχ.Εὐμ.424 **ἦ καὶ τοιαύτας τῷδ' ἐπιρροιζεῖς φυγάς** [σχόλ. «ἐπιβοᾷς, ἐπιβάλλεις»]· **3)** ἀμτβ. ἐπὶ βέλους, φέρομαι μετὰ ροίβδου, κρότου πρός τι, κάμνω κρότον: Νόνν.Δ 48,940 **καὶ δόνακες γεγαῶτες ἐπερροίζησαν ὀϊστοί·** **4)** ἐπιρρύζω βλ.λ.

ἐπιρρομβῶ-έω [ἐπὶ-ρομβῶ] κρατῶ, κτυπῶ: Σοφ.ἀπ.2,11 **ἐπιρρόμβεισι δ' ἄκουαι·** **2)** ὁρμῶ, ἐφορμῶ ἄνωθεν ἐπί τινος : Σχόλ.Πίνδ.Ι 4,77.

ἐπιρροπή (ἡ) [ἐπιρρέπω] κ. νεώτ. ροπή, κλίσις πρός τι, γέρσιμο, οἷον πλάστιγγας· || κ. μτφ. : Στοβ.ἀπ.2,11· **2)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ πυροβόλου, ἡ ὑπεροχὴ τοῦ βάρους τοῦ ἑνὸς τῶν δύο ἄκρων τοῦ σωλῆνος τοῦ πυροβόλου.

ἐπίρροπος-ον [ἐπιρρέπω] μτγν. κ. μσν. πρόθυμος, συναινετικός, εὐπειθής: Σεραπ.ἐν Κατ.Ἀστρλ. Κ 1,100,3, Εὐστρ.ΗΝικ.33,16.

ἐπίρρους-οος (ὁ) [ἐπιρρέω] ἡ πρός τι ἢ ἐπί τινος ρεῦσις, ξεχείλισμα: Ἱππ.Ἑλκ.24 **ἐπίρρους αἵματος·** **2)** νέα, πρόσθετος ροή: Ὀρειβ.8,36,3.

ἐπιρροφάνω ροφῶ, πίνω τι προσέτι ἢ μετέπειτα, ἐπιρροφῶ: Ἱππ.Ἐντ.Παθ.6 **ἄκρητον οἶνον ἐ-.**

ἐπιρρόφημα-ατος (τό) [ἐπιρραφῶ] μτγν. τὸ προσέτι ἢ ὕστερον ραφούμενον, τὸ ἐπιρροφούμενον: Ἀλέξ.Τραλλ.12,209.

ἐπιρροφῶ-έω [ἐπὶ-ραφῶ] κ. μσν., ἰων. **ἐπιρρυφῶ** ροφῶ, καταπίνω τι προσέτι ἢ μετέπειτα, ἐπιπίνω: Ἱππ.Διαιτ.24,Πλούτ.Φωκ.9 **πολλάκις ἐπιρροφοῦντα τοῦ ὕδατος,** Εὐστ.Πον.323,75 **πάντες τοῦ αὐτοῦ κρατῆρος ἡμῖν ἐπερρόφησαν·** **2)** ροφῶ ἀπλήστως: Κλέαρχ.1,Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.300 **δειπνήσαντες ἐπερρόφουν ἀγαθοῦ δαίμονος·** ρηματ. π. ἐπιρρόφησις, ἐπιρρόφημα.

ἐπιρρόχανον (τό) Ἡσ. «ἀπόμακτρον» πιθ. ἐπιρρόγανον βλ.λ.

ἐπιρρυγχίς-ίδος (ἡ) [ρύγχος] μτγν. τὸ κυρτὸν ἐμπρόσθιον τοῦ ράμφους τῶν ἁρπακτικῶν πτηνῶν: Ἀριστφ.Βυζ.4,11, Σουΐδ. ἐν λ. γαμφώνυχος.

ἐπιρρυδόν ἀφθόνως· Ἡσ. «ἐπιρρεόντως» [διορθ. τοῦ ἐπωρυδόν, ἐπιρρέοντος].

ἐπιρρύζω [ἐπὶ-ρύζω] ἰδίως ἐν ἀναφορᾷ πρὸς κύνας, ἐξεγείρω, προτρέπω τινὰ κατά τινος, ἐρεθίζω, ἀναγκάζω· Ἡσ. «ἐπιρρύζειν κύνας, ἐπαφιέναι καὶ παραρμᾶν» : Ἀριστφ.Σφ.705 **κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ ἐπί τῶν ἐχθρῶν τιν', ἐπιρρύξας ἀγρίως αὐτοῖς ἐπιπηδᾶς.**

ἐπιρρυθμίζω [ἐπὶ-ρυθμίζω] ἐπὶ στίχων, καθιστῶ εἰς ρυθμόν,ρυθμοποιῶ: Πλάτ.Νόμ.802Β **τὸ δ' ἐπαναιρόμενον ἐπιρρυθμίζειν·** **2)** ἐνδύω μεθ' ἁπλότητος, κοσμῶ, στολίζω: Λουκ.Ἀλ.12 **ἐς τὸ ἀφελὲς καὶ ἀκόσμητον ἑαυτὴν ἐπερρύθμιζεν.**

ἐπιρρύομαι [ἐπὶ-ρύομαι] ἀποθ. διαφυλάττω, διασῴζω: Αἰσχ.Ἑπτ.165 **ἑπτάπυλον ἕδος ἐπιρρύου·** ρηματ. π. ἐπίρρυσις βλ.λ.2).

ἐπιρρυπαίνω [ἐπὶ-ρυπαίνω] μτγν. καθιστῶ τι ρυπαρόν, ρυπαίνω, λερώνω, ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας: Πλούτ.Ἠθ.828Α **ὥσπερ ἰοῦ ἐπιρρυπαίνοντος τὴν πολυτέλειαν·** **2)** παθ. ἐπὶ τραυμάτων, γίναμαι κατ' ἐπανάληψιν ρυπαρός, ἀκάθαρτος, λερώνομαι: Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.46,26,3.

ἐπιρρύπτω [ἐπὶ-ρύπτω] μτγν. καλῶς ἢ κατόπιν καθαρίζω, πλύνω, ξεπλύνω: Ἡρόδ.Ἰατρ.58,85.

ἐπίρρυσις-εως (ἡ) [ἐπιρρέω] ρεῦσις, ροή, ἐπιρροή: Ἱππ.Τόπ.Ἄνθρ.21 **ἐὰν ἀποτρέψῃς τὴν ἐπίρρυσιν,** Γαλ.2,210,18· **2)** [ἐκ τοῦ ρύομαι] **ἐπίρρυσις** διαφύλαξις, διάσωσις: Ἀριστλ.ΖΓ 745a,28 **κατετρίβοντο,μὴ γινομένης τινὸς ἐπιρρύσεως** (πιθ.).

ἐπιρρυσμίζω ἰων. Ἡσ. «ἐπιρρυθμίζω».

ἐπιρρύσμιος-η-ον [ἐπὶ-ρυσμός] ὁ χυνόμενος, ὁ ρέων εἴς τι· Ἡσ. «ἐπιρρύσμιον, ἐπιρρέον»· **2)** μτφ. ὁ τυχαῖος, ὁ κατὰ σύμπτωσιν: Δημόκρ.7 **ἐτεῇ οὐδὲν ἴσμεν περὶ οὐδενός, ἀλλ' ἐπιρρυσμίη ἑκάστοισιν ἡ δόξις.**

ἐπιρρύτης (ὁ) [ἐπιρρέω] μτγν. ἐπαρυστρὶς βλ.λ., χώνη : Ἀκύλ.ΠΔΖαχ.4,2.

ἐπίρρυτος-ον [ἐπιρρέω] ὁ ρέων εἴς τι, ὁ χυνόμενος, ἰδίως ἐπὶ ὑδάτων, ὁ τρεχούμενος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,8,3 **ἐν τοῖς ἐπιρρύτοις καὶ ὀχετευομένοις** (ὕδασι), Ἥρων Πνευμ.18 **τόπῳ ὕδωρ ἐπίρρυτον ἔχοντι·** || εἰδ. ἐπὶ τραφῶν, ὁ ἐν τῷ σώματι χυνόμενος, ὁ ἐγχυματιζόμενος : Πλάτ.Τίμ. 80D **καθ' ὅλον τὸ σῶμα πᾶσι τοῖς ζῴοις τὰ τῆς τροφῆς νάματα οὕτως ἐπίρρυτα γέγονε·** **2)** ὁ ἔκ τινος ρέων, προερχόμενος, πηγάζων : Πλάτ.Πολ.508Β,Μάξ.Τύρ.31,7 **ἡδοναὶ δ' αἰσθήσεων ἐπίρρυται,** Γαλ.1,319 **ἐπειδὴ τῶν μορίων τοῦ σώματος τὰ μὲν ἐπιρρύτοις διοικεῖται δυνάμεσι, τὰ δὲ καὶ συμφύτοις·** **3)** μτφ. ὁ ἄφθονος : Αἰσχ.Εὐμ.907 **καρπόν τε γαίας καὶ βοτῶν ἐπίρρυτον ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα μὴ κάμνειν χρόνῳ·** **4)** ὁ ὑποκείμενος εἰς ἐπιρροήν, εἰσροήν, ἀντίθ. ἀπόρρυτος : Πλάτ.Τίμ.43Α **τὰς τῆς ἀθανάτου περιόδους ἐνέδουν εἰς ἐπίρρυτον σῶμα καὶ ἀπόρρυτον·** **5)** ἐπὶ πεδιάδων, ἀγρῶν, ὁ ἀρδευόμενος, ὁ ποτιζόμενος : Ξεν.Ἀν.1,2,22 **ἐντεῦθεν δὲ κατέβαινον εἰς πεδίον μέγα καὶ καλόν, ἐπίρρυτον·** **6)** Ἐπιγρ. ὡς οὐσ. σκεῦος ἐλαίου, ἐλαιοδοχεῖον, ροΐ : **ἀλείφασαν δρακτοῖς καὶ ἐπ-.**

ἐπιρρυφῶ-έω ἰων. ἀντὶ ἐπιρροφῶ βλ.λ.

ἐπιρρύω Ἡσ. «ἐπιρρύσασα, ἐπιθεμένη, ἐπιστάξασα».

ἐπιρρυῶ-έω ἐπιρρέω, ρέω ἀφθόνως, πλημμυρῶ, ξεχειλίζω : Ἱππ.411.

ἐπιρρωγολογοῦμαι-έομαι [ἐπὶ-ρώξ, λέγω] μτγν. ἀποθ. συλλέγω τὰς μετὰ τὸν τρυγητὸν ἀπομεινάσας ρῶγας, ρωγοδιαλέγω : ΠΔ Μακκ.4,2,9 **μήτε ἐπιρρωγολογούμενος τοὺς ἀμπελῶνας·** **2)** τὸ ἐνεργ. π. Ἡσ. «ἐπιρρωγολογοῦσι, καλαμῶνται τὸν ἀμπελῶνα» [κώδ. καλαμῶμοι].

ἐπιρρώννυμι [ἐπὶ-ρώννυμι] κ. μσν. κ. **ἐπιρρωνύω,** ἀόρ. **ἐπέρρωσα** κ. παθ. **ἐπερρώσθην,** παθ. μέλλ. **ἐπιρρωσθήσομαι,** παθ. παρακ. **ἐπέρρωμαι** κ. ὑπερσυντ. **ἐπερρώμην** δίδω θάρρος, ἐνθαρρύνω, ἐνδυναμώνω : Ἡρ.8,14 **αὗταί τε (νέες) δὴ σφεας ἐπέρρωσαν ἀπικόμεναι,** Θουκ.4,46 **ἐξαπίνης ἀναφανεὶς . . τοὺς μὲν τῷ ἀδοκήτῳ ἐξέπληξε, τοὺς δὲ . . μᾶλλον ἐπέρρωσεν,** Πλούτ. Λύσ.4, Λουκ.Τίμ.41 **νῦν μοι ἐπίρρωσον σεαυτήν,** Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ 3,225 **ἐπέρρωσέ τε τὴν δύνα-**

μιν **τῆς πατριαρχικῆς ἐξουσίας**· ‖ κ. παθ. λαμβάνω θάρρος, ἐνισχύομαι, ἐνθαρρύνομαι, ἐγκαρδιώνομαι : Θουκ.7,17 **οἱ Κορίνθιοι.. πολλῷ μᾶλλον ἐπέρρωντο,** Ξεν.Ἑλλ.3,4,18 **ἐπερρώσθη δ' ἄν τις καὶ ἐκεῖνο ἰδών,** Πολύβ.1,24,1· ‖ κ. ἀπροσ. : Σοφ.ΟΚ 661 **κείνοις δ' ἴσως κεἰ δείν' ἐπερρώσθη λέγειν τῆς σῆς ἀγωγῆς** (ἀπετόλμησαν)· ρηματ. π. ἐπίρρωσις, νεώτ. κ. ἐπιρρωστικός.

ἐπιρρώομαι (ἐπὶ - ῥώομαι) ἐπ. μέσ. ἀόρ. α' **ἐπερρωσάμην** μετὰ δοτ. κινοῦμαι ζωηρῶς, καταβάλλω εἴς τι πάσας τὰς δυνάμεις μου, ἐργάζομαι ἐντατικῶς : Ὀδ.Υ 107 **μύλαι εἵατο.., τῇσιν.. ἐπερρώοντο γυναῖκες ἄλφιτα τεύχουσαι**· ‖ εἰδ. ἐπὶ κωπηλατῶν, κωπηλατῶ δι' ὅλων μου τῶν δυνάμεων : Ἀπολλ.Ρ 2,661 **ἐπὶ ἤματι νύκτα ἀκαμάτησιν ἐπερρώοντ' ἐλάτῃσιν**· **2)** ἐπιρρώομαι ποσὶ χορεύω ζωηρῶς : Ἡσίοδ.Θ 8 **ἐπερρώσαντο δὲ ποσσίν** (σχόλ. « ἐπιτεταμένως καὶ ἐρρωμένως καὶ ἐντόνως ἐχόρευσαν »)· ‖ κ. μετὰ συστ. αἰτ. καθιστῶ τὸν χαρὸν ζωηρότερον, γοργότερον, ἀνυψώνω, σηκώνω τὸν χορόν : Μαίκ. ἐν ΑΠ 9,403 **ἐπίρρωσαι δὲ χορείην λάτριν**· **3)** μετὰ δοτ. προσ. ἀκολουθῶ ταχέως, μετὰ ζήλου : Κόλαυθ.101 **ἐπερρώοντο τιθήνῃ**· **4)** ἐπὶ τῆς κόμης, κυματίζω : Ἰλ.Α 529 **ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπερρώσαντο ἄνακτος κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο** (Ἡσ. « ἐρρωμένως ἐπεσείσθησαν »), Ἀπολλ.Ρ 2,677.

ἐπιρρώνια Ἡσ. « ἐπιτελῆ » (πιθ. εὐτελῆ).

ἐπίρρωσις-εως (ἡ) (ἐπιρρώννυμι) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιρρώννυμι, ἡ ἐνδυνάμωσις, ἐνίσχυσις, ἐνθάρρυνσις : Αἰλ.Ζ16,1, Λογγῖν.Ὕψ.11,2 **πραγμάτων ἢ κατασκευῶν ἐπίρρωσιν,** Λιβάν.Προγ.48,60 **ἐπίρρωσις ῥώμης, - ἐπίρρωσις τῆς βιομηχανίας.**

ἐπιρρωστικός-ή-όν (ἐπιρρώννυμι) νεώτ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα τοῦ ἐπιρρωννύειν, ἐνδυναμωτικός, ἐνισχυτικός, ἐνθαρρυντικός.

ἐπιρυσμίζει Ἡσ. « διατυποῖ, ἐπανορθοῦται ».

ἐπίρυτον (τὸ) Ἐπιγρ. δ. ἐπίρρυτον, ἐλαιοδοχεῖον.

ἐπίσαγμα-ατος (τὸ) (ἐπισάττω) κ. νεώτ. σάγμα, σαμάρι : ΠΔ Λευϊτ.15,9 **καὶ πᾶν ἐπίσαγμα ὄνου, ἐφ' ὃν ἂν ἐπιβῇ ἐπ' αὐτὸ ὁ γονορρυής, ἀκάθαρτον ἔσται ἕως ἑσπέρας,** Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ 449 **ἐπίσαγμα τῶν ὄνων**· **2)** μτφ.βάρος, ἄχθος: Σοφ.Φιλ.755 **τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος.**

ἐπισάζω ἐπὶ ἐδάφους, καθιστῶ τι ὁμαλόν, ἴσον, ἐξομαλίζω, ἰσάζω, ἰσιώνω : Ἀριστλ.Πρ.20,13 **ἐὰν ἐπισάξῃ τὴν γῆν, καὶ καταπατήσῃ.**

ἐπίσαθρος-ον (σαθρός) μτγν. κ. μαν. εὔθραυστος, εὐπρόσβλητος, ἀσθενής : Βέττ.Βάλ.90,3 **τὰς ὑπάρξεις ἐπισάθρους καὶ ἐπικινδύνους ποιεῖν,** Ἐπιφάν.1,235Β, Εἰρην.1,235Β **ἐπίσαθρα πνεύματα.**

ἐπίσακτος (ὁ) πάπ. ἀντὶ ἐπείσακτος, ὁ ἐπὶ πλέον, ὁ προσαυξάνων, εἰδ. ἐπὶ χρημάτων, ὁ τόκος (πιθ.) : **ἀπέχω παρὰ σοῦ οἴνου κεράμια δέκα ἕξ, ὧν σοὶ ἔδωκα σὺν τῷ ἐπισάκτῳ τοῦ ιβ τοῦ** (ἀναγνωστέον ιβτου) **καὶ θ δραχμάς, κοὐθὲν σοὶ ἐνκαλῶ** (ἔλαβον παρὰ σοῦ 16 κεράμια οἴνου καὶ 9 δραχ. ἃ σοὶ ἔδωκα σὺν τῷ 12ῳ ὡς τόκῳ καὶ οὐδεμίαν ἔχω ἀπαίτησιν).

ἐπισαλεύω σαλεύω κείμενος, ἡρμοσμένος ἐπί τινος τόπου ἢ πράγμ.· ‖ ἐν χρ. εἰδ. ἐπὶ πλοίου, σαλεύω ἐπὶ τῆς ἀγκύρας, ἤτοι ἠγκυροβολημένος εἰς τὸ ἀνοικτά, οὐχὶ ἐν ὅρμῳ : Φιλόστρ.Ἡρ.19,14 **ἐπ- τοῖς ἀκρωτηρίοις**· **2)** ἐπὶ κόμης, κυματίζω : Φιλόστρ.Εἰκ.1,23 **ἡ κόμη ξανθὴ ἐπισαλεύει τῷ μετώπῳ**· ‖ κ. μέσ. : Λουκ.Ἔρωτ.40 **ἐπισαλεύονται πλόκαμοι**· **3)** σαλεύω, κινοῦμαι σπασμωδικῶς : Ἀριστλ.Φυσιογν.813a,11 **οἱ δὲ τοῖς ὤμοις ἐπισαλεύοντες ὀρθοῖς ἐκτεταμένοις, γαλεαγκῶνες**· ρηματ.π. ἐπίσαλος.

ἐπίσαλος-ον μτγν. κ. μαν. ὁ ἐν τῇ θαλάσσῃ σαλευόμενος, κινούμενος : Σεκοῦνδ.639 **τί ἐστι πλοῖον; ἐπίσαλον πρᾶγμα**· **2)** μτφ. ἀβέβαιος, ἄστατος· Σουΐδ. « ἐπίσαλος, ἀβέβαιος, εὐμετάπτωτος » : Θεοφύλ.Σ 6,5 **ἐπισάλων τε τῶν τῆς σωτηρίας ἐλπίδων γενομένων αὐτοῖς, ἐξεχώρουν τοῦ ἄστεος.**

ἐπισαλπίζω μτγν. συνοδεύω διὰ σαλπίσματος : Ἰώσ.ΑΙ 9,13,3 **οἱ ἱερεῖς βυκάνας ἔχοντες ἐπεσάλπιζον τοῖς ὑμνῳδοῦσιν**· **2)** φυσῶ τὴν σάλπιγγα, σαλπίζω : Ἰώσ.ΑΙ 7,14,5 **ἐπ- τοῖς κέρασι.**

ἐπισαλτικός (ὁ) πάπ. πιθ. ὁ κυβιστητήρ, ὁ χορευτής : **ὁ βασιλεὺς ἐποίησεν αὐτοὺς κλινάρχους καὶ ἐπισαλτικούς.**

ἐπίσαμον Ἡσ. « λευκόν ».

ἐπίσαμος-ον δωρ. τ. τοῦ ἐπίσημος βλ.λ. : Ἐπιγρ. **ἐν τοῖς ἐπισαμοτάτοις τᾶς πόλιος τόποις.**

ἐπισανδάλις-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ. λωρίον σανδαλίων.

ἐπισανιδῶ-όω (ἐπὶ - σανίς) νεώτ., δημ. **-ώνω** στρώνω σανίδας ἐπί τινος, ἐπικαλύπτω διὰ σανίδων, πατώνω· ρηματ.π. ἐπισανίδωμα, ἐπισανίδωσις.

ἐπισανίδωμα-ατος (τὸ) (ἐπισανιδῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισανιδοῦν βλ.λ., ἡ διὰ σανίδων ἐπίστρωσις, τὸ πάτωμα.

ἐπισανίδωσις-εως (ἡ) (ἐπισανιδῶ) νεώτ. τὸ ἐπισανίδωμα βλ.λ.

ἐπίσαξις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐπισώρευσις : Θεόφρ. ΦΑἰτ.5,6,3· **2)** πλήρωσις, παραγέμισμα : Ἐρασίστρ.π.Γαλ.7,538· **3)** νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπισάττειν βλ.λ., ἡ ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου ἐπίθεσις τῆς σάγης, τὸ σαμάρωμα.

ἐπίσαπρος-ον (ἐπὶ - σαπρός) ὁ σαπρὸς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ἐπάνωθεν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,7,5 (ἀμφ.γρ.).

ἐπισαρκάζω (ἐπὶ - σαρκάζω) μτγν. χλευάζω, σκώπτω τινὰ δηκτικῶς, σαρκάζω : Φίλ.1,587, Σχόλ. Ἰλ.Λ 110 **εἰώθασιν ἐπισαρκάζειν τοῖς ἐπισήμοις τῶν φονευομένων**· ‖ ὀμ. κ. ἀπολ. : Σχόλ.Σοφ. Ἠλ.1457 **νῦν οἷον ἐπισαρκάζων λέγει.**

ἐπισαρκίδιον (τὸ) δ. γρ. ὑπασαρκίδιον βλ.λ. : Γαλ.15,891.

ἐπισαρκίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἕνωσις ἀπαντῶσα κατὰ μικρὰ ποσὰ εἰς τὰ οὖρα τῶν ἀνθρώπων.

ἐπίσαρκος-ον (ἐπὶ - σάρξ) ὁ κεκαλυμμένος ὑπὸ σαρκός : Ἱππ.Ἀγμ.18 **ἐπίσαρκον ὀστέον.**

ἐπισάττω κ. νεώτ. κ. **ἐπισάσσω** φορτώνω τι ἐπί τινος : Ἡρ.1,194 **τὰς δὲ διφθέρας ἐπισάξαντες ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνουσι ἐς τοὺς Ἀρμενίους,** αὐτ.3,9· κ. παθ. : Πολυδ.1,139 **καμήλων ἐπισεσαγμένων τὰ σκεύη**· ‖ μετ' αἰτ. κ. δοτ. : Ἰώσ.1,13,2 **ἐπ- τῷ ὄνῳ**· **2)** μετὰ διπλῆς αἰτ. **φορτώνω** τινὰ μέ τι : Ἀλκίφρ.3,20 **ἐπ- τὴν ὄνον σῦκα**· **3)** κ. νεώτ. ἐπιθέτω τὸ σάγμα ἐπὶ τοῦ ὑποζυγίου, σελλώνω, σαμαρώνω : Ξεν.Ἀν.3,4,35 **δεῖ ἐπισάξαι τὸν ἵππον Πέρσῃ ἀνδρὶ καὶ χαλινῶσαι,** Λουκ.Ὄν.16· ρηματ. π. ἐπίσαξις.

ἐπισαφηνίζω μτγν. καθιστῶ τι ἔτι σαφέστερον, καταληπτότερον, προσέτι σαφηνίζω : Κλήμ.Ἀλ.545.

ἐπισαφῶ-έω μαν. ἐπισαφηνίζω βλ.λ. : Ψελλ.Δαιμ.3.

ἐπισαχθής (ὁ) Ἡσ. « χρεωφειλέτης ».

ἐπισβέννυμι (ἐπὶ-σβέννυμι) μτγν. κ. **-ννύω** σβέννυμι τελείως, σβήνω : Νόνν.Δ 21,138· κ. παθ. σβέννυμαι ἐπί τινος, ἐπάνω εἴς τι : Λουκ.ΖΤραγ.15.

ἐπίσειον (τὸ) κ. νεώτ. ἀνατ. κ. **ἐπίσιον** τὸ πρὸς τὸ αἰδοῖον μέρος τοῦ ἤτρου, ἐφήβαιον : Ἱππ.252, 34 **ἐν τῷ ἐπισείῳ τρίχες πολλαί,** Ἀριστλ.ΖΙ 493a,20 **τούτου δὲ** (τοῦ ἤτρου) **τὸ ἔσχατον ἐπίσειον**· **2)** ἡ κατὰ τὸ ἐφήβαιον τρίχωσις, ἥβη:Πολυδ.2,170 **αὕτη δὲ ἡ τρίχωσις** (ἡ περὶ τὸ αἰδοῖον) **ἥβη τε καὶ ἐπίσειον**· **3)** τὸ αἰδοῖον· Ἡσ. «ἐπίσειον· τὸ αἰδοῖον ἀνδρὸς καὶ γυναικός » : Λυκόφρ.1385 **ὅταν κόρη κασαωρὶς ἐπίσιον χλεύην ὑλακτήσασα** (δ. γρ. ἐπείσιον) (σχόλ. « τύπτουσα τὸ αἰδοῖον »).

ἐπισειορραφία (ἡ) (ἐπίσειον-ῥάπτω) νεώτ. ἰατρ.

ἔμφραξις τοῦ κολεοῦ τῆς γυναικὸς διὰ τῆς συρραφῆς τῶν ἐσωτερικῶν ἐπιφανειῶν τῶν μεγάλων χειλέων τοῦ αἰδοίου.

ἐπίσεισις-εως (ἡ) (ἐπισείω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπισείω βλ.λ., ἡ ἀπειλή, ἡ φοβέρα.

ἐπίσειστος-ον (ἐπισείω) μτγν. ὁ ἐπισειόμενος, ὁ ἐπικυμαινόμενος, ὁ κυματίζων, ἰδίως ἐπὶ κόμης : Λουκ.'Ονειρ.26· 'Ησ. « εἶδος κουρᾶς »· **2)** τὸ ἄρσ. ὡς οὐσ. κωμ. προσωπεῖον ἔχον τρίχας ἐπικρεμαμένας ὑπὲρ τὸ μέτωπον : Πολυδ.4,146.

ἐπισείω (ἐπὶ - σείω) κ. νεώτ., ἐπ. **ἐπισσείω**, σείω, κινῶ, κουνῶ τι κατά τινος ἰδίως πρὸς ἐκφαβισμόν, οἷον ξίφος, αἰγίδα ἢ ἄλλο τι ὅπλον : 'Ιλ.Δ 167 **Ζεὺς ..ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσιν**· || χρησιμοποιῶ τινα ἢ τι ὡς ἀπειλήν : Πλούτ.Θεμ.4 **οὐ Δαρεῖον . . ἐπισείων, ἀλλὰ τῇ πρὸς Αἰγινήτας ὀργῇ καὶ φιλονικίᾳ ἀποχρησάμενος**, Λουκ.Θε.Δ 19 **ἐπισείουσα τὸν λόφον ἐκπλήττει με καὶ ὑπότρομος γίνομαι**, - **ἐπισείει καθ' ἡμῶν ἀπειλὴν ἐξώσεως**· κ. παθ. : Λουκ.Τίμ.3 **ἀλλ' ἀεὶ ἐνεργὸς πάντως ὁ κεραυνὸς ἦν καὶ ἡ αἰγὶς ἐπεσείετο καὶ ἡ βροντὴ ἐπαταγεῖτο**· || ἀπολ. ἐπὶ ἀγάλματος, παρουσιάζομαι, φαίνομαι ἐπαπειλῶν : ΑΠ 9,755,5 **τόσσον ἐπισσείει, τόσσον κότον ἀντία φαίνει**· || φρ. **ἐπισείω τὴν χεῖρα** πάλλω, κινῶ τὴν χεῖρα εἰς ἔνδειξιν συναινέσεως : Λουκ.Σκύθ.11 **καὶ ἐπισεῖσαι χρὴ τὴν χεῖρα**· **2)** ἐγείρω, προκαλῶ τι, κινῶ εἴς τι : 'Ιώσ.ΠΙ 2,17,3 **τηλικοῦτον ἐπισείων τῇ πατρίδι πόλεμον**· **3)** ἐμβάλλω τι εἴς τινα, ἐμποιῶ : Λιβάν.Λόγ.56,11 **φόβους ἐπέσεισε τῇ βουλῇ**· **4)** προτρέπω, παρακινῶ, παροτρύνω : Σοφ.ἀπ.159 **ἐπ- ῖππον**· || μετὰ δοτ. κ.αἰτ. ἐρεθίζω : Εὐρ.'Ορ.613, 'Αλεξ.3 **ὦ μῆτερ, ἱκετεύω σε μὴ 'πισειέ μοι τὸν Μισγόλαν**· **5)** ἀμτβ. προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Διόδ.Σ 13,94 **ἄχρις ἂν οἱ πολέμιοι τοῖς τείχεσι ἐπισείωσι** (γρ. κωδ.)· **6)** σείω τι ἐπί τινος ὥστε νὰ ἐγγίζῃ ἐπ' αὐτοῦ ἐλαφρῶς, χαϊδεύω: Καλλίστρ.'Εκφρ.6 **ταῖς παρειαῖς ἐπέσειε τὸν βόστρυχον**· ρηματ. π. ἐπίσειστος, ἐπίσεισις.

ἐπισείων-οντος (ὁ) μτγν., νεώτ. κ. **ἐπισείων-ονος**, σημαία : Πολυδ.1,40· πρβλ. παράσειον· || νεώτ. ἐπιμήκης καὶ στενὴ ταινία φερομένη ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ τῶν πολεμικῶν πλοίων, διακριτικὸν πολεμικοῦ πλοίου, φιάμολα, φιλάντρα· **2)** μτγν. κωμ. προσωπεῖον μακροπώγωνος πρεσβύτου : Πολυδ.4,143.

ἐπισέληνος-ον (ἐπὶ-σελήνη) ὁ ἔχων σχῆμα σελήνης : Πλάτ.Κωμ.2,10 **λαγῷα δώδεκ' ἐπισέληνα** (δ. γρ. ἐπισέλινα· 'Ησ. «πόπανα μηνοειδῆ»).

ἐπισελλώνω νεώτ. ἐπὶ ἵππων, θέτω, ἐφαρμόζω σάγμα, σέλλαν.

ἐπισεμνολογῶ-έω (σεμνολογῶ) μτγν. χαρακτηρίζω κακήν τινα πρᾶξιν διὰ σεμνῆς, ἠπίας ἐκφράσεως : 'Ανών. ἐν Ρήτ.1,549,29 **τὰ τῶν πλησίον ἁρπάζοντες ἐπισεμνολογοῦσι τὴν πρᾶξιν**.

ἐπίσεμνος-ον (ἐπὶ-σεμνὸς) μτγν. ὁ ἐπὶ μᾶλλον σεμνός : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),137.

ἐπισεμνύνω μτγν., μσν. κ. νεώτ. προσδίδω εἴς τινα σεμνότητα, λαμπρότητα διά τι : Δαμάσκ.1 1,22D, Φώτ.'Επιστ.379,26 **οἱ Φιλιππήσιοι τῇ 'Ρωμαίων ἑαυτοὺς ἐπισεμνύνουσι κλήσει**· **2)** κ. νεώτ. παθ. σεμνύνομαι ἐπί τινι, καυχῶμαι, μεγαλαυχῶ : Φίλ.1,599,7, 'Ιώσ.'Απ.2,3 **ὡς ἐπισεμνυνόμενοι προσποιῶνται τὴν συγγένειαν**.

ἐπισεσαγμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπισάττω βλ.λ.

ἐπισεσημασμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπισημαίνω βλ.λ., ὃν ἔχει τις ἐπισημάνει : **τόπος ἐπισεσημασμένος**· **2)** εἰδ. ἐπὶ γραμματοσήμων, ὁ φέρων ἐπισήμασμα βλ.λ.

ἐπισεσυρμένως ἐπίρρ. ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ ἐπισύρω βλ.λ., ἀμελῶς, ὀκνηρῶς : 'Επίκτ.'Εγχ.31, Σχολ.'Αριστφ.Βάτρ.1545.

ἐπισεύω (ἐπὶ-σεύω), ἐπ. κ. **ἐπισσεύω**, μτχ. ἀόρ. **ἐπισσεύας**, μτχ. παθ.παρακ. **ἐπεσσύμενος**, γ' πληθ. παθ. ἀόρ. α' **ἐπέσσυθεν**, θέτω τι εἰς κίνησιν κατά τινος, κινῶ, διεγείρω, παρορμῶ : 'Οδ.Ε 421 **ἠέ τί μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων ἐξ ἁλός**, αὐτ.Ξ 399· **2)** μτφ. πέμπω, στέλλω, διευθύνω : αὐτ.Σ 256 **τόσα γάρ μοι ἐπέσσευεν κακὰ δαίμων** (σχόλ. « ἐπήγαγεν, ἐπέχευεν »), αὐτ.Υ 87, Θεοδωρίδ.ἐν ΑΠ 7,439,3 **κῆρας ἐπισσεύασα βίου κύνας**· **3)** συνήθ. μέσ. σπεύδω εἴς ἢ πρός τι, πορεύομαι ἐν σπουδῇ, τρέχω : 'Ιλ.Ν 757 **οἱ δ' εἰς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα πάντες ἐπεσσεύοντο**, αὐτ.575 **ἐπεσσεύοντο νομόνδε**, 'Οππ.Κυν.4,136 **πάντες ὁμῶς ἵππῆες ἐπέσσυθεν**· κ. μετ' αἰτ.:'Οδ.Ζ 20 **ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης**, αὐτ.Ν 19· ὁμ. μετὰ δοτ. : αὐτ.Δ 841 **ὡς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ**· κ. ἀπολ. : 'Ιλ.Β 86 **ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί**, 'Οδ. Χ 310· **4)** ὁμ. μέσ. ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ., σπεύδω κατά τινος, ἐφορμῶ, ἐπιπίπτω : 'Ιλ.Ε 459 **αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο δαίμονι ἶσος**, αὐτ.Ο 347· κ. μετ' αἰτ. : αὐτ.Μ 143 **αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν Τρῶας**, Εὐρ.Φοίν.1065 **ὅθεν ἐπέσυτο τάνδε γαῖαν ἁρπαγαῖσι δαιμόνων τις ἄτα**, 'Αριστφ.ἀπ.757· κ. μετὰ γεν. : 'Ιλ.Ξ 147 **ἐπεσσύμενος πεδίοιο**· πρβλ. αὐτ.Μ 388· κ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.Φ 601 **ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν**· || ὁμ. ἐπὶ αἰφνιδίου πυρὸς ἢ ὕδατος : 'Ιλ.Ρ 737 **ἠύτε πῦρ, τό τ' ἐπεσσύμενον πόλιν ἀνδρῶν ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει**, 'Οδ.Ε 314 **ὡς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης, δεινὸν ἐπεσσύμενον**, Εὐρ.'Ελ.1162 **τείχεα δὲ φλογερὸς ὥστε Διὸς ἐπέσυτο φλόξ**· **5)** θυμός μοι ἐπέσσυται ἐπιθυμῶ, θέλω, τὸ ζητᾷ ἡ καρδιά μου : 'Ιλ.Α 173 **φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται, οὐδέ σ' ἐγώ γε λίσσομαι μένειν**· μετὰ τελ. προτ. : αὐτ.Ζ 361 **ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω Τρώεσσι**· κ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.Ι 398.

ἐπισήθω (ἐπὶ-σήθω) μτγν. ἐπιπάσσω, πασπαλίζω, κουκκίζω : 'Ιώσ.ΑΙ 8,7,3 **ψῆγμα χρυσίου ἐπέσηθον ταῖς κόμαις**.

ἐπισηκρητεύω (λατ.) μτγν. διατελῶ ἐν ὑπηρεσίᾳ, ἰδίως ἀποκρύφῳ, παρά τινι : 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.3,27 **ἐπεσηκρήτευον παρὰ τοῖς ταχυγράφοις**.

ἐπίσημα-ατος (τὸ) (ἐπισημαίνω) κ. νεώτ., δωρ. **ἐπίσαμα** διακριτικὸν σῆμα, σημεῖον, ἐπίσημον : Αἰσχ.'Επτ.659 **τάχ' εἰσόμεσθα τοὐπίσημ' ὅποι τελεῖ**, Εὐρ.Φοίν.1107· || εἰδ. ἐπὶ νομίσματος : Σιμων.157 **διηκόσιαι γὰρ ὁ μισθὸς δραχμαί . . , τῶν ἐπίσημ' Ἄρατος**· **2)** νεώτ. εἰδ. σφραγὶς ἐπὶ χαρτοσήμου πρὸς μεταβολὴν τῆς ἀξίας αὐτοῦ· || ὁμ. νεώτ. σῆμα ἐπὶ ἀντικειμένων ἐκ χρυσοῦ ἢ ἀργύρου πρὸς πιστωσιν τῆς γνησιότητος καὶ τῆς εἰς χρυσὸν ἢ ἄργυρον, περιεκτικότητος τοῦ σφραγιζομένου ἀντικειμένου· || ὁμ. **ἐπίσημα λέβητος** σῆμα τιθέμενον ἐπὶ λέβητος, ἐμφαῖνον τὴν πίεσιν, ὑφ' ἣν ἐδοκιμάσθη οὗτος· || ὁμ. **κινητὸν ἐπίσημα** κινητὸν χαρτόσημον· **3)** νεώτ. ναυτ. κατασκεύασμα συμβολικοῦ σχήματος καὶ χρώματος πρὸς ἐπισήμανσιν σκοπέλων, ὑφάλων κττ.

ἐπίσημα ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ἐπίσημον, ἐπισήμως· ἀντίθ. ἀνεπίσημα.

ἐπισημαίνω (ἐπὶ-σημαίνω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ἐπισᾱμαίνω** ἐπὶ νόσου, ἀφήνω σημεῖον ἐπί τινος : Θουκ.2,49· κ. παθ. : 'Ιππ.'Ιερ.Νοῦσ.8 **ἢν ἅπαξ ἐπισημανθῇ**· || σημειῶ, ἐπιθέτω σημεῖόν τι, παθ. : Αἰν.Τακτ.31,3 **γράμματα ἐπισεσημασμένα**· || 'Επιγρ. μέσ. σφραγίζω : **ἐπισ- μαρτυρίας δημοσίᾳ σφραγῖδι**· || νεώτ. ἐνεργ. ἐπιθέτω ἐπί τινος σῆμα, σημαδεύω : **ἐπισημαίνω τὰ ὅπλα**· || ὁμ. θέτω σῆμα, σημεῖον, πρὸς ἀναγνώρισιν, καθορίζω τι ὡς

σημεῖον ἀναγνωρίσεως, οἷον δένδρον, λόφον κττ.· ‖ ὁμ. ναυτ. τοποθετῶ ἀλεώρια ἢ ἀνάπτω πυρσὸν ἐν νυκτὶ πρός κατάδειξιν κινδύνου ἐν ἡμέρᾳ· **2**) μετ' ἀπαρφ. ἐπὶ θεότητος, δίδω σημεῖον, διὰ πραοιωνίσματος ποιῶ γνωστὴν τὴν θέλησίν μου : Ξεν.῾Ελλ.4,7,2 **ὁ δὲ θεὸς ἐπεσήμαινεν αὐτῷ ὅσιον εἶναι**· **3**) ἀμτβ. γίνομαι κατάδηλος, δίδω σημεῖα, εἰδ. ἐπὶ νόσου, ἀναφαίνομαι ὡς σύμπτωμα : ῾Ιππ.᾿Επιδ.1,18 **τοῖσι μὲν σὺν καυσώδεσιν ἀρχομένοισιν ἐπεσήμαινεν, οἷοι τὰ ὀλέθρια συνέπιπτεν**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς ἥβης : ᾿Αριστλ.ΖΓ 728b,24 **καὶ τοῖς θήλεσι τὰ καταμήνια ἐπισημαίνει ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ**· κ. ἀπροσ. παρουσιάζω συμπτώματα : ᾿Αριστλ.ΖΓ 728b,29 **ἐπισημαίνει δὲ καὶ περὶ τοὺς μασθούς**· ‖ ἐπὶ ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν : Θεόφρ.Σημ.1,10 **αὐθημερινὸν ἐπισημαίνει ἢ τριῶν ἡμερῶν**· ‖ κ. ἐπὶ αἰωνῶν : Διον.᾿Αλ Ρωμ.1,86 **τῷ Ρώμῳ ἐπισημαίνουσι γῦπες ἕξ**, Παυσ 3,12,7 **Λακεδαιμονίοις μὲν ἐπεσήμαινεν ἐς τὸ δημόσιον**· ‖ κ. ἐπὶ τῶν θεῶν : Πλούτ.Σύλλ.14 **καὶ τὸ δαιμόνιον εὐθὺς ἐπεσήμηνε**· **4**) δεικνύω, δηλῶ, φανερώνω : Πλαύτ.Νομ.22 **ἔφασαν ἐπισημαίνειν τὸ δαιμόνιον, μεγάλῳ τινὶ καὶ κοινῷ κακῷ τὴν γεγενημένην παρανομίαν καὶ ἀσέβειαν ἐπεξερχόμενον**· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Πλάτ.Νόμ.744Α **τοῦτ' οὖν δὴ .. ἐπισημαίνεσθαι χρὴ τὸν νομοθέτην, τί τε βούλομαι καὶ εἴ μοι ξυμβαίνει τοῦτο**, ᾿Αριστλ. Πολιτ.1310a,11 **ἐπισημαινομένους ἐν τοῖς ὅρκοις ὅτι οὐκ ἀδικήσω τὸν δῆμον**, Λουκ.Προσ.Πταισμ.1· ‖ ἐπὶ ἱστορικῶν συγγραφέων, χαρακτηρίζω ἐμφανῶς, τονίζω ἐμφαντικῶς : Πολύβ.2,61,1 **δῆλον ὅτι καθήκειν ὑπολαμβάνων τοῖς συγγραφεῦσι τὰς παρανόμους τῶν πράξεων ἐπισημαίνεσθαι**· **5**) μέσ. διακρίνω : Πλάτ.Φίλ.25Α· ‖ παθ. διακρίνομαι, ἐπονομάζομαι μὲ ὄνομα ἄλλου : Εὐρ. ῎Ιων 1593 **κἀπισημανθήσεται κείνου κεκλῆσθαι λαὸς ὄνομ' ἐπώνυμος**· **6**) βάλλω τὸ ὄνομά μου καὶ τὴν σφραγῖδά μου ὡς σημεῖον ἐγκρίσεως, ὑπογράφω : Δημ.310 **ἐν οἷς δὲ τὰς εὐθύνας ἐπεσημαίνεσθε**· **7**) ἐπικροτῶ, ἐπιδοκιμάζω : ᾿Ισοκρ.12,2 **καὶ τοὺς ἀκούοντας ἐπισημαίνεσθαι**, Αἰσχίν.2,49 **ὁρῶν ἐπισημαινόμενον τὸν δῆμον καὶ δεδεγμένον τοὺς παρ' ἐμοῦ λόγους**· **8**) ἐπὶ κακῆς σημ., ἀποδοκιμάζω : Διόδ.Σ 13,28 **καὶ πολλῷ πλείους ἐπεσημήνατο**, Μᾶρκ.Αὐρ.6,20· **9**) **ἐπισημαίνομαί τινα δώροις** τιμῶ τινα διὰ δώρων : Πολύβ.6,39,6 **τοὺς ὑπερασπίσαντας καὶ σώσαντάς τινας τῶν πολιτῶν . . ὅ τε στρατηγὸς ἐπισημαίνεται δώροις**, αὐτ.ἀπ.148· ρηματ. π. ἐπισήμανσις, ἐπισημασία, ἐπισήμασμα, -ικός.

ἐπισήμανσις-εως (ἡ) (ἐπισημαίνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισημαίνω βλ.λ., τὸ γενόμενον ἐπί τινος σημεῖον, σημάδι : ᾿Αριστλ.Πρ.937b,26 **ἀπὸ ἐπισημάνσεως κεραυνῶν**· **2**) νεώτ. εἰδ. ἡ σφράγισις τῶν εἰς ἐπιστολὰς ἐπικεκολλημένων γραμματοσήμων κατά τε τὴν ἀποστολὴν καὶ τὴν ἄφιξιν διὰ σφραγῖδος ἐμφαινούσης τὴν χρονολογίαν τῆς τε παραδόσεως καὶ τῆς ἀφίξεως τῶν ἐπιστολῶν· **3**) ὁμ. νεώτ. πυροβολ. **ἐπισήμανσις πυροβόλου** ἢ ἁπλῶς **ἐπισήμανσις** ἡ ἐργασία, ἣν μετὰ τὴν σκόπευσιν τοῦ πυροβόλου ἐκτελεῖ ὁ σκοπευτής, ἵνα εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπαναφέρῃ μετὰ τὴν βολὴν τὸ πυροβόλον εἰς τὴν ἀρχικήν του κατεύθυνσιν καὶ κλίσιν· ‖ **σημεῖον ἐπισημάνσεως** σημεῖον σταθερὸν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἐπισήμανσις· **4**) ὁμ. ναυτ. ἡ τοποθέτησις διαφόρων σημείων, οἷον σημαντήρων, πασσάλων, εἰς ἐπικίνδυνα διὰ τοὺς ναυτιλλομένους μέρη τῆς θαλάσσης πρὸς ἐμφανεστέραν κατάδειξιν αὐτῶν· ‖ ὅθ. γεν. ὁ καθορισμὸς χαρακτηριστικοῦ σήματος ἔν τινι τόπῳ πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ τόπου τούτου **ἐν τῷ μέλλοντι**· **5**) μσν. περίσκεψις, προσοχή : Εὐστ.Πον. 260,81 **θεωρητέον ἐν ἐπισημάνσει.**

ἐπισημαντικός-ή-όν (ἐπισημαίνω) μτγν. ὁ σημαίνων, ὁ δηλωτικὸς ἰδ. τῶν μελλόντων, ὁ προσιωνιζόμενός τι : Πτολ.Τετράβ.94,101,Κατ.᾿Αστρλ.Κ 4,84,1.

ἐπισημασία (ἡ) (ἐπισημαίνω) κ. μσν. σημεῖον, ἔνδειξις ἰδίως ἐπαίνου, εὐαρεσκείας, ὁ ἔπαινος : Πολύβ.30,1,2 **τυχεῖν τινος ἐπισημασίας διὰ τὸ συμπεπολεμηκέναι**, αὐτ.40,6,1 **ἄξιος ἐπισημασίας**, Πάπ. **ἐπὶ τῷ μὴ ἐπισημασίας αὐτὸν τετευχέναι**· ‖ κτ. πληθ. αἱ ἐπευφημίαι : Κικ.᾿Αττ.1,16,11· ‖ ἐπὶ κακῆς σημ., σημεῖον ψόγου, κατηγορίας : Διόδ.Σ 16,83 **ἐπισημασίας ἔτυχεν ὑπὸ τοῦ δαιμονίου κεραυνωθείς**· **2**) ἡ ὑποδήλωσις γραμμάτων ἐν κρυπτογραφήματι : Αἰν.Τακτ.31,3 **τὴν ἐπισημασίαν εἶναι ὡς ἀδηλοτάτην**· **3**) ἐπὶ ἀσθενειῶν, σύμπτωμα, ὅθ. ἡ εἰσβολὴ νόσου : Γαλ.Γλαύκ. 9 **πυρετὸς διὰ τετάρτης ἡμέρας ἔχων ἐπισημασίαν**, ᾿Αλέξ.᾿Αφρ.Πρ.1,130 **κατὰ τὴν ἐπισημασίαν**· πρβλ. Γαλ.382,40 **καλῶ δ' εἰσβολὴν τοῦ παροξυσμοῦ τὸν ἀκριβῶς ἤδη πρῶτον χρόνον ἁπλατῆ· τὸν δ' αὐτὸν τοῦτον ἐπισημασίαν ὀνομάζειν**· ‖ ἐπὶ ἀνατολῆς καὶ δύσεως ἀστέρων τινῶν, δηλωτικῶν ἀλλαγῆς τῆς ἐποχῆς : Πολύβ.1,37,4,Διόδ.Σ 1,49 **καὶ τῶν διὰ ταύτας ἐπιτελουμένων ἐπισημασιῶν κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους ἀστρολόγους**· ‖ ἔνδειξις καιρικῆς μεταβολῆς : Πτολ.Φασ.ΙΙΙΙ (πληθ.)· **4**) κτ. πληθ. ἀλλαγή, μεταβολὴ τοῦ καιροῦ : Στωϊκ.ἀπ.3,184,Γεωπ.7,10· **5**) μσν. ἡ ἰδιάζουσα σημασία, σπουδαιότης : Σέργ.Μακρ.ἐνΣάθ. 3,214 **τὸ σχῆμα τῶν ἁγίων.. διὰ βασιλικῶν διπλωμάτων εἰς τε χρείαν καὶ ἐπισημασίαν προαχθέν.**

ἐπισήμασμα-ατος (τὸ) (ἐπισημαίνω) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισημαίνειν, ἃ.ἐπίσημα βλ.λ.2)· ‖ εἰδ. ἐπὶ γραμματοσήμων, σφραγὶς ἐπιτιθεμένη ἐπὶ ἐκδεδομένων γραμματοσήμων, πρὸς τὸν σκοπὸν εἴτε μεταβολῆς τῆς ἀξίας αὐτοῦ εἴτε πρὸς ἀνάμνησιν ἀξιολόγου τινὸς συμβάντος εἴτε τῆς διαθέσεως τῶν διὰ τοῦ ἐπισημαινομένου γραμματοσήμου εἰσπράξεων εἰς εἰδικόν τινα σκοπόν.

ἐπισημειοῦμαι-όομαι μτγν. κ. νεώτ. σημειοῦμαί τι ἐπί τινος, σημειώνω : Σχόλ.᾿Αριστφ.Σφ.1480 **ἐπισημειοῦται τὴν λέξιν κἀνταῦθα τὸ χ'** ‖ νεώτ. ὁμ. σημ. κ. τὸ ἐνεργ. ἐπισημειῶ βλ.λ.· **2**) ἐπισημαίνομαι, διακρίνω, παρατηρῶ : Σέξ.᾿Εμπ.Μαθ. 5,68 **ἐπ- τὸ ἀνίσχον ζῴδιον**· ‖ κ. μετ' εἰδ. προτάσ. διὰ τοῦ **ὅτι**, παρατηρῶ : ᾿Ασπάσ.ΕΝικ.139,6· ‖ **κρότῳ ἐπισημειοῦμαί τι** ἐπιδοκιμάζω τι διὰ χειροκροτημάτων, ἐπευφημιῶν : Πλούτ.᾿Ηθ.235C **ἐπισημειωσαμένων κρότῳ τὸ ἔθος** (δ.ἀνάγν. ἐπισημηναμένων)· ρηματ. π. ἐπισημείωσις, -ωτικός.

ἐπισημειῶ-όω νεώτ., δημ. **-ώνω** ἐνεργ. τοῦ ἐπισημειοῦμαι βλ.λ., σημειῶ ἐπιπροσθέτως ἢ ἐπί τινος.

ἐπισημείωσις-εως (ἡ) (ἐπισημειοῦμαι) μτγν.κ.νεώτ. παρατήρησις διὰ σημείου ἐπιτεθειμένου : Διογ.Λ 7,20· ‖ σχόλιον, πρόσθετος σημείωσις : Σχόλ. Πινδ.3 **εὑρέθη ἔν τινι τῶν παρ' ἡμῖν ἀντιγράφων ἐπισημείωσις οὕτω λέγουσα**, Εὐσ.᾿Εκκλ.᾿Ιστ.6,24.

ἐπισημειωτικός-ή-όν (ἐπισημειοῦμαι) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπισημείωσιν ἢ ὁ γεγραμμένος ἐν ἐπισημειώσει:**ἐπ- παρατήρησις**· ἐπίρρ.**-ῶς.**

ἐπίσημον (τὸ) κ. νεώτ. **διακριτικὸν** σημεῖον, σῆμα, σύμβολον, οἷον παρ' ἡμῖν τὸ οἰκόσημον, ἐθνόσημον : ῾Ηρ.1,195 **ἄνευ γὰρ ἐπισήμου οὔ σφι νόμος ἐστὶ ἔχειν σκῆπτρον**· ‖ ἐπὶ ἀσπίδος, διακριτικὸν σημεῖον ἐμπεπηγμένον ἢ γεγραμμένον ἐν τῷ κέντρῳ τῆς ἀσπίδος : ῾Ηρ.9,74 **ὡς ἐπ' ἀσπίδος αἰεὶ περιθεούσης καὶ οὐδαμὰ ἀτρεμιζούσης ἐφόρεε ἐπίσημον ἄγκυραν**, Πλούτ.᾿Ηθ.234C· ‖ ἐπὶ νομίσματος, τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἐγκεχαραγμένον σύμβολον : Πλούτ.Θησ.6 **τρίαιναν ἐπίσημον ἔχουσι τοῦ νομίσματος**· ‖ ἡ ἐπὶ σφραγῖδος παράστασις : ᾿Επιγρ.·

2) κ.νεώτ. μικρὰ σημαία ἐπαιρομένη εἰς τὴν πρῷραν τῶν πολεμικῶν πλοίων, τσαμαδοῦρα : Ἡρ.8,88 **τοὺς φάναι . . τὸ ἐπίσημον τῆς νεὸς ἐπισταμένους·** **3)** γεν. Ἡσ. « ἐπίσημα, τὰ ἐπὶ προσώπου σημεῖα »· πρβλ. ἐπισημαίνω ἐν εἰδ. σημ.' **4)** Ἐπιγρ. ὁμ. πληθ. τὰ ἱερογλυφικά.

ἐπισημοποίησις-εως (ἡ) (ἐπισημοποιῶ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπισημοποιεῖν βλ.λ., ἡ περιβολὴ πράξεώς τινος δι' ἐπισήμου χαρακτῆρος.

ἐπισημοποιῶ-έω (ἐπίσημον-ποιῶ) νεώτ. κ. δημ. καθιστῶ τι ἐπίσημον, δίδω ἐπίσημον χαρακτῆρα : **ἐπισημοποίησε τοὺς ἀρραβῶνας του·** κ. παθ. : Καρκθ.Ζητ.68 **ἤθελαν νὰ ἐπισημοποιῆται μὲ συνάλλαγμα ἡ πρᾶξις τους·** ρηματ.π. ἐπισημοποίησις.

ἐπίσημος(-η)-ο(ν) (ἐπὶ-σῆμα) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἐπίσᾱμος-ον** ὁ ἔχων σημεῖον, ὁ φέρων ἐπιγραφὴν ἢ ἄλλην παράστασιν, ἰδίως ἐπὶ νομίσματος, ὁ κεχαραγμένος· ἀντίθ. ἄσημος : Ἡρ.9,41 **ἔχειν γὰρ χρυσὸν πολλὸν μὲν ἐπίσημον, πολλὸν δὲ καὶ ἄσημον,** Θουκ.2,13, Ξεν.ΚΠ 4,5,40,Πάπ. **παράφερνα ἐν χρυσῷ ἐπισήμῳ·** || ὁ φέρων ἐπιγραφήν, ὁ ἐνεπίγραφος : Ἡρ.1,51 **ἄλλα τε ἀναθήματα οὐκ ἐπίσημα πολλὰ ἀπέπεμψε ἅμα τούτοισι ὁ Κροῖσος·** || ἐπὶ ἀσπίδων, ὁ φέρων ἐπίσημον βλ.λ., σύμβολον, ἀντίθ. λεῖος : Ἐπιγρ. **ἀσπίδες ἐπίσημοι· 2)** ἐπὶ ἐπιληπτικῶν, ὁ ἔχων ἐμφανῆ τὰ σημεῖα τῆς νόσου : Ἱππ.Ἱερ.Νούσ.8· **3)** ἐπὶ προβάτων, ὁ ποικιλόχρους, ὁ παρδαλός : ΠΔ Γεν.30,42 **ἐγένετο δὲ τὰ μὲν ἄσημα τοῦ Λάβαν, τὰ δὲ ἐπίσημα τοῦ Ἰακώβ· 4)** ὁ χρησιμεύων πρὸς διάκρισιν : Παρμεν.19,3 **τοῖς δ' ὄνομ' ἄνθρωποι κατέθεντ' ἐπίσημον ἑκάστῳ· 5)** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ περίφημος, περιφανής, διακεκριμένος, ἀξιόλογος : Σοφ.Ἀντ.1258 **καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει μνῆμ' ἐπίσημον,** Εὐρ.Ὀρ.21, Θουκ.2,43 **τάφον ἐπισημότατον,** Λυκοῦργ.129 **καὶ πᾶσαν ἐπίσημον ἐποίησαν τὴν τιμωρίαν,** Πάπ. **ἐν τοῖς ἐπισημοτάτοις τῶν νομῶν τόποις,** - **ἐπίσημον γεγονός·** || πάπ., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἡμερῶν, ἡ καθ' ἣν ἄγεται μεγάλη τις ἐκκλησιαστικὴ ἑορτή, οἷον ἡ τῆς Ἀναστάσεως, τῆς Χριστοῦ γεννήσεως κττ.' ||Ἐπιγρ., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, τὸ ἰδίου καθωρισμένου τύπου ἀστικὸν ἔνδυμα, ὅπερ ἐπιβάλλεται ἢ εἴθισται νὰ φέρωσιν οἱ κεκλημένοι προσερχόμενοι εἰς ἐπισήμους τελετάς, δεξιώσεις, ἑσπερίδας κττ. : **εἰς τὸν χορὸν οἱ κεκλημένοι θὰ προσέλθωσι μὲ ἐπίσημον ἔνδυμα·** || ὁμ. κ. ἐπὶ στρατιωτικῆς στολῆς, ἐπίσημος ἢ ἄ. λεγομένη μεγάλη στολή· || κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιφανής : Ἡρ.2,20 **Ἑλλήνων μέν τινες ἐπίσημοι βουλόμενοι γενέσθαι,** Εὐρ. Ἱππ.103,Ἀριστφ.Ἀπ.460 **ἐπίσημοι ξένοι·** || νεώτ. κ. δημ. **οἱ ἐπίσημοι** ὡς οὐσ. οἱ κατέχοντες ἀνώτατα δημόσια ἀξιώματα· **6)** μτγν. κ. ἐπὶ κακῆς σημ. περιβόητος, διαβόητος : Πλούτ.Φάβ.14 **βίου δὲ διὰ δημοκοπίαν καὶ προπέτειαν ἐπισήμου,** Λουκ.Ρητ.Διδ.25 **ἐπίσημον εἶναί με ἐπὶ τῇ μοχθηρίᾳ τοῦ τρόπου· 7)** κ. νεώτ. κ. δημ. σημαντικός, σπουδαῖος : Ἀρτεμ.1,59· || νεώτ. κ. δημ. ὁ περιβεβλημένος κῦρος, σοβαρότητα, ὁ ἔγκυρος : **τῆς ἔκαμε ἐπίσημον πρότασιν γάμου - ἐπίσημος ἀγγελία·** || εἰδ. ὁ προερχόμενος ἐκ δημοσίας ἢ ἀνεγνωρισμένης τινὸς ἀρχῆς· ἀντίθ. ἀνεπίσημος : **ἐπίσημον ἔγγραφον, - ἐπίσημος ἀνακοίνωσις τοῦ ἀποτελέσματος τῶν ἐκλογῶν.**

ἐπισημότης-ητος (ἡ) γλωσσ., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπισήμου βλ.λ., ἡ αὐθεντικότης : **ἡ ἐπισημότης τοῦ ἐγγράφου·** || ἡ πανηγυρικότης : **ἡ ὑποδοχὴ ἐγένετο μὲ ἐπισημότητα· 2)** νεώτ. κ. δημ. μετων. ἐπὶ προσ. ἰδίως κτ. πληθ. οἱ ἐπίσημοι : **αἱ ἐπισημότητες τοῦ τόπου.**

ἐπισημοῦμαι-όομαι Ἐπιγρ. ἐπισημειοῦμαι βλ.λ.3), παρατηρῶ : **ἐπ- στεφάνωσίν τινος.**

ἐπισήμως ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-α,** συγκρ. **ἐπισημότερον** κ. π. Ἀρτεμ. **ἐπισημοτέρως,** δημ. **-α,** ὑπερθ. **ἐπισημότατα** κατὰ τρόπον ἐπίσημον, ἐξαίρετον, μετ' ἐπισημότητος : Πολύβ.6,39,9 **μετὰ τὴν ἐπάνοδον τὴν εἰς τὴν πατρίδα τάς τε πομπὰς ἐπισήμως πομπεύουσι,** Ἰώσ.ΠΙ 6,1,18, - **ταξιδεύει ἐπισήμως· 2)** ὑπερθ. σαφέστατα : Λουκ. Ἱστ.Συγγρ.43 **ἡ λέξις δὲ σαφὴς καὶ πολιτική, οἷα ἐπισημότατα δηλοῦν τὸ ὑποκείμενον.**

ἐπίσης ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ., δ.γρ. **ἐπ' ἴσης** (ἐνν. μοίρας) εἰς ἴσα μέρη, εἰς ἴσον βαθμόν, κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁμοίως, ὡσαύτως : **μοῦ ἀρέσει τὸ κυνήγι καὶ τὸ ψάρεμα ἐπίσης· 2)** προσέτι, ἐπὶ πλέον : **γνώριζε ἐπίσης καὶ τοῦτο.**

ἐπισθένω (ἐπὶ - σθένω) μτγν. ἔχω ἀρκετὴν δύναμιν νὰ πράξω τι, ἰσχύω, δύναμαι, μετ' ἀπαρφ. : Κόϊντ.4,567 **οὐδὲ μιν κάμψαι ἐπέσθενε χερσίν.**

ἐπίσθμιον Ἡσ. « ἀκέπασμα περὶ τὸν τράχηλον».

ἐπισιγάζω (ἐπὶ - σιγάζω) μσν. σιωπῶ προσέτι : Τζέτζ.Ἐπιστ.1 **οὐχὶ καὶ τοῖς ἔργοις ἐπισιγάζομεν.**

ἐπίσιγμα-ατος (τὸ) (ἐπισίζω) ἐπίμονος προτροπή, ἰδίως κυνῶν· Ἡσ. « ἐπεγκέλευσμα κυσίν» : Σοφ.ἀπ. (πιθ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐπιστίγματα).

ἐπισίζω (ἐπὶ - σίζω) ἐρεθίζω, παρορμῶ, ἰδίως κύνα : Ἀριστφ.Σφ.704 **κᾆθ' ὅταν οὗτός γ' ἐπισίξῃ ἐπὶ τῶν ἐχθρῶν τινα·** || Ἡσ. « ἐπισίξαι, ἐφορμῆσαι »· **2)** Μοῖρ. « ἐπισίξας Ἀττικοί, ἐπιτίξας Ἕλληνες »· ρηματ.π. ἐπίσιστον.

ἐπίσιμον ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐπίσημον βλ.λ. : Σοφ.Ἰχν.102.

ἐπίσιμος-ον (ἐπὶ - σιμός) Ἐπιγρ. ὁ ἔχων σιμήν, κυρτὴν τὴν ῥῖνα, ὁ πλατυομύτης : **στρογγυλοπρόσωπος, ἐπίσιμος.**

ἐπισιμῶ-όω (ἐπὶ - σιμῶ) ποιῶ τι ὀλίγον κυρτόν, κάμπτω, γυρίζω πρὸς τὰ ἐντός : Αἰλ.ΖΙ 8,10 **ἐπισιμώσαντες τὴν προβοσκίδα οἱ ἐλέφαντες· 2)** ἀμτβ. στρέφω τὴν πορείαν μου πρὸς τὰ πλάγια : Ξεν. Ἑλλ.5,4,50 **ὁ δ' Ἀγησίλαος ἰδὼν ταῦτα πρὸς ἐκείνους μὲν οὐκ ἦγεν, ἐπισιμώσας δὲ πρὸς τὴν πόλιν ᾔει.**

ἐπισινής-οῦς-ές (ἐπισίνομαι) ὁ ἐκτεθειμένος εἰς βλάβην : Θεόφρ.ΦΙ 8,6,1 **ὅπου μὴ ὄρνισιν ἢ ἄλλοις θηρίοις ἐπισινὴς ἡ χώρα·** || ἀπολ. ὁ ὑποστὰς βλάβην, ὁ βεβλαμμένος, συγκρ. **-έστερος** : αὐτ.ΦΑἰτ.4,10,3 **ὅταν ἀπανθήσῃ, σχεδὸν ἐπισινεστέρα τοῦ σίτου διὰ τὴν ἀσθένειαν· 2)** ἐνεργ. ὁ ἐπάγων βλάβην, ὁ ἐπιβλαβής, ὁ βλαβερός· Θεόφρ.ΦΙ 9,8,6 **ἐπισινεῖς γάρ τινων αἱ δυνάμεις,** αὐτ.ΦΑἰτ.2,3,2 **τοῖς μὲν ὁ νότος ἐπισινής, τοῖς δ' ὠφέλιμος,** Βέττ.Βάλ.76,29 **ἐχθροὶ καὶ ἐπισινεῖς· 3)** ἀσθενικός, ἀρρωστιάρης : Βέττ.Βάλ.18,22, Πάπ. **ὁ δεῖνα ὡς ἐτῶν λϐ' ἐπισινής.**

ἐπισίνιος-ον ὁ ἐπισινὴς βλ.λ.2), ἐπιβλαβής, ὁ βλαβερός· Ἡσ. « ἐπίβουλος ».

ἐπισίνομαι (ἐπὶ - σίνομαι) μτγν. ἀποθ., ἀόρ. **ἐπεσῑνάμην** ἐπάγω βλάβην, βλάπτω : Νίκ.Ἀλεξ. 413· ρηματ.π. ἐπισινής.

ἐπίσιον τὸ ἐπίσειον βλ.λ.

ἐπισιπάριον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ὑπὲρ τοὺς σιπάρους ἱστίον τῶν ὀρθίων ἱστῶν τῶν μεγάλων ἱστιοφόρων, κουντρίνι.

ἐπίσιστον (τὸ) (ἐπισίζω) ΑΒ 252,23 « τὸ συρίζοντας ἐποτρύνειν καὶ ἐπισπέρχειν τοὺς κύνας ἐπὶ τὰ ἔργα ἐν τοῖς κυνηγεσίοις ».

ἐπισιτίζομαι (ἐπὶ - σιτίζω), νεώτ. **-ίζω** βλ.λ., μέλλ. ἀττ. **ἐπισιτιοῦμαι** κ.π. μτγν. **ἐπισιτίσομαι,** ἰων. **ἐπισιτιεῦμαι** προμηθεύομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, ἐφοδιάζομαι διὰ τροφῶν : Ἡρ.7,176 **ἐκ ταύτης δὲ ἐπισιτιεῖσθαι ἐλογίζοντο,** αὐτ.9,50, Θουκ.6,94 **ἐκεῖθεν δὲ ἐπισιτισάμενοι πάσῃ τῇ στρατιᾷ ἐχώρουν ἐπὶ Κεντόριπα,** Δημ.1223, Ἀριστλ.Ρητ.1411a,10 **τοὺς Ἀθηναίους εἰς Εὔβοιαν ἐπισιτισαμένους·** || μετ' αἰτ. πράγματος, προ-

μηθεύομαι ἐφόδιόν τι : Θουκ.8,95 **ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμενοι**· ‖ μέσ. κ. παθ. τοῦ νεωτ. ἐπισιτίζω βλ.λ.· **2)** μτφ. : Πλούτ.'Ηθ.78F **τοῖς διαλεκτικοῖς ἐνδύντες εὐθὺς ἐπισιτίζονται πρὸς σοφιστείαν** (λαμβάνουσι τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια ἐκ τῆς διαλεκτικῆς διὰ σοφιστείαν)· **3)** παρασιτῶ : Φερεκρ.32 **σὺ δ' οὐδὲ θᾶττον Σμικυθίων ἐπισιτιεῖ;**· ρηματ.π. ἐπισίτισις, ἐπισιτισμός, ἐπισίτισμα, ἐπισιτικός.

ἐπισιτίζω νεώτ. ἐφοδιάζω τινά διὰ σιτίων, παρέχω τροφάς, ἰδ. εἰς τὸν στρατόν : **ἐπ- τὸν στρατὸν - τὸν στόλον**· ‖ τὸ μέσ. **-ίζομαι** βλ.λ.

ἐπισιτικός-ή-όν (ἐπισιτίζομαι) πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπισίτισιν βλ.λ., ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐπισιτικόν** ὡς οὐσ. ἡ προμήθεια τροφῶν, ἡ ἐπισίτισις : **καὶ ἀνηλώθησαν εἰς ἐπισιτικόν.**

ἐπισίτιος-ον (ἐπὶ-σῖτος) ἐπὶ δούλων, ὁ ἐργαζόμενος, ὁ κοπιάζων μόνον διὰ τὴν τροφήν του· 'Αθήν.6,246F «οἱ ἐπὶ τροφαῖς ὑπουργοῦντες» : Πλάτ.Πολ.420Α **καὶ ταῦτά γε ἐπισίτιοι καὶ οὐδὲ μισθὸν πρὸς τοῖς σιτίοις λαμβάνοντες,** Εὔβουλ.21 **ἐθέλει δ' ἄνευ μισθοῦ παρ' αὐτοῖς καταμένειν ἐπισίτιος**· **2)** ὁ παράσιτος· πρβλ. ἐπίσιτος : 'Αριστφ.άπ.437, Τιμοκλ.29 **εὑρήσεις δὲ τῶν ἐπισιτίων τούτων τινάς, οἳ δειπνοῦσιν ἐσφυδωμένοι τἀλλότρια**· **3)** τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπισίτια** ὡς οὐσ. ἡ τροφή, τὰ ἐπιτήδεια· Σουΐδ. «τὰ εἰς τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενα» : Λυσ.άπ.755.

ἐπισίτισις-εως (ἡ) (ἐπισιτίζομαι) μτγν. κ. νεώτ. τὰ πρὸς διατροφὴν τοῦ στρατοῦ ἢ πληθυσμοῦ ἐπιτήδεια, παρακαταθήκη τροφίμων· Ζωναρ.804 «τὸ εἰς τὴν τροφὴν καὶ εἰς τὸ σιτεῖσθαι διδόμενον» : Διόδ.Σ 20 **τοῖς μὲν στρατιώταις παρήγγειλε δέχ' ἡμερῶν ἔχειν ἐπισίτισιν** (ἐσφ. γρ. ἐπαίτησιν).

ἐπισίτισμα-ατος (τὸ) (ἐπισιτίζομαι) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισιτίζομαι, ἡ ἐπισίτισις βλ.λ. : Πολύαιν.3,10,11 **πλειόνων ἡμερῶν ἐπισίτισμα ἐχούσας.**

ἐπισιτισμός (ὁ) (ἐπισιτίζομαι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπισιτίζεσθαι βλ.λ., ἐφοδιάζεσθαι διὰ τροφῶν, ἡ προμήθεια τροφίμων· 'Ησ. «ἐπισιτισμόν, ἐφοδιασμόν» : Ξεν.'Ελλ.3,2,26 **καὶ ἐγένετο αὕτη ἡ στρατεία ὥσπερ ἐπισιτισμὸς τῇ Πελοποννήσῳ,** αὐτ.'Αν.1,5,9, **- ἐπισιτισμὸς τοῦ στρατοῦ - τῶν προσφύγων**· **2)** ἡ ἐπισίτισις βλ.λ., ἡ παρακαταθήκη τροφίμων : Ξεν.'Αν.7,1,9, Δημ.280 **ἔχοντες ἐπισιτισμὸν ἡμερῶν τετταράκοντα,** 'Ιώσ. ΒΙ 3,5,3· κ. ἐν τῷ πληθ. : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.6,7,1.

ἐπίσῖτος-ον (ἐπὶ-σῖτος) κ. μσν. ἐπὶ παρασίτου, ἐπισίτιος βλ.λ.2) : Κράτ.1 **ποιμαίνει δ' ἐπίσιτον ῥιγῶντ' ἐν Μεγαβύζου.**

ἐπισίττω ἐπισίζω βλ.λ. 'Ησ. «ἐπισίττειν· κυνηγετικῶς παραρμᾶν».

ἐπισιτῶ-έω μτγν. παρέχω τροφήν : Συνέσ.Βασ.17.

ἐπισίφλιον 'Ησ. «αἰσχρόν, μωμητόν».

ἐπισῐωπῶ-άω (ἐπὶ-σιωπῶ) μτγν. σιωπῶ ἐπί τινι : Φιλόστρ.Σοφ.8,26 **περὶ τὸν καιρὸν τῶν ῥημάτων, οἷς ἐπεσιώπησα.**

ἐπισκάζω (σκάζω) χωλαίνω κατά τι, κουτσαίνω; 'Απολλ.Ρ 1,669 **ἐπισκάζουσα πόδεσσιν,** ΠΔΓέν.32,31 **αὐτὸς δὲ ἐπέσκαζε τῷ μηρῷ αὐτοῦ**· κ. ἀπολ. : 'Ιππ.Γυν.Φύσ.47 **τὸ σκέλος ἐπ-,** Νίκ.Θηρ.294, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.18 **τὴν τῆς ὕλης παρεἰαν ποιεῖσθαι τοῖς ἐπισκάζουσιν ὁμοίαν.**

ἐπισκαίρω (σκαίρω) μτγν. ἀναπηδῶ, ἀνασκιρτῶ, ἐπὶ ἰχθύος : Αἰλ.ΖΙ 14,8 **συνεχῶς ἐπισκαίρει τε καὶ πειρᾶται καθέλκειν τὸ δέλεαρ,** Νόνν.Δ 48,902 **παρ' ἡμετέρῃ δὲ χαμεύνῃ πόρδαλιν ἀπτοίητον ἐπισκαίροντα νοήσω**· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. πηδῶ ὑπεράνω τινός : αὐτ.2,657· κ. μετ' αἰτ. : αὐτ.22,36.

ἐπισκαλίζω μτγν. σκαλίζω ἐπὶ τινος, σκάπτω, ἐγχαράττω : 'Ιουστ.32Α.

ἐπισκαλμίς-ίδος (ἡ) (σκαλμός) μτγν. κ. νεώτ. ναυτ. σανὶς διήκουσα ἀπὸ πρῴρας μέχρι πρύμνης ἐπ' ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν πλοίου· 'Ησ. «τὸ ὑπὸ τῷ σκαλμῷ σανίδιον» : Πολυβ.1,87.

ἐπίσκανα 'Ησ. «ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι».

ἐπισκάπτω (ἐπὶ - σκάπτω) μτγν. κ. μσν. σκάπτω ἐπιπολαίως τὴν ἐπιφανείαν τοῦ ἐδάφους, σκαλίζω: Κορφυλλ.ἐν ΑΠ 9,52,4 **ἐξ ἀσιδήρου χειρὸς ἐπισκάπτων λιτὸν ἔχωσε τάφον**· **2)** σκάπτων ἀναστρέφω τὸ χῶμα πρὸς ἐπικάλυψιν τοῦ σπόρου : Γεωπ.2,24,1 **τὰ σπαρέντα τὸ μὲν κάλλιστον δι' ἀνθρώπων ἐπισκάπτεσθαι**· ‖ ἐπὶ φυτῶν κ. ἰδ. ἐλαιῶν, σκάπτων πέριξ τοῦ κορμοῦ ἀναχώνω τὰς ἐκτὸς τοῦ ἐδάφους εὑρισκομένας ῥίζας : Σχόλ. 'Ιλ.Ρ 58 **μετέωροι αἱ τῆς ἐλαίας ῥίζαι· διὸ καὶ γυρόσε ἐπισκάπτουσιν αὐτάς**· ρηματ. π. ἐπισκαφεύς, ἐπισκαφεῖον.

ἐπισκαρδᾰμύττω κ. -μύσσω, καθ' 'Ησ. ἐν λ. ἐπιζυγκλεῖν, σκαρδαμύττω ἐπί τι, διανεύω τοῖς ὀφθαλμοῖς, νεύω.

ἐπισκᾰφεῖον (τὸ) (ἐπισκάπτω) 'Επιγρ. εἶδος δικέλλης, σκαλίδος, σκαλιστήρι : 'Επιγρ. **ἐπισκαφείων ἐξ τὰν παροχάν**· **2)** τὰ **ἐπισκαφεῖα** (κώδ. -άφια) 'Ησ. «ἑορτὴ παρὰ Ροδίοις».

ἐπισκᾰφεύς-έως (ὁ) 'Ησ. «ὁ μετὰ τὸν ἀροτῆρα ἐπισκάπτων».

ἐπισκάφια (τὰ) γρ. κώδ. ἀντὶ ἐπισκαφεῖα βλ.λ.2).

ἐπισκεάζω 'Επιγρ. δ. τ. ἀντὶ ἐπισκευάζω βλ.λ.· πρβλ. σκεοθήκη ἀντὶ σκευοθήκη.

ἐπισκεδάζω ἐπισκεδάννυμι βλ.λ.

ἐπισκεδάννῡμι (ἐπὶ - σκεδάννυμι) σκορπίζω τι ἐπί τινος, διασκορπίζω, ἐπιρραντίζω, ἐμπροθ. (ἐπί τι) : Πλάτ.Τίμ.85Α **ἐπὶ τὰς περιόδους τε τὰς ἐν τῇ κεφαλῇ θειοτάτας οὔσας ἐπισκεδαννύμενον**· κ. μετὰ δοτ. : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.32 **αὐτῷ . . καταβαίνοντι κοπρίων ἐπεσκεδάσθη κόφινος.**

ἐπισκελίζω (ἐπὶ - σκελίζω) μσν. ἀνοίγω τὰ σκέλη πρὸς βάδισιν, δρασκελίζω : Κοσμ.'Ιερ.474 (ἔκδ. Mi.)· ρηματ. π. ἐπισκέλισις.

ἐπισκέλῐσις-εως (ἡ) (ἐπισκελίζω) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισκελίζω βλ.λ., ἰδ. ἐπὶ ἵππων, τὸ πρῶτον πήδημα κατὰ τὸν καλπασμόν, ἡ πρώτη δρασκελιά : Ξεν.'Ιππ.7,12 **τότε καὶ τῆς ἐπισκελίσεως ἂν ἄρχοιτο.**

ἐπισκέλλω (σκέλλω), παρακ. **ἐπέσκληκα,** ὁμτθ., ἀποξηραίνω : 'Επίχ.155 **οἰοναὶ μύκαις ἄρ' ἐπεσκληκότες** (διορθ. ἀντὶ ἐξεσκλ-) **πνιξεῖσθε.**

ἐπισκεπάζω (ἐπὶ-σκεπάζω) μτγν. κ. νεώτ. σκεπάζω τι ἄνωθεν, ἐπικαλύπτω : ΠΔ Θρῆν.3,42 **ἐπεσκέπασας ἐν θυμῷ, καὶ ἀπεδίωξας ἡμᾶς**· ‖ ἐπιτίθημί τινί τι : αὐτ.Θρῆν.3,43 **ἐπεσκέπασας νεφέλην σεαυτῷ ἕνεκεν προσευχῆς.**

ἐπισκεπής-οῦς-ές (σκέπη) ὁ ἄνωθεν ἐσκεπασμένος, ἐστεγασμένος, ὁ ἀπὸ τοῦ ἀνέμου προφυλαγμένος : 'Αριστλ.ΖΙ 616b,14 **καθίζει .. χειμῶνος δ' ἐν εὐηλίῳ, καὶ ἐπισκεπεῖ,** Θεόφρ.'Αν.30.

ἐπισκεπτήρ-ῆρος (ὁ) (ἐπισκέπτομαι) μσν. κ. ἐπισκηπτήρ ὁ ἐπισκέπτης βλ.λ. : Βλεμμ. ἐν Maji Coll.Vat.2,669 **τοὺς τῶν ἄλλων ἐπισκεπτῆρας.**

ἐπισκεπτήριον (τὸ) (ἐπισκέπτομαι) νεώτ. μικρὸν ὀρθογώνιον τεμάχιον μᾶλλον παχέος καὶ γενικῶς λευκοῦ χάρτου, φέρον τὸ ὄνομα, ἐνίοτε δὲ καὶ τὸ ἐπάγγελμα, τοὺς τίτλους καὶ τὴν διεύθυνσιν τοῦ προσώπου, ἐπιδιδόμενον ὑπὸ τούτου ἢ ἀποστελλόμενον εἰς ἄλλον πρὸς ἀνακοίνωσιν ἢ πρὸς βεβαίωσιν τῆς ταυτότητος τοῦ προσώπου, οὗ τὸ ὄνομα εἶναι γεγραμμένον, συνήθ. τυπωμένον ἐπ' αὐτοῦ.

ἐπισκέπτης (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. -πτρια, ὁ ἐπιθεωρητής, ὁ ἐπόπτης, ἐπίσκοπος· ΑΒ 254,15 «ἐπισκέπται, ἄρχοντες ἐπισκεπτόμενοι τοὺς ὑπηκόους καὶ τὰ τούτων πράγματα» : Πάπ. **ἐπ- ἐλαϊκῶν καρπῶν,** 'Ανδρ.Κρ.197· ‖ νεώτ. εἰδ. τεχνίτης τῆς ὑπηρεσίας ἕλξεως σιδηροδρό-

μου, ἐντεταλμένος τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ὀχημάτων· **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπισκεπτόμενός τινα ἤ τι : **οἱ ἐπισκέπται τῆς ἐκθέσεως**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ὁ ἐπισκεπτόμενός τινα ἐν τῷ οἴκῳ, ἵνα χαιρετίσῃ, συγχαρῇ, συλλυπηθῇ κττ. : **σήμερον εἴχομεν πολλοὺς ἐπισκέπτας**· **3**) γεν. ὁ ἐνεργῶν ἐρεύνας πρὸς διαπίστωσίν τινος : Ἀππ.Ἐμφ.Παλ. 3,25 **οἱ ἐπισκέπται τῆς φήμης**· **4**) γλωσσ. ὁ διακομίζων τοὺς ἀσπασμούς, τὰς προσρήσεις τινός.

ἐπισκεπτικός-ή-όν μτγν. ὁ κατάλληλος πρὸς ἔρευναν, ἐξέτασιν, ἐρευνητικός : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,17,10 **ἐπ- τινός**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,3 **ἐπ- μέθοδος**· ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. **-ῶς** : Πτολ.Τετράβ.171 **διαλαμβάνεται δὲ ἐπ-**, Εὐστ.Παν.61,48 **τοὺς περιελθόντας ἐπ- τὸ τοῦ Ἡφαιστίωνος μετρικὸν ἐγχειρίδιον.**

ἐπισκεπτίτης(ὁ) μσν.ὁ ἐπισκέπτης βλ.λ.1), ἐν τῷ πληθ. **-σκεπτῖται** τάξις δημοσίων ὑπαλλήλων ἐξασκούντων διάφορα καθήκοντα ἐποπτείας καὶ ἐπιτηρήσεως· πρβλ. Κ Πορφ.Ἔκθ.1,717,9 (ἔκδ.Β), αὐτ.720,8.

ἐπισκέπτομαι κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπισκοπῶ, παρατηρῶ τι, ἐξετάζω λεπτομερῶς : Ἱππ.Προρρ.2,1, Μέν.710,Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.5,89· ‖ νεώτ. κ.δημ. μεταβαίνω που, ἵνα παρατηρήσω, ἐξετάσω ἢ θαυμάσω: **οἱ ξένοι ἐπεσκέφθησαν τὴν Ἀκρόπολιν**· ‖ μεταβαίνω, προσέρχομαι ἐν τῇ διαμονῇ τινος, ἵνα ἴδω, ἐνισχύσω, χαιρετίσω, εὐχηθῶ, συλλυπηθῶ κττ.: ΚΔ Ματθ.25,36 **ἠσθένησα, καὶ ἐπεσκέψασθέ με**, Πλούτ.Ἠθ.129C **τὸ τοὺς φίλους ἐπισκεπτόμενον ἀσθενοῦντας, - τὸν ἐπισκέπτονται συχνὰ οἱ δικοί του**· ‖ εἰδ. ἐπὶ ἰατροῦ, προσέρχομαι παρά τινι ἀσθενεῖ πρὸς ἐξέτασιν αὐτοῦ, ἐξετάζω ἀσθενῆ : Ἡρωδιαν.Ἰατ.4,2,4 **ἰατροί τε.. προσίασι τῇ κλίνῃ καὶ δῆθεν ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα,-ὁ ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου ἐπισκέπτεται τοὺς ἀρρώστους δὶς τῆς ἡμέρας**· **2**) ἐπὶ στρατηγῶν κ. ἄλλων ἀξιωματούχων, ἐπιθεωρῶ, ἐξετάζω, ὅθ. κ. ἀριθμῶ, μετρῶ πλῆθος, στράτευμα : ΠΔ Βασ.1,15,4 **καὶ ἐπισκέπτεται αὐτοὺς ἐν Γαλγάλοις τετρακοσίας χιλιάδας ταγμάτων, - ὁ ὑπουργὸς ἐπεσκέφθη τοὺς στρατῶνας**· πρβλ. ἐπισκοπῶ· ρηματ. π. ἐπίσκεπτος, ἐπισκέπτης κ. ἐπισκεπτίτης, ἐπίσκεψις, ἐπισκεπτήριον, ἐπισκεπτικός.

ἐπίσκεπτος-ον (ἐπισκέπτομαι) μτγν. ὁ ἔχων ἐξετασθῆ, ἐρευνηθῆ, ἐπιθεωρηθῆ, ἐπιθεωρημένος : Ἀν.Ὀξ.3,208,25 **ἀλλ' ἐπίσκεπτος, ἔφην, ὁ λόγος, καὶ οὐ πολύ τι περὶ τούτου καμούμεθα.**

ἐπισκέπτρια (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἐπισκέπτης βλ.λ.2).

ἐπισκέπω (ἐπὶ-σκέπω) μτγν. ἐπισκεπάζω βλ.λ. : Ἀπολλδ.1,6,2 **ταύτῃ** (τῇ δορᾷ) **κατὰ τὴν μάχην τὸ ἴδιον ἐπέσκεπε σῶμα**, Λόγγ.1,21 **ὑπὸ τοῦ δέρματος ἐπισκέποντος φρουρούμενος**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,62,6 **ἐπεὶ γήρᾳ κανθὸς ἐπεσκέπετο.**

ἐπισκευάζω (ἐπὶ-σκευάζω) κ. νεώτ. κ. δημ., μέλλ. ἐν πάπ. **ἐπισκευῶ**, παρασκευάζω, ἑτοιμάζω : Ἀριστφ.Ἐκκλ.1147 **τὸ δεῖπνον αὐτοῖς ἔστ' ἐπεσκευασμένον ἁπαξάπασιν** (τοὺς περιμένει τραπέζι ἕτοιμο)· ‖ ἰδ. ἐπὶ πλοίων, συμπληρῶ τὴν ἐξάρτυσιν, τὸν ἐξοπλισμόν, ἁρματώνω : Θουκ.1,29 **ζεύξαντές τε τὰς παλαιὰς ὥστε πλωΐμους εἶναι καὶ τὰς ἄλλας ἐπισκευάσαντες**, Πολύβ.2,9,1 **ἐπισκευάσασα λέμβους..ἐξαπέστειλε**· ‖ τὸ μέσ. παρασκευάζω δι' ἐμαυτὸν πρὸς ἀπόπλουν : Θουκ.7,36 **πρὸς τὰς ἐν τῇ Ναυπάκτῳ ναῦς ἐπεσκευασμένοι πρῴραθεν ἐναυμάχουν**· ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. ἐπὶ ὑποζυγίων, ἐπισάττω, σαμαρώνω, παθ. : Ξεν.Ἑλλ. 5,3,1 **τοὺς θ' ἵππους, ἐπεσκευασμένους..ἔχων**· ‖ τὸ μέσ. ἐφοδιάζω διὰ τῶν ἀναγκαίων : αὐτ. 7,2,18 **ἀγοράσαντες δὲ καὶ ἐπισκευασάμενοι ὁπόσα ἐδύναντο ὑποζύγια νυκτὸς ἀπῆσαν**· **2**) θέτω τι ἐπί τινος, ἐπιφορτίζω, φορτώνω : Ξεν. ΚΠ 7,3,1 **τἄλλα χρήματα ἐφ' ἁμαξῶν ἐπισκευάσαι**· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐνεργ. ἐπαναφέρω τι εἰς καλὴν κατάστασιν, ἀνακαινίζω τι καταστραφέν, ἐπιδιορθώνω : Θουκ.7,24 **τὰ δὲ δύο** (**τείχη**) **ἐπισκευάσαντες ἐφρούρουν**, Ἐπιγρ. ἐν Ξεν.Ἀν. 5,3,13 **τὸν ναὸν ἐπισκευάζειν**, Δημ.36 **τὰς ὁδοὺς ἃς ἐπισκευάζομεν,-ἐπισκευάζω οἰκίαν-ἐνδύματα**· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Νόμ.738B **οὔτ' ἂν παλαιὰν** (πόλιν) **διεφθαρμένην ἐπισκευάζηται**· **4**) μτφ. προάγω : Ἀριστλ.Ρητ.1359b, 15 **τὴν διαλεκτικὴν .. ἐπισκευάζων εἰς ἐπιστήμας ὑποκειμένων τινῶν πραγμάτων**· ρηματ. π. ἐπισκευαστής, ἐπισκευαστικός, ἐπισκευάσιμος, ἐπισκευή, ἐπισκευασία.

ἐπισκευασία (ἡ) γλωσσ. ἐπισκευή, ἐπιδιόρθωσις.

ἐπισκευάσιμος-ον (ἐπισκευάζω) Ἐπιγρ. ὁ ἔχων ἀνάγκην, ὁ δεόμενος ἐπισκευῆς, ἐπιδιορθώσεως.

ἐπισκευαστής (ὁ) (ἐπισκευάζω) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. **-άστρια**, ὁ ἐπισκευάζων· Σχόλ.Θουκ.1,29 «ὁ τῶν σαθρῶν οἰκοδόμος» : Δημ.618 **Ἀνδροτίων ὑμῖν πομπείων ἐπισκευαστής**, Ἀριστλ.Ἀθ.50,1 **κληροῦνται δὲ καὶ ἱερῶν ἐπ- δέκα ἄνδρες, οἳ .., ἐπισκευάζουσι τὰ μάλιστα δεόμενα τῶν ἱερῶν**, Νόμ.π.Ἀθήν.6,235D **οἱ τῶν ἱερέων ἐπισκευασταί**, Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.13,11 **ἐ- πόλεων.**

ἐπισκευαστικός-ή-όν μτγν. ὁ προπαρασκευαστικός : Πρόκλ.Ἀλκ.8C (ἀμφ. γρ.)· **2**) ὁ τεχνητός, προσποιητός : Πρόκλ.Παρμ.493S **ἐπ- χάρις.**

ἐπισκευαστικῶς ἐπίρρ. μτγν. παρακλητικῶς : Βασ.2,164D **ἐπισκευαστικῶς ζῶν.**

ἐπισκευαστός-ή-όν (ἐπισκευάζω) ὁ ἐπισκευασθείς, ὁ ἀνακαινισθείς, ὁ διορθωθείς : Πλάτ.Πολιτ. 270A **λαμβάνοντα ἀθανασίαν ἐπισκευαστὴν παρὰ τοῦ δημιουργοῦ.**

ἐπισκευή (ἡ) (ἐπισκευάζω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισκευάζειν, ἡ ἐπιδιόρθωσις, ἡ ἀνακαίνισις : Ἡρ.2,174 **τούτων μὲν τῶν ἱρῶν .. ἐς ἐπισκευὴν ἐδίδου**, Δημ.329 **τὶς ἐπισκευὴ τειχῶν**, Πολύβ.6,17,2 **τὰς ἐπισκευὰς καὶ κατασκευὰς τῶν δημοσίων**, Πάπ. **ἐπισκευὴ τοῦ ἐργαστηρίου - τοῦ σπιτιοῦ**· **2**) οἱ τρόποι, τὰ μέσα τῆς ἐπισκευῆς, ἐπιδιορθώσεως : Θουκ. 1,52 **καὶ ἐπισκευὴν οὐκ οὖσαν τῶν νεῶν ἐν χωρίῳ ἐρήμῳ**· **3**) τὰ πρὸς ἐπισκευὴν ἢ παρασκευὴν ὑλικά : Δημ.819 **ἐλέφαντα εἰς μαχαιρῶν λαβὰς καὶ ἄλλας ἐπ-**· ‖ ἡ παρασκευή : Πολύβ.1,72,3 **ἑτοιμάζοντας πλείστας χορηγίας καὶ ἐπισκευάς**· **4**) πάπ. τὰ ἐξαρτήματα, ἐξοπλισμός : **τὴν ἅμαξαν σὺν τῇ ἐπισκευῇ.**

ἐπισκευῶ-όω (ἐπισκευή) Ἐπιγρ. ἐπισκευάζω βλ.λ.

ἐπισκευωρῶ-έω μσν. σκευωρῶ κατά τινος, μηχανορραφῶ : Εὐστ.Πον.34,2 (παθ.).

ἐπίσκεψις-εως (ἡ) (ἐπισκέπτομαι) κ. νεώτ., δημ. **-ψη**, ἐξέτασις, παρατήρησις : Ξεν.Οἰκ.8,15 **θαυμάσας τὴν ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ἠρόμην**, Πλάτ.Νόμ.849C **τὴν τῶν ἱερῶν ἐπίσκεψιν**· ‖ φρ. **ἐν ἐπισκέψει** ἐκ τῆς ἀπόψεως τοῦ παρατηρητοῦ (ἀντίθ. ἐν ὑποκειμένοις) : Ἀλέξ.Φιλαλήθης π. Γαλ.8,26· ‖ ἐπιθεώρησις : Πλούτ.Κράσσ.13 **οὔθ' ἱππέων ἐπίσκεψιν .. ἐποιήσαντο, - ἡ ἐπίσκεψις τοῦ εἰσαγγελέως εἰς τὰς φυλακάς**· ‖ ἐπὶ ἰατροῦ, ἡ πρὸς ἐξέτασιν ἀσθενοῦς μετάβασις παρά τινι, βίζιτα : Πολύβ.5,56,8 **διὰ τὴν τῆς ἐπισκέψεως πρόφασιν**, Γαλ.Ἰδ.Βιβλ.1 **ἡ ἐπίσκεψις τοῦ ἰατροῦ**· ‖ νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. ἡ δι' ἰατρικὴν ἐπίσκεψιν διδομένη χρηματικὴ ἀμοιβή : **χρεωστῶ εἰς τὸν ἰατρὸν δύο ἐπισκέψεις**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ προσέλευσις εἰς τὴν οἰκίαν τινὸς χάριν φιλοφροσύνης, βίζιτα : **ἔχω νὰ κάνω πολλὲς ἐπισκέψεις**· ‖ συνεκδ. αὐτὸς οὗτος ὁ ἐπισκέπτης : **περιμένω ἐπισκέψεις**· **2**) ζήτησις, ἔρευνα, ἐξιχνίασις : Ἱππ.Προρρ.2,4 **ἐγὼ μὲν νῦν τόνδε τὸν τρόπον εἰσηγέομαι τῶν ἐπισκεψίων**, Πλάτ.Πολ.456C **ἡ ἐπίσκεψις ἡμῖν ἦν,**

εἰ.. **βέλτιστα λέγοιμεν·** **3)** μτγν. ἡ ἀπογραφὴ τῶν κατοίκων : ΠΔ 'Αρ.1,21 **ἡ ἐπίσκεψις αὐτῶν ἐκ τῆς φυλῆς Ρουβήν, ἓξ καὶ τεσσαράκοντα χιλιάδες καὶ πεντακόσιοι.**

ἐπίσκημμα-ατος [τὸ] (ἐπισκήπτω) λεξ. ἡ ἐπίσκηψις βλ.λ.

ἐπισκήνιος-ον [σκηνὴ] μτγν. ὁ τῆς σκηνῆς, σκηνικός, θεατρικός : Παρφ.Χριστ.71 **ἐπισκήνιος λέξις·** **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἐπὶ θεάτρου, εἶδος θαλάμου ὑπεράνω τῆς σκηνῆς : Βιτρ.7,5,5· ‖ 'Ησ. « τὸ ἐπὶ τῆς σκηνῆς καταγώγιον ».

ἐπίσκηνος-ον [σκηνὴ] ὁ ἐπὶ τῆς σκηνῆς, ὁ πρὸ τῆς σκηνῆς, ἤτοι δημόσιος : Σοφ.Αἴ.579 **μηδ' ἐπισκήναυς γόους δάκρυε·** **2)** τὸ ἀρσ. πληθ. ὡς οὐσ. οἱ ἐν ταῖς πόλεσιν ἐπισταθμεύοντες στρατιῶται, οἱ ἐπήλυδες, οἱ ξένοι : Πλούτ.Σερτ.24 **τὴν 'Ασίαν.. βαρυνομένην δὲ ταῖς πλεονεξίαις.. τῶν ἐπισκήνων·** **3)** ἐπὶ θεατρικῆς σκηνῆς, τὸ θηλ. ὡς οὐσ., τὸ ἐπισκήνιον, βλ. ἐπισκήνιος 2) : Βιτρ.5,6,6· **4)** ὁ διαβοητικός, ὁ τυχαῖος : Διον.'Αλ.Ρωμ.6,53 **ὁ ἐπίκλητος αὐτοσὶ καὶ ἐπίσκηνος ὄχλος·** **5)** τὰ **ἐπίσκηνα** 'Ησ. « ἑορτὴ ἐν Λακεδαίμονι ».

ἐπισκηνῶ-όω [ἐπὶ-σκηνῶ] μτγν. διαμένω ἐντὸς σκηνῆς, καταλύματος, καταλύω, κατασκηνῶ : Πολύβ.4,72,1 **ταῖς οἰκίαις ἐπισκηνώσαντες κατεῖχον τὴν πόλιν·** ὁμ. ἐμπροθ. [ἐπί τινα ἤ τι] : Πολύβ.4,18,8 **ἐπισκηνώσαντες ἐπὶ τὰς οἰκίας·** ‖ κ. μτφ. διαμένω : ΚΔ Κορινθ.2,12,9 **ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ·** ρηματ. π. ἐπισκήνωσις.

ἐπισκήνωσις-εως [ἡ] μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισκηνῶ βλ.λ., ἡ ἔν τινι τόπῳ διαμονή, κατασκήνωσις : Γρηγ.Νύσσ.1,32C· ‖ κ. μτφ. : Βασ.1,382C **ἐπισκήνωσις χάριτος.**

ἐπισκηπτὴρ-ῆρος [ὁ] δ. γρ. ἀντὶ ἐπισκεπτὴρ βλ.λ.

ἐπισκηπτικὸς-ή-όν (ἐπισκήπτω) νεώτ. ὁ ἐπισκήπτων, ὁ μεθ' ὁρμῆς διευθυνόμενος ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω : **ἐπισκηπτικὴ βολὴ** (καθ' ἣν τὸ βλῆμα πίπτει ἐπὶ τοῦ στόχου ὑπὸ μεγάλην ὡς πρὸς τὸν ὁρίζοντα γωνίαν, ἡ καμπύλη βολή).

ἐπισκήπτω [ἐπὶ-σκήπτω] κ. μον. κ. νεώτ., παρακ. **ἐπέσκηφα** κ. παθ. **ἐπέσκημμαι** ρίπτω, καταφέρω, κάμνω νὰ πέσῃ τι ἐπί τινος : Αἰσχ.Πέρσ.740 **εἰς δὲ παῖδ' ἐμὸν.. ἐπέσκηψεν τελευτὴν θεσφάτων·** **2)** μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. ρίπτω ἐπί τινος τὴν ὑποχρέωσιν πρός τι, δθ. ὁρίζω, προσδιορίζω νὰ πράξῃ ἢ νὰ ὑποστῇ, ἐπιβάλλω : αὐτ.104 **Μοῖρ'.. ἐπέσκηψε δὲ Πέρσαις πολέμους·** ‖ ὁμ. ἐντέλλομαι, κελεύω, διατάσσω, προστάζω : Σοφ.ΟΤ 1446 **καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προστρέψομαι·** σπαν. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Εὐρ.'Αλκ.365 **ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψω κέδροις σοὶ τούσδε θεῖναι·** ὁμ. συνήθ. παραλειπομένου τοῦ ἀπαρφ. : Σοφ.Τρ. 1221 **τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω** (ἐνν. ποιεῖν)· ὁμ. παραλειπομένου τοῦ προσ. : 'Ηρ.7,158 **ἐπισκήπτοντός τε..** (ἐνν. ὑμῖν) **τὸν.. φόνον ἐκπρήξασθαι,** Αἰσχ.Πρ.664· ‖ ὁμ. μετὰ γεν. ἐμπροθ. (περὶ) : Εὐρ.ΙΤ 1077 **ὧν ἐπισκήπτεις πέρι·** ‖ μετὰ δοτ. κ. αἰτ. ἀναθέτω, παραγγέλλω εἴς τινα : Σοφ. Αἴ.566 **ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν·** **3)** ἐπὶ εὐχῶν καὶ παρακλητικῶν ἐντολῶν, ἐξορκίζω τινὰ νὰ κάμῃ τι, μετ' ἐπιθειασμοῦ ἐντέλλομαι : 'Ηρ.3,65 **ὑμῖν τάδε ἐπισκήπτω θεοὺς τοὺς βασιληΐους ἐπικαλέων.. μὴ περιιδεῖν,** Πλάτ.Μενέξ.246 **ἃ οἱ πατέρες ἡμῖν ἐπέσκηπτον ἀπαγγέλλειν,** Αἰσχίν.3,157 κ. μετὰ ὁμοτικῶν φρ. : Εὐρ.ΙΤ 701 **πρὸς δεξιᾶς σε τῆσδ' ἐπισκήπτω τάδε,** Θουκ.2,73 **ἐπισκήπτουσιν ὑμῖν πρὸς τῶν ὅρκων.. μηδὲν νεωτερίζειν,** 'Ανδοκ.1,32· **4)** ἐπὶ διαταγῶν, ἐντολῶν ἀποθνησκόντων, ἐντέλλομαι, ἀφήνω παραγγελίαν : 'Ηρ.3,73 **μέμνησθε τὰ ἐπέσκηψε Πέρσαις.. μὴ πειρωμένοισι,** 'Αντιφ.1,1 **ἐπισκήψαντος τοῦ πατρὸς ἐπεξελθεῖν τοῖς αὐτοῦ φονεῦσι,** Δημ.840 **ἐπισκήπτων μισθῶσαι τε τὸν οἶκον·** **5)** ἐπικαλοῦμαί τινα ἤ τι ὡς μάρτυρα τοῦ ὅρκου μου, ἐπιμαρτύραμαι· δθ. κ. ὁρκιζόμενος εἴς τινα θεὸν ἢ εἴς τι θεῖον βεβαιῶ : Βακχ.7,41 **γᾷ ἐπισκήπτων χέρα κομπάσομαι** (ἑρμ. Βερναρδ.Γρ. «ἐγγίζων τὴν γῆν μὲ τὴν χεῖρά μου θὰ ἰσχυρισθῶ ὅτι»)· κ. ἀπολ.: αὐτ.5,42 **γᾷ δ' ἐπισκήπτων πιφαύσκω·** **6)** ὁμτθ. κ. νεώτ. καταπίπτω ἐπί τινος μεθ' ὁρμῆς, ἐπιπίπτω αἴφνης ὡς κεραυνός, ἰδ. ἐπὶ κακοῦ : Αἰσχ.Εὐμ.482 **ἐπεὶ δὲ πρᾶγμα δεῦρ' ἐπέσκηψεν τόδε** (σχόλ. «ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθε»), Πλάτ.'Ηθ.767D **ᾧ ἂν ἔρως ἐπισκήψῃ,** Φιλούμ.3,31 **ἐπ- αὐτῷ θάνατ-ς, - ἐπέσκηψεν ἐπιδημία - βαρὺς χειμών·** **7)** τὸ μέσ. ὡς δικαν. ὅρος στηρίζομαι ἐπὶ τῆς μαρτυρίας, ἐπὶ τῆς ἐνόρκου βεβαιώσεώς τινος : Δημ.915 **σὺ δὲ ἐπισκήπτῃ μάρτυρι αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι** (διορθ. ἐνὶ σκήπτει)· **8)** ὁμ. τὸ μέσ. ὡς ἀττ. δικανικὸς ὅρος, γράφομαι ψευδομαρτυρίας, καταγγέλλω τινά, ὥστε ν' ἀρχίσῃ ἡ καταδίωξις ἐπὶ ψευδορκίᾳ, ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ : 'Ισαῖ.5,17 **διεμαρτύρησε οὑτοσί.. ἐπισκηψαμένων δ' ἡμῶν.. ἡ δίκη τῶν ψευδομαρτυριῶν εἰσῄει·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. : Δημ.846 **οὐδ' ἤ τινι τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἄλλων ἐγκλημάτων : Πλάτ.Εὐθφρ.9Α **ἐπισκήπτεσθαι φόνου τὸν υἱὸν τῷ πατρί·** ‖ κ. ἐμπροθ. (εἰς) καταγγέλλω ἐνώπιόν τινος : Λυσ.3,39 **οὐκ ἐτόλμησε τεττάρων ἐτῶν ἐπισκήψασθαι εἰς ὑμᾶς·** ‖ τὸ ἐνεργ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πλάτ.Θεαιτ.145C **οὐδεὶς ἐπισκήψει αὐτῷ,** 'Ιουλ.Λόγ.6,186B· δθ. κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.937Β **ἐὰν ἐπισκηφθῇ τὰ ψευδῆ μαρτυρῆσαι·** ‖ ὁμ. μέμφομαι, κατηγορῶ, μετὰ δοτ. : 'Ιουλ.Λόγ.7,239Α· **9)** παθ. γεν. εἶμαι ἔνοχος, ὑπαίτιός τινος ἢ κατηγοροῦμαι διά τι : Σοφ.'Αντ.1313 **πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων** (σχόλ. «κακῶς ἐλέγου, ἐπεγράφου »)· ρηματ. π. ἐπίσκηψις.

ἐπισκηρίπτω ἐπισκήπτω βλ.λ.· 'Ησ.ἐν λ.ἐπισκήπτω.

ἐπίσκηψις-εως [ἡ] [ἐπισκήπτω] προσταγή, ἐντολή : 'Ισαῖ.9,36 **τὰς Εὐθυκράτους ἐπισκήψεις,** Πλούτ. Δίων 11 **πολλαὶ δ' ἐπισκήψεις παρὰ τοῦ Δίωνος·** **2)** εἰδ.ἀττ. ὡς δικανικὸς ὅρος, κατηγορία, καταγγελία, ἰδ. ἐπὶ ψευδομαρτυρίᾳ· Σουΐδ. « δίκη κατὰ τῶν ψευδομαρτυρησάντων » : Πλάτ.Νόμ.937Β **τὰς δ' ἐπισκήψεις τὰς ἀρχὰς φυλάττειν,** Δημ.1154 **πιστεύσαντος τῇ τε ἐπ- τῶν ψευδομαρτυριῶν,** 'Αριστλ.Πολιτ.1274b,7 **πρῶτος ἐποίησε τὴν ἐπίσκηψιν** (ἐπὶ τοῦ Χαρώνδου)· ‖ ὁμ. ἐπὶ φόνου : Δημ.1161 **τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι.**

ἐπισκιάζω [σκιάζω] κ. μον. κ. νεώτ. ρίπτω σκιὰν ἐπάνω εἴς τι, καλύπτω τι διὰ τῆς σκιᾶς μου : 'Ηρ.1,209 **τῇ μὲν** (τῶν πτερύγων) **τὴν 'Ασίην, τῇ δὲ τὴν Εὐρώπην ἐπισκιάζειν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ. 2,18,3 **ταῦτα βλάπτει τὰ δένδρα.. ἐπισκιάζοντα,** ΚΔ Ματθ.17,5 **νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτούς·** ὁμ. μετὰ δοτ. : Θεόφρ.Αἰσθ.79 **ἐνδέχεται.. πάντα ἐπισκιάζειν ἑαυτοῖς,** ΚΔ Μάρκ.9,7 **νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς·** ὁμ. ἀντιθ. τῷ φωτίζειν : Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.1,141· κ. παθ. : Φίλ.1,262· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Γεωπ.5,29,3 **ἵνα.. ἐπισκιάζωνται τὸν κατὰ τῆς κορυφῆς ἥλιον·** ‖ μτφ. ἀποκρύπτω, ἐπισκοτίζω, ἐπικαλύπτω : Φίλ.1,41 **ἐπ- ἀλήθειαν πλάσμασι μυθικοῖς,** 'Ιουνκ. π.Στοβ.4,50 **τὰ δεινὰ ἑτέροις ὀνόμασιν ἐπ-,** Λουκ. 'Ιστ.Συγγρ.11 **οὐδ' ἐπισκιάζουσι τὴν θωπείαν·** κ. παθ. : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,10,3 **τῇ εὐγενείᾳ.. ἐπεσκιάζετο·** ‖ παθ. κρύπτομαι ἀπὸ τὰ βλέμματα κατασκόπου τινός : Σοφ.Τρ.914 **λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη·** ‖ νεώτ. μτφ. διὰ τῆς ὑπεροχῆς μου μειῶ, ἐλαττώνω τὴν δόξαν ἢ τὴν φήμην τινός, ὑπερβάλλω : ὁ Α ἐπεσκίασε τὸν Β· **2)** ἀμαυρῶ, ἐπισκοτίζω : Φίλ.2,223· ‖ μτφ. : αὐτ.1,685 **ἀφροσύνη ἐ- ψυχήν·** **3)** ἐπὶ τοῦ Θεοῦ, οἱονεὶ ρι-

πτοντας τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἐπί τινος πρὸς προστασίαν, προστατεύω, μετὰ δοτ. : ΠΔ Ψαλμ.90,4 **ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι,** ΚΔ Λουκ.1,35 **δύναμις ὑψίστου ἐπισκιάσει σοι·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (ἐπί) : ΠΔ Ψαλμ.139 **κύριε, . . ἐπεσκίασας ἐπὶ τὴν κεφαλήν μου ἐν ἡμέρᾳ πολέμου·** **4)** τὸ παθ. ἔχω ἀσθενῆ τὴν ὅρασιν : Βέττ.Βάλ.111,1· ρηματ.π. ἐπισκίασμα, ἐπισκιασμός, ἐπισκίασις.

ἐπισκίασις-εως (ἡ) (ἐπισκιάζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισκιάζειν βλ.λ., ἡ ἐπισκότισις, τὸ ἀμαύρωμα : Ἀθανάσ.2,282, Ἀνδρ.Κρ.17, Μηναῖ.8,29 Ὠδ.9 **τὴν ἐπισκίασιν τῆς ἐκ Θεοῦ σοι δοθείσης χάριτος·** ‖ σκέπη, προστασία : Πασχ.Χρον.374,7.

ἐπισκίασμα-ατος (τὸ) (ἐπισκιάζω) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐπισκίασις, ἡ ἐπί τινος πίπτουσα σκιά, τὸ κατὰ τὰς ἐκλείψεις σκότος : Πτολ.Τετράβ.76.

ἐπισκιασμός (ὁ) (ἐπισκιάζω) μτγν., Ἡσ. « ἐπισκιασμόν· κάλυμμα »· **2)** ἡ ἀσθενής, ἡ ἀδύνατος ὅρασις : Βέττ.Βάλ.110,36· πρβλ. ἐπισκιάζω 4).

ἐπισκιάω (ἐπί - σκιάω) μτγν. ποι. τ. τοῦ ἐπισκιάζω βλ.λ. : Ἄρατ.736 **ὅτε πρώτη ἀποκίδναται αὐτόθεν αὐγή, ὅσσον ἐπισκιάειν,** Κόϊντ.2,479· ὁμ. ἐπὶ ταῶν : Ὀππ.Κυν.2,590 **οἷον δή νυ ταῶνες ἐὸν δέμας . . ἐπισκιάουσιν.**

ἐπίσκιος-ον (σκιά) κ. νεώτ. ὁ πλήρης σκιᾶς, ὁ ὑπὸ σκιᾶς καλυπτόμενος, ὁ σκιερός, ὁ σκοτεινός : Πλάτ.Πολ.432C **ὁ τόπος . . ἐπ-,** Ἀριστλ.Ζ1 569b,10 **ἐν τοῖς ἐπ- . . τόποις,** Ἄρατ.870 **ἀκτῖνες ἐπ-,** Πλούτ.Μάρ.39 **οἰκήματος . . ἐπισκίου·** **2)** μτφ. ὁ μακρὰν τῆς πολιτικῆς τύρβης, ὁ ἥσυχος, οἷον ὁ βίος τῶν πεπαιδευμένων καὶ χειροτεχνῶν, ἀντίθ. δημόσιος : Πλούτ.Ἠθ.135B **εἰς ἐπίσκιόν τινα βίον καὶ σχολαστὴν καὶ μονότροπον·** **3)** ἐνεργ. μετὰ γεν. ὁ ἐπισκιάζων : Σοφ.ΟΚ 1650 **ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ᾽ ἀντέχοντα κρατός** (ἔχοντα τὴν χεῖρα πρὸ τῆς κεφαλῆς, ὥστε νὰ σκεπάζῃ τοὺς ὀφθαλμούς)· ἐπίρρ. μτγν. **-ίως** : Πολυβ.4,51.

ἐπισκιρροῦμαι-όομαι (ἐπί - σκιρρῶ) μτγν. παθ. ἐπὶ αἵματος, καθίσταμαι σκληρός, θρομβοῦμαι, πήγνυμαι : Ποιητ.Φαρμακ.33 **αἷμα ἐπισκιρρωθέν.**

ἐπισκίρτημα-ατος (τὸ) (ἐπισκιρτῶ) μτγν. τὸ ἐπί τινος σκίρτημα, πήδημα : Νόνν.Δ 19,154 **ἐπισκιρτήματα ταρσῶν.**

ἐπισκιρτῶ-άω (σκιρτῶ) μτγν. σκιρτῶ ἐπί, πηδῶ ἐπί τινος : Νόνν.Δ 2,29 **ἐπεσκίρτησεν Ὀλύμπῳ·** ὁμ. κ. ἀπολ. : Ρουφῖν.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 5,102,3 **ἤδη καὶ λευκαί σοι ἐπισκιρτῶσιν ἔθειραι,** Στράτ. ἐν ΑΠ 12,10,1 **εἰ καί σοι τριχόφοιτος ἐπεσκίρτησεν ἴουλος·** **2)** μτφ. καταισχύνω, ἀτιμάζω, ἐντροπιάζω : Πλούτ.Δημ 22 **ἐπισκιρτᾶν τῷ νεκρῷ καὶ παιωνίζειν·** ρηματ.π. ἐπισκίρτημα.

ἐπισκιώδης-ους-ες μτγν. ὁ καλυπτόμενος ὑπὸ σκιᾶς, ἐπίσκιος, σκιερός : Ἀθανάσ.2,355 **ἐπ- τόπος.**

ἐπισκληρῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φλεγμονὴ τοῦ συνδετικοῦ ἱστοῦ τοῦ σκληροῦ χιτῶνος τοῦ ὀφθαλμοῦ.

ἐπίσκληρος-ον (ἐπί - σκληρός) ὁ ὀλίγον τι σκληρός, συγκρ. : Ἱππ.Προρρ.1,138, Ἰώα.Αἱ 17,12,2 **τῷ δὲ ἐπισκληρότερον ἐξεβεβήκει τὸ σῶμα.**

ἐπισκληρύνομαι (ἐπί-σκληρύνομαι) μτγν. παθ. σκληρύνομαι κατά τι, ὀλίγον τι : Γαλ.16,800.

ἐπισκοπᾶτον (τὸ) μσν. κ. νεώτ. περιφέρεια ὑπαγομένη ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή : Κηρουλάριος 741A.

ἐπισκοπεία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπιστασία, ἐποπτεία, ἐπιτήρησις : Πάπ. **πρὸς τὰς βασιλικὰς ἐπισκοπείας·** **2)** μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀξίωμα, τὸ ὑπούργημα τοῦ ἐπισκόπου : Ἐπιφάν.1,735D **ἀποδοθῆναι τὴν ἐπισκοπείαν** (διορθ. ἀντὶ ἐπισκοπίαν).

ἐπισκοπειανός-ή-ό(ν) μσν. κ. δημ., τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐπίτροπος, ἐπιστάτης τοῦ ἐπισκόπου : Βασ.‖ πληθ. οἱ ὑπάλληλοι τοῦ χαρτοφύλακος:Δουκάγγ.· **2)** κ. δημ. ἐπὶ κτημάτων, ὁ ἀνήκων κατὰ κυριότητα εἰς τὴν ἐπισκοπείαν βλ.λ., ὁ ἐξαρτώμενος ἀπ᾽ εὐθείας ἀπὸ τοῦ ἐπισκόπου : **ἐπισκοπειανὰ χωράφια, - ἐπισκοπειανὴ μονή·** ‖ κτ. πληθ. τὸ οὐδ. **ἐπισκοπειανὰ** ἐν χρ. κ. ὡς τοπωνύμιον.

ἐπισκοπεῖον (τὸ) (ἐπισκοπεύω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ κατοικία τοῦ ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπή : Παλλάδ. Λαυσ.1235B, Βίος Ἰω. Χρυσ.27B· **2)** τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου:ΚΠορφ.Νεαρ.περὶ δυνατῶν.

ἐπισκοπεύω (ἐπί-σκοπεύω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. παρατηρῶ, ἐξετάζω τι : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.65,7,Νικ. Χων.400D **τὰ ἔθνη τῶν νεπόδων ἐπισκοπεύοντες·** **2)** κ. νεώτ. εἶμαι ἐπίσκοπος, ἐκτελῶ καθήκοντα ἐπισκόπου, ἐπισκοπῶ, ἀπολ. ἢ μετὰ γεν. : Διον. Ἀρεοπ.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. **τὸν μακάριον Κλήμεντα . . τρίτον ἀπὸ Πέτρου ἐπισκοπεύσαντα·** ρηματ. π. ἐπισκοπεία, ἐπισκοπεῖον, ἐπισκοπειανός.

ἐπισκοπή (ἡ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ Θεοῦ, ἡ ἐπίσκεψις : ΠΔΓέν.50,25 **ἐν τῇ ἐπισκοπῇ ᾗ ἐπισκέψηται ὁ Θεὸς ὑμᾶς,** αὐτ.Ἔξ.3,16 **ἐπισκοπῇ ἐπέσκεμμαι ὑμᾶς·** **2)** ἐκδίκησις, τιμωρία· Ἡσ. « ἐπισκοπή, ἐκδίκησις »· **3)** ἀπογραφή, καταγραφὴ τοῦ πληθυσμοῦ μιᾶς χώρας : ΠΔ Ἔξ.30,12· **4)** τὸ ἀξίωμα, τὸ ὑπούργημα τοῦ ἐπισκόπου, ἡ ἐπισκοπεία : ΚΔ Τιμ.1,3,1 **εἴ τις ἐπισκοπῆς ὀρέγεται·** **5)** γεν.π.ΠΔ ὑπούργημα, ἀξίωμα : ΠΔΨαλμ. 108,8 **καὶ τὴν ἐπισκοπὴν αὐτοῦ λάβοι ἕτερος·** ‖ εἰδ. ἡ διοίκησις τῆς ἐκκλησίας : Πάπ. **οἱ τὴν διοίκησιν τῆς ἐκκλησίας ἤτοι ἐπισκοπὴν καὶ οἰκονομίαν παραληψόμενοι·** **6)** μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρχεῖον καὶ ἡ κατοικία τοῦ ἐπισκόπου, τὸ ἐπισκοπεῖον : Ἀνν.Κομν.14,425 **ἅπερ ἐπεφέροντο χρήματα εἰς τὴν ἐπισκοπὴν Τριπόλεως ἐναπέθεντο·** **7)** μτγν. τὸ σύνολον τῶν ἐπισκόπων : Ἀποστ.Διατ. 8,10,13· **8)** πάπ., νεώτ. κ. δημ. περιφέρεια ὑπαγομένη ἐκκλησιαστικῶς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν ἐπισκόπου, ἐπισκοπᾶτον.

ἐπισκόπησις-εως (ἡ) (ἐπισκοπῶ) ἐπιθεώρησις, ἐξέτασις : Αἰν.Τακτ.10,6 **τῶν ἐκπεμπομένων καὶ εἰσαγομένων ἐπιστολῶν εἶναι ἐπισκόπησιν.**

ἐπισκοπία (ἡ) (ἐπίσκοπος) κ. ἰων. **-ίη** ἡ εὐστοχία : Πολυβ.6,205· **2)** ἡ θεώρησις, ἡ ἐπισκόπησις : ΑΠΣυμπλ.315 **τὴν γλυκερὴν ἠελίου ἐπισκοπίην ἔλιπον·** **3)** δ. γρ. τοῦ ἐπισκοπεία βλ.λ.3), τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπισκόπου : Εὐσ.2,1136A, Ἐπιφάν.1,735D.

ἐπισκοπιανός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ὁ ἐπίσημος : Βλεμμ.338 **κατὰ τοὺς περιφανεῖς ἀγυρτεύοντες οἴκους οὓς καὶ ἐπισκοπιανοὺς ὀνομάζουσι·** **2)** ὁ ἐπισκοπειανός βλ.λ.

ἐπισκοπικός-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπίσκοπον ἢ τὴν ἐπισκοπήν : Κώδ.Ἰουστιν.1,4,29,Σωζόμ.5,16,8, - **ἐπισκοπικὸν δικαστήριον** (τὸ συγκείμενον ἐξ ἐπισκόπων, ἐκκλησιαστικόν)· ‖ **τὸ ἐπισκοπικό(ν)** ὡς οὐσ. ὁ πρὸς τὰ δεξιὰ τῷ εἰσερχομένῳ εἰς ἐκκλησίαν θρόνος τοῦ ἐπισκόπου, τὸ δεσποτικό.

ἐπισκοπικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπισκοπήσεως· **2)** εἰδ. ἐκκλ. διὰ δικαιοδοσίας ἐπισκόπου : Ἀθανάσ.1,138,573.

ἐπισκόπιον (τὸ) νεώτ. εἶδος προβολέως φωτεινῶν εἰκόνων.

ἐπισκοπομάρτυρες-ων (οἱ) μτγν. ἐπίσκοποι μάρτυρες : Δίδ.Ἀλ.988.

ἐπίσκοπος (ὁ) (ἡ) (ἐπί-σκοπὸς (I)) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ.κ. **πίσκοπος,** ὁ ἔχων τὴν ἐπιστασίαν ἢ ἐπιτήρησίν τινος, φύλαξ, ἰδίως ἐπὶ τῶν θεῶν καὶ τῶν βασιλέων, ὁ προστάτης : Ἰλ.Χ 255 **ἄριστοι μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων,** Ὀδ.Θ 163, Αἰσχ.Ἑπτ.272 **πολισσούχοις θεοῖς, πεδιανόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις,** Πλούτ.Ἠθ.302C **ἡ ἐπίσκοπος Ἄρτεμις,** ΚΔΠέτρ.1,2,25 **ποιμένα καὶ ἐπίσκοπον**

τῶν ψυχῶν ὑμῶν· ‖ κ. μετὰ δοτ. : Πλάτ.Νόμ 717D **πᾶσι γὰρ ἐπίσκοπος τοῖς περὶ τὰ τοιαῦτα ἐτάχθη Δίκης Νέμεσις ἄγγελος·** ‖ γεν. ὁ προσέχων ἐπί τινος, ὁ φύλαξ : Σοφ.Ἀντ.217 **τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι·** ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν παίδων, ὁ παιδαγωγός : Πλάτ.Νόμ.795D **ταῖς μὲν ἐν παιδιαῖς τε καὶ τροφαῖς ἐπισκόποις γιγνομέναις·** **2**) φρ. **ἐπίσκοπος ὀϊστῶν** ἐπιδέξιος τοξότης : Θεόκρ.24,107 **ἐπίσκαπον εἶναι ὀϊστῶν** [δ. γρ. ἐπὶ σκοπόν]· **3**) μετὰ δοτ. ὁ ἐχθρικῶς ἐπιτηρῶν, ὁ κατάσκοπος : Ἰλ Κ 38 **Τρώεσσιν ἐπίσκοπον,** αὐτ. 342 **νήεσσιν ἐπίσκοπος** ἡμετέρῃσιν· **4**) π. Ἀθηναίοις τίτλος δημοσίων λειτουργῶν ἀποστελλομένων εἰς ὑποτελεῖς πόλεις πρὸς προσωρινὴν διοίκησιν αὐτῶν, ὡς οἱ τῶν Σπαρτιατῶν ἁρμοσταί : Ἀριστφ.Ὄρν.1022 **ἐπίσκοπος ἥκω δεῦρο τῷ κυάμῳ λαχὼν ἐς τὰς Νεφελοκοκκυγίας·** **5**) μτγν. ἐκκλ. ἐκκλησιαστικὸς ἐπόπτης κατὰ τοὺς πρώτους χριστιανικοὺς χρόνους : ΚΔΦιλ.1,1 **πᾶσι τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ .. σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις,** αὐτ.Τιμ.1,3,2· ‖ μσν, νεώτ. κ. δημ. τίτλος ἀνωτάτου ἀξιωματούχου τῆς ἐκκλησίας, ἀρχιερεύς, δεσπότης : Γεωργιλ.Θαν.Ρ π. Κορ. Ἄτ.2 ἐν λ. ἐξαγορευτὴς **καὶ θέρισε τὸν πίσκοπον κι ἔκοψε τοὺς παπάδες,** δ. τραγ. **πίσκοπε τοῦ Δαμαλᾶ δίχως νοῦ, δίχως μυαλά,** παροιμ. **ἡ νύχτα βγάζει ἐπίσκοπο κι ἡ αὐγὴ μητροπολίτη.**

ἐπίσκοπος-ον (2) [σκοπὸς (2)] ὁ ἐπιτυγχάνων τοῦ σκοποῦ, ὁ ἐπιτυχής, ὁ εὔστοχος : Θεμίστ.Λόγ.11, 143A **βάλλειν ἐπισκοπώτατος,** Ἱμέρ.Ἐκλ.14,4 **τοξότης ἐπίσκοπος,** Ὀππ.Κυν.1,42 **βάλλοιμι δ' ἐπίσκοπον ἠχήν·** **2**) ὁ ἁρμόζων εἴς τι, ὁ ταιριαστός, ὁ πετυχημένος : Σοφ.Αἶ.976 **ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος·** **3**) οὐδ. πληθ. **ἐπίσκοπα** ὡς ἐπίρρ. ἐπισκόπως βλ.λ., ἐπιτυχῶς, εὐστόχως : Ἡρ. 3,35 **τίνα εἶδες ἤδη πάντων ἀνθρώπων οὕτω ἐπίσκοπα τοξεύοντα;** Ἰουλ.Λόγ.1,11C.

ἐπισκοποῦ ἐπίρρ. δημ. σκοπίμως, ἐκ προθέσεως, ἐπίτηδες· πρβλ. ἐπιταυτοῦ.

ἐπισκοπῶ-έω [ἐπὶ - σκοπῶ] κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **-σκέψομαι,** κ. μτγν. **-σκοπήσω,** ἀόρ. **-εσκεψάμην,** κ. μτγν. **-εσκόπησα,** παρακ. **-έσκεμμαι** ἐφορῶ, ἐποπτεύω, ἰδ. ἐπὶ πολιούχων θεῶν : Σοφ. Ἀντ.1136 **Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς,** Εὐρ.ΙΤ 1414 **Ἴλιόν τ' ἐπισκοπεῖ σεμνὸς Ποσειδῶν,** Ἀριστφ.Ἱππ.1173 **ἐναργῶς ἡ θεός σ' ἐπισκοπεῖ,** Πλάτ.Πολ.506B **τελέως ἐὰν ὁ τοιοῦτος αὐτὴν** (τὴν πολιτείαν) **ἐπισκοπῇ φύλαξ, ὁ τούτων ἐπιστήμων·** ‖ βλέπω ἐπί τι, παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, ἐξετάζω, θεωρῶ : Ἐπιγρ. **ἐπ- ἱστορίας καὶ τἄλλα ἔγγραφα,** Εὐρ.Ἡρακλ.869 **τἀμ' ἐπεσκέψω κακά·** ‖ ὁμ. ἀκολουθουσῶν ἐξηρτημένων προτάσεων : Ἡρ.2,109 **τοὺς ἐπισκεψομένους καὶ ἀναμετρήσοντας, ὅσῳ ἐλάσσων ὁ χῶρος γέγονε,** Πλάτ.Γοργ.451C **ὅτι καὶ πρὸς αὑτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πῶς ἔχει πλήθους ἐπισκοπεῖ,** αὐτ.Φαίδ.87B **τόδε ἐπίσκεψαι, εἴ τι λέγω·** ‖ ὁμ. μετ' ἐνδοιαστικῆς προτάσεως, προσέχω μήπως : ΚΔ Ἑβρ. 12,15 **ἐπισκοποῦντες μή τις ὑστερῶν ἀπὸ τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ·** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : Πλάτ.Λύσ.207A **ὁ Λύσις θαμὰ ἐπεσκοπεῖτο ἡμᾶς,** Πάπ. **ἐπισκοπούμενος τὸ περίχωμα·** **2**) ἐπὶ στρατηγοῦ, ἐπιθεωρῶ : Ξεν.Ἀν.2,3,2 **Κλέαρχος τυχὼν τότε τὰς τάξεις ἐπισκοπῶν·** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.6,3,21 **ἐπισκέψασθε .. τὰ .. ὅπλα·** **3**) μεταβαίνω πρὸς ἐπίσκεψιν, ἐπισκέπτομαι : Σοφ.Αἶ.854 **ὦ θάνατε .., νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών·** ‖ εἰδ. ἐπισκέπτομαί τινα ὡς φίλος ἢ ἰατρός : Ξεν.ΚΠ 8,2,25 **ὁπότε τις ἀσθενήσειε .. ἐπεσκόπει καὶ παρεῖχε πάντα ὅτου ἔδει,** αὐτ. Ἀπομν.3,11,10, Δημ.113, Ἡρωδιαν.Ἰατ.4,2,4 **ἰατροὶ .. ἐπισκεψάμενοι τὸν νοσοῦντα·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἀγ. 13 **εὐνὴν ὀνείροις οὐκ ἐπισκοπουμένην** [ἣν δὲν ἐπισκέπτονται τὰ ὄνειρα]· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Δημ.1364 **τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπούμεναι,** Γαλ.11,2· **4**) σκέπτομαι, μελετῶ τι καλῶς : Ἰσοκρ.1,41 **ὅτι ἂν μέλλῃς ἐρεῖν, πρότερον ἐπισκόπει τῇ γνώμῃ·** ‖ κ. ἐμπροθ. (**πρός τι, περί τινος, ὑπέρ τινος**) : Πλάτ. Νόμ.924D **τῶν τριῶν αὐτοῦ πρὸς τὰ δύο ἐπισκοπῶν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1274b,32 **τῷ περὶ πολιτείας ἐπισκοποῦντι,** Πολύβ.3,15,2 **ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν προσπιπτόντων·** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : Πλάτ.Φαίδ.91D **ἃ δὴ ἡμᾶς ἐπισκοπεῖσθαι·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. (**εἴς τι**) : αὐτ.Φίλ 61E· **5**) πάπ. μέσ. μετ' αἰτ. φροντίζω διά τινα, γνοιάζομαι : **ἐπισκοποῦ τὰς ἀδελφάς, - ἐπισκοπεῖται ὑμᾶς, - ἐπισκοποῦμαι τὴν σὴν σύμβιον·** **6**) μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι ἐπίσκοπος, ἐκτελῶ καθήκοντα ἐπισκόπου, ἐπισκοπεύω : ΚΔΠέτρ.5,2 **ποιμάνατε τὸ .. ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς ἀλλ' ἑκουσίως** : Γρηγ.Νύσσ.3,1076C, Ἀθανάσ.1,348C· ρηματ. π. ἐπίσκοπος, ἐπισκοπή, -πία, ἐπισκόπησις.

ἐπισκόπως ἐπίρρ. μτγν. μετ' ἐπιτυχίας, ἐπιτυχῶς, εὐστόχως, ὅ. ἐπίσκοπα, ἀντίθ. ἀσκόπως βλ.λ.: Πολυδ.6,205 « εὐστόχως, ἐπισκόπως, εὐτυχῶς, ἐπιτυχῶς », παραθ. **-ώτερα, -ώτατα** : Πολυδ.1,215 **ἀκοντιεῖς ἐπισκοπώτατα,** Θεμίστ.Λόγ.8,116B **ἐπισκοπώτερα βάλλουσι τῶν ἐπὶ γῆς ἑστηκότων.**

ἐπισκορπίζω [σκορπίζω] μτγν. σκορπίζω ἐπί τι, διασκορπίζω, σπαταλῶ : ψΧρυσ.7,426,6 **ἐπισκορπίζοντες τὸν πλοῦτον·** κ. παθ.: Σουΐδ. « ἐπικίδναται, ἐπισκορπίζεται ».

ἐπισκοτάζω ἐπισκοτῶ βλ.λ. : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.3 **πλὴν ὥστε μὴ ἐπισκοτάζειν.**

ἐπισκότησις-εως (ἡ) [ἐπισκοτῶ] μτγν. κ. **ἐπισκότισις** βλ.λ., τὸ σκοτείνιασμα, ἰδίως ἐπὶ τῆς ἐκλείψεως τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης : Πλούτ.Περ.35 **πλὴν ὅτι μεῖζόν τι τῆς χλαμύδος ἐστὶ τὸ πεποιηκὸς τὴν ἐπισκότησιν;** αὐτ.Νικ.23· ‖ κ. μτφ. : Πλωτῖν.2,9,10 **οὐ λέγουσιν εἰς ἐπισκότησιν.**

ἐπισκοτίζω [σκοτίζω] μτγν. κ. νεώτ. **ρίπτω** σκιὰν ἐπί τινος, ἐπισκιάζω, ἐπισκοτῶ βλ.λ.· ‖ κ. νεώτ. μτφ καθιστῶ τι σκοτεινόν, ἀσαφές, συγχέω: **προσπαθεῖ νὰ ἐπισκοτίσῃ τὰ πράγματα·** κ. παθ.: Πολύβ.13,5,6 **ποτὲ δὲ καὶ πολὺν χρόνον ἐπισκοτισθεῖσα** [ἡ ἀλήθεια], **τέλος αὐτὴ δι' ἑαυτῆς ἐπικρατεῖ·** πρβλ. Διογ.Λ 5,76 **ὅμως ἐπεσκοτίσθη καὶ αὐτὸς ὑπὸ τοῦ τὰ πάντα διεσθίοντος φθόνου.**

ἐπισκότισις-εως (ἡ) (ἐπισκοτίζω) μτγν. κ.νεώτ.,δημ. **-η** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισκοτίζω, τοῦ ποιῶ τι σκοτεινόν, τὸ σκοτείνιασμα: Πρόκλ.Τετράβ.2,7· ‖ νεώτ. κ. δημ. **ἐπισκότησις τῆς διανοίας -τοῦ νοῦ** ἡ πνευματικὴ σύγχυσις [μορφὴ φρενοπαθείας], ὁμ. **ἐπισκότισις τῆς μνήμης** παθολογικὴ ἀμνημοσύνη, γενικὴ ἢ μερική.

ἐπισκοτισμός (ὁ) (ἐπισκοτίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπισκότισις βλ.λ. : Πρόκλ.Τετράβ.2,8 **ἔκ τε τοῦ μεγέθους τοῦ ἐπισκοτισμοῦ τῶν ἐκλείψεων.**

ἐπίσκοτος-ον [σκότος] ὁ ἐσκοτισμένος, ὁ εὑρισκόμενος εἰς τὸ σκότος : Πινδ.ἀπ.74,4 **ἐπίσκοτον ἀτραπὸν ἐσσυμένα ἐλαύνεις τι νεώτερον ἢ πάρος;** [διορθ. ἀντὶ ἐπισκόπτων], Πλούτ.Αἰμ.17 **ἄχρι οὗ παρελθοῦσα** [ἡ σελήνη] **τὴν ἐπίσκοτον χώραν πάλιν ἐπιλάμψῃ πρὸς τὸν ἥλιον.**

ἐπισκοτῶ-έω [ἐπὶ-σκότος] κ. μσν. κ. νεώτ. ρίπτω σκιὰν ἐπί τινος, ἐπισκιάζω : Δημ.565 **οἰκίαν ᾠκοδόμηκεν Ἐλευσῖνι τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ,** Πολύβ.9,37,10 **τηλικοῦτον νέφος ἀπὸ τῆς ἑσπέρας .. πρώτοις ἐπισκοτήσει Μακεδόσι,** Γεωπ.7,5 **χρὴ ἐπισκοτεῖν τῷ ἡλίῳ·** κ. παθ. : αὐτ.8,15 **ἐπισκοτούμενα ὑπὸ δασύτητος τῶν χωρῶν·** ‖ ἱστάμενος πρό τινος, παρεμβαλλόμενος, ἐμποδίζω τοῦ νὰ βλέπῃ : Πλάτ.Εὐθ.274C

ἐν μέσῳ ὄντος ἡμῶν τοῦ Κλεινίου, **ἐπεσκότει τῷ Κτησίππῳ τῆς θεᾶς**· κ. ἀπαλ. : Πολύβ. 34,12,2 **καὶ γὰρ τὸ διάστημα μέγα τὸ πρὸς τὸν Ἀδρίαν καὶ τὰ ἐπισκοτοῦντα πολλά**, Πολύαιν. 8,23,2 **ὁμίχλης ἐπισκοτούσης**· **2**) μτφ. ἐπιφέρω εἴς τι σκότος, συσκοτίζω, θολώνω ἰδίως τὸν νοῦν : Ἱππ.1299,4 **ἐπ- τῇ κρίσει** Ἰσοκρ.1,7 **ταῖς δὲ τῆς ψυχῆς ἐπιμελείαις ἐπεσκότησεν**, Εὔβουλ.135 **οἶνος τῷ φρονεῖν ἐπισκοτεῖ**, Ἀριστλ.Ρητ.1354b,11 **ἀλλ' ἐπισκοτεῖν τῇ κρίσει τὸ ἴδιον ἡδὺ ἢ λυπηρόν**· κ. παθ. : Ἱππ.Παραγγ.8 **ἐπισκοτεόμενος τῇ ἀπειρίῃ**, Πολύβ.2,39,12, Μηναῖ.1,6'Ωδ.3 Ἰαμβ. **ἐπισκοτεῖται σαρκικῇ παρουσίᾳ**· ρηματ. π. ἐπισκότησις.

ἐπισκύζομαι [ἐπί-σκύζομαι] ἐπ. κ. μαν. ἀποθ. ὀργίζομαι, ἀγανακτῶ, δυσαρεστοῦμαι διά τι : Ἰλ. I 370 **ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί, εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν**, Ὀδ. Η 306, Εὐστ.Παν.202,36 **θανεῖν εὔξαιο ἂν ἤπερ βασιλέα ἔνθεον αὐτῷ ἐπισκύζεσθαι**· || τὸ ἐνεργ. ἐν ΕΜ 364,10 « ἐπισκύσαι, τὸ χαλεπῆναι ».

ἐπισκυθίζω [Σκύθης] πίνω τὸν οἶνον κατὰ τὸ ἔθος τῶν Σκυθῶν, ἄκρατον, μὴ μεθ' ὕδατος μεμιγμένον, ἀκρατοποτῶ : Ἡρ.6,84 **ἐπεὰν ζωρότερον βούλωνται πιεῖν, ἐπισκύθισον λέγουσι**, Ἀθήν.10,427b.

ἐπισκυθρωπάζω [σκυθρωπός] ἐπὶ κυνῶν, δεικνύω πρόσωπον σκυθρωπόν, βλοσυρόν, φαίνομαι σκυθρωπός : Ξεν.Κυν.3,5 **ἄλλαι δὲ συνάγουσι τὰ ὦτα καὶ ἐπισκυθρωπάσασαι διὰ τοῦ ἴχνους σχάσασαι τὴν οὐρὰν καὶ φράξασαι διατρέχουσι**· κ. ἐπὶ προσ. : Πλούτ.Ἠθ.2,375Λ, Πολυδ.6,29.

ἐπισκύλλω [ἐπί-σκύλλω] μτγν., μτχ. παθ. ἀόρ. β' **ἐπισκυλείς**, δεινοπαθῶ, ὑφίσταμαι δεινά : Βέττ. Βάλ.171,18 **ἐπισκυλέντες τῷ βίῳ παροδικῶς**.

ἐπισκύνιον [τὸ] [ἐπί - σκύνιον] κ. νεώτ. τὸ δέρμα τοῦ μετώπου τὸ ἄνωθεν τῶν ὀφρύων· Ῥοῦφ. Ὀνομ.24 « αἱ δ' ἔσχαται τοῦ μετώπου ρυτίδες ἐπισκύνιον, ὅπερ ἐπάγομεν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἣν πρὸς ἑαυτοὺς φροντίζωμέν τι ἢ αἰδώμεθα· ἄλλοι δὲ τὸ ὑπὸ τὰς ὀφρύας σαρκῶδες ἐπισκύνιον ὀνομάζουσι » : Ἰλ.Ρ 136 **πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται ὄσσε καλύπτων** [ἐπὶ λέοντος], Ἀριστφ. Βάτρ.823 **δεινὸν ἐπισκύνιον ξυνάγων βρυχώμενος ἥσει ῥήματα γομφοπαγῆ** [ἐπὶ τοῦ Αἰσχύλου], Θεόκρ.24,118 **τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῷ ἐπέκειτο προσώπῳ**, Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 12,159,4 **ναὶ μὰ τὸ σὸν φαιδρὸν ἐπισκύνιον**, Μηναῖ.1,1,Συναξ. **τὸ ἐπισκύνιον συνεσπακώς, φροντιστικῷ ἐοικώς, ὀλίγαις τὸ μέτωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος**· **2**) ὑπερηφάνεια, ἀλαζονεία : ΑΠ.7,63 **τὸν κύνα Διογένη.. γυμνώσαντα βίου παντὸς ἐπισκύνιον**· **3**) ἡ σεμνότης, ἡ σοβαρότης : Πολύβ.26,5,6 **κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἶχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀναλκειον τῆς ἡλικίας**.

ἐπισκύνιος-ον γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ ὑπεροπτικός, ὁ ἀλαζών· **2**) νεώτ. ἀνατ. **ὁ συνέλκων τὰς ὀφρῦς μῦς**· **3**) τὸ ἐπισκύνιον ὡς οὐσ. βλ.λ.

ἐπίσκυρος [ὁ] [ἐπί-σκῦρον] ὁμαδικὴ ἀνταγωνιστικὴ σφαιριστικὴ παιδιά, ἄ. ἐπίκοινος ἢ ἐφηβική· Ἡσ. « ὁ μετὰ πολλῶν σκαριαμός » : Σχόλ.Πλάτ. Θεαίτ.146a· **2**) ἄρχων, κυβερνήτης : Καλλ.ἀπ.231 **ἡδομένη νεκάδεσσιν ἐπισκύρων πολέμοιο**.

ἐπισκυφισμός [ὁ] μτγν. ἰατρ. ἐπέμβασις ἐπὶ τοῦ κρανίου δι' ὀφθαλμολογικὴν πάθησιν : Ἀέτ.7,93.

ἐπίσκωμμα-ατος [τὸ] [ἐπισκώπτω] σκῶμμα, ἐμπαιγμός : ΕΜ 713,7· **2**) κ. πληθ. **τὰ ἐπισκώμματα** ρητ.ὅρος δηλῶν τὰς σκωπτικὰς ἐκφρ. : Χοιροβ.1,43.

ἐπισκωμματίζω [σκῶμμα] μτγν. ἐπισκώπτω : Ἐπιφάν.1· ρηματ. π. ἐπισκωμματικός.

ἐπισκωμματικός-ή-όν [ἐπισκωμματίζω] μτγν. ὁ εἰς τὸ σκώπτειν ἐπιτήδειος : Ἐπιφάν.1,990.

ἐπισκωμματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον σκωπτικόν, σκωπτικῶς : Ἐπιφάν.2,106.

ἐπισκώπτης [ὁ] [ἐπισκώπτω] μτγν. ὁ ἔχων διάθεσιν, συνήθειαν νὰ σκώπτῃ, νὰ ἐμπαίζῃ, δ.ἀνάγν. τοῦ ἐπικόπτης : Διογ.Λ122 **ἐπ-.. καὶ παρρησιαστής**.

ἐπισκώπτω [σκώπτω] σκώπτω ἐπί τινι, περιπαίζω, περιγελῶ : Ξεν.Ἀπομν.4,4,6 **καὶ ὁ μὲν Ἱππίας ἀκούσας ταῦτα ὥσπερ ἐπισκώπτων αὐτόν**, Πλάτ.Εὐθφρ.11Ε· || μετ' αἰτ. : Ξεν.Ἀπομν.3,11,16 **ὁ Σωκράτης ἐπισκώπτων τὴν αὐτοῦ ἀπραγμοσύνην**· πρβλ. : Πλούτ.Λυκ.30 **εἰς ὃ καὶ Στρατόνικος ἐπισκῶψαι δοκεῖ μετὰ παιδιᾶς νομοθετῶν**· || μετ' αἰτ. κ. δοτ. : Ἰώσ.Ἀπ.1,208 **ἐπ- Στρατονίκῃ τὴν δεισιδαιμονίαν**· κ. παθ. : Γαλ.6,307 **ὅταν ἐπισκώπτωνται πρός τινων**· **2**) ἀπολ. παίζω, ἀστεΐζομαι : Ἀριστφ.Βάτρ.375 **χώρει.. εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους.. κἀπισκώπτων καὶ παίζων**, Ξεν.Ἀπομν.1,3,7 **οἴεσθαι δ' ἔφη ἐπισκώπτων καὶ τὴν Κίρκην ὗς ποιεῖν τοιούτοις πολλοῖς δειπνίζουσαν**· ρηματ.π. ἐπίσκωψις, ἐπισκώπτης, ἐπίσκωμμα.

ἐπίσκωψις-εως [ἡ] [ἐπισκώπτω] μτγν. ἐμπαιγμός, ἀστεϊσμός, περιγέλασμα : Πλούτ.Ἀντ.24 **ἡ δὲ περὶ τὰς παιδιὰς καὶ τὰς ἐπισκώψεις ὕβρις ἐν αὐτῇ τὸ φάρμακον εἶχεν**.

ἐπισμαράγῶ-έω [ἐπι - σμαραγῶ] μτγν. ποιῶ κρότον ἐπί τινος, ἐπηχῶ : Ὀππ.Κυν.2,78 **ἐπεσμαράγησε δὲ δρυμών**· **2**) μετὰ σύστοίχ. αἰτ. ὑμνῶ ἠχηρῶς πρός τινα, ψάλλω : Νόνν.Δ 48,965 **νέον ὕμνον ἐπεσμαράγησαν**.

ἐπισμηναγός [ὁ] νεώτ. βαθμὸς ἀξιωματικοῦ τῆς ἀεροπορίας, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ ταγματάρχου τοῦ πεζικοῦ.

ἐπισμήχω [ἐπί - σμήχω] μτγν. ἐπισμῶ βλ.λ.· Ἡσ. « ἐπισμήχει, ἐπιτρίβει » : Ὀππ.Κυν.1,501.

ἐπισμῦγερός-ή-όν [σμυγερός] ζοφερός, οἰκτρός, ἐπίπονος, ἐλεεινός : Ἡσίοδ.Α 264 **πὰρ δ' Ἀχλὺς εἱστήκει ἐπισμυγερή τε καὶ αἰνή**, Ἀπολλ. Ρ 1065· ἐπίρρ. -**ῶς** : Ὀδ.Δ 195 **ἐπ- ἀπέτισεν**, αὐτ.Δ 672, Ἀπολλ.Ρ 1,616 **ζήλοιό τ' ἐπ- ἀκόρητοι**.

ἐπισμυκτόν Ἡσ. « ἐπιμυκτηρισμόν » [πιθ. ἀνάγν. ἐπιμυχτόν· πρβλ. ἐπιμυχθίζω].

ἐπισμύχομαι μτγν. φλέγομαι ἐπὶ μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πάθους : Ζώσ.4,44,3.

ἐπισμύχω δ.γρ. ἐπισμήχω βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,501.

ἐπισμῶ-άω [σμῶ] ἐπαλείφω ἢ τρίβω τι ἐπί τινος οὕτως, ὥστε νὰ κολλήσῃ, μετ' αἰτ. προσ. κ. πράγμ.· ὅθ. μτφ. προσάπτω τι εἴς τινα, ἰδ. κακόν, ἐπίψογον· πρβλ. δημ. τοῦ κολλάω ρετσινιά : Ἀριστφ.Θεσμ.389 **τί γὰρ οὗτος ἡμᾶς οὐκ ἐπισμῇ κακῶν;** [τί κακὸν ὑπάρχει ποὺ νὰ μὴ ζητᾷ αὐτὸς νὰ μᾶς τὸ προσάψῃ, νὰ μᾶς τὸ κολλήσῃ].

ἐπισοβαρεύομαι [σοβαρός] μτγν. ἐπαίρομαι, ὑπερηφανεύομαι διά τι : Γρηγ.Νύσσ.3,24D.

ἐπισοβῶ-έω [ἐπί - σοβῶ] μετ' αἰτ. προσ. ἐξαναγκάζω τινὰ νὰ προχωρήσῃ, παρορμῶ : Θεμίστ. Λόγ.4,50Β **ταῖς μάστιξιν ἐμπαταγούντων καὶ ἐπισοβούντων**· || μετ' αἰτ. πράγμ. σύρω, τραβῶ : Ἡλιόδ.Αἰθ.6,11 **τὸ κράσπεδον ἀπὸ μετώπου κατὰ θατέρου τοῖν ὀφθαλμοῖν.. ἐπισοβοῦσα**· **2**) μετ' αἰτ. κ. δοτ. ρίπτω τι κατά τινος, ἐκσφενδονίζω : Ἄλεξ. 176 **ἐπεσόβει κώθωνά μοι** [ἔρριπτε ἐπάνω μου ποτήριον]· **3**) ἀμτβ. καυχῶμαι ἐπί τινι, ὑπερηφανεύομαι διά τι : Φιλόστρ.Εἰκ.1,30 **ἐπ- τιάρᾳ**.

ἐπίσογκος-ον [ἐπί - ἴσος - ὄγκος] μτγν. ὁ ἔχων ἴσον ὄγκον πρός τινα : Στράβ.13,1,67 **κουφοτέρα γὰρ ἡ γῆ τοῦ ἐπ- ὕδατός ἐστιν ὥστ' ἐποχεῖσθαι**.

ἐπῖσος-ον [ἐπί - ἴσος] μτγν. ὁ ἐξ ἴσου ὤν, ὁ ἴσος· Ἡσ. «ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον» : Πολύβ. 3,115,1 **τὰς μὲν ἀρχὰς αὐτῶν τῶν εὐζώνων ἐπισος ἦν ὁ κίνδυνος** [δ.γρ. ἐπ' ἴσης].

ἐπισοφίζομαι [σοφίζομαι] σοφίζομαί τι ἐπιπροσθέτως, ἐπινοῶ, ἐξευρίσκω τι : Ἱππ.Τέχν.14 **ἐπεσοφίσαντο ἤδη μολίβδινον βαρὺ προσεπικαταδεῖν**, Ἰάμβλ.Πυθ.18,86· ρηματ.π. ἐπισόφιας.

ἐπισόφισις-εως (ἡ) (ἐπισοφίζομαι) μτγν. ἡ ἐπινόησις, ἡ ἐξεύρεσις : Ἰουστ.Σικελ.Ἐπιστ.32,13 **ποιεῖσθαι κακίστην ἐπισόφισιν.**

ἐπισπάδην (ἐπισπῶ) ἐπίρρ. ἀμυστί, ἀπνευστί, μονορούφι : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.26 **ἦν . . πίη αὐτοῦ ἐπισπάδην πολλόν.**

ἐπισπαδίας (ὁ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἀνασπαδίας** συγγενὲς ἀνατομικὸν ἐλάττωμα, καθ' ὃ τὸ στόμιον τῆς οὐρήθρας εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ραχιαίας ἐπιφανείας τοῦ πέους· ἀντίθ. ὑποσπαδίας.

ἐπισπαίρω (ἐπὶ - σπαίρω) μτγν. ἀσπαίρω ἐπί τινι, ἀγωνιῶ, λαχταρῶ : Πλαύτ.Ἠθ.327C **τὰ πρὸ τῆς στρατείας ἐπὶ τοῖς Φιλιππικοῖς πολέμοις ἐπέσπαιρεν ἡ Ἑλλάς.**

ἐπίσπασις-εως (ἡ) (ἐπισπῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπισπᾶν βλ.λ., ἡ ἐφέλκυσις, ἡ ἀπορρόφησις, τράβηγμα : Ἀριστλ.Πνεύμ.482a,15 **καὶ τὴν ἐπίσπασιν τῆς τροφῆς,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,17,6· ‖ ἡ **ἐπ- τοῦ στόματος** ἐφελκυστικὴ κίνησις τοῦ στόματος πρὸς ἐκμύζησιν ὑγροῦ : Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,59· **2)** εἰδ. νεώτ. ἰατρ. θεραπευτικὴ μέθοδος, καθ' ἣν διὰ τοπικοῦ ἐρεθισμοῦ τοῦ δέρματος προκαλεῖται ἐπιπόλαιος συρροὴ αἵματος, μειοῦσα καὶ ἀνακουφίζουσα τὴν ἐν τῷ βάθει ὑπεραιμίαν ἢ φλεγμονήν.

ἐπισπασμός (ὁ) (ἐπισπῶ) εἰσέλκυσις τῆς πνοῆς, εἰσπνοή, ταχεῖα ἀναπνοή : Ἱππ.Ἐπιδ.6.5,15· **2)** ἡ ἕρψις, τὸ σύραιμο, ἐπὶ ὄφεως : Σχόλ. Νίκ.Θηρ.160 **μηρύγματι γαστρός, οἱονεὶ τῷ ὁλκῷ ἢ τῷ βαδίσματι καὶ ἐπισπασμῷ·** **3)** νύξις, ὑπαινιγμός : Φιλόδ.Σημ.13· **4)** ἕλξις, τράβηγμα τοῦ ἐμβρύου : Σωρ.2,62· **5)** ἐκμύζησις, ἀπορρόφησις, οἷον ὑπὸ σικύας : αὐτ.2,11.

ἐπισπαστήρ-ῆρος (ὁ) (ἐπισπῶ) κ. νεώτ., Ἐπιγρ. κ. ἐπισπατήρ σιδηρᾶ λαβὴ θύρας, δι' ἧς ἕλκομεν αὐτήν, ὅταν θέλωμεν νὰ τὴν κλείσωμεν, πόμολο· Σουΐδ. « ἐπισπαστῆρες, τῶν θυρῶν τὰ προσηλωμένα σιδήρια, δι' ὧν ἀνακλίνεται ἡ πύλη » : Ἡρ.6,91 **χεῖρες δὲ ἐκεῖναι ἐμπεφυκυῖαι ἦσαν τοῖσι ἐπισπαστῆρσι·** ἄ. ἐπίσπαστρον, κορώνη· ‖ νεώτ. γεν. λαβὴ δι' ἧς ἐφέλκομέν τι, ἵνα κλείσωμεν αὐτό, οἷον θύραν, συρτάρι κττ.· **2)** σχοινίον ἁλιευτικόν : Ἀντίπ. ἐν ΑΠ 6,109,7 **κρυφίου τρίκλωστον ἐπισπαστῆρα βόλοιο.**

ἐπισπαστικός-ή-όν (ἐπισπῶ) κ. νεώτ. ὁ ἕλκων πρὸς ἑαυτόν, ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ ἐπισπᾷ, ὁ ἐφελκυστικός, ὁ ῥαφητικός : Ἀριστλ.Πρ.966a,4 **ἐπ- ὑγροῦ,** Στράβ.15,1,38 **τῶν ἀναφερομένων ἀτμῶν ἐπισπαστικοί τινες εἰσι πρὸς ἑαυτούς,** Γαλ.Φυσ. Δυν.2,3 **ἐπ- αἵματος·** ‖ κ. νεώτ. ἐπὶ φαρμάκων, ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν ἐπίσπασιν βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Γαλ.11,761, Ὀρειβ.ἀπ.85 **ἐπ- ἔμπλαστροι·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. **ἐπ- θεραπεία** ἡ ἐφαρμόζουσα τὴν ἐπίσπασιν ὡς θεραπευτικὸν μέσον· **2)** ἑλκυστικός, ἐπαγωγός : Στωϊκ.ἀπ.3,46, Πολύβ.4,84,6 **ἐπισπαστικῶν καὶ μεγάλων εἶναι δοκούντων τῶν προτεινομένων·** ἐπίρρ. μτγν. -**ῶς** : Σέξ.Ἐμπ. Πυρρ.3,69 **ἐπισπαστικῶς κινεῖν.**

ἐπίσπαστος-ον (ἐπισπῶ) κ. μσν. κ. -**ός-ή-όν** ὁ ἐπισπασθείς, ὁ ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος ἐπελθὼν εἴς τινα : Ὀδ.Σ 73 **ἦ τάχα Ἶρος Ἄϊρος ἐπίσπαστον κακὸν ἕξει, οἵην ἐκ ῥακέων ὁ γέρων ἐπιγουνίδα φαίνει** (Ἡσ. « ἐπίσπαστον κακόν, αὐθαίρετον, ὅπερ ἑαυτῷ τις ἐπισπᾶται κακόν»), Ἡλιόδ. 2,6 **ἐπίσπαστον λύπην ἐγέννησε,** Δίων Κ 62,3 **ἐπ- δεσποτεία·** ‖ ἐπὶ μνηστήρων, ὁ ἐξηπατημένος, δελεασμένος : Παυσ.8,12,6 **ὡς ἐπισπαστοὺς ἐσαγάγοιτο ἐς τὸν οἶκον·** **2)** ὁ σφιγκτῶς ἐξειλκυσμένος βρόχος, τραβηγμένη παγίς· Ἡσ. « ἐπίσπαστον βρόχον, ὅταν γὰρ ἐπισπασθῇ σχοινίον, συνάγεται καὶ ἀποπνίγει » : Εὐρ.Ἱππ.783 **δοκεῖ περᾶν δόμους λῦσαί τ' ἄνασσαν ἐξ ἐπισπαστῶν βρόχων;**

ἐπίσπαστρον (τὸ) (ἐπισπῶ) μτγν. κ. μσν. σχοινίον δι' οὗ ἀνασύρει τίς τι : Διόδ.Σ 17,90· **2)** εἰδ. εἶδος παγίδος πρὸς σύλληψιν πτηνῶν, βρόχος, βρόχι· Ἡσ. « βρόχον » : Ὀππ.Ἰξ.3,12· **3)** ὁ ἐπισπαστὴρ βλ.λ.1, τὸ πόμολο : Πολυδ.10,22 « βαλανάγραι, κλεῖθρα, ἐπίσπαστρον, ῥόπτρον », Εὐστ. Ὀδ.1429,2 « ῥόπτρον ἐπίσπαστρον θύρας »· **4)** τὸ ἐπισυρόμενον, τὸ παραπέτασμα : ΠΔ Ἔξ. 26,36 **καὶ ποιήσεις ἐπίσπαστρον τῇ θύρᾳ τῆς σκηνῆς ἐξ ὑακίνθου, καὶ πορφύρας.**

ἐπισπεῖν ἐπ. ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐφέπω βλ.λ.

ἐπισπείρω (σπείρω), μέλλ. **ἐπισπερῶ,** σπείρω, σπέρνω, ἰδίως μετά τι συμβάν, ματασπέρνω, ξανασπέρνω : Ἡρ.7,115 **τὴν δὲ ὁδὸν ταύτην, τῇ βασιλεὺς Ξέρξης τὸν στρατὸν ἤλασε, οὔτε συγχέουσι Θρήικες οὔτ' ἐπισπείρουσι·** ‖ ἐπ- τι ἐπί τινος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,15,4 **φυτοῖς δὲ οὖσι τοῖς τοιούτοις καὶ ἐπισπείρειν ἐπὶ τὰ ἄνδηρα δεῖ κριθάς·** ‖ ὁμ. ἐ- τινί τι· κ. παθ. : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 2,17,3 **τὸ περὶ Βαβυλῶνα τῇ ἀκάνθῃ περὶ τὸ ἄστρον ἐπισπειρόμενον σπέρμα, φασὶν αὐθημερὸν ἀναβλαστάνειν·** **2)** μτφ. φέγω : Πίνδ.Ν 8,39 **μομφὰν δ' ἐπισπείρων ἀλιτροῖς.**

ἐπίσπεισις-εως (ἡ) τὸ ἐπισπένδειν, ἡ χύσις τοῦ οἴνου ἐπὶ τοῦ θύματος : Ἡρ.2,39 **καὶ τὴν ἐπίσπεισιν τοῦ οἴνου . . χρέονται ὁμοίως ἐς πάντα τὰ ἱρά.**

ἐπίσπεισμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπιχεόμενον ὡς ἐσχάτη σπονδή, μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.349B **ἐπίσπεισμα τῶν ἐκκεχυμένων βίων** (διόρθ. τοῦ ἐν χειρογρ. ἐπὶ πεισμάτων ἐκκεχυμένων βίων).

ἐπισπένδω, ἀόρ. Ἐπιγρ. **ἐπέσπενσε** ἐπιχέω τι, χύνω ρευστόν τι ἐπί τινος, κυρ. ὡς σπονδήν : Ἡρ. 2,39 **ἐπ' αὐτοῦ οἶνον κατὰ τοῦ ἱρηίου ἐπισπείσαντες,** Αἰσχ.Χο.149 **τοιαῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς τάσδ' ἐπισπένδω χοάς·** ‖ ὁμ. ἀπολ. σπένδω, κάμνω σπονδήν : Ἡρ.4,60 **οὔτε καταρξάμενος οὔτ' ἐπισπείσας,** Αἰσχ.ἀπ.161 **οὐδ' ἄν τι θύων οὐδ' ἐπισπένδων ἄνοις·** ‖ φρ. **ἐπισπένδω δάκρυ** χύνω δάκρυ διά τινα αἰτίαν, κλαίων βρέχω τι μὲ δάκρυα : Θεόκρ.23,38 **ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ λῦσον τὰς σχοίνω με·** **2)** Ἐπιγρ. ὑπόσχομαι, παρέχω ἐγγύησιν· ‖ Ἐπιγρ. κ. μέσ. δέχομαι τὴν διαβεβαίωσιν, τὴν ἐγγύησιν· **3)** τὸ μέσ. συνομολογῶ, συνάπτω νέαν συνθήκην : Θουκ.5,22 **ἐπισπένδεσθαι νομίσαντες αὐτοὺς ἄνευ Ἀθηναίων.**

ἐπισπερμαίνω μσν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀποσπερμαίνω βλ.λ. : Εὐδοκ.159.

ἐπίσπερμον (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ περίβλημα τοῦ σπόρου· **2)** ὁμ. ὁ περιβάλλων τὰ σπόρια ἀλγῶν τινων μεμβρανώδης σάκος.

ἐπισπερχεστέρως ἐπίρρ. μτγν. συγκρ. τοῦ ἐπισπερχῶς βλ.λ. : Αἰν.Τακτ.26,10 **ἐπ- ἐξετάζειν** (μετὰ μεγαλυτέρας αὐστηρότητος καὶ ἀκριβείας).

ἐπισπερχής-οῦς-ές σπεύδων, ὁρμητικός, σφοδρός : Ἀριστλ.Φυσιογν.808a,7 **τῷ σχήματι καὶ τῷ ἤθει τῷ ἐπὶ τοῦ προσώπου μὴ ἐπισπερχὴς ἀλλ' ἀγαθὸς φαινέσθω.**

ἐπισπέρχω ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω : Ἰλ.Ψ 430 **ἵππους κέντρῳ ἐπισπέρχων,** Ἀπολλ.Ρ 3,346· ‖ ὁμ. κατεπείγω : Αἰσχ.Ἑπτ.689 **τὸ πρᾶγμα κάρτ' ἐπισπέρχει θεός·** ‖ ὁμ. μετ' ἀπαρφ. ἐπισπεύδω, ἐπείγω : Ἀπολλ.Ρ 1,525 **Πηλιὰς ἴαχεν Ἀργὼ ἐπισπέρχουσα νέεσθαι·** Ἡσ. « ἐπισπέρχουσαι· ἐπισπεύδουσαι, ἐπειγόμεναι »· **2)** ἀκολουθῶ, ἐν τάχει : Ὀππ.Κυν.4,96 **ἐπισπεύδειν ἴχνος·** ‖ κ. ἀπολ. ἀκολουθῶ : Νίκ.Θηρ.144· **3)** ἀμτβ. κινοῦμαι μεθ' ὁρμῆς : Ὀδ.Ε 304 **ἐπισπέρχουσιν ἄελλαι·** **4)** ὁρμῶ μετὰ παραφορᾶς : Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.98.

ἐπισπερχῶς ἐπίρρ. Ἡσ. « μετὰ σπουδῆς » : Ξεν. ΚΠ 4,1,3 **μάλα ἐπισπερχῶς παρηγγύα.**

ἐπισπέσθαι ἀπαρφ. ἀόρ. τοῦ ἐφέπω βλ.λ.

ἐπισπεύδω κ. νεώτ. ἐπιταχύνω, κάμνω τι νὰ ἐπιταχυνθῇ· ἀντίθ. ἀποσπεύδω : Ἡρ.7,18 **καὶ Ἀρ-**

τάβανος, ὃς πρότερον ἀποσπεύδων μοῦνος ἐφαίνετο, τότε ἐπισπεύδων φανερὸς ἦν, Σοφ.'Ηλ.467 ἐπισπεύδων τὸ δρᾶν· || ὁμ. παροτρύνω, προτρέπω πρός τι : 'Ισοκρ.4,138 οὐκ ἀποτρέπειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὴν στρατείαν· || κ. ἐπὶ προσ., παροτρύνω, κάμνω τινὰ νὰ σπεύσῃ : Ξεν.'Ελλ.5,1,33 διέπεμπε τῶν μὲν Ἱππέων κατὰ τοὺς περιοίκους ἐπισπεύσοντας, Θεόκρ.16,93 ἐπισπεύδοιεν ὁδῖταν· || κ.μτφ.βοηθῶ : Πλάτ.Νόμ.810Β οἷς μὴ φύσις ἐπέσπευσεν· **2)** ἀμτβ. σπεύδω πρὸς τὰ ἐμπρός : Εὐρ.Τρῳ.1275 ὦ γεραιὲ πούς, ἐπίσπευσον μόλις, Ξεν.Πόρ.3,4· || ὁμ. ἀποβλέπω εἴς τινα σκοπόν : αὐτ.Συμπ.7,4 καὶ ταῦτα οὐκ εἰς ταυτόν τῷ οἴνῳ ἐπισπεύδει· **3)** ἡ μτχ. ἐπισπεύδων-ουσα-ον ἐν ἐπιρρ. ἐκφρ. μετὰ σπουδῆς : 'Απολλ.Ρ 3,1389 ὠμὸν ἐπισπεύδων κείρει στάχυν· || τὸ οὐδ. τὸ ἐπισπεῦδον ὡς οὐσ. ἡ ἐπίσπευσις, ἡ σπουδή, ἡ βιασύνη : 'Ηλιόδ.8,17 τὸ ἐπισπεῦδον τῆς πορείας.

ἐπίσπευσις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπισπεύδειν, ἐπιτάχυνσις : Πρόδρ.1,46.

ἐπισπευστικός-ή-όν μσν. ἐπιταχύνων, παροτρυντικός : Εὐστ.831,29.

ἐπισπιλῶ-όω μτγν. κ. μσν. σπιλῶ, κηλιδώνω, μολύνω : Κατ.'Αστρλ.Κ 8,154, Φώτ.216.

ἐπισπλαγχνίδιος (ὁ) 'Επιγρ.πιθ. θυτικὸν ἐργαλεῖον.

ἐπισπλαγχνίζομαι μτγν. εὐσπλαχνίαν αἰσθάνομαι ἐπί τινι, γιὰ κάτι : ΠΔΠαροιμ.17,5 ὁ ἐπισπλαγχνιζόμενος ἐλεηθήσεται.

ἐπίσπληνος-ον ὁ ἔχων πάθησιν τοῦ σπληνός, σπληνιάρης : 'Ιππ.1238Β.

ἐπισπόμενος-η-ον μτχ. ἀόρ. τοῦ ἐφέπω βλ.λ.

ἐπισπονδή (ἡ) ἡ ἀνανεωθεῖσα ἀνακωχή : Θουκ. 5,32 τὰς δεχημέρους ἐπισπονδάς.

ἐπισπονδορχιστής (ὁ) 'Επιγρ. ὁ διὰ τῶν αὐλῶν συνοδεύων τὴν τέλεσιν τῶν σπονδῶν.

ἐπίσπονδος-ον 'Επιγρ. κ.,μσν. ὑπόσπονδος βλ.λ.· || τὸ οὐδ. ἐπίσπονδον ὡς οὐσ. σπονδή : 'Επιγρ. ἐπίσπονδον οἴνου, 'Ιω.Μον.114D.

ἐπισπορά (ἡ) κ. μσν. ἡ δευτέρα σπορά : Θεόφρ. ΦΑἰτ.2,24 τὸν καιρὸν λαμβάνουσιν τῆς ἐπισπορᾶς, ὅταν ὀργᾷ τὸ ὑποκείμενον, Πάπ. εἰς σπορὰν καὶ ἐπισποράν· || ὁμ. κ. μτφ. μσν. : Φώτ.'Επ. 50,21 τῇ τῶν ζιζανίων ἐπισπορᾷ λυμαινόμενοι.

ἐπισποράγγιον (τό) νεώτ. ζῳολ. τὸ περιβάλλον τὰ σποράγγια κρυπτογάμων τινῶν φυτῶν περίβλημα.

ἐπισπορεύς-έως (ὁ) μτγν. ὁ ἐπισπείρων, ὁ κατόπιν σπείρων : Βασ.2,240Β ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ τῶν κακῶν ἐπισπορεύς.

ἐπισπορία (ἡ), ἐπ- -ίη ἐπισπορὰ βλ.λ. : 'Ησίοδ. 'Εργ.446 σπέρματα δάσσασθαι καὶ ἐπισπορίην ἀλέασθαι· || συμπληρωματικὴ σπορά· Πολυδ. 1,223 « ἐπισπορία, ὅταν τις εἰς τὸ αὐτὸ σπέρμα ἕτερον ἐπεμβάλλῃ ».

ἐπισπόριον (τό) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐπισπορὰ βλ.λ. : Γερμ.Α' 265C· **2)** νεώτ.βοταν. ἐξωτερικὸν λεπτὸν περίβλημα τῶν σπορίων τῶν λειχήνων καὶ μεγασπορίων τῶν ὑποπτερίδων.

ἐπίσπορος-ον ὁ κατόπιν σπαρείς· || τὸ ἀρσ.πληθ. ἐπίσποροι ὡς οὐσ. ἀπόγονοι : Αἰσχ.Εὐμ.673 στέργειν τὰ πιστὰ τῶνδε τοὺς ἐπισπόρους· **2)** τὸ οὐδ. πληθ. ἐπίσπορα ὡς οὐσ. λαχανικὰ πολλάκις τοῦ ἔτους σπειρόμενα : Θεόφρ.ΦΙ 7,1,2 τὰ καλούμενα ἐπίσπορα· ταῦτα δ' ἐστὶ τεύτλιον, θριδακίνη, εὔζωμον, λάπαθον.

ἐπισπουδάζω μτγν. ἐπισπεύδω, παροτρύνω, παρορμῶ τινα : ΠΔ Γεν.19,15 ἐπεσπούδαζον οἱ ἄγγελοι τὸν Λὼτ λέγοντες· **2)** ἀμτβ. σπεύδω : Λουκ.'Αλ.2 ἐπισπούδασον ἔτι θᾶττον· **3)** σπουδαιολογῶ : Φιλόστρ.Σοφ.2,10,1 ἐπ- τῷ οἴνῳ.

ἐπισπουδασμός (ὁ) πάπ. μεταφορά, μετακομιδή : ἐπισπουδασμὸς πυροῦ.

ἐπισπουδαστής (ὁ) μτγν. ὁ ἐπισπεύδων, ἐπιταχύνων : ΠΔ 'Ησ.14,4 καὶ ἀναπέπαυται ὁ ἐπισπουδαστής· **2)** πάπ. ἐπισπουδαστὴς τῆς Θηβαΐδος τίτλος, ὀνομασία διοικητικοῦ ὑπαλλήλου ἐν Αἰγύπτῳ· **3)** πάπ. ὁ μεταβιβάζων, μετακομίζων.

ἐπισπούδαστος (ὁ) πάπ. κ. μσν. ὁ κατεπείγων : ἐπισπούδαστόν ἐστι· || κ. παραθ. οὐδ. ἐπισπουδαστότερον : Λέων Φιλόσ.268.

ἐπίσπω ἀόρ. τοῦ ἐφέπω βλ.λ.

ἐπισπῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ. ἕλκω, σύρω κατόπιν μου : 'Ηρ.2,121,4 ἐπισπάσαντα τῶν ἀσκῶν δύο ἢ τρεῖς ποδεῶνας αὐτὸν λύειν ἀπαμμένους· || ὁμ. ἐφελκύω, τραβῶ : Εὐρ.'Ελ.116 αὐτὴν ἦγ' ἐπισπάσας κόμης· || ὁμ. κ. μέσ. : Ξεν.'Αν.4,7,14 ὁ δὲ αὐτὸν ἐπισπᾶται, καὶ ἀμφότεροι ᾤχοντο κατὰ τῶν πετρῶν φερόμενοι καὶ ἀπέθανον· || κ. παθ. σύρομαι, ἕλκομαι : Θουκ.4,130 ἐπισπασθῆναι τῇ χειρί· **2)** μτφ. ἐπάγω, ἐπιφέρω, προξενῶ : Αἰσχ.Πέρσ.477 τοσόνδε πλῆθος πημάτων ἐπέσπασεν· **3)** ἕλκω πρὸς τὰ ἔξω, κλείω : Ξεν. 'Ελλ.6,4,36 ἐπισπάσασα τὴν θύραν εἴχετο τοῦ ῥόπτρου· || ὁμ. ἕλκω πρὸς τὰ ἔξω, σφίγγω, παθ. : Δημ.744 ἐπισπασθέντος τοῦ βρόχου τέθνηκεν· **4)** μτφ. ἐφελκύω πρὸς ἐμαυτόν, παίρνω πρὸς τὸ μέρος μου, κερδαίνω : Σοφ.Αἴ.769 πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος· || κ. συχν. μέσ. : 'Ηρ.3,72 ἐπισπᾶσθαι κέρδος, Πολύβ.3,98,9 τὴν παρ' αὐτῶν εὔνοιαν ἐπισπάσεσθαι τῶν γεννησάντων, ΑΠ 11,340 ἔχθραν ἐπεσπασάμην, Μηναῖ.3,1 Συναξ. πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐπισπᾶται τὸν βασιλέα· || ἐπὶ γενείου, κτῶμαι, ἀφήνω νὰ γίνῃ, νὰ αὐξήσῃ : Λουκ.ΖΤραγ.16 καὶ τὸν πώγωνα ἐπισπασάμενος εὖ μάλα ἐῴκειν φιλοσόφῳ· **5)** ἐφελκύω, τέρπω, θέλγω, καταπείθω : Πλάτ. Κράτ.420Α καὶ οὕτω δὴ ἐπισπᾷ σφόδρα τὴν ψυχὴν διὰ τὴν ἔσιν τῆς ῥοῆς· || φρ. νεώτ. ἐπισπῶ τὴν προσοχήν τινος τοῦ ἑλκύω τὴν προσοχήν, τὸν κάνω νὰ μὲ προσέξῃ· || κ. συχν. μέσ. : Θουκ.3,44 ὁ λόγος.. ἂν ἐπισπάσαιτο, Πλάτ.Νόμ. 863Ε ἐπισπᾶσθαί τινα εἰς ἑαυτοῦ βούλησιν, 'Αριστλ.ΖΙ 613b,19 προκυλινδεῖται ἡ πέρδιξ τοῦ θηρεύοντος ὡς ἐπίληπτος οὖσα, καὶ ἐπισπᾶται ὡς ληψόμενον ἐφ' ἑαυτήν· || ὁμ. μέσ. προκαλῶ : 'Επίκ.Φύσ.1371: θάτερον παρεμπῖπτον ἐπεσπάσατο .. τὸ ἕτερον ἐπινόημα· **6)** μετ' ἀπαρφ. παρακινῶ νὰ πράξῃ τίς τι : Θουκ.4,9 ἐπισπάσασθαι αὐτοὺς ἡγεῖτο προθυμήσεσθαι, Ξεν.ΚΠ 5,5,10 ἐπισπᾶσθαί τινα ἐμπλησθῆναι δακρύων τὰ ὄμματα, Πλούτ.Φιλ.18 ἐπισπᾶσθαι τοὺς πολεμίους ἐφ' ἑαυτόν· κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.863Ε ἐπισπώμενον εἰς τἀναντία πολλάκις ἅμα, Δημ.62 φοβοῦμαι μὴ πάντες ἐπισπασθῶσιν πέρα τοῦ συμφέροντος πολεμῆσαι, 'Επιγρ. πολύ τι μᾶλλον ἐπεσπάσμεθα, Δημήτρ.Λάκ.'Ηρ.1055,23F· **7)** μέσ. ἀπορροφῶ, ἀπομυζῶ : 'Αριστλ.Πρ.868b,30 τὰ σιτία ἐπισπᾶται τὴν ὑγρότητα, Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,9,12 τὰ ἐριναστὰ σῦκα ἐπισπᾶται τὸν ὀπόν· || ὁμ. πίνω, ῥοφῶ : Γαλ.15,500, Λουκ.Θε.Δ 5,4 καὶ ἀπ' ἐκείνων αὐτοῦ τῶν δακτύλων λαμβάνειν ἡμᾶς τὴν κύλικα καὶ ἐπισπασαμένους γε φιλῆσαι μεταξύ· || ἐπὶ βρεφῶν, ἐκμυζῶ τὸ γάλα, θηλάζω: Σωρ.1,88· || ἐπὶ σικυῶν, ἐκμυζῶ : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ. 22 ἑλκύσαι ἐφ' ἑωυτὸ καὶ ἐπισπάσασθαι ὑγρότητα ἐκ τοῦ ἄλλου σώματος· || κ. παθ. ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ἐκμυζῶμαι, ἀπορροφᾶται : 'Αριστλ. Πρ.931b,22· **8)** μέσ. προσκαλῶ, καλῶ : Πολύβ. 1,6,5 τὸν διὰ ταῦτα φόβον ἐπισπασαμένων Πύρρον τῷ πρότερον ἔτει τῆς ἐφόδου, Φιλόδ.Ποιημ. 5,1425,8 μάρτυρας ἐπισπᾶται τοὺς μουσικούς· || κ. παθ. ἐν πάπ. προσκαλοῦμαι, καλοῦμαι δι' ἐργασίαν : οἱ ἐπισπασθησόμενοι εἰς τὰς γενηματοφυλακίας· **9)** παθ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἐπανέρχομαι : Θουκ.3,89 ἐξαπίνης πάλιν ἐπισπω-

μένης· **10)** ἀνατρέπω· δθ. παροιμ. ἐν Λουκ. Ψευδαλ.32 «ὅλην τὴν ἅμαξαν ἐπισπάσω»· **11)** μέσ. εἰδ. ἕλκω τὴν ἀκροβυστίαν πρὸς τὰ ἐμπρός, ἵνα γίνω ὡς ἀπερίτμητος : ΚΔΚορινθ 1,7,18 **περιτετμημένος τις ἐκλήθη ; μὴ ἐπισπάσθω.**

ἔπισσα [ἡ] ἰω. ἡ ὑστερογενής, στερνοπαίδι : Ἑκατ. 363]· Ἡσ. «ἔπισσα· ὕστερον γενομένη, νεωτέρα»· || κ. τὸ οὐδ. Ἡσ.«ἔπισσον· τὸ ὕστερον γενόμενον».

ἐπισσείω ἐπ. τ. τοῦ ἐπισείω βλ.λ.

ἐπισσεύω ἐπ. τ. τοῦ ἐπισεύω βλ.λ.

ἐπίσσοφος [ὁ] Ἐπιγρ. πιθ. πρόεδρος ἐκκλησίας τοῦ λαοῦ ἔν τισι δωρ. πόλεσι : **ἐγγραφέτω αὐτὸν ὁ ἐπίσσοφος ἐς τὰ τοῦ κοινοῦ γράμματα.**

ἐπίσσυτος-ον [ἐπισεύω, ἐπέσσυμαι] ὁ ἐξορμῶν, ἀναβλύζων μεθ' ὁρμῆς, ἐπὶ δακρύων : Αἰσχ.Ἀγ.887 **κλαυμάτων ἐπίσσυτοι πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἔνι σταγών·** **2)** βίαιος, αἰφνίδιος : Αἰσχ.Εὐμ.924 **ἐπίσσυτοι βίου τύχαι,** αὐτ.Ἱππ.574.

ἐπίσσωτρον [τὸ] ἐπ. τ. τοῦ ἐπίσωτρον βλ.λ.

ἐπίστᾳ ἀντὶ ἐπίστασαι β' ἑν. τοῦ ἐπίσταμαι βλ.λ.

ἐπίσταγμα-ατος [τὸ] μτγν. κ. νεώτ. τὸ σταζόμενον ἐπί τινος ἢ εἴς τι, σταλαγμός : Γαλ.Λεξ.Ἱππ. 516 **λίθος, ἐπίσταγμά τι τῶν ὀμμάτων.**

ἐπισταγμός [ὁ] μτγν. κόρυζα, κατάρραυς, σταλαγμὸς τῆς ρινός : Γαλ.13,61.

ἐπιστάδην ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπιτάδην βλ.λ.

ἐπισταδόν ἐπίρρ. ἐπ. [ἐφίστημι-ἐπιστῆναι] παρ' Ὁμ. μ. ἐν Ὀδ., ἐν στάσει ἄνωθεν ἄλλων εὑρισκομένων κατὰ σειράν, παραστέκοντας ἄλλους ποὺ εἶναι ἀράδα, δθ. κατ' ἐπίβλεψιν, κατ' ἐπιστασίαν διαδοχικῶς : Ὀδ.Μ 392 **νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν** [ἐπετίμησα αὐτοὺς διαδοχικῶς, χωριστά], αὐτ.Ν 54 **οἶνον . . νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπισταδὸν** [κατ' ἐπιστασίαν, διαδοχικῶς ἐμοίρασεν εἰς ὅλους], Ἀπολλ.Ρ 1,293 **ταὶ δὲ γυναῖκες ἀμφίπολοι γόασκον ἐπισταδὸν** [ἱστάμεναι κατὰ σειρὰν διαδοχικῶς ἐθρήνουν γοερῶς], κτ. σχόλ. «ἐπιστατικῶς καὶ ἀμετακινήτως»· **2)** κατὰ στάσιν πρὸς διαδοχικὴν ἐνέργειαν, πρὸς σύμπραξιν, παραστέκοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον : Ὀδ.Π 454 **οἱ δ' ἄρα δόρπον ἐπισταδὸν ὡπλίζοντο** [ὁ Ὀδυσσεὺς καὶ ὁ υἱός του παραστέκοντας ὁ ἕνας τὸν ἄλλον ἑτοίμαζαν τὸ δεῖπνον· σχόλ. ἐσφ. ἑρμ. «ἐπισταμένως, ἐμπείρως»].

ἐπιστάζω κ. νεώτ. στάζω τι ἐπάνω εἴς τι, ρίπτω σταλαγμούς, σταλάζω : Ἀριστλ.Πρ.871b,18 **ἐπιστάζειν τινί τι,** Ὀρειβ.102,2 **ρόδινον ἔλαιον ἐπιστάζειν τῇ μήνιγγι·** || ὁμ. κ. παθ. περὶ γάλακτος : Διοσκ.2,70 **ἐπειδὰν ἐπισταγῇ ὄνυχι·** **2)** ὁμ. κ. μτφ. στάζω τι ἐπάνω εἴς τι : Πίνδ.Ι 4(3),90 **τερπνὰν ἐπιστάζων χάριν,** Λογγ.κ.Ἔρωτ.19 **ἅπαντι γὰρ ἔργῳ κἂν βραχὺ τῆς ἰδίας πειθοῦς ἐπιστάξῃς·** **3)** ἀμτβ. πάσχω ἐκ νέου αἱμαρραγίαν τῆς ρινός : Ἱππ.80E **ἄλλως τε καὶ ἢν δὶς ἐπιστάξῃ.**

ἐπίσταθμα [τὰ] μτγν. οὐδ. πληθ. τοῦ ἐπίσταθμος, κατάλυμα : Πολυβ.4,73.

ἐπισταθμεία [ἡ] δ. γρ. τοῦ ἐπισταθμία βλ.λ.

ἐπιστάθμευσις-εως [ἡ] νεώτ. τὸ καταλύειν ἔν τινι τόπῳ, σιάθμευσις προσωρινὴ ἐν πορείᾳ.

ἐπισταθμεύω μτγν. κ. νεώτ. καταλύω ὡς στρατιώτης παρά τινι : Πλούτ.Σύλλ.25 **ἰδίᾳ δὲ τοὺς οἴκους ἐξέτριψεν ὕβρει καὶ πλεονεξίᾳ τῶν ἐπισταθμευόντων·** || κ. νεώτ. γεν. καταλύω ἔν τινι τόπῳ, σταθμεύω· **2)** παρέχω κατάλυμα καὶ τροφήν, παθ. : Πολύβ.21,4,1 **οἱ δὲ Φωκεῖς . . ὑπὸ τῶν ἀπολειφθέντων Ῥωμαίων ἐν ταῖς ναυσὶν ἐπισταθμευόμενοι·** **3)** παθ. ὁρίζομαι ὡς κατάλυμα : Πλούτ.Ἀντ.9 **οἰκίαι χαμαιτύπαις καὶ σαμβυκιστρίαις ἐπισταθμευόμεναι·** **4)** κάμνω τι νὰ σταθμεύσῃ, νὰ σταματήσῃ εἴς τι, ἀπασχολῶ τι εἴς τι, ἐν μτφ. σημ. : Πλούτ.778B **ἐπισταθμεύουσι τὰ ὦτα διαλέξεσιν ἀκαίροις.**

ἐπιστάθμη [ἡ] μτγν. στάθμη, κανών : Γρηγ. Νύσσ.428D.

ἐπιστάθμησις-εως [ἡ] γλωσσ. ζυγοστασία βλ.λ.

ἐπισταθμία [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. κατάλυμα : Διόδ. Σ 17,47 **ἐπισταθμίαν ποιεῖσθαι παρά τινι·** **2)** ὑποχρέωσις τοῦ παρέχειν κατάλυμα εἴς τινα, κυρ. εἰς στρατιώτην : Πλούτ.Σερτ.6 **τῶν ἐπισταθμιῶν ἀπαλλάξας ἠγαπήθη·** || ὁμ. νεώτ. στρατ. ἡ ἐν ἐκστρατείᾳ παραμονὴ τῶν στρατευμάτων ὑπὸ ἐστεγασμένους χώρους.

ἐπίσταθμος-ον [σταθμὸς] κ. νεώτ. ὁ σταθμεύων, καταλύων ἔν τινι τόπῳ : Πολύαιν.7,40, **ἕκαστος τῶν σταθμούχων τὸν ἴδιον ἐπίσταθμον εὖ μάλα μεθύσας ἀπέκτεινε·** || κ. μτφ. : Ἀρισταίδ.Κ 2,2 **ψυχὴ . . ἐπίσταθμος σωμάτων·** **2** [σταθμὰ] τὸ οὐδ. πληθ. **ἐπίσταθμα** ὡς οὐσ. πρόσθετα σταθμά· Πολυβ.4, 73 «τὰ δὲ ὀνομαζόμενα σταθμία, σταθμὰ ἐπίσταθμα καὶ στάσιμα ὠνόμασε Κηφισόδωρος»· **3)** εἰδ. ὡς οὐσ. ἄρχων ἐπόπτης τῆς διοικήσεως : Ἰσοκρ.4,120 **καὶ μόνον οὐκ ἐπιστάθμους ἐν ταῖς πόλεσι καθιστάς·** πρβλ. ΑΒ 253 «ἐπίσταθμοι· οἱ ἄρχοντες καὶ σατράπαι οἱ κατέχοντες βασιλεῖ τὰς ὑπηκόους πόλεις· παρὰ τὸ ἐπὶ τοῖς σταθμοῖς εἶναι»· **4)** νεώτ. ὁ ἐπιμελητὴς τῆς ἐπισταθμίας, ὁ λαβὼν ἐντολὴν νὰ προπαρασκευάσῃ ἐπισταθμίαν· **5)** ὁ παρὰ τὸν σταθμὸν θύρας : ΑΠ 9,336,1 **ἥρως Ἠετίωνος ἐπίσταθμος Ἀμφιπολίτεω ἵδρυμαι μικρῷ μικρὸς ἐπὶ προθύρῳ·** **6)** συμποσίαρχος, προκαθήμενος τοῦ συμποσίου : Πλούτ.Ἠθ.612C.

ἐπισταθμῶμαι-άομαι καλῶς ζυγίζω, ἐξετάζω, σκέπτομαι : Αἰσχ.Ἀγ.164 **πάντ' ἐπισταθμώμενος.**

ἐπιστάκτης [ὁ] μτγν. ἔριον πρὸς καταστάλαξιν ἀρωματικοῦ ἐλαίου : Ὀρειβ.102,25 **τὸ δὲ ἔριον τοῦτο λέγεται ἐπιστάκτης· διὰ γὰρ τούτου ἐκ διαστημάτων ρόδιον ἐπιστάζεται.**

ἐπισταλάζω μτγν., μσν. κ. -ττω ἐπιστάζω βλ.λ. : Μνησίθ.π.Ὀρειβ.15,11, Εὐστ.Παν.323,41 **ἐπισταλαχθῆναί μοι νέκταρ,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,110.

ἐπισταλάω μτγν. δ. τ. τοῦ ἐπισταλάζω βλ.λ. : ΑΠ 9,322 **ἱδρώς . . στῆθος ἐπισταλάων.**

ἐπίσταλμα-ατος [τὸ] [ἐπιστέλλω] παραγγελία : Θεόφρ.Χαρ.6 **καὶ ἀγοράζειν αὐτὸν μὲν μηδέν, ξένοις δὲ ἐπιστάλματα εἰς Βυζάντιον ἀλμάδας·** **2)** πάπ. ἀξίωμα ἐνέχον δικαιοδοσίαν, ἐντολήν, ἐξουσίαν τινά· **3)** μαν. ἐν τῷ πληθ. αὐτοκρατορικαὶ ἐπιστολαὶ ἐντελλόμεναι τι: Ἰουστιν.Νεαρ.167,1.

ἐπίσταλσις-εως [ἡ] Ἡσ.« ἐπιστολαί, ἐπιστάλσεις ».

ἐπισταλτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἐπιστέλλειν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.239,24 **ἐπισταλτικὰ ἀπαρέμφατα·** || ἐν τῇ γραμμ. ὡς χαρακτηρισμὸς τῆς δοτικῆς πτώσεως : Διον.Τραγ.636,6 **ἡ δοτικὴ ἐπισταλτική·** **2)** ὁ κατὰ παραγγελίαν στελλόμενος : Πρόκλ.Χριστ.π.Φωτ.239 **καὶ τὰ ἐπισταλτικὰ δὲ ὅσα κατ' ἐντολὰς πρός τινας διέπεμπον.**

ἐπίσταμα-ατος [τὸ] δωρ. τ. τοῦ ἐπίστημα βλ.λ.

ἐπίσταμαι κ. μσν. κ. νεώτ., β' πρόσ. -ασαι κ. **ἐπίστᾳ** ἢ **ἐπίστῃ,** ἰων. **ἐπίστεαι** [ἐξ-], προστ. **ἐπίστασο** κ. **ἐπίστω,** συνηρ. **ἐπίστω,** ὑποτ. ἰων. **ἐπιστέωμαι,** ἀττ. **ἐπίστωμαι,** παρατ. **ἠπιστάμην,** κ. ἄνευ αὐξ. **ἐπίστατο** [Ἰλ.Ε 60], ἰων. γ' πληθ. **ἠπιστέατο** ἢ **ἐπιστέατο,** μέλλ. **ἐπιστήσομαι,** ἀόρ. α' **ἠπιστήθην,** γνωρίζω πῶς νὰ πράξω τι, εἶμαι ἱκανὸς νὰ πράξω, μετ' ἀπαρφ. : Ἰλ.Φ 320 **οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ ἀλλέξαι,** Σαπφ.70· || π. Ὁμ. ἐν χρ. ἐπί τε διανοητικῆς ἱκανότητος καὶ ἐπὶ τεχνικῆς δεξιότητος : Ἰλ.Ξ 92 **ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,** αὐτ.Ε 60 **ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα τεύχειν·** || συχν. π. τραγ. κ. ἀττ. : Αἰσχ.Πρ.982 **οὔπω σωφρονεῖν ἐπίστασαι,** Εὐρ.Ἱππ.996 **ἐπίστασαι . . θεοὺς σέβειν,** Ἀριστφ.Σφ.989 **κιθαρίζειν οὐκ ἐπίσταται·**

‖ κ. ἄνευ ἀπαρφ. : Αἰσχ.Πρ.376 **σῷζ' ὅπως ἐπίστασαι** **2**) εἶμαι βέβαιος, ἔχω πεποίθησιν ὅτι.. : Ἡράκλ.Φιλ.57 **τοῦτον ἐπίστανται πλεῖστα εἰδέναι,** Ἡρ.3,139 **ὁ μὲν.. ἠπίστατο τοῦτό οἱ ἀπολωλέναι δι' εὐηθείην·** κ. μετ' εἰδ. προτ. διὰ τοῦ **ὡς** : Ἡρ.1,122 **ἐπίστασθαι ὡς βουκόλου τοῦ Ἀστυάγεος εἴη παῖς·** **3**) μετ' αἰτ. ἐννοῶ, γνωρίζω, γινώσκω καλῶς τι, εἶμαι ἐντριβής, εἰδήμων εἴς τι : Ἰλ.Ψ 705 **πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα,** Ἡρ.3,130 **εἰρώτα.. τὴν τέχνην εἰ ἐπίσταιτο,** Αἰσχ.Πέρσ.373 **ἐπίστατο τὸ μέλλον,** Θουκ.4,10 **ἐμπειρίᾳ ἐπίσταται τὴν ναυτικήν,** Πλάτ.Πολ.598C, Κρατῖν.122 **ἔγωγε γράμματ' οὐδ' ἐπίσταμαι,** Πρόδρ.1,344 **οὐκ ἐπιστάμην ἄτυχος τὴν συσκευὴν καὶ πρᾶξιν·** ‖ σπαν. ἀναφορ. πρὸς πρόσωπα, γνωρίζω τινά : Ἀριστφ. Ἱππ.1278 **Ἀρίγνωτον γὰρ οὐδεὶς ὅστις οὐκ ἐπίσταται,** ΚΔ Πράξ.19,15 **τὸν Παῦλον ἐπίσταμαι·** ‖ κ. μετ' ἐπιρρ. : Ξεν.ΚΠ 7,5,31 **Συριστὶ ἐπίσταται** γνωρίζει συριακά· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. ἅμα κ. ἀπαρφ.: Αἰσχ.Εὐμ.276 **ἐπίσταμαι πολλοὺς καθαρμούς, καὶ λέγειν ὅπου δίκη σιγᾶν θ' ὁμοίως·** ‖ κ. μετ' ἀπαρφ. πρὸς ἐξήγ. τῆς αἰτ. : Σιμων.7,24 **ἔργον δὲ μόνον ἐσθίειν ἐπίσταται·** ‖ κ. μετὰ μτχ. π. τραγ. κ. πεζ. γνωρίζω ὅτι.. : Ἡρ.5,42 **εὖ ἐπίσταμαι αὐτὸς σχήσων,** Σοφ.Αἴ.1399· ‖ κ. μετὰ διπλῆς αἰτ.: Πλούτ.Ῥωμ.7 **ἑαυτοὺς Φαυστύλου ἠπιστάμεθα παῖδας (ὄντας)·** ‖ κ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ. Ἀντ.1092· **4**) μεθ' Ὅμ. γνωρίζω τι ὡς γεγονός, γνωρίζω τι μετὰ βεβαιότητος, καλῶς : Ἡρ.7,8 **ἐπισταμένοισι εὖ οὐκ ἂν τις λέγοι·** ‖ ἐν χρ. ὡς ἰσοδ. τοῦ **εἰδέναι** : Πλάτ.Θεαίτ.163C **οὔτε αἰσθάνεσθαι τῷ ὁρᾶν ἢ ἀκούειν οὔτε ἐπίστασθαι,** Ἀριστλ.Φυσ.184a,10 **τὸ εἰδέναι καὶ τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει περὶ πάσας τὰς μεθόδους·** ‖ ἐνίοτε τὸ **εἰδέναι** ὡς γενικὸς ὅρος, τὸ δὲ **ἐπίστασθαι** πρὸς δήλωσιν ἐπιστημονικῆς γνώσεως : Ἀριστλ. Μεταφ.982b.21 **φανερὸν ὅτι διὰ τὸ εἰδέναι τὸ ἐπίστασθαι ἐδίωκον·** ‖ συχν. ἐπιτείνεται δι' ἄλλων λέξεων, οἷον εὖ, σαφῶς, πλήρως : Ἡρ.5,42 **εὖ τε ἠπίστατο κατ' ἀνδραγαθίην,** Αἰσχ.Πρ.840 **σαφῶς ἐπίστασαι·** ‖ συχν. συντάσσεται μετ' αἰτ.: Ἀνδ.4,19 **τὰ διαφέροντα ἐπίσταται·** ‖ κ. ἐμπροθ. (**περί τινος**) : Ἡρ.2,3 **ἴσον περὶ αὐτῶν ἐπίστασθαι,** Εὐρ.ἀπ.795,4 **ἐπίσταται περὶ θεῶν·** ‖ ὁμ.ἑπομ. ἐξηρτημένης προτ. : Θέογν.772 **τί σφιν χρήσηται ἐπίσταται,** Ἡρ.1,156 **ἐπίσταται τοῦτο, ὅτι..·** **5**) ἡ μτχ. ἐνεστ. **ἐπιστάμενος-η-ον** συχν. ὡς ἐπίθ. νοητικός, εἰδήμων, ἔμπειρος · Ὀδ.Ξ 359 **ἀνδρὸς ἐπισταμένου,** Ἰλ.Τ 80 **χαλεπὸν ἐπισταμένῳ περ ἐόντι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ποδῶν τοῦ χορευτοῦ : Ἰλ.Σ 599 **θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι·** ‖ ὁμ. μετὰ γεν. ἔμπειρος, πεπειραμένος : Ὀδ.Φ 406 **φόρμιγγος ἐπιστάμενος καὶ ἀοιδῆς·** ‖ κ. μετὰ δοτ. : Ἰλ.Ο 282 **ἐπιστάμενον ἄκοντι.**

ἐπιστάμενος-η-ον κ. νεώτ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπίσταμαι βλ.λ., ὁ εἰδήμων· **2**) νεώτ. κ. ἐπὶ ἐνεργείας, προσεκτικός, ἐξονυχιστικός : **μετ' ἐπισταμένην μελέτην τοῦ ζητήματος.**

ἐπισταμένως ἐπίρρ. κ. νεώτ. δεξιῶς, εἰδημόνως, ἐμπείρως, ἐπιτηδείως : Ἰλ.Κ 265 **εὖ καὶ ἐπισταμένως,** Ἡσίοδ.Ἔργ.107 **λόγον ἐκκορυφώσω εὖ καὶ ἐπισταμένως,** Θέογν.212 **ἐπισταμένως πίνειν,** Ξεν. ΚΠ 1,1,3 **ἂν τις ἐπισταμένως τοῦτο πράττῃ·** ‖ ὁμ. μτγν. μετὰ γνώσεως, πῶς νά.. : Ἐπίκ.Φύσ.14,4· **2**) κ. νεώτ. μετὰ προσοχῆς, προσεκτικά : **ἐξήτασε τὸν ἀσθενῆ ἐπισταμένως.**

ἐπίσταξις-εως (ἡ) κ.νεώτ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ στάξις ἐν Ἱππ.Προρρ.1,148· **2**) νεώτ. τὸ ἐπιστάζειν, σταλάζειν· ‖ ἰατρ. **ἐπ- τῆς ῥινός** αἱμορραγία τῆς ῥινός, τὸ ἄνοιγμα τῆς μύτης, ἄ. ῥινορραγία.

ἐπιστασία (ἡ) μτγν., μαν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **-ίη,** προσοχή, ἐπιμέλεια, φροντίς, ἔγνοια : Φίλ.1,192 **ἐπιστασίαν ποιεῖσθαί τινος,** Μηναῖ.8,17 Συναξ. **Ἀγγέλου ἐπιστασίᾳ ἐκ φθορᾶς διαφυλαχθεῖσα,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,16 **ὅπου εἶχε τόσας ἐπιστασίας βασιλικὰς ἐπάνω του·** ‖ **ἔχειν ἐπιστασίαν** ἀπαιτεῖν προσοχήν : Ἀθήν.2,66D **ἔχει ἐπιστασίαν ἡ τῶν ποιημάτων τούτων ἐκδοχή·** **2**) ἀναγνώρισις, διάγνωσις : Ἀρετ Χρον.Παθ.1,6 **εἰς ἐπιστασίαν τῆς νόσου ἀφικνεόμενοι·** **3**) ἐξουσία, διοίκησις, κυβέρνησις : Στράβ.8,5,5 **πρὸς τὴν ἐπιστασίαν αὐτῶν,** Διόδ.Σ 20,32 **τὰς πόλεις ἠλευθέρου τῆς τῶν Καρχηδονίων ἐπιστασίας·** ‖ κ. ἀπολ. : Πλούτ. Λούκ.2, Στωϊκ.ἀπ.3,158 **ἀρχικὴ ἐπιστασία·** **4**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἡ θέσις τοῦ ἐπιστάτου βλ.λ.8), ἐπίβλεψις, ἐπιτήρησις : Καλλιγ.Θάν.Βλ.63 **τὸν ἔδωκε γενικωτέραν ἐπιστασίαν καὶ πλήρη ἐμπιστοσύνην.**

ἐπιστᾰσιάζω μτγν. κ. μσν. στασιάζω ἐπί τινι, διατελῶ ἐν στάσει : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,37,Θεοφύλ.Σ 8,204D **ἐπιστασιάζει τὸ πλῆθος.**

ἐπιστᾰσίδια (τὰ) τίτλος ἔργου τοῦ Ἀρχιμήδους: Τζέτζ.Χιλ 12,974 **ἐγὼ δὲ τούτου ἀναγνοὺς διάφορα βιβλία.. καὶ τὰ ἐπιστασίδια.**

ἐπιστᾰ́σιον (τὸ) Ἐπιγρ. τὸ ἀρχεῖον τοῦ ἐπιστάτου.

ἐπιστᾰ́σιος Ζεὺς (ὁ) μτγν. ὁ ποιῶν τινα ἵστασθαι στερεῶς : Πλούτ.Ῥωμ.18 **τοῦ Διὸς τοῦ Στάτωρος, ὃν ἐπιστάσιον ἂν τις ἑρμηνεύσειεν.**

ἐπίστᾰσις-εως (ἡ) (ἐφίστημι) κ. νεώτ. ἔμφραξις, στάσις, σταμάτημα : Ἱππ.Κωακ.480 **ἐπίστασις οὔρου·** ‖ ὁμ. ἐπὶ αὐξήσεως δένδρων : Θεόφρ.Φ Αἰτ.2,9,1 **πνεύματα τραχύνει καὶ ὄζους ἐμποιεῖ διὰ τὴν ἐπίστασιν·** ‖ βραδεῖα ῥοή : Ἱππ.Ἐν.93 **ἐπίστασις αἵματος·** ‖ πάπ. ἀναχαίτισις, συγκράτησις : **πρὸς ἐπίστασιν τῶν ἄλλων·** **2**) (ἐφίσταμαι) στάσις, στάσιμον, σταμάτημα : Ξεν.Ἀν.2,4,26 **τοσοῦτον ἦν ἀνάγκη χρόνον δι' ὅλου τοῦ στρατεύματος γίγνεσθαι τὴν ἐπίστασιν·** ‖ ἠρέμησις, γαλήνευσις, ἀντίθ. κίνησις : Ἀριστλ.Ψυχ.457a,33 **ἡ νόησις ἔοικεν ἠρεμήσει τινὶ καὶ ἐπιστάσει·** ‖ σταμάτημα ἔκ τινος κωλύματος, δυσχέρεια : αὐτ. Μεταφ.1089b,25 **ἔχει τινὰ ἐπίστασιν, πῶς..·** **3**) τὸ ἵστασθαι πρὸς ἐξέτασιν, παρατήρησις· αὐτ.Φυσ.196a,36 **τοῦτ' ἄξιον ἐπιστάσεως, εἰ..·** **4**) φροντίς, ἐπιμέλεια, προσοχή : Φιλόδ.Παρρ.50· ‖ εἰδ. ἰατρικὴ φροντίς : Σωρ.176 **ἐπίστασις πρὸς φλεγμονήν·** ‖ **μετ' ἐπιστάσεως** μετὰ προσοχῆς, ἐπιμελῶς : Πολύβ.2,2,2,Διόδ.Σ 29,32· ‖ ὁμ. σημ. **ἐξ ἐπιστάσεως** : Πολύβ.3,58,3· **5**) ἐπιμονή, ὅθ. ὁρμή, ζέσις : Πρόκλ.Παρμ.604S **ἐπαινεῖ τὴν Ζήνωνος πραγματείαν μετὰ δή τινος λαμπρᾶς ἐπιστάσεως·** ‖ **φροντίδων ἐπιστάσεις** ἐπιμανὴ διαλογισμῶν, ἀνήσυχοι σκέψεις : Σοφ.Ἀντ.225· **6**) κ. Ἐπιγρ.κυπρ. **ἐπίσταις,** ἐπιστασία, ἐποπτεία, διοίκησις : Διόδ.Σ 14,82 **μισουμένων ὑπὸ τῶν συμμάχων διὰ τὸ βάρος τῆς ἐπιστάσεως,** Ἐπιγρ. **κατὰ τὴν ἐπίστασιν,** ΚΔΚορ 2,11,28 **ἡ ἐπίστασίς μοι ἡ καθ' ἡμέραν·** ‖ ὁμ. ἐπίβλεψις οἷον σπουδαστῶν : Διον.Ἁλ.Συνθ.1· **7**) ἀρχή, ἔναρξις, εἰσαγωγή : Πολύβ.1,12,6 **ἐπίστασιν ποιεῖσθαι ἀπὸ..,** αὐτ.2,71,7 **ἡ ἐπίστασις τῆς ἱστορίας·** ‖ ὁμ. μέθοδος, καταρτισμός : Φίλ.Βελοπ.50,35 **ἀρχὴ καὶ ἐπίστασις τῆς κατασκευῆς·** **8**) ἀφρός : Ἱππ.Ἀφορ.7,35· **9**) ἐπὶ πλοίων, θέσις μετόπισθεν ἐν παρατάξει : Πολύβ.1,26,12 **τὴν ἐπίστασιν ἐπ' ἀλλήλοις ἔχειν·** **10**) Ἡσ. « μέρος τι τῆς νεώς »· πρβλ. ἐπιστατήρ· **11**) μτγν. προσβολὴ ἔκ τινος πράξεως : ΠΔΜακκ. 2,6,3 **δυσχερὴς τοῖς ὄχλοις ἦν ἡ ἐπίστασις τῆς κακίας·** **12**) πάπ. πιθ. βεβαιωθεῖσα πρόσοδος ἐξ ἀγρῶν : Πάπ. **ἐν ἐπιστάσει καὶ ἐν ἀπολογισμῷ.**

ἐπιστᾰτεία (ἡ) (ἐπιστατεύω) μτγν. κυβέρνησις, ἀρχή, διοίκησις : Ἰάμβλ.Πυθ.147 **δεῖσθαι ἡμᾶς ἐπιστατείας τοιαύτης, ᾗ κατὰ μηδὲν ἀνταίρειν ἀξιώσομεν·** **2**) Ἐπιγρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιστάτου· **3**) ἐπαγρύπνησις, παρακολούθησις : Διογ.Οἰν.65.

ἐπιστατεύω Ἐπιγρ. ἐπιστατῶ βλ.λ.

ἐπιστάτη (ἡ) Σχόλ. Ἀριστφ. Ὄρν.436 « χαλκοῦς τρίποδος χυτρόποδος ἐκτελῶν χρείαν » πρβλ. ἐπιστάτης (4) κ. ἐπίστατος.

ἐπιστατήρ-ῆρος (ὁ) Ἡσ. « τὸ στόμα τῆς νεώς »· **2)** αὐτ. « ἐπιστατῆρες· οἱ τῶν πλοίων νομεῖς »· **3)** αὐτ. « ἐπιστατῆρες· ἀγορανόμοι ».

ἐπιστατήριος (ὁ) Ἡσ. « Ζεὺς ἐν Κρήτῃ ».

ἐπιστάτης (ὁ) (ἐφίσταμαι) κ. νεώτ. κ. δημ., μτγν. κ. νεώτ. θηλ. -ις, ὁμ. νεώτ. κ. δημ. θηλ. **-άτρια** ὁ παρά τινι ἱστάμενος· δθ. ὁ προσερχόμενος ὅπως ἐπαιτήσῃ ἢ ἱκετεύσῃ, ἐπαίτης, ἱκέτης : Ὀδ.Ρ 455 **οὐ σύ γ' ἄν.. σῷ ἐπιστάτῃ οὐδ' ἅλα δοίης·** **2)** ὁ ἐν τῇ γραμμῇ τῆς μάχης ὄπισθεν ἱστάμενος : Ξεν.ΚΠ 3,3,59 **παρορῶντες εἰς ἀλλήλους, ὀνομάζοντες παραστάτας, ἐπιστάτας, λέγοντες πολὺ τὸ ἄγετ' ἄνδρες φίλοι·** ‖ ὁ ἔχων ἄρτιον ἀριθμὸν ἐν τῷ λόχῳ, ὁ ὄπισθεν τεταγμένος : Ἀσκληπιόδ.2,3, Ἀρρ.Τακτ.6,6· **3)** ὁ ἐπί τινος ἐποχούμενος : Σοφ.Ἠλ.702 **ἁρμάτων ἐπιστάται,** Πολύβ.Ι,40,11 **ἐλεφάντων ἐπιστάται·** **4)** ὁ ἐπιστατῶν, ἐπιβλέπων, ἐφορεύων ἐπί τινας, δθ. ἀρχηγός : Αἰσχ.Ἑπτ.816 **οἱ δ' ἐπιστάται, δισσὼ στρατηγώ, διέλαχον.. κτημάτων παμπησίαν,** Εὐρ. Ἑλ.1267 **ἐρετμῶν ἐπιστάται·** ‖ ὁδηγός : Σαφ. Αἴ.27 **ποιμνίων ἐπιστάταις·** ‖ ἐπὶ θεοῦ, προστάτης : Σοφ.ΟΚ 889 **θεῷ τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ·** ‖ γεν. ὁ διέπων : Εὐρ.Ἠλ.76 **καιρὸς γὰρ ὅσπερ ἀνδράσιν μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης·** ‖ πρόεδρος, ἐπιμελητὴς τῶν ἀγώνων : Πλάτ. Νόμ.949Α **ἐπιστάται ἄθλων·** ‖ κ. ἐπὶ κυβερνήτου πλοίου : Ξεν.Οἰκ.21,3 **μισοῦντες τὸν ἐπιστάτην καὶ μισούμενοι·** ‖ ὁμ. ἐπόπτης παιδεύσεως : Πλάτ.Πολ.412Α **δεήσει τοῦ τοιούτου τινὸς ἀεὶ ἐπιστάτου εἰ μέλλει ἡ πολιτεία σῴζεσθαι,** Ἐπιγρ. **ἐπιστάτης παίδων·** ‖ κ. ἐκκλ. διδάσκαλος (μτφρ. τῆς ἑβρ. λέξεως ραββί) : ΚΔ Λουκ.5,5 **ἐπιστάτα, δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσοντες οὐδὲν ἐλάβομεν·** **5)** δαμαστής : Εὐρ.Μήδ.478 **ταύρων ἐπι- ζεύγλαισι·** **6)** π. πεζοῖς, κριτής : Ἀνδοκ.4,7 **ἐπιστάτας γενέσθαι τῶν λόγων ἴσους καὶ κοινούς·** **7)** πρόεδρος συνελεύσεως· εἰδ. ἐν Ἀθήναις, ὁ καθ' ἑκάστην διὰ κλήρου ἐκλεγόμενος πραεστὼς τῶν πρυτάνεων, ὁ ἔχων ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν τὴν φροντίδα τῶν δημοσίων πραγμάτων, προεδρεύων ἐν τῇ βουλῇ καὶ τῇ τοῦ δήμου ἐκκλησίᾳ : Ἀριστλ.Ἀθ.44,1 **ἔστι δὲ ἐπιστάτης τῶν πρυτάνεων εἷς ὁ λαχών· οὗτος δ' ἐπιστατεῖ νύκτα καὶ ἡμέραν..·** ‖ πρόεδρος τῆς βουλῆς καὶ ἐκκλησίας μετὰ τὸν 4ον αἰῶνα π.Χ. : Αἰσχίν.3,39 **τὸν δ' ἐπιστάτην τῶν προέδρων διαχειροτονίαν διδόναι τῷ δήμῳ,** Ἐπιγρ. **ἐπιστάτης ὁ ἐκ τῶν προέδρων·** ‖ γεν.πρόεδρος καὶ εἰς ἄλλα ἑλλ.κράτη : Ἐπιγρ. **ἐπιστάτης τῶν νομοθετῶν·** **8)** Ἐπιγρ. ὁ φύλαξ τοῦ θησαυροφυλακίου καὶ ἀρχείων· **9)** ἐπόπτης, ἐπιτηρητὴς δημοσίων ἔργων, οἰκοδομῶν κττ. : Ἐπιγρ. **ἐ- τοῦ νεὼ τοῦ ἐν πόλει** (τοῦ ναοῦ τῆς Πολιάδος Ἀθηνᾶς), Δημ.264 **ἐπιστάτης τῶν ἔργων,** Αἰσχίν.3,222 **ἐπιστάτης τοῦ ναυτικοῦ·** **10)** νεώτ. κ. δημ. **ἐπιστάτης κτήματος** ὁ ἐπιμελούμενος τῆς καλλιεργείας καὶ τῶν ἄλλων ἀναγκῶν τοῦ κτήματος· ‖ ὁμ. **ἐπιστάτης σχολείου** ὁ ἐπιμελούμενος τῆς καθαριότητος τοῦ σχολείου· **11)** Ἐπιγρ. διοικητής, κυβερνήτης : **ἐπιστάτης τῆς πόλεως·** ‖ κ. **ἐν πάπ.** τοπικὸς διοικητής : **ἐπιστάτης κώμης·** **12)** Ἐπιγρ. πάτρων, προϊστάμενος· **13)** (ἐπίσταμαι) ὁ ἐπιστήμων, ὁ εἰδήμων, ἔμπειρος : Πλάτ.Πρωτ.310D **ποίας ἐργασίας ἐπιστάτης;.. ἐπιστάτην τοῦ ποιῆσαι δεινὸν λέγειν·** ‖ δθ. κ. ὁ ἔχων δεξιότητα, ὁ ἐπιτήδειος εἴς ἔργον τι : Εὐρ.Ὀρ.1112 **οἵους ἐνόπτρων καὶ μύρων ἐπιστάτας·** **14)** ὡς οὐσ. σχόλ. χυτρόπους : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.436 « ἐπιστάτης ξύλον ἐστὶ κόρακας ἔχον, ἐξ οὗ κρεμῶσι τὰ μαγειρικὰ ἐργαλεῖα· οἱ δὲ τρίποδα χαλκοῦν, ᾧ ἐπιτιθέασι λέβητα ὑποκαιόμενον ».

ἐπιστατικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος εἰς τὸ ἐπιστατεῖν : Πλάτ.Πολιτ.292Β **ἡ ἐπιστατική,** Ἰάμβλ.Μυστ.2,1 **δυνάμεις ἐπιστατικαὶ τῆς φύσεως·** **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπιστάτην βλ.λ.4) : Ἀριστλ.Ἀθ.59,2 **ἐπιστατικὴ γραφή·** **3)** εἰδ. τὸ οὐδ. **ἐπιστατικὸν** ὡς οὐσ. πάπ. φόρος εἰσπραττόμενος πρὸς συντήρησιν τοῦ ἐπιστάτου· **4)** προσεκτικός : Συριαν.Μεταφ.13,6· **5)** ἐπιστημονικός : Διογ.Λ 7,45 **ἐπιστατικὸν κατάλημμα·** **6)** εὐσταθής, στερεός : Ἀέτ.6,8.

ἐπιστατικῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. μετ' ἐπιστασίας, προσοχῆς, προσεκτικά : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ. 7,182, Γρηγ.Νύσσ.Ι,961C **τοῦ Ναθαναὴλ ἐπιστατικῶς δεξαμένου τὸ εὐαγγέλιον·** **2)** γλώσσ. τοῦ ἐπισταδὸν βλ.λ. : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,84.

ἐπιστάτις-ιδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐπιστάτης βλ.λ. : Ἀριστείδ.Κ 2,6 **οὐ γὰρ μουσικὴ τούτων ἐπιστάτις,** Σχόλ.Ἀριστφ.Θεσμ.380.

ἐπίστατον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποστήριγμα, ὑπόβαθρον· πρβλ. ἐπίστατος.

ἐπίστατος (ὁ) Εὐστ.Ὀδ.1827,44 « ἐπίστατον, τὸν πυρίατον λεγόμενον, ὃν δηλαδὴ πυροστάτην οἱ ἀγροικότεροι λέγουσιν »· πρβλ. ἐπιστάτης (4) κ. ἐπιστάτη, ἐπίσταταν.

ἐπιστατῶ-έω κ. νεώτ., παρακ. **ἐπεστάτηκα** εἶμαι ἐπιστάτης, ἐπόπτης, ἐπιτηρητής : Σοφ.ΟΤ 1028 **ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν,** Πλάτ.Γοργ.465D **ἡ ψυχὴ ἐπίσταται τῷ σώματι,** αὐτ.Κρατ.390C· ‖ κ. ἀπολ. : Ἐπιγρ., Πλωτ.4,4,16 **εἰ μὴ ἐπιστατοῖ τὸ τάττον·** **2)** μετὰ γεν. ἔχω τὴν ἐποπτείαν τινός, τὴν φροντίδα : Ἡρ.7,22 **ἐπίσταται τοῦ ἔργου,** Ξεν.ΚΠ 1,1,2 **ἐπίσταται ζῴων,** Πλάτ.Πολ.600Ε **ἐπίσταμαι τῆς παιδείας,** Ἰσοκρ.4,104 **ἐπίσταται ὅλων τῶν πραγμάτων·** ‖ κυβερνῶ, διοικῶ : Μνασέ.32 **τῶν λαῶν σκληρῶς ἐπιστατεῖ·** ‖ ἔχω τὴν φροντίδα, περιποίησιν, περιποιοῦμαι : Ἱππ. Παραγγ.6 **ἐπίσταμαι νοσεόντων·** **3)** ἵσταμαι πλησίον, παρίσταμαι, βοηθῶ, συντρέχω : Πινδ.Ν 7,71 **οὐ ψευδὴς μάρτυς ἔργμασιν ἐπίσταται,** Αἰσχ. Ἀγ.1248 **Παιὼν τῷδ' ἐπεστάτει λόγῳ·** **4)** σπαν. μετ' αἰτ. ἀκολουθῶ : Σοφ.ἀπ.150 **τίς γάρ με μόχθος οὐκ ἐπεστάτει;·** **5)** εἶμαι εἰς τὴν τελευταίαν σειράν, εὑρίσκομαι εἰς τὴν ὀπισθοφυλακὴν τοῦ τάγματος : Ἀσκληπιόδ.10,15· **6)** παρατηρῶ : Σχόλ.Πινδ.Ο 3,81· **7)** εἰδ. ἐν Ἀθήναις, εἶμαι πρόεδρος ἐν τῇ βουλῇ καὶ ἐκκλησίᾳ· συχν. ἐπὶ κεφαλῆς ψηφισμάτων : Θουκ.4,118 **ἔδοξεν τῷ δήμῳ.. Νικιάδης ἐπεστάτει·** ‖ Ἐπιγρ. κ. ἐπὶ ἄλλων ἀξιωμάτων : **ἐπίσταμαι προέδρων·** ‖ κ. γεν. ἐν Ἐπιγρ. προεδρεύω, προΐσταμαι : **ἐπίσταμαι δικαστηρίων·** **8)** Ἐπιγρ. ἀσκῶ ἔργα ἐπιστάτου : Ἐπιγρ. **ἐπίσταμαι τοῦ Καίσαρος ναοῦ.**

ἐπισταχύω (στάχυς) μτγν. αὐξάνω, κυρ. ἐπὶ τῶν σταχύων· ‖ μτφ. ἐπὶ φυτρώσεως τῶν τοῦ γενείου τριχῶν, αὐξάνω ὡς αἱ στάχυες : Ἀπολλ.Ρ 1,972 **ἰσὸν που κἀκείνῳ ἐπισταχύεσκον ἴουλοι.**

ἐπιστέαται ἰων. τ. τοῦ **ἐπίστανται,** γ' πληθ. τοῦ ἐπίσταμαι βλ.λ.

ἐπιστεγάζω κ. νεώτ. ἐπιθέτω στέγην, σκεπάζω μὲ στέγην : Κτησ.ἀπ.20 **ἐπιστέγασε τὸ οἴκημα δοκοῖς παχείαις, - ἐπιστεγάζω τὸ κατάστημα·** **2)** νεώτ. κ. μτφ. ἐπιθέτω τὸ συμπλήρωμα ἑνὸς ἔργου, συμπληρῶ.

ἐπιστέγασις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιστεγάζειν βλ.λ., κάλυψις διὰ στέγης.

ἐπιστέγασμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιστεγάζειν, στέγη· **2)** μτφ. τὸ τελικὸν συμπλήρωμα ἔργου, δράσεως, κορωνίς.

ἐπιστέγη (ἡ) μτγν. ἡ στέγη, τὸ ἐπιστέγασμα, ἡ σκεπὴ οἰκοδομῆς : Ἀθήν.Μηχ.13,6.

ἐπιστέγιος (ὁ) νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς στέγης τιθέμενος, προσαρμοζόμενος, προσηρτημένος.

ἐπιστεγνῶ-όω μτγν. ἀποφράττω, στουπώνω : Ἥρων Πνευμ.232 (πάλιν ἐπιστεγνώσομεν τὸ τρύπημα κηρῷ.

ἐπίστεγον (τὸ) νεώτ. ναυτ. διαμέρισμα τῶν πλοίων κατὰ τὴν πρύμνην, ἐπιστεγαζόμενον δι' ἐλαφροῦ καταστρώματος καὶ χρησιμοποιούμενον διὰ τὰ ἐνδιαιτήματα τῶν ἐπισήμων τοῦ πλοίου.

ἐπίστεγος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς στέγης ὢν ἢ γινόμενος· || τὸ οὐδ. **ἐπίστεγον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

ἐπιστέγωσις-εως (ἡ) πάπ. ἐπιστέγασις, τὸ ἐπί τινος στέγασμα.

ἐπιστείβω πατῶ ἐπάνω, ἵσταμαι ἐπί τινος : Σοφ. ΟΚ 56 **ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον,** Ῥιαν.π.Στοβ.Ἀνθ. 1,127 **γαῖαν ἐπιστείβει·** **2)** ἐπιχειρῶ νὰ κάμω : Ὀρφ.ἀπ.1120 **ἐπιστείβειν ἔργον.**

ἐπιστείνομαι μαν. στενοῦμαι, συστέλλομαι : Τζέτζ.Ὁμ.428 **ἐπεστείνοντο δὲ πύργοι.**

ἐπιστείριος-ον λεξ. ὁ ἐπὶ τῆς στείρας βλ.λ. τοῦ πλοίου· Σουΐδ. « ἐπιστείριον, τὸ τῆς νηός ».

ἐπιστείχω πορεύομαι προσέτι, πλησιάζω : Πίνδ.Ι 6(5),30 **ἐπιστείχειν νᾶσον,** Αἰσχ.Εὐμ.906 **ἀήματα.. ἐπιστείχειν χθόνα·** || κ. ἀπολ. : Εὐρ.ἀπ.816,7.

ἐπιστέλλω κ. μσν. κ. νεώτ. στέλλω πρός τινα : Ἡρ.3,40 **γράφας ἐς βυβλίον ἐπέστειλε ἐς Σάμον,** Θουκ.7,14 **ἤδιω.. ἂν εἶχον ὑμῖν.. ἐπιστέλλειν,** Ξεν. ΚΠ 4,5,26· || ὁμ. στέλλω ἀγγελίαν : Εὐρ.ΙΤ 770 **ἡ ἐν Αὐλίδι σφαγεῖσ' ἐπιστέλλει τάδε·** || ἰδ. δι' ἐπιστολῆς γράφω, παραγγέλλω : Λυσ.20,27, Θουκ. 8,38 **ἐπιστέλλει περὶ αὐτοῦ.. ὡς ἀδικοῦντος·** || **τὰ ἐπισταλέντα ἐκ Σάμου** αἱ εἰδήσεις αἱ ἀποσταλεῖσαι ἐκ Σάμου : Θουκ.8,50· || **τὰ ὑπό τινος ἐπεσταλμένα** αἱ ὑπό τινος σταλεῖσαι ἐπιστολαί : Πλούτ.Ἀρτοξ.21 **παρεγγράψαι τοῖς ὑπὸ τοῦ Κόνωνος ἐπεσταλμένοις·** **2)** παραγγέλλω, διατάσσω : Θουκ.5,37, Ξεν.ΚΠ 2,4,32 **τὸν ἄγγελον ἐπιστείλας ταῦτα ἔπεμψε·** κ. παθ. : Ἡρ.4,131 **ἔφη οὐδέν οἱ ἐπεστάλθαι ἄλλο ἢ ἀπαλλάσσεσθαι,** Αἰσχ.Εὐμ.743, αὐτ.Χο 779 **τἀπεσταλμένα** (αἱ δοθεῖσαι διαταγαί)· || ὁμ. παθ. ἐπὶ προσ. : Θουκ. 5,37 **ταῦτα ἐπεσταλμένοι** (λαβόντες τὰς ὁδηγίας ταύτας)· || κ. μετ' ἀπαρφ. : Ἡρ.6,3 **ἐπιστέλλειν τινὶ ἀπίστασθαι,** Εὐρ.Φοίν.863 **ἐπιστέλλειν τινὶ ἐκμαθεῖν·** κ. παθ. : Πάπ.· || κ. ἄνευ πτώσ. προσ. δίδω διαταγὰς ὅπως πράξωσί τι : Αἰσχ.Εὐμ.205 **καὶ προστραπέσθαι τούσδ' ἐπέστελλον δόμους·** || κ. ἀπλ. μετ' ἀπαρφ. παραγγέλλω, συνιστῶ : Θεόφρ.Χαρ.24,13 **καὶ ἐπιστέλλων μὴ γράφειν ὅτι χαρίζοιο ἄν μοι·** || παραγγέλλω, διατάσσω διὰ διαθήκης : Ξεν.ΚΠ 7,3,14· || μτγν. συνήθ. παραγγέλλω δι' ἐπιστολῆς : ΚΔ Πράξ.15,20 **ἐπιστεῖλαι αὐτοῖς τοῦ ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλισγημάτων·** || νεώτ. γεν. γνωστοποιῶ δι' ἐπιστολῆς : **ὁ ἀνταποκριτής μας ἐπιστέλλει τὰ ἑξῆς·** **3)** μσν. ἐπὶ ἐνδύματος, σύρων ἐφαρμόζω πρὸς τὰ ἄνω : Χριστόδ.Ἔκφρ.140 **φᾶρος ἐπιστείλασα κατωμαδόν.**

ἐπιστεναγμός (ὁ) γλωσσ. στεναγμὸς ἐπί τινι.

ἐπιστενάζω στενάζω διά τι, ἐπιστένω : Αἰσχ. Πέρσ.727 **καὶ τί δὴ πράξασιν αὐτοῖς ὧδ' ἐπιστενάζετε;**, Πλούτ.Βροῦτ.51· || κ. ἀπολ. στενάζω : Εὐρ.ΙΤ 283 **κἀπεστέναξεν ὠλένας τρέμων ἄκρας.**

ἐπιστένακτος-ον σχόλ. ὁ μετὰ στεναγμῶν θρηνητικός Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1301 **τὴν ἐπιστένακτον βοήν.**

ἐπιστεναχίζω ἐπιστένω βλ.λ. : Ἡσίοδ.Θ 843 **ἐπιστενάχιζε δὲ γαῖα,** Νόνν.Δ 8,204.

ἐπιστενάχω ἐπιστένω βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ.790 **τῷ δυσπραγοῦντι τ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος,** Ἐπιγρ. **ἐπεστενάχησε θανόντι·** || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Ἰλ.Δ 154 **ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.**

ἐπίστενος-ον ὁ τείνων εἰς στένευσιν, ποὺ προχωρώντας στενεύει, συγκ. **-ώτερος** : Ἀριστλ. ΖΙ 5(4)b,23 **ἡ ἀορτὴ.. εὖ μάλα κοίλη, προϊοῦσα δὲ ἐπιστενωτέρα.**

ἐπιστενοῦμαι-όωμαι μτγν. κ. μσν. καθίσταμαι προϊόντως πλέον στενός, στενεύω : ἌνναΚομν.371 **ἐπιστενουμένου τοῦ Ἀδριατικοῦ πελάγους.**

ἐπιστένω κ. μσν. στενάζω εὐθὺς κατόπιν, μετά τι : Ἰλ.Ω 776 (τμ.) **ὣς ἔφατο κλαίουσ', ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων,** Ἡσίοδ.Θ 679 **ἐπέστενε δ' οὐρανὸς εὐρύς·** || μετὰ δοτ. θρηνῶ, ὀδύρομαι ἐπί τινι : Εὐρ.Μήδ.929 **τί δὴ τάλαινα τοῖσδ' ἐπιστένεις τέκνοις;·** || ὁμ. κ. μετ' αἰτ. : Σοφ.Τραχ.947 **πότερα πρότερον ἐπιστένω,** Φώτ.Ἐπ.371,18 **τὸν πλούσιον ἐπιστένων.**

ἐπιστέρησις-εως (ἡ) λεξ. ἄρνησις, ἄρσις προηγουμένης ἀρνήσεως· ΕΜ 97,11 « γίνονται δὲ πολλάκις ἐν ταῖς συνθέσεσι στερήσεις τῶν προλαβουσῶν στερήσεων ἀναιρετικαί, αἵτινες καλοῦνται ἐπιστερήσεις ».

ἐπιστέρνιος-ον μσν. ὁ ἐπιστήθιος : Στουδ.Θεόδ. 785 **ἐπιστέρνιον ἀνάκλιμα τοῦ Ἰησοῦ.. ὁ Ἰωάννης.**

ἐπίστερνον (τὸ) νεώτ. ζωολ. τὸ πλάγιον τμῆμα τοῦ θώρακος τῶν ἐντόμων.

ἐπιστεφανῶ-όω κ. νεώτ. κοσμῶ διὰ στεφάνου, στεφανῶ : Πίνδ.Ο 9,167 **νικῶν ἐπεστεφάνωσε βωμόν,** ΑΠ Συμπλ.246 **ὦ μάκαρ, ὃν καὶ δῆμος ἐπεστεφάνωσε γεραίρων.**

ἐπιστεφάνωμα-ατος (τὸ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἐπίθεσις στεφάνου, ἐπίστεφις, στεφάνωμα.

ἐπιστεφάνωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιστεφανοῦν· || τὸ ἐπιστεφάνωμα βλ.λ.

ἐπιστεφής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης μέχρι στεφάνης : Ἰλ.Θ 431 **κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο,** Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.19 **ἐγκέρασον Χαρίτων κρατῆρα ἐπιστεφῆ·** **2)** ὁ ἐστεμμένος, στεφανωμένος : Εὐφορ.94 **Εὐμενίδες ναρκίσσου ἐπιστεφέες πλοκαμῖδας·** **3)** ὁ κεκαλυμμένος, σκεπασμένος : Ἀρχίλ.π.Πλούτ.Ἠθ.604C **ὕλης ἀγρίας ἐπιστεφής,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.11 **ἐκεῖ σχηματίζεται μέγα ἐπιστεφὲς ἄντρον·** κ. μτφ. κεκοσμημένος : Εὐστ.Πον.319,66 **ἐπιστεφὴς φρονήσεως ἡ κεφαλή.**

ἐπιστέφω (στέφω) κ. νεώτ. κυρ. περιβάλλω τι διὰ στεφάνου ἢ ὡς διὰ στεφάνου· **2)** π. Ὁμ. μ. μέσ. πληρῶ τι μέχρι στεφάνης, γεμίζω ἕως εἰς τὰ χείλη· πρβλ. Εὐστ.Σχόλ.Ὁμ.1402 : Ἰλ.Α 470 **κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·** κ. παθ. : Ἀθήν.1,13) « ἐπιστέφονται δὲ ποτοῖο οἱ κρητῆρες, ἤτοι ὑπερχειλεῖς οἱ κρατῆρες ποιοῦνται »· **3)** πληροῦμαι, καλύπτομαι διά τινος, σκεπάζομαι μὲ κάτι : Ἀλκμ. 74B **τράπεσθαι μακωνίδων ἄρτων ἐπιστέφοισαι·** **4)** ἐν φρ. **χοὰς ἐπ. τινί** ἐπιχέω χοὰς ἐπὶ τοῦ τύμβου, προσφέρω νεκρικὴν θυσίαν : Σοφ.Ἠλ 441 **τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποθ' ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε·** **5)** περιστέφω, διακοσμῶ, περικυκλῶ, περιβάλλω : Νόνν.Δ 27,158 **ἐπ. κύμασι Παλλήνην·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Νόνν. Δ 47,11 **ἐπ. ἄνθεϊ χαίτην.**

ἐπίστεφις-εως (ἡ) (ἐπιστέφω) νεώτ. ἡ στέψις τῆς κορυφῆς, ἡ διὰ στεφάνου ἢ ὡς διὰ στεφάνου περιβολή· || κ. μτφ. : **ἐπίστεφις τοῦ ἔργου·** **2)** νεώτ. εἰδ. πυροβ. ἡ ἐν συμπιέσει τοποθέτησις ἁπλοῦ σωλῆνος πυροβόλου ἐντὸς ἑτέρου μεταλλικοῦ στοιχείου, τοῦ κρατύσματος ἢ χιτωνίου.

ἐπιστέωνται ἰων. γ' πληθ. πρόσ. ὑποτ. τοῦ ἐπίσταμαι βλ.λ. ἀντὶ ἐπίστωνται.

ἐπίστη β' ἑν. πρόσ. ἐνεστ. ὁριστ. τοῦ ἐπίσταμαι βλ.λ. ἀντὶ ἐπίστασαι.

ἐπιστηθίδιος-ον (στῆθος) λεξ. ὁ ἐπιστήθιος βλ.λ. : ΕΜ 760,48 « τιτθοί, οἱ μαστοί, ὅτι ἐπιστηθίδιοί τινές εἰσιν ».

ἐπιστηθίζομαι μτγν. στηρίζω, ἀκουμπῶ τὸ στή-

θος μου ἐπί τινος : ΠΔ ᾿Ασμ.8,5 **ἐπιστηθιζομένη ἐπὶ τὸν ἀδελφιδὸν αὐτῆς** (δ. γρ. ἐπιστηριζομένη).

ἐπιστήθιος(-α)-ο(ν) (στῆθος) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ τοῦ στήθους ὤν, κρατούμενος ἢ φερόμενος : **ἐπιστήθιος σταυρός**· **2**) δθ. μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐγκάρδιος, προσφιλής, ἀγαπημένος : ᾿Εφραὶμ Σύρ.π.Φωτ.Κωδ.229,797 **ἐπιστήθιον τῶν μαθητῶν**, - **ἐπιστήθιος φίλος**.

ἐπιστήλιον (τὸ) (στήλη) νεώτ. ναυτ. τὸ ὑπὲρ τὴν στήλην τεμάχιον ἑκάστου ἱστοῦ, τσιμποῦκι : **ἐπιστήλιον δολωνίου-δόλωνος-φωσωνίου-φώσωνος**.

ἐπιστηλοῦμαι-όομαι (στήλη) ἵθεμαι, συσσωρεύομαι ἐν σχήματι στήλης ἐπί τινος : ΑΠ 7,503 **θινὸς ἐπεστηλωμένον ἄχθος**.

ἐπίστημα-ατος (τὸ), δωρ. -**ᾶμα** (ἐφίστημι), τὸ ἐπί τινος ἑστημένον, ἰδ. ἐπὶ τῶν τάφων, ἐπιτάφιος στήλη : Πλάτ.Νόμ.958Ε **λίθινα δὲ ἐπιστήματα.. τοῦ τετελευτηκότος**, ᾿Ισαῖ ἀπ 159,Διον.᾿Αλ.Ρωμ.2,67· **2**) εἰδ. **ἐπιστήματα** τὰ κοσμήματα τῶν πλοίων τὰ προσηρμοσμένα ἐπὶ τῆς πρῴρας : Διόδ.Σ 13,3 **κεκοσμημέναι τοῖς ἐπὶ ταῖς πρῴραις ἐπιστήμασι.**

ἐπιστημάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἐπίστημα βλ.λ. : Βίτ.106,36 (εἰ μὴ ἐσφ. γρ.).

ἐπιστήμη (ἡ) (ἐπίσταμαι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπίστασθαι, εἰδέναι τι καλῶς, πλήρης καὶ ἀκριβὴς γνῶσις φαινομένου ἢ θέματός τινος, ἐμπειρία, δεξιότης : Σοφ.Φιλ.1057 **τήνδ᾿ ἐπιστήμην ἔχων**, Θουκ. 1,121 **μελετήσομεν.. τὰ ναυτικά, καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην ἐς τὸ ἴσον καταστήσωμεν**, Πλάτ.Γοργ. 511C **ἡ τοῦ νεῖν ἐπιστήμη**· όμ. κ. ἐμπροθ. (πρός, περί) : Λυσ.33,7 **διὰ τὴν τῶν πρὸς τὸν πόλεμον ἐπιστήμην**, Πλάτ.Φίλ.55D **τῆς περὶ τὰ μαθήματα ἐπ-**· ‖ όμ. **ἐπιστήμῃ** ὡς ἐπίρρ. ἐπιτηδείως, ἐπιδεξίως, ἐμπείρως : Πλωτῖν.5,5,13 **οἱ μὴ ἐπιστήμῃ τοὺς ἐπαίνους ποιούμενοι**· **2**) νεώτ. σύνολον συστηματικῶν γνώσεων ἀναγομένων εἰς κύκλον τινὰ φαινομένων, ὑπηγμένων ὑπὸ γενικοὺς νόμους, ὡς καὶ ἡ μεθοδικὴ ἔρευνα τῶν φαινομένων τούτων : ἐπ- **θεωρητικαὶ - θετικαὶ - πρακτικαὶ - ἱστορικαὶ - ἠθικαί, - ἀπόκρυφοι ἐπ**- ἡ ἀλχημεία, ἀστρολογία, χειρομαντεία κ.ἄ.· **3**) ἐπαγγελματικὴ ἱκανότης, δεξιότης, ὅθ. ἐπάγγελμα : Πάπ. **οἱ τὴν ἰατρικὴν ἐπιστήμην μεταχειριζόμενοι**, αὐτ. **ζωγράφος τὴν ἐπιστήμην**· **4**) γεν. γνῶσις, μάθησις : Σοφ.ΟΤ 1115 **τῇ δ᾿ ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις τάχ᾿ ἄν**, Εὐρ. ἀπ.522,3 **ἐκ τῆς ἐπιστήμης**, Πλάτ.Σοφ.233C **δοξαστικὴν.. ἐπ-** (ἀντίθ. ἀλήθειαν)· ‖ κ. ἐν τῷ πληθ. εἴδη γνώσεως, μαθήσεως : Βακχ.9,38 **μυρίαι ἀνδρῶν ἐπιστᾶμαι πέλονται**· πρβλ. Πλάτ.Συμπ. 208Α· **5**) ἐπιστημονικὴ γνῶσις, ἀντίθ. δόξα : Πλάτ.Πολ.477Β **ἐπ᾿ ἄλλῳ.. τέτακται δόξα καὶ ἐπ᾿ ἄλλῳ ἐπιστήμη**, ᾿Αριστλ.Α῞Υστ.88b,30· κ. μετὰ τοῦ ἐμπειρία ἢ τέχνη : Πλάτ.Πολ.422C **ἐπιστήμῃ τε καὶ ἐμπειρίᾳ**, ᾿Αριστλ.Μεταφ.981a,2· ‖ κ. ἐν τῷ πληθ. αἱ διάφοροι ἐπιστῆμαι : Πλάτ.Πολ.522C **ᾧ πᾶσαι προσχρῶνται τέχναι τε καὶ διάνοιαι καὶ ἐπιστῆμαι**· **6**) ἐκκλησιαστικὴ πειθαρχία, τάξις : Εὐσ.2.285C· ‖ όμ **ἡ ἐκκλησιαστικὴ ἐπιστήμη** πειθαρχία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ : Παχώμ.Ρουσ.949Α **ἐπ- τῶν ἀδελφῶν** πειθαρχία τῶν μοναχῶν : Κύριλλ. ᾿Ιερ.Προκατ.4.

ἐπίστημι ἰων. τ. τοῦ ἐφίστημι βλ.λ.

ἐπιστημολογία (ἡ) νεώτ. φιλσσ. ἡ συστηματικὴ ἐξέτασις καὶ ἀνάλυσις τῶν ἀρχῶν, ὑποθέσεων, ὑποκειμένου ἐπιστήμης, ὁρίων ἑκάστης ἐπιστήμης καὶ τῶν ἀμοιβαίων συναφειῶν καὶ σχέσεων τῶν ἐπιστημῶν πρὸς ἀλλήλας.

ἐπιστημολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιστημολογίαν βλ.λ.

ἐπιστημονάρχης (ὁ) μσν. κ. νεώτ. **ὁ** τῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, εἰδήμων : Εὐστ.Πον.21,8 **οἱ τῶν τοιούτων ἐπιστημονάρχαι καὶ ἀρχιτέκτονες**· ‖ ἰδ. τίτλος τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων ὃν ἐλάμβανον ὡς **φύλακες** καὶ ἐπιστάται τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἐπιστήμης καὶ παιδείας : Παχυμ.Γ 4,4· ‖ όμ.κ. θηλ. -**μονάρχισσα** ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα ἐν τοῖς μοναστηρίοις, ὁ ἐπὶ τῆς πειθαρχίας μοναχός, εὐταξίας : Στουδ.Θεόδ.1781D.

ἐπιστημοναρχικός-ή-όν μσν. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπιστημονάρχην, τὸν ἐπιστήμονα, τὸν εἰδήμονα: Εὐστ.Πον.50,20 **ἐπιστημοναρχικοῦ λόγου.**

ἐπιστημοναρχῶ-έω μσν. εἶμαι ἐπιστημονάρχης βλ.λ.1) : Εὐστ.᾿Ιλ.762,21 **οὕτω καὶ ὁ μουσικὸς ἐνάγει πρὸς μάθησιν, οὕτω καὶ πᾶς ὁστισοῦν ὁ ἐπιστημοναρχῶν**, αὐτ.Πον.66,78 **ὡς ὁ κατὰ πνεῦμα ἐπιστημοναρχῶν εὐμεθόδως τεχνᾶται.**

ἐπιστημονίζω μτγν. ποιῶ τινα ἐπιστήμονα, σοφόν, διδάσκω τινά : Σύμμ.ΠΔ ᾿Ησ.52,13.

ἐπιστημονικός-ή-όν (ἐπιστήμη) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιδεκτικὸς ἐπιστήμης, ὁ ἱκανὸς πρὸς τὸ ἐπίστασθαι, πρὸς τὸ ἔχειν γνῶσιν : ᾿Αριστλ.Ψυχ.431b,27 **τὸ ἐπιστημονικὸν τῆς ψυχῆς**, αὐτ.ἀπ.10 **θεὸς.. πάντων ἐπιστημονικώτατον**· όμ. ἀντίθ. βουλευτικός : αὐτ.ΗΜ 1196b,17 **ἔστιν δ᾿ εἰς δύο τὴν διαίρεσιν ἔχον τὸ λόγον ἔχον μόριον τῆς ψυχῆς, ὧν ἐστι τὸ μὲν βουλευτικὸν τὸ δὲ ἐπιστημονικόν**· κ. συγκρ. : αὐτ.Τοπ.141b,16,Φίλ.ἀπ.70Η· **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιστήμην ἢ ὁ κατάλληλος δι᾿ αὐτήν : ᾿Αριστλ.Τοπ. 100b,19 **ἐπιστημονικαὶ ἀρχαί**, αὐτ.Α῞Υστ.75a,30 **ἐπιστημονικαὶ ἀποδείξεις**, αὐτ.71b,18 **ἐπ- συλλογισμός**, Φίλ.2,217 **ἐπιστημονικώτατον ἔργον** (ὁ κόσμος), Γαλ.Χρ.Μορ.12 **ἐπιστημονικοὶ λόγοι**, Θεολ. ᾿Αριθμ.17 **ἐπιστημονικὴ ἐπίγνωσις**, - **ἐπιστημονικὴ ἔρευνα - συζήτησις - βιβλίον - ἑταιρεία.**

ἐπιστημονικῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -**ά**, κατὰ τρόπον ἐπιστημονικόν, συμφώνως τῇ ἐπιστήμῃ, κατὰ τοὺς κανόνας, κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἐπιστήμης : ᾿Αριστλ.Τοπ.114b,10,Φίλ.2,417 **ἐπιστημονικῶς θεραπεύσει**, Γαλ.4,649· **2**) ἐμπείρως, ἐπισταμένως : Πολυδ.4,8,Εὐστ.Πον.70,59.

ἐπιστημονικοφανής-οῦς-ές νεώτ. ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον, οὐχὶ δὲ κατ᾿ οὐσίαν ἐπιστημονικός.

ἐπιστημονισμός (ὁ) νεώτ. φιλοσ. φιλοσοφικὴ θεωρία παραδεχομένη ὡς ἐγκύρους γνώσεις μόνον τὰς σχηματιζομένας ἐπὶ τῶν ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ διὰ καθαρῶς ἐπιστημονικῶν μεθόδων.

ἐπιστημόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. -**ονέστερον,** ὑπερθ. -**ονέστατα** μετ᾿ ἐπιστήμης, γνώσεως, εἰδημόνως, ἐπιτηδείως, ἐμπείρως : Πλάτ.Σοφ.233C **πρὸς ταῦτα ἐπιστημόνως ἔχειν αὐτοί**, Ξεν.Οἰκ. 3,14 **ἐπιστημονέστερον ἐμοῦ σοι ταῦτα πάντα ἐπιδείξει**, Πλάτ.Πολ.534D **ἀποκρίνεσθαι ἐπιστημονέστατα οἷοί τ᾿ ἔσονται**· ‖ όμ. μετὰ τέχνης, κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης, τεχνηέντως : Πλάτ. Θεαίτ.207Β **τὸ δ᾿ οὐκ εἶναι ἐπιστημόνως οὐδὲν λέγειν**, ᾿Αριστείδ.Λόγ.26(14),97 **ἐπιστημόνως εἰπεῖν.**

ἐπίστημος-ον ὁ ἐπιστήμων τινός, ὁ γινώσκων τι, μετὰ γεν. πράγμ. : ᾿Ιππ.᾿Επιδ.6,8,10· ἐπίρρ. ᾿Επιγρ. -**στήμως** ἐμπείρως, ἐπιτηδείως.

ἐπιστημοσύνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπιστήμη, γνῶσις : Πολυδ.4,7, Διογ.Λ 4,13 **περὶ ἐπιστημοσύνης** τίτλος ἔργου τοῦ Ξενοκράτους· ‖ νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιστήμονος, τελεία καὶ ἀκριβὴς γνῶσις τῶν τῆς ἐπιστήμης, εἰς ἣν ἀσχολεῖταί τις.

ἐπιστημῶ-όω μτγν. κ. μσν. καθιστῶ τινα ἐπιστήμονα, εἰδήμονα, διδάσκω : ᾿Ακύλ.ΠΔΨαλμ.31,8 **ἐπιστημώσω σε**· **2**) καθιστῶ τινα ἢ τι ἐπιστημονικόν : Εὐστρ.ΗΝικ.1,5.

ἐπιστήμων-ονος-ον (ἐπίσταμαι) κ. νεώτ., δημ. -**στήμονας** ὁ ἐπιστάμενος, ὁ ἐννοῶν, γινώσκων, συνετός, φρόνιμος : ᾿Οδ.Π 374 **ἐπιστήμων βουλῇ τε νόῳ τε**, Εὐρ.᾿Ικ 843 **ἐπιστήμων γὰρ εἶ** (= ἐπίστασαι γάρ), Ξεν.Οἰκ 21,5 **ἀγαθοὶ καὶ ἐπιστήμο-**

νες ἄρχοντες· 2) ὁ ἐπιστάμενος, γινώσκων τι καλῶς καὶ ἀκριβῶς, ἔμπειρος, πεπειραμένος, μετὰ γεν. : Σοφ.ἀπ.589 **ἐπιστήμων κακῶν**, Θουκ.Ι,142 **τῆς θαλάσσης ἐπιστήμονας**, Πλάτ.Γοργ.448Β **ἐπιστήμων τέχνης**, Πάπ. **ἐπιστήμων τόπων**, - **ἐπιστήμων τῆς τακτικῆς**· ὁμ. ἐμπραθ. (περί) : Πλάτ.Πολ. 599Β **ἐπιστήμων εἴη.. τούτων πέρι**· || ὁμ. μετ' οὐδ. ἐπιθ. ἐν χρ. ὡς ἐπιρρήματος : Ξεν.ΚΠ 3,3,9 **τὰ προσήκοντα ἐπιστήμων**· 3) μετ' ἀπαρφ. ὁ γινώσκων πῶς νά.. : Πλάτ.Φαῖδρ.276Α **ἐπιστήμων δὲ λέγειν τε καὶ σιγᾶν**, αὐτ.Χαρμ.174Α **τούτου.. οὐδένα ἐπιστημονέστερον**· 4) ὁ κάτοχος τελείας γνώσεως : αὐτ.Πολιτ.301Β **εἷς ἄρχῃ κατὰ νόμους, μιμούμενος τὸν ἐπιστήμονα**· ὁμ. ἀντίθ. δοξαστής : αὐτ.Θεαίτ.208Ε **αὐτοῦ ἐπιστήμων γεγονὼς ἔσται, οὗ πρότερον ἦν δοξαστής**· || ὁμ. ὁ ἐπιστημονικῶς γινώσκων, κατέχων τι : Ἀριστλ.Α'Υστ.74b,28, αὐτ.Κατ.11a,33· || νεώτ. τὸ ἀρσ. ἢ θηλ. ὡς οὐσ. ὁ κάτοχος ἐπιστήμης βλ.λ. τινός, ὁ δι' εἰδικῶν σπουδῶν ἀναγνωρισθεὶς ὡς κάτοχος ἐπιστήμης τινός : **ἔξοχος ἐπιστήμων**, - **ἐπιστήμων φαρμακοποιός** - **μηχανικὸς-ὀδοντίατρος** (κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν πρακτικόν).

ἐπιστήριγμα-ατος (τὸ) (ἐπι-στηρίζω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐφ' οὗ στηρίζεταί τις, στήριγμα : ΠΔ Βασ.2,22,19 **ἐγένετο κύριος ἐπιστήριγμά μου**.

ἐπιστηριγμός (ὁ) (ἐπιστηρίζω) μτγν. κ. μσν. τὸ ἐπιστήριγμα βλ.λ., μτφ. ὑποστήριξις : Κλήμ.Ῥωμ.95, 15 **εἰς ἐπιστηριγμὸν ὑμῶν**, Χρυσόθ.Λόγ.ἐν Σάθ.1, 226 **εἰς ἐπιστηριγμὸν.. προγεγονότων**.

ἐπιστηρίζω (στηρίζω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. στηρίζω τι ἐπί τινος, ἐπερειδῶ, ἀφήνω νὰ μείνῃ, ν' ἀναπαυθῇ : ΠΔ Ψαλμ.31,8 **ἐπιστηριῶ ἐπὶ σὲ τοὺς ὀφθαλμούς μου**· || ὁμ. κάμνω τι νὰ στηρίζεται, στερεώνω : Ὀππ.Κυν.4,256 **χηλὴν.. νώτοισιν ἐπεστήριξαν ὄνοιο**· || θέτω τι ἐπάνω, καθίζω : Νόνν.Δ 2,417 **ἐπιστηρίξει Δεῖμον κεραυνῷ**· 2) μτφ. ἐπιβεβαιῶ, ὑποστηρίζω : ΚΔ Πράξ. 15,32 **παρεκάλεσαν τοὺς ἀδελφοὺς καὶ ἐπεστήριξαν**· || δημ. ἐν ᾗ σημ. τὸ ὑποστηρίζω βλ.λ.· 3) παθ. ἐπερείδομαί τινι, στηρίζομαι, ὑποστηρίζομαι : Ἀριστλ.Πρ.933a,10 **ὁ νέων ἀεὶ ἐπιστηριζόμενος ἐν τῷ ὕδατι νεῖ**, Λουκ.Ἀποίδ.6 **ἐβάδιζεν ἐπιστηριζόμενος ἅμα τοῖς οἰκέταις**, Θεοφύλ.Σ 116,22· ὁμ. ἐμπραθ. (ἐπί) : ΠΔ Κριτ.16,26 **ἐπιστηριχθήσομαι ἐπ' αὐτούς**.

ἐπιστήριξις-εως (ἡ) σχόλ. κ. νεώτ. στήριξις ἐπί τινος, ἐπέρεισις εἴς τι : Σχόλ.Λυκόφρ.707.

ἐπιστής-ῆτος Ἐπιγρ. πιθ. στήριγμα, βοήθεια.

ἐπιστητικός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος ἐπίστασθαι, ὁ κατάλληλος εἰς τὸ ἐπίστασθαι : Κλήμ.'Αλ. Στρωμ.2,17 **ἡ ἐπιστήμη ἐπιστητική ἐστιν ἕξις, ἀφ' ἧς τὸ ἐπίστασθαι συμβαίνει**.

ἐπιστητός-ή-όν (ἐπίσταμαι) κ. νεώτ., δωρ. -**ᾱτός**, ὃν δύναταί τις νὰ μάθῃ, νὰ γνωρίσῃ διὰ λόγου, ὁ δυνάμενος ν' ἀποτελέσῃ ἀντικείμενον ἐπιστήμης τινός : Πλάτ.Θεαίτ.201D **ὧν μὲν μὴ ἔστι λόγος, οὐκ ἐπιστητὰ εἶναι, οὑτωσὶ καὶ ὀνομάζων, ἃ δ' ἔχει, ἐπιστητά**, Ψ Ἀρχύτ.π.'Ιαμβλ.Μαθ.'Επιστ.8 **ἐπιστατός**· 2) κ.νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπιστητὸν** ὡς οὐσ. πᾶν ὅ,τι ὁ ἄνθρωπος δύναται νὰ μάθῃ καὶ ν' ἀποδείξῃ : Ἀριστλ.ΗΝικ.1139b,23 **τὸ ἐπιστητὸν μαθητόν**.

ἐπιστιβάζω μσν. δ. γρ. τοῦ ἐπιστοιβάζω βλ.λ. : Μηναῖ.8,10 Συναξ. **λαβὼν τοὺς χωλοὺς καὶ ἀναπήρους.. καὶ ταῖς ἁμάξαις ἐπιστιβάσας**.

ἐπιστίγματα Ἡσ. « ἐπικελεύσματα. Σοφοκλῆς Ἀθάμαντι ἐπιστάλματα ».

ἐπιστιγμή (ἡ) μτγν. στιγμὴ ἐπί τινος γράμματος τιθεμένη : Αἰν.Τακτ.31,92.

ἐπιστίζω θέτω στιγμάς, στίζω, κάμνω στίγματα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Νίκ.Θηρ.332 **ἄφεα δὲ τροχόεντες ἐπιστίζουσι μὲν ἀλφοί**, Νόνν.Δ 37,410· || παθ. εἶμαι κατάστικτος, πλήρης στιγμάτων : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,7,5 **ἐπιλεύκους ἢ ἐπεστιγμένους μέλανας**, Αἰλ.ΖΙ 11,24 **τῷ νώτῳ οἱ σημεῖα ἐπέστικται ὠχρά**· ὁμ. σημειοῦμαι : Αἰν.Τακτ.31,29 **τῷ ἐπεστιγμένῳ τῶν δρύλων τὸν πιστότατον ἀποξυρήσας ἔστιξε**· 2) Ἡσ. « ἐπιστίξαι· ἐφορμῆσαι »· κ. « ἐπιστίξας· ἐπαφεὶς εἰς ὁρμήν ».

ἐπιστίλβω μτγν. στίλβω, λάμπω : Πλούτ.Λύσ.28 **αἰθωπὸν ἐπιστίλβει τὸ χρῶμα**, Λουκ.'Ερωτ.26 **γυναικί.. ἡ τοῦ χρώματος ἐπιστίλβει χάρις**.

ἐπίστιος-ον Ιων. τοῦ ἐφέστιος βλ.λ.· 2) τὸ θηλ. **ἐπίστιος** ὡς οὐσ.ἀνίσωμα βλ.λ.: Ἀνακρ.90,4 **πίνουσα τὴν ἐπίστιον**· 3) τὸ οὐδ. **ἐπίστιον** ὡς οὐσ. πιθ. ἐπιστέγασμα, τόπος ἐστεγασμένος, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ἦσαν τοποθετημένα τὰ εἰς τὴν παραλίαν εἱλκυσμένα πλοῖα : Ὀδ.Ζ 265 **νῆες.. εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ**.

ἐπιστιχίζω μτγν., μσν. κ. -**οίζω** τοποθετῶ κατὰ τάξιν : Θεόφρ.Σιμ.'Ιστ.176,13 **τὰς ἐπισωρευθείσας αὐτῷ δυνάμεις εἰς ἕνα ἐπεστίχισε χῶρον**.

ἐπίστιχος-ον σχόλ. κ. μσν. ὁ κατὰ σειρὰν τοποθετημένος, ἀραδιασμένος : Σχόλ.'Ιλ.Λ 68, Σχόλ. Ὀππ.'Αλ.1,625 **ἐπίστιχος τῶν ἀμπέλων φυτεία**, Λέων Δ 80 **τὴν ἐπίστιχον τῶν δοράτων τάξιν**.

ἐπιστιχάομαι-ῶμαι μτγν. στείχω, προχωρῶ, βαδίζω κανονικῶς πρός τι : Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.4,205 **εἰς ἱερὸν ἦμαρ ἐπεστιχόωντο**.

ἐπιστίχως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἐπίστιχον, κατὰ τάξιν : Λέων Δ 81: **ἐπιστίχως παρὰ τὸ τειχίον καταπηγνύειν αὐτὰ** (τὰ δόρατα).

ἐπιστοβέω μτγν. χλευάζω, λοιδορῶ, περιπαίζω : Ἀπολλ.Ρ 3,663 **μή μιν κερτομέουσαι ἐπιστοβέωσι γυναῖκες**, αὐτ.4,1725 **τὰς δ' αἰσχροῖς ἥρωες ἐπεστοβέεσκον ἔπεσσι**.

ἐπιστοίβαγμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἡ ἐπιστοίβασις.

ἐπιστοιβάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. στοιβάζω τὰ μὲν ἐπὶ τῶν δέ, στοιβάζω, ἐπισωρεύω ἐπί τινας, στοιβάζω εἰς ὕψος : Νικ.Χων.Μαν.Κομν.1,40D **εἰς σωρείαν τὰ χρήματα ἐπεστοίβασε**· || νεώτ. κ. μτφ. ἰδ. ἐπὶ κακῶν : **ἐπεστοίβασε συμφορὰς εἰς τὸ ἔθνος**· κ. παθ. : Εὐδοκ.18 (τῶν λίθων) **ἀλλήλοις ἐπιστοιβαζομένων εἰς τειχισμόν**, - **ἐπεστοιβαγμένα εἰς τὸ κύτος τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα** - **δέματα**, - **καλῶς ἐπεστοιβαγμένα καυσόξυλα**· 2) νεώτ. ἐπί τινων γεωργικῶν προϊόντων, οἷον σταφίδος, καπνοῦ, σύκων, εἰδημόνως, τεχνηέντως συμπιέζω, ὥστε νὰ ὦσι καλῶς διηυθετημένα ἐν τῷ προσήκοντι χώρῳ : **τὰ σῦκα ξηραινόμενα καὶ πλυνόμενα εἰς ἅλμην ἐπιστοιβάζουσιν εἰς κυτία ἐργάτριαι**· συνήθ. τὸ παθ. : **ἡ ἐπεστοιβαγμένη ἐν ταῖς ἀποθήκαις σταφὶς ἐβλάβη ἐλλείψει ἀερισμοῦ**, - **τὰ φύλλα τοῦ καπνοῦ ἀποστέλλονται εἰς τὸ ἐμπόριον ἐπεστοιβαγμένα εἰς δέματα**.

ἐπιστοιβακτής (ὁ) νεώτ., θηλ. -**άκτρια** ὁ εἰδικὸς εἰς τὸ ἐπιστοιβάζειν βλ.λ.2) ἐργάτης.

ἐπιστοιβακτός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ γεωργικῶν προϊόντων, ὁ ἐπεστοιβαγμένος.

ἐπιστοίβασις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιστοιβάζειν, ἡ ἐπισώρευσις, μτφ. : Εὐστ.'Ιλ.774,5 **τὴν τῶν παρίσων ἐπιστοίβασιν**.

ἐπιστοίχιος-ον σχόλ. δ. τ. τοῦ ἐπίστιχος βλ.λ.: Σχόλ.Θεοκρ.1,48 **ἐπιστοίχειοι φυτεῖαι**.

ἐπιστοιχίζω δ. γρ. τοῦ ἐπιστιχίζω βλ.λ.

ἐπιστοιχειόω μτγν. χορηγῶ τὰ στοιχεῖα ἑνὸς κράματος : Μαρία 'Αλχ.π.Ζώσ.'Αλχ.200Β.

ἐπιστολαγραφεῖον (τὸ) πάπ. δ. γρ. τοῦ ἐπιστολογραφεῖον βλ.λ.

ἐπιστολαγράφος (ὁ) μτγν. βασιλικὸς γραμματεύς· πρβλ. ἐπιστολογράφος : Πάπ., Πολύβ.30,25,16.

ἐπιστολαγώγιον (τὸ) νεώτ. ἡ ἀμοιβὴ ἰδιώτου γραμματοκομιστοῦ διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ μεταβίβασιν ἐπιστολῆς ἀπὸ τόπου εἰς ἄλλον.

ἐπιστολάδην ἐπίρρ. ἐπὶ χιτῶνος, κοσμίως, κομψῶς : Ἡσίοδ.Α 287 **ἐπιστολάδην δὲ χιτῶνας ἔσταλτο** | σχόλ. « κοσμίως καὶ ἀνεσταλμένως ».
ἐπιστολάριον (τὸ) νεώτ. μικρὰ ἐπιστολή· **2)** βιβλίον περιέχον τύπους ἐπιστολῶν καταλλήλους διὰ τὰς διαφόρους περιστάσεις, ὡς καὶ ὁδηγίας πρὸς χρῆσιν τῶν ἀλληλογραφούντων.
ἐπιστολάριος (ὁ) μσν. γραμματεὺς ἢ γραφεὺς ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ αὐτοκράτορος ἐν Βυζαντίῳ.
ἐπιστολαφόρος δ. γρ. τοῦ ἐπιστοληφόρος.
ἐπιστολεύς-έως (ὁ) (ἐπιστολή) κ. μσν. κ. νεώτ. γραμματεύς : Ἐπιγρ. **ἐπιστολεὺς τοῦ αὐτοκράτορος**· **2)** π. Σπαρτιάταις, ὑποναύαρχος : Ξεν. Ἑλλ.2,1,7 **ἔδοσαν τὸν Λύσανδρον ὡς ἐπιστολέα, ναύαρχον δὲ Ἄρακον**, Πλούτ.Λύσ.7 **τὸν Λύσανδρον ἐπιστολέα τῷ λόγῳ**· **3)** κομιστὴς ἐπιστολῶν, γραμματαφόρος : Ξεν.Ἑλλ.1,1,23 **τοῦ Μινδάρου ἐπιστολέως εἰς Λακεδαίμονα γράμματα πεμφθέντα ἑάλωσαν εἰς Ἀθήνας.**
ἐπιστολή (ἡ) (ἐπιστέλλω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δι᾽ ἀγγέλου ἐπιστελλόμενον, ἀγγελία, παραγγελία, διὰ τρίτου ἀποστελλομένη ἐντολή, διαταγὴ προφορικὴ ἢ ἔγγραφος : Ἡρ.4,10, Θουκ.8,45 **ἐπ᾽ αὐτῷ ἀφικομένης ἐπιστολῆς πρὸς Ἀστύοχον**· || φρ. **ἐξ ἐπιστολῆς** κατὰ διαταγήν : Ἡρ.6,50· || π. τραγ. μ. κτ. πληθ. : Αἰσχ.Πρ.3 **σοὶ δὲ χρὴ μέλειν ἐπιστολάς**, Σοφ.Αἶ.781, Εὐρ.Βάκχ.442 **Πενθέως ἐπιστολαῖς** (κατὰ διαταγὴν τοῦ Πενθέως)· || εἰδ. παραγγελία ἀποθνήσκοντος, ἡ ἀνακοίνωσις τῆς τελευταίας αὐτοῦ θελήσεως προφορικῶς ἐκφρασθεῖσα ἢ ἐγγράφως : Εὐρ.Ἱππ.858 **τέκνων ἐπιστολὰς ἔγραφεν**· **2)** μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐκκλ. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ἀποστόλους Παῦλον, Πέτρον, Ἰάκωβον, Ἰωάννην καὶ Ἰούδαν, ἐκτενὴς γραπτὴ διδασκαλία ἐπὶ θρησκευτικῶν καὶ θεολογικῶν ζητημάτων ὑπό τινος ταύτων συνταχθεῖσα καὶ διαπεμφθεῖσα εἴτε εἰς τὸ σύνολον τῶν χριστιανῶν (καθολική) εἴτε πρός τινα τῶν νεοσυστάτων τότε κατὰ πόλεις ἐκκλησιῶν (πρὸς Κορινθίους, Ρωμαίους κλπ.) εἴτε πρὸς μαθητὴν (Τιμόθεον), ὅπως αὕτη ἀνακοινωθῇ καὶ εἰς τοὺς ἄλλους χριστιανούς. Ἔκτοτε αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἀποτελοῦσιν ἱερὰ κείμενα· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. γραπτὴ ἀνακοίνωσις ἀποστελλομένη εἰς ἀπόντα, γράμμα : Θουκ.1,129 **ἐπιστολὴν διαπέμπειν**, Λυσ. 20,27 **ἐπιστολὴν ἔδωκεν ἀποδοῦναι**· || ἐν τῷ πληθ. ἐπὶ μιᾶς ἐπιστολῆς, ὡς γράμματα : Εὐρ.ΙΑ 111 **ἀλλ᾽ εἶα χώρει τάσδ᾽ ἐπιστολὰς λαβὼν πρὸς Ἄργος**· || **ὁ τῶν ἐπιστολῶν** ὁ γραμματεύς : Πλούτ.Ὄθ.9 **ὁ ἐπὶ τῶν ἐπιστολῶν.. τοῦ Ὄθωνος.**
ἐπιστοληφόρος-ον μτγν. ὁ μεταφέρων ἐπιστολάς, γραμματοφόρος : Κατ.Ἀστρλ Κ 2,193,38.
ἐπιστολιαφόρος-ον ἐπιστολεὺς βλ.λ.3), γραμματοφόρος : Ξεν.Ἑλλ.6,2,25 **ἐτύγχανεν ἐπιστολιαφόρος τῷ Μνασίππῳ ὤν.**
ἐπιστολίδιον (τὸ) μτγν. κ. μσν. ἐπιστόλιον βλ.λ.: Πάπ., Βασ.3,293C, Ψελλ.49,6.
ἐπιστολίζω μσν. ἐπιτατ. τοῦ σταλίζω βλ.λ. : Τζέτζ.Λυκόφρ 229.
ἐπιστολικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κατάλληλος δι᾽ ἐπιστολήν : Ἀριστλ.ἀπ.670, - **ἐπιστολικὸς χάρτης**· || ὁ ἔχων ὕφος ἐπιστολῆς : Διον.Ἁλ. Λυσ.1,3 **λόγοι ἐπιστολικοί**· || εἰδ. τίτλος βιβλίου : Γαλ.8,150,Διογ.Λ.10,25 **ἐπιστ- περὶ Ἐμπεδοκλέους.**
ἐπιστολικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιστολικὸν βλ.λ. : Δημήτρ.233.
ἐπιστολιμαῖος-α-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ δι᾽ ἐπιστολῶν, ὁ ἐν ἐπιστολαῖς ἢ ἐν εἴδει ἐπιστολῆς γενόμενος : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,8 **ἐπιστολιμαῖαι ξυμβουλίαι**, Φίλ.2,533 **ἐπιστολιμαῖα γράμματα**· || **ἐπιστολιμαῖαι δυνάμεις** αἱ δι᾽ ἐπιστολῶν ὑπεσχημέναι μὲν καὶ ἐψηφισμέναι, ἀλλ᾽ οὐδέποτε σταλεῖσαι, δυνάμεις ἐπὶ τοῦ χάρτου : Δημ.45 **μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις.**
ἐπιστόλιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἐπιστολή, γραμματάκι : Ἐπικ.ἀπ.143,Πλούτ.Ἀγησ.13 **ἀναφέρεται γοῦν ἐπιστόλιον αὐτοῦ**, Μάρκ.Αὐρ.1,7 **καὶ τὸ τὰ ἐπιστόλια ἀφελῶς γράφειν.**
ἐπιστολογραφεῖον (τὸ) πάπ.πιθ. ἀρχειοφυλάκιον.
ἐπιστολογραφία (ἡ) νεώτ. τὸ γράφειν ἐπιστολάς, ἡ δι᾽ ἐπιστολῶν συνεννόησις μεταξὺ ἀπόντων· || ἡ τέχνη τοῦ γράφειν ἐπιστολάς· **2)** βιβλίον περιέχον ὑποδείγματα διαφόρων ἐπιστολῶν.
ἐπιστολογραφικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιστολογραφίαν ἢ τὸν ἐπιστολογράφον· || μτγν. κ. νεώτ. τὸ θηλ. **ἐπιστολογραφική** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ γράφειν ἐπιστολάς, ἐπιστολογραφία : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ. 5,657 **πρῶτον μὲν πάντων τὴν Αἰγυπτίων γραμμάτων μέθοδον ἐκμανθάνουσι τὴν ἐπιστολογραφικὴν καλουμένην**· ἐπίρρ. νεώτ. -**ῶς.**
ἐπιστολογράφος (ὁ) (γράφω)· μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ γράφων ἐπιστολάς, γραμματεύς : Πολύβ.π. Ἀθήν.5,195B **Διονυσίου τοῦ ἐπιστολογράφου**· || νεώτ. κ. δημ. κ. ὁ γράψας ἐπιστολήν, ἰδ. δημοσιευθεῖσαν ἢ πρὸς δημοσίευσιν σταλεῖσαν· || ὁ δεξιός, ἐπιτήδειος εἰς τὸ γράφειν ἐπιστολάς : **οἱ ἐπιστολογράφοι τῆς ἀρχαιότητος.**
ἐπιστολογραφῶ-έω νεώτ. γράφω ἐπιστολάς, συνεννοοῦμαι δι᾽ ἐπιστολῶν, ἀλληλογραφῶ.
ἐπιστολοειδής-οῦς-ές μσν., νεώτ. ὁ ὅμοιος ἐπιστολῇ, ὁ μὲ ἐπιστολὴν ὁμοιάζων.
ἐπιστολοζύγιον (τὸ) νεώτ. ὁ πρὸς ἐξακρίβωσιν τοῦ βάρους τῶν ἐπιστολῶν ζυγός, ἐν χρ. ἐν τοῖς ταχυδρομείοις.
ἐπίστομα ἐπίρρ. δημ. κ. **πίστομα κ. ἀπίστομα** κ. **ταπίστομα** μὲ τὸ στόμο πρὸς **τὸ ἔδαφος,** πρηνηδόν, προύμυτα : **ἔπεσε ἐπίστομα.**
ἐπιστοματίζω μτγν. ἐπιστομίζω βλ.λ. : Φίλ.1,85 **ἱππέως μὲν οὖν ἔργον δαμάζειν τὸν ἵππον καὶ ἀφηνιάζοντα ἐπιστοματίζειν.**
ἐπιστομία (ἡ) μτγν. δ. γρ. τοῦ ἐπεσβολία βλ.λ. : Ζηνόδ.Ὀδ.Δ 159.
ἐπιστομίζω (στόμα) κ. νεώτ., δημ. **(ἀ)πιστομίζω,** ἀττ.μέλλ. -**ιῶ** χαλινῶ, **δαμάζω** : Φίλ.1,85 **ἐπιστομίζων ἵππον,** Φιλόστρ.Εἰκ.2,841· **2)** μτφ. ἀποστομίζω, κάμνω τινὰ νὰ σιωπήσῃ, ἀποστομώνω : Ἀριστφ.Ἱππ.845 **ἀπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπιστομίζειν,** Δημ.85 **δτ᾽ ἐπιστομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τοὺς αὐτῷ ἀντιλέγοντας,** Ἰώσ.Α1 17,10,1,Πλούτ. Ἠθ.967Β· . κ. παθ. : Πλάτ.Γοργ.482Ε **ἐν τοῖς λόγοις ἐπεστομίσθη**· **3)** ἐπὶ αὐλητῶν, βάλλω ἐπὶ τοῦ στόματός μου τὸ ἐπιστόμιον : Πλούτ. Ἠθ.713D **φορβειᾷ.. ἐπιστομίσας ἑαυτόν**· **4)** ἐμποδίζω : Πλούτ.Ἀλκ.2 **ὁ αὐλὸς ἐπιστομίζει τὴν φωνήν**· || δθ. φιμῶ, ἀποστομίζω : Λουκ.Μισθ.Συν.7 **οὐδενὸς ἐπιστομίζοντος πίεσθαι τοῦ χρυσίου**· **5)** κάμνω τινὰ νὰ πέσῃ ἐπίστομα, κατὰ πρόσωπον, προύμυτα : αὐτ.Ὑπ.Εἰκον.10 **μὴ ἐπιστομίσῃ με, ἐμπεριπατοῦσαν αὐτῷ**· || όμ. νεώτ. ἐμποδίζω τινὰ τιθέμενος πρὸ αὐτοῦ.
ἐπιστόμιο(ν) (τὸ) (στόμα) μτγν., νεώτ. κ. δημ. τὸ εἰς τὸ στόμιον ἀγγείου τινὸς ἐμπηγνύμενον πῶμα ἢ στρόφιγξ : Βιτρούβ.3,5,16· || όμ. νεώτ. κ. δημ. ἄκρον μέρος πνευστοῦ μουσικοῦ ὀργάνου, καπνοσύριγγος, σιγαρέττου κτλ. προωρισμένον νὰ τίθεται ἐν τῷ στόματι τοῦ ποιοῦντος χρῆσιν· || όμ. **ἐπιστόμια ἐργατῶν** (τὰ) νεώτ. ὑγιειν. σωλῆνες, δι᾽ ὧν διαβιβάζεται πρὸς εἰσπνοὴν πεπιεσμένον ὀξυγόνον.
ἐπιστομίς-ίδος (ἡ) λεξ. κ. νεώτ. φορβειά βλ.λ. : Ἡσ. « ἐπίχαλκον, τὸ στόμα τῶν αὐλῶν διὰ τὴν φορβειὰν οἱονεὶ ἐπιστομίδα »· **2)** νεώτ. μικρὸς σωλὴν κυλινδρικὸς ἢ κωνικός, ὅστις, ἐφαρμαζό-

μενος εἰς τὸ στόμιον ἑτέρου μεγαλυτέρας διαμέτρου, προκαλεῖ ἐπαύξησιν τῆς ταχύτητος ἐκροῆς.

ἐπιστόμισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιστομίζειν, πιστόμισμα.

ἐπιστόμισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. (ἀ)πιστόμισμα τὸ ἐπιστομίζειν βλ.λ.2) τινά, ὅθ. ἐπιστόμιον, φίμωτρον, μτφ. : Ἰώσ.ΑΙ 19,3,3 **ἐπιστόμισμα ἦν αὐτῶν μίσει τῷ πρὸς Ἰουδαίους**· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπὶ στόμα θέσις ἀγγείου τινος, ἀναποδογύρισμα.

ἐπιστομισμός (ὁ) μσν. τὸ ἐπιστόμισμα βλ.λ.1).

ἐπιστομῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐμφράττω, βουλλώνω τὸ στόμα, φιμῶ, κλείω, κ. μτφ. : Ἥρων Πνευμ.1,19, Μηναῖ.1,1 Συναξ. **καὶ τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι**· κ.παθ. : Ἥρων Πνευμ.1861 **σωλὴν ἐπεστομωμένος μὲν κατὰ τὸ ἐντὸς μέρος.**

ἐπιστόμωσις-εως (ἡ) νεώτ. στόμωσις, ἔμφραξις τοῦ στόματος, φίμωσις.

ἐπιστοναχίζω μτγν. ἐπιστοναχῶ βλ.λ. : Νόνν.Δ 2,87.

ἐπιστοναχῶ-έω ἐπιστένω βλ.λ., ἐπὶ τῶν κυμάτων : Ἰλ.Ω 79 **ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.**

ἐπιστορέννυμι κ. δ.γρ. π.Ἡσ. **-στόρνυμι,** μέλλ. **-στρώσω,** ἀόρ. α' **-εστόρεσα** ἢ **-έστρωσα,** ἀόρ. μέσ. **-εστορέσαντο** στρώνω τι ἐπάνω εἴς τι, ἐπιστρώνω : Ὀδ.Ξ 50 **ἐστόρεσεν δ' ἐπὶ δέρμα,** Ἱππ.Ἄρθρ.75, Ψλουκ.Φιλόπ.24 **ἐπιστρωννύσω τῇ γῇ νιφετόν** (βαρβαρ. μέλλ.)· **2)** ἐπισάττω : Ἰώσ.ΑΙ 8,9,1 **ἐπιστρῶσαι τὸν ὄνον**· κ. παθ : Λουκ. Προμ.4 **ἡ κάμηλος ἁλουργίδι ἐπέστρωτο.**

ἐπιστοχάζομαι μσν. στοχάζομαι ἐν τέλει, ἐπί τινος : Λεόντ.Βυζ.1,1256Β.

ἐπίστρατα Ἡσ. « ἀποπίπτοντα τῶν πεμμάτων καὶ ἔρματα ».

ἐπιστρατεία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ιων. -ηΐη ἡ κατά τινος ἐκστρατεία : Ἡρ.9,3 **ἐς τὴν Μαρδονίου ἐπιστρατηΐην,** Θουκ.2,79 **τῇ τῶν Πλαταιῶν ἐπιστρατείᾳ,** Θεοφύλ.Σ Ἱστ.152,6· **2)** νεώτ. κ. δημ. πρόσκλησις καὶ συνάθροισις στρατευσίμων ἡλικιῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα, ἐπιστράτευσις : **ἡ ἐπιστρατεία τοῦ 1910.**

ἐπιστράτευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐπιστρατεία βλ.λ. : Ἡρ.3,4 **τοιόνδε πρῆγμα γενέσθαι ἐς τὴν ἐπιστράτευσιν ταύτην**· **2)** νεώτ. ἡ κατὰ εἰδικὴν κυβερνητικὴν διαταγὴν πρόσκλησις καὶ συνάθροισις πολλῶν στρατευσίμων ἡλικιῶν ὑπὸ τὰ ὅπλα : **ἐπιστράτευσις γενική - μερική.**

ἐπιστρατευτικός ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος, ὁ ἀνήκων, ὁ ἰδιάζων εἰς ἐπιστράτευσιν : **ἐπιστρατευτικαὶ ὁδηγίαι, - ἐπιστρατευτικὰ μέσα.**

ἐπιστρατεύω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκστρατεύω κατά τινος : Εὐρ.Βάκχ.784 **ὡς ἐπιστρατεύσομεν Βάκχαισιν,** Ἀριστφ.Ὄρν.1522 **ἐπιστρατεύσειν φάσ' ἄνωθεν τῷ Διΐ,** Θουκ.3,54 **ἁμαρτάνειν μᾶλλον τοὺς ἡμῖν ἐπιστρατεύσαντας,** Ἀριστλ.Οἰκ. 1351b,20 **ἐπιστρατεύειν ἐπί τινα,** Ἐπιγρ. **ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας,** Χρον.Πασχ.354,14 **ἐπεστράτευσεν κατὰ τῆς συγκλήτου**· || π. ποι. μετ' αἰτ. τόπ. : Σοφ.Τρ.362 **ἐπιστρατεύειν πατρίδα τὴν ταύτης**· || κ. ἀπολ. : Αἰσχ. Πέρσ.780 **ἐπιστρατεύειν πολλά,** Σαφ.Αἴ.1056 **ἐπιστρατεύειν στρατῷ ξύμπαντι,** Πλούτ.Νικ.7 **ἐπιστρατεύειν πεζῷ καὶ ναυσί**· || ὁμ. κ. μέσ. μετὰ παθ. παρακ.: Ἡρ.3,107 **ἐπιστρατεύεσθαι ἐπ' Αἴγυπτον**· || κ. μετὰ δοτ. : Εὐρ.Μήδ.1185 **διπλοῦν γὰρ αὐτῇ πῆμ' ἐπεστρατεύετο**· || κ. μετ' αἰτ. τόπ. : Εὐρ.Φοίν. 605 **τίς δ' ἂν κλύοι σου πατρίδ' ἐπεστρατευμένου ;**· **2)** μσν. κ. νεώτ. συνεκδ. συναθροίζω πλῆθος ἐναντίον τινός : Μηναῖ.1,13 Συναξ. **σκνιπῶν καὶ κωνώπων νέφη τούτοις ἐπιστρατεύσας**· || ἐν χρ. κ. παθ.· **3)** εἰδ. νεώτ. κ. δημ. συναθροίζω στρατόν, προσκαλῶ στρατευσίμους ἡλικίας ὑπὸ τὰ ὅπλα· || ὁμ. παθ. **-εύομαι** λαμβάνω τὰ ὅπλα ἢ καλοῦμαι ὑπὸ τὰ ὅπλα : **ἐπεστρατεύθησαν τρεῖς ἡλικίαι.**

ἐπιστρατηγία (ἡ) Ἐπιγρ. περιοχὴ ἐφ' ἧς ἦτο ἡ δικαιοδοσία ἐπιστρατήγου **ἐν** Αἰγύπτῳ.

ἐπιστράτηγος (ὁ) μτγν. ὁ γενικὸς διοικητὴς ἐπαρχίας ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπὸ τὸν ὁποῖον ὑπήγοντο διοικηταὶ μικροτέρων ἐπαρχιῶν : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ὑποστράτηγος ἐν Ῥώμῃ : Στράβ.17,1,13 **κατὰ δὲ τὴν χώραν ἐπιστρατήγους τινάς.. ἀποδείξαντες.**

ἐπιστρατηγῶ-έω Ἐπιγρ. ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιστρατήγου βλ.λ.

ἐπιστρατηΐη ἰων. τοῦ ἐπιστρατεία βλ.λ.

ἐπιστρατηλογῶ-έω μσν. συναθροίζω, συνάζω στρατόν : Θεοφύλ.Σ Ἱστ.188 **ἐπεστρατολόγει δὲ καὶ ἡ περὶ τὸν Ὁρμίσδαν δυσμένεια τῷ Βαράμ πρόσθετον καὶ ἐπίκουρον δύναμιν.**

ἐπιστρατοπεδεία (ἡ) μτγν. ἡ τοποθέτησις τοῦ στρατοῦ ἀπέναντι τοῦ ἐχθροῦ : Πολύβ.1,77,7 **γενομένης δὲ τοῖς Καρχηδονίοις τῆς μὲν τῶν Λιβύων ἐπιστρατοπεδείας αἰφνιδίου,** αὐτ.5,76,9.

ἐπιστρατοπεδεύω μτγν. στρατοπεδεύω ἀπέναντι : Πολύβ.1,19,5 **ἐπεστρατοπέδευσαν οἱ περὶ τὸν Ἄννωνα τοῖς Ῥωμαίοις.**

ἐπίστρατος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιστρατευθείς, ὁ προσκληθεὶς ὑπὸ τὰ ὅπλα ἔφεδρος· || κτ. ἐπέκτ. ὁ ἀνήκων καθ' ἡλικίαν εἴς τινα κλάσιν στρατεύσιμον ἐν περιπτώσει ἐπιστρατεύσεως βλ.λ.

ἐπιστρατῶμαι-άομαι μτγν., γ' πληθ. ἐπ. παρατ. ἐπεστρατόωντο, ἐπιστρατεύω : Νόνν.Δ 1,267.

ἐπιστραφής-οῦς-ές μτγν. ἐπιστρεφὴς βλ.λ. : Ἀμμών.Ἀλ.Ὁμ.κ.Διαφ.Λέξ.54V.

ἐπίστρεμμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ. στροφὴ ἢ καμπὴ μεθορίου γραμμῆς.

ἐπιστρεπτικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. **ὁ** ἔχων τὴν δύναμιν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πηγήν του : Πρόκλ.Παρμ.607S· ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐπιστρεπτικόν** ὡς οὐσ. τὸ ἱκανὸν ἢ ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ στρέφῃ πρὸς ἑαυτό : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.15 **ἐπιστρεπτικὸν πρὸς ἑαυτό,** Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.65Α· **2)** ὁ συντελῶν εἰς τὸ νὰ συνέλθῃ τις, νὰ μετανοήσῃ : Εὐστ. Παν.121,79 **ἔνθα μὲν φίλος ἐλέγχει, ἐκεῖ πάντως καὶ ἡδὺς ὁ ἔλεγχος καὶ.. ἐπιστρεπτικός.**

ἐπιστρεπτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον ἐπιστρεπτικὸν βλ.λ.1) : Δαμάσκ.Ἀρχ.221, Μηναῖ. 8,1 Ὄρθρ.Ὠδ.1 **τὴν δ' ἐπιστρεπτικῶς Φαραὼ τοῖς ἅρμασι κροτήσας ἥνωσεν**· **2)** γλώσσ. τοῦ ἐπιστροφάδην βλ.λ. : Εὐστ.195,49.

ἐπίστρεπτος-ον ἢ -ός-όν ὁ πρὸς ὃν στρέφεταί τις, ὃν βλέπει καὶ θαυμάζει τις, Αἰσχ.Χο.350 **ἐπιστρεπτὸς αἰών,** αὐτ.Ἱκ.997 **ὥραν ἐχούσας τήνδ' ἐπίστρεπτον βροτοῖς**· **2)** ὃν δύναταί τις νὰ περιστρέφῃ, εὔστροφος : Ἥρων Πνευμ.185,2 **τροχοὶ χάλκεοι ἐπίστρεπτοι πρὸς τὸ τοὺς εἰσερχομένους ἐπιστρέφειν αὐτούς.**

ἐπιστρέπτως ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐπιμελῶς.

ἐπιστρέφεια (ἡ) μτγν. ἀκρίβεια, αὐστηρότης, σοβαρότης : Πάπ. **ἡ τῶν νόμων ἐπιστρέφεια**· **2)** μτγν. προσοχή, ἐπιμέλεια : Εὐστ.Βί.Κωνστ.621,30.

ἐπιστρεφής-οῦς-ές ὁ στρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἢ τὸν νοῦν αὐτοῦ εἴς τι, προσεκτικός, ἄγρυπνος : Ξεν.Ἑλλ.6,3,7 **ἐπιστρεφὴς ῥήτωρ,** Πλούτ.Ἠθ.276Α **ἐπιστρεφὴς θεός,** Φιλόδ.Ὀργ.21W **ἐπιστρεφεῖς πρὸς τὴν θεραπείαν**· **2)** ἀκριβής, αὐστηρός· κ. συγκρ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,33 **ὡς δ' οὐδὲν ἐπέραινον, ἀλλ' ἐπιστρεφεστέρας ἔτι τὰς καταγραφὰς ἑώρων γινομένας,** Ἡρωδιαν.7,8,7 **τὴν ἐμὴν ἀρχὴν οὖσαν ἐπιστρεφῆ καὶ κόσμιον**· **3)** εὔστροφος, εὐλύγιστος : Φιλόστρ.Γυμν.35 **ἐπιστρεφὲς ἰσχίον**· || κ. μτφ. ποικιλότροπος καμπτόμενος, ποικίλος· ἐπὶ τοῦ ᾄσματος τῆς ἀηδόνος : Ἀριστλ.ΖΙ 632b,24 **ἐπιστρεφὴς φωνή**· **4)** ἐπιστρεπτικὸς βλ.λ.2) : Δαμάσκ.Ἀρχ.272 **ἐπιστρεφὴς μερισμός,** αὐτ.304.

ἐπιστρεφία |ἡ| μτγν. περιστροφή, μετσβολή : Ὠριγ.Κέλσ.132.

ἀπιστρεφομένως ἐπίρρ. γλώσσ. τοῦ ἐπιστροφάδην βλ.λ. Ἡσ.

ἐπιστρέφω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρακ. **ἐπέστροφα** στρέφω πρός τι, γυρίζω : Χρησμ.π. Ἡρ. 7,141 **ἀλλ' ὑποχωρεῖν νῶτον ἐπιστρέψας,** Εὐρ.Ἡρακλ.942 **δεῦρ' ἐπίστρεψον κάρα καὶ τλῆθι τοὺς σοὺς προσβλέπειν ἐναντίον ἐχθρούς·** || ὁμ. αἴφνης, διὰ μιᾶς στρέφω : Θουκ.2,90 **ἄφνω ἐπιστρέψαντες τὰς ναῦς·** || ὁμ. τρέπω τὸν ἐχθρὸν εἰς φυγήν : Ξεν.Ἑλλ.6,4,9 **ἐπέστρεψάν τε αὐτοὺς καὶ κατεδίωξαν πρὸς τὸ στρατόπεδον·** || ὁμ. στρέφω : Πλούτ.Σύλλ.19 **ἐπιστρέψαντος δὲ ταχέως ἐκείνου τοὺς περὶ αὐτὸν ἱππεῖς·** || ὁμ. στρατ. στρέφω κατ' ὀρθὴν γωνίαν : Ἀσκληπιόδ.10,5· **2**) ἀμτβ. στρέφομαι πρός : Ἰλ.Γ 370 **ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·** || κ. μτβ. περιστρέφω : Ἡρ.2,103 **ἐπιστρέψας ὀπίσω ἤιε,** Σοφ.Τρ.566 **παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν ἧκεν κομήτην·** || ὁμ. ἐπὶ ναυτῶν : Πολύβ.1,47,8 **τέλος ἐπιστρέψας ἠναγκάσθη συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις·** || ὁμ. ἐπανέρχομαι : Ἐπίγρ. **ἐπιστρέφω ἀπὸ τῆς στρατείας,** ΚΔΜατθ.12,44 **ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, - ἐπέστρεψεν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐξ Εὐρώπης·** || κ. ἐπὶ νόσου, ἐπανέρχομαι : Ἱππ.Κωακ.124· || μετ' ἀπαρφ. ὡς περίφρ. τοῦ **πάλιν** |ἑβραϊσμός|: ΠΔΔευτ.30,9 **ἐπιστρέψει . . εὐφρανθῆναι·** || κ. μετὰ τοῦ **καί** κ. τελικοῦ ρ. : ΠΔΠαραλ.2,33,3 **ἐπέστρεψεν καὶ ᾠκοδόμησεν·** **3**) στρέφω πρός : Θέογν.213 **Κύρνε, φίλους κατὰ πάντας ἐπίστρεφε ποικίλον ἦθος·** || ὁμ. στρέφω τὴν προσοχὴν πρός τινα:Λουκ.Τίμ.11 **παρρησιασάμενος ἐν τῇ εὐχῇ καὶ ἐπιστρέψας τὸν Δία·** **4**) προσάγω, εἰσάγω εἰς δρᾶσιν : Πλούτ.Ἀντ.42 **ἐπιστρέφειν τὴν φάλαγγα·** || κ. μτφ. ἐπιμόνως στρέφω, ἐπάγω τὴν προσοχήν τινος ἐπί τινος : Σοφ.Τραχ.1182 **ὡς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις ;·** **5**) ἀμτβ. στρέφομαι πρός τινα : Ξεν.Ἱππ.8,12 **ἕως μὲν ἂν παρὰ τοὺς φίλους τις ᾖ καλὸν τὸ ἐν πρώτοις ἐπιστρέψαντα ἀνὰ κράτος ἐπικεῖσθαι·** || ὁμ. **ἐπιστρέφω εἰς ἢ πρὸς ἐμαυτόν** ἐπὶ τοῦ νοός, ἐξετάζω κατ' ἐμαυτόν, σκέπτομαι : Πλωτῖν. 5,3,1, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.15· || ὁμ. Ἐπιγρ. **τὸ ἐπιστρέφον βαθρικὸν** αἱ εἰς τὴν σαρκοφάγον ὁδηγοῦσαι βαθμῖδες· **6**) διορθῶ, κάμνω τινὰ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν εὐθεῖαν ὁδόν : Λουκ.Ἱστ. Συγγρ.5 **οἶδα μὲν οὖν οὐ πάνυ πολλοὺς αὐτῶν ἐπιστρέψων·** || ὁμ. νουθετῶ, παραινῶ : Φιλόστρ. Σοφ.1,71· || ὅθ. κ. συνέχω, περιορίζω : Κῶδ. Ἰουστιν.4,20· **7**) μέσ. ἐκκλ. ἐπανέρχομαι εἰς τὴν πίστιν μου : ΠΔΔευτ.30,2 **καὶ ἐπιστραφήσῃ ἐπὶ κύριον τὸν θεόν σου·** **8**) ἀμτβ. μετανοῶ : ΠΔἸουδ.5,19 **καὶ νῦν ἐπιστρέψαντες ἐπὶ τὸν θεὸν αὐτῶν ἀνέβησαν ἐκ τῆς διασπορᾶς,** ΚΔΜατθ. 13,15 **μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς . . καὶ ἐπιστρέψωσι·** **9**) μεταφυσ. π.νεοπλατωνικοῖς, προκαλῶ τὴν ἐπιστροφὴν εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὄντος : Πλωτῖν.5,1,1 **τινὰς εἰς τὰ ἐναντία καὶ τὰ πρῶτα ἐπιστρέφειν,** Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.144 **ἐπιστρέφειν τι πρὸς τἀγαθόν·** || ὁμ. κ. παθ. : Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.31 **τὸ προϊὸν ἀπό τινος ἐπιστρέφεται πρὸς ἐκεῖνο ἀφ' οὗ πρόεισιν,** Δαμάσκ.Ἀρχ.27 **ἐπιστρέφεται πρὸς τὸ ἕν·** || ὁμ. ἀμτβ. ἐν τῷ ἐνεργ. : Πλωτῖν.5,3,6 **ἐπιστρέφει εἰς ἑαυτόν,** Πρόκλ.Στοιχ. Θεολ.15· **10**) συστρέφω : Ἀριστφ.Πλ.1131 **ὀδύνη σε περὶ τὰ σπλάγχν' ἔοικ' ἐπιστρέφειν,** ΑΠ 11,376,8 **ἐπιστρέφειν ἐπισκύνιον·** || κ. παθ. διαστρέφομαι : Ἱππ.Ἀφορ.4,35 **ἢν τράχηλος ἐπιστραφῇ·** || ὁμ. ἐπὶ κόμης, συστρέφομαι ἑλικοειδῶς : Ἀριστλ.Πρ.963b,10 **οἷς ἐπέστραπται τὸ τρίχιον·** || ὁμ. ἐπὶ δένδρου, συστρέφομαι, κυρτοῦμαι : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,8,4 **οὐκ ὀρθοφυὴς ἀλλὰ ἧττον ἐπεστραμμένη·** || ὁμ. εἰδ. ἐπὶ τῶν φύλλων τῆς ἐλάτης, κλίνω πρὸς τὰ κάτω : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,9,6 **φύλλα ἐπεστραμμένα·** **11**) μέσ. κ. παθ., ἰδ. κατ' ἀόρ. β' παθ. **ἐπεστράφην** κ. **ἐπεστρέφθην,** δωρ. γ' ἑν. παθ. μέλλ. **-στραφησεῖται** στρέφομαι, γυρίζω πίσω καὶ βλέπω : Ἡρ.3,156 **ἤιε ἐπιστρεφόμενος·** || κ. μετ' αἰτ. : Εὐρ.Ἀλκ.187 **πολλὰ θάλαμον ἐξιοῦσ' ἐπεστράφη,** Ἀριστλ.ΖΙ 629b,15 **ὑποχωρεῖ καὶ κατὰ σκέλος, καὶ κατὰ βραχὺ ἐπιστρεφόμενος** | ὁ λέων |· || ὁμ. στρέφομαι γύρω : Πλάτ.Πολ.616C **δι' οὗ πάσας ἐπιστρέφεσθαι τὰς περιφοράς·** **12**) ὁμ.μεταστρέφομαι, μεταβάλλομαι : Σοφ.Ἀντ.1111 **δόξα τῇδ' ἐπεστράφη·** **13**) ὁμ. περιφέρομαι : Ὕμν.Ὁμ.27,10 **ἐπιστρέφειν πάντῃ,** Αἰσχ. Ἱκ 508 **ἐπιστρέφειν ἄλσος·** || μετ' αἰτ. περιφέρομαι, πλανῶμαι παρατηρῶν, σπουδάζων τι : Ἡσίοδ.Θ 753 **γαῖαν ἐπιστρέφεται,** Ἀνακρ.2,4 **ἐπιστρέφεται ὀρέων κορυφάς·** || ὁμ. μετ' αἰτ. τόπου, ἔρχομαι εἴς τινα τόπον : Εὐρ.Ἑλ.83 **πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπεστράφης πέδον ;·** || μετ' αἰτ. συστοίχ. περιέρχομαι : Πλάτ.Φαῖδρ.247Α **διεξόδους περιστρέφεσθαι·** || ἐπὶ τοῦ ἡλίου, περιστρέφομαι : Διον.Περ.584· **14**) ὁμ.τὸν νοῦν εἴς τι τρέπω, προσέχω εἴς τι, ἐξετάζω : Ἀνακρ.96 **ἐπιστρέφεσθαί τινος,** Σοφ.Φιλ.599 **ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,** ΑΠ 5,47 **τῆς λευκῆς καλάμης οὐδὲν ἐπιστρέφομαι·** **15**) ὁμ. ἀπολ. ἔρχομαι εἰς ἐμαυτόν, προσέχω : Ἡρ.1,88 **ἐπιστραφεὶς καὶ ἰδόμενος τοὺς Πέρσας,** Εὐρ.Ῥῆσ.400 **οὐκ ἦλθες . . οὐδ' ἐπεστράφης,** ΑΠ 11,319 **οὐδεὶς οὐδὲν ἐπιστρέφεται·** || ὁμ. φροντίζω : Δημ.665 **νομίζων ἀποστερήσειν οὐκ ἐπεστράφη·** **16**) ὁμ. Ἐπιγρ. διάγω, φέρομαι : Ἐπιγρ. **ἀξίως τᾶς τιμᾶς ἐπιστρέφεται·** **17**) ὁμ.μετ'αἰτ. στρέφομαι ἐναντίον τινός: Εὐρ.Ἀνδρ.101 **θεοῦ νιν κέλευσμ' ἐπεστράφη·** **18**) μτγ. παθ.παρακ. **ἐπεστραμμένος** ἐπιστρεφής, ἔνθερμος, σφοδρός : Ἡρ.8,62 **λέγειν ἐπεστραμμένα** (λόγους ἐνθέρμους), Φιλόστρ.Σοφ.1,7,1 **ὠφέλεια ἐπεστραμμένη·** **19**) νεώτ. κ. δημ. κ. μτβ. ἀποστέλλω ὀπίσω : **ἐπέστρεψα τὰ βιβλία·** || κ. παθ. ἀποστέλλομαι ὀπίσω : Χρησταμ.Κερέν.Κ 39 **ἀπὸ ἑκατὸ εἰσιτήρια κανένα σχεδὸν δὲν τοὺς ἐπιστράφηκε.**

ἐπιστρεφῶς ἐπίρρ., ἰων. **-έως** μετὰ σπουδῆς, σφοδρῶς : Ἡρ.1,30 **εἴρετο ἐπιστρεφέως,** Αἰσχίν.1,71, Διον.Ἁλ.Ῥωμ.7,34 **ἐπιστρεφέως.. καθήπτετο.**

ἐπίστρεψις-εως |ἡ| κ. μσν. σύστρεψις, συστροφή: Ἱππ.Ἄρθρ.18 **ἐπίστρεψις ἀγκῶνος,** Ἱππιατρ.116,23 **ὅταν τὸ . . ἔντερον ἐπίστρεψιν λάβῃ.**

ἐπιστροβέομαι μσν. στρέφομαι ἔν τινι, περιφέρομαι, γυρίζω : Τζέτζ.Ὁμ.462 **ἤμερα δ' αὖτε κτήνεα . . πάντῃ ἐπεστροβέοντο.**

ἐπιστρογγύλλομαι μτγν. γίνομαι στρογγύλος, στρογγυλεύω : Νίκ.Θηρ.514.

ἐπιστρόγγυλος-ον ὁ κλίνων εἰς τὸ στρογγύλον, ἔχων στρογγύλον πως σχῆμα : Ἀριστλ.ΖΙ 555a,29 **ἐπιστρόγγυλά εἰσι κατ' ἀρχάς.**

ἐπιστροφάδην ἐπίρρ. κατὰ στροφὴν πρὸς πᾶσαν διεύθυνσιν, ἐδῶ κι ἐκεῖ : Ἰλ.Κ 483 **κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην,** αὐτ.Φ 20 **τύπτε δ' ἐπιστροφάδην,** Ὕμν.Ἑρμ.210 **ἐπιστροφάδην δ' ἐβάδιζεν** | τῇδε κἀκεῖσε, δ. ἑρμ. ἐμπρὸς καὶ ὀπίσω |, Ὀππ. Κυν.1,79· || ὁμ. κ π. ποι. κ. πεζοῖς : Φίλ.2,33 **ἐπιστροφάδην κτείνειν.**

ἐπιστροφεύς-έως (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὄνομα τοῦ πρώτου αὐχενικοῦ σπονδύλου· Πολυδ.2,131· **2**) ὁ ἀναγκάζων τινὰ νὰ ἐπιστρέφῃ εἰς τὴν πηγήν του : Δαμάσκ.Ἀρχ.270 **ἐπιστροφεὺς τοῦ γενομένου κόσμου·** || εἰδ. ἐκκλ. ὁ ἐπανάγων τοὺς ἀποπλανηθέντας εἰς τὴν ὀρθὴν πίστιν : Μαρτυρ.Εὐστ.8,4 π. Θησ. Στεφ. ἐν λ. **ἐπιστροφεὺς τῶν πεπλανημένων καὶ ἀνορθωτὴς τῶν πεπτωκότων.**

ἐπιστροφή (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. περιστροφή : Πλάτ.Πολ.620Ε **ὑπὸ τὴν ἐκείνης χεῖρά τε καὶ ἐπιστροφὴν τῆς τοῦ ἀτράκτου δίνης·** || όμ. στροφή, συστροφή, στρίφιμο : Θεόφρ.ΦΑΐτ.3,13,3, Φίλ.Βελοπ.58,15, Πλούτ.'Αλέξ.25 **ἐπιστροφὴ τῶν σχοινίων,** Φιλόστρ.Εἰκ.1,23 **ἡ εἴσω ἐπιστροφὴ τῶν δακτύλων** **2)** ἐπὶ τόξου, καμπή, κύρτωμα : Στράβ.2,5,22 **τὴν δὲ λοιπὴν τῷ κέρατι τοῦ τόξου διττὴν ἔχοντι τὴν ἐπιστροφήν·** || όμ. ἐπὶ κόλπου τῆς θαλάσσης : Στράβ.2,5,33 **ἄλλη κόλπων ἐπιστροφή·** || κ. ἐπὶ ποταμοῦ : Πτολ.Μαθ.8,1· **3)** ἀμτβ. ἡ τροπή, ἐπάνοδος πρὸς νέαν προσβολήν : Σοφ.ΟΚ 1045 **δαΐων ἀνδρῶν ἐπιστροφαί,** αὐτ.537 **μυρίων ἐπιστροφαὶ κακῶν** (ἐπανειλημμέναι προσβολαὶ ἀναριθμήτων κακῶν)· || ἰδ. ἐν στρατ. ἑλιγμοῖς : Πολύβ.10,23,3 **κατ' οὐλαμὸν δὲ ἐπιστροφὴ καὶ περισπασμός,** Πλούτ.Φιλοπ.7 **κατ' οὐλαμὸν ἐπιστροφάς·** || νεώτ. στρατ. ἀντεπίθεσις· || ἐπὶ πλοίων, ἀλλαγὴ κατευθύνσεως, στροφή: Θουκ.2,90 **ἡ ἐπιστροφὴ ἐς τὴν εὐρυχωρίαν,** Πολύβ.1,76,5 **ἐξ ἐπιστροφῆς** (δι' αἰφνιδίας στροφῆς)· || στροφὴ κατ' ὀρθὴν γωνίαν : 'Ασκληπιόδ.10,4· **4)** ὑποτροπίασις νόσου : Ἱππ.Κωακ.251 **οἱ ἐξ ἐπιστροφῆς παθόντες·** **5)** ἐναντία φορά, μεταστροφὴ τῶν πραγμάτων : Θουκ.3,71 **μή τις ἐπιστροφὴ γένηται·** || όμ. ἔκβασις, τέλος : Πολύβ. 21,32,15 **τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιστροφήν·** **6)** προσοχὴ εἴς τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα, ἐπιμέλεια, φροντίς : Σοφ.ΟΤ 134 **πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν,** Εὐρ.ΙΤ 671 **ὧν ἐπιστροφή τις ἦν** (ὅσοι ἐπιμέλειάν τινα ποιοῦνται τῶν πραγμάτων), Ξεν.'Ελλ.5,2,9 **ἐπιστροφῆς ἄξιον,** Δημ.158, Πολύβ. 4,4,4 **ἐπιστροφῆς τυγχάνειν·** **7)** π. νεοπλατωνικοῖς, ἡ πρός τι στροφὴ καθ'ἕλξιν : Πλωτῖν.4,3,4 **ἐπιστροφὴ πρὸς τὰ τῇδε,** Πορφ.Γνώμ.7· **8)** ἡ ἐπάνοδός τινος εἴς τι μέρος, καὶ αὐτὸς ὁ τόπος εἰς ὃν γίνεται ἡ ἐπιστροφή, κυρ. κτ. πληθ. : Αἰσχ.'Επτ.648 **πατρῴων δωμάτων ἐπιστροφαί,** αὐτ.Εὐμ.548, Εὐρ. 'Ελ.440 **οἷσιν οὐκ ἐπιστροφαί** (οἵτινες ἐνταῦθα δὲν δύνανται νὰ παραμένωσι)· || **βούνομοι ἐπιστροφαὶ** τόποι συχναζόμεναι ὑπὸ βοσκωμένων ἀγελῶν : Αἰσχ.ἀπ.249· || νεώτ. κ. δημ. ἐπάνοδος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκκινήσεως, τῆς ἀφετηρίας : **ἐπιστροφὴ ἐς τὸν οἶκον-εἰς τὴν πατρίδα, - ἡ ἐπιστροφὴ τοῦ ἀσώτου** (μτφ. ἡ μετάνοια)· **9)** ἔντασις, δεινότης ὕφους : Φιλόστρ.Σοφ.1,21,5 **ἐπιστροφὴν εἶχεν ὁ λόγος καὶ ἔρρωτο,** αὐτ.2,5,2· **10)** ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, μάλωμα : **ὅπου δ' αὖ πάλιν ἐπιστροφῆς δεῖται·** **11)** μτγν. ἐκκλ. ἡ πρὸς τὸν ἀληθῆ θεὸν ἐπάνοδος, δθ. ἡ προσηλύτισις εἰς τὸν χριστιανισμόν : ΚΔ Πράξ.15,3 **ἐκδιηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐθνῶν·** || όμ. ἐν φρ. **πρὸς θεὸν ἢ πρὸς τὸ θεῖον ἐπιστροφὴ** ἐπάνοδος εἰς τὴν πίστιν, μετάνοια : 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.''Επ. 24,473Μ **ἡ πρὸς θεὸν ἐπιστροφή·** **12)** μεταφυσ. π. νεοπλατωνικοῖς ἐπάνοδος εἰς τὴν πηγὴν τοῦ ὄντος· πρβλ. Δαμάσκ.'Αρχ.75 « τοῦ προελθόντος ἐπάνοδος εἰς τὸ γεννῆσαν » : Πλωτῖν. **ἡ ἐπιστροφὴ πρὸς αὐτόν,** Δαμάσκ.'Αρχ.61 **ἡ ἐπιστροφὴ τῆς ἐκστάσεώς ἐστιν ἐπανόρθωσις·** **13)** ἐν τῇ λογικῇ, ἡ ἀντιστροφὴ μιᾶς προτάσεως : Συμπλ. εἰς Πρόκλ.Παρμ.1004S· **14)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀπόδοσις ὀφειλομένου ἢ ὁπωσδήποτε δοθέντος:**ἐπιστροφὴ χρημάτων -ἀρραβῶνος- δώρων·** **15)** νεώτ. συνεκδ. τὸ ἐξ ἐπιστροφῆς προερχόμενον εἶδος ὡς μὴ πωληθέν, ἰδ. ἐπὶ ἐφημερίδων, περιοδικῶν κτπ.

ἐπιστρόφια (τὰ) νεώτ., δημ. **πιστρόφια** ἡ πρώτη μετὰ τὸν γάμον γινομένη ἐπίσημος ἑστίασις τῶν νεονύμφων καὶ τῶν οἰκείων καὶ φίλων τοῦ γαμβροῦ εἰς τὴν οἰκίαν τῶν γονέων τῆς νύμφης· ὁ. γυρίσματα, ἀντίχαρο, ἀντίγαμος.

ἐπιστροφία (ἡ) μτγν. ἐπίθετον τῆς 'Αφροδίτης, ἡ καρδιοστρόφος : Παυσ.1,40,6 **'Αφροδίτης ἐπιστροφίας ἱερόν.**

ἐπιστρόφιον (τὸ) νεώτ. ναυτ. ἡ πρώτη ἑκατέρωθεν τῆς τρόπιδος ξυλίνου πλοίου σειρὰ ἐπηγκενίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβλήματος, δημ. πιστρόφι, τουρέλλο.

ἐπιστροφίς-ίδος (ἡ) λέξ. ἐξάρθρωσις· 'Ησ. « ὅταν ἡ ὀσφὺς ἢ στρεβλή »· **2)** κτ. πληθ. **ἐπιστροφίδες** βόστρυχοι συνεστραμμέναι, μπούκλες· 'Ησ. « τρίχες συνεστραμμέναι », Εὐστ.1561,38· **3)** γλωσσ. μέρος τι τῆς θύρας.

ἐπίστροφος-ον ὁ ἀναστρεφόμενος ἄλλους, ὁ ἔχων δοσοληψίας μετ' ἄλλων : 'Οδ.Α 177 **ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων·** **2)** ὁ ἐνδιαφερόμενος εἴς τι : Αἰσχ.'Αγ.397 **τὸν δ' ἐπίστροφον τῶνδε φῶτ' ἄδικον καθαιρεῖ·** **3)** ἐπικαμπής, συνεστραμμένος, γυριστός : 'Απολλ.Ρ 2,979 **ἐπίστροφοι εἰσὶ κέλευθοι,** Διον.Π 75 **ἐπίστροφος ὅρμος.**

ἐπιστρόφως ἐπίρρ. μτγν. ἐπιμελῶς : Μέμν.π. Φώτ.225,3.

ἐπιστρόφωσις-εως (ἡ) δ. γρ. τοῦ ἐπιστρόφησις.

ἐπίστρωμα-ατος (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ πληθ. ἐπίσαγμα, σαμάρι : 'Αχμ.'Ονειροκρ.152 **ἐὰν δὲ δίχα ἐπιστρωμάτων ἦν ὁ τοιοῦτος ἵππος γυμνός·** **2)** νεώτ. στρῶσις ὑπό τινος, κάλυμμα : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.54 **εἶχε τοὺς πάλους ἐμπηγμένους βαθιὰ .. ὑπὸ τὸ ἐπίστρωμα τῆς πατημένης καὶ λεπτῆς ἄμμου·** πρβλ. ἐπίστρωσις· || όμ. νεώτ. κ. δημ. πᾶν ἐπένδυμα, οἷον τάπης, τραπεζομάνδηλον κ.τ.τ.· || νεώτ. βοτ. τὸ περικαλύπτον τὰ σπόρια φυτῶν τινων μεμβρανῶδες στρῶμα.

ἐπιστρώννυμι ἢ -ύω κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ ἐπιστορέννυμι βλ.λ.

ἐπιστρώνω δημ. τ. τοῦ ἐπιστρώννυμι, ἐπιστορέννυμι βλ.λ.

ἐπίστρωσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ.-η ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιστρώνω, στρῶσις, ἅπλωμα ἐπί τινος, ἐπένδυσις : **ἐπίστρωσις δι' ἀσφάλτου·** || νεώτ. οἰκοδ. ἡ κάλυψις τοῦ δαπέδου δι' οἱουδήποτε ὑλικοῦ, οἷον πλακῶν, λίθων κτπ.

ἐπιστρωτήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. τὸ ἐπιστρωτήριον βλ.λ.

ἐπιστρωτήριον (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ ἐπιστρώνομέν τι.

ἐπίστρωτος-ον νεώτ. ὁ ἐπεστρωμένος, ὁ φέρων ἐπίστρωμα.

ἐπιστρώφησις-εως (ἡ) τὸ περιέρχεσθαι, περιηγεῖσθαι τόπον τινά : 'Ονάτ.π.Στοβ.'Εκλ.1,94 **καὶ ταὶ κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον ἐπιστρωφάσιες** (γρ. κωδ. -ώσιες).

ἐπιστρωφῶ-άω θαμιστ. τοῦ ἐπιστρέφω, μ. ἀμτβ., μετ' αἰτ., ἐπισκέπτομαι ἢ συχνάζω εἴς τινα τόπον : 'Οδ.Ρ 486 **θεοὶ .. ἐπιστρωφῶσι πόληας,** 'Υμν.'Ερμ. 44, Φρύν.π.Τζέτζ.Λυκόφρ.433 **στρατός ποι εἰς γῆν τήνδ' ἐπεστρώφα·** || κ. μέσ. εἰσέρχομαι καὶ ἐξέρχομαι, συχνάζω, κατέχω : Αἰσχ.'Αγ.972 **δῶμ' ἐπιστρωφωμένου·** || όμ. ἔρχομαι εἰς... : Εὐρ. Μήδ.666 **πόθεν γῆς τῆσδ' ἐπιστρωφᾷ πέδον;**

ἐπιστυγής-οῦς-ές μτγν. μισητός, βδελυκτός, ἀπεχθής : Κλήμ.'Αλ.79.

ἐπιστυγνάζω μτγν. κ. μσν. θλίβομαι, σκυθρωπάζω, δυσχεραίνω διά τι· ἀντίθ. ἐπαγάλλομαι, ἐφήδομαι : Βασ.1,485Β, Φώτ.'Επ.161,5 **τῶν εὐσεβῶν δὲ τοῖς ὁρωμένοις μόνον ἐπιστυγναζόντων.**

ἐπιστύλιον (τὸ) (στῦλος) κ. νεώτ. τὸ ἐπὶ τῶν στύλων, ἐπὶ τῶν κιόνων κείμενον, τὸ κατώτερον μέρος τοῦ θριγκοῦ τὸ ἐπὶ τῶν κιονοκράνων στηριζόμενον : 'Επιγρ.,Πλούτ.Περ.13 **κίονας ἔθηκεν καὶ τοῖς ἐπιστυλίοις ἐπέζευξεν,** Βιτρ.3,5· || όμ. ὡς ἐπίθ. ἐν 'Επιγρ. **ἐπιστύλια ξύλα·** **2)** ξυλίνη στήλη μετὰ γραμματοθήκης : 'Αριστλ.'Αθ.47,5 **παραδίδωσι τοῖς ἀποδέκταις αὐτὰ ταῦτα καθελὼν ἀπὸ τῶν ἐπιστυλίων.**

ἐπιστυλίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπιστύλιον βλ.λ.ΙΙ: Φίλ.Ι,666 **κίονας . . καὶ ἐπιστυλίδας ἐρευνῶντες.**

ἐπίστυλον (τὸ) μτγν. ἐπιστύλιον βλ.λ.Ι): Γεωπ.14,6,6.

ἐπιστυφελίζω (στυφελὸς) μτγν. ποι. προκαλῶ σύγχυσιν ἐπί τινι, συνταράσσω: Μουσαῖ.296 (ἀμφ.).

ἐπιστύφω μτγν. στύφω, κάμνω τι στυφόν, ἐπὶ τοῦ ἀποτελέσματος τῶν στυπτικῶν:Νίκ.'Αλεξ.277 **ἡνίκα χεῖλος ἐπιστύφουσι ποθεῖσαι,**'Ηράκλ.Ταρ.π.'Αθήν. 3,120C **τὰ ἐπιστύφοντα βρώματα·** **2)** μτφ. ἐπὶ δυσαρέστων ἐντυπώσεων τῆς ἀκοῆς, ἐνοχλῶ: Διον.'Αλ.Δημ.38 **τραχύτητας ἐν ταῖς συμπλοκαῖς τῶν ὀνομάτων, ἐπιστυφούσας τὴν ἀκοήν·** **3)** ὁμ. πικρῶς ἐλέγχω, μέμφομαι, ψέγω: 'Αλκίφρ.Ι,3 **ἐπιστύφων τὴν ἀπόνοιαν τῶν πλεόντων·** . **4)** πάπ. εἰδ. ἐφαρμόζω δεύτεραν στυπτικὸν ὡς δεκτικόν, ἐπὶ προπαρασκευῆς βαφῆς.

ἐπίστυψις-εως (ἡ) μτγν. χρῆσις στυπτικῶν φαρμάκων: Πλωτῖν.4,4,45.

ἐπιστωμύλλομαι μτγν. ἁμιλλῶμαι νὰ φανῶ ὑπέρτερος ἐν τῷ κωμῳδεῖν, νὰ ὑπερβῶ εἰς τοὺς ἀστεϊσμούς: Συνέσ.62Ι.

ἐπισυγγράφω μτγν. συγγράφω πρὸς τούτοις, ἔτι πλέον γράφω: Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.5,16.

ἐπισυγκάμπτω συγκάμπτω, λυγίζω ἐπί τινος: 'Ιππ.π.Γαλ.Ι,643,9 **κατὰ δὲ τοὺς βουβῶνας ἐπιξυγκάμπτεσθαι ἂν δέοι αὐτούς.**

ἐπισυγκεράννυμι μτγν. συγκεράννυμι, μιγνύω τι προσέτι: 'Αθηναγ.246.

ἐπισυγκλείω μσν. συγκλείω τι πρὸς τούτοις ἢ ἐπὶ πλέον: ΚΠορφ.'Εκθ.411Β.

ἐπισυγκροτῶ-έω μτγν. ἐπὶ στρατιωτῶν, συναθροίζω κατόπιν εἰς ἓν σῶμα : 'Ιώσ.ΠΙ Ι,Ι,6 **τοὺς διασωθέντας ἐκ τῆς μάχης ἐπισυγκροτήσας.**

ἐπισυγκρούω μτγν. προσκόπτω, προσκρούω: Δίων Κ'Εκλ.Βατ.185 **ἂν δ'ἄρα τι παχύτατον ἐπισυγκρούσωσιν, οὐδὲν οὐδ' εἰς τὰ λοιπὰ ἐλπίζουσιν.**

ἐπισυγχέω μτγν. προκαλῶ πλείονα ἢ μετ' ἄλλην σύγχυσιν· ἐν χρ. τὸ παθ. : Φίλ.Ι,320 **τὰς δὲ περὶ θεοῦ δόξας ἐν ταῖς ἑκάστῳ ψυχαῖς ἐπισυγκεχύσθαι.**

ἐπισυγχωννύω μτγν. μσν. καλύπτω, σκεπάζω διὰ χώματος: Γεωπ.5,26,2.

ἐπισυζευγνῦμι μτγν. συνάπτω, συνδέω : Γαλ.12, 456.Λ **ἐπὶ τὴν ἑτέραν χεῖρα ἐπισυνέζευξε.**

ἐπισυζυγής-οῦς-ές μτγν. συνδεδεμένος, συνηνωμένος μετά τινος : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.121D **ἡ δυὰς ἐπισυζυγὴς οὖσα τῇ μονάδι.**

ἐπισυζυγία (ἡ) μτγν. τάγμα ἐξ ὀκτὼ πολεμικῶν ἁρμάτων· Λεξ.Τακτ.51Β « **ζυγαρχία λέγεται τὰ δύο ἅρματα, συζυγία δύο ζυγαρχίαι, ἐπισυζυγία δύο συζυγίαι** » : Αἰλ.Τακτ.22,2.

ἐπισυκοφαντῶ-έω ἔτι μᾶλλον συκοφαντῶ, διαβάλλω τινά: 'Υπερείδ.άπ.243,Πλαύτ 'Αντ.21, **ἐπισυκοφαντοῦντες οἰκείους καὶ γυναῖκας αὐτῶν.**

ἐπισυλλαμβάνω μτγν. ἐπικυΐσκομαι βλ.λ. : 'Ορειβ.3,70 **ἐπισυλλαμβάνουσιν αἱ γυναῖκες.**

ἐπισυλλέγω συλλέγω ἐπί τινι ἢ κατόπιν: 'Ιππ. Κατ' 'Ιητρ.ΙΙ, 'Ιώσ.ΠΙ Ι,6,3 **ἐπισυλλέξας . . δύναμιν.**

ἐπισύλληψις-εως (ἡ) μτγν. ἡ δευτέρα σύλληψις : Γαλ.19,10 **διὰ τὰς ἐπ- γίνεσθαι,** 'Ορειβ.22,7,2.

ἐπισυλλογίζομαι μτγν. ἐξάγω, βγάζω δεύτερον πόρισμα : 'Απολλ.Δύσκ.Συνδ.252,5· || κ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιάμβλ.Πυθ.3,16.

ἐπισυλλογισμός (ὁ) νεώτ. λογ. ὁ τελευταῖος συλλογισμὸς ἐν τῇ σειρᾷ τοῦ συνθέτου, ὁ φέρων τὸ τελικὸν συμπέρασμα.

ἐπισυλλογιστικός-ή-όν νεώτ. λογ. ὁ σύνθετος συλλογισμὸς ὁ βαίνων ἀπὸ τοῦ προσυλλογισμοῦ εἰς τὸν ἐπισυλλογισμὸν βλ.λ.

ἐπισυμβαίνω κ. μσν. κ. νεώτ. συμβαίνω, συμπίπτω κατόπιν, τυχαίνω : 'Αριστλ.Ρητ.'Αλ.4 **ὑπ' αὐτοῦ κατεργασθὲν ἢ δ' αὐτοῦ ὁρισθέν, ἢ ἐκ τούτου ἐπισυμβαῖνον ἢ ἕνεκεν τούτου γενόμενον·** || κ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιώσ.ΑΙ 15,7,10 **ἐπισυνέβη . . , 'Ιαυλ.'Επ.75Β τὰ ἐπισυμβαίνοντα ἀρρωστήματα·** **2)** ἔρχομαι εἰς τὴν ὕπαρξιν κατόπιν : Σέξτ.'Εμπ. Μαθ.ΙΙ,130 **διὰ τὰ δοξαζόμενά τισιν ἀγαθὰ πλῆθος ἐπισυμβαίνει κακῶν·** · ὁμ. μετὰ δοτ. γίνομαι κατόπιν : Πλωτῖν.6,3,8 **ὃ ἂν γενομένῃ τῇ οὐσίᾳ ἐπισυμβῇ·** || κ. μσν. κ. νεώτ. λαμβάνω ὑπόστασιν μετ' ἄλλα τι : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.247 **ὑφορώμενος μή τις ταραχὴ ἐπισυμβῇ τῇ ἐκκλησίᾳ,- ἐπισυνέβησαν δυσάρεστα γεγονότα.**

ἐπισυμβάλλομαι ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ ἐπὶ νοῦν βάλλομαι : Φύλαρχ.π.'Αθήν 13,593D.

ἐπισύμβαμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ κατόπιν γινόμενον, τὸ ἐπισυμβαῖνον : Νικ.Χων.598,8.

ἐπισυμβιῶ-όω πάπ. ζῶ εἰς δεύτερον γάμον μετά τινος,ἔρχομαι εἰς δεύτερον γάμον,ξαναπαντρεύομαι.

ἐπισυμμαχία συμμαχία ἐναντίον κοινοῦ ἐχθροῦ : Φίλιππ.π.Δημ.160 **πρὸς ἐκεῖνον διαλέγεσθε περὶ τῆς ἐπισυμμαχίας.**

ἐπισυμμειγνῦμι μτγν. προσθέτω τι εἰς μεῖξιν ἢ διὰ μείξεως ἐπαυξάνω : Βέττ.Βάλ.215,6.

ἐπισυμμύω συγκλείομαι ἐπάνω εἴς τι, σφαλνῶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπάνω : Θεόφρ.ΦΑἰτ.Ι,6,3 **παραχρῆμα οἷον ῥιζοῦται καὶ οἷον ἐπισυμμύει.**

ἐπισυμπάρειμι μτγν. ἀστρολ. ἐπὶ πλανητῶν συμπαρίσταμαι, παρίσταμαι μετά τινος : Νεχέψ π. Βέττ.Βάλ.280,5.

ἐπισυμπίπτω μτγν. συμπίπτω ἐπί τινος : Φίλ.2,221 **ἐπισυμπίπτειν καὶ συγχεῖσθαι·** || ὁμ. ἀναπηδῶ μαζὶ πάλιν : Στράβ.6,Ι,12 **εἶτ' εὐθὺς ἐπισυμπεσεῖν τὰ μέρη τοῦ ξύλου·** || ὁμ. συστέλλω, ἐπὶ τῆς καρδίας ἐν συστολῇ : Ροῦφ.Σφυγμ.3· **2)** συμβαίνω κατόπιν ἢ ἐπιπροσθέτως : 'Ιώσ.ΑΙ 15,10,3 **ἐπισυμπίπτει οὐ μέτριον εὐτύχημα τοῖς ἤδη γεγονόσιν·** || ὁμ. τυχαίνω : Πτολ.Τετράβ.108 **ἐπισυμπίπτουσαι διαστροφαὶ** (τυχαῖαι συστροφαί).

ἐπισυμπλέκω μτγν. προσθέτω φάρμακον εἴς τι μεῖγμα : Παῦλ.Αἰγ.4,4· **2)** παθ. συνδυάζομαι : 'Απολλ.Δύσκ.Συντ.125,27 **τὸ ἐπισυμπλεκόμενον πιστωτικόν.**

ἐπισύμπτωσις-εως (ἡ) μτγν. τὸ μετά τινος πίπτειν : 'Ανών.Λονδ.27,29· **2)** ἡ συγκυρία, ἡ σύμπτωσις : 'Ανδρόν.Ρ 570Μ **ἡ ἔξωθεν ἐπισύμπτωσις τῶν πραγμάτων.**

ἐπισυμφέρω (φέρω) μτγν. φέρω τι μετ' ἐμαυτοῦ συνάμα, φέρω ἐν ἐμοί, ἐνέχω τι : Θεολ.'Αριθμ. 32 **τὸ ἀδίκημα ἐστὶ μὲν κακόν, ἀλλ' ἐπισυμφέρον τι φύσεως.**

ἐπισύμφορος-ον μτγν. ὁ συντελῶν, συμβάλλων εἰς τὴν ἐπιρροὴν οὕτων : Κατ.'Αστρλ.Κ 5(Ι),180,16.

ἐπισυνάγω (συνάγω) μτγν. κ. μσν. συνάγω ἐπὶ τὸ αὐτό, συναθροίζω ὁμοῦ, μαζεύω : Πολύβ.5,97,3 **ἐπισυνάξοντα τοὺς ἄνω Μακεδόνας,** ΠΔ Γεν.6,16 **ἐπισυνάγων ποιήσεις τὴν κιβωτόν,** Πάπ. **ἐπισυναγόντων τὸν λαόν,** ΚΔ Ματθ.23,37 **ποσάκις ἠθέλησα ἐπισυναγαγεῖν τὰ τέκνα σου ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας·** κ.παθ. : 'Επιγρ. **οἱ ἐπισυνηγμένοι.. Βοιωτοί,** Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.3,4,Ι **τοῦ ἀέρος, μᾶλλον δ' ἐπισυναχθέντος, ἐκθλίβεσθαι τοὺς ὄμβρους·** || ὁμ. παθ. συναρμόζομαι, συνάπτομαι, συνδέομαι : Λογγῖν.'Υψ.24,Ι **τὰ ἐκ τῶν πληθυντικῶν εἰς τὰ ἑνικὰ ἐπισυναγόμενα·** || εἰδ. **ἐπισυναγόμενοι τόκοι** οἱ συσσωρευόμενοι, οἱ σὺν τῇ παρόδῳ τοῦ χρόνου παραγόμενοι : Πάπ. **τὸ δάνειον ἀποδώσει σὺν τοῖς ἐπισυναχθησομένοις τόκοις·** ὁμ. **ἐπισυναγόμενος ἀριθμός** ἠθροισμένος : Πτολ.Τετράβ. 43· **2)** συστέλλω, πτύσσω· κ. παθ.· 'Ησ. ἐν λ. σφηκίσκος « **οἱ σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνηγμένην ἄγαν ἔχουσι** » **3)** φέρω τι ὡς ἐπὶ πλέον ἐπιχείρημα ἐν συζητήσει : Φιλόδ.'Ακαδ.28 **περιττὸν ἐπισυνάγειν καὶ ταύτας·** **4)** ἀστρολ. ἐπισυμ-

φέρω βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Βέττ.Βάλ.288,29· **5)** ἐξάγω συμπέρασμα ἔκ τινος, συμπεραίνω : Πρόκλ. Ὑποτ.5,54 **συλλογιζόμενοι τὸν μεταξὺ χρόνον ἐπισυνάγουσιν ὅτι..** · ‖ ρηματ. π. ἐπισυναγωγή.

ἐπισυνᾰγωγή (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισυνάγειν βλ.λ., σύναξις, συναγωγὴ ἐπὶ τὸ αὐτό, ἔν τινι τόπῳ συνάθροισις : ΠΔ Μακκ. 2,2,7 **ἕως ἂν συναγάγῃ ὁ θεὸς ἐπισυναγωγὴν τοῦ λαοῦ,** ΚΔ Θεσσ.2,2,1 **καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν·** ‖ συγκέντρωσις χρηματικοῦ ποσοῦ : Ἐπιγρ.· **2)** περιληπτικὴ θέα, σύνοψις : Πτολ. Τετράβ.44 **ἐπισυναγωγὴ ὁρίων·** **3)** ἐν πληθ. διαδοχικαὶ προσθέσεις : αὐτ.Μαθ.27· **4)** ἀστρολ. σύνοδος τῶν πλανητῶν : Πορφ.Τετράβ.188.

ἐπισυναθροίζω σχόλ. συναθροίζω ἐπὶ πλέον : Σχόλ.Ἰλ.Α 126, Ἡσ. ἐν λ. ἐπαγείρειν.

ἐπισυναινῶ-έω μτγν. συναινῶ, συγκατατίθεμαι εἴς τι, ἐπιδοκιμάζω τι : Ἰώσ.5,1,16 **τοῖς ὅρκοις ἐπισυναινέσαντος τοῦ πλήθους.**

ἐπισυναίρω (συναίρω) μσν. συναίρω τι, ἐγείρω τι κατά τινος : Μιχ.Ἀτταλ.248,8 (ἔκδ.Θ) **ἐπισυναίροντες τὰς αἰχμὰς τῶν ὅπλων.**

ἐπισυναλλαγή (ἡ) νεώτ. ἡ ἀμοιβὴ ἣν λαμβάνει ὁ τραπεζίτης εἰς οὗ τὴν διαταγὴν ἐξεδόθη ἐπισυναλλαγματικὴ βλ.λ.

ἐπισυναλλαγματική (ἡ) νεώτ. νέα συναλλαγματικὴ βλ.λ. ἐκδιδομένη ὑπὸ τοῦ μὴ πληρωθέντος ἐγκαίρως κομιστοῦ ἑτέρας συναλλαγματικῆς εἰς βάρος τινὸς τῶν ἔναντι αὐτοῦ ἀλληλεγγύως ὑπευθύνων διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀρχικῆς συναλλαγματικῆς καὶ εἰς διαταγὴν τρίτου τινός.

ἐπισυναλλάττομαι μσν. συναλλάττομαι, συμφιλιοῦμαι, φιλιώνομαι : Καμεν.376D **ὡς εἶδον αὐτοὺς ταῖς ἀγχιστείαις ἐπισυναλλαττομένους.**

ἐπισυνᾰλοιφή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἐν τῇ μετρικῇ, ἡ ἐν τέλει στίχου γινομένη,συναλοιφή, ἔκθλιψις τοῦ τελικοῦ φωνήεντος τῆς τελευταίας λέξεως στίχου τινὸς πρὸ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς πρώτης λ. τοῦ ἑπομ. : Χοιροβ.Ἡφ 226C· **2)** συνένωσις δύο συλλαβῶν εἰς μίαν : Ἰσίδ.Σεβ.Ἐτυμ.1,35,5.

ἐπισυναντῶ (συναντῶ) μτγν. συναντῶ εἴς τι σημεῖον, ἔν τινι τόπῳ : Θέων Σμ.1841I.

ἐπισύναξις-εως (ἡ) (ἐπισυνάγω) μσν. συναγωγή, συνάθροισις, ἐν τίτλῳ συγγράμματος:Γλυκ.π.Morell. Bibl.Ms.266 **χρονικὴ σύντομος ἐπισύναξις.**

ἐπισυναπτικός-ή-όν (ἐπισυνάπτω) μτγν. ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ ἐπισυνάπτειν, συνεπιφέρειν, προκαλεῖν τι : Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,115,8 **ἐπ- κακῶν** (ἐπὶ τῆς σελήνης).

ἐπισυνάπτω (συνάπτω) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐπισυνῆψα** κ. **ἐπεσύναψα,** συνάπτω, προσαρτῶ τι εἴς τι, συνδέω τι μετά τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.71· **ἐ- τινί τι** : Πολύβ.3,2,8 **οἷς ἐπισυνάψομεν τὰς περὶ τὴν Αἴγυπτον ταραχάς,**Φιλόδ.Κακ.43J,Μηναῖ.1,10Συναξ. **ἐπισυνάψας αὐτῷ** (τῷ ναῷ) **τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου·** κ. παθ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ. 6,28· ‖ νεώτ. ἰδ. ὑποβάλλω τι συνημμένως μετ' ἄλλου, ἐγκλείω ἐν τῷ αὐτῷ φακέλῳ μετ' ἄλλου ἐγγράφου : **ἐπισυνάπτω τὰ σχετικὰ πιστοποιητικὰ - ἐπιταγὴν - αἴτησιν·** ‖ μτγν. νεώτ. προσθέτω, ἐμπροθ. (περί τινος) : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,120· **2)** ἐξαρτῶ τι ἀπό τινος, κάμνω τι νὰ ἐξαρτᾶται ἀπό τινος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,87· **3)** μετ' αἰτ. ἔρχομαι εἰς οἱανδήποτε συνάφειαν, σχέσιν πρός τινα, συνάπτω : Διόδ.Σ 14,94 **ἐπισυνῆψε μάχην τοῖς ἐκ τῆς πόλεως,** Ἡσ. ἐν λ. παλινδικεῖ **ἐπισυνάπτει δίκην·** **4)** μετὰ δοτ. προάγω τινά, τὸν κάμνω νὰ προαχθῇ:Φίλ.Μηχ.Βελοπ.69,8 **ἐπ- τῷ τάχει·** **5)** εἰδ. συνορεύω, γειτνιάζω : Φώτ.Βιβλ.458,30 **ἐφεξῆς δὲ τὸ τῶν Σαβαίων ἐπισυνάπτει γένος·** **6)** τὸ μέσ. συνδέομαι μετά τινος : Εὐστρ.ΗΝικ 18 **ἐπ- τινί.**

ἐπισυνάρχομαι ἄρχομαι ὁμοῦ μετά τινος, ὅθ. συντρέχω τινά, παρέχω βοήθειαν, συνδρομήν :

Ἱππόδ.π.Στοβ.4,39,26 **ὁ θεὸς οὔτε μαθὼν παρά τινος τὰν ἀρετὰν ἀγαθὸς ἐγένετο, οὔτε ἐπισυναρξαμένας αὐτῷ τᾶς τύχας εὐδαίμων.**

ἐπισυναφή (ἡ) Βακχεῖ.Μουσ.84 «ἐπισυναφὴ δέ ἐστιν ὅταν τρία τετράχορδα κατὰ συναφὴν ἑξῆς μελῳδηθῇ, οἷον ὑπάτων, μέσων, συνημμένων».

ἐπισύνδεσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ μετά τινος σύνδεσις, συνένωσις, σχέσις συναφείας, ἀλληλεξαρτήσεως : Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.1,28,4, Μᾶρκ Αὐρ. 6,38 **πολλάκις ἐνθυμοῦ τὴν ἐπισύνδεσιν πάντων τῶν ἐν τῷ κόσμῳ, - τηλεφωνικὴ ἐπισύνδεσις.**

ἐπισυνδεσμῶ-έω μτγν. κ.μσν. ἐνεργῶ σύσφιγξιν : Ἱππιατρ.8,10,34 (δ. γρ. ἐπισυνδεσμεύω).

ἐπισυνδέτης (ὁ) νεώτ. ὁ δι' οὗ συνδέει τις, ὄργανον πρὸς σύνδεσιν.

ἐπισύνδετος-ον νεώτ. ὁ συνδεδεμένος, συνηνωμένος μετά τινος.

ἐπισυνδῶ μτγν. κ. νεώτ. συνδέω, συνενῶ κατὰ τὴν κορυφήν : Αἰν.Τακτ.37,9 **ἐπισυνδεῖν ἄλλα ξύλα·** **2)** μτφ. καθιστῶ ἔτι μᾶλλον περίπλοκον, δύσλυτον, μπερδεύω περισσότερο : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 2,17,7 **ταῦτα μὲν οὖν οὐ λύει τὴν ἀπορίαν, ἀλλ' ἐπιξυνδεῖ μᾶλλον·** **3)** συνάπτω, συναρμόζω, ταιριάζω,οἷον λέξεις ἔν τινι προτάσει:Ἀπολλ.Δύσκ. Ἐπιρρ.133,26· ‖ τὸ μέσ. τελῶ εἰς στενὴν σχέσιν συναφείας, ἐξαρτήσεως : Ἱερακλ.Ἀστ.62A **οὕτω γὰρ ἂν ἐπισυνδέοιντο μᾶλλον τὰ τῆς κοινωνίας.**

ἐπισυνδίδωμι μτγν. ἐπὶ ρευμάτων, καταφέρομαι ὁρμητικῶς, συνωθοῦμαι πρὸς τὰ ἐμπρός : Πλούτ.Αἰμ.14 **ρευμάτων καθαρῶν ἐπισυνδιδόντων ὁλκῇ.. τοῦ θλιβομένου πρὸς τὸ κενούμενον.**

ἐπισυνδρομή (ἡ) μσν. συνδρομή, συρροὴ ἐπὶ τὸ αὐτό : Νικ.Χων.Μαν.Κομν.57D.

ἐπισύνειμι μτγν. ἔρχομαι, φθάνω που ὁμοῦ μετ' ἄλλων : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,63 **δεχόμενοι τοὺς ἐπισυνιόντας ἐκ τῆς φυγῆς** (ὁ. γρ. τοὺς ἔτι συνιόντας).

ἐπισυνείρω μτγν. συνείρω πολλὰ ὁμοῦ εἰς ἓν ὅλον, συνδέω, συνενῶ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,142.

ἐπισυνεισφέρομαι μτγν. φέρω μετ' ἐμαυτοῦ ἐπιπροσθέτως : Ἐπιφάν.1,292B.

ἐπισυνεισφορά (ἡ) μτγν. ἡ ἐπιπρόσθετος συνεισφορά : Ἐπιφάν.1,966C.

ἐπισυνέμπτωσις-εως (ἡ) μσν. γραμμ. ἡ ὁμοιοκαταληξία τῶν λέξεων καὶ ἡ ἐπανάληψις τῶν αὐτῶν φωνηέντων ἢ προκαλοῦσα παρήχησιν ἔν τινι στίχῳ : Εὐστ.Παν.1291,43 (πρβλ.Ἰλ.Ψ 116).

ἐπισυνεργῶ-έω μτγν. πρὸς τούτοις συνεργῶ, συντελῶ εἴς τι : Εὐρύφ.π.Στοβ.4,39,27 **τῶν ὀργάνων τῶν πρὸς** (διορθ. ἀντὶ ποτ') **εὐφωνίαν καὶ πληγὴν ἐπισυνεργούντων·** **2)** περιορίζω ἔτι μᾶλλον : Σωρ.1,56 **ἐ- τροφῆς πλῆθος.**

ἐπισυνέρχομαι μτγν. μεταβαίνω ἔκ τινος καταστάσεως εἰς ἑτέραν : Ἱππόδ.π.Στοβ.3,295 **ἐκ τοῦ ἀδήλου ἐς τὸ θνατὸν ἐπισυνερχόμενα.**

ἐπισυνέχω μτγν. συνέχω, κρατῶ, λαμβάνω : ΠΔ Ἐσδρ.1,9,17 **τοὺς ἄνδρας τοὺς ἐπισυνέχοντας γυναῖκας ἀλλογενεῖς.**

ἐπισυνηγορῶ-έω μτγν. συνηγορῶ ὑπέρ τινος : Ἰσίδ.Πηλ.Ἐπιστ.12D **μὴ ἐπισυνηγόρει ταῖς Εὐσεβίου φαυλότησιν.**

ἐπισυνήθης-ους-ες σχόλ. πάνυ συνήθης : Σχόλ. Ἰλ.Α 35 **ἐπισύνηθές ἐστι τοῖς καταδεεστέροις καταφεύγειν ἐπὶ τὸ θεῖον** (πολὺ συνηθισμένο).

ἐπισυνημμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἐπισυνάπτω βλ.λ., συνήθ. χρ. π. νεωτ. : **ἐπισυνημμένη αἴτησις, - ἐπισυνημμένα πιστοποιητικά.**

ἐπισυνημμένως ἐπίρρ. νεώτ. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἐπισυνάπτω βλ.λ.), ἐν συνδέσει, προσηρτημένως : **ἐπισυνημμένως τῇ αἰτήσει σᾶς ὑπεβλήθησαν καὶ τὰ πιστοποιητικά μου.**

ἐπισύνθεμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισυντίθημι βλ.λ., τὸ δι' ἀθροίσεως, συσσωρεύ-

σεως σχηματισθέν : Νικ.Χων.᾿Ιω.Κομν.17D **εὐφυᾶ πρὸς ἁφὴν εὑράμενοι τοῦ πυρὸς τὰ ἐκ δονάκων ἐπισυνθέματά τε καὶ πήγματα.**

ἐπισύνθεσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπισυντίθημι βλ.λ., πρόσθεσις, προσάρτησις : Βέττ.Βάλ. 280,13,᾿Ερμεί.᾿Αλ.Φαῖδρ.107A· **2)** συνένωσις, συναρμογή, σύνδεσις : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.1,22· ‖ εἰδ. ἐν τῇ λογοτεχνίᾳ, ἡ συνθετικὴ ἐνέργεια : Λογγῖν.῞Υψ. 40,1 **ἐν δὲ τοῖς μάλιστα μεγεθοποιεῖ τὰ λεγόμενα, . . ἡ τῶν μελῶν ἐπισύνθεσις.**

ἐπισυνθετικός-ή-όν μτγν. ὁ συνδυάζων, συναρμόζων, συναρμολογῶν· ὅθ. **ἐπισυνθετικὴ** ἐκλεκτικὴ ἰατρικὴ σχολὴ ἱδρυθεῖσα ὑπὸ ᾿Αγαθίνου : Γαλ. 19,353· ‖ ὁ **ἐπισυνθετικὸς** ὁ ὀπαδὸς τῆς ἐπισυνθετικῆς σχολῆς : Καῖλ.Αὐρ.᾿Οξ.2,1.

ἐπισυνθετικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατ᾿ ἐπισύνθεσιν βλ.λ., ἐν συνδέσει, συναρμογῇ : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.3,40.

ἐπισύνθετος-ον μτγν. ὁ δι᾿ ἐπισυνθέσεως βλ.λ., συναρμογῆς ἐσχηματισμένος, σύνθετος : Κλήμ.᾿Αλ. Στρωμ.5,667 **οὐδ᾿ ἐστὶ τὴν ἀρχὴν ἐπισύνθετόν τι καὶ αἰσθητὸν ζῷον ἐν οὐρανῷ ὧδέ πως ἔχον· 2)** εἰδ. τὸ **ἐπισύνθετον** (ἐνν. μέτρον) τὰ συγκείμενον ἐκ κώλων δύο διαφόρων ρυθμικῶν γενῶν : ῾Ηφαιστ.15,10.

ἐπισυνθήκη (ἡ) μτγν. ἡ πρόσθετος συνθήκη, ἡ προσθήκη ἄρθρου εἰς καταρτισθεῖσαν συμφωνίαν : Πολύβ.3,27,7 **ἐπισυνθήκας ἐποιήσαντο.**

ἐπισύνθημα-ατος (τὸ) μσν. τὸ δι᾿ ἐπισυνθέσεως βλ.λ., συσσωρεύσεως σχηματισθὲν ἀποταμίευμα : Εὐστ.Παν.336,49 **μικρὸν ἐπὶ σμικρῷ τις θαμὰ κατατιθέμενος ταχὺ μέγα ἐποίησε τὸ ἐπισύνθημα.**

ἐπισυνίστημι μτγν. κ. ἐπισυνιστῶ, μέλλ. **ἐπισυστήσω** ἐνεργῶ ὥστε νὰ συμπηχθῇ τι, νὰ πήξῃ κατόπιν : Σχόλ.Νίκ.᾿Αλεξ.373 **ἐ- γάλα· 2)** συναθροίζω, συναγείρω, μαζεύω, κ. παθ. συνάγομαι ἐπί τινας, μαζεύομαι : Πλούτ.᾿Ηθ.894E **τὸ μὴ δύνασθαι** (τὸν ἥλιον) **τὰς ἀκτῖνας εἰς τὸ πέραν διακάψαι, ἐπισυνισταμένας αὐτῷ** (τῷ νέφει)· ‖ ἀμ. παθ. ἀπολ. συναυξάνομαι, κορυφοῦμαι : Σέξτ.᾿Εμπ.Μαθ.11,119· **3)** προσεταιρίζομαί τινα, παρασύρω, περιλαμβάνω εἰς συνωμοσίαν κατά τινος : Στράβ.13,4,2 **ἀνεῖλε δὲ καὶ Προυσίαν ἐπισυστήσας αὐτῷ Νικομήδη τὸν υἱόν,** ᾿Ιώσ.ΙΑ 14,1,3· ‖ κ. παθ. ἀνθίσταμαι, διεγείρομαι κατά τινας, ἐπαναστατῶ : Πλούτ.᾿Ηθ.227A **πρὸς οὖν τὰ τοιαῦτα τῶν νομοθετημάτων χαλεπήναντες οἱ ἔφοροι ἐπισυνέστησαν·** κ. μετὰ δοτ. : Παρθέν.35· ‖ γεν. ἐναντιοῦμαι : ᾿Επιγρ. **εἰ δ᾿ ἄν τις ἐπισυνίστατοι ταῖς ἐσδόσεσι τῶν ἔργων.**

ἐπισυννέω μτγν. ἐπισωρεύω, ἐπαθροίζω, συναθροίζω πρὸς τούτοις : ΔίωνΚ 40,2 **ἕτερα ἐπ᾿ αὐτοῖς στοιχηδὸν ἐπισυνένησαν.**

ἐπισύνοδος (ἡ) μτγν. τόπος συνόδου, συνελεύσεως : Μεθόδ.Συμπ.Παρθ.196,6.

ἐπισυνοικίζω μτγν. συνοικίζω νέους ἐποίκους, σχηματίζω νέον συνοικισμόν, προσφέρω νέαν ἀποικίαν, μετ᾿ αἰτ. : Στράβ.5,1,6 **εἶτα Καῖσαρ πεντακισχιλίους ἐπισυνῴκισεν·** ‖ κ. παθ. ἐπὶ τόπου, ἐκ νέου συνοικίζομαι, γίναμαι ἀποικία : Παυσ.6,22,5 **γενομένη δὲ ὑπὸ ῾Ηρακλέους ἀνάστατος, καὶ αὖθις ἐπισυνοικισθεῖσα ὑπὸ ᾿Ηλείων** (ἡ Πύλος).

ἐπισυντάσσω μτγν. συντάσσω, συνθέτω, μηχανῶμαί τι κατά τινος : ᾿Ιώσ.ΠΙ 1,28,1 **ἐπ- διαβολὰς τοῖς ἀδελφοῖς· 2)** εἰσάγω παρ᾿ ἐμοί, προσλαμβάνω, μετ᾿ αἰτ. : Πάπ. **ἐπ- ἑτέραν γυναῖκα.**

ἐπισυντείνω ἐντείνω ἔτι μᾶλλον τὰς προσπαθείας: Πολυβ.3,121· ‖ παθ. αἰσθάνομαι σύσφιγξιν : ῾Ιππ. Διαίτ.44 **ἐπιξυντείνονται κροτάφους.**

ἐπισυντελῶ-έω πάπ. συμπληρῶ ἔργον ἡμιτελές.

ἐπισυντέμνω σχόλ. συντέμνω, συγκόπτω, καθιστῶ τι πλέον σύντομον : Σχόλ.᾿Ιλ.Β 156 **Ζηνόδοτος οὕτως ἐπισυντέτμηκεν.**

ἐπισυντήκω μτγν. συντήκω πρὸς τούτοις, συγχωνεύω, λειώνω : Γαλ.18(2),906 **ἐπισυντήκειν ἀξιούντων τὸ λελεπτυσμένον χωρίον· 2)** παθ. κατατήκομαι, μαραίνομαι, λειώνω : ᾿Αρετ.Χρον.Παθ.1,14 **ἐπιξυντακέντες ὤλοντο.**

ἐπισυντίθημι μτγν. προσθέτω ἐν συνεχείᾳ, ἐπὶ πλέον : Βέττ.Βάλ.31,25, Σέξτ.᾿Εμπ.Πυρρ.2,207,Νικόμ. Γερ.᾿Αριθμ.1,16 **πάλιν ἐπισύνθες τὸν ἑξῆς τὸν η΄· 2)** ἐπιθέτω, ἀκουμπῶ : ᾿Ορειβ.46,25,6 **ἐπισυντίθημι τὰ χείλη· 3)** ᾿Επιγρ. συνάπτω συνθήκην πρόσθετον, προσθέτω νέον ἄρθρον εἰς συμφωνίαν.

ἐπισυντρέχω μτγν. σπεύδω, τρέχω, ὁμάδην πρός τινα τόπον : ΚΔΜᾶρκ.9,25 **ἰδὼν δὲ ᾿Ιησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος·** ‖ ὅθ. κ. καταφεύγω πρός τινα : ΨΧρυσ.π.Ψευδοπροφ.7,221,41 **ὅταν ἴδῃς ἄλλους, ἐπισυντρέχοντας πρὸς τοὺς μυθολόγους.**

ἐπισυντρίβω μσν. τελείως συντρίβω, κατασυντρίβω : Μιχ.᾿Ακομ.2,178,14.

ἐπισυνωθοῦμαι-έομαι παθ. φέρομαι συνωθούμενος : ᾿Επίκ.᾿Επιστ.2,47D.

ἐπισυριγμός (ὁ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισυρίζω βλ.λ.· ‖ εἰδ. ἰατρ. τὸ ἆσθμα : ῾Ηρόδ.᾿Ιατρ. ἐν Μουσ.Ρῆν.58,86.

ἐπισυρίζω μτγν. ἐπισυρίττω βλ.λ. : Αἰλ.ΖΙ 2,7 **εἶτα αὖθις ἐπισυρίζειν** (π. τοῦ βασιλίσκου)· ‖ κ. ἐπὶ ἀνέμων : Νόνν.Δ 1,71.

ἐπισυρίττω συρίζω ἐπί τινι, διὰ συριγμοῦ δίδω σημεῖον : ᾿Αριστλ.ΖΙ 614b,22 **τοὺς ἐπισυρίττοντας ἐν τοῖς ἐσχάτοις, ὥστε κατακούεσθαι τὴν φωνήν.**

ἐπίσυρμα-ατος (τὸ) πᾶν τὸ ἐπισυρόμενον, τὸ συρόμενον ἐπί τινος, ἰδ. ἐπὶ τῆς γῆς, εἰδ. ἡ οὐρὰ ὄφεως : ῾Ιππ.᾿Επιστ.15 **ἐπειγόμενοι μακρῷ τῷ ἐπισύρματι· 2)** τὸ ἴχνος, ἰδ. τὸ αὐλακωτὸν συραμένου ἐπὶ ἐπιφανείας σώματος : Ξεν.Κυν.9,18 **τὰ τ᾿ ἐπισύρματα τοῦ ξύλου καταφανῆ ἐν τοῖς ἔργοις.**

ἐπισυρμός (ὁ) μτγν. ἡ κατάστασις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισύρω βλ.λ., ὀκνηρία, ἀμέλεια : Πολύβ.4,49,1 **εἰς ἐπισυρμὸν καὶ λήθην ἄγοιεν· 2)** διάθεσις διασυρμοῦ, σαρκασμοῦ : Στωϊκ. π. Σταθ.2,7,11 **τὸ σαρκάζειν ὅ ἐστιν εἰρωνεύεσθαι μετ᾿ ἐπισυρμοῦ τινος·** ‖ **ἐπισυρμὸς γλώσσης** ὀλίσθησις, παρεκτροπή : Φίλ.2,166 **κατ᾿ ἐπισυρμὸν γλώττης ἀκαιρευόμενοι.**

ἐπισυρράπτω μτγν. ἐπί τινος ἢ ἐπὶ πλέον συρράπτω : ᾿Αθανάσ.2,547.

ἐπισυρρέω μτγν. ἐπὶ ὑγρῶν, συρρέω ὁμοῦ, ρέων ἀθροίζομαι, μαζεύομαι εἴς τινα τόπον : Στράβ.5,2,13 **μεταστάσεις τῶν κατὰ βάθους ὑγρῶν, . πάλιν δ᾿ ἐπισυρρέουσιν,** Διοσκ.4,153· **2)** ἐπὶ πλήθους ἀνθρώπων συρρέοντος, συνερχομένου : Φίλ.2,365· ‖ κ. μετὰ δοτ. : Διον.᾿Αλ. Ρωμ.4,55, Πλούτ.᾿Αρέσκ.Φιλ.3,7,3.

ἐπισύρροια (ἡ) μτγν. ἡ πρός τι μέρος ἢ ἐπί τινας μέρους συρροή : Αἰλ.ΖΙ 12,20.

ἐπισύρω κ. μσν. κ. νεώτ. σύρω εἰς τὸ ἔδαφος, σέρνω κατὰ γῆς : Διογ.Λ 1,81 **διὰ τὸ πλατύπουν εἶναι καὶ ἐπισύρειν τὼ πόδε,** Ποσειδών.36J **ἐπ- χλαμύδα λαμπράν·** κ. παθ. : Ξεν.Κυν.5,13 **ἔτι γὰρ ὑγρομελῆ ὄντα ἐπισύρεται ὅλα ἐπὶ τῆς γῆς,** Αἰλ.ΖΙ 2,23· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Λουκ.᾿Αλ.᾿Ιστ. 2,46 **νεάνιδες ποδήρεις τοὺς χιτῶνας ἐπισυρόμεναι,** Πορφ.Πυθ.25· **2)** μτφ.μετ᾿αἰτ. προσ., σύρω ὄπισθέν μου, ἔχω ὡς ἀκολούθους μου : ᾿Ιώσ.ΠΙ 4,1,10 **ἐπισ- γυναῖκας,** Βασ.1,344D **τῶν οἰκετῶν οὓς ἐπισύρονται·** ‖ σύρω πρὸς ἐμαυτόν, προσελκύω : Μηναῖ.3,1 Συναξ. **πολλοὺς ἐραστὰς . . ἐπισυρομένη·** ‖ νεώτ. ἀναφ. πρὸς ἐκδήλωσιν συναισθήματος : **ἐπέσυρε τὸν θαυμασμόν - τὴν προσοχήν - τὴν μῆνιν - τὴν γενικὴν ἀγανάκτησιν· 3)** ὁμ. μτφ. ἐνεργῶ τι μετ᾿ ἠθελημένης βραδύτητος, ἀμελείας, ἀργοπορῶ σκοπίμως ἐν τῇ ἐκτελέσει, τῇ διεκπεραιώσει τινός, νωχελῶς

πράττω, παρακωλύω τὴν ταχεῖαν ἐκτέλεσιν ἢ ἀποσαφήνισιν ὑποθέσεώς τινος: Λυσ.26,3 **ἐπισύροντα τὰ πράγματα,** Πολύβ.29,12,6· ‖ ὁμ. **ἐπισύρω ἔν τινι** · ἀργοπορῶ, ἀμελῶ, ὀκνῶ ἔν τινι: Μᾶρκ. Αὐρ.8,51 **μήτε ἐν ταῖς πράξεσιν ἐπισύρειν·** ‖ κ. ἀπολ. **ἐπισύρω** δεικνύω διάθεσιν παρακωλύσεως, τάσιν παρελκύσεως ἢ συγχύσεως τῶν πραγμάτων: Δημ.496 **ἐπισύροντες ἐροῦσι,** Ἰουλ.Ἐπιστ.4 **ἐπισύρων γέγραφα·** ‖ συχνάκις κ. παθ. ἐν τῇ μτχ. παρακ. **ἐπισεσυρμένος** ἠμελημένος, μὴ τυχὼν φροντίδος, ἐπιμελοῦς παρακολουθήσεως ἢ ἐπεξεργασίας: Φιλόδ.Ρητ.1,49S **τὸ ἐπισεσυρμένον** [τῶν λέξεων], Πολύβ.16,20,3 **τὸ μὲν ἀληθινὸν καὶ πρὸς τὴν χρείαν ἀνῆκον ἐν ἑκάστοις, ἐπισεσυρμένον** [παραμελημένο]· ‖ **γράμματα ἐπισεσυρμένα** ἀμελῶς καὶ ἐν τάχει γραφέντα: Λουκ. Ἑταιρ.Δ 10,3· ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρ. ἠμελημένος, ἀπεριποίητος: Διογ.Λ 1,81 **Ἀγάσυρτον δὲ ὡς ἐπισεσυρμένον καὶ ῥυπαρόν·** ‖ παθ. ἐμποδίζομαι εἰς τὰς κινήσεις μου: Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7· **4)** παθ. εἰδ. ἐπὶ τῆς λαλιᾶς, παρατείνομαι, ἐκφέρομαι βραδέως καὶ εἰς χαμηλὸν τόνον, πρβλ. δημ. σέρνω τὴ φωνή μου: Λουκ.Πλ.2 **καὶ ἐφθέγγετο ἐπισεσυρμένον τι καὶ συνεχὲς καὶ ἐπίτροχον.**

ἐπισύσπασις-εως (ἡ) νεώτ. φυσιολ. ἡ ἐκ σπασμοῦ ἐπιβράχυνσις βλ.λ.

ἐπισύστασις-εως (ἡ) μτγν. σύνοδος, θορυβώδης συνάθροισις λαοῦ: ΚΔ Πράξ.24,12 **καὶ οὔτε ἐν τῷ ἱερῷ εὗρόν με.. ἐπισύστασιν ποιοῦντα ὄχλου,** Ἐπιγρ. **αἱ τῶν κρατούντων τῆς χώρας βαρβάρων ἐπισυστάσεις·** **2)** δθ. κ. στάσις, ἐπανάστασις: Βηρωσσ.π.Ἰώσ.Ἀπ.1,20· ‖ μετὰ γεν. ἐξέγερσις ἐναντίον τινός: ΠΔ Ἀρ.26,9 **οἱ ἐπισυστάντες ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.. ἐν τῇ ἐπισυστάσει κυρίου·** **3)** καθόλου ἄθροισις, συνάθροισις: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,127 **ἐπισύστασις κακῶν.**

ἐπισυστέλλομαι συστέλλομαι, συνέλκομαι, μαζεύομαι: Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.301 **σφῆκες τὴν κοιλίαν ἐπισυνεσταλμένην ἔχουσι·** **2)** κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ ὕφους ἐν τῷ λόγῳ, εἶμαι συνεσταλμένος, ἤπιος, σεμνός: Ἀριστλ.Ρητ.1404b,17 **ἐπισυστελλόμενον καὶ αὐξανόμενον τὸ πρέπον.**

ἐπισυστρέφω μτγν. συστρέφω, στρέφω πρὸς ἄλλην κατεύθυνσιν, δίδω ἑτέραν στροφήν, τροπὴν εἴς τι, μετατρέπω: Λογγῖν.Ὕψ.24,1 **ἐκ τῶν διῃρημένων εἰς τὰ ἡνωμένα ἐπισυστρέφαι·** ‖ ἐπαναφέρω εἰς τὴν προτέραν κατάστασιν: Σωρ.1,50 **στόμαχον ὑπτιωμένον ἐπισ-·** **2)** μέσ. κινοῦμαι ἐχθρικῶς, στρέφομαι ἐναντίον τινός: ΠΔ Ἀρ.16,42 **καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν ἐπὶ Μωυσῆν καὶ Ἀαρών.**

ἐπισυσφίγγω μσν. συσφίγγω ἐπὶ πλέον, ἐπιτείνω τὴν σύσφιγξιν: Μιχ.Ἀκομ.2,165,8.

ἐπισύσχεσις-εως (ἡ) μτγν. ἀποδοχή: Ἐνώχ.22,4.

ἐπισυχνάζω μτγν. κ. μσν. συχνάζω μετά τινος, συχνάκις ἐπικοινωνῶ: Βασ.7,488B **συνεχῶς μετὰ σιωπῆς ἐπισυχνάζειν τινί·** ‖ κ. μτθ.: Θαλάσ.Ἑκατ.1186B.

ἐπίσυχνος-ον λίαν συχνός· τὸ οὐδ. ἐπίσυχνον ὡς ἐπίρρ.: Ἱππ.Προρρ.1,140 [ὃ.γρ. ἐπὶ συχνόν].

ἐπισύχνως μτγν. κατὰ τρόπον ἐπίσυχνον βλ.λ., ἀρκετὰ κάμποσο συχνά: Μάλχ.π.Σουΐδ. ἐν λ. Λογγῖνος [κῶδ. ἐπιδείπνως].

ἐπισφαγίς-ίδος (ἡ) [σφαγή] ἐπὶ ζῴων, τὸ ἐπὶ τοῦ αὐχένος κοίλωμα· Πολυδ.2,134.

ἐπισφάζω, μτγν. **ἐπισφάττω** σφάζω ἐπί τινος, ἰδίως ἐπὶ θυσιῶν ἐπιτυμβίων: Εὐρ.Ἑκ.505 **κἄμ' ἐπισφάξαι τάφῳ·** κ. παθ.: Ξεν.ΚΠ 7,3,7 **καὶ ἅμα πρόβατα πολλὰ ἐλαύνειν ὡς ἐπισφαγείη τῷ Ἀβροδάτᾳ·** **2)** σφάζω προσέτι, μετά τι ἢ μετά τινα: Εὐρ.Ἡρ.995 **δεύτερον δὲ παῖδ' ἑλὼν χωρεῖ τρίτον θῦμ' ὡς ἐπισφάξων δυοῖν,** Ξεν.Ἀν.1,8,29 **καὶ οἱ μὲν φασι βασιλέα κελεῦσαί τινα ἐπισφάξαι αὐτὸν Κύρῳ,** Πλούτ.Βροῦτ.18· ‖ κ. παθ. σφάζομαι μετά τινα, κατόπιν ἄλλου: Ἰώσ.ΠΙ 5,13,1 **ἐπεσφάγη τοῖς παισίν·** **3)** τελειώ τὸν φόνον, ἀποτελειώνω, ἀποσκοτώνω: Πλούτ.Ἀντ.76· **4)** κ. μτφ. καιρίως, βαρέως πλήττω, φέρω εἰς ἐξόχως δυσχερῆ θέσιν, στεναχωρῶ διὰ λόγων ἢ ἐνεργειῶν: Λουκ.ΖΤραγ.43 **σὺ ἡμᾶς ἐπισφάττεις, ὦ Μῶμε·** **5)** εἰδ. διὰ σφαγῆς ἐπιχέω, διαχέω, χύνω: Εὐρ.Ἠλ.92 **πυρᾷ τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου·** ‖ κ. παθ.: Ἀριστλ.Χρωμ.796a,25 **αἷμα ἀρτίως ἐπεσφαγμένον.**

ἐπίσφαιρα (τὰ) μτγν. εἶδος δερματίνων στρογγύλων περικαλυμμάτων, δι' ὧν περιέδεον τὰς χεῖρας αἱ ἀγωνιζόμεναι εἰς τὴν πυγμαχίαν [σφαιρομαχίαν] ἀθληταί: Πλούτ.Ἠθ.825C· ‖ τὰ εἰς τὴν αἰχμὴν ξυλίνων μαχαιρῶν δερμάτινα σφαιροειδῆ περιδέματα: Πολύβ.10,20,3 **μαχαιρομαχεῖν ξυλίναις ἐσκυτωμέναις μετ' ἐπισφαίρων μαχαίραις.**

ἐπισφαίριον (τὸ) μτγν. τὸ ἔχον σχῆμα σφαιροειδές, σφαιρικόν, στρογγύλον· ‖ εἰδ. **ἐπισφαίριον ῥινὸς** τὸ ἄκρον τῆς ῥινός: Γαλ.18(1),805.

ἐπισφαίρωμα-ατος μσν. τὸ τιθέμενον ἐπί τινος ἀντικειμένου, οἷον στεφάνου, στέμματος, κασμήματος, ἐπισφαίριον βλ.λ.: Ἄνν.Καμν.78C.

ἐπισφακελίζω σχηματίζω σφάκελον, γάγγραιναν, γαγγραινιάζω: Ἱππ.Ἄρθρ.14 **ἡ πλευρὴ ἐπεσφακέλισεν αὐτοῖσιν.**

ἐπισφακέλισις-εως (ἡ) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισφακελίζω βλ.λ., σῆψις, φλόγωσις, τερηδών, γαγγραίνιασμα: Ἱππ.Ἄρθρ.49 **ἐπ- τῶν ὀστέων.**

ἐπισφάλεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπισφαλοῦς βλ.λ., ἀβεβαιότης, ἀστάθεια, κινδυνώδης κατάστασις: Πολύβ.38,21,3 **πρόχειρον ἔχειν ἐν ταῖς ἐπιτυχίαις τὴν τῆς τύχης ἐπισφάλειαν.**

ἐπισφαλής-οῦς-ές (ἐπὶ - σφάλλομαι) κ. νεώτ., συγκρ. **-έστερος,** ὑπερθ. -έστατος, ὁ οἱονεὶ ἐπὶ τὸ σφάλλεσθαι, ἐπὶ τὸ πίπτειν τείνων, ὁ ὑποκείμενος εἰς πτῶσιν, δθ. ἀβέβαιος, ἀσταθής, μὴ ἀσφαλής: Πλάτ.Πολ.497D **τὰ μεγάλα πάντ' ἐπισφαλῆ,** Δημ. 22 [δύναμιν] **ἔτ' ἐπισφαλεστέραν** [ἡ ὑπῆρχε φύσει] **κατεσκεύακεν αὐτῷ,** - **ἐπισφαλὴς ἡ θέσις τῆς κυβερνήσεως - τῆς τραπέζης - τῶν πολιορκουμένων·** ‖ **ἐπισφαλὴς εἴς** τι ὑποκείμενος εἴς τι, ἰδ. ἐπὶ κακοῦ: Πλούτ.Ἠθ.653C **ὡς ἀεὶ μὲν ἐπισφαλοῦς εἰς βλάβην τοῦ πράγματος ὄντος·** **2)** ὁ ἐνέχων κινδύνους, κινδυνώδης, ἐπικίνδυνος: Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.9 **ἰσχυρῷ καὶ ἐπισφαλεῖ νοσήματι,** Πολύβ.1,66,12, Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,2,5 **τοῦ ἀγχιβαθοῦς τῶν ἑλῶν Ῥωμαίοις ἐπισφαλοῦς γενομένου·** **3)** ὁ μὴ ὢν ἐξησφαλισμένος ἀπὸ ἐπιθέσεως, ἀπὸ προσβολῆς, οὗ ἡ θέσις εἶναι δι' αὐτὸν ἐπικίνδυνος, δθ. ἐπὶ τόπου ὁ ἀπὸ ἀπόψεως ἀσφαλείας μειονεκτικός: Πολύβ.2,29,2 **πότερον οἱ Κελτοὶ τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν.. ἢ τοὐναντίον τὴν ἐπιτευκτικωτάτην·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τόπου, ὁ μὴ εὔβατος, ἐπικίνδυνος τῷ πορευομένῳ, ὀλισθηρός: αὐτ.1,54,4 **ἐγκλίνας εἰς τόπους τραχεῖς καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἐπισφαλεῖς·** **4)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ κτισμάτων, ὁ μὴ στερεός, ὁ σαθρός: **ὁ βορεινὸς τοῖχος - ἡ γέφυρα εἶναι ἐπισφαλής.**

ἐπισφάλλω μτγν. ἀποπλανῶ, ἐξαπατῶ, δίδω σφαλερὰν κατεύθυνσιν: Ἰώσ.ΠΙ 3,7,29 **δόλῳ δευτέρῳ τὰς προσβάσεις αὐτῶν ἐπέσφαλλον,** Ὀνήσανδρ.42,6 **ἐπισφάλλοντα.. τοὺς ἀντιπάλους.**

ἐπίσφαλμα-ατος (τὸ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ σφάλμα: Ἰώσ.ΑΙ 19,1,31.

ἐπισφαλῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπισφαλῆ βλ.λ., μὴ παρέχοντα ἀσφάλειαν, ἐπικινδύνως: Πολύβ.6,25,4 **πρὸς δὲ τὰς συμπλοκὰς ἐπισφαλῶς εἶχον διὰ τὸ γυμνοὶ κινδυνεύειν,** Πλούτ.Σόλ.13 **ἐπισφαλῶς διάκειται ἡ πόλις,** ΠΔ Σοφ.Σαλ.4,4,

Πάπ. **νοσήσας ἐπισφαλῶς ἔχει**· κ. ὑπερθ. : Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.15· **2)** μτφ. ἀμφιβόλως : 'Αριστέ.314.

ἐπίσφατος-ον μτγν., μσν. διαβόητος, ἐπιβόητος, ἐπίρρητος βλ.λς· ΈΜ 365,11, Ήσ. « ἐπίσφατον· ἐπιμωμητόν ἢ ἐπὶ κακῷ ὠνομασμένον »· **2)** ὀλέθριος : Εὐστ.'Οδ.1728,12.

ἐπισφάττω μτγν. τ. τοῦ ἐπισφάζω βλ.λ.

ἐπισφελίτης (ὁ) ὁ θρανίτης βλ.λ.· Ήσ. « σφέλας γὰρ τὸ ταπεινὸν διφρίον, τὸ ὑποπόδιον » : Παυσ. Γραμμ. ἀπ. 175.

ἐπισφετερίζομαι ἐπιτατ. τοῦ σφετερίζομαι, οἰκειοποιοῦμαι : 'Αρποκρ. ἐν λ. Σθένελος **τἀλλότρια ἐπισφετεριζόμενος.**

ἐπισφηκῶ-όω μτγν. δένω, προσάπτω, συνδέω: Νόνν.Δ 9,123 **σίδηρον ἐπεσφήκωσε κορύμβῳ.**

ἐπίσφηνος-ον μτγν. κ. Έπιγρ. ὁ εἰς σχῆμα σφηνός : Έπιγρ.· || τὸ οὐδ. **ἐπίσφηνον** ὡς οὐσ. τὸ ὡς σφήν, τὸ ἐν εἴδει σφηνὸς ἐμβαλλόμενον, ἐντιθέμενον : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.6,15.

ἐπισφηνῶ-όω μτγν. σφηνῶ τι ἔν τινι, πωματίζω· κ. παθ. : Γαλ.19,654, Σωρ.2,60.

ἐπισφήνωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισφηνῶ βλ.λ., ἔμφραξις : Παῦλ.Αἰγ.3,76.

ἐπισφίγγω μτγν. κ. μσν. σφίγγω, δένω, κρατῶ σφιχτά : Λουκ.Έρωτ.41 **πέδιλα . . τοὺς πόδας ἐπισφίγγοντα,** 'Αθήν.12,543F, Γεωπ.10,12,3· || περιπτύσσομαι, περιπλέκω διὰ τῶν βραχιόνων, κρατῶ σφιχτά, σφιχταγκαλιάζω : Μακεδ.ἐν ΑΠ 5,243 **κόρην..εἶχον ἐπισφίγξας πήχεσιν ἡμετέροις**· **2)** ἐπὶ πλέον τείνω, τεντώνω, ἐπιτείνω τὸ σφίξιμο : Αἰλ.Πἱ 9,36 **τὴν νήτην ἐπίσφιγξον**· **3)** μτφ. περιπλέκω, μπερδεύω ἀντίθ. λύω : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.2,96 **ἐπ- τὴν ἀμφισβήτησιν.**

ἐπισφοδρύνω μτγν. ἔτι μᾶλλον σφοδρύνω, κρατύνω, ἰσχυροποιῶ : Πλούτ.Κλεομ.10 **ἐπισφοδρύναντα τὴν ἀρχήν,** Φιλόδ.Σημ.28.

ἐπισφραγίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. ἐπισφρηγ· ἐπιθέτω σφραγῖδα, σφραγίζω : Πάπ. **εἶπεν τοῦ δεῖνα ἐπισφραγισθῆναι πυρόν, ὃν ἔλαβεν**· **2)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. δίδωμι κῦρος εἴς τι, ἐπιβεβαιῶ, ἐπικυρῶ : ΑΠ 5,366 **σοὶ κλέος ὁππότε δῆμος ἐπεσφρήγιζε θανόντι,** Μηναῖ.1,22'Ωδ.9 Στιχιρ. **ἐν ἀμφοτέροις** (φιλοσοφίᾳ καὶ θεοσοφίᾳ) **εὐδοκιμῶν, τῇ καλῇ ὁμολογίᾳ ἐπεσφράγισας ἀμφότερα**· || ἐπιδοκιμάζω, διὰ τῆς γνώμης μου προσδίδω κῦρος εἴς τι : **ἐπεσφράγισε τὴν γνώμην μου μὲ τὰ λεγόμενά του**· || κ. μέσ. προσδίδω κῦρος, νομιμότητα : Πλάτ.Νόμ.855E **τῶν δὲ ῥηθέντων ἐπισφραγισαμένους ὅσα ἂν εἶναι καίρια δοκῇ,** Φιλ.2,71,Πολύβ.32,22,3 **βουλόμενος ἐπισφραγίσασθαι διὰ τῆς συγκλήτου τὴν αὐτοῦ παρανομίαν**· || Έπιγρ. **ἐπισφραγίζω τινί τι** δίδω τι εἴς τινα ὡς ἐπίσημον δῶρον· **3)** ὁμ. μτφ. ἐπιτίθημί τι ὡς σφραγῖδα, ἐντυπῶ : Πλάτ. Πολιτ.258C **δεῖ γὰρ αὐτὴν ἀνευρεῖν** (τὴν πολιτικήν), **καὶ . . ἰδέαν αὐτῇ μίαν ἐπισφραγίσασθαι,** Φίλ.2,381 **ἁγνείαν ψυχαῖς ἐπ-,** Νόνν.Δ 47,218· || κ. παθ. ἐντυποῦμαι, ἀποτυποῦμαι ἐπί τινος : Πολύβ.15,25,8 **τὸ γεγονὸς ἐν ταῖς γνώμαις ἐπεσφραγίσθη**· || σημειοῦμαι διά τινος : Φίλιππ. Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,90 **κύρτους τε φελλοῖς τοὺς ἐπεσφραγισμένους.**

ἐπισφραγίς-ῖδος (ἡ) μτγν. ἡ σφραγίς : Έπιφάν.1,515D.

ἐπισφράγισις-εως (ἡ) σχόλ., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισφραγίζω βλ.λ.2)3), ἐπικύρωσις, ἐπιβεβαίωσις : Γρηγ.Κορ. ἐν 'Ελλ.Ρήτ.7,1319W, - **ἡ ἐπισφράγισις τῶν λεγομένων μου**· **2)** εἰδ. μετρ. ἡ πτῶσις τοῦ ρυθμοῦ ἐν τῷ στίχῳ : Σχόλ.'Ηφαιστ.118C.

ἐπισφράγισμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισφραγίζω βλ.λ., ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ.10,1· **2)** συμπλήρωμα, ἐπιτασσόμενος πίναξ : 'Αφρικαν.Κεστ.48V.

ἐπισφραγισμός (ὁ) σχόλ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισφραγίζω βλ.λ., ἐπιβεβαίωσις, ἐπικύρωσις : Σχόλ.'Ερμογ.ἐν 'Ελλ.Ρήτ.7,425W **ὥσπερ ἐπισφραγισμὸς καὶ βεβαίωσις τῶν εἰρημένων.**

ἐπισφραγιστής (ὁ) μτγν. ὁ ἐπισφραγίζων, ὁ τὴν σφραγῖδα ἐπιτιθέμενος : Λουκ.'Αλέξ.23 **καὶ χρησμοφύλακας καὶ ὑπογραφέας καὶ ἐπισφραγιστάς.**

ἐπισφραγιστικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπισφραγίζων, ἁρμόδιος πρὸς ἐπισφράγισιν : Εὐστ.ἐν Mi. 136,661· **2)** νεώτ. ἐπιβεβαιωτικός, ἐπικυρωτικός· ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς.**

ἐπισφύζω μτγν. ἐξακολουθῶ νὰ σφύζω:Γαλ.4,733 **οὐκ ἔτ' ὄφει τὰ μετὰ τὸν βρόχον ἐπισφύζοντα.**

ἐπισφύριον (τὸ) πόρπη δι' ἧς συνήπτοντο κατὰ τὰ σφυρὰ αἱ περικνημῖδες, κτ. πληθ.:'Ιλ.Γ 331 **κνημῖδας..ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,**αὐτ.Σ459· **2)** ὁμ. κτ. πληθ. τὸ ἄνω μέρος τῆς κατὰ τὰ σφυρὰ ἀρθρώσεως : 'Αντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 6,206 **τὸν εὔσπειρῆ δὲ δράκοντα, χρύσειον ῥαδινῶν κόσμον ἐπισφυρίων,** 'Οππ.Κυν.4,338· **3)** τὸ ἐπὶ τῶν σφυρῶν, εἰδ. ὁ ἐπὶ τῶν σανδαλίων τῶν γερουσιαστῶν ἐν Ρώμῃ σεληνοειδὴς μηνίσκος:Φιλόστρ. Σοφ.2,1,8 **τὸ ξύμβολον τῆς εὐγενείας.. τοῦτο δὲ ἐστιν ἐπισφύριον ἐλεφάντινον μηνοειδές.**

ἐπισφύριος-ον Έπιγρ. ἐπὶ τοῦ ἐπισφυρίου, ὁ ἐπὶ τῶν σφυρῶν : **γέρας ἐπ-** (τὸ ἐπισφύριον βλ.λ.3)).

ἐπίσφυρος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τῶν σφυρῶν, ὁ ἐπισφύριος : Φίλιππ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,107 **νευροπλεκεῖς τε κνωδάλων ἐπισφύρους ὠκεῖς ποδίστρας.**

ἐπισχάζω μτγν. ἐλαφρῶς χάσκω : Θεόφρ.Φἱ 4,13 **στρογγυλότητας ἐπισχαζούσας** (διορθ. ἐπιχασκούσας)· **2)** ἀντὶ ἐπισκάζω βλ.λ.· Έπιγρ.

ἐπισχεδιάζω μτγν. λέγω ἢ ἐνεργῶ τι ἐκ τοῦ προχείρου -: Φιλόστρ.Σοφ.1,2· κ. παθ. : αὐτ. Γυμν.54 **ἐπεσχεδιασμένα πάντα τῷ καιρῷ.**

ἐπισχεδὸν ἐπίρρ. ποι. πλησίον, σύνεγγυς : Ύμν. 'Απόλλ.3 **ἐπισχεδὸν ἐρχομένοιο**· || ὡς πρόθ. μετὰ γεν. ἢ δοτ. : 'Απόλλ.Ρ 4,948 **ἐπισχεδὸν αἰγιαλοῖο,** αὐτ.2,604 **ἐπισχεδὸν ἀλλήλοισιν.**

ἐπισχεθεῖν ποι. ἀόρ. τοῦ ρ. ἐπέχω : Αἰσχ.'Επτ.453.

ἐπισχεθῆναι παθ. ἀόρ. τοῦ ρ. ἐπέχω.

ἐπισχερῶ (σχερός) ἐπίρρ. ποι. ἐν μιᾷ σειρᾷ, ἀλλεπαλλήλως, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον : 'Ιλ.Σ 68 **ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερώ,** αὐτ.Ψ 125, 'Απολλ. Ρ 1,528· **2)** ἐν χρον. σημ. διαδοχικῶς, ἀμέσως κατόπιν : Σιμωνίδ.155,5 **τρὶς ἐπισχερώ**· || κ. μετὰ γεν. : 'Απολλ.Ρ 4,451· **3)** βαθμηδόν, σιγὰ σιγά, ὀλίγον κατ' ὀλίγον : Θεόκρ.14,69 **ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα πάντες γηραλέοι καὶ ἐπισχερὼ ἐς γένυν ἕρπει λευκαίνων ὁ χρόνος.**

ἐπίσχες προστ. ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἐπέχω.

ἐπισχεσίη (ἡ) πρόφασις, ἀφορμή : 'Οδ.Φ 71 **οὐδέ τιν' ἄλλην μύθου ποιήσασθαι ἐπισχεσίην.**

ἐπίσχεσις-εως (ἡ) (ἐπέχω) κ.μσν. κ. νεώτ. συγκράτησις, παρεμπόδισις, διακοπὴ τῆς συνεχείας τινός, σταμάτημα : Πλάτ.Νόμ.740D **ἐπίσχεσις γενέσεώς ἐστι,** 'Αριστλ.Πρ.962a,1 **λύγγα παύει πταρμὸς καὶ πνεύματος ἐπίσχεσις,** Γαλ.7,145 **ἐπίσχεσις ἀναπνοῆς,** Πλούτ.Δημήτρ.38 **ἐπ- τῆς φωνῆς,** - **ἐπίσχεσις κινήσεως**· || κ. νεώτ. ἐν εἰδ. ἰατρ. σημ. ἡ ἔλλειψις, ἢ ἡ κατάπαυσις φυσιολογικῆς τινος ῥύσεως: 'Ιππ.188C **ἐπισχέσιες πτυάλων,** Διοσκ.3,29 **ἐπίσχεσις ἐμμήνων,-ἐ- τῶν οὔρων**· **2)** δισταγμός, ἀποθυμία, ἐνδοιασμός, συγκράτησις : 'Οδ.Ρ 451 **ἐπεὶ οὔ τις ἐπίσχεσις οὐδ' ἐλεητὺς ἀλλοτρίων χαρίσασθαι**· **3)** ἀναβολή, χρονοτριβή : Θουκ.2,18 **καὶ κατὰ τὴν ἄλλην πορείαν ἡ σχολαιότης διέβαλεν αὐτόν, μάλιστα δὲ ἡ ἐν τῇ Οἰνόῃ ἐπίσχεσις**· **4)** νεώτ. πολιτ. δικον. ἡ κατ' αἴτησιν δανειστοῦ διατήρησις ἐν φυλακίσει ὀφειλέτου καὶ

μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ λόγου τοῦ προκαλέσαντος τὴν πρώτην φυλάκισιν· || νομ. **ἐπίσχεσις ἐγγράφων** ἡ ὑπὸ δικαστικῶν προσώπων, δικηγόρων, συμβολαιογράφων, κλητήρων κλπ. κατακράτησις τῶν εἰς χεῖρας των ἐγγράφων, μέχρις ἀποπληρώσεως τῶν εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένων τελῶν καὶ δικαιωμάτων· **5)** εἰδ. νεώτ. **ἐπίσχεσις νοητική** σοφιστικὸν δόγμα τῶν Ἰησουιτῶν θεολόγων, δι' οὗ ἐπιτρέπεται ἐνδόμυχος ὁμολογία ἀντίθετος πρὸς τὰ ψευδολογούμενα, ὅταν διὰ ταύτης ἐξυπηρετῆται δικαία ὑπόθεσις, ἄ. νοητικὴ ἐπιφύλαξις.

ἐπίσχεστρον (τὸ) νεώτ. πᾶς μηχανισμὸς χρησιμεύων πρὸς ἐπίσχεσιν τῆς κινήσεως τῶν μηχανῶν.

ἐπισχετικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ παρεμποδίζων, κωλύων, συγκρατητικός : Γαλ.6,548 **ἔτι τε τῶν ἐκ θώρακος καὶ πνεύμονος ἀναβηττομένων ἐπισχετικόν**· || ἐμφρακτικός : Ἐρασίστρ.π.Ἀθήν.15,666Α **καὶ τῆς κάτω κοιλίας ἐπισχετικόν**.

ἐπισχετλιάζω σχόλ. σχετλιάζω, παραπονοῦμαι ἐπί τινι : Σχόλ.Ἰλ.Ι 686.

ἐπισχηματίζω μτγν. διαπλάσσω, διαμορφῶ, δίδω τοιοῦτον ἢ τοιοῦτον σχηματισμόν : Ἰώα.Πl 2,2,5 **ἐπισχηματίζων τὸ πρόσωπον εἰς λύπην**.

ἐπισχίζω μτγν. σχίζω, αὐλακίζω κατ' ἐπιφάνειαν : Ἀπολλ.Ρ 2,662 **ἐπισχίζοντες ἄρουραν** (ἐπὶ ἀροτήρων βοῶν), Στράβ.16,2,41 **τὸν φλοιὸν ἐπισχίσαντες**· κ. παθ. : Διοσκ.3,147· || σχίζω τὸ ἄκρον ἐπιδέσμου : Σωρ.Ἐπιδ.12,514C.

ἐπισχιοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. μαιευτικὴ ἐπέμβασις σκοποῦσα τὴν προσωρινὴν διεύρυνσιν τῶν διαμέτρων ἐστενωμένης πυέλου.

ἐπισχίς-ίδος (ἡ) μτγν. αφήν : Βιτρούβ.10,18 (διορθ. ἐπιζυγίς).

ἐπίσχισμα-ατος (τὸ) ράκος, κουρέλι· ΕΜ 555,38.

ἐπίσχιστος-ον μτγν. ὁ κατ' ἐπιφάνειαν ἐσχισμένος.

ἐπισχναίνω ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀπισχναίνω βλ.λ.

ἐπισχολάζομαι σχολάζω, βραδύνω, ἀργοπορῶ : Σοφ.π.Ἀθην.2,62F **οὐκ ἐπισχολάζεται βλάστη**.

ἐπίσχομαι μσν. ἀντὶ ὑπόσχομαι : Χρον.Μορ.5549.

ἐπισχυρίζομαι μτγν. ἐμμένω εἰς τοὺς ἰσχυρισμούς μου, σφοδρῶς ἀντιτίθεμαι, ἐναντιοῦμαι : Ἀρρ.Ἀν.5,25,4 **τῶν δὲ οὐκ ἀκολουθήσειν ἐπισχυριζομένων** (πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀπισχυρίζομαι).

ἐπίσχυρος-ον Ἡσ. « ἐπισχύρους· ἐπικούρους ».

ἐπισχύω κ. νεώτ. ἐνισχύω, καθιστῶ ἰσχυρόν, προσδίδω δύναμιν, ἰσχὺν εἴς τι : Ξεν.Οἰκ.11,13 **καὶ φίλους ἐπωφελεῖν καὶ πόλιν ἐπισχύειν**· **2)** ἀμτβ. εἶμαι, γίνομαι ἰσχυρός, δυναμώνω : Θεόφρ.ΦΑίτ. 2,1,4 **ῥιζωθέντα καὶ ἐπισχύσαντα**· **3)** ὁμ. κατισχύω, ὑπερισχύω : Διόδ.Σ 5,59 **τῆς κατὰ τὸ πεπρωμένον ἀνάγκης ἐπισχυούσης**· || ἐπισχύω πρός τι ἔχω ἰσχύν, δύναμιν, ἐπιρροὴν ὡς πρός τι, ἐνεργῶ ἀποτελεσματικῶς : Βέττ.Βάλ.48,6 **ὁ λόγος ἐπισχύσει πρὸς συμβουλίαν ἢ διδαχήν**· **4)** ἐμμένω εἰς τὸν ἰσχυρισμόν μου, ἐπιμένω : ΚΔ Λουκ. 23,5 **οἱ δὲ ἐπίσχυον λέγοντες**· **5)** εἰδ.νεώτ. ναυτ. ἐνισχύω τὰ διώκοντα πλοῖα δι' ἀποσπάσεως μονάδων ἐκ τῆς κυρίας ναυτικῆς δυνάμεως.

ἐπίσχω δ. τ. τοῦ ἐπέχω, κρατῶ, διευθύνω κατά τινος, ἢ πρός τινα κατεύθυνσιν : Ἰλ.Ρ 465 **ἔγχει ἐφορμᾶσθαι καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους**, Ἡσίοδ. Α 350 **τί νυ νῶϊν ἐπίσχετον ὠκέας ἵππους**· || ρίπτω πρός τινα κατεύθυνσιν, κρατῶ ἐστραμμένον : Σαπφ.Ἑλλ.Λυρ.Συμπλ.25,9 (σελάννα) **φάος ἐπίσχει θάλασσαν ἐπ' ἀλμύραν**· **2)** ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω, σταματῶ : Ἡσίοδ.Α 446 **Ἄρες, ἐπίσχε μένος κρατερὸν καὶ χεῖρας ἀάπτους**, Εὐρ.ΙΤ 912 **οὐδέν μ' ἐπίσχει**, Θουκ.3,45,Πλάτ.Νόμ.932Ε **φαρμακεῖαι ἐπίσχουσιν τὴν διάρρησιν**· || **τὸ ἐπίσχον** κώλυμα, ἐμπόδιον : Ἀριστλ.Οὐρ.311a,9· || κ. μετὰ γεν. ἐμποδίζω, συγκρατῶ τινα ἀπό τινος : Ὀδ.Ψ 266 **ἐπίσχετε θυμὸν ἐνιπῆς**, Πλάτ.Ἱππ.Μ 298Α **οἶει, αὐτὸν τοῦ θράσους ἐπίσχοιμεν ;**· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. κωλύω, συγκρατῶ : Εὔφρ.8,3 **ἐπίσχετ' ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας**· **3)** ἀμτβ. ἀνακόπτω τὴν πορείαν, τὴν κίνησιν, τὴν ἐνέργειαν, σταματῶ, δθ. κ. ἀναμένω : Εὐρ.Ἠλ.758 **ἐπισχε** (στάσου)· || μετὰ γεν. παύομαι τοῦ ποιεῖν, ἐνεργεῖν τι, παύω, σταματῶ ἐνέργειάν τινα : Πλάτ.Φαῖδρ.257C **τάχ' οὖν ἂν ὑπὸ φιλοτιμίας ἐπίσχοι ἡμῖν ἂν τοῦ γράφειν**.

ἐπισῶ όω μτγν. ἐξισῶ, καθιστῶ ἴσον πρὸς ἄλλο, φέρω εἰς τὸ αὐτὸ μέγεθος ἢ εἰς τὴν αὐτὴν διάστασιν : Πλούτ.Λύσ.19 **ξύλα δύο στρογγύλα μῆκος καὶ πάχος ἀκριβῶς ἐπισώσαντες** (δ.γρ. ἀπ-).

ἐπισωλήνωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ προσθήκη καὶ δευτέρου σωλῆνος ἐντὸς αὐλοῦ πυροβόλου μεγάλου διαμετρήματος χάριν μείζονος ἀντοχῆς.

ἐπισώματος-ον μτγν. ἐπίσωμος βλ.λ., ἐν τῷ συγκρ. : Διοσκ.2,146.

ἐπισωματοῦμαι-όομαι μτγν. συσσωματοῦμαι, συμπυκνοῦμαι εἰς μᾶζαν, ἐπὶ ἀψύχων : Διοσκ.5,74 **ἅπερ . . ἐφιζάνοντα ἐπισωματοῦνται**.

ἐπισωμάτωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ συσσωμάτωσις, ἡ εἰς μᾶζαν συμπύκνωσις : Ζώσ.Ἀλχ.107Β.

ἐπίσωμος-ον μτγν., μσν. ὀγκώδης, σωματώδης, γεμᾶτος : Ἱππιατρ.9.

ἐπισωρεία (ἡ) μτγν. ἐπισώρευσις βλ.λ., συσσώρευσις : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,15.

ἐπισώρευμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισωρεύω βλ.λ., σωρός ; Ἀνών. ἐν Γραμμ. Λατ.4,581Κ, Γλωσσ.

ἐπισώρευσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπισωρεύω βλ.λ., συσσώρευσις, συνάθροισις : Γαλ.17(2),413,Εὐστ.Πον. 192,10 **θημωνιᾶς τινος ἐπισώρευσις**.

ἐπισωρευτής (ὁ) νεώτ. ὁ ἐπισωρεύων, ὁ εἰς σωρὸν συναθροίζων.

ἐπισωρευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ προκαλῶν ἐπισώρευσιν : **ἐπ- πλούτου - συμφορῶν**· ἐπίρρ. -ῶς.

ἐπισωρεύω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. σωρεύω ἐπί τινος : Μιχ.Ἀτταλ.ἐνΣάθ.1,6 **τοιαύτην ὕλην ἐπισωρεύων ἀπονενοημένου λογισμοῦ**· **2)** διὰ προσθήκης τινός, σωρεύσεως αὐξάνω τι κατὰ μέγεθος ἢ πλῆθος, προσθέτω εἰς τὸν ἤδη σχηματισθέντα σωρόν : Ἀθήν.3,123Ε **μέλλοντος δὲ τοῦ κυνικοῦ τούτοις ἐπισωρεύειν τινά**· **3)** νεώτ. κ. δημ. τοποθετῶ σωρηδόν, συσσωρεύω, ἀθροίζω εἰς σωρὸν ὅμοια ἢ καὶ διάφορα ἀντικείμενα, σωριάζω· || κ. μτφ. **ἐπεσώρευσε δεινὰ κατὰ τῆς πατρίδος**· **4)** κ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. συναθροίζω, μαζεύω : ΚΔΤιμ.2,4,3 **ἐπισωρεύσουσι διδασκάλους**· || κ. παθ. νεώτ. : Κάλβ.Λύρα 14,19,4 **τὰ πλήθη βλέπω νὰ ἐπισωρεύωνται**.

ἐπίσωτρον (τὸ) κ. νεώτ., ἐπ. ἐπίσσωτρον ἡ μεταλλίνη στεφάνη ἡ περιβάλλουσα τὸ σῶτρον βλ.λ. τοῦ τροχοῦ ἁμάξης· Πολύδ.1,144,Εὐστ. « ἐπίσωτρα τὰ ἔξω τῶν τροχῶν σιδήρεα κύκλα » : Ἰλ.Ψ 519 **τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι**.

ἔπιτα Ἐπιγρ. ἔπειτα.

ἐπιταγή (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτάσσω βλ.λ., προσταγή, διαταγή, παραγγελία : Πολύβ.13,4,3,Διόδ.Σ 1,70 **ἀλλ' ἦν ἅπαντα τεταγμένα νόμων ἐπιταγαῖς**· || εἰδ. ἐπὶ χρησμῶν ἢ θείων παραγγελμάτων, συνήθ. ἐν φρ. **κατ' ἐπιταγήν** : ΚΔΡωμ.16,26 **κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου θεοῦ**, Ἐπιγρ.· **2)** ἡ ἐπιβολὴ φόρου, φορολογία : Πολύβ.21,4,1 **τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,19 **αἱ ἐπιταγαὶ τῶν εἰσφορῶν**· **3)** νεώτ. ἔγγραφος παραγγελία πρός τινα περὶ καταβολῆς χρηματικοῦ ποσοῦ πρὸς τρίτον πρόσωπον : **ταχυδρομικὴ ἐπιταγή**· || εἰδ. ἐμπορ. δίκ. ἔγγραφον δι' οὗ ὁ ἐκδότης ἐντέλλεται τραπεζίτην τινὰ ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου (πληρωτήν), ὅπως καταβάλῃ εἰς τρίτον πρόσωπον

[δικαιοῦχον] ποσὸν χρημάτων ἐκ τοῦ παρ' αὐτῷ ὑπάρχοντος διαθεσίμου ἀντικρύσματος, τσέκ· 4) δμ. νεώτ. νομ. ἐν τῇ πολιτ. δικον. ἀντίγραφον ἐκτελεστοῦ τίτλου, ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ πρὸς τὸν ὀφειλέτην κοινοποιούμενον μετὰ προσκλήσεως πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς ὑποχρεώσεώς του ἐντὸς τῆς νομίμου προθεσμίας.

ἐπιταγίδιον (τὸ) πάπ. μικρὰ ἐπιταγή, παραγγελία.

ἐπίταγμα-ατος (τὸ) κ. μσν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτάσσω βλ.λ., διαταγή, πρόσταγμα, ἐντολή : Πλάτ.Πολ.359Α **καὶ ὀνομάσαι τὸ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπίταγμα νόμιμόν τε καὶ δίκαιον,** Αἰσχίν. I,3 **ἐπίταγμα.. οὐ χαλεπὸν ἐπιτάξαντες** (οἱ νόμοι), Δημ.399, Μηνσί.1,5 Ὠδ.6 **ἀλλὰ ἀκούσας ἔδραμε.. τὸ ἐπίταγμα πληρῶν ὡς δοῦλος·** 2) παράνομος ἀπαίτησις : Πλάτ.Νόμ.722Ε **τυραννικὸν ἐπίταγμα,** Ὑπερείδ. κατὰ Δημοσθ.ἀπ.5· || ἡ αὐθαίρετος διαταγή, πρασταγή, ἀπαίτησις, ἡ αὐταρχική, δεσποτική, ἐπιβολὴ τῶν ὑπό τινος ἠθελημένων : Ἀριστλ.Πρ.1292a,20 **καὶ ἔστιν ὁ τοιοῦτος δῆμος ἀνάλογον τῶν μοναρχιῶν τῇ τυραννίδι.. καὶ τὰ ψηφίσματα ὥσπερ ἐκεῖ τὰ ἐπιτάγματα·** || γεν. ἀξίωσις : Δημ.1354 **ἐπειδήπερ πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασιν** (περὶ ἑταίρας)· 3) διάταξις, δρος συνθήκης : Πολύβ.1,31,5 **οὐδ' ἀκούοντες ὑπομένειν ἐδύναντο τὸ βάρος τῶν ἐπιταγμάτων·** 4) εἰδ. ὁ ἐπιτασσόμενος φόρος : Ἰω.Λυδ.Μην.3,23 **ἐπιτάγματα τοὺς φόρους ἔτι καὶ νῦν Ἀσιανοὶ καλοῦσιν·** 5) τὸ πρόβλημα, οὗ ἐπιτάσσεται ἡ λύσις, ἡ διευκρίνισις: Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.Πρόλ. **τά τε θεωρήματα καὶ τὰ ἐπιτάγματα·** || ὑποδιαίρεσις προβλήματος : Πάππ.644,9· 6) ἐπικουρικόν, ἐπιβοηθητικὸν τάγμα στρατοῦ, ἐφεδρεία : Πολύβ.5.53,5 **τὰ δ' ἐπιτάγματα τῶν πεζῶν καὶ τῶν ἱππέων ἐπὶ τὰ κέρατα μερίσας,** Πλαύτ.Πομπ.69 **ὁ δὲ μετεπέμψατο σπείρας ἐξ ἀπὸ τῶν ἐπιταγμάτων·** 7) εἰδ. στρατιωτικὸν ἀπόσπασμα ἐξ 8192 φιλῶν, ἰσοδύναμον πρὸς δύο στίφη : Ἀσκληπιόδ.6,3· || δμ. ἀπόσπασμα ἐλάσσονος κατὰ τὸ ἥμισυ δυνάμεως ἱππικοῦ, ἰσοδύναμον πρὸς δύο τέλη βλ.λ. : αὐτ.7,11.

ἐπιταγματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐπιτασσόμενος, ἐν εἰδ. γραμμ. χρ. περὶ τῆς ἀντων. αὐτός· Ἀπολλ. Δύσκ.Ἀντων.45,12 « ἐπιταγματικὴν καλοῦσι τὴν αὐτὸς καθὸ φασιν ὑποτάσσεται ἅπασι τοῖς ἀντωνυμικοῖς προσώποις ».

ἐπιτάδε ἢ ἐπίταδε ἐπίρρ. ἐπὶ τάδε, πρὸς τὰ ἐδῶ, ἀντίθ. ἐπέκεινα : Στράβ.Χρηστ.3,362 (ἐκδ.Κορ.) **Γάβρητα, ἐπίταδε τῶν Σουήβων.**

ἐπιτᾱδκοτρώκτας (ὁ) μτγν. δωρ. ἀντὶ ἐπιτηδ-ὁ τρώγων ὅ τι εἶναι ἀναγκαῖον : Κερκ.4,15.

ἐπίτᾱδες ἐπίρρ. δωρ. ἀντὶ ἐπίτηδες.

ἐπιτάδευμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ.δ.τ. ἐπιτήδευμα βλ.λ.

ἐπιτάδηος Ἐπιγρ. Βυζαντ. ἀντὶ ἐπιτήδειος.

ἐπιτάδιος Ἡσ. « ἐραστής ».

ἐπιτάδουμα (τὸ) Ἐπιγρ.κρητ. ἀντὶ ἐπιτήδευμα βλ.λ.

ἐπιταινίδιος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐπὶ ταινίας προσηρμοσμένος, ὁ ἀνήκων εἰς ταινίαν : **ψήφματα χρυσᾶ.. καὶ ἐπιταινίδια παντοδαπά.**

ἐπιτακτήρ-ῆρος (ὁ) ὁ ἐπιτάσσων, διατάσσων, ἐνταλεύς : Ξεν.ΚΠ 2,3,4 **τοῖς μὴ θέλουσιν ἑαυτοῖς προστάττειν ἐκπονεῖν τἀγαθὰ ἄλλους αὐτοῖς ἐπιτακτῆρας δίδωσι** (ὁ θεός).

ἐπιτάκτης (ὁ) μσν. ὁ ἐπιτάσσων, ἐπιτακτήρ : Γεωπ.17,2,4 **τὰ ἐπιταττόμενα παρὰ τοῦ ἐπιτάκτου·** || ὁ ἐπιτακτικός, ὁ δεσποτικός, ὡς μτφρ. τοῦ Imperiosus : Πλούτ.Ἠθ.308Ε.

ἐπιτακτικός-ή-όν κ. νεώτ., δημ. -**ταχτικός** ὁ ἐπιτάσσων, ὁ εἰς τὸ ἐπιτάσσειν ἐπιτήδειος, ὁ ἀσκῶν ἐξουσίαν : Ἀριστλ.ΗΝικ.1143a,8· || ἐπ- **τέχνη** ἡ τέχνη τοῦ ἐπιτάσσειν : Πλάτ.Πολιτ.260C **τῆς ἐπιτακτικῆς ὡς ὄντα αὐτὸν τέχνης θήσομεν·** || δμ. **τὸ ἐπ- μέρος** : αὐτ.261Β **τὸ τοῦ γνωστικοῦ μέρος ἐπιτακτικόν·** 2) νεώτ. ὁ κατ' ἐπιταγήν, ἐντολήν· εἰδ. ἐν τῷ συνταγμ. δικ. **ἐπιτακτικὴ ἐντολή** ἡ διὰ τῆς ἐκλογῆς παρεχομένη ἐντολὴ εἴς τινα βουλευτὴν πρὸς ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἐκλογέων τῆς περιφερείας του· || νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀπολύτως ἀναπόφευκτος, οὗ ἐπιβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις ἢ ἡ ἐπίλυσις, ὁ μὴ δεκτικὸς παραμελήσεως, ἀναβολῆς : **ἐπιτακτικὸν καθῆκον, - ἐπιταχτικὲς ἀνάγκες τοῦ λαοῦ·** ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. -**ῶς,** δημ. -**ά** : Διόδ.Σ 15,40.

ἐπίτακτος (-η)-ο(ν) (ἐπιτάσσω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπιτεταγμένος, αὐστηρῶς καθωρισμένος, ὁ οἱονεὶ κατ' ἐπιταγὴν γινόμενος, προδιαγεγραμμένος : Πίνδ. Π 4,236 **ἐπιτακτὸν.. μέτρον,** Καλλ.ἀπ.7,38Ρ (ἐπὶ τῶν ἄθλων τοῦ Ἡρακλέους)· 2) τὸ αὐδ. ἐν πληθ. **ἐπίτακτα** αἱ διαταγαί, προσταγαί : Ἐπιγρ.· 3) ὁ μετόπισθεν τεταγμένος, ἐπὶ ἐφεδρικοῦ ἐπικουρικοῦ στρατοῦ : Θουκ.6,67 **καὶ τοὺς σκευοφόρους ἐντὸς τούτων τῶν ἐπιτάκτων ἐποιήσαντο,** Πλούτ.Σύλλ.17 **οἱ πρεσβευταὶ σπείρας ἐπιτάκτους ἔχοντες·** 4) νεώτ. κ. δημ. ὁ οὐ ἐγένετο ἐπίταξις, ὁ ὑπὸ τῆς πολιτείας κατεσχημένος ἐν ὥρᾳ ἐπιστρατεύσεως, ἐπιτεταγμένος : **ἐπίτακτος οἰκία - ἵππος, - ἐπίτακτα πλοῖα.**

ἐπιτάκτωρ-ορος (ὁ) λεξ. ὁ ἐπιτάσσων, γλωσσ. τοῦ σημάντωρ· Ἡσ., Σουΐδ.

ἐπιτᾰλαιπωρῶ-έω (ταλαιπωρῶ) ὑφίσταμαι, ὑποφέρω καὶ ἄλλας ταλαιπωρίας, κοπιάζω ἐπὶ πλέον, ὑποφέρω καὶ ἄλλα : Θουκ.1,123 **περὶ δὲ τῶν ἔπειτα μελλόντων τοῖς παροῦσι βοηθοῦντας χρὴ ἐπιταλαιπωρεῖν·** || καταβάλλω κόπους, προσπαθείας, κοπιάζω ἔν τινι : Πλάτ.Πολ.540Β **πρὸς πολιτικοῖς ἐπιταλαιπωροῦντας,** Ἰώσ.ΑΙ 17,13,3 **διὰ τὸ ἔργοις ἐπιταλαιπωρεῖν τὸ ζῷον·** 2) ὑπερβάλλω εἰς κόπους, ἐργάζομαι ἐπὶ πλέον, μοχθῶ, κοπιάζω παραπάνω : Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,35.

ἐπιτᾰλάριος (ἡ) μτγν. ἡ ἔχουσα, φέρουσα τάλαρον, μικρὸν κάνιστρον, καλαθάκι, ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης : Πλούτ.Ἠθ.323Α **παρὰ τὸν τῆς Ἀφροδίτης Ἐπιταλαρίου βωμόν.**

ἐπίταλον Ἡσ. « πολυχρόνιον ».

ἐπίτᾰμα-ατος (τὸ) (ἐπιτείνω) μτγν. τάσις, ἐπίτασις, ἔντασις, τέντωμα : Πλούτ.Ἠθ.457C **ἐπιτάμασι καὶ σπάσμασιν.**

ἐπιτάμνω Ἰων. τ. τοῦ ἐπιτέμνω βλ.λ. : Ἡρ.3,8 **τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει.**

ἐπιτᾰνύω ἐπιτείνω, ἐκτείνω, τανύω, τεντώνω, ἁπλώνω τι ἐπί τινος : Ἱππ.Ἄρθρ.14 **ἐπιδέουσιν ἐπὶ τὴν ἴξιν τῆς κληῖδος ἐπιτανύοντες·** || κ. μτφ. ἐξαπλῶ, σκορπίζω, ἁπλώνω ἐπάνω : Ἰλ.Π 567 **Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ·** 2) ἰσχυρῶς τανύω, τεντώνω μὲ δύναμιν, τὸ μέσ. ἐν παθ. σημ. : Ἀρχίλ.3 **πόλλ' ἐπὶ τόξα τανύσσεται·** 3) ἰσχυρῶς ὠθῶ, σπρώχνω : Ὀδ.Α 442 **ἐπὶ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.**

ἐπιτάξ (ἐπιτάσσω) ἐπίρρ. κατὰ σειράν, ἐν διαδοχῇ : Ἄρατ.380 **ἐπιτὰξ ἄλλῳ παρακείμενος ἄλλος** (ἀστήρ)· 2) πάραυτα, ἀμέσως, παρευθύς : Εὐρ.ἀπ.294,2 **μὴ ἐπιτὰξ τὰ φάρμακα διδόντ', ἐὰν μὴ ταῦτα τῇ νόσῳ πρέπῃ·** || συντόμως, ἐν βραχεῖ χρόνου : Κωμ.Ἀδέσπ.1296· 3) διὰ διαταγῆς ἢ προσυμφωνίας : Καλλ.Αἴτ.1,1,9.

ἐπιταξίδια (κωδ. -ίδις) Ἡσ. « σιδηραῖ τινες, ὡς ἄγκυραι ».

ἐπίταξις-εως (ἡ) (ἐπιτάσσω) κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτάσσειν, διαταγή, προσταγή, παραγγελία : Πλάτ.Συμπ.202Ε **τῶν δὲ** (θεῶν) **τὰς ἐπιτάξεις καὶ ἀμοιβὰς τῶν θυσιῶν·** || ἡ οἱονεὶ ἐπιτάσσουσα ἐπιθυμία, ἔντονος διάθεσις, ἐν τῇ ἐκδηλώσει αὐτῆς : αὐτ.Νόμ.687C **κατὰ τὴν τῆς αὐτοῦ ψυχῆς ἐπίταξιν τὰ γιγνόμενα γίγνεσθαι,**

'Επιγρ. **κατὰ τὰν ἐ- τῷ 'Απόλλωνος'** || καθωρισμένη τάξις, διάταξις : Πλάτ..834D **νόμοις καὶ .. ἐπιτάξεσιν'** || ἡ διὰ νόμου ἐπιβολή : 'Ηρ.3,89 **τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου' 2)** τὸ ἐπιτάσσειν, τὸ ἐκδίδειν διαταγάς : 'Αριστλ.Πολιτ.1326b,14 **ἄρχοντος δ' ἐπίταξις'** || φρ. **κατ' ἐπίταξιν** ἐπιτακτικῶς: αὐτ.Ποιητ.1457a,22' **3)** νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπὸ τοῦ κράτους **ἐν καιρῷ** ἐπιστρατεύσεως αὐθαίρετος **κατάληψις** κινητῆς ἢ ἀκινήτου ἰδιοκτησίας, ἐπὶ ἀποζημιώσει τοῦ ἰδιοκτήτου, χάριν τῶν ἀναγκῶν τοῦ στρατεύματος κ. γεν. τοῦ πολέμου : **ἐπίταξις κτηνῶν - μεταφορικῶν μέσων - κτιρίων'** || ὁμ. ἡ διὰ κυβερνητικῆς διαταγῆς ὑποχρεωτικὴ εἰσφορὰ τῶν κατοίκων εἰς εἶδος ἢ εἰς προσωπικὰς ὑπηρεσίας ἐν οἱαδήποτε ἀμέσῳ κοινωνικῇ ἀνάγκῃ.

ἐπιταπεινός-όν μτγν. ἢ **ἐπιτάπεινος** ὁ λίαν ταπεινός, πολὺ χαμηλός : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.9,14,2 **αἱ κλῖναι αἱ μὲν ἐπιταπεινοὺς ἔχουσι τοὺς πόδας** (διορθ. ταπεινούς).

ἐπιτάραξις-εως (ἡ) (ἐπιταράσσω) ἡ ἔκ τινος διατάραξις, ταραχή, σύγχυσις : Πλάτ.Πολ.518A **διτταὶ γίγνονται ἐπιταράξεις ὄμμασιν, ἔκ τε φωτὸς εἰς σκότος .. καὶ ἐκ σκότους εἰς φῶς.**

ἐπιταράσσω, ἀττ. -ττω (ταράσσω) ταράσσω διά τινος, προσέτι, ἔτι μᾶλλον διαταράσσω : 'Ηρ.2,139 **αὐτὸν ἡ ὄψις τοῦ ἐνυπνίου ἐπετάρασσε'** κ. παθ. : 'Ιππ.'Επιδ.1,15 **κοιλίη ἐπεταράχθη,** Πλούτ. 'Ηθ.788 **πάθει τοὺς λογισμοὺς ἐπιταραττόμενος** || μτβ. ἐπιφέρω, προκαλῶ διά τινος τρόπου, μέσου, σύγχυσιν, ταραχήν, διαταράσσω, διακόπτω: Λουκ.Νεκρ.Δ 2,1 **ᾠδῶν ἐπιταράττει ἡμῶν τὰς οἰμωγάς'** || παθ. ἔκ τινος διαταράττομαι, συγχύζομαι : Σωρ.1,38.

ἐπιτάραχος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ταρασσόμενος, τρομάζων, ὁ ὑποκείμενος εἰς ταραχήν, ὁ θορυβούμενος : Βέττ. Βάλ.38,21.

ἐπιταρις-ιδος (ἡ) εἶδος ταχυπλόου κωπήρους πλοίου, πιθ. ἐν χρ. μόνον πρὸς διακόμισιν φορτίου : Γελ.10,25.

ἐπιτάρι(ο)ν (τό) (ἀραβ.) πάπ. ὑπόλειμμα, κατάλοιπον : **εἰ ἀπὸ τῆς σήμερον ἡμέρας καταγνωσθῶ ἔχων ἐπιτάριν καὶ μὴ φανερώσω ὑμῖν.**

ἐπιτάρροθος (ὁ) ἐπ. ἀντ) ἐπίρροθος βλ.λ., ἐπαρωγός, βοηθός, ὑπερασπιστής, προστάτης, π. 'Ομ. ἐπὶ θεῶν : 'Ιλ.Λ 366 **εἴ πού τις καὶ ἐμοί γε θεῶν ἐπιτάρροθός ἐστιν'** ὁμ. μετὰ γεν. : αὐτ.Ρ 339 **μάχης ἐπιτάρροθον'** κ. ὡς θηλ. : αὐτ.Ε 808 **τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα,** Τέρπ.6 **Δίκα .. καλῶν ἐπιτάρροθος ἔργων''** **2)** κύριος, ἡγεμών, κυρίαρχος :'Χρησμ.π.'Ηρ.1,67 **Τεγέης ἐπιτάρροθος ἔσσῃ.**

ἐπίταρχον : 'Ησ. « ἐπιτάφιον ».

ἐπίτασις-εως (ἡ) (ἐπιτείνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτείνειν, τάσις, τέντωμα : 'Ιππ. 'Αρθρ.8 **ἐπ- νεύρων,** Πλάτ.Πολ.349E **ἐν τῇ ἐπιτάσει καὶ ἀνέσει των χορδῶν,** Θεόφρ.άπ.172,2 **ἐπ- δέρματος' 2)** ἐπὶ πολεμικῶν μηχανῶν, ἡ βολή, τὸ ρίψιμο : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.79,26, 'Απп.Λιβ. 93 **ἐς τὰς ἐπιτάσεις τῶν καταπελτῶν' 3)** ἡ μείζων ἔντασις, αὔξησις τῆς τάσεως, ἐνδυνάμωσις : 'Ιππ.Διαίτ. (Νόθ.) 54 **τὰς ἐπιτάσιας τῶν πυρετῶν καὶ τὰς ἀνέσιας,** 'Αριστλ.Οὐρ.288a,19 Θεόφρ.Σημ.43 **χειμῶνος ἐπίτασιν σημαίνει,** αὐτ.'Ιδρ. 11 **ἐκ τῶν πόνων ἐπιτάσει,** Πολύβ.4,39,9 **τὰς τῶν ὄμβρων ἐπιτάσεις,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,98 **ἐπίτασιν ἐπ' ἐπιτάσει φίλτρου ἐγγίνεσθαι, - ἐπίτασις τοῦ ψύχους - τῆς κακοκαιρίας - τῆς οἰκονομικῆς δυσπραγίας,** νεώτ. φρ. **διαδίδεται μετ' ἐπιτάσεως** εὐρέως καὶ ἐπιμόνως' || μτγν. ἐπὶ ὕφους ἐν τῷ λόγῳ, ἡ ἐπὶ τὸ μεῖζον τάσις, ἡ μετάβασις εἰς τόνους ὑψηλοτέρους, ἔντασις : Φιλόδ.Ρητ.1,198S, Διον.'Αλ.'Ισοκρ.13' || ἐπισώρευσις, αὔξησις **λόγου,** ὑπερβολή : Λογγῖν.'Υψ.38,6' || ἔμφασις, τονισμός : 'Ηρωδιαν.Ρητ.91S' || δθ. κ. γραμμ. **ἐπιρρήματα ἐπιτάσεως,** οἷον τὸ λίαν, σφόδρα κττ. : Διον.Θρ.642,13, πρβλ. 'Απολλ. 'Δύσκ. Συνδ.223,4' || εἰδ. νεώτ. γραμμ. ἐνίσχυσις τῆς ἐννοίας ὅρου τινὸς τῆς προτάσεως δι' εἰδικῶν λέξεων ἢ μορίων, οἷον τοῦ καί' **4)** ἡ παρουσία, ὕπαρξις ὑψηλοῦ, ἰσχυροῦ τόνου, ἀντίθ. ἄνεσις : Φιλόδ. Ποιημ.2,18' **5)** τραχύτης, βιαιότης, σφοδρότης, ἀντίθ. ἠπιότης : αὐτ.'Ομ.330, αὐτ.Κατ.42J **ἐπ- διαβολῆς' 6)** ἔντονος καὶ διαρκὴς προσπάθεια, ἐπιμονή : Μηναῖ.3,10 Συναξ. **ἐξέπεμψε πανταχοῦ, μετὰ πολλῆς τῆς ἐπιτάσεως ἀναζητῶν. αὐτήν' 7)** ἐπέκτασις : Θεολ.'Αριθμ.55 (πιθ. ἀνάγν.)' **8)** εἰδ. παρὰ γραμμ. τὸ δεύτερον καὶ κύριον μέρος τοῦ δράματος, **ἐν ᾧ** γίνεται ἡ πάλη τῶν συγκρουομένων προσώπων ἢ καταστάσεων, ἡ ἐπιτείνουσα τὴν δέσιν' ἄ. δεσμὸς τῆς πλοκῆς.

ἐπιτάσσω, ἀττ. -τάττω (τάσσω) κ.νεώτ. ἐπιβάλλω ὡς καθῆκον, προστάσσω, ἐντέλλομαι, διατάσσω, παραγγέλλω : 'Ηρ.5,111 **καὶ πάντως τὸ ἂν ἐπιτάσσῃς σύ,** Σοφ.ΟΚ 839 **μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς'** ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Βακχ. άπ.9 **ἐπέταξε πόνους ἄλλοισιν ἄλλους,** 'Ηρ.4,43 **ἐπέταξέ οἱ .. ἄεθλον,** 'Επιγρ. **ἐπιτάξαντος τᾷ πόλει Γαλλίου σῖτον καὶ 'Ανχαρίου ἱμάτια'** ὁμ. κ. μετὰ δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : 'Ηρ.4,83, 'Αριστφ. Σφ.69 **φυλάττειν τὸν πατέρ' ἐπέταξε νῷν,** 'Ανδοκ.3,11, ΚΔ Μᾶρκ.6,39 **ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας συμπόσια'** ὁμ. σπαν. κ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ξεν.Λακ.5,8' ὁμ. κ. παραλειπομένου τοῦ πτωτικοῦ : 'Ηρ.2,109 **ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν'** κ. μεθ' ἁπλῆς αἰτ. : Πάπ. **ἐπέταξας ἕνα τῶν περὶ σὲ ὑπηρετῶν'** || ἀπολ. δίδω, ἐπιβάλλω διαταγάς : Θουκ.1,140 **ἐπιτάσσοντες ἤδη καὶ οὐκέτι αἰτιώμενοι πάρεισιν,** Πάπ. **ἐπέταξεν οὐθέν,** ΚΔ Λουκ.14,22 **γέγονεν ὡς ἐπέταξας'** ὁμ. κ. μετὰ δοτ. : Σοφ.'Αντ.664 **τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,** ΚΔ Μᾶρκ.1,27 **καὶ τοῖς πνεύμασι τοῖς ἀκαθάρτοις ἐπιτάσσει'** || παθ. λαμβάνω διαταγάς, ὑποτάσσομαι εἰς προσταγάς : Εὐρ.'Ικ. 521 **εἰ 'πιταξόμεσθα δή,** 'Αριστφ.Σφ.686 **πρὸς τούτοις ἐπιταττόμενος φοιτᾷς'** κ. μετ' ἀπαρφ. : Πλάτ.Νόμ.925E **ἔν τισι τῶν ἐπιταττομένων γαμεῖν ἢ γαμεῖσθαι'** κ. μετ' αἰτ. πράγμ. : Θουκ.1,140 **ἄλλο τι .. ἐπιταχθήσεσθε'** || κ. ἐπὶ πραγμ. διατάσσομαι : Θουκ.2,7 **Λακεδαιμονίοις .. ναῦς ἐπετάχθησαν .. ποιεῖσθαι** (δ.γρ. ἐπετάχθη)' || ὁμ. **τὰ ἐπιτασσόμενα - τὰ ἐπιταχθέντα** αἱ διδόμεναι - δοθεῖσαι ἐντολαί, διαταγαί : 'Ηρ.1,115 **τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον,** Πλάτ.Τίμ.20B **εἰπὼν δὴ τἀπιταχθέντα'** || εἰδ. μαθ. **τὸ ἐπιταχθὲν** τὸ διορισθέν : Εὐκλ.4,1, Πάππ.290 **πλευρὰς ἔχον ὅσας ἄν τις ἐπιτάξῃ** (ὅσας ἤθελέ τις ἐπιθυμήσει)' || ὁμ. παθ. κτ. μτχ. ἐπιβάλλομαι ὑποχρεωτικῶς : Πλάτ. Νόμ.740C **κατὰ νόμον τὸν ἐπιταχθησόμενον,** Θουκ.1,141 **δικαίωσις .. τοῖς πέλας ἐπιτασσομένη' 2)** χρῶμαι, μεταχειρίζομαι τὴν προστακτικὴν ἔγκλισιν : 'Αριστλ.Ποιητ.1456b,16 **εὔχεσθαι οἰόμενος ἐπιτάττει εἰπὼν « μῆνιν ἄειδε, θεά »,** τὸ **γὰρ κελεῦσαι φησὶν ποιεῖν τι .. ἐπίταξίς ἐστιν'** ὁμ. ἀντίθ. τῷ κελεύειν : 'Επιγρ.' **3)** νεώτ. ἐνεργῶ, ἐκτελῶ ἐπίταξιν βλ.λ.3)' **4)** τάσσω, θέτω τι ἀμέσως μετ' ἄλλο ἢ παρ' ἄλλα : 'Ηρ.7,85 (Σαγάρτιοι) **ἐπετετάχατο ἐς τοὺς Πέρσας,** Ξεν. 'Ελλ.1,6,29 **ἐπετέτακτο δὲ 'Αριστοκράτει μὲν Περικλῆς'** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Θουκ.6, 67 **τοὺς δὲ ἱππέας ἐπετάξαντο ἐπὶ τῷ δεξιῷ' 5)** κ. νεώτ. τάσσω, παρατάσσω τινὰ ὄπισθεν ἄλλου, συνήθ. ἐν περιφρ. μετὰ τοῦ **ὄπισθεν,** ἀντίθ. προτάσσω : 'Ηρ.1,80 **ὄπισθε δὲ τοῦ πεζοῦ ἐπέταξε πᾶσαν τὴν ἵππον'** κ. παθ. : Πλάτ.Πολ.471D **ἐν τῇ αὐτῇ τάξει εἴτε καὶ ὄπισθεν ἐπιτεταγμένον,**

Πλούτ.Λούκ.31 ταῖς δ' ἄλλαις (σπείραις) ἐπιτεταγμέναις πρὸς τὰς κυκλώσεις τῶν πολεμίων, Ἀρρ.Τακτ.25,10· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.· Ξεν.Ἀν.6,5,9 ἐπιτάξασθαι τῇ φάλαγγι λόχους· || κ. νεώτ. εἰδ. γραμμ. τάσσω, θέτω κατόπιν, ἐν παθ.: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.34,10 «αὐτὸς» πάσῃ ἀντωνυμίᾳ ἐπιτάσσεται· 6) ἐφίστημι τινά τινι, τοποθετῶ, διορίζω τινὰ ὡς ἀρχηγόν, προϊστάμενόν τινος: Ἀρρ.Ἀν.1,24,1 ἐπιτάξας αὐτοῖς Πτολεμαῖον· κ. παθ. συνήθ. κτ. μτχ.: Θουκ.5,72 τῶν πρεσβυτέρων τῶν ἐπιτεταγμένων (τῶν διορισθέντων ὡς φρουρῶν τῶν ἁμαξῶν) ἀπέκτεινάν τινας, Φιλόστρ.Σοφ.2,24,1 ταῖς βασιλικαῖς ἐπιστολαῖς ἐπιταχθείς.

ἐπιτατικός-ή-όν (ἐπιτείνω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιτείνων, ὁ ἐπαυξάνων τὴν τάσιν, ὁ κατάλληλος, ὁ συντελεστικὸς εἰς ἐπίτασιν β.λ.· || εἰδ. γραμμ. ὁ σημαίνων ἐπίτασιν, ὁ ἐπαυξάνων τὴν σημασίαν ὅρου τινὸς τῆς προτάσεως, ἐπὶ λέξεων, μορίων κττ.: Σχόλ.Θεόκρ.2,14 τὸ «δα-» ἐπιτατικόν, Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ.223,4· ἐπίρρ. -ῶς: Σχόλ.ΟΚ 632· τὸ συγκρ. -ώτερον: Βέττ.Βάλ.117,36.

ἐπίταυρον Ἡσ. «ἰσχυρόν» (πιθ. ἐπίγαυρον).

ἐπιταυτοῦ ἐπίρρ. δημ. ἐπὶ τούτῳ, ἐπίτηδες, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον: Λασκαρ.Βάρκ.Καν.27,3 ἰδοὺ μιὰ προσωπίδα φιλελευθερίας ποὺ γιὰ τὸν ἄρχοντα ἔχω ἐπιταυτοῦ.

ἐπιτάφιος(-α)-ο(ν) (τάφος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου ἢ παρὰ τὸν τάφον κείμενος: Σουΐδ. ἐν λ. ἐπιστήματα στῆλαι ἐπιτάφιοι, - ἐπιτάφιος πλάξ, Ζερβ. μτφρ. Βύρωνος 93 τὸ φῶς του μοιάζει ἐπιτάφια λαμπάδα· || δημ. τὸ ἐπιτάφιο ὡς οὐσ. τὸ ἐπὶ τοῦ τάφου ἐπίγραμμα 2) ὁ εἰς τὴν ταφήν, τὸν ἐνταφιασμὸν ἀναφερόμενος, ἐπικήδειος, ὁ ἐπὶ τοῦ τάφου ἢ παρὰ τὸν τάφον πρὸς τιμὴν τοῦ νεκροῦ γινόμενος: Ἀριστλ. Ἀθ.58,1 ἀγῶνα τὸν ἐπιτάφιον, Ἐπιγρ. ἐπιτάφιον (ἀγῶνα) ἀγωνίσασθαι, Πλούτ.Πύρρ.31 ἐπιτάφιον (ἀγῶνα) ἀγωνισάμενος, Λουκ.Ξύν.4· || ἐπιτάφιος λόγος ὁ πρὸ τοῦ τάφου τοῦ τεθνεῶτος καὶ πρὶν ἢ οὗτος ἐνταφισθῇ ἐκφωνούμενος λόγος, ὁ ἐγκωμιαστικὸς τοῦ ἀποθανόντος: Πλάτ.Μενξ.236Β Ἀσπασίας δὲ καὶ χθὲς ἠκροώμην περαινούσης ἐπιτάφιον λόγον, Δημ.499 ἐπὶ ταῖς ταφαῖς ταῖς δημοσίαις ποιεῖτε λόγους ἐπιταφίους, Λουκ.Πένθ.23 λόγους ἐπιταφίους εἶπον ἐπὶ τῶν μνημάτων, Δημήτρ.Προκ.ἐν Σάθ.3,499· κ. ἄνευ τοῦ λόγου, ὡς οὐσ.: Ἀριστλ.Ρητ.1365a,31, Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.26 Θουκυδίδης ἐπιτάφιόν τινα εἶπε τοῖς πρώτοις τοῦ πολέμου ἐκείνου νεκροῖς, - ὁ ἐπιτάφιος τοῦ Περικλέους (ὁ ὑπὸ τοῦ Περικλέους πρὸς τιμὴν τῶν κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος τοῦ Πελοποννησιακοῦ πολέμου πεσόντων ἐκφωνηθεὶς λόγος, ὃν παραδίδει ὁ Θουκυδίδης ἐν 2,35-46)· ὅθ. κ. ἐπιτάφιος ἔπαινος: Πλούτ.Ἠθ.218Α· || ἐπιτάφιος σοφιστής ὁ ποιῶν ἐγκωμιαστικοὺς λόγους εἰς ἀποθανόντας: Ἀχιλλ.Τάτ.3,25· 3) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπιτάφιος θρῆνος, κ. ὡς οὐσ. ἄνευ τοῦ θρῆνος ἡ κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευὴν ψαλλομένη ἀκολουθία τῆς κηδεύσεως τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ: Παλαμ.Περ.Χαιρ.156,14 εἶν' ὁ ρυθμὸς τοῦ θρήνου τοῦ ἐπιτάφιου μέσα μου ποὺ κλαίει || ὁ ἐπιτάφιος ὡς οὐσ. ἱερὸν ἄμφιον, ἐφ' οὗ ἔχει κεντηθῆ ἢ ζωγραφηθῆ ἡ εἰκὼν τῆς κηδεύσεως τοῦ Χριστοῦ, τοποθετούμενον εἰς προσκύνησιν ἐντὸς κουβουκλίου κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς καὶ περιφερόμενον τὴν ἑσπέραν ἀνὰ τὰς ὁδούς: ἔξοδος - περιφορὰ τοῦ ἐπιταφίου· || ὁμ. αὐτὸ τοῦτο τὸ κουβούκλιον, ἐν ᾧ τοποθετεῖται ἡ εἰκὼν τῆς κηδεύσεως τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν Μεγάλην Παρασκευήν· 4) τὰ ἐπιτάφια ὡς οὐσ. ἡ κηδεία, ἡ ἐπικήδειος τελετή: Ἐπιγρ. ἐν τῇ ὡρισμένῃ τῶν ἐπιταφίων αὐτοῦ ἡμέρᾳ· || Ἐπιγρ. τὰ ἐπιτάφια ἐπιτάφιος ἀγών.

ἐπιταφρῶ-όω μσν. περιβάλλω διὰ τάφρου.

ἐπιταφῶ-έω Ἐπιγρ. παρίσταμαι εἰς κηδείαν: τοῖς ἐπιταφήσασι τιθέσθω οἴνου κεράμιον ἕν.

ἐπιταχύγραφον (τὸ) νεώτ. ὄργανον καθορίζον τὴν ἐπιτάχυνσιν κατὰ τὴν ἐν τῷ κοίλῳ τῶν πυροβόλων ὅπλων κίνησιν τοῦ βλήματος.

ἐπιταχύμετρον (τὸ) νεώτ. κ. ἐπιταχύγραφον β.λ.

ἐπιτάχυνσις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιταχύνω β.λ., ἡ ἐπαύξησις τῆς ταχύτητος, ἡ μετὰ μείζονος τάχους κίνησις, ἐνέργεια, ἐπίσπευσις: ἐπιτάχυνσις τῆς πορείας - τοῦ πλοῦ - τῆς ἐργασίας· 2) εἰδ. φυσ. ἐπιτάχυνσις κινητοῦ ὁ λόγος τῆς μεταβολῆς τῆς ταχύτητος πρὸς τὸν χρόνον καθ' ὃν ἡ μεταβολὴ αὕτη ἐπῆλθε· || ἐπιτάχυνσις τῆς βαρύτητος ἡ αὔξησις τῆς ταχύτητος τῆς βαρύτητος ἐν τῇ μονάδι τοῦ χρόνου· || μαθημ. ἐπὶ εὐθυγράμμου κινήσεως, ἡ σταθερὰ αὔξησις τῆς ταχύτητος εἰς ἑκάστην μονάδα τοῦ χρόνου.

ἐπιταχυντικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἐπαυξάνων, ἐπιτείνων τὴν ταχύτητα, ὁ συντελεστικὸς ἐπιταχύνσεως: φάρμακον ἐπιταχυντικὸν τῆς πέψεως.

ἐπιταχύνω κ. νεώτ. ἐπαυξάνω τὴν ταχύτητά τινος, κάμνω τινὰ νὰ σπεύσῃ, ἐπισπεύδω: Θουκ. 4,47 μαστιγοφόροι τε παριόντες ἐπετάχυνον τῆς ὁδοῦ τοὺς σχολαίτερον προϊόντας· κ. παθ.: Πλούτ.Ἀντ.68 ὑπὸ μαστίγων ἐπιταχυνομένους· || ὁμ. καθιστῶ ταχυτέραν κίνησιν ἢ ἐνέργειάν τινα: Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,11 συντόνῳ δὲ σπουδῇ καὶ γενναίοις πόνοις τὴν ὁδὸν ἐπετάχυνε,-ἐπιταχύνω τὸ βῆμα - τὴν πορείαν - τὸν πλοῦν· κ. παθ. κίνησις ὁμαλῶς ἐπιταχυνομένη ἡ ἐμφανίζουσα σταθερὰν τῆς ταχύτητος αὔξησιν εἰς τὴν μονάδα τοῦ χρόνου· 2) συντέμνω τὸν χρόνον, συντελῶ εἰς τὴν ταχυτέραν ἐπιτέλεσίν τινος, ἐπισπεύδω, κάμνω νὰ συμβῇ, νὰ ἐκτελεσθῇ γρηγορώτερα: Πλούτ. Περ.29 Ποτίδαια ἀποστᾶσα καὶ πολιορκουμένη μᾶλλον ἐπετάχυνε τὸν πόλεμον, Παυσ.8,51,4,- ἐπιταχύνω τὴν ἀναχώρησιν, - τὸ φάρμακον αὐτὸ ἐπιταχύνει τὴν πέψιν, - ἡ καταπόνησις ἐπιταχύνει τὸ γῆρας· || ἐπιταχύνω φράσιν καθιστῶ τρέχουσαν, ῥέουσαν: Πλούτ.Ἠθ.1011Β· ὁμ. κ. ἐπιταχύνω σύνθεσιν: Διον.Ἀλ.Συνθ.20.

ἐπιτάχυσις-εως (ἡ) μτγν. ἐπιτάχυνσις β.λ.: Διοτογ.π.Σταθ.4,7,62.

ἐπιτέγγω κ. νεώτ. βρέχω, ἐπιχέω ὑγρὸν ἐπί τινος, μουσκεύω: Ἱππ.Ἀγμ.29, Γαλ.Χρ.Μορ.14,11 ἐπιτέγγειν δὲ καὶ τὸν οὐρητικὸν πόρον· || νοτίζω, ἐλαφρῶς ὑγραίνω: Φιλόστρ.Σοφ.2,5,3 ἐπ- ὀφθαλμοὺς δακρύοις· || μαλακώνω δι' ἐμποτισμοῦ: Γαλ.6,122 ἐπιτέγγει καὶ μαλάττει· 2) ἐπιστάζω, χύνω ἄνωθεν: Ἀνακρέοντ.53,41 ἐπ- νέκταρ.

ἐπιτέγειος-ον μσν. ὁ ἐπὶ τοῦ τέγους, τῆς στέγης: Εὐστ.Παν.878,37.

ἐπιτεγίζω νεώτ. τοποθετῶ τὰς ἐπιτεγίδας β.λ.

ἐπιτέγιος-ον Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπιτέγειος β.λ., ὁ ἐπὶ τοῦ τέγους ἐν χρ. ὡς κύρ. ὄνομα.

ἐπιτεγίς-ίδος (ἡ) νεώτ. ἑκάστη τῶν ξυλίνων δοκῶν τῆς στέγης ἐφ' ὧν ἑδράζονται αἱ κεραμίδες.

ἐπιτέγισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ εἰς τὴν στέγην τοποθέτησις τῶν ἐπιτεγίδων β.λ.

ἐπίτεγκτος-ον κ. νεώτ. βεβρεγμένος, νοτισμένος, μουσκεμένος, ἐπὶ ἐπιθεμάτων: Ἱππ.Ἄρθρ.67, Γαλ.18(1),712 τίνα μὲν ἔστιν ἔναιμα ἐπίτεγκτα, πρόσθεν εἴρηται· 2) νεώτ. ὑδροχρωματισμένος· ἐπίρρ. νεώτ. -έγκτως.

ἐπίτεγξις-εως (ἡ) (ἐπιτέγγω) ἐμποτισμὸς δι' ὑγροῦ, βρέξιμο, μούσκεμα: Ἱππ.Ἀγμ.29· || ἡ δι' ἐμποτισμοῦ μαλάκυνσις: Ἱππ.Τοπ.Ἀνθρ.17, Γαλ.10,442· 2) ὑγρὰ κατάστασις: Σωρ.2,84.

ἐπιτεθειασμένως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ θείας ἐμπνεύσεως, μετ' ἐνθουσιασμοῦ : Πολυδ.1,16.
ἐπιτέθειμαι παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἐπιτίθημι.
ἐπιτεῖλαι ἀπαρφ. ἀορ. α' τοῦ ρ. ἐπιτέλλω.
ἐπιτείνω κ. μαν. κ. νεώτ., μέλλ. ἐπιτενῶ, ἰων. παρατ. ἐπιτείνεσκον (Ἡρ.1,186), παρακ. -τέτακα (πάπ.) ἐκτείνω ἐπί τινος ἢ ὑπέρ τι, ἁπλώνω : Ἡρ. 1,186 οἰκοδόμεε γέφυραν.. ἐπιτείνεσκε δ' ἐπ' αὐτὴν.. ξύλα τετράγωνα, αὐτ.4,201· ‖ κ. μτφ. παθ. : Ἰλ.Ρ 736, Ὀδ.Λ 19 ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι (τμ.)· **2)** τείνω, τεντώνω, αὐξάνω τὴν τάσιν : Πλάτ.Λύσ.209Β ἐπιτεῖναί τε καὶ ἀνεῖναι ἣν ἂν βούλῃ τῶν χορδῶν, Μάχ.2,9· κ. παθ. : Πλάτ.Φαίδ.98C, Ἀριστλ.Πρ.920b,3 χορδαὶ ἐπιτεινόμεναι ὀξύτερον φθέγγονται· **3)** ἐντείνω, ἐπαυξάνω τι, καθιστῶ ἐντονώτερον : Πλάτ. Νόμ.645D ἔρωτας ἡ τῶν οἴνων πόσις ἐπιτείνει, Ἀριστλ.Πολιτ.1308b,4 καὶ τὰ τιμήματα ἐπιτείνειν ἢ ἀνιέναι, - ἐπέτεινε τὰς προσπαθείας του - τὰς ἐνεργείας του· κ. παθ. αὐξάνομαι, ἐντείνομαι : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,30U ἐπ- ταραχή, Φιλόδ.Ὀργ.1,72W, Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.3,97,-ἐπετάθη ὁ πυρετός-ἡ δυσαρέσκεια· κ. ἀπροσ. ἐπιτείνεται : Ἀριστλ.Οὐρ. 289a,3· **4)** προσδίδω ἰσχύν, δύναμιν ἐνεργείας : Πλάτ.Πολ.498Β, Ἀριστλ.Πολιτ.1309b,33 ἐὰν δέ τις ἐπιτείνῃ μᾶλλον ἑκατέραν αὐτῶν (ὀλιγαρχίαν καὶ δημοκρατίαν), Πλούτ.Ἠθ.677F ἐπ- τὴν κρᾶσιν· **5)** παθ. αἴρομαι εἰς ἀνώτερον ὕψος, κτῶμαι κῦρος, ὑψοῦμαι : Δημ.1290 ἀλλ' ἐκλεγόμενοι τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο, Πολύβ. 18,16,3 ἐπιταθέντες ταῖς ἐννοίαις· **6)** κ. ἀμτβ. ἐντείνομαι, αὐξάνομαι, ἐντονώτερος, ἰσχυρότερος γίνομαι : Ἱππ.Κωακ.114, Ἀριστλ.Φυσ.238a,5 καὶ ἐάν τε ἐπιτείνῃ ἡ κίνησις ἐάν τε ἀνιῇ ἐάν τε μένῃ, Πλούτ.Κόμ.28 ἐπέτεινε ὁ λιμὸς (κατέστη βαρύτερος, ἐπετάθη)· **7)** παρακινῶ, παροτρύνω τινὰ εἴς τι, διεγείρω τὸν ζῆλόν τινος εἴς τι : Ξεν.Ἱππαρχ. 1,3,Πλούτ.Ἀλέξ.40 ἐπέτεινεν οὖν ἔτι μᾶλλον αὐτὸς ἑαυτὸν ἐν ταῖς στρατείαις καὶ ταῖς κυνηγεσίαις· ‖ ἐν εἰδ. φρ. ἐπιτείνομαι εἴς τι ἢ τινί μετὰ ζήλου, σπουδῆς ἀφοσιοῦμαι εἴς τι : Λουκ. Ἀπαίδ.27, Διόδ.Σ 1,37· **8)** εἰδ. παθ. βασανίζομαι ὑπό τινος, ὑποφέρω : Ἱππ.Ἐπιδ.5,50 ἐ- τῷ πυρετῷ, Πλάτ.Φαίδ.86Β ὅταν χαλασθῇ τὸ σῶμα ἡμῶν ἀμέτρως ἢ ἐπιταθῇ ὑπὸ νόσων καὶ ἄλλων κακῶν· κ. ἀπολ. : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,4· **9)** ὁμ. παθ. παρατείναμαι, διαρκῶ ἐπὶ πλείονα χρόνον : Θεόφρ.Φ17,10,3· **10)** ὁμ. παθ.ἐγκαρτερῶ, βαστῶ : Ξεν.Λακ.2,5 ἐπιταθῆναι πλείω χρόνον.
ἐπιτείρομαι μτγν. παθ. κατατρίβομαι, ταλαιπωροῦμαι, ὑποφέρω : Ὀρφ.Ἀργ.1089 κέαρ δ' ἐπετείρετο λιμῷ (κῶδ. ἐτείρετο).
ἐπιτειχίζω κ. νεώτ. ἐγείρω τεῖχος, οἰκοδαμῶ ὀχύρωμα, περιχαράκωμο, ἐκτελῶ ὀχυρωματικὰ ἔργα : Θουκ.1,142 οὐ μέντοι ἱκανόν γε ἔσται ἐπιτειχίζειν τε κωλύειν ἡμᾶς (τὸ φραύριον), αὐτ.7,47· ‖ ἐπιτειχίζω τινὶ ἐγείρω ὀχυρώματα κατά τινας : Ἀνδοκ.1,101,Ξεν.Ἑλλ.5,1,2 ἐπετείχισαν Αἰγινήταις καὶ ἐπολιόρκουν αὐτούς· κ παθ. : Αἰσχίν.2,76 τῶν πολεμίων ἐμβεβληκότων εἰς τὴν χώραν ἡμῶν, καὶ Δεκελείας ἐπιτετειχισμένης· **2)** κ. μτφ. τάσσω ἔναντι, ἀντιτάσσω, ἀντιτίθημι : Λουκ.Νιγρ. 23 ἐπιτειχίσαντες τῷ πλούτῳ τὴν ὑπεροψίαν, Πλούτ.Βρούτ.20· **3)** μτφ. ἐγκαθιδρύω, ἐγκαθιστῶ : Δημ.133 καὶ τυραννίδ' ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ· ‖ κ. ἀναφ. πρὸς πρόσ. : αὐτ.99 δύ' ἐν Εὐβοίᾳ κατέστησε τυράννους τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς Ἀττικῆς ἐπιτειχίσας· **4)** νεώτ. τειχίζω, κτίζω ἐπί τινος, κτίζω ἐπὶ παλαιῶν θεμελίων.
ἐπιτείχιος-ον νεώτ. ὁ ἐπὶ τῷ τειχῶν : ἐπιτείχιος ὁδός.
ἐπιτείχισις-εως (ἡ) κ. νεώτ. οἰκοδόμησις ὀχυρώματος, φρουρίου, ἐκτέλεσις ὀχυρωματικῶν ἔργων, ὀχύρωσις : Θουκ.6,93 τῇ ἐπιτειχίσει τῆς Δεκελείας προσεῖχον ἤδη τὸν νοῦν· ‖ τὸ σύνολον τῶν ὀχυρωματικῶν ἔργων, ἡ ἀμυντικὴ συγκρότησις καθόλου : Θουκ.1,142 καὶ μὴν οὐδ' ἡ ἐπιτείχισις οὐδὲ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἄξιον φοβηθῆναι.
ἐπιτείχισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ ἐπιτειχισθέν, φραύριον, ὀχύρωμα, ἀμυντικὸν ἔργον : Θουκ.8,95 εἰς τὸ ἐπιτείχισμα τὸ ἐν Ἐρετρίᾳ, Ξεν.Ἑλλ.5,1,2· ‖ ἐπιτείχισμα τινὶ ἢ ἐπί τινα τὸ ἐναντίον τινὸς ἐγειρόμενον ὀχύρωμα : Δημ.248 καὶ κατασκευάζων ἐπιτείχισμ' ἐπὶ τὴν Ἀττικήν· ‖ ὁμ.κ. μετὰ γεν. : αὐτ.141· ‖ ὁμ. ἐμπραθ. ἐπ- (κατά τινος) : Διαν.Ἀλ.Ρωμ.3,43 ἐπ- κατὰ τῆς πόλεως· **2)** μτφ. φραγμός, κώλυμα, πρόσκομμα:Δημ.193 ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδ' ὁτιοῦν παρακινεῖν· ‖ πᾶν τὰ ἀντιτιθέμενον, ἀντιτασσόμενον : Ἰώσ.Π1 1,23,1,Σέξτ. Ἐμπ.Μαθ.1,298 ἐπιτείχισμα τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν ἡ ποιητικὴ καθέστηκεν· **3)** ὁμ. μτφ. τὸ προστατεῦον, ὑπεραμυνόμενόν τινος : Ἀλκιδ.π.Ἀριστλ.Ρητ.1406b,11 τὴν φιλοσοφίαν ἐπιτείχισμα τῶν νόμων· **4)** εἰδ. νεώτ. τεχνικὸν ἔργον ἐπὶ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς.
ἐπιτειχισμός (ὁ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτειχίζω βλ., ἡ κτίσις φρουρίων, ὀχυρωμάτων, ἐκτέλεσις ὀχυρωματικῶν ἔργων:Θουκ. 7,18 σίδηρόν τε.. καὶ τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον εἰς τὸν ἐπιτειχισμόν, Ξεν.Ἑλλ.5,1,2· ‖ ἐπιτειχισμὸς τῇ χώρᾳ ἔγερσις ὀχυρωμάτων κατὰ τῆς χώρας : Θουκ.1,122· **2)** μτφ. πᾶν μέσον προσβολῆς ἢ ἀμύνης κατά τινος : Δημ.254 ἕτερον κατὰ τῆς πόλεως ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει.
ἐπιτειχιστής (ὁ) μον. ὁ ἐπιτειχίζων, ὁ ἀνεγείρων ἢ ἐπισκευάζων τὰ τείχη : Νικ.Χων.Μαν.Κομν.89Β.
ἐπίτειχος-εος-ους (τὸ) μον. τεῖχος πρόσθετον ἐπὶ τείχους : Εὐστ.Ἰλ.969,5.
ἐπιτεκμαίρομαι μτγν. τεκμαίρομαι, ἔκ τινος ἐπάγω, ἀποφαίνομαι, εἰκάζω : Ἄρατ.142 οὐκ ἂν τούς γε ἰδὼν ἐπιτεκμήραιο· κ. μετὰ γεν. ἢ δοτ. συμπεραίνω περί τινος : αὐτ.457 εἰς ἄλλους ὁρῶν ἐπιτεκμήραιο κείνων, αὐτ.229.
ἐπίτεκνος-ον ἐπὶ γυναικός, ὁ δυνάμενος νὰ τεκνοποιήσῃ, γόνιμος : Ἱππ.Ἀφ.5,62.
ἐπιτεκνῶ-όω μτγν. μετέπειτα γεννῶ, παθ. : Ἰώα. Α1 6,5,6 πολλῶν μυριάδων ἐπιτεκνωθεισῶν.
ἐπιτεκταίνομαι ἀποθ. μηχανῶμαι κατά τινος, σοφίζομαι : Ὀππ.Κυν.3,405 ἐπ- δόλον.
ἐπιτεκταντῆρες Ἡσ. « παρασκευασταί ».
ἐπιτεκτόνημα-ατος (τὸ) μον. οἰκοδόμημα : Θεοφύλ.Βουλγ.3,735C.
ἐπιτελάρχης (ὁ) νεώτ. ὁ ἀρχηγὸς τοῦ ἐπιτελείου.
ἐπιτέλεια (ἡ) μτγν. ἐντέλεια, τελειότης : Ἀριστέ. 18 ἐπιτέλειαν ὁ θεὸς ποιήσει τῶν ἀξιουμένων· **2)** ἐξουσία : Πολύαιν.6,9,3 (διόρθ.Καρ.ἐπιμέλεια).
ἐπιτελεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ὁμὰς ἀξιωματικῶν βοηθοῦσα τὸν ἀρχηγὸν ἀνωτέρας στρατιωτικῆς μονάδος ἢ ναυτικῆς δυνάμεως ἐν τῇ διοικήσει αὐτῆς· ‖ εἰδ. ναυτ. ἐπιτελεῖον πλοίου τὸ σύνολον τῶν ἀξιωματικῶν πολεμικοῦ πλοίου· **2)** μτφ. ἐν συνόλῳ οἱ κύριοι συνεργάται, εἰδ. ὀργανισμοῦ τινος ἢ ἐπιχειρήσεως.
ἐπιτέλειος-ον μτγν. κ. Ἐπιγρ. ἐντελής, τέλειος : Ἰώα.Α1 16,2,4 ἐπιτελείαις εὐχαῖς (διόρθ. ἐπὶ τελείαις)· **2)** Ἐπιγρ. ὁ ἐπιτελῶν τι, ὁ φέρων εἰς πέρας, ὡς ἐπίθ. τῆς θεᾶς Ἀφροδίτης.
ἐπιτελειῶ-όω μτγν. συμπληρῶ : Λυκοῦργ.ἀπ.36, Πλούτ.Μάρ.22 τὴν θυσίαν ἐπετελείωσε.
ἐπιτελείωσις-εως (ἡ) συμπλήρωσις, ἐπιτέλεσις : Πλούτ.Νουμ.14 τὴν ἐπιτελείωσιν τῆς εὐχῆς· ‖ τελεία, ὑφίστη μορφή : Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.14· **2)** εἰδ. εὐχαριστήριος ἐπὶ τῇ γεννήσει τέκνου θυσία : Πλάτ.

Νόμ.784D μήτε γὰρ εἰς γάμους ἴτω μήτε εἰς τὰς τῶν παίδων ἐπιτελειώσεις.
ἐπιτέλεσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτελῶ βλ.λ., τὸ ἄγειν εἰς πέρας, ἐκτέλεσις, πραγμάτωσις : Μᾶρκ.Αὐρ.1,16 **τὸ ἔμφρον καὶ μεμετρημένον ἔν τε θεωριῶν ἐπιτελέσει καὶ ἔργων κατασκευαῖς· 2)** τελείωσις, ἐκπλήρωσις : Ἀριστλ.Πρ.894a,35.
ἐπιτέλεσμα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐπιτελεσθέν, πραγματοποιηθέν : Πολυδ.6,181.
ἐπιτελεσμός (ὁ) μσν. ἐπιτέλεσις, ἐκτέλεσις : Παχυμ.ΓΜιχ.Παλ.278Α **τὸν τῆς πράξεως ἐπιτελεσμόν.**
ἐπιτελεστής (ὁ) σχόλ. ὁ ἐπιτελῶν, πραγματοποιῶν : Σχόλ.Λυκόφρ.305 **ὁ ἐπιτελεστὴς χρόνος.**
ἐπιτελεστικός-ή-όν κ.νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς ἐπιτέλεσιν, ἐκτέλεσιν, πραγματοποίησιν, ἐνεργητικός : Ἀριστλ.Φυσιογν.813b,21 **ὅσοι δὲ τῶν μικρῶν ὑγραῖς σαρξὶ κεχρημένοι εἰσί, καὶ χρώμασι διὰ ψυχρότητα, γίνονται ἐπιτελεστικοί· 2)** κ. νεώτ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν, εἰς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ποθουμένου : Ἡσ. **ἐπιτελεστικὴ τῶν εὐχῶν θυσία·** κ.ὑπερθ. : Σχόλ.Ἰλ.8,247· **3)** ὁ κατάλληλος πρὸς τέλεσιν, πανηγυρισμόν : Πτολ.Τετράβ.72 **ἐπ- μυστηρίων.**
ἐπιτέλεστος-ον Ἐπιγρ. ἐπιτελής, τέλειος.
ἐπιτελευτή (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ τοῦ βίου τελευτή, ἡ τοῦ θανάτου ἐπέλευσις.
ἐπιτελεύτιος-ον μσν. ὁ ἐπὶ τῇ τελευτῇ, ὁ εἰς τὴν τελευτὴν ἀναφερόμενος : Ἀνν.Κομν.482Α **τοὺς ἐπιτελευτίους ᾄσοντες ὕμνους,** Εὐστ.Παν.304,34· ‖ ὁ ὀλίγον πρὸ τῆς τελευτῆς : Ματθ. ἐν Lambeck Βιβλ.Καισ.8,1094Α **ἐπιτελεύτιος βούλησις τοῦ Παναγιωτάτου ἡμῶν δεσπότου** (τελευταία θέλησις).
ἐπιτελέωμα-ατος (τὸ) τὸ πρὸς ἐπιτέλεσιν τῆς θυσίας, τὸ μετὰ τὴν κυρίως θυσίαν προσφερόμενον : Λυκοῦργ.ἀπ.36 **ὕστατα ταῦτα θύεσθαι καὶ ἐπιτελεώματα εἶναι τῶν ἄλλων θυμάτων.**
ἐπιτελής-οῦς-ές κ. νεώτ. τέλειος, ἐντελής· Σουΐδ. «ἐπιτελῆ· εἰς πέρας ἀγόμενα» : Ἡρ.1,117 **ἀπειλήσας παντοῖα τῷδε, ἢν μὴ τάδε ἐπιτελέα ποιήσῃ,** Ἱππ.Ὅρκ., Θουκ.1,141 **ἐξ ὧν φιλεῖ μηδὲν ἐπιτελὲς γίγνεσθαι** (νὰ ἀχθῇ εἰς πέρας), Πλάτ.Νόμ. 931Ε **ἐπιτελὴς δ' εἴη ἡ εὐχή,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,46 **κρίσιν λαμβάνει ὁ πόλεμος ἐπιτελῆ,** Ἐπιγρ. **ἐπιτελῆ ποιῆσαι ἐντολάν τινος· 2)** καθ' Ἡσ. εἰδ. ἐπὶ γυναικός, ἡ εἰς ὥραν γάμου, ἡ ὥριμος πρὸς γάμον παρθένος· Ἡσ. «ἐπιτελής· ὡραία γαμεῖσθαι»· **3)** ὁ ἄγων εἰς ἐπιτέλεσιν, πλήρωσιν, ἐπιτελεστικός, ἐπὶ οἰωνῶν : Ἀντων.Λιβ.19,3· **4)** ὁ ὑποκείμενος εἰς φορολογίαν : Ἐπιγρ. **ἔλαιον ἐ- τελῶν· 5)** νεώτ. εἰδ. στρατ. ὡς οὐσ. ἀξιωματικὸς ἐκ τῶν συγκροτούντων τὸ ἐπιτελεῖον βλ.λ. στρατιωτικῆς ἢ ναυτικῆς δυνάμεως· ‖ εἰδικώτ. ὁ ἐκτελῶν καθήκοντα βοηθοῦ ταγματάρχου ἐν τῷ πεζικῷ ἢ μοιράρχου ἐν τῷ ἱππικῷ· **6)** δθ. μτφ. ὁ συγκαταλεγόμενος μεταξὺ τῶν κυριωτέρων μελῶν ὀργανισμοῦ τινος ἢ ὁ διακρινόμενος μεταξὺ τῶν ἐκπροσωπούντων τάξιν τινὰ ἢ σύνολον : **οἱ ἐπιτελεῖς τοῦ κόμματος.**
ἐπιτελίζω Ἐπιγρ. ἐπιτελῶ, ἐκτελῶ, παθ.
ἐπιτελικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιτελεῖον βλ.λ., ὁ τοῦ ἐπιτελείου : **ἐπιτελικὴ ὑπηρεσία,-ἐπιτελικὸς χάρτης** (τοπογραφικός).
ἐπιτελίς-ίδος (ἡ) νεώτ. εἰδ. ναυτ. λέμβος πολεμικοῦ πλοίου χρησιμοποιουμένη διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀξιωματικῶν (ἐπιτελῶν) τοῦ σκάφους.
ἐπιτέλλω (I), ἀόρ. **ἐπέτειλα,** μέσ. ἀόρ. **ἐπετειλάμην,** παθ. παρακ. **ἐπιτέταλμαι** ἐντέλλομαι, παραγγέλλω, δίδω ἐντολήν, διατάσσω, μετὰ δοτ. προσ. : Ἰλ.Κ 63 **ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω,** αὐτ.Ν 753· ‖ μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. πράγμ. : Ὀδ.Ψ 349· κ. παθ. : Ἰλ.Β 643 **τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : αὐτ.Μ 84 **ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·** ‖ μετ' αἰτ. τοῦ πράγμ. μόνον : Ἰλ.Α 25 **κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν,** αὐτ.Ε 320· **2)** δθ. κ. ἐπιβάλλω τι, καθορίζω διὰ προσταγῆς, διαταγῆς : Ἡσίοδ.Θ 995 **τελέσας στονόεντας ἀέθλους, τοὺς πολλοὺς ἐπέτελλε μέγας βασιλεύς,** Πινδ.Ν 10,77 **καὶ ἐμοὶ θάνατον σὺν τῷδ' ἐπίτειλον· 3)** κ. ἐν τῷ μέσ. τ. ἐν τῇ σημ. τοῦ ἐνεργ. διατάσσω : Ἰλ. Λ 295 **ἄλλοις ταῦτ' ἐπιτέλλεο·** κ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.Β 802 **Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδέ γε ῥέξαι,** Ὀδ.Φ 240· **4)** ὁμ. ἐν τῷ μέσ. ἐπιβάλλω, διὰ διαταγῆς καθορίζω : Ὀδ.Λ 327, αὐτ.Λ 622 **ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους.**
ἐπιτέλλω (2) κ. νεώτ. ἐπὶ ἀστέρων, ἀστερισμῶν, ἐμφανίζομαι εἰς τὸν ὁρίζοντα, ἀνατέλλω : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.39, Ἀριστλ.Μετ.345b,23, Πολύβ.9,15,9 **τοῦ δ' ἡλίου γνωριζομένου καθ' ἡμέραν ποίαν μοῖραν ἐπέχει, δῆλον ὡς δύναντός τούτου τὴν κατὰ διάμετρον ἐπιτέλλειν ἀνάγκη· 2)** συνήθ. ἐν τῷ παθ. τ. **ἐπιτέλλομαι** ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω σημ. : Ἡσίοδ.Ἔργ.383 **Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων ἄρχεσθ' ἀμήτου,** αὐτ.567, Ὕμν. Ἑρμ.371 **ἠελίοιο . . νέον ἐπιτελλομένοιο· 3)** ὁμ. μτφ. ἐπὶ τοῦ ἔρωτος, σίον ἀνατέλλω, γεννῶμαι : Θέογν.1275 **ὡραῖος καὶ Ἔρως ἐπιτέλλεται, ἡνίκα περ γῆ ἄνθεσιν εἰαρινοῖς θάλλει ἀεξομένη.**
ἐπιτελουμένως ἐπίρρ. πάπ. ἀποφασιστικῶς, συντελεστικῶς, ἀποτελεσματικῶς.
ἐπιτελῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκτελῶ, πραγματοποιῶ, ἄγω εἰς πέρας : Ἡρ.1,115 **οἱ μὲν νυν ἄλλοι παῖδες τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον,** Θουκ. 1,70 **οἱ μέν γε νεωτεροποιοὶ καὶ ἐπινοῆσαι ὀξεῖς καὶ ἐπιτελέσαι ἔργῳ ἃ ἂν γνῶσιν,** Ἰσοκρ.2,38 **ἅττ' ἄν σοι λογιζομένῳ φαίνηται βέλτιστα, ταῦτα τοῖς ἔργοις ἐπιτέλει·** ‖ ἀποπερατῶ τι, συμπληρῶ τὴν κατασκευήν, τὴν ἐκτέλεσιν, ἀποτελειώνω· κ. παθ. : Ἡρ,2,121 **ὡς δὲ ἐπετελέσθη τὸ οἴκημα,** Θουκ.7,2 **ἑπτὰ μὲν ἢ ὀκτὼ σταδίων ἤδη ἐπετετέλεστο τοῖς Ἀθηναίοις διπλοῦν τεῖχος· 2)** τελῶ θρησκευτικόν τι καθῆκον, ἑορτήν, θυσίαν, εὐχὴν κλπ. : Ἡρ.1,86 **εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι ἐθέλων,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,52 **ἐπιχοάς,** ΚΔ Ἑβρ.9,6 **οἱ ἱερεῖς τὰς λατρείας ἐπιτελοῦντες·** ‖ κ. ἀπολ. **ἐπιτελῶ τινι** προσφέρω θυσίαν τινί : Αἰλ.ΠΙ 12,61· **3)** εἰδ. ἐκπληρῶ λόγον, ὑπόσχεσιν, εὐχήν : Ἡρ.1,138 **ἀδύνατον νομίσαντα εἶναι ἐπιτελέσαι βασιλεῖ ἃ ὑπέσχετο·** ‖ δθ. κ. παθ. ἐκπληροῦμαι, λαμβάνω δικαίωσιν : Ἡρ.1,13, Ἰσόκρ.5,23 **πλὴν οὐ πολλαῖς ἡμέραις ὕστερον ἐπιτελεσθέντος τοῦ λόγου· 4)** γεν. δίδω ὑπόστασιν, πραγματοποιῶ τι· κ. παθ. λαμβάνω ὑπόστασιν, «σάρκα καὶ ὀστᾶ», ἐπιτυγχάνομαι : Δημ. 235 **ὅπως ἂν ἡ εἰρήνη ἐπιτελεσθῇ,-ἐπετελέσθη ὁ σκοπός· 5)** φέρω εἰς τελειότητα, πληρότητα, κάμνω τι τέλειον : Ἀριστλ.ΖΓ 741b,4 **διόπερ ἐν τοῖς τοιούτοις ἀεὶ τὸ ἄρρεν ἐπιτελεῖ τὴν γένεσιν·** κ. παθ. : αὐτ.758b,26· **6)** ἀποτίνω, πληρώνω, καταβάλλω ὀφειλόμενα : Ἡρ.2,109 **ἐπιτάξαντα ἀποφορὴν ἐπιτελέειν κατ' ἐνιαυτόν· 7)** κ. μτφ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ξεν.Ἀπομν.4,8,8 **εἰ δὲ βιώσομαι πλείω χρόνον, ἴσως ἀναγκαῖον ἔσται τὰ τοῦ γήρως ἐπιτελεῖσθαι,** αὐτ.Ἀπολ.33· ‖ κ. κτ. παθ. τ. : Ἡρ.9,64 **ἐνθαῦτα ἥ τε δίκη τοῦ φόνου τοῦ Λεωνίδεω ἐκ Μαρδονίου ἐπετελέετο· 8) ἐπιτελῶ τινι δίκην** ἐνεργῶ κατά τινος δίκην : Πλάτ.Νόμ. 910D **εἰς τὸ δικαστήριον οὕτως εἰσαγαγόντες τὴν τῆς ἀσεβείας δίκην τούτοις ἐπιτελούντων.**
ἐπιτελῶς-έως ἐπίρρ. μτγν. ἐν τέλει, ἐπὶ τέλους, τελειωτικά : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,8 **ἐπιτελέως ἐν μέσῳ τῷ ἥπατι.. συναγείρονται.**

ἐπιτέμνω κ. νεώτ., Ιων. -τάμνω, μέλλ. -τεμῶ, ἀόρ. β' -έτεμον, ἀττ. -έταμον, μτχ. παθ. παρακ. ἐπιτετμημένος τέμνω τι κατ' ἐπιφάνειαν, χαράσσω, κόπτω, κάνω τομήν : Ἡρ.3,8 **λίθῳ ὀξέϊ τὸ ἔσω τῶν χειρῶν παρὰ τοὺς δακτύλους τοὺς μεγάλους ἐπιτάμνει,** αὐτ.4,70· || σχίζω : αὐτ.6,75 **ἐπιτάμνων κατὰ μῆκος τὰς σάρκας,** Ἱππ.'Αέρ.22 **ἐπφλέβα·** **2**) τραυματίζω : Αἰσχίν.2,93 **ἐπιτεμὼν τὴν σαυτοῦ κεφαλήν,** Δημ.1018· || κ. ὡς μέσ. : Ἡρ.1,74 **ἐπεάν ἐπιτάμνωνται τοὺς βραχίονας·** **3**) ἀποκόπτω, ἀφαιρῶ, ἀποσιωπῶ, ἐν λόγῳ, μτφ.: 'Αριστλ.Σοφ.'Ελ.174b,14 **ἐπ- τὰ λοιπὰ ἐπιχειρήματα,** Πολύβ.35,4,6 **καὶ τοιαύτας πορίζεσθαι προφάσεις, ὡς.. ἐπιτέμνειν ἀδύνατον·** **4**) συντέμνω, βραχύνω τὴν χρονικὴν ἔκτασιν, περιορίζω τὴν διάρκειάν τινος, συντομεύω : Πλούτ.'Αρτξ.11 **ἡ δὲ Κτησίου διήγησις, ὡς ἐπιτεμόντι πολλὰ συντόμως ἀπαγγεῖλαι,** Συνέσ.'Επιστ.44· κ. παθ. : 'Επίκ. 'Επιστ.1,31U **κεφαλαιωδέστατα ἐπιτετμημένα·** || κ. ἐν τῷ μέσ. : Λουκ.Εἰκ.16 **ἐπιτεμοῦμαι τὴν ἀπολογίαν·** **5**) ἀποκόπτω, ἐμποδίζω τὴν θέαν: Μαν.2,915· **6**) εἰδ. διακόπτω ὁμιλοῦντα, τοῦ κόβω τὴν κουβέντα : Πολύβ.28,23,3 **ὁ δὲ βασιλεύς, ἔτι λέγοντα τὸν πρεσβευτήν, ἐπιτεμών.**

ἐπίτεξ-εκος (ἡ) (τίκτω-τεκεῖν) ἐπίτοκος, ἡ μέλλουσα νὰ γεννήσῃ, ἡ ἑτοιμόγεννη : Ἡρ.1,108 **μετεπέμψατο ἐκ τῶν Περσέων τὴν θυγατέρα ἐπίτεκα ἐοῦσαν·** || κ. ἐπὶ ζῴων : Λουκ.Μισθ.Συν.34 **ὡς ἐπίτεξ ἐστίν** (ἡ κύων), 'Επιγρ. **δὶς ἐπίτεξ.**

ἐπίτεξις-εως (ἡ) μσν. γέννησις : Στουδ.Θεόδ. 233B **κατὰ τὴν ἐπίτεξιν τῶν θρεμμάτων.**

ἐπίτερα Ἡσ. « ἐκπιάσματα ἐλαιῶν ».

ἐπιτερατεύομαι μτγν. ἀποθ. τερατολογῶ, παρεισάγω τερατολογίας εἰς τὴν διήγησίν μου:Παυσ. 8,2,7 **ὁπόσοι δὲ μυθολογήμασι ἀκούοντες ἥδονται, πεφύκασι καὶ αὐτοί τι ἐπιτερατεύεσθαι.**

ἐπιτέρκναι Ἡσ. « εἶδος ἄρτων ».

ἐπιτερματίζω σχόλ. ἐπικραίνω βλ.λ., φέρω εἰς πέρας, κατορθῶ, παθ. : Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,137.

ἐπιτέρμιος-ον ὁ ἐπὶ τοῦ τέρματος, καθ' Ἡσ. προσωνυμία τοῦ Ἑρμοῦ ὡς θεοῦ τῶν ὁρίων.

ἐπίτερμος-ον πάπ. ὁ πρὸς τὸ τέρμα, ὁ παρὰ τὰ σύνορα : **ἐν ἐπιτέρμου χώρᾳ.**

ἐπιτερπής-οῦς-ές ὁ παρέχων τέρψιν, εὐχάριστος, τερπνός : Πλάτ.Φαῖδρ.240Ε **ἃ καὶ λόγῳ ἀκούειν οὐκ ἐπιτερπές,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1166a,25 **τῶν πεπραγμένων ἐπιτερπεῖς αἱ μνῆμαι,** Πλούτ.Ρωμ.16· || εἰδ. οὗ ἡ θέα προκαλεῖ τέρψιν : Ὕμν.'Απόλλ.413 **ἔχει δ' ἐπιτερπέα χῶρον,** Διόδ.Σ 11,25 **πρόσοψιν ἐπιτερπῆ·** **2**) ὁ εἰς τέρψεις, ἡδονὰς ἔκδοτος : Πλούτ.'Αλκ.23 **χλιδανός, ἐπιτερπής, ῥάθυμος.**

ἐπίτερπνος-ον ἐπιτερπὴς βλ.λ., τερπνός : Θέογν. 1066 **τούτων οὐδὲν** (ἔνεστ') . . **ἐπιτερπνότερον.**

ἐπιτέρπομαι κ. μσν. τέρπομαι ἐπί τινι, ἡδύναμαι, δοκιμάζω εὐχαρίστησιν ἔν τινι : 'Οδ.Ξ 228 **ἄλλος ἄλλοισιν ἀνὴρ ἐπιτέρπεται ἔργοις,** Ἡσίοδ.Θ 158 **κακῷ δ' ἐπετέρπετο ἔργῳ,** Πίνδ.Ο 5,22 **Ποσειδανίαισιν ἵπποις ἐπιτερπόμενον,** Θέογν.1218 **τοῖς αὐτῶν ἀγαθοῖς ἐπιτερπόμενοι·** || ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **ἐ- θυμόν** : Ὕμν.'Απόλλ.204 **ἐπιτέρπεσθαι θυμόν·** || κ. μετ' ἀπαρφ. : 'Αγαθ.ἐνΑΠ 9,766 **ἐπιτέρπομαι σεύειν·** || ὁμ. μσν. **ἐπιτέρπομαι εἴς τι** χαίρω ἐπί τινι, εὐχαριστοῦμαι γιὰ κάτι : Μηναῖ.3,10Συναξ. **εἶχε δὲ φυσικὴν εὐστάθειαν καὶ πραότητα, ὥστε πάντας ἐπιτέρπεσθαι εἰς τὰς ἀρετὰς αὐτῆς.**

ἐπιτερπῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπιτερπῆ βλ.λ.||, τερπνόν, εὐχάριστα : Πλούτ.Νομ.13.

ἐπιτεσσαρακοστόπεμπτος λόγος μτγν. ἀναλογία 46 πρὸς 45 : Πτολ.'Αρμ.1,15.

ἐπιτεσσαρεσκαιδέκατος λόγος μτγν. ἀναλογία 15 πρὸς 14 : Πτολ.'Αρμ.1,13.

ἐπιτεταγμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτάσσω βλ.λ.· || εἰδ. ὁ δι' ἐπιτάξεως κατειλημμένος : **ἐπιτεταγμένα οἰκήματα - κτήνη.**

ἐπιτεταγμένως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ τῆς προσηκούσης, ἐπιβαλλομένης τάξεως, μεθόδου : Βασ. 1,496,3 **ὁ ἐπιτεταγμένως θεολογῶν.**

ἐπιτεταμένως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν ἐπιτάσει, σφόδρα, ἰσχυρῶς, λίαν : Διοσκ.5,152 **λευκὴ ἐπιτεταμένως,** αὐτ.1,177 **ἐπιτεταμένως θερμαίνειν·** || μετ' ἐπιμονῆς, ἐντάσεως : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.635 **ἐπιτεταμένως ὁρῶ·** || καθ' ὑπερβολήν, ὑπερμέτρως : 'Αθήν.2,45D **τοῖς προπίνουσιν ἐπιτεταμένως οὐκ οἰκείως διατίθεται ὁ στόμαχος, ἀλλὰ μᾶλλον κακοῦται·** **2**) βιαίως, ὁρμητικῶς, σφοδρῶς : Φιλόδ.'Οργ.74W **ἐπ- λαλεῖν.**

ἐπιτεταραγμένως ἐπίρρ. μσν. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ **ἐπιταράσσω,** ἐν σφοδρᾷ ταραχῇ : Παχυμ.Γ 1,526,15 (ἐκδ. Βόνν.).

ἐπιτέταρτος λόγος μτγν. ἀναλογία 4 πρὸς 3 (1 ¹/₄) : Θέων Σμ.109Η, Πτολ.'Αρμ.1,13,Νικόμ.Γερ. 'Αριθμ.1,22· || εἰδ.βυζαντ. μουσ. ὁ ἀριθμητικὸς καὶ ἁρμονικὸς λόγος τῆς ἐν τῇ φυσικῇ διατονικῇ κλίμακι παραγομένης διὰ τριῶν μείζονας τελείας συμφωνίας, ἐχούσης ἀξίαν μήκους χορδῆς 4/5.

ἐπιτετευγμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτυγχάνω, ἐπιτυχῶς, ἐπιτυχημένα : Διογ.Λ 2,42 **ἐποίησε δὲ καὶ μῦθον Αἰσώπειον οὐ πάνυ ἐπιτετευγμένως,** 'Αχιλλ.'Αρ.Φαιν.79Μ.

ἐπιτετηδευμένως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐκ τῆς μτχ. παρακ. τοῦ ἐπιτηδεύομαι, μετ' ἐπιμελείας, ἀκριβείας : Διον.'Αλ.Συνθ.25 **οὐκ αὐτοσχεδίως, ἀλλ' ὡς οἷόν τε . . ἐπιτετηδευμένως·** **2**) νεώτ. μετ' ἐκζητήσεως, προσποιήσεως, προσποιητά.

ἐπιτετηρημένως ἐπίρρ. μτγν. μετ' ἐπιτηρήσεως, προσεκτικά : Βασ.2,480D.

ἐπιτετμημένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτέμνω, κατ' ἐπιτομήν, κατὰ συντόμευσιν : Στράβ.4,6,2· || διὰ βραχέων, ἐν συντόμῳ, καντολογῆς : Πτολ.Τετράβ.107,'Ηλιόδ.2,32 **ταῦτά σοι νῦν εἶχον λέγειν ἐπιτετμημένως.**

ἐπιτετραέβδομος-ον μτγν. ὁ τὴν μονάδα καὶ τέσσαρα ἕβδομα περιέχων : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,23.

ἐπιτετραμερής-οῦς-ές μτγν. ὁ τὴν μονάδα καὶ τὸ ἓν τέταρτον περιέχων, ὁ ἐν ἀναλογίᾳ 4 πρὸς 3 : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.1,20.

ἐπιτετραμμένος-η-ον νεώτ. ἡ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτρέπω βλ.λ. ἐν συντάξει μετὰ τοῦ **εἶναι** ὁ μὴ ἀπαγορευόμενος, ὁ θεμιτός : **τὸ κάπνισμα εἶναι ἐπιτετραμμένον κατὰ τὰ διαλείμματα·** συνηθέατ. μετ' ἄρνησ. **δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἴσοδος εἰς τὴν 'Ακρόπολιν τὴν νύκτα·** **2**) μετ' αἰτ. ὁ εἰς ὃν κατὰ κοινὴν ἀναγνώρισιν ἔχει ἀνατεθῆ ἔργον τι κοινωνικοῦ ἐνδιαφέροντος : **οἱ ἐπιτετραμμένοι τὴν διαπαιδαγώγησιν τῶν παιδίων - τὴν ἐπίβλεψιν τῶν ἠθῶν - τὴν διαχείρισιν τῶν κοινῶν - τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος·** ἐνίοτε μετὰ γεν. : **οἱ ἐπιτετραμμένοι τῆς τάξεως·** || **ἐπιτετραμμένος τινὸς** ἐπὶ ὑπαλλήλου,ὁ κατ' ἐντολὴν καὶ ἐπ' ὀνόματι ἐνεργῶν, ἰδ. διαχειριζόμενος περιουσιακὰ ζητήματα, ἀντιπρόσωπος : **ὁ ἰδιοκτήτης ἀπουσιάζει, ἀλλ' εἶναι ἐδῶ ὁ ἐπιτετραμμένος του· μὲ τὸν ὁποῖον δύνασθε νὰ συνεννοηθῆτε·** || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. ἀπολ. : **δὲν ἔχω κανένα ἐπιτετραμμένον·** πρβλ. ἐντολοδόχος· || εἰδ. διοικ. δίκ. τὸ ἀρσ. μετὰ γεν. κ. ἔμπροθ. διορ. ὡς οὐσ. ἐπιτετραμμένος διπλωματικὸς ἀπεσταλμένος εἰς ξένην ἐπικράτειαν ἐκτελῶν μονίμως ἢ προσωρινῶς τὰ καθήκοντα πρεσβευτοῦ βλ.λ., ἔχων δὲ ἐν τῇ διοικητικῇ ἱεραρχίᾳ βαθμὸν κατώτερον τοῦ πρεσβευτοῦ (γαλλ. διεθν. ὅρος chargé d'affaires) : **ὁ ἐπιτετραμμένος τῆς Ἑλλάδος παρὰ τῇ Κοινωνίᾳ τῶν Ἐθνῶν - ἐν Βελγίῳ - ἐν Αὐστρίᾳ.**

ἐπιτετράπεμπτος-ον μτγν. ἐπὶ ἀριθμοῦ ἢ πο-

σοῦ, ὁ περιέχων ὅλον τι καὶ ἐπὶ πλέον τὰ τέσσαρα πέμπτα τούτου [⊢+¹/₄] : Νικόμ.Γερ.'Αριθμ.Ι,21.

ἐπιτετράφαται ἰων. γ' πληθ. πρόσ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτρέπω βλ.λ.

ἐπιτετυχημένως ἐπίρρ. σχόλ. κατ' εὐτυχίαν, ἐπιτυχῶς, εὐτυχῶς : Σχόλ. Σοφ.'Ηλ.945.

ἐπίτευγμα-ατος [τὸ] [ἐπιτυγχάνω] μτγν. κ. μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτυγχάνω, τὸ κατ' εὐχὴν συντελεσθέν, εὐτυχὴς ἔκβασις, ἐπιτυχία, ἀντίθ. ἀπότευγμα : Φιλόδ.Ρητ.Ι,67S, Κικ.'Αττ.13,27,Ι Διόδ.Σ Ι,27 **διὰ τὸ γεγονὸς ἐν τούτοις τῆς Ἴσιδος ἐπίτευγμα**· ὁμ. ἐν πληθ. : αὐτ.15,6 **ποιητῶν ἀγαθῶν ἐπιτεύγματα** (προϊόντα), 'Ιώσ.ΠΙ 3,5,6 **τὰ ἀπὸ τύχης ἐπιτεύγματα**, Διογ.Λ 8,57 **τοῖς περὶ ποιητικὴν ἐπιτεύγμασι χρώμενος**· ‖ ἐν τῇ ἰατρ. ἐπιτυχὴς διάγνωσις : 'Αρποκρ.'Ιατρ. ἐν Κατ.'Αστρλ.Κ 8(3),137,10· **2)** ἐπὶ τόπου, φυσικὸν πλεονέκτημα : 'Αγαθρχ.89 **τὸ τῆς χώρας ἐπίτευγμα**· πρβλ. ἐπιτευκτικός 3).

ἐπιτευκτικός-ή-όν [ἐπιτυγχάνω] κ. μσν. ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐπιτυγχάνειν, ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ κατορθοῦν, φέρειν εἰς πέρας τὸ ἐπιδιωκόμενον : 'Αριστλ. ΗΜ 1199a,8 **ἡ δὲ εὐβουλία ἕξις.. ἡ ἐπιτευκτικὴ τῶν ἐν τοῖς πρακτοῖς βελτίστων**, Διον.'Αλ.Πομπ.5 **σύνεσις ἐπιτευκτικὴ τοῦ μετρίου**, 'Αρρ.'Επικτ.3,12,5· **2)** ἀπολ. ὁ ἐπιτυχής, ὁ ἀποτελεσματικός : Πολύβ. 10,22,7 **πάντας εἰς ἀληθινὴν ἄσκησιν καὶ ζῆλον ἐπιτευκτικὸν ἐμβιβάσας**, Παῦλ.Αἴγ.3,78· ‖ πάπ. τὸ οὐδ. **ἐπιτευκτικὸν** ὡς οὐσ. θέλγητρον πρὸς ἐξασφάλισιν ἐπιτυχίας· **3)** ἐπὶ τόπου, ὁ εὔνους εἴς τι, ἰδ. εἰς ἄμυναν, δθ. **ὁ ἀσφαλής** : Πολύβ.2,29,3 **τὴν ἐπισφαλεστάτην εἶχον χώραν.. ἡ τοὐναντίον τὴν ἐπιτευκτικωτάτην.**

ἐπιτευκτικῶς ἐπίρρ.μτγν. κατὰ τρόπον ἐπιτευκτικόν, μετ' ἐπιτηδειότητος, **εὐστόχως**: Φιλόδ.Ρητ.Ι,74S.

ἐπιτευκτός-ή-όν νεώτ. ὁ δεκτικὸς ἐπιτεύξεως, κατορθωτός, ἀντίθ. ἀνεπίτευκτος.

ἐπιτευξία [ἡ] μσν. ἀντὶ ἐπίτευξις βλ.λ. : Τζέτζ. 'Ομ.'Αλλ.'Ιλ.Ω 216.

ἐπίτευξις-εως [ἡ] (ἐπιτυγχάνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτυγχάνω, ἐπιτυχία, εὐστοχία, κατόρθωσις : Πλάτ.'Ορ.413C **εὐκαιρία χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι**, 'Αριστλ.ΗΜ 1207b,16 **ἡ ἀρχὴ τῆς ὁρμῆς τῶν ἀγαθῶν ἐστι τῆς ἐπιτεύξεως**, Φιλόδ.Ρητ.Ι,204S, **-ἐπίτευξις δανείου - ἀποκαταστάσεως**· **2)** ἐπιτυχία, εὐτυχία : 'Απη.Λιθ.105· **3)** συναμιλία, συζήτησις, διάλογος, **ἐσφ.** γρ. ἀντὶ ἔντευξις : Θεόφρ. Χαρ.12,1 **ἀκαιρία ἐστὶν ⟨χρόνου⟩ ἐπίτευξις** (ἀντὶ ἔντευξις ἢ ἀπότευξις).

ἐπιτευτάζω προσέτι ἢ ἐπὶ πλέον τευτάζω βλ.λ.: Πλάτ.π.Διδ.'Αλ. ἐν Miller Mél. de lit. gr. 399.

ἐπιτευχής-οῦς-ές μτγν. ἐπιτυχής : Πολύβ.6,204.

ἐπιτεύχω ποι. κατασκευάζω προσέτι : Πίνδ.Ο 8,32 **'Ιλίῳ μέλλοντες ἐπὶ στέφανον τεῦξαι** (τμ.).

ἐπιτεχνάζω μτγν. κ. μσν. σχεδιάζω τι κατά τινος, μεταχειρίζομαι τέχνασμα κατά τινος : 'Απη. 'Εμφ.Πολ.3,39· **2)** τὸ μέσ. **ἐπιτεχνάζομαι** ἐπιτεχνῶμαι βλ.λ. : 'Οππ.'Αλ.3,194 **ἄλλῳ δ' ἀλλοίην γενεὴν ἐπιτεχνάζοιο**, Γρηγ.Κύπρ.ἐν Βανδ 2,657,10.

ἐπιτέχνασμα-ατος [τὸ] μσν. τ. τοῦ ἐπιτέχνημα βλ.λ. : Φώτ.'Επιστ.279,35 **κακουργίας μᾶλλον ἢ ἀνοίας ἐπιτέχνασμα.**

ἐπιτέχνημα-ατος [τὸ] μτγν. τὸ κατά τινος ἐπινοηθὲν δόλιον ἐφεύρημα, τέχνασμα : Αἰλ.ΖΙ 12,26.

ἐπιτέχνησις-εως [ἡ] ἡ πρός τινα σκοπὸν ἐπινόησις, ἐφεύρημα πρός τι, κ. εἰδ. τέχνασμα ἐπινοηθὲν κατά τινος : Θουκ.Ι,71 **πρὸς πολλὰ δὲ ἀναγκαζομένους ἰέναι πολλῆς καὶ τῆς ἐπιτεχνήσεως δεῖ**, 'Αριστλ.Κόσ.398b,10, Παυσ.Ι,6,6 **οἱ 'Ρόδιοι τολμήματα καὶ ἐπιτεχνήσεις παρέσχον εἰς τοὺς πολιορκοῦντας**· **2)** ἡ διὰ τέχνης, δι' εἰδικῆς ἐξεργασίας, **μὲ μαστοριά, κατασκευὴ ἢ διαμόρφωσις ἢ** διατήρησίς τινος : 'Αθήν.3,124E **περὶ ἐπιτεχνήσεως τοῦ ψυχροῦ ὕδατος**, αὐτ.13,568Α **τὰς δι' ἐπιτεχνήσεως κομμώσεις τῶν ἑταιρῶν**· **3)** εἰδ. ἐπὶ ὕφους λόγου, τεχνικὴ ἐπεξεργασία:Διον.'Αλ.'Ισαῖ.3.

ἐπιτεχνητός-όν μτγν., τὸ θηλ. κ. -ή, ὁ ἐντέχνως, τεχνητῶς κατεσκευασμένος, τεχνητός : Λουκ.Προμ. 18 **μήτε φωτὸς ἐπιτεχνητοῦ δεόμενοι**, αὐτ.'Ορχ. 27 **ἐπιτεχνητὴν παχύτητα προσποιούμενος.**

ἐπιτεχνίτευσις-εως [ἡ] μσν. ἡ ἐπιτέχνησις βλ.λ. Παχυμ.Γ 'Ανδρ.Παλ.166C.

ἐπιτεχνολογῶ-έω μτγν. προσθέτω εἰς τοὺς κανόνας τέχνης τινός, ἑρμηνεύω προσέτι κατὰ τοὺς κανόνας τῆς τέχνης : 'Αλέξ.'Αφρ.Τοπ.8 [518,4].

ἐπιτεχνῶμαι-άομαι ἐπινοῶ δόλους πρός τινα σκοπόν, μηχανῶμαι : 'Ηρ.Ι,63 **βουλὴν ἐνταῦθα σοφωτάτην Πεισίστρατος ἐπιτεχνᾶται**, αὐτ.123 **ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε**, Διον.'Αλ.Ρωμ.4,55· ὁμ. τὸ παθ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,137Α· **2)** ἐφευρίσκω, μηχανῶμαι κατά τινος : Διον.'Αλ.Ρωμ.6,20 **ἐ- ἄλλους ἐπ' ἄλλοις πολέμοις**, Λουκ.Δὶς Κατ.Ι

ἐπιτηγανίζω μτγν. τηγανίζω μετὰ ταῦτα : Διοσκ.Εὐπ.2,51 **ἧπαρ ὀπτὸν αἰγὸς.. ἐπιτηγανισθέν.**

ἐπιτηδειγμή [ἡ] δημ. ἀχρ. ὑπαγραμμός, πρότυπον, δεῖγμα· πρβλ. Λεξ.'Ελλ.Διαλεκτ. Βυζαντ. ἐν λ.

ἐπιτήδειος-ον, τὸ θηλ. κ. **-εία**, κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ἐπιτήδεος-η-ον**, δωρ. **ἐπιτάδειος**, συγκρ. **-ότερος**, κ. ἀνωμ. **ἐπιτηδεέστερος**, ὑπερθ. **-ότατος**, κ. ἀνωμ. **ἐπιτηδεέστατος**, ὁμ. τὰ συγκρ. ἰων. **ἐπιτηδεότερος, ἐπιτηδεότατος**, [ἢ **ἐπιτηδεώτερος -ώτατος**] [πρβλ. ἐπιτηδές] ὁ ἱκανός, κατάλληλος πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, ὁ ἁρμόδιος, χρήσιμος πρός τι : 'Ηρ.Ι,110 **νομάς τε ἐπιτηδεοτάτας νέμοντα**· ὁμ. μετὰ προθ. : αὐτ.115 **ἐς τοῦτο ἐπιτηδεότατος**, Πλάτ.Πολ.390Β **ἐπιτήδειον εἶναι πρὸς ἐγκράτειαν**· ὁμ. συνήθ. μετ' ἀπαρφ. : 'Ηρ.6,102 **ἦν γὰρ ὁ Μαραθὼν ἐπιτηδεότατον χωρίον τῆς 'Αττικῆς ἐνιππεῦσαι** (καταλληλότατον διὰ τὸ ἱππικόν), Εὐρ. Βάκχ.508 **ἐνδυστυχῆσαι τοὔνομ' ἐπιτήδειος εἶ**, 'Αριστφ.Εἰρ.1228, Θουκ.2,20 **αὐτῷ ὁ χῶρος ἐπιτήδειος ἐφαίνετο ἐνστρατοπεδεῦσαι**, Ξεν.ΚΠ 6,1,22, 'Ανδοκ.4,25 **ἐπιδείξω αὐτὸν ἐπιτηδειότερον τεθνάναι μᾶλλον ἢ σῴζεσθαι** (ὅτι ἀξίζει μᾶλλον ν' ἀποθάνῃ), Λυσ.30,24 **ἐπιτηδειότερος.. δοῦναι δίκην;**, Δημ.610 **ἐπιτήδειοι κεῖναι παθεῖν** (εἶναι ἄξιοι νὰ πάθωσιν)· ὁμ. ἐπ- **ξυνεῖναι** : Εὐρ.'Ανδρ. 206 **ἀλλ' εἰ ξυνεῖναι μὴ 'πιτηδεία κυρεῖς** (ἀλλὰ διότι δὲν εἶσαι εὐχάριστος σύντροφος νὰ ζῇ κανεὶς μαζί σου)· ὁμ. ἐ- **ὀστρακισθῆναι ἄξιος νὰ** ὀστρακισθῇ : 'Ανδοκ.4,36 **ὀστρακισθῆναι μὲν ἐπιτήδειός εἰμι**, Ξεν.'Αν.2,3,11· κ.ὑπονοουμ.τοῦ ἀπαρφ. **τὸν ἐπιτήδειον ἔπαισεν ἄν** (τὸν ἐπιτήδειον, ἄξιον, παίεσθαι)· ὁμ. ἐπ- **ἐς ὀλιγαρχίαν ἐλθεῖν** ὅστις εἶναι πιθανὸν νὰ ἔλθῃ εἰς ὀλιγαρχίαν ἢ ὅστις ἔχει κλίσιν, διάθεσιν νά.. : Θουκ.8,63· ὁμ. ἐπὶ καταλλήλου τοπαθεσίας : 'Ηρ.4,158 **ἐνθαῦτα ὑμῖν ἐπιτήδεον οἰκέειν** (ἀναγκαῖον, χρήσιμον)· **2)** ἐπὶ ἀνθρώπων, γεν. ὁ ἱκανὸς καὶ ἔμπειρος εἰς τὸ πράττειν τι, ἐπιδέξιος, : **ἐπιτήδειος κωπηλάτης**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ πλαγίων καὶ ἀθεμίτων μέσων κατορθῶν τι, καταφερτζής· **3)** ἐπὶ πραγμ., χρήσιμος, ὠφέλιμος, ἀναγκαῖος, ἀπαραίτητος : Θουκ.5,81 **ὀλιγαρχία ἐπιτηδεία τοῖς Λακεδαιμονίοις κατέστη** (ἁρμόζουσα), αὐτ.4,76 **καταστήσειν αὐτὰ ἐς τὸ ἐπιτήδειον** (πρὸς ὠφέλειαν αὐτῶν), Λυσ.13,51 **πονηρὰ καὶ οὐκ ἐπιτήδεια τῷ δήμῳ τῷ ὑμετέρῳ πράττοντας**· ὁμ. ἐπὶ συνθηκῶν, οἴνων : 'Ηρ.6,97 **οὐκ ἐπιτήδεα καταγνόντες κατ' ἐμεῦ** (οὐχὶ εὐνοϊκά)· ὁμ. ἀντίθ. τῷ καλά : αὐτ.9, 37 **οὐκ ἐπιτήδεα ἐγίνετο τὰ ἱρά**· ‖ κ. μσν. : Μηναῖ.8,15 Συναξ. **ἑτοιμάζει.. τὰ πρὸς ταφὴν ἐπιτήδεια**, Διγεν.'Ακρ.2480 **καὶ ἐπιτήδειον καιρὸν εὑρὼν ἐκεῖνος τότε** (εὐνοϊκόν), Καισάρ.Δαπ.ἐν

Σάθ.3,4· **4)** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ἐν πληθ. **ἐπιτήδεια** ὡς οὐσ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα, τὰ πρὸς διατροφὴν ἀπαραίτητα ἐφόδια, τὰ χρειώδη, τὰ τρόφιμα, αἱ προμήθειαι· γλωσσ. «ἐπιτήδεια, τὰ ἀναγκαῖα» : Ἡρ.2,174 **ὅκως δὲ μὴ ἐπιλείποι πίνοντά τε καὶ εὐπαθέοντα τὰ ἐπιτήδεα,** Θουκ. 2,23 **χρόνον ἐμμείναντες ἐν τῇ Ἀττικῇ ὅσον εἶχον τὰ ἐπιτήδεια,** Ξεν.Ἑλλ.2,2,2, Δημ 1359 **μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια ἑτέρων ἀναλισκόντων,** Ἡρωδιαν.Ἰατ.1,6,1 **τήν τε τῶν ἐπιτηδείων δαψίλειαν καταριθμοῦντες·** || ὁμ. **τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος** τὰ πρὸς περιβολὴν τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ἀναγκαῖα : ΚΔ Ἰακ.2,16 **μὴ δῶτε δὲ αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος·** **5)** ἐπὶ προσ., οἰκεῖος, φιλικός, εὐνοϊκός, χρήσιμος : Ἡρ.4,72 **λαβόντες τῶν λοιπῶν θεραπόντων τοὺς ἐπιτηδεοτάτους,** Θουκ.3,40 **ἡ ἐπιείκεια πρὸς τοὺς μέλλοντας ἐπιτηδείους·** κ. μετὰ δοτ. : αὐτ.4,78 **Περδίκκᾳ ἐπιτήδειος ὤν,** Λυσ.12,14 **ἐπιτήδειος μέν μοι τυγχάνεις ὤν,** Ξεν.Ἑλλ.6,3,14, Πλούτ.Ἠθ. 773C **χρηστὸς καὶ τοῖς ξένοις ἐπιτήδειος·** || φρ. **ἐ- τῷ πατρὶ** πρεπόντως φερόμενος τῷ πατρί : Ἡρ.3,52· ὁμ. **ἐ- ποιεῖν τινα** : Ἀνδοκ.4,41· ὁμ. μετὰ δοτ. πράγμ. : Θουκ.8,54 **οὐ νομίζων ἐπιτήδειον εἶναι τοῖς πρὸς τὸν Ἀλκιβιάδην πρασσομένοις·** **6)** τὸ ἀρσ. **ἐπιτήδειος** ὡς οὐσ. ὁ εὑρισκόμενος εἰς στενὸν σύνδεσμον μετά τινος, συγγενής, στενὸς φίλος· ὁμ. ἐν τῷ πληθ. οἱ φίλοι : Θουκ.5,64 **ἀφικνεῖται αὐτοῖς ἀγγελία παρὰ τῶν ἐπιτηδείων·** ὁμ. μετὰ γεν. : αὐτ.7,73 **ὡς ὄντες τῶν Ἀθηναίων ἐπιτήδειοι·** ὁμ. ἐν τῷ ἐν. : Λυσ.1,22 **ἦν μοι ἐπιτήδειος καὶ φίλος·** **7)** Ἐπιγρ. μετὰ γεν. ἄξιος : Ἐπιγρ. **πάσης . . μαρτυρίας . . ἐπιτήδειον.**

ἐπιτηδειότης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** κ. **-ότητα** ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιτηδείου, ἱκανότης, δεξιότης, χρησιμότης εἴς τι : Ἱππ.Ἀγμ.27· **ἐ- πρός τι** : Πλάτ.Νόμ.778Α **εἰς δύναμιν εἴη πλήθει καὶ ἐπιτηδειότητι πρὸς ἑκάστας τὰς τῶν ἔργων παραβοηθείας·** **2)** τάσις, ροπή, κλίσις : ΘέωνΓυμν.π. Γαλ.6,208· **3)** **ἐπιτηδειότης πρὸς πόλεμον** προετοιμασία πάντων τῶν πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου ἀπαιτουμένων : Πολύβ.2,23,11 **σίτου δὲ καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς πόλεμον τηλικαύτην ἐποιήσαντο παρασκευήν·** **4)** ἀπαίτησις, ἀνάγκη : Αἰλ.Τακτ.35,1 **ἵνα πρὸς ἑκάστην ἐπ- τὸ προσῆκον γένηται·** **5)** φιλικὴ διάθεσις, ἀγαθότης, φιλοφροσύνη, καλωσύνη, φιλία : Ἀριστείδ.1,112J **ἐ- πρὸς ἅπαντας·** **6)** **ἐπιτηδειότης τῶν σωμάτων** ἡ ἰδιαιτέρα κατάστασις, ἰδιότης τῶν σωμάτων : Παλλάδ.Ἰατρ.Πυρ.16 **οὐδὲν τῶν αἰτίων ἄνευ τῆς τοῦ πάσχοντος ἐπιτηδειότητος ἐνεργεῖν πέφυκε·** || γεν. ποιότης, ἰδιότης : Μαρῖν.Πρόκλ.33 **εἰ δέ τις ἐπιποθεῖ κατιδεῖν αὐτοῦ καὶ ταύτην τὴν ἐπιτηδειότητα, λαβέτω εἰς χεῖρας τὴν μητρῳακὴν αὐτοῦ βίβλον.**

ἐπιτηδειῶ-όω μτγν. ποιῶ τινα ἐπιτήδειον, χρήσιμον, κατάλληλον, παθ. : Ἰαμβ.Πυθ.32,228.

ἐπιτηδείως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. (ἐ)πιτήδεια, ἰων. **-έως** κατὰ τρόπον ἐπιτήδειον, ἐπιμελῶς, προσεκτικά : Ἡρ.1,108 **χρὴ δὴ τό γε ἐμὸν ὑπηρετέεσθαι ἐπιτηδέως·** **2)** μετ' ἐπιτηδειότητος, καταλλήλως, ἁρμοδίως, προσηκόντως : αὐτ.9,7,2 **οὐ γὰρ ἐποιήσατε ἐπιτηδέως,** Θουκ.5,82 **τὰ ἐν Ἀχαΐᾳ οὐκ ἐπιτηδείως πρότερον ἔχοντα·** τὸ συγκρ. **ἐπιτηδειότερον** κ. **-οτέρως** : αὐτ.4,54 **θᾶσσον καὶ ἐπιτηδειότερον,** Ἱππ.Γυν.1,32 **ἐπιτηδειοτέρως διαιτᾶσθαι·** **3)** **ἐπ- ἔχω τινί** διάκειμαι φιλικῶς πρός τινα : Παυσ.3,9,3 **Θηβαίοις δὲ εἶχεν ἐπιτηδείως.**

ἐπιτηδές κ. **ἐπίτηδες** ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἐπίταδες,** ἐπὶ τούτῳ, πρὸς ὡρισμένον σκοπόν, ἐσκεμμένως, σκοπίμως : Ἰλ.Α 142 **ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν,** Ὀδ.Ο 28· ὁμ. π. Ἡρ. κ. μτγν. προπαροξ. **ἐπίτηδες :** Ἡρ.3,130 **εἴ οἱ διπλάσιον τὸ κακὸν ἐπίτηδες νέμει,** Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.11, Ἀριστοφ.Ἱππ.893 **τουτό γ' ἐπίτηδές σε περιήμπισχεν,** Θουκ.3,112, Πλάτ.Κρίτ.43B **ἐπίτηδές σε οὐκ ἤγειρον,** Ξεν.ΚΠ 1,6,2, Θεόκρ.7,42 **ὡς ἐφάμαν ἐπίταδες,** Παλαμ.Τρισεύγ.16 **ἐπίτηδες τὸ κάνει·** **2)** μετὰ πονηρίας, προσποιητῶς, ἀπατηλῶς, πλαστῶς : Εὐρ.ΙΑ 476 **ἦ μὴν ἐρεῖν σοι τἀπὸ καρδίας σαφῶς καὶ μὴ 'πίτηδες μηδὲν ἀλλ' ὅσον φρονῶ·** **3)** καταλλήλως, προσηκόντως : Πλούτ.Ἠθ. 577E **εἰς τὸν καιρὸν καὶ ὥσπερ ἐπίτηδες.**

ἐπιτήδευμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ., κρητ. **ἐπιτάδουμα-ατος,** τὸ ὅ,τι ἐπιτηδεύει τις, τὸ περὶ ὃ ἀσχολεῖταί τις, τὸ κύριον βιοποριστικὸν ἔργον, ἐπάγγελμα : Θουκ.1,138 **κατενόησε καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων τῆς χώρας** (τὰ ἔθιμα, τὰ νόμιμα καὶ καθεστῶτα τῆς χώρας), αὐτ.2,37 **εἰς τὴν πρὸς ἀλλήλους τῶν καθ' ἡμέραν ἐπιτηδευμάτων ὑποψίαν** (τῶν καθημερινῶν ἐνασχολήσεων), αὐτ.1,32 **τὸ αὐτὸ ἐπιτήδευμα πρὸς ὑμᾶς** (ὁ τρόπος, ἡ πρός τινα συμπεριφορά), Ἀντιφ.3,2,10, Πλάτ.Πολ. 455Α **διδάσκειν.. πρὸς τίνα τέχνην ἢ τί ἐπιτήδευμα τῶν περὶ πόλεως,** αὐτ.Νόμ.711B **ἐάν τε πρὸς ἀρετῆς ἐπιτηδεύματα προτρέπεσθαι τοὺς πολίτας,** Ἰσοκρ.10,54 **ὅτι κάλλιστον τῶν ἐπιτηδευμάτων ἐστίν,** Πλούτ.Θεμ.2, Πάπ. **ναύτης τὸ ἐπιτήδευμα·** || νεώτ. συνεκδ. ὁ ὑπὸ τῶν ἐπαγγελματιῶν καταβαλλόμενος φόρος : **δὲν ἐπλήρωσα ἀκόμη τὸ ἐπιτήδευμά μου·** **2)** συνήθεια : Ἱππ. Ἐπιδ.1,23 **ἐκ τῶν ἐπιτηδευμάτων, ἐκ τῆς ἡλικίας ἑκάστου·** || ὁμ. πληθ. τὰ μέσα τῆς ζωῆς : Πλάτ.Φαῖδρ.231D **οἳ οὐκ ἐξ ἐπιθυμίας γεγόνασιν ἀλλ' ἐξ ἑτέρων ἐπιτηδευμάτων,** αὐτ.Νόμ.793D· ὁμ. κ. ἐν τῷ ἐν. : Πάπ. **ἔχειν ἐπιτήδευμα τοῦ ζῆν.**

ἐπιτηδευματίας (ὁ) νεώτ. ὁ ἀσκῶν ἐπιτήδευμά τι, τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην, ἐπαγγελματίας.

ἐπιτηδευματικῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐπιμελῶς, φιλοπόνως, ἐπίτηδες, ἀντίθ. ἀνεπιτηδεύτως : Φιλόδ.Ρητ.1,156S.

ἐπιτηδεύομαι παθ. τοῦ ἐπιτηδεύω βλ.λ.

ἐπιτήδευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτηδεύειν, τὸ μετέρχεσθαι ἔργον τι, ἡ ἀφοσίωσις εἴς τινα ἐργασίαν : Θουκ.2,36 **ἀπὸ δὲ οἵας τε ἐπιτηδεύσεως ἤλθομεν ἐπ' αὐτά,** Πλάτ.Ἀξ.369B **τί τὰς λοιπὰς ἐπιτηδεύσεις ἐννοήσομεν;** || ἀνάπτυξις ἕξεως ἢ χαρακτῆρος, τρόπος διαβιώσεως : Θουκ.7,86 **διὰ τὴν πᾶσαν ἐς ἀρετὴν νενομισμένην ἐπιτήδευσιν,** Πλάτ.Νόμ.853B **τεύξεσθαι πάσης ὀρθότητος πρὸς ἐπιτήδευσιν ἀρετῆς·** **2)** κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτηδεύεσθαι, ὑπερβολικὴ ἀκρίβεια, ἐξεζητημένη λεπτολογία εἴς τι, προσποιητός, πλαστὸς τρόπος : Εὐρ.Ἱππ.261 **βιότου δ' ἀτρεκεῖς ἐπιτηδεύσεις φασὶ σφάλλειν πλέον ἢ τέρπειν, - ἐπιτήδευσις ὕφους - τρόπων - εὐγενείας·** || φρ. **τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως** ἐπὶ ὕφους, τὸ ἐπιτετηδευμένον, τὸ πλαστόν, τὸ φτιαχτό : Διον. Ἀλ.Λυσ.8 **ὁ γὰρ ὄγκος καὶ τὸ ἐξ ἐπιτηδεύσεως, ἅπαν ἀνηθοποίητον·** || ὁμ. **κατ' ἐπιτήδευσιν** κατ' εἰδικὴν ἐπιμέλειαν, ἀντίθ. κατὰ περίπτωσιν : Γαλ.2,289· ὁμ. **ἐξ ἐπιτηδεύσεως** ἐπὶ λουτρῶν, τεχνητά, ἀντίθ. αὐτοφυῆ : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,2,1.

ἐπιτηδευτής (ὁ) μτγν. ὁ ἀσκῶν, μετερχόμενός τι : Ἰώσ.ΑΙ 19,1,5 **ἀπράγμονος ἐπ- βίου.**

ἐπιτηδευτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιτήδευσιν, ὁ κατάλληλος εἰς τὸ ἐπιτηδεύειν : Ἀνδρόν.P 575M, **- ἐπ- μέσα.**

ἐπιτηδευτός-ή-όν σχόλ. κ. νεώτ. ὁ μετ' ἐπιτηδεύσεως γινόμενος, ὁ μεθ' ὑπερβαλλούσης ἀκριβολογίας κατεσκευασμένος, ἐπιτετηδευμένος, προσποιητός, πλαστός : Σχόλ.Ἰλ.Ε 831, Συνέσ.63C **οὐκ ἐπιτηδευτὸς Εὐβοεύς.**

ἐπιτηδεύτως ἐπίρρ. μσν. ἢ πιθ. **-ῶς** κατὰ τρόπον ἐπιτηδευτόν, δι' ἐπιτηδεύσεως : Εὐστ.Ἰλ.67,36.

ἐπιτηδεύω (ἐπίτηδες) κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἐπετήδευον,** ἀόρ. **ἐπετήδευσα,** παρακ. **ἐπιτετήδευκα,** κ. παθ. **ἐπιτετήδευμαι,** μτχ. **ἐπιτετηδευμένος,** καταγίνομαι εἴς τι, ἀσκῶ ἔργον τι, ἐπαγγέλλομαι, μετ' αἰτ. : Ἡρ.1,135 **εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι ἐπιτηδεύουσι,** Σοφ.Ἠλ.309 **ἐν τοι κακοῖς πολλή 'στ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακὰ** (θεραπεύειν), Ἀριστφ.Βάτρ.1069, Ἀντιφ.2,3,11 **πλείους δὲ τοὺς τὴν εὐσέβειαν ἐπιτηδεύοντας,** Θουκ.1,37 **τὰ δ' ἐπὶ κακουργίᾳ καὶ οὐκ ἀρετῇ ἐπετήδευσαν** (ἐπιμελῶς ἔπραξαν), Πλάτ.Θεαίτ. 149Α **ἐπιτηδεύω τὴν αὐτὴν τέχνην** (ἐξασκῶ, ἐπαγγέλλομαι), Ξεν.Ἀθ.1,13 **οὐ δυνατὰ ταῦτά ἐστιν ἐπιτηδεύειν·** ‖ **ἐπ- τι πρός τι** ἐπινοεῖν τι πρός τινα σκοπόν ; Ἡρ.6,125 **πρὸς τὴν δωρεὴν ἐοῦσαν τοιαύτην τοιάδε ἐπιτηδεύσας προσέφερε·** ‖ τὸ παθ. γίνομαι, διαπράττομαι : Λυσ.13,65 **ὅσα κακὰ καὶ αἰσχρὰ καὶ τούτῳ.. ἐπιτετήδευται·** ‖ ὁμ. τὸ παθ. γίνομαι τοιοῦτος ἢ τοιοῦτος δι' ἀσκήσεως, διὰ τέχνης, ἀντίθ. πρὸς τὸ φύσει εἶμαι τοιοῦτος : Ἡρ.1,98 **τὸ δὲ καὶ μᾶλλόν τι ἐπετηδεύθη·** ‖ ὁμ. ἐπὶ κυνῶν, μετ' ἐπιμελείας ἐξασκοῦμαι ὑπό τινος εἴς τι : Ξεν.ΚΠ 1,6,40 **κύνας εἶχες ἐπιτετηδευμένας πρὸς τὸ κατὰ πόδας αἱρεῖν·** **2)** μετ' ἀπαρφ. ἐπιμελοῦμαι, φροντίζω, συνηθίζω νὰ πράττω τι, περιποιοῦμαι : Ἡρ.3,18 **ἐς τὸν τὰς μὲν νύκτας ἐπιτηδεύοντας τιθέναι τὰ κρέα,** αὐτ.4,170, Πλάτ.Γοργ.524C, Ἰουλ.Λόγ.1,3D **εἰ αὖ ἐπετήδευε κομᾶν·** ὁμ. ἑπομένου τοῦ **ὅπως..** : Ἡρ.3,102 **ἐπιτηδεύσας ὅκως ἀπὸ τέκνων ὡς νεωτάτων ἀποσπάσας ζεύξει·** ‖ νεώτ. ἀσκῶ τι μετ' ἐπιτηδεύσεως, ἐκτελῶ τι μεθ' ὑπερβολικῆς λεπτολογίας : **ἐπιτηδεύει τὴν ὁμιλίαν του·** **3)** ἀπολ. ἐν μτχ. **οὐδὲν αὐτοὶ ἐπιτηδεύοντες** ἄνευ οὐδεμιᾶς προμελέτης ἐκ μέρους ἡμῶν : Σπεύσ.π.Θεολ.Ἀριθμ. 61· ‖ ἡ μτχ. **ἐπιτηδεύσας** ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ ἐπίτηδες βλ.λ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,32 **ἐκείμην δὲ αὐτοῦ πλησίον ἐπιτηδεύσας·** **4)** νεώτ. συνηθέστ. τὸ μέσ. **ἐπιτηδεύομαι** μεθ' ἱκανότητος, δεξιότητος ἀσχολοῦμαι περί τι, εἶμαι ἐπιτήδειος εἴς τι, εἶμαι εἰδήμων τινός : **ἐπιτηδεύεται εἰς τὴν μαγειρικήν·** ‖ κτ. ἐπέκτ. προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαί τι, θέλω νὰ ἐκλαμβάνωμαι ὡς τοιοῦτος ἢ τοιαύτη : Εὐστ. Παν.54,85 **ἀσάφειαν ἐπιτηδεύεται,-ἐπιτηδεύεται τὴν μεγάλην κυρίαν·** ρηματ. π. ἐπιτηδευτής, ἐπιτηδευματίας, ἐπιτήδευσις, ἐπιτήδευμα.

ἐπιτηδέως ἐπίρρ. Ἰων. τ. τοῦ ἐπιτηδείως βλ.λ.

ἐπιτηδῆ (τά) πάπ. ἐπιτήδεια βλ. ἐπιτήδειος 4).

ἐπιτήθη (ἡ) ἡ ἐπιτηθή ἡ μήτηρ τῆς μάμμης· ΑΒ 254,10, Εὐστ.Ἰλ.971,25 « τήθη μὲν ἡ τῆς μητρὸς καὶ τοῦ πατρὸς μήτηρ, ἐπιτήθη δὲ ἡ ὑπὲρ αὐτήν » : Θεόπομπ.Κωμ.42· **2)** ἡ μήτηρ τῆς προμάμμης : Πολυδ.3,18.

ἐπίτηκτος-ον ὁ ἐπί τι κεχυμένος, ὁ τηκτῷ μετάλλῳ περικεκαλυμμένος, ὅθ. εἰδ. ὁ ἐπίχρυσος : Ἀλεξ.96 **κύλιξ στέφανον κύκλῳ ἔχουσα χρυσοῦν οὐ γὰρ ἐπίτηκτόν τινα·** **2)** ὁ χρυσῷ ἢ ἐπιχρύσοις κοσμήμασι κεκαλυμμένος : Ἐπιγρ. **κρατὴρ ὑπάργυρος ἐπίτηκτος,** αὐτ. **στλεγγίδιον ἐπίτηκτον·** **3)** μτφ. τεχνητός, προσποιητός, πλαστός, κίβδηλος : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 5,186 **ἴδ' ὡς ἐπίτηκτα φιλοῦσα ἥλως,** Πλούτ.Ἠθ.65Β.

ἐπιτήκω τήκω τι ἐπί τινος, τήκων τι ἐπιχέω αὐτὸ ἐπί τινος : Ἡρ.7,239 **ἐπέτηξε τὸν κηρὸν ἐπὶ τὰ γράμματα,** Πλαύτ.Ἀγησ.40.

ἐπιτηλίς-ίδος (ἡ) μτγν. τὸ ποῶδες φυτὸν γλαύκιον τὸ ξανθόν, ἔχον ὡς θήκην τῶν σπόρων αὐτοῦ κεράτιον : Νικ.Θηρ.852 **ἐπιτηλὶς μήκων** (=μήκων κερατῖτις).

ἐπιτήρησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ -η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτηρῶ, παρατήρησις, προσοχή : Πορφ.Ἀποχ.4,8 **ἐ- οὐρανίων·** **2)** ἡ πρὸς ἔλεγχον προσεκτικὴ παρατήρησις, ἐπίβλεψις, ἐποπτεία, παρακολούθησις . Σχόλ.Σοφ.Ἀντ.1135· **3)** τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐπιτηρητοῦ βλ.λ.2) : Πάπ. **τῷ ἀνετέθη ἡ ἐπιτήρησις τῶν ἔργων,-δὲν προκόβει δουλειὰ χωρὶς ἐπιτήρηση,-τὰ κορίτσια θέλουν ἐπιτήρηση,-ἀστυνομικὴ ἐπιτήρησις** (ἡ ἀσκουμένη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐπὶ πολιτῶν θεωρουμένων ἐπικινδύνων εἰς τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν), φρ. **ὑπὸ ἀστυνομικὴν ἐπιτήρησιν·** **4)** ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. τὸ παραφυλάττειν, παραμονεύειν : Φώτ.Ἐπιστ.67,12 **τὰς ἐπιτηρήσεις, τὰς ἐνέδρας, τὰς ἐπιβουλάς·** **5)** ἡ τήρησις : Εὐσ.Βί.Κωνστ.3,18 **τὴν τῆς ἐπιτηρήσεως ταύτης συμπλήρωσιν.**

ἐπιτηρητής (ὁ) σχόλ., πάπ., νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. **ἐπιτηρήτρια** (ἡ), ὁ ἐπιτηρῶν, ὁ εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἐπιτήρησις, φύλαξ, φρουρός, ἐπόπτης : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ.36, **- ἐπιτηρητὴς τῆς τάξεως·** **2)** εἰδ. ἐπόπτης, ἐπιστάτης εἰσπράξεως φόρων : Πάπ. **ἐπ- ἱερᾶς πύλης** (ἐν Ἐλεφαντίνῃ τῆς Αἰγύπτου), ὁμ. **ἐπ- νομῶν Φιλοτερίδος,** ὁμ. **ἐπ- πλοίων.**

ἐπιτηρητικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος, ἁρμόδιος εἰς τὸ ἐπιτηρεῖν, ὁ πρὸς ἐπιτήρησιν τεταγμένος : Ἀνδρόν.Ρ 572Μ, Διογ.Λ 7,114 **μῆνις δέ ἐστιν ὀργὴ πεπαλαιωμένη καὶ ἐπίκοτος, ἐπιτηρητικὴ δὲ·** ὁμ. μετὰ γεν. : Πλαύτ.Ἠθ.538D **προαίρεσιν ἐπιτηρητικὴν τοῦ κακῶς ποιῆσαι·** ‖ **ἐπιτηρητικὸς στρατός** τμῆμα στρατοῦ τεταγμένον ἵνα ἐπιτηρῇ τὰς κινήσεις τῶν ἐχθρικῶν στρατευμάτων· ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς.**

ἐπιτηρία (ἡ) Ἐπιγρ. φροντίς, ἐπιμέλεια, σπουδή.

ἐπιτηρῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. προσμένων παρατηρῶ μετὰ προσοχῆς, παραμονεύω, καιροφυλακτῶ, προσέχω, ἐπιβλέπω, φυλάττω : Ὕμν.Δήμ. 244 **νύκτ' ἐπιτηρήσασα,** Ἀριστφ.Ἀχ.197 **μὴ ἐπιτηρεῖν σιτί' ἡμερῶν τριῶν,** αὐτ.Βάτρ.1151 **σὺ δ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος** (κοίταξε ν' ἀνακαλύψῃς τὸ σφάλμα), αὐτ.Ἐκκλ.633, Θουκ.5,37 **ἐπετήρουν ἀπιόντας αὐτοὺς καθ' ὁδόν,** Λυσ.1,8 **ἐπιτηρῶν γὰρ τὴν θεράπαιναν τὴν εἰς τὴν ἀγορὰν βαδίζουσαν,** Ξεν.Ἑλλ.2,2,16, Δημ.434 **τί παρ' ὑμῖν ἐψήφισται, τοῦτ' ἐπετήρουν οἱ ἄλλοι,** Πλαύτ.Παπλ.17 **καιρὸν ἐπιτηροῦντες,** Λουκ.Μέν.5· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. κ. τὸ παθ. : Ἡλιόδ.Αἰθ 5,20 **σκοποῖς ἀμοιβαδὸν τὸν ἔκπλουν τῆς νεὼς ἐπιτηρούμενον·** **2)** προσέχω, παρατηρῶ, ρίχνω μιὰ ματιά : Ἀπ.Ἐμφ. Πολ.4,39 **ἐ- τινά·** ‖ τὸ παθ. εἶμαι ὑπὸ ἐπιτήρησιν : Πάπ. **ἐπιτηρείσθω οὖν ὁ δεῖνα·** **3)** πάπ. ἐποπτεύω, ἐπιθεωρῶ, διοικῶ : **οἱ ἐπιτηροῦντες ἄρχεῖον·** κ. παθ. : **ἐπιτηρουμένη ἀγορανομία,** αὐτ. **ἐπιτηρουμένη τράπεζα.**

ἐπιτίθημι κ. μσν., νεώτ. κ. **ἐπιθέτω** βλ.λ., μέλλ. **ἐπιθήσω,** ἀόρ. **ἐπέθηκα,** παρακ. **ἐπιτέθεικα** (συνήθ. χρησιμοποιουμένου τοῦ ἐπίκειμαι ὡς παθ.), τοποθετῶ τι ἐπί τινος, θέτω, βάζω κάτι πάνω σὲ ἄλλο πρᾶμα, ἐπὶ θυμάτων ἢ ἄλλων προσφορῶν τιθεμένων ἐπὶ τοῦ βωμοῦ : Ὀδ.Φ 267 **ἐπὶ μηρία θέντες Ἀπόλλωνι** (τμ.), Ἀριστφ.Νεφ.426 **οὐδ' ἐπιθείην λιβανωτόν,** Ἀντιφ.1,18 **σπονδάς τε ἐποιοῦντο καὶ λιβανωτὸν ὑπὲρ αὐτῶν ἐπετίθεσαν·** ‖ ἐπὶ τῶν ἐπὶ τῆς τραπέζης τιθεμένων ἐδεσμάτων : Ὀδ.Α 140 **εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα·** ‖ γεν. θέτω τι ἐπὶ ἄλλου πράγματος : Ἰλ.Ω 264 **ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε,** Ὀδ.Ω 419· ὁμ. **ἐπ- τινί τι** : ΑΠ 7,505 (= Σαπφ.120) **ἐπ- τινὶ κύρτον καὶ κώπαν,** Εὐρ.ΙΤ 702 **τύμβον τε χῶσον κἀπίθες μνημεῖά μοι,** Θουκ.7,36 **τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας,** Ξεν.Οἰκ.17,9, ΚΔ Ματθ. 19,13 **ἵνα ἐπιθῇ αὐτοῖς τὰς χεῖρας·** ὁμ. μετὰ γεν. : Ἰλ.Ω 589 **αὐτὸς τόν γ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας·** ὁμ. κ. μετ' ἐμπροθ. αἰτ. (ἐπί) : Ἡρ. 2,121,4 **ἐπιθέντα δὲ τὸν νέκυν ἐπὶ τοὺς ὄνους ἀπελαύνειν ἐπ' οἴκου,** Θουκ.2,52 **ἐπὶ πυρὰς γὰρ**

ἀλλοτρίας φθάσαντες τοὺς νήσαντας οἱ μὲν ἐπιθέντες τὸν ἑαυτῶν νεκρὸν ὑφῆπτον, Ξεν.ΚΠ 7,3,14 ἐπιθεῖσα ἐπὶ τὰ στέρνα τοῦ ἀνδρὸς τὴν ἑαυτῆς κεφαλήν, ΚΔ Ματθ.27,29 στέφανον ἐξ ἀκανθῶν ἐπέθηκαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, αὐτ.23,4, αὐτ.Λουκ.8,16 λύχνον . . ἐπὶ λυχνίας ἐπιτίθησιν· ὁμ. μ. μετ' οἰτ. ἐπιθέτω, προσαρμόζω : Ἰλ.Δ 190 ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται ἠδ' ἐπιθήσει φάρμακα, αὐτ.Κ 466, Ἡρ.7,183 στήλην λίθου ἐπέθηκαν κομίσαντες ἐπὶ τὸ ἕρμα, Εὐρ. Κύκλ.243 μέγαν φάκελον ξύλων ἐπιθεὶς ἀνάψεις· **2)** προσηλῶ ἢ στρέφω τι πρός τι : Ἰλ.Κ 46 Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν [τμ.]· κ. μετ' ἀπαρφ. : Ὀδ.Φ 1 τῇ δ' ἄρ' ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά [ἔβαλεν εἰς τὸν νοῦν αὐτῆς νὰ . .]· **3)** θέτω τι ἔμπροσθέν τινος, θέτω πῶμα ἢ κάλυμμα : Ὀδ.Ι 314 ἔπειτα ἄψ ἐπέθηχ' [ἐνν. θυρεὸν] ὡσεί τε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη, αὐτ.Ν 370 λίθον δ' ἐπέθηκε θύρῃσιν [ἔθηκε λίθον ὡς θύραν ἢ πρὸ τοῦ στομίου τοῦ σπηλαίου]· || ἐπιτίθημι θύραν τοποθετῶ εἴς τι θύραν : Ὀδ.Φ 45 θύρας δ' ἐπέθηκε φαεινάς, αὐτ.Ι 240 ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν· || πάπ. κ. νεώτ. ἐπιτίθημι σφαγῖδα σφραγίζω, βάζω τὴ σφραγῖδα, τὴ βοῦλλα : ἐπιθεῖναι ἰδίαν σφραγῖδα· || παθ. ἐπὶ πεσσοῦ, ἐφαρμόζομαι εἴς -τι : Ἱππ.Ἀφ.2,14 [παθ.]· **4)** προσθέτω, προσάπτω : Ἰλ.Η 364 κτήματα . . πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι [ἀκόμη καὶ ἄλλα ἐκ τῶν ἰδικῶν μου νὰ προσθέσω], Ὀδ. Χ 62 ὅσσα τε νῦν ὔμμ' ἐστὶ καὶ εἴ ποθεν ἄλλ' ἐπιθεῖτε, Διον.Ἀλ.Ρωμ.20,585,8, Πάπ. εἰδ' ἔτι βούλῃ τοῖσιν γράψαι τι, ἐπίθες· || πάπ. ἐπὶ φόρου, ἐπιβάλλω ἐπιπροσθέτως : ἄλλην ἐπιθεῖναί μοι συντέλειαν· **5)** ἐπὶ χρόνου, ποιῶ τι ἐλθεῖν μετά τι, προσθέτω, ἐπιφέρω, ἐπάγω : Ὀδ.Μ 399 ἀλλ' ὅτε δὴ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε [τμ.], Ἡσίοδ.Ἔργ.697 μήτ' ἐπιθεὶς μάλα πολλά [ἔτεα]· **6)** ἐπιθέτω τι πρὸς συμπλήρωσιν ἔργου τινός, ἐφαρμόζω : Ἰλ.Δ 111 χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην, Ὀδ.Τ 256 περόνην τ' ἐπέθηκα φαεινήν· **7)** μτφ. ἐπάγω : Ἰλ.Τ 107 οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις [θὰ τελειώσῃς τὴν διήγησιν], αὐτ.Υ 369, Πλάτ.Εὐθ.301Ε ἤδη κολοφῶνα ἐπιτίθης τῇ σοφίᾳ, Δημ.520 δύο ταῦθ' ὥσπερεὶ κεφάλαι' ἐφ' ἅπασι τοῖς αὐτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκεν [ἐπέθηκεν εἰς τὰς ἀνοησίας του ὅμοιον τὸν στέφανον], αὐτ. 165 ταῦτα πίστιν ὑπὲρ ἡμῶν αὐτοὶ βεβαιοτάτην ἐπιθέντες [λέγοντες ἐνόρκως], Ἀριστλ.ΖΓ 776a,4 οὐ δύνασθαι τελειῶσαι, οὐδ' ἐπιθεῖναι τῇ γενέσει τὸ πέρας, Ἐπιγρ. ὁ δὲ μισθωσάμενος πίστιν ἐπιθήσει πρὸς τοὺς νεωποίας, Πάπ. δεόμενος αὐτοῦ, ὅπως πέρας ἐπιθῇ τῷ πράγματι· **8)** ἀναφορ. πρὸς τιμωρίαν, ποινήν, ἐπιβάλλω : Ὀδ.Β 192 σοὶ δέ, . . θωὴν ἐπιθήσομεν, Ἡσίοδ.Ἔργ.334 χαλεπὴν ἐπέθηκεν ἀμοιβήν, Ἡρ.1,120 Ἁρπάγῳ μὲν Ἀστυάγης δίκην ταύτην ἐπέθηκε, αὐτ.144, Εὐρ.Ὀρ.500 χρῆν αὐτὸν ἐπιθεῖναι μὲν αἵματος δίκην, Πλάτ. Κριτί.106Β δίκην τὴν πρέπουσαν ἐπιτιθέναι, Ξεν. ΚΠ 1,2,2 ζημίαν αὐτοῖς ἐπέθεσαν, Δημ.1392 τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν ἐπέθηκαν, ΚΔ Λουκ.10,30 ἐκδύσαντες αὐτὸν καὶ πληγὰς ἐπιθέντες, Πλούτ.Φάβ.9, Θεοδώρ.Ἐκκλ.Ἱστ.3 τοῖς μέλεσιν ἅπασιν ἐπιθέντες τὰς μάστιγας· ὁμ. ὡς πρὸς τιμωρίαν ἐπιβαλλομένην ὑπὸ τοῦ θεοῦ: Ἰλ.Ζ 357 οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον [τμ.], Ὀδ.Ο 234, Πάπ. ὁ θεὸς αὐτῷ δίκην ἐπιθείη· ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Ξεν.Λακ.10,7 ἐπέθηκε δὲ καὶ τὴν ἀνυπόστατον ἀνάγκην ἀσκεῖν ἅπασαν πολιτικὴν ἀρετήν, αὐτ.33· **9)** ἐπιστέλλω, πέμπω : Ἡρ.3,42 γράφας δὲ ἐς Αἴγυπτον ἐπέθηκε, Δημ.915 οὐδὲ τὰς ἐπιστολὰς ἀπέδωκας αὐτοῖς, ἃς ἡμεῖς ἐπεθήκαμεν· **10)** δίδω ὄνομα, ἐπονομάζω : Ἡρ.5,68 ἐπὶ γὰρ ὑός τε καὶ ὄνου τὰς ἐπωνυμίας μετατιθεὶς αὐτὰ τὰ τελευταῖα ἐπέθηκε, Πλάτ.Συμπ. 205Β τὸ τοῦ ὅλου ἐπιτιθέντες ὄνομα, ΚΔ Μάρκ. 3,16 ἐπέθηκεν ὄνομα τῷ Σίμωνι Πέτρον, Πάπ. [ὄνομα] αὐτῇ ἐπέθηκεν Πρῖμα· **11)** Ἐπιγρ. συνεισφέρω, συμπράττω εἰς ἐπιχείρησίν τινα· **12)** τὸ μέσ. ἐπιτίθεμαι, μετὰ παθ. παρακ. ἐπιτέθειμαι θέτω ἐπάνω μου, φορῶ : Ἰλ.Ε 743 κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, αὐτ.Σ 317 χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου [Γαζ.Θ «θεὶς τὰς χεῖρας τὰς ἀνδροκτόνους ἐπὶ τοῖς στήθεσι τοῦ φίλου»], Εὐρ.Βάκχ.702 ἐπὶ δ' ἔθεντο κισσίνους στεφάνους, αὐτ.Ἀνδρ.1210· **13)** ὁμ. τὸ μέσ. θέτω τι ἐπί τινας ἢ εἴς τι : Πλάτ. Συμπ.218Β πύλας πάνυ μεγάλας τοῖς ὠσὶν ἐπίθεσθε, ΚΔ Πράξ.15,28 μηδὲν πλέον ἐπιτίθεσθαι ὑμῖν βάρος· **14)** ὁμ. ἐπιδίδομαι εἴς τι, καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι περί τι : Ἡρ.1,1 ναυτιλίῃσι μακρῇσι ἐπιθέσθαι, Θουκ.7,42, Λυσ.6,19 ναυκληρίᾳ ἐπιθέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει, Πλάτ.Γοργ.527D ἐπιθησόμεθα τοῖς πολιτικοῖς, Ξεν.Ἀπομν.2,8,3· || ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. ἐπιχειρῶ : Ἀλεξ 36,3 φιλοσοφεῖν ἐπέθετο, Πλάτ.Σοφ.242Β, Ἰσοκρ.5,1 ἐπεθέμην γράφειν τὸν πρὸς σὲ λόγον· ὁμ.κ.παθ. : Ἐπιγρ. ἐπετέθη πρὸς τὸν πόλεμον· **15)** ὁμ. ἐπιχειρῶ τι κατά τινος, ἐφορμῶ ἐνόπλως κατά τινος, προσβάλλω, ἐπιπίπτω αἰφνιδίως, ἀπροσδοκήτως κατά τινας : Ἡρ.5,31 εὐπετέως ἐπιθήσεαι Εὐβοίῃ, Θουκ.6,61 ὑποπτεύθησαν τῷ δήμῳ ἐπιτίθεσθαι, Ξεν.Ἀθ.3,12, Αἰσχίν.3,235, Λυκοῦργ.125 ἐάν τις τυραννίδι ἐπιτίθηται, ΚΔ Πράξ.18,10 οὐδεὶς ἐπιθήσεταί σοι τοῦ κακῶσαί σε, Πλούτ.Ἠθ.772D, - ἐπετέθησαν κατὰ τοῦ ἐχθροῦ διὰ τῆς λόγχης· || ἐπωφελοῦμαι περιστάσεώς τινος ἵνα ἐπιτεθῶ : Ἰσοκρ.2,3 καὶ τοῖς ἐχθροῖς ἐπιθέσθαι ταῖς ἀλλήλων ἁμαρτίαις, Δημ.643 οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήσασιν, ἀλλ' ἀνθρωπίνως ἐπεκούφισαν· || ὁμ. ἀπολ. ποιῶ, ἐπιχειρῶ ἐπίθεσιν : Θουκ.7,41 ὡς ἐπιθησόμενοι κατ' ἀμφότερα παρεσκευάζοντο, Ἀριστλ.Πολιτ.1302b,25 διὰ καταφρόνησιν δὲ καὶ στασιάζουσι καὶ ἐπιτίθενται· || νεώτ. γεν. ἀντιτίθεμαι πρός τινα, ἀποκρούω τὴν γνώμην τινός, ἐλέγχω τὰ ἐπιχειρήματά τινος σφοδρῶς, οἷον ἐν τῇ βουλῇ, δικαστηρίῳ κτλ. : ὁ ῥήτωρ ἐπετέθη κατὰ τῆς κυβερνήσεως· **16)** ὁμ. ἀπολ. : Ἡρ.1,96 προθυμότερον δικαιοσύνην ἐπιθέμενος ἤσκεε· **17)** ὁμ. μέσ. ἐπιφέρω εἰς ἐμαυτόν : Αἰσχ.Ἀγ.1409 τόδ' ἐπέθου θύος; δαμοθρόοις ἀραῖς ἀπέδικεν· **18)** ὁμ. ἐπιβάλλω : Θουκ.2,24 θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο, Ξεν.ΚΠ 4,5,41 φόβον ἐπιτίθεσθε τῷ μὴ ποιοῦντι τὸ παραγγελλόμενον· **19)** ὁμ. παραγγέλλω, προστάζω : Ἡρ.1,111 τὸν ταῦτα ἐπιτιθέμενόν μοι· ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ. 3,63 τὸν ταῦτα ἐπιτιθέμενον εἶπαι πρὸς ὑμέας, Ἀθήν.11,465D· **20)** δίδω ὄνομα, ἐπονομάζω : Ὀδ.Θ 554, Ἀριστλ.Ποιητ.1451b,10 οὗ στοχάζεται ἡ ποίησις ὀνόματα ἐπιτιθεμένη· **21)** ὁμ. Ἐπιγρ. συνεισφέρω [πιθ.] : πολλοὶ ἐπέθεντο τὰς ἐπιδόσεις εἰς τὴν παρασκευὴν τοῦ πολέμου· ρηματ. π. ἐπίθεσις.

ἐπιτίκτω, μέλλ. **ἐπιτέξομαι,** τίκτω προσέτι, γεννῶ μετέπειτα καὶ ἐκ δευτέρου : Ἱππ.Ἐπικλ, Σωρ.π.Ὀρειβ.22,7,2 τῷ πρώτῳ ἕτερον ἐπιτίκτουσιν.

ἐπιτιλῶ-άω ἀποπατῶ, χέζω, κ. γεν. ρυπαίνω : Σουΐδ. ἐξ Ἀριστφ.Ἀχ.351 [διορθ. ἐνετίλησεν].

ἐπιτῖμα (ἡ) δωρ. τ. τοῦ ἐπιτιμὴ βλ.λ.

ἐπιτίμαιος (ὁ) [ἐπιτιμῶ] μτγν. κ. ἐπιτιμαῖος ὁ εὑρίσκων σφάλματα καὶ ἐπιτιμῶν τοὺς ἄλλους, ὁ ὄγαν φιλόψογος, κωμ. ἐπώνυμον τοῦ ἱστορικοῦ Τιμαίου : Ἴστρ.π.Ἀθήν.6,272Β κἂν τῇ τρίτῃ δὲ τῶν ἱστοριῶν ὁ Ἐπιτίμαιος ἔφη, Διόδ.Σ 5,1 διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς ἐπιτιμήσεως Ἐπιτίμαιος..ὠνομάσθη.

ἐπιτιμή (ἡ), δωρ. -ά ἐπιτιμία βλ.λ.) : Ἐπιγρ. **ἐπιτιμάν καθάπερ Δελποῖς·** 2) πάπ. ἐπιτιμία βλ.λ.· 3) τὸ αἰδοῖον : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,47.

ἐπιτίμημα-ατος (τὸ) τίμημα, ποινή, πρόστιμον : Ἐπιγρ.· 2) ἐπιτίμησις, ἐπίπληξις, μέμψις, μομφή : Ἀριστλ.Ποιητ.1461b,24 **τὰ μὲν οὖν ἐπιτιμήματα ἐκ πέντε εἰδῶν φέρουσιν,** Πλούτ.Ἠθ.1110Ε.

ἐπιτίμησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτιμῶ, ἐπίπληξις, τιμωρία, ἐπίκρισις, ὀνειδισμός, μομφή : Θουκ.7,48 **οὐκ ἄλλων ἐπιτιμήσει ἀκούσαντες,** Ἀντιφάν.258 **τὸ δι᾽ ἐπιτίμησιν φέρει,** Ἀριστλ.Ρητ.1335a,24 **τοῦτο δ᾽ ἐστὶν ἄξιον ἐπιτιμήσεως,** αὐτ.Πολιτ.1340b,40 **περὶ δὲ τῆς ἐπιτιμήσεως ἥν τινες ἐπιτιμῶσιν,** Διόδ.Σ 5,1· || μσν. ἐξορκισμὸς ἐν εἴδει ἐπιπλήξεως : Μηναῖ.1,11 Συναξ. **νέφος ἀκρίδων ἐσόβησε δι᾽ ἐπιτιμήσεως μόνης·** 2) ὕφωσις τῆς τιμῆς πράγματός τινος, ὑπερτίμησις : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.4,117 **ἐπ- σίτου·** 3) εἰδ. ρηταρ. ἀνύψωσις, αὔξησις, μεγέθυνσις, διὰ χρήσεως ἰσχυροτέρου ὅρου : Ἀλέξ.Ρητ.2,28.

ἐπιτιμητήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἐπιτιμητής βλ.λ.2) : Ὀππ.Ἁλ.1,682 **νόσου τ᾽ ἐπιτιμητῆρες.**

ἐπιτιμητής (ὁ) κ. νεώτ., τὸ θηλ. **ἐπιτιμήτρια** ὁ ὁρίζων τὴν τιμήν, ἐκτιμητής, διατιμητής : Ἀντιφ. 5,32 **νῦν δὲ αὐτοὶ ἦσαν καὶ βασανισταὶ καὶ ἐπιτιμηταὶ τῶν σφίσιν αὐτοῖς συμφερόντων,** Ἐπιγρ.· 2) ὁ ἐπιτιμῶν, κατακρίνων, ψέγων : Αἰσχ.Πρ.77 **ὡς οὑπιτιμητής γε τῶν ἔργων βαρύς·** 3) ὁ τιμωρός, κολαστής, παιδευτής : Σοφ.ἀπ.533 **κολασταὶ κἀπιτιμηταὶ κακῶν,** Εὐρ.Ἱκ.255, Πλάτ.Φαῖδρ.240Α **διακωλυτὰς καὶ ἐπιτιμητὰς ἡγούμενος τῆς ἡδίστης πρὸς αὐτὸν ὁμιλίας,** Δίων Χρ.1,90.

ἐπιτιμητικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιτίμησιν, ὁ πρὸς ἐπιτίμησιν γινόμενος, ὁ κατάλληλος πρὸς ἐπιτίμησιν, ἐπίπληξιν : Πλάτ.Ὅρ.416 (τέλος) **νουθέτησις λόγος ἐπιτιμητικὸς ἀπὸ γνώμης,** Διον.Ἀλ.Θαυκ.44 **ἐ- σχῆμα,** Ἀρισταίν.1,4 **ἐμειδίασεν ἐπιτιμητικόν·** 2) ὁ ἀγαπῶν νὰ ἐπιτιμᾷ, ὁ πρὸς τὸ ψέγειν ἐπιρρεπής : Λουκ.Ζ Τραγ.23 **τραχὺν ὄντα καὶ ἐπιτιμητικόν.**

ἐπιτιμητικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιτιμητικόν, δι᾽ ἐπιτιμήσεως : Ἰω.Χρυσ.2,328,26.

ἐπιτιμητός-όν πάπ. πιθ. ὁ ἄξιος ἐπιτιμήματος, ποινῆς· δ. ἑρμ. ἐπιτιμητής, φιλοκατήγορος : **ἐπιτιμητοὶ αὐτοὶ εἶναι λέγοντες.**

ἐπιτιμήτωρ-ορος (ὁ) προστάτης καὶ ἐκδικητής : Ὀδ.Ι 270 **Ζεὺς δ᾽ ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε** (Ζεὺς ξένιος· Εὐστ. «τιμωρός, ἐκδικητής»).

ἐπιτιμία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης, κατάστασις τοῦ ἐπιτίμου πολίτου, τοῦ ἀπολαύοντος πάντων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων καὶ προνομιῶν, ἀντίθ. ἀτιμία : Δημ.549 **διεπράττετ᾽ ἐκεῖνά τε καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, τὴν πόλιν, τὸ γένος, τὴν ἐπιτιμίαν,** Αἰσχίν. 2,88 **τὴν οὐσίαν ἢ τὴν ἐπιτιμίαν τινὸς ἀφελόμενος,** Δημ.329, Πάπ. **ἡ ἐπιτιμία σου ἐκ τούτου οὐδὲν βλαβήσεται·** 2) ἡ νόμιμος τιμωρία, ποινή : ΠΔ Σοφ.Σαλ.3,10 **οἱ δὲ ἀσεβεῖς καθὰ ἐλογίσαντο ἕξουσι ἐπιτιμίαν,** ΚΔ Κορινθ.2,2,6 **ἱκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἡ ὑπὸ τῶν πλειόνων,** Πάπ. **ὑποκεῖσθαι τῇ ὡρισμένῃ ἐπιτιμίᾳ·** 3) τιμή, ὑπόληψις, ἐκτίμησις, σέβας : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,45· || καλὴ φήμη : Φιλ.2,312 **ὑπὲρ τῆς ἰδίας ἐπιτιμίας.**

ἐπιτιμιάζω μσν. ἐπιβάλλω ἐπιτίμιον βλ.λ.3) : Στουδ.Θεόδ.1240 (ἔκδ. Mi.).

ἐπιτίμιον (τὸ) κ. νεώτ., συνήθ. ἐν πληθ. **ἐπιτίμια** (τὰ), ἡ ἀξία ἢ ἐκτίμησις πράγματός τινος, ἤτοι αἱ πρός τινα γενόμεναι τιμαί· Σουίδ. « ἐπὶ τιμῇ τινος γινόμενα » ; Σοφ.Ἠλ.915 **ἀλλ᾽ ἔστ᾽ Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια** (διορθ. τἀπιτύμβια)· 2) τὸ πρὸς τιμωρίαν ἐπιβαλλόμενον, ζημία, ποινή, τιμωρία, πρόστιμον : Ἡρ.4,80 **τοῖσι δὲ παρακτωμένοισι ξεινικοὺς νόμους τοιαῦτα ἐπιτίμια διδοῦσι,** Αἰσχ. Πέρσ.823 **τοιαῦτ᾽ ὁρῶντες τῶνδε τἀπιτίμια,** Σοφ. Ἠλ.1382,Εὐρ.Ἑκ.1086,Ξεν.Ἀπομν.3,12,3 **ἡ καταφρονεῖς τῶν ἐπιτιμίων τῆς καχεξίας τούτων,** Δημ.229 **ἀγῶνες καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλ᾽ ἔχουσαι τἀπιτίμια,** Πάπ. **τοῖς ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένοις ἐπιτιμίοις,** Πλούτ.Κοριολ.13 **ἐπιτιμίοις .. τοὺς λαχόντας ἐξελθεῖν ἀναγκάσαντες·** ὁμ. κ. ἐν τῷ ἑν. : Αἰσχ.Ἑπτ.1021 **τοὐπιτίμιον λαβεῖν,** Ἀριστλ.Οἰκ.1349b, 30 **θάνατον ἔταξε τὸ ἐπιτίμιον·** || εἰδ. εἰς τὸ ἀττ. δίκαιον, ἡ ὑπὸ τῶν δικαστῶν ἐπιβαλλομένη ποινὴ καὶ ἰδίως ἡ χρηματική : Ἀντιφ.4,1,4 **τοὺς δὲ καθαροὺς ἀδίκως ἀποκτείνοντες ἔνοχοι τοῦ φόνου τοῖς ἐπιτιμίοις ἐσμέν,** Ἰσαῖ.3,47,Δημ.736 **μηδ᾽ ὁτιοῦν δ᾽ ἐπιτίμιον ἔσται πρὸς τούτοις,** Λυκοῦργ.4 **μηνύειν τοὺς ἐνόχους τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτιμίοις καθεστῶτας·** 3) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. εἰδ. αἱ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ὡς πνευματικοῦ ἐπιβαλλόμεναι τιμωρίαι εἰς ἁμαρτήσαντας χριστιανούς.

ἐπιτίμιος-ον Ἐπιγρ. ἔντιμος, ἀξιότιμος, δίκαιος : Ἐπιγρ. **ἐπιτίμιος πόλις·** 2) ὁ εἰς τιμήν τινος χρησιμεύων· 3) τὸ οὐδ. **ἐπιτίμιον** ὡς οὐσ.βλ.λ.

ἐπίτιμος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν τιμῇ, ὁ τετιμημένος, εἰδ. ἐπὶ πολιτῶν, **ὁ** ἀπολαύων πάντων τῶν δικαιωμάτων καὶ προνομιῶν τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ἀντίθ. ἄτιμος : Ἀριστφ.Βάτρ.702 **πάντας ἀνθρώπους ἑκόντες συγγενεῖς κτησώμεθα κἀπιτίμους καὶ πολίτας,** Θουκ.5,34 **ὄντες ἐπίτιμοι νεωτερίσωσιν,** Ἀνδοκ.1,73 **τοὺς ἀτίμους ἐπιτίμους ποιῆσαι,** Ξεν.Ἑλλ.2,2,11, Νόμ.π.Δημ.634 **ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα** (μὴ δημευθεῖσα περιουσία πολίτου ἐν ἐξορίᾳ διατελοῦντος)· 2) νεώτ. κ. δημ. ὁ τιμητικῶς φέρων τίτλον τινὰ χωρὶς νὰ ἔχῃ καὶ τὰ πρὸς αὐτὸν σχετιζόμενα δικαιώματα ἢ καθήκοντα: **ἐπίτιμος δημότης Ἀθηνῶν - καθηγητὴς Πανεπιστημίου - πρόεδρος** κττ.· 3) ὁ ἔχων ἀξίαν, πολύτιμος· Ἡσ. « ἐπίτιμον· πλούσιον. τιμωρόν. τιμητόν »· || κτ. Σουίδ. ὁ τετιμημένος καὶ πλούσιος : Ἀγαθ.1,8· 4) Πάπ. ὁ ὑποκείμενος εἰς ποινήν, ὅθ. λαθραῖος : **ἐλαϊκὸν ἐπίτιμον,-ἀπέφαινεν Πᾶις ὑπάρχειν ἐπίτιμον ἐν τῷ Μητροδώρου ἐποικίῳ δραχμῶν ρν΄·** 5) τὸ οὐδ. **ἐπίτιμον** ὡς οὐσ.πρόστιμον, πειθαρχικὴ ποινή, ὅ. ἐπιτίμιον : Πάπ. **κολάζοντες τοῖς ἐκ τῶν νόμων ἐπιτίμοις.**

ἐπιτιμῶ-άω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. κ. δελφ. **ἐπιτιμέω** ὁρίζω τὴν τιμήν τινος, ἐκτιμῶ· 2) ὅθ. ἔχω τινὰ ἐν τιμῇ, τιμῶ μετέπειτα, ἐκτιμῶ : Ἡρ.6,39 **τὸν ἀδελφεὸν . . ἐπιτιμέων·** 3) ἐπιτείνω, ὑψώνω τὴν τιμὴν τῶν ὠνίων, αὐξάνω τὴν τιμὴν πωλήσεως πράγματός τινος, ὑπερτιμῶ, ἀκριβαίνω : Δίφιλ.32,27 **τὸν ξενικὸν οἶνον ἐπιτετίμηκας πολύ·** || ὁμ.ἀπολ. : Αἰλ.Ζ1 10,50,Ἀνών.π.Σουίδ.ἐν λ.ἐπιτιμῶσα **ἐπιτιμῶσα δὲ τὴν ὑπὲρ τῆς ὁμιλίας αἴτησιν** (αὐξάνουσα τὴν τιμήν, ἀπαιτοῦσα πλείονα)· || τὸ παθ. ὑπερτιμῶμαι, εἰδ. ἐπὶ τοῦ σίτου : Δημ. 918 **ὁ σῖτος ἐπετιμήθη τὸ πρότερον καὶ ἐγένετο ἑκκαίδεκα δραχμῶν,** αὐτ.1208 **ὁρῶντες ἐν τῷ Πειραιεῖ τὸν σῖτον ἐπιτιμώμενον,** Ἐπιγρ., Πάπ. **ἐπιτετίμηται ὁ σῖτος·** 4) ἐπὶ δικαστῶν, ἐπιβάλλω ποινὴν εἴς τινα, ἀναγνωρίζω τιμωρίαν, ἐπιβεβαιῶ καταδίκην : Ἡρ.4,43 **τὴν ἀρχαίαν δίκην ἐπιτιμῶν** (ἀναγνωρίζων ἐκ δευτέρου τὴν παλαιὰν καταδίκην), Αἰσχίν.1,113 **τοῖς μὲν ἐξάρνοις ἐπετιμήσατε** (δ. γρ. ἐτιμήσατε) **ταλάντου ἑκάστῳ,** Ἐπιγρ. **ἐ- ἀργύριον·** || γεν. ἐπιβάλλω ποινήν, τιμωρῶ : Κοτελ.1,77Β **ἐπιτιμάσθω χρόνους δύο, μετανοίας ρ΄·** 5) ἐ- τινί τι μέμφομαι, ψέγω, ἐπιπλήττω, κατακρίνω, ὀνειδίζω, κάμνω παρατηρήσεις : Πλάτ. Φαῖδρ.237C **μὴ πάθωμεν ὃ ἄλλοις ἐπιτιμῶμεν,** Ξεν.Κυν.12,16 **πολλὰ ἐπιτιμῶσι τοῖς πεπαιδευμένοις,** Ἰσοκρ.1,17 **ἃ τοῖς ἄλλοις ἂν πράττουσιν ἐπιτιμῴης·** κ. παθ. : Ἀριστλ.Ποιητ.1455a,26 **σημεῖον δὲ τούτου ὃ ἐπετιμᾶτο Καρκίνῳ·** || μ.

μετ' αἰτ. πράγμ. ἐπικρίνω, ἐπιπλήττω (Ἀναξανδρ. 49, Δημ.502 οὐ ταῦτ' ἐπιτιμῶ' κ. παθ. : Ξεν. Ἀπομν.1,2,31 τὸ . . ὑπὸ τῶν πολλῶν ἐπιτιμώμενον, Ἀριστλ.ΗΝικ.1114a,29· || μ. μετὰ δοτ. μέμφομαι, ἐπιπλήττω, ἐπὶ προσ. : Λυσ,24,17 . τοῖς δ' ἑτέροις ἐξαμαρτάνουσιν ὁμοίως ἐπιτιμῶσιν, ΚΔ Μάρκ.3,12 πολλὰ ἐπετίμα αὐτοῖς· ὁμ. ἐπὶ πραγμ.: Ἰσοκρ.8,52 τοῖς ἐνθάδε ψηφισθεῖσιν . . πάλιν ἐπιτιμῶμεν, Δημ.246 τὸν μάλιστ' ἐπιτιμῶντα τοῖς πεπραγμένοις· || ὁμ. ἐ- τινί, ὅτι , , ἢ ὡς ἢ περί τι : Πλάτ.Θεαίτ.169D ἐπιτιμῶντες τῷ λόγῳ, ὅτι αὐτάρκη ἕκαστον εἰς φρόνησιν ἐποίει, Δημ.160 τοῖς Πεισιστρατίδαις ἐπετίμων, ὡς ἐπάγουσι, Πολύβ.8,11,1 μάλιστα δ' ἂν τις ἐπιτιμήσειε περὶ τοῦτο τὸ μέρος Θεοπόμπῳ· κ. παθ. : αὐτ.7,11,9 ἐπιτετιμημένος δὲ . . ἐπὶ τῇ τῶν ἀνδρῶν ἀπωλείᾳ· || μτγν. ἐκκλ. ἐξορκιατικῶς ἐπιπλήττω : ΚΔ Ματθ.8,26 ἐγερθεὶς ἐπετίμησε τοῖς ἀνέμοις καὶ τῇ θαλάσσῃ· || νεώτ. μετ'αἰτ. προσ. κ. ἐμπροθ. διαρ. (διά τι):τοὺς ἐπετίμησε διὰ τὴν παρεκτροπὴν των αὐτήν· || ὁμ. ἀπολ. ἐπιπλήττω : Θουκ.3,38 ἀπὸ τῶν λόγῳ καλῶς ἐπιτιμησάντων, Δημ.13, Ἀριστλ. Πολιτ.1284a,27 οὐχ ἁπλῶς οἰητέον ὀρθῶς ἐπιτιμᾶν· ρηματ. π. ἐπιτιμητής, ἐπιτιμητήρ, ἐπιτιμήτωρ, ἐπίτιμος, ἐπιτιμή, ἐπιτίμησις, ἐπιτίμημα, ἐπιτίμιον.

ἐπιτίμως· ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπίτιμον, βλ.λ.) κ. 3), ἐντίμως : Κλήμ.Ἀλ.507.

ἐπιτινάσσω μτγν. τινάσσω ἐντός, ἐμβάλλω, ἐμποιῶ : Βασ.3,546Β εὐωχουμένοις ἐπετίναξε πνεῦμά τι βίαιον τὸ τῆς εὐφροσύνης δωμάτιον.

ἐπιτίνω Ἐπιγρ. τιμωρῶ (πιθ.).

ἐπιτίτθιος-ον μτγν. ὁ ἐπὶ τοῦ μητρικοῦ στήθους κείμενος, ἐπιμαστίδιος, βυζανιάρικας : Νικαρχ. ἐν ΑΠ 11,243 παῖδα λιπὼν οἴκοις ἐπιτίτθιον· || τὸ ἀρσ. ἐπιτίτθιος ὡς οὐσ. τὸ θηλάζον ἔτι βρέφος, τὸ βυζανιάρικο, τὸ βυζασταρούδι : Θεόκρ. 24,54 ὡς εἶδοντ' ἐπιτίτθιον Ἡρακλῆα.

ἐπιτιτρῶ-άω μτγν., ἀόρ. α' ἐν ἀπαρφ. ἐπιτρῆσαι, διαπερῶ, διατρυπῶ, ἀνοίγω ὀπὴν ἐν λίθῳ : Ἐπιγρ.' || διατρυπῶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω, ἀνατραίνω : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,15,3.

ἐπιτιτρώσκω μτγν. τιτρώσκω, πληγώνω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας, ἐπιπολῆς : Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠλ.4,131,10 χὰ μὲν ἐπετρώθη, Φίλ.2,576,23.

ἐπιτλῶ-άω ἀχρ. ἐνεστ. τοῦ ἀορ. ἐπέτλην, ἀπαρφ. ἐπιτλῆναι, φέρω τι μεθ' ὑπομονῆς, ὑποφέρω, ὑπομένω : Ἰλ.Ψ 591 τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη (Γαζ.Θ «δι' ὃ σοι ὑπομεινάτω ἡ καρδία »), Νίκ.Ἀλεξ.241 μυρί' ἐπιτλὰς (ὑποστάς).

ἐπιτμήγω ἐπ. τ. τοῦ ἐπιτέμνω βλ.λ., Ἡσ. « ἐπιτμήγειν· ἐπιτέμνεσθαι· σπεύδειν » : Ἀπολλ.Ρ 4,707.

ἐπίτμησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτέμνειν, ἀποκοπή· || ἡ σύντμησις τῶν λέξεων κατὰ τὴν γραφὴν ἢ τὴν ἐκτύπωσιν διὰ παραλείψεως γραμμάτων, οἷον ἄ. ἀντὶ ἄλλως, ἀόρ. ἀντὶ ἀόριστος, ἀρσ. ἀντὶ ἀρσενικὸν κτλ.

ἐπιτμητικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπίτμησιν, ὁ ἐπίτμησιν ἐνέχων : Εὐστ.Ὀδ.Μ 1708,2 οὗ δεσμοῦ καὶ τῆς κατ' ὀρθὸν στάσεως σύμβολον ἐπιτμητικὸν ἡ ἱστοπέδη φαίνεται.

ἐπιτοκία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ τόκος τοῦ τόκου : Φίλ.2,285 τόκους καὶ ἐπιτοκίας (τῆς φιλανθρωπίας) μὴ τελοῦντες· **2)** εἰδ. νεώτ. βιολ. ὁ πολλαπλασιασμὸς ακωλήκων τινῶν δι'ἀποκοπῆς τοῦ ἡμίσεος τοῦ σώματος αὐτῶν καὶ τῆς μεταβολῆς αὐτοῦ εἰς νηχόμενον ὀργανισμόν, ἄ. ἐπιγαμία.

ἐπιτοκίδιος-ον μσν. γενέθλιος, γενεθλιακός : Ψελλ. Περὶ Ὀνομ. Δικῶν 108 τὰ ἀμφιδρόμια ἐπιτοκίδιός ἐστιν ἑορτή.

ἐπιτοκίζω Ἐπιγρ. καθιστῶ κατάλληλον πρὸς ἀνώτερον ἐπιτόκιον.

ἐπιτόκιον (τὸ) (τόκος-τοκίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. σύνθετος τόκος, τόκος τόκων : Αἰσώπ.Μθθ.177Β (δ. γρ.), Πάπ.' || νεώτ. τὸ εἰς κεφάλαιον ἑκατὸν δραχμῶν ἐπὶ ἓν ἔτος ἀναγόμενον ποσοστὸν τῶν τοκιζομένων χρημάτων, ὁ τόκος τῶν ἑκατὸν δραχμῶν εἰς ἓν ἔτος, οἷον 5%· **2)** (τίκτω) γενεθλιακὸν ποίημα : Εὐμάθ.Ὑσμ.4,110 ἐπιτόκιον οἷον ᾄδει.

ἐπίτοκος-ον (τίκτω) κ. νεώτ. ἐπὶ γυναικῶν καὶ θηλέων ζῴων, ἡ ἐγγὺς τοῦ τεκεῖν, ἡ μέλλουσα νὰ γεννήσῃ ἐντὸς ὀλίγου, ἧς ὁ τόκος ἐπίκειται, ἑτοιμόγεννη· Φρύν.333 « ἐπίτοκος, ἡ γυνὴ ἀδοκίμως εἶπεν Ἀντιφάνης ὁ κωμῳδός, δέον ἐπίτεξ εἰπεῖν » : Ἱππ.Ἐπικ.17 ἡ κοῦρος (ἀναγν. οἰκουρὸς) ἐπίτοκος ἐοῦσα τοῦ ἔμπροσθεν χρόνου, Ἀντιφάν.306, Ἀριστλ.ΖΙ 573a,2 οὕτω γιγνώσκουσιν, ὅτι ἐπίτοκά εἰσιν· ὁμ. ἑτερακλ. ἐν αἰτ. ἐν. ἐπίτοκα : Ἐπιγρ.' **2)** γόνιμος, καρποφόρος, τίκτουσα : Ἱππ.Ἐπιδ. 6,8,32· **3)** (τόκος, τοκίζω) ὁ φέρων τόκους ἐπὶ τόκων : Πλάτ.Νόμ.842D καὶ ἐπιτόκων τόκων (ἐπιφερόντων πάλιν νέους τόκους), Πολυβ.8,141.

ἐπιτόκως ἐπίρρ. μτγν. ἐπὶ τόκῳ.

ἐπιτολή (ἡ) (ἐπιτέλλω (2)) κ. μσν, κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτέλλειν, ἡ εἰς τὸν ὁρίζοντα ἐμφάνισις ἀστέρος : Εὐρ.Φαίν.1116 τὰ μὲν σὺν ἄστρων ἐπιτολαῖσιν ὄμματα βλέποντα, Ἀρχύτ.Ι, Πτολ.Μαθ.8,4· || ὅθ. ἡ περίοδος τῆς ἐμφανίσεως ἀστέρος τινὸς ἐν τῷ οὐρανῷ : Ἱππ.Ἀέρ.2,Θουκ. 2,78 πὰν ἐξείργαστο περὶ ἀρκτούρου ἐπιτολάς, Ἀριστλ.ΖΙ 602a,26 περὶ κυνὸς ἐπιτολήν, Πολύβ. 4,37,2 περὶ τὴν τῆς Πλειάδος ἐπιτολήν· || ὁμ. μτγν. ἐπὶ τοῦ ἡλίου καὶ τῆς σελήνης : Ἀππ.Ἐμφ. Παλ.5,90, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,3 ἡλίου καὶ σελήνης ἐπιτολάς· || ὁμ. κατὰ Γέμιν.13,3 ἐπιτολὴ ἡ ἀνατολὴ ἀστέρος τινός, ὅταν ὁ ἥλιος ἀνατέλλῃ ἢ δύῃ (ἐ- ἀληθινή, ἑῴα ἢ ἑσπερία), ἡ ἀκριβῶς πρὸ τῆς ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου ἢ μετὰ τὴν δύσιν αὐτοῦ (ἐ- φαινομένη)· **2)** ἐπιτολαὶ ἀνέμων ἔγερσις ἀνέμου : Παλαίφ.17· **3)** ἐπιτολαὶ ποταμοῦ ἡ ἀρχὴ ἢ ἡ πηγή, ἀμφ.·γρ. ἐν Ἐπιγρ. (πιθ. ἀντὶ ἐπιπαλὴ)· **4)** ἐντολή, προσταγή, διαταγή· Εὐστ.Ἰλ.829,56 « σπανίως μὲν ἐπιτολή, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ ἐπιστολὴ πλεονασμῷ τοῦ σ » : Πάπ. δι' ἐπιτολῆς τοῦ δεῖνα.

ἐπιτολμητός-όν μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ ἀποτολμήσῃ : Μάξ.Τύρ.24,4 (δ. γρ. ἐπιτολμητέον).

ἐπιτολμῶ-άω ὑπομένω, λαμβάνω θάρρος, δεικνύω καρτερίαν : Ὀδ.Α 353 σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν, Θέαγν.445 ἀλλ' ἐπιτολμᾶν χρὴ δῶρ' ἀθανάτων, οἷα διδοῦσιν ἔχειν· || ὁμ.ἀπολ.: Ὀδ.Ρ 238 ἐπετόλμησε, φρεσὶ δ' ἔσχετο (καρτερικῶς ὑπέμεινε· Εὐστ. «τοῦ ἐπετόλμησεν ἑρμηνεία, φρεσὶ δ' ἔσχετο, καὶ ἔστι ταὐτὸν τὸ ἔτλη καὶ ἔμεινεν »)· **2)** τολμῶ, ἀποτολμῶ, διακινδυνεύω, ἀπολ. : Φίλ.1,594· ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ. 671,Γαλ.12,710· || ὁμ. μετὰ δοτ. ἀποτολμῶ τι, ἐπιχειρῶ : Πλαύτ.Φιλ.10 ἐπετόλμησε τῇ διαδόσει, αὐτ. Ἀντ.69, Φιλόστρ. Εἰκ.1,11 τοῦτον ἐπιτολμῆσαι τῷ πατρῴῳ δίφρῳ, Αἰλ.ΖΙ 7,19· || ὁμ. ἐπιτολμῶ τῇ σκηνῇ τολμῶ νὰ ἀνέλθω, νὰ ἀναβῶ ἐπὶ τῆς θεατρικῆς σκηνῆς : Ἱμέρ.Λόγ.17,2.

ἐπιτοματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐν εἴδει ἐπιτομῆς, ἐπίτομος, σύντομος, πρόχειρος : Γαλ.8,317 κατὰ τὰς ἐπιτοματικὰς πραγματείας.

ἐπιτομή (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτέμνειν, ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τομή, ἐντομή : Αἰσχίν.3,51 τὴν τῆς κεφαλῆς ἐπιτομήν' πρβλ. Φίλ.Μηχ.Βελοπ.64,1· **2)** ἀποχωρισμὸς μέρους ἀπό τινος συνόλου, ὅθ. εἰδ. κ. σύντμησις, συντόμευσις, σύνοψις, ἰδίως βιβλίου τινός (Ἀριστλ.Πρ.891a,7 ἐπιτομὴ τῶν φυσικῶν, Ἐπίκ.Ἐπιστ. 1,40 ἐπιτομὴ καὶ στοιχειώσις ΠΔ Μακκ.2,2,28 ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς διαπονοῦντες, Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,5 ἐπιτομαὶ κεφαλαιώδεις· || ὁμ. φρ. ἐν ἐπιτομῇ ἐν περιλήψει, μὲ λίγα

λόγια : Κικ.᾽Αττ.5,20,1· όμ. **κατ᾽ ἐπιτομήν·** || μτφ. ἐπὶ τῆς Ῥώμης : ᾽Αθήν.1,20Β **τὴν Ῥώμην πόλιν ἐπιτομὴν τῆς οἰκουμένης·** || νεώτ. βραχὺ σύγγραμμα ἐν ᾧ ἐκτίθεται περιληπτικῶς τὸ περιεχόμενον ἄλλου τινὸς μεγάλου συγγράμματος· || **ἐπιτομὴ νόμων** ἰδιωτικὴ συλλογὴ διατάξεων τοῦ βυζαντινοῦ δικαίου· **3)** τὸ δικαίωμα τῆς τομῆς, τῆς κοπῆς : ᾽Επιγρ. **εἰ δέ κα ἀμπέλους, ἐπιτομὰ ἔστω.**

ἐπιτομικός-ή-όν Σουΐδ. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιτομὴν βλ.λ.2).

ἐπιτομικῶς ἐπίρρ. μσν. δι᾽ ἐπιτομῆς, διὰ βραχέων, περιληπτικῶς : Σουΐδ. ἐν λ. Εὐτρόπιος **τὴν Ῥωμαϊκὴν ἱστορίαν ἐπιτομικῶς ἔγραφε.**

ἐπίτομος-ον (τέμνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ τετμημένος, συντετμημένος, κομμένος : Θεόφρ.Φl 5,1,12 **καλοῦσι δ᾽ οἱ τέκτονες ἐπίτομα ταῦτα, διὰ τὸ πρὸς τὴν χρείαν οὕτω τέμνειν** (μικρὰ σχιστὰ ξύλα αὐτῶς ἐκ τοῦ δένδρου κεκομμένα, ὥστε νὰ τὰ μεταχειρίζωνται εὐθὺς οἱ οἰκοδόμοι)· πρβλ. αὐτ. 3,13,1· **2)** βραχύς, σύντομος : Διον.᾽Αλ.Ῥωμ.1,68 **ἐπίτομος ὁδός·** κ. ἄνευ τοῦ ὁδός : ΔίωνΧρ 18,4 **ἐπίτομον δείξας ἢ λεωφόρον,** Λουκ.Νεκρ.Δ 7,2 **οὐδὲ σε τὴν ἐπίτομον ἐχρῆν τραπέσθαι·** || κτ. οὐδ. πληθ. αἱ συντομώτεραι ὁδοί : Παυσ.10,31,7 **τὰ ἐπίτομα ἐκλεγόμενος τῆς χώρας·** || ἐν χρ. κ. μτφ. : Συνέσ.᾽Επιστ.35 **ἐπιτομωτάτην ὁδὸν ἐπὶ τὸ πλουτεῖν ἐβάδισεν·** **3)** κ. νεώτ. ὁ κατ᾽ ἐπιτομὴν βλ.λ.2) γενόμενος, σύντομος, περιληπτικός, ἰδ. ἐπὶ συγγράμματος : Μάξ.Τύρ.31,2,Βί.Θεοφάνους ἐν ASS Μαρτίου 2,700Β **βίος ἐν ἐπιτόμῳ,** - **ἐπίτομος ἱστορία τῆς Ἑλλάδος.**

ἐπιτόμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν ἐπιτομῇ βλ.λ.2), συντόμως : Σχόλ.᾽Αριστλ.681,36, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ. 487Α **καὶ ταῦτα μὲν ἡμεῖς ἐπιτόμως·** όμ. τὸ συγκρ. **ἐπιτομώτερον** : ᾽Απολλ.Δύσκ.᾽Αντων.3,8.

ἐπιτόναιον (τὸ) ᾽Επιγρ. πιθ. συνδετικὴ δοκός.

ἐπιτονίζω νεώτ. ναυτ. στερεῶ τὴν ἄρτι τοποθετηθεῖσαν στήλην ἱστοῦ διὰ τῶν ἐπιτόνων αὐτῆς.

ἐπιτονική (ἡ) νεώτ. μουσ. ἡ δευτέρα βαθμὶς τῆς διατονικῆς κλίμακος.

ἐπιτόνιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ὄργανον πρὸς ἐπίτασιν (τέντωμα) τῶν χορδῶν μουσικοῦ ὀργάνου, κόλλαβος δι᾽ οὗ ἐντείνονται αἱ χορδαὶ μουσικοῦ ὀργάνου πρὸς ἀποτέλεσιν ἁρμονίας, κλειδί : ᾽Αθήν.10,456D **οἱ δὲ εἰς ἐπιτόνιον ψαλτήριον δελφῖνα καὶ τράγον εἰργασμένον εἰρῆσθαι·** || μτφ. Πλούτ.᾽Ηθ.3D **ἡ συντροφία γὰρ ὥσπερ ἐπιτόνιόν ἐστι τῆς εὐνοίας** (ἡ κοινὴ ἀνατροφὴ αὐξάνει τὴν εὔνοιαν)· **2)** μικρὸς αὐλὸς πρὸς οὗ τὸν τόνον ἐντείνονται τὰ ὄργανα : Ε Γουδ.ἐν λ. ἀπότομον,. . **ἐπαυλήσας τῷ καλουμένῳ ἐπιτονίῳ·** **3)** πᾶς πάσσαλος ἔχων τὸ σχῆμα τοῦ ἐπιτονίου) : ᾽Ορειβ.49,4,26· || λαβὶς στρόφιγγος : Ἥρων Αὐτομ.13,5, Βιτρ.9,8,11, Οὔλπ.π.᾽Ιουστιν.Πανδ.19,1,17,8· || λαβὶς σύριγγος : Ἥρων Πνευμ.2,18· **4)** ἐπιστόμιον σύριγγος, αὐλοῦ : Βιτρ.10,8,5· **5)** ἐν πληθ. κοιλώματα ἐν οἷς ἀπετίθετο, προσηρμόζετο κύλινδρος : Βίτ.49,10.

ἐπιτόνισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτονίζειν βλ.λ.

ἐπιτονόδεσμος (ὁ) νεώτ. ναυτ. εἶδος κόμβου, δι᾽ οὗ ἀνασυνδέονται τὰ δύο μέρη ἀποκοπέντος ἐπιτόνου ἢ ἄλλου σχοινίου ἐξαρτίας, ξαρτόδεμα.

ἐπίτονος-ον (ἐπιτείνω) κ νεώτ. ἐπιτεταμένος, ἐντεταμένος, ἔντονος, τεντωμένος· κ. παραθ. : Διόδ. Σ 10,17 **κατὰ τὴν ἐπιτονωτάτην ἐπίτασιν τῆς βασάνου·** ἐπὶ ἤχου : Φιλόστρ.Σοφ.1,25,7 **φθέγμα λαμπρὸν καὶ ἐπίτονον·** **2)** κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. **ἐπίτονος** (ἐνν. ἱμάς) ὡς οὐσ. τὸ ἐκ πεπλεγμένων ἱμάντων δέρματος βοὸς σχοινίον τῆς κεραίας, δι᾽ οὗ ἐξαρτῶσιν αὐτὴν ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ, οὗ τὸ ἐλεύθερον ἄκρον προσδένεται εἰς τὴν πρύμνην, τὸ σχοινὶ τῆς ἀντέννας, ὑπέρα, μαντάρι· Σουΐδ. « ἐπίτονος, ὁ δεσμεύων ἱμὰς πρὸς τὸν ἱστόν τὸ κέρας», ἀντίθ. τῷ πρότονος : ᾽Οδ.Μ 423 **ἐπ᾽ αὐτῷ** (ἱστῷ) **ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς** (σχόλ. «ὁ τῶν κεράτων δεσμὸς ὁ ἀνέλκων τὸ κέρας πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ἱστοῦ») αὐτ. ἔτι τὸ σχοινόπλεκτον ἔδαφος τοῦ κρεβατίου, ὅπου βάλλονται τὰ προσκεφάλαια καὶ στρώματα)· || όμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἕκαστον τῶν ἰσχυρῶν σχοινίων, δι᾽ ὧν στηρίζονται αἱ στῆλαι καὶ τὰ ἐπιστήλια τῶν ἱστῶν ἐπὶ τῶν πλευρῶν καὶ τῆς πρύμνης τοῦ πλοίου, ξάρτια· **3)** τὸ ἀρσ.πληθ. **ἐπίτονοι** ὡς οὐσ. οἱ μεγάλοι τένοντες, μυῶνες τῶν ὤμων καὶ τῶν βραχιόνων : Πλάτ.Νόμ.945C **νεύρων ἐπιτόνους,** ᾽Αριστλ.Ζl 515b,9 **καὶ τὰ πρὸς ἰσχὺν βοηθητικὰ** (νεῦρα) **ἐπίτονός τε καὶ ὠμιαία.**

ἐπιτονῶ-όω μτγν. καθιστῶ τι ἐπίτονον, ἔντονον, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω : Γαλ.15,195 **τὰς ἕξεις ὁ ψυχρὸς οἶνος ἐπιτονεῖ.**

ἐπιτόνως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἔντονον, μετ᾽ ἐντάσεως, κτ. διόρθ. Turneb. ἐν Αἰσχ.Εὐμ.385.

ἐπιτοξάζομαι τοξεύω κατά τινος, σημαδεύω μὲ τόξον κατά τινος, κτυπῶ μὲ βέλη, κατατοξεύω : ᾽Ιλ.Γ 79 **τῷ δ᾽ ἐπετοξάζοντο . . Ἀχαιοί,** Λουκ.Μὴ Πιστ.Διαβ.12 **ἅπαντες γὰρ τῷδ᾽ ἐπιτοξάζονται·** όμ. ἀπολ. ἢ μετ᾽ ἐμπροθ. γεν. (κατὰ) : ᾽Αγαθ.3,22, Μέν.π.Σουΐδ. ἐν λ. ἄτρακτον **ὁ δὲ ἐπετοξάζετο κατὰ τοῦ βαρβάρου.**

ἐπιτοξεύω μτγν. τοξεύω κατά τινος, ἐπιτοξάζομαι, μετὰ δοτ. ἢ αἰτ. : Δίων Κ 68,31 **ἐπετόξευσαν αὐτῷ,** ᾽Αρισταίν.1,1 **Ἔρως ἐπαίδευσε τὴν ἐρωμένην ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς·** όμ. ἀπολ. : ᾽Αγαθ.5,19.

ἐπιτοξίς-ίδος (ἡ) ᾽Επιγρ. κ. μτγν. (ἀμφ. σημ.) : ᾽Επιγρ. **τάδε ἐπ[ε]σθαι(;) τῷ καν[ῷ] τρίποδα, ἐπιτοξίδας·** **2)** ἐπιτοξῖτις βλ.λ. : Ἥρων Βελοπ. 124Α, Βιτρ.10,(15)10,4.

ἐπιτοξῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐντομὴ ἢ τὸ κοίλωμα ἐν τῷ τόξῳ, ἔνθα τίθεται τὸ βέλος : Ἥρων Βελοπ.124Α « τὸ δεχόμενον τὸ βέλος καίλασμα (ἐκάλουν) ἐπιτοξῖτιδα», Φίλ.Μηχ.Βελοπ.73,51.

ἐπιτοπίζω (τόπος) κατὰ Σουΐδ. εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν τῷ τόπῳ, κατοικίζω.

ἐπιτόπιος-ον σχόλ. κ. νεώτ., τὸ θηλ. κ. **ἐπιτοπία** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν τόπον, ὁ ἐπὶ τοῦ τόπου ἢ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον γινόμενος ἢ εὑρισκόμενος : Σχόλ.᾽Οππ.᾽Αλ.1,596,- **ἐπιτόπιαι ἀρχαὶ - ἔρευναι - ἑορταὶ - πανηγύρεις.**

ἐπιτοπίως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῷ τόπῳ : Θεοφάν.610,13· || νεώτ. ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ . . . γίνεται, παράγεται ἢ εὑρίσκεταί τι : **τὰ προϊόντα καταναλίσκονται ἐπιτοπίως.**

ἐπιτοπλεῖστον, ἐπιτοπλέον, ἐπιτοπολὺ κ. **ἐπιτοπλῆθος,** ἐπίρρ. ἀντὶ ἐπὶ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ τὸ πλέον, ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπὶ τὸ πλῆθος, καθόλου, γενικῶς, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, τὰ μάλιστα, κοινῶς, συνήθως.

ἐπιτόπως ἐπίρρ. μτγν. ἁρμοδίως, ἐπιτηδείως, προσηκόντως, ἐπὶ τῶν ἀστέρων : Βέττ.Βάλ.5,37 **κείμενοι ἐπιτόπως.**

ἐπίτορος-ον μσν. ἐπὶ φωνῆς, διάτορος, διαπεραστικός, σφοδρός· τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Νικ. Χων.᾽Ισαάκ.᾽Αγγ.254C **ἐπίτορον ἀλαλάξασαι.**

ἐπιτόσσαις αἰολ. μτχ. τοῦ ἀορ. ἐπέτοσσε βλ.λ.: Πίνδ.Π 4,25· όμ. μετ᾽ αἰτ. : αὐτ.10,33 **ὄνων ἑκατόμβας ἐπιτόσσαις θεῷ ῥέζοντας.**

ἐπιτράγημα-ατος (τὸ) μσν. τὸ δεύτερον ἔδεσμα, ἐπιδόρπιον, δευτέρα τράπεζα : Νικ.Χων.᾽Αλέξ. Δούκ 367Α **ὄψον ἢ ἐπιτράγημα.**

ἐπιτρᾰγημᾰτίζω θέτω ἐπὶ τῆς τραπέζης ὡς τραγήματα, προσφέρω ὡς ἐπιδόρπια, παθ. : ᾽Αριστλ.(ἀπ.105) π. ᾽Ιουλ.᾽Επιστ.180 (24,391Β) **σῦκον . . τοῖς δείπνοις . . ἐπιτραγηματίζεσθαι.**

ἐπιτρᾰγία (ἡ) μτγν. ἐπίθετον τῆς Ἀφροδίτης, ἧς ζῷον ἱερὸν ἐθεωρεῖτο ὁ τράγος : Πλούτ.Θησ.18 **καλεῖσθαι τὴν θεὸν Ἐπιτραγίαν.**

ἐπιτραγίας (ὁ), πληθ. **ἐπιτραγίαι** (οἱ) εἶδος ἰχθύων ἀγόνων καὶ παχέων : Ἀριστλ.ΖΙ 538a,14.

ἐπίτραγος (ὁ) (τραγῶ-άω) κ. πληθ. **ἐπίτραγοι** (οἱ) τὰ ἀκμαῖα καὶ ὀργῶντα ἄκαρπα κλήματα ἀμπέλου : Διον.Ἀλ.Ρωμ.19.1, Πολυδ.7,152 **οἱ δὲ καλούμενοι νῦν τῶν ἀμπέλων ἐπίτραγοι, θυμάλωπες ἐλέγοντο,** ΕΜ 367,20 ἐν λ. ἐπιφυλλίδες **τὰ πρὸς βότρυας, οἱ καλούμενοι ἐπίτραγοι.**

ἐπιτραγῳδῶ-έω διηγοῦμαι, ἀφηγοῦμαι, ἐκθέτω τι κατὰ τρόπον τραγικόν, ὅθ. συνεκδ. ἐξαίρω, ἐγκωμιάζω, μεγαλύνω, μεγαλοποιῶ, ἐξογκῶ : Θεόφρ. ΦΙ 9,8,5 **τὰ μὲν οἰκείως, τὰ δ' ἐπιτραγῳδοῦντες λέγουσι,** Διον.Ἀλ.Θουκ.28 **ἐπιτραγῳδεῖν τὰς τῶν Ἑλλήνων συμφοράς,** Πλούτ.Ἀρτξ.18,Φίλ.2,105, Λουκ.Τόξ.12 **μηδὲν παρ' ἐμαυτοῦ ἐπιτραγῳδῶν'** || ὁμιλῶ, δημηγορῶ ἔτι μᾶλλον πομπωδῶς : Πλούτ. Περ.28 **τούτοις ἐπιτραγῳδεῖ πολλὴν ὠμότητα τῶν Ἀθηναίων'** **2)** θρηνῶ, ὀλοφύρομαι κατὰ τρόπον τραγικόν : Ἡλιόδ.Αἰθ.1,3 **ἢ μὲν ταῦτα ἐπετραγῴδει'** || προσθέτω τι εἴς τινα τραγῳδίαν : αὐτ.2,29 **ἐπετραγῴδει τούτῳ τῷ δράματι καὶ ἕτερον πάθος ὁ δαίμων.**

ἐπιτρανῶ-όω μσν. δῆλον ποιῶ τι ἐπὶ πλέον, διασαφηνίζω, διαφωτίζω : Φώτ.Ἐπιστ.192,39 **τῆς τῶν πραγμάτων διαφθορᾶς . . ἐπιτρανουμένης.**

ἐπιτράνωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτρανῶ βλ.λ., διασάφησις : Ὠριγ.3,340Β.

ἐπιτρᾰπεζίδιος Ἡσ. « ὁ παράσιτος ».

ἐπιτραπέζιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς τραπέζης τοποθετούμενος, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τράπεζαν : Λουκ.Ἑρμόν.68 **μᾶλλον δὲ τῷ ἐπιτραπεζίῳ ὕδατι ἐοικὼς ἔσῃ,** Βασ.1,69D **ἐπιτραπέζια διηγήματα,** Εὐστ.Ὀδ.1561,58 **ἐπιτραπέζιος λέξις τὸ παραθεῖναι, - ἐπιτραπέζιον ἔδεσμα - ἐπιτραπέζια σκεύη** (τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης τιθέμενα σκεύη τοῦ φαγητοῦ)' || ὁ προωρισμένος εἰς τὸ νὰ τοποθετῆται ἐπὶ τῆς τραπέζης : **ἐπιτραπέζ- ὡρολόγιον - ἡμεροδείκτης'** || εἰδ. ὀναμασία μικροῦ τινος ἀνδριάντος τοῦ Ἡρακλέους κατασκευασθέντος ὑπὸ τοῦ Λυσίππου' **2)** ἐπιτραπεζίδιος βλ.λ.' Ἡσ. ἐν λ. τραπεζῆες' **3)** γλωσσ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἐπιτραπέζιον** τὸ χειρόμακτρον.

ἐπιτράπεζος-ον ὁ ἐπιτραπέζιος βλ.λ.( ) : Θεόφρ. Λίθ.42 **σκεύη τὰ ἐπιτράπεζα.**

ἐπιτραπέζωμα-ατος (τὸ) κ. μσν. ἐν τῷ πληθ. **ἐπιτραπεζώματα** (τὰ) τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης παρατιθέμενα ἐδέσματα' Ἀθήν.4,170F **« ἔλεγον δὲ καὶ** ἐπιτραπεζώματα τὰ ἐπιτιθέμενα τῇ τραπέζῃ βρώματα », πρβλ. αὐτ.14,641Β : Πλάτ.Κωμ.74 **ὡς ὀλίγα λοιπὰ τῶν ἐπιτραπεζωμάτων,** Εὐστ.Ἰλ.1141,9.

ἐπιτρᾰπέουσι ἐπ. γ' πληθ. πρόσ. ἐνεστ. ἀντὶ ἐπιτρέπουσι τοῦ ἐπιτραπέω, ἐπιτρέπω βλ.λ. : Ἰλ.Κ 421 **Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.**

ἐπιτράπω Ἰωνι. τοῦ ἐπιτρέπω βλ.λ.:Ἡρ.3,81,αὐτ.1,7.

ἐπιτραυματίζω μτγν. ἐπιφέρω καὶ ἄλλο τραῦμα, ξαναπληγώνω : Γρηγ.Νύσσ.2,236C **τὸν τετρωμένον ἐπιτραυματίζων.**

ἐπιτρᾰχήλιος-ον (τράχηλος) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ τραχήλου, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν τράχηλον : Σουίδ. **ἐπιτραχήλιος κόσμος'** **2)** μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐπιτραχήλιον** ὡς οὐσ., δημ. **πετροχήλι** στενὸν καὶ ἐπίμηκες ἄμφιον πεποικιλμένον με σταυρούς, φερόμενον ἀπὸ τοῦ τραχήλου ἱερουργοῦντος ἱερέως, ἢ διακόνου, ἄ. περιτραχήλιον : Ἰω.Χρυσ.12,777Α, Πέτρ.Ἀντιοχ.800C.

ἐπιτραφέω κρητ. μέλλ. ἀντὶ ἐπιτρέψω, βλ. ἐπιτρέπω : Ἐπιγρ.

ἐπιτρεπτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιτρέπων, ὁ ἔχων κλίσιν εἰς τὸ ἐπιτρέπειν, παρακινεῖν, προτρεπτικός : Ὠριγ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προοι.289Α **ὁ μὴ προσέχων λόγοις ἐπιτρεπτικοῖς καὶ παιδευτικοῖς'** || παρακελευστικός, ἐνθαρρυντικός : Ἀντυλλ.π. Ὀρειβ.6,35,1 **γυμνάσιον νεύρων καταλλάξεως ἐπιτρεπτικόν'** || εἰδ. νεώτ. νομ. **ἐπιτρεπτικὸν δίκαιον** τὸ σύνολον τῶν κανόνων τοῦ ἰδιωτικοῦ δικαίου οὓς δύνανται νὰ μεταβάλλωσιν οἱ συμβαλλόμεναι πολῖται δι' ἰδιαιτέρων συμφωνιῶν.

ἐπιτρεπτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐπιτρέποντα, μετὰ συγχωρήσεως : Ἰω.Χρυσ.3,425,16.

ἐπιτρέπω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ἐπιτράπω,** αἰολ. ἀπαρφ. **ἐπιτρέπην,** μέλλ. **ἐπιτρέψω,** κ. δωρ. ἐν γ' πληθ. προσ. **ἐπιτρέψοντι,** ὁμ. κρητ. ἐν ἀπαρφ. **ἐπιτραφῆν,** ἀόρ. α' **ἐπέτρεψα,** ἀόρ. β' **ἐπέτραπον,** παρακ. **ἐπιτέτρᾰφα,** ὁμ. μέσ. μέλλ. **ἐπιτρέψομαι** (δ. γρ. **ἐπιτρόψομαι**), μέσ. ἀόρ. β' **ἐπετρᾰπόμην,** παθ. μέλλ. **ἐπιτετράψομαι,** παθ. ἀόρ. α' **ἐπετρέφθην,** κ. ἰων. **ἐπετράφθην,** ὁμ. ἐν μτχ. **ἐπιτραφθείς,** ἀόρ. β' **ἐπετράπην,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιτετραμμένος,** κυρίως τρέπω, στρέφω πρός τι, γυρίζω τι πρός τινα, οὕτω ἐν χρ. μ. ἐν μέσ. ἀορ. β', ἔχω κλίσιν πρός τι, δεικνύω διάθεσιν, στρέφομαι πρός τι : Ὀδ.Ι 12 **σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα εἴρεσθαι'** || ἀνατρέπω τι ἐπί τινος : Λουκ.Λεξιφ.8 **ὁ μέντοι Ἰνωλέβης ὑπερπαφλάζων ἐς κεφαλὴν ἡμῖν ἐπέτρεπε τοὺς ἄνθρακας** (σχόλ. «ἐπέπεμπεν »)' **2)** τρέπω τι ἐπί τινα, μεταφέρω (δικαίωμα, ἐντολὴν), ἀναθέτω, κληροδοτῶ : Ὀδ.Η 149 **τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι'** **3)** παραδίδωμι, διαπιστεύω τινί τι, παραχωρῶ, ἐμπιστεύομαί τι εἴς τινα : Ὀδ.Β 226 **καὶ οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα** (σχόλ. «ἐπίτροπον, οἰκονόμον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐποίησε »)' πρβλ. Ἰλ.Ρ 509, Ὀδ.Χ 289 **θεοῖσιν μῦθον ἐπιτρέψαι** (Εὐστ. «τουτέστιν, ἀνάθες»), Ἀλκ.ἀπ.35,1 **οὐ χρὴ κάκοισι θῦμον ἐπιτρέπην** (αἰολ. ἀπαρφ.), Εὐρ. ἀπ. 913 **σμικραῖς ἑαυτοὺς ἐπιτρέπουσιν ἐλπίσιν'** ὁμ. συχνάκις κ. π. πεζογράφοις : Ἡρ.6,26 **τὰ μὲν . . πρήγματα ἐπιτράπει Βισάλτῃ,** αὐτ.4,202 **ταύτοισι δὲ τὴν πόλιν ἐπέτρεψε,** αὐτ.1,64, Ἀντιφ.4,3,5 **ἐπιτρεψάντων ἡμῶν αὐτῷ** (ἐνν. τῷ ἰατρῷ), Θουκ.2,65 **πάντα τὰ πράγματα ἐπέτρεψαν,** Ξεν.Ἀν.6,1,31 **ἐμοὶ ἐπιτρέψαι ταύτην τὴν ἀρχήν,** Πλάτ.Γοργ.512Ε **ἐπιτρέψαντα περὶ τούτων τῷ θεῷ'** || εἰδ. παραδίδω υἱὸν πρὸς ἐκπαίδευσιν : αὐτ.Λάχ.200D **ἐγὼ τὸν Νικήρατον τούτῳ ἥδιστα ἐπιτρέποιμι'** || ἐν ἀναλόγῳ σημ. μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. : Ἀριστφ.Ἱππ.1098 **ἐμαυτὸν ἐπιτρέπω σοι τουτονὶ γεροντagωγεῖν'** || συχνάκις π. Ἀττ., ἀνάγω, παραχωρῶ νόμιμον ἔξοδον, ἔκβασιν εἴς τινα : Πλάτ.Νόμ.784C **οἷς (ἃ) ἂν ἐπιτρέψωσιν οἵδε** (καὶ τάξωσι), **τούτοις ἐμμένειν** (εἰς ὅσα παραγγέλλωσι . .), αὐτ.936Α **τούτου δὴ διάγνωσις ἐπιτετράφθω τῷ . . ἐπιμελητῇ,** Δημ.1360 **ἔπεισαν δίαιταν ἐπιτρέψαι αὐτοῖς,** Ἡρωδιαν.Ἰστ 1,11,4' **4)** μετὰ δοτ. μ. παρέχω τινὶ ἐξουσίαν, ἔχω ἐμπιστοσύνην εἴς τινα : Ἰλ.Κ 59 **τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα** (σχόλ. «ἐξουσίαν δεδώκαμεν »), Ὀδ.Φ 279 **ἐπιτρέψαι δὲ θεοῖσιν,** Ἡρ.3,81 **ὀλιγαρχίῃ ἐκέλευε ἐπιτράπειν,** Διον. Ἀλ.Ρωμ.7,40 **τοῖς ὅρκοις ἐπιτρέψαντες'** κ. παθ. μετὰ τῆς προθ. παρὰ κ. γεν. : Πασχ.Χρον.306,12 **ἐπιτραπεὶς παρ' αὐτοῦ ἄνεισιν εἰς τὴν Ἰουδαίαν** (διαταχθεὶς)' || ὁμ. μετὰ δοτ. κ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Κ 116 **σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι,** Ἡρ. 9,10 **Παυσανίῃ . . ἐπιτρέψαντες ἐξάγειν'** || κ. συχν.π.Ἀττ. ἀφήνω τι εἰς τὴν κρίσιν ἄλλου, ἀφήνω τινὰ νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, κρίσιν περί τινος : Ἀριστφ. Ἀχ.1115 **κἀπιτρέψαι Λαμάχῳ πότερον ἀκρίδες ἥδιόν ἐστιν, ἢ κίχλαι,** Θουκ.4,83 **ἑτοῖμος ὢν Βρασίδᾳ μέσῳ δικαστῇ ἐπιτρέπειν** (εἰς τὸν Β. ὡς εἰς

δικαστὴν), Πλάτ.᾿Απολ.35D, Δημ.78 **οἱ δὲ δικασταὶ οἷς ἂν ἐπιτρέψητε**· κ. παθ. : Θουκ.5,31 **δίκης Λακεδαιμονίοις ἐπιτραπείσης**· || **ἐπιτρέπω τινὶ περὶ ἐμαυτοῦ** ἐμπιστεύομαι ἐμαυτὸν εἰς τὴν κρίσιν τινός : Θουκ.4,54 **᾿Αθηναίοις ἐπιτρέψαι περὶ σφῶν αὐτῶν πλὴν θανάτου**· || **ἐπιτρέπω περὶ τῶν ὅλων** παρέχω ἀπεριόριστον πληρεξουσιότητα : Πολύβ.1,62,3· **5**) τὸ μέσ. **ἐπιτρέπομαι** ἐμπιστεύομαί τινι, χρησιμοποιῶ τινα ὡς διαιτητήν : ῾Ηρ.1,96 **οὐδενὶ ἄλλῳ ἐπετράποντο,** Ξεν.᾿Αν.1,9,8 **ἐπίστευον μὲν αὐτῷ αἱ πόλεις ἐπιτρεπόμεναι**· || γεν. ἐμπιστεύομαι : ῾Ηρ.3,155 **τά τε ἄλλα ἐπιτρέψονται ἐμοὶ Βαβυλώνιοι**· || τὸ παθ. εἶμαι ἐμπεπιστευμένος, ἀνατεθειμένος εἰς τὴν ἐπιμέλειαν, τὴν μέριμνάν τινος : ᾿Ιλ.Β 25 **ᾧ λαοί τ᾿ ἐπιτετράφαται,** αὐτ.Ε 750 **τῇς** (῾Ωραις) **ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς** (ν᾿ ἀνοίγουν καὶ νὰ κλείουν τὰς πύλας του), ῾Ηρ.3,142 **σκῆπτρον καὶ δύναμις πᾶσα ἡ Πολυκράτεος ἐπιτέτραπται,** ᾿Αντιφ.4,3,5· || μετ᾿ αἰτ. πράγμ. **ἐπιτρέπομαί τι** λαμβάνω, ἀνοδέχομαί τι ἐξ ἐμπιστοσύνης, μοὶ ἐμπιστεύονταί τι : ῾Ηρ.1,7 **παρὰ τούτων . . ἐπιτραφθέντες ἔσχον τὴν ἀρχήν,** Θουκ.1,126 **οἱ τῶν ᾿Αθηναίων ἐπιτετραμμένοι τὴν φυλακὴν** (σχόλ. « οἱ ἔχοντες ἀπὸ τῶν ᾿Αθ- τὴν ἐπιτροπὴν τῆς φυλακῆς »)· **6**) κ. νεώτ. κ. δημ. παραχωρῶ, χαρίζω : ᾿Ιλ.Φ 473 **Ποσειδάωνι δὲ νίκην πᾶσαν ἐπέτρεψας**· || ὁμ. μετὰ δοτ. κ. ἀπαρέμφ. παρέχω τινὶ τὴν ἐξουσίαν νὰ πράξῃ τι, δίδω τὴν ἄδειαν, ἐλευθερίαν πρός τι, συγχωρῶ τινί τι, ἀνέχομαι : ᾿Αριστφ.Πλ.1078 **οὐκ ἂν ποτ᾿ ἄλλῳ τοῦτ᾿ ἐπέτρεψ᾿ ἐγὼ ποιεῖν,** Πλάτ.Χαρμ.171E **οὔτε τοῖς ἄλλοις ἐπετρέπομεν . . ἄλλο τι πράττειν,** Ξεν.᾿Απομν.1,52, ΚΔ Λουκ.8,32 **ἵνα ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς εἰς ἐκείνους εἰσελθεῖν,** αὐτ.Πράξ.21,39 **ἐπίτρεψόν μοι λαλῆσαι πρὸς τὸν λαόν**· ὁμ. μετ᾿ αἰτ. κ. ἀπαρέμφ.: Ξεν.᾿Αν.7,7,8 **ἀπαπορευομένους ἡμᾶς οὐδ᾿ ἐναυλισθῆναι ὅσον δύνασαι ἐπιτρέπεις**· || νεώτ. κ. δημ. **ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ πράξῃ ἢ πράττῃ τι,** δημ. **ἐ- σὲ κάποιον νὰ κάμῃ κάτι** : Παπαντ.᾿Αγ. ῎Ορ.6 **ἐποχὴ ποὺ ὁ Βούδδας ἐπιτρέπει στοὺς καλόγερους . . νὰ μποῦν σὲ μοναστήρι, - δὲ μοῦ ἐπιτρέπουν νὰ πῶ λέξη**· || ὁμ. μετ᾿ αἰτ. δέχομαι κατὰ συγκατάβασιν, παραχωρῶ, συγχωρῶ τι : **δὲν ἐπιτρέπω διακοπάς**· ὁμ. **ἐπιτρέπω τι εἴς τινα** (δημ. ἐ- κάτι σὲ κάποιον) : **δὲν ἐπέτρεψεν εἰς τὸν υἱόν μου τὴν εἴσοδον,-ὁ γιατρὸς δὲ μοῦ ἐπιτρέπει τὸ κάπνισμα**· || κ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 3,2,5 **ἢν δέ τις μαλακύνηται, μὴ ἐπιτρέπετε** (ἀπαγορεύετε, ἐμποδίζετε)· κ. παθ. : Πάπ. **ἄνευ τοῦ ἐπιτραπῆναι** (ἄνευ ἀδείας)· || νεώτ. κ. δημ. εἰς γ᾿ πρόσ. πάντων τῶν χρόνων, ὑπάρχει, παρέχεται ἡ ἄδεια διά τι : **ἡ εἴσοδος θὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς μὴ μέλη, - ἐπιτρέπεται τὸ κάπνισμα**· || ὁμ. νεώτ. φρ. (συνήθ. εἰς ναυλοσυμφωνητικὰ) **καιροῦ ἐπιτρέποντος** (ἂν ὁ καιρὸς εἶναι εὐνοϊκός, δὲν φέρῃ ἐμπόδιον) : **θ᾿ ἀναχωρήσωμεν αὔριον καιροῦ ἐπιτρέποντος**· || ὁμ. τὸ ἀρσ. τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. **ἐπιτετραμμένος** ὡς οὐσ. βλ.λ.· **7**) ὑποχωρῶ, ἐνδίδω : ᾿Ιλ.Κ 79 **οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ** (σχόλ. « οὐδὲ ὑπὸ γήρως ἐνικᾶτο »), Πλάτ. Νόμ.802B **ταῖς δὲ ἡδοναῖς καὶ ἐπιθυμίαις μὴ ἐπιτρέποντας,** Διον.᾿Αλ.Ρωμ.7,45· || κ. ἀπολ. εἶμαι ὑποχωρητικός, ἐνδοτικός, ἀνεκτικός : Πινδ.Ο 6,21 **μελίφθογγοι δ᾿ ἐπιτρέψοντι Μοῖσαι,** ᾿Αριστφ.Πλ. 915 **μὴ ᾿πιτρέπειν ἐάν τις ἐξαμαρτάνῃ,** Θουκ.1,71 **δῆλοι ὦσι μὴ ἐπιτρέψοντες,** Πλάτ.᾿Απολ.35B **οὔτε** (χρὴ) . . **ὑμᾶς ἐπιτρέπειν**· **8**) κελεύω, διατάσσω : Ξεν.᾿Αν.6,5,11 **τὴν μὲν** (τάξιν) **ἐπὶ τὸ δεξιὸν ἐπέτρεψεν ἐφέπεσθαι,** πρβλ.Πλάτ.Νόμ.784C· ὁμ. μετὰ δοτ. : Πάπ. **ὅσα νόμοι ἐπιτρέπουσι τοῖς . . δεσπόταις**· κ. παθ. : Πάπ. **ἐπετράπην ὑπὸ σοῦ**· ρηματ. π. ἐπιτρεπτικός, ἐπιτροπή, ἐπίτροπος.

ἐπιτρέφω, μέλλ. **ἐπιθρέψω,** παρακ. **ἐπιτέτροφα** τρέφω πρὸς τοῖς ἄλλοις, κάμνω ν᾿αὐξήσῃ περαιτέρω : ᾿Ιώσ.ΑΙ 14,9,4 **ἐ- κόμην**· **2**) τρέφω,προάγω,κάμνω νὰ αὐξήσῃ τι ἐπί τινος : ᾿Αλκ.Μεσσ.ἐν ΑΠ 7,536 **οὐδὲ θανὼν ὁ πρέσβυς ἐῷ ἐπιτέτροφε τύμβῳ βότρυν**· **3**) γεν. τρέφω, διατρέφω, διατηρῶ : ῾Ηρ.8,142 **γυναῖκάς τε καὶ τὰ ἐς πόλεμον ἄχρηστα . . πάντα ἐπιθρέψειν,** Διον.᾿Αλ.Ρωμ.10,6· ὁμ. τὸ παθ. : ῾Ιππ.᾿Αέρ.7 **τοῦ ὀμβρίου ὕδατος ἐπιτρεφομένου ἀεὶ νέου**· **4**) τὸ μέσ. **ἐπιτρέφομαι** ποιῶ ὥστε ν᾿ αὐξηθῇ τι, συντελῶ εἰς τὴν αὔξησιν : Μάν.3,291 **λασίην βροτοῖς ἐπεθρέψατο χαίτην**· **5**) τὸ παθ. μορφοῦμαι, σχηματίζομαι ἐπί τινος : Γαλ.18(2),780 **ὅταν σὰρξ ἐπιτραφῇ**· **6**) τὸ παθ. φύομαι, γεννῶμαι κατόπιν, ἐπιγίγνομαι, ἀνατρέφομαι ὡς οἱ ἀπόγονοι : ῾Ηρ.2,121 **τῶν ὕστερον ἐπιτραφέντων βασιλέων**· || γεν. τρέφομαι, ἀνατρέφομαι ὡς ἀνταγωνιστὴς ἢ διάδοχος : ῾Ηρ.1,123 **Κῦρον δὲ ὁρέων ἐπιτρεφόμενον** (ἀνατρεφόμενον ὡς διάδοχον), Διον.᾿Αλ.Ρωμ.7,9.

ἐπιτρέχω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπιδραμοῦμαι,** ἀόρ. β᾿ **ἐπέδραμον,** σπάν. ἀόρ. α᾿ ποι. **ἐπέθρεξα,** παρακ. **ἐπιδεδράμηκα** κ. **ἐπιδέδρομα,** παθ. παρακ. **ἐπιδεδράμημαι** τρέχω πρός τινα διεύθυνσιν, ὁρμῶ, ἐπιπίπτω κατά τινος, ἀπολ. : ᾿Ιλ.Δ 524 **ὁ δ᾿ ἐπέδραμεν,** ᾿Οδ.Ξ 30 (κύνες) **οἱ μὲν κεκλήγοντες ἐπέδραμον**· || παρ᾿ ᾿Αττ. ἐπιτίθεμαι κατά τινος : Θουκ.4,32 **τοὺς μὲν πρώτους φύλακας οἷς ἐπέδραμον,** Ξεν.Κυν.9,6, ῾Ηρωδιαν.7,11,9 **ἐπέδραμον τῷ δήμῳ**· **2**) τρέχω κατόπιν, ὁρμῶ πρός τινα· κ. μτφ. προθύμως ἕπομαι τῇ γνώμῃ τινός, μετὰ σπουδῆς ἢ ἀνεπιφυλάκτως συναινῶ : ῾Ηρ.3,135 **οὔτι ἐπιδραμὼν πάντα τὰ διδόμενα ἐδέκετο** (οὐχὶ προθυμούμενος ἐδέχετο ὅλα τὰ διδόμενα), Πλάτ.Νόμ.799C **τὸ ἀπορρηθὲν περὶ αὐτῶν συγχωρήσειεν ἐπιδραμὼν οὕτως εὐθὺς** (ἤθελε παραδεχθῇ εὐθὺς μετὰ προθυμίας), Δημ. 831 **οὐκ ἂν ἡγεῖσθαι αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν, ὥστε γενέσθαι**· **3**) εἰδ. ἐπὶ ἀστέρων, πλησιάζω πρός τι σημεῖον : Σεραπ. ἐν Κατ.᾿ΑστρλΚ 8(4),228 **εἰς ἃς** (μοίρας) **ἐπιτρέχει ἡ Σελήνη, τούτοις συνάπτει**· **4**) ἐν ἀναφ. πρὸς ἔδεσμα, πρὸς τροφήν, κ. μτφ. μετὰ δοτ. εἶμαι ἄπληστός τινος, λαίμαργος διά τι : ᾿Απη.Λιβ.94· **5**) τρέχω ἐπί τινος διαστήματος, κινοῦμαι ἐν σπουδῇ : ᾿Ιλ.Ψ 433 **τόσσον ἐπεδραμέτην** (ἐπὶ ἵππων)· || ἐπὶ πράγμ., ἰδ. βαλλομένου ὅπλου, τρέχω, κινοῦμαι ἐπί τινος ἐπιφανείας ἐλαφρῶς, ἐπιψαύω τὴν ἐπιφάνειαν, περνῶ ξώδερμα : ᾿Ιλ.Ν 409 **καρφαλέον δὲ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄυσεν ἔγχεος**· ὁμ. μετὰ δοτ. : Καλλ.Αἴτ.3,1,46 **ἐπ- ἀσταχύεσσιν**· **6**) ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων, οἷον φωτός, σκότους, κύματος, ὀσμῆς κττ., ἐκτείνομαι ἄνωθέν τινος, ἁπλώνομαι : ᾿Οδ.Ζ 45 **λευκὴ δ᾿ ἐπιδέδρομεν αἴγλη**· κ. μετὰ δοτ. : ῞Ερμιππ.82,3 **τῷ δὴ μήλων ἐπιδέδραμεν ὀδμή,** ᾿Απολλ.Ρ 2,670 **ἐπιδέδρομε νυκτὶ φέγγος,** ῎Αρατ.834 **οἱ ἔρευθος ἐπιτρέχει**· || κ. ἐπὶ ἄ. φαινομένων : Πλούτ.᾿Ηθ.671A **ἐξανθήματα ἐπιτρέχειν δοκεῖ τοῖς σώμασι**· κ. μετ᾿ αἰτ. : Σοφ. ᾿Αντ.589 **οἶδμα δυσπνόοις ὅταν Θρήσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς** (ὅταν τὸ ἐκ τῶν ἐναντίων θρακικῶν ἀνέμων κῦμα ἁπλωθῇ εἰς τὸ ὑποθαλάσσιον ἔρεβος ἤτοι ἀναταράξῃ τὰ σκότη τοῦ βυθοῦ), ᾿Αριστλ.Θαυμ.840a,5 **τοῦ περὶ τὴν Αἴτνην ῥεύματος** (λάβας) **πολλάκις τὴν χώραν ἐπιδεδραμηκότος**· || κ. ἐπὶ λόγου, ἐπὶ φήμης, αἴφνης ἢ ὁρμητικῶς διαδίδομαι : Πλούτ.Αἰμ. 25 **τὴν ῾Ρώμην ἐπέδραμε λόγος αὐτόν τε τὸν ᾿Αντώνιον ἀνῃρῆσθαι**· πρβλ. διατρέχω ἐν ὁμ. σημ.· **7**) ἐν ἀναφ. πρὸς μουσικὸν ὄργανον, παίζω εὐχερῶς ἢ ἁπλῶς παίζω : ᾿Αθήν.4,139E **τῷ πλήκτρῳ τὰς χορδὰς ἐπιτρέχοντες,** ᾿Αλκίφρ.3,12,

Λόγγ.1,24 **τὴν σύριγγα τοῖς χείλεσιν αὐτὸς τοὺς καλάμους ἐπέτρεχε·** **8)** διατρέχω χώραν τινὰ ὡς ἐχθρός, ἐπιδρομὴν ποιοῦμαι, εἰσβάλλω, λεηλατῶ : Ἡρ.1,161 **τοῦτο δὲ Μαιάνδρου πεδίον πᾶν ἐπέδραμε,** Θουκ.4,104 **τὰ ἔξω ἐπέδραμε,** Ἡρωδιαν. Ἱστ.3,9,3 **ἐπέδραμε καὶ τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν,** Πάπ. **οὗτος δὲ ἐπιδραμὼν τὰ ἡμέτερα κτήματα·** ὁμ. **ἐ- ἐπί τι** : Πάπ. **βιαίως ἐπὶ τὰ κτήματα αὐτοῦ ἐπιτρέχειν·** **9)** διεξέρχομαί τι ἐπιτροχάδην, συντόμως διηγοῦμαί τι, διαβάζω στὰ πεταχτά : Ξεν. Οἰκ.15,1 **ὃ ἡμῖν ἀργότατα ἐπιδεδράμηται τοῦ λόγου,** αὐτ.6 **ἐ- τῷ λόγῳ,** Ἰσοκρ.Ἐπιστ.9,6 **περὶ τῶν γεγενημένων εὐπόρως ἐπιδραμεῖν,** Δημ.217 **μικρὰ ἐπιδραμοῦμαι περὶ αὐτῶν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1286α,7 **τὰς ἀπορίας ἐπιδραμεῖν τὰς ἐνούσας,** Πλούτ. Ἠθ.854Ε **Ἡροδότου .. ἡ λέξις .. ῥᾳδίως ἐπιτρέχουσα τοῖς πράγμασιν,** Γρηγ.Νύσσ.1,473D **τοῖς λειπομένοις ἐπιδραμούμεθα·** **10)** ἐπὶ χώρας, προέχω, ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι : Διον.Περ.809 **ἐφ᾽ Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν βαιοτέρης Φρυγίης·** **11)** Πάπ. **τῷ τῆς κώμης ἐπιτρέχοντι** (εἰς τὸν ἐπιθεωρητήν, ἐπόπτην τῆς κώμης)· ὁμ. ἐν τῷ πληθ. **ἐπιτρέχοντες** : Πάπ.· **12)** τρέχω ἀμέσως κατόπιν τινός, ἐπικυλινδοῦμαι : Ἰλ.Ψ 504 **ἅρματα .. ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον,** Ξεν.Κυν.3,6 **ὁσάκις δ᾽ ἐπιτρέχουσι τὰ ἴχνη·** ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. ἀκολουθῶ : Ἄρατ.316, Πλούτ.Ἠθ.965Ε **ἐπ- τοῖς θήλεσιν** (ἐπὶ τοῦ ἄρρενος, μίγνυσθαι)· **13)** ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι, διαβαίνω, περνῶ : Θεόφ.Ἐκκλ.Αὐτόλ.3,31 **τοὺς ἐπιτρέχοντας μῆνας·** ρηματ. π. ἐπίτρεξις.

ἐπίτρεξις-εως (ἡ) μτγν. ἐν ἐκκλ. θεολ. χρ. ἀγώνισμα πίστεως : Ἀθανάσ.1,677.

ἐπίτρησις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω διάτρησις : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,14,2.

ἐπιτρῐᾱκοστοδεύτερος λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 33 : 32 : Ἀριστείδ.Κ 3,1.

ἐπιτρῐᾱκοστοένατος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 40 : 39 : Πτολ.Ἁρμ.2,14· πρβλ.αὐτ.1,13.

ἐπιτρῐᾱκοστόμονος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 32 : 31 : Πτολ.Ἁρμ.2,14.

ἐπιτρῐᾱκοστοόγδοος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 39 : 38 : Πτολ.Ἁρμ.2,14.

ἐπιτρῐᾱκοστόπεμπτος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 36 : 35 : Πτολ.Ἁρμ.2,14.

ἐπιτρῐᾱκοστός λόγος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 31 : 30 : Πτολ.Ἁρμ.2,14.

ἐπιτρῐᾱκοστοτέταρτος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 35 : 34 : Ἀριστείδ.Κ 3,1.

ἐπιτρῐᾱκοστότριτος (ὁ) μτγν. ὁ λόγος τοῦ 34 : 33 : Ἀριστείδ.Κ 3,1.

ἐπιτριβή (ἡ) Ἐπιγρ., σχόλ. πρόκλησις, ἐρεθισμός : Ἐπιγρ. (ἀμφ.σημ.)· **2)** συντριβή, καταστροφή, καταδίκη : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.103 **τὸ ἐπιτριβῆς ἄξιον θηρίον·** **3)** ζημία, βλάβη, ἐμπόδιον : Ὠριγ.1,1140, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.127Β **ἐπὶ τῇ τούτων ἐπιτριβῇ καὶ φυσιώσει·** ‖ ἐναντίωσις, ἐπιμονή : Ἐπιφάν.1,670Β **ἐπιτριβὴ τοῦ πονηροῦ.**

ἐπιτρίβω κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπιτρίψω,** ἀόρ. **ἐπέτριψα,** παρακ. **ἐπιτέτρῐφα,** παθ. ἀόρ. β′ **ἐπετρίβην,** τρίβω τι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας ἢ τρίβω τὴν ἐπιφάνειάν τινος, συνθλίβω, συντρίβω, καταθλίβω : Ἀριστφ. Νεφ.1376 **κἄπνιγε κἀπέτριβεν,** πρβλ. αὐτ.Βάτρ.571 **ἵν᾽ αὐτὸν ἐπιτρίψωμεν·** κ. παθ. : αὐτ.Νεφ.1408 **τυπτόμενον ἐπιτριβῆναι,** αὐτ.Βάτρ.88 **ἐμοῦ.. ἐπιτριβομένου τὸν ὦμον** (θλιβομένου ἐκ τοῦ βάρους, πιεζομένου)· **2)** μτφ. καταθλίβω, λυπῶ, στεναχωρῶ, φθείρω, βλάπτω, καταστρέφω, παραλύω, ἐξαντλῶ : Ἡρ.4,184 **σφέας καίων ἐπιτρίβει, αὐτούς τε ἀνθρώπους καὶ τὴν χώρην αὐτῶν,** Ἀριστφ. Νεφ.438 **τὸν γάμον, ὅς μ᾽ ἐπέτριψεν,** αὐτ.Λυσ.888 **ἃ κἄμ᾽ ἐπιτρίβει τῷ πόθῳ,** Ξεν.Ἀπομν.1,3,12 **τοῖς τε ἀδύναις ἐπιτρίβει τοὺς ἀνθρώπους τὰ φαλάγγια,** Δημ.260 **τοὺς δ᾽ ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσιν·** **3)** φονεύω, σκοτώνω : Δημ 288 **ὃν ἐν Κολλυτῷ ποτ᾽ Οἰνόμαον κακῶς ἐπέτριψας,** Πλούτ.Ἠθ.531Β **ἐ- Μένανδρον·** **4)** καταστρέφω, ἀντίθ. σῴζω : Μέν.Ἐπιτρ 550· ‖ παθ. καταστρέφομαι ἐντελῶς, ἀφανίζομαι, ἐξολοθρεύομαι : Σόλ.33,7 **ὕστερον δεδάρθαι κἀπιτετρῖφθαι γένος,** Ἀριστφ.Ἀχ.1022 **ἐπετρίβην ἀπολέσας τὼ βόε,** Λουκ.Ἑταιρ.Δ 2,3 **ἀλλ᾽ ἐπιτριβείην .., εἴ τι ἐψευσάμην·** **5)** παθ. βασανίζομαι:Φιλόδ.Ὀργ.27 W· ‖ ἐπιβαρύνομαι, φορτώνομαι : Πάπ.· **6)** μετὰ δοτ. ἐνδιατρίβω περί τι, καταναλίσκω, σπαταλῶ, δαπανῶ τὸν καιρόν μου εἴς τι:Γαλ.15,172 **ἐ- στοχαστικοῖς·** **7)** τὸ μέσ. ἐπὶ γυναικῶν, τρίβομαι διὰ ψιμυθίου, φυκιασιδώνομαι· Φρύν.Σοφ.Παρ.71Β (κῶδ.) « ἐπιτρίβεσθαι· ἐπὶ γυναικῶν λέγεται χρωμένων ψιμυθίῳ τῷ προσώπῳ ἢ φύκει »· **8)** διὰ τριβῆς φλογίζω, ἐρεθίζω : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,59 **ἐπιτρίβειν τὴν νόσον** (ἐπιτείνειν, ὀξυτέραν ποιεῖν αὐτήν), πρβλ. Γαλ.19,680· ‖ ἐρεθίζω, παροργίζω, παροτρύνω : Πολύβ.4,84,8 **τούτους.. κατ᾽ ἰδίαν λαβόντας ἐπιτρῖψαι τὸν ἄνθρωπον·** ρηματ. π. ἐπιτριβή, ἐπίτριμμα, ἐπιτριμμός, ἐπίτριψις, -πτικός.

ἐπιτρίζω μτγν. τρίζω ἐπί τινι : Κύριλλ.1,272Α.

ἐπιτριηράρχημα-ατος (τὸ) ἡ πέρα τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου χρόνου παρατεινομένη ὑπηρεσία τῆς τριηραρχίας· κτ. Ἁρποκρ. ἐν λ. τριηράρχημα « ἐπιτριηράρχημα δὲ τὸ ἀναλισκόμενον μετὰ τὸν τῆς τριηραρχίας χρόνον » : Δημ.1206 **ἐπιτριηραρχήματος πέντε μηνῶν .. ἀνηλωμένου.**

ἐπιτριήραρχος (ὁ) Ἐπιγρ. τριήραρχος παραμένων εἰς τὴν διοίκησιν τῆς τριήρους καὶ μετὰ τὴν λῆξιν τῆς θητείας του, ὁ πέρα τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου χρόνου τριηραρχῶν.

ἐπιτριηραρχῶ-έω εἶμαι τριήραρχος πέρα τοῦ ὑπὸ τοῦ νόμου ὁριζομένου χρόνου : Δημ.1218 **καὶ ἐπιτετριηράρχηκα τέτταρας μῆνας·** κ. παθ. : αὐτ.1212 **ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι δυοῖν μηνοῖν καὶ διαδόχου οὐχ ἥκοντος ἐπὶ τὴν ναῦν·** ρηματ. π. ἐπιτριήραρχος, ἐπιτριηράρχημα.

ἐπιτριμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιέχων ἕνα ἀκέραιον καὶ ἐπὶ πλέον τρία τέταρτα αὐτοῦ $(1+{}^{3}/_{4})$: Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,20, πρβλ. ἐπίτριτος· **2)** νεώτ. εἰδ. μουσ. **ἐπιτριμερὴς λόγος** ἀριθμητικὸς καὶ ἁρμονικὸς λόγος τῆς ἐν τῇ φυσικῇ διστονικῇ κλίμακι παραγομένης διὰ ἓξ μικρᾶς τελείας συμφωνίας (5/8).

ἐπίτριμμα-ατος (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτρίβομαι, τὸ ἐπὶ τοῦ προσώπου ἐπιτριβόμενον ψιμύθιον : Ἰω.Χρυσ.2,424Α, αὐτ.6,44 **παρειῶν ἐπιτρίμματα, ὀφθαλμῶν ὑπογραφαί,** Νικ.Χων.1,37C **τὰ ἐκ τῶν κόνεων ἐπιτρίμματα·** **2)** τὸ ἐκ τῆς τριβῆς ἐφθαρμένον πρᾶγμα· **3)** μτφ. ὁ ἔχων τριβήν, πολλὴν πεῖραν εἴς τι : Νικ.Χων.1,335D **ἐπίτριμμα ἐρώτων** (ἐπὶ ἑταίρας)· πρβλ. περίτριμμα.

ἐπιτριμμός (ὁ) μτγν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτρίβω, ἐπίτριψις, παράτριψις, θραῦσις: Ἀκύλ.Δευτ.23,1(2).

ἐπιτρίπεμπτος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὸ ὅλον καὶ ἐπὶ πλέον τὰ τρία πέμπτα αὐτοῦ $(1+{}^{3}/_{5})$: Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.108.

ἐπιτριπτικός-ή-όν (ἐπιτρίβω) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιτρίβειν βλ.λ.8), ὁ πρὸς τὸ ἐρεθίζειν, παροργίζειν ἁρμόδιος, ἐρεθιστικός : Ἄντυλλ.π.Ὀρειβ.6,6,5 **λόγοι ἐπιτριπτικοί.**

ἐπίτριπτος-ον (ἐπιτρίβω) κ.νεώτ. ὁ ἄξιος νὰ ἐξολοθρευθῇ, νὰ πάῃ στ᾽ ἀνάθεμα· ΕΜ 367,1 « ἄξιος τοῦ ἐπιτριβῆναι »· **2)** μτφ. πανοῦργος, δόλιος : Σοφ.Αἴ.103 **τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ᾽ ὅπου** (σχόλ. «τὸ ἐξώλες θηρίον»), Ἀριστφ.Πλ.275 **ὡς σεμνὸς οὑπίτριπτος** (μαστιγίας, κάθαρμα, λέρα), αὐτ.619, Ἀλεξ.105 **Διόδωρος οὑ-**

πίτριπτος, Ἀνδοκ.1,99 ὦ συκοφάντα καὶ ἐπίτριπτον κίναδος· τὸ ὑπερθ. : Κωμ.Ἀδέσπ.1348,Λουκ.Τίμ.46 ἀνθρώπων ἐπιτριπτότατε· 3) ἐπὶ πραγμ. δυσφήμως γνωστός, συνήθης : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,14 ἡ νῦν ἐπ- καὶ κατεαγυῖα μουσική, Γαλ.6,372,15 ἡ ἐπίτριπτος ἐπιθυμία τοῦ δόξαν ἔχειν ἐν ἀνθρώποις (ἐπὶ κενοδοξίας).

ἐπιτρὶς (τρία) ἐπίρρ. μτγν. τρίς, εἰς τρεῖς φοράς : Διοσκ.5,4.

ἐπιτριτέταρτος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὸ ὅλον καὶ τὰ τρία τέταρτα αὐτοῦ (1+³/₄) : Νικόμ.Γερ. Ἀριθμ.101,107,108.

ἐπίτρῖτος-ον κ. νεώτ. κ. -η-ον ὁ περιέχων τὸ ὅλον (ἕνα ἀκέραιον) καὶ ἓν τρίτον (1+¹/₃), ὁ ἔχων σχέσιν πρὸς ἄλλον οἵαν ὁ 4:3 : Πλάτ.Πολ. 546C ἐπίτριτος πυθμήν, Φίλ.1,10 ἐπίτριτος λόγος, Πλούτ.Ἐκλελοιπ.Χρηστ.20 Ἐπικούρου δ' ἐκεῖνος πλέον ἢ ἐπίτριτον (ἐνν. ἔζησε) (πλέον τοῦ τρίτου μακρότερον χρόνον)· 2) εἰδ. μουσ. ἐπίτριτοι διαστάσεις τὸ διάστημα τῆς διὰ τεσσάρων : Πλάτ.Τίμ.36A ἡμιολίων δὲ διαστάσεων καὶ ἐπιτρίτων καὶ ἐπογδόων γενομένων, Φιλόλ.6 ἁ δὲ συλλαβὰ ἐπίτριτον, Πλούτ.Ἠθ.1138F· ‖ εἰδ. νεώτ. μουσ. ἐπίτριτος λόγος ὁ ὀριθμητικὸς καὶ ἁρμονικὸς λόγος, ὃν ἔχει πρὸς τὸ μῆκος τῆς ὅλης χορδῆς ἡ ἐν τῇ φυσικῇ διατονικῇ κλίμακι παραγομένη διὰ τεσσάρων μείζων τελεία συμφωνία, ἔχουσα ἀξίαν μήκους χορδῆς 3/4· 3) εἰδ. μετρ. πούς ἐπίτριτος ἢ ἁπλῶς ἐπίτριτος πούς τετρασύλλαβος ἀποτελούμενος ἐξ ἑνὸς τετρασήμου (σπονδείου) καὶ ἑνὸς τρισήμου (τροχαίου ἢ ἰάμβου) ἐχόντων λόγον 4:3, κατὰ δὲ τὴν θέσιν τῆς βραχείας συλλαβῆς καλούμενος πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος ἐπίτριτος· Σχόλ.Ἡφαιστ.112C : Ἡφαιστ.3,3 ἐπίτριτος πρῶτος (υ - - -), δεύτερος (- υ - -), τρίτος (- - υ -), τέταρτος (- - - υ)· 4) τὸ ἐπίτριτον (ἐνν. δάνεισμα) δάνειον ἀποφέρον ἐπιτρίτους τόκους, ἤτοι τὸ ἓν τρίτον τοῦ κεφαλαίου κατ' ἔτος : Ξεν.Πρoσ.3,9 ᾧ δὲ γ' ἂν πέντε, πλεῖον ἢ ἐπίτριτον, Ἰσαῖ.άπ. 79S ἑξακόσιαι δραχμαὶ ἐπίτριται (600 δραχμαὶ πρὸς 33 1/3 %), Ἀριστλ.Ρητ.1411α,17 ἐκεῖνον.. ἐπιτρίτων τόκων πονηρεύεσθαι· 5) πάπ. τὸ οὐδ. ἐπίτριτον ὡς οὐσ. εἶδος φόρου ἐν Αἰγύπτῳ.

ἐπιτριτῶ-όω τὸ τρίτον, ἐκ τρίτου ποιῶ τι, ἐπαναλαμβάνω τι διὰ τρίτην φοράν, τριασεύω:Ἀναξίλ.1.

ἐπιτρίτως ἐπίρρ. μτγν. ἐν λόγῳ ἐπιτρίτῳ : Νικόμ. Γερ.Ἀριθμ.2,20 ὁ μεταξὺ τοῦ θ' καὶ στ' ἡμιολίας, τοῦτο μεταξὺ τοῦ β' καὶ θ' ἐπιτρίτως.

ἐπίτριψις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτρίβειν, τριβή, φθορά· ‖ ἐπὶ ποταμῶν, ὁ ροῦς, ὁ δρόμος αὐτῶν : ΠΔΨαλμ.92(93),3 ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν· 2) πάπ. ὄλεθρος, καταστροφή, πίεσις : ἡ τῶν ἀνθρώπων ἐπίτριψις.

ἐπιτρομος-ον (τρέμω) σχόλ. ἔντρομος, πεφοβημένος, τρομαγμένος· Σχόλ. Αἰσχ.Ἑπτ.78 «φοβερά· ἐπίτρομος».

ἐπιτρομῶ-έω μτγν. τρέμω, φοβοῦμαί τι:Κόϊντ.2,474 ἐπιτρομέουσι νομῆες χειμάρρους.

ἐπιτροπάδην ἐπίρρ. Ἡσ. «ἐπιθέτως, οὐκ ἐκ φυχῆς».

ἐπιτροπαῖος-α-ον (ἐπιτροπή) ὁ ἐπιτραπείς, διαπιστευθείς, ὁ ἀνατεθεὶς εἰς τὴν ἐπιστασίαν, ἐπιτροπεῖον τινός : Ἡρ.3,142 ἐπιτροπαίην παρὰ Πολυκράτεος λαβὼν τὴν ἀρχήν.

ἐπιτροπαρχεία (ἡ) μσν. ἡ ὑπὸ ἐπιτρόπων ἀσκουμένη ἐξουσία : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,341.

ἐπιτροπεία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. ἐπιτροπία ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτροπεύειν, ἡ εἴς τινα διαπιστευθεῖσα διοίκησις, ἐπιμέλεια, φροντίς : Πλάτ.Φαῖδρ. 239E ἡ τοῦ ἐρῶντος ὁμιλία τε καὶ ἐπιτροπεία, Πολύβ.15,31,4 τῆς ἐπιτροπείας ἐκχωροῦσι καὶ τῆς ἄλλης ἐξουσίας, Ἰάμβλ.Προτρ.104,4· ‖ νεώτ. κ. οἱ εἰς οὓς ἔχει ἀνατεθῆ ἡ διοίκησις, ς -οντίς, ἡ ἐπιτροπή : ἐπιτροπεία ἐνοριακή· 2) ἀττ. δίκ. ἡ ἐπὶ ὀρφανῶν ἀνηλίκων κηδεμονία : Πλάτ.Νόμ. 928C· ‖ εἰδ. νεώτ. νομ. ἡ εἰς ἄλλους ἀνατιθεμένη διαχείρισις της περιουσίας τῶν, λόγῳ ἀνηλικότητος ἢ παθήσεως ἢ ἄλλης τινὸς αἰτίας, ἀνικάνων πρὸς τοῦτο προσώπων 3) ἡ ἀρχὴ τοῦ Ρωμαίου ἐπιτρόπου, ἃ. ἐπιτροπεία βλ.λ.3):Πάπ. τοῖς κατ' ἐπιτροπείας παρ' ἐμοῦ ἀπεσταλμένοις, Θεμίστ.Λόγ.8,117A.

ἐπιτροπεύσιμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ δι' ὃν ὑπάρχει ἀνάγκη ἐπιτροπείας βλ.λ.3) : Σιναΐτ.Κῶδ.4,453.

ἐπιτρόπευσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτροπεύειν, ἐπιτροπεία : Πλάτ.Πολ.554C εἰς τὰς τῶν ὀρφανῶν ἐπιτροπεύσεις.

ἐπιτροπευτικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιτροπείαν βλ.λ.1), ὁ κατάλληλος πρὸς ἐπιτροπεῖον : Ξεν.Οἰκ.12,3 καταμαθὼν ἦν που ᾖ ἐπιτροπευτικὸς ἀνήρ.

ἐπιτροπεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παθ. ἀόρ. ἐπετροπεύθην, ἀσκῶ καθήκοντα ἐπιτρόπου, εἶμαι ἐπίτροπος, διευθύνω, φυλάττω, ἐπιστατῶ, ἀπολ. : Ἡρ.1,134 προέβαινε γὰρ δὴ τὸ ἔθνος ἄρχον τε καὶ ἐπιτροπεῦον, Ξεν.Οἰκ.12,8 ἡ τούτου ἕνεκα ἱκανὸς ἔσται ἐπιτροπεύειν ;· κ. μετὰ δοτ. : Πλάτ. Νόμ.849B ὅσοι τοῖς ἀστοῖς ξένοι ἢ καὶ δοῦλοι ἐπιτροπεύουσι· 2) μετὰ γεν. διοικῶ, κυβερνῶ : Ἡρ.1,65 ἐπιτροπεύσαντα Λεωβώτεω, αὐτ.7,62 τὸν Βαβυλῶνος ὕστερον τούτων ἐπιτροπεύσαντα,· Πάπ. ἐπιτροπεύσαντές μου πρός τινα χρόνον· ὁμ. τὸ μέσ. : Ἰώσ.Αἰ 11,4,6 τῆς χώρας ἧς ἐπετροπεύοντο· 3) μετ' αἰτ. κυβερνῶ, διοικῶ, διευθύνω, προΐσταμαι : Ἡρ.3,36 τὴν σε[ωυ]τοῦ πατρίδα ἐπετρόπευσας, Ἀριστφ.Ἱππ.212 θαυμάζω δ' ὅπως τὸν δῆμον οἷός τ' ἐπιτροπεύε[ιν] εἶ[μ'] ἐγώ, Πλάτ. Πολ.519C μήτε τοὺς ἀπαιδεύτους . . [ἱκα]νῶς ἄν ποτε πόλιν ἐπιτροπεῦσαι, αὐτ.Νόμ.877C· τὸ παθ. ἐπιτροπεύομαι διατελῶ ὑπὸ ἐπιτρόπευσιν : Ἀριστλ.Οἰκ.1345a,8· 4) μετ' αἰτ. προσ., εἶμαι φύλαξ, ἐπίτροπός τινος : Θουκ.1,132 ὄντα βασιλέα καὶ νέον ἔτι ἀνεψιὸς ὢν ἐπετρόπευεν, Λυσ.10,5 ἐπιτροπεύσας ἡμᾶς τῶν πατρῴων [ἀ]πεστέρησεν, Σουΐδ. ἐπετρόπευσε τὸν υἱὸν Ἀλεξάνδρου· κ. παθ. : Λυσ.32,3 αὐτοὺς ἐπιτετροπευμένους ὑπὸ τοῦ πάππου, Πλάτ.Νόμ.928C ἐὰν ἡγῆται κακῶς ἐπιτροπευθῆναι, Δημ.814· ‖ κ. μτφ. : Πορφ.Μᾶρκ. 16 ὁ σοφὸς ἐπιτροπεύεται ὑπὸ θεοῦ· 5) ἐν τῷ ρωμ. δικαίῳ, εἶμαι ἐπίτροπος, ἀντιπρόσωπος (procurator) : Ἐπιγρ.,ΚΔΛουκ.3,1 ἐπιτροπεύοντος . . τῆς Ἰουδαίας (δ. γρ. ἀντὶ ἡγεμονεύοντος), Πλούτ.Ἠθ.471A· ‖ ἐνεργῶ, πράττω ὡς ἐπίτροπος, πράκτωρ, ἀντιπροσωπεύω τὰ συμφέροντά τινος : Πάπ. ἐπιτροπεύσας αὐτοῦ· 6) ἐπιτρέπω, παρέχω, δίδω, ὁρίζω : Ἰσαῖ.5,31 δίαιταν ἡμᾶς ἐπιτροπεύειν (κῶδ. ἀντὶ ἐπιτρέπειν).

ἐπιτροπή (ἡ) (ἐπιτρέπω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτρέπειν, ἡ προσφυγὴ εἰδ. εἰς διαιτητὴν πρὸς λύσιν ἀμφισβητουμένης διαφορᾶς : Θουκ.5,41 ἠξίουν δίκης ἐπιτροπὴν σφίσι γενέσθαι ἢ ἐς πόλιν τινὰ ἢ ἰδιώτην (ἐπιτρέπεσθαι δίκην), αὐτ.31 ἀνέντες τὴν ἐπιτροπὴν (μὴ ἀποδέχεσθαι αὐτήν), Δημ.900 ἡ μὲν γὰρ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς τὸν Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε· 2) γεν. δύναμις, ἐξουσία τοῦ ἀποφασίζειν, ἐξουσιοδότησις,πληρεξουσιότης : Ἱππ.Εὐσχ.17 ἐπιτροπὴν τοῖσιν ἰδιώτῃσι μηδέποτε διδοὺς περὶ μηδενός, Ἐπιγρ., Πολύβ.18,39,5 διδόναι τῇ συγκλήτῳ τὴν ἐπιτροπήν, αὐτ.2,11,8 δόντων ἑαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν (παραδοθέντων ἄνευ ὅρων), αὐτ.15,8,14, αὐτ. 3,15,7 λαβόντες τὴν ἐπιτροπὴν εἰς τὸ διαλῦσαι (λαβόντες πᾶσαν ἐξουσίαν, πληρεξουσιότητα), Διόδ.

Σ 17,47, ΚΔ Πράξ.26,12 **μετ' ἐξουσίας καὶ ἐπιτροπῆς τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων·** || νεώτ. κ. δημ. συμβούλιον ἀνθρώπων, εἰς οὓς ἀνετέθη ἐντολή τις, οἷον διαχείρισις περιουσίας, ἐπίβλεψις ἢ ἔλεγχος ἔργου τινός, διατύπωσις γνώμης ἐπί τινος ζητήματος κττ. : **κοινοβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ - ἐξεταστικὴ ἐπιτροπὴ - ἐπιτροπὴ ἀπαλλαγῶν** (ἡ ἀποτελουμένη ἐξ ὑγειονομικῶν ἀξιωματικῶν πρὸς ἐξέτασιν τῆς σωματικῆς ἱκανότητος τῶν στρατευσίμων κ.τ.λ.), **- ἐπιτρόπὴ ἐφορευτικὴ** (ἡ ἐποπτεύουσα τὴν διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν ἐν ἑκάστῳ ἐκλογικῷ τμήματι), **- ἐπιτροπὴ ἀποκαταστάσεως προσφύγων·** **3**) ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπιτρόπου, τὸ ὑπούργημα, ἡ ἐξουσία τοῦ οἰκονόμου, ἐπιστάτου, διοικητοῦ : Λυσ.ἀπ.27 **ὥσπερ οὗτος σοὶ νῦν ἐπιτροπῆς δικάζεται** (ἐπὶ ἀγωγῆς ἣν ἐνεργεῖ ὁ ἐπιτροπευόμενος κατὰ τοῦ ἐπιτρόπου), Πλάτ.Νόμ.924Ι1 **καὶ πάσης τῆς ἐπιτροπῆς**, Δημ.862 **καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπήν**, Ἀριστ. Ἀθ.56.6 **εἰς ἐπι[τρ]οπῆς κατάστασιν**, Πλούτ.Ἠθ 884(**ἐπιτροπῆς κρίνειν τινά·** || γεν. διοίκησις, διακυβέρνησις : Πάπ. **πάντα τῇ ἐπιτροπῇ ἀνήκοντα·** || εἰδ. ἡ ἀρχή, ἡ ἐξουσία τοῦ Ῥωμαίου ἐπιτρόπου (procurator):Πάπ. **ἡ τοῦ ἰδίου λόγου ἐπιτροπή·** **4**) τὸ τρέπεσθαι εἰς φυγήν, φυγή : Ἐπιγρ. **ἅπαντες φεύγουσιν· ἐν δὲ τῇ ἐπιτροπῇ ταύτῃ Πάτροκλος ἄλλους τε πολλοὺς ἀποκτείνει·** **5**) εἰδ. βυζαντ. ἡ ἀντίδοσις βλ.λ.· **6**) εἰδ. ρητορ σχῆμα λόγου, καθ' ὃ ὁ διάδικος δηλοῖ εἰς τοὺς δικαστάς, ὅτι ἔχων πίστιν εἰς αὐτοὺς ἐπιτρέπει νὰ κρίνωσι κατὰ τὸ δοκοῦν, αὐτὸς δὲ θ' ἀποδεχθῇ τὴν κρίσιν αὐτῶν.

ἐπιτροπῆθεν ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἐκ τοῦ δήμου τῆς Ἀττικῆς Ἐπιτροπῆς.

ἐπιτρόπης αἰολ. τ. ἀντὶ ἐπιτρέπης, τοῦ ρ. ἐπιτρέπω βλ.λ. : Θεόκρ.29,35 **αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἐπιτρόπης** (διορθ. ἐπιτρέπῃς).

ἐπιτροπία (ἡ) ἡ ἐπιτροπεία βλ.λ. : Ἐπιγρ.· **2**) μτφ. προστασία : Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1247α.30 (ἀμφ.).

ἐπιτροπιάζω Φρύν.84 «ἐπιτροπιάζειν· ἔτι καὶ τοῦτο διέφθαρται, καίτοι λεγόντων τῶν ἀρχαίων φανερῶς ὑποτροπιάζειν»· πρβλ. ὑποτροπιάζω, ἐπανατροπιάζω.

ἐπιτροπιασμός (ὁ) γλωσσ. ὑποτροπιασμός, ἐπανάληψις, ἐκ νέου ἐμφάνισις.

ἐπιτροπίδια (τά) νεώτ. ναυτ. δημ. **πιτροπίδια** τεμάχια ξύλου, δι' ὧν ὑπερείδεται προσκαίρως ἡ γάστρα τῶν πρὸς καθέλκυσιν πλοίων· **2**) μακρὰ ἡμιστρόγγυλα τεμάχια ξύλου προσηλούμενα διαμήκως καὶ καθέτως ἑκατέρωθεν τῆς γάστρας τῶν λέμβων πρὸς μείωσιν τῆς διατοιχήσεως.

ἐπιτροπικός-ή-όν κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπίτροπον ἢ τὴν ἐξουσίαν αὐτοῦ, ὁ τοῦ ἐπιτρόπου : Πλάτ.Νόμ. 927Ε **ἐπιτροπικούς τινας νόμους..τιθέναι** (περὶ ἐπιτροπείας), Ἰουστιν.Κῶδ.3,10,1,2· || μσν. κ. νεώτ. τὸ θηλ. **ἐπιτροπική** ὡς οὐσ. κ. τὸ οὐδ. **ἐπιτροπικόν** ὡς οὐσ. τὸ ἀξίωμα, ἡ ἐξουσία τοῦ ἐπιτρόπου, ἡ πληρεξουσιότης, ἡ ἐξουσιοδότησις, τὸ θηλ. : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ 3.311 **διενοήθησαν καταργῆσαι ἐγκαίρως τὴν ἐπιτροπικήν·** **2**) ὁμ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ θηλ. **ἐπιτροπική** ὡς οὐσ. κ. τὸ οὐδ. **ἐπιτροπικόν** ὡς οὐσ. τὸ ἔγγραφον δι' οὗ διορίζεταί τις ἐπίτροπος : **ὑπέγραψαν τὸ ἐπιτροπικόν·** **3**) ὁ κατάλληλος εἰς τὸ νὰ ἐπιτροπεύῃ, νὰ προστατεύῃ : Πτολ. Τετράβ.163 **εὐεργετικοὺς ἐπιτροπικοὺς χρηστοήθεις·** **4**) ὁ ἐκτελῶν καθήκοντα ἐπιτρόπου (procurator) : Ἐπιγρ.· ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς**.

ἐπίτροπος-ον (ἐπιτρέπω) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς ὃν ἐπιτρέπει τίς τι, εἰς ὃν ἔχει ἀνατεθῆ ἡ ἐκτέλεσις ὡρισμένης ἐντολῆς, διοικητικῆς, διαχειριστικῆς, γνωμοδοτικῆς, οἰκονόμος, ἐπιστάτης, ἐπόπτης, φροντιστής, διοικητής, κυβερνήτης : Ἡρ.3,63 **τὸν Καμβύσης ἐπίτροπον τῶν οἰκίων ἀπέδεξε**, ΚΔ Ματθ.20,8 **λέγει ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος τῷ ἐπιτρόπῳ αὐτοῦ·** ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.212 **ἐπιτρόποις καὶ ταμίαισι χρώμεθα**, Δημ.540 **τὰς δίκας ὡς αὐτῶν οὔσας ἠφίεσαν τοῖς ἐπιτρόποις**, ΚΔ Λουκ.8,3 **Ἰωάννα γυνὴ Χουζᾶ ἐπιτρόπου Ἡρῴδου·** || ἐπιστάτης, οἰκονόμος, ἐπιμελητής : Ξεν.ΚΠ 4,2,35 **ἐκήρυξε δὴ παρεῖναι πάντας τοὺς ἐπιτρόπους·** ὁμ. μτφ. : Πλάτ.Θεαίτ.165Α **τῶν ἐκείνου ἐπίτροπος·** **2**) νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. **ἐπίτροπος** κ. τὸ θηλ. **ἐπίτροπος** (ἐπὶ μητρὸς) ὡς οὐσ. ὁ ἀσκῶν ἐπιτροπείαν βλ.λ.3) : **ἐπίτροπος ἀνηλίκων** (διαχειριστὴς τῆς περιουσίας τῶν ἀνηλίκων)· **3**) νεώτ. δημ. εἰδ. **ἐπίτροποι τῆς ἐκκλησίας** (οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ναῶν, ἔχοντες καὶ τὴν διαχείρισιν τῶν εἰσπράξεων καὶ δαπανῶν αὐτοῦ)· **4**) νεώτ. ὁ ἀσκῶν καθήκοντα εἰσαγγελέως παρά τινι στρατοδικείῳ ἢ ναυτοδικείῳ· || ὁμ. νεώτ. γεν. ὁ ἀναλαβὼν ἐντολὴν ἢ πληρεξουσιότητα πρὸς διεξαγωγὴν ὑποθέσεώς τινος, ἐπιστάτης, φροντιστής, ἀντιπρόσωπος : **βασιλικὸς ἢ κυβερνητικὸς ἐπίτροπος** (ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς κυβερνήσεως παρά τινι ὀργανώσει ἢ ἀρχῇ), **- ἐπισκοπικὸς ἐπίτροπος** (κληρικὸς ἀντιπροσωπεύων τὸν ἐπίσκοπον εἰς ὡρισμένας περιοχὰς τῆς δικαιοδοσίας αὐτοῦ), ὁμ. κ. **ἀρχιερατικὸς ἐπίτροπος, - ἐπίτροποι τοῦ λαοῦ** (τίτλος τῶν μελῶν τῆς κυβερνήσεως ἐν τῇ Ἑνώσει τῶν Σοσιαλιστικῶν Σοβιετικῶν Δημοκρατιῶν, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸν τοῦ ὑπουργοῦ)· **5**) ὁ ἀντιπρόσωπος, ἀπεσταλμένος τοῦ Καίσαρος, διοικητής : Στράβ.3,4,20 **εἰσὶ δὲ καὶ ἐπίτροποι τοῦ Καίσαρος**, Πλούτ.Ἠθ.813Ε, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,41 **ἐπίτροπος τῆς Ἠπείρου**, Πάπ. **ἐπίτροπος τῶν οὐσιακῶν·** **6**) διοικητής, κυβερνήτης, τοπάρχης, ἀντιβασιλεύς : Ἡρ.3,27 **τοὺς ἐπιτρόπους τῆς Μέμφιος·** **7**) πάπ. ὁ ἐκτελεστὴς διαθήκης : **ἐπίτροπον δὲ καταλείπω Δημήτριον·** || ἐπόπτης τῶν ἐκτελεστῶν διαθήκης : Πάπ. **ἐπιτρόπους δὲ αἱροῦμαι βασιλέα καὶ βασίλισσαν καὶ τὰ τούτων τέκνα·** **8**) ὁμ. μετὰ γεν. προσ. κηδεμών, ἐπιμελητής, προστάτης : Ἡρ. 4,76 **ἤκουσα Τίμνεω τοῦ Ἀριαπείθεος ἐπιτρόπου**, Θουκ.2,80 **ἐπίτροπος ὢν Θάρυπος τοῦ βασιλέως ἔτι παιδὸς ὄντος**, Ὑπερείδ.Ἐπιτ.42 **ἡ τῆς πατρίδος εὔνοια ἐπίτροπος αὐτοῖς τῶν παίδων καταστήσεται·** ὁμ. ἀπολ. : Πλάτ.Νόμ.924Β **ἐπιτρόπους εἶναι τοὺς ἐγγύτατα γένει πρὸς πατρός**, ΚΔ Γαλ. 4,2 **ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονόμους·** **9**) μτφ. φύλαξ, προστάτης, βοηθός : Πίνδ.Ο 1,109 **θεὸς ἐπίτροπος ἐὼν τεαῖσι μήδεται.**

ἐπιτροπῶ-έω ἐπιτροπεύω βλ.λ. : ΑΒ 93,30 «ἐπιτροπεῖν ἀντὶ τοῦ ἐπιτροπεύειν», Πλάτ.Κωμ.265 (ἀμφ.).

ἐπιτροφή (ἡ) (τρέφω) Ἐπιγρ. κ. μτγν. διατροφή, συντήρησις: Ἐπιγρ., Ἰώσ.Α) 18,9,1 **φόρον καταβάλλειν τῶν βοσκημάτων, ἢ ἀρκοῦσα ἐπιτροφὴ γίνοιτ' ἄν.**

ἐπιτροχάδην ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ. ἐν σπουδῇ, δρομαίως, ἄνευ πολλῆς προσοχῆς, στὰ πεταχτά· Ἡσ. «ταχέως» : Ἰλ.Γ 213 **ἐπιτροχάδην ἀγόρευεν** (συντόμως· σχόλ. «παρατρέχων τὰ πολλὰ καὶ τὰ καίρια μόνον λέγων»), Ὀδ.Σ 26 **ὡς μολοβρὸς ἐπιτροχάδην ἀγορεύει** (σχόλ. «ἐσπευσμένως», Εὐστ. «κατ' ἐπιδρομήν»)· **2**) τροχάδην, παραχρῆμα : Διον.Ἀλ.Ἀμμ.2,2,Μαν.1,11,Εὐστ.Πον.154,35.

ἐπιτροχάζω μτγν. κ. μσν. τρέχω δρομαίως, ὁμιλῶ συντόμως καὶ ἐπιπολαίως, ἐπιτρέχω ἐλαφρῶς, ὅθ. διὰ βραχέων πραγματεύομαι : Διον.Ἀλ. Θουκ.16 **ῥαθύμως ἐπιτετροχασμένα**, Εὐστ.Πον 341,85 **λίθος βραχεῖα τοῖς ποσὶν ἐπιτροχάζει** **2**) καλπάζω ἐλαφρῶς : Ἱππιατρ.33,17,14 Ο· διορθ. ὡς κῶδ.164,16 Ο **ἐντρ-)**· ρηματ.π. ἐπιτροχασμός.

ἐπιτρόχᾰλος-ον μτγν. ἐλαφρός, εὐκίνητος, γοργός : Διον.Ἀλ.Συνθ.18 **οὐκ ἐπιτροχάλους καὶ τα-**

χεῖς.. ἀποδίδοσθαι τούς χράνους· ¦ ὁμ. μτφ. ταχύς, ταχέως ῥέων : αὐτ.Δημ.40 **ἐπιτρόχαλος καὶ καταφερὴς ῥύσις τῆς λέξεως**· **2**) Ἡσ. «ἐπιτράχαλον' πυκνῶς καὶ ταχέως».

ἐπιτροχασμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιτρέχειν, συνοπτικὴ διήγησις μὴ διατρίβουσα εἰς λεπτομερείας· Φοιβάμμ.Σχημ.2,1 «ἐπιτροχασμός ἐστιν ὀνομασία πραγμάτων κατὰ μόνην ἀπαρίθμησιν γινομένη, ἄνευ τῆς περὶ αὐτῆς διηγήσεως».

ἐπιτροχίζω γλωσσ. κωνοειδές ποιῶ τι.

ἐπιτροχιλία (ἡ) νεώτ. ἡ παρατροχίλιος ἀπόφυσις.

ἐπιτρόχιος-ον νεώτ. φυσ. ὁ ἐπὶ τῆς ἐφαπτομένης τῆς τροχιᾶς τῆς κινήσεως, ὁ ἐφαπτόμενος τῆς τροχιᾶς : **ἐπιτρόχιος συνιστῶσα.**

ἐπίτροχος-ον κ. μσν. ὁ εὐκόλως τρέχων, κλίνων : Ἱππ.Ἄρθρ.14 **ἐπιτροχώτερον ῥέψαι**, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7 **βλέφαρον οὐκ ἐπίτροχον** (οὐχὶ εὐκίνητον)· ‖ μτφ. ταχύς, γοργός : Ἡλιόδ.Αἰθ 4,17 **ἐπίτροχον μέλος**, Ἀριστείδ.Κ 2,15 **τῶν ῥυθμῶν οἱ μὲν στραγγύλαι καὶ ἐπίτροχοι**· ‖ ὁ ἐπιτροχάδην βλ.λ. γινόμενος : Εὐστ.Ἰλ.120,25 **ἐπιτρόχῳ ἀνακεφαλαιώσει**· **2**) ἐπὶ λόγου, ὁ γοργῶς, στωμύλως, φλυάρως λεγόμενος : Λουκ.Θε Δ 7,3 **ἤκουσας αὐτοῦ καὶ λαλοῦντος ἤδη στωμύλα καὶ ἐπίτροχα**, αὐτ. Νεκυομ.7 **ἐπίτροχόν τι καὶ ἀσαφὲς ἐφθέγγετο.**

ἐπιτροχῶ-άω μτγν. ἐπιτρέχω, ἐπιτροχάζω, μετὰ δοτ. : Ἀπολλ.Ρ 4,1266 **ὕδωρ ἐ- ψαμάθοισι**· ὁμ. μετ' αἰτ. : Νίκ.Ἀλεξ.544 **σάρκα.. ἐπιτροχόωσαι σμώδιγγες**· ὁμ. μετὰ γεν. : Ἀντίφιλ.ἐνΑΠ 9,306 **ἐ- κύματος**· ὁμ. ἀπολ. : Ἄρατ.889 **ῥαθάμιγγες ἐπιτροχόωσ' ὑετοῖο**, Ἀπολλ.Ρ 4,1606, Διον.Περ.148 **λοξαὶ ἐπιτροχάουσι κέλευθοι.**

ἐπιτρόχως ἐπίρρ. μτγν. ταχέως : Αἰλ.ΖΙ 7,7 **κόραξ ἐπιτρόχως καὶ ταχέως φθεγγόμενος.**

ἐπιτρυγῶ-άω μτγν. τρυγῶ ἐκ δευτέρου, ἐπιπροσθέτως, καὶ πάλιν : Ὠριγ.3,65D.

ἐπιτρύζω· μτγν. τρύζω προσέτι ἢ κατόπιν γογγύζω, ψιθυρίζω· Ἡσ. «ἐπιτρύζουσιν, ἐπιγογγύζουσιν, ἐπιλέγουσι» : Καλλ.Αἴτ. ἐν Πάπ.ἀπ.1,1 **τό μοι τελχῖνες ἐπιτρύζουσιν**, Εὐφορ.134 **πέμφιγες ἐπιτρύζουσι θανόντα**· ἀπολ. ἐπὶ τέττιγας, τερετίζω : Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 6,54 **ἁβρὸν ἐπιτρύζων.. τέττιξ.**

ἐπιτρυπῶ-άω μτγν. τρυπῶ, διατρυπῶ, διαπερῶ : Φιλόστρ.Εἰκ.1,20 (παθ.).

ἐπιτρύσσειν Ἡσ. «ἐπίμεινον. Λάκωνες».

ἐπιτρυφῶ-άω μτγν. τρυφῶ βλ.λ. ἔν τινι, ἐπί τινι ἐντρυφῶ : Φίλ.2,392.

ἐπιτρύχω Ἐπιγρ. κ. μσν. κατατρύχω, βασανίζω ἐμαυτόν : Ἐπιγρ., Μαρτύρ.Ἁγ.Ἠλία 178,12.

ἐπιτρώγω μτγν. κ. μσν., μέλλ. **ἐπιτρώξομαι**, ἀόρ. **ἐπέτραγον**, τρώγω προσέτι, ἐπιπροσθέτως, τρώγω τι ὡς ὄψον μετὰ τῆς κυρίας τροφῆς ἢ μετ' αὐτήν : Λουκ.Ἐπ.Κρον.21,28 **κρόμμυον ἐπιτρώγοντας ἐν τῇ ἑορτῇ**· ὁμ. μετὰ γεν. διαιρ., τρώγω ἔκ τινος : Αἰλ.ΖΙ 3,5 **χελώνη ἐπιτραγοῦσα ὀριγάνου**, Ἀποστόλ.Μιχ.Παροιμ.20· **2**) γεν. τρώγω : Πάπ.

ἐπιτρωπῶ-άω ποι. τ. ἀντὶ ἐπιτρέπω βλ.λ., **τινί τι** ἢ μετ' ἀπαρφ.: Ὀππ.Ἁλ.2,223, αὐτ.5,188· **2**) ἐμπιστεύομαι : Ἀπολλ.Ρ 1,351.

ἐπιτυγχάνω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **πετυχαίνω** κ. **πιτυχαίνω**, μέλλ. **ἐπιτεύξομαι**, ἀόρ. β' **ἐπέτυχον**, δημ. **(ἐ)πέτυχα**, κ. **πίτυχα**, παρακ. **ἐπιτετύχηκα**, παθ. ἀόρ. **ἐπετεύχθην**, νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιτυχημένος**, δημ. **πετυχημένος** κ. **πιτυχημένος**, κυρ. εὑρίσκω τόν στόχον, βάλλω ἐπιτυχῶς, εὐστοχῶ, βαρῶ τὸ σημάδι, ἀντίθ. ἀποτυγχάνω (ἀστοχῶ) : Ἀριστλ.ΗΝικ.1106b,33 **ῥᾴδιον μὲν τὸ ἀποτυχεῖν τοῦ σκοποῦ, χαλεπὸν δὲ τὸ ἐπιτυχεῖν**, Πλούτ. Ἠθ.438Α **οἱ πολλὰ βάλλοντες ἐπιτυγχάνουσι πολλάκις, - τὸν ἐπυροβόλησε καὶ τὸν ἐπέτυχεν εἰς τὴν κεφαλήν**· **2**) εὑρίσκω τυχαίως, συναντῶ τινα κατὰ τύχην, συναντῶ, τυχαίνει νὰ βρῶ, ν' ανταμώσω, μετὰ δοτ. προσ. : Ἀριστφ.Νεφ.195 **ἵνα μὴ 'κεῖνος ὑμῖν ἐπιτύχῃ**, Θουκ.3,75 **ἔλαβε καὶ αὐτῶν τινας οἷς ἐπέτυχον**, Πλάτ.Νόμ.874C **ἐάν τε ἀνὴρ ἐπιτύχῃ γαμετῇ γυναικὶ βιαζομένῃ**· ὁμ. μετὰ δοτ. πράγμ. : Ἡρ.1,68 **ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχεϊ**, Θουκ.8,34 **ἐπιτυγχάνει τρισὶ ναυσί**, Ξεν.Ἀν.3,4,18 **κώμαις ἐπιτυχόντες**, Πλάτ.Συμπ. 223Β **ἐπιτυχόντας ἀνεῳγμέναις** (θύραις) (βρῆκαν τυχαίως ἀνοιχτὲς τὶς πόρτες), Διόδ.Σ 236 **ἀμφοτέραις τοῖς καρποῖς οἱ κατὰ τὴν Ἰνδικὴν ἐπιτυγχάνουσι**, Λουκ.Δημ.Ἐγκώμ.27 **ἐπιτυγχάνει δὲ τῷ βιβλίῳ**· | ὁμ. μετὰ γεν. προσ. : Ἀριστφ. Πλ.245 **μετρίου γὰρ ἀνδρὸς οὐκ ἐπέτυχες**, Ξεν. Οἰκ.2,3 **εἰ ἀγαθοῦ ὠνητοῦ ἐπιτύχοιμι**, Πλούτ.Ἀρτξ. 12· ὁμ. μετὰ γεν. πράγμ. : Θουκ.3,3 **ὁλκάδος ἀναγομένης ἐπιτυχών**, Ἀριστλ.Οἰκ.1352b,5 **εὐώνων ἐπιτετύχηκε**· ‖ ὁμ. κ. νεώτ. σπαν. μετ' αἰτ. : Πλάτ.Πολ.431C **τάς δέ γε ἁπλᾶς τε καὶ μετρίας** (ἐπιθυμίας).. **ἐν ὀλίγοις τε ἐπιτεύξει**, Εὔβουλ. 123,5 **ἅττ' ἂν ἐπιτύχῃς, - τὸν ἐπέτυχον καθ' ὁδόν, - τὸν πέτυχα στὴ Λέσχη**· ‖ ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Βάτρ.570 **ἐάνπερ ἐπιτύχῃς**, Θουκ.6,38 **χαλεπὸν γὰρ ἐπιτυγχάνειν**· συνήθ. ἐν μτχ. **ὁ ἐπιτυχών** ὁ πρῶτος ὃν συναντᾷ τις, ὁ τυχών, ἰδ. ἐν τῷ πληθ. : Πλάτ.Νόμ.843Ε **σμικρὰ καὶ τοῦ ἐπιτυχόντος νομοθέτου γιγνόμενα**, Ξεν.Ἀγησ.1,3, Ἡρ. 2,2 **παιδία δύο νεογνὰ ἀνθρώπων τῶν ἐπιτυχόντων διδοῖ ποιμένι τρέφειν**, Ἀντιφ.2,1,1 **ὁπόσα μὲν τῶν πραγμάτων ὑπὸ τῶν ἐπιτυχόντων ἐπιβουλεύεται**· ὁμ. μετ' ἀρνήσεως : Πλάτ.Κρατ.390D **οὐδὲ φαύλων ἀνδρῶν οὐδὲ τῶν ἐπιτυχόντων**, αὐτ.Πολ.352D **οὐ γὰρ περὶ τοῦ ἐπιτυχόντος ὁ λόγος**· ὁμ. ἄνευ ἄρθρου : Εὐρ.Ἡρ.1248 **εἴρηκας ἐπιτυχόντος ἀνθρώπου λόγους**· **3**) κ. νεώτ. φθάνω εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον ἀποτέλεσμα, εὑρίσκω τὸ ζητούμενον, πραγματοποιῶ τι, κατορθώνω, καταφέρνω μετὰ γεν. πράγμ. : Ξεν.Ἀπομν.4,2,28 **ἐπιτυγχάνοντες ὧν πράττουσιν**, Πλάτ.Φίλ.61D **πᾶσαν ἡδονὴν πάσῃ φρονήσει μιγνύντες τοῦ καλῶς ἂν μάλιστα ἐπιτύχοιμεν;**, Δημ.1175 **ἐὰν.. ἐπιτύχῃ τοῦ ἀγῶνος** (ἂν κερδήσῃ τὴν δίκην), Ἐπιγρ. **ἐπ- εὐχωλᾶς**, ΚΔ Ἑβρ.6,15 **ἐπέτυχε τῆς ἐπαγγελίας**, Πάπ. **ἐπιτυχόντες τῆς Ῥωμαίων πολιτείας**· ‖ νεώτ. κ. δημ. μετ' αἰτ. : **τὸ ζητοῦσε καὶ τὸ πέτυχε, - ἐπέτυχεν εἰς τὰς ἐκλογάς, - δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία**· ‖ ὡμ. ἀπολ. : ΚΔ Ἰακ.4,2 **οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν**· **4**) μετὰ μτχ. κατορθῶ ἐν τῇ πράξει : Ἡρ.8,101 **ὁκότερα ποιέων ἐπιτύχω εὖ βουλευσάμενος**, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.24 **ζητέων ἐπιτυγχάνειν** (εὑρίσκειν)· ὁμ. μετ' ἀπαρφ : Λουκ.Νεκυομ.6· **5**) μετὰ δοτ. τρόπου, ἔχω εὐτυχίαν εἴς τι, εἶμαι ἐπιτυχὴς ἔν τινι πράγματι, ἀποβαίνω ἐπιτυχής, εὐνοοῦμαι ὑπὸ τῆς τύχης, εὐδοκιμῶ, προκόπτω : Αἰσχίν.3,165 **ἐπέτυχον μάχῃ**, Ἀχμ.Ὀνειροκρ.121,83C **εἰ μὲν ἐπέτυχε τῇ βολῇ τοῦ τόξου**· ‖ ὁμ. ἀπολ. εἶμαι ἐπιτυχής : Θουκ.3,42 **ὅ τε μὴ ἐπιτυχὼν ὀρέγοιτο τῷ αὐτῷ**, Πλάτ.Μέν.97C **ὅτι ὁ μὲν τὴν ἐπιστήμην ἔχων ἀεὶ ἂν ἐπιτυγχάνοι**, Ξεν.Ἑλλ.4,5,19, Ἀριστλ.Ρητ.1354a,9 **ἐπιτυγχάνουσιν οἵ τε διὰ συνήθειαν**, ΚΔ Ρωμ.11,7 **ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχε**· ‖ ἔχω εὐδοκίμησιν : Διογ. Λ 4,15 **ποιηταὶ μὲν γὰρ ἐπιβαλλόμενοι πεζογραφεῖν, ἐπιτυγχάνουσι**· ὁμ. περί τινος : Πολύβ.21,3,8 **κἂν μὲν ἐπιτυγχάνωσι περὶ τῶν ἀξιουμένων**· ὁμ. νεώτ.κ.δημ. **ἐ- εἴς τι : ἐπέτυχε εἰς τὰς ἐξετάσεις, -δὲν ἐπέτυχε εἰς τὸν γάμον του**· ‖ κ. ἀπροσ. : Ἀντωνῖν.Λιβ.41,6 **αὐτῷ οὐδὲν ἐπετύγχανε**· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐκτελῶ καλῶς : **δὲ μοῦ πέτυχε τὸ φόρεμα ὁ ράφτης**· ‖ ὁμ. κ. ἀμτβ. γίνομαι, ἐκτελοῦμαι καλῶς : **δὲν ἐπέτυχαν αἱ συναυλίαι, - δὲν ἐπέτυχε ἡ φωτογραφία**· **6**) τὸ παθ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, ἐκβαίνω εἰς καλόν, ἔχω εὐτυχῆ ἔκβασιν, λαμβάνω

καλὸν τέλος : Πολύβ.6,53,2 **τὰς ἐπιτετευγμένας ἐν τῷ ζῆν πράξεις** (τὰς ἐπιτυχεῖς πράξεις), Διόδ.Σ 1,1 **μὴ ζήτησιν τῶν πρασσομένων, ἀλλὰ μίμησιν τῶν ἐπιτετευγμένων,** Ἡρακλ. Ταρ. π.Γαλ.12,403 **φάρμακον ἐπιτετευγμένον** (δεδοκιμασμένον), Λουκ.Μισθ.Συν.8 **εἰ ἐπιτυγχάνοιτο** (ἂν ἀποβῇ κατ' εὐχήν), Πλούτ.Ἠθ.674A· || νεώτ. κ. δημ. ἡ παθ. μτχ. **ἐπιτυχημένος-η-ο(ν)** ὡς ἐπίθ. ὁ μετ' ἐπιτυχίας γενόμενος, ἐπιτυχής : **ἐπιτυχημένο κουστούμι, - ἐπιτυχημένο ἀστεῖο** (τὸ ἔξυπνον)· **7**) ὁμ. τὸ ἐνεργ. μετὰ δατ. προσ., συνέρχομαι, συνομιλῶ μετά τινος, ὡς τὸ ἐντυγχάνω : Πλάτ.Νόμ. 758C **ἰόντι τέ τινί ποθεν ἄλλοθεν εἴτε καὶ ἐξ αὐτῆς τῆς πόλεως ἑτοίμως ἐπιτυχεῖν·** ρηματ.π. ἐπιτυχία, ἐπιτυχής, ἐπιτύχημα.

ἐπιτῠλίσσω, ἀττ. **ἐπιτῠλίττω** τυλίσσω, περιστρέφω τι ἐπί τινος: Ἱππ.'Αφ.216 **ἐ- τι ἐν φύλλοισιν·** **2**) ἐπὶ βιβλίου, παπύρου, ἀνελίττω, ἐξελίττω, ξετυλίγω : Διογ.Λ 9,114 **ὥστε καὶ Ζωπύρῳ τῷ ῥήτορι ἀναγινώσκοντι ἐπιτυλίττειν.**

ἐπιτυμβίδιος-α-ον ὁ ἐπιτύμβιος βλ.λ., ἐπιτάφιος : Αἰσχ.Χο.342 **ἀντὶ δὲ θρήνων ἐπιτυμβιδίων** (τῶν ἐπιταφίων ᾀσμάτων), Ἐπιγρ. **τὴν δ' ἐ- τούτῳ θῆκεν χάριν,** Γρηγ.Ναζ.2,153C **Γρηγορίου τόδε σοὶ γράμμ' ἐπιτυμβίδιον·** **2**) **ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες** ἐπίθ. τῶν κορυδαλλῶν κατὰ Σχολ. ὡς ἐχόντων ὡσεὶ τύμβον ἐπὶ τῆς κεφαλῆς λόφον ἢ ὡς ἐνδιατριβόντων συνήθως ἐπὶ τάφων : Θεόκρ. 7,23 **οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνοντι.**

ἐπιτύμβιος-ον (τύμβος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν τύμβον (τάφον), ὁ ἐπὶ τοῦ τύμβου εὑρισκόμενος ἢ γινόμενος : Αἰσχ.'Αγ.1547 **τίς δ' ἐπιτύμβιον αἶνον ἐπ' ἀνδρὶ θείῳ . . ἰάπτων,** αὐτ.Χο.335 **ἐπιτύμβιος θρῆνος,** Σοφ.'Αντ.901 **κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα,** Ἐπιγρ. **ἐ- σῆμα,** Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,657,11 **ἐπικρηπίς,** Ἡλιόδ.Αἰθ.4,8, Εὐστ.'Οδ.1673,45 **ἐπιτύμβιος λόγος** (ἐπιτάφιος), Σολωμ.Λάμπρ.19,9 **καὶ τ'ς ἐπιτύμβιες πέτρες δροσίζει·** || **Ἀφροδίτη ἐπιτυμβία** ἡ παρὰ Ρωμαίοις Venus Libitina : Πλούτ.Ἠθ.269B· ὁμ. **θεοὶ ἐ-** : Ἐπιγρ.· **2**) τὸ οὐδ. **ἐπιτύμβιον** ὡς οὐσ. ἡ ἐπὶ τοῦ μνήματος χαρασσομένη ἐπιγραφή· **3**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κάλυμμα κωνικὸν τῆς κεφαλῆς, κουκούλλα : Πσχυμ. Γ'Ανδρ.Παλ.40B **λαβὼν μοναχικὸν ἐπιτύμβιον·** **4**) ἐπὶ ὑπεργήρου καὶ πλησιαζούσης πρὸς τὸ τέρμα τοῦ βίου γυναικός : 'Αλκίφρ.3,62.

ἐπίτυμβος-ον Ἐπιγρ. ὁ ἐπιτύμβιος βλ.λ.

ἐπιτυπῶ-όω μτγν. κ. μσν. ἐκτυπῶ, ἀποτυπῶ, μεταγράφω : Γρηγ.Νύσσ.1,910C, Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.20,16.

ἐπίτυρον (τό) μτγν. ἔδεσμά τι περιέχον ἐλαίας (λατ. epityrum) : Πλαῦτ.24, Βάρρ.Λατ.Γλωσσ.7,86· πρβλ. ἐπίτερα· **2**) **ἐπιτυρά** ἀμφ. γρ. π. Ἡσ. ἐν λ. κάρκαρα (= Σιμων.'Αμ.33).

ἐπιτῡραννῶ-όω μτγν. ἄρχω, κυβερνῶ, διέπω : Πορφ.Τετράβ.192 **ἐ- ὥσπερ ἐπ' ἀκροπόλει τῆς γενέσεως.**

ἐπιτυφλῶ-όω ποιῶ τινα ἢ τι ἐπιπροσθέτως τυφλόν, ἤτοι κλείω τοὺς πόρους, ἐμφράττω : Ἀριστλ.Πρ.890b,39 **οἱ πόροι ἐπιτυφλοῦνται,** Θεόφρ. Αἰσθ.66 **ἐπιτυφλούμενα ἐμπλάττειν τὰ φλέβια·** **2**) καθιστῶ τινα προσέτι τυφλόν, τυφλῶ· ΕΜ 365, 50 « ἐπιτετυφλωμένον, πεπηρωμένον »· || κ. μτφ. : Φιλόδ.Ρητ.1,178S **ἐπ- τὸν νοῦν.**

ἐπιτύφω, παθ. ἀόρ. β' **ἐπετύφην** ἀνάπτω, κατακαίω, τὸ παθ. καίομαι, φλογίζομαι, ἰδ. ὑπὸ κεραυνοῦ· πρβλ. ἐπιτυφῶ : Σοφ.1,21,2 **ἐπιτεθυμένοι** (-θυμμένοι) **καὶ μέλανες·** **2**) ὁμ.παθ.μτφ. καταφλέγομαι ὑπὸ ἔρωτος : Ἀριστλ.Λυσ.221 **ὅπως ἂν ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλιστά μου·** || γεν. μαίνομαι : Πλάτ. Φαῖδρ.230A **εἴτε τι θηρίον τυγχάνω Τυφῶνος πολυπλοκώτερον καὶ μᾶλλον ἐπιτεθυμμένον.**

ἐπιτῡφῶ-όω ἐπιτύφω βλ.λ.· Μοῖρ.150P «ἐπιτεθυμμένον, Ἀττικῶς· ἐπιτετυφωμένον ἢ ἐπικεκαυμένον, Ἑλληνικῶς »· || Ἡσ. «ἐπιτυφῶσαι· ἐπιπυριάσασα».

(ἐ)πιτυχαίνω δημ. ἐπιτυγχάνω βλ.λ.

ἐπιτύχημα-ατος (τό) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτυγχάνω, ἐπίτευγμα : ΕΜ 548,45 **κύρμα, ἐπιτύχημα.**

(ἐ)πιτυχημένα ἐπίρρ., δημ. ἐπιτυχῶς.

ἐπιτυχημένος-η-ον νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐπιτυγχάνω ὡς ἐπίθ. βλ. ἐπιτυγχάνω.

ἐπιτυχής-οῦς-ές (ἐπιτυγχάνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιτυγχάνων τοῦ σκοποῦ, ὁ εὐστοχῶν, εὔστοχος, ἀποτελεσματικός : Νικ.Χων.Μαν.Κομν.4,88C **τὸ βλῆμα οὕτω διαφῆκεν ἐπιτυχές, - ἐπιτυχὴς βολὴ πυροβολικοῦ·** || ὁ καλῶς καὶ κατ' εὐχὴν γενόμενος, ὁ σύμφωνος ἢ ἀνάλογος πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν, ὁ ἀκριβῶς ἁρμόζων : Αἰσχ.'Ικ. 744 **ἔπλευσαν ὧδ' ἐπιτυχεῖ κότῳ,** Πλάτ.Σίσ.391C **εἰ μὴ ἐπιτυχέστερος καὶ ἀποτυχέστερος εἴη τοῦ μὴ ὄντος·** ὁμ. μετὰ γεν.: Ἰσοκρ.12,30 **τὴν δόξαν ἐπιτυχῆ τῶν καιρῶν ἔχοντας·** ὁμ. **ἐ- ἔν τινι** : Ἀριστλ. Μαντ.463b,19 **ἐπιτυχεῖς ὄντες ἐν τούτοις,** Πολύβ. 3,15,6 **ἐπιτυχὴς δ' ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς,** Διόδ.Σ 4,83· ὁμ. **ἐ- κατά τι** : αὐτ.5,102,1 **κατὰ τὰς πράξεις ἐπιτυχῆ . . εἶναι δοκοῦντα·** ὁμ. **ἐ- ἐς πάντα** : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.2,149 (ὑπερθ.), **- ἐπιτυχεῖς ἀγῶνες, - ἐπιτυχὴς ἐκλογή - παράστασις - ἑορτή - συμφωνία - ἀπάντησις** (ἡ προσήκουσα, ἐπιβαλλομένη)· **2**) παθ. ὃν δύναταί τις νὰ προσβάλῃ, νὰ κτυπήσῃ εὐκόλως καὶ μετ' ἐπιτυχίας : Ἀππ. Συρ.35 **τοῖς πολ- εὔβλητοι καὶ ἐπιτυχεῖς ὄντες.**

ἐπιτυχία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τύχη, εὐτυχία : Ἱππ.Νούσ.1,1 **ὁκόσα ἐπιτυχίῃ ποιέουσιν οἱ ἰητροί·** **2**) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτυγχάνειν, ἡ αἰσία, εὐτυχὴς ἔκβασις, εὐδοκίμησις, ἀντίθ. ἀποτυχία : Δημόκρ.275, Πολύβ.1,6,4 **τὴν ἐν ταῖς μάχαις ἐπιτυχίαν,** Διον.'Αλ.Ρωμ.3,70 **τὴν ἐπιτυχίαν τῶν μαντευμάτων,** Γαλ.19,214,18 **τὴν ἀμοιβαίαν τῶν ἐναντίων ἐπιτυχίαν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.8,5 **μίαν ὁρᾷ προφητείαν ἔρως, τὴν ἐπιτυχίαν, - ἐπ- εἰς τὰς ἐξετάσεις, - ἐπ- φωτογραφίας, - ἐπ- παραστάσεως,** φρ. νεώτ. **στέφεται ὑπὸ ἐπιτυχίας** (ἐπιτυγχάνει)· κ. ἐν τῷ πληθ. : Φιλόδ.Ποιημ.2,33· || πλεονέκτημα, ὑπεροχή, κέρδος : Φίλ.2,326· || **κατ' ἐπιτυχίαν** κατ' εὐτυχῆ σύμπτωσιν : Πλωτῖν. 2,3,7· **3**) ἔργον, ἐπιχείρησις : Πάπ. **ἡ ματαία αὐτῶν ἐπιτυχία·** **4**) σύνοδος, συνάντησις, σχέσις : Φώτ.'Επιστ.74,13 **τὸ διακαὲς τοῦ πόθου τῇ ἐλπίδι τῆς ἐπιτυχίας ἀναψύχοντας.**

ἐπιτυχῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιτυχῆ, μετ' ἐπιτυχίας, εὐστόχως, πετυχημένα : Πλάτ. Φίλ.38D **ἐπιτυχῶς εἰπών,** Ἰσοκρ.12,230 **ἐπιτυχῶς μὲν ἴσως διειλεγμένος,** Πλαύτ.Μάρ.17, **- ἐπιτυχῶς, ἀνεπιτυχῶς καὶ ἄριστα** (διαβαθμίσεις ἐπιτυχίας, προόδου τῶν φοιτητῶν τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ταῖς διαφόροις ἐξετάσεσιν αὐτῶν), Παπαδ.Χριστ. Διηγ.18 **τὸ ἔκαμε ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς.**

ἐπιτωθάζω, μέλλ. **ἐπιτωθάσω** ἐπισκώπτω, ἀστεΐζομαι, χαριεντίζομαι : Ἱππ.'Επιστ.17, Πλάτ.'Αξ.364C **τοὺς μορμολυττομένους τὸν θάνατον καὶ** (πράως) **ἐπιτωθάζων·** || χλευάζω, ἐμπαίζω, περιγελῶ, περιπαίζω : Ἱερών.'Ιατ.7, Ἀππ.'Εμφ.Πολ.2,67 **αὐτὸν ἐπιτωθαζόντων ἐς φιλαρχίαν,** αὐτ.5,125, αὐτ.2,153 **ἐπετώθασε δὲ καὶ ὁ Καῖσαρ ὅμοια·** μετ' αἰτ. πράγμ. : Ἀθήν.13,604E **ἐπιτωθάζων τὸ γεγονός·** ὁμ. μετὰ δοτ. : Μέν.Ρητ.420S **ἐ- τοῖς γινομένοις,** Θεοδώρ.'Εκκλ.'Ιστ.3,129,23 **ἐπετώθαζε τοῖς ἀνοσίοις·** ρηματ. π. ἐπιτωθασμός.

ἐπιτωθασμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιτωθάζειν, χλεύη, ἐμπαιγμός, περίγελως : Πολύβ.3,80,4 **τὰ μὲν ἀγωνιῶν τὸν ἐπιτωθασμὸν τῶν ὄχλων οὐ δυνήσεται περιορᾶν δῃουμένην τὴν χώραν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.10,25.

ἐπίυδρος-ον πάπ. ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος πρὸς ἄρδευσιν : Πάπ. **ὁλοκλήρου κτήματος ἐπιύδρου.**
ἐπιφαγεῖν ἀόρ β' ἀπαρφ. τοῦ ἐπεσθίω βλ.λ.
ἐπιφαιδρύνω μτγν. ποιῶ τι λαμπρόν,φαιδρόν,καθαρόν:'Απολλ.Ρ 4,663 **Κίρκην ἁλὸς νοτίδεσσι κάρη ἐπιφαιδρύνουσαν**· κ. παθ. : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,9 **ἐπιφαιδρυνομένην ἐκ τοῦ περιαυγάσματος τὸ κάλλος.**
ἐπιφαινομενοκρατία (ἡ) νεώτ. φιλοσ. ἡ θεωρία τῆς ἐπιφαινομενολογίας βλ.λ., ἅ. θεωρία τῆς ἐπιφαινομένης συνειδήσεως.
ἐπιφαινομενολογία (ἡ) νεώτ. φιλοσ. κ. **ἐπιφαινομενοκρατία** ἡ φιλοσοφικὴ θεωρία, καθ' ἣν ἡ συνείδησις εἶναι συνακόλουθον ἢ ἐπακόλουθον τῶν ψυχικῶν φαινομένων, ἅτινα καὶ δὲν ἐπηρεάζει.
ἐπιφαινόμενον (τό) κ. νεώτ. οὐδ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἐπιφαίνομαι, ὡς οὐσ., τὸ συμπαραμαρτοῦν ἢ ἐπακολουθοῦν εἴς τινα κατάστασιν φαινόμενον· || σύμπτωμα ἢ ὑπόλειμμα νόσου μὴ ἐκδηλούμενον πάντοτε σταθερῶς· **2)** εἰδ. νεώτ. φιλοσ. πρόσθετον ἐπακολουθοῦν φαινόμενον, μὴ συμβαλλόμενον εἰς τὸν σχηματισμὸν ψυχικῶν φαινομένων.
ἐπιφαίνω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐπιφανῶ,** ἀόρ. α' **ἐπέφᾱνα,** φέρω εἰς τὸ φανερόν, ἐπιδείκνυμι, ἐμφανίζω, δηλῶ, φανερώνω : Θέογν.359 **μηδὲ λίην ἐπίφαινε,** Πολύβ.10,18,8 **καί τινα προστασίαν ἀξιωματικὴν ἐπιφαίνουσα,** Διον.'Αλ.'Αμμ.1,10 **λόγοι μηδὲν ἐπιφαίνοντες τεχνικόν,** Πλούτ.Μάρκελλ.1 **τὸ γαῦρον.. ἐπιφαίνων ἐν τοῖς ἀγῶσι,** Λουκ. 'Αλέξ.12 **κεφαλὴ.. ἀνθρωπόμορφόν τι ἐπιφαίνουσα**· || τὸ παθ. **ἐπιφαίνομαι** κ. νεώτ. γίνομαι ὁρατός, ἐμφανίζομαι ἀπροσδοκήτως, αἰφνιδίως : 'Ιλ.Ρ 650 **μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη** (τμ.)· ἐπὶ ἐχθροῦ : 'Ηρ.2,152 **χαλκέων ἀνδρῶν ἐπιφανέντων,** αὐτ. 4,122, Θουκ.8,42 **ἐπεφάνησαν αὐτοῖς παρὰ δόξαν αἱ πλείους τῶν νεῶν,** Ξεν.Οἰκ.21,10, Δημ.522 **διὰ τὸ ἐπιφανέντα με κωλῦσαι,** Πολύβ.1,49,7 **ἐπὶ τὰ Δρέπανα νεῶν ἐπιφαινομένων**· || ὁμ. ἐπ· τινι ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι : 'Ηρ.4,97 **σωθέντος ἐμεῦ ὀπίσω ἐς οἶκον τὸν ἐμὸν ἐπιφάνηθί μοι πάντως**· || ὁμ. ἐπὶ τῆς ἐμφανίσεως θεῶν καὶ ὀνείρων : 'Ηρ.2,91 **ὅτι σφι μούνοισι ἔωθε ὁ Περσεὺς ἐπιφαίνεσθαι,** 'Επιγρ. **ἐπιφαινομένης αὐτοῖς 'Αρτέμιδος**· || ὁμ.κ. ἐπὶ θείας ἰδιότητος : ΚΔ Τίτ.3,4 **ἡ χρηστότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη τοῦ σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,** αὐτ. εἰς τὴν Λιτήν, 'Ανατολίου, **ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ**· || **τὰ ἐπιφαινόμενα** τὰ ἐπακολουθοῦντα συμπτώματα, τὰ ἐπισυμβαίνοντα περιστατικά : 'Ιππ.'Αφορ.1,12, πρβλ.Σωρ.1,17· **2)** μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ποιῶ φανερὸν ὅτι : Πλούτ. 'Ηθ.1044D· **3)** τὸ παθ. φαίνομαι, ἐμφανίζομαι ἐπί τινας, ἀναφαίνομαι : Τίμ.Λακρ.101D **διὰ τῶν ἀοράτων στομίων, δι' ὧν καὶ ἁ νοτὶς ἐπιφαίνεται,** Πλούτ.'Αρατ.3 **ἐπιφαίνεται δ' ἀμέλει καὶ ταῖς εἰκόσιν ἀθλητική τις ἰδέα** (διακρίνεται καὶ ἐπὶ τῶν εἰκόνων)· || ὁμ. μτφ. : αὐτ.48 **ἡ γὰρ προαίρεσις αὐτοῦ καὶ τὸ ἦθος ὡς χρῶμα ταῖς πράξεσι τοῦ βασιλέως ἐπεφαίνετο,** αὐτ.Γάλβ.23· **4)** κατὰ τὸ φαινόμενον ἀμτβ. ἐν τῷ ἐνεργ. δεικνύω φῶς, φέγγω, φωτίζω : Πολύβ.5,6,6 **τῆς ἡμέρας ἐπιφαινούσης** (ὅταν ἀρχίζε νὰ ξεφέγγη), ΚΔ Λουκ.1,79 **ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει . . καθημένοις**· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : Πολύβ.3,113,1 **τῆς κατὰ τὸν ἥλιον ἀνατολῆς ἐπιφαινομένης**· ρηματ. π. ἐπιφανής, ἐπιφάνεια, ἐπιφάνια.
ἐπίφαλλος (ὁ) μτγν. εἶδος αὐλήσεως πρὸς ὄρχησιν : Τρύφ.π.'Αθήν.14,618C **κῶμος βουκολιασμὸς γίγγρας τετράκωμος ἐπίφαλλος χορεῖος . . ταῦτα δὲ πάντα μετ' ὀρχήσεως ηὐλεῖτο.**
ἐπιφάνεια (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐμφανίζεσθαι, ἡ ἐμφάνισις, ἡ ἔλευσις, ὁ ἐρχομός : Πολύβ.3,94,3 **καραδοκοῦντες τὴν ἐπιφάνειαν τῆς ἡμέρας** (τὴν χαραυγήν)· || ἰδ. ἡ αἰφνίδιος, αἰφνίδιος ἐμφάνισις ἐχθροῦ : Αἰν.Τακτ.31,8, Πολύβ.1, 54,2 **σημηνάντων τῶν σκοπῶν αὐτῷ πάλιν τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑπεναντίων,** 'Ασκληπιόδ.12,10 (πληθ.), 'Ονήσανδρ.22.3 (πληθ.)· **2)** ἐπὶ ἐμφανίσεως θεοτήτων εἰς τοὺς λατρεύοντας, φανέρωσις : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,68, Πλούτ.Θεμ.30 **θαυμάσας τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θεοῦ**· || ὁμ. κ. ἡ ἐν ἐκτάκτοις περιστάσεσιν ἐμφάνισις τῆς θείας προνοίας καὶ δυνάμεως : Διόδ.Σ 2,47 **κατὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν ταύτην τὸν θεὸν κιθαρίζειν τε καὶ χορεύειν . . τὰς νύκτας,** 'Επιγρ. **τὰς ὑπ' αὐτῆς** (ἐνν. 'Αρτέμιδος) **γενομένας ἐναργεῖς ἐπιφανείας,** 'Επιγρ. **τὰς ἐπιφανείας τᾶς Παρθένου,** ΠΔ Μακκ. 2,15,27 **τῇ τοῦ θεοῦ μεγάλως εὐφρανθέντες ἐπιφανείᾳ,** Διόδ.Σ 1,25· || μτγν. ἐκκλ. ἡ ἐμφάνισις τοῦ 'Ιησοῦ Χριστοῦ εἰς τὰ ὄμματα τῶν θνητῶν : ΚΔ Τιμ.2,1,10 **διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν,** Κλήμ.'Αλ.2,391Β· || ἡ βάπτισις τοῦ Χριστοῦ : 'Ιω.Χρυσ.2,369D, Μηναῖ.1,6 εἰς τὴν Λιτὴν Κοσμᾶ Μοναχοῦ **σύ με ἁγίασον, Δέσποτα, τῇ ἐπιφανείᾳ σου**· || ὁμ. ἐπὶ τῆς δευτέρας ἐμφανίσεως, παρουσίας τοῦ Σωτῆρος : ΚΔ Τιμ.1,6,14 **μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυρίου ἡμῶν**· **3)** ἡ ἀνάρρησις εἰς τὸν θρόνον : 'Επιγρ. **ἐνιαυτοῦ πρώτου τᾶς Γαΐου Καίσαρος . . ἐπιφανείας**· **4)** ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις, θέα : Μύρ.2J **οἰκετικὴ ἐπιφάνεια**· **5)** μτφ. κ. νεώτ. ἡ φαινομενικὴ ὄψις ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἡ ἐπίφασις : Πολύβ.25,3,6 **κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν** (κατὰ τὴν ἐπίφασιν), Καλλιγ.Θάν.Βλ.286 **ἐδείκνυε κατ' ἐπιφάνειαν διαφέρον, - ἐξετάζει τὰ ζητήματα μόνον κατ' ἐπιφάνειαν** (ἐπιπολαίως)· **6)** ἡ ἔκτασις σώματός τινος λαμβανομένη κατὰ μῆκος καὶ πλάτος ἄνευ τοῦ βάθους, τὸ ἐξωτερικὸν παντὸς σώματος· Εὐκλ.Στοιχ.1,5 «ἐπιφάνεια δέ ἐστιν, ὃ μῆκος καὶ πλάτος μόνον ἔχει» : Δημόκρ.155 (πληθ.), 'Αριστλ.Φυσ.209a,8 **ἐπιφανείας καὶ τῶν λοιπῶν περάτων,** Πολύβ.1,22,10 **τὴν κατὰ πρόσωπον ἐπιφάνειαν ἐσκέποζον** (τὸ μέτωπον), αὐτ.4, 70,9 **τὰς μὲν τρεῖς ἐπιφανείας αὐτῆς** (ἐνν. πόλεως), **ὑπὸ τῶν ποταμῶν περιλαμβανομένας** (τὰς τρεῖς ὁρατὰς πλευρὰς τῆς πόλεως), **- ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς - τῆς θαλάσσης - τοῦ τοίχου, - ὁμαλὴ - ἀνώμαλος - ἐπίπεδος ἐπιφάνεια**· || ὁμ. ἡ ἐπιφάνεια ἢ τὸ δέρμα τοῦ σώματος, τὸ ἐξωτερικὸν ἢ τὸ βλεννογόνον : Διόδ.Σ 3,29 **τῶν ἐγγενομένων θηρίων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκπιπτόντων,** Λουκ.Φιλοψ.11, Γαλ.18(1),2 **τῆς ἔνδον ἐπιφανείας τῶν ἐντέρων,** αὐτ.16,530· || δημ. φρ. **βγῆκε στὴν ἐπιφάνεια** (κυρ. ἐπὶ κακοῦ ἐπιμελῶς κρυπταμένου καὶ κατὰ σύμπτωσιν γενομένου γνωστοῦ)· || νεώτ. μαθημ. ὁρισμός, σχῆμα παραγόμενον διὰ κινήσεως μιᾶς οἱασδήποτε γραμμῆς καὶ ἔχον μόνον τὰς διαστάσεις τοῦ μήκους καὶ τοῦ πλάτους: **ἐπίπεδος - τεθλασμένη - καμπύλη ἐπιφάνεια**· **7)** εἰδ. νεώτ. νομ. ἐμπράγματον δικαίωμα παρέχον τῷ δικαιούχῳ τὴν ἐξουσίαν τοῦ ἔχειν οἰκοδομὴν ἐν ἀλλοτρίῳ ἐδάφει ἐπὶ καταβολῇ ἐδαφικοῦ τελέσματος· **8)** ἐξωτερικὴ ἐπίδειξις, λάμψις, φήμη, δόξα, εὐδοκίμησις, ἰδ. ἡ ἔκ τινος ἀπροσδοκήτου προερχομένη : Πλάτ.'Αλκ.1,124C **ἡ ἐπιφάνεια δι' οὐδενὸς ἄλλου σοι ἔσται ἢ δι' ἐμοῦ,** 'Ισοκρ.6,104 **αἱ γὰρ ἐπιφάνειαι καὶ λαμπρότητες.. ἐκ τῶν ἀγώνων γίγνεσθαι φιλοῦσιν,** 'Επιγρ. **τὰ πρὸς ἐπιφάνειαν καὶ δόξαν ἀνήκοντα,** Πολύβ.6. 43,7 **αἰτίαν, . . τοὺς ἄνδρας ἡγητέον τῆς τότε γενομένης περὶ τὴν.. πόλιν ἐπιφανείας,** Διόδ.Σ 19,1.
ἐπιφάνεια (ἐνν. ἱερά) (τά) μτγν., μσν. κ. νεώτ. θυσίαι τελούμεναι κατὰ τὴν ἑορτὴν μιᾶς ἐπιφανείας βλ.λ.21, ἑορτὴ τῆς ἐκ δευτέρου παρουσιάσεως : Καρύστ.10 **Δημήτριος τὸ ἐπιφάνεια τοῦ ἀδελφοῦ θύων**· **2)** μσν. κ. νεώτ. ἐπιφάνια βλ.λ.

ἐπιφανειακός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιφάνειαν, ὁ τῆς ἐπιφανείας· **2)** μτφ. ὁ κατ' ἐπιφάνειαν, κατ' ἐπίφασιν, κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον γινόμενος, ἀπατηλός, ψευδής, ἐπιπόλαιος: **ἐπιφ- ἐνδιαφέρον,-ἐπιφανειακὴ ἐξέτασις τῶν πραγμάτων**· ἐπίρρ. **-ῶς** ,δημ. **-ά.**

ἐπιφανειοῦχος-ον νεώτ. ὁ κάτοχος ἐπιφανείας· **2)** εἰδ. νομ. ὁ κεκτημένος .ὁ ἐμπράγματον δικαίωμα ἐπιφανείας βλ.λ.7|.

ἐπιφανείστατος Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπιφανέστατος, ὑπερθ. τοῦ ἐπιφανής βλ.λ.

ἐπιφανερῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπὶ φανερῶς: Γρηγ.Νύσσ.2,157.

ἐπιφανής-οῦς-ές κ. μαν. κ. νεώτ. φανερός, ὁρατὸς εἰς πάντας, πασιφανής, περιφανής, καταφανής, ἐπὶ θεῶν: Ἡρ.3,27 **ἐπιφανέος δὲ τούτου γενομένου,** Ξεν.Ἀπομν.3,1,10 **ἐπιφανεῖς πανταχοῦ ὄντες εὐεύρετοι ἂν εἶεν**· || δθ. παρὼν πρὸς βοήθειαν: Διόδ.Σ 1,17 **τοὺς εἰσηγησαμένους ὡς ἐπιφανεστάτους θεοὺς τετιμηκέναι**· **2)** ὁμ. ἐπὶ τόπων κ. πραγμ., καταφανής, περιφανής: Θουκ. 5,10 **ἐν τῇ πόλει, ἐπιφανεῖ οὔσῃ ἔξωθεν,** Ἀριστλ. Ζ1 504b,23 **ἔχει δὲ οὐχ ὥσπερ τὰ τετράποδα ἐπιφανεῖς θηλάς,** Γαλ.17(2),209 **φλέβες ἐ-** (προέχουσαι, ἐξέχουσαι)· κ. μετὰ δοτ.: Θουκ.7,3 **οὐκ ἐπιφανὲς τοῖς Ἀθηναίοις τὸ χωρίον**· **3)** δῆλος, κατάδηλος, φανερός· κ. παραθ.: Ἀριστλ.ΗΝικ. 1126a,23 **διὰ τὸ μὴ ἐπιφανὲς εἶναι,** Δημόκρ.218 **ἐπιφανέστερον ὄνειδος,** Θουκ.1,21 **ἐκ τῶν ἐπιφανεστάτων σημείων**· **4)** ἐπὶ προσ., διακεκριμένος, ἐξαίρετος, διάσημος, ἔνδοξος, περίφημος· κ. παραθ.: Πίνδ.Π 7,7 **τίνα οἶκον αἰνέων ὀνυμάξομαι ἐπιφανέστερον Ἑλλάδι πυθέσθαι,** Ἡρ.2,89 **τὰς δὲ γυναῖκας τῶν ἐπιφανέων ἀνδρῶν,** Θουκ. 2,43 **ἀνδρῶν γὰρ ἐπιφανῶν πᾶσα γῆ τάφος,** Λυσ.14,12 **ἐὰν δὲ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἐξαμαρτανόντων τιμωρῆσθε,** Πλάτ.Νόμ.629E **πρὸς τὸν ὀθνεῖόν τε καὶ ἔξωθεν πόλεμον γιγνόμενον ἐπιφανεῖς,** Ξεν.Συμπ.8,7, **- ἐπιφανεῖς πολιτικοί**· || ὁμ. ἐπὶ θεῶν: Ἐπιγρ. **τῶν ἐπιφανεστάτων θεῶν Διὸς Βουλαίου καὶ Ἡλίου,** Διόδ.Σ 1,20· || ὁμ. ἐπὶ πραγμ. κ. τόπων: Ἐπιγρ. **ἐπιφανεστέρα τιμή,** Πάπ. **στήλην ἀναθεῖναι ἐν ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ**· **5)** ἐπὶ πραγμ., ἄξιος προσοχῆς, ἀξιοσημείωτος: Ἡρ.5,6 **οὗτοι μὲν σφεων οἱ ἐπιφανέστατοι νόμοι εἰσί,** Πολύβ.1,78,11 **ἐπιφανεστάτην δὲ τοῦ Ναραύα παρασχομένου χρείαν,** Ἀνών. Ἱστ.ἐν Πάπ. **ἐπιφανεστάτη μάχη**· **6)** ὡς τίτλος τῶν βασιλέων ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οἷον τοῦ Ἀντιόχου τῆς Συρίας: Πολύβ.26,1a(10),1 (τὸν Ἀντίοχον) **Ἐπιμανῆ καὶ οὐκ Ἐπιφανῆ διὰ τὰς πράξεις**· ὁμ. ἐπὶ τοῦ Πτολεμαίου Ε': Ἐπιγρ.· || ὁμ. τὸ ὑπερθ. **ἐπιφανέστατος** (nobilissimus) ἀνώτατος τιμητικὸς τίτλος, διδόμενος ὑπὸ τῶν Βυζαντινῶν εἰς τὰ μέλη τῆς αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας, ἃ. νοβελίσιμος: Ἐπιγρ. **τὸν ἐπιφανέστατον Καίσαρα.**

ἐπιφάνια (ἱερά) (τὰ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἡμέρα καθ' ἣν ἐπεφάνη, ἐγεννήθη ἐν σαρκὶ ὁ Χριστός, τὰ γενέθλια, ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ: Ἐπιφάν 1,(932B),336C, Ἰω.Χρυσ.2,458D· **2)** ἡ ἡμέρα τῆς βαπτίσεως τοῦ Χριστοῦ, ἡ ἑορτὴ τῶν Φώτων, τὰ Θεοφάνια: Γρηγ.Ναζ.2,561C.

ἐπίφαντος-ον (ἐπιφαίνομαι) ὁ ἐν τῷ φωτὶ ὤν, φανερός, ὁρατός: Σοφ.Ἀντ.841 **οὐχ οἰχομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον** (σχόλ. « ὁρωμένην καὶ ζῶσαν »)· **2)** ἔκδηλος, κατάδηλος: Ποιητ.π. Στοβ.1,1,31a **Διοσκούρων ἐπιφάντων** (πιθ.).

ἐπιφανῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἀναφανδόν, φανερῶς, ἐναργῶς, σαφῶς: Θουκ.1,91 **τοῖς Ἀθηναίοις κρύφα πέμπει [κελεύων] ὡς ἥκιστα ἐπιφανῶς κατασχεῖν**· ὁμ. τὸ ὑπερθ. ἐπιφανέστατα: αὐτ.5,105· **2)** κατὰ τρόπον ἐπιφανῆ, περιφανῆ, ἐξαίρετον, μετὰ διακρίσεως: Ἐπιγρ. **λαμπρῶς καὶ ἐπιφανῶς,** Πλούτ.Ἠθ.320C **ἦν.. ἐπιφανῶς ἑορτάζουσιν**· ὁμ. τὸ συγκρ. **ἐπιφανέστερον** μετὰ μείζονος διακρίσεως: Μέν.223,19 **ἐπιφανέστερον ζῶντας.**

ἐπιφαρμακκύω μτγν. μεταχειρίζομαι, χρησιμοποιῶ φάρμακον εἴς τι, θεραπεύω: Μέν.Ἥρ.4 **ἐπιφαρμάκευσον γλυκύτατ' ἀναλυθεὶς μόλις** (διόρθ. Meineke πεφαρμάκευσ'ὦ γλυκύτατ').

ἐπιφαρμακοποιός (ὁ) νεώτ. στρατ. ἀξιωματικὸς τοῦ φαρμακευτικοῦ σώματος, φέρων βαθμὸν ἀντίστοιχον πρὸς τὸν τοῦ ταγματάρχου.

ἐπιφαρμάσσω μτγν., ἀττ. -άττω, μεταχειρίζομαι ἐκ νέου φάρμακον: Ἀχιλλ.Τάτ.4,16 **ἐπιφαρμάσσειν τὰ σπλάγχνα ἤδη πεφαρμαγμένα.**

ἐπίφασις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιφαίνεσθαι, καθίστασθαι ὁρατόν: Θεόφρ.Αἰσθ.27 **τὸ φῶς συναίτιον τῆς ἐπιφάσεως** (διορθ. ἐμφάσεως)· **2)** ἡ ἐξωτερικὴ ὄψις, ἐμφάνισις: Πολυβ.4,77,3 **ἐπίφασις βασιλικὴ καὶ δύναμις**· || **κατὰ τὴν ἐπίφασιν,** νεώτ. **κατ' ἐπίφασιν** κατὰ τὸ φαινόμενον, φαινομενικῶς, ἀντίθ. κατ' ἀλήθειαν: αὐτ.14,2,9 **κατὰ μὲν τὴν ἐπίφασιν ἐποίει τὸ παραπλήσιον, κατὰ δὲ τὴν ἀλήθειαν..**· **2)** ἐκδήλωσις, ἔνδειξις, ἐπίδειξις: Πολύβ.4,11,4 **διὰ τὴν ἐπίφασιν τῆς ἑτοιμότητος τῶν Ἀχαιῶν πρὸς τὸν κίνδυνον.**

ἐπιφάσκω μτγν. διϊσχυρίζομαι, ἐπαγγέλλομαι, μετ' ἀπαρφ.: Φίλ.1,457 **ἐ- εἰδέναι σαφῶς,** αὐτ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.8,14 **οἱ τὴν δέσποιναν ἐπιφάσκοντες ἰᾶσθαι**· || μετ' ἐνάρθρ. ἐπιθ. προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι, παριστάνω: Φιλόδ.Κακ.36J, Φιλ. 2,536 **ἐπιφάσκων τὸν πάνυ πλούσιον.**

ἐπιφατνίδιος-ον (φάτνη) κ. νεώτ. κ. **-α-ον** ὁ ἐπὶ τῆς φάτνης, ὁ παρὰ τὴν φάτνην, ὁ τῆς φάτνης: Ξεν.Ἱππ.5,1 **τῆς ἐπιφατνιδίας φορβειᾶς,** Πολυδ.1,202 **ἐπιφατνίδια δεσμά.**

ἐπιφάτνιος (ὁ) Ἡσ. κ. νεώτ. Ἡσ. « ἐπιφάτνιος· ὁ ἑωσφόρος ἀστήρ »· **2)** νεώτ. ὡς ἐπίθ. **-ος-ον** ὁ ἐπιφατνίδιος βλ.λ.

ἐπίφατος-ον ὁ περιβόητος, διαβόητος: Σοφ.ἀπ. 1048 (κῶδ.Εὐστ., ἀλλ' ἀναγν. ἐπίσφατος)· **2)** (*φένω) ὀλέθριος: Εὐστ.1728,14 (κῶδ. ἐπίσφατος).

ἐπιφαυλίζω μτγν. θεωρῶ τινα μικροῦ λόγου ἄξιον, δὲν τοῦ δίνω σημασία: ΠΔ Θρήν.2,20 **ἐπίβλεψον τίνι ἐπεφαύλισας** (δ. γρ. ἐπεφύλλισας).

ἐπίφαυσις-εως (ἡ) μσν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ πιθ. ἐπίφαυσις, προσβολή: Θεοφύλ.Βουλγ.3,651C **κακοποιῶν ἐπιφαύσεις οὔποτε . . ἐπιλείψουσιν.**

ἐπιφαύσκω μτγν., μέλλ. **ἐπιφαύσω,** ἐπὶ φωτεινῆς πηγῆς, ἰδ. τοῦ ἡλίου ἢ τῆς σελήνης, ἐπιφώσκω, λάμπω, ἐκλάμπω, ἀνατέλλω· Ἡσ. « ἐπιφαύσκοντα, ἀνατέλλοντα, φαίνοντα »: ΠΔ Ἰὼβ 25,5 **εἰ σελήνη συντάσσει, καὶ οὐκ ἐπιφαύσκει,** αὐτ.31,26 **ἥλιον τὸν ἐπιφαύσκοντα**· κ. παθ.: αὐτ.41,9 **ἐπιφαύσκεται φέγγος**· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ Χριστοῦ: ΚΔ Ἐφεσ. 5,14 **ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός.**

ἐπιφαύω ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐπιφαύω βλ.λ.: Γρηγ. Νύσσ.3,559D **περὶ τὸν πυθμένα τοῦ δένδρου κατὰ τὸ ἄκρον ἐπιφαύσας τῷ ὕδατι.**

ἐπιφάω, ἐν γ' ἑν. προσ. **ἐπιφάει,** φωτίζει, φωταγωγεῖ: Εὔδοξ.4,15.

ἐπιφέρβομαι βόσκω, βόσκομαι ἐπί τινος: Φανοκλ.2,2 **ὁπόσοι γῆν ἐπιφερβόμεθα.**

ἐπιφερής-οὺς-ές ἐπίστομος, πρηνής· Ἡσ. « πρωλύθιον, ὁ ἐπιφερὴς καὶ ἐπὶ στόμα ».

ἐπιφέρνια (τὰ) σχόλ. τὰ πρὸς τῇ προικὶ διδόμενα ὑπὸ τῆς νύμφης: Σχόλ Ἰλ.1 147 **ἐπιμείλια Ἀρίσταρχος ὑφ' ἕν, ὡς ἐπιφέρνια,** Εὐστ.Ὀδ.1417,14.

ἐπιφέρω κ. μσν. κ. νεώτ., μέλλ. **ἐποίσω,** κ. πάπ. **ἐπενεγκῶ,** ἀόρ. α' **ἐπήνεγκα,** ἀόρ. β' **ἐπήνεγκον,** ἀρκ. ἀόρ. α' ἐν γ' ἑν. προσ. ὑποτ. **ἐποίση,** παθ. μέλλ. **ἐποισθήσεται,** παθ. ἀόρ. **ἐπηνέχθην,** φέρω, στρέφω, διευθύνω τι ἐναντίον τινός: Ἰλ.Α 89

οὔ τις ἐμεῦ ζῶντος.. σοὶ.. βαρείας χεῖρας ἐποίσει (σχόλ. «ἐπιβαλεῖ»), Ὀδ.Π 438 σῷ υἱεῖ χεῖρας ἐποίσει, Ἡρ.5,81 πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπέφερον, Αἰσχ.Εὐμ.766 ἐποίσειν εὖ κεκασμένον δόρυ, Θουκ.4,16 ὅπλα μὴ ἐπιφέρειν τῷ τειχίσματι, αὐτ.7,55 ἐπενεγκεῖν.. τὸ διάφορον αὐτοῖς (νὰ φέρωσι διαφωνίαν μεταξὺ αὐτῶν), Ξεν.Προσ.4,4, Δημ.977 ἂν ὅπλ' ἐπιφέρῃ· || κομίζω τι ἐπὶ κακῷ : Πάπ. φῶτα ἐπενεγκόντες ἐνέπρησαν τὴν οἰκίαν· || ὁμ. ἐπιφέρω δίκην-τιμωρίαν τινὶ : Πλάτ.Νόμ.943D χρὴ μέν..ἐπιφέροντα δίκην ἀνδρὶ πάντ' ἄνδρα φοβεῖσθαι τὸ μὴ [τε] ἐπενεγκεῖν ψευδῆ τιμωρίαν· ὁμ. ἐ- ἀμοιβὴν τινι : Πολύβ.1,84,10 τὴν οἰκείαν ἀμοιβὴν αὐτοῖς ἐπιφέροντος· ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Ἱππ.837 εἰ γὰρ ὧδ' ἐπαίσεις (ἂν ἐξακολουθήσῃς οὕτω τὴν ἐπίθεσιν)· || ἐπιφέρω πληγὴν ἢ πληγάς τινι κτυπῶ : Ἰώσ. Α1.2,14,2 ἐ- πληγήν, Πάπ. ἐπήνεγκάν μοι πληγὰς (μ' ἐτιμώρησαν)· 2) τίθημι, τοποθετῶ τι ἐπί τινας, καταθέτω προσφοράν τινα, ἰδ. ἐπὶ ἀφιερωμάτων, θυσιῶν καὶ σπονδῶν εἰς θεοὺς ἢ νεκροὺς προσφερομένων : Θουκ.3,58 πάντων ἀπαρχὰς ἐπιφέροντες, αὐτ.2,34,Πλούτ.Περ.36 ἐπιφέρων δὲ τῷ νεκρῷ στέφανον· κ. παθ. τὰ ἐπιφερόμενα αἱ προσφοραί : Ἰσοκρ.9,1 τιμῶντά σε τὸν τάφον τοῦ πατρὸς.. τῷ πλήθει καὶ τῷ κάλλει τῶν ἐπιφερομένων· || ἐπιφέρω ταφὴν κηδεύω : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.1,73· || ἐπιθέτω, παρέχω, ἐφαρμόζω : Πλάτ. Ἐπιστ.354B φάρμακον ἐπήνεγκε, αὐτ.Κρατ.424E τὰ στοιχεῖα ἐπὶ τὰ πράγματα ἐποίσομεν· 3) ἐπιφέρω αἰτίαν ἢ αἰτίας (τινὶ ἢ περί τινος) φέρω κατηγορίαν ἢ κατηγορίας ἐναντίον τινός, κατηγορῶ τινα : Ἡρ.1,68 ἐπενείκαντές οἱ αἰτίην ἐδίωξαν, Ἀντιφ.5,38 ὡς οὐκ ἀληθῆ τὴν αἰτίαν ἐπέφερον, Πάπ. ψευδεῖς αἰτίας τινὶ ἐπιφέρειν· || ὁθ. ἁπλῶς ἐπιφέρω τί τινι κατηγορῶ, ἐπιρρίπτω τι ἐναντίον τινός : Εὐρ.Ὀρ.766 πολίταις ἐπιφέρων ἔγκλημά τι· κ. παθ. : Θουκ.3,42 ἀδικίας δ' ἐπιφερομένης, Πλάτ.Φαίδ.98A ἄλλην τινὰ αὐτοῖς αἰτίαν ἐπενεγκεῖν, ΚΔ Πράξ.25,18 περὶ οὗ.. οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον· || ἐπιφέρω μέμψιν - ψόγον μέμφομαι, ψέγω, ὀνειδίζω : Ἀριστφ.Βάτρ. 1253 τίν' ἄρα μέμψιν ἐποίσει ἀνδρί, Θουκ.1,70 τοῖς πέλας ψόγον ἐπενεγκεῖν· || ὁθ. κ. ἁπλῶς ἐπιφέρω τινί τινα ἢ τι μέμφομαί τινα διά τινα ἢ τι : Δίων Κ 50,1 ἐπέφερεν αὐτῷ τὴν Κλεοπάτραν· || ὁμ. ἐπ- μωρίην - μανίην τινὶ ἀποδίδω εἴς τινα μωρίαν, μανίαν, κατηγορῶ τινα ἐπί.. : Ἡρ.1,131 καὶ τοῖσι ποιεῦσι μωρίην ἐπιφέρουσι, αὐτ.6,112 μανίην τε τοῖσι Ἀθηναίοισι ἐπέφερον· || ἐπιφέρω τι ἐπί τινα βάλλω, ἐκτοξεύω ἐναντίον τινός : Ἀριστφ.ΗΝικ.1143a,27· κ. παθ. : Μηναῖ.8,1 Συναξ. τὴν μὲν ἐπενεχθεῖσαν αὐτῷ συκοφαντίαν ἀνεξικάκως ὑπενεγκών· 4) φέρω, ἐπιβάλλω ἀγαθὸν ἢ κακόν τι : Πίνδ.Ο 1,31 ἐπιφέροισα τιμὰν θνατοῖς, Θουκ.4,85 ἐλευθερίαν ἐπιφέρειν, αὐτ.3,56 ἐ- δουλείαν· 5) νεώτ. φέρω ὡς ἐπακολούθημα ἢ ἀποτέλεσμα, προξενῶ, προκαλῶ : αἱ ὄψιμοι βροχαὶ ἐπέφεραν τὴν καταστροφὴν τῶν σιτηρῶν, - ἡ χρῆσις τοῦ ὀπίου ἐπιφέρει παραφροσύνην· || ὁμ. νεώτ. ποιῶ τι ἐπί τινος ἐκ δευτέρου : θὰ ἐπιφέρωμεν μερικὰς τροποποιήσεις εἰς τὸ νομοσχέδιον· 6) προστίθημι, ἐπαυξάνω : Θουκ.3,82 ἐπέφερε τὴν ὑπερβολὴν τοῦ καινοῦσθαι τὰς διανοίας, ΚΔ Φιλ.1,16 οἰόμενοι θλῖψιν ἐπιφέρειν ταῖς δεσμοῖς μου· || ὁμ. σημ. κ. μέσ., ἰδ. ἐπὶ φαγητοῦ, προσθέτω ἐπὶ πλέον, ἐπιπροσθέτως τρώγω : Ἱππ.Προρρ.2,3 οἱ μὲν γὰρ πίνουσι μόνον, οἱ δὲ.. σιτίον.. ἐπιφέρονται· κ. παθ. : Σωρ.1,52 ἐπιφερομένη τροφή· 7) φρ. ὀργὰς ἐπιφέρω τινὶ ἐξυπηρετῶ τὰ πάθη τινός, χαρίζομαί τινι : Κρατῖν.230 τὴν μουσικὴν ἀκορέστους ἐπιφέρειν ὀργὰς βροτοῖς, Θουκ. 8,83 ἐπιφέροντα ὀργὰς Τισσαφέρνει (σχόλ. «τὸ ἐπιφέρειν ὀργὴν ἐπὶ τοῦ χαρίζεσθαι καὶ συγχωρεῖν ἔταττον οἱ ἀρχαῖοι· μάρτυς Κρατῖνος»)· || ὁμ.φρ. ἐπ. ἐπὶ ἦρα φέρειν (τμ.) βλ. ἦρα· || ἐπισυνάπτω : Δημήτρ.34, Ἀπολλ.Δύσκ. Συντ.60,26,Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.5,9· 8) νεώτ. φέρω τι ἔπειτα, ἀναφέρω συμπληρωματικῶς, προσθέτω : ἐπιφέρει παραδείγματα ἐνισχυτικὰ τῶν ἰσχυρισμῶν του· 9) ἀποδίδω, προσάπτω, ἰδίως ὄνομά τι, παρανομάζω : Πλάτ.Πολιτ.307B τὸ τῆς κοσμιότητος ὄνομα ἐπιφέρομεν αὐτοῖς, Ἀριστλ.Ρητ. 1408a,7· || ἀποδίδω εἰς οὐσιαστικὸν κατηγόρημά τι : Πλάτ.Σοφ.251A τά τε χρώματα ἐπιφέροντες αὐτῷ καὶ τὰ σχήματα καὶ μεγέθη καὶ κακίας καὶ ἀρετάς· 10) ἐπ- ψῆφον δίδω ψῆφον, ἐκφέρω γνώμην : Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,14· 11) προσάγω, παραθέτω, ἀναφέρω : Δημήτρ.122 ἐ- παροιμίαν (μιθ.), Διον.Ἀλ.Συνθ.4 ἐ- Εὐριπίδεια· || προσάγω ἀποδείξεις, παρουσιάζω ἔγγραφα : Πάπ. ἐ- ἀποδείξεις· κ. παθ. : Πάπ. κυρία ἡ συγγραφή, ὅπου ἂν ἐπιφέρηται· 12) εἰδ. λογικ. βεβαιῶ ἐν εἴδει συμπεράσματος : Χρύσ.Στωϊκ.2,80 ἐπιφέρειν τὸ λῆγον - τὸ λοιπόν, Στράβ.2,1,21 ἐπιφέρει τὸ μὴ ἀκολουθοῦν, αὐτ.27 ἐπιφέρειν ὅτι τὸ νότιον πλευρόν, Πρόκλ.Παρμ.535S ὅσα ἐπιφέρουσιν ἄτοπα οἱ Ζήνωνος λόγοι· κ. παθ. : Χρύσ.Στωϊκ. 2,89 τὸ τοῖς ἐξ ὑποθέσεως ληφθεῖσιν ἐπιφερόμενον (τὸ συμπέρασμα τὸ ὁποῖον ἐπακολουθεῖ τῆς προτάσεως)· πρβλ.Ἀρρ.Ἐπικτ.1,7,16· 13) τὸ ἀρσ. μτχ. ἐνεστ. ἐπιφέρων βολή τις, ῥίψιμον εἰς τοὺς κύβους : Εὔβουλ.57,6· 14) τὸ μέσ. ἐπιφέρομαι φέρω τι μετ' ἐμαυτοῦ, εἰδ. ἐπὶ γυναικῶν, φέρω ὡς προῖκα : Λυσ.19,14 τὴν ἐμὴν μητέρα ἔλαβεν οὐδὲν ἐπιφερομένην, Δημ.1014 τάλαντον ἐπενεγκαμένη προῖκα· || φέρω, κομίζω ἐπ' ἐμαυτοῦ, ἰδ. ἐπὶ στρατιωτῶν : Στράβ.3,1,4 ὕδωρ ἐπιφερομένους διὰ τὴν ἀνυδρίαν, Πλούτ.Σερτ.13 πέντε ἡμερῶν ἐπιφέρεσθαι σιτία· || νεώτ. τὸ ἐνεργ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ., ἰδίως ἐπὶ κομιστοῦ ἐπιστολῆς : ὁ ἐπιφέρων τὴν παροῦσαν εἶναι συγγενής μου· 15) ὁμ. μέσ. φέρω, φορῶ : Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,9,9 ἐξαρτήσας ἧς ἐπεφέρετο ζώνης τὸν τράχηλον ἐν βρόχῳ, Ἡλιόδ.Αἰθ.8,11· 16) τὸ παθ. ἐπιφέρομαι ἐπέρχομαι, ἐφορμῶ κατά τινας· Ἡσ. «ἐπιφερομένους· ὡρμηκότας» : Ἰλ.Ο 743 ὅς τις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο, Θουκ.3,23 οἱ τριακόσιοι αὐτοῖς ἐπεφέροντο· ὁμ. ἀπολ. : Ξεν.ΚΠ 2,4,19 ἐπιφερόμενος ἔπαισέ τε αὐτὸν (ἐπὶ ἀετοῦ), αὐτ.Κυν.6,16 πάλιν ἐπιφερόμεναι (ἐπὶ κυνῶν), Πλούτ.Γάλβ.26· || ὁμ. ἐπὶ πλοίου, φέρομαι, κατευθύνομαι ἐναντίον ἄλλου : Ἡρ.8,90 ἐπιφερομένη Αἰγιναίη νηῦς κατέδυσε τῶν Σαμοθρηΐκων τὴν νέα· 17) καταφέρομαι κατά τινας, λοιδορῶ, ὑβρίζω : Ἡρ.8,61 ταῦτα λέγοντος Θεμιστοκλέος αὖτις.. Ἀδείμαντος ἐπεφέρετο· 18) παθ. ἐπὶ χυμῶν τοῦ σώματος, συσσωρεύομαι : Σωρ.1,77 τὸ ἐπιφερόμενον γάλα (ἡ συσσώρευσις γάλακτος), Γαλ.1,137 διαφορεῖν τὸ ἐπενεχθὲν (διαλύειν τὰ ἀποστήματα)· πρβλ. ἐπιφορά· 19) φέρομαι πρὸς τὰ ἐμπρός, οἷον ἐπὶ σχεδίας : Ἡρ.2,96 τὴν μὲν θύρην δεδεμένην κάλῳ.. ἀπίει ἐπιφέρεσθαι· 20) μτφ. ἐπιφέρομαι ἐπί τι ἄγομαι εἴς τινα γνώμην : Ἀριστλ.Αἰσθ.443a,22 πάντες ἐπιφέρονται ἐπὶ τοῦτο περὶ ὀσμῆς· || μετ' ἀπαρφ. φέρομαι, κινοῦμαι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας, σφοδρῶς ἐπιθυμῶ νὰ πράξω τι : Πολύβ.29,9,5 τῶν δὲ πολλῶν ἐπιφερομένων πάλιν βοηθεῖν· 21) Ἡσ. «ἐπιφέρεται· ἀλαζονεύει»· 22) ὁμ. παθ. ἐπὶ κακῶν, ἐπίκειμαι, ἐπαπειλοῦμαι : Ἡρ.1,209 καί μοι πάντα προδεικνύουσι τὰ ἐπιφερόμενα (τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν), Ἀντιφ.2,1,7 ὅτε φόβος τῶν ἐπιφερομένων κακῶν, Πολύβ.2,23,7· || ὁμ. ἁπλῶς

ἐπέρχομαι, ἀκολουθῶ, ἰδ. κτ. μτχ. ἐπιφερόμενος -η-ον ὁ ἑπόμενος : Πλάτ.Φίλ.43Α ὑπεκστῆναι τὸν λόγον ἐπιφερόμενον τοῦτον βούλομαι, Πολύβ. 3,6,8 τὸ προειρημένον ἐκ τῶν ἐπιφερομένων, αὐτ. 1,25,7 εἰς τὴν ἐπιφερομένην θερείαν | τὸ ἐρχόμενον θέρος |· || ὁμ. γραμμ. ἐπὶ τῶν γραμμάτων ἕν τινι λέξει, ἀκολουθῶ : Διον.Θρ.33,2,Ἡφαιστ. 1,4· 23) παθ. εὑρίσκω ἐφαρμογήν, ἐφαρμόζομαι : Πλούτ.Ἠθ.41C ἡ λέξις.. ἐπιφέρεται τοῖς πράγμασιν· ρηματ. π. ἐπίφορος, ἐπιφορά.

ἐπίφκυκτος-ον μτγν. ὃν πρέπει τις ν' ἀποφεύγῃ : Ἀσπ.ΗΝικ.186,28.

ἐπιφημητῆρες Ἡσ. « ἐπευφημοῦντες. ἢ ἐπιφωνοῦντες. ἢ συγκατατιθέμενοι ».

ἐπίφημι, αἰολ. ἀόρ. ἐπιφάμεναι, συγκατατίθεμαι, συναινῶ : Ἐμπ.9,5 ἐ- νόμῳ.

ἐπιφημίζω προφέρω δυσοιώνους λέξεις περὶ τοῦ μέλλοντος, οἰωνίζομαι, προφητεύω . κακά : ΔίωνΚ 39,39 ἐ- τινὶ πολλὰ καὶ ἄτοπα· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Ἡρ.3,124 ἰόντος αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πεντηκόντερον ἐπεφημίζετο· πρβλ.Εὐστ.Ἰλ.28,27· 2) ὑπισχνοῦμαι, ὑπόσχομαι, δίνω τὸ λόγο μου : Εὐρ.ΙΑ 130 κείνῳ παῖδ' ἐπεφήμισα.. ἐκδώσειν· κ. παθ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.1,61 ἡ ἐκ παιδὸς ἐπιφημισθεῖσα τῷ ἀνδρὶ ἑβδόμη ὑπατεία· 3) μετ' αἰτ. προσ. κ. δοτ. πράγμ. ὀνομάζω τινά, κυρ. θεόν, ὡς πρωταίτιον πράγματός τινος, ἀποδίδωμί τινι τὴν αἰτίαν πράγματός τινος : Πλάτ.Νόμ.771D ἑκάστῃ μοίρᾳ θεὸν ἢ θεῶν παῖδα ἐπιφημίσαντες, Δημ.495 ὅσα τις πράττει τοὺς θεοὺς ἐπιφημίζων, Πλούτ.Ποπλ. 23 καίπερ εἰωθότες ἅπασι τοῖς μεγάλοις ἐπιφημίζειν τὸ δαιμόνιον· κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ρητ.2,2 ὁ τῶν λοιπῶν θεῶν χορὸς τῶν ἐπιφημισθέντων τοῖς γάμοις | οἵτινες ὠνομάσθησαν πρωτουργοὶ τῶν γάμων |· || ὁμ. κατ' ἀντίστροφον σύνταξιν, ἤτοι μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. .πράγμ. : Ἰώσ.Ἀπ.2,37 ἐ- τοῖς θεοῖς τι, Μάξ.Τύρ.30,5 τὴν ἐλαίας γένεσιν.. τῇ Ἀθηνᾷ· κ. παθ. : Ἀριστείδ.Λόγ.46(3),16 μέρη τῆς γῆς Ποσειδῶνι ἐπιπεφήμισται, ΔίωνΚ 44,37 θεοῖς.. παῖδες ἐπεφημίσθησαν· 4) ὀνομάζω, καλῶ τι οὕτως, μετὰ διπλῆς αἰτ. : Πλάτ.Κρατ.417C ταύτῃ μοι δοκεῖ ἐπιφημίσαι τὸ ἀγαθὸν λυσιτελοῦν, πρβλ. αὐτ.Τίμ.73D,Πορφ.Ἀποχ.1,7 ἀνόσιον ἐπεφήμισαν τὴν ἀνθρώπου σφαγήν, Ἰουλ.Λόγ. 2,82D Ἡλίου ἐπιφημίζοντας Αἰήτην υἱέα· || δίδω εἴς τινα ὄνομα, παρονόμι : Φίλ.1,304 ἐ- ὀνόματά τισι, ΔίωνΚ 54,33 ἐ- ὀνομά τινι,Ὀππ.Ἁλ.1,187 πομπίλος.. πομπῇ δ' ἐπεφήμισαν οὔνομα νηῶν· 5) μετ' ἐπεξηγηματικοῦ ἀπαρφ., προσδιορίζω : Πλάτ.Τίμ.36C τὴν μὲν ἔξω φορὰν ἐπεφήμισεν εἶναι τῆς ταὐτοῦ φύσεως | προσδιώρισε τὴν ἐξωτερικὴν περιδόνησιν εἰς τὴν φύσιν τοῦ ἀναλόγου καὶ συμμέτρου |· 6) ὅθ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἰσχυρίζομαι, διατείνομαι, ἀναφέρω, δηλῶ : Πλούτ.Σερτ. 11 πολλὰ τῶν ἀδήλων ἐπεφήμισεν αὐτῷ δηλοῦν | τὴν ἔλαφον |, Αἰλ.ΖΙ 8,12 ἐ- αὐτὸν Ἀσκληπιοῦ θεράποντα εἶναι· 7) μτγν. π. πεζογράφοις, ἀνατίθημι, ἀφιερῶ τι εἴς τινα θεόν : Στράβ.5,4,12 τοὺς γενομένους τότε παῖδας Ἄρεως ἐπεφήμισαν, Λουκ.Θυσ.10 ὄρνεα καθιέρωσαν καὶ φυτὰ ἐπεφήμισαν, Μάξ.Τύρ.8,8 ἐ- Διὶ ἀγάλματα· κ. παθ. : Στράβ.6,2,9,Φίλ.2,565.

ἐπιφήμισμα-ατος |τό| οἰώνισμα, λέξις προσημαίνουσα, λόγος προοιωνίζων τι, ἀγαθὸν ἢ κακόν : Θουκ.7,55 ἀντὶ δ' εὐχῆς καὶ παιάνων μεθ' ὧν ἐξέπλεον πάλιν τούτων τοῖς ἐναντίοις ἐπιφημίσμασιν ἀφορμᾶσθαι, Ἰώσ.ΑΙ 17,5,1 ἐξῄει μετ' .εὐχῶν καὶ ἀγαθῶν ἐπιφημισμάτων.

ἐπιφημισμός |ὁ| μτγν. ἀφιέρωσις ἰδίως δι' ἐπικλήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ θεοῦ εἰς ὃν ἀφιεροῦται,καθιεροῦταί τι· πρβλ. ἐπιφημίζω 7) : Στράβ.6,2,9.

ἐπιφθάνω κ. μσν., μτχ. ἀορ. β' ἐπιφθάς, μέσ. ἐπιφθασόμενος προφθάνω, προλαμβάνω : Βατραχομ.213 τρῶσεν ἐπιφθάς· || φθάνω ἐγκαίρως, φθάνω που : ΔίωνΚ 65,18 ὁ Μουκιανὸς οὔπω ἐπεφθάκει, Σουίδ. ἀνηβητηρίαν.. ἡλικίαν ἐπιφθάσας· || ἐπέρχομαι : Πάπ. ἐπέφθη τυραννίδι, Σέργ. Μακρ.ἐνΣάθ.3,228 ὁ θάνατος ἐπιφθὰς καὶ μεταστήσας εἰς οὐρανίους μονὰς τὸν Νικομηδείας Γαβριήλ· 2) μέσ. ἐν εἰδ. ἐνν. προλαμβάνω, προφθάνω νὰ ἴδω τι πρὸ τῶν ἄλλων : Σουΐδ. τὸν ἐπιφθασάμενον ἐπιτέλλουσαν | τὴν Αἶγα |.

ἐπιφθέγγομαι κ. μσν. φθέγγομαι, ὁμιλῶ μετά τινα ἢ ἐν συμφωνίᾳ μετά τινος : Αἰσχ.Χο.457 ἐγὼ δ' ἐπιφθέγγομαι κεκλαυμένα· || ἐπιλέγω, ἐκφέρω τι συγχρόνως ἢ ἐν σχέσει πρός τι : Πλούτ. Ποπλ.14 ἐπεφθέγγετο τὰς νενομισμένας.. φωνάς, αὐτ.Ἠθ.150D· || λέγω πρὸς τούτοις, προσέτι ἀποφαίνομαι : Πλάτ.18D μίαν ἐπ' αὐτοῖς ὡς οὖσαν γραμματικὴν τέχνην ἐπεφθέγξατο· 2) ἁπλῶς, λέγω, προφέρω, φθέγγομαι : αὐτ.Κρατ.383Α τῆς αὐτῶν φωνῆς μόριον ἐπιφθεγγόμενοι· κ. παθ. : αὐτ.Σοφ.257C· 3) ἐπονομάζω, ἀποκαλῶ : Νίκ. ἀπ.74 ἃ κρίνα, λείρια δ' ἄλλοι ἐπιφθέγγονται· 4) ἀναφέρω, λόγον ποιοῦμαι : Φίλ.ἀπ.12Η ἐπ- τὸ ῥῆμα.. ὅτι, Πλούτ.Ἠθ.435D· 5) ἀνακράζω εἰς ἀπάντησιν, ἐπιβοῶ φωνάζω κατόπιν : Λουκ.Ἀλέξ.38 καὶ ὁ μὲν ἡγεῖτο λέγων « ἔξω χριστιανούς », τὸ δὲ πλῆθος ἐπεφθέγγετο « ἔξω Ἐπικουρείους ».

ἐπίφθεγμα-ατος |τό| μτγν. ἐπιφώνημα : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.52,26 κλητικὸν ἐπίφθεγμα· 2) τὸ ἐπᾳδόμενον, ἐπῳδός, τσάκισμα : Ἀθήν.15,696F παιωνικὸν ἐπίφθεγμα· 3) τὸ ἐναντίον τινός, τὸ πρὸς ἐπίπληξιν, ἐπιτίμησιν λεγόμενον : Ἰω.Χρυσ.5,140,23 καθάπερ βακτηρίαν τινὰ τὸ ἐπίφθεγμα τοῦτο ὀρέγων, Εὐσ.ἀπ.142,29.

ἐπιφθεγματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπίφθεγμα βλ.λ.2), ὁ περιέχων ἐπῳδόν, ὁ ἐν εἴδει ἐπῳδοῦ : Ἡφαιστ.Ποιημ.7,3.

ἐπίφθεγξις-εως |ἡ| μτγν. κ. σχόλ. κραυγὴ παρορμητικὴ πρὸς κύνας : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.702· 2) ἐπῳδή, ξόρκι : Φιλάγρ.π.Ἀετ.12,51.

ἐπιφθίνω μτγν. φθίνω, φθείρομαι, ἀφανίζομαι ἐπί τινος ἢ κατόπιν : Νίκ.ἀπ.74,70 λείριά τε στήλῃσιν ἐπιφθίνοντα καμόντων.

ἐπίφθονος(-η)-ο(ν) | φθόνος | κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑποκείμενος εἰς φθόνον, ὁ διεγείρων, κινῶν τὸν φθόνον τινός, ὁ μισητός : Ἡρ.4,205 αἱ λίην ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπίφθονοι γίνονται, Αἰσχ.Ἀγ.921 ἐπίφθονον πόρον τίθει, Εὐρ.Ἰκ.893, Θουκ.7,77 εἴ τῳ θεῶν ἐπίφθονοι ἐστρατεύσαμεν | τὸν φθόνον θεοῦ τινος ἐκινήσαμεν |, Πλάτ.Ἀπολ. 37D ἀλλ' ὑμῖν βαρύτεραι γεγόνασιν | αἱ ἐμαὶ διατριβαί | καὶ ἐπιφθονώτεραι· || ἐπίφθονόν ἐστι μετ' ἀπαρφ. ἄξιον φθόνου εἶναι, ἀξιομίσητον, ἐπίμεμπτον : Ἀριστφ.Ἱππ.1274 λοιδορῆσαι τοὺς πονηροὺς οὐδέν ἐστ' ἐπίφθονον, Ἀριστλ.ΗΕὐδ. 1215a,10 εἴ τῳ « μακαρίως » ἐπιφθονώτερον εἰπεῖν· 2) ὅθ. κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἄξιος νὰ φθονῆται, ὁ ἐπίζηλος : Εὐρ.Μήδ.303 σοφὴ γὰρ οὖσα, τοῖς μὲν εἰμ' ἐπίφθονος, Ξεν.Συμπ.3,9 τοῦτο |ἡ πενία| γὰρ δὴ ἥκιστα μὲν ἐπίφθονον, ἥκιστα δὲ περιμάχητον, Παπαντ.Ἅγ.Ὄρ.133 εἶναι ἡ ζωὴ θαυμαστὴ καὶ ἐπίφθονη· 3) τὸ οὐδ. ἐπίφθονον ὡς οὐσ. ὁ φθόνος : Θουκ.2,64 ὅστις δ' ἐπὶ μεγίστοις τὸ ἐπίφθονον λαμβάνει, ὀρθῶς βουλεύεται· 4) ἐνεργ. ὁ ἔχων φθόνον ἢ μῖσος κατά τινος, ὁ φθονερός : Αἰσχ.Ἀγ.135 οἴκῳ γὰρ ἐπίφθονος Ἄρτεμις.. πτανοῖσιν κυσὶ πατρός· 5) ἀπολ. ἐπιβλαβής, βλαβερός : Αἰσχ.Εὐμ.371 ὀρχησμοῖς τ' ἐπιφθόνοις ποδός, Ἀππ.Λιβ.59 τὸ δαιμόνιον.. ἐπίφθονον, Ἡλιόδ.Αἰθ.4,5 ἐπίφθονον ἔχων τὸ βλέμμα.

ἐπιφθονῶ-έω | φθονῶ | ἀρνοῦμαι, ἀπαγορεύω, ἀποκραύω τινά, δὲν θέλω νὰ πράξῃ τι : Ὀδ.Λ 149

ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέοις (ἄσσον ἴμεν) ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω· 2) φθονῶ, μισῶ τινα, τρέφω μῖσος ἐναντίον τινός, ζηλοφθονῶ : Ἡρ.9,79 καὶ ἐκείνοισι δὲ ἐπιφθονέομεν, Πάπ. σκαιοῦ δαίμονος ἐπιφθονήσαντος τῷ κοινῷ αὐτῶν συνοικεσίῳ· κ. παθ. : Διον.Ἀλ.Ρωμ.9,43.

ἐπιφθόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπίφθονον, φθονερόν, μισητόν· φρ. ἐπιφθόνως διάκειμαί τινι φθονοῦμαι ὑπό τινος : Θουκ.1,75· ἐν φρ. ἐπ- διαπράττομαί τινι διαπράττομαί τι κατὰ τρόπον μισητὸν ἢ ἱκανοποιοῦντα τὸν φθόνον μου : αὐτ.3,82· ὁμ. φρ. ἥκιστα ἐπιφθόνως μετ' ἐλαχίστου φθόνου : Ξεν.ΚΠ 7,5,37· 2) ἐπιφθόνως ἔχω πρός τινα διάκειμαι ἐχθρικῶς πρός τινα : αὐτ. 8,2,28 οὗτοι ἐπιφθόνως πρὸς ἀλλήλους εἶχον.

ἐπίφθορος-ον (φθορά) μτγν. κ. μσν. φθοροποιός, ὀλέθριος : Πολυδ.5,132 ἐπίφθορον φάρμακον, Μηναῖ.9,12 Συναξ. ἀκρίς, ἡ ἄλλη ἐπίφθ- λύμη.

ἐπιφθύζω μτγν., δωρ. ἐπιφθύσδω ἐπιπτύω, πτύω πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐπιδράσεως μαγείας ἢ γοητείας : Θεόκρ.7,127, αὐτ.2,62 καὶ λέγ' ἐπιφθύζοισα «Τὰ Δέλφιδος ὀστία μάσσω» (σχόλ. «ἐπιφθύσδοισα, ἐπιψιθυρίζουσα, ἡσύχως ἐπᾴδουσα»).

ἐπιφιλόνεικος-ον σχόλ. ὁ περὶ οὗ φιλονικοῦσι· Σχόλ.Λουκ.Εὐν.4 « ἀμφήριστοι· ἐπιφιλόνεικοι ».

ἐπιφιλονεικῶ-έω μτγν. φιλονικῶ προσέτι ἢ ἐναντίον τινός : Ἰω.Χρυσ.2,142Β.

ἐπιφῐλοπονοῦμαι-έομαι ἀποθ. ἀσχολοῦμαι φιλοπόνως περί τι, καταγίναμαι μετὰ φιλοπονίας εἴς τι, μετὰ δοτ. : Ξεν.Οἰκ.5,5 θήραις τε ἐπιφιλοπονεῖσθαι συνεπαίρει τι ἡ γῆ.

ἐπιφῐλοτῑμία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ προὶξ ἢ τὸ δώρημα (πιθ. ἀνάγν.)· πρβλ. φιλοτίμημα.

ἐπιφῐλοτῑμοῦμαι-έομαι μτγν. κ. μσν. προσφέρω φιλοτίμως, δωροῦμαι, παρέχω ἀφθόνως : Λιβάν.Πραγ.43,29 κοινὰς καὶ τὰς δωρεὰς ἐπιφιλοτιμεῖται (ὁ νομοθέτης), ΚΜανασσ.62 ὁ θεὸς . . ἐπεφιλοτιμήσατο ζωὴν χρονιωτέραν.

ἐπίφλεβος-ον (φλέψ) ὁ ἔχων τὰς φλέβας ἐξεχούσας ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς ἐπιδερμίδας : Ἱππ. Ἐπιδ.6,4,19 οἱ θερμοκοίλιοι, ψυχρόσαρκοι.. οὗτοι ἐπίφλεβοι, Ἀριστλ.ΖΙ 493a,3 ἔσω δ' ἄλλο μόριον σταφυλοφόρον, κίων ἐπίφλεβος.

ἐπιφλεβοτομῶ-έω μτγν. φλεβοτομῶ πάλιν, ἐκ νέου : Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ.7,7,11.

ἐπιφλεγέθω μτγν. ἐπιφλέγω βλ.λ. : Νικ.Ἀλεξ.282.

ἐπιφλεγής-οῦς-ές (φλέγω) φλογώδης κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, πυρώδης, λίαν ἐρυθρός : Ἀριστλ. Φυσιογν.812a,25 οἷς περὶ τὰ στήθη ἐπιφλεγές ἐστι χρῶμα δυσόργητοι.

ἐπίφλεγμα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν φλόγωσις : Ἰάμβλ.Προτρ.21,26 ὥσπερ τι ἐπάνθημα ὑπάρχων καὶ ἐπίφλεγμα μέχρι προσώπου τῆς διαθέσεως (ὁ γέλως).

ἐπιφλεγμαίνω ὑποφέρω ἐξ ἐπισυμβαινούσης φλογώσεως : Ἱππ.Ἀγμ.38, Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,9.

ἐπιφλεγμονοῦμαι-έομαι μτγν. ὑποφέρω ἐκ μεσολαβούσης φλογώσεως : Ἀλέξ.Τραλλ.2,125.

ἐπιφλέγω (φλέγω) κατακαίω : Ἰλ.Β 455 πῦρ.. ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην, αὐτ.Ψ 52 νεκρὸν.. ἐπιφλέγῃ.. πῦρ· κ. ἐπὶ ἐχθροῦ : Ἡρ.8,32 πάντα ἐπέφλεγον καὶ ἔκειρον, Θουκ.2,77 ἔδοξεν αὐτοῖς . . ἐπιφλέξαι τὴν πόλιν (νὰ πυρπολήσουν)· κ. παθ. : Νικ. Θηρ.188· 2) θερμαίνω, φλέγω, πυρώνω : Ἀέτ. 15,20 ἐπ- τὴν ἐπιφάνειαν· 3) μτφ. ἐξάπτω, ἀνάπτω, παροτρύνω, προτρέπω, παρακινῶ : Αἰσχ. Πέρσ.395 σάλπιγξ δ' αὐτῇ πάντ' ἐκεῖν' ἐπέφλεγεν, Τιμόθ.Μιλ.Πέρσ.222 ἐπ- αἴθοπι μώμῳ, Πλούτ. Κάτ.Πρέσβ.1 περὶ ὃν . . χρόνον εὐτυχῶν ἐπέφλεγε τὴν Ἰταλίαν· κ. παθ. : Ἀριστλ.Φυσιογν. 812a,27· τοῖς γὰρ ὀργιζομένοις ἐπιφλέγεται τὰ περὶ τὰ στήθη, Αἰλ.ΖΙ 15,9 τὰς μὲν θηλείας εἰς μῖξιν οἰστρᾶσθαι, τοὺς δ' ἄρρενας αὐταῖς ἐπιφλέγεσθαι· ‖ ὁμ. μτφ. ἐξ ἔρωτος ἀνάπτω, ἐξάπτω : Πλούτ.Ἠθ.767F Λαῒς ἐπ- πόθῳ τὴν Ἑλλάδα· 4) φωτίζω : Διον.Περ.1110 ἠέλιος ἐπ- ἀκτίνεσσιν· 5) μτφ. καθιστῶ διάσημον, ἔνδοξόν τινα, λαμπρύνω : Πίνδ.Ο 9,22 πόλιν . . ἐπιφλέγων ἀοιδαῖς· 6) ἀμτβ. καίω ὑπερμέτρως, εἶμαι καυστικός, ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Λουκ.Ἀνάχ.25 ἦν . . ὁ ἥλιος . . τὸ μεσημβρινὸν ἐπιφλέγῃ, Δίων Κ 59,7· 7) μτφ. εἶμαι λαμπρός,λάμπω : Πίνδ.Π 11,45 εὐφροσύνα τε καὶ δόξ' ἐπιφλέγει· ρηματ. π. ἐπίφλεξις.

ἐπίφλεξις-εως (ἡ) μτγν. ἡ διὰ φλογώσεως καῦσις, καψάλισμα : Παῦλ.Αἰγ.4,5 καῦσις κατ' ἐπίφλεξιν.

ἐπιφλεύω Ἐπιγρ. (Ἐπιδαύρου) καίω, φλέγω : φλὸξ ἐπιδραμοῦσα ἐπέφλευσε τὴν χεῖρα.

ἐπιφλόγισμα-ατος (τὸ) ἡ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ δέρματος φλόγωσις, φλεγμονή : Ἱππ.Ἀφορ. 5,23 φλεγμοναὶ ἢ ἐπιφλογίσματα· ‖ κτ. πληθ. χίμετλα, χιονίατρες : Ἐρωτιαν. ἐν λ. φῷδες.

ἐπιφλογώδης-ους-ες ὁ ἔχων τὴν ὄψιν ὡσεὶ πεφλογισμένην, ὁ ἔχων φλόγωσιν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ δέρματος : Ἱππ.Κῳακ.456 ἐπιφλογώδεσιν ἐξερύθροισι χρώμασι (ἀμφ.).

ἐπιφλοιώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τοῦ φλοιοῦ τῶν δένδρων φυόμενος, ἐπὶ παρασίτων φυτῶν : βρύον ἐπιφλοιῶδες.

ἐπιφλυγμός (ὁ) μτγν. ἡ ἀνάβλυσις ὕδατος, ἀναπηδητικὴ ῥοή, πῖδαξ : Ἀκύλ.ΠΔ Γεν.2,6 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐπιβλυσμός).

ἐπιφλύζω μσν. ἀμτβ. ἐπιφλέγω βλ.λ.:Σωφρόν.3681C.

ἐπιφλυκταινοῦμαι-όομαι πιθ. ἔχω φλυκταίνας, ἐξανθήματα ἐπὶ τῆς κορυφῆς : Ἱππ.Ἐπιδ.4,20.

ἐπιφλύω μτγν. φλυαρῶ κατά τινος, λοιδορῶ, μετὰ δοτ. : Ἀπολλ.Ρ 1,481.

ἐπίφοβος (-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ φοβερός, ὁ τρομερός, ὁ ἐμποιῶν φόβον : Αἰσχ.Ἀγ. 1152 τὰ δ' ἐπίφοβα δυσφάτῳ κλαγγᾷ, Πλούτ. Πύρρ.7 γειτνίασις ἐπίφοβος καὶ ἄπιστος· κ. μετὰ δοτ. : Ἰώσ.ΑΙ 12,7,5· ‖ δθ. ἀπειλητικός, ἐπικίνδυνος, ὁ κίνδυνον παρέχων : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,211D ἐπίφοβος θεραπεία, Βλαχογ.Παλ...126 σὰν κανέναν ἐπίφοβο ληστὴ τὸν εἴχανε στὴ μέση· ‖ εἰδ. ἐπὶ οἰκοδομημάτων κττ., ὁ διατρέχων τὸν κίνδυνον νὰ καταρρεύσῃ, ἑτοιμόρροπος : ἐπίφοβο σπίτι - πάτωμα· 2) παθ. ὁ ἠρέμα φοβούμενος, ἔμφοβος, δειλός : Γαλ.19,707 κατηφεῖς, ἐπίλυποι καὶ ἐπίφοβοι γενόμενοι, Βί.Ἀγ.Ἐπιφαν.2,328Β τῶν δὲ ἄλλων ἁπάντων ἐπιφόβων γενηθέντων.

ἐπιφόβως ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ., δημ. -α φοβερῶς, τρομερῶς, ἐπικινδύνως, μετὰ δοτ. : Ἀππ. Συρ.35 βάδην ὑπεχώρουν σὺν ἀπειλῇ πάνυ εὐσταθῶς καὶ Ῥωμαίοις ἐπιφόβως· 2) μετὰ φόβου, φοβισμένα : Βέττ.Βάλ.42,9 ἐπιφόβως διάγειν.

ἐπιφοινῑκίζω προσλαμβάνω χρῶμα φοινικοῦν, ἅλικον, κοκκινίζω : Ἀριστλ.Χρωμ.796a,2 μικρὰν ἐπιφοινικίζουσι, καὶ γίνονται πυρροὶ (οἱ καρποί).

ἐπιφοινίσσω καθιστῶ φοινικοῦν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, κοκκινίζω : Λουκ.Ἔρωτ.41 ἵνα τὴν ὑπέρλευκον αὐτῶν . . (τῶν παρειῶν) χροιὰν τὸ πορφυροῦν ἄνθος ἐπιφοινίξῃ· 2) ἀμτβ. κλίνω πρὸς τὸ φοινικοῦν χρῶμα, εἶμαι ὑπέρυθρος : Ἀριστλ.Φυσιογν.812a,33 οἷς τὸ πρόσωπον ἐπιφοινίσσον ἐστί, Θεόφρ.Σημ.10 ἐπιφοινίσσον σημεῖον· κ. παθ. : Ἀριστλ.Φυσιογν.812a,32 τοῖς αἰσχυνομένοις ἐπιφοινίσσεται τὸ πρόσωπον, αὐτ.37 ἐπιφοινίσσονται τοὺς ὀφθαλμούς.

ἐπιφοιτεύω μτγν. τ. τοῦ ἐπιφοιτῶ βλ.λ.3), ἐπὶ νόσου, ἐπανέρχομαι : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,4 ἡ νοῦσος ἐπιφοιτεύει ἐς τὸν ἄνθρωπον.

ἐπιφοίτησις-εως (ἡ) (ἐπιφοιτῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιφοιτῶ βλ.λ., ἡ ἐπέλευσις, τὸ ἐπί τινα ἐπέρχεσθαι, ἡ μετάβασις

εἴς τινα τόπον : Ἰώσ.ΑΙ 19,3,2 **ἐ· τῶν στρατιωτῶν,** Θεοφύλ.Σ 214,8 **ἐπὶ διασκοπῇ τῆς ῥωμαϊκῆς ἐπιφοιτήσεως·** **2)** ἡ ἐκ τῶν ἄνω ἔλευσις, ἡ ἐκ τοῦ οὐρανοῦ κάθοδος, ἐμφάνισις, θεία ἔμπνευσις, φώτιση : Ἰώσ.ΑΙ 17,2,4 **ἐπιφοιτήσει τοῦ θεοῦ,** Ἰουλ.Λόγ.7,221C **πρώτην ἱεροφάντιν τῆς ἔτι μελλούσης ἐπιφοιτήσεως,** Στεφ.Ἀθ.Ἱππ.1,741D· κ. ἐπὶ τοῦ Ἁγίου πνεύματος : Μηναῖ.1,6 Ἑσπερ. **Εἰρηνικὰ τῇ δυνάμει.. καὶ ἐπιφοιτήσει τοῦ Ἁγίου πνεύματος·** **3)** τὸ φοιτᾶν, τὸ συχνάζειν τινά που : Πρόκλ. Παρμ.519S **ἐπὶ τὴν αὐτῷ πρέπουσαν κοινωνίαν.**

ἐπίφοιτος-ον μτγν. ὁ ἐπιφοιτῶν, ὁ ἐπερχόμενος : Μαν.4,83 **ἐπίφοιτος δυστυχίη.**

ἐπιφοιτῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **-έω** ἔρχομαι, μεταβαίνω συχνά, συχνάζω : Ἡρ.1,97 **πλεῦνοι δὲ αἰεὶ γινομένου τοῦ ἐπιφοιτέοντος,** αὐτ.9,28 **οἱ ἐπιφοιτῶντές τε καὶ οἱ ἀρχὴν λαβόντες·** κ. μετὰ δοτ. : Αἰλ.ΠΙ 2,13 **ἐπ- τοῖς θεάτροις·** ‖ **ἐπ- εἰς . .** περιέρχομαι πόλεις, περιοχάς Θουκ.1,135 **ἐ-.. ἐς τὴν ἄλλην Πελοπόννησον·** ‖ ἐπὶ ἐχθρῶν, εἰσβάλλω : Θουκ.1,81 **τὴν γῆν δῃοῦν ἐπιφοιτῶντες·** ‖ ἐπὶ πραγμ., εἰσάγομαι : Ἡρ.3,6 **ὁ ἐπιφοιτέων κέραμος** [τὰ εἰσαγόμενα ἀγγεῖα οἴνου]· **2)** μετὰ δοτ. πρσ. ἔρχομαι ἐπὶ θέαν τινός, ἐπισκέπτομαί τινα : Ἡρ.2,73 **καὶ σπάνιος ἐπιφοιτᾷ σφι, δι' ἐτέων** [περὶ τοῦ ἱεροῦ πτηνοῦ τῶν Αἰγυπτίων φοίνικος], Λουκ.Ἐρωτ.9 **πολλάκις ἡμῖν ἰδὼν ἐπιφοιτῶντας ἐνταῦθα** [ἄνδρας]· κ. ἐπὶ πόλεων, μετὰ δοτ. : Πλούτ.Δίων 17 **ἐπεφοίτα δὲ καὶ ταῖς ἄλλαις πόλεσιν·** ὁμ. κ. μετ' αἰτ. : Ἰουλ.Λόγ.7,221B **ἐπιφοιτῶν τὰς πόλεις·** **3)** μετ' αἰτ. πρσ. ἐπὶ ὀνείρων κττ., ἐμφανίζομαι, παρουσιάζομαι, ἐνοχλῶ τινα διὰ τῆς παρουσίας μου : Ἡρ.7,16,3 **εἰ γὰρ δὴ ἐπιφοιτήσειέ γε συνεχέως, φαίην ἂν καὶ αὐτὸς θεῖον εἶναι·** **4)** εἰδ. ἐπὶ νόσου, ἐπανέρχομαι, ὑποτροπιάζω : Ἱππ.Κωακ.316· ‖ ὁμ. ἐπὶ ρευματικῶν πόνων, ἐκτείνομαι, ἐξαπλοῦμαι : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,12 **ἐπ- ἅπασι** [τοῖς νεύροισι]· **5)** ἐπ- **πανταχόσε** περιέρχομαι, μεταβαίνω πανταχοῦ : Πλούτ.Ἀντ.65 **Ἀντώνιος μὲν ἐπεφοίτα πανταχόσε·** **6)** ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ. συνέρχομαι, συνευρίσκομαι : Ἡρωδιαν.Ἰατ.5,3,10 **ἐπιφοιτῆσαι γὰρ αὐτὸν ταῖς θυγατράσιν αὐτῆς·** **7)** νεώτ. παρουσιάζομαι ἐκ τῶν ἄνω, κατέρχομαι ἐξ οὐρανοῦ ἢ οἱονεὶ ἐξ οὐρανοῦ, ἐμπνέω : **τὸ Ἅγιον πνεῦμα ἐπεφοίτησεν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους·** ρηματ. π. ἐπιφοίτησις.

ἐπιφονεύω πάπ. φονεύω διὰ κτυπήματος, παίων.

ἐπιφορά [ἡ] [ἐπιφέρω] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιφέρειν τι εἴς τι ἢ ἐπί τι· ‖ ὅθ εἰδ. προσθήκη τις εἰς τὸν μισθόν τινος, ἐπίδομα : Θουκ.6,31 **τῶν δὲ τριηράρχων ἐπιφοράς τε πρὸς τῷ ἐκ δημοσίου μισθῷ διδόντων τοῖς θρανίταις τῶν ναυτῶν** [σχόλ. «ἔξωθεν τοῦ δημοσίου μισθοῦ, ἐκ τῶν ἰδίων ἐπιδόσεις παρεῖχον· τοῦτο γάρ ἐστιν αἱ ἐπιφοραί»], Διόδ.Σ 17,94, Ἐπιγρ. **ἐὰν δὲ μὴ διδῶσιν . . οἱ ἐπιστάται τῷ ἐργώνῃ τὴν ἴσην ἐπιφοράν·** ‖ ἔξωθεν εἰσφορά, μεταφορὰ πρὸς συμπλήρωσιν ἐλλείψεως, εἰδ. σιταγωγία : Πολύβ.5,90,4 **εἰς τὴν εὐκαιρίαν τοῦ τόπου καὶ τὴν ἔξωθεν ἐπιφορὰν καὶ συμπλήρωσιν τῆς εὐδαιμονίας·** **2)** τὸ ἐπιφέρειν, τὸ ἐπιβάλλειν, ἡ ἐφαρμογή, ἡ ἐπιβολή : Πλάτ. Κρατ.430D **τὴν τοῦ ἀνομοίου δόσιν καὶ ἐπιφοράν,** αὐτ.Νόμ.944B· **3)** προσθήκη φαγητοῦ, δευτέρα σειρὰ φαγητῶν, τὰ τρωγάλια ἐπὶ δείπνου: Δαμόξ 2,58 **ταῦτα προσάγω πρὸς αὐτὰ τὰ διαστήματα καὶ ταῖς ἐπιφοραῖς εὐθὺς οἰκείως πλέκω·** **4)** Ἐπιγρ. πρόστιμον ἐπιβαλλόμενον τῷ μὴ ἐκτελέσαντι ἐντὸς τῆς τακτῆς προθεσμίας ἀναληφθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἔργον· ‖ ἐν τῷ πληθ. Ἡσ. « ἐπιφοράς, καταδίκας »· **5)** προσήλωσις : Πλούτ. Ἠθ.1144B **τὴν τῆς αἰσθήσεως ἐπιφορὰν ποιεῖσθαι** [πρὸς συγκέντρωσιν τῆς προσοχῆς]· ‖ ἐπιβολὴ ποινῆς, ποινή : Πάπ. **πληγῶν ἐπ-·** **6)** πρόσθετος καταβολὴ φόρου : Ἐπιγρ.· **7)** [ἐκ τοῦ παθ. ἐπιφέρομαι] προσφορὰ γινομένη ἐπὶ τοῦ τάφου, ἡ τοῖς νεκροῖς ὡς δῶρον προσφερομένη θυσία : Πλούτ.Νομ.22 **συνελθόντες ἐπὶ τὰς ταφὰς ἅμα δημοσίαις ἐπιφοραῖς καὶ στεφάνοις·** **8)** σύγκρουσις, συνώθησις : Ἐπίκ.Φύσ.15,26· ‖ αἰφνίδιος προσβολή, ἔφοδος, ἐπιδρομή : Πολύβ.6,55,2 **διακατέσχε τὴν ἐπιφορὰν τῶν ἐχθρῶν·** ‖ ἐν συζητήσει, λογομαχίᾳ ἐπίθεσις διὰ λόγου : Φιλόδ.Παρρ.350 **ἐπιφορᾶς πρός τινα ποιῆσαι·** ‖ ὅθ. κ. κατηγορία, ἐπὶ ρήτορος, ἀντιθ. ἀπολογία : Φιλόστρ.Σοφ.1,25,10· ‖ ἐπὶ ἀνέμου, αἰφνιδία καὶ ὁρμητικὴ ἔλευσις : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,12, 11 **ἐκ τῶν ἔξωθεν ἡ ἐπιφορὰ** [τῶν πνευμάτων] **καθάπερ ἐν Εὐβοίᾳ·** ὁμ. ἐπὶ βροχῆς : Πολύβ.4,41,7 **κατὰ τὰς τῶν ὄμβρων ἐπιφοράς·** **9)** ἐπιβολή, καταφορά, κτύπημα : Φιλόστρ.Γυμν.57 **ἡ τοῦ κωρύκου ἐπιφορά,** Μηναῖ.1,19 Συναξ. **φάρμακον, ᾧ χρησάμενος, ταῖς ἐπιφοραῖς τῶν ξιφῶν . . ἄτρωτος ἔσται·** **10)** ἡ ὁρμητικότης, ὀξύτης ἐν τῇ ρητορικῇ τέχνῃ : Ἑρμογ.Ἰδ.1,11, Φιλόστρ.Σοφ.1,17,1· **11)** αὔξησις, ἐπίδοσις δι' ἀφομοιώσεως τῆς τροφῆς : Στωϊκ.ἀπ.2,229· **12)** εἰδ. ἰατρ. ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ὀφθαλμούς, ἡ παθολογικὴ ἔκρεη ἀφθόνων δακρύων, δακρύρροια ἢ δακρυόρροια : Διοσκ. Εὐπ.1,35, Γαλ.14,749,768· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ κατάστασις τῶν ὀφθαλμῶν, καθ' ἣν τὰ δάκρυα ἐκκρινόμενα ἀφθόνως ἐπέρχονται, ἐπιφέρονται καὶ χύνονται ἀθρόως ἐπὶ τοῦ βολβοῦ καὶ τοῦ ἐπιπεφυκότος· ‖ ὅθ. ἁπλῶς ἄφθονος ροὴ δακρύων : Πολύβ.15,26,3 **πλεονάκις ἀποματτόμενος τῇ χλαμύδι κατεκράτησε τῆς ἐπιφορᾶς·** ‖ ροή, ἔκχυσις, ἐπὶ κακοχυμιῶν : Μένων 5,30, Πλούτ.Ἠθ.102A, Σωρ.1,76 **ἐπιφορὰ γάλακτος,** Ρουφ.π.Ὀρειβ.8,24,35 **ὀχθώδεις ἐπ-** [ἔκροαὶ φυματιώδεις]· **13)** ἐπὶ νόσου, προσβολή : Βέττ. Βάλ.3,4 **ἐπ- πυρετῶν·** **14)** φορά, κλίσις, ροπή : Μέν Ρήτ.342S **ἐπιφορὰς ἔχειν πρός τι·** **15)** εἰδ. ρητορ. ἡ δευτέρα πρότασις ἔν τινι περιόδῳ, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἡ ἀρχή : Διον.Ἀλ.Δημ.20 **πάσης διανοίας καὶ λήμματος αἵ τ' ἀρχαὶ καὶ αἱ ἐπιφοραὶ τοιαῦταί εἰσιν·** **16)** ἐπανάληψις : Δημήτρ. Ρήτ.196 **ἐπ- συνδέσμου·** **17)** διαδοχὴ προτάσεων ληγουσῶν εἰς τὴν αὐτὴν λέξιν, ἀντιθ. ἐπιβολή: Ρουτίλ.1,8· **18)** κατὰ τοὺς Στωϊκοὺς τὸ συμπέρασμα τοῦ συλλογισμοῦ : Χρύσ.Στωϊκ 2,80, Πρόκλ. Παρμ.543S· ‖ νεώτ. λογ. τὸ ἐπιφερόμενον ἐπακολούθημα, τὸ συμπέρασμα· **19)** διαφιλονικούμενον ζήτημα : Φιλόδ.Μουσ.96K **τῆς ἐπιφορᾶς ἀπερρυηκέναι·** **20)** εἰδ. γραμμ. ἐν φρ. **ἔχειν ἐν ἐπιφορᾷ τὸ λλ** ἔχειν τὸ λλ ἀμέσως κατόπιν, ἀκολουθοῦν : Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2,932.

ἐπιφόρημα-ατος [τὸ] [ἐπιφέρω] ἐν τῷ πληθ. πρόσθετα ἐδέσματα, τραγήματα μετὰ τὸ δεῖπνον : Ἡρ.1,133 **σίτοισι δὲ ὀλίγοισι χρέονται, ἐπιφορήμασι δὲ πολλοῖσι,** Ἀρχιππ.9 **ἰτρίοις ἐπιφορήμασί τ' ἄλλοις γέμουσα·** κ. ἐν τῷ ἑν. : Εὔδοξ. Κωμ.2, Λουκ.Λεξιφ.8 **ἐπὶ τὴν κατῆλιφα ἀναρριχησάμενος ἐπιφόρημα ἐζήτει·** **2)** προσφορὰ ἐπὶ τοῦ τάφου : Ἰάμβλ.Πυθ.27,122.

ἐπιφόρησις-εως [ἡ] [ἐπιφέρω] μσν. προσθήκη, ἐπισώρευσις : Εὐστ.Πον.321,33 **κόνεως ἐπιφόρησιν.**

ἐπιφορικός-ή-όν [ἐπιφορὰ] μτγν. σφοδρός, δεινός, ἐπὶ ὕφους λόγου : Ἀριστείδ.ΤΡ 1,494S **ἐπιφορικὰ σχήματα,** Ἑρμογ.Ἰδ.2,6 **τὸ ἐπιφορικὸν καὶ σφοδρόν,** Λογγῖν.ἀπ.18 **ἐπιφορικὸς λόγος·** **2)** συμπερασματικός, συλλογιστικὸς [σύνδεσμος] : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ 227,25· **3)** ὁ ἀποτελῶν, ὁ σχηματίζων τὴν δευτερεύουσαν ἢ ἐξηρτημένην πρότασιν : Λεσβῶν.12 **τῇ ἐπιφορικῇ ἐκφράσει.**

ἐπίφορος-ον [ἐπιφέρω] κ. νεώτ. ὁ φέρων πρὸς

τι, πρός τινα διεύθυνσιν : Θουκ.3,74 **εἰ ἄνεμος ἐπεγένετο τῇ φλογὶ ἐπίφορος ἐς αὐτὴν** | τὴν πόλιν |, αὐτ.2,77· || ὅθ. ἐπὶ ἀνέμων, εὐνοϊκός, οὔριος : Παυσ.9,19,7 **ἐν Αὐλίδι πνεῦμα τοῖς Ἕλλησιν οὐκ ἐγένετο ἐπίφορον·** κ. ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ : Αἰσχ.Χο.813 **παῖς ὁ Μαίας ἐπιφορώτατος** | δ.γρ. ἐπεὶ φορώτατος | **πρᾶξιν οὐρίσαι θέλων·** || εἰδ. ἐν τῷ ναυτ. **ἐπίφορος ἄνεμος** ὁ προσπίπτων καθέτως ἐπὶ τοῦ ἱστίου τοῦ πλοίου, ἀέρας τῆς φούσκας : **ἐπίφορος ἱστιοδρομία** ἡ γινομένη μετ' ἐπιφόρου ἀνέμου, ἀρμενισιὰ στὴ φούσκα· **2)** ὁ ἔχων ῥοπήν, κλίσιν, διάθεσιν πρός τι, ἐπιρρεπής, εὐεπίφορος : Ἱππ.Ἄρθρ.14 **ἐπ- κάτω ῥέξαι** | συγκρ. |, Πλούτ.Ἠθ.703D **ἐπιφ- πρὸς δεισιδαιμονίαν·** || ἀρμόδιας, κατάλληλος εἴς τι : αὐτ.623Ε, Λογγῖν.Ὕψ.5 **ἐπίφορον εἰς συνταγμάτων κατόρθωσιν τά τε κάλλη τῆς ἑρμηνείας καὶ τὰ ὕψη·** || ἐπὶ ἐγγράφων, ὁ ἐφαρμόσιμος, ὁ ἔχων σχέσιν πρός τι προκείμενον ζήτημα : Πάπ. **τὴν ἐπίφορον τοῦ δανείου συγγραφὴν κεχιασμένην εἰς ἀκύρωσιν·** **3)** ἐπὶ ἐδάφους, κατωφερής, ἐπικλινής : Ἱππ. Ἐπιδ.17, Πλούτ.Φλαμ.8 **ἐκ τόπων ἐπιφόρων ὅλην ἐπερείσας τὴν φάλαγγα τοῖς Ῥωμαίοις** | δ.γρ. καταφερῶν |· **4)** ἔγκυος, κυοφοροῦσα : Ἱππ. Προρρ.1,103· || ἐπίτεξ Ἡσ. « ἐπίφορος· τοῦ τεκεῖν ἐγγὺς εἶναι », ἐπὶ κυνῶν : Ξεν.Κυν.7,2 **ἐπειδὰν δὲ ὦσιν ἐπίφοροι, μὴ ἐξάγειν ἐπὶ κυνηγέσιον·** || ἐπὶ φυτῶν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,2,8 **τὸ μετοπωρινὸν ἔγκυμον εἶναι καὶ ἐπίφορον·** ἐπίρρ. μτγν. **-όρως** : Στράβ.12,3,26 **ἐπιφόρως ἔχων πρὸς τὸ τοῖς ποταμοῖς ἀφορίζεσθαι τοὺς τόπους** | κλίνων πρὸς . . |.

ἐπιφορτίζω | φορτίζω | μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ἐπεφόρτισα**, ἀόρ. παθ. **ἐπεφορτίσθην**, νεώτ. κ. δημ. μτχ. παθ. παρακ. **ἐπιφορτισμένος** φορτώνω ἐπί τινας, ἐπάνω εἴς τι ἢ ὑπερφορτώνω, παραφορτώνω : Ἰώσ.Ἀπ.2,9, Γεωπ.9,14,6 **ἐπ- ἄμπελον·** κ. παθ. : Ἱππιατρ.102,24 **ὅταν πολλῷ βάρει ἐπιφορτισθῇ** | ὁ ἵππος |· || μτφ. **ἐπ- τί τινι** : Φιλόδ.Ποιημ.5,2, Γαλ.8,785 **ἐπιφορτίζω τὴν τέχνην τισί,** Ἀέτ.7,91 **ἐπ- πλεῖον τῷ πάσχοντι** | προκαλῶ μεγαλυτέραν ὄχλησιν |· || τὸ μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. : Ξεν.Ἐφ.52 **ἐπιφορτισάμενος πάντα** | ἦν δὲ αὐτῷ καὶ ὑποζύγια πολλά |· || ὁμ. μέσ. μτφ. γίνομαι ὑπερβαλλόντως φορτικός, μετὰ δοτ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.379 **εἰώθασιν οἱ ῥήτορες τοῖς ἕρμαιον κεκληρωμένοις ἐπιφορτίζεσθαι, ὡς κοινωφέλιμοι·** || κ. παθ. μτφ. ἔχω ὑπερβολικὰς ὀχλήσεις, μοῦ γίνεται φόρτωμα : Πάπ. **μισθῶσαι, ὅσου πάντες οἱ πέριξ μισθοῦνται, μὴ ἵνα ἐπιφορτισθῶμεν παρὰ πάντας·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἀναθέτω εἴς τινα φροντίδα, ἐνέργειαν κττ. : **μὲ ἐπεφόρτισαν νὰ σᾶς ἀναγγείλω τὴν εἴδησιν ταύτην·** **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἐμπορευμάτων, προϊόντων κττ., ἐπιβαρύνω διὰ δαπανῶν, ἐξόδων : **ἔχει ἐπιφορτίσει τὰ ἐμπορεύματα μὲ τὰ ἔξοδα ἀποθηκεύσεως, μεταφορᾶς·** ῥηματ.π. ἐπιφορτισμός.

ἐπιφορτισμός (ὁ) γλωσσ. τὸ ἐπιφορτίζειν, ἡ πρόσθετος, ἡ ὑπὲρ τὸ σύνηθες φόρτωσις.

ἐπιφορτώματα (τά) μαν. τὰ μείζονα τοῦ δέοντος φορτώματα : ΚΠορφ.Ἔκθ.480 | ἐκδ. β' |.

ἐπιφορῶ-έω | φορῶ | κ. μσν. ἐπιφέρω, ἐπιθέτω, ἐπισωρεύω : Ἡρ.4,201 **κατύπερθε δὲ ἐπιπολῆς τῶν ξύλων χοῦν γῆς ἐπεφόρησε,** Ἀριστφ.Εἰρ.225 **ὅσους ἄνωθεν ἐπεφόρησε τῶν λίθων,** Ξεν.Ἀν. 3,5,10· κ. παθ. : Μηναῖ.1,5 Συναξ. **καὶ πολλὴν ἄνωθεν ἐπιφορηθεῖσαν γῆν κατὰ κεφαλῆς δεξάμενος·** **2)** φέρω, προσφέρω : Φίλ.1,259· **3)** συλλαμβάνω ἢ ἔχω ἐν γαστρί : Σύνοδ.Ἀγκύρ.25.

ἐπίφραγμα-ατος (τό) | ἐπιφράσσω | μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπιτιθέμενον ὡς φράγμα ἀνοίγματός τινος, ἐπίθεμα, κάλυμμα, πῶμα : Ἥρων Πνευμ.1,5· || Ἡσ. « ἐπιφράγματα· τὰ ὑπὸ τὸ στόμα »· **2)** εἰδ. νεώτ. βοτάν. ὁ τὸ ἄνοιγμα τῆς κάψης βρυοφύτων τινῶν φράσσων ὑμήν.

ἐπιφράδέως | ἐπιφράζομαι | ἐπίρρ. περιεσκεμμένως, συνετῶς : Παρμ.1,16, Ἀπολλ.Ρ 1,1136· || πεφροντισμένως, ἐπιμελῶς : Ἀπολλ.Ρ 2,1134 **ἐπ- ἐρέεινε·** || κ. συγκρ. **ἐπιφραδέστερον** Ἡσ. « συντομώτερον, συνετώτερον ».

ἐπιφράδμων Ἡσ. « ψευδολόγος ».

ἐπιφράζω φράζω, λέγω προσέτι : Ἡρ.1,179 **δεῖ δή με πρὸς τούτοισι ἐπιφράσαι** | διαρθ. ἔτι φράσαι |· **2)** μέσ. μ. ἀόρ. α' κ. παθ. ἀόρ. α' **ἐπεφράσθην** μετ' ἀπαρφ. σκέπτομαι, ἐπέρχεταί μοι ἡ ἰδέα νά . ., μοῦ κατέβη ἰδέα νά . . : Ἰλ.Ε 665 **τὸ μὲν οὔ τις ἐπεφράσατ' . . ἐξερύσαι δόρυ** | σχόλ. «ἐπεφράσατο, ἐνενόησεν, ἐνεθυμήθη »|, Ὀδ. Ε 183 **οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι** | σχόλ. «ἐπεφράσθης, ἐβουλεύσω, ἐπενόησας »|· **3)** τὸ μέσ. μετ' αἰτ. μηχανῶμαι, ἐπινοῶ τι : Ὀδ. Ο 444 **ὔμμιν δ' ἐπιφράσσετ' ὄλεθρον,** Ἡσίοδ.Θ 160 **κακὴν ἐφράσσατο τέχνην,** Ἡρ.6,61 **ταῦτα ἕκαστα μαθοῦσα ἐπιφράζεται τοιάδε,** Θεόκρ. 22,166 **σφῷν δ' ἄλλον ἐπιφραζώμεθα πάντες·** || ἀπολ. σκέπτομαι, συμπεραίνω : Ἡρ.4,200 **τὰ μέν νυν ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι, ὧδε ἐπιφρασθείς,** αὐτ.7,239 **Γοργὼ ὑπέθετο ἐπιφρασθεῖσα αὐτὴ** | δι' ἰδίας ἐπινοίας |· **4)** τὸ μέσ. προσέχω, ἐννοῶ, παρατηρῶ, ἀντιλαμβάνομαι : Ὀδ.Θ 94 **Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ' ἠδ' ἐνόησεν,** Ἡράκλ.Φιλ.5 **ἐπ- τινὰ ποιεόντα·** κ. μετ' αἰτ. : Ἀρρ.Ἀν.4,8,2 **ἐξ ὅτου δὴ ἐπιφρασθέντα τοῖν Διοσκούροιν τὴν θυσίαν·** ὁμ. κ. ἀκολουθοῦντων τῶν ὅσον . . , ὅτι . . : Ἰλ.Φ 410 **οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων,** Ἀρρ.Ἰνδ.27,8· || ὁμ. φρ. **ἐπιφράζομαι κατὰ θυμόν** : Ὑμν.Ἀπόλλ.402· || ἀναγνωρίζω : Ὀδ.Σ 94 **ἵνα μιν ἐπιφρασσαίατ' Ἀχαιοί·** || λαμβάνω γνῶσίν τινος, μανθάνω : Ἰλ.Β 282 **ὡς . . ἐπιφρασσαίατο βουλήν,** αὐτ.Ν 741· || ἐννοῶ : Ἡρ.5,9 **ὅκως δὲ οὗτοι Μήδων ἄποικοι γεγόνασι, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω ἐπιφράσασθαι·** ῥηματ.π. ἐπίφρασις.

ἐπιφράκτης (ὁ) νεώτ. εἰδ. ναυτ. ἑκάστη τῶν ἀφαιρετῶν σανίδων, αἵτινες καλύπτουσι τὸ βάθος τοῦ κύτους τοῦ πλοίου δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ ἐσωτροπίου, τὸ πανιόλο.

ἐπίφρακτος-ον νεώτ. ὁ ἄνωθεν πεφραγμένος, ὁ ἐπικεκαλυμμένος, σκεπαστός· || εἰδ. ναυτ. **ἐπίφρακτον πυροβολεῖον** τὸ μεταξὺ καταστρώματος καὶ ὑποστρώματος πυροβολεῖον πολεμικοῦ πλοίου· || **ἐπίφρακτος δρόμων** εἶδος πολεμικοῦ πλοίου δρόμωνος μὴ ἔχοντος πυροβόλον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, κορβέτο μὲ σκεπαστὴ μπαταρία.

ἐπίφραξις-εως (ἡ) | ἐπιφράσσω | κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιφράσσειν, ἐπίθεσις φράγματός τινος, ἔμφραξις· || ἡ παρεμβολὴ τῆς γῆς ἐν ταῖς ἐκλείψεσι τῆς σελήνης : Ἀναξίμ.11, Πλούτ.Ἠθ.891Ε **τινὲς ἀνταύγειαν καὶ ἐπίφραξιν τὸ μὲν τῆς γῆς, τὸ δὲ τῆς ἀντιχθόνος.**

ἐπίφρασις-εως (ἡ) | φράζω | μτγν. ῥητορ. εἰδικὴ μνεία ἀτόμου τινός, εἶδος πλεονασμοῦ: Φοιβάμμ.1,3.

ἐπιφράσσω | φράσσω | κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω**, μέλλ. **-ξω**, φράσσω τι ἄνωθεν, κλείω τι δι' ἐπιθέσεως φράγματος : Θεόφρ.ΦΙ 9,3,2 **ταύτην** | τὴν δίοδον | **ἐπιφράξαντες τῇ ὕλῃ,** Νίκ.Ἀλεξ.285· κ. παθ. : Φίλ.2,165 **τὰ τοῦ μέλλοντος ἀκούειν ὦτα ἐπεφράχθη,** Πλούτ.Ἠθ.891Ε **τοῦ στομίου . . ἐπιφραττομένου·** || κ. μτφ. : Φίλ.1,299· || τὸ μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. ἐν ἀναφ. πρὸς αἰσθητήρια : Λουκ.Εἰκ. 14 **ἢν κηρῷ ἐπιφράξῃ τὰ ὦτα,** Γρηγ.Νύσσ.1,150Ε **ἐπιφραξάμενοι τὰ ὦτα·** ῥηματ. π. ἐπίφραξις, ἐπιφράκτης, ἐπίφρακτος.

ἐπιφραστικῶς | φράζω | ἐπίρρ. σχόλ. περιγραφικῶς, ζωηρῶς : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,331.

ἐπίφρκνα Ἡσ. « ὑποχόνδρια ».

ἐπίφρικτος-η-ον (φρίσσω) μτγν. ὁ ἔχων τραχεῖαν καὶ ἀκανθώδη ἐπιφάνειαν : Νίκ.Θηρ.157 **ἐπιφρίκτην φολίδεσσι** (ἐπιφρίσσουσαν).

ἐπιφρίξ ΕΜ 800,28 « ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων».

ἐπιφρίσσω κ. μσν., ἀττ. **-ττω,** ἔχω τραχεῖαν καὶ ἀκανθώδη ἐπιφάνειαν, γίνομαι σκληρός, τραχὺς τὴν ἐπιφάνειαν, ἀνατριχιάζω : Ἑρμ.83,2 **αὐτὰρ ἐχίνοις ὀξυβελοῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασιν,** Διον.Περ.443 **ὁλκὸς ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,** Νόνν. Δ 35,55 **Σειληνοὺς πολιῇσιν ἐπιφρίσσοντας ἐθείραις·** 2) εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν θάλασσαν, κάμνω νὰ κυμαίνεται ἐλαφρῶς : Ὀππ.Κυν.1,384 **νέποδες . . ἐπιφρίσσουσι γαλήνῃ·** ὁμ. ἐπὶ ἀέρος : Ὀρφ.Ἀργ.1147 **ἐπιφρίσσοντα.. Ζέφυρον καταδέρκομαι·** 3) ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ρυτιδοῦμαι : Πολυδ.1,106 **ἐπιφριττούσης . . τῆς θαλάσσης.**

ἐπιφρονεύω Ἡσ. « ἐπιφρονεύουσιν, ἐπακούουσιν » (διορθ. ἐπιφρονέουσιν).

ἐπιφρονῶ-έω εἶμαι εὐφυής, συνετός, στοχαστικός, μ. ἐν μτχ. τὸ θηλ. **ἐπιφρονέουσα** ἐπίφρων : Ὀδ.Τ 385 **σύπερ αὐτὴ ἐπιφρονέουσ' ἀγορεύεις** (μετὰ συνέσεως, συνετῶς)· 2) κτ. Πλάτ. ἀντὶ τοῦ ἐπικλείω ἐν Ὁμ. στίχῳ : Πλάτ.Πολ.424Β **ὡς τὴν ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπιφρονέουσιν ἄνθρωποι.**

ἐπιφροσύνη (ἡ) (ἐπίφρων) φρόνησις ἔγκαιρος, σύνεσις, ἑτοιμότης ἀντιλήψεως καὶ κρίσεως : Ὀδ. Ε 437 **εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη,** Ἀπολλ.Ρ 4,1115· || συνετὴ γνώμη ἢ ἀπόφασις, πεφωτισμένη ἀντίληψις : Ὀνήσανδρ.Πρόλ.1 **κατὰ τὴν Σεβαστοῦ Καίσαρος ἐπιφροσύνην·** || ἡ ἐκ θεοῦ ἢ ἄνωθεν διαφώτισις, δθ. κ. καθοδήγησις, θεοῦ φώτιση : Φίλ.1,203 **θεία ἐπιφροσύνη,** Ἰώσ.ΑΙ 15,11,3 **κατ' ἐπιφροσύνην τοῦ θεοῦ·** 2) παρατήρησις, ἐπισκόπησις προσεκτική : Ἄρατ.762· || συνετὴ ἐπιφύλαξις : αὐτ.3,659 **αἰδοῖ ἐπιφροσύνῃ τε.**

ἐπίφρουρος-ον ὁ ἐπί τινος, ὁ ἄνωθέν τινας φρουρῶν, δθ. ὁ ἐπικείμενος : Εὐρ.Ὀρ.1575 **ξίφος δ' ἐμῆς θυγατρὸς ἐπίφρουρον δέρῃ** (σχόλ. « ἐπικείμενον, παρόσον οἱ φρουροῦντες ἐπίκεινται τοῖς φρουρουμένοις »).

ἐπιφρυκτωρῶ-έω μσν. ἐπιφωτίζω, ἐπιλάμπω : Γρηγ.Κύπρ. ἐν ΑΒοασσ.1,316,2.

ἐπίφρων-ονος-ον (φρήν) νουνεχής, φρόνιμος, συνετός : Ὀδ.Ψ 12 **οἵ τε δύνανται ἄφρονα ποιῆσαι καὶ ἐπίφρονά περ μάλ' ἐόντα,** Θεόκρ.25,29 **πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείαο·** κ. ἐπὶ σκέψεων : Ὀδ.Γ 128, Ἡσίοδ.Θ 122 **δάμναται ἐν στήθεσσι νόον καὶ ἐπίφρονα βουλὴν** (Ἔρος), Βακχ.15,25 **ὕφανε μῆτιν ἐπίφρον'.**

ἐπιφυάς-άδος (ἡ) (φύω) κ. νεώτ. ἐπιφυόμενος βλαστός, παραφυάς, ἀκροβλάσταρα : Θεόφρ.ΦΙ 1,6,6 (διόρθ. ἀπαφ-).

ἐπιφυής-οῦς-ές νεώτ. ὁ φυόμενος ἔπειτα ἢ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τινός· || εἰδ. βοταν. ὁ ἀπ' εὐθείας ἐπὶ τοῦ ἀτελέχους φυόμενος, ἄμισχος : **φύλλον ἐπιφυές** (ἄμισχον), - **ἄνθη ἐπιφυῆ·** 2) εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ ὄγκου ἢ ἐκσαρκώματος, ὁ ἐκβλαστάνων ἐκ τῆς σαρκὸς καὶ προσπεφυκὼς ἐπὶ τοῦ δέρματος δι' ὅλης τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, ἄνευ μίσχου.

ἐπιφυλακή (ἡ) νεώτ. στρατ. ἐπὶ τμήματος στρατοῦ, τὸ νὰ παραμένῃ ἐν ἀναμονῇ καὶ ἕτοιμον πρὸς δρᾶσιν εἰς πρώτην διαταγήν : **λόχος ἐπιφυλακῆς·** 2) μτφ. ἡ ψυχικὴ προετοιμασία πρὸς ἀντιμετώπισιν δυσκολίας τινός.

ἐπιφυλακτικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιφυλασσόμενος, ὁ ἔχων, διατηρῶν ἐπιφυλάξεις, ὁ διστακτικός, ὁ εἰς ἄκρον προσεκτικός· κ. ἐπὶ ἐκδηλώσεων, ἐνεργειῶν κτλ. : φρ. **ἐπιφυλακτικὴ γνώμη, - ἐπ- στάσις,** Καρκβ.Ζητ.25· ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐπιφυλακτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιφυλακτικοῦ βλ.λ.

ἐπιφύλαξ-ἄκος (ὁ) μτγν. ὁ πρόσθετος φύλαξ : Λόγγ.1,21 **ἐπ- τῶν προβάτων καὶ τῶν αἰγῶν.**

ἐπιφύλαξις-εως (ἡ) (ἐπιφυλάσσομαι) νεώτ., δημ. **-η** τὸ ἐπιφυλάσσεσθαί τινα, ὁ δισταγμός, ἡ μετὰ περισκέψεως ἀναμονή : **ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔχω καὶ ἐγὼ τὰς ἐπιφυλάξεις μου·** || εἰδ. νομ. ἡ διατήρησις τοῦ δικαιώματος μερικῆς ἢ ὁλικῆς ἀναιρέσεως πρὸς διδομένην ὑπόσχεσιν ἢ ἀναλαμβανομένην ὑποχρέωσιν ὑπὸ τοῦ ποιουμένου τὴν δήλωσιν περὶ ἐπιφυλάξεως· σχετικὴ φρ. τιθεμένη πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ἐγγράφου, οἷον ἀποδείξεως παραλαβῆς χρημάτων ἢ ἀποδεικτικοῦ ἐπιδόσεως ἐγγράφου ἢ πρακτικοῦ παραδόσεως πραγμ. κτλ. : **μὲ πᾶσαν ἐπιφύλαξιν τῶν δικαιωμάτων μου·** || εἰδ. θεολ. **ἐπιφύλαξις νοητική** ἀ. νοητικὴ ἐπίσχεσις βλ.λ.

ἐπιφυλάσσω (φυλάσσω) κ. νεώτ., ἀττ. **-ττω,** ἀόρ. **ἐπεφύλαξα,** παθ. ἀόρ. **ἐπεφυλάχθην,** φυλάσσω, ἀγρυπνῶ ἐπί τινα σκοπόν, πρὸς ἐνέργειάν τινος, ἀναμένω τὴν κατάλληλον περίστασιν διά τι, ἑτοιμάζω : Πλάτ.Νόμ.866D **ασκηνηθάμενος ἐν θαλάττῃ τέγγων τοὺς πόδας πλοῦν ἐπιφυλαττέτω,** Φιλόστρ.π.Φωτ.Βιβλ.321,1 **γαλήνην δ' ἐπιφυλάξαντες,** - **δεινὴν συμφορὰν τῷ ἐπεφύλασσεν ἡ τύχη,-μᾶς ἐπιφυλάσσεται εὐχάριστος ἔκπληξις·** 2)·μέσ. **ἐπιφυλάσσομαι** ἔχω, τηρῶ ἐπιφυλάξεις, εἶμαι ἐπιφυλακτικὸς βλ.λ., ἀναβάλλω δι' εὐθετωτέραν περίστασιν νὰ ἐνεργήσω τι : **ἐπεφυλάχθη νὰ μᾶς ἀπαντήσῃ,** - **ἐπιφυλάσσομαι νὰ σᾶς ἀνταποδώσω τὸ γεῦμα·** 3) ὁμ. μέσ. εἰδ. νομ. ἐπιφυλάσσω εἰς ἐμαυτὸν δικαίωμά τι, ἔχω, διατηρῶ ἐπιφύλαξιν ἐπὶ ζητήματός τινος· πρβλ. ἐπιφύλαξις.

ἐπιφύλιος-ον (φυλή) ὁ διανενεμημένος εἰς τὰς ἀνθρωπίνας φυλάς : Εὐρ.Ἴων 1577 **ἐπώνυμοι γῆς κἀπιφυλίου χθονὸς λαῶν ἔσονται.**

ἐπιφυλλιδογραφία (ἡ) νεώτ. τὸ γράφειν ἢ δημοσιεύειν ἐπιφυλλίδας βλ.λ.

ἐπιφυλλιδογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιφυλλιδογραφίαν ἢ τὸν ἐπιφυλλιδογράφον βλ.λς· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπιφυλλιδογράφος (ὁ) νεώτ. ὁ γράφων ἐπιφυλλίδας βλ.λ.

ἐπιφυλλιδογραφῶ νεώτ. γράφω ἐπιφυλλίδας.

ἐπιφυλλίζω μτγν. κ. μσν. συλλέγω τὰς ἐπιφυλλίδας τῶν ἀμπέλων, καρπολογῶ σταφυλὰς ἐν ἀμπέλῳ, συνάζω τὰ μετὰ τὸν τρυγητὸν ἐναπομείναντα ἀποστάφυλα· 2) μτφ. ἀναζητῶ τι ἐπιμελῶς, ἐρευνῶ μετὰ προσοχῆς, λεπτομερῶς ἐξετάζω : ΠΔ Θρῆν.1,22 **ἐπιφύλλισον αὐτοῖς ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ πάντων τῶν ἁμαρτημάτων μου,** αὐτ.2,70, Νίκ.Χων. ἐν Σάθ.1,104 **οὕτως αὐτοὺς ἐπιφύλλισον.**

ἐπιφυλλίς-ίδος (ἡ) (φύλλον) κ. νεώτ., δημ. **-ίδα** τὸ μετὰ τὸν τρυγητὸν ἀπομένον ἐπὶ τῶν κλημάτων μικρὸν βοτρύδιον, συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **ἐπιφυλλίδες** (αἱ) ἀποστάφυλα, ἀπατρύγια, κουδούνια : Καρνήλ.Λέν ΑΠ 6,191,3 **πορφυρέην ταύτην ἐπιφυλλίδα,** Διοσκ.4,144 **καρπὸν δὲ φέρει βοτρυώδη ὡς ἐπιφυλλίδα·** || μτφ. φρ. **ποιῶ ἐπιφυλλίδα περί τινος** ἐξετάζω τι λεπτομερῶς : ΠΔ Θρῆν.2,20 **ὃν τρόπον ἐποίησαν ἐπιφυλλίδα περὶ . . τῶν ἁμαρτημάτων μου·** 2) δθ. μτφ. σκωπτικῶς ὡς χαρακτηρισμὸς ποιητοῦ μηδαμινοῦ, ἀναξίου λόγου : Ἀριστφ.Βάτρ.92 **ἐπιφυλλίδες ταῦτ' ἐστὶ καὶ στωμύλματα·** || ὁμ. κ. ἐπὶ ἔργου ποιητικοῦ ἢ ἀ. : Διον.Ἀλ.Ρητ.10,18 **τραγήματα τῶν λόγων καὶ ὥσπερ ἐπιφυλλίδας καὶ στωμύλματα·** 3) νεώτ., δημ. **-ίδα** δημοσίευμα αὐτοτελὲς ἢ μετὰ συνεχείας ἐγκυκλοπαιδικοῦ ἢ λογοτεχνικοῦ ἢ φιλολογικοῦ περιεχομένου, καταχωριζόμενον εἰς τὸ κάτω μέρος σελίδος τῶν ἐφημερίδων καὶ χωριζόμενον ἐκ τῆς λοιπῆς ὕλης δι' ὁριζοντίας γραμμῆς· || ἰδ.

ἐπὶ μυθιστορήματος δημοσιευομένου τμηματικῶς ἐν συνεχείᾳ εἰς ἐφημερίδα· φρ. **τὸν ἔκαμε ἐπιφυλλίδα** ἀ. τὸν ἔκαμε ἀνάγνωσμα βλ.λ.2).

ἐπιφυλλόκαρπος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ φέρων τοὺς καρποὺς αὐτοῦ ἐπὶ τῶν φύλλων : Θεόφρ.Φι.1,10,8 **καὶ ἔνια καρποφόρα, μεταξὺ περιειληφότα τὸν καρπόν, ὥσπερ ἡ ἀλεξανδρεία δάφνη, ἐπιφυλλόκαρπος.**

ἐπίφυλλον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος κακτοειδῶν φυτῶν.

ἐπιφυσικός-ή-όν νεώτ. ὁ τῆς ἐπιφύσεως βλ.λ.2): **ἐπιφυσικὴ ὀστεΐτις.**

ἐπιφυσιόλυσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ παθολογικὴ λύσις τῆς ἐπιφύσεώς ὀστοῦ τινος ἀπὸ τῆς διαφύσεως αὐτοῦ, καθ' ὃ σημεῖον ἑνοῦται διὰ τοῦ συζευκτικοῦ χόνδρου.

ἐπίφυσις-εως (ἡ) (ἐπιφύω) κ. νεώτ. ἔκφυσις ἐπὶ τοῦ δέρματος ἢ ἄλλου μέρους τοῦ σώματος, σάρκωμα : Ἱππ.Ἄρθρ.45 **χονδρίων ἐπιφύσιες,** Μνησίθ. Ἀθ.π.Ἀθήν.8,357C· || **ἐπίφυσις βλεφάρων** οὐκον βλ.λ., σαρκώδης ἐπίφυσις ἐπὶ τοῦ βλεφάρου : Ἱππ.Ἐπιδ.3,7 (πλ.)· **2)** ἀνατ. ἀντίθ. ἀπόφυσις, ἡ ἐπὶ τοῦ ἄκρου τοῦ ὀστοῦ σάρξ, χόνδρος, χρήσιμος εἰς τὴν ἄρθρωσιν : Ἱππ.Ἄρθρ.27, αὐτ. Ἀγμ.12,Γαλ.2,723· **3)** ἐπὶ φυτῶν, προσβλάστησις, ἐπαύξησις : Θεόφρ.Φι.1,1,2 **ἀεὶ γὰρ ἐπίφυσιν λαμβάνει τὰ δένδρα κατ' ἐνιαυτόν, ὁμοίως ἔν τε τοῖς ἄνω καὶ ἐν τοῖς περὶ τὰς ῥίζας·** **4)** ὅθ. μτφ. ἐλάττωμα, κακὴ ἕξις, πάθος : Φίλ.667 **τὴν βλαβερὰν ἐπίφυσιν αὐταῖς ῥίζαις ἀπέκοψεν,** αὐτ.636 **λογικῆς φύσεως τὰς πρώτας ἐπ- ἐκθλίβουσι.**

ἐπιφυσῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις ἐπώδυνος τῆς ἐπιφύσεως ὀστοῦ, ὀστεΐτις ἐπιφυσική.

ἐπίφυτα (τὰ) νεώτ. βοταν. φυτὰ ἀναπτυσσόμενα ἐπὶ ἄλλων φυτῶν, τρεφόμενα ὅμως ἐκ τῆς ἀτμοσφαίρας, τὰ ἀ. ψευδοπαράσιτα.

ἐπιφυτεύω φυτεύω ἐπάνω ἢ ὑπεράνω τινός : Ἀριστφ.Εἰρ.168 **κἀπιφορήσεις τῆς γῆς πολλήν, κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω καὶ μύρον ἐπιχεῖς·** **2)** κ. μτφ. : ΠΔΜακκ.4,15,6 **ἑπτὰ κυοφορίαις τὴν πρὸς αὐτὰς ἐπιφυτευομένην φιλοστοργίαν.**

ἐπιφυτία (ἡ) νεώτ. βοταν. νόσος ἐπιδημικὴ προσβάλλουσα τὰ φυτά.

ἐπιφυτικός-ή-όν μτγν. ὁ ὑπὲρ τὴν ἡμετέραν φύσιν : Γρηγ.Νύσσ.1,438 **τὴν ἐπιφυτικὴν τῆς ψυχῆς ἡμῶν κίνησιν.**

ἐπίφυτος-ον νεώτ. ὁ προσθέτως ἢ νοσηρῶς ἀναπτυσσόμενος ἐπί τινος· **2)** εἰδ.ἰατρ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. μυκητῶδες ἔκφυμα τοῦ σώματος.

ἐπιφύω συντελῶ εἰς τὴν αὔξησίν τινος, φύω ἐπί τι ἢ προσέτι : Θεόφρ.Φι.1,9,3 **δοκεῖ ἡ ἀνδράχνη.. ἐπιφύειν ἀεὶ τοὺς ἀκρέμονας·** **2)** παθ. μετ' ἀορ. β' **ἐπέφυν** κ. παρακ. ἐνεργ. **ἐπιπέφυκα** αὔξω, αὐξάνω, ὑφαῦμαι, φυτρώνω : Ἡρ.4,34 **τὸ δὲ σῆμά ἐστι ἔσω ἐς τὸ Ἀρτεμίσιον ἐσιόντι ἀριστερῆς χειρός, ἐπιπέφυκε δέ οἱ ἐλαίη·** **3)** ὁμ. παθ. ἐκβλαστάνω ὡς ἐξόγκωμα ἢ σάρκωμα, ὡς ἔκφυσις : Ἀριστλ.ΖΙ 605a,3 **τὸ δὲ ἱππομανὲς . . ἐπιφύεται μέν, ὥσπερ λέγεται, τοῖς πώλοις, αἱ δὲ ἵπποι περιλείχουσι καὶ καθαίρουσιν ἀποτρώγουσαι αὐτό·** || κ. μτφ. ἐπὶ παθῶν καὶ ἐλαττωμάτων : Πολύβ.681,7 **ταῖς τε ψυχαῖς παραπλησίως τοιαῦται πολλάκις ἐπιφύονται μελανίαι καὶ σηπεδόνες·** **4)** ἐμμένω, εἶμαι στενῶς προσκεκολλημένος εἴς τι, συμφύομαι : Πολύβ.12,10,6 **τῶν τοιούτων ἐπιλαβόμενος οὐδὲν ἂν παρέλειπε Τίμαιος, ἀλλ' ἀπρὶξ τὸ δὴ λεγόμενον ἀμφοῖν τοῖν χεροῖν ἐπέφυ·** || ἐν τῇ μτχ.παρακ. **ὁ ἐπιπεφυκὼς** μετὰ ἢ ἄνευ τῆς λ. ὑμήν, λεπτὸς καὶ διαφανὴς βλεννογόνος ὑμὴν ὑπενδύων ἐν συνεχείᾳ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ βολβοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ (βολβικὸς ἐπιπεφυκὼς) καὶ τὴν ἔσω ἐπιφάνειαν τῶν βλεφάρων (βλεφαρικὸς ἐπιπεφυκώς) : Γαλ.7,101, Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,88D· || κ. μτφ. προσκολλῶμαι : Πλάτ.Νόμ.937D **τοῖς πλείστοις αὐτῶν οἷον κῆρες ἐπιπεφύκασιν αἳ καταμιαίνουσί τε καὶ καταρρυπαίνουσιν αὐτά,** Φίλ. 1,345· **5)** μετὰ δοτ.προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι : Πλούτ. Πομπ.51 **ἐπιφυομένου δὲ Πομπηΐῳ Μαρκελλίνου καὶ σφοδρῶς λέγειν δοκοῦντος,** αὐτ.Ἠθ.694E **ὅπερ οὖν εἰκὸς τοῦ λόγου λεχθέντος ἐπεραίνετο, τῶν μὲν ἐπιφυομένων τῷ δόγματι, τῶν δ' ὑπερδικούντων,** Ἀθανάσ.1,193F **κατὰ πάντων ἐπιφύονται·** **6)** ἀναφαίνομαι, παρουσιάζομαι διὰ πρώτην φοράν, ξεπροβάλλω : Πλούτ.Κλεομ.16 **νομίζων, ἔτη τρία καὶ τριάκοντα πρωτεύοντος αὐτοῦ, δεινὸν εἶναι τὴν δόξαν ἅμα καὶ τὴν δύναμιν ἐπιφύντα νέον ἄνδρα καθελεῖν.**

ἐπιφώνημα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. . πᾶν τὸ ἐπιφωνούμενον, εἰδ. ἐν τῇ ρητ. ζωηρὰ φράσις προστιθεμένη εἰς τὸ τέλος τοῦ λόγου πρὸς καλλωπισμόν : Φιλόδ.Ρητ.1,173S (ἀμφ.), Διον.Ἁλ.Ρητ. 10,18, Δημήτρ.106 **τὸ δὲ ἐπιφώνημα καλούμενον ὁρίζοιτο ἂν τις λέξιν ἐπικοσμοῦσαν,** αὐτ.109, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.2,57· **2)** εἰδ. γραμμ. ἄκλιτοι μονοσύλλαβοι κυρίως λέξεις ἐκφράζουσαι συναισθήματα φόβου, χαρᾶς ἢ λύπης, θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως, καταπλήξεως κττ.· ΑΒ 100, Ἡσ. ἐν λ. κόγξ, αὐτ.ἐν λ. «σίττα· ἐπιφώνημα αἰξίν»· τὰ ἐπιφωνήματα διακρίνονται συνήθως εἰς θαυμαστικά, γελαστικά, σχετλιαστικά, θειαστικά, κλητικά, ἐκπληκτικά κ. ἀ.· **3)** εἰδ. μουσ. μέλος τι ᾀδόμενον τελευταῖον ὡς τὸ ἐφύμνιον ἢ ἡ ἐπῳδός : Ἡφαιστ.127,4 **ἀνομοιόστροφά εἰσιν ὅσα πάντως διαιρεῖται ἢ .. κατὰ ἐφύμνιον ἢ κατὰ ἐπῳδὸν ἢ κατ' ἄλλο τι ἐπιφώνημα·** || ἐν τῇ βυζ. μουσ. σύντομος μελῳδία ψαλλομένη ἐν τοῖς καλουμένοις εἱρμοῖς μετὰ τὸ τέλος τῶν ψαλλομένων κρατημάτων· **4)** ἀστεία φράσις : Πλούτ.Ἀλέξ.3 **Ἡγησίας ὁ Μάγνης ἐπιπεφώνηκεν ἐπιφώνημα κατασβέσαι τὴν πυρκαϊὰν ἐκείνην ὑπὸ ψυχρίας δυνάμενον.**

ἐπιφωνηματικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπιφώνημα βλ.λ.1) : Ἑρμογ.Εὑρ.4,9, Εὐστ.1038,38· **2)** νεώτ. ὁ λεγόμενος ὡς ἐπιφώνημα βλ.λ.2) ἢ ὡς ἐπιφώνησις : **ἐπιφώνησις.**

ἐπιφωνηματικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιφωνηματικόν : Δημήτρ.109 **λεγόμενόν γε ἐπιφωνηματικῶς·** κ. συγκρ. : Ἑρμογ.Εὑρ.1,5.

ἐπιφωνημάτιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ ἐπιφώνημα βλ.λ. : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,23,21 **νοημάτια καὶ ἐπιφωνημάτια.**

ἐπιφώνησις-εως (ἡ) τὸ ἐπιφωνεῖν, ἡ κραυγή, ἡ δι' ἐπιφωνήματος ἔκφρασις αἰσθημάτων ἢ συναισθημάτων : Πλούτ.Πομπ.4 **ταύτην τὴν ἐπιφώνησιν μετὰ παιδιᾶς . . γενέσθαι τοῖς γαμοῦσιν,-ἐπιφώνησις θαυμασμοῦ-ἐπιδοκιμασίας-ἀποδοκιμασίας·** || εἰδ. ρητ. σχῆμα, καθ' ὃ ὁ ρήτωρ μετὰ τὴν ἔκθεσιν ἢ διήγησιν γεγονότος τινὸς ἐπιφωνεῖ, οἱονεὶ γνωμολογῶν, λόγον τινὰ σύντομον μέν, ἐμφαντικὸν δὲ θαυμασμοῦ, ἐκπλήξεως διὰ τὰ διηγηθέντα· || πρόσθετος παρατήρησις:ΨΠλούτ.Βι.Ὅμ.65 **ἔστι δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῷ πολλοῖς εἴδεσιν ἐσχηματισμένη· ὧν ἔστι καὶ ἡ προαναφώνησις.. καὶ ἡ ἐπιφώνησις·** **2)** ἡ ἀπαγγελία συλλαβῆς τινος : Ἑρμογ.π.Στοβ.1,49,44· **3)** προσφώνησις : Φιλόδ.Παρρ.140, Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,204.

ἐπιφωνητής Ἡσ. « ὁ ἐπιφωνῶν » ἐν λ. λιγύς.

ἐπιφωνητικός-ή-όν σχόλ. ὁ προσθέτως φωνούμενος· ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐπιφωνητικὸν** ὡς οὐσ. ὁ πρόσθετος λόγος : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,204.

ἐπιφωνῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. μνημονεύω τι διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ὁμιλῶ περί τινος : Σοφ.ΟΚ 1762 **ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους μήτ' ἐπιφωνεῖν . . ἱερὰν θήκην·** || κ. μέσ. : Ἰλ. Μικρ.ἀπ.2· **2)** λέγω τι ἐν ἀναφορᾷ πρός τι : Πλούτ.Λούκ.39 **εἰς ὃ καὶ Φλάκ-**

κος ὁ ποιητὴς ἐπιπεφώνηκεν..» 3) ἐπονομάζω τινὰ ἢ τι χαρακτηριστικῶς : Ἀθήν.5,178E **βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος λέγεται· τοῖς γὰρ ἀνδρειοτάτοις Ὅμηρος εἴωθεν ἐπιφωνεῖν, καλούντων τῶν παλαιῶν τὸν πόλεμον βοήν·** || προσθέτω τίτλον : Φίλ.1,337· 4) ἀναφωνῶ, φωνάζω : Ἐπίκ. Δόξ.47 **ἐπιφ- ὡς «εὖ ἡμῖν βεβίωται»**, Ἀριστέ.1196 **ἐπ- τινὶ καλῶς λέγειν**, ΚΔ Λουκ.23,21 **οἱ δὲ ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρωσον σταύρωσον αὐτόν**, Πάπ., Ἐπιγρ.,Φιλωνίδ.Ἰατρ.π.Ἀθήν.15,675B **οἱ Ἕλληνες τῷ μὲν παρὰ δεῖπνον ἀκράτῳ προσδιδομένῳ τὸν ἀγαθὸν ἐπιφωνοῦσι δαίμονα·** || κ. παθ. : Πλούτ.Πομπ.4 **ὥσπερ ἐκ παραγγέλματος ὁ δῆμος ἐπεφώνησε τοῦτο δὴ τὸ τοῖς γαμοῦσιν ἐπιφωνούμενον ἐξ ἔθους παλαιοῦ «Ταλασίῳ»·** 5) πανηγυρικῶς καταδηλῶ : Μηναῖ.1,5 Ἀκολουθία Μεγάλων Ὡρῶν **ὁ μὲν γὰρ πατὴρ ἐναργῆ μαρτυρίαν τῷ συγγενεῖ ἐπεφώνησε·** 6) ἀντιφωνῶ ἐν τελετουργικαῖς πράξεσιν : ΠΔ Μακκ.2,1,23 **προσευχὴν δὲ ἐποιήσαντο οἱ ἱερεῖς δαπανωμένης τῆς θυσίας,.. τῶν τε λοιπῶν ἐπιφωνούντων, ὡς Νεεμίου·** 7) προσθέτω τι ἐπεξηγηματικῶς : Δημήτρ.107· κ. παθ. : αὐτ.110, Ἑρμογ.Εὑρ.4,9.

ἐπιφωρῶ-άω μτγν., μέλλ. -άσω ἀνακαλύπτω ἔν τινι πράγματι, διακρίνω : Συνέσ.Ἐπιστλ.153,292B.

ἐπιφώσκω ἐπιφαύσκω, προβαίνω πρὸς τὸ λυκαυγές : ΚΔ Λουκ.23,54 **σάββατον ἐπέφωσκε** (ἐξημέρωνε σάββατον), αὐτ.Ματθ.28,1, Ἐπιγρ. **ἐπιφωσκούσης τῆς ὀγδόης·** 2) συντελῶ ὥστε νὰ ἐκπέμπῃ τι φῶς : Ποιητ.Βοταν.25.

ἐπιφωτίζω μτγν. κ. νεώτ. φωτίζω ἄνωθεν, φωτίζω : Πάπ.· κ. παθ. : Πλωτῖν.4,3,10, Ἑρμ.Τρισμ.13,21 **ἐπιπεφώτισταί μου ὁ νοῦς.**

ἐπιφωτισμός (ὁ) (φωτίζω) μτγν. ὁ ἄνωθεν ἢ ὁ κατόπιν φωτισμός : Πλούτ.Ἠθ.936B.

ἐπιχαίνω μτγν. ἐπιχάσκω, χάσκω ἐπί τινι. Λουκ. Τίμ.18 **ἄποτοι καὶ ἄγευστοι καὶ ξηροὶ τὸ στόμα, ἐπικεχηνότες μόνον τῷ χρυσίῳ**, αὐτ.Θυσ.9 **κἂν μὲν θύῃ τις εὐωχοῦνται πάντες ἐπικεχηνότες τῷ καπνῷ·** 2) συνεκδ. διακαῶς ἐπιθυμῶ : Φίλ.1,211 **ἐπικέχηνε πᾶσι τοῖς ἐκτός·** 3) ἐγχαίνω, ἐπιγελῶ, μυκτηρίζω τινά : Ἀνών.π.Σαυΐδ. ἐν λ. ἐπιχάνῃ.

ἐπιχαιράγαθος-ον μτγν. ὁ τοῖς ἀγαθοῖς ἐπιχαίρων, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἐπιχαιρέκακος βλ.λ. : Ἐρατοσθ.π.Στράβ.1,3,22 **εἴ τις λέγοι μηδένας εἶναι ἐπιχαιρεκάκους, μηδὲ γὰρ ἐπιχαιραγάθους.**

ἐπιχαιρεκακία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς χαρά : Ἀριστλ.ΗΝικ.1107a,10 **νέμεσιν μεσότητα φθόνου καὶ ἐπιχαιρεκακίας.**

ἐπιχαιρέκακος-ον κ. νεώτ. ὁ χαίρων ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίαις κακοῖς : Ἀναξανδρ.59,Ἀλεξ.51,Ἀριστλ. ΗΝικ.1108b,5, Γαλ.4,817.

ἐπιχαιρεκακῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς : Φώτ.Ἐπιστλ.295,30 **ἐπιχαιρεκακοῦντα δὲ τῷ πταίσματι τοῦ πλησίον.**

ἐπιχαιρεσίκακος-ον μτγν. ἐπιχαιρέκακος βλ.λ.: Εὐσ.5,93B.

ἐπιχαιρησίκακος-ον μτγν. ἃ. ἐπιχαιρεσίκακος, ἐπιχαιρέκακος βλ.λ. : Ὠριγ.1,420A, 508A.

ἐπιχαιρησικάκως ἐπίρρ. μτγν. ἐπιχαιρεκάκως βλ.λ. : Δίδ.Ἀλ.1177D.

ἐπιχαίρω κ. μσν. κ. νεώτ. χαίρω ἐπί τινι, ἰδ. ἐπὶ ἀλλοτρίοις κακοῖς, μετὰ δοτ. πράγμ. : Σοφ.Αἴ.961 **οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς τοῖς τοῦδ'**, Μέν.673 **ἐπιχ- ἀτυχίαις τῶν πέλας**, Ἀριστλ. Ρητ.1379b,17,Πλούτ.Εὐμ.2 **ζῶντι μὲν ἐκείνῳ φθονεῖν, ἐπιχαίρειν δὲ τεθνηκότι**, Τζέτζ.Χιλ.8,420 **ἐπέχαιρε δ' Ἀλέξανδρος ταῖς τούτου πλαστουργίαις·** || ἀπολ. : Ἀριστφ.Εἰρ.1015 **τοὺς δ' ἀνθρώπους ἐπιχαίρειν**, Δημ.126 **τὸν δ' ἐπιτήδειον εἶναι ταῦτα παθεῖν ἔφη καὶ ἐπέχαιρεν·** || κ. μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : Ἀπολλ.Ρ 4,55 **ἐπεχηράμην·** 2) σπαν. ἐπὶ καλῆς σημασίας, χαίρω, μετ' αἰτ. : Σοφ.Αἴ.136 **σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω·** || κ. παθ. : Ἀριστφ.Θεσμ.314 **δεχόμεσθα καὶ θεῶν γένος λιτόμεσθα ταῖσδ' ἐπ' εὐχαῖς φανέντας ἐπιχαρῆναι·** 3) ἀρέσκομαι εἴς τι, μετὰ δοτ. : Ἡλιόδ.6,14.

ἐπιχαλᾶ Ἡσ. «τὴν τὸ κανοῦν φέρουσαν εἰς τὰς θυσίας θεράπαιναν» (-νας, κῶδ.).

ἐπιχαλαζῶ-άω μτγν. ρίπτω χάλαζαν ἐπί τινος· 2) μτφ. πετροβολῶ : Λουκ.Τίμ.58 **πλείστους λίθους ξυμφορήσας ἐπιχαλαζῶ πόρρωθεν αὐτούς.**

ἐπιχαλαρός-ά-όν δ. γρ. ἐπιχάλαρος, χαλαρός πως, κ. συγκρ. -ώτερος : Ἱππ.Ἄρθρ.50.

ἐπιχαλεπαίνω Ἡσ. χαλεπαίνω ἐπί τινι· Ἡσ., Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. ἐπαλαστήσασα.

ἐπιχαλικῶ νεώτ. ἐπὶ ὁδοῦ ἢ πλατείας, ἐπιστρώνω διὰ χαλίκων.

ἐπιχαλίκωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιχαλικῶ βλ.λ.

ἐπιχαλκεύω χαλκεύω, κατασκευάζω τι σφυρηλατῶν ἐπὶ ἄκμονος : Αἰσχ.ἀπ.297 **κἀπιχαλκεύειν μύδρους·** 2) μτφ. παρέχω ἐμαυτὸν ὡς ἄκμονα, ἤτοι εἶμαι ἰσχυρὸς ὡς ἄκμων : Ἀριστφ.Νεφ.422 **θαρρῶν εἵνεκα τούτων ἐπιχαλκεύειν παρέχοιμ' ἄν·** 3) ὁμ. μτφ. καταφέρομαι ἐναντίον τινός (πιθ.) : Ἀριστλ.Ρητ.1419b,15 **οὕτω τὸ ἐπαινεῖν καὶ ψέγειν καὶ ἐπιχαλκεύειν·** 4) παθ. ἐπίκειμαι, ἐπιστρώννυμαι : Ἰώσ.ΑΙ 3,6,3 **λεπίδες** (τοῖς κίοσιν) **ἐπικεχαλκευμέναι πανταχόθεν χρυσαῖ.**

ἐπιχαλκῖται Ἡσ. «ὁπλῖται κεκορυθμέναι αἴθοπι χαλκῷ».

ἐπίχαλκος-ον κ. νεώτ. κεκαλυμμένος διὰ χαλκοῦ, χάλκινος : Ἡρ.4,200 **τὰ μὲν νυν ὀρύγματα ἀνὴρ χαλκεὺς ἀνεῦρε ἐπιχάλκῳ ἀσπίδι**, Ἀριστφ. Σφ.18 **ἀναρπάσαντα ταῖς ὄνυξιν ἀσπίδα φέρειν ἐπίχαλκον ἀνεκὰς εἰς τὸν οὐρανόν·** || εἰδ. ὡς οὐσ. ἡ **ἐπίχαλκος** (ἐνν. ἀσπίς) : Ἀμειψ.Σφενδ.3 **τὸ μὲν δόρυ μετὰ τῆς ἐπιχάλκου πρὸς Πλαταιαῖς ἀπέβαλεν** (Ἡσ.«ἐπίχαλκος ἀσπίς· ἔχει γὰρ χαλκῆν τὴν ἐπιβολήν»)· || νεώτ. ὁ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν χαλκοῦς, ἐσωτερικῶς δὲ ἄλλοῖος : **ἐπίχαλκον σύρμα** (τὸ γαλβανισμένο)· 2) **ἐπίχαλκον στόμα** ἢ ἁπλ. **ἐπίχαλκον** Ἡσ. «τὸ στόμα τῶν αὐλῶν, διὰ τὴν φορβειάν, οἱονεὶ ἐπιστομίδα» : Ἀλ.Κωμ.20.

ἐπιχαλκῶ-όω νεώτ. ἐπικαλύπτω περιβάλλω διὰ στρώματος χαλκοῦ, γαλβανίζω διὰ χαλκοῦ.

ἐπιχάλκωμα-ατος (τό) νεώτ. ἡ διὰ χαλκοῦ ἐπένδυσις ἀντικειμένου τινός, τὸ μπακίρωμα, ἃ. ἐπιχάλκωσις βλ.λ.

ἐπιχάλκωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιχαλκοῦν βλ.λ., ἡ διὰ στρώματος χαλκοῦ περικάλυψις, τὸ γαλβάνισμα· 2) εἰδ. πυροβολ. τὸ φαινόμενον τοῦ σχηματισμοῦ στρώματος χαλκίνου ἐν τῷ κοίλῳ τῶν πυροβόλων ὅπλων· 3) εἰδ. ναυτ. ἡ ἐργασία πρὸς περικάλυψιν διὰ φύλλων χαλκοῦ τῶν ὑφάλων ξυλίνου πλοίου πρὸς προφύλαξιν αὐτῶν ἀπὸ τῆς φθορᾶς.

ἐπιχαλυβῶ-όω νεώτ. ἐπικαλύπτω μαλακὸν σίδηρον διὰ χάλυβος, ἀτσαλώνω.

ἐπιχαλύβωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας σιδηροῦ τινος ἀντικειμένου διὰ χάλυβος μετὰ πύρωσιν καὶ ἔλασιν πρὸς ἐπαύξησιν τῆς σκληρότητος αὐτοῦ.

ἐπιχαλῶ-άω κ. μσν., μέλλ. **ἐπιχαλάσω** χαλαρῶ, χαλαρώνω : Πολύβ.34,3,5 **τοῦτο** (τὸ καλῴδιον) **ἐπιχαλῶσι τῷ τρωθέντι**, Λουκ.Ἡρ.3 **τὸν δεσμὸν ἐπιχαλῶντες**, Φίλ.2,227 **ἄκρατος ἐπιχ- τόνοις ψυχῆς·** 2) ἐμβάλλω : Πάπ. **ἐπιχ- ἔριον εἰς τὴν ἐξέρασιν·** κ. παθ. : Πάπ. **ἵνα πλείονα ὕδατα τοῖς πεδίοις ἐπιχαλασθῇ·** 3) ἀμτβ. ὑποχωρῶ, ἐνδίδω : Αἰσχ.Πρ.179 **σὺ μὲν θράσυς τε καὶ πικραῖς δύαισιν οὐδὲν ἐπιχαλᾷς.**

ἐπιχάραγμα-ατος (τό) τὸ ἐπὶ νομίσματος χά-

ραγμα, τὸ ἐπιχαρασσόμενον ἐπὶ νομίσματος· Ἡσ. «γλαῦξ, τὸ ἐπιχάραγμα τοῦ στατῆρος», αὐτ. ἐν λ. ἐπίκρουμα.

ἐπιχάραντες Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπιχαρέντας.

ἐπιχάραξις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἐπιχαράσσειν, ἡ χάραξίς τινος, οἷον γραμμάτων, σχημάτων, ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τινός.

ἐπιχαράσσω κ. νεώτ. χαράσσω τὴν ἐπιφάνειάν τινος, ἐν τῷ παθ. : Θεόφρ.Φl 6,2,5 **ἐπικεχαραγμένον φύλλον**· **2**) χαράσσω τι, τέμνω διαμπερές : Ἡλιόδ. π. Ὀρειβ.47,14,3 **ἐ- κατὰ μίαν ἐπιβολὴν ὅλα τὰ σώματα**· **3**) χαράσσω τι ἐπί τινος, ἀποτυπῶ : Πλούτ.Ποπλ.1 **τῶν νομισμάτων τοῖς παλαιοτάτοις βοῦν ἐπεχάραττον ἢ πρόβατον ἢ σῦν**· ‖ παθ. ὑφίσταμαι χαραγάς, ἐγχαράξεις, φέρω ἀποτυπώματα : Σχόλ. Ἰλ. ἐν Πάπ. (ἵπποις) **ἐπικεχαράχθαι πρόσωπον**· **4**) χαράσσω μετά τι, μεταγενεστέρως : Φίλ.1,64.

ἐπιχάρεια (ἡ) πάπ. τὸ θέλγητρον, ἡ ἑλκυστικότης.

ἐπιχαρής-οῦς-ές εὐχάριστος, χαροποιός : Αἰσχ. Πρ.160 **τίς ὧδε τλησικάρδιος θεῶν, ὅτῳ τάδ' ἐπιχαρῆ;**, ΠΔ Να.3,4 **πόρνη καλὴ καὶ ἐπιχαρὴς ἡγουμένη φαρμάκων, ἡ πωλοῦσα ἔθνη ἐν τῇ πορνείᾳ αὐτῆς**· **2**) ἐπὶ προσώπων, ὁ χαίρων ἐπί τινι : ΠΔ Ἰὼβ 31,29 **εἰ δὲ καὶ ἐπιχαρὴς ἐγενόμην πτώματι ἐχθρῶν μου.**

ἐπιχαριεντίζομαι ἀποθ. ἐπιλέγω τι χαριεντιζόμενος : Λουκ.Συμπ.12.

ἐπιχαριεντισμός (ὁ) σχόλ. τὸ κοσμητικὸν ἐπίθετον : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,661.

ἐπιχαριέντως σχόλ. κατὰ τρόπον ἐπίχαριν : Σχόλ.Πίνδ.Ν 16,127.

ἐπιχαρίζομαι ἀποθ., μέλλ. ἀττ. **ἐπιχαριοῦμαι** παρέχω ὡς χάριν : Ξεν.Ἱππ.6,12 **καὶ ἄλλῳ ἣν τινι βούληται τὸν ἀναβαλοῦντα ἐπιχαρίσηται**· **2**) ἀμτβ. εἶμαι ἐπιχαρής, εὐπροσήγορος, εὐγενὴς πρός τινα : Ἀριστφ.Ἀχ.884 **ἐπιχάριτται** (βοιωτ. ἀντὶ **-άρισαι**) **τῷ ξένῳ.**

ἐπίχαρις-ιτος-ι κ. νεώτ ὁ πλήρης χάριτος, εὐάρεστος, εὐχάριστος, κομψός, θελκτικός : Αἰσχ. Ἑπτ.910 **διαλλακτῆρι δ' οὐν ἀμεμφείᾳ φίλοις, οὐδ' ἐπίχαρις Ἄρης**, Ξεν.ΚΠ 1,4,4, Πλάτ.Πολ.474D **ὁ μέν, ὅτι σιμός, ἐπίχαρις κληθεὶς ἐπαινεθήσεται ὑφ' ὑμῶν**· ‖ θηρίον ἐπίχαρι ἐπὶ τοῦ λαγωοῦ : Ξεν.Κυν.5,33 **οὕτω δὲ ἐπίχαρί ἐστι τὸ θηρίον ὥστε . .**· **2**) τὸ οὐδ. **τὸ ἐπίχαρι** ὡς οὐσ. ὁ εὐχάριστος τρόπος, τὸ εὐάρεστον ἦθος : Ξεν. Ἀν.2,6,12 **τὸ γὰρ ἐπίχαρι οὐκ εἶχεν**· ‖ ἡ κομψότης, ἐπὶ μαθηματικῆς ἐργασίας : Πλάτ.Πολ.528D **τό γε ἐπίχαρι καὶ διαφερόντως ἔχει.**

ἐπιχάριτος-ον μτγν. ὁ ἐπίχαρις βλ.λ. : Ἀλκίφρ. 2,4, Γρηγ.Νύσσ.1,476C **ἀνθῶν ἐπιχαρίτων.**

ἐπιχάριτται βοιωτ. προστ. τοῦ ἐπιχαρίζομαι βλ.λ. ἀντὶ ἐπιχάρισαι : Ἀριστφ.Ἀχ.884.

ἐπιχαρίτως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπίχαριν βλ.λ. : Ξεν.Ἀπολ.4 **πολλάκις δὲ ἀδικοῦντας ἢ ἐκ τοῦ λόγου οἰκτίσαντες ἢ ἐπιχαρίτως εἰπόντας ἀπέλυσαν**, Ἰσοκρ.15,8 **οὔτ' ἐπιχαρίτως, οὐδ' ἀνεπιφθόνως εἰπεῖν περὶ αὐτῶν δυνησόμενος.**

ἐπίχαρμα-ατος (τὸ) (ἐπιχαίρω) κ. μσν. ἀντικείμενον ἐφ' ᾧ τις χαίρει ἐπιχαιρησικάκως· Ἡσ. «ἐπίχαρμα, ᾧ τινι χαίρει τις» : Εὐρ.Ἡρ.459 **πολεμίοις δ' ἐθρεψάμην ὕβρισμα κἀπίχαρμα καὶ διαφθοράν**, Θεόκρ.2,20 **ἦ ῥά γέ πᾳ, μυσαρά, καὶ τὶν ἐπίχαρμα τέτυγμαι**, Μηναῖ.1,30 Θεοτοκ. Ὄρθρ. **ἐχθροῖς ἐπίχαρμα**· **2**) ἡ χαιρεκακία : Εὐρ.Φοίν 1555 **οὐκ ἐπ' ὀνείδεσιν οὐδ' ἐπιχάρμασιν, ἀλλ' ὀδύναισι λέγω** (δ.ἀνάγν. ἐπὶ χάρμασιν).

ἐπίχαρος-ον μτγν. ὁ ἐπίχαρις : Πτολ.Τετράβ. 164,5 **ἐπιχάρους εὐδιαγώγους.**

ἐπιχάροψ-οπος (ὁ) πάπ. ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς γλαυκωπούς.

ἐπιχάρτης-ου (ὁ) (ἐπιχαίρω) ὁ ἐπιχαίρων : Φιλωνίδ.11 (ἀποδοκιμάζεται ὑπὸ τοῦ Πολυδ.3,101 «Φιλωνίδης δὲ τὸν ἐπιχαίροντα ἐπιχάρτην (γρ.κώδ. ἐπίχαρτον) **εἴρηκεν**, ἀλλὰ καὶ τοῦτο φαῦλον, ὥστε βέλτιον μὴ ὀνόμασι χρῆσθαι, ἀλλὰ μετοχαῖς»)· **2**) (χάρτης) χάρτης πρόσθετος : Πάπ.

ἐπιχαρτικός-ή-όν ΑΒ ἐκφραστικὸς χαρᾶς : ΑΒ 100 Ἴσα **τὸ ἐπιχαρτικὸν ἐπιφώνημα.**

ἐπίχαρτος-ον ἐφ' ᾧ τις χαίρει, κεχαρισμένος, χαροποιός, εὐφρόσυνος : Αἰσχ.Ἀγ.722 **εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον**, Σοφ.Τρ.1262· **2**) συνήθ. ἐφ' ᾧ τις χαίρει ἐπιχαιρεκάκως : Αἰσχ. Πρ.158 **ἐχθροῖς ἐπίχαρτα πέπονθα** (παθήματα ἐφ' οἷς χαίρουν οἱ ἐχθροί μου), Θουκ.3,67 **οἱ δὲ δικαίως** (πάσχοντές τι) **ὥσπερ οἵδε, τὰ ἐναντία ἐπίχαρτοι εἶναι**, Πλάτ.Ἐπιστ.356B **μὴ διὰ φιλονικίαν πάντως πάντα ἀπολέσῃ βαρβάροις ἐπίχαρτος γενόμενος**, Δημ.1127 **τοῖς τούτου κόλαξιν ἐπίχαρτον γενόμενον**· **3**) μτβ. ὁ ἐπιχαίρων, ὁ χαιρέκακος, ὁ ἐπιχαιρηαίκακος : Φιλωνίδ.11 (δ. ἀνάγν. ἐπιχάρτης βλ.λ.).

ἐπιχαρωπός-όν μτγν. ὁ γλαυκωπός : Σταδ.307 (δ.ἀνάγν. ἐπιχάροπος, πιθ. ἀνάγν. ἐστὶ χαρωπός).

ἐπιχάσκω κ. μσν. ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας φέρω χάσματα, ἔχω σχισμάς : Θεόφρ.Φl 4,12,2 **στρογγυλότητας ἐπιχασκούσας**· **2**) μτφ. σφοδρῶς, διακαῶς ἐπιθυμῶ, ὀρέγομαι : ΚΜανασσ.1 **ἡ φιλόϋλος ψυχὴ ταῖς ὕλαις ἐπιχάσκει.**

ἐπιχασμῶμαι-άομαι ἀποθ. χασμῶμαι ἐπί τινι : Ἡλιοδ.Αἰθ.4,5 **καὶ ὑπνῶδές τι, μᾶλλον δὲ γραῶδες ἐπιχασμώμενος.**

ἐπιχαταί Ἡσ. «ἐνδεεῖς».

ἐπιχαυνῶ-όω χαλαρῶ : Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Φυσ. 201,30 **ἐπιχ- τὰς χορδάς**· **2**) παθ. μτφ. εἶμαι ἐπηρμένος : Ἰάμβλ.Προτρ.21,26 **μήτε ἄρα εὐτυχίαις ἐπιχαυνοῦ, μήτε συμφοραῖς συνταπεινοῦ.**

ἐπιχέζω, μέλλ. **ἐπιχεσοῦμαι**, παρακ. **ἐπικέχοδα** χέζω ἐπί τινος : Ἀριστφ.Λυσ.440 **ἐπιχεσεῖ πατούμενος**, αὐτ.Ὄρν.68 **ἐπικεχοδὼς ἔγωγε Φασιανικός.**

ἐπιχειλής-οῦς-ές (χεῖλος) ὁ ἐπὶ τῶν χειλέων ἢ παρὰ τὰ χείλη, κ. μτφ. : Πολυδ.6,120 **γλῶσσα ἐπιχειλής** (λάλος)· **2**) ὁ σχεδὸν μέχρι τοῦ χείλους, μέχρι χειλέων πλήρης : Ἀριστφ.Ἱππ.814 **ὃς ἐποίησεν τὴν πόλιν ἡμῶν μεστὴν εὑρὼν ἐπιχειλῆ** (περὶ τοῦ Θεμιστοκλέους)· ‖ ὁ ὅλως πλήρης, ξέχειλος, ἐν χρ. κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.13,174D **πίθος ἐπιχειλὴς τῶν ἀγαθῶν**, Φίλ.1,517 **πλήρεις καὶ ἐπιχειλεῖς ἁμαρτίαι**· **3**) ὁ ἔχων τὰ χείλη πρὸς τὰ ἔσω ἐστραμμένα ὡς οἱ γέροντες : Ἀλκίφρ.3 55 **τὴν ῥῖνα ἐπικαμπής, τὸ στόμα ἐπιχειλής.**

ἐπιχείλιος-ον νεώτ. ἰατρ. ὁ ἐπὶ τῶν χειλέων ἐμφανιζόμενος, ἀναπτυσσόμενος : **ἐπιχείλιος ἕρπης**, - **ἐπιχείλιον ἐξάνθημα.**

ἐπιχειλῶ-όω μσν. σχηματίζω τὸ χεῖλος κατά τινα τρόπον· ἐν χρ. τὸ μέσ. : Παχυμ.Γ ἐν Θησ. Στεφ. **πᾶς γὰρ ὁ κῶνος ἐπιχειλοῦται εἰς κύκλον.**

ἐπιχειμάζω διέρχομαι τὸν χειμῶνα ἔν τινι τόπῳ ἢ ἔν τινι ἐπιχειρήσει : Θουκ.1,89 **ἐπιχειμάσαντες εἷλον αὐτὴν ἐκλιπόντων τῶν βαρβάρων**· **2**) ἀπρσ. ἐπιγίγνεται χειμών : Γέμιν.5· κ. παθ. : αὐτ. **ἐπιχειμάζεται ὑετῷ**· **3**) μτβ. μτφ. ἐνοχλῶ, λυπῶ· Φρύν.387 «ἐπιχειμάζεις σεαυτόν, Μένανδρος εἴρηκεν ἐπὶ τοῦ λυπεῖν».

ἐπιχείμασις-εως (ἡ) μτγν. ὁ ἑπόμενος χειμὼν ἢ ἡ ἐπερχομένη κακοκαιρία : Πλίν.Φl 18,57.

ἐπιχειμέριος-ον μτγν. ὁ κατὰ τὸν χειμῶνα ἢ ὁ ἐκ τοῦ χειμῶνος : Θεόφρ.Ἀν.14 **κάτομβρα ἂν εἴη τὰ ἐπιχειμέρια οὐχ ὁμοίως οὐδὲ χιονώδη.**

ἐπιχείρημα-ατος (τὸ) (ἐπιχειρῶ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπιχείρησις, πᾶν ὅ τι ἐπιχειρεῖ τις νὰ πράξῃ, ἀπόπειρα : Πλάτ.Ἀλκ.1,113C **μανικὸν γὰρ ἐν νῷ ἔχεις ἐπιχείρημα, ἐπιχειρεῖν, ὦ βέλτιστε, διδάσκειν ἃ**

οὐκ οἶσθα, αὐτ.Πρωτ.317Α **πολλὴ μωρία καὶ τοῦ ἐπιχειρήματος·** ‖ εἰδ. ἐπὶ στρατιωτικῶν, πολεμικῶν ἐπιχειρήσεων : Θουκ.7,47 **τοῖς τε γὰρ ἐπιχειρήμασιν ἑώρων οὐ κατορθοῦντες καὶ τοὺς στρατιώτας ἀχθομένους τῇ μονῇ,** Ξεν.'Ελλ.1,2,6, Ἰσοκρ. 2,8 **οὐ μὴν ἀλλὰ τό γ' ἐπιχείρημα καλῶς ἔχει·** **2)** δθ. ἡ βάσις στρατιωτικῆς ἐπιχειρήσεως, τὸ ὁρμητήριον: Ἀππ.Συρ.52 **ἐπιχείρημα κατὰ Κύπρου·** **3)** ἐν τῇ λογικῇ τοῦ Ἀριστλ. ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμὸς ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν ἀποδεικτικὸν συλλογισμόν : Ἀριστλ.Τοπ.162a,16· ‖ ὁμ. ἐν τῇ ρητ. : Κικ. πρὸς Ἑρένν.2,2,2, Διον.'Αλ.Δεῖν.6,'Ισ.16, Δημήτρ. Λάκ.1055,18F, Ἑρμογ.Εὑρ.3,4 **εὑρίσκεται τοίνυν πᾶν ἐπιχείρημα γινόμενον ἀπὸ τῆς περιστάσεως·** ‖ ἐν τῇ νεωτέρᾳ λογικῇ «συλλογισμὸς ἁπλοῦς τὴν μορφήν, οὕτινος ἡ ἑτέρα τῶν προτάσεων ἢ ἀμφότεραι ἔχουσι προσηρτημένην αἰτιολογίαν» (Βορέας Λογική 144) : **ἁπλᾶ ἐπιχειρήματα** (τὰ ἐπιχειρήματα ὧν ἡ μία μόνον τῶν προτάσεων ἔχει προσηρτημένην αἰτιολογίαν), - **διπλᾶ ἐπιχειρήματα** (τὰ ἐπιχειρήματα, ὧν ἀμφότεραι αἱ προκείμεναι ἔχουσι προσηρτημένην αἰτιολογίαν),-**πολύπλοκα ἐπιχειρήματα** (τὰ ἐπιχειρήματα ὧν αἱ αἰτιολογίαι ἔχουσι προσηρτημένας καὶ ἄλλας αἰτιολογίας),-**ἡ ἀγόρευσις τοῦ συνηγόρου ἐστερεῖτο ἐπιχειρημάτων,** - **ἔχει ἀκαταγώνιστα ἐπιχειρήματα.**

ἐπιχειρηματίας (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναλαμβάνων ἐπιχειρήσεις βλ.λ., ἰδίως ἐμπορικάς, βιομηχανικάς, ἐργολητικὰς κτλ., ὁ ἔχων ὡς κυρίαν αὐτοῦ ἀσχολίαν τὴν ἀνάληψιν ἐπιχειρήσεων, εἰδ. ὁ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ὁποίου διεξάγεται ἐπιχείρησίς τις ἐμπορική : **εἶναι μεγάλος ἐπιχειρηματίας·** **2)** ὁ εἰσάγων σπουδαῖα ἐπιχειρήματα ἐν συζητήσεσι : **εἶναι δεινὸς ἐπιχειρηματίας.**

ἐπιχειρηματικός-ή-όν κ. μαν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ανήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιχείρημα, ὁ μετὰ δεξιότητος καὶ ἐν ἀφθονίᾳ μεταχειριζόμενος ἐπιχειρήματα, ὁ διαλεκτικός, ὁ συζητητικός : Ἀριστλ.Μνήμ.451a,19 **ὅσα ἐν τοῖς ἐπιχειρηματικοῖς λόγοις ἐστὶν ἀληθῆ, δεῖ τίθεσθαι ὡς ὑπάρχοντα·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιχείρησιν βλ.λ.1)· **3)** ἐπὶ προσ., ὁ ἱκανὸς εἰς τὴν ἀνάληψιν ἐπιχειρήσεων : **πνεῦμα ἐπιχειρηματικόν.**

ἐπιχειρηματικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐπιχειρηματίου βλ.λ.

ἐπιχειρηματικῶς μτγν., μσν. κ. νεώτ. δι' ἐπιχειρημάτων βλ.λ.3) : Ἀριστείδ.ΤΡ 2,540S, Εὐστ.Παν. 203,13 **τὸ πυκνὸν ἐν διαλέξεσι καὶ πλουτοῦν ἐπιχειρηματικῶς.**

ἐπιχειρηματολογία (ἡ) νεώτ. ἡ χρῆσις ἐπιχειρημάτων βλ.λ.3) ἐν τινι συζητήσει ἢ τὸ σύνολον τῶν ἐπιχειρημάτων τῶν προβαλλομένων ὑπὲρ τινος ἀπόψεως, ζητήματος : **ἡ ἐπιχειρηματολογία του εἶναι ἀβάσιμος.**

ἐπιχειρηματολόγος (ὁ, ἡ) νεώτ. ὁ λέγων, ὁ ἐφευρίσκων ἐπιχειρήματα βλ.λ.3).

ἐπιχείρησις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -η γεν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιχειρεῖν βλ.λ.2), τὸ ἐπιλαμβάνεσθαι τῆς ἐκτελέσεως ἔργου τινὸς καὶ ἰδίως ἐχθρικοῦ κατά τινας, δθ.ἐπίθεσις,ἐπιβουλή,συνωμοσία, κακοπραγία κατά τινος : Ἡρ.1,11 **ὑπνωμένῳ δὲ ἡ ἐπιχείρησις ἔσται** (ἐνῷ θὰ κοιμᾶται θὰ ἐπιχειρηθῇ ὁ φόνος)· ‖ κ. νεώτ. κυρ. πολεμικὴ ἐνέργεια, δρᾶσις : Θουκ.2,11 **ἄδηλα γὰρ τὰ τῶν πολέμων.. καὶ δι' ὀργῆς αἱ ἐπιχειρήσεις γίγνονται, - αἱ ἐπιχειρήσεις εἰς τὸ δυτικὸν μέτωπον·** συνηθέστ. νεώτ. μετὰ προσδιορ. **πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις** κτ. διαστολ. πρὸς ἁ. ἐπιχειρήσεις, βλ. κατωτ.· **2)** νεώτ. κ.δημ. εἰδ. ἀσχολία, ἐνέργεια πρὸς οἰκονομικὸν κέρδος, οἷον ἐκ γεωργίας, βιομηχανίας, ναυτιλίας, ἐμπορίου κτλ., κυρ. ὀργάνωσις, σύμπραξις κεφαλαίου καὶ ἐργασίας δι' ἐκτέλεσιν ἔργου πρὸς ἐπιδίωξιν κέρδους : **βιομηχανικαὶ - γεωργικαὶ - ἐμπορικαὶ - τραπεζιτικαὶ ἐπιχειρήσεις, - ἐπλούτισε ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησή του·** ‖ φρ. σκωπτ. **ἐρωτικαὶ ἐπιχειρήσεις** ἐπιδιώξεις ἐρωτικῶν ἐπιτυχιῶν· **3)** διάπραξις : Πλούτ.Μάρ.1 **εἰς μὲν οὖν ταῦτα πολλὰς δίδωσιν ἐπιχειρήσεις ἡ τῆς συνηθείας ἀνωμαλία·** ‖ φρ. **ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαί τινος** ἄρχεσθαι τῆς ἐκτελέσεως, τῆς διαπράξεώς τινος : Θουκ.1,70 **ταχεῖαν τὴν ἐπιχείρησιν ποιεῖσθαι ὧν ἂν γνῶσιν·** **4)** εἰδ. φρ. **ἐκφέρειν τὴν ἐπιχείρησιν** ἀνακοινοῦν τὴν μελετωμένην ἐνέργειαν, δρᾶσιν, ἰδίως ἐχθρικήν : Ἡρ.8,132 **ἐπιβουλεύοντες δὲ ὡς φανερῶς ἐγένοντο, ἐξενείκοντος τὴν ἐπιχείρησιν ἑνὸς τῶν μετεχόντων** (περὶ συνωμοσίας)· ‖ ὁμ. φρ. **ἡ ὑμετέρα ἐπιχείρησις** ἡ ἐπιχείρησις ἐναντίον ὑμῶν : Θουκ.1,33 **προκαταλαμβάνοντας ἡμᾶς νῦν εἰς τὴν ὑμετέραν ἐπιχείρησιν·** **5)** ὁ διαλεκτικὸς συλλογισμός, ἐπιχείρημα βλ.λ.2) : Ἀριστλ.Τοπ.111b,16, Πολύβ.12,7,4 **ἀμφότεροι κατὰ τὸν εἰκότα λόγον πεποίηνται τὴν ἐπιχείρησιν,** Διον.'Αμμ.1,8, Πλούτ. Ἠθ.698Α, Σέξτ.'Εμπ.Πυρρ.2,192· πρβλ. ἐπιχείρημα.

ἐπιχειρητής (ὁ) ὁ τολμηρὸς εἰς τὸ ἐπιχειρεῖν τι, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἄτολμος : Θουκ.8,96 **διάφοροι γὰρ πλεῖστον ὄντες τὸν τρόπον, οἱ μὲν ὀξεῖς οἱ δὲ βραδεῖς, καὶ οἱ μὲν ἐπιχειρηταὶ οἱ δὲ ἄτολμοι·** ‖ μετὰ γεν. **ἐπιχειρητής τινος** ἕτοιμος νὰ ἐπιχειρήσῃ τι : Πλάτ.Τίμ.69D **αἰσθήσει δὲ ἀλόγῳ καὶ ἐπιχειρητῇ παντὸς ἔρωτι ξυγκερασάμενοι ταῦτα ἀναγκαίως τὸ θνητὸν γένος ξυνέθεσαν.**

ἐπιχειρητικός-ή-όν ὁ ἕτοιμος νὰ ἐπιχειρήσῃ τι, ἢ νὰ ἐπιτεθῇ, ὁ ἐπιθετικός : Πλούτ.'Ηθ.978Β· **2)** ὁ ἀποδεικτικός : Ἀρρ.'Επικτ.1,8,7 **ἐπιχειρητικὴ δύναμις·** **3)** ὁ προσπαθῶν ν' ἀποδείξῃ : Ἀσκληπ. Μεταφ.224,6,'Αλέξ.'Αφρ.Μεταφ.176,35.

ἐπιχειρία (ἡ) νεώτ. ναυτ. τὸ σύνολον τῶν ἀγομένων, πάντων τῶν σχοινίων τοῦ ἐξαρτισμοῦ, ὧν ἡ μία ἄκρα εἶναι δεδεμένη εἰς σταθερὸν σημεῖον, ἡ δ' ἄλλη ἀπομένει ἐλευθέρα πρὸς χείρισιν.

ἐπιχειρίζω Ἡσ. κ. πάπ. προβάλλω· Ἡσ. «ἀλλήλους ἐπιχειρίσαι» ἐν λ. ἀλληλίζεσθαι· **2)** ἐπιχειρῶ, ἀναλαμβάνω, ἀρχίζω τι : Πάπ.· **3)** ἐγχειρίζω, διαπιστεύω, ἐμπιστεύομαι, παθ. : Πάπ. **ἐν ᾗ ἦν ἐπικεχειρισμένος βασιλικῇ γραμματείᾳ.**

ἐπιχειρογραφῶ-έω πάπ. γραπτῶς ἐπιβεβαιῶ, προσεπιβεβαιῶ τι : **ὅρκον ὃν ὤμοσεν καὶ ἐπεχειρογράφησεν ὁ δεῖνα·** κ. παθ. : **γίνονται τῶν ἐπιχειρογρα[φηθέντων] ἄρουραι Χ.**

ἐπίχειρον (τὸ) (χείρ) κ. νεώτ. κ. δημ., συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **τὰ ἐπίχειρα** κυρ. ἡ ἀμοιβὴ χειρωνακτικῆς ἐργασίας, δθ. ὁ μισθός, ἡ ἀμοιβή, ἀνταμοιβή, ἡ πληρωμή : Ἀριστφ.Σφ.581 **κἂν αὐλητής γε δίκην νικᾷ, ταύτης ἡμῖν ἐπίχειρα ἐν φορβειᾷ τοῖσι δικασταῖς ἔξοδον ηὔλησ' ἀπιοῦσιν,** Τραγ.'Αδέσπ.116,Πλάτ.Πολ.608C **τά γε μέγιστα ἐπίχειρα ἀρετῆς καὶ προκείμενα ἆθλα οὐ διεληλύθαμεν,** Θεόκρ.'Επιγρ.17,8 **οἱ' ἀνδρὶ πολίτᾳ μιμναμένοι τελεῖν ἐπίχειρα·** ‖ κ. εἰρωνικῶς : Δημ.1484 **μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων,** Πολύβ.8,14,5 **ταῦτα τἀπίχειρα τῆς φιλίας.. κεκομίσμεθα τῆς πρὸς Φίλιππον·** ‖ Ἡσ.«τὰ ὑπὲρ τὸν μισθὸν διδόμενα ταῖς χειροτέχναις»· **2)** ἡ ποινή, ἡ τιμωρία:Αἰσχ.Πρ.319 **τοιαῦτα.. τῆς ἄγαν ὑψηγόρου γλώσσης.. τἀπίχειρα γίγνεται,** Σοφ.'Αντ.820 **οὔτε ξίφει οὐν ἐπίχειρα λαχοῦσα** (σχόλ. «οὐ διὰ ξιφῶν τὸν μισθὸν τοῦ πλημμελήματος λαχοῦσα καὶ τὴν τιμωρίαν»), Ἀρρ.'Επικτ.3,23,24, -φρ. νεώτ. κ. δημ. **τὰ ἐπίχειρα τῆς κακίας του·** **3)** ὁ ἐν χειρί τινος ὤν, ὁ ἐν τῇ κατοχῇ τινος διατελῶν, ὑπὸ τὴν κατοχήν τινος : Θεοφύλ.Σ(6,4,1) 226,5 **πυρὶ παρεδίδοσαν τὰ πρὸς ναυτιλίαν τούτων ἐπίχειρα,** αὐτ.248,16.

ἐπιχειρονομῶ-έω μτγν. χειρονομῶ, κάνω χειρο-

νομίας : Φίλ.1,29B,αὐτ.2,485· **2)** μτφ. ἁρπάζω τι, δράττομαί τινος : αὐτ.2,371 οὐκ ἂν ἐπινεανιευόμενοι καὶ ἐπιχειρονομοῦντες ταῖς πλεονεξίαις καινοὺς σπόρους ἐπενοεῖτε· **3)** χειροδικῶ· Ἡσ. «οἱ ἐπιχειροῦντες· οἱ ταῖς χερσὶν ὡς νόμοις χρώμενοι».

ἐπιχειροτονία [ἡ] ἡ διὰ χειροτονίας ψηφοφορία, ἡ δι᾽ ἀνατάσεως τῆς χειρὸς ψηφοφορία : Πλάτ. Νόμ.755E τὴν δ᾽ ἀντιπροβολὴν εἶναι.. τὴν αὐτὴν καὶ περὶ τῶν ταξιαρχῶν καὶ τὴν ἐπιχειροτονίαν καὶ τὴν κρίσιν, Ἀριστλ.Ἀθ.43,5 καὶ περὶ τῆς ὀστρακοφορίας ἐπιχειροτονίαν διδόασιν, εἰ δοκεῖ ποιεῖν ἢ μή· **2)** ἐπικύρωσις τῆς ἐξουσίας τῶν ἀρχόντων : Δημ.1330 οὐ μόνον αὐτὸς ἐπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν οὐσῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν, Ἀριστλ.Ἀθ.55,4 οὕτω δίδωσιν ἐν μὲν τῇ βουλῇ τὴν ἐπιχειροτονίαν· **3)** εἰδ. ἐπιχειροτονία τῶν νόμων ἐπικύρωσις ὑπαρχόντων νόμων : Νόμ.π.Δημ.706.

ἐπιχειροτονῶ-έω διὰ χειροτονίας ἀποφασίζω, διὰ ψήφου ἐγκρίνω, ἐπικυρῶ : Δημ.48 ἐπειδὰν δ᾽ ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας, ἂν ὑμῖν ἀρέσκῃ, χειροτονήσετε· κ. παθ. : Ψηφ.π.Δημ.235 ἡ εἰρήνη.. ἡ ἐπιχειροτονηθεῖσα ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ· ‖ μάλιστα ἐπὶ τοῦ δήμου, ἀδοκίμως δ᾽ ἐπὶ τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἐν Ψηφ.π.Δημ.261· **2)** ἐγκρίνω τὴν ἐκλογήν, ἀναφορ. πρὸς ἄρχοντας : Ἀριστλ.Ἀθ.43,4 προγράφουσι δὲ καὶ τὰς ἐκκλησίας οὗτοι· μίαν μὲν κυρίαν, ἐν ᾗ δεῖ τὰς ἀρχὰς ἐπιχειροτονεῖν εἰ δοκοῦσι καλῶς ἄρχειν, Νόμ.π. Δημ.712 τοὺς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες, ὅταν τις καθιστάναι βούληται· ‖ ἐνεργῶ, κατορθῶ ν᾽ ἀναλάβῃ τις δι᾽ ἐκλογῆς ἀξίωμά τι : Πλούτ.Μάρ.35 ἐπεχειροτόνησε τῷ Μαρίῳ τὴν στρατηγίαν· **3)** εἰδ. ἐκκλ. χειροτονῶ βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. προσέτι ἢ κατόπιν : Σωκρ.Σχ.5,21 χειροτονεῖ Σισίννιον.. ἐπιχειροτονεῖ τὸν Μαρκιανόν.

ἐπιχειρῶ-έω [χείρ] κ. νεώτ. κ. δημ. θέτω, ἁπλώνω τὴν χεῖρά μου εἴς τι : Ὀδ.Ω 386 οἱ μὲν δείπνῳ ἐπεχείρεον, Ἀριστφ.Ἱππ.542 ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι, πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν· **2)** ἐπιχειρῶ τινι ἐπιλαμβάνομαι τῆς ἐκτελέσεως ἔργου τινός, δοκιμάζω, καταπιάνομαι μὲ κάτι : Ἡρ.2,158 ὃς τῇ διώρυχι ἐπεχείρησε πρῶτος τῇ ἐς τὴν Ἐρυθρὴν θάλασσαν φερούσῃ, αὐτ.6,70 Δημάρητον δρησμῷ ἐπιχειρέειν ἐδίωκον [ἐπιχειρεῖν ἀπόδρασιν], αὐτ.9,27, Πλάτ.Γοργ.521D ἐπιχειρεῖν τῇ ὡς ἀληθῶς πολιτικῇ τέχνῃ· ‖ κ. νεώτ. μετ᾽ αἰτ. : Θέογν.75 μεγάλ᾽ ἔργα ἐπεχείρει, Πλάτ.Κριτ. 45C οὐδὲ δίκαιόν μοι δοκεῖς ἐπιχειρεῖν πρᾶγμα σαυτὸν προδοῦναι, ἐξὸν σωθῆναι, - ἐπιχειρεῖ τὰ ἀδύνατα, - θὰ ἐπιχειρήσῃ μακρὸν ταξίδιον· κ. παθ. : Θουκ.4,55 τὸ μὴ ἐπιχειρούμενον αἰεὶ ἐλλιπὲς ἦν τῆς δοκήσεώς τι πράξειν, Ξεν.ΚΠ 6,1,41 τὰ αἰσχρὰ ἐπιχειρεῖται· ‖ τὸ οὐδ. μτχ. τὸ ἐπιχειρούμενον πᾶν ὅ τι τις ἐπιχειρεῖ : Πλάτ.Νομ. 746B δεῖ τὸ ἐπιχειρούμενον γίγνεσθαι· ‖ μετ᾽ ἀπαρφ., ἀρχίζω τι, προσπαθῶ, δοκιμάζω νὰ πράξω τι : Ἡρ.3,38 ἱροῖσι τε νομαίοισι ἐπεχείρησε καταγελᾶν, αὐτ.9,42 οὔτε ἐπιχειρήσομεν διαρπάζειν, Ἀριστφ.Βάτρ.81 κἂν ξυναποδρᾶναι δεῦρ᾽ ἐπιχειρήσειέ μοι, Θουκ.2,40· ‖ κ. μετ᾽ ἀπαρφ. μέλλ. : Ἰώσ.ΠΙ 6,7,3· ‖ νεώτ. μετ᾽ ἀναλελυμένου ἀπαρφ. : τρὶς ἐπεχείρησε νὰ πολιτευθῇ, ἀλλ᾽ ἀπέτυχεν, - ἐπεχείρησε νὰ ὁμιλήσῃ, ἀλλὰ δὲν τὸν ἄφησαν· κ. παθ. : Πλάτ.Ἐπιστλ.337D, αὐτ.Τιμ. 53B ὅτε δ᾽ ἐπεχειρεῖτο κοσμεῖσθαι τὸ πᾶν· **3)** εἰδ. ἰατρ. ἐπιχειρεῖταί τινι γίνεται εἴς τινα ἐγχείρησις : Ἱππ.Ἐπιδ.5 τούτῳ ἐπεχειρήθη τῇσιν αἱμορροΐσι· **4)** ἐνεργῶ τι ἐναντίον τινός, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ, προσβάλλω, μετὰ δοτ. ἢ ἐμπροθ. (πρός τινα, ἐπί τινα, εἴς τι) : Ἡρ.1,26 πρώτοισι μὲν δὴ τούτοισι ἐπεχείρησε ὁ Κροῖσος, Ἀριστφ. Σφ.1030 τοῖσι μεγίστοις ἐπιχειρεῖν, Θουκ.7,21 ταῖς ναυσὶ μὴ ἀθυμεῖν ἐπιχειρῆσαι πρὸς τοὺς Ἀθηναίους, Πλάτ.Μενξ.241D ὡς ἐπιχειρήσων πάλιν ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, Διόδ.Σ 14,80 Ἀγησίλαος δ᾽ ἐπεχείρησε μὲν εἰς τὰς ἄνω σατραπείας· ‖ κ. ἀπολ. : Ἡρ.5,72 ὁ μὲν δὴ τῇ κληδόνι οὐδὲν χρεώμενος ἐπεχείρησέ τε, αὐτ.8,108 ἐπιχειρέοντι δὲ αὐτῷ καὶ ἔργου ἐχομένῳ· κ. παθ. : Θουκ 2,11 πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι· **5)** ἐπιτίθεμαι ἐρωτικῶς, μετὰ δοτ. : Ἰουλ.Μισ.359D ἐπιμειρακίοις· **6)** προσπαθῶ ν᾽ ἀποδείξω τι, συζητῶ διαλεκτικῶς : Πλάτ.Θεαίτ.205A πάλιν δή, ὅπερ ἄρτι ἐπεχείρουν, οὐκ.., Ἑρμογ.Εὑρ.3,4· ‖ κ. μετ᾽ ἐμπροθ. διορ. (περί τινος, ἔκ τινος, εἴς τι) : Ἀριστλ.Τοπ.101a,30, αὐτ.115a,26, Διογ.Λ 4,28 πρῶτος δὲ καὶ ἐς ἑκάτερον ἐπεχείρησε· ‖ κ. μετ᾽ εἰδ. προτ. διὰ τοῦ ὅτι : Ἀριστλ.Τοπ.128b,26· ‖ κ. ἀπολ. : Ἀριστλ.Οὐρ.66a,34.

ἐπιχερρονησιάζω μτγν. ὁμοιάζω πως πρὸς χερσόνησον : Στράβ.6,3,1 ἔστι δ᾽ ἐπιχερρονησιάζουσα [ἀμφ., Κορ. «ἐστὶ δέ τι χερρονησιάζουσα»].

ἐπιχεῦαι ἐπ. ἀπαρφ. ἀόρ. τοῦ ἐπιχέω βλ.λ.

ἐπιχέω κ. νεώτ., μέλλ. ἐπιχέω, β᾽ ἑν. ἐπιχεῖς, ἀόρ. α᾽ ἐπέχεα, ἐπ. ἀόρ. α᾽ ἐπέχευα, ἀπαρφ. ἐπιχεῦαι, χέω ἐπί τι, χύνω ἐπάνω εἴς τι : Ἰλ.Ω 303, Ὀδ.Α 136, αὐτ.Δ 213 χερσὶ δ᾽ ἐφ᾽ ὕδωρ χευάντων, Ξεν.Οἰκ. 17,9 τῷ μὲν οἴνῳ.. πλεῖον ἐπιχεῖν ὕδωρ· κ. παθ. : Ξεν.Οἰκ.17,12 ἰλύος ἐπιχυθείσης· ‖ κ. μτφ. : Πλούτ.Ρωμ.15 οὔπω τότε τοῖς Ἑλληνικοῖς ὀνόμασι τῶν Ἰταλικῶν ἐπικεχυμένων· ‖ ἐγχέω, χύνω ἐντός τινος : Πλάτ.Πολ.407D ἐπαντλοῦντα καὶ ἐπιχέοντα, Δίφιλ.107· ‖ ἐγχέων πληρῶ ποτήριον : Ποσειδ.Ἐπιγρ.ἐν ΑΠ 12,168 Ναννοῦς καὶ Λύδης ἐπίχει δύο· ‖ χέων καλύπτω τι, μετὰ δοτ., κ. παθ. : Λουκ.Ὄν.47 [ἰχθῦς] νάπυϊ ἐπικεχυμένους· **2)** μτφ. οἱονεὶ χύνω, διασπείρω, σκορπίζω : Ἰλ.Ω 445 τοῖσι δ᾽ ἐφ᾽ ὕπνον ἔχευε διάκτορος ἀργεϊφόντης [τμ.], αὐτ.Ε 618 Τρῶες δ᾽ ἐπὶ δούρατα ἔχευαν ὀξέα, Ὀδ.Γ 289 λιγέων δ᾽ ἀνέμων ἐπ᾽ ἀϋτμένα χεῦεν, Πίνδ.Ι 8(7),129 [τμ.], Ἀπολλ.Ρ 2,191 ἐ- ὀδμήν, Λουκ.ΖΤραγ.35· **3)** ἐπισωρεύω : Ἰλ.Ψ 256, Ὀδ. Γ 258 τῷ κε οἱ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : Ἀπολλ.Ρ 3,205 ὕπερθ᾽ ἐπὶ σῆμα χέεσθαι· **4)** μέσ. ρίπτω, ἐκτείνω τι ἐπ᾽ ἐμαυτοῦ, ἁπλώνω : Ὀδ.Ε 487 λέκτο, χύσιν δ᾽ ἐπεχεύατο φύλλων, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,8,4 κατακλιθεὶς ἐπιχείσθω τὴν πέριξ ἄμμον, Ἀπολλ.Ρ 1,268 ἐπεχεύατο πήχεε παιδὶ [περιέβαλε διὰ τῶν βραχιόνων της τὸν παῖδα]· **5)** ὁμ. μέσ. ἐπὶ ὑγρῶν, χέω ἐμαυτὸν ἐπί τι : Κόϊντ.14,604 ποντώθη δ᾽ ἄρα γαῖα, βυθὸς δ᾽ ἐπεχεύατο πάντῃ [ἡ δὲ θάλασσα ἐπέχεεν ἑαυτὴν πανταχοῦ]· **6)** ὁμ. μέσ. πληρῶ ποτήριον οἴνου ἐν φρ. ἐπιχέομαι ἄκρατόν τινος πίνω εἰς τὴν ὑγείαν ἢ πρὸς τιμήν τινος, ἰδ. εἰς ἐρωτικὰς προπόσεις : Θεόκρ.14,18 ἔδοξ᾽ ἐπιχεῖσθαι ἄκρατον ὧτινος ἤθελ᾽ ἕκαστος· ὁμ. μετὰ γεν. διαιρετ. : αὐτ.2,152 αἰὲν ἔρωτος ἀκράτω ἐπεχεῖτο· ‖ κ. ἁπλῶς ἐπιχέομαί τινος : Φύλαρχ 31 J ἐπιχεομένους Δημητρίου μὲν μόνου βασιλέως· **7)** παθ. μτφ. ἐφορμῶ, ἐπέρχομαι, ἐπισωρεύομαι, συρρέω : Ἰλ. Π 295 Δαναοὶ δ᾽ ἐπέχυντο νῆας ἀνὰ γλαφυράς, Ἡρ.2,141 ἐνθαῦτα ἀπικομένοισι ἐναντίοισι ἐπιχυθέντας νυκτὸς μῦς ἀρουραίους, Θεόπομ.π.Ἰστ. 217C τοσούτων μοι πραγμάτων ἐπικεχυμένων· **8)** ὁμ. παθ. ἐπὶ λόγου, παρεμπίπτω : Πλάτ. Νόμ.793B ἔτι γε ὁ νυνδὴ λόγος ἡμῖν ἐπιχυθείς.

ἐπιχηρεύω μτγν. διατελῶ ἐν χηρείᾳ μετά τι : Ἰώσ.ΑΙ 20,6,3 πολὺν χρόνον ἐπιχηρεύσασα.

ἐπιχητίας Ἡσ. «ἐνδεής».

ἐπιχθόνιος-ον κ. -α-ον [χθών] κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς γῆς, γήϊνος, ἐπίγειος : Ἰλ.Α 266 κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν, αὐτ.272, Ὀδ.

Θ 479 **πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς**, Ἡσιοδ.Ἔργ. 122 **δαίμονες.. ἐσθλοί, ἐπιχθόνιοι, φύλακες θνητῶν ἀνθρώπων** (οἱ θαμίζοντες εἰς γῆν), Πινδ.ἀπ.232, 3 **ἐπιχθόνιον γένος ἀνθρώπων**, Βακχ.4,15· ‖ δθ. αὐσ. **ὁ ἐπιχθόνιος** ὁ ἄνθρωπος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ ἐπουράνιοι θεοί : Ἰλ.Ω 220 **εἰ μὲν γὰρ ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν**, Ὀδ.Ω 197 **τεύξουσι δ' ἐπιχθονίοισιν ἀοιδὴν ἀθάνατοι χαρίεσσαν ἐχέφρονι Πηνελοπείῃ**· **2)** ὁ ζῶν εἰς τὰ μεσόγαια μέρη : Διον.Περ.459,1093 **τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι Παταληνήν**· **3)** ὁ τῆς ξηρᾶς ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ θαλάσσιος : Ὀππ.Ἁλ.2,425 **ἐπιχθόνιον ἑρπετόν**.

ἐπιχιλάδιον Ἡσ. « τὸ χιλιοστόν ».

ἐπιχιλές Ἡσ. « τὸ ἐλλιπές ».

ἐπιχιλοῦντες Ἡσ. « πληροῦντες ».

ἐπιχιονίζομαι μσν. ὑπὸ χιόνος καλύπτομαι : Γλυκ.284Β **ἐπιχιονισθὲν τὸ πέλαγος**.

ἐπιχιονῶ-έω μσν. χιονίζω ἐπί τινος, παθ. : Θεοφάν.670,6 **τοῦ πάγους ἐπιχιονηθέντος**.

ἐπιχιτώνιον (τὸ) νεώτ. ἔνδυμα φορούμενον ὑπεράνω τοῦ χιτῶνος, εἶδος ἐπενδύτου· **2)** εἰδ. βοταν. σαρκῶδες περίβλημα καλύπτον τὸ σπέρμα φυτῶν τινων.

ἐπιχλευάζω ἀπολ. χλευάζω, σκώπτω : Φίλ.(,193, αὐτ.426· ‖ μετ' αἰτ. ἢ δοτ. ἐμπαίζω, περιπαίζω τινά : Πλούτ.Νομ.22 **ἐν δὲ πρώτοις καὶ μάλιστα τὴν περὶ τὸ θεῖον εὐλάβειαν ἐπιχλευάσας**, αὐτ.Ἠθ.93Β **ἡμῖν ἂν τις ἐπιχλευάσειεν ὅτι..**· ‖ μετ' εἰδ. προτάσ. διὰ τοῦ ὡς, ὁμιλῶ περιφρονητικῶς : Βάβρ.82,4 **κερδῶ δ' ἐπεχλεύαζεν ὡς...**

ἐπιχλιαίνω θερμαίνω τὴν ἐπιφάνειάν τινος : Λουκ. Ἀλέξ.21 **ἐπιχλιάνας τὸν κηρόν**· ‖ παθ. θερμαίνομαι, πυρέσσω : Ἱππ.Κωακ.611 **μετὰ κεφαλαλγίης τὸ ἐπιχλιαίνεσθαι ὀλέθριον**.

ἐπίχλους-οος-ουν (χλόη) κ. νεώτ. βοταν. ὁ ἔχων χλοερὰν ἐπιφάνειαν : Ὀππ.Ἁλ.1,131 **ποιῇσιν ἐπίχλοοι.. πέτραι**.

ἐπιχνοπτέρυξ-υγος νεώτ. ζῳολ. γένος λεπιδοπτέρων ἐντόμων.

ἐπίχνους-οος-ουν ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ ἔχων χνοῦν, ὁ κεκαλυμμένος διὰ λεπτοτάτων τριχῶν· δθ. τὸ ἀρσ. ὡς αὐσ. **ἐπίχνους** : Ἱππ.Προρρ.1,17 **ὄμματα ἐπίχνουν ἔχοντα** (Γαλ. « ἐπίχνουν, ἐπίπαγον χνοώδη »)· **2)** Ἡσ. « ἐπίχνουν· ἐπεσκοτισμένον »· **3)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἐπίχνοον** ὕφασμα οὗ χναώδης ἡ ἔξω ἐπιφάνεια, εἶδος βελούδου.

ἐπιχνοῶ-άω μτγν. φέρω χνοῦν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἀπολλ.Ρ 1,672 **τῇ καὶ παρθενικαὶ πίσυρες σχεδὸν ἑδριόωντο Ἀδμῆτες, λευκῇσιν ἐπιχνοάουσαι ἐθείραις** (σχόλ. « ὡς χνοῦν ἔχουσαι τὰς λευκὰς φυομένας τρίχας »).

ἐπιχόα Ἡσ. « κατάχυσις ».

ἐπιχοή (ἡ) μτγν. ἡ ἐπίχωσις : Στράβ.15,1,16 **Νέαρχος δὲ περὶ τῆς ἐκ τῶν ποταμῶν ἐπιχοῆς παραδείγματα φέρει τὰ τοιαῦτα**.

ἐπιχόλερος-ον νεώτ. ὁ ὑπὸ χολέρας μεμολυσμένος, ὁ ἐν ᾧ ἐπιδημεῖ ἢ ἐνδημεῖ ἡ χολέρα : Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.60 **εἶχον καταπλεύσει.. ἐξ ἐπιχολέρων μερῶν**.

ἐπίχολος-ον (χολή) ὁ πλήρης χολῆς, ὁ χολώδης : Ἱππ.Ἀγμ.775 **πυρετοὶ ἐπίχολοι**· **2)** μτφ. μελαγχολικός, δύσθυμος, εὐερέθιστος, ὀργίλος : Φιλόστρ.Σοφ.580 **σοφιστῶν θερμότατος καὶ ἐπιχολώτατος**, Πλούτ.Ἠθ.129C· **3)** ἐνεργ. ὁ γεννῶν, ὁ παράγων χολήν : Ἡρ.4,58 **τοῖσι δὲ κτήνεσι ἡ ποίη.. ἐστὶ ἐπιχολωτάτη** (δ. ἀνάγν. ἐπιχυλοτάτη).

ἐπιχολοῦμαι-όομαι (χολή) μτγν. εἰς χολὴν μεταβάλλω : Γαλ.15,599.

ἐπιχορδίς ίδος (ἡ) (χορδή) μτγν. τὸ μεσεντέριον: Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,6 **καὶ γὰρ καὶ ἐπιχορδίδα τὸ μεσεντέριον ἐκίκλησκον οἱ πρόσθεν**.

ἐπιχόρευσις-εως (ἡ) μσν. ἡ μετέπειτα, ἡ κατόπιν χόρευσις : Θεόδ.Ὑρτ.ἐν Ἀν.Βασσα.3,54 **ἐγὼ δ' ἀγαπήσω κἂν κατόπιν διώξαιμι, καὶ ἀσπασαίμην τὴν ἐπιχόρευσιν**.

ἐπιχορεύω χορεύω ἐπί τινι ἢ πρὸς τιμήν τινος: Ἀριστφ.Εἰρ.1317 **δᾷδας τε φέρειν, καὶ πάντα λεὼν ξυγχαίρειν κἀπιχορεύειν**· ‖ ἔρχομαι χορεύων : Ξεν.Συμπ.9,4 **ἐπιχορεύσας ὥσπερ ἂν εἴ τις φιλικώτατα ἐκαθέζετο**· ‖ κωμικῶς ἐπὶ τῶν προσφερομένων φαγητῶν : Δίφ.44,1 **ἄριστον ἐπεχόρευσεν**, αὐτ.64,4 **εἰς τὸ μέσον ἐπεχ- σαπέρδης**· **2)** ἐπιλέγω χορικόν τι ᾆσμα : Φιλόστρ.Ἀπολλ.5.

ἐπιχορήγημα-ατος μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐπὶ πλέον χορήγημα, πρόσθετος ἀμοιβὴ ἢ παροχή : Ἀθήν. 4,140C **ἔπαικλα μὲν λέγεται ταῦτα, ὄντα οἷον ἐπιχαρηγήματα τοῦ συντεταγμένου τοῖς φιδίταις αἴκλου - ἐπιχορήγημα τῶν ὑπαλλήλων κατὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους**.

ἐπιχορήγησις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. -η ἡ ἐπὶ πλέον παροχή, χορήγησις, πρόσθετος βοήθεια· **2)** εἰδ. χρηματικὴ χορηγία παρεχομένη ἐφάπαξ, **εἴτε** μηνιαίως εἴτε ἐτησίως, εἰς ἱδρύματα ἢ πρόσωπα: **ἐπιχορήγησις εἰς τὸ Νοσοκομεῖον - εἰς τὴν Ἀκαδημίαν**, Φιλήντ.Βουν.Χαλκιδ.20 **οἱ « ἐπίσκοποι » νὰ ποῦμε, περνώντας μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, γιὰ νὰ συνάξουνε τὴν ἐπιχαρήγηση**.

ἐπιχορηγητικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπιχορήγησιν.

ἐπιχορηγία (ἡ) Ἐπιγρ. μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπιχορήγησις βλ.λ., ἡ πρόσθετος βοήθεια : Ἐπιγρ. **τῆς ἐπιχορηγίας γενομένης ἐκ τῶν ἱερῶν προσόδων**, ΚΔ Φιλιππ.1,19 **τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ**.

ἐπιχορηγῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. χορηγῶ, παρέχω, προμηθεύω : ἩρωνΔιόπτρ 31,ΚΔΚορινθ.2,9,10 **ὁ δὲ ἐπιχορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι καὶ ἄρτον εἰς βρῶσιν**, Δαμάσκ.Ἀρχ.341· ‖ εἰδ. ἐπὶ τῶν ὑπανδρευομένων γυναικῶν καὶ τῶν νυμφευομένων ἀνδρῶν : ΠΔ Σοφ.Σειρ.25,22(30), Πάπ. **τοῦ δεῖνα ἐπιχορηγοῦντος τῇ γαμουμένῃ τὰ δέοντα πάντα**· κ. παθ. : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.60 **τὰ ἀπὸ Λιμυρικῆς ἐπιχορηγούμενα**, Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,54 **ἀγῶνες ἐπιφανεῖς λαμπραῖς πάνυ ἐπιχορηγούμενοι δαπάναις**· **2)** χορηγῶν, παρέχων διατηρῶ, συντηρῶ, παθ. : ΚΔΚολ.2,19 **πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων ἐπιχορηγούμενον.. αὔξει**.

ἐπιχοριαμβικός-ή-όν μτγν. ἐν τῷ οὐδ. **ἐπιχοριαμβικὸν μέτρον τὸ σαπφικόν** : Ἡφαιστ.14,2· ‖ τὸ μέτρον χοριαμβικόν, οὗ προηγεῖται τροχαϊκὴ διποδία : Ἀριστείδ.Κ 1,28.

ἐπιχορτάζω μτγν. προσέτι τρέφω : Σωσίθ.2,13.

ἐπιχραίνω χρώννυμι, χρωματίζω τι ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας αὐτοῦ, προσδίδω χρῶμά τι εἴς τι. Λουκ. Δὶς Κατ.6 **καὶ τὸ σῶμα πρὸς τὸν ἥλιον ἐς τὸ Αἰθιοπικὸν ἐπιχράναντες**· κ. παθ. : Λουκ.Ζ Τραγ.8 (δ. ἀναγν. ἐπικεχρῶσθαι).

ἐπίχρασις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπίχρησις, χρῆσις.

ἐπιχράω (χράω (Ι)) ἐγγίζω τὴν ἐπιφάνειάν τινος, ἐγγίζω τι ἐλαφρῶς, μετὰ γεν. : Ἀπολλ.Ρ 2,233 **τάων** (τῶν Ἁρπυιῶν) **ἀκροτάτῃσιν ἐπέχραον ἤλιθα χερσίν** (σχόλ.«πολλάκις.. ἐθελήσαντες αὐτὰς πλῆξαι, μάτην ἐπήνεγκαν τὰς χεῖρας»)· ‖ κ. μετ' αἰτ. : Κόϊντ.11,480 **τυτθὸν ἐπέχραε δέρμα** (ἐλαφρῶς ἐπέψαυσε)· **2)** (χράω (2)) ποι. λ. ἐν χρ. μ. ἐν τῷ γ' πληθ. τοῦ ἀορ.β' **ἐπέχραον** προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ, μετὰ δοτ. : Ἰλ.Π 352 **ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον ἢ ἐρίφοισιν σίντοι**, Ὀδ.Β 50 **μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον** (σχόλ.Εὐστ. «ἀντὶ τοῦ ἐν χρῷ ἐγένοντο, ἐπέπεσον, ἐβάρυναν»), Πινδ.ἀπ.44 **ἀλόχῳ.. ἐπέχραον ἀλλοτρίᾳ**· **3)** ἀπολ. ἐπὶ ἀνέμου, εἶμαι ὁρμητικός, σφοδρός : Ἀπολλ.Ρ 2,498·

4) μετ' ἀπαρφ. εἶμαι πρόθυμος, σπεύδω νὰ πράξω ἢ νὰ ἐνεργήσω τι : Ἀπολλ.Ρ 4,508· 5) μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἀναγκάζω : Ἀπολλ.Ρ 3,431.

ἐπιχρεία (ἡ) πάπ. ἡ χρεία, αἱ ἀνάγκαι· 2) ἡ ἐξάρτυσις, ἐφοδιασμός, ἐξοπλισμός, ἐπὶ πλοίου : Πάπ. **ἡ τοῦ πλοίου πᾶσα ἐπιχρεία.**

ἐπίχρειος-ον πάπ. κ. μσν. πᾶς ὁ ἀναγκαῖος ὤν: Πάπ. **τὸ τῆς διατροφῆς ἐπίχρειον,** Μετοχ.Θ 93 **πάντας τοὺς ἐπιχρείους ἀλλήλων.**

ἐπιχρεμέθω (χρεμέθω) ποι. ἀντὶ ἐπιχρεμετίζω βλ.λ., χρεμετίζω ἐπί τι, πρός τι : Ἀπολλ.Ρ 3,1260 **ἵππος σκαρθμῷ ἐπιχρεμέθων,** Κόϊντ.ΙΙ,328.

ἐπιχρεμετίζω μσν. χρεμετίζω ἐπί τι, ὅ. ἐπιχρεμέθω : Νικ.Χων.19,4.

ἐπιχρέμπτομαι μτγν. ἀποθ. χρέμπτομαι ἐπί τινι ἢ καθ' ὃν χρόνον λέγω τι : Λουκ.Ρητ.Διδ.19 **λαρύγγιζε καὶ ἐπιχρέμπτου τοῖς λεγομένοις.**

ἐπιχρεωστῶ-έω πάπ. εἶμαι ὑπόχρεως, ἀναγκασμένος : **εἰ δὲ μὴ τοῦτον παραδώσωμεν ἐπιζητούμενον, ἐπιχρεωστοῦμεν τὰς ἀπολογείας ὑπὲρ αὐτοῦ ποιήσασθαι.**

ἐπιχρηματίζω Ἐπιγρ. κ. μτγν. ἐπιβάλλω νέους φόρους : Ἐπιγρ., Συνέσ.253 (ἔκδ. Mi.).

ἐπιχρηματισμός (ὁ) (ἐπιχρηματίζω) Ἐπιγρ. ἡ ἐπιβολὴ νέων φόρων.

ἐπιχρησιμεύω μτγν. καθιστῶ τι χρησιμώτερον, ἀποτελεσματικώτερον : Παῦλ.Ἀλ.4.

ἐπιχρησμῳδῶ-έω μτγν. διηγοῦμαι μὲ τόνον ἐπίσημον, οἱονεὶ χρησμῳδῶν : Φιλόστρ.Σοφ.Ι,8,2 **παράδοξα ἐπεχρησμῴδει τῷ ἑαυτοῦ βίῳ τρία ταῦτα·** ὁμ. κ. μετ' αἰτ. : αὐτ.Ἀπολλ.5,14.

ἐπιχρήστιος-ον πάπ. ὁ πρὸς χρῆσιν διδόμενος, χρηστικός : **περὶ ἐπιχρηστίου δανείου.**

ἐπίχρηστος-ον μτγν. ὠφέλιμος : Διοσκ.2,160 **ἐπίχρηστος τῶν φύξεως δεομένων ἐστί.**

ἐπιχρίμπτω (χρίμπτω) ἐγχρίμπτω, ἐπιφέρω, ἐπιπέμπω, προσωθῶ : Βακχ.ἀπ.20,3 **ἀλλ' ἐπιχρίμπτει νέφος ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλαν γαῖαν ἁ πάνδωρος αἶσα·** ‖ τὸ παθ. ἐπικλίνομαι, ἀκκουμπῶ : Ἀπολλ. Ρ Ι,1235 **λέχρις ἐπιχριμφθεὶς** (σχόλ. « πλαγίως πρὸς τὴν κρήνην ἐπικλιθείς »)· 2) ἐφορμῶ, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω : Ὀππ.Κυν.2,171 **ὁππότε δή τιν' ἐπιχρίμψωσι κιχόντες.**

ἐπίχρισις-εως (ἡ) (ἐπιχρίω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιχρίειν, ἡ ἐπάλειψις, ἡ ἐπικάλυψίς τινος διὰ ρευστῆς οὐσίας : Στράβ.4,4,6 **ἐπιτμηθεὶς δ' οὗτος** (ὁ καρπός) **ἀφίησιν ὀπὸν θανάσιμον πρὸς τὰς ἐπιχρίσεις τῶν βελῶν,** Σχόλ.Αἰσχ. Πρ.476 **δι' ἐπιχρίσεως ἔξωθεν·** ‖ Ἐπιγρ. ἐπίατρωσις, ἐπάλειψις χρώματος ἐπὶ τινος ἐπιφανείας.

ἐπίχρισμα-ατος (ἐπιχρίω) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιχρίω ὡς καὶ τὸ δι' οὗ τις ἐπιχρίει, τὸ ἐπιχριόμενον ἢ ἀλειφόμενον, ἡ ἀλοιφή : Διοσκ.Ι,70,3, πρβλ.Γαλ.19,382· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. **ἐπίχρισμα γλώσσης** φλεγμονῶδες στρῶμα ὕλης προερχόμενον ἐξ ἠλλοιωμένης ἐκκρίσεως τοῦ βλενναγόνου τῆς γλώσσης, ἐπικαλύπτον αὐτὴν ἐπὶ γαστρικῶν διαταραχῶν ἢ λοιμωδῶν νόσων· 2) νεώτ. εἰδ. μεῖγμα μαλακόν, πλαστικὸν ἢ ὑγρόν, δι' οὗ ἐπιχρίονται αἱ ἐπιφάνειαι τεχνικοῦ τινος ἔργου πρὸς καλλωπισμὸν ἢ πρὸς προφύλαξιν ἀπὸ τῶν καιρικῶν μεταβολῶν : Παπαδ.Χριστ.Διηγ.28 **σῴζοντες μικρὸν ἐπίχρισμα ἀπὸ παλαιοῦ καιροῦ** (οἱ τοῖχαι).

ἐπιχρίστης (ὁ) (ἐπιχρίω) νεώτ. ὁ ἔχων ὡς ἔργον αὐτοῦ τὸ ἐπιχρίειν ἐπιφανείας οἰκοδομημάτων, ἀμμοκονιατής, σοβατζής.

ἐπίχριστος-ον (ἐπιχρίω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιχριόμενος, ὁ δι' οὗ ἐπιχρίει τις, ὁ κατάλληλος πρὸς ἐπίχρισιν : Στράβ.ΙΙ,8,7 **τὴν δ' ἐσθῆτα ποικίλλουσιν ἐπιχρίστοις φαρμάκοις,** Λουκ.Ἔρωτ.41 **τὰς ἀναισχύντους παρειὰς ἐρυθραίνουσιν ἐπιχρίστοις φύκεσιν·** ‖ τὸ οὐδ. ἐν πληθ. **ἐπίχριστα** ὡς οὐσ. ἀλοιφαί : Πλούτ.Ἠθ.102Α **δίχα τῆς τῶν ἔξωθεν ἐπιχρίστων ἐπιθέσεως** (δ. γρ. περιχρίστων)· 2) νεώτ. ὁ ἐπικεχρισμένος, ὁ διὰ χρίσματός τινος ἐπαλειφθείς : **ὀθόνη ἐπίχριστος·** ‖ εἰδ. ἰατρ. **γλῶσσα ἐπίχριστος** ἐπικεκαλυμμένη ὑπὸ λευκάζοντος ἐπιχρίσματος βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ.· 3) ψευδής, οὐχὶ γνήσιος, ἐπίπλαστος, ψεύτικος, προσποιητός : Μάξ.Τύρ.37,4 **ἐπίχριστον ἑταίρας ἄνθος·** ‖ κ. μτφ. : Μάξ.Τύρ.31,6, Λουκ.Τίμ.28 **ἐπίχριστος ἡ εὐμορφία ἐστίν.**

ἐπιχρίω κ. μσν. κ. νεώτ. χρίω, ἀλείφω τι ἐπάνωθεν, καλύπτω δι' ἐπιχρίσματος, ἐπαλείφω : Ὀδ.Φ 179 **ἐπιχρίοντες ἀλοιφῇ** (τόξον), Μηναῖ.3,29 Συναξ. **ἐπιχρίσαντες μέλιτι** (τὸ σῶμα)· ‖ τὸ μέσ. ἐπαλείφω ἐμαυτόν : Ὀδ.Σ 179 **χρῶτ' ἀπονίπτεσθαι καὶ ἐπιχρίεσθαι ἀλοιφῇ·** 2) χρίω τι διὰ πηλοῦ, ἀμμοκονιάματος, ἐπιστρώννυμι, ἐπικαλύπτω δι' ἐπιχρίσματος, σοβατίζω : Λουκ.Ἰστ. Συγγρ.62 **ἐπιχρίσας δὲ τιτάνῳ καὶ ἐπικαλύψας** (τὸ ἔργον)· 3) ἐν φρ. **ἐπιχρίω σφραγῖδα** σφραγίζω : Εὐαγγ.Ψ Πέτρου 8· 4) ἐπιβάλλω, θέτω τι ἐπί τινος ὡς ἐπίχρισμα ἢ ἀλοιφήν : ΚΔ Ἰω.9,6 **ἐπέχρισε τὸν πηλὸν ἐπὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ τυφλοῦ·** κ. παθ. : Ζώπυρ.π.Ὀρειβ.14,58,1 **μετὰ τὸ ἐπιχρισθῆναι·** 5) ἀπολ. μεταχειρίζομαί τι πρὸς ἀλοιφήν : Καλλ.Ἴαμβ.1,270· ρηματ. π. ἐπίχριστας, ἐπίχρισις, ἐπίχρισμα, ἐπιχρίστης.

ἐπιχροά (χρόα) κ. ἐπιχρόα ἢ χροιά : Θεόφρ. ἀπ.159 **τὰς ἐπιχροὰς τῶν ὑδάτων.**

ἐπιχρόϊσις-εως (ἡ) σπίλος, στίγμα, κηλίς, λεκές, ἐπὶ ὑφασμάτων : Θεόφρ.ΦΑἰτ 2,5,4 **καθάπερ ἐπὶ τῶν καθαιρόντων καὶ ἐξαγόντων τὰς ἐπιχροΐσεις** (δ. γρ. ἐπιχρώσεις).

ἐπιχρονίζω (χρονίζω), μέλλ. ἀττ. **ἐπιχρονιῶ,** ἐγχρονίζω ἔν τινι, διαρκῶ ἐπὶ πολύ, γίνομαι χρόνιας : Ἀριστλ.Πρ.936a,20 **ὅταν** (τὸ θερμὸν) **ἐπιχρονίσῃ,** Θεόφρ.Πυρ.61, Γαλ.11,103 **ἐπικεχρονικὸς οἴδημα** (παλαιόν, ἐκ παλαιοῦ χρόνου, χρόνιον)· κ. παθ. : Ἀριστλ.Πρ.942a,33 **ἐπιχρονιζόμενος δὲ** (ὁ νότος) **ψυχθεὶς συνίσταται μᾶλλον εἰς ὕδωρ.**

ἐπιχρόνιος-α-ον ὁ ἐπὶ μακρὸν χρόνον διαρκῶν, μακροχρόνιος, μακρός : Κικ.Ἀττ.6,93 **ἐπ- ἐποχή.**

ἐπίχρονος Ἡσ. « ἐπίχαρτος ».

ἐπίχρους-οος-ουν γλωσσ. χρωματισμένος.

ἐπιχροῶ-έω πάπ. ἐπιχρῴζω, ἐπιχρώννυμι, μτφ. : **ὅπως . . ὑπὸ τούτων ἀνασιόμενοι** (sic) **εὐμαρεστέραν ἀσχολίαν ἐν τοῖς κατὰ τὰς ἐπισκέψεις** (sic) **(ἐ)πιχροήσωσιν.**

ἐπίχρυσος (-η)-ο(ν) (χρυσός) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ χρυσοῦ ἐπικεκαλυμμένος (ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ **κατάχρυσος** κ. **περίχρυσος** βλ.λλ.), ὁ φέρων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας φύλλα ἢ στρῶμα ἐκ χρυσοῦ, ὁ ἐπιχρυσωμένος, ὁ μαλαμοκαπνισμένος : Ἡρ.1,50 **κλίνας τε ἐπιχρύσους καὶ ἐπαργύρους,** αὐτ.2,182 **ἄγαλμα ἐπίχρυσον,** Ξεν.Ἀπομν.3,10,14 **ἐπιχρύσους θώρακας,** Ἐπιγρ. **ὑπάργυρα ἐπ-,** Λόγγ.1,5,-**ἐπίχρυσος σταυρός·** 2) ὁ πλούσιος : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,8 **Ναυκρατίτης ἔμπορος ἐπίχρυσος ἐνηγκαλίζετο** (πιθ. γρ. ἀντὶ ὑπόχρυσος).

ἐπιχρυσῶ-όω (χρυσῶ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐπιχρυσώνω, παθ. παρακ. **ἐπικεχρυσωμένος** κ. δημ. **ἐπιχρυσωμένος,** ἐπικαλύπτω, ἐπιστρώννυμι χρυσῷ, καλύπτω τι διὰ φύλλων λεπτοῦ στρώματος χρυσοῦ, μαλαμοκαπνίζω, βαρακώνω : Γλωσσ.· κ. παθ. : Ἐπιγρ. **γρῦπες ἐπικεχρυσωμένοι, - σκεύη ἐπιχρυσωμένα·** 2) μεταβάλλω εἰς χρυσόν : Εὐδοκ.290 **καὶ γὰρ ἡ τροφὴ ἡ διδομένη αὐτῷ διὰ τοῦ στόματος ἐπεχρυσοῦτο** (περὶ τοῦ Μίδου).

ἐπιχρύσωμα-ατος (τό) (ἐπιχρυσῶ) νεώτ. κ. δημ. λεπτὸν στρῶμα χρυσοῦ καλύπτον τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ἐπιχρύσων ἀντικειμένων, βαράκι· 2) ἡ ἐπιχρύσωσις, χρύσωμα, μαλαμοκάπνισμα.

ἐπιχρυσώνω δημ. ἐπιχρυσῶ βλ.λ.
ἐπιχρύσωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ λεπτοῦ στρώματος χρυσοῦ ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας ἀντικειμένου τινός, τὸ χρύσωμα, τὸ μαλαμακάπνισμα.
ἐπιχρυσωτής (ὁ) (ἐπιχρυσῶ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκτελῶν ἐπιχρυσώσεις τεχνίτης.
ἐπιχρῴζω (χρῴζω) ἐπιχρώννυμι βλ.λ.: Ἀριστλ. Χρωμ.791a,9, Νίκ.Ἀλεξ.337· κ. παθ.: Διόδ.Σ 2,52 **τὰς τῶν ὀρνέων μορφὰς ἐπιχρῴζεσθαι.**
ἐπίχρωμα-ατος (τὸ) (χρῶμα) μτγν. ἡ ἐπίχροια, τὸ χρῶμα: Ἰάμβλ.Πυθ.203.
ἐπιχρῶμαι άομαι ἀποθ. μεταχειρίζομαί τι, ἔρχομαι εἰς ἐπικοινωνίαν μετ' αὐτοῦ, ἐπισκέπτομαί τι: Εὐρ.Ρῆσ.942 **πόλιν σὴν σύγγονοι πρεσβεύομεν Μοῦσαι μάλιστα κἀπιχρώμεθα χθονί,** Ροῦφ. π.Ὀρειβ.8,39,2· **2)** ἔρχομαι εἰς στενὰς σχέσεις πρός τινα: Ἡρ.3,99 **αἱ ἐπιχρεόμεναι μάλιστα** (αὐτῇ) **γυναῖκες** (αἱ ἔχουσαι μὲ αὐτὴν σχέσεις)· **3)** ἀπολ. καταχρῶμαι τὰς φιλικάς μου μετά τινος σχέσεις: Θουκ.1,41 **ἦν** (ἀξίωσιν) **οὐκ ἐχθροὶ ὄντες ὥστε βλάπτειν οὐδ' αὖ φίλοι ὥστ' ἐπιχρῆσθαι** (ἐπειδὴ δὲν εἴμεθα ἐχθροὶ ὥστε νὰ σᾶς βλάψωμεν, οὔτε πάλιν φίλοι ὥστε νὰ καταχρασθῶμεν τὴν φιλίαν).
ἐπιχρωματίζω (χρωματίζω) κ. νεώτ. ἐπιτίθημι χρῶμα, χρωματίζω τι ἐπάνωθεν, ἐπαλείφω τὴν ἐπιφάνειάν τινος διὰ χρώματος, βάφω, μπογιατίζω, ὅθ. κ. μτφ. ποικίλλω, καλλωπίζω, διανθίζω: Πλάτ. Πολ.601A **τὸν ποιητικὸν φήσομεν χρώματ' ἄττα ἑκάστων τῶν τεχνῶν τοῖς ὀνόμασι καὶ ῥήμασιν ἐπιχρωματίζειν αὐτόν,** Ἐπιφάν.1,564C **ῥήματα οἷς ἐπιχρωματίζοντες ποικίλλουσιν ἑαυτῶν πρὸς ἀπάτην οὗτοι τὴν δόξαν.**
ἐπιχρωματικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐν μέρει χρωματικός: Πτολ.Ἁρμ.2,1.
ἐπιχρωμάτωσις-εως (ἡ) μσν. τὸ ἐπιχρωματίζειν βλ.λ.: Σωφρόν. ἐν Spicil.Rom.τ.3,667.
ἐπιχρωμίωσις-εως (ἡ) (χρώμιον) νεώτ. ἡ ἐπικάλυψις ἐπιφανείας ἀντικειμένου τινὸς διὰ στρώματος χρωμίου βλ.λ.
ἐπιχρώννυμι κ. ἐπιχρωννύω (χρώννυμι) κ. νεώτ., μέλλ. -χρώσω, παρακ. -κέχρωκα ἀλείφω, καλύπτω διὰ χρώματος τὴν ἐπιφάνειαν ἀντικειμένου τινός, χρωματίζω τὴν ἐπιφάνειάν τινος, ἐπιχρωματίζω, μετ' αἰτ.: Πλούτ.Ἠθ.395E, Ροῦφ.Ἀνατ.30· ‖ κ. μετὰ δοτ.: Λουκ.Οἶκ.8 **τὸν οἶκον ὅλον ἐπιχρώννυσι τῷ ἐρυθήματι·** κ. παθ.: αὐτ.Εἰκ.16 **οὐκ ἄχρι τοῦ ἐπικεχρῶσθαι μόνον·** ‖ μτφ.: Πλωτῖν. 5,6,4 **ψυχὴ ἐπακτὸν νοῦν ἔχει ἐπιχρωννύντα αὐτήν·** κ. παθ.: Πλάτ.Ἐπιστ.340D **οἱ δὲ ὄντως μὲν μὴ φιλόσοφοι, δόξαις δ' ἐπικεχρωσμένοι** (πασαλειμμένοι μὲ ἰδέες, μὲ θεωρίες).
ἐπίχρωσις-εως (ἡ) (ἐπιχρώννυμι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας χρωματισμός: Πλούτ. Ἠθ.382C **χαλκείοις καὶ λιθίνοις δημιουργήμασιν, ἃ φθορὰς δέχεται καὶ ἐπιχρώσεις,** Γαλ.Φιλ.Ἱστ. 27, Εὐστ.Πον.129,86.
ἐπίχυμα-ατος (τὸ) (ἐπιχέω) μτγν. κ. μσν. ὑπόχυμα, ἀμαύρωσις τῶν ὀφθαλμῶν, ὀφθαλμικὴ νόσος: Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.499 **σκοτεινά, τυφλά, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ τοῖς ὀφθαλμοῖς γενομένου ἐπιχύματος,** Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Ψυχ.350,33· **2)** εἰδ. ἐκκλ. τὸ ἐπιχέειν ἢ ῥαντίζειν, τὸ ράντισμα τῶν καθολικῶν χριστιανῶν ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ βάπτισμα τῶν ὀρθοδόξων: Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,408 **ἐφύλαττον τὸ .. θεοπαράδοτον βάπτισμα· εἰ δὲ που τι τοιοῦτον ἐγίνετο, οἷον ἐπίχυμα ἢ ῥάντισμα.**
ἐπιχυμισμός (ὁ) κ. ἐπιχυματισμός σχόλ. εἶδος τι σολοικισμοῦ κατὰ τοὺς Στωϊκούς: Σχόλ.Ἰλ.Ω 58 **τοὺς δὲ τοιούτους σολοικισμοὺς ἐπιχυμισμοὺς καλοῦσι διὰ τὴν ἀνισοσημίαν.**
ἐπιχύνω (χύνω) μτγν. κ. νεώτ. τ. τοῦ ἐπιχέω βλ.λ.: Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,49,69 **ἄνω εἰσὶν αἱ πηγαί, μέτρῳ καὶ σταθμῷ ἐπιχύνουσαι ἡμῖν τὰς οὐσίας.**
ἐπίχυσις-εως (ἡ) (ἐπιχέω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπιχέω ἢ ἐπιχύνω, ἡ χύσις τινὸς ἐπί τινος ἢ ἔν τινι, ἡ εἰσροή, ἡ ῥεῦσις ἐπί τι: Πλάτ. Τίμ.77D **ἐπὶ κάταντες ἡ ἐπίχυσις γιγνομένη παρέχοι τὴν ὑδρείαν ὁμαλήν,** Ἀριστλ.Μετ.356a,6, Δίων Κ 41,45, Ἀθήν.8,331D **οὔτε ποταμῶν ἐπιχύσεις ἔχοντας οὔθ' ἑτέρων ναμάτων·** ‖ μτφ. συρροή: Πλάτ.Νόμ.740E **ἐπίχυσις δ' ὑπερβάλλουσα ἡμῖν πολιτῶν,** αὐτ.841A· **2)** ὡς οὐσ. ἡ ὑπόχυσις, ὀφθαλμική τις νόσος: Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν. Ψυχ.291,32· ‖ ἡ ἀμαύρωσις, τύφλωσις: Μηναῖ. 9,2 Συναξ. **ἐπίχυσιν δὲ ὀμμάτων ἔχων ὁ Γαζεὺς .. ἰάσεως ἔτυχε·** **3)** Ἡσ. « κονίασις »· **4)** ἡ ἐν ταῖς συμποσίοις πλήρωσις τῶν ποτηρίων διὰ πρόποσιν, πρόποσις: Πολύβ.16,21,12 **πυνθανόμενος τὸν γιγνόμενον .. ἔπαινον ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τὰς ἐν τοῖς πότοις ἐπιχύσεις,** Πλούτ.Βροῦτ.24 **ἐλθόντες εἰς τὸ πίνειν ἐπιχύσεις ἐποιοῦντο·** **5)** ἐπάλειψις, ἐπίχρισις: Ἐπιγρ. **ἐν ταῖς ἐπιχύσεσι·** **6)** σκεῦος, δι' οὗ ἐγχέουσιν ἢ κιρνῶσιν οἶνον μεθ' ὕδατος: Ἀριστφ.ἀπ.214 **ἐπίχυσις χαλκίου,** Μέν.503 **ἤδη δ' ἐπίχυσις, διάλιθοι λαβρώνιοι.**
ἐπιχυτάριον (τὸ) μσν. ἡ πρόχους: ΚΠορφ.Ἔκθ.468,5.
ἐπιχυτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἡ ἐπίχυσις βλ.λ.6), ἀγγεῖόν τι δι' οὗ ἐπέχεαν ὑγρόν τι, πρόχους: Σύμμ.ΠΔ Ζαχ.4,2.
ἐπιχυτήριον (τὸ) γλωσσ. πρόχους.
ἐπιχύτης (ὁ) Ἐπιγρ. δωρ. **-ας** ὁ ἐπιχυτὴρ βλ.λ.
ἐπίχυτος-ον (ἐπιχέω) ὁ ἐπιχεόμενος· ὡς οὐσ. ὁ ἐπίχυτος (ἐνν. πλακοῦς) εἶδος πέμματος, πλακοῦντος, ὁ ἄ. ἔγχυτος πλακοῦς: Νικόφ.15 **ἐγὼ μὲν ἄρτους μᾶζαν .. μελιτοῦτταν ἐπιχύτους·** **2)** τὸ οὐδ. **ἐπίχυτον** ὡς οὐσ. Ἡσ. « εἶδος νομίσματος ἐξ ἀργύρου ἢ μολύβδου κεχυμένον ».
ἐπιχωλαίνω (χωλαίνω) μσν. χωλαίνω εἴς τι, εἶμαι ἐλλιπὴς κατά τι: Παχυμ.Γ'Ἀνδρ.Παλ.111C **ὡς ἐπιχωλαίνοι ὁ μαρτυρηθείς.**
ἐπίχωλος (χωλός) Ἡσ. « τὸν πόδα σκάζων ».
ἐπίχωμα-ατος (τὸ) λεξ. κ. νεώτ. ἡ ἐπισώρευσις χώματος· ‖ νεώτ. εἰδ. μηχαν. ὄγκος ἐκ χώματος μεταβλητοῦ πάχους, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἡ ἀνύψωσις τοῦ φυσικοῦ ἐδάφους εἰς ὡρισμένην στάθμην· ‖ εἰδ. ὀχυρωτ. ὄγκος ἐκ χώματος σχηματιζόμενος πρὸ τοῦ χαρακώματος πρὸς προστασίαν τῶν βαλλόντων ἀπὸ τῶν βολίδων τοῦ πεζικοῦ.
ἐπιχωματῶ-όω (χῶμα) νεώτ., δημ. **-ατώνω,** ἀόρ. **ἐπεχωμάτωσα** σωρεύω χῶμα, ἐκτελῶ ἐπιχωμάτωσιν· ‖ ὑψῶ τὸ ἔδαφος δι' ἐπιχωματώσεως, ἀντίθ. ἐκχωματῶ· ῥηματ.π. ἐπιχωμάτωσις.
ἐπιχωμάτωσις-εως (ἡ) (ἐπιχωματῶ) νεώτ., δημ. **-η** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιχωματοῦν, ἡ ἐπισώρευσις χώματος εἴτε πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ἐδάφους εἴτε πρὸς κατασκευὴν φράγματος, ἀντίθ. ἐκχωμάτωσις: **ἐπιχωμάτωσις ἕλους.**
ἐπιχωνεύω (χωνεύω) μτγν. χωνεύω ἐκ νέου, χύνω ἐκ νέου εἰς τύπον, εἰς μήτραν, σχηματίζω: Πάπ. **ἐπ- κεράμια·** ‖ χέω, χύνω ἐπί τινος: Φιλ. Βυζ.Θαυμ.4,3.
ἐπιχώνια Ἡσ. « κάρυα ».
ἐπιχώννυμι κ. μσν. κ. νεώτ.κ.-νύω, νεώτ. κ. -χώνω ἐπισωρεύω χῶμα ἐπί τι, καλύπτω διὰ σωροῦ χώματος: Ἐπιγρ. **τούτοις γῆν ἐπιχώσας,** Φιλ.1,405 **ἐπτὰ περιμήκιστα τῶν ὀρῶν,** Πλούτ.Ἀρτξ.18 **θύελλαν ἀνέμου γῆς θῖνα πολλὴν φέρουσαν ἐπιχῶσαι .. τὸ σῶμα·** κ. παθ.: Ἀριστλ.Θαυμ.857b,11 **ἐπ- τὸ ἔδαφος ἐπὶ τὴν λίμνην,** Ὑπόθ.Σοφ.Φιλ. **βωμὸν ἐπικεχωσμένον·** **2)** πληρῶ, γεμίζω τι: Θεόφρ. ΦΙ 9,3,2, Διόδ.Σ 13,107 **τοὺς λιμένας ἐπ-,** Ξεν.Ἐφ. 4,8 **ἐπέχωσαν τὴν τάφρον·** **3)** ἐνταφιάζω: Μηναῖ.9,6 Συναξ. Εὐδοξ. **ἐπιχῶσαι ἐν τούτῳ** (τῷ τάφῳ) **τὸ σῶμα αὐτοῦ·** ῥηματ. π. ἐπίχωσις.

ἐπιχώομαι ἀποθ. μτγν. ὀργίζομαι ἐπί τινι, διά τι: Ἀπολλ.Ρ 3,367 ἐπεχώσατο μύθοις.

ἐπιχώρημα-ατος [τὸ] πάπ. ἡ ὁμολογία.

ἐπιχώρησις-εως [ἡ] [ἐπιχωρῶ] μτγν. συγχώρησις, παραχώρησις, ἄδεια· Σουΐδ. «ἐπιχώρησιν, παραχώρησιν»: ΠΔ'Εσδρ.2,3,7 ἔδωκαν ἀργύριον τοῖς λατόμοις.. ἐνέγκαι ξύλα κέδρινα.. κατ' ἐπιχώρησιν Κύρου, 'Ιώσ.ΑΙ 19,3,3,'Αρρ.'Αν.6,25,2.

ἐπιχωριάζω κ. μσν. κ. νεώτ. εἶμαι ἐπιχώριος, ἔρχομαι συχνὰ εἴς τινα τόπον, συνηθίζω νὰ ἐπισκέπτωμαι, νὰ συχνάζω, κ. ἁπλῶς ἐπισκέπτομαι, ἐπὶ προσ.: Πλάτ.Φαῖδ.57Α οὐδεὶς πάνυ τε ἐπιχωριάζει τὰ νῦν 'Αθήναζε· ‖ μετὰ δοτ. προσ. συνηθίζω νὰ συνδιατρίβω, συναναστρέφομαι μετά τινος: Λουκ.Ψευδολ.19 οὐκ ἐπιβαίνεις τὸ παράπαν οὐδ' ἐπιχωριάζεις αὐτοῖς· ‖ μετὰ δοτ. πράγμ. συνηθίζω νὰ φροντίζω περί τινος: αὐτ.Χάρ.1 οὐ πάνυ εἰωθὼς ἐπιχωριάζειν τοῖς ἄνω πράγμασιν· **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ. καταστάσεων, ἐθίμων κττ., εἶμαι συνήθης, εὑρίσκομαι, ἀπαντῶμαί που συχνάκις, συνήθως, ἐπικρατῶ ἔν τινι τόπῳ, ἐνδημῶ, ἐμπροθ. (περί, παρά, ἐν, ἐκ): 'Αριστλ.Πολιτ.1341a,34 καὶ περὶ 'Αθήνας οὕτως ἐπεχωρίασεν [ἡ αὐλητική],Πολύβ.6,46,3,-τὸ ἔθιμον τῆς ἀντεκδικήσεως ἐπιχωριάζει ἐν Μάνῃ, - εἰς τὰς βαλτώδεις περιοχὰς ἐπιχωριάζει ἡ ἑλονοσία· κ. μτ. δοτ. προσ.: Στηαίμβρ.4J μαθήματα τοῖς Ἕλλησιν ἐπιχωριάζοντα· ὁμ. κ. μτ. δοτ. τόπ. Στράβ.10,5,9 τὸ πάθος τοῦτο ἐπιχωριάζειν τῇ νήσῳ, - ἐπιχωριάζουσαι νόσοι· ‖ ἐπὶ γλώσσης, ὁμιλοῦμαι: Διον.'Αλ. Λυσ.2 τῆς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον ἐπιχωριαζούσης [γλώσσης],Δημήτρ.Προκ.ἐνΣάθ.3,495 συνεγράφατο.. ἀμφότερα τῇ κοινῶς ἐπιχωριαζαύσῃ Γραικῶν διαλέκτῳ· ‖ τὸ παθ. ἀπροσ. ἐπιχωριάζεται εἶναι συνήθεια, ἐπικρατεῖ ἔν τινι τόπῳ, συνηθίζεται: 'Αριστλ.Πολιτ.1335a,16 ἐν ὅσαις γὰρ τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται τὸ νέους συζευγνύναι καὶ νέας· **3**) ἐπὶ ἔξωθεν εἰσαγομένων φυτῶν, κτῶμαι τὰς ἰδιότητας τῶν ἐντοπίων φυτῶν: Δίφιλ.Σ.π.'Αθήν.9,369F· **4**) ἐπὶ τῆς θαλάσσης, εἰσχωρῶ εἰς τὴν ξηράν, πλημμυρίζω: Πολ.Σοφ. Καλλ.25· **5**) τὸ ἐνεργ. καλῶ εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ τόπου:'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,31 ἐπ- Βρούτον τὸν μωρόν.

ἐπιχώριος-α-ον κ. νεώτ. κ. -ος-ον ὁ ἐν τῇ χώρᾳ εὑρισκόμενος, διαμένων μονίμως, ἐγχώριος, ἐντόπιος, ἐπὶ προσ. ἰθαγενής, ντόπιος: 'Ηρ.1,78 καταστρέφεσθαι τοὺς ἐπιχωρίους, Σοφ.ΟΤ 939 τύραννον αὐτὸν οἱπιχώριοι χθονὸς τῆς 'Ισθμίας στήσουσιν, Πλάτ.Φαῖδρ.230C ξεναγουμένῳ τινὶ καὶ οὐκ ἐπιχωρίῳ ἔοικας· ‖ μ. ἐπὶ πτηνῶν: Αἰσχ.'Ικ.800 κἀπιχωρίοις ὄρνιαι, 'Αριστλ.ΖΙ 615a,14 ἔτι δ' οὐδὲ πολλαχοῦ ἐπιχώριος ὁ ὄρνις· **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ. ὁ τῆς χώρας, ὁ γινόμενος ἢ προερχόμενος ἔκ τινος χώρας: 'Ηρ.1,195 ὑποδήματα ἔχων ἐπιχώρια, 'Αριστφ.Πλ.47 ἀσκεῖν τὸν υἱὸν τὸν ἐπιχώριον τρόπον, 'Επιγρ. ἐπιχώριαι ἐνενήκοντα [ἐνν. δραχμαὶ], Πάπ. ἐπιχώριον νόμισμα,-ἐπιχώρια προϊόντα· ‖ τὸ οὐδ. ἐπιχώριον ἡ ἔν τινι χώρᾳ ἐπικρατοῦσα συνήθεια: 'Αριστφ.Νεφ. 1173 τοῦτο τοὐπιχώριον ἀτεχνῶς ἐπανθεῖ, Θουκ. 6,27,Ξεν.ΚΠ 1,4,25 ὅπως τὰ ἐν Πέρσαις ἐπιχώρια ἐπιτελοίη· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ., ὁ ἐν χρήσει: 'Εμπ 62,8 οἷον τ' ἐπιχώριον ἀνδράσι γυῖον· ‖ κ. μετ' ἀπαρφ. ὡς εἶναι συνήθεια ἔν τινι χώρᾳ νὰ..: Θουκ.4,17 ἀλλ' ἐπιχώριον ὂν ἡμῖν οὗ μὲν βραχεῖς ἀρκῶσι μὴ πολλοῖς χρῆσθαι, Ξεν.'Αγησ.5,4· ‖ τὰ ἐπιχώρια τὰ κοινὰ πράγματα: Πινδ.Π3,22 αἰσχύνων ἐπιχώρια παπταίνει τὰ πόρσω· ‖ καλὰ ἐπιχώρια αἱ τιμαὶ τῆς χώρας: αὐτ.Ι 6(7),2 τίνι τῶν πάρος,.. καλῶν ἐπιχωρίων μάλιστα θυμὸν τεὸν εὔφρανας· ‖ κ. μετὰ γεν. ὁ ἰδιάζων, οἰκεῖος: Πλάτ.Συμ.189Β τῆς ἡμετέρας μούσης ἐπιχώριον.

ἐπιχωρίως κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιχώριον: 'Αριστφ.Σφ.859 εὖ γ' ἐκπορίζεις αὐτὰ κἀπιχωρίως· ‖ κατὰ τὴν γλῶσσαν ἢ τὴν διάλεκτον τὴν ἐπιχώριον, ἐν τῇ γλώσσῃ τῶν ἐπιχωρίων: 'Ιώσ. ΠΙ 5,4,2 ἐπιχωρίως δὲ ἐκλήθη Βεζεθὰ τὸ νεόκτιστον μέρος, Γαλ.14,303 ἐπιχωρίως δὲ ὀνομάζουσιν αὐτὸν ὀξυγαλάκτινον, 'Ιω.Λυδ.Ρωμ.1,7.

ἐπιχωρῶ-έω [χωρῶ] ὑποχωρῶ, ἐνδίδω, μετὰ δοτ. προσ.: Σοφ.'Αντ.219 τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε· κ. ἀπολ.: Πολύβ.4,17,8 ἐπιχωρησάντων δ' ἑτοίμως διὰ τὸ πεπεῖσθαι σφίσιν ἀμφοτέρους εὐνοήσειν· ‖ ἐπ- τινι πρός τι ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ πράξῃ τι, ἐπὶ πραγμ.: Πλούτ. Δημ.2 οἷς τισι πλείων τε σχολὴ καὶ τὰ τῆς ὥρας ἔτι πρὸς τὰς τοιαύτας ἐπιχωρεῖ φιλοτιμίας· ‖ φρ. ἐπ- τῷ ἐπιγράμματι συμφωνῶ πρὸς τὸ ἐπίγραμμα: 'Αριστλ.Θαυμ.844a,1 τῷ ἐπιγράμματι ἐπεχώρησε καὶ ὁ τόπος ἐκεῖνος 'Ερυθρὸς καλούμενος· ‖ φρ. ἐπί τινος ἐπιχωρεῖ πᾶς καιρός οἱοσδήποτε καιρὸς τὸ ἐπιτρέπει: Ρούφ.π.'Ορειβ. 8,24,59 **2**) παραχωρῶ, ἐκχωρῶ εἴς τινα: Πάπ. ἐμίσθωσεν Σαταβοῦς Χαιρήμονι ἐπικεχωρηκέναι αὐτῷ εἰς σπορὰν ἀράκου ἀρούρας τρεῖς, Πλούτ. 'Ηθ.422Α, 'Αρρ.'Αν.1,27,5 ὡς δὲ πάντα οἱ ἐπεχώρησαν, ἀνέζευξεν ἐς Πέργην· κ. παθ.: Πάπ. βουλόμεθα ἐπιχωρηθῆναι παρ' ὑμῶν τὴν χρυσοϊκὴν ἐργασίαν· κ. μετ' ἀπαρφ.: 'Επιγρ. ἐπικεχώρηταί τινι ποιεῖν τι· ‖ ἀπολ. δίδω τὴν ἄδειαν, συναινῶ: 'Επιγρ.· **3**) συγγιγνώσκω, συγχωρῶ: Πλούτ.'Αλέξ.45 ἔνια τῶν πρὸς ἡδονὴν αὐτῷ καὶ δόξαν ἐπιχωρεῖν, Προκ.3,2,11 ἐπιχωρεῖν τὸ ἔγκλημά τινι· **4**) προσέρχομαι πρός τινα, γίνομαι σύμμαχός τινος, προσχωρῶ εἴς τινα: Θουκ. 4,107 δεξάμενος τοὺς ἐθελήσαντας ἐπιχωρῆσαι ἄνωθεν κατὰ τὰς σπονδάς· κ. ἐμπροθ. [πρὸς]: Ξεν.'Ελλ.2,4,34 παρήγγελλε τοῖς Λακεδαιμονίοις.. ἐπιχωρεῖν πρὸς ἑαυτόν· **5**) προχωρῶ ἐπί τινα, ἐναντίον τινός, ἐπιτίθεμαι, προσβάλλω: Ξεν.'Αν. 1,2,17 ἐκέλευσε προβαλέσθαι τὰ ὅπλα καὶ ἐπιχωρῆσαι ὅλην τὴν φάλαγγα· **6**) ἔρχομαι κατόπιν, ὄπισθεν, ἀκολουθῶ, παρακολουθῶ τὰ ἴχνη τινός: Παυσ.9,39,11 προεμβάλλει τοὺς πόδας καὶ αὐτὸς ἐπιχωρεῖ· **7**) λαμβάνω κατοχὴν κληρονομίας: 'Επιγρ.· ρηματ. π. ἐπιχώρησις, ἐπιχώρημα.

ἐπίχωσις-εως [ἡ] [ἐπιχώννυμι] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπισώρευσις χώματος, ἐπιχωμάτωσις: Πολύβ 4,41,9 φέροντα δὲ πᾶν γένος ὕλης.. ἐπιχώσεις δὲ ποιούμενον τηλικαύτας ὥστ'ἀλλοιοῦν.. τοὺς αὐτοὺς τόπους· **2**) μτφ. γλωσσ. ἐξόγκωσις, μεγαλοπαίησις, δείνωσις.

ἐπιφαίρω (φαίρω) ἐπαφῶμαι, ἐπιψαύω, ἐπιπολαίως διασχίζω, αὐλακώνω τι: 'Οππ.'Αλ.4,511 ὅτε κῦμα πρώτον ἐπιφαίρωσι.

ἐπιφακάζω ἀρχ. ἀττ. τ. τοῦ ἐπιψεκάζω βλ.· φρ. ὁ θεὸς ἐπιφακάζει ψιχαλίζει, πίπτει βροχὴ κατὰ λεπτὰς ἢ ἀραιὰς σταγόνας: 'Αριστφ.Εἰρ.1141· **2**) μτφ. ἀναφορ. πρὸς οἶνον, πίνω ὀλίγον κατ' ὀλίγον, κουτσοπίνω: Ξεν.Συμπ.2,26 ἢν δὲ ἡμῖν οἱ παῖδες μικραῖς κύλιξι πυκνὰ ἐπιψακάζωσιν.

ἐπιφάλιον [τὸ] μτγν. διορθ. ἐπιφέλιον βλ.

ἐπιφάλλω (φάλλω) ᾄδω, φάλλω κατόπιν ἢ ἐν τέλει: ΠΔ Μακκ.2,30 οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέφαλλον τοὺς ὕμνους· κ. ἀπολ.: Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.5,674,33 ἐπέφαλλεν ὁ λαός· ‖ μετὰ δοτ. ᾠδικῶς, διὰ ψαλτικῆς ἐκφράζομαι κατά τινα τρόπον: Πλούτ.'Ηθ.713Β μέλεσι καὶ ῥυθμοῖς ἐπιψάλλοντες καὶ καταυλοῦντες· **2**) τὸ παθ. ἐπὶ ἐγχόρδων ὀργάνων, κρούομαι διὰ θίξεως, δονοῦμαι, οἷον διὰ πλήκτρων ἢ τῶν δακτύλων: Σοφ.ἀπ.60, Πολυδ.4,58 τὰ δὲ ὄργανα τὰ κρουόμενα, εἴποις ἂν καὶ πληττόμενα καὶ ἐπιπληττόμενα καὶ ἐπιφαλλόμενα ἐγχορδα· ρηματ. π. ἐπιφολμός.

ἐπιψαλμός (ὁ) (ἐπιψάλλω) μτγν. μουσικὴ ὑπόκρουσις, συνοδεία δι' ἐγχόρδου ὀργάνου, ἀκομπανιαμέντο : Πτολ.'Αρμον.2,12.

ἐπιψαμμίζω (ψάμμος) μτγν. καλύπτω, σκεπάζω δι' ἄμμου : 'Ηρων Γεωμ.23,68.

ἐπιψαύδην ἐπίρρ. γλῶσσ. τοῦ ἐπιλίγδην, ἀκροθιγῶς : Σχόλ.'Ιλ.Ρ 599.

ἐπίψαυσις-εως (ἡ) (ἐπιψαύω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιψαύω βλ.λ., ἡ ἐπιπόλαιος, ἀκροθιγής, ἐλαφρὰ ψαῦσις : Πλούτ.'Ηθ.395Ε.

ἐπιψαύω (ψαύω) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. μέλλ. ἐπιψαυσῶ, μετὰ γεν. ψαύω, θίγω τι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, ἐγγίζω τι ἐλαφρῶς : 'Ησίοδ.Α 217 **οὔτ' ἄρ' ἐπιψαύων σάκεος ποσὶν οὔθ' ἑκὰς αὐτοῦ**, 'Ηρ.3,87 **τῆς ἵππου ταύτης τῶν ἄρθρων ἐπιψαύσας τῇ χειρί·** || ὁμ. μετὰ γεν. συνεκδ. ἐπιλαμβάνομαί τινος, πιάνω, ἐπιθέτω τὴν χεῖρα ὅπως λάβω τι : Σοφ.Φιλ.1255 **χεῖρα δεξιὰν ὁρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν**, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,313 **κοιναῖς χερσὶν ἐπιψαύειν τῶν ἱερῶν διεκώλυε·** || συνεκδ. ἐν φρ. **ἐπιψαύω γῆς**, ἐπὶ ναυαγῶν, φθάνω εἰς τὴν ξηράν, διασῴζομαι : Σαφ.ἀπ.563, Διοσκ.2· ὁμ. **ἐπιψαύω τάφου** συμμετέχω εἰς τὰ τῆς ταφῆς, συνεργῶ, παρίσταμαι εἰς ἐνταφιασμόν : Σοφ.Αἴ.1394 **τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν·** || ὁμ.ὡς οὐσ. **ἡ ἐπιψαύουσα** (ἐνν. γραμμή) ἡ ἐφαπτομένη : 'Αρχιμ.Σφαίρ.Κυλ.1,12· || κ. μετὰ δοτ. Σουΐδ. «ἐπιψαύειν, δοτικῇ, ἐπιθιγγάνειν» : Κόϊντ.2,456, Σχόλ.'Οππ.'Αλ.2,67 **ἐπιψαύσας αὐτῇ·** || κ. μετ' αἰτ. : 'Ορφ.Λιθ.126 **εἵματος ἄκρον ἐπιψαύσας·** **2)** μτφ. ἐπὶ γεγονότων ἢ ἀναφ. πρὸς ἐνέργειαν προσ., ποιοῦμαι σύντομον μνείαν, ἀκροθιγῶς ἀναφέρω : 'Ηρ.2,65 **τὰ δὲ καὶ εἴρηκα αὐτῶν ἐπιψαύσας·** || ὁμ. συνεκδ. ἐν φρ. **ἐπιψαύω φιλοτήτων** ἐφίεμαι φιλοτήτων ἤτοι ἐρωτικῶν ἀπολαύσεων : Πίνδ.Π 4,92 **ὄφρα τις τᾶν ἐν δυνατῷ φιλοτάτων ἐπιψαύειν ἔραται** (σχόλ. «ὅπως ἄν τις τῶν δυνατῶν ἐπιθυμιῶν ὀρέγηται»)· ὁμ. (ἅπαξ παρ' 'Ομ. ἀμτβ.) **ἐπ- πραπίδεσσι** οἱονεὶ ψηλαφῶ τὸν νοῦν, τὴν φρόνησιν ἤτοι εἶμαι γνωστικός· ρηματ.π. ἐπίψαυσις.

ἐπιψάφίδδω 'Επιγρ. βοιωτ. ἀντὶ ἐπιψηφίζω βλ.λ.

ἐπιψέγω (ψέγος) 'Ησ. «ἐπικηδεύω», ἐνταφιάζω.

ἐπιψεκάζω (ψεκάζω) κ. νεώτ., ἀρχ. ἀττ. ἐπιψακάζω βλ.λ., ρίπτω ψεκάδας· || ὅθ. μτφ. παρέχω τι φειδωλῶς : Φίλ.1,501, Λουκ.Μισθ.Συν.27 **τὴν τύχην οὐδὲ ὀλίγα σοι τῶν χαρίτων ἐπιψεκάσασαν·** **2)** ραντίζω : 'Ηλιόδ.Αἰθ.6,14 **τὴν πυρκαΐαν ἐπεψέκαζεν·** ρηματ. π. νεώτ. ἐπιψεκασμός.

ἐπιψεκασμός (ὁ) (ἐπιψεκάζω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιψεκάζω βλ.λ. : **ἐπιψεκασμὸς ἀμπέλων.**

ἐπίψεκτος-ον μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐεπίψογος βλ. λ. : 'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1.

ἐπιψέλιον (τὸ) μτγν. ἡ περὶ τὴν κάτω σιαγόνα ἅλυσις τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου : Μαικ.ἐν ΑΠ 6,233,4 (διορθ. ἀντὶ ἐπιψαλίου).

ἐπιψελλίζω (ψελλίζω) μτγν. ἐν τῷ μεταξὺ ψελλίζω, τραυλίζω : 'Αρρ.'Επικτ.3,24,88 **μεταξὺ καταφιλοῦντα τὸ παιδίον, ἐπιψελλίζοντα λέγειν.**

ἐπιψευδαργυρῶ-όω νεώτ., δημ. -ώνω ἐπενδύω μετάλλινόν τι ἀντικείμενον διὰ στρώματος ψευδαργύρου· κ. παθ. **ἐπιψευδαργυρωμένα σιδηρελάσματα·** ρηματ. π. ἐπιψευδαργύρωσις.

ἐπιψευδαργύρωσις-εως (ἡ) ἡ διὰ ψευδαργύρου ἐπένδυσις, ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας μεταλλικοῦ τινος ἀντικειμένου.

ἐπιψεύδομαι (ψεύδομαι) ἀποθ. ψεύδομαι ἔτι μᾶλλον, λέγω περισσότερα ψεύματα : Ξεν.'Ιέρ.2,16 **χαλεπὸν δὲ εὑρεῖν ὅπου οὐχὶ καὶ ἐπιψεύδονται·** **2)** ἐ- τί τινι ἀποδίδω τι ψευδῶς εἴς τινα : 'Απολλ.Ρ 3,381 **οἷα δὲ καὶ μακάρεσσιν ἐπιψεύσασθε θεοῖσιν**, Λουκ.Τόξ.42 **ὡς καὶ πολλὰ ἐπιψεύδοιο αὐτοῖς;** **3)** μετ' αἰτ. παραμορφῶ, διαστρέφω τι : Πλούτ.Φλαμ.9 **καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀποθανόντων ἐπιψευσάμενος·** **4)** μετ' αἰτ. πλάττω, ἐπινοῶ τι : 'Ιώσ.ΑΙ 18,6,8 **ἐπ- συμφοράν·** || φρ. ἐπιψεύδομαι ὄνομα καλῶ διὰ πλαστοῦ ὀνόματος : Φίλ.2,398· **5)** μετ' αἰτ. προσ. ἀπατῶ, ἐξαπατῶ τινα : 'Ηρόδ.'Ιατρ.6,46 **μὴ μ' ἐπιψεύσῃ.**

ἐπίψηγμα-ατος (τὸ) (ψήχω) μτγν. τὸ ἐκ πριονίσματος ἐξερχόμενον ξύσμα, πριονίδι· **2)** ὁ ἀφρὸς τῆς θαλάσσης : Διοσκ.5,110 «ἁλὸς ἄχνη ἐπίψηγμά ἐστιν ἁλός, ἀφρώδης».

ἐπιψηλάφησις-εως (ἡ) νεώτ. **ἡ πρᾶξις καὶ τὸ** ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιψηλαφῶ βλ.λ..

ἐπιψηλαφῶ-άω (ψηλαφῶ) κ. νεώτ. ψηλαφῶ, ψαύω τὴν ἐπιφάνειάν τινος, πασπατεύω : Πλάτ. Πολ.360Α **καὶ τὸν θαυμάζειν τε καὶ πάλιν ἐπιψηλαφῶντα τὸν δακτύλιον στρέψαι ἔξω τὴν σφενδόνην·** || μτ. γεν. : Πλάτ.Πρωτ.310C **καὶ ἅμα ἐπιψηλαφήσας τοῦ σκίμποδος ἐκαθέζετο παρὰ τοὺς πόδας μου** (ψηλαφήσας καὶ εὑρὼν τὸν σκίμποδα)· ρηματ. π. ἐπιψηλάφησις.

ἐπιψηφίζω (ψηφίζω) κ. νεώτ. θέτω τι εἰς ψηφοφορίαν ἰδίως ἐπὶ τοῦ προέδρου τῆς **ἐν 'Αθήναις** βουλῆς καὶ ἐκκλησίας, τοῦ 'Αμφικτυονικοῦ συνεδρίου κ. ἄ. : 'Αντιφ.6,45, Δημ.596 **πρῶτον μὲν οἱ προεδρεύοντες τῆς βουλῆς καὶ ὁ ταὔτ' ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης ἠρώτων**, Αἰσχίν.3,124 **Κάττυφος ὁ τὰς γνώμας ἐπιψηφίζων ἐκκλησίαν ἐποίει τῶν 'Αμφικτυόνων·** || μετ' ἀπαρφ. ἐπὶ ρητόρων, προτείνω νόμον καὶ φέρω αὐτὸν εἰς τὴν διὰ ψήφων ἔγκρισιν τοῦ δήμου : Θουκ.2,24 **ἢν δέ τις εἴπῃ ἢ ἐπιψηφίσῃ κινεῖν τὰ χρήματα ταῦτα ἐς ἄλλο τι·** || κ. ἀπολ. γεν. θέτω εἰς ψηφοφορίαν : Θουκ.6,14 **ὦ πρύτανι,.. ἐπιψήφιζε καὶ γνώμας προτίθει αὖθις 'Αθηναίοις**, Ξεν.'Απομν.1,1,18 **οὐκ ἠθέλησεν ἐπιψηφίσαι**, 'Ανδοκ.1,77 **ὥστε λέγειν ἐξεῖναι καὶ ἐπιψηφίζειν·** μετ' ἐμπραθ.διορ. : Θουκ.1,87 **ἐπεψήφιζεν αὐτός, ἔφορος ὤν, ἐς τὴν ἐκκλησίαν τῶν Λακεδαιμονίων·** κ. μετὰ δοτ. τοπ. : Λουκ.Τίμ.44 **ἐπεψήφισε τῇ ἐκκλησίᾳ Τίμων·** || κ. παθ. τίθεμαι εἰς ψηφοφορίαν : Αἰσχίν 2,67 **ἀλλὰ τὰ περὶ τῆς εἰρήνης καὶ συμμαχίας ψηφίσματα ἐπεψηφίζετο·** κ. ἐπὶ ἀρχῆς : 'Αριστλ.Πολιτ.1301b,25 **ὅταν ἐπιψηφίζηται ἀρχή τις·** **2)** ἀπολ. μτ. δοτ. συνάγω ψήφους πρὸς ὄφελός τινος : 'Ηρ.8,61 **καὶ Εὐρυβιάδην οὐκ ἐῶν ἐπιψηφίζειν ἀπόλι ἀνδρί** **3)** μτ. αἰτ. ἐρωτῶ τὴν γνώμην τινός : Πλάτ.Γοργ. 474Α **μὴ οὖν μηδὲ νῦν με κέλευε ἐπιψηφίζειν τοὺς παρόντας·** **4)** μέσ. ἐπικυρῶ διὰ τῆς ψήφου, ἐπιβεβαιῶ, ἀποφασίζω κατὰ ὑποβληθεῖσαν πρότασιν : Ξεν.'Αν.7,3,14 **ἐπιψηφιζέσθω ταῦτα,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6,84 **ἐπιψηφιεῖται ἡ βουλὴ ταῦτα,** Διόδ.Σ 19,61 **ἐπιψηφισαμένων τῶν στρατιωτῶν τὰ ρηθέντα·** || ἐπὶ τῆς συγκλήτου ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἐντολήν, ἀποφασίζω, ἐγκρίνω : Πλούτ.Φλαμ. 7· || ὁμ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν τῷ ἐνεργ.' Σουΐδ. «ἐπιψηφίζων, ἐπικυρῶν» : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,38 **οὐδὲν πώποτε ὁ δῆμος, ὅ,τι μὴ προβουλεύσειεν ἡ βουλή, οὔτ' ἐπέκρινεν οὔτ' ἐπεψήφισεν·** **5)** 'Επιγρ. ἐπιδοκιμάζω, ὑποστηρίζω : ἐπ- **εὐσέβειαν·** **6)** ἀριθμῶ, μετρῶ : Βέττ.Βάλ.352,22· ρηματ. π. ἐπιψήφισις, ἐπιψηφισμός, ἐπιψήφισμα, ἐπιψηφιστής.

ἐπιψήφισις-εως (ἡ) (ἐπιψηφίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπιψηφίζω βλ.λ.4), ἡ διὰ ψήφου κύρωσις : Νικ.Χων.'Ιω.Κομν.30D **δι' ἐμῆς ἐπιψηφίσεως βασιλεύοντα·** **2)** μτγν. ἀκριβὴς μέτρησις, ὑπολογισμός : 'Ηρων Στερεομ.2,69,5.

ἐπιψήφισμα-ατος (τὸ) (ἐπιψηφίζω) μτγν. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιψηφίζω, ἡ διὰ ψηφοφορίας ἔγκρισις, κύρωσις : Λιβάν.4,373,7.

ἐπιψηφισμός (ὁ) (ἐπιψηφίζω) 'Επιγρ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιψηφίζω βλ.λ., ἡ ἐπικυρωτικὴ ψηφοφορία, ἡ ἐπιψήφισις.

ἐπιψηφιστής (ὁ) (ἐπιψηφίζω) πάπ. ὁ ἀξιωματοῦχος, ὁ θέτων τι εἰς ψηφοφορίαν: **γνώμη εἰσηγητοῦ καὶ ἐπιψηφιστοῦ**· πρβλ. ἐπιψηφίζω.

ἐπιψήχω (ψήχω) Ἐπιγρ. τρίβω, ξύω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τινός: Ἐπιγρ. **βῶλος ἐπιψήχων πυροφόροις βοτάναις**· ρηματ. π. ἐπίψηγμα.

ἐπιψίζω τρέφω τινὰ θέτων τὴν τροφὴν εἰς τὸ στόμα του, ὡς τρέφουσι τοὺς νεοσσούς· Ἡσ. «ἐπιψίσει· ἐπιψιεῖ, ἐπιψωμιεῖ».

ἐπιψιθυρίζω (ψιθυρίζω) μτγν. μτ. δοτ. ψιθυρίζω ἔν τινι, ὁμιλῶ μὲ χαμηλὴν φωνήν, μουρμουρίζω: Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.13,108 **ἐπεψιθύριζεν ἀκουῇ, τίς τελέθει**· κ. ἀπολ.: Προκ.Μυστ.73(;)· κ. παθ.: Γρηγ. Νύσσ.2,834B **τοιούτου τινὸς ἐπιψιθυριζομένου**.

ἐπιψιμυθῶ-έω (ψιμυθῶ) λεξ. χρίω διὰ ψιμυθίου.

ἐπίψογα μτγν. τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπιρρ. ἐπιψόγως βλ.λ.: Μαν.4,506.

ἐπίψογος-ον (ψόγος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἄξιος ψόγου, ὁ ἐπίμεμπτος, ὁ ἀξιοκατάκριτος: Ξεν.Λακ. 14,7 **οὐδὲν μέντοι δεῖ θαυμάζειν τούτων τῶν ἐπιψόγων αὐτοῖς γιγνομένων**, Πλούτ.Σύγκρ.Κίμ. κ. Λούκ.1, Μακάρ. ἐν Σάθ.3,513 **ὧν ἑκάτερον ἐπίψογον**,· **ἐπίψογος διαγωγή**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.: Μάξ.Τύρ.18,9· **2)** ἐνεργ. ὁ ἐπιφέρων ψόγον, μομφήν: Αἰσχ.Ἀγ.611 **οὐδ' ἐπίψογον φάτιν**.

ἐπιψόγως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ ψόγου, ἐπιμέμπτως: Πλούτ.Σύγκρ.Δημ.κ.Κικ.3 **Δημοσθένης ἐπιψόγως λέγεται λαγογραφῶν**, Κλήμ.Ἀλ.245.

ἐπιψόφησις-εως (ἡ) (ἐπιψοφῶ) γλωσσ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπιψοφῶ βλ.λ., ἡ ἐπικρότησις, ἡ ἐπιδοκιμασία

ἐπιψοφῶ-έω (ψοφῶ) ψοφῶ, κάμνω κρότον, θόρυβον· Καλλ.Ἄρτ.247 **αἱ δὲ πόδεσσιν οὖλα κατεκροτάλιζον, ἐπεψόφεον δὲ φαρέτραι**· **2)** ἐπικροτῶ, ἐπιδοκιμάζω: Οἰνομ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ. 5,228E **ἐπ- τοῖς δακτυλίοις**· **3)** κράζω τι μεγαλοφώνως: Κλήμ.Ἀλ.270 **τὸ πορνικὸν ἀνέδην εἰς ἀσέλγειαν διὰ ῥινῶν ἐπιψοφοῦντες ἐπικιναίδισμα**· ρηματ. π. ἐπιψόφησις.

ἐπίψυξις-εως (ἡ) (ἐπιψύχω) μτγν. ἀνάψυξις, κατεύνασις, ἀνοψυχή, δροσισμός: Φιλάγρ.60,4 **ἐπιψύξεως χρώμεθα τῷ ποτῷ**.

ἐπιψυχίδιον (τὸ) νεώτ. εἰδ. ἐν τῷ πνευματισμῷ ὁ ἐμποτισμὸς παντὸς ἀντικειμένου ὑπὸ τῆς ῥαδιενεργείας τοῦ ἐν ψυχικῇ διεγέρσει διατελοῦντος.

ἐπιψύχω (ψύχω) θερμόν τι καθιστῶ ψυχρόν, δροσερόν, ἐπιπνέω: Ἀπολλ.Ρ Ἀργ.2,525 **γαῖαν ἐπιψύχουσιν ἐτήσιοι ἐκ Διὸς αὖραι**, Πλούτ.Ξερτ. 8 **τὰ δὲ πολλὰ νοτεραῖς αἰθρίαις ἐπιψύχοντες ἡσυχῇ τρέφουσιν**, Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.98,88· **2)** παθ. καταλαμβάνομαι μετά τι ὑπὸ ῥίγους, ῥιγῶ: Ἱππ. Γυν.1,54, Γαλ.11,567 **ἐπιψυγῆναι**· ρηματ. π. ἐπίψυξις.

ἐπιψῶ-άω (ψῶ) μτγν., ἀόρ. **ἐπέψησα**, ψηλαφῶ, θωπεύω, χαϊδεύω: Ἀνών. ἐν Ἀν.Κραμ.3,206 **ἐπιψήσας μου τῇ χειρὶ τὴν κόμην**.

ἐπιψωμίζω (ψωμίζω), μέλλ. -ιῶ, ψωμίζω τινὰ ἐπὶ πλέον, τρέφω προσέτι, ταγίζω· Ἡσ. ἐν λ. ἐπιψίζω.

ἐπιωγαί (αἱ) (ἰωγή) ἐπ. τόποι τῆς ἀκτῆς πρὸς ἀγκυραβόλησιν καὶ προφύλαξιν τῶν πλοίων, ὅρμοι: Ὀδ.Ε 404 **οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὄχοι, οὐδ' ἐπιωγαί** (Εὐστ. «πλατεῖς αἰγιαλοί, μάλιστα δὲ τόποι ἀνέμου σκέπην ἔχοντες, ἔνθα καὶ ἰωή, τουτέστι πνοή ἄγνυται»), Ὀππ.Ἁλ.1,602 **μαλακαὶ δὲ πολυψάμαθοι τ' ἐπιωγαί**· κ. π. μτγν. ἐν τῷ ἐν.: Ἀπολλ.Ρ 4,1640 **κατερχομένους ἐπιωγὴν** (δ. γρ. ἐπ' ἰωγήν, σχόλ. «σκέπην, ὑφ' ἧς ὁ ἄνεμος ἄγνυται»).

ἐπιών-όντος-οῦσα-όν κ. νεώτ. μτχ. τοῦ ἔπειμι βλ.λ., ὁτὲ μὲν ἐν σημ. ἐνεστ., ὁτὲ δὲ ἐν σημ. μέλλ.· **2)** νεώτ. ὡς ἐπίθ., ὁ κατόπιν ἐρχόμενος χρονικῶς, ὁ ἑπόμενος, ὁ προσεχής: **τὸ ἐπιὸν ἔτος**· ‖ νεώτ. τὸ θηλ. **ἡ ἐπιοῦσα** (ἡμέρα) ὡς οὐσ. ἡ ἑπομένη, ἡ ἐπαύριον: **ἀνεχώρησε τὴν ἐπιοῦσαν**.

ἐπιωνικός-ή-όν μτγν. τὸ οὐδ. **ἐπιωνικὸν μέτρον** εἶδος μέτρου ἐν ᾧ οἱ ἰωνικοὶ συνδυάζονται πρὸς ἰάμβους· Ἡφαιστ.14,3, κ. 5 «ἐπιωνικὸν ἀπὸ μείζονος, τρίμετρον καταληκτικόν ἐστι, τὸ καλούμενον Ἀλκαϊκὸν ἐνδεκασύλλαβον. . ἐπιωνικὸν δὲ ἀπ' ἐλάσσονος, τρίμετρον καταληκτικόν ἐστι παρ' Ἀλκμᾶνι, ὃ τὴν μὲν πρώτην ἔχει ἰαμβικὴν ἑξάσημον ἢ ἑπτάσημον, τὰς δὲ ἑξῆς δύο ἰωνικὰς ἑξασήμους καθαράς», Ἀριστείδ.Κ 1,28 «ἐπιωνικὸν καλεῖται, ὅτε διποδίας ἰαμβικῆς προκειμένης ἰωνικὴν ἐπιφέρεσθαι συμβαίνει».

ἐπιώψατο γ' ἑν. πρόσ. μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ἐφορῶ.

ἐπλάγθην α' ἑν. πρόσ. παθ. ἀόρ. τοῦ πλάζω.

ἔπλεν ἐπ. ἀντὶ ἔπελεν, γ' ἑν πρόσ. παρατ. τοῦ πέλω: Ἰλ.Μ 11 **Πριάμοιο.. ἀπόρθητος πόλις ἔπλεν**.

ἔπλεο συγκεκ. ἀντὶ ἐπέλεο μέσ. ἀόρ. τοῦ πέλω βλ.λ.

ἔπληντο κ. πλῆντο ἐπ. συγκεκ. γ' πληθ. παθ. ἀόρ. β' τοῦ πελάζω βλ.λ.: Ἰλ.Δ 449 **ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι ἔπληντ' ἀλλήλῃσι**.

ἐπνουβού μτγν. εἶδος βοτάνης παρ' Αἰγυπτίοις: ΨΔιοσκ.3,46.

ἐποαρίζω (ὀαρίζω) μσν. ὀαρίζω, ὁμιλῶ μετ' οἰκειότητος, γλυκομιλῶ: Πρόδρ.Ἐπιστ.5.

ἐπόγδοος-ον (ὄγδοος) κ. νεώτ. ὁ συγκείμενος ἐκ τοῦ ὅλου καὶ ἑνὸς ὀγδόου αὐτοῦ ($1\frac{1}{8}$): Πλάτ. Τίμ.36B **τῷ τοῦ ἐπογδόου διαστήματι τὰ ἐπίτριτα πάντα ξυνεπληροῦτο**· ‖ **ἐπ- λόγος** ὁ λόγος, ἡ σχέσις 8:9 ἢ 9:8: Πλούτ.Ἠθ.367F· ‖ ἐπὶ τόκου, ὁ ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ ὄγδοον τοῦ κεφαλαίου, ἤτοι 12 1/2 ἐπὶ τοῖς ἑκατόν· Σουΐδ. «ἐπόγδοον, τὸ δεδανεισμένον,ὥστε τοῦ κεφαλαίου τὸ ὄγδοον μέρος λαβεῖν τὸν δανειστήν· οἷον τριώβολον τοῦ τετραδράχμου»: Δημ.1212 **δανεισάμενος ἐγὼ ἀργύριον πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπίτοκον, ὀκτακοσίας δὲ δραχμάς.., ἐπόγδοον** (μὲ 12 1/2 τοῖς ἑκατόν)· **2)** εἰδ. μουσ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πλήρης, ἀκέραιος τόνος· Ἡσ. «ἐπόγδοον, τόνος μουσικός»: Φιλόλ.6· ‖ νεώτ. βυζαντ. μουσ. **ἐπόγδοος ἢ μείζων τόνος** ὁ τὸ πρῶτον τονιαῖον διάστημα κατέχων τόνος εἰς τὰ τετράχορδα τῆς φυσικῆς διατονικῆς κλίμακας, ἔχων ἀξίαν μήκους χορδῆς 8/9.

ἐπόγκιαι Ἡσ. «αἱ τοῦ πλοίου παραθῆκαι».

ἐπογκος-ον (ὄγκος) μτγν. ἔγκυος: Ἰάμβλ.Πυθ.194.

ἐπογκῶ-όω (ὀγκῶ) μτγν. κ. μσν. καθιστῶ τι ὀγκῶδες, παραγεμίζω, φουσκώνω τι: Πορφ.Ἀποχ. 2,30 **ἐπ- δορὰν βοὸς χάρτῳ**· ‖ μσν. παθ. γίνομαι ὀγκώδης, ἐξογκοῦμαι: Νικ.Χων.Μαν.Κομν.2,65D **ἐς τὰς μάχας ἐπωγκοῦντο καὶ ὠροθύνοντο**.

ἐπογμεύω (ὄγμος) μτγν. ὀγμεύω ἐπί τινος, αὐλακίζω, δθ. μτφ. ἐπὶ χοροῦ, σχηματίζω κύκλον, κάνω γύρους: Τρυφιόδ.354 **γεράνων στίχες.. κύκλον ἐπογμεύουσιν ἀλήμονος ὀρχηθμοῖο** (κώδ. ἐπολμεύουσιν).

ἐπόγμιος-ον μτγν. ἐπίθ. τῆς Δήμητρος, ἡ προστάτις τῶν ὄγμων τοῦ ἀγροῦ, ἡ ἔφορος τοῦ θέρους: Ἀδαῖ. ἐν ΑΠ 6,258,1 **τὰν οἶν, ὦ Δάματερ ἐπόγμιε**.

ἐπογραφῶ-έω (ἔπος-γράφω) σχόλ. γράφω ἔπη, στίχους ἐπικούς: Σχόλ. εἰς Γρηγ. ἐν Καταλ.Βοδλ.17 Μουσαῖος, **πρὸς ὃν Ὀρφεὺς ἐπογραφεῖ**.

ἐπόδια (τὰ) ἰων. τ. τοῦ ἐφόδια βλ.λ.: Ἡρ.4,203 Κυρηναίων **δεηθέντες ἐπόδιά σφι δοῦναι ἔτυχον**.

ἐποδιάζω ἰων. τ. τοῦ ἐφοδιάζω βλ.λ.: Ἡρ.9,99.

ἐποδυνῶμαι-άομαι (ὀδυνῶμαι) μτγν. ἀποθ. αἰσθάνομαι ὀδύνην ἐπί τινι: Γρηγ.Νύσσ.1,245A.

ἐποδύρομαι (ὀδύρομαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀποθ. ὀδύρομαι ἐπί τινι, θρηνῶ γιὰ κάτι: Μηναῖ. 1,31 Σταυροθεοτ. **μὴ ἐποδύρου μου, Μῆτερ, καθορῶσα ἐν ξύλῳ κρεμάμενον**· κ. ἀπολ.: ΑΠ 7,10,7 **ἐπωδύραντο δὲ πέτραι**.

ἐπόζω (ὄζω) μτγν. κ. μσν., μέλλ. **ἐποζέσω**, ὄζω ἔκ τινος, ἀναδίδω δυσοσμίαν, βρωμῶ: ΠΔ Ἐξ.7,18

οἱ ἰχθύες οἱ ἐν τῷ ποταμῷ τελευτήσουσι καὶ ἐποζέσει ὁ ποταμός, Γαλ.19,100,8ί.Παχωμ.ἐν ASS Ματου 3,38,46 τίς ἀποθανὼν οὐκ ἐπώζεσεν ;.
ἐποίγην αἰολ. τ. τοῦ ἐπείγειν ἀπαρφ. τοῦ ἐπείγω βλ.λ. : Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειψ.2,436,12.
ἐποίγνυμι ἐπ. κ. ἐποίγω μόνον γ' πληθ. πρόσ. ὑπερσυντ. π. Ὁμ. ἐπῴχατο, κλείω : Ἰλ.Μ 340 πᾶσαι | πύλαι | γὰρ ἐπῴχατο [δ. γρ. ἐπώχατο].
ἐποιδαίνω [οἰδαίνω] μτγν. οἰδαίνω κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ἐξοιδαίνω, πρήσκομαι, φουσκώνω : Νίκ.Ἀλεξ.477 ῥινὸς ἄκρον ἐποιδαίνων σφυρὰ πίμπραται [σχόλ. « καὶ τοῦ δέρματος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν γίνεται ἔπαρμα »]· ρηματ. π. ἐποιδαλέος.
ἐποιδαλέος-α-ον [ἐποιδαίνω] ὁ οἰδαλέος κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, πρησμένος, φουσκωμένος : Ἱππ. Ἐντ.Παθ.23 ὁ χρὼς ἐποιδαλέος.
ἐποίδησις-εως [ἡ] [ἐποιδῶ] ἡ ἀποίδησις, τὸ οἴδημα, τὸ φούσκωμα : Θεόφρ.Φ| 3,5,5.
ἐποιδίσκομαι [οἰδίσκομαι] ἐποιδαίνω βλ.λ., πρήσκομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.5,21 ἐπῳδίσκετο ἡ γαστήρ, Γαλ.19,429 τὰ ἐποφθάλμια ἐποιδίσκεται.
ἐποιδῶ-έω [οἰδῶ] ἐποιδαίνω βλ.λ., πρήσκομαι : Ἱππ.Προρρ.1,71, Θεόφρ.Φ| 35,5, Διοσκ.4,157 ἐποιδεῖ τὸ πρόσωπον· ρηματ. π. ἐποίδησις.
ἐποιείσανθο Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. ἀντὶ ἐποιήσαντο, γ' πληθ. πρόσ. μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ποιοῦμαι βλ.λ.
ἐποίζω παρατ.-ῷζον ἐπώζω βλ.λ., θρηνῶ, ὀδύρομαι ἐπί τινι : Αἰσχ ἀπ.157 ἐφημένη τάφον τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσιν [πιθ.].
ἐποίϜηε Ἐπιγρ. ἀργ. τ. ἐποίησε, γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἀόρ. τοῦ ποιῶ βλ.λ.
ἐποικειοῦμαι-όομαι [οἰκειοῦμαι] μσν. γίνομαι, εἶμαι οἰκεῖος, φίλος : Νικ.Χων.745,7 πρόσεισιν ὁ Δούκας τῷ βασιλεῖ,ἐπῳκείωτο γὰρ ὑπὲρ ἅπαντας.
ἐποίκησις-εως [ἡ] [ἐποικῶ] νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐποικῶ, ἡ μόνιμος ἐγκατάστασίς τινος ἐν ξένῳ τόπῳ· || ἀντὶ ἐποίκισις βλ.λ.
ἐποικία [ἡ] [ἐποικίζω] Ἐπιγρ. κ. μσν. κ. νεώτ., λοκρ. ἐπιϜοικία, ἡ ἀποικία, ἡ διὰ νέου ἐποικισμοῦ κατοίκων ἐγκατάστασις ἔν τινι τόπῳ, ἐν ᾧ ὑπῆρχεν ἱδρυμένη ἄλλη ἀποικία : Ἐπιγρ.,Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 2,135 [ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀποικία]· **2**) μσν. ἀγροτικὴ οἰκία, ἔπαυλις, βίλλα : Γεωπ.10,1,1 [εἰ μὴ δ. γρ.].
ἐποικίδιος-α-ον λεξ. ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ, γλώσσα. ἐπὶ τοῦ ὑπωρόφιος : Σχόλ.Πίνδ.Π 1,188· **2**) ἐπίθ. τῆς Δήμητρος ἐν Κορίνθῳ ὡς προστάτιδος τῶν οἰκιακῶν· Ἡσ. « Δημήτηρ ἐν Κορίνθῳ ».
ἐποικίζω [οἰκίζω] κ. νεώτ. ἐγκαθιστῶ τινα ὡς ἔποικον ἔν τινι ἤδη κατῳκημένῳ τόπῳ : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.1,96 ταῖς δὲ πλείοσι [πόλεσι] τοὺς ἑαυτῷ στρατευομένους ἐπῴκιζεν· || ἐν ἀναφ. πρὸς χώραν, οἰκίζω ἐπὶ πλέον δι' ἐποίκων· νεώτ. ἰδίως ἐπὶ χωρῶν ἀραιῶς ἢ ὑπὸ ἀπολιτίστων πρότερον οἰκουμένων : οἱ Γάλλοι πρῶτοι ἐπῴκισαν τὸν Καναδᾶν· || ὁμ. νεώτ. εἰδ. ἐνεργῶ, κάμνω τὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων ἢ ἀκτημόνων γεωργῶν εἰς δημοσίας ἢ ἀπηλλοτριωμένας ἐκτάσεις· κ. παθ.· πρβλ. ἐποικισμὸς 2Ι· || ὁμ. παθ. ἐπὶ προσ., ἐγκαθίσταμαι ὑπὸ ἄλλου ὡς ἔποικος εἰς ξένην χώραν : πολλοὶ ἐξ Ἀγγλίας εἶχον ἐποικισθῆ ἐν Αὐστραλίᾳ· || κ. ἐπὶ χώρας, ὑφίσταμαι αὔξησιν τοῦ πληθυσμοῦ μου δι' ἐγκαταστάσεως ἐποίκων : τὸ Τράνσβαλ ἐπῳκίσθη ὑπὸ τῶν Ὁλλανδῶν· **2**) ἐγείρω ἐπί τινος τεῖχος, ἐπιτειχίζω : Παυσ.4,26,6 πόλιν ἐποικίσαι Λακεδαιμονίοις· κ. παθ.:αὐτ.28,1 Μεσσήνης τε ἠνείχοντο ἐποικιζομένης· **3**) Ἐπιγρ. δίδω εἰς καλλιέργειαν, καλλιεργῶ : ἔδωκεν . . γῆν φιλὴν ἀγρὸν ἐποικίσαι· ρηματ.π. ἐποίκισις, ἐποικισμός.
ἐποίκιον [τὸ] [οἶκος] μτγν. ἔπαυλις, ἀγροικία, ἀγροκήπιον : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,98 ἐς δὲ τὰ ἐποίκια χρήσονται ξύλοις, Πάπ. ἐποίκιόν μοι Ἀμμωνᾶ ὑπάρχει δοθὲν ἐν προικί· || κτ. πληθ. ἀραιὸς συνοικισμὸς ἐξ ἐπαύλεων ἢ ἀγροικιῶν : Ἰώσ.ΑΙ 14,10,6 τόπους τε καὶ χώρας καὶ ἐποίκια, Στράβ. 11,3,1 ἥ γε Ἰβηρία κατοικεῖται καλῶς τὸ πλέον πόλεσί τε καὶ ἐποικίοις· || γεν. ἀγροτικὸς συνοικισμός, χωριό, χωριουδάκι : ΠΔ Παραλ.1,27,25 ἐν τοῖς ἐποικίοις καὶ ἐν τοῖς πύργοις Ἰωνάθαν.
ἐποίκισις-εως [ἡ] [ἐποικίζω] μτγν. κ. νεώτ. κ. ἐποικισμός [ὁ] ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐποικίζειν βλ.λ., ἡ ἐγκατάστασις νέων ἔξωθεν κατοίκων ἔν τινι ἤδη κατῳκημένῃ χώρᾳ : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.5,137 πολλοὺς εἶχεν Ἰταλοὺς ἐξ ἐποικίσεως Γαΐου Καίσαρος [Λάμψακος].
ἐποικισμός [ὁ] [ἐποικίζω] γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐποικίζειν, ἡ ἐγκατάστασις νέων κατοίκων ἔν τινι κατῳκημένῳ τόπῳ, ἡ ἐποίκησις· || νεώτ. εἰδ. κ. ἡ ἐγκατάστασις προσφύγων ἢ ἀκτημόνων γεωργῶν εἰς ἀκαλλιεργήτους ἐκτάσεις δημοσίας ἢ ἀπηλλοτριωμένας : διεύθυνσις ἐποικισμοῦ.
ἐποικιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν ἐποικισμὸν βλ.λ. : ἐποικιστικὴ πολιτικὴ [κρατικὴ προσπάθεια πρὸς ἐγκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν εἰς ἀκαλλιεργήτους ἐκτάσεις]· ἐπίρρ. -ῶς.
ἐποικοδομή [ἐποικοδομῶ] κ. νεώτ., δωρ. ἐποικοδομά νέα οἰκοδομὴ ἐπὶ ἄλλης τινὸς προϋπαρχούσης : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,150 οὐδὲ τίμημα οἰσόντι [sic] οὔτε τῶν χώρων οὔτε τᾶς ἐποικοδομᾶς, Ἰώσ.ΑΙ 19,117, Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7,10,55.
ἐποικοδόμημα-ατος [τὸ] [ἐποικοδομῶ] μτγν.,μσν. κ. νεώτ. ἐποικοδομὴ βλ.λ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5,660, Παχυλ.Γ'Ανδρόν.Παλ.330C· **2**) νεώτ. μτφ. ἡ περαιτέρω προαγωγή, ἀνάπτυξις· **3**) νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ κοινωνιολ. τὸ σύνολον τῶν θεσμῶν, κανόνων, πνευματικῶν καὶ ψυχικῶν ἐκδηλώσεων τῆς κοινωνίας, ἐν τῷ ὁποίῳ αἱ ὁπαδοὶ τοῦ ἱστορικοῦ ὑλισμοῦ βλ.λ. θεωροῦσι τὸ οἰκονομικὸν στοιχεῖον ὡς τὴν ὑλικὴν βάσιν τοῦ ὅλου κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος· ἀ. ὑπερσκελετός, ὑπερκαθεστώς.
ἐποικοδόμησις-εως [ἡ] [ἐποικοδομῶ] κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐποικοδομεῖν βλ.λ., ἡ οἰκοδόμησις ἐπὶ ἑτέρας οἰκοδομῆς· **2**) μτφ. συσσώρευσις ἐκφράσεων, ἀνιοῦσα ἔμφασις : Ἀριστλ.ΖΓ 724a,29 ὡς Ἐπίχαρμος ποιεῖ τὴν ἐποικοδόμησιν, ἐκ τῆς διαβολῆς ἡ λοιδορία· ἐκ δὲ ταύτης ἡ μάχη, Λογγῖν.39,3 τῇ τε τῶν λέξεων ἐποικοδομήσει τὰ μεγέθη συναρμόζουσιν· **3**) νεώτ. μτφ. ἀνέγερσις, ἀνάπτυξις, περαιτέρω προαγωγή : ἡ ἐποικοδόμησις τῆς ἐπιστήμης ἐπὶ ὑγιοῦς βάσεως.
ἐποικοδομητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος ἢ συντελῶν εἰς τὴν ἐποικοδόμησιν· **2**) μτφ. ὁ προάγων εἰς ἀρετὴν διὰ τῆς διδασκαλίας ἢ τοῦ παραδείγματος, ἠθικοπλαστικός, ψυχωφελής : ἐποικοδομητικὰ διδάγματα· ἐπίρρ. -ῶς.
ἐποικοδομία [ἡ] μτγν. ἡ ἐποικοδόμησις βλ.λ. : Ἐπιγρ., Ἰώσ.ΑΙ 19,1,15 [πιθ.].
ἐποικοδομῶ-έω [οἰκοδομῶ] κ. νεώτ. οἰκοδομῶ ἐπὶ προϋπαρχούσης οἰκοδομῆς : Θουκ.7,4 ἐποικοδομήσαντες δὲ αὐτὸ οἱ Ἀθηναῖοι ὑψηλότερον [τὸ τεῖχος]· **2**) μτφ. ἐπὶ τοῦ λόγου, ἐπισωρεύω, ποιοῦμαι χρῆσιν τοῦ ρητορικοῦ σχήματος κλῖμαξ : Ἀριστλ.Ρητ.1365a,16 τὸ συντιθέναι δὲ καὶ ἐποικοδομεῖν, αὐτ.Ρητ.Ἀλ.1426b,3· **3**) ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθῶ οἰκοδομήν τινα, ἀνοικοδομῶ : Ξεν.Ἑλλ.6,5,12 ἐπῳκοδόμει δὲ τὸ τεῖχος αὐτῶν ὅσα ἐδεῖτο, Δημ.1278 οὐ γὰρ δὴ τειχίον γ' εἰ παλαιὸν ἐπῳκοδόμησεν· **4**) οἰκοδομῶ, κτίζω ἐπί τινος : Πλάτ.Νόμ.736Ε ἐπὶ ταύτης οἷον κρηπῖδος μονίμου ἐποικοδομεῖν δυνατόν, Ἐπιγρ. ἐπ. ἐπὶ τοὺς τοίχους· κ. παθ. : Ξεν.Ἀν.3,4,11 ἐπὶ δὲ ταύτῃ ἐπῳκοδόμητο πλίνθινον τεῖχος· **5**) κ.μτφ. :

Φίλ.1,610 ἐπ- φύσει μαθήματα, ΚΔ Κορινθ.1,3,12 εἰ δέ τις ἐποικοδομεῖ ἐπὶ τὸ θεμέλιον τοῦτον χρυσόν.. ξύλα, χόρτον, Παυσ.8,2,6 οἱ τοῖς ἀληθέσιν ἐποικοδομοῦντες ἐψευσμένα· κ. παθ. : ΚΔ Ἐφεσ. 2,20 ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν· 6) μτφ. στερεῶ, ἑδραιώνω εἰς τὴν πίστιν : ΚΔ Ἰούδ.20 τῇ ἁγιωτάτῃ ὑμῶν πίστει ἐποικοδομοῦντες ἑαυτούς· κ. παθ. : αὐτ.Κολ.2,7 ἐρριζωμένοι καὶ ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ πίστει· 7) κατασκευάζω ἔν τινι τεῖχος, ὀχύρωμα, ἐπιτειχίζω : Πολύβ.2,46,5 θρασέως ἐποικοδομοῦντα μὲν τὸ καλούμενον Ἀθήναιον ἐν τῇ τῶν Μεγαλοπολιτῶν χώρᾳ· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἀρρ. Ἀν.2,1,2 στρατόπεδα δὲ πέντε ἐποικοδομησάμενος· ρηματ.π. ἐποικοδόμησις, ἐποικοδόμημα, ἐποικοδομή, ἐποικοδομία.

ἐποικονομία [ἡ] [ἐποικονομοῦμαι] μτγν. ἡ ἀνάλογος, ἡ ἐξ ἴσου διανομή : Λογγῖν.Ύψ 91,2 εἴτε ἐποικονομίαν ἔργων ἢ παθῶν [εἰ μὴ ἀναγν. ἐποικοδομία] τὴν ῥητορικὴν κατάταξιν.

ἐποικονομοῦμαι-έομαι παθ. οἰκονομοῦμαι, διοικοῦμαι, διευθύνομαι : Ἀριστλ.Οἰκ.1346a,14 ὁ πάσαις ἐποικονομεῖται ταῖς οἰκονομίαις(διορθ.ἐπικοινων-).

ἔποικος-ον κ. νεώτ. ὁ ἐγκατασταθεὶς ἐν τόπῳ κατῳκημένῳ ἤδη, ὁ ἐν ἀποικίᾳ βλ.λ. ἐγκατεστημένος, ἄποικος : Πίνδ.Ο 9,69 υἱὸν δ' Ἄκτορος ἐξόχως τίμασεν ἐποίκων [σχόλ. « ὑπὲρ πάντας τοὺς ἐνοικοῦντας ξένους »]· 2) ὁ ἄλλοθεν ἐρχόμενος, ξένος, ἀλλότριος, ὁ μηδὲν πολιτικὸν δικαίωμα κεκτημένος : Σοφ.Ἠλ.189 ἁπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, Πλάτ. Νόμ.742Α μισθοὺς μισθωτοῖς δούλοις καὶ ἐποίκοις ἀποτίνειν· πρβλ. μέτοικος· 3) ὁ πεμπόμενός που ὡς μετανάστης, ἄποικος : Ἀριστ.Ὄρν. 1307 ὥστε πτερῶν σοι τοῖς ἐποίκοις δεῖ ποθέν, Θουκ.2,27 πέμψαντες ἐποίκους ἔχειν [σχόλ. « ἄποικοι μέν, οἱ ἐν ἐρήμῳ τόπῳ πεμπόμενοι οἰκῆσαι, ἔποικοι δέ, οἱ εἰς πόλεις »], Ἰσοκρ.5,6· || ὁμ. ἐπὶ προσθέτων ἐποίκων : Ἀριστλ.Πολιτ.1303a,28 ὅσοι ἤδη συνοίκους ἐδέξαντο ἢ ἐποίκους, αὐτ.37 ἐποίκους ἐπαγαγόμενοι, Καλλ.Αἴτ. ἐν Πάπ. λαὸν ἔποικον ἄγοις· 4) ὁ γειτονικός, ὁ πλησίον ὤν : Αἰσχ. Πρ.410 ὁπόσοι τ' ἔποικον ἁγνᾶς Ἀσίας ἕδος νέμονται· || τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ γείτων : Σοφ. ΟΚ 506 ἢν δέ του σπάνιν τιν' ἴσχῃς, ἔστ' ἔποικος ὃς φράσει· 5) πάπ. ἐπὶ ζῴων, πιθ. ὁ ἐγγενής, ἐγχώριος, ντόπιος : Πάπ. ἐποίκων τετραπόδων.

ἐποικουρῶ-έω κατοικῶ, μένω ἐν τῷ οἴκῳ· κ. παθ. γίνομαι, συμβαίνω ἐν τῷ οἴκῳ : Φίλ.2,202 μηδὲν τῶν ἐπικουρημένων ἐπιστάμενος.

ἐποικτκίρω [οἰκτείρω] κ. ἐποικτίρω αἰσθάνομαι οἶκτον ἐπί τινι, εὐσπλαγχνίζομαί τινα διά τι, λυπᾶμαι : Ξενοφ.7,3, Σοφ.Αἴ.121 ἐποικτίρω δέ νιν δύστηνον ἔμπας, Ἄρατ.412 ἐποικτείρουσα πολυρρόθιους ἀνθρώπους· || ὁμ. κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Ἀγ. 1069 ἐγὼ δ', ἐποικτείρω γάρ, οὐ θυμώσομαι.

ἐποικτίζω [οἶκτος] οἰκτείρω τινά· Ἡσ. « ἐποικτίσας, οἰκτείρας » : Σοφ.ΟΤ 1296 θέαμα δ' εἰσόψει.. τοιοῦτον οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι· || τὸ μέσ. θρηνῶ, κλαίω, ὀδύρομαι : Ἰώσ.ΠΙ 1,27,3 ἐπ- ὡς αὐτὸς ἁλίσκοιτο· ρηματ. π. ἐποίκτιστος.

ἐποίκτιστος-ον [ἐποικτίζω] ὁ ἄξιος οἴκτου, ἀξιολύπητος : Αἰσχ.Ἀγ.1221 ἐποίκτιστον γέμος.

ἔποικτος-ον [οἶκτος] ὁ ἐποίκτιστος, ἀξιολύπητος : Αἰσχ Ἀγ.1614 ἔποικτον τόνδε βουλεῦσαι φόνον.

ἐποικῶ-έω [οἰκῶ] κ. νεώτ. ἐγκαθίσταμαι ὡς ἔποικος ἔν τινι κατῳκημένῳ τόπῳ, πηγαίνω ὡς ἔποικος νὰ κατοικήσω εἴς τινα τόπον, μετ' αἰτ. : Εὐρ.Ἴων 1583 Κυκλάδας ἐποικήσουσι νησαίας πόλεις, Στράβ.9,2,25 Βοιωτίαν.. ἐπῴκησάν ποτε Θρᾷκες· κ. ἐμπρόθ. [ἐν] : Ξεν.ΚΠ 6,2,10 τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ ἐποικοῦντας· κ. ἀπολ. : Πλάτ.Νόμ.752Ε δέκα ἐκ τῶν ἐποικησάντων· || νεώτ. εἶμαι ἔποικος· 2) ἐγκαθίσταμαι παρά τινι μετ' ἐχθρικῆς διαθέσεως : Θουκ.6,86 ἐποικοῦντες ὑμῖν αἰεί τε ἐπιβουλεύουσι· || κ. παθ. ἐπὶ πόλεως ἢ χώρας, κατέχομαι ὑπό τινος ἐχθροῦ ὡς ὁρμητήριον πολεμικῶν αὐτοῦ ἐπιχειρήσεων : Θουκ.7,27 ἡ Δεκέλεια.. ὕστερον δὲ φρουραῖς ἀπὸ τῶν πόλεων κατὰ διαδοχὴν χρόνου ἐπιούσαις τῇ χώρᾳ ἐπῳκεῖτο· ρηματ. π. ἐποίκησις.

ἐποιμώζω [οἰμώζω] οἰμώζω ἐπί τινι, θρηνῶ, ἀναστενάζω διά τι : Αἰσχ.Χο.547 τῷδ' ἐπῴμωξεν πάθει.

ἐποίνιος-ον [οἶνος] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπ' οἴνῳ ὢν ἢ κατὰ τὴν οἰνοποσίαν γινόμενος, ὁ βακχικός, βακχεῖος : Νόνν.Δ 11,300 οὐκέτι σὺν Σατύροισιν ἐποίνιον ὕμνον ἀείδεις, αὐτ.17,383 ἐποίνιον εἰς χορὸν ἕλκων· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ποίημα ᾀδόμενον ἐν συμποσίοις : Ἀν.Κρ.4,314,6 « σκόλιον.. καλεῖται δὲ ἐποίνιον » [διορθ. ἀντὶ ἐπίνοιον].

ἔποινος-ον [οἶνος] Τζέτζ. « μέθυσος ».

ἐποίσαντκς πάπ. ἀνώμ. τ. τοῦ ἐποίσοντες, ἀρσ. πληθ. μτχ. μέλλ. τοῦ ἐπιφέρω βλ.λ.

ἐποισεν Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐποίησεν, γ' ἑν. πρόσ. ἀόρ. τοῦ ποιῶ βλ.λ.

ἐποιστικός-ή-όν [ἐπιφέρω] ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιφέρειν, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ προκαλεῖν τι:Πλωτῖν.1,1,2 εἶδος ἄδεκτον ἁπασῶν ἐνεργειῶν ὧν ἐποιστικὸν ἄλλῳ, Σχόλ.Ἀριστλ.Ἠθ.3,45 τὰ θανάτου ἐποιστικά· 2) ὁ ἀφθόνως παράγων, ὁ παραγωγικός, ὁ γόνιμος : Στωϊκ.ἀπ.3,49 ἐπ- συμπτωμάτων,Φιλόδ.Ὀργ.30W ἐπ- συμφορῶν.

ἐποίσω μέλλ. τοῦ ἐπιφέρω βλ.λ.

ἐποιχνῶ-έω [οἰχνῶ] πορεύομαι πρός τινα, πηγαίνω· Ἡσ. « ἐποιχνεῖ, ἐπιφοιτᾷ » : Ποσειδ.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 12,131,1 ἃ Κύπρον ἅ τε Κύθηρα καὶ ἃ Μίλητον ἐποιχνεῖς· 2) ἐνασχολοῦμαι εἴς τι, ἐπαγγέλλομαί τι : Ἀριστόν.1,2 ἐπ- μαντοσύναν.

ἐποίχομαι [οἴχομαι] ποι. πορεύομαι πρός τινα, προσέρχομαι, πηγαίνω : Ὀδ.Α 324 αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς· κ. μετ' αἰτ. τοπ.: Θέογν.353 ἐπ- δόμον ἄλλον· || ἀναφ. πρὸς θεόν, προσέρχομαι διὰ θυσιῶν καὶ πανηγύρεων, τιμῶ διὰ θυσιῶν· κ. ἐπὶ προσ., προσέρχομαι πρός τινα μετ' ἐνδείξεων, προσφορῶν τιμῆς πρὸς αὐτόν : Πίνδ. Ο 3,72 ξεινίαις αὐτοὺς ἐποίχονται τραπέζαις· κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.Π 2,24 τὸν εὐεργέταν.. ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι· 2) ἐπέρχομαι κατά τινος, προσβάλλω, ἐφαρμῶ : Ἰλ.Ε 330 ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέι χαλκῷ, αὐτ.Ο 676 ἀλλ' ὅ γε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο μακρὰ βιβάσθων· ||ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος, αἵτινες διὰ τῶν βελῶν των ἐπέφερον θάνατον : Ἰλ.Α 50 οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο κύνας ἀργούς, αὐτ.Ω 759· || κ. ἐπὶ τῶν βελῶν τῶν θεῶν : Ἰλ.Α 383 οἱ δέ νυ λαοὶ θνῆσκον ἐπασσύτεροι, τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· 3) ἐπὶ οἰνοχόου, περιέρχομαι, κάνω τὸν γῦρον κατὰ σειράν, ὑπηρετῶ : Ὀδ.Α 143 κῆρυξ δ' αὐτοῖσιν θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων· 4) ἐπὶ στρατηγοῦ, ἐπιθεωρῶ : Ἰλ.Ο 279 αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν· κ.ἀπολ. : Ἰλ.Κ 171 τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν, αὐτ.Ρ 215· 5) ἐπιμελοῦμαί τι, ἀσχολοῦμαι,καταγίνομαι εἴς τι : Ἰλ.Ζ 492 καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε ἔργον ἐποίχεσθαι, Ὀδ.Ρ 225, Ἡσίοδ.Α200 ἐπὶ δ' ᾤχετο φύλοπιν αἰνήν· κ.μετὰ δοτ.: Θεόκρ.25,32,Κόϊντ.12,343 ἔργῳ ἐποίχονται· || ἐπὶ γυναικῶν ὑφαινουσῶν, ἐργάζομαι εἰς τὸν ἀργαλειόν : Ἰλ.Α 31 ἱστὸν ἐποιχομένην καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν [σχόλ. « ἱστουργοῦσαν, καὶ ὑφαίνουσαν »]· || φρ. ἐποίχομαι δόρπον ἑτοιμάζω δεῖπνον : Ὀδ.Ν 34 ἀσπασίως δ' ἄρα τῷ κατέδυ φάος ἠελίοιο δόρπον ἐποίχεσθαι.

ἐποιωνίζομαι (οἰωνίζομαι) σχόλ. ἀποθ. διὰ λέξεως, προαφωνήσεως δίδω εὐτυχῆ τινα προσημασίαν, προμαντεύω : Σχόλ.᾿Αριστφ.῞Ορν.447 ἐποιωνιζόμενος αὐτῷ τὴν νίκην.

ἐποκέλλω (ὀκέλλω) ὠθῶ, ἐλαύνω εἰς τὴν ξηράν, ρίπτω ἔξω : ῾Ηρ.6,16 νέας μὲν δὴ αὐτοῦ ταύτῃ ἐποκείλαντες κατέλιπον, Θουκ.4,26 ἐπώκελλον γὰρ τὰ πλοῖα τετιμημένα χρημάτων, ΚΔ Πράξ. 27,41 περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον διθάλασσον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ πλοίων, πίπτω εἰς τὴν ξηράν, ἐξοκέλλω, ναυαγῶ, καθίζω : Θουκ.8,102 καὶ μίαν μὲν ἐποκείλασαν κατὰ τὸ ἱερὸν τοῦ Πρωτεσιλάου· **3)** εἰσπλέω, εἰσέρχομαι : ᾿Αρρ.᾿Αν.2,23,3 ταύτας δὲ ἐκέλευσεν ἐν κύκλῳ περιπλεούσας τὸ τεῖχος ἐποκέλλειν.. καὶ ἀνακωχεύειν· ‖ κ. ἐπὶ ἰχθύων : ᾿Αριστλ.Θαυμ.844a,30.

ἐποκλάζω (ὀκλάζω) μτγν. κύπτω, λυγίζω τὰ γόνατα, γονατίζω : ῾Ηλιοδ.Αἰθ.4,17 ἄρτι δὲ τῇ γῇ συνεχὲς ἐποκλάζοντες, Γρηγ Νύσσ.6,197Β.

ἐποκριόεις-εντος-εσσα-εν (ὀκριόεις) μτγν. ὁ ἔχων προεξοχάς, ἀνώμαλος : Κριναγ. ἐν ΑΠ 7,401 στέρνα τ᾿ ἐποκριόεντα.

ἐποκριῶ-άω (ὀκριῶ) μτγν. εἶμαι ὀκριόεις, τραχὺς εἰς τὴν ἐπιφάνειαν : Νίκ.Θηρ.790 οἷά τε πετραίοισιν ἐποκριόωσι παγούροις.

ἐποκταμερής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων λόγον $1\,^{8}/_{9}$: 1 : Νικόμ.Γερ.᾿Αριθμ.1,23.

ἐποκτωκαιδέκατος-η-ον μτγν. ὁ ἔχων λόγον 19 : 18 : ΘέωνΣμ.87,3.

ἐπολβίζω (ὀλβίζω) μακαρίζω, καλοτυχίζω τινά : Διον.Τραγ.3 ἐπ- τὸν θανόντα, Νόνν.Δ 46,325,Παῦλ. Σιλ.227 τὴν δὲ παραπλώοντες ἐπολβίζουσιν ὁδῖται.

ἔπολβος-ον (ὄλβος) μτγν. ὁ εὐτυχής, ὁ μακάριος : Μαν.1,413 ἀγακλειτοὺς καὶ ἐπόλβους.

ἐπολιός (ὁ) Σουΐδ. εἶδος νυκτερινοῦ πτηνοῦ, πιθ. ὁ π. ᾿Αριστλ. αἰγωλιός.

ἐπολισθάνω (ὀλισθάνω), μέλλ. ἐπολισθήσω, ὀλισθαίνω ἐπί τινος, γλιστρῶ : ᾿Ιώσ.ΠΙ 3,7,29 ἐπ- σανίσιν, Νόνν.Δ 48,992 προκάρηνος ἐπωλίσθησεν ἀρούρῃ, Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 10,15· **2)** μτφ. πίπτω εἰς παράπτωμα, εἰς σφάλμα ἢ ἠθικὸν ὀλίσθημα : ᾿Αγαθ.ἐν ΑΠ 5,277,4 μήτ᾿ ἐπολισθήσω .. ἀμπλακίαις.

ἔπολμις ῾Ησ. « εἶδος μάντεως ».

ἐπολολύζω (ὀλολύζω) ποι. μετὰ δοτ. ἐκβάλλω κραυγὴν ἀγαλλιάσεως, χαρμόσυνον, ἀλαλάζω : Αἰσχ.᾿Επτ.825 πότερον χαίρω κἀπολολύξω πόλεως ἀσινεῖ σωτῆρι· ‖ κ. ἀπολ. : ᾿Αριστφ.᾿Ιππ.616 νῦν ἄρ᾿ ἄξιόν γε πᾶσιν ἐπολολύξαι (σχόλ. « εὔξασθαι καὶ εὐφημῆσαι »)· ‖ κ. μέσ. : Αἰσχ.᾿Αγ. 1236 ὡς δ᾿ ἐπωλολύξατο ἡ παντότολμος, ὥσπερ ἐν μάχης τροπῇ.

ἐπολοφύρομαι (ὀλοφύρομαι) μτγν. ἀποθ. ὀλοφύρομαι, θρηνῶ, ὀδύρομαι ἐπί τινι : ᾿Ιώσ.ΠΙ Προοίμ. 14 ἐπολοφύρεσθαι ταῖς τῆς πατρίδος συμφοραῖς, αὐτ.6,4,8 πολλὰ ἐπολοφυράμενος.

ἕπομαι κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. εἱπόμην, ἐπ. κ. ἑπόμην, μέλλ. ἕψομαι, ἀόρ. β´ ἑσπόμην, ὑποτ. ἕσπωμαι, εὐκτ. ἑσποίμην, προστ. ἑσπέσθω κ. ἐπ. ἀ. σπεῖο, (συνεπί-) σπεο ἀπαρφ. (ἑ)σπέσθαι, μτχ. (ἑ)σπόμενος, ἐπὶ προσ. συμπορεύομαι, συνοδεύω, ἰδίως ὁδηγοῦντα ἢ προπορευόμενον ἀκολουθῶ : ᾿Ιλ.Λ 472 ὁ μὲν ἦρχ᾿, ὁ δ᾿ ἅμ᾿ ἕσπετο ἰσόθεος φώς, ᾿Οδ.Β 413 ἡγήσατο, τοὶ δ᾿ ἅμ᾿ ἕποντο· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. : ᾿Ιλ.Γ 174 ὁππότε δεῦρο υἱεῖ σῷ ἑπόμην· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. : Πίνδ.Ν 10,37 ἕπεται ματρώων .. πολύγνωτον γένος ὑμετέρων (πιθ. γρ. ἀντὶ πολυγνώτῳ γένει), Λουκ.῎Ον.51 καὶ αὕτη εἵπετο τὸ φεῦγον· ‖ ὁμ. ἕπομαι ἅμα τινί : ᾿Ιλ.Β 534 τῷ δ᾿ ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο Λοκρῶν, Σοφ.᾿Ηλ.253 σοὶ γὰρ ἑψόμεσθ᾿ ἅμα· ‖ κ. ἀπολ. : Σοφ.Αἶ.814 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ᾿ ἕψεται· ‖ ὁμ. ἕπ- ἐπί τινος : ᾿Οδ.Α 278 ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι· ‖ ὁμ. ἕπ- ἐπί τινι : Εὐρ.᾿Αλκ.1032 γυνὴ δ᾿ ἐπ᾿ αὐτοῖς εἵπετο, Ξεν.ΚΠ 5,2,1 οἱ δὲ .. τὰς κοπίδας ἔχοντες ἐπὶ τούτοις εἵποντο· ‖ ὁμ. ἕπ- ἐπί τινα ἐναντίον τινός : Ξεν.᾿Αν.1,4,14 δεῖται Κῦρος ἕπεσθαι τοὺς ῞Ελληνας ἐπὶ βασιλέα· ‖ ὁμ. ἕπ- μετά τινος ἀκολουθῶ τινα, ἰδίως ἐπὶ τῶν δούλων τῶν ἀκολουθούντων κατόπιν τοῦ δεσπότου, ἢ ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν κ. γεν. τῶν ὑποδεεστέρων τῶν ἀκολουθούντων τοῖς ἄρχουσι: ᾿Αριστφ. Πλ.823 ἕπου μετ᾿ ἐμοῦ, παιδάριον, Πλάτ.Μενξ. 235Β μετ᾿ ἐμοῦ ξένοι τινὲς ἕπονται καὶ ξυνακροῶνται· ‖ ὁμ. ἕπ- μετά τινι : ᾿Ιλ.Σ 234 μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ᾿ ᾿Αχιλλεὺς δάκρυα θερμὰ χέων· ‖ ὁμ. ἕπ- μετά τινα : ᾿Ιλ.Ν 492 εἴ τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα πιόμεν᾿ ἐκ βοτάνης· ‖ ὁμ. ἕπ- σύν τινι : ᾿Οδ.Η 304 ἡ μὲν γάρ μ᾿ ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι· ‖ ὁμ. μτ. ἐπιρρ. : ῾Ηρ.1,45 ὄπισθε δὲ εἵπετό οἱ ὁ φονεύς, Ξεν.᾿Αν.6,5,25 ἔπειτα δὲ εἰς προσβολὴν καθέντας ἕπεσθαι βάδην· **2)** τιμητικῶς συνοδεύω τινά : ᾿Ιλ.Α 424 θεοὶ δ᾿ ἅμα πάντες ἕποντο· ‖ ὁμ. συνοδεύω τινὰ ὡς προστάτης, ὑπερασπιστής : ᾿Οδ.Γ 376 εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται· **3)** ἐπὶ ἐχθρικῆς κινήσεως, καταδιώκω : ᾿Ιλ. Φ 256 ὁ δ᾿ ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ, Ξεν.᾿Αν.5,4,24 οἱ πελτασταὶ εἵποντο διώκοντες· **4)** δύναμαι ν᾿ ἀκολουθῶ, κατορθώνω νὰ συμβαδίζω, δὲν μένω πίσω : ᾿Ιλ.Π 154 ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ᾿ ἵπποις ἀθανάτοισι, ᾿Οδ.Ζ 319 ὅπως ἅμ᾿ ἑποίατο πεζοὶ ἀμφίπολοί τ᾿ ᾿Οδυσσεύς· **5)** μτφ. ἐπὶ τῶν μελῶν ἢ τῆς δυνάμεως τοῦ ἀνθρώπου, δὲν ὑστερῶ : ᾿Ιλ.Δ 314 ὦ γέρον, εἴθ᾿, ὡς θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν, ὥς τοι γούναθ᾿ ἕποιτο (Γαζ.Θ « εἴθε, ὥσπερ ἐν τῷ προσφιλεῖ στήθει ὑπάρχει σοι προθυμία, οὕτω σοι καὶ τὰ γόνατ᾿ ἀκολουθοῖεν »), ᾿Οδ.Υ 237 γνοίης χ᾿ οἵη ἐμὴ δύναμις καὶ χεῖρες ἕπονται· **6)** μτφ. ἐν φρ. ἕπ- τοῖς καιροῖς δράττομαι τῶν εὐνοϊκῶν περιστάσεων, ἐπωφελοῦμαι αὐτῶν : Πλούτ.Πομπ. 17 ἕπεσθαι τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου· **7)** μτφ. δύναμαι νὰ παρακολουθῶ, ἰδίως διανοητικῶς, ἐννοῶ, καταλαμβάνω : Πλάτ.Πρωτ.319Α ἆρ᾿ ἕπομαί σου τῷ λόγῳ ;, αὐτ.Πολιτ.280Β οὐχ ἕσπου τοῖς λεχθεῖσιν· **8)** μτφ. ἐπὶ πραγμ. παρακολουθῶ κίνησιν ἄλλου : ᾿Ιλ.Γ 376 κεινὴ τρυφάλεια ἅμ᾿ ἕσπετο χειρὶ παχείῃ· πρβλ. ᾿Ιλ.Μ 398· **9)** ἐπὶ πληγέντας διὰ δόρατος, προσκολλῶμαι εἴς τι, ἐξαρτῶμαι ἔκ τινος : ᾿Ιλ.Μ 395 Θεστορίδην .. δουρὶ τυχήσας νύξ᾿, ἐκ δ᾿ ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ᾿ ἑσπόμενος πέσε δουρὶ πρηνής (Γαζ.Θ « αὐτὸς δὲ ἑπόμενος τῷ δόρατι κατέπεσεν ἐπὶ πρόσωπον »)· **10)** ἐπὶ νυμφικῶν δωρεῶν, αἵτινες τῇ νύμφῃ διδόμεναι ἀκολουθοῦσιν αὐτήν : ᾿Οδ.Α 278 ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι· **11)** εἶμαι στενῶς μετά τινος συνδεδεμένος, ἰδίως ἐπὶ τιμῆς, κύδους, μώμου κ. ἀ., παρακολουθῶ : ᾿Ιλ.Δ 415 τούτῳ .. κῦδος ἅμ᾿ ἕψεται, αὐτ.Θ 140 οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ᾿ ἀλκή ;, Πίνδ.Ν 11, 43 τὸ δ᾿ ἐκ Διὸς ἀνθρώποις σαφὲς οὐχ ἕπεται τέκμαρ, Αἰσχ.᾿Ικ.523 πειθὼ δ᾿ ἕποιτο καὶ τύχη πρακτήριος· ‖ ὁμ. μετὰ δοτ. : Ξεν.ΚΠ 1,2,7 ἕπεσθαι δὲ δοκεῖ μάλιστα τῇ ἀναισχυντίᾳ καὶ ἡ ἀχαριστία· ‖ ὁμ. τὰ ἑπόμενά τινος τὰ παρακολουθοῦντα, τὰ ἀποτελέσματα : Πλάτ.Πολιτ.271Ε ὅσα τῆς τοιαύτης ἐστὶ κατακοσμήσεως ἑπόμενα· **12)** παρακολουθῶ τὰ ἴχνη τινός, ἰδίως ἀναζητῶ τὰ ἴχνη τινὸς διὰ τῆς ὁράσεως καὶ τῆς ὀσφρήσεως, ἀνιχνεύω : Ξεν.᾿Αν.7,3,43 κἂν λειφθῆτε, τῷ στίβῳ τῶν ἵππων ἕπεσθε· ‖ κ. ἀπολ. : Ξεν.Κυν. 6,19 καὶ ἐὰν πάλιν ἀπαντῶσι διώκουσαι αὐτὸν ἀναβοᾶν, εὖ γε εὖ γε ὦ κύνες, ἕπεσθε ὦ κύνες·

13) ἀκολουθῶ τὰς διατάξεις, ἐπιταγάς, εὐχὰς κτλ. ἄλλου τινός, ὅθεν πείθομαι, ὑπακούω : Αἰσχ. Εὐμ.245 **ἕπου δὲ μηνυτῆρος ἀφθέγκτου φραδαῖς,** Ἡρ.5,18 **ἕπεο νόμῳ τῷ ἡμετέρῳ,** Θουκ.2,35 **χρὴ καὶ ἐμὲ ἑπόμενον τῷ νόμῳ πειρᾶσθαι** || κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Ἀγ.1053 **ἕπου· τὰ λῷστα τῶν παρεστώτων λέγει,** Ἡρ.9,16 **ταῦτα δὲ Περσέων συχνοὶ ἐπιστάμενοι ἑπόμεθα ἀναγκαίῃ ἐνδεδεμένοι** || ἀποδέχομαι τὴν πρόσκλησιν : Ξεν.Συμπ.1,7 **ὡς δὲ πάνυ ἀχθόμενος φανερὸς ἦν, εἰ μὴ ἕψοιντο, συνηκολούθησαν·** || ὁμ. **ἕπ- κακοῖς** ὑποφέρω, ὑπομένω τὴν δυστυχίαν : Σοφ.Τρ.1074 **ἀστένακτος αἰὲν εἱπόμην κακοῖς·** **14)** ἀπολ. ἔρχομαι πλησίον, πλησιάζω : Ἰλ.Σ 387 **ἀλλ᾿ ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω·** **15)** ἐπὶ χρόνου, ἀκολουθῶ κατὰ χρόνον ἢ τάξιν, ἰδίως ἐν μτχ. ἐνεστ. **οἱ ἑπόμενοι** οἱ ἀπόγονοι, οἱ μεταγενέστεροι : Πλάτ.Φίλ.17D **οἱ πρόσθεν παρέδοσαν ἡμῖν τοῖς ἑπομένοις ἐκείνοις·** || κ. ἀπροσ. εἶναί τι ἀκόλουθον, ἀκολουθεῖν κατὰ σειράν : Ἀριστλ.Ἠθ. 1111b,5 **ἕπεται διελθεῖν·** **16)** συμφωνῶ, ὁμοιάζω, ἐπὶ τῶν Νυμφῶν, συμπλησιάζω : Ὑμν.Ἀφρ.260 **Νύμφαι, αἵ ῥ᾿ οὔτε θνητοῖς οὔτ᾿ ἀθανάτοισιν ἕπονται** (ὁμοιάζουσιν ἢ εἰς αὐτοὺς ἀνήκουσιν) || ὁμ. ἐν μτχ. **τὰ ἑπόμενά τινι** τὰ παρόμοια, τὰ ὅμοιά τινι : Πλάτ.Πολ.406D **πιλίδιά τε περὶ τὴν κεφαλὴν περιτιθεὶς καὶ τὰ τούτοις ἑπόμενα** (τὰ μὲ ταῦτα παρόμοια)· **17)** ἐπὶ λόγου, ἀνήκω, ἁρμόζω εἴς τι : Πίνδ.Ο 2,24 **ἕπεται δὲ λόγος εὐθρόνοις Κάδμοιο κούραις,** Πλάτ.Νόμ.632C **ὅπως πάντα ταῦτα ξυνδήσας ὁ νοῦς ἑπόμενα σωφροσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ ἀποφήνῃ,** αὐτ.835C· ρηματ. π. ὀπαδός, ὅπλον.

ἐπόμβρησις-εως (ἡ) ἡ ραγδαία βροχή : Σουΐδ.

ἐπομβρία (ἡ) (ἐπομβρῶ) ἡ ὑπερβολικὴ βροχή : Ἱππ.Ἀφ.3,15, Δημ.1274 **γενομένης ἐπομβρίας συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν·** || ἡ ἄφθονος ὑγρασία, ἀντίθ. αὐχμός : Ἀριστφ.Νεφ.1120 **τὸν καρπόν τε καὶ τὰς ἀμπέλους φυλάξομεν, ὥστε μήτ᾿ αὐχμὸν πιέζειν μήτ᾿ ἄγαν ἐπομβρίαν·** || κ. μτφ. : Λυκόφρ.333 **ἐπ- χερμάδων,** Λιβάν.4,148 **ἐπ- ῥημάτων·** **2)** ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος, ἡ ὑγρότης : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,4, αὐτ.Χρον.Παθ.2,1· **3)** ἡ πλήμμυρα, κατακλυσμὸς ὑδάτων· ΑΒ 254,29 « ἐπομβρία τὸ διομβρεῖν καὶ διηθεῖσθαι ὕδωρ ἀπὸ γῆς χωρὶς πηγῆς τινός » : Αἰσχ.ἀπ.304, Στράβ.11,3,4 **πολλοῖς χειμάρροις κατὰ τὰς ἐπομβρίας ἐκχαραδρουμένων τῶν τόπων·** || ὁ ἐν τῇ ΠΔ ἀναφερόμενος Κατακλυσμός : Ἰώσ.ΑΙ 1,2,3.

ἐπομβρίζω μτγν. ἐπὶ ποταμοῦ, ἀρδεύω : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,9 **τὸν Νεῖλον.. καὶ εἰς ἔτος ἀεὶ τεταγμένως ἐπομβρίζοντα·** **2)** ἐπιχέω ὡς βροχήν : Ψ Ἰω.Χρυσ.Λόγ.7,280,28 **ὁ οὐρανόθεν αὐτοῖς τὸ μάννα ἐπομβρίσας,** Ἰω.Λυδ.Ρωμ.246.

ἐπόμβριος-ον (ὄμβρος) κ. νεώτ. ἔπομβρος βλ.λ., λίαν βροχερός : Ἀριστλ.ΖΙ 601b,10 **ἀσύμφορα.. τοῖς μὲν ὄρνισιν τὰ ἐπόμβρια ἔτη, τοῖς δ᾿ ἰχθύσι τὰ αὐχμώδη,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,11,5 **δεῖ τὰ μοσχεύματα ἐς τὰς ἐπομβρίους μᾶλλον ἐμβάλλειν** (χώρας).

ἔπομβρος-ον (ὄμβρος) κ. νεώτ. λίαν βροχερός, πλήρης βροχῆς, ὑετώδης, ὑγρός : Ἱππ.Ἀφορ.3,11, αὐτ.Ἐπιδ.3,2 **ἔτος νότιον ἔπομβρον,** Ἀριστλ.ΖΙ 601b,26 **ὅταν τὸ ἔαρ καὶ τὸ θέρος καὶ τὸ φθινόπωρον γίγνηται ἔπομβρον** (ὁ. γρ. ἐπόμβριον)· || ἐπὶ τόπων, ὁ ἐν ᾧ συνεχῶς βρέχει : Θεόφρ.Φ Αἰτ.8,7,6 **μέγα δὲ καὶ αἱ χῶραι διαφέρουσιν, οὐ μόνον τῷ.. ἔπομβροι καὶ αὐχμώδεις εἶναι.**

ἐπομβρῶ-έω (ὀμβρῶ) μτγν. κ. μσν. ἐπιβρέχω, ρίπτω πολλὴν βροχὴν ἐπί τινος· κ. παθ. : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 11,365,7 **εἴπερ ἐπομβρηθῇ τὸ ἀρούριον ὅσσον ἀπόχρη·** **2)** κ. μτφ. χύνω, ρίπτω οἱονεὶ ὡς βροχὴν ἐπί τινος, διαχέω, ακαρπίζω : Φίλ.1,48,296 **ἐὰν γὰρ μὴ ἐπομβρήσῃ ταῖς αἰσθήσεσι τὰς ἀντιλήψεις τῶν ὑποκειμένων ὁ θεός·** **3)** ἀμτβ. ἀναβλύζω : Θεοφύλ.Σ 37,14 **εἶχεν ἐπομβρῆσαν τὸ δάκρυον,** Φώτ.Ἐπιστ.199,39 **ἔπεα πλεῖστα ἐπ-** || πίπτω οἱονεὶ ὡς βροχή, εἶμαι ἐν ἀφθονίᾳ, πλησμονῇ, πλήθω : Φίλ.1,441 **τὰ ἐπομβροῦντα,** Βασ. 1,232B **ἐπώμβρησαν αἱ τῶν μαρτύρων ἀγέλαι πολλαί·** **4)** κ. μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω σημ. : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.265,22 **γάλα ἐπομβρεῖται ταῖς τετοκυίαις εἰς διατροφὴν τῶν ἐκγόνων.**

ἐπόμνκος-ένη-ον μτχ. τοῦ ἕπομαι βλ.λ.

ἑπομένως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἕπομαι, κατόπιν, ἀκολούθως, μετὰ ταῦτα : Ἀριστλ.Μεταφ.1030a,22, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ. 424Μ, Μοσχόπ.31D **ἑπομένως δὲ** (δεῖ) **περὶ προσῳδιῶν διαλαβεῖν·** **2)** ἐν ἀκολουθίᾳ τινός, κατά τινα σειρὰν ἢ τάξιν, μετὰ δοτ. : Ἀριστλ.ΖΓ 736b,13, Πολύβ.4,1,7 **τούτοις δ᾿ ἑπομένως ἐδηλώσαμεν,** Φίλ.1,560· **3)** ὁμ. μετὰ δοτ. ἐν συμφωνίᾳ πρός τι, μετά τινος : Πλάτ.Νόμ.844E **ἑπομένως τῷ νόμῳ,** Φίλ.2,194· **4)** ἐν νεωτ. σημ. κατὰ λογικὴν ἀκολουθίαν, ἄρα, κατὰ συμπερασμόν : **στερεῖται ἱκανότητος καὶ ἑπομένως θ᾿ ἀποτύχῃ.**

ἐπόμιλλος-ον αἰολ. ἀντὶ ἐφόμιλος : Ε Γουδ.561,15.

ἐπομμάδιος-ον αἰολ. ἀντὶ ἐπωμάδιος βλ.λ.

ἐπόμμασις-εως (ἡ) μτγν. ἐν τῇ ἀστρολ. πρόσβλεψις, ἀτένισις : Γαλ.19,560.

ἐπόμνυμι κ.-ύω, μέλλ. ἐπομοῦμαι, ἀόρ. **ἐπώμοσα** ὀμνύω, ὁρκίζομαι, δι᾿ ὅρκου ἐκδηλῶ, ἐκφράζω τὴν συμφωνίαν, ἐπιδοκιμασίαν μου : Ὀδ.Ο 437 **ὣς ἔφαθ᾿, οἱ δ᾿ ἄρα πάντες ἐπώμνυον, ὡς ἐκέλευεν·** **2)** μετ᾿ αἰτ. προσ. ὀμνύω εἴς τινα, ὁρκίζομαι εἰς τὸ ὄνομά τινος : Ἡρ.1,212 **ἥλιον ἐπόμνυμί τοι,** Εὐρ. ΙΤ 747 **τίν᾿ οὖν ἐπόμνυς τοισίδ᾿ ὅρκιον θεῶν;·** || ἐν τῇ αὐτῇ σημ. κ. μετ᾿ αἰτ. τοῦ πράγμ. : Ξεν.ΚΠ 6,4,6 **ἐπομνύω σοι τὴν ἐμὴν καὶ σὴν φιλίαν** (σοῦ ὁρκίζομαι στὴ φιλία μας)· || ὁμ. μετὰ διπλ. αἰτ. : Ἡσίοδ.Θ 793, Θέογν.1195 **μὴ θεοὺς ἐπίορκον ἐπόμνυθι·** || κ. ἐν τῷ μέσ. μετ᾿ αἰτ. : Δημ.747 **ἐπόμνυσθαι Δία** (ἐσφ. ἀνάγν.)· ὁμ. **ἐ- κατά τινος** : Λουκ.Ἰκαρ.9 **οἱ δὲ κατὰ κυνῶν.. καὶ πλατάνων ἐπώμνυντο,** αὐτ.Μὴ Πιστ.Διαβ.18 **ἐπομοσάμενος κατὰ πάντων θεῶν·** **3)** ὁμ. μετ᾿ αἰτ. πράγμ. δι᾿ ὅρκου ἐπιδοκιμάζω, ἐπικυρῶ τι, ὁρκίζομαι κάτι : Ἀριστφ.Λυσ.211 **ὑμεῖς δ᾿ ἐπομεῖσθε ταὐτὰ κἀμπεδώσετε·** **4)** κ. μετ᾿ἀπαρφ. ὁρκίζομαι ὅτι.. : Ἡρ.5,106 **θεοὺς ἐπόμνυμι..μὴ μὲν πρότερον ἐκδύσασθαι τὸν ἔχων κιθῶνα,** Εὐρ.ΙΤ 974 **ἐπώμοσ᾿ αὐτοῦ βίον ἀπορρήξειν θανών,** Πλάτ. Κριτί.120Α· || οὕτω κ. ἐν τῷ μέσ. : Δημ.273 **ἐπωμόσατο.. εἰδέναι Αἰσχίνην·** **5)** ἀπολ. : Ἡρ.8,5 **πρὸς δὴ τοῦτον εἶπε..ἐπομόσας** (ἐνόρκως διεβεβαίωσε), Ξεν.Ἀν.7,8,2.

ἐπομφάλιος-ον (ὀμφαλός) κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ ὤν, εἰδ. ὁ κατὰ τὸν ὀμφαλὸν τῆς ἀσπίδος : Ἰλ.Η 267 **τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον μέσσον ἐπομφάλιον·** **2)** ἐπὶ σύκων, ὁ ἔχων μίσχον ὅμοιον πρὸς ὀμφαλόν : Διόδ.Ζων. ἐν ΑΠ 6,22,2 **καὶ ῥυτιδόφλοιον σῦκον ἐπομφάλιον·** **3)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ περὶ τὸν ὀμφαλὸν χώρα, ἡ γάστηρ : Παρθ.35,4 **αὐτῆς διατεμεῖν τὸ ἐπομφάλιον·** **4)** ὁμ. ἔμπλαστρον ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῦ ὀμφαλοῦ : Ἀέτ.3,135 **ἐπομφάλια καθαρτικά·** **5)** νεώτ. ὁμ. τὸ ἐπίδεμα τοῦ ὀμφαλοῦ δι᾿ ὀμφαλοκήλην.

ἐπονειδίζω (ὀνειδίζω) μτγν. κ. νεώτ. ἐκφέρω κατά τινος ὀνειδισμούς : Ἰώσ.ΑΙ 18,6,2, Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.3,286· ρηματ. π. ἐπονείδιστος, ἐπονειδιστικός.

ἐπονειδιστικός-ή-όν (ὀνειδίζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιφέρων ὄνειδος, ἀτιμωτικός : Ἰω.Χρυσ.4,41,21 **οὗτος** (ὁ θάνατος) **πάντων ἐπονειδιστικώτερος εἶναι ἐδόκει,** - **ἐπονειδιστικὴ φράσις.**

ἐπονειδιστικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρό-

πον ἐπονειδιστικὸν βλ.λ., ἐπονειδίστως, ἐξυβριστικῶς : Πολυδ.5,127.

ἐπονείδιστος-ον (ἐπονειδίζω) κ. νεώτ. ὁ ἄξιος ὀνείδους, καταφρονήσεως, αἰσχρός, καταπεφρονημένος, ἐντροπιασμένος, συγκρ.-**στότερος**, ὑπερθ. -**στότατος** : Εὐρ.ΙΤ 689 **ὃ γὰρ σὺ λυπρὸν κἀπονείδιστον λέγεις**, Πλάτ.'Απολ.29Β **καὶ τοῦτο πῶς οὐκ ἀμαθία ἐστὶν αὕτη ἡ ἐπονείδιστος ἡ τοῦ οἴεσθαι εἰδέναι, ἃ οὐκ οἶδεν**, 'Ισοκρ.12,106, Λουκ.Πραμ.18 **τὴν ἐπονείδιστον ταύτην κλοπήν**, Μηναῖ.1,22 Σταυροθεοτ. **πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον ;**, -**ἐπονείδιστος διαγωγή**· ‖ τὸ οὐδ. ἐπονείδιστον ἐν ἀπροσ. ἐκφρ. : Δημ.806 **ἐπονείδιστον ἤδη τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσιν ὑμῶν ἐστιν.**

ἐπονειδίστως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπονείδιστον βλ.λ.,αἰσχρῶς, ἀτιμωτικῶς : Πλάτ. Νόμ.633Ε,'Ισοκρ.4,60 **ἐπονειδίστως τὸν βίον ἐτελεύτησεν**, Βασ.1,164C **τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τοῦ ἐπονειδίστως ζῆν προετίμησαν**, Θεοφύλ.Σ 150,5· **2**) ἐν ἐνεργ. σημ. ὑβριστικῶς : Πολύβ. 1,14,5 **πολλάκις δὲ ἐλέγχειν καὶ ψέγειν ἐπονειδίστως τοὺς ἀναγκαιοτάτους.**

ἐπονήμενοι (οἱ) πάπ. πιθ. οἱ ἐν ἀπολαύσει (δ. γρ. ἐπονάμ-)· πρβλ. ἐπονίνημι.

ἐπόνησις-εως (ἡ) (ἐπονίνημι),αἰολ. **ἐπόνασις** ἡ ἀπόλαυσις : 'Αλκαῖ.46 **ἐπ- συμποσίας.**

ἐπονίνημι (ὀνίνημι) σχόλ. μ. παθ. **ἐπονίναμαι** ἐπωφελοῦμαι : Σχόλ.Πίνδ.Ν 5,87 **ἐπωνάσθης τῶν τοῦ Μενάνδρου μόχθων**· ρηματ. π. ἐπόνησις.

ἐπονομάζω (ὀνομάζω) κ. νεώτ. κ. δημ. δίδω τινὶ ὄνομα, ὀνομάζω : Πλάτ.Τίμ.60D **ᾧ γένει κέραμον ἐπωνομάκαμεν**· κ. παθ. : αὐτ.Φαῖδρ.238Α **ἐπιθυμίας δὲ ἀλόγως ἑλκούσης ἐπὶ ἡδονὰς καὶ ἀρξάσης ἐν ἡμῖν τῇ ἀρχῇ ὕβρις ἐπωνομάσθη**· ‖ δίδω τινὶ ὄνομα ἔκ τινος αἰτίας ἢ περιστατικοῦ : Πλάτ.Κρατ.397C **ἀπὸ ταύτης τῆς φύσεως τῆς τοῦ θεῖν θεοὺς αὐτοὺς ἐπονομάσαι**, αὐτ. Φαίδ.103Β· κ. παθ. : Θουκ.6,2 **καὶ ἡ χώρα ἀπὸ 'Ιταλοῦ, βασιλέως τινὸς Σικελῶν,.. οὕτω 'Ιταλία ἐπωνομάσθη**· ‖ μετὰ γεν. : Σαφ.'Ηλ.284 **ἐπικωκύω πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην**, Εὐρ.'Ηρ.1329, Πλάτ.Νόμ.738Β **ἄττα τε ἐν τῇ πόλει ἑκάστοις ἱδρῦσθαι δεῖ καὶ ὧν τινων ἐπονομάζεσθαι θεῶν ἢ δαιμόνων**· ‖ κ. μέσ. μετὰ πλεονάζοντος **εἶναι** : Πλάτ.Παρμ.133D **ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα**· ‖ κ. μετὰ διπλῆς αἰτ. : Πλάτ.Κρατ.406Α **τὰς δὲ Μούσας καὶ ὅλως τὴν μουσικὴν ἀπὸ τοῦ μῶσθαι.. τὸ ὄνομα.. ἐπωνόμασεν**· κ. παθ. : Πλάτ.Κρατ.404Β **τό γε ὄνομα ὁ "Αιδης,.. πολλοῦ δεῖ ἀπὸ τοῦ ἀειδοῦς ἐπωνομάσθαι**· **2**) γεν. ὀνομάζω, καλῶ τινα, δίδω δι' ὀνόμ. τινος προσδιορισμόν τινος : Θουκ.1,13 **ἀφνειὸν γὰρ ἐπωνόμασαν τὸ χωρίον**, Πλάτ.Πρωτ.349Α, Δημ.840 **τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας ἐνέθηκε παρακαταθήκην ἐπονομάζων**· κ. παθ. : Θουκ.2,29 **πολλοῖς δὲ καὶ τῶν ποιητῶν ἐν ἀηδόνος μνήμῃ Δαυλιὰς ἡ ὄρνις ἐπωνόμασται**, Πλάτ.Νόμ.626D **τῆς θεοῦ ἐπωνυμίας ἄξιος εἶναι.. ἐπονομάζεσθαι**· **3**) ἀναφέρω : 'Ηρ. 4,35 **καὶ γὰρ ἀγείρειν σφι τὰς γυναῖκας ἐπουνομαζούσας τὰ οὐνόματα ἐν τῷ ὕμνῳ**· ρηματ. π. ἐπονόμαστος, ἐπονομασία, ἐπονομαστικός.

ἐπονομασία (ἡ) (ἐπονομάζω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπονομάζω βλ.λ., ὀνομασία ἔκ τινος αἰτίας, ἐπώνυμον, παρανόμι : Κλήμ.'Ομ.1,705 **τοὺς βαπτιζομένους ἐπὶ τρισμακαρίᾳ ἐπονομασίᾳ.**

ἐπονομαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπονομασίαν βλ.λ., **ἐπὶ** λ. ὁ δι' οὗ δίδεται ἐπονομασία.

ἐπονομαστικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κατ' ἐπωνυμίαν, κατ' ἐπίκλησιν, ἐπικλήδην : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,776.

ἐπονόμαστος-ον (ἐπονομάζω) λεξ. ὁ ἐξ αἰτίας τινὸς ἐπωνομασμένος, ποὺ ἔλαβε παρωνύμι.

ἐποξίζω (ὀξίζω) μτγν., μέλλ. -ίσω, ἐπὶ ἐρυγῆς, εἶμαι ἢ γίνομαι ὀξινος, ξινός, ξινίζω : 'Ερωτιαν.266 ἐν λ. ὀξυρεγμίη **ἐποξίζουσαν ἐρυγὴν** (ρέψιμο μὲ ξινίλα), Σουΐδ. ἐν λ.ὀξυρεγμίη **ὅταν ἡ τροφὴ ἐποξίσῃ.**

ἐποξύνω (ὀξύνω) μτγν. ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω : ΠΔ Μακκ.2,9,7 **καὶ κελεύων ἐποξύνειν τὴν πορείαν**· **2**) παρακινῶ, ἐρεθίζω : 'Ιεροκλ.'Ιστ.8,431Μ **ἐπ- τὸ ἐπιθυμητικὸν πρὸς τὸ ἀκόλαστον**· κ. παθ.: Γρηγ.Νύσσ.1,777D **φωνὴ τραχεῖα καὶ ἐποξυνομένη τοῖς ῥήμασιν.**

ἔποξυς-εος-υ (ὀξύς) ὁ ὀλίγον ὀξινος, ξινός : 'Ιππ. Διαίτ.59 **τὸ μέντοι ὀλίγον ἔποξυ ὑγραίνει μὲν στόμα** (δ. γρ. ὕποξυ).

ἐποπάζω (ὀπάζω) προσφέρω, χορηγῶ, ἐπὶ πλέον, πρὸς τούτοις (ἐν τμ.) : Ριαν.1,9 **θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει**, ΑΠ 9,521,1 **οὐκ ἄρα σοί γε ὀλίζον ἐπὶ κλέος ὤπασε Μοῖρα.**

ἐποπίζω 'Ησ. « ἐπόπιζε, ἐντρέπου, ἐπιστρέφου, φυλάσσου »· **2**) τὸ μέσ. προσβλέπω ἐμφόβως, ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. σέβαμαι, φοβοῦμαι : 'Οδ.Ε 146 **Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν, μή πώς τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ**, "Υμν. 'Αφρ 291 **θεῶν δ' ἐποπίζεο μῆνιν.**

ἐπόπισθεν (ἐπὶ - ὄπισθεν) ἐπίρρ. κ. **ἐπ' ὄπισθεν** ὄπισθεν, ἐξόπισθεν, ἀπ' ὀπίσω, κατόπιν : 'Ησίοδ. ἀπ.166 **τῷ δ' ἐπόπισθεν σκύπφον ἔχων ἑτέρῃ.**

ἐποπιστί ἐπίρρ. σχόλ. ἐποποῖ βλ.λ.

ἐποποῖ (ἔποψ) κ. δ. γρ. κτ. τὸν Σχολ. **ἐποποί** ἡ κατὰ μίμησιν προφορὰ ἤχου ὀρνέου, κραυγὴ κατ' ἀπομίμησιν τῆς φωνῆς τοῦ ἔποπος : 'Αριστφ. "Ορν.58 **οὐκ ἀντὶ τοῦ παιδός σ' ἐχρῆν ἐποποῖ καλεῖν;** (σχόλ. « ἐποποῖ, Σύμμαχος καὶ Δίδυμος προπαραξύνουσιν· οἱ δὲ περισπῶσιν, ἵν' ᾖ ἐπίρρημα, ἀντὶ τοῦ ἐποπιστί· εἰ δὲ προπαραξύνοιτο, δῆλον ὅτι ἐσχημάτισται ἀπὸ εὐθείας τῆς ἔποπος»· πρβλ.Σνόλ.'Αριστφ."Ορν.227.

ἐποποιΐα (ἡ) (ἔπος - ποιῶ) κ. νεώτ., ἰων. **ἐποποιίη** συγγραφὴ ἐπικοῦ ποιήματος, στίχων ἡρωικῶν : 'Ηρ.2,116 **ἀλλ' οὐ γὰρ ὁμοίως ἐς τὴν ἐποποιίην εὐπρεπὴς ἦν τῷ ἑτέρῳ, τῷ περ ἐχρήσατο**· ‖ κ. αὐτὸ τὸ ἐπικὸν ποίημα, ἡ ἐπικὴ ποίησις : 'Αριστλ.Ποιητ.1459b,8 **ἔτι δὲ τὰ εἴδη ταὐτὰ δεῖ ἔχειν τὴν ἐποποιίαν τῇ τραγῳδίᾳ**, Διογ.Λ 8,2,56 **ᾧ καὶ συνδιατρῖψαι, καὶ μιμήσασθαι τὴν ἐποποιίαν**· **2**) νεώτ. κ. μτφ. πρᾶξις ἢ δρᾶσις ἀξία ἐπικοῦ ποιήματος : **ἡ ἐποποιΐα τοῦ Κιλκίς**· **3**) πάπ. εἰδ. μαντικὴ διὰ στίχων ὁμηρικῶν.

ἐποποιϊκός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπικὴν ποίησιν : 'Αριστλ.Ποιητ.1456a,11 **χρὴ δὲ ὅπερ εἴρηται πολλάκις μεμνῆσθαι καὶ μὴ ποιεῖν ἐποποιικὸν σύστημα τραγῳδίαν.**

ἐποποιός (ὁ) (ἔπος - ποιῶ) κ. νεώτ. ὁ ἐπικὸς ποιητής, ὁ ποιῶν ἐπικοὺς στίχους : 'Ηρ.2,120 **εἰ χρή τι τοῖσι ἐποποιοῖσι χρεόμενον λέγειν**, 'Αριστλ.Ποιητ.1447b,14 **τοὺς δὲ ἐποποιοὺς ὀνομάζουσιν, οὐχ ὡς κατὰ τὴν μίμησιν ποιητὰς ἀλλὰ κοινῇ κατὰ τὸ μέτρον προσαγορεύοντες**· ‖ γεν. ὁ ποιῶν στίχους, ὁ στιχουργός, στιχογράφος, ποιητής : Λουκ.ΖΤραγ.6 **. ἐποποιῶν,. . καὶ ῥαψῳδῶν τὰ τοιαῦτα, ἐγὼ δὲ ἥκιστα ποιητικός εἰμι.**

ἔποπος-ον μτγν. κ. μσν. λ. πλασθεῖσα ὑπὸ τῶν γραμματικῶν, ἔφορος· 'Αν.'Οξ.4,410,1 «**ὦ πόποι**· τουτέστιν ὦ ἔποποι καὶ ἔφοροι καὶ διοπτεύοντες πάντα θεοί»· **2**) τὸ ἀρσ.ὡς οὐσ. ὁ ἔποψ, ἀγριοπετεινός, τσαλαπετεινός· Δουκάγγ. «ἔστι γὰρ τοίνυν πετεινὸν λεγόμενον ἔποπος » (δ.γρ. ἔποπτος).

ἐποπτάνομαι (ὀπτάνομαι) μτγν. κ. μσν. φαίνομαι, βλέπομαι, ἐμφανίζομαι : Μηναῖ.9,6 'Εσπ. **ὁ πρωτοστάτης γὰρ ὑμῶν, . . ἐν τῷ σεπτῷ αὐτοῦ τεμένει, παραδόξως ἐποπτανόμενος ἁγιάζει**, Νικ.Χων.

Μαν.Κομν.Ι,45.Λ ἀφανεῖς ἦσαν, **οὐκέτι ἐν τοῖς μεσοπυργίοις ἐποπτανόμενοι.**

ἐποπτεία (ἡ) [ἐποπτεύω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἀξίωμα ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις μυστηρίοις, ὁ ἀνώτατος βαθμός, ἐφορεία, ἐπιστασία : Πλούτ.Ἠθ.422C **καὶ τῶν ἐνταῦθα τελετῶν τὰς ἀρίστας, ἐκείνης ὄνειρον εἶναι τῆς ἐποπτείας καὶ τελετῆς**, αὐτ. Δημ.26 **ἅμα καὶ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Δημητρίου προσεπιλαβόντος**· πρβλ. ἐποπτεύω 2] καὶ ἐπόπτης 3]· **2**] νεώτ. ἡ ἐπίβλεψις, ἐπιτήρησις, ἐπιστασία : **τὸ σχολεῖον λειτουργεῖ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν εἰδικοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου, - ἔχει τὴν ἐποπτείαν ὅλης τῆς ἐπιχειρήσεως**· **3**) μσν. κ. νεώτ., εἰδ. ἐν τῇ ψυχολογίᾳ, ἡ κατ' αἴσθησιν ἀντίληψις ἀντικειμένου τινός, περιλαμβάνουσα πάντα τὰ διακριτικὰ αὐτοῦ γνωρίσματα : Ἱερακλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.26,481Μ **ἡ διαλεκτικὴ τῶν ὄντων ἐποπτεία**, Εὐστ.Πον.133,50 **κάλλους ἐποπτείαν καὶ περιεργίαν ὄψεως ἑτεροίαν, - ἡ ἐποπτεία τοῦ βιβλίου - τοῦ ζωγραφ. πίνακος - τοῦ δόγματος.**

ἐπόπτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ἐπόπτης βλ.λ.

ἐπόπτευσις-εως (ἡ) [ἐποπτεύω] μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐποπτεύω βλ.λ., ἡ ἐποπτεία, ἡ ἐξέτασις : Ἰουστ.Ι,18 **νεκυομαντεῖαι μὲν γὰρ καὶ ἀδιαφθόρων παίδων ἐποπτεύσεις.**

ἐποπτεύω (ἐπόπτης) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπιβλέπω, ἐπιτηρῶ, παρακολουθῶ ἐνέργειάν τινα ἢ κατάστασιν ὡς ἐπό[...] ὡς ἐφαρεύων, ὡς ἐπιστάτης : Ὀδ.Π 140 **ἔργα τ' ἐποπτεύεσκε**, Ἡσίοδ.Ἔργ.767, **- ἐποπτεύει τὰ λιμενικὰ ἔργα**· ‖ κ. μτφ. : Πίνδ. Ο 7,11 **ἄλλοτε ἄλλον ἐποπτεύει χάρις . . φόρμιγγι**, Ἐπιγρ. **αἰῶνας ἐποπτεύουσα χελιδών**· ‖ κ. παι. ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Αἰσχ.Χο.985 **ὁ πάντ' ἐποπτεύων τάδε Ἥλιος**· ‖ φρ. **ἐποπτεύειν κότῳ** ἐπιτηρεῖν μετ' ὀργῆς, μετὰ χόλου : Αἰσχ.Εὐμ.220· ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς νόμους, τὴν ἠθικήν, τὴν κοινωνικὴν τάξιν κτλ., ἐφορεύω, ἐπαγρυπνῶ πρὸς τήρησιν, πρὸς ἀποσόβησιν ἢ τιμωρίαν παραβάσεως : Πλάτ.Νόμ.915D **τῶν περὶ νόμους ἐποπτευόντων, - ἐποπτεύει ἐπὶ τῆς τάξεως ἢ τὴν τάξιν**· ‖ μτγν. διατηρῶ, διαφυλάττω, διασῴζω : ΚΔ Πέτρ.1,3,2 **ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἁγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν**· **2**) εἰδ. γίνομαι ἢ εἶμαι ἐπόπτης ἐν τῇ ἱεραρχίᾳ τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων, λαμβάνω τὸν ἀνώτατον βαθμόν, τὴν τελευταίαν ὑφίστην μύησιν ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις μυστηρίοις : Πλάτ.Ἐπιστ.333Ε **ἣν ἐκ τοῦ ξενίζειν τε καὶ μυεῖν καὶ ἐποπτεύειν πραγματεύονται**, Πλούτ. Δημήτρ.26 **ἐπώπτευον δὲ τοὐλάχιστον ἀπὸ τῶν μεγάλων ἐνιαυτὸν διαλείποντες**· ‖ μετ' αἰτ. θεωρῶ τι, παρατηρῶ ὡς ἐπόπτης ἐν τοῖς Ἐλευσινίοις μυστηρίοις : Πλάτ.Φαῖδρ.250C **φάσματα μυούμενοί τε καὶ ἐποπτεύοντες ἐν αὐγῇ καθαρᾷ**· ‖ φρ. ἐν παροιμ. **ἐποπτεύειν δοκῶ** ἀπολαύω τὴν μεγίστην εὐτυχίαν, ὡς ἂν ἤμην ἐπόπτης, μοῦ φαίνεται ὅτι ἔχω τὴν εὐτυχίαν νὰ εἶμαι ἐπόπτης : Ἀριστφ.Βάτρ.745 **μάλλ' ἐποπτεύειν δοκῶ, ὅταν καταράσωμαι λάθρᾳ τῷ δεσπότῃ**· **3**) μετὰ δοτ. μελετῶ, σπουδάζω : Ἑρμ.110,2 **εἰ γάρ κεν . . καθαρῇσιν ἐποπτεύσῃς μελέτῃσιν**· ρηματ. π. ἐποπτεία, ἐπόπτευσις.

ἐποπτήρ-ῆρος (ὁ) [ἐφορῶ] **ὁ ἐπόπτης**, ὁ ἐπιβλέπων τι, ἐπιθεωρητής, ἐπὶ θεῶν : Αἰσχ.Ἑπτ.640 **θεοὺς . . ἐποπτῆρας λιτῶν**· ‖ κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Ἀριστλ. Κόσ.398a,31 **φρυκτωριῶν ἐποπτῆρες.**

ἐπόπτης (ὁ) [ἐφορῶ] κ. νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. **ἐπόπτειρα, ἐπόπτις-ιδος κ. ἐπόπτρια**, ὁ ἐφορῶν, ἐποπτεύων, ἐπιβλέπων, προστατεύων, ἰδ. ἐπὶ θεῶν : Πίνδ.Ν 9,5 **Πυθῶνος . . ὁμοκλάροις ἐπόπταις** (ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τῆς Ἀρτέμιδος), Τίμ.Λοκρ. 105Α **δαίμοσι . . ἐπόπταις τῶν ἀνθρωπίνων**, ΠΔ Ἐσθ.5,1 **ἐπικαλεσαμένη τὸν πάντων ἐπόπτην θεόν**, Πάπ. **θεὸς ὕψιστος καὶ πάντων ἐπόπτης**· ‖ ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος ἐν Ἀρκαδίᾳ : Παυσ.8,30,1 **πλησίον δὲ . . τῆς πόλεως Ποσειδῶνός ἐστιν Ἐπόπτου ναός**· κ. τοῦ Ἡλίου ἐν Αἰγύπτῳ : Πάπ. **Ἥλιος Ἁρμάχις ἐπόπτης καὶ σωτήρ**· ‖ κ. γεν. ἐπὶ προσ., ὁ ἀσκῶν τὴν ἐποπτείαν, ὁ ἐπιτηρητής : Δημ.47 **μισθὸν πορίσαντας καὶ στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν στρατηγουμένων παρακαταστήσαντας**, Ἐπιγρ. **ἐπόπτης γῆς καὶ θαλάσσης** [ἐπὶ τοῦ Πομπηΐου], Πάπ. **ἐπόπτης εἰρήνης** [ἐπὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς ἀστυνομίας]· ‖ κ. νεώτ. ὁ ἐποπτεύων πρὸς καλὴν διεξαγωγὴν ἔργου ἢ ὑπηρεσίας τινός, ἐπιστάτης, ἐπιμελητής : Πολυβ. 3,140 **ἐπ- τῶν ἄθλων**, Ἀθήν.5,206D **ἧς καὶ Ἀρχιμήδης ἦν ὁ γεωμέτρης ἐπόπτης** [νεώς], Κώδ.Ἰουστιν.10,16,13,Εἰσαγ., **- ἐπόπτης ἐκπαιδεύσεως, - ἐπόπτης δημοσίων θεαμάτων**· **2**) θεατής, παρατηρητής : Αἰσχ.Πρ.299 **καὶ σὺ δὴ πόνων ἐμῶν ἥκεις ἐπόπτης**· **3**) αὐτόπτης μάρτυς : ΚΔΠέτρ. 2,1,16 **ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος** [τοῦ Χριστοῦ]· **4**) ὁ τὸν τρίτον καὶ ὕφιστον βαθμὸν τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων μυηθείς, ὁ θεωρός : Πλούτ.Ἀλκ.22 **τοὺς δ' ἄλλους ἑταίρους μύστας προσαγορεύοντα καὶ ἐπόπτας**· ὁμ. κ. μετὰ γεν.: Ἐπιγρ. **μυστηρίων ἐπ-**, Πάπ. **ἐπ- τινός.**

ἐποπτικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐπόπτην βλ λ.4), εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμοῦχον τῶν Ἐλευσινίων μυστηρίων : Πλάτ. Συμπ.209Ε **τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτα ἐστιν**· ‖ **τὰ ἐποπτικά** αἱ τελευταῖαι καὶ ὕφισται μυήσεις εἰς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια : Πλούτ.Δημήτρ.26 **εὐθὺς μυηθῆναι καὶ τὴν τελετὴν ἅπασαν ἀπὸ τῶν μικρῶν ἄχρι τῶν ἐποπτικῶν παραλαβεῖν**· ‖ κ. συγκρ. ὁ βαθύτερον μεμυημένος : Ἡλιόδ.Αἰθ.9,9· ‖ ὁ μυστικός : Πλούτ. Ἀλέξ.7 **τῶν ἀπορρήτων καὶ βαρυτέρων διδασκαλιῶν, ἃς οἱ ἄνδρες ἰδίως ἀκροαματικὰς καὶ ἐποπτικὰς προσαγορεύοντες, οὐκ ἐξέφερον εἰς πολλούς**· **2**) νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐποπτείαν βλ.λ.2] ἢ τὸν ἐπόπτην βλ.λ.1] : **ἐποπτικὸν συμβούλιον** [συμβούλιον ἑδρεῦον ἐν ἑκάστῃ ἐκπαιδευτικῇ περιφερείᾳ, ἐντεταλμένον τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ διοίκησιν τῶν ἐν αὐτῇ δημοτικῶν σχολείων]· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ παιδαγ. **ἐποπτικὴ διδασκαλία** ἡ γινομένη ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατ' αἴσθησιν ἐποπτείας, ἤτοι τῆς ἀμέσου παρατηρήσεως τῶν ἀντικειμένων ἅτινα πρόκειται νὰ γνωρίσῃ ὁ μαθητής· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐπόπτις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ ἐπόπτης βλ.λ. ἡ ἐφορῶσα, ἡ ἐπιβλέπουσα : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.34 **τῶν τριόδων ἐπόπτις** [δ. γρ.]· ‖ **αἱ Ἐπόπτιδες** τίτλος βιβλίου τοῦ Σωρανοῦ : Πλίν.Φι [Προοίμ.] 33.

ἐπόπτομαι πάπ. θεωρῶ, παρατηρῶ, ἐπισκοπῶ. Πάπ. **ὑπηρέτην τὸν ἐποψόμενον τὴν διάθεσιν.**

ἔποπτος-ον [ἐφορῶ] μτγν. ὁ ὁρατός, καταφανής, ὁ ὀφθαλμοφανής : Στράβ.5,3,12 **τῆς Ἀππίας ὁδοῦ, ἀφ' ἧς ἐπ- ἥ τε θάλαττά ἐστι**· πρβλ.ἐπίοπτος.

ἐπόπτρια (ἡ) μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐπόπτης βλ.λ., ἡ ἐπόπτις, ἡ ἐποπτεύουσα : Ἰω.Διάκ.Ἀλληγ.459 **ἔφοροι τῶν παρ' ἡμῖν καὶ ἐπόπτριαι.**

ἐπόπτριος (ὁ) μσν. **ὁ ἐπόπτης** βλ.λ., ὁ ἐποπτεύων: Πρόδρ.66,354.

ἔποπτρον (τὸ) [ἐφορῶ] Σχόλ.Φιλόστρ.Εἰκ.Ι,6,773 « ἔποπτρον δὲ τὸ κοινῶς λεγόμενον φανάριον ».

ἐποπτῶ-άω ὀπτῶ, ψήνω τι : Ὀδ.Μ 363 **ἐπώπτων ἔγκατα**, Φιλόχ.171 **ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὔ φασι δεῖν**, Πλούτ.Ἠθ.811F **ἄρτους ἐποπτᾷ**· ‖ ὀπτῶ τι ἐπιπολαίως, ψήνω ἐπάνω 'πάνω, ὀλίγον : Δίφιλ.Σ.π.Ἀθήν.3,121C **γίνεται δὲ εὔστομα μεθ' ἁλῶν σβεσθέντα καὶ ἐποπτηθέντα**· **2**) παθ. πυρπολοῦμαι, καίομαι : Παῦλ.Αἰγ.3,67· **3**) ἐν λογοπαιγνίῳ, ἐφορῶ, ἐπωπῶ βλ.λ. : Κωμ.Ἀδέσπ.1325.

ἐπορθεῖται Ἡσ. « φθονεῖ ».
ἐπόργης (ὁ) Ἡσ. « ἐπόργῃ, ἐπιτρόπῳ ».
ἐποργιάζω (ὀργιάζω) μτγν. κ. μσν. τελῶ ἔν τινι τόπῳ ὄργια, ὀργιάζω ἔν τινι : Ἀνακρεόντ.13,23 **ὅπου πόλεσσιν ἔρως ἐποργιάζει.**
ἐποργίζομαι (ὀργίζομαι) μτγν. ἀπαθ. ὀργίζομαι κατά τινος, θυμώνω : ΠΔ Μακκ.2,7,33 **κύριος ἡμῶν βραχέως ἐπώργισται.**
ἐποργῶ-άω (ὀργῶ) Σουΐδ. «ἐπαργῶσαι, μηνιῶσαι ».
ἐπόρεγμα-ατος (τό) (ἐπαρέγω) δ. γρ. ἀντὶ ἐπίρεγμα βλ.λ.
ἐπορέγω (ὀρέγω) προτείνω, προσφέρω, παρέχω, ἀπονέμω : Ἰλ.Ε 225 **εἴ περ ἂν αὖτε Ζεὺς ἐπὶ Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ** (Γαζ.Θ « ἐὰν αὖθις ὁ Ζεὺς τῷ υἱῷ τοῦ Τυδέως τῷ Διομήδει δόξαν παράσχηται »), Φοῖνιξ π.Ἀθήν.8,360Α **ἀλλ' ὠγαθοὶ 'πορέξαθ' ὧν μυχὸς πλουτεῖ,** Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.422 **ἐπ- δεξιάν** ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Σόλ.5,2 **τιμῆς οὔτ' ἀφελὼν οὔτ' ἐπορεξάμενος** ‖ τὸ ἐνεργ. μτφ. : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.131 (τὸ θεῖον) **κἀκείνοις ἐπορέγει τὰς μεταδόσεις τῆς ὑπερπλήρους ἀγαθότητος** **2)** μέσ. ἐκτείνομαι, ἁπλώνομαι πρὸς τὰ ἐμπρός, ὅπως προσβάλω τινά, φθάνω· Ἡσ. « ἐπορεξάμενος· ἐφορμήσας· ἐπελθών· ἐπιλαβόμενος » : Ἰλ.Ε 335 **ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ δουρί** ‖ ἐπὶ πραγμ., **ἐπ- τινος χειρὶ** ἐκτείνω τὴν χεῖρά μου, ὅπως λάβω τι : Ἀπολλ.Ρ 1,1313 **στιβαρῇ ἐπορέξατο χειρὶ Νηΐου ὁλκείοιο** κ. παθ. : Μάτρ.π.Ἀθήν.4,136Β **οὐ πλήρης περ ἐὼν κρατερῶς παλάμῃ ἐπορέχθην, γεύσασθ' ἱμείρων** ‖ κ. **ἐπ- χεῖράς τινι** : Ἀπολλ.Ρ 2,1212 **ὁππότε οἱ στιβαρὰς ἐπορέξατο χεῖρας** ‖ κ. **ἐπ- πρός τι** : Ἱππ.Ἐπιδ.7,11· ‖ κ. ἀπολ. : Ἱππ. Ἐπιδ.7,5· **3)** μτφ. ἐπιτείνω τὰς ἀπαιτήσεις μου, τὰς ἀξιώσεις μου : Ἡρ.9,34 **ὁ δὲ ἐνθαῦτα δὴ ἐπορέγεται ὀρέων αὐτοὺς τετραμμένους** **4)** σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τι, ποθῶ : Πλάτ.Πολ.437C **ἐπορεγομένην αὐτοῦ τῆς γενέσεως,** αὐτ.Θεαίτ.186Α **ἐγὼ μὲν ὧν αὐτὴ ἡ ψυχὴ καθ' αὑτὴν ἐπορέγεται** ρηματ. π. ἐπόρεκτος.
ἐπορειχαλκῶ-όω (ὀρειχαλκῶ) νεώτ., δημ. -ώνω ἐπικαλύπτω ἐπιφάνειαν ἀντικειμένου τινὸς δι' ὀρειχάλκου· ρηματ. π. ἐπορειχάλκωσις.
ἐπορειχάλκωσις-εως (ἡ) (ἐπορειχαλκῶ) νεώτ. ἡ διὰ στρώματος χαλκοῦ ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας ἀντικειμένου τινός.
ἐπόρεκτος-ον (ἐπορέγω) σχόλ. ὁρμητικὸς πρός τι, πρόθυμος : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.75.
ἐπορθεύω (ὀρθεύω) μσν. διορθῶ, ὑποστηρίζω : Τζέτζ.Ὁμ.316 **τοῦ δὲ Πολυξείνη .. χεῖρ' ἔχε δεξιτερὴν καὶ ἐπωρθεύεσκε πορείην.**
ἐπορθιάζω (ὀρθιάζω) ποιῶ τι ὀρθόν, ὀρθώνω, καὶ ἰδίως ἐπὶ τῶν ὤτων, σηκώνω, τεντώνω τ' αὐτιά μου, ἀκούω μετ' ἐντεταμένης προσοχῆς : Φίλ.352D **ἐπορθιάσας τὰ ὦτα** (δ. γρ.)· κ. παθ. : αὐτ.765Α **τὰ ὦτα ἀνεγερθέντα καὶ ἐπορθιασθέντα** **2)** συνεκδ. ὑψῶ τὴν φωνήν μου, φωνάζω δυνατά, σκούζω : Αἰσχ.Ἀγ.29, αὐτ.1120 **ποίαν Ἐρινὺν τήνδε δώμασιν κέλει ἐπορθιάζειν;** (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. « ποία εἶναι ἡ Ἐρινὺς αὐτή, τὴν ὁποίαν σὺ προσκαλεῖς νὰ ψάλλῃ μεγαλοφώνως ᾆσμα θριάμβου κατὰ τοῦ οἴκου; »)· **3)** ἀπολ. θρηνῶ μεγαλοφώνως : Αἰσχ.Πέρσ.1051 **ἐπορθίαζέ νυν γόοις.**
ἐπορθοβοῶ-άω, μέλλ. **ἐπορθοβοάσω,** φωνάζω δυνατὰ πρός τινα, σκούζω : Εὐρ.Ἠλ.142 **ἵνα πατρὶ γόους νυχίους ἐπ-** (διόρθ. Δινδ. ἐπαρθρεύσω).
ἐπορθρεύω (ὄρθρος) ΕΜ 368,1 «ἐπορθρεῦσαι· τοῦ ὄρθρου ἐπεγερθῆναι, καὶ ἀφεσπερεῦσαι », σηκώνομαι πρωῒ κ. μέσ.· Πολυδ.1,71 « τὸ δὲ προαναστῆναι περὶ τὸν ὄρθρον, ἐπορθρεύσασθαι » : Δίων Χρ. Λόγ.1,372 **οὔτε τῆς ἀηδόνος ἀκούοντα τῆς φωνῆς ἕωθεν ἐπορθρευομένης,** Λουκ.Ὄνειρ.1· **2)** Ἡσ. « ἐπαρθρεῦσαι, ἐπαγρυπνῆσαι ».
ἐπορθρίζω μτγν. ἐπορθρεύω βλ.λ. : Γρηγ.Νύσσ. 7,712D **ἐπορθρίζει ταῖς ἐμπορίαις ὁ κάπηλος,** αὐτ.2,822D· **2)** ἐπορθοβοῶ βλ.λ. : Εὐρ.Ἠλ.142 (διαρθ. Δινδ.)· ρηματ. π. ἐπορθρισμός.
ἐπορθρισμός (ὁ) (ἐπορθρίζω) μτγν. ἡ κατὰ τὸν ὄρθρον γινομένη ἔγερσις, ἡ αὐγινή : Πλούτ.Ἠθ. 654F **τελωνικῶν ἐπορθρισμοὶ κεκραγμῶν** (ἀντὶ κεκραγμοὶ τελωνῶν ἐπορθρισάντων, αἱ λίαν πρωῒ ἐκβαλλόμεναι ὑπὸ τῶν τελωνῶν κραυγαί).
ἐποριγνῶμαι-άομαι (ἐπὶ - ὀριγνῶμαι) μτγν. ἐπιθυμῶ, ποθῶ, ἐπορέγομαι βλ.λ.3) : Θεμίστ.Λόγ.2,33Α **ἄλλου του ἐποριγνᾶσθαι.**
ἐπορίνω (ὀρίνω, ὄρνυμι) μτγν.ποι. διεγείρω, ἐρεθίζω : Νίκ.Θηρ.671 **κνυζηθμὸν κυνὸς οὖλον ἐπώρινε** (δ. γρ.), Μαν.6,597 **λύσσαν ἐπορίνει.**
ἐπορκίζω (ὁρκίζομαι, ὅρκος) μτγν. κ. νεώτ. ἀντὶ ἐφορκίζω βλ.λ., ἐξορκίζω τὰ πονηρὰ πνεύματα· πρβλ. ἐπιορκίζω : Ἰουστ.2,6 **ἐπορκίζοντος κατὰ τοῦ ὀνόματος Ἰησοῦ Χριστοῦ·** ρηματ. π. ἐπορκιστός, ἐπορκιστής, ἐπορκισμός, ἐπορκιστικός.
ἐπορκισμός (ὁ) (ἐπορκίζω) μτγν. κ. νεώτ. δ. γρ. ἀντὶ ἐφορκισμὸς βλ.λ., ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπορκίζω βλ.λ. : Κύριλλ.4,5· πρβλ. ἐξορκισμός.
ἐπορκιστής (ὁ) μτγν. ἀντὶ ἐφορκιστὴς βλ.λ., ὁ ἐπορκίζων, ἐξορκιστής:Πρόκλ.Τετράβ.253,Εὐσ.2,621Β.
ἐπορκιστικός-ή-όν (ἐπορκίζω) μσν. κ. νεώτ. τ. ἀντὶ ἐφορ-, ὁ πρὸς ἐπορκισμὸν βλ.λ. γινόμενος, ὁ ἐξορκιστικός : **ἐπορκιστικὸν ἔλαιον** (τὸ ἐν τῷ βαπτίσματι χρησιμοποιούμενον ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἔλαιον).
ἐπορκιστός-όν μτγν. ὁ ἐξορκισθείς : Κύριλλ.231.
ἐπορμῶ-άω (1) (ὁρμῶ(1)) ἀντὶ ἐφορμῶ-άω βλ.λ. : Ἡρ.9,93 **αὐτοὶ γὰρ ἐπορμῆσαι τοὺς λύκους.**
ἐπορμῶ-έω (2) (ὁρμῶ(2)) ἰων. τ. ἀντὶ ἐφορμῶ-έω βλ.λ. : Ἡρ.8,81 **καὶ μόλις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας.**
ἐπόρνυμι (ὄρνυμι) ποι. κ. **ἐπορνύω,** μέλλ. ἐπόρσω, ἀόρ. α' **ἐπῶρσα,** γ' ἐν. ἐπ. παθ. ἀόρ. β' **ἐπῶρτο,** παρακ. β' ἐπόρωρα, μτγν. γ' ἐν. **ἐπώρορε,** διεγείρω, ἐξεγείρω : Ἰλ.Υ 93 **ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα** **2)** ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ., **ἐπ- τινά τινι** παρορμῶ, ἐκπέμπω τινὰ κατά τινος : Ἰλ. Ε 765 **ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην,** Εὐρ.Κύκλ. 12 **ἐπεὶ γὰρ Ἥρα σοι γένος Τυρσηνικὸν λῃστῶν ἐπῶρσεν** ‖ ὁμ. **ἐπ- τινὰ ἐπί τινι** : Ἰλ.Μ 293 **εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι** (τμ.)· ‖ κ. μετ' αἰτ. : Ὀδ.Φ 100 **ἐπὶ δ' ὤρνυε πάντας ἑταίρους** (τμ.)· ‖ κ. μετ' ἀπαρφ. : Ἰλ.Η 42 **οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ** ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ. οἷον θυελλῶν, θηρίων, κυμάτων, ὕπνου κ. ἄ., στέλλω ἐξ ὕψους ἐπί τινος : Ἰλ.Μ 253 **Ζεὺς .. ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν** (τμ.), Ὀδ.Χ 429 **τῇ τις θεὸς ὕπνον ἐπῶρσε** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀετοῦ : Ἡσίοδ.Θ 523 **καὶ οἱ ἐπ' αἰετὸν ὦρσε τανύπτερον** (τμ.)· **3)** μέσ. μετὰ δοτ. ἐγείρομαι κατά τινος, ἐπιτίθεμαι, ἐφορμῶ : Ἰλ.Φ 324 **ἦ καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων** ‖ κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ψ 689 **ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ἐπειός** (τμ.)· πρβλ. : Αἰσχ.Ἱκ. 187 **τῶνδ' ἐπόρνυται στόλος** (δ. γρ. τόνδ' ἐπόρνυται στόλον)· ‖ ἐπὶ πραγμ. μετ' ἀπαρφ. κ. ἀπολ. : Ὀδ.Γ 176 **ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι,** Νίκ.Θηρ.774 **ἐπὶ δίψος ὄρωρεν.**
ἐπόρομαι (ὅραμαι) ποι. ἐν τμ., ὑπεραυντ. **ἐπορώρειν,** ἐπιτηρῶ, ἐπιβλέπω, ἐποπτεύω : Ἰλ.Ψ 112 **ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρειν Μηριόνης,** Ὀδ.Γ 471.
ἐπόρουσις-εως (ἡ) δ. γρ. τοῦ ἐπαύρωσις βλ.λ.
ἐπορούω (ὀρούω) ἐπ. μτ. δοτ. ἐπὶ ἐχθρικῆς σημ. ἐπιπίπτω κατά τινος, ἐφορμῶ : Ἰλ.Δ 472 **οἱ δὲ λύκοι ὣς ἀλλήλοις ἐπόρουσαν,** αὐτ.Ο 520 **τῷ**

δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· || κ. ἀπολ. : Ἰλ.Ε 579 Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε κύων ὥς· **2**) μτ. δοτ. ἐπὶ κολῆς σημ. ὁρμῶ πρός τινα, πρὸς ἀναζήτησίν τινος, διευθύνομαι πρὸς τὸ μέρος τινός : Ἰλ.Ε 793 Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεά· || ἐπὶ ὕπνου, ἐπέρχομαι αἰφνιδίως, καταλαμβάνω : Ὀδ.Ψ 343 ὅτε οἱ γλυκὺς ὕπνος λυσιμελὴς ἐπόρουσε· **3**) μτ. αἰτ. μ. ἅπαξ πηδῶ ἐπί τινος : Ἰλ.Ρ 481 Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας.

ἐπορο φῶ-όω (ὀροφῶ) μτγν. θέτω ὀροφήν, σκέπην ἐπί τινος : Ἡράκλειτ. Ἀλληγ.48,160 ἐπὶ ταύτῃ (τῇ γῇ) καθάπερ τινὰ θεῖαν στέγην τὸν οὐρανὸν ἐπωρόφωσε.

ἔπορσον β' ἑν. προστ. ἀορ.α' τοῦ ἐπόρνυμι βλ.λ.: Ἰλ.Ε 765 ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην.

ἐπόρυξις-εως (ἡ) (ἐπορύττω), Ἐπιγρ. κ. Ἰων. ἐπόρυξις-ιος ἡ πρᾶξις τοῦ ἐπορύττω βλ.λ., ἀνόρυξις : Ἐπιγρ. ἐπορύξιος τοῦ δαπέδου.

ἐπορύττω μτγν. ἀττ. τ. κ. -ύσσω ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τοῦ τρώγοντος τὸ ἧπαρ τοῦ Προμηθέως, ὀρύσσω, σκάπτω ἐντός : Ἀχιλλ.Τάτ.3,8.

ἐπορχοῦμαι-έομαι (ὀρχοῦμαι) κ. μσν. ἀποθ. ὀρχοῦμαι, χορεύω ἐπί τινι, ἐν ᾧ λέγεταί τι : Δημ. 313 καὶ ἐπορχούμενος ὑῆς ἄττης· || χορεύω ἐν συνοδείᾳ μουσικοῦ ὀργάνου, καὶ ἰδίως αὐλοῦ : Νικηφ.Πατρ.492,19 Ἐρινύες τοῖς αὐλοῖς ἐπορχήσονται· || χορεύω πέριξ τινός, γύρω ἀπό τι : Βασ.Ι,512Β ἐνθέοις χορείαις τοῖς ἐκείνων ἐπορχούμεθα τάφοις· || κ. ἀπολ. : Φίλ.2,485,5 ἐπιχειρονομοῦντες καὶ ἐπορχούμενοι· **2**) μτφ. χλευάζω, περιγελῶ : Ἀππ.Λιβ.66 ὡς ἐπορχούμενος τοῖς πολεμίοις.

ἐπορῶ-άω ἰων. τ. τοῦ ἐφορῶ βλ.λ. : Ἡρ.Ι,10 καὶ ἡ γυνὴ ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα.

ἐπορωρέχαται γ' πληθ. ὑπερσυντ. τοῦ ἐπαρέγομαι· Ἡσ. «ἐπορωρέχαται».

ἔπος-ους (τὸ) (ἔπω ΙΙ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἐπιγρ. Fέπος, κ. ἔπεος, ἡ λέξις, ἡ ἔκφρασις : Πίνδ.Ο 13,98 παύρῳ ἔπει, Σοφ.ΟΚ 443 ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην, Θουκ. 3,67 ἁμαρτανομένων δὲ (τῶν ἔργων) λόγοι ἔπεσι κοσμηθέντες προκαλύμματα γίγνονται (Βερναρδ. Γρ. ἐν λ. «ὅταν δὲ τὰ ἔργα περιέχωσιν ἁμαρτήματα, λόγοι μὲ ὡραίας λέξεις (ἐκφράσεις) καλλωπισθέντες γίνονται προκαλύμματα αὐτῶν»)· || κ. ἐν φρ. κατ' ἔπος κατὰ λέξιν, ἀκριβῶς : Ἀριστφ.Βάτρ.802 ὁ γὰρ Εὐριπίδης κατ' ἔπος βασανιεῖν φησι τὰς τραγῳδίας (δ. ἑρμ. Βερναρδ. Γρ. ἐν λ. «κατὰ στίχον»)· || τὸ διὰ λέξεων ἐκφερόμενον, λόγος, διήγησις, ὁμιλία, κ.π. Ὁμ. ἰδίως μετὰ τοῦ μῦθος συντεταγμένον : Ἰλ.Υ 204 πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν, Ὀδ.Δ 597 αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων τέρπομαι· || ὁμ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἔργον ἢ πρᾶγμα : Ὀδ.Λ 346 Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε ἔπος τε, Αἰσχ.Πέρσ.174 μή σε δὶς φράσειν μήτ' ἔπος μήτ' ἔργον ὧν ἂν δύναμις ἡγεῖσθαι θέλῃ, Πλάτ. Νόμ.879C πᾶς ἡμῖν αἰδείσθω τὸν ἑαυτοῦ πρεσβύτερον ἔργῳ τε καὶ ἔπει· || φρ. κ. νεώτ. ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον βλ. ἔργον 8) : Ἡρ.3,135 ἅμα ἔπος τε καὶ ἔργον ἐποίεε· || ὁμ. φρ. ἔπος πρὸς ἔπος ἐπὶ ἀντιλογίας, ἀντιγνωμίας, καθ' ἣν ὁ εἷς δὲν ὑποχωρεῖ πρὸς τὸν ἄλλον (πρβλ. δημ. φρ. ἕνα σου καὶ ἕνα μου) : Αἰσχ.Εὐμ.586 ἔπος δ' ἀμείβου πρὸς ἔπος ἐν μέρει τιθείς, Ἀριστφ.Νεφ.1375 ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθα (Βερναρδ.ἐν λ. «ἀντηλλάσσαμεν λόγους πρὸς ἀλλήλους, χωρὶς μήτε ὁ ἕνας νὰ ὑποχωρῇ μήτε ὁ ἄλλος»), Πλάτ.Σοφ.217D μὴ κατὰ σμικρὸν ἔπος πρὸς ἔπος ποιεῖσθαι τὴν συνουσίαν, Λουκ.Ἀλέξ.19· || ὁμ. φρ. κ. νεώτ. (σπαν.) ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἢ ὡς εἰπεῖν ἔπος, ἵνα εἴπω ἐν συντόμῳ, μ' ἕνα λόγον : Αἰσχ.Πέρσ.714 διαπεπόρθηται τὰ Περσῶν πράγμαθ', ὡς εἰπεῖν ἔπος, Εὐρ. Ἱππ.1162 Ἱππόλυτος οὐκέτ' ἔστιν, ὡς εἰπεῖν ἔπος· ἀντίθ. ὄντως ἢ ἀκριβεῖ λόγῳ : Πλάτ.Νόμ.656Ε οὐχ ὡς ἔπος εἰπεῖν μυριοστὸν ἀλλ' ὄντως· || ὁμ. φρ. ἑνὶ ἔπει : Ἡρ.3,82 ἑνὶ ἔπεϊ πάντα συλλαβόντα λέγειν· **2**) τὸ περιεχόμενον τοῦ λόγου, τὸ πρᾶγμα, ὁ σκοπός : Ἰλ.Λ 652 νῦν δὲ ἔπος ἐρέων πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆι, Πλάτ. Εὐθ.295C ἐὰν μηδὲν πρὸς ἔπος ἀποκρίνωμαι, ἐξαρκεῖ σοι· **3**) διήγησις, λόγος κατὰ τρόπον ᾠδῆς, ποὺ λέγεται τραγουδιστά : Ὀδ.Ρ 519 ἀοιδὸν.. ὅς τε θεῶν ἐξ ἀείδῃ δεδαὼς ἔπε' ἱμερόεντα βροτοῖσιν· **4**) λόγος ἄξιος ἀκροάσεως, μετ' ἐμφάσεως καὶ δυνάμεως, σπουδαῖος : Ἰλ.Γ 83 στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαιόλος Ἕκτωρ· **5**) ὁ διδόμενος λόγος, ἡ βεβαίωσις, ἡ ὑπόσχεσις: Ἰλ.Θ 8 μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς.. ἄρσην πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· **6**) ἡ ἀπειλή : Ἰλ.Ξ 44 δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ· **7**) συμβουλή, γνώμη : Ἰλ.Α 108 ἐσθλὸν δ' οὔτε τί πω εἶπας ἔπος οὔτε τέλεσσας· **8**) θεῖον ῥητόν, προφητεία, χρησμός : Ὀδ.Μ 226 καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ μάντηος ἀλαοῦ, Ἡρ.Ι,13 τούτου τοῦ ἔπεος Λυδοί τε καὶ οἱ βασιλέες αὐτῶν λόγον οὐδένα ἐποιεῦντο, πρὶν δὴ ἐπετελέσθη· **9**) ῥητόν, παροιμία, ἀπόφθεγμα : Ἀριστφ.Ὄρν. 507 τοῦτ' ἄρ' ἐκεῖν' ἦν τοὔπος ἀληθῶς· **10**) λόγος διαδεδομένος, φήμη : Σοφ.ΟΤ 290 καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη· **11**) λόγος ἀσήμαντος, μηδαμινός : Εὐρ.Ἡρ.111 ἐστάλην ἰαλέμων γόων ἀοιδὸς.. ἔπεα μόνον καὶ δόκημα νυκτερωπὸν ἐννύχων ὀνείρων· **12**) ἀξίωσις, ἀπαίτησις, ἐπιθυμία : Ἰλ.Ξ 212 οὐκ ἔστ' οὐδὲ ἔοικε τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι· **13**) ἐπὶ ἁπλῶν λέξεων, ἰδίως ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἐτυμολογίαν ἢ χρῆσιν : Ἀριστφ.Βάτρ.1161 ἀλλ' ἄριστ' ἐπῶν ἔχον (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ.«ἔχει ὀρθοεπέστατα»), αὐτ.1181 τῆς ὀρθότητος τῶν ἐπῶν (ἡ ὀρθοέπεια), Πλάτ.Πρωτ. 339Α ἐγὼ ἀνδρὶ παιδείας μέγιστον μέρος εἶναι περὶ ἐπῶν δεινὸν εἶναι· **14**) κτ. πληθ. τὸ ἐκ στίχων ἑξαμέτρων ἡρωϊκὸν ποίημα, ἐπικὸν ποίημα· Ἡφαιστ.Ποιημ.38, Σχόλ.Διον.ἐνΑΒ 2,751,9 «ἐκείνη ἡ ποίησις ἔπος λέγεται, ὅταν τὸ σωμάτιον ὅλον ἐκ τοῦ ἑξαμέτρου στίχου συγκέηται», ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ μέλη, ἰαμβεῖα, διθυράμβους κτλ. : Πίνδ.Ν 2,2 Ὁμηρίδαι ῥαπτῶν ἐπέων τἀπόλλ' ἀοιδοὶ ἄρχονται, Ἡρ.2,117 Ὅμηρος μὲν νυν καὶ τὰ Κύπρια ἔπεα χαιρέτω, Ἐπιγρ. ποιητὴς ἐπῶν, Πλάτ.Πολ. 379Α ἐάν τέ τις αὐτὸν ἐν ἔπεσσι ποιῇ ἐάν τε ἐν τραγῳδίᾳ· || γεν. κ. ἐν τῇ ἐλεγειακῇ ποιήσει, λυρικῇ καὶ ἐν ἄλλοις εἴδεσι : Πίνδ.Ο 3,8 φόρμιγγά τε ποικιλόγαρυν καὶ βοὰν αὐλῶν ἐπέων τε θέσιν Αἰνησιδάμου παιδὶ συμμῖξαι πρεπόντως· **15**) στίχος ποιήσεως, οἷον ἐν διαλόγῳ δράματος, ἐν ἐπικῷ ποιήματι κτλ. : Ἡρ.4,29 μαρτυρέει δέ μοι τῇ γνώμῃ καὶ Ὁμήρου ἔπος ἐν Ὀδυσσείῃ, Ἀριστφ.Βάτρ.862 ἕτοιμός εἰμι .. δάκνειν, δάκνεσθαι πρότερος, .. τἄπη, τὰ μέλη, τὰ νεῦρα τῆς τραγῳδίας (Βερναρδ. Γρ. ἐν λ. «εἶμαι ἕτοιμος νὰ ἀρχίσω πρῶτος νὰ τὸν δαγκάνω (ἐπικρίνω), ἢ ἐκεῖνος νὰ μοῦ ἐπικρίνῃ, ἂν ἐπιθυμῇ, τὸ διαλογικὸν μέρος, τὸ λυρικὸν»)· || ὁμάς, ἄθροισμα στίχων : Ἡρ.7,143 εἰ ἐς Ἀθηναίους εἶχε τὸ ἔπος εἰρημένον ἐόντως, Πλάτ.Πολ.387C ἀπὸ τοῦδε τοῦ ἔπους ἀρξάμενοι πάντα τὰ τοιαῦτα· || ἐν πεζῷ, σειρά, ἀράδα : Ἰσοκρ.12,136 τῷ τε πλήθει τῶν λεγομένων οὐκ ἐπιτιμησόντων οὐδ' ἣν μυρίων ἐπῶν ᾖ τὸ μῆκος· **16**) ἐπὶ ζωγράφου, σύνθεσις εἰκόνος : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.28 τὴν.. μάχην ἐν οὐδ' ὅλοις ἑπτὰ ἔπεσι παραδραμόντος.

ἐποσσόμενος Ἡσ. «προσορώμενος»· πρβλ. ἐπιόσσομαι.

ἐποστρακίζω | ὀστρακίζω | κ. νεώτ. ρίπτω ὄστρακα ἢ πλατέα λιθάρια κατὰ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης οὕτως, ὥστε νὰ πηδῶσιν ὑπὲρ αὐτὴν πολλάκις, κάνω φωμάκια· Ἡσ. « ὀστράκοις παίζειν », ΕΜ 368,3· **2)** νεώτ. κτ. ἐπέκτ. ἰδίως ἐπὶ βλημάτων, τὸ παθ., ριπτόμενος προσκρούομαί που ἀναπηδῶν κατ' ἄλλην διεύθυνσιν : **ἐπωστρακίσθη ἡ βολή·** ρηματ. π. ἐποστρακισμός, ἐποστράκισμα, ἐποστρακιστικός.

ἐποστράκισμα-στος |τὸ| νεώτ. ἐποστρακισμός.

ἐποστρακισμός |ὁ| | ἐποστρακίζω | κ. νεώτ. παιδικὸν παίγνιον, συνιστάμενον εἰς τὴν μεθ' ὁρμῆς ἐκσφενδόνησιν παραλλήλως πρὸς τὴν ἐπιφάνειαν ἠρεμούσης θαλάσσης ἢ λίμνης ὀστράκου ἢ πεπλατυσμένου μικροῦ λίθου, ὅπως ἐκ τῆς προσκρούσεως ἐπιτευχθῶσι περισσότεραι ἀναπηδήσεις, φωμάκια, πεταλίδες, πιτταράκια· Εὐστ.'Ιλ. 1161,34 « εἶδος παιδιᾶς καθ' ἣν ὀστράκια πλατέα ἐκτετριμμένα ὑπὸ θαλάσσης προΐενται κατὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ ὑγροῦ καὶ ἐπιτρέχοντα ἐνίοτε πολλάκις ἕως ἀτονήσαντα δυῶσι κατὰ θαλάσσης, ἡδίστην ποιοῦντα πρόσοψιν »· **2)** νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐποστρακίζω βλ.λ.2|, ἡ μεταβολὴ διευθύνσεως βλήματός τινος ἕνεκα προσκρούσεως καὶ διολισθήσεως.

ἐποστρακιστικός-ή-όν | ἐποστρακίζω | νεώτ. ὁ δι' ἐποστρακισμοῦ γινόμενος ἢ ἐκτελούμενος : **ἐποστρακιστικὴ βολή·** ἐπίρρ. -ῶς.

ἐποσφραίνομαι ὀσφραίνομαι, μυρίζομαι : Σχόλ. 'Ιω.Κλίμ.356,14 **τοῦ βρώμου.. ἐποσφραινομένων.**

ἐπόσχιον (τὸ) | ὄσχιον | Γαλ. Γλωσσ.472 « κλῆμα, ἐξ οὗ πέφυκέ τι, ὥσπερ καὶ τῆς σικυώνης ».

ἐποτοτύζω | ὀτοτύζω | θρηνῶ μεγάλως διά τι, κραυγάζω θρηνωδῶς : Εὐρ.Φοίν.1038 **ἰήιον μέλος.. ἄλλος ἀλλ' ἐπωτότυζε.. ἀνὰ πτόλιν.**

ἐποτοῦδιζε Ἡσ. « κατέβαλλεν ἐπὶ γῆν »· πρβλ. προσουδίζω.

ἐπότρυνσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐποτρύνω βλ.λ. : Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. ἐποτρύνω.

ἐποτρύνω | ὀτρύνω | παρορμῶ, παρακινῶ, ἐρεθίζω, π.'Ομ. συνάπτεται πολλάκις μετὰ τοῦ ἄνωγα : 'Ιλ.Ζ 439 **ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·** ‖ μετ' αἰτ. προσ.:'Ηρ.7,170 **θεοῦ σφέας ἐποτρύναντος·** ‖ μετ' αἰτ. προσ. κ.ἐμπροθ. προσδ.: Θουκ.1,84 **τῶν ξὺν ἐπαίνῳ ἐποτρυνόντων ἡμᾶς ἐπὶ τὰ δεινά** | δ.γρ. ἐξοτρυνόντων |· ‖ μετ' αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. ὡς τὸ κελεύω : 'Ιλ.Υ 171 **ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι,** Σοφ.'Ηλ.1264 **ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν·** ‖ μτ. δοτ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Ο 258 **ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσιν νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους,** 'Οδ. Κ 531· **2)** μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. κινῶ, διεγείρω τι κατά τινος : 'Ιλ.Χ 152 **νῶϊν ἐποτρύνει πόλεμον κακόν,** Μηναῖ.3,9 **μανιωδῶς τοῖς ἀθληταῖς ἐποτρύνας ὁ ἐχθρὸς ἅπασαν κτίσιν διὰ πάσης ᾐσχύνθη·** ‖ κ. μτ. αἰτ. πράγμ. κ. ἀπαρφ. : Θουκ. 7,25 **καὶ τὸν ἐκεῖ πόλεμον ἔτι μᾶλλον ἐποτρυνοῦσι γίγνεσθαι** | τὴν διεξαγωγὴν τοῦ πολέμου θὰ ἐπιταχύνωσι |· **3)** μτ. αἰτ. κ. δοτ. πέμπω, στέλλω κατεπειγόντως : 'Οδ.Ω 355 **δείδοικα μὴ.. 'Ιθακήσιοι, ἀγγελίας δὲ πάντα ἐποτρύνωσι Κεφαλλήνων πολίεσσιν·** **4)** ἐπὶ σαλπιγκτῶν, δίδω τινὶ σημεῖον διὰ σάλπιγγος πρὸς ἔφοδον : Θουκ. 6,29 **σαλπιγκταὶ ξύνοδον ἐπώτρυνον τοῖς ὁπλίταις·** ‖ ὁμ. ἐπ- τινί τινα εἴς τι : Πλούτ.Κράσσ. 33 **Πάρθοι γὰρ οὐ κέρασιν οὐδὲ σάλπιγξιν ἐποτρύνουσιν ἑαυτοὺς εἰς μάχην·** **5)** μέσ. μτ. αἰτ. θέτω εἰς κίνησιν, ἐπισπεύδω, ἐπιταχύνω : 'Οδ.Θ 31 **ἡμεῖς δ'.., ἐποτρυνώμεθα πομπήν** | δ. ἑρμ. συναδεύω |· ‖ κ. παθ. φέραμαι πρός τι, ἐπισπεύδω : Αἰσχ.'Επτ.698 **ἀλλὰ σὺ μὴ 'ποτρύνου** (μὴ πείθου ταῖς ἐποτρύνσεσι |· ρηματ.π. ἐπότρυνσις.

ἐπουδαῖος-ον | οὖδας | Ἡσ. «ἐπιχθόνιος».

ἐπουίδειος-ον ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐπ' οὔδεος : ΑΠ 7,198.

ἐπουλή (ἡ) | οὐλή | μτγν. ἡ κατ' ἐπιφάνειαν ἐπὶ τοῦ σώματος οὐλὴ βλ.λ. : Μακαρ.541,25.

ἐπουλίς-ίδος (ἡ) | οὖλον | μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. ὑπερσάρκωμα ἀναπτυσσόμενον ἐπὶ τῶν οὔλων κατὰ τὸ μεταξὺ τῶν ὀδόντων κενόν Παῦλ.Αἰγ.3,26 « ἐπουλίς ἐστιν ἀπὸ φλεγμονῆς ὑπερσάρκωμα κατὰ τὸν ἐσώτατον γομφίον » : 'Αέτ.155,14.

ἔπουλος-ον | οὖλος | ὁ ὀλίγον οὐλόθριξ, **κατσαρός,** σγουρομάλλης : Θεόφρ.Φ| 3,10,5.

ἐπουλῶ-όω | οὐλή | κ. νεώτ. ἐπουλώνω, ἐνεργῶ πρὸς σχηματισμὸν οὐλῆς ἐπὶ πληγῆς, κάμνω ὥστε νὰ κλεισθῇ ἡ πληγή, θεραπεύω : Διοσκ.3 **ἐπουλοῖ ἕλκη·** ‖ κ. μέσ. ἐπὶ ἑλκῶν, σχηματίζομαι εἰς οὐλήν, κλείω : 'Ιππ.'Αρθρ.789D **οὕτω γὰρ ἂν ἐπουλωθείη,** Γαλ.393,6 **ἂν μάλιστα ἐπουλωθείη,** 'Ορειβ.9 **ἡ ἕλκωσις ἐπουλούσθω, - ἐπουλώθηκε τὸ τραῦμα·** **2)** νεώτ. μτφ. θεραπεύω θλῖψιν ἢ συμφοράν : **ὁ χρόνος θὰ ἐπουλώσῃ τὸν πόνον σου·** κ. παθ. : **μὲ τὴν πάροδον τοῦ χρόνου θὰ ἐπουλωθῇ τὸ κακόν·** ρηματ.π. ἐπούλωσις, ἐπουλωτικός, ἐπουλώσιμος.

ἐπούλωνες (οἱ) νεώτ. | λατ. | οἱ ἐν Ρώμῃ **ἑπτὰ** ἐπὶ τῶν ἑορταστικῶν ἑστιάσεων ἱερεῖς.

ἐπουλώσιμος-ον | ἐπουλῶ | νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ἐπουλωθῇ, ὁ δεκτικὸς ἐπουλώσεως βλ.λ. : **ἐπουλώσιμον ἕλκος.**

ἐπούλωσις-εως (ἡ) | ἐπουλῶ | μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἑλκῶν, ὁ σχηματισμὸς οὐλῆς, θεραπεία τραύματος, τὸ κλείσιμο τῆς πληγῆς : Γαλ.1,723,3 **ἢ δὴ ὄντα καθαρὰ τὰ ἕλκη μόνης ἐπουλώσεως χρῄζει·** **2)** νεώτ. κ. μτφ. ἡ θεραπεία ἢ ὁ μετριασμὸς συμφορᾶς τινος, ἡ παρηγορία διά τι δυστύχημα.

ἐπουλωτικός-ή-όν | ἐπουλῶ | μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς ἐπούλωσιν βλ.λ.1| κ.2|, ὁ ἐπιφέρων ἐπούλωσιν : Γαλ.14,764,1 **τὰ δὲ ἀναπληρωτικά, τὰ δὲ κατασταλτικά, τὰ δὲ ἐπουλωτικά, - ἐπουλωτικὴ ἀλοιφή·** ἐπίρρ. -ῶς.

ἐπουραῖος-α-ον | οὐρά | ὁ ἐπὶ τῆς οὐρᾶς : ΑΠ 9,252,4 **ἐπουραίῳ δήγματι.**

ἐπουράνιος-ον | οὐρανὸς | κ. νεώτ. κ. δημ., ἐπ. -η-ον ὁ ἐν οὐρανῷ, ὁ οὐράνιος : 'Ιλ.Ζ 129 **οὐκ ἂν ἐγώ γε θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν μαχοίμην,** 'Οδ.Ρ 484 **εἰ δή πού τις ἐπουράνιος θεός ἐστιν,** Πίνδ.ἀπ.132,3 **ἐπουράνιοι εὐσεβῶν ψυχαί,** ΚΔ Ματθ.18,35 **καὶ ὁ πατήρ μου ὁ ἐπουράνιος,** Μηναῖ.1,1 'Ωδ.6 **ἔθρεψας ψυχὰς πεινώσας τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ·** **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἰδίως κτ. πληθ. οἱ θεοί : Θεόκρ.25,5 **τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,** Κάλβ. εἰς Πάργαν 16,3 **πάντοτε οἱ ἐπουράνιοι μεγαλόθυμον γένος ὑπερασπίζουν·** ‖ σπαν. ἐν τῷ ἑν. : Λουκ.Θε.Δ 4,3 **ἤδη γὰρ ἐπουράνιος εἶ·** **3)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. π. Πλάτ. τὰ οὐράνια φαινόμενα, τὰ μετέωρα : Πλάτ. 'Απολ.19Β **περιεργάζεται ζητῶν τά τε ὑπὸ γῆς καὶ τὰ ἐπουράνια** (δ.γρ. οὐράνια)· **4)** ὁμ. δημ. κτ. πληθ. ὁ οὐρανός : Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.4,1 **σημαίνει ὁ Θιός, σημαίνει ἡ γῆς, σημαίνουν τὰ ἐπουράνια·** ἐπίρρ. νεώτ. **ἐπουρανίως.**

ἐπουριάζω | οὖρος | μτγν. ἐπὶ οὐρίου ἀνέμου, ὠθῶ τι πρὸς τὰ ἐμπρός : Λουκ.'Ιατ.Συγγρ.45 **ποιητικοῦ τινος ἀνέμου ἐπουριάσαντος τὰ ἀκάτια·** πρβλ. ἐπουρίζω· **2)** ἐπὶ ἱστίων, κολπῶ, φουσκώνω : αὐτ.Οἰκ.12 **εἰ βλέποι τὴν μὲν αὔραν κούφως ἐπουριάζουσαν τὴν ὀθόνην.**

ἐπουρίζω | οὐρίζω | κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὠθῶ τι πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὡς ὁ οὔριος ἄνεμος : Στράβ.3,2,4 **ἐπουρίζοντος δὲ τοῦ πελάγους καθάπερ τοῦ ποταμίου ρεύματος διὰ τὴν πλημμυρίδα·** ‖ ὁμ. μτφ. : Εὐρ.'Ανδρ.610 **ἀλλ' οὔτι ταύτῃ σὸν φρόνημ' ἐπούρισας** | Βερναρδ.

Γρ. ἐν λ. «διόλου δὲν κατηύθυνας οἷον δι' οὐρίου ἀνέμου τὸν νοῦν σου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος»]' πρβλ. : Πλάτ.'Αλκ.2,147Α **ὥσπερ ἂν λαμπρότερον ἐπουρίσῃ τὸ τῆς τύχης**' || μτ. συστ. αἰτ. κ. δοτ. ἐπὶ Ἐρινύων, ἐκφυσῶ, κατευθύνω κατά τινος πνοὴν αἵματος : Αἰσχ.Εὐμ.137 **αἱματηρὸν πνεῦμ' ἐπουρίσασα τῷ.. νηδύος πυρί**' **2**) ἀμτβ. κινοῦμαι, ταξιδεύω πρός τι μέρος μὲ οὔριον ἄνεμον : Ἀριστφ.Θεσμ.1226 **τρέχε νυν κατὰ τοὺς κόρακας ἐπουρίσας**' **3**) νεώτ. ἀμτβ. ἐπὶ ἀνέμου, καθίσταμαι οὔριος, ἀρχίζω νὰ γίνωμαι οὔριος : **ὁ ἄνεμος ἐπουρίζει**' **4**) ὁμ. νεώτ. φέρω τὸ πλοῖον ἀπὸ πλαγιοδρομίας εἰς καθαρὰν οὐριοδρομίαν, τὰ πρυμίζω, ἀντίθ. ἀναπρωρῶ' || κτ. ἐπέκτ. οὐριοδρομῶ, ἀρμενίζω στὰ πρύμα, πάω στὰ πρύμα' ρηματ. π. ἐπούρισμα.

ἐπούρισμα-ατος (τὸ) (ἐπουρίζω) νεώτ. πλοῦς πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἀνέμου, πρύμισμα.

ἔπουρος-ον (οὖρος) ἐπὶ ἀνέμου, ὁ εὐνοϊκῶς πνέων' Ἡσ. «οὔριος» : Σοφ.Τρ.954 **εἴθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα**' **2**) μτφ. ὁ ὠθούμενος, ὁ ὑποβοηθούμενος : Κλήμ. Ἀλ.Παιδ.1,7,54 **τῷ ἀληθείας πνεύματι ἔπουρος ἀρθείς**' **3**) Ἡσ. «ἔπουρος' εἶδος ἰχθύος».

ἐπουρῶ-έω (1) (οὐρῶ-έω) κ. νεώτ. οὐρῶ ἐπί τινος, κατουρῶ : Πυθ.π.Διαγ.Λ 8,17 **καὶ κουραῖς μὴ ἐπουρεῖν, μηδὲ ἐφίστασθαι**, Ἀριστ.ΖΜ 679a,29 **καὶ τούτοις τοῦτο συμβαίνει μὲν ἐξ ἀνάγκης ἀφιέναι διὰ δειλίαν, ὥσπερ ἐκ κύστεως τοῖς ἐπουροῦσιν.**

ἐπουρῶ-όω (2) (οὐρῶ-όω) μτγν. πλέω, ταξιδεύω ἔχων οὔριον ἄνεμον : Πολύβ.2,10,6 **ἐπουρώσαντες ἀσφαλῶς τὴν ἀποχώρησιν εἰς τὴν οἰκείαν ἐποιήσαντο**' ρηματ. π. ἐπαύρωσις.

ἐπούρωσις-εως (ἡ) (ἐπαυρῶ (2)) πιθ. ἡ πρὸς τὰ ἐμπρὸς ὤθησις : Ἀριστλ.Ρητ.1414b,17 **δεῖ δέ, εἶδός τι λέγοντα καὶ διαφοράν, ὄνομα τίθεσθαι' εἰ δὲ μή, γίνεται κενὸν καὶ ληρῶδες, οἷον** Λικύμνιος **ποιεῖ ἐν τῇ τέχνῃ, ἐπούρωσιν ὀνομάζων καὶ ἀποπλάνησιν καὶ ὄζους** (δ. γρ. ἐπούρουσιν).

ἐπουσία (ἡ) (ἔπειμι) μτγν. τὸ ἐπὶ πλέον : Γέμιν.18,15.

ἐπουσιαστικός-ή-όν λεξ. ὁ δηλῶν οὐσίαν, ὕλην, οἷον χάλκειος, χρύσειος . Ἀν.Κρ.1,58.

ἐπουσιώδης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔξω τῆς οὐσίας ἀντικείμενος τινός, ὁ δευτερευούσης σημασίας, ἀντίθ. οὐσιώδης : Παρφ.Εἰσ.21,14 (ἑαφ. γρ. ἐπεισοδιώδης), - **ἐπουσιώδη λάθη**' **2**) εἰδ. ἐπὶ πυρετοῦ, ὁ εἰς τὴν κυρίαν νόσον ἐπακολουθῶν, ὁ συμπτωματικός : Ἀλέξ.Τραλλ.Πυρ.388,31.

ἐπουσιωδῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπουσιώδη, οὐχὶ οὐσιωδῶς.

ἐπουτίς Ἡσ. «οὐσία παρὰ Ροδίοις».

ἐποφείλω (ὀφείλω) ὀφείλω πρὸς τούτοις, ἀκόμη, ἔχω νὰ δώσω ἐπὶ πλέον : Θουκ.8,5 **τοὺς ἐκ τῆς ἑαυτοῦ ἀρχῆς φόρους.. οὐ δυνάμενος πράσσεσθαι ἐπωφείλησεν**' κ. παθ. : Δίων Κ 42,51 **τόκος ἐποφειλόμενός τισι.**

ἐποφθαλμία (ἡ) μσν. ἐπιθυμία, φθόνος : Ἀνν. Κομν.32C **τῇ Ῥωμαίων ἐποφθαλμίᾳ.**

ἐποφθαλμίζω (ἐπαφθάλμιος) μτγν. κ. μσν. ἐποφθαλμιῶ βλ.λ., μετὰ δοτ. : Πλούτ.Αἰμ.30 **οἱ δὲ στρατιῶται τοῖς βασιλικοῖς χρήμασιν ἐποφθαλμίσαντες, ὡς οὐχ ὅσων ἠξίουν ἔτυχον**, Νικ.Χων. 3,77, Μιχ.Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,11 **λίχνοις καὶ πλεονεκτικοῖς ὄμμασιν ἐποφθαλμίσαι τὴν τούτων καλλονὴν συγχωρήσῃς.**

ἐποφθάλμιος-ον (ὀφθαλμός) μτγν. ὁ ὑπεράνω τοῦ ὀφθαλμοῦ κείμενος : Γαλ.π.Θησ.Στεφ. **τὰ ἐποφθάλμια ἐποιδίσκεται.**

ἐποφθαλμιῶ-άω (ἐποφθάλμιος) κ. μσν. κ. νεώτ. ρίπτω βλέμματα πόθου εἴς τι, σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τινος' Πολυδ.2,62 «καὶ ἐπαφθαλμιᾶν, τὸ ἐπιθυμεῖν τινος» : Πλούτ.Καῖσ.2 **τοῖς χρήμασιν ἐποφθαλμιῶντος**, αὐτ.Δημ.25,-**ἐποφθαλμιᾷ τὴν κενὴν θέσιν τοῦ διευθυντοῦ**' || ἐρωτικῶς προσβλέπω, ἀποβλέπω : Αἰλ.ΖΙ 1,12 **οἷα δήπου νεανίαι ἀκόλαστοι μείρακος παραθεούσης εὖ μάλα ὡρικῆς ἐποφθαλμιάσαντες**, - **ἐποφθαλμιᾷ τὴν κόρην τοῦ προϊσταμένου του**' **2**) ρίπτω βλέμματα φθονερὰ ἐπί τινας, φθονῶ' Πολυδ. «ἐποφθαλμιῶν, φθονῶν» : Πάπ. **ἐποφθαλμιῶντες τοῖς ἔργοις μου**' κ. μτ. γεν.:Φώτ.Ἐπιστ.273,35 **τῶν ἄλλων ἐποφθαλμιᾶν.**

ἐποφθαλμῶ-έω μτγν. ἐποφθαλμιῶ βλ.λ. : Πλούτ. Αἰμ.30 (δ. γρ. ἐποφθαλμίσαντες), Πάπ. **ἡ δεῖνα ἐποφθαλμήσασα τοῖς θρέμμασιν ἐπέρχεται.**

ἐποφλισκάνω (ὀφλισκάνω) μτγν. μετ' αἰτ. κ. δοτ. εἶμαι περιπλέον ὑπόχρεως, ὀφείλω, χρεωστῶ περιπλέον χάριν εἴς τινα : Μέν.288,7 **καὶ μείζονας ἐποφλήσομέν σοι τὰς χάριτας**, Θεμίστ.Λόγ.6,83Α **τῇ πόλει μὴ οἴεσθαι ἐποφλισκάνειν τὰ χαριστήρια.**

ἐποφρύδιον (τὸ) (ὀφρύδιον) Ἡσ. «ἐποφρύδιον, μέτωπον»' || γλῶσσ. τοῦ ἐπισκύνιον' ΕΓουδ.202,36.

ἐποχετεία (ἡ) (ἐποχετεύω) μτγν. ἡ δι' ὀχετοῦ ἄρδευσις : Στράβ.16,1,10 **ταπεινωθεὶς δὲ τὰς ἐποχετείας οὐ δύναται παρέχεσθαι.**

ἐποχέτευσις-εως (ἡ) (ἐποχετεύω) μτγν. ἡ ἐποχετεία βλ.λ., ἐν μτφ. χρ. : Πρόκλ.Ἀλκ.2C **τὰς ἑαυτοῦ** (τοῦ ἀγαθοῦ) **μεταδόσεις εἰς τὰ ὄντα καὶ τὰς ἐποχετεύσεις τῶν ἀγαθῶν.**

ἐποχετεύω (ὀχετεύω) κ. νεώτ. κατευθύνω ὑγρόν τι δι' ὀχετοῦ, διοχετεύω : Πλάτ.Κριτί.117Β **τὸ δὲ καὶ ἐπὶ τοὺς ἔξω κύκλους δι' ὀχετῶν κατὰ τὰς γεφύρας ἐπωχέτευον**, Φίλ.1,19,17 **πηγῶν ῥεῖθρα καὶ ποταμῶν ἐποχετεύοντες**, Λογγ.4,4 **ἐπ- ἄνθεσιν ὕδωρ**' κ. παθ. : Ἀριστλ.ΖΜ 666a,6 (αἷμα) **ἐκ τῆς καρδίας ἐποχετεύεται καὶ εἰς τὰς φλέβας**, Δίων Κ 48,32 **ὕδωρ τὸ Ἰούλιον.. εἰς τὴν πόλιν ἐπωχετεύθη**' || κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.660C **λόγος τῷ οἴνῳ τὸ φιλάνθρωπον καὶ ἠθοποιὸν ἐπὶ τὴν ψυχὴν ἐποχετεύει**' κ.παθ. : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.145Α **ἐλλαμψις ἐκ τῶν πρώτων δυνάμεων ταῖς δευτέραις ἐποχετεύεται**' **2**) μέσ. βρέχω ἀρδεύομαι, ποτίζομαι, διαβρέχομαι : Στράβ.17,1,52 **ἐποχετεύεται δὲ τοῖς κοχλίαις τὰ λίαν ἔξαλα**' || κ. μτφ. : Πλάτ.Φαῖδρ.251Ε **ἐποχετευσαμένη ἵμερον ἔλυσε μὲν τὰ τότε συμπεφραγμένα**, Ἀχιλλ.Τάτ.1,6 **ἐποχετευσάμενος ἐκ τῆς θεᾶς ἔρωτα**' ρηματ.π. ἐποχετεία, ἐποχέτευσις.

ἐποχεύς (ὁ) (ἐπέχω) κ. νεώτ. ὁ κωλύων τι' || εἰδ. τὸ ἐκ σιδήρου ἢ ξύλου μηχάνημα τῆς ἁμάξης, δι' οὗ ἐμποδίζουσι τὴν κίνησιν τῶν ὀπισθίων τροχῶν αὐτῆς εἰς κατωφέρειαν, δ. ἐποχλεύς, τροχοπέδη, φρένο : Ἀθήν.3,99C **καίτοι Σιμαρίστου ἐν τοῖς Συνωνύμοις ἐποχέα τὸ ξύλον τοῦτο ἐπονομάζοντος** (διορθ. ἀντὶ ἐποχλεύς).

ἐποχεύω (ὀχεύω) ἐπὶ ἀρρένων ζῴων, ἐπιβαίνω τοῦ θήλεος, ὀχεύω, βατεύω, πηδῶ : Ἀριστλ.ΖΓ 741a,31 **ὑπηνέμια γίνεται γόνιμα, ἐὰν ἔν τινι καινῷ τὸ ἄρρεν ἐποχεύσῃ**' **2**) μέσ. συμμίγνυμι, ἑνοῦμαι, ἐπὶ ὑγρῶν : Ἐμπ.90 **ὀξὺ δ' ἐπ' ὀξὺ ἔβη, θερμὸν ἐποχεύετο θερμῷ** (ἀμφ. ἀναγν.).

ἐποχή (ἡ) (ἐπέχω) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐπίσχεσις, ἡ διακοπή, τὸ σταμάτημα' ἰδ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ παρὰ τοῖς ἀρχ. ἰατρ. : Γαλ.8,420 **ἐποχὴ σπέρματος**, Σωρ.2,6 **ἐ- ἐμμήνων**, αὐτ.2,26 **ἐ- ἀναπνοῆς**, Φιλούμ.5,2 **ἐ- οὔρων**' || εἰδ. ἐπὶ στρατοῦ, βραχεῖα ἀνακοπὴ τῆς ἐφόδου, βραχύχρονος στάσις τῶν ἐφορμώντων, ὅπως ἀναπνεύσωσιν : Πολύβ.4,23,4 **συναγωγαὶ πάλιν μετ' ἐποχῆς εἰς οὐλαμούς**' || φρ. **ποιῶ ἐποχήν τινος** διακόπτω, σταματῶ τι τὸ ὁποῖον ἔκαμνα, ἐπιφέρω διακοπὴν εἴς τι : Πλούτ.Ἠθ.76D **αἱ δὲ ἀνωμαλίαι καὶ ἀμβλύτητες τῶν φιλοσόφων οὐ μάνας ποιοῦσιν ἐποχάς**' **2**) πάπ. κώλυσις, παρακώλυσις, ἐμποδισμός, ἀπαγόρευσις : **ἐποχὴ ἐμβαδείας**'

3) φιλοσ. ἡ ἀρχὴ τῶν σκεπτικῶν τοῦ μὴ ἀποφαίνεσθαι γνώμην θετικήν, ἀποκλειστικὴν περὶ οὐδενὸς πράγματος ἢ φαινομένου οὔτε ὡς παραδοχὴν οὔτε ὡς ἄρνησιν [retentio assensionis]· Σέξτ. Ἐμπ.Πυρρ.1,22 «καὶ ἡ ἐποχὴ δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἐπέχεσθαι τὴν διάνοιαν, ὡς μήτε τιθέναι μήτε ἀναιρεῖν, διὰ τὴν ἰσοσθένειαν τῶν ζητουμένων»: Πλούτ.Ἠθ.1122Α **τὰ περὶ τῆς ἐποχῆς δόγματα καὶ τῆς ἀκαταληψίας**· πρβλ.Κικ.Ἀκαδ.2,18,59· **4)** πάπ. ἀναφ. πρὸς πληρωμήν, καταβολὴν ὀφειλομένων, ἀναβολή, ἀναστολὴ πληρωμῆς: **ἐξ ὧν ἐν ἐποχῇ ἐλογίσθησαν δραχμαὶ δέκα**· **5)** ὁμ. πάπ. ἐπιβράδυνσις, καθυστέρησις: **ἵνα παραγενομένου μου αὔριον μηδεμία ἐποχὴ γένηται**· **6)** εἰδ. ἔλλειψις, παῦσις τοῦ φωτὸς διαρκούσης ἐκλείψεως: Πλούτ.Ἠθ.923Α· **7)** ἄστρον. τόπος, θέσις ἐν σχέσει πρὸς τὸ οὐράνιον πλάτος ἢ μῆκος: Πτολ.Μαθ.7,4· ‖ γεν. ἡ σύνοδος τῶν ἀστέρων, ἡ συζυγία: Πλούτ.Ρωμ.12 **ἐκ τῆς πρώτης γενέσεως πρὸς τὰς τῶν ἀστέρων ἐποχὰς θεωρούμενον**· **8)** κ. νεώτ. ἐν τῇ περιόδῳ τῶν ἐτῶν, χρονικόν τι διάστημα κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ὁποίου συνέβη σημαντικόν τι γεγονός: Νικομ.Γερ.Ἁρμον.6 **τὰς ἐποχάς, ἐν αἷς ἑκάστου ῥύμη συντελεῖται**· ‖ νεώτ. κ. δημ. χρονική τις περίοδος, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας συμβαίνει κάτι τὸ ἰδιάζον ἢ περιοδικῶς ἐμφανίζεται: Μαρτζ.Ζωγραφιὰ [**εἶν' ἐποχὴ ποὺ τ' ἄνθη καὶ οἱ κρίνοι ἀπ' εὐωδιὲς γεμίζουνε τ' ἀγέρι,-ἡ ἐποχὴ τῶν λουτρῶν,-ἡ ἐποχὴ τοῦ κυνηγιοῦ,-κακὴ ἐποχή**· κ. κτ. πληθ. **καλὲς ἐποχὲς ἐκεῖνες**· πρβλ. καλὰ-κακὰ χρόνια· ‖ χρονικὴ περίοδος ἀξιομνημόνευτος: **ἡ ἐποχὴ τοῦ Περικλέους,-Ἀλεξανδρινὴ ἐποχή,-Βυζαντινὴ ἐποχή**· ‖ νεώτ. κ. δημ. φρ. **ἀφησε(ν) ἐποχή(ν)** μνημονεύεται ἡ δρᾶσίς τινος εἴτε ἐπὶ καλῷ εἴτε ἐπὶ κακῷ: **ὅταν ὑπηρέτει ὡς ἀστυνόμος, ἄφησεν ἐποχήν**· ‖ πᾶσα χρονικὴ περίοδος, ὡς ἓν ὅλον θεωρουμένη: **κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου**· ‖ γεωλ. τὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ προϊστορικοῦ παρελθόντος τῆς γῆς, καθ' ὃ ἐσχηματίσθη μία σειρὰ στρωμάτων: **αἱ ἐποχαὶ εἶναι ὑποδιαιρέσεις τῶν γεωλογικῶν περιόδων**· ‖ ἀνθρωπολ. ἕκαστον τῶν μεγάλων χρονικῶν διαστημάτων, εἰς ἃ ὑποδιαιρεῖται ἡ ἱστορία τῆς ἐξελίξεως τοῦ ἀνθρώπου λαμβάνον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον τὸ ὄνομα ἐκ τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν: **παλαιολιθικὴ ἐποχή,-σιδηρᾶ ἐποχὴ ἢ ἐποχὴ τοῦ σιδήρου**· **9)** νεώτ. ἄστρον. ἑκάστη τῶν τεσσάρων χρονικῶν περιόδων, εἰς ἃς ὑποδιαιρεῖται τὸ τροπικὸν ἔτος, ἃ. ὥρα: **ἡ ἐποχὴ τοῦ χειμῶνος - τοῦ φθινοπώρου**.

ἐπόχησις-εως [ἡ] [ἐποχοῦμαι] μτγν. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐποχοῦμαι βλ.λ.: Ἰάμβλ.Πυθ.65,136.

ἐποχθίδιος-α-ον [ὄχθη] ἐπίγρ. ὁ ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ ποταμοῦ τὰς διατριβὰς ποιούμενος, ὁ παρὰ τὰς ὄχθας: Διόδ.Ζων. ἐν ΑΠ 9,556 **Νύμφαι ἐποχθίδιαι, Νηρηΐδες, εἴδετε Δάφνιν χθιζόν.**

ἐποχθίζω [ὀχθίζω] μτγν. στενάζω διά τι, βογγῶ: Ὀππ.Ἁλ.5,170 **ἐποχθίζων ὀδύνῃσιν.**

ἐπόχθιον [τὸ] νεώτ. κ. **ἔποχθος** [ὁ] ἑκάτερον τῶν βάθρων γεφύρας ἐφ' ἑκατέρας τῶν δύο ὄχθων ποταμοῦ.

ἐπόχθιος-ον [ὄχθη] νεώτ. κ. -α-ον, ὁ ἐπὶ τῆς ὄχθης κείμενος· ‖ τὸ **ἐπόχθιον** ὡς ούσ. βλ.λ.

ἔποχθος [ὁ] [ὄχθη] νεώτ. ἐπόχθιον βλ.λ.

ἐπόχιμος-ον πάπ. πιθ. μετέωρος, ἐκκρεμής: **μετὰ τὰς ἀπὸ ἐποχίμων συσταλείσας δραχμὰς δέκα.**

ἐποχλεύς-έως [ὁ] κ. μσν. κ. νεώτ. ἐποχεύς βλ.λ.· Εὐστ.1944,26 «φασὶ δὲ ἐποχλέα τὸ διαβαλλόμενον ξύλον διὰ τῶν τροχῶν, ὅτε κατάντεις τόπους ἔρχοιντο, καὶ κωλύων αὐτοὺς ἐκτρέχειν κατὰ πρανοῦς, ἐπὶ βλάβῃ τοῦ ζεύγους»: Ἀθήν.3,99C.

ἐπόχλευσις-εως [ἡ] [ἐποχλεύω] νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ἐποχλέως βλ.λ. συγκράτησις τῆς ἁμάξης εἰς τὰς κατωφερείας, τὸ φρενάρισμα.

ἐποχλεύω [ἐποχλεύς] νεώτ. συγκρατῶ διὰ τοῦ ἐποχλέως τὸν τροχὸν τῆς ἁμάξης, φρενάρω· ρηματ. π. ἐπόχλευσις.

ἐποχλίζομαι λεξ. ἐπὶ τῶν θυρῶν, κλείομαι: Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ. Ὁμ. ἐν λ. ἐπώχατο «ἐπωχλισμέναι, ὅ ἐστιν ἠσφαλισμέναι».

ἐποχλῶ-έω [ὀχλῶ] μσν. ἐνοχλῶ: Θεοφύλ.Σ 13Β **ἐποχλεῖ τὸν Καίσαρα.**

ἐποχμάζω μτγν. ἐπὶ ἀρρένων ζῴων, ἐποχεύω βλ.λ.11: Ὀππ.Κυν.1,389 **κάπροι πυρόεντες ἐποχμάζουσι σύεσιν.**

ἔποχον [τὸ] [ἐπέχω] κ. νεώτ. τὸ ὑποστρωμάτιον τοῦ ἐφιππίου, ἢ κατ' ἄλλους ταινία ἐκ δέρματος ἢ ὑφάσματος χρησιμεύουσα πρὸς συγκράτησιν τοῦ ἐφιππίου, ἐπὶ τῆς ῥάχεως τοῦ ἵππου ἢ τοῦ σάγματος ἐπὶ τῶν φορτηγῶν κτηνῶν, (ν)ίγλα: Ξεν.Ἱππ. 12,9, Πολυδ.10,54 **ἐπὶ τοῖς μονίπποις δέοιτο ἂν τις ἔχειν σάγην, ἔποχον ἐφίππιον**· κ. πληθ.: αὐτ.1,185.

ἔποχος-ον [ἐπέχω] κ. μσν. ὁ ἐποχούμενος, ὁ ἐπί τινος φερόμενος, ἰδίως ἐπὶ ἵππου, ἁμάξης, πλοίου· Ἡσ. «ἔποχοι, οἱ ἐπὶ τῶν ὀχημάτων διαβαίνοντες»: Αἰσχ.Πέρσ.45 **ἐπόχους πολλοῖς ἅρμασιν ἐξορμῶσιν, δίρρυμά τε καὶ τρίρρυμα τέλη,** Εὐστ.Ὀδ. 1430,12 **ἔποχον ἅρματι**· ‖ κ. μτ. γεν.: Αἰσχ.Πέρσ. 54 **ναῶν τ' ἐπόχους**· ‖ κ. ἀπολ. ὁ ἐπὶ ἵππου στερεῶς ἐπικαθήμενος: Ξεν.ΚΠ 1,4,4 **διακοντιούμενος ἀπὸ τῶν ἵππων οὔπω πάνυ ἔποχος ὤν,** αὐτ.Ἱππ.8,10· **2)** μτφ. ὁ ἐπὶ τῆς μανίας ὀχούμενος, ὁ ὑπὸ μανίας ἐμπνεόμενος, ὁ τρελλός: Εὐρ. Ἱππ.214 **μανίας ἔποχον ῥίπτουσα λόγον**· **3)** ὁ εἰς τὴν ἱππασίαν ἠσκημένος, γυμνασμένος: Πλούτ. Μάρ.34 **ἐπεδείκνυε τὸ σῶμα . . ἔποχον ταῖς ἱππασίαις**· πρβλ. Ἀριστφ.Λυσ.677 **ἱππικώτατον γάρ ἐστι χρῆμα κἄποχον γυνή**· **4)** παθ. ὁ πλωτός: Πλούτ.Μάρ.15 **βαθὺ καὶ ναυσὶ μεγάλαις ἔποχον, λεῖον δὲ καὶ ἄκλυστον στόμα λαβοῦσαν** [τάφρον] **πρὸς τὴν θάλασσαν.**

ἐποχοῦμαι-έομαι [ὀχοῦμαι] κ. μσν. κ. νεώτ ἀποθ. ὀχοῦμαι ἐπί τινος, φέρομαι, οἷον ἐπὶ ἅρματος, ἁμάξης, ὑποζυγίων: Ἰλ.Κ 330 **μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος Τρώων,** αὐτ.Ρ 449, Ἀπολλιν. ἐν ΑΠ 11,399,1 **γραμματικὸς ποτ' ὄνῳ ἐποχούμενος ἐξεκυλίσθη,** Σχόλ.Ἰλ.Λ 130 **ἐποχούμενοι ἅρματι**· κ. μτφ.: Μηναῖ.3,8 Ὠδ.7 **ἅρματι θείων ἀρετῶν σου ἐποχούμενος πρὸς ὕψος ἀνηνέχθης**· ‖ κ.μτ. γεν.: Ἀνν.Κομν.85Β **ἐποχουμένη τοῦ βασιλικοῦ ἅρματος**· ‖ ὁμ. ἐπ- ἐπί τινι: Παυσ. 6,20,16 **αὐτόν τε ἀποθανεῖν καὶ τὸν ἵππον ἐφ' ᾧ ἐπωχεῖτο**· κ. ἀπολ.: Ξεν.ΚΠ 7,1,49 **οὔτε τρέφειν οὐδεὶς ἐθέλει καλὸς κἀγαθὸς κάμηλον ὥστ' ἐποχεῖσθαι**· κ. παθ.: Τζέτζ.Χιλ.7,833 **ἵππῳ Πηγάσῳ πτερωτῷ δ' ἐποχηθεὶς ὁ νέος**· **2)** ἐπὶ ἀρρένων ζῴων, ἐπιβαίνω πρὸς σαρκικὴν μίξιν, ὀχεύω, βατεύω: Λουκ.Μυῖ.Ἐγκ.6 **καὶ ὁ ἄρρην.. ἐποχεῖται τῇ θηλείᾳ ἐπὶ πολύ, κἀκείνη φέρει τὸν νυμφίον**· **3)** ἐν κωμ. φρ. βαίνω, προχωρῶ, βαδίζω ἐπάνω εἴς τι: Λουκ.Ὀρχ.27 **ἐμβάταις ὑψηλοῖς ἐποχούμενος,** αὐτ.Πραμ.6 **ἀναπαίστοις μέτροις ἐποχουμένη τὰ πολλά**· **4)** ἐπὶ ἐξηρθρωμένων ὀστῶν, στηρίζομαι ἐπὶ τοῦ πλησίον: Ἱππ.Ἄρθρ.15· **5)** πλέω, κολυμβῶ εἴς τι: Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.3,15 **τὴν γῆν διὰ τὸ πλάτος, ἐποχεῖσθαι τῷ ἀέρι**· **6)** μτφ. ἐπὶ ἀνωτέρας δυνάμεως, ἐπιβάλλομαι ἐπὶ ὑποδεεστέρας: Πλωτῖν.1,3,8 **θεὸν ἐποχούμενον τῇ νοητῇ φύσει,** Πρόκλ.Ἀλκ.69C **θεοὶ τοῖς δαίμοσιν ἄνωθεν ἐποχούμενοι**· **7)** μεταχειρίζομαί τι ὡς φορέο, ὡς διάμεσον: Πλωτ.4,5,6, Δαμάσκ.Ἀρχ.89 **ἐ- τῇ οὐσίᾳ**· **8)** μελετῶ νὰ πράξω τι: Πλωτῖν. 2,2,3· ρηματ. π. ἐπόχησις.

ἐποχῦρῶ-όω (ὀχυρῶ) μτγν. καθιστῶ τι ἔτι μᾶλλον ὀχυρόν, ὀχυρώτερον, δυνατώτερον : Διόδ.Σ Ἐκλ.532,35 **καὶ καταλαβόμενοι χωρίον φύσει ὀχυρὸν τοῦτο μᾶλλον ἐπωχύρωσαν.**
ἐπόχως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἔποχον βλ.λ.ΙΙ, στερεῶς, ἀσφαλῶς ἐπὶ τοῦ ἵππου : Πολυβ.Ι,209 **ἐπόχως ἐγκαθίσαι.**
ἔποψ-οπος (ὁ) κ. νεώτ. ἀγριοπετεινός, τσαλαπετεινός, παῦπος· Ἡσ. « ἔποπα, ἀλεκτρυόνα ἄγριον »: Ἀριστφ.Ὄρν.226 **οὐποψ μελῳδεῖν αὖ παρασκευάζεται,** Ἀριστλ.ΖΙ 615a,16 **ἔνιοι δὲ τῶν ὀρνίθων ἐν τοῖς ὄρεσι καὶ τῇ ὕλῃ κατοικοῦσιν, οἷον ἔποψ καὶ βρένθος·** ‖ κ. ἐν λογοπαιγνίῳ : Αἰσχ.ἀπ.305 **ἔποψ ἐπόπτης τῶν αὐτοῦ κακῶν·** ‖ νεώτ. ζωολ. γένος πτηνῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἐποπιδῶν· 2)** Ἡσ. « ἔποψ· ἐπόπτης, δυνάστης ».
ἐποψέ ἀντὶ ἐπ' ὀψέ, μέχρις ἑσπέρας : Ἀρατ.585.
ἐποψειασμός (ὁ) Ε Γουδ.203,48 « ὁ φανερός ».
ἐπόψημα-ατος (τὸ) (ἐποψῶμαι) Ἐπιγρ. τὸ μετὰ τοῦ ἄρτου ἐσθιόμενον, τὸ προσφάγιον : **δηνάρια ἓξ ἰς ἐπόψημα·** πρβλ. ὄψον.
ἐπόψησις-εως (ἡ) (ἐποψῶμαι) μτγν.κ. **ἐπόψημα**(τὸ) βλ.λ. : Ἀθήν.5,186D **Σωκράτης δ' ἰδών τινα ἀμέτρως τῇ ἐποψήσει χρώμενον.**
ἐποψία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἡ ἔποψις, ἡ θέα : Θεμίστ. Λόγ.Ι,2C· **2)** ἡ ἐποπτεία, ἡ ἐπιστασία : Πάπ. **ἐποψίας νομισμάτια δέκα,** Φιλόπ.Ἰω.71,ΙΙ **καὶ τῆς ἐποψίας ἠξίωσε τῆς αὐτοῦ.**
ἐποψίδιος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐπόψημα βλ.λ., ὁ κατάλληλος πρὸς βρῶσιν μετὰ τοῦ ἄρτου : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,736,8 **χονδρὸς ἐποψίδιος.**
ἐπόψιμος-ον (ἐφορῶ) ὁ διὰ τῆς ὁράσεως γινόμενος ἀντιληπτός, ὁ ὁρατός : Σοφ.ΟΤ 1312 **ἐς δεινὸν οὐδ' ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον.**
ἐπόψιος-ον (ἐφορῶ) κ. **ἐπόψιος-α-ον** ὁ ὁρατός, ὁ ὀφθαλμοφανής, φανερός : Σοφ.Ἀντ.1110 **ἀξίνας χεροῖν ὁρμᾶσθ' ἑλόντες εἰς ἐπόψιμον τόπον** (σχόλ. « φανερόν, διὰ ὕψος· φησὶ τὸν τάφον »), Εὐστ.Παν.148,9· ‖ μετὰ δοτ. : Ἀρατ.257 **ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσι· 2)** μτφ. ἐπιφανής, περίφημος : Ὑμν.Ἀπόλλ.496 **ὁ βωμὸς.. ἐπόψιος ἔσσεται αἰεί· 3)** ὁ ἀξιοκαταφρόνητος, περιφρονημένος : Ἰλ.Γ 42 **οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ὑπόψιον)· **4)** ἐν ἐνεργ. σημ. π. Ἀττ. ἐπίθ. τῶν θεῶν, ὁ ἐπισκοπῶν, ἐφορεύων, ὁ ἐπόπτης : Σοφ.Φιλ.1040 **θεοί τ' ἐπόψιοι, τίσασθε τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ξύμπαντας αὐτούς·** ‖ ἰδίως ὡς ἐπίθ. τοῦ Διὸς κ. Ἀπόλλωνος· Ἡσ. « ἐπόψιος, Ζεὺς καὶ Ἀπόλλων » : Ἀπολλ.Ρ 1123 **ἀντόμεθα πρὸς Ζηνὸς ἐποψίου.**
ἔποψις-εως κ. ἰων. -ιος (ἡ) (ἐφορῶ) κ. νεώτ., δημ. -η ἡ ἔκ τινος σημείου θέα, ἄποψις : Ἡρ.Ι,64 **ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱροῦ εἶχε,** Θουκ.7,71 **ἀνώμαλον τὴν ἔποψιν τῆς ναυμαχίας ἐκ τῆς γῆς ἠναγκάζοντο ἔχειν,** Πλούτ.Λουκ.8 **καταστὰς δὲ εἰς ἔποψιν τῶν πολεμίων** (δεχθεὶς τοὺς ἐχθροὺς κατὰ πρόσωπον)· **2)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ τρόπος καθ' ὃν φαίνεταί τι : Φιλήντ.Βουν.Χαλκιδ.24 **πρᾶμα ὁλωσδιόλου ἀνωφέλευτο ἀπὸ πραχτικὴ ἔποψη,** - ὑπὸ πᾶσαν ἔποψιν (ὅπως καὶ ἂν τὸ ἐξετάσῃ τις)· **3)** ἐποπτεία, ἐπίβλεψις : Ἱπποδ.π.Σταβ.Ἀνθολ. 103,26 **μὴ ὑπαρχούσης γάρ ἁρμονίας καὶ ἐπόψιος θείας περὶ τὸν κόσμον,** Γρηγ.Νύσσ.2,283Α.
ἐπόψομαι μέλλ. τοῦ ἐφορῶ βλ.λ.
ἐποψῶμαι-άομαι (ὀψῶμαι) μτγν. τρώγω τι ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἄρτου : Πλαύτ.Ἠθ.237Α **τοῦτον δεῖ τὸν ζωμόν, γυμνασάμενον Λακωνικῶς, ἔν τε τῷ Εὐρώτᾳ λελουμένον, ἐποψᾶσθαι· 2)** μετὰ δοτ. τρώγω τὸ φαγητόν μου ἐπί τινος : Κλήμ.Ἀλ.190 **ἐπ- τρυβλίῳ εὐτελεῖ·** ρηματ. π. ἐπόψημα, ἐπόψησις.

ἔππαμα-ατος (τὸ) Ἐπιγρ.βοιωτ. τὸ ἔγκτημα βλ.λ.
ἔππασις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. βοιωτ., δωρ. **ἔμπασις,** ἡ ἔγκτησις βλ.λ. : **γᾶς καὶ Fυκίας ἔππασιν.**
ἐπράθην παθ. ἀόρ. α' τοῦ πιπράσκω.
ἔπραθον ἀόρ. β' τοῦ πέρθω βλ.λ. : Πίνδ.Π 9,141.
ἔπρεσε ἐπ. ἀόρ. α' τοῦ πρήθω ἀντὶ ἔπρησε βλ.λ.: Ἡσίοδ.Θ 856 **ἀμφὶ δὲ πάσας ἔπρεσε.. κεφαλάς.**
ἐπρήθην ἰων. παθ. ἀόρ. α' τοῦ πιπράσκω βλ.λ.
ἔπρηξα ἰων. ἀόρ. α' τοῦ πράττω βλ.λ.
ἔπρησα ἀόρ. α' τοῦ πρήθω βλ.λ. κ. ἐπ. ἔπρεσε : Ὀδ.Β 427 **ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον.**
ἑπτά (ἀκλ.) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ἐφτά,** ἀπόλυτον ἀριθμ. ἐκφράζον τὴν ἔννοιαν τῆς ποσότητος ἥτις ἀποτελεῖται ὅταν εἰς ἓξ μονάδας προσθέσωμεν ἀκόμη μίαν, ὁ ἀμέσως μετὰ τὸν ἓξ ἀκέραιος ἀριθμός : Ἰλ.Ζ 421 **οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,** Ἰσοκρ.15,109 **Σόλων..τῶν ἑπτὰ σοφιστῶν ἐκλήθη** (ἐκ τῶν ἑπτὰ σοφῶν τῆς ἀρχαίας Ἑλλάδος), Στράβ.17,Ι,33 **ἐν τοῖς ἑπτὰ θεάμασι** (μεταξὺ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων τοῦ ἀρχαίου κόσμου), ΚΔ Πράξ.21,27 **ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι,** Διογ.Λ Ι,40 **οἱ ἑπτὰ** (σοφοί)· ‖ ὡς μυστικὸς ἀριθμός : Ἀριστλ.Μεταφ.1093a,13 **ἑπτὰ φωνήεντα, ἑπτὰ χορδαὶ ἡ ἁρμονίαι, ἑπτὰ αἱ πλειάδες, ἐν ἑπτὰ δὲ ὀδόντας βάλλει·** ‖ νεώτ. κ. δημ. μετὰ τοῦ ἄρθρου ὁ χαρακτηριζόμενος διὰ τοῦ ἑπτά : **τὸ ἑπτὰ δωμάτιον - τραπέζι, - τὸ ἑπτὰ κερδίζει** (ἐπὶ ἀριθμοῦ λαχείου)· ‖ ἰδ. ἐπὶ παιγνιοχάρτων : **τὸ ἑπτὰ σπαθὶ-κούπα** (ἅ. ἐφτάρι)· **2)** Ἐπιγρ. **οἱ ἑπτὰ** συμβούλιον ἀρχόντων ἐν Ὀλβίᾳ· **3) οἱ ἑπτὰ ἄνδρες** οἱ ἑπτὰ ἐν Ρώμῃ ἱερεῖς οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν μετὰ τοὺς δημοσίους ἀγῶνας ἑορταστικῶν ἑστιάσεων, οἱ ἐπούλωνες· **4) ἑπτὰ ἑπτὰ** ἑπτὰ ζεύγη : Ἐπιφάν.Ι,5Α **ἀπό τινων μὲν δύο δύο, ἀπὸ δὲ ἄλλων ἑπτὰ ἑπτά.**
ἑπτα- κ. νεώτ., δημ. **ἐφτα-** πρῶτον συνθετικὸν πλείστων λέξεων τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης δηλοῦν ὅτι τὸ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινόμενον περιλαμβάνεται ἑπτάκις, ἐνίοτε δὲ καὶ ἁπλῶς πολλάκις ἐν τῇ ὑπὸ τῆς λέξεως προσδιοριζομένῃ ἐννοίᾳ, οἷον ἑπταετής, ἑπταήμερος, ἑπτάμορφος, ἑπταούρανον, ἑπτάπλευρος, ἑπτάφωτος.
ἑπτάαστρος-ον (ἑπτὰ-ἄστρον) ἑπτάστερος : ΑΒ 5,35,ΙΙ (πιθ.).
ἑπτάβιβλος-ον (ἑπτὰ-βίβλος) μσν. ὁ περιέχων ἑπτὰ βιβλία:Ψελλ.Σύν.Νόμ.20 **ἑπτάβιβλον πτυχίον.**
ἑπτᾰβόειος-ον (ἑπτὰ-βοείη) κ. νεώτ. κεκαλυμμένος δι' ἑπτὰ ἐπαλλήλων πτυχῶν βοείου δέρματος : Ἰλ.Η 220 **σάκος.. ἑπταβόειον·** ‖ κ. μτφ. κωμ. : Ἀριστφ.Βάτρ.1017 **θυμοὺς ἑπταβοείους.**
ἑπτάβοιος-ον (ἑπτὰ-βοῦς) ἑπταβόειος βλ.λ. : Σοφ.Αἴ.576 **ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος.**
ἑπτάβουλος-ον (ἑπτὰ-βουλή) ὁ ἑπτὰ βουλὰς ἔχων, ὁ εὐμετάβολος τὴν γνώμην, πολύγνωμος : Ἱππῶν. ἐν ἀπ.Σουητ.π.E.Miller ἐν Mél. de litter.Gr. 426 **τοῦτον τὸν ἑπτάδουλον ἑπτάβουλόν τε.**
ἑπτάβυρσος-ον (ἑπτὰ-βύρσα) γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ ἑπτάβοιος βλ.λ. : Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ., Ἡσ.
ἑπτάγλωσσος-ον (ἑπτὰ-γλῶσσα) ὁ ἔχων ἑπτὰ γλώσσας, όθ. ἐπὶ φόρμιγγος ὁ ἑπτὰ τόνους ἔχων, ἑπτάτονος, ἑπτάφθογγος : Πίνδ.Ν 5,24 **φόρμιγγ' Ἀπόλλων ἑπτάγλωσσον χρυσέῳ πλάκτρῳ διώκων.**
ἑπτᾰγράμμᾰτος-ον (ἑπτὰ-γράμμα) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἑπτὰ στοιχείων τοῦ ἀλφαβήτου ἀποτελούμενος : Πάπ. **ἑπταγράμματον ὄνομα·** ‖ Ἡσ. « ὀργίλον, ἢ σκληρόν» καὶ «Σάραπιν ».
ἑπταγωνία (ἡ) νεώτ. βοταν. τὸ φαινόμενον τῶν ἑπταγύνων βλ.λ. ἀνθέων.
ἑπτάγυνος-ον (ἑπτὰ-γυνή) νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων ἑπτὰ ὑπέρους ἄνευ στύλων.
ἔπταγχος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος καρχαριδῶν χονδροπτερυγίων ἰχθύων.

ἐπτἄγωνικός-ή-όν (ἑπτάγωνας) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἑπτάγωνον, ὁ ἑπτάγωνος βλ.λ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.60P **ἑπταγωνικὰς ἀριθμός.**

ἑπτάγωνος-ον (ἑπτά-γωνία) κ. νεώτ. ὁ ἑπτὰ γωνίας ἔχων : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.2,7,11 **ἑπτάγωνος ἀριθμός·** || νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. γεωμετρικὸν σχῆμα ἔχον ἑπτὰ γωνίας καὶ ἑπτὰ πλευράς, ἄ. ἑπτάπλευρον· **2)** τὸ οὐδ. πληθ. **ἑπτάγωνα** ὡς οὐσ. εἶδος μουσικοῦ ὀργάνου : Ἀριστλ.Πολιτ.1341α,41.

ἑπτἄδάκτυλος-ον (ἑπτὰ-δάκτυλος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ δακτύλων πλάτος : Ἀθήν.Μηχ.4,18· || νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ δακτύλων μῆκος· **2)** νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ δακτύλους.

ἑπτάδελφος (ὁ) (ἑπτὰ-ἀδελφὸς) μτγν. κ. μσν. ὁ ἐξ ἑπτὰ ἀδελφῶν συγκείμενος : Μηναῖ.8,1 Ὠδ.6 **ὁ ἑπτάδελφος χορὸς ἀνεβόα τολμηρῶς.**

ἑπτἄδεύω Ἐπιγρ. εἶμαι μέλος τοῦ συμβουλίου τῶν ἑπτὰ βλ.λ.2) : Ἐπιγρ. **ἑπταδεύσαντες.**

ἑπταδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἀριθμὸν ἑπτά : **ἑπταδικαὶ ἔρευναι.**

ἑπτάδοντος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος σαρκοφάγων **σισινδελιδῶν** ἐντόμων.

ἑπτἄδουλος (ὁ) ὁ ἑπτάκις δοῦλος, ὁ ἐντελῶς δοῦλος : Ἱππῶν.113Β, Ἡρώνδ.5,75.

ἑπτάδραχμος-ον (ἑπτὰ-δραχμὴ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ δραχμῶν ἀξίαν : Θεόκρ.15,19 **ἑπταδράχμως κυνάδας.**

ἑπτάδρομος-ον (ἑπτὰ-δρόμος) μσν. ὁ ἔχων ἑπτὰ δρόμους, ἑπτὰ καμπάς : Τζέτζ.Χιλ.6,704 **ἑπτάδρομος δόλιχος.**

ἑπτάδῦμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐμβίων, ὁ μεθ' ἑτέρων ἓξ συγχρόνως καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς γεννηθείς : Στράβ.15,1,22 **Ἀριστοτέλης δέ τινα καὶ ἑπτάδυμα ἱστορεῖ τετοκέναι.**

ἑπτάδωρος-ον (ἑπτὰ-δῶρον) νεώτ. ὁ ἑπτὰ δῶρα, χαρίσματα ἔχων, φέρων : **ἑπτάδωρος χάρις** (ἡ τῶν ἑπτὰ χαρισμάτων τοῦ Ἁγίου πνεύματος).

ἑπτάεδρος-ον (ἑπτὰ-ἕδρα) νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ ἕδρας : **ἑπτάεδρον σχῆμα·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. πολύεδρον ἔχον ἑπτὰ ἕδρας ἐπιφανείας.

ἑπτάειδος-ον (ἑπτὰ-εἶδος) μτγν. ὁ συνιστάμενος ἐξ ἑπτὰ εἰδῶν, στοιχείων : Παῦλ.Αἰγ.3,78,22 **ἑπτάειδος ἀντίδοτος.**

ἑπταεικοσάνιον (τὸ) νεώτ. χημ. κεκορεσμένος λιπαρὸς ὑδρογονάνθραξ περιέχων εἴκοσι καὶ ἑπτὰ ἄτομα ἄνθρακος.

ἑπτἄεικοσαπλἄσίων-ονος-ον ὁ εἴκοσι ἑπτὰ φορὰς μεγαλύτερος : Ἱππαρχ.Πυθ.π.Θέων.Σμ.197.

ἑπτάενος-ον Ἡσ. « ἑπτάενον, ἑπταετῆ ».

ἑπταέξ (ἑπτὰ-ἕξ) μσν. ἑπτὰ ἢ ἕξ : Τζέτζ.Χιλ.11,342.

ἑπταετήριος-α-ον (ἑπτὰ-ἔτος) Ἐπιγρ. ὁ ἑπτὰ ἐτῶν διαρκείας.

ἑπταετηρίς-ίδος (ἡ) (ἑπτὰ-ἔτος) μτγν. κ. νεώτ. χρονικὴ περίοδος ἑπτὰ ἐτῶν, ἑπταετία : Διον. Ἀλεξ.1333Β· **2)** νεώτ. συμπλήρωσις ἑπτὰ ἐτῶν ἀπὸ τῆς γεννήσεως προσώπου τινὸς ἢ ἀπὸ ἀξιολόγου τινὸς γεγονότος.

ἑπταετής-οῦς-ές (ἑπτὰ-ἔτος) κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. κ. **-έτις -ιδος,** ὁ ἔχων ἡλικίαν ἑπτὰ ἐτῶν : Ἱππ. Προγν.19, Πλάτ.Γοργ.471C **παῖδα ὡς ἑπταετῆ** (δ. γρ. ἀντὶ ἑπτέτη)· ὡς θηλ. ἐν Ἐπιγρ.,Ἀρρ.Ἰνδ.9,1· τὸ θηλ. **-έτις** : ΑΠΣυμπλ.153,4· || ὡς ἐπίθ. ὁ ἔχων διάρκειαν ἑπτὰ ἐτῶν : Φίλ.1,393 **ἑπταετὴς ἡλικία,** Πασχ.Χρον.518,17 **ἕως ἑπταετοῦς τῆς βασιλείας αὐτοῦ·** **2)** **ἑπταέτης-ους-ες** ὁ ἑπτὰ ἐτῶν· || τὸ οὐδ. **ἑπτάετες** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ ἑπτὰ ἔτη : Ὀδ.Γ 305 **ἑπτάετες δ' ἤνασσε . . Μυκήνης.**

ἑπτακτῆσαι μσν. ἀπαρφ. γενέσθαι ἑπτὰ ἐτῶν: Στουδ.Θεόδ.1461 (ἔκδ. Mi).

ἑπτακτία (ἡ) κ. νεώτ. ἡλικία ἑπτὰ ἐτῶν : Πλάτ. Ἀξ.366D **ὁπόταν δὲ ἑπταετίαν ἀφίκηται·** **2)** περίοδος. χρονικὸν διάστημα ἑπτὰ ἐτῶν : Φίλ.1,25, Πλούτ.Δημήτρ.44.

ἑπτάζυμος-ον νεώτ., δημ. **ἑφτάζυμὸς-η-ο,** μ.κτ. οὐδ. **ἑφτάζυμο** (ψωμί) εἶδος πορώδους καὶ διωγκωμένου ἄρτου, παρασκευαζομένου δι' εἰδικῆς ἀρτοζύμης λαμβανομένης δι' ἐξαφρίσεως συνθλιβέντων καὶ ἐν ὕδατι ὑποστάντων ζύμωσιν ἐρεβίνθων.

ἑπτάζωνος-ον (ἑπτὰ-ζώνη) μτγν. ἐπὶ τοῦ πλανητικοῦ συστήματος, ὁ ἔχων ἑπτὰ ζώνας, κύκλους : Βέττ.Βάλ.144,14,Νόνν.Δ 1,241 **οὐρανὸν ἑπτάζωνον·** || ὁμ. τὸ θηλ. **ἑπτάζωνος** (ἐνν. σφαῖρα) ἡ ἔχουσα ἑπτὰ κύκλους : Πάπ.

ἑπταήμερος-ον (ἑπτὰ-ἡμέρα) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας διαρκῶν : Δίων Κ 76,1 **ἑορτῆς . . ἑπταημέρου, - ἑπταήμερος διαμονή·** || νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. χρονικὸν διάστημα ἑπτὰ ἡμερῶν· **2)** μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἡλικίαν ἑπτὰ ἡμερῶν : Ἱππιατρ.26,28 **κυνάριον ἑπταήμερον.**

ἑπτάθεος-ον (ἑπτὰ-θεὸς) μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ θεούς : Περίπλ.Ἐρ.Θαλ.415Μ **νῦν δὲ λέγεται ἡ Θευδοσία . . Ἀρδαύσα, τουτέστιν ἑπτάθεος.**

ἑπταθύλακος-ον νεώτ. ὁ ἑπτὰ θυλάκους ἔχων.

ἑπτάΐ ἐπίρρ. μσν. ἑπτάκις : Κεδρ.Γεώργ.1,305,20.

ἑπταῖος-α-ον ὁ τὴν ἑβδόμην ἡμέραν γινόμενος : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.13 **ἑπταίη ἤδη, ἐπεὶ ἐπεπήδητο, ἡ γονὴ κατερρύη ἐπὶ τὴν γῆν·** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἑπτάκις).

ἑπτἄκαίδεκα (οἱ αἱ, τὰ) ἄκλ. ἀριθμ. ἑπτὰ καὶ δέκα, δεκαεπτά : Ἡρ.1,50 **ἀριθμὸν δὲ ἑπτακαίδεκα καὶ ἑκατόν,** Ξεν.ΚΠ 1,2,8· || π. Ὁμ. ἐν τμήσει : Ὀδ.Ε 278 **ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα μὲν πλέεν ἤματα.**

ἑπτἄκαιδκκαετηρίς-ίδος (ἡ) μσν. χρονικὴ περίοδος δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν : Πασχ.Χρον.534,15.

ἑπτἄκαιδεκἄετής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἀποτελούμενος ἐκ δέκα καὶ ἑπτὰ ἐτῶν : Διόδ.Σ 2,2 **χρόνον ἑπτακαιδεκαετῆ καταναλώσας·** **2)** **-έτης-ους -ες** ὁ ἔχων ἡλικίαν δεκαεπτὰ ἐτῶν : Πολύβ.4,24,1 **ἑπτακαιδεκαέτη παῖδα,** Πολυδ.1,55.

ἑπτἄκαιδεκάκις ἐπίρρ. μτγν. δεκαεπτάκις, δεκαεπτὰ φοράς : Πτολ.Τετράβ.138.

ἑπτἄκαιδεκάμετρος-ον σχόλ. ὁ περιέχων δεκαεπτὰ μέτρα : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ.1320 **ἑπτακαιδεκάμετρος περίοδος.**

ἑπτακαιδεκάπηχυς-εως-υ μτγν. ὁ ἔχων μῆκος δεκαεπτὰ πήχεων : Ἀντίγ.Καρ.91.

ἑπτακαιδεκαπλάσιος-α-ον μσν. δεκαεπταπλάσιος : Βλεμμ 1257 (ἔκδ. Mi.).

ἑπτακαιδεκάπους-οδος-ουν ὁ ἔχων μῆκος δεκαεπτὰ ποδῶν : Πλάτ.Θεαίτ.147D **προαιρούμενος μέχρι τῆς ἑπτακαιδεκάποδος.**

ἑπτἄκαιδκκἄταῖος-α-ον ὁ τὴν δεκάτην ἑβδόμην ἡμέραν γινόμενος : Ἱππ.Ἀφορ.4,36.

ἑπτἄκαιδέκἄτος-η-ον κ. -ος-ον ὁ δέκατος ἕβδομος : Ἱππ.Ἀφορ.2,24,Θουκ.7,28 **ἔτει ἑπτακαιδεκάτῳ μετὰ τὴν πρώτην ἐσβολὴν** (δ. γρ. ἑβδόμῳ καὶ δεκάτῳ), Τζέτζ.Χιλ.4,25.

ἑπτακαιδεκέτης-ους-ες μτγν. ἑπτακαιδεκαέτης, ὁ ἔχων ἡλικίαν δέκα ἑπτὰ ἐτῶν : Διογ.Λ 5,6.

ἑπτἄκαιεικοσαέτης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων ἡλικίαν εἰκοσιεπτὰ ἐτῶν : Διον.Ἀλ.Ρωμ.4,7.

ἑπτἄκαικικοσαπλάσιος-ον ὁ εἰκοσιεπτάκις μεγαλύτερος: Πλάτ.Τίμ.35C **ἑπτακαιεικοσαπλασίαν τῆς πρώτης,** Θεολ.Ἀριθμ.4,41 (δ. γρ. -σιπλ-).

ἑπτἄκαιεικοσαπλασίων-ονος μτγν. ἑπτακαιεικοσαπλάσιος βλ.λ. : Πλούτ.Ἠθ.890C **ἑπτακαιεικοσαπλασίονα τῆς γῆς.**

ἑπτἄκαιεικοσαπλοῦς-οῦν ἑπτακαιεικοσαπλάσιος : Ἀνών.Μουσ.Πραγμ.ἀπ. ἐν Anm.II,161.

ἑπτἄκαικικοσέτης-ους-ες Ἐπιγρ. ἑπτακαιεικοσαέτης βλ.λ.

ἑπτἄκαιεικοσιμόριος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὸ ἓν εἰκοστὸν ἕβδομον μέρος : Θεολ.Ἀριθμ.4.

ἑπτἄκαιεικοσιπλάσιος-ον ἑπτακαιεικοσαπλάσιος βλ.λ. : Θεολ.'Αριθμ.4,41 | δ. γρ. ἀντὶ ἑπτακαιεικοσαπλάσιος |.
ἑπτἄκἄτιοι-αι-α Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ ἑπτακόσιοι βλ.λ. : Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,47.
ἑπτακατοντάς-άδος |ἡ| Ἐπίγρ. κ. **ἑπτακοντάς** ἑπτὰ ἑκατοντάδες, ἡ ἑφτακοσαριά.
ἑπτάκαυλος-ον | ἑπτὰ-καυλὸς | μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ καυλούς, ατελέχη : Θεολ.'Αριθμ.48 **ἑπτάκαυλα ὡς ἐπίπαν τὰ πλεῖστα γίνεται.**
ἑπτακέφἄλος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ κεφαλάς : Μεθόδ.Συμ.194,25 **ὁ δράκων ὁ ἑπτακέφαλος, ὁ κερασφόρος,** Δαμάσκ. Ἰαιδ.67.
ἑπτάκιν Ἐπιγρ. λακων. τ. τοῦ ἑπτάκις βλ.λ.
ἑπτάκις ἐπίρρ. κ. νεώτ., ποι. **ἑπτάκι** κ. λακων. ἑπτάκιν ἑπτὰ φοράς : Σιμων.156 **ἑπτάκι,** Πίνδ.Ο 13,40 **Ἑλλώτια δ' ἑπτάκις,** Ἀριστφ.Λυσ.698 **οὐ γάρ ἔσται δύναμις, οὐδ' ἢν ἑπτάκις σὺ ψηφίσῃ,** Ἀπολλ.Ρ 3,861 **ἑπτάκι,** Ἰάμβλ.Νικ.'Αριθμ.17Ρ.
ἑπτἄκισμῦριοι-αι-α κ. νεώτ. οἱ ἑπτὰ φορὰς μύριοι, ἑβδομήκοντα χιλιάδες : Ἡρ.4,86 **ὀργυιάς ἑπτακισμυρίας,** Πλούτ.Δημήτρ.28 **ἦγε δὲ πεζούς μὲν ἑπτακισμυρίων πλείους.**
ἑπτἄκισχῑλιοι-αι-α κ. νεώτ. ἑπτάκις χίλιοι, ἑπτὰ χιλιάδες : Ἡρ.2,43 **ἔτεά ἐστι ἑπτακισχίλια.**
ἑπτακισχιλιοστός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ἑπτὰ φορὰς χιλιαστός : Ἀμφιλ.164.
ἑπτάκλῑνος-ον | ἑπτὰ - κλίνη | ὁ ἔχων ἑπτὰ ἀνάκλιντρα ἢ κλίνας : Φρύν.Κωμ.66 **ἑπτάκλινος οἶκος,** Ξεν.Συμπ.2,18 **οἶκος ἑπτάκλινος,** Καλλίξ.Ι **ἑπτάκλινος κοιτών·** || κ. ἄνευ τοῦ οἶκος ἢ κοιτών : Εὔβουλ.121 **θὲς ἑπτάκλινον** | βάλε ἑπτὰ ἀνάκλιντρα ἢ κλίνας |· || **τὸ οὐδ. ἑπτάκλινον** ὡς μέτραν χώρου : Ἀριστλ.ΖΙ 630a,22 **τὸ δὲ δέρμα αὐτοῦ κατέχει εἰς ἑπτάκλινον ἀποταθέν·** || δθ. ὡς μέτρον ἐπιφανείας : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.80,48.
ἑπτάκλωνος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐξ ἑπτὰ κλώνων συγκείμενος : Μηναῖ.8,Ι Ὠδ.6 **ἡ ἑπτ- σειρά.**
ἑπτάκοιλον |τὸ| νεώτ. βοταν., δημ. **ἑφτάκοιλο** εἶδος ἀμπέλου κατ' ἐπανάληψιν | κατὰ λαϊκὴν παράδοσιν ἑπτάκις | ἐτησίως καρποφορούσης.
ἑπτακόρυμβος-ον μσν. ὁ ἔχων ἑπτὰ κορύμβους, κορυφάς : Νίκ.Χων.'Αλέξ.Κομν.166Α **ὁ ἑπτακόρυμβος οὑτοσὶ λίθος.**
ἑπτακοσάρα |ἡ| δημ. κ. **ἑφτακοσάρα** περιληπτικῶς ποσὸν ἑπτακοσίων μονάδων.
ἑπτακοσαριά |ἡ| δημ. κ. **ἑφτακοσαριά** ἐν φρ. μετὰ τοῦ **καμιά,** ἑπτακόσιαι μονάδες ὡς ἓν ὅλον θεωρούμεναι : **ἦσαν καμιά ἑφτακοσαριά** | περίπου ἑπτακόσιοι |.
ἑπτακοσιάκις ἀριθμ. ἐπίρρ. νεώτ. ἑπτακοσίας φοράς.
ἑπτἄκοσιαπλάσιος-ία-ον νεώτ. ὁ ἑπτακοσιάκις μεγαλύτερος ἢ περισσότερος· ἐπίρρ. **-ίως.**
ἑπτἄκοσιετηρίς-ίδος |ἡ| νεώτ. χρονικὴ διάρκεια ἑπτακοσίων ἐτῶν ἀπό τινος γεγονότος.
ἑπτακοσιόδραχμος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἀξίαν ἑπτακοσίων δραχμῶν.
ἑπτἄκόσιοι-αι-α κ. νεώτ., δημ. κ. **ἑφτακόσοι -ες-α** ἀριθμ. ἀπόλυτον, ἑπτὰ ἑκατοντάδες, ἑπτάκις ἑκατὸν |700| : Ἡρ.2,140 **ἔτεα ἐπὶ πλέω ἢ ἑπτακόσια·** || νεώτ. τὸ οὐδ. ἐν χρήσει συνήθως ἐπὶ χρονολογιῶν ἀντὶ τοῦ τακτικοῦ ἑπτακοσιοστός : **τὸ ἑπτακόσια μετὰ Χριστόν** | κατὰ τὸ ἑπτακοσιοστὸν μ.Χ. ἔτος |.
ἑπτακοσιοπλασιάκις ἐπίρρ. ἑπτακοσίας φοράς : Πλάτ.Πολ.587Ε **ἐννέα καὶ εἴκοσι καὶ ἑπτακοσιοπλασιάκις** | δ. γρ. ἀντὶ ἐννεακαιεικοσικαιεπτακοσιοπλασιάκις |.
ἑπτακοσιοστός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐν τῇ κατ' ἀρίθμησιν σειρᾷ κατέχων τὸν ἀριθμὸν ἑπτακόσια : Ἀρχιμ.Ψαμμ.1,10, Διογ.Λ 1,24· || νεώτ. τὸ οὐδ. **ἑπτακοσιοστόν** ὡς οὐσ. τὸ ἓν ἐκ τῶν ἑπτακοσίων ἴσων μερῶν εἰς ἃ διῃρέθη πρᾶγμά τι.
ἑπτακότῠλος-ον ὁ χωρῶν, περιέχων ἑπτὰ κοτύλας : Ἀριστφ.ἀπ.472 **ἑπτακότυλος λήκυθος.**
ἑπτάκτῑς-ινος |ὁ| μτγν. ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ὁ ἔχων ἑπτὰ ἀκτῖνας : Ἰουλ.Λόγ.5,172D **ἣν ὁ Χαλδαῖος περὶ τὸν ἑπτάκτινα θεὸν ἐβάκχευσεν,** Πρόκλ.Τίμ.Ι,34D.
ἑπτάκτῠπος-ον ἐπὶ φόρμιγγος, ὁ ἔχων ἑπτὰ τόνους, ἑπτάτονος : Πίνδ.Π 2,129.
ἑπτάκυκλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ἑπτὰ κύκλους : Ἐπιφάν.2,297C **ἑπ- οὐρανός,** Πισίδ.Γ'Ἑξαήμ. 324 **ἐν ἑπτακύκλοις ἡμερῶν περιδρομαῖς.**
ἑπτάκωλος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἑπτὰ κώλων, τμημάτων λόγου ἀποτελούμενος : Σχόλ.'Αριστφ.Βάτρ.221 **ἑπτάκωλος περίοδος.**
ἑπτάλοβος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ λοβοὺς βλ.λ. : Ἀριστφ.Βυζ.'Επιτ.90,16.
ἑπτάλογος-ον μσν. ὁ ἐξ ἑπτὰ λόγων, βιβλίων ἀποτελούμενος· τὸ θηλ. **Ἑπτάλογος** ὡς οὐσ. ἔργον τοῦ Ἀγαπίου : Φώτ.Μαν.1,55.
ἑπτάλογχος-ον ὁ ἔχων ἑπτὰ λόγχας, ἤτοι ἑπτὰ τάγματα λογχοφόρων : Σαφ.ΟΚ 1305 **ἑπτ- στόλος.**
ἑπταλόφιον |τὸ| γλωσσ. παλαιοτάτη ρωμαϊκὴ ἑορτὴ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν περιελήφθη ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς πόλεως καὶ ὁ ἕβδομος λόφος, μτφρ. τοῦ λατ. septimontium.
ἑπτάλοφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς Ρώμης, ὁ ἔχων ἑπτὰ λόφους : Κικ.'Αττ.6,5,2 **ἐξ ἄστεως ἑπταλόφου,** ΑΠ 14,121,1 **ἑπτάλοφον ἄστυ· 2)** νεώτ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἡ Ἑπτάλοφος** ἡ Κωνσταντινούπολις.
ἑπτάλυχνος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ λύχνους· κ. ὡς ὄνομα τόπου : ΨΚωδ.14 **ἡ θόλος τῆς Ἑπταλύχνου** | τοῦ Βυζαντίου |.
ἑπταμελής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ μέλη, ὁ ἀποτελούμενος ἐξ ἑπτὰ μελῶν : Πρόκλ. Τίμ.2,209D, **- ἑπταμελὲς δικαστήριον.**
ἑπταμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ μέρη, ὁ ἀποτελούμενος ἐξ ἑπτὰ μερῶν : Φίλ.1,45 **ψυχῆς τὸ ἄλογον ἑπταμερές.**
ἑπτάμετρος-ον πάπ. ἐπὶ μέτρου ἐλαίου ἀγνώστου χωρητικότητος, ὁ περιέχων ἑπτὰ μέτρα.
ἑπταμήκης-ους-ες μτγν. ἀμφ. σημ. : Καλλ.Ἴαμβ. 1,126 **ἑπταμήκης κύκλος** | πιθ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν πυθαγόρειον ἁρμονίαν τῶν πλανητικῶν σφαιρῶν |.
ἑπταμηνία |ἡ| νεώτ., δημ. **ἑφταμηνιά** χρονικὸν διάστημα ἑπτὰ μηνῶν.
ἑπταμηνιαῖος-α-ον μτγν. κ. νεώτ. κ. **-μήνιος,** δημ. **ἑφταμηνίτης** κ. **ἑφταμηνίτικος** ὁ γεννηθεὶς τὸν ἕβδομον μῆνα ἀπὸ τῆς συλλήψεώς του : Κικ.'Αττ.10,18,1, Ἰώσ.ΑΙ 5,11,4.
ἑπταμήνιος-ον μτγν. ὁ ἑπταμηνιαῖος βλ.λ. : Θεολ.'Αριθμ.58.
ἑπταμηνίτης |ὁ| δημ. κ. συνήθ. **ἑφταμηνίτης** κ. **ἑφταμηνίτικος,** θηλ. **-ίτισσα** ὁ ἑπταμηνιαῖος· **2)** μτφ. ὁ μὴ ἄρτιος σωματικῶς.
ἑπταμηνίτικος-η-ο δημ. κ. συνήθ. **ἑφταμηνίτικος** ὁ ἑπταμηνίτης βλ.λ.· || τὸ οὐδ. **ἑπταμηνίτικο** κ. ὡς οὐσ.
ἑπτάμηνος-ον κ. νεώτ. ὁ γεννηθεὶς τὸν ἕβδομον μῆνα μετὰ τὴν σύλληψιν αὐτοῦ, ἑπταμηνίτης : Ἱππ.254,24 **ἑπτάμηνον παιδίον,** Ἡρ.6,69 **ἐγὼ δὲ σέ, ὦ παῖ, ἑπτάμηνον ἔτεκον· 2)** ὁ ἐπὶ ἑπτὰ μῆνας διαρκῶν ἢ ὑφιστάμενος : **ἑπτάμηνος ἀγών - παράτασις - προθεσμία·** || μτγν. τὸ θηλ. **ἑπτάμηνος** κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **ἑπτάμηνον** ὡς οὐσ. ἑπτὰ μηνῶν χρονικὸν διάστημα, ἑπταμηνία : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.5,18,1.
ἑπταμήτωρ-ορος |ἡ| μτγν. μήτηρ ἑπτὰ τέκνων : ΠΔ Μακκ.4,16,24 **ἡ ἑπταμήτωρ ἕνα ἕκαστον τῶν υἱῶν παρακαλοῦσα.**
ἑπτάμῐτος-ον | μίτος | μτγν. ἐπὶ ἐγχόρδου ὀργάνου, ὁ ἔχων ἑπτὰ χορδάς, ἑπτάχορδος : Λουκ.

Ἀστρολ.10 ἡ δὲ λύρη ἑπτάμιτος ἐοῦσα, ΑΠ 9,250 **ἑπτάμιτος κιθάρη.**

ἑπταμναῖος-α-ον λεξ. ὁ ἔχων ἑπτὰ μνῶν βάρος : Ἡσ. ἐν λ. μολβὶς **στάθμιόν τι ἑπταμναῖον.**

ἑπταμοιρία (ἡ) μτγν. τόξον ἑπτὰ μοιρῶν : Παῦλ. Ἀλ.Ἀποτελ.29.

ἑπταμόριος-ον μτγν. ὁ ἐξ ἑπτὰ μορίων, μερῶν ἀποτελούμενος· ὅθ. τὸ οὐδ. **ἑπταμόριον** ὡς οὐσ. κτ. μτφρ. τοῦ λατ. Septemipagi ἑπτάλοφος, πρβλ. ἑπταόριον : Πλούτ.Ῥωμ.25 **χώραν . ., ἣν Σεπτεμπάγιον καλοῦσιν, ὅπερ ἐστὶν ἑπταμόριον.**

ἑπτάμορφος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ μορφάς, ἑπτὰ σχήματα, ἑπτὰ ὄψεις : Μεθόδ.736.

ἑπτάμυξος-ον μτγν. ἐπὶ λύχνου, ὁ ἔχων ἑπτὰ μύξας, ἑλλύχνια, φῶτα· ‖ τὰ ἀρσ. **ἑπτάμυξος** ὡς οὐσ. (κτ. παράλ. τοῦ λύχνος) ἑπτάφωτον : Ἐπιγρ.

ἑπτάμυχος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ μυχούς : Καλλ.Δῆλ.65 **ἑπτάμυχον σπέος.**

ἑπτανδρία (ἡ) νεώτ. βοτ. ὑποδιαίρεσις περιλαμβάνουσα φυτά, ὧν τὰ ἄνθη ἔχουσιν ἑπτὰ στήμονας.

ἕπτανδρος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων ἑπτὰ στήμονας.

ἑπτάνευρον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν πολύνευρον, ἀρνόγλωσσον : Παῦλ.Αἰγ.7,17.

ἑπτανησιακός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Ἑπτάνησον : **ἑπτανησιακὴ ποίησις.**

ἑπτανήσιος (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. **-ία,** δημ. **-ήσια** ὁ κάτοικος τῆς Ἑπτανήσου, ὁ ἐκ τῆς Ἑπτανήσου καταγόμενος : **οἱ ἐν Ἀθήναις Ἑπτανήσιοι.**

ἑπτάνθηρα (τὰ) νεώτ. βοταν. ἄνθη ἔχοντα ἑπτὰ ἀνθῆρας βλ.λ.

ἑπτάνιον (τὸ) νεώτ. χημ. ὁ μεθ' ἑπτὰ ἀτόμων ἄνθρακος κεκορεσμένος ὑδρογανάνθραξ.

ἑπτάνομος (ἡ) πάπ. οἱ ἑπτὰ νομοὶ τῆς Αἰγύπτου.

ἔπταξαν δωρ. ἀντὶ ἔπτηξαν, γ' πληθ. πρόσ. ἀορ. α' τοῦ πτήσσω βλ.λ.

ἑπταόριον (τὸ) γλωσσ. τὸ ἑπταβούνιον, ἐκ μτφρ. τοῦ λατ. Septimontium.

ἑπταόροφος-ον νεώτ. κ. **ἑπτώροφος** ὁ ἔχων ἑπτὰ ὀρόφους, πατώματα : **ἑπταόροφον μέγαρον.**

ἑπταούγκιον (τὸ) γλωσσ. τὸ ἔχον βάρος ἑπτὰ οὐγκιῶν.

ἑπταούρανο(ν) (τὸ) πάπ., νεώτ. κ. δημ. ὁ κτ. θεολ. δόξαν ἕβδομος οὐρανός : Πάπ. **θεέ, τὸ ὄνομά σου παντοκράτωρος ἀπὸ τοῦ ἑπταουράνου.**

ἑπτάπαις-δος (ὁ) (παῖς) μσν. ὁ μετὰ ἐξ παῖδας γεννηθείς, ὁ κατὰ τὸν ἕβδομον τοκετὸν γεννηθείς : Γεώργ.Σύγκ.210, 20 **ἑπτάπαις Λειας . . ἐγεννήθη.**

ἑπταπάλαιστος-ον μτγν., ἐν Ἐπιγρ. ἀττ. **-πάλαστος** ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ παλαμῶν βλ.λ. : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,331.

ἑπταπάρθενος (ὁ) νεώτ. ἑφταπάρθενος βλ.λ.

ἑπτάπεκτος-ον (πέκω) λεξ. μακρόμαλλος καὶ δασύμαλλος, ἐπὶ αἰγός· Ἡσ. **« ἡ βαθείας τρίχας ἔχουσα »,** Σουΐδ. **« ἡ ἑπτάκις δυναμένη καρῆναι·** **πέξαι γὰρ τὸ κεῖραι ἢ κτενίσαι »,** ΕΜ 368,11.

ἑπταπέλεθρος-ον (πλέθρον) μτγν. ἔχων μέγεθος ἑπτὰ πλέθρων : Νόνν.Δ 36,14 **Ἄρης ἑπ-.**

ἑπταπέταλα (τὰ) νεώτ. βοταν. ἄνθη φέροντα ἑπτὰ πέταλα.

ἑπτάπηγος-ον (πηγή) μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ πηγάς : Κύριλλ.Βί.Ἀγ.Σάββα ἐν Cotel.Eccl.mon.3,252A **εἰς τὴν ἑπτάπηγον καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς . . τόπους.**

ἑπτάπηχυς-εος-υ (πῆχυς) κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ πήχεων : Ἡρ.1,68 **ὀρύσσων ἐπέτυχον σορῷ ἑπταπήχεϊ,** Πλάτ.Ἐπιστ.363A **χιτώνια τρία ἑπταπήχη·** ‖ ὁ ἔχων ὕψος ἑπτὰ πήχεων : Ἰώσ.ΑΙ 18,4,5 **ἑπτάπηχυς ἀνήρ.**

ἑπτάπλᾰνής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ κύκλους, περιόδους· δ. ἑρμ. ὁ ἔχων ἑπτὰ περιφοράς· πρβλ. ἑπτάπορος : Σεκοῦνδ.1 **τί ἐστι κόσμος, . . ἑπταπλανὲς κύκλωμα** (δ. γρ.).

ἑπτᾰπλᾰσιάζω μτγν. κ. νεώτ. πολλαπλασιάζω ἐπὶ ἑπτά, ποιῶ τι ἑπταπλάσιον : Ἥρων Γεωμ.17,7, Δαμάσκ.Ἀρχ.98· ρηματ. π. ἑπταπλασιασμός.

ἑπταπλᾰσιασμός (ὁ) μτγν. ὁ εἰς τὸ ἑπταπλάσιον πολλαπλασιασμός : Ἥρων Γεωμ.17,33.

ἑπταπλᾰσιέφεκτος λόγος (ὁ) μτγν. ἡ ἀναλογία, ἡ σχέσις τοῦ 7 $^1/_8$: 1 : Πρόκλ.Ὑποτ.4,109.

ἑπτᾰπλάσιος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἑπτάκις τόσος, μεγαλύτερος : Πλάτ.Ἐπιστ.332A **ἑπταπλασίῳ φαυλότερος,** Γρηγ.Νύσσ.1,160C **ἑπταπλάσιον τὴν ἀντίδοσιν·** ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. **-ίως** : ΠΔ Ψαλμ. 11,7, Μηναῖ.1,3 Ἀπόδειξιν Ὠδ.8.

ἑπταπλᾰσίων-ονος-ον μτγν. ἑπταπλάσιος βλ.λ. : Ὀρειβ.ἀπ.90, Σουΐδ.

ἑπτάπλευρος-ον (πλευρά) κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ πλευράς : Ἀριστλ.Ζ1 493b,15 **περὶ γὰρ Λιγύων τῶν καλουμένων ἑπταπλεύρων·** ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **ἑπτάπλευρον** γεωμετρικὸν σχῆμα, ἔχον ἑπτὰ πλευρὰς καὶ ἑπτὰ γωνίας, δ. ἑπτάγωνον· **2)** μτγν. τὸ οὐδ. **ἑπτάπλευρον** τὸ φυτὸν ἀρνόγλωσσον : Διοσκ. 2,126 **ἀρνόγλωσσον, . . οἱ δὲ ἑπτάπλευρον.**

ἑπτάπληγος (ἡ) (πληγή) μσν. αἱ ἑπτὰ πληγαί : Μαλάλ.1 65,6 (ἐσφ. γρ. ἀντὶ δεκάπληγας).

ἑπταπλοῦς-όος-ῆ-οῦν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑπτάκις ἐπαναλαμβανόμενος, ὁ ἑπτάκις μεγαλύτερος, ἑπταπλάσιος, ἑφτάδιπλος : ΠΔ Σοφ.Σειρ.32,13 **ἑπταπλᾶ ἀνταποδώσει σοι** (δ. γρ.).

ἑπταπλῶ-όω μσν. ἑπταπλασιάζω βλ.λ. : Γερμ.Α' εἰς Θεορ.Ἐκκλ.149 **τὰς ἑπτὰ ἡμέρας μετὰ τὸ ἅγιον πάσχα ἑπταπλουμένας.**

ἑπταπόδης (ὁ) ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ ποδῶν, ἑπτάπους : Ἰλ.Ο 729 **θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην,** Ἡσίοδ. Ἔργ.424 **ἄξονά θ' ἑπταπόδην.**

ἑπτάποδος (-η)-ο(ν) νεώτ., δημ. προφ. κ. ἑφτ- ὁ ἑπταπόδης βλ.λ.· **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ ἔχων βάσιν συγκειμένην ἐξ ἑπτὰ χωριστῶν ποδῶν· πρβλ. τρίποδος, τετράποδος.

ἑπτάπολις (ὁ, ἡ) μτγν. ἐπὶ χώρας τῆς Αἰγύπτου ὁ περιέχων ἑπτὰ πόλεις : Διον.Περ.251 **ὅσσοι δ' ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν·** ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν Ὅμηρον, ὁ ὑπὸ ἑπτὰ πόλεων διεκδικούμενος : Πρόδρ.Χειρόγρ.Σημ.8,2,130.

ἑπτάπολος-ον μσν. ὁ ἔχων ἑπτὰ πόλους : Βαλσ. ἐν Σύντ.Καν.1,2,4 **ἑπτάπολος σφαῖρα.**

ἑπτάπορος-ον (πορεύομαι) ἐπὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν ὁμοῦ λαμβανομένων, ὁ ἔχων, ὁ διανύων ἑπτὰ διαφόρους πορείας : Ὕμν.Ἄρ.7 **πυραυγέα κύκλον ἑλίσσων αἰθέρος ἑπταπόροις ἐνὶ τείρεσιν·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Πλειάδος, ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκειμένου : Εὐρ.ΙΑ 7 **ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος,** Ἐπίγρ. **Πληϊὰς ἑπτάπορος·** **2)** (πόρος) ὁ ἔχων ἑπτὰ πόρους, ἐξόδους, στόμια, εἰδ. ἐπὶ τοῦ Νείλου : Μόσχ.2,51, Διον.Περ.264.

ἑπτάπους-οδος-ουν ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ ποδῶν : Ἀριστφ.ἀπ.675 **ἑπτάπους γοῦν ἡ σκιά 'στιν ἢ 'πὶ τὸ δεῖπνον·** πρβλ. Ἡσ. **« ἑπτάπους σκιά· τοῖς ποσὶ κατεμέτρουν τὰς σκιάς, ἐξ ὧν τὰς ὥρας ἐγίνωσκον »·** **2)** ἐπὶ πολύποδος, ὁ ἔχων ἑπτὰ πόδας : Αἰχ.ἀπ.143 **ἑπτάπους πολύπους.**

ἑπτάπτῠχος-ον σχόλ. γλῶσσ. τοῦ ἑπταβόειος βλ.λ. : Σχόλ.Ἰλ.Η 220.

ἑπτάπῠλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ πύλας, ἐπίθ. τῶν ἐν Βοιωτίᾳ Θηβῶν : Ἰλ.Δ 406 **Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,** Ὀδ.Λ 263 **ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,** Σοφ.Ἀντ.119 **λόγχαις ἑπτάπυλον στόμα ἔβα·** **2)** μτγν. **ἑπτάπυλος κλῖμαξ** κλῖμαξ συμβολίζουσα τὴν ἄνοδον τῆς ψυχῆς διὰ τῶν πλανητικῶν σφαιρῶν : Κέλσ.π.Ὠριγ.Κέλσ.6,22.

ἑπτάπυργος-ον ὁ ἔχων ἑπτὰ πύργους, εἰδ. ἐπὶ τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν : Εὐρ.Φοίν.245 **εἴ τι πείσεται ἑπτάπυργος ἅδε γᾶ·** **2)** κ. μτφ. ἡ ἑπταδύναμος, ἡ προερχομένη ἐξ ἑπτὰ ἀνδρῶν, ὅθ. ἡ

δυνατωτάτη : ΠΔ Μακκ.4,13,7 **οὕτως ἡ ἑπτάπυργος τῶν νεανίσκων εὐλογιστία.. τὴν τῶν παθῶν ἐνίκησεν ἀκαλασίαν.**

ἑπτάπῦρος-ον Ἐπιγρ. ἐπὶ λύχνου, ὁ ἔχων ἑπτὰ πυρά, φῶτα : **ἑπτάπυρος λύχνος.**

ἑπτάρι (τὸ) δημ. κ. συνήθ. **ἐφτάρι** ἑπτὰ μονάδες ἑνὸς πράγματος : **ἕνα ἑπτάρι χιλιάδες·** || εἰδ. τὸ φέρον ἑπτὰ σήματα ἑνὸς χρώματος παιγνιόχαρτον : **ἑπτάρι κούπα, - ἑπτάρι σπαθί.**

ἑπτάριθμος-ον μτγν. μσν. ὁ ἑπτὰ τὸν ἀριθμόν, τὴν ποσότητα : Μηναῖ.8,1 Ὠδ.6 **σοφίας Θεοῦ οἱ στῦλοι οἱ ἑπτάριθμοι,** Κ Μανασσ.Χρον.64,29 **ἐν ἑπταρίθμοις δὲ παισὶ τὸν οἶκον ὑπερείσας.**

ἑπτᾶρον ἀόρ. β' τοῦ πταίρω βλ.λ.

ἑπτᾰρουρικός (ὁ) πάπ. κλῆρος ἑπτὰ ἀρουρῶν.

ἑπτάρουρος-ον πάπ. ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ ἔχων ἔκτασιν ἑπτὰ ἀρουρῶν βλ.λ.· || ὅμ. τὸ οὐδ. καὶ ὡς οὐσ. **ἑπτάρουρον.**

ἑπτάρρους-οος-ουν-οον (ῥόος) ὁ ἔχων ἑπτὰ ῥεῖθρα ἢ κοίτας : Αἰσχ.άπ.300 **ἑπτάρρους Νεῖλος·** πρβλ. ἑπτάπορος 2).

ἑπτάς-άδος (ἡ) κ. νεώτ. περίοδος ἑπτὰ ἡμερῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 553a,3 **τοῖς σκωληκοειδέσι τοῖς πλείστοις τρεῖς γίγνονται ἑπτάδες, τοῖς δὲ ᾠοτοκοῦσι τέτταρες·** **2)** Ἐπιγρ. περίοδος ἑπτὰ ἐτῶν· **3)** μτγν. κ. νεώτ. ἑπτὰ μονάδες τοῦ αὐτοῦ πράγματος ὡς ἓν ὅλον : Θεολ.Ἀριθμ.43.

ἑπτασήμαντος-ον μσν. ὁ ἑπτάκις σημανθεὶς ἐπί τι : Θεοδόσ. Διάκ.Ἀκρ.3,80 **ἑπτασήμαντος στόλος** (ἐπὶ ἑπτάκις ἡττηθέντος στόλου).

ἑπτάσημος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ μέτρου, ὁ ἐξ ἑπτὰ χρονικῶν σημείων ἀποτελούμενος : Ἡφαιστ.24 **δεύτερος ἡ τροχαϊκὴ ἑπτάσημος, τρίτος ἡ ἰαμβικὴ ἑπτάσημος, τέταρτος ἡ ἀντισπαστικὴ ἑπτάσημος·** || νεώτ. μουσ. **ἑπτάσημος ῥυθμικὸς πούς** ῥυθμικὸς πούς συγκείμενος ἐξ ἑπτὰ χρόνων, ἐπιλεγόμενος κ. ἐπίτριτος.

ἑπτασθενής-ές νεώτ. χημ. ὁ ἑπτατομικὸς βλ.λ.

ἑπτάσκαλο(ν) (τὸ) μσν. κ. δημ. ἐκ παραφθορᾶς τοῦ ἑπτάσχολον, τὸ ἐξ ἑπτὰ σχολῶν συγκρότημα, ἢ ὡς τοπωνύμ. ὁ τόπος τῶν ἑπτὰ σχολῶν : ΨΚωδ. ἐκδ.Preg.214,4· **2)** κ. δημ. ἐπὶ τόπου ἢ κλίμακος, ὁ ἔχων ἑπτὰ βαθμίδας, σκαλιά, σκαλοπάτια· || ἐν χρ. κ. ὡς τοπωνύμ.

ἑπταστάδιος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ σταδίων : Σκύμν.649, Στράβ.2,5,19 **ἑπταστάδιος πορθμός,** Ἰώσ.ΑΙ 12,2,13 **ἑπταστάδιον χῶμα τῆς θαλάσσης πρὸς τὴν νῆσον·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. διάστημα ἑπτὰ σταδίων : Στράβ.2,5,22.

ἑπτάστερος-ο(ν) μτγν., δημ. προφ. **ἐφτ-** ὁ ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων ἀποτελούμενος : Ἐρατοσθ.Κατ.14, Γαλ.9,935· || δημ.εἰδ. ὁ ἀστερισμὸς τῆς Μ. Ἄρκτου.

ἑπτάστιχος-ον νεώτ. ὁ ἐξ ἑπτὰ στίχων ἀποτελούμενος : **ἑπτάστιχον ἐπίγραμμα - ποίημα.**

ἑπτάστολος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἑπτὰ στολάς : Ὠριγ.π.Mi.3134 **ἡ ἑπτάστολος φύσις** (ἡ ἔχουσα ἑπτὰ στολὰς αἰθερίους).

ἑπτάστομος-ον ὁ ἔχων ἑπτὰ στόματα· μτφ. ἐπὶ τῶν Βοιωτικῶν Θηβῶν : Εὐρ.Ἰκ.401 **θανόντας ἀμφ' ἑπταστόμους πύλας,** αὐτ.Φοίν.287· || ἐπὶ ποταμοῦ : Στράβ.4,1,8 **τοῖς στόμασι τοῦ Ῥοδανοῦ, καὶ μάλιστα οἱ φήσαντες ἑπτάστομον αὐτόν.**

ἑπτάστροφος-ον μτγν. ὁ συνιστάμενος ἐξ ἑπτὰ στροφῶν : Ἡφαιστ.134.

ἑπτάστυλος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ στύλους : Φιλῆς 1,339.

ἑπτασυλλαβία (ἡ) μσν. ἡ σύνθεσις στίχων ἑπτασυλλάβων βλ.λ. : Τζέτζ.π.Ἀν.Κρ.3,328,2.

ἑπτασύλλαβος (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἑπτὰ συλλαβῶν ἀποτελούμενος : Ἐφραίμ.π.Βιβλ.Καισ.8,73!, **- ἑπτασύλλαβος στίχος-λέξις.**

ἑπτασυστρόβητος-ον μσν. ὁ ἑπτάκις συστρεφόμενος, στριφτός : Τζέτζ.π.Ἀν.Κρ.3,341,18 **τὸ ἑπτασυστρόβητον ὄρχημα.**

ἑπτατάλαντος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἀξίαν ἑπτὰ ταλάντων : Θεμίστ.Λόγ.23,284Β **τὸν λίθον τὸν ἑπτ-.**

ἑπτατειχής-οῦς-ές ὁ ἔχων ἑπτὰ ἐξόδους τειχῶν: Αἰσχ.Ἑπτ.285 **ἑπτατειχεῖς ἐξόδοι** (ἑπτὰ ἔξοδοι, πύλαι, τοῦ τείχους τῶν Θηβῶν).

ἑπτάτευχος (ὁ) (τεῦχος) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὰ πέντε βιβλία τοῦ Μωϋσέως (ἡ Πεντάτευχος) μετὰ καὶ τοῦ βιβλίου τοῦ Ἰησοῦ τοῦ Ναυῆ καὶ τοῦ τῶν Κριτῶν : Σιδών.Ἀπολλιν.Ἐπ.5,15.

ἑπτᾶτο γ' ἑν. ἀόρ. β' τοῦ πέτομαι βλ.λ.

ἑπτάτοκος (ἡ) μτγν. ἐπὶ γυναικός, ἡ ἑπτάκις γεννήσασα : Νόνν.Δ 13,148.

ἑπτατομικός-ή-όν νεώτ. χημ. κ. **ἑπτασθενής** χημικόν τι στοιχεῖον ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ ἑνοῦται μετὰ ἑπτὰ μονοσθενῶν στοιχείων ἢ ῥιζῶν πρὸς ἀποτέλεσιν κεκορεσμένης ἑνώσεως.

ἑπτάτομος (-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ περιέχων ἑπτὰ τόμους : Ψελλ.Σύν.Νόμ.40 **μετὰ δὲ τὴν ἑπτάτομον ταύτην τομὴν τοῦ νόμου· 2)** νεώτ. ζῳολ. τὸ οὐδ. πληθ. **ἑπτάτομα** ὡς οὐσ. τὰ ζῷα, ὧν τὸ σῶμα διαιρεῖται εἰς ἑπτὰ τμήματα.

ἑπτάτονος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ τόνους, ἑπτάφωνος : Τέρπ.5 **ἑπτάτονος φόρμιγξ,** ἼωνΧ Ἐλεγ.3,3 **ἑπτάτονος λύρα,** Εὐρ.Ἀλκ.446 **ἑπτάτονον τ' ὀρείαν χέλυν.**

ἑπτάτοξος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ τόξα : **ἑπτάτοξος γέφυρα.**

ἑπταφαής-οῦς-ές ἑπταπλασίως λάμπων : Ὀρφ. Ὕμν.6,8 **ἑπταφαεῖς ζώνας ἐφορώμενοι.**

ἑπταφάρμακον (τὸ) μτγν. φάρμακον ἀποτελούμενον ἐξ ἑπτὰ συστατικῶν : Ἀέτ.15,26.

ἑπταφεγγής-οῦς-ές μτγν. ἐπὶ τῶν ἑπτὰ πλανητῶν, ὁ ἔχων ἑπτὰ φέγγη : Φίλ.1,504.

ἑπτάφθογγος-ον ὁ ἑπτὰ φθόγγους ἔχων, ἑπτάφωνος : Εὐρ.Ἴων 881 **ἑπτάφθογγος κιθάρα,** Νικομ. Γερ.Ἐκλ.6 **ἑπτάφθογγος συμφωνία.**

ἑπτάφυλλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ φύλλα : Ἱππῶν.π.Ἀθήν.9,370Β **τὴν κράμβην τὴν ἑπτάφυλλον·** || τὸ οὐδ. πληθ. **ἑπτάφυλλα** νεώτ. βοταν. φύλλα, ἅτινα φέρουσιν ἑπτὰ παράφυλλα.

ἑπταφωνία (ἡ) νεώτ. μουσική σύνθεσις ἐκτελουμένη δι' ἑπτὰ μουσικῶν φωνῶν ἢ ὀργάνων· || **βυζ.** μουσ. μουσικὸν σύστημα, συγκείμενον ἐξ ἀλληλουχίας ἑπτὰ τονιαίων διαστημάτων.

ἑπτάφωνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ φωνάς, περὶ στοᾶς τινος ἐν Ὀλυμπίᾳ παρεχούσης ἑπταπλῆν ἠχώ : Πλούτ.Ἠθ.502D, Λουκ.Περεγρ.40 **περιπατοῦντα.. φαιδρὸν ἐν τῇ ἑπταφώνῳ στοᾷ· 2)** νεώτ. βυζ. μουσ. **ἑπτάφωνος ἦχος** κλάδος ἤχου ἀρχόμενος ἐκ τῆς ἀντιφωνίας τῆς βάσεως, καὶ καταλήγων εἰς τὴν βάσιν.

ἑπτάφωτος (-η)-ο(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἑπτὰ φῶτα, λαμπτῆρας : **ἑπτάφωτος κηροστάτης - πολυέλαιος·** || κυρ. μτφ. : Ἐπιφάν.2,297C **ὦ γαστὴρ ἑπταφώτου χάριτος τὸ ἄσβεστον ἔχουσα φῶς,** Μηναῖ.8,1 Ὠδ.6 **οἱ λύχνοι οἱ ἑπτάφωτοι, Μακκαβαῖοι πάνσοφοι·** || εἰδ. **ἑπτάφωτος λυχνία** ἡ ἱερὰ λυχνία τῶν Ἑβραίων.

ἑπταχᾰ ἐπίρρ., μτγν. **ἑπταχῇ** κ. **ἑπταχῶς** εἰς ἑπτὰ μέρη : Ὀδ.Ξ 434 **τὰ μὲν ἕπταχα πάντα διεμοιρᾶτο.**

ἑπτάχαλκον (τὸ) μτγν. τοπωνυμία τις ἐν ἀρχ. Ἀθήναις : Πλούτ.Ἠθ.515Β.

ἑπταχῇ ἐπίρρ. μτγν. ἕπταχα βλ.λ. : ΔίωνΚ 55,26.

ἑπτάχορδος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ χορδάς: Ἀριστλ.Πρ.919b,21 **ἑπτάχορδοι ἁρμονίαι,** Νικόμ. Γερ.Ἁρμον.3· || Ἡσ. «ἑπτάχορδα· παλαιὰ μέλη δι' ἑπταχόρδου ᾀδόμενα»· || νεώτ. τὸ οὐδ. **ἑπτάχορδον** ὡς οὐσ. μουσικὸν ὄργανον ἔχον ἑπτὰ χορδάς.

ἑπτάχους-ουν ὁ ἔχων ἑπτὰ χόας: Ἀριστλ.Ἀθ.67,2.

ἑπτάχρονος-ον μτγν. κ. νεώτ. μουσ. ὁ ἔχων ἑπτὰ βραχεῖς χρόνους ἐν τῇ προσῳδίᾳ : Ἡφαιστ. 3,3 **ἑπτάχρονος πούς.**

ἑπτάχρους-ουν νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ χρώματα.

ἑπταχῶς ἐπίρρ. μτγν. ἕπταχα βλ.λ. : Γαλ.19,280.

ἑπτάψυχος-η-ο(ν) δημ. κ. συνήθ. **ἐφτ-** ὁ οἱονεὶ ἔχων ἑπτὰ ψυχάς, ἤτοι ὁ ἰσχυρᾶς ἀντοχῆς, ὁ δυσκόλως ὑποκύπτων εἰς τὸν θάνατον· ‖ ἰδ. ἐπὶ γαλῆς : **οἱ γάτες εἶναι ἑπτάψυχες.**

ἑπτάωρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑπτὰ ὥρας διαρκῶν : Θεολ.'Αριθμ.45 **ἑπτάωροι σεληνιακαὶ φάσεις, - ἑπτάωρος προθεσμία·** ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. ἑπτάωρον ὡς οὐσ. χρονικὸν διάστημα ἑπτὰ ὡρῶν : **ζητεῖται νὰ καθιερωθῇ τὸ ἑπτάωρον.**

ἑπτετηρίς-ίδος (ἡ) ἑορτὴ γινομένη ἀνὰ πᾶν ἕβδομον ἔτος : Ἀριστλ.'Αθ.54,7 **ἔστι δὲ καὶ ἑπτετηρίς.**

ἑπτέτης (ὁ) ὁ ἑπταέτης, θηλ. **-έτις,** ὁ ἔχων ἡλικίαν ἑπτὰ ἐτῶν : Χιωνίδ.3, Ἀριστφ.Βάτρ.422, Πλάτ.'Αλκ. 1,121Ε **ἐπειδὰν ἑπτέτεις γένωνται οἱ παῖδες.**

ἑπτέτις-ιδος θηλ. τοῦ ἑπτέτης βλ.λ. : Ἀριστφ. Θεσμ.480 **φίλος, ὅσπερ με διεκόρευσεν οὖσαν ἑπτέτιν,** Λουκ.Τόξ.61 **κόρη ἑπτέτις ἦν.**

ἑπτεύπεκτος (ὁ) ἐσφ. γρ. τοῦ ἑπτάπεκτος.

ἑπτῆμαρ διάστημα ἑπτὰ ἡμερῶν : Ὀρφ.άπ.47.

ἑπτήμερος-ον ἰων. τ. τοῦ ἑπταήμερος βλ.λ. : Ἱππ. Σαρκ.19 **ἑπταήμερος οἰών.**

ἑπτήρης-ους-ες μτγν. πολεμικὸν πλοῖον ἔχον ἑπτὰ σειρὰς κωπῶν, τὸ θηλ. ὡς οὐσ. (κτ. παράλ. τοῦ ναῦς) : Πολύβ.1,23,4, Διόδ.Σ 20,50 **ἦσαν αἱ μέγισται ἑπτήρεις.**

ἑπτίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἀκόρεστος ὑδραγονάνθραξ, ἄ. οἰνανθίνη.

ἑπτόζη (ἡ) νεώτ. χημ. συνθετικὸν σάκχαρον περιέχον ἑπτὰ ἄτομα ἄνθρακος· ἄ. ἑπτοσάκχαρον.

ἐπτοημένως ἐπίρρ. μαν. κ. νεώτ. μετὰ τρόμου, ταραχῆς, τρομακτικά : Πλαν.'Οβιδ.Μεταμ.3,244 **ἀπόντα ἐπτοημένως καλοῦσι . . τὸν Ἀκταίωνα.**

ἑπτόνιον (τὸ) νεώτ. χημ. ρευστὸς ἀκόρεστος ὑδρογονάνθραξ.

ἑπτοξείδιον (τὸ) νεώτ. χημ. ὀξείδιον περιέχον ἑπτὰ ἄτομα ὀξυγόνου ἐν τῷ μορίῳ αὐτοῦ.

ἑπτορόγυιος-ον (ὀργυιά) ὁ ἔχων μῆκος ἑπτὰ ὀργυιῶν : Σαπφ.98 **θυρωρῷ πόδες ἑπτορόγυιοι.**

ἐπτός-ή-όν γλωσσ. ἀντὶ ἑφθὸς βλ.λ.

ἑπτυλικαὶ ἀλκοόλαι νεώτ. χημ. αἱ μεθ' ἑπτὰ ἀτόμων ἄνθρακος μονοσθενεῖς ἀλκοόλαι.

ἑπτύλιον (τὸ) νεώτ. χημ. μονοσθενὴς ρίζα ὑδρογονάνθρακος προερχομένη ἐκ τοῦ ἑπτονίου.

ἔπτυσκλος (ὁ) ἢ **-υσχλος** ὑπόδημα δενόμενον ἐπὶ τοῦ ποδὸς δι' ἑπτὰ ἱμάντων· ΑΒ 16,11 « ἔστι δὲ τῶν ὑποδημάτων, ὅθεν οἱ ἱμάντες ἐξάπτονται πρὸς τὸ συνέχειν τὸν πόδα· ἡ δὲ ἔπτυσχλος εἶδός ἐστιν ὑποδήματος», Ἡσ. «ἔπτυσκλυ (Βοιωτ.)' ἀνδρεῖον ὑπόδημα» : Ἕρμιππ.67.

ἑπτώροφος-ον (ὄροφος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἑπτὰ ὀρόφους, πατώματα : Διόδ.Σ 14,30 **ἑπτωρόφους ἔχοντες ξυλίνους πύργους.**

ἔπυδρος-ον ἰων. τοῦ ἔφυδρος βλ.λ. : Ἡρ.4,198 **μελάγγαιός .. ἐστι καὶ ἔπυδρος πίδαξι** (Λιβύη).

ἐπύλλιον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκ. τοῦ ἔπος, μικρόν, βραχείας ἐκτάσεως ἔπος : Ἀριστφ.'Αχ.398 **ὁ νοῦς μὲν ἔξω ξυλλέγων ἐπύλλια οὐκ ἔνδον,** Ἀθήν. 2,65Α **τὸ εἰς Ὅμηρον ἀναφερόμενον ἐπύλλιον.**

ἔπω μτγν. (ὡς ἐνεστ. τοῦ εἶπον) λέγω, καλῶ : Νίκ.'Αλεξ.429 **ἣν πέρσειον ἔπουσιν.**

ἕπω ἀσχολοῦμαι εἴς τι, φροντίζω περί τινος : Ἰλ. Ζ 321 **τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα·** συν. μτ. προθ. ἀμφέπω, διέπω, ἐφέπω, μεθέπω, περιέπω· **2)** μέσ. ἕπομαι βλ.λ.

ἐπῳάδιος-αν μτγν. ἐπῳασθείς, ἐκκολαφθείς, ἐξελθὼν τοῦ ᾠοῦ : Ὀππ.'Αλ.1,752.

ἐπῳάζω κ. νεώτ. ἐπὶ πτηνῶν, **κάθημαι ἐπὶ τῶν ᾠῶν** καὶ θερμαίνω αὐτὰ πρὸς ἐκκόλαψιν, κλωσσῶ : Ἀριστλ.ΖΓ 752a,16 **ἐπῳαζούσης καὶ συμπεττούσης τῆς ὄρνιθος·** ‖ κ. ἐπὶ χελωνῶν : αὐτ. ΖΙ 558a,7 **ἡ μὲν χελώνη φοιτῶσα ἐπῳάζει ἄνωθεν·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν ἀραχνῶν : αὐτ.ΖΙ 555a,30 **ὅταν δὲ τέκῃ ἐπῳάζει τε, καὶ ἐν τρισὶν ἡμέραις διαρθροῦται·** ‖ κ. ἐπὶ ὀστρακοδέρμων : αὐτ.ΖΙ 550b,1 **τὰ μὲν οὖν μαλακόστρακα αὐτὰ ὑφ' αὑτὰ θέμενα τὰ ᾠὰ ἐπῳάζει·** ‖ νεώτ. κ. παθ. καθίσταμαι γόνιμον καὶ μεταβάλλομαι εἰς ζῷον : **τὰ ᾠὰ τῶν χελωνῶν ἐπῳάζονται ἀφ' ἑαυτῶν·** **2)** νεώτ.μτφ. ἐκτρέφω, προετοιμάζω τι κρυφίως, παθ. : **ἐπῳάζεται ἐπανάστασις·** **3)** μτβ.ἐπῳάζω πτηνὰ διὰ τεχνικῆς θερμότητος : Διόδ.Σ 1,74.

ἐπῴασις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ φυσιολογικὴ ἐξέλιξις τοῦ ᾠοῦ ἀπὸ τῆς γεννήσεώς του μέχρι τῆς ἐκκολάψεως, κλώσσημα : Ἀριστ.ΖΙ 563a,29 **ὁ χρόνος τοσοῦτός ἐστι τῆς ἐπῳάσεως, οἷον χηνί, - φυσικὴ - τεχνητὴ ἐπῴασις·** **2)** νεώτ. μτφ. ἰατρ. τὸ πρὸ τῆς ἐκδηλώσεως τῆς νόσου στάδιον, καθ' ὃ τὸ μικρόβιον πολλαπλασιάζεται· **3)** νεώτ. ἐνίοτε μτφ. καλλιέργεια, κρυφία προπαρασκευή : **ἐπῴασις κινήματος - ἐπαναστάσεως.**

ἐπῳασμός (ὁ) ἐπῴασις βλ.λ. : Ἀριστλ.558b,15 **πλῆθος δὲ τίκτουσιν ἔνιαι καὶ τῶν γενναίων πρὸ ἐπῳασμοῦ καὶ ἑξήκοντα.**

ἐπῳαστήρ-ῆρος (ὁ) νεώτ. ὁ οἱονεὶ ἐπῳάζων· ‖ νεώτ. ζωατεχν. κάλαθος ἢ κιβώτιον, ἐν ᾧ τοποθετοῦνται τὰ πρὸς ἐπῴασιν ᾠά.

ἐπῳαστήριον (τὸ) νεώτ. ὁ τόπος ἔνθα γίνεται ἡ ἐπῴασις· **2)** ἐπῳαστικὴ - βλ.λ. μηχανή.

ἐπῳαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπῴασιν : **ἐπῳαστικὸν μέσον·** ‖ ὁ ἐπῳάζων : **πτηνὰ ἐπῳαστικά·** **2) ἐπῳαστικὴ μηχανὴ** νεώτ. ζωατεχν. μηχανή, ἐν ᾗ ἐγκλείονται καὶ διὰ θερμάνσεως ἐπῳάζονται τὰ ᾠὰ ὀρνίθων κ.ἄ. κατοικιδίων πτηνῶν· **3)** νεώτ. μικροβιολ. **ἐπῳαστικὸς κλίβανος** κλίβανος πρὸς καλλιέργειαν μικροβίων· ἐπίρρ. **-ῶς** δι' ἐπῳάσεως.

ἐπωβελία (ἡ). (ὀβελός) φόρος ὀβολοῦ εἰς ἑκάστην δραχμήν, τ. ἔ. φόρος τοῦ ἕκτου μέρους κεφαλαίου τινός· ἰδ. ἐν Ἀθήναις, χρηματικὴ ποινή, ἣν ὤφειλε νὰ πληρώνῃ ὁ ἐνάγων τῷ ἐναγομένῳ ἂν ἔχανε τὴν δίκην καὶ δὲν εἶχεν ὑπὲρ ἑαυτοῦ οὐδὲ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων εἰς ἱκανοποίησιν διὰ τὸν ἀδίκως τῷ ἐναγομένῳ προξενηθέντα κίνδυνον : Δημ.834 **τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω μνᾶς ἑκατόν·** **2)** πρόσθετον πρόστιμον τοῦ ἑνὸς ἕκτου κατὰ μῆνα ὡς ποινὴν διὰ τὴν παράλειψιν ἐξοφλήσεως : Πλάτ.Νόμ.921D **τῇ δραχμῇ ἑκάστου μηνὸς ἐπωβελίαν κατατιθέτω·** **3)** ἐν πάπ. φόρος ἐπιβαλλόμενος κατὰ δραχμὴν εἰς χρηματικάς τινας συναλλαγάς (ἀμφ.).

ἐπῳδή (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. κ. ποι. **ἐπαοιδή,** ᾆσμα ᾀδόμενον κατόπιν· ὅθ. μαγικὸν ᾆσμα, μαγγανεία, ξόρκι : Ὀδ.Τ 457 **ἐπαοιδῇ δ' αἷμα .. ἔσχεθεν,** Σοφ. Αἴ.582 **οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.31 **τὰ λυτήρια ὅλων τῶν μαγγανειῶν καὶ τῶν ἐπῳδῶν·** ‖ κ. ἐπὶ μάγων : Ἡρ.1,132 **διαθέντος δὲ αὐτοῦ μάγος ἀνὴρ παρεστεὼς ἐπαείδει θεογονίην, οἵην δὴ ἐκεῖνοι λέγουσι εἶναι τὴν ἐπαοιδήν,** Αἰσχ.Πρ. 174 **μελιγλώσσοις πειθοῦς ἐπαοιδαῖσιν·** ‖ ὁμ. μετὰ γεν. ἀντικ., μαγεία διά τι ἢ ἐναντίον τινός : αὐτ.Εὐμ.649 **τούτων ἐπῳδὰς οὐκ ἐποίησεν πατήρ·** **2)** κολακευτικόν,θελκτικὸν ᾆσμα : Ξεν.'Απομν.2,6,10 **ἐπῳδὰς ἐπᾴδειν·** **3)** πάπ. πιθ. ἐπῳδὸς βλ.λ.6ί.

ἐπώδης-ους-ες (ἐπόζω) ὁ κακῶς ὄζων, ἐκπέμπων δυσωδίαν : Γαλ.Λεξ.'Ιππ. « ἐπώδες, δυσώδες, τὸ οἷον ἐπόζον ».

ἐπῳδία (ἡ) ἡ ἐπῳδὴ βλ.λ.

ἐπῳδικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ κατάλ-

ληλος εἰς τὸν ἐπῳδόν· ‖ Ἡφαιστ.122 «ἐπῳδικά ἐστιν ἐν οἷς συστήμασιν ὁμοίοις ἀνόμοιόν τι ἐπιφέρεται, τοῦ δὲ ἐπῳδικοῦ γένους τὰ μὲν ἐστιν ὁμωνύμως αὐτῷ καλούμενα ἐπῳδικά, τὰ δὲ προῳδικά, τὰ δὲ μεσῳδικά, τὰ δὲ περιῳδικά, τὰ δὲ παλινῳδικά»· ‖ **ἐπῳδικὴ σύνθεσις** νεώτ. ὁ ἁπλούστατος στροφικὸς τύπος, καθ' ὃν εἰς μακρότερον στίχον ἐπιφέρεται ἄλλος βραχύτερος.

ἐπῳδικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐν εἴδει, κατὰ τρόπον ἐπῳδοῦ: Ἡφαιστ.Μετρ.1,63,11.

ἐπωδίνω (ὠδίς) μτγν. ὑποφέρω ἀπὸ ὠδῖνας τοκετοῦ, μτφ.: Ἀρχύτ.Ἀμφ.4 **ἐπωδίνουσι μέριμναι.**

ἐπῴδιον (τὸ) Ἡσ. ὑποκορ. τοῦ ἐπῳδὸς βλ.λ.

ἐπῳδός-όν (ἐπᾴδω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ᾄδων πρός τι ἢ ἐπί τινος, ὁ ψάλλων ἢ ἀπαγγέλλων μαγικὰς ᾠδὰς πρὸς θεραπείαν ἢ μετρίασιν τῶν σωματικῶν πόνων ἢ ἀσθενειῶν: Πλάτ.Νόμ.903B **ἐπῳδοὶ μῦθοι**· ‖ γεν. θελκτήριον, μαγικὸν μέσον: Αἰσχ.Ἀγ.1418 **ἔθυσεν αὐτοῦ παῖδα ἐπῳδὸν Θρῃκίων ἀημάτων**· **2**) ὡς οὐσ. μάγος: Εὐρ.Ἱππ. 1038 **ἐπῳδὸς καὶ γόης**· **3**) μετὰ δοτ. συντελεστικός, ὠφέλιμος: Πλάτ.Νόμ.671A **ἐπῳδὸς γίγνεσθαι τοῖς νέοις πρὸς ἀρετήν**· ‖ κ. γεν. παρήγορος, ἰατρός: Πλούτ.Ἠθ.51E **νοσῶν ἀνὴρ νοσοῦντι.. ἐπῳδός ἐστι**· **4**) παθ. ὁ πρὸς μουσικὴν ᾀδόμενος: Πλούτ.Ἠθ.622D **ἐπῳδοὶ φωναί**· ‖ ὁμ. κατάλληλος δι' ᾆσμα: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,16 **ποιητικὴν ἐπῳδὸν παρέχειν**· **5**) ὁ ᾀδόμενος ἢ λεγόμενος συμφώνως πρός τι: Εὐρ.Ἑκ.1272 **μορφῆς ἐπῳδὸν** (ὑβριστικήν)· **6**) ἐν τῇ μετρ. τὸ θηλ. **ἐπῳδός** ὡς οὐσ. ἡ μετὰ τὴν ᾠδήν, μέρος λυρικῆς ᾠδῆς ᾀδόμενον μετὰ τὴν στροφὴν καὶ ἀντιστροφήν: Διον.Ἀλ.Συνθ.19 **περὶ τὰς καλουμένας ἐπῳδάς**, αὐτ.11 **ἐπῳδοῖς πάνυ ἐχρῶντο ὀλίγαις**· **7**) ὁ **ἐπῳδὸς** ὁ κατὰ πυκνὰ διαλείμματα ἐπαναλαμβανόμενος στίχος· συνήθ. π. Ἀλκαίῳ κ. Σαπφοῖ: Διον.Ἀλ.Συνθ.19, Εὐστ.Παν.61,6 **ἡ στροφή, ἡ ἀντίστροφος καὶ ὁ ἐπῳδός**· ‖ ἀμ. τὸ μεθ' ἑκάστην στροφὴν ἐπαναλαμβανόμενον μέλος, τσάκισμα, γύρισμα: Φίλ.1,312· **8**) κ. μτφ. τὸ στερεοτύπως ἐπαναλαμβανόμενον: Πλούτ.Ἠθ.507E **προσέθηκε τὸν κοινὸν ἁπάσης ἀδολεσχίας ἐπῳδόν**· **9**) ὁ βραχύτερος δύο στίχων, ἰαμβικὸς δίμετρος ἑπόμενος τριμέτρῳ, ἐπινοηθεὶς ὑπὸ Ἀρχιλόχου καὶ ἐν χρ. π. Ὁρατίῳ: Ἑρμαγ.Εὐρ.4,4 **οἱ δὲ φασὶ καὶ τὸν ἐπῳδὸν κῶλον εἶναι, τὸ δὲ ὑποκάτω, κόμμα**· ‖ θθ. αἱ **ἐπῳδοὶ** κ. τὰ **ἐπῳδὰ** μικρὰ ποιημάτια γεγραμμένα εἰς τοῦτο τὸ μέτρον ἢ εἰς παρόμοια μέτρα: Ἡφαιστ.Ποιημ.7,2, Πλούτ.Ἠθ.1141A **πρώτῳ αὐτῷ τά τε ἐπῳδὰ καὶ τὰ τετράμετρα ἀποδέδοται.**

ἐπωδυνία (ἡ) μτγν. ὀδύνη, πόνος: Στράβ.15,1,45 **τοὺς δὲ πληγέντας αἱμορροεῖν.. μετὰ ἐπωδυνίας.**

ἐπώδυνος-ον (ὀδύνη) κ. νεώτ., συγκρ. **-έστερος**, πλήρης ὀδύνης, ἀλγεινός: Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.22 **ἧσσον ἐπώδυνά ἐστι**, αὐτ.Ἄρθρ.49 **ἐπωδυνέστερος**, Ἀριστφ.Ἀχ.1205 **ἐπώδυνα τραύματα**, Φίλ.2,579 **ἐπώδυνος ζωή**, Πλούτ.Ἠθ.114C **ἐπώδυνα δάκρυα.**

ἐπωδυνῶ-άω μτγν. παθ. πόνους αἰσθάνομαι: Γρηγ.Νύσσ.1,24,3A **φθόνος ὁ ταῖς εὐτυχίαις τῶν ἀνθρώπων ἐπωδυνώμενος.**

ἐπωδύνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ὀδυνηρῶς, μετὰ πόνου: Ἱππ.Ἐπιδ.1,26 γ' **σκέλεα ἐπωδύνως εἶχε.**

ἐπῴζω δ. τ. τοῦ ἐπῳάζω βλ.λ.: Ἐπίχ.172, Κρατῖν. 108· ‖ ὁμ. ἐπὶ ὄρνιθας, κλώζω: Ἀριστφ.Ὄρν. 266 **ἐς τὴν λόχμην ἐμβὰς ἐπῷζε**· **2**) μτφ. ἐπὶ τῆς Νιόβης, θρηνῶ: Αἰσχ.ἀπ.158 **τέκνοις ἐπῷζε τοῖς τεθνηκόσι** (πιθανώτ. τοῦ ἐποίζω βλ.λ.).

ἐπώθησις-εως (ἡ) νεώτ. ὤθησις πρὸς τὰ ἔμπρός, παρακίνησις, σπρώξιμο· **2**) εἰδ. νεώτ. γεωλ. διατάραξις στρωμάτων τοῦ φλοιοῦ τῆς γῆς, καθ' ἣν σύστημά τι στρωμάτων ἐκινήθη καὶ εὑρίσκεται ὑπεράνω ἄλλου νεωτέρου συστήματος στρωμάτων.

ἐπωθίζω μτγν. ἐπωθῶ βλ.λ.: Λουκ.Φιλόπ.3 **ἐπωθίζοντος τοῖς κύμασι ζεφύρου.**

ἐπωθῶ-έω ὠθῶ, σπρώχνω πρὸς τὰ ἄνω ἢ πρὸς τὰ πρόσω: Ὕμν.Ἀπόλλ.382 **ἐπὶ ῥίον ὦσεν ἄναξ**, Ἀριστλ.Μετ.370b,23, Ἀγαθαρχ.π.Φώτ.Βιβλ.445,19· **2**) ἐμπήγω μὲ δύναμιν: Πλούτ.Κράσσ.27 **παχὺν ἐπωθούντων τῷ σιδήρῳ τὸν κοντὸν εἰς τοὺς ἱππεῖς**· **3**) παθ. ἐπὶ ἀποστημάτων, σχηματίζω κεφαλήν: Ἱππ.Ἐπιδ.7,105.

ἐπωίζω δ. γ. τοῦ ἐπῳάζω βλ.λ.

ἐπωκής-οῦς-ές μ. ἐν τῷ συγκρ. **ἐπωκέστερος -α-ον**, κάπως ὀξὺς ἢ ξινός: Ἱππ.Ἐντ.Παθ.21 **φακῆ ἐφθὴ ἐπωκεστέρη τῷ ὄξει.**

ἐπωκύνω μτγν. καθιστῶ τι ὀξύτερον, ταχύνω: Γαλ.6,100 **ἐπωκύνων τὴν ἐνέργειαν.**

ἐπώλεθρος-ον (ὄλεθρος) μτγν. ὁ ἐπιφέρων ὄλεθρον, ὀλέθριος: Ἡρωδιαν.Ἐπίμ.203.

ἐπωλένιος-ον ὁ εἰς τὰς ὠλένας τοῦ βραχίονος, ὁ εἰς τὰς ἀγκάλας: Ὕμν.Ἑρμ.432 **ἐπωλένιον κιθαρίζειν**, Ἀπολλ.Ρ1,557 **ἐπωλένιον φορέουσα Πηλείδην Ἀχιλλῆα.**

ἐπωμάδιος-ον (ὦμος) ὁ ἐπὶ τῶν ὤμων: Θεόκρ. 29,29 **πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίας φορεῖ**, ΑΠ9,11 **ἐπωμάδιον βάρος αἴρων**· ‖ ὁμ. μτγν. κ. μσν. τὸ **ἐπωμάδιον** τὸ ἐπώμιον βλ.λ.: Κύριλλ. εἰς Ἱερ. 2,461F, Στουδ.Θεόδ.234.

ἐπωμαδὸν ἐπίρρ. μτγν. ἐπὶ τῶν ὤμων: Ἀπολλ. Ρ1,738 **Ζῆθος μὲν ἐπωμαδὸν ἠέρταζεν**, Κόϊντ.13,541 **ὁ δ' ἔμπαλι παισὶ καὶ αὐτὸς μύρεται ἐν μεγάροισιν ἐπωμαδόν.**

ἐπωμιαῖος-α-ον ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπωμίδιος βλ.λ.

ἐπωμίδιος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τῶν ὤμων: Ἱππ. Ὀστ.12 **ἐπωμίδιος φλέψ**· ‖ **ἐπωμίδιον** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.ὑποκορ. τοῦ ἐπωμὶς βλ.λ.: Ἀππ.Μιθριδ.115.

ἐπωμιδόκοσμος (ὁ) νεώτ. χρυσοκέντητον ὕφασμα ἐρραμμένον ἐπὶ τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ πρὸς στερέωσιν τῶν ἐπωμίδων.

ἐπωμίζομαι μτγν., μσν. κ. νεώτ. θέτω ἐπὶ τῶν ὤμων μου, φορτώνομαι: Λουκ.Φιλόπ.4 **ταχέως ἐπωμίσατο καὶ διέφυγε διὰ τοῦ πελάγους**, Λέων Δ 45C **λίθον ἐπωμισάμενος**· **2**) νεώτ. μτφ. ἀναλαμβάνω τὸ βάρος, τὴν εὐθύνην: **οἱ γονεῖς ἐπωμίζονται τὰς ἀκοσμίας τῶν τέκνων.**

ἐπώμιος-ον μτγν. ἐπωμάδιος βλ.λ.: Λουκ.Ἔρωτ. 44 **τὴν ἱερὰν χλαμύδα ταῖς ἐπωμίοις περόναις συρράψας**, Ἀλκίφρ.1,1 **ἐπώμιόν τι ἀνελέσθαι.**

ἐπώμιο(ν) νεώτ. κ. δημ. μικρὰ ἐπωμίς, ἐπωμίδιον· **2**) ὠμοφόριον βλ.λ.

ἐπωμίς-ίδος (ἡ) (ὦμος) κ. νεώτ., δημ. **-ίδα** τὸ ὑπερέχον ἄκρον τοῦ βραχίονος, ἔνθα συνδέεται μετὰ τοῦ ὀστοῦ τῆς κλειδός: Ἱππ.Ἄρθρ.1, Ξεν. Ἀπομ.3,10,13 **τὸ μὲν ὑπὸ τῶν κλειδῶν καὶ ἐπωμίδων**, Γαλ.2,273· προβλ. Πολυδ.2,133 «τὸ ὑπέροχον τοῦ βραχίονος ἀκρωμία καὶ ὤμου κεφαλὴ καὶ ἐπωμὶς καὶ ἀκροκώλια»· ‖ ὁμ. τὸ ὀπίσθιον μέρος τοῦ λαιμοῦ: Ἀριστλ.ΖΙ 493a,9 **τὸ δ' ὀπίσθιον αὐχένος μόριον ἐπωμίς**· **2**) ποι. ὦμος: Ἀχαι.4, Καλλ.Δηλ.143, ΑΠ9,588 **τὸ τρίτον οὐκ ἐκόνισσεν ἐπωμίδας, ἀλλὰ παλαίσας, ἀπτὼς τοὺς τρισσοὺς Ἰσθμόθεν εἷλε πόνους**· **3**) τὸ ἄνω μέρος πλοίου: Ἀρχιμ.π.Ἀθήν.5,209D **μανύει στιβαρᾶς κατ' ἐπωμίδος ἀρτιχάρακτον γράμμα τίς ἐκ χέρσου τάνδ' ἐκύλισε τρόπιν**· **4**) κτ. πληθ. φύλλα κεκλεισμένης θύρας, θυρόφυλλα: ΠΔ Ἰεζ.41,2 **ἐπωμίδες τοῦ πυλῶνος**· **5**) τὸ μέρος τοῦ γυναικείου χιτῶνος τὸ ὁποῖον ἐκαρφώνετο παρὰ τὸν ὦμον διὰ περονῶν, ἢ ἐπὶ τοῦ ὤμου ταινία: Εὐρ.Ἑκ.558 **λαβοῦσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος ἔρρηξε λαγόνας εἰς μέσον παρ' ὀμφαλόν**, Χαιρήμ.π.Ἀθήν.13,608B **φαίνουσα μαστὸν λελυμένης ἐπωμίδος**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ χιτῶνος τοῦ ἐρέτου: Εὐρ.ΙΤ 1404 **γυμνὰς εὐχερῶς ἐπωμίδας**

κώπῃ προσαρμόσαντες ἐκ κελεύσματος· **6**) κεκοσμημένον ἔνδυμα τῶν ἀρχ. ἱερέων τοῦ Ἰουδαϊκοῦ θρησκεύματος, τὸ ἐφόδ.: ΠΔ Ἐξ.28,6 **καὶ ποιήσουσι τὴν ἐπωμίδα ἐκ βύσσου κεκλωσμένης, ἔργον ὑφαντὸν ποικιλτοῦ,** Φιλ.2,151· **7**) νεώτ. στρατ. τὸ ἐπὶ τοῦ ὤμου κόσμημα ὡς ἐξάρτημα τῆς στολῆς τῶν ἀξιωματικῶν, ἐφ' οὗ καὶ τὰ διακριτικὰ τοῦ βαθμοῦ : **ἐπωμίδες στρατηγοῦ.**

ἐπωμοσία (ἡ) [ἐπόμνυμι] σχόλ. ὑπωμοσία βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Πλ.725.

ἐπώμοσις-εως (ἡ) μσν. τὸ ὁρκίζεσθαι ἐπί τινι : Εὐστ.Ἰλ.809,32.

ἐπωμότης (ὁ) Ἐπιγρ. πρόσθετος ὀμότης, ἔνορκος δικαστής.

ἐπωμοτικός-όν μτγν. ὁ δι' οὗ ἐπιβεβαιοῦταί τι : Ἐπιγρ. **ἐπωμοτικὸς λόγος·** ‖ τὸ οὐδ. **ἐπωμοτικόν** ὁ ὅρκος : Στωϊκ.ἀπ.π.Ρητ.2,662.

ἐπώμοτος-ον [ἐπόμνυμι] ὁ δι' ὅρκου βεβαιῶν τι, ὡρκισμένος : Σοφ.Τρ.427 **οὐκ ἐπώμοτος λέγων δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν;·** **2**) παθ. μάρτυς τῶν ὅρκων· Σουΐδ. « τοῦ ὅρκου ἐγγυητήν » : Σοφ.Τρ.1188 **Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.**

ἐπών μτχ. ἐν. τοῦ ἔπειμι βλ.λ.

ἐπώνιον (τὸ) συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **ἐπώνια** (τὰ) φόρος δι' ἐμπορεύματα ἀγοραζόμενα ἢ πωλούμενα : Ἐπιγρ., Ἰσαῖ.ἀπ.43· πρβλ. Πολυδ.7,15 « τὰ δὲ καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν πιπρασκομένων τέλη ἐπώνια λέγουσιν »· **2**) τὸ ὑπὸ τοῦ πωλητοῦ παρεχόμενον εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐπὶ πλέον τοῦ ἀγορασθέντος : Φρύν.ΒΑ 40,7 « ἐπώνια τὰ ἐπὶ τοῖς ὠνίοις προσδιδόμενα ἔξωθεν χάριτος ἕνεκα ».

ἐπωνυμία (ἡ) [ἐπώνυμος] κ. νεώτ., ἰων. **-ίη** ἐπώνυμον, ὄνομα διδόμενον κατὰ παραγωγὴν ἀπό τινος, παρατσούκλι : Αἰσχ.Ἱκ.46 **ἐπωνυμίᾳ δ' ἐπεκραίνετο μόρσιμος αἰὼν εὐλόγως, Ἔπαφόν τ' ἐγέννασεν·** ‖ ὅθ. **ἐπωνυμίαν ποιεῖσθαι** ἐπονομάζεσθαι : Ἡρ.2,42 **ἀπὸ τοῦδε σφίσι τὴν ἐπωνυμίην ἐποιήσαντο·** ‖ ὁμ. **ἐπωνυμία ἐπί τινος** κατὰ τὸ ὄνομά τινος : αὐτ.1,14 **ὑπὸ Δελφῶν καλέεται Γυγάδας ἐπὶ τοῦ ἀναθέντος ἐπωνυμίην·** ‖ ὁμ. κ. ἐ- **τινός** : Ἡρ.1,173 **κατὰ τὴν ἐπωνυμίαν τινὸς κληθῆναι·** ‖ ὁμ. **τῆς θεοῦ ἐπωνυμίας ἄξιος** ἄξιος τοῦ ἐκ τῆς θεοῦ παραγομένου ὀνόματος : Πλάτ.Νόμ.626D· ‖ **τὴν ἐπ- τῆς χώρας . . σχεῖν** ὅτι ἔδωκε τὸ ὄνομα αὐτοῦ εἰς τὴν χώραν : Θουκ. 1,9· ‖ **ἐ- τίθεσθαι** ἐπονομάζειν : Αἰσχίν.3,160 **ἐπωνυμίαν τινὶ Μαργίτην τίθεσθαι·** ‖ ὁμ. μετὰ προσθ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Φαῖδρ.102C **ἐπωνυμίαν σμικρός τε καὶ μέγας εἶναι** [ἔχει ὄνομα ὅτι εἶναί τι], Ξεν.Οἰκ. 12,2 **ἀποβαλεῖν τὴν ἐπωνυμίαν τὸ . . καλὸς κἀγαθὸς κεκλῆσθαι·** ‖ ὁμ. αἰτ. ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὸ ἐπώνυμον : Ἡρ.2,44 **ἐπωνυμίαν ἔχοντος Θασίου εἶναι·** **2**) γεν. ὄνομα, τίτλος : Ἡρ.2,4 **θεῶν ἐπωνυμίαι,** Σωρ.Βί.Ἱππ.13 **συγγραμμάτων ἐπωνυμίαι·** ‖ νεώτ. ἐμπ. δικ. τὸ ἐμπορικὸν ὄνομα ὁμάδος ἀσκούσης τὴν ἐμπορίαν.

ἐπωνυμικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐπωνυμίαν βλ.λ.

ἐπωνύμιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπωνυμία βλ.λ.1] : Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,19 **τίθενται αὐτῷ ἐπωνύμιον Ποπλικόλαν,** Πλούτ.Πύρρ.1 **καὶ γὰρ αὐτῷ Πύρρος ἦν παιδικὰ ἐπωνύμια.**

ἐπωνύμιος-α-ον ποι. τοῦ ἐπώνυμος βλ.λ.1]κ.3] κεκλημένος κατὰ τὸ ὄνομά τινος : Πίνδ.Π 1,31 **ἐπωνύμιός τινος,** αὐτ.Ο 10(11),78 **ἐπωνυμίαν χάριν νίκας·** ‖ ὁμ. **τὴν τῇδε ἐπωνυμίαν** τὸ ἐνταῦθα συνώνυμον : Πλάτ.Φαῖδρ.250E.

ἐπώνυμον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **-ο,** ἡ ἐπωνυμία τοῦ γενάρχου, ἥτις παραμένει εἰς τοὺς ἀπογόνους ὡς πρόσθετον ὄνομα διακριτικὸν τοῦ γένους : Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,25 **Γάϊος Μούκιος, ᾧ Κόρδος ἐπώνυμον ἦν,** Νικηφ.Γρηγ.Ἱστ.Βυζ.3,35A **ἦν δέ τις ἐν Βουλγάροις ἐπίσημος, τηνικαῦτα, Κωνσταντῖνος ὄνομα, Τοῖλος ἐπώνυμον·** πρβλ. κ. ἐπώνυμος 4).

ἐπώνυμος-ον [ὄνυμα, αἰολ. τ. τοῦ ὄνομα] κ. νεώτ. ὁ δοθείς, ὁ ἀπονεμηθεὶς ὡς ὄνομα ἔχον ὡρισμένην σημασίαν : Ἰλ.Ι 562, Ὀδ.Τ 409 **τῷ δ' Ὀδυσσεὺς ὄνομ' ἔστω ἐπώνυμον,** Ἡσίοδ.Θ 144 **Κύκλωπες δ' ὄνομ' ἦσαν ἐπώνυμοι, οὕνεκα . . '** ‖ παραλειπ. τοῦ λόγου δι' ὃν δίδεται τὸ ὄνομα, τοῦτο λαμβάνεται ὑπὸ τὴν σημασίαν του : Ὀδ. Η 54 **Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον,** Αἰσχ. Εὐμ.90 **κάρτα δ' ὢν ἐπώνυμος, πομπαῖος ἴσθι,** αὐτ.Ἑπτ.8 **Ζεὺς ἀλεξητήριος ἐπώνυμος γένοιτο** [εἴθε νὰ γίνῃ ἀλεξιτήρ, καθὰ σημαίνει καὶ τὸ ἐπώνυμον αὐτοῦ], Εὐρ.Φοίν.1495 **ὦ Πολύνεικες, ἔφυς ἄρ' ἐπώνυμος** [ὀρθῶς ἐπωνομάσθης]· **2**) ὠνομασμένος προσέτι, ἔχων πρόσθετον ὄνομα : Ἡρ.5,45 **Ἀθηναίῃ ἐπώνυμον Κραθίῃ,** Σοφ. ἀπ.941,2 **πολλῶν ὀνομάτων ἐπώνυμος** [καλουμένη διὰ πολλῶν ἐπωνύμων]· **3**) συχν. μτ. γεν. ὀνομασθεὶς κατά τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα : Αἰσχ.Ἱκ. 252 **ἐμοῦ δ' . . ἐπώνυμον γένος Πελασγῶν,** Ἐπιγρ. **τῇ Ἀρτέμιδι, ἧς ἐστιν ἐπώνυμος ἡ φρατρία·** ‖ ὁμ. **ἐ- ἐπί τινος** : Ἡρ.4,184 **ἐπώνυμος ἐπί τινος·** κ. **ἔκ τινος** : Διον.Π 779 **ἐπώνυμος ἔκ τινος·** κ. **ἀπό τινος** : Σκύμν.547· ‖ ὁμ. μτ. δοτ. : Σαφ. ἀπ.965 **Ὀδυσσεὺς εἰμ' ἐπώνυμος κακοῖς,** Πλάτ. Νόμ.969A **πόλιν ποιεῖν ἐπώνυμόν τινι,** Πολύβ. 16,25,9 **φυλὴν ἐπώνυμον ἐποίησαν Ἀττάλῳ·** ‖ ὁμ. **χῶραι ἐπώνυμοι** τόποι ἔχοντες ἐπιχωριαζούσας ἰδίας ὀνομασίας Πολύβ.5,21,7· **4**) τὸ αὐδ. ἐπωνύμιον : Διον.Ἁλ.Ρωμ.5,25· ‖ κ. **τίτλος** : Δίων Κ 72,22· **5**) ἐνεργ. ὁ δίδων τὸ ὄνομά του εἴς τι πρόσωπον ἢ πρᾶγμα : Σοφ.Αἴ.574 **ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον** [ἐνν. τὸ σάκος, περὶ τοῦ Εὐρυσάκους], Ἐπιγρ. **τοῦ ἐπωνύμου τῆς πόλεως Διονύσου** [περὶ τῆς Διονυσοπόλεως]· **6**) εἰδ. ἐν Ἀθήναις οἱ **ἐπώνυμοι** οἱ δέκα ἥρωες, ἐξ ὧν αἱ φυλαὶ τῆς Ἀττικῆς ὠνομάσθησαν : Ἰσοκρ.18,61 **τῶν ἐπωνύμων ἀνειπεῖν ὡς μεγάλων ἀγαθῶν αἰτίους ὄντας,** Δημ.548 **ἵν' ἐκκέοιτο πρὸ τῶν ἐπωνύμων·** **7**) ὁμ. εἰδ. **ἄρχων ἐπώνυμος** ὁ πρῶτος τῶν ἐννέα ἀρχόντων ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ὁποίου ὠνομάζετο τὸ ἔτος : Ἐπιγρ., Πολυδ.8,89· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν ἐφόρων τῆς Σπάρτης : Παυσ.3,11,2 **ἔφοροι δὲ τά τε ἄλλα διοικοῦσι τὰ σπουδῆς μάλιστα ἄξια καὶ παρέχονται τὸν ἐπώνυμον·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν Ρωμαίων ὑπάτων : Ἡρωδιαν.1,16 **ἀρχαί τε ἐπώνυμοι τότε πρῶτον τὴν ἔνδοξον καὶ ἐνιαύσιον πορφύραν περιτίθενται·** ‖ **ἐπώνυμος ἀρχὴ** ἢ τὰ **ἐπώνυμα** ἡ ἀρχὴ τοῦ ἐπωνύμου ἄρχοντος : Ἀππ.Συρ.51 **οἱ τὰ ἐπώνυμα ἄρξαντες,** Ἐπιγρ. **ἄρξαντα τὴν ἐπώνυμον ἀρχήν.**

ἐπωνυμῶ-έω μσν. κ. νεώτ., συν. μέσ. **-οῦμαι-έομαι** ἔχω ἐπώνυμον, ἐπονομάζομαι : Μιχ.Ἀκομ.1,292,23 **τὸν ἐκεῖθεν ἐπωνυμοῦντα, - ἐπωνυμεῖται Λαδᾶς.**

ἐπωνύμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. φερωνύμως, ὀνόματι ἁρμόζοντι εἰς τὸ πρᾶγμα : Ἀθήν.3,121A **τὰ ταρίχη ἐπωνύμως λέγεσθαι,** Διοσκ.3,23 **Σαντωνικὸν καλοῦσιν, ἐπωνύμως τῇ γεννώσῃ αὐτὸ Σαντωνίδι χώρᾳ.**

ἐπωνύχιον (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. λεπτὸς καὶ ὑπόλευκος κεράτινος ὑμήν, εἰς ὃν μεταβαίνει τὸ χεῖλος τοῦ παρωνυχίου.

ἔπωπα Ἡσ. « ἀλεκτρυόνα ἄγριον ».

ἐπωπάζω Ἡσ. ἐπωπῶ βλ.λ.

ἐπωπετής (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Διὸς παρ' Ἀθηναίοις· Ἡσ.

ἐπωπεύς-έως (ὁ) μτγν. ἐπιτηρητής : Ἀγαθρχ. 26 (ἀμφ.)· **2**) Ἐπιγρ. θεότης τις, πιθ. ὁ Ζεύς.

ἐπωπή (ἡ) τόπος ἐξ οὗ ἐπιβλέπει τις, σκοπιά : Αἰσχ. Ἱκ.539 **ματέρος ἀνθονόμους ἐπωπάς.**

ἐπώπη (ἡ) ἐπίθ. τοῦ Ἀκροκορίνθου.

ἐπωπίς-ίδος (ἡ) σύντροφος, ἀκόλουθος : Λυκόφρ. 1176 **βριμὼ τρίμορφος θήσεταί σ' ἐπωπίδα** (δ.γρ. ἐπωπίδα)· **2**) θηλ. τοῦ ἐπώπης, ἐπιβλέπουσα, φυλάττουσα· Ἡσ. « ἐπωπίδες· ἐπίσκοποι, ἀκόλουθοι· παρὰ Λακεδαιμονίοις »· πρβλ. κ. ΕΜ 368,32 **3**) Ἡσ. « ἐπωπὶς· Δημήτηρ παρὰ Σικυωνίοις ».

ἐπωπῶ-άω (ὠπάομαι) ἐποπτεύω, ἐπιτηρῶ, φυλάττω : Αἰσχ.Χο.693 **ὦ δυσπάλαιστε τῶνδε δωμάτων ἀρά, ὡς πόλλ' ἐπωπᾷς**· **2**) ὁδηγῶ, διευθύνω : Αἰσχ.Εὐμ.971 **ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπᾷ πρὸς τάσδ' ἀγρίως ἀπανηναμένας.**

ἐπώρεια (ἡ) μσν. τὸ ὕφιστον μέρος τοῦ ὄρους : Κ Πορφ.290Α **πρὸς τὰς ἐπωρείας τοῦ Ὀλύμπου.**

ἐπωρεύει Ἡσ. « ὡραῖα συντελεῖ ».

ἐπωριάζω (ὥρα) λεξ. μεριμνῶ· Ἡσ. « ἐπωριάζειν, μεριμνᾶν ».

ἐπωροφία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ στέγη, τὸ πατερό : **τῆς ἐπωροφίας σφηνίσκους.**

ἐπωροφίς-ίδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἐπωροφία βλ.λ.

ἐπῶρσε γ' ἑν. ἀόρ. α' τοῦ ἐπόρνυμι βλ.λ.

ἐπῶρτο γ' ἑν. παθ. ἀορ. τοῦ ἐπόρνυμι.

ἐπωρυδόν Ἡσ. « ἐπιρρεόντως ».

ἐπωρύω μτγν. ὠρύομαι, οὐρλιάζω κατά τινος : ΑΠ 9,311 **πολλὰ δ' ἐπωρύουσαν**· ‖ κ. ἐν τῷ μέσ. : ΠΔ Ζαχ.11,8 **αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐπωρύοντο ἐπ' ἐμέ**· ‖ Σουΐδ. « ἐπωρυόμενος, φωνῶν ».

ἔπωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐπωθεῖν, ὤθησις, ἐπώθησις, σπρώξιμον πρός τι, ἀντίθ. ἄπωσις· Γραμμ. « ἔπωσις λέγεται ὅταν τις ἐπωθῶν ἕπεται, ἄπωσις δέ, ἀφ' ἑαυτοῦ » : Ἀριστλ.Φυσ. 243a,18 **ἡ μὲν γὰρ ἔπωσις ὦσίς τίς ἐστιν.**

ἐπωστρίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. κ. νεώτ. ἡ ὠθοῦσα ἑτέραν ὄπισθεν πρὸς τὸ ἄναντες ἢ ὑπὸ τὴν μασχάλην ἢ τὴν μέσην θέτουσα τὴν χεῖρα καὶ βοηθοῦσα αὐτῳ εἰς τὴν ἀνάβασιν· Ἡσ. « ἐπωστρίδες αἱ κατὰ Σάμον ταῖς γυναιξὶ τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐπέχουσαι κατὰ τὴν ὀσφύν »· **2**) εἰδ. νεώτ. πυροβ. τὸ πρόσθιον τμῆμα τοῦ κινηταῦ οὐραίου ὀπισθογεμῶν τινων ὅπλων· ‖ τεμάχιον τοῦ κλείστρου πυροβόλων τινῶν.

ἐπωτκιλοῦμαι-όομαι μτγν. ἐπὶ πληγῶν, ὠτειλοῦμαι κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,4 **οὔτε σαρκοῦται οὔτε ῥηιδίως ἐπωτειλοῦται.**

ἐπωτίδιος-ον νεώτ. ναυτ. ὁ τῆς ἐπωτίδος, ὁ ἐκ τῆς ἐπωτίδας βλ.λ. κρεμάμενος : **ἐπ- ἄγκυρα** (ἡ ἄγκαυρα ταῦ καπανιοῦ), **- ἐπ- σύσπαστον.**

ἐπωτίζω νεώτ. ναυτ. μτβ. αἴρω τὴν ἀνασπασθεῖσαν ἤδη καὶ ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν ἐλθοῦσαν ἄγκυραν καὶ ἀναρτῶ αὐτὴν ἐκ τῆς ἐπωτίδος, καπονιάρω· ρηματ. π. ἐπωτισμός.

ἐπωτίς-ίδος (ἡ) (οὖς) κ. νεώτ. κ. συνήθ. πληθ. **ἐπωτίδες** (αἱ) αἱ ἑκατέρωθεν τῆς πρῴρας πλοίαυ καὶ πρὸς τὰς πλευρὰς ὡς ὦτα ἐξέχουσαι δοκοί, χρησιμεύουσαι πρὸς ἀνάρτησιν τῶν ἀγκυρῶν ἢ ὅπως ἀνθίστανται εἰς τὴν προσβολὴν ἐχθρικοῦ πλοίου· Σαυΐδ. « τὰ ἑκατέρωθεν πρῴρας ἐξέχοντα ξύλα » : Εὐρ.ΙΤ 1350 **οἱ δ' ἐπωτίδων ἄγκυραν ἐξανῆπτον,** Θουκ.36 **τὰς ἐπωτίδας ἐπέθεσαν ταῖς πρῴραις παχείας,** Θεόφρ.ΦΙ 5,7,3, Διόδ.Σ 17,115· ὁμ. κτ. ἑν. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,107· ‖ εἰδ. νεώτ. ναυτ. προεκβολὴ ξύλου ἢ σιδήρου ἀπὸ ταῦ τοίχου τοῦ πλοίου, πρὸς στερέωσιν ἢ ἀνάρτηαιν ἀντικειμένου τινός, καπόνι : **ἐπωτίδες λέμβων**· **2**) λαβὶς πατηρίου : Σχόλ.Κλήμ.788C· **3**) νεώτ. δικτυωτὸν κάλυμμα τῆς κεφαλῆς τοῦ ἵππου πρὸς προφύλαξιν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἐντόμων· **4**) Ἐπιγρ. εἶδας ἢ ἐξάρτημα πετραβόλου μηχονῆς : Ἐπιγρ. **ἐπωτίδες εἰς τὴν λιθαγωγίαν.**

ἐπωτισμός (ὁ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἀνάρτησις τῆς ἀγκύρας ἀπὸ τῆς ἐπωτίδος, τὸ καπονιάρισμα.

ἐπωφέλκια (ἡ) ἡ ἔκ τινας ἢ πρόαθετος ὠφέλεια, κέρδος : Δημόκρ.278 (π. Στοβ.Ἀνθ.3,102) **πάντα γάρ** (τὰ ζῷα) **ἔκγονα κτᾶται κατὰ φύσιν, ἐπωφελείης γε οὐδεμιῆς** (διόρθ. ἀντὶ -ίας) **εἵνεκα.**

ἐπωφέλημα-ατος (τὸ) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐπωφελῶ, βοήθημα, πραμήθεια, ταμίευμα : Σοφ.Φιλ. 275 **βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρόν.**

ἐπωφελής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ παρέχων ὄφελος, βοηθητικός, χρήσιμος, ὠφέλιμος, ἐπικερδής : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.88 **διά τι χρήσιμον καὶ ἐπωφελὲς τὴν ἀρετὴν μετιέναι,** Παλυδ.5,136, Ἰουστιν. Κῶδ.1,2,17,1,-**ἐπωφελὴς ἐργασία.**

ἐπωφελία (ἡ) μτγν. τ. ταῦ ἐπωφέλεια βλ.λ. : Μαίκ.ἐν ΑΠ 6,33.

ἐπωφέλιμος-ον ἐπωφελής : Χρυσ.Ἔπ.6 **πραέσι δ' εἶκε λόγοις ἔργοισί τ' ἐπωφελίμοισι.**

ἐπωφελῶ-έω κ. νεώτ. ὠφελῶ, βοηθῶ τινα εἴς τι : Σοφ.Ἠλ.578 **κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα,** Εὐρ.Ὀρ.955 **ηὐγένεια δὲ οὐδέν σ' ἐπωφέλησεν,** Ἀριστφ.Νεφ.1442· ὁμ. μετὰ δοτ. : Σοφ. ΟΚ 441, Εὐρ.Ἀνδρ.677 **δίκαιον τοῖς γ' ἐμοῖς ἐπωφελεῖν;**· ὁμ. ἀπολ. : Πλάτ. Νόμ.843C **τὸ δ' ἐπωφελεῖν οὐδαμῇ ἅπαντος,** Σελευκ.π.Ἀθήν.15,697Ε **παῖς μὲν γὰρ παρεὼν κἠν πολέμῳ μᾶλλον ἐπωφελεῖ**· **2**) κ. παθ. λαμβάνω βοήθειαν : Φάλ. Ἐπιατ.137 **εἰ μέλλετε ἐπωφελεῖσθαι**· (ἐν Σοφ.ΟΚ 541 **ἐδεξάμην δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι** ὁ Σχολ. ἐκλαμβάνει τὰ ἐπωφέλησα ἀντὶ τοῦ ὤφελον, ἤτοι ἔλαβον δῶρον ὅπερ εἴθε νὰ μὴ εἶχον ποτὲ λάβει παρὰ τῆς πόλεως·) **3**) νεώτ. ἐν χρ. μ. τὸ μέσ. **ἐπωφελοῦμαι** ὠφελοῦμσι ἔκ τινος, μεταχειρίζομαί τι ἐπωφελῶς : **ἐπωφελοῦμαι (ἐκ) τῆς περιστάσεως ἢ τὴν περίστασιν**· ρηματ. π. ἐπωφελής, ἐπωφέλιμος, ἐπωφέλεια, ἐπωφέλημσ.

ἐπωφελῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπωφελῆ βλ.λ., χρησίμως, ἐπικερδῶς : Πολυδ.5,135, Θεμίστ.Λόγ.21,252Α, **ἐνήργησεν ἐπωφελῶς.**

ἐπῴχατο ἐπ. γ' πληθ. πρόσ. παθ. ὑπερσ. τοῦ ἐποίγω κτ. Ἀρίσταρχ. ἦσαν κεκλεισμέναι, εἶχαν κλεισθῆ : Ἰλ.Μ 340 **πᾶσαι (αἱ πύλαι) γὰρ ἐπῴχατο** (Ἀρίσταρχ. «ἐπικεκλιμέναι ἦσαν, ἐπέκειντο», παράγων ἐκ ταῦ ἐποίγω, πιθ. ὀρθῶς, πρβλ. προσοίγνυμι, Ἀπολλ.Σαφ.Λεξ. Ὁμ. «ἐπωχλισμέναι ἦσαν», ἀναγν. ἐπώχατο· ὁ Ζηνόδ. ἀναγινώσκει **πάσας γὰρ ἐπῴχετο** ὁ θόρυβος ἔφθασεν εἰς πάσας τὰς πύλας).

ἔπωχρος-ον ὀλίγον ὠχρός, ὀλίγαν χλομός, ὑποκίτρινος, ἐπὶ τῶν ὀστῶν : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.19 **ἔπωχρον ἢ λευκὸν** ὁμ. ἐπὶ χροιᾶς προσώπου, κιτρινωπός : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,5 **ἐπώχρους, λευκούς.**

ἔρα (ἡ) (λατ. terra) γῆ· Ἡσ. « ἔρας, γῆς »· ΕΜ 369,24, Σχόλ.Ἰλ. ἐν Πάπ.221X28, Στράβ.16,4,27 **ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν ἐμβαίνειν,** Ἐρωτιαν. ἐν λ. ἕρπει· **2**) Ἡσ. « κοιλία ».

ἐράγρωστις-ιδος (ἡ) νεώτ. βοταν. κ. **ἐρωτάγρωστις-ιδος** γένος **ἀγρωστωδῶν** φυτῶν.

ἔραδος Ἡσ. « παρὰ τὸ ἐρίζειν· παιδίανα, νεῖκας, συνδρομή, λαιδαρία, ἀνεξικακία ».

ἔραζε ἐπίρρ. (ἔρα), δωρ. **ἔρασδε,** κατὰ γῆς, εἰς τὴν γῆν, εἰς τὸ ἔδαφος : Ἰλ.Μ 156 **νιφάδες δ' ὣς πῖπτον ἔραζε,** Ὀδ.Ο 527, Ἡσίοδ.Ἔργ.421 **φύλλα δ' ἔραζε χέει,** Αἰσχ.ἀπ.159 **ούμὸς δὲ πότμος . . κυρῶν ἄνω ἔραζε πίπτει,** Θεόκρ.7,146, Μόσχ.2,66 **πολλὰ δ' ἔραζε λειμώνων ἐαροτρεφέων θαλέθεσκε πετηλά.**

ἐραῖα (ἡ) Σουΐδ. « ὁ κλάδος· σημαίνει δὲ καὶ τῆς ἐλαίας τὸ σκυβαλῶδες »

ἐραία πάπ. (=ἐρέα), ἔριον, τὸ μαλλίον.

ἐραλδικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ οἰκόσημα ἢ τὴν οἰκοσημολογίαν· ‖ τὸ θηλ. **ἐραλδική** κλάδας τῆς ἱστορίας πραγματευόμενος τὴν ἔρευναν καὶ μελέτην τῶν οἰκοσήμων, οἰκοσημολογία· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἔραμα-ατος (τὸ) καθ. Ἡσ. ἔμετος.

ἐρᾶμαι β' ἑν. πρόσ. ἐπ. **ἔρασσαι** ἢ **ἔρασαι,** γ' ἑν. πρόσ. **ἔρᾶται,** β' πληθ. πρόσ. **ἐράασθε,** γ' ἑν. ὑποτ. αἰολ. κ. δωρ. **ἐρᾶται,** εὐκτ. **ἐραίμαν,** παρατ. **ἠράμην,** μέλλ. **ἐρασθήσομαι,** ἀόρ. **ἠράσθην,** κ. ποι. **ἐράσθην,** ποι. μέσ. ἀόρ. **ἠρᾰσάμην** (ἐπ. κ. λυρ. **ἠράσσατο,** κ. **ἐράσσατο**), παρακ. **ἤρασμαι** (π. πεζογράφοις ὁ ἐνεστ. κ. παρατ. ἐκ τοῦ ἐρῶ-άω, πάντες δὲ οἱ ἄ. τ. ἐκ τοῦ ἔραμαι), διακαῶς ἐπιθυμῶ, ἐμπαθῶς ἀγαπῶ, εἶμαι ἐρωτευμένος, ἐρῶ, ποθῶ, μετὰ γεν. προσ. ἰδ. (παρ' Ὁμ. πάντοτε ἐπὶ τοῦ μεταξὺ τῶν δύο φύλων διεγειρομένου ἐρωτικοῦ παθους (παρ' Ὁμ. δὲ κυρ. ἐπὶ τοῦ ἀνδρός): Ἰλ.Γ 446 **ὥς σεο νῦν ἔραμαι** (σχόλ. «ἐρῶ, ἐπιθυμῶ»), αὐτ.Π 182, Ἡσίοδ.Θ 915 **Μνημοσύνης δ' ἐξαῦτις ἐράσσατο,** Σαπφ.33(28) **ἠράμαν μὲν ἐγὼ σέθεν,** Θέογν.1346 **Γανυμήδους ἤρατο καὶ Κρονίδης.** Πίνδ.Π 2,27 **Ἥρας ὅτ' ἐράσσατο,** Ἡρ.1,8 **ἠράσθη τῆς ἑωυτοῦ γυναικός,** Θεόκρ.1,78 **τίνος.. τόσσον ἔρασαι;,** Λουκ.Συρ.17· || κ. συνεκδ. . Εὐρ.Μήδ.491 **τοῦδ' ἐρασθῆναι λέχους·** || ὁμ. μετὰ συστοίχ. αἰτ. : Εὐρ.Μήδ.697 **ἐρασθεὶς.. μέγαν γ' ἔρωτα·** **2)** ἐπὶ πραγμ., ἀγαπῶ ὑπερμέτρως, ἐπιθυμῶ σφόδρα : Ἰλ.Ι 64 **ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου,** Πίνδ. Π 3,20, Ἡρ.1,96 **ἐρασθεὶς τυραννίδος,** Αἰσχ.Εὐμ. 852 **γῆς τῆσδ' ἐρασθήσεσθε,** Εὐρ.Ἀλκ.866, Ἀρετ. Ὀξ.Νούσ.2,5 **θανάτου ἔρανται·** || ὁμ. μετ' ἀπαρφ. σφοδρῶς ἐπιθυμῶ : Θέογν.1155 **οὐκ ἔραμαι πλουτεῖν οὐδ' εὔχομαι,** Πίνδ.Π 4,92 **ἐπιψαύειν ἔραται,** αὐτ.Παιάν.6,58, Εὐρ.Μήδ.700 **ἀνδρῶν τυράννων κῆδος ἠράσθη λαβεῖν,** Ὀππ.Κυν.1,16 **ἔραμαι θήρης κλυτὰ δήνε' ἀεῖσαι·** ὁμ. ἐπὶ αἰσθητικῆς ἀγάπης : Πλάτ.Συμπ.213C **ἀφ' οὗ τούτου** (τοῦ ἀνθρώπου) **ἠράσθην·** ρηματ. π. ἐραστής, ἐράσμιος, ἐρᾰτός, ἐρᾰτεινός.

ἔρανα Ἡσ. « ἐκ συνεισφορᾶς δῶρα ».

ἐράναι Ἡσ. « βωμοί ».

ἐρανάριος (ὁ) μτγν. **ὁ ἐξ** ἐράνων σιτιζόμενος : Σύνοδ.Χαλκηδ.1065B.

ἐρᾰνάρχης (ὁ) μτγν. ὁ πρόεδρος, ὁ προϊστάμενος ἐράνου βλ.λ., ὁ συλλέγων τὰς συνεισφοράς, ἀρχιερανάρχης, ἀρχερανιστής : Πάπ., Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,35 (πληθ.), Διογ.Λ 6,63 **πρὸς τὸν ἐρανάρχην ἔφη,** Ἁρποκρ. ἐν λ. πληρωτής.. **εἶεν δ' ἂν οὗτοι οἱ παρ' ἡμῖν καλούμενοι ἐρανάρχαι.**

ἐραναρχῶ-έω Ἐπιγρ. εἶμαι ἐρανάρχης βλ.λ.

ἐρανέμπολος (ὁ) λεξ. ὁ ἐμπορευόμενος διὰ χρημάτων δανεισθέντων αὐτῷ ἀτόκως, δι' ἐράνων βλ.λ.4)· Ἡσ. « ἐρανέμπολοι· οἱ ἐξ ἐράνων ἐμπολῶντες»· , **2)** Φώτ. « ἐρανέμπολοι, οἱ ἀπὸ τῶν ἐράνων βιοῦντες »· βλ. ἔρανος 3).

ἐράνησις-εως (ἡ) πάπ. ἡ ἐράνισις βλ.λ.2).

ἐρανίζω κ. μσν. κ. νεώτ. ὑποβάλλω τινὰ εἰς ἔρανον, ζητῶ ἔρανον παρά τινος, μετ' αἰτ. προσ. : Δημ.1484 **τοὺς φίλους ἐρανίσας,** Διογ.Λ 6,63 **τοὺς ἄλλους ἐράνιζε, ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας·** **2)** συλλέγω χρήματα διὰ συνεισφορᾶς, δανείζομαι ἀτόκως : Θεόφρ.Χαρ.1,5 **πρὸς τοὺς δανειζομένους καὶ ἐρανίζοντας·** || ὁμ. μτβ. μετ' αἰτ. χάριν τινός : Πλάτ.Νόμ.915E **τὸν βουλόμενον ἐρανίζειν φίλον παρὰ φίλοις·** || ὁμ. μετὰ δοτ. : Ἐπιγρ.· **3)** συλλέγω τι εἰς ἐμὲ χρήσιμον παρακαλῶν, ἐπαιτῶν : Αἰσχίν.3,45 **ἐρανίζων στεφάνους καὶ κηρύγματα ψευδῆ·** || κ. νεώτ. τὸ μέσ. **ἐρανίζομαι** δι' ἐράνου συλλέγω, συναθροίζω δι' ἐμαυτὸν ἀγαθά, ἰδ. χρήματα· Ἡσ. «ἐρανίζεται, συλλέγει», Σουΐδ. «ἐρανισάμενος, ἐκ πολλῶν συναγαγών» : Πλούτ.Ἠθ.1058D **ἐ- τροφὴν παρ' ἑτέρων,** Πολυδ. 4,43 **παρὰ τῶν μαθητῶν φόρους ἐρανίζεσθαι·** || ἀπολ. συλλέγω χρήματα : Διογ.Λ 9,50 **οὗτος καὶ Πρόδικος ὁ Κεῖος λόγους ἀναγινώσκοντες ἠρανίζοντο·** || ὁμ. ἐπαιτῶ τὸν ἄρτον μου, διακονεύω τὸ ψωμί μου : Ἐπιγρ.· **4)** μτφ.μσν. κ. νεώτ. συλλέγω, δανείζομαι περικοπάς, γνώμας ἢ χωρία ἀπὸ βιβλία, κείμενα : Δημήτρ.Προκ. ἐν Σάθ.3,493 **αἷς ἐκεῖθεν ἐρανίζεται διδασκαλίαις·** **5)** φέρω ἐπὶ τὸ αὐτό, συσσωρεύω, ἐπισωρεύω λαμβάνων ὡς δάνεια πολλαχόθεν : Ἀντίφιλ. ἐν ΑΠ 9,13Β **ἐ- εἰς ὅλον,** Αἰλ.ΠΙ 12,1 **περίεργον οὐδὲν οὐδὲ περιττὸν εἰς τὰ εἶδος ἠράνιζε** (δὲν συνέλεγε περιττὰ κοσμήματα πρὸς ἀνάδειξιν τῆς μορφῆς)· || τὸ παθ. ἐπὶ χειμάρρου, ἐξογκοῦμαι ἐκ τῆς προσθήκης νέων ὑδάτων : Ἀντίφιλ. ἐν ΑΠ 9,277 **θολεραῖς δ' ἠράνισαι νεφέλαις·** **6)** τὸ ἐνεργ. βοηθῶ τινα δι' ἐράνου, συνεισφορᾶς : Ἀντιφ.2,2,12 **πολλοῖς ἐρανίζοντα,** Φιλ.1,635 **ἐ- τούτους** (δ. γρ. ταύτοις)· κ. παθ. : Διογ.Λ 8,87 **πρὸς τῶν φίλων ἐρανισθέντα εἰς Αἴγυπτον ἀπᾶραι·** **7)** ὁμ. τὸ ἐνεργ. μτφ. : Δημ.999 **ἐκ ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν, ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην** (Ἁρποκρ. « ἀντευποιεῖ ἀποδιδοὺς τὴν ἴσην βοήθειαν αὐτοῖς, ἣν κἀκεῖνοί ποτε παρέσχον ψευδομαρτυρήσαντες ὑπὲρ αὐτοῦ »· ρηματ. π. ἐρανικός, ἐράνισις, ἐράνισμα, ἐρανισμός, ἐρανιστής.

ἐρανικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἔρανον, ὁ δι' ἐράνου γινόμενος: Ἀριστλ.Ἀθ.52,2 **οἳ τὰς ἐμμήνους εἰσάγουσι δίκας, .. ἔτι δ' αἰκείας καὶ ἐρανικὰς** (τὰς διὰ τοὺς κατὰ μῆνα ἐράνους), Ποσειδών.36) **τὰς ἐρανικὰς ποιησάμενος ἀκροάσεις** (ἀκροάσεις, διδασκαλίας ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ διδασκάλου), Διον.Ἀλ.Δειν.12 **ἐ-λόγος** (λόγος τοῦ Δειν. πραγματευόμενος περὶ ἐράνου), Πάπ. **ἐρ- συγγραφή,** Πολυδ.8,37 **ἐρανικαὶ δίκαι,** αὐτ. **ἐρ- νόμος,** Σουΐδ. ἐν λ. ἔμμηνοι δίκαι **αἵ τε ἐμπορικαὶ καὶ ἐρανικαί·** ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς δι' ἐράνου, διὰ συνεισφορᾶς.

ἐράνιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ἔρανος· Ἡσ. « ἐράνιον· τὸ ἐκ συνεισφορᾶς δῶρον ».

ἐρανίσιμος-ον νεώτ. ὃν ἀξίζει **νὰ** ἐρανισθῇ τις, νὰ τὸν λάβῃ ὡς ἐπικούρημα.

ἐράνῑσις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια (καὶ τὸ ἀποτέλεσμα) τοῦ ἐρανίζειν, ἡ συλλογὴ συνεισφορῶν, συνεισφορά : Πλάτ.Νόμ.915E **διαφορὰ .. περὶ τῆς ἐρανίσεως·** **2)** κ. πάπ. **ἐράνησις** σίτισις, διατροφή, νομή : **εἰς ἐράνησι(ν) προβάτων.**

ἐράνισμα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρανίζεσθαι, τὸ ἐξ ἐράνου προερχόμενον· || βιβλίον, σύγγραμμα περιέχον συλλογὴν χωρίων, περικοπῶν ἢ γνωμῶν διαφόρων συγγραφέων.

ἐρανισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐρανίζειν ἢ ἐρανίζεσθαι, ἐράνισις : Διον.Ἀλ.Ρωμ. 6,96, Ἰω.Χρυσ.5,932,42 **ἐρ-.. τῶν ἐν τῷ βίῳ καλῶν,** Βί.Δωροθ.ASS Ἰουν.1,610,68 **εἰς ἐρανισμὸν τῶν κατὰ χρείαν τοῖς ἀσκουμένοις·** νεώτ. ἐράνισμα.

ἐρανιστάς (ὁ) Ἐπιγρ. δωρ. τ. τοῦ ἐρανιστὴς βλ.λ.

ἐρανιστής (ὁ) κ. νεώτ., τὸ θηλ. **ἐρανίστρια,** ὁ συνεισφέρων εἰς ἔρανον, ὁ μετέχων εἰς ἔρανον· Ἁρποκρ. « ἐρανιστὴς κυρίως ἐστὶν ὁ τοῦ ἐράνου μετέχων καὶ τὴν φοράν, ἣν ἑκάστου μηνὸς ἔδει καταβάλλειν, εἰσφέρων » : Φερεκ.11 J,Ἀριστφ.ἀπ. 408 **ἑστιᾶν ἐρανιστὰς** (δίδω γεῦμα), Ἀριστλ.Η Νικ.1123a,22· || μέλος τοῦ θρησκευτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ συλλόγου τοῦ ἔχοντος ὡς σκοπὸν τὰ δι' ἐράνου συμπόσια· Ἀθήν.8,362E « καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος καὶ οἱ συνιόντες ἐρανισταὶ καὶ συνθιασῶται » : Ἐπιγρ. τὸ **κοινὸν τῶν ἐρανιστῶν·** **2)** νεώτ. ὁ συλλέκτης ἐράνων, εἰσφορῶν· **3)** ὁμ. νεώτ. μτφ. ὁ συλλέγων, δανειζόμενος ἐν συγγραφῇ ἢ λόγῳ αὐτοῦ περικοπάς, γνώμας ἐκ συγγραμμάτων ἄλλων.

ἐρανιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐρανισμὸν ἢ τὸν ἐρανιστήν, ὁ δι' ἐράνου γινόμενος, ἐρανικός· ἐπιρρ. νεώτ. -ῶς.

ἐραννός-ή-όν (ἔραμαι) ἐρατεινός, θελκτικός,

τερπνός, ἐράσμιος, π. Ὁμ. μόνον ἐπὶ τόπων : Ἰλ.Ι 531 Καλυδῶνος ἐραννῆς, Ὀδ.Η 18, Ἀριστφ.Λυσ.1297 Ταΰγετον ἐραννόν, Θεόκρ.28,21 κατὰ Μίλλατον ἐράνναν, Μόσχ.3,89 Λέσβος ἐραννά· μεθ' Ὁμ. γεν. : Σιμων.45(28) ἐκ μυχῶν ἐραννὸν ὕδωρ λάβοις, Βακχ.16,42 ἐραννὸν Ἀοῦς ἰδεῖν φάος, Διον.Περ. 777 φιλότητος ἐραννῆς· ὀμ. σπαν. ἐπὶ προσ.: Ὀρφ. Ὕμν.),11 κῶδ.(Ἑκάτην ἐραννὴν (διορθ. ἐρεμνήν)· **2)** τὸ ἐραννόν ἐν τῇ νεοπλατωνικῇ φιλοσ. δρᾶμα παρέχον μακαριότητα : Ἀνών.Παρμ.2,30.

ἔρανος (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ διὰ κοινῆς συνεισφορᾶς τῶν ἑστιώντων ἀπέριττον γεῦμα, τὸ ἐξ ἐράνου συμπόσιον, τὸ ἀπὸ συμβόλων δεῖπνον· Ἀθήν.8,362Ε « ἔρανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων συναγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν καὶ συμφέρειν ἕκαστον », Εὐστ.Ἰλ.1085,48 « Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ ἀπὸ συμβολῆς δειπνεῖν ἐκ κοινοῦ Ἡσίοδος ἔφη· ἔστι δὲ τοιοῦτον ὁ ἔρανος »: Ὀδ.Α 226 εἰλαπίνη ἠὲ γάμος ; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστὶν (δὲν εἶναι συμπόσιον ἐκ συνεισφορᾶς), πρβλ. Λ 415· **2)** γεν. δεῖπνον, συμπόσιον, ἑορτή, πανήγυρις : Πίνδ.Ο 1,39 ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον, αὐτ.Π 5,77 πολύθυτον ἔρανον ἔνθεν ἀναδεξαμέναν, αὐτ.12,14 λυγρόν τ' ἔρανον Πολυδέκτᾳ θῆκε (γαμήλιον συμπόσιον), Φερεκ.111,Εὐρ. Ἑλ.388 ἔρανον εἰς θεοὺς .. ἐποίεις· **3)** μτφ. τὸ πρὸς ὑποστήριξιν, βοήθειάν τινος διδόμενον ποσόν, φιλικὸν δάνειον : Πλάτ.Συμπ.177C ἐπιθυμῶ ἅμα μὲν τούτῳ ἔρανον εἰσενεγκεῖν καὶ χαρίσασθαι· **4)** τὸ ἐκ συνεισφορᾶς ἄτοκον δάνειον διδόμενον εἴς τινα καὶ ἐξοφλητέον ὑπ' αὐτοῦ κατὰ δόσεις : Ἀντιφ.2,2,9 ἔρανον παρὰ τῶν φίλων συλλέξας, Λυσ.ἀπ.19 τετύχηκε δέ μοι καὶ.. ἔρανος, Δημ.1249 ἔρανον αὐτῷ εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσοιμι, Φιλήμ.213,14, Ἀριστλ.Φυσ.196b,34 ἕνεκα τοῦ ἀπολαβεῖν τὸ ἀργύριον ἦλθεν ἂν κομιζομένου τὸν ἔρανον, Θεόφρ.Χαρ.15,7 φίλῳ δὲ ἔρανον κελεύσαντι εἰσενεγκεῖν, Πάπ. πεπληρῶσθαι τὸν δεῖνα ὑπὸ τῶν δεῖνα, ᾧ ἀνείληφαν κατὰ συγγραφὴν ἐράνῳ καὶ τόκοις· ‖ ὁμ. ἐν τῷ πληθ. τὰ ἐξ ἐράνων χρέη : Δημ.821 ἐράνους τε λέλοιπε πλείστους (δὲν κατέβαλε τὰ ἐκ συνεισφορᾶς χρέη), Λυκοῦργ.22 τοὺς ἐράνους διενεγκεῖν (νὰ πληρώσῃ τις εἰς τὰ διάφορα μέλη τὸ καταβληθὲν ποσόν), Ὑπερείδ.Ἀθ.9· **5)** μτφ. βοήθεια, ἐπικουρία πρός τι : Ἀριστφ.Λυσ.651 τοὐράνου γάρ μοι μέτεστι· καὶ γὰρ ἄνδρας εἰσφέρω (σχόλ.« τοῦ ἐράνου μετέχω· ἄνδρας γὰρ εἰσφέρω εἰς τοῦτο, καθ' ὃ τίκτουσιν ἄνδρας αἱ γυναῖκες»), Ξεν.ΚΠ 7,1,12 εἰς τίνα ποτ' ἂν καλλίονα ἔρανον ἀλλήλους παρακαλέσαιμεν, Ἰσοκρ.10,20, Δημ.142 δεῖ γὰρ οἶμαι τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἐξ ἀμφοτέρων ἔρανον..δικαίως φέρειν, αὐτ.547· **6)** ὁμ. γεν. εὔνοια, εὐμένεια, χάρις, ὑπηρεσία, φιλοφροσύνη : Εὐρ. Ἰκ.363 κάλλιστον ἔρανον· δοὺς γὰρ ἀντιλάζυται (χάρις, ἣν μάλιστα ὁ εὐεργετηθεὶς μέλλει ν' ἀνταποδώσῃ), Θουκ.2,43 κάλλιστον δὲ ἔρανον αὐτῇ προϊέμενοι, Ἀριστλ.Πολιτ.1332b,40 μέλλων ἀντιλαμβάνειν τοῦτον τὸν ἔρανον· ‖ ὅθ. εἴρων. ἀποδοῦναι τὰ ἴσα : Δημ.1348 τούτῳ δὲ δικαίως τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεχειρήσαμεν ἀποδοῦναι (ἐπεχειρήσαμεν νὰ τὸν πληρώσωμεν μὲ τὸ ἴδιον νόμισμα)· **7)** νεώτ. κ. δημ. συλλογὴ συνδρομῶν, συνεισφορὰ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ : ἡ ἐκκλησία ἀνηγέρθη διὰ πανελληνίου ἐράνου· ‖ τὸ ὑπὲρ φιλανθρωπικοῦ ἢ κοινωφελοῦς σκοποῦ συνεισφερόμενον, ἡ συνδρομή : δίδει πάντα τὸν ἔρανό του στὸ φιλόπτωχο ταμεῖο· ‖ ὁμ.κ. τὰ ὑπὲρ ἀπόρων ἀτόμων ἢ οἰκογενειῶν συλλεγόμενα : συντηρεῖται δι' ἐράνων· **8)** εἶδος θρησκευτικοῦ ἢ κοινωνικοῦ συλλόγου, οὗ οἱ μέτοχοι συνεισέφερον κατὰ μῆνα χρηματικόν τι ποσὸν πρὸς συνεστιάσεις ἢ πρὸς ἄλλους σκοπούς : Ἐπιγρ. ἐ- συνάγειν Μηνὶ Τυράννῳ, Ἀθήν. 8,362Ε καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος καὶ θίασος· ‖ ὁμ. εἶδος φιλικῆς ἀλληλοβοηθητικῆς ἑταιρείας : Ἐπιγρ. ὅρος χωρίων ὑποκειμένων τῷ ἐράνῳ, Πάπ. προστάτης ἐράνου.

ἐραπατίτης (ὁ) νεώτ. χημ. κ. ἐραπαθίτης χημικὴ ὀργανικὴ ἕνωσις.

ἐραπίδα Ἡσ. « ἃ ἡμεῖς ἐλαπέδα ».

ἔρασδε δωρ. τ. ἀντὶ ἔραζε βλ.λ. : Θεόκρ.7,146.

ἐρᾰσίμολπος-ον κ. νεώτ. ὁ μολπαῖς τερπόμενος, ὁ ἀγαπῶν τοὺς ὕμνους, τὰ ᾄσματα : Πίνδ. Ο 14,15 Θαλία τε ἐρασίμολπε.

ἐρᾰσιπλόκᾰμος-ον ὁ ἀγαπῶν τοὺς ὡραίους πλοκάμους, ὁ δι' ὡραίων πλοκάμων κοσμούμενος : Ἴβυκ.9(8) Κασσάνδραν, ἐρασιπλόκαμον κούραν Πριάμου, Πίνδ.Π 4,136 Τυροῦς ἐρασιπλοκάμου γενεά· ἐπὶ τῆς Περσεφόνης : Ὀρφ.Ὕμν.55,9.

ἐρᾰσίπτερος-ον μτγν. ὁ ἀγαπῶν τὰς πτέρυγας, ὁ ἔχων ἐπεράστους πτέρυγας : Νόνν.Δ 10,256 ἐρασίπτερος ὄρνις ἐρώτων (ἐπὶ τοῦ ἀετοῦ τοῦ ἁρπάσαντος τὸν Γανυμήδην).

ἔρᾰσις-εως (ἡ) (ἔραμαι) τὸ ἀγαπᾶν, ἔρως, ἐπιθυμία, μῖξις (ὡς ἐτυμολογία τοῦ ἥρως)· ΕΜ 437,38 : Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.65,22 ἐκ τῆς ἐράσεως τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν.

ἐρασιτέχνης (ὁ) (ἔρως - τέχνη) νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. ἐρασιτέχνις-ιδος ὁ ἀγαπῶν τέχνην τινὰ καὶ ἰδίως καλήν, φιλότεχνος· ‖ κατ' ἐπέκτ. ὁ ἀσκῶν τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην οὐχὶ ὡς κύριον ἐπάγγελμα, ἀλλ' ὥς τι πάρεργον, ὁ ἐξ ἰδιαιτέρας ἀγάπης ἢ εὐχαριστήσεως ἀσχολούμενος περί τι, ντιλετάντης : ἐρασιτέχνης ζωγράφος - δημοσιογράφος - γλύπτης· ‖ γεν. ὁ ποιῶν τι οὐχὶ συστηματικῶς καὶ ἐν παντὶ καιρῷ, ἀλλὰ τυχαίως καὶ ἐκτάκτως : ἐρασιτέχνης καπνιστής - σπουδαστής.

ἐρασιτεχνία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρασιτέχνου βλ.λ., τὸ νὰ ἀσκῇ τις οὐχὶ συστηματικῶς, ἀλλὰ παρέργως τέχνην τινὰ ἢ ἐπιστήμην, ντιλεταντισμός.

ἐρασιτεχνικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐρασιτέχνην ἢ τὴν ἐρασιτεχνίαν, ὁ κατ' ἐρασιτεχνίαν γινόμενος, ὁ οὐχὶ συστηματικῶς καὶ ἐπαγγελματικῶς, ἀλλὰ παρέργως γινόμενος, ἀ. ντιλετάντικος : ἐρασ- ὅμιλος, - παράστασις· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς, δημ. -ά.

ἐρασιτεχνισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρασιτέχνου, ἐρασιτεχνία, ντιλεταντισμός.

ἐρασιχρηματία (ἡ) μτγν. ὁ ἔρως τῶν χρημάτων, φιλαργυρία : Ὀλυμπιόδ.Διάκονος εἰς Ἰὼβ 475, 17 ἐν δὲ τῇ διανοίᾳ λάθρα τὴν ἐρασ- τρέφουσιν.

ἐρᾰσιχρήμᾰτος-ον κ. μσν. ὁ ἀγαπῶν τὰ χρήματα, φιλάργυρος, πλεονέκτης· Ἡσ. « ἐρασιχρημάτους· φιλαργύρους » : Ξεν.Ἀπομν.1,2,5 ἐρασιχρημάτους γε τοὺς συνόντας ἐποίει, Φιλόστρ. Σοφ.2,29· ὁμ. τὸ συγκρ. : Νικ.Χων.355.

ἐρασμι(α)κός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ τῆς προφορᾶς τῆς ἀρχ. ἑλληνικῆς, ὁ κατὰ τὸν τρόπον, τὴν δοξασίαν τοῦ Ὀλλανδοῦ φιλολόγου Ἐράσμου γινόμενος : ἐρασμιακὴ προφορά· **2)** ὁ ὀπαδὸς τῆς δοξασίας τοῦ Ἐράσμου : ἐρασμιακὸς φιλόλογος· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

ἐράσμιος-ον κ. μον. κ. νεώτ. κ. -η-ον, νεώτ. κ. -α-ον, ὁ ἄξιος ἔρωτος, ἀξιέραστος, ἐπέραστος, ἀξιαγάπητος, χαρίεις, εὐχάριστος, προσηνής, θελκτικός : Σιμων.Ἀμ.7,52 κείνῃ γὰρ οὔ τι καλὸν .. πρόσεστιν οὐδὲ τερπνὸν οὐδ' ἐράσμιον, Ἀνακρ. 20(18) τίς ἐρασμίην τρέψας θυμὸν ἐς ἥβην, Αἰσχ. Ἀγ.605 ἥκειν (δ') ὅπως τάχιστ' ἐράσμιον πόλει (ἐπιθυμητόν, ποθητόν), Ξεν.Συμπ.8,36 τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ, Μόσχ.3,20 ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει· ‖ φρ. ἐρ- ἄγω τινὰ τὸν με-

ταχειρίζομαι μὲ ἀγάπην : Ἰώσ.ΑΙ 19,6,1· || συγκρ. -ώτερος : Θεμίστ.Λόγ.17,217Α, Βl.Ἰω.Δαμασκ.1,13C· κ. ὑπερθ. ἐρασμιώτατος : Πλάτ.Φαῖδρ.250D ὥστ' ἐκφανέστατον εἶναι καὶ ἐρασμιώτατον, αὐτ. Πολ.204D, Ξεν.Ἀπομν.3,10,3· || τὸ οὐδ. ἐράσμιον ὡς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐράσμιον : Πομπ. ἐν ΑΠ 7,219 ἡ.. πᾶσιν ἐράσμιον ἀνθήσασα.

ἐρασμιότης-τητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρασμίου, τὸ νὰ εἶναί τις ἐράσμιος: Ἐπιφάν.1,62.

ἐρασμός (ὁ) ἡ διάθεσις τοῦ ἐρᾶν, τοῦ ἀγαπᾶν : ΑΒ 412,25 ἀξιέραστον, ἄξιον ἐρασμοῦ, ἐπέραστον.

ἐραστεύω [ἔρως] ἔχω ἔρωτα, πόθον, ἐπιθυμίαν πρός τι : Αἰσχ.Πρ.892 ἐραστεῦσαι γάμων.

ἐραστής (ὁ) (ἔρως, ἐρῶμαι) κ. μσν. κ. δημ., θηλ. ἐράστρια βλ.λ., ἐπὶ προσ., ὁ ἐρῶν, ὁ δι' ἐρωτικῶν σχέσεων συνδεόμενος πρός τινα, ἀγαπητικός : Ἀριστφ.Ἱππ.732,Πλούτ.Ἠθ.761C ἐρ- δὲ καὶ ἐρωμένου μέσος οὐδεὶς.. διεξῆλθε πόλεμος· || νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ἐπὶ ἐρωτικοῦ σαρκικοῦ συνδέσμου παρανόμου: ὁ ἐραστὴς τῆς βασιλίσσης, - γνωρίζει πῶς ἡ γυναίκα του πρὶν τὴν πάρῃ εἶχε ἐραστές· || ὁμ.κ. ἐπὶ σχέσεων ἔρωτος, ἀγάπης ἄνευ ὑλικοῦ συνδέσμου : ἡ κόρη αὐτὴ ἀρέσκεται νὰ ἔχῃ πολλοὺς ἐραστάς, - ἄτυχος ἐραστής· κ. μτ. γεν. : ἔχει τὴν φύχωσιν νὰ εἶναι ἐραστὴς ὑπάνδρων γυναικῶν, -παιδιῶν· 2) κ. νεώτ. ἐπὶ πρασ., θαυμαστής, θιασώτης, λάτρις : Πλάτ.Μέν.70Β ὧν σὸς ἐραστής ἐστιν Ἀρίστιππος, αὐτ.Πρωτ.317C ὅτι ἐρασταὶ αὐτοῦ (τοῦ Προδίκου) ἀφιγμένοι εἴημεν, Δημήτρ.Προκ.ἐν Σάθ.3,496 μάλιστα Πλάτωνος ἐραστής, - εἶναι ἐραστὴς τοῦ Ἐπικούρου· 3) μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς πράγμ., ἐνέργειαν, κατάστασιν, θεωρίαν κττ., ὁ λίαν ἀγαπῶν τι, ὁ μετὰ πάθους ἀσχολούμενος περί τι, ὁ σφοδρῶς ὀρεγόμενος, ὁ θιασώτης τινός : Ἡρ.3,53 πολλοὶ δὲ αὐτῆς (τῆς τυραννίδος) ἐρασταί εἰσι, Σοφ.ΟΤ 601 ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν, Εὐρ.Ἡρακλ.377 πολέμων ἐραστά, - ἐραστὴς τῆς σοφίας- τοῦ οἴνου - τοῦ χοροῦ - τοῦ χρήματος· || φρ. παίδων ἐραστὴς ὁ ἐπιθυμῶν νὰ ἔχῃ τέκνα : Φάλ. 68,210 πολλοὶ παίδων ὄντες ἐρασταί, Εὐρ.Ἱκ.1088· ὁμ. πραγμάτων ἐραστὴς πολυπράγμων : Ἀριστφ. Εἰρ.191 οὐδ' ἐραστὴς πραγμάτων, αὐτ.Νεφ.1459 πονηρῶν ὄντ' ἐραστὴν πραγμάτων· ὁμ. ἐραστὴς πόλεως : Θουκ.2,43 ἐραστὰς γιγνομένους αὐτῆς (τῆς πόλεως)· ὁμ. ἐραστὴς τοῦ πονεῖν ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐργασίαν : Ἀριστφ.Πλ.254 τοῦ πονεῖν ἐρασταί· ὁμ. ἐραστὴς λόγων : Πλάτ.Φαῖδρ.228C τοῦ τῶν λόγων ἐραστοῦ· ὁμ. ἐραστὴς νοῦ καὶ ἐπιστήμης : Πλάτ.Τίμ.46C· ὁμ. ἐραστὴς ἐπαίνου : Ξεν.ΚΠ 1,5,12· ὁμ. ἐραστὴς δόξης καὶ τιμῆς : Πλούτ.Κάμ.25· || κ. ἐμπροθ. ἐρ- περί τι : Πλάτ.Συμπ.203C φύσει ἐραστὴς ὢν περὶ τὸ καλόν, καὶ τῆς Ἀφροδίτης καλῆς οὔσης· || ὁμ. ἐν χρ. κ. ὡς θηλ. : Λουκ.Φιλοψ.15 ἐραστὴν γυναῖκα καὶ πρόχειρον, Φιλόστρ.Σοφ.1,25,1 ἐρασταὶ δὲ αὐτοῦ πολλαὶ μὲν πόλεις, διαφερόντως δὲ ἡ Σμύρνα.

ἐραστικός-ή-όν μτγν. ὁ ἐρῶν, ἀγαπῶν τι : Κατ. Ἀστρλ.Κ 2,176 ἐραστικὸς καλῶν.

ἐραστός-ή-όν ἐρατός, ἀγαπητός, παθητός, ἐράσμιος, χαρίεις : Πλάτ.Συμπ.204C ἔστι τὸ ἐραστὸν τὸ τῷ ὄντι καλόν, αὐτ.Φαῖδρ.250D, Ἐπιγρ. τόνδε δρόμον ποίησεν ἐραστόν· κ. συγκρ. : Στράτ. ἐν ΑΠ 12,197 πάντα γὰρ ἀκμάζοντ' ἐστὶν ἐραστότερα· 2) ἐπιρρεπὴς πρὸς ἔρωτα : Σιμων.178,1 (ΑΠ 158,1) αἵ ποτ' ἐρασταί.

ἐράστρια (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. θηλ. τοῦ ἐραστὴς βλ.λ., ἡ ἐρῶσα·Πολυδ.3,50 «καὶ γυναῖκας ἐραστρίας Εὔπολις εἴρηκεν» : Εὐπ.414, Περικτ.π.Στοβ.4,28,19 ἐράστριαι ἀλλοτρίων λεχέων· πρβλ. ΑΙλ.ΖΙ 3,40· || νεώτ. κ. δημ. μ. ἐν μτφ. χρ. ὁ μετ' ἔρωτας ἀσχολούμενος περί τι : ἐράστρια τοῦ καλοῦ.

ἐραστριῶ-άω ἐφετ. τοῦ ἐρῶ βλ.λ., εἶμαι ἐρωτόληπτος· Φώτ.Λεξ. «ἐραστριᾶν καὶ ἐρωτίζειν».

ἔρᾶται γ' ἑν. πρόσ. ὑποτ. τοῦ ἔραμαι βλ.λ.· || ἐρᾶται γ' ἑν. πρόσ. παθ. ὁριστ. τοῦ ἐρῶ(-άω).

ἐρατεινεύκιν Ἡσ. «στρατεύεσθαι, ἢ δυσφορεῖν»· πρβλ. Φώτ. «ἐρατειχεύειν· στρατεύεσθαι».

ἐρᾰτεινός-ή-όν κ. νεώτ. ἐράσμιος, ἀξιέραστος, ἀγαπητός, χαρίεις, τερπνός, θελκτικός, χαριτωμένος, π. Ὁμ. συνήθ. ἐπὶ τόπων : Ἰλ.Β 532 καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς, αὐτ.Ε 210 ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν ἡγεόμην Τρώεσσι· κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἰλ.Ζ 156 ἠνορέην ἐρατεινήν, Ὀδ.Ψ 300, Ὕμν.Ἑρμ.40 ἐρ- ἄθυρμα, Πίνδ.Ο 6,85 τᾶς ἐρατεινὸν ὕδωρ πίομαι, αὐτ. ἀπ.122,7, αὐτ.Ι 4,53 ἐρατεινῷ μέλιτι· || κ. σπαν. ἐπὶ προσ. καὶ τότε συνήθ. ἐπὶ γυναικῶν : Ἰλ.Γ 175 λιποῦσα παῖδά τε τηλυγέτην καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινὴν (θυγατέρα τρυφερὰν καὶ ἐρασμίας ὁμήλικας), Ὀδ.Δ 13 τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινήν, Ὕμν.Δήμ.423, Ἡσίοδ.Θ 136 Φοίβην τε χρυσοστέφανον Τηθύν τ' ἐρατεινήν· κ. ἐπὶ ἀνδρός : Ὀδ.Ι 230 οὐδ' ἄρ ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι (σχόλ. «ἀγαπητὸς καὶ ἐπέραστος· ἢ ἡδὺς καὶ προσηνής, ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος Πολυφήμου») (λ. ἐπ. κ. λυρ. ἐν χρ. κ. π. πεζ. ὡς ἐπίθ. τῶν ὑδάτων : Ἱππ.Ἀέρ.5· ὁμ.π. Πλούτ.Ἄρατ. 45 ἡ μὲν ἐρατεινὴ Μαντίνεια)· || Ἡσ. «ἐρατεινόν· ἐπέραστον, ἔνδοξον»· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

ἐρᾰτίζω (ἐρατὸς) ἐπ. τ. τοῦ ἐρῶ (ἢ ἔραμαι) βλ.λ., ἐν χρ. π. Ὁμ. πάντοτε ἐν τῇ φρ. κρειῶν ἐρατίζων μετὰ πόθου ὀρεγόμενος κρέατος : Ἰλ.Λ 551 ὁ δὲ κρειῶν ἐρατίζων ἰθύει, Ὕμν.Ἑρμ.64,287· 2) ἐρῶ, ἀγαπῶ : Καλλ.ἀπ.20 Ζεὺς ἐράτιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς.

ἐρᾰτογλέφᾰρος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἐρατεινούς, ἐρασμίους ὀφθαλμούς, μὲ χαριτωμένα μάτια : Λιμεν.26 ἐρατογλέφαρον Λατοῦς ἔρνος (πιθ.).

ἐράτοθεν (διορθ. ἐράτυθεν = ἐρήτυθεν) Ἡσ. «ἀνεπαύσαντο».

ἐρατοπλόκᾰμος-ον ἐρασιπλόκαμος : Ὀρφ. Ὕμν.44,2.

ἐρᾰτός-ή-όν (ἔραμαι) ἐραστός, ἐράσμιος, ἐπέραστος, ἀγαπητός, χαρίεις, θελκτικός, χαριτωμένος, ἐπὶ προσ. κ. πραγμ. : Ἰλ.Γ 64 μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης, Ἡσίοδ.Θ 879 ἔργ' ἐρατὰ φθείρουσι χαμαιγενέων ἀνθρώπων, αὐτ.970 Ἰασίῳ ἥρωϊ μιγεῖσ' ἐρατῇ φιλότητι, Ὕμν.Ἑρμ.153 ἐρατὴ χέλυς, αὐτ.Ἀπολλ.477 ἐρατὴ πόλις, Ἀλκμ.45(16) ἀρχ' ἐρατῶν ἐπέων, Σαπφ. ἐν Λυρ.Συμπλ.5,17 ἐρατόν βᾶμα, Πίνδ.Π 9,12 καί σφιν ἐπὶ γλυκεραῖς εὐναῖς ἐρατὰν βάλεν αἰδῶ, Αἰσχ. Ἑπτ.864 ἐρατῶν ἐκ βαθυκόλπων στηθέων, Εὐρ. Ἡρακλ.915 Ἥβας τ' ἐρατὸν χροΐζει λέχος, Ἀριστφ.Θεσμ.993· κ. συγκρ. : ΑΠ 12,151 παίδων ἐρατώτατον ἄνθος· || ὁμ.κ. ἐπὶ προσ. : Ἡσίοδ.Θ 259 φυήν τ' ἐρατὴ καὶ εἶδος ἄμωμος, αὐτ.355, Θέογν.242 νέοι ἄνδρες εὐκόσμως ἐρατοί, Πίνδ. Ο 10(11),99 παῖδ' ἐρατὸν δ' Ἀρχεστράτου αἴνησα· || τὸ οὐδ. ἐρατὸν ὡς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐρατόν, ἐράσμιον : Ὕμν.Ἑρμ.423 ἐρατὸν κιθαρίζειν, αὐτ.455· 2) προσφιλής, ἀγαπητός : Τυρτ. 10,29 ἀνδράσι μὲν θηητὸς ἰδεῖν ἐρατὸς δὲ γυναιξί.

ἐρᾰτόστομος-ον ὁ ἔχων ἐράσμιον στόμα ἢ μτφ. ὁ ἐρασμίως, θελκτικῶς ὁμιλῶν, ἐκφραζόμενος : Λυρ.Ἀδέσπ. ἐν Φιλολόγῳ 80,333.

ἐρατόχρους-οος-ουν μτγν. ὁ ἔχων ἐράσμιαν ὄψιν, πρόσωπον : Ρουφῖν.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 5,75 αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος.

ἐρατύς-ύος (ἡ) μτγν. ἐρασμιότης : ΑΠ 7,337.

ἐρᾰτύω δωρ. τ. τοῦ ἐρητύω βλ.λ. : Βακχ.16,12 χεῖρα δ' οὐκέτι παρθενικᾶς ἄτερθ' ἐράτυεν, Σοφ.ΟΚ 164· || Ἡσ. «ἐράτοθεν· ἀνεπαύσαντο» (πιθ. κυπρ. ἀντὶ ἐρήτοθεν : Ἰλ.Θ 99).

ἐρᾰτώ-οῦς (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐρασμία, ἀξιέραστος, χαρίεσσα· || εἰδ. ὡς οὐσ. μία τῶν ἐννέα Μουσῶν ἐφορεύουσα τῆς λυρικῆς καὶ ἐρωτικῆς ποιήσεως, ὡς καὶ τῆς φιλοσοφίας : Ἡσίοδ.Θ 78 **Τερψιχόρη τ' Ἐρατώ τε,** Πλάτ.Φαῖδρ.259D **τῇ δὲ Ἐρατοῖ τοὺς ἐν τοῖς ἐρωτικοῖς·** **2**) π. Πυθαγορείοις ὀνομασία τοῦ ἀριθμοῦ δύο : Θεολ.Ἀριθμ.11.

ἐρατώνῠμος-ον ὁ ἔχων ἐρατὸν ὄνομα, ἐρασμίαν φήμην : Στησίχ.ἀπ.44,1 **ἐ- ἀοιδά,** Βακχ.16,31.

ἐρατῶπις-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἔχουσα ἐρασμίαν ὄψιν, ἐράσμιον βλέμμα.

ἐρατωπός μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ τερατωπός : Χρησμ. Σιβ.11,84 **ὑπερμενέες τ' ἐρατωποί.**

ἔραυνα (ἡ) δ. τ. τοῦ ἔρευνα βλ.λ. : Φίλ.1,485, Πάπ.

ἐραύνησις-εως (ἡ) πάπ. δ. τ. τοῦ ἐρεύνησις βλ.λ.

ἐραυνητής (ὁ) πάπ. δ. τ. τοῦ ἐρευνητὴς βλ.λ.

ἐραυνητικόν (τὸ) πάπ. ἡ ἐπὶ τῇ ἐρεύνῃ διδομένη ἀμοιβή, τὰ δικαιώματα τῆς ἐρεύνης, τὰ βρεβίκια : Πάπ.

ἐραυνῶ-άω μτγν. τ. τοῦ ἐρευνῶ βλ.λ. ; ΠΔ Παραλ.1,19,3 **ὅπως ἐραυνήσωσι** (δ.γρ.) **τὴν πόλιν,** Φίλ.1,484, Πάπ. **ὁ οἶκος αὐτοῦ ἠραύνηται.**

ἐραχάται (οἱ) Ἡσ. «οἱ δεσμεύοντες», οἱ ἀμαλλοδετῆρες· πρβλ. ἔραχος.

ἔραχος Ἡσ. «τὸ δράγμα. Βοιωτοί».

ἐρβιλιῖδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. ἐγχυματογενῶν ὑποτρίχων πρωταζῴων.

ἐρβίνκια (τὰ) νεώτ. ζῳολ. φυλὴ **βακτηριοειδῶν** βακτηρίων.

ἐρβινικαὶ γαῖαι-(αἱ) - νεώτ. χημ. ὁμὰς ὀξιδίων σπανίων μετάλλων.

ἔρβιον (τὸ) νεώτ. χημ. σπανιώτατον στοιχεῖον ἐκ τῆς ὁμάδος τῶν σπανίων γαιῶν.

ἔρβως (=ἔδρως, ἔϝρως ἢ ἐρϜως) Ἡσ. «εὐρώς».

ἔργ (τὸ) (ἀκλ.) (διεθνὲς erg) νεώτ. φυσ. ἀ. ἔργιον (τὸ) βλ.λ.

ἐργάδεις (οἱ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ Ἀργαδεῖς βλ.λ. ἐν Πλαύτ.Σόλ.23.

ἐργάζομαι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., κρητ. **Ϝεργάδδομαι,** μέλλ. **ἐργάσομαι,** δωρ. **ἐργαξοῦμαι,** ὁμ. κ. μτγν. **ἐργῶμαι** (Ἡσ. «ἐργᾷ· ἐργάζει»), μέσ. ἀόρ. **εἰργασάμην,** κ. Ἰων. **ἐργασάμην,** γ' πληθ. πρόσ. εὐκτ. **ἐργασαίατο,** δωρ. **ἠργάξαντο,** παθ. ἀόρ. **εἰργάσθην** κ. δημ. **ἐργάστηκα,** παρακ. **εἴργασμαι,** κ. Ἰων. **ἔργασμαι,** μτχ. παθ. παρακ. **εἰργασμένος** κ. δημ. **ἐργ-** (ἅπαντες οἱ χρόνοι οὗτοι εἶναι ἐν χρ. ἔν τε μέσ. κ. ἐν παθ. σημ.), ἡ αὔξησις **ει** ἐν τισιν Ἐπιγρ. γράφεται διὰ τοῦ **η,** **ἠργαζόμην, ἠργασάμην** (ἐξ-), ἀλλὰ κ. **εἴργασμαι, εἰργασμένος,** πάπ. **εἴργασμαι,** ἐνασχολῶ τὰς σωματικὰς ἢ πνευματικάς μου δυνάμεις πρὸς παραγωγὴν ἔργου, ἐκτελῶ ἐργασίαν τινὰ σωματικὴν ἢ πνευματικήν, ἐνεργῶ, κοπιάζω, δουλεύω, κυρ. ἐπὶ γεωργίας, καλλιεργῶ : Ἡσίοδ.Ἔργ.299 **σύ γ' ἡμετέρης μεμνημένος αἰὲν ἐφετμῆς,** αὐτ.309, Θουκ.2,72 **ἕξομεν παρακαταθήκην, ἐργαζόμενοι·** || ὁμ. ἐπὶ πάσης χειρωνακτικῆς ἐργασίας, τῶν δούλων κ. ἄλλων : Ὀδ.Ξ 272 **σφίσιν ἐργάζεσθαι ἀνάγκῃ,** Ἡρ.2,124 **ἐργάζεσθαι ἑωυτῷ κελεύειν πάντας Αἰγυπτίους** (ἐν τοῖς λατομείοις), Δημ.1048 **βεβοηθήκατε τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις ἐργαζομένοις** (ἐν τοῖς μεταλλείοις)· || κ. γεν. : ΚΔ Ἰω.5,17 **ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, κἀγὼ ἐργάζομαι,** αὐτ.Θεσσ.2,3,10 **εἴ τις οὐ θέλει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐσθιέτω, - ἐργάζεται μέρα - νύχτα καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὰς ἀνάγκας του·** || μετὰ δοτ. ὀργ. **χαλκῷ** διὰ χαλκοῦ : Ἡσίοδ.Ἔργ.151 **χαλκῷ δ' εἰργάζοντο·** || κ. ἐπὶ ζῴων : Σοφ. ἀπ.563 **ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται·** || κ. ἐπὶ πτηνῶν ἐργαζομένων πρὸς εὕρεσιν τροφῆς : Ἀριστλ.Ζ1 616b,35 **ἐργάζεται δὲ τὴν ἡμέραν·** || ἐπὶ μελισσῶν : αὐτ.625b,22· **2**) μτφ. ἐν Ἀριστφ.Ἐκκλ.148 **καὶ γὰρ τὸ χρῆμ' ἐργάζεται** (προχωρεῖ, σχόλ. «ἀνύεται»), Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,12,7 **ὁ ἀὴρ ἐργάζεται** (ἐκτελεῖ τὸ ἔργον του, φέρει ἀποτέλεσμα), αὐτ.6,18,11 **οὐχ ὁμοίως ἐργάζεται τὸ θερμόν·** **3**) ἐπὶ διαφόρων μηχανημάτων κ. νεώτ. κ. δημ. εἶμαι, εὑρίσκομαι ἐν κινήσει, λειτουργῶ, δουλεύω : Ἰλ.Σ 469 **βῆ δ' ἐπὶ φύσας, τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι, - σώθηκε ἡ μπενζίνα καὶ ἔπαυσε νὰ ἐργάζεται ἡ μηχανή μας, - δὲν ἐργάζεται καλὰ τὸ ρολόγι του·** || κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας : **ξεκούτιανε καὶ δὲν ἐργάζεται πιὰ τὸ μυαλό του·** **4**) μτβ. ποιῶ, ἀπεργάζομαι, κατασκευάζω, κάμνω : Ὀδ.Υ 72 **ἔργα δ' Ἀθηναίη δέδαε κλυτὰ ἐργάζεσθαι,** Πίνδ.Ν 5,1 **ὥστ' ἐλινύσοντα Ϝεργάζεσθαι ἀγάλματα,** αὐτ.Ι 2,46 **ὕμνους . . εἰργασσάμαν,** Ἀριστφ.Νεφ.880 **ἁμαξίδας τε σκυτίνας εἰργάζετο,** Θουκ.2,76 **τὸ μὲν μέγα οἰκοδόμημα ἐπαύσαντο ἐργαζόμενοι,** Πλάτ. Κρατ.431C **προστιθεὶς ἢ ἀφαιρῶν γράμματα μὲν καὶ εἰκόνας ἐργάζεται·** κ.μτ. συστοίχ. ἀντικ. : αὐτ. Μέν.91D **ὃς οὕτω περιφανῶς καλὰ ἔργα εἰργάζετο·** κ. παθ. : Ξεν.Ἀπομν.2,6,6 **ὃν ἂν ὁρῶμεν τοὺς πρόσθεν ἀνδριάντας καλῶς εἰργασμένον·** || ὁμ. ἐπὶ μελισσῶν : Ἀριστλ.Ζ1 627b,6 **ὅταν δὲ ἡ ὕλη ἀνθῇ, κηρὸν ἐργάζονται,** Πάπ. **δελματίκιον ἐργάζομαι·** **5**) καθιστῶ : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 11,2 **μικροῦ δεῖν ὅλον ξηρὸν εἴργασται,** Παυσ.2,1,3 **ἐπεχείρησε Πελοπόννησον ἐργάσασθαι νῆσον,** Αἰλ.ΠΙ 3,1 **ἐργάζονται τὸν Πηνειὸν ἐκεῖνοι** (ἐνν. οἱ ποταμοὶ) **μέγαν·** **6**) ὁμ. μτβ. δρῶ, πράττω, ἐκτελῶ, περαίνω : Ἰλ.Ω 733 **ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,** Ὀδ.Ρ 321, Ἡσίοδ.Ἔργ.382 **ἔργον ἐπ' ἔργῳ ἐργάζεσθαι** (ἐπὶ τῶν γεωργῶν), Σοφ.ΟΤ 347 **ξυμφυτεῦσαι τοὔργον εἰργάσθαι δέ,** Πλάτ.Συμπ.213D **θαυμαστὰ ἐργάζεται·** || ὁμ.ἐν φρ. **ἐρ- ἐργασίας** : Ξεν.Οἰκ.7,20 **τοῦ ἐργασομένου τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐργασίας,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1121b,33· || κ. μετ' ἀντικ. ἀφηρ. σημ. : Πλάτ.Γοργ.522D **μήτε περὶ θεοὺς ἄδικον μηδὲν μήτε εἰρηκὼς μήτε εἰργασμένος,** ΚΔ Πράξ.10,35 **ἐργαζόμενος δικαιοσύνην,** αὐτ.Κορινθ.1,16,10 **τὸ γὰρ ἔργον Κυρίου ἐργάζεται·** || κ. μετὰ διπλῆς αἰτ., ποιῶ τί τινι : Ἡρ.2,26 **τά περ νῦν ἐργάζεται** (ὁ ἥλιος) **τὸν Νεῖλον,** κ. ἐν τοιαύτ. σημ. συνήθ. διαπράττω κακὸν εἴς τινα : Σοφ.Φιλ.786 **οἷά μ' ἐργάσει κακά,** ὁμ. αὐτ.928 **οἷά μ' εἰργάσω,** αὐτ.1172 **τί μ' εἰργάσαι ;,** αὐτ.Ἠλ.1206 **μὴ δῆτα . . τοῦτό μ' ἐργάσῃ,** Εὐρ.Ἡρακλ.806 **τὰς Μυκήνας οὐδὲν ἐργάσει κακόν,** Ἀριστφ.Σφ.787 **αἴσχιστα γάρ τοί μ' εἰργάσατο,** Θουκ.1,137 **ὃς κακὰ μὲν πλεῖστα Ἑλλήνων εἴργασμαι τὸν ὑμέτερον οἶκον,** Πλάτ.Γοργ.521E **πολλὰ ὑμᾶς καὶ κακὰ ὅδε εἴργασται ἀνήρ·** ὁμ. σπανιώτ. ἐν ἀγαθῇ σημ. : Ἡρ.8,79 **πλέω ἀγαθὰ τὴν πατρίδα ἐργάσεται,** Θουκ.3,52 **τοὺς ξυμμάχους . . ἀγαθόν** [τι] **εἰργασμένοι εἰσίν,** Πλάτ. Κρίτ.53Α **τί ἀγαθὸν ἐργάσει σαυτόν,** αὐτ.Φαῖδρ. 244Β **πολλὰ δὴ καὶ καλὰ . . τὴν Ἑλλάδα εἰργάσαντο,** Ἀνδοκ.2,10 **τὴν πόλιν ταύτην ἀγαθόν τι τοσοῦτον ἐργάσασθαι·** || ὁμ. **ἐ- τινί τι** : Σοφ.ΟΤ 1374 **οἷν ἐμοὶ δυοῖν ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα,** Ἀριστφ.Σφ.1350 **πολλοῖς γὰρ ἤδη χἀτέροις αὔτ' εἰργάσω** (διότι καὶ διὰ πολλοὺς ἄλλους τὸ ἴδιον ἔκαμες), Εὐρ.Ἑκ.1085 **ὥς σοι δύσφορ' εἴργασται κακά** (πόσον ἀνυπόφορα κακὰ σοῦ συνέβησαν), ΚΔ Ρωμ.13,10 **ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται·** || ὁμ. **ἐ- εἴς τινα** : ΚΔ Ματθ.26,10 **ἔργον γὰρ καλὸν εἰργάσατο εἰς ἐμέ·** **7**) εἰδ. τελῶ ἱεροτελεστίας : ΚΔ Κορινθ.1,9, 13 **οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι ἐκ τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν·** **8**) μτγν. πλάττω, δημιουργῶ : Ἀκολουθία Μ.Σαββ.Ὄρθρ.Ὠδ.5 **ἐξ αὐτῆς** (ἐνν. τῆς πλευρᾶς)

εἰργάσω τὴν ἀνάπλασιν· **9)** εἰδ. ἐν ἀρχ. νομ. ζημίαν ἐργάζομαι ἐπιφέρω ζημίαν, προξενῶ, προκαλῶ βλάβην : Ἰσαῖ.6,20 ζημίαν εἰργασμένος, Ὑπερείδ.'Αθ.22, Πάπ. βίαν οὐ τὴν τυχοῦσαν ἐργάσασθαι, αὐτ. τραύματα εἰργάσω· **10)** κατεργάζομαι, ἐπεξεργάζομαι, δουλεύω : Ὀδ.Γ 435 ὅπλα.. οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο | διὰ τῶν ὁποίων κατεσκεύαζε τὸν χρυσόν|· || συνήθ. ἐρ- τὴν γῆν καλλιεργῶ : Ἡρ.1,17 τὴν γῆν σπείρειν τε καὶ ἐργάζεσθαι, Πλάτ.Πολ.420E ἐργάζεσθαι κελεύειν τὴν γῆν, Ξεν.Ἑλλ.3,3,7 γῆν καὶ ξύλα καὶ λίθους ἐργάζονται, Δημ.974 κατεργασάμενος τὴν ἀργυρῖτιν, ἣν οἱ ἐμοὶ οἰκέται ἠργάσαντο, Ἐφραὶμ Σύρ.1,45B ἐργάζεται τὴν ἄμπελον ταύτην, Πάπ. τοὺς μόσχους ἐργαζομένους τὰ Γενναδίου,- ἐργάζεται τὸ χωράφι του, Ζερβ. μτφρ.Ἰλ.Ζ 47 πράματ' ἀκριβά, χαλκός, χρυσάφι κι ἐργασμένο σίδερο, - δὲν τὸ ἐργάστηκε καλὰ τὸ φόρεμα ὁ ράφτης· || ὁμ. ἐργάζεσθαι τὴν θάλασσαν ἐπὶ ἁλιέων ἢ ἐμπόρων ἢ ναυτῶν : Ἡσίοδ.Θ 440 οἳ γλαυκὴν δυσπέμφελον ἐργάζονται, Διον.Ἀλ.Ρωμ. 3,46, ΚΔ Ἀπ.18,17 ναῦται καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται· **11)** κτῶμαί τι ἐργαζόμενος, κερδίζω διὰ κόπων, ἐκ τοῦ ἐπαγγέλματός μου : Ἡσίοδ. Ἔργ.43 ῥηϊδίως γάρ κεν καὶ ἐπ' ἤματι ἐργάσσαιο | ἐνν. βίον | | εὐκόλως καὶ ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἤθελες ἀποκτήσει ἐργαζόμενος τόσον βίον|, Ἡρ.1,24 ἐργασάμενον δὲ χρήματα μεγάλα, Ἀριστφ.Ἱππ.840 τρίαιναν, ᾗ πολλὰ χρήματ' ἐργάσει σείων τε καὶ ταράττων, Ἀνδοκ.1,144 βίον ἠργασάμην ἐκ τοῦ δικαίου, Πλάτ.Ἱππ.Μ 282D πλέον ἀργύριον ἀπὸ σοφίας εἴργασται, Ξεν.Ἀπομν.2,8,2 τὸ σῶμα ἱκανὸν εἶναι μισθοῦ τὰ ἐπιτήδεια ἐργάζεσθαι, Ἀλεξ.Ἱστ.ἐν Ἀθήν.13,572F ἐργασάμεναι ἱκανῶς ἀπὸ τῆς ὥρας | ἀποκτήσασαι ἱκανὰ χρήματα ἐκ τῆς πορνείας, κυρ. πωλοῦσαι τὴν ὥραν ἤτοι τὴν ὡραιότητα|, - ἄνοιξε μεσιτικὸ γραφεῖο καὶ ἐργάζεται καλά, - ὁ γιατρὸς εἰργάσθη καλὰ στὴν ἐπαρχία· || γεν. ἐπὶ γυναικῶν, πορίζομαι ἀργύριον, παρέχων τὸ σῶμά μου τῷ βουλομένῳ χρῆσθαι, ἑταιρεῖν, πορνεύεσθαι : Δημ.1351 ἠργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν, αὐτ.1352, αὐτ.1358, Πολύβ.12,13,2 τῶν ἐπὶ τέγους ἀπὸ τοῦ σώματος εἰργασμένων οὐδεὶς, Λουκ.Ἀπαιδ.25, Πλούτ.Τιμ.14 ταῖς ἀφ' ὥρας ἐργαζομένοις γυναιξίν· **12)** ἀσκῶ, ἐξασκῶ, ἐπαγγέλλομαι : Πλάτ.Πολ.374A ἀδύνατον ἕνα πολλὰς καλῶς ἐργάζεσθαι τέχνας, αὐτ.Φαίδ. 60E μουσικὴν ποίει καὶ ἐργάζου, Ἰσοκρ. 13,6 τὴν ἀρετὴν καὶ σωφροσύνην ἐργαζομένους | δ. γρ.|· **13)** ἀπολ. ἀσκῶ βιοποριστικόν τι ἐπάγγελμα, ἀσχολοῦμαι περί τινα ἐργασίαν, ὑπηρετῶ που : Λυσ.23,2 ἐλθὼν ἐπὶ τὸ γναφεῖον, ἐν ᾧ εἰργάζετο, Δημ.957 ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζομένοις ἀνθρώποις | δι' ἀνθρώπους καταγινομένους εἰς τὸ ἐμπόριον καὶ ἐργαζομένους μὲ τὰ χρήματα |, αὐτ.1308 οὐκ ἔξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐργάζεσθαι,αὐτ.1297 πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων, αὐτ.1292,αὐτ. 794 ταῦτ' ἐργάζεται, αὐτ.960 | αὐτοὶ | αὐτοῖς ἐργαζόμενοι | οἱ ἐμπορευόμενοι |, Ἐπιγρ. οἱ ἐν Δήλῳ ἐρ- | λατ. qui Deli negotiantur |, ΚΔ Ματθ.25,16 ὁ τὰ πέντε τάλαντα λαβὼν εἰργάσατο ἐν αὐτοῖς καὶ ἐποίησεν ἄλλα πέντε, Πάπ. ἐργασόμεθα εἰς τὴν διώρυγα, - ἐργάζομαι εἰς τὴν τράπεζαν - σὲ ἐφημερίδα - σὲ κουρεῖο - στὸ ὑπουργεῖο· || διατελῶ ἐν ἀσχολίᾳ, ἐκτελῶ τὸ ἔργον μου, τὴν τακτικήν ἐπαγγελματικήν μου ἀσχολίαν, ἀντίθ. ἀργῶ : ΚΔ Λουκ.13,14 ἓξ ἡμέραι εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι, - αὔριον εἶναι ἑορτὴ καὶ δὲν ἐργάζονται τὰ γραφεῖα, - γέρασε πιὰ καὶ δὲν ἐργάζεται· **14)** ἐπιφέρω, παράγω, προξενῶ : Σοφ.Ἀντ. 326 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται | φέρουσι βλάβην |, Δημόκρ.268, Δημ.1404 τοῖς ἰδοῦσιν ἐργάζεται πόθον, Παῦλ.Αἰγ.6,44· **15)** νεώτ. κ. δημ. καταβάλλω προσπάθειαν, ἐνεργῶ, ἀγωνίζομαι, κοπιάζω : ἐργάστηκε πολὺ ἀλλὰ τὰ κατάφερε νὰ διορισθῇ· **16)** τὸ παθ. κυρίως κτ. μτχ. παρακ., μέλλ. ἐργασθήσομαι, ἀόρ. α' εἰργάσθην, παρακ. εἴργασμαι, γίνομαι, οἰκοδομοῦμαι, κατασκευάζομαι : Ἡρ.1,179 τὸ τεῖχος ὅντινα τρόπον ἔργαστο, Αἰσχ.Πρ.242 κἀκ πέτρας εἰργασμένος, Θουκ.4,8 οἰκοδόμημα διὰ ταχέων εἰργασμένον, αὐτ.1,93 λίθοι εἰργασμένοι | κατειργασμένοι, πελεκημένοι |, Ξεν.Οἰκ.19,8 τῆς γῆς τῆς εἰργασμένης, αὐτ.Ἀπομν.3,10,9 θώρακας εὖ εἰργασμένους· **17)** ὁμ. τὸ παθ. γίνομαι, πράττομαι, τελοῦμαι, τελειώνω : Ἡρ.7,53 τὰ πρόσθεν ἐργασμένα Πέρσῃσι | τὰ πεπραγμένα |, Αἰσχ.Ἀγ.354 χάρις γὰρ οὐκ ἄτιμος εἴργασται πόνων, αὐτ.1346 τοὔργον εἰργάσθαι δοκεῖ μοι, Σοφ.ΟΤ 1369 τάδ'.. ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, Εὐρ.Ἴων 1281, Πλάτ.Πρωτ.340D κακὸν ἄρα μοι εἴργασται· || ὁ ἐνεστ. κ. ὁ παρατ. σπαν. ἐν παθ. σημ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.148 τὸ χρῆμ' ἐργάζεται (σχόλ. «ἀνύεται», κατ' ἄ. ἐπείγει, βιάζεται, δὲν δέχεται ἀναβολήν |,- Διον.Ἀλ. Ρωμ.8,87 σκεύη οἷς γῆ τ' ἐργάζεται | ὁ παρατ. ἠργάζετο (κ. εἰ-), ὁ μέλλ. ἐργασθήσομαι, πάντοτε ἐν παθ. σημ., ἀόρ. εἰργάσθην)· ρηματ. π. ἐργασία, ἐργαστήρ, ἐργαστής, ἐργάτης, ἐργάνη, ἐργάτις, ἔργασις, ἐργατεία, ἐργαστήριον, ὄργανον, ὀργάνη.

ἐργάθω κ. ἐργάθω, ἀόρ. ἔργαθεν κ. ἐέργαθεν, ἀττ. εἴργαθεν (κατ' ἄλλους ἐργάθεῖν κ. ἐεργάθεῖν κ. ἀττ. εἰργαθεῖν, ποι. ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ εἴργω |, παράλλ. τ. τοῦ ἔργω, εἴργω, ἔργνυμι, ἀποχωρίζω τι ἀπό τινος, ἀποσπῶ, ἀποκόπτω : Ἰλ. Ε 147 ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, αὐτ.Λ 437· **2)** κρατῶ ὀπίσω, συγκρατῶ, ἀναχαιτίζω, σταματῶ : Σοφ.Ἠλ.1271 τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργαθεῖν, Εὐρ.Φοίν.1175, Ἀπολλ.Ρ 3,1171· πρβλ. κατειργαθόμην· περὶ τοῦ τύπου πρβλ. ἀμυναθεῖν, διωκαθεῖν, εἰκαθεῖν.

ἐργαῖος Ἡσ. «ἀέριος Ζεύς».

ἐργαλειακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐργαλεῖον, ὁ τοῦ ἐργαλείου : ἐργαλειακὸν λάθος | τὸ ἐκ τῆς μὴ ἀκριβείας ἐργαλείου τινὸς καὶ ἰδίως τοῦ ἑξάντος προερχόμενον|· || εἰδ. ναυτ. ἐργαλειακὸν ὕψος ἀστέρος τὸ διὰ τοῦ ἑξάντος μετρούμενον ὕψος ἀστέρος τινὸς πρὶν ἢ ἐπενεχθῇ εἰς αὐτὸ διόρθωσίς τις.

ἐργαλειοθήκη |ἡ| νεώτ., π. Ἡσ. ἐργαλοθήκη, θήκη ἐν ᾗ ἐναποτίθενται ἐργαλεῖα, ἡ θήκη τῶν ἐργαλείων· || εἰδ. στρατ. θήκη ἐν ᾗ τίθενται τὰ πρὸς λύσιν καὶ συναρμολόγησιν τοῦ ὅπλου χρησιμεύοντα ἐργαλεῖα· ἄ. χρειολόγιον.

ἐργαλεῖο(ν) |τό| κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. ἐργαλήϊον, κρητ. Fεργαλεῖον | ἔργον |, ὄργανον πρὸς διεξαγωγήν, ἀπ' εὐθείας διὰ τῆς χειρός, τεχνικῆς τινος ἐργασίας, σύνεργα : Ἡρ.3,131 ὅσα περὶ τὴν τέχνην ἐστὶ ἐργαλήϊα, Θουκ.7,18 τὰ ἄλλα ἐργαλεῖα ἡτοίμαζον ἐς τὸν ἐπιτειχισμόν, αὐτ.6,44, Πλάτ.Πολιτ.281C τὰς τῶν ἐργαλείων δημιουργοὺς τέχνας, Ξεν.ΚΠ 5,3,47 ἴσασι τῆς ἑαυτοῦ τέχνης ἕκαστος τῶν ἐργαλείων τὰ ὀνόματα, ΠΔ Ἐξ. 39,40 πάντα τὰ ἐργαλεῖα αὐτῆς, Πλούτ.Ἠθ.955F, Πάπ. τὰ ἐργαλεῖα τῶν μηχανῶν, Ἡρωδιαν.Ἱστ. 7,11,8 πᾶν τὸ ἐμπῖπτον ὕλης ἀξιομάχου ἐργαλεῖον ὅπλον ἐποιεῖτο, - τὰ ἐργαλεῖα τοῦ κτίστου - τοῦ μαραγκοῦ, - γεωργικὰ - χειρουργικὰ ἐργαλεῖα· **2)** μτφ. τὸ κινοῦν αἴτιον : Πολύβ.ἀπ.|Exc.Vat.|430 κακίας ὡσανεὶ ἐργαλεῖόν ἐστιν ἡ φιλαργυρία· **3)** δημ. κατ' εὐφημ. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον, τὸ πέος· **4)** Ἡσ. «ἐργαλεῖον· ἐργαστήριον παρὰ Ταραντίνοις»· **5)** κατὰ Σουΐδ. ἔργον τι.

ἐργαλειός (ὁ) δημ. ὁ ἄργαλειὸς βλ.λ.

ἐργαλειοστάσιον (τὸ) **νεώτ. κ. -στάτης** ὁ εἰδικὸς χῶρος, ἐν ᾧ ταποθετοῦνται καὶ φυλόσσονται τὰ ἐργαλεῖα μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐργασίας.

ἐργαλκιοστάτης (ὁ) νεώτ. ἐργαλειοστάσιον.

ἐργαλκιοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων τὰ ἐργαλεῖα, ὁ δι' οὗ μεταφέρονται τὰ ἐργαλεῖα (ἡμίονος, σάγμα ἢ ὄχημα)· || ὁμ. τὸ ἄρα. **ἐργαλειοφόρος** ὡς οὐσ. ἡ ἐργαλειαθήκη βλ.λ.

ἐργαλίδιον (τὸ) πάπ. ὑποκ. ταῦ ἐργαλεῖον βλ.λ., χειρατεχνικὸν ἐργαλεῖον : **γεωργικὰ ἐργαλίδια.**

ἐργᾰλοθήκη (ἡ) (ἀναγν. ἐργαλειοθήκη) ἡ ἐργαλειαθήκη βλ.λ. π. Ἡσ. ἐν λ. σαυγλάριον.

ἐργαλοστάσιον (τὸ) μσν. ἐργαλειοστάσιον βλ.λ. : ψΚωδ.148,13.

ἐργανεῖον (κῶδ. ἐργαλεῖον) Ἡσ. «ἐργαστήριον παρὰ Ταραντίναις».

ἐργάνη (ἡ) κ. νεώτ., δελφ. **Fαργάνα** ἡ ἐργάτις, ἐπίκλησις τῆς Ἀθηνᾶς ὡς πραστάτιδος τῆς ἐργασίας, τῶν τεχνῶν καὶ ἐπιστημῶν καὶ ἰδιαιτέρως τῶν γυναικείων ἔργων : Σαφ.ἀπ.844,2 **τὴν Διὸς γοργῶπιν Ἐργάνην,** Ἐπιγρ., Πλούτ.Ἠθ.99A **τὴν γὰρ Ἐργάνην αἱ τέχναι πάρεδρον, οὐ τὴν Τύχην ἔχουσιν,** Παυσ.1,24,3 **Ἀθηνᾶν ἐπωνόμασαν Ἐργάνην,** πιθ.γρ. ἀντὶ ἐργάτις ἐν Αἰσχ.Πρ.461 **μουσομήτορ' ἐργάνην**· πρβλ. ὀργάνη· **2**) ἐργασία, ἔργαν : Πάπ. **οὔτε ἐργάνην ἐστὶν εὑρεῖν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν κακίαν τοῦ μαλακίζεσθαι,** Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.269 **ἡ γυναικωνῖτις ἐργάνη καὶ οἰκουρία οὐδαμοῦ**· **3**) νεώτ. εἰδ. ὡς οὐσ. ὀνομασία ἐργαλείου χρησιμεύοντος πρὸς συλλογὴν ἐλαιῶν.

ἔργανον (τὸ) δωρ. τ. ἀντὶ ὄργανον, ἐργαλεῖον· Ἡσ. «ἔργανα (ὁμ. γέργανα = Fέργανα), ἐργαλεῖα, σκεύη χειρῶν».

ἐργασείω ἐφετ. τοῦ ἐργάζομαι βλ.λ., ἐπιθυμῶ νὰ ἐργασθῶ, νὰ πράξω τι : Σοφ.Τρ.1232 **ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.**

ἐργασία (ἡ) (ἐργάτης) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **ἐργασίη,** κρητ. **Fεργασία** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐργάζομαι, σωματικὴ ἢ πνευματικὴ ἐνέργεια πρὸς παραγωγὴν ἔργου, δραστηριότης, ἀσχολία, δουλειά : Ὑμν.Ἑρμ.486 **ἐργασίην φεύγουσα,** Ξεν.Ἀπομν.2,7,7 **τὴν δ' ἐργασίαν καὶ τὴν ἐπιμέλειαν οὐδὲν χρήσιμα** (ἀντίθ. τῷ ἀργίᾳ), Δημ.819 **μὴ γενομένης ἐργασίας, οὔτ' ἐκείνῳ λαβεῖν μισθόν,** Ἀριστλ.ΖΙ 625b,24 **ἐν ὥρᾳ τοῦ ἔτους ἐγχειροῦσι τῇ ἐργασίᾳ**· || πληθ. : Ξεν.Οἰκ.7,20 **εἰς τὸ στεγνὸν τοῦ ἐργασομένου τὰς ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἐργασίας** (ἐν ταῖς ἀγροῖς), Ἀριστλ.ΗΝικ.1121b,33 **ἐργασίαι ἀνελεύθεροι,** Πάπ. **σωματικαὶ ἐργασίαι, - διεκόπησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Βουλῆς**· || φρ. **δὸς ἐργασίαν** μετ' ἀπαρφ. (λατ. da operam ut ..) προσπάθησε, φρόντισε, κοίταξε πῶς νά .. : ΚΔΛουκ.12,58 **ἐν τῇ ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι ἀπ' αὐτοῦ** (ἐνν. τοῦ ἀντιδίκου σου)· || τὸ ἔργαν, ἡ λειτουργία : Ἀρετ. Χρον.Παθ.1,15 **ἐ- ἥπατος**· **2**) ἐκτέλεσις, ἐπεξεργασία, κατασκευή : Πλάτ.Γοργ.449D **περὶ τὴν τῶν ἱματίων ἐργασίαν,** αὐτ.Θεαίτ.146D, Ξεν.Οἰκ.7,21 **ἡ τῆς ἐσθῆτος ἐκ τῶν ἐρίων ἐργασία**· || κ. μτφ. : Πίνδ.Ο 8,42 **Πέργαμος ἀμφὶ τεαῖς .. χερὸς ἐργασίαις ἁλίσκεται** (κυριεύεται κατὰ τὸ μέρος, ἔνθα εἰργάσθη ἡ χείρ σου), Πλάτ.Πρωτ.353D **οὐ κατὰ τὴν αὐτῆς τῆς ἡδονῆς τῆς παραχρῆμα ἐργασίαν κακά ἐστιν** (τὴν ἐνέργειαν), Ἀριστλ. ΗΝικ.1160a,16 **ἐργ- χρημάτων**· **3**) ἡ κατεργασία ὕλης τινός, ἡ ἐπεξεργασία : Ἡρ.1,68 **τυγχάνεις θῶμα ποιεύμενος τὴν ἐργασίην τοῦ σιδήρου,** Θουκ.4,105 **κτῆσίν τε ἔχειν τῶν χρυσείων μετάλλων ἐργασίας** (εἶχε τὸ δικαίωμα τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν μεταλλείων τοῦ χρυσοῦ), Πλάτ. Χαρμ.173E **χαλκοῦ ἐργασίας,** Ὑπερείδ.Εὐξ.45 **τὴν ὑπόλοιπον ἐργασίαν τοῦ μετάλλου ἐβεβαίωσαν,** Θεόφρ.ΦΙ 9,2,6 **ἐργ- πίττης**· || συνήθ. ἡ καλλιέργεια τῆς γῆς : Ἀριστφ.Βάτρ.1034, Ξεν.Οἰκ.5,14 **τῆς τε γῆς σὺν ἀνθρώποις ἐστὶν ἡ ἐργασία,** Πλάτ.Μίν.316E **τὰ περὶ κήπων ἐργασίας συγγράμματα,** Ἰσοκρ.7,30 **πρὸς τὴν ἐργασίαν τῆς χώρας**· **4**) εἰδ. πέψις, χώνευσις τροφῶν : Ἀριστλ. Νεότ.469a,3 **ἐργ- περὶ τὴν τροφήν**· || **νεώτ. κ.** δημ. ὁ τρόπας καθ' ὃν ἐργάζεταί τις, ἡ τεχνικὴ τῆς ἐκτελέσεως, ἡ τεχνατροπία τῆς κατασκευῆς : **κακότεχνος - καλλιτεχνικὴ - ἐπιμελὴς ἐργασία**· **5**) γεν. τὸ ἐπάγγελμα τοῦ ἐμπόρου, ἐμπορικὴ ἐπιχείρησις, ἐμπόριον : Ξεν.Ἀπομν.3,10,1 **τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων καὶ ἐργασίας,** Δημ.893 **ἐπὶ τῆς ἐργασίας ὢν τῆς κατὰ θάλατταν** (ἀσχολούμενος περὶ τὸ ἐμπόριον κατὰ θάλασσαν), αὐτ. 946 **μισθσύμενος οὖν ὅδε τὴν ἐργασίαν αὐτὴν τῆς τραπέζης** (τὴν τοῦ ἀργυραμοιβοῦ)· || **κ. νεώτ. κ.** δημ. τὸ ἔργον περὶ ὃ ἀσχολεῖταί τις καθ' ἡμέραν καὶ συνεχῶς, βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα : Πλάτ.Παλ.371B **προσδεήσεται τῶν ἐπιστημόνων τῆς περὶ τὴν θάλατταν ἐργασίας** (ἐπὶ τῶν ναυτῶν), ΚΔ Πράξ.19,25 **ἐκ ταύτης τῆς ἐργασίας ἡ εὐπορία ἡμῶν ἐστι,** Πάπ. **χρυσοχοϊκὴ ἐργασία,** αὐτ. **οἱ μὲν εἰσιν γναφεῖς, οἱ δὲ βαφεῖς τὴν ἐργασίαν, - τί ἐργασίαν κάνει; , - οἱ ἐργασίες του εἶναι σὲ βούτυρα καὶ σὲ τυριά**· || εἰδ. τὸ ἐπάγγελμα τῆς ἑταίρας, ὁ πορνικὸς μισθός : Ἡρ.2,135 **ἀπικομένη δὲ κατ' ἐργασίην ἐλύθη χρημάτων μεγάλων ὑπ' ἀνδρός,** Δημ.270 **ἀνέστησεν αὐτὴν ἀπὸ τῆς καλῆς ἐργασίας,** αὐτ.1357 **ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία**· || ὁμ. ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως : Ἀριστλ.Πρ.876a,39· πρβλ. δημ. δουλειά· **6**) τὰ ἐκ τῆς ἐργασίας κέρδη, πορισμός, χρηματισμός, ὄφελος : Ὑπερείδ.Ἀθ.22 **ἐὰν ἐργασίαν εὕρῃ ὁ οἰκέτης,** ΚΔ Πράξ.16,16 **ἥτις ἐργασίαν πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη,** αὐτ.19 **ἐξῆλθεν ἡ ἐλπὶς τῆς ἐργασίας αὐτῶν**· **7**) νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς καταβαλλόμενος κόπος ὡς καὶ ἡ δι' αὐτὸν μόνον ἀμοιβή, ἀνεξαρτήτως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν χρησιμοποιηθέντων ὑλικῶν, τὰ φτιαστικά, τὰ καμωτικά : **ἐπλήρωσα ἐργασία μόνο, τὰ ὑλικὰ ἦταν δικά μου**· **8**) ἄσκησις τέχνης τινός, ἐξάσκησις : Πλάτ.Γοργ.450C **τῶν τεχνῶν τῶν μὲν ἐργασία τὸ πολύ ἐστι,** ΚΔ Ἐφεσ.4,19 **ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ,** Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 5,218 **τὴν τ' ἐρατεινὴν καὶ περιδήριτον Κύπριδος ἐργασίην**· || νεώτ. ἡ καθ' ἡμέραν ἐπαγγελματικὴ ἐνασχόλησις (ἀντίθ. ἀργία, σχόλη) : **σήμερα εἶναι σχόλη καὶ δὲν ἔχουμε ἐργασία**· **9**) ἔργον τέχνης, προϊόν : Θουκ.6,27 **εἰσὶ δὲ κατὰ τὸ ἐπιχώριον [ἡ τετράγωνος ἐργασία]** (οἱ ἐν τετραγώνοις στήλαις εἰργασμέναι Ἑρμαῖ)· || κατασκευή, ἀνέγερσις : Θουκ.7,6 **τῶν τειχῶν ἀμφοτέρων αἱ ἐργασίαι**· **10**) τὸ ὑπό τινος ἀναληφθὲν ἔργον ἢ τὸ ἔργον ὃ ἐποπτεύει τις : **εἰς τὴν ἐργασίαν μου ἔχω πολλοὺς ἐργάτας, - ἀνέλαβε τελευταίως πολλὰς ἐργασίας**· **11**) ὑπόθεσις, δουλειά : **πῆγε εἰς τὸν Πειραιᾶ ποὺ εἶχε μιὰν ἐργασία**· || ὁμ. ἐν τῷ πληθ. **αἱ ἐργασίαι** ἡ ἀκτὶς τῆς δράσεως ἐπιχειρήσεώς τινος : **ἐφέτος θὰ ἐπεκταθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς ἑταιρείας μας**· || **σύμβασις ἐργασίας** (ἡ μεταξὺ ἐργοδότου καὶ ἐργατῶν αὐτοῦ συνοπτομένη συμφωνία), **σχολεῖον ἐργασίας** (τὸ περιλαμβάνον καὶ χειροτεχνικὰς ἐργασίας)· **12**) γραμμ.ἐκτέλεσις : Φιλόδ.Ποιημ.5,11 **ἐ- ποιητική**· || ἐπεξεργασία τοῦ θέματος, τῆς ὑποθέσεως : Σχόλ.Πινδ.Π 2,24, Φώτ.Βιβλ.Κῶδ.159 **πολλὴν ἐπιμέλειαν περὶ τὴν ἐργασίαν τῶν λόγων ἐπιδείκνυνται**· **13**) ὄργανον, ἐργαλεῖον : Σάτυρ.Ἐπιγρ.ἐνΑΠ

6,11 **τριασῶν ἐργασίην καμάτων** | τὰ ἐργαλεῖα | τῆς τέχνης | τριῶν ἐπιπόνων ἐπαγγελμάτων, τοῦ ἁλιέως, τοῦ κυνηγοῦ καὶ τοῦ ὀρνιθοθηρευτοῦ |˙ **4**) ἑταιρεία, συντεχνία, σωματεῖον ἐργατῶν: Ἐπιγρ. **ἡ ἐργ- τῶν βαφέων,** αὐτ. **ἐριοπλυτῶν,** Πάπ. **ἐπιστάτης ἐργασίας σιτομετρῶν,** αὐτ. **ἡ ἐργασία τῶν φουσκαριῶν.**

ἐργασίμη (ἡ) μτγν. εἶδός τι σμύρνης τῆς χειρίστης ποιότητος: Διοσκ.1,64(78),2 **ἡ δὲ χειρίστη ἐν ἁπάσαις ἐργασίμη καλεῖται.**

ἐργάσιμος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ.,μτγν. κ. **-η-ον** ὁ δεκτικὸς ἐργασίας, ὁ ἐπιδεκτικὸς κατεργασίας: Ἀλκ.π.Σχόλ.Ἰλ.Φ 319, Πλούτ.Ἠθ.701C **ἐ- λίθοι,** ΠΔ Λευϊτ.13,49 **ἐν παντὶ σκεύει ἐργασίμῳ δέρματος˙** ὁμ. **ἐ- ξύλα,** ἀντίθ. καύσιμα: Πολυβ.7,109˙ ‖ εἰδ. ἐπὶ γῆς, καλλιεργήσιμος: Πλάτ.Νόμ.639A **αἶγας.. νεμομένας.. ἐν ἐργασίμοις χωρίοις,** αὐτ.958D **τῶν χωρίων ὁπόσα μὲν ἐργάσιμα,** Ξεν.ΚΠ1,4,16 **ἐκ τῶν λασίων τὰ θηρία ἐξελᾶν ἐς τὰ ἐργάσιμα,** Ἐπιγρ. **τὰ τεμένη, ὅσα.. θεμιτόν ἐστιν ἐργάσιμα ποιεῖν** | τὰ ἱερὰ κτήματα ὅσα ἐπιτρέπεται νὰ καλλιεργηθῶσιν |, Ἀριστλ. Πρ. 924a,1, Θεόφρ.ΦΙ 6,3,5 **φεύγει τὴν ἐργάσιμον** | ἐνν. γῆν |˙ **2**) ὁ χρόνος καθ' ὃν ὀφείλει ἢ δύναταί τις νὰ ἐργάζηται: ΠΔ Βασ.1,20,19 **ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐργασίμῃ,** - **ἐργάσιμοι ὧραι γραφείου,** - **αὔριον δὲν εἶναι ἐργάσιμος˙** **3**) τὸ οὐδ. **ἐργάσιμον** ὡς οὐσ. ἡ τιμή, ἡ δαπάνη τῆς κατασκευῆς, τὸ κόστος: Πάπ. **ἐργ- ἄρτων˙** **4**) ἐνεργ. ὁ πρὸς πορισμὸν τῶν τοῦ βίου ἐργαζόμενος, ἐργατικός˙ ‖ δθ. περιληπτ. τὸ οὐδ. τὸ **ἐργάσιμον** οἱ ἐργαζόμενοι, ἡ ἐργατικὴ τάξις, αἱ ἐργάται, ἡ ἐργατειά: Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,72 **πλέον ἔχων τὸ ἐργάσιμον˙** **5**) εἰδ. ἐπὶ πορνῶν, αἱ διὰ τοῦ σώματος ἐργαζόμεναι: Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,73˙ **6**) ἐνεργητικός, δραστήριος˙ κ. μτφ.: Ὀρφ.Ὕμν. 60,7 **ἐργασίμου θρασύτητος.**

ἔργασις-εως (ἡ) σχόλ. ἐργασία, ἐκτέλεσις, διάπραξις: Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.864 **τῇ ἐργάσει τοῦ φόνου.**

ἐργασίων-ωνος (ὁ) γεωργός: Ἀριστφ.Σφ.1201 **Ἐργασίωνος τὰς χάρακας ὑφειλόμην.**

ἐργαστήρ-ῆρος (ὁ) ὁ ἐργαζόμενος, ἰδ. τὴν γῆν, γεωργός: Ξεν.Οἰκ.5,15 **τὸν οὖν μέλλοντα εὖ γεωργήσειν δεῖ τοὺς ἐργαστῆρας καὶ προθύμους παρασκευάζειν καὶ πείθεσθαι θέλοντας˙** ‖ ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου, σιδηρουργός, χαλκεύς: Ὀρφ.Ὕμν.66,4.

ἐργαστήρι (τὸ) δημ. τὸ ἀργαστήρι βλ.λ.

ἐργαστηριακός-ή-ό(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκτελῶν χειρωνακτικὴν ἐργασίαν, ἐν τῷ πληθ. **ἐργαστηριακοί** οἱ διὰ χειρωνακτικῆς ἐργασίας πορίζόμενοι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀποχειροβίοτοι, χειρώνακτες, χειρογάστορες: Πολύβ.38,4,5 **πλῆθος ἐργαστηριακῶν καὶ βαναύσων ἀνθρώπων,** Διόδ. Σ 31,25,Πασχ.Χρον.712,15 **ἐργαστηριακῶν καὶ δημοτῶν˙** **2**) μτγν., μσν., εἰδ. τὸ οὐδ. **ἐργαστηριακόν** ὡς οὐσ. φόρος καταβαλλόμενος ὑπὸ τῶν καπήλων ἢ τῶν δημιουργῶν (τεχνιτῶν): Dipl.Andronici Jun. pro Monembasiotis ap. Phranzen **ἐργαστηριακοῦ, μεταξιατικοῦ˙** **3**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐπιστημονικὸν ἐργαστήριον βλ.λ.2), ὁ ἐν ἐργαστηρίῳ γινόμενος: **ἐργαστηριακὴ μέθοδος** (διδακτικὴ μέθοδος καθ' ἣν οἱ μαθηταὶ συνεργάζονται ὡς εἰς ἐργαστήριον)˙ ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐργαστηριάρης (ὁ) δημ. θηλ. **-άρισσα,** ὁ ἀργαστηριάρης βλ.λ.˙ ‖ ἐργαστηριάρχης βλ.λ.

ἐργαστηριάρχης (ὁ) Ἐπιγρ. μτγν. κ. νεώτ. ὁ προϊστάμενος ἐργαστηρίου: Ἐπιγρ. **τέχνη ἐργαστηριάρχου,** Μακάρ.Ὁμ.27,164C **οἱ ἐργαστηριάρχαι ἔχουσι τὸ σῶμα ἀποδεδεμένον εἰς τὴν τέχνην.**

ἐργαστηρίδιον (τὸ) πάπ. μικρὸν ἐργαστήριον βλ.λ.

ἐργαστήρι(ον) (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀργαστήρι** τὸ μέρος ἐν ᾧ ἐργάζονται τεχνῖται ἢ γίνεται ὁμαδικὴ χειροτεχνικὴ ἐργασία, συνήθως δι' ἁπλῶν ἐργαλείων: Ἡρ.4,14 **κατακληΐσαντα τὸ ἐργαστήριον οἴχεσθαι,**Λυσ.12,8 **εἰς τὸ ἐρ- ἐλθόντες τὰ ἀνδράποδα ἀπεγράφοντο,** Ἐπιγρ.˙ ‖ ὁμ. ἐπὶ μεταλλείου, λαταμείου: Δημ.967 **ἐπ' ἐργαστηρίῳ τ' ἐν τοῖς ἔργοις ἐν Μαρωνείᾳ,** Ἰσαῖ.3,22 **ἰὼν εἰς τὸ ἐργαστήριον τὸ ἡμέτερον εἰς τὰ ἔργα,** Πλούτ. Ἠθ.598D **ἐργαστήριον μαχαιροποιῶν,** Πάπ. **σιτοκοπικὸν ἐργαστήριον,** Πάπ. **κεραμικὸν ἐργαστήριον,** Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.78 **ἔχει στήσει τὸ ὑπαίθριον ἐργαστήριόν του ἕνας.. φωτογράφος, - ἐργαστήριον γλύπτου - ὑποδηματοποιοῦ, - ἐργαστήρι μαραγκοῦ˙** ‖ μσν. κ. νεώτ. κ. μτφ. ἐν κακῇ σημ.: Μηναῖ.1,21Συναξ. **παρέστη εἰς τὸ τοῦ Σατανᾶ ἐργαστήριον κακοηθείας˙** ‖ κατάστημα, μικρὸ μαγαζί, ἐπὶ κρεοπωλείου, μυροπωλείου, κουρείου: Ἀριστφ.Ἱππ.744 **ἀπ' ἐργαστηρίου ἐφόντος ἑτέρου τὴν χύτραν ὑφειλόμην,** Πλούτ.Ἠθ. 973B˙ ‖ γεν. μαγαζί: Λαυκ.Νιγρ.25 **ἐργαστήρια γοῦν ἐκάλει καὶ καπηλεῖα τὰς τούτων διατριβάς,** Πάπ. **μισθώσασθαι ἐργαστήρια πρὸς ἀνοίξιν καπηλείου,** Λασκαρ.Ληξ.2,150 **ποῦ 'ν' ἐδῶ ἕνα ἐργαστήρι πὄχει ἀπ' ὅλα˙** ‖ κατ' εὐφημ. χαμαιτυπεῖον, πορνεῖον: Δημ.1367 **ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίου καθῶνται ἢ** | ἐν ἀγορᾷ | **πωλῶνται ἀποπεφασμένως,** Ἀλκίφρ.ἀπ.5,1˙ **2**) νεώτ. κ. δημ. **ἐργαστήριον** εἰδ. διαμέρισμα κτιρίου δι' εἰδικῶν ἐπὶ τούτῳ ἐγκαταστάσεων καὶ ὀργάνων ἐφωδιασμένον, ἐν ᾧ ἐκτελοῦνται ὡρισμένου εἴδους ἔρευναι καὶ ἐργασίαι ἢ διδάσκονται καὶ ἐξασκοῦνται σπουδασταί: **ἀνατομικὸν - οἰνολογικὸν - μικροβιολογικὸν - ψυχολογικὸν ἐργαστήριον, - πανεπιστημιακὰ ἐργαστήρια˙** **3**) μτφ.: Ξεν.Ἑλλ. 3,4,17 **τὴν πόλιν ὄντως οἴεσθαι πολέμου ἐργαστήριον εἶναι,** Λιβάν.Λόγ.55,34 **λόγων εἶναι ἐργαστήριον βουλομένη,** Ἱμέρ.Λόγ.20,6 **τὸ τῶν Μουσῶν ἐργαστήριον** | ἐπὶ τοῦ Ἑλικῶνος |˙ ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. ὅμιλος, ὁμάς, συμμορία: Δημ.995 **κατασκευάσας ἐργαστήριον συκοφαντῶν,** Ἡλιόδ. Αἰθ.5,20 **ναυλοχεῖ τὴν ὁλκάδα τὴν Φοίνισσαν πειρατικὸν ἐργαστήριον˙** **4**) σχόλ. ὡς οὐδ. ἐξ ἐπιθ. ἐργαστήριος, τὸ παρασκευάζον, παράγον τι, ἐργαστικόν τινος, μτ. γεν.: Σχόλ.Σοφ.Τρ.846 **διαλλαγῆς ἐργαστήριον εἶναι τὸ φάρμακον.**

ἐργαστής (ὁ) Ἐπιγρ. ἐργαστήρ,ἐργάτης: Ἀπολλ. Δύσκ.Ἐπιρρ.135,4, Ἐπιγρ.˙ ‖ ἔμπορος καὶ ἰδίως τραπεζίτης (λατ. negotiator): Γαλ.Θρασ.33, δ.γρ. ἐν Ἰωσ.ΑΙ 18,1,1.

ἐργαστικός-ή-όν κ. μσν.- ὁ ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν, ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἐργατικός, ἐνεργητικός, δραστήριος, ἐπιμελής: Ἱππ.Προρρ. 2,4 **ὀξύτερός τε καὶ ἐργαστικώτερος,** Πλάτ.Μέν. 81E **ἐργαστικοὺς τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ,** Ξεν. Ἀπομν. 3,1,6 **τὸν στρατηγὸν εἶναι χρὴ.., καὶ μηχανικὸν καὶ ἐργαστικὸν καὶ ἐπιμελῆ˙** ὁμ. τὸ συγκρ. **ἐργαστικώτερος:** Φιλόδ.Οἰκ.32J, Αἰλ.ΠΙ 10, 14˙ ‖ οἱ **ἐργαστικοί** οἱ ἐργάται, αἱ χειροτέχναι: Πολύβ.10,16,1 **τῆς τῶν πολιτικῶν καὶ τῶν ἐργαστικῶν κατασκευῆς˙** **2**) ὁ ἔμπειρος εἰς τὸ παράγειν, μετὰ γεν.: Ἐπίκ.Δόξ.45 **ἐ- φωνῆς˙** ‖ γεν. γόνιμος, δημιουργικός, παραγωγικός: Πλάτ.Πολιτ. 280E **ἐρεοῦ προβλήματος ἐργαστικὴν** (ἐνν. τέχνην, τὴν τέχνην τοῦ κατασκευάζειν..), Ἀριστλ.Πολιτ. 1290b,27 **τὸ τῆς τροφῆς ἐργαστικὸν καὶ δεκτικὸν** (τὸ ὄργανον τὸ πρὸς πέψιν τῆς τροφῆς χρησιμεῦον)˙ κ. μτφ.: Φιλόδ.Μουσ.24K **ἐ- σωφροσύνης,** Γαλ.2,20,3 **αἱ τούτων ἐργαστικαὶ δυνάμεις,** Διον. Ἀλεξ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.334A **ὁ μὲν Θεὸς ἀπαθὴς.. ἐργαστικός,** Γεωπ.11,2,6 **ἐ- ὑγιείας.**

ἐργαστῖναι (αἱ) αἱ παρθένοι αἵτινες ὕφαινον ἐν Ἀθήναις τὸν πέπλον τῆς Ἀθηνᾶς˙ Ἡσ. « **ἐργαστῖναι˙** αἱ τὸν πέπλον ὑφαίνουσαι »: Ἐπιγρ.

ἐργαστόπλασμα-ατος (τὸ) νεώτ. βιολ. τὰ ἐν τῇ λεπτοτέρᾳ ὑφῇ τοῦ πρωτοπλάσματος παράλληλα ραβδία τὰ κατὰ τὴν βάσιν τοῦ κυττάρου ἐμφανιζόμενα, ἄ. βασικαὶ ἶνες.

ἔργαστρα (τὰ) Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἀμοιβή, μισθὸς ἐργασίας, τὰ ἐργατικά : Ἐπιγρ., Πάπ. **ἔργαστρα χλαμύδος**˙ **2)** Ἐπιγρ. ὀνομασία τμήματός τινος οἰνοχόης, φιάλης κ.τ.τ.

ἐργαστρίς-ίδος (ἡ) Ἡσ. ἡ ἐργάτις.

ἐργατάρης (ὁ) δημ. ἐργατικός, ἐργάτης, δουλευτής : Βλ. Συνμ. ἐν. λ. δουλεφτής.

ἐργάτ⟨ε⟩ια (τὰ) Ἡσ. «ἑορτὴ Ἡρακλεῖ τελουμένη παρὰ Λάκωσιν».

ἐργăτεία (ἡ) μτγν., μσν., δημ. **-(ε)ιά** τὸ ἐργάζεσθαι, ἡ ἐργασία : ΠΔ Σοφ.Σαλ.7,16 **πᾶσά τε φρόνησις καὶ ἐργατειῶν ἐπιστήμη**, Κ Μανασσ.Χρον. 337 **βαρείαις ἐργατείαις**, Πάπ.˙ **2)** πάπ. πληθύς, ὁμὰς ἐργατῶν˙ ‖ δημ. κ. ἀργατιὰ βλ.λ.

ἐργατεύομαι μτγν. εἶμαι ἐργάτης, ἐργάζομαι ὑπερβολικῶς, μοχθῶ, κοπιάζω : Διόδ.Σ 20,92 **πάντας τοὺς ἐργατευομένους**, Ἀθανάσ 2,363Λ, Ἰω. Χρυσ.5,710,30 **δέχομαι καὶ γέροντας ἐργατεύσασθαι θέλοντας**˙ ‖ ὁμ. τὸ ἐνεργ. **ἐργατεύω** ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Πάπ., Βασ.1,497Η **ἐργάτευσον**.

ἐργατηγός (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ ἄγων, ἢ διοικῶν ἐργάτας.

ἐργάτης (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀργάτης**, τὸ θηλ. **ἐργάτις**, νεώτ. κ. δημ. **ἐργάτρια**, δημ. κ. **ἐργάτρα** κ. **ἐργάτισσα** κ. **ἀργάτισσα**, ὁ ἐργαζόμενος κυρίως διά τῶν χειρῶν του, ὁ ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν χειρῶν του ἀποζῶν, ἀποχειροβίοτος, χειρῶναξ, δουλευτής˙ Ἡσ. «ἐργάται, οἱ παρ' ἡμῖν ἐργαστικοί, παρὰ Ἀττικοῖς˙ τοὺς παρ' ἡμῖν ἐργάτας ἐκεῖνοι μισθωτούς» : Ἐπιγρ., ΚΔ Ματθ.10,10 **ἄξιος γάρ ἐστιν ὁ ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτοῦ**, αὐτ.Λουκ.10,7, παροιμ. **τοῦ ἐργάτη τὸ χέρι εἶναι τὸ βιός του**, **- ἐργάτης τυπογραφείου**, **- ἐργάται θαλάσσης** (οἱ ναῦται), Ἐφτσλ.Ὀδ.Η 103 **πενήντα μέσ' στοὺς πύργους του γυναῖκες εἶχε ἐργάτρες**˙ ‖ ἀρχ. ἰδίως ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς γεωργικαῖς ἐργασίαις ἐργαζομένων, γεωργός, δουλευτάρης, ξωμάχος, σκαφτιάς : Ἡρ.4,109 **γῆς δὲ ἐργάτην ἀτιμότατον**, Δημ.933, Πλούτ.Κίμ.8 **ἐργάται κακοὶ γῆς**˙ ‖ ἀπολ. : Σοφ.ΟΤ 859 **ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην** (δ. γρ. ἀγρότην) **πέμψον**, Εὐρ.Ἠλ.75 **εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς**, Ξεν.Πρασ.4,5 **ὁπόσα ζεύγη ἀρκεῖ εἰς τὸ χωρίον καὶ ὁπόσοι ἐργάται**, ΚΔ Λουκ.10,2 **ὁ μὲν θερισμὸς πολύς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι**, παροιμ. **πού 'χει ἀμπέλια βάζει ἐργάτες | καὶ καράβια καλαφάτες** (ἕκαστος πρέπει νὰ φροντίζῃ περὶ τοῦ ἰδίου ἔργου)˙ ὁμ. μετ' οὐσ. : Ἀριστφ.Εἰρ.632 **ὡς ἐκ τῶν ἀγρῶν ξυνῆλθεν οὑργάτης λεώς**, Δημ.1362 **ἄνδρα ἐργάτην**, Θεόκρ.10,9 **τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάτᾳ ἀνδρί;**˙ ὁμ. ἐπὶ ζῴων, **βοῦς ἐργ-** βοῦς ἀροτριῶν : Ἀρχίλ.39(25), Σοφ.ἀπ.563 **ὅμοια καὶ βοῦς ἐργάτης ἐργάζεται**, Πολύβ.3,93,4 **τῶν ἐργατῶν βοῶν .. τοὺς εὐρωστοτάτους**˙ ὁμ. **ἐργάτης λίθων** ὁ ἐργαζόμενος τοὺς λίθους, λιθοξόος : Λουκ.Ἐνύπν.2 **λίθων ἐργάτην ἀγαθόν**˙ ‖ ὁμ. **ἐργ- θαλάσσης** ἁλιεύς : Ἀλκίφρ.1,11˙ νεώτ. γεν. ὁ ἀσκῶν ναυτικὸν ἐπάγγελμα, ναυτικός˙ ‖ ἐν μτφ. : ΚΔ Τιμ.2,2,15 **σεαυτὸν δόκιμον παραστῆσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεπαίσχυντον**, αὐτ.Κορινθ. 2,11,13 **οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι**˙ ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδικώτ. ὁ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ παρέχων χειρωνακτικὴν ἐργασίαν, ποὺ δουλεύει μεροκάματο (ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸν τεχνίτην, τὸν ὑπάλληλον, τὸν ὑπηρέτην κττ.) : **πῆρε δέκα ἐργάτες στὴν οἰκοδομή του**, **- ἔβαλαν τρεῖς ἐργάτες νὰ σκάψουν ὑπόνομο**˙ ‖ νεώτ. κ. δημ. γενικὴ ὀνομασία τῶν εἰς τὰ ἐργαστήρια, ἐργοστάσια ἐργαζομένων : **ἀπήργησαν οἱ ἐργάται τῶν ἐργοστασίων λιπασμάτων**, **- ἐργάτης τῶν κλωστοϋφαντουργείων**, **- περίσσεψε δουλειὰ καὶ πῆρε ἄλλες δέκα ἐργάτριες**˙ **2)** ὡς ἐπίθ. ἐργατικός, ἐνεργητικός, δραστήριος, ἐπιμελής, πρόθυμος : Ἀριστφ.Ἀχ.611 **καίτοι γ' ἐστὶ σώφρων κἀργάτης**, Ξεν.ΚΠ 1,6,18 **ἐργάτην στρατηγόν**˙ ὁμ. ἀντίθ. τῷ ἀργός : Πλάτ.Εὐθ.281C **ἀργὸς μᾶλλον ἢ ἐργάτης**˙ **3)** ὁ ἀσκῶν τέχνην τινά, ἔμπειρός τινος : Ξεν.ΚΠ 4,1,4 **ἐργάτην τῶν πολεμικῶν** (δεινὸν πολεμιστήν), αὐτ.Οἰκ.4,1 **πασῶν τῶν τεχνῶν ἐργάτας**, Λυκόφρ.125 **ἐργάτης δίκης** (ἐπὶ δικαστοῦ)˙ ‖ ὁμ. ἀπολ. ὁ ἔμπειρος περὶ τὴν ἐξάσκησιν ἰδιαιτέρου τινὸς κλάδου τῆς χειρουργικῆς, οἷον εἰς τὴν λιθοτομίαν : Ἱππ.Ὅρκ. **οὐ τεμέω δὲ οὐδὲ μὴν λιθιῶντας, ἐκχωρήσω δὲ ἐργάτῃσιν ἀνδράσι πρήξιος τῆσδε**˙ ‖ νεώτ. κατ' ἐπέκτ. : **οἱ ἐργάται τοῦ πνεύματος** (οἱ περὶ τὰ γράμματα ἀσχολούμενοι), **- οἱ ἐργάται τοῦ καλάμου** (οἱ γράφοντες, οἱ δημοσιογράφοι, οἱ ἄνθρωποι τῆς πέννας)˙ **4)** κ. νεώτ. μτφ. ὁ ἐργαζόμενος, πράττων τι, δράστης, πρωταίτιος : Σοφ.Ἀντ.252 **ἀλλ' ἄσημος οὑργάτης τις ἦν**, Ξεν.Ἀπομν.2,1,27 **τῶν καλῶν καὶ σεμνῶν ἀγαθὸν ἐργάτην γενέσθαι**, ΠΔ Μακκ.1,3,6, ΚΔ Λουκ.13,27 **ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας**, **- ἐργάτης τῆς δυστυχίας του**˙ **5)** δημιουργός, γεννήτωρ, παραγωγός : Ἡράκλ.Φιλ.75 **τῶν ἐν τῷ κόσμῳ γινομένων**, Ἐπιγρ. (Αἰὼν) **θείας φύσεως ἐργάτης**˙ **6)** μτγν. εἶδος ναυτικοῦ μηχανήματος πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν ἀγκυρῶν ἢ γεν. βαρῶν : Βίτ.58,12, Βιτρ. 10,27, Πάπ. **χρείας γεναμένης εἰς τὴν μηχανὴν μικροῦ ἐργάτου ἑνός**˙ **7)** νεώτ. ναυτ. εἶδος βαρούλκου μετὰ κατακορύφου τυμπάνου ἐν χρ. ἰδίως ἐν τοῖς πλοίοις πρὸς ἀνέλκυσιν τῶν ἀγκυρῶν, μποτζαργάτης˙ ‖ εἶδος μοχλοῦ, μηχανήματος χρησίμου πρὸς νεώλκησιν, ἀργάτης˙ ‖ μηχάνημα, οὗ ὁ καρμὸς στρέφεται δι' ἀνελισσομένου χονδροῦ σχοινίου, ἐν χρήσει ἐν ταῖς ἐλαιοτριβείοις πρὸς ἐντελεστέραν σύνθλιψιν τῶν ἐλαιῶν, μάγγανο˙ **8)** εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος καλεοπτέρων **πριονιδῶν** ἐντόμων.

ἐργατήσιος-α-ον μτγν. ἐργάσιμος, προσοδοφόρος, ἀμφ. γρ. ἐν Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.21 **ἐργατησίαν** (δ. γρ. ἔργα πίσσια = πισσουργεῖα) **χώραν, ἔχουσαν αὐτοφυεῖς νομὰς καὶ ὕλας.**

ἐργατιά (ἡ) δημ. ἢ ἄ. ἀργατιὰ βλ.λ.

ἐργατικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἱκανὸς πρὸς ἐργασίαν, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, φίλεργος, δραστήριος, φιλόπονος : Ἡρ.2,11 **ὑπὸ τοσούτου τε ποταμοῦ καὶ οὕτω ἐργατικοῦ** (ἐπὶ τοῦ Νείλου ὡς γονιμοποιοῦντος τὴν Αἴγυπτον), Πλάτ. Μέν.81D **ἐργατικούς** (δ. γρ. ἀντὶ ἐργαστικούς) . . **ποιεῖ**, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.4 **οὐ τρυφερῶν οὐδ' ὡραίων, ἀλλ' ἐργατικῶν καὶ στερεῶν**, Πάπ. **ἐργατικὰ κτήνη**, Λουκ.Ἐνύπν.6 **ἡ μὲν ἐργατικὴ καὶ ἀνδρική** (ὁμοία πρὸς ἐργάτην), Πάπ. **ἐργατικὸς ὄνος**˙ ὁμ. τὸ συγκρ. **ἐργατικώτερος**, τὸ ὑπερθ. **ἐργατικώτατος**, ἐπὶ μελισσῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 624b,29 **ἐργατικώτεραι καὶ χαλεπώτεραι**, αὐτ.622b,19 **τῶν δ' ἐντόμων ζῴων ἐργατικώτατα**˙ **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐργάτην, ὁ τοῦ ἐργάτου, ὁ κατάλληλος διὰ τὸν ἐργάτην : **ἐργατικὸν ζήτημα - ἡμερομίσθιον**, **- ἐργατικαὶ ἀσφάλειαι - κατοικίαι**, **- ἐργ- βοήθεια-νομοθεσία**˙ **3)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐξ ἐργατῶν ἀποτελούμενος : **ἐργατικὴ τάξις**, **-ἐργ· σωματεῖον**, **- ἐργατικὰ τάγματα**˙ **4)** τὸ ἀρσ. **ἐργατικός** κ. θηλ. **-ιά** ὡς οὐσ. ὁ εἰς τὴν ἐργατικὴν τάξιν ἀνήκων, ἐργάτης, χειρῶναξ, ἀποχειροβίοτος : **τὰ κατάφερε νὰ σπουδάσῃ ἂν καὶ εἶχε πατέρα ἐργατικό**, Χρηστομ.Κερέν.Κ 43 **τραγουδοῦσαν κάτι παιδιὰ ἐργατικά** (ἀνήκοντα εἰς τὴν τάξιν τῶν ἐργατῶν).

5) τὸ οὐδ. ἐν πληθ. **ἐργατικά** ὡς οὐσ. ἡ ἀντιμισθία, τὸ ἡμερομίσθιον τοῦ ἐργάτου, τὰ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς καταβαλλόμενα ἡμερομίσθια : **ἀκρίβηναν πολὺ τὰ ἐργάτικά, - στοίχισαν περισσότερα τὰ ἐργατικὰ ἀπὸ τὰ ὑλικά.**

ἐργατικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐργατικοῦ, ἡ πρὸς τὴν ἐργασίαν διάθεσις, ἀγάπη, φιλεργία : **μεγάλης ἐργατικότητος ἄνθρωπος.**

ἐργατικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἐπωφελῶς, ἐπιτηδείως : Πλούτ.Κάμ.16 **κατεσκευασμένας πρός τε χρηματισμὸν ἐργατικῶς καὶ πρὸς δίαιταν πανηγυρικῶς·** ‖ νεώτ. φιλοπόνως.

ἐργατίνης (ὁ) μτγν.,δωρ.-ας ἐργάτης, ἰδίως γεωργός : Θεόκρ.10,1 **ἐργατίνα Βουκαῖε,** αὐτ.21,3 **οὐδὲ γὰρ εὕδειν ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι,** 'Απολλ.Ρ 2,376,'Αδαῖ.ἐν ΑΠ 6,228 **τετρυμένον ἐργατίνην βοῦν·** **2)** μετὰ γεν. ὁ ἐργαζόμενός τι, ὁ ἀσκῶν τέχνην τινά : Μακεδ.ἐν ΑΠ 5,239 **μέλιτός γε μὲν 'Αφρογενείης ὁ χρυσὸς τελέθει ποικίλος ἐργατίνης,** Παῦλ.Σιλ.αὐτ.274 **ἐστὲ γὰρ ἀπλήστου Κύπριδος ἐργατίναι.**

ἐργάτις-ιδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ἐργάτρα,** (κ. νεώτ.) **ἐργάτρια, ἐργάτισσα** κ. **ἀργάτισσα** κ. **ἀργατίνα** θηλ. τοῦ ἐργάτης βλ.λ. τὸ ἐργαζόμενον θῆλυ κ. ἰδ. ἡ ἔργον ἀσκοῦσα γυνή, ἡ ἐν ἐργαστασίῳ ἢ ἐργαστηρίῳ ἐργαζομένη γυνή : **αἱ ἐργάτιδες τῶν κλωστοϋφαντουργείων·** ‖ κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν μελισσῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 627a,12 **εἰσὶ δὲ αἱ μικραὶ ἐργάτιδες μᾶλλον τῶν μεγάλων,** Λυρ.'Αλ. 'Αδέσπ.7,12, ΠΔ Παροιμ.6,8 **πορεύθητι πρὸς τὴν μέλισσαν, καὶ μάθε ὡς ἐργάτις ἐστί·** ‖ νεώτ. ὀνομασία τῶν πρὸς παραγωγὴν τοῦ μέλιτος ἐργαζομένων μελισσῶν, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τοὺς κηφῆνας· ‖ κ. ἐπὶ ζῴων : ΑΠ 9,741 **βοῦν ἐργάτιν·** **2)** ὡς ἐπίθ. ἐργατική, φιλόπονος, ἐνεργητική, δραστηρία, ἐπιμελής : 'Ηρ.5,13 **εἰ καὶ πᾶσαι εἴησαν αὐτόθι αἱ γυναῖκες οὕτω ἐργάτιδες,** Σοφ.Φιλ.97 **γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν·** **3)** ἡ ἐπὶ μισθῷ ἐργαζομένη : Πίνδ.Ι 2,6· **ἁ Μοῖσα γὰρ οὐ φιλοκερδής πω τότ' ἦν οὐδ' ἐργάτις·** ‖ ἐπὶ ἑταίρας : 'Αρχίλ.184 **γυνὴ ἐργ-·** **4)** μτφ. μετὰ γεν. ἐπὶ πρσ. κ. ἐπὶ πραγμ., ἡ ἐργαζομένη τι, ἡ ποιοῦσα, παράγουσά τι : Αἰσχ.Πρ.461 **μνήμην ἁπάντων, μουσομήτ' ἐργάτιν** (Στοβ. «ἐργάνην»), 'Αντίπ.Σιδ.ἐνΑΠ 6,174 **ἐργάτιν εὐκλώστου νήματος ἠλακάταν,** Διον.'Αλ.Ρωμ.2,76 **τῶν ἀγαθῶν ἐργάτιν** (πολιτείαν) **ἀπέδωκε,** 'Αντίπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 9,26,8 **πάσας ἀενάων ἐργάτιδας σελίδων** (ἐπὶ τῶν ποιητριῶν), 'Αντίφιλ. ἐν ΑΠ 9,404,8, Λουκ.'Αλκ.7· ‖ φρ. ἐπὶ ἑταιρῶν : Μακεδ.ΑΠ 5,244,8 **Κύπριδος ἐργάτιδες:** **5)** ἐπίκλησις τῆς θεᾶς 'Αθηνᾶς, πρβλ. ἐργάνη· 'Ησ. « ἐργάτις, παρὰ δὲ Σαμίοις ἡ 'Αθηνᾶ».

ἐργατογένεια (ἡ) νεώτ. βιολ. κλάδος τῆς φυσιολογίας πραγματευόμενος τὴν γένεσιν τῶν διαφόρων λειτουργιῶν εἰς τὰ ὀργανικὰ ὄντα.

ἐργατογένεσις (ἡ) νεώτ. ἡ ἐργατογένεια βλ.λ.

ἐργατόγυνοι (οἱ) νεώτ. βιολ. μύρμηκές τινες ἀποτελοῦντες τὸν ἐνδιάμεσον τύπον τῶν κυρίως θηλειῶν καὶ τῶν ἐργατίδων.

ἐργατόκρανον (τὸ) νεώτ. ναυτ. τὸ ἄνω ἐπίκυρτον δισκοειδὲς τμῆμα τοῦ ἐργάτου πλοίου, ἔχον περιφερῆ στεφάνην μετ' ὀπῶν ἐν αἷς εἰσάγονται ἀκτινοειδῶς αἱ σκυτάλαι, τὸ τούμπανα.

ἐργατοκρατία (ἡ) νεώτ. ἡ ἀπόλυτος ἐπικράτησις τῆς τάξεως τῶν ἐργατῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ· ‖ ἡ θεωρία καθ' ἣν ἡ δικαία ῥύθμισις τῶν κοινωνικῶν σχέσεων θὰ ἐπιτευχθῇ μόνον διὰ τῆς ἀπολύτου ἐπικρατήσεως τῆς ἐργατικῆς τάξεως.

ἐργᾰτοκῠλίνδριος (ὁ) μτγν. ἐπὶ τόπου, ὁ κατάλληλος ἢ προωρισμένος δι' ἐγκατάστασιν ἐργάτου βλ.λ.6) : Βίτ.55,5.

ἐργατολόγος (ὁ) δημ. ὁ ἀργαταλόγας βλ.λ.

ἐργατολογῶ-έω δημ. ἀργατολογῶ βλ.λ.

ἐργατοπέδη (ἡ) νεώτ. ναυτ. κυλινδρικὴ ὀπὴ τοῦ καταστρώματος πλοίου ἔχουσα μεταλλίνην πλήμνην, ἐν ᾗ στρέφεται ἡ ἄτρακτος τοῦ ἐργάτου βλ.λ.7), ἡ τρῦπα τοῦ ἐργάτη.

ἐργατόσχοινον (τὸ) νεώτ. ναυτ. σχοινίον περιδενόμενον εἰς τὸ ἄκρον ἑκάστης τῶν σκυταλῶν τοῦ ἐργάτου τῶν πλοίων καὶ ἐντεινόμενον οὕτως, ὥστε νὰ συγκρατῇ αὐτάς, ἐμποδίζον τὴν ἐκτίναξίν των ἐν περιπτώσει αἰφνιδίας ἀναστροφῆς τοῦ μηχανήματος, σάγουλα τοῦ ἐργάτη βλ.λ.7).

ἐργατώδης-ους-ες μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐργώδης βλ.λ. : Μαρκελλῖν.'Ιατρ.150.

ἐργάτωνκς 'Ησ. «παρὰ δὲ Κρησὶν ἐργατῶνες οἱ ἐπὶ τῆς ταφῆς τῶν τεθνηκότων τεταγμένοι».

ἐργατῶνκς, ἀττ. **ἐρχατῶνες,** 'Ησ. « ἐργα(τ)ῶνες· οἱ ἐν τοῖς ἀγραῖς τόποι,ἔνθα αἱ οἰκέται καιμῶνται, αἱ παρὰ τοῖς 'Αττικοῖς ἐρχατῶνες (ἐργατεῶνες;)».

ἐργεῖται 'Ησ. « οἱ ἐπ' ἀγρῶν οἰκέται ».

ἐργένης (ὁ) δημ. (τουρκ.), τὸ θηλ. **ἐργένισσα, ὁ** μήπω νυμφευθεὶς ἀνήρ, ἄγαμος· ‖ κτ. ἐπέκτ. ὁ διαβιῶν μόνος, ὁ ἄνευ οἰκογενείας, μπεκιάρης.

ἐργένικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐργένην βλ.λ., ὁ ἰδιάζων εἰς ἐργένην : **ἐργένικη ζωή, - ἐργένικο νοικοκυριό·** ἐπίρρ. -α.

ἐργεπείκτης (ὁ) (ἐπείγω) μσν. ἔργου ἐπείκτης, ὁ ἔργον ἐπείγων, ὁ ἐπιταχύνων ἔργον τι, ἐπιστάτης : Εὐστ.588,16 **καὶ οἱ ἐργεπεῖκται,** Νικ.Χων.402Α **ἐργεπείκτην πεπομφότες ἐκεῖσε . . Κόνωνα.**

ἐργεπιστᾰσία 'Επιγρ. ἐπιστασία ἔργων : **ἐν ἐργεπιστασίαις πρόθυμον γενόμενον.**

ἐργεπιστάτης (ὁ) ὁ ἐπὶ τῶν δημοσίων ἔργων ἐπιστατῶν, ἐπιστάτης, ἐπόπτης ἔργων : 'Επίχ.212, 'Αρτεμίδ.Δαλδ.4,31 **ὁ ἡμέτερος ἀργυρέου ναοῦ ἐργεπιστάτης,** 'Επιγρ.· πρβλ. ἐργαδιώκτης.

ἐργεπιστᾰτῶ-έω , εἶμαι ἐπιστάτης (δημοσίων) ἔργων : 'Επιγρ. **ἐργεπιστατήσαντος Μ. 'Αντωνίου.**

ἐργέτην 'Ησ. « ἐργασίαν ».

ἔργκτος 'Ησ. « φραγμός ».

ἐργίδιον (τὸ) γλωσσ. ὑποκορ. **τοῦ ἔργον βλ.λ.**

ἔργιον (τὸ) νεώτ. φυσ μονὰς μετρήσεως μηχανικῆς ἐνεργείας, διεθν. ὅρος erg.

ἔργμα-ατος (τὸ) κ. **ἔργμα** ποι. τ. τοῦ ἔργον, ἔργον, πρᾶξις : 'Ομ.'Υμν.27,20 **ἀθανάτων βουλῇ τε καὶ ἔργμασιν ἔξοχ' ἀρίστους,** 'Ησίοδ. 'Εργ.801 **οἰωνοὺς κρίνας, οἳ ἐπ' ἔργματι τούτῳ ἄριστοι,** 'Αρχίλ.70 (66) **ὁκοίοισ' ἐγκυρέωσιν ἔργμασιν,** Σόλ.4,11 **ἀδίκοισ' ἔργμασι πειθόμενος,** Θέογν.29 **αἰσχροῖσιν ἐπ' ἔργμασι μηδ' ἀδίκοισιν,** Πίνδ.Ν 4,6,'Επιγρ.π.'Ηρ.5,77 **ἔθνεα . . δαμάσαντες. . ἔργμασιν ἐν πολέμου,** Αἰσχ.'Επτ.556 **οὐκ ἐάσει γλῶσσαν ἐργμάτων,**Δημόκρ.43,Πρόκλ.Παρμ.590S.

ἔργμα-ατος (τὸ) (εἴργω, εἴργνυμι), φραγμός, περίφραγμα, σκέπη : Σοφ.'Αντ.848 **πρὸς ἔργμα** (δ. γρ. ἕρμα) **τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου** (εἱρκτὴν κεχωσμένην ἐν εἴδει τύμβου), 'Αριστλ.ΖΜ 658b,18 **τὰ χαρακώματα ποιοῦσί τινες πρὸ τῶν ἐργμάτων·** ‖ 'Ησ. « ἔργμασι· κωλύμασι, περιφράγμασιν » : 'Ιππ.'Αφ.213 **ἔργμα γὰρ τοῦτο ἐπικείμενον·** ‖ ὁμ. μέσον ἀναχαιτίσεως : 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ. 24,473Μ **ἔργμα δυνάμεως.**

ἔργνυμι ποι. ἀντὶ εἴργω,βλ.λ., ἐγκλείω : 'Οδ.Κ 238 **ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.**

ἐργνύω δ. τ. τοῦ εἴργω βλ.λ. 'Ησ. « ἐργνύει· κρύπτει, κατακλείει»· πρβλ. καθείργνυμι.

ἐργοθόρος (ὁ) νεώτ. μηχαν. πᾶσα μεταβολὴ καταστάσεως τῶν διαφόρων σωμάτων ἔχουσα ὡς ἐπακολούθημα τὴν κατανάλωσιν ἔργου ἄλλοθεν προσδιδομένου ἢ προσλαμβανομένου.

ἐργογένεια (ἡ) νεώτ. βιολ. κ. **ἐργογένεσις-εως** ἡ ἐργατογένεια βλ.λ.

ἐργογένεσις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ ἐργογένεια.

ἐργογόνος (ὁ) νεώτ. μηχαν. πᾶσα μεταβολὴ καταστάσεως τῶν διαφόρων σωμάτων ἔχουσα ὡς ἐπακολούθημα τὴν ὑπὸ οἱανδήποτε μορφὴν ἀπόδοσιν ἔργου· πρβλ. ἀντίθ. ἐργοβόρος.

ἐργογράφος (ὁ) νεώτ. ὄργανον ἐν χρήσει ἐν ταῖς φυσιολογικοῖς καὶ παιδαγωγικοῖς ἐργαστηρίοις πρὸς μέτρησιν τῆς ἰσχύος τῶν μυῶν ἀτόμου τινὸς καὶ τῆς προϊούσης κοπώσεως αὐτῶν.

ἐργοδηγός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ πτυχιοῦχος ὁδηγὸς ἐργασίας, ὁ ἐπιβλέπων τὴν ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς ὑπὸ τὰς ἀμέσους διαταγὰς ἀρχιτέκτονος ἢ μηχανικοῦ : **σχολὴ ἐργοδηγῶν**· **2)** ἐν ταῖς ἐργαστασίοις, ὁ διευθύνων τμῆμά τι, ὁ ἀρχιεργάτης, ἀρχιτεχνίτης· **3)** εἰδ. ναυτ. τεχνίτης συνεργείου φέρων τὸν βαθμὸν ἀρχικελευστοῦ.

ἐργοδιδάσκαλος (ὁ) μτγν. ὁ διδάσκαλος, ὁ προϊστάμενος ἔργου, ἐργασίας τινός : Βασ.Σύνοψ. 216 **ἢ ἐργολάβοι ἢ τῶν ἄλλων ἐργοδιδάσκαλοι.**

ἐργοδιώκτης μτγν. ὁ ἐπισπεύδων τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, ὁ ἐπιστάτης ἔργου, ἐργοδηγός : Πάπ., ΠΔ Ἐξ.3,7 **καὶ τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν,** Γρηγ.Ναζ.Ὠδ.29,3.

ἐργοδιωκτῶ-έω μτγν. ἐπισπεύδω τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, εἶμαι ἐργοδιώκτης, ἐργοδηγός : ΠΔ Παραλ.2,8,10 **διακόσιοι ἐργοδιωκτοῦντες ἐν τῷ λαῷ,** Ἐφραὶμ Σύρ.1,20D.

ἐργοδοσία (ἡ) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἐργοδότου ἀνάθεσις ἔργου τινὸς εἴς τινα πρὸς ἐκτέλεσιν, ἀντίθ. ἐργοληψία, ἐργολαβία· Ἐπιγρ.

ἐργοδόσιον (τὸ) μσν. τόπος ἔνθα γίνεται ἐργασία τις χειροτεχνική, ἀργαστήρι, οἷον ξυλουργεῖον, σιδηρουργεῖον : ΨΚωδ.216,16, αὐτ.269,14.

ἐργοδότης (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ., μσν. ἐκκλ. ἐν εἰδ. σημ. θηλ. **ἐργοδότρια** βλ.λ., νεώτ. θηλ. **ἐργοδότις-ιδος,** δημ. **ἐργοδότρ(ι)α** ὁ παρέχων ἐργασίαν εἴς τινα, ὁ ἀναθέτων εἴς τινα τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, ἀντίθ. τῷ ἐργολάβος, ἐργολήπτης : Ξεν.ΚΠ 8,2,5 **ἐργοδότας λαμβάνῃ, - ἡ ἐργοδότρια ἑταιρεία,** Ἐπιγρ., οὐχὶ ἀττ. κτ. Φρύν.326· ‖ ἐν χρ. ἐσφ. ἀντὶ τοῦ ἐργάτης π. Ἀρετ.Χρον. Πάθ.1,6· ‖ νεώτ. κ. δημ., εἰδ. ὁ ἰδιοκτήτης ἐπιχειρήσεώς τινος, ὁ μισθούμενος τὴν ἐργασίαν ἄλλων.

ἐργοδότρια (ἡ) μσν. θηλ. τοῦ ἐργοδότης, ἡ ἐπιστατοῦσα, προϊσταμένη ἐν ταῖς κοινοβιακοῖς μοναστηρίοις : Τυπικ.Μο α. ττ.Κεχαριτ.27 **περὶ ἐργ-.**

ἐργοδοτῶ-έω μτγν κ. νεώτ. δίδω, παρέχω ἐργασίαν εἴς τινα, μισθοδοτῶ, ἀντίθ. τῷ ἐργολαβῶ· Φρύν.Ἐκλ.344 «τὸ ἐργοδοτῶ παρά τινι τῶν νεωτέρων κωμῳδῶν, οἷς καὶ αὐτοῖς οὐ πειστέον» : Ἀπαλλδ.Κωμ.20, Ἐπιγρ., Διον.Ἀλεξ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.776B **θαυμάσιός τις ἀρχιτέκτων ἐργοδοτῶν προηγήσατο.**

ἐργοεπιστάτης (ὁ) ὁ ἐργεπιστάτης βλ.λ. : Ἐπίχ. π. Πολυδ.7,183.

ἐργοίφιον (τὸ) πάπ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐργύφιον, ὑποκορ. τοῦ ἔργον.

ἐργοκηδεστής (ὁ) (κήδομαι) ὁ ἐπιμελούμενος ἔργον, ὁ ἐποπτεύων ἔργον : Κύριλλ.Ἡσ.61,845· πρβλ. ἐργοδιώκτης.

ἐργολάβεια (ἡ) μτγν. τ. τοῦ ἐργολαβία βλ.λ.2), κερδοσκοπία : ΠΔ Σοφ.Σειρ.29,19 **ἁμαρτωλὸς ἐμπεσὼν εἰς ἐγγύην, καὶ διώκων ἐργολαβείας ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις**· ‖ ἐκμετάλλευσις ἀνθρώπου, χρηματισμὸς εἰς βάρος ἄλλου : Ἀλκίφρ.1,34 **ἐργολάβεια μειρακίων.**

ἐργολαβία (ἡ) (ἔργον - λαμβάνω) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀνάληψις ἐκτελέσεως ἔργου ἐπ' ἀμοιβῇ συμπεφωνημένῃ κατ' ἀποκοπήν, ἐργοληψία : Ἰσοκρ.5,25 **τοὺς δὲ** (λόγους) **πρὸς ἐπίδειξιν καὶ πρὸς ἐργολαβίαν γεγράφθαι** (τοὺς δι' ἄλλους ἐπὶ συμφωνηθείσῃ ἀμοιβῇ γεγραμμένους ὑπὸ ῥήτορος λόγους), Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.19 **συστέλλων δὲ τοῖς μισθοῖς τὰς ἐργολαβίας,** Ἐπιγρ., Πάπ. **συγγραφὴ ἐργολαβίας, - ἐργολαβία προκυμαίας - οἰκοδομῆς - ὁδοστρωσίας - τροφοδοσίας τοῦ στρατοῦ**· **2)** κερδοσκοπία, ἐπιδίωξις κέρδους διά τινος ἐνεργείας : Πλούτ.Ἠθ.71A **ὥσπερ οἱ χειρουργοῦντες ἐν τοῖς θεάτροις ἰατροὶ πρὸς ἐργολαβίαν**· ‖ ἐκμετάλλευσις, χρηματισμὸς εἰς βάρος ἄλλου : Διόδ.Σ 2,22 **ἐργολαβίας ἕνεκεν παραμένουσιν ἐν τῷ μαθήματι**· **3)** νεώτ. κ. δημ. ἐπιδίωξις ἐρωτικῆς συνεννοήσεως διὰ λόγων καὶ ἰδ. διὰ τῶν βλεμμάτων, ἐρωτοτροπία, φλέρτ, κόρτε:Βιζυην.Ἐν τῷ δάσει 91,9 **τῆς τριανταφυλλιᾶς ἡ κόρη μὲ τὸ φῶς κρυφοφιλιέται ποὺ τῆς κάμν' ἐργολαβία,** Παλαμ.Τρισεύγ.34 **ποῦ ν' ἀφήσουν . . τὴν ἐργολαβία καὶ τὸ γλωσσοφάγωμα.**

ἐργολαβικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς ἐργολαβίαν βλ.λ.1), ὁ κατ' ἐργολαβίαν ἐκτελούμενος· ἐπιρρ.**-ῶς,** δημ.**-ά.**

ἐργολάβος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναλαμβάνων τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς ἐπ' ὡρισμένῃ ἀμοιβῇ, κατ' ἀποκοπήν, ἐργολήπτης, ἀντίθ. ἐργοδότης : Πλάτ.Πολ.373B **ὑποκριταί, χορευταί, ἐργολάβοι,** Ἐπιγρ., Πλούτ.Περ.31 **Φειδίας ὁ πλάστης ἐργολάβος μὲν ἦν τοῦ ἀγάλματος** (πρὸς κατασκευὴν αὐτοῦ)· ‖ **ἐργολάβος δικῶν** δικηγόρας : Θεμίστ.Λόγ.21,260B· ‖ συνεκδ. **ἐργδικῶν** ὁ ψευδῶς ἐνάγων εἰς τὸ δικαστήριον : Παῦλ.Ἀλ.Ο.2· **2)** μτγν. ὡς ἐπίθ. ὁ πρὸς κέρδος, ὁ κερδοφόρος· Λεξ.Ρητ.259,13 «ἐργολάβος ὁ φλαύροις πράγμασι χρώμενος παρὰ τοῖς ῥήτορσι, καὶ οὐχ ὁ ὑπέρ τινων ἔργων μισθὸν λαμβάνων καὶ ἔχων τοὺς συνεργαζομένους, ὡς ἡ συνήθεια» : Πολύβ.20,12,1, Ἐκλ.Βατ.410 **ἐργολάβους προσφέρουσι τὰς τοιαύτας χάριτας κέρδους ἢ χρηματισμοῦ ἕνεκα**· **3)** νεώτ. κ. δημ., θηλ. **ἐργολάβα** ὁ κάμνων ἐργολαβίαν βλ.λ.3), ὁ συνηθίζων νὰ ἐρωτοτροπῇ· **4)** νεώτ. κ. δημ. εἶδος γλυκίσματος συγκειμένου ἐξ ἀμυγδάλων καὶ λευκώματος ᾠῶν.

ἐργολαβῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀναλαμβάνω τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινὸς ἐπ' ὡρισμένῃ ἀμοιβῇ, κατ' ἀποκοπήν, ἐκτελῶ ἐργολαβικῶς ἔργον τι, ἐπαγγέλλομαι τὸν ἐργολάβον βλ.λ 1), ἀντίθ. ἐργοδοτῶ, μετ' αἰτ. : Ξεν.Ἀπομν.3,1,2 **εἴ τις ἀνδριάντας ἐργολαβοίη,** Φιλόχ.97, Ἐπιγρ. **ἐργολαβήσας τὸ ἰατρικὸν ἔργον,** Πλούτ.Περ.13 **τὸ δὲ μακρὸν τεῖχος. .ἠργολάβησε Καλλικράτης**· ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Ἐπιγρ.· **2)** ἀναλαμβάνω τι χάριν κέρδους, ἐπιδιώκω χρηματικὴν ὠφέλειαν, κερδοσκοπῶ, ἐκμεταλλεύομαι : Φιλόδ.Ρητ.1,329S **ἐργολαβεῖν τὰ ἰατρικά**· ὁμ. ἐπὶ τῶν σοφιστῶν : Ἀλκίφρ.3,55 **οἱ τὰ μειράκια ἐργολαβοῦντες**· ὁμ. ἀπολ. : Δημ.608 **δι' ὧν ἠργολάβει καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων κέκλοφε**· ‖ ὁμ. **ἐ- ἔν τινι** : Αἰσχίν. 3,33 **μὴ ἐργολαβεῖν ἐν τοῖς κηρύγμασιν** (νὰ μὴ ἐκμεταλλεύηται τὰ δημόσια κηρύγματα)· ‖ ὁμ. **ἐ- τινι** διά τινα : Δημ.784 **ἐργολαβῶν αὐτῷ**· ‖ ὁμ. **ἐ- ἐπί τινα ἢ κατά τινος** ἐναντίον τινός : Δημ.1482 **ἐργολαβοῦσιν καθ' ὑμῶν** (σχόλ. «ἐργολαβεῖν, τὸ ἐκμισθοῦν τινι ἑαυτὸν ἐπὶ πονηρίᾳ»), Αἰσχίν.1,173 **κατεπαγγέλλεται γὰρ πρὸς αὐτοὺς ἐργολαβεῖν ἐφ' ὑμᾶς**· ‖ ὁμ. τὸ μέσ. : Πολύαιν.6,51 **ἠργολαβεῖτο Γόργος**· **3)** μσν. ἐκτελῶ μετὰ σπουδῆς ἐργῶδές τι ἔργον : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,121 **βασιλέα βλέπον προκινδυνεύοντα. . προασπίζοντα οὐχ ὑπερασπιζόμενον, ἐν πολλοῖς ἐργολαβοῦντα**· **4)** δημ. ἐρωτοτροπῶ, κάμνω ἐργολαβίαν βλ.λ.3).

ἐργολήπτης (ὁ) κ. νεώτ. ἐργολάβος βλ.λ. : Πολυδ.7,182 **τοὺς δὲ ἐργολάβους** (λέγει) **καὶ ἐργολήπτας Τηλεκλείδης ὁ κωμικός,** Τελεκλ.56.

ἐργοληπτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐργολήπτην ἢ τὴν ἐργοληψίαν, ἐργολαβικὸς βλ.λ.· ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς.**

ἐργοληψία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐργολαβία βλ.λ.Ι).

ἐργόμετρον (τὸ) νεώτ. ἐργσγράφος βλ.λ.· || **ἐργόμετραν ἀδρανείας** εἶδος δυνσμομέτρου πρὸς μέτρησιν τῶν δυνάμεων κινήσεως καὶ ἀντιατάσεως τῶν αιδηροδρομικῶν ἀμαξοστοιχιῶν.

ἐργομηχανή (ἡ) νεώτ. μηχανολ. εἶδος μηχανῆς λαμβσνούσης ἐξ ἑτέρας τὴν κίνησιν καὶ παραγούσης ἔργον, ἀντίθ. κινητήριος μηχανή.

ἐργομίσης (ὁ) μτγν. μίσεργος, ὁ μισῶν τὴν ἐργασίαν : Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειφ.2,685, Χοιραβ.1,54,15.

ἐργομοχθία (ἡ) μσν. τὸ ἐπιμόχθως, ἐπιπόνως ἐργάζεσθοι : Πολ.612,724 (ἔκδ.Mi.).

ἐργόμοχθος-ον μσν. ὁ παρέχων παλλοὺς μόχθους, πολύμοχθος, πολύπονος, κοπιαστικός : Κ Μανασσ.5931 **τῶν ἐργομόχθων ὅπλων.**

ἐργομωκεύω γλωσσ. κολακεύω ἐμπαικτικῶς.

ἐργομωκία (ἡ) γλωσσ. ἡ ἐμπαικτικὴ κολακεία.

ἐργόμωκος-ον γλωσσ. ὁ καλακεύων ἐμπαικτικῶς.

ἐργομωκῶν Ἡσ. «ἐμπαίζων».

ἔργο(ν) (τὸ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **Fέργον,** ἐλεατ. **Fάργον** (ἔρδω), δημ. πληθ. κ. **ἔργατα** τὸ σύνολον τῶν προσπαθειῶν καὶ ἐνεργειῶν τῶν καταβσλλομένων, ὅπως ἐκτελεσθῇ τι ἢ ἐπιτευχθῇ σκοπός τις, ἐργασία, ἀσχολία, δουλειά : Ἰλ.Β 436 **μηδ' ἔτι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον,** αὐτ.Μ 412, Ἡσίοδ.Ἔργ.311 **ἔργον δ' οὐδὲν ὄνειδος, ἀεργίη δέ τ' ὄνειδος·** ἰδ. ἐν τῷ πληθ. : Ἰλ.Γ 422 **ἐπὶ ἔργα τράποντο,** αὐτ.Ζ 490 **τά σ' αὐτῆς ἔργα κόμιζε** (κοίταζε τὴ δουλειά σου), Ὀδ.Δ 683 **ἔργων παύσασθαι·** || π.Ὁμ. συνήθ. ἐπὶ πράξεων πολεμικῶν : Ἰλ.Β 338 **οἷς οὔ τι μέλει πολεμήια ἔργα,** αὐτ.Ζ 522 **ἔργον.. μάχης·** κ. ἁπλῶς : αὐτ.Δ 175 **ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ,** αὐτ.Δ 470, αὐτ.Ν 366 **ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,** Ὀδ.Μ 116· ὁμ. κ. παρὰ ποι. κ. πεζ. : Αἰσχ.Ἑπτ.414 **ἔργον δ' ἐν κύβοις Ἄρης κρινεῖ,** Εὐρ.Ἡρακλ.672 **ὡς εἰς ἔργον ὥπλισται στρατός;,** Θαυκ.2,89 **ἐν τῷ ἔργῳ** (κατὰ τὴν συμπλοκήν), αὐτ.49 **τότε δὴ ἔργου πᾶς εἴχετο** (συνῆπτε μάχην),Ξεν.Ἑλλ.5,3,2 **ἀποκτεῖναι ἐν τούτῳ τῷ ἔργῳ περὶ ὀγδοήκοντα ἱππέας,** Ἀρρ.Ἀν.1,11,7 Χρον.Μορ.8682Η **τῆς μάχης τὰ ἔργατα ἐτοῦτα προξενοῦσιν·** || ὅθ. μτ. προσδ. τόπου τὸ συντελεσθὲν πολεμικὸν κατόρθωμα : Πλάτ.Μενξ.241C **τὸ ἐν Πλαταιαῖς ἔρ-·** **2**) ἐπὶ εἰρηνικῶν ἀγώνων, φιλονικία, ἔρις : Πίνδ.Ο 9,85 **κράτησαν μίαν ἔ- ἀν' ἀμέραν** (ἐνίκησαν ἐν τῷ ἀγῶνι), αὐτ.Π 4,233 **εἴχετ' ἔργου** (συνῆπτεν ἀγῶνα)· **3**) ἐπὶ ἔργων φιλοπονίας, ἰδ. ἐπὶ τῆς καλλιεργείας τῆς γῆς, τῆς γεωργίας, κτ. πληθ. γεωργικὰ ἔργα, ὅθ. συνεκδ. καλλιεργημέναι γαῖαι· Ἡσ. «ἔργα ποτὲ μὲν τὰ περὶ τὴν ταλασιουργίαν, ποτὲ δὲ τὰ περὶ τὴν γεωργίαν» : Ἰλ.Μ 283 **ἀνδρῶν πίονα ἔργα,** Ὀδ.Κ 98, αὐτ.Β 22 **δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα** (εἰργάζοντο εἰς τὰ πατρικὰ κτήματα), αὐτ.127 **οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν** (οὔτε εἰς τὰ κτήματά μας θὰ ὑπάγωμεν), αὐτ.Ξ 344 **Ἰθάκης.. ἔργ' ἀφίκοντο,** Ἡρ. 1,36 **τὰ τῶν Μυσῶν ἔργα διαφθείρεσκε** (τοὺς καλλιεργημέναυς ἀγραὺς τῶν Μυσῶν), Δημ.22, Πάπ. **τὰ τῶν ἀρουρῶν ἔργα,** ὁμ. τίτλος ποιήματος τοῦ Ἡσιόδου **Ἔργα καὶ ἡμέραι** (αἱ γεωργικαὶ ἐργασίαι καὶ αἱ ἡμέραι καθ' ἃς πρέπει νὰ τελῶνται αὗται)· || γεν. καθ' ἑν. ἰδιοκτησία, περιουσία, κτήματα, πλούτη : Ὀδ.Ξ 65 **θεὸς δ' ἐπὶ ἔργον ἀέξῃ·** || κ. δημ. **ἔργο** (τὸ) κ. ἰδιωμ. πραφ. **ὄργο** ἡ καλλιέργεια ἀγροῦ ἢ ἀμπελῶνος, ἰδ. τμῆμα ἀγροῦ ἢ ἀμπελῶνος ὁριζόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν δι' ἕκαστον ἐργάτην ἐν ὡρισμένῳ χρόνῳ : **δὲν κατάφερε νὰ τελειώσῃ μονήμερα τὸν ὄργο του·** **4**) κτ. πληθ. ἐπὶ γυναικείας ἐργασίας, ἡ ὑφαντική : Ἰλ.Ι 128 **γυναῖκας ἀμύμονα ἔργα ἰδυίας,** Ὀδ.Χ 422 **τὰς μὲν τ' ἔργα διδάξαμεν ἐργάζεσθαι,** Εὐρ.Ἱκ.1062· || κ. δημ. τὸ κεκλωσμένον νῆμα· **5**) ὁμ. ἐπὶ ἄλλων ἀσχολιῶν : **θαλάσσια ἔργα** ἡ ἁλιεία, ὡς βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα : Ὀδ. Ε 67 **τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν·** || ὁμ. ἡ ναυτιλία, ὁ ναυτικὸς βίος : Ἰλ.Β 614 **οὐ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλειν·** || ἐν φρ. **δαιτὸς ἔργα** τὰ ἀνήκοντα εἰς εὐωχίαν : Ἰλ.Ι 228 **οὐ δαιτὸς .. ἔργα μέμηλεν·** || **φιλοτήσια ἔργα** ἔργα τῆς ἀγάπης, ἐρωτοδουλειές : Ὀδ.Λ 246 **ἐτέλεσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα·** || **ἔργα γάμοιο** : Ἰλ.Ε 429· || **ἔ- Ἀφροδίτης** : Ὑμν.Ἀφρ.1, Σόλ.26(24) **ἔργα δὲ Κυπρογενοῦς νῦν μοι φίλα·** || **ἔργα τῆς σαρκός** : ΚΔ Γαλ.5,19 **τὰ ἔργα τῆς σαρκός, ἅτινά ἐστι μοιχεία, πορνεία·** || **ἔργα τάχους καὶ ἰσχύος** : Ξεν.ΚΠ 1,2,12· || ὁμ. ἐπὶ τῶν ἀνθέων : Θεόκρ.22,42 **φίλα ἔργα μελίσσαις·** || ὁμ. ἐπὶ τῶν μεταλλείων : Ξεν.Πρασ.4,44 **συνήκοι τ' ἂν τὰ ἔργα εἰς ἓν ἐξ ἁπάντων τῶν τειχῶν,** αὐτ.4,5 **ἐν δὲ τοῖς ἀργυρείοις ἔργοις,** Δημ.568, αὐτ.967 **ἐπ' ἐργαστηρίῳ τ' ἐν τοῖς ἔργοις ἐν Μαρωνείᾳ·** **6**) πρᾶξις, ἐνέργεια, κατόρθωμα (ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως) : Ἰλ.Γ 130 **ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι,** αὐτ.Ε 876 **ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν,** Ὀδ.Α 338 **ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε,** Ἡρ.1,16 **ἄλλα δὲ ἔργα ἀπεδέξατο,** Πλάτ.Ἀλκ.1,119E **καλόν τι ἔργον ἀποδείξασθαι,** ΚΔ Ματθ.5,16 **ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα,** Δίων Κ 37,52,- **ἔργα ἡρωϊκὰ - φιλανθρωπικὰ - ἀγαθά·** || κ. ἐπὶ κακῶν πράξεων : **ἔργον διαφθορᾶς,-ἔργα σατανικά·** || κ.ὡς ἀντίθ.μὲ τὰ ἔπας, μῦθος, λόγας, ρήματα, ὄνομα (ἔργον οὐχὶ λόγας μόναν): Ἰλ.Ι 443 **μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι πρηκτῆρά τε ἔργων,** Αἰσχ.Πρ.1080,Σοφ.Ἠλ.358 **μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει,** αὐτ. ΟΚ 873, Εὐρ.Ἀλκ.339, αὐτ.ΙΑ 128, Θουκ.2,65 **λόγῳ μὲν δημοκρατία, ἔργῳ δὲ ὑπὸ τοῦ πρώτου ἀνδρὸς ἀρχή·** ὁμ. κ. ἐν πληθ. : Σοφ.ΟΚ 782 **λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσδ' ἔργοισιν κακά,** Εὐρ.ἀπ.362,13 **λόγῳ πολίτης ἐστί, τοῖς δ' ἔργοισιν οὔ·** || ἐκτέλεσις ἔργου : Σοφ.Αἴ 116 **χωρῶ πρὸς ἔργον** (προχωρῶ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν), Ἡρ.9,92 **ἠγόρευε καὶ τὸ ἔργον προσῆγε** (τὸ ἐξετέλει), Εὐρ.ΙΤ 1190 **ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν** (ἕτοιμον πρὸς δρᾶσιν), Ξεν.Ἀν.3,5,12 **τὸ μὲν ἐνθύμημα χαρίεν ἐδόκει εἶναι, τὸ δ' ἔργον ἀδύνατον** (ἡ ἐκτέλεσις ἀδύνατος)· || φρ. **ἄγειν εἰς ἔργον** ἐκτελεῖν : Λιβάν.Λόγ.4,13 (59,4,29), Ἰουλ.Λόγ.7,228B **ἡ κατάρα ὑπὸ τοῦ δαίμονος εἰς ἔργον ἤγετο·** **7**) κ. νεώτ. ἡ δοτ. **ἔργῳ** ὡς ἐπίρρ. πράγματι, ἐμπράκτως, ἀληθῶς : Αἰσχ.Πρ.336, Θαυκ.2,65, - **λόγῳ μὲν ἀγαθός, ἔργῳ δὲ πονηρός** (κατὰ τὰ λεγόμενα εἶναι καλός, ἐν τῇ πραγματικότητι δὲ κακός)· **8**) φρ. κ. νεώτ. **ἅμ' ἔπος, ἅμ' ἔργον** (ἐπὶ ὁμέσου, ταχείας ἐκτελέσεως)· || ὁμ. νεώτ. **εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο** εὐκταῖαν· **ἔργον φρονήσεως** φρόνιμον· **τίθεμαι ἐπὶ τὸ ἔργον** ἀρχίζω τὴν ἐκτέλεσιν· **εἰς ἔργον!** κέλευσμα διδόμενον πρὸς ἐκτέλεσιν ὁμαδικοῦ ἔργου· || ὁμ. **καταναγκαστικὰ ἔργα** (βαρύταται ἐργασίαι εἰς ἃς ὑποβάλλανται οἱ καταδικασθέντες εἰς δεσμά)· || παροιμ. **ἄλλος ὁ κὺρ Λόγος κι ἄλλος εἶν' ὁ Ἔργος** (ἐπὶ ἀσυμφωνίας λόγων καὶ ἔργων),-**θάρρευες παπά Μανώλη, | πώς τὰ ἔργα σου εἶχαν ὅλοι** (ἐπὶ τῶν θεωρούντων τοὺς ἄλλους ὁμοίαυς πρὸς ἑαυταύς)· || ὁμ. **μέγας εἶ Κύριε καὶ θαυμοστὰ τὰ ἔργατά** σου (ἐξ ἐκκλ. ρητοῦ, ἔκφρ. εἰς δήλωαιν ἐκπλήξεως, ἰδίως κωμικῶς)· **9**) πρᾶγμα, ἀντικείμενον : Ἰλ.Α 294 **εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον ὑπείξομαι** (εἰς πᾶν πρᾶγμα), αὐτ.Β 38, Ὀδ. Ρ 78 **ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,** Σοφ.Αἴ.466 **οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν·** || ὁμ. ἐπὶ κακῆς σημ. βλάβη, ἐνόχλησις, ζημία, ἐπὶ ἀσθενείας : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ. 1,9 **αἰτίη τοῦ ἔργου·** **10**) **μέγα ἔργον** βαρύ τι πρᾶγμα, ἰσχυρόν, σπουδαῖον : Ἰλ.Ε 303 **ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ Τυδεΐδης, μέγα ἔργον,**

αὐτ.Π 208 φυλόπιδος **μέγα ἔργον,** 'Οδ.Δ 663 **μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη·** **11)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τῆς σωματικῆς καὶ πνευματικῆς ἐνεργείας, τὸ ἀποτέλεσμα ἢ τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας, τὸ ἐκτελεσθέν, δημιούργημα, κατασκεύασμα : 'Ιλ.Τ 22, αὐτ.Ζ 289 **πέπλοι . . ἔργα γυναικῶν,** 'Οδ.Δ 617 **ἔργον δ' Ἡφαίστοιο,** Αἰσχ. Χο.231 **ὕφασμα τοῦτο, σῆς ἔργον χερός,** Ξεν. 'Απομν.3,10,7, Δημ.820 **τῶν . δ' ἔργων ἀπρασίαν εἶναι** (τὰ κατασκευασθέντα δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ πωληθῶσι), Θεόκρ.24,45 **κολεὸν μέγα, λώτινον ἔργον** (ἐκ λωτοῦ πεποιημένον), ΚΔ'Εβρ.1,10· || κ. νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. εἰδ. ἐπὶ δημοσίων οἰκοδομῶν καὶ ἐν γένει κατασκευῶν ἐξυπηρετικῶν τοῦ κοινοῦ : 'Επιγρ., - **σπουδαῖα δημόσια ἔργα,** - **τεχνικὰ ἔργα** (τὸ σύνολον τῶν ἐκ λίθου, ξύλου ἢ μετάλλου κατασκευασμάτων τῶν ἐκτελουμένων κατὰ τὴν διάνοιξιν ὁδῶν, στρῶσιν σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ζεῦξιν γεφυρῶν κττ.), - **ἐξωραϊστικὰ - ὀχυρωματικὰ - παραγωγικὰ ἔργα** (διὰ τῶν ὁποίων πρόκειται ν' αὐξηθῇ ἡ παραγωγὴ μιᾶς χώρας)· **12)** ἐπὶ τῶν ἔργων τοῦ πνεύματος, σύγγραμμα, βιβλίον : Διον.'Αλ.Συνθ.25, 'Αγαθ. ἐν ΑΠ 11, 354,8 **τὸ περὶ ψυχῆς ἔργον 'Αριστοτέλους,** - **Αἰσχύλου βίος καὶ ἔργον** ἢ **ἔργα,** - **τὰ ἔργα τοῦ Κοραῆ** (τὸ σύνολον τῶν συγγραμμάτων, διατριβῶν, σχολίων κλπ. τοῦ Κοραῆ), - **ποιητικὸν - ζωγραφικὸν ἔργον·** || νεώτ. κ. δημ. εἰδ. τὸ θεατρικὸν ἢ κινηματογραφικὸν ἔργον : **τὸ «Ἐθνικὸν» ἀνέβασε ἕνα σπουδαῖο ἔργο·** **13)** προϊόν, κέρδος, τόκος τοκιζομένου κεφαλαίου : 'Ισαῖ.11,42 **ὧν τὸ ἔργον ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ἑπτακόσιαι καὶ εἴκοσι δραχμαί,** Δημ.816· **14)** ἡ ἐμπρέπουσα ἀσχολία τινός, ἐργασία τῆς ἁρμοδιότητός τινος, ἰδ. ἐν φρ. **ἔργον ἐστὶ** μετὰ γεν. προσ. : Αἰσχ.Χο. 673 **ἀνδρῶν τόδ' ἔργον ἐστί,** 'Αριστφ.Εἰρ.1305, Πλάτ.Γοργ.517C **ὅπερ μόνον ἔργον ἐστὶν ἀγαθοῦ πολίτου·** ὁμ. μτ. δοτ. προσ. : Ξεν.ΚΠ 4,5,36 **καὶ ἔκαιον, οἷς τοῦτο ἔργον ἦν,** Ξεν.'Εφ.2,4,35,4 **τῷ δὲ ἄρα οὐδὲν ἔργον ἦν ἢ φιλεῖν 'Ανθίαν,** 'Αγαθ. ἐν ΑΠ 5,215,5 **ἔργον γάρ τι γυναιξὶν ὑπερφιάλους ἀθερίζειν·** ὁμ. μτ. κτητ. ἀντων. κ. ἀπαρφ. : Αἰσχ. Πρ.635 **σὸν ἔργον, . . ταῖς δ' ὑπουργῆσαι χάριν** (ἰδικόν σου ἔργον εἶναι, εἰς σὲ ἐμπρέπει νὰ . .), αὐτ.Εὐμ.734, Πλάτ.Πρωτ.335 **οὐκέτι ἐμὸν ἔργον εἶναι παρεῖναι ἐν ταῖς συνουσίαις·** ὁμ. μτ. τοῦ ἄρθρου : 'Ηρ.5,1 **νῦν ἡμέτερον τὸ ἔργον·** || νεώτ. ὑποχρέωσις, καθῆκον, μετὰ γεν. προσ. κ. τελικ. προτάσ. : **ἔργον τῶν κυβερνώντων εἶναι νὰ φροντίζωσι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χώρας,** -**δὲν εἶναι ἰδικόν σου ἔργον νὰ ἐλέγχῃς** (δὲν εἶνασι δουλειά σου)· || ἐπὶ πραγμ., ἡ ἰδιότης, τὸ χαρακτηριστικόν : 'Ιλ.Ω 354, Θουκ.2,89 **ἅπερ νεῶν ἄμεινον πλεουσῶν ἔργα ἐστίν,** Πλάτ.Πολ.335D **οὐ γὰρ θερμότητος . . ἔργον ψύχειν, ἀλλὰ τοῦ ἐναντίου,** αὐτ.353A· || ὅθ. ἡ λειτουργία ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος : Γαλ.16,518 **ἔργα τοῦ ἐγκεφάλου·** **15)** μτ. ἀπαρφ. συνήθ., πᾶν τὸ ἐργῶδες, τὸ ἀπαιτοῦν προσπάθειαν, κόπον, βαρεὶα δουλειά : Εὐρ.Βάκχ.267 **οὐ μέγ' ἔργον εὖ λέγειν,** 'Αριστφ.Βάτρ.1100 **χαλεπὸν οὖν ἔργον διαιρεῖν,** Δημ.716 **ἔστι μὲν ἔργον . . εἰ . . ἐροῦμεν,** Μέν.76 **ἔργον εὑρεῖν πρόφασιν·** κ. κτ. γεν. : Πλάτ.Εὐθφρ. 14B **πλείονος ἔργου ἐστὶν ἀκριβῶς ταῦτα . . μαθεῖν·** σπαν. κ. μτ. μτχ. : Φιλιππδ.15,3 **οὐδὲν ἔργον μαχομένῳ·** || φρ. **ἔργον** (ἐστὶ) μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. δυσκόλως δύναται νὰ συμβῇ ὥστε . . : 'Αριστλ.Πολιτ.1286a,35 **ἔργον ἅμα πάντας ὀργισθῆναι καὶ ἁμαρτεῖν·** || φρ. **ἔργον παρέχειν τινὶ** πράγματα παρέχειν, ἐνοχλήσεις, φασαρίες : 'Αριστ.Νεφ.523 **παρέσχε μοι ἔργον πλεῖστον,** Μᾶρκ.'Αργ. ἐν ΑΠ 9,161· ὁμ. **ἔργον ἔχω** ἔχω ὡς ἀσχολίαν μου, λαμβάνω τὸν κόπον, φροντίζω, μετὰ μτχ. : Ξεν.ΚΠ 8,4,6 **ἔργον ἔχειν αὐτὸν δεόμενον τούτου κοινωνεῖν τοὺς παρόντας·** ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : αὐτ.'Απομν.2,10,6 **ὃς ἔργον εἶχε σκοπεῖν ὅτι..·** **16)** μετὰ γεν. πράγμ. χρεία, ἀνάγκη τινός : Εὐρ.'Αλκ.39 **τί δῆτα τόξων ἔργον** (τίς ἡ ἀνάγκη τόξων), Πλάτ.Πολ.537D **ἐνταῦθα δὴ πολλῆς φυλακῆς ἔργον** (ἀνάγκη . .)· ὁμ. κ. μτ. ἀρνήσεως : Σοφ.Αἴ.852 **οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην,** Εὐρ.'Ιππ.911 **σιωπῆς δ' οὐδὲν ἔργον ἐν κακοῖς,** 'Αριστφ.Πλ.1158 **οὐ γὰρ δόλου νῦν ἔργον·** κ. μτ. δοτ. προσ. : 'Ηρ.1,17 **ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ** (ἡ πολιορκία οὐδόλως ὠφελεῖ)· κ. μτ. τοῦ ἄρθρου : Σοφ.'Ηλ.1373 **οὐκοῦν μακρῶν ἔθ' ἡμὶν οὐδὲν ἂν λόγων . . , τόδ' εἴη τοὔργον** (δὲν ἀξίζει ἐδῶ νὰ κάμωμεν λόγον πολύν)· ὁμ. μετὰ προσθέτου μτχ. : Πλούτ.Ποπλ.13 **οὐδὲν ἦν ἔργον αὐτοῦ κατατείνοντος** (ἀφ' οὗ διὰ τῶν προσπαθειῶν του δὲν κατώρθωσε τίποτε)· κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.Αἴ.852, πρβλ.αὐτ.12, 'Αριστφ. Λυσ.424 **οὐδὲν ἔργον ἑστάναι** (οὐδόλως ὠφελεῖ νὰ ἵσταταί τις ἐνταῦθα), αὐτ.'Ορν.1308· **17)** φρ. **γίγνομαι ἢ εἶμαι ἔργον τινὸς** γίνομαι θῦμά τινος, καταστρέφομαι ὑπό τινος : Πολ.Σοφ.2,14,. Λουκ. Δημ.'Εγκώμ.29 **τῆς ὑμετέρας γέγονεν ἔργον ὀλιγωρίας,** Πλούτ.Εὐμ.17 **κἀκεῖ κτεινόμενος ὑμέτερον ἔργον εἰμί,** 'Ανών.π.Σουΐδ. **ἔργον γίγνεσθαι τῆς νόσου·** **18)** ἐργατικὸν σωματεῖον, σινάφι : 'Επιγρ. **τὸ ἔργον βαφέων·** **19)** εἰδ. νεώτ.φυσ. τὸ προϊὸν δυνάμεως κατανικώσης ἀντίστασίν τινα· || εἰδ. νεώτ. μηχαν. τὸ γινόμενον τῆς δυνάμεως ἐπὶ τὸ διανυόμενον διάστημα κατὰ τὴν διεύθυνσιν καθ' ἣν ἐνεργεῖ ἡ δύναμις· πρβλ. ἔργιον.

ἐργοπαρέκτης (ὁ) (παρέχω) μτγν. ὁ παρέχων ἐργασίαν, ὁ χορηγῶν ἔργον : Κλήμ.'Αλ.Ρωμ.34D.

ἐργοποιία (ἡ) (ποιῶ) μτγν. μέθοδος, τρόπος, σύστημα : 'Αθήν.Μηχ.38,2· **2)** γλωσσ. ἡ δημιουργία, ἡ κατασκευή.

ἐργοπόνος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ κοπιῶν, ἐπὶ τῶν γεωργῶν: Λεωνίδ.'Αλ.ἐνΑΠ 11,9 **οὐδὲ γὰρ ἐργοπόνοισι μετὰ στάχυν ὄμβρος ἄκαιρος χρήσιμος·** ὁμ. ἐπὶ ἁλιέως : Νίκ.Θηρ.831· ὁμ. ἐπὶ κυνηγοῦ : 'Οππ. Κυν.1,148· ὁμ. ἐπὶ ἀρχιτεκτόνων : ΚΠορφ.Θεμ.8D· || ὁμ. **ἐργοπόνος ἐλέφαντος** ὁ κατεργαζόμενος ἐλεφαντόδοντας : Μαν.1,298· **2)** ὡς ἐπίθ. ἐργατικός, φιλόπονος, ἐπιμελής : Κόλουθ.195 **ἀνέρας ἐργοπόνοιο δαήμονας 'Ατρυτώνης·** ὁμ. ἐν κακῇ σημ. : Ρητόρ.ἐνΚατ.'Αστρλ.Κ 7,198· πρβλ.πανοῦργος.

ἐργοπονοῦμαι-έομαι μτγν. ἐργάζομαι ἐπιπόνως, μοχθῶ, κοπιάζω : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.3,6 **ἐργοπονούμενοι οὐ διαλείπουσι** (οἱ μύρμηκες)· || ὁμ. τὸ ἐνεργ.π.Κλήμ.'Αλ.ἐν'Αποστ,Διατ.34C **ἐργοπόνει, ἐνδελέχιζε, κοπία.**

ἐργοσκόπος (ὁ) μτγν. ὁ σκοπῶν, ἐξετάζων, ἐκτιμῶν τὰ ἔργα ἄλλου ἢ ἄλλων : Παλλάδ.Βί.Χρυσ.51.

ἐργοστασιάρχης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἰδιοκτήτης ἐργοστασίου· || ὁ προϊστάμενος, διευθυντὴς ἐργοστασίου ἢ ἐργαστηρίου : **ἐργοστασιάρχης τοῦ σιδηροδρόμου 'Αττικῆς.**

ἐργοστάσιο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἵδρυμα, κατάστημα ἐν ᾧ ἐργάζονται πολλοὶ ὁμοῦ ἐργάται ἢ τεχνῖται εἰς ὡρισμένην βιομηχανίαν· || ἰδ. κατάστημα ἐν ᾧ παρασκευάζονται διάφορα προϊόντα τῇ βοηθείᾳ μηχανικῶν ἐγκαταστάσεων.

ἐργοστάτης (ὁ) νεώτ. εἰδικὸν ὄργανον δι' ἐκτέλεσιν μυϊκῶν ἀσκήσεων πρὸς θεραπείαν διαφόρων παθήσεων.

ἐργοστόλος (ὁ) μτγν. ἐργεπιστάτης : Χαρίτ.4,2.

ἐργοτεχνίτης (ὁ) τεχνίτης ἔργου, κατασκευαστής, τεχνίτης ἔμπειρος : 'Ορφ.ἀπ.180, 'Ιάμβλ.Μυστ.9,2.

ἐργοτήρης 'Ησ. φύλαξ, ἐπιστάτης ἔργων (κῶδ. ἐργότρυς βλ.λ.)· πρβλ. πιννοτήρης.

ἐργοτίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. τὸ δηλητηριῶδες ἐκχύλισμα τῆς ἐρυσιβώδους σικάλεως.

ἐργοτινικὸν ὀξύ (τὸ) νεώτ. φαρμακ. ὠχροκιτρίνη, λίαν ὑγροσκοπικὴ κόνις, παρασκευαζομένη ἐκ τῆς ἐρυσιβώδους σικάλεως.

ἐργότιον (τὸ) νεώτ. νόσος τῶν σιτηρῶν ὀφειλομένη εἰς τὸν μύκητα γομφόμορφον τὸν πορφυροῦν.

ἐργοτισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. νόσος γαγγραινώδης ἢ σπασμωδικὴ τῶν ἄκρων, ὀφειλομένη εἰς τὸν μύκητα τῆς ἐρυσιβώδους σικάλεως.

ἐργοτρεπτικὴ λειτουργία (ἡ) νεώτ. μηχαν. ἡ μεταβολὴ καταστάσεως ἀερίου τινὸς ἢ ἀτμοῦ ὑπὸ σχετικὴν πίεσιν εὑρισκομένου, καθ' ἥν, δι' ἀποτονώσεως καὶ συγχρόνου ψύξεως αὐτοῦ, παράγεται μηχανικὸν ἔργον.

ἐργότρυς (ὁ) (ὀτρύνω), ἐργεπείκτης, καθ' Ἡσ. « κατάσκοπος ἔργων ».

ἐργοφόρος-ον μτγν. ἐπὶ τῶν μελισσῶν, ὁ ἐργαζόμενος, ὁ φίλεργος : Αἰλ.ΖΙ 5,42.

ἐργοχειριάρης (ὁ) μσν. χειρῶναξ, χειρατέχνης : Ἀν.Βασσ.4,410,866 « καὶ χειρανάκτης (sic) λέγεται ὁ ἐργοχειριάρης ».

ἐργοχειριαστής (ὁ) μσν. ἐργοχειριάρης βλ.λ.

ἐργόχειρο(ν) (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἐργόχερο,** ἔργον τῶν χειρῶν, χειρατέχνημα : Πάπ. **περιποιήσασα ὡς ἐκ τοῦ ἐμοῦ ἐργ- τὸ ἥμισυ τοῦ ἑνὸς νομισματίου·** || μτγν. ἐκκλ. κ. μσν. ἰδ. ἐπὶ τῶν ἐργοχείρων τῶν μοναχῶν ἐν ταῖς μοναῖς : Βασ. 3,633C, Ἀθανάσ.2,378Α **ὑποβάλλων αὐτῷ τὸ ἐκ τοῦ ἐργοχείρου κέρδος,** Μόσχ.173,1085 **ἐκαθέζετο ἐν εὐκτηρίῳ ποιῶν τὸ ἐργ- αὐτοῦ,** Μηναῖ.1.5 Συναξ. **ἐκ τοῦ ἐργοχείρου παρεῖχε πᾶσι τὰ πρὸς τὴν χρείαν·** || νεώτ. κ. δημ. ἰδ. ἐπὶ τῶν ὑπὸ τῶν γυναικῶν κατασκευαζομένων κεντητῶν ἢ πλεκτῶν χειροτεχνημάτων : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 182,6 **τὸ μεταξένιο ἐργόχειρο, τὸ ξόμπλιο τὸ χρυσό,** Βλαχογ. Προπύλ.1,53 **ἐργόχειρα φτωχικὰ ἢ πολύπλουτα.**

ἐργόχειρος (ὁ) δημ. κ. **ὀργόχειρος** ἐργαλεῖον χειροτεχνίας ἰδίως ὑφαντικῆς : παροιμ. **ἀπὸ κακὸν ἀργόχειρο δουλειὰ δὲν ἀπομένει.**

ἐργύλον Ἡσ. « στάτην. Ἴωνες ».

ἔργω (1) (ῥίζ. Ϝεργ-) ἐπ. κ. ἰων. κ. **ἐέργω** ἐπ. (κ. ἔργνυμι), ἀττ. **εἴργω** (ἢ **εἵργω**), παρατ. **εἶργον** (ἐξεῖργον, Ἡρ.5,22), μέλλ. **ἔρξω** (ξυν-) κ. **εἴρξω** ἢ **εἵρξω,** ἀόρ. α' **ἔρξα** (δ.γρ. ἀντὶ **εἶρξα** : Ἡρ. 3,136) κ. **εἶρξα,** ἀόρ. β' **εἰργάθον** (βλ.λ. ἐργαθεῖν), ὁμ. μέσ. κ. παθ. **ἔργομαι,** μέλλ. **ἔρξομαι** κ. **εἴρξομαι,** παθ. ἀόρ. **ἔρχθην κ. εἵρχθην,** παρακ. **ἔργμαι,** ἐπ. γ' πληθ. πρόσ. **ἔρχαται, εἶργμαι** κ. **εἵργμαι,** ἐπ. μτχ. **ἐεργμένος,** ἐπ. ὑπερσυν. γ' πληθ. προσ. **ἔρχατο** κ. **ἐέρχατο,** κατ' Εὐστ.Ὀδ.1387,3 « τὸ εἴργω ἐπὶ μὲν τοῦ κωλύω ἐψίλουν, ἐπὶ δὲ τοῦ ἐγκλείω ἐδάσυνον », πρβλ. τὰ σύνθετα **ἀπείργω, καθείργω,** πρβλ. κ. Τζέτζ. ἐν Ἀν.Κρ.3,352,30 « τὸ εἴργω καὶ ψιλοῦται καὶ δασύνεται, τῶν Ἀττικῶν μὲν αὐτὸ δασυνόντων, τῶν δ' ἄλλων πάντων ψιλούντων »· πρβλ. κ. **κατείργω** π. Ἀττ. ἀντὶ καθείργω (ῥίζ. Ϝεργ-, ἐϜέργω), κωλύω τινά, εἴτε ἐγκλείων εἴτε ἀποκλείων αὐτόν, κλείω ἐντός, ἐγκλείω, περικλείω : Ἰλ.Φ 282 **ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ** (Γαζ.Θ «συσχεθέντα»), Ὀδ.Κ 283, Θέογν. 710 **θανόντων ψυχὰς εἴργουσιν,** Ἀριστφ.Ἀχ 330 **ἔνδον εἶρξας,** Θουκ.1,106 **Ἀθηναῖοι . . εἶργον τοῖς ὁπλίταις·** || ἰδ. κλείω ἐν δεσμωτηρίῳ, καθείργω, βάλλω στὴ φυλακή : Ἡρ.3,136 **τοὺς Πέρσας ἔρξε ὡς κατασκόπους δῆθεν ἐόντας,** Δημ.159 **τὸν ἀδικούμενον εἴρξατε δέκα μῆνας,** αὐτ.1367, Λυκοῦργ.112 **τούς τε εἰρχθέντας ἐξήγαγε·** **2)** κ. ἐπὶ πραγμ., κλείω ἐντὸς πεφραγμένου χώρου, περικλείω καὶ ἁπλῶς κλείω : Ὀδ. Η 88 **χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον** (σχόλ. «ἔνδον ἑαυτῶν περιέκλειον»), Πλάτ. Πολιτ.285Β **ξύμπαντα τὰ οἰκεῖα ἐντὸς μιᾶς ὁμοιότητος ἔρξας** (ἐγκλείσας)· κ. παθ. : Ἰλ.Ρ 354 **σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντη** (Γαζ.Θ «ἀσπίσι γὰρ πεφραγμένοι ἦσαν»), αὐτ.Ε 89 **γέφυραι ἐεργμέναι** (στερεῶς συνδεδεμέναι)· **3)** εἰδ.ἰατρ. τὸ παθ. κρατοῦμαι, συγκρατοῦμαι : Ἱππ.Γυν.1,4,8, Παῦλ. Αἰγ.6,13 **ἐὰν ἡ τοῦ βλεφάρου θρὶξ εἰρχθῇ** (πιθ. εἰρθῇ, ἢ ἐρθῇ, ἐὰν συλληφθῇ)· **4)** ἀπείργω, ἀποκλείω, ἐμποδίζω, ἀποχωρίζω, συγκρατῶ : Ἰλ. Ψ 72 **τῆλέ μ' ἐέργουσι ψυχαί,** αὐτ.Ν 706, Εὐρ. Ἑλ.288 **κλῇθροις ἂν εἴργοιέν με·** **5)** ὁμ. μετὰ γεν. ἀποσοβῶ, ἀπομακρύνω : Ἰλ.Δ 131 **ὡς ὅτε μήτηρ παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν,** Ἡσίοδ.Ἔργ.335 **σὺ τῶν μὲν πάμπαν ἔεργε . . θυμόν,** Παρμ.1,33, Ἡρ.3,48 **σιτίων δὲ τοὺς παῖδας ἐργόντων Κορινθίων·** ὁμ. συνήθ. ἐν παθ. : Ἰλ.Ρ 571 **ἥ τε [μυῖα] ἐργομένη . . χροός,** Ἀντιφ.6,36 **εἴργεσθαι τῶν νομίμων,** Λυκ.6,24, Ἰσοκρ.4,157 **εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν,** Αἰσχίν.1,183 **εἰργόμενον θανάτου καὶ τοῦ ἀνάπηρον ποιῆσαι** (ἐκτὸς θανάτου καὶ ἀκρωτηριάσεως)· || ὁμ. κ. μτ. προθ. : Ἰλ.Δ 130 **ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν** (βέλος) **ἀπὸ χροός,** Ὀδ.Λ 503 **οἵ κεῖνον βιόωνται ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς,** Αἰσχ.Ἱκ.63 (ἀηδὼν) **ἀπὸ χώρων προτέρων εἰργομένα,** Ξεν.Ἀν.6,6,16 **εἰρξόμεθα ἐκ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων,** Πλούτ.Λυκ.15 **ἀταξίαν πᾶσαν εἴργειν ἀπὸ τοῦ γάμου·** || σπαν. μετὰ δοτ. προσ. : Αἰσχ.Ἑπτ.416 **εἴργειν τεκούσῃ μητρὶ πολέμιον δόρυ** (ἀποκρούειν, ἀπομακρύνειν ἀπὸ . .)· **6)** τὸ μέσ. ἀπέχομαί τινος, κωλύομαι, μετὰ γεν. : Ἡρ. 4,164 **ἔργετο . . τῆς . . πόλιος,** αὐτ.7,197 **ἔργετο αὐτοῦ** (τοῦ δάσους) (ἐφείδετο αὐτοῦ, δὲν τὸ κατέστρεφε), Σοφ.ΟΤ 890 **τῶν ἀσέπτων ἔρξεται** (θ' ἀπομακρύνεται τῶν ἀσεβῶν ἔργων), Πλάτ. Νόμ.732C **ἐ- γελώτων·** **7)** ἀπολ. ἀποτρέπω, ἐμποδίζω τινὰ ἀπὸ τοῦ νὰ πράξῃ τι : Θέογν.686 **εἴργει γὰρ τοὺς μὲν χρήματα, τοὺς δὲ νόος,** Πλάτ.Νόμ.784C· || ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : αὐτ. Σοφ.242Α **εἰ τοῦτό τις εἴργει δρᾶν ὄκνος·** || ὁμ. τὸ παθ. : Σοφ.Τρ.344 **οὐδὲν εἴργεται** (τίποτε δὲν ἐμποδίζεται, δηλ. τὰ πάντα ἐπιτρέπονται), αὐτ. ΟΚ 836 **εἶργου** (παῦσε, στάσου)· || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. συνήθ. μετὰ τοῦ μὴ ἢ μὴ οὐ : Ἡρ.8,98 **οὐ νὺξ ἔργει μὴ οὐ κατανύσαι,** Αἰσχ.Ἀγ.1027 **εἶργε μὴ πλέον φέρειν,** Εὐρ.Ἡρακλ.963 **εἴργει δὲ δή τίς τόνδε μὴ θανεῖν νόμος;,** Πλάτ.Πολ.465Β **γονέων μὴ ἅπτεσθαι εἴργουσα·** || ὁμ. μ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΤ 129 **εἶργε τοὔτ' ἐξειδέναι·** || ὁμ. ἐνάρθρ. : Εὐρ.Φοίν.1175 **πῦρ νιν εἰργαθεῖν Διὸς τὸ μὴ οὐ . . ἑλεῖν πόλιν·** || κ. ἐν φρ. **εἴργω ὥστε . .** ἢ **ὥστε μὴ . .** μετ' ἀπαρφ : Ξεν.Ἑλλ.7,2,13 **ὥστε . . ἀφικέσθαι ἡ πρὸ τοῦ τείχους φάραγξ εἶργε,** αὐτ.Ἀν.3,3,16 **τούτους εἴργειν ὥστε μὴ δύνασθαι βλάπτειν ἡμᾶς.**

ἔργω (2) ἀχρ. ἐνεστ., οὗ μέλλ. **ἔρξω,** ἀόρ. **ἔρξα,** παρακ. **ἔοργα,** ὑπερσυν. **ἐώργειν** ἐν χρ. ὡς χρόνοι τοῦ ἔρδω βλ.λ.

ἐργώδης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ὁποίου ἀπαιτεῖται πολὺ ἔργον (κόπος), δυσχερής, ἐπίπονος, ὀχληρός, δύσκολος, κοπιώδης, κοπιαστικός, κουραστικός : Ἱππ.Ἀφορ. 2,37 **οἱ εὖ τὰ σώματα ἔχοντες φαρμακεύεσθαι ἐργώδεις** (δύσκολοι πρὸς κάθαρσιν), Ξεν.Ἀπομν. 2,6,9 **ἄκοντα γὰρ φίλον ἑλεῖν ἐργῶδες,** Πλάτ. Ἐπιστ.357Ε· || ὁμ. ἐπὶ προσ. : Θεόφρ.Χαρ.6,10 **ἐργώδεις δὲ εἰσιν οἱ τὸ στόμα εὔλυτον ἔχοντες πρὸς λοιδορίαν,** Μέν.60 **θυγάτηρ κτῆμ' ἐστὶν ἐργῶδες πατρί,** Πλαύτ.Μάρκελλ.30 **ὡς ἄν τις ἐργώδη πολέμιον καὶ βαρὺν ἀπεκτονώς·** || ὁμ. **ἐργῶδές** (ἐστιν) μετ' ἀπαρφ. : Φίλιππ.Κωμ.9,9 **φιάλην ἣν ἀνακειμένην ἰδεῖν ἐργῶδες,** Ἀριστλ.Η Νικ.1171a,5, Διογ.Λ 4,26 **ἐργῶδες ἐν τῷ κυρίῳ τρά-**

γικῶς ἅμα καὶ συμπαθῶς γράφαι· || κ. παραθ. κτ. οὐδ. -έστερον, -έστατον : Ἀριστλ.ΗΝίκ.1102a, 25, Λουκ.Ἀλκ.4 μεῖζόν τι καὶ ἐργωδέστερον, Ξεν. Ἀπομν.1,3 6 ὃ τοῖς πλείστοις ἐργωδέστατόν ἐστιν.
ἐργωδία (ἡ) μτγν. κ. μαν. δυσχέρεια, χαλεπότης, δυσκολία : Γρηγ.Νύσσ.1,118C, Νικ.Χων.1,7.
ἐργωδῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐπιφέροντα κόπον, δυσχερείας, δυσκόλως : Ἱππ.Ἀφαρ. 6,6 ἐργωδῶς ὑγιάζεται, Θεόφρ.ΦΙ 9,16,5 τοὺς γὰρ ἐγχωρίους ἀνασῴζειν τινὰς μέλιτι καὶ οἴνῳ,.. σπανίως δὲ καὶ τούτους καὶ ἐργωδῶς, Φίλ. Μηχ.Βελοπ.84,12.
ἐργῶμαι-άομαι μτγν. ἐργάζομαι : ΠΔ Ἔξ.20,9 ἓξ ἡμέρας ἐργᾷ, καὶ ποιήσεις πάντα τὰ ἔργα σου.
ἐργώνης (ὁ) Ἐπιγρ., δωρ. ἐργώνας ἐργολάβος, ἐργολήπτης.
ἐργωνία ἐργολαβία, ἐργοληψία : Ἐπιγρ., Πολύβ. 6,17,5 ἀπολῦσαι τῆς ἐργωνίας.
ἐργωνῶ-έω Ἐπιγρ. ἀναλαμβάνω διὰ συμβολαίου καὶ ἐπὶ ὡρισμένῃ ἀμοιβῇ, κατ' ἀποκοπὴν τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, παίρνω ἐργολαβία.
ἐργωρία (ἡ) μτγν. δυσχέρεια περί τι, ὀχληρότης : Γρηγ.Νύσσ.1,118.
ἔρδε δημ. ναυτ. ἔφθαρμ. προφ. τοῦ ἔρειδε βλ.λ.
ἐρδερίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτόν, φωσφορικὸν ἅλας τοῦ ἀσβεστίου καὶ βηρυλλίου.
ἔρδω (Ϝεργjω) ποι. κ. μτγν. ἰων. (σπαν.), παρατ. ἔρδον κ. ἰων. ἔρδεσκον, μέλλ. ἔρξω, ἀόρ. ἔρξα (κ. ἐν κωδ. Αἰσχ.Ἀγ.1529 ἦρξεν), παρακ. ἔοργα, κ. γ' πληθ. πρόσ. ἔοργαν, ὑπερσυν. ἐώργειν, γ' ἑν. πρόσ. ἐώργει, κ. ἰων. ἐόργεε, μτχ. παθ. παρακ. ἐργμένος, μτχ. παθ. ἀορ. α' ἐρχθείς (κτ. Σχαλ.Ἀριστφ.Ἀχ.330 « τὸ ἔρξας δασέως ἀναγινώσκομεν, ὅταν τὸ πράξας δηλαῖ » κ. συνήθ. ἐν κωδ. Ὁμ., πρβλ. Θέαγν.690, Ποιητ.π.Πλάτ.Εὐθφρ.12Α, Ϝεργjω (Ϝερδjω, Ϝέρσδω), παρατ. ἔερδον, ἀόρ. α' ἔϜερξα (Ἐπιγρ. Κύπρ.) κ. βέρδηι, πρβλ. προστ. Ϝηρόντων), πρβλ. ἔργω, ποιῶ, ἐκτελῶ, κάμνω : Ἰλ. Δ 37 ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, Ὀδ.Θ 490 ὅσσ' ἔρξαν τ' ἔπαθόν τε, Θέαγν.368 οὔτε γὰρ εὖ ἔρδων ἀνδάνω οὔτε κακῶς, Ἐπιγρ. αἴ τις τούτων τι Ϝέρκσαι κ. ὡς ἀντίθ. τῷ πάσχω : Πινδ.Π Β,6 τὸ γὰρ τὸ μαλθακὸν ἔρξαι τε καὶ παθεῖν ὁμῶς ἐπίστασαι, Αἰσχ.Ἀγ.1658 πρὶν παθεῖν ἔρξαι τ' ἄκαιρα, Ἀρετ. Ὀξ.Νούσ.2,3· || μετ' αἰτ. : Ἰλ.Ι 320 πολλὰ ἐοργώς, Ὀδ.Β 236 ἔρδειν ἔργα βίαια· || μετὰ δοτ.προσ. : Ἰλ.Ξ 261 μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι, Ὀδ.Ξ 289 ὃς δὴ πολλὰ κάκ' ἀνθρώποισιν ἐώργει, Μόσχ.4,93 μή μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρδῃ· || συνήθ. μετὰ διπλῆς αἰτ. : Ἰλ.Γ 351 ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργεν, Ἡρ.1,137 μηδένα τῶν..οἰκετῶν.. ἀνήκεστον πάθος ἔρδειν, Αἰσχ.Πέρσ.236 ἔρξας πολλὰ δὴ Μήδους κακά· || ἐν φρ. εὖ ἢ κακῶς ἔρδειν τινά : Σιμων.Ἀμ.7,80 οὐδ' ἄν τιν' εὖ ἔρξειεν, Θέογν.105, Ἡρ.6,88 ἔρδειν Αἰγινήτας κακῶς, Εὐρ.Μήδ.1302 κείνην μὲν οὓς ἔδρασεν ἔρξουσιν κακῶς· || ὁμ. φρ. ἔρδειν τινὰ κακοποιεῖν, βλάπτειν τινά : Σοφ.Φιλ.683 ὃς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας· || σπαν. μετὰ μόνου οὐσ. ὡς ἀντικειμ. : Αἰσχ.Πέρσ.786 πήματ' ἔρξαντες τόσα, Σαφ.Φιλ.1406 τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις ;, Ἀριστφ.Σφ.1431 ἔρδοι τις ἣν ἕκαστος εἰδείη τέχνην (σχόλ. «ἕκαστος, φησίν, ἣν οἶδε τέχνην ἐργαζέσθω καὶ ταῦτα δὲ ἐν ταῖς παροιμίαις φέρεται»), Θεόκρ.2,15 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερείονα μήτε τι Κίρκας· || κ. παθ. κτ. μτχ. : Βακχ.12,207 τὸ καλῶς ἐργμένον, αὐτ.65 εὖ ἐρχθέντος·
2) τελῶ, προσφέρω θυσίαν, θυσιάζω (πρβλ. ῥέζω) (αὐχὶ κτ. παρακ. κ. ὑπερσυν.) : Ἰλ.Β 306 κατὰ βωμοὺς ἔρδομεν ἀθανάτοισι τελεέσσας ἑκατόμβας, Ἡσίοδ.Θ 417 ἔρδων ἱερὰ καλά, Ἡρ.1,131 Διί.. θυσίας ἔρδειν, Αἰσχ.Ἑπτ.231· κ. παθ. κτ. μτχ. : Πινδ.Ο 8,78 ἔστι δὲ καί τι θανόντεσσιν μέρος κὰν νόμον ἐρδομένων, Ἡρ.4,60 θυσίη δὲ.. ἐρδομένη ὧδε· || κ. ἀπολ. προσφέρω θυσίαν : Ἡσίοδ. Ἔργ.136 οὐδ' ἔρδειν μακάρων ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς.
ἐρέα (ἡ) μτγν., μάν. κ. νεώτ. ἔριον, μαλλίον : Καλλίξ.2, Πάπ., Στράβ.4,4,3 ἡ δ' ἐρέα τραχεῖα μὲν ἀκρόμαλλος δέ, Γεωπ.10,66,1· || νεώτ.συνεκδ. εἶδος ἀνθεκτικοῦ ὑφάσματος, ἐξ ἐρίου, τσόχα· **2)** εἰδ. Ἡρώδιαν.Ἐπιμ.36 « ἐρέα, ἀρχιερατικὸν ἔνδυμα ».
ἐρέας καθ' Ἡσ. αἰτ. πληθ. τοῦ ἐρής βλ.λ.
ἐρεβεννός-ή-όν (ἔρεβος) ἐπ. ζοφερός, σκοτεινός, μαῦρος : Ἰλ.Θ 488 νὺξ ἐρεβεννή, Ἡσίοδ.Ἔργ.17.
ἐρεβίνθειος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐκ τοῦ εἴδους τοῦ ἐρεβίνθου βλ.λ. : Ζηνόβ.3,83 ἐρεβίνθειος Διόνυσος (παροιμ. ἐπὶ τῶν ἐστερημένων ἀξίας)· **2)** νεώτ. ἐρεβίνθινος βλ.λ 2).
ἐρεβίνθη (ἡ) ἐρέβινθος : ΕΜ 569,14.
ἐρεβινθιαῖος-α-ον μτγν. ὁ ἔχων μέγεθος ἐρεβίνθου : Διοσκ.5,137,152.
ἐρεβίνθινος-η-ον λεξ. κ. νεώτ. κ. ἐρεβίνθειος Ἡσ. « ἐρεβίνθινος Διόνυσος, οὐδενὸς ἄξιος, παρά τινα παροιμίαν », Σουΐδ., Φώτ.· πρβλ. ἐρεβίνθειος 1)· **2)** κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἐρεβίνθων κατεσκευασμένος, ῥεβιθένιος : Ἡσ. ἐρεβίνθιος ζωμός.
ἐρεβίνθιον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ ἐρέβινθος.
ἐρεβινθοπώλης (ὁ) γλωσσ. ὁ πωλῶν ἐρεβίνθους.
ἐρέβινθος (ὁ) κ. νεώτ. τὸ ὄσπριον ἐρέβινθος, ῥεβίθι, ῥοβίθι : Ἰλ.Ν 589 κύαμοι μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι· ||κτ.πληθ.ἡ κ.ἑν.ἐρέβινθοι χλωροὶ ἢ ξηροὶ ἑψημένοι,τρωγόμενοι μετὰ τὸ φαγητὸν ὡς τράγημα: Ξενοφ.22,3 πίνοντα γλυκὺν οἶνον, ὑποτρώγοντ' ἐρεβίνθους, Ἀριστφ.Εἰρ.1136 κἀνθρακίζων τοὐρεβίνθου, Πλάτ.Πολ.372C τραγήματά που παραθήσομεν αὐτοῖς τῶν τε σύκων καὶ ἐρεβίνθων καὶ κυάμων· **2)** τὸ φυτὸν ἐρέβινθος, ἡ ῥεβιθιά, ἀποτελοῦν γένος ἑλλοβοκάρπων φυτῶν : Σαπφ. 30(25) χρύσειοι ⟨δ'⟩ ἐρέβινθοι ἐπ' αἰόνων ἐφύοντο, Σόφιλ.8 κριὸς ἐρέβινθος (εἶδος, ποικιλία ἐρεβίνθου), Θεόφρ.ΦΙ 8,5,1· **3)** μτφ. τὸ ἀνδρικὸν αἰδοῖον : Ἀριστφ.Ἀχ.801, αὐτ.Βάτρ.545 τοὐρεβίνθου 'δραττόμην (σχόλ. «τοῦ αἰδοίου»).
ἐρεβινθοφόρος-ον πάπ. ὁ φέρων, ὁ παράγων ἐρεβίνθους.
ἐρεβινθώδης-ους-ες κ. μσν. νεώτ. κ. ἐρεβινθοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος πρὸς ἐρέβινθον : Θεόφρ. ΦΙ 6,5,3 φύλλον ἐρεβινθῶδες.
ἐρεβοδιφῶ-άω (ἔρεβος-διφῶ) κ. μσν. ψηλαφῶ, ἐρευνῶ ἐν τῷ σκότει : Ἀριστφ.Νεφ.192 ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν Τάρταρον, Θεοφύλ.Σ'Ιστ.2,7· || ἀναζητῶ τι ψηλαφῶν : Εὐστ.Παν.294,79 δᾷδας ἐρεβοδιφήσας· || μσν.κ.μέσ. : Θεοφύλ.Σ'Ιστ.238,4 (ἐκδ. de Boor) τὴν αἰτίαν τῆς πορείας αὐτοῖς ἐρεβοδιφούμενος.
ἐρεβόθεν ἐπίρρ. ἐκ τοῦ ἐρέβους, ἐκ τοῦ ὑπὸ γῆν σκότους : Εὐρ.Ὀρ.178 ἐρεβόθεν ἴθι.
ἔρεβος-ους (τὸ) κ. νεώτ., ἰων. ἐρέβευς, ἐρέβεσφιν ἢ ἐρέβευσφιν, ὁ ὑπὸ τὴν γῆν ἀπολύτως σκοτεινὸς τόπος, δι' οὗ διήρχοντο οἱ νεκροὶ μεταβαίνοντες εἰς τὸν Ἅδην : Ἰλ.Π 327 βήτην εἰς ἔρεβος, Ὀδ. Κ 528 εἰς ἔρεβος στρέψας, Ὕμν.Δήμ.335 εἰς ἔρεβος πέμψεν.. Ἀργειφόντην, Ἡσίοδ.Θ 515, Σοφ. ΟΚ 1390 τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος, Πλάτ.Ἀξ.371Ε ἄγονται πρὸς Ἐρινύων ἐπ' ἔρεβος καὶ χάος, Πλούτ.Ἠθ.953Α, Ἐπιγρ. εἰς ἔρεβος προύπεμψεν· || κ. ἐν προσωποποιίᾳ : Ἡσίοδ. Θ 123 ἐκ χάεος δ' Ἔρεβός τε μέλαινά τε Νὺξ ἐγένοντο, Ἀριστφ.Ὄρν.1193 ὃν Ἔρεβος ἐτέκετο· **2)** συνεκδ. ἐπὶ τοῦ σκοτεινοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης : Σοφ.Ἀντ.589 ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς· **3)** μτφ. ἐπὶ αἰνίγματος : Ἀλκ.ἐν ΑΠ 7,429 φέγγος μὲν ξυνετοῖς, ἀξυνέτοις δ' ἔρεβος· **4)** νεώτ. ἡ ἀπόλυτος ἔλλειψις φωτός

ἀπόλυτον σκότος, ψηλαφητὸ σκοτάδι : Κάλβ.'Ωδ. 10,2 νυκτερινὸς ἐξάπλωσεν | Ἔρεβος τὰ πλατέα | πένθιμα ἐμβόλια, Παπαδ.Χριστ.Διηγ.27 ἡ ἀκτὶς θὰ διώξῃ τὸ ἔρεβος.

ἐρεβόσδε ἐπίρρ. ἐπ. εἰς τὸ ἔρεβος βλ.λ. : 'Οδ. Υ 356 ἱεμένων ἐρεβόσδε ὑπὸ ζόφον.

ἐρεβόφις-εως (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἀνιοβόλων πυθωνιδῶν ὄφεων.

ἐρεβοφοῖτις-ιδος (ἡ) (ἔρεβος - φοιτῶ) σχόλ. ἡ εἰς ἔρεβος βλ.λ. φοιτῶσα : Σχόλ.'Ιλ.Τ 87 (ὡς ἑρμηνείαν τῆς λέξεως ἠεροφοῖτις, περὶ 'Ερινύος).

ἐρεβοφυής-οῦς-ές (ἔρεβος-φύομαι) μσν. ὁ γεννηθεὶς ἐξ ἐρέβους,ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ ἔρεβος, σκοτεινός : Τζέτζ.'Εξήγ.'Ιλ.56,3 οὐρανόν τε καὶ γῆν κατ' ἀρχὰς ἔχειν ἰδέαν ἐρεβοφυῆ.

ἐρεβώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς τὸ ἔρεβος, σκοτεινὸς ὡς τὸ ἔρεβος, ὁλοσκότεινος : Λυρ.'Αδέσπ.132 (=Τραγ.'Αδέσπ 377) ἐρεβώδης θάλασσα, 'Απολλδ.1,1,2 τόπος δὲ οὗτος ἐρεβώδης ἐστὶν ἐν Ἅδου, - ἐρεβώδης νύξ· || νεώτ. κ. ἐν μτφ.σημ. ὁ πλήρης κακιῶν:ἐρεβώδης ψυχή-σκέψις.

ἐρεβῶπις-ιδος (ἡ) (ἔρεβος-ὤψ) ἡ ἔχουσα ὄψιν ἐρεβώδη, κατηφῆ, σκυθρωπήν : 'Ορφ.Λιθ.544 παρθένον ἀργαλέην ἐρεβώπιδα.

ἔρεγμα-ατος (τὸ) (ἐρείκω) τετριμμένοι δημητριακοὶ καρποί, χονδροκοπανισμένον ὄσπριον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,12,12 ἐρέγματα διηλιωθέντα, 'Ερωτιαν. φακῶν ἐρέγματα· 'Ησ. ἐν κ. ἐμφιοῦσα ἐρέγματα διδοῦσα.

ἐρεγμία (ἡ) Μοῖρ. « ἐρεγμία (κῶδ. ἐρεγμίαν, διορθ. ἔρεγμα) 'Αττικοί, ἐρεγμὸς Ἕλληνες».

ἐρέγμῖνος-η-ον μτγν. ὁ ἐκ τετριμμένων κυάμων κατεσκευασμένος, καμωμένος μὲ κοπανισμένα κουκκιά : Διοσκ.3,80,3 ἄλευρον ἐρέγμινον.

ἐρεγμός (ὁ) μτγν. τὸ ἔρεγμα βλ.λ.· 'Ερωτιαν.378 « ἐρεγμὸς κυρίως λέγεται ὁ δίχα διῃρημένος κύαμος», 'Ησ. « ἐρεγμός· ὁ κύαμος ὁ διακεκομμένος»: Πάπ., Γαλ.6,533· **2**) ἐρυγμὸς βλ.λ. : Μοῖρ.158Γ.

ἐρεείνω (ἐρέω) ἔρομαι, ἐρωτῶ περὶ τινος, ἐρωτῶν ἐξετάζω νὰ μάθω, νὰ πληροφορηθῶ, μετ' αἰτ. προσ. : 'Οδ.Η 31 μηδὲ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο μηδ' ἐρέεινε· || εἰδ. ἐπὶ μαντείου, ἐρωτῶ πρὸς χρησμοδοσίαν : Ὕμν.'Ερμ.533 μαντείην. . ἣν ἐρεείνεις· || κ. μτ. αἰτ. πράγμ. : 'Ιλ.Ζ 145 τί ἦ γενεὴν ἐρεείνεις;, Θεόκρ.25,3 μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεείνεις· || κ. μτ. διπλ. αἰτ. : 'Οδ.Α 220 ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις· κ. μετὰ δοτ. ἐμπροθ. (ἀμφί) : αὐτ.Ω 262 ὡς ἐρέεινον ἀμφὶ ξείνῳ ἐμῷ· || ὁμ. σημ. κ. μέσ. ἐρεείνομαι μετὰ δοτ. : αὐτ.Ρ 305 ἄφαρ δ' ἐρεείνετο μύθῳ· **2**) ἐρευνῶ πρὸς εὕρεσίν τινος, ἀναζητῶ τινα ἢ τι, ψάχνω νὰ βρῶ: Βατραχομ.52 γαλέην περιδείδια.. ἢ καὶ τρωγλοδύνοντα κατὰ τρώγλην ἐρεείνει· **3**) ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω : Λακων. ἀπόφθεγμα π.Πλούτ.'Ηθ.228Ε ἐὰν πτωχοὶ ἦτε καὶ μὴ μεῖζον ἅτερος θατέρου ἐρεείνῃ (μεγαλύτερα ἐπιθυμεῖ)· **4**) ἐπισκέπτομαι τόπον τινὰ περιηγούμενος : Διον.Περ.713· **5**) διαλέγομαι, διαλογικῶς ὁμιλῶ, συζητῶ : Ὕμν. 'Ερμ.313, Θεόπομπ.Κωμ.30.

ἐρεθειμιάζω 'Επιγρ. ἀνήκω εἰς σωματεῖον λατρῶν τοῦ 'Απόλλωνος τοῦ 'Ερεθιμίου : 'Επιγρ., πρβλ. ἐρεθύμιος, ἐρυθίβιος, ἐριδίμιος.

ἐρεθίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. ἀπαρφ. ἐρεθιζέμεν, ἐπ. παρατ. ἐρέθιζον, μέλλ. ἐρεθίσω κ. ἐρεθιῶ, ποι. κ. δημ. ἀόρ. ἐρέθισα, ποι. ἀπαρφ. ἀορ. ἐρεθίξαι, παρακ. ἠρέθικα, παθ. ἐρεθίζομαι, δημ. παθ. ἀόρ. ἐρεθίστηκα, μτχ. παθ. παρακ. ἐρεθισμένος διεγείρω τινὰ πρὸς ὀργήν, παροργίζω, παροξύνω, ἐξάπτω τινά : 'Ιλ.Α 32 ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε, αὐτ.Ρ 658 λέων . . κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων, Σοφ.'Αντ.965 φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας, 'Αριστφ.Λυσ.475 ἢν μή τις ὥσπερ σφηκιὰν βλίττῃ με κἀρεθίζῃ, Πλάτ.Πολ.393Ε, Μέν.ἀπ. 802· χεῖρον . . ἐρεθίσαι γραῦν ἢ κύνα, Θεόκρ. 22,2, -τὸν ἠρέθισε διὰ τοῦ προκλητικοῦ τρόπου του· || μτγν. ἐρεθιστικῶς, ὑβριστικῶς φέρομαι πρός τινα : ΚΔ Κολ.3,21 μὴ ἐρεθίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν· **2**) ἐν ἀναφ. πρὸς ψυχικὰς καταστάσεις, διαθέσεις, παροτρύνω, διεγείρω, ὅθ. ἐνθουσιάζω ἢ ταράττω : Αἰσχ.Πρ.181 ἐμὰς δὲ φρένας ἐρέθισε διάτορος φόβος, Μηναῖ.3,17 'Ωδ.4 ἔρως γὰρ θεῖος ἠρέθιζε, μάκαρ, τὴν καρδίαν σου· || ὅθ. νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀφροδισίους ὁρμάς, προκαλῶ γενετήσιον διέγερσιν, ἐρωτικὸν πόθον, ὁρμήν : τὸν ἠρέθισεν ἡ θέα τῶν ὡραίων γυμνῶν σωμάτων, Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 19,22 ἐγὼ γέρους κι ἂν ἐρέθισα (ὁ Σειληνός)· κ. παθ. : ἠρεθίσθη ἐκ τῆς ἐπαφῆς· **3**) διεγείρω τινὰ εἰς περιέργειαν, τὸν κάμνω νὰ ἐνδιαφερθῇ νὰ μάθῃ : 'Οδ.Τ 45 ὄφρα κ' ἔτι δμῳὰς καὶ μητέρα σὴν ἐρεθίζω· **4**) γεν. διεγείρω, ἐξεγείρω πρός τι, παροτρύνω : Εὐρ.Βάκχ.148 δρόμῳ καὶ χοροῖς ἐρεθίζων πλανάταις· || ἐπὶ προσ., παρορμῶ, παρακινῶ πρὸς ἅμιλλαν : ΚΔ Κορινθ. ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέθισε τοὺς πλείονας· || ἐπὶ πραγμ., ἐντείνω τὴν ἐνέργειαν, κάμνω τι νὰ εἶναι ἐντατικώτερον : 'Ηλιόδ.Αἰθ.8,9 παντοίως τὴν φλόγα ἐρεθίζοντες· || εἰδ. ἐπὶ ἐγχόρδου μουσ. ὀργάνου, πλήττω τὰς χορδὰς ὥστε ἐντεινόμεναι νὰ ἠχήσωσι : Τελέστ.4 ἐρέθιζε μάγαδιν (εἶδος ἅρπης)· **5**) προκαλῶ εἴς τινα εὐάρεστον διέγερσιν, ὅθ. θέλγω, προσελκύω : 'Ανακρ.17,14 παρὰ δ' αὐτὸν ἐρεθίζει πηγὴ ῥέουσα πειθοῦς· **6**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόσους καὶ ἰδ. τοῦ δέρματος, ἐπαυξάνω τὴν πάθησιν, παροξύνω, φλογίζω : 'Ιππ.'Αφορ.4,54 βῆχες βραχέα ἐρεθίζουσαι, - ἡ ἀλοιφὴ ἠρέθισε τὸ τραῦμα, - ἐξούλιξε τὸ σπυρὶ καὶ τὸ ἐρέθισε· || κ. ἀναφ. πρὸς ὄργανα τοῦ σώματος, προκαλῶ φλόγωσιν, ἐρεθισμόν : τὸ κάπνισμα ἐρεθίζει τὴν τραχεῖαν ἀρτηρίαν, - τὸ πιπέρι ἐρεθίζει τὰ νεφρά· || φρ. νεώτ. κ. δημ. ἐρεθίζω τὴν ὄρεξιν προκαλῶ ἢ ἐντείνω τὴν διάθεσιν τοῦ τρώγειν : ὁ περίπατος - ἡ μαστίχα - ἡ προκλητικὴ μυρωδιὰ μοῦ ἐρέθισε τὴν ὄρεξιν· || ἐν ταῖς σημ. ταύταις ἐν χρ. κ. τὸ παθ. : 'Ιππ. 'Αγμ.27 ἕλκος ἠρεθισμένον (φλογισμένον), Εὔβουλ. 75,9 ὀσμὴ ἠρεθισμένη, - οἱ πνεύμονες εἶναι ἠρεθισμένοι, - τὰ ἐξανθήματα ὅσο τὰ ξύνεις τόσο ἐρεθίζονται, - τὰ μάτια του ἐρεθίστηκαν ἀπὸ τὸ κλάψιμο· **7**) παθ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἐρεθίζομαι παροργίζομαι, διεγείρομαι : 'Ηρ.6,40 οἱ νομάδες ἐρεθισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως, 'Αρίστφ.Σφ. 1104 οὐδὲν ἡμῶν ζῷον ἠρεθισμένον, - ἠρεθίσθη ἕνεκα τῶν ὕβρεων, - τὸν εὕρηκα πολὺ ἐρεθισμένο ἐναντίον σου· || κ. νεώτ. κ. δημ. μέσ. ἐρεθίζομαι εἶμαι εὐόργιστος, ἐξάπτομαι, θυμώνω εὔκολα, εἶμαι ἐριστικός, φιλόνικος : Φίλ.1,359, ἐρεθίζεσαι ἄνευ λόγου, - ἐρεθίζεται μὲ τὸ παραμικρό· **8**) ἐπὶ καταστάσεων, διαθέσεων ἢ πραγμ. ὑφίσταμαι, πάσχω, λαμβάνω μεγαλυτέραν ἔντασιν, δόνησιν, ἐκδήλωσιν, γίνομαι σφοδρότερος, ἀνωμαλώτερος, ζωηρότερος : Αἰσχ.Πρ.1045 αἰθὴρ δ' ἐρεθιζέσθω βροντῇ, Εὐρ.Μήδ.1119 πνεῦμα δ' ἠρεθισμένον (ταχυτέρα ἀναπνοή, ἐπὶ τρέχοντος), 'Αριστφ.'Αχ.669 ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνήλατ', ἐρεθιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι, Εὔφρ.8,3 ὀργῇ χεῖρας ἠρεθισμένας· **9**) ὁμ. παθ. εἰδ. ἀναφ. πρὸς τὸ ἐρωτικὸν πάθος, ζωηρότερον κατέχομαι, πάσχω ἐρωτικὴν διέγερσιν : Τιμακλ.30 τοῖς νέοισιν ἠρεθισμένος· || νεώτ. κ. δημ. πάσχω διέγερσιν τῶν ἀφροδισίων ὁρμῶν : ἐκ τῶν θωπειῶν - ἐκ τοῦ φιλήματος ἠρεθίσθη, - καὶ γριὰ νὰ ζυγώσῃ ἐρεθίζεται· ρηματ. π. ἐρέθισμα, ἐρεθισμός, ἐρεθιστής, ἐρεθιστικός.

ἐρεθίζων-οντος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος θηλαστικῶν τρωκτικῶν **ὑστριχιδῶν**.

ἐρεθίμιος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος· ‖ ὄθ. **ἐρεθίμια** (τά) ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος, (πιθ.) : Ἐπιγρ.

ἐρέθιον (τὸ) γλωσσ. ἐρέθισμα βλ.λ.

ἐρέθισμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρεθίζω, ἡ διέγερσις πρὸς ὀργήν, παρόξυνσις : Κριτί.1D **συμποσίων ἐρέθισμα** (θέλητρον τῶν συμποσίων, ἐπὶ τοῦ Ἀνακρέοντος), Ἀριστφ.Νεφ.312 **εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα** (θελκτικοὶ χοροί), Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,5 **φύσας ἄγειν κάτω ἐρεθίσμασι**, Βασ.1,547A **οὐ παύεται τοῖς αὐτοῖς ἐρεθίσμασιν ἐκκαλούμενος**· ‖ ἡ πρόκλησις : Ἀππ.Σαυν.3· **2)** νεώτ. πᾶν ὅ τι διεγείρει τὰ αἰσθητήρια νεῦρα : **ἐξωτερικὸν ἐρέθισμα**· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. πᾶσα μεταβολὴ τῶν κανονικῶν ὅρων ζωῆς τῶν διαφόρων ὀργανισμῶν.

ἐρεθισμός (ὁ) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. **ἐρέθισμα-ατος** (τὸ) ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρεθίζειν, παρακίνησις πρὸς ὀργήν, διέγερσις, παρόξυνσις : Ἱππ.Διαίτ.43,Θεόφρ.Ἱδρ.16 **ἐρ- κνησμώδης**, Ἐπιγρ., ΠΔΔευτ.28,22 **πατάξαι σε κύριος ἐν ἀπορίᾳ, καὶ πυρετῷ .. καὶ ἐρεθισμῷ, - ὁ λαὸς εὑρίσκεται ἐν ἐρεθισμῷ**· ‖ εἰδ. ἐν τῷ πληθ. φάρμακα διεγερτικὰ τῶν διαφόρων λειτουργιῶν τοῦ σώματος : Ἱππ.Ἀφορ.1,20, Πορφ.Ἀποχ.1,47 **ἐρεθισμοὶ πρὸς ἀφροδίσια**· ‖ νεώτ. ἡ καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἀντίδρασις ὀργανισμοῦ τινος εἰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις, ἡ αὔξησις τῆς εὐαισθησίας ἢ εὐπαθείας ὀργάνου τινὸς τοῦ σώματος, φλόγωσις : **ἐρεθισμὸς τῆς ρινός**· ‖ εἰδ. νεώτ. ἰατρ. νοσηρὰ αὔξησις τῆς ζωτικότητος ὀργάνου τινός· **2)** εἰδ. νεώτ. ψυχολ. τὰ ἐπὶ τῶν αἰσθητηρίων ἡμῶν ὀργάνων ἐπενεργοῦντα ἐξωτερικὰ αἴτια καὶ προκαλοῦντα ἐν τῇ ψυχῇ ἡμῶν διάφορα αἰσθήματα, οἷον αἱ παλμικαὶ κινήσεις τοῦ αἰθέρος ἐρεθίζουσαι τὸν ὀφθαλμὸν προκαλοῦσι τὸ αἴσθημα τοῦ φωτός· **3)** ἡ πρόκλησις, ἡ ἐνόχλησις : Φιλόδ.Ὀργ.54W, Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,33, **ἐρεθισμοί τινες ἐγίνοντο καὶ χειρῶν ἐπιβολαί**· **4)** τὸ στασιαστικόν, τὸ ἀτίθασον : ΠΔΔευτ.31,27 **ἐγὼ ἐπίσταμαι τὸν ἐρεθισμόν σου, καὶ τὸν τράχηλόν σου τὸν σκληρόν**· ‖ ἡ διεστραμμένη φύσις, ἡ φαυλότης : Φίλ.1,359.

ἐρεθιστής (ὁ) μτγν. ὁ ἐρεθίζων, στασιαστικὸς ἢ φαῦλος ἄνθρωπος, στραβόξυλο : ΠΔΔευτ.21,18 **υἱὸς ἀπειθὴς καὶ ἐρεθιστής**, Φίλ.1,359.

ἐρεθιστικός-ή-ό(ν) κ. μσν.,νεώτ. κ.δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐρεθισμὸν βλ.λ., ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν ἐρεθισμόν, διεγερτικός, παροξυντικός : Ἱππ.Διαίτ.48 **ἐ- σημεῖον**, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,18,14 **γενομένων τινῶν ἐρεθιστικῶν, - ἐρεθιστικοὶ λόγοι, - ἐρεθιστικὸν φάρμακον**· ‖ ὅμ. μετὰ γεν. ὁ ἔχων τὴν δύναμιν ἢ τὴν ἰδιότητα νὰ ἐρεθίζῃ, προκλητικός : Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.3,120E **τὰ ταρίχη .. ἐστιν .. ἐρεθιστικὰ ὀρέξεως**, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.2,4,40 **συνουσίας ἐρεθιστική**, Εὐστ.Ἰλ.826,64.

ἐρεθιστικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρεθιστικοῦ, ἡ πρὸς τὸ ἐρεθίζειν ἱκανότης· **2)** ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρεθίζεσθαι· ‖ εἰδ.φυσιολ. ἡ ἰδιότης τῶν ζώντων ὀργανισμῶν ν' ἀντιδρῶσιν εἰς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις διὰ κινήσεων μερῶν τινων τοῦ σώματος των.

ἐρεθιστικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον ἐπιφέροντα ἐρεθισμόν : Σχόλ.Ἰλ.Π 36.

ἐρεθιστός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ ἐρεθίσῃ, ὁ δεκτικὸς ἐρεθισμοῦ, εὐερέθιστος, εὐαίσθητος : Φιλόδ.Παρρ.42 O· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐρεθιστόν** ὡς οὐσ. ἐρεθιστικότης βλ.λ.

ἐρεθύμια (τὰ) ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἀπόλλωνος· Ἡσ. ἐν λ. ἐρεθύμιος.

ἐρεθύμιος (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Λυκίᾳ· Ἡσ. «ὁ Ἀπόλλων παρὰ Λυκίοις. Καὶ ἑορτὴ Ἐρεθύμια»· πρβλ. ἐρεθίμιος.

ἐρέθω, παρατ. **ἤρεθον** κ. ἐπ. **ἐρέθεσκον,** ποι. τ. τοῦ ἐρεθίζω βλ.λ., διεγείρω εἰς ὀργήν, ἐξοργίζω, παροργίζω : Ἰλ.Γ 414 **μή μ' ἔρεθε,** αὐτ.Α 519,Ὀδ. Δ 813 **αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν** (ἐπὶ τῶν ταρασσουσῶν τὴν ψυχὴν μεριμνῶν), αὐτ.Τ 517· ὅμ. μτ. ἀπαρφ. : Ὕμν.Ὁμ.8,14· ὅμ. μτ. αἰτ. πράγμ. : Θεόκρ.21,21 **φρένες ἤρεθον αὐδὰν** (δ. γρ. ᾠδὰν) (ἤγειρον ᾠδήν, ᾆσμα), Ἀπολλ.Ρ 3,1103, Μόσχ.3,84 **ἤρεθε τὰν Ἀφροδίταν,** Παῦλ. Σιλ.ἐνΑΠ 5,255 **ὕβρις ἐμὴν ἐρέθει μᾶλλον ἐρωμανίην**· **2)** ἐξερευνῶ, ἐρευνῶ, ἐξετάζω : Νικ.Θηρ. 143 **ἐρέθοντες ἰλυούς** (δ.γρ. ἐρέοντες).

ἐρειγμός (ὁ) (ἐρείκω) μτγν. δ. γρ. ἀντὶ ἐρεγμὸς βλ.λ.ἐν Γαλ.6,533.

ἐρείδω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. παρατ. **ἔρειδον,** μέλλ. **ἐρείσω,** ἀόρ. α' **ἤρεισα,** κ. βοιωτ. γ' ἐν. πρόσ. **εἴρισε,** ἐπ. (ἐπ-)**ἔρεισα,** παρακ. (συν-) **ἤρεικα** κ. **ἐρήρεικα,** μέσ. μέλλ. (ἀπ-)**ἐρείσομαι,** ἀόρ. α' **ἠρεισάμην,** κ. ἐπ. παθ. μέλλ. γ' ἐν. πρόσ. **ἐρηρείσεται,** ἐπ. ἀόρ. α' **ἐρείσθην,** παρακ. **ἐρήρεισμαι** κ. **ἤρεισμαι,** ἰων. παρακ. γ' πληθ. προσ. **ἐρηρέδαται,** κ. ἐπ. **ἐρήρειντai,** ὑπερσυν. **ἠρήρειστο,** γ' πληθ. πρόσ. **ἐρηρέδατο,** κ. **ἠρήρειντο** (π. Ὁμ. ἡ αὔξησις ἐν χρ. μόνον ἐν τῷ **ἠρήρειστο,** π. Ἡσίοδ. δὲ ἐν τῷ **ἠρείσατο**), στηρίζω τι ἐπί τινος, θέτω καλῶς, ἀκκουμβῶ : Ἰλ.Χ 112 **δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,** αὐτ.97, Ὀδ.Θ 66, αὐτ.450,Σοφ.ΟΚ 1112 **ἐρείσατ' .. πλευρὸν ἀμφιδέξιον,** Εὐρ.Ἡρ.1362 **πρὸς στέρν' ἐρείσας** (τοὺς παῖδας), αὐτ.Ἡρακλ.603 **λάβεσθε κεἰς ἕδραν μ' ἐρείσατε,** Πλάτ.Φαῖδρ. 254E **τὰ ἰσχία πρὸς τὴν γῆν ἐρείσας,** Θεόκρ. 7,104 **ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσαις,** Ἀπολλ.Ρ 1,1234, Πολύβ.3,46,1 **ἤρεισαν ἀμφοτέρας** (τὰς σχεδίας) **εἰς τὴν γῆν,** Πλούτ.Φλαμ.20· ‖ μέσ. κ. παθ. **ἐρείδομαι** στηρίζω ἐμαυτόν, στηρίζομαι ἐπί τινος, ἀκκουμβῶ : Ἰλ.Β 109 **τῷ** (ἐνν. σκήπτρῳ) **ὅ γ' ἐρεισάμενος,** αὐτ.Ξ 38· κ. μετὰ γεν. : αὐτ.Ε 309 **ἐρείσατο .. γαίης**· κ. ἀπολ. : αὐτ.Μ 457 **ἐρεισάμενος βάλε**· κ. ἐπὶ πεσόντος : αὐτ.Η 145 **ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη**· ‖ ὅμ. μέσ. νεώτ. κ. μτφ. βασίζομαι, πέποιθα : **ἐρείδομαι ἐπὶ τὸν Κύριον**· **2)** γεν. προσηλῶ στερεῶς, προσαρμόζω, ἐμβάλλω : Πίνδ.Π 10,51 **ἄγκυραν ἔρεισον χθονί,** Ἀπολλ.Ρ 1,1010 **ἐρ- πόδας ἐς βένθος**· ‖ ἀναφορ. πρὸς τὸ βλέμμα, προσηλῶ, στυλώνω : Εὐρ.ΙΑ 1123 **εἰς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα,** Ἀπολλ.Ρ 1,784 **ἐπὶ χθονὸς ὄμματ' ἐρείσας,** Ἀριστείδ.Λόγ.17(15),10, Μηναῖ. 9,2 Ὠδ.8 **τὸ ὄμμα ἐρείδοντα .. πρὸς τὴν .. πέτραν**· ‖ μτφ. προσηλῶ τὴν προσοχήν μου ἐπί τινος : Θεόκρ.21,61 **τὺ δὲ .. ἔρειδε τὰν γνώμαν**· ‖ ἐπιθέτω ἀλλεπαλλήλως, στοιβάζω : Ὀδ.Χ 450 (νέκυας) **ἀλλήλοισιν ἐρείδουσαι** (Εὐστ. «ἵνα δηλοῖ σταιβὴν τῶν νεκρῶν ἡ λέξις»· **3)** ὑποστηρίζω τι, ἀνέχω, συγκρατῶ ἵνα μὴ πέσῃ : Ἰλ.Ν 131 **ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε,** αὐτ.Π 215, Τυρτ.11,31 **ἐπ' ἀσπίδος ἀσπίδ' ἐρείσας,** Αἰσχ.Πρ.350 **ἕστηκε κίον' οὐρανοῦ τε καὶ χθονὸς ὤμοιν ἐρείδων** (στηρίζων διὰ τῶν ὤμων του τὰς δύο στήλας), Εὐρ.Ρῆσ.487 **πάρεστί σοι πέλτην ἐρεῖσαι**· ‖ κ. μέσ. μτ. αἰτ. στηρίζω, ὑποστηρίζω τι δι' ἐμαυτόν : Σιμων.172 **ἠρείσαντο καρήατα,** Εὐρ.Ἴων 743 **βάκτρῳ δ' ἐρείδου περιφερῆ στίβον χθονός,** Ἀπολλ.Ρ 3,1160 **ἐ- ἐπὶ χειρὶ παρειήν**· **4)** πιέζω ἰσχυρῶς, προσβάλλω, ἐπιτίθεμαι, στενοχωρῶ : Πίνδ.Ο 9,32 **ἤρειδεν δέ νιν ἀργυρέῳ τόξῳ πολεμίζων**· ‖ ὅμ. ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ., βινῶ : Ἀριστφ.Ἐκκλ.616 **πάντες ἴασιν ἐπὶ τὴν ὡραιοτάτην αὐτῶν καὶ ζητήσουσιν ἐρείδειν**· ‖ κ. μέσ. πιέζω ἰσχυρῶς, διὰ συσφίγξεως, ἰδ. ἐπὶ ἐπιδέσμου : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.8, αὐτ. π. Ἐρωτιαν. **τοὺς ὀδόντας ἐρήρεισται** (κώδ. Ἱππ

ξυνερήρ-)· **5)** ὠθῶ, ρίπτω, ἐξακοντίζω : Ἐμπ.12,3 **ὅπῃ κέ τις.. ἐρείδῃ**, Ἀριστφ.Ἱππ.267 **ἔπη.. ἤρειδε κατὰ τῶν Ιππέων, κρημνοὺς ἐρείδων**, αὐτ. Βατρ. 914· || ὁμ. ἐν τῷ μέσ. : αὐτ.Νεφ.1375 **ἔπος πρὸς ἔπος ἠρειδόμεσθ᾿**· **6)** ἐμπήγνυμι, ἐμπήγω : Σοφ. Ἀντ.1236 **ἤρεισε πλευρᾶς μέσσον ἔγχος**, Εὐρ. Ἀνδρ. 844 **ἵν᾿ ἀνταίαν ἐρείσω πλαγὰν** (=ἐπιβάλλω)· || παθ. ἐμπήγομαι στερεῶς, ἵσταμαι ἐμπεπηγμένος, δθ. κεῖμαι στερεῶς : Ἰλ.Γ 358 **ἔγχος.. διὰ θώρακος.. ἠρήρειστο**, αὐτ.Ψ 329 **λᾶε δὲ τοῦ ἑκατέρωθεν ἐρηρέδαται**, Τιμ.Λακρ.97Ε **βάσις ἁ γᾶ ἐρήρεισται ἐπὶ τᾶς αὐτᾶς ῥοπᾶς**· κ. ἀπολ. : Αἰσχ. Χο.646 **Δίκας δ᾿ ἐρείδεται πυθμήν**· || ὁμ. ἐπὶ ὀστοῦ ἐμπαγέντος εἰς τὸν λαιμόν : Διοσκ.Εὐπ.1,84 **ἐρηρεικός**· **7)** βαρύνω : Σοφ.ἀπ.576,5 **ἐ- πλάστιγγα τοῦ βίου**· **8)** θέτω ὡς ἔπαθλον, καταθέτω τι ἀπέναντι ἄλλου : Θεόκρ.5,24 **ἄγε καὶ τύ τιν᾿ εὔθοτον ἀμνὸν ἔρειδε** (σχόλ. « ἤγουν φέρων κατάθου »)· **9)** ἀμτβ. ἐπιτίθεμαι, ἐναντιοῦμαι, ἐπωθῶ : Ἰλ.Π 108, Ἀριστφ.Νεφ.558 **πάντες ἐρείδουσιν εἰς Ὑπέρβολον** (προσβάλλουσι διὰ λόγων τὸν..), Πλούτ.Νομ.2 **νέφους ἐπὶ τὴν γῆν ἐρείσαντος**, αὐτ.Κράσσ.19 **πνεῦμα.. ἐρεῖσαν αὐτοῦ κατὰ τῆς σχεδίας**· **10)** τὸ μέσ.ἐν σημ.ἀμοιβαιότητος, μάχομαι, ἀγωνίζομαι : Ἰλ.Ψ735 **μηκέτ᾿ ἐρείδεσθον μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσιν**· **11)** ἀμτβ.ἐπὶ νόσου, προσβάλλω ὡρισμένον μέρος:Αἰσχ.Ἀγ.1004 **νόσος γὰρ γείτων ὁμότοιχος ἐρείδει**· πρβλ. Ρούφ. π. Ὀρειβ.45,30,27,Γαλ.11,61· κ. παθ. : Γαλ.8,385 **ἄλγημα ἐρηρεισμένον** (ἐντετοπισμένον)· **12)** ὁμ. ἀμτβ. ρίπτομαι εἴς τι μετὰ προθυμίας, πέφτω μὲ τὰ μοῦτρα, ἰδ. ἐν τῷ ἐσθίειν· Φώτ. « ἐσθίειν σφοδρῶς ἢ ἄλλο τι ἐνεργεῖν συντόνως » : Ἀριστφ.Εἰρ.31 **ἔρειδε, μὴ παύσαιο μηδέποτ᾿ ἐσθίων** (ρῖχνε μέσα σου, σχόλ. « ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐρεσσόντων καὶ ἐπερειδομένων ταῖς κώπαις »)· || δθ. νεώτ. ἐρέσσω, κωπηλατῶ μεθ᾿ ὅλης τῆς ἐντάσεως τῶν δυνάμεών μου, φορτσάρω, καργάρω : **ἔρειδε!** ναυτ. κέλευσμα διδόμενον πρὸς τοὺς ἐρέτας πολεμικῆς λέμβου, ὅπως καταβάλωσι πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν πρὸς ἀπόδοσιν τῆς μεγίστης δυνατῆς ταχύτητος· **13)** ὁμ. ἀμτβ. ἐπὶ πλοίου, προσαράττω, καθίζω : ΚΔΠράξ.27,41 **ἐπώκειλαν τὴν ναῦν, καὶ ἡ μὲν πρῷρα ἐρείσασα ἔμεινεν ἀσάλευτος**· || κ. μέσ. **ἐρείδεσθαι ναυαγίαις** πίπτειν εἰς τὴν ξηρὰν ἐν ναυαγίῳ : Πίνδ.Ι 1,36· ρηματ. π. ἔρεισμα, ἔρεισις.

ἐρεικαῖον (τὸ) μτγν. μέλι ἐξ ἐρείκης : Πλίν.ΦΙ 11,41.

ἐρείκη (ἡ) ἡ **ἐρίκη** κ. νεώτ. θαμνῶδες φυτόν, θάμνος φρυγανοειδής, ἀρείκι, ρείκι : Αἰσχ.Ἀγ.295 **γραίας ἐρείκης θωμὸν ἅψαντες πυρί**, Εὐπ.14,4, Θεόκρ.5,64 **ὃς τὰς ἐρίκας.. ξυλοχίζεται**, Διοσκ. 1,88· || νεώτ. βοταν. γένος **ἐρεικοειδῶν φυτῶν**.

ἐρεικηρὸν κολλούριον (τὸ) μτγν. κολλύριον σκευαζόμενον ἐξ ἐρείκης : Σευῆρ.Ἰατρ. π. Ἀετ.7,103.

ἐρεικιά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν προύμνη ἢ ἐμβολιαζομένη, ἀγριοαβραμηλιά· **2)** τὸ φυτὸν ἐρείκη βλ.λ.

ἐρεικίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. κιτρίνη χρωστικὴ ἀπαντῶσα εἰς τὸ φυτὸν ἐρείκη ἢ καλλυντὴρ βλ.λ. ὁ κοινός.

ἐρείκινος-η-ον πάπ. κ. **ἐρίκινος-η-ον**, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἐρείκην βλ.λ., ὁ τῆς ἐρείκης, ὁ ἐξ ἐρείκης : **ξύλα ἐρίκινα,-ἐρικίνων φυτῶν**.

ἐρείκιον (τὸ) μτγν. εἶδος πλακοῦντος, ἅ. ἴτριον βλ.λ. : Γαλ.19,100· **2) τὰ ἐρίκια** ἐκτάσεις πεφυτευμέναι δι᾿ ἐρείκης βλ.λ. : Πάπ.

ἐρεικίς-ίδος (ἡ) (ἐρείκω) μτγν. κ. **ἐρικίς** βλ.λ.

ἐρεικίτας (ὁ) μτγν. κ. **ἐρικίτας** βλ.λ.

ἐρεικοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐρείκην, ἐρεικώδης· || εἰδ. βοταν. τὰ **ἐρεικοειδῆ** οἰκογ. **δικοτυληδόνων** φυτῶν· πρβλ. ἐρείκη.

ἐρεικόεις-εσσα εν Ἐπιγρ. κ. συνηρ. **ἐρεικοῦς**-οῦσα ἐπὶ τόπου, ὁ πλήρης ἐρεικῶν, ἔνθα φύονται πολλαὶ ἐρεῖκαι, ὡς τόπων. : **Ἐρεικοῦς λόφος**.

ἐρεικόχωμα-ατος (τὸ) νεώτ. βοταν. χῶμα σχηματιζόμενον περὶ τὴν ρίζαν τῆς ἀγρίας ἐρείκης ἐκ τῆς ἀποσυνθέσεως τῶν διαφόρων αὐτῆς μορίων, χρήσιμον εἰς τὴν ἀνθοκομίαν.

ἐρείκτης (ὁ) μτγν. κ. **ἐρέκτης** βλ.λ.

ἐρεικτός-ή-όν κ. μσν. ἀδρομερῶς συντετριμμένος, χονδροαλεσμένος· Εὐστ.Ἰλ.941,23 « ὄσπρια ἐρεικτὰ τὰ σχιστά, ὁποῖον ὁ κύαμος. Παυσανίας δὲ καὶ ἐρεικτὸν πυρὸν λέγει τὸν μὴ εἰς ἄλευρον ἀληλεσμένον, ἀλλ᾿ ὥστε δύο ἐξ ἑνὸς γεγονέναι, ὃν ἄνθρωπος καινὸς εἴποι ἂν ἀδράλεστον » : Παυσ. Γραμμ.ἀπ.177, ΠΔ Λευϊτ.2,14 **νέα πεφρυγμένα χίδρα ἐρικτά**· || κτ. πληθ. **ἐρικτά** Ἡσ. « σῖτον πεφρυγμένον καὶ κοπτόμενον, ὡς ἄλφιτα, σχιστὰ ἄλευρα » : Ἱππ.Γυν.2,118 **χρῆσθαι δὲ τῷ ἄρτῳ σιτώδει ἢ ἐρικτοῖσι**.

ἐρείκω, ἀόρ. α' ἐν προστ. **ἔρειξαν**, μτχ. **ἐρείξας**, ἀόρ. β' **ἤρικον** (ἀμτβ.), μέσ. ἀόρ. α' **ἐρειξάμην**, παθ. παρακ. **ἐρήριγμαι**, διατέμνω, σχίζω, χωρίζω : Ἡσίοδ.Α 287 **οἱ δ᾿ ἀροτῆρες ἤρεικον χθόνα** (ἔσχιζαν μὲ τὸ ἄροτρον τὴν γῆν), Αἰσχ.Πέρσ.1060 **πέπλον δ᾿ ἔρεικε κολπίαν ἀκμῇ χερῶν**· ὁμ. ἐν τοιαύτ. σημ.π.Ὁμ. μόνον τὸ παθ. : Ἰλ.Ν 441 **ἐρεικόμενος περὶ δουρὶ** (σχόλ. «σχιζόμενος.. ὁ χιτὼν »· || ἀμτβ. κτ. ἀόρ. β', σχίζομαι : Ἰλ.Ρ 295 **ἤρικε.. κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ**· **2)** συντρίβω, θραύω : Αἰσχ.Ἀγ.655 **ναῦς γὰρ πρὸς ἀλλήλαισι Θρῄκιαι πνοαὶ ἤρεικον**· || ἐπὶ δημητριακῶν καρπῶν ἢ ὀσπρίων, κοπανίζω : Ἱππ.Νούσ.2,67 **ἐκάχρυς**, αὐτ.Γυν.2,113 **ἐ- ζειάς**, αὐτ.Γυν.Φύσ.103 **κριθαὶ ἐρηριγμέναι**, Ἀριστλ.Ζ1 595b,7 **ὀρόβοις καὶ κυάμοις ἐρηριγμένοις**, Διοκλ.Καρ.140 **ἐρειχθείσης τῆς κνήκου**· || ἐπὶ ἀλγηδόνας : Σοφ.ἀπ.152 **ὀδύναι μιν ἤρικον**· ὁμ. ἐπὶ σφυγμοῦ : Ἀριστφ.ἀπ.22, πρβλ. Διεύχ.π.Ὀρειβ.4,6,4.

ἐρεικώδης-ους-ες λεξ. κ. νεώτ. ὁ πλήρης ἐρεικῶν, ἐρεικόεις· **2)** ὁ ὅμοιος πρὸς ἐρείκην, ἁ. ἐρεικοειδής· **3)** Σουΐδ. «ὁ διερρηγμένος τόπος».

ἐρεινοῦς-ῆ-οῦν πάπ. ὁ ἐξ ἐρίου, μάλλινος.

ἔρειξις-εως (ἡ) κατὰ Σουΐδ. συντριβή· **2)** ΕΜ 372,17 « ἐσχισμένη γῆ ».

ἐρείπιο(ν) (τὸ) (ἐρείπω) κ. μσν. κ. νεώτ. οἰκοδόμημα κατεκρημνισμένον, τὸ μετὰ τὴν καταστροφὴν ἀπομεῖναν λείψανον κτίσματος, οἰκοδομήματας, χάλασμα, σαράβαλα, ρημάδι, ρέπι : Ἀριστλ. Ρητ.1413a,6 **ἔστι γὰρ εἰκάσαι.. τὸ ἐρείπιον «ῥάκει οἰκίας»**, Ἀριστείδ.Λόγ,49(25),42, Ὀππ.Ἁλ.5,324 **ἐρείπιον ὠμηστῆρος,-ναὸς ποὺ ἔγινε ἐρείπιο**· || συνήθ. ἐν πληθ. λείψανα καταστραφέντος κτίσματος ἢ πόλεως : Ἡρ.2,154 **τὰ ἐρείπια τῶν οἰκημάτων**, Εὐρ.Βάκχ.7 **δόμων ἐρείπια**, Παλαμ.Μάτ. Ψυχ.Γέννησις Κρίνου I **στὰ ἐρείπια τοῦ ναοῦ τῆς Ἀφροδίτης κρίνος ἀνθεῖ**· || ὁμ.κ.ἀπολ.**ἐρείπια** συντρίμματα, χαλάσματα, ἀπομεινάρια καταστραφῆς : Πλούτ.Κάμ.28**σκηνοῦντας ἐνέρειπίοις**,Παυσ.10,38,13 **τοῦ δὲ Ἀσκληπιοῦ τὸ ἱερὸν ἐρείπια ἦν**, Παλαμ. Ἀσάλ.Ζ Ἑκατὸ Φωνὲς 38,3 (τὸ ἀκρογιάλι) **μὲ τὰ γραμμένα ἐρείπια καὶ μὲ τὰ μαυροπούλια**· || γεν. θραῦσμα, ὑπόλειμμα, λείψανον οἱουδήποτε πράγματος, κομμάτι : Εὐρ.Τρῳ.1025 **ἐν πέπλων ἐρειπίοις** (ἐνδεδυμένη ράκη), Τραγ.Ἀδέσπ.7 **ἐρείπια χλανιδίων** (ράκη ἐνδυμάτων)· || **νεκρῶν ἐρείπια** λείψανα : Σαφ.Αἶ.308· || **ναυτικὰ ἐρείπια** ἢ ἁπλῶς **ἐρείπια** τεμάχια, συντρίμματα ἐκ ναυαγίου : Αἰσχ.Ἀγ.660, αὐτ.Πέρσ.425 **ἀγαῖσι κωπῶν θραύμασίν τ᾿ ἐρειπίων**· || κ. μτφ. : Καβάφ. Πόλις 7 **ἐρείπια μαῦρα τῆς ζωῆς μου βλέπω ἐδῶ**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.114 **καρδιᾶς ἐρείπια**· **2)** ὁμ. μτφ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ σωματικῶς ἢ ἠθικῶς καταβεβλημένος, ἐξουθενωμένος.

ἐρείπιος-ον μτγν., δημ. **ρείπιος** ὁ ἐν καταστάσει ἐρειπίου, ἑτοιμόρροπος, σαθρός, ἠρειπωμένος: Φίλ.1,197 **διατὶ οὖν οἰκίας, ὡς μὴ γένοιτο ἐρείπιος, οὐκ ἐπιμελησόμεθα,·ρείπιο σπίτι·** ‖ Σουΐδ. «ἐρείπιος γῆ, ἡ χέρσος».

ἐρειπιῶ-όω μτγν. κ. νεώτ. μεταβάλλω τι εἰς ἐρείπιον, καταστρέφω, κατερειπώνω· κ. παθ.: Εὐσ.Εὐαγγ.'Απ.2,64B **τὸ ἱερὸν ἠρειπίωται,** Γρηγ. Νύσσ.2,986C· ρηματ.π ἐρειπίωσις.

ἐρειπιώδης-ους-ες γλωσσ. ὁ ἐν καταστάσει ἐρειπίου, ἑτοιμόρροπος, σαθρός.

ἐρειπιών-ῶνος (ὁ) μτγν., Ἐπιγρ. σωρὸς ἐρειπίων, ἐρειποτόπιον, τόπος γεμάτος ἐρείπια: Ἰω.Λυδ. Ρωμ.3,711 (ἀμφ.).

ἐρειπίωσις-εως (ἡ) (ἐρειπιῶ) ἡ εἰς ἐρείπια μεταβολή· Ζωναρ.864 **«ἐρειπίωσις, ἡ πτῶσις».**

ἐρειποτόπιον (τὸ) σχόλ. κ. μσν., δημ. **ρειπιοτόπι** τόπος πλήρης ἐρειπίων, ἠρειπωμένων οἰκοδομημάτων, μέρος γεμάτο χαλάσματα: Σχόλ.'Οππ.'Αλ. 1,54, Εὐστ.Πον.340,38 **ᾤκησαν οἱ μὲν ἐν ἐρειποτοπίοις Χριστιανικοῖς, ἀνοικισθεῖσιν ὑπ' αὐτῶν.**

ἐρείπω, ἐπ. παρατ. **ἔρειπον,** μέλλ. **ἐρείψω,** ἀόρ. α' **ἤρειψα,** ἀόρ. β' **ἤριπον,** ἐπ. **ἔριπον** κ. παρακ. **ἐρήριπα,** μέσ. ἀόρ. α' **ἠρειψάμην,** ἀόρ. β' **ἠριπόμην,** παθ. ἀόρ. α' **ἠρείφθην** κ. **ἠρίφθην,** παθ. ἀόρ. β' **ἠρίπην,** παθ. παρακ. **ἐρήριμμαι** κ. **ἤρειμμαι** (Ἐπιγρ.), ὑπερσ. **ἐρήριπτο,** ἐπ. **ἐρέριπτο,** μτγν. **ἠρήριπτο** κ. **ἠρείπετο** (Πλαύτ.Θραῦτ.42) καταρρίπτω, κατακρημνίζω, κατεδαφίζω, καταστρέφω, μεταβάλλω εἰς ἐρείπια, χαλῶ: Ἰλ.Μ 258 **ἔρειπον ἐπάλξεις,** αὐτ.Ο 361 **ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν,** Ἡρ.1,164 **προμαχεῶνα ἕνα μοῦνον τοῦ τείχεος ἐρεῖψαι,** Σοφ.ΟΚ 1373 **πόλιν.. ἐρείψεις,** Ξεν.ΚΠ 7,41 **ὡς.. ἐρείψων τὰ τείχη,** Πλούτ.Κίμ.16 **τὰς δ' ἄλλας ἤρειψεν ὁ σεισμὸς** (τὰς οἰκίας)· κ. παθ.: Ἰλ.Ξ 15 **ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν,** Ἡσίοδ.Θ 704 **τῆς μὲν ἐρειπομένης** (γαίης), Πολύβ. 1,42,10 **τῶν πύργων.. ἐρειπομένων·** **2)** γεν. καταρρίπτω, καταβάλλω, κάμνω τι νὰ πέσῃ, μτφ.: Βακχ.10,68 **λαοὺς διχοστασίαις ἤρειπον,** Σοφ. Ἀντ.596 **ἐρείπει θεῶν τις** (Λαβδακίδας)· κ. παθ.: Πίνδ.Ο 2,47 **λείφθη δὲ Θέρσανδρος ἐριπέντι Πολυνείκει** (δ. γρ. -όντι) (ἀναιρεθέντος τοῦ Π. ἐπέζησεν ὁ Θ), Σοφ.Αἴ.309 **ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθείς,** αὐτ.ΟΚ 1462 **ἴδε μάλα ἐρείπεται κτύπος.. διόβολος** (πίπτει βροντή)· ‖ κ. μτφ. ἐπιπίπτω, ρίπτομαι κατά τινος: Πλαύτ.'Αλέξ.33 **τῶν προτεταγμένων δυνάμεων ἐρειπομένων εἰς αὐτόν·** **3)** κ. ἀμτβ. ἐν ἀόρ. β' **ἤριπον,** ἐπ. **ἔριπον** πίπτω, καταπίπτω, ἰδ. ἐν Ἰλ. ἐπὶ ἀνδρῶν: Ἰλ.Ε 47 **ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων,** αὐτ.75· ‖ ὁμ. ἐπὶ δένδρων: αὐτ.Φ 243 **ἡ δ' ἐκ ῥιζέων ἐριποῦσα** (πτελέη)· ‖ κ. ἐπὶ ἀστέρος: Θεόκρ. 13,50 **ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστὴρ.. ἐν πόντῳ·** ‖ κ. μτφ.: Σιμων.37,3 **δείματι ἤριπεν** (ἀπὸ τὸν φόβον συνεστάλη).

ἐρειπῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **ἐρειπώνω** κ. **ρειπιώνω,** ἀόρ. **ἠρείπωσα,** παθ. ἀόρ. **ἠρειπώθην,** μτχ. παθ. παρακ. **ἠρειπωμένος,** δημ. **ἐρειπωμένος** κ. **ρειπιωμένος** καθιστῶ ἐρείπιον, μεταβάλλω εἰς ἐρείπιον, κατακρημνίζω: Γρηγ.Νύσσ.1,434D, Ἀνν.Κομν.137B **ἐρειπώσας.. τὸ καστέλλιον·** κ. παθ.: Παλαμ.Περ.Χαιρ.34,5 **τὸν ἐρειπωμένο.. Παρθενῶνα·** ρηματ. π. ἐρείπωσις.

ἐρείπωσις-εως (ἡ) (ἐρειπῶ) μσν. κ. νεώτ. ἡ εἰς ἐρείπια μεταβολή, καταστροφή, οἰκοδομήματος, κτίσματος ἢ καὶ ὁλοκλήρου πόλεως: Λέων Δ 29Λ.

ἐρεισίνωτον (τὸ) νεώτ. **τὸ μέρος τοῦ ἑδράνου** ἐφ' οὗ ἐρείδονται τὰ νῶτα τοῦ καθημένου, ἡ ράχις τοῦ καθίσματος.

ἔρεισις-εως (ἡ) (ἐρείδω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρείδω βλ.λ. ἢ ἐρείδομαι, στήριξις, ὑποστήριξις, τὸ στύλωμα: Ἐπιγρ. **ἔρεισις οἰκίας·** **2)** ἡ ἐπί τινος στήριξις, ἀπόθεσις: Ἀριστέ.Ἰ.69 **ἡ ἐπ' ἐδάφους ἔρεισις τοῦ ποδός·** **3)** ἰσχυρὰ ὤθησις, πίεσις: Διον.'Αλ.Σύνθ.20 **τὴν τοῦ Πέτρου ἔρεισιν·** ‖ στήριξις, βάσις, σημεῖον βάσεως: Ἀθήν.11,488E **πρὸς τὴν τοῦ χείλους ἔρεισιν·** **4)** ἡ ἀναμόχλευσις, ἡ διὰ μοχλοῦ κίνησις, μετατόπισις: Μενεσθ.π.'Ερωτιαν.ἐν λ.ἄμβην.

ἔρεισμα-ατος (τὸ) (ἐρείδω) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἐφ' οὗ ἐρείδεταί τις, στήριγμα, ὑποστήριγμα, ἀκκουμπιστήρι: Εὐρ.'Ηρ.254 **οὐ σκῆπτρα, χειρὸς δεξιῶς ἐρείσματα ἀρεῖτε,** αὐτ.109 **ἀμφὶ βάκτροις ἔρεισμα θέμενος** (ἐρεισάμενος), Ἀριστλ.ΖΜ 689b, 19 **τοῖς γὰρ τετράποσιν ἄκοπον τὸ ἑστάναι.. ὑποκειμένων τεττάρων ἐρεισμάτων** (περὶ τῶν ποδῶν), αὐτ.655a,25 (ἐπὶ τοῦ σκελετοῦ τοῦ σώματος), Παπαδ.Χριστ.Διηγ.5 **ἀνεβίβασε σκαμνίον τι ἐπὶ τοῦ λιθίνου ἐρείσματος τοῦ παραθύρου, - ἔρεισμα ἕδρας** (ἐρεισίνωτον)· ‖ κτ. πληθ. τὰ ὑποστηρίγματα οἰκίας: Πλάτ.Νόμ.793C **τεκτόνων ἐν οἰκοδομήμασιν ἐρείσματα·** ‖ ὁμ. τὰ ὑποστηρίγματα τοῦ εἰς τὴν ξηρὰν ἀνελκυσθέντος πλοίου, ἕρμα: Θεόκρ.21,12 **μήρινθοι κῶπαί τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·** ‖ γεν. πᾶν τὸ ὡς στήριγμα χρησιμεῦον: Εὐρ.'Ηρ.1036 **πολυβρόχ' ἀμμάτων ἐρείσματα** (οἱ μετὰ πολλῶν βρόχων κόμβοι τῶν δεσμῶν)· **2)** μτφ. τὸ ἐφ' οὗ δύναταί τις νὰ στηριχθῇ, νὰ ἐμπιστευθῇ ἑαυτόν, κ. ἐπὶ προσ. ὁ παρέχων ἐγγυήσεις ἀσφαλείας, ἀκεραιότητος, ἐφ' οὗ δύναταί τις νὰ ἐλπίζῃ, πρβλ. τὸ δημ. στῦλος: Πίνδ.Ο 2,7 **Θήρωνα.. ἔρεισμα Ἀκράγαντος,** αὐτ.ἀπ.76 **Ἑλλάδος ἔρεισμα κλειναὶ Ἀθᾶναι,** Σοφ.ΟΚ 58 **ἔρεισμ' Ἀθηνῶν** (ἐπὶ τοῦ Κολωνοῦ), Λουκ.Δημ.'Εγκώμ.10 **Ἀθῆναι.. αἱ λιπαραὶ καὶ ἀοίδιμοι καὶ τῆς Ἑλλάδος ἔρεισμα,** Μηναῖ.8,1 Ὠδ. **καὶ ψάλατε τῷ θεῷ τῷ δόντι τὸν Σταυρὸν ἀδιάσειστον ἔρεισμα·** ‖ τὸ παρέχον ἀνακούφισιν ἀπό τινος: Αἰσχ.ἀπ.385 **στεναγμοί, τῶν πόνων ἐρείσματα·** ‖ κ. ἐπὶ τροφῶν: Πάπ. **ἀμβροσία γαστρὸς ἔρεισμα λεπτῆς·** ‖ δθ. κ. καλὴ τύχη, εὐτυχὴς μοῖρα: Βέττ.Βάλ. 333,30 **ἀπροσδόκητον ἔρεισμα καταντῶσιν·** **3)** ἡ ὤθησις, ἡ πίεσις ἣν ἀσκεῖ τὸ ἐπί τινος ἐρειδόμενον σῶμα: Ἱππ.'Αγμ.11· **4)** νεώτ. ἡ ἑκατέρωθεν ὁδοῦ ἢ σιδηροδρομικῆς γραμμῆς στενὴ λωρὶς γῆς ἡ ὡς στήριγμα τοῦ ὁδοστρώματος ἢ τοῦ ἕρματος τῆς γραμμῆς χρησιμεύουσα.

ἐρεισμαί (αἱ) μτγν. ἐρείσματα: Βιτρ.6,11.

ἐρεισματικός-ή-όν (ἔρεισμα) νεώτ. ὁ ὡς ἔρεισμα χρησιμεύων: **ἐρεισματικὴ δοκὸς** (ἐν τῇ μηχανικῇ, τῇ ὁδοποιίᾳ)· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐρεισματουρίδαι (οἱ) ζωολ. οἰκογέν. **στεγανοπόδων** πτηνῶν.

ἐρεισμός (ὁ) μτγν. ἔρεισμα, στήριγμα, ὑποστήριγμα: Ἀκύλ.ΠΔ'Ἠσ.3,1 **ἔρεισμα καὶ ἐρεισμόν.**

ἐρειστικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς ἔρεισιν, ὁ ὡς στήριγμα χρησιμεύων: Ἡρωδιαν.Τεχν.Λειψ.π. Ὠρίων.61,24 **ἐρ- δένδρον·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἀνατ. **ἐρειστικὸς ἱστὸς** εἷς τῶν ἱστῶν τοῦ σώματος, ἔχων ὡς κύριον χαρακτηριστικὸν τὴν μεταξὺ τῶν κυττάρων αὐτοῦ παρεμβαλλομένην οὐσίαν, τὴν μεσοκυττάριον· **2)** ὁ πρὸς ὤθησιν γινόμενος, ὠστικός: Ρούφ.'Ανατ.68 **ἐρειστικαὶ κινήσεις.**

ἐρειψίλαος-ον ὁ καταρρίπτων, καταστρέφων λαούς, συμπλήρ. Blass ἐν Βακχ.12,167 (ἔνθα πάπ. ἐρειψ-· Kenyon συμπλήρ. ἐρειψιτοίχοις).

ἐρείψιμος-ον ὁ κατερριμμένος, ὁ εἰς ἐρείπια πεπτωκώς, ὁ κρημνισμένος: Εὐρ.ΙΤ 48 **πᾶν δ' ἐρείψιμον στέγος βεβλημένον πρὸς οὖδας.**

ἐρειψιπύλας (ὁ) ὁ καταρρίπτων, κατακρημνίζων τὰς πύλας: Βακχ.5,56 **ἐρειψιπύλαν παῖδα.. Διὸς ἀργικεραύνου.**

ἔρειψις-εως (ἡ) (ἐρείπω) μτγν. κατάρριψις, μεταβολὴ εἰς ἐρείπια, κρήμνισμα : Ἐρωτιαν.138.
ἐρειψίτοιχος-ον ὁ καταστρέφων, κατακρημνίζων, κατερειπώνων τοὺς τοίχους, ὁ χαλαστής, μτ. γεν. : Αἰσχ.Ἑπτ.883 **δωμάτων ἐρειψίτοιχοι**.
ἐρεμναῖος-η-ον μτγν. ποι. ἐρεμνὸς βλ.λ., μέλας, ζοφώδης, σκοτεινός : Κόϊντ.2,510 **ἐρεμναίη μὲν ἔδη (Κὴρ) ποτὶ Μέμνονος ἦτορ.**
ἐρεμνός-ή-όν (ἀντὶ ἐρεβεννός, ἐκ τοῦ ἔρεβος) ἐρεβώδης, ζοφώδης, μέλας, σκοτεινός : Ὀδ.Λ 606 **ὁ δ'.ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικώς,** Εὐρ.Ἡρακλ.218 **Ἀιδου τ' ἐρεμνῶν ἐξανήγαγεν μυχῶν πατέρα σόν,** Ἀπολλ.Ρ 4,1289 **ἐρ- ἕσπερος**· ‖ μτφ. : Σοφ.Ἀντ. 700 **ἐρεμνὴ . . φάτις** (σκοτεινὴ φήμη)· ‖ μέλας, μαῦρος, εἰδ. ἐπὶ αἵματος : Αἰσχ.Ἀγ.1390 **βάλλει μ' ἐρεμνῇ ψακάδι φοινίας δρόσου,** Σοφ.Αἴ.376 **ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα**· **2)** κτ. ἐπέκτ. φοβερός, ἀποτρόπαιος, ὀλέθριος : Ἰλ.Μ 375 **οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,** Ἡσιόδ.Α 444.
ἐρενθεργίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ἔνυδρον πυριτικὸν ἅλας τοῦ ἀργιλλίου.
ἔρεξα ἀόρ. α' τοῦ ῥέζω βλ.λ.
ἐρέομαι ἐπ. κ. ἰων. τ. τοῦ ἔρομαι βλ.λ.
ἐρεόξυλον (τὸ) πάπ. ἐριόξυλον βλ.λ.
ἐρεοπώλης (ὁ) πάπ. ὁ ἐριοπώλης.
ἐρεοῦς-ᾶ-οῦν (ἐρέα) συνῃρ. τ. ἀντὶ ἐρέεος, ὁ ἐξ ἐρίου, μάλλινος : Πλάτ.Πολιτ.280Ε **ἐρεοῦ προβλήματος ἐργαστικήν,** αὐτ.283Α,Πάπ. **τὰ ἐρεᾶ,** Σωρ.Ι,83 **ἐρ- τελαμῶνες.**
ἐρεπτά Ἡσ. « τροφεῖα » (διορθ. θρέπτα ἢ θρέπτρα).
ἐρέπτομαι κ. μσν. ἀποθ. ἐσθίω, τρώγω, μ. ἐν μτχ. ἐνεστ., μτ. αἰτ. : Ὀδ.Ι 97 **λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν,** ΑΠ 7,20 **ἐσβέσθης, . . οἰνωπὸν Βάκχου βότρυν ἐρεπτόμενος**· κ. μετὰ γεν. : Εὐστ.Παν.293, 66 **κόνεως ἐρέπτεσθαι**· ‖ συνήθ. ἐπὶ χορτοφάγων ζῴων : Ἰλ.Β 776 **ἵπποι λωτὸν ἐρεπτόμενοι,** αὐτ.Ε 196· ὁμ. κ. ἐπὶ ἰχθύων : αὐτ.Φ 204 **ἰχθύες ἀμφεπένοντο, δημὸν ἐρεπτόμενοι** (λίπος νεκροῦ)· ὁμ. κ. ἐπὶ χηνῶν : Ὀδ.Τ 553 **χῆνας . . πυρὸν ἐρεπτομένους**· ‖ ἐπ. ἐν χρ. κ. π.Ἀριστφ. ἐν σκωπτ. σημ. καταβροχθίζω, κατατρώγω, ἐπὶ ἀνθρώπων : Ἀριστφ.Ἱππ.1295 **φασὶ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐρεπτόμενον τὰ τῶν ἐχόντων ἀνέρων** (κατατρώγων τὰ φαγητὰ τῶν εὐπορούντων)· **2)** σπαν. τὸ ἐνεργ. ἐρέπτω τρώγω : Νόνν.Δ.40,306· ‖ ὁμ. κ. μτβ. Ἡσ. « ἐρέπτει, τρέφει ».
ἐρέπτω ἐρέφω, ἐπιστέφω, καλύπτω ἄνωθεν, στεφανώνω : Πινδ.Π 4,240 **στεφάνοισί τέ νιν ποίας ἔρεπτον,** ΔίωνΧρ.79,1, Ὀππ.Κυν.4,262· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Κρατῖν.98 **κεφαλὴν ἀνθέμοις ἐρέπτομαι**· ‖ τὸ ἐνεργ. κ. ἐν μτφ. σημ. : Πινδ. Παιᾶν.Ι,9 **λάων γενεὰν ἐ- ἄνθεσιν εὐνομίας**· **2)** τὸ ἐνεργ. τοῦ ἐρέπτομαι βλ.λ.2).
ἐραμένα Ἐπιγρ. θηλ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐρᾶν βλ.λ.
ἐρέριπτο ἐπ. γ' ἑν. πρόσ. παθ. ὑπερσ. τοῦ ἐρείπω.
ἐρέσθαι ἰων. ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἔρομαι βλ.λ.· πρβλ. εἴρομαι.
ἐρεσία (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. εἰρεσία βλ.λ.
ἐρεσιμήτρην Ἡσ. « τὴν γεωμετρίαν ».
ἐρεσκίη Ἡσ. « θρησκεία ».
ἐρεσμεῖ Ἡσ. « κώπη »· πρβλ. ἐρετμὴ κ. -τμόν.
ἐρεσμεῖ Ἡσ. « καταπλεῖ » (δ. ἀνάγν. « καταπνεῖ »).
ἐρεσμίονες Ἡσ. « αἱ χεῖρες ».
ἐρέσσω, ἀττ. -ττω (ἐρέτης) κ. νεώτ., ἐπ. παρατ. ἔρεσσον, μέλλ. **ἐρέσω,** ἀόρ. **ἤρεσα** κ. ἐπ. **ἤρεσσα,** ἐλαύνω τὰς κώπας, κωπηλατῶ, τραβῶ κουπί, λάμνω : Ἰλ.Ι 361 **πλεούσας νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας,** Ὀδ.Ι 490 **οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον,** αὐτ.Σοφ.Τρ.561 **οὔτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων,** Ἀπολλ.Ρ Ι,1110 **ἤρεσαν ἐς λιμένα**· κ. παθ. ἐπὶ νηός : Αἰσχ.Πέρσ.422 **φυγῇ δ' ἀκόσμῳ πᾶσα ναῦς ἠρέσσετο,** Πλούτ.Πομπ.73 **πλοῖον ποτάμιον ἀπὸ τῆς γῆς ἐρέσσεται**· ‖ ὅθ. κ. ἐπὶ πτηνῶν πετομένων, ἐλαυνόντων τὰς πτέρυγας, πρβλ. δημ. λάμνω : Εὐρ.ΙΤ 289 **πτεροῖς ἐρέσσει**· κ. ἀπλ. : αὐτ.Ἴων 161 **ὅδε πρὸς θυμέλας ἄλλος ἐρέσσει κύκνος,** Καλλ.Ἐπιγρ.5,5 (ναυτίλος) **οὖλος ἐρέσσων ποσσί**· κ. παθ. : Αἰσχ.Ἀγ.52 **πτερύγων ἐρετμοῖσιν ἐρεσσόμενοι** (οἱ αἰγυπιοί)· **2)** μτβ. γεν. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πᾶσαν κίνησιν, ἐλαύνω, κινῶ ταχέως : Εὐρ.ΙΑ 138 **ἀλλ' ἴθ' ἐρέσσων σὸν πόδα** (σπεῦδε), Βιάν.ἐνΑΠ 10,22· κ. παθ. : Αἰσχ.Ἱκ. 541 **Ἰὼ οἴστρῳ ἐρεσσομένα** (ἐλαυνομένη, διωκομένη ὑπὸ τοῦ οἴστρου)· ὁμ. κ. ἐπὶ τόξου τεινομένου : Σοφ.Φιλ.1135 **μετ' ἀγκάλᾳ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει**· ‖ μτφ. ἐπισείω, ἐπιρρίπτω, κινῶ κατά τινας : Σοφ.Αἴ.251 **τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλάς. . καθ' ἡμῶν**· ‖ ὁμ. μτφ. κινῶ ἐν τῇ σκέψει, διανοοῦμαι : αὐτ.Ἀντ.158 **μῆτιν ἐρέσσων** (δ. γρ. ἐλίσσων)· **3)** κ. μτφ. κόπτομαι, θρηνῶ, πλήττω τὸ στῆθος : Αἰσχ.Πέρσ.1046 **ἔρεσσ' ἔρεσσε καὶ στέναζ' ἐμὴν χάριν,** αὐτ.Ἑπτ.855 **ἐρέσσετ' ἀμφὶ κρατὶ πόμπιμον χεροῖν πίτυλον**· **4)** διέρχομαι, διαπλέω· κ. παθ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης : Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 4,3b,30 **νήεσιν ἐρέσσεται ἥμερον ὕδωρ.**
ἐρεσχελία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐρεσχηλία** φλυαρία, μωρολογία, ἀνόητος λόγος : Βασ.2,495Β **μήτε ἀφορμὴν ἐρεσχελίας καὶ φλυαρίας ἐγγίνεσθαι,** Ἀνν.Κομν.145Α **τῶν τοῦ Ἰταλοῦ ἐρεσχελιῶν,** Βί.Μακαρὶ. Πατμίου ἐν Σάθ.3,508 **τῆς τοῦ ἀθυρώτου σου στόματος ἐρεσχελίας**· ‖ ἐπίσκωψις, χυδαῖος ἀστεϊσμός, πείραγμα, χωρατό : Σουΐδ.ἐν λ.Ἀδάμ· ‖ ἐριστικοὶ λόγοι, φιλονικία, ἔρις· Ἡσ. « φιλονεικία, φλυαρία, ἔνστασις » : Πάπ.
ἐρεσχηλῶ-έω ἢ ἐρεσχελῶ κ. νεώτ. ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. ὁμιλῶ ἐπιπολαίως, ἀναιτως, λέγω ἐρεσχελίας, ἀστειότητας, μωρολογῶ, φλυαρῶ : Πλάτ.Πολ. 545Ε **ὡς πρὸς παῖδας ἡμᾶς παιζούσας καὶ ἐρεσχηλούσας,** Λουκ.Νεκρ.Δ 16,3 **μηδ' ἀποκρίνασθαι πρὸς ἄνδρα .. ἐρεσχελοῦντα**· ὁμ. κ. μτ. ἀπαρφ.: Φιλόστρ.Σοφ.2,14· **2)** μτβ. χλευάζω, σκώπτω τινά, πειράζω, ἀστεΐζομαι διὰ χυδαίων φράσεων: Πλάτ.Φαῖδρ.236Β **τῶν παιδικῶν ἐπελαβόμην ἐρεσχηλῶν σε,** Ἀθήν.6,223Ε **ὅπερ παιδιὰν θέμενος ἐρεσχηλεῖ τόνδε τὸν τρόπον**· ‖ ἐνιῶ, στενοχωρῶ τινα, ἐνοχλῶ : Λουκ.Μυΐ.Ἐγ.10 **κοιμώμενον τὸ μειράκιον.. ἐπήγειρεν ἐρεσχηλοῦσα καὶ ᾄδουσα** (ἡ μυῖα), Αἰλ.Ζ.13,[illegible] **τοὺς δὲ βατράχους βοᾶν καὶ ἐρεσχελεῖν τὸν ἥρωα**· ὁμ. κ. μτ. δοτ. προσ. : Πλάτ.Φίλ.53Ε **ἀλλ' ὁ λόγος ἐρεσχελεῖ νῷν**· **3)** μτβ. μτ. αυστ. αἰτ. : Ἀππ.Μιθριδ.64 **πολέμου ἀφορμὰς ἐρ-,** αὐτ.Λιβ.74 **προφάσεις ἐρ-** (μὲ τρόπον ἀστεῖον εὑρίσκειν αἰτιολογίαν τινὰ μηδαμινὴν ἢ πρόφασιν).
ἐρεταίνω Ἡσ. ἐρέσσω.
ἐρετάνης Ἡσ. « ναύτης ».
ἐρετή Ἡσ. « ἐπιθυμητή ».
ἐρετή (ἡ) Ἐπιγρ. ἀντὶ ἀρετὴ βλ.λ.
ἐρέτης (ὁ) (ἐρέσσω) κ. νεώτ. κωπηλάτης, κουπιώτης, κουπάς, συνήθ. ἐν πληθ. : Ὀδ.Α 280 **νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν,** Ἡρ.6,12 **ἀνάγων . . τὰς νέας, ὅκως τοῖσι ἐρέτῃσι χρήσαιτο,** Ἀριστφ. Ἱππ.542 **ἐρέτην χρῆναι πρῶτα γενέσθαι πρὶν πηδαλίοις ἐπιχειρεῖν** (πρωτοῦ γίνῃ καπετάνιος), Θουκ.Ι,31, Παπαδ.Χριστ.Διηγ.69 **λαμβάνει τὸ ἐν τῶν ζυγῶν, ἐφ' ὧν καθέζονται οἱ ἐρέται**· ‖ μτφ. **κυλίκων ἐρέται** ἐπὶ οἰνοποτῶν ἢ μεθύσων : Διον. Χαλκ.5,2 **συμποσίου ναῦται καὶ κυλίκων ἐρέται**· **2)** ἐν πληθ. κτ. μετωνυμ. αἱ κῶπαι : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,4,6 **τοὺς ἐξ ἀκάτων διχθαδίους ἐρέτας.**
ἐρετικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμε-

νος εἰς τούς ἐρέτας ἢ τὸ ἐρέσσειν, κωπηλατικός: Πλούτ.Πομπ.25 **πληρωμάτων ἐρετικῶν** [πληρωμάτων ἐκ κωπηλατῶν], Πολυδ.4,56 **ἐρετικὰ αὐλήματα** [τὰ κατὰ τὴν κωπηλασίαν ᾀδόμενα ὑπὸ τῶν ἐρετῶν]· || **ἡ ἐρετικὴ** [τέχνη] ἡ τέχνη τοῦ ἐρέσσειν, κωπηλατεῖν: Πλάτ.Νόμ.707A **πεντηκονταρχίας καὶ ἐρετικῆς**· || **τὸ ἐρετικόν** τὸ σύνολον τῶν ἐρετῶν, οἱ κωπηλάται:'Αππ.'Αννιβ.54· || νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ἐξ αἰχμαλώτων καὶ καταδίκων πλήρωμα τῶν ἐρετῶν τῶν κατέργων καὶ γαλερῶν βλ.λς· || πάπ. **τὸ ἐρετικὸν** ἡ ὑπηρεσία τοῦ κωπηλατεῖν: **ἐκ τοῦ ἐρετικοῦ ἀπολυθέντες.**

ἐρετμή [ἡ] 'Ησ. « ἐρετμαῖς, κώπαις ».

ἐρετμίον [τὸ] ὑποκορ. τ. τοῦ ἐρετμὸν βλ.λ.: Κωμ. 'Αδέσπ.607.

ἐρετμόν [τὸ] κ. μσν. κ. **ἐρετμός** (ὁ) ποι. ἡ κώπη, τὸ κωπίον, τό κουπί: 'Οδ.Λ 77 **πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμόν,** Πίνδ.Π 4,18, Εὐρ.'Ηλ.433 **νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε Τροίαν τοῖς ἀμετρήταις ἐρετμοῖς**· || μτφ. ἐπὶ πτερύγων: Αἰσχ.'Αγ.52 **πτερύγων ἐρετμοῖσιν**· **2)** 'Ησ. « τὰ ἀνδρεῖον αἰδοῖον ».

ἐρετμός [ὁ] ἐρετμὸν βλ.λ.· **2)** τὸ ἐρέσσειν, ἡ κωπηλασία: 'Ηρωδιαν.'Επιμ.36.

ἐρετμῶ-όω ἐφοδιάζω μὲ κώπας, προμηθεύω κώπας: Εὐρ.Μήδ.4 **μηδ' ἐρετμῶσαι χέρας ἀνδρῶν,** 'Ορφ.'Αργ.356 **χεῖρας ἐρετμώσαντες** [ἐπιθέντες τὰς χεῖρας ταῖς κώπαις]· || ὁμ. **χεῖρας ἐρετμῶ** χρῶμαι ταῖς χερσὶν ὡς κώπαις, χρησιμοποιῶ τὰ χέρια γιὰ κουπιά, κολυμβῶ: Νόνν.Δ 7,185 **γυμνὴ χεῖρας ἐρετμώωσα δι' ὕδατος ἔτρεχε κούρη**· **2)** **ἐρ- πορείην** συνεχίζω τὸν δρόμον μου: αὐτ.33,191· **3)** κωπηλατῶ διὰ μέσου, οἱονεὶ κωπηλατῶν διασχίζω, διέρχομαι διὰ μέσου: αὐτ.14,4 **ἠερίους κενεῶνας ἐρετμώσασα πεδίλῳ**· κ. παθ.: αὐτ.6,388 **ἀὴρ ἐρετμώθη πτερύγεσιν.**

ἔρετο 'Ησ. « ὡρμήθη ».

ἐρετριάζει 'Ησ. « σκώπτει, παίζει ».

ἐρετριαῖος-α-ον ὁ τῆς 'Ερετρίας, ἢ ὁ ἐξ 'Ερετρίας: Θουκ.8,95 **τὸ ἐπιτείχισμα τὸ 'Ερετριαῖον** [δ. γρ. ἀντὶ τὸ ἐν 'Ερετρίᾳ].

ἐρετριακός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. κ. **ἐρετρικός-ή-όν** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν 'Ερέτριαν, ὁ τῆς 'Ερετρίας ἢ ἐξ 'Ερετρίας: Στράβ.9,1,8 (δ. γρ. ἀντὶ ἐρετρικός), Διογ.Λ 1,18, - **ἐρετριακὴ τέχνη,** -**ἐρετριακὰ ἀγγεῖα** ὡρισμένα εἴδη ἀγγείων εὑρεθέντων ἐν 'Ερετρίᾳ· || **'Ερετριακοί** [οἱ] ὀπαδοὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ ἐξ 'Ερετρίας φιλοσόφου Μενεδήμου.

ἐρετριάς-άδος [γῆ] [ἡ] εἶδος πηλοῦ ἐκ τῆς γῆς τῆς 'Ερετρίας: 'Ιππ.Νούσ.3,16, Διοσκ.5,152.

ἐρετρικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ εἰς τὴν 'Ερέτριαν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ὁ ἐξ 'Ερετρίας: 'Ηρ.6,101 **κατέσχον τὰς νέας τῆς 'Ερετρικῆς χώρης**· || **οἱ 'Ερετρικοί** οἱ ὀπαδοὶ τοῦ ἐξ 'Ερετρίας φιλοσόφου Μενεδήμου: Στράβ.9,1,8 **Μενέδημον δὲ τὸν 'Ερετριέα οἱ 'Ερετρικοὶ** [διεδέξαντο].

ἐρέττω μτγν. ἀττ. τ. τοῦ ἐρέσσω βλ.λ.

ἐρευγή [ἡ] ἐρευγμός, ἀπόβλημα: Γαλ.γλωσσ.'Ιππ. 472 « ἐρευγή, ἐρύγνιον, ἀπόβλημα ».

ἔρευγμα-ατος [τὸ] μτγν. ἔρυγμα, ἰδ. ἐπὶ ἐδέσματος ἐπιφέραντος ἔμετον: Γρηγ.Ναζ.'Επιγρ.166.

ἐρευγματώδης-ους-ες [εἶδος] ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν ἐρευγμόν, ρέψιμο: 'Ιππ.Διαίτ. [Νόθ.] **αἴγεια δὲ κρέα.. ἐρευγματώδεα.**

ἐρευγμός [ὁ] κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρεύγομαι βλ.λ., ἐξέρευξις, ἡ ἐκ τοῦ στόματος θορυβώδης ἐκβολὴ ἀερίου τοῦ στομάχου, τὸ ρέψιμο: 'Ιππ.Κῳακ.138, 'Αριστλ.Πρ.895b,15, 'Ιω.Χρυσ. 7,237 **συχνοὺς ἐρευγμοὺς ἐκ κατωτάτου στήθους ἀναφέρεις.**

ἐρευγμώδης-ους-ες ἐρευγματώδης βλ.λ., προκαλῶν ἐρευγμόν: 'Ιππ.Δι.2,42.

ἐρευγόβιος-ον μτγν. γαστρίμαργος, ὁ οἱονεὶ διάγων τὸν βίον ἐρευγόμενος: Γρηγ.Ναζ.'Επιγρ.172.

ἐρεύγομαι κ. νεώτ., μέλλ. **ἐρεύξομαι,** ἀόρ. α' **ἠρευξάμην,** ἀόρ. β' **ἤρυγον** ἀποβάλλω ἐκ τοῦ στόματος τὰ ἐν τῷ στομάχῳ ἀέρια ἢ καὶ μέρος τῆς τροφῆς, ρεύομαι: 'Οδ.Ι 374 **ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων** [περὶ τοῦ Κύκλωπος], 'Ιππ.Νούσ.2, 69, 'Αριστλ.Πρ.895b,12· || ἐμῶ, ξερνῶ, μτ. αἰτ.: 'Ιλ.Π 162 **ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος** [αἷμα ξερνῶντας], Νίκ.Θηρ.232· **2)** μτφ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης ριπτομένης ἔξω, ἐκβραζομένης, θραυομένης εἰς ἀφρούς, εἰς κύματα ἐπὶ τῆς ξηρᾶς: 'Ιλ.Ρ 265 **ἀμφὶ δὲ τ' ἄκραι ἠιόνες βοόωσιν ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,** 'Οδ.Ε 403· || ἐπὶ ποταμοῦ, ἐκβάλλω,ξεχύνομαι: 'Αππ.Μιθριδ.103 **ἐρ- ἐς τὴν θάλασσαν**· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἡφαιστείου, ἐκβάλλω τι μεθ' ὁρμῆς ὡς ἀπὸ στόματος, ἐκτινάσσω, ἐξεμῶ, ἐξερεύγομαι: Πίνδ.Π 1,21 **νιφόεσσ' Αἴτνα.. τᾶς ἐρεύγονται μὲν ἀπλάτου πυρὸς ἁγνόταται ἐκ μυχῶν παγαί,** Προκ.Γοτθ.4,35· || ὁμ. ἐπὶ ποταμῶν, μτ. συστ. αἰτ.: Πίνδ.άπ.130,8 **ἐρεύγονται σκότον.. νυκτὸς ποταμοὶ** [τῆς νυκτὸς οἱ ποταμοὶ χύνουν τὸ ἄπειρον σκότος], Διον. Περ.539 **κόλπος ἀφρὸν ἐρευγόμενος**· ὁμ. ΑΠλ. 4,115 **ἵππος ἐρεύγεται ἄνδρα** [ἐπὶ τῆς περιγραφῆς τοῦ Κενταύρου], Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.12 [καμίνι] **προωρισμένον νὰ μὴ ἀνάπτῃ.., νὰ μὴ ἐρεύγεται φλόγας**· **4)** ὁμ. μτφ. ἐκφέρω, ἐκστομίζω, λέγω, λαλῶ μεγαλοφώνως: ΠΔ Ψαλμ.18[19],2 **ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα,** ΚΔ Ματθ.13,35 **ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου, ἐρεύξομαι κεκρυμμένα,** 'Ακολουθ.'Ακαθίστ.'Υμν. **καὶ λόγον ἐρεύξομαι τῇ βασιλίδι μητρί**· **5)** ἰδ. κτ. ἀόρ. β' ἐνεργ. **ἤρυγον,** μτχ. **ἐρυγών** ἐκβάλλω μυκηθμόν, μυκῶμαι, μουγγρίζω, κυρ. ἐπὶ ταύρων: 'Ιλ.Υ 403 **αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄισθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος ἤρυγεν,** αὐτ.406, 'Οδ.Ε 403, Θεόκρ.13,58 **ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμὸς** [ὅσαν ἠδύνατο νὰ φωνάξῃ ἐκ τοῦ βάθους τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ], ΠΔ 'Ωσ.11,10 **ὡς λέων ἐρεύξεται,** αὐτ.Μακκ.1,3,4 **σκύμνος ἐρευγόμενος**· πρβλ. ἐρυγγάνω.

ἐρευθάλέος-η-ον [ἔρευθος] μτγν. ἐρυθρός, κόκκινος: Νόνν.Δ 12,329.

ἐρευθέδἄνον [τὸ] κ. νεώτ. τὸ φυτὸν ἐρυθρόδανον τὸ βαφικὸν βλ.λ., τὸ ριζάρι: 'Ηρ.4,189 **αἰγέας γὰρ περιβάλλονται.. αἱ Λίβυσσαι, κεχριμένας ἐρευθεδάνῳ,** Θεόφρ.Φ1 9,13,6, Διοσκ.3,143· || δθ. τὸ ἐξ ἐρευθεδάνου προερχόμενον χρῶμα: Πάπ.

ἐρευθήεις-εντος-εσσα-εν μτγν. ποι. ἐρυθρός: 'Απολλ.Ρ 1,727 **μέσση μὲν ἐρευθήεσσα τέτυκτο,** Νίκ. Θηρ.899 **ἐρευθήεις τε θρυαλλὶς** [δ. γρ. ἐρευθιόεις].

ἐρεύθημα-ατος [τὸ] μτγν. ἐρύθημα, ἐρυθρότης, κοκκινάδα: Γαλ 19,433.

ἐρευθής-οῦς-ές μτγν. ἐρευθήεις, ἐρυθρός: 'Αρατ.784 **λεπτὴ δὲ καὶ εὖ μάλ' ἐρευθής,** Στράβ. 16,4,20 **πηγήν... ἐκδιδοῦσαν εἰς τὴν θάλασσαν ἐρευθὲς καὶ μιλτῶδες ὕδωρ,** 'Οππ.Κυν.3,94.

ἐρευθιόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. δ. γρ. ἀντὶ ἐρευθήεις βλ.λ.: Νίκ.Θηρ.899.

ἐρευθιῶ-άω γίνομαι ἐρυθρός,ἐρυθριῶ, κοκκινίζω: 'Ιππ.Γυν.2,112 **θέρμη ἔχει καὶ ἐρευθιᾷ,** 'Οππ.'Αλ. 3,25 **ὄχθαι λύθρῳ ἐρευθιάωσι,** Νόνν.Δ 3,156.

ἔρευθος-εος-ους [τὸ] τὸ ἐρύθημα, ἡ ἐρυθρότης, ἡ κοκκινάδα: 'Ιππ.'Επιδ.1,26 ε' **ἔρευθος προσώπου,** Πλούτ.'Ηθ.48C, Γαλ.6,417,4 **ἀνατρίβειν τὸ σῶμα, μέχρι περ ἂν ἔρευθος σχῇ**· || εἰδ. τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, ἡ βαφή: 'Απολλ.Ρ 1,726, Φίλ.2,266 [ἡδονὴ] **ἔρευθος εἰργασμένη.**

ἐρευθοῦμαι-όομαι μσν. ἐρεύθω βλ.λ.2): Νικ.Χων. 92D **τάχ' ἂν ὀφθαλμοὺς.. ἐξ αἵματος ἠρευθοῦτο.**

ἐρευθοφοβία [ἡ] νεώτ. ἰατρ. νευρικὴ πάθησις,

καθ' ἣν οἱ πάσχοντες συγκινοῦνται εὐχερέστατα καὶ ἐξ ἐλαχίστης ἀφορμῆς, κατέχονται δὲ διαρκῶς ὑπὸ τοῦ φόβου μήπως ἐρυθριάσωσιν ἐνώπιον ἄλλων προσώπων.

ἐρεύθω, ἀπαρφ. ἀορ. α' **ἐρεῦσαι** ἐρυθρὸν ποιῶ, βάπτω, κηλιδῶ δι' ἐρυθροῦ χρώματος, κοκκινίζω : Ἰλ.Λ 394 **ὁ δὲ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων,** αὐτ.Σ 329, Πυθ.π.Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.9,128 **ἐρ- βωμὸν φόνοισι·** κ. παθ. : Σαπφ.93 **οἷον τὸ γλυκύμαλον ἐρεύθεται ἄκρῳ ἐπ' ὕσδῳ,** Ἱππ.Ἱερ.Νούσ.15,Θεόκρ.17,127 **βοῶν ὅγε μηρία καίει . . ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,** Ἀπολλ.Ρ 1,778 (ἀστὴρ) **καλὸν ἐρευθόμενος·** **2)** ἀμτβ. εἶμαι ἐρυθρός, κοκκινωπός, κοκκινίζω : Βάκχ.12,152 **ἔρευθε φώτων αἵματι γαῖα,** Ἱππ.Νούσ. 4,38 **τὸ πρόσωπον ἐρεύθει.**

ἐρευθῶ-έω μτγν. εἶμαι ἐρυθρός : Λουκ.Νέρ.7 **φύσει ἐρυθρὸς ὢν ἐρ- μᾶλλον·** || ἐρυθριῶ : Πάπ.

ἐρευκτικός-ή-όν (ἐρεύγομαι) μτγν. ὁ κινῶν, διεγείρων, προκαλῶν ἐρευγμὸν βλ.λ. : Διοσκ.1,70,3.

ἔρευνα (ἡ) (ἐρευνῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐρευνῶ βλ.λ.,ἀνίχνευσις, ζήτησις, ἀναζήτησις, τὸ ψάξιμο : Σοφ.ΟΤ 566 **οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἔσχετε** (δὲν ἀναζητήσατε τὸν φονιά ;), **-ἡ πρὸς ἀνεύρεσιν τοῦ πτώματος ἔρευνα οὐδὲν ἀποτέλεσμα ἔσχε·** || διερεύνησις, ἐνέργεια πρὸς ἀνεύρεσιν ἐντός, ἐπί τινος : Ἀριστλ.Οἰκ.1351b,34 **ἔρευναν ποιεῖσθαι τῶν οἰκιῶν, - ἔρευνα κατ' οἶκον, - σωματικὴ ἔρευνα** (ἡ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας ἐνεργουμένη ἐπὶ ὑπόπτων ἀτόμων πρὸς ἀνεύρεσιν ὅπλων, κλοπιμαίων κττ.)· || ἐπιμελὴς ἐξέτασις, προσπάθεια πρὸς ἀνεύρεσιν, διευκρίνησιν ἀμφισβητουμένων πραγμάτων, καταστάσεων : Εὐρ. Ἴων 328 **οὐδ' ἦξας εἰς ἔρευναν ἐξευρεῖν γονάς, - ἡ ἔρευνα τοῦ γενεαλογικοῦ δένδρου·** || ὅθ. ἐπιμελὴς καὶ προσεκτικὴ σπουδή, καταβολὴ διανοητικῆς ἐνεργείας ἀποβλεπούσης εἰς τὴν μελέτην συνόλου γνώσεων ἢ τὴν διευκρίνησιν καὶ ἐπίλυσιν θεωριῶν, προβλημάτων, φαινομένων ἢ καταστάσεων : **ἡ ἔρευνα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως -τῶν Ἁγίων Γραφῶν, - ἐπιστημονικὴ - φιλοσοφικὴ ἔρευνα·** **2)** ἐξερευνητική, ἐξεταστικὴ ἐργασία : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.50,46,2· **3)** μσν. ἐπιμέλεια, φροντίς, ἐπιστασία : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,56 **δημοσιακῶν πραγμάτων ἔρευναν ἐπιτετραμμένου.**

ἐρευνάς-άδος (ὁ) μτγν. ὁ ἐρευνητής, ἴδ. τιμητής, ταμίας : Ἰω.Λυδ.Ρωμ.1,25 **οἱ παρ' Ἕλλησιν ἐρευνάδες παρὰ Ῥωμαίοις κυαίστορες ὠνομάσθησαν.**

ἐρευνήσιμος-ον νεώτ. ὁ ἄξιος ἐρεύνης, ἢ ὃν δύναταί τις νὰ ἐρευνήσῃ, νὰ ἐξερευνήσῃ : **ἐρευνήσιμος ἐδαφικὴ ἔκτασις.**

ἐρευνητήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ ἐρευνητὴς βλ.λ. : Νόνν.Δ 2,25.

ἐρευνητής (ὁ) κ. νεώτ., τὸ θηλ. **-ήτρια,** ὁ ἐνεργῶν ἔρευναν, ὁ ἀναζητῶν, ἐξεταστής, μελετητής : Κλέαρχ.Ἱστ.25, Παρθ.1,1, Βασ.2,241C **μεμψίμοιροι ἐρευνηταί·** κ. μτ. γεν. : Ἰώα.Α1 17,5,5 **ἐρευνητὴς τῶν ἐλέγχων,** αὐτ.Π11,30,7, **- ἐρευνητὴς τῆς μεσαιωνικῆς ἱστορίας·** **2)** ἀνιχνευτής, κατάσκοπος : Δίων Κ 78,14 **διόπταις τε καὶ ἐρευνηταῖς·** **3)** πάπ. ἐπόπτης τοῦ τελωνείου, τελώνης· **4)** εἰδ. νεώτ. φωτογρ. ἐξάρτημα τῆς φωτογραφικῆς συσκευῆς, χρησιμεῦον πρὸς διερεύνησιν τῆς θέσεως τῆς εἰκόνος καὶ διευθέτησιν αὐτῆς ἐν τῷ φωτογραφικῷ θαλάμῳ.

ἐρευνητικός-ή-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔρευναν : **ἐρευνητικαὶ ἐνέργειαι - ἐργασίαι - μελέται·** || ὁ ἱκανός, κατάλληλος πρὸς ἔρευναν, ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν νὰ ἐρευνᾷ, ποὺ ἀγαπᾷ, συνηθίζει νὰ ἐρευνᾷ, νὰ ψάχνῃ : **ἐρευνητικὴ διάθεσις, - ἐρευνητικὸς ἐπιστήμων, - ἐρευνητικὸ μυαλό·** || τὸ οὐδ. **τὸ ἐρευνητικόν** ὡς οὐσ. ἱκανότης, διάθεσις, τάσις πρὸς ἔρευναν : Νικ.Χων.312D **μηδὲ διαδρᾶναι οἷόν τε ἦν τὸ ταύτης ἐρευνητικόν.**

ἐρευνητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρευνητικοῦ, τάσις, διάθεσις πρὸς ἔρευναν, ἴδ. διευκρίνησιν, σπουδὴν φαινομένων ἢ καταστάσεων.

ἐρευνητικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., δημ.**-ά** μετ' ἐρευνητικότητος, προσοχῆς, ἐπιμελοῦς σπουδῆς : Ταράσ.1453Α **οἱ τοῖς θείοις σαφῶς ἐμμελετῶντες λόγοις καὶ ἐρευνητικῶς.**

ἐρευνήτρια (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἐρευνητής βλ.λ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.10.

ἐρευνῶ-άω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. Ἐπιγρ. κ. **ἐρευνίω,** ἀναζητῶ, ἀνιχνεύω, ζητῶ ἐπιμελῶς νὰ εὕρω, ψάχνω γιὰ νὰ βρῶ : Ἰλ.Σ 321 **πολλὰ δὲ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,** Ὀδ.Τ 436,Πίνδ. ἀπ.61 **ἐ- θεῶν βουλεύματα,** Σοφ.ΟΤ 725 **ὧν . . ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ** (ἃ ἂν θεὸς χρήσιμα ὄντα ἐρευνᾷ), Εὐρ.Μήδ.1318 **νεκροὺς ἐρευνῶν κάμὲ τὴν εἰργασμένην,** Ξεν.Κ1 1,2,12 **κακούργους ἐρευνῆσαι ἢ λῃστὰς ὑποδραμεῖν,** Πλάτ.Ἀπολ.23Β **ζητῶ καὶ ἐρευνῶ . . ἄν τινα οἴωμαι σοφὸν εἶναι,** Δημ.788 **τὸ γραμματεῖον ἐρευνᾶν,** Διγεν.Ἀκρ.3463 **ἀλλὰ ἂς ἐρευνήσωμεν ἔνθα τὴν κόρην ἔχει·** || διενεργῶ ἔρευναν ἐντός τινος, ἔν τινι τόπῳ, ἀναζητῶ ἔν τινι, ἐξετάζω τινὰ ἤ τι λεπτομερῶς πρὸς ἀνεύρεσίν τινος : Ὀδ.Χ 180 **ὁ μὲν θαλάμοιο μυχὸν κάτα τεύχε' ἐρεύνα,** Ἡρ.5,92,4 **εἰ ὑποστρέφαντες ἐς ζήτησιν ἀπικοίατο, πάντα ἐρευνήσειν μέλλοιεν,** Ἀντιφ.5,29,Θεόκρ.25,221 **οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος . . ἐρευνῶν,** Αἰλ.Τακτ.17 **ἐρ· τοὺς ὑπόπτους τῶν τόπων·** ὁμ. κ. ἀπολ. : Πίνδ.Ο 13,113 **εὑρήσεις ἐρευνῶν·** || κ. νεώτ. **ἐρευνῶ τι ἢ εἴς τι** ἀναζητῶ ἔν τινι, ψάχνω κάπου : **ἐρευνῶ τὰ θυλάκια - τὰ ἀρχεῖα,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.6 **ἠρεύνησε δὲ εἰς τὸν κόλπον του καὶ ἐξήγαγε μέγαν φάκελον·** **2)** ἐξετάζω ζήτημά τι, προσπαθῶ νὰ λύσω, νὰ διαλευκάνω, νὰ διευκρινήσω τι : Εὐρ.Μήδ. 1084 **χρὴ γενεὰν θῆλυν ἐρευνᾶν,** Πλάτ.Θεαίτ.200Ε **καὶ τοῦτο ἐὰν ἰόντες ἐρευνῶμεν·** || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : αὐτ.174Α **διάνοια . . πᾶσαν . . φύσιν ἐρευνωμένη,** Ξεν.Ἐφ.2,10 **ἐρευνώμενος τὸ οἰκημάτιον·** **3)** καταβάλλω σπουδήν, πνευματικὴν ἐνέργειαν διὰ τὴν μελέτην συνόλου γνώσεων, μελετῶ μετὰ προσοχῆς ἵνα εὕρω τὴν ἀλήθειαν : ΚΔ Ἰω.5,39 **ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, - ἔχει ἐρευνήσει τὰ ἀρχεῖα·** κ. παθ. : **δὲν ἔχουν ἐρευνηθῆ ἐπαρκῶς τὰ οἰκονομικὰ τοῦ Βυζαντιακοῦ κράτους·** **4)** κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς φυσικὰ ἢ πνευματικὰ φαινόμενα, ψυχικὰς καταστάσεις, προσπαθῶ νὰ μάθω, ν' ἀνακαλύψω τὸ βάθος, τὴν ἐσωτέραν φύσιν ἢ διάθεσιν, ὑπόστασίν τινος, σπουδάζω περί τι : Αἰσχ.Πρ.1038 **ἐρευνᾶν τὴν σοφὴν εὐβουλίαν,**Εὐρ.Ἑλ.662 **πικρὰν δ' ἐρευνᾷς φάτιν,** αὐτ.Μήδ.669, ΚΔ Ἀπ.2,23 **ὁ ἐρευνῶν νεφροὺς καὶ καρδίας,** Ζερβ.Στοχασμοὶ τῆς Μοναξιᾶς 6,7 **κι ὅλο ἐρευνοῦσα μὲ τὸ νοῦ (πότε τῆς γῆς τὰ πλάτη (πότε τὰ βάθη τ' οὐρανοῦ·** **5)** καταβάλλω ἐνέργειαν, προσπάθειαν, ἐπιχειρῶ ὅπως, δοκιμάζω, μετ' ἀπαρφ. : Θεόκρ.7,45 **ὅστις ἐρευνῇ ἶσον ὄρευς κορυφᾷ τελέσαι δόμον·** ρηματ. π. ἐρευνητήρ, ἐρευνητής, ἐρευνάς, ἐρευνήσιμος.

ἔρευξις-εως (ἡ) τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρεύγομαι βλ.λ., ἐρευγμός, τὸ ρέψιμο : Ἱππ.Ἐπιδ.1,23 **πνεύματα, ἐρεύξιες, φῦσαι,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,3 (πληθ.).

ἐρευξίχολος-ον μσν. ὁ χολὴν ἐρευγόμενος, ἐξεμῶν, χολερικός, ὀξύθυμος : Νικ.Χων.19,4.

ἐρεῦσαι ἀπαρφ. ἀόρ. α' τοῦ ἐρεύθω βλ.λ.

ἐρευτής (ὁ) (ἐρεύω) Ἐπιγρ. ὁ τὴν ἔρευναν τῶν ὑποχρεών εἰς φόρον καὶ τὴν εἴσπραξιν φόρων ἐνεργῶν.

ἐρεύω δ. τ. τοῦ ἐρευνῶ : Εὐστ.670,65, Ἡσ.

ἐρέφω κ. ἐρέπτω, παρατ. **ἤρεφον,** ποι. **ἔρεφον,**

μέλλ. ἐρέψω, ἀόρ. α' ἤρεψα, ἐπ. κ. λυρ. ἔρεψα, μέσ. μέλλ. ἐρέψομαι, μέσ. ἀόρ. α' ἠρεψάμην, παθ. παρακ. γ' ἐν. προσ. ἤρεπται | Φιλόστρ. 'Απολλ.1,25 | στεγάζω, καλύπτω διὰ στέγης, βάζω σκεπή, σκεπάζω : 'Ιλ.Ω 450 **καθύπερθεν ἔρεψαν λαχνήεντ' ὄροφον,** 'Οδ.Ψ 193, 'Αριστφ.'Ορν.1110 **τὰς γὰρ ὑμῶν οἰκίας ἐρέψομεν πρὸς αἰετόν** | σχόλ. « στεγάσομεν πρὸς ἀετώματα » |, Δημ.426 **ἤρεφεν τὴν οἰκίαν . . ξύλοις·** κ. παθ. : Φιλόστρ. 'Απόλλ.1,25 **τὰ βασίλεια χαλκῷ ἤρεπται·** **2)** στέφω, ἐπιστέφω, καλύπτω διὰ στεφάνου, στεφανώνω : Πίνδ.Ο 13,32 **δύο δ' αὐτὸν ἔρεψαν πλόκοι σελίνων,** Σοφ.ΟΚ 473 **κρατῆρές εἰσιν . . ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους·** κ. παθ. : Βακχ.12,70 **στεφάνοισι χαίταν ἐρεφθείς·** || τὸ μέσ. στέφω ἐμαυτόν, στεφανοῦμαι : Βακχ.8,24 **ἐρστεφάνῳ κόμαν,** Εὐρ.Βάκχ.323 **κισσῷ δ' ἐρεψόμεσθα,** 'Απολλ.Ρ 2,159 **ἐρεψάμενοι δάφνῃ καθύπερθε μέτωπα·** πρβλ. ἐρέπτω· **3)** κ. μτφ. οἱονεὶ διὰ στεφάνων ἀνθέων κοσμῶ, στολίζω, διακοσμῶ : Πίνδ.Ι 3(4),72 **κρανίοις . . ναὸν . . ἐρέφοντα·** || γεν. καλύπτω, σκέπω : αὐτ.Ο 1,70 **λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον.**

'Ερεχθεύς-έως κ. ἐπ. **-ῆος** (ὁ) ἀρχαῖος ἥρως καὶ βασιλεὺς τῆς πόλεως τῶν 'Αθηνῶν, ἐξ οὗ **δῆμος** 'Ερεχθῆος : 'Ιλ.Β 547, 'Οδ.Η 81 **'Ερεχθῆος . . δόμον·** **2)** ἐπώνυμον τοῦ Ποσειδῶνος ἐν 'Αθήναις· 'Ησ. « Ποσειδῶν ἐν 'Αθήναις » : Πλούτ. 'Ηθ.843Β **ὃς τὴν ἱερωσύνην Ποσειδῶνος 'Ερεχθέως εἶχε,** Λυκόφρ.158,431.

'Ερεχθηΐς-ΐδος (ἡ) κ. συνηρ. **-ῆς-ῆδος,** θηλ. ἐπίθ. ἡ εἰς τὸν 'Ερεχθέα ἀνήκουσα : 'Απολλδ.3,14,1 **θάλασσα 'Ερεχθηΐς** | κρήνη εὑρισκομένη ἐντὸς τοῦ ναοῦ τοῦ 'Ερεχθέως ἐν 'Αθήναις, ἧς τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ ἤρχετο ὑπογείως εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς θαλάσσης· || τὸ ὄνομα μιᾶς τῶν δέκα φυλῶν τῆς 'Αττικῆς : Δημ.536 **τῆς 'Ερεχθῆδος ἀναστάντα τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς ἀνθυποστῆναι.**

ἐρεχθῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀριστολοχεία ἡ στρογγύλη βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,4· **2)** τὸ ποῶδες φυτὸν ἠριγέρων βλ.λ. : αὐτ.4,96.

ἐρέχθω σχίζω, διατέμνω, διαρρηγνύω, κατασπαράσσω, σπάζω, μτφ. : 'Οδ.Ε 83 **δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων·** κ. παθ. : 'Υμν. 'Απόλλ.358 **ὀδύνῃσιν ἐρεχθομένη,** Πρόκλ.'Υποτ. 7,38 **ἐρέχθομαι πρήξεσιν οὐχ ὁσίαις·** || τὸ παθ. κυρ. φέρομαι τῇδε κἀκεῖσε, ἐκσφενδονίζομαι : 'Ιλ.Ψ 317 **νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισιν** | καράβι ποὺ τὸ δέρνουνε οἱ ἄνεμοι |.

ἐρεχμός (ὁ) δ. τ. τοῦ ἐρεγμὸς βλ.λ. : ΕΜ 371,19.

ἐρέψιμος-ον ὁ πρὸς ἔρεψιν, ἐπιστέγασιν κατάλληλος, χρησιμεύων : Πλάτ.Κριτί.111C **δένδρων . . εἰς οἰκοδομήσεις τὰς μεγίστας ἐρεψίμων τμηθέντων,** Θεόφρ.Φl 4,2,8 **ἐρέψιμος ὕλη,** Γρηγ.Νύσσ. 1,557Β· || 'Ησ. «ἐρέψιμον, στεγάσιμον ἢ βοσκηματῶδες χωρίον».

ἔρεψις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρέφω βλ.λ., ἐπιστέγασις : Θεόφρ.Φl 5,6,1 **χρῶνται πρὸς τὴν ἔρεψιν·** || ἡ στέγη, στέγασμα, σκεπή : Πλούτ.Περ.13 **τῇ δ' ἐρέψει περικλινὲς καὶ κάταντες** | τὸ ᾨδεῖον |, αὐτ.'Αντ.45.

ἐρέω (1) ἐπ. ἔρομαι, ἐρεείνω, ἐρωτῶ, ζητῶ νὰ μάθω, ἐξετάζω, μτ. αἰτ. πράγμ. : 'Ιλ.Η 128 **ἐρέων γενεήν τε τόκον τε,** 'Οδ.Φ 31· **2)** μτ. αἰτ. προσ. ἐρωτῶ τινα : 'Ιλ.Α 62 **ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα,** 'Οδ.Δ 192, αὐτ.Λ 229· || ἀναζητῶ τινα : 'Απολλ.Ρ 1,1354 **ἐ- 'Υλαν** **3)** μτ. αἰτ. πράγμ. ἐξερευνῶ, ψάχνω πρὸς ἀνεύρεσίν τινος : 'Απολλ.Ρ 1,1354 **ἐρ- 'Υλαν,** Νίκ.Θηρ.143 **ἐρ- ἰλυούς** (δ.γρ. ἐρέθοντες).

ἐρέω (2) ἰων. κ. ἐπ. τ. τοῦ ἐρῶ βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.484.

ἐρέω (3) ἰων. τ. τοῦ ἐρῶ (ἄω) βλ.λ. : 'Αρχίλ.25,3.

ἔρημα (ἔρημος) ἐπίρρ. κ. μσν. κ. δημ. ἐν ἐρημίᾳ, στὴ μοναξιά : Εὐρ.'Ικ.775 **φίλους προσαυδῶν, ὧν λελειμμένος τάλας ἔρημα κλαίω·** **2)** μσν. ἀνωφελῶς, ἀδίκως, τοῦ κάκου : Χρον. Μορ.7601 **ἔδωκαν τὴν ἀπόφασιν ὅτι ἔρημα γυρεύει.**

ἐρημάδελφος (ὁ) μσν. ὁ ἔρημος, ὁ ἐστερημένος ἀδελφῶν : Στουδ.Θεόδ.1644 (ἔκδ. Mi.).

ἐρημάζω (ἐρῆμας) μτγν. κ. μσν., δημ. ρημάζω διάγω, ζῶ ἐν ἐρημίᾳ, ὑπάγω μόνος, βαδίζω ἐν ἐρημίᾳ : Θεόκρ.22,35 **ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἑταίρων,** Διογ.Λ 9,38 **ἐρημάζων ἐνίοτε καὶ τοῖς τάφοις ἐνδιατρίβων,** Ζηνόδ.ἐν ΑΠ 7,315,5 **ἐρημάζω δ' ἥσυχα κεκλιμένος·** **2)** μσν. ἐρημῶ, καταστρέφω, ρημάζω : Σαχλ. ἐν Κορ.'Ατ. 2,93 **καὶ καίεται κακότυχο[illegible] . . , | καὶ ἀφ' οὗ τὸν ἐρημάξουσιν, ἐτότες μετ[illegible] [illegible]ει.**

ἐρημαῖος-η-ον ποι. ἀντὶ ἐρῆμας, ἔρημος, μόνος, ὁλομόναχος : Μόσχ.3,21 **ἐρημαίαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἥμενος ᾄδει,**'Απολλ.Ρ 2,672 **ἐρημαίη νῆσος·** || ἐγκαταλελειμμένος : αὐτ.4,1298 **ἐρημαῖοι . . νεοσσοί·** || μτ. γεν. ἐστερημένος τινός : Κριναγ.ἐν ΑΠ 9,439 **ἐρημαῖόν τε κέλυφος ὄμματος·** **2)** ὁ προκαλῶν τὸ αἴσθημα τῆς ἐρημίας, τῆς μοναξιᾶς, σιωπηλός : 'Εμπ.49 **ἐρημαία νύξ.**

ἐρημανθρωπία (ἡ) (ἔρημος-ἄνθρωπος) μσν. ἡ ἔλλειψις ἀνθρώπων : Καλλίμ.Χρυσ.345 (ἔκδ.Λ).

ἐρημάνθρωπον (τὸ) (ἔρημος-ἄνθρωπος) μσν. ἡ ἔλλειψις ἀνθρώπων, ἡ μονοξιά : Καλλίμ.Χρυσ.1268.

ἐρημάς-άδος (ἡ) μτγν. ἀνώμ. θηλ. τοῦ ἔρημος βλ.λ. : Μσν.6,67 **χώρης κατ' ἐρημάδος·** || κ. μτ. γεν. ἐστερημένη τινός : Χριστόδ.'Εκφρ.334 **Φαέων γὰρ ἐρημάδες ἦσαν ὀπωπαί.**

ἐρήμεια (ἡ) ἐρημία· Εὐστ.'Ιλ.449,31 « εὕρηται καὶ ἐρήμεια ἐκ τοῦ ἐρήμη ».

ἐρήμη (ἡ) κ. νεώτ., θηλ. τοῦ ἐπιθ. ἔρημος βλ.λ.· || **ἐρήμη** κ. σπαν. **ἔρημος** (μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ γραφή, δίκη, δίαιτα) δίκη καθ' ἣν δὲν ἐμφανίζεται πρὸ τοῦ δικαστηρίου ὁ ἕτερος τῶν διαδίκων: 'Αντιφ.2,1,7 **ἤλπιζε . . τὴν γραφὴν . . ἐρήμην ἔσεσθαι,** Θουκ.6,61 **ἐρήμῃ δίκῃ θάνατον κατέγνωσαν αὐτοῦ,** Δημ.540 **δίκην . . εἷλον ἐρήμην** | ἐκέρδησα τὴν δίκην μὴ παρουσιασθέντος τοῦ ἀντιδίκου |, αὐτ.542 **τὴν ἔρημον δεδωκότα** | καταδικασθέντ[illegible] ἐρήμην |· ὁμ. **ἐρήμην κατηγορεῖν-καταγιγνώσκειν** κατηγορεῖν, καταδικάζειν τινὰ ἀπόντα : Πλάτ. 'Απολ.18C **ἀτεχνῶς ἐρήμην κατηγοροῦντες ἀπολογουμένου οὐδενός,** Δημ.903 **ἐρήμην αὐτοῦ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ κατέγνω τὴν δίαιταν·** ὁμ. **ἐρήμην ἢ ἐξ ἐρήμης κρατεῖν** : Λουκ.'Ανάχ.40· || νεώτ. ἡ αἰτ. ὡς ἐπίρρ. ἰδ. ἐπὶ δίκης, ἡ ἐν ἀπουσίᾳ τινὸς τῶν διαδίκων διεξαγομένη δίκη, ἀντίθ. κατ' ἀντιμολίαν : **κατεδικάσθη ἐρήμην·** || κ. γεν. ἀπόντος τινός, ἐν ἀπουσίᾳ τινός : **τὸν κατηγόρησε ἐρήμην,-τὴν ἀγαπᾷ ἐρήμην** | ἐν ἀγνοίᾳ αὐτῆς |.

'Ερημήσιος (ὁ) 'Ησ. « Ζεὺς ἐν Λέσβῳ ».

ἐρημητήριο(ν) (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **ἐρημητήρι** μέρος ἐν ἐρήμῳ, ἀπομεμακρυσμένῳ τόπῳ, ἔνθα ἀποσύρεταί τις διὰ νὰ μονάσῃ, διὰ νὰ ζήσῃ ἐν μονῇ, στὴ μοναξιά, ἰδ. ἀσκητήριον : Παπαντ.'Αγ. 'Ορ.142 **τὸ ὡραῖο περιτειχισμένο ἐρημητήριο στὸ βουνό,** Καζ.Ν ΘΚωμ.3,21,110 **ἐρημητήρι γιὰ τοῦ Θεοῦ χτισμένο τὴ λατρεία.**

ἐρημία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ἐρημιὰ** κ. **ἐρμιὰ** ἐπὶ τόπων, ἔρημος, ἀκατοίκητος τόπος : 'Ηρ.3.98 **'Ινδῶν γὰρ τὸ πρὸς τὴν ἠῶ ἐρημίη ἐστὶ διὰ τὴν ψάμμον,** Αἰσχ.Πρ 2, 'Αριστφ.'Αχ.704 **τῇ Σκυθῶν ἐρημίᾳ,** 'Αριστλ.Ζl 610b,24 **ἕρπει εἰς τὰς ἐρημίας,** ΚΔ'Εβρ.11,38 **ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι,** Σολωμ. Λάμπρ.19 (Τρελλὴ Μάννα), 20,4 **γκλὰν γκλὰν οἱ ἀντίλαλοι | τῆς ἐρημίας | ἀποκρίνοντανε** (φριχτὰ φριχτά, Παλαμ.Παράκ.31,7 **ὅλα ξέσκεπα γύρω κι ὅλα χέρσα, ἐρημιά·** || κ. μτ.

γεν. ἀπομεμονωμένος, μεμακρυσμένος τόπος : Παλαμ.Παράκ.19,1 **πυργοστέφανε βράχε, στὴν ἐρμιά σου ἐκεῖ πάνω·** ὅθ. κ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 68,22 **καθρεφτισμοὶ στὴν ἐρημιὰ τοῦ ἀπείρου· 2)** ἡ κατάστασις τοῦ ἐρήμου, τοῦ ἐν μονώσει ζῶντος, διατελοῦντος ἀνθρώπου, ἡ μόνωσις, ἡ μοναξιά : Εὐρ.Μήδ.50 **τί πρὸς πύλαισι τήνδ᾽ ἄγουσ᾽ ἐρημίαν ἕστηκας,** Ἀντιφ.2,1,4 **οὐδ᾽ ἐν ἐρημίᾳ ἐλοιδοροῦντο·** ‖ ἐπὶ προσ., ἡ κατάστασις τοῦ ἐγκαταλελειμμένου, τοῦ ζῶντος ἐν ἀποχῇ ἀπὸ πάσης μετ᾽ ἄλλων ἀνθρώπων ἐπικοινωνίας ἢ ψυχικῆς ἐπαφῆς, ἡ ἐγκατάλειψις : Σοφ.ΟΚ 957 **ἐπεὶ ἐρημία με.. σμικρὸν τίθησι,** Λυσ.18,25 **τῆς ἐρημίας τῆς ἡμετέρας αἴτιαι γεγόνασιν.. αἱ τῆς πόλεως συμφοραί,** Ἰσαῖ.1,2,40,Μέν.ἀπ.39 **εὑρετικὸν εἶναί φασι τὴν ἐρημίαν,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 72,19 **καθένας στὰ σκοτάδια μόνος.. κι εἶν᾽ τῆς ἐρμιᾶς διπλὸς ὁ πόνος,** δ. τραγ. **μάστορη, πρωτομάστορη, τίνος εἶν᾽ τὸ μνημούρι; | .. τῆς ἐρημιᾶς, τῆς σκοτεινιᾶς τῆς ξελεματωσύνης·** ‖ εἰδ. ἡ πολιτικὴ ἀπομόνωσις, ἡ ἔλλειψις συμμάχων : Θουκ.1,71 **λύουσι γὰρ σπονδὰς οὐχ οἱ δι᾽ ἐρημίαν ἄλλοις προσιόντες,** Δημ.36· **3)** μτ. γεν. ἔλλειψις, ἀπουσία τινός : Εὐρ.Ἑκ.1017 **κάρσένων ἐρημία,** Ἀριστφ.Ὄρν.1484 Θουκ.6,102 **ἐρημίᾳ ἀνδρῶν,** Ξεν.Ἑλλ.3,4,21 **δι᾽ ἐρημίας πολεμίων πορευόμενος** (χωρὶς νὰ συναντήσῃ ἐχθρούς), Δημ.54 **τὴν τ᾽ ἐρημίαν τῶν κωλυσόντων ὁρῶντα** (τὴν ἔλλειψιν τῶν δυναμένων νὰ παρεμβάλωσι προσκόμματα)· ‖ κ. ἐμπραθ. : Αἰλ.Ζ 1,46 **οὐδὲ τὴν ἀπ᾽ ἀλλήλων ἐρημίαν τε καὶ διαίρεσιν ἀνέχονται·** ‖ **ἐρ. σώματος** τὸ κενόν : Ζήν.Κ 1,26· ‖ ἀπαλλαγὴ ἀπό τινος : Εὐρ.Ἡρ. 1157 **ποῖ κακῶν ἐρημίαν εὕρω· 4)** ἐπὶ τόπων, ἐρήμωσις, κατερήμωσις, καταστροφή : Εὐρ.Τρῳ.26 **ἐρημία γὰρ πόλιν ὅταν λάβῃ κακή,** Θουκ.4,8 **ὑλώδης καὶ ἀτριβὴς πᾶσα ὑπ᾽ ἐρημίας ἦν** (ἡ νῆσος Σφακτηρία)· ‖ φρ. **ἐρημίᾳ δίδωμί** τι ἐρημῶ τι, καταστρέφω, ρημάζω : Εὐρ.Τρῳ.97 **ἱερά .. ἐρημίᾳ δοὺς αὐτὸς ὤλεθ᾽ ὕστερον.**

ἐρημιάς-άδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐν ἐρήμῳ ζῶσα παρθένος· πιθ. ἐσφ. ἐν Θεοκρ.27,62 **Ἄρτεμι μὴ νεμέσα· σὴ ἐρημιὰς οὐκ ἔτι πιστὴ** (διορθ. σέο ρήμασιν οὐκέτι πιστή).

ἐρημικοειδής-οῦς-ές μσν. ὁ ἁρμόζων, κατάλληλος εἰς βίον ἐρημικόν : Στουδ.Θεόδ.1437.

ἐρημικός (-ή)-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐρημίαν, εἰδ. ἐπὶ προσ., ὁ ἐν ἐρημίᾳ ζῶν, ποὺ ζῇ στὴν ἐρημιά : ΠΔ Ψαλμ. 101(102),7 **ὡμοιώθην πελεκᾶνι ἐρημικῷ·** ‖ ὅθ. κ. ὁ τοῦ ἐρημίτου : Γρηγ.Ναζ.1,1104Α **ἐρημικὸς βίος, - ἐρημικὴ ζωή· 2)** ἐπὶ τόπων, ἔρημος, μοναχικός, ἀκατοίκητος : Παλαμ.Περ.Χαιρ.39,4 **ἐρημικὸ νησί,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 52,24 **κι ὁ θησαυρός μου βρίσκεται σ᾽ ἐρημικὰ παλάτια·** ‖ ἀμ. ὁ ὑπ᾽ ἀνθρώπων ἀσύχναστος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 25,9 **καὶ γοργὰ πιάνουμε ξανὰ | τὸ ἐρημικὸ τὸ μονοπάτι,** Πορφύρ.Μαυσ.Φ Γαλήνη 2 **κι ὁ δρόμος ὁ ἐρημικὸς ποὺ σέρνεται κοντὰ στὸ ἀκροθαλάσσι·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐρημίτης (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ τῆς ἐρήμου : ΠΔ Ἰώβ 11,12 **ὄνῳ ἐρημίτῃ· 2)** εἰδ. ὁ ἀσκητής, ἀναχωρητής, ὁ μοναχικὸν βίον διάγων ἐν ἐγκρατείᾳ, ψυχικῇ ταπεινώσει : Παλλάδ.Λαυσ. 1212C, Παλαμ Ἀσάλ Ζ 18,3 **καὶ μιὰ κρυφὴ ζωὴ σὰ δέηση ἐρημίτη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 41,21 **ξάφνου ἐρημῖτες πρόβαλαν στοὺς ὄχτους | ξεραγκιανοί, χλωμοί, μ᾽ ἀνάρια γένια.**

ἐρημιτικός (-ή)-ό(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἢ τοὺς ἐρημίτας βλ.λ. : Μηναῖ.1,13 Συναξ. **τὸν ἐρημιτικὸν .. βίον ἀγαπήσας,** Παπαντ.Ἅγ.Ὄρ.80 **κατὰ τὴν ἐρημιτικὴ παράδοση, - ἐρημιτικὴ ζωή.**

ἐρημιτισμός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. τὸ σύστημα μοναχικῆς ζωῆς, ἐρημιτικοῦ βίου, μοναχισμός : Παπαντ.Ἅγ.Ὄρ.51 **τῶν Πατέρων ποὺ παρακολούθησαν καὶ θαύμασαν τὸν ἐρημιτισμό.**

ἐρημοβάτευτος-ον μτγν. ὁ ἐν ἐρημίαις περιπατῶν, ἐρημοπλάνος : Γρηγέντ.705C.

ἐρημοβάτης (ὁ) μτγν. ὁ ἐρημοβάτευτος βλ.λ. : Κατάλ.Ἀστρλ.Κωδ.8(4),151.

ἐρημοβατῶ-έω μσν. περιπλανῶμαι εἰς ἔρημον, περιπατῶ στὴν ἐρημιά, ἐρμοπλανιέμαι : Βαλσ. ἐν Bandin.Catal.Bibl.Med.1,81.

ἐρημοβόας (ὁ) γλωσσ. τὸ πτηνὸν βύας, μποῦφος.

ἐρημοδικία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐρήμην δίκη.

ἐρημοδίκιον (τὸ) μσν. ἐρήμη δίκη, ἐρημοδικία : Ἰουστιν.Κῶδ.3,1,13,3, Γλωσσ.

ἐρημόδικος (ὁ) μσν. ὁ ἐρήμην καταδικασθείς· Δουκάγγ. « ἐρημόδικοι οἱ ἐκ μονομεροῦς εἰσηγήσεως τὴν καταδίκην ἔχοντες ».

ἐρημοδικῶ-έω νεώτ. δικάζομαι ἐρήμην.

ἐρημοζῶ δημ. κ. **ἐρμοζῶ** ζῶ ἔρημος, ἐγκαταλελειμμένος : Βλαστ.Συνμ. ἐν λ. καλαγερέβω.

ἐρημόθωκος Ἡσ. « ἐρημολόγος ».

ἐρημοκ(κ)λῆσι (τὸ) δημ. μικρὰ ἐξοχικὴ ἐκκλησία ἐκτὸς περιφερείας ἐνοριακῆς, ἐξωκκλήσι, ἀπόμερη ἐκκλησιά : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ57,17 **χαμοκέλλα κολλητὰ | στὸ παλιὸ τὸ ἐρημοκκλήσι,** Πορφύρ. Σκ.60 **εἶναι στὰ ἐρημοκκλήσια ποὺ γκρεμίζονται | θλιμμένες Παναγίες.**

ἐρημοκ(κ)λησιά (ἡ) δημ. κ. **ἐρμοκ(κ)λησιά** τὸ ἐρημοκκλήσι βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 16,4 **ἰσχνοὺς ἁγίους | σὲ κάποια κακόφτιαστη ἐρμοκλησιά.**

ἐρημόκ(κ)λησο (τὸ) δημ. ἐρημοκ(κ)λήσι κ. **ἐρμοκ(κ)λήσι** : Κρυστ.Ἀρπαγὴ 114 **πρὶν ἀκόμα ἡ καμπάνα σημάνῃ | στὸ ἐρημόκκλησο.**

ἐρημοκόμης (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ στερούμενος κόμης, φαλακρός : Φανί.ἐνΑΠ 6,294 **κρατὸς ἐρημοκόμου.**

ἐρημολάλος-ον μτγν. κ., νεώτ. ὁ ἐν ταῖς ἐρημίαις λαλῶν, ποὺ λαλεῖ στὴν ἐρημιά, στὴ μοναξιά : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 7,196 **ἐρημολάλος τέττιξ.**

ἐρημολόγος-ον ὁ ἐν ἐρημίᾳ διάγων, ζῶν· Ἡσ. ἐν λ. ἐρημόθωκος.

ἐρημονῆσι (τὸ) δημ. ἔρημος νῆσος, ἀκατοίκητος : Καλλιγ.Θάν.Βλ.89 **τὸ πλοῖον .. νὰ τὸ φυλάξωμεν εἰς αὐτὰ τὰ ἐρημονήσια.**

ἐρημόνησο (τὸ) δημ. τὸ ἐρημονῆσι βλ.λ. : Παλαμ. Τρισεύγ.45 **στ᾽ ἀκρογιάλια, στὰ ἐρημόνησα.**

ἐρημόνησος (ἡ) νεώτ. μικρὰ ἔρημος νῆσος.

ἐρημοπικρία (ἡ) μσν. πικρία, θλῖψις τοῦ ἐρήμου, ἐγκαταλελειμμένου ἀνθρώπου : Βαλσ.32,21.

ἐρημοπλάνος-ον ὁ ἐν ἐρημίαις πλανώμενος, ποὺ μόνος, στὴν ἐρημιά, πλανιέται : Ὀρφ.Ὕμν. 39,4 (κῶδ. ἐρημοπλάνα).

ἐρημοποιός-όν ὁ ἐπιφέρων ἐρήμωσιν, καταστροφήν· Σουΐδ. ἐν λ. ἐρημωτής.

ἐρημόπολις-ιδος (ὁ,ἡ) ὁ ἐστερημένος τῆς πόλεως αὐτοῦ, τῆς πατρίδος : Εὐρ.Τρῳ.603 **ἐρημόπολις μάτηρ.**

ἐρημόπολις-εως (ἡ) μσν. ἔρημος, κατεστραμμένη πόλις : Εὐστ.Πον.304,36 **τῆς καθ᾽ ἡμᾶς ἐρημοπόλεως.**

ἐρημοπολίτης (ὁ) μσν. πολίτης ἐρήμου, κατεστραμμένης πόλεως : Εὐστ.Πον.250,53· ‖ ὁ ἐν ἐρήμῳ κατοικῶν, ἐρημίτης : Μηναῖ.1,11 Ὠδ.1 **ἐρημοπολίτης γέγονε, τῷ Ἰησοῦ ἑπόμενος.**

ἐρημοπολῶ-έω μσν. διάγω ὡς ἐρημίτης : Εὐστρ.ΗΝικ.7,10.

ἐρῆμος-ον τὸ θηλ. κ. ἐρήμη, ἀττ. μσν. κ. νεώτ. **ἔρημος** (-η)-ο(ν) δημ. κ. **ἔρμος,** συγκρ. **ἐρημότερος,** ὑπερθ. **-ότατος,** ἐπὶ τόπων ἀπομεμακρυσμένος, ἀκατοίκητος, ἐστερημένος ἀνθρώπων : Ὀδ. Γ 270 **τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην,** Ἡρ.2,32 **ἐρῆμος γάρ ἐστι ἡ χώρη αὕτη ὑπὸ καυ-**

ματος, Ξεν.ΚΠ 3,2,2 **πολλὴν τῆς χώρας τοῖς Ἀρμενίοις ἔρημον καὶ ἀργὸν οὖσαν,** ΚΔ Λουκ.4,42 **ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἔρημον τόπον,** Παλαμ. Παράκ.118,4 **ἄς βρίσκεται στοὺς ἔρημους καὶ στοὺς παρθένους τόπους·** || κενὸς ἀνθρώπων: Ἀριστφ.Ἀχ.20 **ἔρημος ἡ πνύξ·** || γεν. ἐν δεδομένη χρονικῇ στιγμῇ μὴ παρουσιάζων κίνησιν, ὕπαρξιν ζωῆς: Σολωμ.Γαλήνη 2 **δὲν ἀκούεται οὔτ' ἕνα κῦμα | εἰς τὴν ἔρμη ἀκρογιαλιά,** Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 26,2 **μοναχὸς εἰς τὴν ἔρμη ἀκρογιαλιά, - ἔρημος δρόμος·** || δθ. κ. κατεστραμμένος, παρέχων τὴν ἐντύπωσιν τῆς ἀπολύτου ἐγκαταλείψεως, ἐρημώσεως: ΚΔ Λουκ.13,35 **ἰδοὺ ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος,** Σολωμ.Καταστροφὴ Ψαρῶν 6 **στεφάνι .. γινομένο ἀπὸ λίγα χορτάρια | ποῦ εἶχαν μείνει στὴν ἔρημη γῆ·** 2) δθ. τὸ θηλ. **ἐρῆμος, ἔρημος** κ. **ἐρήμη** | ἐνν. χώρα | ὡς οὐσ. μεγάλη ἔκτασις γῆς ἀκατοίκητος: Ἡρ.4,18 **μετὰ δὲ τὴν ἐρῆμον Ἀνδροφάγοι οἰκέουσι,** ΠΔ Ἡσ.40,3 **φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ** | κ. νεώτ. παροιμ. ἐπὶ τῶν ματαίως λαλούντων εἰς τοὺς μὴ προσέχοντας ἢ μὴ ἀποδεχομένους τὰ λεγόμενα |, ΚΔ Μᾶρκ.1,4 **βαπτίζων ἐν τῇ ἐρήμῳ,** Αἰλ.ΖΙ 7,48 **προῄει ἐς τὴν ἐρήμην,** Τζέτζ.Χιλ.9,332 **ἐν ἐρήμοις τόποις,** δ. τραγ. **σύ 'σαι νὰ πᾷς στὴν ἔρημο νὰ κάμῃς δέκα χρόνια,** παροιμ. **πολλὰ καλὰ στὴν ἔρημο, γιατὶ κανεὶς δὲν εἶναι** | καθ' ὅτι ἡ ψυχικὴ γαλήνη ἐξασφαλίζεται μακρὰν τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων |· κ. πληθ. : ΚΔ Λουκ.1,80, Αἰλ.ΖΙ 3,26 **ἐν ταῖς ἐρήμοις·** 3) ὁμ. μτ. γεν. ἐπὶ τόπων, κενός, ἐστερημένος τινός, ἐγκαταλελειμμένος ὑπό τινος, μτ. γεν.: Ἡρ.4,17 **ἔρημος ἀνθρώπων,** αὐτ.6,23 **Ζάγκλην .. ἐοῦσαν ἔρημον ἀνδρῶν,** Σοφ.Ἠλ.1405 **στέγαι φίλων ἔρημοι,** Θουκ.8,96 **Πειραιᾶ ἔρημον ὄντα νεῶν,** Ἰσοκρ.Ἐπιστ.1,3 **ἀπόντος γὰρ τοῦ γράψαντος ἐρῆμα τοῦ βοηθήσοντάς ἐστιν·** || ἀπηλλαγμένος τινός, ἐλεύθερος ἀπό τινος. Πλάτ.Νόμ.862Ε **ἀνδρῶν κακῶν ἔρημον τὴν πόλιν·** 4) ἐπὶ προσ. ἢ ζῴων, ἐγκαταλελειμμένος, ὃν ἀφῆκαν μόνον, ὁ ἐστερημένος φίλων, συντρόφων: Ἰλ.Ε 140 **τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,** Αἰσχ.Πέρσ. 734 **μονάδα δὲ Ξέρξην ἔρημον .. μολεῖν,** Σοφ. Φιλ.228 **ἄνδρα δύστηνον, .. ἔρημον ὧδε κάφιλον κακούμενον,** Ἀριστφ.Πλ.447 **εἰ τὸν θεὸν ἔρημον ἀπολιπόντε ποι φευξούμεθα,** Ἀνδοκ.4,15 **οὐδ' ἔρημος οὐδ' εὐαδίκητος,** Πλάτ.Νόμ.927Β **εἰς ὀρφανὰ καὶ ἔρημα ὑβρίζουσι,** Δημ.551 **οὐκ ὢν .. τῶν ἐρημοτάτων οὔτε τῶν ἀπόρων κομιδῇ,** Σολωμ.Ἀνθούλα 9 **ποῦ πᾷς μονάχη κι ἔρημη, ἄθῳα περιστερούλα, - ἔμεινε τώρα ἔρημη καὶ σκότεινη·** || δθ. κ. δημ. ταλαίπωρος, ἄθλιος, δυστυχής: **δὲ μπορεῖ νὰ βγάλῃ τὸ φωμάκι του ὁ ἔρημος, - ἀδυνάτισε πολὺ τὸ ἔρημο τὸ παλληκάρι·** || ἐπὶ ὀρνέων, μονῆρες, οὐχὶ ἀγελαῖον: Πλούτ. Καῖσ.63 **καταίροντας εἰς ἀγορὰν ἐρήμους ὄρνιθας·** 5) ὁμ. ἐπὶ προσ. μτ. γεν., ἐγκαταλελειμμένος ὑπό τινας, ἐστερημένος τινός: Ἡρ.7,160 **συμμάχων .. ἐρήμους,** Σοφ.ΟΚ 1717, Πλάτ.Νόμ. 927D **πατρὸς ἢ μητρὸς ἔρημον·** ὁμ. κ. ἐμπροθ. | πρός, ἀπό | : Σοφ.Ἀντ.919 **ἔρημος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος·** κ. δημ. **ἔρημος ἀπὸ συντρόφους·** || ὁμ. **ἐρ. οἶκος** ἄνευ κληρονόμων: Ἰσαῖ.7,31· 6) κ. ἐπὶ καταστάσεων ἀφῃρημένων, ὁ προκαλῶν τὸ συναίσθημα τῆς ἐρημίας, τῆς ἀπολύτου μονώσεως, ἐγκαταλείψεως: Σοφ.ΟΚ 1114 **κἀναπαύσατον τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου** | τῆς ἐν ἐρημίᾳ περιπλανήσεως |, αὐτ.1716, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 74,3 **ἔρημ' ἡ νύχτα ὁλόγυρά μου,** Πορφύρ.Σκ.51,1 **γύρω στὴν ἔρημη ζωή μου, - ἔρ(η)μα νιάτα, - ἔρημη τύχη·** || ὁμ. ὁ γινόμενος αἴτιος δυστυχίας, ἐγκαταλείψεως: δ. τραγ. **τὰ ἔρημα τὰ ξένα ν' ἀνάψουν, νὰ καοῦν·** || νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ., ἐγκαταλελειμμένος, ἀδέσποτος, ἀφύλακτος: **ἔρημο σπίτι, - τὰ ἔρημα καὶ τὰ ξελεματικά,** παροιμ. **ὁ φόβος φυλάει τὰ ἔρημα·** ὁμ. **στὰ ἔρμα προκόβουν τ' ἀγκάθια·** 7) μτ. γεν. κ. ἄνευ κακῆς σημ. ὁ ἐστερημένος τινός, ἄνευ τινός: Ἡρ.9,63 **ἡ ἐσθὴς ἐρῆμος ἐοῦσα ὅπλων·** 8) τὸ θηλ. **ἐρήμη** βλ.λ. | μετὰ ἢ ἄνευ τοῦ γραφή, δίκη |· 9) ἀζήτητος, μὴ ζητηθείς, παραλειφθείς: Ἀριστλ.Ἀθ.43,4 **ὅπως μηδένα λάθῃ μηδὲν ἔρημον γενόμενον,** αὐτ.ΗΝικ.1125b,17· 10) φρ. **ἐρήμας τρυγᾶν** βλ. τρυγῶ.

ἐρημοσκόπος |ὁ| ὁ οἱονεὶ ἐν ἐρημίᾳ φυλάττων, σκοπῶν· δθ. κτ. Σουΐδ. « ἐρημοσκόπους, τοὺς ῥαθύμως φυλάττοντας ».

ἐρημοσπίτης |ὁ| δημ. ὁ στερούμενος οἴκου, ὁ ἔχων ἔρημον τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ὁ στερούμενος τῶν ἀπαραιτήτων διὰ τὸν οἶκόν του, ποὺ τὸ σπίτι του δυστυχάει: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 76,14 **ἀπρόκοφτος κι ἐρημοσπίτης,** παροιμ. **πολυτεχνίτης κι ἐρημοσπίτης** | ὁ εἰς πολλὰ καταγινόμενος εἰς οὐδὲν ἐπιτυγχάνει |.

ἐρημόσπιτο |τὸ| δημ. ὁ ἐν ἐρημίᾳ κείμενος οἶκος, τὸ ἐρημικὸ σπίτι· 2) ὁ ἐγκαταλελειμμένος ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν του οἶκος· || ὁ ἐγκαταλειφθεὶς καὶ κατερειπωθεὶς οἶκος.

ἐρημοσύνη |ἡ| μτγν. κ. δημ. ἐρημία, μοναξιά: Κυλλήν.ἐν ΑΠ 9,4, Ἀγαθ.αὐτ.9,665,2.

ἐρημοτἄφής-οῦς-ές μσν. ὁ ἐν ἐρήμῳ ταφεὶς ἢ τεθαμμένος: Γεώργ.Σύγκ.128Α.

ἐρημοτκλωνία |ἡ| πάπ. φόρος πρὸς συντήρησιν τῆς φρουρᾶς τῶν παρὰ τὴν ἔρημον συνόρων· πρβλ. ἐρημαφυλακία· || κ. τὸ στρατ. σῶμα τῶν φρουρῶν, ἐρημοφυλακία βλ.λ.

ἐρημοτοπία (ἡ) μσν., δημ. **ἐρημοτοπιά** ἔρημος, ἀκατοίκητος τόπος: Λίβ.Ῥοδ.1897.

ἐρημότοπος |ὁ| μσν., δημ. κ. **ἐρ(η)μοτόπι,** πληθ. **-τόπια,** ἔρημος, ἀκατοίκητος τόπος: Λίβ.Ῥοδ.2445 **καὶ πῶς εἰς τὸν ἐρημότοπον ἐτοῦτον καταβαίνεις;,** Παλαμ.Παράκ.99,13 **πολυκατοίκητες ὅπου χῶρες, ὅπου ἐρημότοποι, ὅπου κλεισοῦρες.**

ἐρημοφίλης |ὁ| μτγν., μσν. ὁ ἀγαπῶν τὴν ἐρημίαν, τὴ μοναξιά: Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 9,396 **ᾠδὸς ἐρημοφίλας,** ΑΠλ.4,256.

ἐρημοφοβία |ἡ| νεώτ. ἰατρ. ψυχοπαθολογικὴ κατάστασις, καθ' ἣν ὁ πάσχων καταλαμβάνεται ὑπὸ ἀγωνιώδους φόβου, εὐθὺς ὡς εὑρεθῇ εἰς ἀνοικτόν, εὐρὺν χῶρον· πρβλ. ἀντίθ. ἀγοραφοβία.

ἐρημοφυλακία |ἡ| πάπ. φυλακή, φρουρὰ τῆς ἐρήμου, ἀστυνομικὸν ἅμα καὶ τελωνιακὸν σῶμα ἐν τοῖς παρὰ τὴν ἔρημον συνόροις ἐν Αἰγύπτῳ.

ἐρημοφύλαξ-ακος |ὁ| πάπ. φύλαξ τῆς ἐρήμου.

ἐρημῶ-όω κ. μσν., νεώτ., δημ. **-ώνω** καθιστῶ ἔρημον, καταστρέφω, λεηλατῶ, ῥημάζω: Θουκ.3,58 **ἱερά τε θεῶν ἐρημοῦντες,** Ἀνδοκ.3,21 **τὴν χώραν ἐρημοῦν,** Χρον.Μορ.9098Η **ἐρήμωναν** | τὰ φουσσᾶτα | **τοῦ βασιλέως τοὺς τόπους·** κ. παθ.: Ἡρ. 7,179 **ἐς δὲ τὴν Κρήτην ἐρημωθεῖσαν.. ἐσοικίζεσθαι ἄλλους.. ἀνθρώπους,** Θουκ.1,23 **πόλεις.. ληφθεῖσαι ἠρημώθησαν,** ΚΔ Ἀπ.18,19 **ἡ πόλις ἡ μεγάλη .. ἠρημώθη·** || γεν. φθείρω, καταστρέφω, ἁρπάζω: ΠΔ Σοφ.Σειρ.21,4 **καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημώσουσι πλοῦτον·** κ. παθ.: ΚΔ Ἀπ.18,16 **ἠρημώθη ὁ τοσοῦτος πλοῦτος,** αὐτ.Λουκ.11,17· 2) ἐγκαταλείπω, οἱονεὶ ἔρημον ἀφήνω: Πίνδ.Π 4,269 **ἐὰν ἐρημώσαισα χῶρον,** Αἰσχ.Πέρσ.298 **ἄνανδρον τάξιν ἠρήμου θανών,** Θουκ.5,4 **τὴν πόλιν ἐκλιπόντες καὶ ἐρημώσαντες,** Πλάτ.Νόμ. 865Ε· κ. παθ.: Διον.Ἀλ.Ῥωμ.11,9 | πόλιν | **ἐρημοῦσθαι ὑπὸ τῶν πατρικίων·** || ἀφήνω, καταλείπω κενόν: Αἰσχ.Ἀγ.1070 **τάνδ' ἐρημώσασ' ὄχον** | ἐγκαταλείψασα τὸ ὄχημα |· || δημ. κ. ἀμτβ. μένω ἔρημος, ἐρημοῦμαι, κενοῦμαι: Βαλαωρ.3,259 ἐρη-

μωσαν οἱ χῶρες, Ζερβ.Μῦθ.Ζ 48 ὁ βωμὸς ἐσωριάσθηκεν εἰς ἐρείπια καὶ ὁ χῶρος πέριξ σου ἐρήμωσε· 3) ἀπομονῶ τινα, ἀποχωρίζω ἀπὸ πάσης ἐπικοινωνίας : Εὐρ.Μήδ.90 τοὺσδ' ἐρημώσας ἔχε καὶ μὴ πέλαζε μητρὶ δυσθυμουμένῃ (σχόλ. « χωρίσας τῆς μητρὸς αὐτοὺς ἀπόκρυφον »)· κ. παθ. : Ἡρ.4,135 οἱ δὲ ὄνοι ἐρημωθέντες τοῦ ὁμίλου· 4) στερῶ, ἀποστερῶ τινά τινος, μτ. αἰτ. κ. γεν. : Πίνδ.Ι 4(3),17 τραχεῖα νιφὰς πολέμοιο τεσσάρων ἀνδρῶν ἐρήμωσεν μάκοιραν ἑστίαν, Εὐρ.Ἑλ.1609 ἠρήμωσε δὲ σῶν ναυβατῶν ἐρετμ' (κατέστησεν ἐρήμους ἀνδρῶν τὰς κώπας), Πλούτ.Ἀλέξ.39 ἑαυτὸν ἐρημοῖς (φίλων)· κ. παθ. : Εὐρ.Ἀνδρ.805 πατρὸς τ' ἐρημωθεῖσα, Ξεν.Ἱππαρχ.4,18 καὶ οἱ λύκοι δὲ τά τε ἐρημούμενα φυλακῆς ἁγρεύουσι· 5) ἀπαλλάσσω ἀπό τινος : Εὐρ.Ἡρ.360, Πλούτ.Κίμ.12 Ἀσίαν ἄχρι Παμφυλίας .. Περσικῶν ὅπλων ἐρημῶσαι· κ.παθ. : Πλάτ.Τίμ. 66Ε πνεῦμα.. ὀσμῶν ἐρημωθὲν (ἀπαλλαγέν).

ἐρημώδης-ους-ες μτγν. ἐπὶ τόπου ὁ δίδων τὴν ἐντύπωσιν ἐρήμου· ‖ ὁ μᾶλλον, ὁ σχεδὸν ἔρημος ἀνθρώπων : Ἑρμᾶς 104,15,27.

ἐρήμωμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἐρήμωσις βλ.λ.

ἐρήμωσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -η ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρημῶ, καταστροφή, ρήμαγμα : ΠΔ Λευϊτ.26,34, ΚΔ Λουκ.21,20 ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς (τῆς Ἱερουσαλήμ), Ἀρρ. Ἀν.1,9,7 τοῦ χωρίου τῆς ἐρημώσεως, Μηναῖ.1,19 Συναξ. προεῖπε δὲ καὶ τὴν ἐρήμωσιν τῆς Σκήτεως.

ἐρημωτής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. ρημαχτής ὁ ἐρημῶν, καταστρέφων, καταστραφεύς : Ἀντίπ. Σιδ. ἐν ΑΠ 6,115 ταῦρον τὸν πρὶν ἐρημωτὰν θῆρα Μακηδονίας.

ἐρημωτικός-ή-όν μτγν. καταστρεπτικός, ἐξαφανιστικός, ὀλέθριος : Ἐπιφάν.1,458.

ἐρηρέδαται ἰων. τ. γ' πληθ. προσ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἐρείδω.

ἐρηρεισμένως ἐπίρρ. μσν. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐρείδω βλ.λ. : Σταυδ.Θεόδ.1601 ἐν Μί.

ἐρήριμμαι παθ. παρακ. τοῦ ἐρείπω βλ.λ.

ἐρήρισται ἐπ. τ. γ' ἑν. παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἐρίζω.

ἐρής (ὁ) Ἐπιγρ. ἀχρ. ὀνομ. ὀνόματος οὗ ἀπαντῶσι μ. ἡ γεν. πληθ. ἐρέων, δατ. πληθ. ἔρεσσι κ. θεσσ. ἐρέεσφι, κ. αἰτ. ἐρεάς, τέκνον, υἱός· Ἡσ. « ἐρέεσφι· τέκνοις ».

ἐρητύω, δωρ. ἐρᾱτύω, παρατ. ἐρήτυον, ἰων. ἐρητύεσκον, μέλλ. -ύσω, ἀόρ. ἐρήτυσα, ἀόρ. α' εὐκτ. γ' προσ. ἑν. ἐρητύσειε, προστ. ἐρήτυσον, θαμιστ. ἐρητύσασκε, ἐπ. ρ. (ἀπαντῶν δὶς π. τραγ.) συγκρατῶ, ἀναχαιτίζω : Ἰλ.Α 192 ἠὲ χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν, αὐτ.Σ 503 κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον, Σοφ.ΟΚ 164 πολλὰ κέλευθος ἐρατύει (μεγάλη μᾶς χωρίζει ἀπόστασις)· κ. παθ. : Ἰλ.Θ 345 οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες, αὐτ.Ι 462· ‖ ὁμ. σημ. κ. μέσ. : αὐτ.Ο 723 ἐρητύοντό τε λαόν· ‖ μεθ' Ὁμ. κ. μετὰ γεν. κρατῶ μακρὰν ἀπό τινος, ἀποτρέπω : Εὐρ.Φοίν.1260 ἐρήτυσον τέκνα δεινῆς ἁμίλλης, Θεόκρ.25,75, Ἀπολλ.Ρ 1,296 ἐ- τινὰ κακότητος· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. ἐμποδίζω τινὰ νὰ πράξῃ τι : Νόνν.Δ 14,63 ἐ- τινὰ μίμνειν· κ. παθ. : αὐτ.2,835 ναυτιλίης.. ἐρητύοντο μέλλεσθαι.

ἔρι (τὸ) μτγν. ἀκλ. τ. τῆς λ. ἔριον βλ.λ. : Φιλήτ.19.

ἐρι- ἀχώριστον μόριον (κατὰ τὸ πλεῖστον ποιητ.) ἐπιτεῖνον τὴν ἔννοιαν τῶν εἰς ἃς προτίθεται λέξεων, ὡς ἐριαυγής, ἐριαύχην, ἐρίβαμβος, ἐριβρεμέτης κ. ἄ.· ‖ Ἡσ. « ἐρι· πολύ, μέγα, ἰσχυρόν ».

ἐριάδες (αἱ) γλωσσ. αἱ κανθαρίδες : Δουκάγγ.

ἐρίανθος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος ἀγρωστοειδῶν φυτῶν, ὧν τινα κοσμητικά.

ἐριαυγής-οῦς-ές λίαν λαμπρός, φωτεινότατος, ὁλόφωτος : Ὀρφ.ἀπ.7,11 ἐριαυγοῦς ἠελίοιο.

ἐριαύχην-ενος (ὁ,ἡ) κ. μσν. ὁ μέγαν, ὑψηλὸν αὐχένα ἔχων, ὁ ὑψαύχην, ἐπὶ ἵππων, δθ. ὑπερήφανος, καμαρωτός : Ἰλ.Κ 305 δώσω γὰρ δίφρον τε δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,91 ἵππος.. ἐριαύχην καὶ γαυριῶν.

ἐριαχθής-οῦς-ές (ἔριον-ἄχθος) μτγν. ὁ ἔχων βαρὺ ἔριον, βαθύμαλλος, ἢ (ἐρι-ἄχθος) ὁ λίαν βεβαρημένος : Μάξιμ.520 ἐριαχθὴς ποίμνη.

ἐριβόας (ὁ) ὁ ἰσχυρῶς βοῶν : Πίνδ.ἀπ.75,10 τὸν Ἐριβόαν καλέομεν (περὶ τοῦ Βάκχου).

ἐρίβοια (ἡ) Ἡσ. « νύξ· καὶ μεγάλως τιμωμένη »· ‖ κ. ὡς κύρ. ὄνομα : Βακχ.16,14.

ἐρίβομβος-ον ἰσχυρῶς βομβῶν, ποὺ δυνατὰ βουΐζει : Ὀρφ.ἀπ.154,189 ἐρίβομβοι μέλισσαι.

ἐρίβοτρυς-υος-υ μσν. ὁ πλήρης βατρύων, σταφυλῶν : Πρόδρ.Ἐπιστ.4.

ἐρίβους ἐτυμ. τοῦ Ἠερίβοια : Εὐστ.562,40.

ἐριβρεμέθων-οντος (ὁ) ἐριβρεμέτης βλ.λ. ἰάμφ. γρ. (: Ὑμν.Ἰσ.166.

ἐριβρεμέτης (ὁ) ἰσχυρῶς βροντῶν : Ἰλ.Ν.624 οὐδέ τι θυμῷ Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδείσατε μῆνιν, Διον.Περ.578· κ. μτφ. περὶ τοῦ ποιητοῦ Αἰσχύλου : Ἀριστφ.Βάτρ.814 δεινὸν ἐριβρεμέτας χόλον ἔνδοθεν ἕξει· 2) ὁ ἰσχυρῶς βρυχώμενος : Πίνδ.Ι 4(3),46· 3) ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου, ὁ ἰσχυρῶς ἠχῶν : Ἀρχί. ἐν ΑΠ 6,195 αὐλὸν ἐριβρεμέταν.

ἐριβρεμής-οῦς-ές ΑΠ ὁ ἰσχυρῶς βοῶν, ἰσχυρὰν φωνὴν ἔχων, ἄ. ἐρίβρομος· κ. μτφ. ὁ ἐξαγγέλλων τι, διατρανῶν : ΑΠ 6,344 στῆσαν ἐριβρεμέα δαιδάλεον τρίποδα.

ἐριβριθής-οῦς-ές μτγν. λίαν βαρύς : Ὀππ.Ἁλ. 5,636 ἐριβριθῆ μολύβου χύσιν.

ἐρίβρομος-ον ὁ ἠχηρῶς βρέμων, φωνῶν, κραυγάζων, ἐπὶ τοῦ Βάκχου : Ὑμν.Βακχ.56, Ἀνακρ.11· 2) ὁ ἰσχυρῶς βρυχώμενος, ἐριβρύχης : Πίνδ.Ο 11(10),21 ἐρίβρομοι λέοντες· 3) ἐρίδουπος βλ.λ.: αὐτ.Π 6,3 ὀμφαλὸν ἐριβρόμου χθονός.

ἐριβρύχης (ὁ) ἐπ. ὁ ἰσχυρῶς βρυχώμενος, μυκώμενος, πρβλ. ἐρίβρυχος : Ἡσίοδ.Θ 832 ταύρου ἐριβρύχεω, Βακχ.5,116 σῦς ἐριβρύχας· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ οἱονεὶ βρυχομένου πελάγους : Ὀππ.Ἁλ. 1,476 πόντον ἐριβρύχην.

ἐρίβρυχος-ον ὁ ἰσχυρῶς, ἠχηρῶς βρυχώμενος : Ὑμν.Ἑρμ.116, Κόϊντ.3,171 φθόγγον ἐριβρύχοιο νεβροὶ τρομέωσι λέοντος, Ὀππ.Κυν.3,129 ἐρίβρυχοί τε λέαιναι· ‖ ὁ βαθέος ἤχου : Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 6,159 ἐριβρύχων κελάδων.

ἐριβῶλαξ-ακος (ὁ,ἡ) ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἔχων μεγάλους βώλους χώματος, δθ. εὔγειος, εὔφορος, παχύς : Ἰλ.Α 155 ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ, Ὀδ. Ν 235, Ὀρφ.Λιθ.655 ἐρ- γαῖα, Κρατῖν.56.

ἐρίβωλος-ον ἐριβῶλαξ βλ.λ., εὔφορος : Ἰλ.Φ 154, Ὀδ.Ε 34 Σχερίην ἐρίβωλον, Ὑμν.Δήμ.475 ἀρουράων ἐριβώλων.

ἐρίθωτος-ον (γρ. κώδ. -βωλος) Ἡσ. « μεγαλόφοφος ».

ἐρίγανον (τὸ) πάπ. ὀρίγανον.

ἐριγάστωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ μεγάλην ἔχων γαστέρα : Νίκ.Ἀλεξ.344 ἐριγάστορες μόσχοι.

ἐρίγδουπος-ον ὁ βροντωδῶς ἠχῶν, βροντώδης, ἄ. ἐρίδουπος, π. Ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διὸς πλὴν ἐν Ἰλ.Λ 152 : Ἰλ.Ε 672 Διὸς.. ἐριγδούποιο, Ὀδ.Ο 112· ‖ ὁ ἰσχυρῶς κροτῶν, ἠχῶν : Ἰλ.Λ 152 ἐρίγδουποι πόδες ἵππων, Πίνδ.ἐν Πάπ.2,12 Ναΐδων ἐρίγδουποι στοναχαί.

ἐριγδουπῶ-έω σχόλ. βροντωδῶς κροτῶ, κτυπῶ : Σχόλ.Ἰλ.Ζ 507.

ἐριγηθής-οῦς-ές περιχαρής, χαρμόσυνος, γηθόσυνος : Ὀρφ.Λιθ.Προοίμ.24 ἐριγηθῆ νίκην.

ἐρίγηρυς-υος Ἡσ. « μεγαλόφωνος ».

ἐρίγληνος-ον (γλήνη) μτγν. ὁ ἔχων μεγάλους ὀφθαλμούς : Ὀππ.Κυν.1,310.

ἔριγμα-ατος (τὸ) (ἐρείκω) τρίμμα κοπανισμένων ὀσπρίων: Ἱππ.Κῳακ.621 **ἐρίγματα φακῶν ἢ ἐρεβίνθων** (κομμένη φακή, κοπανισμένα ρεβίθια).

ἐρίγμη (ἡ) σχόλ. ἔριγμα βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ. Βάτρ.508.

ἐρῑδαίνω (ἐρίζω), παρατ. **ἠρίδαινον** (Βάβρ.68,3), ἐπ. ἀόρ. α' **ἐρίδηνα** (Ἀπολλ.Ρ 1,89), μέσ. ἐπ. ἀόρ. ἀπαρφ. **ἐρῑδήσασθαι** (Ἰλ.Ψ 792), ἐρίζω, φιλονικῶ, μαλώνω, λογομαχῶ : Ἰλ.Β 342 **αὔτως γάρ ρ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν**, Ὀδ.Σ 403· **2)** διαγωνίζομαι, διαμιλλῶμαι, ἀντιμάχομαι : Ὀδ.Α 79, αὐτ.Β 206 **εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν**· ‖ κ. μετὰ δοτ. ἁμιλλῶμαι πρός τινα, τὰ βάζω μὲ κάποιον : Ἰλ.Π 765 **Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν**· ‖ κ. μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Ἰλ.Ψ 792 **ἀργαλέον δὲ ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ**.

ἐριδάντης-ου (ὁ) (ἐριδαίνω) μτγν., ἰων. γεν. πληθ. **ἐριδαντέων** (Δημόκρ.150) ἐριστής, φιλόνικος : ΤίμωνΦλ.28,2 **ἐριδάντεω Εὐκλείδου, Μεγαρεῦσιν ὃς ἔμβαλε λύσσαν ἐρισμοῦ**.

ἐρίδηλος-ον μτγν. πρόδηλος, προφανής : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.185, Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.18,15.

ἐριδίαν Ἡσ. «ἅμαξα»· πρβλ. ἐρωδία, ἐρωδία.

ἐριδίμιος Ἡσ. ἐπίθ. τοῦ Διός π. Ῥαδίοις.

ἐριδινής-οῦς-ές μτγν. ὁ ταχέως περιδινούμενος, στροβιλιζόμενος : Τρυφιόδ.231 **καπνὸν .. ἐριδινέα**.

ἐρίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἔριον : Λουκ.Ὠκ. 89, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,22,71.

ἐριδμαίνω ἐρεθίζω : Ἰλ.Π 260 σφήκεσσιν.. **οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν**· **2)** ἀμτβ. ἐριδαίνω, ἐρίζω, φιλονικῶ : Ἀπολλ.Ρ 3,94 **μάλα δ' αἰὲν ἐριδμαίνων ἀθερίζει**· ‖ κ.μτ. δοτ. καταφέρομαι κατά τινας : Νόνν.Δ 7,355· ‖ φιλικῶς διαμιλλῶμαι, διαγωνίζομαι : Μόσχ.2,69 **ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν δρέπτον ἐριδμαίνουσαι**· κ. ἐμπροθ. (διά τι, ὑπέρ τινος, περί τινος) : Νίκ.Ἀλεξ.407 **ἐριδμαίνεσκε χροιῆς ὕπερ**, Νόνν.Δ 37,49 **ἐριδμ- περὶ νίκης**, ΑΠλ.4,297· κ. μτ. ἀπαρφ. : Θεόκρ.12,31 **κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι**.

ἐρίδματος-ον (δέμω) ἰσχυρῶς ἐκτισμένος, δθ. ἀκατάβλητος : Αἰσχ.Ἀγ.1461 **ἔρις ἐρίδματος ἀνδρὸς οἰζύς** (κτ. διάφ. ἑρμ. ἐκ τοῦ ἐρι- δαμάω, ἡ ἰσχυρῶς, σφόδρα καταβάλλουσα).

ἐρίδουπος-ον ὁ λίαν ἠχηρός, ὁ ἰσχυρῶς, βροντωδῶς ἠχῶν, ἐπὶ ἀψύχων, θορυβώδης, ὅ. ἐρίγδουπος : Ἰλ.Υ 50 **ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων**, Ὀδ.Κ 515.

ἐρίδωρος-ον ὁ φέρων ἄφθονα, πλούσια δῶρα : Ὀππ.Κυν.3,304 **ἐρίδωρος ὀπώρη**.

ἐριέμπορος (ὁ) πάπ. ἔμπορος ἐρίων, μαλλιῶν.

ἐριζικόν (τὸ) μσν. τὸ μοιραῖον, τὸ πεπρωμένον, τὸ ριζικό : Χραν.Μορ.167Π **κι ὡς εἶδεν τὸ ἐριζικὸν τὸν θάνατον τοῦ κόντου**.

ἔριζος-η-ο δημ. ἔρριζος βλ.λ.

ἐρίζω (ἔρις) κ. νεώτ., δωρ. γ' πληθ. **ἐρίζοντι** (Πίνδ.Ν 5,39) ἐπ. ἀπαρφ. **ἐριζέμεν(αι)**, δωρ. **ἐρίσδεν**, παρατ. **ἤριζον**, ἐπ. **ἔριζον**, Ἰων. **ἐρίζεσκον**, δωρ. **ἔρισδον**, μέλλ. **ἐρίσω** κ. δωρ. **ἐρίξω**, ἀόρ. α' **ἤρισα**, ποι. **ἔρισα** (Πίνδ.Ι 8(7),30) κ. **ἔριξα** (αὐτ. Παι.6,87), ἐπ. εὐκτ. **ἐρίσσειε**, παρακ. **ἤρῖκα** (Πολύβ.3,91,7), ἐπ. μέσ. παρατ. γ' ἐν. προσ. **ἐρίζετο** (Ἡσιόδ.Θ 534), ἐπ. μέσ. ἀόρ. ὑποτ. **ἐρίσσεται**, ἐπ. παθ. παρακ. **ἐρήρισμαι**, φιλονικῶ, λογομαχῶ πρός τινα, μαλώνω, ἔρχομαι σὲ λόγια : Ἰλ.Α 6 **διαστήτην ἐρίσαντε Ἀτρεΐδης.. καὶ δῖος Ἀχιλλεύς**, Ὀδ.Σ 277 **καὶ ἀλλήλοις ἐρίσωσιν**, Πίνδ.Π 4,285 **οὐκ ἐρίζων ἀντία τοῖς ἀγαθοῖς**, Πλάτ.Λύσ. 207C **καὶ ὁπότερος γενναιότερος, ἐρίζοιτ' ἄν**, Πλούτ.Τιμ.14, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.27 **γυναῖκες ἐρίζουσαι περὶ τοῦ ποία εἶχε σειρὰν νὰ γεμίσῃ**· ‖ κ. ἀπολ. λογομαχῶ, συζητῶ σοφιστικῶς : Πλάτ.Πολ. 454Α **οὐκ ἐρίζειν, ἀλλὰ διαλέγεσθαι**· **2)** ἀνταγωνίζομαι, διαμιλλῶμαι πρός τινα, συναγωνίζομαι : Ἰλ.Γ 223 **οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος**, Ὀδ.Θ 371· κ. μτ. δοτ. τοῦ κατά τι : αὐτ.Ο 321 **δρηστοσύνῃ οὐκ ἄν μοι ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος**, Λυσ.2,42 **τίνες ἂν τούτοις τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἤρισαν γνώμῃ καὶ πλήθει καὶ ἀρετῇ**· ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Ἰλ.Ι 389 **οὐδ'.. εἰ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι**· ὁμ. κ. μετ' ἀπαρφ. : Ὀδ.Σ 38 **ἐρίζετον ἀλλήλοιϊν χερσὶ μαχήσασθαι**, Φάλαικ. π. Ἀθήν.10,440Ε **ἴσα δὲ πίνειν οὔτις οἱ ἀνθρώπων ἤρισεν**· ὁμ. **ἐρίζω περί τινος** : Ἰλ.Μ 423 **ἐριζήτην περὶ ἴσης**, Ὀδ.Ο 225· **3)** κ. ἀπολ. εἶμαι ἀντάξιος ἀνταγωνιστής, ἀντιμετωπίζω ἐπαξίως : Ἰλ.Β 555 **Νέστωρ οἶος ἔριζεν** (αὐτόν)· **4)** τὸ μέσ. ὡς ἐνεργ. ἀγωνίζομαι, ἁμιλλῶμαι : Ἰλ.Ε 172 **ᾧ** (τόξῳ) **οὔ τίς τοι ἐρίζεται**, Ὀδ.Δ 80, Ἡσίοδ.Θ 534 **ἐρίζετο βουλὰς.. Κρονίωνι**· κ. παθ. : αὐτ.ἀπ.195 **τῷ οὔτις ἐρήρισται κράτος**· **5)** παθ. ἐπὶ ἀντικειμένου ἁμίλλης, τίθεμαι ὡς ἀγώνισμα : Πίνδ.ι,98 **ταχυτὰς ποδῶν ἐρίζεται** (γίνονται ἀγῶνες ταχύτητος τῶν ποδῶν).

ἐρίζωος-ον μτγν. μακρόβιος : Γρηγ.Ναζ.Ὠδ.6,18.

ἐριήκοος-ον (ἀκοή) ὁ ὀξεῖαν ἔχων τὴν ἀκοήν : Ὀρφ.Λιθ.468 **ἐ- λεπτῆς αὐτῆς**.

ἐρινρά (ἡ) πάπ. φόρος ἐπὶ τοῦ ἐρίου.

ἐρίηρος-ον, πληθ.ἑτερόκλ. **ἐρίηρες** ὁ στενῶς συνδεδεμένος, δθ. προσφιλής, ἀγαπητός, συνήθ. ἐπίθ. τοῦ ἑταῖρος : Ἰλ.Δ 266 **Ἀτρεΐδη.. ἐρίηρος ἑταῖρος ἔσσομαι**, Ὀδ.Ι 100 **τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους**, αὐτ.Α 346 **τί τ' ἄρα φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν τέρπειν** (Πολυλ. «τὸν ποθητόν μας ἀοιδόν»).

ἐριηχής-οῦς-ές (ἠχῶ) μτγν. ὁ μεγάλως, ἰσχυρῶς, βαρέως ἠχῶν, ἐρίγδουπος : Ὀππ.Ἀλ.3,213.

ἐριθάκη (ἡ) ἰξώδης ἢ κομμιώδης οὐσία στερεωτέρα καὶ ἧττον τοῦ μέλιτος ρευστή, παραγομένη ὑπὸ τῶν μελισσῶν πρὸς ἰδίαν αὐτῶν τροφήν, ὅ. κήρινθος, σανδαράκη : Ἀριστλ.ΖΙ 554a,17 **φέρει δὲ κηρὸν μὲν καὶ ἐριθάκην περὶ τοῖς σκέλεσι**, Πλίν.ΦΙ 11,17· **2)** καθ' Ἡσ. «τὸ ἐγκοίλιον τῶν ἰχθύων τῶν μαλακῶν, καὶ τὰ τῶν ᾠῶν ἔμβρυα».

ἐριθᾰκίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ἔριθος βλ.λ., ἡ ἐργάτις, δουλεύτρα, θεραπαινίδα : Θεόκρ.3,35 **ἁ Μέρμνωνος Ἐριθακὶς ἁ μελανόχρως**.

ἐρίθᾰκος (ὁ) κ. μσν. τὸ ᾠδικὸν πτηνὸν πυρρούλας ὁ πυρρὸς βλ.λ.· Σουΐδ. «ὄρνεον μονῆρες καὶ μονότροπον» : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,22 **ἐρίθακος, ὑπολαΐς, οἶστρος**, Γεωπ.15,1,22 **ἐρίθακος καὶ οἱ καλούμενοι φοινίκουροι**· ‖ ἀρχ. παροιμ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Σφ.922 **οὐ τρέφει μία λόχμη δύο ἐριθάκους**, «ἔστι δὲ ὄρνεον ὑπὸ μέν τινων καλούμενον ἐριθεύς, ὑπὸ δὲ ἑτέρων ἐρίθυλος, ὑπὸ τῶν πλειόνων ἐρίθακος» (ἐπὶ τῶν ἐκ μικροῦ τινος κερδαίνειν σπουδαζόντων)· **2)** εἶδος πτηνοῦ μανθάνοντος νὰ φελλίζῃ λέξεις τινὰς ὡς ὁ ψιττακός : Πορφ.Ἀποχ.3,4.

ἐριθᾰκώδης-ους-ες (εἶδος) πιθ. λάλος, φλύαρος, οἱονεὶ πρὸς τὸν ἐρίθακον βλ.λ.2) ὁμοιάζων : Ἐπίχ.61 **γραΐαι τ' ἐριθακώδεις**.

ἐριθᾰλής-οῦς-ές μτγν. δωρ. τ. τοῦ ἐριθηλής βλ.λ.: Λιμέν.6· ‖ τὸ οὐδ. **ἐριθαλὲς** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν ἀείζωον τὸ ὑψηλὸν βλ.λ. : Πλίν.ΦΙ 25,160.

ἐριθαλίς-ίδος (ἡ) μτγν. Ἡσ. «εἶδος δένδρου» : ΨΔιοσκ.4,88 (ἀμφ. γρ.).

ἐρίθαλλος-ον (θάλλω) εὐθαλής, πλουσίως θάλλων, ἐπὶ φυτῶν : Σιμωνίδ.54 **πρίνου ἄνθει ἐριθάλλου** (εἰμὴ δ. γρ.)· πρβλ. ἐριθηλής.

Ἐριθάσεος (ὁ) Ἐπιγρ. ὁ Ἐριθασεὺς βλ.λ.

Ἐριθασεύς Ἡσ. «Ἀπόλλων ἐν τῇ Ἀττικῇ».

ἐρῑθεία (ἡ) (ἐριθεύομαι) ἡ ἐπὶ μισθῷ ἐργασία· Σουΐδ. «μισθαρνία»· **2)** ἐπιδίωξις πολιτικοῦ ἀξιώματος, δημοσίας θέσεως, σπουδαρχία : Ἀριστλ. Πολιτ.1306b,4 **μεταβάλλουσι δ' αἱ πολιτεῖαι καὶ**

ἄνευ στάσεως διά τε τάς ἐριθείας.. καὶ δι' ὀλιγωρίαν· **3)** ἡ ἐγωϊστική, ἄνευ ἠθικοῦ χαλινοῦ φιλοδοξία : ΚΔ Ἰακ.3,16 ὅπου **γάρ ζῆλος** καὶ **ἐριθεία, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον** πρᾶγμα, αὐτ.Φιλ.1,16 **οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσι**· || ὁθ. κτ. πληθ. **ἐριθεῖαι** διαπληκτισμοί, ῥαδιουργίαι, σκευωρίαι : αὐτ.Γαλ.5,20 **ἔχθραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθεῖαι, διχοστασίαι.**

ἐριθεύομαι (ἔριθος) ἀποθ. ἐργάζομαι ἐπὶ μισθῷ, ὑπηρετῶ ἐπ' ἀμοιβῇ : ΠΔ Τωβ.2,11 **καὶ ἡ γυνή μου Ἄννα ἠριθεύετο ἐν τοῖς γυναικείοις**· || κ. τὸ ἐνεργ. γεν. ἐργάζομαι : Ἡλιόδ.Αἰθ.1,5 ἐπ' **αὐτοῦ μὲν αὐτοῖς αἱ γυναῖκες ἐριθεύουσιν**· **2)** ἐπὶ ἀρχόντων, δικαστῶν κτλ., ἐπιδιώκω δημόσιαν ἀξίωμα, σπουδαρχῶ, προσπαθῶ νὰ τύχω τῆς εὐνοίας τοῦ πλήθους, ὅπως καταλάβω ἐξέχουσαν ἐν τῇ πολιτείᾳ θέσιν : Ἀριστλ.Πολιτ.1303,16 **ὅτι ἠροῦντο τοὺς ἐριθευομένους**· πρβλ. ἐξεριθεύομαι· **3)** μτγν. τὸ ἐνεργ. γεν. ἁμιλλῶμαι, συναγωνίζομαι : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.833 **ἐριθεῦσαι μέν τι ὡς πρεσβυτέρῳ μὴ βουληθείς**· || κ. ἀπολ. εἶμαι φίλερις : Εὐστ.Ἰλ.1162,23 «ἐριθεύειν, τὸ φαύλως ἐρίζειν».

ἐριθκύς-έως (ὁ) ἐρίθακος βλ.λ. : Θεόφρ.Σημ.39, Ἀρατ.1025.

ἐριθευτικός-ή-όν μσν. ἐριστικός : Εὐστ.Πον.68,53 **βλάσφημος .. καὶ ἐριθευτικὸς , αἱ φιλόνεικος.**

ἐρῑθευτός-ή-όν, Ἐπιγρ. κρητ. ἐριθεοτός-ή-όν ὁ δεκαζόμενος, δωροδοκούμενος : Ἐπιγρ. **ἐρ- δίκα.**

ἐρίθεχνα (τὰ) Ἐπιγρ. τὰ πρὸς κατεργασίαν τοῦ ἐρίου χρήσιμα (ἀμφ.) : **ἔρια κ' ἐρίθεκνα Fεργαλεῖα** (πιθ. χηρίτεχνα = χειρίτεχνα).

ἐρῑθηλής-οῦς(-έος)-ές (θάλλω) εὐθαλής, πλουσίως, ἀφθόνως θάλλων, ἐπὶ φυτῶν : Ἰλ.Κ 467 **μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους** (σχόλ. « ἄγαν θάλλοντας), Ἡσίοδ.Θ 30 **δάφνης ἐριθηλέος ὄζον,** Θεόκρ. 25,132 **βόσκοντ' ἐριθηλέᾳ ποίην**· || ἐπὶ κήπων, γαιῶν, ὁ ἐμφανίζων πλουσίαν, ἄφθονον βλάστησιν, καταπράσινος : Ἰλ.Ε 90 **ἀλωάων ἐριθηλέων,** Ἀπολλ.Ρ 2,723· || κ. μτφ. : ΑΠλ.4,72,5 **εὐνομίας ἐριθηλέος**· πρβλ. Ὀρφ.ἀπ 142.206.

ἐρίθηλος-ον μτγν. ἐριθηλής βλ.λ., ἀνθηρός· κ. μτφ. : Χρησμ.Σιβ.8,714 **πέδον· Ῥώμης ἐριθήλου.**

ἐρίθιος (ὁ) μτγν. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Κύπρῳ : Πτολ.π.Φώτ.Βιβλ.153Β **ἐν Ἄργει πόλει τῆς Κύπρου ἐν τῷ τοῦ ἐριθίου** Ἀπόλλωνος ἱερῷ.

ἔρῑθος (ὁ) ὁ ἐπὶ ἡμερομισθίῳ ἐργαζόμενος ὑπηρέτης, ἡμερομίσθιος ἐργάτης, μεροκαματιάρης, ἰδ. θεριστής· Ἡσ. « ἔριθοι· οἱ γεωργοί, παρὰ τὸ τὴν ἔραν ἐργάζεσθαι, ἥτις ἐστὶ γῆ· καταχρηστικῶς δὲ καὶ οἱ ἐριουργοὶ ἢ μισθωτοί » : Ἰλ.Σ 550 **ἔνθα δ' ἔριθοι ἤμων ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες,** αὐτ.560· || αἱ ἔριθοι ἰδ. οἱ νήθουσαι καὶ ὑφαίνουσαι τὸ ἔριον· ἐργάτιδες, κλώστριαι, ὑφάντρες : Δημ.1313 **πολλαὶ καὶ τιτθαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασ',** Θεόκρ.15,80 **ποῖαί σφ' ἐπόνοσαν ἔριθοι,** Πάπ. **ἐρίων ἔριθοι**· || κ. ἐπὶ ἀράχνῶν : Σοφ.ἀπ.286 **πάντα δ' ἐρίθων ἀραχνῶν βρίθει**· πρβλ. Φιλόστρ.Εἰκ.2,28· **2)** μτφ. ὑπηρέτης, δοῦλος : Ὕμν.Ἑρμ.296 **τλήμων γαστρὸς ἔριθος** (τὸ ἐκ τῆς γαστρὸς ἐξερχόμενον ἀέριον, ἡ πορδή)· || ὁμ. : Τίμων Φλ.21,2 **Ἔρις.. Νίκης κασιγνήτη καὶ ἔριθος,** Ἐπικὰ Ἀνών. ἐν Berl. Kl. 5,1,70 **ὕπνον νυκτὸς ἔριθον.**

ἐρίθυλος (ὁ) σχόλ. ἐρίθακος βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Σφ.922 **ἔστι δὲ ὄρνεον.. ἐρίθυλος.**

ἐρίθῡμος-ον μτγν. εὐθαρσής, ὀξύθυμος, βίαιος: Κόϊντ.1,742 **ἐρίθυμος Πηλείδης,** Ὀρφ.ἀπ.270.

ἐριθυρίς-ίδος (ἡ), αἰολ. **ἐρθυρίς**· ΕΜ 377,35 « ἡ μεγάλη θυρίς ».

ἐρικάνην Ἡσ. « φραγμόν ».

ἐρικάς Ἡσ. « ὁ ἐρεγμός. Κρῆτες».

ἐρικέα Ἡσ. « φράγματα ».

ἐρίκει Ἡσ. « σχίζει »· πρβλ. ἐρείκω.

ἐρῐκεῖν ἀόρ. β' ἀπαρφ. τοῦ ἐρείκω βλ.λ.

ἐρίκεος Ἡσ. « φραγμοῦ ».

ἐρικευθές (τὸ) Ἡσ. « πυθμήν ».

ἐρίκη (ἡ) μτγν. προφορὰ τοῦ ἐρείκη βλ.λ.

ἐρικηρόν (τὸ) μτγν. προφορὰ τοῦ ἐρεικηρὸν βλ.λ.

ἐρίκινος-ον (ἐρείκη) πάπ. ἀντὶ **ἐρείκινος** ὁ ἐκ τοῦ φυτοῦ **ἐρείκη** βλ.λ. : **ἐρίκινα ξύλα.**

ἐρικίς-ίδος (ἡ) (ἐρείκω) μτγν. ἀντὶ ἐρεικὶς βλ.λ., κριθὴ εἰς χονδροὺς κόκκους, χοντραλεσμένο κριθάρι : Γαλ.19,100.

ἐρικίτας (ὁ) ἄρτος ἐκ χονδρώδους κριθῆς, ἀπὸ χοντραλεσμένα κριθάρι : Σέλευκ.π.Ἀθήν.3,114Β.

ἐρικλάγκτης (ὁ) ὁ μεγάλως, βαρέως ἠχῶν : Πινδ. Π 12,21 **ἐρικλάγκταν γόον.**

ἐρίκλαυστος-ον κ. -κλαυτος μτγν. ὁ πολὺ κλαίων : Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 7,560 **ἐρίκλαυτοι γονεῖς**· **2)** πολύκλαυστος, πολυθρήνητος, δι' ὃν πολύ τις ἔχει κλάψει : Ὀππ.Ἁλ.2,668 **ἐρίκλαυστος πόλεμος,** Ἐπιγρ. **ἐρίκλαυτον πένθος.**

ἐρικλυτός-όν μτγν. περίφημος, ξακουστός, πολυφημισμένος : Ὀρφ.Ἀργ.1030.

ἐρίκνημος-ον μτγν. ὑψηλός, ἐξέχων : Παῦλ.Σιλ. Περιγρ.Ἁγ.Σοφίας 274.

ἐρικόεις-εντος-εν, συνηρ. **ἐρικοῦς** μτγν. γρ. τοῦ ἐρεικόεις βλ.λ.

ἐρικός-ή-όν πάπ. ὁ ἐξ ἐρίου κατεσκευασμένος, μάλλινος : **τὴν τιμὴν τῶν βυσσινῶν καὶ .. ἐρικῶν.**

ἐρικτέανος-ον μτγν. ὁ πολλὰ κεκτημένος, πλούσιος : Ὀππ.Κυν.1,312 **ἐρικτέανοι βασιλῆες.**

ἐρικτός-ή-όν ἐρεικτὸς βλ.λ., ὁ εἰς χονδροὺς κόκκους ἀληλεσμένος· Ἡσ. «ἐρικτά· σῖτος πεφρυγμένος καὶ κοπτόμενος, ὡς ἄλφιτα, σχιστὰ ἄλευρα ».

ἐρίκτυπος-ον ὁ μέγαν κτύπον, κρότον ποιούμενος : Ἡσίοδ.Θ 456 **καὶ ἐρίκτυπον Ἐννοσίγαιον.**

ἐρικυδής-έος-οῦς-ές ἐπ. ὁ μεγάλης δόξης ἀπολαύων, πολυένδοξος, πολυφημισμένος, ἰδ. ἐπὶ θεῶν: Ἰλ.Ξ 327, Ὀδ.Λ 576 **καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱόν**· ὁμ. : Χρησμ.π.Ἡρ.7,220 **ἄστυ ῥικυδὲς** (ἔνδοξον), Θεόκρ.17,108 **θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,** Ὀρφ.Λιθ.302 **ἐρ- φῶτες**· **2)** λαμπρός, πλούσιος : Ἰλ.Γ 65 **οὔ τοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,** αὐτ.Ω 802 **δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα** (πλούσιον, λαμπρὸν συμπόσιον), Ὀδ.Γ 66· || ἀκμαῖος, πλήρης ζωῆς : Ἰλ.Λ 225 **ἥβης ἐρικυδέος,** Ἡσίοδ.Θ 988 **ἄνθος ἔχων ἐρικυδέος ἥβης.**

ἐρικύμων-ονος-ον (κύω) ὁ λίαν ἐγκύμων, πολυτόκος : Αἰσχ.Ἀγ.119 **βοσκόμενοι λαγίναν, ἐρικύμονα φέρματι γένναν** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «λαγίναν, φέρουσαν πολλὰ ἔμβρυα ἐν τῇ κοιλίᾳ της»).

ἐριλαμπέτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἀνώμ. θηλ. τοῦ ἐριλαμπὴς βλ.λ. : Μάξιμ.103 **ἐριλαμπέτιν αἴγλην.**

ἐριλαμπής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν λαμπρός : Πρόκλ. Ὕμν.4,13, Γρηγ.Ναζ.3,414Α.

ἐρίμη (ἡ) Ἡσ. « ἔξοδος ».

ἐριμύκης (ὁ) μτγν. ἐρίμυκος βλ.λ. : Καλλ.ἀπ.136.

ἐρίμῡκος-ον (μυκῶμαι, μέμυκα) ποι. ὁ ἰσχυρῶς, μεγάλως, μυκώμενος, ὁ ἐκβάλλων ἰσχυρὸν μυκηθμόν : Ἰλ.Υ 497 **βοῶν .. ἐριμύκων,** Ἡσίοδ.Ἔργ.790, Ἀντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 6,219,17 **ἐρίμυκον .. ὀλολυγάν.**

ἐρῑνάζω (ἐρινεός), νεώτ. κ. **ἐρινεάζω,** δημ. (ἐ)ριάζω, ἀόρ. α' ἀπαρφ. **-άξαι** κ. -άσαι ἀναρτῶ ἐρινεὸν ἐπὶ τῶν κλάδων ἡμέρου συκῆς πρὸς γονιμοποίησιν τῶν καρπῶν, γονιμοποιῶ συκῆν διὰ τῆς ἐκ τῶν κλάδων αὐτῆς ἀναρτήσεως ἐρινεῶν : Θεόφρ.Φ Αἰτ.2,9,5· || τὸ παθ. **ἐρινασμένον** σῦκον γονιμοποιηθέν : αὐτ.ΦΙ 2,8,3 **γινώσκεται δὲ τὸ ἐρινασμένον τῷ ἐρυθρὸν εἶναι καὶ ποικίλον**· **2)** συνάζω ἄγρια σῦκα· Πολυδ.7,143 « ἐρινάζειν τὸ τὰ ἐρινὰ ἀφαιροῦντας εἰς θύλακον κατατίθεσθαι ».

ἐρινάς-άδος (ἡ) μτγν. ἐρινεὸς βλ.λ., ἀγριοσυκῆ : Νίκ.Θηρ.854· **2)** ὄλυνθος βλ.λ.· Ἡσ. « ἐρινάδες·

δλυνθοι ἢ συκαῖ . . ἄρρενες» : 'Αθήν.3,76E **'Αμερίας δ' ἐρινάδας καλεῖσθαι τούς ὀλύνθους.**

ἐρινάς 'Ησ. « νέας βοῦς ».

ἐρινασμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρινάζειν βλ.λ., ἡ τεχνητὴ γονιμοποίησις τῆς ἡμέρου συκῆς δι' ἀναρτήσεως ἐπὶ τῶν κλάδων αὐτῆς καρπῶν ἀγρίας, ρίνιασμα : Θεόφρ.ΦΑίτ.2,9,5 **τὸ δ' ἐνίους τόπους μὴ δεῖσθαι ἐρινασμῶν, οὐκ ἄτοπον,** αὐτ.Φl 2,8,1.

ἐριναστός-ή-όν μτγν. ὁ δι' ἐρινασμοῦ βλ.λ. γονιμοποιηθείς, ὡριμάσας : Θεόφρ.ΦΑίτ.2,9,12.

ἐρινκιός (ὁ) δ. τ. τοῦ ἐρινεός βλ.λ.· 'Ησίοδ. π. Στράβ.14,1,27 **ὅσους ἐρινειός ὀλύνθους . . ἔχει.**

ἐρίνεον (τὸ) νεώτ. βοταν. παθολογικὸν ἔκφυμα τῆς ἐπιδερμίδος τῶν φυτῶν, προκαλούμενον ἐκ τοῦ νύγματος ἐντόμων τινῶν.

ἐρινεόν (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καρπὸς τοῦ ἐρινεοῦ, τῆς ἀγρίας συκῆς, ὁ ὀρνιός, τὸ ἀγριόσυκο : 'Ιππ.Τόπ."Ανθρ.47, 'Αριστλ.Ζl 557b,23 **εἰσδύεται εἰς τὰ τῶν συκῶν ἐρινεά** (δ.γρ. ἐρινᾶ), Λυγκ.π. 'Αθήν.3,75E **τὰ δὲ ἐρινεά τοῖς λακωνικοῖς ὥστε συκάμινα σύκοις δοκεῖν ἐρίζειν,** Πάπ. **ἐρινεά,** Γεωπ.3,6,4 **ἐρινεά κρεμάσσομεν.**

ἐρίνκος-α-ον (ἔριαν) κ. ἰων. **εἰρίνεος-η-ον** ὁ ἐξ ἐρίου, ἐρεοῦς, μάλλινος : 'Ηρ.1,195 **εἰρίνεον κιθῶνα ἐπενδύνει,** 'Ιππ."Αρθρ.78, **ἐρ- τρυχία.**

ἐρῖνεός (ὁ) κ. νεώτ. κ. ἀττ. **ἐρινεώς** ἡ ἀγρία συκῆ, ἀγριοσυκῆ, ὀρνιά, ὀρνιός : 'Ιλ.Ζ 433 **λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεόν,** αὐτ.Λ 167, 'Αριστλ.Ζl 557b,25, Θεόφρ.Φl 2,2,4, 'Αθήν.3,75D **φυτεύειν χρὴ χελιδόνεων ἐρινεῶν,** 'Επιγρ.· ‖ εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **κνιδωδῶν** φυτῶν· **2)** τὸ ἐρινεὸν βλ.λ., ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς : 'Αριστλ.Ζl 557b,25 **οἱ δ' ἐρινεοὶ οἱ ἐν τοῖς ἐρινεοῖς ἔχουσι τοὺς καλουμένους φῆνας,** Διοσκ.1,128· **3)** ἔρινος : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.647 (δ.ἀνάγν.).

ἐρινεός-ά-όν κ. συνηρ. **ἐρινοῦς-ῆ-οῦν** ὁ τῆς ἢ ἐκ τῆς ἀγρίας συκῆς : Εὐρ.ἀπ.679 **κράδαις ἐριναῖς,** 'Αριστλ.Ζl 554a,15 **ἐρινεὸν σῦκον,** 'Αθήν. 3,76C **ἐρινῶν σύκων.**

ἐρινεώδης-ους-ες μτγν. ὁ πλήρης ἐρινεῶν βλ.λ., γεμάτος ἀγριοσυκιές, ὀρνιές, ὀρνιούς : Στράβ.13, 1,35 **τραχύς τις τόπος καὶ ἐρινεώδης.**

ἐρινκώς-εώ (ὁ) ἀττ.τ.τοῦ ἐρινεὸς βλ.λ.: 'Αθήν.3,75D.

ἐρίνιον (τὸ) νεώτ. ὀρυκταλ. κ. **ἐρινίτης** ἔνυδρος ἀρσενικικὸς χαλκὸς ὑπὸ μορφὴν κρυσταλλοφυοῦς σμαραγδοπρασίνου ὀρυκτοῦ.

ἐρινίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. τὸ ἐρίνιον βλ.λ.

ἔρινον (τὸ) 'Ησ. «νέφος».

ἐρινόν (τὸ) ἄγριον σῦκον, καρπὸς ἀγριοσυκιᾶς : "Αλεξ.128,8 **ἐρίν' ἀπέδοτο, σῦκα πωλεῖν ὀμνύων,** 'Αριστλ.Ζl 557b,28 **διὸ περιάπτουσί τε τὰ ἐρινὰ πρὸς τὰς συκᾶς οἱ γεωργοί,** Θεόφρ.Φl 2,8,2.

ἔρινος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος εὐόσμου φυτοῦ, ὁμοιάζοντος μὲ τὸ φυτὸν βασιλικὸς βλ.λ. : Διοσκ. 4,29 « φύεται δὲ παρὰ ποταμοῖς καὶ κρήναις, φύλλα δὲ ἔχει ὠκίμοις ὅμοια, μικρότερα δὲ καὶ ἐπεσχισμένα» : Διοκλ.Καρ.149, Νίκ.Θηρ.647· ‖ εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν **γρομφαδιοειδῶν** φυτῶν· **2)** τὸ φυτὸν ἐπιμήδιον : ΨΔιοσκ.4,19, πρβλ. Παῦλ.Αἰγ.7,3· **3)** 'Ησ. «θεὸς ἢ σῦκον ἄρρεν».

ἐρινός (ὁ) ὁ ἐρινεὸς βλ.λ., ἀγρία συκῆ : Στράττ. 44, Θεόκρ.25,250 **τανύφλοιος ἐρινός,** Λυκόφρ.741· **2)** ὁ καρπὸς τῆς ἀγρίας συκῆς, τὸ ἀγριόσυκο, ὀρνιός· Σαφ.ἀπ.181 **πέπων ἐρινός,** Νίκ.'Αλεξ.319 **ὀπόεντας ἐρινούς.**

ἐρίνοσμος (ὁ) κ. **ἐρίνοσμον** (τὸ) **νεώτ.** βοταν. γένος ποωδῶν **ἀμαρυλλιδῶν** φυτῶν.

ἐρινυακός-ή-όν σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐρινὺν βλ.λ., ἐκδικητικός, τιμωρός : Σχόλ.Λυκόφρ.1225.

'Ερινύς-ύος (ἡ) κ. μαν. κ. νεώτ., μτγν. κ. **'Ερεινύας,** πληθ. **'Ερινύες,** αἰτ. **'Ερινύας** κ. **'Ερινῦς,** γεν.πληθ. **'Ερινύων** (τρισυλλάβως), δημ. **ἡ 'Ερινύα,** συνήθ. κτ. πληθ. καταχθόνιοι θεαὶ τιμωροὶ πάσης ἀνοσίου πράξεως, βασανίζουσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀδίκων καὶ παρανόμων τόσον ἐν τῇ παρούσῃ ζωῇ, ἔνθα κυρίως ἐκπροσωποῦσι τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεως, ὅσον καὶ μετὰ θάνατον εἰς τὴν χώρον τῶν σκιῶν, ὅπου ὡς ἐκτελεστικὰ ὄργανα τῶν θεῶν ἐπιβάλλουσι τὰς βασάνους εἰς τοὺς ἐν τῷ βίῳ παρανομήσαντας (αἱ παρὰ Ρωμαίοις Furiae, πρβλ. Εὐμενίδες, Σεμναί) : 'Ιλ.Τ 259 **Γῆ τε καὶ 'Ηέλιος καὶ 'Ερινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,** αὐτ.Ι 571 **τῆς δ' ἠεροφοῖτις 'Ερινὺς ἔκλυεν,** 'Οδ.Υ 78 **ἔδοσαν στυγερῇσιν 'Ερινύσιν** (ἐν τῷ "Αδῃ), 'Ησίοδ. Θ 185 **'Ερινῦς τε κρατερὰς μεγάλους τε Γίγαντας,** Εὐρ.Τρῳ.457 **ὡς μίαν τριῶν 'Ερινῦν,** 'Αριστφ. Λυσ.811 **'Ερινύων ἀπορρώξ** (ὁ Τίμων)· ‖ ἰδ. θεότης ἐμβάλλουσα εἰς τὴν ψυχὴν τῶν ἀνθρώπων τὴν διάθεσιν πρὸς τὸ κακόν, τὴν καταστροφήν, ὡς ἡ "Ατη· : 'Ιλ.Τ 87, 'Οδ.Ο 234 **τὴν οἱ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεά, δασπλῆτις 'Ερινύς·** ‖ πληθ. αἱ διαφυλάττουσαι, συντηροῦσαι τὴν φυσικὴν καὶ ἠθικὴν τάξιν : 'Ηράκλ.Φιλ.94 **'Ερινύες μιν Δίκης ἐπίκουροι ἐξευρήσουσιν·** ‖ **κ. νεώτ.** κ. δημ. ἐν ἀναλόγῳ πρὸς τὴν ἀρχαίαν σημασία, δύναμις ἐκδικήτρια, καταστρεπτική : Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ. 69,2 **ξανοίγει (ἐρινύαν φαρμακερή, (ὁποῦ ἀγιάτρευτην ἀνοίγει (τῆς 'Ελλάδας μίαν πληγή·** ‖ **νεώτ.** κακότροπος γυνή, μέγαιρα· **2)** ὡς προσηγ. ἐν φρ. κ. συνεκφοραῖς, κατάρα, συνήθ. μτ. γεν. : 'Ιλ.Φ 412 **οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐρινύας ἐξαποτίνοις** (πληρώνεις τὶς κατάρες τῆς μητέρας σου), 'Ησίοδ.Θ 472, 'Ηρ.4,149 **ἱδρύσαντο . . 'Ερινύων τῶν Λαΐου τε καὶ Οἰδιπόδεω ἱρόν,** Αἰσχ. 'Επτ.70 **'Ερινὺς πατρὸς ἡ μεγασθενής** (ἡ ἀρὰ τοῦ πατρός), Πλάτ.'Επιστ.357A **εἰ μὴ ξενικαὶ ἐρινύες ἐκώλυσαν,** Πολύβ.24,8,2 **ἐρινῦς καὶ ποινὰς . . τῶν δι' ἐκεῖνον ἠτυχηκότων·** ‖ φρ. **φρενῶν ἐρινύς** μανία, διατάραξις τῶν φρενῶν : Σοφ.'Αντ.603· **3)** μτφ. ἐπὶ προσ., ἐπιφερόντων εἰς πολλοὺς συμφοράς : Αἰσχ.'Αγ.749 **νυμφόκλαυτος 'Ερινύς** (περὶ τῆς 'Ελένης), Σοφ.Τρ.895 **ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' ἐρινύν·** **4)** ἐπίθ. τῆς θεᾶς Δήμητρος ἐν 'Αρκαδίᾳ : Καλλ.ἀπ.207, Παυσ.8,25,6 **ἐπικλήσεις τῇ θεῷ γεγόνασι, τοῦ μηνίματος μὲν ἕνεκα 'Ερινύς·** **5)** 'Ησ. « 'Αφροδίτης εἴδωλον ».

ἐρῑνύω (ἐρινύς) μτγν. ὀργίζομαι, θυμώνω· Παυσ. 8,25,6 « τὸ θυμῷ χρῆσθαι καλοῦσιν ἐρινύειν οἱ 'Αρκάδες»· πρβλ. ΕΜ 374l.

ἐρῑνυώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὁμοιάζων ἢ ἁρμόζων εἰς τὰς 'Ερινῦς, μανιώδης : Πλούτ.'Ηθ.602E **ἐρινυώδεις συκοφαντίαι** (μανιώδεις).

ἐρίνωσις-εως (ἡ) νεώτ. βοταν. ἀσθένεια τῆς ἀμπέλου χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἀκανονίστων ἐξοιδήσεων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν φύλλων.

ἐρίνω δ.τ. τοῦ ἐρεείνω βλ.λ., καθ' 'Ησ. ἐρωτῶ.

ἐρίξας δ. γρ. ἀντὶ ἐρείξας, μτχ. ἀορ. α' τοῦ ἐρείκω βλ.λ.

ἐριοβοτρύα (ἡ) νεώτ. γένος **ροδοειδῶν** φυτῶν.

ἐριόδενδρον (τό) νεώτ. γέν. **μαλαχωδῶν** φυτῶν.

ἐριόδων (ὁ) λεξ. κ. νεώτ. ζωολ. καθ' 'Ησ. ὁ ἔχων μεγάλους ὀδόντας· **2)** εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος **μυγαλιδῶν** ἀραχνῶν.

ἐριοκάμπη (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος **τενθρηδινιδῶν** ὑμενοπτέρων ἐντόμων.

ἐριοῖ 'Ησ. « ἐργάζεται ».

ἐριοκάρτης (ὁ) (κείρω) πάπ. ὁ κείρων τὰ ἔρια, κουρευτής· πρβλ. ἐριωκαίτης, ἐριωκέδης.

ἐριοκαυλοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογεν. **μονοκοτυληδόνων** ἀλευρωδῶν φυτῶν.

ἐριοκόμος (ὁ) λεξ. ὁ ἐριουργός· Ἡρωδιαν.Φιλέτ. 449P « ἐριοκόμος, ὁ ἐριουργός ».
ἐρίολβος (ὁ) (ἐρι - ὄλβος) μσν. ὁ λίαν ὄλβιος : Μιχ.Ἀκομ.2,391,9 (ἐκδ.Λ.) **ἐρίολβος βασιλεύς.**
ἐριόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον ἐν χρήσει ἄλλοτε πρὸς μέτρησιν τοῦ πάχους μικροτάτων σωμάτων, οἷον αἱμοσφαιρίων.
ἔριον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **εἴριον**, γεν. **ἐρίοιο** τὸ καλύπτον τὸ δέρμα τῶν ζῴων τρίχωμα, καὶ ἰδ. τὸ τοῦ προβάτου, τὸ μαλλί(ον) : Ἰλ.Μ 434 **εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει ἰσάζουσα,** Ὀδ.Δ 124 **τάπητα .. μαλακοῦ ἐρίοιο,** Πλάτ.Συμπ.175D **τὸ .. ὕδωρ τὸ διὰ τοῦ ἐρίου ῥέον,** Πλαύτ.Ἠθ.42D **εἰ μὴ προβάτων .. εἴη τὸ ἔριον,** Μηναῖ.1,27 Συναξ. **ὥσπερ γὰρ ἔριον ὑπὸ σητός, οὐ βρωθήσεται·** ‖ συνήθ. ἐν πληθ. : Ἰλ.Γ 388 **εἴρια καλά,** Ὀδ.Σ 316, Ἱππ. Ἀγμ.21 **εἴρια ῥυπαρά,** Ἀριστφ.Βάτρ.1387 **ὥσπερ τἄρια** (κτ. κρᾶσιν ἀντὶ τὰ ἔρια), Πάπ. **ἔρια καθαρά·** ‖ συνεκδ. **ἔριον τῆς ἀράχνης** ὁ ἱστὸς τῆς ἀράχνης : Φιλόστρ Εἰκ.2,28· ‖ ὁμ. ἐν φρ. **τὰ ἐκ τῆς θαλάττης ἔρια** ἡ βύσσος, θύσανος μεταξοειδῶν νηματίων, δι' οὗ προσκολλῶνται ἐπὶ ὑποθεμάτων μαλάκιά τινα, οἷον ἡ πίννα : Ἀλκίφρ. 1,2· ‖ κατ' ἐπέκτ. χνοώδης οὐσία φυτῶν τινων ὁμοία πρὸς τὸ ζωϊκὸν ἔριον, τὸ φυτικὸν ἔριον : Ἡρ.3,47 **κεκοσμημένον δὲ χρυσῷ καὶ εἰρίοισι ἀπὸ ξύλου** (μὲ βαμβάκι).
ἐριόξυλον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν τοῦ βάμβακος, ἡ βαμβακιά : Οὐλπ.ἐν Ἰουστιν.Πανδ.32,70,9.
ἐριοπλύτης (ὁ) (πλύνω) μτγν. ὁ πλύνων, ὁ λευκαίνων ἔρια, γναφεύς : Διοσκ.2,163, Ἐπιγρ. **ἡ ἐργασία τῶν ἐριοπλυτῶν.**
ἐριοπώλης (ὁ) ὁ πωλῶν ἔρια, ὁ ἔμπορος ἐρίων, μαλλίων : Κριτί.70D, Πολυδ.7,28.
ἐριοπωλικῶς ἐπίρρ. κατὰ τὸν τρόπον τῶν ἐριοπωλῶν (φημιζομένων ἐπὶ δόλῳ), ἀπατηλῶς, δολίως, μὲ κατεργαριά : Ἀριστφ.Βάτρ.1386 **ἐριοπωλικῶς ὑγρὸν ποιήσας ὥσπερ τἄρια.**
ἐριοπώλιον (τὸ) μτγν. τόπος, κατάστημα πωλήσεως ἐρίων : Ζήν.Κ 1,58, Ἰώσ.Πl 5,81.
ἐριοπωλῶ-έω μτγν. πωλῶ ἔρια : Πολυδ.7,28.
ἐριοραβδιστής (ὁ) πάπ. ὁ ῥαβδίζων, ξαίνων τὰ ἔρια, ξάντης.
ἐριόσπερμον (τὸ) νεώτ. γένος **λειριοειδῶν** φυτῶν.
ἐριόστεπτος-ον (στέφω) ὁ δι' ἐρίων ἐστεμμένος, στεφανωμένος μὲ μαλλί : Αἰσχ.Ἱκ.23 **σὺν τοῖσδ' ἱκετῶν ἐγχειριδίοις ἐριοστέπτοισι κλάδοισιν** (διορθ. ἀντὶ ἱεροστέπτοισι).
ἐριόστομα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. τὰ ζῷα ἅτινα φέρουσι περὶ τὸ στόμα αὐτῶν ἐριώδεις τρίχας.
ἐριούνης (ὁ) ἐριούνιος βλ.λ. : Ἰλ.Υ 34 **ἐριούνης Ἑρμείας,** Ὀδ.Θ 322.
ἐριούνιος (ὁ) κ. **ἐριούνης** ἐπίθ. τοῦ Ἑρμοῦ, ἀβεβ. σημ., πιθ. λίαν ὀξύς, **εὐφυής,** δ. σημ. ὁ ἄγαν ὠφελῶν, λίαν ὠφέλιμος, μεγαλωφελής : Ἰλ.Υ 72 **Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος ἐριούνιος Ἑρμῆς,** Ὕμν. Ἑρμ.28 **Διὸς ἐριούνιος υἱός·** κ. ἀπολ. ἐριούνιος, ἀντὶ Ἑρμῆς : Ἰλ.Ω 360 **αὐτὸς δ' ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν ..,** αὐτ.440· ‖ ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ δόλιος : Ἀριστφ.Βάτρ.1144 **οὐ δῆτ' ἐκεῖνον, ἀλλὰ τὸν Ἐριούνιον Ἑρμῆν χθόνιον προσεῖπε·** ‖ μτγν.γεν. κ. ἐπὶ ἄ. θεῶν : Ἀντωνῖν.Λιθ.25,2 **ἐρ- θεοί·** **2)** ὡς ἐπίθ. : Ὀρφ.Λιθ.199 **νόον δ' ἐριούνιον** (ἐπιεική).
ἐριουργεῖον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ κατάστημα ἐν ᾧ κατεργάζονται ἔρια : Πολυδ.7,28· **2)** νεώτ. ἐργαστάσιον μαλλίνων ὑφασμάτων.
ἐριουργής-οῦς-ές μσν. ὁ ἐξ ἐρίων κατασκευασθείς, μάλλινος : Κίνναμ.128C **ἐριουργεῖς στολάς.**
ἐριουργία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ κατεργασία τοῦ ἐρίου : Πολυδ.7,28, Σωρ.1,4· ‖ νεώτ. βιομηχανία κατεργασίας τοῦ ἐρίου πρὸς παραγωγὴν ὑφασμάτων ἢ εἰδῶν πλεκτικῆς ἢ τάπητων.
ἐριουργικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ «ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐριουργίαν, ὁ διὰ τὴν ἐριουργίαν χρήσιμος : Σωρ.1,110 **ἐριουργικὸς σφόνδυλος,** Ψ.Ὠριγ.Μάρκ.2,64W **ἐριουργικὴ τέχνη·** ἐπίρρ. **-ικῶς** : Πολυδ.7,34.
ἐριουργός-όν (ἔριον-ἔργω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατεργαζόμενος τὰ ἔρια : Δίων Κ 79,7· ‖ ὡς οὐσ. ὁ ἐργάτης ἐριουργείου, ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἐριουργίαν ἐργάτης : Γαλ.10,11, Ἀθήν.14,618E **ἄλλοι δὲ φασιν ἐριουργῶν εἶναι τὴν ᾠδήν,** Ἐπιγρ. **ἡ ἱερὰ φυλὴ τῶν ἐριουργῶν·** ‖ νεώτ. βιομήχανος ἢ ἐργάτης μαλλίνων εἰδῶν.
ἐριουργῶ-έω κ. μσν. κατεργάζομαι ἔρια, κατασκευάζω μάλλινα : Ξεν.Ἑλλ.5,4,7 **ἡ γυνὴ ἐριουργοῦσα παρεκάθητο,** αὐτ.Λακ.1,3 **τὰς κόρας ἐριουργεῖν ἀξιοῦσι,** Δίων Κ 79,14, Τζέτζ.Χιλ.11,843 **ὑφάσματα τὰ κάλλιστά εἰσιν ἐριουργοῦντες.**
ἐριοῦς πάπ. ὁ ἐρεοῦς βλ.λ. : **χιθῶνα ἐριοῦν.**
ἐριουφάντης (ὁ) πάπ. ὁ ὑφαντὴς ἐρίων.
ἐριοῦχος-ον νεώτ. ὁ περιέχων ἔριον, μάλλινος· **2)** τὸ οὐδ. **ἐριοῦχον** ὡς οὐσ. ὕφασμα ἐξ ἐρίου, ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἐν μέρει ἐρέα, μάλλινο.
ἐριοφόρος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων ἢ παράγων ἔριον ἢ ἐριῶδές τι : Θεόφρ.Φl 4,7,7 **ἐριοφόρα δένδρα** (τὸ φυτὸν βάμβαξ)· ‖ εἰδ. νεώτ. βοταν. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. γένος **κυπειρωδῶν** φυτῶν· **2)** νεώτ. εἰδ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. φάρμακόν τι διδόμενον κατὰ τῶν ἐν τοῖς ἐντέροις σκωλήκων καὶ ὡς στυπτικὸν τῶν ἐντέρων.
ἐριοφορῶ-έω μτγν. φέρω ἔριον, ἐπὶ προβάτων : Κύριλλ.Χ 208D **ἐριοφορεῖ τὸ πρόβατον.**
ἐριόφυλλα (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ φέροντα ἐριώδη φύλλα φυτά.
ἐριοχρώματα (τὰ) νεώτ. χημ. ὄξινα χρώματα τῶν μαλλίνων.
ἐριῶ-όω Ἡσ. « ἐριοῖ· ἐργάζεται ».
ἔριπες Ἡσ. « δαλοί ».
ἐριπεῖν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐρείπω βλ.λ.
ἐρίπεσθαι Ἡσ. « φθίνειν » (κῶδ. φθονεῖν).
ἐρίπλευρος-ον ὁ ἔχων ἰσχυρὰς, δυνατὰς πλευράς, ὁ στιβαρός : Πίνδ.Π 4,235 **ἐριπλεύρῳ φυᾷ.**
ἐρίπνη (ἡ) ἢ **ἐρίπνα** (ἐρείπω) ἀπορρὼξ πέτρα, ἀπότομος βράχος, κρημνός : Εὐρ.Ἠλ.210 **δωμάτων πατρῴων φυγάς, οὐρείας ἀν' ἐρίπνας,** Ἀπολλ.Ρ 1,581, Νίκ.Θηρ.22 **διώξεαι ἢ ἀπ' ἐρίπνης·** ‖ ἐν φρ. **ἐπάλξεων ἐρίπναι** τὰ ὕψη, τὰ ἄκρα τῶν ἐπάλξεων ἢ οἱ ὑπεράνω αὐτῶν πύργοι : Εὐρ. Φοίν.1168 **ἐπάλξεων λιπεῖν ἐρίπνας.**
ἐρίπνους-οος-ουν ὁ ἰσχυρῶς φυσῶν : Λυρ.Ἀδέσπ.ἐν Φιλολόγῳ 80,338.
ἐριπτοίητος-ον μτγν. ὁ σφόδρα πτοούμενος, ὁ ἔντρομος : Νόνν.Δ 28,13.
ἐρίπτω λεξ. ἐρείπω βλ.λ. : ΕΜ 374,34, Σχόλ.Ἰλ.Ξ 15 « ἔστι ῥῆμα ἐρίπτω, σημαῖνον τὸ πίπτω ».
ἐριπῶ-όω λεξ. ἐρείπω βλ.λ.· ΕΜ 374,32.
ἐριπών μτχ. ἀορ. β' τοῦ ἐρείπω βλ.λ.
ἔρις-ιδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., αἰτ. **ἔριν κ. ἔριδα,** πληθ. **ἔριδες,** μτγν. κ. **ἔρεις,** φιλονικία, διένεξις, μάλωμα, ἰδίως ἐπὶ ἐνόπλου ῥήξεως : Ἰλ.Α 177 **ἔρις τε φίλη πόλεμοί τε μάχαι τε,** αὐτ.Γ 7 **κακὴν ἔριδα,** Πίνδ.Ν 8,51 **τὰν Ἀδράστου τάν τε Καδμείων ἔριν,** Αἰσχ.Ἀγ.698 **ἔριν αἱματόεσσαν,** Γοργ.ἀπ. 6D **ἔρις ἐνόπλιος·** κ. ἐν συνεκφ. μτ. γεν. οὐσ. συγγενοῦς σημ. : Ἰλ.Ξ 389 **ἔριδα πτολέμοιο,** Ξεν. ΚΠ 2,3,15 **εἰς ἔριν .. μάχης·** ‖ ὁμ. μτ. ῥημ. : Ἰλ.Α 8 **τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι,** αὐτ.Υ 55 **ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν,** αὐτ.134 **θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι·** **2)** ὁμ. ἐπὶ πολιτικῶν, οἰκογενειακῶν διενέξεων, διχόνοια, διάστασις, ῥῆξις : Σοφ.ΟΚ 1234 **στάσεις, ἔρις, μάχαι καὶ φόνοι,** Ἀριστφ.Θεσμ.788 **ἔριδες, νείκη, στάσις,** ΚΔΚορινθ.1,3,3 **ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆ-**

λος καὶ ἔρις καὶ διχοστασίαι· ἐν συνεκφ. μτ. ρ.: Σοφ.ΟΚ 422,αὐτ.Φοίν.81 ἐγὼ δ' ἔριν λύουσ' ὑπόσπονδον, Θουκ.6,31 πρός τε σφᾶς αὐτούς.. ἔριν γενέσθαι· κ. ἐμπροθ. | ἐς, ἐν, διά | : Ἡρ.9,33 Ἱερωνύμῳ.. ἐλθὼν ἐς ἔριν, Εὐρ.ΙΑ 319 σὺ δὲ τί τῷδ' ἐς ἔριν ἀφῖξαι, Θουκ.2,21 ἐν πολλῇ ἔριδι ἦσαν, Πλάτ.Τίμ.88Α δι' ἐρίδων καὶ φιλονεικίας γιγνομένων, Πλούτ.Καῖσ.33 ὑπὲρ τοῦ μέλλοντος δι' ἐρίδων ἦν· κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΚ 372 εἰσῆλθε τοῖν τρὶς ἀθλίοιν ἔρις κακή, ἀρχῆς λαβέσθαι· **3)** εἰδικώτ. λογομαχία, διαφωνία, ζωηρὰ ἀντιρρητικὴ συζήτησις : Ἡρ.1,82 ἐκ τῆς ἔριδος συμπεσόντες ἐμάχοντο (ἀπὸ τὴ συζήτηση ἦρθανε στὰ χέρια), Εὐρ.Βάκχ.715 κοινῶν λόγων δώσοντες ἀλλήλοις ἔριν, Θουκ.2,54 ἐγένετο μὲν οὖν ἔρις τοῖς ἀνθρώποις μὴ λοιμὸν ὠνομάσθαι.. ἀλλὰ λιμόν, Πλάτ.Φιλ.42Α μεστὸς ἐρίδων καὶ δοξοσοφίας, Ἰσοκρ.10,6· **4)** ἅμιλλα, ἀνταγωνισμός : Ὀδ.Θ 210 ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῇ, αὐτ.Ζ 92, Αἰσχ.Εὐμ.975 νικᾷ δ' ἀγαθῶν ἔρις (ὁ ὑπὲρ τοῦ καλοῦ, τοῦ ἀγαθοῦ ζῆλος), Εὐρ.ΙΑ 1308· κ. ἐν συνεκφ. μτ. ρημ.: Ἡρ.6,129 οἱ μνηστῆρες ἔριν εἶχον ἀμφί τε μουσικῇ, Εὐρ.ΙΑ 183, Ξεν.Λακ.4,2 τοὺς ἡβῶντας εἰς ἔριν συμβάλλειν περὶ ἀρετῆς, αὐτ.ΚΠ 6,2,4· || ἐν φρ. κατ' ἔριν τινὸς ἐξ ἀντιζηλίας πρός τινα : Ἡρ.5,88· ὁμ. εἰς ἔριν : Εὐρ.Κύκλ.328· **5)** ὡς κύρ. ὄνομα, ἡ θεά, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἄρεως, ἡ τοὺς θνητοὺς κινοῦσα εἰς πολέμους, διχοστασίας, ἔριδας : Ἰλ.Δ 440,Λ73 Ἔρις δ' ἄρ ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα, Ἡσιόδ.Θ 225· || ὅθ. κ. θεὰ τῆς διχοναίας ἐν τῷ γάμῳ τοῦ Πηλέως καὶ τῆς Θέτιδος : Κόλουθ.39· **6)** φυσικὸν ἀξίωμα, ἀρχή : Ἡράκλ.Φιλ.8 πάντα κατ' ἔριν γίνεσθαι· πρβλ. Ἐμπ.124,2· **7)** ἀττ. τ. τοῦ ἶρις βλ.λ.· Ἡσ. « ἔριδας, τὰς ἐν οὐρανῷ ἴριδας Ἀττικῶς ».

ἐρῐσάλπιγξ-ιγγος (ὁ,ἡ) σχόλ., Ἡσ. ἠρ- ὁ ἠχηρῶς, δυνατὰ σαλπίζων, ὄνομα πτηνοῦ τινος : Σχόλ.Ἀριστφ.Ὄρν.884.

ἐρίσδεν δωρ. τ. ἀντὶ ἐρίζειν βλ.λ.

ἐρισθενέτης (ὁ) μσν. ὁ ἐρισθενὴς βλ.λ. : Παῦλ. Σιλ.119 τοῖχος ἐρισθενέτης.

ἐρισθενής-οῦς-ές | ἐρι-σθένος | ὁ πολὺ σθένων, ἰσχυρός, μεγαλοσθενής, μεγαλοδύναμος, ἐπὶ τοῦ Διός : Ἰλ.Ν 54 Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι, Ὀδ.Θ 289, Ἡσίοδ.Θ 4· || ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : αὐτ.ἐν Πάπ.· || ἐπὶ ἀνθρώπων : Ἀπολλ.Ρ 1,41 ἐρισθενέων Λαπιθάων, αὐτ.543 ἐρισθενέων μένει ἀνδρῶν· || ἐπὶ τῶν Ἐρινύων : Ὀρφ.Ὕμν.69,7· || ἐπὶ πραγμ. Ἐπιγρ. ἐρισθενὲς ἕρμα πόληος, Κῦρ.Φλ. ἐν ΑΠ 9,808,6 ἐρισθενέεσσι θεμέθλοις· ἐπίρρ. μτγν. ἐρισθενέως : Μάξιμ.540.

ἐρισία (ἡ) μσν. ἡ ἔρις, συνεκδ. ἡ μάχη : Θεόγνωστ.Καν.87 ἐπὶ μὲν γὰρ τῆς ἐρισίας διὰ τοῦ ι, ἐπὶ δὲ τῆς ἀμφισβητήσεως διὰ τῆς ει διφθόγγου.

ἐρίσκηπτον (τὸ) | ἔρις - σκήπτω | Ἡσ. « ἐρίσκηπτα· ἱερὰ βοτάνη, εἰς ἣν ἂν ἔρις ἐπισκήψῃ », τὸ ἐρυσίσκηπτρον βλ.λ.

ἔρισμα-ατος (τὸ) | ἐρίζω | αἰτία, ἀφορμὴ ἔριδος: Ἰλ.Δ 38 μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται· **2)** Ἡσ. « ἐρίσμασιν· εἰρεσίαις ».

ἐρισμάρᾰγος-ον ὁ ἠχηρῶς βροντῶν, ἐπίθετον τοῦ Διός : Ἡσίοδ.Θ 815 ἐρισμαράγοιο Διὸς κλειτοὶ ἐπίκουροι· || κ. ἐπὶ τῆς ἀστραπῆς : Λουκ. Τίμ.1 ποῦ σοι νῦν ἡ ἐρισμάραγος ἀστραπὴ καὶ ἡ βαρύβρομος βροντή· || γεν. ὁ ἰσχυρῶς ἠχῶν : Μουσαῖ.318 ἐρισμάραγος θάλασσα.

ἐρισμός (ὁ) ἡ ἔρις : Τίμων Φλ.28,3 Μεγαρεῦσιν ὃς ἔμβαλε λύσσαν ἐρισμοῦ.

ἐρίσπορος-ον μτγν. ὁ καλῶς ἐσπαρμένος : Ὀππ.Κυν.2,119 ἐρίσπορος αἶα.

ἐρισταλκής-οῦς-ές ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ τοῦ ἀρισταλκής βλ.λ.

ἐριστάφῡλος-ον ἐπὶ τοῦ οἴνου, ὁ ἐκ μεγάλων, ὡραίων σταφυλῶν παρεσκευασμένος : Ὀδ.Ι 111 ἄμπελοι, αἵ τε φέρουσιν οἶνον ἐριστάφυλον, αὐτ.358· **2)** ἐπὶ τόπου, ὁ πλούσιος εἰς σταφυλάς: Ἀρχέστρ.ἀπ.56,9 Λέσβον ἐριστάφυλον ναίων· **3)** ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : ΑΠ 9,580,6 ἐρισταφύλῳ.. Βάκχῳ, Νόνν.Δ 12,251.

ἐριστέφανος-ον Ἐπιγρ. ὁ φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ὑψηλὴν στεφάνην, ὡς ἐπίθ. τῆς Ῥέας.

ἐριστήρ Ἡσ. « μαρσίππιον (κῶδ. -ίπιος), σάκκος, ἢ ἔρκτης καὶ πράκτης » (ἀναγν. ἐρκτήρ.).

ἐριστής (ὁ) μτγν. φιλόνικος : Ἀκύλ.ΠΔ Ἰεζ.44,6.

ἐριστικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἀγαπῶν, ὁ φιλῶν τὰς ἔριδας, τὰς μάχας, ὁ φιλόμαχος : Σχόλ.Εὐρ.ΙΑ 576 τὴν ἐριστικὴν Ἑλλάδα, ὥς που καὶ πόλεμον ἔριν ἔφη τὸν ἐριστικόν· **2)** ὁ προκαλῶν ἔριδα, ὅθ. κ. ὁ προκαλῶν συζητήσεις : Ἀριστλ.Ρητ.1371a,1 ἐπεὶ δὲ τὸ νικᾶν ἡδύ, ἀνάγκη καὶ τὰς παιδιὰς ἡδείας εἶναι τὰς μαχητικὰς καὶ τὰς ἐριστικάς· **3)** ὁ ἀγαπῶν τὰς λογομαχίας ἢ συζητήσεις, φιλόνικος, συζητητικός, σοφιστής : Πλάτ.Λύσ.211Β οὐκ οἶσθα ὅτι ἐριστικός ἐστιν;, Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.171b,35· κ. παραθ. -ώτερος, -ώτατος : Λουκ.Ἀλ.43 δείξομεν γὰρ οἱ Ἀκαδημιακοὶ ὅσον τῶν ἄλλων ἐσμὲν ἐριστικώτεροι, Διογ.Λ 2,134 ἐριστικώτατός τε.. ἦν· || ὡς οὐσ. οἱ ἐριστικοὶ οἱ φιλόσοφοι τῆς Μεγαρικῆς σχολῆς οἱ συμβαλόντες μάλιστα εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν σοφιστικῶν λόγων : Διογ.Λ 2,106· || ἐριστικὴ τέχνη ἡ σοφιστική : Πλάτ.Σοφ.231Ε τὴν ἐριστικὴν τέχνην ἀφωρισμένος· || ὁμ. τὸ ἐριστικόν Πλάτ.Σοφ.225C « τὸ δέ γε ἔντεχνον καὶ περὶ δικαίων αὐτῶν καὶ ἀδίκων καὶ περὶ τῶν ἄλλων ὅλως ἀμφισβητοῦν.. ἐριστικόν »· || ὁμ. τὰ ἐριστικά : Ἀριστλ.Ρητ.1402,3 ὥσπερ ἐν τοῖς ἐριστικοῖς παρὰ τὸ ἁπλῶς καὶ μὴ ἁπλῶς· || φρ. ἐριστικὸς συλλογισμὸς -λόγος ψευδὴς συλλογισμός, σόφισμα : Ἀριστλ.Τοπ.100b,23, αὐτ.Μεταφ.1012a,19· || ἐριστικῶν τέχνη τίτλος ἔργου τοῦ Πρωταγόρου : Διογ.Λ 9,55.

ἐριστικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ ἐριστικῆς διαθέσεως, συζητητικῶς ἢ φιλονίκως, μετὰ φιλομάχου διαθέσεως : Πλάτ.Πολ.454Β, Ἀριστλ.Φυσ.186a,6 ἀμφότεροι γὰρ ἐριστικῶς συλλογίζονται.

ἐριστός-ή-όν ὁ προκαλῶν ἔριδας, φιλονικίας : Σοφ.Ἠλ 220 δεῖ τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν (δὲν πρέπει νὰ συζητῶμεν μὲ τοὺς δυνατοὺς ὅσα προκαλοῦν ἔριδας).

ἐρισύβη (ἡ) Ἡσ. κ. μτγν. ἡ ἐρυσίβη· Ἡσ. « ὁ ὡς κονιορτὸς κατερχόμενος καὶ ἀφανίζων τὸν σῖτον » : ΠΔ Δευτ.28,42.

ἐρισφαλής-οῦς-ές μσν. ἐπισφαλής : Εὐστ.Πον. 324,4 ἐπ' ἐρισφαλοῦς βαδίζων ὁδοῦ, αὐτ.328,10.

ἐρισφάρᾰγος-ον ὁ μεγάλως ἠχῶν, πολύηχος, μεγαλόφωνος, ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Ὕμν.Ἑρμ.187· κ. ἐπὶ τοῦ Διός : Πίνδ.ἀπ.15, Βάκχ.5,20 Ζηνὸς ἐρισφαράγου· || κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : Πλούτ.Ἠθ.698Ε.

ἐρίσφηλος-ον ὁ ἐρισθενής, μεγαλοσθενής, μεγαλοδύναμος, ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους : Στησίχ.82.

ἐρίσχηλος-ον μτγν. ΕΜ 374,50 « λοίδορος » : Παρθ.ἀπ.18 ἐρισχήλοις κορυνήταις.

ἐρισχηλῶ-έω ΕΜ 374,50 « ἐρισχηλεῖν τὸ εἰς ἔριν προκαλεῖσθαι ».

ἐριταρβής-οῦς-ές Ἡσ. « ὁ μεγάλως δειλός ».

ἐρίτῑμος-ον | ἐρι-τιμή | κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ βαρύτιμος, ὁ πολύτιμος, ὁ ἔχων μεγάλην ἀξίαν : Ἰλ.Ι 126 ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο, αὐτ.447 Ἀθήνη αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, Ὕμν.Ἀπόλλ.443 τριπόδων ἐριτίμων, Ἀριστφ.Ἱππ.1016,Θεμίστ.Λογ.2,54D ἐρίτιμος φιλοσοφία, Μηναῖ.9,14'Ωδ.7 Ὀρθρ. ἐν ἀσφαλείᾳ τῆς ἐριτίμου δὲ ἐντεῦθεν ζωῆς τὸ ξύλον

εἴργετο, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3 **δόξαν ἐρίτιμον·** || κ. εἴρων.: Ἐπιγρ. **ἐρίτιμος δουλείη·** 2) κ. νεώτ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ἐντιμότατος, ἀξιότιμος, μεγάτιμος: Μαν.3,324,Ἐπιγρ.,-**ἐρίτιμος κυρία·** 3) ὡς οὐσ. ἰχθύς τις, πιθ. εἶδός τι σάρδης, σαρδέλλας: Δωρί. π.Ἀθήν.7,328F **τῶν δ' ἐριτίμων μέμνηται Δωρίων,** αὐτ.7,355F **χαλκὶς καὶ ἐρίτιμος.**

ἐριτίμως ἐπίρρ. μσν. πολυτίμως : Νικ.Χων.299,8.

ἐρίτμητος-ον μτγν. ὁ καλῶς τετμημένος, κεκομμένος : Ὀππ.Κυν.4,106 **ἐριτμήτοισιν ἱμᾶσι.**

ἐριφάας Ἡσ. « χίμαρος ».

ἐριφεγγής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν λαμπρός, φεγγοβόλος, ὁ μεγάλην λάμψιν ἐκπέμπων : Μαν.6,22 **ἐριφεγγὴς μήνη,** Πρόκλ.Ὕμν.3,13(7).

ἐρίφειος-ον (ἔριφος) ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἔριφον βλ.λ., ὁ τοῦ ἐρίφου, ὁ ἐξ ἐρίφου : Φερεκρ.130,9 **χορδαῖς ὀπταῖς ἐριφείοις,** Ἀντιφάν.222,7,Ξεν.Ἀν. 4,5,31 **κρέα ἄρνεια, ἐρίφεια,** Διεύχ.π.Ὀρειβ.4,6,1.

ἐρίφης (ὁ) δημ. (ἀραβ.), θηλ. -**ισσα** ἀτυχής, ἄθλιος, κακομοίρης, φαυκαράς, καημένος: **κόντεψε νὰ τὰ τινάξῃ ὁ ἐρίφης ἀπὸ τὴν πεῖνα·** 2) ἄνθρωπος πονηρός : **ζητᾶνε οἱ ἐρίφηδες νὰ τοὺς δώσω τὸ σπίτι μου καὶ γὼ νὰ βγῶ στὸ δρόμο·** 3) σκληρόκαρδος, σκληρός : Καρκβ.Ζητ.23 **δὲν ἐσεβάσθηκε ὁ ἐρίφης.. τὰ τρυφερά του νιάτα.**

ἐριφιήματα Ἡσ. « ἔριφοι. Λάκωνες».

ἐρίφιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. (ἐ)ρίφι μικρὸς ἔριφος, κατσικάκι : Ἀθηνί,1,30 **ἐρίφιον ἐτακέρωσε,** ΚΔ Ματθ.22,33 **καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὰ δὲ ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων,** Γαλ.8,443,Πάπ.· 2) γλωσσ. ἀγρία βάτος.

ἐρίφιος (ὁ) Ἡσ. ἐπίθ. τοῦ Διονύσου ἐν Μεταποντίῳ : Ἀπολλδ.π.Στεφ.Βυζ. ἐν λ. Ἀκρώρεια.

ἐριφλεγής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ πάνυ φλέγων : Νόν.Δ 26,33 **ἐριφλεγοῦς Φαέθοντος,** Τζέτζ.Ἰλ.140.

ἐρίφλοιος-ον (ἐρι-φλοιός) ὁ ἔχων παχὺν φλοιόν : Ἀγαθακλ.π.Εὐστ.Ἰλ.994,42 **αἱ ἄκαρποι δρύες.. ἐρίφλοιοι καλοῦνται παρὰ Περγαμηνοῖς.**

ἐριφοκλόπος (ἔριφος-κλέπτω) μτγν. ὁ κλέπτων ἐρίφους, κατσικοκλέφτης : Ὀππ.Κυν.1,516. (διαρθ. ἀντὶ ἐρίφων κλοπός).

ἔριφος (ὁ, θηλ. ἐν Ἀλκ.21,4 κ. Ἐπιγρ. Κρήτ.) κ. νεώτ. ὁ νεαρὸς γόνος αἰγός, κατσίκι : Ἰλ.Π 352 **ἐρίφοισιν σίνται,** αὐτ.Ω 262 **ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες,** αὐτ.Ὀδ.Ι 226 **ἐρίφους τε καὶ ἄρνας ἐξελάσαντες,** Ὀρφ.ἀπ.32C· 2) εἰδ. ἄστρον. οἱ Ἔριφοι ἀστερισμός τις, οὗ ἡ κατὰ τὴν 23ην Σεπτεμβρίου ἐπιτολὴ συμπίπτει μετὰ καιρικῶν μεταβολῶν καὶ θυελλῶν : Δημοκρ.14,Θεόκρ.7,53· || φρ. **ἐπ' ἐρίφοις** ἐν καιρῷ τρικυμιώδει : Ἄρατ.158.

ἐριφοστάσιον (τὸ) γλωσσ. μάνδρα δι' ἐρίφους.

ἐριφυής-οῦς-ές (ἐρι-φύω) μαν. πολύβλαστος : Μιχ.Ἀκομ.42,25 **ἐριφυὴς κριθή.**

ἐριφύλλιος (ὁ) Ἡσ. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ τοῦ Ἑρμοῦ.

ἐρίφυλλος-ον Ἡσ. « ἐρίφυλλος δρῦς· ἡ πλατύφυλλος καὶ ἡ καλουμένη φελλός ».

ἐριφώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος ἐρίφῳ : Ἰσίδ. Πηλ.Ἐπιστλ.1,132 **ἐριφώδης φύσις.**

ἐρίχρυσος-ον ΑΠ κ. μσν. ὁ ἔχων ἄφθονον χρυσοῦ, δθ. ὁ πλούσιος : ΑΠ 9,785,2 **πτολίεθρον ἐριχρύσων βασιλήων,** Παῦλ.Σιλ.595.

ἔριφ Ἡσ. « σωμάτιον ».

ἐρίφιμα Ἡσ. « πτώσιμα ».

ἐριώδης-ους-ες κ. νεώτ., ἰων. **εἰριώδης** ὅμοιος ἐρίῳ, μαλλωτός : Ἱππ.Ἄρθρ 49,Ἀριστλ.ΖΙ 630a,30 **τρίχα κάτωθεν ἐριώδη,** Θεόφρ.ΦΙ 3,7,4, Ὀρειβ. 45,18,26 **ἐριώδεις κιρσοί.**

ἐριωδία Ἡσ. « ἅμαξα »· πρβλ. ἐριδίαν, ἐρωδία.

ἐριώδυνος-ον (ὀδύνη) Ἡσ. κ. μτγν. ὁ προκαλῶν μεγάλην ὀδύνην, λίαν ὀδυνηρός· Ἡσ. « ἐριωδύνου, μεγαλωδύνου » : Μάξιμ.161 **ἐριώδυνον ἄτην.**

ἐριώδων Ἡσ. « ὁ μεγάλους ἔχων ὀδόντας ».

ἐριώλη (ἡ) σφοδρὰ ἀνέμου συστροφή, ὁ ἀνεμοστρόβιλος, σφοδρά, καταιγιδώδης θύελλα: Ἀπολλ.Ρ 1,1132, αὐτ.4,1778 **ἀνέμων ἐριῶλαι·** 2) μτφ. ἐπὶ τοῦ βιαίου δημαγωγοῦ Κλέωνος : Ἀριστφ.Ἱππ.511 **γενναίως πρὸς τὸν Τυφῶ χωρεῖ καὶ τὴν ἐριώλην·** || λογοπαικτ. πρὸς τὰς λ. ἔριον καὶ ὄλλυμι : αὐτ. Σφ.1148 **αὕτη γέ τοι ἐρίων τάλαντον καταπέπωκε ῥᾳδίως.-Οὔκουν ἐριώλην δῆτ' ἐχρῆν ταύτην καλεῖν δικαιότερον ἢ καναύκην;**

ἐριώπης-ου (ὤψ), θηλ. -**ῶπις-ιδος,** αἰτ. θηλ. **ἐριώπα** κ. **ἐριώπεα** ὁ ἔχων μεγάλους, ὡραίους ὀφθαλμούς· Ἡσ. « μεγαλόφθαλμος », αὐτ. « ἐριώπιδος· εὐώπιδος » : Ὁμ. Ἐπιγράμμ.1,2 **Κύμης ἐριώπιδα κούρην,** Μάξιμ.32 **ἐριώπεα σελήνην.**

ἐρκάζω Ἡσ. « ἐρκάζειν· σκώπτειν ».

ἐρκάνη (ἡ) (εἴργω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ φραγμός : Αἰλ.Διον.ἀπ.179· 2) μάνδρα : Θεμίστ.Λόγ.23,292Α **πάντες ὅσοι καλαμηφοροῦσιν ὄρθιοι ἐπὶ τὰς ἐρκάνας·** 3) νεώτ. εἰδ. ἔρεισμα λιθόκτιστον ἢ ξύλινον κατὰ μῆκος κρηπῖδος παραλίας ἢ ποταμοῦ· 4) εἰδ.ναυτ. χειραγωγός περιθέων τὰ θωράκια ἢ καὶ τὰ πρόστεγα καὶ ἐπίστεγα τῶν πλοίων.

ἐρκατή Ἡσ. « φυλακή ».

ἔρκατος Ἡσ. « φραγμός ».

ἐρκεῖος-ον (συχνὴ γρ. κώδ. ἔρκειος), κ. -**α-ον** (εἴργω) ὁ ἀνήκων εἰς τὸ ἕρκος, εἰς τὸ προαύλιον ἢ εἰς τὴν οἰκίαν· || εἰδ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός, προστάτης τοῦ ἕρκους, τῆς οἰκογενείας : Ὀδ.Χ 335 **ἐκδὺς μεγάροιο Διὸς μεγάλου ποτὶ βωμὸν ἑρκείου,** Ἡρ.6,68 **ἱκετεύω καὶ τοῦ ἑρκείου Διός,** Σοφ.Ἀντ.487 (κατὰ σχόλ. μετωνυμικῶς ἀντὶ τῆς συγγενείας· « χρῆσις δὲ ἑρκείου Διὸς καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ, ἔνθα ἑρκεῖον Δία ἐκεῖνος τοὺς ἐν οἴκῳ πάντας δηλοῖ »), Πλάτ.Εὐθ.302D, Ἀριστλ.Κόσ. 401a,20· || κ. ἀπολ. : **ὁ Ἑρκεῖος** ὁ Ζεύς : Παυσ. 4,17,4 **ἐπὶ τῇ ἐσχάρᾳ τοῦ Ἑρκείου συνέπεσε·** || ὁμ. **ἑρκεῖος βωμός** ὁ βωμὸς τοῦ Ἑρκείου Διός : Πίνδ.Παιᾶν.6,114· || εἰδ. ἐν φρ. **ἑρκεῖαι πύλαι** - θύραι περὶ τῶν πυλῶν, τῶν θυρῶν αὐλῆς : Αἰσχ.Χο.613 **θύρας ἄκουσον ἑρκείας κτύπον·** 2) ὁ τῆς οἰκίας : Σοφ.Αἶ.108 **πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης** (στὸ στῦλο τῆς στέγης τοῦ σπιτιοῦ), Εὐρ.Τρ.483 **εἶδον ὄμμασιν αὐτὴ κατασφαγέντ' ἐφ' ἑρκείῳ πυρᾷ·** || **ἑρκεῖοι** οἱ ἐφέστιοι θεοί (οἱ Penates τῶν Ρωμαίων) : Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,67.

ἑρκίον (τὸ) ὁ τοῖχος, ὁ περίβολος τῆς αὐλῆς, αὐλόγυρος, μάνδρα : Ἰλ.Ι 476 **ὑπέρθυρον ἑρκίον αὐλῆς,** Θεόφρ.Σημ.53 **ἐξ ἑρκίων καὶ ἐξ οἰκίας ἐκπετόμενος·** 2) ἡ κατοικία : Ἀπολλ.Ρ 2,1073 **κεράμῳ κατερέφεται ἑρκίον.**

ἑρκίτης (ὁ) μτγν. Ἀθήν.6,267C «ἑρκίτας φησὶ καλεῖσθαι τοὺς κατὰ τοὺς ἀγροὺς οἰκέτας».

ἑρκόγαμα (τὰ) νεώτ. βοταν. φυτὰ ἔχοντα ἄνθη ἑρμαφρόδιτα μὴ δυνάμενα νὰ γονιμοποιηθῶσιν.

ἑρκοθηρκυτής (ὁ) λεξ. ὁ θηρεύων διὰ θηρευτικῶν δικτύων : Πολυδ.7,137.

ἑρκοθηρκυτικός-ή-όν λεξ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἑρκοθηρευτήν : Πολυδ.7,139 **ἑρκοθηρευτική** (ἐξυπ. τέχνη).

ἑρκοθηρικός-ή-όν (θήρα) ὁ ἀνήκων, ὁ ὑπαγόμενος εἰς τὸ διὰ θηρευτικῶν δικτύων θηρεύειν : Πλάτ.Σοφ.220C **τοῦτο μὲν ἄρα ἑρκοθηρικὸν τῆς ἄγρας τὸ μέρος φήσομεν.**

ἑρκόπεζα (ἡ) Ἡσ. κ. Φώτ. φράκτης μετ' ἀκανθῶν· Ἡσ. «τὰ τῶν νεῶν (πιθ. διόρθ. τειχῶν) ἔξωθεν περιτιθέμενα πρὸς τὸ μὴ ὑπερβατὰ εἶναι ἀκανθώδη ξύλα».

ἕρκος-εος(-ους) (τὸ) (ἔργω, εἴργω) αἰσθητὸς φραγμός : Πλάτ. Σοφ.220B « ὅτι πᾶν ὅσον ἂν ἕνεκα κωλύσεως εἴργῃ τι περιέχον, ἕρκος εἰκὸς ὀνομάζειν »· || περίβολος, φράκτης κήπων, ἀμπε-

λώνων : Ἰλ.Ε 90 **τὸν** (χείμαρρον) . . **οὔτ' ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων ἐλθόντ' ἐξαπίνης,** αὐτ.Σ564 **περὶ δ' ἕρκος ἔλασσεν κασσιτέρου,** Ὀδ.Η 113· ‖ εἰδ. περίβολος περὶ τὴν αὐλὴν οἰκίας, αὐλόγυρος : Ὀδ.Φ 238 **ἢν δέ τις ἢ στοναχῆς ἠὲ κτύπου ἔνδον ἀκούσῃ ἀνδρῶν ἡμετέροισιν ἐν ἕρκεσι, μή τι θύραζε προβλώσκειν,** Σολ. 4,29 **ὑπὲρ ἕρκος ὑπερθορεῖν,** Ἡρ.6,134 **τὸν δὲ . . τὸ ἕρκος θεσμοφόρου Δήμητρος ὑπερθορεῖν·** ‖ τὸ περιπεφραγμένον τμῆμα οἰκίας,ἡ αὐλὴ οἰκίας: Ἰλ.Π 231 **εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ,**Ὀδ.Θ 57 **πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε καὶ ἕρκεα καὶ δόμοι ἀνδρῶν ἀγρομένων·** ‖ ἐν περιφρ. **Κίσσιον ἕρκος** τὰ Σοῦσα : Αἰσχ.Πέρσ.17 **τὸ παλαιὸν Κίσσιον ἕρκος προλιπόντες ἔβαν·** ‖ ὁμ. **γαίας ἕρκος** πόλις : Εὐρ.Ἡρακλ.441 **ποῖον δὲ γαίας ἕρκος οὐκ ἀφίγμεθα;·** ‖ ὁμ. **ἕρκος ἱερὸν** ὁ βωμός : Σοφ.Τρ.607· ‖ ὁμ. **ἕρκος ἅλμας** ἡ θάλασσα : Πίνδ.Π 2,147 **ἀβάπτιστος εἶμι φελλὸς ὡς ὑπὲρ ἕρκος ἅλμας·** ‖ ἐπὶ τοῦ ὀστράκου τοῦ περικλείοντος τὴν πίνναν : Πλούτ.Ἠθ.920Β·
2) τεῖχος πρὸς ὑπεράσπισιν, προμαχὼν : Ἰλ.Ο 567 **φράξαντο δὲ νῆας ἕρκεϊ χαλκείῳ,** Ἡρ.7,191 **ἕρκος ὑψηλὸν ἐκ τῶν ναυηγίων περιεβάλοντο,** αὐτ. 9,99 **αὐτοὶ δὲ συνεφόρησαν τὰ γέρρα ἕρκος εἶναί σφι·** ‖ ἐν περιφρ. **ἕρκος ὀδόντων** τὸ ἐκ τῶν δύο σειρῶν ὀδόντων σχηματιζόμενον οἱονεὶ φράγμα : Ἰλ.Δ 350 **ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;,** αὐτ.1409, Ὀδ.Κ 328· ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ἀγγέων ἕρκος** ἀντὶ ἄγγη : Πίνδ.Ν 10,36· ‖ ὁμ. **σφραγῖδος ἕρκος** ἀντὶ σφραγίς : Σοφ.Τρ.615 **τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπὸν μαθήσεται·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **μέλαν ἕρκος ἅλας** ἡ θάλασσα : Πάπ. **3)** μτφ. πᾶς φραγμὸς ἢ μέσον ὑπερασπίσεως : Ἰλ.Ο 646 **στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο τὴν αὐτὸς φορέεσκε ποδηνεκέ', ἕρκος ἀκόντων,** αὐτ.Ε 316, Αἰσχ.Πέρσ.89 **ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν,** Θεόκρ.25,279 **ἀμφεθέμην μελέεσσιν ἕρκος ἐνυαλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο·** ‖ συνεκδ. ἐπὶ προσ., ὑπερασπιστής, πρόμαχος, οἱονεὶ προπύργιον τῶν ἄλλων : Ἰλ.Α 284 **λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται,** αὐτ.Γ 229 **οὗτος δ' Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,** αὐτ.Ζ 5· ‖ ἐπὶ ἀνδρείως μαχομένων στρατιωτῶν : Ἰλ.Δ 299 **πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλούς,ἕρκος ἔμεν πολέμοιο·** ‖ ἐπὶ τῆς Κλυταιμήστρας : Αἰσχ.Αγ.257 **ὡς θέλει τόδ' ἄγχιστον Ἀπίας γαίας μονόφρουρον ἕρκος·** ‖ ἀπολ. : Πίνδ.Π 5,151 **ἀγωνίας δ' ἕρκος οἷον σθένος·** **4)** τὸ δίκτυον, βρόχος πρὸς σύλληψιν πτηνῶν : Ὀδ.Χ 469 **κίχλαι τανυσίπτεροι ἠὲ πέλειαι ἕρκει ἐνιπλήξωσι,** Σοφ.ἀπ.382 **σπίζ' ὅπως ἐν ἕρκεσιν,** Ἀριστοφ.Ὄρν.528 **πᾶς τις ἐφ' ἡμῖν ὀρνιθευτὴς ἵστησι βρόχους, παγίδας . . ἕρκη . .·** ‖ πρὸς σύλληψιν ἐλάφων : Πίνδ.Ν 3,51· ‖ ὁ ὑπὸ τῶν Σιγαρτίων νομάδων ἐν χρ. βρόχος : Ἡρ.7,85 **οἱ δὲ ἐν ἕρκεσι ἐμπαλασσόμενοι διαφθείρονται·**
5) μτφ.: Αἰσχ.Ἀγ.1611 **οὕτω καλὸν δὴ καὶ τὸ κατθανεῖν ἐμοί, ἰδόντα τοῦτον τῆς δίκης ἐν ἕρκεσιν,** Σοφ.ΑΙ.60 **εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά,** Εὐρ. Μήδ.986· ‖ φρ. **χρυσόδετα ἕρκη γυναικῶν** ὁ χρυσοῦς ὅρμος δι' οὗ ἐξηπατήθη ἡ Ἐριφύλη νὰ προδώσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς : Σοφ.Ἠλ.838.

ἑρκοῦρος-ον μτγν. ὁ φυλάττων ἕρκος τι ἢ περίβολον : Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 12,257 **ἁ πύματον καμπτῆρα καταγγέλλουσα κορωνίς, ἑρκοῦρος γραπταῖς πιστότατα σελίσι.**

ἑρκόω γλωσσ. . περιχαρακῶ, περιτειχίζω.

ἑρκτή (ἡ) Ἰων. ἀντὶ εἱρκτή βλ.λ.

ἑρκτήρ-ῆρος (ὁ) Ἡσ. « μαρσίππιον (-ιος, κῶδ. σάκκας, ἢ ἕρκτης καὶ πράκτης».

ἑρκτός-ή-όν μτγν. ὁ ῥεκτός, ὁ δυνάμενος πραχθῆναι : Ἀρρ.Ἰνδ.20 **οὐδὲν ὅ τι οὐ τολμηρόν τι ἐκείνῳ καὶ ἑρκτόν.**

ἕρκτωρ-ορος (ὁ) (ἔρδω) ὁ πράττων : Ἀντίμ. Ἐλεγ.ἀπ.5 **τῶν μεγάλων ἑρκτορές εἰσι κακῶν.**

ἑρκύνια (τὰ) Ἡσ. «ἑορτὴ Δήμητρος» (κῶδ.ἑρκήνια).

ἕρμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. (ἐκ θέματός τινος ἐνέχοντος τὴν σημ. τοῦ ὑπεγείρειν ὡς καὶ τὸ ἑρμός), ὑποστήριγμα, στήριγμα, ἐπὶ τῶν ὑποβάθρων τοῦ πλοίου, τῶν φαλαγγίων, τῶν δοκῶν, δι' ὧν ἐκρατεῖτο ὄρθιον, ἀνασυρόμενον εἰς τὴν ξηράν : Ἰλ.Α 486 **ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν,** αὐτ.Β 154·
2) μτφ. ἐπὶ ἀνδρῶν, στήριγμα, τῶν ἄλλων, πρωτοστάτης, ἰδ.στρατοῦ : Ἰλ.Π 549 **Τρῶας δὲ κατὰ κρῆθεν λάβε πένθος ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος ἔσκε,** Ὀδ.Ψ 121 **ἡμεῖς δ' ἕρμα πόληος ἀπέκταμεν·** ‖ ὁμ. μτφ. : Πλάτ. Νόμ.737Α **τοῦτο μὲν οἷον ἕρκος πόλεως ἡμῖν κείσθω,** Πλούτ.Ἠθ.814C **ἕρμα τῆς πολιτείας βέβαιον,** Δίων Κ ἀπ.40,15 **ἕρμα ἐχέγγυον ἑταιρίας,** Γαλ.19,208·
3) ὕφαλος ἐν τῇ θαλάσσῃ : Ἀλκ.26,6, Ἀνακρ.36 **ἄσημα ἕρματα** (ἀφανεῖς ὕφαλοι), Αἰσχ.Ἀγ.1007 **ἄφαντον ἕρμα,** Ἡρ.7,183, Θουκ.7,25 **περὶ ἕρμα περιβάλῃ τὴν ναῦν,** Διον.Ἀλ.Ῥωμ.1,52 **ἕρμασιν ὑφάλοις,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,101 **ἐξώκειλε τὴν ναῦν . . εἰς ἕρμα γῆς ἁπαλόν·** **4)** ὕψωμα, λοφίσκος, σωρὸς χώματος ἢ λίθων, τούμπα : Σοφ.Ἀντ.849 (κῶδ. ἔργμα, δ.ἀνάγν. ἔργμα), Ἐπιγρ. **ἐρισθενὲς ἕρμα θανοῦσιν,** Φιλόξ.ἐν ΑΠ 9,319 **ἀφετήριον ἕρμα** (τὸ μέρος ἐξ οὗ ἐξορμᾷ τις)· ‖ ἐν φρ. **ἕρματα τῶν θεμελίων** ὑπολείμματα, ἐρείπια τῶν θεμελίων : Διόδ.Σ 5,70 **διαμένειν ἔτι καὶ νῦν ἕρματα τῶν θεμελίων·** ‖ εἰδ. ἐν τῇ νεωτ. μηχ. στρῶμα ἐκ σκύρων, ἐντὸς τοῦ ὁποίου τοποθετοῦνται οἱ στρωτῆρες (τραβέρσαι), ἐφ' ὧν στηρίζονται οἱ τροχιαὶ τοῦ σιδηροδρόμου· **5)** εἰδ. ἐν φρ. **ἕρματα πλοίων** πρόσθετον βάρος τιθέμενον εἰς τὸ κύτος πλοίου ἢ λέμβου πρὸς αὔξησιν τῆς εὐσταθείας αὐτῶν ἢ ἐντὸς τῆς λέμβου τῶν ἀεροστάτων πρὸς ῥύθμισιν τῆς ἀνυψώσεως οὕτων, ἡ σαβούρα : Ἀριστλ.ΖΙ 626b,25 **ὅταν δ' ἄνεμος ᾖ μέγας, φέρουσι λίθον ἐφ' ἑαυταῖς ἕρμα πρὸς τὸ πνεῦμα,** Πλούτ.Ἠθ.782Β· ‖ κ.μτφ.: Χρύσ. Στωϊκ.2,299 **τῆς ψυχῆς ἐχούσης ἕρμα,**Σωκρ.π.Στοβ. 3,3,61 **τὸ ἀπὸ τῆς φρονήσεως ἕρμα,** Πλούτ.Λυκ.6 **αἰωρουμένη γὰρ ἡ πολιτεία . . οἷον ἕρμα τὴν τῶν γερόντων ἀρχὴν ἐν μέσῳ θεμένη καὶ ἰσορροπήσασα,** Δίων Κ 46,3· ‖ ὁμ. μτφ. ἐν Αἰσχ.Ἱκ. 580 **λαβοῦσα δ' ἕρμα Δῖον ἀψυδεῖ λόγῳ γείνατο παῖδ' ἀμεμφῆ** (συλλαβοῦσα καὶ ἐγκυμονήσασα διὰ τοῦ Διός)· ‖ πιθ. μτφ. ἐν Ἰλ.Δ 117 **σύλα πῶμα φαρέτρης, ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν ἀβλῆτα πτερόεντα, μελαινέων ἕρμ' ὀδυνάων** (ὁ στίχος αὐτὸς ἠθετεῖτο ὑπὸ τοῦ Ἀριστάρχου)· ‖ εἰδ. νεώτ. μτφ. ἀρχαὶ ἠθικαί : **ἄνθρωπος ἄνευ ἕρματος** ἀσταθὴς τὸν χαρακτῆρα, ἀνερμάτιστος βλ.λ. **6)** ἐν τῷ πληθ. **ἕρματα** (εἴρω = συνδέω) τὰ ἐνώτια : Ἰλ.Ξ 182 **ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐυτρήτοισι λοβοῖσιν τρίγληνα μορόεντα,** Ὀδ.Σ 297· **7)** δεσμός, ταινία, βρόχος : Αἰλ.ΖΙ 17,25 **ἕρματα ἰσχυρὰ ὑποπλέκουσιν·** ‖ ἐπὶ τῶν σπειρῶν ὄφεως : Αἰλ.ΖΙ 17,37 **ταῖς ἐκείνου σπείραις περιπεσὼν ἕρμασιν.**

ἑρμαγέλη (ἡ) μτγν. μέγα πλῆθος τέκνων, ἀγέλη τέκνων γεννηθέντων **ἐκ τῆς Ἑρμιόνης** : ΑΠ 11,353.

ἑρμάδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ Ἑρμῆς, θωπευτικὴ προσηγορία τοῦ Ἑρμοῦ : Λουκ.Χαρ.1 **πρὸς τοῦ πατρός, ὦ φίλτατον Ἑρμάδιον, μὴ καταλίπῃς με·**
2) ὑποκ. τῶν λιθίνων Ἑρμῶν βλ.λ. : Ἐπιγρ., Σουΐδ.

ἑρμάζω (ἕρμα) στηρίζω, στερεώνω : Ἱππ. Ἄρθρ.44 **ἑρμῆσαι . . πρὸς τὴν κλίμακα προστήσαντα·** **2)** Ἡσ. « ἑρμάσαι· ἐλαφρῶς περιελίξαι».

Ἑρμαθήνη (ἡ) μτγν., πιθ. προτομὴ ἐπὶ στήλης μετὰ διπλῆς κεφαλῆς, τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἀθηνᾶς, δ. ἑρμ. στήλη Ἑρμοῦ μετὰ κεφαλῆς Ἀθηνᾶς: Κικ.Ἀττ.I,I,5, αὐτ.I,4,3.

ἑρμαῖα Ἡσ. «λέγεται δὲ καὶ παίδων οὕτως ἀγὼν παρὰ Συρακοσίοις».

ἑρμαΐζω μσν. ἐν τῷ μέσ. **ἑρμαΐζομαι** μιμοῦμαι τὸν Ἑρμῆν: Εὐστ.10,25.

ἑρμαϊκός-ή-όν μτγν., μσν. κ.νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Ἑρμῆν, ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἢ ὅμοιος τῷ Ἑρμῇ: Μαρῖν. Πρόκλ.28 **τῆς ἑρμαϊκῆς σειρᾶς,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ. I,108 **ἑρμαϊκὰ ἐνώτισαι ῥήματα·** ‖ ὁ τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ: Πρόκλ.Ἀλκ.113C· ‖ κ.ἀστρολ. ἐπί τε τοῦ πλανήτου καὶ ἐπί τινων ζῳδίων: Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),238 **Ἑρμαϊκαὶ πράξεις,** Ἰαύλ.Λαοδ. ἐν Κατ. Ἀστρλ.Κ 5(I),187· **2)** εἰδ.ἐν τῷ πλ. **ἑρμαϊκοὶ** πεπαιδευμένοι ἄνδρες, λόγιοι, φιλόλογοι, ὡς προστατευόμενοι ὑπὸ τοῦ λογίου Ἑρμοῦ (οἱ τοῦ Ὁρατίου viri Mercuriales): Θεόδ.Ὑρτ. ἐν Notices des Mss.6,45 **τοὺς ἑρμαϊκοὺς ἄνδρας καὶ μουσικοὺς πρὸ τῶν ἄλλων πάντων τιθέμενος·** **3)** ἐν τῷ πλ. δῶρον τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ, ἀπροσδόκητος τύχη, εὕρημα, τὸ ἕρμαιον βλ.λ.: Κατ.Ἀστρλ.Κ I,150· **4)** νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς **τὸν** ποταμὸν Ἕρμον: **Ἑρμαϊκὸς ἢ Ἑρμαῖος κόλπος** ὁ κόλπος τῆς Σμύρνης· ἐπίρρ. μσν. -**κῶς** λογίως: Εὐστ.818,19.

ἕρμαιον (τό) κ. νεώτ. τὸ ἐκ τοῦ θεοῦ Ἑρμοῦ δῶρον, θεόπεμπτον εὕρημα, ἀπροσδόκητος τύχη, ἀνέλπιστον κέρδος, κελεπούρι: Σοφ.Ἀντ.397 **κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο, ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε,** Πλάτ.Φαίδ.107C **εἰ μὲν γὰρ ἦν ὁ θάνατος τοῦ παντὸς ἀπαλλαγή, ἕρμαιον ἂν ἦν τοῖς κακοῖς ἀποθανοῦσι,** αὐτ.Γοργ. 486E,Δημ.986 **τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων ἕρμαιον νομίσαντες ἑαυτῶν·** ‖ ἐν **φρ.** παρ' ἀρχαίοις **κοινὸν τὸ ἕρμαιον** ἐπὶ εὑρήματος, ὃ εὑρίσκον δύο ἢ περισσότεροι· ‖ εἰδ. νεώτ. ναυτ. πᾶν ἀδέσποτον ἀντικείμενον ἀνὰ τὸ πέλαγος φερόμενον ἢ εἰς τὸν αἰγιαλὸν ἐκβραζόμενον (οἷον συντρίμματα ναυαγίου, ἤλεκτρα, κοράλλια, κογχύλια)· ‖ δθ. κ. μτφ. λεία, θῦμα, παίγνιον: **τὸ σκάφος ἐγένετο ἕρμαιον τῶν κυμάτων, - ἄνθρωπος ἕρμαιον τῶν παθῶν του·** **2)** ὁ ἕρμαξ βλ.λ.:Σχόλ.Ὀδ.Π 471· **3)** τύμβος: Ἐπιγρ.· **4)** ἡρύγγη βλ.λ.: ΨΔιοσκ.3,21· ‖ ἀλόη βλ.λ.: αὐτ.3,22· **5)** ἐν τῷ πλ. **ἕρμαια** (ἐνν. ἱερὰ) ἀγωνιστικαὶ ἑορταὶ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ, ὁ ὁποῖος ἐκαλεῖτο καὶ Ἀγώνιος: Πλάτ.Λύσ.206D **ὡς Ἕρμαια ἄγουσιν.. οἵ τε νεανίσκοι καὶ οἱ παῖδες,** Αἰσχίν.I,10 **περὶ Ἑρμαίων ἐν ταῖς παλαίστραις,** Ἐπιγρ.· **6)** **Ἕρμαιον** (τό) ἱερὸν τοῦ Ἑρμοῦ: Ἐπιγρ.

ἑρμαῖος-α-ον ὁ ἐκ τοῦ Ἑρμοῦ καλούμενος: Ὀδ.Π 471 **ὅθι θ' Ἑρμαῖος λόφος ἐστίν** (σχόλ. «ἑρμαῖος σὺν λόφος ἀντὶ τοῦ σημεῖον τῆς ὁδοῦ· τὰ γὰρ σημεῖα τῶν Ῥωμαίων μιλίων Ἑρμαίους λόφους καλοῦσιν»), Αἰσχ.Ἀγ.283 **ἴδη μὲν πρὸς Ἑρμαῖον λέπας Λήμνου·** **2)** ὁ τοῦ Ἑρμοῦ, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν Ἑρμῆν: Ἄρατ.674 **ἑρμαίη τε λύρη·** ‖ **Ἑρμαῖος** (ὁ) (μὴν) ἐνν. μὴν ἐν Ἄργει, Βοιωτίᾳ καὶ τῷ Κοινῷ τῶν Αἰτωλῶν: Πολύαιν.8,33, Ἐπιγρ.· **3)** ὁ κερδαλέος, ἐπικερδής: Αἰσχ.Εὐμ. 947 **πλουτόχθων ἑρμαῖαν δαιμόνων δόσιν τίοι·** **4)** ὄνομ. κόλπου δ. ἑρμαϊκὸς βλ.λ.

ἑρμαΐς-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ ἑρμαῖος βλ.λ., ἡ τοῦ Ἑρμοῦ: Ἱππ.Ἐπιστ.17 **ἑρμαῒς κρήνη.**

ἑρμαϊσταί (οἱ) Ἐπιγρ. θίασος ἢ ἑταιρεία λατρευτῶν τοῦ Ἑρμοῦ: **κοινὸν τὸ Ἑρμαϊστᾶν, ἑρμαϊσταὶ θεσμοφοριασταί.**

ἑρμαιών-ῶνος (ὁ) Ἐπιγρ. ὀνομασία μηνὸς ἐν Ἁλικαρνασσῷ· ‖ ὁμ. ὀνομασία μηνὸς καὶ ἐν Κέῳ.

ἑρμακιά (ἡ) γλωσσ. Δουκάγγ. «αἱμασιά, τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον ἄνευ πηλοῦ τειχίον, ὃ νῦν ἑρμοκιὰς καλοῦσι».

ἕρμακον Ἡσ. «ὄρνεον».

ἑρμάν ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἕρμα βλ.λ.: Φώτ.Ἁρπακρ.

ἑρμαν(ν)ία (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος **σαρκοκοπτιδῶν** ἀκάρεων· **2)** βοταν.γέν. **μαλαχωδῶν** φυτῶν.

ἑρμάνουβις-ιος (ὁ) μτγν. ἐξηλληνισμένος τύπος τοῦ Ἀνούβιος, αἰγυπτιακοῦ θεοῦ τοῦ **νεκρικοῦ ὁμίλου,** ἐκ συνταυτισμοῦ πρὸς τὸν Ἑρμῆν: ΑΠ II,360, Γρηγ.Ναζ.2,14Λ.

ἕρμαξ-ακος (ὁ) (ἕρμα).μτγν. σωρὸς **λίθων σεσωρευμένων** περὶ τὰ παρὰ τὴν ὁδὸν **ἀγάλματα** τοῦ Ἑρμοῦ κατὰ παλαιὰν συνήθειαν, **καθ' ἣν οἱ** πρὸ αὐτῶν διερχόμενοι διαβάται ἔρριπτον **ἕνα** λίθον εἰς τὸν σωρόν: Νίκ.Θηρ.150 **τῶν οἱ μὲν λίθακάς τε καὶ ἕρμακας ἐνναίοντες,** Ἐπικ. ἐν **Πάπ. λιθακές τε καὶ ἕρμακες·** **2)** Ἡσ. ἐν τῷ **πλ.**: «ἕρμακες, αἱ ὕφαλοι πέτραι».

ἑρμάρι(ον) (τό) λεξ. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀρμάρι** βλ.λ.· ΕΜ 146,56 «ὅτι τὰ λεγόμενα παρ' ἡμῖν **ἀρμάρια** ἑρμάρια ὀφείλουσι λέγεσθαι.., οἱ γὰρ Ἕλληνες οἷά τινας ἀνδριάντας ἐποίουν μήτε **χεῖρας** μήτε πόδας ἔχοντας· τούτους δὲ ἑρμᾶς ἐκάλουν· οὗ ὑποκοριστικὸν ἑρμάριον»: Παπαδ.Χριστ.Τερπ. 26 **ἔμεινε χωρὶς ἄρτον εἰς τὸ ἑρμάρι.**

Ἑρμᾶς (ὁ) βοιωτ. κ. δωρ. ἀντὶ Ἑρμῆς βλ.λ.

ἕρμασις-εως (ἡ) (ἑρμάζω) δωρ. **ἕρμασσις** τὸ ἑρμάζειν, ἡ ὑποστήριξις, στερέωσις: Ἐρωτιαν.ἐν λ. ἥρμασται, Ἐπιγρ. **αὐλῶν ἑρμάσσιος ποὶ τᾶι δύται.**

ἕρμασμα-ατος (τό) (ἑρμάζω) τὸ ἔρεισμα, τὸ στήριγμα: Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.25.

ἑρμασμός (ὁ) (ἑρμάζω) τὸ ἑρμάζειν, ἡ ἕρμασις βλ.λ.; ἡ ὑποστήριξις: Ἱππ.Ἀγμ.29.

ἑρμᾰτίζω κ. νεώτ. ἑρμάζω, ὑποστηρίζω **διὰ** χειρουργικῆς ἀρτάνης, ἐπιδέσμου: Ἱππ.Ἀγμ.23 **ἢν ἐπαιωρῆται ὁ ποὺς τῆς ἄλλης κνήμης ἡρματισμένης·** **2)** κ. νεώτ. θέτω, τοποθετῶ ἕρμα, σαβούρα: Πλούτ.Ἠθ.967B **ἀνεμώδες τι μέλλουσαι κάμπτειν ἀκρωτήριον ἑρματίζουσιν ἑαυτάς·** κ. παθ. μτφ.: Φιλόδ.Θαν.18 **τοῖς ἀξιολόγοις ἀγαθοῖς ἡρματίσθαι·** ‖ κ. μέσ. ἑρματίζω ἐμαυτόν, ἰσαρροπῶ: Πλούτ.Ἠθ.979B **ὅταν αἴσθωνται μέλλοντα χειμῶνα, ἑρματιζομένους λιθιδίοις, ὅπως μὴ περιτρέπωνται διὰ κουφότητα·** **3)** τὸ μέσ. μτβ. παραλαμβάνω, λαμβάνω τι ὡς ἕρμα: Εὐρ.ἀπ.402,8 **νύμφας ἐς οἴκους ἑρματίζονται,** Λυκόφρ.1319 **τὴν γνωτοφόντιν καὶ τέκνων ἀλάστορα εἰς τὴν λάληθρον κίσσαν ἡρματίξατο** (σχόλ. «τὴν Μήδειαν εἰς τὴν Ἀργὼ ἀνεβίβασεν»)· ῥηματ.π.ἑρματισμός, ἑρμάτισις.

ἑρματικός-ή-όν πάπ. ὁ ἐπὶ στερεᾶς βάσεως ἑδραζόμενος, ἱστάμενος, ὁ στερεός, ὁ βέβαιος, ὁ ἀσφαλής: **ἑρματικὸς κράββατος.**

ἑρμάτισις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ ἑρματίζειν, ἑρματισμός· **2)** ἡ τοποθέτησις ἕρματος εἴς τι πλοῖον ἢ ἀερόστατον, σαβούρωμα.

ἑρματισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἑρματίζειν βλ.λ., ἡ τοποθέτησις ἕρματος εἴς τι πλοῖον ἢ ἀερόστατον, τὸ σαβούρωμα.

ἑρματίτης (ὁ) μτγν. ὁ χρησιμεύων ὡς ἕρμα τῶν πλοίων: Λυκόφρ.618 **ἑρματίτης λίθος** (κτ. σχόλ. ὁ ἴσως τὴν ναῦν λίθος ἢ ἡ ἄγκυρα).

ἑρματοδόκη (ἡ) νεώτ. ναυτ. τὸ πρόραθεν τῆς οὐρᾶς τῆς αὐτοκινήτου τορπίλλης διαμέρισμα, ἐν τῷ πυθμένι τῆς ὁποίας στερεοῦνται ὡς ἕρμα μολύβδινα τεμάχια διὰ τὴν καλὴν τῆς τορπίλλης πλευστότητα.

ἑρματοφόρος-ον νεώτ. ὁ φέρων ἕρμα, ἰδ. ἐπὶ μικροῦ πλοίου μεταφέροντος εἰς πλοῖον ἢ παραλαμβάνοντος ἀπὸ πλοίου ἕρμα.

ἑρμαφροδισία (ἡ) νεώτ. ὁ ἑρμαφροδιτισμός.

ἑρμαφροδιτισμός (ὁ) νεώτ. κ. ἑρμαφροδισία

(ἡ) τὸ φαινόμενον τῆς συνυπάρξεως ἀρρένων καὶ θηλέων γεννητικῶν ὀργάνων ἐν τῷ αὐτῷ ἀτόμῳ.

ἑρμαφρόδῖτος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ υἱός τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τῆς Ἀφροδίτης, μετέχων τοῦ ἄρρενος καὶ τοῦ θήλεος γένους: Διόδ.Σ 4,6 **Ἑρμαφρόδιτον, τὴν τοῦ σώματος φύσιν ἔχοντα μεμιγμένην ἐξ ἀνδρὸς καὶ γυναικός,** Λουκ.Θε.Δ 23,1· || δθ. κ. νεώτ. ζωϊκὸν ἄτομον, ἐφ' οὗ συνυπάρχουσι τὰ διακριτικὰ γνωρίσματα ἀμφοτέρων τῶν φύλων ἐν πλήρει μορφολογικῇ ἢ ἐν ἀτροφικῇ καταστάσει ἢ ἐν ὑποτυπώδει μορφῇ, ἀνδρόγυνος, ἀρσενικοθήλυκος: Γαλ.4,619· **2)** ἄγαλμα μετὰ διπλῆς κεφαλῆς Ἑρμοῦ καὶ Ἀφροδίτης: Πλίν.ΦΙ 34,19,20· **3)** νεώτ. μτφ. ὁ ἐνέχων ἀντιφατικὰς ἰδιότητας, ὁ ἀμφίρροπος, ἀκαθόριστος: **ἡ κατάστασις εἶναι ἑρμαφρόδιτος·** **4)** ὡς ἐπίθ. ὁ τοῦ ἑρμαφροδίτου· δθ. **ἑρμαφρόδιτον πάθος** ὁ ἑρμαφροδιτισμός: Λεωνίδ. Ἰατρ.π.Παῦλ.Αἰγ.6,69· **5)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. **ἑρμαφρόδιτον πλοῖον** ἡ γαυλολιβυρνὶς βλ.λ.

Ἑρμάων-ονος κ. συνηρ. **Ἑρμᾶν** ὁ Ἑρμῆς: Ἡσίοδ.ἀπ.23, Καλλ.ἀπ.32Ρ.

Ἑρμείας-ου (ὁ), μτγν.-ης ἐπ. τ. τοῦ Ἑρμῆς: Ὀδ.Α 42, Καλλ.Ἄρτ.69.

ἑρμειακός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν Ἑρμῆν: Τζέτζ.Λυκόφρ.835.

ἑρμεῖον (τό) μτγν. μικρὸς ναὸς τοῦ Ἑρμοῦ ἢ πιθ. ἕρμαξ: Στράβ.8,3,12 **συχνὰ δὲ καὶ ἑρμεῖα ἐν ταῖς ὁδοῖς.**

ἕρμειος-ον ἐν τῷ πληθ. οὐσ. π. Ἡσ. «ἀπὸ δήμου, λέγονται γάρ τινες Ἕρμειοι τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς».

ἑρμελίνη (ἡ) νεώτ. ζῳολ. ἡ ὀζοϊκτὶς βλ.λ.

ἑρμελλῖδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. **πολυχαιτῶν** ζωνοσκωλήκων.

ἑρμέρως-ωτος (ὁ) μτγν. ἄγαλμα μετὰ διπλῆς κεφαλῆς Ἑρμοῦ καὶ Ἔρωτος: Πλίν.ΦΙ 36,4,10.

ἑρμκών Ἡσ. «σωρὸς λίθων».

ἑρμή Ἡσ. «ἔξοδος».

Ἑρμήδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ Ἑρμῆς: Ἀριστφ.Εὐρ. 924· || ὡς θωπευτικός ὅρος: αὐτ.382 (γρ.κώδ.-ίδιον).

ἑρμηνεία (ἡ) (ἑρμηνεύω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐξήγησις, διασάφησις ἐννοίας, ἐκφράσεως ἢ ἐκδηλώσεως ἢ ἐνεργείας ἄλλου τινὸς προσ., ἰδ. ἀποσαφήνισις ἐννοίας λόγου κεκρυμμένης ἢ σκοτεινῆς ἢ πολλῶν περιεκτικῆς ἢ διφορουμένης, οἷον λέξεως, φράσεως, περικοπῆς, συγγράμματος, διατετυπωμένης διδασκαλίας κττ.: Πλάτ.Θεαίτ. 209Α **λόγος δέ γε ἦν ἡ τῆς σῆς διαφορότητος ἑρμηνεία,** αὐτ.Πολ.524Β **αὗταί γε ἄτοποι τῇ ψυχῇ αἱ ἑρμηνεῖαι καὶ ἐπισκέψεως δεόμεναι,** Ἰσίδ. Πηλ.Ἐπιστ.1,42 **ἑρμηνεία εἰς θεῖον ἄνθρακα, - κακόβουλος ἑρμηνεία τῶν λόγων μου, - πεπλανημένη ἑρμηνεία τῆς μηχανικῆς θεωρίας·** || εἰδ. ἐπὶ τῶν ἐκκλ. κειμένων, ἐξηγητική, διευκρινητική, ὑπομνηματικὴ ἀνάπτυξις τοῦ περιεχομένου: Φώτ. Βίβλ.7,8 **Χριστιανοῦ βίβλος ἑρμηνεία εἰς τὴν Ὀκτάτευχον,-ἑρμηνεία εἰς τὸ Ψαλτήριον - τῶν Ἁγίων Γραφῶν, - γραμματικὴ ἑρμηνεία - ἀλληγορικὴ ἢ μυστικὴ ἑρμηνεία·** || ὁμ. εἰδ. ἀναφ. πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν, ἡ ὀρθὴ κατανόησις καὶ ἔκφρασις ἔργου τινὸς τέχνης· νεώτ. κ. δημ. ἡ καλὴ ἀπόδοσις, ἐκτέλεσις θεατρικοῦ ἢ μουσικοῦ ἔργου: Πλούτ.Ἠθ.1138Α **ἡ ἑρμηνεία τῆς συμφωνίας τοῦ Μπετόβεν ἦτο ἐπιτυχής·** **2)** ἡ διὰ τοῦ λόγου ἐκδήλωσις τῶν διανοημάτων, ἡ ἱκανότης, δύναμις περὶ τὸ ἐκφράζεσθαι: Ξεν.Ἀπομν.4,3,12 **τὸ δὲ καὶ ἑρμηνείαν δοῦναι,** Ἀριστλ.ΖΜ 660a,35 **χρῶνται τῇ γλώττῃ καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἀλλήλοις,** Ἑρμογ. Εὑρ.1,1· || κτ. πληθ. ἡ ἱκανότης, δεξιότης, κομψότης ἐν τῷ γραπτῷ λόγῳ, τὸ συγγραφικὸν τάλαντον: Διον.Ἀλ.Πομπ.1,2 **αἱ πλατωνικαὶ ἑρμηνεῖαι** (κομψότητες ἐν τῇ διατυπώσει)· **3)** ἡ μεταγλώττισις, ἡ ἀπό τινος γλώσσης εἰς ἄλλην μετάφρασις (interpretetio): ΚΔ Κορ.Ι,12,10 **ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν,** Ἀριστέ.13 **ἑρμηνείας προσδεῖται,** Πάπ. **ἑρμηνεία τῶν Ρωμαϊκῶν·** || ἡ δεξιότης τοῦ ἐξηγεῖν ἐκ ξένης γλώσσης· || φρ. **ἑρμηνείαν ἔχειν** σημαίνειν ἐν μεταγλωττίσει (πρβλ. φρ. ὅ ἐστι μεθερμηνευόμενον): Φίλ.1,232, Πορφ.Πλωτ.17· **4)** νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἀρχ. φιλολογίαν, ἡ κειμένου μηκέτι ὁμιλουμένης γλώσσης (οἷον ἀρχ. ἑλληνικῆς, λατινικῆς, ἑβραϊκῆς) κ. ἰδ. δυσκόλου τινὸς χωρίου ἢ λέξεως ἀμφιβόλου σημ. μετάφρασις εἰς νεωτέραν γλῶσσαν, παρ' ἡμῖν δὲ κυρ. εἰς τὴν νεωτ. ἢ δημ. ἑλληνικήν: **ὀρθὴ - ἀποδεκτὴ - ἀμφισβητουμένη - διάφορος - ἐσφαλμένη ἑρμηνεία·** **5)** νεώτ. κ. δημ. εἰδ. νομ. ἡ πρὸς διάγνωσιν τῆς ἔν τινι νόμῳ βουλήσεως τοῦ νομοθέτου ἐπιστημονικὴ ἐργασία διὰ παραβολῆς καὶ συγκρίσεως πρὸς τὴν ὅλην νομοθεσίαν ἢ πρὸς σχετικοὺς νόμους ἢ δι' ἀναδρομῆς πρὸς τὰς ὁ. νομοθεσίας ἢ πρὸς τὰς συνθήκας τὰς προκαλεσάσας τὸν νόμον κ. ἄ.: **διασταλτικὴ - συσταλτικὴ - κατ' ἀναλογίαν - ἐξ ἀντιδιαστολῆς ἑρμηνεία·** || συνεκδ. **αὐθεντικὴ ἑρμηνεία** ἡ διὰ νεωτέρου νόμου γινομένη διασάφησις (ἑρμηνεία) παλαιοτέρου νόμου· || ὁμ. ἡ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ νόμου καὶ ἐν συσχετίσει πρὸς τοῦτον διὰ λογικῆς ἐπακολουθίας ἐξήγησις, διασάφησις, προσδιορισμὸς τῆς ἐννοίας τῆς ἔν τινι ἐγγράφῳ (δημοσίου, κυρ. δὲ ἰδιωτικοῦ δικαίου) διατετυπωμένης οὐχὶ σαφῶς καὶ ὡρισμένως συμφωνίας ἢ βουλήσεως, οἷον ἐν συνθήκῃ, συμβάσει, διαθήκῃ· **6)** εἰδ. ἀναφ. πρὸς φυσικὰ φαινόμενα, ἡ ἐκδήλωσις: Πλάτ.Ἐπιν.984Ε **ἀέριον δὲ γένος ἔχον ἕδραν τρίτην καὶ μέσην τῆς ἑρμηνείας αἴτιον.**

ἑρμήνευμα-ατος (τό) κ. νεώτ. ἑρμηνεία, ἐξήγησις: Εὐρ.Φοίν.470 **ἁπλοῦς ὁ μῦθος τῆς ἀληθείας ἔφυ, κοὐ ποικίλων δεῖ τἄνδιχ' ἑρμηνευμάτων,** Φίλ.2,300,-**τὰ ἑρμηνεύματα τῶν λημμάτων τοῦ λεξικοῦ πρέπει νὰ εἶναι σαφῆ·** **2)** σύμβολον, μνημεῖον: Εὐρ.Ἀνδρ.46 **Πηλεύς τε γάρ νιν ἔκγονοί τε Πηλέως σέβουσιν, ἑρμήνευμα Νηρῇδος γάμων** (σχόλ. «ἑρμήνευμα λέγει αὐτό, ἐπεὶ ἑρμηνεύει καὶ εἰς ὑπόμνησιν ἄγει τοὺς γάμους τῆς Θέτιδος»).

ἑρμηνευματικός-ή-όν γλωσσ. «ἑρμηνευματικὰ βιβλία· γλωσσάρια».

ἑρμηνεύς-έως (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἑρμηνεύων τι, ὁ ἐξηγῶν, ὁ καθιστῶν τι σαφές: Πινδ.Ὀ 2,85 **ἐς δὲ τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζει,** Αἰσχ.Ἀγ.1062, Εὐρ. ἀπ.127 **σιγᾶς· σιωπὴ δ' ἄπορος ἑρμηνεὺς λόγων,** Πλάτ.Νόμ.907D **μετὰ τὸ προοίμιον τοίνυν λόγος, οἷος ἂν τῶν νόμων ἑρμηνεὺς ὀρθῶς γίγνοιτο ἡμῖν·** || εἰδ. ἐπὶ τῶν ποιητῶν: Πλάτ.Ἴων 534Ε **οἱ δὲ ποιηταὶ οὐδὲν ἀλλ' ἢ ἑρμηνῆς εἰσὶ τῶν θεῶν, κατεχόμενοι ἐξ ὅτου ἂν ἕκαστος κατέχηται·** || εἰδ. ἐν. ἀναφ. πρὸς τὴν Χαλδαϊκὴν ἀστρολογίαν **ἑρμηνεῖς** οἱ πέντε ἐκ τῶν πλανητῶν ἀστέρων, πιστευόμενοι ὡς προσημαίνοντες μέλλοντα φυσικὰ φαινόμενα ἢ τύχας ἀνθρώπων ἢ συμβησόμενα: Διόδ.Σ 2,30· **2)** ὁ ἐξηγητής, ὁ ἀπὸ τῆς μιᾶς εἰς ἑτέραν γλῶσσαν μεταφράστης, ὁ διερμηνεύς, ὁ δραγομάνος βλ.λ.: Ἡρ.2,154 **ἀπὸ δὲ τούτων ἐκμαθόντων τὴν γλῶσσαν οἱ νῦν ἑρμηνέες γεγόνασι,** Ξεν.Ἀν.1,2,17 **πέμψας Πίγρητα τὸν ἑρμηνέα παρὰ τοὺς στρατηγοὺς τῶν Ἑλλήνων, ἐκέλευσε..,** Πάπ. **Ἀπολλώνιος ἑρμηνεὺς τῶν Τρωγλοδυτῶν·** || εἰδ. ὁ ἐν δικαστηρίῳ διερμηνεύς: Πάπ.,-**ὁ ἑρμηνεὺς ἀπαγορεύεται νὰ εἶναι ἐκ τῶν κατηγορουμένων ἢ δικαστῶν·** || εἰδ. ὁ κατὰ τοὺς χρόνους τῆς Τουρκοκρατίας διερμηνεύς, ἀνώτερος ὑπάλληλος τῆς ὀθωμανικῆς αὐλῆς, δραγομάνος βλ.λ.: Κοισ.Δαπαντ.ἐν Σάθ.3,200 **Γκίκᾳ τῷ πάνυ, καὶ κλεινῷ, καὶ πανευγενεστάτῳ**

τῆς κραταιᾶς τῷ **ἑρμηνεῖ μεγάλῳ βασιλείας** 3) ὁ μεσάζων, ὁ προξενητής, ὁ μεσολαβῶν πρὸς σύναψιν συνοικεσίου : Πάπ.' 4) ὁ μεσίτης, ἐμπαρομεσίτης : Πάπ. **ἑρμηνεῖ ὁδηγήσαντι ἐπὶ τὰ σκόρδα**, αὐτ. **ἑρμηνεὺς ἐλαίου.**

ἑρμήνευσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἑρμηνεία, ἡ ἐξήγησις : Δίων Κ 66,1· 2) τὸ ὕφος, ὁ ἐκφραστικὸς τρόπος : Λογγῖν.Ρητ.187Η.

ἑρμηνευτής (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **ἑρμηνεύτρια** ὁ ἑρμηνεύς, ὁ ἐξηγητής : Πλάτ.Πολιτ.290C **εἰσὶ δὲ οἵ τε περὶ μαντικὴν ἔχοντές τινος ἐπιστήμης διακόνου μόριον· ἑρμηνευταὶ γάρ που νομίζονται παρὰ θεῶν ἀνθρώποις**, ΠΔ Γεν.42,23 **αὐτοὶ δ' οὐκ ᾔδεισαν, ὅτι ἀκούει Ἰωσήφ· ὁ γὰρ ἑρμηνευτὴς ἀνὰ μέσον αὐτῶν ἦν**, Πολυδ.5,154· 2) νεώτ. κ. δημ εἰδ. ὁ ἀσχολούμενος εἰς τὴν ἑρμηνείαν δυσνοήτων, ἀσαφῶν χωρίων ἑλληνικῶν ἢ λατινικῶν ἢ ἄ. ἐν νεκραῖς γλώσσαις κειμένων : **πλεῖστοι ὑπάρχουν ἑρμηνευταὶ τοῦ Θουκυδίδου,-οἱ κράτιστοι τῶν ἑρμηνευτῶν τῆς Βίβλου διαφωνοῦσιν εἰς τὴν ἑρμηνείαν τῆς Ἀποκαλύψεως.**

ἑρμηνευτικός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ τῆς ἑρμηνείας, ὁ διὰ τὴν ἑρμηνείαν προοριζόμενος, κατάλληλος, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἑρμηνείαν τινός : Πλάτ.Πολιτ.260D **τί οὖν; εἰς ταὐτὸν μίξωμεν βασιλικὴν ἑρμηνευτικῇ, κελευστικῇ, μαντικῇ . .**, αὐτ.Ὅρ.414D, Φίλ.1,58 **ἑρμηνευτικὸς λόγος,-ἑρμηνευτικὰ σχόλια, - ἑρμηνευτικαὶ ἐπιστῆμαι** (αἱ ἐπιστῆμαι αἱ ἐρευνῶσαι τὰ φυσικὰ καὶ κοινωνικὰ φαινόμενα καὶ ὁρίζουσαι τοὺς νόμους αὐτῶν ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὰς κανονικὰς ἢ ἀξιολογικὰς ἐπιστήμας, αἱ ὁποῖαι ὁρίζουσι τοὺς κανόνας ἢ τὰς ἀξίας τῆς ζωῆς)· 2) φρ. **ἑρμηνευτικὴ δύναμις** ἡ δύναμις ἐκφράσεως, τὸ δῶρον, τὸ τάλαντον τοῦ ὕφους : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.34 **δύναμιν ἑρμηνευτικὴν . . ἀδίδακτόν τι τῆς φύσεως δῶρον·** προβλ. ἑρμηνεία 21· 3) οὐσ. **ἡ ἑρμηνευτικὴ** εἷς τῶν κλάδων τῆς φιλολογικῆς ἐπιστήμης, ἀσχολούμενος περὶ τὴν ἑρμηνείαν τῶν φιλολογικῶν κειμένων· ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς**, δημ. **-ά.**

ἑρμηνευτός-ή-όν νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ἑρμηνευθῇ, νὰ διασαφηνισθῇ, ἐξηγητός.

ἑρμηνεύτρια (ἡ) θηλ. τοῦ ἑρμηνευτής βλ.λ. : Σχόλ. Εὐρ.Ἱππ.589.

ἑρμηνεύω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἑρμᾱνεύω** διασαφηνίζω, ἀποσαφηνίζω τι, ἐξηγῶ, ἀναπτύσσω τι κατὰ τρόπον κατανοητὸν καὶ σαφῆ, καθιστῶ τι φανερόν : Σοφ.ΟΚ 398 **ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ; ἑρμήνευέ μοι**, Εὐρ.ἀπ.637,5, Ἀντιφ.3,2,1, Πλάτ. Ἴων 535Α **καί μοι δοκοῦσι θείᾳ μοίρᾳ ἡμῖν παρὰ τῶν θεῶν ταῦτα οἱ ἀγαθοὶ ποιηταὶ ἑρμηνεύειν,- ἡρμήνευσε τὴν παραβολὴν τοῦ ἀσώτου υἱοῦ·** ‖ κ. μέσ. : Πλάτ.Ἐπιν.985Β **καὶ ξυμπλήρους δὴ ζῴων οὐρανοῦ γεγονότος ἑρμηνεύεσθαι πρὸς ἀλλήλους τε καὶ τοὺς ἀκροτάτους θεοὺς πάντας τε καὶ πάντα·** ‖ κ. παθ. : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ. 166b,11· 2) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. νομ. ἐξακριβῶ τὴν ἀληθῆ ἔννοιαν νόμου τινός : **κατὰ τὸν νόμον τάδε, ὡς ἡρμήνευσε τοῦτον ἡ νομολογία·** 3) ὁμ. ἐπὶ ἔργων τέχνης, κατανοῶ βαθέως ἢ ἐκτελῶ πιστῶς, ἐπιτυχῶς, ἔργον τέχνης θεατρικὸν ἢ μουσικόν· 4) μεταγλωττίζω, μεταφράζω ἀπὸ μιᾶς γλώσσης εἰς ἄλλην : Διον.Ἁλ.Θουκ.49, Πάπ. **ἑρμήνευσα ἀπὸ Ρωμαϊκῶν·** ‖ κ. παθ. **ἑρμηνευθέντα ἡμῖν κατὰ τὴν Αἰγυπτιακὴν γλῶτταν·** 5) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν τῇ φιλολογίᾳ, ἐξηγῶ ἀρχαῖον κείμενον, κάμνω ἑρμηνείαν βλ.λ.4l· 6) σημαίνω, ἔχω σημασίαν ἔν τινι γλώσσῃ : Κίνναμ.118C **βούλεται δὲ τοῦτο παρὰ Οὔννοις τὸν τὴν ἀρχὴν διαδεξόμενον ἑρμηνεύειν τὸ ὄνομα·** 7) διερμηνεύω, ἐκτελῶ τὸ ἔργον τοῦ διερμηνέως βλ.λ.: Ξεν. Ἀν.5,4,4 **ἔλεξε Ξενοφῶν, ἡρμήνευε δὲ Τιμησίθεος·**
8) διὰ λέξεων ἐκφράζω τὰ διανοήματά μου, ἐκφράζομαι : Θουκ.2,60 **οὐδενὸς ἥσσων οἴομαι εἶναι γνῶναί τε τὰ δέοντα καὶ ἑρμηνεῦσαι ταῦτα**, Πλάτ.Νόμ.966Β **λόγῳ τε ἱκανοὺς ἑρμηνεύειν εἶναι καὶ τοῖς ἔργοις ξυνακολουθεῖν**, Ἑρμογ.Ἰδ. 2,5 **ἑρμηνεύειν τι διά τινος**, αὐτ.Μεθ.30 **ἑρμηνεύειν τι πεζῶς·** ‖ κ. παθ. : Διον.Ἁλ.Συνθ.25· 9) περιγράφω : Δημήτρ.Εὐγλωττ.121 **ἑρμηνεύειν τὸν Νεῖλον·** 10) ἀπαλ. ὁμιλῶ σαφῶς, μετ' ἀρθρώσεως καλῆς : Ἱππ.Ἐπιδ.5,74.

Ἑρμηρακλῆς (ὁ) μτγν. πιθ. ἄγαλμα ἢ στήλη ἀπολήγουσα ἄνω εἰς διπλῆν κεφαλὴν Ἑρμοῦ καὶ Ἡρακλέους : Κικ.Ἀττ.1,10.

Ἑρμῆς (ὁ) ὁ υἱὸς τοῦ Διὸς καὶ τῆς Μαίας, ὢν κυρ. ἀγγελιαφόρος τῶν θεῶν κ. ἰδ. τοῦ Διὸς **καὶ** ψυχοπομπός : Ὀδ.Α 28, Ἡσίοδ.Θ 938· ‖ μτγν. κ. νεώτ. θεὸς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῶν γραμμάτων : νεώτ. φρ. **θεραπεύει τὸν Κερδῷον Ἑρμῆν - τὸν λόγιον Ἑρμῆν** (εἶναι ἔμπορος-λόγιος)· ‖ παροιμ. φρ. **Ἑρμῆν ἕλκω** πίνω τὸ τελευταῖον ποτήριον (ὅπερ ἐπίνετο πρὸς τιμὴν τοῦ Ἑρμοῦ), ὅθ.μτφ. καταβάλλω τὴν ἐσχάτην προσπάθειαν : Στράττ.22· ὁμ. **κοινὸς Ἑρμῆς** ἐπὶ ἑρμαίου, κοινὸν τὸ εὕρημα,μισὰ καὶ μισά : Ἀριστλ.Ρητ.1401a,21· ὁμ. **Ἑρμῆς ἐπεισελήλυθε** φρ.λεγομένη ὅταν ἔπαυεν αἴφνης ἡ συνομιλία, ἀνάλογος πρὸς τὴν δημ. μουγγὸς γεννιέται : Πλούτ. Ἠθ.502F· ὁμ. **τὸ Ἑρμοῦ ῥαβδίον** πᾶν τὸ φέρον τύχην, πλοῦτον : Ἀρρ.Ἐπίκτ.3,20,12· 2) συνήθ. κτ. πληθ. **ἑρμαῖ** τετράγωνοι λίθιναι στῆλαι, ὧν ἡ κορυφὴ κατέληγεν εἰς ὁμοίωμα κεφαλῆς τοῦ Ἑρμοῦ, αἱ δὲ πλευραὶ ἔφερον ἔγγλυπτα τὰ σύμβολα τοῦ θεοῦ, τὸν φαλλὸν καὶ τὸ κηρύκειον : Ἀνδοκ.1,37, Θουκ.6,27, Ἐπιγρ. **τῶν ἱερῶν ἑρμῶν·** ‖ ὁμ. μετὰ δύο, τριῶν ἢ τεσσάρων προσώπων πρὸς διακοσμητικοὺς σκοπούς : Ἐπιγρ., Ἡσ. **Ἑρμῆς τρικέφαλος, τετρακέφαλος·** 3) **ὁ τοῦ Ἑρμοῦ ἀστὴρ** ὁ πλανήτης Ἑρμῆς : Πλάτ.Τίμ.38D, Ἀριστλ.Μετ. 342b,33· ‖ μτγν. ὁμ. σημ. κ. ἁπλῶς **Ἑρμῆς** : Πλαύτ. Ἀρέσκ.Φιλ.2,31,1, αὐτ.Ἠθ.1028Β, Κλεομήδ.2,7· ‖ ὅθ. **Ἑρμοῦ ἡμέρα** ἡ τετάρτη ἡμέρα τῆς ἑβδομάδας : ΔίωνΚ 37,19· 4) Ἡσ. «Ἑρμαῖ· παραφυάδια δένδρων ἄχρηστα»· 5) πλακοῦς ἔχων σχῆμα κηρυκείου : Ἐπιγρ., Ἡσ.· 6) **Ἑρμοῦ βοτάνιον ἢ Ἑρμοῦ πόα** τὸ φυτὸν λινόζωστις : Διοσκ.4,189, Πλίν.Φ125,38.

ἑρμητάριον (τὸ) μσν. Δουκάγγ., Κορ.Ἀτ.5,73 «τὰ στηλίδια, εἰς τὰ ὁποῖα προσδένοντες ἔξυλοκοποῦσαν τοὺς καταδίκους».

ἑρμητής (ὁ) Ἐπιγρ. πλακοῦς τις, ἄ. ἑρμῆς βλ.λ.5).

ἑρμητικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν διδασκαλίαν Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου : **ἑρμητικὰ συγγράμματα, - ἑρμητικὴ φιλολογία** (ὁμὰς ἐκ δέκα καὶ ὀκτὼ ἑλληνιστὶ συντεταγμένων συγγραμμάτων, ὑπὸ τὸ ὄνομα τοῦ Ἑρμοῦ τοῦ Τρισμεγίστου φερομένων),-**ἑρμητικὴ ἅλυσις** (ἑταιρεία δι' ἧς οἱ Ἄραβες μετέδωσαν τὴν ἑρμητικὴν φιλοσοφίαν εἰς τὴν Εὐρώπην κατὰ τὸν μεσαίωνα)· 2) ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν μετουσίωσιν τῶν μετάλλων· 3) ὅθ. ὁ διὰ μετατροπῆς μετάλλου συγκολληθείς· ‖ κ. γεν. ὁ τελείως ἀποφραχθείς, ἀδιαπέραστος, στεγανός : **ἑρμητικὴ ἀπόφραξις, - ἑρμητικὸν πῶμα·** ἐπιρρ. νεώτ. **-ῶς** : **νὰ κλείσῃς ἑρμητικῶς τὴν φιάλην.**

ἑρμητικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑρμητικοῦ βλ.λ.3), τοῦ τελείως ἀποφραχθέντος, τοῦ ἐντελῶς κλειστοῦ.

ἑρμιά (ἡ) δημ. κτ. συγκ. ἀντὶ ἐρημία βλ.λ. : Σαλωμ.Ἐθν.Ὕμν.26.

ἑρμιγγοβόος (ὁ) μσν. τὸ κενταύριον βλ.λ., ἄ. ἑρμίγκαβας : Δουκάγγ.

ἑρμίδιον (τὸ) γρ. κώδ. ἀντὶ ἑρμήδιον βλ.λ.

ἑρμίζω (ἔρμος) μσν. ἐρημῶ, καθιστῶ τι ἔρημον,

ρημάζω : Ἐρωτόκρ.3,1169 κι ὅτι κι ἂν ἔχου χάνουν-τα τὸ σπίτιν τως ἑρμίζει.
ἑρμίν-ῖνος (ὁ) (κτ. Ἡρωδιαν. 2,431) ἢ **ἑρμίς-ῖνος** (κτ. Φιλήμ.226) τὸ ἔρμα βλ.λ.2), ὁ πούς τῆς κλίνης, ὁ κλινόπους, τὸ στρίποδο : Ὀδ.Θ 278 **βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνια κεῖτο· ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντῃ** (σχόλ. «τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης»), αὐτ.Ψ 198, Ἡρώνδ.3,16 **κεῖται πρὸ τῆς χαμεύνης τοὐπὶ τοῖχον ἑρμῖνος.**
ἑρμίνα (ἡ) νεώτ. γένος μουστελιδῶν θηλαστικῶν· **2**) σισύρα ἐκ τῆς δορᾶς του ζώου τούτου.
ἑρμινίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. -οἰκογ. τοῦ ἀθροίσματος τῶν **νυκτίων** ἐντόμων.
ἑρμοβότανον (τὸ) μσν. γλωσσ. τὸ φυτὸν παρθένιον βλ.λ., παρθεναῦδι : Δουκάγγ.
ἑρμογενιασταί (οἱ) μσν. αἱρετικαὶ ὁπαδοὶ τοῦ αἱρεσιάρχου Ἑρμογένους:Νικ.Χων.Θησ.Ὀρθοδ.52.
ἑρμογλυφεῖον (τὸ) κ. νεώτ. ἐργαστήριον ἑρμογλύφου, ἑρμογλυφικῆς, γλυπτικῆς : Πλάτ.Συμπ.215Α **ὁμοιότατον αὐτὸν εἶναι τοῖς σειληνοῖς τούτοις τοῖς ἐν τοῖς ἑρμογλυφείοις καθημένοις.**
ἑρμογλῠφεύς-έως (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἑρμογλύφος βλ.λ.· Θωμ.Μ 365 «ἑρμογλύφος καὶ ἑρμογλυφεύς» : Πλούτ.Ἠθ.508Ε, Λουκ.Ἐνύπν.2 **δίδασκε λίθων ἐργάτην ἀγαθὸν εἶναι καὶ συναρμοστὴν καὶ ἑρμογλυφέα.**
ἑρμογλῠφία (ἡ) μτγν. ἡ ἑρμογλυφικὴ τέχνη, ἡ γλυπτική : Πλούτ.Ἠθ.580Ε **πορευομένοις αὐτοῖς διὰ τῶν ἑρμογλυφιῶν** (δ. γρ. ἑρμογλυφέων ἢ ἑρμογλυφείων).
ἑρμογλῠφικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἑρμογλύφον : **ἑρμογλυφικὴ τέχνη** ἡ τέχνη τοῦ ἑρμογλύφου βλ.λ., ἡ γλυπτική, ἡ ἀγαλματοποιΐα : Λουκ.Ἐνύπν.7.
ἑρμογλῠφος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑρμογλυφεύς, ὁ γλύπτης Ἑρμῶν || γεν. κ. νεώτ. γλύπτης, ἀγαλματοποιός : Λουκ.Ἐνύπν.2 **ἄριστος ἑρμογλύφος εἶναι δοκῶν**, Ἰάμβλ.Πυθ.34,245.
ἑρμογραφία (ἡ) νεώτ. ἀστρον. ἡ περιγραφὴ τοῦ πλανήτου Ἑρμοῦ.
ἑρμογραφικός-ή-όν νεώτ. ἀστρον. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἑρμογραφίαν βλ.λ.
ἑρμοδάκτῠλον (τὸ) μτγν. εἶδος φυτοῦ περιλαμβάνοντος δύο ποικιλίας, κολχικὸν τὸ ποικιλόγραμμον καὶ κολχικὸν τὸ φθινοπωρινόν : Γαλ.14,760, Ἀλέξ.Τραλλ.11.
ἑρμοδάκτυλος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. γένος ἰριδοειδῶν φυτῶν, ὁ ἄγριος κρίνος.
ἑρμοκ(κ)λῆσι (τὸ) δημ. τὸ ἐρημοκλῆσι βλ.λ. : Παλαμ.Περ.Χαιρ.131,2 **στὸ θαμπὸ νυχτοφώτιστο ἑρμ-.**
ἑρμοκ(κ)λησιά (ἡ) δημ. ἡ ἐρημοκλησιά βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 16,4 **κάποια κακόφτιαχτη ἑρμ-.**
ἑρμοκοπίδης (ὁ) (κόπτω) ὁ κόπτων, ἀκρωτηριάζων, καταστρέφων τοὺς Ἑρμᾶς· Ἡσ.«ἑρμοκοπίδαι· οἱ περικόψαντες τοὺς Ἑρμᾶς Ἀθήνησιν, ἐπὶ Ἀριμνήστου ἄρχοντος, τοῦ Πελοποννησιακοῦ συνεστῶτος πολέμου» : Ἀριστφ.Λυσ.1094 **ὅπως τῶν ἑρμοκοπιδῶν μή τις ὑμᾶς ὄψεται**, Πλάτ.Ἀλκ.20 **ἐρωτώμενος, ὅπως τὰ πρόσωπα τῶν Ἑρμοκοπιδῶν γνωρίσειε.**
ἑρμοκύλημα (τὸ) δημ. ἕρμαιον, παίγνιον : Παλαμ.Περ.Χαιρ.24,3 **τῶν ἀνέμων ἑρμοκύλημα.**
ἑρμολογῶ-έω μτγν. ἀμφ. ἐνεστ., πιθανώτ. ἁρμολογῶ βλ.λ. ἐξ ἀόρ. **ἡρμολόγησε ἐν** ΑΠ 7,554,2.
ἑρμομᾰχῶ-έω καθ' Ἡσ. παίζω δι' ἑρμῶν, παραφυαδίων δένδρων.
ἑρμονῆσι (τὸ) δημ. τὸ ἐρημονῆσι βλ.λ. : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 206,23.
ἑρμόπαν-ᾶνος (ὁ) μτγν. θεότης μετέχουσα τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Ἑρμοῦ καὶ τοῦ Πανός : Ἡρωδιαν.1,13, Πορφ.π.Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11.
ἑρμοπιθηκιάδης (ὁ) μτγν. ὁ καταγόμενος ἐκ τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἑρμολύκου καὶ πιθήκου τινός, λέξις κωμικῶς πλασθεῖσα πρὸς δήλωσιν τῶν δυσειδῶν τέκνων τῆς θυγατρὸς Ἑρμολύκου τινός : Παλλδ.ἐν ΑΠ 11,353 **Ἑρμολύκου θυγάτηρ μεγάλῳ παρέλεκτο πιθήκῳ· ἡ δ' ἔτεκεν πολλοὺς Ἑρμοπιθηκιάδας.**
ἑρμοπλανιέμαι δημ. ἔρημος, μόνος περιπλανῶμαι : Ἐφταλ.Ὀδ.Λ 167 **μηδὲ στὴ γῆς μου πάτησα, παρὰ δλο ἑρμοπλανιέμαι.**
ἑρμοπολιτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Ἑρμόπολιν, ὁ τῆς Ἑρμοπόλεως : Στράβ.17,1,41 **ἑξῆς δ' ἐστὶν Ἑρμοπολιτικὴ φυλακή.**
ἕρμος-η-ο δημ. ὁ ἔρημος βλ.λ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 26,2 **εἰς τὴν ἕρμη ἀκρογιαλιά.**
ἑρμόσπιτο (τὸ) δημ. τὸ ἐρημόσπιτο βλ.λ. : Καρκβ.Ζητ.64 **εἶχε γεννήσει πέντε** (παιδιὰ) **στὸ ἑρμόσπιτό της.**
ἑρμουπολιτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ παραγόμενος εἰς τὴν πρωτεύουσαν τῆς νήσου Σύρου Ἑρμούπολιν.
ἑρμώνειος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν δυνάστην τῆς νήσου Λήμνου Ἕρμωνα δωρησάμενον ἀκουσίως τὴν χώραν αὐτοῦ εἰς τοὺς Ἀθηναίους, δθ. κ. παροιμ. φρ. **ἑρμώνειος χάρις** ἢ **ἑρμώνειοι χάριτες**, Ζηνόβ.3,85 «ἐπὶ τῶν κατ' ἀνάγκην τισὶ προσποιουμένων χαρίζεσθαι».
ἕρνατις Ἡσ. «ἀναδενδράς».
ἑρνεσίπεπλος-ον ἐπίθ. τοῦ Διονύσου, ὁ περιβεβλημένος μὲ ἔρνη βλ.λ. : Ὀρφ.Ὕμν.30,5.
ἔρνια λεξ. Πολυδ.1,242 «**τὰ ἄγρια σῦκα** (σῦκα), ὁ τῆς ἐρινέου καρπός» (ἐσφ.γρ. ἀντὶ **ἔρινα**).
ἑρνιαρία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος **τῶν καρυοφυλλιδῶν** φυτῶν, ἄ. κηλόχορτον.
ἑρνίον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἔρνος βλ.λ., μικρὸν τέκνον : Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.4,17.
ἑρνοκολάπτης (ὁ) μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ δρυοκολάπτης βλ.λ. : Διον.Ἀλ.Ῥωμ.1,14.
ἑρνοκόμος (ὁ) (ἔρνος - κομῶ) λεξ. ὁ ἐπιμελούμενος, περιποιούμενος τὰ νεορὰ φυτά· Ἡσ. «ἑρνοκόμων· παραδεισαρίων».
ἑρνόλιθος (ὁ) νεώτ. πλαστικὴ μᾶζα προσομοιάζουσα πρὸς τὸν γαλάλιθον, ποικίλης χρήσεως ἐν τῇ βιομηχανίᾳ.
ἔρνος-ους (τὸ) νεαρὸς τρυφερὸς βλαστός, βλαστάρι καὶ ἐν παραβολαῖς ὡς σύμβολον τῆς νεανικῆς τρυφερότητος καὶ καλλονῆς : Ἰλ.Σ 56 **ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος**, Ὀδ.Ζ 163 **παρὰ βωμῷ φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα**, Ἴβυκ.1,5 **σκιεροῖσιν ὑφ' ἔρνεσιν** (κῶδ.) **οἰναρέοις**, Εὐρ.Μήδ.1213 **κισσὸς ἔρνεσιν δάφνης**, αὐτ.Βάκχ.876 **ἡδομένα.. ἐν ἔρνεσιν ὕλας· 2**) ἐν τῷ πληθ. **τὰ ἔρνεα** οἱ στέφανοι οὓς ἐφόρουν οἱ νικηταὶ ἀθληταὶ ἐν τοῖς ἀγῶσι : Πίνδ.Ν 11,29 **ἀνδησάμενός τε κόμαν ἐν πορφυρέοις ἔρνεσιν**, αὐτ.11,29· **3**) μτφ. τέκνον : Πίνδ.Ν 6,43 **ἔρνεσι Λατοῦς**, Βακχ.5,87 **τίς.. τοιοῦτον ἔρνος θρέψεν ἐν ποίᾳ χθονί**, Αἰσχ.Εὐμ.666 **οἷον ἔρνος οὔτις ἂν τέκοι θεός**, Εὐρ.Βάκχ.1307 **τῆς σῆς τόδ' ἔρνος,.. νηδύος**, Θεόκρ.2,121 **Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος·** || ὁμ. ἐν φρ. **ἔρνος κεράων** ἀντὶ κέρα : Ὀππ.Κυν.2,210 **κεράων πολυδαίδαλον αἰόλον ἔρνος·** || ὁμ. μτφ. ἐπὶ τῆς Δήλου, ὡς ἀναδυθείσης ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὡς βλαστός : Πίνδ.ἀπ.87,2· **4**) καρπός, ἐπὶ τοῦ μήλου τῆς Ἔριδος : Κόλουθ.60 **πολέμοιο προάγγελον ἔρνος ἑλοῦσα μῆλον.**
ἑρνοῦμαι-όομαι παθ. βλαστάνω, ἀναδίδω : Φίλ.2,402 **τὰ νεόφυτα, κωλυόμενα ἑρνοῦσθαι.**
ἔρνυξ-υγος (ὁ) λ. πεπλασμένη ἀντὶ κέρας· πρβλ. ἔρνυτας : Ἀριστλ.Ποι.1457b,35.
ἔρνυτας Ἡσ. «ἔρνη, βλαστήματα, κλάδοι».
ἑρνώδης-ους-ες μτγν., μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς ἔρνος, πρὸς τρυφερὸν βλαστόν : Γεωπ.10,22,5.

ἔρξα ἀόρ. τοῦ ἔρδω βλ.λ.
ἔρξω μέλλ. τοῦ ἔρδω βλ.λ.
ἐρόδανα Ἡσ. « ἔργον ἐρινάζει ».
ἐρόεις-εντος-εσσα-εν [ἔρος] ποι. πλήρης ἔρωτος, θελκτικός,χαρίεις : Ἡσίοδ.Θ 245 **θαλίη τ' ἐρόεσσα** [δ.ἀνάγν. Ἀλίη], Ὕμν.Ἑρμ.31 **χαῖρε φωνὴ ἐρόεσσα,** Σαπφ.54 **ἐρόεις βωμός,** Εὐρ.ἀπ.903 **τὰ σειρήνων ἐρόεντα πέδιλα.**
ἔρομαι, ἰων. κ. ποι. **εἴρομαι,** β' ἑν. πρόσ. **ἔρεαι,** παρατ. **εἰρόμην,** μέλλ. **ἐρήσομαι,** ἰων. **εἰρήσομαι,** ἀόρ. β' **ἠρόμην,** προστ. **ἐροῦ,** ἐπ. **ἔρειο,** ὑποτ. **ἔρωμαι,** ποι. **εἴρωμαι,** εὐκτ. **ἐροίμην,** ἀπαρφ. **ἐρέσθαι,** μτχ. **ἐρόμενος,** ἰων. κ. ἐπ. **ἐρέομαι** ἐν τῇ ὑποτ. **ἐρέωμαι,** ἀπαρφ. **ἐρέεσθαι,** παρατ. **ἐρέοντο,** ἐρωτῶ, ἐρωτῶ νὰ μάθω τι, συνήθ. μτ. ἐξηρτημένης προτάσεως : Ὀδ.Ι 402 **ἱστάμεναι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅττι ἑ κήδοι,** αὐτ.Θ 133 **τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἄεθλον οἶδέ τε,** Θουκ.3,113 **καί τις αὐτὸν ἤρετο ὅ τι θαυμάζοι,** Πλάτ.Πολ.327Β **καὶ ἐγὼ μετεστράφην τε καὶ ἠρόμην ὅπου αὐτὸς εἴη,** αὐτ. Πρωτ.355C· || μτ. εὐθείας ἐρωτήσεως : Ξεν. Ἀπομν.Ι,3,9 **ἤρετο Ξενοφῶντα, εἰπέ μοι,** αὐτ.ΚΠ Ι,4,19 **ὁ δὲ Κῦρος,. ἤρετο, ἦ οὗτοι, ἔφη, ὦ πάππε, πολέμιοί εἰσιν·** || ὁμ. μτ. αἰτ. ἀντικειμένου : Ἰλ. Ζ 239 **θύγατρες εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε καὶ πόσιας,** αὐτ.Α 332, Ὀδ.Ζ 298 **ἐρέεσθαι δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο** [ἐρωτᾶν ποῦ εἶναι τὰ δώματα], αἰτ.Π 402, Ἰουλ.Λόγ.7,229Β· || μτ. διπλῆς αἰτ. ἐρωτῶ τινα περί τινος : Ὀδ.Η 237, Ἀριστφ.Νεφ.1409 **πρῶτ' ἐρήσομαι τουτί·** || **ἔρομαί τινα περί τινος-ἀμφί τινα-ἀμφί τινι** : Ὀδ.Α 135 **ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,** αὐτ.Γ 77, αὐτ.Λ 570 **οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,** αὐτ.Τ 95, Ἡρ.4,76 **ἤν τις εἴρηται περὶ Ἀναχάρσιος,** Εὐρ. Ἠλ.548 **αὐτοὺς ἐρέσθαι σοῦ κασιγνήτου πέρι·** **2)** αἰτῶ, μετ' αἰτ. προσ. κ. αἰτ. πράγματος : Ἀριστφ.Ἱππ.574 **στρατηγὸς οὐδ' ἂν εἷς τῶν πρὸ τοῦ σίτησιν ᾔτησ' ἐρόμενος Κλεαίνετον.**
ἐρόντι Ἡσ. « μάλα, λίαν, πάνυ ».
ἔρος [ὁ] ποι. ἀντὶ ἔρως, αἰτ. **ἔρον,** δοτ. **ἔρῳ** ἔρως βλ.λ., σφοδρὰ ἐπιθυμία, ἀγάπη : Ἰλ.Ξ 315 **οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος οὐδὲ γυναικὸς θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,** αὐτ.Α 469 **ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,** Ὀδ.Σ 212, Ἡσίοδ.Θ 910 **τῶν καὶ ἀπὸ βλεφάρων ἔρος εἴβετο δερκομενάων λυσιμελής,** Θέογν.1064 **ἱμερτῶν ἔργων ἐξ ἔρον ἱέμενον,** Ἴβυκ.Ι,6 **ἐμοὶ δ' ἔρος οὐδεμίαν κατάκοιτος ὥραν,** Σοφ.Ἠλ.197 **δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,** Εὐρ.Μήδ. 152, Λουκ.Ὄν.33 **εἰς ἀνθρώπους ἔρῳ καὶ οἴστρῳ φέρεται·** **2)** ὡς κύριον ὄνομα, ὁ θεὸς Ἔρως : Ἡσίοδ.Θ 120, Ἀλκμ.36, Σαπφ.74, Θεόκρ.29,22.
ἔρος [τὸ], ἰων. **εἶρος** τὸ ἔριον, μ. ἐν συνθέσει.
-ερός-ά(-ή)-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. παραγωγικὴ ἐπιθετικὴ κατάληξις σημαίνουσα πλησμονήν, οἷον θλιβερός, φθονερός, βροχερός, γαλατερός, σιχαμερός· || ἐν τῷ οὐδ. ὡς οὐσ. σημαίνει τὸ ὄργανον οἷον πατερὸ = ὁ λινός, καματερὸ = ὁ βοῦς· || ὁμ. τὸ ἀγγεῖον ἐν ᾧ περιέχεται τὸ δηλούμενον ὑπὸ τοῦ θέματος, οἷον λαδερό, ξιδερό.
ἐροτή [ἡ] πάπ. κ. Ἡσ. Ἡσ. «ἑορτή. Κύπριοι».
ἔροτις ἑορτή· Ἡσ. « ἔρατις· ἑορτή, πανήγυρις » κ. «ἔροτιν· ἑορτήν» : Εὐρ.Ἠλ.625 **νύμφαις ἐπόρσυν' ἔροτιν, ὡς ἔδοξέ μοι,** Ἐπιγρ.
ἐροτός αἰολ. κ. θεσσ. ἀντὶ ἐρατὸς βλ.λ.
ἔρουα Ἡσ. δ. ἀναγν. ἐρούα « πορεύου, ἀναπαύου. Κύπριοι».
ἐρούκα [ἡ] νεώτ. βοταν. γένος τῶν **σταυρανθῶν** φυτῶν, οὗ κυριώτερον εἶδος **ἐρούκα ἡ ἥμερος** ἡ ρόκα, ἐν δὲ τῇ Ἀττικῇ κ. ἀλλαχοῦ καὶ **ἐρούκα ἡ μακρόκερως** τὸ ἀζούματο ἢ ἀγρία ρόκα βλ.λ.
ἐρουκαρία [ἡ] νεώτ. βοταν. γένος τῶν **ἀγρωστοειδῶν** φυτῶν.
ἔροφ Ἡσ. « ὄρνις ποιός ».
ἐρπάκανθα [ἡ] μτγν. εἶδος ἀκάνθης ἑρπαύσης: Ψ Διοσκ.3,17.
ἐρπκδό(ε)σσα Ἡσ. « ἐπίπεδος ».
ἐρπκτόδηκτος-ον μτγν. ὁ δηχθεὶς ὑπὸ ἑρπετοῦ : Διοσκ.3,68, Κρατεύ.ἀπ.5.
ἑρπετοδρυάς [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος τῶν **κολουβριδῶν** ὄφεων.
ἑρπετοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος ἑρπετῷ.
ἑρπετόεις-εσσα-εν μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ἑρπετόν· || ὁ ἀνήκων εἰς ἑρπετόν : Ὀππ.Κυν.2,274.
ἑρπετολογία [ἡ] νεώτ. κλάδος τῆς ζῳολογίας πραγματευόμενος εἰδ. περὶ τῶν ἑρπετῶν.
ἑρπετολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἑρπετολογίαν ἢ τὸν ἑρπετολόγον βλ.λς : **ἑρπετολογικὴ μελέτη·** ἐπίρρ. **-ῶς.**
ἑρπετολόγος [ὁ] νεώτ. ὁ περὶ τὴν ἑρπετολογίαν εἰδικῶς ἀσχολούμενος ζῳολόγος.
ἑρπετομονάς-άδος [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος **κερκομοναδιδῶν** πρωτοζῴων.
ἑρπετόμορφος-ον μτγν. κ. νεώτ. **ὁ** ἔχων μορφὴν ἑρπετοῦ : Ἐπιφάν.Ι,262Β.
ἑρπετό(ν) [τὸ] [ἕρπω] κ. νεώτ., δημ. κ. **σερπετό,** αἰολ. πιθ. **ὄρπετον,** πᾶν ζῷον βαδίζον ἐπὶ τεσσάρων ἢ πλειόνων ποδῶν, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸν ἄνθρωπον καὶ τὰ πτηνά : Ὀδ.Δ 418 **ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν ἑρπετὰ γίγνονται,** Ἀλκμ.60,3 **ἑρπετὰ ὅσσα τρέφει μέλαινα γαῖα,** Ἡρ.Ι,140 **καὶ τἄλλα ἑρπετὰ καὶ πετεινά,** Ξεν.Ἀπομν.Ι,4,11 **τοῖς μὲν ἄλλοις ἑρπετοῖς πόδας ἔδωκεν, ἀνθρώπῳ δὲ καὶ χεῖρας προσέθεσεν,** Θεόκρ.15,118 **πετεηνὰ καὶ ἕρπετα,** Ἀπολλ.4, 1240· || κ. γεν. ζῷον : Καλλ.Δία 13 **ἑρπετὸν οὐδὲ γυνή·** || ἐπὶ κυνηγετικοῦ κυνός : Πίνδ.ἀπ.106 **πυκινώτατον ἑρπετόν·** || εἰδ. ἐπὶ τοῦ τέρατος Τυφῶ, τοῦ ἔχοντος ἑκατὸν κεφαλάς : Πίνδ.Π Ι,25 **κεῖνο δ' Ἁφαίστοιο κρουνοὺς ἑρπετὸν δεινοτάτους ἀναπέμπει·** || κ. ἐπὶ τῶν ἐντόμων : Σιμων. 13 **τόδ' ἡμῖν ἑρπετὸν παρέπτατο ζῴιον κάκιστον·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐπὶ τῆς κοιλίας ἢ τῶν ποδῶν **ἕρπον** σπονδυλωτὸν ζῷον, ἰδίως ὁ ὄφις : Ἡρ.4,183, Εὐρ.Ἀνδρ.269 **δεινὸν δ' ἑρπετῶν μὲν ἀγρίων ἄκη βροτοῖσιν θεῶν καταστῆσαί τινα,** Ἀριστφ.Ὄρν.1069 **ἑρπετά τε καὶ δάκετα πάνθ',** Θεόκρ.24,57 **ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρύωνα ἑρπετὰ δεικανάασκεν,** Βαλαωρ.Φροσ.2,564 **κι ἐπάνω του σὰν ἑρπετὸ γλιστρᾷ κρυφὰ καὶ τρέχει,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 79,16 **σὰν ἑρπετὰ ν' ἀφρογλιστρᾶν μὲ τρόμο·** || νεώτ. ζῳολ. ὄφις ἀνιοβόλος ἐκ τῶν **ὁμαλοφιδῶν·** || γεν. νεώτ. ζῳολ.ἐν πληθ. **ἑρπετὰ** ἄθροισμα **σπονδυλωτῶν** ζῴων· **3)** ὡς ἐπίθ. ὁ ἕρπων : Φιλούμ.10,1 **τὰ ἑρπετὰ θηρία, Πάπ. κακὸν ἑρπετὸν πρᾶγμα·** **4)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ χαμερπής, δόλιος, κόλαξ.
ἑρπετοφάγος-ον [ἑρπετὸν-ἐσθίω] μτγν. κ. νεώτ. ὁ τρώγων ἑρπετά, ὁ τρεφόμενος καὶ δι' ἑρπετῶν: Ἐπιφάν.2,106Α **αἴλουρον τὸ ἑρπετοφάγον.**
ἑρπετώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἑρπετόν, πρὸς ὄφιν, ὀφιοειδής, ἐπὶ τῆς προβασκίδος τοῦ ἐλέφαντος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,13 **προβολὴν δ' ἴσχει ἡ ἄνω γνάθος ἀπὸ τοῦ χείλεος μακρήν, ἀνόστεον, σκολίην, ἑρπετώδεα·** **2)** νεώτ. κ. μτφ. ὁ χαμερπής, ὁ ποταπός· **3)** ὁμ. νεώτ. ἐπὶ τόπου, ὁ πλήρης ἑρπετῶν.
ἑρπηδών-όνος [ἡ] [ἕρπω] μτγν. τὸ ἕρπειν, σύρεσθαι, εἰσχώρησις : Νίκ.Ἀλεξ.418. || κ. μτφ. : Γρηγ.Νύσσ.Ι,413D **τὴν τῆς ἡδονῆς ἑρπηδόνα.**
ἕρπηλα (ἡ) [ἕρπω] μτγν. δ. γρ. ἕρπιλλα βλ.λ.
ἑρπήν-ῆνος [ὁ] μτγν. κ. ἑρπήνη [ἡ] ὁ ἕρπης βλ.λ.· πρβλ.ΕΜ 377,3 : Φίλ.2,64,16 **νόσος, ἣν ἰατρῶν παῖδες ὀνομάζουσι ἑρπῆνα.**

ἑρπήνη [ἡ] ὁ ἕρπης βλ.λ. : ΕΜ 377,7.
ἑρπηνώδης-ους-ες μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ἑρπῆνα βλ.λ. : Φιλ.2,205 **ἑρπηνῶδες νόσημα.**
ἕρπης-ητος [ὁ] [ἕρπω] κ. νεώτ. χαλεπὸν νόσημα τοῦ δέρματος ἐξαπλούμενον οὐχὶ εἰς ὄγκον, ἀλλ' εἰς πλάτος καὶ μῆκος : 'Ιππ.Προρρ.2,11 **ἱδρῶτες δὲ καὶ ἕρπητες ἐπὶ πολὺν χρόνον τῆς κεφαλῆς ἐγίνοντο** [δ. γρ. ἕρπητα], Διοσκ.1,132 **καὶ ἕρπητας σηπεδόνας ἰᾶται'** || νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα ἔκθυσις τοῦ δέρματος, ὑπὸ μορφὴν φυσαλλίδων ἐχουσῶν βάσιν ἐρυθράν' **2)** ὀνομασία ζῴου τινός, πιθ. ὄφεως : Πλίν.ΦΙ 30,116.
ἑρπηστήρ-ῆρος [ὁ] [ἕρπω] δ. γρ. τοῦ ἑρπυστήρ βλ.λ. : 'Ορφ.Λιθ.49.
ἑρπηστής [ὁ] [ἕρπω] κ. νεώτ. τὸ ἑρπετόν : Νικ. Θηρ.9' || ἐπὶ μυός : 'Αντιφιλ.ἐν ΑΠ 9,86,1 **ἑρπηστὴς μῦς'** **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος θηλαστικῶν σαρκοφάγων τῆς οἰκογ. τῶν μοσχογαλιδῶν' **3)** ὡς ἐπιθ. ὁ ἕρπων : Φίλιππ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 11,33,1 **ἑρπηστὴν σκολιὸν πόδα, κισσέ, χορεύσας.**
ἑρπηστικός-ή-όν [ἕρπω] ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἑρπυστικὸς βλ.λ.
ἑρπητικός-ή-όν [ἕρπης] νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἕρπητα : **ἡ ἑρπητικὴ μορφὴ τοῦ ἕλκους'** || ἰατρ. **ἑρπητικὴ στοματῖτις - φαρυγγῖτις** πάθησις ἑδραζομένη εἰς τὸ ἄκρον τῆς γλώσσης ἢ εἰς τὸν φάρυγγα καὶ ἀναπτύσσουσα φλυκταίνια, ἕρπητας' **2)** ὁ πάσχων ἐξ ἕρπητος.
ἑρπητισμός [ὁ] [ἕρπης] νεώτ. ἰατρ. νοσηρὰ ἀρθριτικὴ κατάστασις προδιαθέτουσα εἰς ἕρπητα.
ἕρπιλλα [ἡ] μτγν. δ. γρ. ἕρπηλα, εἶδος μαλακοστράκου : Νουμήν.'Ηρ.π.'Αθήν.7,305Α **ἑρπίλλας δολιχήποδας,** αὐτ.306C.
ἑρπίνι [τὸ] δημ. κ. ἑρπίνη (ἡ) τὸ φυτὸν κέντρανθος ὁ σιθθόρπειος, δ. μοσχολιός, πλεμονόχορτο.
ἕρπις-εως [ὁ] ὀνομασία τοῦ οἴνου, πιθ. εἴδους οἴνου, ἐν Αἰγύπτῳ : Σαπφ.51 **'Ερμᾶς δ' ἐλὼν ἕρπιν θεοῖς ᾠνοχόησεν** [διόρθ. Kaibel ἕλων ὄλπιν θεοῖς οἰνοχοῆσαι], 'Ιππῶν.51,2 **ὅπου τὸν ἕρπιν ὁ σκότος καπηλεύει,** Τζέτζ.Λυκόφρ.579.
ἕρπνουν λ. πλασθεῖσα ὑπὸ Πλάτ. πρὸς ἐτυμολ. τῆς λ. τερπνόν, ἐν Κρατ.419D.
ἑρπτόν [τὸ] [ἕρπω] τὸ ἑρπετόν : 'Αριστλ.π.Εὐστ. 'Ιλ.481,36.
ἑρπυδών-όνος [ἡ] σχόλ. ἐσφ.ἀνάγν. ἑρπηδὼν βλ.λ.
ἑρπύζω κ. μαν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. **εἴρπυζον,** π. 'Ομ. μ. ἐν τῷ ἐνεστ. ἐπὶ ἀνθρώπων βεβαρημένων ἐκ τοῦ γήρατος ἢ μεγάλης θλίψεως, βαδίζω σύρων τοὺς πόδας, σέρνομαι : 'Ιλ.Ψ 225 **ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν ἀδινὰ στεναχίζων,** 'Οδ.Α 193 **ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο'** || ὁμ. ἐπὶ παιδίων κ. ἐπὶ τετραπόδων : Νικ.'Αλεξ.542, Κόϊντ.13,93 **ἀμφὶ νεκροὺς εἴρπυζον,** Διογ.Λ 6,40 **πρὸς τοὺς ἑρπύσαντας ἐπὶ τὴν τράπεζαν μῦς'** **2)** ἐπὶ κισσοῦ, ἀναρριχῶμαι : Σιμμ.7,22 **ἠρέμ' ὑπὲρ τύμβοιο.. κισσέ, ἑρπύζοις'** **3)** γεν. κινοῦμαι βραδέως : 'Αριστφ.Σφ.272 **ἦν τί πως ἀκούσας τοὐμοῦ μέλους ὑφ' ἡδονῆς ἑρπύσῃ θύραζε,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 125 **οὐρανὸς ποῦ ἑρπύζουν ἐπάνω του νοτερὰ σύγνεφα'** || κ. μτφ. : 'Απολλ.Ρ 3,447 **νόος ἑρπύζων πεπότητο μετ' ἴχνια νισσομένοιο** [σχόλ. « καθάπερ ἐν ὀνείρῳ μετέωρος ἐπορεύετο κατὰ τὰ ἴχνη τοῦ 'Ιάσονος »]' || ἐπὶ χρόνου, παρέρχομαι βραδέως : 'Ιουλ.ἐν ΑΠ 6,19 **μαραίνει ὁ χρόνος ἑρπύζων σὴν.. χάριν'** **4)** μαν. μτφ. κύπτω τὸν αὐχένα, ταπεινῶς, χαμερπῶς φέρομαι πρὸ τῶν ἰσχυρῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν, ταπεινοῦμαι : Σέργ.Μακρ.ἐνΣάθ. 3,397 **προσελάβετο.. πανοῦργον δυνάστην, ὑφ' ὃν ἑρπύσας διὰ τῶν ἐκείνῳ ἐσπουδασμένων'** ρηματ.π.ἑρπυσμός, ἑρπυστής, ἑρπυστήρ, ἕρπυσις, ἕρπυλλας, ἑρπυστικός, ἑρπυστάζω.

ἑρπυλλάριον [τὸ] ὑποκορ. τοῦ ἕρπυλλος βλ.λ. : Δαμόκρ.π.Γαλ.14,192.
ἑρπύλλινος-η-ον ὁ ἐξ ἑρπύλλου κατεσκευασμένος : Εὔβουλ.π.'Αθήν.679Ε **ἑρπυλλίνους** [στεφάνους] **ἢ μυρτίνους ἢ τῶν διεξηνθισμένων'** **2)** ὁ παρασκευαζόμενος ἐκ τοῦ ἐλαίου τοῦ ἑρπύλλου : 'Αντιφάν.π.'Αθήν.12,553 D **λοῦται.. μύρῳ.. ἑρπυλλίνῳ δὲ τὸ γόνυ.**
ἑρπύλλιον [τὸ] μτγν. ἕρπυλλας βλ.λ. : 'Αρετ.Χρον. Νούσ.1,3 [δ. γρ.' ἕρπυλλον].
ἑρπυλλίς-ίδος [ἡ] 'Ησ. « τέττιξ ».
ἕρπυλλος [ὁ, ποι. κ. ἡ] κ. νεώτ. εὐώδης θάμνος κληματώδης, ἀειθαλής, ἐξ οὗ οἱ ἀρχ. 'Ελληνες κατεσκεύαζον στεφάνους, πιθ. ἡ καλαμίνθη ἢ πολιά, ἀγριοβασιλικός' Σουΐδ. « ἕρπυλλος εἶδος ἄνθους, σαμψύχῳ ὅμοιον, ὃ μάλιστα ἐν τοῖς ὕδασι θάλλει' φυταρίου τι εἶδος' παρὰ τὸ ἕρπειν ταῖς ῥίζαις, ἔστι δὲ καὶ εὐωδέστατον » : 'Αριστφ.Εἰρ. 168 **κἀπιφυτεύσεις ἕρπυλλον ἄνω,** Θεόφρ.ΦΑἴτ. 2,18,2,Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 4,1,54' **2)** νεώτ. θύμος ὁ ἕρπυλος ἢ ἁπλῶς **ἕρπυλλος** θάμνος εὐώδης τῆς οἰκογεν. τῶν **χειλανθῶν** : Καλλιγ.Θάν.Βλ.62 **ὅθεν συχνάκις ἔφερεν εἰς αὐτὴν ἴα, ἀνεμώνας,.. ἑρπύλλους'** || νεώτ. **ἑρπύλλου ἔλαιον** ὑγρὸν ἄχρουν ἢ ἐλαφρῶς κιτρινωπόν, ἀρωματῶδες καμφουροῦχον, προερχόμενον ἐκ θύμου τοῦ ἑρπύλλου.
ἑρπυξή [ἡ] μτγν. εἶδος βοτάνης, ἐλαφόβοσκον : Διοσκ.3,73 [παρεμβολή].
ἑρπύσιμος-ον γλωσσ. ὁ ὅμοιος τῷ ἑρπύζοντι.
ἕρπυσις-εως [ἡ] [ἑρπύζω] μτγν. ὁ ἑρπυσμὸς βλ. λ. : Σχόλ.Διον.Περ.121,'Αθανάσ.2,246.
ἑρπυσμός [ὁ] [ἑρπύζω] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἕρπω βλ.λ., ἡ προχώρησις μὲ τὴν κοιλίαν συρομένην ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἡ ἕρπυσις : Σουΐδ.,- **ὁ ἑρπυσμὸς τῶν βρεφῶν - τῶν στρατιωτῶν ὑπὸ τὰ ἐχθρικὰ πυρά'** **2)** 'Ησ. « ἡ φωνὴ τῶν χοίρων ».
ἑρπυστάζω μτγν. 'Απολλ.Σοφ.Λεξ.'Ομ. ἐν λ. ἄτταλε « κατ' ἐπέκτασιν εἰρημένον, ὡς τὸ ἕρπειν, ἑρπύζειν καὶ ἑρπυστάζειν ».
ἑρπυστήρ-ῆρος [ὁ] [ἑρπύζω] μτγν. ὁ ἑρπηστὴς βλ.λ., τὸ ἑρπετόν : 'Οππ.Κυν.3,110 **ἀλλὰ καὶ ἑρπυστῆρσι καὶ ἰχθύσιν** [δ. γρ. ἑρπηστὴρ]' **2)** ὡς ἐπιθ. ὁ ἕρπων : 'Ορφ.Λιθ.49,'Οππ.Κυν.3,411 **ἑρπυστῆρας ὄφεις,** Παῦλ.Σιλ.243 **ἑρπυστῆρι δρόμῳ.**
ἑρπυστής [ὁ] μτγν. κ. **ἑρπηστής** βλ.λ.2), ὁ ἕρπων, ἐπὶ ἑρπύζοντος παιδός : 'Αντίπ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 9,302,2.
ἑρπυστικός-ή-όν [ἑρπύζω] κ. νεώτ. ὁ τῆς τάξεως τῶν ἑρπετῶν : 'Αριστλ.ΖΙ 487b,21 **καὶ τῶν πεζῶν τὰ μὲν πορευτικά, τὰ δὲ ἑρπυστικά, τὰ δὲ ἰλυσπαστικά'** || ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ.ΖΜ 688a,9 **τὰ δὲ μικρὰ τῶν πολυδακτύλων καὶ τοὺς ὀπισθίους ἔχει πενταδακτύλους διὰ τὸ ἑρπυστικὰ εἶναι'** **2)** κ. νεώτ. ὁ ἔχων τάσιν εἰς τὸ ἕρπειν : **ἑρπυστικὰ φυτά'** || ἰδ. ἐπὶ ἐξαπλουμένου ἕλκους : Πολυδ.2,206 **ἑρπυστικὸν ἕλκος** [δ. γρ. ἑρπηστικόν]' || ὁμ. σημ. τὸ οὐδ. πληθ. ἑρπυστικὰ ὡς οὐσ. [ἐνν. ἕλκη] : 'Ιππ.Κῳοκ.618.
ἑρπυστικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον ἑρπυστικόν : Σχόλ.Λυκόφρ.579.
ἑρπύστρια [ἡ] νεώτ. θηλ. τοῦ ἑρπυστὴς βλ.λ., εἰδικῶς ἐν τῇ μηχανολογικῇ, ἅλυσις ἐκ πεδίλων κλειστή, χρησιμοποιουμένη διὰ τὴν κίνησιν πολεμικῶν ἁρμάτων ἐπὶ πανταδαποῦ ἐδάφους.
ἕρπω κ. νεώτ., δημ. κ. **σέρπω,** παρατ. **εἷρπον,** κ. 'Επιγρ. **ἧρπον,** δωρ. μέλλ. **ἑρψῶ,** π. ἀττ. μ. ἐν συνθέσει **ἐφέρψω,** κ. [διεξ-]**ἑρπύσω,** ἀόρ. [ἐξ-]**ῆρψα** κ. ἀττ. εἵρπυσα, κινοῦμαι βραδέως, σέρνομαι: 'Οδ.Μ 395 **εἷρπον μὲν ῥινοί, κρέα δ' ἀμφ' ὀβελοῖσι μεμύκειν'** || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ νηπίων : Αἰσχ.'Επτ.17 **νέους ἕρποντας εὐμενεῖ πέδῳ'** || συνεκδ. ἐπὶ χωλοῦ ἀνθρώπου : Σοφ.Φιλ.207 **βάλει μ' ἐτύμα φθογγά του στίβον κατ' ἀνάγκαν**

ἕρποντος· || νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπὶ φύλλων δένδρων, σύρομαι κατὰ γῆς, ὠθούμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου, σέρνομαι : Βαλαωρ.Στιχουργ.2,33 **μαραμμένων φύλλων ὁ μονότονος ὁ ἦχος, ὅταν ἕρπουν, καί τι κοῖλον μέρος εἰς τὴν γῆν ζητῶσι**· **2**) μτφ. στρέφομαι, κατευθύνομαι ἀνεπαισθήτως: Σοφ.Αἴ.157 **πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει**· **3**) βαδίζω, περιπατῶ: Ἰλ.Ρ 447 **ὅσσα τε γαῖαν ἔπι πνείει τε καὶ ἕρπει**, Ὀδ.Ρ 158 **ἐν πατρίδι γαίῃ ἥμενος ἢ ἕρπων**· || π. τραγ. ἔρχομαι, παρεύομαι: Αἰσχ.Πρ.810 **τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ' ἕως ἂν ἐξίκῃ καταβασμόν**, Σοφ.ΟΚ 1643 **ἀλλ' ἕρπεθ' ὡς τάχιστα**· **4**) μτφ. ἐπὶ ἀτυχημάτων, ἐπέρχομαι αἰφνιδίως, ἐνσκήπτω ἐπί τινος : Σοφ. Ἀντ.585 **οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πυθμέν' ἕρπον**· || ὁμ. μτ. συστ. αἰτ. : Σοφ.Αἴ.287 **ἄμφηκες λαβὼν ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἕρπειν**· **5**) ἐπὶ πραγμάτων καὶ γεγονότων, αὐξάνω, μεγαλώνω : Σοφ.ἀπ.239 **βότρυς ἐπ' ἦμαρ ἕρπει**· **6**) μτφ. προάγομαι, προκόπτω, προοδεύω : Πινδ.Ο 13,105 **εἰ δὲ δαίμων γενέθλιος ἕρποι**· || ὁμ. σημ. ἐν φρ. **ἕρπω πρόσω** : αὐτ.Τρ.547 **ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν**· **7**) συνεκδ. ἐπὶ δακρύων, καταρρέω, χύνομαι : Σοφ.Ἠλ.1231 **κἀπὶ συμφοραῖσί μοι γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο**· **8**) μτφ. ἐπὶ φήμης, ἐξαπλοῦμαι, διαδίδομαι : Πινδ.Ι3(4),58 **τοῦτο γὰρ ἀθάνατον φωνᾶεν ἕρπει, εἴ τις εὖ εἴπῃ τι**· **9**) ἐπὶ πολέμου, ἐξακολουθῶ ἄκριτος, τραβῶ εἰς μάκρος : Ἀριστφ.Ἱππ.673 **οὐ δεόμεθα σπονδῶν· ὁ πόλεμος ἑρπέτω**· **10**) μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. χαμερπῶς φέραμαι πρὸ τῶν ἰσχυρῶν πρὸς ἐπίτευξιν ἰδιοτελῶν σκοπῶν· πρβλ. ἑρπύζω : Ζέρβ.μτφρ. Βύρων 292 **οἱ δειλοὶ κάτοικοί σου ἕρπουν ἀπὸ τὴν κούνια ὡς τὸν τάφον σκλάβοι ἑνὸς σκλάβου**· ρηματ.π. ἑρπτόν, ἕρφις, ἑρπετόν, ἕρπης, ἑρπύζω.

ἐρρ- βλ. κ. ἐνρ-.

ἔρρα Ἡσ. « ζιζάνια » (ἀναγν. αἶρα).

ἐρραγέως Ἡσ. « ταχέως » (πιθ. ἐμμανέως).

ἐρράδαται ἐπ. τ. γ' πληθ. παρακ. τοῦ ῥαίνω βλ.λ. : Ὀδ.Υ 354 **αἵματι δ' ἐρράδαται τοῖχοι καλαί τε μεσόδμαι.**

ἐρράδατο ἐπ. τ. γ' πληθ. ὑπερσ. τοῦ ῥαίνω βλ.λ. : Ἰλ.Μ 431 **ἐπάλξεις αἵματι φωτῶν ἐρράδατ'.**

ἐρραδιουργημένως ἐπίρρ. μτγν. ἀκρίτως, ἀσκόπως : Ἐπιφάν.Ι,312Α **οὐκ ὀρθῶς βαδίζων, ἀλλὰ ἐρραδιουργημένως πάντα περινοστεύων.**

ἐρραθάγει Ἡσ. « ἐκρότει ».

ἐρράθαινεν Ἡσ. « ὕγραινεν, κατέβρεχεν ».

ἐρραθάμιζε Ἡσ. « ἐρρόφα ».

ἐρραθυμημένως ἐπίρρ. μσν. μετὰ ῥᾳθυμίας : Ἠλ.Κρήτ. εἰς Ἰω.Κλίμ.87.

ἔρραμμα-ατος (τό) μτγν. πρόσραμμα εἴς τι ἐρραμμένον, ἐμβάλωμα, μπάλωμα : Κλήμ.Ἀλ.213.

ἔρραος (ὁ) ὁ κριός : Λυκόφρ.1316· **2**) ἀγριόχοιρος, ἀγριογαύρουνο· Σχόλ. « παρὰ τὸ ὀρούειν, κάπρος, σύαγρος » : Καλλ.ἀπ.335.

ἐρράπτω (ἐν-ράπτω), παθ. ἀόρ. β' **ἐνερράφην** ῥάπτω τι ἐντός τινος : Διόδ.Σ 5,52 **τὸ βρέφος λαβόντα καὶ ἐρράφαντα εἰς τὸν μηρόν**· κ. παθ. : Εὐρ.Βάκχ.286 **ὡς ἐνερράφη Διὸς μηρῷ**, Κορνοῦτ. Φύσ.Θε.30,214 **ἐρραφθεὶς εἰς τὸν μηρὸν τοῦ Διός**· κ. μέσ. : Ἡρ.2,146 **Διόνυσόν τε λέγουσι οἱ Ἕλληνες ὡς αὐτίκα γενόμενον ἐς τὸν μηρὸν ἐνερράψατο Ζεύς**, Ἀριστεἰδ.1,29· ρηματ.π.ἔρραμμα.

ἐρράς Ἡσ. « κριός » (διαρθ. ἔρραος).

ἐρραστωνευμένως ἐπίρρ. μσν. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ῥᾳστωνεύω, ἀμελῶς, ἠμελημένως, ἀφροντίστως : Μετοχ.Θ 93.

ἔρρε β' ἑν. ἐνεστ. προστ. τοῦ ἔρρω βλ.λ.

ἔρρειθρος-ον (ἐν-ρεῖθρον) μτγν. ὁ σχηματίζων ρεῖθρον, ὁ διοχετευόμενος : Ἥρων Γεωμ.23,68.

ἐρρεντί ἐπίρρ. πιθ. ὀλασχερῶς· ΕΜ 377,19 « ἀπὸ τοῦ ἔρρω ἢ ἐρρῶ . . ὡς παρὰ τὸ ἐθέλοντος ἐθελοντί, οὕτω καὶ παρὰ τὸ ἐρρέντος ἐρρεντί ».

ἐρρέξομαι Ἡσ. « φθέγξομαι ».

ἐρρετός Ἡσ. « φθόρος »· πρβλ. ἔρρω.

ἐρρεφορία (ἡ) ἀρρηφορία βλ.λ.

ἐρρεῶς Ἡσ. « ταχέως ».

ἐρρήεις-εντος-εσσα-εν Ἡσ. « ἐρρήεντα· δροσώδη, καταφυκτικά ».

ἐρρήθην παθ. ἀόρ. α' τοῦ λέγω βλ.λ.

ἐρρηνοβοσκός-όν ποιμὴν προβάτων : Σοφ.ἀπ. 589 (δ. τ. ἀρρηνοβασκός).

ἔρρηξα ἀόρ. α' τοῦ ῥήγνυμι βλ.λ.

ἐρρήσας μτχ. ἀορ. α' τοῦ ἔρρω βλ.λ., φθαρείς.

ἐρρήσκει Ἡσ. « ἥξει, εἰσελεύσεται ».

ἐρρηφόροι Ἡσ. « αἱ τῇ Ἕρσῃ ἐπιτελοῦντες τὰ νομιζόμενα »· πρβλ. Μοῖρ. « ἐρρηφόροι Ἀττικοί, αἱ τὴν δρόσον φέρουσαι τῇ Ἕρσῃ, ἥτις μία τῶν Κεκροπίδων »· πρβλ. ἐρσηφόρος.

ἐρρηφορῶ-έω Ἐπιγρ. κ. **ἀρρηφορῶ** ὑπηρετῶ ὡς ἐρρηφόρος βλ.λ. : **ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Ἀπολλοδώραν . . ἐρρηφαρήσασαν Ἀθηνᾷ Πολιάδι**· πρβλ. ἀρρηφόροι.

ἔρρῖγα παρακ. β' μτ. σημ. ἐνεστ. τοῦ ῥιγῶ.

ἐρρίγαντι δωρ. τ. γ' πληθ. παρακ. τοῦ ῥιγῶ (!) βλ.λ. : Θεόκρ.16,77 (δ. γρ. ἐρρίγααι).

ἐρρίγησι ἐπ. τ. γ' ἑν. ὑποτ. παρακ. τοῦ ῥιγῶ : Ἰλ.Γ 353 **ὄφρα τις ἐρρίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι.**

ἐρρίγοντι ἐπ. τ. δοτ. ἑν. τῆς μτχ. τοῦ παρακ. τοῦ ῥιγῶ βλ.λ. : Ἡσίοδ.Α 228.

ἐρριμμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ ρ. ῥίπτω, διεσκορπισμένως, διεσπαρμένως, σκορπιστά : Βαα.3,4.

ἐρρινίζω (ἔρριναν ἢ ἔνρινον)- νεώτ. προφέρω ἐρρίνως, ὁμιλῶ μὲ τὴ μύτη· ρηματ. π. ἐρρινισμός.

ἐρρινισμός (ὁ) (ἐρρινίζω) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρρινίζω βλ.λ., τὸ ὁμιλεῖν τινα ἐρρίνως, μὲ τὴ μύτη.

ἐρρινομελής-οῦς-ές νεώτ. ὁ διὰ τῆς ῥινὸς ἐκτελῶν τὸ μέλος, ὁ ψάλλων ἐρρίνως.

ἔρρινον (τό) (ἐν-ρίς) μτγν. κ. μαν. κ. **ἔνρινον** ἄρωμα ἐπιφέραν πταρμόν· Εὐστ.950,1 « ἀπὸ δὲ τῆς ῥινὸς παρὰ Παυσανίᾳ ἔνρινον, ἴσως καὶ ἔρριναν διὰ δύο ρ, ἄρωμα ᾧ τὰς ῥῖνας, φησίν, ἐνεχρίοντο » : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.8,13,1· || κ. ὡς ἐπίθ. : Γαλ.11,769 **ἔρρινα φάρμακα**, Ἀρχιγ.π.Ὀρειβ.8,13,1 **ἔρρινον ἄλευρον**· πρβλ. ἔνρινος.

ἔρρινος-ον (ἐν-ρίς) κ. νεώτ. ἔνρινος βλ.λ.

ἐρρινότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τῆς ἐνρίνου φωνῆς· πρβλ. ἔνρινος.

ἐρρίνως ἐπίρρ. νεώτ. ἐνρίνως βλ.λ., μὲ τὴν ῥῖνα.

ἔρριψις-εως (ἡ) (ἐν-ρίπτω) ἡ κατάρριψις, κατάπτωσις : Ἱππ.1165Η **καὶ ἔρριψις καὶ κατάκλασις κακόν**· πρβλ. ἔρειψις.

ἔρρος Ἡσ. « Ζεύς ».

ἔρρουλος (ὁ) μτγν. (λατ.) ἐρρούσαλος βλ.λ.

ἔρρους-οος-ουν (ἐν-ροῦς) μτγν. ὁ ἀρδευόμενος, ὁ ποτιζόμενος : Ἥρων Γεωμ.23,68.

ἐρρούσαλος (ὁ) (λατ.) μτγν. πλάνης, ἀλήτης : Ἰω. Λυδ.Μην.4,110 **ἐρρουσάλους Ῥωμαῖοι τοὺς ἀλήτας καὶ πλανωμένους ἐκάλουν· οἱ δὲ ἰδιῶται ἐρρούλους αὐτοὺς ἐξ ἀγνοίας λέγουσιν.**

ἐρρύην παθ. ἀόρ. β' τοῦ ῥέω βλ.λ. : Θουκ.3,116.

ἐρρυθμισμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ ῥυθμίζω βλ.λ., εὐρύθμως, ἡρμοσμένως : Δίων Κ 79,16 **ἀνέθορε ἐρρυθμισμένως.**

ἔρρυθμος-ον (ἐν-ρυθμός) κ. νεώτ. κ. **ἔνρυθμος** βλ.λ., ὁ ἔχων ῥυθμόν, ὁ ῥυθμικός, ἀντίθ. ἄρρυθμος : Διον.Ἀλ.Συνθ.382 **οὐ μέντοι προσήκει γε ἔμμετρον οὐδ' ἔρρυθμον αὐτὴν** (τὴν ψιλὴν λέξιν) **εἶναι δοκεῖν, - ἔρρυθμος λόγος.**

ἐρρύθμως κ. νεώτ. ἐνρύθμως βλ.λ., κατὰ τρόπον ἔρρυθμον, μετὰ ρυθμοῦ : Ἀθήν.5,179F.
ἔρρυσος-ον μτγν. ὁ ρυτιδώδης : Διοσκ. 3,105.
ἔρρω (1) κ. νεώτ. μ. κτ. προστ. **ἔρρε, ἐρρέτω, ἐρρέτωσαν,** λοκρ. **Fέρρω,** μέλλ. **ἐρρήσω,** ἀόρ. **ἤρρησα,** παρακ. **ἤρρηκα** πορεύομαι, βαδίζω βραδέως καὶ μετὰ κόπου, κιναῦμαι, σύρομαι ἐπιπόνως, ἰδίως ἐπὶ τοῦ χωλαίνοντος Ἡφαίστου : Ἰλ.Σ 421· **αὐτὰρ ὁ ἔρρων πλησίον·** κ. ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως βαρυθύμως βαδίζοντος, περιπλανωμένου : Ὀδ.Δ 367 **ἥ μ' οἴῳ ἔρροντι συνήντετο νόσφιν ἑταίρων** (σχόλ. « μετὰ λύπης πορευομένῳ καὶ φθορᾶς »)· **2)** Ἐπιγρ. ἀπλῶς πορεύομαί που,·μεταβαίνω, πηγαίνω : **ἔρ· εἰς τὰς ἑορτάς· 3)** ἐπὶ κακῆς σημ. βαδίζω εἰς τὴν καταστροφήν, πρὸς ἰδίαν δυστυχίαν, φέρομαι, βαίνω εἰς τὸν ὄλεθρον : Ἰλ.Θ 239 **ἐνθάδ' ἔρρων** (σχόλ. « ἐπὶ φθορὰν παραγενόμενος »), Αἰσχ.Εὐμ.884 **ἄτιμος ἔρρειν,** Ἀριστφ.Βάτρ.1192 **ὡς Πόλυβον ἤρρησεν οἰδῶν τὼ πόδε** (ξεκουμπίστηκε καὶ πῆγε στὸν Π. μὲ πρησμένα πόδια)· ‖ ἰδ. ἐν τῇ προστ. κ. νεώτ. πρὸς ἔκφρασιν ἀποστραφῆς, κρημνίσου, χάσου, ξεκουμπίσου, πήγαινε στ' ἀνάθεμα : Ἰλ.Θ 164 **ἔρρε, κακὴ γλήνη,** αὐτ.Ω 239 **ἔρρετε, λωβητῆρες ἐλεγχέες,** Ἀρχίλ.6,4 **ἀσπὶς ἐκείνη ἐρρέτω,** Σοφ.Φιλ. 1200 **ἐρρέτω Ἴλιον, οἵ θ' ὑπ' ἐκείνῳ πάντες·** κ. ἐμπροθ. (ἐκ, ἀπό) : Ὀδ.Κ 72 **ἔρρ' ἐκ νήσου θᾶσσον,** Ἡρώνδ.8,59 **ἔρρ' ἐκ προσώπου,** Θεόκρ.20,2 **ἔρρ' ἀπ' ἐμεῖο·** ‖ π. Ἀττ. κ. ἰδ. π. Ἀριστφ. προστίθεται καὶ ἄλλη λ. πρὸς ἐπίτασιν, ἰδ. ἐν φρ. **ἔρρ' ἐς κόρακας** πήγαινε νὰ σὲ φᾶνε τὰ κοράκια, πήγαινε στὸ διάβαλο : Ἀριστφ.Πλ.604 **ἔρρ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν,** αὐτ.Εἰρ.500 **οὐκ ἐς κόρακας ἐρρήσετε;,** Ἄλεξ.94,5· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῇ εὐκτ., ἐν τῇ ἰδίᾳ χρ. ἐν ᾗ κ. ἡ προστ. : Εὐρ. Ἄλκ.734 **ἔρροις νυν αὐτὸς χὴ ξυνοικήσασά σοι,** Ἀντίπ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 5,2 **ὀρνίθων ἔρροις φθονερώτατος· 4)** π. Ἀττ. ἀπόλλυμαι, χάνομαι, καταστρέφομαι, ἐξαφανίζομαι : Αἰσχ.Πέρσ.732 **Βακτρίων δ' ἔρρει πανώλης δῆμος,** Σοφ.ΟΤ 560 **ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι** (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. «ἄφαντος ἀπώλετο θανασίμως χειρωθεὶς»), Εὐρ.Ἑλ.1220, Ξεν.Ἑλλ.1,1,23 **ἔρρει τὰ κᾶλα** (διόρθ. Bergk), Πλάτ.Νόμ.677C **πάντα ἔρρειν ταῦτα ἐν τῷ τότε χρόνῳ φήσομεν.**
ἔρρω (2) αἰολ. ἀντὶ εἴρω βλ.λ. : ΕΜ 90,13.
ἔρρωγα παρακ. β' τοῦ ρ. ῥήγνυμι βλ.λ.
ἔρρωμαι παρακ. μὲ σημ. ἐνεστ. τοῦ ῥώννυμι βλ.λ.
ἐρρωμένος-η-ον κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ῥώννυμι βλ.λ. ἐν χρ. ὡς ἐπίθ., συγκρ. **-έστερος,** ὑπερθ. **-έστατος** ὁ πλήρης ῥώμης, ὁ ὑγιής, ὁ ρωμαλέος, ἀντίθ. ἄρρωστος : Πλάτ.Γοργ.483C **ἐκφοβοῦντες τοὺς ἐρρωμενεστέρους τῶν ἀνθρώπων,** Δημ.2,21 **ὥσπερ γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν, ἕως μὲν ἂν ἐρρωμένος ᾖ τις, οὐδὲν ἐπαισθάνεται·** ‖ εὔτολμος, ἀνδρεῖος : Ἀνδροκ.4,37 **ἀλλ' οὐ διὰ ἐρρωμενεστάτων καὶ λέγειν καὶ πράττειν·** ‖ γεν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, διαθέσεων, γνωμῶν κττ., ὁ ἰσχυρός, ὁ ἔντονος, δυνατός : Ἡρ.9,70 **προσελθόντων δὲ τῶν Λακεδαιμονίων κατεστήκεέ σφι τειχομαχίη ἐρρωμενεστέρη,** Ξεν.ΚΠ 3,3, 32 **καὶ αὔριον ἐξίασι πολὺ ἐρρωμενεστέραις ταῖς γνώμαις,-ἀντέταξαν ἐρρωμένην ἀντίστασιν.**
ἐρρωμένως ἐπίρρ. κ. μαν. κ. νεώτ. ἐκ τῆς μτχ. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ ῥώννυμι βλ.λ., συγκρ. **ἐρρωμενέστερον** κ. **ἐρρωμενεστέρως,** ὑπερθ. **ἐρρωμενέστατα** ἀνδρείως, ἰσχυρῶς : Αἰσχ.Πρ.65 **ἀδαμαντίνου νῦν σφηνὸς αὐθάδη γνάθον στέρνων διαμπὰξ πασσάλευ' ἐρρωμένως,** Πλάτ.Ἱππ.Μ 278Α **ἵν' ἐρρωμενέστερον μάθω,** αὐτ.Πολ.401D **καὶ ἐρρωμενέστατα ἅπτεται αὐτῆς,** Ἰσοκρ.4,163 **ἂν μὲν ὁ βάρβαρος ἐρρωμενεστέρως κατάσχῃ τὰς πόλεις τὰς ἐπὶ θαλάττῃ φρουρὰς μείζους ἐν αὐταῖς,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,153 **ἐρρωμένως καὶ εὐδαιμόνως βιῴης, - ἐρρωμένως ἀντέστη.**
ἐρρώμην ὑπερσυντ. τοῦ ῥώννυμι βλ.λ. : Θουκ. 7,15 **καὶ γὰρ ὅτ' ἐρρώμην πολλὰ ἐν ἡγεμονίαις ὑμᾶς εὖ ἐποίησα.**
ἐρρώοντο γ' πληθ. παρατ. τοῦ ῥώομαι βλ.λ.
ἔρρωος (ὁ) ἐσφ.γρ. τοῦ ἔρραος βλ.λ. : Λυκόφρ.1316.
ἐρρώσαντο γ' πληθ. ἀόρ. τοῦ ῥώομαι βλ.λ. : Ὀδ.Ω 69 **πολλοὶ δὲ ἥρωες Ἀχαιοὶ τεύχεσιν ἐρρώσαντο πυρὴν πέρι.**
ἔρρωσο κ. νεώτ. β' ἐν. προστ. παθ. παρακ. τοῦ ῥώννυμι βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 4,5,33· ‖ κ. νεώτ. ὡς εὐχὴ ἐν τέλει ἐπιστολῆς, οἷον τὸ χαῖρε.
ἐρσαῖος-α-ον ἐρσήεις βλ.λ.· Ἡσ. « ἐρσαῖα· ἐαρινά, νέα, ἁπαλά, δροσώδη ».
ἐρσενικός-ή-όν πάπ. ἀρρενικός, **ἀρσενικός,** ἀνδρικός : Πάπ. **σώματα ἐρσενικά.**
ἔρσκο Ἡσ. « διεγείρου ».
ἔρση Ἡσ. « ὁρμήσῃ ».
ἔρση (ἡ) ἐπ. **ἐέρση,** αἰολ. δωρ. **ἐέρσα,** κρητ. **ἀέρσα,** πάπ. **ἀέρση,** Πινδ. **ἔερσα,** Ἀλκμ. **ἔρσα,** Θεοκρ. **ἔρσα,** δρόσος· Ἡσ. «ἔρση, δρόσος, νοτία, ὁμίχλη»: Ἰλ.Ψ 598 **ὡς εἴ τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση ληίου ἀλδήσκοντος,** Ὀδ.Ε 467 **θῆλυς ἐέρση** (Εὐστ. «θῆλυς δὲ ἡ θρεπτικὴ τῶν φυτῶν . . ποιητικῶς δὲ εἶπε τὸ θῆλυς»), Ἡσίοδ.Α 395 **ᾧτε πόσις καὶ βρῶσις θῆλυς ἐέρση·** ‖ κτ. πληθ. σταγόνες, ψεκάδες βροχῆς : Ἰλ.Λ 53, αὐτ.Ξ 351 **στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι,** Πινδ.Ν 8,40 **χλωραῖς ἐέρσαις ὡς ὅτε δένδρεον ἄσσει·** ‖ κ. ἐπὶ μέλιτος : Ἡσίοδ.Θ 83 **τῷ μὲν ἐπὶ γλώσσῃ γλυκερὴν χείουσιν ἐέρσην, τοῦ δ' ἔπε' ἐκ στόματος ῥεῖ μείλιχα·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ πομφολυγίζοντος ὑγροῦ τοῦ κεκραμένου οἴνου : Πινδ.Ν 3,78 **ἐγὼ τόδε τοι πέμπω μεμιγμένον μέλι λευκῷ σὺν γάλακτι, κιρναμένα δ' ἔερσ' ἀμφέπει·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης κ. ἅ. : αὐτ.7,79 **λείριον ἄνθεμον ποντίας ὑφελοῖσ' ἐέρσας· 2)** μτφ. τὰ νεογνὰ ζῴου, π. Ὁμ. ἅπαξ ἐν Ὀδ., τὰ νεογέννητα ἀρνία, κ. ἰδίως τὰ ὄψιμα, τὰ ψιμάδια· Ἡσ. « ἔρσαι· οἱ ἐν τῷ χειμῶνι γινόμενοι ἔριφοι. καὶ τὰ ἁπαλὰ τῶν προβάτων, καὶ αἱ δρόσοι » : Ὀδ.Ι 222 **διακεκριμέναι δὲ ἕκασται ἔρχατο, χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι·** ‖ εἰδ. οἱ λεοντιδεῖς : Νόνν.Δ 3,389 **λέαινα γαλαξαίῃσιν ἐέρσαις σκύμνοις . . ἥρμοσε μαζούς.**
ἐρσήεις-εντος-εσσα-εν (ἔρση κ. ἔρση κ. ἐέρση) κ. ἐπ. **ἐερσήεις-εσσα-εν** ὁ πλήρης δρόσου, δροσερός, ὁλόδροσος : Ἰλ.Ξ 348 **λωτὸν θ' ἐρσήεντα ἰδὲ κρόκον ἠδ' ὑάκινθον πυκνὸν καὶ μαλακόν,** Ὕμν.Ἑρμ.107 **ἐρσήεντα κύπειρον,** Μαριαν.ἐν ΑΠ 9, 668,3 **ἐρσήεις λειμών· 2)** μτφ. ἐπὶ πτώματος, ὁ νεωστὶ ἀποθανών, ὁ μὴ ὑποστὰς ἀκόμη σῆψιν, νωπός, πρόσφατος : Ἰλ.Ω 419 **οἷον ἐερσήεις κεῖται** (σχόλ. « κάθυγρος, νεαρός »)· πρβλ. Ἰλ.Ω 757 **νῦν δέ μοι ἐρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισιν κεῖσαι.**
ἔρσην-ενος (ὁ) Ιων. τ. τοῦ ἄρσην βλ.λ., συγκρ. **ἐρσενέστερος** : Ἡρ.1,109 **Ἀστυάγης μέν ἐστι γέρων καὶ ἄπαις ἔρσενος γόνου.**
ἐρσηφορία (ἡ) ἐρρηφορία, ἀρρηφορία βλ.λ.
ἐρσηφόρος (ὁ) ἐρρηφόρος, ἀρρηφόρος βλ.λ.
ἔρσις-εως (ἡ) (εἴρω (1)) κ. π. Σουΐδ. ἔρσις συναρμογή, ἀνάδεσις : Θουκ.1,6 (δ.γρ. ἀντὶ ἔνερσις), Θεοφύλ.Σ 152D **ἐν ἔρσει τε ξύλων τοὺς ζωγρηθέντος ποιήσαντες ἐς Βυζάντιον ἔπεμπον· 2)** Σουΐδ. « ἔρσις· πλεξίδιον ».
Ἔρσος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος.
ἐρσοφόρος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐρσηφόρος, ἐρρηφόρος, ἀρρηφόρος βλ.λ.
ἔρσω (ἔρση) μτγν. δροσίζω, νοτίζω, βρέχω·

κ. παθ. : Νίκ.Θηρ.631 **ἑρσομένην** [σχόλ. « δροσιζομένην, βρεχομένην »].
ἑρσώδης-ους-ες [ἕρση] κ. ἑρσήεις βλ.λ. ὁ δροσερός : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,2,6 **ἀὴρ . . ἑρσώδης.**
ἔρτις 'Ησ. « κρημνός ».
ἑρτός-ή-όν (εἴρω (I)) μτγν. ὁ συνηρμοσμένος, ὁ συμπεπλεγμένος, ὁ περιπεπλεγμένος : Ἡρακλᾶς π.Ὀρειβ.48,1,1 **βρόχος ὁ ἑρτός.**
ἐρτσιανὰ κύματα (τὰ) νεώτ. (ἐκ τοῦ φυσικοῦ Γερμανοῦ Χέρτς) τὰ ἠλεκτρικὰ κύματα.
ἐρυγάζομαι (ἐρυγή) μτγν. ἐρυγγάνω βλ.λ. : Σωρ.1,108 (γρ. κωδ. ῥυγιάζομαι).
ἐρυγγάνω ἀττ. τ. τοῦ ἐρεύγομαι βλ.λ., ἀόρ. β' **ἤρυγον,** ῥεύομαι· Φρύν.65 « ἐρεύγεσθαι ὁ ποιητής.. ἀλλ' ὁ πολιτικὸς ἐρυγγάνειν λεγέτω», Φώτ. « ἐρυγγάνειν, ὃ ἡμεῖς ἐρεύγεσθαι » : Εὐρ.Κύκλ.523 **ἐρυγγάνω γοῦν αὐτὸν ἡδέως ἐγώ,** Λουκ.Ἀλέξ.39 **πολλὴν τὴν σκοροδάλμην ἐρυγγάνοντες·** **2)** ἐξεμῶ, ξερνῶ : Ἱππ.86Α **ἤν τι ἐρυγγάνῃ·** κ. μέσ. : Ἱππ.371,24 **τὸν σῖτον ἐρυγγάνεται ὠμόν·** **3)** μτφ. φλυαρῶ, φωνάζω· Ἡσ. «ἐρυγεῖν, φωνεῖν» : Θεόκρ. 13,58 **τρὶς μὲν Ὕλαν ἄυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός** (Βερναρδ.Γρ. « τρὶς ἐφώναξε τὸν Ὕλαν, ὅσον ἠδύνατο νὰ φωνάξῃ ἐκ τοῦ βάθους τοῦ λαιμοῦ»), Δίφ.π.Ἀθήν.7,292Β **λαλῶν τὰ ναῦλα, δάνει' ἐρυγγάνων·** ῥηματ. π. ἐρυγήτωρ.
ἐρυγεία (ἡ) Ἡσ. « ζῷον, στάχυς, βοτάνη ».
ἐρυγεῖν ἀπαρφ. ἀορ. β' τοῦ ἐρυγγάνω κ. τοῦ ἐρεύγομαι βλ.λς.
ἐρυγή (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀπὸ τοῦ στόματος ἐκβολὴ ἀερίων προερχομένων ἐκ τοῦ στομάχου, ὁ ἐρευγμός, τὸ ῥέψιμο : Σχόλ.Ἀριστφ.Εἰρ. 528 **δριμεῖα ἐρυγή,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,5, Κλήμ.Ἀλ. Παιδ.2,219· **2)** μτφ. φωνή, βρυχηθμός· Ἡσ. « φωνή, βοή τις » : Νίκ.Χων.π.Σάθ.1,86 **ὡς οὐδὲ κνώδαλα βρυχητίου λέοντος ὑπέπτηξαν ἐρυγήν.**
ἐρυγηλή (ἡ) Ἡσ. «ἐπίθ. ῥαφάνου» πρβλ.ἐρυγμήλη.
ἐρυγήτωρ-ορος (ὁ) Ἡσ. « βοητής ».
ἐρυγιάζομαι (ἐρυγή) μτγν. ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι βλ.λς. : Σωρ.166.
ἔρυγμα-ατος (τὸ) ἡ ἐρυγὴ βλ.λ., ὁ ἐρευγμός, τὸ ῥέψιμο : Ἱππ.484,28 **ἐρύγματά οἱ γίνεται,** Σχόλ. Νίκ.Ἀλεξ.81.
ἐρυγμαίνω ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω βλ.λς· Ἡσ. « ἐρυγμαίνουσα ἡ βοῦς καὶ ὁ ταῦρος **ἐρυγμαίνων,** ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς ».
ἐρυγματώδης-ους-ες ὁ διεγείρων ἐρευγμὸν βλ.λ., ἐμετάν : Ἱππ.Ναύσ.2,69 **νόσος ἐρυγματώδης.**
ἐρύγμηλος-η-ον (ἐρυγμῶ) κ. μσν. ὁ δυνατὰ μυκώμενος : Ἰλ.Σ 580 **σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσιν ταῦρον ἐρύγμηλον ἐχέτην** (σχόλ. « μέγα μυκώμενον »)· **2)** Ἡσ. «μέγα πρόβατον τέλειον»· **3)** τὸ θηλ. **ἐρυγμήλη** ΕΜ 379,28 « ἐπίθετον ῥαφανίου, ἴσως ἀπὸ τῆς ἐρυγῆς» π.Ἡσ.ἐρυγηλή βλ.λ.
ἐρυγμός (ὁ) (ἐρυγμῶ) κ. νεώτ. ἡ ἐρυγὴ βλ.λ., ὁ ἐρευγμός, τὸ ῥέψιμο : Ἀριστλ.Πρ.908a,3 **καὶ αἱ φῦσαι δὲ καὶ οἱ ἐρυγμοὶ τῶν ἀπέπτων δυσώδεις,** Θεόφρ.Ὀσμ.4,61 **σὺν τοῖς ἐρυγμοῖς ἀποδίδωσιν εὐώδεις τὰς ὀσμάς.**
ἐρυγμ-έω ἐρεύγομαι, ἐρυγγάνω βλ.λς : Ἱππ. 1207Ε **μετὰ δὲ ἰδ' σιτίον περὶ τὰς πρώτας ζ' ἐρύγμει καὶ ἀπήμει.**
ἔρυγξ-γγος (ἡ) Ἡσ. « τὸ ἕρκος τῶν πρασιῶν ».
ἐρυγώ-άω μσν. δ. τ. τοῦ ἐρυγμῶ, ἐρυγγάνω, ἐρεύγομαι βλ.λς : Γεωπ.17,17,1 **πυκνῶς ἐρυγᾶν,** Πρόδρ.2,463 **ν' ἀπομυρίσω ὅ τι ἐρυγῶ, καὶ τώρα γιὰ ποῦ φθάνω.**
ἐρυθαίνω (ἐρεύθω) ποι., ἀόρ. **ἐρύθηνα,** ἐρυθραίνω, ποιῶ τι ἐρυθρόν, βάπτω τι κόκκινον : Ἀπολλ.Ρ 4,474 **αἷμα πέπλον ἐρύθηνε·** ‖ κ. παθ. γίνομαι ἐρυθρός, κοκκινίζω : Ἰλ.Κ 484 **ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα·** ‖ ἐπὶ προσ., κάμνω τινὰ νὰ ἐρυθριᾷ ἐξ αἰδοῦς ἢ αἰσχύνης, νὰ κοκκινίζῃ ἀπὸ ντροπή : Ἀπολλ.Ρ 1,791· κ. παθ. : Πολυδ.2,87 **ἐρυθαινόμεναι** (παρειαί)· ῥηματ. π. ἐρύθημα.
ἐρύθακος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος πτηνῶν τῆς οἰκογ. τῶν **κοττυφιδῶν.**
ἐρύθεια (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **φοινικωδῶν.**
ἐρύθημα-ατος (τὸ) (ἐρυθαίνω) κ. νεώτ. ἡ ἐρυθρότης τοῦ δέρματος ἡ ὀφειλομένη εἰς ἐξωτερικὴν ἐπίδρασιν ἢ ἐσωτερικὰ αἴτια, κοκκινάδα : Ἱππ.Ἀφορ.7,49, Θουκ.2,49 **καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἐρυθήματα καὶ φλόγωσις ἐλάμβανε·** ‖ κ. ἀπολ. ἐπὶ χρώματος ζῴου : Ξεν.Κυν.5,18 **διωκόμενοι δέ εἰσι κατάδηλοι μάλιστα μὲν διὰ γῆς κεκινημένης, ἐὰν ἔχωσιν ἔνιον ἐρύθημα·** **2)** ἡ ἐξ αἰδοῦς ἢ αἰσχύνης ἐρυθρότης, ἰδίως ἐπὶ τοῦ προσώπου, τὸ κοκκίνισμα : Εὐρ.Φοίν.1488 **οὐδ' ὑπὸ παρθενίας τὸν ὑπὸ βλεφάροις φοινίκ' ἐρύθημα προσώπου,** Πλούτ.Ἠθ.154Β **ἀνεπλήσθη τὸ πρόσωπον ἐρυθήματος·** **3)** ἐπὶ πράγμ., ἡ δι' ἐρυθροῦ βαφή : ΠΔ Ἡσ.63,1 **ἐρύθημα ἱματίων** (δ. ἑρμ. ἐρυθρὰ ἱμάτια).
ἐρυθηματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐρύθημα βλ.λ.(1) κ. 2)· ἐπίρρ.**-ῶς.**
ἐρυθηματοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐρυθηματώδης βλ.λ.
ἐρυθηματώδης-ους-ες νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐρύθημα : **ἐρυθηματώδης ἀνετοδερμία.**
ἐρυθίβη (ἡ) π. Ῥοδίοις, ἡ ἐρυσίβη : Στράβ.13,1,64.
Ἐρυθίβιος (ὁ) μτγν. ἐπών. τοῦ Ἀπόλλωνος π. Ῥοδίοις, ἀντὶ ἐρυσίβιος βλ.λ. : Στράβ.13,1,64.
ἐρυθῖνος (ὁ) ὁ ἐρυθρῖνος, λυθρίνι· Ἡσ. « εἶδος ἰχθύος » : Ἀμειψ.π.Ἀθήν.6,271Α **κωβιοὺς σπάρους φήττας ἐρυθίνους κεστρέας,** Διαγ.Λ 8,19 **ἀπηγόρευε μήτε ἐρυθῖνον ἐσθίειν·** **2)** κτ. πληθ. Ἡσ. « Ἐρυθῖνοι· πόλις καὶ χώρα ἐν Παφλαγονίᾳ » : Ἰλ.Β 855 **καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους,** Στράβ.12,3,10.
ἐρύθισμα-ατος (τὸ) μαν. τὸ ἐρύθημα βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Ψελλ.εἰς Ὀππ.8,305 **τὸ τοῦ προσώπου .. μῆλον, ὡς πλῆρες ἐρυθίσματος.**
ἐρυθμοῦ μτγν. βοτάνη τις : Διοσκ.2,188.
ἐρυθράδιον (τὸ) σχόλ. τὸ ἐρυθρόδανον, ριζάρι, ἀλιτζάρι : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.74.
ἐρυθραία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **γεντιανοειδῶν,** θερμοβότανα, ἀλοές.
ἐρυθραίηθεν ἐπίρρ. μσν. ἐκ τῶν Ἐρυθρῶν.
ἐρυθραϊκὸν σατύριον (τὸ) μτγν. τὸ ἐρυθρόνιον βλ.λ. : Διοσκ.3,144 **σατύριον τὸ ἐρυθρόνιον, οἱ δὲ σατύριον ἐρυθραϊκόν.**
ἐρυθραϊκός-ή-όν πάπ. ὁ τῆς Ἐρυθραίας θαλάσσης : Πάπ. **ἐρυθραϊκὸς κυβερνήτης·** **2)** **ἐρυθραϊκὸν** βλ.λ. **σατύριον.**
ἐρυθραιμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παθολογικὴ ἀνωμαλία τοῦ αἵματος, ὀφειλομένη εἰς τὴν ὑπερπαραγωγὴν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων τοῦ αἵματος, ἄ. ἐρυθροκυτταραιμία ἢ νόσος τοῦ Βακέζ.
ἐρυθραίνω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. ποι. **ἐρυθαίνω** καθιστῶ τι ἐρυθρόν, προσδίδω ἐρυθρὸν χρῶμα, κοκκινίζω : Περικτ.π.Σταβ.4,28,19 **ἐρ· τὸ πρόσωπον,** Ἡρωδιαν.Ἱστ.5,6,10 **προῄει τε ὑπογραφόμενος τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς παρειὰς ἐρυθραίνων** κ. παθ. γίναμαι ἐρυθρός : Θεόφρ.Φ13,12, 5, Σωρ.1,108· κ. μέσ. : Καισάρ.Διαλ.3,182 **πνευστιῶντάς τε καὶ ἐρυθραινομένους τὰ πρόσωπα·** ‖ μέσ. ἐρυθριῶ, κοκκινίζω ἀπὸ ντροπή, ἐντρέπομαι, ντροπιάζομαι : Ξεν.ΚΠ 1,4,4 **αἰδοῦς δ' ἐνεπίμπλατο, ὥστε καὶ ἐρυθραίνεσθαι ὁπότε συντυγχάνοι τοῖς πρεσβυτέροις·** **2)** ἀμτβ. ἐπὶ καρπῶν, κτῶμαι τὸ ἐρυθρὸν χρῶμα, κοκκινίζω, ὡριμάζω : Θεόφρ.Φ13,15,3 **ἡ τέρμινθος . . χλοερὸν ἐνέγκασα** (καρπὸν) **μετὰ ταῦτα ἐρυθραίνει.**

ἐρυθραῖος-α-ον κ. μσν. ἀντὶ ἐρυθρὸς βλ.λ., ὁ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης: Περ.38 **ἐρυθραῖον οἶδμα θαλάσσης,** Μηναῖ.3,3 Ὠδ.1 **θαλάσσης, τὸ Ἐρυθραῖον πέλαγος ἀβρόχοις ἴχνεσιν ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ·** 2) ὁ ἐν τῇ Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ εὑρισκόμενος: Διαν.Περ.1127 **ἐρυθραῖος κάλαμος·** 3) ὁ ἐξ Ἐρυθρῶν: Ἡρ.1,18 **οἱ Μιλήσιοι τοῖσι Χίοισι τὸν πρὸς Ἐρυθραίους πόλεμον συνδιήνεικαν·** 4) ἐπίθ. τοῦ Ἡρακλέους ὡς ἔχοντος ναὸν ἐν Ἐρυθραῖς.

ἐρυθρανός-ον μτγν. ἐπὶ κισσοῦ, ὁ ἐρυθρός: Πλίν.Φ124,49.

ἐρύθρασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. δερματικὸν νόσημα ἐκδηλούμενον δι' ἐρυθήματος κατὰ τὴν βουβωνικὴν χώραν.

ἐρυθραυγής-οῦς-ές μσν. ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ, ὁ ἔχων ἢ πέμπων ἐρυθρὰν λάμψιν: ΚΜανασσ.120 **ἐρυθραυγὴς χαλκός**

ἐρυθρένιον (τὸ) νεώτ. χημ. ἄ. διβινύλιον βλ.λ.

ἐρύθρημα-ατος (τὸ) πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐρύθημα: Πολυδ.6,187, Γρηγ.Νύσσ.1,54.

ἐρυθριάζω πάπ. ἀμτβ. γίνομαι ἐρυθρός, κόκκινος, ἐρυθριῶ: **μεγάλως ἠρυθρίακε.**

ἐρυθρίας (ὁ) ὁ ἔχων χροιὰν ἐρυθράν, ὁ ἐρυθρός, ἀντίθ. ὠχρίας: Ἀριστλ.Κατ.9b,31.

ἐρυθρίασις-εως (ἡ) (ἐρυθριῶ), Ιων. **ἐρυθρίησις,** τὸ ἐρύθημα, κοκκίνισμα τοῦ προσώπου ἐξ ἐντροπῆς: Ἱππ.23,34 **λαμυρία μετ' ἐρυθριάσεως.**

ἐρυθρίδη (ἡ) μσν. ἐρυθρόδανον βλ.λ.: Δουκάγγ.

ἐρυθρίνη (ἡ) νεώτ. βοταν. κ. χημ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἑλλοβοκάρπων·** 2) ἄ. **ἐρυθρινικὸν ὀξὺ** κρυσταλικὴ οὐσία δυσδιάλυτος ἐν ὕδατι ἐνυπάρχουσα εἰς διαφόρους λειχῆνας.

ἐρυθρῖνος (ὁ) κ. νεώτ. κ. **ἐρυθῖνος** ἰχθύς τις ἑρμαφρόδιτος πιθ. ὁ σερράνος ἀνθίας: Ἀριστλ.ΖΙ 538a,20 **καὶ ἐν τοῖς ἰχθύσι τὸ μὲν τῶν ψηττῶν γένος καὶ τὸ τῶν ἐρυθρίνων καὶ αἱ χάνναι·** 2) θαλάσσιός τις ἰχθύς, πιθ. λυθρίνι: Σπεύσ.π. Ἀθήν.7,300Ε· || νεώτ. ζωολ. ὀνομ. γένους ἰχθύων **σπαριδῶν,** δηλ. λυθρίνι.

ἐρύθριον (τὸ) μτγν. εἶδος ἐρυθρᾶς τινος ἀλοιφῆς: Παύλ.Αἰγ.7,18.

ἐρυθρίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ἐρυθρῖνος βλ.λ.

ἐρυθριῶ-άω κ. νεώτ. ἀμτβ., μτχ. ἐπ. **ἐρυθριόων,** παρακ. **ἠρυθρίακα,** γίναμαι ἐρυθρὸς τὴν ὄψιν ἰδίως ἐξ αἰδοῦς ἢ αἰσχύνης, κοκκινίζω ἀπὸ ντροπή: Πλάτ.Πολ.350D **τότε καὶ εἶδον ἐγώ.. Θρασύμαχον ἐρυθριῶντα,** Δημ.270 **ἀλλὰ ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε,** Πλούτ.Ἠθ.526F **Κάτων ἔλεγε τῶν νέων μᾶλλον ἀγαπᾶν τοὺς ἐρυθριῶντας ἢ τοὺς ὠχριῶντας·** || κ. μτ. μτχ. γίναμαι ἐρυθρὸς ἐξ αἰδοῦς ποιῶν τι: Ἀντιφάν.261 **ὅστις δ' ἐρυθριᾷ τηλικοῦτος ὢν ἔτι πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ γονέας, οὐκ ἔστιν κακός·** || μτ. αἰτ. γίνομαι ἐρυθρὸς ἐνώπιόν τινος, συστέλλομαι, ὅθεν δειλιῶ, δειλιάζω: Ἀρισταίν.1,13, **ἐρ- τινα:** Ἰω.Λυδ.Ρωμ.240 **ἠρυθρία τὴν ἀρχήν·** || κ. μτ. ἀπαρφ.: Λιβάν. 4,775,10 **ἐπανῆλθον ἐρυθριῶσαι μένειν·** 2) παθ. γίνομαι ἐρυθρὸς εἴτε ἐκ νόσου, εἴτε ἐξ ἄλλης τινὸς αἰτίας: Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.1,8.

ἐρυθροβάκιλλος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος σχιζομυκήτων **βακτηριιδῶν.**

ἐρυθρόβαπτος-ον (ἐρυθρὸν-βάπτω) μσν. ὁ ἐρυθροβαφὴς βλ.λ., κοκκινοβαμμένος: ΚΜανασσ.127.

ἐρυθροβαφής-οῦς-ές (ἐρυθρὸν-βάπτω) μσν. κ. νεώτ. ὁ βαφεὶς δι' ἐρυθροῦ χρώματος, κοκκινοβαμμένος: Εὐστ.Ἰλ.6,8 **ἐν ἐρυθροβαφέσιν.**

ἐρυθρόβαφος-ον γρ. κῶδ. ὁ ἐρυθροβαφὴς βλ.λ.

ἐρυθροβλάστη (ἡ) νεώτ. ἀνατ. κ. **αἱματοβλάστη** ἕκαστον τῶν στρογγύλων ἐμπυρήνων κυττάρων τοῦ ἐρυθροῦ μυελοῦ τῶν ὀστῶν, ἐξ ὧν γεννῶνται τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια.

ἐρυθρόβωλος-ον σχόλ. ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων ἐρυθρὰν γῆν: Διον.Περ.183 **διάφορος γὰρ ἡ Λιβύη τοῖς χρώμασιν· ἔστι γὰρ μελάγγεως, ψαμμώδης, αἰγιαλώδης, ἐρυθρόβωλος.**

ἐρυθρόγραμμος-ον ὁ ἔχων ἐρυθρὰς γραμμάς: Ἀριστλ.π.Ἀθήν.7,321Ε **ἔστι δὲ πολύγραμμος καὶ ἐρυθρόγραμμος.**

ἐρυθρόγραφον (τὸ) μσν. ἡ δι' ἐρυθροῦ χρώματος γραφή, τὸ κόκκινο γράψιμο: Νικ.Χων.387C.

ἐρυθρόγραφος (ὁ) μτγν. ὁ δι' ἐρυθρῶν γραμμάτων γεγραμμένος: Ἐφραὶμ 8506.

ἐρυθρογράφος (ὁ) νεώτ. ὁ π. βυζαντ. γράφων δι' ἐρυθρᾶς μελάνης τὰ κεφαλαῖα καλλιγραφικὰ γράμματα εἰς τὰς ἐπιγραφὰς τῶν κωδίκων.

ἐρυθρογραφῶ-έω μσν. γράφω δι' ἐρυθρᾶς μελάνης: Θεόδ.Ὑρτακ.Ἐπιστ.17.

ἐρυθροδάκτυλος-ον **ὁ** ἔχων δακτύλους ἐρυθροὺς ἀντὶ ροδοδάκτυλος: Ἀριστλ.Ρητ.1405b,21 **διαφέρει δ' εἰπεῖν, οἷον ῥοδοδάκτυλος ἠὼς μᾶλλον ἢ φοινικοδάκτυλος ἢ ἔτι φαυλότερον ἐρυθροδάκτυλος.**

ἐρυθροδανίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ γαρανσίνη· βλ.λ.

ἐρυθροδανοκιδῆ-ῶν (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογένεια φυτῶν τοῦ ἀθροίσμ. τῶν **δικοτυληδόνων.**

ἐρυθρόδανον (τὸ) κ. νεώτ. κ. **ἐρευθόδανον** εἶδος φυτοῦ, ριζάρι: Διοσκ.3,143· || νεώτ.βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἐρυθροδανοειδῶν.**

ἐρυθρόδανος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ἐρυθροδάνου, ὁ κόκκινος: Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,87 **τὸ δὲ ἐρυθρόδανον αἷμα τῶν αὐτοῦ καταρρεῦσαν σαρκῶν·** 2) τὸ θηλ. ὡς οὐσ. τὸ ἐρυθρόδανον βλ.λ.: Πλίν.24,56.

ἐρυθροδανῶ-όω μτγν. βάπτω δι' ἐρυθροδάνου· Ἡσ. « **ἐρυθροδανωμένα, πυρρὰ .., κόκκινα** »: ΠΔ Ἐξ.25,5 **δέρματα κριῶν ἠρυθροδανωμένα·** ρηματ. π. ἐρυθροδάνωσις, ἐρυθροδονωτής.

ἐρυθροδάνωσις-εως (ἡ) (ἐρυθροδανῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ δι' ἐρυθροδάνου βλ.λ. βαφή: Ζώσ.Ἀλχ.220Β.

ἐρυθροδανωτής (ὁ) νεώτ. ὁ δι' ἐρυθροδάνου βλ.λ. βαφεύς.

ἐρυθροδερμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. τάξις δερματοπαθειῶν χαρακτηριζομένων ὑπὸ διαρκοῦς ἐρυθρότητος ὅλου τοῦ δέρματος.

ἐρυθρόδερμος-ον νεώτ. ὁ ἔχων δέρμα ἐρυθρόν· 2) τὸ ἀρσ. κ. θηλ. ὡς οὐσ., ἰθαγενὴς φυλὴ τῆς Ἀμερικῆς.

ἐρυθροδόκη (ἡ) (ἐρυθρὸν-δέχομαι) μσν. εἶδος μελανοδοχείου περιέχον μελάνην ἐρυθρὰν πρὸς χρῆσιν τῶν αὐτοκρατόρων: Θεόδ.Ὑρτ.Ἐπιστ.17 **τὴν βασιλέως ἐρυθροδόκην.**

ἐρυθροειδής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὄψιν ἐρυθράν, ὁ κοκκινωπός: Ῥοῦφ.Ὀνομ.41,Γαλ.4,280.

ἐρυθροελάτη (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **πιτυΐδῶν.**

ἐρυθροθεραπεία (ἡ) (ἐρυθρὸς-θεραπεύω) νεώτ. ἰατρ. ἡ διὰ τῶν ἐρυθρῶν ἀκτίνων θεραπεία νόσων τινῶν.

ἐρυθροθώραξ-ακος νεώτ. ζωολ. ἐπὶ ζώου, **ὁ** ἔχων θώρακα ἐρυθροῦ χρώματος.

ἐρυθροΐδημα ἐπιδημικὸν (τὸ) νεώτ. ἰατρ. νόσος χαρακτηριζομένη ὑπὸ ψυχρᾶς, ὑγρᾶς καὶ κυανωτικῆς διογκώσεως τῶν χειρῶν καὶ τῶν ποδῶν, συναδευομένη ὑπὸ κνησμοῦ καὶ ἀφθόνων ἐφιδρώσεων, ἐνίοτε δὲ καὶ ὑπὸ νευρικῶν διαταραχῶν **ἄ.** πελλαγραειδὴς πολυνευρῖτις.

ἐρυθροκάρδιος-ον ὁ ἔχων ἐντεριώνην ἐρυθράν: Θεόφρ.ΦΙ 3,12,3.

ἐρυθρόκαρπος-ον νεώτ. βοταν. **ὁ** παράγων ἐρυθρὸν καρπόν.

ἐρυθροκενταυρίνη (ἡ) νεώτ. χημ. οὐσία κρυσταλλικὴ **ἄγευστος,** εὑρισκομένη εἰς τὸ φυτὸν ἐρυθραῖα τὸ κενταύριον βλ.λ.

ἐρυθροκερατοδερμία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σπανιωτάτη δερματικὴ πάθησις τῶν νηπίων ἀνήκουσα μορφολογικῶς εἰς τὰς κερατιάσεις.

ἐρυθροκίτρινος-ον νεώτ. ἐπὶ προσ. ὁ ἔχων χρῶμα ἐρυθρὸν καὶ κίτρινον κατὰ μέρη· **2)** ὁ ἔχων χρῶμα κίτρινον ἀποκλῖνον πρὸς τὸ ἐρυθρὸν καὶ τἀνάπαλιν.

ἐρυθροκομίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἐπὶ ροιᾶς, ἡ ἔχουσα ἐρυθρὰν κόμην, ἐρυθρὸν χνοῦν : Πλίν.Φl 13,113.

ἐρυθρόκομος-ον μτγν. δ.γρ. ἐρυθροκομίς βλ.λ.

ἐρυθρόκυτον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. τὸ ἐρυθρὸν αἱμοσφαίριον, ἀ. ἐρυθροκύτταρον.

ἐρυθροκύτταρον (τὸ) νεώτ. ἀνατ. τὸ ἐρυθρόκυτον βλ.λ.

ἐρυθροκύτωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἐρυθροκυτταραιμία** ἐρυθραιμία βλ.λ.

ἐρυθρόλευκος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ λευκὸς καὶ ἐρυθρός, ὁ ὑπέρυθρος, ὁ ἀσπροκόκκινος : Γαλ. 17(ΙΙ,835, 'Ησ. ἐν λ. φλογόλευκον.

ἐρυθρόλοφος-ον νεώτ. ἐπὶ πτηνῶν κ. ζῴων, ὁ φέρων ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐρυθρὸν λόφον, θύσανον.

ἐρυθρολυσία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ καταστροφὴ τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων· πρβλ. αἱματολυσία.

ἐρυθρομελαλγία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις χαρακτηριζομένη ὑπὸ ὀδυνηρῶν ἐξοιδήσεων καὶ ἐρυθρότητος τοῦ δέρματος, ἰδίως κατὰ τὰ ἄκρα.

ἐρυθρομέλας-ανος-αινα-αν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐρυθρὸς καὶ μέλας, κοκκινόμαυρος : Φιλήμ.Γραμμ. π.'Αθήν.14,652F **χελιδονίας τε καλεῖσθαι τὰς ἐρυθρομελαίνας ἰσχάδας**· **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων χρῶμα βαθὺ ἐρυθρὸν ἀποκλῖνον πρὸς τὸ μέλαν κ. τἀνάπαλιν, ὁ κοκκινόμαυρος ἢ ὁ μαυροκόκκινος.

ἐρυθρομελία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σπανία δερματικὴ πάθησις ἀρχομένη ἀπὸ τῶν ἄκρων καὶ χαρακτηριζομένη ὑπὸ ἐρυθροτήτων, ἃς διαδέχεται τοπικὴ ἀτροφία τοῦ δέρματος μετὰ πτώσεως τῶν συστοίχων τριχῶν, ἀ. χρονία ἀτροφικὴ δερματῖτις.

ἐρυθρόμορφος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὰν μορφήν, ὁ ἐρυθρὸς τὴν ὄψιν π. Θησ.Στεφ. ἐν λ. : **ἐρυθρομόρφοις ὑπεσήμανε χρόαις**· **2)** εἰδ. ἐπὶ ἀρχαίων ἀγγείων, ὁ φέρων ἐρυθρὰς μορφὰς ἐπὶ μέλανος βάθους, ἀντίθ. μελανόμορφος.

ἐρυθρόνιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ποῶδες φυτὸν σατύριον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.3,128 **σατύριον τὸ ἐρυθρόνιον, οἱ δὲ σατύριον τὸ ἐρυθραϊκόν**· ‖ νεώτ. γένος **λειριοειδῶν** φυτῶν.

ἐρυθρόνωτος-ον νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων ἐρυθρὰ τὰ νῶτα.

ἐρυθρόξανθος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐρυθρὸς καὶ ξανθός, ὁ ἔχων τὸ πρόσωπον ἐρυθρὸν καὶ ξανθὴν τὴν κόμην, ξανθοκόκκινος : 'Αέτ.12,13.

ἐρυθροξυλίνη νεώτ. φαρμακ. ἡ κοκκαΐνη βλ.λ.

ἐρυθροξυλοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογέν. δικοτυληδόνων φυτῶν.

ἐρυθρόξυλον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος **ἐρυθροξυλοειδῶν** φυτῶν.

ἐρυθροπάρειος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὰς τὰς παρειάς, ὁ κοκκινομάγουλος.

ἐρυθρόπελας-ατος (τὸ) μτγν. τὸ ἐρυσίπελας βλ.λ. : Πολυδ.2,202.

ἐρυθροπλακία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πάθησις τῶν βλεννογόνων χαρακτηριζομένη ἐξ ἐρυθρῶν, στιλβουσῶν πλακῶν καὶ ἐξελισσομένη εἰς καρκίνωμα.

ἐρυθροποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ὁ σχηματισμὸς τῶν ἐρυθρῶν αἱμοσφαιρίων.

ἐρυθροποίκιλος-ον ὁ ἔχων ἐρυθρὰ στίγματα, κοκκινοπάρδαλος : 'Επίχ.69 **μαζούς τε συνόδοντάς τ' ἐρυθροποικίλους**.

ἐρυθρόπους-ποδος-ουν κ. νεώτ. **ὁ ἔχων ἐρυθροὺς πόδας**, κοκκινοπόδαρος : 'Αριστλ.ΖΙ 544b,4 **ἡ δὲ πελειὰς καὶ μέλαν καὶ μικρὸν καὶ ἐρυθρόπουν καὶ τραχύπουν**· **2)** εἶδος ἐνύδρου πτηνοῦ· 'Ησ. « ὀρνέου εἶδος » : 'Αριστφ.'Ορν.303 **κίττα, τρυγών.. ἐρυθρόπους**.

ἐρυθροπρόσωπος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὸν πρόσωπον, κοκκινοπρόσωπος, κοκκινομούρης : 'Ανών.π.Σουΐδ. ἐν λ. 'Αρμάτος.

ἐρυθροπύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰσχυρὰ θέρμανσις, πύρωσις μετάλλου, ἕως οὗ καταστῇ ἐρυθρόν.

ἐρυθροπώγων-ωνος (ὁ) νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὸν πώγωνα, κοκκινογένης.

ἐρυθρορρητίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. ρητινῶδες σῶμα ἀπομονωθὲν ἐκ τῆς ρίζης τοῦ ρήου βλ.λ.

ἐρυθρόρριζος-ον νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ἐρυθρὰν ρίζαν, κοκκινόρριζος.

ἐρυθρόρρυγχος-ον νεώτ. ἐπὶ ζῴων, **ὁ** ἔχων ἐρυθρὸν ρύγχος.

ἐρυθρός-ά-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παραθ. **-ότερος,-ότατος**, σπαν. κ.**-ώτερος, ὁ** ἔχων **τὸ** χρῶμα νωποῦ αἵματος ἢ τοῦ ἄνθους τοῦ μήκωνος, ὁ κόκκινος, κοκκινωπός : 'Ιλ.Ι 365 **χαλκὸν ἐρυθρόν**, 'Οδ.Ε 93 **κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν**, Θεογν. 450, 'Ηρ.3,57 **κήρυκά τ' ἐρυθρόν**, Αἰσχ.Εὐμ.265 **ροφεῖν ἐρυθρὸν ἐκ μελέων πέλανον**, Πλάτ.Τίμ. 83Β **αἵματι χρῶμα ἔσχεν ἐρυθρώτερον**, Δρόμ.Ι **ἐρυθρότερον κόκκου**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.21 **ἐν ὡς ρευστὸν ἐρυθρὸν ἐπὶ τῆς τραπέζης**· ‖ νεώτ. χημ. **ἐρυθρὰ χρώματα** τὰ διὰ τὴν ζωγραφικὴν καὶ δι' ἔγχρωμα ἐπιχρίσματα ἐν γένει χρησιμοποιούμενα τοῦ ἀνωτέρω χρώματος χρωστικά· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐρυθρόν** (ἐνν. χρῶμα) ὡς οὐσ. ἓν τῶν θεμελιωδῶν ἁπλῶν χρωμάτων τῆς φύσεως καὶ ἓν ἐκ τῶν ἑπτὰ τοῦ ἡλιακοῦ φάσματος· ‖ **νεώτ. 'Ερυθρὸς Σταυρός** διεθνὴς ὑγειονομικὴ ὀργάνωσις σκοποῦσα εἰς τὴν περίθαλψιν τῶν τραυματιῶν καὶ ἀσθενῶν ἐν πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ· **2)** νεώτ. ὁ τοῦ ἐν Ρωσίᾳ κομμουνιστικοῦ κράτους (τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως), σοβιετικός κ. γεν. ὁ κομμουνιστικὸς βλ.λ. : **τὰ ἐρυθρὰ στρατεύματα**· ‖ **οἱ ἐρυθροὶ** ὡς οὐσ. οἱ κάτοικοι τῆς Σοβιετικῆς 'Ενώσεως κ. γεν. οἱ ἀκολουθοῦντες τὰς ἀρχὰς τοῦ κομμουνισμοῦ, οἱ κομμουνισταί : **ὁ στρατὸς τῶν ἐρυθρῶν, - οἱ ἐρυθροὶ τῆς 'Ισπανίας**· ‖ **ἐρυθρὰ σημαία** (ἡ σημαία τῶν κομμουνιστῶν)· **3) τὰ ἐρυθρὰ** ὡς οὐσ. ἐρυθρὰ ἐξανθήματα : 'Ιππ.Κωακ.178 **ἐρυθρὰ διελθόντα περὶ κρίσιν ὠφελέει**· ‖ κ. νεώτ. ἡ **ἐρυθρὰ** εἶδος νοσήματος μολυσματικοῦ καὶ ἐξανθηματικοῦ, ἰδίως τῆς παιδικῆς ἡλικίας, ρουσιά· **4)** τὸ οὐδ. **ἐρυθρὸν** ὡς οὐσ. ὁ κρόκος τοῦ ᾠοῦ : Σωρ.Ι,124· **5)** εἰδ. **ἡ ἐρυθρὰ** ὡς οὐσ. τὸ μελισσόφυλλον : Ψ Διοσκ. 3,104· **6)** **'Ερυθρὰ θάλασσα** π. 'Ηρ. ὁ 'Ινδικὸς 'Ωκεανός, ἐν ᾧ περιλαμβάνεται ἐνίοτε καὶ ὁ 'Αράβιος κόλπος : 'Ηρ.1,180 **ἐξίει δὲ οὗτος ἐς τὴν 'Ερυθρὴν θάλασσαν**, αὐτ.4,39· ‖ π. Ξεν. κ. ἀ. ὁ Περαικὸς κόλπος : Ξεν.ΚΠ 8,6,20, Διόδ.Σ 2,11· ‖ μτγν. 'Επιγρ. κ. νεώτ. στενὴ καὶ ἐπιμήκης ἐν εἴδει κόλπου θάλασσα μεταξὺ 'Αραβίας καὶ 'Αφρικῆς, ὁ 'Αράβιος κόλπος.

ἐρυθροσήμαντος-ον μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν χρυσοβούλλων τῶν Βυζαντ. αὐτοκρατόρων, ὁ σεσημασμένος δι' ἐρυθροῦ χρώματος, ὁ φέρων ὑπογραφὴν δι' ἐρυθρᾶς μελάνης : Κ Μανασσ.5,546.

ἐρυθρόσπερμος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὰ σπέρματα : **ἐρυθρόσπερμον φυτόν**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἐρυθρόσπερμον** γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **βιξοειδῶν**.

ἐρυθρόστερνος-ον νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων ἐρυθρὸν τὸ στέρνον, τὸ στῆθος· ‖ ζωολ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. γένος πτηνῶν μυιοθηριδῶν.

ἐρυθρόστικτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων ἐρυθρὰ στίγματα, ἐρυθροποίκιλος : Διοσκ.2.

ἐρυθρόστομος-ον νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων ἐρυθρὸν τὸ στόμα.

ἐρυθρόσωμος-ον νεώτ. ἐπὶ ζώων, ὁ ἔχων σῶμα ἐρυθρόν.

ἐρυθρότεφρον (τὸ) νεώτ. τεφρὸν μετ' ἐρυθρᾶς ἀποχρώσεως.

ἐρυθρότης-ητος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρυθροῦ, ἡ ἐρυθρὰ ὄψις πράγματός τινος, ἡ κοκκινάδα : Γαλ.1,582 **ἡ ἐρυθρότης τῆς χρόας,** Εὐστ.'Ιλ. 976,51 **ἡ νόθος τῶν παρειῶν ἐρυθρότης.**

ἐρυθρόφαιος-ον νεώτ. ὁ ἔχων χρῶμα ἐρυθρὸν ἀποκλῖνον πρὸς τὸ φαιόν, ὁ σταχτοκόκκινος, γκριζοκόκκινος.

ἐρυθρόφθαλμος-ον νεώτ. ἐπὶ ζώων, ὁ ἔχων ἐρυθροὺς ὀφθαλμούς.

ἐρυθροφλοιίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἀλκαλοειδὲς ἐρυθροφλοίου .τῆς γουϊνέας, δηλητηριωδέστατον.

ἐρυθρόφλοιον (τὸ) νεώτ. βοταν. κ. **ὁ ἐρυθρόφλοιος** γένος φυτῶν **ἐλλοβοκάρπων.**

ἐρυθροφοβία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἐρευθοφοβία** νευροπάθεια, καθ' ἣν ὁ πάσχων φοβεῖται μήπως ἐρυθριάσῃ καὶ φανῇ τεταραγμένος.

ἐρυθροφόρος-ον μσν. ὁ φορῶν ἐρυθρὰ ἐνδύματα, ὁ κοκκινοφορεμένος : Εὐστ.239,34.

ἐρυθροφορῶ-έω μσν. φορῶ ἐρυθρὰ ἐνδύματα : 'Ανν.Κομν.2,17.

ἐρυθροφυλλίνη (ἡ) νεώτ. χημ. χημ. ἕνωσις προϊὸν τῆς χλωραφύλλης.

ἐρυθρόφυλλος-ον μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν κ. ἀνθέων, ὁ ἔχων ἐρυθρὰ φύλλα : Κ Μανασσ.4769 **ῥόδον ἐρυθρόφυλλον.**

ἐρυθροχίτων-ωνος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ φέρων ἐρυθρὸν χιτῶνα· || ὡς οὐσ. οἱ **ἐρυθροχίτωνες** προσωνυμία τῶν γαριβαλδινῶν στρατιωτῶν κ. ἀξιωματικῶν ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ χιτωνίου των.

ἐρυθρόχλωρος-ον ὁ ἐρυθρὸς καὶ ὠχρός : 'Ιππ. 'Επιδ.6,3,13 (δ. γρ. ἐρυθρόχολος).

ἐρυθρόχρους-οος-ουν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἐρυθρὸν χρῶμα, κοκκινόχρωμος : Δίων Κ 43, 43 **ὑποδέσει ἐρυθροχρόῳ,** Νικήτ.Εὐγ.4,80,128.

ἐρυθρόχρυσος-ον νεώτ. ὁ ἔχων χρυσίζον ἐρυθρὸν χρῶμα, ὁ χρυσοκόκκινος.

ἐρυθρόχρως-ωτος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων ἐρυθρὸν χρῶμα, κοκκινόχρωμος : Κρατῖν.221 **οὐδ' αἰξωνίδ' ἐρυθρόχρων ἐσθίειν ἔτι τρίγλην.**

ἐρυθροψία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀπτικὴ ἀνωμαλία, καθ' ἣν τὰ ἀντικείμενα φαίνονται ἐρυθρά.

ἐρυθρύδανον (τὸ) πάπ. τὸ ἐρυθρόδανον βλ.λ.

ἐρυθρῶ-όω μσν. κ. νεώτ. ποιῶ τι ἐρυθρόν, βάφω τι κόκκινον, κοκκινίζω κάτι : ΚΜανασσ.28Ε **τοῖς αἵμασιν ἠρύθρωσαν ἀρούρας·** κ. παθ. : αὐτ. 30Β **τὸ δάπεδον ἠρύθρωτο,** 'Αν.Κρ.3,220,20· ρηματ. π. ἐρύθρωσις.

ἐρυθρώδης-ους-ες ὁ ἐρυθροειδής, κοκκινωπός : 'Απολλδ.Καρ.π.'Αθήν.3,76D **σῦκα τὰ καλούμενα παρὰ τοῖς Παρίοις αἱμώνια . . ἅπερ διὰ τὸ ἐρυθρῶδες καὶ τῆς προσηγορίας ταύτης ἔτυχεν.**

ἐρυθρῷος-ον μσν. δ. γρ. ἐρυθρῶος ὁ ἐρυθρός, ὁ κόκκινος, ὁ κοκκινωπός : Κ Μανασσ.2707 **ἐν ἐρυθρῴοις γράμμασιν.**

ἐρυθρωπός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων χρῶμα ἀποκλῖνον πρὸς τὸ ἐρυθρόν, ὁ κοκκινωπός : Δρασ. Βοταν.8 **ἀκτῖνες ἐρυθρωποῦ φωτός.**

ἐρύθρωσις-εως (ἡ) (ἐρυθρῶ) νεώτ. ἰατρ. ὑπερβολικὴ ἐπιρρέπεια εἰς τὸ ἐρυθριᾶν ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ψυχικῶν αἰτίων φθάνουσα καὶ μέχρι νευρώσεως· πρβλ. ἐρευθοφοβία, ἐρυθροφοβία.

ἐρύθρωτος-ον νεώτ. ζῳολ. ἐπὶ ζώων, ὁ ἔχων ὦτα ἐρυθρά.

ἐρύθω μτγν. ἐρεύθω βλ.λ. : 'Υμν.'Ισ.147.

ἐρυκακέειν ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐρύκω βλ.λ. : 'Ιλ.Ε 262 **τούσδε . . ἵππους αὐτοῦ ἐρυκακέειν.**

ἐρύκακον ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ ἐρύκω βλ.λ. : 'Ιλ.Λ 352 **ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια τρίπτυχος αὐλῶπις.**

ἐρυκάνω ἐπ. παράλλ. τ. τοῦ ἐρυκανῶ βλ.λ., κρατῶ : 'Οδ.Κ 429 **Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους.**

ἐρυκανῶ-άω ποι. ἀντὶ ἐρύκω, κωλύω, κρατῶ : 'Οδ.Α 199 **οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα·** || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Κόϊντ.12,205 **ἐρ- μάχεσθαι.**

ἐρυκέμεν ἐπ. ἀπαρφ. ἐνεστ. τοῦ ἐρύκω βλ.λ.

ἐρυκίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογένεια ἑρπετῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ὀφιδίων.**

ἐρυκίνη (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακίων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **δικεφάλων.**

ἐρυκινίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογένεια ἐντόμων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **νυκτίων.**

ἐρυκτῆρες-ων (οἱ) π. Λακεδ. οἱ ὑπὸ τοῦ κυρίου των ἀπελευθερούμενοι δοῦλοι : Μύρ.π.'Αθήν.6,271F **ἠλευθέρωσαν Λακεδαιμόνιοι δούλους, καὶ οὓς μὲν ἀφέτας ἐκάλεσαν, οὓς δὲ ἀδεσπότους, οὓς δὲ ἐρυκτῆρας, δεσποσιοναύτας δ' ἄλλους.**

ἐρύκω σπον. π. ἀττ. πεζογρ., μέλλ. **ἐρύξω,** ἀόρ. α' **ἤρυξα** κ. ἐπ. **ἔρυξα,** ἐπ. ἀόρ. β' **ἠρύκακον** κ. **ἐρύκακον,** παράλλ. τ. ἐρυκάνω, ἐρυκανῶ βλ.λς, κρατῶ ὀπίσω τὴν ὁρμὴν ἢ τὴν κίνησίν τινος, συγκρατῶ, ἀναχαιτίζω, σταματῶ : 'Ιλ.Λ 48 **ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ** (Γαζ.Θ « τοὺς ἵππους εὐτάκτως κατέχειν αὐτόθι ἐπὶ τῇ τάφρῳ »)· || ὁμ. ἐπὶ στρατοῦ, κωλύω, ἐμποδίζω ἐκ τῆς φυγῆς, συγκρατῶ : 'Ιλ.Ζ 80 **καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων πάντῃ ἐποιχόμενοι·** || κ. ἐπὶ ἐχθρῶν, ἀνακόπτω τὸν δρόμον τινός, ἀναχαιτίζω, σταματῶ : 'Ιλ.Ο 297 **ἐρύξομεν ἀντιάσαντες δούρατ' ἀνασχόμενοι,** 'Ηρ.4,125 **ἐρύκειν ἐν νόῳ ἔχοντες τοὺς ἐπιόντας·** πρβλ. 'Ιλ.Θ 178 **τὸ δ' οὐ μένος ἀμὸν ἐρύξει·** **2)** συγκρατῶ, περιστέλλω, καταστέλλω : 'Οδ.Λ 105 **αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,** 'Απολλ.Ρ 3,652 **ἔρυκε μιν ἔνδοθεν αἰδώς·** **3)** μτ.γεν. ἢ ἐμπροθ. ἐ- ἀπό τινος κωλύω, ἐμποδίζω, ἀποτρέπω· 'Ησ. « ἐρύξει, κωλύσει » : 'Ιλ.Σ 126 **μὴ δέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ,** 'Ησίοδ.'Εργ.28 **μηδέ σ' ἔρις κακόχαρτος ἀπ' ἔργου θυμὸν ἐρύκοι,** Σοφ.Τρ.120 **ἀλλά τις θεῶν αἰὲν ἀναμπλάκητον "Αιδα σφε δόμων ἐρύκει** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «ἀλλὰ τῶν θεῶν τις πάντοτε κρατεῖ αὐτὸν μακρὰν τοῦ "Αιδου»)· κ. παθ. : 'Ηρ. 9,49 **ἐρυκόμενοι δὲ ἀπὸ τοῦ 'Ασωποῦ οὕτω δὴ ἐπὶ τὴν κρήνην ἐφοίτεον** (δ. γρ.)· || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Πίνδ.Ν 4,54 **τὰ μακρὰ δ' ἐξενέπειν ἐρύκει με τεθμὸς ὧραί τ' ἐπειγόμεναι,** Εὐρ.'Ηρακλ. 691 **μή τοί μ' ἔρυκε δρᾶν παρεσκευασμένον·** || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.'Επτ.1075 **ὅδε Καδμείων ἤρυξε πόλιν μὴ ἀνατραπῆναι·** || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἐξηρτ. προτ. : 'Αριστλ.Ζ1 621a,24 **πλὴν ἐρύκων τἄλλα ἰχθύδια, μὴ διαρπάσωσι τὸν γόνον·** || κ. ἀπολ. : 'Ιλ.Λ 352 **ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια τρίπτυχος αὐλῶπις·** **4)** ἀποκρούω, ἀπομακρύνω : 'Ιλ.Ο 450 **ἦλθε κακόν, τό οἱ οὔ τις ἐρύκακεν ἱεμένων περ,** 'Οδ.Ε 166 **ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι,** Πίνδ.Ο (10)11,5 **ἐρύκετον ψευδέων ἐνιπὰν ἀλιτοξένων,** Ξεν.'Αν.3,1,25 **ἀλλὰ καὶ ἀκμάζειν ἡγοῦμαι ἐρύκειν ἀπ' ἐμαυτοῦ τὰ κακά,** Θεόκρ.7,127· **5)** κρατῶ τινα ἰδίως πρὸς φιλοξενίαν : 'Ιλ.Ζ 217, 'Οδ.Ρ 408 **καί κέν μιν τρεῖς μῆνας ἀπόπροσθεν οἶκος ἐρύκοι·** || κρατῶ τινα βίᾳ, τὸν ἐμποδίζω νὰ φύγῃ : 'Ιλ.Φ 59 **οὐδέ μιν ἔσχεν πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει,** 'Οδ.Α 14 **τὸν δ' οἶον . . νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψώ·** κ. παθ. : αὐτ.Δ 373 **ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι·** || ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς νεκρὸν ἐπὶ τῆς γῆς, κατέχω, κρατῶ στερεά : 'Ιλ.Φ 62 **ἤ μιν ἐρύξει γῆ φυσίζοος·** || μέσ. ἐν σημ. ἐνεργ. κρατῶ, ἐμποδίζω : 'Ιλ.Μ 285 **κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται·** || ἐγκλείω τινά, κατακλείω : 'Οδ.Τ 16 **ἄγε δή μοι ἔρυξον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκας·** **6)** χωρίζω : 'Ιλ.

Κ 161 ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει (Βερναρδ.Γρ. «ὀλίγος δὲ ἀκόμη χῶρος κρατεῖ μακρὸν ἡμῶν, διαχωρίζει αὐτοὺς ἀφ' ἡμῶν»)· **7)** ἀπολ. βραδύνω, χρονοτριβῶ : Ἰλ.Ψ 443 **μή μοι ἐρύκεσθον μηδ' ἵστατον ἀχνυμένω κῆρ· 8)** παθ. ἐπὶ τόπου, φυλάσσομαι, φρουροῦμαι : Σοφ.Φιλ.1153 **ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται** (Βερναρδ.Γρ. «οὗτος ἐδῶ διόλου δὲν σᾶς ἐμποδίζεται (ἀπαγορεύεται») (διορθ).

ἔρῦμα-ατος (τό) (ἐρύω) κ. νεώτ. ˆσκέπη, προφύλαγμα, προφυλακτικὸν μέσον : Ἰλ.Δ 137 **μίτρης θ', ἣν ἐφόρει ἔρυμα χροὸς** (Γαζ.Θ «καὶ τῆς μίτρας, ἣ ἐζώννυτο, φύλαγμα τοῦ σώματος ἔχων αὐτήν»), Ἡσίοδ. Ἔργ.536 **καὶ τότε ἕσσασθαι ἔρυμα χροός,** Ξεν.ΚΠ 4,3,9 **θώρακας μὲν ἐρύματα σωμάτων,** πρβλ. Καλλ.άπ.142 **ἔρυμα νιφετοῦ· 2)** τόπος ὠχυρωμένος, ὀχύρωμα, πρόχωμα : Ἡρ. 7,223, αὐτ.9,96 **καὶ περιβαλέσθαι ἕρκος, ἔρυμα τῶν νεῶν καὶ σφέων αὐτῶν κρησφύγετον,** Θουκ. 6,66 **τὰ ἐγγὺς δένδρα κόψαντες..ἔπηξαν καὶ ἐπὶ τῷ Δάσκωνι ἔρυμά τε.. λίθοις λογάδην καὶ ξύλοις διὰ ταχέων ὤρθωσαν·** || τεῖχος πόλεως, κάστρο : Σοφ.Αἰ.467 **ἰὼν πρὸς ἔρυμα Τρώων·** || γεν. οἱαδήποτε τόπου φυσικὴ διαμόρφωσις προσφυὴς εἰς ἄμυναν κατ' ἐχθροῦ : Ξεν.Ἀν.2,4,22 **οἱ Ἕλληνες.. ἐρύματα ἔχοντες ἔνθεν μὲν τὸν Τίγρητα, ἔνθεν δὲ τὴν διώρυχα·** || νεώτ. στρατ. γεν. τόπος φύσει ἢ τέχνῃ πρόσφορος εἰς προφύλαξιν μαχομένης στρατιᾶς ἀπὸ ἐχθρικῆς προσβολῆς· **3)** μτφ. κ. νεώτ. τὸ εἰς προάσπισιν ἀπὸ ἐπιβουλῆς, παραβιάσεως, καταχρήσεως, ἀτοπίας κτπ. τελεσφόρως χρησιμεῦον στήριγμα, οἱονεὶ προπύργιον : Ἱππ.1274,35 **μακάριοι γε δῆμοι ὁκόσοι ἴσασι τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐρύματα ἑωυτῶν,** Αἰσχ.Εὐμ.701 **ἔρυμά τε χώρας καὶ πόλεως σωτήριον** (ἡ ἐξ Ἀρείου Πάγου βουλή)· || κ. μτ. βοτ. ταπ. : Εὐρ.Μήδ.597 **σῶσαι θέλων σὲ καὶ τέκνοισιν τοῖς ἐμοῖς ὁμοσπόρους φῦσαι τυράννους παῖδας, ἔρυμα δώμασι.**

ἐρυμάνθιος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ζῶν εἰς τὸ ὄρος Ἐρύμανθον : **ἐρ- κάπρος** τεράστιος ἀγριόχοιρος φονευθεὶς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους:Σαφ.Τρ.1099.

ἐρυμάτιον (τό) μτγν. κ. νεώτ. (στρατ.) ὑποκορ. τοῦ ἔρυμα βλ.λ., μικρὸν ὀχύρωμα, ἔρυμα μικρᾶς χωρητικότητος : Λουκ.Ἑταιρ.Δ 9,5 **ἐρυμάτιον ἐφρούρεις τάχα διμοιρίτης ὤν.**

ἐρυμία (ἡ) Ἡσ. «ἀσφάλεια».

ἐρυμνόνωτος-ον ἐπίγρ. ἐπὶ καρκίνου, ὁ ἔχων τὰ νῶτα στερεῶς κεκαλυμμένα : Στατύλλ. ἐν ΑΠ 6, 196,11 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ τερεμνόνωτον).

ἐρυμνός-ή-όν (ἐρύω) κ. μσν. ὁ ὠχυρωμένος, ὀχυρός, ἀσφαλὴς ἀπὸ ἐχθρικῆς ἐπιθέσεως : Ἡσίοδ.άπ.38 **παρὲκ Πανοπῆα διὰ Γλήχωνά τ' ἐρυμνήν,** Θουκ.5,65 **καταλαβόντες χωρίον ἐρυμνὸν καὶ δυσπρόσοδον,** Πολύβ.1,30,8 **συγκλείσαντες σφᾶς αὐτοὺς εἰς τόπους ἐρυμνοὺς καὶ δυσβάτους·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἰδίως κτ. πληθ. αἱ ἐκ φύσεως ὀχυροὶ τόποι : Ξεν.Ἀν.5,7,31 **ἵνα ὡς τοιούτων ἐσομένων καὶ φυλακὴν ἰδίᾳ ποιήσῃ τις καὶ τὰ ἐρυμνὰ ὑπερδέξια πειρᾶται ἔχων σκηνοῦν,** Μετοχ.Θ π.Σάβ.1,144· || ἐπὶ ὄρους, ἀπόκρημνος, ἀπότομος, ἀνηφορικός : Ἀπολλ.Ρ 2,514 **ἀμφί τ' ἐρυμνὴν Ὄθρυν,** Πολύβ.3,83,1.

ἐρυμνοτέρως ἐπίρρ. συγκρ. τοῦ ἐρυμνός, κατὰ τρόπον ἐρυμνότερον, ὀχυρότερον : Ἀριστλ.Πολιτ. 1331a,30 **εἴη δ' ἂν τοιοῦτος ὁ τόπος.. καὶ πρὸς τὰ γειτνιῶντα μέρη τῆς πόλεως ἐρυμνοτέρως.**

ἐρυμνότης-ητος (ἡ) (ἐρύω) ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρυμνοῦ βλ.λ. : Ξεν.ΚΠ 6,1,23 **ὅσα τε ἐρυμνότητος προσεδεῖτο, ἐποιήσατο,** Ἀριστλ.Πολιτ.1330b,37· || συνήθ. κτ. πληθ. τὸ ἀδιάβατον, τὸ κρημνῶδες : Πολύβ.3,47,9 **ἐρυμνότητας .. τῶν Ἀλπίνων ὀρῶν.**

ἐρυμνῶ-όω καθιστῶ τι ὀχυρόν, ὀχυρώνω· ΕΜ 378,31 «ἐρυμνώσας, ἰσχυροποιήσας, πυκνώσας, ἀσφαλισάμενος» : Ἀγαθ.2,4· κ. παθ. : Νόνν.Δ 6,386 **μερόπεσσιν ἠρυμνώθησαν ἀγυιαί.**

ἐρυμνῶδις (sic) Ἡσ. «λύπην καὶ φλεγμονὴν παρέχων, ἢ ὑπερήφανον»· πρβλ. λατ. aerumnosus.

ἐρυμνῶμαι-άομαι παθ. Σουΐδ. «ἐρυμνᾶσθαι, κατησφαλίσθαι».

ἐρυμός Ἡσ. «Ζεύς, καὶ ζυγὸς καὶ ζεύγλη»· πρβλ. ῥυμός.

ἐρύμυλον Ἡσ. «τὸν μεγάλως μυκώμενον ταῦρον» (ἀναγν. ἐρύγμηλον).

ἐρυνόν Ἡσ. «σκοτεινόν, ἠσφαλισμένον» (σύγχυσις τοῦ ἐρεμνὸν κ. ἐρυμνόν).

ἔρυξ-κος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος ἑρπετῶν τῆς οἰκογενείας τῶν **ἐρυκιδῶν.**

ἔρυξις-εως (ἡ) ἡ ἔρευξις βλ.λ., ὁ ἔμετος : Ἱππ. Ἐπιδ.6,8,8 **ἤρξατο ἔρυξιν.**

ἐρυσάρματες (οἱ) (ἐρύω - ἅρμα) ποι. αἰτ. **ἐρυσάρματας,** ἐπίθ. τῶν ἵππων, οἱ σύροντες τὸ ἅρμα : Ἰλ.Ο 354 **οἱ δὲ σὺν αὐτῷ πάντες ὁμοκλήσαντες ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους ἠχῇ θεσπεσίῃ,** αὐτ.Π 370, Ἡσίοδ.Α 369.

ἐρυσιάζω μσν. ῥυσιάζω βλ.λ. : Εὐστ.Ἰλ.Λ 673 **ἐρυσιάζειν καὶ λαμβάνειν ἀνθαρπάγματα, ἤγουν ἐνέχυρα χρέους.**

ἐρυσίβη (ἡ) κ. νεώτ. κ. **ἐρυθίβη** εἶδος νόσου τῶν φυτῶν καὶ τῶν καρπῶν, ἰδίως τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς, ατάχτη, καπνιά, συρίκι, μπάστρα, αιναπίδι· Ἡσ. «νόσος τις τοῦ ἀέρος ἐπιγινομένη τοῖς φυτοῖς καὶ καρποῖς», Σουΐδ «θηρίδιόν τι ἐν τῷ σίτῳ γινόμενον, ὃ λυμαίνεται τὸν καρπόν. τινὲς νόσον ἐπιγενομένην τοῖς σπέρμασι ἢ ἡ κονιορτώδης φθορὰ τοῦ σίτου» : Πλάτ.Πολ.609Α **σίτῳ τε ἐρυσίβην,** Ἀριστλ.ΖΙ 553b,20 **καὶ ὅταν αὐχμοὶ καὶ ἐρυσίβη·** κ. κτ. πληθ. : Ξεν.Οἰκ.5,18 **καὶ αὐχμοὶ καὶ ὄμβροι ἐξαίσιοι καὶ ἐρυσῖβαι·** || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν **ἐρυσιβοειδῶν** παρασιτοῦν ἐπὶ πλείστων φυτῶν· **2)** ἐπωνυμ. τῆς Δήμητρος π. Γοργονίοις· Ε Γουδ.210,25.

ἐρυσιβικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐρυσίβην.

ἐρυσίβιος (ὁ) ἐπών. τοῦ Ἀπόλλωνος π. Ῥοδίοις, ἀ. Ἐρυθίβιος, ὁ προστατεύων τοὺς καρποὺς τῶν ἀγρῶν ἀπὸ τῆς προσβολῆς τῆς ἐρυσίβης.

ἐρυσιβοειδῆ-ῶν (τά) νεώτ. βοταν. οἰκογένεια φυτῶν **κρυπτογάμων.**

ἐρυσιβῶ-άω (Ι) κ. νεώτ. ἀμτβ. ἐπὶ φυτῶν, πάσχω ἐξ ἐρυσίβης βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,14,2 **τῶν δ' ὀσπρίων μάλιστα ἐρυσιβᾷ κύαμος.**

ἐρυσιβῶ-όω (2) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, προσβάλλω δι' ἐρυσίβης, κάμνω ν' ἀναπτυχθῇ εἰς φυτὸν ἐρυσίβη : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,24,4 **ὅπως μὴ ἐπικαθήμενον τὸ ὕδωρ ἐπιλαβὼν ὁ ἥλιος ἐρυσιβώσῃ· 2)** μέσ. προσβάλλομαι ὑπὸ ἐρυσίβης : Θεόφρ.Φ Αἰτ. 3,22,2 **ἐρυσιβοῦται σῖτος μάλιστα ταῖς πανσελήνοις,** Γεωπ.5,33,5 **πάντα ἐρυσιβοῦνται.**

ἐρυσιβώδης-ους-ες κ. νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ πάσχων ἐξ ἐρυσίβης, συρικωμένος, σταχτιασμένος : Ἀριστλ.ΖΙ 605b,18 **νοσοῦσι δὲ μάλιστα, ὅταν ἐρυσιβώδη τὰ ἄνθη ἡ ὕλη ἐνέγκῃ·** || κ. ἐπὶ χωρῶν ὧν ἡ καρποφορία προσβάλλεται συνήθ. ὑπὸ ἐρυσίβης βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,24,4 **ἐρ- χῶραι.**

ἐρυσίθριξ-τριχος (ἡ) μτγν. ἐπὶ ψήκτρας, ὁ καθαρίζων τὰς τρίχας : Φιλόδ. ἐν ΑΠ 6,246,5 **καὶ ψήκτρην ἵππων ἐρυσίτριχα τήν τ' ἐπὶ νώτων μάστιγα.**

ἐρυσιμίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. γλυκοζίτης ἐνεχόμενος εἰς τὰ σπέρματα τοῦ φυτοῦ ἐρυσίμου.

ἐρύσιμον (τό) κ. νεώτ. εἶδος λαχάνου, κ. π. Νίκ. **εἰρύσιμον·** Ἡσ. «ἄγριον κάρδαμον» : Θεόφρ.Φ Αἰτ.12,12 **ἐρυσίμου καὶ σησάμου χλωρῶν ὄντων ἅπτεσθαι ζῶον, διὰ τὴν πικρότητα καὶ δυσχυλίαν,**

Διοσκ.2,258· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ροιαδοειδῶν.

ἐρυσινηΐς-ίδος (ἡ) (ἐρύω-ναῦς) ἐπίθ. τῆς ἀγκύρας, ἡ τὴν ναῦν κρατοῦσα καὶ σῴζουσα : Φίλιππ. Θεσσ. ἐν ΑΠ 6,90,1 **ἄγκυραν . . ἐρυσινηΐδα.**

ἐρυσίπελας-ατος (τὸ) κ. μαν. κ. νεώτ. ἰατρ. ὀξεῖα δερματικὴ πάθησις ὀφειλομένη εἰς τὸν στρεπτόκοκκον, ἀνεμοπύρωμα· Κέλσ.'Ιατρ.5,26 « ἔρευθος μετὰ διαπύρου φλογώσεως, ἔσθ' ὅτε πυρετὸν καὶ φρίκας ἐπιφέρον » : 'Ιππ.Προγν.23,Γαλ.5,23.

ἐρυσιπελατόχρους-οος-ουν μσν. ἐπὶ φλεγμονῆς, ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ ἐρυσιπέλατος : Ψελλ. 'Αν.Βοασσ.1,228.

ἐρυσιπελατώδης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐρυσίπελας : 'Ιππ.Κεφ.Τρωμ.20 **οἴδημα . . ἐρυθρὸν καὶ ἐρυσιπελατῶδες,** Διοσκ.1,26 **ἐρυσιπελατώδεις φλεγμοναί·** **2)** ὁ πρὸς ἐρυσίπελας ρέπων : Ραῦφ.π.'Ορειβ.8,24,16 **ἐρ- διάθεσις.**

ἐρυσιπελατωδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατ' ἐρυσιπελατώδη τρόπον : Γαλ.18(1),448 **ἐρυσιπελατωδῶς ἔχειν.**

ἐρυσίπτολις-ιδος (ἡ) (ἐρύω (2)) ἐπ. π. 'Ομ. κ. **ἐρυσίπολις ἢ ῥυσίπολις,** ἐπίθ. τῆς 'Αθηνᾶς, ἡ προστατεύουσα καὶ ὑπερασπίζουσα τὰς πόλεις, ἡ φύλαξ τῶν πόλεων : 'Ιλ.Ζ 305 **'Αθηναίη ἐρυσίπτολι** (δ. γρ. ῥυσίπτολι), Εὐστ.'Ιλ.643,46 **περὶ σωτηρίας πόλεως χεῖρας ἀνέχοντες, 'Ερυσίπτολιν 'Αθηνᾶν ἐπεβοῶντο,** ἤγουν **φύλακα πόλεως.**

ἔρῦσις-εως (ἡ) (ἐρύω) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐρύω βλ.λ., ἕλκυσις, τράβηγμα : Μάξ. Τύρ.19,4 **νεῶν ἐρύσεις ἐκ θαλάσσης ἄνω·** **2)** ἡ πρὸς μάχην παρασκευή, ἑτοιμασία τῶν ταύρων : Φίλ.1,602,43 **ἔρυσιν . . ὁρμήν τινα πρὸ ὁρμῆς ὑπάρχουσαν.**

ἐρυσίσκηπτρον (τὸ) τὸ θαμνῶδες-φυτὸν ἀσπάλαθος βλ.λ. : Θεόφρ.'Οσμ.57,Διοσκ.1,20· **2)** ὁμ. τὸ φυτὸν κύπερος βλ.λ. : αὐτ.1,4· **3)** ΨΔιοσκ.3,12 « ἄκανθα λευκή »· **4)** αὐτ.4,60 ἱερὰ βοτάνη.

ἐρυσίχαιος-ον ὁ ποιμενικὴν **ῥάβδον** κρατῶν, βοσκός : 'Αλκμ.24,4.

ἐρῠσίχθων-ονος-ον μτγν. ὁ διατέμνων, σχίζων, αὐλακίζων τὴν γῆν, ἐπὶ βοὸς ἀροτῆρος : Στράτ. Κωμ.1,19 **οὐδ' ἄρα θύεις ἐρυσίχθονα.**

ἐρυσμός (ὁ) ἔρυμα, ἐπικούρημα, προφυλακτικὸν κατὰ τῆς μαγείας : 'Υμν.Δήμ.230 **ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἐσθλὸν ἐρυσμόν·** **2)** κτ. Παυσ.Γραμμ. 182 θερμαντικὸν φάρμακον ἐκ βοτάνης· ‖ Φώτ. Λεξ. « ἔρυσμον· λάχανον οὗ τὸ σπέρμα τρίβουσαι πίνουσιν αἱ κύουσαι γυναῖκες ».

ἔρυσος (ὁ) 'Ησ. « σπυρίς· κάλαθος ».

ἐρυστός-ή-όν ὁ ἐξειλκυσμένος, τραβηγμένος ἐκ τῆς θήκης : Σοφ.Αἴ.730 **κολεῶν ἐρυστὰ . . ξίφη.**

ἐρῠτήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ ἐξελκύων, σύρων, ποὺ τραβάει ἔξω ἢ ἐπάνω : Νίκ.'Αλεξ.363 **ἢ ἀπὸ βύβλου στρεπτὸν ἐπιγνάμψαιο κακῶν ἐρυτῆρα φάρυγγος** (λεπτὸν τεμάχιον παπύρου ἐμβαλλόμενον εἰς τὸν φάρυγγα πρὸς πρόκλησιν ἐμέτου).

ἐρύφαζε 'Ησ. « κατεπάτησεν, ἐτόξευσεν ».

ἐρύω (1) κ. νεώτ., ἰων. **εἰρύω,** δωρ. **Fερύω,** ἐπ. ἀπαρφ. **εἰρύμεναι,** παρατ. **εἴρυον,** ἐπ. **ἔρυον** κ. **ἐρύεσκον,** μέλλ. **ἐρύω** κ. **ἐρύσω,** ἐπ. **ἐρύσσω,** ἀόρ. **εἴρῦσα,** ἐπ. κ. **ἔρῦσ(σ)α,** ἐκτετ. τ. (ἐξ-) **ἐρύσασκε,** προστ. **εἴρυσον,** δωρ. **Fερυσάτω,** ὑποτ. **ἐρύσω,** κ. **εἰρύσω,** ἐπ.β' ἑν. πρόσ. **ἐρύσσῃς,** ἐπ.α' πληθ. **ἐρύσσομεν,** εὐκτ. **ἐρύσαιμι** κ. **εἰρύσαιμι,** ἀπαρφ. **ἐρύσαι** κ. **ἐρύσσαι** κ. **εἰρύσαι,** μτχ. **ἐρύσας** κ. **ἐρύσαις, εἰρύσας** κ. **ἐρύσσας,** μέσ. **ἐρύομαι,** ἰων. **εἰρύομαι,** μέλλ. **ἐρύσσομαι** κ. **εἰρύσσομαι,** ἀπαρφ. μέλλ. **ἐρύεσθαι,** ἐπ. ἀόρ. α' **εἰρύσσατο ἐρύσαντο,** ὑποτ. **ἐρύσωμαι,** εὐκτ. **ἐρύσαιο-αίατο,** ἀπαρφ. **ἐρύσασθαι,** μτχ. **ἐρυσσάμενος** κ. **εἰρυσάμενος,** ἕλκω, σύρω ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, σέρνω, τραβῶ : 'Ιλ.Α 141 **ἄγε νῆα . . ἐρύσσομεν εἰς ἅλα** (καθελκύσωμεν εἰς τὴν θάλασσαν), αὐτ.Ω 16 **τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος** (περὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ 'Εκτορος Ζερβ. μτφρ. «τρεῖς φορὲς τὸν ἔσυρε στοῦ ἀποθαμένου τρίγυρα τὸν τάφο»), 'Οδ.Θ 508 **ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρης** (περὶ τοῦ δουρείου ἵππου)· κ. ἐπὶ πολεμίων : 'Ιλ.Δ 467 **νεκρὸν γὰρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν** (ἰδὼν αὐτὸν ἕλκοντα νεκρὸν πρὸς σκύλευσιν)· κ. παθ. : 'Ιλ.Σ 69 **θαμειαὶ Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες** (ἀνείλκοντο), αὐτ.Ξ 30· ‖ κ. ἐπὶ κυνῶν κ. σαρκοφάγων ὀρνέων, ἕλκω καὶ διασπαράττω : 'Ιλ.Λ 454 **οἰωνοὶ ὠμησταὶ ἐρύουσι·** ‖ σύρω βιαίως, τραβῶ μὲ τὸ ζόρι : 'Οδ.Ι 99, αὐτ.Χ 188 **ἔρυσάν τέ μιν εἴσω κουρὶξ** (ἔσυραν δὲ αὐτὸν ἐντὸς ἐκ τῆς κόμης)· κ. μτ. γεν. τοῦ μέρους : αὐτ.Ρ 479 **μή σε νέοι διὰ δώματ' ἐρύσσωσ', . . ἢ ποδὸς** ‖ δι' ἕλξεως φέρω, σέρνω ἐπάνω : αὐτ.Θ 85 **φᾶρος ἑλὼν χερσὶ . . κὰκ κεφαλῆς εἴρυσσε·** **2)** ἐξελκύω, ἀνασπῶ, δι' ἕλξεως ἐξάγω : 'Ιλ.Ε 110 **ὄφρα μοι ἐξ ὤμοιο ἐρύσσῃς πικρὸν ὀιστόν,** αὐτ. Π 863,Σοφ.Τρ.1033 **εἴρυσον ἔγχος** (σῦρε τὸ ξίφος)· ‖ ὀθ. τείνω, σύρω, ἐξαπολύω κατά τινας : 'Ιλ.Ο 464 **νευρὴν ἐπ' ἀμύμονι τόξῳ ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι,** 'Ηρ.3,30 **τὸ τόξον ὅσον τε ἐπὶ δύο δακτύλους εἴρυσε,** αὐτ.4,10· ‖ ἐπὶ ὑγρῶν, ἕλκω, ἀπορροφῶ, τραβῶ : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.14 **ἐρ-** (ὑγρόν)· κ.μτ. γεν. τοῦ μέρους : αὐτ.Νούσ.1,29 **ἐρ- τῆς χολῆς·** ‖ ἕλκω, ἐκβάλλω, τραβῶ : Καλλ.Δία 62 **τίς δέ κ' ἐπ' Οὐλύμπῳ τε καὶ "Αιδι κλῆρον ἐρύσσαι·** **3)** καταρρίπτω, καταστρέφω : 'Ιλ.Μ 258 **κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις·** **4)** τὸ μέσ. ἐν ὁμ. πρὸς τὸ ἐνεργ. σημ. ἕλκω, σύρω τι δι' ἐμαυτόν : 'Ιλ.Ξ 79 **ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας** (Γαζ.Θ. « μετὰ ταῦτα δ' ἂν ἑλκύσαιμεν ἁπάσας τὰς ναῦς »), 'Οδ.Θ 504 **αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο·** ‖ ὁμ. ἐξελκύω ὡς κ. ἐν τῷ ἐνεργ., πρβλ. 'Ιλ.Δ 530,'Οδ. Κ 165 **δόρυ . . ἐξ ὠτειλῆς εἰρυσάμην,** Θεόκρ. 22,191 **τὼ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένω·** ‖ ὀθ. κ. τείνω τὸ τόξον, τοξεύω : 'Οδ.Φ 125 **ἐρύσσεσθαι μενεαίνων·** **5)** ὁμ. μέσ. ἐξάγω τινὰ ἔκ τινος τόπου, ἕλκων ἀπομακρύνω : 'Ιλ.Ε 456 **οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθών,** αὐτ.Σ 152 **οὐδέ κε . . ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν** (ἀπὸ τὸ μέρος εἰς ὃ ἔπιπτον τὰ βέλη)· **6)** ὀθ. κ. ἀπαλλάσσω ἐκ τοῦ κινδύνου, ἐλευθερῶ, ἀπολυτρώνω : 'Ιλ.Ε 344 **μετὰ χερσὶν ἐρύσσατο Φοῖβος 'Απόλλων,** αὐτ.Ν 555,'Οδ.Ξ 279 **ὁ δ' ἐρύσατο καί μ' ἐλέησεν·** ‖ κ. ἐπὶ αἰχμαλώτων, δι' ἐξαγοράσεως ἐλευθερῶ : 'Ιλ.Χ 351 **εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι·** **7)** ὀθ. κ. προστατεύω, προφυλάσσω, ὑπερασπίζω : 'Ιλ.Δ 186 **οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος ἀλλὰ πάροιθεν εἰρύσατο ζωστήρ,** αὐτ.Σ 275 **ἄστυ δὲ πύργοι ὑψηλαί τε πύλαι σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι . . εἰρύσσονται,** 'Οδ. Ε 484,'Ησίοδ.Α 138· ‖ ὀθ. κ. ἀποκρούω, ἀπελαύνω, ἀποδιώκω, μτ. αἰτ. τοῦ πράγμ. : 'Ιλ.Θ 859 **ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσσατο κῆρα μέλαιναν,** αὐτ.Ω 584· **8)** ὁμ. φυλάσσω, ἐπιτηρῶ : 'Οδ.Ι 194 **κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν καὶ νῆα ἔρυσθαι,** αὐτ.Ψ 151· ‖ ἐν φρ. **φρεσὶν ἐρύομαι** κρύπτω ἐν νῷ : αὐτ.Π 459· **9)** ὀθ. κ. ἐπιμελοῦμαί τινος, φροντίζω, λαμβάνω πρόνοιαν : 'Ιλ.Α 239 **δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας πρὸς Διὸς εἰρύαται·** ‖ εὐλαβῶς φυλάσσω τι, μετὰ σεβασμοῦ, τιμῆς ὑπακούω : αὐτ.Φ 230 **οὐ σύ γε βουλὰς εἰρύσαο Κρονίωνος·** **10)** τὸ ἐνεργ. ἐν φρ. **ἐκ ποδὸς ἐρύσαι** ἕλκειν κατὰ μέρος, ἀπομακρύνειν : Πίνδ.Ν 7,67 **βίαια πάντ' ἐκ ποδὸς ἐρύσαις·** ‖ ὁμ. φρ. **πλίνθους εἰρύσειν** κατασκευάζειν πλίνθους : 'Ηρ.2,136 **πλίνθοις εἴρυσαν.**

ἐρύων-οντος (ὁ) νεώτ. παλαιοζ. γένος ἀρθροπό-

δων ζῆσαν κατὰ τὴν κρητιδικὴν περίοδον τοῦ μεσοζωϊκοῦ αἰῶνος.

ἔρφος-εος-ους (τὸ) μτγν. τὸ δέρμα : Νίκ.'Αλ.248 **σηπόμενον δὲ μύδῳ ἐκρήγνυται ἔρφος.**

ἐρχάμενος-η-ο δημ. μτχ. τοῦ ἔρχομαι, ἐρχόμενος ἐν χρονικῇ ἢ τροπικῇ σημ. : Ἐφτολ.'Οδ.276 **ὡς τόσο ἀπὸ τὴν Τροία ἐμεῖς ἐρχάμενοι,** Ζερβ. Λυρ.Σάτ.4,120 **ἐρχάμενος ὁ Μέρμηρας, ηὗρε ἄνθρωπο στὴ σκήτη·** || προσεγγίζων, ποὺ πλησιάζει : αὐτ.Τραγ.ΚΚ 33,4,8 **κάτι ποὺ πάει νὰ σβήσῃ | κι ἀκόμη κάτι ἐρχάμενο ποὺ ἀπὸ καιροὺς προσμένω·** || προσερχόμενος : παροιμ. **εἶναι πολλοὶ οἱ ἐρχάμενοι καὶ τὸ κρασὶ εἶναι λίγο,** ὁμ. ἐρχάμενα τὰ γερατειὰ **δὲν σὲ ρωτοῦν ἂν θές τα.**

ἐρχανιέντα πυλῶνα 'Ησ. « τὸν πεπυκνωμένον καὶ συνεχόμενον ».

ἔρχαται-ἔρχατο Ἰων. τ. παθ. παρακ. κ. ὑπερσ. τοῦ ἔργω.

ἔρχατος (ὁ) 'Ησ. « φραγμός »· πρβλ. ἔρκος.

ἐρχάτος-η-ο δημ. ὁ προαελθών, ὁ φθάσας, ἰδ. μετὰ πρόσκλησιν : **εἶναι κάμποσοι ἐρχάτοι γιὰ τὸ πανηγύρι.**

ἐρχατῶμαι-άομαι παθ. κλείομαι, περικλείομαι ἐντός τινος : 'Οδ.Ξ 15 **ἐν δὲ ἑκάστῳ** (συφεῷ) **πεντήκοντα σύες χαμαιευνάδες ἐρχατόωντο.**

ἐρχθείς-έντος-εῖσα-έν μτχ. παθ. ἀόρ. α' τοῦ ρ. εἴργω βλ.λ.

ἔρχομαι κ. μσν. κ. δημ. κ. **ἔρχουμαι,** αἱ πλάγιαι ἐνεστωτικαὶ ἐγκλίσεις παρ' 'Αττικοῖς ἐκ τῶν ρημ. τ. τοῦ εἶμι, παρατ. ἠρχόμην, (ἀττ. ἦα), δημ. **ἐρχόμουν(α),** μτχ. **ἐρχόμενος** (ἀττ. **ἰών**) δημ. **ἐρχάμενος,** μέλλ. **ἐλεύσομαι** (παρ' ἀττ. ἐν συνήθει χρ. τὸ εἶμι), νεώτ. **θὰ ἔλθω,** δημ. **θὰ 'ρθω ἢ θὰ 'ρτω** κ. **θὰ 'ρθῶ ἢ θὰ 'ρτῶ,** ἐπ. κ. λυρ. ἀόρ. **ἤλυθον** συνήθ. κτ. συγκοπὴν **ἦλθον,** δωρ. **ἦνθον,** μτγν. κ. νεώτ. **ἦλθα** (Ἐπιγρ. **ἤλυθα**), δημ. **ἦρθα** κ. **ἦρτα,** ὑποτακ. ἀορ. **ἔλθω,** δημ. **ἔρθω-ῶ,** προστακτ. **ἐλθὲ ἔλθετε-έτω,** δημ. **ἔλα - ἐλᾶτε,** ἀπαρφ. **ἐλθεῖν,** ἐπ. **ἐλθέμεν(αι),** μτχ. ἀορ. **ἐλθών** (λακων. τ. **ἔλση -οιμι -ἐλσών** ἀντὶ **ἔλθῃ -οιμι -ών** : 'Αριστφ.Λυσ. 105), παρακ. **ἐλήλυθα** (ἀττ. συγκεκ. πληθ. **ἐλήλυμεν -υτε,** Κρατῖν.235), ἐπ. **εἰλήλουθα,** πληθ. **εἰλήλουθμεν,** μτχ. **ἐληλυθώς,** ἐπ. **εἰληλουθώς** κ. ἅπαξ **ἐληλουθώς** ('Ιλ.Ο 81), νεώτ.παρακ. **ἔχω ἔλθει,** δημ. **ἔχω ἔρθει - ἔρτει - ἐρθεῖ - ἐρτεῖ,** ὑπερσ. **ἐληλύθειν** κ. ἐπ. **εἰληλούθει(ν)** βαδίζω, πορεύομαι, προχωρῶ : 'Ιλ.Γ 22 **ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου μακρὰ βιβάντα,** ΚΔ Λουκ.14,27 **καὶ ὅστις οὐ βαστάζει τὸν σταυρὸν ἑαυτοῦ καὶ ἔρχεται ὀπίσω μου·** || μτ. συστ. αἰτ. : 'Οδ.Ι 262 **ἄλλην ὁδόν, ἄλλα κέλευθα ἤλθομεν,** Αἰσχ.Πρ. 962 **κέλευθον ἥνπερ ἦλθες, ἐγκόνει πάλιν,** Πρόδρ. 1,330 **τὴν στράταν ἠρχουμουν ποτέ, μὲ πεῖναν καὶ μὲ δίψαν·** || κ. νεώτ. κ. δημ. κ. μετ' ἐμπροθ. αἰτ. (ἐπί, πρός, νεώτ. κ. εἰς, δημ. σὲ) κατευθύνομαι πρός τινα τόπον ἢ πρόσωπον : Σοφ.'Αντ. 849 **πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου,** Θουκ.2,11 **καὶ ἐπὶ πόλιν δυνατωτάτην νῦν ἐρχόμεθα,** ΚΔ 'Ιω.6,5 **ἐπάρας οὖν ὁ 'Ιησοῦς τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτόν, - τὸν εἶδα νά 'ρχεται πρὸς τὸ μέρος μου·** || εἰδ. προσεγγίζω, πλησιάζω τινά, πηγαίνω κοντά : ΚΔ Μᾶρκ.5,22 **καὶ ἔρχεται εἷς τῶν ἀρχισυναγώγων .. καὶ ἰδὼν αὐτὸν πίπτει πρὸς τοὺς πόδας αὐτοῦ,** αὐτ.Ματθ. 19,14 **ἄφετε τὰ παιδία καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἐλθεῖν πρός με, - ἔλα κοντά μου, - ἔλα νὰ σοῦ πῶ,** Σολωμ. Εἰς Κόρην 7 **μοναστηρήσια μου δμορφη ἐδῶ ἔλα·** **2)** μεταβαίνω, πηγαίνω, μετ' αἰτ. : 'Ιλ.Α 322 **ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω 'Αχιλῆος,** Σοφ.Τρ.259 **στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν τὴν Εὐρυτείαν·** **3)** ἐπιστρέφω, γυρίζω πίσω : 'Ιλ.Α 168 **σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας,** 'Οδ.Τ 313 **οὔτ' 'Οδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται,** δ. τραγ. **ὅσο νὰ πάῃ κι ὅσο νὰ 'ρθῇ κι ὅσο νὰ διαγυρίσῃ,** Παλαμ.Τάφ.40,9 **ἦρθε τὸ πουλάκι μας | καὶ στέκετ' ἔξω, λέει·** || δημ. φρ. **πήγαιν' ἔλα, - σύρε κι ἔλα** μετὰ τοῦ ἄρθρ. τὸ ὡς ἄκλητ. οὐσ. ἐπὶ συχνῶν μετακινήσεων, συνήθως ἀσκόπων ἀπό τινος μέρους εἰς ἕτερον : **χάνει τὶς ὧρές του μὲ τὰ σύρε κι ἔλα·** **4)** φθάνω, ἀφικνοῦμαι εἴς τινα τόπον, μετ' αἰτ. : 'Ιλ.Χ 483 **νῦν δὲ σὺ μὲν 'Αΐδαο δόμους ὑπὸ κεύθεσι γαίης ἔρχεαι,** Πίνδ.Π 4,52 **οἵ κεν τάνδε σὺν τιμᾷ θεῶν νᾶσον ἐλθόντες·** || κ. ἐμπροθ. : ΚΔ Πράξ.18,1 **μετὰ δὲ ταῦτα χωρισθεὶς ὁ Παῦλος ἐκ τῶν 'Αθηνῶν ἦλθεν εἰς Κόρινθον,** αὐτ. **ἀναλαβόντες αὐτὸν ἤλθομεν εἰς Μυτιλήνην, - ἤρθαμε τὸ βράδυ στὸ χωριό·** || ἀπολ. : ΚΔ 'Ιω. 19,32 **ἦλθον οὖν οἱ στρατιῶται, - θὰ 'ρθῇ μὲ τὸ τελευταῖο τραῖνο,** Σολωμ. πρὸς τὸν Γεώργιαν Δὲ Ρώσσῃ 1 **τοῦ πατέρα σου, ὅταν ἔλθῃς, | δὲ θὰ ἰδῇς παρὰ τὸν τάφο·** || νεώτ. κ. δημ. **καλῶς ἦλθες - ἤλθατε** ὡς χαιρετισμὸς πρὸς ἀφικνουμένους : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 6,6 **καλῶς μᾶς ἦρτες 'Αφροδίτη·** **5)** μετὰ γεν. τοπ. ἀφικνοῦμαι, φθάνω προερχόμενος ἔκ τινος τόπου : Σοφ.ΟΚ 572 **καὶ γῆς ὁποίας ἦλθον·** || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐμπροθ. : 'Οδ.Ο 42 **ἐκ Πύλου εἰλήλουθας,** ΚΔ 'Ιω.7,41 **μὴ γὰρ ἐκ τῆς Γαλιλαίας ὁ Χριστὸς ἔρχεται ;,** αὐτ. Μᾶρκ.7,1 **καί τινες τῶν γραμματέων ἐλθόντες ἀπὸ 'Ιεροσολύμων,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.84,1 **ἦρθε ἀπὸ τὴν πόλη νιὸς πραματευτής·** || ὁμ. : Πλάτ. Πρωτ.309Β **καὶ οὖν καὶ ἄρτι ἀπ' ἐκείνου** (τοῦ 'Αλκιβιάδου) **ἔρχομαι·** || εἰδ. νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ πραγμ., ἔχω τὴν προέλευσιν, καμίζομαι, ἰδίως ἐπὶ ἐμπορευμάτων, προϊόντων, εἰς δήλωσιν τοῦ τόπου παραγωγῆς : **τὸ στάρι μᾶς ἔρχεται ἀπὸ τὴν 'Αμερική·** || κ. μτ. τοπ. ἐπιρρ. ὁμ. εἰς ἔνδειξιν τοῦ τόπου προελεύσεως : ΚΔ 'Ιω.3,31 **ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, - ποῦθε ἔρχεσαι ;'** || φρ. ἐκκλ. **εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου·** || ὁμ. μτ. γεν. τοῦ τόπου, διὰ μέσου τινὸς διέρχομαι, περνῶ : 'Ιλ.Β 801 **πεδίοιο ἐλθεῖν·** **6)** μτ. μτχ. τροπ. εἰς δήλωσιν τοῦ πῶς φθάνει, ἀφικνεῖταί τις : 'Ιλ.Λ 715 **ἄμμι δ' 'Αθήνη ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' 'Ολύμπου·** || κ. δημ. ἐπιρρηματικῶς : **ἦρθε τρέχοντας·** || ὁμ. εἰς δήλωσιν τοῦ τρόπου, μτ. δοτ. ὀργάν. : 'Οδ.Ζ 40 **πόδεσσιν ἔρχεσθαι** (πεζῇ), πρβλ. δημ. **ἦρθα μὲ τὰ πόδια·** **7)** ὁμ. μτ. μτχ. μέλλ. εἰς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ, τοῦ τίνος ἕνεκα ἀφικνοῦμαι, φθάνω : 'Ιλ.Ν 256 **ἔρχομαι οἰσόμενος ἔγχος,** αὐτ.Ξ 301, Αἰσχ.Εὐμ.576 **καὶ μαρτυρήσων ἦλθον,** Εὐρ.Μήδ.1303 **ἐμῶν δὲ παίδων ἦλθον ἐκσώσων βίον·** **8)** ὁμ. εἰς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ, τοῦ προορισμοῦ ἐν μτφ. σημ. μτ. ἀπαρφ., παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι : ΚΔ Ματθ. 5,17 **μὴ νομίσητε ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον ἢ τοὺς προφήτας,** αὐτ.Λουκ.12,49 **πῦρ ἦλθον βαλεῖν ἐπὶ τὴν γῆν·** || ὁμ. : αὐτ.'Ιω.12,47 **οὐ γὰρ ἦλθον ἵνα κρίνω τὸν κόσμον·** || κ. ἐν δημ. φρ. **δὲν ἦρθε γιὰ καλό, - γιὰ φασαρία - γιὰ μπελὰ ἦρθες ;·** **9)** κτ. μτφ. σημ. ὁμ. εἰς δήλωσιν τοῦ σκοποῦ, τοῦ προκειμένου, προτίθεμαι, προβαίνω εἴς τι, πρόκειται, μέλλει νὰ .., μτ. κατηγορημ. μτχ. : 'Ηρ.1,5 **ἐγὼ δὲ περὶ μὲν τούτων οὐκ ἔρχομαι ἐρέων,** αὐτ.4,99 **τὸ δὲ ἀπὸ "Ιστρου ἔρχομαι σημανέων τὸ πρὸς θάλασσαν αὐτῆς τῆς Σκυθικῆς χώρης ἐς μέτρησιν,** αὐτ.7,102, φρ. νεωτ. ἐν χρ. παλαιότ. ἐν ἐπιστολαῖς : **πρῶτον ἔρχομαι νὰ ἐρωτήσω διὰ τὴν ὑγείαν σας·** || παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι μὲ τὴν πρόθεσιν : Πλάτ.Εὐθύφρ.2C **ἔρχεται κατηγορήσων μου ὡς πρὸς μητέρα**

πρὸς τὴν πόλιν, αὐτ.Δαἰδ.100B· || πρβλ. κ. δημ. στὰ καλὰ καθούμενα ἔρχεται καὶ μᾶς προκαλεῖ, - ἔρχεται καὶ μᾶς χαλᾷ τὸ κέφι· **10**) προσέρχομαι, φθάνω εἰς βοήθειαν, ἀνακούφισιν, παρηγορίαν τινός, μτ. δοτ. προσ. : Ὀδ.Π 453 Ἑσπέριος δ' Ὀδυσῆϊ καὶ υἱέϊ δῖος ὑφορβὸς ἤλυθεν, Πλάτ.Πρωτ.312C ἀποροῦντι αὐτῷ ἔρχεται Προμηθεύς· κ. δημ. : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,5 ἀπὸ τὴν κλήρα τοῦ καημοῦ μοῦ 'ρθαν ἀργάτες· || Ιδ. ἐπὶ ἐρωμένων προσώπων, ὧν ἡ ἄφιξις, ἡ παρουσία φέρει χαράν, ψυχικὴν ἀγαλλίασιν : Θεόκρ.12,1 ἤλυθες, ὦ φίλε κοῦρε, τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἠοῖ ἤλυθες, Χατζόπ.Βρ.Θρ. Τὸ σπίτι μας 31 κι ἦρθα καὶ σοῦ ἔγυρα στὰ στήθη· **11**) ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων, ἐπέρχομαι, ἐνσκήπτω, ἐμφανίζομαι, καταφθάνω : Ἰλ.Ι 6 ὡς δ' ἄνεμοι δύο . . Βορρῆς καὶ Ζέφυρος . . ἐλθόντ' ἐξαπίνης, Ὀδ. Μ 288 ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα, - ἦρθαν τὰ χιόνια στὰ βουνά, Χατζόπ.Ἐλεγ.Δὲ γυρεύω ξένο 9 κι ἦρθ' ἕνας ἀγέρας, κι ἦρθ' ἕνας βοριάς, Πορφύρ.Σκ.Ἀνεμῶνες στὸν Ἄνεμο 4,1 καλῶς το | κι ἦρθες νὰ μᾶς πῇς καὶ πάλι πρωτοβρόχι | στὴ στέγη τὸ μονότονο, γοργό, κελάδημά σου· || ἐπὶ ἀστέρων, ἐπιτέλλω, ἐμφανίζομαι εἰς τὸν ὁρίζοντα, σκάζω : Ὀδ.9,94 εὖτ' ἀστὴρ . . ἔρχεται ἀγγέλλων φάος Ἠοῦς ἠριγενείης· **12**) ὁμ. ἐπὶ χρονικῶν σημείων, διαιρέσεων, ἐποχῶν, ὡρῶν : Ἰλ.Ξ 77 εἰς ὅ κεν ἔλθῃ νὺξ ἀβρότη (ὅταν ἡ νύχτα θὰ πέσῃ), Ὀδ.Λ 192 αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.4,1 ἄργειε νὰ 'λθῃ ἐκείνη ἡ μέρα, Παπαντ.ΘΔ Προσευχὴ τοῦ Ταπεινοῦ 1 Κύριε, σὰν ἦρθεν ἡ βραδιά, Καρυωτ.Ἐλεγ. Σὰ δέσμη 12 δὲν ξέρω κὰν γιατὶ μᾶς ἦρθε τὸ καλοκαῖρι αὐτό· || εἰδ. δημ. ἦρθε ἡ ὥρα ἐπέστη ἡ στιγμὴ ἡ κατάλληλος, ἢ ἡ ἀναμενομένη : Σαλωμ.εἰς Φίλον Ι ἦρθε ἡ ὥρα νὰ σ' ἀφήσω, - ἦρθε ἡ ὥρα νὰ βγοῦνε τ' ἄπλυτα στὴ μέση· || ὁμ. δημ. φρ. ἔρχεται ὁ καιρός μου ὡριμάζω, εἰδ. ἐπὶ καρπῶν, κ. μτφ. : δ. τραγ. σὰ μῆλο ποὺ εἶναι στὴ μηλιὰ τὸ παραγινωμένο | ἔτσ' εἶναι καὶ τ' ἀνύπαντρο σὰν ἔρχεται ὁ καιρός του (ἡ ὥρα τοῦ γάμου)· || ἦρθε ἡ ὥρα μου ἔφθασεν ἡ στιγμὴ τοῦ θανάτου μου, ἐπίκειται τὸ τέλος μου : Βαλαωρ.Δῆμος καὶ τὸ Καρυοφύλλι του 16 ἦρθε καὶ μένα ἡ ὥρα μου· παιδιά μου, μὴ μὲ κλάφτε· || ὁμ. ἡ στερνὴ ὥρα ἡ ὥρα τῆς ἐπελεύσεως τοῦ θανάτου, αἱ τελευταῖαι στιγμαὶ τῆς ζωῆς, τὰ τελευταῖα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.Θάνατος Ι καλῶς νὰ 'ρθῇ σὰν ἔρθ' ἡ στερνὴ ὥρα | τὰ μάτια μου γιὰ πάντα νὰ μοῦ κλείσῃ· **13**) ἐπὶ γεγονότων, καταστάσεων, συμβάντων, ἐπέρχομαι, καταλαμβάνω τινά : Ὀδ.Ν 60 εἰσόκε γῆρας ἔλθῃ καὶ θάνατος, αὐτ.Λ 134 θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, Αἰσχ.Πέρσ.436 τοιάδ' ἐπ' αὐτοὺς ἦλθε συμφορὰ πάθους, Ξεν.Ἑλλ.6,5,43 εἰ πάλιν ἔλθοι τῇ Ἑλλάδι κίνδυνος ὑπὸ βαρβάρων, Καρυωτ.Νηπενθῆ Μόνο Ι ἄχ, ὅλα ἔπρεπε νὰ 'ρθουν καθὼς ἦρθαν | οἱ ἐλπίδες καὶ τὰ ρόδα νὰ μαδήσουν, - τοῦ ἦρθε ζάλη - πυρετός, φρ. μᾶς ἦρθανε ἀνάποδα (συνέβησαν τὰ πράγματα κατὰ τρόπον δυσάρεστον, ἀτυχῶς), ὁμ. φρ. μοῦ ἦρθε κόλπος (ἔμεινα ἐμβρόντητος, σφόδρα κατεπλάγην, ἔμεινα)· **14**) ὁμ. κ. ἐπὶ αἰσθημάτων, διαθέσεων, διεγείρομαι, γίνομαι αἰσθητός, καταλαμβάνω τινά : Ἰλ.Χ 43 ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι, αὐτ.Ω 514· || κ. δημ. μοῦ ἦρθε διάθεση γιὰ κλάμα, - μοῦ ἦρθε πλῆξις· || ὁμ. δημ. ἐν φρ. μοῦ 'ρχεται καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἐπιθυμίας, διαθέσεως : μοῦ 'ρχεται νὰ βάλω τὰ κλάματα - νὰ μπήξω τὶς φωνές - τὰ γέλια· ὁμ. δὲ μοῦ 'ρχεται νὰ τὸν στενοχωρήσω (τὸ θεωρῶ ἄτοπον, δὲ μοῦ κάνει καρδιά)· || ὁμ. φρ. τί σοῦ 'ρθε; (ποιὰ διάθεσις σὲ κατέλαβε), - λέει ὅ τι τοῦ 'ρθῃ (ὁμιλεῖ ἀκρίτως, λέει ὅ τι τοῦ κατέβῃ), - μοῦ 'ρθε στὸ νοῦ (ἀνελογίσθην, θυμήθηκα), φρ. τοῦ 'ρθε τὸ γλυκό του (ἔπαθε προσβολὴν ἐπιληψίας)· **15**) ἐπὶ ἐξωτερικῶν ἐρεθισμάτων, ἤχων, φωνῶν, γίνομαι αἰσθητός, ἀντιληπτὸς εἴς τινα, ἀκούγομαι : Ἰλ.Κ 139 τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή, αὐτ.Ϝ 261· πρβλ. κ. δ.τραγ. φωνὴ τοὺς ἦρθε ἐξ οὐρανοῦ κι ἀπ' ἀρχαγγέλου στόμα· **16**) περιέρχομαι, περιπίπτω, φθάνω, καταντῶ : Θουκ.2,39, αὐτ.3,45 ἦλθεν εἰς τὸ δεινόν, Πλάτ.Πολ.361D ἵν' ἀμφότεροι εἰς τὸ ἔσχατον ἐληλυθότες, Ἀναξίλ.21,6 εἰς ἔρωτά τινος ἔρ-, - ἦλθεν εἰς ἀμηχανίαν - κίνδυνον - ἀπορίαν - εὐθυμίαν κλπ.· || φρ. εἰς ἡλικίαν ἔρχομαι φθάνω εἰς ὡρισμένην, ἰδίως προβεβηκυῖαν ἡλικίαν : Πλάτ.Πολ.329B· πρβλ. δημ. φρ. ἦρθε σὲ ἡλικία (ἐγήρασεν)· || φρ. εἰς ἀσθενὲς ἔρχομαι φθάνω εἰς ἀδύνατον συμπέρασμα : Ἡρ.1,120· || κ. δημ. ἐν διαφόραις φράσεσι : ἤρθαμε σὲ λόγια (ἐλογομαχήσαμε), - ἦρθαν στὰ χέρια (συνεπλάκησαν), - ἦρθε σὲ κέφι (ἐλαφρῶς ἐμεθύσθη)· **17**) ὁμ. ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω σημ. περιέρχομαι, φθάνω, περιπίπτω, κατὰ περίφρ. μτ. τῆς διὰ κ. γεν. ἀντὶ ρήματος : Ἡρ.6,9 οἱ δὲ πάντως διὰ μάχης ἐλεύσονται, Εὐρ.Ἑλ.978, Θουκ. 2,11 καὶ ἀσφάλεια πολλὴ εἶναι μὴ ἂν ἐλθεῖν τοὺς ἐναντίους ἡμῖν διὰ μάχης (ὅτι δὲν θὰ ἔλθουν εἰς ρῆξιν, σύγκρουσιν μεθ' ἡμῶν), Πλάτ. Ἀλκ.2,142A διὰ πολλῶν κινδύνων ἐλθόντες (πολλάκις κινδυνεύσαντες)· **18**) συνέρχομαι, ἀθροίζομαι ἐπὶ τὸ αὐτό, μαζεύομαι : ΚΔ Πράξ.22,30 καὶ ἐκέλευσεν ἐλθεῖν τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ ὅλον τὸ συνέδριον αὐτῶν· || ὅθ. μτφ. αἱ φρ. ἔρχομαι σὲ συνεννόηση - σὲ συμβιβασμό - σὲ ἐπικοινωνία· **19**) ἔρχομαι παρά τινα ἐπὶ σαρκικῆς μείξεως, συνέρχομαι μετά τινος, συνουσιάζομαι : Ἡρ.2,115 παρὰ τοῦ σεωυτοῦ ξείνου τὴν γυναῖκα ἦλθες, αὐτ.6,68 κυέουσάν σε ἐκ τοῦ προτέρου ἀνδρὸς οὕτω ἐλθεῖν παρὰ Ἀρίστωνα· **20**) εἰς ἐμαυτὸν ἔρχομαι συνέρχομαι, ἀνακτῶμαι τὴν ἣν εἶχον ἀπολέσει φυσιολογικήν, ὁμαλὴν ψυχικὴν διάθεσιν, ὅθ. σκέπτομαι λογικῶς : ΚΔ Λουκ.15,17 εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε, Ἀρρ.Ἐπικτ.3,1,15· κ. δημ. : Παλαμ.Τρισεύγ.12 ἤρθανε στὸν ἑαυτό τους, τὸ 'νιωσαν τὸ κρῖμά τους· || δημ. κ. ἐν ἄλλαις παραπλησίας σημ. φράσεσιν : ἦρθαν στὰ σύγκαλά τους, - ἦρθε στὸν ἴσιο δρόμο (ἐσκέφθη ὀρθῶς), - ἦρθε στὰ λόγια μου (συνεφώνησε), - δὲν μπορεῖ νὰ 'ρθῇ σὲ λογαριασμό (δὲν δύναται νὰ σκεφθῇ λογικῶς, νὰ προσαρμοσθῇ μὲ τὸ ἐπιβαλλόμενον)· **21**) κ. εἰς διαφόρους ἄλλας φράσεις καὶ συνεκφορὰς ὡς εἰς λόγους ἔρχομαι (συνομιλῶ) : Ἡρ.6,68, Σοφ.ΟΚ 1164 σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν· || ἔρχομαι εἰς ὄψιν (βλέπω προσωπικῶς) : Ἡρ. 3,42 Πολυκράτεϊ ἔφη ἐθέλειν ἐλθεῖν ἐς ὄψιν· || εἰς χεῖρας ἔρχομαι (δίνω τὸ χέρι, συμφιλιοῦμαι) : Αἰσχ.Ἑπτ.680· νεώτ. ἀντίθ. ἦλθον εἰς χεῖρας (συνεπλάκησαν)· || εἰς ὀργὰς ἔρχομαί τινι ὀργίζομαι κατά τινος : Πλάτ.Πολ.572A ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ θυμοειδὲς πραΰνας καὶ μή τισιν εἰς ὀργὰς ἐλθὼν κεκινημένῳ τῷ θυμῷ· **22**) φρ. παρὰ μικρὸν - παρ' ὀλίγον ἔρχομαι ὀλίγου δεῖν, παρὰ λίγο : Εὐρ.Ἡρακλ.296 ὡς δεῖν' ἔπαθεν καὶ παρὰ μικρὸν ψυχὴν ἦλθεν διακναῖσαι; (παρ' ὀλίγον νὰ χάσῃ τὴν ζωήν του), Πλούτ.Πύρρ.10· **23**) νεώτ. κ. δημ. καταλαμβάνω ὡρισμένην θέσιν, σειράν : ἦρθε πρῶτος στὸ διαγωνισμό - ἐπιλαχών, - ἔρχεται δεύτερος στὰ γενικὰ ἀποτελέσματα· **24**) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἡ μτχ. ἐρχό-

μενος ἀντὶ τοῦ προσεχής, ἐπιών, ἀμέσως ἀκολουθῶν: **στὸ ἐρχόμενο μάθημα, - τὴν ἐρχομένη ἑβδομάδα·** **25**) δημ. ἡ προστ. **ἔλα** ὡς ἐπιφώνησις παρακελευσματικὴ ἐν χρ.διατακτικῶς, προστακτικῶς: **ἔλα, δῖνε του, - ἔλα, μπρός, ἄδειασέ μας τὴ γωνιά, - ἔλα, δρόμο·** || ὁμ. κ. παρακλητικῶς: **ἔλα, μὴν κλαῖς πιά, - ἔλα, μὴ μὲ παιδεύῃς,** Χατζόπ.Τραγούδ. Πρωτομαγιάτικο | **ἔλα, στὸ κεφάλι τὸ ξανθὸ νά σοῦ βάλω τὸ ᾿μορφο στεφάνι·** || ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ **δά** πρὸς δήλωσιν θαυμασμοῦ ἢ ἀμφιβολίας: **ἔλα δά, τὰ παραφουσκώνεις,-ἔλα δά, μὴ μᾶς τὰ λὲς τόσο τραγικά·** || κ. ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ **μά** εἰς δήλωσιν ἀντιθέσεως: **ξύπνο παιδί, μά ἔλα ποὺ εἶναι πεισματάρικο·** **26**) ὡς οὐσ. ἡ μτχ. ἐρχόμενος βλλ.

ἐρχομός (ὁ) μσν. κ. δημ. τὸ ἔρχεσθαι, τὸ εὑρίσκεσθαι ἐν πορείᾳ, ἐν κινήσει, μεταθέσει πρός τινα κατεύθυνσιν, πρὸς τὰ ἐδῶ: Βλαχογ.Παληκ.94 **ἀγναντεύουν τοῦ βαποριοῦ τὸν ἐρχομό·** || κ. μτφ. ἐπὶ ἀφῃρημ. πραγμάτων, καταστάσεων: Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 23,16 **σάν ταξίματα καινούργιου κόσμου | ποὺ νά᾿ρθῃ μέλλεται καὶ ποὺ ἀγροικοῦσες | ὁλοένα τοῦ ἐρχομοῦ του τὴ βοή·** || ὁμ. ὁ χρόνος καθ᾿ ὃν εὑρίσκεταί τις ἐν κινήσει, πορείᾳ, ἐπιστροφῇ: **πάνω στὸν ἐρχομὸ μᾶς ἔπιασε φουρτούνα·** **2**) ἡ ἄφιξις, ἔλευσις: Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.96,3 **ἀλλ᾿ ἡ Ἑλλάς νὰ ξαναζήσῃ | ἦταν ἄξια καὶ νὰ ἰδῇ | ὁ ἐρχομὸς νὰ τὴν τιμήσῃ | τοῦ ὑψηλότατου ποιητῆ·** ὁμ. κ. **ὁ ἐρχομὸς τοῦ χειμώνα - τῆς συφορᾶς - τῆς ἀγάπης** κλπ.· || ὁμ. ὁ χρόνος, ἡ στιγμὴ τῆς ἀφίξεως, τῆς ἐλεύσεως: **στὸν ἐρχομό μου ὅλα τὰ βρῆκα ρημαγμένα, - στὸν ἐρχομὸ δὲν τὸν ἐδεχθήκανε καλά·** || ἐν εἰδ. ἐννοίᾳ, ἡ εἰς τὸν κόσμον, τὴν ζωὴν ἔλευσις: Παλαμ.᾿Ασάλ.Ζ 22,16 **ὦ τοῦ σπιτιοῦ μου πρωτογέννητο καμάρι, | θυμᾶμαι τοῦ ἐρχομοῦ σου τὴν ἁγία τὴ μέρα.**

ἕρψις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια, κατάστασις τοῦ ἕρπω, τὸ σύρεσθαι, τὸ σούρσιμο: ᾿Αριστλ. ΖΜ 639b,3 **διαφέρει γὰρ πτῆσις καὶ νεῦσις καὶ βάδισις καὶ ἕρψις·** || μτφ. ἡ διάχυσις, τὸ ἅπλωμα: Πλάτ.Κρατ.419D **τὸ δὲ τερπνὸν ἀπὸ τῆς διὰ τῆς ψυχῆς ἕρψεως πνοῇ ἀπεικασθὲν κέκληται·** **2**) εἰδ. νεώτ. ἐν τῇ γυμναστικῇ, ἡ διὰ τῶν χειρῶν ὁμοῦ καὶ τῶν ποδῶν μετάθεσις τοῦ σώματος ἀπὸ τῆς πρηνοῦς ἐπὶ τοῦ ἐδάφους θέσεως.

ἔρῳ ἐπ. τ. δοτ. τοῦ ἔρος, ἀντὶ ἔρωτι: ᾿Οδ.Σ 212.

ἐρῶ-άω (1) κ. νεώτ., ἰων. **ἐρέω** (᾿Αρχίλ.25,3), ποι. **ἔραμαι** ἐν τῷ ἐνεργ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατατ. **ἤρων,** ποι. **ἠράμην,** παθ. ἐν συνήθ. χρ. κ. ὡς νεώτ. **ἐρῶμαι-άομαι,** ἀπαρφ. **ἐρᾶσθαι,** μτχ. **ἐρώμενος,** (διὰ τοὺς ἄ. χρόν. βλ. **ἔραμαι**) ἀγαπῶ,ἔχω ἔρωτα, ἐρωτεύομαι, μτ. γεν. προσ.: ῾Ηρ.9,108 **ἤρα.. τῆς Δαρείου μὲν γυναικός,**Ξεν.ΚΠ 5,1,10 **οὐκ ἐρᾷ ἀδελφὸς.. ἀδελφῆς.. οὐδὲ πατὴρ θυγατρός, - ἠράσθη τῆς κόρης·** || μτ. συστ. αἰτ.: Εὐρ.῾Ιππ.31 **ἐρῶσ᾿ ἔρωτ᾿ ἔκδημον,** Πλάτ.Συμπ.181B· || ἀπολ. **ὁ ἐρῶν** ὁ ἐραστής, ὁ ποὺ ἀγαπάει: Πίνδ.Ο 1,80 **ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκ᾿ ἄνδρας ὀλέσαις ἐρῶντας ἀναβάλλεται γάμον θυγατρὸς** (δ. γρ. ἀντὶ μνηστῆρας), Σοφ.ἀπ.149,8· || ὁμ. **ὁ ἐρώμενος** ὁ ἀγαπώμενος: Ξεν.Συμπ.8,36 **ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι καὶ αὐτὸν τὸν τῷ εἴδει τοῦ ἐρωμένου χρώμενον μᾶλλον ἂν ταῦτα πάντα τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ πιστεῦσαι,** Πλάτ.Φαῖδρ.239A,᾿Αριστφ.῾Ιππ. 737· || ὁμ. **ἡ ἐρωμένη** ἡ ἀγαπωμένη: ῾Ηρ.3,31 **τότε μὲν δὴ ὁ Καμβύσης ἔγημε τὴν ἐρωμένην·** || νεώτ. κ. δημ. **ἐρωμένος-η** ὡς οὐσ. ἐραστής, ἀγαπητικός-ιά: **σκοτώθηκε γιατὶ τὴν παράτησε ὁ ἐρωμένος της·** || ὁμ. **ἐρωμένη** ἡ ἐπὶ μακρόν τινα χρόνον εἰς ἀφροδισίας οὐχὶ νομίμους σχέσεις μετά τινος, ἀντίθ. σύζυγος: **εἶναι ἐρωμένη του, - τὴν ἔχει τρία χρόνια ἐρωμένη·** **2**) ἀγαπῶ θερμῶς, κατ᾿ ἔννοιαν ἀπολύτως ἄσχετον πρὸς τὸν μεταξὺ τῶν φύλων ἔρωτα, περιβάλλω τινὰ διὰ θερμῆς ἀγάπης,ἀφοσιώσεως, λατρεύω, ἐμφαντικώτερον τοῦ φιλῶ: Πλάτ.Λύσ.222A **οὐδὲ ἦρα οὐδὲ ἐφίλει·** κ. παθ.: Ξεν.῾Ιέρ.11,11 **ὥστε οὐ μόνον φιλοῖο ἂν ἀλλὰ καὶ ἐρῷο,** Πλούτ.Βροῦτ.29 **Βροῦτον δι᾿ ἀρετὴν φιλεῖσθαι μὲν ὑπὸ τῶν πολλῶν, ἐρᾶσθαι δὲ ὑπὸ τῶν φίλων·** **3**) ὁμ. κ. ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πράγματα ἢ καταστάσεις, σφοδρῶς, θερμῶς ἐπιθυμῶ, ἔχω κλίσιν, διάθεσιν πρός τι, ἔχω λαχτάρα γιὰ κάτι: ᾿Αρχίλ.25,3 **μεγάλης οὐκ ἐρῶ τυραννίδος,** Αἰσχ.᾿Επτ.392 **μάχης ἐρῶν,** αὐτ.ἀπ.156, Σοφ.᾿Αντ.90,Εὐρ.Φοίν.359 **ἀλλ᾿ ἀναγκαίως ἔχει πατρίδος ἐρᾶν ἅπαντας·** || κ. μτ. ἀπαρφ. ἐπιθυμῶ νὰ πράξω ἢ νὰ πάθω τι, ἔχω διάθεση γιὰ κάτι: Αἰσχ. ἀπ.44,1,Σοφ.᾿Αντ.220 **θανεῖν ἐρᾷ,** ᾿Αριστφ.᾿Αχ.146 **ἦρα φαγεῖν.**

ἐρῶ-άω (2) ἐκχέω, χύνω ἔξω, ξεχύνω, κ. μτφ.: Αἰσχ.᾿Αγ.1599 **ἀμπίπτει δ᾿ ἀπὸ σφαγὴν ἐρῶν** (ἐκβάλλει, ἐμεῖ τὰ ἐκ τῆς σφαγῆς κρέα)· || ῾Ησ. «ἐρᾶσαι· κενῶσαι».

ἐρῶ-έω (3) μέλλ. τοῦ σπαν. ἐνεστ. **εἴρω,** ἀττ. εὐκτ. **ἐροίην** (Ξεν.ΚΠ 3,1,14), παρατ. **ἤρεον** (῾Ιππ.᾿Επιδ. 2,2,9), παρακ. **εἴρηκα,** ὑπερσ. **εἰρήκειν,** παθ. μέλλ. **εἰρήσομαι** κ. **ῥηθήσομαι,** παθ. ἀόρ. **ἐρρήθην** κ. **ἐρρέθην** (᾿Αριστλ.Κατ.11b,12), μτχ. **ῥηθείς,** ἰων. **εἰρέθην** (῾Ηρ.4,77), παθ. παρακ. **εἴρημαι,** ἰων. γ᾿ πληθ. **εἰρέαται** (῾Ηρ.7,81), μτχ. **εἰρημένος,** ὑπερσ. γ᾿ ἑν. **εἴρητο** (᾿Ιλ.Κ 540), εὐχρ. ὡς μέλλ. τῶν ρημ. φημί, λέγω, ἀγορεύω θὰ εἴπω, θὰ ὁμιλήσω: ᾿Ιλ.Ι 56 **οὔ τίς τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσοι ᾿Αχαιοί, οὐδὲ πάλιν ἐρέει** (σχόλ.«οὐδὲ τὰ ἐναντία σοι ἐρεῖ»), ᾿Οδ.Π 378· μετὰ δοτ. προσ. κ. αἰτ. τοῦ πράγμ.: ᾿Ιλ.Α 297 **ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ᾿ ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·** || μτ.αἰτ. προσ. περί τινος θὰ ὁμιλήσω, θὰ εἴπω: Θέογν.796 **δυσηλεγέων δὲ πολιτῶν ἄλλος τοί σε κακῶς, ἄλλος ἄμεινον ἐρεῖ,** Εὐρ. ῎Αλκ.705 **εἰ δ᾿ ἡμᾶς κακῶς ἐρεῖς** (ἐὰν θὰ μᾶς κακολογήσῃς)· κ. μτ. διπλ. αἰτ.: αὐτ.954 **ἐρεῖ δέ μ᾿ ὅστις ἐχθρὸς ὢν κυρεῖ τάδε·** κ. παθ.: ᾿Ιλ. Θ 524 **μῦθος δ᾿.. εἰρημένος ἔστω,** ᾿Οδ.Μ 453 **ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν·** || φρ. **ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ** διὰ λόγους ὀρθῶς, δικαίως λεχθέντας: ᾿Οδ.Σ 414 **οὐκ ἂν δή τις ἐπὶ ῥηθέντι δικαίῳ ἀντιβίοις ἐπέεσσι καθαπτόμενος χαλεπαίνοι** (γιὰ πράγματα σωστὰ εἰπωμένα)· || ἐν εἰδ. ἐκφ.: ῾Ηρ.7,26 **οὗτοι μὲν.. εἰρέαται** (περὶ αὐτῶν ἐγένετο λόγος)· **2**) θὰ ἀνακοινώσω, θὰ ἀναγγείλω: ᾿Ιλ.Α 419 **τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διὶ.. εἶμ᾿ αὐτὴ πρὸς ῎Ολυμπον,** αὐτ.Β 49 **᾿Ηὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσετο μακρὸν ῎Ολυμπον Ζηνὶ φόως ἐρέουσα·** || **ἐροῦντες** ἀνακοινώσοντες, ἀναγγελοῦντες, μτ. δοτ. προσ. κ. ἀπαρφ.: Ξεν.῾Ελλ.3,2,6 **ἦλθον ἐπισκεψόμενοι τά τε ἄλλα ὅπως ἔχοι.. καὶ Δερκυλίδᾳ ἐροῦντες μένοντι ἄρχειν·** κ. μτ. αἰτ.: αὐτ.ΚΠ 8,3,6· || παθ.: **εἴρητό οἱ** ἀνεκοινώθη αὐτῷ, τοῦ ἐδόθη ἐντολή: ῾Ηρ.7,26· **3**) εἰδ. **εἰρημένος** συμπεφωνημένος, ὡμολογημένος: ῾Ησίοδ. ῎Εργ.370 **μισθὸς δ᾿ ἀνδρὶ φίλῳ εἰρημένος ἄρκιος ἔστω,** ῾Ηρ.6,23 **μισθὸς δέ οἱ ἦν εἰρημένος ὅδε ὑπὸ τῶν Σαμίων,** Θουκ.1,140 **εἰρημένον γὰρ** (διότι καίτοι ὡμολογημένον, συμπεφωνημένον).

ἐρωάζω ῾Ησ. «ἡσυχάζω».

ἐρωγάς ῾Ησ. «ἐρωδιός».

ἐρωδία ῾Ησ. «ἄμαξα»· πρβλ. ἐριδίαν, ἐριωδία.

ἐρωδιίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια **καλοβατικῶν** πτηνῶν, πρβλ. ἐρωδιός.

ἐρώδιον (τὸ) νεώτ. βοταν. κ. ἐρωδιός (ὁ) γένος τῶν **γερανιοειδῶν** φυτῶν.

ἐρωδιός (ὁ) κ. νεώτ. κ. **ῥῳδιός** κ. **ἀρῳδιός** ἐλό-

διον πτηνόν, ὁ τσικνιάς, ὁ φαροφάγος : Ἰλ.Κ 274 **τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν** (πιθ. ἐπὶ τοῦ νυκτικόρακος ὡς οἰωνοῦ), Ἱππῶν.63, Ἐπίχ.46, Ἀριστφ.Ὄρν.886 **ἐρῳδιῷ καὶ καταράκτῃ,** Ἀντωνῖν. Λιβ.7,7· ‖ π.Ἀριστλ. κ. νεώτ. τρία εἴδη ἐρωδιῶν **ἐρῳδιὸς ὁ πέλλος** (ὁ φαροφάγος), **ὁ λευκός, ὁ ἀστερίας** (ὁ νυκτικόραξ) : Ἀριστλ.ΖΓ 609b,21 **τῶν δ᾽ ἐρωδιῶν ἐστὶ τρία γένη, ὅ τε πέλλος καὶ ὁ λευκὸς καὶ ὁ ἀστερίας καλούμενος·** ‖ εἰδ. νεώτ. ζῳολ. γένος **ἐρωδιιδῶν** πτηνῶν.

ἐρώεις (ὁ) κτ. Σουῒδ. ὁ ὑποχωρῶν.

ἔρωκς (οἱ) μτγν. λ. πλασθεῖσα ὡς ἐτυμολ. τοῦ ἥρωες : Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἔπ.3,424Μ.

ἐρωή (ἡ) ποι. ὁρμητική, ταχεῖα, βιαία κίνησις, φορά : Ἰλ.Λ 357 **μετὰ δούρατος ᾤχετ᾽ ἐρωήν,** αὐτ. Ρ 562 **βελέων δ᾽ ἀπερύκοι ἐρωήν,** Ἀπολλ.Ρ 4,1657 **ἐκτὸς ἐρωῆς πετράων,** ΑΠ 9,490 **ἐρωὴ πυρός·** ‖ ῥώμη, δύναμις, ὁρμή : Ἰλ.Γ 62 **ὀφέλλει δ᾽ ἀνδρὸς ἐρωήν,** αὐτ.Ν 590· **2)** ὀθ. κ. ἰσχυρὰ κλίσις, ἐπιθυμία, πόθος : ΑΠ 10,112 **ἡ περὶ Κύπριν ἐρωή,** Ὀππ.Κυν.3,175 **γαστρὸς ἐρωή·** **3)** μτ. γεν. πράγμ. ἀποχή, κατάπαυσις, ἡσυχία, ἀποχώρησις ἀπό τινος : Ἰλ.Π 302 **πολέμου δ᾽ οὐ γίγνετ᾽ ἐρωή,** αὐτ.Ρ 761, Θεόκρ.22,192 **μάχης δ᾽ οὐ γίνετ᾽ ἐρωή,** Μόσχ.4,40 **δακρύων .. ἐρωή·** ‖ ἀπολ. σωτηρία, λύτρωσις, διαφυγή : Διον.Περ.601 **οὐ γὰρ ἐρωὴ λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν** (δὲν ὑπάρχει τρόπος σωτηρίας).

ἐρωία Ἡσ. « ἐρωμένη ».

ἐρῶμαι παθ. τ. τοῦ ἐρῶ βλ.λ. (I).

ἐρωμανής-οῦς-ές μτγν. ἐμμανὴς ἐξ ἔρωτος : Διόδ.Σ 30,22 **ἐρωμανῆ .. διάθεσιν πρὸς τὸ μειράκιον·** **2)** ὁ διεγερτικὸς ἔρωτος : Ὀρφ.Ὕμν.55,14 ἐρωμανῆ **φίλτρα.**

ἐρωμανία (ἡ) μτγν. ἡ ἐξ ἔρωτος μανία, μανιώδης, σφοδρὸς ἔρως : Ρουφῖν. ἐν ΑΠ 5,46, Παῦλ. Σιλ. ἐν αὐτ.5,254.

ἐρωμανῶ-έω μτγν. μαίνομαι ἐξ ἔρωτος, εἶμαι τρελλὸς ἀπὸ ἀγάπη : Ὀππ.Κυν.3,368 **καὶ μάλ᾽ ἐρωμανέων σφριγᾷ,** Ἀγαθ. ἐν ΑΓ 15,266,10.

ἐρωμένη (ἡ) θηλ. μτχ. παθ. τοῦ ρ. ἐρῶ βλ.λ. (2), ἡ ἀγαπωμένη· ‖ νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. ἡ μεθ᾽ ἧς ἔχει τις συνάφειν, ἀθεμίτους ἰδίως, ἐρωτικὰς σχέσεις γυνή, ἡ ἀγαπητικιά : **τὸν ἔπιασε ἡ γυναίκα του ἐπ᾽ αὐτοφώρῳ μὲ τὴν ἐρωμένη του, - ἔχει ἕνα σωρὸ ἐρωμένες.**

ἐρωμένιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ἐρωμένη, ἀγαπητικοῦλα : Ἀντιφάν.Μακ. ἐν ΑΠ 11,168 **οὐ γλαφυρὸν γνούς ποτ᾽ ἐρωμένιον.**

ἐρωμένος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ μεθ᾽ οὗ συνδέεται γυνή τις ἐρωτικῶς, ὁ ἔχων συνάφειν ἀθεμίτους ἰδίως ἐρωτικὰς σχέσεις μετὰ γυναικός, ὁ ἐραστής, ὁ ἀγαπητικός.

ἔρως-ωτος (ὁ) κ. μσν. κ.νεώτ., δημ. **ἔρωτας** (ἐν ση. ἰδιωμ. χρ. κ. **ἔρωντας**), ἐπ. κ.λυρ. συνήθ. **ἔρος,** αἰτ. **ἔρωτα** κ. **ἔρων** (Ἀλέξ.Αἰτ.3,12, ΑΠ 9,39) ζωηρά, ἔντονος ἕλξις, ἔνθερμος ἀγάπη, λατρεία, ἀφοσίωσις πρὸς πρόσωπον τοῦ ἑτέρου φύλου, ἐν ᾗ καὶ ὁ πρὸς σαρκικὴν ἐπικοινωνίαν μετ᾽ αὐτοῦ πόθος συνυπάρχει : Αἰσχ.Χο.600 **θηλυκρατὴς .. ἔρως,** Εὐρ.Ἱππ.32 **ἐρῶσ᾽ ἔρωτ᾽ ἔκδηλον,** Ἐρωτόκρ.Α 6 **τοῦ ἔρωτα ἡ μπόρεση καὶ τσὶ φιλιᾶς ἡ χάρη,** Σολωμ.Κρητικὸς 22,27 **δὲν εἶναι κορασιᾶς φωνὴ στὰ δάση ποὺ φουντώνουν .. καὶ τὸ κρυφὸ της ἔρωτα τῆς φύσης τραγουδάει,** Παλαμ.Μάτ.Ψυχ. (β᾽ ἔκδ.) 77,8 **ἡ δύναμις τοῦ ἔρωτός μου,** Ζερβ. Τραγ.ΚΚ 9,13 **φρίκες ἔρωτα γλυκιὲς | νιώθω μέσ᾽ στὰ σωθικά·** ‖ μετὰ γεν. προσ. ἡ πρός τινα ἀγάπη : Σοφ.Τρ.433 **κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ᾽ ὁ τῆσδ᾽ ἔρως φανείς,** Εὐρ.Βάκχ.812 **τί δ᾽ εἰς ἔρωτα τοῦδε πέπτωκας μέγαν;,** Νικήτ.Εὐγ. 5,47 **τὸν πρὸς αὐτὸν δεινὸν ἔρωτα τῆς Χρυσίλλης·** πρβλ. Ἀριστλ.ΖΓ 631a,10 (δελφίνων) **ἔρ- πρὸς παῖδας·** **2)** ὀθ. εἰδ. ἡ μεταξὺ δύο προσώπων ἐρωτικὴ σχέσις : **ζηλεύουνε τὸν ἔρωτά μας,** Μαλακ.Πεπρ.40 **στὸ φεγγαράκι - ὤιμέ! - τὸ νέο | κι᾽ ἂν πιάσῃ ὁ ἔρωτας δὲ ζῇ·** **3)** ἡ ἐκδήλωσις, ἔκφρασις τῆς ἀγάπης, συνήθ. κτ. πληθ. **ἔρωτες** αἱ ἐρωτικαὶ πράξεις, ἐκδηλώσεις, τὰ ἐρωτικὰ αἰσθήματα : Πίνδ.Ν 3,51, Εὐρ.Ἱππ.764 **οὐχ ὁσίων ἐρώτων .. νόσῳ κατεκλάσθη,** Πλούτ.Ἠθ.1147F **μὴ στέγουσα τοὺς παρὰ φύσιν ἔρωτας,** Γρυπ.Σκ. Τερρ.Ἀγάπη 8 **ἔρχεται, ἰδού! ἡ χρυσόφτερη Ἀλκυόνη τὴ φωλιὰ τῶν ἐρώτων της καὶ στήνει,-ἔκφυλοι - ἰδανικοὶ ἔρωτες·** **4)** τὸ ἀντικείμενον τῆς ἀγάπης, τοῦ πόθου : Λουκ.Τίμ.14 **οὐδ᾽ ἐπ᾽ ἀδείας χρωμένους τῷ ἔρωτι κυρίους γε ὄντας, - κάποια μικρούλα καστανὴ εἶν᾽ ὁ ἔρωτάς του·** ‖ ὁμ.δημ. ὁ ἐρῶν, ὁ ἀγαπῶν· ὁμ.κ.ὁ ἀγαπώμενος, τὸ ὑποκείμενον τῆς ἀγάπης : δημ. δίστ. **ὁ ἔρωτας τὸν ἔρωτα πάντα ρωτάει νὰ μάθῃ | τῆς νύχτας τὰ καμώματα καὶ τῆς αὐγῆς τὰ πάθη·** **5)** ὡς κύρ. ὄνομα (οὐδέποτε παρ᾽ Ὁμ.) θεὸς τοῦ ἔρωτος γενικῶς, ἤτοι τῆς ἀγάπης, ὑπερτάτη δύναμις δι᾽ ἧς συνδέονται καὶ συντηροῦνται τὰ διάφορα ἐν τῇ φύσει ὄντα, εἰδικῶς δὲ προσωποποίησις, ἐν ἀνσφ. πρὸς τοὺς ἀνθρ., τῆς ἀμοιβαίας ἕλξεως καὶ ἑνώσεως τῶν δύο φύλων, κατὰ τοὺς ὀρφικοὺς υἱὸς τῆς Νυκτός, κατὰ τὸν Ἡσίοδον γέννημα τοῦ Χάους, κατὰ τὴν Σαπφὼ τέκνον τοῦ Οὐρανοῦ, κατὰ τὰ παρὰ Πλάτωνι (Συμπόσιον 203Β κ. C) υἱὸς τοῦ Πόρου καὶ τῆς Πενίας, ἀκόλουθος καὶ θεράπων τῆς Ἀφροδίτης, κατὰ γενικώτερον κρατήσασαν ἰδ. παρὰ μτγν. δοξασίαν υἱὸς τῆς Ἀφροδίτης παριστάμενος παρὰ τοῖς ὑστερωτ. λυρ. ὡς παῖς ὡραῖος, πτερωτὸς καὶ τοξότης : Ἀνακρ.65, Σοφ.Ἀντ.781 **Ἔρως ἀνίκατε μάχαν,** Εὐρ.Ἱππ.525· ‖ κτ. παράδοσιν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁμ. ἐν προσωποποιήσει : Ἐρωτόκρ.Α 1707 **Ἔρωτας στέκει ἀγνάντια μου κι ἄδικα τυραννᾷ με | μ᾽ ἅρματα φοβερίζει με καὶ μὲ φωτιὰ κεντᾷ με,** Σολωμ. Εἰς Μοναχὴν 55 **Ἔρως καὶ Χάρος πάντοτε δουλεύουν ἐδῶ κάτου,** αὐτ.Ἑλ.Πολ.3,6,1 **ἔστησ᾽ ὁ Ἔρωτας χορὸ μὲ τὸν ξανθὸν** Ἀπρίλη, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 32,22 **γιὰ νὰ στολίσω τοῦ Ἔρωτα τὸν κάτασπρο βωμό,** Πορφύρ.Σκ.93,1 **ὁ ἀποσταμένος Ἔρωτας στὴ λεύκα εἶχε σκαλώσει·** ‖ κ. κτ. πληθ. **οἱ Ἔρωτες** : Σιμωνίδ.184,3 **Χαρίτων πνείοντα μέλη, πνείοντα δ᾽ Ἐρώτων,** Ἡδυλ. ἐν ΑΠ 7,292,2 **ἦν γὰρ Ἐρώτων καὶ Χαρίτων ἡ παῖς ἀμβρόσιόν τι θάλος,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 45,27 **γιὰ νὰ πίνουν οἱ Ἔρωτες νὰ ξεδιψᾶνε,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 18,19 **κρυφορίχνει σαΐτιὲς ἕνας Ἔρωτας στὶς νιές·** **6)** κτ. ἐπέκτ. ἡ ἔντονος, ζωηρὰ κλίσις, ἐπιθυμία πρὸς κτῆσιν ἢ ἀπόλαυσιν τινος, ἢ ἡ μετὰ πάθους ἀφοσίωσις, προσήλωσις πρός τι, ἀντικείμενον, πρόσωπον, ἰδέαν : Αἰσχ.Ἀγ.540 **ἔρως πατρῴας τῆσδε γῆς,** αὐτ.Εὐμ.865 **δεινὸς εὐκλείας ἔρως,** Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.101,3 **τῆς ἐλευθερίας ὁ ἔρως,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 33,20 **κι ἐγὼ ἤμουν τὸ παιδὶ ποὺ μεγάλωνε πάντα | μὲ τῆς ζωῆς τὸν ἔρωτα καὶ μὲ τὴ δίψα·** ‖ ὁμ. **ἔρως** περί τι ἢ **πρός τι** : Πλάτ.Νόμ.782Ε **ἐδωδὴ μὲν καὶ πόσις .. ἣν περὶ ἅπασαν πᾶν ζῷον ἔμφυτον ἔρωτα ἔχον,** Λουκ. Νιγρ.Προοίμ. **ὁ πρὸς τοὺς λόγους ἔρως·** πρβλ. κ. δημ. **ὁ πρὸς τὴν πατρίδα ἔρως,** Σολωμ.Ἑλ. Πολ.3,8,12 **τὰ μάτια δείχνουν ἔρωτα γιὰ τὸν ἀπάνου κόσμο·** ‖ περιφρ. **ἔρωτα ἔχω** ἐπιθυμῶ ζωηρῶς : Ἡρ.5,32 **ἔρωτα σχὼν τῆς Ἑλλάδος τύραννος γενέσθαι,** ὁμ. **ἔρως ἔχει με** ἐπιθυμία μὲ κατέχει : Αἰσχ.Ἱκ.521 **παραιτοῦ τῶν σ᾽ ἔρως ἔχει τυχεῖν·** κ. ἐν ἀ. συνεκφ. ἐν τῇ αὐτῇ ὡς ἄνω σημ. ὡς **ἔρως ἐστί μοι** : Σοφ.ΟΚ 367 **πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε θρόνους ἐᾶσθαι**

(δ. γρ. ἀντὶ ἔρις)· ὁμ. : Αἰσχ.'Αγ.341 **ἔρως δὲ μή τις πρότερον ἐμπίπτει στρατῷ πορθεῖν ἃ μὴ χρή,** 'Αντιφάν.212,3, 'Αναξίλ.21,5.

ἐρωτάγρωστις-ιδος (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἀγρωστοειδῶν.**

ἐρωταπόκρισις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ὁ διαλογικός, δι' ἐρωτήσεων καὶ ἀπαντήσεων, τρόπος ἐξετάσεως, ἀναλύσεως ζητημάτων : Ποιητὴς π.Δουκάγγ. | ἐν Καρ.'Ατ.5Α,73| **δεινούς, καλούς, φρονίμους τε εἰς ἐρωταποκρίσεις·** || νεώτ. συνήθ. ἐν φρ. **κατ' ἐρωταπόκρισιν** διαλογικῶς.

ἐρωτάρης (ὁ) δημ., δημ. -**αριά** ὁ εἰς ἔρωτα ἐπιρρεπής, ἐρωτικός, ἐρωτοπαθής : Βλαχογ.Προπ. 1,100 **ξέροντάς τον ἐρωτάρη καὶ νυχτοπερπατητή·** **2**) ὁ ἐραστής, ὁ ἀγαπητικός : 'Ερωτόκρ.Β 1493 **ἡ κοπανιὰ δὲν ἔβλαφε τόσο τὸν ἐρωτάρη·** **3**) ἀξιέραστος, ἔχων ἐρωτικὰς ἐπιτυχίας, ἐράσμιος : αὐτ.Α 587 (ὁ ἔρωτας) **κάνει τὸν ἀκριβὸ φτηνό, τὸν ἄσκημο ἐρωτάρη.**

ἐρωταριά (ἡ) τὸ θηλ. τοῦ ἐρωτάρης βλ.λ.2), ἐρωμένη, ἀγαπητικιά : Καρκβ.Ζητ.23 **πάνε γιὰ μιᾶς .. οἱ ἐρωταριές. Πάνε .. καὶ οἱ λαχταριστὲς μαρίδες·** πρβλ. περιβολάρης, περιβολαριά.

ἐρωτάρικος-η-ο δημ. ἐρωτικός, ἐξ ἔρωτος, ἡ γιὰ τὸν ἔρωτα : Μαβίλ.'Ελιά 7 **καὶ τὸ κάθε πουλάκι στὸ μεθύσι | τῆς ἀγάπης πιπίζοντας ἀνοίγει | στὸ κλαρὶ σου ἐρωτάρικο κυνήγι.**

ἐρωτευμένος-η-ο παθ. μτχ. παρακ. τοῦ ρ. ἐρωτεύομαι βλ.λ.

ἐρωτεύομαι μσν., νεώτ. κ.δημ., παθ., μτχ. παρακ. **ἐρωτευμένος** κ. -**εμένος** καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἔρωτος πρός τι πρόσωπον, ἀγαπῶ ἐρωτικά : **τὴν ἐρωτεύτηκε ἕνα βράδυ στὸ χορό, - τὸν ἐρωτεύτηκε γιὰ τὴ λεβεντιά του·** || κ. ἀπολ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος, πέφτω στὰ δίχτυα τοῦ ἔρωτα, ἀγαπῶ : Βαλαωρ.Μνημόσ. Θάλασσα **δὲν εἴδατε καμιὰ φορὰ δυὸ μάτια ἐρωτευμένα·** || εἰδ. μσν. μτ. συστ. αἰτ. : Στουδ. Θεόδ.1362 **ἐρωτεύεσθαι ἀληθινὸν ἔρωτα·** **2**) κτ. ἐπέκτ. ὑπερβολικῶς συμπαθῶ : **ἔχω ἐρωτευθῆ τὸ μικρὸ λιμανάκι·** || κ. εἰρων. : **εἶναι ἐρωτευμένος μὲ τὰ ἑκατομμύρια τοῦ θείου του.**

ἐρωτευτής (ὁ) δημ. ἐραστής· || κ. μτφ. λάτρις : Παλαμ.Περ.Χαιρ.95,4 **σήμερα τοῦ ἥλιου ὁ κόσμος ὅλος εἶναι | προσκυνητής, ἐρωτευτής.**

ἐρώτη δωρ. τ. προστ. β' ἑν. τοῦ ρ. ἐρωτῶ.

ἐρώτημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ., δημ. κ. **ρώτημα,** τὸ ἐρωτηθέν, ὑποβληθεῖσα ἐρώτησις, ἀπορία πρὸς λύσιν, διευκρίνησιν : Θουκ.3,60 **μακρότερος λόγος ἐδόθη τῆς πρὸς τὸ ἐρώτημα ἀποκρίσεως,** αὐτ. 7,44, Πλάτ.Πρωτ.336D **περὶ ὅτου τὸ ἐρώτημα ἦν, - δὲν ἀπήντησεν εἰς τὰ ἐρωτήματα ποὺ τοῦ ὑπεβλήθησαν·** || φρ. δημ. **θέλει καὶ ρώτημα;** εἶναι πρόδηλον, δὲν χρήζει συζητήσεως· ὁμ. **νά'χωμε καλὸ ρώτημα** νὰ διευκρινηθῆ τὸ ζήτημα, νὰ ἐξηγηθοῦμε· **2**) εἰδ. ἐν τῇ διαλεκτ. ἐρώτησις ὑποβαλλομένη πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς συναγωγῆς λογικῶν συμπερασμάτων διὰ τῆς ἀποκρίσεως : 'Αριστλ.ΑΠρ.64a,36, αὐτ.Α'Υστ.77a,36· **3**) εἰδικώτ.π.Στωϊκ. ἡ ἐρώτησις εἰς ἣν ἁπλῶς καταφατικὴ (διὰ τοῦ **ναί**) ἢ ἀποφατικὴ (διὰ τοῦ **οὔ**) ἀπάντησις ἁρμόζει, κατ' ἀντιδιαστολὴν πρὸς τὰς ἐρωτήσεις **αἵτινες** πληρεστέρας, λεπτομερεστέρας χρήζουσιν ἀπαντήσεως· **4**) νεώτ. εἰδ. πρότασις ὑποβαλλομένη εἰς ἀρχήν, ὑπηρεσίαν τινά, δι' ἧς ζητεῖται ἡ ἐπὶ ὡρισμένου θέματος ἀπόφασις : **παρεπέμφθη μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως.**

ἐρωτηματίζω εἰδ. ἐν τῇ διαλεκτικῇ, συστηματοποιῶ καὶ δι' ἐρωτήσεων προβάλλω τὰς εἰς ἀπόδειξίν τινα ἀνηκούσας γνώμας, ὅπως ἐπιτύχω τὴν συναγωγὴν λογικῶν συμπερασμάτων : 'Αριστλ.Τοπ. 155b,4· πρβλ. ἐρώτημα 2).

ἐρωτηματικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐνέχων ἐρώτησιν, ὁ εἰς ἐρώτημα ἀναφερόμενος : Διον.Θρ.636,11 **ἐρ- ὄνομα,** Σχόλ.'Αριστφ."Ορν.417 **ἐρ- λόγος, - ἐρωτηματικὰ ἐπιρρήματα - ἀντωνυμίαι** (δι' ὧν ἐκφράζεται ἐρώτησις), **-ἐρωτηματικαὶ προτάσεις·** **2**) ὁ ἐνέχων τὴν ἔκφρασιν ἀπορίας, ὁ ἐμφαίνων ἀμηχανίαν, ἀμφιβολίαν, δισταγμόν : **μοῦ ἔρριξε ἕνα βλέμμα ἐρωτηματικό·** **3**) νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. **ἐρωτηματικό(ν)** ὡς οὐσ. τὸ σημεῖον στίξεως (;) τὸ τιθέμενον εἰς τὸ τέλος ἐρώτησιν ἐκφραζούσης προτάσεως· || κ. ἐν χρ. μτφ. ἐπὶ ὑποθέσεων, ζητημάτων περὶ ὧν εἶναι ἀδύνατος οἱαδήποτε σαφής, βεβαία ἑρμηνεία τῆς θέσεως, τῆς βαθυτέρας σημασίας των, ἐπὶ προβλημάτων εἰς ἃ δὲν ἐδόθη λύσις : **αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις εἶναι ὁλόκληρη ἕνα ἐρωτηματικό·** || ὁμ.κ.ἐπὶ προσώπων, ὧν ἡ ἐσωτέρα διάθεσις, μὴ ἐκδηλουμένη σαφῶς ἢ σταθερῶς, δὲν παρέχει τὴν δυνατότητα βεβαίου χαρακτηρισμοῦ των : **αὐτὴ ἡ γυναίκα εἶναι ἕνα μεγάλο ἐρωτηματικό.**

ἐρωτηματικῶς ἐπίρρ. μτγν., σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐρωτηματικὸν βλ.λ., ἐκφράζοντα ἐρώτησιν, ἀπορίαν : Θέων Ρήτ.Προγυμν.4.

ἐρώτησις-εως (ἡ) κ. μσν., νεώτ., δημ. -**η** τὸ ἐρωτᾶν, ἡ πρότασις ἡ ἐκφράζουσα ἀπορίαν, ἢ δι' ἧς αἰτεῖται ἡ λῆψις πληροφοριῶν, ἡ προκαλοῦσα ἀπόκρισιν πρότασις λόγου : Πλάτ.Πρωτ.312D **ἐρωτήσεως γὰρ ἔτι ἡ ἀπόκρισις ἡμῖν δεῖται,** αὐτ. Θεαίτ.147C **καὶ ἐν τῇ τοῦ πηλοῦ ἐρωτήσει** (περὶ τοῦ πηλοῦ), Ξεν.ΚΠ 8,4,13 **ψεύδους γε οὐδεμία ἐρώτησις δεῖται,** 'Ισοκρ.8,58, **-δὲν ἀπήντησεν εἰς τὰς ὑποβληθείσας ἐρωτήσεις·** **2**) εἰδ. ἐν τῇ διαλεκτικῇ, ἡ δι' ἐρωτημάτων συναγωγὴ λογικοῦ συμπεράσματος : 'Αριστλ.Α'Υστ.776,7· **3**) νεώτ. τὸ ἀντικείμενον τοῦ ἐρωτᾶν, τὸ περὶ οὗ ζητεῖ τις ἀπάντησιν ἢ διευκρίνησιν ζήτημα : **ἀδιάκριτος ἐρώτησις·** || εἰδ. νομ. **ἐρώτησις παραπειστικὴ** ἡ πρὸς μάρτυρα ἢ πρὸς κατηγορούμενον, ἐν ᾗ ὑπατίθενται ὡς ἀληθῆ πράγματα οὐδόλως ὡμολογημένα, ἢ ἡ διττῶς δυναμένη νὰ ἐκληφθῇ.

ἐρωτητικός-ή-όν ὁ ἱκανὸς εἰς τὴν δι' ἐρωτήσεων συζήτησιν, εἰς τὴν διαλεκτικήν : Πλάτ.Κρατ.398E **ῥήτορές τινες καὶ ἐρωτητικοί·** || **ἡ ἐρωτητικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τῆς δι' ἐρωτήσεων συναγωγῆς λογικῶν συμπερασμάτων : 'Αριστλ.Σοφ."Ελ.172a,16.

ἐρωτητικῶς ἐπίρρ. μτγν. δι' ἐρωτήσεων : 'Επιφάν.1,983D.

ἐρωτιά (ἡ) μσν. κ. δημ. ὁ ἔρως, ἡ ἐρωτοληψία : 'Ερωφ.1,228 **τῆς ἐρωτιᾶς τὴ μάχη,** 'Ερωτόκρ.Α 93 **ἀγάλι-ἀγάλι σ' ἐρωτιὰ καὶ πόθον ἐκινᾶτο.**

ἐρωτιάρης-α-ικο δημ. ἐρωτύλος, ἐπιρρεπὴς εἰς τοὺς ἔρωτας, ἀγαπησιάρης.

ἐρωτιάρικος-η-ο δημ. ἐρωτικός, πλήρης ἐρωτικῆς διαθέσεως, ἐρωτικοῦ πόθου : Πορφύρ.Σκ. Ταξίδι 6 **πλᾶϊ μας στήθη ἐρωτιάρικα.**

ἐρωτιάς-άδος (ἡ) μτγν. ἀνώμ. τ. θηλ. τοῦ ἐρωτικός : Μαριαν.ἐνΑΠ 9,627 **'Ερωτιάδες Νύμφαι.**

ἐρωτιδεύς-έως (ὁ) κ. νεώτ. μικρὸς 'Ερως, ἐρωτόπουλο : 'Ανακρεόντ.25,13 **'Ερωτιδεῖς δὲ μικροὺς οἱ μείζονες τρέφουσιν·** **2**) νεώτ. ὡς προσηγ. νεανίσκος ἐρωτύλας.

ἐρωτίδια (τὰ) (ἐνν. ἱερά) ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ 'Ερωτος ἐν Θεσπιαῖς ἀγομένη : 'Αθήν.13,561F.

ἐρωτιδόπουλον (τὸ) μσν. ἐρωτιδεύς, μικρὸς 'Ερως, ἐρωτόπουλο : Λίβ.Ροδ.1014 **ἐδῶ τὰ ἐρωτιδόπουλα κι ἐπάνω τὰ ζωδία** (ἐν ἀπεικονίσει).

ἐρωτίζω 'Ησ. « ἐρωτάω ».

ἐρωτικά ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. κατὰ τρόπον ἐρωτικόν, ἐκφράζοντα ἔρωτα, ἐκδηλοῦντα ἀγάπην, μὲ πόθον, μὲ διάθεσιν ἐρωτικήν : Διγεν.'Ακρ.194 **κι ἐγέλασεν ἐρωτικά,** Σωλωμ.Κρητικὸς 21,15 **κάνε τὴν εἶχε ἐρωτικὰ ποιήσει ὁ λογισμός μου.**

ἐρωτικόβρυτος-η-ον μσν. ὁ οἱονεὶ ἀναβρύων ἔρωτα : Λίβ.Ρόδ.11 **καὶ σὺ Μυρτάνη δέσποινα, βασίλισσα χαρίτων, | βρύσις ἐρωτικόβρυτε.**

ἐρωτικογραμμένος-η-ον μσν. ὁ μὲ ἐρωτικὸν πάθος γεγραμμένος, ὁ ἐκδηλῶν, διατυπῶν ἐρωτικὰ αἰσθήματα : Λίβ.Ροδ.1582 **εἶδα ἀποπέσω τὴν γραφὴν ἐρωτικογραμμένην.**

ἐρωτικοκνήδονος-η-ον μσν. ὁ ἐνέχων ἡδονὴν ἐρωτικήν, πού'χει τὴ γλύκα τῆς ἀγάπης : Λίβ.Ροδ. 3738 **πόσας καλάς μεταβολάς ἐρωτικοενηδόνους κατάστρατα ἐχαιρόμεθα.**

ἐρωτικός-ή-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἔρωτα, ἢ ὁ ἐξ ἔρωτος προερχόμενος : Θουκ.6,57 **δι' ὀργῆς.. ἐρωτικῆς**, αὐτ.6,59 **δι' ἐρωτικὴν λύπην**, Πλάτ.Φαῖδ.265Β **Ἀφροδίτης καὶ Ἔρωτος ἐρωτικὴν μανίαν ἐφήσαμέν τε ἀρίστην εἶναι**, Ἀριστλ.Πολιτ.1303b,22 **περὶ ἐρωτικὴν αἰτίαν**, Λίβ.Ροδ.1584 **οἶδα χαρὰν τὴν ἐρωτικὴν τάφος νὰ γένῃ ἀνθρώπου,- ἐρωτικὸν αἴσθημα·** || ὁ σχετικὸς πρὸς τὸ αἴσθημα τοῦ ἔρωτος, ὁ περὶ τοῦ ἔρωτος πραγματευόμενος: Πλάτ.Φαῖδρ.227C **ὁ γάρ τοι λόγος ἦν, περὶ ὃν διετρίβομεν, οὐκ οἶδ' ὅντινα τρόπον ἐρωτικός**, Λίβ.Ροδ.9 **ἐρωτικὴν ἀφήγησιν τὴν θέλω ἀφηγεῖσθαι,-ἐρωτικὴ ποίησι·** || ὁ δι' οὗ ἐκδηλοῦται, ἐξωτερικεύεται τὸ αἴσθημα τοῦ ἔρωτος : Βίων 2,2 **ἐρωτικὸν μέλος,- τραγουδάκι ἐρωτικό,-ἐρωτικὸ φιλί - γράμμα**, Παλαμ.Περ.Χαιρ.45,19 **σά μουσικὴ ποὺ κλαίει | κι ἐρωτικὴ λαλιά·** || ὁ διεγείρων τὴν διάθεσιν πρὸς ἔρωτα, ποὺ φέρνει, ποὺ γεννᾷ τῆς ἀγάπης τὸν πόθο : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 7,13 **ὁλοῦθε πῆγαν ξωτικὰ | καὶ στὴ γῆν ὅλη πέρα ὡς πέρα | ρίξανε μάγια ἐρωτικά·** **2)** ἐπὶ προσ., ἐπιρρεπής, ἢ ἔκδοτος εἰς τὸν ἔρωτα, ἐρωτύλος : Πλάτ. Πολ.474D **πάντες οἱ ἐν ὥρᾳ τὸν φιλόπαιδα καὶ ἐρωτικὸν ἀμῇ γέ πῃ δάκνουσί τε καὶ κινοῦσι**, αὐτ.Φαῖδρ.248D **ἀνδρὸς.. ἐρωτικοῦ**, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1156b,1, Θεόκρ.14,61, **φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς·** κ. κτ. συγκρ. : Ξεν.Συμπ.4,62· || κ. κτ. ἐπέκτ. ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν, συμπάθειαν πρός τι : Πλούτ.Δημ.25 **ἐρωτικοῦ πρὸς τὸ χρυσίον ἀνδρός**, Λουκ.Οἶκ.2 **ἐρ· περὶ τὰ εὐμορφότατα·** || τὸ θηλ. **ἐρωτικὴ** ἡ ἐρῶσα γυνή, κόρη : Διγεν.Ἀκρ.193 **ὡς ἤκουσεν ἡ ἐρωτικὴ τῆς βάϊας τοὺς λόγους·** || ὁμ. ἐρωμένη, ἀγαπητικιά : Χρον.Μορ.5778Η **διὰ νὰ τὴν ἔχῃ ἐρωτικήν, νά χαίρεται μετ' αὐτην·** **3) τὰ ἐρωτικὰ** τὰ σχετικὰ πρὸς τὸν Ἔρωτα ζητήματα : Πλάτ.Συμπ.186C.

ἐρωτικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐρωτικόν, διὰ λόγους ὀφειλομένους, σχετιζομένους πρὸς τὸν ἔρωτα : Θουκ.6,54 **ἐρωτικῶς περιαλγήσας**, Πάπ. **ἐρωτικῶς ἤλγει·** || μετὰ διαθέσεως, ἐπιθυμίας ἐρωτικῆς : Λυσ.ἀπ.1,5 **ἐρωτικῶς τὸ κόριον μετεχειρίζετο**, Πλάτ.Συμπ.207Β **τίς αἰτία οὕτως ἐρωτικῶς διατίθεσθαι;,-τὴν περιεπτύχθη ἐρωτικῶς·** || φρ. **ἐρωτικῶς ἔχω τινὸς** τρέφω ἔρωτα πρός τινα, ἔχω ἐρωτικὴν σχέσιν μετά τινος: αὐτ.222C **ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ Σωκράτους·** || κ.μτφ. σφοδρῶς, ζωηρῶς ἐπιθυμῶ, μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 3,3,12 **ἐρωτικῶς ἔχειν τοῦ ἤδη παιεῖν τι·** κ. συγκρ.: αὐτ.Ἱέρ.1,21 **ἐρωτικώτατα ἔχειν τοῦ ἔργου.**

ἐρώτιον (τὸ) μτγν. κ. Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ Ἔρως, πρβλ. ἐρωτάριον : Λουκ.Φιλαφ.14 **ἐκ πηλοῦ ἐρώτιόν τι ἀναπλάσας**, Ἐπιγρ.· **2)** μτφ. τέκνον πλῆρες χαρίτων : Ἀρισταίν.1,19 **ἐρώτιον τοιοῦτον τεκοῦσαν** (τέτοιο χαριτωμένο πλάσμα)· **3)** καθ' Ἡσ. « ἐρώτιον· ἐρώμενον. Ταραντῖνοι ».

ἐρωτίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ἐρασμία, ἀξιέραστος κόρη : Θεόκρ.4,59 **τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τᾶς ποκ'ἐκνίσθη;** **2)** ὡς ἐπίθ. ἡ εἰς τὸν Ἔρωτα ἀνήκουσα:Κριναγ. ἐν ΑΠ 7,628 **Ἐρωτίδες νῆσοι** (οἱ νῆσοι τοῦ Ἔρωτος).

ἐρωτίσκος (ὁ) Ἐπιγρ. μικρὸς Ἔρως, ἐρωτόπουλο.

ἐρωτισμός (ὁ) νεώτ. φυσιολ. ἡ καθ' ὑπερβολήν, παθολογικὴ ἔντασις τῆς ὁρμῆς τοῦ γενετησίου ἐνστίκτου.

ἐρωτιῶ-άω καταλαμβάνομαι, κυριεύομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, εἶμαι ἐρωτόληπτος : Ἱππ.Ἐπιστ.19, Ἀχιλλ. Τάτ.6,20 **ὦ κακόδαιμον ἀνδράποδον καὶ ἀληθῶς ἐρωτιῶν**, Αἰν.Γαζ.24Β.

ἐρωτοαγάπη (ἡ) μσν. ἡ μετ' ἔρωτος, μετ' ἐρωτικοῦ πόθου ἀγάπη, ἡ ἐρωτικὴ ἀγάπη : Βέλθ.Χρυσ. 638 **νὰ πέσῃς μέσα στὸ βυθὸ τῆς ἐρωτοαγάπης.**

ἐρωτοβαρεμένος-η-ο δημ. ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος προσβληθείς, ὁ ἐρωτευμένος, ἐρωτοχτυπημένος, συνήθ. σκωπτ.: **εἶν'ἐρωτοβαρεμένο τὰ παιδὶ κι ἔγινε ἀμίλητο.**

ἐρωτόβλητος-ον μσν. ὁ ὑπὸ ἔρωτος πληγείς, ὁ ἐρωτοχτυπημένος : Εὐμάθ.Ὑσμ.84,9.

ἐρωτογράφος-ον μτγν. ὁ σχετικὰ πρὸς τὸν ἔρωτα, ὁ περὶ ἔρωτος γράφων : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 7,421,10 **ἐρωτογράφον μέτρον.**

ἐρωτοδέσμη (ἡ) μσν. κ. **ἐρωτόδεσμος** (ὁ) ὁ ἐκ τῆς ἐρωτικῆς σχέσεως δεσμός, ὁ δεσμὸς τοῦ ἔρωτος : ΚΜανασσ.5822.

ἐρωτοδήμιος (ὁ) μσν. ὁ οἱονεὶ δήμιος, καταστροφεὺς τοῦ ἔρωτος : Λίβ.Ροδ.225 **ὀμπρὸς μου εἶχα τοὺς ἀδιάκριτους, τοὺς ἐρωτοδημίους.**

ἐρωτοδιδάσκαλος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ διδάσκαλος τῆς τέχνης τοῦ ἔρωτος, τοῦ ἐρᾶν : Ἀθήν.5,219D **ἐρωτοδιδάσκαλον ἔχων τὴν Μιλησίαν.**

ἐρωτοδίκη (ἡ) μσν. τὸ περὶ ἐρωτικῶν δικάζειν, κρίνειν, ἐρωτοκρισία βλ. : Λίβ.Ροδ.2831.

ἐρωτοδιωματάρης-α(-ισσα)-ικο δημ. ὁ πλήρης ἐρωτικῶν θελγήτρων, ὡραῖος, ἐρατεινός, θελκτικός : Ἐρωτόκρ.Β 146 **ὄμορφος, ἀξαζόμενος κι ἐρωτοδιωματάρης·** πρβλ. διωματάρης.

ἐρωτοδουλκία (ἡ) μσν. τὸ οἱονεὶ δουλεύειν εἰς τὸν ἔρωτα : Λίβ.Ροδ.243 **τράχηλον κλῖνε εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἐρωτοδουλείας.**

ἐρωτοδουλειά (ἡ) δημ. ὑπόθεσις, σχέσις ἐρωτική, συνήθ. σκωπτ. : **καμιά ἐρωτοδουλειὰ εἶναι στὴ μέση.**

ἐρωτοδυναστεία (ἡ) μσν. ἡ δυναστεία, ἡ τυραννία τοῦ ἔρωτος ὡς αἰσθήματος ἀσκοῦντος κυριαρχικὴν ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων : Λίβ. Ροδ.150 **ἡ πολύφοβος ἐρωτοδυναστεία.**

ἐρωτόεις-εντος-εσσα-εν μτγν. κ. μσν. πλήρης ἐρωτικῆς ἐπιθυμίας, διαθέσεως : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ. 206 **τὰ παρὰ τὸ ἔρως συγκείμενα.. ἐρωτόεις, ἐρώεις**, Νικ.Χων.Ἀλ.Κ/πόλ.349Α.

ἐρωτοκαμένος-η-ο δημ. ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους οἱονεὶ φλεγόμενος, ποὺ 'ναι καμένος ἀπ' τὸν ἔρωτα : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 44,23 **σὰν Καλυφὼ λαμπρόμαλλη ἐρωτοκαμένη.**

ἐρωτοκάμινος (ὁ) μσν. μτφ. ἡ κάμινος, ἐν ᾗ οἱονεὶ τήκονται οἱ ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους φλεγόμενοι : Καλλίμ.Χρυσ.1129 (ἔκδ. Λάμπρ.).

ἐρωτόκαστρο (τὸ) μσν., δημ. τὸ μυθικὸν ἀνάκτορον τοῦ Ἔρωτος, τὸ παλάτι τῆς Ἀγάπης.

ἐρωτοκαυχηματίας (ὁ) νεώτ. ὁ καυχώμενος ἐπὶ ταῖς ἐρωτικαῖς αὐτοῦ ἐπιτυχίαις.

ἐρωτοκόμος (ὁ,ἡ) μσν. προστάτης, ὁδηγὸς τῶν Ἐρώτων : Μόσχ.Δ 299 **ἐρωτοκόμος Κυθέρεια.**

ἐρωτοκουβέντα (ἡ) δημ. ὁμιλία σχετικὴ πρὸς τὸν ἔρωτα ἢ ἐρωτικὴ συνομιλία.

ἐρωτοκράτης (ὁ) μσν.κ. **ἐρωτοκράτωρ-ορος** (ὁ) ὁ κυρίαρχος τῶν ἐρώτων : Λίβ.Ροδ.382 **μὴ καὶ ἐμέναν .. καταδικάσει ὁ φοβερὸς ἐρωτοκράτης Ἔρως.**

ἐρωτοκράτητος-ον μσν. ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος κρατηθείς, ἡττηθείς : ΚΜανασσ.1874.

ἐρωτοκρατία (ἡ) μσν. ἡ κυριαρχία, τὸ κράτος, ἡ δύναμις τοῦ ἔρωτος : Λίβ.Ροδ.270 **καὶ τὴν αὐλὴν εἰσέβημεν τῆς Ἐρωτοκρατίας.**

ἐρωτοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ἐρωτοκράτης βλ.λ.: Λίβ.Ροδ.421 **τοῦ πόθου ἐρωτοκράτορος·** || θθ. ποι. δημ. τὸ θηλ. **ἐρωτοκρατόρισσα** ἡ κυρίαρχος εἰς τὸ βασίλειον τῶν ἐρώτων: Παλαμ.'Ασάλ. Ζ'Εκατὸ Φωνὲς 41,3 **τὴν ἄφησα | στὸν κρυσταλλένιο πύργο της τὴν πολυαγαπημένη μου | τὴ Ρίμα τὴ βασίλισσα, τὴν ἐρωτοκρατόρισσα.**

ἐρωτοκρισία (ἡ) μσν. τὸ περὶ ἐρωτικῶν κρίνειν: Βέλθ.Χρυσ.607 **καὶ πέσω κι εἰς κατάκρισιν τῆς ἐρωτοκρισίας.**

ἐρωτολαβώνομαι δημ. τιτρώσκομαι ὑπὸ τοῦ Ἔρωτος, ἀπ' τὰ βέλη τοῦ Ἔρωτα: Βηλαρ.Βατραχομ. 69 **ὄχ τῆς ἀγάπης τὸν καημὸ ἐρωτολαβωμένος.**

ἐρωτόληπτος (-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπὸ ἔρωτος κατεχόμενος: Προκ.Μυστ.Ι, Νικήτ.Εὐγ. 6,624· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ εἰς ἔρωτας ἐπιρρεπής, ὁ ἔχων τὴν νοσηρὰν διάθεσιν συχνὰ καὶ ἐπιπολαίως νὰ ἐρωτεύεται, ποὺ ἀγαπᾷ τὴν ἐργαλαβία.

ἐρωτοληπτῶ-έω μσν. κατέχομαι ὑπὸ ἔρωτος: ΚΜανασσ.528· **2)** νεώτ. εἶμαι ἐρωτόληπτος βλ.λ.2).

ἐρωτοληψία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐρωτολήπτου βλ.λ.Ι), τὸ ὑπὸ ἔρωτος κατέχεσθαι: Σουΐδ. ἐν λ. **κάτοχος,** Διγεν.'Ακρ.123 **οὐδὲ γὰρ ἤθελεν . . νὰ δώσῃ ἔρωτα μικρὸν τῆς ἐρωτοληψίας·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ νοσηρὰ κατάστασις τοῦ ἐρωτολήπτου βλ.λ.2).

ἐρωτόλογα (τὸ) δημ. λόγοι οὐχὶ σπουδαῖοι, ἀναφερόμενοι εἰς τὰ τοῦ ἔρωτος, ἐρωτολογήματα.

ἐρωτολόγημα-ατος νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ λόγων ἐκδήλωσις ἐρωτικοῦ αἰσθήματος πρός τινα, ἐρωτικοῦ περιεχομένου φιλοφρόνημα· || κτ. πλ. κ. ἀμοιβαῖαι ἐρωτικαὶ διὰ λόγων ἐκδηλώσεις, ἰδίως ἐπιπόλαιοι, ἐρωτοκαυθέντες.

ἐρωτολογία (ἡ) νεώτ. περὶ ἔρωτος ἢ περὶ ἐρώτων ὁμιλία· || μελέτη, πραγματεία περὶ ἔρωτος· || ἐν ἀναφ. πρὸς συγγραφεῖς ἢ συγγρ. ἔργα, τὸ κατὰ κόραν εἰς ζητήματα καὶ πράγματα ἐρωτικὰ ἀσχολεῖσθαι: **ὅλη σχεδὸν ἡ δραματοποιΐα τῶν ρωμαντικῶν εἶναι μικρολόγος ἐρωτολογία.**

ἐρωτόλογος (ὁ) μσν. κ. δημ. λόγος ἐκφράζων, ἐκδηλῶν ἔρωτα: Καλλίμ.Χρυσ.2098 (ἔκδ.Λ.).

ἐρωτολόγος-ον νεώτ. ὁ ἐρωτικῶς ὁμιλῶν, ὁ ὀαριστής.

ἐρωτολογῶ-έω νεώτ., δημ. -άω ὁμιλῶ περὶ ἔρωτος, κουβεντιάζω γιὰ ἐρωτικὰ πράγματα· || μετ' ἐμπροθ. διορ. ἐκφράζω ἔρωτα, κάμνω ἐρωτικὰς ἐκδηλώσεις πρός τινα, κάνω κόρτε· || κ. ἀπολ. κτ. πληθ. (ἐπὶ δύο προσ.): **ὁ νεαρὸς καὶ ἡ γειτόνισσά του ἐρωτολογοῦν·** || καταγίνομαι εἰς τὸ συνάπτειν ἐρωτικὰς σχέσεις: **ἐρωτολογάει ἀπὸ τὸ πρωῒ ὡς τὸ βράδυ.**

ἐρωτομανής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐμμανὴς ἐξ ἔρωτος, ὁ ἐμμανῶς ἐρωτευμένος: 'Ορφ. Ὕμν.54,14, 'Αρισταίν.Ι,27· || ὁ ἔχων μανίαν, ὑπέρμετρον ῥοπὴν εἰς τὸ ἐρᾶν: 'Αθήν.13,599C **ἐρωτικὸς μὲν εἶναι ὁμολογῶ, ἐρωτομανὴς δὲ οὔ·** **2)** νεώτ. κ. ὁ πάσχων ἐρωτομανίαν βλ.λ.2)· ἐπίρρ. λεξ. κ. νεώτ. **-ῶς**: Ζωναρ.

ἐρωτομανία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. **ἐρωμανία** ἐμμανής, ἀφοδρὸς ἔρως, ἐρωτικὴ μανία: Πλούτ.'Ηθ.451F, Λίβ.Ροδ.253 **μὰ τὸ σπαθὶν τὸ δίστομον τῆς ἐρωτομανίας·** **2)** νεώτ. εἰδ. παθολ. διανοητικὴ παράκρουσις χαρακτηριζομένη ὑπὸ διαρκοῦς ἐν τῇ συνειδήσει ἐπικρατήσεως ἐρωτικῶν εἰκόνων καὶ ἰδεῶν.

ἐρωτομανιακός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰς τὴν ἐρωτομανίαν βλ.λ.2) ἀναφερόμενος: **ἐκδήλωσις ἐρωτομανιακή·** **2)** ὁ ἐξ ἐρωτομανίας βλ.λ.2) πάσχων.

ἐρωτομανῶ-έω κ. νεώτ. ἐρωμανῶ βλ.λ., ὑπὸ ἐμμανοῦς ἔρωτος κατέχομαι, εἶμαι ἐρωτομανής: Στωϊκ.ἀπ.π.Σταβ.2,7,5 (πιθ.), Πολυδ.3,68· **2)** νεώτ. πάσχω ἐξ ἐρωτομανίας βλ.λ.2).

ἐρωτονουθεσία (ἡ) μσν. νουθεσία, συμβουλὴ σχετικὴ πρὸς τὸν ἔρωτα: Λίβ.Ροδ.268 **καὶ μὲ τὰς τόσας τὰς πολλὰς ἐρωτονουθεσίας.**

ἐρωτόπαθα ἐπίρρ. δημ. μετ' ἐρωτικοῦ πάθους, ἐρωτικῆς συμπαθείας: Παλαμ.Παράκ.134,7 **κάποιο δέντρο ἀποπάνω μου κάποτε | ἐρωτόπαθα σὰ νὰ μοῦ γνέφῃ.**

ἐρωτοπάθεια (ἡ) νεώτ. τὸ μετὰ πάθους ἐρωτεύεσθαι, τὸ ἐξ ἔρωτος πάσχειν, σφοδρά, ἔντονος ἐρωτικὴ ἐπιθυμία· **2)** ἔντονος κλίσις, διάθεσις πρὸς τὸν ἔρωτα· || ἐρωτομανία βλ.λ.2), ἡ παθολογικὴ κατάστασις τοῦ ἐρωτομανοῦς.

ἐρωτοπαθής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐξ ἔρωτος πάσχων, ὁ ὑπὸ ἐντόνου ἐρωτικοῦ πάθους κατεχόμενος· || ὁ παθών, ἀτυχήσας ἐξ ἔρωτος· **2)** ἐρωτομανὴς βλ.λ.2).

ἐρωτόπαθος-η-ο δημ. ἐρωτοπαθὴς βλ.λ., ποὺ ὑποφέρει ἀπὸ τὸν ἔρωτα.

ἐρωτοπαίγνιον (τὸ) μτγν. κτ. πληθ. τίτλος ἐρωτικοῦ, παιγνιώδους, ἐλαφρᾶς διαθέσεως ποιήματος ἀναφερομένου εἰς τὸν ἔρωτα τοῦ Λατίνου ποιητοῦ Λαιβίου: Γέλλ.2,24,8.

ἐρωτοπαιδεύομαι μσν., δημ. βασανίζομαι, ταλαιπωροῦμαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος: Λίβ.Ροδ.3 **πᾶς ἄνθρωπος εὐαίσθητος, ἐρωτοπαιδευμένος.**

ἐρωτοπαίζω δημ. παίζω, χαριεντίζομαι μετ' ἔρωτος, ἐκδηλῶ χαριέντως, παιγνιωδῶς, ἐρωτικὴν διάθεσιν· κ. μτφ.: Καζ.Ν ΘΚωμ.3,24,119 **ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ ποὺ μὲ τὸ νοῦ σου | ἐρωτοπαίζει.**

ἐρωτοπικρία (ἡ) μσν. ἡ ἐκ τοῦ ἔρωτος πικρία, ὁ καημός, ἡ πίκρα τῆς ἀγάπης: Λίβ.Ροδ.23 **οἱ πάντες ἐρωτήσωσι τὰς ἐρωτοπικρίας.**

ἐρωτοπλάνος(-α)-ο(ν) μτγν. κ.δημ. ὁ πλανῶν, ἐξαπατῶν, κατευνάζων τὸ ἐρωτικὸν πάθος: Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 7,195 **φθόγγον ἐρωτοπλάνον·** **2)** δημ. ὁ πλανῶν καὶ ἄγων εἰς τὸν ἔρωτα· || ὁ δι' ἐκδηλώσεως, ἰδ. ψευδοῦς, ἔρωτος πλανῶν τινα.

ἐρωτοπλανταγμένος-η-ο δημ. μτχ. ἐπιθετ. ὁ ἰσχυρῶς τεταραγμένος ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους, πλανταγμένος ἀπὸ τὸν ἔρωτα: Σάρρ.μτφρ.Εὐρ. Ἱππ.39 **ἐρωτοπλανταγμένη κρυφοχάνεται.**

ἐρωτοπλανῶ δημ. διὰ πλάνης, ἀπάτης ὄγω τινὰ εἰς τὸν ἔρωτα, μπλέκω στῆς ἀγάπης τὰ δίχτυα· || εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς κόρην, δι' ἐρωτικῶν σαγηνευμάτων ἀποπλανῶ, διακορεύω· ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς ὕπανδραν, παρασύρω εἰς μοιχείαν: Καζ.Ν ΘΚωμ.Ι,18,93 **ἐκεῖ μὲ δόλου λόγια καὶ σημάδια | τὴ νιὰν ἐρωτοπλάνεσε Ὑψιπύλη.**

ἐρωτόπλασις-εως (ἡ) μσν. ἡ φύσις τοῦ ἔρωτος, ἡ ἤδη διαμορφωθεῖσα ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος ἐσωτέρα διάθεσις: Βέλθ.Χρυσ.359 **καὶ ὅπου ἡ ἐρωτόπλασις τὸν σύρνει νὰ παγαίνῃ.**

ἐρωτόπλαστος-η-ο δημ. ὁ οἱονεὶ ὑπὸ τῶν ἐρώτων πλασθείς, χαριτωμένος: Παλαμ.Τάφ.4,5 **ὅλα τὰ ἐρωτόπλαστα | καθὼς ἐσὺ βλαστάρια.**

ἐρωτόπληκτος-ον νεώτ. ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος πληγείς, ἐρωτοχτυπημένος, ἐρωτοπλανταγμένος.

ἐρωτοπληξία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης, ἡ κατάστασις τοῦ ἐρωτοπλήκτου βλ.λ.

ἐρωτοπλουμισμένος-η-ο δημ. μτχ. ἐπιθετ. ὁ ὑπὸ τῶν ἐρώτων ἐστολισμένος, ὅθ. πλήρης θελγήτρων: Παλαμ.'Ασάλ.Ζ (γ' ἔκδ.) 51,19 **μέσ' στὸ χλωρὸ νησὶ τὸ ἐρωτοπλουμισμένο.**

ἐρωτοπλοῶ-έω μτγν. ποι. πλέω εἰς τὸ πέλαγος τοῦ ἔρωτος: Μελ.ἐν ΑΠ 5,155 **ἁ φίλερως χαροποῖς 'Ασκληπιὰς οἷα γαλήνης ὄμμασι συμπείθει πάντας ἐρωτοπλοεῖν.**

ἐρωτοποθοκράτωρ-ορος (ὁ) μσν. ὁ κυρίαρχος τοῦ ἐρωτικοῦ πόθου, ὡς προσων. τοῦ Ἔρωτος: Λίβ.Ροδ.691.

ἐρωτοποιοῦμαι-έομαι μτγν. σχηματίζομαι, διαμορφοῦμαι οὕτως, ὥστε νὰ ἐπισύρω τὸν ἔρωτα:

'Ιουστ.'Απολ.2 ὑπὲρ Χριστ.49 **ἐρωτοπεποιημένῳ .. προσώπῳ.**

ἐρωτοπόλεμος (ὁ) μσν. ὁ πρὸς τὸ ἐρωτικὸν πάθος πόλεμος, ἡ ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος ψυχικὴ ταραχή : Διήγ.'Αχιλλέως 1040 **ἔχω ἐρωτοπόλεμον καὶ πόθον τῆς ψυχῆς μου.**

ἐρωτοπονεμένος-η-ο μσν. κ. δημ. ὁ πονῶν, πάσχων ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, ποὺ πονάει ἀπὸ ἀγάπη : Λίβ.Ραδ.3431 **ἀπὸ ψυχῆς ἐρωτονονεμένης.**

ἐρωτόπουλο (τὸ) δημ. ἐρωτιδεύς, μικρὸς Ἔρως: Γρυπ.Σκ.Τερρ.Στὸν Ἡσκιο Καρυδιᾶς 4,3 **στῆς ὀμορφιᾶς της τὸ ἄνθος .. τὰ ὁλόξανθα ἐρωτόπουλα.**

ἐρωτοσαγίτα (ἡ) δημ. τὸ βέλος, ἡ σαΐτα τοῦ ἔρωτος : Καζ.Ν ΘΚωμ.2,31,117 **ποῦθε ἡ ἐρωτοσαγίτα λάβωσέ σε.**

ἐρωτοσμίγω δημ. ποι. συναντῶμαι εἰς ἕνωσιν ἐρωτικήν, σμίγω μὲ ἀγάπη : Σκίπ.Μεγάλη Αὔρα 12,15 **αὖρες ἐρωτοσμίγουνε μὲ ζέφυρους.**

ἐρωτοσύρτης (ὁ) μσν. ὁ σύρων τοὺς ἔρωτας, πρβλ. ἐρωτοκόμος : Βέλθ.Χρυσ.341 **κι ἐρωτοσύρτην τύραννον τὰ ζώδια νὰ σύρνῃ.**

ἐρωτοσχολησία (ἡ) μσν. ἡ περὶ τὸν ἔρωτα ἀσχολία, ἐρωτικὴ ὑπόθεσις : Λίβ.Ροδ.985 **καὶ ἔχε εἰς τὸν νοῦν σου πάντοτε τὰς ἐρωτοσχολησίας.**

ἐρωτοσχόλησις-εως (ἡ) μσν. κ. **ἐρωτοσχολησία** βλ.λ. : Λίβ.Ραδ.1944.

ἐρωτοτόκκια (ἡ) πάπ. ἡ τοὺς ἔρωτας γεννῶσα, ἡ Ἀφροδίτη.

ἐρωτοτόκος-ον μτγν. ποι. ὁ ἔρωτα γεννῶν : Μουσαῖ.159 **ἐ- μῦθοι,** Νόνν.Δ 4,129 **ἐ- πρόσωπον.**

ἐρωτοτράγουδο (τὸ) δημ. ᾆσμα, μέλος ἐκφρά-ζον ἔρωτα, τραγούδι ἐρωτικό : Καζ.Ν ΘΚωμ.2,2, 107 **τοῦ ἐρωτοτράγουδου .. ποὺ ὅλες τὶς πεθυμιὲς γαλήνευέ μου.**

ἐρωτοτρικυμία (ἡ) δημ. ποι. ἡ ἐκ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους ταραχή, οἱονεὶ ψυχικὴ τρικυμία : Παλαμ. 'Ασάλ.Ζ (γ' ἔκδ.) 177,5 **μέσα μου βούιζ' ἡ φόνισσα ἐρωτοτρικυμία.**

ἐρωτοτροπία (ἡ) νεώτ. τὸ ἐρωτοτροπεῖν βλ.λ., τὸ φιλοφρόνως, ἐρωτικῶς φέρεσθαι, ὁμιλεῖν, τὸ φλερτάρισμα.

ἐρωτοτροπῶ-έω νεώτ. ὁμιλῶ ἢ συμπεριφέρομαι φιλοφρόνως, ἐρωτικῶς πρός τι πρόσωπον, ζητῶ νὰ προκαλέσω λόγοις ἢ τρόποις τὴν ἐρωτικὴν συμπάθειαν· ‖ ὁμ. κ. ἐν αναφ. πρὸς πολλὰ πρόσ. μετ' ἐμπροθ. διορ. ἢ ἀπολ. : **συνηθίζει νὰ ἐρωτοτροπῇ.**

ἐρωτοτρόφος-ον μτγν. ποι. ἡ τροφός, μήτηρ τοῦ ἔρωτος, ὡς ἐπών. τῆς Ἀφροδίτης : 'Ορφ. 'Αργ.478.

ἐρωτότρωτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος τρωθείς, πληγωθείς : ΚΜανασσ.Χρον.6,486.

ἐρωτοφίλημα-ατος (τὸ) μσν. κ. δημ. φίλημα ἐρωτικόν, ἀσπασμὸς ἀγάπης : Διγεν.'Ακρ.151 **εἶχεν καὶ χείλη παχουλά, κοκκινοβεβαμμένα | καὶ πρὸς ἐρωτοφίλημα ἦσαν παραδομένα.**

ἐρωτοφίλητος-η-ο δημ. ὃν ἐρωτικῶς ἠσπάσθη, ἐφίλησέ τις, ποὺ δέχτηκε τὰ ἐρωτικὰ φιλήματα· ὁ ὑπὸ τοῦ ἔρωτος φιληθείς, ἐρωτευμένος : Μαλακ.Συντρίμ.12,4 **σὰν τὰ φιλιὰ ποὺ κρυφοστέλνουνε τὰ ἐρωτοφίλητα ματάκια.**

ἐρωτοφλόγιστος-η-ο δημ. ὁ ὑπὸ τοῦ ἐρωτικοῦ πάθους οἱονεὶ φλογιζόμενος.

ἐρωτοφορῶ μσν. κλίνω, ἔχω ροπὴν πρὸς τὸν ἔρωτα· ‖ φέρω ἐν ἐμοί, κυριεύομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος : Καλλίμ. κ. Χρυσ.29,808 (ἔκδ. Λ).

ἐρωτόχαρος-η-ο δημ. ποι. ὁ ἐπὶ τοῖς ἔρωσι χαίρων ἢ ὁ ἀπολαύων τῆς ἐκ τοῦ ἔρωτος χαρᾶς, ποὺ δοκίμασε τὶς χαρὲς τῆς ἀγάπης, ποὺ χάρηκε, ἀπόλαυσε τὸν ἔρωτα : Παλαμ.'Ασάλ.Ζ (γ' ἔκδ.) 190,9 **σὰ μισοσβηστὸ θυμητικὸ | νιότης ἐρωτόχαρης.**

ἐρωτοχτυπιέμαι δημ. προσβάλλομαι, πλήττομαι ὑπὸ τοῦ ἔρωτος, καταλαμβάνομαι ὑπὸ ἐρωτικοῦ αἰσθήματος πρός τι ἄτομον : Ζερβ. μτφρ. 'Ιλ.Ζ 151 **καὶ μ' αὐτὸν τοῦ Προίτου ἐρωτοχτυπήθηκε ἡ γυναῖκα·** ‖ ἡ μτχ. **ἐρωτοχτυπημένος** ἐν χρ. ἐπιθετ. ὁ ὑπὸ τῶν βελῶν τοῦ ἔρωτος πληγείς, ἐρωτευμένος : Παλαμ.Τρισεύγ.16 **ὁ Πέτρος Φλώρης, ἐρωτοχτυπημένος.**

ἐρωτύλος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἐράσμιος, ποθητός, ἀγαπημένος : Θεόκρ.3,7 **τί μ' οὐκέτι τοῦτο κατ' ἄντρον παρκύπτοισα καλεῖς τὸν ἐρωτύλον;·** ‖ τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. ἐρωτικὰ ᾄσματα : Βίων 3,10 **ἄειδεν ἐρωτύλα·** **2**) νεώτ. ὁ εἰς ἔρωτας ἐπιρρεπής, ὁ συχνῶς καὶ ἐπιπολαίως ἐρωτευόμενος· ἐπίρρ. νεώτ. **-ύλως.**

ἐρωτῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἀρωτῶ** κ. **ρωτῶ,** ἰων. **εἰρωτάω** κ. **εἰρωτέω,** παρατ. ἠρώτων, δημ. **ἐρωτοῦσα,** ἰων. **εἰρώτεον-ευν** ('Ηρ.4,153,3,140), γ' ἑν. ἐπ. **εἰρώτα** ('Οδ.Ο 423), μέλλ. **ἐρωτήσω,** ἀόρ. α' **ἠρώτησα,** δημ. **ἐρ-,** παρακ. **ἠρώτηκα,** παθ. **ἐρωτῶμαι,** κ.δημ. **-ιέμαι** ζητῶ νὰ μάθω τι, αἰτῶ πληροφορίας περί τινος : Αἰσχ.Πρ.228 **ὃ δ' οὖν ἐρωτᾷτ',** Πλάτ.Πολ.508Α **τὸν ἥλιον γὰρ δῆλον ὅτι ἐρωτᾷς** (περὶ τοῦ ἡλίου ρωτᾷς), **- πῶς συνέβη τὸ πρᾶγμα δὲν τὸ ρωτῶ,** δημ. φρ. **μὴν τὰ ρωτᾷς** (ἐπὶ δυσαρέστων γεγονότων, ἀπευκταίων ἐκβάσεων ἢ ἄ. ἐπὶ κωμικῶν ἢ περιπλόκων ἐπεισοδίων, περιπετειῶν κττ.)· ‖ παθ. τὸ **ἐρωτώμενον,** τὸ ἐρωτηθέν, τὸ **ἠρωτημένον** τὸ περὶ οὗ ζητεῖ ἢ ἐζήτησέ τις νὰ μάθῃ, νὰ πληροφορηθῇ : Θουκ.3,61 **τοὺς μὲν λόγους οὐκ ἂν ᾐτησάμεθα εἰπεῖν, εἰ καὶ αὐτοὶ βραχέως τὸ ἐρωτηθὲν ἀπεκρίναντο,** Ξεν.'Απομν. 4,2,23 **οὐδὲ τὸ ἐρωτώμενον ἀποκρίνεσθαι δυνάμενον,** Πλάτ.Νόμ.662Ε **τὰ ἔμπροσθεν ἠρωτημένα·** ‖ κ. μτ. διπλ. αἰτ. : 'Οδ.Δ 347 **ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι,** Σοφ.ΟΤ 1122 **ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ,** 'Αριστφ.Νεφ.641, **- νὰ τὸν ρωτήσῃς τὴ διεύθυνσή του·** κ. παθ. : Πλάτ.Νόμ.895Ε **ἄν τε τὸν λόγον ἐρωτώμενοι τοὔνομα ἀποδιδῶμεν·** ‖ κ.ἀπολ.: 'Οδ.Ε 97 **εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα θεὰ θεόν,** 'Αντιφ.6,23 **τούτους ἐρωτᾶν καὶ ἐλέγχειν,** Ξεν.'Αν.3,1,7 **ἐπεὶ μέντοι οὕτως ἤρου** (τὸν θεόν)· κ. παθ. : Εὐρ.ΙΑ 1130 **ἐρωτᾶσθαι θέλω,** Σολωμ. Δὲ μ' ἀγαπᾷς 2 **ὅσα λούλουδα εἶν' τὸ Μάη | μαζωμένα ἐρωτηθῆκαν | κι ὅλα αὐτὰ μ' ἀποκριθῆκαν πὼς ἐσὺ δὲν μ' ἀγαπᾷς·** ‖ κ. ἐπομ. ἐξηρτημ. προτάσεως : 'Οδ.Ο 423 **εἰρώτα δὴ ἔπειτα τίς εἴη καὶ πόθεν ἔλθοι,** Αἰσχ.'Επτ.182 **ὑμᾶς ἐρωτῶ .. ἦ ταῦτ' ἄριστα,** 'Αριστφ.'Αχ.648 **ἠρώτησεν πρῶτα μὲν αὐτοὺς πότεροι ταῖς ναυσὶ κρατοῦσιν,** Βηλαρ. Μωροπερήφανος 27 **τί τόσο ὑψώνεσαι, | παρακαλῶ σε | καὶ ἐρωτῶ σε·** ‖ δημ. ἀπολ. ζητῶ νὰ μάθω, ἐξετάζω, πληροφοροῦμαι : 'Εφταλ.Τραγούδι Ταβέρνας 17 **μαργιόλα μου Ἠπειρώτισσα, | ρώτησα | καὶ μοῦ 'παν ἄλλον ἀγαπᾷς·** ‖ παροιμ. **ρωτώντας πᾶς στὴν Πόλη,** ὁμ. **ποὺ ρωτᾷ δὲ χάνει τίποτε,** ὁμ. **τὸ μὲ ποιὸν τί τὸ ρωτᾷς, φτάνει ποὺ 'σαι κερατάς,** ὁμ. **οἱ δικοί σου σ' ἔκλεψαν καὶ ρωτᾷς τὸ γείτονα,** ὁμ. **ρώτησε κι ὁ κόκκορας ποιὰν ὥρα βατεύουνε·** **2**) εἰδ. ἐν τῇ διαλεκτ. δι' ἐρωτήσεων ἐπιδιώκω τὴν συναγωγὴν λογικῶν συμπερασμάτων : 'Αριστλ.ΑΠρ. 24a,24· κ. παθ. : 'Αρρ.'Επικτ.2,19,1 **ὁ λόγος .. ἠρωτῆσθαι φαίνεται,** Σέξτ.'Εμπ. Πυρρ.2,237· **3**) εἰδ. μτγν. αἰτῶ, παρακαλῶ, ἱκετεύω : ΠΔ Βασ. 1,30,21 **καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν τὰ εἰς εἰρήνην,** ΚΔ Λουκ.8,37 **καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν ἅπαν τὸ πλῆθος τῆς περιχώρου τῶν Γαδαρηνῶν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν,** αὐτ.'Ιω.16,26 **καὶ οὐ λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν,** Πάπ. **ἅ σε ἐρωτῶ.**

ἐρωῶ-έω ἐπ., μέλλ. **ἐρωήσω,** ἀόρ. **ἠρώησα,** ρέω, χύνομαι ὁρμητικῶς, ἀναβρύω : 'Ιλ.Α 303 **αἷμα κε-**

λαινὸν **ἐρωτήσει περὶ δουρί**, Ὀδ.Π 441· ‖ γεν. ἐπὶ πάσης ὁρμητικῆς κινήσεως : Ἰλ.Ψ 433 **αἱ δ' ἵπποι ἠρώησαν ὀπίσω**· **2)** ἀποχωρῶ τινος, ἢ ὑποχωρῶ πρό τινος, ἐνδίδω, μτ. γεν. πράγμ. : Ἰλ. Ν 776 **ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο μέλλω**, Ὑμν.Δήμ.302 **ἐρώησαν καμάτοιο**· ‖ κ. ἀπολ. : Ἰλ.Β 179 **ἴθι νῦν κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει**, Ὀδ.Μ 75· ‖ μτ. αἰτ. ἐγκαταλείπω, ἀφήνω : Θεόκρ.13,74 **οὕνεκεν.. ἠρώησεν Ἀργώ**· **3)** μτβ. ἀποτρέπω, ἀπελαύνω : Ἰλ.Ν 57 **τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν**, Καλλ.Δηλ.133.

ἐς ἰων. κ. παλ. ἀττ. τ. τῆς προθ. εἰς βλ.λ.

ἕς προστ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἵημι.

ἐσαγγελεύς-έως (ὁ) ἰων. τ. ἀντὶ εἰσαγγελεύς· ὁμ. εἰσαγγέλλω ὡς κ. ἀ. σύνθ. μετὰ τοῦ **ἐς** ἀντὶ τοῦ εἰς.

ἐσαγείρω ἐπ. ἀντὶ εἰσαγείρω βλ.λ.

ἐσάγω ἐπ. τ. τοῦ εἰσάγω βλ.λ. : Ἰλ.Ζ 252.

ἐσαθρέω ἐπ. ἀντὶ εἰσαθρέω βλ.λ.

ἐσάλλομαι ἐπ. γ' ἑν. ἀόρ. β' **ἐσᾶλτο**, εἰσάλλομαι βλ.λ. : Ἰλ.Μ 438.

ἔσαν ἐπ. κ. ἰων. τ. παρατ. γ' πληθ. τοῦ εἰμί.

ἐσαπικνοῦμαι-έομαι ἰων. ἀντὶ εἰσαφικνοῦμαι.

ἐσαπλῶς ἐπίρρ. μτγν. ἁπλῶς : Διογεν.Ἐπ.2,50 (πιθ.).

ἔσας μτχ. ἀορ. τοῦ ρ. ἵζω.

ἐσάφιξις-εως (ἡ) μσν. ἡ εἴς τινα τόπον ἄφιξις : Ἀνδρ.Χαρταφ.π.Κουμαν.Ἀθησ. ἐν λ.

ἐσάχρι (εἰς ἄχρι) ἐπίρρ. μέχρι, μτ. γεν. : Ἀπολλ. Ρ 1,604 **ἐσάχρι Μυρίνης**.

ἐσαώρας Ἡσ. « εἰς καιρούς ».

ἔσβηνες Ἡσ. « εἶδος πατηρίου ».

ἐσγεννῶ-άω βοιωτ. ἐκγεννῶ βλ.λ. : Κόρινν.6l **τὴ ποκ' εἰρώων γενέθλαν ἐσγεννάσονθ' εἱμιθέων**.

ἔσγονος-ον Ἐπιγρ. ἔκγονος βλ.λ.

ἐσγράφι Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ ἐκγράφει.

ἐσδέλλοντες Ἐπιγρ. ἐκβάλλοντες : Ἐπιγρ.Ἀρκαδ. **ἐσδέλλοντες ἐς τοὶ ἔργοι** (ἐκβάλλοντες ἐκ τοῦ ἔργου).

ἐσδοκά (ἡ) Ἐπιγρ.Ἀρκαδ. ἀντὶ εἰσδοχή.

ἔσδοσις-εως (ἡ) Ἐπιγρ.Ἀρκαδ. ἔκδοσις.

ἐσδοτήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ. ἐκδοτήρ.

ἐσδραμύλιξον Ἡσ. « εἴσδραμε ».

ἐσέδρακον ἐπ. ἀόρ. β' τοῦ εἰσδέρκομαι βλ.λ.

ἐσελεύσομαι ἐπ. μέλλ. τοῦ εἰσέρχομαι.

ἐσεμάσσατο ἐπ. γ' ἑν. ἀορ. τοῦ ρ. εἰσμαίομαι.

ἐσένας Ἡσ. « ἐς τρίτην », πρβλ. ἕνας.

ἐσέπτατο ἰων. γ' ἑν. μέσ. ἀορ. β' τοῦ εἰσίπταμαι.

ἐσεργνύναι ἰων. ἀπαρφ. τοῦ εἰσείργω βλ.λ. : Ἡρ.2,86.

ἐσεσάχατο γ' πληθ. παθ. ὑπερσ. τοῦ ρ. σάττω.

ἐσέχυντο ἐπ. γ' πληθ. παθ. ἀορ. τοῦ εἰσχέω : Ἰλ.Μ 417.

ἐσήλατο ἐπ. γ' ἑν. μέσ. ἀορ. α' τοῦ ρ. εἰσάλλαμαι

ἐσηλυσίη (ἡ) μτγν.ποι.εἰσέλευσις : Μακεδ.ΑΠ 9,625.

ἕσθαι ἀπαρφ. μέσ. ἀορ. β' τοῦ ρ. ἵημι· **2)** ὁμ. ἀπαρφ. παθ. παρακ. τοῦ ρ. ἕννυμι.

ἐσθερίδαι (οἱ) νεώτ. οἰκογ. μαλακοστράκων.

ἐσθέω ἐνδύω, ἐν χρ. μ. ἐν τῷ παθ. παρακ. κ. ὑπερσ. : Ἡρ.6,112 **ἐσθῆτα τε Μηδικὴν ὁρῶντες καὶ ἄνδρας τοὺς ταύτην ἐσθημένους**· μτ. δοτ. : αὐτ.3,129 **ῥάκεσι ἐσθημένος**, Εὐρ.Ἑλ.1539 **ἠσθημένοι πέπλοισιν**.

ἔσθημα-ατος (τὸ) ἔνδυμα : Αἰσχ.Πέρσ.836 **ποικίλων ἐσθημάτων**, αὐτ.Ἀγ.562,Σοφ.Ἠλ.268 **εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά**, Θουκ.3,58.

ἐσθημένος-η-ον ἰων. ἀντὶ ἠσθημένος, ἐνδεδυμένος : Ἡρ.6,112.

ἔσθην Ἐπιγρ. Μυκ. αἰτ. τοῦ ἐσθής, ἀντὶ ἐσθῆτα.

ἔσθην ἐπ. γ' δυϊκ. παθ. ὑπερσ. τοῦ ρ. ἕννυμι.

ἐσθής-ῆτος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ἐσθάς**, ἔνδυμα, φόρεμα, ἐνδυμασία : Αἰσχ.Ἀγ.1270 **ἰδοὺ δ' Ἀπόλλων αὐτὸς ἐκδύων ἐμὲ χρηστηρίαν ἐσθῆτ'** (τὸ τῆς προφήτιδος ἔνδυμα), αὐτ.Ἱκ.237 **Ἀργολὶς ἐσθὴς γυναικῶν**, Θουκ.1,6 **μετρίᾳ ἐσθῆτι ἐχρήσαντο** (ἁπλὴν ἐνδυμασίαν), ΚΔΛουκ.23,11 **περιβαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν**, Μηναῖ.3,7 Συναξ. **τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα περιβαλόμενος ὁ ἐπίσκοπος**· **2)** περιληπτ. ἐνδύματα : Ὀδ.Η 6 **ἡμιόνους ἔλυον ἐσθῆτά τε ἔφεραν εἴσω**, Ἡρ.3,66 **τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα εἶχον**, Ξεν.Ἀν.3,1,19· **3)** μτφ. ἐσθὴς **τῆς πόλεως** τὸ τεῖχος : Δημάδ.ἀπ.4.

ἔσθησις-εως (ἡ) (ἐσθέω) ἐνδυμασία : Ἀριστλ. Ρητ.1386a,32 (πιθ.), Ἀθήν.1,18E **καὶ ἡ περὶ τὰς ἐσθήσεις καὶ ὑποδέσεις ἐπήκμαζε πολυτέλεια**, Στράβ. 3,3,7 **αἱ γυναῖκες δ' ἐν ἐνδύμασι καὶ ἀνθίναις ἐσθήσεσι διάγουσιν**.

ἐσθητοπράτης (ὁ) μσν. ὁ ἔχων ἐπάγγελμα τὴν ἀγοραπωλησίαν ἐσθήτων, ἐνδυματαπώλης : Φιλῆς 1,195 (ἔκδ.Mi.).

ἐσθητοπώλης (ὁ) γλωσσ. ὁ ἐσθῆτας πωλῶν.

ἐσθητορράφος (ὁ) μσν. ὁ ἐσθῆτας ράπτων : Φιλῆς 1,337 (ἔκδ.Mi.).

ἔσθι προστ. τοῦ εἰμί, ἀντὶ ἴσθι : Ἀνών.ἐν ΑΚρ. 1,207 « **ἔσθι τὸ ἴσθι λέγει Ἑκαταῖος** ».

ἐσθιομένη (ἡ) νεώτ.ἰατρ. πάθησις τοῦ γυναικείου αἰδοίου ἐκδηλουμένη **εἰς** διαβρωτικὰς ἑλκώσεις μετὰ σκληρᾶς διηθήσεως καὶ οἰδήματος ἐλεφαντιακοῦ τῶν χειλέων.

ἐσθίω κ. μσν. κ. νεώτ., παρατ. **ἤσθιον**, μέλλ. **ἔδομαι** (Ἰλ.Δ 237) κ.μτγν. **ἐδοῦμαι** (προκατ-), παρακ. **ἐδήδοκα**, Ἐπιγρ. **ἐδήδοϜα**, ἐπ. μτχ. **ἐδηδώς**, ὑπερσ. **ἐδηδόκειν**, μέσ. ἐσθίαμαι, ἀόρ. **ἠδεσάμην** (κατηδ-), παθ. **ἐσθίομαι**, ἀόρ. **ἠδέσθην**, παρακ. **ἐδήδεσμαι** (κατ-), κ. **ἐδήδεμαι** (ἀπ-), ἐπ. γ' ἑν. **ἐδήδοται**, πρβλ. ἔδω, ἔσθω· τρώγω, μτ. αἰτ. : Ὀδ. Υ 348 **αἱμοφόρυκτα δὲ δὴ κρέα ἤσθιον**, Εὐρ. Κύκλ.233 **καὶ τόν γε τυρόν.. ἤσθιον**, Μηναῖ.1,24 Ὠδ.4 **καὶ μετὰ σποδοῦ ἐσθίουσα τὸν ἄρτον**, Πρόδρ.2,341 **ἰχθὺν γὰρ οὐκ ἐσθίουσιν, ἄναξ, ποσῶς ἐνταῦθα**· κ. μτ. γεν. ἐσθίω **τινὸς** τρώγω ἀπό τινας : Ξεν.Ἑλλ.3,3,6· ‖ ἀπολ. τρώγω : Ὀδ. Β 305 **ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν**, Ξεν.ΚΠ 1,6,17 **πλεῖστά τε γὰρ τὰ ἐσθίοντα ἐν στρατιᾷ** (τὰ στόματα)· ‖ καταβροχθίζω, κατατρώγω, ἰδίως ἐπὶ θηρίων : Ὀδ.Ι 292 **ἤσθιε δ' ὥστε λέων ὀρεσίτροφος**, Ἡσίοδ.Θ 773 (κύων) **δοκεύων ἐσθίει ὅν κε λάβησι πυλέων ἔκτοσθεν ἰόντα**, αὐτ.524· **2)** μτφ. καταναλίσκω, κατατρώγω : Ἰλ.Ψ 182 **δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει**, Αἰσχ.ἀπ.253 (ἐπὶ ἕλκους διαβρωτικοῦ)· οὕτω κ. ἐν τῷ μέσ. : Ἱππ.Ἐπιδ.4,20 **ἕλκεα ἐσθιόμενα**· κ. παθ. : Θεόφρ.Χαρ.19,3 **ὀδόντες ἐσθιόμενοι**· ‖ καταναλίσκω οἰκονομικῶς, κατεξοδεύω· παθ. : Ὀδ.Δ 318 **ἐσθίεταί μοι οἶκος**· **3)** κατατήκω, φθείρω, στενοχωρῶ : Πυθ.π.Πλούτ. Ἠθ.12Ε **μὴ ἐσθίειν καρδίαν**, Ἀριστφ.Σφ.287 **ἀνίστασο μηδ' οὕτως σεαυτὸν ἔσθιε** (μὴ λειώνῃς τὴν καρδιά σου) (πρβλ. δημ. φρς. μοῦ τρώει ὁ πόνος τὴν καρδιά, τὸν ἔφαγαν οἱ στεναχώριες)· **4)** εἰσάγω ἐντὸς τοῦ στόματός μου : Φιλόστρ. Εἰκ.1,20 ἐ- **γλῶτταν αὐλοῦ**.

ἐσθλαί Ἡσ. « ξύλινα παίγνια ».

ἐσθλόγαμος-ον μτγν. ὁ εἰς καλόν, ἀγαθὸν γάμον ἐλθών, ποὺ καλοπαντρεύτηκε : Γρηγ.Ναζ.2,78.

ἐσθλοδότης (ὁ) μτγν. ὁ ἀγαθὰ παρέχων : Μαν. 2,142,Συνέσ.Ὑμν.3,270 **φίλον ἐσθλοδόταν**.

ἐσθλομανής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ἔντονον κλίσιν, διάθεσιν, τείνων πρὸς τὸ ἀγαθόν : Ἰω.Γαζ.Ἔκφρ. 82 **ἐσθλομανὴς Ἀρετή, ξανθόχροος ἡδεῖ μόχθῳ**.

ἐσθλός-ή-όν κ. μσν., δωρ. ἐσλός ἀγαθός, καλός, ἄξιος εἰς τὸ εἶδός του, δεξιός, ἱκανός· ὅθ. κ. λαμπρός, ἐξακουστός : Ἰλ.Γ 151 **ἀλλ' ἀγορηταὶ ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες**, Ὀδ.Ο 557 **ὅς μάλα μυρίαι, ἧσι συβώτης ἐσθλὸς ἐὼν ἐνίαυεν**·

|| όμ. **ἐσθλὸς ἔν τινι** : Ἰλ.Ο 283 **Αἰτωλῶν ὄχ᾽ ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι, ἐσθλὸς δ᾽ ἐν σταδίῃ** κ. μτ. άπαρφ. : Ἀπολλ.Ρ Ι,106· **2**) όμ. έπὶ προσ., γενναῖος, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός : Ἰλ.Β 366, Λ 471 **μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθείς, ἐσθλὸς ἐών, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται**, Ὀδ.Χ 204· || ἔξοχος, εὐγενής : Ἰλ.Υ 382 **πρῶτον δ᾽ ἕλεν Ἰφιτίωνα, ἐσθλὸν Ὀτρυντεΐδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν**, Ἀλκ.49 **πένιχρος οὐδεὶς πέλετ᾽ ἔσλος οὐδὲ τίμιος**, Σοφ.Ἀντ.38 **εἴτ εὐγενὴς πέφυκας εἴτ᾽ ἐσθλῶν κακή**, αὐτ.Φιλ.96 **ἐσθλοῦ πατρὸς παῖς**· **3**) ἠθικός, πιστός, χρηστός : Σοφ. ΟΤ 611 **φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω καὶ τὸν παρ᾽ αὐτῷ βίοτον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ**, αὐτ.Ἠλ.24 **ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς**, Ναυμαχ. π. Στοβ.4,23,7· **4**) είδ. έπὶ κυνός, πιστός, ὠφέλιμος : Αἰσχ.Ἀγ.608 **κύνα ἐσθλὴν ἐκείνῳ, πολεμίαν τοῖς δύσφροσιν**· **5**) ἐπὶ τῶν διανοητικῶν ἢ ψυχικῶν ἰδιοτήτων τοῦ ἀνθρώπου, ὡς κ. ἀφηρημ. καταστάσεων : Ἰλ.Ι 76 **ὅς κεν ἀρίστην βουλὴν βουλεύσῃ,μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς**, Ὀδ.Η 73, Πίνδ.Π 4,175 **κλέος ἐσλόν**· || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐσθλά** ἀγαθαὶ πράξεις ἢ σκέψεις, ἰδέαι : Ἰλ.Β 272 **ἤ δὴ μυρί᾽ Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργεν**, Ὀδ.Ρ 66 **ἀμφὶ δέ μιν μνηστῆρες ἀγήνορες ἠγερέθοντο, ἐσθλ᾽ ἀγορεύοντες, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον**, Σαπφ.28 **ἔσλων ἦ κάλων**· **6**) ἐπὶ πραγμ., ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος, ἐπωφελής : Ἰλ.Λ 831 **ἐπὶ δ᾽ ἤπια φάρμακα πάσσε ἐσθλά**, αὐτ.Ι 330, Ὀδ.θ 232 **πολλὰ καὶ ἐσθλὰ κτήματ᾽ ἐμά**· **7**) αἴσιος, εὐοίωνος : Ὀδ.Ω 311 **ἦ τέ οἱ ἐσθλοὶ ἔσαν ὄρνιθες ἰόντι**, αὐτ.Τ 547 **οὐκ ὄναρ, ἀλλ᾽ ὕπαρ ἐσθλόν, ὅ τοι τετελεσμένον ἔσται**· || εὐτυχής : Σοφ.ΟΚ 1506 **καί σοι θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν τῆσδ᾽ ἔθηκε τῆς ὁδοῦ**, Εὐρ.ΙΑ 609· || ὅθ. τὸ οὐδ. **ἐσθλόν** καλὴ μοῖρα, καλὴ τύχη : Ἰλ.Ω 530, Ὀδ.Ο 488 **παρὰ καὶ κακῷ ἐσθλὸν ἔθηκεν**, Πίνδ.Ο 12,12· **8**) τὸ οὐδ. πληθ. **ἐσθλά** ὡς οὐσ. τὰ ἀγαθά, κτήματα, περιουσία : Ὀδ.Κ 523 **πυρήν τ᾽ ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν**, Πίνδ.Π 8,73 **εἴ . . τις ἐσλὰ πέπαται**, Αἰσχ.Ἀγ.341 **πολλῶν γὰρ ἐσθλῶν τὴν ὄνησιν εἱλόμην**· **9**) **ἐσθλὸν (ἐστί)** καλόν, συμφέρον εἶναι, μτ. άπαρφ. : Ἰλ.Ω 301 **ἐσθλὸν γὰρ Διὶ χεῖρας ἀνασχέμεν**, Ξεν.ΚΠ 1,5,9.

ἐσθλότης-ητος (ἡ) μτγν. ἀγαθότης, χρηστότης, καλωσύνη : Χρύσ.Στωϊκ.3,60.

ἐσθονικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν χώραν Ἐσθονίαν ἢ τοὺς Ἐσθονούς : **ἐσθονικὴ σημαία, - ἐσθονικὴ φιλολογία.**

ἔσθος-εος-ους (τὸ) (ἐσθέω) ποι. τ. ἀντὶ τοῦ ἔσθημα βλ.λ., ἐσθής, ἔνδυμα : Ἰλ.Ω 94 **κάλυμμ᾽ ἕλε δῖα θεάων κυάνεον, τοῦ δ᾽ οὔ τι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος**, Ἀριστφ.Ὄρν.943 **ὑφαντοδόνητον ἔσθος**, αὐτ.Λυσ.1096.

ἔσθ᾽ ὅτε ἐπίρρ. φρ. ἀντὶ τοῦ **ἔστιν ὅτε** ἐνίοτε, ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρόν : Σοφ.Αἴ.56, Ξεν.ΚΠ 3,1,20.

ἔσθω ποι. τ. τοῦ ἐσθίω βλ.λ., ἀπαρφ. **ἐσθέμεναι**, παρατ. **ἦσθον** τρώγω : Ὀδ.Ε 197 **ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν**, Αἰσχ.Ἀγ.1597 **ἔσθει βορὰν ἄσωτον**, Ἀρχιππ.20, Καλλ.Ἴαμβ.270, Πλαύτ.Ἠθ.101D **ἄρτον λιτὸν ἐσθίοντες**· || ἐπὶ ζῴων, καταβροχθίζω : Ἰλ.Π 415, Ὀδ.Ν 409 (σύες) **ἔσθουσαι βάλανον μενοεικέα**· **2**) μτφ. κ. καταναλίσκω αἰκονομικῶς, κατατρώγω : αὐτ.Β 75 **ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε**· **3**) εἰδ. ἐν τῇ ΠΔ ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ αἷμα ἀντὶ τοῦ πίνω : ΠΔ Λευιτ.17,10 **ἐπὶ τὴν ψυχὴν τὴν ἔσθουσαν τὸ αἷμα.**

ἐσία (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ τοῦ ἐσσία βλ.λ.:Πλάτ.Κρατ.401C.

ἐσία (ἡ) (ἵημι) κτ. Σουΐδ. πρεσβεία, ἀποστολή.

ἐσιάλλοντι Ἡσ. « ἐκτείνουσιν, ἐκπέμπουσιν ».

ἐσιέμεναι ἐπ. θηλ. πληθ. μτχ. μέσ. ἐνεστ. τοῦ εἰσίημι βλ.λ. : Ὀδ.Χ 470.

ἐσίμειν Ἐπιγρ. Ῥόδου, ἀντὶ ἐσιέναι - εἰσιέναι.

ἔσις-εως (ἡ) (ἵημι) ἄφεσις : ΕΜ 469,49· **2**) (ἵεμαι) ὁρμή : Πλάτ.Κρατ.411D· **3**) (ἕζω) τὸ καθέζεσθαι : Ἑλλάδ.π.Φώτ.Βιβλ.535Β.

ἐσιτήριον (τὸ) Ἡσ. « τὸ ἐν μέσῳ αὔλημα ».

ἐσιχνάσαι Ἡσ.«ἐγχαράξαι· ἐντυπῶσαι. Λάκωνες».

ἐσιώθην Ἡσ. « ἐσώθη ».

ἐσκαλλονία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος ποωδῶν φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ῥηξιπετριδῶν.**

ἐσκατάμιζεν Ἡσ. « ἐσκάριζεν ».

ἔσκε ἐπ. κ. ἰων. γ᾽ ἑν. παρακ. τοῦ εἰμί, ἀντὶ ἦν.

ἐσκεθῆν Ἐπιγρ. Ἀρκαδ. πιθ. ἀντὶ **ἐκ-σχεθεῖν** ἀποκλείειν, ἐξαιρεῖν.

ἐσκεμμένως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐκ τῆς μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σκέπτομαι, μετὰ περισκέψεως, μελέτης, ὅθ. κ. μετὰ σαφῶς ἐνσυνειδήτου προθέσεως : Δημ.749 **οὐ γὰρ ἁπλῶς, οὐδ᾽ ὅπως ἔτυχον, ποιοῦσι κακῶς ὑμᾶς, ἀλλ᾽ ἐσκεμμένως**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.51 **ἐσκληρύνθη ἐσκεμμένως ..κατὰ τῆς.. θυγατρός της**, φρ. ποιν. δικ. **ἐκ προμελέτης καὶ ἐσκεμμένως**, βλ. προμελέτη.

ἐσκηδεκάτη (ἡ) Ἐπιγρ. Τανάγρ. ἀντὶ ἑκκαιδεκάτη.

ἐσκιδ(ν)άμαν Ἡσ. « ἐπέτυχον. Λάκωνες».

ἐσκίχρημι Ἐπιγρ. Θεσσαλ. δανείζω ἐπὶ τόκῳ.

ἐσκλείει Ἡσ. « εἰσάγει ».

ἔσκληκα ἀμτβ. παρακ. τοῦ ρ. σκέλλω.

ἐσκλησία (ἡ) Ἐπιγρ. ἐκκλησία.

ἔσκλητος (ἡ) Ἐπιγρ. κ. Ἡσ. ἡ **ἐσκλητός** συνέλευσις· Ἡσ. « ἡ τῶν ἐξόχων συνάθροισις ἐν Συρακούσαις » : Ἐπιγρ. Ῥηγίου **ἔδοξε τᾷ ἁλίᾳ καθάπερ τᾷ ἐσκλήτῳ καὶ τᾷ βουλᾷ.**

ἔσκον ἐπ. κ. ἰων. παρατ. τοῦ εἰμί.

ἐσκοπημένως ἐπίρρ. μσν. ἐσκεμμένως βλ.λ. : Πρόδρ.177.

ἐσκοῦδον (τὸ) νεώτ. ἀ. **σκοῦδον** παλαιοτέρα ἰσπανικὴ νομισματικὴ μονὰς λογιζομένη εἰς χρυσὸν ἢ εἰς ἄργυρον.

ἐσλιήνω Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐκλειαίνω βλ.λ. : Ἐπιγρ.Βοιωτ. **ἐσλιανάτω Νικαρέτα τὰς οὑπεραμερίας.**

ἐσλός-ή-όν δωρ. τ. τοῦ ἐσθλὸς βλ.λ.

ἔσμα-ατος (τὸ) ὁ μίσχος : Ἀριστλ.ἀπ.271.

ἐσμαίομαι ἐπ. τ. τοῦ εἰσμαίομαι βλ.λ.

ἐσμασσόμενος Ἡσ. « ἐμβαλλόμενος ».

ἐσματευόμενον Ἡσ. «ζητοῦντα· ἐρευνῶντα. κακοπαθοῦντα ».

ἔσμιξι μσν. ἔντευξις, συνάντησις, ὅθ. μεῖξις, συνοικέσιον, γάμος : Διγεν.Ἀκρ.285 **ὅταν εἰς τέλος ἔφθασεν στὴν ἔσμιξιν τοῦ γάμου**, Ἐρωτόκρ. Ε 1230 **χαρὲς καὶ γάμους κι ἔσμιξες.**

ἔσμιον Ἡσ. « νόστιμον ».

ἐσμονῶ Ἡσ. « ἐξελεύσομαι ».

ἐσμός (ὁ) (ἕζομαι) κ. μσν. κ. νεώτ. σμῆνος, ἐπὶ μελισσῶν ἢ σφηκῶν : Ἡρ.5,114 **ἑσμὸς μελισσέων**, Ἀριστφ.Σφ.1107, Πλάτ.Νόμ.708Β· **2**) ὅθ. γεν. πλῆθος, ἀγέλη, ὁμάς : Αἰσχ.Ἱκ.31 **ἀρσενοπληθῆ δ᾽ ἑσμὸν ὑβριστήν**, αὐτ.223, Ἀριστφ.Λυσ.353 **ἑσμὸς γυναικῶν οὑτοσί**, Βιζυην.Πύργ.Κόρης 45 **ἑσμὸς Ἀχαιῶν αἰχμαλώτων**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.66 **ἤρχετο ὁ ἑσμὸς τῶν γυναικῶν μὲ τὴν φαιδρὰν λαλιάν των**· **3**) ἐπὶ πραγμ. ἐν ἀφθονίᾳ, πλησμονῇ : Εὐρ.Βάκχ.710 **ἑσμοὶ γάλακτος** (ρύακες γάλακτος), Ἐπίν.1,7 **ἑσμὸς μελίσσης γλυκύς** (ἄφθονον μέλι)· **4**) όμ. κ. ἐπὶ ἀφηρημ. ἐννοιῶν, καταστάσεων : Αἰσχ.Ἱκ.684 **νούσων δ᾽ ἑσμός**, Πλάτ.Πολ.450Β **ὅσον ἑσμὸν λόγων ἐπεγείρετε**, Μηναῖ.1,10 Ὠδ.6 **παθημάτων ὁ ἑσμός.**

ἐσμοτόκος-ον μτγν. ὁ παράγων, γεννῶν σμήνη μελισσῶν : ΑΠ 6,239 **θείης δ᾽ ἑσμοτόκον χορόν.**

ἐσμοφύλαξ-ακος (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ φύλαξ μελισσοκομείου : Γεωπ.15,2,9.

ἑσνάφι [τὸ] δημ. [λ. τουρκ. **ἐσνάφ**] συντεχνία, ἐργατικὸν ἢ ἐπαγγελματικὸν σωματεῖον, ἄ. σινάφι· ‖ συνεκδ. ὁμὰς ἀνθρώπων ἐχόντων τὰς αὐτὰς ἕξεις ἢ τὰ αὐτὰ ἐλαττώματα ἢ τὰς αὐτὰς ἀρχάς, πίστεις, ἰδ. πολιτικάς.
ἔσο Ἡσ. « ἐξ ὅσου ».
ἐσόδδην [ὅδδη] ἐπίρρ. κ. εἰσ-, μτγν. φανερῶς, φανερά : Καλλ.π.ΑΒ 611, Ἐπιγρ. **ποιεῖσθαι τὴν ἀπογραφὴν εἰσόδδην.**
ἐσοδημένως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ θορύβου : Ἀντυλλ.π.Ματθ.Ἰατρ.281.
ἐσοδεία [ἡ] νεώτ., δημ. κ. **σοδειά**, συγκομιδή, τὸ σύνολον τῶν συγκομιζομένων καρπῶν : Βλαχογ. Προπύλ.1,153 **πολεμοῦν νὰ βγάλουν στὸν ἥλιο τὴ νοτισμένη ἐσοδεία τους·** **2**) ὁμ. πραμήθεια τραφίμων ἢ εἴδους τραφίμων διὰ τὸ ἐπιὸν ἔτος ἢ διὰ χρονικήν τινα περίοδον μικροτέραν : **ἔκαμε τὴν ἐσοδείαν του διὰ τὸν χειμῶνα.**
ἐσοδεύω νεώτ., δημ. κ. **σοδεύω** κ. **σοδιάζω**, εἰσάγω εἰς τὸν οἶκον τὰ ἀπὸ καλλιεργείας τῶν κτημάτων μου εἰσοδήματα : **ἐφέτος ἐσόδευσε πολλά·** **2**) γεν. εἰσπράττω ἐκ τῆς περιουσίας ἢ καὶ τῆς ἐργασίας μου, ἔχω εἰσόδημα : **ὅσα ἐσοδεύει τὰ ἐξοδεύει.**
ἔσοδο(ν) [τὸ] νεώτ. τὸ εἰσκομιζόμενον εἰς τὸν οἶκον κέρδος εἴτε ἐκ τῆς προσωπικῆς ἐργασίας εἴτε ἐκ τῆς περιουσίας : **τί ἔσοδα ἔχεις τὸ μῆνα;** ‖ **δημόσια ἔσοδα** [τὰ] τὰ ὑπὸ τοῦ κράτους εἰσπραττόμενα ἐκ φόρων ἢ μισθώσεων : **ἡ αὔξησις τῶν δημοσίων ἐσόδων.**
ἔσοδος [ἡ] δ. τ. τοῦ εἴσοδος βλ.λ.
ἔσοξ [ὁ] νεώτ. ζωολ. γένος τελεοστέων μαλακοπτερυγίων ἰχθύων τῶν γλυκέων ὑδάτων.
ἔσοπος Ἐπιγρ. πιθ. εἴσοδος : **ἔσοπος κήπου.**
ἔσοπτος-ον δ. τ. τοῦ εἴσοπτος βλ.λ.
ἐσοπτρίζομαι μτγν. κατοπτρίζομαι : Ἱερακλ. Ἀστ. **σχολαστικὸς θέλων εἰδέναι εἰ πρέπει αὐτῷ κοιμᾶσθαι, καμμύσας ἐσωπτρίζετο,** Ἰω.Λυδ. Ρωμ.3,1 **δι' οὗ ἄν τις ἀμυδρῶς ἐσοπτρίσαιτο τὴν πάλαι.. λαμπρότητα.**
ἐσοπτροειδής-οῦς-ές μτγν. ὅμοιος μὲ κατόπτρον.
ἔσοπτρον [τὸ] μτγν. δ. γρ. τοῦ εἴσοπτρον βλ.λ. : Μηναῖ.1,1 Ὠδ.7 **τοῦ πνεύματος ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον.**
ἐσορῶ ἰων. τ. τοῦ εἰσορῶ βλ.λ.
ἐσοῦ-ἐσόν ἀντὶ σοῦ, σόν : Πάπ. **μετ' ἐσοῦ,-ἐσὸν εἶναι.**
ἐσοῦμαι δωρ. τ. τοῦ ἔσομαι, μέλλ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.
ἐσοχάς-άδος [ἡ] μτγν. κ. νεώτ., δημ. **ζοχάδα**, συν. πληθ. **ἐσοχάδες** ἐσωτερικαὶ αἱμορροΐδες : Γαλλ. π.Εὐπορ.449,18 **ἐσοχάδας καὶ ἐξοχάδας.**
ἐσοχή [ἡ] νεώτ. εἰσοχή, κοιλότης : Παπαδ.Χριστ. Διηγ.27 **ἡ κόγχη ἐκείνη ἦτο καὶ δὲν ἦτο ἐσοχή·** ‖ πληθ. **ἐσοχαί** ἀναβαθμοὶ ἐπικλινοῦς ἐδάφους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐγείρεται τοῖχος.
ἐσοχίδαι [οἱ] νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια τελεοστέων σαρκοβόρων ἰχθύων, ζώντων εἰς τὸ γλυκέα ὕδατα.
ἐσπάριοι Ἐπιγρ. δ. γρ. τοῦ ἑσπέριοι βλ.λ.
ἐσπαρμένως ἐπίρρ. Ἡσ. « σποράδην ».
ἑσπέρα [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. μ. ἐν φρ. **καλὴ 'σπέρα**, ἰων. **ἑσπέρη**, κυρ. θηλ. τοῦ ἕσπερος [ἐξυπ. ὥρα], ὁ περὶ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου χρόνος, βράδυ : Πίνδ.Π 4,70 **βᾶμεν σὺν ἅλμᾳ ἑσπέρας** [κατὰ τὴν ἑσπέραν], Πλάτ.Φαίδ.59Ε **ἐξήλθομεν ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου ἑσπέρας**, Διγεν.Ἀκρ.198 **βασίλευσεν ὁ ἥλιος, κι ἔφθασεν ἡ ἑσπέρα·** ‖ ὁμ. **ἀπὸ ἑσπέρας εὐθὺς** ἀμέσως ἀπὸ τὴν ἑσπέραν : Θουκ.3,112· ‖ ὁμ. **ἄκρᾳ σὺν ἑσπέρᾳ** μὲ τὸ τέλος τῆς ἑσπέρας, τὴν ἔλευσιν τῆς νυκτός : Πίνδ.Π 11,18· ‖ ὁμ. **ἐπειδὴ ἑσπέρα ἦν** ἐπειδὴ ἦτο βράδυ : Πλάτ.Συμπ.223D· κ. **ἑσπέρας γιγνομένης** ἀφοῦ ἔγινε βράδυ, ἐβράδιασε : Πλάτ.Πολ.621Α· ‖ ὁμ. **περὶ ἑσπέραν βαθεῖαν** ἀργὰ τὸ βράδυ : Πλαύτ.Ἠθ.179Ε· ‖ νεώτ. κ. δημ. φρ. χαιρετισμοῦ **καλὴν ἑσπέραν,-καλὴ 'σπέρα·** ‖ ἐν τῷ πληθ. **ἑσπέραι** αἱ ἑσπεριναὶ ὧραι : Πίνδ.Ι 1,7,44 **διχομήνιδες ἑσπέραι·** **2**) νύξ : Ἰώσ.Π1 5,51 **ἔνθα μίαν ἑσπέραν αὐλισάμενος ὑπὸ τὴν ἕω πρόεισιν·** **3**) κ. μτφ. κ. νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ζωήν, γῆρας, ἡλικία καθ' ἣν συνήθ. εἶναι τὸ τέλος ἐγγύς : Ἀλεξ.228 **ὁ βίος ἑσπέραν ἄγει**, Ἀνών.π.Ἀριστλ. Ποιητ.1457b,24 **ἑσπέρα βίου·** **4**) [ἐξυπ. χώρα] τὸ πρὸς δυσμὰς μέρος τοῦ κόσμου, αἱ δυτικαὶ χῶραι : Εὐρ.Ὀρ.1260 **πρὸς ἑσπέραν φέρει·** ‖ κ. ἐμπροθ. : Ἡρ.1,82 **ἡ πρὸς ἑσπέρην** [χώρη], Θουκ. 6,2 **τὰ πρὸς ἑσπέρην**, Ἀριστλ.Μετ.345a,3 **τὴν ἀνατολὴν ποιεῖσθαι ἀφ' ἑσπέρας** [ἀπὸ τῶν δυτικῶν μερῶν], Θεόφρ.Ἀν.47 **τὰ πνεύματα πνεῖ τῆς δείλης ἀπὸ τῆς ἑσπέρας** [ἐκ τῶν δυτ. χωρῶν]· ‖ κ. μτφ. ἐπὶ πολιτικῆς ἐννοίας : Πολύβ.5,104,9 **τὰ προφαινόμενα ἀπὸ τῆς ἑσπέρας νέφη.**
ἑσπεραῖος-α-ον μσν. ἑσπέριος, ἑσπερινός : Στουδ.Θεόδ.896 **ἑσπεραία ὥρα.**
ἐσπεράντο [ἡ] νεώτ. διεθνὴς βοηθητικὴ γλῶσσα, στηριζομένη ἐπὶ τῆς βασικῆς ἀρχῆς τοῦ ἀνωτάτου ὁρίου τῆς διεθνικότητος, καθ' ἣν ἐν τῇ ἐκλογῇ τῆς λέξεως πρὸς σήμανσιν ἑνὸς διανοήματος λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν πᾶσαι αἱ σχετικαὶ λέξεις τῶν εὐρωπαϊκῶν γλωσσῶν.
ἑσπέρας [τὸ] νεώτ. λιτ. ἡ ἑσπέρα, τὸ βράδυ : **ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ ἑσπέρας.**
ἑσπερέθοντα Ἡσ. « ἕσπεραν, ἑσπέριαν ».
ἑσπερία [ἡ] κ. νεώτ. [ἐνν. χθών] ἡ πρὸς δυσμὰς τῆς Ἑλλάδος χώρα : Ἀγάθυλλ.π.Διον.Ἁλ.Ρωμ.1,49 **ἑσπερίην ἔσυτο χθόνα·** ‖ νεώτ. συνεκδ. πᾶσα ἡ δυτικὴ καὶ ἡ μέση Εὐρώπη : **ἐπανῆλθεν ἐξ Ἑσπερίας·** **2**) εἰδ. ἡ Ἱσπανία· Σουΐδ. « Ἱσπανία χώρα, ἣ καὶ Ἰβηρία καὶ Ἑσπερία »· **3**) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **ἑσπεριδῶν.**
ἑσπερίδαι [οἱ] νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἐντόμων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ἑσπεριδῶν.**
ἑσπερίδιον [τὸ] νεώτ. βοταν. ἡ πολύχωρος ῥὰξ τῶν φυτῶν τοῦ γένους κίτρον.
ἑσπεριδοειδῆ [τὰ] νεώτ. οἰκογ. ἀειθαλῶν θάμνων ἢ δένδρων τῆς τάξεως τῶν **ῥυτωδῶν** ἄ. **ἑσπερίδεια**, περιλαμβάνουσα τὰ καρποφόρα δένδρα πορτοκαλέαν, λεμονέαν, κιτρέαν κ. μανδαρινέαν, ὡς καὶ τοὺς καρποὺς αὐτῶν.
ἑσπερίζω μσν. τρώγω τὸ ἑσπερινὸν φαγητόν, δειπνῶ, ἢ διέρχομαι τὴν ἑσπέραν μετά τινος : Δωρόθ.Ἀσκητ.1741C **ἤρχοντο οὖν οἱ ξένοι καὶ ἑσπέριζον μετ' αὐτῶν·** **2**) κάμνω τὴν ἑσπερινήν μου προσευχήν.
ἑσπερίηθεν ἐπίρρ. μσν. ἐξ ἑσπέρας : Παχυμ.Γ Ἀνδρ.Παλ.211.
ἑσπερικός-ή-όν μτγν. ὁ τῆς ἑσπέρας, τῆς δύσεως : Ἰούβ.π.Ἀθήν.3,83C **ἑσπερικὸν μῆλον.**
ἑσπερινός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἑσπερνός**, κ. **σπερνός** ἑσπέριος βλ.λ.] : Ξεν.Λακ.12,6 **διατριβαὶ καὶ ἀναπαύσεις πρὸ τῶν ἑσπερινῶν γυμνασίων**, ΠΔ Λευΐτ.23,5 **ἀναμέσον τῶν ἑσπερινῶν πάσχα τῷ κυρίῳ·** **2**) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ.ὡς οὐσ. **ἑσπερινός** [ἐξυπ. ὕμνος] ἐκκλησιαστικὴ ἑσπερινὴ ἀκολουθία, οὖσα ἑσπερινὴ δέησις ἢ προκαταρτικὴ τελετὴ ἐπὶ τῇ ἐπαύριον ἑορτῇ : Γρηγέντ.616Β, Πρόδρ.2,45 **τὸ ποῦ ἦτον εἰς τὸν ἑσπερινόν, ἂς τὸν ἐκβάλουν ἔξω**, Παλαμ. Περ.Χαιρ.107,8 **τοῦ δειλινοῦ ἡ καμπάνα σημαίνει ἑσπερινός**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 15,26 **σὲ λίγο θὰ σημάνῃ ἑσπερινός·** ‖ ὁμ. ἐν λειτουργικῇ **μέγας ἑσπερινὸς** τέλεσις εἰσόδου καὶ μικροῦ ἑσπερινοῦ.
ἑσπέριος-α-ον κ. νεώτ. ἐπὶ χρόνου, πρὸς ἑσπέραν, κατὰ τὸ βράδυ, π. Ὁμ. κτ. πλεῖστον μτ. ρ. :

Ὀδ.Ο 505 **ἑσπέριος δ' εἰς ἄστυ . . κάτειμι,** αὐτ. Β 385, Πίνδ.Ν 6,66 **ἑσπέριος φλέγεν·** || ὁμ. ἑσπερίῃσι κατὰ τὰς ἑσπερινὰς ὥρας : Ὀππ.Κυν. Ι,138 **ἑσπερίῃσιν ὅτ' ἠέλιος ζυγὰ κλίνει·** || ὁμ. **ἄχρι ἑσπερίου** (ἐνν. χρόνου) μέχρι τῶν ἑσπερινῶν ὡρῶν : Ἀριστλ.Ζ Ι 619b,21· || ὁμ. **ἑσπέριοι ἀοιδαί** ᾄσματα ψαλλόμενα κατὰ τὴν ἑσπέραν : Πίνδ.Π 3,19· || κ. μτγν. **ἑσπέριος γένεσις** ἡ κατὰ τὴν ἑσπέραν γινομένη γένεσις : Βέττ.Βάλ.72,21· || ὁμ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων εἰς τὴν ἑσπέραν : Κάλβ.Βρετταν.Μοῦσ.ΙΙ **τὴν ἡσυχίαν χυμένην καὶ ἑσπέριον σκότος·** **2)** ἐπὶ τόπου, ὁ πρὸς δυσμάς, δυτικός : Ὀδ.Η 29 **ἠὲ πρὸς ἠοίων ἢ ἑσπερίων ἀνθρώπων,** Θεόκρ.7,53 **ἑσπέριοι ἔριφοι,** Ἄρατ.407 **ἑσπερίην ἅλα·** || ἐπὶ προσ. **ἑσπέριοι** οἱ ἐν ταῖς δυτικαῖς χώραις οἰκοῦντες· || ὁμ. **ἑσπέρια** (τὰ) δυσμικὰ μέρη : Θουκ.6,2 **πρὸς τὰ μεσημβρινὰ καὶ ἑσπέρια αὐτῆς,** Πλαύτ.Ἀντ. 30 **τὰ μὲν ἑῷα νέμοντες Ἀντωνίῳ, τὰ δ' ἑσπέρια Καίσαρι·** || ὁμ. Ἐπιγρ. **ἀφ' ἑσπερίης** (ἐνν. χώρης) ἐκ δυσμῶν· **3)** γλωσσ. τὸ οὐδ. **ἑσπέριον** ὡς οὐσ. τὸ κίτρον.

ἑσπερίς-ίδος (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀνώμ. θηλ. τοῦ ἑσπέριος, δυσμική, δυτική : Νόνν.Δ 6,219 **ἑσπερὶς ἅλμη·** **2)** ὡς οὐσ. ἄνθος τι εὐωδιάζον τὴν ἑσπέραν : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,17,3, Πλίν.ΦΙ 21,39 (γλωσσ. κίτραν)· **3)** ὡς ὄν. κύρ. **Ἑσπερίδες** αἱ θυγατέρες τῆς Νυκτός, περὶ ὧν ἐμυθολογεῖτο ὅτι κατῴκουν ἐπί τινος νήσου τοῦ Ὠκεανοῦ πρὸς τὴν ἑσπερίαν ἄκραν τοῦ κόσμου καὶ ἐφύλαττον τὸν περίφημον κῆπον τῶν χρυσῶν μήλων : Ἡσίοδ.Θ 215 **Ἑσπερίδας θ', αἷς μῆλα πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο,** Εὐρ.Ἱππ.742 **Ἑσπερίδων δ' ἐπὶ μηλόσπορον ἀκτάν,** Διόδ.Σ 4,27 **ἀπὸ δὲ τῆς μητρὸς Ἑσπερίδας ὀνομασθῆναι·** || δθ. **Ἑσπερίδων μῆλα** (τὰ) τὰ χρυσᾶ μῆλα τοῦ κήπου, ὃν ἐφύλαττον αἱ Ἑσπερίδες : Πάμφιλ.π.Ἀθήν.2,82D **ἑσπερίδων δὲ μῆλα οὕτως καλεῖσθαι·** **4)** **Ἑσπερίδων νῆσοι** (αἱ) αἱ Κασσιτερίδες νῆσοι : Διον.Π 563· **5)** νεώτ. φιλικὴ βραδινὴ συγκέντρωσις πρὸς διασκέδασιν· || ὁμ. νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν ἐκ τῶν **ἑσπεριδοειδῶν** περιλαμβάνον εἰκοσιπέντε εἴδη, ὧν τέσσαρα φύονται ἐν Ἑλλάδι.

ἑσπέρισμα-ατος (τὸ) (ἑσπερίζω) τὸ πρὸς ἑσπέραν φαγητόν, δεῖπνον : Φιλήμ.π.Ἀθήν.Ι,ΙΙD **ἀκρατίσματι ἀρίστῳ ἑσπερίσματι δείπνῳ.**

ἑσπερίτης (ὁ) μτγν., θηλ. -ῖτις-ιδος ὁ πρὸς δυσμὰς κείμενος : Διογ.Λ 4,27 **ἑσπερῖτις χώρα.**

ἑσπερόθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ δυσμῶν : Ἄρατ.891 **ἑσπερόθεν . . σημαίνηται.**

ἑσπερόμορφος-ον μαν. ὁ ἔχων μορφὴν ἑσπέρας, σκοτεινήν : Τζέτζ.Χιλ.ΙΙ,224 **νυκτερίου εἴδωλον δαίμονος ἑσπερόμορφον.**

ἕσπερος-ον κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἑσπέραν, ἑσπερινός : Ἰλ.Χ 318 **ἕσπερος ἀστήρ·** ἀντίθ. **ἑῷος ἀστήρ** : ΑΠ 7,670, Ἀριστλ.ΗΝ ΙΙ29b,28 **οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός·** || ὡς οὐσ. ἄνευ τοῦ ἀστήρ : Εὐρ.Ἴων ΙΙ49 **λαμπρὸν ἑσπέρου φάος·** || ἰδ. ἐπὶ τοῦ πλανήτου τῆς Ἀφροδίτης, ἐν τῇ δημ. ὁμ., ἀλλὰ μ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν νυκτερινὴν ἀνατολήν· πρβλ. Αὐγερινός : Ἐρατοσθ.Κατ.43, Κικ.Φύσ.Θε.2,20, Σολωμ.Λάμπρ.Δυὸ Ἀδέλφια 129 **τοῦ ἑσπέρου τὴν λάμψη θωρῶ νὰ προβάλῃ·** || ὁμ. **ἕσπερος θεός** (ὁ) ὁ θεὸς τοῦ σκότους, ὁ Ἅδης ἢ ὁ Θάνατος : Σοφ.ΟΤ 178 **ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ·** || ὁμ. ὡς τὸ ἑσπέριος, συνδυαζ. μτ. ρ. : Ὑμν.Ὁμ.19,14,Τίμ.Λοκρ.96Ε **ἕσπερος γίγνεται·** **2)** ὡς οὐσ. ἑσπέρα, βράδυ : Ὀδ.Α 423 **μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε,** Ἡσίοδ.Ἔργ.552 **ποτὶ ἕσπερον** (πρὸς ἑσπέραν, πρὸς τὸ βράδυ)· || κ. ἑτερόκλ. πληθ. : Ὀδ.Ρ 191 **ποτὶ ἕσπερα,** ΑΠ 5,304 **ὑφ' ἕσπερα·** || ὁμ. **ἡ ἕσπερος** : Ἀπολλ.Ρ 4,1290 **ἐρεμνὴ ἕσπερος·** || κ. μτφ. ἐπὶ ἡλικίας : ΑΠ 5,232 **τί δ' ἕσπερός ἐστι γυναικῶν;·** **3)** ὁ πρὸς δυσμάς : Αἰσχ.Πρ.350 **ἕσπεροι τόποι,** Διον. Περ.63 **ἕσπερος ὠκεανός·** || ὁμ. **ἕσπερος** (ἐνν. γῆ)· ἡ πρὸς δυσμάς : Καλλίμ.Δηλ.174 **ἀφ' ἑσπέρου,** Διον.Περ.335 **πρὸς ἑσπέρου·** || **ἑσπέρου κέρας** ἀκρωτήριον τῆς Ἀφρικῆς : Πτολ.Γεωγρ.4,6,2· **4)** ὡς ἐπίθ. ὁ Ἥλιος : Νεχέφ.π.Βέττ.Βάλ.154,29.

ἑσπερώνω μσν. περνῶ τὸ βράδυ ἢ καταλαμβάνομαι ὑπὸ τῆς ἑσπέρας : Χρον.Μορ.5052 **ἐκεῖ ἑσπερῶσαν κι ἔμειναν ἐκείνην τὴν ἑσπέραν.**

ἐσπευσμένως (σπεύδω) ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ σπουδῆς, ταχέως : Διον.Ἀλ.Δημ.54 **ταῦτα ἐσπευσμένως εἰπέ, ταῦτα ἀναβεβλημένως,** Ἰώσ. ΙΑ 5,6,3 **ἐσπευσμένως πίνοντες,** Ἀρρ.Ἐπίκτ.Ι,20,12 **περὶ τὰ ἀδιάφορα ἐσπευσμένως ἔχεις.**

ἐσπιράντο νεώτ. (ἰταλ.) ὡς μουσ. ὅρος, βαθμιαία ἐκπνοή, ἤρεμον σβήσιμον τῆς φωνῆς.

ἐσπιφράναι ἀπαρφ. πιθ. εἰσφρεῖν ἢ εἰσφέρειν.

ἐσπλαχνία (ἡ) δημ. εὐσπλαγχνία βλ.λ. : Βαλαωρ. Φροσ.Ι,143 **τὸ ζητῶ γιὰ χάρη, γιὰ ἐσπλαχνία,** Χρηστομ.Κερέν.Κ 81 **αἰσθάνθηκ' ἕνα κῦμα ἀπὸ ἐσπλαχνία νὰ ξεχειλίζῃ μέσα του.**

ἐσπλαχνίζομαι δημ. εὐσπλαγχνίζομαι βλ.λ.: Βαλαωρ.Φροσ.Ι,518.

ἐσπλαχνικός-ή-ό δημ. εὐσπλαγχνικός βλ.λ. : Βαλαωρ.2,371 **γιὰ μιὰ ματιά σου ἐσπλαχνικὴ σοῦ δίδω ὅ τι κι ἂν ἔχω·** ἐπίρρ. **-ά.**

ἔσπλαχνος-η-ο δημ. εὔσπλαγχνος βλ.λ.

ἐσπλέω ἰων. τ. τοῦ εἰσπλέω βλ.λ.

ἔσπομαι μτγν. ἐπ. τ. τοῦ ἕπομαι βλ.λ.

ἑσπόμην ποι. ἀπρφ. **σπέσθαι,** ἀόρ. β' τοῦ ἕπομαι βλ.λ. : Ἰλ.Μ 398.

ἔσπον, ἀόρ. β' τοῦ ἐνέπω βλ.λ., μ. ἐν β' πληθ. προστ. : Ἰλ.Β 284 **ἔσπετε . . Μοῦσαι.**

ἐσπουδασμένως ἐπίρρ. μτχ. παθ. παρακ. σπουδαίως, σοβαρῶς : Πλάτ.Σίσ.390C **σοί τε οὐκ ἐσπουδασμένως ἀποδεδεῖχθαι·** **2)** μετὰ ζήλου : Στράβ.10,3,5 **καὶ αὐτὸς ὁ ἐσπουδασμένως οὕτως ἐπαινέσας αὐτόν·** **3)** μετὰ σπουδῆς, ταχέως, ἐσπευσμένως : Ἡλιόδ.Αἰθ.Ι,27 **εἰστρέχει λίαν ἐσπουδασμένως.**

ἐσπρεμμίττεν Ἐπιγρ. Κρήτ. τ. ἐκπρεμνίζειν βλ.λ.

ἔσπω δ. τ. τοῦ ἕπω βλ.λ.

ἐσρήγνυμι ἰων. τ. τοῦ εἰσρήγνυμι βλ.λ.

ἔσρος (ἐσρέω) λ. πεπλασμ. ὡς ἔτυμ. τοῦ ἔρως βλ.λ. : Πλάτ.Κρατ.420Β.

ἔς Ἐπιγρ. πρόθ. ἐκ ἢ ἐξ.· Ἐπιγρ. **ἐς τῷ οἴκῳ, ἐς τᾷ ζᾷ, ἐς τῷ κάπῳ.**

ἕσσα ἐπ. ἐνεργ. ἀόρ. α' τοῦ ἕννυμι βλ.λ., ἀπρφ. **ἕσσαι,** μτχ. μέσ. ἀόρ. α' **ἑσσάμενος.**

ἔσσα αἰολ. κ. δωρ. μτχ. θηλ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἔσσαι δ.γρ. τοῦ ἕσαι, ἀπαρφ.ἀόρ.α' τοῦ ἵζω βλ.λ.

ἑσσάμενοι Ἐπιγρ. μτχ. μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ἕννυμι βλ.λ. : **βωμὸν ἑσσαμένους.**

ἔσσαμον (τὸ) Ἐπιγρ. ἔναιμον.

ἔσσαν αἰολ.τ. τοῦ ἦσον, γ' πληθ. παρατ. τοῦ εἰμί.

ἔσσαν δ.γρ. τοῦ οὖσαν, μτχ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ. : Θεόκρ.28,16 **ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθονός.**

ἐσσάρχι δ.γρ. τοῦ ἐξάρχει γ' ἑν. τοῦ ἐξάρχω βλ.λ.

ἔσσαφο δημ. τὸ φυτὸν θρύμπη βλ.λ.

ἐσσέγραφεν Ἐπιγρ. ἐξεγράφησαν, γ' ἑν. παθ. ἀόρ. τοῦ ἐγγράφω βλ.λ.

ἐσσεδάριος (ὁ) (λατ.) Ἐπιγρ. ὁ ἁρματομάχος.

ἐσσεῖμεν Ἐπιγρ. ἐξεῖναι, ἀπαρφ. τοῦ ἔξειμι.

ἐσσεῖται γ' ἑν. τοῦ ἐσσοῦμαι, δωρ.μέλλ. τοῦ εἰμί.

ἐσσέντσα (ἡ) (ἰταλ.) νεώτ. κ. δημ. (ὡς τεχν. ὅρος) πᾶν πυκνὸν ἀλκοολικὸν διάλυμα ἀρωματικῶν ὑλῶν, οὗ χρῆσις γίνεται διὰ παρασκευὴν ἀρωμάτων ἢ δι' ἀρωμάτισιν ποτῶν ἢ γλυκισμάτων κττ.

ἐσσέσθειν Ἐπιγρ. ἔσεσθαι, ἀπαρφ. τοῦ ἔσομαι, μέλλ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἔσσκυα ἐπ. ἐνεργ. ἀόρ. α' τοῦ σεύω βλ.λ.
ἐσσῆαι Ἡσ. « ἐκχέαι ».
ἔσσην ΕΓουδ. « ὁ βασιλεὺς ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ τῶν μελισσῶν· Ἰωνικὴ δὲ ἡ λέξις καὶ σημαίνει πρόβουλος»: συνήθ. τ. ἐσσὴν βλ.λ.
ἐσσή ῆνος(ὁ) ὁ βασιλεὺς τῶν μελισσῶν:ΕΜ 383,31· **2)** μτφ. ἡγεμών, ἀνώτατος ἄρχων : Καλλ.Δία 66 **οὔ σε θεῶν ἐσσῆνα πάλιν θέσαν· 3)** είδ. ἐν Ἐφέσῳ **ἐσσῆνες, οἱ ἱερεῖς τῆς Ἀρτέμιδος,** ὅθ. ἐν Ἐπιγρ. κτ. μτχ. **ἐσσηνεύσας** : Παυσ.8,13,1 **τοὺς τῇ Ἀρτέμιδι ἱστιάτορας τῇ Ἐφεσίᾳ γινομένους, καλουμένους δὲ ὑπὸ τῶν πολιτῶν ἐσσῆνας· 4)** μτφ. Ἡρωδιαν.17,6 « ἐσσήν, ὁ οἰκιστής »· **5)** (πιθ. ἐξ ἄ. ἐτυμ.) **ἐσσῆνες** Εὐστ.Ὀδ.1625,36 « ἐσσῆνες δὲ καλοῦνται ἡλικία τις (αἰγῶν) »· **6)** μτγν. (ἐκ τοῦ ἑβρ. hôsen) ὕφασμα ἐν χρ. διὰ τὰ ἐνδύματα τῶν Ἰουδαίων ἱερέων, ἄ. ἑλληνιστὶ λόγιον· Ἰώσ.ΑΙ 3,7,5 « ἐσσὴν μὲν καλεῖται, σημαίνει δὲ τοῦτο κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶτταν λόγιον ».
ἐσσηνεύω Ἐπιγρ. ἔχω τὸ ἱερατικὸν ἀξίωμα τοῦ ἐσσῆνος βλ.λ.3Ι.
ἐσσηνία (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐσσῆνος βλ.λ.3Ι.
ἐσσήτιοι Ἡσ. « μάντεις ».
ἔσσι αἰολ. γ' πληθ ἐν. τοῦ εἰμὶ βλ.λ. : Ἐπιγρ. **τὰ σκεύεά ἔσσι δαμόσια.**
ἐσσί ἐπ. κ. δωρ. β' ἐν. τοῦ εἰμί βλ.λ.
ἐσσία δωρ. πυθαγ. τ. τοῦ οὐσία βλ.λ. : Πλάτ. Κρατ.401C **ἐν τούτῳ, ὃ ἡμεῖς οὐσίαν καλοῦμεν, εἰσὶν οἳ ἐσσίαν καλοῦσιν, οἳ δ' αὖ ὠσίαν.**
ἔσσιμος (ὁ) πάπ. δ. γρ. τοῦ ἔνσιμος βλ.λ.
ἐσσίνευσεν Ἡσ. « ἐσίμηνεν ».
ἐσσίταλα Ἡσ. « πρόσοδος, ἐμπολή ».
ἐσσίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτόν, ἐξ οὗ ὁ τελλυριοῦχος ἄργυρος.
ἔσσο β' ἐν. παθ. παρακ. τοῦ ἕννυμι βλ.λ. : Ἰλ.Γ 57 **ἦ τέ κεν ἤδη λάϊνον ἕσσο χιτῶνα κακῶν ἕνεχ',** ὅσσα ἔοργας.
ἔσσομαι ἐπ. κ. αἰολ. μέλλ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.
κσσόν Ἡσ. « ἱμάτιον ».
ἐσσόριον (τό) Ἐπιγρ. ἐνσόριον βλ.λ.
ἐσσοῦμαι-όομαι ἰων. τ. τοῦ ἡσσάομαι βλ.λ.
ἔσσυμαι παθ. παρακ. τοῦ σεύω βλ.λ.
ἐσσύμενος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ σεύω βλ.λ. μτ. τονισμοῦ κ. σημ. ἐνεστ., ὁ σπεύδων, ὁρμητικός, πρόθυμος : Ἰλ.Ζ 518 **ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,** Πίνδ.Π 4,135 **ἐσσύμενοι δ' εἴσω κατέσταν·** || μτ. γεν. ὁ πρόθυμος εἴς τι, ὁ ἐπιθυμῶν τι : Ἰλ.Ω 404 **ἐσσυμένους πολέμου·** ὁμ. μτ.ἀπαρφ. : Ἰλ.Λ 717 **ἐσσυμένους πολεμίζειν,** Πίνδ. ἀπ.107,5 **ἐσσύμενος ἐλαύνειν.**
ἐσσυμένως ἐπίρρ. ἐν σπουδῇ, ὁρμητικῶς : Ἰλ. Ο 698 **ἐσσυμένως ἐμάχοντο,** Ὀδ.Ξ 347.
ἔσσυο β' ἐν. παρακ. ἢ ἐπ. παθ. ἀορ. β' τοῦ σεύω βλ.λ.
ἐσσυρευτόν Ἡσ. « βλασυρόν, δοκερόν ».
ἐσσύτερον Ἡσ. « ἰσχυρότερον ».
ἔσσυτο γ' ἐν. παρακ. ἢ ἐπ. παθ. ἀορ. β' τοῦ σεύω.
ἔσσωμαι παθ. παρακ. τοῦ ἐσσοῦμαι βλ.λ.
ἔσσων-ον-ος-ον ἰων. τ. τοῦ ἥσσων βλ.λ.
ἔσσωπος (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν θρύμπη βλ.λ.
ἔστα Ἡσ. « ἐνδύματα ».
ἔστᾰκα μτβ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἐστάκαντι ἑστήκασιν, γ' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι.
ἐστάλᾰτο ἰων. πληθ. παθ. ὑπερσ. τοῦ στέλλω βλ.λ. : Ἡσίοδ.Α 288 **χιτῶνας ἐστάλατο.**
ἐσταλωπία (ἡ) Ἡσ. « ἀγορὰ ἱματισμῶν παρὰ Ταραντίνοις ».
ἔσταμεν α' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἐστάμεν-άμεναι ἐπ. ἀπαρφ. παρακ. τοῦ ἵστημι.
ἔσταν αἰολ. κ. ἐπ. γ' πληθ. ἐνεργ. ἀορ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑσταότες ἐπ. μτχ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστᾰότως ἐπίρρ. ἐπὶ ποδός : Ἰλ.Τ 79 **ἑσταότως μὲν καλῶς ἀκουέμεν** (διορ. ἑσταότος).
ἕστᾰσαν γ' πληθ. ὑπερσ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἔστᾰσαν γ' πληθ. ἀορ. α' τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστᾶσι γ' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἕστατε β' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἕστατον γ' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἐσταυρωμένος-η-ον κ. νεώτ., δημ. κ. **σταυρωμένος** ὁ ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καθηλωμένος· || κυρ. ὡς οὐσ. **Ἐσταυρωμένος** (ὁ) ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ἐν ὑπονοουμένῃ ἀναφορᾷ πρὸς τὴν ἐπὶ τοῦ σταυροῦ καθήλωσιν αὐτοῦ : Παλαμ.Περ.Χαιρ.53,3 **εἶν' ὁ πόνος ποὺ πονεῖ κι ὁ Ἐσταυρωμένος.**
ἔστε προστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.
ἔστε, δωρ. **ἔστε,** λοκρ. **ἔντε** βοιωτ. **ἔττε,** Ἐπιγρ. κ. **εἴστε** μόριον ἀπαντῶν π. τοῖς μεθομηρικοῖς ἐπ., π. τραγ. κ. π. πεζοῖς (οὐχὶ π. Πλάτωνι) ἕως, ἕως ὅτου, μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὅν.., ἐν συντάξει μτ. ὁριστ. ἀορ. ἐπὶ πραγμάτων γενομένων εἰς τὸ παρελθόν : Αἰσχ.Πρ.457 **ἄτερ γνώμης τὸ πᾶν ἔπρασσον ἔστε δή σφιν ἀντολὰς ἐγὼ ἄστρων ἔδειξα,** Ξεν.Ἀν.3,4,49 **παίουσι τὸν Σωτηρίδαν ἔστε ἠνάγκασαν πορεύεσθαι·** || ὁμ. μτ. ὑποτακτ. ἀορ. κ. τοῦ **ἂν** κατόπιν ἀρκτικῶν χρόνων, ἐπὶ πραγμάτων μελλόντων : Αἰσχ.Πρ.378 **ἐγὼ δὲ τὴν παροῦσαν ἀντλήσω τύχην ἔστ' ἂν Διὸς φρόνημα λωφήσῃ χόλου,** Ξεν.Ἀν.5,1,4 **περιμένετε ἔστ' ἂν ἐγὼ ἔλθω,** Ἐπιγρ. **ἔντε . . κ' ἀποτείσῃ·** || ὁμ. ἀορίστως **ἔστε κε** μέχρι τοῦ χρόνου καθ' ὅν : Θεόκρ.5,22 **ἔστε κ' ἀπείπῃς·** || μετ' ἀορ. εὐκτ. κατόπιν ἱστορ. χρόνων, ἕως ὅτου : Ξεν.Ἀν. 5,5,2 **ἐπιμεῖναι ἐκέλευσαν ἔστ' ἂν βουλεύσαιντο** (ἰσοδύναμον μὲ τὸ ἔστ' ἂν κ. ὑποτακτ.)· || ὁμ. **ἔστ' ἂν** ἐκφεραμένου οὕτω τοῦ λόγου πλαγίως : Λόγγ.4,5 **αὐτὸς ἔφη παραμενεῖν ἔστ' ἂν τοὺς βότρυς ποιήσωσι γλεῦκος·** || ὁμ. **ἔστ' ἂν** μτ. ἱστορ. χρόνων : Ἡρ.8,4 **ἐδέοντο Εὐρυβιάδεω προσμεῖναι ἔστ' ἂν αὐτοὶ τέκνα.. ὑπεκθέωνται·** || ὁμ. ἐν πλαγίῳ λόγῳ μετ' ἀπρρφ.ἀορ. ἰσοδυνάμου μὲ εὐκτ. : αὐτ.7,171 **ἔστε αὐτὴν νέμεσθαι Κρῆτας** (ἔστε.. νέμοιντο), Ἀρρ.Ἀν.2,1,3 **ἔστε Δαρεῖον γνῶναι** (ἔστε Δαρεῖος γνοίη)· || ὁμ. ἀντὶ τοῦ **ἔστ' ἂν** μτ. ὑποτ. : Ἀρρ.Κυν.2,4,25· || ὁμ. μτ. ὁρ. παρατ. : Ἀπολλ.Ρ 4,849 **ἔστ' ἀφίκανεν· 2)** ἐφ' ὅσον, ἐν ὅσῳ, ἐνῷ, μεθ' ὁριστ. παρατ., ἐπὶ πραγμάτων συμβάντων ἐν τῷ παρελθόντι : Θέογν.959 **ἔστε μὲν.. ἔπινον, ἡδὺ τέως ἐδόκει,** Ξεν.Ἀν.3,1,19 **ἔστε μὲν αἱ σπονδαὶ ἦσαν, οὔποτε ἐπαυόμην·** || ὁμ. μεθ' ὑποτ. ἐνεστ. κ. τοῦ **ἄν,** ἐπὶ μελλόντων : Ξενοφ.6,4 **ἔστ' ἂν ἀοιδάων ᾖ γένος Ἑλλαδικῶν·** || ὁμ. μτ. ὑποτ. παρακ. (=ἐνεστ.) : Ἡρ.8,142 **ὑμῖν Λακεδαιμόνιοι ἐπαγγέλλονται γυναῖκας ἐπιθρέψειν, ἔστ' ἂν ὁ πόλεμος ὅδε συνεστήκῃ·** || ὁμ. ἐπὶ παρόντος χρόνου : Ἐμπ.42,2· || ὁμ. μτ. εὐκτ. ἐνεστ., ἡγουμένου ἱστορικοῦ χρόνου : Ξεν.Ἀν.3,3,5 **ἐδόκει τοῖς στρατηγοῖς βέλτιον εἶναι τὸν πόλεμον ἀκήρυκτον εἶναι, ἔστ' ἐν τῇ πολεμίᾳ εἶεν·** || ὁμ. μτ. ὑποτ. ἀορ. κ. τοῦ **ἂν** : Ξεν.Ἀπομν.3,5,6 **ἔστ' ἂν πολεμίους δείσωσι κελευόμενα πάντα ποιοῦσι· 3)** ἐπίρρ. ἕως, μέχρι, ἐπὶ χώρου, διαστήματος : Ξεν.Ἀν.4,5,6 **βόθροι ἐγίγνοντο μεγάλοι ἔστε ἐπὶ τὸ δάπεδον,** Θεόκρ.7,67 **ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν** (ἔστ' ἐπὶ πῆχυν, μέχρι πήχεως)· || ὁμ. ἐπὶ χρόνου : Ἀρρ.Ἀν.7,25,2 **ἔστε ἐπὶ κνέφας,** Ἐπιγρ. **εἴστε εἰς Θεύχαριν ἄρχοντα,** Λουκ.Πλ.3· **4)** κ. ὡς πρόθεσις, μτ. αἰτ. ἐπὶ διαστήματος, μέχρι, μέχρι τοῦ : Ἐπιγρ. **ἔστε τὸν ὅρον, ἔστ. καὶ τὰν φάραγγα,** Ἀρρ.Ἰνδ.2,2 **παρατείνει ἔστε τὴν θάλασσαν·** || ὁμ. ἐπὶ χρόνου, μέχρι, μέχρι τοῦ : Ἐπιγρ. **ἔστε καὶ τὸν νῦν χρόνον,** αὐτ. **ἔστε καὶ τὰν τριακάδα τοῦ Ἀλσείου.**
ἐστεῖσαι Ἐπιγρ. πιθ. ἀντὶ ἐκτείσειε.

ἔστκισις Ἐπιγρ. Ἀρκαδ. ἔκτεισις βλ.λ.
ἑστεκνοῦμαι-όομαι Ἐπιγρ. τοῦ ἐκτεκναῦμαι, φέρω τὸ ἔμβρυον κανονικῶς μέχρι τῆς στιγμῆς τῆς γεννήσεως.
ἔστελσεν αἰολ. Ἡσ. « ἔστειλεν ».
ἐστεμμένος-η-ον νεώτ. ὁ φέρων στέμμα, διάδημα βασιλικόν· || ἀπλ. **οἱ ἐστεμμένοι** αἱ βασιλεῖς· **2)** ὁμ. ὁ τυχὼν στεφάνου, στεφανωθείς, βραβευθεὶς διὰ στεφάνου : **ποιητὴς-ἀθλητὴς ἐστεμμένος.**
ἐστενωμένως (στενόω) ἐπίρρ. μσν. ἐν στενῷ χώρῳ, στενά : Εὐστρ.Α'Υστ.199,2.
ἑστέρες (οἱ) νεώτ. χημ. ὀργ. ἑνώσεις λαμβανόμεναι δι' ἀλληλεπιδράσεως ἀλκοολῶν καὶ ὀξέων.
ἑστερικαί (αἱ) αἱ ὑπὸ τῶν Μακεδόνων καλούμεναι τραπεζῆες κύνες : Στέφ.Β ἐν. λ. Βορμίσκος.
ἑστεροδόκη (ἡ) νεώτ. θήκη, εἰς ἣν προσαρμόζεται καὶ στερεοῦται ὁ ἔστωρ βλ.λ.
ἑστεροποίησις-εως (ἡ) χημ. μεταβολὴ εἰς ἑστέρας βλ.λ.
ἑστεροποιῶ-έω νεώτ. χημ. μεταβάλλω ἀλκοόλην ἢ ὀξὺ εἰς ἑστέρα βλ.λ.
ἐστεκτέκνωται Ἐπιγρ. παρακ. τοῦ ἐστεκνοῦμαι.
ἔσθη Ἡσ. « στολή. Κύπριοι ».
ἔστηκα παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστήξω κ. ἑστήξομαι μέλλ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἔστησα ἀόρ. α' τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἔστην ἀόρ. β' τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστηκότως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. σταθερῶς : Φιλόδ.Ρητ.1,70S **ἑστηκότως καὶ βεβαίως.**
ἑστήρ-έρος (ὁ) νεώτ. χημ. ἑν. τοῦ ἑστέρες βλ.λ.
ἐστηριγμένως ἐπίρρ. σχόλ. μετὰ στηρίξεως, στηρικτά : Σχόλ.'Οπ.'Αλ.2,395.
ἔστησα ἐνεργ. ἀόρ. α' τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστηώς μτχ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστήωσι γ' πληθ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ.
ἑστία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. **ἱστίη**, λακρ. **ἱστία**, τὸ μέρος ἔνθα ἀνάπτεται τὸ πῦρ ἐν τῷ ἐσωτερικῷ τῆς οἰκίας πρὸς θέρμανσιν, γωνιά, τζάκι : Αἰσχ.Αγ.1056 **ἑστίας μεσόμφαλος**, αὐτ.άπ.362,3 **ἐν στέγῃ τις ἥμενος παρ' ἑστίᾳ**, Παπαδ.Χρ σ.Τεμπ.24 **ἡ ἑστία σπανίως ἦτο ἀναμμένη**· || ὁμ. νεώτ. **ἑστία πυροβόλου ὅπλου** τὸ σημεῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου παράγεται σπινθήρ· || θθ. τὸ ἱερὸν ἕδος τῶν οἰκογενειακῶν θεοτήτων, ὃ ἐχρησιμοποίουν ὡς ἄσυλον αἱ ἱκέται : Πίνδ.άπ.81 **καθῆσθαι παρ' ἑστίᾳ**, Θουκ. 1,136 **ἐπὶ τὴν ἑστίαν καθίζεσθαι**· || π. 'Ομ. κ. ἐν σχήματι ὅρκου διαβεβαιωτικῶς : 'Οδ.Ξ 159 **ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα θεῶν.. ἱστίη τ' 'Οδυσῆος**· **2)** συνεκδ. ὁ οἶκος, ἡ κατοικία, ὁ οἰκογενειακὸς κύκλος : Πίνδ.Ο 1,11 **μάκαιραν Ἱέρωνος ἑστίαν**, Αἰσχ.Χο.264 **ὦ σωτῆρες ἑστίας πατρός**· κ. ἐπὶ ἀποίκου : Ἐπιγρ. **καταλείποντα ἐν τᾷ ἱστίᾳ παῖδα ἡβάταν**, - συζυγικὴ **ἑστία**· || κ. μτφ. ἡ ὑστάτη κατοικία, ὁ τάφος : Σοφ.ΟΚ 1728 **τὰν χθονίαν ἑστίαν ἰδεῖν**· **3)** μτφ. ἡ οἰκογένεια : Ἡρ.1,176 **οἱ πολλοί, πλὴν ὀγδώκοντα ἱστιέων**, αὐτ.6,86 **ἱστίη οὐδεμία νομιζομένη εἶναι Γλαύκου**· **4)** νεώτ. μτφ. ὁ τόπος τῆς δημιουργίας, τῆς παραγωγῆς : **ἡ ἑστία τῶν φώτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ**· || ὁμ. τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἀναπτύσσεται καὶ ἐξαπλοῦται τὸ κακόν, τὸ νόσημα : **ἡ ἑστία τῆς ἐπιδημίας τοῦ νοσήματος**· **5)** θυσιαστήριον, βωμός, ὡς τὸ ἐσχάρα : Αἰσχ.'Επτ.275 **μήλοισιν αἱμάσσοντας ἑστίας θεῶν**, Σοφ.ΟΚ 1495 **βούθυτος ἑστία**· || εἰδ. ἐπὶ τοῦ ἐν Δελφοῖς ἱεροῦ : Εὐρ.'Ιων 462 **γᾶς μεσόμφαλος ἑστία**, Σοφ.ΟΤ 965 **Πυθόμαντις ἑστία**· || ὁμ. **ἡ κοινὴ ἑστία** ὁ δημόσιος βωμὸς χρησιμεύων ὡς ἄσυλον εἰς τοὺς πρόσφυγας : 'Αριστλ.Πολιτ.1322b,28 **ἀπὸ τῆς κοινῆς ἑστίας ἔχουσι τὴν τιμήν**· κ.π.'Αππ.Καρχ.84 **πολιτικὴ ἑστία** (ἡ κοινὴ ἑστία)· || ὁμ. **κοινὴ ἑστία** ἡ δημοσία τράπεζα : Πολύβ.29,5,6 **ἐδέξαντο τοὺς πρεσβευτὰς ἐπὶ τὴν κοινὴν ἑστίαν**, Ἐπιγρ. **καλέσαι τινὰς ἐπὶ ξένια εἰς πρυτανεῖον εἰς τὴν κοινὴν ἑστίαν**· || φρ. ἐν Ἐπιγρ. **μυηθεὶς ἀφ' ἑστίας** ἐπὶ τάξεως μυηθέντων εἰς τὰ Ἐλευσίνια· **6)** μτφ. ἐπὶ πόλεων, αἵτινες ἐθεωροῦντο ἡ ἑστία τοῦ κράτους ὡς μητροπόλεις : Πολύβ.5,58,4,Διόδ.Σ 4,19 **ἑστία καὶ μητρόπολις**· || ἐπὶ τῆς Δήλου : Καλλ.Δηλ.325 **ἱστίη ὦ νήσων**· **7)** εἰδ. π.Πυθαγ. ἐπὶ τοῦ κεντρικοῦ πυρὸς τοῦ σύμπαντος : Φιλόλ.7· || κ. ἐπὶ τῆς γῆς : Εὐρ.άπ.938 **καὶ γαῖα μῆτερ ἑστίαν δέ σ' οἱ σοφοὶ βροτῶν καλοῦσιν ἡμένην ἐν αἰθέρι**· **8)** μτφ. ἐπὶ τῆς καρδίας ὡς ἑστίας τοῦ σώματος: 'Αριστλ.ΖΜ 670a,25 **καρδία μὲν οὖν καὶ ἧπαρ πᾶσιν ἀναγκαῖα τοῖς ζῴοις** (δεῖ γὰρ εἶναί τινα οἷον ἑστίαν)· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἥπατος ὡς ἑστίας πυρετοῦ : Γαλ.15,742· **9)** μτφ. κ. ἐπὶ τοῦ ἤθους : Πλούτ.'Ηθ.52Α **ἰδίαν ἑστίαν ἤθους οὐκ ἔχειν**· **10)** ὡς κύρ. ὄν. θεᾶς **Ἑστία**, ἰων. **Ἱστίη**, **Ἑστίη**, βοιωτ. **Ἱστιαία**, θεὰ τῆς ἑστίας : Ὕμν.'Αφρ.22· || θυγάτηρ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας : Ἡσίοδ.Θ 454 **Ῥεία δ' ὑποδμηθεῖσα Κρόνῳ τέκε φαίδιμα τέκνα, Ἱστίην, Δήμητρα**· || ὡς προστάτις τοῦ οἴκου, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς πολιτείας, τιμωμένη μὲ προσφορὰς τῶν πρώτων ἀπαρχῶν εἰς πᾶσαν δημοσίαν τελετήν : 'Ορφ.'Υμν.83· κ. παροιμ.π.'Αριστφ.Σφ.846 **ἀφ' ἑστίας ἄρχεσθαι** ἐκ τῶν κρειττόνων ἢ ἐκ τῶν οἰκείων· || ὁμ. ἡ **Ἑστία γελᾷ** ἐπὶ τοῦ ἐν τῇ ἑστίᾳ θορυβοῦντος πυρός : 'Αριστλ. Μετ.369a32· **11)** Ἐπιγρ. τίτλος ἱερείας, ἱέρεια : **ἑστία Λυσιὰς Μενοιτίου.**
ἑστιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἑστίαν, ὁ τῆς ἑστίας· || νεώτ. εἰδ. φυσ. **ἑστιακὴ ἀπόστασις** (ἡ) ἡ ἐλαχίστη ἀπόστασις τοῦ γεωμετρικοῦ κέντρου τῆς ἐπιφανείας τοῦ φεγγοβόλου στερεοῦ τῆς φωτιστικῆς πηγῆς πρὸς τὸ κέντρον τοῦ φακοῦ ἢ τὴν τομὴν τοῦ διοπτρικοῦ τυμπάνου τῶν φάρων· || ὁμ. ναυτ. **ἑστιακὸν ἐπίπεδον** (τὸ) τὸ διὰ τῆς ἑστίας τοῦ φάρου διερχόμενον ὁριζόντιον ἐπίπεδον, ἑκατέρωθεν τοῦ ὁποίου κατανέμεται τὸ φῶς τῶν φάρων, κατὰ γωνίαν ἴσην μὲ τὸ ἥμισυ τῆς κατακορύφου ἀπονεύσεως· || ὁμ. **ἑστιακὸν ὕψος** (τὸ) τὸ ὑπὲρ τὴν θάλασσαν ὕψος τοῦ ἑστιακοῦ ἐπιπέδου, ἀπὸ τῆς ἀνωτάτης πλήμμης λογιζόμενον.
ἑστίαμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. τὸ παρεχόμενον ἐν ἑστιάσει, φίλευμα : Εὐρ.ΙΤ 387 **τὰ Ταντάλου θεοῖσιν ἑστιάματα**· || συνεκδ. τροφή, φαγητόν : Πλάτ. Νόμ.935Α **ἐμπιπλὰς ὀργὴν κακῶν ἑστιαμάτων.**
ἑστιάμων (ὁ) δ.γρ. τοῦ ἑστιοπάμων βλ.λ.
ἑστιάρχης (ὁ) μτγν. ὁ ἐπιστατῶν ἐν συμποσίῳ, συμποσιάρχης : Πλούτ.'Ηθ.643D **δεῖπνα.. ἑστιάρχας βασιλεῖς ἔχοντα.**
ἑστίαρχος (ὁ) μτγν. ὁ ἑστιάρχης βλ.λ.:Πολυβ.8,104.
ἑστιαρχῶ-έω μτγν. εἶμαι συμποσιάρχης, συμποσιαρχῶ : Λουκ.'Ερωτ.10 **κἀκείνην μὲν τὴν ἡμέραν εἱστιάρχουν ἐγώ**, Ἐπιγρ.
ἑστιάς-άδος (ἡ) μτγν. μ. ἐν πληθ. **ἑστιάδες** (αἱ) ἱέρειαι ἐν τῷ ναῷ τῆς θεᾶς Ἑστίας : Πλούτ.'Αντ. 21 **ἑστιάδων παρθένων παρουσῶν.**
ἑστίασις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ἑστιᾶν τινα, συμπόσιον, εὐωχία : Θουκ.6,46 **αἰτησάμενοι ἐσέφερον ἐς τὰς ἑστιάσεις ὡς οἰκεῖα ἕκαστοι**, Πλάτ.Πολ.612Α **ὑπὸ τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων ἑστιάσεων**, Δαμάσκ.Ν 175,1· || ὁμ. κ. μτφ. : Πλάτ.Τίμ.27Β **λόγων ἑστίασις**· || φρ. **ἑστίασις συμφορητός** συμπόσιον δι' ἐράνου : 'Αριστλ. Πολιτ.1286a,29· **2)** ἐν Ἀθήναις τακτική τις λειτουργία τῆς πολιτείας, δημόσιον συμπόσιον ἢ γεῦμα διδόμενον ὑπὸ πολίτου εἰς τοὺς συμφυλέτας αὐτοῦ : 'Αριστλ.Πολιτ.1321a,37 **τῶν περὶ τὰς ἑστιάσεις μετέχων ὁ δῆμος καὶ τὴν πόλιν ὁρῶν κοσμουμένην.. ἀναθήμασι.**

ἑστιατήρ Ἡσ. « ὁ δοκιμαζόμενος ».

ἑστιᾱτήριον (τὸ) μτγν. ὁ τόπος ὁ ὡρισμένος διὰ νὰ γίνωνται αἱ ἑστιάσεις : Φιλόστρ.Σοφ.2,23 **τῷ ἐν τῷ ἱερῷ ἑστιατηρίῳ.**

ἑστιᾱτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ συμπόσιον, συμποσιακός: Ἀντίπ.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,43 **φίλων ἐπιπλοκάς ἑστιατικάς·** **2)** Ἐπιγρ. τὸ αὐδ. **ἑστιατικόν** ὡς ουσ. ἐν Δήλῳ ποσὸν χρημάτων πραωρισμένον διὰ δημόσια συμπόσια.

ἑστιατορεῖον (τὸ) δ.γρ. τοῦ ἑστιατόριον βλ.λ.

ἑστιατορία (ἡ) μτγν. Ἡσ. « εὐωχία »· **2)** τροφῆς ἐπιχορήγησις : ΠΔ Βασ.4,25,30 **καὶ** ἡ **ἑστιατορία αὐτοῦ ἑστιατορία διὰ παντὸς ἐδόθη αὐτῷ ἐξ οἴκου τοῦ βασιλέως·** **3)** δειπνητήριον : Ἀντιόχ.Πανδέκτ.1038Α ἡ **ἑστιατορία τῶν τριῶν παίδων·** **4)** ἑορτὴ μετ' εὐωχίας : ΠΔ Δαν.5,23, Πάπ. **ἑστιατορία γερδίων.**

ἑστιατόριον (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ἱστιητόριον,** ραδ. **ἱστιατόριον** ὁ τόπος ἔνθα γίνονται αἱ ἑστιάσεις, τά συμπόσια : Θεόπομπ.Ἱστ. π. Ἀθήν. 12,531F **τούτους** (τοὺς τόπους) **κατεσκεύασεν ἑστιατόρια,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.2,23· **2)** νεώτ. κ. δημ. αἴθουσα τοῦ φαγητοῦ, τῆς τραπεζαρίας, τῶν μεγάλων ξενοδοχείων· || γεν. ξενοδοχεῖον φαγητοῦ.

ἑστιατορίς-ίδος (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν ἀρέκα βλ.λ. ἡ κατεχού : Πλίν.Φl 24,165.

ἑστιᾱτωρ-ορος (ὁ) κ. νεώτ. ὁ παρέχων γεῦμα, ὁ φιλεύων ἢ φιλοξενῶν τινα : Πλάτ.Πολ.421Β **οὐκ ἐν πόλει ἑστιάτορας εὐδαίμονας,** Θεμίστ.Λόγ. 24,301Α· πρβλ. Ἡσ. « ἑστιάτωρ· ὁ δειπνίζων, ὁ εἰς εὐφροσύνην καὶ εὐωχίαν καλῶν, ἤγουν τροφεύς »· || νεώτ. εἰδ. ὁ ἰδιοκτήτης ἑστιατορίου· **2)** ἐν Ἀθήναις, ὁ τράπεζαν παροτιθεὶς τοῖς ἑαυτοῦ συμφυλέταις : Δημ.463 **γυμνασίαρχοι καὶ ἑστιάτορες·** **3)** Ἐπιγρ. ἐν Δελφοῖς, διευθυντὴς ἐπιμελητείας τῶν ἐφοδίων εἰς τὴν Πυθαΐδα· **4)** συνεκδ. συμποσιάρχης : Φιλόστρ.Σοφ.6,10 **ἑστιάτωρ τοῦ λόγου·** **5)** ὁ ἑστιώμενος, φιλοξενούμενος : Ποσειδών.π.Ἀθήν.12,540C **ἕκαστος ἀπέφερε τῶν ἑστιατόρων ὁλομελῆ κρέα χερσαίων τε καὶ πτηνῶν καὶ θαλαττίων ζῴων·** **6)** Ἐπιγρ. **Ἱστιάτορες** (οἱ) οἱ ἐπιστάται τῶν ἑστιατορίων τῶν ὀργεώνων· || ὁμ. αἱ ἱερεῖς τῆς ἐν Ἐφέσῳ Ἀρτέμιδος· πρβλ. ἐσσήν· **7)** ὁμ. νεώτ. **ἑστιάτορες** (οἱ) οἱ συνδαιτυμόνες.

ἑστιᾶχος Ἡσ. « οἰκουρός· οἰκῶναξ. καὶ Ζεὺς παρ' Ἴωσιν ».

ἑστιοπάμων-ονος (ὁ) μτγν. ὁ δεσπότης τῆς οἰκίας παρὰ Δωριεῦσι καὶ Αἰολεῦσι : Πολυδ.1,74.

ἑστιος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἑστίαν : Ἡλιόδ.1,30 **τοῖς ἑστίοις θεοῖς κατευξόμενος·** || ὁμ. ἐν ΑΒ 3,1096 « ἔστιοι, νεκροί »· **2)** Ἐπιγρ. **Ἔστιος** (ὁ) (ἐνν. μήν) ὄνομα μηνὸς ἐν Μαγνησίᾳ.

ἑστιοτρόφος-ον μαν. ὁ τρεφόμενος ἐν τῇ ἑστίᾳ, εἰς τὸν οἶκον : Φιλῆς 1,350 **ἑστιοτρόφοι ὄρνιθες.**

ἑστιοῦχος-ον ὁ φυλάττων, προστατεύων τὴν ἑστίαν (τὸν οἶκον ἢ τόπον τινά) : Εὐρ.Ἱκ.1 **Δήμητερ ἑστιοῦχ' Ἐλευσῖνος χθονός·** **2)** ὁ ἔχων βωμὸν ἢ ἑστίαν : Αἰσχ.Πέρσ.511 **ἑστιοῦχος γαῖα·** **3)** ὁ ἐπὶ τῆς ἑστίας ἢ τοῦ βωμοῦ : Αἰσχ.ἀπ.281,2 **ἑστιοῦχος φόλος,** Πλούτ.Ἠθ.158C **ἑστιοῦχον πῦρ·** **4)** ὁ ἑστίαν παρέχων, ξενίζων: Ἀριστφ.π.Πολυδ.6,11.

ἑστιουχῶ-έω (ἑστία-ἔχω) ἔχω, κατέχω τὴν ἑστίαν, ὅθ. μτφ. προΐσταμαι, ἐφαρῶ : Χαρώνδ.π.Στοβ. 4,2,24 **ἄρχοντες γὰρ ἑστιουχοῦσι πόλεως καὶ πολιτῶν σωτηρίας.**

ἑστιῶ-άω κ. νεώτ., ἰων. κ. δωρ. **ἱστιάω,** παρατ. **εἱστίων,** ἰων. γ' ἐν. **ἱστία,** μέλλ. **ἑστιάσω,** ἀόρ. α' **εἱστίασα,** κ. Ἐπιγρ. **ἱσστίασεν** κ. **ἡστίασεν,** ἀπρφ. **ἑστιᾶσαι,** παρακ. **εἱστίακα,** παθ. μτ. μέσ. μέλλ. **ἑστιάσομαι,** μτγν. **ἑστιαθήσομαι,** ἀόρ. α' **εἱστιάθην,** μτγν. **ἑστιάσασθαι,** παρακ. **εἱστίαμαι,** Ιων. ἀπρφ. **ἱστιῆσθαι** δέχομαι, φιλοξενῶ ἐν τῇ ἑστίᾳ μου, ἐν τῷ οἴκῳ μου : Λυσ.12,8 **καὶ ἐμὲ μὲν ξένους ἑστιῶντα κατέλαβον·** || ὁμ. ξενίζω, περιποιοῦμαι : Ἡρ.7,135 **ὅς σφέας ξείνια πραθέμενος ἱστία, ξεινίζων δὲ εἴρετο λέγων τάδε,** Εὐρ.Ἀλκ.765 **ἑστιᾶν ἐν δόμοισιν ξένον·** || μτ. δοτ. πράγμ. : Πλάτ.Πολ.404Β **ἑστιᾶν τινα ἰχθύσι** (μὲ ἰχθῦς)· || μτ. δοτ. προσ. : Ἀριστφ.Θεσμ.941 **τοῖς κόραξιν ἑστιῶν** (παρέχων ἑστίασιν εἰς τοὺς κόρακας)· || εἰδ. ἐν Ἀθήναις, δίδω δημόσιον συμπόσιαν ἢ γεῦμα εἰς τοὺς συμφυλέτας μου : Δημ. 565 **εἱστίακα τὴν φυλήν,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1122b,23 **εἱστίακα τὴν πόλιν·** || κ. νεώτ. καλῶ, προσκαλῶ χάριν φιλοφροσύνης εἰς γεῦμα· **2)** ἀπολ. δίδω, παρέχω γεῦμα : Αἰλ.ΠΙ 12,51 **εἱστία ποτὲ μεγαλοπρεπῶς ὁ Φίλιππος·** || ὁμ. **οἱ ἑστιῶντες** οἱ ξενίζοντες, οἱ φιλεύοντες : Πλάτ.Γοργ.518D **οὐ τοὺς ἑστιῶντας αἰτιάσονται τῶν νόσων αἰτίους εἶναι·** **3)** ἐπὶ κτιρίων ἢ αἰθουσῶν, χρησιμεύω ὡς ἑστιατόριον : Αἰλ.ΠΙ 8,7 **ἦν δὲ ὁ ἀνδρὼν ὁ ὑποδεχόμενος καὶ ἑστιῶν αὐτοὺς ἑκατοντάκλινος·** **4)** μτ. συσταίχ. αἰτ. διευθετῶ τραπέζας γάμων, κάμνω γαμήλιον συμπόσιον : Εὐρ.Ἡρ.483 **πατὴρ δὲ πατρὸς ἑστιᾷ γάμους ὅδε·** || ὁμ. πανηγυρίζω νίκην διὰ συμποσίου : Ξεν.ΚΠ 8,4,1 **ἑστιᾶν νικητήρια,** Δημ.1356 **ἑστιᾶν ἐπινίκια·** || ἑορτάζω τὴν ἡμέραν τῆς γεννήσεως διὰ συμποσίου : Λουκ. Ἑρμότ.11 **ἑστιᾶν γενέθλια·** || ὁμ. κ. μτ. διπλ. αἰτ. : Ἀντιφ.1,16 **ἅμα θύσαντα τὰ ἱερὰ ἑστιᾶσαι ἐκεῖνον·** **5)** μτφ. περιποιοῦμαι, προσφέρω πνευματικὴν τέρψιν ἢ μάθησιν : Πλάτ.Πολ.571D **ἑστιάσας λόγων καλῶν καὶ σκέψεων** (μᾶς ἐφιλοξένει μὲ λόγους καὶ σκέψεις)· || ὁμ. μτφ. ψυχαγωγῶ, εὐφραίνω, τέρπω : Αἰλ.ΠΙ 3,1 **ἑστιῶσιν εὖ μάλα τὰς ἀκοάς,** αὐτ.ΖΙ 17,23 **ἑστιᾶν τὴν ὄψιν·** **6)** παθ. μτ. μέσ. μέλλ. ἑστιῶμαι-άομαι φιλοξεναῦμαι, φιλεύομαι : Ἡρ.5,20 **οἴκατε πανδαισίῃ τελέῃ ἱστιῆσθαι,** Πλάτ.Πολ.372C **ἄνευ ὄψου ποιεῖς τοὺς ἄνδρας ἑστιωμένους,** Ἀντιφ.1,26 **ἑστιᾶσθαι παρὰ ἀνδρὶ φίλῳ·** || ὁμ. μτ. αἰτ. πράγμ. συμποσιάζω : Ἀριστφ.Σφ.1218 **πρὸς θεῶν, ἐνύπνιον ἑστιώμεθα ;** (καθ' ὕπνους συμποσιάζομεν), Πλάτ.Πολ.612Α **ψυχὴ γῆν ἑστιωμένη·** || κ. μτφ. μτ. δοτ. : Ξεν.Συμπ.2,3 **ἑστιᾶσθαι εὐωδίᾳ,** Ἀθήν. 7,275Β **ἑστιᾶσθαι λόγοις.**

ἑστιώτης (ὁ), θηλ. -ῶτις-ιδος ὁ ἐπὶ ἢ ἀπὸ τοῦ οἴκου : Σοφ.Τρ.954 **ἑστιῶτις αὔρα** (ἡ ἐκ τοῦ οἴκου).

ἕστο πραστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἕστο γ' ἐν. ὑπερσ. τοῦ ἕννυμι βλ.λ.

ἔστοντας μαν., δημ. δ. γρ. **ἔστωντας,** ἄκλ. λ. ἐν χρ. ὡς αἰτιολογικὸς ἢ ἐναντιωματικὸς σύνδεσμος, σχηματισθεῖσα ἐκ τοῦ ἔστω κτ. ἀναλογ. ὡς αἱ ἄκλ. μτχ. εἰς **-οντας** (βλέποντας, κάνοντας, λέγοντας κττ.), ἐπειδή, διότι, καθ' ὅσον, μὲ τὸ νά . . , ἢ ἂν καί, μολονότι : Ἐρωτόκρ.Α 89 **ἔστοντας καὶ καθημερνὸ νὰ πηαίνῃ στὸ παλάτι, - ἔστοντας νὰ μὴν ἔχῃ παπούτσια περπατᾷ ξυπόλυτος, - ἔστοντας καὶ γυιός του δὲν τόνε βοηθᾷ.**

ἐστοχασμένως ἐπίρρ. μτγν. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ στοχάζομαι, μετὰ στοχασμοῦ, πρεπόντως, ὀρθῶς : Πτολ.Τετρ.9,10 **ἐστοχασμένως αἰτεῖν,** Ἡλιόδ.Αἰθ.7,5 **ἐστοχασμένως τοῦ σκοποῦ.**

ἐστράγγκλος γραφή (ἡ) νεώτ. γραφικὸν σύστημα, ἀποτελούμενον ἐκ κράματος ἑλληνικοῦ καὶ συριακοῦ ἀλφαβήτου, ἄ. στρογγυλογράμματος ἢ στρογγύλη γραφή.

ἐστραμμένως ἐπίρρ. μσν. ποικίλως, διαφόρως : Θωμ.Μ ἐν λ. περιβάλλω « λέγεται περιβολή, καὶ ἐπὶ λόγων, τὸ ἐστραμμένως καὶ ποικίλως χρῆσθαι τῇ ἑρμηνείᾳ καὶ τοῖς σχήμασι ».

ἐστρατόωντο παρατ. τοῦ στρατάομαι βλ.λ.

ἐστρῆνες Ἡσ. « Σειρῆνες ».

ἐστρίς (ἐς τρίς) ἐπίρρ. τρίς, τρεῖς φοράς : Πίνδ. Θ 2,75 **ὅσοι δ' ἐτόλμασαν ἐστρίς.**
ἐστρωμένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ στορέννυμι βλ.λ. : Ὕμν.Ἀφρ.159.
ἐστύκαντι δωρ. ἑστύκασι : Ἀριστφ.Λυσ.996.
ἐστυμμένως (στύφω) ἐπίρρ. μσν. σφιγκτῶς, στενῶς : Εὐστ.Ἰλ.155,19 **ἐστυμμένως συστρέφειν.**
ἐστυρακωμένος-η-ον νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ στυρακῶ βλ.λ., ὁ ὡπλισμένος, ἐφωδιασμένος μὲ στύρακα : **ἐστυρακωμένος πάσσαλος** (οὗ τὸ ὀξὺ ἄκρον εἶναι περιβεβλημένον διὰ στύρακος, σιδηροῦ περικαλύμματος).
ἔστω νεώτ. κ. δημ. τὸ γ' ἑν. πρόσ. προστακτ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ. πρὸς δήλωσιν ὑποθέσεως, ἣν δεχόμεθα ὡς συγκατάθεσιν : **ἔστω ὅτι θὰ πᾶς** (ἃς ὑποθέσωμεν)· ‖ ὁμ. μτ. τοῦ **καὶ** πρὸς δήλωσιν ἐναντιώσεως : **ἔστω κι' ἂν δὲν ἔλθῃ** (ἀκόμη κι ἂν δὲν ἔλθῃ)· πρβλ. εἰμὶ κτ. προστακτ.
ἐστώ-οῦς (ἡ) δωρ. τ. τοῦ οὐσία βλ.λ.· ἀντίθ. μορφώ : Ἀρχύτ.π.Στοβ.Ἐκλ.714 **ἀναγκαῖον ἑτέραν τινὰ ἦμεν αἰτίαν τὰν κινάσοισαν τὰν ἐστὼ τῶν πραγμάτων ἐπὶ τὰν μορφώ·** 2) π. Πυθογ. ὡς ὅρος φιλοσ. ἡ δυάς : Φώτ.Βιβλ.143Β.
ἔστωντας δημ. δ.γρ. τοῦ ἔστοντας βλ.λ.
ἔστωρ-ορος (ὁ) κ. νεώτ. πάσσαλος εἰς τὸ ἄκρον τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ, φέρων δύο κρίκους, δι' ὧν πιθανῶς διέρχονται αἱ ἐσωτερικαὶ ἡνίαι : Ἰλ.Ω 272 **ἐπὶ δὲ κρίκον ἔστορι βάλλον·** 2) νεώτ. πυροβ. τεμάχιον κυλινδρικὸν ἢ κολουροκωνικὸν ἐκ μετάλλου, χρησιμεῦον ὡς πόλος διὰ τὴν περιστροφὴν τῆς ἐσχάρας τῶν βαρέων πυροβόλων.
ἑστώς-ῶσα-ώς (ὄχι -ός) μτχ. παρακ. τοῦ ἵστημι βλ.λ. ἀντὶ ἑστηκώς· ‖ νεώτ. **ἑστῶτες φθόγγοι** (οἱ) νεώτ. μουσ. φθόγγοι μένοντες ἐπὶ μιᾶς τάσεως καὶ μεταπίπτοντες ἐν ταῖς τῶν γενῶν διαφοραῖς.
ἐσύ δημ. δ. τ. τοῦ σὺ βλ.λ., προσ. ἀντων. β' προσ. μεταπλασθ. κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἐγώ.
ἐσύνηκεν ἀόρ. α' μτ. διπλ. αὐξ. τοῦ συνίημι βλ.λ.
ἐσύστερον ἀντὶ ἐς ὕστερον, ἐπίρρ. μετὰ ταῦτα : Ὀδ.Μ 126 **ἥ μιν ἔπειτ' ἀποπαύσει ἐσύστερον ὁρμηθῆναι,** Ἡρ.5,41 **ἡ ἐσύστερον ἐπελθοῦσα γυνή.**
ἔσφᾱλα δωρ. τ. τοῦ **ἔσφηλα,** ἀόρ. α' τοῦ σφάλλω.
ἐσφάλεξκν Ἡσ. «ἔδησε. σφολὸς γὰρ ὁ δεσμός».
ἐσφαλμένως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατὰ λάθος, κακῶς, παραλόγως : Μηναῖ.1,1 Ὠδ.5 **ἐν Χριστῷ ἐσφαλμένως κηρύττεσθαι,** Κομητ. ἐν ΑΠ 15,38 **ἐντεῦθεν οἱ γράφοντες οὐκ ἐσφαλμένως μαθητιῶσιν,** Σχόλ.Θουκ.1,40, Στουδ.Θεόδ.176D **εἰ δέ τι ἀγνοίᾳ ἐσφαλμένως εἴρηκα.**
ἐσφέρω δ. γρ. τοῦ εἰσφέρω βλ.λ.
ἐσφιγμένως ἐπίρρ. μτγν. σφικτά : Δοσίθ.412Κ.
ἔσφλᾰσις-εως (ἡ) ἡ διὰ πιέσεως πρὸς τὰ ἔσω θλάσις τοῦ κρανίου : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.6.
ἐσφλῶμαι-άομαι παθ. ὑφίσταμαι ἔσφλασιν βλ.λ. : Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.6.
ἐσφοιτῶ μτγν. φοιτῶ ἐντός, οἷον ἐν σχολῇ, οἴκῳ διδασκάλου, εἶμαι ἐσωτερικὸς μαθητής : Φιλόστ. Ἀπολλ.10,21· ‖ Ἡσ. «ἐσφοιτᾷ· εἰσπέμπεται».
ἐσφορῶ-έω δ. τ. τοῦ εἰσφέρω βλ.λ. : Ἡρ.3,11 **ὕδωρ τε καὶ οἶνον ἐσεφόρεον.**
ἐσχάζοσαν μτγν. ἀντὶ ἔσχαζον παρατ. τοῦ σχάζω βλ.λ. : Λυκόφρ.21.
ἐσχαλίτης (ὁ) νεώτ. χημ. ἀπομονωτικὴ ὕλη ἐξ ἀσβεάτου, ἀνθρακικοῦ ψευδαργύρου καὶ κόνεως ἐξ ἀνθρακας.
ἔσχαμεν πάπ. δ. γρ. τοῦ ἔσχομεν, ἀορ. τοῦ ἔχω.
ἐσχάρα (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. σχάρα κ. σκάρα, ἰων. -άρη, ἐπ. γεν. κ. δοτ. **ἐσχαρόφιν,** ὁ τόπος ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται, ἑστία, γωνιά : Ὀδ.52 **ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο·** ‖ ὁμ. ὁ τόπος ἐφεστίου πυρός, ἔνθα κατέφευγον οἱ ἱκέται ζητοῦντες ἄσυλον : Ὀδ.Η 153 **ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι·** 2) εἶδος πυραύνου, μαγκάλι : Ἀριστφ.Ἀχ.888 **ἐξενέγκατε τὴν ἐσχάραν μοι δεῦρο καὶ τὴν ῥιπίδα·** 3) **πυρὸς ἐσχάραι** τὰ πυρά, αἱ φωτιές τῶν φυλάκων τοῦ στρατοπέδου : Ἰλ.Κ 418· 4) θυτικὴ ἐσχάρα, βωμὸς πρὸς προσφορὰν ὁλοκαυτωμάτων (διακρινομένη τοῦ γενικ. βωμός) : Ὀδ.Ξ 420 **τὸν μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐπ' ἐσχάρῃ,** Σοφ.Ἀντ. 1016 **βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάραι τε παντελεῖς·** ‖ κ. συχν. γεν. βωμὸς πρὸς προσφορὰν θυσίας : Αἰσχ.Πέρσ.205 **πρὸς ἐσχάραν Φοίβου,** Δημ.1385 **ἐπὶ τῆς ἐσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ Ἐλευσῖνι προσαγούσῃ ἱερεῖα θύειν·** ‖ ὁμ. **βώμιοι ἐσχάραι** ᾠκοδομημένοι βωμοί : Εὐρ.Φοίν.274 **βώμιοι γὰρ ἐσχάραι πέλας πάρεισι·** ‖ ὁμ. φορητός, κινητὸς βωμός : Ξεν.ΚΠ 8,3,12 **καὶ πῦρ ὄπισθεν αὐτοῦ ἐπ' ἐσχάρας μεγάλης ἄνδρες εἵποντο φέροντες,** Καλλίξ.2· 5) μέσον πρὸς παραγωγὴν πυρός, οἷον ξηρὸν ξύλον, προσάναμμα, ὡς τὸ πυρεῖον : Θεόφρ.Φ1 5,9,7· 6) βάθρον, βάσις ἐφ' ἧς στηρίζεταί τι : Φίλ.Βελοπ.92Β **τῷ κριῷ τῷ ἀντικατασκευασθέντι τούτῳ τύπτοντες ἄνωθεν τῆς ἐσχάρας μηχάνημα,** Ἀθήν.Μηχ.9,23· 7) κιγκλίδωμα : ΠΔ Ἔξ.27,4 **καὶ ποιήσεις αὐτῷ ἐσχάραν ἔργῳ δικτυωτῷ χαλκῆν·** 8) ἰατρ. ἐσχάρωμα, κακάδι, ἐπὶ πληγῆς προελθούσης ἐκ καύσεως ἢ ἄλλως πως: Ἱππ.788Α, Ἀρετ.89,15 **τὴν τῶν ἐσχαρέων ἐκπτωσιν,** Γεωπ.17,20· 9) ἐν τῷ πληθ. τὰ χείλη τοῦ γυναικείου αἰδοίου : Ἀριστφ.Ἱππ.1286 **καὶ κυκῶν τὰς ἐσχάρας·** 10) εἰδ. ἰχθύς τις θαλάσσιος ἢ ὀστρακοειδής, σκάρος : Ἀρχιππ.π.Ἀθήν.3,86C **λεπάσιν ἐχίνοις ἐσχάραις βελόναις τε τοῖς κτεσίν τε·** πρβλ. ἔσχαρος· 11) μσν. κ. νεώτ., δημ.κ. **σχάρα** κ. **σκάρα,** μαγειρικὸν σκεῦος, ἐφ' οὗ φήνονται κρέατα, ἰχθύες κττ. : **φάρια τῆς σχάρας·** ‖ ὁμ. τὸ σιδηροῦν ἢ πήλινον κατασκεύασμα, ἐφ' οὗ ἀνάπτεται ἡ πυρὰ πρὸς ἐντονωτέραν κυκλοφορίαν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος καὶ παραγωγὴν ἰσχυρᾶς θερμοκρασίας, οἷον ἐπὶ ἀτμολεβήτων, θερμαστρῶν κττ.· ‖ κατασκεύασμα ὅμοιον πρὸς τὴν ἐσχάραν οἷον καταπακτῆς, ὑπονόμου, ὑπογείου κττ.· ‖ ὁμ. δένδρων τινῶν ὁ νεκρούμενος καὶ ἀποπίπτων φλοιός, οἷον τῆς ἐλαίας, τοῦ εὐκαλύπτου κττ.· 12) νεώτ. σιδηροδρ., σιδηροῦς σκελετὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ὀχημάτων· 13) νεώτ. πυροβ. τὸ ἐνδιάμεσον μέρος τοῦ κιλλίβαντος· 14) ὁμ. νεώτ. ναυπηγ. ἡ ναυπηγικὴ κλίνη, σκάρα.
ἐσχαρᾱδίν ἐπίρρ. γλωσσ. ἐπὶ τῆς ἐσχάρας (πιθ.).
ἐσχαρεῖον (τὸ) Ἐπιγρ. δάπεδον διὰ σταυροειδῶς ἡρμοσμένων ξύλων ἐν εἴδει ἐσχάρας.
ἐσχαρεύς-έως (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -έας ὁ ἐν τῷ πλοίῳ μάγειρος : Πολυδ.1,95, Θεμίστ.Λόγ. 15,195Β· ‖ νεώτ. κ. δημ. ναύτης ἢ ὑπαξιωματικὸς τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ ἐκτελῶν χρέη μαγείρου τοῦ πληρώματος.
ἐσχαρεών-ῶνος (ὁ) ἐσχάρα βλ.λ.11 : Θεόκρ.24,48 **πῦρ ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἑλόντες,** Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,648.
ἐσχάρινθον (τὸ) μτγν. εἶδος λακωνικῆς ὀρχήσεως : Πολυδ.4,105 **καὶ μὴν ἐσχάρινθον ὄρχημα ἐπώνυμον ἦν τοῦ εὑρόντος αὐλητοῦ.**
ἐσχάριον (τὸ) κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἐσχάρα, πύραυνον, μαγκάλι : Ἀριστφ.ἀπ.516· 2) μέρος ἐφ' οὗ ἵσταταί τις ἢ στηρίζεται, βάσις : Πολύβ. 9,41,4 **ἐπὶ τῇ τῶν ἐσχαρίων ἐφόδῳ τὴν γῆν ἐπέβαλλον,** Διόδ.Σ 20,91 **ἐσχαρίου γὰρ ὄντος τετραγώνου·** 3) ἐσχάρα, δι' ἧς καθέλκονται πλοῖα : Καλλίξ.π.Ἀθήν.204C **καθειλκύσθη δὲ** (ἡ ναῦς) **τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ ἐσχαρίου τινός·** 4) ἕλκος ἐκ καύσεως : Ὀρειβ.197 **ἐν τῷ χρέμπτεσθαι ἐσχάριον ἀνάγεται ἢ δίαιμον ἢ ἰχωροειδές·** 5) Ἡσ. «ἐσχάριον· κοῖλον θυμιατήριον»· 6) νεώτ. πυροβ. μεταλλικὸν μέρος τῆς κλίνης ἐφ' ἧς διατίθεται ἡ ἐσχάρα τῶν βαρέων πυροβόλων.

ἐσχάριος-ον μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἐσχάραν ἢ κατάλληλος δι' αὐτήν : 'Αντίπ. ἐν ΑΠ 7,210.

ἐσχἄρίς-ίδος (ἡ) πύραυνον, μαγκάλι : 'Αλεξ.π. 'Αθήν.14,642, Πλούτ.Κράσα.16 **ἐπὶ τὴν πύλην ἔθηκεν ἐσχαρίδα καιομένην·** 2) εἶδος φανοῦ ἐν χρ. πρὸς ἁλιεῖαν κατὰ τὴν νύκτα, πυροφάνι : Αἰλ. ΖΙ 2,8 **τῆς πρῴρας τῶν ἀκατίων κοίλας τινὰς ἐξαρτῶσιν ἐσχαρίδας πυράς.**

ἐσχαρίτης (ὁ) (ἐνν. ἄρτος) ἄρτος ὠπτημένος ἐπὶ ἐσχάρας· Ἡσ. «ἐσχαρίτην· ψωμὸν ἐπὶ κλιβάνου» : 'Αντιδ.π.'Αθήν.3,109C **ἤσθιον ἐσχαρίτην.**

ἐσχἄρόπεπτος-ον ὁ ἐπὶ τῆς ἐσχάρας ὀπτηθείς, ψηθείς : Ἱππ.1136C **ἀντὶ σιτίων ἐσχαροπέπτων κριμνων ἀποφαγόντι.**

ἔσχαρος (ὁ) εἶδος ἰχθύος, ἄ. κόρις βλ.λ., πιθ. εἶδος γλώσσης : 'Αρχιπ.24,Δωρί.π.'Αθήν.7,330Α **ἔσχαρον, ὃν καλοῦσι καὶ κόριν,** Καρ.εἰςΞενοκρ.186.

ἐσχἄρόφιν ἐπ. γεν. κ. δοτ. τοῦ ἐσχάρα βλ.λ.

ἐσχαρῶ-όω μτγν., μσν. κ. νεώτ. σχηματίζω ἐσχάραν, κάμνω νὰ σχηματισθῇ ἐσχάρα, κακάδι, ἐπὶ ἀλοιφῶν : 'Ορειβ.186 **φαρμάκῳ χρῆσθαι τῶν ἠρέμα ἐσχαρούντων,** Ματθ.'Ιατρ.196 **τῶν ἐσχαρούντων φαρμάκων·** ‖ κ. παθ. καλύπτομαι ὑπὸ ἐσχάρας : Διοσκ.4,171 **ἠσχαρωμένα ἕλκη·** 2) νεώτ. ναυτ. ἄρχομαι τῆς ναυπηγήσεως πλοίου στρώνων τὴν τρόπιδά του ἐπὶ ἐσχαρίων.

ἐσχαρώδης-ους-ες μτγν. κ. νεώτ. ἰατρ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐσχάραν ἕλκους : Πολυδ.4,204 **ἐσχαρώδης νομὴ δύσχρους,** Γαλ.19,434 **ἐσχαρώδης ἕλκωσις,- ἐσχαρώδης ἐπίπαγος,- διαμόρφωσις τραύματος.**

ἐσχάρωμα-ατος (τὸ) μσν. ἐσχάρα ἕλκους, κακάδι : 'Ιππιατρ.81.

ἐσχαρών-ῶνος (ὁ) (ἐσχάρα) 'Επιγρ. τόπος πρὸς ἐναποθέτησιν ἐσχάρας, ἑστίας.

ἐσχάρωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ὁ σχηματισμὸς ἐσχάρας ἕλκους, τὸ κακάδιασμα' : 'Αριστλ.Πρ.863a,14 **ἄνευ ἐσχαρώσεως καὶ σήψεως τῆς σαρκός.**

ἐσχαρωτικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς σχηματισμὸν ἐσχάρας βλ.λ.8), ὁ ἐνεργῶν ὥστε νὰ σχηματισθῇ ἐσχάρωσις : Δαμοκράτ. π.Γαλ.14,198,3 **φαρμάκῳ ἐσχαρωτικῷ,** Διοσκ.5,133 **δύναμιν ἐσχαρωτικήν·** ‖ ὁμ. **φάρμακα ἐσχαρωτικά** (τὰ) καυστικὰ φάρμακα : Λυκ.π.'Ορειβ. 8,25,24, Ματθ.'Ιατρ.194 **τὰ ἐσχαρωτικά.**

ἐσχατεύω εὑρίσκομαι, εἶμαι εἰς τὸ ἄκρον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,1,3 **τὰ ἐσχατεύοντα τῶν δένδρων** (τὰ ἄκρα, οἱ κλῶνες τῶν δένδρων), Πλούτ.'Ηθ.366Β **ὅταν., ὁ Νεῖλος ἐπέκεινα πλησιάσῃ τοῖς ἐσχατεύουσι·** ‖ ὁμ. **οἱ ἐσχατεύοντες τόποι** οἱ τελευταῖοι, αἱ ἀκραῖοι τόποι : 'Αριστλ.Οὐρ.298a,14· ‖ ὁμ. εὑρίσκομαι εἰς τὸ ἄκρον ἑνὸς τόπου : Παλύβ.4,77,8 **τέτραπται δ' εἰς τὸ Λιβυκὸν πέλαγος, ἐσχατεύουσα τῆς 'Αρκαδίας ὡς πρὸς χειμερινὰς δύσεις·** 2) εἶμαι ὁ λεπτότερος ἢ ὁ χαμηλότερος : Φιλόδ Ρητ.2,54S **εἰ πάντων ἐσχατεύοι τῶν διδασκόντων** (ἔσχοτος εἴη).

ἐσχατιά (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. -ιή τὸ ἔσχατον μέρος, ἄκρα, ὅριον, ἰδ. τόπου τινός : 'Οδ.Ε 238 **νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς,** αὐτ.Δ 517 **ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιήν** (ἐπὶ τῆς ἄκρας τοῦ ἀγροῦ), Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.27 **εἰς τὴν ἐσχατιὰν τοῦ χωρίου, εἰς τὰ Λιβάδια·** ‖ κ. ἀπλ. ἡ ἄκρα ἢ ἡ ἀκτή : 'Οδ.Ι 182 **ἐπ' ἐσχατιῇ,** 'Ιλ. Λ 524 **ἐσχατιῇ πολέμοιο** (κατὰ τὰ ἄκρα τοῦ πεδίου τῆς μάχης)· ‖ ὁμ. **ἐσχατιῇ** ἐν τῷ κατωτάτῳ μέρει : 'Ιλ.Ψ 242· ‖ κ. **ἐσχατιαῖς** ἀντὶ ἐν ἐσχατιαῖς, κατὰ τὰ πέριξ ἄκρα : Σοφ.Φιλ.144 **ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῶν μερῶν τοῦ σώματος : 'Ιππ.Καρδ.4 **καρδίης ἡ ἐσχατιή,** 'Αρατ.57 **ἐσχατιῇ γένυος·** 2) μτφ. τὸ ἔσχατον, ὕψιστον σημεῖον : Πίνδ.Ι 1,12 **ὄλβου πρὸς ἐσχατιαῖς,** Φίλ.1,685, Δαμάσκ.'Αρχ. 441 **τὸ μηδαμῶς ὂν ἐσχατιὰν τῆς πρώτης αἰτίας·** 3) τὰ ὅρια, τὰ σύνορα χώρας τινός : 'Οδ.Γ 294 **ἐσχατιῇ Γόρτυνος,** 'Ιλ.Ι 484 **ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης,** 'Αρχίλ.89,4 **ἀν' ἐσχατιήν·** ‖ ὁμ. ἐν τῷ πληθ. αἱ ἐσχατιαὶ τῆς οἰκουμένης, τὰ ἄκρα, τὰ πέρατα τοῦ κόσμου : 'Ηρ.3,106 **αἱ δ' ἐσχατιαί κως τῆς οἰκεομένης τὰ κάλλιστα ἔλαχον·** ‖ ὁμ. τὰ ὅρια, τὰ σύνορα, ἡ μεθόριος χώρα : 'Ηρ.6,127 **ἐς τὰς ἐσχατιὰς τῆς Αἰτωλίδος χώρης·** ‖ κ. ἀπολ. : 'Ηρ. 3,115 **ἔν τε τῇ 'Ασίῃ ἐσχατιαί εἰσι καὶ ἐν τῇ Λιβύῃ·** ‖ κ. ἐν 'Αττ. κτῆμα, ὅπερ εὑρίσκεται παρὰ τὴν θάλασσαν ἢ εἰς τὰς ὑπωρείας ὄρους : Αἰσχίν.1,97 **οἰκίαν μὲν γὰρ ὄπισθεν πόλεως, ἐσχατιὰν δὲ Σφηττοῖ, 'Αλωπεκῦσι δ' ἕτερον χωρίον,** Δημ.1040 **ἐπορευόμην Κυθηρόνδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτοῦ·** πρβλ.ΑΒ 256· 4) ἐπὶ χρόνου, **ἀν' ἐσχατιὰν** ἐπὶ τέλους : Πίνδ.Π 11,56 **μέλανα δ'ἀν' ἐσχατιὰν καλλίονα θανάτου·** ‖ κ. κτ. δοτ. : Νίκ.Θηρ.437· 5) ἐν τῷ πληθ. **ἐσχατιαί** (αἱ) δύσεις : 'Αρατ.574 **ἥμισυ δ' ἤδη ἐσχατιαὶ βάλλουσι κατερχόμενον στεφάνοιο.**

ἐσχατίζω μτγν. ἔρχομαι τελευταῖος, φθάνω λίαν ἀργά, ὑστερῶ : ΠΔ Μακκ.1,5,53 **καὶ ἦν 'Ιούδας ἐπισυνάγων τοὺς ἐσχατίζοντας.**

ἐσχάτιος-α-ον μτγν. ποι. τ. τοῦ ἔσχατος βλ.λ. : Νίκ.Θηρ.746 **ἐσχάτιον .. ὕπνον,** Βαρβαύκ. ἐν ΑΠ 7,555 **παρ' ἐσχατίης λίνα μοίρης.**

ἐσχατιῶ-άω δ. τ. τοῦ ἐσχατῶ βλ.λ.

ἐσχατιώτης (ὁ) 'Επιγρ., θηλ. **-ῶτις-ιδος,** ὁ ἐπὶ τῶν συνόρων εὑρισκόμενος· ὡς κύριον ὄνομα ἀπὸ τοῦ 'Εσχατιά.

ἐσχατογέρων-οντος (ὁ) μτγν. ὁ ἐσχατόγηρως βλ.λ. : Προκ.Μυστ.9.

ἐσχατόγηρος-ον μτγν. κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ ἐσχατόγηρως βλ.λ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.42,8 **περὶ παιδείας .. ἐσχατογήρου κρινομένου πρὸς νέους.**

ἐσχατόγηρως-ων μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐν ἐσχάτῃ (γεροντικῇ) ἡλικίᾳ ὤν, ὑπέργηρος : Διόδ.Σ 15,76, Στράβ.14,1,48 **διηκούσαμεν ἡμεῖς ἐσχατόγηρω νέοι παντελῶς ἐν τῇ Νύσῃ,** Μᾶρκ.Αὐρ.9,33· κ. θηλ. : Πολυδ.2,18.

ἐσχἄτόεις μτγν. μ. ἐν αἰτ. **ἐσχατόεντα** ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐσχατόωντα μτχ. τοῦ ἐσχατῶ-άω βλ.λ. ἐν Διον.Περ.65.

ἐσχατοκόλλιον (τὸ) μτγν. τὸ τελευταῖον φύλλον παπύρου τῶν κυλίνδρων : Μαρτιάλ.2,6,3.

ἐσχατόκολλον (τὸ) μτγν. τὸ ἐσχατοκόλλιον.

ἐσχατολογία (ἡ) νεώτ. τὸ περὶ ἐσχάτων λόγου δόγμα, καθ' ὃ ὁ ἄνθρωπος καὶ τὸ σύμπαν κατατείνει εἰς ἓν τέλος, ὅπερ εἶναι ἡ τελείωσις αὐτοῦ καὶ ἀνακαίνισις.

ἐσχατόμοιρος-ον μτγν. ὁ ἔχων τὴν ἐσχάτην μοῖραν, τὸ ἔσχατον μερίδιον : 'Υπόθ.τ.Μαν.ἀπατελ.101.

ἔσχἄτος-η-ον κ. -ος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τόπου, ὁ μάλιστα ἀπέχων, ἀπώτατος, τελευταῖος : 'Οδ.Φ 9 **θάλαμος ἔσχατος,** 'Ιλ.Κ 434 **ἔσχατοι ἄλλων** (τελευταῖοι ἐν ταῖς τάξεσι τῶν Τρώων), 'Οδ.Α 23 **ἔσχατοι ἀνδρῶν** (ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων), 'Ηρ.3,106 **ἐσχάτη τῶν οἰκεομένων ἡ 'Ινδική,** Σοφ.'Ηλ.720 **ὑπ' .. ἐσχάτην στήλην,** αὐτ.Αἴ.4 **τάξιν ἐσχάτην** (τὸ ἀπώτατον μέρος τοῦ στρατοῦ)· τὸ οὐδ. **ἔσχατον** μτ. γεν. τὸ ἀπώτατον μέρος τόπου τινός : Ξεν.'Ελλ. 3,3,5 **τὸ ἔσχατον τῆς ἀγορᾶς·** ‖ ὁμ. κ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. : 'Ησίοδ.Θ 731 **ἔσχατα γαίης,** Θουκ.4,96 **τὰ ἔσχατα τῶν στρατοπέδων·** κ. ἄνευ ἄρθρ. : Σοφ.Τρ.655 **ἐπ' ἔσχατα χθονός,** αὐτ.8,95 **αἱ ἐπ' ἔσχατα τοῦ ἄστεως οἰκίαι·** ‖ ὁμ. (μτ. τῆς **ἐκ**) **ἐξ ἐσχάτων εἰς ἔσχατα ἀπικέσθαι** ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον : 'Ηρ.7,100· 2) ἐν διαφ. σημ. κατὰ τὰς διαφόρους ἀποστάσεις πράγμ. τινος, οἷον τὰ ἀνώτατον μέρος, ἡ κορυφή : Σοφ.'Ηλ.900 **ἐσχάτη πυρᾷ** (ἡ κορυφὴ τῆς πυρᾶς)· ‖ ὁμ. κατώτατος, βαθύτατος : Θεόκρ.16,52 **'Αΐδαν τ' εἰς**

ἔσχατον ἐλθὼν | εἰς τὰ κατώτατα τοῦ Ἅδου |, Φάλ.ἐν ΑΠ 13,27 **ἐσχάτην ἅλα**˙ || ὁμ. ὁ ἐσώτατος: Σοφ.Τρ.1053 **ἔσχαται σάρκες**˙ || εἰδ. ἐπὶ ἀνθρώπου, τελευταῖος : Σοφ.Ἠλ.734 **ἤλαυνε δ᾽ ἔσχατος**˙ || πάπ. ἐπὶ ἐγγράφου **ἐπ᾽ ἐσχάτῳ** εἰς τὸ τέλος˙ **3**) μτφ. ἐπὶ βαθμοῦ, ἀνώτατος, ὕψιστος : Πίνδ.Ο 1,113 **τὸ ἔσχατον κορυφοῦται βασιλεῦσι**˙ || ἐπὶ δεινοπαθημάτων κτт., δεινότατος, χείριστος, κάκιστος : Πλάτ.Φαῖδρ.247Β **ἔσχατος πόνος,** αὐτ.Πρωτ.354Β **ὀδύναι αἱ ἔσχαται**˙ || κ. μσν. κ. νεώτ. τελευταῖος, τελευταίου βαθμοῦ : Βl. Μακαρ.Πατμ.ἐν Σάθ.3,506 **τὴν περὶ τὴν δίαιταν ἐσχάτην λιτότητα, - ἐσχάτη πενία**˙ || **δῆμος ἔσχατος,** ἡ χειρίστη δημοκρατία : Ἀριστλ.Πολιτ. 1296a,2˙ **4**) ὡς οὐσ. **τὸ ἔσχατον, τὰ ἔσχατα,** ὁ ὕψιστος, ὁ ἀνώτατος βαθμός : Ἡρ.8,52 **ἐς τὸ ἔσχατον κακοῦ ἀπιγμένοι**˙ κ. ἄνευ ἄρθρ. : Σοφ. ΟΚ 217 **ἐπ᾽ ἔσχατα βαίνεις,** Πλάτ.Φαῖδρ.240D **ἐπ᾽ ἔσχατον ἐλθεῖν ἀηδίας,** αὐτ.83C˙ || κ. ἐν τῷ πληθ. : Ξεν.ΚΠ 8,8,2 **οἱ τὰ ἔσχατα πεποιηκότες** | οἱ τὰ χείριστα πράξαντες |, Πλάτ.Πολιτ.297Ε **ζημιοῦσθαι πᾶσι τοῖς ἐσχάτοις**˙ κ. ἄνευ ἄρθρ. : Σοφ.Φιλ.65 **ἔσχατ᾽ ἐσχάτων κακὰ** | τὰ χείριστα τῶν χειρίστων κακῶν |˙ κ. ἐν τῷ ὑπερθ. : Ξεν.Ἑλλ. 2,3,49 **τὰ πάντων ἐσχατώτατα παθεῖν** | τὰ χείριστα | | ὅπερ σαφ. κτ. Ἀριστλ.Μεταφ.1055a,20 **οὔτε γὰρ τοῦ ἐσχάτου ἐσχατώτερον εἴη ἄν τι**)˙ **5**) ἐπὶ προσ. κατώτατος, τελευταῖος, κάκιστος : Διόδ.Σ 8,18, Δίων Κ 42,5 **Πομπήϊος . . καθάπερ τις καὶ αὐτῶν τῶν Αἰγυπτίων ἔσχατος . . ἐσφάγη,** Ἀλκίφρ.3,43 **ἔσχατον ἀνδράποδον, - ὁ ἔσχατος τῶν μαθητῶν**˙ || παροιμ. ἐπὶ εὐτελεστάτων ἢ κακοποιῶν ἀνθρώπων, οἷοι ἐλέγοντο οἱ Μυσοὶ κ. οἱ Κᾶρες : Μάγν.5 **οὐδείς, οὐδ᾽ ὁ Μυσῶν ἔσχατος**˙ κ. ἐν Πλάτ.Θεαίτ.209Β **Μυσῶν τὸν ἔσχατον,** Πλούτ.Ἠθ.871Β **οὐδὲ τὸν ἔσχατον Καρῶν**˙ **6**) ἐπὶ χρόνου, τελευταῖος, ὕστατος : Πίνδ.Π 10,28 **ἔσχατος πλόος,** Ἡρ.7,107 **ἐς τὸ ἔσχατον** (μέχρι τέλους), Σοφ.Ἀντ.599 **ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας** (ὑπεράνω τῆς τελευταίας ῥίζης τοῦ γένους), Πλούτ.Φιλ.) **ἔσχατος Ἑλλήνων,** Μηναῖ.9,22 Συναξ. **καὶ παρέτεινε θαυματουργῶν μέχρις ἐσχάτης ἀναπνοῆς**˙ || τὸ οὐδ. **ἔσχατον** ὡς ἐπίρρ. διὰ τελευταίαν φοράν : Σοφ.ΟΚ 1550 **νῦν δ᾽ ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας**˙ || ὁμ. τελειωτικῶς, ἐν τέλει : ΚΔ Κορ.1,15,8 **ἔσχατον δὲ πάντων ὡσπερεὶ τῷ ἐκτρώματι ὤφθη κἀμοί**˙ || ὁμ. Ἐπιγρ. τὸ ἀργότερον : **ἔσχατον ἐν τρισὶ μησίν**˙ || κ. ἐμπροθ. **ἐς τὸ ἔσχατον** ἐσχάτως, τελευταίως : Ἡρ. 7,29 **ὀφθαλμιῶντες ἐς τὸ ἔσχατον,** Ξεν.Ἑλλ.5,4,33 **ἐς τὰ ἔσχατα**˙ || κ. εἰς τὸ τέλος : Πλάτ.Γοργ. 473C **τὸ ἔσχατον**˙ || ὁμ. τὸ χειρότερον : αὐτ. Γοργ.508D **τὸ ἔσχατον**˙ || κ. νεωτ. φρ. **μέχρις ἐσχάτων** μέχρι τέλους˙ κ. **ἐπ᾽ ἐσχάτων** πρὸ ὀλίγου˙ || ὁμ. νεώτ. **εὑρίσκομαι εἰς τὰ ἔσχατα** εἰς τὰ τελευταῖα, εἰς τὸ τελευταῖον ὅριον τοῦ βίου˙ || ὁμ. κ. θηλ. **εἰς τὴν ἐσχάτην** ἐν τέλει, ἐπὶ τέλους : ΠΔ Ἐκκλ.1,11 **μετὰ τῶν γενησομένων εἰς τὴν ἐσχάτην**˙ || τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **ἐσχάτη** τέλος : Ἀστράμψ.Χρησμ.21,4 **οὐχ ἕξεις ἐσχάτην καλήν**˙ **7**) ἐν τῇ Λογικῇ τοῦ Ἀριστλ. **τὰ ἔσχατα** τὰ τελευταῖα τῶν κατωτάτων ὑποδιαιρέσεων, τὰ εἴδη : Ἀριστλ.Μεταφ.1059b,26˙ || ὁμ. τὰ ἄτομα : Ἀριστλ.Μεταφ.998b,16˙ || ὁμ. **ὁ ἔσχατος ὅρος** ὁ ἐλάσσων ὅρος ἐν τῷ συλλογισμῷ : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1147b,14˙ **8**) ὁ τελευταῖος ὅρος : αὐτ.Ψυχ. 433a,16˙ **9**) νεώτ. ναυτ. **ἐσχάτη ἐπίκλησις** ἐπίκλησις βοηθείας παρὰ κινδυνεύοντος πλοίου διὰ μεσιστίου ἐπάρσεως τῆς σημαίας ἐν ἡμέρᾳ ἢ διὰ πυραύλων καὶ βολῶν πυροβόλου ἐν νυκτί.

ἐσχατῶ-άω | ἔσχατος) μένω ἔσχατος, τελευταῖος, μ. ἐν ἐπ. μτχ. : Ἰλ.Κ 206 **εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα**˙ || ὁμ. ἐπὶ τόπου, κεῖμαι ἐν τῷ ἄκρῳ : Ἰλ.Β 508 **Ἀνθηδόνα τ᾽ ἐσχατόωσαν,** Καλλίμ. Δηλ.174 **ἀφ᾽ ἑσπέρου ἐσχατόωντος** | ἀπὸ τῆς ἄπω δύσεως |˙ || ὁμ. μτγν. **κάρηνον ἐσχατόων** τὸ βρέγμα : Ἄρατ.207 **καρήνῳ ἐσχατόωντι**˙ || ὁμ. μτ. ῥήμ. ἐπὶ τέλους : Μανέθ.4,459 **κούρη ἀπ᾽ ὠδίνων τεχθήσεται ἐσχατόωσα.**

ἐσχάτως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μέχρις ἀνωτάτου σημείου, ὑπερβαλλόντως : Ἱππ.Τέχν.8 **τῶν ἐν ἰητρικῇ καιόντων πῦρ ἐσχάτως καίει,** Ἀριστλ.ΖΙ 613a,11 **ἐσχάτως διαμάχεσθαι**˙ **2**) ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ : Πολύβ.1,24,2 **ἐσχάτως διακεῖσθαι** | περιέρχομαι εἰς ἀπόγνωσιν |, ΚΔ Μᾶρκ.5,23 **ἐσχάτως ἔχειν**˙ **3**) νεώτ. πρὸ ὀλίγου, τελευταίως, τώρα τελευταῖα : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.18 **καὶ οἱ δύο εἶχον κατέλθει ἐσχάτως ἀπὸ τὸ Πὸρτ-Σαΐδ.**

ἔσχεθον ποι. ἀόρ. β' τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἐσχέω ἰων. τοῦ εἰσχέω βλ.λ.

ἐσχηματισμένως ἐπίρρ. μτγν. διὰ συγκεκριμένης μορφῆς : Συριαν.Μεταφ.113,29˙ **2**) διὰ σχήματος, παραστατικῶς : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.23 **τινὲς δὲ φασιν ἐσχηματισμένως εἰρῆσθαι ἀντὶ τοῦ λῆρος ἤγουν μαντικός**˙ **3**) τεχνικῶς, ἐξεζητημένως : Ἑρμεί.Ἀλ.Φαῖδρ.84Α˙ **4**) πλαστῶς, ἀπατηλῶς : Ἰουστιν.Νεαρ.6,5.

ἔσχον, ἐσχόμην ἐνεργ. κ. μέσ. ἀόρ. τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἔσχων παρατ. τοῦ ἀχρ. σχάω, σχάζω βλ.λ.

ἔσω ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἀρχαιότ. τ. τοῦ εἴσω βλ.λ., συγκρ. **-ωτέρω,** ὑπερθ. **-ωτάτω,** ἐντός, μέσα˙ ἀντίθ. ἔξω : Ἡρ.8,66 **ἐσωτέρω τῆς Ἑλλάδος,** Ἱππ. Ἄρθρ.7 **ὅπως τὸ ἄκρον τοῦ ξύλου ὡς ἐσωτάτω τῆς μασχάλης ἔσται, - χωρεῖ ἔσω**˙ || ὁμ. μτ. ἄρθρ. ὡς ὄν. : Μέμν.π.Φωτ.238,38 **ἔφευγον ἐς τὰ ἐσώτερα τοῦ Πόντου,** Τζέτζ.Λυκόφρ.208 **παρ᾽ ἄντρα**˙ **παρὰ τοὺς ἐσωτάτους τόπους τοῦ ναοῦ,** Διγεν.Ἀκρ.3953 **τὰ ἔσω ἦσαν πλουμιστὰ μετὰ τιμίων λίθων,-τὰ ἔσω τῆς πόλεως**˙ || ὁμ. νεώτ. **τὰ ἔσω μου** τὰ ἐντός μου, τὰ σωθικά μου.

ἐσωβεργίζω δημ. κ. **σωβεργίζω** λυγίζω κλάδον, βέργαν ξύλου, ἢ τοῦ δένδρου.

ἐσώβιγλα (τά) μσν. π. Βυζ. τὰ φυλάκια τῆς δευτέρας γραμμῆς τῶν προφυλακῶν ἐν ἐκστρατείᾳ.

ἐσώβρακο(ν) (τό) νεώτ. δημ. κ. **σώβρακο** ἐσώρουχον περιβόλαιον τὸ ἀπὸ τῆς ὀσφύος κάτω μέρος τοῦ σώματος, ἐσωτερικὴ περισκελίς.

ἐσωβρακοποιός (ὁ) νεώτ. ὁ κατασκευαστὴς ἐσωτερικῶν περισκελίδων, ἐσωβράκων βλ.λ.

ἔσωθεν ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κ. σπαν. **ἔσωθε** ἐκ τῶν ἔσω, ἀπὸ μέσα : Ἡρ.7,36 **τῶν ἔσωθεν ἐκπνεόντων,** Αἰν.Τακτ.32,7,**-ἀκούεται φωνὴ ἔσωθεν**˙ **2**) ἔσω, ἐντός, μέσα : Ἡρ.1,181 **ἕτερον δὲ ἔσωθεν τεῖχος περιθέει,** Αἰσχ.Ἀγ.991 **αὐτοδίδακτος ἔσωθεν θυμός,** Διγεν.Ἀκρ.542 **κειμένην οὖσαν εἰς τὴν γῆν, ἔσωθεν δὲ τὴν κόρην**˙ || κ. μτ. γεν. ἔσω, ἐντός : Εὐρ.Κύκλ.516 **ἔσωθεν ἄντρων**˙ || ὁμ. νεώτ. ἀπὸ ἐσωτερικῆς ἀπόψεως : **ἔξωθεν μὲν καθαρός, ἔσωθεν δὲ ῥυπαρός.**

ἐσωκάρδιον (τό) νεώτ., δημ. **σωκάρδι,** κολόβιον, γιλέκο˙ || ὁμ. ἐσωτερικὸν τῶν γυναικῶν στηθαῖον ἔνδυμα, καμιζόλα.

ἐσώκλειστος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔσω, ἐντὸς κεκλεισμένος˙ κυρ. ἐπὶ συναπτομένων σημειώσεων, λογαριασμῶν κττ. μετ᾽ ἐπιστολῶν : **ἐσώκλειστος σημείωσις**˙ ἐπίρρ. **-ως,** δημ. -α.

ἐσωκλείω νεώτ. κλείω ἔσω, ἐντὸς τοῦ φακέλου, τῆς ἐπιστολῆς : **ἐσωκλείω τὴν ἀπόδειξιν τῆς ἐπιταγῆς**˙ πρβλ. κ. ἐγκλείω.

ἐσώκοσμος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐσωτερικός, ὁ ψυχικὸς κόσμος τοῦ ἀνθρώπου.

ἐσωκουρίτης (ὁ) μσν. μοναχὸς ἐν μονῇ κοινοβιακῇ κουρευθεὶς καὶ μένων : Βαλσ.Καν.555.

ἐσωμονῖται (οἱ) μσν. μοναχοὶ ἐν μονῇ καται-

κοῦντες : Βαλσ.Καν.Νικ.544 **προτιμότεροι γὰρ ὀφείλουσιν εἶναι οἱ ἐσωμονῖται τῶν ἄλλων ἁπάντων εἰς τὸ λαμβάνειν τάς χρείας αὐτῶν.**

ἐσωνάρθηξ-ηκος (ὁ) νεώτ. ὁ ἐσωτερικὸς νάρθηξ τῶν ἐκκλησιῶν· ἀ. ἀμφίστυλον.

ἔσωξ-ωχος (ὁ) νεώτ. γένος ἰχθύων ἐκ τῶν **ἐσωχιδῶν**.

(ἐ)σωπάνιο(ν) (τό) νεώτ. κ. δημ. τὸ προσερραμμένον εἰς τὸ ἔσω μέρος φαρέματος ὕφασμα.

ἐσωπή (ἡ) μτγν. (ὤψ) ὄψις : 'Οππ.'Αλ.4,358.

ἐσωράχιον (τὸ) νεώτ. ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια θόλου ἢ ἁψῖδος.

ἐσωρῆσαι 'Ησ. « ὑπουργῆσαι τούς αὐτούς ».

(ἐ)σώρουχο(ν) (τὸ) νεώτ.κ.δημ.ἐσωτερικὸν ἔνδυμα.

ἐσωστροφή (ἡ) νεώτ. στροφὴ εἰς τὰ ἔσω ἐκ τῶν ἔξω· πιθ. ἡ γινομένη διὰ χειραυργίας τῶν ἐξαρθρωμένων ὀστέων ἀποκατάστασις ἢ ἡ συμβαίνουσα εἰς τὸν εἰλεὸν ὀλέθριος τῶν ἐντέρων συστροφή (ἀχρ.) : Κορ.'Ατ.4Α,139.

ἐσώτατος-η-ον κ. νεώτ. ὑπερθ. τοῦ ἐπιρρ. ἔσω, ὁ ἐσωτάτω εὑρισκόμενος, ἐσωτερικώτατος : Φίλ. 2,147 **εἰς τὸ ἐσώτατον πλάτος,** Σχόλ.Πίνδ.Ν 1,61 **ἐσώτατος χιτών·** **2)** νεώτ. φιλοσ. πᾶν ὅ τι ἀνήκει ἀποκλειστικῶς εἰς τὸ ἄτομον ἢ τὴν φύσιν.

ἐσωτεριαῖος-α-ον πάπ. ἐνδότερος, ἐσωτερικός: **λίθοι ἐσωτεριαῖοι** (ἐσωτερικόν τεῖχους).

ἐσωτερικός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐσωτέρω κείμενος, ὁ ἔσω, ὁ ἐντός : 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.18 **ἐσωτερικὰ μαθήματα, - ἐσωτερικαὶ διχόνοιαι·** || οὐδ. εἰδ.πληθ. **ἐσωτερικά** ὡς οὐσ. ἐπὶ τῶν διδασκαλιῶν τῶν Στωϊκῶν : Γαλ.5,313· || κ. ἐπὶ προσ. **ἐσωτερικοί** (οἱ) οἱ μαθηταὶ τοῦ Πυθαγόρα : 'Ιάμβλ. Πυθ.17,72· || ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν διττὴν διδασκαλίαν τοῦ 'Αριστοτέλους : Λουκ.ΒΠρ.26 **μέμνησο τὸν μὲν ἐξωτερικόν, τὸν δὲ ἐσωτερικὸν καλεῖν·** **2)** εἰδ. νεώτ. **χρῆσις ἐσωτερική** ἐπὶ φαρμάκου λαμβανομένου διὰ πόσεως· **3)** εἰδ. νεώτ. κ. δημ. **ὑπουργεῖον 'Εσωτερικῶν** (κτ. παράλ. τῆς λ. ὑποθέσεων) τὸ φροντίζον διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ὑποθέσεις τοῦ κράτους καὶ τὴν διοίκησιν)· **4)** νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. κτ. παράλ. τοῦ μέρος : **τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας - τοῦ δέρματος·** || ὁμ. ἡ χώρα ἐν ᾗ τις παραμένει ὡς πολίτης : **τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἑλληνικῆς παραγωγῆς καταναλίσκεται εἰς τὸ ἐσωτερικόν·** **5)** νεώτ. εἰδ. ρητορ. **ἐσωτερικοὶ ἢ ἔντεχνοι τόποι** ὑποδιαίρεσις τῶν καθ' ὕλην ἐπιχειρημάτων· ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐσωτερικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐσωτερικοῦ, ἡ ἐσωτερικὴ ἐμφάνισις, ὄψις· **2)** μτφ. ἡ ἔν τινι ἀτόμῳ ὕπαρξις ἐξαιρέτως ἀνεπτυγμένου ἐσωτερικοῦ κόσμου, διανοητικοῦ, ψυχικοῦ καὶ συναισθηματικοῦ.

ἐσωτέριον (τό) μσν. τὸ ἐσωτερικὸν ἔνδυμα, μεσαφόρι : Σαλμάσ.εἰς Τερτυλλ.Παλλ.52,353.

ἐσώτερος-α-ον πάπ. κ. νεώτ. συγκρ. τοῦ ἔσω βλ.λ., ἐνδότερος : Πάπ. **ἡ ἐσωτέρα βάσις.**

ἐσωτέρω ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. τοῦ ἔσω, ἐνδότερον, ἐσωτερικώτερον.

ἐσωτικός-ή-όν 'Επιγρ. ὁ ἐσωτερικός· || τὸ οὐδ. **ἐσωτικὸν** ὡς οὐσ. τὸ ἐσωτερικὸν τῆς οἰκίας, τὸ σπιτικό.

(ἐ)σωτρόπιο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ναυτ. ἰσχυρὸν ξύλινον τεμάχιον, ἐπικαλύπτον τὴν ἄνω ἐπιφάνειαν τῶν ἑδρῶν τῶν νομέων καὶ τὴν δευτέραν τρόπιν.

ἐσωφόριον (τό) μσν. κ. νεώτ. γυναικεῖον ἔνδυμα φερόμενον ἔσωθεν τῆς ἐσθῆτος : Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ.1,69 **ἔχον μέσα καὶ περιφέρια ἐσωφόρια.**

ἐσώφωτον (τὸ) μτγν. ἐσωτερικὸν διάστημα : 'ΗρωνΣτερεομ.1,41,2.

ἐσωχίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἰχθύων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **φυσοστόμων.**

(ἐ)σώψυχος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ συναισθημάτων, ὁ ἐν τῇ ψυχῇ συμβαίνων καὶ μὴ ἐξωτερικῶς ἐκδηλούμενος, ἐκφραζόμενος : **ἐσώψυχος ἀγανάκτησις·** **2)** ὁ κατ' ἀλήθειαν ἐκ τῆς ψυχῆς προερχόμενος, δθ. εἰλικρινής, βαθύς : **ἐσώψυχη συμπόνεση·** || ὁ ἐξ ὅλης ψυχῆς, ὁ ἐκ βαθέων : **ἐσώψυχος ἔρως - σώψυχη θλίψη·** ἐπίρρ. δημ. **σώψυχα.**

ἑταζέρα (ἡ) (γαλλ.) δημ. ἔπιπλον διῃρημένον καθ' ὕψος εἰς χωρίσματα ὁριζόντια ἐνίοτε δὲ καὶ τινα κάθετα, πρὸς τοποθέτησιν ἐπ' αὐτῶν διαφ. ἀντικειμένων, πολλάκις ἐν χρ. κ. ὡς βιβλιοθήκη· || ὁμ. σανίδιον ὁριζοντίως ἐξηρτημένον ἐκ τοίχου, ὁμ. χρ.

ἐτάζω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. α' ἤτασα ἐξετάζω, ἀνερευνῶ, ἀναζητῶ (συνήθ. ἐν συνθ. ἐξετάζω, παρετάζω βλ.λς) : Δημόκρ.266 **ἐτάζειν τοὺς ἀδικέοντας,** Πλάτ.Κράτ.410D **οἱ δὲ ἔτος ὅτι ἐτάζει** (ἐκάλουν), ΠΔΠαραλ.1,29,17 **ἔγνων, Κύριε, ὅτι σὺ εἶ ὁ ἐτάζων καρδίας,** 'Αριστείδ.1,460J· || μτ. διπλῆς αἰτ. : Τύλλ.Λαυρ. ἐν ΑΠ 7,17 **ἥν με Μουσάων ἐτάσῃς χάριν·** **2)** ἀποκαλύπτω : αὐτ.7,12· || κ. παθ. : ΠΔΣοφ.Σαλ.6,7 **ὁ γὰρ ἐλάχιστος συγγνωστός ἐστιν ἐλέους, δυνατοὶ δὲ δυνατῶς ἐτασθήσονται·** **3)** βασάνοις δοκιμάζω, βασανίζω : ΠΔΓεν.12,7 **ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς·** κ. παθ.: Μηναῖ.8,4 'Ορθρ. 'Ωδ.7 **ἡ δοξασθήσεται ψυχὴ ἢ ἐτασθήσεται.**

ἔται 'Ησ. « ἑταῖροι, συνήθεις, πολῖται, δημόται, φίλοι, ἐπίκουροι ».

ἑταίρα (ἡ), ἰων.-η, ἐπ. **ἑτάρη** θηλ. τοῦ ἑταῖρος βλ.λ.

ἑταιρεία (ἡ) νεώτ. ἀ. **ἑταιρία,** ἰων. **ἑταιρηΐη** (ἐκ τοῦ ἑταιρείας, τὰ δὲ σύνθ. μισεταιρία, πολυεταιρία, φιλεταιρία ὡς τὰ ἐκ τῶν ἀρσενικῶν εἰς -ος παραγόμενα γράφονται διὰ ι) ὁμάς, πλῆθος ἀνθρώπων ἢ ζῴων, κ. εἰδ. συντροφία, σύλλογος, σύνδεσμος, ἀδελφότης, ὅμιλος ἀνθρώπων ἀποτελούντων σύλλογον ἐπί τινι σκοπῷ : 'Ηρ.5,71 **προσποιησάμενος δὲ ἑταιρηΐην τῶν ἡλικιωτέων καταλαβεῖν τὴν ἀκρόπολιν ἐπειρήθη,** 'Ισοκρ.3,54 **ἑταιρείας μὴ ποιεῖσθε μηδὲ συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης,** Δημ.560 **μαρτύρων συνεστῶσα ἑταιρεία,** 'Αριστλ.ΖΙ 611a,7 **αἱ δὲ βόες νέμονται καθ' ἑταιρείας καὶ συνηθείας, - ἐπιστημονικὴ - ἀρχαιολογικὴ - θεοσοφικὴ ἑταιρεία·** || εἰδ. ἐμπορ. **ἑταιρεία** ἡ σύμβασις δι' ἧς δύο ἢ πλείονα πρόσωπα ἑνοῦνται διὰ κοινῶν συνεισφορῶν πρὸς ἐπιδίωξιν θεμιτοῦ κέρδους : **ὁμόρρυθμος ἑταιρεία** (ἧς πάντες οἱ συνεταῖροι συνεμπορεύονται ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν, εὐθυνόμενοι ἀλληλεγγύως καὶ ἀπεριορίστως διὰ τὰς ἑταιρικῶς ἀναλαμβανομένας ὑποχρεώσεις), **- ἑτερόρρυθμος ἑταιρεία** (ἡ ὑπὸ ἑταιρικὴν ἐπωνυμίαν συνιστωμένη μεταξὺ ἑνὸς ἢ πολλῶν συνεταίρων ἀλληλεγγύων καὶ ὑπευθύνων καὶ ἑνὸς ἢ πλειόνων συνεταίρων ἁπλῶν χρηματοδοτῶν, καλουμένων ἑτεραρρύθμων ἢ κατ' ἑτεραρρυθμίαν συνεταίρων), **- ἀνώνυμος ἑταιρεία** (ἧς τὸ κεφάλαιον διαιρεῖται εἰς μετοχάς, ὧν οἱ κομισταὶ θεωροῦνται ἑταῖροι εὐθυνόμενοι μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς εἰσφορᾶς αὐτῶν)· **2)** εἰδ. ἐν 'Αθήναις κ. ἀλλαχοῦ πολιτικὸς σύλλογος πρὸς φατριαστικούς, κομματικοὺς σκοπούς : Εὐπ.8,6D,Θουκ.3,82,Λυσ.12,55 **ἐναντιώτατοι.. Κριτίᾳ καὶ τῇ ἐκείνων ἑταιρείᾳ,** Πλάτ.Πολ.365D· || πολιτικός τις σύλλογος ἐν Κρήτῃ : Νόμ.Γόρτ.10,38· || εἰδ. ἐν Καρχηδόνι **τὰ συσσίτια τῶν ἑταιρειῶν** συσσίτια ἀνάλογα πρὸς τὰ ἐν Σπάρτῃ φιδίτια : 'Αριστλ.Πολιτ.1272b,34 **ἔχει δὲ παραπλήσια τῇ Λακωνικῇ πολιτείᾳ τὰ μὲν συσσίτια τῶν ἑταιρειῶν τοῖς φιδιτίοις·** **3)** θρησκευτικὸς θίασος (λατ. collegium) : ΔίωνΚ 44,6 **ἑταιρεία 'Ιουλιανὴ** (collegium Lupercorum Juliorum)· **4)** γεν. φιλικὴ σχέσις, φιλία, συντροφία : Σιμων.118, Σοφ.Αἶ.682 **τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστος ἔσθ' ἑταιρείας λιμήν,** Εὐρ.'Ορ.1072 **τί δὲ ζῆν σῆς**

ἑταιρείας ἄτερ;, Δημ.851 **δι' ἑταιρείαν ἢ καὶ δι' ἔχθραν τῶν ἀντιδίκων·** 5) ἡ ἑταίρησις, τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν, ὁ πορνικὸς βίος : 'Ανδοκ. 1,100 **εἶτα σὺ περὶ ἑταιρείας ἐμοὶ μνείαν ποιῇ καὶ κακῶς τινας λέγεις;,** Διόδ.Σ 2,18 **πολλὰ δὲ καὶ ἄρρητα κατ' αὐτῆς εἰς ἑταιρείαν βλασφημήσας·** || ὁ 'Αναξίλ. συνδυάζει τὴν σημασίαν τῆς φιλίας μετὰ τῆς ἑταιρήσεως : 'Αναξίλ.21,3· 6) μσν. π. Βυζαντ. σῶμα τῆς αὐτοκρατορικῆς φρουρᾶς, ἀποτελούμενον κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ ξένων : Δουκάγγ.' || ὁμ. σῶμα ἐκ ξένων μισθοφόρων ὑπηρετοῦν εἰς τὸν βυζαντινὸν στρατόν : **ἡ ἑταιρεία τῶν Καταλάνων·** 7) εἰδ. μαθημ. **μέθοδος τῆς ἑταιρείας** ὁ τρόπος δι' οὗ ὑπολογίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς ἕκαστον τῶν συνεταίρων ἑταιρείας μερίδιον κέρδους ἢ ζημίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν καταβληθέντων ὑπ' αὐτῶν κεφαλαίων καὶ τοῦ χρόνου, καθ' ὃν παρέμειναν εἰς αὐτήν.

ἑταιρειάρχης (ὁ) μσν. ὁ ἀρχηγὸς ἑταιρείας βλ.λ.6), ἐκ τῶν ἀνωτάτων τῆς βυζαντινῆς 'αὐλῆς ἀξιωμάτων : Κ Πορφ.'Εκθ.70D.

ἑταιρειαρχία (ἡ) μσν. τὸ ἀξίωμα τοῦ ἑταιρειάρχου : Νικ.Χων.9,17.

ἑταιρείαρχος (ὁ) μσν. ὁ ἑταιρειάρχης βλ.λ. : Παχυμ.Γ.Μαν.Παλ.216C.

ἑταιρεῖος-α-ον, ἰων. **ἑταιρήϊος-η-ον** [**ἑταῖρειος** π.'Ηρωδιαν.1,137] ὁ ἀνήκων εἰς τοὺς ἑταίρους, φίλους, συντρόφους : Δίφιλ 20, Δίων Χ 1,39, Φίλ.2,452· || **ἑταιρεῖος Ζεὺς** ὁ Ζεὺς ὡς προϊστάμενος τῶν ἑταιρειῶν : 'Ηρ.1,44· || ὁμ. κ. ἐπὶ τοῦ Θεοῦ : Φίλ.2,452· || **ἑταιρεῖος φόνος** ὁ φόνος ἑταίρου, συντρόφου : 'Αλκ.Μεσσ.ἐνΑΠ 9,519· 2) ἐρωτικός : 'Υμν.'Ερμ.58 **ἑτ- φιλότης,** 'Αντιφιλ. ἐν ΑΠ 9,415· 3) τὸ οὐδ. **ἑταιρεῖον** ὡς οὐσ. ὁ οἶκος ἑταίρας : Σχόλ.'Αριστφ.'Ιππ.873 **ἐν τοῖς ἑταιρείοις διέτριβεν.**

ἑταιρειώτης (ὁ) μτγν. κ. μσν. μέλος ἑταιρείας : 'Ηρωδιαν.'Επιμερ.37· || μσν. εἰδ. ὁ ἀνήκων εἰς ἑταιρεῖον βλ.λ.6) : Κ Πορφ.'Εκθ.5D **σὺν τοῖς μεγλαβίταις καὶ τοῖς ἑταιρειώταις.**

ἑταιρεύομαι μέσ. πορνεύομαι, ἐκδίδω ἐμαυτόν, ἐπὶ ἀνδρός : Θεόπομπ.'Ιστ.217C **περιήγοντο δύο καὶ τρεῖς τοὺς ἑταιρευομένους,** Διόδ.Σ 12,21 **μηδὲ τὸν ἄνδρα φορεῖν δακτύλιον ὑπόχρυσον .. ἐὰν μὴ ἑταιρεύηται, ἢ μοιχεύηται.**

ἑταίρη (ἡ) ἰων.τ. τοῦ ἑταίρα, θηλ. τοῦ ἑταῖρος βλ.λ.

ἑταιρήϊος-η-ον ἰων. ἀντὶ ἑταιρεῖος βλ.λ.

ἑταίρησις-εως (ἡ) τὸ ἑταιρεῖν, τὸ ἐπὶ συνουσίαις μισθαρνεῖν, ὁ πορνικός, ἀσελγὴς βίος : Αἰσχίν.1,13 Δημ.599 **περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου,** Φίλ. 2,381, Συνέσ.188E **εἴ τις ἑταιρήσεως ἢ μοιχείας διώκει τὸν Αἴαντα.**

ἑταιρία (ἡ) δ. γρ. τοῦ ἑταιρεία βλ.λ.

ἑταιριάζω μσν. ἐν τῷ μέσ. **ἑταιριάζομαι** γίναμαι ἑταῖρος, σύντροφος, φίλος : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,227 **τούταις προσχὼν καὶ ἑταιριασάμενος.**

ἑταιριάρχης (ὁ) δ. γρ. τοῦ ἑταιρειάρχης βλ.λ.

ἑταιριαστής (ὁ) μσν. ἐν τῷ πληθ. **ἑταιριασταί** οἱ Χριστιανοὶ ὡς ἐπίθ. δοθὲν εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τῶν Μωαμεθανῶν· Νικ.Χων. « ὅτι ἑταῖρον Θεῷ προήγαγον, λέγοντες εἶναι τὸν Χριστὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καὶ Θεόν ».

ἑταιρίδεια (τά) [ἐνν. ἱερὰ] μτγν. ἑορτὴ τοῦ ἑταιρείου Διὸς ἐν Μαγνησίᾳ : 'Ηγήσ.π.'Αθήν.13,572D **τὴν τῶν ἑταιριδείων ἑορτὴν συντελοῦσι Μάγνητες.**

ἑταιρίδιον (τὸ) ὑποκ. τοῦ ἑταίρα, πορνίδιον:Φίλ. π.Εὐσ.Εὐαγγ.Πρ.8,14, Πλούτ.'Ηθ.808E **τοιαύτας χάριτας λαμβάνειν ἑταιριδίοις, οὐ στρατηγοῖς πρέπον ἐστίν,** 'Ηλιόδ.Αἰθ.7,10.

ἑταιριδογαμία (ἡ) μτγν. ὁ μετὰ ἑταιρίδος, ἑταίρας γάμος : 'Υπόθ.Μαν.96.

ἑταιρίζω, ἰων. **ἑταρ-** εἶμαι ἑταῖρος ἢ σύντροφός τινος, μτ. δοτ. : 'Ιλ.Ω 335 **'Ερμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι·** || ἐπὶ τῶν Χαρίτων : 'Υμν.'Αφρ.96 **Χαρίτων.. αἳ τε θεοῖσι πᾶσιν ἑταιρίζουσι·** 2) μέσ. ἐκλέγω ὡς σύντροφόν μου, προσλαμβάνω σύντροφον : 'Ιλ.Ν 456 **ἤ τινά που Τρώων ἑταρίσσαιτο μεγαθύμων,** Καλλ. 'Αρτ.206, Ναυμάχ.55 **μηδὲ ἀκριτόμυθον ἑταιρίσσαιο γυναῖκα·** 3) ὁμ. μέσ. προσελκύω, προσεταιρίζομαι, φέρω πρὸς τὸ μέρος μου : 'Αππ. 'Αννίβ.32, αὐτ.'Εμφ.Πολ.3,21· 4) ἑταιρικὸν βίον διάγω, εἶμαι ἑταίρα : Λουκ.'Εταιρ.Δ 7,3 **ἴσασιν ἑταιρίζειν, οὐδὲ πιστεύουσι ῥηματίοις καὶ νεανίσκοις·** || κ. ἐπὶ ἀνδρός : Σχόλ.'Αριστφ.Θεσμ.261· || ὁμ. κ. μέσ. : 'Αθήν.13,593B **Δανάην .. ἑταιριζομένην,** Κατάλ.'Αστρλ.Κ 814,169· 5) συναναστρέφομαι ἑταίρας : Κωμ.'Αδέσπ.1012.

ἑταιρικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος, ἁρμόζων εἰς ἑταῖρον ἢ ἑταιρείαν, ὁ φιλικός, ὁ συντροφικός, δθ. **ἑταιρικὴ φιλία** ὁ ἑταιρικὸς δεσμός, ἡ ἑταιρική, συντροφικὴ σχέσις : 'Αριστλ.ΗΝικ.1161b,12 **οὐ γὰρ γίνονται φίλοι πολλοὶ κατὰ τὴν ἑταιρικὴν φιλίαν·** || εἰδ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ἐμπορικὴν ἑταιρείαν βλ.λ.1) : **ἑταιρικὸν κεφάλαιον, - ἑταιρικὴ ἐπιχείρησις·** 2) τὸ οὐδ. **ἑταιρικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ἑταιρεία, ὁ πολιτικὸς σύλλογος διὰ κομματικούς, φατριαστικοὺς σκοπούς : Θουκ.8,48 **τοῦ ἑταιρικοῦ τῷ πλέονι τὰ ἀπὸ 'Αλκιβιάδου ἐσκόπουν,** 'Υπερείδ. Εὐξ.8 **ἑταιρικὸν συνάγειν·** || πληθ. **τὰ ἑταιρικὰ** αἱ φατρίαι, αἱ πολιτικαὶ μερίδες : Δίων Κ 37,57 **συμφωνησάντων δὲ ἐκείνων καὶ τὰ ἑταιρικὰ σφῶν ὡμολόγησαν·** || θίασοι θρησκευτικοί, ὡς ἀπόδοσ. τοῦ λατ. collegia : αὐτ.38,13 **τὰ ἑταιρικά, κολλήγια ἐπιχωρίως καλούμενα, ἀνενεώσατο·** 3) οἱ κομματικοὶ δεσμοί : Θουκ.3,82 **καὶ μὴν καὶ τὸ ξυγγενὲς τοῦ ἑταιρικοῦ ἀλλοτριώτερον ἐγένετο·** 4) ὁ τῶν ἑταίρων βλ.λ.7)· δθ. φρ. **ἵππος ἑταιρικὴ** σῶμα ἱππέων σωματοφυλάκων τῶν Μακεδόνων βασιλέων : Πολύβ.16,18,7 **μετὰ τῆς ἑταιρικῆς ἵππου .. ἐπιστῆναι τοῖς θηρίοις,** Διόδ.Σ 17,37, 'Αρρ.'Αν.3,6,11 **τούτων τοὺς μὲν ἱππέας ἐς τὴν ἵππον τὴν ἑταιρικὴν κατέταξεν 'Αλέξανδρος·** 5) ὁ ἀνήκων εἰς ἑταίραν, πόρνην ἢ ὁ ὅμοιος πρὸς ἑταίραν:Πλαύτ.'Ηθ.140C **τὸ μὲν γὰρ ἑταιρικὸν καὶ ἰταμόν, τὸ δ' ὑπερήφανον καὶ ἀφιλόστοργον,** Μηναῖ.8,29 Συναξ. **ὄρχησις γίνεται ἑταιρικοῦ θυγατρίου·** || τὸ οὐδ. **ἑταιρικὸν** ὡς οὐσ. ὁ τρόπος τῶν ἑταιρῶν : 'Αλκίφρ.2,1· 6) τὸ οὐδ. **ἑταιρικὸν** ὡς οὐσ. [ἐνν. τέλος] τὸ τέλος τὸ καταβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἑταιρῶν, ὁ πορνικὸς φόρος : Πάπ. **τελώνης ἑταιρεικοῦ** [sic] **'Αφροδίτη.**

ἑταιρικῶς κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἑταιρικόν, συντροφικόν, φιλικόν, φιλικῶς, συντροφικά : 'Αριστλ.ΗΕὐδ.1243a,5 **ἑταιρικῶς προσφέρεσθαι·** || εἰδ. νεώτ. συνεταιρικῶς· 2) κατὰ τρόπον ἁρμόζοντα εἰς ἑταίραν : Ζήν.Κ 1,58 **ἑταιρικῶς κεκοσμημένοι,** Λουκ.Δὶς Κατ.20 **ἑταιρικῶς ἐσκευασμένη τῷ ἐπαγωγῷ τῆς ὄψεως,** Πλούτ.Πομπ.2.

ἑταίριος-ον μτγν. ἐσφ. ἑταιρεῖος : Λουκ.Λεξιφ.19.

ἑταιρίς-ίδος (ἡ) ἡ ἑταίρα· πρβλ. Θωμ.Μ 375 « ἑταίρα 'Αττικοί, οὐχ ἑταιρίς» : Ξεν.'Ελλ.5,4,6 **εἰσήγαγε τὰς ἑταιρίδας καὶ ἐκάθιζε παρ' ἑκάστῳ** [δ.ἀνάγν. ἑταίρας δῆ], Φίλ.1,40, 'Αντίπ.Θεσσ. ἐν ΠΑ 6,208 **πᾶσαι δὲ ἀσταὶ ἔσαν καὶ ἑταιρίδες.**

ἑταίρισις-εως (ἡ) Σουΐδ. « ἡ ἑταίρησις» βλ.λ.

ἑταίρισμα-ατος (τὸ) πάπ. τὸ ἑταιρικόν, πορνικὸν τέλος.

ἑταιρισμός (ὁ) κ. νεώτ. ἡ ἑταίρησις, ὁ πορνικὸς βίος, ἡ πορνεία : Κλέαρχ.6 **πάντων ἁπλῶς τῶν ἑταιρισμῷ τὰς ἑαυτῶν κόρας ἀφοσιούντων,** Πάπ. **γυναῖκες πρὸς ἑταιρισμόν.**

ἑταιριστής (ὁ) κ. νεώτ., θηλ. **ἑταιρίστρια** ὁ

ἀσελγής, ὁ ἐν πορνείαις διατρίβων, ὁ πορνόβιος· Πολυδ.6,188 « ὁ περὶ τὰς τῶν ἑταιρῶν θύρας κυλινδούμενος »· || τὸ θηλ. **ἑταιρίστρια** ἡ ὁμοφυλόφιλος γυνή, λεσβιάζουσα : Πλάτ.Συμπ.191Ε, Λουκ. Ἑταιρ.Δ 5,2 **τοιαύτας** (ἑταιριστρίας) **γὰρ ἐν Λέσβῳ λέγουσι γυναῖκας ἀρρενωπούς**· **2**) τὸ ἀρσ. ὁ ὢν μέλος ἑταιρείας τινός, ἑταιρικῆς ἐπιχειρήσεως· || εἰδ. ὡς ἐπιθ. ἐν χρ. πρὸ τοῦ Ἀγῶνος τῆς Ἀνεξαρτησίας κ. κατ' αὐτόν, διδόμενος εἰς τὰ μέλη τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας, ὁ φιλικός.

ἑταιρίστρια (ἡ) θηλ. τοῦ ἑταιριστής βλ.λ.).

ἑταιριῶτις πληθύς (ἡ) μσν. τὸ πλῆθος, ἡ ὁμὰς τῶν ἑταίρων, τῶν συντρόφων ἔν τινι : Ἰω.Γενέσ.106,2.

ἑταιροποιοῦμαι-έομαι σχόλ. ποιοῦμαι ἑταίρους, κάμνω φίλους.

ἑταῖρος κ. νεώτ., ἐπ. κ. ἰων. κ. δωρ. **ἕταρος** σύντροφος, ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῶν ἀκολούθων ἀρχηγοῦ τινος, σύντροφος ἐν τοῖς ὅπλοις : Ἰλ.Α 179 **οἴκαδ' ἰὼν σὺν νηυσί τε σῇς καὶ σοῖς ἑτάροισιν Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε**· || ὁ συντρώγων μετά τινος, ὁ σύντροφος εἰς τὸ φαγητόν : αὐτ.Ρ 577 **μάλιστα δὲ μιν τίεν Ἕκτωρ δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής**· || ὁ σύνδουλος : Ὀδ.Ξ 407 **τάχιστά μοι ἔνδον ἑταῖροι εἶεν ἵν' ἐν κλισίῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον**· || ἐπὶ τῶν μνηστήρων : αὐτ.Σ 350 **γέλω δ' ἑτάροισιν ἔτευξεν**· || ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ ἀνὴρ ἐν τῇ σημ. τοῦ φίλος, γνώριμος : αὐτ.Θ 584 **ἤ τίς που καὶ ἑ- ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδώς, ἐσθλός**, Ἡρ. 5,95 **ἐξαγγελλόμενος τὸ ἑωυτοῦ πάθος Μελανίππῳ ἀνδρὶ ἑταίρῳ**, Ἀντιφ.1,18· || γεν. φίλος, σύντροφος : Ἰλ.Κ 151 **ἀμφὶ δ' ἑταῖροι εὗδον, ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας**· || ἐν φιλικῇ προσαγορεύσει : Ἀριστφ.Σφ.1239 **Ἀδμήτου λόγον, ὦταῖρε, μαθὼν τοὺς ἀγαθοὺς φίλει**, Θέογν.751 **φίλ' ἑταῖρε**, ΚΔ Ματθ.20,13 **ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν ἑνὶ αὐτῶν· ἑταῖρε, οὐκ ἀδικῶ σε**· || μτ. γεν. προσδιοριστικῆς : Ὑμν.Ἑρμ.436 **δαιτὸς ἑταῖρε**, αὐτ.290, Θέογν.115 **πάσιος καὶ βρώσιος ἑταῖροι** (ὁμοτράπεζοι)· || ὁμ. μτ. ἐμπροθέτου δοτ. : αὐτ. 116 **ἑταῖρος ἐν πράγματι**· **2**) μτφ. ἐπὶ πραγμάτων : Ὀδ.Λ 7 **ἵκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον** (ἐπὶ οὐρίου ἀνέμου), αὐτ.Μ 149, Πινδ.ἀπ.212 **φθόνος κενεοφρόνων ἑταῖρος ἀνδρῶν**, Πλούτ.Ἠθ.622Β **γέλως ἑταῖρος ὕβρεων**· || μτ. δοτ. : Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 7,470,4 **τὸν δὲ σοφοῖς ἕταρον βίον στέργων**· **3**) ἐπὶ τῶν μαθητῶν ἢ ὁμιλητῶν τῶν ἀρχαίων διδασκάλων : Ξεν.Ἀπομν. 2,8,1 **ἄλλον δέ ποτε ἀρχαῖον ἑταῖρον διὰ χρόνου ἰδών**, Ἀριστλ.Πολιτ.1274a,28 **τούτου δὲ γενέσθαι Θάλητα ἑταῖρον, Θάλητος δ' ἀκροατὴν Λυκοῦργον**, αὐτ.Μεταφ.985b,4 **Λεύκιππος καὶ ὁ ἑταῖρος αὐτοῦ Δημόκριτος**· || ἐν τῷ πληθ. οἱ συμφοιτηταί, οἱ συμμαθηταί : Πολυδ.4,45· **4**) ἐπὶ τῶν μελῶν πολιτικῶν συλλόγων, φατριῶν : Λυσ. 12,43 **πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων, συναγωγεῖς μὲν τῶν πολιτῶν, ἄρχοντες δὲ τῶν συνωμοτῶν**· || ἐν φρ. οἱ περὶ αὐτὸν ἑταῖροι οἱ ἀνήκοντες εἰς τὴν αὐτήν, εἰς ἣν καὶ αὐτὸς λέσχην : Δημ.521 **καταδείσαντες τοῦτον καὶ τὸ τούτου θράσος καὶ τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους**· || μέλη θρησκευτικῶν θιάσων : Ἐπιγρ.· **5**) σπαν. ἐπὶ ἐραστῶν : Σιμων. 7,49 **πρὸς ἔργον ἀφροδίσιον ἐλθόνθ' ἑταῖρον ὀντινοῦν ἐδέξατο**, Ἀριστφ.Ἐκκλ.912 **αἰαῖ, τί ποτε πείσομαι; οὐχ ἥκει μοὐταῖρος**· **6**) εἰδ. ἐν τῷ πληθ. **ἑταῖροι** οἱ σωματοφύλακες, ἱππικὸν σῶμα σωματοφυλακῆς τῶν Μακεδόνων βασιλέων : Θεόπομπ.Ἱστ.217 **μετὰ δὲ τούτους ἦσαν οἱ λεγόμενοι ἱππεῖς**, Ἀρρ.Ἀν.3,16,11 **λοχαγοὺς ἐπέστησε τοὺς κατ' ἀρετὴν προκριθέντας ἐκ τῶν ἑταίρων**· || ὁμ. κ. καθ' ἑν. οἱ ἀκόλουθοι τοῦ Ρωμαίου αὐτοκράτορος : Πάπ. **Βαρβίλῳ τῷ ἐμῷ ἑτέρῳ** (sic), Ἐπιγρ.· **7**) εἰδ. νεώτ. ὁ ὢν μέλος ἐμπορικῆς ἑταιρείας, συνεταιρικῆς ἐπιχειρήσεως, συνεταῖρος· || ὁμ. ὁ ὢν μέλος ἐπιστημονικῆς ἢ κοινωνικῆς ὀργανώσεως· **8**) ὡς ἐπίθ. ὁ κοινωνός τινος : Πλάτ. Πολ.439D **τὸ ἐπιθυμητικὸν ἡδονῶν ἑταῖρον**, αὐτ. Γοργ.487D **τοῖς σεαυτοῦ ἑτεροτάτοις** (εἰς τοὺς στενοτάτους σου φίλους), Δίων Χ 1,44· || ἀπολ. ἐπὶ ζῴων, ἀγελαῖος : Ὀππ.Κυν.325· **9**) θηλ. **ἑταίρα**, ἰων. **ἑταίρη**, ἐπ. **ἑτάρη** ἡ σύντροφος : Ἰλ.Δ 441 **Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη ἑτάρη τε**, Σαπφ.31 **Λάτω καὶ Νιόβα μάλα μὲν φίλαι ἦσαν ἕταροι**· || κ. μτφ. ἐπὶ πραγμάτων : Ἰλ.1,2 **Ἀχαιοὺς θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη**, αὐτ.Ὀδ.Ρ 271 **ἐν δέ τε φόρμιγξ ἠπύει, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην**, Ἀριστφ.Ἱππ.589 **Νίκην, ἣ χορικῶν ἐστιν ἑταίρα**, Πλάτ.Πολ.603Β **ἡ μιμητική . . ἑταίρα καὶ φίλη**, Καλλ.Δήλ.101 **Ἑλίκη τε Ποσειδάωνος ἑταίρη** (ἐπὶ τῆς καταποντισθείσης πόλεως Ἑλίκης)· **10**) ὁμ. θηλ. ἡ παλλακή : Ἡρ.2,134 **τὴν δὴ μετεξέτεροί φασι Ἑλλήνων Ῥοδῶπιος ἑταίρης γυναικὸς εἶναι**, Ἀριστφ.Πλ.149 **καὶ τάς γ' ἑταίρας φασὶ τὰς Κορινθίας**, Ἀθήν.13,567Α **ἐν τοῖς καπηλείοις συναναφύρῃ οὐ μεθ' ἑταίρων ἀλλὰ μεθ' ἑταιρῶν**· || ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν πόρνην : Ἀναξίλ.22,1 **καὶ σὺ νῦν, οὐχ ὡς λέγεις πόρνης, ἑταίρας δὲ εἰς ἔρωτα τυγχάνεις**· || ἐν ἀντιθ. πρὸς τὴν γαμετήν : Φιλέταιρ.5· || νεώτ. γεν. γυνὴ πορνευομένη, διδομένη συνήθως ἐπὶ χρήμασι· **11**) ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης: Ἀπολλόδ.Ἱστ.17 **Ἀφροδίτη ἑταίρα**.

ἑταιροσύνη (ἡ) μτγν. ἡ ἑταιρεία : Παῦλ.Ἀλ.3.

ἑταιρόσυνος-η-ον φιλικός, φίλος : Στράτ.ἐν ΑΠ 12,247 **ἢ γὰρ ἐκεῖνος ἄλλα μὲν ἦν θεράπων, ἄλλα δ' ἑταιρόσυνος**.

ἑταιρότης-ητος (ἡ) γλωσσ. « ἡ παλλακεία » (λατ. contubernium).

ἑταιροτρόφος-ου μτγν. ὁ τρέφων, ὁ διατηρῶν ἑταίρας· πρβλ. πορνοβοσκός : Μαν.4,313, Ἀθανάσ.1,356Β, Ἰουλ.Γαλ.283Ε.

ἑταιρῶ-έω ἑταιρικὸν βίον διάγω, μετέρχομαι, μισθαρνῶ ἐπὶ τῷ σώματι ἔχων ἐραστήν, ἐπὶ νέων : Αἰσχίν.1,13 **μὴ ἐπάναγκες εἶναι τῷ παιδὶ ἡβήσαντι τρέφειν τὸν πατέρα μηδὲ οἴκησιν παρέχειν, ὅς ἂν ἐκμισθωθῇ ἑταιρεῖν**, Φοινικ.4,2· || κ. μτ. δοτ. : Ἀνδοκ.1,100 **ἑνὶ μὲν οὐχ ἡταίρησας**· **2**) μτφ. ἐν φρ. **φιλία ἑταιροῦσα** φιλία ψευδής, ἐπίπλαστος ἢ πορνικὴ φιλία : Πλούτ.Ἠθ.62Ε **οὐκ ἀληθινῆς φιλίας οὐδὲ σώφρονος ἀλλ' ἑταιρούσης**· **3**) μέσ. ἑταιρεύομαι, πορνεύομαι, ἐπὶ ἀνδρῶν : Θεόπομπ.Ἱστ. 217Β **περιήγοντο μὲν δύο καὶ τρεῖς ἑταιρουμένους**· κ. ἐπὶ γυναικῶν : Πλούτ.Ἀντ.18.

ἐτάλασσα ἀόρ. α' τοῦ τλάω βλ.λ.

ἔταλον (τό) (ἔτος) Ἐπιγρ. τὸ ἐνιαύσιον, τὸ χρονιάτικο : Ἐπιγρ. **ἀρνηάδων ἔταλα**.

ἐταμπλί (γαλλ.) νεώτ. ὅρος χρησιμοποιηθεὶς πρὸς διάκρισιν τῶν πρὸ τοῦ 1918 ἐγκατεστημένων ἐν Κωνσταντινουπόλει Ἑλλήνων καὶ τῶν ἐν τῇ ἑλληνικῇ Θράκῃ Τούρκων, μὴ ὑπαχθέντων εἰς τὴν ἀναγκαστικὴν μετανάστευσιν, τὴν θεσπισθεῖσαν διὰ τῆς ἑλληνοτουρκικῆς συμβάσεως τοῦ Ἰανουαρίου 1923.

ἐτανός Ἡσ. ἐτεός, ἐτήτυμος, γνήσιος, ἀληθής· || ἐν τῷ οὐδ. ἐπίρρ. **ἐτανόν** Ἡσ. « ἀληθῶς, σφόδρα ».

ἑταρίσσαιτο ἐπ. γ' ἑν. μέσ. εὐκτ. τοῦ ἑταρίζω.

ἕταρος-η ἐπ. κ. ἰων. κ. δωρ. ἀντὶ ἑταῖρος βλ.λ.

ἔτας αἰτ. πλ. τοῦ ἔτης βλ.λ.

ἔτασις-εως (ἡ) (ἐτάζω) μτγν. κ. μσν. ἐξέτασις, δοκιμή, δοκιμασία : ΠΔ Ἰώβ 10,17 **ἐπανακαινίζων ἐπ' ἐμὲ τὴν ἔτασίν μου**· || εἰδ. ἡ κρίσις τοῦ

θεοῦ δι' ἕκαστον τῶν ἀνθρώπων : Μηναῖ.1,28 Θεατ. Ἐσπ. **δικαιώσεως τυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως.**

ἐτασμός [ὁ] [ἐτάζω] μτγν. ἡ ἔτασις βλ.λ., ἡ ἐξέτασις, ἡ διερεύνησις, δοκιμασία : ΠΔ Γεν.12,17 **ἤτασεν ὁ θεὸς τὸν Φαραὼ ἐτασμοῖς μεγάλοις καὶ πονηροῖς·** **2)** Ἡσ. « ἐτασμός· ἐξέτασις ἢ ὁ ἀριθμὸς παρὰ τοῖς Πυθαγορικοῖς ».

ἐταστής [ὁ] Ἐπιγρ. ὁ ἐξεταστής.

ἐταστικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ἐξεταστικός, παρατηρητικός, διερευνητικός : **βλέμμα ἐταστικόν·** ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.

ἐτατισμός [ὁ] ἀδόκιμος ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὅρου étatisme νεολογισμὸς δηλῶν τὰς θεωρίας, αἱ ὁποῖαι τείνουσι νὰ ὑποβάλωσι πάσας τὰς κοινωνικὰς λειτουργίας ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν καὶ διεύθυνσιν τοῦ κράτους [état].

ἐταυτῶς Ἡσ. « ἀληθῶς ».

ἐτέα μσν. πιθ. ἡ ἰτέα : Θεόγνωστ.Καν.7.

ἐτεῇ ἐπίρρ. δοτικοφανές, ἀληθῶς, πράγματι : Δημόκρ.125 **νόμῳ πικρόν, ἐτεῇ δ' ἄτομα καὶ κενόν.**

ἔτειος(-α)-ον [ἔτος] ἐνιαύσιος, ἐτήσιος : Πίνδ.Ι 4(3),115 **δεύτερον ἆμαρ ἐτείων τέρμ' ἀέθλων γίνεται,** Εὐρ.Ρῆσ.435 **τάξας ἔτειον δασμὸν εἰς δόμους φέρειν·** || ὁ τοῦ ἔτους : Θεόφρ.Ὀσμ.68 **ἐν ταῖς ἐτείαις ὥραις·** || εἰδ. τὸ θηλ. **ἐτεία** ἐτήσιον συμβαύλιον ἀξιωματαύχων ἢ τὸ χρονικὸν διάστημα καθ' ὃ συνέρχεται τὸ συμβούλιον τοῦτο : Ἐπιγρ.· || ἐν τῷ οὐδ. πληθ. **ἔτεια** ἐπίρρ. ἐτησίως : Λυκόφρ.721 **ἔτεια κυδανοῦσιν οἰωνόν·** **2)** ὁ διαρκῶν ἓν ἔτος : Αἰσχ.Ἀγ.2 **θεοὺς μὲν αἰτῶ τῶνδ' ἀπαλλαγὴν πόνων φρουρᾶς ἐτείας μῆκος·** **3)** ὁ ἑνὸς ἔτους ἡλικίαν ἔχων, χρονιάρικος : Ξεν.Κυν.5,14 **οἱ δὲ ἤδη ἔτειοι τάχιστα θέουσι τὸν πρῶτον δρόμον,** Πολυδ.2,8 **ἔτειον βρέφος,** αὐτ.7,184 **τὸν ἔτειον ἄρνα.**

ἔτελις [ὁ] εἶδος ἰχθύος, δ.γρ. **ἐτελίς, ἔντελις, ἐντελίς·** Ἡσ. « ἐτελίς· χρύσαφρυς ὁ ἰχθύς » : Ἀριστλ. ΖΙ 567a,20 **ᾠοτοκοῦσι πάντες οἱ λεπιδωτοί, οἷον λάβραξ, κεστρεύς, κέφαλος, ἐτελίς.**

ἔτελον Ἐπιγρ. ἐνιαύσιον, τὸ ἔταλον βλ.λ.

ἔτεμεν Ἡσ. « ἤμελγεν ».

ἐτεοδμώς-ῶος ὁ τίμιος δοῦλος : Ὀδ.Π 305 [ἀνάγν. ὑπὸ Πτολ.Ἀσκ.] **καὶ κ' ἐτεοδμώων** [ἀντὶ τοῦ **καί κε τεο δμώων**].

Ἐτεόκρητες [οἱ] Εὔστ. « Ἰθαγενεῖς Κρῆτες » : Ὀδ. Τ 176 **ἐν μὲν Ἀχαιοί, ἐν δ' Ἐτεόκρητες μεγαλήτορες·** || κτ. διάφ. νεωτ. ἐκδοχὴν σύνθετος φυλετικὴ ὀνομασία τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ μετὰ τὴν ἐν τῇ νήσῳ ἐγκατάστασιν καὶ ἀνάμειξιν Ἐτέων [Ἐτέων, Χετέων, Χετταίων].

ἐτεόκριθος [ἡ] ἡ καλή, ἡ καθαρά, ἡ ἄσηπτος κριθή : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,22,2 **ἡ δ' ἐτεόκριθος ἀσφαλής.**

ἐτεός-ά-όν ἀληθής, πραγματικός, γνήσιος : Ἰλ.Υ 255 **πόλλ' ἐτεά** [δ. γρ.], αὐτ.Β 300 **εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται ἠὲ καὶ οὐκί,** αὐτ.Ξ 125· **2)** οὐδ. **ἐτεόν** ὡς ἐπίρρ. ἀληθῶς, ἀληθινά : Ἰλ.Θ 423, Ὀδ. Ν 328 **εἰπὲ μοι, εἰ ἐτεόν γε φίλην ἐς πατρίδ' ἱκάνω,** Ἀριστφ.Ἀχ.322 **οὐκ ἀκούσεσθ' ἐτεὸν ὦ χαρνῖδαι,** αὐτ.Ἱππ.32· **3)** τὸ θηλ. **ἐτεή** ἡ πραγματικότης : Δημόκρ.6 **ἄνθρωπος ἐτεῆς ἀπήλλακται·** || ἐν τῇ ἑν. δοτ. ὡς ἐπίρρ. **ἐτεῇ** βλ.λ.

ἐτεραδελφία [ἡ] νεώτ. τερατοπλασία ἑτεραδέλφου βλ.λ.

ἑτεράδελφος [ὁ] νεώτ. τέρας διφυές, οὗ τὸ πρόσθετον πλάσμα, μικρὸν καὶ ἀτελέστατον, ἄνευ κεφαλῆς καὶ θώρακος, προσφύεται εἰς τὴν προσθίαν ἐπιφάνειαν τοῦ κυρίου ἐμβρύου.

ἑτεραδενία [ἡ] νεώτ. ἰατρ. ἡ παθολογικὴ ἐξεργασία ἑτεραδενώδους ἱστοῦ ἢ ὄγκου.

ἑτεραδενώδης-ους-ες νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ἰατρ. ἱστὸς ἢ ὄγκος νοσηρὸς ἀδενώδους ὑφῆς, ἀναπτυσσόμενος εἰς χώρας μὴ ἐχούσας τοιοῦτο παρέγχυμα.

ἑτεραδένωμα-ατος [τὸ] νεώτ. ἰατρ. ὁ ἑτεραδενώδης βλ.λ. ὄγκος.

ἑτεράκανθα [τὰ] νεώτ. βοταν. φυτὰ φέροντα ποικίλου σχήματος καὶ μεγέθους ἀκάνθας.

ἑτεράκανθος-ον νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ φέρων ἀκάνθας ποικίλων σχημάτων· **2)** ὡς οὐσ. θηλ. **ἑτεράκανθος** αἱ κατὰ ζεύγη ἀσύμμετροι ἄκανθαι τῶν πτερυγίων τῶν ἰχθυοδορυλίθων, αἱ ὁποῖαι ἀπαντῶσιν ἐντὸς τῶν στρωμάτων τοῦ δεβονίου καὶ ἀνθρακικοῦ συστήματος· **3)** οὐσ. οὐδ. πλ. **ἑτεράκανθα** βλ.λ.

ἑτερακίς-ίδος [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος τῶν **ἀσκαριδῶν** σκωλήκων.

ἑτεράλιος [ὁ] νεώτ. τερατογονικὴ διάπλασις ἀνήκουσα εἰς τὴν τάξιν τῶν διπλῶν τεράτων.

ἑτεράλκεια [ἡ] σχόλ. ἡ ἀμφίβολος, ἡ κυμαινομένη τύχη τῆς μάχης : Εὐστ.662,46.

ἑτεραλκοῦμαι-έομαι σχόλ. νικῶμαι· Σχόλ. « ἑτεραλκούμενον, νικώμενον ».

ἑτεραλκής-οῦς-ές [ἕτερος-ἀλκή] ὁ εἰς τὸν ἕτερον τῶν μαχομένων παρέχων ἀλκήν, ὁ ποιῶν τὸν ἕτερον τῶν μαχομένων νὰ ἐπικρατήσῃ κατὰ τὸν ἀγῶνα, ἐν τῇ μάχῃ : Ἰλ.Π 362 **ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην,** αὐτ.Η 26· || ἄνευ τῆς γεν. μάχης : Ἰλ.Φ 627 **Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην,** Ὀδ.Χ 236, Αἰσχ.Πέρσ.951 **Ἄρης ἑτεραλκὴς νυχίαν πλάκα κερσάμενος δυσδαίμονά τ' ἀκτάν,** ΨΛουκ.Φιλόπ.8 **καταπλήσσει τοὺς πολεμίους καὶ ἑτεραλκέα τὴν νίκην ποιεῖ,** Αἰλ.άπ.135· **2)** ὁ στρέφων τὸν ῥοῦν τῆς μάχης, ὁ δίδων τὴν ῥοπὴν τῆς νίκης :· Ἰλ.Ο 738 **ᾗ κ' ἀπαμυναίμεσθ' ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες** [σῶμα ἀνδρῶν ἐφεδρικὸν παρέχον τὴν ἐν τῇ μάχῃ νίκην εἰς τὸ ἕτερον μέρος, τὸ ἔχον χρείαν βοηθείας], Νόνν.Δ 9,230 **σκάζοντα ποδῶν ἑτεραλκέϊ ταρσῷ** [ἐπὶ τοῦ Ἡφαίστου]· **3)** ὁ κλίνων ὁτὲ μὲν πρὸς τὸ ἓν μέρος, ὁτὲ **δὲ** πρὸς τὸ ἕτερον, ἀμφίρροπος· Ἡρ. 9,103 **εἶδον .. γινομένην ἑτεραλκέα τὴν μάχην.**

ἑτεραλκία [ἡ] ΕΓουδ. ἡ ἑτεροδυναμία, ἡ ἑτέροις δύναμιν παρέχουσα [πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἑτεραλκέα].

ἑτερανθῆ [τὰ] νεώτ. βοταν. τὰ φυτά, ὧν τὰ ἄνθη δὲν εἶναι πάντα ὁμοιομόρφως διατεταγμένα.

ἑτερανθία [ἡ] νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **σκροφουλαριδῶν**

ἑτεράριθμος-ον μτγν. ὁ ἑτέρου ἀριθμοῦ· || εἰδ. ῥητορ. τὸ **ἑτεράριθμον** ἡ μεταβολὴ ἀριθμοῦ, ἡ μετάβασις ἀπὸ ἀριθμοῦ ἑνικοῦ εἰς πληθυντικόν, ὡς σχῆμα λόγου· Φοιβάμμ.Σχημ.1,5 « ἑτεράριθμον δὲ εἰς ἀριθμὸν ἀπὸ ἀριθμοῦ μετάβασις πρὸς ὁμώνυμον ἢ πρὸς σημαινόμενον ἀναγομένη, ὡς .. τὰ παιδία παίζει καὶ πίπτουσιν ».

ἑτεραρχία [ἡ] νεώτ. φιλοσοφικὸς ὅρος δι' οὗ ἀποδίδεται εἰς τὴν νέαν ἑλληνικὴν ὁ διεθνὴς φιλοσοφικὸς ὅρος determinismus, ἄ. αἰτιοκρατία βλ.λ., ὁριοτικισμός, θεωρία τοῦ ὑπεξουσίου, θεωρία τῆς ὑποτελείας.

ἑτεραχθής-οῦς-ές μτγν. ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἑτερορρεπής : Κύριλλ. κατὰ Ἰουλ.7,222 **οὐχ ἑτεραχθῆ τὴν διάνοιαν ἔχειν.**

ἑτεραχθῶ-έω μτγν. κλίνω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος· Φρύν.Σοφ.Παρ.68(ἱ) « ἑτεραχθεῖ, οἷον οἱ πολλοὶ ἑτεροκλινεῖ . . , ὅταν ἐπὶ τῶν ὑποζυγίων ἢ ὁτουοῦν διῃρημένον ἄχθος ἐπὶ θάτερον ῥέπῃ ».

ἑτερεγκεφαλῶ-άω ἢ -έω πάσχω κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐγκεφάλου, εἶμαι μισότρελλος, μισοπάλαβος : Ἀριστφ.άπ.778, ΑΒ3 37,8.

ἑτερειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἑτεροειδής, ὁ φανταστικός, ὁ ἀπατηλός : Νίκ.Ἀλεξ.84 **ἄλην ἑτερειδῆ λεύσσων.**

ἑτέρῃ δοτικοφανὲς ἐπίρρ. ἐκ τοῦ ἕτερος βλ.λ.

ἑτερημερία [ἡ] μτγν. τὸ ζῆν ἡμέραν παρ' ἡμέραν, δ. γρ. π.Φίλ.2,189 ἀντὶ ἑτερημέρου.

ἑτερήμερος-ον ὁ ἡμέραν **παρ'** ἡμέραν συμβαίνων, ὁ ἡμέραν παρ' ἡμέραν ζῶν, ἐπὶ τῶν Διοσκούρων : Ὀδ.Λ 203 **νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε τεθνᾶσιν,** Φίλ.2,189 **τὸ περὶ τῆς ἑτερημέρου ζωῆς αὐτῶν διήγημα'** || εἰδ. ἐπὶ διαλείποντος πυρετοῦ : Ὀρφ.Λιθ.634.

ἑτερημέρως μσν. ἡμέραν παρ' ἡμέραν, μέρα παρὰ μέρα : Νικ.Χων.596,2.

ἑτερήρης-ους-ες | ἄρω | ἀμφήρης : Μάξιμ.165.

ἑτερο- κ. μσν. κ. νεώτ. πρῶτον συνθετικὸν ἔχον τὴν ἔννοιαν τοῦ ἑνὸς ἐκ τῶν δύο, οἷον ἑτερόστομος, ἑτερομάσχαλος, ἑτερόφθαλμος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ἀμφί : ἀμφίστομος, ἀμφιμάσχαλος βλ.λ.' **2)** τοῦ ἄλλος, ἀλλοῖος, οἷον ἑτερόγλωσσος, ἑτερόδοξος, ἑτεροεθνής, ἑτερόφυλος, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ ὁμοῦ : ὁμόγλωσσος, ὁμόδοξος, ὁμοεθνής, ὁμόφυλος βλ.λ.' **3)** τῆς ἀντιθέσεως καὶ τῆς διαστροφῆς, οἷον ἑτερόπους, ἑτεροσκελής, ἑτερόφυλος.

ἑτεροαιμοθεραπεία (ἡ) νεώτ. εἰδ. ἰατρ. αἱμοθεραπεία δι' αἵματος τρίτου προσώπου.

ἑτεροβάρεια (ἡ) Ἡσ. τὸ βαρύνειν πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : Ἡσ. κ. Σουΐδ. ἐν λ. κατὰ πρόσκλησιν.

ἑτεροβαρής-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος βαρύνων, ὁ ἔχων τὸ βάρος πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἀμφοτεροβαρής ἢ ἰσοζυγής : Εὐστ.1316,26' **2)** μτφ.νεώτ. ἀνισοβαρής,ὁ ἐπιβάλλων ἀνίσους ὑποχρεώσεις' ναυ. ὅρος ἑτεροβαρὴς **σύμβασις** ἡ ἐπιβάλλουσα ὑποχρεώσεις μόνον εἰς τὸν ἕτερον τῶν συμβαλλομένων ἢ ἡ ἀνίσους ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλουσα.

ἑτεροβαρῶ-έω Σουΐδ. βαρύνω τι εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

ἑτεροβαρῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἑτεροβαρῆ βλ.λ.2).

ἑτεροβασίδη (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος τῶν **ἀγαρικιδῶν** μυκήτων.

ἑτεροβλαστία (ἡ) νεώτ. βιολ. τὸ φαινόμενον, καθ' ὃ τὸ ἔμβρυον διαπλάσσεται ἐκ κυττάρων ἑτέρου εἴδους, ἡ ἔμμεσος ἐμβρυϊκὴ διάπλασις.

ἑτεροβλαστικός-ή-όν νεώτ. ὁ καθ' ἕτερον τρόπον βλαστάνων, ὁ ἐκ κυττάρων ἑτέρου εἴδους προερχόμενος, ὁ διαφέρων ἐμβρυογονικῶς.

ἑτεροβουλία (ἡ) μτγν. ἡ μεταβολὴ γνώμης, ἀλλαξογνωμία : Κύριλλ.Ι,ΙΙ,527.

ἑτερόβουλος-ον μτγν. ὁ ἑτέραν βουλὴν ἢ γνώμην ἔχων : Μάξ.Ὁμολ.2,13Ε.

ἑτερόγαμα (τὰ) νεώτ. βοταν. τὰ φυτά, ὧν τὰ ἄνθη ἀνήκουσιν εἰς δύο διάφορα γένη.

ἑτερογαμία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ σύναψις ἑτέρου γάμου, ἄλλος γάμος : Τζέτζ.Λυκόφρ.1317 **τὴν λύπην τῆς ἑτερογαμίας τοῦ Ἰάσονος'** **2)** βοταν. ἡ ἐξ ἀνομοίων γαμετῶν γένεσις, ἡ κατ' ἐναλλαγὴν δύο διαφ. τρόπων βλαστήσεως γένεσις.

ἑτερογάμιος-ον νεώτ. ζωολ. γένος τῶν **ὀρθοπτέρων νυκτοβίων** ἐντόμων' **2)** γένος τῶν **ὀρθοπτέρων συλφιδῶν** ἐντόμων.

ἑτερόγαμος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ συνάπτων ἕτερον γάμον' **2)** ὁ ἔχων ἀνομοίους γαμέτας, ἀντίθ. τοῦ ἰσόγαμος' **3)** εἰδ. νεώτ. βοταν. ἐν τῷ πλ. τοῦ οὐδ. **ἑτερόγαμα** βλ.λ.' **4)** ὁμ. ὁ κατ' ἔμμεσον τρόπον γονιμοποιούμενος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὀρθόγαμος βλ.λ.

ἑτερογάστριος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἑτέρας γαστρός, ἐξ ἄλλης μητρὸς γεννηθείς, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὁμογάστριος βλ.λ. : Τζέτζ.Ἡσίοδ.Ἔργ. 374 **ἑτερογάστριος ἀδελφὸς** | ἑτεροθαλής |.

ἑτερογένεια νεώτ. τὸ ἀνήκειν εἰς ἕτερον γένος' **2)** τὸ βιολογικὸν φαινόμενον ἐναλλαγῆς γενεᾶς, ὁ. ἑτερογένεσις βλ.λ.' **3)** γένεσις ὄντος ἐξ ἀτόμων ἑτέρου εἴδους.

ἑτερογένεσις-εως (ἡ) νεώτ. βιολ. τὸ φαινόμενον ἐναλλαγῆς τοῦ τρόπου γενέσεως ὀργανικοῦ τινος ὄντος, παρατηρούμενον ἰδίως εἰς τοὺς πολύποδας, καθ' ὃ ἐναλλάσσεται ἡ ἐγγενὴς γένεσις μετὰ τῆς ἀγενοῦς.

ἑτερογενής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ διαφόρου γένους : Ἀριστλ.Ζ1 601a,25 **ἔτι δὲ ὑγίειαι καὶ νόσοι . . τοῖς ἑτερογενέσιν ἕτεραι,** Φίλ.2,370 **ἑτερογενῆ ζῷα,** Γεωπ.14,7,28 **ἑτερογενῆ ᾠά'** || ἐπὶ κενταύρων : Διόδ.Σ 4,8' || φρ. **μόρια ἑτερογενῆ** μὴ συναρμοζόμενα, ἀταίριαστα, ἀζευγάρωτα : Γαλ. Χρ.Μορ.16,14' **2)** ὁ διαφόρου γένους ἢ φυλῆς : Δημήτρ.Λακ.1012,36F, Δαμάσκ.Ἀρχ.308 **ἑτερογενὴς καὶ ἀλλόφυλος πρὸς αὐτήν'** || ὅθ. ἁπλῶς διάφορος : Διόδ.Σ 1,9 **ὅπως . . μηδεμίαν ἐν ταῖς ἀρχαιολογίαις ἑτερογενῆ πρᾶξιν παρεμβάλωμεν'** **3)** ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὁ διαφόρου ὕλης, ὑλικῶν : Σύμμ.ΠΔΔευτ.22,11' **4)** ποικίλος, ἀνάμεικτος,ἀντίθ. ὁμογενής : Δημήτ.Λακ.1429,2F' **5)** εἰδ.γραμμ. ὁ διαφόρου γραμμ. γένους : Ἀπολλ.Δύσκ.Συνδ. 243,1' || νεώτ. **ἑτερογενῆ ὀνόματα** ὀνόματα κλινόμενα καὶ καθ' ἕτερον γένος ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἢ διαφόρου σημασίας, οἷον **ὁ δεσμός, οἱ δεσμοὶ καὶ τὰ δεσμά, κ. ἄ.'** || **τὸ ἑτερογενές** ἡ ἀλλαγὴ γένους' Φαιβάμμ.Σχημ.Ι,5 « ἑτερογενὲς δέ ἐστι μετάβασις εἰς γένος ἀπὸ γένους, ἧς ἡ ἀναφορά, ἢ ἐπὶ τὸ συνώνυμόν ἐστιν ἢ ἐπὶ τὸ νοούμενον, ὡς ἵνα εἴπω, τὰ παρὰ τὴν θάλασσαν φοβερά ἐστιν ἐρημίαι οὖσαι»' **6)** εἰδ. συντακτ. **ἑτερογενὴς προσδιορισμὸς** συντακτικὸς τρόπος, καθ' ὃν προσδιορισμός τις τοῦ κυρίου ὅρου τῆς προτάσεως ἢ καὶ τὸ κατηγορούμενον τοῦ ὑποκειμένου, τίθεται κατ' ἄλλο γραμματικὸν γένος, παρὰ τὸ ὑπ' αὐτοῦ προσδιοριζόμενον, οἷον **τραγῳδία ὀνομαζομένη Ἀγαμέμνων, - ἡ πόλις Ἴλιον'** **7)** νεώτ. φιλοσ. πᾶν ὄν, οὗ τὰ μέρη παρουσιάζουν διαφορὰς ποικιλίας, μάλιστα δὲ διαφορὰς κατασκευῆς καὶ λειτουργίας.

ἑτερογενῶ-έω μτγν. ἀνήκω εἰς ἕτερον γένος, προέρχομαι ἐξ ἑτέρου γένους : Νικόμ.Ἀριθμ.Ι,10.

ἑτερογενῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐκ διαφόρου γένους ἢ φυλῆς : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,361 **ἑτερογενῶς διαφέρειν.**

ἑτερόγλαυκος-ον ὁ ἔχων τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν γλαυκόν : ΖΓ 779b,4.

ἑτερογλωσσία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ **ἑτερογλώσσου**, τὸ ὁμιλεῖν ἑτέραν καὶ οὐχὶ τὴν ἐπιχωρίαν γλῶσσαν, τὸ εἶναί τινα ξενόγλωσσον.

ἑτερόγλωσσος-ον μτγν.,μσν. κ.νεώτ., ἀττ. **ἑτερόγλωττος** ὁ λαλῶν ἑτέραν ἤτοι οὐχὶ τὴν ἐπιχωρίαν γλῶσσαν, ὁ ξενόγλωσσος : Πολύβ.24,9,5 **ὁ Ἀννίβας . . πλείστοις ἀλλοφύλοις καὶ ἑτερογλώττοις χρησάμενος,** Στράβ.8,1,2, ΚΔ Ι,14,21 **ἐν ἑτερογλώσσοις καὶ ἐν χείλεσιν ἑτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ'** **2)** ὁ διαφόρων γλωσσῶν : Φίλ.Ι,406.

ἑτερόγναθος-ον ὁ ἔχων τὴν μίαν γνάθον σκληροτέραν τῆς ἄλλης : Ξεν.Ἱππ.1,9' || Ἡσ. «ἑτερόγναθος' σκληρόστομος' ἀπειθής' ἐπὶ τῶν ἵππων», Φώτ. « ἑτερόγναθος. ὁ ἀπειθὴς ἢ ὁ ἄπληστος καὶ ὁ ἀμφοτέραις ταῖς γνάθοις ἐσθίων ».

ἑτερόγνης-ητος (ὁ) μτγν. ὁ ἑτερογενής, ἀλλοεθνής : Ἡρωδιαν.1,83.

ἑτερογνήσιος-ον μτγν. ὁ ἑτερόγνης,ὁ ἑτερογενής, ἀλλοεθνής' ὅθ. τὸ οὐδ. ἑτερογνήσιον ὡς οὐσ. περιληπτ. οἱ ἀλλοεθνεῖς : Κύριλλ.π.Εὐστρ.Πρεσβ.575,8 **τὸ ἑτερογνήσιον εἰς φιλοθεΐαν κατεστήσατο.**

ἑτερογνωμονῶ-έω μσν. ἔχω διάφορον γνώμην : Φώτ.Βιβλ.283,27 **μηδενὸς ἑτερογνωμονήσαντος.**

ἑτερογνωμόνως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ διαφόρου γνώμης : Δίδ.Ἀλ.461Α.

ἑτερόγνωμος-ον μτγν. ὁ ἔχων διάφορον ἢ ἀντίθετον γνώμην : Δίδ.Ἀλ.865C.

ἑτερογνωμοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ διαφορὰ ἢ ἡ ἀντίθεσις γνώμης : Ἰώσ.Α) 10,11,7.

ἑτερογνωμονῶ-έω νεώτ. ἑτερογνωμῶ βλ.λ.
ἑτερογνώμων-ονος-ον (ὁ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἑτερόγνωμος βλ.λ. : Συνέσ.1068Α **δόξαις ἑτερογνώμοσι**, Στουδ.Θεόδ.469D.
ἑτερογνώμως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ διαφόρου γνώμης : Δίδ.'Αλ.461Α.
ἑτερογονία (ἡ) νεώτ. βιολ. ἑτερογένεσις βλ.λ.' **2**) εἰδ.φιλοσ. **ἑτερογονία τῶν σκοπῶν** ὁ ὑπὸ τοῦ Βοὺντ διατυπωθεὶς νόμος τῶν ψυχικῶν φαινομένων καθ' ὃν αἰτία τις παράγει ἀποτέλεσμα διάφορον τοῦ ἐπιζητουμένου.
ἑτερόγονος-ον μσν. κ. 'Ησ. ὁ ἑτερογενὴς βλ.λ.: 'Ιππιατρ.ΙΙ, 'Ησ. ἐν λ. ἀμφίγοναι· || ἐπὶ ἀνθέων, **ἑτερόγονον ἄνθος** ἄνθος διαφέρον κατὰ μορφὴν τοῦ εἴδους ἐξ οὗ παρήχθη.
ἑτερόγυνα (τὰ) νεώτ. ζωολ. τὰ ζῶα, ὧν τὰ ἄρρενα παρουσιάζουν διάφορον μορφὴν τῶν θηλέων.
ἑτεροδάκτυλος-ον νεώτ. ὁ ἔχων τοὺς δακτύλους καθ' ἑτέραν, κατ' ἀντίθεσιν διεύθυνσιν : **ἑτεροδάκτυλα πτηνά τὰ ἀναρριχητικά'** **2**) οὐσ. εἰδ. ζωολ. **τὰ ἑτεροδάκτυλα** τὰ ζῶα τὰ ἔχοντα ἀνίσους δακτύλους.
ἑτερόδενδρον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος τῶν **σαπινδοειδῶν** φυτῶν.
ἑτερόδερμος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἀνόμοιον δέρμα.
ἑτεροδέσποτος-ον μσν. ὁ ἀνήκων εἰς ἕτερον κύριον : Στουδ.Θ 206Α **πρόβατον ἑτεροδέσποτον.**
ἑτεροδημότης-ις-ιδος νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων εἰς ἕτερον δῆμον τοῦ ἐν ᾧ παραμένει, ὁ ἔχων τὰ δικαιώματα ψήφου εἰς ἄλλον δῆμον.
ἑτεροδίδακτος-ον μτγν. ὁ δεδιδαγμένος ὑφ' ἑτέρου : 'Ολυμπ.'Αλκ.ΙΙ **τὸ αὐτοφυὲς κρεῖττον τοῦ ἑτεροδιδάκτου.**
ἑτεροδιδασκαλία (ἡ) μσν. ἡ ἀπατηλὴ διδασκαλία, ἡ τῶν αἱρετικῶν διδασκαλία : Στουδ.Θεόδ. 507Β **παρασύρεσθαι λόγοις ἑτεροδιδασκαλίας.**
ἑτεροδιδάσκαλος-ον μσν. ὁ ἕτερα καὶ οὐχὶ τὰ ἀληθῆ διδάσκων, ὁ αἱρετικός : Εὐσ.'Εκκλ.'Ιστ. 3,22 **διὰ τῆς τῶν ἑτεροδιδασκάλων ἀπάτης.**
ἑτεροδιδασκαλῶ-έω μτγν. διδάσκω ἑτέραν καὶ οὐχὶ τὴν ὀρθὴν διδασκαλίαν : ΚΔ Τιμ.Ι,Ι,3 **ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν.**
ἑτεροδικία (ἡ) εἰδ. νομ. ἡ καθ' ἕτερον δίκαιον καὶ οὐχὶ κατὰ τὸ ἐπιχώριον διεξαγωγὴ δίκης· || τὸ προνόμιον προσώπων τινῶν νὰ δικάζωνται οὐχὶ κατὰ τοὺς νόμους τῆς χώρας, ἐν ᾗ διαμένουσιν, ἀλλὰ κατὰ τοὺς νόμους τῆς ἰδίας αὐτῶν πατρίδος.
ἑτερόδοντα (τὰ) νεώτ.ζωολ. τὰ ζῶα ὧν οἱ ὀδόντες διαφέρουν κατὰ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μῆκος.
ἑτεροδοξία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἑτεροδοξεῖν, τὸ ἔχειν ἑτέραν δοξασίαν, τὸ ὑπολαμβάνειν τι ἀντὶ ἑτέρου, πλάνη γνώμης : Πλάτ.Θεαίτ.193D **τότε δὴ συμβαίνει ἡ ἑτεροδοξία καὶ τὸ ψευδῆ δοξάζειν'** **2**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐκκλ. τὸ νὰ εἶναί τις ἑτερόδοξος, μὴ ὀρθόδοξος, ὁ αἱρετικός : Εὐσ.2,708Β, 'Αθανάσ.1,469C, 'Επιφάν.1,173Α, Ψυχάρ. Ταξ.78 **αὐτά τὰ λόγια θὰ μᾶς βγάλουν καμιά καινούρια ἑτεροδοξία'** || τὸ νὰ πρεσβεύῃ τις ἕτερον θρησκευτικὸν δόγμα τοῦ ἔν τινι χώρᾳ ἐπικρατοῦντος.
ἑτερόδοξος-ον κ. μσν., νεώτ. κ. δημ: ὁ ἔχων ἑτέραν δόξαν, διάφορον γνώμην, ἀντίθ. ὁμόδοξος : Λουκ.Εὐν.2 **ἢ που, ὦ Λυκῖνε, περὶ τῶν λόγων διεφέροντο τὰ συνήθη ταῦτα ἑτερόδοξα τυγχάνοντες'** **2**) ὁ πρεσβεύων ἑτέραν δόξαν παρὰ τὴν ἀληθῆ, ὁ ἀκολουθῶν πεπλανημένην διδασκαλίαν, οὐχὶ τὴν ὀρθήν, ἀντίθ. ὀρθόδοξος : 'Αρρ.'Επικτ.2,9,19 **τί γὰρ διαφέρει ταῦτα ἐξηγεῖσθαι ἢ τὰ τῶν ἑτεροδόξων,** 'Ιώσ.Πὶ 2,8,5' || εἰδ. ἐκκλ.ὁ αἱρετικός : 'Ωριγ.Ι,261Α,Μηναῖ.Ι,ΙΣυναξ. **λόγους συ·θεὶς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατεβρόντησε'** **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ πρεσβεύων θρησκευτικόν τι δόγμα διάφορον τοῦ ἔν τινι χώρᾳ ἐπικρατοῦντος.
ἑτεροδοξῶ-έω κ. μσν. ἔχω ἑτέραν δοξασίαν, οὐχὶ ἀληθῆ, ὀρθήν : Πλάτ.Θεαίτ.190Ε **δόξαν εἶναι ψευδῆ τὸ ἑτεροδοξεῖν'** **2**) εἶμαι ἑτερόδοξος, εἶμαι αἱρετικός, ἀντίθ. ὀρθοδοξῶ : Φώτ. 'Επιστ.137,25 **οὐδεὶς τοῦτο τῶν ὀρθοδόξων, οὐδ' ὑπὸ τῶν ἑτεροδόξων πέπονθεν.**
ἑτεροδόξως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ διάφορον τῆς ὀρθῆς δοξασίαν:Φιλόστρ.Σοφ.2,159 **ἑτεροδόξως τῆς μουσικῆς ἠκροῶντο'** **2**) εἰδ. κ. νεώτ. οὐχὶ κατὰ τὸ ὀρθόδοξον χριστιανικὸν δόγμα, κατὰ τὸν τρόπον ἢ τὰς δοξασίας τῶν αἱρετικῶν.
ἑτερόδους-οντος-ουν νεώτ. ὁ ἔχων ἀνομοίους ὀδόντας ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ὁμόδους βλ.λ.
ἑτερόδρομος-ον νεώτ.βοταν. ὁ ἀκολουθῶν διάφορον δρόμον, ἐπὶ φυλλοταξίας ἐναλλασσομένης, καθ' ἣν ἡ γενέτειρα σπεῖρα τῶν κλώνων φέρεται ἀντιθέτως πρὸς τὸ στέλεχος' **2**) μηχαν. ὁ ἔχων τὴν ἀντίστασιν καὶ τὴν ἐνεργὸν δύναμιν πρὸς τὰς ἀντιθέτους πλευρὰς τοῦ ἄξονος.
ἑτεροδυμία (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ διάπλασις τοῦ ἑτεροδύμου βλ.λ.
ἑτερόδυμος (ὁ) νεώτ. βιολ. τέρας διφυὲς φέρον ἐπὶ τῆς πρασθίας ἐπιφανείας τοῦ σώματος κεφαλὴν καὶ θώρακα ἑτέρου ἀτελοῦς πλάσματος.
ἑτεροδυναμία (ἡ) μτγν. ἡ ἀλλαγή, τροποποίησις τῆς δυνάμεως : Σχόλ.'Ιλ.Η 26.
ἑτεροδύναμος-ον μτγν. ὁ διαφόρου δυνάμεως, ὅθ. τὸ οὐδ. **τὸ ἑτεροδύναμον** διαφορὰ δυνάμεως ἢ ἱκανότητος : Πορφ.Γνῶμ.33 (πιθ. ἀνάγν.).
ἑτερόδυνος-ον νεώτ. ὁ ἐξ ἄλλου τινὸς δεχόμενος τὴν δύναμιν' **2**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.συσκευὴ ἐν τῇ ἀσυρμάτῳ τηλεγραφίᾳ παραγωγῆς διατηρουμένων ταλαντώσεων μικρᾶς ἰσχύος.
ἑτερόδων-οντος (ὁ) νεώτ. γένος **ὑδριδῶν** ὄφεων.
ἑτεροηθής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων διάφορα ἤθη ἐν σχέσει πρός τινα ἄλλον : Στράβ.8,1,2 **«τοῦτο τοίνυν αὐτὸ καὶ τοῦ ἑτερογλώττου καὶ τοῦ ἑτεροεθοῦς αἴτιον** (δ. ἀνάγν. ἑτεροεθνής).
ἑτεροεθνής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀλλοεθνής, ἀντίθ. ὁμοεθνής : Φίλ.2,400, Κλήμ.'Αλ.478.
ἑτεροείδεια (ἡ) ἡ ἀριθμητικὴ ποικιλία : Θεολ.'Αριθμ.8 **τῆς τοῦ ἀριθμοῦ ἑτεροειδείας.**
ἑτεροειδής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς ἕτερον εἶδος : 'Αριστ.ΖΙ 508b,11, ΨΠλούτ. 'Αρέσκ.Φιλ.2,30,5 (ἐσφ. γρ.)· || ὁ διαφόρου εἴδους : Φίλ.άπ.29Η' || ὁμ. μτ. γεν. : Στουδ.Θεόδ. 580C **ἡμεῖς ὑμῶν ἑτεροειδεῖς'** **2**) ὁ διαφόρου μορφῆς : Δάμάσκ.'Αρχ.303.
ἑτεροειδογενής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ τοῦ ἡμιόνου καὶ τινων φυτῶν ὁ ἐξ ἑτεροειδῶν γινόμενος, ὅ. ἑτερόγονος βλ.λ.
ἑτεροειδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἑτεροειδῆ, ἑτεροφυῆ βλ.λ. : Γρηγ.Νύσσ.2,212Β (δ.ἀνάγν. ἑτεροφυῶς).
ἑτεροεμβολιοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. θεραπευτικὴ μέθοδος, καθ' ἣν ἐπὶ λοιμωδῶν νόσων χρησιμοποιοῦνται ἑτεροεμβόλια βλ.λ.
ἑτεροεμβόλιον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἐμβόλιον παρασκευαζόμενον οὐχὶ ἐκ τῶν προκαλούντων νόσον τινὰ μικροβίων, ἀλλ ἐκ ξένων πρὸς τὴν νόσον, ἐξ ἧς πάσχει ὁ ἐμβολιαζόμενος ἀσθενής, οἷον ἐπὶ συφίλιδος τὰ μικρόβια τοῦ ἑλώδους πυρετοῦ.
ἑτεροεργής-οῦς-ές μσν. ὁ ἑτερόν τι ἔργον, ἑτέραν τινὰ ἐνέργειαν ἔχων : Πρακτ.Συνόδ.3,785,45 **ἑτεροεργῆ καὶ ἑτερούσιον.**
ἑτερόζηλος-ον κ. μσν. ὁ ζηλῶν τοῦ ἑτέρου μόνον μέρους, ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἐπὶ τῆς ῥοπῆς τῆς πλάστιγγος : Εὐστ.Πον.345,35 **πρὸς ῥοπὴν ἑτερόζηλον τὴν πλάστιγγα μεταστήσαντες'** **2**) ὁ ζηλωτὴς ἑτέρας ἐπιδιώξεως, ὁ εἰς

ἄλλα στρέψας τὸν ζῆλόν του, εἰδ. πρὸς τὸ ἕτερον φῦλον : Λουκιλλ. ἐν ΑΠ 11,216 **τὸν φιλόπαιδα Κράτιππον ἀνεύρομεν ἄλλο γένος· τί ; τῶν ἑτεροζήλων·** **3**) ὁ διαφόρου τάσεως, ὀρέξεως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,56.

ἑτεροζήλως ἐπίρρ. οὐχὶ δικαίως : Ἡσίοδ.Θ 544 **ὡς ἑτεροζήλως διεδάσσατο μοίρας.**

ἑτεροζήτησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἑτέρου οὐχὶ τοῦ προσήκοντος ζήτησις· εἰδ. λογ. ψευδώνυμος συλλογισμός, ὅστις παρεισάγων ὑποβολιμαίας προτάσεις συνάγει συμπεράσματα διάφορα τῆς ἀποδεικτέας προτάσεως, ἀ. μετάβασις εἰς ἄλλο γένος.

ἑτεροζύγησις-εως (ἡ) μον. ἡ διαφωνία : Νικ. Χων.376D.

ἑτεροζυγία (ἡ) σχόλ. ἡ κλίσις, ἡ ῥοπὴ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἐπὶ τῆς πλάστιγγος : Σχόλ.Λουκ. Λεξιφ.3 **κρούσασαι** (αἱ πλάστιγγες) **ἀνὰ μέρος ἑκατέρα κατὰ τὴν ἑτεροζυγίαν κατὰ τοὺς ἀνδριάντας ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσιν.**

ἑτερόζυγος-ον κ. νεώτ. ὁ ἑτέρου εἴδους, ἑτεροειδὴς βλ.λ. : ΠΔ Λευϊτ.19,19 **τὰ κτήνη σου οὐ κατοχεύσεις ἑτεροζύγῳ** (Κύριλλ. «τουτέστιν, οὐ δώσεις ἵππον θήλειαν ὄνῳ τοῦ μιγῆναι αὐτὴν καὶ ἀνάπαλιν)· **2**) πάπ. ἐπὶ ἀγγείων, ἀταίριαστος, ὀζευγάρωτος· **3**) ὁ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος κλίνων, ῥέπων, ἐπὶ τῆς ῥοπῆς τῆς πλάστιγγος : Ψ Φωκυλ.15· **4**) ὁ μεθ' ἑτέρου ἐζευγμένος, ὁ διπλοῦς : Νόνν.Δ 10,348 **χερσὶ συναπτομέναις ἑτερόζυγον ἅμα πιέζων·** **5**) γραμμ. ὁ κατὰ διάφοραν κλίσιν κλινόμενος, ἑτερόκλιτος βλ.λ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.171,17.

ἑτεροζυγῶ-έω μτγν. εἶμαι ἐζευγμένος μετ' ἄλλου τινὸς ὑπὸ τὸν αὐτὸν ζυγόν, ἐπὶ ἀροτριώντων βοῶν : Ἀπολλών.Λεξ.ἐν λ. ἰσοφόροι· **2**) ὁμ. μτφ. μτ. δοτ. : ΚΔ Κορινθ.2,6,14 **μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις** (μὴ συνεργάζεσθε).

ἑτεροζύγως ἐπίρρ. μτγν. κ. μαν. ἑτεροκλίτως : Ἡρωδιαν. π. Εὐστ.Ἰλ.113,35 « οὐδὲ ἡ γυναικὸς γενικὴ εὐθεῖαν ἐκφωνουμένη ἔχει τὴν γύναιξ, ἀλλὰ καθ' Ἡρωδιανὸν εἰπεῖν ἑτεροζύγως ἡ γυναικὸς γενικὴ ἐξενήνεκται ὡς πρὸς τὴν εὐθεῖαν· γυνὴ γάρ» **2**) κατὰ διάφορον τρόπον : Πρόκλ.Κρατ.40Β.

ἑτεροζυγωτός νεώτ. βιολ. τὸ προϊὸν τῆς ἑνώσεως δύο γενετησίων κυττάρων, τὰ ὁποῖα ἔχουσι διαφόρους κληρονομικὰς καταβολάς.

ἑτερόζυξ-υγος ὁ μόνος ἄνευ τοῦ ἑτέρου ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἐζευγμένος, ὁ μονόζυξ βλ.λ. : Κίμων π. Πλούτ.Κίμ.16 **μήτε τὴν Ἑλλάδα χωλὴν μήτε τὴν πόλιν ἑτερόζυγα περιιδεῖν γεγενημένην·** **2**) ὁ μεθ' ἑτέρου ἐζευγμένος,ἑτερόζυγος : Νόνν.Δ 5,148.

ἑτεροήμερος-ον μτγν. ὁ ἑτερήμερος βλ.λ. : Τατιαν.728C **οἱ ἑτεροήμεροι Διόσκουροι.**

ἑτεροθαλής-οῦς-ές μον. κ. νεώτ. ἐπὶ τῶν τέκνων ἢ ἀδελφῶν, αἱ ἐκ τοῦ αὐτοῦ μὲν πατρός ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἢ ἄλλως ἐκ τῆς αὐτῆς μητρὸς ἀλλ' οὐχὶ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός, οἱ ὁμομήτριοι ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁμοπάτριοι ἢ αἱ ὁμοπάτριοι ἀλλ' οὐχὶ καὶ ὁμομήτριοι, ἀντίθ. ἀμφιθαλὴς βλ.λ. : Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),110, Εὐστ.1283 2, Παχυμ. Γ Μιχ.Παλ.197Β **τὴν ἑτεροθαλῆ ἀδελφὴν αὐτῶν.**

ἑτεροθελής-οῦς-ές μον. ὁ ἔχων διάφοραν θέλησιν, ὁ διαφόρου θελήσεως ὤν : Δαμασκ.ἐν Θησ.Στεφ. **ἑτεροθελεῖς καὶ ἑτεροενεργεῖς τὰς τρεῖς ὑποστάσεις τῆς ἁγίας τριάδος εἰπεῖν ἀναγκασθησόμεθα.**

ἑτεροθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ αἱμοθεραπεία.

ἑτερόθηκτος-ον ἐπὶ ξιφῶν, ὁ τὴν ἑτέραν πλευρὰν ἠκονημένην ἔχων : Νικ.Χων.Ἀλεξ.171C **τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων ἑτερόθηκτα ξίφη.**

ἑτερόθρησκος-ον Σουΐδ. κ. νεώτ. **ὁ** ἀλλόθρησκος βλ.λ. : Σουΐδ. ἐν λ. θρῆσκος.

ἑτερόθρους-οος-ουν μτγν. ὁ ἀλλόθροος, ὁ ὁμιλῶν διαφόρους γλώσσας, ξενόγλωσσος, ὅθ. ὁ ξένος : Νόνν.Δ 26,426, Κύριλλ. κατὰ Ἰουλ.4,147 **ἑτερόθρουν ἔχειν τὴν γλῶσσαν·** **2**) ὁ ἠχῶν κατὰ διάφορον τρόπον τοῦ προηγουμένως ὑπ' αὐτοῦ παραχθέντος ἤχου : Νόνν.Δ 9,256· **3**) ὁ διττὸν ἦχον παράγων : αὐτ.42,255.

ἑτεροικία (ἡ) νεώτ. βοταν. τὸ γνώρισμα τοῦ ἑτεροίκου βλ.λ.

ἑτέροικος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ μυκήτων, ὁ διερχόμενος, ἐκδηλῶν τὰ διάφορα στάδια, μορφὰς τῆς φύσεως αὐτοῦ ἐν διαφόροις τόποις.

ἑταιροῖος-α-ον, ἐπ. ἑτεροῖος ἀλλοῖος, διάφορος τὸ εἶδος, διάφορος : Ἡρ.1,99 **ἑτεροῖός σφι δοκέοι εἶναι μὴ ὁρῶσι**, Πλάτ.Παρμ.161Α **τὰ δ' ἑταιροῖα οὐκ ἀλλοῖα**, Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.7 **τί φαίνεται ἑτεροῖον διανοηθεὶς ὁ ἰητρὸς ἢ..'** ‖ ἀσυνήθης, παράδοξος : αὐτ.Διαίτ.6· **2**) διαφοροποιημένος : Δαμάσκ.Ἀρχ.194 **ἑτεροῖος κόσμος·** **3**) διάφορος τοῦ προσήκοντος : Λουκ.ΖΤραγ.32 **ἢν δέ τι ἑταιροῖον ἀποβαίνῃ.**

ἑταιροιότης-ητος (ἡ) ἡ ἑτερότης, ἡ κατὰ τὸ εἶδος διαφορά : Πλάτ.Παρμ.160D **ἑτεροιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ.**

ἑτεροιῶ-όω κ. μαν. ἀλλαιῶ, μεταβάλλω τὸ εἶδός τινος, καθιστῶ τι ἀλλοῖον κατὰ τὸ εἶδος: Ἱππ. Διαίτ.37, Πλούτ.Ἠθ.559C **πάντα κινεῖν καὶ ἑτεροιοῦν τὴν φύσιν μεταβάλλουσαν**, Ἀρετ.Χρον. Παθ.2,1· ‖ κ. παθ. ἀλλαιοῦμαι, μεταβάλλομαι : Ἡρ.2,142 **οὐδὲν τῶν κατ' Αἴγυπτον ὑπὸ ταῦτα ἑτεροιωθῆναι**, αὐτ.7,225 **ἑταιροιοῦτο τὸ νεῖκος**, Ἱππ.Ἀρχ.14, Ἀπολλ.Δυσκ.Συντ.96,4 **τὸ ἑτεροιούμενον τῆς πτώσεως·** **2**) ἐν τῷ παθ. διαφορίζομαι, διαφοροποιοῦμαι : Δαμάσκ.Ἀρχ.220· **3**) οὐσ. **τὰ ἑτεροιούμενα** αἱ μυθολογικαὶ μεταμορφώσεις, τίτλος ἔργου τοῦ Νικάνδρου : Ἀντωνῖν.Λιβ.1.

ἑτεροίως ἐπίρρ. ἀσυνήθως, παραδόξως : **Ἱππ.** Διαίτ.39 **ἑτεροίως διαιτηθῆναι.**

ἑτεροίωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ μεταβολή, ἀλλαγή τινος κατὰ τὸ εἶδος ἢ τὴν ἐκδήλωσιν, τὴν ἐνέργειαν : Ἀριστλ.Φυσ.217b,26 (ἀντίθ. **φορά**), Ἐπικ.Ἐπιστ.2,430 **ἑτεροίωσις ἀέρος·** ‖ ἀλλοίωσις κατὰ τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ὡς ἐκ τῆς ἀλλαιώσεως ἀποτέλεσμα, ἤτοι ἀλλοίωσις τοῦ περιέχοντος, ἀλλοίωσις τοῦ τέλους, εἰδ. ἐπὶ τῶν αἰσθημάτων : Πλούτ.Ἠθ.430C **τῆς οὐσίας τῇ ἑτεροιώσει·** ‖ εἰδ. π. Χρυσίππῳ τῷ Στωϊκῷ (2,23) ὡς ὅρος ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς ψυχ. ἐρεθισμούς· ὁμ. **ἑτεροιώσεις** κ. **αἱ** κατὰ τὴν ἐκδοχὴν τούτου ἐσωτερικαὶ κατὰ ποιὸν διαφοραὶ τῶν τεσσάρων κτ. Ἀριστλ. ἀρετῶν, ἐγκρατείας, ἀνδρείας, σωφροσύνης, δικαιοσύνης· ‖ νεώτ. γεν. μεταβολή, μετατροπή τινος εἰς ἕτερόν τι, διαφόρισις· ‖ μετάβασις ἀπὸ τοῦ ὁμογενοῦς εἰς τὸ ἑτερογενές, μετατροπὴ ὁμοίων εἰς ἀνόμοια· **2**) νεώτ. ἡ σχέσις διαφορᾶς μεταξὺ πραγμ. ἢ ἐννοιῶν ταυτιζομένων μὲν ὑπό τινα ἔποψιν, διαφερόντων ὅμως ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως· ‖ ἐν τῇ λογικῇ διαφορὰ ἐννοιῶν εἴτε **κατ' οὐσίαν** (εἰδοποιὸς διαφορά) εἴτε **κατὰ συμβεβηκός·** **3**) νεώτ. γλωσσ. τὸ εἶδος τῆς μεταπτώσεως καθ' ὃ ἐν ταῖς ῥιζικαῖς ἢ καταληκτικαῖς συλλαβαῖς τῶν λέξεων τὰ φωνήεντα ἢ αἱ δίφθογγοι πάσχουσι κατὰ ποιὸν παθήσεις, οἷον νέμω-νομή-νόμος, φέρω-φορὰ-φόρος.

ἑτεροιωτικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς ἑτεροίωσιν βλ.λ. ἐπιτήδειος, ὁ ἑτεροίωσιν ἐπάγων, ἀλλοιωτικός : Στωϊκ.1,108 **κατὰ τὴν τερατολογουμένην ἑτεροιωτικὴν** (ἐπὶ τῆς θεωρίας τοῦ Χρυσίππου).

ἑτερόκαρπα (τὰ) νεώτ. βοταν. φυτὰ παράγοντα καρποὺς διαφόρου μορφῆς.

ἑτεροκαρπία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτεροκάρπου φυτοῦ, ἡ παραγωγὴ διαφόρου μορφῆς καρπῶν ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυτοῦ.

ἑτεροκαρπισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἑτεροκαρπία.

ἑτερόκαρπος-ον ὁ παράγων καρποὺς διαφόρων εἰδῶν ἢ ἐν τῷ αὐτῷ καρπῷ σπέρματα διαφόρου μορφῆς : Ἱππ.Φύσ.Παιδ.26 **μὴ θαυμάζειν** ἑτερόκαρπα **εἶναι τὰ ἔνθετα τῶν δενδρέων.**

ἑτεροκατάληκτος-ον νεώτ. ὁ ἑτέραν κατάληξιν ἔχων, ὁ διαφόρως καταλήγων, ἀντίθ. ὁμοιοκατάληκτος βλ.λ.· ἐπίρρ. **-ως.**

ἑτερόκεντρος-ον νεώτ. ἐκεῖνος, οὗ αἱ ἀκτῖνες δὲν τέμνονται εἰς ἓν κοινὸν κέντρον, ὁ συγκείμενος ἐξ ἀκτίνων μήτε παραλλήλων μήτε εἰς ἓν κοινὸν κέντρον τεμνομένων.

ἑτεροκεντρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἑτερόκεντρος.

ἑτεροκερίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. **κοιλοκέρων** ἐντόμων.

ἑτερόκερως-ων νεώτ. κ. **ἑτερόκερος** ὁ ἔχων ἀνόμοια κέρατα.

ἑτεροκέφαλος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἑτέραν, ἤτοι οὐχὶ τὴν ἰδίαν ἢ ἣν φυσικῶς ἔδει νὰ ἔχῃ κεφαλήν, ἐπὶ μυθολογουμένων θεῶν ἢ τεράτων, ἐπὶ εἰδωλίων κττ. : **Ἄνουβις ὁ ἑτεροκέφαλος, - ἑτεροκέφαλος Ταναγραία·** **2)** εἰδ. ζῳολ. γένος ζῴων θηλαστικῶν τῆς οἰκογ. τῶν **σκιουριδῶν.**

ἑτεροκινησία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτεροκινήτου βλ.λ.ΙΙ.

ἑτεροκίνητος (-η)-ο(ν) μτγν., μ ν νεώτ. κ. δημ. ὁ ὑπ' ἄλλου κινούμενος, οὗ ἡ κίνησις δὲν εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐκ δυνάμεως ἔξωθεν, ἀντίθ. αὐτοκίνητος : Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.14, Στουδ.Θεόδ. 195Β **οὐδὲ γὰρ ἑτερόμορφος γέγονεν ὁ οὐρανός, οὐδὲ ἑτεροκίνητος, - πᾶσα ἡ ἀνόργανος ὕλη εἶναι ἑτεροκίνητος·** πρβλ. ἀδράνεια 2)· **2)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ μὴ ἔχων αὐτοβουλίαν, αὐτοτέλειαν κρίσεως, ὁ στερούμενος αὐτενεργείας, ὁ δρῶν κατ' ἐπιταγὴν ἢ εἰσήγησιν **ἄλλου.**

ἑτεροκινήτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἑτεροκινήτου βλ.λ. : Συμπλ.Ἐπικτ.4D.

ἑτερόκλητος-ον νεώτ. (ἐξ ἀδοκίμου ἀποδόσεως τοῦ γαλλ. étéroclite) ἐπὶ ὁμίλου προσ., ὁ ἐκ παντοδαπῶν προελεύσεων συγκεκροτημένος, ὁ ἐξ ἀνομοιογενῶν, ἐξ ἀνομοίων κατὰ κοινωνικὴν προέλευσιν ἢ ἐμφάνισιν ἢ κατὰ πνευματικότητα κττ. συγκείμενος, δυσαρμονικῶς ποικίλος, παρδαλός : Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.9 **μίαν πελατείαν ἑτερόκλητον·** || κ. ἐπὶ συνόλου πραγμ. : **ἑτερόκλητος ἐπίπλωσις - διακόσμησις.**

ἑτεροκλινής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ὁ κεκλιμένος : Ἱππ.Ἄρθρ.24 **ἢν δὲ ἑτεροκλινὲς ᾖ·** ἐπὶ οἰκοδομημάτων : Δίων Κ 57,21 **ἐπειδὴ ἡ στοὰ ἑτεροκλινὴς ἐγένετο ὠρθώθη·** || ἐπὶ ἐδάφους, κατωφερής : Ξεν.Κυν.2,7 **αἱ μὲν ἄνισοι αὐτῶν ἐν τοῖς ἑτεροκλινέσι τῶν χωρίων, ἵν' ἴσα τὰ ὕψη ἐξαίρωσιν·** **2)** εἰδ. ὀρυκτολ. τὸ οὐδ. **ἑτεροκλινές** τὸ κρυσταλλικὸν σύστημα, τὸ συνηθέστερον καλούμενον τρικλινές.

ἑτεροκλινήσιος-α-ον μτγν. ὁ ἑτεροκλινὴς βλ.λ. : Ἀρατ.Φαιν.169,39 **ἑτεροκλινησίαν τὴν κίνησιν.**

ἑτεροκλινία (ἡ) μτγν. ἡ εἰς τὸ ἕτερον μέρος κλίσις : Κλήμ.Ἐπιστλ.Ἰακ.15 **ἑτεροκλ- παρέχουσι.**

ἑτεροκλινῶ-έω μτγν. κλίνω, ῥέπω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : Ἀνῶν.Εἰσ.Ἀρατ.98Μ, Σύμμ.ΠΔΨάλμ. 16,11 **τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἔταξαν ἑτεροκλινεῖν ἐν τῇ γῇ,** Φρύν.Σοφ.Παρ.68Β.

ἑτεροκλινῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. μετὰ κλίσεως πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : Ἀρρ.Ἐπικτ.3,12,8 ἑτεροκλινῶς **ἔχειν πρὸς ἡδονὴν** (ἔχειν ῥοπήν, κλίσιν, προδιάθεσιν, μείζονα τοῦ πρέποντος, πρὸς αὐτήν).

ἑτερόκλιτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ καθ' ἑτέραν κλίσιν κλινόμενος, ὁ ἀνωμάλως κλινόμενος : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.102,12 **διὰ τοῦτο καὶ τοῖς ἑτεροκλίτοις παρηκολούθει τις εὐθεῖα·** || κ.ἐπὶ ῥημάτων : αὐτ. Ἀντων.13,2 **εἴ γε καὶ ἐν ῥήμασιν ἑτερόκλιτα, ἔσθω, ἔφαγον, φέρω, οἴσω.**

ἑτεροκλονῶ-έω μτγν. κλονῶ, σείω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : Ὀππ.Κυν.4,204 **ἑτεροκλονέων τε κάρηνον** (δ.γρ. ἑτεροκλινέω).

ἑτεροκνεφής-οῦς-ές μτγν. τῷ ἡμίσει σκοτεινός : Συνέσ.1297D.

ἑτερόκογχα (τὰ) νεώτ. ζῳολ. μαλάκια ἐκ τῶν πεταλοβραγχίων, **ἃ.** σιφωνωτὰ ἢ **σιφωνοφόρα.**

ἑτερόκοιλος-ον νεώτ. ὁ ἀπὸ τῆς ἑτέρας μόνον τῶν ὄψεων κοῖλος : **νόμισμα ἑτερόκοιλον.**

ἑτεροκοπία (ἡ) μτγν. παίγνιον, παιγνιώδης ἄσκησις, ἐν ᾗ δύο ὁμάδες ἁμιλλῶνται πρὸς ἀλλήλας, παίγνιον σφαίρας : Γελλ.5,11.

ἑτερόκοπος-ον μσν. ἐπὶ ξιφῶν, ὁ ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους ἠκονημένος, ἡ σπάθη· δ.ἑρμ. ὁ καὶ ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους κόπτων ἤτοι ὁ δίστομος : Ἄνν.Κομν.115Α **τοὺς ἐπὶ τῶν ὤμων τὰ ἑτερόκοπα φέροντας ξίφη** (« ancipitia », Boiss).

ἑτεροκοτύλια (τὰ) νεώτ. ζῳολ. παράσιτοι τρηματώδεις σκώληκες φέροντες πολλοὺς διαφόρου μορφῆς ἀπτικοὺς δίσκους, δι' ὧν προσκολλῶνται ἐφ' ὧν ζῴων ζῶσι παρασιτικῶς, ἃ. πολύστομα.

ἑτεροκρανία (ἡ) μτγν. ὁ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς κεφαλῆς πόνος, ἡμικρανία βλ.λ. : Ἀρχιγ. π. Γαλ. 8,94, Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,2.

ἑτεροκρανικός-ή-όν μτγν. ὁ εἰς ἑτεροκρανίαν βλ.λ. ἐπιρρεπής : Ἀντυλλ. π. Ματθ.309 **ἐπί τε ἐπιληπτικῶν καὶ ἑτεροκρανικῶν.**

ἑτεροκράνιον (τό) μτγν. ἑτεροκρανία : Γαλ.14,400.

ἑτεροκρασία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐν τῷ αἵματι ἀνάμειξις ξένων οὐσιῶν.

ἑτεροκρασικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἑτεροκρασίαν βλ.λ.· **2)** ὁ πάσχων ἐξ ἑτεροκρασίας.

ἑτερόκτυπος-ον μτγν. ὁ ἐπαναλαμβάνων τὸν κτύπον, τὸν ἦχον : Νόνν.Δ 39,347 **ἑτερόκτυπος ἠχώ.**

ἑτεροκυκλικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς χημικὴν κυκλικὴν ἕνωσιν ἐκ διαφόρων ἀτόμων· || **ἑτεροκυκλικαὶ ἑνώσεις** αἱ κυκλικαὶ ὀργανικαὶ ἑνώσεις, ὧν ὁ δακτύλιος ἀποτελεῖται οὐχὶ μόνον ἐξ ἀτόμων ἄνθρακος ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλων στοιχείων.

ἑτερόκυστις-εως (ἡ) νεώτ. βοταν. ἰδιόρρυθμον κύτταρον ἐνίων **φυκῶν τῶν κυανοφυκῶν,** συνήθ. στερούμενον χρωματοκόκκων.

ἑτερόκωφος-ον λεξ. ὁ κατὰ τὸ ἕτερον οὖς κωφός : Κύριλλ. ἐν λ.

ἑτεροκωφῶ-έω μτγν. εἶμαι **κωφὸς** κατὰ τὸ ἕτερον οὖς : ΠΔ Σοφ.Σειρ.19,27 **συγκύφων πρόσωπον καὶ ἑτεροκωφῶν** (δ.ἀνάγν. ἐθελοκωφῶν).

ἑτερολαλία (ἡ) νεώτ. ἀνωμαλία κατὰ τὴν ὁμιλίαν, καθ' ἣν λέγει τις ἄλλο ἢ ὅπερ θέλει νὰ εἴπῃ.

ἑτερολαμπής-οῦς-ές μσν. ὁ ἄλλοθεν φωτιζόμενος : Στουδ.Θεόδ.195Β **οὐδὲ ἑτερολαμπὴς** (γέγονεν) **ὁ τῆς ἡμέρας δημιουργὸς φωστήρ.**

ἑτερόλεκτος-ον μσν. ὁ ὑφ' ἑτέρου λεχθείς : Ἰω.Κλήμ.322,8, αὐτ.329,8 **τὸ ἑτερόλεκτον** (σχόλ. « τὸ ὑπ' ἄλλου λεχθέν »).

ἑτερολέκτως ἐπίρρ. μσν. δι' ἄλλων λέξεων : Στουδ.Θεόδ.833Β.

ἑτερολεξία (ἡ) μσν. ἡ χρῆσις ἄλλων συνωνύμων λέξεων : Ὀλυμπιόδ.Ἐκκλ.12,677 **κατὰ ἑτ- τὸ αὐτὸ νόημα ἔφησεν,** Στουδ.Θεόδ.94Β.

ἑτερόλοβος-ον νεώτ. ὁ διαιρούμενος εἰς ἀνίσους λοβούς.

ἑτερολογία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. λόγος διάφορος τοῦ ἀληθοῦς, ἀνειλικρίνεια ἐκφράσεως : Σύμμ.ΠΔ Ψαλμ.138,4 **ὅτι οὐκ ἔστιν ἑτερολογία ἐν τῇ γλώσσῃ μου·** **2)** νεώτ. ὁ διάφορον λόγον ἤτοι ἀναλογίαν ἔχων, ὁ πάσχων ἔλλειψιν ἀναλογίας.

ἑτερόλογος-ον νεώτ. ὁ κατ' ἑτερολογίαν

βλ.λ.2), ὁ κατὰ παράβασιν, κατ' ἔλλειψιν ἀναλογίας ὑφιστάμενος : **ἑτερόλογος ἱστός· 2)** εἰδ. ὀργ. χημ. **ἑτερόλογα σώματα** ὀργανικαὶ ἐνώσεις περιέχουσαι τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀτόμων ἄνθρακος καὶ δυνάμεναι θεωρητικῶς ἢ **καὶ** πρακτικῶς νὰ προέλθωσιν ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑδρογονάνθρακος δι' ἁπλῶν ἀντιδράσεων.

ἑτερολοίμωξις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. λοιμώδης νόσος προερχομένη ἐκ τῆς ἐν τῷ ὀργανισμῷ ἔξωθεν εἰσαγωγῆς νοσογόνων σπερμάτων.

ἑτερομαλλής-οῦς-ές λεξ. ὁ ἑτερόμαλλος : Ἡσ. **καυνάκαι, ἐπιβόλαια ἑτερομαλλῆ.**

ἑτερόμαλλος-ον μτγν. ὁ λάσιος ἐπὶ τῆς ἑτέρας αὐτοῦ ἐπιφανείας, ὁ ἐκ τῆς μιᾶς μόνον ὄψεως μαλλιαρός : Στράβ.5,1,12 **οἱ τάπητες . . πᾶν ἀμφίμαλλόν τε καὶ ἑτερόμαλλον.**

ἑτερομάσχαλος-ον Ἡσ. « χιτὼν δουλικός ἐργατικός· ἀπὸ τοῦ τὴν ἑτέραν μασχάλην ἔχειν ἐρραμμένην », Πολυδ.7,47 « χιτὼν δὲ ἑτεραμάσχαλος καὶ ἀμφιμάσχαλος, ὁ μὲν ἐλευθέρων σχῆμα, ὁ δὲ ἑτερομάσχαλος οἰκετῶν ».

ἑτερομεγεθῶ-έω μτγν. αὐξάνω κατὰ τὸ ἕτερον μέρος, αὐξάνω ἀνίσως : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,31 **ὀδόντες αὔξοντες καὶ ἑτερομεγεθήσαντες.**

ἑτερομέρεια (ἡ) λεξ. κ. νεώτ. ἡ κλίσις πρὸς τὸ ἕτερον μέρος· Σουΐδ. « κατὰ πρόσκλισιν, καθ' ἑτεροβάρειαν ἢ ἑτερομέρειαν »· **2)** νεώτ. ἡ ἐξ ἀνομοίων μερῶν ὑπόστασις.

ἑτερομερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ἑτεροκλινής, μονόπλευρος : Κρίτων π. Στοβ.3,3,64 **εἰ δὲ καὶ τὸ ἓν τούτων ἐνδυναστεύει κατὰ τὸν βίον, ἑτερομερής τε καὶ ἑτεροκλινὴς γίνεται ὁ βίος,** Σπεύσ.π.Θεολ.'Αριθμ.61· **2)** τὰ οὐδ. **ἑτερομερές** ὡς οὐσ.ὁ χωρισμός:Πορφ. π.Στοβ.1,49,25Α **τὸ γὰρ ἑτερομερὲς εὐθὺς ὑποκειμένου παραλλαγὴν εἰσάγειν· 3)** νεώτ. ὁ συγκείμενος ἐξ ἀνομοίων μερῶν· εἰδ.βοταν. **τὰ ἑτερομερῆ** τὰ ἄνθη, ὧν τὰ ἀνθικὰ μόρια ἀποτελοῦνται ἐκ διαφόρων τμημάτων· **4)** ὁμ. ζωολ. τὰ ζῷα, ὧν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀρθρώσεων εἶναι διάφορος εἰς τοὺς προσθίους πόδας καὶ εἰς τοὺς ὀπισθίους.

ἑτερομέρησις-εως (ἡ) μσν. ἡ μεροληψία : Πρακτ. Συνόδ.3,1045,61.

ἑτερομερῶ-έω μσν. λαμβάνω τὸ μέρος φατρίας τινος, μεροληπτῶ : Κ Πορφ.'Εκθ.194D **ὀμνύει ἐπὶ πάντων ὅτι οὐχ ἑτερομερήσει.**

ἑτερομεταμόσχευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ μεταμόσχευσις, καθ' ἣν τὸ μεταμόσχευμα λαμβάνεται παρ' ἀτόμου διαφόρου εἴδους, ἀ. ἑτεροπλαστικὴ μεταμόσχευσις ἢ ἑτεροπλαστία.

ἑτερομετρία (ἡ) μτγν.- ἐπὶ ποιήσεως, ἡ διαφορὰ τῶν μέτρων τῶν στίχων : Ἡφαιστ.Ποιημ.15,3 **ἐπὶ τῶν Ἀλκαίου κατὰ τὴν ἀριστοφάνειον ἔκδοσιν ἀστερίσκος ἐπὶ ἑτερομετρίας ἐτίθετο.**

ἑτερομετρίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογέν. **σκορπίων** ἀραχνῶν.

ἑτερόμετρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑτέρου μέτρου, εἰδ. ἐπὶ ποιημάτων, ὁ διαφόρων μέτρων : Ἡφαιστ.Ποιημ.15,3 **ἐὰν ἑτερόμετρον ᾖ τὸ ᾆσμα τὸ ἑξῆς· 2)** νεώτ. ζωολ. γένος τῶν **ἑτερομετριδῶν** ἀραχνῶν.

ἑτερομήκης-ους-ες κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἄνισα μήκη πλευρῶν, ὅθ. ἀ ἐπιμήκης : Ξεν.'Ιππ.7,14 **ἐπαινοῦμεν δὲ καὶ τὴν ἑτερομήκη πέδην μᾶλλον τῆς κυκλοτεροῦς,** Διόδ.Σ 2,3 **ἔκτισε πόλιν ἑτερόμηκες αὐτῆς ὑποστησάμενος τὸ σχῆμα·** || τὸ οὐδ.**ἑτερόμηκες** ὡς οὐσ. ἐπίμηκες ὀρθογώνιον· Εὐκλείδ.1, 'Ορισμ.22 « ἑτερόμηκες δὲ ὃ ὀρθογώνιον μὲν οὐκ ἰσόπλευρον δὲ» : Ἀριστλ.Κατ.11α,10· **2)** εἰδ. ἐπὶ ἀριθμῶν, ὁ οὐχὶ τετράγωνος, ὁ προκύπτων ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ δύο ἀνίσων παραγόντων, ὡς 6 = 3Χ2 : Πλάτ.Θεαίτ.148Α **ὅσαι μὲν γραμμαὶ τὸν ἰσόπλευρον καὶ ἐπίπεδον ἀριθμὸν τετραγωνίζουσι, μῆκος ὡρισάμεθα, ὅσαι δὲ τὸν ἑτερομήκη, δυνάμεις, ὡς μήκει μὲν οὐ ξυμμέτρους ἐκείναις,** Πλούτ.'Ηθ.367F· || νεώτ. ὁ ἀριθμός, ὅστις εἶναι γινόμενον δύο παραγόντων διαφερόντων κατὰ μίαν μονάδα ὡς 3Χ4 ἢ 5Χ6 ἢ 6Χ7.

ἑτερομηκικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἑτερομήκη βλ.λ., ὅθ. **ἑτερομηκικὸς λόγος** ὁ λόγος, ἡ ἀναλογία τοῦ ἑτερομήκους ἀριθμοῦ : Ἰάμβλ.Νικ.'Αριθμ.72,94Ρ.

ἑτερομήτριος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ἐξ ἑτέρας μητρὸς καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός, ἀ: ἑτερομήτωρ βλ.λ. : Σχόλ.Λυκ.19.

ἑτερομήτωρ-ορος σχόλ. ὁ ἑτερομήτριος βλ.λ.: Σχόλ.'Απολλ.Ρ 4,223.

ἑτερομιξία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ διὰ διασταυρώσεως γονιμοποίησις φυτῶν τινων, καθ' ἣν ἡ γῦρις μεταφέρεται ἀπὸ ἑτέρου φυτοῦ, ἡ γονιμοποίησις ἄνθους τινὸς ἐκ γύρεως ἑτέρου ἄνθους.

ἑτερόμματος-ον μτγν. ὁ ἑτερόφθαλμος βλ.λ.: Ἀφρικαν.Κεστ.292Β.

ἑτερομοιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ταυτότης ἐν τῇ ἀνομοιότητι, διαφορότητι : Πρόκλ.Πλάτ Θεολ.1,21.

ἑτερομόλιος δίκη (μολεῖν) Εὐστ.'Ιλ.999,63 « ἑτερομόλιος δίκη, ἐν ᾗ μὴ ἄμφω ἦλθον οἱ ἀντίδικοι, ἀλλ' ἕτερος, ὅ ἐστιν ἐκ τῶν δύο ὁ εἷς ».

ἑτερομοναδίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια πρωτοζώων **μαστιγωτῶν.**

ἑτερομορφία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τῆς συνήθους φυσικῆς μορφῆς, ἡ τερατομορφία : Ἰσίδ.Σεβ.'Ετυμ.11,3,9 (ἐπὶ τοῦ Μινωταύρου)· **2)** νεώτ. ἐπὶ ζῴων, φυτῶν κ. ὀρυκτῶν, ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερομόρφου, ὁ ἑτερομορφισμὸς βλ.λ.

ἑτερομορφισμός (ὁ) νεώτ. ἐπὶ ζῴων, φυτῶν καὶ ὀρυκτῶν, ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερομόρφου, ἡ ἐμφάνισις εἴδους τινὸς ὑπὸ μορφὰς πλείονας τῆς μιᾶς, ἀ. ἑτερομορφία βλ.λ.2), ἀντίθ. ὁμοιομορφία.

ἑτερομορφίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν μολυβδόφαιον κρυσταλλοφυὲς συγκείμενον ἐκ μολύβδου, ἀντιμονίου καὶ θείου, ἀ. πτερίτης.

ἑτερόμορφος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων διάφορον ἢ ποικίλην μορφήν, ὁ παρεκκλίνων τῆς συνήθους ἢ φυσιολογικῆς μορφῆς : Αἰλ.Ζ 12,16 **μὴ γὰρ ἔχειν ὁμοίας μήτρας τοῖς ἄλλοις ζῴοις, ἑτερομόρφους·** || νεώτ. ἐπὶ ζῴων, φυτῶν κ. ὀρυκτῶν, ὁ παρουσιάζων ἀνώμαλον ἢ ἀσύνηθες σχῆμα : **ἑτερόμορφον ζῷον - φυτόν·** || ὡς ἀντίθ. τοῦ ἀνθρωποειδής : Πτολ.Τετράβ.145· || ὅθ. κ. ὁ τερατογονικῆς διαπλάσεως : Ἀλέξ.'Αφρ.Πρ.2,47· || γεν. ὁ παρεκκλίνων τῆς συνήθους μορφῆς, ὁ παρουσιάζων ἀλλοίαν ὄψιν : Φίλ.1,655 **δόξαν ἑτερόμορφον,** Σταυδ.Θεόδ.195Β.

ἑτερομόρφωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἐπὶ ζῴων, δημιουργία, παραγωγὴ μέρους τινὸς τοῦ σώματος ἢ ὀργάνου εἰς ἀνώμαλον θέσιν, οἷον ἐπὶ μέρους ἀποκοπέντος ἢ ἀποκοπέντος· πρβλ. ἑτερομορφία.

ἑτερομυάρια (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία μαλακίων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **κογχῶν.**

ἑτερομυΐδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια θηλαστικῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **τρωκτικῶν.**

ἕτερον (τὸ) νεώτ. μουσ. εἷς τῶν ἐξ χαρακτήρων τῆς ποιότητος ἢ ἐκφράσεως ἐν τῇ σημειογραφίᾳ τῆς βυζαντινῆς μουσικῆς.

ἑτερόνημα-ατος (τὸ) νεώτ. ζωολ. γένος πρωτοζώων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ἡλιοζώων.**

ἑτερονηρηΐς-ΐδος (ἡ) νεώτ. ζωολ. διμορφικὸν εἶδος σκωλήκων τοῦ γένους τῶν **νηρηΐδων.**

ἑτερονομία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερονόμου βλ.λ., ἡ παραδοχὴ ἀλλοτρίων νόμων, ἡ ὑποταγὴ εἰς νόμους ἄλλων, ἀντίθ. αὐτονομία· **2)** φιλοσ. ὁ ὑπὸ ξένων ἐλατηρίων ἢ βίας καθορισμὸς τῆς βουλήσεως, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν αὐτονομίαν·

3) ἡ παρέκκλισις ἀπὸ τῶν φυσιολογικῶν νόμων, ἡ ἀνωμαλία τῆς διαπλάσεως.
ἑτερόνομος-ον νεώτ. ὁ ὑπείκων εἰς ἀλλοτρίους νόμους, ὁ κυβερνώμενος ὑπ' ἄλλων· ἀντίθ. αὐτόνομος· 2) ὁ παρεκκλίνων ἀπὸ τῶν φυσιολογικῶν νόμων, ὁ ἀνώμαλος τὴν διάπλασιν.
ἑτεροοικία (ἡ) νεώτ. ἡ ἑτεροικία βλ.λ.
ἑτερόοικος (ὁ) νεώτ. ὁ ἑτέροικος βλ.λ.
ἑτεροορροθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. θεραπεία δι' ὀροῦ λαμβανομένου ἐξ αἵματος πάσχοντος ἐξ ἄλλης νόσου καὶ ἀνασοσωθέντος, ά. ἑτερορροθεραπεία.
ἑτεροουσία (ἡ) μτγν. ἑτέρα, διάφορος οὐσία: Ἐπιφάν.1,976C.
ἑτεροούσιος-ον μτγν. κ. νεώτ. κ. **ἑτερούσιος** ὁ ἐξ ἑτέρας οὐσίας, διάφορος τὴν οὐσίαν, ἀντίθ. ὁμοούσιος: Κύριλλ.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ.
ἑτεροπαγής-οῦς-ές νεώτ. ἐπὶ διφυοῦς τέρατος, ὁ φέρων ἐπὶ τῆς προσθίας ἐπιφανείας τοῦ σώματός του κεφαλὴν καὶ θώρακα δευτέρου ἀτελοῦς πλάσματος, ὁ ἑτερόδυμος.
ἑτεροπάθεια (ἡ) (ἕτερος·πάσχω, ἔπαθον) μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατ' ἀντανάκλασιν ἐρεθισμός: Διοσκ. 2,184· || νεώτ. ἰατρ. ἡ ἀλλοπάθεια βλ.λ.
ἑτεροπάρακτος-ον μτγν. ὁ ὑπ' ἄλλου παραχθεὶς ἢ παραγόμενος: Ἰουστ.526A **τὸ γὰρ αὐτοπάρακτον τοῦ ἑτεροπαράκτου τῷ ὅλως αὐτοπαράκτῳ οὐδὲν διαφέρει.**
ἑτεροπαχής-οῦς-ές μτγν. ὁ εἰς τὸ ἕτερον μέρος παχύς, ὁ ἀνίσως παχύς: Ἀπολλδ.Δαμ. Πολιορκ.27D **ξύλα ἑτεροπαχῆ.**
ἑτεροπέταλος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων, ὁ ἔχων διαφορετικὰ ἀπ' ἀλλήλων πέταλα.
ἑτερόπηρος-ον λεξ. ὁ ἑτερόπηρος βλ.λ.
ἑτερόπιστος-ον μτγν. κ. μον. ὁ πρεσβεύων ἕτερον θρησκευτικὸν δόγμα, ὁ ἑτερόδοξος: Ἰω. Χρυσ.II,212E **τοῖς ἑτεροπίστοις ἑαυτοὺς ἀναμιγνύναι,** Φώτ.ἐν Ἀν.Wolf 1,123,125.
ἑτεροπλανής-οῦς-ές μτγν. ὁ πλανώμενος εἰς τόπους ἑτέρους, τῇδε κἀκεῖσε: Νίκ.Ἀλεξ.243 **πτοιητὸν ἔχων ἑτεροπλανὲς ὄθμα.**
ἑτεροπλασία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀνάπτυξις παθολογικοῦ ἱστοῦ δαπάναις ὑγιοῦς· 2) ἀνάπτυξις φυσιολογικοῦ ἱστοῦ εἰς ἀνώμαλον θέσιν.
ἑτερόπλασμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἰατρ. τὸ προϊὸν ἑτεροπλασίας βλ.λ., ἀνώμαλος ἱστὸς τοῦ ἀνθρώπου, ά. ἑτερόμορφος ἱστὸς ἢ ψευδόπλασμα.
ἑτεροπλασματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἑτερόπλασμα, ά. ἑτεροπλαστικὸς ἢ ἑτερόμορφος· || ἰατρ. ἡ ἑτεροπλαστικὴ βλ.λ.
ἑτεροπλασμοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἡ χρησιμοποίησις τοῦ πλάσματος τοῦ αἵματος δι' αἱμοθεραπείαν βλ.λ.
ἑτεροπλαστική (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πλαστικὴ ἐγχείρησις, καθ' ἣν τὸ μεταμφυτευόμενον τμῆμα λαμβάνεται ἐξ ἄλλου ζώου διαφόρου εἴδους.
ἑτεροπλατής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων διάφορον πλάτος: Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.26C **δύο ξύλα τετράγωνα ἑτεροπλατῆ.**
ἑτεροπλατῶ-έω μτγν. ποικίλλω κατὰ τὸ πλάτος ἔχω διάφορα πλάτη: ἭρωνΜέτρ.59.
ἑτερόπλευρος-ον, δωρ. **ἁτερόπλευρος,** ὁ ἔχων δύο ἐμφανεῖς ὄψεις: Ἐπιγρ.Δελφ. **ἑτερόπλευροι λίθοι**· 2) ὁ ἔχων πολλὰς πλευράς: Σκύμν.266 **διά τὴν γε ἑτερόπλευρον δὲ τῆς χώρας φύσιν** (κῶδ. τρίπλευρον).
ἑτερόπλοκος-ον μτγν. ὁ ἀκανονίστως πεπλεγμένος, συνδεδυασμένος, εἰδ. ἐν τῇ μετρικῇ, κτ. πληθ. πόδες πεντασύλλαβοι, **οὓς** 32 τὸν ἀριθμὸν καταλέγει ὁ Διομήδης: Διομ.481K.
ἑτερόπλους-οος-ουν ἐπὶ χρημάτων, ὁ δανειζόμενος μόνον δι' ἕνα πλοῦν, τοῦ δανείου ἀποδοτέου ἐν τῷ τόπῳ τοῦ κατάπλου: Δημ.1291 **οἱ γὰρ ἐκ τῆς Αἰγύπτου δανείσαντες τούτοις ἑτερόπλουν τἀργύριον εἰς Ἀθήνας**· || φρ. **ἑτερόπλοα δανείζειν** (ἐνν. ἀργύρια) τὰ διὰ τὴν ἔλευσιν τοῦ πλοίου δανειζόμενα χρήματα: αὐτ.909 **καὶ γὰρ οἱ δανεισταὶ εἴχοντο αὐτοῦ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες.**
ἑτερόπνους-οος-ουν ἀμφ. γρ. κτ. πληθ. **ἑτερόπνοοι αὐλοί** διπλοῖ αὐλοί: Ἀνακρεόντ.2B,4.
ἑτερόποδα (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία μαλακίων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **προσθιοβραγχίων.**
ἑτεροποδία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερόποδος, ἡ ἐκ γενετῆς ἢ ἐπίκτητος ἀνισότης τῶν ποδῶν, κατὰ μῆκος ἢ σχῆμα, ὅθεν ἡ χωλότης.
ἑτεροποδῶ-έω (ἑτερόπους) μσν. εἶμαι ἑτερόπους, χωλαίνω: Ἱππιατρ.258 **ἑτεροποδοῦντες ἵπποι.**
ἑτεροποιός-όν μτγν. ὁ ἄλλο τι, διάφορον τοῦ καθεστῶτος ἢ τοῦ προκειμένου ποιῶν: Πρόκλ. Κρατ.20P **ἑτεροποιὸς δύναμις,** Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.99D **ἡ κίνησις ἐκστατικὴ ἐστι καὶ ἑτεροποιός.**
ἑτερόπορπος-ον (ἕτερος-πόρπη) ἐπὶ γυναικείας ἐσθῆτος, ὁ ἐμπεπορπημένος ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους, ὁ ἔχων μίαν μόνην πόρπην: Καλλ.ἀπ.225 **ἔσκεν δτ' ἄζωστος χἀτερόπορπος.**
ἑτερόπους-ποδος-ουν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τοὺς πόδας διαφέροντας ἀλλήλων κατὰ μῆκος ἢ σχῆμα, ὅθεν ὁ χωλός: Ἀλκίφρ.3,27 **τὸν ἀκεστὴν τὸν ἑτερόποδα,** Φιλόστρ.Σοφ.I,515,6, Ἱππιατρ.53,8 **ὅνπερ γὰρ τρόπον ὁ ἑτεροσκελὴς καὶ ὁ ἑτερόπους σκάζει**· πρβλ. Κόντ.ἐν Ἀθηνᾷ I,24.
ἑτεροπροσκύνητος-ον μσν. ὁ διαφόρου προσκυνήσεως: Στουδ.Θεόδ.126C.
ἑτεροπροσωπία (ἡ) νεώτ. γραμμ. σύνταξις, καθ' ἣν τὸ ὑποκείμ. τοῦ ἀπαρέμφ. ἢ τῆς μτχ. εἶναι διάφορον τοῦ ὑποκειμ. τοῦ ῥήματος, εἰς ὃ ἀναφέρεται, ἀντίθ. ταυτοπροσωπία, οἷον **νομίζω ὑμᾶς ἄμεινον ἂν περὶ τοῦ παρόντος βουλεύσασθαι.**
ἑτεροπροσωπικός-ή-όν λεξ., γραμμ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἑτεροπρόσωπον, ὁ ἔχων εἶδος ἑτεροπροσώπου: Θησ.Στεφ.ἐν λ. ἑτεροπρόσωπος· ἐπίρρ. **-ῶς.**
ἑτεροπρόσωπος-ον μτγν. κ. νεώτ. γραμμ. ὁ συντασσόμενος καθ' ἑτεροπροσωπίαν βλ.λ.: **σύνταξις ἑτεροπρόσωπος**· 2) ὁ ἐκφράζων τοὺς λόγους, τὰς γνώμας ἑτέρου προσώπου· Φοιβάμμ. 1,5 «σχῆμα δ' ἑτεροπρόσωπόν ἐστιν ὑποβολὴ προσώπου τοῦ λέγοντος, ἃ σπουδάζοντες εἰπεῖν ὀκνοῦμεν δι' ἑαυτῶν ἐπιπλῆξαι καὶ τοὺς λόγους ὡς ἀπὸ ἑτέρου προσώπου λέγομεν, οἷον. πάντες Αἰγύπτιοι τόδε λέγουσι περὶ ὑμῶν».
ἑτεροπροσωπῶ-έω μσν. γραμμ. εἶμαι ἑτεροπρόσωπος βλ.λ.1) : Γαζ.ΘΓραμμ.4,521.
ἑτεροπροσώπως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἑτεροπρόσωπον βλ.λ., καθ' ἑτεροπροσωπίαν: Ἑρμογ.7,7W **ἑτεροπροσώπως ἀντιθῆσι.**
ἑτερόπτερος-ον νεώτ. ἐπὶ ἐντόμων, ὁ ἔχων πτερὰ διαφέροντα ἀλλήλων· || νεώτ. ζωολ. τὰ **ἑτερόπτερα** οἰκογεν. ἐντόμων **ἑσπεριδῶν.**
ἑτερόπτολις-ιδος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ ἐξ ἑτέρας πόλεως: Νόνν.Δ 26,41 **λαὸν ἑτερόπτολιν.**
ἑτερόπτωτος-ον μτγν. π.γραμμ. ὁ ἑτέρας πτώσεως, ὁ ἀνωμάλως κλινόμενος, ὁ ἑτερόκλιτος: Ἀπολλ.Δυσκ.Ἀντ.11C **τὸ γοῦν μεγάλοι, ἑτερόπτωτον ἂν τοῦ μέγας, ὀρθῶς ἐπὶ τοῦ δυϊκοῦ τὸ λ ἐφύλαξε,** αὐτ.14C **εἰ γε καὶ ἐν ὀνόμασιν ἑτερόπτωτα, ὕδωρ ὕδατος, μέγας μεγάλου**· 2) τὸ οὐδ. **ἑτερόπτωτον** ὡς οὐσ. ἀλλαγὴ πτώσεως ὡς σχῆμα λόγου· Φοιβάμμ.8,503 «ἑτερόπτωτον δέ ἐστι μετάβασις εἰς πτῶσιν ἀπὸ πτώσεως, ἢ προτιθεμένης μέν, ὀφειλούσης δὲ τῷ λόγῳ συνταχθῆναι, ἢ λέξεως μιᾶς θέσις πρὸς διαφο-

ρους πτώσεις συντασσομένης οἷον τόνδε τὸν ἐλλόγιμον γινώσκεις, ὃς ἐποίησε τόδε, ἢ θέλων εἰπεῖν ὁ δεῖνα υἱός μού ἐστι λέγων υἱός μοί ἐστιν, ἢ ὁ δεῖνα ἄρχει τῆς πόλεως, ἄρχει τῇ πόλει ».

ἑτεροπύγιοι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. κατηγορία ἰχθύων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **φυσοστόμων.**

ἑτερορρέπεια (ἡ) μτγν. ἡ ἑτερορροπία βλ.λ., ἡ πρὸς τὸ ἕτερον μέρος ῥοπή : Πολυβ.8,14.

ἑτερορρεπής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ῥέπων ἐξ ἴσου πρὸς τοῦτο ἢ ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὁ ἀπονέμων ἑκάστῳ τὸ κατ' ἀξίαν, δθ. ὁ ἀμερόληπτος, ὁ δίκαιος : Αἰσχ.'Ικ.403 Ζεὺς **ἑτερορρεπής, νέμων εἰκότως ἄδικα μὲν κακοῖς, ὅσια δ' ἐννόμοις·** **2**) ὁ ῥέπων, ὁ κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ὁ ἑτερόρροπος, οἷον ἐπὶ ἀσθενῶν εὑρισκομένων ἐν τῇ κρίσει τῆς νόσου : 'Ιππ.399,55 **αὗται αἱ ἡμέραι ἑτερορρεπέας ποιέουσι τοὺς κάμνοντας** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. « αἱ ἡμέραι αὗται εἶναι διὰ τοὺς πάσχοντας κρίσιμοι »)· ‖ εἰδ. ἐπὶ πλάστιγγος, μτφ. ἐν ἀναφ. πρὸς μάχην ἢ πόλεμον : Εὐστ.Πον. 273,73 **διαβλεπομένου ὡς ἑτερορρεπὴς ὑπὲρ τῶν βασιλικῶν ἔσται,** αὐτ.'Ιλ.699,4· ‖ ὁ βαρύνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος, ὁ ἑτεροβαρής : 'Ερμογ. Στάσ.Ι **ἑτερορρεπὲς ζήτημα·** ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. 'Ησ. « ἑτερορρεπές· ἐπὶ τὸ ἕτερον ῥέπον καὶ βαροῦν » : Εὐστ.Πον.51,75 **ἀνισασθέντα τὸ** ἑτερορρεπὲς **ὑπὸ τοῦ σοῦ καλοῦ ζυγοστάτου.**

ἑτερορρεπῶ-έω μτγν. κ. **ἑτερορροπῶ** ῥέπω, κλίνω πρὸς τὸ ἕτερον μέρος : Πλούτ.'Ηθ.1026Β.

ἑτκρορρεπῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κ. **ἑτερορρόπως** κατὰ τρόπον ἑτερορρεπῆ βλ.λ.2) : Φώτ. 'Επιστ.209,24 **οὐ δεῖ ὑμᾶς ἑτερορρεπῶς ἔχειν πρὸς τοὺς ἀπίστους.**

ἑτερορροπία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **ἑτερορρέπεια** ἡ ῥοπή, κλίσις πρὸς τὸ ἕτερον μέρος:Πολυβ.4,172.

ἑτερόρροπος-ον κ. **ἑτερορρεπής** ὁ ῥέπων, κλίνων πρὸς τὸ ἕτερον μέρος:'Ιππ.''Αρθρ.43 **ἡ κλῖμαξ ἑτερόρροπος ἐπὶ γῆν ἀφίξεται·** ‖ ἐπὶ οἰδημάτων κ. ἄ., ὁ κατὰ τὸ ἕτερον μέρος : 'Ιππ.'Επιδ.Ι,Ι **ἐπάρματα δὲ παρὰ τὰ ὦτα πολλοῖσιν ἑτερόρροπα,** αὐτ.Ι,Ι· ‖ ὁμ. **τὰ ἑτερόρροπα** ἐπὶ τῶν πεπηρωμένων μελῶν : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.23 **τὰ ἀμφὶ φάρυγγα ἑτερόρροπα·** **2**) ὁ δυνάμενος ν' ἀποβῇ πρὸς καλὸν ἢ πρὸς κακόν : Ριαν.π.Στοβ.'Ανθολ.Ι,126 **θεῶν ἑτερόρροπα δῶρα.**

ἑτερορροπῶ-έω μτγν. ἑτερορρεπῶ βλ.λ. : Πολυβ.8,14.

ἑτερορρόπως μτγν. κ. νεώτ. ὁ. ἑτερορρεπῶς βλ.λ. : Πολυβ.4,17,2.

ἑτερόρρυθμος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **ἑτερόρρυσμος** ὁ ἔχων ἕτερον τοῦ συνήθους ἢ ἄλλου τινὸς ῥυθμόν, δθ. ὁ διάφορος τὴν μορφὴν ἢ τὴν ἐνέργειαν· ‖ εἰδ. ἐν τῇ ἰατρ.· Γαλ.8,516 « ἑτερόρρυθμον λέγομεν τὸν ἑτέρας ἡλικίας ῥυθμὸν ἔχοντα »· ‖ 'Ησ. « ἑτερόρρυσμα, ἀνόμοια »· **2**) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπὶ ἑταιρείας ἐμπορικῆς, βιομηχανικῆς, τραπεζιτικῆς, ἡ ἔχουσα ἕνα ἢ πλείονας μετόχους (συνήθ. τοὺς διοικοῦντας τὰ τῆς ἑταιρείας) ὑπευθύνους εἰς τὰς ὑποχρεώσεις τῆς ἑταιρείας καὶ διὰ τῆς ἰδίας αὐτῶν περιουσίας, τοὺς δὲ λοιποὺς μετόχους μόνον διὰ τὸ καταβληθὲν (ἢ καὶ τὸ καθυστερούμενον καταβλητέον) ποσὸν τῆς μετοχῆς αὐτῶν· ἀντιθ. ὁμόρρυθμος ἑταιρεία κ. ἀνώνυμος ἑταιρεία βλ.λς· ‖ δθ. **ἑτερόρρυθμος ἑταῖρος** ὁ εὐθυνόμενος μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς μετοχῆς αὐτοῦ εἰς τὴν ἑταιρείαν.

ἕτερος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ἅτερος,** αἰολ. **ἄτερος,** μτ. κράσεως (ὁ ἕτερος) ἀττ. **ἅτερος,** ἰων. **οὕτερος,** δωρ. **ὥτερος,** μτγν. κ. **θάτερος** κτ. τὸ οὐδ. ἀττ. **θάτερον,** ἰων. **τοὔτερον,** ἀντων. ἐπιμεριστική, π. πόι. μ. ἄνευ ἄρθρου, συνήθ. ἐπὶ τῆς μιᾶς τῶν χειρῶν, ὁ εἷς τῶν δύο : 'Ιλ.Ξ 272 **χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν, τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην·** ‖ συνήθ. ὅμως ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς : 'Ιλ. Σ 477 **ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην,**Θεόκρ. 24,45 **κουφίζων ἑτέρᾳ κολεὸν μέγα·** ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῆς δεξιᾶς : Ξεν.Κυν.10,11· ‖ κ. μτφ. ἐν παροιμ. : Πλάτ.Σοφ.226Α **τῇ ἑτέρᾳ λαβεῖν** (ἐπιτυγχάνειν ῥᾳδίως)· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῶν ἄλλων μελῶν τοῦ σώματος τῶν ὑπαρχόντων κατὰ ζεύγη : 'Ιλ.Δ 502 **ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο,** Ξεν.'Ιππ.Ι,9 **ἀμφότεραι αἱ γνάθοι, ἢ ἡ ἑτέρα,** Διον.'Αλ.Ρωμ.5,23 **ἐκκοπεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν·** ‖ κ. γεν. ἐπὶ προσ. ἢ πραγμ. ἐν ζεύγει θεωρουμένων, ζευγαρωτῶν : 'Ιλ. Ε 258 **ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γ' οὖν ἕτερός γε φύγῃσιν,** 'Ηρ.3,156 **τὴν ἑτέρην πύλην,** Θουκ.4,43 **ὁ ἕτερος τῶν στρατηγῶν,** Πλάτ.Γοργ.475Α **ὅταν δυοῖν καλοῖν θάτερον κάλλιον ᾖ, ἢ τῷ ἑτέρῳ τούτοιν ἢ ἀμφοτέροις ὑπερβάλλον κάλλιόν ἐστιν·** ‖ μτ. προθ. ἐνάρθρ. ἐν κράσει τὸ πληθ. ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον : Πλάτ.Σοφ.259C **τοτὲ μὲν ἐπὶ θάτερα, τοτὲ δὲ ἐπὶ θάτερα τοὺς λόγους ἕλκων,** Ξεν.'Ελλ.6,2,7 **ἐς τἀπὶ θάτερα** τῆς πόλεως· **2**) κτ. πληθ. τὸ ἓν ἢ τὸ ἄλλο μέρος : 'Ιλ.Υ 210 **τῶν δὴ νυν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται σήμερον** (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. « ἐκ τούτων νῦν ἢ οἱ ἰδικοί μου γονεῖς ἢ οἱ ἰδικοί σου θὰ κλαύσωσι σήμερον τὸν ἀγαπητόν υἱόν των »)· κ. μτ. ἀρν. : 'Ιλ.Λ 71 **αὖθ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·** ‖ ὁμ. κτ. πληθ. οἱ ἄλλοι : 'Οδ.Λ 258 **τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆι τέκεν βασίλεια γυναικῶν,** Πρόδρ.2,579 ἕτεροι **δὲ τοὺς πόδας του μεθ' ἡσυχίας τρίβουν·** **3**) ἐν διπλαῖς προτ. ἐπαναλαμβάνεται, ὁ εἷς, ὁ ἄλλος ἕνας, ἄλλος : 'Ιλ.Φ 164 **ἑτέρῳ μὲν δουρὶ . . , τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρός,** 'Οδ.Ε 266· ‖ ἐνίοτε παραλείπεται ἐν τῇ μιᾷ προτ. : 'Ιλ.Ω 528 **οἷα δίδωσι** (ἕτερος μὲν) **κακῶν, ἕτερος δὲ ἐάων,** 'Οδ.Θ 374· ‖ ὁμ. μτ. τοῦ ἄλλος : 'Ιλ.Ι 313 **ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσίν, ἄλλο δὲ εἴπῃ,** Πλάτ.''Αλκ.Ι,116Ε **τοτὲ μὲν ἕτερα . . , τοτὲ δὲ ἄλλα·** ‖ ὁμ. καὶ ἐν τῇ αὐτῇ προτ. ἐπαναλαμβάνεται : 'Οδ.Ρ 266 **ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστίν,** Θουκ.2,64 **ἕτεροι ἑτέρων ἠξίωσαν ἄρχειν·** καὶ τρίς : Εὐρ.Βάκχ.905 **ἑτέρᾳ δ' ἕτερος ἕτερον ὄλβῳ καὶ δυνάμει παρῆλθεν·** ‖ φρ. ὡς ἐπίρρ. **ἀφ' ἑτέρου** ἐξ ἄλλου· **4**) δεύτερος : 'Οδ. Κ 354 **τάων ἡ μὲν ἔβαλλε . . , ἡ δ' ἑτέρη . . ἐτίταινε τραπέζας ἀργυρέας,** 'Ηρ.7,57 **ἐγένετο δὲ καὶ ἕτερον αὐτῷ τέρας·** ‖ μτ. ἀντων. δηλουσῶν ποσότητα, τάξιν : 'Ησίοδ.Θ 367 **τόσσοι δ' αὖθ' ἕτεροι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέοντες,** 'Ηρ. 2,149, 'Ισοκρ.4,153 **ἑτέρου τοσούτου χρόνου,** Δημ.643 **δεύτερον δ' ἕτερον δικαστήριον τὸ τῶν ἀκουσίων φόνων φανήσεται συγχέων,** Μέν.474 **νῦν δὲ κατὰ πόλιν εὕρηκε τὸν ἕτερον τὸν σέ, τὸν ἐμὲ τουτονί·** **5**) ἡ ἑτέρα ὡς οὐσ. (ἐνν. ἡμέρα) ἡ ἐπιοῦσα, ἡ ἐπομένη, ἡ δευτέρα : Σοφ.ΟΤ 782 **θατέρᾳ δ' ἰὼν πέλας μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον,** Ξεν.ΚΠ 4,6,10· **6**) ἐν τῇ λογ. **ἡ ἑτέρα πρότασις** ἡ ἐλάσσων : 'Αριστλ.ΗΝικ.1143b,3· **7**) ἐπὶ πολλῶν, ἄνευ ἄρθρου, ἀείποτε μετὰ τῆς ἐννοίας τῆς διαφορᾶς, ἄλλος : 'Ιλ.Δ 306 **ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,** 'Αριστφ.'Αχ.422 **ἕτερος ἦν Φοίνικος ἀθλιώτερος·** ‖ π. 'Αττ. μτ. ἀρν. : Θουκ.7,70 **ναυμαχία . . οἵα οὐχ ἑτέρα τῶν προτέρων,** Πλαύτ.'Ηθ.671Β· ‖ ὁμ. ἐν φρ. : Σοφ.ΟΚ 1444 **ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ** (ἐνν. ὁδῷ) (κατ' ἄλλον τρόπον), 'Αριστφ.Νεφ.812 **φιλεῖ γάρ πως τὰ τοιαῦθ' ἑτέρᾳ τρέπεσθαι·** ‖ φρ. **ἕτερον ἑκάτερον** ἄλλο τὸ ἕν, ἄλλο τὸ ἄλλο· **8**) ἄλλος παρὰ τὸν συνήθη, διάφορος : 'Οδ.Ι 302 **ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν,** Πλάτ.Μέν.97D **τὸ μὲν ἕτερον, τὸ δὲ**

ἕτερον (ἀμφότερα εἶναι διάφορα), Δείν.1,17 **ἕτερα φρονῶν καὶ δημηγορῶν·** || ὁμ. μτ. τοῦ **ἄλλος**: Εὐρ.'Ικ.573 **χἀτέρους ἄλλους πόνους,** Δημ.198 **'Ρόδον καὶ ἄλλας πόλεις ἑτέρας·** || κ. μτ. γεν.: Θουκ.1,28 **φίλος . . ἑτέρους τῶν νῦν ὄντων,** Πλάτ. Πρωτ.333Α· || κ. ἐμπραθ. μτ. τῆς πραθ. **παρά**: Πλάτ.Φαῖδρ.74Α **παρὰ πάντα ταῦτα ἕτερον,** 'Αριστλ.Πολ.1294a,25 **ἕτερα πολιτείας εἴδη παρὰ μοναρχίαν·** || φρ. ἐν ἐπιρρ. σημ. **καθ' ἕτερα** ὡς πρὸς ἄλλα διάφορα ζητήματα: Θουκ.7,42· **9)** κτ. εὐφημισμόν, ἐφ' ὅσον ἐν τῷ λόγῳ προηγεῖται ἡ ἔννοια τοῦ εὖ, τοῦ ἀγαθὸς κτλ., ὁ ἐν ἀντιθέσει πρὸς ταῦτα (ὁ ἕτερος ἢ τὸ ἕτερον πρὸς τὸ προρρηθέν)· ὅθ. ὁ οὐχὶ καλός, ὁ κακός: Σοφ. Φιλ.503 **παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα,** Δημ. 597 **ἀγαθὰ ἢ θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον.**

ἑτεροσδηποτοῦν-ἑτεραδηποτοῦν πάπ. οἱοσδήποτε ἄλλος: **καὶ ἀπὸ ἀγοραοίας καὶ χαρίσματος καὶ ἑτερασδηποτοῦν ἐπινοίας.**

ἑτεροσκεβῶ-έω (ἕτερος - σέβομαι) μτγν. εὐλαβοῦμαι, σέβομαι ἑτέρους θεούς, πρεσβεύω ἕτερον θρησκευτικὸν δόγμα, ὅθ. εἶμαι ἑτερόδοξος, αἱρετικός: Βέττ.Βάλ.184,5 **ἀρνοῦνται τὰ θεῖα καὶ ἑτεροσεβοῦσι καὶ ἀθεμιτοφαγοῦσι.**

ἑτερόσειστος-ον νεώτ. ἐπὶ τόπων, ὁ πάσχων σεισμοὺς ἐξ ἄ. ἐπικέντρου σημείου σεισμῶν.

ἑτεροσήμαντος-ον μσν. ὁ ἔχων ἑτέραν, διάφορον σημασίαν: Εὐστ.'Οδ.1411,43 **ἔκ τινος ἑτεροσημάντου φῶ.**

ἑτεροσημάντως ἐπίρρ., σχόλ. μὲ ἄλλην σημασίαν: Σχόλ.'Ησίοδ.Α 354 **λαμβάνεται ἑτεροσημάντως εἰς τὴν σύνταξιν.**

ἑτερόσημος-ον νεώτ. ὁ ἔχων ἕτερον σημεῖον, ὁ δι' ἄλλου σημείου δηλούμενος· || μαθημ. εἰδ. ἐν ἀλγέβρᾳ, κτ. πληθ. ἐπὶ ἀριθμῶν, οἱ μὴ ἔχοντες τὸ αὐτὸ σημεῖον, θετικὸν ἢ ἀρνητικόν, οἱ μὴ ὄντες ὅλοι θετικοὶ ἢ ἀρνητικοί.

ἑτεροσκελής-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὰ σκέλη ἀνισομήκη, διαφέροντα ἀλλήλων, ὁ ἑτερόπους, ὁ χωλός: 'Ιππιατρ.13· **2)** ἐπὶ τριγώνου, ὁ ἔχων τὰ σκέλη ἄνισα, ὁ ἀνισοσκελής· ἀντίθ. ἰσοσκελής: Πολυβ.4,161 **τρίγωνον ἰσοσκελές, ἑτεροσκελές·** **3)** νεώτ. ἐπὶ ἰσολογισμοῦ, ὁ περιέχων μόνον τὸ κεφάλαιον τῶν ἐσόδων ἢ τῶν ἐξόδων.

ἑτερόσκιος-ον (ἕτερος-σκιά) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ρίπτων σκιὰν πρὸς μόνον τὸ ἓν μέρος· ὅθ. **ἑτερόσκιοι οἱ κατοικοῦντες βορείως ἢ νοτίως τῶν τροπικῶν,** ἀντίθ. ἀμφίσκιοι: Ποσειδών.π.Στράβ.2,5,43 **τρανότερα δ' ἐστὶ καὶ τὰ περὶ τῶν περισκίων καὶ ἀμφισκίων καὶ ἑτεροσκίων.**

ἑτεροσκοπία (ἡ) νεώτ. διάφορος ὀπτικὴ δύναμις ἑκατέρου ὀφθαλμοῦ.

ἑτεροσκοπῶ-έω νεώτ. ἔχω ἑτεροσκοπίαν βλ.λ.

ἑτερόσπορος-ον νεώτ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ φέρων σπόρους ἑτέρου εἴδους.

ἑτερόσσυτος-ον (ἕτερος-σεύω) μτγν. ὁ ἐκτοξευόμενος ἐξ ἄλλου μέρους: Νόνν.Δ 38,244 **ἐμὴν ἑτερόσσυτον αἴγλην.**

ἑτεροστατικός-ή-όν νεώτ. ἠλεκτρ. ὁ ἀνήκων εἰς μέθοδον μετρήσεως δυναμικοῦ τινος μέσῳ ἑτέρου δυναμικοῦ· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἑτερόστοιχος-ον μσν., ἐσφ. γρ. π. Φωτ. **ἑτερότοιχος** κ. π. Ἡσ. **ἑτερότυχος, ὁ** ἀνήκων εἰς ἕτερον στοῖχον, ὁ ἐξ ἄλλης σειρᾶς: Στουδ.Θεόδ.160C· || Ζωναρ.892 **«ἑτερόστοιχον, τὸ ἀσύμφωνον».**

ἑτερόστομος-ον μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ τεμνόντων ὀργάνων, **ὁ** ἔχων ἓν στόμα, ὁ πρὸς τὴν μίαν πλευρὰν κοπτερός, **ὁ** μονόκοπος, ἀντίθ. ἀμφίστομος, δίστομος: Πολυβ.1,137 **πέλεκυς ἀμφίστομος, ἑτερόστομος,** Συνέσ.1489C **πέλεκυς ἑτερόστομος·** **2)** ἐπὶ ἀγκύρας, ὁ ἔχων **ἕνα** μόνον ὄνυχα, ὅστις **ἐμπήγνυται** εἰς τὸν θαλάσσιον βυθόν, ἄγκυρα μ' ἕνα νύχι: Πολυβ.1,93 **ἄγκυραι ἀμφίστομοι, ἑτερόστομοι·** **3)** μτγν. εἰδ. ἐπὶ στρατιωτικῆς φάλαγγος ἐν πορείᾳ, καθ' ἣν τὸ μὲν προπορευόμενον ἥμισυ τμῆμα εἶχε τοὺς ἡγήτορας ἀριστερόθεν, τὸ δὲ κατόπιν ἐρχόμενον εἶχε τοὺς ἡγήτορας δεξιόθεν· πρβλ. Σουΐδ.: 'Ασκληπιόδ.10,22.

ἑτεροστόμως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ φάλαγγα ἑτερόστομον βλ.λ.3): 'Ασκληπιόδ.11,4.

ἑτερόστροφος-ον μτγν. ἐπὶ ποιημάτων, ὁ συγκείμενος ἐκ δύο διαφόρων στροφῶν: Σχόλ.'Αριστφ. Εἰρ.382· || ὅθ. τὸ οὐδ. **ἑτερόστροφον** (ἐνν. σύστημα) ὡς οὐσ. μετρικὸν σύστημα συνιστάμενον ἐκ δύο διαφόρων στροφῶν: 'Ηφαιστ.69· **2)** νεώτ. ὁ στρεφόμενος κατ' ἀντίθετον διεύθυνσιν τῆς συνήθους· ἐπίρρ. νεώτ. **-όφως.**

ἑτεροστυλία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ ἀνισότης τοῦ μήκους τῶν στυλίσκων τοῦ ὑπέρου.

ἑτερόσφυκτος-ον μτγν. ὁ ἔχων σφυγμὸν ἑκάστοτε διάφορον, μεταβαλλόμενον, ὁ ἔχων ἀνίσους σφύξεις: Μαρκελλῖν.'Ιατρ.147.

ἑτεροσφυξία (ἡ) μτγν. ἡ κατάστασις τοῦ ἑτεροσφύκτου βλ.λ.: Γαλ.18(2),31.

ἑτεροσχημάτιστος-ον μτγν. ὁ διαφόρως ἐσχηματισμένος· ὅθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἑτεροσχημάτιστον** ἐναλλαγὴ γραμματικοῦ τύπου ὡς ρητορικὸν σχῆμα, οἷον ρήματος εἰς μετοχὴν ἢ ἐγκλίσεως ρήματος εἰς ἄλλην· Φοιβάμμ.1,5.

ἑτερόσχημος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων διάφορον σχῆμα ἢ μορφήν, ἄ. ἑτεροσχήμων: Στουδ. Θεόδ.149Β **οὐκ ἐκ γραμμῶν σχῆμα πρῶτον τὸ τρίγωνον, εἶθ' οὕτως τὰ λοιπὰ ἑτερόσχημα·** **2)** ὁ μὴ τακτικός, ὁ μὴ κανονικός, ἀκανόνιστος, ἄτακτος: 'Ηλιόδ.π.'Ορειβ.48,20,15 **ἑ. διαλείμματα.**

ἑτεροσχήμων-ονος ὁ ἔχων διάφορον σχῆμα, ὁ ἑτερόσχημος: Θεόφρ.Φ1 (,10,1 **ἀνόμοια καὶ ἑτεροσχήμονα** (φύλλα λεύκης)· || ὁ ἔχων ἠλλοιωμένον, διεστραμμένον τὸ σχῆμα: Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.51.

ἑτεροταγής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εἰς ἑτέραν τάξιν τεταγμένος, ἀνήκων, ἀντίθ. ὁμοταγής: Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.21, Δαμασκ.'Αρχ.38· **2)** νεώτ. ὁ ἐμφανίζων ἑτεροταξίαν βλ.λ.· ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς.**

ἑτεροταξία (ἡ) νεώτ. ἀνώμαλος, παρὰ φύσιν, παρὰ τὴν κανονικὴν διάταξις καὶ θέσις **ὀργάνων** τοῦ σώματος, γεωλογικῶν κοιτασμάτων κ.ἄ.

ἑτεροτέτραξ-γος (ὁ) νεώτ. ζωολ. ὁ ἀγριόγαλος.

ἑτερότης-ητος (ἡ) κ. νεώτ. ἡ κατ' εἶδος ἢ τάξιν ἢ θέσιν ἢ ἄλλην τινὰ ἰδιότητα διαφορά, διάφορος ἰδιότης, διαφορότης: 'Αριστλ.Μετοφ.9,8,3 **λέγω γὰρ γένους διαφορὰν ἑτερότητα,** Πλούτ.'Ηθ. 1013Α **διὰ τὸ κἀκείνων μετέχειν ἑτερότητος καὶ ταυτότητος·** **2)** εἰδ. ἐμφύλιος διχόνοια, διαφωνία: Πλούτ.Νομ.17 **μηδὲ οἷον ἐξαλεῖψαι τὴν ἑτερότητα καὶ διαφοράν.**

ἑτερότονος-ον νεώτ. μουσ. ἐπὶ ἤχων, ὁ ἔχων διάφορον μουσικὸν τόνον· ἐπίρρ. νεώτ. **-όνως.**

ἑτεροτονία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐν ἑτέρῳ τοῦ φυσικοῦ τόπου ἐμφάνισις ἀνατομικῶν στοιχείων, οἷον αἱ δερματοειδεῖς κύστεις.

ἑτεροτοπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἑτερότοπος βλ.λ.

ἑτερότοπος-ον νεώτ. ἰατρ. κ. **ἑτεροτοπικός** ὁ ἐν ἑτέρῳ τόπῳ παρὰ τὸν φυσιολογικὸν ἀναπτυχθείς, ὁ μὴ ἔχων θέσιν φυσιολογικήν.

ἑτεροτράχηλος-ον μσν. ὁ ἔχων τὸν τράχηλον κεκλιμένον πρὸς τὸ ἕτερον μέρος τοῦ σώματος, οἷον ὁ Μέγας 'Αλέξανδρος: Τζέτζ.Χιλ.11,368.

ἑτερότριχα (τὰ) νεώτ. ζωολ. κατηγορία ζῴων τῆς ὑποδιαιρέσεως τῶν **ἐγχυματικῶν** βλ.λ.

ἑτερότροπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καθ' ἕτερον τρόπον διατεταγμένος ἢ κατεσκευασμένος: 'Αριστφ.Θεσμ.724 **τάχα δὲ σε μεταβαλοῦσ' ἑτερότροπον ἐπέχει τις τύχη,** 'Οππ.'Αλ.1,379 **γαλεῶν ἑτερότροπα φῦλα·** **2)** ὁ κατ' ἄλλην διεύθυνσιν

τρεπόμενος, παλίντροπος, ἄστατος, παλίμβουλος : Παῦλ.Σιλ. ἐν ΑΠ 9,768,1 **τύχης ἑτερότροπος ὁρμή,** Νόνν.Δ 2,670 **τύχης ἑτερότροπα κύματα·** **3)** ὁ ἔχων διάφορα ἤθη, ὁ κατ' ἀσυνήθη τρόπον φερόμενος, ὁ ἰδιότροπος : Κύριλλ.1,1,35B· **4)** **ἑτερότροπα** νεώτ. βοτον. ὡς οὐσ. **τὰ ἔμβρυα ἐνίων** φυτῶν τοποθετημένα λοξῶς πρὸς **τὸν ἄξονα** τοῦ σπέρματος.

ἑτεροτροπῶ-έω μτγν. εἶμαι ἑτερότροπος βλ.λ., εἰδ. ἔχω διάφορα ἤθη, τρόπους : Κύριλλ.15,19.

ἑτεροτρόπως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. κατ' ἄλλον τρόπον, ἀλλοιώτικα, ἄλλως : Φώτ.Βιβλ.145,41 **ἔν τισι παραλλάσσει ταῖς ἱστορίαις ἑτεροτρόπως αὐτὰ διεξιών.**

ἑτεροτροφία (ἡ) νεώτ. ἡ κατὰ διάφορον, παρασιτικὸν τρόπον θρέψις· πρβλ. ἑτερότροφος 2).

ἑτερότροφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ διάφορον τρόπον τρεφόμενος ἢ ἀνατραφείς : Συνέσ. 22A **πολλὴν ἑτερότροφον, ἤθεσιν ἰδίοις χρωμένην·** **2)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ οὐχὶ κατὰ φύσιν, ὁ παρασιτικῶς τρεφόμενος : **ἑτερότροφα φυτά.**

ἑτερότυπος (ὁ) νεώτ. ὁ διαφόρου τύπου : **ἑτερότυπος ἔκφρασις θεωρήματος,-ἑτερότυπον νόμισμα-χαρτονόμισμα·** **2)** εἰδ. ἰατρ. τερατογονικὴ διάπλασις χαρακτηριζομένη ὑπὸ τῆς παρουσίας εἰδικοῦ παρασίτου ἐν τῷ προσθίῳ τοιχώματι τοῦ σώματος τοῦ ἐμβρύου.

ἑτερούας-ατος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ἓν ὠτίον, μόνωτος, ἐπὶ ἀγγείων, ὁ ἔχων μίαν λαβήν : Ἀν.Οξ.2,7,22, Εὐστ.870,2 (κτ. Κόντ. Ἀθηνᾶς 1,20 ἑτέραυας « ἐπειδὴ βραχεῖα ἡ λήγουσα τοῦ ἐπιθέτου, πλημμελὴς ἐξελέγχεται οὖσα ἡ παροξύτονος ἐκφορὰ ἑτερούας ».

ἑτερουΐς-ίδος (ἡ) εἶδος ἀγγείου ἔχοντος μίαν μόνην λαβήν· Ἡσ. « ἑτερουΐδα· τρυβλίον κενόν ».

ἑτερουπόστατος-ον μσν. ὁ ἔχων ἑτέραν διάφορον ὑπόστασιν, οὐσίαν : Στουδ.Θεόδ.63E.

ἑτερούσιος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. κ. ἑτεροούσιος ὁ διαφόρας κατὰ τὴν οὐσίαν ἢ τὴν φύσιν, ἀντίθ. ὁμοούσιος : Γρηγ.Νύσσ.2,25B, - **ἑτερούσιον δόγμα** (τὸ τῶν Ἀρειανιστῶν, αἵτινες ἐπρέσβευον, ὅτι ἐν τῇ Τριάδι ὁ υἱὸς ἦτο διάφορος τοῦ πατρὸς κατὰ τὴν οὐσίαν)· || τὸ οὐδ. **ἑτερούσιον** Ἀθανάσ.2,50 « ἑτερούσιον λέγεται τὸ ἑτέρας οὐσίας ὑπάρχον καὶ μηδόλως τῷ ἑτέρῳ προσῆκον, ἀλλὰ παντελῶς ἀλλότριον καὶ κατὰ πάντα τρόπον ἐκείνου ἀνόμοιον, οἷον ὕδωρ καὶ πῦρ ».

ἑτερουσιότης-ητος (ἡ) μτγν. ἐκκλ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερουσίου βλ.λ., ἡ διάφορος οὐσία.

ἑτερουσίως ἐπίρρ. μτγν. κ. **ἑτεροουσίως** βλ.λ., ἀντίθ. ὁμοουσίως : Στοβ.Ἐκλ.2,822.

ἑτεροφαής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ κατὰ τὸ ἕτερον μόνον μέρος φωτεινός : Συνέσ.1297D.

ἑτεροφανής-οῦς-ές μτγν. ὁ φαινόμενος διάφορος, ὁ ἔχων ἄλλην ὄψιν : Γαλ.18(1),777.

ἑτεροφασία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εἶδος ἀφασίας ἢ διαταραχῆς τῆς λαλιᾶς, καθ' ἣν ὁ πάσχων ποιεῖται ἐσφαλμένην χρῆσιν τῶν λέξεων.

ἑτεροφημία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαταραχὴ τῆς συνειδήσεως ἐν τῇ προφορικῇ ἢ γραπτῇ διατυπώσει τῶν διανοημάτων.

ἑτεροφθαλμία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ διαφορὰ τοῦ χρώματος τῶν δύο ὀφθαλμῶν, ἄ. ἑτεροχρωμία τῶν ὀφθαλμῶν : Ἱππιατρ.13,53 **εἰσὶ δὲ** (οἱ ἵπποι) **καὶ πονηροὶ καὶ ἐπτοημένοι διὰ τὴν ἑτεροφθαλμίαν·** πρβλ. ἑτερόφθαλμος 2)· **2)** κτ. πληθ. μαγγανεῖαι, γοητεῖαι : ASS Μαΐου 5,189B **καί φησιν, ποίαις ἑτεροφθαλμίαις τὰς ἀνθρωπίνας ἐθεράπευσε νόσους.**

ἑτερόφθαλμος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων τὸν ἕνα μόνον ὀφθαλμόν, ὁ μονόφθαλμος : Δημ.744, Ἀριστλ.Μεταφ.1023a,5 **καὶ Λεπτίνης περὶ Λακεδαιμονίων, οὐκ ἐὰν περιιδεῖν τὴν Ἑλλάδα ἑτερόφθαλμον γενομένην** (δηλ. ἀφανιζομένων τῶν Ἀθηνῶν)· **2)** ἐπὶ ζῴων, ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς διαφέροντας ἀλλήλων κατὰ τὸ χρῶμα : Γεωπ.16,2,1 **ἑτεροφθάλμους ἵππους,** Ἱππιατρ.13,53 **οἱ ἑτερόφθαλμοι τῶν ἵππων οὐ τὸ αὐτὸ βλέπουσι τοῖς ὀφθαλμοῖς·** πρβλ. ἑτεροφθαλμία· || κ. ἐπὶ ἀνθρ. οἷον ὁ βυζαντ. αὐτοκράτωρ Ἀναστάσιος ὁ Α', ὁ ἔχων τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν κυαναῦν καὶ τὸν ἕτερον καστανόν, δι' ὃ καὶ Δίκορος.

ἑτερόφθογγος-ον μτγν. ὁ ἔχων διάφορον φθόγγον, φωνήν : Συνέσ.Ὑμν.326D **ἐκ δὲ ζῴων ἑτεροφθόγγων μίαν ἁρμονίαν ὁμόφωνον ἄγει.**

ἑτεροφορία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. στιγμιαία καὶ παροδικὴ ῥῆξις τῆς ἀμφοτεροφθάλμου ὁράσεως, εἶδος παροδικοῦ στραβισμοῦ.

ἑτεροφοροῦμαι-έομαι μτγν. παθ. ἑτερορρεπῶ, κλίνω πρὸς τὸ ἓν τῶν δύο μερῶν : Τιμ.Λεξ. ἐν λ. ταλαντοῦσθαι « ἑτεροφορεῖσθαι ».

ἑτεροφρασία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. διαταραχὴ ἐν τῇ χρησιμοποιήσει τῶν λέξεων διακρινομένη εἰς **ἑτεροφρασίαν λεκτικὴν** (καθ' ἣν ὁ πάσχων προφέρει ὀρθῶς μὲν τὰς λέξεις, ἀλλὰ τὰς χρησιμοποιεῖ κακῶς) κ. **ἑτεροφρασίαν γραμματικὴν** (καθ' ἣν ἐκτελεῖ λάθη ἀρθρικὰ καὶ δημιουργεῖ νέας λέξεις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐννοίας).

ἑτεροφρονῶ-έω μσν. κ. νεώτ. φρονῶ διάφορον, ἔχω διαφορετικὸν ἢ ἀντίθετον φρόνημα, ἰδίως ἐπὶ αἱρετικῶν : Κίνναμ.147Λ **ἑτεροφρονεῖν τὰ τῇδε διετείνετο ἔθνη.**

ἑτεροφρόνως ἐπίρρ., νεώτ. κατὰ ἢ μὲ ἕτεραν φρόνημα, ἐκ διαφόρου γνώμης ἢ δοξασίας, ἑτεροδόξως· πρβλ. ἑτερόφρων 1).

ἑτεροφροσύνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. διάστασις, διαφορὰ γνώμης, ἰδίως ἐπὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων : Ἰάμβλ.Πυθ.34,26 **ἀνεῖλε δὲ ἄρδην στάσιν καὶ διχοφωνίαν καὶ ἁπλῶς ἑτεροφροσύνην.**

ἑτεροφρούρητος-ον μτγν. ὁ ὑπὸ ἑτέρου φρουρούμενος : Ἰουστ.1940(532B).

ἑτερόφρων-ονος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἕτερα φρονῶν, ὁ διχογνωμῶν, ὁ ἑτερογνωμονῶν, ὁ ἑτερόδοξος, ἰδίως ἐπὶ αἱρέσεων : Κύριλλ.1,135E **ἑτερόφρονα δόξαν·** **2)** μτγν. ὁ παραδόξως σκεπτόμενος, ὁ ἐμμανής, ὁ ἀλλόφρων, μαινόμενος: Τρυφιόδ.437 **ἑτερόφρονα κούρην·** || μτφ. ἐπὶ φυσικῶν φαινομένων : Νόνν.Δ 9,49 **φοιταλέης ἑτερόφρονι κύματι λύσσης.**

ἑτεροφυής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ διαφόρου φύσεως : Γρηγ.Νύσσ.2,66D **τῆς τῶν ἑτεροφυῶν μίξεως,** Κύριλλ.2,6,224· **2)** ὁ ἐξ ἄλλου πατρὸς γεννηθείς, νόθος, ἢ ὁ ἐκ γονέων διαφόρου ἐθνότητος : Κύριλλ.1,1,53D **ἡμίονόν τε καὶ ἑτεροφυᾶ τὸν Κῦρον ὠνόμαζον.**

ἑτεροφυλλία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ συνύπαρξις ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ βλαστοῦ φύλλων ἀναμοίου μορφῆς, ἰδίως ἐπὶ τῶν ὑδραβίων φυτῶν.

ἑτερόφυλλος-ον νεώτ., βοταν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων φύλλα διάφορα ἀλλήλων, ὁ παρουσιάζων τὸ φαινόμενον τῆς ἑτεροφυλλίας.

ἑτερόφυλος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἑτέρου φύλου, ἔθνους, ἀλλοεθνής, ἀλλογενής : Αἰλ.Π1 16,27 **τὸ σῶμα ἔχειν ξένον τε καὶ παράδοξον ὡς πρὸς τοὺς ἑτεροφύλους ἀντικρινόμενον,** Σκύμν. 101 **ἑτερόφυλον ἀνθρώπων βίον·** **2)** μσν. κ. νεώτ. βιολ. ὁ ἀνήκων εἰς εἶδος, οὗ τὸ ἄρρεν ἐμφανίζει ἀλλοίαν διάπλασιν τῆς τοῦ θήλεος, ὁ ἑτέρου εἴδους : Εὐστ.Πον.144,69 **ὁμωνυμίαις ἑτ-.**

ἑτεροφυλοφιλία (ἡ) νεώτ. ἀφροδισία βλ.λ.2).

ἑτερόφυτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ ἑτέρου φυτοῦ διαφόρου γένους ἐμβολιασθείς : Ἰουλ.Ἀθ. 24,34,7 **Θεόφραστος τὰς τῶν ἑτεροφύτων δένδρων γενέσεις ἐκτιθείς.**

ἑτεροφυῶς ἐπίρρ., μτγν. ἑτεροειδῶς βλ.λ. : Γρηγ.Νύσσ.473Β.

ἑτεροφωνία (ἡ) κ. νεώτ. διαφορὰ τόνου, ἤχου, φωνῆς : Πλάτ.Νόμ.812D **τὴν δ' ἑτεροφωνίαν καὶ ποικιλίαν τῆς λύρας**· || τίτλος ἔργου τοῦ Θεοφράστου : Ἀθήν.390Α· **2**) νεώτ. ἰατρ. ἀνώμαλος φωνή, φωνητικὸς διχασμὸς ἐνίων ἀνθρώπων ἐκφερόντων φωνὴν εἰς δύο τόνους συγχρόνως.

ἑτερόφωνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων διάφορον φωνήν, ὁμιλίαν, ἑτερόγλωσσος, ἀλλόγλωσσος : Αἰσχ. Ἑπτ.170 **πόλιν δορίπονον μὴ προδῶθ' ἑτεροφώνῳ στρατῷ**· **2**) συνεκδ. ὁ μὴ συμφωνῶν, ὁ ἀσύμφωνος, ἀντίθ. σύμφωνος : Πορφ.Χριστ.15· **3**) νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ πάσχων ἑτεροφωνίαν βλ.λ.2).

ἑτεροφωνοῦμαι-έομαι μσν. εἶμαι διάφορος τὴν φωνήν, ἐκφράζομαι διαφόρως : Εὐστ.Ὀδ.1626,3 **οὗτος ὁ τοῦ γάλακτος ὀρὸς τῇ ὀξυτονήσει ἑτεροφωνεῖται πρὸς τὸ ὑλαῖον ὄρος.**

ἑτεροφώτιστος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἑτερόφωτος βλ.λ.

ἑτερόφωτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. κ. **ἑτεροφώτιστος** ἐπὶ πλανητῶν, ὁ παρ' ἄλλου λαμβάνων τὸ φῶς, ὁ παρ' ἄλλου φωτιζόμενος, ἀντίθ. αὐτόφωτος : **ἑτερόφωτοι οἱ πλανῆται τοῦ ἡλιακοῦ ἡμῶν συστήματος**· || νεώτ. κ. δημ. ὁ διὰ μέσου ἄλλου φωτιζόμενος : **δωμάτιον ἑτερόφωτον**· **2**) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ παρ' ἄλλου δεχόμενος ἰδέας, γνώμας, ὁ μὴ διαμορφῶν ἰδίας κρίσεις, γνώμας, μαθήσεις, ἀλλὰ παρ' ἄλλου ἢ ἄλλων ἀρυόμενος.

ἑτερόχειρ-χειρος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀριστερόχειρ, ζερβολέζης : Συνέσ.161,2· πρβλ.Κόντ. ἐν Ἀθηνᾶς 1,25· **2**) νεώτ. ὁ μονόχειρ, ὁ κουλλός.

ἑτεροχειρία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἀλλοχειρία βλ.λ.

ἑτερόχηλος-ον μσν. ὁ ἔχων διαφόρους, ἀνομοίας χηλάς : Ἱππιατρ.109· πρβλ. ἑτερόπους.

ἑτεροχθονία (ἡ) νεώτ. νομ. νομικὸν πλάσμα, δυνάμει τοῦ ὁποίου καίτοι εὑρισκόμενός τις ἐν ξένῃ χώρᾳ θεωρεῖται οὐδὲν ἧττον διαμένων ἐν τῇ ἐπικρατείᾳ εἰς ἣν ἀνήκει κατ' ἐθνικότητα.

ἑτερόχθων-ονος-ον νεώτ. ὁ ἐξ ἄλλης χθονός, χώρας ἢ κράτους καταγόμενος, συνών. ἔπηλυς, ἔποικος, πρόσφυξ, ἀντίθ. αὐτόχθων· **2**) νεώτ. γεωλ. **ἑτερόχθονα κοιτάσματα λιθανθράκων** τὰ σχηματισθέντα ἀπὸ λείψανα φυτῶν συσσωρευθέντων μακρὰν τοῦ τόπου, ὅπου ἐφύοντο· || **ἑτερόχθονες μᾶζαι πετρωμάτων** αἱ λόγῳ ἐπωθήσεως μεταφερθεῖσαι μακρὰν τοῦ τόπου τοῦ ἀρχικοῦ των σχηματισμοῦ.

ἑτεροχλαμύδειος-ον νεώτ. βοταν. ἐπὶ ἀνθέων, περιάνθιον συγκείμενον ἐκ δύο εἰδῶν φύλλων ἤτοι σεπάλων καὶ πετάλων.

ἑτερόχροια (ἡ) νεώτ. ἡ περὶ τὸ χρῶμα διαφορά, ἡ ποικιλία χρωμάτων, ποικιλοχρωμία : Ξενοκρ. 28 **μελανοράβδωτοι καθ' ἑτερόχροιαν** [Κορ. «κατὰ ποικιλίαν ἢ ποικίλως ραβδωτοί»], Γαλ. 14,325 **ἑτερόχροια δὲ ἐν ταῖς ἀλωπεκίαις τε καὶ ὀφιάσεσιν, ἀπρεπεστάτη βλάβη τῶν τριχῶν.**

ἑτερόχροιος-ον μτγν. ὁ ἑτερόχρους βλ.λ.· Σουΐδ. «ὁ ἀλλοῖος κατὰ τὴν χροιάν» : Πολ.Φυσ.9.

ἑτεροχροιότης-ητος (ἡ) ἡ ἑτερόχροια βλ.λ. : Πύρρων π. Διογ.Λ 9 86 **ὁ παρὰ τὰς ποσότητας αὐτῶν, .. ἢ ὠχρότητας ἢ ἑτεροχροιότητας.**

ἑτεροχροιῶ-όω σχόλ. ποικίλλω κατὰ τὸ χρῶμα, ἔχω ποικίλα χρώματα : Σχόλ.Ἰω.Κλίμ.17.

ἑτεροχρονία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ἐμφάνισις ἱστοῦ εἰς χρονικὴν περίοδον (ἡλικίαν), καθ' ἣν συνήθως δὲν ἀπαντᾷ οὗτος ἐν τῷ ὀργανισμῷ.

ἑτεροχρονικῶς ἐπίρρ. μσν. ἐν ἑτέρῳ χρόνῳ, εἰς ἄλλον καιρόν : Θησ.Στεφ. ἐν λ.

ἑτεροχρονισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. ἡ παρὰ τὸν προσήκοντα χρόνον γένεσις ἢ διάπλασις, ἀνώμαλος ἐμφάνισις, ἀνάπτυξις μορίων τοῦ σώματος.

ἑτερόχρονος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἑτέρου, διαφόρου χρόνου ὤν, ὁ κατὰ τὸν χρόνον διάφορος : Διον.Ἀρεοπ.5,453· **2**) νεώτ. ἰατρ. ἐπὶ σφυγμοῦ, ὁ ἔχων παλμοὺς κατ' ἀνισόχρονα διαλείμματα, ὁ μὴ φυσιολογικός : **ἑτερόχρονος σφυγμός**· πρβλ. ἑτερόρρυθμος ΙΙ· **3**) γραμμ. τὸ **ἑτερόχρονον** (ἐνν. σχῆμα) Φοιβάμμ. 1,5 «ἑτερόχρονον δὲ σχῆμα· μετάβασις ἀπὸ χρονικοῦ ῥήματος εἰς χρόνον ἄλλον, ὡς ἵνα εἴπω ἀντὶ τοῦ νῦν εὕρω εὑρήσω».

ἑτερόχρους-οος-ουν κ. μσν. κ. νεώτ., π. Νόνν. δοτ. **ἑτερόχροϊ** κ. αἰτ. **ἑτερόχροα**, ὁ ἑτέρου χρώματος ὤν, ὁ ἔχων διάφορον χρῶμα : Θεόφρ.Φ Αἰτ.5,3,2 **διὸ καὶ ἐνίοτε τῶν βοτρύων ἑτερόχροοί τινες, οἱ μὲν εἰς τὸ λευκόν, οἱ δ' εἰς τὸ μέλαν μᾶλλον ἀποκλίνοντες,** Γεωπ.18,1,3· **2**) ὁ ἐκ διαφόρων χρωμάτων συγκείμενος, ποικιλόχρους, παρδαλός : Πορφ.Ἀποχ.4,7 **ἑτερ- βοῦς,** Γρηγ.Νύσσ.1,339Α, Νόνν.Δ 5,186 **χορὸς ὀρνίθων ἑ-.**

ἑτεροχροῶ-έω ἔχω διάφορον χρῶμα : ΑΒ 386· **2**) ἐπὶ ὀστῶν, ὑφίσταμαι ἐξασθένησιν τοῦ χρώματος, ἀποχρωματίζομαι, ξεθωριάζω, ξεβάφω : Ὀρειβ.46,11,7 **τοῦ ἑτεροχροοῦντος ὀστέου.**

ἑτεροχρωματίζω λεξ. ἑτεροχροῶ βλ.λ.

ἑτεροχρωματισμός (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὁ ἀλλοχρωματισμὸς βλ.λ.

ἑτεροχρώματος-ον λεξ. ὁ ἑτερόχρους βλ.λ.

ἑτεροχρωματοσώματα-ων (τά) νεώτ. βιολογ. ζεῦγος χρωματοσωμάτων τοῦ πυρῆνος ἰδίου τύπου καὶ ἰδιαιτέρως φερόμενα κατὰ τὰς πυρηνοτομίας, ἀ. ἰδιοχρωματοσώματα.

ἑτεροχρωματῶ-έω μσν. ἑτεροχροῶ βλ.λ. : Γεωπ.2,6,37 **τὰ ἑτεροχρωματοῦντα τῆς γῆς.**

ἑτεροχρωμία (ἡ) νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀφθαλμῶν, ἡ ἑτεροφθαλμία βλ.λ.

ἑτερόχρωμος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων διάφορον χρῶμα, ὁ διαφορετικοῦ χρώματος, ἑτερόχρους : Ἱππιατρ.54,31 **μὴ ταινίας ἐχέτω ἑτεροχρώμους**· **2**) ὁ ποικίλου χρώματος, ὁ ποικιλόχρους, ὁ παρδαλός.

ἑτερόχρως-ωτος (ἡ,ὁ) μτγν. ὁ ἔχων διάφορον χρῶμα, ὁ ἑτερόχρους : Πολυδ.9,98, Γρηγ.Νύσσ.ἐν Ἀν.Wolf 3,10· **2**) ἐπὶ ὕπνου, ὁ μετὰ προσώπου διαφόρου φύλου γινόμενος : Λουκ.Ἐρωτ.42 **καὶ τοὺς ἑτερόχρωτας ὕπνους καὶ θηλύτητος εὐνὴν γέμουσαν** [διόρθ.Κόβ.ἑνερόχρωτες].

ἐτέρρατο αἰολ. τ. γ' ἑν. μέσ. ἀόρ. τοῦ τέρσομαι βλ.λ.· Ἡσ. «ἐξηράνθη».

ἐτέρσετο γ' ἑν. μέσ. ἀόρ. β' τοῦ τέρσομαι βλ.λ.: Ἰλ.Λ 267 **αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα**· πρβλ. ἐνεργ. τερσαίνω.

ἑτερῶ-όω καθιστῶ ἀλλοῖον, διάφορον, ἀλλοιῶ, μεταβάλλω, γλῶσσ. [πιθ. ἐσφ. γρ.] τοῦ ἑτεροιῶ βλ.λ.· κ. παθ. : Νικόμ.Γερ.2,71,1 **ἑτερουμένην**· ρηματ. π. ἑτέρωσις.

ἑτέρωθεν (ἕτερος) ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **ἑτέρωθε** ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους, ἀπὸ τὴν ἄλλη μεριά : Ἰλ.Α 247 **Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε,** Θεόκρ.22,91 **οἳ δ' ἑτέρωθεν ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον** [δ. γρ. ἐκ δ' ἑτέρωθεν]· **2**) μτ. ρημ. στάσεως, ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους, εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἀπέναντι : Ἰλ.Γ 230 **Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι θεὸς ὣς ἕστηκε,** Ὀδ.Η 130 **ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησιν πρὸς δόμον ὑψηλόν**· πρβλ. ἑτέρωθι· **3**) ἐξ ἄλλου τόπου, ἀπὸ ἄλλο μέρος, ἄλλοθεν : Λυσ.17,4 **ὡς μὲν οὖν ἡμῖν οὐδ' ἑτέρωθεν εἰσπράξασθαι οἷόν τε, ἂν ὑμεῖς ταῦτα δημεύσητε,** Πλάτ.Νόμ.702C **καὶ εἴ τινες ἑτέρωθεν, μηδὲν ὑπολογιζομένους τὸ ξενικὸν αὐτῶν, ἂν βελτίους φαίνωνται,** Δαμασκ. Ἰω.1,111Α **οὐκ ἐξ ἑτέρωθεν ἥκοντι οὐδ' ἐξ ἑτέρας θρησκείας μεταθεμένῳ.**

ἑτέρωθι (ἕτερος) ἐπίρρ. ἐπὶ τοῦ ἄλλου μέρους,

εἰς τὸ ἄλλο μέρος, ἀπέναντι: Ὀδ.235 **ἔνθεν μὲν Σκύλλη, ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις**, Ἡρ.2,106 **ὅστις δὲ καὶ ὁκόθεν ἐστί, ἐνθαῦτα μὲν οὐ δηλοῖ, ἑτέρωθι δὲ δεδήλωκε**, Ἰουλ.Λόγ.2,69Α· **2**) ἐν ἄλλῳ τόπῳ, ἀλλαχοῦ, ἄλλοθι, εἰς ἄλλο μέρος, ἀλλοῦ: Ἰλ.Ε 351, Ὀδ.Δ 531 **ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι**, Πλάτ.Παρμ.146C **τὸ ἑτέρωθι ὂν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι**· πρβλ. Ἀντιφ 6,39 **ἐν τῇ σφετέρᾳ αὐτῶν καὶ ἑτέρωθι πανταχοῦ** (ἐν οἱῳδήποτε ἄλλῳ τόπῳ)· ‖ μετὰ γεν.: Ἡρ. 6,19, Ἀριστλ.ΖΜ 663b,3 **ἑτέρωθί που τοῦ σώματος**· **3**) ἐν ἄλλῳ χρόνῳ: Ἡρ.3,35 **τότε μὲν ταῦτα ἐξεργάσατο, ἑτέρωθι δὲ Περσέων δυώδεκα .. ἐπὶ κεφαλὴν κατώρυξε.**

ἑτερώνιος-ον (ἐκ γεν. πληθ. τοῦ ἕτερος, ὡς ἐκ τοῦ ἄλλων - ἀλλώνιος, ἐτύμων - ἐτυμώνιας) μσν. ὁ ὢν κτῆμα ἑτέρων, ἰδιοκτησία ἄλλων: Εὐστ.1214,27.

ἑτερωνυμία (ἡ) (ἕτερος - ὄνομα) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτερωνύμου, ἡ διάφορος ὀνομασία: Ἐπιφάν.1,213C **ἑτερωνυμίαν ἀφ' ἑαυτοῦ χαριεντιζόμενος**, Εὐστ.304,24.

ἑτερώνυμος-ον (ἕτερος - ὄνομα) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἕτερον ὄνομα, ὁ διαφόρως ὀνομαζόμενος: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.928, Σιμπλίκ.Κατ.38· ‖ ἐπὶ ἀριθμῶν: Νικόμ. Ἀριθμ.1,11,82 **τούτων δὲ** (τῶν ἀριθμῶν) **ἕκαστος οὐδεμιᾷ μηχανῇ εὑρεθήσεται ἔχων ἑτερώνυμον μόριον, ἀλλὰ μόριον τὸ ἑαυτοῦ παρώνυμον**· ‖ νεώτ. μαθημ. **ἑτερώνυμα κλάσματα** τὰ ἔχοντα διάφορον παρονομαστήν· **2**) νεώτ. φυσ. ὁ διαφέρων κατὰ τὴν ποιότητα τοῦ ἠλεκτρισμοῦ: **ὁ θετικὸς πόλος εἶναι ἑτερώνυμος τοῦ ἀρνητικοῦ πόλου**· **3**) νεώτ. ἰατρ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς χιαζόμενα εἴδωλα ἑνὸς ἀντικειμένου ὁρωμένου διπλοῦ· πρβλ. διπλωπία, ἡμισοφία· **4**) εἰδ. νεώτ. ὁ ὑπὸ ξένον ὄνομα, ἑτερωνύμως, δημοσιευθείς.

ἑτερωνυμῶ-έω (ἕτερος - ὄνομα) διαφόρως ὀνομάζομαι: Νικόμ.Ἀριθμ.1,17,92 **ἀμέλει καὶ τὸ ἀνθυπακοῦον τῷ ἴσῳ οὐχ ἑτερωνυμεῖ πρὸς αὐτό.**

ἑτερωνύμως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. διαφόρῳ ὀνόματι, μὲ ἄλλο ὄνομα: Εὐστ.Ἰλ.648,33 **τὸ .. θηλυκὸν τοῦ δαὴρ .. οὐ δάειρα ἀναλόγως, ἀλλὰ γάλως ἑτερωνύμως**, αὐτ.33,39· **2**) νεώτ. μὲ τὸ ὄνομα ἄλλου: **ἡ διατριβὴ ἐδημοσιεύθη ἑτερων-.**

ἑτέρως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τὸν ἕνα ἢ τὸν ἄλλον τρόπον, ἀντίθ. ἀμφοτέρως: Πλάτ.Θεαίτ.181Ε **τὸ μέν τι ἀμφοτέρους, τὸ δ' ἑτέρως**· πρβλ. αὐτ.Φαῖδρ.235Α **ὡς οἷός τε ὢν ταῦτα ἑτέρως τε καὶ ἑτέρως λέγων ἀμφοτέρως εἰπεῖν ἄριστα**· **2**) φρ. **ἑτέρως ἔχω τοῦ σκέλους** εἶμαι ἑτεροσκελής: Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,39· **3**) ἐπὶ κακῆς σημ. κατ' ἄλλον τρόπον, ἄλλως, κακῶς: Ὀδ. Α 234 **νῦν δ' ἑτέρως ἐβόλοντο θεοὶ κακὰ μητιόωντες**· πρβλ. ἕτερος ἐν τῇ σημ. ταύτῃ· ‖ κ. γεν.: Ἱππ.Ἄρθρ.34 **ἢν δὲ ἡ ἑτέρη γνάθος ἐκστῇ ὡς ἑτέρως χρὴ τὴν ἐπίδεσιν ἄγειν**, Δημ.254 **ἐάν τε καλῶς ἔχῃ, χάριτος τυγχάνει, ἐὰν θ' ὡς ἑτέρως, τιμωρίας**· **4**) **ἑτέρως ἔχω** εἶμαι διάφορος, διαφορετικός, ἀλλοιώτικος: Ἀριστφ.Πλ.371 **τὸ δ' ἐστὶν οὐ τοιοῦτον, ἀλλ' ἑτέρως ἔχον**· **5**) μτ.γεν. ἐπὶ καλῆς σημ., διαφόρως παρά τι: Πλάτ.Πολιτ. 295D **ἑτέρως πως τῶν εἰωθότων γενόμενα** (ἄλλως παρὰ τὸ σύνηθες)· πρβλ. Αἰλ.ΖΙ 12,28 **οὐ γὰρ ᾄδει πολυήχως καὶ ποικίλως, ἑτέρως δὲ ἤπερ οὖν διὰ τοῦ ἦρος.**

ἑτέρωσε ἐπίρρ. κ. μσν. πρὸς τὸ ἕτερον μέρος: Ἰλ.Δ 492, Ὀδ.Π 179 **ταρβήσας δ' ἑτέρωσε βάλ' ὄμματα**, Πλάτ.Σοφ.224Α **ἔνθεν μὲν ὠνηθεῖσαν, ἑτέρωσε δὲ ἀγομένην καὶ πιπρασκομένην**· **2**) μτ. ρημ. κινήσεως, ἐπὶ τοῦ ἑτέρου μέρους, ἐς τὸ ἄλλο μέρος, ἀπέναντι: Ἰλ Υ 151 **οἱ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης ἀμφὶ σέ**, Δημ.51 **κἂν ἑτέρωσε πατάξῃς**· **3**) πρὸς ἕτερον μέρος, ἀλλασε: Ἰλ.Ψ 231 **Πηλείδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς κλίνθη κεκμηώς**, Ἀριστφ.Ἀχ.828 **κλάων γε σύ, εἰ μὴ 'τέρωσε συκοφαντήσεις τρέχων**, Ἀπολλ.Ρ 4,1315.

ἑτέρωσις-εως (ἡ) (ἑτερῶ) μτγν. ἀλλοίωσις, μεταβολή: Μᾶρκ.Αὐρ.4,39 **οὐ μὴν ἔν τινι τροπῇ καὶ ἑτερώσει** (διορθ. ἑτεροιώσει) **τοῦ περιέχοντος.**

ἑτέρωτα αἰολ. τ. ἀντὶ ἑτέρωθι βλ.λ.: Σαπφ.1,5.

ἐτέταλτο γ' πληθ. παθ. ὑπερσ. τοῦ τέλλω βλ.λ.: Ὀδ.Λ 524 **ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο** (τμ.).

ἐτετάχατο γ' πληθ. παθ. ὑπερσ. τοῦ τάττω βλ.λ.: Θουκ.5,6 **οἱ δ' ἄλλοι ἐν Ἀμφιπόλει μετὰ Κλεαρίδου ἐτετάχατο.**

ἐτετεύχατο γ' πληθ. παθ. ὑπερσ. τοῦ τεύχω βλ.λ. κ. ἄ. τετεύχατο: Ἰλ.Λ 808 **τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί.**

ἔτετμον ἐπ. ἀόρ. β' ἄνευ ἐνεστ. ἐν χρ. κ. **τέτμον**, ὑποτ. **τέτμῃς**, ἐνέτυχον, ἀπήντησα, συνήντησα, εὗρον τυχαίως: Ἰλ.Δ 293 **ἔνθ' ὅ γε Νέστορ' ἔτετμεν**, Ὀδ.Ε 58 **τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν**, Ἀπολλ. Ρ 3,1275.

ἐτετύγμην α' ἐν. παθ. ὑπερσ. τοῦ τεύχω βλ.λ.

ἐτέτυμον Ἡσ. « ἀληθές, ἢ ἀληθῶς ».

ἐτκωνεῖ Ἡσ. « ἀληθεύει ».

ἐτκώνια Ἡσ. « ἀληθῆ ».

ἐτήρ-ῆρος (ὁ) ἔχων ἡλικίαν ἑνὸς ἔτους, ὁ ἐτήσιος, ὁ χρανιάρικος· Ἀν.Κρ.4,329,19 « **τὸ ἐτὴρ παρὰ τὸ ἔτος** »: Σαφ.ἀπ.751 **ἐτῆρας ἀμνοὺς θεοῖς ἔρεξ' ἐπακτίοις** (ἰδ. γρ. εὐείρας).

ἐτηρίς-ίδος (ἡ) (ἔτος) μτγν. τέρμα, ὅριον, περίοδος, σύνολον: Ἱεροκλ.Ἀστ.62.

ἔτης (ὁ), ἠλ. **Fέτας**, π.Ὁμ. ἀείποτε κτ.πληθ., οἰκεῖος, μακρινὸς συγγενής, δικός· Ἀν.Κρ.4,408,26 « κατὰ τὸν Πορφύριον ἑταῖροι λέγονται οἱ προσήκοντες κατὰ φιλίαν, φίλαι δὲ λέγονται οἱ οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες, ἔται δὲ λέγονται οἱ συνέστιοι φίλοι »: Ἰλ.Ζ 262 **ὡς τύνη κέκμηκας ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσιν**, Ὀδ.Δ 3 **τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτῃσιν υἱέος ἠδὲ θυγατρός**· Ὀρφ.Ἀργ.224 **ἔτης Ἡρακλῆος**· ‖ Ἡσ. « ἔτας τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν οἰκείους »· ‖ κ. μτ. ἄ. ὀνομ. δηλωτικῶν συγγενείας: Ἰλ.Ζ 239 **εἰρόμεναι παῖδάς τε κασιγνήτους τε ἔτας τε καὶ πόσιας**, Ὀδ.Ο 273 **πολλοὶ δὲ κασίγνητοί τε ἔται τε Ἄργος ἀν' ἱππόβοτον**· **2**) Ἡσ. « ἔται, πολῖται, δημόται »: Πινδ.Παιᾶν.6,10 **ἔταις ἀμηχανίαν ἀλέξων τεοῖσιν**, Θουκ.5,79 **τὼς δὲ ἔτας κατὰ πάτρια δικάζεσθαι** (σχόλ. « δι' ἀλλήλων λύειν τὰ διάφορα»)· **3**) ἐν τῷ ἑν. ὁ μὴ κατέχων δημόσιόν τι ὑπούργημα, ὁ ἰδιώτης: Αἰσχ.Ἱκ.247 **ἐγὼ δὲ πρός σε πότερον ὡς ἔτην λέγω**, Εὐρ.ἀπ.1014 **ἀρχῷ, φωτὶ δ' οὐκ ἔτῃ πρέπων.** (Περὶ τοῦ ὦ 'τάν βλ. τάν.)

ἐτησίαι (οἱ) (ἔτος) κ. νεώτ. ἐνίοτε κ. μετὰ τοῦ ἄνεμοι, ἄνεμοι βόρειοι πνέοντες κατὰ τὸ θέρος εἰς τὴν ἀνατολικὴν λεκάνην τῆς Μεσογείου, μεσογειακοὶ μουσσῶνες, μελτέμια· ΑΒ 257,6 « ἐτησίαι, ψυχρὸν πνεῦμα Βορέου, ἐν θέρει πνέον »: Ἡρ.2,20 **πολλάκις δὲ ἐτησίαι μὲν οὐκ ὦν ἔπνευσαν, ὁ δὲ Νεῖλος τὠυτὸ ἐργάζεται**, Ἀριστλ.Κόσμ.4,395,2 **τῶν ἀνέμων οἱ μὲν χειμῶνος, ὥσπερ οἱ νότοι, δυναστεύουσιν· οἱ δὲ θέρους, ὡς οἱ ἐτησίαι λεγόμενοι, μίξιν ἔχοντες τῶν τε ἀπὸ τῆς ἄρκτου φερομένων καὶ ζεφύρων**, Δημ.48 **καὶ φυλάξας τοὺς ἐτησίας ἢ τὸν χειμῶνα ἐπιχειρεῖ**· ‖ ἐπὶ τοῦ ἀνέμου εὔρου: Ποσειδών.π.Στράβ.3,2,5 **οἱ εὖροι κατ' ἐκεῖνο τὸ πέλαγος ἕως τοῦ Σαρδῴου κόλπου πνέοιεν ἐτησίαι**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ νοτίου· Ἀν.Βάχμ.2,359,21 « ἐτησίαι ἄνεμοι γράφεται, οὐχ ἐτήσιοι »: Ἀρρ.Ἀν.6,21,1 **οἱ γὰρ ἐτήσιοι ἄνεμοι κατεῖχον.**

ἐτησίας (ὁ) μτγν. ἐν. τοῦ ἐτήσιαι, εἰδ.ὡς ἐπίθ. τοῦ βασιλέως τῆς Μακεδονίας 'Αντιπάτρου, διότι ἐν καιρῷ τῶν ἐτησίων μόνον, ἦτοι ἐπὶ 45 ἡμέρας, ἐβασίλευσεν : Πορφ.'Ιστ.ἀπ.4,6.

ἐτησιάς-άδος (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ ἐτήσιος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ αὔρα. Νόνν.Δ 12,286 **ἐτησιὰς αὔρη**.

ἐτήσιος-ον (ἔτος) κ. νεώτ. κ. **ἐτήσιος-α-ον** ὁ διαρκῶν ἓν ἔτος, ὁ ὑπάρχων ἐπὶ ἓν ἔτος : Εὐρ. 'Αλκ.366 **οἴσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,** Θουκ.2,80 (ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπετήσιος), Δίων Κ 43,46 **τὸ μήτε ἐτησίαν μήτε ἐς πάντα λοιπὸν χρόνον τοῦ ἔτους τὴν ἀρχὴν ἐκείνην τὸν αὐτὸν ἔχειν·** || ἐπὶ ἀρχόντων, ὁ ἐπὶ ἓν ἔτος εἰς τὴν ἀρχήν : Δίων Κ 60,24 **ὥστε ἐτησίους σφᾶς ἄρχειν·** **2)** ὁ κατ' ἔτος γινόμενος : Κρατῖν.23 **ἐτήσιοι γὰρ πρόσιτ' ἀεὶ πρὸς τὴν τέχνην,** Θουκ.5,11 **καὶ ἐτησίους θυσίας,** Πλούτ.'Ηθ.973Ε **ἐτήσιαι ὧραι,** Πολυδ.1,57 **ἐτήσιος.. ἑορτή, - ἐτήσιοι ἐξετάσεις, - ἐτήσιον μνημόσυνον·** || τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. ἐτησίως βλ.λ. κατ' ἔτος : Μακεδ. ἐν ΑΠ 5,226 **τρυγόωσιν ἐτήσιον·** **3)** νεώτ. ἐπὶ προσόδων, ὁ ἑνὸς ἔτους : **ἐτήσιος μισθός - ἐπίδομα ἐτήσιον.**

ἐτησίως ἐπίρρ. σχολ. κ. νεώτ. κατ' ἔτος : Σχόλ. Λυκόφρ.107 **ἀγῶνα ἐτησίως γενέσθαι.**

ἐτητῦμία (ἡ) (ἐτήτυμος) κ. μσν., ποι. **ἐτητυμίη,** ἀλήθεια, γνησιότης : Καλλ.Αἴτ.3,1,76, 'Ιουλ.Αἰγ.ἐνΑΠ 9,771 **πίστιν ἐτητυμίης,** Μάξιμ.462 **αὐτίκα τοι καὶ πᾶσαν ἐτητυμίην καταλέξω,** Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω.7,68.

ἐτήτῦμος-ον (ἐτός - ἔτυμος κτ. συμφυρμόν) ἐκτετ. ποι. τ. τοῦ ἔτυμος βλ.λ., σπαν. π. πεζογρ., ἀληθής, ἀκριβής, ἀψευδής : 'Οδ.Ψ 62 **οὐκ ἔσθ' ὅδε μῦθος ἐτήτυμος,** 'Ησίοδ.'Εργ.10 **ἐγὼ δέ κε, Πέρση, ἐτήτυμα μυθησαίμην·** || ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Πέρσ.737 **καὶ πρὸς ἤπειρον σεσῶσθαι τήνδε, τοῦτ' ἐτήτυμον;·** || ὁμ. τὸ οὐδ. **ἐτήτυμον** ὡς οὐσ. μετὰ τοῦ ἄρθρου ἢ ἄνευ αὐτοῦ, ἡ ἀλήθεια : 'Αριστφ.Εἰρ.119 **τὸ δ' ἐτήτυμον ἄχθομαι ὑμῖν,** 'Απολλ.Ρ 1,142 **κατάλεξον ἐτήτυμον·** **2)** ἐπὶ προσ., φιλαλήθης, εἰλικρινής, ἀνυστερόβουλος, ἀληθινός : 'Ιλ.Χ 438 **οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν ἤγγειλε,** Εὐρ.'Ορ.1667 **οὐ ψευδόμαντις ἦσθ' ἄρ', ἀλλ' ἐτήτυμος,** Νόνν.Εὐαγγ.'Ιω. 7,40 **οὗτος, ὃν ἔγραφε μῦθος, ἐτήτυμός ἐστι προφήτης·** **3)** ἐπὶ πρασ., ἀφῃρημένων ἐννοιῶν, πραγμάτων, ὁ ὄντως ὑπάρχων, ὁ πραγματικὸς ἢ ὁ γνήσιος : 'Οδ.Γ 241 **κείνῳ δ' οὐκέτι νόστος ἐτήτυμος,** Πίνδ.Ο 10(11),54 **ὅ τ' ἐξελέγχων μόνος ἀλάθειαν ἐτήτυμον,** Σοφ.Τρ.1064 **ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,** Θεόκρ.12,37 **ἐτήτυμος χρυσός,** 'Απολλ.'Αργ.2,975 **ἐτήτυμος ἔπλετο πηγή,** Θεμίστ.Λόγ.22,279D **φιλίας τε ἐτήτυμον πρόσωπον καὶ κακουργίας εὔνοιαν ὑποδυομένης,** Νόνν. Εὐαγγ.'Ιω.6,63· **4)** τὸ οὐδ. **ἐτήτυμον** ἐν ἐπιρρ. χρ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι, πραγματικῶς· πρβλ. ἐτητύμως : 'Ιλ.Α 558 **τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον,** 'Οδ.Δ 157 **κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον,** 'Απολλ.Ρ 4,835 **εἰ θέλλαι.. λήξουσιν ἐτήτυμον.**

ἐτητύμως ἐπίρρ. ἰδίως π. τραγ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι, πραγματικῶς, ἀληθῶς : Αἰσχ.'Αγ.166 **εἰ τὸ μάταν ἀπὸ φροντίδος ἄχθος χρὴ βαλεῖν ἐτητύμως,** Σοφ.'Ηλ.1452 **ἢ καὶ θανόντ' ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως·** πρβλ. ἐτήτυμος 4).

ἔτῐ ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ παρόντος χρόνου, μέχρι τοῦδε, ἕως τώρα : 'Ιλ.Ε 254 **ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν,** Σοφ.ΟΚ 623 **εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς·** || ὁμ. μετὰ τοῦ **καὶ** ἢ τοῦ **δέ,** καὶ τώρα ἀκόμη : 'Ιλ.Α 455 **ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,** Αἰσχ.'Επτ.708 **νῦν δ' ἔτι ζεῖ,** Θουκ.7,77 **ἔτι καὶ ἐκ τῶν παρόντων,.. ἐλπίδα χρὴ ἔχειν,** Πλάτ.Συμπ.215D **καὶ πάσχω ἔτι καὶ νυνί·** || κ. ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, συνήθ. μετὰ παρατ., σπαν. μετ' ἀόρ. : 'Ιλ.Κ 493 **ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν,** 'Ηρ.9,103 **ἔτι δὲ μαχομένων τῶν Περσέων ἀπίκοντο Λακεδαιμόνιοι,** Αἰσχ.Χο.340, Σοφ.ΑΙ.146 **καὶ λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή·** || ὁμ. μετὰ τοῦ **καί** : Πλάτ.Πρωτ.310C **καὶ ἔτι μὲν ἐνεχείρησα εὐθὺς παρὰ σὲ ἰέναι·** πρβλ.Θουκ.5,111· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ἀκόμη περισσότερον, ἐπὶ πλέον : 'Ιλ.Α 96 **τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν ἑκηβόλος ἠδ' ἔτι δώσει,** 'Οδ.Ο 305 **ἤ μιν ἔτ' ἐνδυκέως φιλέοι μεῖναί τε κελεύοι αὐτοῦ ἐνὶ σταθμῷ·** || μετὰ ταῦτα, τοῦ λοιποῦ, εἰς τὸ ἑξῆς : Αἰσχ.Πρ.907 **ἦ μὴν ἔτι Ζεύς, καίπερ αὐθάδης φρενῶν, ἔσται ταπεινός,** Σοφ.'Ηλ.66· **2)** μετ' ἀρνήσεως, ὁμ. πρὸς δήλωσιν χρόνου, ἐπὶ τοῦ παρόντος, παρελθόντος καὶ μέλλοντος, οὐχὶ πλέον : 'Ιλ.Ζ 139 **οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἦν,** Σοφ. Τρ.161 **νῦν δ' ὡς ἔτ' οὐκ ὢν εἶπε μὲν λέχους ὅ τι χρείη μ' ἑλέσθαι κτῆσιν,** Πλάτ.43Α **ἢ οὐ πρῷ ἔτι ἐστίν;,** Διον.'Αλ.Ρωμ.5,46 **οὐδὲ γὰρ οἱ ἐν μέσῃ τῇ φάλαγγι ταχθέντες ἐψιλωμένων ἔτι τῶν ἄκρων παρέμειναν,** Πάπ. **οὐδ' ἔτι ἐπανῆλθεν·** πρβλ. οὐκέτι, μηκέτι· **3)** προσθετικόν, πρασέτι, ἐκτὸς τούτων, ἀκόμη : 'Ιλ.Η 364 **πάντ' ἐθέλω δόμεναι καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι,** 'Οδ.Ξ 325, 'Ησίοδ.'Εργ.157 **αὖτις ἔτ' ἄλλο τέταρτον ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ Ζεὺς Κρονίδης ποίησε,** Σοφ. 'Αντ.218 **τί δῆτ' ἂν ἄλλο τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι;,** **- ἔτι καὶ νῦν - καὶ** σήμερον· || ὁμ. ἐν φρ. π. 'Αττ. κ. πάπ. **πρὸς τοῖσδ' ἔτι, - πρὸς τούτοις ἔτι, - ἔτι δέ, - καὶ ἔτι** κ. ἄ. : Σοφ.Φιλ.1339 **καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι ὡς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους Τροίαν ἁλῶναι πᾶσαν,** 'Αριστφ.Νεφ.720 **καὶ πρὸς τούτοις ἔτι τοῖσι κακοῖς φρουρᾶς ᾄδων ὀλίγου φρούδος γεγένημαι,** Θουκ.1,80, Ξεν.'Αν.6,6,13 **πρῶτον μὲν.. ἔπειτα δὲ.. ἔτι δὲ πρὸς 'Αναξίβιον τὸν ναύαρχον οὗτος ὁ λόγος περὶ ἡμῶν ἥξει,** Πλάτ.Φαίδρ.279Α **ἔτι τε ἤθει γενικωτέρῳ κεκρᾶσθαι,** Πάπ. **ἔτι δὲ καί·** **4)** ἐπιτατικόν, μετὰ συγκρ. ἀκόμη περισσότερον : 'Ιλ. Ξ 97 **ὄφρ' ἔτι μᾶλλον Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται ἐπικρατέουσί περ ἔμπης,** Πίνδ.Π 10,57 **ἔτι καὶ μᾶλλον,** 'Ηρ.7,6 **καὶ δὴ πρὸς τούτοισι ἔτι πλέον προσωρέγοντό οἱ,** Αἰσχ.Πρ.987 **παῖς τε κἄτι τοῦδ' ἀνούστερος,** Αἰλ.ΖΙ 16,24 **καὶ ἔτι καὶ μᾶλλον,** Στουδ.Θεόδ.392C **εὐχαρίστως ἐδεξάμεθα, καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον καὶ ἔτι·** || ὁμ. κ. μετὰ τοῦ θετικοῦ : 'Αριστφ.Εἰρ.53 **καὶ τοῖς ὑπερηνορέουσιν ἔτι τούτοις μάλα,** αὐτ.Βάτρ.864 **κἄτι μάλα τὸν Τήλεφον,** Ξεν.'Αν.7,5,9 **ὁ μὲν Ξενοφῶν ἐβουλεύετο τί χρὴ ποιεῖν περὶ τοῦ ἔτι ἄνω στρατεύεσθαι.**

ἐτιά (ἡ) δημ. ἡ ἰτέα βλ.λ. : Σολωμ.Λὰρδ Μπάϋρ. 149,5 (παραλλαγὴ) **γέρνει ἐτιὰ μοιρολοΐστρα.**

ἐτιθήνκυσεν 'Ησ. « ἐτρόφησεν ».

ἐτιθηνήσατο 'Ησ. « ἔθρεψεν ».

ἐτικέττα (ἡ) δημ. (γαλλ.) ἐπιγραφὴ φιαλῶν, σάκκων, κυτίων, πρὸς δήλωσιν τοῦ περιεχομένου αὐτῶν· || ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ἐνίοτε καὶ πρὸς δήλωσιν τῆς τιμῆς αὐτῶν· **2)** τύπος συμπεριφορᾶς, κοινωνικῆς ἀναστροφῆς, ἐθιμοτυπία βλ.λ.

ἔτλην ἀόρ. β' τοῦ τλῶ-άω βλ.λ.

ἔτμαγεν αἰολ. τ. γ' πληθ. παθ. ἀορ. β' τοῦ τμήγω βλ.λ. κ. **τμάγεν.**

ἐτνηρός-ά-όν (ἔτνος) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ἔτνος βλ.λ. : Φανί.'Ιστ.π.'Αθήν.9,406C **ἐτνηρὸν γὰρ ἐκ τούτων** (κυάμων, πίσων) **ἕψημα γίνεται.**

ἐτνήρῠσις-εως (ἡ) (ἔτνος - ἀρύω) εἶδος κοχλιαρίου δι' οὗ ὁ μάγειρος ἀνακυκᾷ ἢ ἐξάγει τὸ ἔτνος, χουλιάρο, κουτάλα : 'Αριστφ.'Αχ.245 **ἀνάδος δεῦρο τὴν ἐτνήρυσιν, ἵν' ἔτνος καταχέω τοὐλατῆρος τουτουί** (Φρύν. π. Σχολ. « λέγομεν ἐτνήρυσιν πᾶν τὸ ταράσσον ») : αὐτ.ἀπ.612· || 'Ησ. « ἔπαιξεν 'Αριστοφάνης ἀντὶ τοῦ φάναι

τὴν σανίδα τὴν ἐτνήρυσιν εἰπών, **παρὰ τὸ ἔτνος.** ἔστι δὲ ἐτνήρυσις ἡ ζωμάρυστρις ».

ἐτνίτης (ὁ) δωρ. -ας ἄρτος· Ἡσ. « ἄρτος, οὕτως ὁ λεκιθίτας » : Εὔκρ. π.Ἀθην.3,111Β **ἐτνίτας ἄρτος, ὁ προσαγορευόμενος λεκιθίτας,** Ἀθήν.3,114Β.

ἐτνοδόνος-ον μτγν. ἐπίγρ. ὁ ἀνακυκῶν, ἀνακατώνων τὸ ἔτνος, τὸν πολτόν : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,305,6 **καὶ κνῆσιν καὶ τὰν ἐτνοδόνον τορύναν** (κώδ.), Ἀρίστων.ἐν ΑΠ.6,306,2.

ἔτνος-ους(τὸ) πολτός,χυλὸς βεβρασμένων ὀσπρίων, πουρές· Γαλ.6,529,9 « ἔτνους .. (κυάμων) ἐσκευασμένου, τοῦ τε ἐν ταῖς χύτραις ὑγροῦ καὶ τοῦ παχέος ἐν ταῖς λοπάσιν » : Ἀριστοφ.Βάτρ.62 **ἤδη ποτ' ἐπεθύμησας ἐξαίφνης ἔτνους;** (σχόλ. « εἶδος ἀθάρας ἀπὸ φασηλίων »), αὐτ.Ἱππ.1171 **ἐγὼ δ' ἔτνος γε πίσινον εὔχρων καὶ καλόν,** Πλάτ. Ἱππ.Μ 290D **ὅταν τις τὴν χύτραν .. ἔφη ἔτνους καλοῦ μεστήν, χρυσῆ τορύνη αὐτῇ ἢ συκίνῃ;** κ. πληθ. : Καλλ.ἀπ.179· ‖ τὸ ἔτνος π. ΕΜ, Ἡσ. κ.ἄ. δασύνεται· Μοσχόπ.36 « Ε πρὸ τοῦ Τ .. ψιλοῦται, πλὴν τοῦ .. ἔτνος, ὡς ἀπὸ τοῦ ἕω τὸ ἀπολύω γινόμενον ἔτος καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, ἤγουν ὡς διαλελυμένον ἐκ τῆς ἑψήσεως, ἐξ οὗ καὶ ἐτνήρυσις τὸ κοχλιάριον, παρὰ τὸ ἔτνος ἀρύεσθαι ».

ἑτοιμάζω (ἕτοιμος) κ. νεώτ. κ. δημ. καθιστῶ τι ἕτοιμον πρὸς χρείαν τινά, παρασκευάζω, προετοιμάζω, πορίζω, παρέχω : Ἰλ.Α 118 **ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατε,** Ἡρ.7,1 **καὶ αὐτίκα μὲν ἐπηγγέλλετο πέμπων ἀγγέλους κατὰ πόλις ἑτοιμάζειν στρατιήν,** Σοφ.Τρ.361 **ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας,** Θουκ.2,7 **ἀργύριον ῥητὸν ἑτοιμάζειν,** ΚΔ Ἑβρ.11,16 **ἡτοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν,** Κλήμ.Ἀλ.2,501,24 **ἡ ἑβδόμη ἡμέρα ἀποχῇ κακῶν ἑτοιμάζουσα τὴν ἀρχέγονον ἡμέραν,** Πάπ. **ἀργύριον ἑτοίμασον,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 9,20 **οἱ σπορὲς ἑτοιμάζοντας ἀνθούς·** κ. παθ. γίνομαι ἕτοιμος : Θουκ. 6 64 **καὶ ἡτοιμάσθαι ἤδη, ἀφ' ὧν αὐτὸς ἥκειν** (Βερναρδ.Γρ. « ἔχει γίνει ἡ ἑτοιμασία παρ' ἐκείνων, παρὰ τῶν ὁποίων αὐτὸς ἔρχεται », ΚΔ Ἀπ.16, 12 **καὶ ἐξηράνθη τὸ ὕδωρ αὐτοῦ, ἵνα ἑτοιμασθῇ ἡ ὁδὸς τῶν βασιλέων·** πρβλ. Πολύβ.8,32,7 **κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ περὶ τὸν Φιλήμενον, ἡτοιμασμένοι σάλπιγγας Ῥωμαϊκάς·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Τ 197 **Ταλθύβιος .. κάπρον ἑτοιμασάτω, ταμέειν Διί τ' Ἠελίῳ τε·** ‖ κ. μέσ. : Ἰλ.Κ 571 **ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ,** Ὀδ. Ν 184 **ἑτοιμάσσαντο δὲ ταύρους,** Θουκ.4,77 **καὶ προσποιησάμενος τἆλλα ἡτοιμάζετο ὡς ἐπὶ τὰς Σίφας,** Ξεν.ΚΠ 3,3,5, Δημ.690 **καὶ πολλοῦ χρόνου τροφὴν ἄφθονόν εἰσιν ἡτοιμασμένοι,** Σόλωμ. Λάμπρ.21,10 **νέοι, γέροι .. ἑτοιμαστῆτε·** πρβλ. Πολυβ.3,105,11 **πρὸς τὴν χειμασίαν ἀσφαλῶς ἡτοιμάζοντο·** ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Ξεν.Ἀπολ.8 **εἰ γὰρ τοῦτο διεπραξάμην, δῆλον ὅτι ἡτοιμασάμην ἂν ἀντὶ τοῦ ἤδη λῆξαι τοῦ βίου ἢ νόσοις ἀλγυνόμενος τελευτῆσαι ἢ γήρᾳ,** Παλαμ.Παράκ.127 **ἀλαφρόγυρτη σὰ νὰ ἑτοιμάζεται στὸ σκληρὸ νὰ πλαγιάσῃ κλινάρι της·** **2**) ἐπὶ πλοίων, ἐξαρτύω, ἐξοπλίζω, ἁρματώνω : Ἡρ.6,95 **τὰς τῷ προτέρῳ ἔτεϊ προεῖπε τοῖσι ἑωυτοῦ δασμοφόροισι Δαρεῖος ἑτοιμάζειν·** **3**) ἐπὶ οἰκιῶν, εὐτρεπίζω, συγυρίζω : Εὐρ.Ἀλκ 364 **καὶ δῶμ' ἑτοίμαζ', ὡς συνοικήσουσά μοι, - ἑτοιμάζει τὸ σπίτι της·** ‖ νεώτ. κ. δημ. γεν. ἐπὶ πραγμ., φέρω τι εἰς πέρας, τελειώνω τι καθ' ὁλοκληρίαν, ἀποτελειώνω : **πότε θὰ 'τοιμάσῃς τὰ ροῦχά μου; - ἑτοίμασα μιὰ φορεσιὰ χθές·** **4**) μτγν. στερεῶ, ἀσφαλίζω, καθιστῶ εὐσταθές : ΠΔ Βασ.1,13,13 **ὡς νῦν ἡτοίμασε κύριος τὴν βασιλείαν σου ἐπὶ Ἰσραὴλ·** **5**) νεώτ. κ. δημ. μέσ. **ἑτοιμάζομαι ἐν ἀναλόγοις** τῷ ἐνεργ. σημ., ποιοῦμαι ἐμαυτὸν ἕτοιμον πρός τι : **ἑτοιμάζομαι διὰ τὰς ἐξετάσεις - διὰ ταξίδι** (παρασκευάζομαι), **- ἑτοιμάζομαι διὰ τὸν χορὸν - γιὰ τὴν ἐκκλησιά** (εὐτρεπίζομαι)· ‖ ἐνίοτε ἐν τῇ σημ. τοῦ προτίθεμαι, σχεδιάζω, ἔχω κατὰ νοῦν, ἰδ. ἐν τῇ δημ. : **ἡτοιμάζετο νὰ πυροβολήσῃ, - μὴν ἑτοιμάζεσαι νὰ μοῦ ζητήσῃς δανεικά·** παροιμ. **ἑτοιμάστηκαν τὰ νταούλια νὰ πᾶνε, μὰ δὲν πήγανε** (ἐπὶ ἀποτυχίας)· **6**) μτγν. κ. νεώτ. παθ. καθίσταμαι παρεσκευασμένος, συντετελεσμένος : ΠΔ Παροιμ.25,5 **ἑτοιμασθήσεται ἐν δικαιοσύνῃ ὁ θρόνος σου** (δ. γρ.), **- νὰ ἑτοιμασθῇ ὁ στόλος πρὸς ἀπόπλουν·** ρηματ. π. ἑτοιμασία, ἑτοιμότης, ἑτοιμαστής, ἑτοιμαστικός.

ἑτοιμασία (ἡ) (ἑτοιμάζω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. προθυμία, κλίσις, διάθεσις : Ἱππ.Εὐσχ.12 **πρὸς ὑπουργίας ἑτοιμασίης,** Γρηγ.Νύσσ.1,468D **ἡ πρὸς τὸ κρεῖττον ἑτοιμασία·** **2**) παρασκευή, προετοιμασία : ΠΔ Σοφ.Σαλ.13,12 **τὰ δὲ ἀποβλήματα τῆς ἐργασίας εἰς ἑτοιμασίαν τροφῆς ἀναλώσας ἐνεπλήσθη,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,14 **τὴν ἄνοιξιν πάλιν ἔκαμεν ἡ βασιλεία ἑτοιμασίαν πολέμου, - πυρετώδεις ἑτοιμασίαι·** ‖ ἡ πρὸς ὑποδοχήν τινος ἢ ἑορτὴν προπαρασκευή, προετοιμασία, ἰδίως κτ. πληθ. : Παλαμ.Τρισεύγ.22 **μὰ γιὰ ὅλα τοῦτα χρειάζεται κάποια ἑτοιμασία, - γίνονται μεγάλες ἑτοιμασίες γιὰ τὴν ὑποδοχή·** **3**) βάσις, θεμέλιον, στερέωσις : ΠΔ Ψαλμ.88,14 **δικαιοσύνη καὶ κρῖμα, ἑτοιμασία τοῦ θρόνου σου·** πρβλ. ΚΔ Ἐφεσ.6,15 **ὑποδυσάμενοι τοὺς πόδας ἐν ἑτοιμασίᾳ τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης·** **4**) συμβολικὴ πρωτοχριστιανικὴ παράστασις, ἐζωγραφημένη ἢ γεγλυμμένη ἐπὶ ἐλεφαντοστοῦ, εἰς χειρόγραφα, σαρκοφάγους, μωσαϊκὰ καὶ συμβολίζουσα τὴν δευτέραν παρουσίαν.

ἑτοιμαστής (ὁ) (ἑτοιμάζω) μτγν. ὁ ἑτοιμάζων, προπαρασκευάζων τι : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.6,826, Ἰω. Χρυσ.4,548,44 **ὧν γὰρ ἑτοιμαστὴς καὶ παρασκευαστὴς ὁ θεὸς ἀγαθῶν.**

ἑτοιμαστικός-ή-όν (ἑτοιμάζω) μτγν. ὁ προετοιμάζων : Ἐπιφάν.1,764Α **ἑτοιμαστικὴ φωνή.**

ἑτοιμόγεννος-η-ο (ἕτοιμος - γέννα) δημ. κ. τοιμόγεννος ἐπὶ γυναικῶν κ. θηλέων ζῴων, ὁ ἕτοιμος πρὸς τοκετόν, ὁ ἐπίτοκος : Βαλαωρ.Φροσ.4,195 **ἡ μαύρ' εἶν' ἑτοιμόγεννη,** Καρκβ.Ζητ.18.

ἑτοιμόδακρυς-υος-υ μσν. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς δάκρυα, ὁ εὐκόλως δακρύων : Εὐστ.Ἰλ 115,30 **συμπαθεῖς οἱ ἥρωες .. καὶ ἑτοιμοδάκρυες.**

ἑτοιμοδώρητος-ον μσν. ὁ ἕτοιμος, ὁ πρόθυμος εἰς δωρεάς : ΚΜανασσ.5,39 **τὸ γὰρ ἑτοιμοδώρητον ἔχει τινὰ καὶ χάριν.**

ἑτοιμοεγρήγορος-ον μσν. ἐπὶ ὕπνου, ὁ ἐλαφρός : Στέφ.Ἱππ.1,146D **ἑτοιμοεγρήγορος ὕπνος.**

ἑτοιμοθάνατος(-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ.δημ. ὁ πρόθυμος εἰς θάνατον, ὁ ῥιψοκίνδυνος : Ἀποστ. Διατ.2,14 **οὐ χρὴ οὖν ἑτοιμοθανάτοις .. προσέχειν,** Θεοφάν.5 **ἑτοιμοθάνατοι οὐδὲ ψυχῶν ὑμῶν φείδεσθε·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ προθυμία εἰς θάνατον, τὸ ῥιψοκινδυνεύειν : Στράβ.15,1,59 **τῇ ἀσκήσει πλείστῃ χρῆσθαι πρὸς τὸ ἑτοιμοθάνατον·** **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐγγύτατα τοῦ θανάτου εὑρισκόμενος, ὁ ἐγγίζων εἰς τὴν τελευταίαν του ὥραν : Καρκβ.Ζητ.64 **ἐσύρθηκε μὲ τὴν κοιλιὰ σὰν ἑτοιμοθάνατος ἕως τὴ χαμηλὴ πόρτα,** Ζερβ. Βύρ.71· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ λύχνου, ὁ ἕτοιμος νὰ σβήσῃ : Βαλαωρ.Μνημ. (πρὸς Ἀχ. Παράσχον)24 **θὰ βρῇς ἕνα λυχνάρι ἑτοιμοθάνατο, φτωχό.**

ἑτοιμοκόλλιξ-ῑκος (ὁ) (ἕτοιμος-κόλλιξ) ὁ χορηγῶν δωρεὰν κόλλικας,κουλλούρια:Κωμ.Ἀδέσπ.1094.

ἑτοιμοκοπία (ἡ) ἰων. -ίη, ἑκούσιος κόπος : Ἱππ. Παραγγ.12 **περιποιήσῃ γὰρ κηφῆνος μετὰ παραπομπῆς ἑτοιμοκοπίην** (πιθ.ἐσφ. ἀντὶ ματαιοκοπίη).

ἑτοιμόκοσσος (ὁ) μτγν. πλαστὸν ὄνομα παρασίτου : Ἀλκίφρ.3,7.

ἑτοιμολογία (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἑτοιμότης εἰς τὸ λέγειν, ἡ εὕρεσις προχείρου ἀπαντήσεως, προχειρολογία : Ἐπιφάν.1,829B **πολλοὺς δυνάμενος ἀπατᾶν τῇ τοῦ λόγου.. ἑτοιμολογίᾳ** ‖ ὁμ. μτ. γεν. : Σευῆρ.Ἰατρ.14.

ἑτοιμολόγος-ον (ἕτοιμος-λέγω) λεξ. κ. νεώτ., δημ. ἑτοιμόλογος-η-ο ὁ ἕτοιμος εἰς τὸ λέγειν, ὁ εὑρίσκων εὐκόλως, ἐκ τοῦ προχείρου ἀπάντησιν: Φώτ.Λεξ.ἐν λ. εὑρεσιλόγος· ἐπίρρ. νεώτ. **-όγως.**

ἑτοιμομεμφής-οῦς-ές (μέμφομαι) μσν. ὁ ἕτοιμος εἰς τὸ μέμφεσθαι, φιλοκατήγορος : Εὐστ.Ἰλ.873,3.

ἑτοιμοπαθής-οῦς-ές (πάσχω) μσν. ὁ ἕτοιμος εἰς τὸ συμπάσχειν, ὁ εὐαίσθητος : Νικήτ.Εὐγ.6,132.

ἑτοιμοπαράδοτος-ον (ἕτοιμος - παραδίδωμι) νεώτ. ἐπὶ οἰκοδομῶν, προϊόντων βιομηχανίας, ἐμπορευμάτων, ὁ ἕτοιμος πρὸς παράδοσιν.

ἑτοιμοπειθής-οῦς-ές (ἕτοιμος-πείθω) μτγν. κ. μσν. ὁ ἕτοιμος εἰς τὸ πείθεσθαι, ὁ εὐκόλως πειθόμενος : Ἡρωδιαν.Ἐπιμερ.38, Νικ.Χων.222C **ἑτοιμοπειθεῖς πρὸς τὸ ἐκείνου σκέμμα.**

ἑτοιμοπενθής-οῦς-ές (ἕτοιμος-πενθῶ) μσν. ὁ εὐαίσθητος εἰς τὰ πένθη, εἰς τὰς λύπας : Νικήτ. Εὐγ.9,192 **τὸ γὰρ γυναικῶν.. φῦλον ἑτοιμοπενθές ἐστι καὶ ξένοις πόνοις.**

ἑτοιμόπιστος-ον (ἕτοιμος-πείθω) μσν. ὁ εὔπιστος, εὐκολόπιστος : Πλαν.μτφρ.Ὀβιδ.Μεταμορφ. 7,826 **ὡς ἑτοιμόπιστόν ἐστιν ὁ ἔρως.**

ἑτοιμοπόλεμος(-η)-ο(ν) (πόλεμος) μτγν., νεώτ. κ.δημ. ὁ ἕτοιμος πρὸς πόλεμον, ὁ παρεσκευασμένος πρὸς διεξαγωγὴν πολέμου : Παλυδ.1,155 **περὶ δυνάμεων ἀνδρείων καὶ περὶ ἑτοιμοπολέμων.**

ἑτοιμόπτωτος-ον (ἕτοιμος-πίπτω) λεξ. ὁ εἰς ὀλίσθησιν, πτῶσιν ὑποκείμενος ἢ ἐπιρρεπής : AB 367,16 «ἀκροσφαλής· ἀντὶ τοῦ ἑτοιμοπτώτου».

ἑτοιμοπωλεῖον (τὸ) πάπ. μαγειρεῖον ὅπου παρεσκευάζοντο ἕτοιμα φαγητά, μαγέρικο.

ἑτοιμοπώλης (ὁ) (ἕτοιμος-πωλῶ) μτγν. ὁ πωλῶν ἕτοιμα φαγητά, ὁ ἰδιοκτήτης ἑτοιμοπωλείου βλ.λ. : Δημήτρ.Ἀστρ ἐνΚατ.Ἀστρλ.Κ 1,106.

ἑτοιμόπωλις-ιδος (ἡ) γλωσσ. ἡ πωλοῦσα ἕτοιμα φαγητὰ ξενοδόχος, ὅθ. συνεκδ. τὸ ἑτοιμοπωλεῖον.

ἑτοιμορρεπής-οῦς-ές Ἐπιγρ. δ. γρ. τοῦ ἑτοιμόρροπος βλ.λ.

ἑτοιμόρροπος(-η)-ο(ν) (ἕτοιμος-ρέπω) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἑτοίμως ῥέπων πρὸς τὰ κάτω, ὁ κεκλιμένος καὶ ἕτοιμος νὰ πέσῃ : Νικ.Χων.951D **πρὸς τὰς καταθέσεις ἑτοιμορρόποις·** ‖ κ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ ἐπισφαλοῦς ὑγείας, ὁ ἕτοιμος πρὸς θάνατον· ‖ γεν. ὁ κλονιζόμενος νὰ πέσῃ, νὰ διαλυθῇ : **κράτος ἑτοιμόρροπον.**

ἕτοιμος(-η)-ο(ν) κ. **-η-ον** κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. π. Ὁμ. κ. ἄ. **ἑτοῖμος-ον** Περὶ Μον. Ἡρωδιαν. Λέξ.33,10 «οὐδὲν εἰς -μος λῆγον ὑπὲρ δύο συλλαβὰς τῇ αι διφθόγγῳ παραληγόμενον προπερισπᾶται, ἀλλὰ μόνον τὸ ἑτοῖμος. Καὶ τοῦτο δὲ παρ' Ἀττικοῖς τοῖς νεωτέροις φασὶ προπαροξύνεσθαι», ἐπὶ πραγμ., ὁ παρεσκευασμένος, ὁ ἡτοιμασμένος ὑπό τινος, ὁ κατάλληλος δι' ἄμεσον χρῆσιν : Ἰλ.Ι 91 **οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον,** Ἡρ.1,119 **τὰ δὲ ἥψησε τῶν κρεῶν, εὔτυκτα δὲ ποιησάμενος εἶχε ἕτοιμα,** Εὐρ.Κύκλ.357 **ὡς ἕτοιμά σοι ἑφθὰ καὶ ὀπτά,** Πλάτ.Τίμ.72C **καὶ ἕτοιμον ἀεὶ παρακείμενον ἐκμαγεῖον,** Θεόκρ. 13,63 **ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἑτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα,** ΚΔΜᾶρκ.14,15 **καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει ἀνώγαιον μέγα ἐστρωμένον ἕτοιμον,** Κλήμ.Ἀλ.1,165,7 **βρώματα ἑτοιμότερα,** Πάπ. **ἵνα ὁ οἶνος ἑτοῖμος καλὸς γένηται,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 63,19 **κι ὡς νὰ γυρίστε ἡ τάβλα ἕτοιμη θὰ 'ναι, - δὲν ἔχω ἕτοιμο τὸ σπίτι, - κατάστημα ἑτοίμων ἐνδυμάτων·** ‖ φρ. **ὅλα τὰ θέλει ἕτοιμα** (ἐπὶ τῶν ὀκνηρῶν ἢ τῶν ἀδρανῶν)· ‖ ἐπὶ χρημάτων, ὁ εὑρισκόμενος ἀνὰ χεῖρας, πρόχειρος : Ἡρ.5,31 **καί τοι ταῦτα ποιήσαντι τοῦτο μὲν ἔστι ἕτοιμα παρ' ἐμοὶ χρήματα,** Θουκ.4,61 **χρὴ τὰ μὴ προσήκοντα ἐπικτωμένους μᾶλλον ἢ τὰ ἑτοῖμα βλάπτοντας,** Πλάτ. Πολ.552B **τῶν ἑτοίμων ἀναλωτής,** Πάπ. **Ἀρσινόη μοι ἔπεμψε περὶ τῶν δύο ταλάντων λέγουσα ἕτοιμα γεγονέναι,** - φρ. δημ. **τρώει ἀπὸ τὰ ἕτοιμα** (ἐπὶ τῶν μὴ ἐργαζομένων καὶ συντηρουμένων ἐκ περιουσίας)· **2**) ἐπὶ τοῦ παρελθόντος, ὁ πραγματικός, ὁ τῷ ὄντι γινόμενος : Ἰλ.Ξ53 **ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «τῷ ὄντι ταῦτα ἔχουσι πραγματοποιηθῇ»), Ὀδ.Θ 384· **3**) ἐπὶ τοῦ μέλλοντος, ὁ μὴ ἐπιδεχόμενος μεταβολήν, ὁ βέβαιος, ὁ ἀναμφισβήτητος : Ἰλ.Σ 96 **αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος·** **4**) ὁ δυνάμενος νὰ γίνῃ, νὰ ἐκτελεσθῇ, νὰ ἐκπληρωθῇ : Ἰλ.Ι 425 **ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,** Ἱππ.Ἄρθρ.66 **χώλωσις ἑτοίμη τοῖσι περιγινομένοισι·** **5**) ὅθ. ὁ εὔκολος : Πλούτ.Ἠθ.706C **ἕτοιμόν ἐστι τὸ διαφθαρῆναι·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἡρ.86 **μὴ θανεῖν ἕτοιμον ᾖ,** Πλάτ.Πολ.567B **ἕτοιμον μᾶλλον ἀπεχθάνεσθαι τοῖς πολίταις,** Παυσ.2,23,6 **οὐ γάρ τι ἕτοιμον μεταπεῖσαι·** **6**) ἐπὶ ἐμψύχων κ. ἰδίως ἀνθρ., ὁ παρεσκευασμένος εἴς τι, ὁ προητοιμασμένος δι' ἄμεσον δρᾶσιν, ὁ πρόθυμος : Αἰσχ.Ἀγ.842 **ζευχθεὶς ἕτοιμος ἦν ἐμοὶ σειραφόρος,** Ἡρ.8,96 **ἑτοῖμοι ἦσαν ἐς ἄλλην ναυμαχίην,** Κλήμ.Ἀλ. 2,149,2 **πτηνὰ εἰς ἁρπαγὴν ἕτοιμα,** Πρόδρ.2,578 **καὶ πάλιν ἄλλος ἕτοιμος κνήθει τὴν κεφαλήν του, - ἕτοιμος εἰς πόλεμον - γιὰ ταξίδι·** ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχ.Ἀγ.791 **τῷ δυσπραγοῦντί τ' ἐπιστενάχειν πᾶς τις ἕτοιμος,** Θουκ.4,61 **τοῖς ὑπακούειν ἑτοιμοτέροις οὖσιν,** Πλάτ.Συμπ.207B **θηρία ἕτοιμα διαμάχεσθαι·** ‖ κ. ἀπολ. : Ἡρ.1,10 **ὁ μὲν δὴ ὡς οὐκ ἠδύνατο διαφυγεῖν, ἦν ἕτοιμος·** **7**) ὁ πρόθυμος νὰ ὑποστῇ, ὁ τολμηρός, ὁ ἀποφασιστικός, ὁ θαρραλέος : Ἀριστφ.Νεφ.457 **λῆμα μὲν πάρεστι τῷδέ γ' οὐκ ἄτολμον, ἀλλ' ἕτοιμον,** Θουκ.4,123 **τήν τε τοῦ Βρασίδου γνώμην ὁρῶντες ἑτοίμην,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,14,292 **ἐοίκασι δ' αἱ μὲν τοῖς θερμοῖς τε καὶ ἑτοίμοις τῶν θηρίων·** ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ., ἡ τόλμη, ἡ ἀποφασιστικότης : Εὐρ.Ὀρ.1106 **τὸ γὰρ ἕτοιμον ἔστιν, εἴ γ' ἔσται καλῶς,** Φιλόστρ.Ἡρ.8,1,706· ‖ ὁ παρεσκευασμένος ψυχικῶς, ὁ διατεθειμένος νὰ ὑποστῇ θυσίας : **εἶναι ἕτοιμος ν' ἀποθάνῃ ὑπὲρ τῶν ἰδεῶν του, - εἶμαι ἕτοιμος νὰ σ' ἀκολουθήσω·** **8**) **ἐξ ἑτοίμου** ἐν ἐπιρρ. σημ. ἀμέσως, ταχέως ἐκ τοῦ προχείρου : Ξεν.ΚΠ 5,3,37 **ὅπως.., εἴ τί που φεῦγον ὀφθείη, ὡς ἐξ ἑτοιμοτάτου διώκοι,** Ἰσοκρ.5,96 **καὶ μὴν καὶ στρατιώτας σὺ μὲν ἐξ ἑτοίμου λήψει τοσούτους·** ὁμ. **ἐν ἑτοίμῳ** : ΚΔ Κορινθ.2,10,6 **καὶ ἐν ἑτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν.**

ἑτοιμόσβεστος-ον (σβέννυμι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως σβεννύμενος : ΨΧρυσ.9,898A **ὁ λύχνος ὁ ἑτοιμόσβεστος·** **2**) νεώτ. ὁ ἕτοιμος νὰ σβεσθῇ, ποὺ πάει νὰ σβήσῃ : **ἑτοιμόσβεστος πυρά.**

ἑτοιμόσβηστος-η-ο δημ. ἑτοιμόσβεστος βλ.λ.2): **ἑτοιμόσβηστη φωτιά·** ‖ κ. μτφ. ὁ ἐγγὺς εἰς τὸ ἐκλεῖψαι : **ἑτοιμόσβηστη ζωή,** Ζερβ.Βύρ.90 **στερνὴ ἀναλαμπὴ μιᾶς ἑτοιμόσβηστης ἔκφρασης.**

ἑτοιμότης-ητος (ἡ) κ.νεώτ., δημ. **-ότητα** ἡ ἰδιότης τοῦ ἑτοίμου, δεξιότης περί τι ἢ προθυμία : Δημ. 1268 **ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης οὐδ' ἂν εἰπεῖν μὰ τοὺς θεοὺς δυναίμην ὅση καὶ οἵα πρὸς τὸ ποιεῖν ὁτιοῦν ὑπάρχει·** ‖ εἰδ. ἡ εὐχέρεια εἰς τὴν διατύπωσιν τῶν διανοημάτων, ἡ προχειρότης, ἑτοιμολογία : Πλούτ.Ἠθ.6E **ἀποδοκιμάζει τῶν λόγων τὴν ἑτοιμότητα,** Διογ.Λ 1,102 **ὁ δὲ καταπλαγεὶς τὴν ἑτοιμότητα, εἰσέφρησεν αὐτόν, καὶ μέγιστον φι-**

λον ἐποιήσατο· 2) κλίσις, διάθεσις, ῥοπή, εὐμένεια : Πλούτ.Κάμ.32 **τρεπομένων πρὸς τὸ ἔργον οὐκ ἐκ διανομῆς τινος ἢ τάξεως, ἀλλ' ὡς ἕκαστος ἑτοιμότητος ἢ βουλήσεως εἶχε τῶν χωρίων καταλαμβανομένων·** κ. πληθ. : Μᾶρκ.Αὐρ.4,12 **δύο ταύτας ἑτοιμότητας ἔχειν ἀεὶ δεῖ· τὴν μέν, πρὸς τὸ πρᾶξαι μόνον.. τὴν δέ, πρὸς τὸ μεταθέσθαι,** Κλήμ.'Αλ.1,233,30 **ἄοκνος πρὸς εὐποιίαν ἑτοιμότης·** 3) ἐπὶ πραγμ., ἐπιθυμία : Φιλόδ.Οἰκ.46J **ἑτοιμότης κτήσεως·** 4) ῥοπή, προδιάθεσις : Κλήμ.'Αλ.1,149,10 **εὔζωνος καὶ εὔλυτος ὁδοιπορικὴ ἑτοιμότης ἀϊδιότητα εὐζωΐας,** Πλωτῖν.6,1,8, Γαλ.4,17,17 **εἰς ἑτοιμότητα κινήσεως πολυειδοῦς.**

ἑτοιμοτόμος-ον [τέμνω] μτγν. ὁ ἕτοιμος, ὁ πρόθυμος, ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ τέμνειν, εἰς τὸ κόπτειν: 'Αντίπ.Θεσσ. ἐν ΑΠ 9,282 **δμώων χερσὶν ἑτ-.**

ἑτοιμοτρεπής-οῦς-ές [τρέπω] μτγν. ὁ εὐκόλως τρεπόμενος, φερόμενος εἴς τι : Κύριλλ.13,790 **ἑτοιμοτρεπὴς εἰς ἁμαρτίαν.**

ἑτοιμοτρεχής-οῦς-ές [τρέχω] μσν. ὁ ἕτοιμος, πρόθυμος εἰς τὸ τρέχειν, πρὸς τὸ ἐπιδιώκειν τι μετὰ σπουδῆς : Νικ.Χων.331D **τὸ ἁρπαλέον καὶ πρὸς κέρδος ἑτοιμοτρεχὲς τῶν ἀνδρῶν.**

ἑτοιμότρωτος-ον [τιτρώσκω] μσν. ὁ εὐκόλως τιτρωσκόμενος, πληγωνόμενος : Πισίδ.Γ 450.

ἑτοιμόφθαρτος-ον [φθείρω] μσν. ὁ εὐκόλως φθειρόμενος, καταστρεφόμενος : Στεφ.1,102D.

ἑτοιμόφθορος-ον [φθείρω] μτγν. ὁ εὐκόλως ὑποκείμενος εἰς φθοράν, ὁ εὐκόλως φθειρόμενος : 'Ιω.Χρυσ.6,944,5 **ὁ στάχυς ὁ ἑτοιμόφθορος,** αὐτ. 5,686B **τὸ ἑτοιμόφθορον ξύλον.**

ἑτοιμοφθόρος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως φθείρων, καταστρέφων : 'Ιω.Χρυσ.'Ομ.6,116.

ἑτοιμόφλεκτος-ον [φλέγω] μσν. ὁ εὐκόλως καταφλεγόμενος : Νικήτ.Εὐγ.5,414 **ξηραὶ γὰρ οὖσαι τῶν λόγων αἱ φυλλάδες, ἑτοιμόφλεκτοι τῇ πυρὸς παραθέσει ὤφθησαν.**

ἑτοιμόφοβος-η-ον [φοβοῦμαι] δημ. ὁ εὐκόλως φοβούμενος, ὁ δειλός, ὁ φοβιτσιάρης : Βλαχογ. Προπύλ.1,238 **κι ἔμοιαζαν ἔτσι ἄγριοι, ἔτσι ἑτοιμόφοβοι ποὺ ἤτανε, μὲ δυὸ τράγους ποὺ ξέκοψαν ἀπὸ τὸ μαντρί τους.**

ἑτοιμοφόρτωτος-ον [φορτώνω] νεώτ. ἐπὶ ἐμπορευμάτων, ὁ ἕτοιμος πρὸς φόρτωσιν.

ἑτοίμως ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. **ἑτοιμότερον** κ. **ἑτοιμοτέρως,** ὑπερθ. **ἑτοιμότατα,** ἀσμένως, προθύμως, εὐχαρίστως : Θουκ.1,80 **οὔτε ἐν κοινῷ ἔχομεν οὔτε ἑτοίμως ἐκ τῶν ἰδίων φέρομεν,** Πλάτ.Πολιτ.290A **οὕς γε ὁρῶμεν μισθωτοὺς καὶ θῆτας πᾶσιν ἑτοιμότατα ὑπηρετοῦντας·** || ἰδ. ἐν φρ. **ἑτοίμως ἔχω** μτ.ἀπαρφ. εἶμαι πρόθυμος νά : Δημάδ.4 **ἑτοίμως ἔχω τελευτᾶν,** Δημ.281 **εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ προσκρούειν ἀλλήλοις ἑτοίμως ἔχοντας,** ΚΔ 'Απ.21,13 **ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς 'Ιερουσαλὴμ ἑτοίμως ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου 'Ιησοῦ·** 2) ταχέως, γρήγορα : Ξεν.'Αν.2,5,2 **ὁ δὲ ἑτοίμως ἐκέλευεν ἥκειν,** Μέν.Σαμ.8 **ἐγίγνετ' ἀμέλει πάνθ' ἑτοίμως·** 3) προφανῶς, φανερά : Πλάτ.'Ιππ.Μ 300C **οὐ κινδυνεύεις.. ἀλλὰ πάνυ ἑτοίμως παρορᾷς.**

ἔτοιος-α-ον μσν. κ. δημ. ἀντων. ἐπιθ. τοιοῦτος, τέτοιος : 'Ερωτόκρ.Α 24 **καὶ κάμωμα πολλὰ ἀκριβὸ σ' ἔτοιους καιροὺς ἐγίνη εἰς τὴν 'Αθήνα,** Καζ.Ν ΘΚωμ.1,2,109 **μ' ἔτοια.. γοργάδα γιὰ τὸ καλὸ κι ἀμάχη γιὰ τὴ βλάβη.**

ἐτόρμησας 'Επιγρ. ἀντὶ ἐτόλμησας.

ἔτορον ἀόρ. β' τοῦ τορ-έω βλ.λ. : 'Ιλ.Λ 236 **οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον.**

ἔτος-εος-ους (τό) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. δωρ. κ. αἰολ. ἐν 'Επιγρ. **Fέτος,** ἀνώμ. δοτ. **ἔτη** ['Επιγρ.], χρονικὴ μονὰς διαρκείας μιᾶς περιφορᾶς τῆς Γῆς περὶ τὸν 'Ηλιον, χρόνος, χρονιά : 'Ιλ.Ω 765 **ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδ' ἐεικοστὸν ἔτος** ἐστίν, **ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην,** 'Οδ.Η 261 **ὅτε δὴ ὀγδόατόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθεν,** Σοφ.'Αντ.340 **ἀποτρύεται ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος,** 'Ηρ.8,65 **ἀνὰ πέντε ἔτη,** 'Αριστφ.Πλ.584 **δι' ἔτους πέμπτου,** Πλάτ Φαίδ.58B **ἑκάστου ἔτους θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον,** Δημ.900, Παυσ.32,2,3 **παρὰ ἔτος ἐς μὲν τὰ ἐπέκεινα τοῦ χώματος ἐκτρέπουσι** τὸ **ὕδωρ,** ΚΔ Λουκ.2,36 **ζήσασα ἔτη μετὰ ἀνδρὸς ἑπτὰ ἀπὸ τῆς παρθενίας αὐτῆς·** || ἐπὶ ἡλικίας ἀνθρώπου συνήθ. μετὰ τῆς μτχ. γεγονώς, ἐνίοτε ὅμως κ. ἄνευ αὐτῆς : Ξεν.ΚΠ 1,2,4 **οἱ ὑπὲρ τὰ στρατεύσιμα ἔτη γεγονότες,** αὐτ.'Αν.5,3,1, 'Ισοκρ.12,270 **γεγονὼς ἔτη τρία ἀπολείποντα τῶν ἑκατόν,** Πλούτ.'Ηθ.791E **ἐτελεύτησεν ὢν τριάκοντα ἐτῶν·** || ὁμ. κτ. γεν. : Πλάτ.Νόμ.721A **ἐπειδὰν ἐτῶν τις τριάκοντα·** || ἐπὶ βασιλέων, ἡ ἀπὸ τῆς ἀναρρήσεως εἰς τὸν θρόνον περίοδος, τὸ βασιλικὸν ἔτος : Πάπ. **τὸ πέμπτον ἔτος Δομιτιανοῦ·** || πάπ. κ. νεώτ. ὡς εὐχή, ἰδίως ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει ἢ τῇ ὀνομαστικῇ ἑορτῇ : Πάπ. **ἐρρῶσθαί σε εὔχομαι πολλοῖς ἔτεσιν, - ἐπὶ τῇ ἑορτῇ σου εὔχομαι ἔτη πολλά·** || νεώτ. κ. δημ. χαιρετισμὸς πρὸς ἱερέα : **πολλὰ τὰ ἔτη, δέσποτα·** || νεώτ. **ἔτος ἀστρικὸν** ὁ χρόνος μεταξὺ δύο διαδοχικῶν διαβάσεων τοῦ ἡλιακοῦ κέντρου διὰ τοῦ μήκους τοῦ αὐτοῦ ἀπλανοῦς, ἴσος πρὸς 365 ἡμ., 6 ὥρ., 9', 9'' || ὁμ. **ἔτος τροπικὸν** ὁ χρόνος μεταξὺ δύο διαδοχικῶν διαβάσεων τοῦ ἡλιακοῦ κέντρου διὰ τοῦ σημείου τῆς ἐαρινῆς ἰσημερίας, ἴσος πρὸς 365 ἡμ., 5 ὥρ., 48', 45'' || ὁμ. **ἔτος πολιτικὸν** τὸ κατὰ κοινωνικὴν οἰκονομίαν ὁρισθὲν καὶ συγκείμενον ἐκ 365 ἀκεραίων ἡμερῶν καὶ ἀνὰ τετραετίαν ἐκ 366· || ὁμ. **ἔτος ἐμβόλιμον** εἰς ὃ παρενετίθετο ὁ ἐμβόλιμος μὴν τῶν ἀρχαίων· πρβλ. δίσεκτον· || ὁμ. **ἔτος δίσεκτον ἢ βίσεκτον** τὸ ἀνὰ τετραετίαν ἐκ 366 ἡμερῶν ἀποτελούμενον· || **ἔτος οἰκονομικὸν** χρονικὴ περίοδος ἀρχομένη ἀπὸ τὴν 1 'Απριλίου καὶ λήγουσα τὴν 31 Μαρτίου τοῦ ἑπομένου ἡμερολογιακοῦ ἔτους, περιλαμβάνουσα τὰς διοικητικὰς πράξεις καὶ τὰ γεγονότα τὰ σχετιζόμενα πρὸς τὴν διαχείρισιν τοῦ δημοσίου χρήματος καὶ τὴν κίνησιν τῆς περιουσίας τοῦ κράτους· || **ἔτος ἀκαδημαϊκὸν ἢ πανεπιστημιακὸν** ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τοῦ Πανεπιστημίου· || **ἔτος σχολικὸν** ἡ περίοδος τῶν μαθημάτων τοῦ σχολείου.

ἐτός ἐπίρρ. ἀείποτε μετ' ἀρνήσεως, ἐτωσίως, ματαίως, ἄνευ λόγου : 'Αριστφ.'Αχ.411 **οὐκ ἐτὸς χωλοὺς ποιεῖς,** αὐτ.Πλ.1166, Πλάτ.Πολ.414E **οὐκ ἐτὸς πάλαι ᾐσχύνου τὸ ψεῦδος λέγειν,** 'Οππ.Κυν.1,53.

ἐτός-ή-όν [εἰμί] 'Ησ. ἐτεός, ἀληθής : Κράτ.3 [πιθ.] || τὸ αὐδ. κτ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι : Καλλ.ἀπ.283.

ἐτός-ή-όν [ἵημι] μ. ἐν συνθ. οἷον ἀνετός, ἀφετός.

ἐτόσα ἐπίρρ. μσν. τ. τοῦ τόσον : 'Ερωτόκρ.5,508 **νὰ δῇ μιὰ ἀφέντρα καὶ κερὰ ἐτόσα μπιστεμένη.**

ἐτότες ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. κ. **ἐτότε** τότε : Χρον. Μορ.3399 **τιμητικὰ κι εὐγενικὰ ἀπῆλθεν γὰρ ἐτότε,** Βέλθ.Χρυσ.1318, 'Ερωτόκρ.1,627 **ἐτότες ὁ Ρωτόκριτος τοῦ φίλου συντυχαίνει,** Σολωμ. 'Ονειρ.5 (παραλλαγή) **ἐσὺ ἔκαμες ἐτότες γέλιο τόσο ἀγγελικό.**

ἐτοῦτος-η-ο(ν) μσν. κ. δημ. κ. **τοῦτος** δεικτ. ἀντων. οὗτος, αὐτή, τοῦτο : 'Ερωτόκρ.1,196 **ἐτοῦτα κι ἄλλα πλιὰ κακὰ θὲ νά 'ν' προυκιὰ τοῦ γάμου,** Σολωμ. Τὰ δυὸ ἀδέλφια 57 **ἐτοῦτα λαλῶντας, κοντά της πηγαίνει.**

ἔτραγον ἀόρ. β' τοῦ τρώγω βλ.λ.

ἔτραπον ποι. ἀόρ. β' τοῦ τρέπω βλ.λ. : 'Ιλ.Π 657 **ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε.**

ἔτραφον ἀόρ. β' τοῦ τρέφω βλ.λ. π. 'Ομ. : 'Ιλ.Φ 279 **ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος.**

ἐτρουσκικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν Ἐτρουρίαν ἢ τοὺς Ἐτρούσκους, ἄ. τυρρηνικός : **ἐτρουσκική τέχνη.**

ἔτσι ἐπίρρ. μαν. κ. δημ. οὕτω, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, τοιουτοτρόπως : Ἐρωτόκρ.1,497 **ἔτσι κι αὐτὴ σὰν κοπελλιὰ ὠρέγετο ν' ἀκούῃ,** Σολωμ. Ἐθν.Ὕμν.43,2 **καὶ ἡ μάχη ἔτσι ἀρχίζει,** Παλαμ. Παρακ.14,7 **ἔτσι ἀχνὰ θ' ἀνατείλῃ καὶ γοργὰ θὰ σβηστῇ·** || ὁμ. ἐν φρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅτι ποιεῖ τις, φρονεῖ ὅ τι θέλει, χωρὶς νὰ λαμβάνῃ ὑπ' ὄψιν του οὔτε νόμους, οὔτε τὸ δίκαιον, καὶ ἀφόβως : δ. δίστ. **ἔστι θέλω κι ἔτσι κάνω καὶ στὸν νοῦ μου δὲ σὲ βάνω, - ἔτσι μ' ἀρέσει·** || πολλάκις κ. μετὰ τοῦ ἄρθρου, ἐν τῇ σημ. τοῦ αὐθαιρέτως ἢ τοῦ ἀναιτίως, ἄνευ λόγου : **μὲ τὸ ἔτσι θέλω τὸν ἐπῆραν οἱ χωροφυλάκοι στὴ φυλακή,- πῶς μὲ τὸ ἔτσι τὸ θέλεις ἐσὺ θὰ φύγω ἀπ' τὴ δουλειά·** || ἐν φρ. πρὸς δήλωσιν ἐπιδοκιμασίας τοῦ ἀκούοντος : **ἔτσι δυστυχῶς ἔχει ἡ κατάστασις καὶ χειρότερα ἀκόμη·** **2**) φρ. **ἔτσι κι ἔτσι** οὕτως ἢ ἄλλως, ἐν πάσῃ περιπτώσει : **ἔτσι κι ἔτσι ἐγὼ χαμένος εἶμαι, - ἔτσι κι ἔτσι ἐγὼ δὲν πρόκειται νὰ ὠφεληθῶ·** || μετρίως, οὔτε καλά, οὔτε ἄσχημα, μέτρια : **πῶς πᾶν' οἱ δουλειές; - ἔτσι κι' ἔτσι, - πῶς εἶναι ὁ ἄρρωστος; - ἔτσι κι ἔτσι·** **3**) ἁπλῶς, οὐχὶ σοβαρῶς, οὐχὶ σκοπίμως, ἐπιπολαίως : **ἔτσι τὸ εἶπα ἀστειευόμενος, δὲν εἶχα σκοπὸν νὰ σὲ θίξω, - ἔτσι τὸ ἔκαμε χωρὶς κακὸ σκοπό·** **4**) εὐθὺς ὡς, μόλις : **ἔτσι πῇς μιὰ κουβέντα, ἔχει ἕτοιμη τὴν ἀπάντηση, - ἔτσι μοῦ πῇς μιὰ λέξη ἀκόμη, θὰ σὲ σπάσω στὸ ξύλο·** **5**) δωρεάν : **εἰς τοὺς διδάσκοντας τὰ βιβλία τὰ δίδουν ἔτσι, τιμῆς ἕνεκεν, - καὶ ἔτσι νὰ μοῦ τὸ δίνῃς δὲν τὸ θέλω·** **6**) ὡς εἰσαγωγικὸν παρακλήσεως : **ἔτσι νὰ χαρῇς τὰ παιδιά σου - τὸ στεφάνι σου·** πρβλ. Χατζιδ.Μέα.Ν Ἑλλ.2,591.

ἐτσιδά (ἔτσι-δὰ) ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. ἐντονώτερον τοῦ ἔται βλ.λ., κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, οὕτω : Ἐρωτόκρ.1,214 **ὅσ' ἐτσιδὰ 'γαπῆσαν, - τὴν ἅρπαξε ἐτσιδὰ ἀπὸ τὰ μαλλιά.**

ἔττακαν Ἡσ. « ἔστησαν ».

ἔττκ Ἐπιγρ. βοιωτ. τ. τοῦ ἔοτε βλ.λ., μέχρι : **ἔττε τὸν ὅρον τὸν μέσον** Τιμόλα.

ἐττημένος-η-ον μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἀχρ. ρ. ττάω ἐν χρ. μ. ἐν συνθ. διαττάω βλ.λ., ὁ ἔχων κοσκινισθῆ, ὁ κοσκινισμένος : Φερεκρ.211· πρβλ. Ἡσ. ἐττησμένα.

ἐττία π. Λάκωσι Ἡσ. « ἑστία ».

ἐττοῖ Ἐπιγρ. (Παρ. (ἐπὶ) τοῦ : **ἐττοῖ παρέοντος** (ἐπὶ τοῦ παρόντος).

ἐττῶν π. Κρηαὶ Ἡσ. « ἐκ τῶν ».

ἐτυμηγορία (ἡ) (ἔτυμος-ἀγορεύω) μτγν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ἐτυμηγορῶ βλ.λ., ἡ ἐτυμολογία : Πρόκλ.Κρατ.45P· **2**) νεώτ. νομ. ἡ ἀπόφασις παντὸς δικαστηρίου, ἀλλὰ κυρ. τοῦ ὁρκωτοῦ : **ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων·** || κ. μτφ. : **ἡ κυβέρνησις δὲν προέρχεται ἐκ τῆς ἐτυμηγορίας τοῦ λαοῦ** (ἐκ τῆς ἐκδηλωθείσης διὰ τῶν ἐκλογῶν θελήσεως τοῦ λαοῦ).

ἐτυμηγόρος-ον (ἔτυμος-ἀγορεύω) μτγν. ὁ λέγων τὴν ἀλήθειαν : Ὀρφ.Ἀργ.4 **ἐτυμηγόρον αὐδήν.**

ἐτυμηγορῶ-έω (ἔτυμος-ἀγορεύω) μτγν. λέγω, λαλῶ τὴν ἀλήθειαν, ἐτυμολογῶ : Πρόκλ.Κράτ.43P **ἐτ- ἀπὸ αἰτίας ὄνομα.**

ἐτυμόδρυς-υος (ἡ) δρῦς ἡ μισχωτή, δημ. δέντρο, ρουπάκι· Ἡσ. « ἡ τὰς γλυκείας βαλάνους ἔχουσα » : Θεόφρ.ΦΙ 3,8,2.

ἐτυμόθρους-οος-ουν-ον μτγν. ὁ λέγων, ὁ λαλῶν τὴν ἀλήθειαν, ὁ ἀληθῆ ὁμιλῶν, ὁ ἐτυμηγόρος βλ.λ. : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.1,60.

ἐτυμολόγημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐτυμολογεῖν, ἡ ἐτυμολογία βλ.λ.2) λέξεώς τινος.

ἐτυμολογία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀναζήτησις τοῦ ἐτύμου λέξεώς τινος, τῆς πρώτης ρίζης καὶ τῆς ἀρχικῆς σημασίας τῶν λέξεων· Εὐστ.Ὀδ. 1408,13 « ἐτυμολογία, λόγος ἐποληθιζομένην δεικνὺς τὴν λέξιν τῇ φύσει τοῦ πράγματος » : Στράβ. 16,4,29, Διον.Ἀλ.Συνθ.16 **πρώτῳ τὸν ὑπὲρ ἐτυμολογίας λόγον εἰσαγαγόντι Πλάτωνι,** Φίλ.1,354, **-ἡ ἐτυμολογία τῶν λέξεων ἀπαιτεῖ γνῶσιν τῆς φιλολογικῆς παραδόσεως τῆς γλώσσης·** || εἰδ. γλωσσολ. ὁ κλάδος τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης οὗ ἀντικείμενον εἶναι ἡ ἔρευνα τοῦ ἐτύμου τῶν λέξεων· **2**) νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐτυμολογεῖν, ἡ κατόπιν ἐρεύνης ἀνευρεθεῖσα προέλευσις λέξεώς τινος, ἐτυμολόγημα.

ἐτυμολογικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐτυμολογίαν βλ.λ. : Εὐστ.1799,25,**-ἐτυμολογικὴ ἔρευνα-μελέτη·** || τὸ θηλ. **ἐτυμολογική** ὡς οὐσ. κ. νεώτ. μτ. ἢ ἄνευ τῆς λ. **ἐπιστήμη** κλάδος τῆς γλωσσικῆς ἐπιστήμης περὶ τὸ ἔτυμον τῶν λέξεων ἀσχολούμενος : Βάρρ.7,109· || **τὰ ἐτυμολογικὰ** τίτλος ἔργου τοῦ Χρυσίππου : Στωϊκ.2,9· ὁμ. τίτλος νεωτέρων γλωσσικῶν μελετῶν, ἀναφερομένων εἰς ἐτυμολογίας λέξεων· || τὸ **ἐτυμολογικὸν** ἐτυμολογικὸν λεξικόν : ΕΜ 212,13· || νεώτ. εἰδ. γραμμ. **τὸ ἐτυμολογικὸν** τὸ μέρος τῆς γραμματικῆς, τὸ πραγματευόμενον περὶ τῆς παραγωγῆς τῶν λέξεων **ἐξ** ἄλλων διὰ τῶν παραγωγικῶν καταλήξεων καὶ προσφυμάτων.

ἐτυμολογικῶς μσν. κ. νεώτ. **ἀπὸ** ἀπόψεως τοῦ ἐτύμου, ὡς πρὸς τὸ **ἔτυμον** : Εὐστ.396,15.

ἐτυμολόγος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ μελετῶν τὴν ἐτυμολογίαν· ὡς οὐσ. **ὁ** περὶ τὴν ἐτυμολογίαν ἀσχολούμενος ἐπιστήμων : Βάρρ.6,39, ΕΜ 199,24.

ἐτυμολογῶ-έω κ. νεώτ. συνάγω, συμπεραίνω τι ἐκ τῆς ἐτυμολογίας : Διογεν.Ἐπ.2,18, Γαλ.5,214· **2**) κ. νεώτ. ἀναλύω λέξιν καὶ εὑρίσκω τὸ ἔτυμον αὐτῆς : Ἀθήν.2,35Β **Πλάτων δ' ἐν Κρατύλῳ ἐτυμολογῶν τὸν οἶνον οἰόνουν αὐτόν φησιν εἶναι·** κ. παθ. : Στράβ.13,1,52 **τὰ παρὰ τοῖς βαρβάροις. . ὀνόματα ταῖς Ἑλληνικαῖς ἐτυμολογεῖσθαι φωναῖς·** || μετ' αἰτ. κ. ἐμπροθ. διαρ. (ἀπό τινος, ἔκ τινος, πρός τι, παρά τι) : Στράβ.1,2,34 **ἀπὸ τῆς τῶν ἐθνῶν συγγενείας καὶ κοινότητος ἐτυμολογῶν,** Ἀνέκδ.Ὀξ.3,220.

ἐτυμοπαιδότρωτα δ. ἀνάγν. ἀντὶ ἔτυμα παιδότρωτα ἐν Αἰσχ.Εὐμ.496.

ἔτυμος-ον κ. -η-ον (μ. τὸ οὐδ. π. Ὁμ.) ποι. λ. κ. νεώτ. ἀληθής, βέβαιος, πραγματικός, ἀληθινός : Ἰλ.Κ 534 **ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω,** Ὀδ.Τ 204, αὐτ.567 **ἔτυμα κραίνουσι,** Ἡσίοδ.Θ 27, Θέογν.713 **ψεύδεα μὲν ποιεῖς ἐτύμοισιν ὁμοῖα,** Αἰσχ.Πρ.293 **γνώσει δὲ τάδ' ὡς ἔτυμ',** Σοφ.Ἀντ.1320· || συνήθ. ὡς ἐπίθ. τῶν λ. **λόγος, ἄγγελος, φήμη, φάτις**: Στησίχ.29, Πίνδ.Π 1,132, Αἰσχ.Ἑπτ.82 **ἄναυδος σαφὴς ἔτυμος ἄγγελος,** Εὐρ.Ἠλ.818, Ἀριστφ.Εἰρ.114 **ἔτυμος δώμασιν ἡμετέροις φάτις ἥκει·** || τὸ οὐδ. **ἔτυμον** ὡς ἐπίρρ. ἀληθῶς, τῷ ὄντι, πραγματικῶς, ἀληθινά : Ἰλ.Ψ 440 **οὐ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί,** Ὀδ.Ψ 26, ΑΠ 7,352· || ὁμ. κ. πλ. οὐδ. **ἔτυμα** : αὐτ.7,663, Θεόκρ.15,82 **ὡς ἔτυμ' ἑστάκαντι** (ὡς φυσικῶς)· **2**) τὸ οὐδ. **ἔτυμον** ὡς οὐσ. ἡ ἀρχική, ἡ πρώτη τῶν λέξεων σημασία ὡς ἐξάγεται ἐκ τῆς προελεύσεώς της : Διόδ.Σ 1,11 **σελήνην . . Ἶσιν ὀνομάσαι, ἀπό τινος ἐτύμου τεθείσης . . τῆς προσηγορίας ταύτης,** Ἀθήν. 13,571D, Πλούτ.Ἠθ.278D **ἔστι δὲ τοῦ ὀνόματος τὸ ἔτυμον, ἐστερημένη νοῦ·** || νεώτ. ὁμ. κ. ἡ ἀρχή, ἐξ ἧς παρήχθη ἢ κατάγεται λέξις τις.

ἐτυμότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τῆς ἐτυμολογίας προκύπτουσα ἀληθὴς σημασία λέξεως : Στράβ. 6,4,10 **Καπύη. .κεφαλὴ τῷ ὄντι κατὰ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος,** Πλούτ.Ἠθ.638Ε.

ἐτυμώνιον Ἡσ. « ἀληθές ».

ἐτύμως ἐπίρρ. ἀληθῶς : Πίνδ.Ο 6,77, Βακχ.12,228, Αἰσχ.Ἑπτ.918 **ἐτύμως δακρυχέων ἐκ φρενός**· || ὁμ. κ. ἐν φρ. **ὡς ἐτύμως** : αὐτ.Εὐμ.534 **ξύμμετρον δ' ἔπος λέγω, δυσσεβείας μὲν ὕβρις τέκος ὡς ἐτύμως**· **2)** ἐτυμολογικῶς, ὡς πρὸς τὴν ἐτυμολογίαν, ἐν τῇ ἀρχικῇ τῆς λέξεως σημασίᾳ : Ἀριστλ. Κόσμ.400β,6 **ἐτύμως καλοῦμεν οὐρανὸν ἀπὸ τοῦ ὅρον εἶναι ἄνω**, Στράβ.9,2,17· κ. παραθετ. : ΕΜ 526,2 **ἐτυμώτερον οἱ Δωριεῖς λέγουσιν**, Νικόμ. Γερ.Ἀριθμ.2,27 **ἐτυμώτατα ἂν καλοῖτο.**

ἐτωσιοεργός-όν ὁ ἐργαζόμενος ματαίως ἢ νωθρῶς : Ἡσίοδ.Ἔργ.409 **οὐ γὰρ ἐτωσιοεργὸς ἀνὴρ πίμπλησι καλιήν, οὐδ' ἀναβαλλόμενος.**

ἐτώσιος-ον (ἐτός) μάταιος, ἄσκοπος : Ἰλ.Ξ 407 **βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός**, αὐτ.Ρ 633, Ὀδ.Χ 256 **τὰ δὲ πάντα ἐτώσια θῆκεν Ἀθήνη**, αὐτ.273· || ἄχρηστος, περιττός, ἀνωφελής : Ἰλ.Σ 104 **ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης**, Ἡσίοδ.Ἔργ.402 **σὺ δ' ἐτώσια πόλλ' ἀγορεύσεις**· || ὁ μὴ ἀχθεὶς εἰς πέρας, μὴ ἐκτελεσθείς, ἀνεκτέλεστος, ἀφτείαστος : Ἡσίοδ.Ἔργ.440 **τὸ δ' ἔργον ἐτώσιον αὖθι λίποιεν**· || προσποιητός, φεύτικος : Θεόκρ.22,102 **τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσεν ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς** (προσποιητὰ κτυπήματα)· **2)** τὸ οὐδ. **ἐτώσιον** ὡς ἐπίρρ. ματαίως, ἀνώφελα, τοῦ κάκου : Ὀρφ. Ἀργ.698 **περὶ δὲ σφιν ἐτώσιον ἠρείσαντο**· || ὁμ. κ. πληθ. : Ἀπολλ.Ρ 2,893 **ἐτώσια γηράσκοντας.**

ἐτωσίως ἐπίρρ., σχόλ. ματαίως, ἀσκόπως : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἐκκλ.246.

εὖ (οὐδ. τοῦ ἀχρ. ἐπιθ. **ἐΰς**) ἐπίρρ. κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰ** (ἀπὸ τοῦ Ὁμ. συχνάκις συνδέεται μετ' ἄλλου ἐπιρρήματος) ὀρθῶς, καλῶς, προσηκόντως, ἀντίθ. κακῶς : Ἰλ.Κ 265 **εὖ καὶ ἐπισταμένως**, Πλάτ.Εὐθ. 307Β **τὸ πρᾶγμα βασανίσας καλῶς τε καὶ εὖ**· || μτ. ρ. γνωστικῶν : Ἰλ.Β 718 **τόξων ἐὺ εἰδώς**, Αἰσχ.Πέρσ.784 **εὖ γὰρ σαφῶς τόδ' ἴστε**· || συνήθ. ἐν φρ. **εὖ οἶδ' ὅτι** παρενθετικῶς ἐν διαλόγοις : Ἀριστφ.Εἰρ.1296 **σὺ γὰρ εὖ οἶδ' ὅτι οὐ πράγματ' ᾄσει**, Δημ.178 **οὐδὲν ἂν τὰ ὑμέτερα εὖ οἶδ' ὅτι βέλτιον σχοίη**· || ὁμ. ἐν ἀποκρίσεσι : Διώξ.4· κ. συνήθ. μτ. τοῦ **γε**, βλ. ἐν λ. εὖγε· || χάριν ἐμφάσεως τίθεται ἐν τέλει τῆς φρ. ἢ καὶ ἐνίοτε χωρίζεται ἀπὸ τοῦ ρ. εἰς ὃ ἀναφέρεται : Ἡρ.7,134 **ἄνδρες γεγονότες εὖ**, αὐτ.3,82 **νόμους μὴ λύειν ἔχοντας εὖ**, Δημ.275 **εὖ πρᾶγμα συντεθέν**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1124b,13· **2)** μτφ. ρ. παθητικῶν ἢ ἀμεταβάτων, κατ' εὐχήν, εὐτυχῶς, καλά : Ἰλ.Α 19 **εὖ οἴκαδ' ἱκέσθαι**, Ὀδ.Τ 79 **οἷσιν τ' εὖ ζώουσι**· || κ. μτ. γεν. : Ἡρ.1,30 **τοῦ βίου εὖ ἥκειν**· **3)** ἐν ἠθικῇ ἐνν., εὐνοϊκῶς, φιλικῶς, εὐαρέστως : Ἰλ.Ε 650 **ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ**, Ὀδ.Α 302 **ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων ἐὺ εἴπῃ**, Σοφ.Φιλ.672 **ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται**· **4)** μτ. ἐπιθ. ἢ μτ. ἐπίρρ. λίαν, ἄγαν : Ὀδ.Δ 96 **ἀπώλεσα οἶκον εὖ μάλα ναιετάοντα**, Ὀδ.Θ 37 **ἐὺ πάντες** (ὅλοι μέχρις ἑνός, ἁπαξάπαντες), Ἡρ.3,150 **κάρτα εὖ**, Πλάτ.Εὐθφρ. 4Α **εὖ μάλα πρεσβύτης**· **5)** τὸ **εὖ** ὡς οὐσ. τὸ ὀρθόν, τὸ δίκαιον : Αἰσχ.Ἀγ.121 **τὸ δ' εὖ νικάτω**, Ἀριστφ.Ἀχ.661 **τὸ γὰρ εὖ μετ' ἐμοῦ**· || τὸ ἀγαθόν, τὸ καλόν, ὡς τελικὸν αἴτιον : Πλάτ.Τιμ.68Ε **τὸ εὖ τεκταινόμενος ἐν πᾶσιν τοῖς γιγνομένοις**, Ἀριστλ.Αἰσθ.437a,1 **τοῦ εὖ ἕνεκα**· || παροιμ. φρ. **οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολύ**· || εἰδ. ἐν τῇ τέχνῃ, ἡ τελειότης : Πολύκλ.2 **τὸ εὖ διὰ πολλῶν ἀριθμῶν γίνεται**· || ὡς κατηγ. πρότ. : Αἰσχ.Χο.337 **τί τῶνδ' εὖ**, Ἐπιγρ. **εὐορκεῦντι μέμ μοι εὖ εἶμεν**· **6)** ὡς ἐπιφ. εὖγε, μπράβο : Ξεν.Κυν.9,20 **εὖ κύνες**· **7)** ἐν συνθ. ὡς πρῶτον συνθετικὸν τῆς τε ἀρχ. κ. νέας, δηλοῦν καλὴν ἰδιότητα τοῦ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινομένου, συνών. τοῦ καλο-, οἷον εὐγενής, εὐάερος, εὔγευστος, εὐοίωνος, εὐπλόκαμος, εὐυπόληπτος· **2)** εὐκολίαν ὡς πρὸς τὸ δυνατὸν γενέσθαι τοῦ ὑπὸ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ σημαινομένου, συνών. τοῦ εὐκολο-, οἷον εὐάλωτος, εὐανάγνωστος, εὐκίνητος, εὐπρόσβλητος, εὐπαθής, εὐέξαπτος· || ἐπὶ ἀ. τινῶν παραλλασσουσῶν σημ. τοῦ εὖ ἐν συνθ. οἷον ἐν ταῖς λ. εὐαγής, εὔτολμος, εὐσύνοπτος, εὐφημία, εὔροια, ἡ ἑρμ. κατὰ χώραν ἐν λ.

εὖ Ἰων. κ. ἐπ. ἀντὶ οὗ, γεν. τῆς αὐτοπαθοῦς ἀντων. τοῦ γ' προσ. : Ἰλ.Υ 464 **εἴ πως εὖ πεφίδοιτο λαβὼν καὶ ζωὸν ἀφείη**· || ἀντὶ αὐτοῦ : Ἡρ.3,135 **μή εὖ ἐκπερῶτο Δαρεῖος**· **2)** κεῖται ἐπίσης ἐγκλιτικῶς καὶ ἀντὶ τοῦ αὐτοῦ : Ἰλ.Ξ 427 **τῶν δ' ἄλλων οὔ τίς εὖ ἀκήδεσεν.**

εὐαγγελία (ἡ) μτγν. τὸ εὐαγγέλιον, ἡ καλή, ἡ εὐχάριστος εἴδησις, ἀγγελία : ΠΔ Βασ.4,7,9 **ἡ ἡμέρα αὕτη, ἡμέρα εὐαγγελίας ἐστί**, Ἰώσ.ΑΙ 18,6,10.

εὐαγγελίζομαι κ. μσν. κ. νεώτ., μτχ. μέλλ. **εὐαγγελιούμενος** (Ἰώσ.ΑΙ 6,4,?) μέσ. φέρω καλὰς ἀγγελίας, ἀγγέλλω εὐχαρίστους εἰδήσεις, ἀνακοινῶ ὑποσχέσεις : Ἀριστφ.Ἱππ.643 **ὦ βουλή, λόγους ἀγαθοὺς φέρων εὐαγγελίσασθαι πρῶτος ὑμῖν βούλομαι**, Δημ.332, Λυκοῦργ.18 **εὐ- εὐτυχίως τῇ πατρίδι**, ΚΔ Λουκ.2,10 **εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην**· || κ. μτ. διπλ. αἰτ. : Ἀλκίφρ.3,12, Ἡλιόδ. Αἰθ.2,10 **πρῶτα μὲν εὐαγγελίζομαί σε τὴν Δημαινέτης τελευτήν**· || ὁμ. μτ. προτ. ἀναφορ. : Θεόφρ. Χαρ.17,7, Λουκ.Φιλοψ.31· || ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Πλούτ.Μάρ.22· **2)** ἀγγέλλω τι, διακηρύσσω ὡς χαροποιὸν ἄγγελμα : ΚΔ Λουκ.4,43 **καὶ ταῖς ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ**, αὐτ.Ἐφ.2,17 **εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν**· **3)** ἐν εἰδ. ἐκκλ. ἐνν. ἐνεργ. κηρύσσω, διδάσκω τὸ Εὐαγγέλιον : ΠΔ Ἡσ.61,1 **εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με**· κ. μτ. αἰτ. προσ. : ΚΔ Λουκ.3,18 **πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρακαλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν**, αὐτ.Γαλ.1,9· **4)** κ. παθ. δέχομαι εὐχαρίστους ἀγγελίας : Μηναῖ.3,25 Ἀπολυτ. **εὐαγγελίζου γῆ χαρὰν μεγάλην**· || ὁμ. παθ. ἀγγέλλομαι ὡς χαρμόσυνον γεγονός : ΚΔ Λουκ.16,16 **ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται.**

εὐαγγελίζω μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ εὐαγγελίζομαι βλ.λ., ἀγγέλλω εὐχάριστα : Πολύαιν.1,7, Πάπ. **εὐαγγελίζοντι τὰ τῆς νίκης**· || κ. μτ. δοτ. προσ. φέρω εὐχαρίστους ἀγγελίας εἴς τινα : ΠΔ Βασ.1,31,9 **εὐαγγελίζοντες τοῖς εἰδώλοις αὐτῶν καὶ τῷ λαῷ.**

εὐαγγελικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς καλὴν ἀγγελίαν : Ἀχμ. Ὀνειροκρ.10 **ἐὰν τις ἴδῃ καθ' ὕπνους τινὰ τῶν θείων ἀγγέλων . . εὐαγγελικὴν εὑρήσει χαράν**· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς τὸ Εὐαγγέλιον ἢ περιεχόμενος ἐν αὐτῷ : Εἰρην.1,3,6, Κλήμ.Ἀλ.1,1168C, Ἀπολλ.812D, Ὠριγ.1,536D, Δημήτρ.Προκ. ἐν Σάθ.3,497 **κηρύττων ἀποστολικῶς τὸν εὐαγγελικὸν λόγον, - εὐαγγελικαὶ ῥήσεις - ὁμιλίαι**· **3)** ὁ σύμφωνος πρὸς τὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου : **εὐαγγελικὴ συμπεριφορά - ὑπομονή**· **4)** ὡς οὐσ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν κλάδον τοῦ δόγματος τῶν διαμαρτυρομένων, οὗ οἱ ὀπαδοὶ παραδέχονται τὸ Εὐαγγέλιον ὡς τὴν μόνην πηγὴν τῆς χριστιανικῆς θρησκείας, ἀ. εὐαγγελιστής βλ.λ.· **5)** ἐν τῷ πληθ. ὡς οὐσ. **τὰ εὐαγγελικὰ** ἡ τὸ 1891 γενομένη ἐξέγερσις τῶν φοιτητῶν κ. ὁ. διὰ τὴν δημοσίευσιν αὐθαιρέτου τινὸς μεταφράσεως τοῦ Εὐαγγελίου.

εὐαγγελικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ά** συμφώνως πρὸς τὰς ἀρχὰς τοῦ Εὐαγγελίου : Δαμασκ.1 2,879Α **ἐγὼ πᾶσιν ὑμῖν εὐαγγελικῶς ἀνακέκραγα**, Θεοδώρ.2,1209, Λασκαρ.Μυστ.406 **ὅποιος ζεῖ εὐαγγελικά, ἐκεῖνος . . θὰ πάῃ στὸν Παράδεισο.**

εὐαγγελιογραφοῦμαι-έομαι μσν. ἐν τῷ Εὐαγγελίῳ γράφομαι, περιέχομαι.
εὐαγγελιοειδής-οῦς-ές μσν. ὁ ὅμοιος εὐαγγελιστῇ : Ἀνών.Βί.Χρυσίππ.8,326,1 **τοῦ ἀρχιεράρχου τὸ εὐαγγελιοειδὲς καὶ ἔνθεον.**
εὐαγγελιολύτης (ὁ) μσν. ὁ τοῦ Εὐαγγελίου καταστροφεύς:Στουδ.Θεόδ.278D **τῷ εὐαγγελιολύτῃ.**
εὐαγγέλιο(ν) (τὸ) κ. μσν. κ.νεώτ.,δημ. κ. **βαγγέλιο** ἀμοιβή, δῶρον διὰ καλὴν ἀγγελίαν, εἰς τὸν εὐχάριστα ἀναγγέλλοντα : Ὀδ.Ξ 152, αὐτ.166 **οὔτ' ἄρ' ἐγὼν εὐαγγέλιον τόδε τίσω οὔτ' Ὀδυσεὺς ἔτι οἶκον ἐλεύσεται,** Πλούτ.Δημήτρ.17· || **εὐαγγέλια** (τὰ) εὐχαριστήριος θυσία ἐπὶ καλῷ ἀγγέλματι : Ἀριστφ.Ἱππ.656 **εὐαγγέλια θύειν ἑκατὸν βοῦς τῇ θεῷ,** Ξεν.Ἑλλ.4,3,14, Αἰσχίν.3,160 **εὐαγγελίων θυσίαι·** **2**) καλή, εὐχάριστος ἀγγελία, χαροποιὸν μήνυμα, ἄγγελμα : ΠΔ Βασ.2,4,10, Κικ.Ἀττ. 2,3,1, Λουκ.Ὄν.26 **οἱ δὲ κωμῆται ὡς εἶδον ἡμᾶς ἔτι πόρρωθεν ἔγνωσαν εὐτυχοῦντας, εὐαγγέλιον αὐτοῖς ἐμοῦ προογκησαμένου,** Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,93,- φρ. **χαρᾶς εὐαγγέλια·** **3**) ἐν εἰδ. ἐκκλ. σημ. ἡ ἀγαθὴ ἀγγελία τῆς διὰ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Χριστοῦ ἀπολυτρώσεως τῆς ἀνθρωπότητος : ΚΔ Ματθ.4.23 **καὶ περιῆγεν ὅλην τὴν Γαλιλαίαν ὁ Ἰησοῦς.. κηρύσσων τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας,** αὐτ. Μᾶρκ.1,1 **ἀρχὴ τοῦ εὐαγγελίου Ἰησοῦ Χριστοῦ,** αὐτ.Γαλ.1,11 **γνωρίζω δὲ ὑμῖν, ἀδελφοί, τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμοῦ ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον, - ἡ διδασκαλία·** || ἕκαστον τῶν τεσσάρων βιβλίων, ἐν οἷς ἐξιστορεῖται ὁ βίος καὶ ἡ διδασκαλία τοῦ Χριστοῦ : **ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον - Μᾶρκον-Λουκᾶν-Ἰωάννην εὐαγγελίου, - αἱ ἀρχαὶ τοῦ εὐαγγελίου·** || περικοπὴ ἔκ τινος τῶν ὡς ἄνω βιβλίων, ἀναγιγνωσκομένη καθ' ἑκάστην ἐκκλησ. ἀκολουθίαν : **ἀκούσαμε τὸ Βαγγέλιο καὶ φύγαμε·** || **ἀπόκρυφα Εὐαγγέλια** τὰ κατ' ἀπομίμησιν τῶν κανονικῶν ὑπὸ ψευδεῖς ἐπιγραφὰς ἐπιφανῶν ἐκκλησιαστικῶν ὀνομάτων φερόμενα βιβλία τῆς Καινῆς Διαθήκης (ὡς τὸ καθ' Ἑβραίους Εὐαγγέλιον, τὸ Πρωτευαγγέλιον Ἰακώβου, τὸ Ἐθνωνιτικὸν ἢ τῶν 12 Ἀποστόλων κλπ.), ἐν ἀποσπάσμασι τὸ πλεῖστον σῳζόμενα· || παροιμ.φρ. : **ἀλλουνοῦ παπᾶ Βαγγέλιο** (ἔργον ἀλλοτρίας ἁρμοδιότητος).
εὐαγγέλιος-ον μτγν. εὐαγγελικός, ὁ εὐχάριστον ἀγγελίαν φέρων, ὁ εὐαρέστους εἰδήσεις ἀγγέλλων : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.1,8,117(140) **τὴν εὐαγγέλιον τοῦ Κυρίου φωνήν,** αὐτ.7,111, Ἰουστιν.Ὀρθοδ.456 **τὰ εὐαγγέλια παρειληφότων μαθήματα·** **2**) εἰδ. τὸ ἀρσ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός : Ἀριστείδ.Λόγ.53(55),3· **3**) ὁμ. τὸ ἀρσ. **εὐαγγέλιος** ὡς οὐσ. (ἐνν. μήν) μὴν ἐν ἀσιατικῷ τινι ἡμερολογίῳ : Ἐπιγρ.
εὐαγγελισμός (ὁ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχαγγέλου ἀναγγελία εἰς τὴν Παρθένον Μαρίαν τῆς ἐν αὐτῇ ἐνσαρκώσεως τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ· **2**) ἡ τελουμένη εἰς ἀνάμνησιν τοῦ εὐαγγελισμοῦ ἐκκλησιαστικὴ ἑορτὴ κατὰ τὴν 25 Μαρτίου : Καν.Συνόδ. Τρούλλ.52, Ζων.αὐτ.172 **τὴν ἡμέραν τοῦ εὐαγγελισμοῦ τιμῶμεν ὡς ἀρχὴν.. τῆς σωτηρίας ἡμῶν.**
εὐαγγελιστής (ὁ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., θηλ. **ἡ εὐαγγελίστρια,** ὁ κομίζων, ὁ φέρων καλὰς ἀγγελίας : Μηναῖ.1,2 Στιχ.Ἰδιόμ.Ἰω.Μοναχ. **ἐκείνη ἄγγελον ἔσχεν εὐαγγελιστήν, καὶ αὕτη Πρόδρομον εὗρε προετοιμαστήν·** || εἰδ. ὁ κηρύσσων τὸ Εὐαγγέλιον : ΚΔ Πράξ.81,8, αὐτ.Ἐφεσ.4,11 **καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν ἀποστόλους, τοὺς δὲ προφήτας, τοὺς δὲ εὐαγγελιστάς,** αὐτ.Τιμ.2,4,5 **ἔργον ποίησον εὐαγγελιστοῦ·** **2**) μσν. κ. νεώτ. ὁ συγγραφεὺς ἑνὸς τῶν τεσσάρων Εὐαγγελίων τῶν περιεχομένων ἐν τῷ κανόνι τῆς Καινῆς Διαθήκης : Χρον.Μορ.807Η **οἱ τέσσαροι εὐαγγελισταὶ ὅπου μᾶς ἐφωτίσαν,** Ἰω.Μάνθ.Ἰστ.Μορ.3,18 **στὸν κόσμον φαίνονται, ὡς τέσσαρες εὐαγγελιστάδες·** **3**) συνεκδ. τὸ Εὐαγγέλιον : Εὐχολ.54· **4**) ὁ ἀναγινώσκων ἐπ' ἐκκλησίαις τὸ Εὐαγγέλιον ἢ τὸν ἀπόστολον διάκονος ἢ ἱερεύς : Εὐχολ.54 **εὐλόγησον, δέσποτα, τὸν εὐαγγελιστὴν τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καὶ εὐαγγελιστοῦ·** **5**) νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸ δόγμα τῶν διαμαρτυρομένων, οὗ οἱ ὀπαδοὶ ἀπορρίπτοντες τὴν παράδοσιν ὡς πηγὴν τῆς χριστιανικῆς πίστεως, παραδέχονται ὡς μόνην πηγὴν τὸ Εὐαγγέλιον, ἃ. εὐαγγελικὸς βλ.λ.· **6**) ὁ ἐξαγγέλλων μαντικὰς ἀγγελίας, χρησμούς : Ἐπιγρ.Ρόδ.
εὐαγγελίστρια (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ θηλ. τοῦ εὐαγγελιστής, ἡ ἀγγέλλουσα καλὴν εἴδησιν, εὐχάριστον ἀγγελίαν, εἰδ. ἡ κηρύττουσα τὸ Εὐαγγέλιον : Ἰω.Χρυσ.Ὁμ.λ.31,5,190 **εὐαγγελίστρια γίνεται ἡ γυνὴ καὶ τὴν θεότητα καὶ τὴν οἰκονομίαν ὁμολογεῖ·** **2**) ὡς οὐσ. **ἡ εὐαγγελίστρια·** ἡ Παναγία, δημ. ἡ βαγγελίστρα βλ.λ.
εὐάγγελος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων καλὰς ἀγγελίας : Αἰσχ.Ἀγ.22 **εὐαγγέλου φανέντος ὀρφναίου πυρός,** αὐτ.262 **εὐαγγέλοισιν ἐλπίσιν,** Ὀππ.Ἁλ.5,237, Ἐπιγρ. **φήμη εὐάγγελος,** Παῦλ.Σιλ. Ἔκφρ.Ἀμβ.247 **εὐάγγελος ἀνήρ,** Βιζυην.Πύργ. Κόρ.2 **ἀντηχοῦν εὐάγγελοι φθόγγοι·** **2**) Ὡσ. « Εὐάγγελος· ὁ Ἑρμῆς ».
εὐαγγελῶ-έω εὐαγγελίζομαι βλ.λ. : Πλάτ.π.Φρυν. 235 (γρ. κώδ. εὖ ἀγγέλλω).
εὐάγεια (ἡ) (εὐαγής) μτγν. καθαρότης, λαμπρότης, ἁγνεία, ἁγιότης : Ἰάμβλ.Βί.Πυθ.24,107 **τῆς ψυχῆς εὐάγεια.**
εὐαγής-οῦς-ές (1) (ἄγος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀπηλλαγμένος ἄγους, ἐπὶ προσώπων, καθαρός, ἁγνός, ἀμίαντος, εὐσεβής : Νόμ.π.Ἀνδοκ.1,96 **ὁ δὲ ἀποκτείνας τὸν ταῦτα ποιήσαντα καὶ ὁ συμβουλεύσας ὅσιος ἔστω καὶ εὐαγής,** Μηναῖ.1,3 Ὠδ.8 **παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο·** || ὁμ. ἐπὶ μελισσῶν : Ἀντίφιλ. ἐν ΑΠ 9,404,7 **εὐαγέες μέλισσαι** (ἁγναί, παρθένοι)· || ὁμ. ἐπὶ πράξεων : Σοφ.Ἀντ.521 **τίς οἶδεν εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε** (ἄμεμπτα, δίκαια), Πλάτ. Ἐπιστλ.312 **ταῦτο δ' οὐκ εὐαγές μοι ἀπέβη,** Δημ. 122 **εὐαγὲς ἢ τὸ ἀποκτεῖναι·** || ὁμ. ἐπὶ προσφορῶν ἢ ὑπηρεσιῶν,ἀμόλυντος, ἄμωμος, ἁγνός : Σοφ. ΟΤ 921 **ὅπως λύσιν τιν' ἡμὶν εὐαγῆ πόρῃς** (ὅπως παράσχῃς ἡμῖν λύσιν τινά, ὥστε εὐαγῆ εἶναι τὸν Οἰδίποδα), Πλάτ.Νόμ.956Α **ἐλέφας δὲ ἀπὸ λελοιπότος ψυχὴν σώματος οὐκ εὐαγὲς ἀνάθημα,** Ἀπολλ.Ρ 1,1140,Σιδ.ἐν ΑΠ 7,34 **εὐαγέων ὕμνων,** Πορφ. Ἀποχ.2,10 **οὐκ εὐαγεῖς ἀπολογίαι·** || ἐπὶ οἰκημάτων, ἱδρυμάτων:**εὐαγὲς ἵδρυμα** (φιλανθρωπικόν).
εὐαγής-οῦς-ές (2) (ἄγνυμι) Σουίδ. « καλῶς κεκλασμένος », ΕΜ 266,3.
εὐαγής-οῦς-ές (3) (ἀγής 2) φωτεινός, λαμπρός : Παρμ.10,2 **καθαρᾶς εὐαγέος ἠελίοιο λαμπάδος ἔργ' ἀΐδηλα,** Ἱππ.Ἐν.89 **καθαρὰ καὶ εὐαγέα·** ἐπὶ τοῦ ἡλίου, ἐπὶ τῶν οὐρανίων σωμάτων κ. ἐπὶ τῶν φυσικῶν φαινομένων : Δημόκρ.π.Θεόφρ.Αἰσθ.73,78 **σχεδὸν δὲ καὶ τὰ ἐρυθρὸν τῷ λευκῷ μειχθὲν χλωρὸν ποιεῖν εὐαγὲς καὶ οὐ μέλαν,** Εὐρ.Βάκχ. 662 **οὔποτε λευκῆς χιόνος ἀνεῖσαν εὐαγεῖς βολαί,** Πλάτ.Τιμ.58D **κατὰ ταὐτὰ δὲ ἀέρος τὸ μὲν εὐαγέστατον ἐπίκλην αἰθὴρ καλούμενος, ὁ δὲ θολερώτατος ὁμίχλη τε καὶ σκότος·** || ὁ λαμπρῶς, δθ. ὑγιῶς ἔχων, ἔντονος, ἰσχυρός : Λυρ.Ἀλ. Ἀδέσπ.35,19 **χεύων ὁλκὰν εὐαγῆ,** Παιάν.Ἐρ.15 **σύν.. εὐαγεῖ.. Ὑγιείᾳ,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.24 **εὐαγεῖς ὀφθαλμοί·** **2**) μτφ. ἄγρυπνος, προσεκτικός : Ἱππ.Δι.2,62 **γίνονται εὐαγέες οἱ ἄνθρωποι·** **3**) ὁ μακρόθεν ὁρατός, ἐπιφανής, περιφανής, κάτοπτος : Αἰσχ.Πέρσ.466 **ἕδραν γὰρ εἶχε παντὸς εὐαγῆ στρατοῦ,** Εὐρ.Ἰκ.652 **ἀμφὶ δ' Ἠλέ-**

κτρας πύλας ἔστην θεατὴς πύργον εὐαγῆ λαβών· 4) νεώτ. μτφ. ἐπὶ κοινωνικῶν ἱδρυμάτων, ὁ δι' εὐσεβεῖς ἢ φιλανθρωπικοὺς σκοποὺς συνεστὼς καὶ δρῶν: **τὰ εὐαγῆ ἱδρύματα.**

εὐάγητος-ον εὐαγής, λαμπρός: Ἀριστφ.Νεφ.276 **ἀρθῶμεν φανερὰν δροσερὰν φύσιν εὐάγητον** [σχόλ. εὐκίνητον].

εὐαγία [ἡ] ἡ εὐάγεια βλ.λ.

εὐάγκαλος-ον [ἀγκάλη] κ. μσν. ὁ εὐκόλως ἢ εὐχαρίστως φερόμενος ἐν ἀγκάλαις, εὐπρόσδεκτος: Αἰσχ.Πρ.350 **ἄχθος οὐκ εὐάγκαλον,** Εὐρ. ἀπ.782 **μισῶ δέ.. εὐάγκαλον τόξον κρανείας** [ἀγκύλον Nauck]· ‖ μτφ. **λόγοι εὐάγκαλοι:** Θεμίστ.Λόγ.18,219D· 2) ὁ εὐχαρίστως βασταζόμενος: Αἰλ.ἀπ.148 **ὁ δὲ Αἰνείας τὸν πατέρα ἐπιθέμενος τοῖς ὤμοις, ἐξῆγε φόρτον.. εὐάγκαλον·** 3) ὁ εὐάρεστος πρὸς ἐναγκαλισμόν: Λουκ.Ἔρωτ.25 **εὐάγκαλον ἀνδράσιν ὁμίλημα·** 4) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως περιλαμβάνων, εὐρύχωρος: Εὐστ.Πον.265,93 **λιμένες εὐάγκαλοι.**

εὐάγκεια [ἡ] [ἄγκος] μτγν. ποι. θηλ. τοῦ εὐαγκής βλ.λ.: Καλλ.Δημ.83 **Πίνδον ἀν' εὐάγκειαν.**

εὐαγκής-οῦς-ές [ἄγκος] ὁ ἔχων ὡραίας κοιλάδας: Πίνδ.Ν 5,85 **Νίσου τ' ἐν εὐαγκεῖ λόφῳ.**

εὐάγκριτος-ον Ἐπιγρ. ὁ εὐανάκριτος, ὁ εὐκόλως ἀνακρινόμενος, εὐδιάγνωστος.

εὐαγλις-ιθος [ἄγλις] μτγν. ὁ πολλὰς ἢ ὡραίας ἄγλιθας ἔχων, περὶ τῆς κεφαλῆς σκορόδου: Νίκ.Ἀλεξ.432 **εὐαγλις κώδεια νέον σκοράδοιο ποθεῖσα** [σχόλ. «καλὰς ἄγλιθας ἔχουσα, ἄγλιθες οἱ κόκκοι, ἐξ ὧν αἱ κεφαλαὶ τῶν σκορόδων σύγκεινται, ἅπερ σκελίδια ἡ συνήθειά φησι»].

εὐαγόραστος-ον Ἡσ. ὁ εὐκόλως ἀγοραζόμενος, εὐθηνός· Ἡσ. «εὔωνον, εὐπρατον, εὐαγόραστον ἢ ὃ μὴ ἄξιον λόγου».

εὐαγορία [ἡ] δωρ. ἀντὶ εὐηγορία βλ.λ.

εὐαγορῶ δωρ. ἀντὶ εὐηγορῶ βλ.λ.

εὐαγρεσία [ἡ] μτγν. ἡ εὐαγρία βλ.λ.: Θεόκρ.31,1.

εὐάγρεστος-ον σχόλ. εὔαγρος βλ.λ.: Σχόλ. Ὀππ.Ἁλ.4,587 [δ. ἀνάγν. εὐάγρευτος].

εὐάγρευτος-ον σχόλ. εὔαγρος: Σχόλ.Ὀππ. Ἁλ.4,587 [γρ. κώδ. εὐάγρεστος].

εὐαγρής-οῦς-ές μτγν. εὔαγρος βλ.λ.: Ὀππ.Ἁλ. 4,157 **κούρη λησθεῖσα γάμων εὐαγρέϊ δεσμῷ.**

εὐαγρία [ἡ] μτγν., ποι. **εὐαγρίη** ἡ καλή, ἐπιτυχὴς ἄγρα, εὐτυχὲς κυνήγιον: Πολύβ.8,31,6, Πολυδ.1,108 **ἰχθύων εὐαγρία.**

εὔαγρος-ον [ἄγρα] ὁ ἐν τῇ ἄγρᾳ, τῷ κυνηγίῳ εὐτυχής: Σοφ.ΟΚ 1088 **σθένει 'πινικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,** Ριαν.ἐν ΑΠ 6,34 **εἰς ὀπίσω Πολύαινον εὔαγρον πέμποις υἱέα Σιμύλεω·** 2) ὁ παρέχων καλὴν ἄγραν: Κριναγ.9,555,5 **πολλαῖς εὔαγρον ἐπ' ἰχθύσι·** 3) εἰδ. ἐπίθ. τοῦ Πανός: Πάπ. **Πανὶ εὐάγρῳ·** ‖ ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Ἄρεως: Ἐπιγρ.

εὐαγρῶ-έω μτγν. ἔχω καλὴν ἄγραν, πιάνω πολὺ κυνήγι: Ἀθήν.7,297E **ὅταν εὐαγρήσωσι, θύειν τῷ θεῷ·** ‖ κ. εὐχετ. ἢ εἰρων. ἐν προστακτ.: Φαν. ἐν ΑΠ 6,304,8 **χαλκίδας ἣν δὲ φέρῃς φιλακανθίδας.. εὐάγρει** [ἄϊ φάρευε]· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. τοπ.: Ἰουλ.Αἰγ.ΑΠ 6,12 **εὐαγρεῖν ἠέρα γαῖαν ὕδωρ.**

εὐαγυία [ἡ] Ἐπιγρ. ἀντὶ εὐάγυια, ἐπὶ πόλεως, ἡ ἔχουσα καλὰς ἀγυιάς, ὡραίους δρόμους.

εὐαγῶ-έω μτγν. εἶμαι εὐαγής, ἅγιος, καθαρός: Θεόκρ.26,30 **αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἅδοιμι,** Καλλ.Δήλ.98 **εὐαγέων καὶ εὐαγέεσσι μελοίμην·** κ. παθ.: Ἐπιγρ. **ὅπως καὶ τὸ τέμενος Ἀλεκτρύωνος εὐαγῆται κατὰ τὰ πάτρια.**

εὐαγωγή [ἡ] ἡ καλὴ ἀγωγή: ΨΓαλ.19,230,3 **τῆς κατ' αὐτὸν εὐαγωγῆς.**

εὐαγωγία [ἡ] ἡ καλὴ ἀγωγή, ἡ καλὴ ἀνατροφή· Φώτ. «εὐπαιδευσία»: Αἰσχίν.2,151 **τὴν Ἐπικράτους εὐαγωγίαν τοῦ Φίλωνος ἀδελφοῦ ἐπανάγεις εἰς ὄνειδη·** 2) τὸ εὐάγωγον: Πλάτ.Ὅρ.413B **εὐαγωγία ψυχῆς πρὸς λόγους ἢ πράξεις,** Θεμίστ. Λόγ.13,175C **ἡ πρὸς τὸ καλὸν εὐαγωγία·** ‖ ἀπολ. ἡ εὐπείθεια: Ἀριστλ.Ἀρετ.1250b,32 **ἀκολουθεῖ τῇ ἐλευθεριότητι τοῦ ἤθους ὑγρότης καὶ εὐαγωγία καὶ φιλανθρωπία,** Φιλόστρ.Ἀπολλ.6,13.

εὐάγωγος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀγόμενος, ὁδηγούμενος, ἐπί τι, εἴς τι, πρός τι: Πλάτ.Πολ.486D **τὴν τοῦ ὄντος ἰδέαν ἑκάστου τὸ αὐτοφυὲς εὐάγωγον παρέξει,** Ξεν.Οἰκ.12,15, Ἀριστλ.Πολιτ.1327b,38 **τοὺς μέλλοντας εὐαγώγους ἔσεσθαι τῷ νομοθέτῃ πρὸς τὴν ἀρετήν,** Πολύβ.11,29,9 **ταῦτα δ' ἐστὶ διότι πᾶς ὄχλος εὐπαραλόγιστος ὑπάρχει καὶ πρὸς πᾶν εὐάγωγος,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.6,34 **εὐάγωγοι εἰς ἀκολασίαν οἱ νέοι·** ‖ ἐ- τινί: Πλάτ. Νόμ.671B **εὐαγώγους ξυμβαίνειν τῷ δυναμένῳ τε καὶ ἐπισταμένῳ παιδεύειν τε καὶ πλάττειν·** ‖ ἐ- ὑπό τινος: Ἰσοκρ.Ἐπιστλ.2,15 **εἰ.. μὴ γιγνώσκοις, ὡς ὅσῳ περ ἂν τὴν πόλιν εὐαγωγοτέραν ὑπὸ τῶν τυχόντων οὖσαν ἀποφαίνωσι·** ‖ ἀπολ.: Μέν.352 **καὶ φύσει πως εὐάγωγόν ἐστι πᾶς ἀνὴρ ἐρῶν·** ‖ δθ. εἰδ. ὁ καλῶς ὁδηγηθείς, ὁ τυχὼν καλῆς καὶ ἐπιμεμελημένης ἀγωγῆς, ὁ καλῶς ἀνατεθραμμένος· ‖ ἐπὶ τοῦ ἵππου, ὁ εὐήνιος: Πολυδ. 1,195· ‖ νεώτ. τὸ οὐδ. **τὸ εὐάγωγον** ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐαγώγου, τοῦ εὐπειθοῦς· 2) εἰδ. ὁ εὐκόλως ἐκ τοῦ σώματος ἀγόμενος, ἀποχωρῶν: Γαλ.15,78 **εὐαγωγότατος χυμός·** 3) μτφ. ἐπὶ τοῦ Νείλου, ὁ χρήσιμος, ὁ παρέχων εὐκολίας εἰς τὸ ἐμπόριον: Ἰσοκρ.11,13 **εὐάγωγος δὲ καὶ πρὸς πολλὰ χρήσιμος τοῖς ἐντὸς αὐτοῦ κατοικοῦσιν·** 4) ὁμ. μτφ. ἐπὶ τῆς φωνῆς, ὁ εὐκόλως συρόμενος: Πολυδ.2,117· 5) ὁμ. μτφ. ὁ καλήν, εὐάρεστον ἀγωγήν, μορφήν, σχῆμα ἔχων, ἐπὶ ἀγάλματος: Λουκ.Εἰκ.6 **χειρῶν ἄκρα καὶ καρπῶν τὸ εὔρυθμον καὶ δακτύλων τὸ εὐάγωγον ἐς λεπτὸν ἀπολῆγον·** 6) ἐπὶ ἐδάφους, ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ εὐκόλως καλλιεργούμενος: Στράβ.5,3,12 **τὰ μὲν οὖν πρὸς τὴν θάλασσαν ἧττόν ἐστιν ὑγιεινά, τὰ δὲ ἄλλα εὐάγωγά τε καὶ παραπλησίως ἐξησκημένα** [δ. ἑρμην. τόπος εὐχάριστος εἰς διαμονήν]· ‖ ἄνετος, βολικός: Φίλ.1,334 **εὐάγ- ἐνδιαιτήσεις.**

εὐαγώγως ἐπίρρ. μτγν. ἐν πνεύματι διευκολύνσεως, μὲ πνεῦμα συμβιβασμοῦ: Κικ.Ἀττ.13,23,3.

εὐάγων-ωνος [ὁ] [ἀγών] ὁ τοῦ ἐπιτυχοῦς ἀγῶνος: Πίνδ.Ν 10,38 **ἕπεται δὲ.. ματρώων πολυγνώτῳ γένει ὑμετέρων εὐάγων τιμά** [σχόλ. «ἡ ἐπὶ τοῖς ἀγῶσι εὖ ἀγωνισθεῖσιν, ἢ εὖ καὶ καλῶς, τιμή»].

εὐαγῶς-έως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. εὐσεβῶς: Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,12.

εὔαδε γ' ἐν. πρόσ. τοῦ ἀορ. τοῦ ρ. ἀνδάνω βλ.λ.

εὐαδής-ές Ἡσ. «εὐήνεμος, οἱ δὲ εὐαής» πρβλ. Σαφ.Φιλ.828· 2) τὸ οὐδ. **εὐαδές** Ἡσ. «εὔπνουν».

εὐαδίκητος-ον [ἀδικῶ] ὁ εὐκόλως ἀδικούμενος: Ἀνδοκ.4,15 **οὐδ' ἔρημος, οὐδ' εὐαδίκητός ἐστιν, ἐπεὶ διὰ τὸν πλοῦτον ἔχει πολλοὺς τοὺς βοηθήσοντας,** Λουκ.Τίμ.32 **οὕτως ἄρα εὐκαταφρόνητος ὑμῖν ἡ Πενία δοκῶ καὶ εὐαδίκητος,** Ἱππαρχ.π.Στοβ.4,4,4· 2) ἰατρ. ὁ εὐκόλως ὑφιστάμενος βλάβας: Σωρ.1,47, Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ. ἀδέβ. 21,16, Γαλ.10,542.

εὔαδον ἐπ. ἀόρ. τοῦ **ἀνδάνω** βλ.λ.

εὐάεια [ἡ] [εὐαής] μτγν. ὁ δροσερός, ὁ καθαρός, ὁ ὑγιεινὸς ἀήρ: Ἀθήν.5,205B.

εὐαερής-οῦς-ές μτγν. εὐάερος βλ.λ.: Ἰω.Χρυσ. Ὁμιλ 56,787.

εὐαερία [ἡ] μτγν., Ἰων. **εὐηερίη** ἡ δροσερότης τοῦ ἀνέμου: Καλλίξ.1 [πιθ. 1, Πτολ.Τετράβ.86 **εὐαερίας τε καὶ αἰθρίας·** 2) ὁ οὔριος ἄνεμος: Πλούτ. Ἠθ.767E **εὐδίας δὲ καὶ εὐαερίας γινομένης ὁρμίσασθαι ζητοῦντες,** Εὐστ.1505,19.

κύάκρος(-η)-ο(ν) (ἀήρ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων καλόν, δροσερὸν ἀέρα, ὁ καλῶς, ἀφθόνως ἀεριζόμενος : Ὀρειβ.9,20,1, Ματθ. Ἰατρ. 293 **ἀγυιαὶ εὐθεῖαι εὐάερον τὴν πόλιν παρέχουσιν,** αὐτ.246 **τὰ ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις τῆς πόλεως μέρη εὐαερώτερα συμβαίνει εἶναι, - εὐάερος τόπος - συνοικία - οἰκία.**

εὐάζω κραυγάζω, βοῶ εὐοῖ πρὸς τιμὴν τοῦ Βάκχου : Σοφ.Ἀντ.1134,Εὐρ.Βάκχ.1035 **εὐάζω ξένα μέλεσι βαρβάροις,** Μελέαγρ.ἐν ΑΠ 9,363,11 **ἤδη δ' εὐάζουσι φερεσταφύλῳ Διονύσῳ·** || μτ. αἰτ. συστ.: Σώπ.10 **ἐγρέτω δέ τις τὸν ἡδονῆς μελῳδὸν εὐάζων χορόν·** || κ. μέσ. : Εὐρ.Βάκχ.68 **Τμῶλον ἀμείψασα θοάζω Βρομίῳ πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐκάματον Βάκχιον εὐαζομένα.**

εὐαής-οῦς-ές (ἄημι) εὐάερος, δροσερός : Ἡσίοδ. Ἔργ.599 **χώρῳ ἐν εὐαεῖ** (κώδ. εὐαέϊ)· **2)** ἐνεργ. ὁ εὐνοϊκῶς πνέων, ὁ οὔριος, ἐπὶ τοῦ ἀνέμου, ἀντίθ. τῷ δυσαής : Ἡρ.2,117 **εὐαέϊ τε πνεύματι χρησάμενος καὶ θαλάσσῃ λείῃ,** Εὐρ.Ἑλ.1504 **ναύταις εὐαεῖς ἀνέμων πέμποντες Διόθεν πνοάς·** **3)** μτφ. εὐνοϊκός, εὐμενής, ὠφέλιμος, εὐχάριστος κ. ἐν ἐπιρρ. σημ. : Σοφ.Φιλ.828 **ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, ὕπνε δ' ἀλγέων, εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις.**

εὐαθλήτως ἐπίρρ. μσν. μετ' ἐπιτυχοῦς ἀθλήσεως : Μηναῖ.1,31 Ὠδ.6 Ὄρθρ. **εὐαθλήτως τοῖς ἀνόμοις ἀντικατέστη μέχρι καὶ αἵματος.**

εὔαθλος-ον κ. **εὐάεθλος** ὁ εὐδοκιμῶν ἐν ταῖς ἀγῶσι, ὁ εὐτυχῶς, ὁ ἐπιτυχῶς ἀγωνιζόμενος, ὁ νικητής : Πίνδ.Ι 5(6),3 **κίρναμεν Λάμπωνος εὐαέθλου γενεᾶς ὕπερ·** **2)** ὁ καλῶς κερδηθείς : ΑΠ 4,363 **εὐάθλων γεράων.**

εὐαῖ, δ. γρ. **εὐαί,** ἐπιφ. χαρᾶς ὡς τὸ εὐοῖ : Ἀριστφ.Λυσ.1294 **αἴρεσθ' ἄνω ἰαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί. εὐαῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ,** Εὐπ.84.

εὐαιμία (ἡ) (αἷμα) μτγν. ἡ καλὴ κατάστασις τοῦ αἵματος : Γαλ.7,564.

εὐαιμορράγητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως πάσχων αἱμορραγίαν : Γαλ.19,457 **εὐαιμορράγητοι τόποι καὶ δυσεπίσχετοι,** Παῦλ.Αἰγ 6,30 **αἱ πλαδαραὶ εὐαιμορράγητοι καθίστανται.**

εὔαιμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πολὺ ἔχων αἷμα : Γαλ.17(2),423 **εὐαιμότερον μόριον·** **2)** νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ὑγιᾶ σύστασιν τοῦ αἵματος ἔχων, καλόαιμος, καλοαίματος.

εὐαίνετος-ον ὁ λίαν ἐπαινετός, πολυαίνετος : Βάκχ.18,11 **εὐαίνετος μέριμνα,** Ἀντιμ.ἐπικ.ἀπ.25.

εὐαίνητος-ον ὁ εὐαίνετος βλ.λ. : Πίνδ.Π 4,177 **ἐξ Ἀπόλλωνος δὲ φορμικτὰς ἀοιδᾶν πατὴρ ἔμολεν, εὐαίνητος Ὀρφεύς.**

εὐαίρετος-ον (αἱρέω) εὐάλωτος, ὁ εὐκόλως χειρούμενος, εὐθήρατος, εὐκολοκυρίευτος : Ἡρ.7,130 **χώρην.. εἶχον εὐαίρετόν τε καὶ ταχυάλωτον,** Πολυδ.5,50 **εὐαίρετος λαγώς.**

εὐαισθησία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐαισθήτου, τὸ εὐκόλως, ταχέως αἰσθάνεσθαι : Πλάτ.Τίμ.76D **εὐαισθησίας δὲ οὐδὲν διακώλυμα ἐμποδὼν γενησόμενον,** Ἀριστλ.ΖΜ 656a,16 **εὐαισθησίας ἕνεκεν ἄσαρκον εἶναί φασιν,** Στωϊκ.3,22 Ἀριστέ 1 259, Φίλ.1,104, Ἰάμβλ.Προτρ.2· || νεώτ. κ. ἡ εὐπάθεια: **εὐαισθησία στομαχική·** **2)** νεώτ. ὁ εὔκολος ἐπηρεασμὸς ἐξ ἠθικῶν ἐντυπώσεων, ἡ εὐπάθεια ἡ ψυχική, ἡ λεπτότης τῶν αἰσθημάτων, ἀντίθ. ἀναισθησία : Καλλιγ.Θάν.Βλ.59 **ἡ εὐαισθησία τοῦ χαρακτῆρος.. ὑπὸ τὴν νεανικὴν ζωηρότητα,** Δραγ.Ὅσ.Ζωντ.77 **θὰ ἔχῃς μιὰ λεπτότατη εὐαισθησία γιὰ κάθε τους κίνηση, - παθολογική -φεύτικη εὐαισθησία·** **3)** ὁμ. νεώτ. μτφ. ἡ ἰδιότης μηχανικῶν τινων ὀργάνων νὰ ἐπηρεάζωνται **ἐκ** τῆς ἐλαχίστης φυσικῆς ἢ ἄλλης ἐπιδράσεως, ἡ μεγάλη τούτων ἀκρίβεια : **ὁ ζυγὸς ἔχασε τὴν εὐαισθησίαν του,-ἡ εὐαισθησία τοῦ θερμομέτρου.**

εὐαισθητικός-ή-όν μτγν. ὁ εὐαίσθητος βλ.λ.(ι): Γαλ.16,360.

εὐαισθητοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. βιοπαθολογικὴ κατάστασις τοῦ ὀργανισμοῦ, καθ' ἣν οὗτος μετὰ μακρὰν ἢ ἄμεσον ἰσχυρὰν ἐπήρειαν μιᾶς οὐσίας (ἀντιγόνου) ἔλαβε τὴν ἰδιότητα ν' ἀντιδρᾷ σταθερῶς εἰς δόσεις τῆς αὐτῆς οὐσίας, ἃς προηγουμένως ὑπὸ τὰς αὐτὰς συνθήκας ἠνείχετο ἀδιαφόρως καὶ ἃς καλῶς ἔχοντες ὀργανισμοὶ δέχονται ἐπίσης.

εὐαισθητοποιητικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ὁ προκαλῶν εὐαισθητοποίησιν βλ.λ., ὁ εὐαισθητοποιός.

εὐαισθητοποιΐα (ἡ) νεώτ. ἰατρ. εὐαισθητοποίησις βλ.λ.

εὐαισθητοποιός-όν νεώτ. βιολ. ἰατρ. ὁ ποιῶν τι εὐαίσθητον· || **εὐαισθητοποιὸς οὐσία** οὐσία, ἣν κατεργάζονται τὰ κύτταρα τοῦ ὀργανισμοῦ ἀντιδρῶντα κατὰ τῆς ἐπιδράσεως τῶν μικροβίων· || ἰατρ. ὁ προκαλῶν εὐαισθητοποίησιν.

εὐαισθητοποιῶ-έω νεώτ. ἐπὶ τῆς εὐαισθητοποιοῦ βλ.λ. οὐσίας, ποιῶ τι εὐαίσθητον.

εὐαίσθητος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὰ αἰσθητήρια εὐερέθιστα, ὁ εὐκόλως ἢ ταχέως ἀντιδρῶν εἰς ἐξωτερικοὺς ἢ ἐσωτερικοὺς ἐρεθισμούς, ὁ ταχέως αἰσθανόμενος, ἀντιλαμβανόμενός τινας : Πλάτ.Νόμ.812B **οἶμαι, τοὺς τοῦ Διονύσου ἑξηκοντούτας ᾠδοὺς διαφερόντως εὐαισθήτους δεῖν γεγονέναι περί τε τοὺς ῥυθμοὺς καὶ τὰς τῶν ἁρμονιῶν συστάσεις,** αὐτ.Τίμ.75C **εὐαισθητοτέρα μὲν καὶ φρονιμωτέρα, πολὺ δὲ ἀσθενεστέρα.. προσετέθη κεφαλὴ σώματι,** Ἀριστλ.ΖΜ 660a,20 **ὁ .. ἄνθρωπος εὐαισθητότατος τῶν ἄλλων ζῴων,** Πλούτ.Ἠθ.14E **τῆς καρδίας τὴν ὑπερῴαν εὐαισθητοτέραν ὑπάρχειν·** || νεώτ. φρ. **εὐαίσθητος εἰς τὸ ψῦχος-εἰς τὴν θερμότητα** ὁ εὐχερῶς προσβαλλόμενος ὑπὸ τοῦ ψύχους, ὑπὸ τῆς θερμότητος· || τὸ οὐδ. **τὸ εὐαίσθητον** ὡς οὐσ. ἡ εὐαισθησία : Γαλ.10,387· **2)** ὁ ψυχικῶς, ὁ ἠθικῶς εὐπαθής, εὔθικτος, ἀντίθ. ἀναίσθητος : **εἶναι πολὺ εὐαίσθητος· καὶ ἡ παραμικρότερη παρατήρηση τὸν ταράσσει·** **3)** νεώτ. κ. δημ. εἰδ. τρυφερός, ψυχόπονος, ὁ ἔχων αἰσθήματα συμπαθείας πρὸς τοὺς πάσχοντας : Καλλιγ.Θάν.Βλ.112 **ἐτίμα ἔτι μᾶλλον τὴν εὐαίσθητον τῆς θυγατρός του ψυχήν,** Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.138 **οἱ πλέον εὐαίσθητοι ἀπὸ τοὺς ἐπιβάτας εἶχαν συγκινηθῆ ἀπὸ τὴν περιπέτειαν τοῦ πτωχοῦ·** || φρ. **εὐαίσθητος ψυχὴ** αἰσθαντική· **4)** ὁ λίαν ἀκριβής, ἐπὶ ὀργάνων μετρήσεως : **ζυγὸς - θερμόμετρον εὐαίσθητον·** **5)** παθ. ἐκεῖνος ὃν εὔκολον εἶναι νὰ αἰσθανθῇ ἢ νὰ διακρίνῃ τις : Ἀριστλ.Οὐρ.289a,7 **ἔτι δὲ καὶ τὸ μὴ λανθάνειν ἐπὶ τούτων εὐλογώτερον εὐαισθητότερα γὰρ τὰ παρ' ἄλληλα** τιθέμενα, Πλάτ.Ἠθ. 956F **τὰ γοῦν θερμὰ τῶν ὑδάτων ἀκέσιμα καὶ θεραπείαν εὐαίσθητα,** Πολυδ.5,12 **εὐαίσθητα ἴχνη.**

εὐαισθητῶ-έω μσν. εἶμαι εὐαίσθητος, ἔχω εὐαισθησίαν εἴς τι : Τζέτζ.Χιλ.4,451.

εὐαισθήτως ἐπίρρ κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-α** μετ' εὐαισθησίας, μετὰ ταχείας ἀντιδράσεως τῶν αἰσθήσεων εἰς τοὺς ἐξωτερικοὺς ἢ ἐσωτερικοὺς ἐρεθισμούς : Μηναῖ.1,21 Ὠδ.8 **πηγὰς κατανύξει δακρύων εὐαισθήτως προχέων θεομάκαρ·** || μετὰ ταχείας εὐαισθησίας, ταχείας ἀντιλήψεως : Πλάτ. Νόμ.670B **τῶν γὰρ ῥυθμῶν καὶ τῶν ἁρμονιῶν ἀναγκαῖον αὐτοῖς ἐστιν εὐαισθήτως ἔχειν καὶ γιγνώσκειν** (ταχέως ἀντιλαμβάνεσθαι)· κ. συγκρ. : αὐτ.Πολ.527D **τὸ γὰρ περὶ ὥρας εὐαισθητοτέρως ἔχειν καὶ μηνῶν καὶ ἐνιαυτῶν οὐ μόνον γεωργίᾳ, οὐδὲ ναυτιλίᾳ προσήκει, ἀλλὰ καὶ στρατηγίᾳ οὐχ ἧττον.**

εὐαίων-ωνος (ὁ) ποι. ὁ ἔχων εὐδαίμονα βίον, ὁ ζῶν εὐδαιμόνως, ἐν εὐτυχίαις : Εὐρ.Ἴων 1,26

εὐαίων, εὐαίων εἴης, ὦ Λατοῦς παῖ, Καλλ.Δῆλ. 292 Οὖπίς τε Λοξώ τε καὶ εὐαίων Ἑκαέργη, θυγατέρες Βορέαο· || εὐδαίμων, μακάριος : Αἰσχ.Πέρσ.711 βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις ὡς θεὸς διήγαγες, Σοφ.Φιλ.829 ὕπνε δ' ἀλγέων εὐαὲς ἡμῖν ἔλθοις, εὐαίων εὐαίων, ὦναξ, Εὐρ.ΙΑ 550.

εὐάκεστος-ον (ἀκέομαι) εὐίατος : Ἱππ.Διαίτ. 39 (ἁμαρτάδες) οὐχ ὁμοίως ταύτῃσιν ἀνήκεστοί εἰσιν, ἀλλὰ πολλῷ εὐακεστότεροι.

εὐακέως ἐπίρρ. εὐιάτως : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,2.

εὐακής-οῦς-ές εὐίατος, εὐάκεστος βλ.λ. : Ρουφ. π. Ὀρειβ.ἀδέδ.4,5.

εὐακολουθία (ἡ) μτγν. ἡ ὀρθὴ τάξις, ἡ ἁρμοδία διάταξις : Γρηγ.Νύσσ.3,77Β.

εὐακόλουθος-ον μσν. ὁ εὐκόλως ἀκολουθῶν, συνεπόμενος : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.248,1 εὐακόλουθόν ἐστιν.

εὐακόνητος-ον σχόλ. ὁ καλῶς ἠκονημένος : Σχόλ.Νίκ.Ἀλεξ.411 εὐακονήτῳ ξυρῷ.

εὐάκοος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐήκοος βλ.λ.

εὐάκουστος-ον Ἐπιγρ. κ. μτγν. εὐήκοος : εὐχὴ Ἡρακλῆ θαλλοφόρωι ἱερῶν εὐακούστωι.

εὐακοῶ-έω κ. μσν. εὐηκοῶ : Σταυδ.Θεόδ.797.

εὐακροατής (ὁ) μσν. ὁ μετὰ προσοχῆς ἀκροώμενος, ὁ εὐμενὴς ἀκροατής : Λεοντ.2,1997Β.

εὐάκτῖν-ῖνος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. ΕΜ ὁ ἔχων ὡραίας, λαμπρὰς ἀκτῖνας : Ἡρωδιαν.1,18.

εὐαλαζόνευτος-ον ἐπὶ πράξεων ἢ καταστάσεων, ὁ δι' ὃν συνηθέστερον, εὐχερέστερον εἶναι νὰ καυχᾶταί τις : Ἀριστλ.Ρητ.1390b,21 πόρρω ταῦτα μᾶλλον ἢ ἐγγὺς γιγνομένα ἐντιμότερα καὶ εὐαλαζόνευτα.

εὐᾱλάκᾰτος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐηλάκατος βλ.λ. : Θεόκρ.28,22 ὡς εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλῃ.

εὐαλδέως (ἀλδαίνω) μετ' εὐκόλου, ταχείας αὐξήσεως : Ἱππ.Νόμ.2 δεξιῶς καὶ εὐαλδέως.

εὐαλδής-οῦς-ές (ἀλδαίνω) ὁ ταχέως αὔξων, εὐαυξής, σπαργῶν : ΑΠ 9,325 εὐαλδὲς φῦκος, Ἐπιγρ.' **2)** ἐνεργ. ὁ ποιῶν τι γόνιμον, εὔφορον : Ἀρατ.217 καλὸν ὕδωρ εὐαλδέος Ἱππουκρήνης, Πλούτ.Ἠθ.912F εὐαλδέστερα ὕδατα.

εὐαλθής-οῦς-ές (ἀλθαίνω) ὁ εὐκόλως θεραπευόμενος, εὐίατος, εὐακής, εὐθεράπευτος : Ἱππ. Ἄρθρ.803Η εὐαλθέα γὰρ τὰ τοιαῦτα, αὐτ.831Ε εὐαλθέστερα τῶν ἑτέρων, Ἀντυλλ. π. Ὀρειβ. 45,16,4· **2)** ἐνεργ. ὁ ἰώμενος, ὁ θεραπεύων : Νίκ. Ἀλεξ.326 μογέοντι φέροις εὐαλθέ' ἀρωγήν.

εὐάλιος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐήλιος βλ.λ.

εὐαλκής-οῦς-ές (ἀλκή) μτγν. ἄλκιμος, ἰσχυρός : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.1,411 εὐαλκὴς νεότης.

εὐαλλοίωτος-ον (ἀλλοιῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀλλοιούμενος, ὑφιστάμενος ἀλλοίωσιν, μεταβολήν, ἀντίθ. δυσαλλοίωτος βλ.λ. : Γαλ.Χρ. Μορ.8,6, Παῦλ.Αἰγ.1,50, Σχόλ.Ἱππ.2,303 ἡ ὑγρὰ (τροφὴ) ὡς εὐαλλοίωτος ἑτοίμως ἀναδίδοται.

εὐαλσής-οῦς-ές (ἄλσος) ὁ ἔχων ὡραῖα ἄλση : Στράβ.3,3,1 νησίον . . εὐαλσὲς καὶ εὐάμπελον.

εὐάλφιτος-ον μτγν. ὁ ἐκ καλοῦ ἀλεύρου πεποιημένος : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,736,5 οὐκ εὐάλφιτος φυστή.

εὐαλῶς Ἡσ. « εὐχερῶς θηρώμενος » (πιθ. -άλωτος ἢ -αλής).

εὐαλωσία (ἡ) Ἡσ. « Δημήτηρ, ὅτι μεγάλας τὰς ἅλως ποιεῖ καὶ πληραῖ ».

εὐάλωτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἁλισκόμενος, κυριευόμενος, χειρούμενος, ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος, ὁ εὐθήρατος : Ξεν.Κυν.9,9 οὐκ εὐάλωτοί εἰσιν, ἐὰν μὴ προσμίξας τις εὐθὺς διασκεδάσῃ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, Δημήτρ.Κωμ.4 σφόδρ' εὐάλωτόν ἐστιν ἡ πονηρία, - εὐάλωτος πόλις - φρούριον· || ὁ δι' ἀσθένειαν χαρακτῆρος εὐκόλως γινόμενος ὑποχείριός τινος, ὑποχωρητικός, ἐνδοτικός : Πλούτ.Κράσσ.6 ὑπὸ πάντων διὰ κολακείας εὐάλωτος, αὐτ.Σερτ.10 οὐδὲ ὑφ' ἡδονῆς, οὐδὲ ὑπὸ δέους εὐάλωτος, - εὐάλωτος γυνή - δικαστής· || εὐάλωτος εἴς τι ἢ πρός τι ὁ εὐκόλως παραπλανώμενος, παρασυρόμενος εἴς τι : Πλούτ.Σερτ.11 εὐάλωτον εἰς δεισιδαιμονίαν εἶναι φύσει τὸ βαρβαρικόν, αὐτ.Ἠθ.334D οὐκ ἦν εὐάλωτος εἰς τὸ μιμεῖσθαι· **2)** ἰατρ. ὁ εὐκόλως προσβαλλόμενος, ὁ εὐπρόσβλητος : Σωρ. 1,47, Γαλ.7,599 παλμῷ εὐάλωτος· **3)** ἰατρ. εὐίατος, εὐθεράπευτος : Ἀλέξ.Τραλλ.111.

εὐαλώτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐάλωτον βλ.λ.11 : Φίλ.1,129.

εὐαμέρημα-ατος Ἐπιγρ. ἀντὶ εὐημέρημα, ἡ εὐτυχία, ἡ ἐπιτυχία.

εὐᾱμερία (ἡ) δωρ. τ. τοῦ εὐημερία βλ.λ.

εὐᾱμερος δωρ. τ. τοῦ εὐήμερος βλ.λ. : Ἐπιγρ. ἄγεν δὲ καὶ εὐάμερον τὸς κόσμος.

εὐάμπελος-ον ὁ ἔχων ὡραίας ἀμπέλους : Εὐρ. ἀπ.534,3 Σαλαμῖνα .. τὴν εὐάμπελον, Στράβ.3,3,1 νησίον . . εὐαλσὲς καὶ εὐάμπελον.

εὐάμπυξ-ῦκος (ὁ,ἡ) ὁ , μετ' ἀμπύκων ἤτοι ταινιῶν ὡραίων, περὶ τὴν κεφαλήν : Πίνδ. ἐν Πάπ. εὐάμπυκες Μοῖσαι.

εὐάν ἐπιφ. ἐνθουσιαστικὸν τῶν ἀκολούθων τοῦ Βάκχου ὡς τὰ εὐαῖ, εὐοῖ, μεθ' ὧν συνήθ. συνεκφέρεται βλ.λ. : Εὐρ.Τρ.326 πάλλε πόδ' αἰθέριον, ἄνεχε χορόν, εὐάν εὐοῖ, Λουκ.Τραγῳδ.38. (Καθ' Ἡσ. ἰνδικὴ λέξις σημαίνουσα τὸν κισσόν, ὅστις ἦτο ἱερὸς τῷ Βάκχῳ.)

εὐανάβλαστος-ον σχόλ. ὁ ἐλευθέρως βλαστάνων : Σχόλ.Ὀππ.Ἀλ.2 εὐανάβλαστοι θαλλοί.

εὐανάγνωστος (-η)-ο(ν) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀναγινωσκόμενος, εὐκολοανάγνωστος : Ἀριστλ. Ρητ.1407b,11 ὅλως δὲ δεῖ εὐανάγνωστον εἶναι τὸ γεγραμμένον καὶ εὔφραστον, - εὐανάγνωστος γραφή· || νεώτ. τὸ οὐδ. τὸ εὐανάγνωστον ὡς οὐσ. ἡ εὐκολία ἀναγνώσεως γραπτοῦ τινος· ἐπίρρ. νεώτ. -ώστως.

εὐανάγωγος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἀναγάγῃ, είδ. ν' ἀποχρέμψῃ : Διοσκ. 3,44 εὐανάγωγα τὰ ἐκ θώρακος ποιεῖ, Γαλ.14,271· || κ. συγκρ. : Ἀλέξ.Τράλλ.12,240 πτύελα λεπτὰ . . εὐαναγωγότερα ποιεῖ.

εὐαναδιδάκτως ἐπίρρ. γλώσσ. τοῦ εὐανακλήτως βλ.λ. : Σουΐδ., Ζωναρ.926.

εὐανάδοτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀναδιδόμενος βλ.λ.8), πεσσόμενος, ὁ εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος : Ἀθήν.1,22Α πέσσει τε γὰρ μᾶλλον τὰ σῖτα καὶ λεπτομερὴς ὢν εὐανάδοτός ἐστι, Διοσκ. 2,85 ὁ δὲ ἐκ σητανίων ἀλεύρων ἄρτος . . εὐανάδοτος, Ἰάμβλ.Πυθ.36 τῇ τῶν εὐαναδότων ἐδωδῇ.

εὐανάκλητος-ον ὁ εὐκόλως ἐκφωνούμενος, ἐπὶ τῶν ὀνομάτων τῶν κυνῶν : Ξεν.Κυν.7,5 τὰ δ' ὀνόματ' αὐταῖς τίθεσθαι βραχέα, ἵνα εὐανάκλητα ᾖ· **2)** ὃν εὐκόλως ἀνακαλεῖ τις, ἐπαναφέρει εἰς τὴν ἠρεμίαν, καθησυχάζει : Πλούτ.Κίμ.17, Τ Γράκχ.2 παρεῖχεν ἑαυτὸν εὐανάκλητον· **3)** ὁ εὐκόλως θεραπευόμενος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7.

εὐανακλήτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐανάκλητον : Μᾶρκ.Αὐρ.1,7 τὸ πρὸς χαλεπήναντας καὶ πλημμελήσαντας εὐανακλήτως καὶ εὐδιαλλάκτως (Σουΐδ. « συμπαθῶς »).

εὐανακόμιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνακομιζόμενος, ἐπαναφερόμενος, καταπραϋνόμενος : Πλούτ.Ἠθ.458F ἀνακαλοῦνται τὸν θυμόν . . εὐανακόμιστον ὄντα καὶ ῥᾴδιον· **2)** ὁ εὐκόλως ἐπανορθούμενος, ἐπὶ τῆς ὑγείας : Γαλ.6,297.

εὐανάληπτος-ον ὁ εὐκόλως ἀναλαμβανόμενος, ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἀναλάβῃ, ν' ἀνασύρῃ, ὑπερθ. -ότατος : Στράβ.1,2,16 κἂν ἐκπέσῃ δὲ

εἰς τὴν θάλασσαν τὸ δόρυ, . . βαπτιζομένου τοῦ δρυΐνου βάρει μετέωρον εἶναι τὸ λοιπὸν καὶ εὐανάληπτον· **2)** ἰατρ. ὁ εὐκόλως ἐπανορθούμενος : Ἱππ.Ἐπιδ.6,4,7· **3)** ὁ εὐκόλως, ὁ καλῶς κρεμάμενος, ἐπὶ κατεαγότος μέλους τοῦ σώματος ἐν χειρουργικῇ ἀρτάνῃ : αὐτ.Ἀγμ.47 (ὑπερθ.)· **4)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως λαμβάνων, δεχόμενός τι, ὁ ἱκανὸς πρός τι, ὁ ἐπιδεκτικός : Στοβ.Ἐκλ.2,7,11m εὐανάληπτοι ἀρετῆς εἰσ' τινες.

εὐαναλήπτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὐανάληπτον βλ.λ.3ι : Ἱππ.Ἰητρ.9.

εὐανάλῦτος-ον σχόλ. κ. μσν. ὁ εὐκόλως ἀναλυόμενος εἰς τὰ στοιχεῖα αὐτοῦ : Σιμπλίκ.Κατ.217,18, Εὐστ.ἐν Mi.136,344 εὐανάλυτον εἰ κέκλωσται τὸ σχοινίον· ἐπίρρ. σχόλ. -ύτως : Σιμπλίκ.Κατ.212,16.

εὐανάλωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀναλισκόμενος, εὐκολοεξόδευτος : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.10,2,2 (δ. ἀνάγν. εὐανάδοτος).

εὐανάμνηστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀναμιμνησκόμενος : Ἱεροκλ.Χρ.Ἐπ.8,422M.

εὐανάπειστος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως ἀναπειθόμενος· ‖ εὔπιστος, εὐκολόπιστος.

εὐανάπνευστος-ον ὁ ἐν μιᾷ πνοῇ δυνάμενος νὰ ἐπαναληφθῇ : Ἀριστλ.Ρητ.1409b,14 ἔστιν δ' ἐν κώλοις μὲν λέξις ἡ τετελειωμένη τε καὶ διῃρημένη καὶ εὐανάπνευστος.

εὐανάσειστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνασειόμενος, ἐρεθιζόμενος, εὐέξαπτος : Φιλόδ.Ὀργ.38W πρὸς τοῦ πάθους εὐανάσειστοι γίνονται.

εὐανασκεύαστος-ον μσν. ὁ εὐκόλως ἀνασκευαζόμενος : Εὐστ.Ὀδ.1948,60.

εὐάνασσα (ἡ) Ἡσ. ἐπίθετον τῆς Δήμητρος.

εὐανάστρεπτος-ον ὁ εὐανάστροφος βλ.λ. : Κ Ἑρμ. μτφρ. Ἰλ.1000 (ἐκ. Μαυροφρ.).

εὐανάστροφος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀναστρεφόμενος, μεταστρεφόμενος, φιλύποπτος : Πρόκλ. Τετράβ.159 εὐαναστρόφους καὶ πρακτικούς.

εὐανάσφαλτος-ον ὁ εὐκόλως ἀνασφάλλων, ἀναρρωννύων, ἀναλαμβάνων : Ἱππ.Τροφ.28 οἱ διαπνεόμενοι καλῶς . . ὑγιεινότεροι καὶ εὐανάσφαλτοι· ‖ ἐν φρ. ὕπνοι εὐανάσφαλτοι οἱ ἀφ' ὧν εὐκόλως ἐγείρεταί τις : Ὀρειβ.ἀβέβ.4,55.

εὐανάτμητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνατεμνόμενος βλ.λ., κ. συγκρ. : Γαλ.2,454 εὐανατμητότεροι ἐντεῦθέν εἰσι.

εὐανάτρεπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνατρεπόμενος, ποὺ ἀναποδογυρίζει εὔκολα : Κικ.Ἀττ.2,14,1· **2)** ὁ εὐκόλως ἀνασκευαζόμενος, ἀναιρούμενος : Ἰάμβλ.Προτρ.21K· **3)** εἰδ. ἰατρ. ὁ ἐπισφαλοῦς ὑγείας, ὁ φιλάσθενος : Γαλ.18(1),605· ‖ τὸ οὐδ. τὸ εὐανάτρεπτον ὡς οὐσ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, εὐπάθεια : Γαλ.Χρ.Μορ.1,7 τὸ τῆς σαρκὸς εὐανάτρεπτον.

εὐανάτροφος-ον σχόλ. ὁ καλῶς τεθραμμένος, καλοθρεμμένος : Σχόλ.Λυκόφρ.307.

εὐανδρησία (ἡ) μτγν. ἡ εὐανδρία : Ἡρωδιαν. ἐν AB 246 τιμὰν Μακεδόνων εἵνεκ' εὐανδρησίας.

εὐανδρία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἀφθονία ἀνδρῶν, μάλιστα δὲ γενναίων καὶ ἀγαθῶν : Ξεν.Ἀπομν.3,3,12 οὐδὲ εὐανδρία ἐν ἄλλῃ πόλει ὁμοία τῇ ἐνθάδε συνάγεται, Στράβ.16,2,13, Πλούτ.Περ.19 ἔρρωσεν εὐανδρίᾳ τὰς πόλεις· **2)** ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν φυσικήν, τὴν σωματικὴν εὐεξίαν, ἐν φρ. ἀγὼν εὐανδρίας ὁ ἐν Ἀθήναις κατὰ τὰ Παναθήναια, ἐν ᾧ ἐβραβεύετο ἡ σωματικὴ εὐεξία τῶν ὑγιεστέρων καὶ θαλερωτέρων πολιτῶν· Λεξ.Ρητ.275,13 «ἀγών τις εὐανδρίας τοῖς Παναθηναίοις ἀγόμενος, οὗ κοινωνεῖν οὐκ ἐξῆν τοῖς ξένοις» : Ἀνδοκ.4,42 τυγχάνω νενικηκὼς εὐανδρίᾳ καὶ λαμπάδι καὶ τραγῳδοῖς, Ἀθήν.13,565F ἐν ταῖς εὐανδρίαις τοὺς καλλίστους ἐγκρίνουσι καὶ τούτους κροκωτοφορεῖν ἐπιτρέπουσιν· ‖ ὁμ. φρ. πληρωμάτων εὐανδρίαι γενναῖοι ναῦται : Πλούτ.Πομπ.24 πληρωμάτων εὐανδρίαις· **3)** ἡ ἀνδρικὴ ἡλικία ἢ ἡ ἀνδρεία, τὸ ἀνδρικὸν φρόνημα, γενναιότης : Εὐρ.Ἠλ.367 οὐκ ἔστ' ἀκριβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν, αὐτ.Ἰκ.913, Ἀντιγ.Βασ.π.Διογ.Λ 7,7 παρασκευάζειν πρὸς εὐανδρίαν.

εὔανδρος-ον (ἀνήρ) κ. νεώτ. ἐπὶ ἐθνῶν, χωρῶν, πόλεων, ὁ ἔχων ἀφθονίαν ἀγαθῶν καὶ γενναίων ἀνδρῶν : Τυρτ.15,1 ἄγετ' ὦ Σπάρτας εὐάνδρω κῶροι πατέρων πολιατᾶν, Πίνδ.Π 1,40 ἐθελήσαις ταῦτα νόῳ τιθέμεν εὔανδρόν τε χώραν, Εὐρ.Τρ.229 Κρᾶθις ζαθέαις πηγαῖς τρέφων εὔανδρόν τ' ὀλβίζων γᾶν, Ἀριστφ.Νεφ.300 ἔλθωμεν λιπαρὰν χθόνα Παλλάδος, εὔανδρον γᾶν Κέκροπος ὀψόμεναι πολυήρατον, Πλούτ.Ἠθ.209E εὐανδροτάτη πόλις, - ἡ εὔανδρος Ἤπειρος· **2)** ὁ εὐτυχίαν φέρων εἰς τοὺς ἀνθρώπους : Αἰσχ. Εὐμ.1031 ὅπως ἂν εὔφρων ἥδ' ὁμιλία χθονὸς τὸ λοιπὸν εὐάνδροισι συμφοραῖς πρέπῃ.

εὐανδρῶ-έω μτγν. ἐπὶ τόπου, κατοικοῦμαι ὑπὸ πολλῶν ἀνδρῶν, μάλιστα δὲ γενναίων καὶ ἀγαθῶν, εἶμαι εὔανδρος βλ.λ. : Ἀριστέ.1 108, Φίλ.1,641, Πλούτ.Κάτ.Πρεσβ.26 πόλιν πολλῇ εὐανδροῦσαν ἡλικίᾳ· ‖ κ. μέσ. : Σκύμν.249 μάλιστά τ' εὐανδρουμένη κατὰ τὴν Ἀσίαν Κύμη 'στὶ κειμένη πόλις, Ὀκελλ.4,4 οὐ μόνον πολυανδρεῖσθαι τοὺς οἴκους . ., ἀλλὰ καὶ τὸ μέγιστον, εὐανδρεῖσθαι· **2)** ἐπὶ ὁμάδος ἀνδρῶν, ἀποτελοῦμαι ἐξ ἀκμαίων, ἠσκημένων, γενναίων ἀνδρῶν : Πλούτ.Κάμιλλ.8 ναῦν μακρὰν εὐανδροῦντι πληρώματι, Ἀππ.Συρ.37 φάλαγγος Μακεδόνων εὖ γεγυμνασμένης καὶ εὐανδρούσης τότε μάλιστα.

εὐάνεμος-ον δωρ. κ. νεώτ. ἀντὶ εὐήνεμος βλ.λ. : Κάλβ.Λύρ.Ὠδ.12,19 ὡς φλόγα εἰς δάση εὐάνεμα καίει τὰς καρδίας.

εὐάνετος-ον (ἀνίημι) μτγν. ὁ εὐκόλως διαλυόμενος : Διοσκ.5,134.

εὐάνθεμον (τὸ) φυτόν τι ὅμοιον πρὸς τὰ χαμαίμηλον : Ἱππ.Γυν.1,78 (δ. ἀνάγν. βοάνθεμον).

εὐάνθεμος-ον ὁ πλήρης ἀνθέων, ἀνθηρός : Πίνδ. Ο 1,69 πρὸς εὐάνθεμον δ' ὅτε φυὰν λάχναι νιν μέλαν γένειον ἔρεφον, Ἀγαθ.ἐν ΑΠ 7,602 εὐ- ήβη, Μελ.αὐτ.4,1,9 σὺν δ' ἀναμὶξ πλέξας μυρόπνοον εὐάνθεμον ἶριν Νοσσίδος.

εὐανθής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀφθονίαν ὡραίων ἀνθέων, ὁ ἔχων ὡραῖα καὶ πολλὰ ἄνθη : Θέογν.1200 καί μοι κραδίην ἐπάταξε μέλαιναν, ὅττι μοι εὐανθέας ἄλλοι ἔχουσιν ἀγρούς, Ἀριστφ.Βάτρ.373 χώρει νῦν πᾶς ἀνδρείως εἰς τοὺς εὐανθεῖς κόλπους λειμώνων, Πλάτ.Συμπ. 196B οὗ δ' ἂν εὐανθής τε καὶ εὐώδης τόπος ᾖ, ἐνταῦθα καὶ ἵζει καὶ μένει (Ἔρως), Μηναῖ 3,31 Ὄρθρ.Ὠδ.5 εὐανθέσι τόποις συμβολικῶς ἐπανεπαύου, - εὐανθὴς κῆπος· ‖ ὁ δι' ἀνθέων κεκοσμημένος : Πίν.Π 2,62 εὐανθέα δ' ἀναβάσομαι στόλον· ‖ ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἐλευθέρως, ἀνέτως, εὐχερῶς, ἀφθόνως ἀνθῶν : Θεόφρ.ΦΙ 6,2,3 θύμου εὐανθὲς σφόδρα· **2)** ὁ ἀνθηρός, φαιδρός, λαμπρός : Ἱππ.Κωακ.621 εὐανθ- θρόμβοι αἵματος, Πλάτ.Φαιδ.100D χρῶμα εὐανθὲς ἔχον ἢ σχῆμα ἢ ἄλλο ὁτιοῦν τῶν τοιούτων, Ἀριστλ.Χρωμ.792a,15 τὸ δ' ἁλουργὲς εὐανθὲς μὲν γίνεται καὶ λαμπρόν, Λουκ.Ρητ.Διδ.31 ἡ ἐσθὴς δ' ἔστω εὐανθὴς καὶ λευκὴ ἔργον τῆς Ταραντίνης ἐργασίας, Αἰλ. ΦΙ 16,41 βαφαῖς τισιν εὐανθέσι, Ἀντιφ.ἐν ΑΠ 6,250 δέχευ . . βαθυρρήνοιο τάπητος ἐνδυτὸν εὐανθεῖ πορφύρῃ, Ἰουλ.Λόγ.2,51A τὴν Ἰνδῶν λίθον εὐανθῆ· ‖ ἐν φρ. τὸ εὐανθὲς τοῦ ὄρνιθος τὰ λαμπρὰ τοῦ πτηνοῦ χρώματα : ΑΠ 9,399A· ‖ ῥοδόχρους, ἐρυθρός : Σωρ.1,100 εὐανθὲς σῶμα, Κλημ. Ἀλ.117E αἰδοῖ, ἧς οὐδὲν εὐανθέστερον χρῶμα· **3)** μτφ. ὁ ἀνθηρός, θάλλων, θαλερός, ὡραῖος

καλός, ἐπὶ τῶν πρώτων τριχῶν τῶν γενείων: Ὀδ.Λ 320 **ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους ἀνθῆσαι πυκάσαι τε γένυς εὐανθέϊ λάχνῃ** | σχόλ. «εὐφυεῖ τριχώσει», «πρὶν τὸ ἀνθηρὸ χνούδι ἠσκιώσῃ τὸ πηγαύνι»)' || κ. μτφ. ἐπὶ προσ. ἢ καταστάσεων, ἐν διαφ. φρ. **εὐανθὴς ἡλικία** : Πίνδ.Ι 7(6),34 **εὐανθέ' ἀπέπνευσας ἁλικίαν προμάχων ἀν' ὅμιλον,** αὐτ.5(4),16 **εὐανθὴς ὄλβος'** || ὁμ. ἐν φρ. **εὐανθὴς ὀργή** εὐγενὴς τρόπος : Πίνδ.Π 1,173 **εὐανθεῖ δ' ἐν ὀργᾷ παρμένων'** || ὁμ. ἀπολ. : Ἀριστφ.Νεφ.1002 **λιπαρός γε καὶ εὐανθὴς ἐν γυμνασίοις διατρίψεις'** || συγκρ. ἐν φρ. **ἅλμη εὐανθεστέρα** ἅλμη ἁλμυρωτέρα : Σωτ.Κωμ.1,21 **κατέπνιξ' ἐν ἅλμῃ τοῦτον εὐανθεστέρᾳ.**

εὐανθῶ-έω καλῶς, ἀφθόνως ἀνθῶ, εἶμαι πλήρης ἀνθέων : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.2,6 | ἀμφ. ἀνάγν.), Μάξ. Τύρ.30,4 **τημελεῖς ἐλαίαν, ἡ δὲ εὐανθεῖ,** Εὐστ.'Ιλ. 994,45 **τοὺς ἐπὶ τούτων εὐανθοῦντας βότρυς'** **2)** μτφ. ὑπεραυξάναμαι, εἶμαι ὑπερτραφικός : Ἱππ.Γυν.Φυσ.8' **3)** ὁμ.μτφ. ἀνθῶ, εὐτυχῶ, εὐπορῶ : Πάπ. **ἐρρῶσθαί σε καὶ εὐανθοῦντα εὔχομαι.**

εὐάνιος-ον | ἀνία | ὁ εὐκόλως ἀνιώμενος, ἐναχλούμενος.

εὐάνιος δωρ. τ. τοῦ εὐήνιος' Ἡσ. «πρᾶος, πειθήνιος».

εὐανόδευτος-ον μσν. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ὁδεύσῃ : Μιχ.'Ακομ.1,92,10.

εὐανορία (ἡ) δωρ. τ. τοῦ εὐηνορία βλ.λ.

εὐάντης-ους-ες | ἀντάω | μτγν., δ.ἀνάγν. **εὐαντής,** ἀντίθ. δυσάντης, εὐάντητος, εὐαπάντητος, εὐπρόσιτος, δθ. κ. εὐμενής : 'Απολλ.Ρ 4,148.

εὐάντητος-ον | ἀντάω | μτγν. εὐαπάντητος, εὐπρόσιτος, εὐμενής : 'Επιγρ. **εὐάντητος θεός'** || Ἡσ. «ὁ καλῶς ὑπαντῶν»' **2)** ὁ εὐπρόσδεκτος : 'Οππ.Κυν.2,488 **ἄγρην εὐάντητον ἔχει,** αὐτ. 'Αλ.2,149 **εὐάντητος ἐδωδή.**

εὐαντίλεκτος-ον νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς δοξασίαν, λογικὰ ἐπιχειρήματα κττ., ὁ καλῶς, εὐλόγως, εἰς ἀντιλογίαν, ἀντίρρησιν, ἀνασκευὴν δυνάμενος νὰ προταθῇ.

εὐάντυξ-ῦγος (ὁ, ἡ) σχόλ. κ. μτγν. ὁ ἔχων καλὴν ἄντυγα βλ.λ.' Σουΐδ. «εὐάντυγα, εὐάξονα»' **2)** ὁ ἔχων ὡραῖον θάλον, ἐπὶ οἰκοδομήματος : Παῦλ.Σιλ.'Εκφρ.121 **κορυφὴν εὐάντυγα νηοῦ.**

εὐαντῶ-έω μτγν. ποι. εὐχαρίστως συναντῶ, ἀπαντῶ, μτ. δοτ. : Καλλ.'Αρτ.268 **χαῖρε μέγα κρείουσα καὶ εὐάντησον ἀοιδῇ.**

εὐάνυστος-ον | ἀνύω |-μσν. ὁ εὐχερῶς ἀνυατός, περατός, κατορθωτός : Μιχ.'Ακομ.2,51,10, αὐτ.301,2.

εὐάνωρ-ορος (ὁ, ἡ) δωρ. τ. τοῦ εὐήνωρ βλ.λ.

εὐαξής-οῦς-ές σχόλ. ἀντὶ εὐαυξής, ὁ καλῶς, εὐκόλως αὐξανόμενος : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.648 **κλάδους εὐαξεῖς ἐχούσης.**

εὐάξιος-ον πάπ. μεγάλης ἀξίας, πολύτιμος, ἀξιόλογος : Πάπ. **δελφάκιον εὐάξιον.**

εὔαξος-ον | ἄγνυμι | μτγν. μσν. ὁ εὔθραυστος : Γεωπ.10,57 (ἀμφ.).

εὐάξων-ονος λεξ. ὁ ἔχων καλοὺς ἄξονας, εὐάντυξ : Σουΐδ., Φώτ. ἐν λ. «εὐάντυγα, εὐάξονα».

εὐαπάλλακτος-ον ὁ ἀφ' οὗ τις εὐκόλως ἀπαλλάσσεται, ἐλευθεροῦται : Ξεν.'Ιππ.3,1 **ὁ γὰρ μηκέτι ἔχων γνώμονας οὔτ' ἐλπίσιν εὐφραίνει, οὔτε ὁμοίως εὐαπάλλακτος,** Μάξ.Τύρ.13,3' κ. συγκρ. : 'Αριστλ.Πρ.883a,18 **τὸ πάθος γίνεται ἀσθενέστερον, ὥστε εὐαπαλλακτότερον.**

εὐαπαλλάκτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὐαπάλλακτον βλ.λ. : **εὐαπαλλάκτως ἔχειν** εὐκόλως ἐκκενοῦσθαι, ἐπὶ θέσεως ὀχυρᾶς : Αἰν.Τακτ.16,18.

εὐαπαντησία (ἡ) μτγν. ἡ εὐπροσηγορία : Χρύσ. Στωϊκ.3,69.

εὐαπάντητος-ον μτγν. κ. μσν. εὐπρόσοδος, εὐάντητος, εὐπροσήγορος, φιλόφρων : ΠΔ Μακκ. 2,14,9 **καθ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον φιλανθρωπίαν'** || μτ. δοτ. : 'Επιγρ. **εὐαπάντητος γενόμενος τοῖς τε κατὰ τὴν πόλιν καὶ τοῖς παραγινομένοις'** **2)** εὐπρόσδεκτος : Στουδ.Θεόδ. 267A **ἰέναι δὲ εὐαισθήτως δεχομένοις τοὺς λόγους εὐαπάντητα εἶεν τὰ λεγόμενα.**

εὐαπάρτιστος-ον σχόλ. ὁ καλῶς ἀπηρτισμένος, τέλειος : Σχόλ.Εὐρ.'Ιππ.362 **οὐκ εὐαπάρτιστον ἀποτελεῖ τὸ σχῆμα τοῦ λόγου.**

εὐαπάτητος-ον | ἀπάτη | κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἀπατήσῃ, νὰ ξεγελάσῃ, νὰ πλανέψῃ' κ. συγκρ. : Πλάτ.Φαῖδρ.263B **πότερωθι οὖν εὐαπατητότεροί ἐσμεν καὶ ἡ ῥητορικὴ ἐν ποτέροις μεῖζον δύναται ;,** 'Αριστλ.'Ενύπν.460b,9 **ἐν ὀργαῖς καὶ ἐν πάσαις ἐπιθυμίαις εὐαπάτητοι γίνονται πάντες'** **2)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως ἀπατῶν : 'Αριστλ.Ζ1 680b,12 **εὐαπατητότερον τὸ θῆλυ.**

εὐαπήγητος-ον ἰων. ἀντὶ εὐαφήγητος βλ.λ.

εὐαπόβατος-ον ὁ ἐφ' οὗ εὐκόλως τις ἀποβαίνει, κάμνει εὐκόλως τὴν ἀπόβασιν : Θουκ.4,30 **τήν τε νῆσον εὐαποβατωτέραν οὖσαν.**

εὐαπόβλητος-ον μτγν. ὃν εὐκόλως ἀποβάλλει, χάνει τις : 'Αλεξ.'Αφρ.Ζητ.122,8, Κύριλλ.'Αλ.1,976D.

εὐαπόδεικτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀποδεικνυόμενος : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.62,27, Βασ.2,219D **τὴν μαρτυρίαν ἀπ' αὐτῶν τῶν συγγραμμάτων εὐαπόδεικτον ἔχει'** || Ἡσ. «φανερός».

εὐαπόδεκτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως ἀποδέχεταί τις, ὁ ἀποδεκτός' ὅθ. κ. ὁ εὐάρεστος : Πτολ.Τετράβ.44, Σχόλ.'Ιλ.Β 235 **αἱ** | καρποὶ | **μετρίως πεπανθέντες εὔχρηστοι καὶ εὐαπόδεκτοι,** Εὐστ.Πον.231,23 **θεῷ εὐαπόδεκτον,** Τζέτζ.'Εξ.'Ιλ. 39,6 **τισὶ δὲ πάλιν τοῦτο οὐκ εὐαπόδεκτον.**

εὐαποδέκτως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον εὐαπόδεκτον βλ.λ.: 'Επιφάν.Μοναχ.Βί.Μαρίας 40 **προσφέρειν σοι εὐαποδέκτως τὰς . . θυσίας.**

εὐαποδεξία (ἡ) μσν. φιλικὴ διαγωγή, φιλοφροσύνη : Στουδ.Θεόδ.377D **καὶ οὐκ ἀποτεύξῃ τοῦ τῆς εὐαποδεξίας μισθοῦ.**

εὐαπόδοτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐανάδοτος βλ.λ., ὃν εὐκόλως χωνεύει τις, εὔπεπτος, ἐσφ. ἀνάγν. ἐν Δίφιλ.Σ π.'Αθήν.8,536B ἀντὶ εὐανάδοτος' **2)** κ. νεώτ. εὐδιάλυτος ἢ εὐεξήγητος, εὐκολοερμήνευτος, νεώτ. κ. εὐκολομετάφραστος : Στράβ. 8,4,5 **χωρὶς γὰρ τοῦ περισκελοῦς ἐν πράγμασιν εὐαποδότοις,** Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.8,85' **3)** νεώτ. ὁ εὐκόλως ἢ εὐχαρίστως ἀποδιδόμενος εἰς τὸν δόντα : **εὐαπόδοτος εὐεργεσία - φιλοφροσύνη - φιλοξενία, - εὐαπόδοτον δάνειον.**

εὐαπόδυτος-ον δ. γρ. ἀντὶ **εὐαπόλυτος** βλ.λ. ἐν 'Αριστλ.Ζ1 530a,6.

εὐαποκριτικός-ή-όν μτγν. ὁ ἔχων τὴν ἑτοιμότητα νὰ ἀπαντᾷ εἰς τὰς ὑποβαλλομένας αὐτῷ ἐρωτήσεις : Χρύσ.Στωϊκ.2,42' πρβλ. ἑτοιμολόγος.

εὐαπόκριτος-ον μτγν. εἰς ὃν εὐκόλως δύναταί τις ν' ἀποκριθῇ : Σωρ.1,1.

εὐαποκρίτως ἐπίρρ.μτγν.ἐν φρ.μτ.τοῦ **ἔχειν πρός τι** ἔχειν εὔκολον τὴν ἀπάντησιν εἴς τι : 'Αρτεμ.4,63.

εὐαπόκτητος-ον νεώτ. ὃν εὐκόλως τις ἀποκτᾷ, ἀντίθ. δυσαπόκτητος.

εὐαποκύλιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀποκυλιόμενος : Γαλ.4,538 **κυρτῆς καὶ διὰ τοῦτ' εὐαποκυλίστου περιφερείας.**

εὐαπολόγητος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιδεχόμενος εὐκόλως ἀπολογίαν, ὅθ. κ. ἀθῷωσιν : Στράβ. 10,3,1 **τοῦτο μὲν οὖν εὐαπολόγητον,** Πλούτ.'Αγ.17 **σὺν δὲ αὐτῷ τὸ ἀδίκημα ποιεῖς εὐαπολόγητον, - εὐαπολόγητος βιαιοπραγία.**

εὐαπόλυτος-ον ὁ εὐκόλως χωριζόμενος ἀπό τινος, μτ. γεν : 'Ιππ.Μοχλ.1 **εὐαπόλυτος οὖσα ὀστέων'** || κ. μτ. ἐμπραθ. διορ. **(ἀπό τινος)** : αὐτ.'Αρθρ.14 **τὰ προσηρτημένα τούτοισιν εὐαπόλυτά εἰσιν ἀπὸ**

τῶν πλευρέων καὶ τοῦ στήθεος· || κ. ἀπολ.: Ἀριστλ.ΖΙ 530a,6 πρόσφυσιν δ' οὐκ ἔχει πρὸς τὰ ὄστρακα..ἀλλ' εὐαπάλυτόν ἐστι· 2) ὁ εὐκόλως ἐκριζούμενος : Θεόφρ.ΦΙ I,3,I· 3) ὁ εὐκόλως λυόμενος, ἐπὶ προβλήματος, ἀπορίας κττ. : Φιλόδ.Σημ.If, Δημήτρ.Λακ.1055,23F, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.30,13.

εὐαπόνιπτος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως ἀπονιπτόμενος, καθαριζόμενος ἢ ὁ εὐκόλως ἐξαλειφόμενος, εὐεξάλειπτος : Σχόλ.Διον.Θρ.204Η.

εὐαπόπνους-οος-ουν-ον ὁ εὐκόλως ἐξατμιζόμενο : Θεόφρ.Ὀσμ.42 ταῖς δὲ γυναιξὶ (μάλιστα ἁρμόττει) ἡ στακτὴ καὶ τὸ μεγαλεῖον.. διὰ γὰρ τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ πάχος οὐκ εὐαπόπνοα.

εὐαπόπτωτος-ον ὁ εὐκόλως ἀποπίπτων, καταπίπτων : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,9,3.

εὐαπόρρυτος-ον ὁ εὐκόλως ἀπορρέων, ἐκχυνόμενος : Ἱππ.Ἀγμ.28 εὐαπόρρυτα ποιέειν, Γαλ. 12,389· 2) ἐπὶ ἐπιδέσμου, ὁ εὐκόλως μετακινούμενος, ποὺ εὔκολα γλιστράει : Γαλ.18(2),765 τῆς κνήμης εὐαπόρρυτον ἐχούσης τὴν ἐπίδεσιν.

εὐαπόσβεστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀποσβεννύμενος, ὁ εὐκολόσβηστος : Ἀρτεμίδ. Δαλδ.I,74· || νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς χρηματικὴν ὀφειλήν, ἰδίως χρεωλυτικῶς ἀποδοτέαν : εὐαπόσβεστον δάνειον.

εὐαπόσειστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀποσειόμενος, μτγν. ἐν χρ. ἀπαντᾷ μ. τὸ ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἐπίρρ. εὐαποσείστως βλ.λ. : εὐαπόσειστος δουλικὸς ζυγός.

εὐαποσείστως ἐπιρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐαπόσειστον : Χρύσ.π.Πλούτ.Ἠθ.1036Ε.

εὐαπόσπαστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀποσπώμενος, ὁ εὐκόλως ἀποχωριζόμενος : Ἀριστλ. ΖΙ 550a,12 καὶ ἀλλήλων ἐχόμενά ἐστιν.., καὶ οὐκ εὐαπόσπαστα.

εὐαποτείχιστος-ον ἐπὶ τόπου, ὃν εὐκόλως ἀποτειχίζει τις, ἀποκλείει διὰ τείχους ἢ ὀχυρώματος : Θουκ.6,75 ὅπως μὴ δι' ἐλάσσονος εὐαποτείχιστοι ὦσιν· κ. παραθ. : Ξεν.Ἑλλ.2,4,31 σκοπῶν πῇ εὐαποτειχιστότατος εἴη ὁ Πειραιεύς.

εὐαπόφορος-ον μσν. ὁ εὐκόλως ἀποφερόμενος, μεταφερόμενος : Εὐστ.Πον.270,90 ἐκ περιττωμάτων οὐκ εὐαποφόρων.

εὐαπόφυκτος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως ἀποφεύγων ἢ ἐκφεύγων, ὁ ὀλισθηρός : Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ. 826 τὸ ἐν τοῖς λόγοις εὐαπόφυκτον.

εὐαρ λέξις ὑπὸ τοῦ Ἑλλαδίου πλασθεῖσα πρὸς ἐτυμολογίαν τῆς λ. ἔαρ π.Φώτ.Βιβλ.535,15.

εὐαρδής-οῦς-ές μτγν. ὁ καλῶς ἀρδευόμενος : Ἀγαθ.5,12.

εὐαρέσκεια (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐκδήλωσις ἢ ἡ ἔκφρασις εὐχαριστήσεως ἢ ἠθικῆς ἱκανοποιήσεως, τὸ συναίσθημα τοῦ εὐχαριστημένου ἢ τοῦ ἠθικῶς ἱκανοποιημένου, ἀντίθ. δυσαρέσκεια : σᾶς ἐκφράζω τὴν εὐαρέσκειάν μου, - μετὰ πολλῆς εὐαρεσκείας ἠκούσθη ὅτι..., - μετ' εὐαρεσκείας ἀποδέχομαι (λίαν εὐχαρίστως)· 2) διοικητ. ἡ ἠθικὴ ἀμοιβὴ ἡ ἀπονεμομένη εἰς τοὺς διοικητικοὺς ὑπαλλήλους ὑπὸ τῆς προϊσταμένης ἀρχῆς διὰ τὴν ἐν ειδικῇ περιπτώσει εὐδόκιμον καὶ μετὰ ζήλου ἐκτέλεσιν ὑπηρεσίας : ὁ ὑπουργὸς ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν αὐτοῦ εἰς τοὺς τμηματάρχας.

εὐαρέστημα-ατος (τὸ) μτγν. ἡ εὐαρέστησις βλ.λ.2), ἡ ἀτομικὴ προτίμησις : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,27,6 στοχαζομένους τοῦ τε ἤθους (καὶ) τοῦ κατὰ τὴν κρᾶσιν εὐαρεστήματος.

εὐαρεστήριος-ον μτγν. ἐν φρ. μτ. τοῦ θυσία ἡ πρὸς εὐαρέστησιν θεοῦ τελουμένη: Διον.Ἀλ.Ρωμ.I,67.

εὐαρέστησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ εὐαρεστεῖν, τὸ νὰ εἶναί τις εὐάρεστος, εὐχάριστός τινι : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,57 πρὸς τὴν κοινὴν εὐαρέστησιν· || κ. μτ. δοτ. : Κλήμ.Ἀλ.7,860 εἰς τὴν εὐαρέστησιν τῷ θεῷ· || κ. ἐμπροθ. (πρός τι) : Βασ.Ἐπιστλ.3,94Ε προκόπτοντι ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν (τὸν θεὸν) εὐαρεστήσει, Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.I,6 πρὸς εὐαρέστησιν.. τοῦ πλουσίως ἐφ' ἡμᾶς ἐκχέοντος τὸ ἑαυτοῦ ἔλεος· || εὔνοια : Ἰώσ. ΑΙ 12,6,2 ἢ διὰ φόβον ἢ δι' εὐαρέστησιν· 2) τὸ νὰ εἶναι τις εὐχαριστημένος ἢ ἱκανοποιημένος, ἡ εὐαρέσκεια βλ.λ., ἡ ἱκανοποίησις, ἀντίθ. δυσαρέστησις : Ἀκύλ.,Σύμμ., Θεοδοτ. ΠΔ Ἐξ.29,18, Θ Βορέας Ἀκαδ.Ἀν.2,314. διτταὶ εἶναι αἱ κυριώταται μορφαί, ἐν αἷς ἐκδηλοῦνται τὰ συναισθήματα, ἡ εὐαρέστησις καὶ ἡ δυσαρέστησις ἐν πάσαις τὰς ἀποχρώσεσιν αὐτῶν· 3) ἰατρ. ἐπὶ θεραπείας ἢ φαρμάκου τινός, ἡ ἀνακούφισις : Ἡρόδ.Ἰατρ.103 ἐν τῷ τρίβεσθαι πολλῆς τῆς εὐαρεστήσεως οὔσης, Σωρ.I,32.

εὐαρεστία (ἡ) μτγν. ἡ εὐαρέστησις : Ἱεροκλ. Χρ.Ἔπ.II,442Μ· || ἐν τῷ πληθ. εὐαρεστίαι ἡ ἀρέσκεια, ἡ ἀτομικὴ προτίμησις, τὰ ἀτομικὰ γοῦστα : Φιλόδ.Ρητ.I,152S.

εὐαρεστικός-ή-όν μτγν. ὁ εὐκόλως εὐαρεστούμενος, εὐχαριστούμενος : Μᾶρκ.Αὐρ.9,6 ἡ παροῦσα διάθεσις εὐαρεστική.

εὐάρεστος (-η-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀρέσκων, ὁ προκαλῶν εὐαρέσκειαν, ὁ ἀρεστός, ὁ τερπνός : Κλεάνθ.3,6 τὸ ἀγαθὸν εὐάρεστον· || μτ. δοτ. : ΠΔ Σοφ.Σαλ.4,10 εὐάρεστος τῷ θεῷ γενόμενος ἠγαπήθη, Φλ.2,69, ΚΔ Κορ.2,5,9 εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι, Ἐπιγρ.· || κ. ἐμπροθ. (παρά τινι, ἔν τινι, νεώτ. κ. πρός τινα, εἴς τινα) : ΠΔ Σοφ.Σαλ.9,10 καὶ γνῶ τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί, Ἐπιγρ. εὐ- ἐν τοῖς ἀναλώμασι, Καλλιγ.Θάν.Βλ. 338 νὰ φέρῃ εὐάρεστον ἀγγελίαν πρὸς τὸν ἀδίκως πάσχοντα, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.73 κρότοι εὐάρεστοι εἰς ὦτα ὑγιῶν ἀνθρώπων· || κ. ἀπολ. : Φλ.2,77, ΚΔ Ρωμ.12,2 δοκιμάζειν ὑμᾶς τί τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ, τὸ ἀγαθὸν καὶ εὐάρεστον καὶ τέλειον· 2) ἐκλεκτός : Πάπ. λαχανόσπερμον λαμβάνειν εὐάρεστον (δ.ἑρμην. σύμφωνον πρὸς τὴν εὐαρέσκειάν τινος, πρὸς τὰ γοῦστά του), αὐτ. εὐ- μόσχος - χόρτος - σῖτος.

εὐαρεστῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἶμαι εὐάρεστος, προκαλῶ εὐαρέσκειαν, εὐχαρίστησιν εἴς τινα : ΠΔ Γεν.5,22 εὐηρέστησε δὲ Ἐνὼχ τῷ Θεῷ μετὰ τὸ γεννῆσαι αὐτὸν τὸν Μαθουσάλα, Διόδ.Σ 14,4 καὶ μέχρι τούτου τοῖς ἐπιεικεστάτοις τῶν πολιτῶν εὐηρέστει, Ἐπιγρ.· || κ. ἀπολ. : Φίλ.I,102· || ὁμ. ἀπολ. ἐν τῷ γ' ἑν. ἀόρ. εὐαρέστησεν ἐφάνη καλόν, ἔδοξεν : Ἐπιγρ.· 2) ἀμτβ. εὐαρεστοῦμαι, εἶμαι εὐχαριστημένος ἢ ἱκανοποιημένος : Λύσιππ.7, Διον.Ἀλ.Ρωμ.II,60 διὰ τὸ μὴ πᾶσι τοῖς μέρεσιν αὐτῆς εὐαρεστεῖν, Ἀρίθ.Ἀποκαλ.21 οὐ γὰρ ἐν ταπεινοῖς καὶ χαμαιζήλοις ὁ ὕψιστος εὐαρεστεῖ κατοικεῖν· 3) παθ. εὐαρεστοῦμαί τινι, εἶμαι εὐχαριστημένος ἢ ἱκανοποιημένος : Φίλ. Μιχ.Βελοπ.55,23, Διόδ.Σ 3,55 μυθολογοῦσι τὴν μητέρα τῶν θεῶν εὐαρεστηθεῖσαν τῇ νήσῳ, αὐτ.20,79 τῇ δὲ ἡγεμονίᾳ τῇ τότε οὔσῃ περὶ αὐτὸν εὐηρεστεῖτο· 4) ἰατρ. παθ. ἐπὶ ἀσθενῶν, αἰσθάνομαι ἀνακούφισιν : Ἡρόδ.Ἰατρ. ἐν Ρην. Μουσ.58,72,79· 5) νεώτ. κ. μέσ. εὐαρεστοῦμαι λαμβάνω τὴν καλωσύνην ἢ τὸν κόπον, δέχομαι νὰ ἐνεργήσω τι ἢ νὰ φροντίσω περί τινος, συνήθ. ἐπὶ ἀναφορῶν, αἰτήσεων κ. ἐν ἐπιστολαῖς : λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ παρακαλέσω ὑμᾶς ὅπως εὐαρεστούμενοι...

εὐαρέστως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -άρεστα κατὰ τρόπον εὐάρεστον βλ.λ. : Ἐπιγρ. εὐαρέστως ἔργον συνετέλεσεν, - εὐαρέστως ἱερησάμενος· || κ. συγκρ. -οτέρως : Ξεν.Ἀπομν.3,5,5 ἀνδρὶ ἀγαθῷ ἄρχοντι.. εὐαρεστοτέρως διακεῖσθαι ἡ πόλις.

εὐάρητος-ον Ἡσ. ἐν φρ. « εὐάρητος ὄνειρος· εὔτακτος ».

εὐαρίθμητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀριθμούμενος, ἀθ. ὁ ὀλιγάριθμος, ἅ. εὐάριθμος: Ἱππ. Διαίτ.3, Πλάτ.Ἀπολ.40D, αὐτ.Συμπ.179C **εὐαριθμήτοις δή τισιν ἔδοσαν τοῦτο γέρας οἱ θεοί,** Ἰώσ.ΑΙ 2,15,1 **τὸ πλῆθος οὐκ εὐαρίθμητον ἦν.**

εὐάριθμος (-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐαρίθμητος βλ.λ. : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,85 **τὰς εὐαρίθμους ἡμέρας συλλογιζόμενοι, - εὐάριθμοι προσῆλθον, - ἦταν μιὰ εὐάριθμη συντροφιά.**

εὐαρίστως ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἀντὶ εὐαρέστως.

εὔαρκτος-ον (ἄρχω) ὁ εὐκόλως ἀρχόμενος, διευθυνόμενος, πειθήνιος, ἐπὶ ἵππου : Αἰσχ.Πέρσ.193 **ἐν ἡνίαισί τ' εἶχεν εὔαρκτον στόμα.**

εὐάρματος-ον (ἅρμα) ὁ ἔχων ὡραῖα ἅρματα : Σοφ.Ἀντ.845 **ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ' εὐαρμάτου ἄλσος·** 2) νικητὴς ἐν τῇ ἁρματηλασίᾳ : Πίνδ.Π 2,9 **εὐάρματος Ἱέρων,** αὐτ.Ι 2,25 **εὐάρματον ἄνδρα γεραίρων.**

εὐαρμονικός-ή-όν νεώτ. μουσ. ὁ παράγων μαθηματικῶς τελείαν ἁρμονίαν.

εὐαρμόνιος-ον μσν. εὐπρεπής, εὐάρμοστος : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,144.

εὐαρμοστία (ἡ) ἡ καλὴ ἁρμογή, σύνδεσις,συναρμογή : Ἰσοκρ.15,189 **μὴ μόνοις τοῖς λεγομένοις, ἀλλὰ καὶ ταῖς τούτων εὐαρμοστίαις συμπείθειν,** Πλάτ.Ὅρ.411E **εὐαρμοστία ψυχῆς πρὸς τὰς ἡδονάς·** 2) ἐπὶ διαθέσεων καὶ τρόπων τῶν ἀνθρώπων, ἁρμοδιότης, καταλληλότης : Πλάτ.Πολ. 400D **εὐλογία ἄρα καὶ εὐαρμοστία . . ἀκολουθεῖ,** Δημ.1407 **εὐαρμοστία τρόπων·** || ὁμ. **εὐαρμοστία πρὸς ἔντευξιν** φιλοφροσύνη : Πλαύτ. Πομπ.1· 3) ἐπὶ πολιτικῆς συμφωνίας, σύμβασις: Ἔκφ.π.Στοβ.4,7,64 **κοινὸν ἀγαθὸν εὐαρμοστία τις.**

εὐάρμοστος-ον (ἁρμόζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἡρμοσμένος, ἁρμονικός : Εὐρ.Ἠλ.702 **εὐάρμοστοι κάλαμοι,** Πλάτ.Νόμ.655A **εὐάρμοστον μέλος,** Στουδ.Θεόδ.7B **ἐν ποικίλῃ λύρᾳ καὶ εὐαρμόστῳ·** || κ. νεώτ. ὁ καλῶς προσαρμοζόμενος, ταιριασμένος : **εὐάρμοστον ζεῦγος** (ταιριαστὸ ἀνδρόγυνο)· 2) ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ καλῶς συμμορφούμενος εἴς τι : Ἱππ.Ἐπιδ.2,6,1· || ὁμ. ἁρμόδιος, ἐπιτήδειος : Ἰσοκρ.12,32 **πρὸς ἅπαντα τὴν ἕξιν τῆς ψυχῆς εὐάρμοστον ἔχειν,** Πλάτ.Πολ.413E **εὐάρμοστον ἔχειν,** Πλάτ.Πολ.413E **εὐάρμοστον ἑαυτὸν ἐν πᾶσι παρέχων** (ἐπιτήδειον εἰς πάντα)· || τὸ οὐδ. **εὐάρμοστον** ὡς οὐσ. ἡ εὐαρμοστία βλ.λ.1) : Φίλ.1,5.

εὐαρμοστῶ-έω κ. νεώτ. εἶμαι καλῶς ἡρμοσμένος ἢ συντεθειμένος : Ἱππ.Παραγγ.28,2 **εὐαρμοστεῦσα πνεύματί τε καὶ θερμασίῃ καὶ χυμῶν κατεργασίῃ·** || ὁμ. νεώτ. προσαρμόζομαι καλῶς, ταιριάζω : **λέξις - φράσις εὐαρμοστοῦσα·** 2) ἔχω τὴν ἁρμόζουσαν ἔκτασιν : Φίλ.Βελοπ. 53,29· 3) συμφωνῶ εἴς τι μετά τινος, συμβιβάζομαι : Διεύχ.π.Ὀρειβ.4,7,25.

εὐαρμόστως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. μετὰ καλῆς ἁρμογῆς, ἁρμονικά : Ἰσοκρ.11,12 **εὐαρμόστως ἔχειν πρός τι,** Ὀρειβ.134 **ἵνα τὸ σφηνοειδὲς εὐαρμόστως ἐντεθῇ εἰς τὴν μασχάλην,** Κ Πορφ. Ἔκθ.2B **φύρδην καὶ οὐκ εὐαρμόστως τῶν μελῶν αὐτῷ συγκειμένων.**

εὔαρνος-ον ὁ πλούσιος εἰς ἄρνας, εἰς ἀρνία, πρόβατα : Μυρῖν.ἐν ΑΠ 6,108 **εὔαρνον θεῖντε καὶ εὐχίμαρον Διότιμον·** || ὁμ. ἐπὶ θηλ. προβάτου, ἡ καλὰ τίκτουσα ἀρνία : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 7,657,9 **εὐάρνοιο καταχραίνοιτο γάλακτι οἰός.**

εὐάροτος-ον (ἀρόω) μτγν. ὁ καλῶς ἀροτριωθεὶς ἢ ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ καλλιεργήσῃ : Ἀπολλ.Ρ 2,810 **αὖλαξ εὐάροτος,** Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 6,41 **εὐάροτος ὀργάς.**

εὐαροτρίαστος-ον εὐάροτος βλ.λ. : ΕΜ 141,25.

εὐάροτρος-ον ὁ εὐάροτος βλ.λ.

εὐάρπακτος-ον μσν. ἐπιθυμητὴς ἁρπαγῶν, ὁ εἰς ἁρπαγὰς ῥέπων· || τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. : Βί. Νεῖλ.Ὁμ.80,30 **ὑφορώμενος τὸ τῶν ἀρχόντων εὐάρπακτον καὶ εὐρόφιστον.**

εὐάρτυτος-ον (ἀρτύω) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ ἐδεσμάτων, καλῶς ἠρτυμένος, παρεσκευασμένος : Ἀθήν.4,165B **εὐάρτυτον χοιρίον,** Ὀρειβ.ἀπ.80 **εὐάρτυτοι ἅλες,** Τζέτζ.Χιλ.13,330· || κ. γεν. : Ἀρχιγ.π.Γαλ.13,175 **εὐάρτυτος ὀσμή.**

εὐαρχία (ἡ) πάπ. καλὴ ἀρχή, διοίκησις, κυβέρνησις : Πάπ. **ἡ ὑμῶν εὐαρχία·** || γλῶσσ. τοῦ εὐηγεσία : Σχόλ.Ὀδ.Τ 114.

εὐαρχίζω λεξ. ἀπάρχομαι, κτ. μελλ. Ἡσ. « εὐαρχιῶ, ἄρξομαι »· κ. κτ. μέσ. ἀόρ. α' « εὐαρχίσασθαι· ἀπάρξασθαι ».

εὐαρχισμός (ὁ) μτγν. καλὴ πειθαρχία : Ἰω.Λυδ. Μην.4,4· 2) γλωσσ. αἴσιος οἰωνός.

εὔαρχος-ον ὁ καλῶς ἄρχων, κυβερνῶν : Λυκόφρ. 233· 2) ὁ εὐκόλως κυβερνώμενος, εὐκυβέρνητος : Ἀριστλ.Οἰκ.1344b,14· 3) ὁ καλῶς ἀρχόμενος ἢ ἀρχίζων : Λουκ.Λεξ.1 **εὔαρχος λόγος·** || ὁμ. **ὁ κάμνων καλὴν ἀρχήν,** καλὸ σεφτέ, ἐπὶ τοῦ πρώτου ἀγοραστοῦ ἐν τῇ ἀγορᾷ : ΑΠ 6,304 **καί με λάβ' εὔαρχον πρώϊον ἐμπολέα·** πρβλ. ΕΜ 388,45 « καὶ γὰρ οἱ μετάβολοι εὐφημιζόμενοι τοὺς πρώτους ὠνητὰς εὐάρχους καλοῦσι ».

εὔας (ὁ) μτγν. ὁ ἐλάσσων θρίαμβος π.Ῥωμ. : Πλούτ.Μάρκελλ.22 **τὸν δὲ ἐλάττω καταγαγεῖν εἰς τὴν πόλιν, ὃν εὔαν Ἕλληνες, ὄβαν δὲ Ῥωμαῖοι καλοῦσι·** 2) Ἡσ. **Εὔας-αντος** ἐπίθ.τοῦ Διονύσου.

εὐάς-άδος (ἡ) ἡ κράζουσα εὐαί τ. ἔ. βακχίς, μαινάς : Ὀρφ.Ὕμν.49,1 **εὐάδα κούρην·** || κ. ὡς οὐσ. : Φιλόστρ.Εἰκ.793 **κοῦρα καὶ ἶσα εὐάδι·** 2) ὡς ἐπίθ. ἡ βακχική : Νόνν.Δ 19,110 **εὐάδι φωνῇ . . γεραίρων.**

εὐάσκεται Ἡσ. « εὐωδεῖται ».

εὔασμα (τό) πᾶν βακχικὸν εὐθυμίας καὶ χαρᾶς ἐπιφώνημα : Εὐρ.Βάκχ.129 **κτύπον εὐάσματι Βακχᾶν.**

εὐασμός (ὁ) ἐν ἀναφ. πρὸς τὰ Ἐλευσίνια μυστήρια, χαρᾶς καὶ ἀγαλλιάσεως κραυγή : Ἑρμησιάν. π.Ἀθήν.13,597D **εὐασμὸν κρυφίων ἐξεφόρει λογίων,** Στράβ.4,4,6 **φερούσας δὲ τὰ μέρη περὶ τὸ ἱερὸν μετ' εὐασμοῦ.**

εὐάστειρα (ἡ) θηλ. τοῦ εὐαστὴρ βλ.λ. : Ὀρφ. Ὕμν.50,8 **εὐάστειραι.**

εὐάστερος-ον (ἀστήρ) πλήρης ἀστέρων, ἀστερόεις : Ἄρατ.237 **περὶ γὰρ πόλεων εὐάστερός ἐστιν·** 2) ὡς ἐπίθ. τῆς σελήνης, λαμπρὸς ἀστήρ : Ὀρφ.ἀπ.8,3 **κόρη εὐάστερε, Μήνη.**

εὐαστήρ-ῆρος (ὁ) εὐαστὴς βλ.λ. : Ὀρφ. Ὕμν. 30,1, Μάρκ.Ἀργ.ἐν ΑΠ 9,246 **εὐαστὴρ Βάκχος.**

εὐαστής (ὁ) (εὐάζω), κ. παροξ. **εὐάστης** ὁ κράζων εὐαί, ὁ βακχεύων : Ὀρφ.Ὕμν.54,5, ΑΠλ.1,15,2 **ὁ πρὶν ἀεὶ Βρομίου μεμεθυσμένος οἰνάδι πηγῇ, σύντροφος εὐάσταις αἰγοπόδης Σάτυρος·** 2) Ἐπιγρ. **εὐαστὴς θεός** βάκχος· 3) **εὐαστὴς θρίαμβος** εὔας βλ.λ.1) : Διον.Ἁλ.Ῥωμ.5,47 **θριάμβους ὑπὸ τῆς βουλῆς ἐκοσμοῦντο . ., Μενήνιος μὲν τῷ μείζονι . ., Ποστούμιος δὲ τῷ ἐλάσσονι . . ὃν καλοῦσιν εὐάστην.**

εὐαστικός-ή-όν λεξ. βακχικός· Ἡσ. ἐν λ. εὔασμα **ἀναφώνημα εὐαστικόν.**

εὐάτριος-ον δωρ. τοῦ εὐήτριος βλ.λ.

εὐαύγκια (ἡ) εὐαγία βλ.λ.

εὐαυγής-οῦς-ές λαμπρός, φωτεινός : Πίνδ.ἀπ. 19,25 (ἐσφ.ἀνάγν.)· κ. ὑπερθ. **-έστατος** : Ἀριστλ. Κόσμ.397a,16 (ἐσφ.ἀνάγν.)· πρβλ. εὐαγής.

εὐαυγία (ἡ) μτγν. φωταγώγησις : Ἰάμβλ.Προτρ. 21 κδ'.

εὐαυξής-οῦς-ές ὁ ταχεῖαν αὔξησιν λαμβάνων : Ἀριστλ.ΖΙ 493a,30 **τὸ λοιπὸν μέρος χονδρῶδες, εὐαυξές, καὶ ἐξέρχεται καὶ εἰσέρχεται·** || ὁμ. συγκρ. ὁ ταχέως αὐξανόμενος : Θεόφρ.ΦΑΙτ.1,8,4 **εὐαυξέστερα γὰρ τὰ θήλεα τῶν ἀρρένων,** Γεωπ. 10,69,3 **εὐαυξέστερα τὰ συκάμινα·** || ὁμ. ὁ κατ' ὄγκον ηὐξημένος : Ἀριστλ.ΖΜ 673b,34 **εἰ μή τι διά μέγεθος εὐαυξέστερον ἔχει κατά μῆκος·** || ὁμ. ὑψηλός· Σουΐδ. ἐν λ. βλωθρή.

εὐαύχην-ενος (ὁ) μαν. ὁ ἔχων καλὸν αὐχένα : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.478.

εὐαφαίρετος-ον κ. μαν. ὁ εὐκόλως ἀφαιρούμενος, εὐκολοαφαίρετος : Θεόφρ.Ὀσμ.42, Στουδ. Θεόδ.167D **πάγια ἐντεῦθεν καὶ μὴ εὐαφαίρετα.**

εὐαφάνιστος-ον μσν. ὁ εὐκόλως ἀφανιζόμενος : Προκ.Διάκ.100,1200) ἐν Mi. |.

εὐάφεια (ἡ) μτγν. ἡ μαλακότης ἐν τῷ ἅπτεσθαι, μαλακὸν ψηλάφημα : Ἡρακλ.π.Ἀθήν.2,48D **τοὺς στρώτας ἐφεῦρον, ἵνα κόσμον ἔχῃ ἡ στρῶσις καὶ εὐάφειαν,** Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.49,8,3.

εὐαφήγητος-ον, ἰων. **εὐαπήγητος,** ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ διηγηθῇ, περιγράφῃ, εὐκολοδιήγητας : Ἡρ.7,63 **κράνεα πεπλεγμένα τρόπον τινὰ βάρβαρον οὐκ εὐαπήγητον,** Δίων Κ 42,26.

εὐαφήδισεν Ἡσ. « ἄφρων τις ἐν αὐταῖς ἰσχυρόν ».

εὐαφής-οῦς-ές (ἀφή), κ. μσν. εἴκων ἐπὶ τῇ θίξει, μαλακός, ἐπὶ φυτῶν ἑτοίμων πρὸς ἐκβλάστησιν : Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,17,10 **ἔνικμον γὰρ δεῖ καὶ εὐαφὲς εἶναι (τὸ φυτὸν) πρὸς τὴν διαβλάστησιν,** Ἀρετ. 43,36 **εὐαφὴς καὶ εἴκων ἐπὶ τῇ θίξει·** || ἐπὶ δοθιήνων, εὔεικτος : Παῦλ.Αἰγ.6,3· **2**) μτφ. εὐαίσθητος : Πλαύτ.Ἠθ.588D **Σωκράτει ὁ νοῦς εὐαφὴς ἦν καὶ λεπτὸς ὑπὸ τοῦ προσπεσόντος ὀξέως μεταβαλεῖν·** **3**) ἐνεργ. ὁ παρέχων μαλακὴν τὴν ἀφήν : Ἀρετ.Ὀξ.Ναύσ.2,9 **εὐαφὴς ἀνήρ,** Παῦλ. Αἰγ.4,21 **εὐαφεῖς σπόγγοι·** **4**) κ. μτφ. εὔκολος, ἀβίαστος, φυσικός : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.55 **εὐαφὴς .. ἔστω ἡ ἐπὶ τὴν διήγησιν μετάβασις.**

εὐάφιη (ἡ) ἰων. τοῦ εὐάφεια βλ.λ. : Ρουφῖν.ἐν ΑΠ 5,34 **ἀπὸ γλουτῶν ἤνθεεν εὐαφίη.**

εὐάφιον (τό) φάρμακον θεραπεῦον δι' ἐξωτερικῆς ἐλαφρᾶς ἐπαλείψεως : Ἀσκληπ.π.Γαλ.13,314.

εὐαφόρατος-ον δ.γρ. τοῦ εὐάφορος βλ.λ.

εὐάφορμος-ον μσν. πρόσφορος, ἕτοιμος : Ἀκροπ.Γ **εὐάφορμος ἀπολογία·** || ὁμ. εὐπροφάσιστος, ὁ μετὰ καλῆς ἀφορμῆς γινόμενος, εὔλογος, δεδικαιολογημένος : Πράξ.Συνόδ.Ἐφεσ. 238,33 **ὅτι περιττὴ παντελῶς καὶ οὐκ εὐάφορμος τῶν ἐκκλησιῶν ἡ διχοστασία γέγονε.**

εὐαφόρμως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ καλῆς ἀφορμῆς, εὐλόγως : Βασ.3,290B· **2**) σχόλ. ἐπικαίρως, προσφόρως : Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 111 **τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ χοροῦ εὐαφόρμως θέλει ποιήσασθαι.**

εὐάφορος-ον Σουΐδ. « εὐάφορα, εὔσκοπα, εὐθεώρητα ».

εὐαφρόδιτος (ὁ) ἐσφ. γρ. τοῦ ἐπαφρόδιτος βλ.λ.: Κατ.Ἀστρλ.Κ 7,221.

εὐαφῶς ἐπίρρ. μτγν., ἰων. **-έως,** ἐλαφρῶς : Λουκ.Ἀρμ.1 **ὑποβάλλειν τοὺς δακτύλους εὐαφῶς ὑπὸ πυκνῇ τῇ ἄρσει καὶ θέσει,** Ἀρετ.85,15 **προμηθευόμενον τὴν τομὴν ὡς εὐαφέως καὶ ῥηιδίως γένοιτο·** || ὁμ. κ. μτφ. : Μᾶρκ Αὐρ.11,18 **δεικνύναι εὐαφῶς·** || ὁμ. ὑπερθ. **-εστάτως** ἁπαλότατα : Ἀέτ.16,47 **εὐαφεστάτως σκευαζομένη ἔμπλαστρος.**

εὐάχής-οῦς-ές δωρ. τ. τοῦ εὐηχής βλ.λ.

εὐάχητος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐήχητος βλ.λ.

εὐαχθῶ-έω χαίρω : ΕΜ 401,18.

εὐβαετήρια (τά) νεώτ. τάξις τις βακτηρίων βλ.λ.

εὐβαλκής-οῦς-ές Ἐπιγρ. ἀμφ. ἐνν., ἐπὶ εἴδους τινὸς ἀγῶνος.

εὐβάστακτος-ον κ. νεώτ. -, ὃν εὐκόλως φέρει τις ἢ κινεῖ, εὐκολοβάστακτος : Ἡρ.2,125 **εὐβάστακτος μηχανή·** || ὁμ. ὃν εὐκόλως φέρει ἢ ὑποφέρει τις : Ἀριστλ.Ρητ.1373a,32 **τὰ εὐβάστακτα καὶ ἐν μικροῖς τόποις ἀφανιζόμενα,** Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30 **ἐλαφροὶ καὶ εὐβάστακτοι·** **2**) ὁμαλῶς ὑποστηριζόμενος : Ἱππ.772B **τρῶμα εὐκατάσκεπτον καὶ εὐβάστακτον.**

εὔβατος-ον (βαίνω) κ. νεώτ. εὐδιάβατος, εὐπρόσιτος, εὐκολοδιάβατος : Αἰσχ.Πρ.718 **οὐ γὰρ εὔβατος περᾶν,** Πλάτ.Νόμ.761A **ποιεῖν τι εὔβατόν τινι,** Ξεν.Ἑλλ.4,6,9 **εὐβατώτερον γὰρ ἦν τοῦτο τὸ ὄρος καὶ ὁπλίταις καὶ ὅπλοις,** Δροσ.Βοταν.64 **ἡ ὁδὸς .. πρὸς τὰ χωρία εἶναι εὔβατος κατὰ τὸ θέρος·** || κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.20,235D **εὐβάτου οὔσης ἔτι καὶ εὐεπιδρόμου τοῖς σοφισταῖς·** **2**) ἐπὶ νάνου συκῆς, εἰς ἣν δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἀνέλθῃ, συγκρ. **-ώτερος** : Θεόφρ.ΦΑἶτ.2,6,12 **συμβαίνειν δὲ τοῦτο φασὶ καὶ ἐπὶ τῆς συκῆς· οὐ γὰρ ἀποβάλλειν ἀνάπαλιν φυτευθεῖσαν, ἔτι δ' εὐβατωτέραν γίνεσθαι.**

εὐβαφής-οῦς-ές μτγν. ὁ καλῶς βεβρεγμένος ἢ βεβαμμένος : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,942 **ἐπίπαγον εὐβαφῆ·** || ὁμ. ζωηρός : Σαβῖν.π Ματθ.Ἰατρ.239 **τὰ φυόμενα ἐκ τῆς γῆς εὐβαφῆ καὶ εὔχροα·** || ὁ ἔχων καλὴν βαφήν, καλὸν χρῶμα : Ἰω.Χρυσ. 8,688D **τὰ . . εὐβαφῆ τῆς βασιλικῆς ἐσθῆτος.**

εὐβαφία (ἡ) ἐσφ. γρ. τοῦ εὐάφεια βλ.λ. : Ἡρόδ. Ἰατρ.58,87.

εὐβαφῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. ἐσφ. γρ. τοῦ εὐαφῶς βλ.λ. : Ἡρόδ.Ἰατρ.58,72, Φιλῆς 2,373.

εὔβιος-ον, ὑπερθ. **-ιώτατος** εὐβίοτος βλ.λ.1) : Ἀριστλ.ΖΙ 620a,21 **οὗτοι εὐβιώτατοι καὶ χθαμαλοπτῆται·** **2**) Ἐπιγρ. εὐβίοτος βλ.λ.2).

εὐβίοτος-ον ἐπὶ ζῴων, ὁ εὐκόλως εὑρίσκων τὴν τροφὴν αὑτοῦ : Ἀριστλ.ΖΙ 609b,19 **χρόαν δ' ἔχει καλήν, καὶ εὐβίοτος·** **2**) ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ διάγων βίον καλόν, ἠθικόν, ἀξιότιμος : Δίων Κ 52,39 **ὅταν σε ὁρῶσι κόσμιον, εὐβίοτον.**

εὔβλαπτος-ον κ. μσν. ὁ εὐκόλως βλαπτόμενος : Ἀριστλ.ΖΓ 719a,34 ὁ **δ' ἐκτὸς τοῦ σώματος τόπος εὔβλαπτος·** **2**) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως βλάπτων : Γεωπ.9,9,10 **τὰς ἐλαίας ὑπὲρ δεκαπηχυαῖον μέγεθος μὴ προσήκειν εἶναι καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦτα αὔξησιν εὔβλαπτον εἶναι.**

εὐβλάστεια (ἡ) ταχεῖα καὶ ἄφθονος βλάστησις : Θεόφρ.ΦΑἶτ.1,20,5 **ἡ γὰρ εὐβλάστεια ἀφαιρεῖται τοὺς καρπούς.**

εὐβλαστής-οῦς-ές ἐπὶ φυτῶν, ὁ καλῶς καὶ ταχέως αὐξάνων : Θεόφρ.ΦΑἶτ.3,24,2 **εὐβλαστῆ σπέρματα·** **2**) ἐνεργ. ὁ συντελῶν πρὸς καλὴν βλάστησιν : αὐτ.2,3,3 **ὁ εὐκρατὴς ἀὴρ .. εὐβλαστὴς ὢν καὶ εὔκαρπος.**

εὐβλαστία (ἡ) εὐβλάστεια βλ.λ. : Θεόφρ.ΦΑἶτ. 1,20,5 **εὐβλαστία καὶ εὐκαρπία γίνεται.**

εὔβλαστος-ον ὁ εὐβλαστής βλ.λ.1) : Φίλ.2,56 **οἱ εὔβλαστοι καὶ εὐθαλεῖς στάχυες·** **2**) εὐβλαστής βλ.λ.2) : Θεόφρ.ΦΑἶτ.1,8,2 **καὶ ὅλως ἡ ὑγρότης εὔβλαστόν τι καὶ εὔτροφον.**

εὐβλαστῶ-έω βλαστάνω καλῶς καὶ ταχέως : Θεόφρ.ΦΑἶτ.1,20,5 **συμβαίνει δέ, ὅταν μὲν εὐβλαστῶσιν ἄγαν, ἀκαρπεῖν μᾶλλον·** || ὁμ. ἐπὶ σπέρματος, βλαστάνω καλῶς : αὐτ.4,7,2· || κ. ἐπὶ παραφυάδων, βλαστάνω εὐκόλως : αὐτ.3,7,11.

εὐβλέφαρος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραῖα βλέφαρα : Μητρόδ.ἐν ΑΠ 14,122 **εὐβλεφάροιο Δίκης.**

εὔβλητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως βαλλόμενος, εὐπρόσβλητος : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.2,79 **τοῖς ἐπιθέουσιν εὐβλήτους,** αὐτ.Συρ.35 **τοῖς πολεμίοις εὔβλητοι.**

εὐβοήθητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως βοηθούμενος ἢ ὑπερασπιζόμενος : Ἀριστλ.Πολιτ 1327a,3 **τὸ δ' εὐσύνοπτον τὸ εὐβοήθητον εἶναι τὴν χώραν**

ἐστίν· 2) ἐπὶ νόσων, ὁ εὐκόλως καταπολεμούμενος, θεραπευόμενος, κ. συγκρ. **-ότερος** : Ἱππ. Διαίτ.8 **εὐβοηθητότερα γάρ ἐστιν**, Ἡλιόδ.4,5 **πάθος.. τὸ μὲν ὀξέως γιγνωσκόμενον εὐβοήθητον.**

εὐβοεύς-έως (ὁ), θηλ. -ίς-ίδος, ὁ κάτοικος τῆς Εὐβοίας ἢ ὁ ἐξ αὐτῆς καταγόμενος.

εὐβόητος-ον Ἡσ. « ἐν εὐφήμῳ, ἐν εὐβοήτῳ ».

εὐβοϊκο-αττικὸν μετρικὸν σύστημα (τὸ) νεώτ. νομισματικὸν σύστημα, προελθὸν ἐκ τῆς εἰσαγωγῆς τοῦ εὐβοϊκοῦ συστήματος ἐν Ἀττικῇ ὑπὸ Σόλωνος.

εὐβοϊκο-κυκλαδικὰ ἀγγεῖα (τὰ) νεώτ. ἀγγεῖα τοῦ γεωμετρικοῦ καὶ ἀνατολίζοντος ρυθμοῦ.

εὐβοϊκός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων εἰς τὴν νῆσον Εὔβοιαν ἢ τοὺς Εὐβοεῖς, ὁ ἐξ Εὐβοίας προερχόμενος, ὁ ἐν χρ. ἐν Εὐβοίᾳ : Εὐρ.Ἑλ.767 **Ναυπλίου τ' εὐβοϊκὰ πυρπολήματα**, Διοσκ.4,173 **εὐβοϊκὴ ἀκτή**, - **εὐβοϊκὸν τάλαντον** (τὸ ἐκ 50 μνῶν), - **εὐβοϊκὰ πρόβατα**, - **εὐβοϊκὸς κόλπος**· 2) εἰδ. **εὐβοϊκόν** (τὸ) ὡς οὐσ. εἶδος τι γλυκέος καστάνου : Θεόφρ.Φι 1,11,3.

εὐβοϊκῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἰδιάζοντα ἐν Εὐβοίᾳ, παρὰ τοῖς Εὐβοεῦσι : Συνέσ.23D **κομῶντας εὐβοϊκῶς.**

εὐβοΐς-ΐδος (ἡ) κ. νεώτ., συνηρ. **εὐβοΐς**, ἐκτεταμ. τ. **εὐβοιίς**, θηλ. τοῦ εὐβοεύς, ἡ ἐξ Εὐβοίας γυνή : Σοφ.Τραχ.401 **τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστίν..;.- Εὐβοιίς**· 2) ἐπὶ πραγμ.,ὁ εὐβοϊκός, ὁ τῆς νήσου Εὐβοίας, ὁ ἐξ Εὐβοίας : Ἡρ.3,89 **εὐβοΐδας μνέας**, Αἰσχ.ἀπ.27 **εὐβοΐδα καμπήν**, Σοφ.Τραχ.287 **ἀκτή τις ἔστ' Εὐβοιίς**· 3) ΕΜ 389 « εὐβοΐδες, τὰ καστάνια » : Δίων Χρ.1,246 **αἱ γὰρ Εὐβοΐδες οὐχ ἱκαναὶ ἦσαν πιᾶναι** (τὰ ζῷα), **εἰ μή γε** (ἐνν. ταῦτα) **βαλάνους ἤθελον ἐσθίειν**· πρβλ. εὐβοϊκὸς 2).

εὐβοΐτης (ὁ) μτγν. εὐβοϊκὸς βλ.λ.1) : Στράβ.10,1,14 **εἰσὶ δὲ νῦν εὐβοΐται ποταμοὶ Κηρεὺς καὶ Νηλεύς.**

εὔβολος-ον, τὸ ὑπερθ. **εὐβολώτατος** ἐν ἀναφ. πρὸς παίγνιαν κύβων, πεσσῶν, ζαριῶν, ἡ ἀνωτάτη, ἡ εὐτυχεστέρα πασῶν τῶν ἄλλων βολή, ριξιά, ζαριά, πρβλ. δημ. ἐξάρες : Εὔβουλ.58 **Μίδας ἐν κύβοισιν εὐβολώτατος**· κ. παροιμ. **Μίδας ὁ ἐν κύβοις εὐβολώτατος** (Σουΐδ. ἐν λ. Μίδας « Μίδας κύβου ὄνομα εὐβολωτάτου »)· 2) μτγν. **εὔβολος** γεν. ἐπὶ συμβάντων ἢ καταστάσεων, ἐπιτυχής, κατ' εὐστοχίαν, καλότυχος, πετυχεμένος : Ὀππ. Ἁλ.3,71 **εὔβολος ἔσεται ἄγρη**· ‖ ὁ παρέχων ἐνδόσιμα, πιθανότητας ἐπιτυχίας, εὐνοϊκὸς πρὸς ἐπιτυχῆ διεξαγωγήν, ἔκβασιν : Ἡλιόδ.Αἰθ.5,18 **ἦν εὐβολόν τι χρῆμα καὶ πολύθηρον** (ἡ ἄγρα).

εὐβολῶ-έω μτγν. ἐπιτυγχάνω εἰς τὸν βόλον, εἰς τὸ ρίψιμον τοῦ κύβου : Λουκ.Ἐρωτ.16 **εἴ ποτε τὴν θεὸν αὐτὴν εὐβολήσειε**· πρβλ. Ἡσ. « εὐκολεῖν, ὅπερ νῦν εὐβολεῖν ».

εὐβόλως ἐπίρρ. μετὰ τοῦ **ἔχω** εὐτυχῶ : Αἰσχ. Χο.696 **ἦν γὰρ εὐβόλως ἔχων**· 2) ἐπὶ πεσσῶν, εὐστόχως : Ἀρισταίν.1,23 **πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί, εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις.**

εὐβοσία (ἡ) ἡ καλὴ καὶ ἄφθονος βοσκή: Ἀριστλ. ΖΙ 522b,22 **ἡ χώρα ἔχει πολλὴν εὐβοσίαν**· 2) ἡ καλὴ καλλιέργεια : Θεόφρ.Φι 1,18 **ὅσα δὴ φέρει δι' εὐβοσίαν καὶ χώρας ἀρετὴν ἀθρόους τοὺς καρπούς**· 3) εὐτροφία : Ἀριστλ.ΓΖ 726a,6 **ἔστι γὰρ καὶ ἡ πιμελὴ περίττωμα δι' εὐβοσίαν ὑγιεινόν**· 4) ὁμ. καλὴ κατάστασις : Ἀριστλ.ΓΖ 774b,25 **ἐκτρέφει δ' εἰς τέλος διὰ τὴν τοῦ σώματος εὐβοσίαν**· 5) ὁμ. Ἐπιγρ. ἀφθονία, πληρότης : **ἐν εὐβοσίᾳ ὑπάρχειν**· 6) Ἐπιγρ. ὡς οὐσ. θεότης λατρευομένη ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ· ‖ ὁμ. Ἐπιγρ. **Σεβαστὴ Εὐβοσία** ἐπὶ θεοποιημένης αὐτοκρατείρας· δ.ἀνάγν. Εὐποσία.

εὐβόσκημα-ατος (τὸ) μτγν. τὸ καλὸν βόσκημα, ἡ καλὴ βοσκή : Γρηγ.Νύσσ.3,145.

εὐβόστρυχος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλοὺς βοστρύχους, καλλιπλόκαμος : Πολυδ.2,27 **ἀνὴρ ἅμα καὶ γυνὴ εὐβόστρυχος**, Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 5,251 **εὐβόστρυχος αἴγλη**· 2) νεώτ. γένος σκωλήκων νηματωδῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ἐνοπλιδῶν**.

εὐβότανος-ον δ. γρ. τοῦ εὔβοτος βλ.λ.

εὔβοτος-ον (βόσκω) ἔχων ἄφθονον καὶ καλὴν βοσκήν : Ὀδ.Ο 406 **ἀγαθὴ μέν, εὔβοτος, εὔμηλος**, Πλάτ.Κριτ.111Α **τοῖς ζῴοις πᾶσιν εὔβοτον**, Σκύμν. 107 **ὑπὲρ δὲ τούτους ἐστὶν εὐβοτωτάτη χώρα**· 2) ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, εὐτραφής, καλοθρεμμένος : Θεόκρ.5,24 **εὔβοτος ἀμνός**· πρβλ. Ἡσ. « εὔβοτοι· εὔτροφοι. εὐανθεῖς ».

εὔβοτρυς-υος-υ κ. νεώτ. ἔχων ἀφθόνους σταφυλάς : Σοφ.Φιλ 548 **ἐς τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον**, Νόνν.Δ 17,82 **εὔβοτρυς ὀπώρη**, Μαριαν. ἐν ΑΠ 9,668,9 **εὔβοτρυς ὀργάς**, Βασιλειάδ.Γαλάτ. **εἰς βότους ἐκρύβη τὸ εὔβοτρυ κλῆμα.**

εὐβοτοῦμαι-έομαι μτγν. ἔχω καλὴν βοσκήν : Στράτ.11,3,2 **διὰ πεδίων εὐβοτουμένων σφόδρα.**

εὐβουλεύς-έως (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Διός : Διόδ.Σ 5,72 **προσαγορευθῆναι εὐβουλέα καὶ μητιέτην διὰ τὴν ἐν τῷ βουλεύεσθαι καλῶς σύνεσιν**· ‖ ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : Ὀρφ.Ὕμν.30,6· ‖ ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Πλούτωνος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.35,234 **εὔβουλον δὲ καὶ εὐβουλέα κατὰ ἀπαδυσπέτησιν ὠνόμασαν αὐτὸν ὡς καλῶς περὶ τῶν ἀνθρώπων βουλευόμενον**· πρβλ. Ἡσ. « εὐβουλεύς· ὁ Πλούτων. παρὰ δὲ τοῖς πολλοῖς ὁ Ζεὺς ἐν Κυρήνῃ ».

εὐβουλία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. καλὴ βουλή, ἤτοι σκέψις,φρόνησις, σύνεσις, ὀρθοφροσύνη : Αἰσχ.Πρ. 1035 **μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἄμεινον ἡγήσῃ ποτέ**, Θουκ.1,78 **αὐθαίρετος ἀμφοτέροις ἡ εὐβουλία**, Αἰσχίν.2,75 **αἱ τῶν προγόνων εὐβουλίαι**, Σέργ.Μοκρ.ἐν Σάθ.3,226 **κατὰ τῶν ἑτεροδοξούντων τῇ εὐβουλίᾳ**· 2) πυθαγ. ὀνομασία τοῦ τρία : Θεολ.Ἀριθμ.14.

εὔβουλος-ον κ. μσν. ὁ ὁμαλῶς σκεπτόμενος, σώφρων, συνετός : Θέογν.329 **καὶ βραδὺς εὔβουλος εἷλεν ταχὺν ἄνδρα διώκτην**, Ἡρ.8,110 **σοφὸς τε εὔβουλος**, Πλάτ.Πολ.428Β **εὔβουλος γάρ**, Ἀριστλ. ΗΝικ.1141b,13, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,331 **εὔβουλος ὁμήγυρις τῶν ἐκεῖ φρονίμων**· ‖ ὁμ. κ. συγκρ. **-ότερος** : Ἀριστφ.Εἰρ.689 **εὐβουλότεροι γενησόμεσθα**· ‖ κ. ὑπερθ. **-ότατος** : Ἀνδοκ.1,140.

εὐβούλως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. φρονίμως, σωφρόνως, συνετῶς : ΔίωνΚ 43,16 **εὐβουλότερον τοῖς ἐκ τοῦ δαιμονίου χρῆσθαι δοθεῖσι**, Γεωπ. 5,16,1 **εὐβουλότατα ποιοῦσιν, ὅσοι.. φυτεύουσιν.**

εὔβους (ὁ) (βοῦς) ὁ ἔχων ἀφθονίαν βοῶν : Ὕμν. Ἀπολλ.54 **οὐδ' εὔβουν σε ἔσεσθαι.**

εὐβραχής-οῦς-ές δ. γρ. τοῦ εὐβρεχὴς βλ.λ.

εὐβρεχής-οῦς-ές (βρέχω) μτγν. ὁ καλῶς βεβρεγμένος : Νίκ.Ἀλεξ.297 **εὐβρεχέας ἀφινθίου.**

εὐβριθής-οῦς-ές (βρίθω) μτγν. ἐπὶ σπάθης ἐργαλειοῦ, ὁ ἁρμοστῶς βρίθων (ἐνν. νημάτων) : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,288,7 **σπάθας εὐβριθεῖς.**

εὔβροχος-ον (βρόχος) μτγν. ὁ πολλοὺς ἢ καλοὺς βρόχους ἔχων : Ἀρχί. ἐν ΑΠ 6, 179 **εὔβροχον ἅμμα πετηνῶν** (καλῶς θηλυκωμένον δίκτυον).

εὔβρωτος-ον μτγν. ὁ καλὸς πρὸς βρῶσιν, εὐκολοφάγωτος : Στράβ.17,1,51 **καρπὸν οὐκ εὔβρωτον**, Ἀθήν.3,113Β **εὔβρωτος πρὸς ξηροφαγίαν.**

εὐβύριος-ον μτγν. εὔοικος : Εὐφορ.128 **ἄστυ κατ' εὐβύριον** (ΕΜ 389,24· πιθ. ἐκ. λ. μεσσαπίας).

εὔβυρσος-ον σχόλ. ὁ ἐκ καλῆς βύρσης, καλοῦ δέρματος κατεσκευασμένος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 3,1298.

εὔβωλος-ον (βῶλος) ἐπὶ γῆς, εὔφορος.

εὐβωλοστρόφητος-ον μσν. ἐπὶ γῆς, ὁ εὐκόλως ἀροτριώμενος, εὐκολόργωτος : Εὐστ.Ἰλ.1431,52 **τὴν εὐγεων καὶ εὐβωλοστρόφητον**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. δηλωτικὸν τῆς ἰδιότητος : αὐτ.385,36 **διὰ τὸ εὐβωλοστρόφητον.**

εὐγάζω κ. **εὐγάλλω** ἐσφ. γρ. ἀντὶ **ἐβγάζω, ἐβγάλλω** μσν., δημ. βγάζω βλ.λ., ἐξάγω : Διγεν. Ἀκρ.988 **τοὺς ὄνυχας εὐγάλατε τοῦ δεξιοῦ ποδός του,** Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.11 **μετὰ τρεῖς χρόνους τὸν εὔγαλαν·** ‖ ὁμ. καλῶ, ἀποκαλῶ, βγάζω : Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.11 **εὐγάλλοντας τὸ ὄνομά του Μεχμὲτ ἐφένδην.**
εὐγάθής-οῦς-ές δωρ. τ. τοῦ εὐγηθής βλ.λ.
εὐγάθητος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐγήθητος βλ.λ.
εὔγαιος-ον δ. γρ. τοῦ εὔγειος βλ.λ.
εὐγάλακτος-ον μτγν. ὁ παρέχων καλὸν καὶ ἄφθονον γάλα : Ἀλκίφρ.3,21 **αἶγα εὐγάλακτον,** Ὀρειβ.Εὐπορ.1,1 **εὐγαλακτωτάτη τροφός,** Γαλ. 19,121 **νομὰς ἀγαθὰς ἐχούσας εὐγαλάκτους·** ‖ ἑτερόκλιτ. ὄν. κτ. πληθ. Ἡσ. «εὐγάλακτες, εὔτροφοι» **2)** τὸ οὐδ. **εὐγάλακτον** ὡς οὐσ. τὸ φυτὸν γλαύξ : Πλίν.Φl 27,82.
εὐγάληνος-ον μτγν. κ. μσν. λίαν γαλήνιος, ἥσυχος : Λυκόφρ.20 **οὖσα γρώνης εὐγάληνα χερμάδας,** ΚΜανασσ.19,108.
εὐγαλήνως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον γαλήνιον, ἡσύχως : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 4,1776.
εὐγαμία (ἡ) μτγν. ἡ εὐτυχία ἐν τῷ γάμῳ : Πολυδ. 9,160, Πρόκλ.Πτολ.125,29 **εὐγαμίαι καὶ πολυτεκνίαι.**
εὔγαμος-ον μτγν. ὁ εὐτυχῆ γάμον συνάψας, εὐτυχὴς ἐν τῷ γάμῳ : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1, Παῦλ.Ἀλ. Ν 4· ‖ ὁμ. εὐτυχής, καλός, εὐνοϊκός : Νόνν.Δ 13,352 **εὔγαμον εὐνήν,** αὐτ.20,144 **ποταμοῦ θυόεντος Ἀδώνιδος εὔγαμον ὕδωρ·** **2)** Ἡσ. «εὔγαμος· ἐπίθετον Ἀθηναίων».
εὐγαμῶ-έω μτγν. συνάπτω εὐτυχῆ γάμον : Ἡφαιστ.Ἀστρ.Ἀποτελεσμ.5,13 **ἐν μὲν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ δυσγαμήσουσιν, ἐν δὲ τῇ ἐσχάτῃ εὐγαμήσ-.**
εὐγάνω ἐσφ. γρ. ἀντὶ **ἐβγάνω** μσν., δημ. **βγάνω** ἐκβιβάζω, ἐξάγω : Πρόδρ.Ι,375 **εὐγάνω τ' ὁλοκόκκινον, νά 'πες βαφέαν ὁμοιάζω.**
εὐγατίζω μσν., δημ. **ἀβγατίζω κ. ἀβγατῶ** βλ.λ.
εὖγε ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. καλῶς, ὀρθῶς, ἐν ἀποκρίσει δι' ἧς ἐπιβεβαιοῖ ἢ ἐγκρίνει τις τὰ λεχθέντα : Ἀριστφ.Εἰρ.285 **αὐτὸν εἴτ' ἀπώλεσαν εὖγ', εὖγε ποιήσαντες,** Πλάτ.Πολ.351C **εὖγε σὺ ποιῶν,** Σταυδ.Θεόδ.355Β **καὶ εἰ οὕτως, εὖγε μάλα·** ‖ κ. εἰρωνικῶς : Ἀριστφ.Ὄρν.1692 **εὖγε μέντ' ἂν διετέθην·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἄνευ ρ. ὡς ἐπιφών. ἐπιδοκιμαστικὸν ἢ ἐπαινετικόν, ὡραῖα, πολὺ καλά, μπράβο : Πλάτ.Γοργ.494C **εὖγε, ὦ βέλτιστε,** Φίλ.3, - **εὖγε, παιδί μου·** ‖ ὁμ. κτ. διπλ. κ. τριπλ. ἐκφοράν : Ἀριστφ.Ἱππ.470, αὐτ. Ἐκκλ.213· ‖ πρὸς παρότρυνσιν κυνῶν : Ξεν.Κυν. 6,19 **εὖγε, εὖγε, ὦ κύνες, ἕπεσθε·** ‖ μτ. γεν. : Λουκ.ΒΠρ.8 **εὖγε τῆς προαιρέσεως.**
εὔγειος-ον (γῆ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὴν γῆν, ἔδαφος καλόν : Θεόφρ.Φl 4,11,1 **καθ' οὓς ἂν τόπους τῆς λίμνης εὔγειον ᾖ χωρίον,** Διόδ.Σ 5,40· ‖ τὸ θηλ. **εὔγειος** (ἐνν. γῆ ἢ χώρα) εὔφορος χώρα : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,13,2, Γεωπ.2,21,1 **ἡ εὔγειος οὐ δεῖται πολλῆς κόπρου·** πρβλ. κ. εὔγεως· ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,651 **εὔγειος ψυχή.**
εὐγένεια (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **εὐγενειά,** ποι. **εὐγενία** καταγωγὴ ἐκ καλοῦ ἢ ἐνδόξου γένους, ὑψηλὴ καταγωγή : Αἰσχ.Πέρα.442 **ψυχὴν τ' ἄριστοι κεὐγένειαν ἐκπρεπεῖς,** Ἰσοκρ.3,42, Ἀριστλ. Ρητ.1390b,16 **εὐγενείας ἦθος,** Ἀχμ.Ὀνειροκρ.151, 122 **εὑρήσει γυναῖκα εὐγενῆ ἀναλόγως τῆς εὐγενείας τοῦ καρποῦ·** ‖ ἐπὶ ζῴων, καθαρόαιμος γενεά, ράτσα : Ὀνήσανδρ.1,21· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἡ λεπτότης τῶν τρόπων, τῆς συμπεριφορᾶς : Ψυχάρ.Ταξ.4 **ὅλο εὐγένεια πνέει ἡ ψυχή τους·** ‖ γεν. λεπτότης, ἐξευγενισμός : Σαλωμ.254 **ἡ εὐγένειά τους κρέμεται ἀπὸ τὴν τέχνη, μὲ τὴν ὁποίαν τὲς μεταχειρίζεσαι,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 28,12 **κι οἱ ἐνθύμησες, ἀπὸ εὐγένεια μεστές·** **3)** γεν. νσιοφροσύνη, ὑψηλοφροσύνη : Πλούτ.Δημ.24 **διὰ τὴν δόξαν τῶν λεγόντων καὶ τὴν τῶν δικαζόντων εὐγένειαν,** ΔίωνΧρ.52,16· **4)** ὑπεροχή : Λιβάν.Λόγ.49,27 **πότερον τὴν εὐγένειαν ἢ τὴν τροφὴν** (χρὴ μέγιστον τῶν ἁπάντων νομίσαι)· ‖ εἰδ. ἐπὶ τοῦ σώματος, εὐγενῆ χαρακτηριστικά : Πλούτ.Ρωμ.6 **ἡ ἐν τοῖς σώμασιν εὐγένεια·** ‖ κ. ἐπὶ ὑλῶν, ἡ ἔξοχος ποιότης : Φιλόστρ.Ἀπολλ.3,54 **εὐγένεια χαλκοῦ·** πρβλ. νεώτ. περιληπτ. ὀνομ. τοῦ χρυσοῦ, τῆς πλατίνης καὶ τοῦ ἀργύρου **τὰ εὐγενῆ μέταλλα·** **5)** ἐπὶ ὕφους, ὕφος, εὐέπεια : Λογγῖν.34,2, Διον.Ἀλ.Συνθ.18 **εὐγένεια ποιημάτων·** **6)** μτγν. ἡ **ὑμετέρα εὐγένεια,** πάπ. **ἡ εὐγένειά σου,** μσν. **ἡ εὐγενειά σου,** κ. δημ. **ἡ εὐγενεία σου** (**του - σας - τους**) κ. **ἡ εὐγενειά σου** ὡς τιμητικὴ προσφώνησις ἀντὶ σύ, αὐτὸς κττ., ἡ ἀφεντιά σου : Συνέσ.Ἐπ.50,14 **ἀπεστάλκαμεν πρὸς τὴν ὑμετέραν εὐγένειαν,** Ἐρωφ.12,72 **χίλια καλῶς ἀπόσωσε, φίλε μου, ἡ εὐγενειά σου,** Εὐστ.Ἐπ.358,13.
εὐγένειος-ον, ποι. **ἠϋγένειος** (γένειον) ἐπὶ λέοντος, ὁ ἔχων ὡραίαν χαίτην : Ὀδ.Δ 456 **λέων . . ἠϋγένειος·** ‖ ἐπὶ τοῦ Πανός, ὁ ἔχων **καλόν,** ὡραῖον γένειον : Ὕμν.Ὁμ.19,39· ‖ ὁμ. σημ. κ. ἐπὶ ἀνδρῶν : Πλάτ.Εὐθφρ.2Β **οὐ πάνυ εὐγένειον, ἐπίγρυπον δέ,** Λουκ.Ἰκαρ.10 **ὑφιβρεμέταις τε καὶ ἠϋγενείοις ἀνδράσιν.**
εὐγενέτειρα (ἡ) ἐπίγρ., θηλ. τοῦ εὐγενέτης βλ.λ : ΑΠ 9,788 **ὄλβιον ἀνθρώποισιν ἔχει φάος ἄμβροτος οἰών, σῆμιν ὑπ' ἐνεσίης, εὐγεν- τύχη.**
εὐγενέτης (ὁ), δωρ. -τας ὁ εὐγενὴς βλ.λ.ΙΙ : Εὐρ. Ἴων 1060 **πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν.**
εὐγενέτις-ιδος (ἡ) Ἐπιγρ., θηλ. τοῦ εὐγενέτης βλ.λ. : Ἐπιγρ.Σπάρτ. (πιθ.).
εὐγενής-οῦς-ές (-γένος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ὁμ. **εὐηγενής** κ. Ὕμν.Ἀφρ.194) **ἠϋγενής** ὁ ἐξ εὐγενοῦς γένους, ὑψηλῆς καταγωγῆς : Αἰσχ.Πέρσ. 704 **εὐγενὲς γύναι·** ‖ ὁ τοῦ εὐγενοῦς, ὁ εἰς τὸν εὐγενῆ ἀνήκων : Εὐρ.Ἴων 1540 **εὐγενὴς δόμος·** ‖ ὁμ. ὁ εἰς τοὺς εὐγενεῖς πρέπων, ἁρμόζων : Ἡρ. 5,6 **τὸ μὲν ἐστίχθαι εὐγενὲς κέκριται** (τὸ νὰ εἶναί τις ἐστιγμένος θεωρεῖται ὡς σημεῖον εὐγενείας)· **2)** ὁ ὑψηλόφρων, γενναιόφρων : Σοφ. Ἀντ.38 **εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακή,** Πλάτ.Πολ.375Α **διαφέρει φύσις γενναίου σκύλακος . . νεανίσκου εὐγενοῦς·** ‖ νεώτ. μτφ. ὁ λεπτὸς τοὺς τρόπους ἢ τὴν συμπεριφοράν, φιλόφρων : **εὐγενὴς ἄνθρωπος·** ‖ ἐπὶ ζῴων, ὁ ἐκ καλῆς γενεᾶς, ράτσας, προερχόμενος : Θέογν.184 **εὐγενὴς ἵππος,** Αἰσχ.Ἀγ.1259 **εὐγενὴς λέων,** Πολύβ. 1,58,7 **εὐγενεῖς ὄρνιθες·** ‖ ἐπὶ φυτῶν, καλοῦ εἴδους : Αἰλ.Πl 2,14 **εὐγενεῖς κλάδοι,** Γαλ.11,120 **εὐγενεῖς πυροί,** Γεωπ.5,37,2 **τοὺς μὲν ἀσθενεῖς** (βλαστούς) **περικαθαίρουσι, τοὺς δὲ εὐγενεῖς ἐῶσι·** ‖ κ. συγκρ. -έστερος : Θεόφρ.Φl 5,1,7 **εὐγενέστεραι φλέβες καὶ ἶνες·** ‖ κ. ἐπὶ μετάλλων, ὁ ἐκλεκτῆς ποιότητος : Σοφ.ἀπ.864 **εὐγενὴς χαλκός·** ‖ ὁμ. νεώτ. **εὐγενῆ μέταλλα** (τὰ) τὰ πολύτιμα μέταλλα, χρυσός, πλατίνα καὶ ἄργυρος· **4)** μτφ. εὔφορος, γόνιμος : Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.25 **ὥσπερ εὐγενῆ χώραν ἐντεκνώσασθαι παρασχεῖν·** **5)** ἐπὶ ἐξωτερικῆς μορφῆς, ἀρχοντικός, ἔξοχος : Εὐρ.Ἠλ. 136 **εὐγενὲς πρόσωπον·** ‖ ἐπὶ ὕφους, καλλιεπής : Αἰλ.ΖΙ Ἐπίλ. **τὸ εὐγενὲς τῆς λέξεως·** ‖ κ. ἐπὶ ρυθμοῦ, ὁ ἁρμόζων εἰς ὑψηλὰ νοήματα : Διον.Ἀλ.Συνθ.18 **εὐγενεῖς ρυθμοί.**
εὐγενία (ἡ) κ. νεώτ. ποι. τ. τῆς λ. εὐγένεια βλ.λ.Ι) : Εὐρ.Ἡρ.696 **τὸ εὐγενίας κλέος ὑπερβάλλων,** ΑΠ 7,337,6 **εὐγενίαν ἐρατήν·** **2)** εἶδος ἀμπέλου (eugenia) : Πλίν.Φl 14,25.
εὐγενίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. καθιστῶ τι εὐγενές, ἐξευγενίζω : Φιλήμ.366 **οὐχ ἡ πόλις σου τὸ γένος εὐγενὲς ποιεῖ, σὺ δ' εὐγενίζεις τὴν πόλιν,**

Φιλῆς 28,4 **οἱ τὴν ἑαυτῶν εὐγενίζοντες φύσιν,** Σολωμ.254 **εὐγένισε ἀληθινὰ τὰ λόγια της.**

εὐγενικόπουλον (τό) μσν. παῖς εὐγενῶν, ἀρχοντόπουλα : Πρόδρ.475 **οὐκ εἶσαι εὐγενικόπουλον, οὐδ᾽ ἀπὸ τῶν ἐνδόξων.**

εὐγενικός-ή(-ιά)-ό(ν) σχόλ., νεώτ. κ. δημ. εὐγενὴς βλ.λ. : Σχόλ.Εὐρ.᾽Εκ.587 **τὸ γενναῖος οἱ παλαιοὶ ἀντὶ τοῦ εὐγενικοῦ ἔλεγον᾽** ‖ ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἁρμόζων εἰς εὐγενῆ : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 60 **ὅλα τὰ βλέπει ἀθάνατα κι εὐγενικὰ κι αἰθέρια** ‖ κ. παραθ. -ώτερος, -ώτατος : Σολωμ.254 **γιατὶ αὐτὲς οἱ λέξεις εἶναι εὐγενικώτερες᾽** **2**) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων εὐγενεῖς, φιλόφρονας τρόπους, ὑποχρεωτικός : **εὐγενικὸ παιδί᾽** ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. -ά : Χρον.Μορ.3329 **εὐγενικὰ ἀπῆλθεν.**

εὐγένιον (τό) εἶδος δάφνης : Γεωπ.11,3,4.

εὐγένιος ᾽Ησ. « εὐγενής, καὶ εἶδος ἀμπέλου »᾽ πρβλ. εὐγενία 21.

εὐγενίς-ίδος μτγν. θηλ. τοῦ εὐγενὴς βλ.λ.Ι : ᾽Ιώσ.ΑΙ 7,3,3 **ἐξ εὐγενίδων ἦσαν γεγονότες᾽** **2**) δέσποινα (ἀπόδοσ. τοῦ λατ. metrona) : ᾽Ιω. Λυδ.Μην.3,22 **ματρώνας, τουτέστι τὰς εὐγενίδας.**

εὐγενισμός (ὁ) νεώτ. ἐξευγένισις παντὸς εἴδους ζῴου᾽ ‖ ἰδ. ἐξευγένισις τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, διὰ συστηματικῆς ἐπιλογῆς τῶν γεννητόρων καὶ καταλλήλου ἀνατροφῆς, ἀ. εὐγονισμός.

εὐγενοπρεπῶς ἐπίρρ. μσν. ὡς ἁρμόζει εἰς εὐγενῆ ἄνθρωπον : Στουδ.Θεόδ.453Β **πατροπαραδότως ἄγεσθαι εὐγενοπρεπῶς.**

εὐγενόφωνος-ον μσν. ὁ ἔχων εὐγενῆ ἦχον, ἁρμονίαν : Λεόντ.μαγ.ποι.ΙΙ,564 **εὐγενόφωνα μέλη.**

εὐγενώνυμος-ον μσν. ὁ εὐγενὲς ἔχων ὄνομα : Νικήτ.Εὐγ.2,13.

εὐγενῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐγενῆ, μὲ εὐγένειαν : Εὐρ.Κύκλ.201 **εὐγενῶς κατθανοῦμεν᾽** ‖ μτφ. νεώτ. φιλοφρόνως, εὐπρεπῶς, ἀξιοπρεπῶς : **εὐγενῶς συμπεριφέρεται᾽** **2**) μετὰ γενναιότητος : Εὐρ.Τρῳ.527 **εὐγενῶς ἀλγεῖ κακοῖς.**

εὐγευστος-ον νεώτ. ὁ ἔχων καλὴν γεῦσιν : Μωραΐτ.Διηγήμ.Α 25 **φορτωμένας ἐκ τοῦ εὐγεύστου τῆς ἀνοίξεως καρποῦ,-εὔγευστα φάρμακα.**

εὐγεφύρωτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως γεφυρούμενος : Πολύβ.3,66,5 **εὐγεφύρωτος τόπος.**

εὐγεώργητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καλλιεργούμενος : Σκύλ.9 **εὐγεώργητος νῆσος,** Σχόλ. Σοφ.᾽Αντ.575.

εὐγέωργος-ον μτγν. εὐγεώργητος βλ.λ., μτφ. ὁ δυνάμενος εὐκόλως νὰ διαδοθῇ διὰ διδασκαλίας : ᾽Ιω.Χρυσ.10,956 **αἱ γὰρ εὐγενεῖς γνῶμαι εὐγέωργοι τυγχάνουσιν.**

εὔγεως-ων μτγν. κ. νεώτ. εὔγειος βλ.λ. : Στράβ. 7,4,6 **ἥ γε ἄλλη πεδιὰς καὶ εὐγεώς ἐστι πᾶσα,** Πλαύτ.Σύλλ.16 **βουνὸν εὔγεων,** Αἰλ.ΖΙ 14,29.

εὐγηθής-οῦς-ές, δωρ. **εὐγαθής,** πλήρης χαρᾶς, φαιδρός, εὔθυμος : Εὐρ.᾽Ηρ.793 **ἥξετ᾽ εὐγαθεῖ κελάδῳ ἐμὰν πόλιν ἐμά τε τείχη.**

εὐγήθητος-ον, δωρ. **εὐγάθητος,** εὐγηθὴς βλ.λ. : Εὐρ.ΙΤ 212 **θῦμ᾽ οὐκ εὐγάθητον ἔτεκεν.**

εὐγηρία (ἡ) κ.μσν.κ.νεώτ. εὐτυχὲς γῆρας, καλὰ γεράματα : ᾽Αριστλ.Ρητ.1361b,26 **εὐγηρία ἐστὶν βραδύτης γήρως μετ᾽ ἀλυπίας,** Πλούτ.᾽Ηθ.111Β **τὴν εὐγηρίαν πανταχῇ θεωροῦμεν πρωτεύουσαν,** Νικ.Χων. ἐν Σάθ. 89 **εὐγηρίαν καὶ κράτος εὔθυμον πολυχρόνιον, - οἶκος εὐγηρίας, - εὐγηρίας πρόνοια** (ὀνομασία γηροκομείου).

εὔγηρος-ον κ. νεώτ. εὐγήρως βλ.λ., μ. κτ. πληθ. : ᾽Αριστλ.ΖΙ 615a,33 **εὔτεκνοι καὶ εὔγηροι,** ᾽Ηρακλ. Ποντ.Πολιτ.9 **εὐγήρων ἀνθρώπων᾽** κ. ὑπερθ. : Θεοδώρ.2,12 **τοῦ εὐγηροτάτου ᾽Οσίου.**

εὔγηρυς-υ ὁ ἡδέως ἠχῶν, εὔηχος, εὔφωνος : ᾽Αριστφ.Βάτρ.213 **εὔγηρυς ἀοιδά,** ᾽Οππ.᾽Αλ.5,617.

εὐγηρῶ-έω μτγν. γηράσκω καλῶς, ἔχω καλὰ γεράματα : Στοβ.᾽Εκλ.2,236 **εὐγηρεῖν γὰρ εἶναι τὸ μετὰ ποιοῦ γήρως διεξάγειν κατ᾽ ἀρετήν.**

εὐγήρως-ων ὁ εὐτυχὲς διερχόμενος γῆρας, ὁ περνῶν καλὰ γεράματα : ᾽Αριστλ.Ρητ.1361b,28 **οὔτε γὰρ εἰ ταχὺ γηράσκει, εὔγηρως, οὔτ᾽ εἰ μόγις μὲν λυπηρῶς δέ,** Καλλ.᾽Επίγρ.42,6 **κἠπέμυσ᾽ ἐκείνων εὐγήρως ἐν χερσίν,** Φίλ.1,515.

εὐΐλατος-ον ᾽Επιγρ. ἀντὶ εὐΐλατος, ὁ λίαν ἵλεως, πολυέλεος, φιλεύσπλαγχνος, μ. τὸ οὐδ. **εὐΐλατον** ὡς οὐσ. : **ἐπὶ σὲ καταφεύγω σοῦ εὐϊλάτου τυχεῖν.**

εὐγλάγετος-ον μτγν. εὐγλαγὴς βλ.λ. : Λουκ.Τραγῳδ.110 **τὰν δ᾽ εὐγλαγέτοις ἐν⟩ μαζοῖς.**

εὐγλαγής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἔχων ἄφθονον γάλα : Νίκ.Θηρ.617 **εὐγλαγέας τιθυμάλλους.**

εὔγλαγος-ον μτγν. εὐγλαγὴς βλ.λ. : Λυκόφρ.307 **σὸν εὔγλαγον θάλος, ὦ σκύμνε᾽** ‖ δοτ. κτ. μεταπλ. **εὔγλαγι** ὡς ἐξ ὀν. εὔγλαξ : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 9,744 **᾽Ερμᾷ τυρευτῆρι ὡς εὔγλαγι.**

εὔγληνος-ον μτγν. κ. νεώτ., ἐπ. ἐΰ-, ὁ ἔχων λαμπροὺς ὀφθαλμούς, κυρ. ἐπὶ ζῴων : Λυκόφρ.598 **εὔγληνοι κύκνοι,** ᾽Οππ.Κυν.3,97 **εὔγληνοι λύγκες τε πυρίγληνοί τε λέοντες᾽** ‖ κ. μτφ. φωτεινός, λαμπρός, ἀπαστράπτων : Παῦλ.Σιλ.᾽Εκφρ.Σοφ.616 **φέγγεσιν εὐγλήνοισιν.. ἠριγενείης.**

εὔγλυπτος-ον μτγν., καλῶς γεγλυμμένος, καλῶς κεχαραγμένος : ΑΠ 7,363 **εὐγλύπτοιο μετάλλου,** Χριστόδ.᾽Εκφρ.Ι **εὐγλύπτῳ ἐπὶ βωμῷ,** Νόνν.Δ 18,85 **εὐγλύπτῳ τινὶ δούρῳ.**

εὐγλυφάνος-ον μτγν. εὔγλυπτος βλ.λ. : Νόνν.Δ 34,228 **εὐγλυφάνοιο παρὰ προπύλαια μελάθρου.**

εὐγλυφής-οῦς-ές μτγν. εὔγλυπτος βλ.λ. : Δαμόκρ. ἐν ΑΠ 6,63,4 **εὐγλυφέας καλάμους.**

εὔγλωθος-ον ᾽Επιγρ.Κρήτ. εὔγλωττος : **πάντες δ᾽ εὐσεβέες καὶ εὔγλωθοι πάριθ᾽ ἁγνοί.**

εὐγλωσσία (ἡ), ἀττ. -ττία κ. νεώτ. κ. δημ. εὐχέρεια, εὐκολία περὶ τὸ ὁμιλεῖν ὀρθῶς, εὐφράδεια : Εὐρ.ἀπ.206,4,᾽Αριστφ.᾽Ιππ.837 **ζηλῶ σε τῆς εὐγλωττίας,** Φιλόστρ.Σοφ.60,32 **ξυμβάλλονταί τι αὐτοῖς εἰς εὐγλωττίαν,** Λασκαρ.Ληξ 369 **ὀπόχεις εὐγλωττία καὶ φρονιμάδα,** Καλλιγ.Θάν.Βλ.335 **μετεχειρίσθησαν ὅλην τὴν εὐγλωττίαν των᾽** **2**) ἡδύτης ᾄσματος, καλὸν κελάδημα : Αἰλ.ΖΙ 17,23.

εὔγλωσσος (ὁ), ἀττ. -ττος, κ. νεώτ. κ. δημ.,᾽Επιγρ. κρητ. -γλωθος ὁ εὐκόλως καὶ καλῶς χρησιμοποιῶν τὸν λόγον, εὐφραδής : Αἰσχ.᾽Ικ.775 **ἡδῶντα δ᾽ εὐγλώσσῳ φρενί,** Εὐρ.ἀπ.899,1 **τὸ Νεστόριον εὔγλωττον μέλος,** Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.185 **ἀποτελεῖ τὴν εὐγλωττοτέραν ἔκφρασιν τῆς ψυχικότητος᾽** ‖ ἐπὶ κακῆς σημ. ὁ ἀθυρόστομος : ᾽Αριστφ.Νεφ. 445 **θρασύς, εὔγλωττος, τολμηρός, ἴτης . . ᾽** **2**) ὁ ἡδέως ἠχῶν, εὔηχος, ἐπὶ τῆς ἀττικῆς διαλέκτου : ΑΠ 9,188 **᾽Ατθίδος εὐγλώττου᾽** ‖ τὸ οὐδ. **τὸ εὔγλωττον** ὡς οὐσ. τὸ εὐάρεστον εἰς τὴν ἀκοήν : Διον.᾽Αλ.Συνθ.7,4 **τί ποτ᾽ ἐστὶ τὸ ποιητικὸν ἐκεῖνο καὶ εὔγλωττον καὶ μελιχρὸν ἐν ταῖς ἀκοαῖς᾽** **3**) ᾽Επιγρ. εὔφημος βλ.λ. **4**) ἐνεργ. ὁ λύων τὴν γλῶσσαν εἰς πολυλογίαν, ποιῶν τινα εὐφραδῆ : Μαίκ.ἐν ΑΠ 9,403 **εὔγλωσσον δ᾽ ὀχέτευε .. οἶνον.**

εὐγλωττίζω μτγν. καθιστῶ ἡδεῖαν τὴν φωνήν τινος : Φιλόστρ.᾽Απόλλ.6,36 **εὐ- τοὺς χαραδριούς.**

εὐγλωττῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι εὔγλωττος, εὐστομῶ᾽ πρβλ. Θωμ.Μ 394 « **εὐστομεῖν ἀντὶ τοῦ εὐγλωττεῖν** » : Κύριλλ.60 **εὐγλωττεῖν εἰδότες ἄριστοι γεγόνασι παιδευταί.**

εὐγλώττως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. -α κατὰ τρόπον εὔγλωττον, εὐφραδῶς : ᾽Αθανάσ.2,63Β **ὁ εὐγλώττως λαλῶν᾽** κ. συγκρ. **-οτέρως** : ᾽Ιω.Χρυσ. 10,917 **εὐγλωττοτέρως τὰ κατὰ Κύριον ἐκθέμενος.**

εὐγλώχιν-ινος (ὁ) μτγν. ὁ ὀξεῖαν ἔχων γλωχῖνα, αἰχμήν, μύτην : ᾽Οππ.᾽Αλ.5,439 **εὐγλώχιν τρίαινα,** Κόϊντ.8,406 **᾽Ιφ εὐγλώχινι.**

εὔγμα-ατος (τό) (εὔχομαι) εὖχος, καύχημα, καυχη-

σιολογία : 'Οδ.Χ 249 **κενὰ εὔγματα εἰπών**· **2)** ἐν τῷ πληθ. εὐχαί, δεήσεις, ἐκφράσεις ἐπιθυμίας : Αἰσχ.Πρ.584 **μηδέ μοι φθονήσῃς εὐγμάτων**, Σοφ. 'Αντ.1185 **ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.**

εὐγμᾰλέος-α-ον λεξ. ὁ εὐχῆς ἄξιος· 'Ησ. (πιθ.), Φώτ.

εὔγναμπτος-ον, **ἐπ. ἐΰγν-**, καλῶς ἐπικεκαμμένος, λυγισμένος : 'Οδ.Σ 294 **κληῖσιν ἐϋγνάμπτοις**, 'Οππ.'Αλ.5,498, 'Απολλ.Ρ 3,833 **εὐγνάμπτοισιν . . περόνῃσιν**, 'Ορφ.ἀπ.499 **εὐγνάμπτους ἀγκύρας.**

εὔγναπτοις (sic) 'Ησ. « καλῶς κατεσκευασμένοις »· πρβλ. εὔγναμπτος.

εὔγνητος-ον εὐγενὴς βλ.λ. : Φιλόξ.π.'Αθήν.15,685D **μυρτίδος εὐγνήτων κλάδων δισύναπτον.**

εὐγνωμονία (ἡ) πάπ. κ. μτγν. εὐγνωμοσύνη βλ.λ.1): Πάπ. **οὐκ ἐβουλήθησαν εὐγνωμονίαν πρὸς ἐμὲ θέσθαι**· **2)** μτγν. ὁμόνοια, συμφωνία : 'Ιω.Χρυσ. 8,956C **τὴν δὲ ἤδη τῶν ὅλων εὐγνωμονίαν καὶ τὴν τοῦ παντὸς εὐταξίαν.**

εὐγνωμονικῶς ἐπίρρ. 'Επιγρ. εὐγνωμόνως βλ.λ.

εὐγνωμονῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. ἔχω ἀγαθὰ αἰσθήματα, δεικνύω λογικὸν καὶ διαλλακτικὸν πνεῦμα : 'Αριστλ.'Ρητ.'Αλ.1420a,16, Πλούτ.Ναμ.12 **τοὺς ἀδικοῦντας πείθοντες εὐγνωμονεῖν**, Διόδ.Σ 13,22· **2)** ἀμείβω, ἀνταμείβω : Λιβάν.Προγ.34,26 **εὐγνωμονεῖν τοὺς ἱερέας**· **3)** μτγν. **εὐγνωμονῶ τὴν ἀντίδοσιν** ἀνταποδίδω τὴν χάριν, χαρίζω τι εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης : 'Ιμέρ.Λόγ.8,7· **4)** δθ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τρέφω αἰσθήματα εὐγνωμοσύνης βλ.λ.3), ἀναγνωρίζω γενομένην εὐεργεσίαν· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. κ. ὡς ἐντονωτέρα ἔκφρ. τοῦ εὐχαριστῶ, εἶμαι ὑπόχρεως, αἰσθάνομαι, ἐκδηλῶ εὐγνωμοσύνην βλ.λ.3) : **ὁ εὐγνωμονῶν υἱός σας, - σᾶς εὐγνωμονῶ διὰ τὴν ὑποστήριξιν.**

εὐγνωμόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπιεικῶς, εὐμενῶς : Διόδ.Σ 19,9 **εὐγνωμόνως τοῖς πλήθεσι προσφέρεσθαι**· **2)** λογικῶς, μετρίως (συγκρ.) : Λουκ. Τόξ.5 **ἡμεῖς οἱ βάρβαροι εὐγνωμονέστερον ὑμῶν περὶ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίνομεν**· **3)** φρονίμως, συνετῶς : Ξεν.'Αγησ.2,25 **πῶς οὐκ ἂν φαίη τις αὐτὸν χρῆσθαι εὐγνωμόνως ἑαυτῷ;**· **4)** κ. νεώτ. μετ' εὐγνωμοσύνης : Πλούτ.Σύλλ.10 **οὐκ εὐγνωμόνως οὐδὲ πολιτικῶς**· πρβλ. εὐγνωμοσύνη.

εὐγνωμοσύνη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης, ὁ χαρακτήρ, ἡ ἐκδήλωσις τοῦ εὐγνώμονος βλ.λ.1), χρηστότης, εὐμένεια, εὐγενὴς τρόπος, καλοκαγαθία· 'Ησ. « εὐγνωμοσύνη, εὔνοια » : Αἰσχίν.3,170 **τὴν εὐγνωμοσύνην ἀεὶ προτακτέαν τοῦ λόγου**, Πολύβ.5,10,12 **τῇ εὐγνωμοσύνῃ καὶ μετριότητι πάντας 'Αθηναίους ἅμα καὶ τὴν πόλιν αὐτῶν ἔσχεν ὑποχείριον**, Πρόκλ.Παρμ.551S· || ἐπιείκεια : Δίων Χρ.1,271 **τὰ τῶν μοιχειῶν πολλῆς καὶ σφόδρα φιλανθρώπου εὐγνωμοσύνης τυγχάνοντα**· || συμβιβαστικὸν πνεῦμα, ἐπὶ ἑρμηνείας νόμου, τὸ κατὰ τὸ ἐπιεικὲς ἑρμηνεύειν ἢ κρίνειν : 'Αριστλ.ΗΜ 1198b,34 **ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη . . περὶ τὰ δίκαια [καὶ] τὰ ἐλλελειμμένα ὑπὸ τοῦ νομοθέτου τῷ μὴ ἀκριβῶς διωρίσθαι**· **2)** τὸ καλῶς γινώσκειν (γνῶναι), σκέπτεσθαι, φρόνησις, σύνεσις : Πλούτ.Θεμ.7 **εὐγνωμοσύνῃ δὲ τῶν συμμάχων περιγενόμενος**· **3)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ζωηρὰ ἀναγνώρισις, ἐνθύμησις τῆς γενομένης εὐεργεσίας καὶ τὸ ἐκ ταύτης αἴσθημα εὐμενείας, προθυμίας, ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν εὐεργετήσαντα, ἀντίθ. ἀγνωμοσύνη : Βί.Εὐθυμ.ἐν'Ελλ.'Εκκλ.4,3 **ἡγησάμην μᾶλλον τῆς ἀξίας διαμαρτεῖν ὑπὸ εὐγνωμοσύνης κινούμενος ἢ ἀγνωμοσύνῃ παραλιπεῖν τὸ πᾶν, - ἡ 'Ελλὰς ὀφείλει εὐγνωμοσύνην εἰς τοὺς φιλέλληνας τοὺς μετασχόντας τοῦ 'Αγῶνος τῆς 'Ανεξαρτησίας, - ἐκφράζει πρὸς τοὺς διδασκάλους του τὴν εὐγνωμοσύνην του**· || συνεκδ. κ. ἡ ἀπόδοσις τῆς ὀφειλομένης χάριτος.

εὐγνωμῶ-έω (γνώμη) μσν. εὐγνωμονῶ βλ.λ.1) : Νικηφ.Πατριάρχ.70 **ζωῆς . . εὐγνωμουμένης.**

εὐγνώμων-ονος-ον (γνώμη) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **εὐγνώμονας** ὁ ἔχων εὐμενῆ, ἀγαθὰ αἰσθήματα, ὁ ἔχων δικαίας, ἢ μετριοπαθεῖς διαθέσεις : 'Ανδοκ. 2,6 **εἴπερ ἂν ἄνδρες εὐγνωμονέστεροι**, Πολύβ. 2,57,8 **πολέμιοι εὐγνωμονέστεροι**· || ὁ διαλλακτικός, εἰδ. ἐπὶ νόμων, ὁ κατὰ τὸ ἐπιεικὲς ἑρμηνεύων : 'Αριστλ.ΗΜ 1198b,34 **ὁ εὐγνώμων ἐστὶν περὶ ταὐτὰ περὶ ἃ καὶ ἡ ἐπιείκεια . . κριτικὸς ὢν τῶν ἐλλελειμμένων ὑπὸ τοῦ νομοθέτου**· || δθ. ὁ ἐπιεικῶς, συγκαταβατικῶς κρίνων, ἀντίθ. ἀγνώμων : Ξεν.'Απομν.2,8,6 **χρὴ οὖν πειρᾶσθαι τοὺς φιλαιτίους φεύγειν καὶ τοὺς εὐγνώμονας διώκειν** (τὰ φεύγειν κ. διώκειν οὐχὶ ἐν τῇ δικονομικῇ τοῦ 'Αττ.δικ.σημ., ἀλλὰ φεύγειν = ἀποφεύγειν, διώκειν= ἐπιδιώκειν), 'Αριστλ. ΗΜ 1199a,2 **τὸ μὲν γὰρ κρῖναι τοῦ εὐγνώμονος, τὸ δὲ πράττειν κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ ἐπιεικοῦς**· **2)** ὁ εὖ γινώσκων, ὁ καλὴν τὴν γνώμην ἔχων, φρόνιμος, συνετός, σοφός : Αἰσχίν.3,170, Δημόκρ.231 **εὐγνώμων ὁ μὴ λυπεόμενος ἐφ' οἷσιν οὐκ ἔχει, ἀλλὰ χαίρων ἐφ' οἷσιν ἔχει**· || τὸ οὐδ. **εὔγνωμον**=εὔλογον· ὁμ.=εὐπρεπές : Πλούτ.'Ηθ.420F **τὸ λέγειν πρὸς μὴ παρόντας οὐκ εὔγνωμον φαίνεται**· || **εὔγνωμον πόνημα** τὸ κατ' ἀγαθὴν γνώμην, σκέψιν συντεθειμένον : 'Αγαθ. ἐν ΑΠλ.4,41· || ὁμ. τὸ οὐδ. ἐπὶ παιγνίου, τὸ ἀμετόχως, ἀμεροληπτως ἔχειν, διάκεισθαι: Γαλ.Σφαίρ.Γυμν.2 **εὔγνωμον εἰς τὰς ἄλλας πράξεις**· || ὁμ. κτ. πληθ. ἐν φρ. **παθεῖν εὐγνώμονα** =τυχεῖν ἐπιεικοῦς τρόπου, εὐμενοῦς συμπεριφορᾶς : Διόδ.Σ 13,23 **ἄλλους τε πράξειν δεινά, παθεῖν εὐγνώμονα**· **3)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναγνωρίζων τὴν προσγενομένην εἰς αὐτὸν εὐεργεσίαν, ὁ ἀποδίδων τὴν ὀφειλομένην χάριν : Μιχ. 'Ατταλ.ἐν Σάθ.1,3 **πάτριον ἐχόντων τὸ πρὸς θεὸν ὀρθότορόν τε καὶ εὔγνωμον, - εὐγνώμων υἱός - μαθητής**· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. εἰς ἔκφρ. φιλοφροσύνης : **σᾶς εἶμαι εὐγνώμων** ἐντονώτερον τῶν σᾶς εὐχαριστῶ, σᾶς εἶμαι ὑπόχρεως.

εὐγνώριστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως γνωριζόμενος, εὐκολογνώριστος.

εὔγνωστος-ον λίαν γνωστός, οἰκεῖος : Εὐρ.'Ορ. 1394 **τά γὰρ πρὶν οὐκ εὔγνωστα συμβαλοῦσ' ἔχω**, Πλάτ.Σοφ.218B **προταξαίμεθ' ἂν εὔγνωστον μὲν καὶ σμικρόν**· || κ. κατ' ἀντίθ. πρὸς τὸ **ἄγνωστος** : 'Επίκ.Φύσ.28,5· **2)** εὐδιάκριτος : Σοφ.Αἴ.704 **ὁ Δάλιος εὔγνωστος**, Ξεν.Οἰκ.20,14 **τὰ εὔγνωστα καὶ εὐμαθῆ**· κ. παραθ. : 'Αρρ. Τακτ.5 **ὡς οὖν εὐγνωστότατα ἔσται τοῖς ἐντυγχάνουσι τὰ πράγματα**· || τὸ οὐδ. **εὔγνωστον** (ἐνν. ἐστὶ) εὐδιάκριτον, σαφές : Δημ.844 **εὔγνωστον . . πότερος ἡμῶν ἐσθ' ὁ πονηρός**· πρβλ. 'Ησ. « εὔγνωστος, δῆλος, φανερός ».

εὐγνώστως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ γνώσεως, συνέσεως, φρονήσεως : Θέων Σμ.65H **εὐγνώστως κρίνειν.**

εὔγομφος-ον καλῶς διὰ γόμφων βλ.λ.1) συνηρμοσμένος : Εὐρ.ΙΤ 1286 **εὐγόμφους πύλας**, 'Οππ. 'Αλ.1,194 **εὐγόμφοισιν ἐνισχομένους πινάκεσσιν.**

εὐγόμφωτος-ον μτγν. εὔγομφος : 'Οππ.'Αλ.1,58.

εὐγονία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ παράγειν ἀφθόνους καρπούς, γονιμότης : Πλάτ.Πολ.546A, Ξεν.Λακ.1,6, 'Ιάμβλ.Μαθ.'Επιστ.15· || νεώτ. εἰδ. τὸ παράγειν καλούς, ὡραίους γόνους, τέκνα· **2)** νεώτ.εἰδ. **θεωρία εὐγονίας** ἡ θεωρία καθ' ἣν ἡ κοινωνία διὰ νομοθετικῶν μέτρων καὶ δι' ἀμέσου ἐποπτείας καὶ ἐπεμβάσεως τοῦ κράτους πρέπει νὰ μεριμνᾷ ὅπως βελτιοῦται σωματικῶς καὶ ἐξευγενίζεται ψυχικῶς τὸ γένος ἐθνότητος, φυλῆς καὶ γεν. τῆς ἀνθρωπότητος διὰ γάμων μεταξὺ ὑγιῶν, ἀπαγορευομένης τῆς συζυγικῆς ἑνώσεως, κυρίως δὲ τῆς τεκνογονίας, εἰς ἄτομα νοσηρῶς ἔχοντα, ὡς ἐπίσης καὶ

τῆς διασταυρώσεως ἀτόμων προηγμένης φυλῆς πρὸς ἄτομα φυλῆς ὑποδεεστέρας.
εὐγονική (ἡ) νεώτ. τὸ σύνολον τῶν κανόνων καθ' οὓς ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῆς βιολογίας εἶναι ἐπιτευκτὴ ἡ εὐγονία βλ.λ.2).
εὐγονισμός (ὁ) νεώτ. ἡ θεωρία τῆς εὐγονίας· **2)** τὸ σύνολον τῶν ἀντιλήψεων, θεωριῶν καὶ προσπαθειῶν πρὸς ἐπίτευξιν εὐγονίας βλ.λ.2).
εὐγονιστής (ὁ) νεώτ., θηλ. **-ίστρια,** ὁ ἀποδεχόμενος τὰς ἀρχὰς τοῦ εὐγονισμοῦ· ‖ ὁ ἐργαζόμενος ὑπὲρ διαδόσεως αὐτῶν.
εὔγονος-ον σχόλ. ὁ παραγωγικός, γόνιμος, εὔτεκνος : Σχόλ.Εὐρ.'Εκ.596 **εὐγονωτάτην'** ‖ τὸ οὐδ. τὸ **εὔγονον** ὡς οὐσ. ἡ παραγωγικὴ δύναμις : 'Ιώα.Πl 4,8,3 **τὸ τῶν ὑδάτων εὔγονον.**
εὐγονῶ-έω εἶμαι εὔγονος, εὐτεκνῶ : Θεόφρ.Φ Αἰτ.1,14,1 **πρόβατα γὰρ εὐτοκήσαντα καὶ εὐγονοῦντα, πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν.**
εὐγόνως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον εὔγονον : Θεοφύλ.Σ'Επ.29 π.Θησ.Στεφ.ἐν λ.εὔγονος.
εὐγραμμάτία (ἡ) μτγν. καλλιγραφία, τὸ ὡραῖον γράφιμον τῶν ἀλφαβητικῶν στοιχείων : Γαλ.275Α.
εὐγράμμᾰτος-ον μτγν. ὁ καλὸς γραφεύς, καλλιγράφος : 'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1· **2)** ὁ γνωρίζων γράμματα : Παλλάδ.Λαυσ.1005· **3)** Σουΐδ. « εὐγράμματον ὄνομα τὸ εὔφημον, οὐκ εὐγράμματον δὲ τὸ δύσφημον, ὡς τὸ Νεφέρσοφρις, Αἰγύπτου βασιλέως ».
εὐγραμμία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὡραιότης, κομψότης γραμμῆς, ἰχνογραφήματος : Καλλίξ.π.'Αθήν. 5,197Β **ἀκριβῆ τὴν εὐγραμμίαν τῶν ἐνυφασμένων ἔχουσα'** **2)** νεώτ. ἰσομετρία, ἁρμονικὴ διάταξις τῶν γραμμῶν, ἰδ. τοῦ σώματος.
εὔγραμμος-ον μτγν. κ. νεώτ. καλῶς ἐσχεδιασμένος, ἰχνογραφημένος : Διονύσ.'Αλ.'Ισαΐ.591,8, Λουκ.ΖΤραγ.33 **ὁ εὔγραμμος καὶ εὐπερίγραπτος·** ‖ ὁμ. **ὁ** συμμετρικάς, ὡραίας γραμμὰς ἔχων, **καλλίγραμμος,** ἐπὶ προσ. : Στράβ.4,5,2 **οὐκ εὐγράμμους τῇ συστάσει,** Καλλιγ.Θάν.Βλ.61 **οἱ χαρακτῆρές του ἐν γένει εὔγραμμοι'** ‖ ὁμ. **τῶν ὀφρύων τὸ εὔγραμμον** αἱ λεπταὶ καὶ κανονικαὶ γραμμαὶ τῶν ὀφρύων : Λουκ.Εἰκ.6· **2)** μτφ. καλῶς διαγεγραμμένος : Διονυσ.'Αλ.Συνθ.168,7 **ἥ τε περίοδος λήγουσα εἰς τὸ τῶν προγεγενημένων οὐκ ἔχει βάσιν εὔγραμμον'** **3)** ὁ καλὸς γραφεύς : Μαν.2,245 **ἡνίκα δ' ἂν Μήνη 'Ερμῇ στίλβοντι συνάπτῃ, ῥήτορα σημαίνει καί ρ' ἐν μελέτῃσι σοφιστὴν εὔγραμμον, πινυτόν.**
εὐγράμμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μὲ καλὰς γραμμάς, ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῆς : 'Ιω.Λυδ.3,70 **στοαὶ.. εὐγράμμως διασκηνοῦσαι τὴν πλατεῖαν.**
εὐγρᾰφής-οῦς-ές (γράφω) μτγν. καλῶς ἐζωγραφημένος : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,221 **ἔργον τόδ' εὐγραφὲς.. ἀνέθεντο'** **2)** ἐνεργ. ὁ καλῶς γράφων : Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 6,66,6 **εὐγραφέων καλάμων.**
εὐγρᾰφία (ἡ) 'Επιγρ., ποι. **-γρᾰφίη,** καλὴ ζωγραφία : **γλυφικῆς ἀμφὶ καὶ εὐγραφίης.**
εὐγρηγόρησις-εως (ἡ) μτγν. μεγίστη ἀγρυπνία, ἐξαγρύπνησις : Κύριλ.Βι.'Ιω.Σιλεντ.3,16,29.
εὐγύᾰλος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραῖα γύαλα, κοιλώματα : Τρυφιόδ 537, Νόνν.Δ 13,68 **καὶ πέδον εὐγυάλῳ χθονὶῃ πεφυλαγμένον.**
εὔγυιος-ον ὁ ἔχων καλὰ τὰ μέλη τοῦ σώματος, εὔρωστος : Βακχ.10,10 **εὐγυίων.. νέων κῶμοι.**
εὔγῦρος-ον μτγν. ὁ ὡραίους γύρους ἢ κύκλους ἔχων : Φίλιππ. ἐν ΑΠλ.3,25,3.
εὐγωνία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ κανονικότης τῶν γωνιῶν : Εὐρ.'Ιων 1137 **μῆκος εἰς εὐγωνίαν.**
εὐγώνιος-ον ὁ ἔχων κανονικὰς γωνίας : Ξεν.Οἰκ. 4,21 **ὀρθοὶ δὲ οἱ στοῖχοι τῶν δένδρων, εὐγώνια δὲ πάντα καλῶς εἴη'** ‖ 'Επίγρ. ὁ τετράγωνος· ‖ ὁμ. ὁ ὀρθογώνιος : Γαλ.18,856.
εὐδαής (ὁ) 'Ησ. « εὐδαές· εὐδιανόητον ἑκάστῳ ».
εὐδαίδᾰλος-ον τεχνηέντως, καλῶς ἐξειργασμένος : Βακχ.16,88 **εὐδαίδαλον νᾶα,** αὐτ.ἀπ.11,3 **εὐδαίδαλον ναόν.**
εὐδαιμόνημα-ατος (τὸ) μτγν. καλὴ τύχη,εὐτύχημα: Λουκ.Εἰκ.22 **οὐ γὰρ μικρὸν εὐδαιμόνημα γυνή.**
εὐδαιμόνησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἔχειν, κεκτῆσθαι : Εὐστρ.ΗΝικ.91,27.
εὐδαιμονία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ιων. **-ίη,** εὐτυχία, εὐημερία, καλὴ τύχη, ἀφθονία, πλοῦτος : 'Υμν.'Αθην.5 **χαῖρε θεά, δὸς δ' ἄμμι τύχην εὐδαιμονίην τε,** Πίνδ.Ν 7,56 **τυχεῖν δ' ἓν' ἀδύνατον εὐδαιμονίαν ἅπασαν ἀνελόμενον,** 'Ηρ.1,5 **εὐδαιμονίην οὐδαμὰ ἐν τωὐτῷ μένουσαν ἐπιμνήσομαι,** Θαυκ.2,97 **χρημάτων προσόδῳ καὶ τῇ ἄλλῃ εὐδαιμονίᾳ,** Τζέτζ.'Ησιόδ."Εργ.24 **εὐδαιμονία τὸ εὖ τοῦ δαίμονος ἤτοι τῶν ψυχικῶν ἐρευνῶν ἔχειν'** ‖ ἐπὶ χωρῶν : 'Ηρ.5,28 **ἡ Νάξος εὐδαιμονίῃ τῶν νήσων προέφερε'** ‖ κ. ἐν πληθ. : Εὐρ.ΙΑ 591 **μεγάλαι μεγάλως εὐδαιμονίαι,** Πλάτ.Φαίδ.115D **οἰχήσομαι ἀπιὼν εἰς μακάρων δή τινα εὐδαιμονίας'** **2)** ἀληθής, τελεία εὐτυχία, ἀντίθ. κακοδαιμονία : Δημόκρ.171 **εὐδαιμονία οὐκ ἐν βοσκήμασιν οἰκεῖ οὐδ' ἐν χρυσῷ.**
εὐδαιμονιακός-ή-όν ἐσφ. γρ. τοῦ εὐδαιμονικός.
εὐδαιμονίζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., θεωρῶ ἢ καλῶ τινα εὐτυχῆ, μακαρίζω, καλοτυχίζω : Εὐρ. Τρῳ.268 **εὐδαιμόνιζε παῖδα σήν,** 'Ισοκρ.8,83 **εὐδαιμονίζειν τὴν πόλιν'** ‖ ὁμ. μτ. γεν. πράγμ. : Σοφ.ΟΚ 144 **οὐ.. μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης** (οὐχὶ ἐκ τῶν πολὺ ἀξίων μακαρισμοῦ διὰ τὴν τύχην του), Δημ.550 **αὐτὸν εὐδαιμονιεῖ τῆς περιουσίας'** ‖ ὁμ. ἐμπροθ. (**ὑπέρ τινος, ἐπί τινι, διά τι**) : Ξεν.'Αν.1,7,3 **τῆς ἐλευθερίας.. ἧς ὑμᾶς ἐγὼ εὐδαιμονίζω,** Δημ.314 **ἐφ' οἷς οὐκ ἂν ὡς ἀληθῶς αὐτὸν εὐδαιμονίσειε'** ‖ κ. παθ. (**διά τι**) : Πλάτ. Πολ.465D **διὰ σμικρόν που μέρος εὐδαιμονίζονται ἐκεῖνοι.**
εὐδαιμονικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ τείνων ἢ ἄγων εἰς εὐδαιμονίαν:'Αριστλ.ΗΝικ.1176b,16 **ἐνέργεια εὐδαιμονικωτάτη'** ‖ ὁμ. **τὰ εὐδαιμονικά** τὰ ἀπαρτίζοντα τὴν εὐδαιμονίαν : Ξεν.'Απομν.4,2,34 **τῶν εὐδαιμονικῶν ἀμφίλογον εἴη'** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ ἐπιζητῶν τὴν εὐδαιμονίαν του:'Αριστφ.'Εκκλ.1134 **εὐδαιμονικόν γ' ἄνθρωπον εἴρηκας σαφῶς,**'Αριστλ.ΗΝ 1099b,3· ‖ ὁμ. **εὐδαιμονικοί** (οἱ) φιλόσοφοι θεωροῦντες ὡς ἄκρον ἀγαθὸν τὴν εὐδαιμονίαν : Διογ.Λ 1,17, Κλέαρχ.π.'Αθήν.12,548Β **τῶν εὐδαιμονικῶν καλουμένων 'Αναξάρχῳ.**
εὐδαιμονικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐν εὐτυχίᾳ ἢ μὲ εὐτυχίαν : 'Αριστφ.Εἰρ.856 **εὐδαιμονικῶς γ' ὁ πρεσβύτης.. τὰ νῦν τάδε πράττει,** Ξεν.'Ελλ.3,2,9.
εὐδαιμόνισμα-ατος (τὸ) ὅ τι θεωρεῖται ὡς εὐδαιμονία, εὐτύχημα : Πλάτ.'Επ.354C **πεινώντων εὐδαιμόνισμα ἀνθρώπων καὶ ἀνοήτων'** **2)** συγχαρητήριος εὐχή : 'Απ.'Εμφ.Πολ.4,16 **ὀλίγα δὲ ἐγὼ καθ' ἑκάστην ἰδέαν ἐς πίστιν ἑκάστης καὶ ἐς εὐδαιμόνισμα τῶν νῦν παρόντων.. ἀναγράφω.**
εὐδαιμονισμός (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ εὐδαιμονίζειν, μακαρίζειν, καλοτυχίζειν : 'Αριστλ.Ρητ. 1367b,34 **μακαρισμὸς δὲ καὶ εὐδαιμονισμὸς αὐτοῖς μὲν ταὐτά,** Πλούτ.Πελ.34· ‖ πληθ. : Φίλ. 1,312 **τοὺς εἰς τὸ θεῖον . . εὐδαιμονισμούς'** **2)** μσν. εὐδαιμονία βλ.λ.1) : Εὐστ.Πον.304,14 **ἅπερ, εἰ διενεμήθη, πλείστην ἂν τὴν οἰκουμένην εἰς εὐδαιμονισμὸν ἐξήρτυσαν'** **3)** νεώτ. τὸ φιλοσοφικὸν δόγμα καθ' ὃ ὕπατος σκοπὸς τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἡ εὐδαιμονία.
εὐδαιμονιστής (ὁ) νεώτ. ὁ πρεσβεύων τὸ δόγμα τοῦ εὐδαιμονισμοῦ βλ.λ.3).
εὐδαιμονῶ-έω κ. νεώτ., παρακ. **εὐδαιμόνηκα** εἶμαι εὔπορος, εὐκατάστατος, εὐπορῶ : 'Ηρ.1,170

παρεῖχε ἄν σφι εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα, Θουκ.8,24 Χῖοι μόνοι .. ηὐδαιμόνησάν τε ἅμα καὶ ἐσωφρόνησαν· ‖ κ. ἐν ἀναφ. πρός τι : Ἡρ.2,177 ἐπὶ βασιλέος εὐδαιμονῆσαι καὶ τὰ ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τῇ χώρῃ γινόμενα καὶ τὰ ἀπὸ τῆς χώρης τοῖσι ἀνθρώποισι· ‖ πλεανεκτῶ : Σοφ.'Αντ.506 ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ κἄξεστιν αὐτῇ δρᾶν .. ἃ βούλεται· ‖ ἐν χρ. κ. ὡς εὐχή εὐδαιμονοίης : Εὐρ.'Ηλ.231 εὐδαιμονοίης, μισθὸν ἡδίστων λόγων· ‖ κ. ἐν δυϊκ. εὐδαιμονοίτην : Εὐρ.Μηδ.1073 εὐδαιμονοίτην, ἀλλ' ἐκεῖ· ‖ κ. ἐν παρῳδ.: 'Αριστφ.'Αχ.446 εὐδαιμονοίης, Τηλέφῳ δ' ἁγὼ φρονῶ· **2)** εἶμαι ἀληθῶς, τελείως εὐτυχής : Δημόκρ.40 εὐδαιμονοῦσιν ἄνθρωποι ὀρθοσύνῃ καὶ πολυφροσύνῃ, Διογ.Οἰν.25.

εὐδαιμόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐν εὐδαιμονίᾳ, εὐτυχίᾳ : Εὐρ.'Ορ.601 ἡμῖν δὲ τοῖς δράσασιν οὐκ εὐδαιμόνως, 'Αριστφ.Πλ.802 ὡς ἡδὺ πράττειν, ὦνδρες, ἔστ' εὐδαιμόνως, 'Αριστλ.Πολιτ.1281a,2 τὸ ζῆν εὐδαιμόνως καὶ καλῶς, Πλούτ.'Ηθ.155 εὐδαιμόνως οἰκεῖν καὶ μακαρίως· ‖ ὁμ. συγκρ. -έστερον : Ξεν.'Αν.3,1,43 εὐδαιμονέστερον διάγοντας· ‖ κ. ὑπερθ. -έστατα : Πλάτ.Νόμ.710Β εὐδαιμονέστατα διάξει.

εὐδαιμοσύνη (ἡ) ἡ εὐδαιμονία βλ.λ. : Ξεν.'Εφ. 1,16 ὡς ἔνεστί σοι καὶ εὐδαιμοσύνην καὶ ἐλευθερίαν ἀπολαβεῖν.

εὐδαίμων-ονος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἀγαθὸν δαίμονα· ὅθ. εὐτυχής, μακάριος, καλότυχας : 'Ησίοδ.'Εργ.826 τάων εὐδαίμων τε καὶ ὄλβιος ὃς τάδε πάντα εἰδὼς ἐργάζηται ἀναίτιος ἀθανάτοισιν, Θέογν.1013, Πινδ.Π 10,22 εὐδαίμων καὶ ὑμνητός, Αἰσχ.Πρ.647 ὦ μέγ' εὔδαιμον κόρη, Σοφ.'Αντ.582 εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών, Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ.38 πᾶν χρηστὸν καὶ εὔδαιμον καὶ ἐπέραστον, Βιζυην.Πύργ.Κόρης 37 ἄναξ εὐδαίμων τανῦν καταργεῖ· ‖ ὁμ. μτ. γεν. εὐτυχὴς ἔν τινι ἢ διά τι : Πλάτ.Φαῖδρ.58Ε εὐδαίμων τοῦ τρόπου· ‖ κ. εἰρων. : Πλάτ.Πολ.422Ε εὐδαίμων εἶ .. ὅτι οἴει· ‖ τὸ οὐδ. τὸ εὔδαιμον ὡς αὐσ. ἡ εὐδαιμονία βλ.λ. : Θουκ.2,43 τὸ εὔδαιμον, τὸ ἐλεύθερον· **2)** ἐπὶ ἐξωτερικῆς εὐτυχίας, ὁ εὐημερῶν, ὁ πλούσιας : 'Ηρ.1,133 οἱ εὐδαίμονες αὐτῶν, Λυσ.32,17 ἐν πολλοῖς χρήμασιν εὐδαίμονες ὄντες, Πλάτ.Πολ.406C οἱ πλούσιοι καὶ εὐδαίμονες· ‖ κ. ἐπὶ χωρῶν : 'Ηρ.8,11 αἱ 'Αθῆναι μεγάλαι τε καὶ εὐδαίμονες, Πινδ.Π 4,276 εὐδαίμων Κυράνα, Γοργί.ἀπ.10D πόλις εὐδαίμων, Φιλόστρ. Εἰκ.2,24 γῆ ἀρόσαι οὐκ εὐδαίμων· κ. ὡς τοπωνύμ. : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.26 'Αραβία εὐδαίμων· ‖ κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ εὐτυχής : Εὐρ.Μήδ.1230 ὄλβου δ' ἐπιρρυέντος εὐτυχέστερος ἄλλου γένοιτ' ἂν ἄλλος, εὐδαίμων δ' ἂν οὔ· **3)** ἀληθῶς, τελείως εὐτυχής : Πλάτ.Φιληβ.11D εὐδαίμων βίος, 'Αριστλ. ΗΝικ.1098b,21.

εὐδάκρῡτος-ον (δακρύω) ἀξιοδάκρυτας, ἀξιοθρήνητας : Αἰσχ.Χο.181 οὐχ ἧσσον εὐδάκρυτά μοι λέγεις τάδε.

εὐδάκτῠλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ὡραίους δακτύλους : 'Αλκίφρ.3,67 παρθένον καλλίπηχυν καὶ εὐδάκτυλον, Θεοφύλ.Σ 185D ἦν τὸ ζῷον τὴν χεῖρα εὐδάκτυλον.

εὐδαλαγῖνες 'Ησ. « αἱ χάριτες ».

εὐδάμαστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως δαμαζόμενος.

εὐδάμνας 'Ησ. « εὐδάμαστος ».

εὐδάνω μτγν. ἐκτετ. τ. τοῦ εὕδω, κοιμῶμαι : Λυκόφρ.1354.

εὔδαος-ον (δαίω) πάπ. φωτεινός, λαμπρός : Πάπ. Κρεισπῖνα φιλότεκνε εὔδαον φυτόν.

εὐδαπάνητος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ταχέως δαπανώμενος, φθειρόμενος : Ψ'Ιω.Χρυσ.7,20 ὅταν τὸ εὐδαπάνητον τῆς ζωῆς ἐννοήσω.

εὐδάπᾰνος-ον (δαπάνη) πολλὰ δαπανῶν, ἐλευθέριος : 'Αριστλ.'Αρετ.1250a,13 ἐλευθεριότης εὐδάπανος εἰς τὰ καλά, Πλούτ.Σόλ.3 τὸ εὐδάπανον, Δίων Κ 44,39 τά τε ἴδια εὐοικότατός τε ἅμα καὶ εὐδαπανώτατος ἐγένετο· **2)** ὁ μὴ δαπανηρός, ὁ διὰ μετρίας δαπάνης γινόμενος, ὀλιγοδάπανας, ποὺ κοστίζει λίγο, εὐθηνός : Διον.'Αλ.Ρωμ.2,23 καρπῶν τινῶν ἀπαρχὰς καὶ ἄλλα τοιαῦτα λιτὰ καὶ εὐδάπανα, Δίων Κ 52,30.

εὐδαπάνως ἐπίρρ. μσν. μὲ πολλὴν δαπάνην : Θεοφύλ.Σ'Επ.39.

εὐδαρκής 'Ησ. « εὐόφθαλμος ».

εὐδείελος-ον εὔδηλος, φανερός, εὐδιάκριτος, μακρόθεν ὁρατάς, συνήθ. ἐν 'Οδ. ὡς ἐπίθ. τῆς 'Ιθάκης : 'Οδ.Β 167· ‖ κ. γεν. ἐπὶ νήσων : 'Οδ. Ν 234 ἤ πού τις νήσων εὐδείελος· ‖ ὁμ. μακρόθεν ὁρατός : Πίνδ.Ο 1,111 εὐδείελον Κρόνιον, Χρησμ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.6,7 εὐδείελον ἄστυ· **2)** ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἥλιον, εὐήλιας : Πίνδ.Π 4,76 εὐδείελος χθὼν 'Ιαολκοῦ, 'Υμν.'Απολλ.438 εὐδείελος Κρίση, Εὐφορ.50 ὅσσα φύει εὐδ- αἶα.

εὐδεινός-ή-όν μτγν. κ. εὐδινός εὐδιεινὸς βλ.λ. : 'Ορφ.'Υμν.22,5, 'Αν.'Οξ.2,207, Στράβ.6,3,9 χώρα εὐδινὴ διὰ τὴν κοιλότητα τῶν πεδίων.

εὐδειπνία (ἡ) δεῖπνον προσφερόμεναν χάριν τῶν νεκρῶν : 'Αρμόδ. π. 'Αθήν.149Β.

εὔδειπνος-ον ὁ παρέχων καλὴν εὐωχίαν : Εὐρ. Μήδ.200 εὔδειπνοι δαῖτες· **2)** τὸ οὐδ. πληθ. εὔδειπνα ὡς οὐσ. δεῖπνον, συμπόσιον, ἐπὶ νεκροῦ τιμωμένου δι' ἀφθόνου νεκρικῆς θυσίας, πρβλ. εὐδειπνία : Αἰσχ.Χο.484 παρ' εὐδείπνοις ἔσῃ ἄτιμος ἐμπύροισι κνισωτοῖς χθονός· πρβλ. 'Ησ. « εὐδείπνοις, θυσία τις 'Αθήνησιν. Καὶ ἡ Τριτογενής. Καὶ αἱ ταῖς νεκραῖς ἐπιφερόμεναι σπανδαὶ ἤγαυν πνοαί».

εὔδεκτος-ον 'Επιγρ. κ. νεώτ. ἐπιδεκτικός : 'Επιγρ. Δήλ. εὔδεκτον σῶμα· ‖ νεώτ. ὁ εὐχαρίστως δεκτός, πρβλ. εὐπρόσδεκτος: εὔδεκτον φάρμακον.

εὐδενδρία (ἡ) μσν. ἐπὶ χώρας, τόπου, ἀφθονία καλῶν δένδρων : Φιλῆς 2,358· πρβλ. εὔδενδρος.

εὐδενδρίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. μεδουσῶν τοῦ ἀθραίσμ. τῶν ὑδροϊδῶν· κ. γένος εὐδένδριον.

εὔδενδρος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἄφθονα καὶ καλὰ δένδρα : Πινδ.Ο 8,9 εὔδενδρον ἄλσος, Σιμων.13 εὔδενδρον τέμενος, 'Ιππ.'Αέρ.12 εὐκαρποτάτη ἐστὶ καὶ εὐδενδροτάτη, Εὐρ.ΙΤ 134 εὔδενδροι χόρτοι, Στράβ.2,3,4 νῆσον εὔυδρον καὶ εὔδενδρον, Φίλ.2,33,12 γῆν . . εὔδενδρον.

εὐδερκής-οῦς-ές μτγν. ὁ καλῶς βλέπων : Μάξιμ. 151 εὐδερκὴς κορόεσσα Σεληναίη.

εὐδέρμᾰτος-ον σχόλ. ὁ ἔχων καλόν, ἰσχυρὸν δέρμα : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 2,125 εὔρρίνων, ἤτοι εὐδερμάτων.

εὐδές 'Ησ. « εὔυπνον, εὐήνεμον ».

εὐδέφητος-ον (δεψέω) ἐπὶ δερμάτων, καλῶς κατειργασμένος : 'Ιππ.'Αρθρ.797Ε τὰ δέρματα τὰ εὐδεψητότατα (τὰ κάλλιστα μεμαλαγμένα).

εὔδηλος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ἐντελῶς φανερός, κατάδηλος, ὁλοφάνερας : Αἰσχ.Πέρσ.1009 εὔδηλα γάρ, 'Αριστφ.'Αχ.1130 εὔδηλος .. κλάειν κελεύων, 'Αλκίφρ.'Επ.1,7 εὔδηλός ἐστιν ὡς ἅπαντα κοινὰ .. ἔχειν ἡγούμενος· ‖ ὁμ. εὔδηλόν ἐστιν ὅτι.. ὁλοφάνερον εἶναι ὅτι : Πλάτ.Πρωτ.308D, Μιχ.'Ατταλ. ἐν Σάθ.18 εὔδηλον ὅτι καὶ οὗτοι καὶ πάντες.. συγκαταλέγονται· ‖ κ. κτ. δοτ. ἐν εὐδήλῳ ἐν φανερῷ : 'Ιππ.Τεχν.9 ἐν εὐδήλῳ ἐστί· ‖ ὁμ. εὐδιάκριτος : 'Αριστλ.Πρ.882b,9 εὔδηλος ῥυθμός· ‖ πάπ. εὐανάγνωστος : εὔδηλα γράμματα.

εὐδήλως ἐπίρρ.μτγν. κατὰ τρόπον εὔδηλον βλ.λ., σαφῶς, φανερά : Πλούτ.Θησ.3 τοῦτο φράζειν εὐδήλως, Γρηγ.Νύσσ.1,423Β περιφανῶς καὶ εὐδήλως.

εὐδία (ἡ) κ. νεώτ., δημ. βδιά, ἰων. -ίη, ἥσυχος, καλὸς καιρός, καλοκαιρία : Πίνδ.Ι 7,38 εὐδία ἐκ χειμῶνος, Ξεν.'Ελλ.2,4,14 ἐν εὐδίᾳ χειμῶνα ποιεῖν,

Ἀριστλ.ΖΙ 551a,3 ὅταν εὐδία γένηται, Καζ.Ν Θ Κωμ.2,12,123 στὴν πρώτη εὐδιὰν | βδιὰν | ὡς κάνει τὸ κοτσύφι· || κ. πληθ.: Πλάτ.Νόμ.961Ε ἔν γε χειμῶσιν καὶ ἐν εὐδίαις, Ἀριστλ.ΖΙ 626a,4 εὐδιῶν οὐσῶν· || γεν. εὐδίας ὡς ἐπίρρ. ἐν εὐδίᾳ: Ἀριστλ.ΖΙ 597b,13· **2**) μτφ. ἠρεμία, ἡσυχία, γαλήνη: Πίνδ.Ο 1,101 ἀμφὶ βίοτον ἔχει μελιτόεσσαν εὐδίαν, Αἰσχ.Ἑπτ.795 πόλις δ' ἐν εὐδίᾳ τε καὶ κλυδωνίου.. ἄντλον οὐκ ἐδέξατο, Ξεν. Ἀν.5,8,20 ἐν εὐδίᾳ γὰρ ὁρῶ ὑμᾶς, Ἐπιγρ. τὴν Αἴγυπτον εἰς εὐδίαν ἀγαγεῖν· || ἐπὶ τοῦ νοῦ: Πρωταγ.π.Πλαύτ.Ἠθ.118Ε εὐδίης.. εἴχετο· || ὁμ. σαρκὸς εὐδία καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος, καλωσυνιά: Πρωταγ.π.Πλούτ.Ἠθ.126C ἐν εὐδίᾳ σαρκὸς καὶ γαλήνῃ· || φρ. μτφ. εἰς ἔμ' εὐδίαν ἔχων εἶμαι ἥσυχος, γαλήνιος τὸ κατ' ἐμέ: Σοφ.Ἰχν.346.

εὐδιάβατος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ διαβῇ εὐκόλως, εὐκολοπέραστος, ἀντίθ. δυσδιάβατος: Ξεν.Ἑλλ.4,2,11 οἵ τε γὰρ ποταμοὶ πρὸς μὲν ταῖς πηγαῖς.. εὐδιάβατοι, Καλῶτ.π.Πλούτ. Ἠθ.1117D,Πολύαιν.2,2,1,Μηναῖ.1,27 Ὠδ.9 εὐδιάβατος θάλασσα· || κ. ἐν μτφ. σημ.: Ψ'Ἰω.Χρυσ.5,686C τοῦ παντὸς πάθους εὐδιάβατον καταγώγιον.

εὐδιάβλητος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐδιάβολος βλ.λ.: Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1237b,23, Χρύσ.Στωϊκ.3,77 εὐδιάβλητον εἶναι | τὸν λόγον |, Φώτ.Βιβλ.162,105,27· || κ. ὑπερθ.: Εὐσέβ.Μύνδ.47.

εὐδιαβόητος-ον μτγν. ὁ λίαν διαβόητος, περίφημος: Πτολ.Τετράβ.172 εὐδιαβοητότερον.

εὐδιάβολος-ον ὃν δύναταί τις νὰ διαβάλῃ εὐκόλως, ὃν εὐκόλως συκοφαντεῖ τις: Πλάτ.Νόμ. 944Β, αὐτ.Εὐθφρ.3Β εὐδιάβολα τὰ τοιαῦτα πρὸς τοὺς πολλούς, Σχόλ.Εὐρ.Μήδ.217.

εὐδιαβόλως ἐπίρρ. ἐν φρ. εὐδιαβόλως ἔχειν ἔχειν διάθεσιν πρὸς διαβολήν, κατηγορίαν: Δημ.1406 τῆς ἡλικίας τῆς τοιαύτης εὐδιαβόλως ἐχούσης.

εὐδιάγνωστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ διακρίνῃ εὐκόλως, ὁ εὐκόλως διαγιγνωσκόμενος, εὐδιάκριτος: Γαλ.14,63 πέπεισμαι γὰρ αὐτὸ πάντων εὐδιάγνωστον, ΚΠορφ.Ἔκθ. 3Α ὡς ἂν δὲ σαφῆ καὶ εὐδιάγνωστα εἶεν τὰ γεγραμμένα· κ. ὑπερθ.: Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.2.

εὐδιαγνώστως ἐπίρρ. νεώτ. εὐδιακρίτως.

εὐδιάγραπτος-ον μσν., νεώτ. ὁ εὐκόλως διαγραφόμενος: εὐδιάγραπτος λέξις - ὅρος.

εὐδιάγωγος-ον μτγν. κ. μσν. εὔθυμος, φαιδρός, ἱλαρός, περιχαρής: Διοσκ.4,60 τὸ ἀπόβρεγμα εὐδιαγωγοτέρους ἱστορεῖται ποιεῖν· || ὁ εὐφραίνων, ὁ τέρπων, χαροποιός, εὐχάριστος: Φίλ.1,52 ὅπως ἀναπαύλας εὐδιαγώγους καὶ ἡδονὰς ἑαυτῷ πορίζῃ, Σουΐδ.ἐν λ.Νικόλαος Δαμασκηνός πάντων δὲ μάλιστα τὸ εὐδιάγωγον πρός τε νεότητα καὶ γῆρας.

εὐδιάδοχος-ον ὁ ἐκ διαδοχῆς πράττων τι, λ.πεπλασμ. ὑπὸ Σχολ.Ἰλ.Ρ371 εὔκηλοι· εὐδιάδοχοι.

εὐδιάζω κ. νεώτ. καθιστῶ τινα εὔδιον, ἥσυχον, γαλήνιον: Φίλ.2,567· ||τὸ μέσ.μτφ.εὐδιῶ βλ.λ.:Πλάτ. Ἀξ.370D γαληνὸς δέ τις καὶ κακῶν ἄγονος βίος, ἀσαλεύτῳ ἡσυχίᾳ εὐδιαζόμενος |ὃν διάγει τις ἐν ἀταράχῳ ἡσυχίᾳ|· **2**) τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. εἶμαι, γίνομαι εὔδιος, ἥσυχος, γαλήνιος: Ἀντιγ.Καρ.150 εὐδιαζούσας ἡμέρας, Γρηγ.Νύσσ.1,508D μετὰ τὴν ἐν θαλάσσῃ κακοπάθειαν ὅρμον τινὰ καταλαβεῖν εὐδιάζοντα· **3**) νεώτ. ὡς τριτοπρόσ. εὐδιάζει γίνεται εὐδία βλ.λ., πρβλ. βρέχει, χιονίζει κ.τ.τ.

εὐδιαθεσία |ἡ| νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις εὐδιάθετος, καλὴ διάθεσις, καλοκεφιά· || εὐεξία: ὁ ἀσθενὴς εἶχεν εὐδιαθεσίαν.

εὐδιάθετος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς διατεταγμένος, τακτοποιημένος: Γρηγ.Νύσσ.1,611Β ἡδὺς τὴν ὄψιν καὶ εὐδιάθετος |ὁ τῆς ῥόας καρπός|· **2**) ἐπὶ πραγ. ἢ ἐπὶ ψυχικῶν καταστάσεων, ὁ καλῶς διατεθειμένος, ὁ ἔχων καλὴν διάθεσιν, εὔθυμος, καλοκεφιασμένος, κεφάτος, ἐπὶ προσ.: Λούκ. 81Β τὴν ἀγάπην.., καὶ τὸ εὐδιάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, πρβλ. Στουδ.Θεόδ.546D· **3**) νεώτ. κ. ὁ καλῶς, εὐμενῶς διακείμενος πρός τι, πρόθυμος: φαίνεται εὐδιάθετος νὰ μᾶς βοηθήσῃ· **4**) ἀντίθ. πρὸς τὸ δυσδιάθετος, ἐπὶ ἀγάμου κόρης, ἧς εὔκολος ἡ ἀποκατάστασις, εὐκολοΰπανδρος· Ἡσ. «οὐκ εὐδιάθετος· οὐ δυναμένη εὐχερῶς γήμασθαι»· ὁμ. ἐπὶ ἐπιχειρημάτων ἢ ἀντιρρήσεων: Θεμίστ.Ἀν.Ὑστ.62,33.

εὐδιαθέτως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ καλῆς διατάξεως, τακτοποιήσεως: Ἰώσ.ΠΙ 3,5,2 ῥυμοτομοῦσι δὲ εὐδιαθέτως εἴσω τὸ στρατόπεδον· **2**) μετὰ καλῆς διαθέσεως, εὐμενῶς, Ἡσ. ἐν λ. εὐγνωμόνως· || νεώτ. μετ. εὐδιαθεσίας βλ.λ.2|.

εὐδιάθρυπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διαθρυπτόμενος, συντριβόμενος, κατατριβόμενος: Κύριλλ. 1,828D, Φιλόπ.Ἰω.Ὑπομν.Ψυχ.360,15.

εὐδίαιον |τὸ| μτγν. τὸ ἄκρον σωλῆνος κλυστηρίου, ὁ. εὔδιον· πρβλ. εὐδίαιος: Παῦλ. ἐκ Φαιστ.69Ι· **2**) Ἡσ. «γυναικεῖον μόριον»· **3**) Ἡσ. «πρωκτός».

εὐδίαιος |ὁ| ἢ **εὐδιαῖος** |ὁ| μτγν.κ.νεώτ. διαμπερὴς ὀπὴ ἐπὶ τῆς τρόπιδος πλοίου πρὸς ἐκροὴν τοῦ ἀκαθάρτου ὕδατος τοῦ ἄντλου |σεντίνας|· Πολυδ.1,92 «τὴν ἀνοιγομένην θυρίδα τῆς νεὼς εἰς ἐκροὴν τοῦ ὕδατος», Ἡσ.,Σουΐδ.«τρῆμα τῆς νεώς, δι' οὗ ἡ ἀντλία ἐκρεῖ»: Πλούτ.Ἠθ.699F εἷς ἀρκεῖ καὶ κοινὸς |ἐνν. πόρος| ὥσπερ εὐδιαῖος· || εἰδ. νεώτ. ναυτ. εὐδίαιοι (οἱ) κυκλικαὶ ἢ ἐλλειψοειδεῖς ὀπαὶ κατασκευαζόμεναι ὑπὸ τὰς ἐφυδρορρόας βλ.λ. καὶ χρησιμεύουσαι πρὸς ἐκροὴν τῶν ὑδάτων ἐκ τοῦ καταστρώματος εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ μπούνια· || ὁμ. νεώτ. ναυτ. οἱ προεκτείναντες τὰς ὀπὰς σωλῆνες ἀποχετεύσεως· || ὁμ. νεώτ. ναυτ. τὰ κατὰ τὴν πλευρὰν τοῦ πλοίου μεγαλύτερα τετραγ. ἀνοίγματα, συνήθως μετὰ κλισιάδων, πρὸς ἀποχέτευσιν τῶν ὑδάτων ἐκ τῶν καταστρωμάτων εἰς τὴν θάλασσαν.

εὐδιαῖος-α-ον ὁ συλληφθεὶς ἐν εὐδίᾳ: Σώφρ.67 τριγόλαν τὸν εὐδιαῖον.

εὐδιαίρετος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαιρούμενος, εὐκολοχώριστος: Ἀριστλ.Φυσ.215b,12 ἧττον ἐμποδιστικὸν καὶ εὐδιαιρετώτερον· || ἐπὶ μηχανῆς ὁ μεταβαλλόμενος εὐκόλως εἰς τεμάχια: Φίλ.Μηχ.Βελοπ.56,35. **2**) ὁ εὐκόλως καταστρεφόμενος: Ἀριστλ.ΖΜ 654a,30 πρὸς τὸ μὴ εὐδιαίρετον εἶναι τὸ σῶμα αὐτῶν, Θεόφρ.Φ 17,13,1.

εὐδιαίτερος-ον ἀνώμαλον συγκρ. τοῦ εὔδιος βλ.λ.: Ξεν.Ἑλλ.1,6,38 ὁ ἄνεμος εὐδιαίτερος ἦν.

εὐδιαίτητος-ον μτγν. ὁ περὶ οὗ δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἐκφέρῃ γνώμην, ν' ἀποφασίσῃ: Στράβ. 8,1,1 τὰ μὲν οὖν τῶν ἄλλων εὐδιαίτητά ἐστι.

εὐδίαιτος-ον ὁ ἐγκρατῶς διαιτώμενος: Ξεν.Ἀπολ.19 ἐκ σώφρονος ὑβριστὴν ἢ ἐξ εὐδιαίτου πολυδάπανον· πρβλ. Πολυδ.6,27, αὐτ.9,24.

εὐδιάκλαστος-ον μτγν. εὔθραυστος, εὐκολοτσάκιστος: Κύριλλ.εἰς Σοφον.1,588 ἀνόνητος ὁ πλοῦτος, ἔρεισμά τε σαθρὸν καὶ εὐδιάκλαστον.

εὐδιακόμιστος-ον ὁ εὐκόλως διακομιζόμενος· Ἡσ. ἐν λ. ἀγχίπους.

εὐδιάκονος καλῶς διακονῶν· Ἡσ. ἐν λ. ἀκόμης.

εὐδιάκοπος-ον μτγν. ἢ **εὐδιάκοπτος**-ον ὁ εὐκόλως διακοπτόμενος: Πολύβ.3,46,4 ὥστ' εὐδιακόπτους αὐτῶν εἶναι τοὺς δεσμούς· **2**) ὁ εὐκόλως διαβατός: αὐτ.55,1 ταύτην |τὴν χιόνα| εὐδιάκοπτον εἶναι.

εὐδιακόσμητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διακοσμούμενος, τακτοποιούμενος: Πολύβ.8,36,9 συνεωρακὼς τὴν πλατεῖαν εὐδιακόσμητον οὖσαν.

εὐδιακριτικός-ή-όν μσν. διορατικός, συνετός,

ἀγχίνους, ὑπερθ. -ώτατος : Βl.Νεῖλ.Νεωτ.141,14 τοῦ **εὐδιακριτικωτάτου καὶ σοφωτάτου πατρός.**
εὐδιάκρῖτος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διακρινόμενος, διαγινωσκόμενος, φαινόμενος : 'Απολλ. Δύσκ.'Επιρρ.164,12,Γαλ.1,317,Μηναῖ.3,30'Ωδ.8 **διάκρισιν ὄντως ἡμῖν εὐδιάκριτον τῇ πράξει διδάξας,** Εὐστ.'Οδ.1439,15 **ἄλλως γὰρ οὐκ ἔστιν εὐδιάκριτον·** **2)** ὁ εὐκόλως ἐξηγούμενος, διασαφηνιζόμενος, εὐεξήγητος : Σχόλ.'Ιλ.Ω 23 **ἀντὶ τοῦ εὐδιάκριτα,** 'Ιουστιν.Νεαρ.166 Pr. **σαφῆ καὶ εὐ·** **3)** ἐνεργ. μσν. ὁ εὐκόλως διακρίνων : Εὐστ.Πον. 140,3 **εἰς τὸν πλουσιώτατον καὶ εὐδιάκριτον ξενοδόχον θεὸν καταντήσομεν.**
εὐδιακρίτως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ὥστε νὰ διακρίνηταί τι εὐκόλως : Εὐστ.Πον.8,91 **ἀναπληρούντων εὐδιακρίτως τὸ δέον ἐν αὐτῷ.**
εὐδιάλειπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διαλείπων, παύων : ΨΠλαύτ.Βl.'Ομ.105 **τὸ μὲν πῦρ ἐστιν ἀνωφερὲς καὶ ἄψυχον καὶ εὐδιάλειπτον.**
εὐδιάλεκτος-ον μσν. ὁ ἔμπειρος τῆς γλώσσης· ‖ ὁ προθύμως διαλεγόμενος, ὁ καλομίλητος : Βίος 'Επιφαν.2,327C **πλῆθος ἀνθρώπων εὐδ-.**
εὐδιάλλακτος-ον μτγν.,μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαλλαττόμενος, συμφιλιούμενος, εὐκολοσυμβίβαστος : Διον.'Αλ.Ρωμ.4,38 **ῥᾷστα πείσας τὸν ἄνδρα, φύσει εὐδιάλλακτον ὄντα,** Πλούτ.'Ηθ.332D, Μηναῖ.1,31 'Ωδ.9 Θεοτοκ. **εὐδιάλλακτον ἡμῖν ἀπέργασαι τὸν Υἱόν σου.**
εὐδιαλλάκτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐδιάλλακτον : Πλούτ.Καῖσ.54 **πρᾴως ἔχοντος οὐδὲ εὐδιαλλάκτως σημεῖον εἶναι,** Μᾶρκ.Αὐρ.1,7.
εὐδιάλογος-ον κατὰ Σουΐδ.κ.Ζωναρ. εὐόμιλος.
εὐδιαλύομαι μτγν. διαλύομαι εὐκόλως : Γαλ. 19,206,15 **ἀσθενής ἐστι καὶ εὐδιαλύεται.**
εὐδιάλῦτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαλυόμενος, οὗ τὰ μέρη εὐκόλως διασπῶνται ἢ ἀποχωρίζονται, γλώσσ. τοῦ ὑποφάθυρος : Γαλλ.16,762· ‖ κ. μτφ. : 'Αριστλ.ΗΝικ.1156a,19 **εὐδιάλυτον φιλίαν,** Πλαύτ.Φιλ.8 **τῆς 'Ελλάδος ἀσθενοῦς καὶ εὐδιαλύτου φερομένης κατὰ πόλεις,** 'Ιω.Χρυσ. 6,115 **εὐδιάλυτον φρύαγμα** [περὶ τοῦ ἀνθρώπου]· ‖ νεώτ. χημ. ἐπὶ χημ. οὐσιῶν, ὁ διαλυόμενος εὐκόλως ἐν σχετικῶς μικρᾷ ποσότητι διαλυτικοῦ τινος ὑγροῦ· **2)** ὁ εὐκόλως λυόμενος, ἀναιγόμενος, ἐπὶ γαλεάγρας : Στράβ.6,2,6 **εἰς γαλεάγρας θηρίων εὐδιαλύτους·** **3)** ὁ εὐκόλως ἀνασκευαζόμενος, ἀναιρούμενος : Διον.'Αλ.Ρητ.9,5 **εἰσὶ δὲ κακίαι λόγων ῥητορικῶν τότε εὐδιάλυτα λέγειν καὶ τὰ ἀντίστροφα,** 'Ερμογ.Μεθ.22· **4)** ἐπὶ τροφῆς, ὁ εὐκόλως χωνευόμενος, εὐκολοχώνευτος : 'Ικέσ.π.'Αθήν.3,87Ε **εὐχερῶς διαφθειρόμενα διὰ τὸ ἁπαλὰ καὶ εὐδιάλυτα εἶναι·** **5)** εὐδιάλλακτος, εὐκολοσυμβίβαστος : Πολύβ.29,5,5 **παρακαλεῖν κἀκείνους εὐδιαλύτους ὑπάρχειν.**
εὐδιαλυτότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐδιαλύτου : **ἡ εὐδιαλυτότης τοῦ σακχάρου.**
εὐδιαλύτως ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐδιάλυτον βλ.λ.1].
εὐδιάμετρος-ον μσν. ὁ εὐκόλως μετρούμενος, ἀριθμούμενος, εὐάριθμος, ὀλίγος : Δούκ.76Β **τὴν ἀμέτρητον πληθὺν εὐδιάμετρον κατεργάσαντες.**
εὐδιάμονος-ον μσν. μόνιμος, εὐσταθής, σταθερός : 'Αναστ.Σιν.'Οδ.70,12 **τὰ δὲ ἁπλᾶ καὶ ἀσύνθετα τῶν πραγμάτων εὐδιάμονα.**
εὐδΐαναξ-ακτος [ὁ] μτγν. ὁ ἄναξ τῆς εὐδίας, τῆς γαλήνης ἢ τοῦ φωτός : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,15 **ἡγεῖτο δὲ αὐτῶν Νυκτερίων ὁ Εὐδίανακτος.**
εὐδιανέμητος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως διανεμόμενος, διαιρετός, εὐκολομοίραστος.
εὐδιανόητος-ον μτγν. κ. μσν. ὃν εὐκόλως ἐννοεῖ τις, εὐκολονόητος : Σύμμ.ΠΔ Βασ.1,25,3, Εὐστ.'Οδ. 1535,37 **οὗτοι δὲ οὐδὲν εὐδιανόητον φράζουσι.**
εὐδιανός-ή-όν εὔδιος : Πίνδ.Ο 9,97 **ψυχρᾶν ὁπάτ' εὐδιανὸν φάρμακον αὐρᾶν Πελλάνᾳ φέρε** [σχόλ. « ἡνίκα τῶν ψυχρῶν αὐρῶν τὸ φάρμακον [δηλ. τὴν χλαμύδα] ἐπηνέγκατο ἐν τῇ Πελλήνῃ [ἔνθα ἐτελεῖτο ἀγὼν τὰ 'Ερμαια]· ταύτην γὰρ ἐλάμβανον τὴν χλαμύδα οἱ νικῶντες »].
εὐδιάπλαστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαπλασσόμενος, διαμορφούμενος, σχηματιζόμενος, ἐπὶ τοῦ ὕδατος : 'Ολυμπ.'Αλχ.82Β· κ. ἐπὶ τῆς γῆς : Φιλόπ.'Ιω.Περὶ Κοσμοποιίας 252,20 **τὸ μαλακώτερον αὐτῆς καὶ εὐδιάπλαστον·** **2)** ὁ καλῶς διαπεπλασμένος, εὔπλαστος : Γεώργ.Σύγκ.17,4.
εὐδιάπνευστος-ον εὐδιάπνους βλ.λ. : Θεόφρ. 'Οσμ.39 **τὸ εὐπέπαντα εἶναι καὶ ὅλως εὐδιάπνευστα,** 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.1,2,2· **2)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως διαπνεόμενος, ἱδρώνων : 'Αθήν.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.9,5,3,Γαλ.6,407 **ὅταν ὦσιν εὐδιάπνευστοι,** 'Αέτ.64b,23 **τὸ δέρμα εὐδιάπνευστον ἐργάζεται.**
εὐδιάπνους-οος-ουν ὁ εὐκόλως ἐξατμιζόμενος : 'Αριστλ.ΖΜ 671a,32 **εὐδιάπνουν γίνεται τὸ ὑγρόν.**
εὐδιάπτωτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως πίπτων, σφάλλων : Πορφ.Μαρκ.46, Εὐστ.Πον.180,2 **ὑφορωμένους τὸ εὐδιάπτωτον.**
εὐδιάρθρωτος-ον μσν. ἐπὶ ὕφους, ὁ καλῶς διηρθρωμένος, συνηρμοσμένος : Εὐστ.'Ιλ.106,12 **πρὸς εὐδιάρθρωτον διὰ τὸ τοῦ λόγου δυσήκοον.**
εὐδιάρπαστος-ον μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ διαρπάσῃ εὐκόλως, ὁ εὐκόλως διαρπαζόμενος, λῃστευόμενος : Βασ.1,42Ε **ἐν θήκῃ τὸν κόκκον ἀποθεμένη, ὡς μὴ εὐδιάρπαστον εἶναι.**
εὐδιαρρίπιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διαρριπιζόμενος, διασκορπιζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ διὰ τοῦ ἀνεμιστηρίου : Κύριλλ.1,176Β, αὐτ.817Α.
εὐδιάσειστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διασειόμενος, εὐκολόσειστος : Σχόλ.'Ιλ.Ε 226, ΕΜ 104,5 **διὰ τὸ τὸ φύλλον εὐδιάσειστον εἶναι παντὶ ἀνέμῳ,** πρβλ. 'Ησ. ἐν λ. ῥαδινόν· **2)** ὃν δύναταί τις νὰ ἀνασκευάσῃ, νὰ ἀναιρέσῃ εὐκόλως : 'Απολλ.Δύσκ. 'Αντων.4,23 **καὶ τοῦτο εὐδιάσειστον.**
εὐδιασκέδαστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διασκεδαζόμενος, διασκορπιζόμενος : Εὐσέβ.Μύνδ.63 **εὐδιασκέδαστος ἡδονή·** **2)** ἀναφ. πρὸς ἔμπλαστρον, ὁ εὐκόλως ἁπλούμενος : 'Ορειβ.9,37,7.
εὐδιάσπαστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διασπώμενος, διασχιζόμενος : Πολύβ.18,18,9 **ἔστιν εὐδιάσπαστος** [ὁ χάραξ].
εὐδιαστόλως ἐπίρρ. μτγν. εὐκρινῶς, σαφῶς : Κύριλλ.7,180C **εὐδιαστόλως.. ποιεῖσθαι τὴν πίστιν.**
εὐδιάστροφος-ον μσν. ὁ εὐκόλως διαστρεφόμενος, ἀνατρεπόμενος, καταστρεφόμενος, συγκρ. -ώτερος: **σαθροῖς θεμέθλοις εὐδιαστροφωτέροις.**
εὐδιάτμητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διατεμνόμενος, διακοπτόμενος, διασχιζόμενος : Κύριλλ.3, 1308C **εἰσὶν εὐδιάτμητοι πρὸς περιβολήν.**
εὐδιατύπωτος-ον μσν. ὁ εὐκόλως διατυπούμενος : Εὐστ.Πον.216,87 **τὸ ποικίλον τοῦ βίου . . κἀντεῦθεν οὐκ εὐδιατύπωτον.**
εὐδιάφθαρτος-ον ὁ εὐκόλως διαφθειρόμενος, ἀφανιζόμενος, διαρπαζόμενος : Πλάτ.Νόμ.845D **ὕδωρ . . τὸ περὶ τὰς κηπείας διαφερόντως τρόφιμον, εὐδιάφθαρτον δέ,** Σχόλ.'Ιλ.Α 50.
εὐδιάφθορος-ον ὁ εὐκόλως φθειρόμενος, καταστρεφόμενος : 'Αριστλ.Πολιτ.1306a,10 **ὁμονοοῦσα δὲ ὀλιγαρχία οὐκ εὐδιάφθορος ἐξ αὑτῆς,** αὐτ.ΖΜ 682b,16 **εὐδιάφθορα** [τὰ ἔντομα] **μᾶλλόν ἐστι τῶν εὐκινήτων·** ὁμ. ἐπὶ τῶν κυλίνδρων τῶν παπύρων : Πάπ· ‖ ὁμ. ἐπὶ τροφῆς, ὁ εὐκόλως διαφθειρόμενος, σηπόμενος, ποὺ χαλάει εὔκολα : Ξενοκρ.π.'Ορειβ.2,58,145, Διοσκ.1,105· **2)** ὁ εὐκόλως διὰ δώρων διαφθειρόμενος, δεκαζόμενος, δωροδοκούμενος : 'Αριστλ.'Αθ.41,2 **εὐδιαφθορώτεροι γὰρ ⟨οἱ⟩ ὀλίγοι τῶν πολλῶν.**

εὐδιαφορησία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐδιαφορήτου, ἡ εὐκολία περὶ τὴν ἐφίδρωσιν : Σωρ.1,29.
εὐδιαφόρητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διαφορούμενος δι᾽ ἐφιδρώσεως ἢ ἐκκρίσεως, εὐεξάτμιστος: Διοσκ.π.᾽Αθήν.1,10C **οὐκ ἐγίνωσκεν αὐτὸν εὐδιαφόρητον ἄνευ στερεμνίου σιτίου μίγματος,** Φιλόπ. ᾽Ιω.᾽Υπομν.Ψυχ.443,27· **2**) ἐπὶ τραφῶν, ὁ εὐκόλως διανεμόμενος ἢ πεπτόμενος, εὔπεπτος, εὐκαλαχώνευτος : Ξενοκρ.2, Γαλ.6,661, Πάπ. **νομίζω καὶ εὐκατέργαστον εἶναι τὴν τούτων ὕλην καὶ εὐδιαφόρητον·** **3**) ὁ εὐκόλως ἐξατμιζόμενος : ᾽Ολυμπ.Μετ.299,8 **εὐδιαφόρητον ὕδωρ·** **4**) ὁ εὐκόλως ἱδρώνων : Γαλ.15,583.
εὐδιαφορῶ-έω μσν. γεννῶ εὐκόλως, εὐφορῶ: Γεωπ.19,6,12 **αἱ κριθαὶ . . κατὰ τὴν γέννησιν εὐδιαφορεῖν ποιοῦσι τὸ ζῷον.**
εὐδιάφυκτος-ον μτγν. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ διαφύγῃ : Κύριλλ.3,1236A **οὐκ εὐδιάφυκτα τὰ τῆς σαρκὸς πάθη.**
εὐδιάχυτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαλυόμενος, μεταβαλλόμενος εἰς ρευστόν : ᾽Αριστλ.Πρ. 864a,29 **εὐδιάχυτα φάρμακα ὑπὸ τῶν κοιλιῶν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,2,6 **τότε γὰρ εὐδιάχυτος** (ἐνν. ἡ γῆ)· **2**) ὁ εὐκόλως διαχεόμενος : Πλούτ.᾽Ηθ.901B **τὸν ἀέρα εὐδιάχυτον ὄντα,** αὐτ.949B **ὕδωρ εὐδιάχυτον·** **3**) εὔκαμπτος, εὐλύγιστος, εὐάγωγος : Σχόλ.Πίνδ.Π 1,17 **τὸ εὐδιάχυτον ὑπὸ τῆς ἡδονῆς·** **4**) ὁ εὐκόλως καταπραϋνόμενος : ᾽Επίκ. Δόξ.26 **εὐδιάχυτον τὴν ὄρεξιν ἔχουσιν.**
εὐδιαχώρητος-ον ἐπὶ τροφῶν, ὁ εὐκόλως διαχωρῶν, κενούμενος : Ξενοκρ.31· κ. συγκρ. **-ότερος**: ᾽Αριστλ.Πρ.927b,22.
εὐδίδακτος-ον μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ διδάξῃ εὐκόλως, εὐάγωγος, εὐκολοδίδακτος : Διόδ.Σ 2,29 **διὰ τὸ τῆς ἡλικίας εὐδίδακτον.**
εὐδιεινός-ή-όν κ. μσν. κ. **εὐδι(ε)ινός** εὔδιος : ᾽Ιππ.᾽Αφορ.3,12 **εὐ- χειμὼν** (δ. γρ.), Πλάτ.Νόμ. 919A **εὐδιεινὴν γαλήνην παρασχών,** ᾽Αριστλ.ΖΙ 542b,5 **ὅταν εὐδιειναὶ γένωνται αἱ τροπαί·** **2**) ἐπὶ τόπου, κ. κτ. παράλ. τοῦ ούσ. ὁ προφυλασσόμενος ἐκ τῶν ἀτμοσφαιρικῶν μεταβολῶν, ὑπήνεμος : Ξεν.Κυν.5,9 **ποιούμενος εὐνὴν . . ἐν εὐδιεινοῖς,** ᾽Αριστλ.ΖΙ 548b,21 **οἱ ἐν τοῖς βαθέσι καὶ εὐδιεινοῖς μαλακώτατοί εἰσι,** ᾽Ιππιατρ.236,19 **εὐδιεινὸν ἐπιλεξάμενος ἡμέρας κατάστημα·** κ. συγκ. **-ότερος** : Θεόφρ.ΦΙ 3,2,5.
εὐδιεινῶς ἐπίρρ. πράως, ἡσύχως, ἀθρῶς : ᾽Ιππ. Εὐσχ.16 **ἱλαρῶς καὶ εὐδιεινῶς παρακελεύειν.**
εὐδιέξοδος-ον ὁ ἔχων εὔκολον διέξοδον, ὁ εὐκόλως ἐξερχόμενος διὰ μέσου τινός : ᾽Ιππ.Φυσ.8· || **εὐ- κοιλίη** εὔκολος κένωσις : αὐτ.Διαιτ.᾽Υγ.5.
εὐδίετος-ον (διίημι) μτγν. ὁ εὐκόλως τηκόμενος, εὔτηκτος : Διοσκ.1,19 **ἔστι δὲ ὀπὸς . . εὐδίετος.**
εὐδιήγητος-ον ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ διηγηθῇ, νὰ ἐκθέσῃ, εὐκολοδιήγητος : ᾽Ισοκρ.19,28 **οὐκ εὐδιήγητά ἐστι,** Προκ.Κτισμ.4,1.
εὐδικία (ἡ) (δίκη), ἰων. **-ίη** εὐθυδικία, δικαιοσύνη: ᾽Οδ.Τ 111 **ὅστε θεουδὴς ἀνδράσιν . . ἀνάσσων εὐδικίας ἀνέχῃσι** (ἀπονέμει δικαιοσύνην), ᾽Επιγρ. **σύντροφος εὐδικίης,** ᾽Απολλ.Ρ 4,343 **εὐδικίῃ** (ὀρθῶς, δικαίως), ᾽Ελλ.᾽Επιγράμμ. **ὃς εὐδικίῃς ἀγανῇσι σώσε . . πόλιας,** Πλούτ.᾽Ηθ.781F **τὸ ἐν πόλεσι φέγγος εὐδικίας.**
εὔδικος-ον ᾽Επιγρ. δίκαιος, εὐθύς, χρηστός.
εὐδινής-οῦς-ές μτγν. κ. **εὐδίνητος** βλ.λ. : Χρησμ. π.Πορφ.Πλωτ.22 **στήσωμεν μολπὴν τε χοροῦ τ᾽ εὐδινέα** (κῶδ. εὐδίνεα) **κύκλον.**
εὐδίνητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως δινούμενος, περιστρεφόμενος, στροβιλιζόμενος : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,205,7 **τρύπανά τ᾽ εὐδίνητα·** **2**) ὁ καλῶς ἐστρογγυλευμένος : Νόνν.Δ 6,109 **ζυγὸν εὐδίνητον,** Παῦλ.Σιλ.᾽Εκφρ.482 **ἄντυξ πάντοθεν εὐδίνητος.**

εὐδινός-όν δ. τ. τοῦ εὐδιεινός βλ.λ.· Σουΐδ. « εὐδιεινός, ὁ καιρὸς καὶ ὁ ἄνεμος, καὶ εὐδινὸς ὁμοίως »· **2**) ἐπὶ τόπων, ὁ μὴ ὑπ᾽ ἀνέμων προσβαλλόμενος, ὑπήνεμος : Στράβ.6,3,9 **ἡ δὲ χώρα εὐδινὴ διὰ τὴν κοιλότητα τῶν πεδίων** (δ.γρ. εὐδιεινή).
εὐδιόδευτος-ον μτγν. ὁ εὔδιοδος βλ.λ.ΙΙ, καλοδιάβατος : Πλούτ.᾽Ησίοδ.13.
εὐδίοδος-ον ὁ δι᾽ οὗ διέρχεταί τις εὐκόλως, εὐδιάβατος : Θεόφρ.ΦΙ 1,7,1 **ἡ τῆς χώρας φύσις . . μανὴ καὶ εὐδίοδος,** αὐτ.ΦΑἰτ.1,10,3 **τὸ γὰρ ξηρὸν καὶ πυκνὸν οὐκ εὐδίοδον ὁμοίως·** **2**) ὁ εὐκόλως διερχόμενος, διαβαίνων διὰ μέσου τινός : Θεόφρ.᾽Οσμ.60, ᾽Αρετ.᾽Οξ.Νούσ.2,6 **τροφαὶ λεπταὶ καὶ εὐδίοδοι.**
εὐδιοίκητος-ον μτγν. ὃν εὐκόλως διοικεῖ, ἀφομοιοῖ ἢ πέσσει τις : Ξενοκρ.33, ᾽Αθήν.᾽Ιατρ.π. ᾽Ορειβ.1,9,2, Γαλ.14,736 **τροφῆς . . εὐδιοικήτου . . καὶ εὐστομάχου,** ᾽Αλέξ.᾽Αφρ.Τοπ.153,6· **2**) ὁ καλῶς διατεταγμένος, τακτοποιημένος : ᾽Αντυλλ. π.᾽Ορειβ.6.10,4 **εὐδιοίκητος ἁρμονία·** **3**) πάπ. τὸ ἀρσ. ὡς καλακευτικὸς ὅρος προσφωνήσεως : **εὐδιοίκητε Εὔπορε.**
εὐδίολκος-ον (ἕλκω) μτγν. ὁ εὐκόλως ἕλκων, δελεαστικός : Φίλ.1,517 **εὐ- δύναμις.**
εὐδιομετρία (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ τοῦ εὐδιομέτρου βλ.λ. ἀνάλυσις ἀερώδους τινὸς μίγματος.
εὐδιομετρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐδιομετρίαν.
εὐδιόμετρον (τὸ) νεώτ. φυσ. ὄργανον χρησιμεῦον πρὸς προσδιορισμὸν τῆς κατ᾽ ὄγκον ποσότητος τοῦ ὀξυγόνου καὶ τοῦ ἀζώτου ἐν τῷ ἀτμοσφαιρικῷ ἀέρι καὶ γενικώτερον τῆς ποσότητας τῶν ἀερίων ἐν τῇ ὀγκομετρικῇ αὐτῶν ἀναλύσει.
εὔδιον (τὸ) μτγν. τὸ εὐδίαιον βλ.λ. : Πολυδ.4,181 **ἐργαλεῖα ἰατρῶν . . εὔδιον.**
εὐδιοποιῶ-έω γλωσσ. ποιῶ εὐδίαν, αἰθρίαν.
εὐδίοπτος-ον ὁ δι᾽ οὗ δύναταί τις νὰ ἴδῃ εὐκόλως, διαφανής : ᾽Αριστλ.ΖΜ 658a,5 **τοῖς μὲν οὖν πεζοῖς ὁ ἀὴρ εὐδίοπτος,** αὐτ.Πρ.932b,8 **ἡ θάλασσα εὐδιοπτοτέρα,** Θεόφρ.Αἰσθ.80· || τὸ οὐδ. **τὸ εὐδίοπτον** ὡς ούσ. ἡ διαφάνεια: ᾽Αριστλ.ΖΓ 779b,31.
εὐδιόρθωτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διορθούμενος, θεραπευόμενος : ᾽Ιππ.Τέχν.13 **οὐκ εὐδιορθώτοισι δικαίως οὐκ ἂν ἐγχειρέοι,** Διον.᾽Αλ.Ρωμ. 10,42 **εὐδιόρθωτον . . συμφοράν·** **2**) ὁ εὐκόλως ἐπισκευαζόμενος : ᾽Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.139,7.
εὐδιόριστος-ον ὁ εὐκόλως ὁριζόμενος : ᾽Αριστλ. Ψυχ.421a,7 **ἧττον εὐδιόριστόν ἐστι τῶν εἰρημένων·** || ὁ εὐκόλως διακρινόμενος : Γαλ.7,778.
εὔδιος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., κυπρ. θηλ. **εὐδί(ι)α,** ὁ ἐν εὐδίᾳ διατελῶν, αἴθριος, ἥσυχος, γαλήνιος, λαμπρός, ἀνέφελος, ἐπὶ καιροῦ, ἀέρος, θαλάσσης, συγκρ. **-ιαίτερος,** ὑπερθ. θηλ. **εὐδιεστάτη** (᾽Ιππ. ᾽Αέρ.12) : ᾽Ιππ.᾽Αέρ.10 **χειμὼν εὔδιος** (μαλακός), Ξεν. ᾽Ελλ.1,6,38 **ἄνεμος εὐδιαίτερος ἦν,** Θεόκρ.22,22 **τὰ πρὸς πλόον εὔδια πάντα,** ᾽Απολλ.Ρ 1,521, Στράβ. 3,2,5 **εὐδίου κλίματος,** Διόδ.Σ 12,61 **ποιοῦσαν εὔδιον τὸν λιμένα,** Λουκ.᾽Αλ.29, Πολυδ.1,105 **πλοῦς εὔδιος,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.5 **οὐδεμία ἡμέρα εὔδιος·** **2**) μτφ. ἥσυχος, εἰρηνικός, ἱλαρός : Φίλ.1, 411 **εὔδιος καὶ γαληνὸς βίος·** || όμ. ἐπὶ προσ., ἤπιος, φαιδρός, εὔχαρις : ᾽Ιουστ.5B **εὔδιος ἡ ψυχή,** ᾽Οππ.᾽Αλ.4,29 **εὔδιος ἄμμιν ἱκάνοις,** Νόνν. Εὐαγγ.᾽Ιω.11,50 **ὅλη πόλις εὔδιος ἔσται·** || τὸ οὐδ. ὡς ούσ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐδίου : Μᾶρκ.Αὐρ. 6,30 **τὸ εὔδιον τοῦ προσώπου·** || όμ. τὸ οὐδ. **εὔδιον,** πληθ. **εὔδια,** ὡς ἐπίρρ. μετ᾽ εὐδίας, αἰθρίως, ἡσύχως : ᾽Οππ.Κυν.1,44 **εὔδιον . . γεγηθώς,** ᾽Αγαθ.ἐν ΑΠ 10,14,1 **εὔδια μὲν πόντος πορφύρεται·** **3**) ὁ ἐν εὐδίᾳ πράττων τι : ῎Αρατ.916 **κέπφοι εὔδιοι ποτέονται** (ὅταν εἶναι καλοκαιρία)· **4**) ὁ φέρων εὐδίαν : ᾽Ορφ.῞Υμν.38,24.

εὐδίπλωτος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διπλούμενος, πτυσσόμενας : Εὐστ.1056,65.

εὔδιφρος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραίαυς δίφρους, ἅρματα : Νόνν.Δ 37,139 Ἤλιδος εὐδίφροιο.

εὐδιῶ-άω | εὔδιος | μτγν. κ. νεώτ., ἐπ. μτχ. εὐδιόων εἶμαι εὔδιας, ἥσυχος, γαλήνιος, ἠρεμῶ· Ἡσ. « εὐδιῶσαν, γαληνιῶσαν », ἐπὶ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ καιραῦ : Ἄρατ.899 πάντῃ Διὸς εὐδιόωντος, Ἀπολλ.Ρ 2,371 κόλπῳ ἐν εὐδιόωντι, Ὀππ.Ἁλ.3,58 ἄνεμος . . εὐδιόων, αὐτ.Κυν.1,13· 2) ἐπὶ προσ., πλέω ἔχων οὔριον τὸν ἄνεμον : Ἀπαλλ.Ρ 2,903.

εὐδίως ἐπίρρ. μσν. ἐν εὐδίᾳ, ἡσυχίᾳ, γαλήνῃ : Κ Μανασσ.97Α οὐκ εὐδίως πλέων.

εὔδμητος-ον κ. ἐΰδμητος, δωρ. εὔδμᾱτος, ὁ καλῶς ᾠκοδομημένος, καλά, στερεὰ ἐκτισμένος : Ἰλ.Α 448 εὔδμητον περὶ βωμάν, Ἡσίοδ.Α 242 ἐϋδμήτων ἐπὶ πύργων, Πίνδ.Π 12,3 ναίεις Ἀκράγαντος ἐΰδματον κολώναν, Ἀπολλ.Ρ 1,317.

εὐδόκησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἔγκρισις, ἐπιδοκιμασία, συγκατάθεσις, ἀποδοχή, συναίνεσις : Πολύβ.16,20,4 τὴν εὐδόκησιν ὀλιγοδεεστέραν (ἔχει), Ἐπιγρ. ἔλαβον εὐδόκησιν, Διόδ.Σ 15,6, Πάπ. οὐ προσδεόμενος ἑτέρας μου εὐδοκήσεως.

εὐδοκητής (ὁ) μτγν. ὁ εὐδοκῶν, ἐγκρίνων, συναινῶν, εὐμενὴς εἴς τι : Ἐπιφάν.1,1098C ἵνα ὁ πατὴρ εὐδοκητὴς κηρυχθείη τῆς τοῦ υἱοῦ ἐνσάρκου παρουσίας.

εὐδοκητός-ή-όν μτγν. ἀρεστός, εὐχάριστας, δεκτάς, εὐπρόαδεκτος : Διογ.Λ 2,87 τὴν μὲν (ἡδονὴν) εὐδοκητὴν πᾶσι ζῴοις, Ὠριγ.3,1081Α.

εὐδοκητῶς ἐπίρρ. μετ' εὐδοξίας, μετὰ καλῆς ὑπολήψεως : Βίος Φιλωνίδ.Ἐπικ.9C.

εὐδοκία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ εὐδοκῶ, καλὴ θέλησις, εὐμενὴς διάθεαις, ἐπιδοκιμασία, συναίνεσις, εὔνοια, χάρις, ἰδ. ἐπὶ ταῦ Θεοῦ : ΠΔΠαραλ.1,16,10 εὐφρανθήσεται καρδία ζητοῦσα τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ΚΔΛαυκ.2,14 ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (ἀγαθὴ προαίρεσις, φιλαλληλία), αὐτ.Φιλ.1,15 δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν, Μηναῖ.3,26 Δοξολ.Μεγ.Ἰω.Μοναχ. κατ' εὐδοκίαν καὶ βούλησιν πατρικήν· || εὐχαρίστηαις : Φιλόδ.Εὐσεβ.25· 2) τὸ ἀντικείμενον ταῦ πόθαυ, τῆς ἐπιθυμίας : ΠΔΨαλμ.144,16 ἐμπιπλᾷς πᾶν ζῷον εὐδοκίας, αὐτ.Σοφ.Σειρ.18,31· 3) δ. γρ. ἀντὶ εὐδοκιμίη ἐν Ἱππ.Παραγγ.6.

εὐδοκιμάζω μτγν. εὐδοκῶ : Ὠριγ.7,13Α· 2) πάπ. ἐκλέγω : τὴν παιδιὰν τῆς γυναικὸς ἀνακοπῆναι δι' οὗ εὐδοκιμάσῃς.

εὐδοκίμησις-εως (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀφῃρημένη ἔννοια τοῦ εὐδοκιμεῖν, ἡ καλὴ φήμη, ὑπόληψις, τιμή, πίστις, ἡ ἐπιτυχία, συνήθ. κτ. πληθ. : Πλάτ. Πολ.358Α ὁ μισθῶν θ' ἕνεκα καὶ εὐδοκιμήσεων διὰ δόξαν ἐπιτηδευτέον, αὐτ.363Α τὰς ἀπ' αὐτῆς εὐδοκιμήσεις, Λουκ.Ἁλ.25 ἀπολιπὼν τὰ δικαστήρια καὶ τὰς ἐν ἐκείνοις εὐδοκιμήσεις· ὁμ. κ. ἐν τῷ ἑν. : Θεμίστ.Λόγ.29,347C νέου αὕτη ἐστὶν ἡ εὐδοκίμησις καὶ ἀρετή, Γρηγ.Νύσσ.1,583Β,Φώτ. Ἐπιστ.298,11 τῆς τοῦ ἀγωνιζομένου σπουδῆς καὶ εὐδοκιμήσεως, Θεαφύλ.Βαυλγ.3,638C.

εὐδοκιμία (ἡ) κ. μσν. ἡ εὐδοκίμησις βλ. λ. : Πλάτ. Φίλ.58D μήτ' εἴς τινας ὠφελείας ἐπιστημῶν βλέψαντες μήτε τινὰς εὐδοκιμίας, δ. γρ. ἐν Ἱππ. Παραγγ.6· || εὐτυχὴς ἔκβασις, προχώρησις : Δούκ.156C ἐπαρθέντες ἐπὶ τῇ εὐδοκιμίᾳ.

εὐδοκιμίζω γλωσσ. ποιῶ τινα ὀνομαστόν.

εὐδόκιμος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐδοκιμῶν εἴς τι, ὁ ἄξιος ὑπολήψεως καὶ ἐπαίνου, εὐυπόληπτος, ἔντιμος, ἔνδοξος, ἐπιτυχής, ἀποτελεσματικός : Αἰσχ.Πέρσ.858 εὐδοκίμους στρατιᾶς, Εὐρ.Ἡρακλ. 621 εὐδόκιμον γὰρ ἔχει θανάτου μέρος, Ξεν.Ἑλλ. 5,4,25 κάλλιστός τε καὶ εὐδοκιμώτατος τῶν ἡλικων, Πλάτ.Θεαίτ.144C ἀνδρός . ., καὶ ἄλλως εὐδοκίμου, Ἰσοκρ.8,31 τὴν δὲ δικαιοσύνην εὐδόκιμον μέν, ἀλυσιτελῆ δέ, Θεόφρ.Φ 9,4,7 τούτων τὰ παρηκμακότα εὐδοκιμώτερα, Κάλβ.Ὠδ.11,23 δὲν χύνονται τὰ δάκρυα | ματαίως ἐπὶ τὸν τάφον | τῶν εὐδοκίμων· || ὁμ. εὐδ- εἴς τι, πρός τι : Πλάτ.Νόμ.951D τῶν εὐδοκίμων τά τε ἄλλα καὶ εἰς τὸν πόλεμον, αὐτ.Ἀπολ.29D πόλεως τῆς μεγίστης καὶ εὐδοκιμωτάτης εἰς σοφίαν καὶ ἰσχύν, αὐτ.Νόμ,878Α ὅ,τι . . εὐδοκιμώτατον πρὸς ἀρετήν· || ὁμ. ἔν τινι : Ξεν.Ἀπομν.3,7,1 τὴν πατρίδα ἐν τῇ Ἑλλάδι εὐδοκιμωτέραν ποιεῖν, Πλάτ.Λάχ.183C εὐδόκιμος γέγονεν ἐν τῷ πολέμῳ, Πλούτ.Ἠθ.88Β ἐν λόγοις εὐδόκιμον· || ὁμ. ἐπί τινι : Πλούτ.Λύσ.22 ἀνὴρ εὐδόκιμος ἐπὶ χρησμολογίᾳ· || ὁμ. περί τι : Πλούτ.Πύρρ.1 ἀνδρὸς εὐδοκίμου περὶ τὸν Λαμιακὸν πόλεμον γενομένου· ὁμ. κατά τι : Μηναῖ.1,25Συναξ. βίου γὰρ λαμπρότητι τοὺς κατὰ πρᾶξιν εὐδοκίμους ὑπερβαλών.

εὐδοκιμῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., παρακ. ηὐδοκίμηκα, εἶμαι εὐδόκιμος, ἔχω καλὴν φήμην, ἀπολαύω καλῆς ὑπολήψεως, εἶμαι ἔντιμος, ἐπιτυγχάνω εἴς τι, διακρίναμαι, εὐτυχῶ, προκόπτω : Θέογν.587 εὐδοκιμεῖν πειρώμενος, . . εἰς μεγάλην ἄτην . . ἔπεσεν, Ἀριστφ.Νεφ.1031 ὡς εὐδοκίμηκεν ἀνήρ, Πλάτ.Γοργ.515Ε ηὐδοκίμει Περικλῆς, αὐτ.Πρωτ. 315Α,Πάπ. τὸ κοινὸν εὐδοκιμήσαντα ἐστεφάνωσεν αὐτόν, Πλούτ.Γάλβ.16 ἀκρόαμα δὲ ἦν ὁ Κάνος εὐδοκιμούμενον (ἀγαπητόν), Θεοφύλ.Σ 8,5,6· || ὁμ. μεθ' ἁπλῆς δοτ. : Ξεν.Ἑλλ.4,5,4 καιρίῳ δ' ἐνθυμήματι ηὐδοκίμησε· || ὁμ. εὐ- ἔν τινι διακρίνομαι ἔν τινι : Ἡρ.1,59 εὐδοκιμήσας ἐν τῇ . . στρατηγίῃ, Θουκ.2,37 ὡς ἕκαστος ἔν τῳ εὐδοκιμεῖ, Πλάτ. Πολ.554C ἐν τοῖς ἄλλοις ξυμβολαίοις . . ἐν οἷς εὐδοκιμεῖ· || ὁμ. ἐπί τινι : Ξεν.Οἰκ.11,1 ἵνα σύ τε ἐφ' οἷς εὐδοκιμεῖς διηγησάμενος ἡσθῇς, Πλάτ. Ἱππ.Μ 291Α, Ἰσοκρ.3,30 ἐπὶ ταύταις ταῖς ἀρεταῖς εὐδοκίμησαν, Πλούτ.Φλαμ.1· || ὁμ. διά τινος : Ἡρ.6,63 ὡς ἀνδρὶ εὐδοκιμέοντι διὰ πάντων δὴ τῶν βασιλέων· || ὁμ. παρά τινι : Ἡρ.8,87 εὐδοκίμησε . . παρὰ βασιλέϊ, αὐτ.6,132 εὐδοκιμέων παρὰ Ἀθηναίοισι (ἔχων δύναμιν παρ' αὐτοῖς), Ξεν.Συμπ.5,1 εὐδοκιμοῦντα τὸν μαστροπὸν παρὰ τοῖς κριταῖς ὁρῶ, Πλάτ.Θεάγ.127Α,Δημ.530 τὸν . . οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν μόνον εὐδοκιμοῦντα νόμον· || ὁμ. περί τι : Πλάτ.Πολ.368Α εὐδοκιμήσαντας περὶ τὴν Μεγαροῖ μάχην, Πλούτ.Θησ.3 εὐδοκίμει . . περὶ τὰς ἐν τοῖς Ἔργοις γνωμολογίας, Εὐστ.Ἰλ.311,19 εὐδοκίμουν οἱ Ἀθηναῖοι περὶ σφενδόνην· || ὁμ. ἐπί τινος : Δημ.1425 τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι· || ὁμ. ἐκ ἢ ἀπό τινος : Ἰσοκρ.11,28,Πλούτ.Δίων 34 ἐκ πονηρίας . . εὐδοκιμῶν παρὰ τοῖς Συρακουσίοις, Ἀμμιαν.ἐν ΑΠ 11,157,3 ἐκ τούτων ἡ νῦν εὐδοκιμεῖ σοφία· || ὁμ. εἴς τι : Δίων Κ ἀπ.54,7 ἐς φήμην . . εὐδοκιμοῦσι· || ὁμ. κατά τι : Ἰσοκρ.4,45 κατὰ τὰς τέχνας εὐδοκιμοῦντα, Φώτ.Βιβλ.442,25· || ὁμ. μεθ' ἁπλῆς αἰτ. : Δίων Κ 60,8 τά τε ἄλλα εὐδοκίμησε· || μτγν. τὸ μέσ., ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Κωμ.Ἀδέσπ.110,4· 2) ἐπὶ οἴνων, ἐδεσμάτων κττ., τιμῶμαι πολύ, εἶμαι περιζήτητας, ἀρεστός : Ἄλεξ.282 εὐδ- σφόδρα, Ἀριστλ. ΖΙ 618a,3 σκῶπες . . εἰσὶν ἐδώδιμοι, καὶ σφόδρα εὐδοκιμοῦσι (δηλ. ἡ σὰρξ αὐτῶν)· 3) ἐπιτυγχάνω, φέρω ἀποτέλεσμα, ἐπὶ κοινῶν ἐπιχειρημάτων : Ἀριστλ.Ρητ.1400b,25 εὐδοκιμεῖ δὲ μᾶλλον τῶν ἐνθυμημάτων τὰ ἐλεγκτικὰ τῶν ἀποδεικτικῶν· || ὁμ. ἐπὶ φυσικῶν καὶ ἰατρικῶν θεραπειῶν : Ἡρόδ. Ἰατρ.ἐν Rh.Mus.58,112· 4) παθ. τυγχάνω ἐπιδοκιμασίας, ἐγκρίσεως : Πάπ. ἀντὶ τῶν μὴ εὐδοκιμουμένων· 5) ἐπὶ χρημάτων, εἶμαι γνήσιος : ΠΔ Γεν.43,22 τὸ ἀργύριον ὑμῶν εὐδοκιμοῦν ἀπέχω· 6) τὸ μέσ. ἔχω ἐν τιμῇ, ἐκτιμῶ : Διόδ.Σ 4,24 τοῖς

εὐδοκιμουμένοις τὰς χάριτας ἀποδιδούς· ρηματ. π. εὐδόκιμος, εὐδοκίμησις, εὐδοκιμία.

εὐδοκίμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐδόκιμον, μετ' εὐδοκιμήσεως : Πολυδ.5,159,-καταγίνεται εὐδοκίμως εἰς τὰ γράμματα.

εὐδοκουμένως ἐπίρρ. μτγν. | μτχ. τοῦ μέσ. ἐνεστ. τοῦ εὐδοκῶ |, μετ' εὐδοκίας, κατ' εὐχήν, κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τινός, μετὰ δοτ. : Πολύβ.18,54,10 διεξάξειν εὐδοκουμένως ἐκείνῳ.

εὐδοκῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ., παρατ. ηὐδόκουν κ. εὐδόκουν, μέλλ. εὐδοκήσω, ἀόρ. ηὐδόκησα κ. εὐδόκησα, εἶμαι εὐχαριστημένος, διάκειμαι εὐνοϊκῶς, δεικνύομαι εὐμενής : Πολύβ.2,49,2 οὐκ εὐδοκήσουσιν οὐδὲ μὴ μείνωσιν, αὐτ.15,36,6 οὐδεὶς τοῖς παρὰ φύσιν ἐγχρονίζων εὐδοκεῖ· || ὁμ. μετὰ δοτ. εὑρίσκω εὐχαρίστησιν εἴς τινα, εἴς τι : Πολύβ. 18,52,5 οὐδαμῶς εὐδοκήσαντες ἀλλήλοις, αὐτ. 2,38,7 εὐδοκεῖν ἐποίησεν αὐτῇ τοὺς ἀναγκασθέντας, Διον.'Αλ.Ρωμ.8,74· || ὁμ. ἔν τινι : ΠΔ 'Ησ. 62,4 εὐδόκησε κύριος ἐν σοί, ΚΔ Ματθ.3,17 οὗτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, ἐν ᾧ εὐδόκησα, αὐτ.Κορινθ.2,12,10 εὐδοκῶ ἐν ἀσθενείαις· || ὁμ. εἴς τινα : ΚΔΠέτρ.,2,1,17 ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν ἐγὼ εὐδόκησα, αὐτ.Ματθ.12,18· || ὁμ. ἐπί τινι : ΠΔ 'Ιούδ.15,10 εὐδοκῆσαι ἐπ' αὐτοῖς ὁ θεός· || ὁμ. μετ'αἰτ.πρασ. : αὐτ.Γεν.33,10 καὶ εὐδοκήσεις με, 'Επιγρ., ΠΔ Λευΐτ.26,34 εὐδοκήσει ἡ γῆ τὰ σάββατα, αὐτ.Ψαλμ.50,21 εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης ἀναφοράν· **2)** συναινῶ, ἐπιδοκιμάζω, μετὰ δοτ. : Πάπ. εὐ- τοῖς γεγραμμένοις, αὐτ. εὐτῇ δημοσιώσει· || ὁμ. ἐπί τινι : Πάπ. εὐδοκῶ ἐπὶ πᾶσι τοῖς προκειμένοις· || ὁμ. συνήθ. ἀπολ. ἐπὶ νομικῶν ἐγγράφων : Πάπ.· **3)** μετ' ἀπαρφ. συγκατατίθεμαι, συγκατανεύω νὰ πράξω τι : Πολύβ.1,78,8 εὐδόκησε κοινωνὸν αὐτὸν προσλαβέσθαι τῶν πράξεων· || ὁμ. μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. ἀποδέχομαι, συναινῶ νά.. : Πολύβ.1,8,4 πάντας.. εὐδοκῆσαι στρατηγὸν αὐτῶν ὑπάρχειν 'Ιέρωνα, ΠΔ Μακκ.2,14,35 εὐδοκήσας ναὸν τῆς σῆς κατασκηνώσεως ἐν ἡμῖν γενέσθαι· || εἶμαι ἕτοιμος, πρόθυμος, προθυμοποιοῦμαι : Πάπ., ΚΔΘεσσ.1,2,8 εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ θεοῦ· **4)** ἀποδέχομαι, ὁρίζω, ἀποφασίζω : ΚΔ Λουκ.12,32 εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν δοῦναι ὑμῖν τὴν βασιλείαν,-ὁ Πρόεδρος ηὐδόκησε νὰ μᾶς δεχθῇ· || ὁμ. ἀπολ. : Μαλάλ.1 493,12 τοῦ θεοῦ οὕτως εὐδοκήσαντος,-Θεοῦ εὐδοκοῦντος (ἐὰν θέλῃ ὁ Θεός)· || φρ.ἐν τοῖς ναυλοσυμφώνοις Θεοῦ θέλοντος καὶ καιροῦ εὐδοκοῦντος (ἂν ἡ κατάστασις τοῦ καιροῦ τὸ ἐπιτρέπῃ)· **5)** νεώτ. εἰρων. συγκατατίθεμαι, ἀποδέχομαι νὰ πράξω τι μετὰ πολλῆς δυσκολίας : ηὐδόκησε ἐπὶ τέλους νὰ τοῦ πληρώσῃ τὸ χρέος· **6)** εἶμαι εὐχαριστημένος, εὐτυχής : Φιλόδ.Θε.α'Ι· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τοιαύτ. σημ. : αὐτ.Θαν.36 τῆς εὐδοκουμένης ζωῆς· **7)** τὸ μέσ. ἐν ἐνεργ. σημ. εἶμαι εὐχαριστημένος, διάκειμαι εὐμενῶς, ἀποδέχομαι εὐχαρίστως : ΑΒ 260,21 «εὐδοκούμενος· ὁ συγκατατιθέμενος καὶ μὴ ἀντιλέγων»· || ἐπί τινι : Πολύβ.1,8,4 εὐδοκουμένους ἐπὶ ταῖς.. ἀρχαιρεσίαις· || ὁμ. τινί : αὐτ.3,31,6 εὐδοκούμενος τοῖς ὑποκειμένοις, Διόδ.Σ 15,16· || ὁμ. περί τινος : Φιλόδ.Ρητ.Συμπλ. 44S· **8)** τὸ παθ. εὐνοοῦμαι, εὐτυχῶ, εὐημερῶ, εὐδοκιμῶ : ΠΔ Παραλ.1,29,23 ἐκάθισε Σαλωμὼν ἐπὶ θρόνου Δαυὶδ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ, καὶ εὐδοκήθη· · || ὁμ. μετὰ δοτ. εὑρίσκω ἐπιδοκιμασίαν, γίνομαι ἀποδεκτός : Πολύβ.1,88,4 ὁμολογίας ποιήσασθαι καὶ διαλύσεις εὐδοκουμένας Καρχηδονίοις· || ὁμ. τὸ παθ. ἐπιδοκιμάζομαι, γίνομαι ἀποδεκτός, ὑπό τινων : Πάπ. κατὰ τὸ ὑπ' αὐτῶν εὐδοκηθέν· **9)** τὸ ἐνεργ. ἐπὶ προσ. ἢ πραγμ., εἶμαι εὐάρεστος, εὐπρόσδεκτος, γίνομαι ἀποδεκτός : Πολύβ.20,5,10 τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ ὅλως εὐδόκει τὸ γεγονός, Φιλόδ.Ρητ.Συμπλ.54S· **10)** πάπ. μετ' αἰτ. κ. γεν., κρίνω, νομίζω τινὰ ἄξιόν τινος : Πάπ. εὐ- τινα τιμῆς· ρηματ.π. εὐδοκητός, εὐδοκητής, εὐδόκησις, εὐδοκία.

εὐδόμητος-ον μσν. λ. πλασθεῖσα πρὸς ἑρμηνείαν τοῦ εὔδμητος βλ.λ. : Εὐστ.'Ιλ.782,24.

εὔδομος-ον σχόλ. ὁ καλῶς ᾠκοδομημένος : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1186.

εὔδομος 'Επιγρ. βοιωτ. δ. γρ. τοῦ ἕβδομος.

εὐδόξημα-ατος μσν. εὔκλεια, δόξα, τιμή, ἔπαινος : ASS 'Ιουλίου 2,684,13 τὰ πρόσφορα αὐτοῦ τῆς ἀρετῆς εὐδοξήματα.

εὐδοξία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ καλὴ φήμη, δόξα, κλέος, τιμή, ὑπόληψις : Σιμων.4,6 ἀνδρῶν ἀγαθῶν ὅδε σακὸς οἰκέταν εὐδοξίαν 'Ελλάδος εἵλετο, Πινδ. Π 5,8 σὺν εὐδοξίᾳ μετανίσσεαι, Εὐρ.Τρῳ.643 τῆς εὐδοξίας λαχοῦσα, Ξεν.'Απομν.1,7,1 ὡς οὐκ εἴη καλλίων ὁδὸς ἐπ' εὐδοξίαν, 'Ισοκρ.11,29. 'Αριστλ. Ρητ.1361α,25 εὐδοξία δ' ἐστὶν τὸ ὑπὸ πάντων σπουδαῖον ὑπολαμβάνεσθαι, Πολύβ.3,19,12 τὴν εἴσοδον ἐποιήσατο μετὰ θριάμβου καὶ τῆς ἁπάσης εὐδοξίας· **2)** ἀρετή, ἀνδρεία, ὑπεροχή : Πινδ.Ν 3,40 συγγενεῖ δὲ τις εὐδοξίᾳ μέγα βρίθει· κ. ἐν πληθ. : Δημ.332 τὰς εὐδοξίας τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν· **3)** ἐπιδοκιμασία, συγκατάθεσις, ἀποδοχή : Πλάτ.Μενξ.238D ἔστι δὲ τῇ ἀληθείᾳ μετ' εὐδοξίας πλήθους ἀριστοκρατία· **4)** ὀρθὴ γνώμη, καλὴ κρίσις : αὐτ.Μέν.99Β εἰ μὴ ἐπιστήμῃ, εὐδοξίᾳ δὴ τὸ λοιπὸν γίγνεται.

εὔδοξος-ον (δόξα) ὁ ἔχων ἀγαθὴν δόξαν, καλὴν φήμην, ὑπόληψιν, ἔνδοξος, ἔντιμος, περίφημος : Θέογν.195 εὔδοξος κακόδοξον, Σιμων.145 εὐδόξου Νίκας, Πινδ.Π 12,5 εὐδόξῳ Μίδᾳ, 'Ηρ. 7,99 νέας εὐδοξοτάτας (πρώτης τάξεως πλοῖα), Αἰσχ.Χο.303 εὐδόξῳ φρενί, Εὐρ.Μήδ.592 πρὸς γῆρας οὐκ εὔδοξον ἐξέβαινέ σοι, Θουκ.1,84 ἐλευθέραν καὶ εὐδοξοτάτην πόλιν, Ξεν.'Απομν.4,2,28, Πλάτ.Νόμ.773Α τοὺς παρὰ τοῖς ἔμφροσιν εὐδόξους γάμους χρὴ γαμεῖν.

εὐδοξῶ-έω ἔχω καλὴν δόξαν, φήμην, εἶμαι ἔνδοξος, τιμῶμαι : Εὐρ.Ρῆσ.496 τίς δὴ μετ' αὐτὸν ἄλλος εὐδοξεῖ στρατοῦ;, Ξεν.'Απομν.3,6,16 τοῦ εὐδοξεῖν ἐπιθυμῶν, Πλάτ.'Επιστ.360Ε ἵνα.. βελτίων γίγνῃ καὶ εὐδοξῇς, Φίλ.2,61, Πάπ. ἐρρῶσθαί σε εὐδοξοῦντα καὶ εὐτυχοῦντα, Δημ.500 ἡ πόλις εὐδοξεῖ· || φρ. εὐδοξῶ τὰ πολλὰ εἰς πλεῖστα πράγματα ἐπιτυγχάνω ἔπαινον καὶ τιμήν : Ξεν.'Ελλ. 1,1,31 τὰ πολλὰ ἐν τῷ συνεδρίῳ ηὐδόξει.

εὐδόξως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὔδοξον, λαμπρῶς, ἀξιολόγως : Πλάτ.'Ιππ.Μ 287Ε νὴ τὸν κύνα καὶ εὐδόξως ἀπεκρινω· **2)** μετὰ διακρίσεως, ἐνδόξως : Μαν.1,102 Κρόνος εὐδόξως ἀγορανόμον ἐστεφάνωσεν.

εὐδούλευτος-ον μτγν. ὁ καλῶς ὑπηρετῶν τῷ ἑαυτοῦ κυρίῳ, ὁ ἀγαπῶν τὸν κύριόν του : 'Ιω. Χρυσ.5,994,22 ὁ.. εὐδούλευτος τῷ κυρίῳ.

εὔδουλος-ον ὁ ἀγαθὸς πρὸς τοὺς ἑαυτοῦ δούλους καὶ μεταχειριζόμενος αὐτοὺς καλῶς : 'Αχαι.32 ὡς εὔδουλος ὡς εὔοικος ἦν, Φερεκρ.212.

εὔδοχον γλωσσ. ἀποθήκη καὶ ἰδ. σιτοβολών· πρβλ. ἔνδοχαν.

εὐδράκης-ους-ές (δέρκομαι) ὀξυδερκής : Σαφ. Φιλ.847 ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄυπνος λεύσσειν.

εὐδράνεια (δραίνω) μτγν. σωματικὴ ρώμη, δύναμις καὶ ὑγίεια, εὐεξία : ΠΔ Σοφ.Σαλ.13,19 τὸ ἀδρανέστατον ταῖς χερσὶν εὐδράνειαν αἰτεῖται.

εὐδρανής-οῦς-ές μτγν. ρωμαλέος, εὔρωστος, δυνατός, ἰσχυρός : Κύριλλ.1,1,90Α καταδεῖξαι παρθένον εὐδρανῆ καὶ φιλόξενον· || κ. μτφ. : αὐτ. 316Β πλὴν ὁ νόμος οὐκ εὐδρανής.

εὐδραπέτκυτον ἀνδράποδον|τὸ| μσν. τὸ εὐκόλως δραπετεῦον ἀνδράποδον, ὁ ρέπων εἰς δραπέτευσιν δοῦλος : 'Ανδρ.Κρ.43.

εὐδρομία |ἡ| κ.μσν.,Ιων.-**ίη** τάχος, ταχύτης, σπουδή : 'Ιππ.'Επιστ.14 **εὐδρομίη πλόου·** || εὐχερὲς βάδισμα : Μηνοl.3,14 'Ωδ.4 **καὶ παρειμένοις εὐδρομίαν .. ἀπένειμας·** **2)** μτφ. εὐδρομία γλώττης φλυαρία, ἀμετροέπεια : Διγεν.'Ακρ.3282 **καὶ σώματος ἀσθένεια τῆς γλώττης εὐδρομία.**

εὐδρομίας |ὁ| μτγν. κ. νεώτ., Ιων. -**ίης** ὁ ταχέως τρέχων, εὔδρομος, ταχύς, ἐπὶ ἰχθύος : 'Ερατοσθ.12 | κωδ. | **εὐδρομίην, . . , ἱερὸν ἰχθύν·** **2)** εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος ἐλασίων **χαραδριιδῶν** πτηνῶν.

εὔδρομος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ταχέως, καλῶς τρέχων, ὠκύς, ταχύς, γρήγορος : 'Ορφ.'Υμν.36,6, αὐτ.57,2 **εὔδρομον ὁρμῇ,** 'Αντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 6,160,4 **κλωστῆρα στρεπτᾶς εὔδρομον ἀρπεδόνας,** Γαλ. 18|ΙΙ,521 (ἐπὶ τροχαλιῶν |, Γρηγ.Νύσσ.1,633Α **ἵππῳ ὁμοιοῦται διὰ τὸ εὔδρομον·** || μτφ. : Στουδ. Θεόδ.'Ιαμβ.608,58,2 **σταυρὸς μοναστῶν εὔδρομος σωτηρία,** Νίκ.Χων.24D **ἀχαλινώτῳ καὶ εὐδρόμῳ γλώσσῃ·** ὁμ. τὸ ὑπερθ. : Μάξ.Τύρ.16,8 **εὐδρομώτατος πρὸς ἀρετήν·** **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ/ οὐδ. **εὔδρομον** ὡς οὐσ. τύπος πολεμικοῦ πλοίου τῆς γραμμῆς ταχυτέρου τῶν βαρέων θωρηκτῶν μάχης, ἀλλ' ἔχοντος ἀσθενεστέραν τὴν θωράκισιν, ἄ. καταδρομικόν· **3)** ὃν εὐκόλως διατρέχει τις, δι' οὗ εὐκόλως διέρχεται : Μάξ.Τύρ. 26,2 **ὄρη εὐδρομώτατα,** Πολυδ.1,186 **χωρία εὔδρομα·** **4)** πόλις εὔδρομος ἡ ἔχουσα καλοὺς περιπάτους : ΑΠ Συμπλ.336,4· **5)** ἰατρ. ζωηρός, εὐκίνητος : Πλούτ.'Ηθ.715Ε **οἶνος εὔδρομον τὸ σῶμα ποιεῖ,** Γαλ.12,377Β **εὔδρομον τὴν κίνησιν ἐργάζεσθαι·** **6)** ὁμ. εὐδιαχώρητος, εὔπεπτος : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,6 **εὔδρομοι τροφαί.**

εὐδρομῶ-**έω** μτγν. κ. μσν. τρέχω καλῶς, ταχέως, εἶμαι ταχύς : Μέν.681 **ὁ μὲν λόγος σου καὶ κατ' ὀρθὸν εὐδρομεῖ,** Πλούτ.Φιλ.18 **ὥσπερ ἀθλητὴν εὐδρομοῦντα,** Σχόλ.Θουκ.3,42, Στουδ.Θεόδ. 182Β **πάντες αὐτῶν εὐδρομοῦσι·** **2)** μτφ. εὐτυχῶ, εὐημερῶ : Φιλόστρ.Εἰκ.1,30 **ἁ μὲν οὖν ἄθλος εὐδρομήσει·** **3)** ὁμ. μτφ. εἰς καλὸν ἀποβαίνω, εἶμαι ἐπιτυχής : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.10,36 **οὐκ εὐδρομεῖ ἡ τοῦ τόπου κατάληψις.**

εὐδρόμως ἐπίρρ. μσν. μετ' εὐδρομίας, ταχέως, γρήγορα : Νικήτ.Εὐγ.7,149 **ὁλκάδα . . πλέουσαν εὐδρόμως·** || κ. μτφ. : Θεοφάν.Νικ.'Επιστ.68,20 **ἵνα καὶ τὸν παρόντα βίον εὐδρόμως διανύσητε.**

εὔδροσος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλήν, πολλὴν δρόσον, ὁ πλήρης δρόσου ἢ ὕδατος, δροσερός, δροσάτος : Εὐρ.ΙΑ 1517 **εὔδροσοι πατρῷαι παγαί,** 'Αριστφ.'Ορν.245 **εὐδρόσους γῆς τόπους,** Πολυδ. 1,228 **κήπους εὐδρόσους,** Καλλιγ.Θάν.Βλ.100 **πρασιαὶ ἀνθῶν ἐκόσμουν κύκλῳ τ' ἀναβρυτήρια τοῦ εὐδρόσου παραδείσου.**

εὔδρως 'Ησ. « εὐθέτως, βεβαίως ».

εὐδυκήμερος 'Ησ. « εὔστοχος ».

εὐδύναμος-ον σχόλ. ὁ ἔχων καλὴν δύναμιν, ἰσχυρός, δυνατός : Σχόλ.Πινδ.Ο 1,165.

εὐδύνατος-ον ἰσχυρός, δυνατός : 'Ορφ.'Υμν. 29,20, αὐτ.73,2.

εὐδυσώπητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως δυσωπούμενος, ἢ αἰσχυνόμενος, ὅθ. ὁ ἐνδίδων εὐκόλως εἰς παρακλήσεις : Πλούτ.'Ηθ.528Ε, ἀμφ. ἐν Πάπ.

εὕδω κ. μσν., παρατ. **ηὗδον** κ. **εὗδον** κ. ἐπ. **εὕδεσκε,** μέλλ. **εὑδήσω,** ἀόρ. **εὕδησα** κοιμῶμαι : 'Ιλ.Β 19 **τὸν δὲ κίχανεν εὕδοντ' ἐν κλισίῃ,** αὐτ.26 **οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,** 'Ηρ.1,34 **αὐτίκα δέ οἱ εὕδοντι ἐπέστη ὄνειρος,** Αἰσχ.'Αγ.337 **ἀφύλακτον εὑδήσουσι πᾶσαν εὐφρόνην,** 'Αριστφ.Νεφ.12, Ξεν.Κυν.5,11, Πλάτ.Συμπ. 203Β· || κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. : 'Οδ.Θ 445 **ὁππότ' ἂν αὖτε εὕδῃσθα γλυκὺν ὕπνον,** Εὐρ.'Ηρ.1013 **εὕδει δ' ὁ τλήμων ὕπνον οὐκ εὐδαίμονα,** Θεόκρ. 24,7, Μόσχ.3,104· || μτ. δοτ. : 'Οδ.Θ 337 **εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσέῃ 'Αφροδίτῃ,** Σοφ.ΟΤ 65 **ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντα** | δ.γρ. ἐνδόντα | (βυθισμένον εἰς ὕπνον |· || ὁμ. σύν τινι : Θέογν. 1063 **ξὺν ὁμήλικι πάννυχον εὕδειν·** || κ. μετ' αἰτ. : Πλάτ.Νόμ.807Ε **ὅλην διατελεῖν ἡντινοῦν νύκτα εὕδοντα·** || μτφ. ἐπὶ τοῦ ὕπνου τοῦ θανάτου : 'Ιλ.482 **Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει ἔγχει ἐμῷ,** Σοφ.ΟΚ 621 **οὑμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς,** 'Αντίπ.Σιδ.ἐν ΑΠ 7,29· **2)** μτφ. κοιμίζομαι, κοπάζω, παύω, ἡσυχάζω : 'Ιλ.Ε 524 **ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο** (ἐφ' ὅσον καταπαύει ἡ ὁρμὴ τοῦ Βορρᾶ |, Σόλ.4,19 **ἔμφυλον πόλεμόν θ' εὕδοντ' ἐπεγείρει,** Σιμων.37,15 **κέλομ' εὗδε βρέφος, εὑδέτω δὲ πόντος, εὑδέτω δ' ἄμοτον κακόν,** Πινδ.Ι 7(6),17 **παλαιὰ γὰρ εὕδει χάρις** (ἡ εὐεργεσία λησμονεῖται παλαιουμένη |, Αἰσχ.'Αγ.566 **πόντος . . ἀκύμων . . εὕδοι,** Εὐρ.'Ικ.1147 **οὔπω κακὸν τόδ' εὕδει,** Λυκόφρ.1363 **πῦρ εὗδον ἤδη τὸ πρὶν ἐξάπτων φλογί,** Καλλ.ἀπ.273 **τί δάκρυον εὗδον ἐγείρεις·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ νοῦ ἢ τῆς καρδίας, εἶμαι ἥσυχος : Αἰσχ.Εὐμ.104 **εὕδουσα γὰρ φρὴν ὄμμασιν λαμπρύνεται,** Σοφ.ἀπ.636 **πυκνῆς ἀκοῦσαι φακάδας εὑδούσῃ φρενί,** πρβλ.Θεόκρ. 2,126 **εὗδον τ', εἴ κε μόνον τὸ καλὸν στόμα τεῦς ἐφίλησα** (θὰ ἤμουνα εὐχαριστημένος.. |· **3)** ἐπὶ προσ., ἀναπαύομαι, εἶμαι ἀδρανής, νωθρός : Σοφ. ΟΚ 307 **κεἰ βραδὺς εὕδει** | δ.γρ. οὐ δεῖ |, **κλύων σοῦ δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς** | ὅσον βραδέως καὶ ἂν κινεῖται, κυρ. καὶ ἂν ὑποθέσωμεν ὅτι εἶναι τόσον νωθρός, ὥστε κοιμᾶται |, Πλάτ.Φαῖδρ.267Α **Γοργίαν τε ἐάσομεν εὕδειν** | θὰ τὸν ἀφήσωμεν νὰ ἡσυχάσῃ, ν' ἀναπαυθῇ |, ἀρχ. παροιμ. **εὕδοντι δ' αἱρεῖ κύρτος** (πρβλ. δημ. « κοιμήσου, ἀκαμάτρα μου, κι ἡ μοῖρά σου δουλεύει »· 'Ησ. κ. Φώτ. « καθεύδουσι γὰρ καθέντες τοὺς κύρτους. Παρὰ τοῦτο ἐποίησε Κρατῖνος 'Αρχιλόχοις : **εὕδοντι πρωκτὸς αἱρεῖ** »|· πρβλ. καθεύδω.

εὐδώρητος-ον μτγν. ὁ ἀφειδῶς, ἀφθόνως δωρηθείς : 'Οππ.'Αλ.4,359 **φορβή τ' εὐδώρητος.**

εὐδωρία (ἡ) μτγν. ἡ ἐλευθεριότης εἰς τὸ δωρεῖσθαι, ἡ ἀφειδὴς χορηγία δώρων : Εὐσ.2,1252C.

εὔδωρος-ον μτγν., ποι. **εὔδωρος**-ον ὁ προσφέρων πλουσιοπάροχον δωρεάν, ἐλευθέριος, μεγαλόδωρος : 'Οππ.'Αλ.2,39 **εὐ- ἄρουρα·** **2)** ὁ πλουσίως δωρηθείς, προικισθείς : Παῦλ.Σιλ.'Εκφρ. 920 **εὐδώροισι θεοῦ ἀρωγαῖς·** || **δῶρον εὔδωρον** πλούσιον : Εὐστ.Πον.3,68.

εὐδωσώ 'Ησ. « ἡ 'Αφροδίτη ἐν Συρακούσαις ».

εὐέᾶνος-ον μτγν. ὁ καλῶς, πλουσίως ἐνδεδυμένος, ὁ ἔχων ὡραίαν ἐσθῆτα : Μόσχ.4,75 **εὐέανος Δημήτηρ,** Μάξιμ.477 **εὐεάνου Αἰτωλίδος.**

εὐέγκαυστος-ον μτγν. ὃν δύναταί τις νὰ καύσῃ εὐκόλως, εὐκολόκαυστος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.32,227 **τυγχάνει δὲ καὶ εὐέγκαυστός τις οὖσα.**

εὐέγερτος-ον (ἔγρομαι, ἐγείρω | μτγν. ὁ εὐχερῶς ἐξεγειρόμενος, ὅθ. μτφ. ὁ εὐκόλως παρακινούμενος, δ. γρ. ἐν 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.'Επ.8,432Μ.

εὐεγχής-οῦς-ές ὁ ἔχων καλὸν ἔγχος : Βακχ.12,147 **ὤτρυνε δ' 'Αρης εὐεγχής.**

εὐεδνα 'Ησ. « ἀγλαΐα ».

εὔεδρος-ον (ἕδρα | κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὴν ἕδραν, λαμπρὸν θρόνον, ἐφ' οὗ κάθηταί τις ἀταράχως καὶ καλῶς, ἐπὶ θεῶν : Αἰσχ.'Επτ.96 **ἰὼ μάκαρες εὔεδροι·** || ὁ καλῶς, στερεῶς καθήμενος : αὐτ. 319 **εὔεδροί τε στάθητ' ὀξυγόοις λιταῖσιν** | στερεοὶ καὶ ἀμετακίνητοι |· **2)** ὁ καλῶς ἡδραιωμένος, ἰσορροπημένος : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.157,3 **σφῆνες ἐγκείσθωσαν, οἱ βαστάζουσιν αὐτὴν** | τὴν χελώνην | **εὔεδρον·** **3)** ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων

καλὰ καθίσματα, ἑύσσελμος: Θεόκρ.13,21 **εὔεδρον ἐπ' Ἀργώ**· **4)** μτφ. ὁ καλῶς, ἁρμοδίως καθήμενος, ἁρμόζων, ἁρμόδιος: Διον.Ἁλ.Συνθ.6· **5)** νεώτ. χημ. ὁ ἔχων κανονικωτάτας κρυσταλλικὰς ἕδρας· **6)** ὁ ἐφ' οὗ κάθηταί τις ἀσφαλῶς, καλῶς, συγκρ. **-ότερος**: Ξεν.Ἱππ.1,12 **εὐεδρότερόν τε καὶ ἰσχυρότερον .. τὸν ἵππον παρέχεται**· || καθέδρα εὔεδρος ἀσφαλὲς κάθισμα ἐπὶ τοῦ ἵππου: Ἀνών.π.Σουΐδ. || τὸ οὐδ. **τὸ εὔεδρον** ὡς οὐδ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐέδρου:Φίλ.1,21 **ἵππος τὰ νῶτα κοιλάνας εὖ μάλα πρὸς τὸ εὔεδρον**· **7)** μτφ. συνεκδ. ὁ ἐν καλῷ, τυχηρῷ τόπῳ, ὁ σημαίνων εὐτυχίαν: Αἰλ.Ζ.16,16 **ὄρνιν οὐκ εὔεδρον** (οἰωνὸν μὴ ἐμφανιζόμενον ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ).

εὐέδρως ἐπίρρ. Ἡσ. «εὐθέτως»· **2)** Φώτ. «βεβαίως».

εὐέθειρος-α-ον ὁ ἔχων καλήν, ὡραίαν κόμην, τὸ θηλ.: Ἀνακρ.76 **εὐέθειρα κούρα**, Πάπ. [**τῆς εὐε] θείρας μυριωνύμου Ἴσιδος**.

εὐέθωκεν (= εϝέθωκεν) Ἡσ. «εἴωθεν».

εὐείδεια ἡ **εὐειδία** (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐειδοῦς, ἡ ὡραία ὄψις, ἡ ὡραιότης, εὐμορφιά: Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.15 **εὔμορφοι δὲ λέγονται εἶναι διὰ τὸ εὐείδειαν** (δ.γρ. εὐήθειαν) **καὶ πιθανότητα χαρίζεσθαι**, Λεσβῶν.Ρητ.2,7.

εὐειδής-οῦς-ές κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὸν εἶδος, ὡραίαν μορφήν, ὡραῖος, εὔμορφος: Ἰλ. Γ 48 **γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες ἐξ ἀπίης γαίης** (Εὐστ. «ἀνδράσι μὲν τὸ θεοειδές, γυναιξὶ δὲ τὸ εὐειδὲς ἐπιλέγεται· καὶ ὅτι διαφέρεται κατὰ τοὺς παλαιοὺς εὔμορφος καὶ εὐειδής· εὔμορφος μὲν γὰρ ἡ εὐπρόσωπος, εὐειδὴς δὲ ἡ κατὰ πᾶν τὸ ἐκτὸς καλὴ καί, ὡς εἰπεῖν, εὖ ἔχουσα φυῆς, ὅπερ ἐστὶ περικαλλὴς ἐν συμμετρίᾳ μελῶν καὶ μερῶν»), Ἡσίοδ. Θ 250 **εὐειδὴς Γαλάτεια**, Θέογν.1002 **εὐειδής .. Λάκαινα κόρη**, Πίνδ.Ι 7(8),28, Ἡρ.1,196 **τὴν εὐειδεστάτην ἐκ πασέων**, Ξεν.Ἀπομν.3,11,4 **θεραπαίνας πολλὰς καὶ εὐειδεῖς**, Πλάτ.Κρίτ.44Α **γυνὴ προσελθοῦσα καλὴ καὶ εὐειδής**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.47 **ἡ καλὴ καὶ εὐειδὴς νύμφη**· ὁμ. κ. ἐπὶ ἀρρένων: Ἡρ.1,112 **εἶδε τὸ παιδίον μέγα τε καὶ εὐειδὲς ἐόν**, αὐτ.6,32 **παῖδας τε τοὺς εὐειδεστάτους**, Αἰσχ. Πέρσ.324 **εὐειδὴς ἀνήρ**, Εὐρ.Ἑλ.1540 **ἄνδρες .. εὐειδεῖς μέν**,Ξεν.Ἑλλ.5,3,9 **νόθοι τῶν Σπαρτιατῶν, μάλα εὐειδεῖς**, Διγεν.Ἀκρ.4281 **τὸ εὐειδὲς καὶ πάντερπνον, τὸ κάλλιστον, ὡραῖον παιδίον αὐτοὶ ἀπόκτησαν**· || γεν. ὡραῖος, εὔμορφος: Εὐρ. Ἀλκ.174 **οὐδὲ τοὐπιὸν κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν**, Πολυβ.5,83 **σῶμα .. εὔχρουν, εὐειδές**· || τὸ οὐδ. **τὸ εὐειδὲς** ὡς οὐσ. ἡ καλλονὴ τοῦ προσώπου: Ἀριστλ.Ποιητ.1461α,14 **τὸ γὰρ εὐειδὲς οἱ Κρῆτες εὐπρόσωπον καλοῦσι**.

εὐείκαστος-ον μτγν. ὃν εὐκόλως εἰκάζει τις· Ἡσ. «εὔκολος εἰς τὸ εἰκασθῆναι»· **2)** ὁ καλός, εὔκολος εἰς τὸ εἰκάζειν: Πτολ.Τετράβ.155 **εὑρετικοὺς, εὐεικάστους**.

εὔεικτος-ον μτγν. κ. μαν. ὁ ῥαδίως εἴκων, εὐκόλως ὑπακούων, εὐπειθής: Δίων Κ 69,20 **πρᾶον, εὔεικτον**, Εὐστ.Παν.246,46 **καρδίαν σαρκίνην, εὔεικτον θεῷ τῷ γράφοντι**· **2)** ὁ εὐκόλως ὑποχωρῶν, ἁπαλός, μαλακός, ἐνδοτικός: Ἀλέξ.Ἀφρ. Πρ.2,23 **τὰ εὔεικτα διὰ τὸ τῆς οὐσίας μαλακὸν ὑπείκοντα τῷ ποιοῦντι**, Γρηγ.Νύσσ.1,129Β **τὸ μαλακόν τε καὶ εὔεικτον**, πρβλ. Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.51 (κῶδ. εὔθικτος)· || ἰατρ. ἐπὶ ἀποστημάτων: Παῦλ.Αἰγ.4,18· || σχόλ. τὸ συγκρ. **εὐεικτότερος** ὡς γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ λειότερος: Σχόλ.Ὀρειβ.49,3,5.

εὐεικτῶ-έω καθ' Ἡσ. «εὐεικτεῖ, εὐρωστεῖ, ὑγιαίνει», ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐεκτεῖ βλ.λ.

εὐείκτως ἐπίρρ. μτγν. εὐχερῶς, προθύμως: Κλήμ.Ρώμ.1,37· || κ. ἐσφ. γρ. ἐν Ἡσ. ἀντὶ εὐεκτικῶς βλ.λ.

εὐείλατος-ον πάπ. κ. **εὐίλατος** βλ.λ.

εὐείλητος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως πτυσσόμενος, εὐδίπλωτος, εὐκολοδίπλωτος, γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ οὖλος: Εὐστ.1056,65 **οὖλοι τάπητες .. εὐείλητοι, ἅ ἐστιν εὐδίπλωτοι διὰ μαλακότητα**.

εὔειλος-ον (εἵλη) εὐήλιος, προσήλιος, θερμός, ἡλιόλουστος: Ἀριστφ.ἀπ.780,Ἀριστλ.Ζ.597b,7 **ἐν εὐείλοις χωρίοις** (δ. γρ. εὐηλίοις), Θεόφρ.Φ.4,1,1.

εὐείματος-ον (εἷμα) μτγν. ὁ καλὰ ἐνδύματα ἐνδεδυμένος, καλοφορεμένος: Μάξ.Τύρ.3,10,44.

εὐειματῶ-έω εἶμαι καλῶς καὶ κομψῶς ἐνδεδυμένος: Ἀντιφάν.54,Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1420a,17.

εὐειμονῶ-έω μτγν. εὐειματῶ βλ.λ.: Κύριλλ.Χ 473C.

εὐείμων-ονος-ον ὁ καλῶς καὶ κομψῶς ἐνδεδυμένος, καλοφορεμένος: Αἰσχ.Πέρσ.181 **δύο γυναῖκ' εὐείμονε**, Θεμίστ.Λόγ.19,231C· || κ. ὑπερθ. **εὐειμονώτατος**: Μάξ.Τύρ.3,10.

εὔειρος-ον (εἶρος, ἔριον), ἀττ. **εὔερος-ον** ὁ ἔχων καλὸν ἔριον, ὁ καλοῦ ἐρίου, βαθύμαλλος: Ἱππ.Γυν.2,187 (ὑπερθ.), Σοφ.Τρ.675 **οἰὸς εὐέρου πόκῳ**, αὐτ.ΑΙ.297 **εὔερόν τ' ἄγραν** (δηλ. πρόβατα· διόρθ. ἀντὶ εὐκερῶν τ'), Κρατῖν.175 **γλῶσσαν εὐέρων βοτῶν**, Ἀριστφ.Ὄρν.121 **εἴ τινα πόλιν φράσειας ἡμῖν εὔερον**, Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 7,657,2 **αἶγας κεὐείρους ἐμβατεύοντας ὄϊς**· || περὶ τῆς ἑτεροκλ. αἰτ. **εὔειρας** δ. γρ. ἀντὶ ἐτῆρας βλ. ἐτήρ: Σοφ.ἀπ.751.

εὐείσβολος-ον ὁ εἰς ὃν εὐκόλως εἰσβάλλει τις, ὁ εὐκόλως ὑποκείμενος εἰς ἐχθρικὰς εἰσβολάς: Αἰν.Τακτ.16,16· **2)** ὁ εὔκολος ὡς πρὸς τὴν εἴσοδον, εὐπρόσιτος: Στράβ.17,1,6 **τὸ ἑσπέριον δὲ στόμα** (τοῦ λιμένος) **οὐκ εὐείσβολόν ἐστιν**.

εὐέκβατος-ον ὁ ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ ἐκβαίνῃ εὐκόλως: Ἱππ.Διαίτ.65 **εὐ- πύαλος**.

εὐεκκάθαρτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καθαριζόμενος: Φιλόδ. ἐν Ἡρακλεωτ.1251,4 (πιθ.).

εὐεκκαρτέρητος-ον μτγν. ὃν εὐκόλως ὑπομένει τις: Φιλόδ.Θε.α'12.

εὐέκκαυ(σ)τος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐκκαιόμενος, εὐκολόκαυστος: Γαλ.11,405.

εὐέκκριτος-ον ὁ εὐκόλως ἐκκρινόμενος ἐκ τοῦ σώματος, εὐδιαχώρητος: Ἱππ.Διαίτ.10, Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.2,62F **ὁ τῆς κράμβης ἀσφάραγος λεγόμενος ἰδίως ὄρμενος εὐστομαχώτερός ἐστι καὶ εὐεκκριτώτερος**, Ξενοκρ.33,Γαλ.14,569,4 **πάντα εὐέκκριτα καὶ εὐανάγωγα ποιεῖ**.

εὐέκλαμπρος-ον μτγν. ὁ ἐκπέμπων καλὴν λάμψιν, ὁ καλῶς λάμπων: Ἡλιοδ.Χρυσ.ἐν Φαβρικ. Ἑλλ.Βιβλ.8,123,168 **εὐειδές, εὐέκλαμπρον**.

εὐέκνιπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐκνιπτόμενος, ἐξαλειφόμενος,ἐπὶ χρώματος: Πολυδ.1,44 **εὐ- βαφή**.

εὐεκπλήρωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐκπληρούμενος, πραγματοποιούμενος: Φιλόδ.Θε.α'13.

εὐέκπλυτος-ον εὐέκνιπτος βλ.λ.: Πολυδ.1,44· **2)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως ἐκπλύνων, καθαρίζων: Ἱππ. Διαίτ.10 (δ.γρ. ἀντὶ εὐέκκριτος).

εὐεκποίητος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐκποιούμενος, ἀποχωριζόμενος, εὐέκκριτος, εὐδιαχώρητος, ἐπὶ τροφῆς: Ἀθήν.Ἰατρ. π.Ὀρειβ.1,2,2· **2)** νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐκποιούμενος, πωλούμενος.

εὐεκπόρθητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐκπορθούμενος, εὐκολοκυρίευτος· συγκρ. Ἀπολλ.Σοφ. Λεξ.Ὁμ.ἐν λ. ἀλαπαδνότεροι.

εὐέκπτωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐκπίπτων: Πτολ.Τετράβ.161,5.

εὐεκπύρωτος-ον μτγν. κ. μαν. ὁ εὐκόλως ἐκπυρούμενος, θερμαινόμενος: Στράβ.12,8,17 **ἡ γῆ καὶ ψαθυρὰ πλήρης τε ἁλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι**, Εὐστ.346,25.

εὐέκρυπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀποπλυνόμενος, καθαριζόμενος ἐκ τοῦ ῥύπου: Πολυδ.1.44.

εὐέκτης (ὁ) (ἔχω) ὁ εὐεκτῶν, ὑγιής, δυνατός, εὐ-

ρωστος, ἀντιθ. καχέκτης : Σχόλ.᾿Αριστφ.῎Ορν.1555 **ἦν δὲ τὸ σῶμα εὐέκτης,** Πολύβ.3,88,2 **τοὺς δὲ λοιποὺς** [τῶν ἀνδρῶν] **εὐέκτας παρεσκεύασε,** Διογ.Λ 2,22 **ἐπεμελεῖτο δὲ καὶ σωμασκίας, καὶ ἦν εὐέκτης·** ‖ κ. ὡς ἐπίθ. : Φίλ.1,583 **εὐέκται ἀθληταί·** **2**) ὁ πλούσιος : ΕΜ, ΕΓουδ.

εὐεκτία [ἡ] εὐεξία βλ.λ. : ᾿Αρχύτ.π.Στοβ.3,1,110,112.

εὐεκτικός-ή-όν ἐπὶ σωμάτων, ὁ ἔχων καλὴν ὑγίειαν, ὑγιής, εὔρωστος, δυνατός, : Πλάτ.Νόμ. 684C **εὐεκτικά τε καὶ ὑγιῆ σώματα ἀπεργάζεσθαι·** ‖ κ. ἐπὶ προσ. : ᾿Αριστλ.ΗΝικ.1176a,15· **2**) ὁ εἰς εὐεξίαν συντελῶν, ὑγιεινός, ὠφέλιμος : ᾿Αριστλ. Τοπ.105a,31, αὐτ.ΗΝικ.1129a,20.

εὐεκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. μετὰ καλῆς ὑγιείας, εὐρωστίας : Γαλ.8,106, ῾Ιερακλ.Πλ.Χρ.῎Επ. 16,456Μ· **2**) ῾Ησ.κ.Σουΐδ. «εὐεκτικῶς· σχετικῶς».

εὔεκτος-ον μτγν. ὁ εὐέκτης βλ.λ. : Γαλ.6,664 **ὅσοι γ᾿ εὔεκτοι καὶ νέοι,** Σχόλ.Εὐρ.῾Ιππ.109 **τοῦ καμάτου εὐεκτότερα ποιοῦντος τὰ σώματα.**

εὐεκτῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. εἶμαι ἐν καλῇ ὑγιείᾳ, εὑρίσκομαι εἰς ὑγιᾶ κατάστασιν, εἶμαι εὔρωστος, δυνατός, γερός : Αἰσώπ.Μῦθ.185 **θεασάμενος αὐτὸν λιπαρὸν καὶ εὐεκτοῦντα,** Κέβ.16 **γυναῖκας . . εὐεκτούσας τῷ σώματι,** Πλούτ.᾿Ηθ. 919C **ὅταν ἢ ζῷον ἢ δένδρον εὐεκτῇ·** **2**) κ.μτφ.: Εὐστ.Πον.121,88 **εἰς ψυχὴν εὐεκτεῖν ἐθέλων,** Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,345 **ἐν χρήμασιν εὐεκτεῖν·** **3**) νεώτ. εἰδ. ἔχω καλῶς ὡς πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἄποψιν, εὐημερῶ ὑλικῶς, εὐπορῶ.

εὐεκτῶς ἐπίρρ. γλῶσσ. τοῦ λίπα βλ.λ.· Σχόλ. ᾿Ιλ.Κ 577 «λίπα· λιπαρῶς ἢ εὐεκτῶς»· ‖ ἐν ῾Ησ. πιθ. ἀντὶ εὐκτεῶς = ὑγιῶς.

εὐεκφορία [ἡ] μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐεκφόρου βλ.λ.21, ἡ περὶ τὸ προφέρειν, ἀπαγγέλλειν εὐκολία : Φιλόδ.Ποιημ.1676,8.

εὐέκφορος-ον ἐπὶ γυναικός, ἡ ῥᾳδίως κυοφοροῦσα καὶ τελεσφοροῦσα, τίκτουσα : ᾿Αριστλ. 584b,7 **περὶ μὲν Αἴγυπτον . . , ὅπου εὐέκφοροι αἱ γυναῖκες·** **2**) ὁ εὔκολος εἰς τὸ προφέρειν, ἀπαγγέλλειν : Φιλόδ.Ποιημ.1676,8.

εὐεκχόλωτος-ον μτγν. ὁ γινόμενος εὐκόλως χολώδης, χαλεπικός : Φιλάγρ.π.Παύλ.Αἰγ.7,6.

εὐέλαιος-ον μτγν. ὁ πλήρης ἐλαιοδένδρων, ὁ παράγων ἄφθονον καὶ καλὸν ἔλαιον : Στράβ.5,4,3.

εὐέλατος-ον γλῶσσ. τοῦ εὐήλατος βλ.λ.· ῾Ησ.

εὐέλεγκτος-ον ὁ εὐκόλως ἐλεγχόμενος, ἀναιρούμενος : Πλάτ.Θεαίτ.157Β **εὐέλεγκτος ὁ τοῦτο ποιῶν,** ᾿Αριστλ.Ρητ.1418b,19 **τὰ εὐδοκιμοῦντα ἢ εὐέλεγκτα μαχεσάμενον,** ᾿Ωριγ.1,572Α **ἀποκληρωτικὸν εὐέλεγκτόν ἐστιν·** **2**) ὁ εὐκόλως δοκιμαζόμενος, ἐξελεγχόμενος : Πλάτ.᾿Απολ.33C **ταῦτα, . . , καὶ ἀληθῆ ἐστι καὶ εὐέλεγκτα.**

εὐελίδης ῾Ησ. «αὐθάδης. καὶ ὁ Ζεὺς ἐν Κύπρῳ».

εὐελιέστερα ῾Ησ. «εὐάγωγος».

εὐέλικτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως ἑλισσόμενος, περιστρεφόμενος : Σχόλ.Σοφ.Τρ.781 **εὐ- φυτόν,** Εὐστ.᾿Ιλ.229,36 **τὸ τοῦ δράκοντος.. εὐέλικτον·** ‖ εὔκαμπτος : Πολυδ.5,83 **εἴποις ἂν ἐπὶ παρδάλεως ἔχει τὸ σῶμα . . εὐέλικτον·** **2**) μτφ. ἐπὶ φωνῆς, εὔστραφος : Πολυδ.5,117 **εἴποις δ᾿ ἄν.. εὐάγωγον, εὐκαμπῆ, εὐέλικτον.**

εὐέλιον ῾Ησ. «ἔλλιπὲς ἐν ἱερείῳ».

εὐελκής-οῦς-ές οὗ τὰ ἕλκη θεραπεύονται εὐκόλως ἢ ὁ ἔχων πληγὴν εὐκόλως θεραπευομένην, ἀντιθ. δυσελκής : ῾Ιππ.Διαίτ.46, Γαλ.10,386.

εὔελκτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἑλκόμενος:Γαλ.11,402.

εὐέλκυστος-ον νεώτ. ὁ εὐκόλως ἑλκυόμενος, εὐκολοτράβηχτος.

εὔελον ῾Ησ. «εὐήλιον» [πιθ. εὐε(ι)λον].

εὐελπής-οῦς-ές γλωσσ. ὁ ἐλπισθείς, ὁ ποθητός· **2**) ὁ ἔχων καλὴν ἐλπίδα : Στουδ.Θεόδ. 538C **τὸ καθ᾿ ἡμᾶς πάθημα εὐέλπες** (sic).

εὐελπίζομαι νεώτ. ἀντὶ τοῦ εὐελπιστῶ βλ.λ. : Καλλιγ. Θάν. Βλ. 138 **ἐνέδωκεν ὁ πατήρ, οὐδὲν χρηστὸν εὐελπιζόμενος.**

εὔελπις-ιδος-ι κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ἀγαθὰς ἐλπίδας, ὁ πλήρης ἀγαθῶν ἐλπίδων καὶ θάρρους, ὁ ἐλπίζων εἴς τι αἴσιον : Θουκ.4,10 **ἀπερισκέπτως εὔελπις,** Ξεν.᾿Αν.2,1,18 **ὅπως εὐέλπιδες μᾶλλον εἶεν οἱ ῞Ελληνες,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.10 **ψιθυρίζων εὐέλπιδα ὄνειρα·** ὁμ. μτ. προθ. : Θουκ.1,70 **ἐν τοῖς δεινοῖς εὐέλπιδες,** Πλάτ.῾Ιππ. Ε 364Α **εὔελπις ὢν περὶ τῆς ψυχῆς,** αὐτ.᾿Απολ.41C **εὐέλπιδας εἶναι πρὸς τὸν θάνατον,** Λουκ.Δημῶν. 6 **πρὸς τὸ μέλλον εὐέλπιδας,** Δίων Κ 57,19, Θεμίστ.Λόγ.18,221 **εὐέλπιδες ὑπὲρ τῆς τοῦ ἦρος εὐετηρίας·** ‖ νεώτ. μτ. τῆς περὶ ἢ τῆς διά : εἶμαι **εὔελπις περὶ τῆς ἐκβάσεως·** ‖ μτ. γεν.:Διόδ.Σ 30,16 **εὐέλπιδες ἦσαν τοῦ μὴ μόνον Συρίας κρατήσειν,** ᾿Αρέθ.᾿Αποκ.887 **τῆς μελλούσης τυχεῖν δόξης εὐέλπιδες·** ‖ ὁμ. μτ. δοτ. : ᾿Αθήν.1,17Β **εὔελπιν εἶναι τῷ γάμῳ·** ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. μέλλ. : Αἰσχ.Πρ.509 **εὔελπίς εἰμι . . σ᾿ . , ἰσχύσειν,** Θουκ. 6,24 **εὐέλπιδες ὄντες σωθήσεσθαι** [εὐελπιστοῦντες ὅτι θὰ σωθῶσι]· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ. κ. ἐνεστ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Φαίδ.63C **εὔελπίς εἰμι εἶναί τι τοῖς τετελευτηκόσι·** **2**) τὸ οὐδ. **τὸ εὔελπι** ὡς οὐσ. ἡ καλὴ ἐλπίς, ἡ φαιδρότης, ἡ εὐθυμία : Πλούτ.᾿Ηθ. 1101D **τὸ εὔελπι καὶ περιχαρές,** Δίων Κ 42,1· **3**) μτβ. κ. νεώτ. ὁ παρέχων ἀγαθὰς ἐλπίδας : Πολύβ.1,32,6 **λαλιά τις εὔελπις** [φαιδρά, παρηγορήτρα], ᾿Αριστείδ.1,452, Δίων Δ 41,32 **ἡ παρὰ τῶν ὅπλων ἰσχὺς εὔελπίς ἐστιν,** - **προβλέπει εὔελπι τὸ μέλλον τῆς ῾Ελλάδος·** **4**) εἰδ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀρσ. **εὔελπις,** κ. πληθ. **εὐέλπιδες,** ὡς οὐσ. ὀνομασία τῶν μαθητῶν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς, ἐν ᾗ σπουδάζουσιν οἱ καταρτιζόμενοι ὡς ἀξιωματικοὶ τοῦ κατὰ ξηρὰν στρατοῦ· **5**) παθ. ὁ περὶ οὗ ἐλπίζει τις καλά : ΠΔ Παροιμ.19,18[15] **παίδευε υἱόν σου, οὕτως γὰρ ἔσται εὔελπις·** ‖ ὁμ. εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ ἀσθενοῦς : ᾿Αρετ.Χρον.Παθ.1,13 **ἦν δὲ ἅπαντα ξυνδιδῷ . . εὔελπις ὤνθρωπος.**

εὐελπιστία [ἡ] μτγν. ἡ ἀγαθὴ ἐλπίς, εὔελπις κατάστασις, πεποίθησις, ἐμπιστοσύνη : ᾿Επίκ.Γνωμ.39 **εὐελπιστία περὶ τοῦ μέλλοντος,** Πολύβ.11,3,6 **εἰς τοιαύτην εὐελπιστίαν παρεγένοντο καὶ θάρσος,** Φιλόδ.Οἰκ.73]· ‖ μτ. γεν. : Περικτ.π.Στοβ.4,28,19 **θεοὺς δὲ σέβειν δεῖ ἐς εὐελπιστίην εὐδαιμονίης.**

εὐελπιστῶ-έω μσν. κ. νεώτ. εἶμαι εὔελπις, ἔχω ἀγαθὰς ἐλπίδας, ἐλπίζω τι ἀγαθόν : Νικ.Χων.415Β.

εὐελπίστως ἐπίρρ. μσν. μετ᾿ ἀγαθῆς ἐλπίδος : ᾿Ιω.Κλίμ.117,21 **εὐ- ἐπεζήτουν.**

εὐέμβατος-ον ὁ εἰς ὃν δύναταί τις εὐχερῶς νὰ ἔμβῃ, ὁ εἰς ὃν εὐκόλως εἰσχωρεῖ τις : ῾Ιππ.Διαίτ.65 **εὐέμβατος πύαλος,** Χίων 16,2 **ψυχὴ οὐδενὶ τῶν τοιούτων βουλευμάτων εὐέμβατος,** αὐτ.15,3 **εὐέμβατον ἀπολιπεῖν τὴν ἀκρόπολιν.**

εὐέμβλητος-ον ὃν δύναταί τις νὰ ἐμβάλῃ, τοποθετήσῃ εὐκόλως, εὐκολόβαλτος, ἐπὶ ἐξαρθρωθέντων μελῶν τοῦ σώματος : ῾Ιππ.῎Αρθρ.71 **μέγα διαφέρον ἐστὶ τῶν φυσίων τοῖσιν ἀνθρώποισιν ἐς τὸ εὐέμβλητα εἶναι καὶ δυσέμβλητα.**

εὐέμβολος-ον ὁ εἰς ὃν εἰσβάλλει τις εὐκόλως, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς εἰσβολάς : ᾿Αριστλ.Πολιτ.1331a,4 **τὸ τὴν χώραν εὐέμβολον ζητεῖν·** **2**) εὐέμβλητος βλ.λ. : ῾Ιππ.᾿Αγμ.42 **εὐέμβολον** [τὸ ἄρθρον].

εὐέμετος-ον ἢ **εὐήμετος-ον** [ἔμετος] ὁ εὐκόλως ἐμῶν : ῾Ιππ.῎Αρθρ.40 [κῶδ. εὐημετης, εὐήμετος].

εὐεμής-οῦς-ές ἢ **εὐημής-οῦς-ές** ὁ εὐκόλως κινούμενος εἰς ἔμετον, εὐέμετος : ῾Ιππ.Γυν.2,125, αὐτ. ᾿Αφορ.4,6, Θεόφρ Φ1 9,10,2 **ὅπως εὐεμὲς ᾖ** [ἵνα εὔκολος ᾖ ο ἔμετος], Διοσκ.2,169.

εὐέμπρηστος-ον μτγν. κ.νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ ἐμπρήσῃ, πυρπολήσῃ εὐκόλως : Διογ.Οἰκ.8 (ἀμφ.)·

|| νεώτ. ἐπὶ δασῶν κ. γεν. ἐπὶ πραγμ. ὑποκειμένων εἰς καῦσιν, ὁ οὗ εὔκολος εἶναι ὁ ἐμπρησμός.
εὐεμπτωσία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐεμπτώτου, ἡ τάσις, διάθεσις εἰς τὸ ἐμπίπτειν εἴς τι, ὅθ. κλίσις, ῥοπή, ἐπιρρέπεια : Στωικ.ἀπ.3,102, Κλήμ.'Αλ. Παιδ.Ι,2,80 **ἡ κώλυσις τῆς εἰς τὴν συνήθειαν τῶν ἁμαρτημάτων εὐεμπτωσίας**· **2**) ἰατρ. ἡ ἰδιότης πάσης συνήθους εἰς τοὺς ἀνθρ. νόσου, οἷον τῆς δυσπεψίας, διαρροίας, κυνάγχης κττ. : Ποσειδών. π.Γαλ.5,434,Διογ.Λ 7,115 **ἐπὶ τοῦ σώματος εὐεμπτωσίαι τινὲς λέγονται οἷον κατάρρους καὶ διάρροια.**
εὐέμπτωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ εὐεμπτωσία βλ.λ. : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.2,172,3.
εὐέμπτωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐμπίπτων που, ἐπιρρεπής· Ἡσ. « εὐχερῶς πίπτων » : Στωϊκ.ἀπ.3,110 **εὐ- εἰς ὀργήν,** Φιλόδ.'Οργ.97W **εὐέμπτωτος εἰς τὰς ὀργάς**· || ὁμ. **ἐπί τι** : αὐτ.Ρητ.Συμπλ. 26S **πρὸς τὸ εὐέμπτωτον εἶναι ἐπὶ τὰ δυνάμενα πείθειν**· || ὁμ. **πρός τι** : 'Ιω.Χρυσ.405 **αἱ γυναῖκες πρὸς δόξης ἔρωτα εὐέμπτωτοι**· || κ. ἀπολ. : Πτολ.Τετράβ.164.
εὐεμπτώτως ἐπίρρ. μτγν. ἐπιρρεπῶς : Γαλ.5,448, Φιλόπ.'Ιω.Ψυχ.53,15 **εὐ- ἔχειν πρός τι.**
εὐέμφρακτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐμφραττόμενος, πάσχων ἔμφραξιν : Γαλ.6,497,2 **οἷς εἰ ἐμφρακτόν ἐστι τὸ ἧπαρ.**
εὐέν ἐπιφών. ὅμοιον πρὸς τὸ εὐάν, εὐοῖ : 'Ηρωδιαν.Τεχν.Ι,503 (δ. ἀνάγν. εὐαί).
εὐένδοτος-ον κ. μον. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐνδίδων : Σχολ.'Ιλ.Β 235 **μαλακὰ καὶ εὐένδοτα,** Στράβ. 16,1,9 **ἡ γῆ καὶ μαλακὴ καὶ εὐένδοτος,** 'Ιππιατρ.8 **ἵνα ἡ βύρσα εὐένδοτος γένηται,** Νίκ.Χων.ἐν Σάθ. 1,114 **κηρὸν εὐένδοτον,-εὐένδοτον ἔδαφος**· **2**) ὁ ἠθικῶς ἀδύνατος, μαλακός : Φίλ.2,269· || νεώτ. εἰδ. ἐπὶ γυναικός, ἡ εὐκόλως ἐνδίδουσα εἰς ἐρωτικὰς ἐπιθέσεις, ἄ. εὐάλωτος.
εὐέντευκτος-ον μτγν. κ. μον. εὐπρόσιτος, φιλοπροσήγορος, ὁμιλητικός : Φίλ.2,187, ΚΜανασσ.124.
εὐεντεύκτως ἐπίρρ. μτγν. εὐπροσηγόρως, ὁμιλητικῶς : Πολυδ.5,139.
εὐέντρεπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως αἰσχυνόμενος, συνεσταλμένος, ντροπαλός : Πτολ.Τετράβ.159 **σεμνοὶ καὶ εὐέντρεπτοι.**
εὐέντροπος-ον γλωσσ. αἰδήμων, αἰσχυντηλός.
εὐεξάγωγος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐξαγόμενος : Στράβ.5,2,5 **εὐεξάγωγός ἐστιν ἡ λίθος.**
εὐεξάλειπτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐξαλειφόμενος, εὐκαλόσβηστος : Ξεν.'Ελλ.2,3,53 **οὐδὲν τὸ ἐμὸν ὄνομα εὐεξαλειπτότερον ἢ τὸ ὑμῶν ἑκάστου,** Μεθόδ.Συμπ.92,19 **εὐεξάλειπτοι γὰρ νέων ἀκουσμάτων μνῆμαι γερόντων,** Σχόλ.Διον. Θρ.505Η,**-εὐεξάλειπτος κηλίς.**
εὐεξανάλωτος-ον ἰατρ. ὁ εὐχερῶς ἀναλισκόμενος, εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος : 'Ιππ.Τροφ.49.
εὐεξαπάτητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐξαπατώμενος : Ξεν.'Ιππαρχ.7,15 **εὐεξαπάτητοι δ' εἰσὶν οἱ φύλακες,** Πλάτ.Πολ.409Α **εὐεξαπάτητοι ὑπὸ τῶν ἀδίκων,** Γρηγ.Νύσσ.2,293C.
εὐέξαπτος-ον μτγν., μον. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀνάπτων, ποὺ παίρνει εὔκολα φωτιά : Μάρκ.Αὐρ. 9,9 **πᾶν τὸ ὑλικόν,.., εὐέξαπτον εἶναι,** Γαλ.7,342, Εὐάγρ.'Εκκλ.'Ιστ.306D **οὐ μόνον τὰ εὐέξαπτα, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ λίθων οἰκοδομάς,** Εὐστ.Παν. 235,7· **2**) νεώτ. μτφ. ὁ εὐκόλως ἐξαπτόμενος, εὐόργητος, εὐερέθιστος, ὀξύθυμος.
εὐεξάρτυτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐξαρτυόμενος, ὃν εὐκόλως παρασκευάζει τις:Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 56,34 **εὐεξάρτυτον ὑπάρχει καὶ εὐσύνθετον.**
εὐεξέλεγκτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐξελεγχόμενος, εὐκολοαπόδεικτος : Πλάτ.'Ιππ.Μ 293D **εὐήθη τε καὶ εὐεξέλεγκτά ἐστιν,** Κλήμ.'Αλ.Παιδ. 3,247D **εὐεξέλεγκτον σόφισμα.**
εὐεξέλικτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐξελισσόμενος, ὁ ἠσκημένος, ὁ ἔμπειρος περὶ τὴν ἐξέλιξιν, ἐπὶ στρατευμάτων : Στράβ.3,3,6 **ἐξερευνητικοὺς ὀξεῖς κούφους εὐεξελίκτους.**
εὐεξέλκυστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἑλκυόμενος, ἀποσπώμενος, ἐξαγόμενος : 'Ηρ.Ταρ.π.Γαλ.12,692.
εὐεξέταστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐξεταζόμενος, ἐξακριβούμενος : 'Αριστλ.Ψυχ.408a,10.
εὐεξήγητος(-η)-ο(ν) νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐξηγούμενος, εὐκολοεξήγητος, ἀντίθ. δυσεξήγητος.
εὐεξής ἐσφ.γρ. ἀντὶ εὐαξὴς βλ.λ. : Φώτ.ἐν λ.εὐαλδεῖ, ὁμ. τὸ συγκρ. **εὐεξέστερος** ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐαξέστερος : Αέτ.6,5,8· πρβλ. εὐαυξής.
εὐεξία (ἡ) (εὐέκτης), κ. μον. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐέκτου βλ.λ., ἡ καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος, ἄκρα ὑγεία, εὐρωστία, ἀντίθ. καχεξία, συνήθ. ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ σώματος : 'Ιππ.'Αφορ. Ι,3, Εὐρ.ἀπ.200 **ὅσοι μὲν σαρκὸς εἰς εὐεξίαν ἀσκοῦσι βίοτον,** Πλάτ.Πολ.559Α **μέχρι ὑγιείας τε καὶ εὐεξίας,** αὐτ.Πρωτ.354Β, Ξεν.Λακ.7,3 **σώματος εὐεξίᾳ,** Αἰσχίν.Ι,189 **εἰς τὰς εὐεξίας αὐτῶν ἀποβλέποντες,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1129a,19, 'Επιγρ. **νικᾶν εὐεξίαν, εὐεξίᾳ,** Διόδ.Σ 16,44 **ταῖς τῶν σωμάτων εὐεξίαις,** Δίων Κ 38,21 **ῥᾷον.. τῆς εὐεξίας τῆς γνώμης ἐπιμεληθῆναί τινι ἢ τῆς τοῦ σώματος,** Θεοφύλ.Σ 52 **διὰ τὴν ἐς ἄκραν εὐεξίαν πρὸς τὴν ἐναντίαν διάθεσιν μετάπτωσιν**· || τίτλος ἔργον ὑπὸ Γαλ.4,750, αὐτ.1,408· **2**) γεν. καλὴ κατάστασις, ῥώμη, ἰσχύς, δύναμις : Πλάτ.Πολ.444Ε **ὑγιειά τέ τις ἂν εἴη καὶ κάλλος καὶ εὐεξία ψυχῆς,** Πολύβ.20,4,1 **πρὸς τὴν γεγενημένην εὐεξίαν καὶ δόξαν αὐτῶν τῆς πολιτείας,** Μηναῖ.1,16 'Εσπερ. **εἰς ψυχικὴν εὐεξίαν**· **3**) δύναμις, ἐπιτηδειότης, δεξιότης· Ἡσ. « εὐφυΐα » : Πολύβ.1,57,1 **ἐπὶ τῶν διαφερόντων πυκτῶν καὶ ταῖς γενναιότησι καὶ ταῖς εὐεξίαις,** Πολύβ.3,6,12 **Μακεδόνων εὐεξίαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς,** Πλούτ.Μάρ.13, αὐτ. 'Ηθ.804Β **φωνῆς εὐεξίᾳ καὶ πνεύματος ῥώμῃ,** Θεμίστ.Λόγ.1,6Α· **4**) κ. νεώτ. συνεκδ. ἡ καλὴ ὑλική, οἰκονομικὴ κατάστασις, εὐπορία, εὐημερία : Πολύβ.39,2,11 **διὰ τῆς ἰδίας εὐεξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν,**Μιχ.'Ατταλ.ἐν Σάθ. 1,41 **ἀντιποιούμενος τῆς αὐτοῦ εὐεξίας καὶ εὐπραγίας**· **5**) 'Επιγρ. ἀγών, ἅμιλλα.
εὐεξίλαστος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως ἐξιλεούμενος, εὐκαταπράϋντος : Σχόλ.'Απολλ.Ρ 4,148.
εὐέξοδος-ον κ. μον. ὁ ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ ἐξέλθῃ ἢ νὰ ἐκφύγῃ εὐκόλως : Αἰσχ.Πέρσ.688 **ἐστὶ δ' οὐκ εὐέξοδον**· || **εὐέξοδος χώρα,** ἀντίθ. δυσέμβολος : 'Αριστλ.Πολιτ.1326b,41 **τὸ δ' εἶδος τῆς χώρας οὐ χαλεπὸν εἰπεῖν,.. ὅτι χρὴ μὲν τοῖς πολεμίοις εἶναι δυσέμβολον, αὐτοῖς δ' εὐέξοδον**· **2**) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως ἐξερχόμενος, διαφεύγων : 'Αριστλ.Πρ.874a,32 **τὸ δὲ ὕδωρ λεπτομερέστερον μέν, ἀλλ' εὐέξοδον,** 'Ιππ.113,9, αὐτ.200,30 **ὅταν μὴ εὐέξοδος γένηται ἡ χολή.**
εὐεξος Ἡσ. « εὐφυής ».
εὐεπάγωγος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἐπαγόμενος, εὐκαλόφερτος : Πολύβ.31,13,5 **φήσας εὐεπάγωγος εἶναι πρὸς τὸ κριθέν.**
εὐεπαίσθητος-ον ὁ εὐαίσθητος : 'Ιππ.Γυν.1,38.
εὐεπακολούθητος-ον ἐπὶ σειρᾶς συλλογισμῶν, ὃν δύναταί τις νὰ παρακολουθήσῃ : 'Αριστλ.Ρητ. 1357a,11 **μὴ εἶναι εὐεπακολούθητον διὰ τὸ μῆκος.**
εὐεπανόρθωτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐπανορθούμενος, διορθούμενος, ἀποκαθιστάμενος : 'Ιππ.Τέχν.11 **εὐεπανόρθωτα σώματα.**
εὐέπεια (ἡ) (εὐεπής) κ. νεώτ., ἰων. κ. ποι. **εὐεπίη** (ἡ), ἡ ἰδιότης τοῦ εὐεποῦς, καλλιέπεια, εὐφράδεια, εὐγλωττία : Πλάτ.'Αξ.369D **οὐκ ἐπαΐει γὰρ ὁ νοῦς ἀποπλανώμενος εἰς εὐεπείας λόγων,** Φίλ.2,79 **εὐ- ἐν ταῖς ὁμιλίαις,** Σωζόμ.4,21 "Ομηρον ἀμει-

φάμενοι τῆς εὐεπείας· || ἐν σχέσει πρὸς ἦχον, εὐφωνία : Διον.Ἀλ.Συνθ.23· ὁμ. ἐν συνεκφορᾷ μετὰ τοῦ καλλιλογία : αὐτ.Δημ.25· 2) εὐχετικοί, εὔφημοι λόγοι, καλὰ λόγια : Σοφ.ΟΤ 932 · ἄξιος γὰρ εἶ, τῆς εὐεπείας εἵνεκα.

εὐεπέκτατος-ον ὁ δυνάμενος νὰ ἐπεκταθῇ ὅσον φύσει ἐπιτρέπεται : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.99,2 (πιθ.).

εὐεπέραστος-ον Ἐπιγρ. δ. τ. τοῦ εὐεπηρέαστος.

εὐεπήβολος-ον δ. τ. τοῦ εὐεπίβολος βλ.λ. : Εὐστ. Παν.276,25 οἱ ἀγχινούστεροι καὶ οἷοι ἔχειν τὸ ἀληθῶς εὐεπήβολον, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,233 ἐν πράγμασιν εὐεπήβολος.

εὐεπηβόλως ἐπίρρ. μσν. εὐστόχως, εὐφυῶς : Εὐστ.Πον.184,75 καθ' οὗ τοξεύειν ἐοίκασιν .. εὐεπηβόλως καὶ εὐστοχώτατα.

εὐεπήκοος-ον μσν. ὁ εὐκόλως εἰσακούων, εὐπειθής : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.1,173D,Ἀνδρ.Κρ.1160B.

εὐεπηρέαστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐπηρεαζόμενος, ὑφιστάμενος ἐπιβλαβῆ ἐπίδρασιν, ὑπερθ. -ότατος: Ἀρρ.Ἐπίκτ.4,1,11 ἀπὸ τῶν εὐεπηρεαστοτάτων ἀρχόμενος, Γαλ.6,124 εὐεπηρέαστος ὑπὸ τῶν ἔξωθεν αἰτιῶν· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐεπηρεάστου, τὸ εὐκόλως ἐπηρεάζεσθαι βλ.λ. : Ἰω.Χρυσ.4,51E τῆς φύσεως τῆς ἡμετέρας τὸ εὐεπηρέαστον.

εὐεπής-οῦς-ές (εὖ-ἔπος) κ. μσν. ἐπὶ φωνῆς, ὁ πλήρης μελῳδίας, ὁ μελῳδικός: Ξεν.Κυν.13,16 φωνὴν δὲ οἱ μὲν εὐεπῆ ἴασιν, οἱ δ' αἰσχράν· 2) ἐπὶ λέξεως, ὁ εὔφωνος : Διον.Ἀλ.Συνθ.165,5 αὕτη ἡ λέξις, ὅτι οὐκ ἔχει λείας οὐδὲ συνεξεσμένας ἀκριβῶς τὰς ἁρμονίας, οὐδέ ἐστιν εὐεπὴς καὶ μαλακή· 3) ἐπὶ προσ., ὁ εὐφραδής, ὁ εὔγλωττος· Ἡσ. ἐν λ. λιγὺς εὐεπὴς ἐν τῷ λέγειν· 4) ὁ ἐμπνέων εὐφράδειαν, εὐγλωττίαν, ὁ καθιστῶν τινα εὔγλωττον, ἐμπνευσμένον : Ἀντίπ.Θέσσ.ἐν ΑΠ 11,24 ὕδωρ εὐεπὲς ἐκ πηγέων ἔβλυσας Ἡσιόδῳ· 5) ἐν παθ. σημ. ὁ καλῶς ἐκπεφρασμένος, συνετός, φρόνιμος : Ἡρ.5,50 οὐδένα γὰρ λόγον εὐεπέα λέγεις Λακεδαιμονίοισι.

εὐεπίβατος-ον (εὐ-ἐπιβαίνω) μτγν. ὁ ὃν εὐκόλως, εὐχερῶς δύναταί τις ν' ἀναβῇ, ὁ εὐκολοανέβατος, εὐκολαπάτητος, ἰδίως ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν, ὅθεν εὐάλωτος : Στράβ.5,3,7 καὶ τὸν Κυρῖνον λόφον ἐτείχισαν, ὃς ἦν οὕτως εὐεπίβατος τοῖς ἔξωθεν, Πολύαιν.6,5 ἦ χθαμαλὸν καὶ εὐεπίβατόν ἐστι τὸ τεῖχος, Γρηγ.Νύσσ.1,538B· πρβλ. Μηναῖ.9,4 Χριστὸς ἀνθρώποις ὁδὸν ὑπέδειξε διὰ σταυροῦ πρὸς ὕψος οὐρανῶν εὐεπίβατον· || κ. μτφ. ὁ εὐκόλως προσβαλλόμενος, ὁ εὐπρόσβλητος : Λουκ.Μὴ Πίστ.Διαβ.19 ὅ τι ἂν ἀσθενὲς ἴδωσι τῆς ψυχῆς καὶ . . εὐεπίβατον.

εὐεπίβλεπτος-ον (εὐ-ἐπιβλέπω) μτγν. ὁ εὐκόλως ὁρώμενος, ὁ εὐκολοεπίβλεπτος, ὁ κατάδηλος: Πολυδ.1,172 εὐεπίβλεπτον τεῖχος.

εὐεπίβλητος-ον (εὐ-ἐπιβάλλω) μτγν. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἐπιτύχῃ : Σιμπλίκ.Ψυχ.259,28.

εὐεπίβολος-ον (εὐ-ἐπιβάλλω) μτγν. κ. μσν., δ. γρ. εὐεπήβολος, ὁ εὐστόχως βάλλων ἐπὶ σκοπόν, ὁ καλῶς ἐπιτυγχάνων, ὁ εὔστοχος : Πτολ.Μαθ. 4,248,15 ἵνα καὶ πρὸς τὰς ὁμοίας δείξεις εὐεπίβολον τὴν μεταγωγὴν τοῦ θεωρήματος ποιώμεθα· || τὸ οὐδ. τὸ εὐεπίβολον ἡ εὐχερὴς ἐπίτευξις, πραγματοποίησις : Πτολ.Μαθ.3,199,25 διὰ τὸ ἁπλοῦν τε καὶ εὐεπίβολον τῆς καθ' ἕκαστα ψηφοφορίας· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.192.

εὐεπιβόλως μτγν. κ. μσν., δ. γρ. εὐεπηβόλως, εὐστόχως, ἐπιτυχῶς : Σχόλ.Πτολ.Τετράβ.99,Θεοδώρ.4,763 σοφῶς ἄρα καὶ εὐεπιβόλως ἔφη τις, Σιμπλίκ.Φυσ.738,4· || φρ. εὐεπιβόλως ἔχω πρός τι ἐπιτυγχάνω εὐχερῶς τι : Ἀρτεμίδ.4 (προοίμ.) εὐεπιβόλως ἔχειν πρὸς τὰς κρίσεις (εἰμὶ εὐτυχὴς εἰς τὰς ἀπεικασίας καὶ τὰ σημαινόμενα).

εὐεπιβούλευτος-ον (εὐ-ἐπιβουλεύομαι) ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς ὑποκείμενος, ἐκτεθειμένος εἰς ἐπιβουλήν, προδοσίαν· τὸ συγκρ. -ότερος· πρβλ. Ἡσ.: Ξεν.ΚΠ 8,4,3 ὡς εὐεπιβουλευτοτέρας ταύτης οὔσης, Στράβ.2,3,4 μὴ συμβῇ τὴν χώραν εὐεπιβούλευτον γενέσθαι, ΔίωνΚ 38,31.

εὐεπίβουλος-ον (εὐ-ἐπιβουλεύω) μτγν. ὁ προθύμως ἐπιβουλεύων, σκευωρῶν κατά τινος, ὁ ἐνασμενιζόμενος, ἐπιδιδόμενος εἰς ἐπιβουλάς, σκευωρίας, μηχανορραφίας : Πτολ.Τετράβ.162,1.

εὐεπίγνωστος-ον (εὐ-ἐπιγινώσκω) κ. μσν. κ. εὐεπίγνωτος ὁ ὃν εὐκόλως γινώσκει τις, ὁ εὐκολαγνώριστος : Ἰουστ.426C πάντως τῇ ἰδίᾳ μορφῇ τοῖς γνωρίμοις ἕκαστος εὐεπίγνωστος γέγονεν, Μαυρίκ.Στρατηγ.168 εὐεπίγνωστον τοῖς ὑπ' αὐτὸν βανδοφόροις· || ὁ εὐκόλως ἀντιληπτός, καταληπτός· Ἡσ. « εὐκατάληπτος ».

εὐεπίγνωτος-ον ὁ εὐεπίγνωστος βλ.λ.

εὐεπίδεκτος-ον (εὐ-ἐπιδέχομαι) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐπιδεχόμενός τι, ὁ ἐπιδεκτικός, ἀντίθ. ἀνεπίδεκτος, δυσεπίδεκτος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,1005 ὅπως βραχέντα (τὰ δούρατα) εὐεπίδεκτα γένηται τῶν σφηνῶν, - εὐεπίδεκτος μαθήσεως.

εὐεπίδοτος-ον (εὐ-ἐπιδίδωμι) μτγν. ὁ εὐκόλως ἐνδίδων, ὑποχωρῶν : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,15,5.

εὐεπίδρομος-ον (εὐ-ἐπιτρέχω) ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς ὑποκείμενος εἰς ἐπιδρομήν, ὁ εὐπρόσβλητος : Γρηγ.Νύσσ.1,168B ὡς μὴ εὐεπίδρομον εἶναι ταῖς παρακειμέναις χαράδραις, Ἀγαθ.5,14 τοῖς βαρβάροις βατὰ καὶ εὐεπίδρομα· || κ. μτφ. : Θεμίστ.Λόγ.20,235D εὐβάτου οὔσης ἔτι καὶ εὐεπιδρόμου τοῖς σοφισταῖς (τῆς φιλοσοφίας).

εὐεπίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ εὐέπεια βλ.λ. : Λεωνίδ.Ἀλ.ἐν ΑΠ 6,322,2 δίστιχον εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης.

εὐεπίθετος-ον (εὐ-ἐπιτίθημι) ὁ καθ' οὗ εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἐπιτεθῇ, ὁ εὐπρόσβλητος : Θουκ.6,34 καὶ ἡμῖν ἂν εὐεπίθετος εἴη, Ξεν.Ἀν.3,4,20, Ἀριστλ.Πολιτ.1314b,34 οὔτε γὰρ εὐεπίθετος οὔτ' εὐκαταφρόνητος ὁ νήφων, ἀλλ' ὁ μεθύων· || κ. ἀπολ. : Πολύβ.4,19,12 καίπερ διὰ τόπων ποιούμενοι τὰς πορείας εὐεπιθέτων καὶ στενῶν καὶ μόνον σαλπιστοῦ δεομένων· || κ. μτφ. : Πλάτ.Πολιτ.306A τὸ γὰρ ἀρετῆς μέρος .. καὶ μάλ' εὐεπίθετον πρὸς τὰς τῶν πολλῶν δόξας.

εὐεπιθέτως ἐπίρρ. εὐπροσβλήτως : Αἰν.Τακτ. 23,7,4 ἦ δὲ μάλιστα εὐεπ- εἶχεν τοῖς ἐναντίοις.

εὐεπίκλειστος-ον (εὐ-ἐπικλείω) σχόλ. ὁ καλῶς ἐπάνωθεν κεκλεισμένος : Σχόλ.Ἰλ.Ω 318.

εὐεπίληπτος-ον (εὐ-ἐπιλαμβάνω) γλωσσ. ὃν εὐκόλως, εὐχερῶς δύναταί τις νὰ συλλάβῃ, νὰ πιάσῃ, εὐκολόπιαστος.

εὐεπίληστος-ον (εὐ-ἐπιλανθάνω) μσν. μτ. γεν. ὁ εὐκόλως λησμονῶν, ὁ ἐπιλήσμων, ἀντίθ. μνημονικός· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Θεοφύλ.Βουλγ. Ἐπιστ.7, Εὐστ.Πον.306,65 τὸ ἀχάριστον καὶ ἁπάσης χάριτος εὐεπίληστον.

εὐεπιλόγιστος-ον (εὐ-ἐπιλογίζομαι) μτγν. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ λογίζῃ, νὰ λογαριάζῃ, διακρίνῃ : Γαλ.8,591C, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.1,297.

εὐεπίμικτος-ον (εὐ-ἐπιμίγνυμι) μτγν. ὁ ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ, εὐπρόσιτος, εὐκολοπλησίαστος : Στράβ.11,2,2 ἀλλὰ τοῦ μὲν πολὺ τὸ φανερὸν χώραν διεξιόντος πᾶσαν εὐεπίμικτον καὶ μακροὺς ἀνάπλους ἔχοντος (δ.γρ. εὐεπίμεικτος), Πολυδ.1,100 εὐεπ- λιμήν· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Στράβ.11,4,6 γλῶτται δ' εἰσὶν ἓξ καὶ εἴκοσιν αὐτοῖς διὰ τὸ μὴ εὐεπίμικτον πρὸς ἀλλήλους· 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρώπων, ὁ εὐπροσήγορος, καταδεκτικός : Πολυδ.5,138.

εὐεπιμίκτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐεπίμικτον βλ.λ., εὐπροσήγορον : Πολυδ.5,139.

εὐεπινόητος-ον (εὐ-ἐπινοῶ) μτγν. ὃν εὐ-

κόλως δύναταί τις νὰ ἐπινοήσῃ ἢ νὰ κατανοήσῃ, εὐκολονόητος : Βέττ.Βάλ.44,22.

εὐεπιπόλαστος-ον [εὖ - ἐπιπολάζω] μτγν. ὁ εὐκόλως ἐπιπολάζων, ὁ εὐκόλως μένων εἰς τὴν ἐπιφάνειαν : Σωρ.168.

εὐεπίσημος-ον [εὖ - ἐπισημαίνω] σχόλ. ὃν εὐκόλως γινώσκει τις, ὁ εὐκολαγνώριστος : Σχόλ. Ἰλ.Ψ 240· πρβλ. εὐεπίγνωστος.

εὐεπίστρεπτος-ον [εὖ - ἐπιστρέφω] μτγν. ὁ εὐκόλως ἐπιστρέφων, τρεπόμενος : Ἀππ.Λιβ.50 **εὐεπίστρεπτος ἐπὶ τὸ χεῖρον.**

εὐεπίστροφος-ον [εὖ - ἐπιστρέφω] ὁ εὐεπίστρεπτος βλ.λ. : ΕΜ 616,7· **2**) εἰδ. ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ὁ σχηματίζων ὡραῖον κυρτὸν σχῆμα, θόλον, ἀψῖδα : Ἀγαθ.5,9 **καὶ γέγονεν ἐντεῦθεν εἰκότως ἰθύτερος μὲν καὶ εὐεπίστροφος καὶ πανταχόθεν τῇ γραμμῇ ἐξισάζων.**

εὐεπιστρόφως ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον εὐεπίστροφον, εὐεπίστρεπτον βλ.λς. : Ἰσίδ. Πηλ.1,121, Φώτ.Βιβλ.240,7 **τὸ κατεπεῖγον ἐπιμνησθεῖσα ἔχεται πάλιν εὐεπιστρόφως τῆς προτεθείσης αὐτῇ κατ' ἀρχὰς γνώμης.**

εὐεπίτακτος ον [εὖ - ἐπιτάσσω] μτγν. ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς τιθέμενος εἰς τάξιν, ὁ εὐκόλως ὑπακούων, εὐπειθής, εὐάγωγος : Νίκαρχ. ἐν ΑΠ 11,73,4 **εἰς ὃ θέλεις αὐτὴν εὐεπίτακτον ἔχεις.**

εὐεπίτευκτος-ον [εὖ - ἐπιτυγχάνω, μέλλ. ἐπιτεύξομαι] μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐπιτυγχάνων τοῦ σκοποῦ, ὁ οὗ ἡ ἐπιδίωξις, ἡ ἐνέργεια ἐπιτυγχάνει : Βέττ.Βάλ.39,20,Μάλχ.391D **εὐεπίτευκτος ὢν ἐν μάχαις**· **2**) ὁ ἐπίκαιρος, ὁ πρόσφορος, ὁ κατάλληλος : Σευῆρ.Ἰατρ.34 **εὐεπίτευκτον ἂν προσενέγκοις τὸ βοήθημα**· **3**) νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐπιτευκτός, κατορθωτός : **εὐεπίτευκτος ἡ ἀπόστασις - ἡ ἐπίθεσις.**

εὐεπιτήδευμα-ατος [τό] [ἐπιτήδευμα] μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς τὰ δόγματα τῶν Στωϊκῶν, ἀγαθή, καλὴ ἀπασχόλησις : Στοβ.Ἐκλ.192.

εὐεπιφορία [ἡ] [εὖ - ἐπιφέρω] τὸ εὐχερῶς φέρειν τι πρὸς οἱανδήποτε διεύθυνσιν, ὅθ. ἡ εὐκολία ἐξετάσεως ζητήματός τινος κατὰ διαφόρους τρόπους : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,181 **εὐεπιφορίας οὔσης δαψιλοῦς, ὥστε πολυτρόπως αἰτιολογῆσαι τὸ ζητούμενον**· **2**) τὸ ἐπιφέρεσθαί τινα ἢ τι πρός τι, μεγάλη κλίσις, ῥοπὴ πρός τι : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ. 2,507 **ὁ νόμος πρὸς ἀναστολὴν τῆς εὐεπιφορίας τῶν παθῶν**· πρβλ. εὐεπίφορος.

εὐεπίφορος-ον [εὖ - ἐπιφέρω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως φερόμενος εἴς τι, ὁ παρασυρόμενος εἴς τι, ὁ ἐπιρρεπής, συνήθ. ἐπὶ κακῶν : Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.7,729 **αὐτίκα εὔορκος μέν, οὐ μὴν εὐεπίφορος ἐπὶ τὸ ὀμνύναι ὁ γνωστικός,** αὐτ.Παιδ.230 **εὐεπ- πρὸς τὴν ἀσέλγειαν, - εὐεπίφορος πρὸς τὰς ἡδονάς-πρὸς ὀργήν**· ‖ π.γραμμ. ἐπὶ συγγραφέων εὐνοούντων ἰδιαιτέρως λέξεις ἢ φράσεις τινάς : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.693· ‖ κ. μετ' ἀπαρφ.: Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.4 **εὐεπίφορος ὁ Εὐριπίδης πρὸς ἕτερα πρόσωπα πρεσβύτερα τὴν τῶν δυστυχημάτων αἰτίαν ἀναφέρειν**· **2**) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως φέρων, ὁδηγῶν πρός τι : Διον.Ἀλ.Ρωμ.10,46 **εὐεπίφορος ὁδὸς ἐπί τινα.**

εὐεπιφόρως ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. ἐπικλινῶς, κεκλιμένως, πλαγίαστά : Στράβ.1,2,20· **2**) μτφ. ἡδέως, ἀσμένως, εὐχαρίστως : Εὐστ.Ἰλ.89,43 **εὐεπιφόρως ἔχων εἰς τὰ κατὰ οἶνον**· **3**) σχόλ. ἑκουσίως, ἐπίτηδες : Σχόλ.Πίνδ.4,206 **εὐεπιφόρως δὲ ὁ Πίνδαρος λευκίππους καλεῖ αὐτούς.**

εὐεπιχείρητος-ον [εὖ - ἐπιχειρῶ] μτγν. κ. μσν. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ προσβάλῃ, ὁ εὐπρόσβλητος : Στράβ.5,3,7 **τοῦ δὲ τῆς πόλεως ἐδάφους εὐεπιχειρήτου,** Πολυβ.1,172 **εὐεπιχείρητον τεῖχος,** Σχόλ.Θουκ.6,34 **εὐεπιχείρητος ἡμῖν ἔσται ἡ δύναμις αὐτῶν**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐκαιρία τοῦ εὐκόλως ἐπιχειρῆσαι ἢ ἐπιχειρεῖν τι : Σωκρ.Ρ 4,21 **τὸ εὐεπιχείρητον τοῦ καιροῦ,** Εὐστ. Πον.282,40 **τὸ εὐεπ- τοῦ ἐκεῖ δυσπραγήματος**· **2**) ὁ εὐκόλως ἐπιχειρούμενος ἢ ἀποδεικνυόμενος : Ἀριστλ.ΑΠρ.42b,29 **εὐεπ- πρόβλημα,** Ἀλέξ.Ἀφρ.Τοπ.111a,11· **3**) ἐπίβουλος, ὕπουλος : Φίλ.2,107· **4**) ὁ εὐκόλως προσβάλλων τι : Διογ.Λ 4,30 **τὸν Θεόφραστον κνιζόμενὸν φασιν εἰπεῖν, ὡς εὐφυὴς καὶ εὐεπιχείρητος ἀπεληλυθὼς τῆς διατριβῆς εἴη νεανίσκος.**

εὐεπιχειρήτως ἐπίρρ. εὐπροσβλήτως : Ἱεροκλ. Πλ.Πυθ.97 **πάντως μᾶλλον εὐεπιχ- διάκειται.**

εὐεπίψογος-ον [εὖ - ἐπιψέγω] μτγν. ὁ παρέχων εὐχερῶς, εὐλόγως λαβήν, ἀφορμὴν πρὸς ψόγον : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1 **διὰ γυναῖκα εὐεπίψογον.**

εὐεπῶς ἐπίρρ., μτγν. ἐπὶ λόγου, ἁρμονικῶς, μὲ ἁρμονίαν, μὲ ρυθμόν : Διον.Ἀλ.Συνθ.22 **κῶλα εὐεπῶς συγκείμενα**· κ. παραθ. : Δίων Χρ.52,15 **ποίησις εὐεπέστατα ἔχουσα.**

εὐέργαστος-ον [εὖ-ἐργάζομαι] μτγν. ὁ εὐκόλως πλαττόμενος, ζυμούμενος, καλλιεργούμενος, ἐξεργαστός, εὔπλαστος : Μεθόδ.Συμπ.42,26 **ἡ εὐέργαστος πᾶσα γῆ**· ‖ κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Παιδ. 1,109 **καὶ εὐέργαστοι πρὸς ἀγαθωσύνην.**

εὐέργεια [ἡ] [ἔργον] μτγν. κ. μσν., Ἰων. -είη ἡ εὐεργεσία, ἡ ἀγαθοεργία : Ἀρέθ. ἐν ΑΠ 15,34,5 **οὐδὲ γὰρ οὐδ' αὐτοῦ τῆς σφετέρης εἰς ἅπαν ψυχαὶ λήθονται μεγαθύμων εὐεργείης**· **2**) ἡ περὶ τὸ πράττειν τι εὐχέρεια, ἡ εὐκολία εἰς τὸ ἐργάζεσθαι, ἀντίθ. δυσέργεια : Ὀρειβ.51 **γίνεται δὲ ἡ δυσέργεια ὡς τὰ πολλὰ περὶ τὴν πρώτην ἀναβολήν· αἱ δὲ λοιπαὶ πολλὴν εὐέργειαν ἔχουσιν.**

εὐεργέσια [τά] Ἐπιγρ.Δηλ. ἑορτή τις πρὸς τιμὴν Πτολεμαίου τοῦ Εὐεργέτου.

εὐεργεσία [ἡ] [ἔργον] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **ίη** ἀγαθή, καλὴ πρᾶξις, ἀγαθοεργία, ἀντίθ. κακοεργία : Ὀδ.Χ 374 **ὡς κακοεργίης εὐεργεσίη μέγ' ἀμείνων,** Θέογν.548 **μηδένα πω κακότητι βιάζευ, τῷ δὲ δικαίῳ τῆς εὐεργεσίης οὐδὲν ἀρειότερον**· **2**) ἡ εὐποιία, ἡ ἐπ' ἀγαθῷ τινος ἐνέργεια, ἡ καλὴ καὶ ὠφέλιμος πρός τινα πρᾶξις : Ὀδ.Χ 235 **Μέντωρ Ἀλκιμίδης εὐεργεσίας ἀποτίνειν,** Ἡσίοδ.Θ 503 **οἵ οἱ ἀπεμνήσαντο χάριν εὐεργεσιάων,** Ἡρ.5,11 **ἐμνήσθη τῆς ἐξ Ἱστιαίου τε τοῦ Μιλησίου εὐεργεσίης,** Θουκ.1,137 **καί μοι εὐεργεσία ὀφείλεται,** Πλάτ.Γοργ.513Ε **οὐδὲν ὄφελος ἄλλην εὐεργεσίαν οὐδεμίαν προσφέρειν,** Ἰσοκρ.14,57,Ἀριστλ.Πολιτ.1286b,10 **ἔτι δ' ἀπ' εὐεργεσίας καθίστασαν τοὺς βασιλεῖς,** ΚΔ Τιμ.1,6,2 **πιστοί εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβανόμενοι,** Πάπ. **τῆς σῆς εὐεργεσίας δεόμενος ἐντυγχάνει σοι, - τοῦ ἔκαμε μεγάλη εὐεργεσία**· ‖ ὁμ. μτ. γεν. : Πλάτ.Νόμ.850Β **πρὸς εὐεργεσίαν τῆς πόλεως**· ‖ κ. πληθ.δημόσιαι ὑπηρεσίαι : Λυσ.14,24 **τὰς τῶν προγόνων εὐεργεσίας**· **3**) φρ. **ψηφίζομαί τινι εὐεργεσίαν** ἀναγνωρίζω τινὶ τὴν τιμητικὴν προσηγορίαν τοῦ εὐεργέτου : Δημ.20,60 **μετὰ ταῦτ' ἐκπεσόντων ἐψηφίσασθε .. εὐεργεσίαν, ἀτέλειαν ἁπάντων**· πρβλ. Θουκ.1,129 **κείσεταί σοι εὐεργεσία ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ ἐς αἰεὶ ἀνάγραπτος**· **4**) Ἡσ. « Ἥρα ἐν Ἄργει ».

εὐεργέτεια [ἡ] πάπ. θηλ. τοῦ εὐεργέτης βλ.λ. ἀντὶ εὐεργέτις.

εὐεργέτημα-ατος [τό] [εὐεργετῶ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐεργετῶ, ἀγαθὴ καὶ ὠφέλιμος πρός τινα πρᾶξις : Ξεν.ΚΠ 8,2,2 **εὐεργέτημα ἀνθρώποις πρὸς ἀλλήλους· οὐδὲν ἐστιν ἀπὸ τῆς αὐτῆς δαπάνης ἐπιχαριτώτερον ἢ σίτων .. μετάδοσις**· ‖ κ. πληθ. : Ξεν.ΚΠ 5,5,34 **ταῦτά σοι δοκεῖ εὐεργετήματ' εἶναι,** Ἰσοκρ.4,34 **περὶ μὲν οὖν τοῦ μεγίστου τῶν εὐεργετημάτων..**

ταῦτ' εἰπεῖν ἔχομεν,' Πολύβ.30,11,1, Μιχ.'Ατταλ. Διατ. ἐν Σάθ.1,3 **πλειόνων δὲ εὐεργετημάτων τυχών·** 2) νεώτ. κ. δημ. νομ. εὐεργετικὴ διάταξις νόμου τινὸς ἐπιτρέπουσα ἰδιάζουσαν λύσιν εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις: **ἀπολαύει τοῦ εὐεργετήματος τῆς ἀπορίας, - τὸ εὐεργέτημα τῆς διαιρέσεως - τῆς διζήσεως.**

εὐεργετήριον γράμμα [τὸ] νεώτ. ἐκκλ. δωρητήριον γράμμα Πατριάρχου πρὸς κατώτερον κληρικόν, δι' οὗ παραχωροῦνται τούτῳ τὰ πλεονάζοντα ἐκ τῆς διατροφῆς τῶν μοναχῶν εἰσοδήματα σταυροπηγιακῶν μοναστηρίων, ἀνήκοντα ἄλλως εἰς αὐτόν, ἄ. εὐεργετικὸν γράμμα.

εὐεργέτης [ὁ] (εὐεργετῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., 'Επιγρ. **-ας,** θηλ. **εὐεργέτις,** πάπ. **εὐεργέτεια,** δημ. **εὐεργέτισσα,** ὁ ἐνεργήσας ἀγαθὸν καὶ ὠφέλιμον πρός τινα, ὁ προσφέρων εὐεργεσίαν, ὁ εὐεργετῶν: Πίνδ.Π 2,24 **τὸν εὐεργέταν ἀγαναῖς ἀμοιβαῖς ἐποιχομένους τίνεσθαι,** 'Σοφ.'Αντ.284 **ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν,** Διγεν.'Ακρ.1403 **καὶ σὲ τὸν ἐμὸν εὐεργέτην·** || μτ. δοτ.: 'Ηρ.6,30 **ὡς ἀνδρὸς μεγάλως ἑωυτῷ τε καὶ Πέρσῃσι εὐεργέτεω·** || συνήθ. μτ. γεν.: Εὐρ.Ῥῆσ.151 **τίς ἂν γένοιτο τῆσδε γῆς εὐεργέτης,** Πλάτ.Κρατ.493Ε **ὁ θεὸς οὗτος τέλεος σοφιστής τε καὶ μέγας εὐεργέτης τῶν παρ' αὐτῷ,** Κάλβ.8,9 **καὶ μόνοι τῶν ἀνθρώπων οἱ εὐεργέται·** 2) τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς ἀνθρώπους εὐεργετήσαντας, ὠφελήσαντας τὴν πόλιν: 'Ηρ.Β,85 **Φύλακος δὲ εὐεργέτης βασίλεος ἀνεγράφη,** Πλάτ.Γοργ.506C **ἀλλὰ μέγιστος εὐεργέτης παρ' ἐμοὶ ἀναγεγράφει,** ΚΔ Λουκ.22,25 **οἱ ἐξουσιασταὶ αὐτῶν εὐεργέται καλοῦνται·** || κ. ἐν προσφωνήσει: Πάπ. **σέ, βασιλεῦ, τὸν κοινὸν σωτῆρα καὶ εὐεργέτην·** 3) ἐπών. τῶν θεῶν, ἰδίως τοῦ 'Απόλλωνος, τοῦ Διονύσου, τοῦ Σαράπιδος κ.ἄ.: Πάπ. **Σάραπις Ἥλιος εὐεργέτης·** 4) ὡς ἐπίθ. ὁ ἀποτελῶν εὐεργεσίαν, εὐεργετικός: Πίνδ.Π 4,30 **ξείνοις ἅτ' ἐλθόντεσσιν εὐεργέται δεῖπν' ἐπαγγέλλοντι πρῶτον.**

εὐεργκτητικός-ή-όν δ.γρ. τοῦ εὐεργετικὸς βλ.λ., ὁ πρόθυμος εἰς εὐεργεσίαν: 'Αριστλ.ΗΝικ.1171b,16 **εὐεργετητικὸν γὰρ εἶναι καλόν.**

εὐεργετία [ἡ] ἡ εὐεργεσία βλ.λ.: Φιλόλ.71,39.

εὐεργετικός-ή-ό(ν) κ.μσν.,νεώτ.κ.δημ. ὁ ἐπιφέρων εὐεργεσίαν, ἀγαθοεργίαν, ὠφέλειαν, ἀγαθοεργός: 'Αριστλ.Ρητ.1388Β,12 **καὶ ὅσα τοῖς ἄλλοις ὠφέλιμα καὶ εὐεργετικά,** Μωραΐτ.22 ἀριστερὰ **ἐκινοῦντο αἰδημόνως.. τὰ εὐεργετικὰ λήια, τὰ καταπράσινα σπαρτά,-ἡ βροχὴ ὑπῆρξεν εὐεργετικὴ εἰς τὰ σπαρτά·** || κ.μτ.γεν.: 'Αριστλ. Ρητ.1366a,38 **ἀρετὴ δύναμις εὐεργετικὴ πολλῶν καὶ μεγάλων·** 2) μτ. γεν. προσ.ὁ κλίνων, ὁ πρόθυμος εἰς εὐεργεσίαν: Πλάτ.'Ορ.412Ε **φιλανθρωπία.. ἕξις εὐεργετικὴ ἀνθρώπων·** || νεώτ. κ. ἄνευ γεν.: Καλλιγ.Θάν.Βλ.334 **αἱ εὐεργετικαὶ διαθέσεις του ἦσαν ἐπὶ ματαίῳ·** || τὸ οὐδ. **τὸ εὐεργετικόν** ὡς οὐσ. ἡ εὐεργεσία βλ. λ. 2): Διόδ.Σ1,25 **καὶ τὸ πρὸς τοὺς δεομένους τῶν ἀνθρώπων εὐεργετικόν·** || ὁμ. τὸ συγκρ.: τὸ **εὐεργετικώτερον** ἡ κατὰ τὸ δυνατὸν παροχὴ μεγαλυτέρας εὐεργεσίας: 'Ηρωδιαν.'Ιστ.6,9,8 **ἔς τε τὸ φιλάνθρωπον καὶ εὐεργετικώτερον ἐπιρρεπής·** 3) ἐπὶ προσ., ὁ πράττων ἀγαθὴν καὶ ὠφέλιμον πρᾶξιν, ὁ εὐεργετῶν: Πολύβ.7,8,6 **εὐεργετικώτατος δὲ καὶ φιλοδοξότατος γενόμενος εἰς τοὺς Ἕλληνας,** Μουσών.ἀπ.8,39Η **εὐεργετικὸς καὶ φιλάνθρωπος,** Πάπ. **ὁ εὐεργετικώτατος κύριος τῆς οἰκουμένης 'Αδριανὸς Καῖσαρ·** 4) νεώτ. νομ. **εὐεργετικὸς νόμος** ὁ παρέχων κατὰ συγκατάβασιν ἐξαιρετικὰ δικαιώματα εἴς τινα ἢ ἀπὸ ὑποχρεώσεων ἀπαλλαγάς· || ὁμ. νεώτ. **εὐεργετικοὶ ἀξιωματικοὶ** οἱ προαγόμενοι δυνάμει εἰδικοῦ νόμου χωρὶς νὰ ἔχωσι τὰ σχετικὰ προσόντα, οἷον μὴ προερχόμενοι ἀπὸ στρατιωτικὰς σχολὰς μαχίμων ἀξιωματικῶν· 5) νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐν τῷ θεάτρῳ **εὐεργετικὴ παράστασις** ἢ καὶ ἁπλῶς **εὐεργετική** θεατρικὴ παράστασις, ἧς τὰς καθαρὰς εἰσπράξεις λαμβάνει μόνας ὁ ὑπὲρ αὐ δίδεται ἠθοποιός, ἄ. τιμητικὴ παράστασις· || δημ. μτφ. ἐν φρ. **ἔχει τὴν εὐεργετική του** ἐπὶ τοῦ ὑφισταμένου ἐπιπλήξεις ὑπὸ ἀνωτέρου· 6) νεώτ. **εὐεργετικὸν γράμμα** ἄ. εὐεργετήριον γράμμα.

εὐεργετικότης-ητος [ἡ] νεώτ. τὸ γνώρισμα τοῦ εὐεργετικοῦ βλ.λ.: **ἡ εὐεργετικότης τῶν λιπασμάτων εἶναι ἀναμφισβήτητος.**

εὐεργετικῶς ἐπίρρ. 'Επιγρ., μσν.κ.νεώτ., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον εὐεργετικὸν βλ.λ., μετ' εὐεργεσίας: 'Επιγρ. **τὰ πρὸς θεοὺς εὐεργετικῶς διακείμενος,** Πασχ.Χρον.735,14 **εὐεργετικῶς ἐκελεύσαμεν γενέσθαι.**

εὐεργέτις-ιδος [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ., 'Επιγρ. κ. δημ. **εὐεργέτισσα,** πάπ. **εὐεργέτεια,** θηλ. τοῦ εὐεργέτης, ἡ εὐεργετοῦσα, ἡ ἀγαθοεργός: Εὐρ.'Αλκ. 1508 **μή τίς μ' ἐλέγχῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν·** || κ. μτ. γεν.: Διόδ.Σ1,2 **εὐεργέτιν δὲ τοῦ κοινοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων,** Παλαμ.Τριαεύγ.11 **ὅλου τοῦ κόσμου εὐεργέτισσα εἶναι·** || κ. ὡς ἐπίθ. εὐεργετικὴ βλ.λ.3): Πλάτ.Νόμ.896Ε **τῆς τε εὐεργέτιδος** (ψυχῆς), Συνέα.123 **περὶ σοῦ τῆς φιλτάτης τε καὶ εὐεργέτιδος κεφαλῆς,** Φώτ.'Επιστ.18,78 **τῆς τε ἰδίας κεφαλῆς καὶ εὐεργέτιδος τολμῶσι καταφρυάττεσθαι·** 2) τιμητικὸς τίτλος ἀπονεμόμενος εἰς γυναῖκας εὐεργετησάσας τὴν πόλιν· πρβλ. εὐεργέτης: Πάπ. **Βερενίκης εὐεργέτιδος.**

εὐεργέτισσα [ἡ] 'Επιγρ. κ. δημ. ἡ εὐεργέτις βλ.λ.: Παλαμ.Τριαεύγ.11.

εὐεργετῶ-έω (ἔργον) κ. μσν., νεώτ., ἀόρ. **εὐε-** κ. **εὐηργέτησα,** παθ.ἀορ. **εὐε-** κ.**εὐηργετήθην,** δημ. **εὐεργετήθηκα,** παρακ. **εὐε-** κ. **εὐηργέτηκα,** κ.παθ. παρακ. **εὐε-** κ. **εὐη-** κ. **ηὐεργέτημαι,** ἀπολ. πράττω ἀγαθὴν καὶ ὠφέλιμον πρᾶξιν, ἀγαθοεργῶ: Σοφ.Φιλ.670 **εὐεργετῶν γὰρ καὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην,** 'Επιγρ. **τὸν θεὸν εὐεργετηκότες,** ΚΔ Πράξ. 10,38 **ὃς διῆλθεν εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος πάντας τοὺς καταδυναστευομένους ὑπὸ τοῦ διαβόλου·** 2) 'Επιγρ. λαμβάνω τὸν τιμητικὸν τίτλον τοῦ εὐεργέτου βλ.λ.2), κηρύττομαι εὐεργέτης· 3) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. πράττω ἀγαθὴν καὶ ὠφέλιμον πρᾶξιν πρός τινα, κάμνω εὐεργεσίαν εἴς τινα: Αἰσχ.ἀπ. 266,1 **τοὺς θανόντας, εἰ θέλεις εὐεργετεῖν,** Εὐρ. Ἴων 1540 **εὐεργετῶν σε Λοξίας ἐς εὐγενῆ δόμον καθίζει,** Λυσ.9,14 **οὔτ' ἐχθρὸν ἐτιμωρησάμην, οὔτε φίλον εὐηργέτησα,** Πάπ. **κατὰ πολλὰ εὐεργέτηκεν τὰ ἱερά, - εὐηργέτησε τὴν πατρίδα·** || μτ. διπλ.αἰτ.,τῆς μιᾶς συστ.: Πλάτ.'Απολ.36C **ἐπὶ δὲ τὸ ἰδίᾳ ἕκαστον ἰὼν εὐεργετεῖν τὴν μεγίστην εὐεργεσίαν,** Κικ.'Αττ.9,4,2 **ὁ μεγάλα τὴν πόλιν εὐεργετήσας·** || μτ. δοτ. πράγματος, δηλούσης τὸν τρόπον: Ξεν.ΚΠ 8,2,2 **ἕως μὲν οὖν χρήμασιν ἀδυνατώτερος ἦν εὐεργετεῖν·** || μτγν. κ. μσν. μτ. δοτ. ἰδίως προσ. προσφέρω ὑπηρεσίας εἴς τινα ἤ τι: Διογ.Λ 3,96 **οὗτοι ταῖς ἐπιστήμαις εὐεργετοῦσιν,** Στουδ.Θεόδ.404C **ἡμῖν αὐτοῖς εὐεργετοῦμεν τοῦ κοινοῦ φροντίζοντες·** 4) κ.νεώτ. κ. δημ. παθ. δέχομαι παρά τινος εὐεργεσίαν: Πλάτ.Κρίτ. 43Α **καί τι καὶ εὐεργέτηται ὑπ' ἐμοῦ,** 'Επιγρ. **ἀντὶ πολλῶν καὶ μεγάλων ὧν εὐεργετήθη,**Πάπ.**τούτου δὲ γενομένου ἐσόμεθα εὐεργετημένοι,** Διγεν.'Ακρ. 806 **εἰς λήθην ἔρριψας ὅσα εὐεργετήθης,** Ζερβ. μτφρ. 'Ιλ.Ε 727 **ἦταν εὐεργετημένος ἀπ' αὐτόν.**

εὐέργη [ἡ] μτγν. κ. **εὐργη**: Πολυδ.10,97 « εὐέργη, τορύνη »· πρβλ. εὐεργίο 2).

εὐέργημα-ατος [τὸ] 'Επιγρ. μτγν. τ. τοῦ εὐεργέτημα βλ.λ. (ἀμφ. ἀνάγν.).

εὐεργής-οῦς-ές [εὐ-ἔργον] κ. μσν. ἐπὶ πλοίων, ἁρμάτων κ. ἄ., ὁ καλῶς εἰργασμένος, κατεσκευασμένος : Ἰλ.Ε 585 εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου, αὐτ. Ω 396 μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής, Ὀδ.Ν 224, Ἡσίοδ.Ἔργ.627 πηδάλιον δ' εὐεργὲς ὑπὲρ καπνοῦ κρεμάσασθαι, Ὀππ.Ἁλ.5,115, Διον.Περ.581 εὐεργέϊ νηΐ· ‖ ἐπὶ χρυσοῦ, ὁ κατειργασμένος, ὁ λεπτός : Ὀδ.Ω 274 χρυσοῦ μὲν οἱ ἔδωκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα· ‖ ἐπὶ ἐδάφους, ὁ καλῶς ἠροτριωμένος, καλλιεργημένος· Ζωναρ.906 « εὐεργὴς γῆ, εὔφορος, κολοέργαστος »· **2)** τὸ οὐδ. κτ. πληθ. ὡς οὐσ. αἱ εὐεργεσίαι : Ὀδ.Δ 695 οὐδέ τις ἔστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων· **3)** ὁ εὐκόλως κατεργαζόμενος : Ὀλυμπ.Μετ.313,9 εὐφυχρῷ· **4)** ἐπὶ χειρουργικῆς ἐγχειρίσεως, ὁ εὔκολος : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.45,2· **5)** ἰατρ. δραστικός, ἀποτελεσματικός, ἰσχυρός : Σωρ.2,61 τὴν εὐώνυμον χεῖρα εὐεργεστέραν.

εὐεργία [ἡ] μτγν. ἡ εὐεργεσία : Ἰώσ.ΑΙ 6,11,2 πρῶτον μὲν ἡμᾶς εὐεργίαν μεγάλην εὐεργετήσαντα· **2)** Ἡσ. « τορύνη ».

εὔεργος-ον ὁ εὐεργὸς βλ.λ.4).

εὐεργός-όν [εὐ-ἔργον] κ. μσν. ἐπὶ γυναικός, ὁ καλῶς πράττων, ἐργαζόμενος, ὅθ. ὁ σώφρων : Ὀδ.Ο 421 τά τε φρένας ἠπεροπεύει θηλυτέρῃσι γυναιξί, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν [σχόλ. « σώφρων, καλὰ ἔργα πράσσουσα »]· **2)** ὠφέλιμος, χρήσιμος : Ἀριστλ.ΖΜ 660a,13 ἀνάγκη δ' ἦν εὐθὺς ἀκολουθῆσαι τούτων τῶν μορίων ἑκάτερον πρὸς τὴν εἰρημένην χρῆσιν εὐεργά, Στωϊκ.ἀπ.2,28 χάρτη εὐ- εἰς ἀπογραφήν· **3)** ἐπὶ ἀστέρων, ὁ ἔχων εὐεργετικὴν ῥοπὴν καὶ ὁ καλὰ σημαίνων, ὁ ἀγαθοποιός : Μαν.3,63 εὐεργῶν ἐπιμαρτυρίῃσι σὺν ἄστρων, αὐτ.6,228· **4)** παθ. κ. δ. γρ. εὔεργος, ἐπὶ ἐδάφους, ὁ καλῶς ἠροτριωμένος, καλλιεργημένος· πρβλ. εὐεργής ἐν εἰδ. σημ. : Θεόκρ. 10,43 Δάματερ πολύκαρπε.. τοῦτο τὸ λᾷον εὔεργόν τ' εἴη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα, Γεωπ. 2,46,1 ἐν τῇ εὐέργῳ γῇ· **5)** παθ. ὁ εὐκόλως κατεργαζόμενος, κατασκευαζόμενος, ὁ εὐκολοκατασκεύαστος : Ἡρ.3,24 ἡ δὲ σφι [ὕαλος] πολλὴ καὶ εὐεργὸς ὀρύσσεται, Ἀριστλ.Φυσ.194a,34 ποιοῦσιν αἱ τέχναι τὴν ὕλην αἱ μὲν ἁπλῶς αἱ δὲ εὐεργόν, Θεόφρ.Φl 3,9,6 εὐεργέστερον τὸ τῆς θηλείας [ἐλάτης] ξύλον.

εὐεργῶ-έω πάπ. ἐπὶ ἐδάφους, ἀροτριῶ, καλλιεργῶ καλῶς τὴν γῆν.

εὐεργῶς ἐπίρρ. ὠφελίμως, χρησίμως, συντελεστικῶς : Ἀριστλ.Μετ.377b,25 συμβαίνει τὸν ἀέρα εὐεργῶς ἔχειν πρὸς γένεσιν ὕδατος, Φίλ.Βελοπ. 84C ἵνα εὐεργῶς καὶ ταχὺ ἐργάζωνται.

εὐερέθιστος(-η)-ο(ν) [ἐρεθίζω] μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως ἐρεθιζόμενος, παροξυνόμενος εἴς τι· μετ' ἐμπροθ. διορ. [εἰς, πρὸς] : Πλωτῖν.1,8,14 εὐερέθιστος εἰς ὀργάς, Βασ.1,977C πρὸς τὰς ἡδονὰς εὐερέθιστος· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἀπολ. ἐπὶ προσ., εὐέξαπτος, εὐόργητος, θυμώδης : Στράβ. 14,2,24 προσπαρώξυνε φωνῇ τινι μειράκιον εὐερέθιστον,- εἶναι νευρικὴ καὶ εὐερέθιστη· κ. ἐπὶ ζῴων : κυνάριον εὐερέθιστον· **3)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τινων ὀργάνων τοῦ σώματος κ. κυρ. ἐπὶ τοῦ δέρματος, ὁ ὑποκείμενος εὐκόλως εἰς ἐρεθισμόν, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς φλόγωσιν : δακρυογόνοι ἀδένες εὐερέθιστοι,- τὸ δέρμα τῶν παρειῶν εἶναι κατ' ἐξοχὴν εὐερέθιστον· ἐπίρρ. νεώτ. -ίστως, δημ. -α.

εὐέρεια [ἡ] κ. εὐερία βλ.λ.

εὐερία [ἡ] [εὐ-ἔριον] κ. εὐέρεια ἡ καλή, ὡραία ποιότης ἐρίου : Πλάτ.Κωμ.169 καὶ τοσοῦτον εὐερίας ἀπολέλαυκεν ὁ Ὑπέρβολος.

εὐέριος-ον ἐσφ. τ. τοῦ εὔερος κ. εὔειρος βλ.λ., ἀποδοκιμ. ὑπὸ τῶν γραμματικῶν· Φρύν.146 « εὐέριον μὴ λέγε, ἀλλ' εὔερον ἱμάτιον ».

εὐέρκεια [ἡ] [εὐερκής] κ. δ. γρ. εὐερκία, στερεὰ ὀχύρωσις, ἀσφάλεια· ΕΜ 390,18 « εὐερκίας, εὐπρεποῦς ἀσφαλείας καὶ περιφράξεως » : Πλάτ. Νόμ.779B ὁμαλότητί τε καὶ ὁμοιότησιν εἰς τὰς ὁδοὺς πασῶν τῶν οἰκήσεων ἐχουσῶν εὐέρκειαν.

εὐερκής-οῦς-ές [εὐ-ἕρκος], κρητ. οεὐρκής, ὁ καλῶς πεφραγμένος, κεκλεισμένος, ὠχυρωμένος, ὁ ἀσφαλής : Ἰλ.Ι 472 ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς, Ὀδ.Ρ 267 θύραι δ' εὐερκέες [δ. γρ. εὐεργέες] εἰσὶν δικλίδες, Πίνδ.Ο 13,105 Αἰακιδᾶν τ' εὐερκὲς ἄλσος, Αἰσχ.Ἱκ.955 εὐερκῆ πόλιν, Πλάτ.Νόμ.760Ε ὅπως εὐερκὴς ἡ χώρα πρὸς τοὺς πολεμίους ὅ τι μάλιστα ἔσται· κ. ὑπερθ. : Στράβ. 17,3,13 πόλις εὐερκεστάτη, Φίλ.1,681 εὐερκέσταται πράξεις ὡσανεὶ πόλεις· **2)** ἐνεργ. ἐπὶ δικτύων, ὁ περικλείων ἐντός, ὁ εὐπερίκλειστος : Ἀπ.Ῥ.Ἀλ. 4,655 τοὶ δὲ περιστήσαντο λίνων εὐερκέα πάντῃ δίκτυα κυκλώσαντες.

εὐερκία [ἡ] δ. γρ. τοῦ εὐέρκεια βλ.λ.

εὐέρκτης [ὁ] [ἔργω] μτγν. ποι. τ. τοῦ εὐεργέτης : Ἀντίπ.Θεσσ.ἐνΑΠ 9,92,4 ἀνταποδοῦναι ὕμνους εὐέρκταις· **2)** πάπ. πληθ. τίτλος κοινωνικῆς τάξεως.

εὐερκῶς ἐπίρρ. μτγν. στερεῶς, ἀσφαλῶς : Πλούτ. Ἠθ.503C εὐερκῶς κεχαράκωκε.

εὐερμής-οῦς-ές [εὐ-Ἑρμῆς] μτγν. ὁ ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ εὐνοούμενος· Ἡσ.« εὐτυχής » : Βέττ.Βάλ.14,24.

εὐερμία [ἡ] μτγν. ἡ εὐτυχία, ἰδίως ἐν τῷ κυνηγίῳ· Ἡσ. « εὐερμία· εὐτυχία· ἔμπαλιν δὲ δυσερμία, δυστυχία », Φώτ. « τὰ ἀπὸ τῆς τύχης εὑρήματα » : Πολυδ.5,135, Αἰλ.ΖΙ 5,39 τῷ δὲ εἰ μὲν εὐθηρία γένοιτο ἑτέρου καὶ εὐερμία.

εὐερμῶ-έω [εὐερμής] μτγν. εὐνοοῦμαι ὑπὸ τοῦ Ἑρμοῦ, εὐτυχῶ : Πολυδ.5,135 « κερδαίνειν, ἐμπολᾶν, εὐερμεῖν » [Φώτ. ἐσφ. γρ. εὐερνεῖν].

εὐερνής-οῦς-ές [εὐ-ἔρνος] ἐπὶ φυτῶν, ὁ καλῶς θάλλων, βλαστάνων· Ἡσ. « εὐθαλές, καλῶς βλαστῆσαν », Φώτ., Σουΐδ. « εὐερνής, εὐθαλής » : Εὐρ. ΙΤ 1100 δάφναν τε εὐερνέα, Φίλ.1,629 δένδρον εὐερνέστατον, Γρηγ.Νύσσ.1,624C τὰ εὐερνῆ τοῦ κήπου φυτά, Γεωπ.2,6,25 αὐτοφυῆ χλωρὰ καὶ εὐερνῆ· **2)** ἐπὶ ἀνθρ. κ. ζῴων, ὁ ἔχων καλῶς διαπεπλασμένον σῶμα, εὔσωμος, εὔρωστος : Στράβ. 2,3,7 εὐερνεστέρους γὰρ εἶναι καὶ ἧττον ἔφεσθαι τῇ ξηρασίᾳ τοῦ περιέχοντος, Γαλ.17(1),826 εὐερνέστερα νήπια· **3)** ἐπὶ χώρας, ὁ πλούσιος εἰς φυτά : Στράβ.16,1,24 ἔστι γὰρ εὔβοτος ἡ χώρα καὶ εὐερνὴς ὥστε καὶ τὰ ἀειθαλῆ τρέφειν.

εὐερνώδης-ους-ες λεξ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ πολύκλαδος.

εὔερος-ον ἀττ. τ. τοῦ εὔειρος βλ.λ. κ. εὐέριος ὁ ἔχων ἄφθονα ἔρια, μαλλιά : Σοφ.Τρ.675 οἰὸς εὐέρου πόκῳ.

εὐερωτητικός-ή-όν [εὐ-ἐρωτῶ] μτγν. ὁ ἐπιτήδειος, ὁ κατάλληλος εἰς τὸ ἐρωτᾶν : Χρυσ.Στωϊκ. 2,42, Πάπ. τὸν δ' ἱκανὸν ἐν τῷ διαλέγεσθαι.. καὶ εὐερωτητικόν.

εὐέστιος-ον [εὐ-εἰμί] ἐπὶ τῆς Δήλου, ὁ ἔχων καλὴν ἑστίαν, ὅθ. ὁ κατέχων καλὴν θέσιν ἔν τισι : Καλλ.Δῆλ.325 Ἱστίη ὦ νήσων εὐέστιε, χαῖρε.

εὐεστότερος-ον [εὐ-εἰμί] μτγν. ὁ ὢν ἐν καλυτέρᾳ καταστάσει ὑγείας, ὁ ὑγιέστερος : Ἀέτ.5,53.

εὐεστώ-οῦς [ἡ] ἡ καλὴ οἰκονομικὴ κατάστασις, ἡ εὐημερία, ἡ εὐδαιμονία· Ἡσ. « εὐεστώ, εὐθηνία, ἀπὸ τοῦ εὖ εἶναι· καὶ εὐδαιμονία ἀπὸ τοῦ εὖ ἑστάναι τὸν οἶκον » : Ἡρ.1,85 ἐν τῇ ὦν παρελθούσῃ εὐεστοῖ ὁ Κροῖσος τὸ πᾶν ἐς αὐτὸν ἐπεποιήκεε, Αἰσχ.Ἑπτ.187 μήτ' ἐν κακοῖσι μήτ' ἐν εὐεστοῖ φίλῃ ξύνοικος εἴην τῷ γυναικείῳ γένει· **2)** συνεκδ. ἡ κατάστασις μακαριότητος, ψυχικῆς εὐδαιμονίας : Διογ.Λ 9,45 καθ' ἣν γαληνῶς καὶ εὐσταθῶς ἡ ψυχὴ διάγει, ὑπὸ μηδενὸς ταραττομένη φόβου, ἢ δεισιδαιμονίας.. καλεῖ δ' αὐτὴν καὶ εὐεστώ [ὁ Δημόκριτος].

εὐετηρία (ἡ) (εὖ-ἔτος) κ. μσν. εὔφορον ἔτος, καλὴ ἐσοδεία· Ἡσ. «εὐδαιμονία, καλὸς ἐνιαυτός»: Ξεν.Ἑλλ.5,2,4 ὅτι ὁ σῖτος ἐν τῇ πόλει πολὺς ἐνείη, εὐετηρίας γενομένης τῷ πρόσθεν ἔτει, Θεόφρ.Σημ.1,24 ὅταν χιόνες πολλαὶ γένωνται, ὡς τὰ πολλὰ εὐετηρία γίνεται· κ.κτ.πληθ.: Ἀριστλ. ΖΓ 760b,3· ‖ κ. μτ. γεν. : Ἀφρικαν.Κεστ.10,299Β καρπῶν εὐετηρίας καὶ τὰς αὐτῶν ἐπιγονάς, Πάπ.· ‖ κ. ἐπὶ προβάτων : Ἀριστλ.ΖΙ 574a,14 τῶν δὲ προβάτων ἐὰν μὲν τὰ πρεσβύτερα ὁρμᾷ πρὸς τὴν ὀχείαν κατὰ τὴν τεταγμένην ὥραν, φασὶν οἱ ποιμένες σημεῖον εὐετηρίας εἶναι τοῖς προβάτοις· **2)** γεν. εὐτυχὲς ἔτος, καλαχρονιά, ὅθ. κ. καλή, εὐτυχὴς χρονικὴ περίοδος : Πλάτ.Συμπ.188Α ἥκει φέροντα εὐετηρίαν τε καὶ ὑγίειαν ἀνθρώποις καὶ τοῖς ἄλλοις ζῴοις τε καὶ φυτοῖς, Ἀριστλ. Πολιτ.1306b,11 εὐετηρίας δὲ γιγνομένης δι' εἰρήνην ἢ δι' ἄλλην τιν' εὐτυχίαν, συμβαίνει πολλαπλασίου γίγνεσθαι τιμήματος ἀξίας τὰς αὐτὰς κτήσεις, Ἰώσ.ΠΙ 7,4,1 ἀπολήψεσθαι τὴν ἄδειαν μετὰ τῆς εὐετηρίας πεπιστευκότες· ‖ μτ. γεν. εὐτυχία, προκοπή, εὐημερία τοῦ διὰ τῆς γεν. δηλουμένου, γεν. : Μιχ.Ἀτταλ.Διατ.ἐν Σάθ.1,4,2 διατηρῇ δὲ ἀδιαλώβητα.. καὶ τὴν τῶν σεβασμίων τούτων οἴκων εὐετηρίαν· **3)** ὄνομα θεᾶς : Ἐπιγρ. καὶ τοὺς ναοὺς τῆς Εὐετηρίας καὶ τῆς Κόρης.. ἐπεσκεύασεν· **4)** Ἐπιγρ. ὄνομα τριήρους.

εὐετία (ἡ) (εὖ-ἔτος) μτγν. ἡ εὐετηρία βλ.λ., ἡ εὐτυχία, ἄ. εὐεστία : Ἀν.Βάχμ.2,361,19 «εὐεστία, εὐετηρία, ἡ καλλίστη τῶν ἐτῶν διαγωγή· Διογενειανὸς ἄνευ τοῦ σ γράφει»: Μητρόδ.ἐν ΑΠ 14,121,4 ταύρη χθὼν βρέης οὔνομ' ἀπ' εὐετίης (κῶδ. εὐεπίης).

εὐεύρετος-ον (εὖ-εὑρίσκω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως εὑρισκόμενος, εὐκολοεύρετος, ὅθ. κ. ὁ εὐκόλως διακρινόμενος : Ξεν.Ἀπομν.3,1,10 ἐπιφανεῖς πανταχοῦ ὄντες εὐεύρετοι ἂν εἶεν, - εὐεύρετος ἡ λύσις τοῦ αἰνίγματος· **2)** ἐπὶ χώρας, ἡ εἰς ἣν εὐκόλως εὑρίσκει τις τὰ πρὸς συντήρησιν, τὰ χρειώδη : Ξεν.Οἰκ 8,17 εἰ μὴ εὑρήσομεν καλὴν καὶ εὐεύρετον χώραν ἑκάστοις.

εὐέφικτος-ον (εὖ-ἐφικνοῦμαι) μτγν. ὁ εὐκόλως ἐφικτός, ὁ εἰς ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ φθάσῃ : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.44,26 εὐέφικτος ἡ τοῦ ἄρθρου παράθεσις.

εὐεφόδευτος-ον (εὖ-ἐφοδεύω) μτγν. εὐέφοδος βλ.λ. : Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.134Β.

εὐέφοδος-ον (εὖ-ἔφοδος) ἐπὶ χωρῶν κ. τόπων, ὁ ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ προσβάλῃ, ὁ εὐπρόσβλητος, εὐπρόσιτος : Ξεν.ΚΠ 2,4,13 πότερον ἐν ἐχυροῖς χωρίοις εἰσὶν ἢ καὶ που ἐν εὐεφόδοις;, Πολύβ.1,26,2 συνιδόντες γὰρ ὡς εὐέφοδός ἐστιν ἡ Λιβύη· **2)** ὁ εὐκόλως διεξαγόμενος : Σέξτ.Ἐμπ. Μαθ.7,25 εὐέφ- ζήτησις.

εὐέφητος-ον (εὖ-ἔψω) κ. μσν. ὁ καλῶς ἑψημένος, καλοψημένος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,14· κ. συγκρ. -ότερος : Γεωπ 2,25,1.

εὔεφος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ εὐέψητος βλ.λ.

εὐζηλία (ἡ) (εὖ-ζῆλος) μτγν. ἡ εὐγενὴς ἅμιλλα, τὸ συνέρισμα : Πλούτ.Λυκ.21 τῆς ἐν τοῖς λόγοις εὐζηλίας καὶ καθαρότητος (διόρθ. Κορ. «παρ' ἅπασι φέρεται εὐζηλίας, πλὴν ἑνός, ἐν ᾧ γράφεται ὀζηλίας. ἔστιν μὲν οὖν γράφειν ἀφελείας· προειλόμην γε μὴν τὴν τοῦ φίλου Κλαυερίου διόρθωσιν εὐτελείας» (διόρθ. Κόβητος, εὐφημίας).

εὔζηλος-ον (εὖ-ζῆλος) μτγν. κ. μσν. ὁ ἄξιος νὰ τὸν ζηλεύῃ τις, ὁ ἀξιοζήλευτος, ὁ ἐπίζηλος· Ἡσ. «εὔζηλος, ἐπὶ καλῷ ζηλουμένη» : Νίκ.Ἀλεξ.9 εὐζήλοιο Κρεούσης, Εὐστ.Ἰλ.361,24 οὐκ εὔζηλον ἀναχρονισμόν· ἀντίθ. κακόζηλος.

εὐζήλως ἐπίρρ.μτγν. μετὰ πολλοῦ ζήλου: Κερεάλ. ἐν ΑΠ11,144,2 εὐζήλως.. καὶ φρονίμως μελετᾶν.

εὐζήλωτος-ον μσν. ὁ διαπνεόμενος ὑπὸ μεγάλου ζήλου, ὁ λίαν ζηλωτής : Πράξ.Συνόδ.3,845,5 ἀνδρὸς εὐζηλώτου· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἔχειν μεγάλον, ἔνθερμον ζῆλον : αὐτ.737,10 τὸ εὐζήλωτον ὁμοῦ καὶ εἰλικρινὲς τῆς πίστεως, Στουδ.Θεόδ.549D ἐπαινοῦντές σου τὸ εὐσεβὲς καὶ εὐζήλωτον· ἐπίρρ.μσν.-ως:Πράξ.Συνόδ.3,728,11.

εὐζήτητος-ον (εὖ-ζητῶ) μτγν. ὁ ταχέως διαπιστούμενος, ἐξακριβούμενος : Γαλ.10,590.

εὐζυγής-οῦς-ές μτγν. εὔζυγος, στερεὸς ἢ εὐάρμοστος : Γρηγ.Ναζ.4,45Α εὐζυγὴς γάμος.

εὔζυγος-ον (εὖ-ζυγός) ἐπ. ἐΰζυγος, εἰδ.ἐπὶ πλοίων, ὁ καλῶς ἐζευγμένος, συνδεδεμένος, ὁ στερεὸς ἢ ὁ ἔχων καλὰ καθίσματα : Ὀδ.Ν 116 οἱ δ' ἐκ νηὸς βάντες ἐϋζύγου ἠπειρόνδε (σχόλ. «εὖ συζευγμένης») Ἀπολλ.Ρ 1,4.

εὔζυμος-ον (εὖ-ζυμῶ) μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ ἄρτου, ὁ καλῶς ἐζυμωμένος, ὁ οὐχὶ λειπανάβατος, ὁ καλοζυμωμένος : Γαλ.14,879 πρὸ πάντων εὔζυμός τε καλῶς ὠπτημένος ὁ ἄρτος ἔσται.

εὔζυξ-υγος (ὁ) (εὖ-ζυγός) μτγν. κτ. πληθ. ἐπὶ τῶν μαστῶν γυναικός, ὁ ἀποτελῶν ὡραῖον ζεῦγος: Διοσκ.Ἐπιγρ.ΑΠ5,55,5 καὶ μαζοὶ γλαγόεντες, εὔζυγες, ἱμερόεντες.

εὐζωά (ἡ) δωρ. ἡ εὐζωΐα βλ.λ. : Πίνδ.Π4,131 (δ.γρ.).

εὐζωαμυλία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ κατάστασις τοῦ κυττάρου, καθ' ἣν τοῦτο κτᾶται περισσότερον γλυκογόνον ἢ ὅσον ἀπόλυσιν.

εὐζωγράφητος-ον (ζωγραφῶ) μσν. ὁ καλῶς ἐζωγραφημένος : Εὐστ.Πον.184,39 ταῦτα δὲ .. ἀλήθειαν φωσφορεῖ εὐζωγράφητον.

εὐζώητος-ον Ζωναρ.899 «εὐζώητος, καλοζώης» (γρ. κῶδ. ἄ. εὔζωτος)· πρβλ. εὐζωΐτου.

εὐζωΐα (ἡ) (εὖ-ζωή) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. εὐζῴα κ. εὐζωά, ἡ καλὴ ζωή, ὑλικὴ εὐημερία, καλοζωΐα, καλοπέραση : Ἀριστλ.ΗΝικ.1098b,21,Πάπ. μὴ ἔχειν πόρον εὐζωΐας· ‖ γεν. εὐημερία : Πίνδ.Π 4,131 ἱερὸν εὐζωᾶς ἄωτον (γρ. κῶδ. εὐζῴας), Πάπ. ὑπερεύξασθαι τῆς εὐζωΐας.. τοῦ ὑμῶν κράτους, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,183 θάνατον μόνον τὴν εὐζωΐαν ἡμῶν τὸν ἀφαιρέσαντα νενομίκαμεν.

εὐζωΐτου Σουΐδ., Φώτ. «καλῆς ζωῆς»· πρβλ. εὐζώητος.

εὐζώματον (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ εὔζωμον βλ.λ.

εὐζωμεύω ἐσφ. γρ. τοῦ ζωμεύω βλ.λ., διὰ βράσεως μεταβάλλω τι εἰς ζωμόν : Ἱππ.551,32 νεοσσὸν ἀλεκτορίδος δίεφθον εὐζωμευμένων κρομμύῳ καὶ κοριάννῳ (ἀντὶ ἐζωμευμένον).

εὔζωμον (τὸ) κ. νεώτ. ἀρωματικὸν φυτόν, οὗ τὰ σπέρματα ἐχρησιμοποίουν εἰς τὸ νὰ ἀρτύνωσι τὰ φαγητά, ὡς παρ' ἡμῖν τὰ τοῦ σινάπεως, ρόκα, (ἀ)ζούματο: Θεόφρ.ΦΙ 1,6 6,Διοσκ.2,170,Ἀθήν.4,130D θύμα καὶ εὔζωμα.. ἐσθίων· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν σταυρανθῶν.

εὔζωμος-ον (εὖ-ζωμός) κ. νεώτ. ὁ παρέχων καλόν, νόστιμον ζωμόν· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ εὔζωμον βλ.λ.

εὔζωνας (ὁ) δημ. τ. τοῦ εὔζωνος βλ.λ.2).

εὐζωνία (ἡ) (εὔζωνος) μτγν. περίπολος ἐξ εὐζώνων, ἐλαφρῶς ὡπλισμένων : Ἀκύλ.ΠΔΓέν.30,11.

εὐζωνίζω (εὖ-ζώνη) μτγν. ζωννύω, ζώνω καλῶς : ΠΔ Γέν.49,19.

εὐζωνικός-ή-ό(ν) (εὔζωνος) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τοὺς στρατιώτας εὐζώνους βλ.λ., τοὺς τσολιάδες : εὐζωνικὴ στολή· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ στρατιωτικὸν σῶμα τῶν εὐζώνων : κατετάχθη εἰς τὸ εὐζωνικόν.

εὔζωνος-ον (εὖ-ζώνη) κ. νεώτ., ἐπ. ἐΰζωνος, ἐπὶ γυναικῶν, ὁ καλῶς ἐζωσμένος, ὁ ἔχων κομψὴν τὴν ὀσφύν, ὁ λεπτός, ὁ κομψός : Ἰλ.Α 429 τὸν δὲ λίπ' αὐτοῦ χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός, Ὕμν.Δήμ.255· ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐνδυμάτων : Σοφ. ἀπ.342 εὐζώνους ἱματίων ἐπιζώστρας· **2)** κ.

ἐπὶ ἀνδρῶν, ὁ ἐλαφρῶς ἐζωσμένος, ἐνδεδυμένος πρὸς πορείαν δραστήριον : Ἡρ.1,72 **μῆκος δ' ὁδοῦ εὐζώνῳ ἀνδρὶ πέντε ἡμέραι ἀναισιμοῦνται**, αὐτ.104, Θουκ.2,97 **ὁδῷ δὲ τὰ ξυντομώτατα ἐξ Ἀβδήρων ἐς Ἴστρον ἀνὴρ εὔζωνος ἑνδεκαταῖος τελεῖ** || ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ ἐλαφρῶς ὡπλισμένος : Ξεν.Ἀν.5,4,23 **ἦσαν γὰρ τῶν πολεμίων οἱ εὔζωνοι κατατρέχοντες τοῖς λίθοις ἔβαλλον**, Πολύβ.3,35,7, Πλούτ.Δημ.9 **εὐζώνους τινὰς ἔχων σὺν αὐτῷ** || εἰδ. ἐπὶ ὁπλιτῶν, ὁ μὴ φέρων τὴν βαρεῖαν ἀσπίδα : Ξεν.Ἀν.7,3,46 **παρηγγύησε τοὺς εἰς τριάκοντα ἔτη παριέναι ἀπὸ τῶν λόχων εὐζώνους** **3)** νεώτ., δημ. **εὔζωνας** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ἐλαφρὸς στρατιώτης τοῦ ἑλληνικοῦ πεζικοῦ, φέρων ἰδίαν στολήν, ἤτοι τὴν φουστανέλλαν, φάριον (φέσι) καὶ τσουρίχιον (τσαρούχι), δημ. κ. τσολιάς **4)** ὁ καλῶς ὡπλισμένος, ἁρματωμένος : ΠΔ'Ἠσ.4,13 **τετρακισμύριοι εὔζωνοι εἰς μάχην διέβησαν . .** || ὁμ. ἐπὶ πλοίων : Μάξ.Τύρ.1,3· || εἰδ. ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ὁ καλῶς περιεζωσμένος : Φιλόστρ.Εἰκ.2,842,31 **ἵνα εὐζώνῳ τῇ κεφαλῇ πυκτεύῃ** **5)** μτφ. εὐβάστακτος, εὐκολοϋπόφερτος : Πλούτ.Πελ.3 **τὴν πενίαν ἔτι μᾶλλον εὔζωνον καὶ κοῦφον ἐποίησε φιλοσοφῶν** πρβλ. Δίων Κ 56,6 **τὸν εὔζωνον τοῦτον καὶ ἐλεύθερον βίον** **6)** ὅθ. ὁ εὐθηνός, εὔωνας, εὐχερῶς προσιτός : Ἑρμογ.'Ἰδ.2,10 **τὸ εὔζωνον καὶ οἷον εὐτελὲς εἶδος τοῦ λόγου**, αὐτ.1,11 **τὸ εὔζωνον χωρὶς εὐτελείας** || ὁ πρόχειρος : αὐτ.1,5 **ἐκπίπτειν τὸν λόγον εἰς τὸ εὐζωνότερον** **7)** ἐπὶ γυναικῶν, ἡ εὐκόλως τίκτουσα· Ἡσ.

εὐζώνως ἐπίρρ. μτγν. Ἡσ. «εὐστόλως· μὴ ἔχων φορτίον» : Ἀλκίφρ.3,55 **φέρων τὴν πήραν διάκενον καὶ πρὸς τὰ λείψανα εὐζώνως ἠρτημένην.**

εὔζωος-ον (εὖ-ζωός) κ. μσν. ὁ ζῶν πολλὰ ἔτη, μακροχρόνιος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,4,10 **εὐζώου τῆς τῶν σπερμάτων φύσεως οὔσης, εὐζωότερα γὰρ πολὺ ἢ τὰ τῶν ζῴων**, αὐτ.5,4,3 **φύσει τε γὰρ εὔζωα καὶ βλαστικά** **2)** μσν. ἐπὶ χώρας, τόπου, ὁ παράγων ἄφθονα ἢ καλὰ ζῷα : Εὐστ.'Οδ.Β 18 **ὅτι εὔπωλον ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι τὴν Τροίαν λέγει ἢ ἀντὶ τοῦ εὔζωον.**

εὔζωρος-ον (εὖ-ζωρός), συγκρ. **εὐζωρότερος** κ. **εὐζωρέστερος**, ἐπὶ οἴνου, ὁ λίαν καθαρός, ἄμικτος, ἄκρατος : Εὐρ.'Αλκ.757 **πίνει μελαίνης μητρὸς εὔζωρον μέθυ**, Ἀριστφ.'Εκκλ.227 **οἶνον φιλοῦσ' εὔζωρον ὥσπερ καὶ πρὸ τοῦ**, Ἔφιππ.3,11 **πίνειν πολλὰς κύλικας εὐζωρεστέρας**, Δίφιλ.58 **εὐζωρότερον . . ὦ παῖ, δός.**

εὔζωστος-ον (εὖ-ζώννυμι) ὁ εὐκόλως ζωννύμενος, ὁ κατάλληλος πρὸς ζῶσιν : Ἱππ.'Ἄρθρ.14 **ἢ εὐζωστότατος αὐτὸς ἑωυτοῦ ἐστιν** **2)** σχόλ. ἐπὶ γυναικός, ἡ εὔζωνος βλ.λ.) : Σχόλ.'Ἰλ.Α 429 «εὐζώστου, καλῆς καὶ εὐστόλου».

εὔζωτος-ον δ. γρ. τοῦ εὐζώητος βλ.λ.

εὐζωῶ-έω (εὖ-ζωή) μτγν. κ. μσν. ζῶ καλῶς, ἀνέτως : Μᾶρκ.Αὐρ.3,12 **ἐὰν τοῦτο συνάπτῃς, . . εὐζωήσεις**, Ἀχμ.'Ονειροκρ.151,122 **εὐζωήσει μετ' αὐτῆς** (τῆς γυναικός) **καὶ τεκνώσει.**

εὐηγενής-έος-ές (εὖ-γένος, πρβλ. εὐηφενής) ἐπ. ἀντὶ εὐγενής βλ.λ., ὁ καλῆς καταγωγῆς : Ἰλ.Λ 427 **αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο**, Ὕμν. Ἀφρ.230 **καλῆς ἐκ κεφαλῆς εὐηγενέος τε γενείου**, Θεόκρ.27,43 **ἐξ εὐηγενέων.**

εὐηγεσία (ἡ) (εὖ-ἡγοῦμαι) ἐπ. ἡ καλὴ διοίκησις, κυβέρνησις, ἄ. ἡ εὐδαιμονία, ἡ ἀφθονία· Ἡσ. «εὐηγεσίη, εὐαρχία· εἰ μὲν δασέως, παρὰ τὸ εὖ ἡγεῖσθαι, εἰ δὲ ψιλῶς, εὐδαιμονία· ἦγον γὰρ τὸν εὐδαίμονα Ἴωνες λέγουσι.» : 'Οδ.Τ 114 **θάλασσα δὲ παρέχῃ ἰχθῦς ἐξ εὐηγεσίης.**

εὐηγής-οῦς-ές (εὖ-ἄγος) μτγν. δ. γρ. τοῦ εὐαγής βλ.λ. : Ἀρετ.Χρον.Νοῦσ.1,13.

εὐηγορία (ἡ) (εὖ-ἀγορεύω) μτγν. ἔπαινος, ἐγκώμιον· Ἡσ., Σουΐδ. «καλλιέπεια, καλολογία, καλαρρημοσύνη» : Καλλ.Λουτρ.Παλ.139 **σὺν τ' εὐαγορίᾳ σύν τ' εὐγμαῖ σύν τ' ὀλολυγαῖς.**

εὐήγορος-ον (εὖ-ἀγορεύω) ὁ καλῶς ἀγορεύων, ὁ ἐγκωμιάζων : Εὔβουλ.71 **ὁ δ' ἱερεὺς εὐήγορος ἐν μέσοις αὐτοῖς ἑστὼς** (διόρθ. εὐηγορῶν).

εὐηγορῶ-έω (ἀγορεύω), δωρ. **εὐαγορέω** ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω· κ. παθ. : Πίνδ.Ι 1,51 **εὐαγορηθεὶς κέρδος ὕψιστον δέκεται.**

εὐηγόρως ἐπίρρ. λεξ. κατὰ τρόπον εὐήγορον βλ.λ.

εὐήδεια (ἡ) ἀντὶ **εὐείδεια** : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.15.

εὐηδής-οῦς-ές ἐσφ. γρ. τοῦ εὐειδής βλ.λ.

εὐήδονος-ον (εὖ-ἡδονή) μτγν. κ. μσν. ὁ χαρίεις, γοητευτικός, ὁ τερπνός, ὁ εὐχάριστος, νόστιμος : Ἡφαιστ.'Αστρ.1,1, Θεοδ.'Αβουκάρας380,21 **κήπους ὡραίους καὶ εὐηδόνους κεκτήμενος.**

εὐήδυντος-ον (εὖ-ἡδύνω) μτγν. ὁ λίαν ἡδύνων, ὁ ὀρεκτικός : Ὀρειβ.13,34.

εὐηερίη (ἡ) Ἰων. τοῦ εὐαερία βλ.λ.· πρβλ. εὐήρεια.

εὐήθεια (ἡ) (εὖ-ἦθος) κ. νεώτ., Ἰων. **εὐηθείη**, π. τραγ. **εὐηθία**, ἡ ἀγαθότης τοῦ ἤθους, ἡ καλὴ διάθεσις, ἡ τιμιότης, ἡ εὐγενὴς ἁπλότης : Πλάτ.Πολ. 348C **γενναίαν εὐήθειαν**, Δημ.717 **οὐκ ᾤετο δεῖν τῆς εὐηθείας τῆς ἡμετέρας ἀπολαύειν** || ὁμ. μτ. τινος εἰρωνείας, ἐμπιστοσύνη, καλωσύνη : Ἡρ. 3,140 **ὁ μὲν δὴ . . ἠπίστατό οἱ τοῦτο ἀπολωλέναι δι' εὐηθείην** **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ κακῆς σημ. ἡ πέρα τοῦ δέοντος ἀγαθότης, ὑπερβολικὴ εὐπιστία, ὅθ. ἡ μωρία, βλακεία, ἀνοησία : Ἡρ.7,16,3 **οὐ γὰρ δὴ ἐς τοσοῦτό γε εὐηθείης ἀνήκει τοῦτο**, Αἰσχ.Πρ.383 **μόχθον περισσὸν κουφόνουν τ' εὐηθίαν**, Θουκ.3,45 **ἁπλῶς τε ἀδύνατον καὶ πολλῆς εὐηθείας, ὅστις οἴεται**, Λυσ.26,2 **ὥστε εἰκότως ὑμῶν ταύτην τὴν εὐήθειαν καταγιγνώσκουσιν**, Ξεν.'Αν.1,3,16· πρβλ. Πλάτ.Πολ.400Ε.

εὐήθης-ους-ες (εὖ-ἦθος) κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὸν ἦθος, ἀγαθός, ἁπλοῦς, ἄδολος, ἀπονήρευτος, ἀντίθ. πανοῦργος : Λυσ.3,44 **ἀλλὰ τὸ μὲν τῶν εὐηθεστέρων, τὸ δὲ τῶν πανουργοτάτων**, Πλάτ. Πολ.349Β **οὐ γὰρ ἂν ἦν ἀστεῖος . . καὶ εὐήθης** || ἐπὶ κύκνων : Ἀριστλ.ΖΙ 615a,33 **κύκνοι δὲ εἰσί . . εὐβίοτοι δὲ καὶ εὐήθεις καὶ . . εὔγηροι** || ὁμ. **τὸ εὔηθες** ὡς οὐσ. ἡ εὐήθεια βλ.λ., τὸ ἀγαθόν· Μοῖρ.143 «εὔηθες τὸ χρηστὸν Θουκυδίδης ἀττικῶς, εὔηθες τὸ ἀνόητον ἑλληνικῶς» : Θουκ.3,83 **καὶ τὸ εὔηθες, οὗ τὸ γενναῖον πλεῖστον μετέχει**, Πάπ. **εὔηθες πεποίηκα** **2)** ἐπὶ γυναικός ἀνηθίκου, ἡ ἔχουσα ἔκλυτα ἤθη : Ἀρχίλ.19 **εὐήθης ξείνων δέκτρια Πασιφίλη** **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ κακῆς σημ., ὁ πέρα τοῦ δέοντος ἀγαθός, ὁ καθ' ὑπερβολὴν εὔπιστος, ὅθ. μωρός, βλάξ, ἀνόητος : Ξεν. 2,3,16 **εἰ δὲ . . ἧττόν τι οἴει ταύτης τῆς ἀρχῆς χρῆναι ἐπιμελεῖσθαι, εὐήθης εἶ** || κ. ἐπὶ ἤθους, ἐνεργείας, ἀντιλήψεως, γνώμης κτλ., ὁ ἐξ εὐηθείας βλ.λ., μωρίας προκύπτων, ὁ ἐλέγχων εὐήθειαν : Ἡρ.1,60 **πρῆγμα εὐηθέστατον**, αὐτ.2,45 **εὐήθης δὲ αὐτῶν καὶ ὅδε ὁ μῦθός ἐστι**, Πλάτ.Νόμ.818Β **οὗτος πάντων τῶν λόγων εὐηθέστατός ἐστι μακρῷ**, Ἀριστλ.Ρητ.1418b,23 **ἥψατο πρῶτον τοῦ εὐηθεστάτου** || ὁμ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 610b,23 **τό τε γὰρ τῶν προβάτων ἦθος . . , εὔηθες καὶ ἀνόητον** || τὰ οὐδ. μτ. ἀπαρφ. **εὐηθές ἐστι** εἶναι μωρία, ἀνοησία: Ἀριστλ.Μεταφ.1026b,34· || μτφ. ἐπὶ νόσων ἢ τραυμάτων ἠπίας μορφῆς, ὁ εὐκόλως θεραπευόμενος, ὁ εὐκολοθεράπευτος, ἀντίθ. κακοήθης : Ἱππ.'Αρχ.Ἰητρ.8 **κάνυων νοσήματι μήτε τῶν χαλεπῶν τε . . , μήτε αὖ τῶν παντάπασιν εὐηθέων.**

εὐηθία (ἡ) π. τραγ. ἡ εὐήθεια βλ.λ.

εὐηθίζομαι (εὐήθης) μέσ. φέρομαι ὡς εὐήθης, λαλῶ ἁπλοϊκῶς· Σουΐδ. «εὐηθίζω, τὸ μωραίνω» : Πλάτ.Πολ.336C **καὶ τί εὐηθίζεσθε πρὸς ἀλλή-**

λους ὑποκατακλινόμενοι ὑμῖν αὐτοῖς;' 2) λέγω ἢ κάμνω ἀστεῖσ, ἀστεΐζομαι : Φιλόστρ.'Απολλ. 7,10 **καὶ οὔτε γελάσαντά πω αὐτὸν ἐπ' ἐμοῦ οἶδα οὔτε εὐηθισάμενόν τι τῶν εἰωθότων ἐν φίλοις.**

εὐηθικός-ή-όν (εὐήθης) κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος ἢ ἰδιάζων εἰς τὸν εὐήθη, δθ. ὁ πιστός, ὁ ἀγαθός : Πλάτ.Πολ.343C **ἡ δὲ ἀδικία.. ἄρχει τῶν ὡς ἀληθῶς εὐηθικῶν τε καὶ δικαίων'** || ὁ ἐνδίδων, συγκαταβατικός, βολικός, ὁ καλόβολος, ἀντίθ.σκληρός : Πλάτ.Χαρμ.175D **οὕτως ἡμῶν εὐηθικῶν τυχοῦσα ἡ ζήτησις καὶ οὐ σκληρῶν'** 2) ἐπὶ πράξεων ἢ λόγων κττ. ἐπὶ κακῆς σημ., μωρός, ἀνόητος : 'Αριστλ.Φυσ.218b,8 **ἔστι δὲ εὐηθικώτερον τὸ εἰρημένον,** Εὐστ.Πον.73,47.

εὐηθικῶς ἐπίρρ. μωρῶς, ἀνοήτως : 'Αριστφ.1258 **ὁτιὴ 'κάλεσας εὐηθικῶς τὴν κάρδοπον,** Πλάτ. Πολ.529B **ἴσως οὖν καλῶς ἡγεῖ, ἐγὼ δ' εὐηθικῶς.**

εὐήθως κ. μσν. κ. νεώτ. ἀφελῶς, μωρῶς, ἀνοήτως, βλακωδῶς· Εὐστ.'Ιλ.62,12 « εὐήθως, ἁπλοϊκῶς, ἀφελῶς»· παραθ.**-έστερα, -έστατα** : Εὐρ.'Ανδρ.625 **σφάξαι κελεύσας θυγατέρ' εὐηθέστατα** (δ. γρ. -ον);, Πλάτ.Φαίδ.100D **εὐήθως ἔχω παρ' ἐμαυτῷ,** αὐτ.Πολιτ.276E **ἁμαρτάνοντες εὐηθέστερα τοῦ δέοντος,** 'Αριστλ.Μεταφ.1024b,32 **ᾤετο εὐήθως μηδὲν ἀξιῶν λέγεσθαι.**

εὐήκης-εος-ες (εὖ-ἀκή (2)) ποι. ὀξύς, αἰχμηρός, καπτερός, μυτερός· 'Ησ. « εὐήκεας, τὰς καλῶς ἠκονημένας » : 'Ιλ.Χ 319 **ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος,** Φανοκλ.1,18 **ἐγχείας εὐήκεας,** 'Απολλ.Ρ 2,101 **εὐήκεα φάσγανα,** Νίκ.'Αλεξ.410 **εὐήκεϊ ξυρῷ.**

εὐηκής-έος-ές (εὖ-ἄκος) θεραπευτικός : 'Εμπ.112,11 **οἱ δ' ἐπὶ νούσων παντοίων ἐπύθοντο κλύειν εὐηκέα βάξιν.**

εὐηκοΐα (ἡ) (εὐήκοος) μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὐπείθεια, ὑπακοή : Διόδ.17,55, Εὐστ.Πον.13,26 **εἰς εὐηκοΐαν πνευματικὴν καὶ πειθὼ καὶ ὑπακοήν'** 2) **ἐπὶ** τῶν θεῶν, ἡ εὐμενὴς ἀκρόασις τῶν εὐχῶν : Μαρῖν.Πρόκλ.1,34 **οὐδὲν ἧττον εὐηκοΐας ἀπολαύουσιν'** 3) νεώτ. ἡ ἀκεραιότης τῆς ἀκοῆς, ἡ ὀξεῖα, καλὴ ἀκοή· ἀντίθ. δυσηκοΐα, βαρυηκοΐα.

εὐήκοος-ον (εὖ - ἀκοή) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **εὐάκοος** ὁ ἔχων καλήν, ὀξεῖαν ἀκοήν, ὁ καλῶς ἀκούων : 'Ιππ.'Αφ.3,17 **σώματα εὐηκοώτερα'** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ καλὴ ἀκοή, ἡ εὐηκοΐα : Μηναῖ.9,6 Θεοτοκ. **καὶ τοῖς κωφοῖς τὸ εὐήκοον'** 2) ὁ μετὰ προθυμίας ἀκούων, ὁ εὐπειθής : 'Αριστλ.ΗΝικ.1102b,27, Πλαύτ.'Ηθ.39B **τοὺς δὲ παῖδας εὐηκόους τῷ λόγῳ παρέχουσι,** Πάπ. **εὐήκοος πρὸς τὴν ἡμετέραν πατρίδα'** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : 'Αριστλ.ΗΝικ.1102b,27 **εὐηκοώτερον ἐστὶ τὸ τοῦ σώφρονος'** 3) **ἐπὶ** τῶν θεῶν, ὁ μετ' εὐμενείας **ἀκροώμενος τῶν εὐχῶν** τινος, **ὁ εὐμενῶς** εἰσακούων : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 9,316,5 **ἄμφω μὲν θνατοῖς εὐάκοοι'** || κ. ἀντιθ. ὁ ὑπὸ τῶν θεῶν ἀκουόμενος, εἰσακουόμενος : Σωζόμ.3,14 **ἐπὶ τοσοῦτον ἐν ταῖς εὐχαῖς εὐήκοος ὡς μηδὲν ἀνήνυτον γενέσθαι ὧν παρὰ θεοῦ ἐζήτησε'** || νεώτ. φρ. **τείνω εὐήκοον οὖς** ἀκούω εὐμενῶς παράκλησιν τινος, σύστασιν κττ.' 4) ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν πρός τι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,14,5 **εὐηκοώτατα πρὸς μεταβολήν'** 5) παθ. ὁ εὐκόλως ἀκουόμενος, ἀκουστός : 'Αριστλ.Τοπ.107b,12, αὐτ. Πρ.899a,19 **εὐηκοώτερα τὰ τῆς νυκτός'** 6) ὁ γινόμενος εὐχάριστος εἴς τι, χαρίεις : Δημήτρ.48· 7) 'Ησ. « εὐήκοος, σῳζόμενος, εὐδαίμων ».

εὐήκουος-ον· πάπ. ὁ εὐήκοος βλ.λ.3).

εὐηκοῶ-έω (εὐήκοος) μτγν. μτ. γεν. εἶμαι εὐήκοος, ὑπακούω προθύμως : Στοβ.243,25 **καὶ εὐηκοήσω τῶν ἀεὶ κρινόντων ἐμφρόνως** (ὅρκος τῶν 'Αθηναίων ἐφήβων).

εὐηκόως μτγν. κ. μσν. προθύμως, εὐμενῶς : Πολύβ.27,6,7 **ἐκ πάντων δὲ τούτων εὐηκόως διέκειντο πρὸς πᾶν τὸ λεγόμενον κατὰ τοῦ βασιλέως,** Στουδ.Θεόδ.435E **ὑπετάγης εὐηκόως.**

εὐηλάκατος-ον (εὖ-ἠλακάτη), δωρ. **εὐαλάκατος** ἐπὶ γυναικῶν, ἡ ἔχουσα ὡραίαν ἠλακάτην : Θεόκρ.28,22 ὡς **εὐαλάκατος Θεύγενις ἐν δαμότισιν πέλη'** 2) ἐπών. τῆς 'Αρτέμιδος, ἡ ἔχουσα ὡραῖα βέλη· 'Ησ. « περὶ τὰ βέλη . . εὐπρεπής ».

εὐήλατος-ον (εὖ - ἐλαύνω) κ. νεώτ. ἐπὶ ἱππασίας, τόπος ἔνθα εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἐλάσῃ, νὰ ἱππεύσῃ, ἱππάσιμος· 'Ησ. « ὁ πεδινὸς καὶ εὐάροτος χῶρος » : Ξεν.ΚΠ 1,4,16 **τὰ θηρία ἐξελᾶν πρὸς τὰ ἐργάσιμά τε καὶ εὐήλατα,** Αἰλ.ΖΙ 2,39, Κύριλλ.49,671 **λείαν καὶ εὐήλατον ὁδόν'** || κ. μτφ. : Εὐσέβ.Μύνδ.63 **ἡ τῆς ἀρετῆς** (ὁδὸς) **τὰ πρῶτα οὐκ εὐήλατά κως παρέχειν δοκέει'** 2) κ. νεώτ. ἐπὶ μετάλλων, ὁ καλῶς σφυρηλατούμενος ἢ σφυρηλατηθείς, καλοδουλεμένος, καλοδούλευτος· 'Ησ. « εὐήλατον, καλῶς ἐληλαμένον ἢ ἐλαυνόμενον » : Εὐφορ.51,10 **εὐ- ἄκμων'** || ὁ καλῶς ἀλεσμένος : 'Αντίμ 64 **εὐήλατον ἄλφι.**

εὐηλεκτραγωγός-όν νεώτ. φυσ. ὁ καλὸς ἀγωγός, ἀντίθ. δυσηλεκτραγωγός.

εὐήλικος-ον (εὖ - ἡλικία) ὁ εὐῆλιξ βλ.λ. : 'Αχμ. 'Ονειροκρ.11 **εὐνοῦχον εὐειδῆ, εὐήλικον.**

εὐῆλιξ-ῖκος (ὁ,ἡ) (εὖ - ἡλικία) μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων καλόν, ὡραῖον ἀνάστημα : Πολ.Φυσ.5, 'Ιω. Λυδ.Ρωμ.1,23 **Στάτιος** (κῶδ. στάτης) **ὁ εὐῆλιξ εἴρηται,** Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,88.

εὐήλιος-ον (εὖ - ἥλιος) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **εὐάλιος** ὁ εἰς τὸν ἥλιον ἐκτεθειμένος, ὁ καλῶς ἡλιαζόμενος, ὁ προσηλιακός : Εὐρ.'Ιππ.129 **θερμᾶς δ' ἐπὶ νῶτα πέτρας εὐαλίου κατέβαλλε,** Ξεν. Οἰκ.9,4 **τὴν οἰκίαν . . ὅτι χειμῶνος μὲν εὐήλιός ἐστι, τοῦ δὲ θέρους εὔσκιος,** πρβλ.'Αριστλ.ΖΙ 616b,14· || ἐπὶ ἡμερῶν, ὁ καθ' ὃν λάμπει ὁ ἥλιος, αἴθριος, ἡλιόλουστος : 'Αριστφ.Βατρ.243 **εὐηλίοις ἐν ἀμέραισιν ἡλάμεσθα'** || **εὐάλιον πῦρ** ἡ ἡλιακὴ θερμότης : Εὐρ.ΙΤ 1138· 2) ἐπὶ προσ., ὁ ἀγαπῶν νὰ ἡλιάζηται, νὰ προσηλιάζηται : Φιλόστρ. 'Απολλ.6,4 **οἱ εὐήλιοι τῶν ἀνθρώπων.**

εὐηλίως ἐπίρρ. κ. νεώτ. εἰς τὸ φῶς τοῦ ἡλίου : Αἰσχ.Εὐμ.906 **κἀνέμων ἀήματα εὐηλίως πνέοντ' ἐπιστείχειν χθόνα'** 2) νεώτ. κατὰ τρόπον ὥστε νὰ προσπίπτωσιν ἐπὶ ἱκανὸν χρόνον αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου : **οἰκία εὐηλίως ἐκτισμένη.**

εὐημέρημα-ατος (τὸ) (εὐημερῶ) μτγν. στρατιωτικὴ ἐπιτυχία : Πολύβ.3,72,2 **ἐπαιρόμενος . . τῷ . . περὶ τοὺς ἱππεῖς εὐημερήματι,** Διόδ.13,13, Φίλ. 2,120 **ἐπὶ τῷ παρ' ἐλπίδα εὐημερήματι φυσηθείς'** || κ. γεν. εὐτύχημα, εὐτυχὴς περίπτωσις : 'Επίκ.ἀπ.488· 2) ἐπὶ τοῦ σώματος, ὑπεροχή, πλεονέκτημα : Βέττ.Βάλ.161,16 **σωματικὰ εὐημερήματα.**

εὐημερής-οῦς-ές ὁ εὐήμερος βλ.λ. : 'Αν.Κρ.374,24.

εὐημερία (ἡ) (εὐήμερος) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **εὐαμερία** ἐπὶ τοῦ καιροῦ, αἴθριος καὶ γλυκὺς καιρός, εὐδία, καλοκαιριά : Ξεν.'Ελλ.2,4,2 **καὶ σὺν τοῖς ἱππεῦσι καὶ μάλ' εὐημερίας οὔσης,** 'Αριστλ. ΖΙ 569b,10 **ὅταν εὐημερίας γενομένης ἀναθερμαίνηται ἡ γῆ'** κ. κτ. πληθ. : αὐτ.542b,23 **ὅταν εὐημερίαι γένωνται καὶ νοτίαι'** 2) κ. νεώτ. ἡ εὐδαιμονία, εὐπορία, εὐτυχία, προκοπή : Εὐρ.'Ηλ. 196 **ἀλλ' εὐχαῖσι θεοὺς σεβίζουσ' ἕξεις εὐαμερίαν,** Διγεν.'Ακρ.4707 **ἡ πᾶσαν ἀπολαύσασα εὐημερίαν βίου'** || ἡ χαρὰ τῆς ζωῆς : 'Αριστλ. Πολιτ.1278b,29 **ὡς ἐνούσης τινὸς εὐημερίας ἐν αὐτῷ** (τῷ ζῆν) **καὶ γλυκύτητος φυσικῆς,** 'Αλκίφρ. 1,21· 3) ἐπὶ τοῦ σώματος, εὐεξία : 'Αριστλ.ΖΙ 543b,26 **πρὸς τὴν ἄλλην τοῦ σώματος εὐημερίαν,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,80 **ὑγείαν τε καὶ εὐημερίαν'** 4) τιμή, δόξα : Πίνδ.Ι 1,40 **νῦν δ' αὖτις ἀρχαίας ἐπέβασε πότμος συγγενὴς εὐαμερίας'** 5) στρατιωτικὴ ἐπιτυχία, νίκη : Πολύβ.

7,9,10 **ἕως ἂν ἡμῖν καὶ ὑμῖν οἱ θεοὶ διδῶσι τὴν εὐημερίαν,** Στουδ.Θεόδ.414B **ἐν εὐημερίαις καὶ νίκαις ἐχθρῶν·** ‖ κ. γεν. ἐπιτυχία, οἷον ἐν τῷ ἐμπορίῳ, θεάτρῳ κά.: Ἱππαδ.π.Στοβ.4,1,94 **εὐαμερίαις ἐμπορικαῖς χαίρων,** Ἀθήν.14,631F **τὴν παρὰ τοῖς θεάτροις εὐημερίαν·** **6)** ἀπρόβλεπτον κέρδος, τυχηρόν : Πλούτ.Ἠθ.498C **ἵνα ἵππου τινὸς ἢ πόρπης ἢ τοιαύτης τινὸς εὐημερίας τύχωσι.**

εὐημερισμός (ὁ) νεώτ. φιλοσ. ἡ φιλοσοφικὴ θεωρία τοῦ Εὐημέρου, ἡ ἐξηγοῦσα τὴν εἰς θεοὺς πίστιν ἐκ τῆς ἐγκωμιαστικῆς λατρείας ἡρώων καὶ εὐεργετῶν τῆς ἀνθρωπότητος.

εὐημερισταί (οἱ) νεώτ. φιλοσ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ εὐημερισμοῦ βλ.λ.

εὐήμερος-ον ‖ εὖ - ἡμέρα ‖ κ. μσν., δωρ. **εὐάμερος** ὁ τῆς ὡραίας ἢ εὐτυχοῦς ἡμέρας : Σοφ. Αἶ.708 **πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοᾶν ὠκυάλων νεῶν,** Εὐστ.Παν.342,35· **2)** ὁ εὐτυχής, ὅθεν ὁ φαιδρός, ὁ χαρούμενος : Εὐρ.ἀπ. 775,41 **δμωσὶν γὰρ ἀνάκτων εὐάμεροι προσιοῦσαι μολπαὶ θράσος αἴρουσ' ἐπὶ χάρματα,** Ἀριστφ.Ὄρν.1322 **εὐάμερον πρόσωπον,** Πλάτ.Τίμ. 71D **εὐήμερον ποιοῖ τὴν περὶ τὸ ἧπαρ ψυχῆς μοῖραν κατῳκισμένην** (πιθ. λογοπαίγν. ἐπὶ τοῦ ἥμερος)· **3)** τὸ οὐδ. **τὸ εὐήμερον** ὡς οὐσ. ἡ εὐτυχὴς ζωή, καλοπέραση : Φιλ.1,515,8 **τὸ γὰρ εὐήμερον πολυετίας κρεῖττον.**

εὐημερῶ-έω (εὐήμερος) κ. νεώτ. διέρχομαι εὐτυχεῖς ἡμέρας, ἀπολαύω εὐημερίας, εὐτυχῶ, καλοπερνῶ : Σοφ.Ἠλ.653 **οἷς ξύνειμι νῦν εὐημεροῦσαν** (σχόλ. « ἑκάστην ἡμέραν εὖ διάγουσαν »), Ἀριστλ. Πολιτ.1322b,38 **εὐημερούσαις πόλεσιν,** Πάπ. **χαίρειν καὶ διὰ παντὸς εὐημερεῖν,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ. 1,126 **οὐδ' ἐν ὀνείροις οὕτω τις εὐημέρησεν·** ἀντίθ. χαλεπῶς ἔχω : Ἀριστλ.Ζ1 597b,10 **οἱ δὲ ὄρτυγες ὅταν ἐμπέσωσιν.. συνδυάζονταί τε καὶ εὐημεροῦσιν·** ‖ φρ. **τὸ εὐημεροῦν τῆς πόλεως** ἡ εὐημεροῦσα, εὐποροῦσα τάξις, αἱ εὔποροι : Ἀριστλ Πολιτ.1308b,24 **καὶ τὸ εὐημεροῦν τῆς πόλεως ἀνὰ μέρος φυλάττεσθαι·** **2)** ἔχω ἐπιτυχίας, εὐδοκιμῶ : Αἰσχίν.2,63 **καὶ τὴν ἐκκλησίαν εὐημερήσας ᾠχόμην φέρων** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ.«εὐτυχήσας συνήρπασα, παρέσυρα τὴν ἐκκλησίαν »), Θεόφρ. 21,11 **διηγήσασθαι τῇ αὑτοῦ γυναικὶ ὡς καθ' ὑπερβολὴν εὐημέρει·** ‖ ἐπὶ ἰατρῶν, ἐπιτυγχάνω τὴν θεραπείαν διά τινος φαρμάκου : Γαλ.12,749· ‖ ἐπὶ ποιητῶν καὶ ὑποκριτῶν θεάτρου, εὐδοκιμῶ εἰς τὴν παράστασιν, ἐπιτυγχάνω, ὅθεν νικῶ : Σουΐδ. ἐν λ. σαυτὴν ἐπαινεῖς : **Ἀστυδάμᾳ εὐημερήσαντι ἐπὶ τραγῳδίας διδασκαλίᾳ Παρθενοπαίου·** ‖ ὁμ. κ. μτ. αἰτ. : Ἀθήν.13,584D **τοὺς Ἐπιγόνους εὐημερήκει·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀκροάματος : Πλούτ.Ἠθ. 521F **θέατρον ἀκροάματος εὐημεροῦντος** (σημειώσαντος ἐπιτυχίαν)· ‖ γεν. εἶμαι τυχερός : Φιλήμ.π.Στοβ.Ἀνθ.2,83 **ὡς εὐημέρηκας, ἔφασαν, Φιλῆμον·** ρηματ. π. εὐημέρημα.

εὐήμετος-ον εὐέμετος βλ.λ. : Ἱππ.805.

εὐημής-οῦς-ές εὐεμής βλ.λ.

εὐημονία (ἡ) (εὐ-ήμων) ἡ δεξιότης εἰς τὸ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, εὐστοχεῖν· Ἡσ. « ἐμπειρία ».

εὐηνεμία (ἡ) (εὐήνεμος) μτγν. κ. μσν. αὔριος ἄνεμος : Λουκ.Λεξιφ.15 **ναυσιπέδας ἀναχαιτίζοι τοῦ δρόμου τὸ ῥόθιον φθόνῳ τῆς εὐηνεμίας,** Τζέτζ. Ἰλ.35,16 **ταῖς εὐηνεμίαις.. ἥδεται πνεύματι.**

εὐήνεμος-ον κ. νεώτ., δωρ. **εὐάνεμος,** ὁ ἔχων καλόν, εὐνοϊκὸν ἄνεμον, ὁ διαπνεόμενος ὑπὸ καλῶν ἀνέμων : Εὐρ.ἀπ.318 **καλὸν δὲ πόντου χεῦμ' ἰδεῖν εὐήνεμον** (ἡ ὑπὸ καλοῦ ἀνέμου ἐλαφρῶς κινουμένη θάλασσα)· ‖ **πλόος εὐάνεμος** ὡραῖον, καλὸ ταξίδι : Θεόκρ.28,5· ‖ ὡς ἐπίθ. τοῦ Διός, ὁ πέμπων εὐνοϊκὸν ἄνεμον : Παυσ.3,13,8 **Διὸς ἱερὸν ἐστιν εὐανέμου·** **2)** ἐπὶ τόπου, ὁ μὴ προσβαλλόμενος ὑπὸ σφοδρῶν ἀνέμων, ὑπήνεμος, ἀπάνεμος : Εὐρ.Ἀνδρ.749 **λιμένας ἦλθες εἰς εὐηνέμους,** Λουκ.Ἀποκ.27 **ἐν τῇ.. εὐηλίῳ καὶ εὐηνέμῳ** (χώρᾳ), Παπαδ.Χριστ.Διηγ.26 **κατεσκευασμένος μὲ πλίνθους,.. εὐήνεμος, σχεδὸν ὑπαίθριος·** **3)** ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἄνεμον, ἀερικός : Σοφ.Αἶ.197 **ὧδ' ὀτάρβηθ' ὁρμᾶται ἐν εὐανέμοις βάσσαις.**

εὐήνιος-ον (εὐ-ἡνία) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ὑποζυγίων, ὁ εὐπειθὴς εἰς τὰς ἡνίας, ὁ διὰ τοῦ χαλινοῦ εὐκόλως κυβερνώμενος, ὑπερθ. **-ιώτατος** : Πλάτ. Πολ.467E **ἱππεύειν ἐφ' ἵππων.. μὴ θυμοειδῶν.. ἀλλ' ὅ τι ποδωκεστάτων καὶ εὐηνιωτάτων·** ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ ὀχημάτων : Ἐμπ.4,5 **εὐήνιον ἅρμα,** Πλάτ.Φαῖδρ.247B **τὰ μὲν θεῶν ὀχήματα.. εὐήνια ὄντα·** **2)** μτφ. ἰδ. ἐπὶ προσ., ὁ εὐάγωγος, ὁ εὐπειθής, πρβλ. εὐάνιος (2) : Πλάτ.Νόμ.730B **φόγος ἑκάστους εὐηνίους.. ἀπεργάζεται,** Πλούτ.Ἠθ.7F **εὐηνίου ἀνθρώπου,** Ἰσίδ.Πηλ.608E **εὐηνίῳ καὶ πιθανῷ λόγῳ κολάσαι·** ‖ τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. εὐηνίως, εὐπειθῶς : Νικ.Χων.329C **ἵππον εὐήνια προποδίζοντα·** **3)** ἐπὶ νόσου, ὁ εὐκόλως ὑποχωρῶν, θεραπευόμενος, εὐκολοθεράπευτος : Ἱππ.562,50 **νάρκη εὐήνιος.**

εὐηνίως ἐπίρρ. εὐπειθῶς : Πλάτ.Σοφ.217C **ἀλύπως τε καὶ εὐηνίως προσδιαλεγομένῳ,** Πλούτ.9B **οὐ δέχονται τὴν μάθησιν εὐηνίως.**

εὐηνορία (ἡ) (εὐήνωρ), δωρ. **εὐᾱνορία,** ἡ ἀνδρεία, ἡ γενναιότης : Πίνδ.Ο 5,20, Εὐρ.Ἡρ.407 **ἀστρωποὺς τε κατέσχεν οἴκους εὐανορίᾳ θεῶν.**

εὐήνυστος-ον (ἀνύω) δ. τ. τοῦ εὐήνυτος βλ.λ.· Ζωναρ. « εὐήνυστα, εὐκατόρθωτα ».

εὐήνυτος-ον (ἀνύω) ὁ εὐκόλως ἀγόμενος εἰς πέρας, εὐκατόρθωτος : Κύριλλ.1,300B.

εὐήνωρ-ορος (ὁ,ἡ) (εὐ-ἀνήρ), δωρ. **εὐάνωρ,** π. Ὁμ. μ. ἐν Ὀδ. ἐπὶ οἴνου, ὁ διεγείρων τὸ ἀνδρικὸν μένος· Σουΐδ. « εὐήνορα τὸν ἄνδρα ποιοῦντα, ἐπὶ τοῦ οἴνου » : Ὀδ.Δ 622 **φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·** ‖ ἐπὶ χαλκοῦ, ὁ ἐνισχύων τὸν ἄνδρα· Σουΐδ. « ἐπὶ δὲ τοῦ χαλκοῦ τὸν εὖ τὸν ἄνδρα τιθέντα » : Ὀδ.Ν 19 **φέρον δ' εὐήνορα χαλκόν·** **2)** ἐπὶ πόλεων κτλ., ὁ ἔχων, περιέχων ἀγαθούς, γενναίους ἄνδρας, εὔανδρος : Πίνδ.Ο 1,24 **ἐν εὐάνορι Λυδοῦ Πέλοπος ἀποικίᾳ,** αὐτ.6,80 **Ἀρκαδίην εὐάνορα·** ‖ ὁμ. ἐπὶ λαοῦ : Πίνδ.Ν 10,36 **τὸν εὐάνορα λαόν·** ‖ κ. ἐπὶ τοῦ δουρείου ἵππου : Τρυφιόδ.468 **φυὴν εὐήνορος ἵππου.**

εὐήπατος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ εὐκήπευτος βλ.λ. ἐν Θεόφρ ΦΙ 7,7,2.

εὐηπελής-οῦς-ές Ἡσ. «πρᾶοι, εὐήνιοι».

εὐηπελία (ἡ) μτγν. εὐτυχία, εὐδαιμονία· Ἡσ. «εὐθηνία, εὐεξία» : Καλλ.Δήμ.135 **χαῖρε θεὰ καὶ τάνδε σάω πόλιν ἔν θ' ὁμονοίᾳ ἔν τ' εὐηπελίᾳ.**

εὐήρατος-ον (εὖ - ἔραμαι) ὁ ἀξιέραστος, ἀξιαγάπητος : Πίνδ.Ο 5,9 **εὐηράτων σταθμῶν,** Τελέατ.1,6 **εὐηράτοιο κάλλεος ὀξὺς ἔρως ἔτειρεν.**

εὐήρεια Ἡσ. «εὐήλαια, εὐχέρεια», ΕΜ,390,50 «ἡ εὐπείθεια καὶ εὐχέρεια.

εὐήρετμο -ον (εὖ - ἐρετμός), ἐπὶ κώπης, ὁ καλῶς κωπηλατῶν : Αἰσχ.Πέρσ.376 **ναυβάτης τ' ἀνὴρ τροποῦτο κώπην σκαλμὸν ἀμφ' εὐήρετμον** (κτ.ἄ. σκαλμὸς εὐήρ-, ὁ καλῶς προσηρμοσμένος εἰς τὴν κώπην) **2)** ἐπὶ πλοίων, ὁ ἔχων καλὰς κώπας, ὅθ. ὁ καλῶς κωπηλατούμενος : Σοφ.ΟΚ 7:6, Εὐρ.Ἴων 1160 **εὐηρέτμους ναῦς.**

εὐηρημένοι Ἡσ. «τετορυνημένοι».

εὐήρης-ους-ες (εὖ - ἀραρίσκω) π. Ὁμ. ἀείποτε ἐπίθ. τῆς κώπης, ὁ καλῶς συνηρμοσμένος, εὐάρμοστος, ὅθ. ἐπιτήδειος πρὸς χρῆσιν, εὔληπτος, εὐκολομεταχείριστος : Ὀδ.Λ 121 **λαβὼν εὐῆρες ἐρετμόν,** Λουκ.Κατάπλ.19 **ἦν εὐῆρες καὶ καρτερόν μοι ἐρετμὸν δῷς μόνον·** πρβλ. Εὐρ.ΙΤ 1050 **νεὼς πίτυλος εὐήρης πάρα** (Βερναρδ.Γρ. «τὰ εὐμετα-

χείριστα κωπία τοῦ πλοίου εἶναι ἕτοιμα» |»' || μτγν. ὁμ. ἐπὶ πλοίων : Πλούτ.'Αντ.65 περιπλέων εὐήρεσι ακάφεσι' **2)** γεν. ἁρμόδιος, κατάλληλος πρός τι : 'Ιππ.'Ιητρ.2 ὄργανα εὐήρη πρὸς τὴν χρείαν, Χρησμ. ἐν Παυσ.4,12,4 εὐήρεα τεύχη, Νίκ.Θηρ.81 κεδρίδας ἐνθρύπτων λιπόσις εὐήρεα γυῖα' **3)** ἐπὶ ἵππων, 'Ησ. « εὐήρεας ἵππους, εὐαγώγους καὶ εὖ ἡρμοσμένους » (γρ. κωδ. εὐηρέας).

εὐηρότατος-η-ον ἀνώμ. ὑπερθ. τοῦ εὐήροτος βλ.λ.' || 'Ησ. « εὔδιος ».

εὐήροτος-ον | εὖ - ἀρῶ | ὁ καλῶς ἠροτριωμένος, ἀλετριασμένος, καματεμένος : Στράβ.9,4,5 εὐήροτον δὲ νῦν ἐστι πεδίον, Πολυβ.1,228 εὐ- γῆ' || ἀνώμ. ὑπερθ. εὐηρότατος βλ.λ.

εὐήρυτος-ον | εὖ-ἀρύω | ἐπὶ ὕδατος, ὁ εὐκόλως ἀντλούμενος, ἐξαγόμενος : Ὕμν.Δήμ.106 ἐρχόμεναι μεθ' ὕδωρ εὐήρυτον.

εὐητηρία (ἡ) 'Ησ. « εὐδαιμονία, καλὸς ἐνιαυτός » | δ. γρ. εὐετηρία βλ.λ. |.

εὐητόριος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ εὐήτριος, ὁ τέρπων τὴν ψυχήν : Φιλόστρ.Εἰκ.2,32.

εὐήτριος-ον (1) | εὐ-ἤτριον | κ. μσν., δωρ. εὐάτριος, ὁ διὰ καλῆς καὶ λεπτῆς κλωστῆς ὑφασμένος· Σουΐδ. «εὐήτριαν, εὐϋφές» : Πλάτ.Πολιτ.310Ε λαβὼν ἄχρηστα ἱμάτια εὐήτρια, Στράβ.15,1,20 Νέαρχός φησι τὰς εὐητρίους ὑφαίνεσθαι σινδόνας, Θεοφύλ.Σ26,18 ἐξ ἐρίου μὲν εὐήτριον ἱστουργήσας χιτώνιον' **2)** ἐνεργ. ὁ καλῶς ὑφαίνων : Αἰσχ.ἀπ.47 δικτύου εὐήτρια, Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,289,5 τὰν πέπλων εὐάτριον ἐργάτιν..κερκίδα.

εὐήτριος-ον (2) 'Ησ. « εὐήτριον, εὐκοίλιον».

εὐηφενής-έος-ές | εὖ - ἄφενος | ἐπ. εὔπορος : 'Ιλ.Λ 427 αὐτοκασίγνητον εὐηφενέος Σώκοιο.

εὐηφενῶ-έω πάπ. εἶμαι εὐκατάστατος.

εὐήχεια (ἡ) | εὐηχής | μτγν. κ. νεώτ. ἡ εὐφωνία, ἡ καλὴ προφορά : Φιλόδ.Ποιήμ.994,24.

εὐηχής-οῦς-ές | εὐ-ἦχος | κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. εὐᾱχής, ὁ καλῶς ἠχῶν, ὁ εὔηχος : Πίνδ.Π 2,14 εὐαχέα . . ὕμνον, Πλούτ.'Ηθ.437D ὄργανον διηρτημένον καὶ εὐηχές, Κύριλλ.451C ἡ εὐηχεστάτη τρυγών, Δαμασκ.11,33Β ὄργανον εὐηχέστατον' **2)** ὁ παράγων ἁρμονικήν, εὐάρμοστον φωνήν, εὔφωνος' 'Ησ. « εὐηχές, εὔφωνον, εὔφημον » : Φιλόδ.Ποιήμ. 2,3,Συνέσ. 55,26 ἵνα τορόν τε καὶ εὐηχὲς φθέγξηται' || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Κύριλλ.1,321C τῶν εὐαγγελικῶν θεσπισμάτων τὸ εὐηχές.

εὐήχητος-ον (εὐηχῶ), δωρ. εὐάχητος, ὁ εὐηχής βλ.λ. : Εὐρ. Ἴων 884 ὕμνους εὐαχήτους' **2)** ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ὁ ἰσχυρῶς ἠχῶν : Εὐρ.'Ιππ.1272 ποτᾶται 'πὶ γαῖαν εὐάχητόν θ' ἁλμυρὸν ἐπὶ πόντον.

εὔηχος-ον (εὐ-ἦχος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς, ἰσχυρῶς ἠχῶν, εὐηχής : ΠΔΨαλμ.150,5 αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, Διοσκ.2,27 ἀρτηρίας δὲ καθαίρει καὶ εὐήχους παρασκευάζει, Μηναῖ. 1,18'Ωδ.5 ἐν ὀργάνῳ εὐήχῳ, Βιζυην.'Εαρινὴ 'Εσπέρα 4 κι εὐήχων κωδώνων ῥυθμὸς πληροῖ τὸν ἀέρα' || ὁ εὔφωνος, ὁ παράγων ἁρμονικήν, εὐάρεστον φωνήν, ὁ καλλίφωνος : 'Αθήν.3,80Δ εὐφώνους φησὶ γίνεσθαι τοὺς μὴ σύκων ἐσθίοντας, Φιλ.1,511, Λογγῖν.Ὕψ.24,2 τὸ εἰς ἕν τι εὔηχον συγκορυφοῦν τὰ πλείονα' || τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. ἁρμονικῶς, μὲ ἁρμονίαν : Ψλαυκ.Φιλόπ.3 ἀηδόνες καὶ χελιδόνες εὔηχα κελαδοῦσιν.

εὐηχοῦμαι-έομαι | εὐ-ἦχος | μτγν. εἶμαι εὔηχος, εὔφωνος : Φιλόδ.Ποιήμ.994,24 εὐηχεῖσθαι τὰ γράμματα' ρηματ. π. εὐήχητος.

εὐήχως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὔηχον βλ.λ., μὲ ἁρμονίαν, μὲ ρυθμόν : Βασ.1086 εὐήχως ἐπανακάμπτει, Κ Πορφ.'Εκθ.15D εὐήχως πως καὶ εὐαρμονίως, Θωμ.Μ 571 λαρυγγίζω φαμὲν τὸ εὐήχως λέγω' **2)** μὲ φωνὴν ἰσχυράν : Μηναῖ.1,8 'Ωδ.Ε εὐήχως ἐφώνεις τοῖς παροῦσιν.

εὐθάλαμος-ον | εὐ-θάλαμος | μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς 'Αφροδίτης, ἡ παιοῦσα ὡραίους τοὺς θαλάμους, τοὺς γαμηλίους κοιτῶνας, 6θ. συνεκδ. ἡ καθιστῶσα εὐτυχῆ τὸν γάμον : Νόνν.Δ 2,324 εὐθ- 'Αφροδίτη' **2)** νεώτ. ἐπὶ οἴκου ἢ πλοίου, ὁ ἔχων καλοὺς θαλάμους, κοιτῶνας.

εὐθάλασσος-ον | εὐ-θάλασσα | κ. νεώτ., ἀττ. εὐθάλαττος, ἐπὶ πόλεων, ὁ κείμενος καλῶς παρὰ τὴν θάλασσαν : Φιλόστρ.Σοφ.56,2 πόλιν ἀρχαίαν καὶ εὐθάλαττον' **2)** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν θαλασσοκρατίαν, εἰς τὴν ναυτικὴν δεξιότητα καὶ δύναμιν τῶν 'Αθηναίων : Σοφ.ΟΚ 711 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος.. εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον | σχόλ. « περὶ τὰ τρία ταῦτα κεφάλαια μάλιστα διατρίβουσι τοῦ ἐγκωμίου, ὅτι εὔφορος ἡ χώρα καὶ ὅτι ἱππικοὶ 'Αθηναῖοι καὶ ὅτι ναυτικοί »· πρβλ. θάλασσα ἐν εἰδ. σημ.' **3)** ἐπὶ ἀνθρ. ταξιδευόντων, ὁ ἀντέχων κατὰ τὸν πλοῦν εἰς τὴν θάλασσαν, αὐτὸς ποὺ δὲν τὸν πιάνει ἡ θάλασσα : 'Αλκίφρ.2,4 ἔσομαι συμπλέουσά σοι καὶ σφόδρα τῶν εὐθαλάσσων γεγένημαι' **4)** νεώτ. ὁ ἔχων καλὰς θαλάσσας· πρβλ. εὐλίμενος' **5)** νεώτ. ἐπὶ πλοίων, ὁ ἀντέχων εἰς τὰς θαλασσοταραχάς, ὁ μὴ εὐκόλως κυλινδούμενος, καλοθάλασσος, καλοτάξιδος.

εὐθάλεια (ἡ) | εὐθαλής | κ. μσν. κ. νεώτ., π. ΕΜ εὐθαλία ἡ ἰδιότης τοῦ εὐθαλοῦς, ἡ θαλερότης' || μτφ. τὸ ἄνθος, ἡ ἀκμὴ πράγματός τινος : 'Αρχύτ.π.Στοβ.'Ανθολ.3,1,107 τὰν εὐθάλειαν τᾶς εὐδαιμοσύνας, Παχυμ Γ Μιχ.Παλ.5Α' **2)** νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν ἄτροπος ἡ δελεοστική, μπελλαντόνα.

εὐθαλειοῦχος-ον | εὐθάλεια-ἔχω | νεώτ. ἐπὶ φαρμάκων, ὁ περιέχων εὐθάλειον βλ.λ.2).

εὐθαλής-οῦς ές (1) (εὐ-θάλλω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς θάλλων, ἀνθῶν, βλαστάνων : Αἰσχ.ἀπ.304 πᾶσα δ' εὐθαλὴς Αἴγυπτος, 'Ορφ.'Αργ.910 δένδρεσιν εὐθαλέεσσι κατάσκιον, Πλούτ.'Ηθ.409Α τοῖς εὐθαλέσι τῶν δένδρων, Πάπ. ζῷα εὐθαλῆ, Δαμασκ.11,115 εὐθαλέστατος βλαστός, Κολθ.5,21 τὸ φυτὸν εὐθαλὲς ὑπερακμάζον' || κ. μτφ. : Θεμιστ.Λόγ.21,251Β πτερὰ εὐθαλῆ τῆς ψυχῆς, Διγεν.'Ακρ.63 ἐβλάστησεν ἡ κόρη.. καὶ εὐθαλής' || ὁμ. τὸ οὐδ. τὸ εὐθαλὲς ὡς οὐσ. ἡ θαλερότης : Φιλ 1,512 τὸ εὐθαλὲς τῆς ψυχῆς.

εὐθαλής-οῦς-ές (2) δωρ. τ. ἀντὶ εὐθηλής, ἀνθῶν, ἀκμάζων ἄφθονος : Πίνδ.9,72 εὐθαλεῖ συνέμιξε τύχᾳ, Εὐρ.Τρῳ.217 ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ, 'Αριστφ.'Ορν.1062 σῴζω δ' εὐθαλεῖς καρπούς, 'Ανύτ.ἐν ΑΠ 9,313 εὐθαλῆ φύλλα (δ. ἀνάγν. εὐθηλῆ).

εὐθαλλόφυτα (τὰ) νεώτ. βοταν. πολυκύτταρα φύκη καὶ πολυκύτταροι μύκητες.

εὐθ - λόεις εντος-εσσα-εν μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐθαλέοντα, εὐθολῶ βλ.λ. : Κόϊντ.4,423 εὐθαλόεντα ἀνὰ κῆπον.

εὔθαλος ον δ. γρ. τοῦ εὐθαλής βλ.λ.1) : ΕΜ 197,34 ἐν λ. βύβλινος οἶνος διὰ τὸ εὔθαλος (ἄμπελος) εἶναι.

εὐθαλόφυτος-ον μσν. ὁ εὐθαλῶς φυόμενος, ἀνθηρός, δροσερός : Διγεν.'Ακρ.2955 ῥόδον μου εὐθαλόφυτον, μῆλόν μου μυρισμένον.

εὐθαλπής-οῦς-ές | εὐ-θάλπος | μτγν. ὁ καλῶς ἢ λίαν θάλπων, θερμαίνων : Κόϊντ.4,441 θέρους εὐθαλπέος ὥρη.

εὐθαλῶ-έω | εὐθαλής | μτγν. κ. μσν. καλῶς θάλλω, βλαστάνω, ἀνθίζω, πρασινίζω : Νίκ.ἀπ. 74,16 Ληθαίου Μάγνητος ἐφ' ὕδασιν εὐθαλέουσα, Πλούτ.'Ηθ.745Α φυτῶν καὶ σπερμάτων εὐθαλούντων καὶ βλαστανόντων, Γεωπ.2,19,1 εὐθαλήσει ἡ χώρα' **2)** κ. μτφ. εὑρίσκομαι ἐν ἀκμῇ, εὐτυχῶ' 'Ησ. « εὐθαλέοντι, εὐδαιμονοῦντι » ; Θεμίστ.Λόγ. 2,35D ἂν τὸ ἕτερον εὐθαλῇ.

εὐθαλῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. ἐν εὐτυχίᾳ, εὐτυχῶς : Πρόδρ.Γαλ.377 **ζῶσιν ἀλύπως, εὐθαλῶς.**

εὐθανασία (ἡ) (εὐ-θάνατος) μτγν. κ. νεώτ. καλός, ἀνώδυνος καὶ εὐτυχὴς θάνατος : Ποσείδ.18, Φίλ.1,182· || εὐγενής, ἔνδοξος θάνατος : Κίκ. Ἀττ.16,7,3· || **ἔνδειξις εὐθανασίας** ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἰατροῦ, ὅπως καταστήσῃ τὸ τέλος τοῦ θνήσκοντος ὡς οἷόν τε ἀνώδυνον.

εὐθάνατος-ον (εὐ-θάνατος) ὁ ἔχων καλὸν καὶ εὐτυχῆ, ἔνδοξον θάνατον : Παῦλ.Ἀλ.47,6 **τὸ γῆρας ἄμοχθον καὶ εὐθάνατον ποιήσει·** || **εὐθάνατος θάνατος** ἡ εὐθανασία : Μέν.23.

εὐθανατῶ-έω (εὐ-θάνατος) μτγν. ἀποθνήσκω καλὸν καὶ ἔνδοξον θάνατον : Στοβ.Ἐκλ.2,236 «εὐθανατεῖν· τὸ μετὰ ποιοῦ θανάτου κατ' ἀρετὴν τελευτᾶν» : Πολύβ.5,38,9 **τὸ δὲ πλεῖον εὐθανατῆσαι σπουδάζων,** Ἰώσ.Α1 9,4,5.

εὐθανάτως κατὰ τρόπον εὐθάνατον βλ.λ.: Κρατῖν.413, Μέν.481,16 **οὐκ εὐθανάτως ἀπῆλθεν.**

εὐθάρσεια (ἡ) (εὐθαρσής) κ. νεώτ. κ. **-ία** εὐτολμία, εὐψυχία, θαρραλεότης : Ἀπ.Ἐμφ.Πολ.3,91.

εὐθαρσής-οῦς-ές (εὐ-θάρσος, θάρρος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ πλήρης θάρρους, εὔτολμος, εὔψυχος, θαρραλέος : Αἰσχ.Ἀγ.930 **εὐθαρσῆ λέγων,** Εὐρ. Ἠλ.526 **δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῆ μολεῖν,** Ξεν.Ἀγ.11,10 **ἐν τοῖς δεινοῖς εὐθαρσὴς ἐδύνατο εἶναι,** Διόδ.Σ 11,35 **ἐποίησαν ἅπαντας εὐθαρσεῖς πρὸς τὸν κίνδυνον,** Πάπ. **εὐθαρσεῖς ὑπάρχητε·** || συγκρ. κ. ὑπερθ. : Ξεν.Ἑλλ.7,1,9 **τοὺς συμμάχους εὐθαρσεστάτους προσιέναι,** Πλούτ.Ἠθ.69Α· || σκωπτ. συνεκδ. ἐπὶ τολμηρῶν μεταφραστῶν : Φίλ.1,606· **2)** ὁ παρέχων, ἐμπνέων θάρρος, δθ. ὁ ἀσφαλής, ἀκίνδυνος : Ξεν. Ἱππαρχ.4,11 **αἱ δὲ φανεραὶ φυλακαὶ δῆλα ἔχουσι καὶ τὰ δεινὰ καὶ τὰ εὐθαρσῆ** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «αἱ φανεραὶ φυλ- ἔχουσι φανερὰ καὶ ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ φοβῆταί τις, καὶ ἐκεῖνα, διὰ τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ εἶναί τις θαρραλέος»).

εὐθαρσία (ἡ) κ. εὐθάρσεια βλ.λ. : Πλάτ.Ὅρ.412Α **εὐθαρσία ἐπὶ θανάτου προσδοκίᾳ.**

εὔθαρσος-ον μσν. ὁ εὐθαρσής βλ.λ. : Στουδ. Θεόδ.495Β **ἡ εὔθαρσος ἀπολογία·** || ὅμ. τὸ οὐδ. **τὸ εὔθαρσές** ὡς οὐσ. τὸ θάρρος, ἡ τόλμη : αὐτ.338C **ποῦ τὸ εὔθαρσον καὶ σταθερόν.**

εὐθαρσῶ-έω (εὐθαρσής) κ. π. Γαλ. **εὐθαρρῶ** εἶμαι εὐθαρσής, τολμηρός, θαρραλέος : Αἰσχ.Ἑπτ. 34 **καὶ πυλῶν ἐπ' ἐξόδοις μίμνοντες εὐθαρσεῖτε** (κῶδ. εὖ θαρσεῖτε), Ἀνδοκ.2,16 **ὥστε.. καὶ πόρον μηδαμῇ ἔτι εἶναί μοι εὐθαρσεῖν,** Γαλ.9,48 **εὐθαρροῦντας τῇ τῶν στερεῶν εὐρωστίᾳ.**

εὐθαρσῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ θάρρους, τόλμης, θαρραλέως : Ἀριστλ.ΗΝικ.1115a,21 **καὶ πρὸς χρημάτων ἀποβολὴν εὐθαρσῶς ἔχουσιν,** Εὐσ. Εὐαγγ.Προσ.583Α.

εὐθέατος-ον (εὐ-θεῶμαι) μτγν. ὁ εὐκόλως ὁρώμενος, παρατηρούμενος, εὐκολοθέατος : Πολυβ. 5,150 **εὐθέατα τὰ ἐν στήλαις γράμματα.**

εὐθεῖ Ἡσ. «ἤρει».

εὐθεῖα (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ εὐθὺς βλ.λ.

εὐθειάζω (εὐθύς) μσν. κ. νεώτ. καθιστῶ τι εὐθύ, ἴσον, εὐθειοποιῶ, ἰσιάζω· κ. παθ. : Ἀνών.π. Δουκάγγ.549 **καὶ χρήζομεν νὰ εὐθειασθῇ, νὰ τὸ καλαφατίσω.**

εὐθειακός-ή-όν νεώτ. μαθ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐθεῖαν : **εὐθειακὴ γεωμετρία.**

εὐθεῖν Ἡσ. «ἐλθεῖν Κρῆτες».

εὐθειογενής-οῦς-ές (εὐθύς-γίγνομαι) νεώτ. μαθ. ἐπὶ ἐπιφανειῶν, ὁ παραγόμενος διὰ κινήσεως εὐθείας γραμμῆς : **εὐθειογενεῖς ἐπιφάνειαι.**

εὐθειοποιῶ-έω (εὐθύς-ποιῶ) νεώτ. καθιστῶ τι εὐθύ, εὐθύνω, ἰσιάζω.

εὔθειος-ον μσν. ἐπὶ ἀνδρός, ὁ εὐθύς, δθ. κ. ὁ τέλειος : Διγεν.Ἀκρ.1577 **καὶ εἰς τοὺς ἄνδρας εὔθειος ἀνὴρ προσεγεγόνει.**

εὐθεῖος (ὁ, ἡ) Ζωναρ.900 «ὁ εὐόμιλος καὶ ὁ καλοσύντυχος ἤτοι ὁ ὀρθολεκτῶν».

εὐθέκαστος-η-ον μσν. ὁ κατὰ τὸ δοκοῦν ἀποφασίζων καὶ ἐνεργῶν, ὁ προβαίνων εἰς ἐνεργείας ἐξερχομένας τῶν εἰθισμένων, τοῦ νόμου, τοῦ δικαίου, ὁ αὐθαίρετος : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,220 **κατελάλουν τοῦ.. Κυρίλλου, ὡς εὐθεκάστου·** πρβλ. αὐθέκαστος 3).

εὐθεκάστως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον εὐθέκαστον βλ.λ., αὐθαιρέτως : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,232.

εὐθέμεθλος-ον (εὐ-θέμεθλον), Ἰων. κ. ποι. **ἠϋθέμεθλος** ὁ ἔχων καλὸν θεμέλιον : Ὕμν.Γῆν 29,1 **γαῖαν.. ἠϋθέμεθλον.**

εὐθέμιτος-ον (εὐ-θεμιτός) Ἐπιγρ. ὁ δίκαιος, ὁ ἐνάρετος : μνημεῖα παρ' **εὐθεμίτοις σαδράπησιν.**

εὐθένεια (ἡ) (εὐθενής) κ. **εὐθενία,** Ἐπιγρ. κ.**-ένια,** Ἰων. **-ίη,** προμήθεια, ἐφοδιασμός : Πάπ. **ὀμνύω.. ἔχειν παρ' ἐμαυτῷ χοίρους.. εἰς τὴν εὐθένιαν τῆς.. πόλεως,** Πάπ. **εἰς εὐθένειαν τῶν.. στρατιωτῶν.. οἴνου ξέστας·** || Ἐπιγρ. **εὐθενείας ἔπαρχος** π.Ρωμ. ἐπιμελητής, φροντίζων διὰ τὸν ἐπισιτισμὸν τῶν πόλεων· **2)** ἀφθονία, εὐημερία· Θωμ.Μ 382 «εὐθενία οὐ λέγουσιν αὐδ' εὐθηνία, ἀλλ' εὐετηρία» : Πολυδ.9,160, Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 39 **εὐσοιαν δὲ φασι τὴν εὐθένειαν·** πρβλ. Ἀριστλ. Ρητ.1360b,16 **εὐθενία κτημάτων καὶ σωμάτων** (δ. γρ.)· **3)** ἐπὶ σώματος, καλὴ σωματικὴ κατάστασις, ὑγίεια, εὐρωστία, ρωμαλεότης : Δημόκρ. 57 **τοῦ σκήνεος εὐθένεια** (δ. γρ. εὐσθένεια).

εὐθενής-οῦς-ές πάπ. ἰσχυρός, δυνατός· Ἡσ. «εὐθενής, εὐπαθοῦσα· ἰσχυρά» : **ἐκ τοῦ εὐθενεστάτου οἴκου.**

εὐθενία (ἡ) Ἰων. **εὐθενίη ἡ** εὐθένεια βλ.λ.

εὐθενιακός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐθενίαν ἢ εὐθένειαν βλ.λ.1),εἰς τὴν προμήθειαν τροφίμων : **εἴδη εὐθενιακά.**

εὐθενιαρχῶ-έω πάπ. κ. εὐθηνιαρχῶ βλ.λ.

εὐθενῶ-έω (εὐθενής), Ἰων. εὐθηνῶ βλ.λ., ἐπὶ ζῴων, εἶμαι ἐν καλῇ καταστάσει, εὐδοκιμῶ, ἀκμάζω· Ζωναρ.919 «εὐθενεῖν οἱ Ἀττικοί, οἱ δὲ Ἴωνες εὐθηνεῖν» : Αἰσχ.Εὐμ.944 **μῆλά τ' εὐθενοῦντα γᾶ ξὺν διπλοῖσιν ἐμβρύοις τρέφοι,** αὐτ.908 **καρπόν τε γαίας.. ἀστοῖσιν εὐθενοῦντα·** || ἐπὶ στρατιωτῶν : Δημ.94 **τοὺς στρατιώτας.. εὐθενεῖν·** **2)** μτφ. ἐπὶ οἴκου, εὐτυχῶ, εὐημερῶ : Αἰσχ.Εὐμ. 895 **ὡς μή τιν' οἶκον εὐθενεῖν ἄνευ σέθεν·** || κ. γεν. ἐπὶ τῶν πολιτικῶν πραγμάτων : Δημ.321 **ἃ γὰρ εὐθενούντων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι·** || κ. παθ. : αὐτ.413 **καὶ τὴν πόλιν εὐθενεῖσθαι,** Συνέσ.95 **ἕως μὲν ἀντέχῃ τὸ ὅλον, εὐθενεῖταί τε καὶ πιαίνεται.**

εὔθκρα Ἡσ. «μέρος τι τῆς νεώς».

εὐθεραπευσία (ἡ) (εὐ-θεραπεύω) μτγν. (ἐσφ.γρ. **εὐθεράπευσις**) τὸ εὐκόλως θεραπεύεσθαι, ἴασθαι, τὸ εὐθεράπευτον : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ.46,22,11· **2)** τὸ εὐκόλως, τὸ καλῶς θεραπεύειν.

εὐθεράπευτος-ον (εὐ-θεραπεύω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἰώμενος, θεραπευόμενος, εὐκολοθεράπευτος, εὐκολογιάτρευτος ἀντίθ. δυσθεράπευτος : Ἱππ.Κωακ.501, Θεόφρ.Φ1 9,16,6 **διὰ τὸ εὐθεράπευτον εἶναι·** **2)** ὁ εὐβοήθητος, ὁ εὐκολοδιόρθωτος : Δίων Κ 38,24· **3)** ὁ ὃν εὐκόλως εὐχαριστεῖ τις, ἱκανοποιεῖ οἷον διὰ μικρᾶς περιποιήσεως : Ξεν.ΚΠ 2,2,10 **οἱ γε εὐθεράπευτοι μὲν οὕτως εἰσὶν ὥστ' εἶναι αὐτῶν καὶ μικρῷ ὄψῳ παμπόλλους φίλους ἀνακτήσασθαι.**

εὐθέριστος-ον (θερίζω) ὁ εὐκόλως θεριζόμενος, ὁ καλοθέριστος· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ εὐθέριστον** εἶδος βαλσάμου· Διοσκ.1,18 «ἴσως διὰ τὸ εὐχερῶς θερίζεσθαι ἰσχνὸν ὄν» : Πλίν.Φ1 12,114.

εὐθερμαγωγός-όν νεώτ. φυσ. ἐπὶ σωμάτων, ὁ εὐκόλως προσλαμβάνων ἔξωθεν θερμότητα καὶ μεταβιβάζων ταύτην, ὁ καλὸς ἀγωγὸς τῆς θερμότητος, θερμαγωγός, ἀντίθ. δυσθερμαγωγός· || τὸ οὐδ. ἐνάρθ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ θερμαγωγοῦ.

εὐθέρμαντος-ον ὁ εὐκόλως θερμαινόμενος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,7,3 εὐθερμαντοτέρα (γῆ ὕφαμμος).

εὔθερμος-ον (θερμὸς) ὁ ἔχων πολλὴν θερμότητα : Ἱππ.Φυσ.Παιδ.24 οὕτω δὲ καὶ πυροὶ καὶ κριθαὶ νοτερὰ ἐόντα καὶ βεβρεγμένα, εὐθερμότερά ἐστιν (ἄ. ἀνάγν. ἐνθερμότερα).

εὔθερος-ον (εὖ-θέρος) μτγν. ἐπὶ τόπων, καλός, εὐχάριστος διὰ τὸ θέρος : Πολυδ.5,108 χωρίον.. αὔραις διαπνεόμενον, εὔθερον, ἐλεύθερον.

εὐθεσία (ἡ) (εὖ-τίθημι), ἰων.-ίη ἡ καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος, εὐεξία, εὐδιαθεσία, εὐρωστία : Ἱππ. π.Γαλ.Λεξ.474 « εὐθεσίην, τὴν ἐγγενετὴν τοῦ σώματος ἕξιν » : Σχόλ.Λυκόφρ.22 Θέτιν, τὴν θάλασσαν, ὡς εὐθεσίας αἰτίαν· 2) εὐφορία, εὐκαρπία, πολυκαρπία : Ἱππ.π.Γαλ.Λεξ.474 « ἐνιαυτὸν εὐθεσίης, τὸν εὐφορίας ἀπεργαστικόν »· || σχόλ. ἀφθονία, δαψίλεια : Σχόλ.Ἀριστφ.Νεφ.4 ὁ αὐτῶν οἶκος πυρῶν καὶ δερμάτων μεστὸς ὢν οὐδεμίαν ἔχει τῶν τοιούτων πραγμάτων εὐθεσίαν.

εὔθεσμος-ον (εὖ-θεσμός) μτγν. ὁ ἔνθεσμος, νόμιμος : Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 9,444.

εὐθέσμως ἐπίρρ. σχόλ. νομίμως : Ἐρατοσθ.Σχολ. ἐν ΑΠ 9,444,3. τούνεκεν εὐθέσμως ἄλοχον λάβε (κῶδ. ἐνθέσμως).

εὐθέτης (ὁ) (εὖ-τίθημι) Ἐπιγρ. ὁ εὐθετῶν, ὁ διαιτητής : τὸμ βασιλῆ ὑπὲρ τᾶς κρίσιος πέμψαι.. ἐς Σάμον εὐθέτας.

εὐθετής (ὁ) (εὖ-τίθημι) σχόλ. εὔθετος, ταχύς, ἱκανός : Ἀνών. ἑρμ. Ψαλμ.1,563,Β τὸν νοῦν εὐθετῆ.

εὐθέτησις-εως (ἡ) (εὖ τίθημι) μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐθετῶ βλ.λ., διευθέτησις, τακτοποίησις, βόλεμα : Παχυμ.Γ Ἀνδρόν. Παλ.49C τὰ τῆς εὐθετήσεως ἠμηχάνηται· || νεώτ. ἐπὶ ἱστίων, ἡ στροφὴ αὐτῶν κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου· 2) οἰκονομικὴ ἄνεσις, εὐπορία, εὐημερία : Εὐστ.Πον.1383,13 ἐν αὐτοῖς (τοῖς θρέμμασιν) οἱ παλαιοὶ τὴν κατὰ βίον εἶχον εὐθέτησιν.

εὐθετίζω (εὔθετος) κ. μσν. κ. νεώτ. θέτω τι εἰς καλὴν θέσιν ἢ τάξιν, διευθετῶ, τακτοποιῶ, εὐθετῶ : Ἡσίοδ.Θ 541 τῷ δ' αὖτ' ὀστέα λευκὰ βοὸς δολίῃ ἐπὶ τέχνῃ εὐθετίσας κατέθηκε· πρβλ.Βάβρ. 118,2 χελιδών.. ἦρος καλιὴν ηὐθέτιζεν ἐν τείχῳ· κ. μέσ. : Ἱππ.Ἀγμ 8 ὀστέα εὐθετισάμενος (ἄ γρ.)· || εὐτρεπίζω, συγυρίζω : Λουκ.Ἀπαίδ.29 πρὸς δὲ τὰ ἐκείνων κάτοπτρα προσελθόντες τὰς κόμας εὐθετίζουσι, Πολυδ.1,149 τοὺς λόφους ηὐθέτιζον· || κ μέσ. εὐτρεπίζομαι, συγυρίζομαι : Εὐστ.Ἰλ.381,33 μηδὲν λέων χαίτην τρέφων πρὸς μόνον κάλλος εὐθετίζεται· || κ. μτφ. : Εὐστ.Πον.148,29 πόδας εὐθετίζειν εἰς Εὐαγγελίου ὁδὸν μεθοδεύων· 2) ἑτοιμάζομαι, παρασκευάζομαι πρός τι : Θεοφύλ.Σ 81Β εὐθετίζεται πρὸς πόλεμον· 3) παθ. χρησιμοποιοῦμαι δεόντως, καταλλήλως : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.169,19 τὰ μέντοι κατὰ τὸ τρίτον (πρόσωπον) εὐθέτισται εἰς ἔγκλισιν, Γαλ.792,16 ἵνα εὐθετισθῇ καὶ ἀποκατασταθῇ εἰς τὸ ἀρχαῖον σχῆμα· 4) νεώτ. ναυτ. ἐπὶ τῶν ἱστίων, στρέφω τὰ ἱστία κατὰ τὴν φορὰν τοῦ ἀνέμου, βάζω στὸν τόπο τὰ πανιά· 5) Ζωναρ.919 « εὐθετίζω, ἀλήθειαν λέγω »· πρβλ. εὐθετῶ· ρηματ. π. εὐθετισμός.

εὐθετισμός (ὁ) (εὐθετίζω) μτγν. διευθέτησις, τακτοποίησις, εὐθέτησις : Σιμπλίκ.Κατ.336,38· 2) ἡ ἁρμοδιότης, ἡ εὐκολία : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.309,12.

εὔθετος-ον (εὖ-τίθημι) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐν καλῇ θέσει καὶ τάξει τοποθετημένος, τακτοποιημένος : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.15 εὔθετα ὀστέα, αὐτ.Ἀγμ.4· 2) ὁ εὐκόλως βασταζόμενος : Αἰσχ.Ἀγ.444 ἀντήνορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους (ἄ. γρ. εὐθέτου) (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. «τὸ δὲ εὐθέτους σημ. εὐβαστάκτους»)· 3) ὁ καλῶς ἐξειργασμένος, δθ. ὁ ἕτοιμος, ὁ κατάλληλος πρὸς χρῆσιν : Αἰσχ.Ἑπτ. 642 ἔχει δὲ καινοπηγὲς εὔθετον σάκος (γρ. κῶδ. εὔκυκλον)· 4) κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, ὁ κατάλληλος εἴς τι, ὁ ἁρμόδιος, ὁ συντελεστικὸς εἴς τι, κ. ἐν ἀναφ. πρὸς χρόνον, ὁ ἐπίκαιρος, ὁ παρέχων τὴν εὐκαιρίαν εἴς τι : Διόδ.Σ 2,57 πηγὰς ὑδάτων... εἰς λουτρὰ καὶ κόπων ἀφαίρεσιν εὐθέτους, Ἀνών. ἑρμ Ψαλμ.31,6 προσεύξεται.. ἐν καιρῷ εὐθέτῳ, - ἡ περίστασις ἦτο εὔθετος πρὸς κερδοσκοπίαν - πρὸς ἀνατροπὴν τῆς κυβερνήσεως, Βιζυην. Ἡ μητέρα τῶν Ἑπτὰ 302 κι εἰς εὔθετον ἔχεις τὸν πύργον καιρόν· || τὸ οὐδ. εὔθετον (ἐστὶ) μτ. ἀπαρφ. σκόπιμον, πρόσφορον, χρήσιμον, ἐπωφελές : Διόδ.Σ 21,21 ὅτι καλὸν καὶ εὔθετόν ἐστι λύειν μὲν τὴν ἔχθραν, ἀντεισάγειν δὲ φιλίαν· 5) ἐπὶ προσ., ὁ κατάλληλος, ὁ προσήκων, ὁ ἁρμόζων : Φιλήμ.Γραμμ. 105,5 εἰς τοὺς τραγῳδοὺς εὔθετος, οὐκ εἰς τὸν βίον· || συνεκδ. ὁ ἄξιος, ὁ ἁρμόδιος, ὁ ἱκανὸς πρός τι, κατά τι, ὁ ταχὺς εἴς τι : Διόδ.Σ 33,22 κατὰ τὰς ἐντεύξεις τοῖς ὄχλοις εὔθετος, Πάπ. εἰσαγγέλλω τοὺς.. ἐπιτηδείους καὶ εὐθέτους πρὸς τὸ ἐγχειρισθὲν αὐτοῖς φρόντισμα· κ. ἀπολ. : αὐτ. ἐργάτας ὄντας εὐθέτους· 6) ὁμ. ἐπὶ προσ., ὁ εὐπρόσδεκτος : ΚΔΛουκ.9,62 καὶ βλέπων εἰς τὰ ὀπίσω εὔθετός ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ· 7) μσν. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ ἀνάστημα, τὸ παράστημα, ὁ ἔχων ὡραῖον σῶμα, μεγαλοπρεπῆ ἐμφάνισιν, παράστασιν : Μαλάλ.Ι 104,3 Φιλοκτήτης εὐμήκης, εὔθετος.

εὐθετῶ-έω (εὖ-τίθημι) κ. νεώτ. θέτω τι εἰς καλὴν θέσιν ἢ τάξιν, καλῶς θέτω, εὐθετίζω : Λουκ. Θε.Δ 24,1 εἶτα εὐθετήσαντα ἕκαστα (ἄ. γρ. εὐθετίσαντα)· || εὐτρεπίζω, συγυρίζω· Σουΐδ. « εὐθετῆσαι, κοσμῆσαι, συνθεῖναι » : ΔίωνΚ 51,13 ἑαυτὴν εὐπρεπέστατα εὐθετήσασα, Πολυδ.2,31 εὐθετῆσαι δὲ ἔλεγον τὰς τρίχας· || ὁμ. ἐπὶ νεκροῦ· Φρύν. ΑΒ 40,23 « εὐθετεῖν νεκρόν, τὸ εὖ κοσμεῖν ἐν τάφοις νεκρόν » : ΔίωνΚ 42,8 ἐκείνην κοσμῆσαί τε καὶ εὐθετῆσαι καὶ θάψαι· 2) ἀμτβ. εἶμαι εὔθετος, κατάλληλος, εὑρίσκομαι ἐν καλῇ καταστάσει: Θεόφρ.ΦΙ 5,7,4 εὐθετεῖ πᾶσι χρῆσθαι· || ὁμ. μτ. δοτ. : Διόδ.Σ 5,12 λιμένας.. ταῖς μακραῖς ναυσὶν εὐθετοῦντας· || κ. ἐμπροθ. (πρός τι, εἴς τι) : Ὀρειβ.97 οὗτος ὁ ἐπίδεσμος εὐθετεῖ πρὸς κρότημα κεφαλῆς· ρηματ. π. εὐθέτησις.

εὐθέτως ἐπίρρ. κ. νεώτ. καλῶς, ἐν καλῇ καταστάσει : Ἱππ.Ἀγμ.23 εὐθέτως ἔχειν· 2) κ. νεώτ. εὐαρμόστως, προσηκόντως, καταλλήλως, ἐπικαίρως : Γρηγ.Νύσσ.1,401Α πάντα ταῦτα ὁ καλὸς τεχνίτης, ἡ ἀγάπη, εὐθέτως πρὸς ἄλληλα συναρμοζέτω, Μηναῖ.8,16 Θεοτοκ. πρὸς γαληνότατον ὅρμον εὐθέτως κατήντησας· 3) εὐχερῶς, ταχέως: Ἰω.Χρυσ.Λόγ.721,18 εὐθέτως τε τοῦτο ποιοῦμεν καὶ οὐ πολλῆς δεόμεθα σπουδῆς.

εὐθέω Ἡσ. « ἥκω ».

εὐθεώρητος-ον (εὖ-θεωρῶ) ὁ εὐκόλως ὁρώμενος, παρατηρούμενος : Ἀριστλ.ΖΙ 578a,20 αἴτιον τὸ μὴ εὐθεώρητον εἶναι τὴν ὀχείαν (ἄ. γρ. τὸ ῥᾳδίως θεωρεῖσθαι)· || κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΙ 1,1,1 εἰσὶ δὲ αἱ μὲν κατὰ τὴν γένεσιν καὶ τὰ πάθη καὶ τοὺς βίους (διαφοραὶ τῶν φυτῶν) εὐθεωρητότεραι· || μτ. δοτ. τοῦ ποι. αἰτίου : Διόδ.Σ 19,37 τοῖς πολεμίοις εὐθεώρητον· 2) εὐνόητος, εὐκολονόητος, εὐκατάληπτος : Ἀριστλ.Ρητ.1376b,30 καὶ γὰρ ταῦτα εὐθεώρητα, Πολύβ.2,49,2, Πλούτ. Ἠθ.932Α ἐκ τούτων εὐθεώρητον τὸ γιγνόμενον.

εὐθέως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἀμέσως, ταχέως : Σοφ.Αἴ.31 εὐθέως δ' ἐγὼ κατ' ἴχνος ᾄσσω, Πλάτ.

Φαίδ.63Α **καὶ οὐ πάνυ εὐθέως ἐθέλει πείθεσθαι ὅ τι ἂν τις εἴπῃ,** Διγεν.'Ακρ.3748 **ταύτης ἐγὼ πρὸς ὑπαντὴν ἐκίνησα εὐθέως**· ‖ μτ. μτχ. : Λυσ.3,11 **οὗτος δ' αἰσθόμενος εὐθέως ἥκοντα τὸν Θεόδοτον** [εὐθύς, ἀφ' οὗ παρετήρησε]· ‖ παρευθύς, εὐθὺς ὡς : Ξεν.'Ελλ.3,2,4 **ἐπεὶ εὐθέως ᾔσθοντο τὸ πρᾶγμα,** ΚΔΜατθ.14,27 **εὐθέως δὲ ἐλάλησεν αὐτοῖς**· ‖ ἀμέσως ἔπειτα, εὐθὺς κατόπιν : ΚΔ'Ιω.18,27 **ἠρνήσατο ὁ Πέτρος καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησεν**· **2)** ἀμέσως, κατ' εὐθεῖαν : Διον.'Αλ.Συνθ.3,14· **3)** λόγου χάριν, παραδείγματος χάριν· πρβλ. εὐθὺς ἐπίρρ. ἐν εἴδ. σημ. : Πολύβ. 6,52,1 **οἷον εὐθέως τὰ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας,** αὐτ.12,5,6.

εὐθηγής-οῦς-ές μτγν., μσν. ὁ καλῶς ἀκονῶν, ὀξύνων : Δαμοχ.ἐν ΑΠ 6,63 **δονάκων εὐθηγέα κόσμον.**

εὔθηκτος-ον μτγν. ὁ καλῶς ἠκονημένος, ὀξύς : Λυκόφρ.1105 **εὔθηκτον σκέπαρνον,** Νόνν.Δ 17,121.

εὐθηλήμων-ονος-ον [θηλή] μτγν. ὁ εὐθηλής, εὐθαλής, ὁ καλῶς βλαστάνων : Λεων. ἐν ΑΠ 6,263 **καταβρύκοντα τὸν εὐθηλήμονα μόσχον.**

εὐθηλής-οῦς-ές [θηλή] μτγν. ὁ εὐθαλής βλ.λ. : Φίλιππ.ἐν ΑΠ 9,247.

εὔθηλος-ον [θηλή] ὁ ἔχων εὐτραφεῖς, τροφαντούς, μεγάλους μαστούς : Εὐρ.Βάκχ.737 **προσεῖδες εὔθηλον πόριν μυκωμένην,** αὐτ.ΙΑ 579 **εὔθηλοι δὲ τρέφοντο βόες,** Κριναγ.ἐν ΑΠ 9,224 **αἶγά με τὴν εὔθηλον**· ‖ κ. ὡς ἐπίθ. τοῦ μαστοῦ, ὁ εὐτραφής, ὁ τροφαντός : Λυκόφρ.1328 **μαστὸν εὔθηλον θεᾶς.**

εὐθηλοῦμαι-έομαι [εὐθηλής] παθ. ἔχω καλῶς θηλάσει, τραφῆ, ὅθ. εἶμαι εὐτραφής, παχύς : Αἰσχ.ἀπ.309 **χοῖρον . . εὐθηλούμενον**· **2)** ὁμ. κ. ἐν ἐνεργ. **εὐθηλέω** : Δημ.276 **παιδία εὐθηλέοντα.**

εὐθημονοῦμαι-έομαι ἀποθ. θέτω εἰς τάξιν, εὐθετῶ, τακτοποιῶ, κανονίζω : Πλάτ.Νόμ.758Β **ἐὰν ἐπὶ τοῖς ἑαυτῶν ἰδίοισι μένοντας εὐθημονεῖσθαι τὰ κατὰ τὰς αὐτῶν οἰκήσεις**· **2)** ἐνεργ.ἀμτβ. **εὐθημονῶ** εὑρίσκομαι ἐν τῇ προσηκούσῃ τάξει : Σιμπλίκ Φυσ.1067,24· ‖ ὁμ. ἐνεργ. μτβ. εὐθετῶ, θέτω εἰς τάξιν : Τζέτζ.Χιλ.1,367 **καὶ θῶπλα λάζευ καὶ γνάθους εὐθημόνει.**

εὐθημοσύνη (ἡ) κ. μσν. ἡ ἕξις τῆς εὐταξίας, ἡ κλίσις πρὸς τὴν εὐταξίαν, τάξις, φιλοκαλία : 'Ησιόδ.'Εργ.471 **εὐθημοσύνη γὰρ ἀρίστη θνητοῖς ἀνθρώποις, κακοθημοσύνη δὲ κακίστη,** Ξεν.ΚΠ 8,5,7 **καλὸν . . ἐν οἰκίᾳ εἶναι ἐπιτήδευμα τὴν εὐθημοσύνην,** Αἰλ.ΖΙ 9,17, Στουδ.Θεόδ.409C **τῆς οὕτων εὐθημοσύνης πεῖραν εἰληφότες**· **2)** ἡ εὐκοσμία, ἡ ἁρμονία, ἐπὶ τῆς ἀνελίξεως τῆς φύσεως : Πλωτῖν.4,4,6, αὐτ.6,8,17· **3)** ὡς προσωποποίησις : 'Ορφ.ἀπ.336.

εὐθήμων-ονος-ον [τίθημι] ὁ ἔχων τὴν ἕξιν τῆς εὐταξίας, τῆς διευθετήσεως, ὁ τακτικός, ἰδ. ἐπὶ ζῴων : 'Αριστλ.ΖΙ 616b.23 **ἡ δὲ καλουμένη σίττη . . εὐθήμων καὶ εὔβίοτος,** αὐτ.618b,30· **2)** εὔρυθμος, ἁρμονικός : 'Απολλ.Ρ 1,509 **εὐθήμονι μέλπεν ἀοιδῇ**· **3)** ἐνεργ. μτ. γεν. ὁ εὐθετῶν, ὁ τακτοποιῶν : Αἰσχ.Χο.84 **δμωαὶ . ., δωμάτων εὐθήμονες.**

εὐθηνά ἐπίρρ. νεώτ., δημ. **φτηνά** εἰς χαμηλήν, μικρὰν τιμήν : **ἠγόρασα τοῦτο τὸ ὕφασμα πολὺ εὐθηνά**· ‖ φρ. **τὴν ἐγλύτωσα εὐθηνὰ** διέφυγον ἀνελπίστως ἐπικρεμάμενον κίνδυνον.

εὐθηναίνω νεώτ., δημ. **φτηναίνω,** ἀόρ. **εὐθήνηνα,** δημ. **φτήνηνα** ἐλαττῶ, ὑποβιβάζω τὴν ἐμπορικὴν τιμὴν ἐμπορεύματός τινος : **ἡ κυβέρνησις εὐθήνηνε τὰ εἴδη τῆς πρώτης ἀνάγκης**· **2)** ἀμτβ. ἐπὶ ἐμπορευμάτων, γίνομαι εὐθηνός, εὔωνος, ὑφίσταμαι ὑποβιβασμὸν τῆς τιμῆς μου, ὑποτιμῶμαι : **εὐθήνηνε ὁ καφές-τὸ ψωμί.**

εὐθήνεσις-εως (ἡ) μτγν. εὐθηνία : Φιλόδ.Λιβ.11 Ο.

εὐθηνία (ἡ) κ. νεώτ., δημ. **φτήνια** ἀφθονία, δαψίλεια : ΠΔ Γεν.41,29 **ἰδοὺ ἑπτὰ ἔτη ἔρχεται εὐθηνία πολλή,** Φίλ.2,1, Πάπ. Περίπλ.'Ερ.Θαλ.48 **πάντα τὰ πρὸς εὐθηνίαν τῆς χώρας**· ‖ ἐν φρ. **σώματος εὐθηνία,** ἡ εὐεστώ, ἡ καλὴ κατάστασις : 'Ανδρον. Ρ 573Μ· ‖ κ. ὡς προσωποποίησις, ἡ θεὰ τῆς ἀφθονίας, εὐφορίας : 'Επιγρ.· **2)** γεν. κ. μτφ. ἡ ἀφθονία, ἡ περίσσεια : Φίλ.1,618 **εὐθηνία φρονήσεως,** αὐτ. ἀπ. 109Η **εὐθηνία τῶν ἀναγκαίων**· **3)** ἡ προμήθεια, ἐφοδιασμός, ἰδ.σίτου : 'Επιγρ. **εἰς εὐθηνίαν σιτωνίας,** οὕτ. **εὐθηνίας ἐπιμελητής,** Πλούτ.'Ηθ.307 **ἡ ἀπὸ σιτίων φερομένη εὐθηνία**· **4)** ἡ δωρεὰν διανομὴ σίτου : Πάπ. **εὐθηνία ἔτους τρίτου** (προσωποποιηθεῖσα εἰς νομίσματα τῆς 'Αλεξανδρείας)· ‖ ὁμ. κ. κτ. πληθ. : 'Ηρωδιαν. 7,2,5 **χρήματα πολιτικὰ ἐς εὐθηνίας ἢ νομὰς ἀθροιζόμενα**· **5)** νεώτ. ἡ ὑποτίμησις, τὸ εὔωνον ἐμπορεύματός τινος, ἡ φτήνια βλ.λ.

εὐθηνιάρχης (ὁ) πάπ. ὁ ἐπόπτης ἐπὶ τοῦ ἐπισιτισμοῦ, εἰδ. ὁ ἐπὶ τοῦ σίτου.

εὐθηνιαρχία (ἡ) πάπ. τὸ ἀξίωμα τοῦ εὐθηνιάρχου.

εὐθηνιαρχικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν εὐθηνιάρχην ἢ τὴν εὐθηνιαρχίαν.

εὐθηνίαρχος (ὁ) πάπ. ὁ εὐθηνιάρχης βλ.λ.

εὐθηνιαρχῶ-έω πάπ. εἶμαι εὐθηνιάρχης, ἐκτελῶ τὰ καθήκοντα τοῦ εὐθηνιάρχου.

εὐθηνός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ., δημ. **φτηνός** βλ.λ., ὁ εὐδοκιμῶν, ὁ ἀκμάζων : 'Ιω.Λυδ.Διοσ.38· **2)** κ. νεώτ. εἰς χαμηλὴν ἢ μικρὰν τιμὴν πωλούμενος : Ψ Χρυσ.9,349C **ἐν τῇ ταύτης ἀγορᾷ πάντα εὐθηνά.**

εὐθηνῶ-έω κ. μσν. θάλλω, ἀκμάζω, εὐδοκιμῶ, εὐημερῶ : 'Ηρ.2,91 **εὐθηνέειν ἅπασαν Αἴγυπτον,** Ξεν.'Αθ.2,6 **ὥστε ἐκ τῆς εὐθηνούσης ἀφικνεῖται τοῖς τῆς θαλάσσης ἄρχουσιν,** 'Επιγρ. **πρόβατα εὐθηνεῖν,** ΠΔ 'Ιὼβ 21,9 **οἱ οἶκοι αὐτῶν εὐθηνοῦσι,** Φίλ.1,211, 2,429· κ. παθ. : Πάπ. **Αἴγυπτος καρποῖς ἀφθόνοις εὐθηνεῖτο.**

εὐθήξ-ῆγος (ὁ, ἡ) [θήγω] μτγν., μσν. εὔθηκτος, καλῶς ἠκονημένος : Θεόγνωστ.Καν.40.

εὐθηρία (ἡ) ΕΜ ἡ τοῦ εὐθήκτου ἰδιότης, τὸ καλὸ ἀκόνισμα : ΕΜ 256,18.

εὐθήρατος-ον, ἰων. κ. μσν. **εὐθήρητος,** ὁ εὐκόλως θηρευόμενος ἢ κτώμενος, εὐκολοκυνήγητος, εὐκολόπιαστος : Αἰσχ.'Ικ.87 **Διὸς ἵμερος οὐκ εὐθήρατος ἐτύχθη,** 'Ασκληπ.ἐν ΑΠ 12,105 **μικρὸς ἔρως ἐκ μητρὸς ἔτ' εὐθήρατος,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1110b,14, Πολύβ.31,25,3· ‖ κ. μτφ. : Ψελλ.Σύν.Νόμ.7 **εὐθήρατον σύνταγμα νόμων.**

εὐθήρευτος-ον μτγν. ὁ εὐθήρατος βλ.λ. : 'Οππ. 'Αλ.5,426 **ἄγρην εὐθήρευτον** [δ ἀνάγν. εὐθήρητον].

εὐθήρητος-ον ἰων. τ. τοῦ εὐθήρατος βλ.λ. : 'Οππ. 'Αλ.5,426 **ἄγρην εὐθήρητον** [δ, γρ. -ευτον].

εὐθηρία (ἡ) μτγν. ἡ ἐν τῇ θήρᾳ ἐπιτυχία : Αἰλ.ΖΙ 10,48 **θηρῶντι μὲν γὰρ ἁπήντων εὐθηρίαν ὅσαι τε τῶν ἐν ταῖς ὕλαις ζῴων τῶν τε ὀρνίθων ὅσαι**· ‖ ἡ ἐπιτυχὴς ἁλιεία : Πολυδ.1,108 **εὐθηρία ἰχθύων**· **2)** μτφ. ἐπὶ τῆς καταδιώξεως τῶν Περσῶν ἐν Μαραθῶνι : 'Αγαθ.2,10.

εὔθηρος-ον [θήρα] ἐπιτυχὴς ἢ τυχηρὸς **ἐν τῇ θήρᾳ** : Εὐρ Βάκχ.1253 **εἴθε παῖς ἐμὸς εὔθηρος εἴη,** Βάβρ.72,21 **εὔθηρος ὀρνέων ἴρηξ**· ‖ 'Επιγρ. ὡς οὐσ. **οἱ εὔθηροι** ὅμιλος, σύλλογος κυνηγῶν ἐν Περγάμῳ· ‖ τὸ οὐδ. **εὔθηρον** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιτυχὴς θήρα : Φίλ.2,114· **2)** ἐπὶ τοῦ Πανός, ὁ παρέχων εὐτυχῆ θήραν : ΑΠ 6,185 **εὐθήρῳ Πανὶ προσευξάμενοι**· **3)** ὁ κατάλληλος πρὸς τὸ δελεάζειν τὸ θήραμα, κατάλληλος ὡς δόλωμα : Αἰλ ΖΙ 12,42 **καὶ ἔστιν εὔθηρα ταῦτα**· **4)** ὁ ἔχων ἀφθονίαν κυνηγίου : Στράβ.14,1,12 **Μυκάλη τὸ ὄρος εὔθηρον καὶ εὔδενδρον,** Μνασάλκ.ἐν ΑΠ 6,268 **κρᾶτα σὺ δ' εὐθήρου τοῦδ' ὑπέρισχε ῥίου,** 'Αριστείδ.Λόγ.44(17),16 **εὔθηρος καὶ εὔιχθυς.**

εὐθής-οῦς-ές μ. ἐν τῇ μτφρ. τῆς ΠΔ ὑπὸ τῶν Ο' (ἀντὶ) τοῦ εὐθὺς βλ.λ., **δίκαιος** : ΠΔ Βασ.1,29,6 **εὐθής**

σὺ καὶ ἀγαθὸς ἐν ὀφθαλμοῖς μου, αὐτ.Ψαλμ. 118(119),137 **δίκαιος εἶ, κύριε, καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου·** ‖ οὐδ. πλ. **εὐθεῖα** : ἐν ΠΔ Ἐσδ.2,19,13.
εὐθήσαυρος-ον μτγν. ὁ καλῶς, ἀσφαλῶς τεθησαυρισμένος, ἀποθηκευμένος : Λεων.ἐν ΑΠ 6,300 **εὐθήσαυρον ἐλαίην.**
εὐθικός-ή-όν (εὐθὺς) μτγν. ὁ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,51 **τὴν . . εὐθικὴν κίνησιν.**
εὔθικτος-ον (θιγγάνω) κ. νεώτ. ὁ ἐγγίζων καλῶς, ἐπιτυχῶς, ὁ ἐπιτυχής : Φιλ 1,286,38 **εὐθυβόλῳ καὶ εὐθίκτῳ χρησάμενοι προσβολῇ·** **2)** μτφ. ὁ εὐφυής, ὀξύς, ἀγχίνους : Ἀριστλ.ΖΙ 616b,22 **ἡ δὲ καλουμένη σίττη τὸ μὲν ἦθος μάχιμος, τὴν δὲ διάνοιαν εὔθικτος καὶ εὐθήμων,** Ἀθήν.13,583F **διόπερ καὶ εὔθικτοι πρὸς τὰς ἀπαντήσεις ἦσαν,** Πολύβ.18,4,4· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ λόγου : Λεων ἐν ΑΠ 6,322 **δίστιχον εὐθίκτου παίγνιον εὐεπίης·** **2)** νεώτ. ὁ εὐκόλως θιγόμενος, δυσαρεστούμενος, ταραττόμενος ἐκ τῶν τρόπων ἢ λόγων ἄλλου, οὗ εὐκόλως θίγεται ἡ φιλοτιμία.
εὐθικτῶ-έω μτγν. εὐκόλως θιγγάνω, φαύω : Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.144,11 **ἵνα μὴ εὐθικτῇ τὰ ἐπιβαλλόμενα.**
εὐθίκτως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον εὔθικτον, εὐφυῶς : ΠΔ Μακκ.2,15,38 **εἰ μὲν καλῶς καὶ εὐθίκτως τῇ συντάξει,** Ἡρωδιαν.4,7,2.
εὐθι ία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ εὐφυΐα, ἡ ἐπιτηδειότης : Φίλ.1,593,26 **πᾶς ὁ εὐθιξίᾳ καὶ εὐφυΐᾳ χρώμενος ὁρατικός·** **2)** νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐθίκτου βλ.λ.2).
εὔθλαστος-ον (θλάω-ῶ) μσν. ὁ εὔθραυστος, εὐκαλατσάκιατος : Ἀριστλ.Μετ.386a,26, Γεωπ.9,17,3 **ὁ βλαστὸς ἀσθενέστερος γίνεται καὶ εὔθλαστος.**
εὐθλίζοντι δοτ. ἑν., πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ὑελίζοντι : Ἑρμ.Τριαμ. ἐν Rev. Phil.32,264.
εὐθνήσιμος-ον εὐθάνατος : Αἰσχ.Ἀγ.1293 **αἱμάτων εὐθνησίμων ἀπορρυέντων.**
εὔθνητος-ον μσν. ὁ εὐκόλως, ὁ ἐν βραχεῖ χρόνῳ θνήσκων : Ἀναστ.Σιν.Ὁδηγ.70,9 **τὰ σώματα καὶ ἀνθρώπων καὶ ζῴων καὶ εὔφθαρτα καὶ εὔθνητα.**
εὔθοινος-ον (θοίνη) ὁ πολυφάγος, ὁ ὑπερβολικῶς τρώγων : Πλαύτ.Ἠθ.267E· ‖ φρ. **εὔθοινον γέρας** τιμὴ δεικνυομένη εἴς τινα διὰ πολυτελοῦς θυσίας καὶ εὐωχίας : Αἰσχ.Χο.257 **πόθεν ἕξεις ὁμοίας χειρὸς εὔθοινον γέρας;**
εὐθορύβητος ον μτγν. ὁ εὐκόλως θορυβούμενος, φοβούμενος, ποὺ εὔκολα σαστίζει, τὰ χάνει : Πλαύτ.Νικ.2 **τὸ δ' ἐν τῇ πολιτείᾳ φοφοδεὲς καὶ πρὸς τοὺς συκοφάντας εὐθορύβητον** (πρὸ τῶν συκοφαντῶν).
εὔθραυστος-ον (θραύω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως θραυόμενος συντριβόμενος, εὐκολοσύντριπτος : Πλούτ.Ἠθ.174D **σκεύη κεραμεᾶ εὔθραυστα,** Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ.185,15 **εὔθραυστον γὰρ πᾶν τὸ προέχον βάρος,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.24 **καὶ τὸ μαδέρι τῆς εὐθραύστου καὶ ὑποσάθρου λέμβου διερράγη·** **2)** μτφ. εὐπαθής, εὐπρόσβλητος, εὐκόλως καταστρεφόμενος : Ἀριστλ.ΖΓ 775a,9 **εὔθραυστον γὰρ τὸ νέον, διὰ τὴν ἀσθένειαν.**
εὐθραυστότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐθραύστου.
εὔθρεπτος-ον ΕΜ ὁ εὐτραφής, συγκρ. **-ότερος** : ΕΜ 28,41 **εὐθαλέστεραι καὶ εὐθρεπτότεραι.**
εὔθριγκος-ον ὁ ἔχων ὡραῖον, καλῶς κατεσκευασμένον θριγκὸν βλ.λ.· γεν. ὁ καλῶς κατεσκευασμένος : Σοφ.Ἑλ.70 **βασίλειά τ' ἀμφιβλήματ' εὔθριγκοί θ' ἕδραι.**
εὔθριξ-τριχος (ὁ,ἡ). ἐπ. **ἔθριξ** ὁ ἔχων ὡραίας τρίχας, ὡραῖον τρίχωμα, εἰδ. ἐπὶ ἵππων, ὁ ἔχων ὡραίαν καὶ πλουσίαν χαίτην : Ἰλ.Ψ 13 **οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους μυρόμενοι,** Εὔβουλ.104· ‖ ἐπὶ κυνῶν : Ξεν.Κυν.4,6· ‖ ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων ὡραῖον πτέρωμα : Θεόκρ.18,57· ‖ ὁ ἔχων πυκνὸν τρίχωμα : Νίκ.Ἀλεξ.452 **εὔτριχι λήνει·** **2)** εἰδ. ἐπὶ ἀγκίστρου, ὁ προσδεδεμένος μετὰ στερεᾶς κλωστῆς : Καρφυλλ.ἐν ΑΠ9,52,1 **εὔτριχι ἀγκίστρῳ.**
εὔθρονος-ον, ἐπ. **ἐΰθρονος** · ὁ ἔχων ὡραῖον θρόνον, εἶτα δὲ κ. ὁ ὑψηλὰ ἐνθρονισμένος : Ἰλ. Θ 565, Ὀδ Ζ 48 **αὐτίκα δ' Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος,** Πίνδ.Ι 2,5 **ἐὼν καλὸς εἶχεν Ἀφροδίτας εὐθρόνου μνάστειραν ἀδίσταν ὀπώραν,** αὐτ Π 9,60.
εὔθρους-οος-ουν ον μτγν., ἐπ. **ἐΰθροος** εὔηχος : Ὀππ.Κυν.3,285 **εὔθροα τύμπανα,** Ἀρχ.ἐν ΑΠ 6,39.
εὐθρυβής-οῦς-ές μτγν. εὔθρυπτος βλ.λ.1) : Διοσκ.1,70, αὐτ.5,124.
εὐθρύλλητος-ον μτγν. ὁ πολυθρύλητος, ἐν κακῇ σημ. : Βέττ.Βάλ.187,4.
εὔθρυπτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως θρυπτόμενος, ὁ εὐκόλως κατατριβόμενος εἰς λεπτὰ θρύμματα ἢ κόνιν, φαθυρός, εὐκολότριφτος : Ἀριστλ. ΖΜ 694b,29 **ἐπιπετομένοις γὰρ διὰ τὴν σκέπην ἧττον εὔθρυπτόν ἐστιν·** ‖ ἐπὶ τοῦ χώματος : Στράβ.12,8,17 **εὔθρυπτός τε γάρ ἐστιν ἡ γῆ καὶ φαθυρά,** Πλούτ.Σερτ.17· **2)** ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ὁ εὐκόλως διαιρούμενος, διαχωριζόμενος : Ἀριστλ. Ψυχ.420a 8· **3)** ἐπὶ τοῦ κρέατος, εὔπεπτος : Πλούτ.Ἠθ.916B· **4)** μτφ. ὁ ἐκτεθηλυμμένος : Γαλ.1,186, Σωρ.1,25.
εὐθύ κ. νεώτ. τὸ οὐδ. τοῦ εὐθὺς ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τόπου, κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, συνήθ.. ἐπὶ κινήσεως ἢ κατευθύνσεως : Ὑμν.Ἑρμ.342 **εὐθὺ Πύλονδε,** Σοφ.ΟΤ 1242 **εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη,** Ξεν. ΚΠ 5,2,37· ‖ νεώτ. κ. μτφ. : **βαίνει εὐθὺ πρὸς τὸν σκοπόν·** ‖ ὁμ. σημ. κ. μτ. γεν. : Ἀριστφ. Ὄρν.1421 **εὐθὺ Πελλήνης,** Εὐπ.47 **εὐθὺ τοὐρόφου·** ‖ ὁμ. κ. μτφ. : Ἀριστφ.Εἰρ.301 **εὐθὺ τῆς σωτηρίας·** πρβλ. ἰθύς· **2)** ἔναντι, ἀπέναντι ἀκριβῶς : Μάξ.Τύρ.15,7 **νῆσον οἰκεῖ εὐθὺ Ἴστρου·** **3)** ἁπλῶς : Θεόφρ.Φ13,8,2 **εὐθὺ καλεῖν·** **4)** ἐπὶ χρόνου, παραχρῆμα, ἀμέσως, εὐθύς : Φιλόχ.144, Ἀριστλ.Ρητ.1414b,25, Λουκ.Πλ.22, Τζέτζ.Χιλ.1,739 **εὐθὺ τοῦτο κατάδηλον ἐγένετο.**
εὐθυαγωγός-όν νεώτ. μηχ. ἐν φρ. **εὐθυαγωγοὶ μηχανισμοὶ** μηχανισμοί, δι' ὧν ἐπιτυγχάνεται ἡ εὐθύγραμμος κίνησις ἑνὸς σημείου ἢ ἡ εὐθύγραμμος μεταφορικὴ κίνησις στερεοῦ σώματος.
εὐθυάζω νεώτ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐθειάζω βλ.λ.
εὐθυαυλητής (ὁ) νεώτ. ὁ αὐλητὴς τοῦ εὐθυαύλου βλ.λ.
εὐθύαυλος (ὁ) νεώτ. μουσ. πνευστὸν μουσικὸν ὄργανον τοῦ εἴδους τῶν ἀρχαίων αὐλῶν, τὸ κλαρινέττο ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν πλαγίαυλον, τὸ φλάουτο.
εὐθύβλαστος-ον μσν. ὁ ἔχων εὐθεῖαν βλάστησιν : Στουδ.Θεόδ.808 **εὐθύβλαστον ἔρνος.**
εὐθυβολία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εὐθεῖα, εὔστοχος βολή : Πλούτ.Νικ.25 **ἀντέβαλλον ἀκοντίοις καὶ τοξεύμασιν, ὧν ὁ σάλος τὴν εὐθυβολίαν διέστρεφεν·** **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ πυροβόλων ὅπλων, ἡ ἰδιότης τοῦ εὐθυβόλου.
εὐθυβολογνώμων-ονος-ον μσν. ὁ ὀρθῶς κρίνων καὶ ἀποφαινόμενος : Λάσκ.Θεόδ.768 (ἐν Mi.).
εὐθυβόλος-ον (βάλλω) μτγν. κ. νεώτ. κ. **εὐθύβολος** ὁ κατ' εὐθεῖαν βάλλων, ὁ βάλλων, ὁ κτυπῶν τὸν στόχον, τὸν σκοπόν, ἐπὶ ἀνθρ. κ. ἐπὶ ὅπλων : Στουδ.Θ 276C **τὰς εὐθυβόλους ἑλεπόλεις,** Ἀνν.Κομν 296C **τόξα εὔστοχα καὶ εὐθυβολώτατα·** **2)** μτφ. εὔστοχος, ἐπιτυχής, ἀκριβής : Φίλ 1,617 **εὐθυβόλος ἀπόκρισις,** αὐτ.2,126 **εὐθυβόλους στοχασμούς·** ‖ ἐν φρ. **εὐθυβόλον ὄνομα** τὸ ἀκριβὲς ὄνομα : Φίλ.1,73 **εὐθυβολώτατόν ἐστιν ὄνομα αἰσθήσεως ἡ γυνή.**
εὐθυβολῶ-έω κ. νεώτ. βάλλω, ρίπτω τι κατ'

εὐθεῖαν ἐμπρός : Πλούτ.'Ηθ.906Β **τοῦ καυλοῦ μὴ δυναμένου τὸν γόνον εὐθυβολεῖν·** κ. παθ. : Σέξτ. Έμπ.Μαθ.5,58· || εἰδ. ἐπὶ τῶν ὅπλων, βάλλω εὐστόχως, ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ· **2)** ἀμτβ. τινάσσομαι, ρίπτομαι κατ' εὐθεῖαν ἐμπρός : Πλούτ. 'Ηθ.907Β **μήτε τοῦ σπέρματος εὐθυβολοῦντος εἰς αὐτὴν (τὴν μήτραν)·** **3)** μτφ. ἀποβλέπω κατ' εὐθεῖαν πρός τι : 'Ανών. π. Σουΐδ. ἐν λ. εὐθιξία : **ἔχων τὸν νοῦν εὐθιξίᾳ πρὸς τὴν θεραπείαν εὐθυβολοῦντα,** Φίλ.2,176 **ὁ γὰρ νοῦς οὐκ ἂν οὕτως εὐσκόπως εὐθυβόλησεν.**

εὐθυβόλως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. εὐστόχως, ἐπιτυχῶς:Φίλ.1,10 **εὐθυβόλως καὶ πάνυ κυρίως προσεῖπεν αὐτὸν οὐρανόν,** αὐτ.2,137 **οἱ δὲ εὐστόχως καὶ εὐθυβόλως, οὐκ ἐπιτρέποντες μακρηγορεῖν,** Βάσ.2,105C **τὴν κρίσιν.. εὐθυβόλως ἐξενεγκεῖν·** || ὀρθῶς : Στουδ.Θεόδ.219C **καὶ γὰρ ἴσασι τὰ θεῖα κρίνειν εὐθυβόλως'.** **2)** κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν : 'Ηλιόδ.5,22 **εὐθυβόλως καὶ διαμπὰξ περαιωθῆναι τὸ πέλαγος.**

εὐθυγένειος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐθὺ τὸ γένειον, κατιὸν κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν:Παλ.Φυσ.2,13.

εὐθυγενής-οῦς-ές πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ τοῦ εὐθυτενής π.Σουΐδ., Φώτ.

εὐθυγλυκεῖα (ἡ) ρίζα τις γλυκεῖα ἥτις καὶ σκυθικὴ καλεῖται : Θεόφρ.ΦΙ 9,13 **ἔνιοι καλοῦσιν αὐτὴν** [τὴν σκυθικὴν] **εὐθυγλυκεῖαν.**

εὐθύγλωσσος-ον, ἀττ. -ττος-ον ὁ παρρησίᾳ λέγων, εὐθυρρήμων : Πίνδ.Π 2,86 **ἐν πάντα δὲ νόμον εὐθύγλωσσος ἀνὴρ προφέρει,** Προκ. Μυστ.29.

εὐθυγνωμία (ἡ) νεώτ. ἡ εὐθύτης τῆς γνώμης.

εὐθυγνωμίας (ὁ) Φώτ. «εὐθυγνωμίας μάρτυς, ὡς τὴν οἰκείαν γνώμην εὐθεῖαν διὰ λόγου παριστῶν».

εὐθύγνωμος-ον ὁ εἰλικρινής : Δημόκρ 181.

εὐθυγραμματίζω μτγν. ἀνάγω εἰς εὐθύγραμμον σχῆμα : Φιλοπ.'Υπομν.ΑΠρ.477,2 **ὁ κύκλος εὐθυγραμματίζεται.**

εὐθυγράμμησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ εὐθυγράμμισις.

εὐθυγραμμία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ εὐθεῖα γραμμή, ἡ ἐπ' εὐθείας γραμμῆς διάταξις : **εὐθυγραμμία τῶν οἰκιῶν - τῆς δενδροστοιχίας.**

εὐθυγραμμίζω νεώτ. κ. δημ. φέρω ἢ τοποθετῶ τι ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας γραμμῆς, φέρω εἰς εὐθυγραμμίαν, ποιῶ τι εὐθύγραμμον : **εὐθυγραμμίζω τὴν ὁδόν·** || κ. παθ. : **θὰ εὐθυγραμμισθῇ τὸ οἰκόπεδον.**

εὐθυγραμμικός-ή-όν μτγν. εὐθύγραμμος:'Ιάμβλ. Νικ.'Αριθμ.56Ρ.

εὐθυγραμμικῶς ἐπίρρ. μτγν. εὐθυγράμμως : 'Ιάμβλ.Νικ.'Αριθμ.96Ρ **στίχος εὐθυγραμμικῶς ἐκκείμενος.**

εὐθυγράμμισις-εως (ἡ) νεώτ. τὸ εὐθυγραμμίζειν βλ.λ., ἡ εὐθυγράμμησις, **τὸ φέρειν τι εἰς εὐθυγραμμίαν·** || νεώτ. **εὐθυγράμμισις ἀνδρῶν ἐν παρατάξει** ἡ ἐπ' εὐθείας γραμμῆς παράταξις τῶν ὁπλιτῶν· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἡ ἐν τῷ ναυτικῷ χάρτῃ εὐθεῖα ἡ ἑνοῦσα δύο σημεῖα, ἅτινα βλέπει τις ἐπ' εὐθείας κείμενα θαλασσοπλοῶν.

εὐθύγραμμος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν διατεταγμένος ἢ κινούμενος,ὁ ἐν εὐθυγραμμίᾳ κείμενος : 'Αριστλ.Οὐρ.286b,13 **εὐθύγραμμος κίνησις** [ἡ βαίνουσα ἐπ' εὐθείας γραμμῆς],**-εὐθύγραμμος σιδηρᾶ ράβδος, - εὐθύγραμμος παράταξις·** || **εὐθύγραμμος γωνία** ἡ ἐξ εὐθειῶν ἀποτελουμένη: Οἰνοπίδ.π.Πρόκλ.Εὐκλ.333F· || **εὐθύγραμμον σχῆμα** ἢ ἁπλῶς **εὐθύγραμμον** σχῆμα ἀποτελούμενον ἐξ εὐθειῶν γραμμῶν : 'Αριστλ.ΑΠρ.69b,31, αὐτ.Πρ.913b,18, Θεόφρ.ΦΙ 1,12,1· || **εὐθύγραμμος τριγωνομετρία** [ἀ. ἐπίπεδος] ἐν διαστ. πρὸς τὴν σφαιρικήν· ἐπίρρ. νεώτ. -ως.

εὐθυγραμμῶ-έω νεώτ. εὐθυγραμμίζω βλ.λ.

εὐθυγράμμως ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ εὐθύγραμμον διεύθυνσιν ἢ διάταξιν, ἐν εὐθείᾳ γραμμῇ.

εὐθύδημος 'Ησ. « εὐθύδημον· ἁπλοῦν πολίτην » [γρ. κῶδ. εὐθυδήμονα].

εὐθυδήμων-ονος (ὁ) ἁπλοῦς πολίτης : Εὐρ.ἀπ.227· δ. ἀνάγν. εὐθύδημος βλ.λ.

εὐθυδίκαιος-α-ον δ. ἀνάγν. τοῦ εὐθυδίκης ἐν Αἰσχ.Εὐμ.312.

εὐθυδίκης (ὁ) ὁ εὐθύδικος βλ.λ., ἐπὶ τῶν Εὐμενίδων : Αἰσχ.Εὐμ.312 **εὐθυδίκαι δ' εὐχόμεθ' εἶναι.**

εὐθυδικία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ εὐθεῖα δίκη, ἡ ἄμεσος δίκη ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως : 'Ισαῖ.7,3, Δημ.908 **ἀπολογεῖσθαι κελεύουσιν εὐθυδικίαν εἰσιόντα, οὐ κατηγορεῖν τοῦ διώκοντος** [ἑρμ. Βερναρδ. Γρ. «ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸν ν'ἀπολογῆται ὁμιλῶν ἐπὶ τῆς οὐσίας τῆς ὑποθέσεως, ὄχι δὲ νὰ ἐπιτίθεται ἐναντίον τοῦ κατηγόρου»]· || ἐν φρ. **εὐθυδικίᾳ εἰσιέναι ἢ εἰσελθεῖν,** 'Ισαῖ.6,43 **εἰς τοῦτο ἀναιδείας ἥκουσιν ὥστ' εὐθυδικίᾳ μὲν οὐκ ἐτόλμησαν εἰσελθεῖν,** Δημ.1103· || ὁμ. ἐν φρ. **τὸν ἐξ εὐθυδικίας λόγον συνίστασθαι** : Πάπ.· **2)** κ. νεώτ. ἡ μετ' εὐθύτητος κρίσις, τὸ κρίνειν ὀρθῶς, ἡ δικαία κρίσις ἢ ἀπόφασις.

εὐθύδικος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐθεῖαν δίκην κρίνων, ὁ κρίνων ὀρθῶς, δικαίως : Βοκχ.5,6 **φρένα δ' εὐθύδικον ἀτρέμ' ἀμπαύσας μεριμνᾶν δεῦρ' ἄθρησον σὺν νάῳ,** Αἰσχ.'Αγ.761 **οἴκων δ' ἄρ' εὐθυδίκων καλλίπαις πότμος ἀεί,** ΑΠ 6,346· **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐθυδικία βλ.λ.ΙΙ : 'Επιγρ.

εὐθυδικόφρων-ονος-ον μσν. ὁ μετ' εὐθύτητος κρίνων περί τινος : ἐν Μι.Λάσκ.Θεάδ.768.

εὐθυδρομία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ὁ κατ' εὐθεῖαν τελούμενος δρόμος.

εὐθυδρόμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, διεύθυνσιν, τρέχων, ὁ μὴ παρεκκλίνων : Πολύβ.34,4,5 **οἱ γὰρ ὅλοι οὐκ εὐθυδρόμοι** [ἄνεμοι]· || κ. ἐπὶ πλοίων : 'Ορφ.'Υμν.22,10 **εὐθυ- νῆες.**

εὐθυδρομῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. χωρῶ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, διεύθυνσιν, κάμνω εὐθὺν δρόμον, ἐπὶ πλοίων : Φίλ.1,131 **ναῦς εὐθυδρομεῖ,** αὐτ. 327 **εὐθυδρομοῦν τὸ σκάφος ἀνενέωσε,** ΚΔ Πράξ.16,11 **ἀναχθέντες οὖν ἀπὸ τῆς Τρῳάδος εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρᾴκην·** || κ. ἐπὶ ἵππων : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,55 **ἐπαφεῖναι τὸν ἵππον ἐνταῦθ' εὐθυδρομῆσαί τε καὶ πομπεῦσαι·** || ἀμ. κ. ἐπὶ ἀνθρώπων : 'Αγαθ.2,21, Μηναῖ.9,8 Συναξ.'Αγ. **'Αρτεμιδώρου καὶ ἄμφω πρὸς τὸν φόρον εὐθυδρομήσαντες·** || κ. παθ. ἐπὶ τόπων, διασχίζομαι κατ' εὐθεῖαν γραμμήν : Δούκ.152D **προστάττει τοῦ εὐθυδρομηθῆναι τὰς νάπας·** **2)** μτφ. **εὐθυδρομῶ ἐπί τι** μεταβαίνω εἰς ἄλλο θέμα : Πρόδρ.2,132 **λοιπὸν εὐθυδρομήσωμεν ἐπὶ τὰς διοικήσεις, ἵνα καὶ τούτων ἀκριβῶς τὰ πάντα καταμάθῃς.**

εὐθυδρόμως ἐπίρρ. μσν. κατ' εὐθύδρομον, κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν, γραμμήν : Δούκ.80C **τὴν ἐν Χερρονήσῳ ὁδὸν εὐθυδρόμως ἀρξάμενοι.**

εὐθυέλεγκτος-ον μσν. ὁ εὐθέως ἐλεγχόμενος: 'Επιφάν.60,69,78.

εὐθυέντερος-ον ὁ ἔχων εὐθέα ἔντερα : 'Αριστλ. ΖΙ 507b,34 **εὐθυέντερον δὲ οὐδέν.. μὴ ἀμφώδουν.**

εὐθυέπεια (ἡ) 'Ησ. κ. μτγν. τὸ ὁμιλεῖν παρρησίᾳ, εἰλικρίνεια : 'Αδαμ.1,7 **ἐν ὑγροῖς** [ὀφθαλμοῖς] **μεγαλόνοιαν καὶ εὐθυέπειαν·** || 'Ησ. « εὐθυεπείαις· ὀρθολογίαις ».

εὐθυεπής-οῦς-ές [ἔπος] μτγν. ὁ εὐθυρρήμων, ὁ παρρησίᾳ ὁμιλῶν : 'Αδαμ.1,13 **οἱ ὑγρὸν βλέποντες.. εὐθυεπεῖς, ταχύεργοι, ἀπρονόητοι.**

εὐθυεργής-οῦς-ές μτγν. ὁ καλῶς, ἐπιμελῶς εἰργασμένος : Λουκ.'Ιατ.Συγγρ.27 **τοῦ ὑποποδίου δὲ τό τε εὐθυεργὲς καὶ τὸ εὐέξεστον θαυμάζοι.**

εὐθύζωμος (ὁ) μσν. ζωμὸς προχείρως κατασκευαζόμενος : Εὐστ.'Ιλ.1191 **τινὲς τῶν πολλῶν**

τὸν αὐτοσχέδιον ζωμὸν ἀφαρόζωμόν φασιν, ὡς εἴ τις εἴποι ταχύζωμον, εὐθύζωμον.
εὐθυθάνατος-ον μτγν. ὁ εὐθύς, ταχέως ἐπιφέρων τὸν θάνατον : Πλούτ.'Αντ.76 **ἦν δ' οὐκ εὐθυθάνατος ἡ πληγή.**
εὐθύθριξ-τριχος (ὁ,ἡ) ὁ ἔχων εὐθείας τρίχας, ἀντίθ. τῷ οὐλόθριξ : 'Αριστλ.ΖΓ 782b,34 **εὐθύτριχα καὶ οὐλότριχα γίνεται διὰ τὴν ἐν ταῖς θριξὶν ἀναθυμίασιν.**
εὐθυκαίνα (ἡ) 'Ησ. « ἡ σχοῖνος, διὰ τὸ εὐθέως κτείνειν, καὶ δύναται εἶναι εὐθυκταίνα ».
εὐθύκαυλος-ον ὁ εὐθὺν καυλὸν ἔχων : Θεόφρ. ΦΙ 6,4,5.
εὐθυκοκκυγικὸς μῦς (ὁ) νεώτ. ἰατρ. δεσμὶς λείων μυικῶν ἰνῶν, μεταξὺ προσθίου ἱεροκοκκυγικοῦ συνδέσμου καὶ τοῦ ἀπευθυσμένου.
εὐθυκολεϊκὸν διάφραγμα νεώτ. ἰατρ. μυώδης στιβὰς χωρίζουσα τὴν κοιλότητα τοῦ κολεοῦ ἀπὸ τοῦ ἀπευθυσμένου.
εὐθυκρισία (ἡ) νεώτ. ἡ μετ' εὐθύτητος κρίσις, ἡ λογική, ὀρθή, δικαία σκέψις, ὁ ὀρθὸς τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι καὶ κρίνειν.
εὐθυκρίων 'Ησ. « παχύς ».
εὐθυκτέανος-ον 'Ησ. « εὐθυκτέανον· ἰθὺ πεφυκυῖαν, εἰς ὀρθόν ».
εὐθυκυστικὸς μῦς νεώτ. ἰατρ. λεῖαι μυϊκαὶ ἶνες φερόμεναι ἀπὸ τῆς οὐροδόχου κύστεως καὶ τοῦ προστάτου πρὸς τὰ ὀπίσω εἰς τὸ ἀπευθυσμένον.
εὐθύληπτος-ον Σουΐδ. « εὐθυλήπτων, εὐχερῶς κρατουμένων, εὐκόλων » : 'Ανών.π.Σουΐδ. **τοῦτο γὰρ δρᾶν εἰώθασιν αἱ σφοδραὶ ἐπιθυμίαι, οὐκ εὐθυλήπτων ὄντων τῶν ἐπιθυμούντων.**
εὐθυλογία (ἡ) μτγν. ἡ εὐθυέπεια, εὐθυρρημοσύνη, εἰλικρίνεια : Παλ.Φυσ.17.
εὐθυλόγος-ον Σουΐδ. εὐθυρρήμων.
εὐθύλυτος-ον μτγν. εὐκόλως λυόμενος, εὐκολόλυτος, πρόχειρος : ΨΧρυσ.10,967C **τοῖς εὐθυλύτοις λόγοις ὑμᾶς γαλακτοτροφήσαντες.**
εὐθυμάχης-ου (ὁ), δωρ. **-άχας** ὁ εὐθυμαχῶν, ὁ φανερῶς μαχόμενος, ὁ ἀγωνιζόμενος ἐν ἀναπεπτασμένῳ πεδίῳ, ὅ. εὐθυμάχος : Πίνδ.Ο 7,15 **εὐθυμάχαν .. ἄνδρα.**
εὐθυμαχία (ἡ) μτγν. ἡ ἐκ τοῦ φανεροῦ μάχη : Πλούτ.Σερτ.10 **πρὸς μὲν εὐθυμαχίαν οὐδενὸς ἀτολμότερος.**
εὐθυμάχος-ον ὁ εὐθυμάχης βλ.λ. : Σιμων.137 **εὐθυμάχων ἀνδρῶν.**
εὐθυμαχῶ-έω 'Ησ. μάχομαι, ἀγωνίζομαι φανερῶς, ἄνευ ἀπάτης : 'Ησ. ἐν λ. θετταλὸν σόφισμα **ἐπὶ τῶν σοφιζομένων καὶ μὴ εὐθυμαχούντων.**
εὐθυμελγὴς-οῦς-ές μτγν. νεήμελκτος βλ.λ. : 'Αέτ.3,38.
εὐθυμετρία (ἡ) πάπ. ἡ ἐπίβλεψις, ἐποπτεία : **εὐθυμετρία κώμης.**
εὐθυμετρικὸς-ή-όν μτγν. ὁ γραμμικός, ὁ εὐθύγραμμος : 'Επιγρ.· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀριθμῶν : Θέων Σμ.95Η, Θεολ.'Αριθμ.44 **οὔτε πλάτος ἐπιδέχεται** (ἡ ἑβδομὰς) **εὐθυμετρικὴ οὖσα.**
εὐθυμήκης-ους-ες μτγν. εὐμήκης, μακρός : Κύριλλ.1,235Α **ἀδρά τε καὶ εὐθυμηκέστατα ξύλα.**
εὐθυμητρικὸς-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ἀνατομ. ὁ εὐθέως ἐξερχόμενος ἐκ τῆς μήτρας· **εὐθυμητρικοὶ σύνδεσμοι** δύο σύνδεσμοι προσφυόμενοι ὄπισθεν τοῦ αὐχένος τῆς μήτρας· **εὐθυμητρικὸς μῦς** μῦς συνάπτων τὴν μήτραν πρὸς τὸ ἀπευθυσμένον.
εὐθυμία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ εἶναί τινα εὔθυμον, ψυχικὴ γαλήνη, εὐχαρίστησις, φαιδρότης, ἱλαρότης, καλὴ καρδιά : Πίνδ.Ι 1,63 **πολλάκι καὶ τὸ σεσωπαμένον εὐθυμίαν .. φέρει,** Ξεν.ΚΠ 4,5,7 **εὐωχοῦντο καὶ ἔπινον καὶ ηὐλοῦντο καὶ πάσης εὐθυμίας ἐνεπίμπλαντο,** Φιλήμ.96,4, Μέν. 231, Μηναῖ.9,3 'Ωδ.8 **τῆς εὐθυμίας ὁ φαιδρὸς** ἐπώνυμος· ‖ κ. κτ. πληθ. : Πίνδ.Ο 2,34 **ῥοαὶ δ' ἄλλοτ' ἄλλαι εὐθυμιᾶν τε μέτα καὶ πόνων ἐς ἄνδρας ἔβαν,** Ξεν.ΚΠ 1,3,12 **εὐθυμίας παρεῖχεν ἐν τῷ δείπνῳ,** 'Αριστλ.Πρ.954a,25· ‖ **περὶ εὐθυμίης** τίτλος ἔργου τοῦ Δημοκρίτου καὶ τοῦ 'Ιππάρχου τοῦ Πυθαγορείου· ὁμ. τοῦ Πλαυτάρχου· **2)** ἡ προσωποποίησις τῆς εὐθυμίας : Πίνδ. ἀπ.155, 'Επιγρ.· **3)** νεώτ. ἡ κατόπιν οἰνοποσίας ἱλαρὰ διάθεσις καὶ στωμυλία, ἡ φαιδρὰ κατάστασις τοῦ ἐν ἐλαφρᾷ μέθῃ διατελοῦντος, τὸ κέφι : **ἐν εὐθυμίᾳ διατελοῦντες ἐπυροβόλουν.**
εὐθύμιος-ον μσν. τερπνός : Εὐστ.171,45.
εὐθυμογράφημα-ατος (τὸ) νεώτ. εὔθυμον, εὐτράπελον ἀνάγνωσμα, ἰδ. ἐν περιοδικῷ· ‖ κτ. ἐπέκτ. ἀνόητον δημοσίευμα ἐπὶ σοβαροῦ θέματος.
εὐθυμογραφία (ἡ) νεώτ. τὸ γράφειν εὐθυμογραφήματα, εὐτράπελα ἀναγνώσματα.
εὐθυμογραφικὸς-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐθυμογραφίαν· ἐπίρρ. **-ῶς.**
εὐθυμογράφος-ον νεώτ. ὁ γράφων εὐθυμογραφήματα, εὐτράπελα ἀναγνώσματα.
εὐθυμογραφῶ-έω νεώτ. γράφω εὐθυμογραφήματα βλ.λ.
εὐθυμολόγημα-ατος (τὸ) νεώτ. τὸ λεγόμενον, συνεκδ. καὶ τὸ γραφόμενον, ὅπως προκαλέσῃ εὐθυμίαν, χαριτολογία, εὔθυμος λόγος.
εὐθυμολογία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐθυμολόγου· **2)** εὔθυμος λόγος, χαριτολογία.
εὐθυμολογικὸς-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐθυμολογίαν βλ.λ.
εὐθυμολόγος (ὁ) νεώτ. ὁ λέγων εὔθυμα, χαριτολόγος, εὐτράπελος.
εὐθυμολογῶ-έω νεώτ. λέγω, διηγοῦμαί τι προκαλοῦν τὴν εὐθυμίαν τῶν ἀκροατῶν.
εὐθυμοποιὸς-όν μσν. ὁ προκαλῶν εὐθυμίαν : Μιχ.'Ακομ.2,158,10 **φάρμακον εὐθυμοποιόν.**
εὐθυμοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ τινα εὔθυμον:Βασ.1,230.
εὔθυμος(-η)-ο(ν) (θυμὸς) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. **εὔθυμος** εὔνους, ἀγαθόγνωμος, καλόκαρδος : 'Οδ.Ξ 64 **οἷά τε ᾧ οἰκῆι ἄναξ εὔθυμος ἔδωκεν·** **2)** φαιδρός, εὐχαριστημένος, ἢ ὁ προκαλῶν εὐθυμίαν, φαιδρότητα : Πίνδ.Ο 5,22 **ἐπιτερπόμενον φέρειν γῆρας εὔθυμον ἐς τελευτάν,** Δημόκρ.174, Πλάτ.Νόμ.792Β **εὔθυμον .. καὶ ἵλεων ἀπεργάζεσθαι τηνικαῦτα τὴν ψυχήν,** 'Ιων Χ'Ελεγ.1,14 **συμπόσια εὔθυμα,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.16 **ἤκουε .. τὰς εὐθύμους φωνάς των,** Ζερβ.μτφρ.Βύρ.62 **οἱ ραψωδοί της ἄλλοτε κάνανε μὲ τὴ λύρα τους μελωδίες εὔθυμες·** κ. συγκρ. **-ότερος** : Ξεν.ΚΠ 6,4,13 **ὦν μοι δοκεῖτε μεμνημένοι πολὺ ἂν εὐθυμότεροι εἰς τὸν ἀγῶνα ἰέναι·** ‖ τὸ οὐδ. **τὸ εὔθυμον** ὡς οὐσ. ἡ εὐθυμία, ἡ φαιδρότης : Πλούτ.'Ηθ. 1106C,ΔίωνΚ 42,1· ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. ὁ προκαλῶν θυμηδίαν, ἱλαρότητα, ὁ ἀστεῖος : **εὔθυμα λόγια·** **3)** ἐπὶ ἵππων, ὁ θυμοειδής : Ξεν.'Ιππ.11,12 **ὡς δ' εὐθυμότατοι ἵπποι καὶ γοργότατοι·** **4)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν ἐλαφρᾷ μέθῃ διατελῶν, ὁ κεφάτος.
εὐθυμῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. εἶμαι εὔθυμος, φαιδρός, διατελῶ ἐν εὐθύμῳ καταστάσει : Εὐρ.Κύκλ. 530 **μένων νυν αὐτοῦ πῖνε κεὐθύμει Κύκλωψ,** Θεόκρ.15,143, ΚΔ'Ιακ.5,13 **εὐθυμεῖ τις, ψαλλέτω,** - **μὲ ἔκαμες νὰ εὐθυμήσω·** ‖ εὐ- **περί τινος** διατελῶ ἐν ψυχικῇ γαλήνῃ : Πάπ. **περὶ τῆς κριθῆς εὐθύμει** (ξεγνοιάσου, μὴ χολοσκᾷς)· ‖ μτβ. ποιῶ τινα εὔθυμον, τὸν φέρω εἰς εὐθυμίαν : Αἰσχ.ἀπ. 350,4· κ. παθ. διατελῶ ἐν εὐθυμίᾳ : Δημόκρ.3, Ξεν. 'Ελλ.7,4,36 **ἐδειπνοποιοῦντό τε καὶ ηὐθυμοῦντο** ‖ ὁμ. παθ. ἐμπροθ. (**ἐπί τινι, ἔν τινι**) : αὐτ.ΚΠ 4,1,19 **ἐφ' οἷς ἅπαντες εὐθυμήσεσθε,** 'Αριστλ.Ρητ. 1379b,18 **ὅλως εὐθυμουμένοις ἐν ταῖς αὐτῶν ἀτυχίαις·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. εὑρίσκομαι ἐν ἐλαφρᾷ μέθῃ : **ἔπιε λίγο κρασὶ καὶ εὐθύμησε.**

εὐθύμως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. μετ' εὐθυμίας, φαιδρῶς : Βατραχομ.159 **στήσωμεν εὐθύμως τὸ μυοκτόνον ὧδε τρόπαιον,** Αἰσχ.'Αγ.1592 **κρεουργὸν ἦμαρ εὐθύμως ἄγειν δοκῶν,** Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.13 **ἐχόρευον εὐθύμως μελῳδικὰ τὰ κύματα·** κ. συγκρ. **-ότερον** κ. **-οτέρως** : Ξεν.ΚΠ 2,2,27 **πολὺ εὐθυμότερον τῆς ἀρετῆς ἀνθέξονται,** Σέργ. Μακρ.ἐνΣάθ.3,310 **διεμηνύσατο καὶ πρὸς τὸν πατριάρχην εὐθυμοτέρως ἔχειν·** κ. ὑπερθ. **-ότατα** : Ξεν.ΚΠ 3,3,12 **εὐθυμότατα πάντες ἐξορμῶντο.**

εὔθυνα-ύνης (ἡ), δ. γρ. **εὐθύνη** (εὐθύνω) τὸ εὐθύνειν τι, τὸ ποιεῖν τι εὐθύ, διόρθωσις, τιμωρία, κόλασις : 'Αριστλ.Ρητ.1411b.20 **ἡ γὰρ εὔθυνα βλάβη τις δικαία ἐστίν·** κ. κτ. πληθ. : Πλάτ.Πρωτ.326E **ὄνομα τῇ κολάσει ταύτῃ . ., ὡς εὐθυνούσης τῆς δίκης, εὐθῦναι·** **2)** ἡ πρὸς λογοδοσίαν κλῆσις : Πάπ. **τῆς ἐξακολουθούσης αὐτῷ εὐθύνης,** αὐτ. **πρὸς εὔθυναν καὶ ἐκδικίαν·** **3)** εἰδ. ἐν 'Αθήναις, ἡ λογοδοσία ἣν ὑπεχρεοῦτο πᾶς δημόσιος ὑπάλληλος νὰ δώσῃ κατὰ τὸ τέλος τῆς δημοσίας αὐτοῦ ὑπηρεσίας : 'Αριστφ.Σφ.571 **ὁ πατὴρ ὑπὲρ αὐτῶν ὥσπερ θεὸν ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·** ‖ κ. κτ. πληθ. : 'Αριστφ. 'Ιππ.825 **τοὺς καυλοὺς τῶν εὐθυνῶν ἐκκαυλίζων καταβροχθίζει,** 'Επιγρ.' ‖ φρ. **πρεσβείας εὔθυναι** λογοδοσία διὰ πρεσβείαν : Δημ.367 **τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὔθυναι, τί πέπρακται ; τί ἀπήγγελκας ;·** ‖ ὁμ. **ἀπαιτεῖν τινα εὐθύνας τινός** ἀπαιτῶ, ζητῶ λογοδοσίαν, λογαριασμὸν παρά τινος δι' ὑπηρεσίαν τινά : Δημ.308 **οὐδὲ τῆς στρατηγίας ἧς ἐμ' ἀπαιτεῖς εὐθύνας·** ‖ **εὐθύνας διδόναι τινὶ τινος** : 'Αριστφ.Εἰρ.1187 **ὧν ἔτ' εὐθύνας ἐμοὶ δώσουσιν,** 'Ανδοκ.1,90 **ὃς ἂν ἐθέλῃ εὐθύνας διδόναι τῆς ἀρχῆς ἧς ἦρξεν·** ‖ **εὐθύνας ὑπέχειν τινός** : Λυσ.30,3 **πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑποσχεῖν·** ‖ φρ. **κατηγορεῖν (τινος) εἰς τὰς εὐθύνας** : 'Αντιφ.6,43 **οὐκ ἦλθε κατηγορήσων εἰς τὰς εὐθύνας·** ‖ ὁμ. φρ. **τὰς εὐθύνας κατηγορεῖν, ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἔρχεσθαι** ἀμφισβητεῖν τὴν λογοδοσίαν τινός : Δημ.341 **τὸν μὲν ἀνῄρηκε τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων,** αὐτ.366 **μὴ περὶ τοῦ κατηγορεῖν ἑκάστῳ τὰς 'Αθήνησιν εὐθύνας εἶναι τὸν λόγον·** ‖ ὁμ. φρ. **εὔθυνάν τινι ἐμβαλέσθαι** : 'Αριστλ.'Αθ.48,4 **εὔθυναν ἄν τ' ἰδίαν ἄν τε δημοσίαν ἐμβαλέσθαι·** ‖ ὁμ. **εὐθύνας ἢ εὔθυναν ὀφλεῖν** κατηγορεῖσθαι ἢ καταδικάζεσθαι ἐπὶ καταχρήσει : 'Ανδοκ.1,73 **ὁπόσοι εὐθ- ὦφλον ἄρξαντες ἀρχάς,** Λυσ.10,27 **τοῖς πολίταις οὐδεμίαν πώποτε ὦφλεν εὐθύνην·** ‖ ὁμ. **εὐθ- ἀποφυγεῖν ἢ διαφυγεῖν** ἀπαλλαγῆναι τῆς κατηγορίας : Πλάτ. Νόμ.946D **ἐὰν μὲν ἀποφύγῃ τις τὰς εὐθύνας,** αὐτ.947E **τὰ μὲν γέρα τοιαῦτα τοῖς τὰς εὐθύνας διαφυγοῦσιν·** ‖ ὁμ. **τῆς εὐθύνης ἀπολύειν τινά** : 'Αριστφ.Σφ.571 **ἀντιβολεῖ με τρέμων τῆς εὐθύνης ἀπολῦσαι·** **4)** μτφ. **αἱ τοῦ βίου εὔθυναι** ἀπολογία περὶ τῆς ζωῆς, τοῦ βίου : "Αλεξ.262.

εὐθύνη (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τ. τοῦ εὔθυνα ἀπαντῶν κ. π. ἀρχ., βλ. **εὔθυνα** : Πλούτ.'Ηθ.40C· **2)** καθόλου ἡ ὑποχρέωσις, ἣν ἔχει τις νὰ δώσῃ λόγον τῶν πράξεων αὐτοῦ : Στουδ.Θεόδ.39C **ἵνα μὴ καὶ ἑαυτοῖς εὐθύνην ἐπάξοιμεν,** - τὸ **ἀναλαμβάνω ὑπ' εὐθύνην μου,** - **οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναγνωρίζει·** ‖ εἰδ. νεώτ. **ποινικὴ εὐθύνη** ἡ ὑποχρέωσις τοῦ ἐγκληματήσαντος ὅπως ὑποβληθῇ εἰς ἀνάκρισιν καὶ δίκην ἐνώπιον ποινικοῦ **δικαστηρίου** καὶ ἐκτίσῃ τὴν ἐπιβληθησομένην αὐτῷ ποινήν· ‖ εἰδ. ἐν τῷ διοικ. δικαίῳ **εὐθύνη δημοσίου** ἡ νομικὴ ὑποχρέωσις τοῦ δημοσίου εἰς ἀνόρθωσιν τῶν ἐκ τῶν πράξεων ἢ παραλείψεων τῶν ὑπαλλήλων αὐτοῦ προκαλουμένων ζημιῶν εἰς ἰδιώτας.

εὐθυνία (ἡ) ἐσφ. ἀνάγν. **ἀντὶ** εὐθηνία : 'Αέτ.5,94.

εὐθύνομος-ον **ὁ** εὐθύδικος βλ.λ. : Σιμων.93 **Λοκρῶν εὐθυνόμων.**

εὔθυνος-ον ὁ εὐθύνων, ὁ διορθῶν, ὁ τιμωρῶν, ὁ δικαστής, ὅ. εὐθυντὴρ βλ.λ. : Αἰσχ.Πέρσ.828 **Ζεύς τοι κολαστὴς τῶν ὑπερκόπων ἄγαν φρονημάτων ἔπεστιν, εὔθυνος βαρύς,** αὐτ.Εὐμ.273 **"Αιδης ἐστὶν εὔθυνος βροτῶν ἔνερθε χθονός·** **2)** εἰδ. ἐν 'Αθήναις, δέκα ἄρχοντες ἐλέγχοντες τὴν διαχείρισιν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων μετὰ τὴν λῆξιν τῆς ὑπηρεσίας αὐτῶν, οἱ πρὸς οὓς ἔδιδον λόγον οἱ ἄρξαντες ἀρχήν τινα· πρβλ. 'Αρποκρ. : Νόμ.π. 'Ανδοκ.1,78 **ὅσων εὔθυναί τινές εἰσι κατεγνωσμέναι . . ὑπὸ τῶν εὐθύνων καὶ τῶν παρέδρων,** Πλάτ.Νόμ.945B **εὐθύνων δὴ πέρι τίς ἡμῖν λόγος ἂν εἴη πρέπων ἀρχόντων γενομένων . . ;** 'Αριστλ. Πολιτ.1322b,11, αὐτ.'Αθ.48,4 **κληροῦσι δὲ καὶ εὐθύνους ἕνα τῆς φυλῆς ἑκάστης,** 'Επιγρ.' **3)** ἀξιωματοῦχός τις θιάσου, συλλόγου ἐν Μοισίᾳ : 'Επιγρ.

εὔθυνσις-εως (ἡ) (εὐθύνω) τὸ εὐθύνειν, τὸ ποιεῖν τι εὐθύ, τὸ ἴσιασμα, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ κάμψις : 'Αριστλ.Μετ 396a.7, αὐτ.ΖΠ 708b,24, Γαλ.18(1)481 **εὔθυνσις τῆς διεστραμμένης ῥινός.**

εὐθυντὴρ-ῆρος (ὁ) (εὐθύνω) κ. νεώτ. ὁ εὐθύνων, διορθῶν, ὁ τιμωρῶν, κολαστής : Θέογν.40 **δέδοικα δὲ μὴ τέκῃ ἄνδρα εὐθυντῆρα κακῆς ὕβριος ἡμετέρης·** **2)** ὁ ὁμαλίζων, ἐκεῖνος ποὺ ἰσιάζει τι : Μαν.4,293 **εὐθυντὴρ θριγκῶν·** **3)** νεώτ. εἰδ. ὄργανον δι' οὗ ἐπιφέρεται εὔθυνσις μέλους τοῦ σώματος ἢ ἀντικειμένου τινὸς στρεβλοῦ· **4)** ὡς ἐπίθ. **εὐθυντὴρ** διευθύνων : Αἰσχ.'Ικ.717 **οἴακος εὐθυντῆρος ὑστάτου νεώς.**

εὐθυντηρία (ἡ) κ. νεώτ. τὸ μέρος τοῦ πλοίου ἔνθα ἦτο προσηρμοσμένον στερεῶς τὸ πηδάλιον : Εὐρ.ΙΤ 1356 **δι' εὐθυντηρίας οἴακας ἐξηροῦμεν εὐπρύμνου νεώς·** **2)** ἡ μόλις ὑπὲρ τὸ ἔδαφος προβάλλουσα στρῶσις, ἐφ' ἧς ἔβαινεν ἡ ἐκ τριῶν συνήθως ἀναβαθμῶν ἀποτελουμένη κρηπὶς τῶν ἀρχαίων ναῶν, ἡ βάσις τοίχου· 'Ησ. «εὐθυντηρία· τὸ ἐν τῷ ἐδάφει σύμμαγμα ὑπὸ τῶν ἀρχιτεκτόνων », 'Επιγρ.' **3)** εἰδ. νεώτ. μηχανολ. αὖλαξ ἢ ἄλλη τις διάταξις, ἐν ᾗ κινεῖται τεμάχιόν τι τῆς μηχανῆς καὶ εἰδικῶς τὸ ζύγωμα τῶν ἐμβολοφόρων ἀτμομηχανῶν.

εὐθυντηριαῖος-α-ον 'Επιγρ. **ὁ ἀνήκων εἰς τὴν** εὐθυντηρίαν βλ.λ.2).

εὐθυντήριος α-ον κ. νεώτ. ὁ ἐν χρήσει πρὸς τὸ διευθύνειν, πρὸς τὸ κυβερνᾶν : Αἰσχ.Πέρσ.764 **ἕν' ἄνδρ' ἁπάσης 'Ασίδος μηλοτρόφου ταγεῖν, ἔχοντα σκῆπτρον εὐθυντήριον·** **2)** ὁ χρησιμεύων νὰ ὁδηγήσῃ τι εἰς τὴν εὐθεῖαν διεύθυνσιν ἢ κίνησιν : **εὐθυντηρία πυξίς·** **3)** τὸ θηλ. ὡς οὐσ. **εὐθυντηρία** βλ.λ.· **4)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.κανών, πρότυπον : Θεολ.'Αριθμ.57 **γνώμων καὶ εὐθυντήριον.**

εὐθυντής (ὁ) ὁ εὔθυνος : Πλάτ.Νόμ.945B **τῶν δὴ τοιούτων εὐθυντής τις ἱκανός,** Εὐρ.'Ικ.442 **καὶ μὴν ὅπου γε δῆμος εὐθυντὴς χθονός** (δ. ἀνάγν. ἀντὶ αὐθέντης χθονός).

εὐθυντικός-ή-όν **ὁ** ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς **τὴν** εὔθυναν βλ.λ., **ὁ** περὶ εὐθυνῶν ἀσχολούμενος ἢ πραγματευόμενος : 'Αριστλ.Πολ.1300b,19 **ἔστι δὲ** (δικαστήρια) **τὸν ἀριθμὸν ὀκτώ, ἓν μὲν εὐθυντικόν . .,** Διον.'Αλ.Δειν.11 **λόγῳ εὐθυντικῷ.**

εὐθυντός-ή-όν ὁ γενόμενος εὐθύς, ἴσος, ἀντίθ. καμπτός : 'Αριστλ.Μετ.385b,27.

εὐθύνω (εὐθύς) κ. νεώτ., μέλλ. **εὐθυνῶ** ἰθύνω, ὁδηγῶ, διευθύνω κατ' εὐθεῖαν : Αἰσχ.Πρ.287 **τὸν πτερυγωκῆ τόνδ' οἰωνὸν γνώμῃ στομίων ἄτερ εὐθύνων** (τῇ ἐμῇ διανοίᾳ, ἑρμ.Βερναρδ Γρ. «θελήματι ἐμῷ », σχόλ. «διευθύνων ἄνευ χαλινῶν τὸν ταχὺν ταῖς πτέρυξι (τὸν ταχύπτερον) τόνδ' οἰωνόν»), Σοφ.Αἴ.542, Εὐρ.'Εκ.39 **πρὸς οἶκον εὐθύνοντας ἐναλίαν πλάτην,** Ξεν.ΚΠ 1,1,2 **πορεύονταί τε**

γὰρ αἱ ἀγέλαι ᾗ ἂν αὐτὰς εὐθύνωσιν οἱ νομεῖς, Ἰσοκρ.1,32· || ἐν τῇ μτχ. ὁ εὐθύνων ὁ πηδαλιοῦχος : ΚΔ'Ἰακ.3,4 τὰ πλοῖα .. μετάγεται ὑπὸ ἐλαχίστου πηδαλίου ὅπου ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βούληται· 2) μτφ. διοικῶ, κυβερνῶ, διευθύνω : Αἰσχ.Πέρσ.773 Κύρου δὲ παῖς τέταρτος εὔθυνε στρατὸν (δ. ἀναγν. ἴθυνε), Σοφ.'Αντ. 178 πᾶσαν εὐθύνων πόλιν, Εὐρ.'Εκ.9 φίλιππον λαὸν εὐθύνων δορί, Πλάτ.Μέν.320D τὴν παιδείαν τὴν τοῦ Διός, ᾗ εὔθυνε τὴν Κρήτην· 3) ποιῶ τι εὐθύ, εὐθειάζω, ἰσιάζω, ἀντίθ. κάμπτω : 'Αριστλ. ΖΠ 709b,10 εὐθύνειν πτέρυγας, - εὐθύνω μέταλλον, - ξύλον· || κ. παθ. : 'Αριστλ.Μετ.385b,32· || ἐπὶ ὁδοῦ, στρώννυμι, στρώνω, ἀφαιρῶ τὰ ἐμπόδια : ΚΔ'Ἰω.1,23 φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, εὐθύνατε τὴν ὁδὸν Κυρίου· 4) μτφ. δικάζω κατὰ τὸ δίκαιον : Σόλ.437 εὐθύνειν δίκας σκολιάς, Πίνδ.Π 4,273 ἐγκαθίζων ἱππόταις εὔθυνε λαοῖς δίκας· 5) πέμπω, ἀποστέλλω : αὐτ.13,38 εὔθυνε δαίμονος οὖρον, αὐτ.Π 1,46 χρόνος ὄλβον.. εὐθύνοι· 6) είδ. ἐν 'Αθήναις, ἐπὶ ἀρχόντων, καλῶ τινα εἰς λογοδοσίαν : Πλάτ.Πολιτ.299A, 'Αριστλ. Πολιτ.1271a,6 δόξειε δ' ἂν ἡ τῶν ἐφόρων ἀρχὴ πάσας εὐθύνειν τὰς ἀρχάς· || κ. παθ. μτ. γεν.: αὐτ.Ρητ.1419a,31 ὁ Λάκων εὐθυνόμενος τῆς ἐφορίας· || μετὰ γεν. τῆς αἰτίας : Πλούτ.Κικ.9 προσήγαγέ τις Μανίλιον εὐθύνων κλοπῆς· ὁμ. κ. παθ. : Θουκ.1,95 ἐλθὼν δὲ ἐς Λακεδαίμονα τῶν μὲν ἰδίᾳ πρός τινα ἀδικημάτων ηὐθύνθη· || οἱ εὐθυνόμενοι οἱ κατηγορούμενοι, νεώτ. γεν. οἱ ἔχοντες τὴν εὐθύνην διά τι, ὑπεύθυνοι· || σπάν. μτ. δατ. τῆς αἰτίας : ὁ δεῖνα εὐθυνόμενος φόνῳ καὶ ἄλλαις αἰτίαις· || κ.ἐμπραθ. (ἐπί τινι) : Δίων Κ ἀπ.90· || κ.ἀπολ.:'Επιγρ.· 7) ἀνασκευάζω, ἢ κατακρίνω : Φιλοδ.Εὐσ.67, Πλούτ.Νικ.1 τὴν Φιλίστου διάλεκτον εὐθύνειν· || κ. παθ. ἀνασκευάζομαι, ψέγομαι : Φιλόδ.Σημ 30 εὐθύναμαι δι' αὐτῶν τῶν φαινομένων· || ὁμ.παθ. ὑποβάλλομαι εἰς κριτικὴν ἔρευναν : Πλωτῖν.4,6,13· 8) ὑποβάλλω εἰς βάσανον : Προκ.Γοτθ.3,32· 9) ἀμτβ. ὑπηρετῶ ὡς εὔθυνος : Πλάτ.Νόμ.946D ὅσον ἂν εὐθύνωσι χρόνον· 10) είδ. νεώτ. μέσ. εὐθύνομαι ὑπέχω εὐθύνην, εἶμαι ὑπεύθυνος : οἱ γονεῖς εὐθύνονται διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν τέκνων αὐτῶν.

εὐθυονειρία (ἡ) τὸ ἐναργὲς ὄνειρον, τὸ ζωηρόν : 'Αριστλ.Μαντ.463a,25, Γεωπ.2,35,4.

εὐθυόνειρος-ον ὁ βλέπων εἰς τὸν ὕπνον του ἐναργῆ ὄνειρα : 'Αριστλ.Μάντ.463b,16· || τὸ οὐδ. τὸ εὐθυόνειρον ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ βλέπειν ζωηρὰ ὄνειρα : Πλούτ.'Ηθ.437F εἰ καὶ δοκεῖ τὸ εὐθυόνειρον αὐτοῖς ὑπάρχειν.

εὐθύορον ΕΜ 591,48, Φώτ. « τόπος ἐπ' εὐθείας ἔχων τὸν ὅρον ».

εὐθυουρηθραῖον τρίγωνον (τὸ) νεώτ. ἰατρ. ἀνατομ. τρίγωνον διάστημα δι' οὗ ἡ προσθία ἐπιφάνεια τῆς περινεϊκῆς μοίρας τοῦ ἀπευθυσμένου χωρίζεται ἀπὸ τοῦ προστάτου καὶ τῆς ὑμενώδους μοίρας τῆς οὐρήθρας.

εὐθύπαστος-ον μτγν. κατ' εὐθεῖαν, ὀρθὰ πεπασμένος, πασπαλισμένος : Γαλ.14,406,3.

εὐθύπλοια (ἡ) (πλοῦς) μτγν. ὁ κατ' εὐθεῖαν πλοῦς : Στράβ.3,3,1 αἱ τοῦ Τάγου ἐκβολαὶ πλησίον, ἐφ' ἃς εὐθυπλοίᾳ.. στάδιοι δ' εἰσὶ δέκα.

εὐθυπλοκία (ἡ) (πλοκή) ἡ εὐθεῖα πλοκή, ἡ ὁμαλὴ ὕφανσις, ἡ ὁμαλότης ὑφάσματος : Πλάτ. Πολιτ.283A εὐθυπλοκίᾳ κρόκης καὶ στήμονος ἀπεργάζηται πλέγμα, αὐτ.311B.

εὐθύπλους-οος-ουν-ον μτγν. ὁ κατ' εὐθεῖαν πλέων : Στράβ.6,3,7 (ἀμφ. ἀνάγν.).

εὐθυπλοῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. πλέω κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ τέρμα τοῦ πλοῦ : Στράβ. 11,2,3 διέχει δὲ τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος εὐθυπλοοῦσιν ἐπὶ τὰ βόρεια δισχιλίους καὶ διακοσίους σταδίους ὁ Τάναϊς· 2) μτφ. χωρῶ κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὴν ἐνέργειαν, πρὸς τὸν σκοπόν : Κερκ.5,16.

εὐθύπνους-οος-ουν-ον ἐπὶ ἀνέμων ὁ κατ' εὐθεῖαν πνέων : Πίνδ.Ν 7,29 θοαῖς .. ἂν ναυσὶ πόρευσαν εὐθυπνόου Ζεφύροιο πομπαί, 'Αριστλ. Κόσμ.394b,35· 2) ἐπὶ προσ., ὁ ἀναπνέων ἐλευθέρως : 'Ιππ.'Επιδ.6,2,19 εὐθύπνους ἐγένετο.

εὐθυπομπός-όν ὁ κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν, γραμμὴν πέμπων : Πίνδ.Ν.2,10.

εὐθυπορία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. μτφ. ἡ κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν πορεία : Πλάτ. Νόμ.747A κινήσεσι ταῖς τε κατὰ τὴν εὐθυπορίαν τῆς ἄνω καὶ κάτω φορᾶς, 'Αριστλ.'Ακουστ 802a,30· 2) μτφ. τὸ διάγειν βίον ἐνάρετον, τὸ εἶναί τινα εὐθύν, δίκαιον : Εὐστ.Πον.163,94 τῇ κατὰ βίον εὐθυπορίᾳ, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,243 τῆς .. κανονικῆς εὐθυπορίας ἐκτραπέντας· 3) είδ. ἐπὶ ξύλων, ἡ εὐθύτης τῆς διατάξεως τῶν ἰνῶν : Θεόφρ.Φ1 5,6,2.

εὐθυπορικός-ή-όν μτγν. ὁ κινούμενος, ὁ πορευόμενος, ὁ χωρῶν κατ' εὐθυπορίαν βλ.λ.1) : Φιλοπ. Μετ.12,33, Σχόλ.Νικηφ. εἰς Συνέσ.421A ἐν σχηματισμοῖς τοῦ ὕδατος .. εὐθυπορικοῖς.

εὐθύπορος-ον ὁ κατ' εὐθεῖαν πορευόμενος, προχωρῶν : Δημόκρ.π.Θεόφρ Αἰσθ.73 τὰ σκληρὰ .. εὐθύπορα εἶναι· || εὐθύπορος τάσις ἡ ἄμεσος, ἡ κατ' εὐθεῖαν, ἡ ἀφ' ἑαυτῆς χωροῦσα· ἀντίθ. μεταληπτική : Γαλ.10,443· 2) μτφ. ἐπὶ ἤθους, ὁ προσήκων, ὁ κατὰ τὸν συνήθη κανόνα, ὁμαλός, κόσμιος : Πλάτ.Νόμ.775D οὐδὲν εὐθύπορον ἦθος οὐδὲ σῶμα ἐκ τῶν εἰκότων γεννῴη ποτ' ἄν (ὁ μέθυσος)· 3) ἐπὶ πραγμ., ὁ ἔχων εὐθὺν πόρον : 'Αριστλ.'Ακουστ.802b,11 εὐθύπορον κέρας· 4) είδ. ἐπὶ ξύλων, ὁ ἔχων εὐθυπορίαν βλ.λ.3) : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,17,3 ξηρὰ καὶ εὐθυπορώτατα.

εὐθυπορῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. πορεύομαι κατ' εὐθεῖαν, ὁδεύω εὐθέως πρός τι, πηγαίνω ἴσα τὸ δρόμο ἢ πηγαίνω ἴσα κάπου : Διόδ.Σ 13,19 ἀπεῖργον εὐθυπορεῖν πρὸς τὴν σύμμαχον Κατάνην, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,75 εὐθυπορεῖν οὐκ ἰσχύομεν, - εὐθυποροῦντες διὰ τῶν ἀτραπῶν ἐφθάσαμεν ἐνωρίτερον· || συνεκδ. ἐπὶ τῆς λειτουργίας τῆς θρέψεως, ὁμαλῶς, φυσιολογικῶς, κανονικῶς χωρῶ : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,13,4 εὐθυπορούσης τῆς τροφῆς· || ὁμ. ἐπὶ κινήσεως, χωρῶ, γίνομαι κατ' εὐθεῖαν, κατ' ἄμεσον τρόπον : 'Αριστλ.ΖΠ 710a,7· || ὁμ. ἐπὶ ψυχικῆς ἐκδηλώσεως ἢ ἐνεργείας, ἀντίθ. ἐπανακάμπτω : αὐτ.Ψυχ.407a,29· || κτ. ἐπέκτ. ἐνεργῶ, πράττω τι κατ' εὐθεῖαν, τραβάω γραμμή, κ. μτ. συστ. αἰτ. (ὁδόν, δρόμον) : Πίνδ.Ι 5(4).60 αἰνέω καὶ Πυθέαν ἐν γυιοδάμαις Φυλακίδᾳ πλαγᾶν δρόμον εὐθυπορῆσαι χερσί· || ὁμ. μτφ. λαμβάνω, ἀκολουθῶ τρόπον, οἱονεὶ ὁδόν, ἐπίσης μτ. συστ. αἰτ. προσδιοριζομένης διὰ γεν. : αὐτ.Ο 7,167 ἐπεὶ ὕβριος ἐχθρὰν ὁδὸν εὐθυπορεῖ· ὁμ. μτγν. κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐν) : Στουδ.Θεόδ. 579E εὐθυποροῦντες ἐν ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Θεοῦ· 2) μτφ. ἐπὶ καταστάσεων ἢ πραγμ., προχωρῶ, ἀναπτύσσομαι, ἐξελίσσομαι, διατηροῦμαι κανονικῶς, καλῶς, εὐτυχῶς, εὐδαιμονῶ, πηγαίνω-καλά : Αἰσχ.'Αγ.1005 πότμος εὐθυπορῶν ἀνδρὸς ἔπαισεν ἄφαντον ἕρμα· 3) μτγν. μον. μτφ. διάγω ἐναρέτως, χρηστῶς : Μηναῖ.1,8 Προσόμ.'Αγίας 'Εσπ. καθ' ὁμοίωσιν εὐθυποροῦσα, ἀοίδιμε, ἀληθὲς .. τοῦ Θεοῦ ὤφθης ἄγαλμα· 4) ἐπὶ τοῦ ἀέρος ἢ τοῦ ἀνέμου, ἔχω, εὑρίσκω εὐθὺν πόρον διαβάσεως : Πολύβ.34,9,7 εὐθυπορῆσαν (τὸ πνεῦμα)· 5) ἐπὶ ξύλου, ἔχω εὐθυπορίαν βλ.λ.3) : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,18,4 καίτοι τὸ εὐθυπορεῖν ὑπάρχει τισὶ τούτων.

εὐθυπόρως ἐπίρρ. μσν. κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν: Νικ.Χων.3D βαδίζων εὐθυπ- τε καὶ ἀπλανῶς.

εὐθυπροστατικός-ή-όν νεώτ. ἰατρ. ἐν φρ. εὐθυ-

προστατικὴ περιτονία σωληνοειδὲς ἰνῶδες ἔλυτρον περὶ τὸ ἀπευθυσμένον, συμφυόμενον ἔμπροσθεν πρὸς τὴν κάψαν τοῦ προστάτου.

εὐθύριν (ὁ,ἡ) πάπ. ἀ. εὐθύρινος βλ.λ.

εὐθύρινος (ὁ,ἡ) πάπ. ὁ ἔχων εὐθεῖαν ῥῖνα : τοῦ δεῖνα εὐθυρίνου, αὐτ. δούλης εὐθυρίνου.

εὐθύρραμφος-ον νεώτ. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων εὐθύ, οὐχὶ γρυπὸν ράμφος.

εὐθυρρημονῶ-έω μτγν. ὁμιλῶ μετ' εὐθύτητος, λέγω τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν : Ζήν.Στωϊκ.1,22 ὁ σοφὸς εὐθυρρημονήσει· 2) ὁμιλῶ ἐκ τοῦ προχείρου καὶ ἑτοίμως, ὁμιλῶ μεθ' ἑτοιμότητος : Πλαύτ.Δημήτρ.14 τὸ Εὐριπίδειον εἰπεῖν· ὅπου τὸ κέρδος, παρὰ φύσιν γαμητέον, ὁμοιόπτωτόν τι τῷ δουλευτέον εὐθυρρημονήσας.

εὐθυρρημόνως ἐπίρρ.μτγν. μετ' εὐθυρρημοσύνης, εὐθυεπείας : Πολυδ.4,24.

εὐθυρρημοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ παρρησία τοῦ λόγου, τὸ λαλεῖν ἄνευ ὑπεκφυγῶν ἢ συστολῆς, εὐθυέπεια : Φιλόδ.Ρητ.2,281S,Μᾶρκ.Αὐρ.11,6 τῆς εὐθυρρημοσύνης ὑπομιμνήσκουσα.

εὐθυρρήμων-ονος-ον (ῥῆμα) ὁ παρρησίᾳ ὁμιλῶν, ὁ λέγων τὰ πράγματα ὡς ἔχουσιν, ὁ εὐθυεπής : Κικ.Fam.12,16,Πολυδ.5,119,Κύριλλ.1,224D ἀμαρτοεπὴς γὰρ οὐδαμῶς, εὐθυρρήμων δὲ μᾶλλον καὶ ἀληθὴς ὁ Χριστός.

εὐθύρριζος-ον ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων εὐθείας ῥίζας : Θεόφρ.Φ) 1,7,2.

εὐθύρ(ρ)ιν-ινος (ὁ) πάπ. κ. εὐθύρ(ρ)ινος κ. εὐθύρρις ὁ ἔχων εὐθεῖον ῥῖνα.

εὐθύρρινος (ὁ,ἡ) πάπ. ὁ εὐθύρριν βλ.λ.

εὐθύρρις-ινος πάπ. ὁ εὐθύρριν βλ.λ.

εὐθύρρους-οος-ουν-ον μαν. ὁ κατ' εὐθεῖαν ῥέων : Εὐστ.Πον.315,8 ῥοῦν εὐθύρρουν.

εὐθυρροῶ-έω μαν. ῥέω κατ' εὐθεῖαν : Δούκ.33D ποταμὸν εὐθυρροοῦντα.

εὔθυρσος-ον ὁ καλὸν θύρσον ἔχων : Εὐρ.Βάκχ. 1158 νάρθηκά τε . . εὔθυρσον.

εὐθύς-έος-εῖα-ύ κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. κ. ἐπ. ἰθύς βλ.λ., ὁ ἴσος, ὁ βαίνων χωρὶς νὰ κάμπτηται ἢ ἀλλάσσῃ κατεύθυνσιν, εἴτε καθέτως εἴτε ὁριζοντίως, ἀντίθ. σκολιός, καμπύλος : Πίνδ.Ο 6,103 εὐθὺν δὲ πλόον καμάτων ἐκτὸς ἐόντα δίδοι, αὐτ. Ν 1,25 ἐν εὐθείαις ὁδοῖς, - τοῖχος εὐθύς, - εὐθὺ δένδρον· κ. συγκρ. -ύτερος : Ξεν.ΚΠ 1,3,4 εὐθυτέρα παρ' ἡμῖν ἡ ὁδός ἐστιν· 2) κ. νεώτ. τὸ θηλ. εὐθεῖα μτ. ρ. κινήσεως κτ. παράλ. τοῦ ὁδός : Ἀριστφ.ἀπ.195 εὐθεῖαν ἕρπε, Εὐρ.Μήδ.384 πολλὰς δ' ἔχουσα θανασίμους αὐτοῖς ὁδοὺς . . τὴν εὐθεῖαν . . ἑλεῖν, Πλάτ.Νόμ.716 A εὐθείᾳ περαίνει κατὰ φύσιν περιπορευόμενος· 3) ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ θηλ. εὐθεῖα κτ. παράλ. τοῦ γραμμή κ. νεώτ. ὡς οὐσ. : Ἀριστλ.ΑΠρ.49b,35, Εὐκλ.1, Ὁρισμ.7· || ἐπ' εὐθείας εἶναι κεῖσθαι ἐπ' εὐθείας γραμμῆς : Ἀρχιμ.Κων.Σφαιρ.7· || ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἢ ἐπὶ τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν ἐκτείνειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς : Πολύβ.3,113,2, αὐτ. 3,113,3· ὁμ. ἐπὶ μίαν εὐθεῖαν· || κατ' εὐθεῖαν δι' ἀμέσου συλλογισμοῦ : Δαμάσκ.Ἀρχ.432· || νεώτ. κ. δημ. κατ' εὐθεῖαν ἐπὶ πορείας ἢ πλοῦ, ἄνευ διαμέσου σταθμεύσεως· φρ. μὲ τὸ κατ' εὐθεῖαν (ἐνν. πλοῖον ἢ τραῖνο, ἀ. ἐξπρές)· || κ. συνεκδ. ἐπὶ ἐνεργείας ἢ λόγου, ἀμέσως, ἄνευ περιστροφῶν· || ἐξ εὐθείας παρέχειν ἀμέσως ἐπιδρᾶν, ἐπὶ περιάπτων : Σωρ.2,42· 4) ὁμ. τὸ θηλ. εὐθεῖα ὡς οὐσ. ἡ ὀνομαστικὴ πτῶσις : Διον.Θρ.636,5· || ὁμ. τὸ εὐθύ : Ἀριστλ.Σοφ.Ἔλ.182a,3· 5) τὸ οὐδ. εὐθύ ὡς οὐσ. ἡ κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσις, ἰδ. ἐμπροθ. εἰς τὸ εὐθύ, κατ' εὐθύ κατ' εὐθεῖαν : Ξεν.Ἱππ.7,17 ἐπειδάν γε μὴν ἐκ τῆς στροφῆς εἰς τὸ εὐθὺ βλέπῃ ὁ ἵππος, Ἀπολλ.Κιτ.2 ἡ κατ' εὐθὺ τάσις (ἡ κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσις)· || κατὰ τὸ εὐθὺ ἑστάναι ἵστασθαι ὄρθιον : Πλάτ.Πολ.436Ε· || ὁμ. τὸ οὐδ. εὐθύ ἡ ἐν εὐθείᾳ ὁδῷ πορεία : Ξεν.Ἱππ.7,14 ἥδιον μὲν γὰρ οὕτως ἂν [ἀνα]στρέφοιτο ὁ ἵππος ἤδη πλήρης ὢν τοῦ εὐθέος (κορεσθείς, βαρυνθεὶς τῆς κατ' εὐθεῖαν πορείας)· || ἡ εἰς τὸ εὐθύ τινος ὁδός ἡ εὐθεῖα ὁδὸς πρός τι : Λουκ.Ρητ.Διδ.10 ταχεῖα καὶ ἀπράγμων καὶ ἐς τὸ εὐθὺ τῆς ῥητορικῆς ὁδός· || ὁμ. κατ' εὐθύ εἰς ἔδαφος ὁμαλόν, εἰς ἰσόπεδον ἔδαφος : ΠΔ Βασ.3,21,23 ἐὰν δὲ πολεμήσωμεν αὐτοὺς κατ' εὐθύ· || ὁμ. κτ. τὴν αὐτὴν πλευράν : Γαλ.8,62, Πλωτῖν.6,7,14 6) κ. νεώτ. τὸ ἀρσ. εὐθύς ἐν ἠθικῇ σημ. σαφής, δίκαιος, εἰλικρινής, ἔντιμος : Σκόλ.16 εὐθὺν χρὴ τὸν ἑταῖρον ἔμμεν καὶ μὴ σκολιὰ φρονεῖν, Τυρτ.4,6 εὐθείαις ῥήτραις, Πίνδ.Π 3,28 κοινᾶνι παρ' εὐθυτάτῳ γνώμαν πιθών, Αἰσχ.Εὐμ.433 κρῖνε δ' εὐθεῖαν δίκην, Εὐρ.Ἱππ.492 τὸν εὐθὺν ἐξειπόντας ἀμφί σου λόγον, - εὐθὺς ἄνθρωπος - δικαστής - χαρακτήρ· || ἐν φρ. ἀπὸ τοῦ εὐθέος λέγειν παρρησίᾳ, ἀποκαλύπτως ὁμιλεῖν : Θουκ. 3,43 καθέστηκε δὲ τἀγαθὰ ἀπὸ τοῦ εὐθέος λεγόμενα μηδὲν ἀνυποπτότερα εἶναι τῶν κακῶν· || ὁμ. φρ. ἐκ τοῦ εὐθέος ἄνευ ἐπιφυλάξεως, εἰλικρινῶς : Θουκ.1,34 ἀπάτῃ τε μὴ παράγεσθαι ὑπ' αὐτῶν δεομένοις τε ἐκ τοῦ εὐθέος μὴ ὑπουργεῖν, Παυσ.8,8,3 δι' αἰνιγμάτων πάλαι καὶ οὐκ ἐκ τοῦ εὐθέος λέγειν τοὺς λόγους· || δι' εὐθείας ἀποκαλύπτως, ἄνευ περιστροφῶν : Πλούτ. Ἠθ.408Ε τοὺς χρησμούς, ὅτι συντόμως καὶ ἁπλῶς καὶ δι' εὐθείας τὰ πλεῖστα φράζουσιν αἰτιᾶσθαι· || ὁμ. ἀπ' εὐθείας : αὐτ.Ἠθ.57Α· 7) τὸ οὐδ. τὸ εὐθύ ὡς οὐσ. ἡ εὐθύτης τοῦ χαρακτῆρος : Πλάτ.Θεαίτ.173Α τὸ εὐθύ τε καὶ τὸ ἐλεύθερον ἡ ἐκ νέων δουλεία ἀφῄρηται· 8) τὸ ἀρσ. εὐθύς κ. τὸ οὐδ. εὐθύ ὡς ἐπιρρ. βλ.λς.

εὐθύς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. κ. εὐτύς, ἐπὶ χρόνου, ἀμέσως, παραχρῆμα, ἄνευ ἀναβολῆς : Πίνδ.Ο 8,41 ἔννεπε δ' ἀντίον ὁρμαίνων τέρας εὐθὺς Ἀπόλλων, Σοφ.Αἴ.317, Θουκ.1,1 τὸ μὲν εὐθὺς τὸ δὲ καὶ διανοούμενον, ΚΔ Ματθ.3,16 βαπτισθεὶς . . ἀνέβη εὐθὺς ἀπὸ τοῦ ὕδατος, αὐτ.Ἰω.21,3 ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς· || εὐθὺς ὡς . . μτ. ἀορ. ἀμέσως ὅτε, μόλις : Αἰσχ.Πέρσ.361 εὐθὺς ὡς ἤκουσε, - εὐθὺς ὡς ἔμαθε τὴν εἴδησιν ἀνεχώρησε· || ὁμ. κ. ἐν συνδυασμῷ μετ' ἄλλων ἐπιρρηματικῶν λέξεων πρὸς δήλωσιν τῆς ἀμέσου χρονικῆς ἀκολουθίας : Πίνδ.Π 4,83 τάχα δ' εὐθὺς ἰών, Εὐρ.Φοίν.652 εὐθὺς ἔτι βρέφος, Ἀριστφ.Εἰρ. 84 εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς, Θουκ.6,101 τούτους . . εὐθὺς κατὰ τάχος φθάνουσιν, Ξεν.ΚΠ 7,2,16 εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, αὐτ.1,6,20 εὐθὺς τοῦτο ἐκ παιδίου ἐπαίδευες, Πλάτ.Τίμ.24Β εὐθὺς κατ' ἀρχάς, αὐτ.Πολ. 485D εὐθὺς ἐκ νέου, αὐτ.519Α ἐκ παιδὸς εὐθύς (ἐκ παιδικῆς ἡλικίας), Ἀριστλ.Πολιτ.1287b,10 ἐξ ἀρχῆς εὐθύς, Λουκ.Ὄνειρ.1 ἀφ' ἑσπέρας εὐθὺς ἤδη· κ. μτ. μτχ. : Θουκ.2,39 εὐθὺς νέοι ὄντες (ἀμέσως ἐκ νεανικῆς ἡλικίας), αὐτ.2,47 τοῦ δὲ θέρους εὐθὺς ἀρχομένου (ἀμέσως κατὰ τὴν ἀρχὴν τοῦ θέρους), αὐτ.1,1 ἀρξάμενος εὐθὺς καθισταμένου (τοῦ πολέμου = ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τοῦ πολέμου), αὐτ.4,43 εὐθὺς ἀποβεβηκότι (ἀμέσως κατὰ τὴν ἀπόβασιν), Ξεν.Ἀν.4,7,2 εὐθὺς ἥκων, Πλάτ.Θεαίτ.186C εὐθὺς γενομένοις (κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς γεννήσεως αὐτῶν), Δημ.662 εὐθὺς ἀπεκτονώς· κ. μτ. οὐσ. : Ἡρωδιαν.Ἱστ.8,1,5 ἥσθη μὲν ἐπὶ τῇ τῶν Ἰταλικῶν εὐθὺς φυγῇ (διὰ τὴν αἰφνιδίαν)· || μτφ. κατὰ ἄμεσον φυσικὴν σειράν, ἐπακολουθίαν, φυσικῶς : Ἀριστλ.Μεταφ. 1004a,5 ὑπάρχει εὐθὺς γένη ἔχον τὸ ὄν· 2) σπαν. ἐπὶ τόπου, εὐθύ βλ.λ., κατ' εὐθεῖαν : Εὐρ.Ἱππ.1197 τὴν δ' εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδὸν (τὴν ὁδὸν τὴν ἄγουσαν κατ' εὐθεῖαν πρὸς τὸ Ἄ.),

Θουκ.6,96 **χωρίου.. ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐθὺς κειμένου** (ἀμέσως ὑπεράνω τῆς πόλεως), σύτ. 8,90 **παρ' αὐτὴν εὐθὺς ὁ ἔσπλους ἐστίν** (κατ' εὐθεῖαν), αὐτ.4,118 **εὐθὺς ἐπὶ τὴν γέφυραν**, Ξεν. Ἀγησ.1,29, Θεόκρ.25,23 **εὐθὺς δὲ σταθμοὶ .. ἀγροιώταις δέδμηνθ'** 3) ἐπὶ τρόπου, ἁπλῶς: Πλάτ.Μέν.100Α **ταὐτὸν ἂν καὶ εὐθὺς τοιοῦτος ὥσπερ παρὰ σκιὰς ἀληθὲς ἂν πρᾶγμα εἴη πρὸς ἀρετήν** (δ.ἀνάγν.)' 4) παραδείγματος χάριν, ἐπὶ παραδείγματος: Ἀριστλ.Πολιτ.1277α,6 **ὥσπερ ζῷον εὐθύς**, Δίων Χρ.11,145, Κλεομήδ.1,1 **οἷον εὐθύς**.

εὐθύσανος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐθεῖς, καλούς, ὡραίους θυσάνους: Λεων. ἐν ΑΠ 6,202.

εὐθυσκόλιος-ον μτγν. ὁ ἐν μέρει εὐθὺς καὶ ἐν μέρει σκολιός, ὁ εὐθὺς καὶ κυρτός: Ὀρειβ. 54,18,33 (δ.ἀνάγν. εὐθυσκολιός).

εὐθυσκοπικὸν (τὸ) νεώτ. φυσ. πρῖσμα ἢ φασματοσκόπιον τὸ ὁποῖον ἀναλύει τὸ προσπῖπτον φῶς, ἀφῆνον ἀμετάβλητον τὴν διεύθυνσιν τῶν μέσων ἀκτίνων τοῦ φάσματος.

εὐθυσκόπος-ον Ἡσ. κ. νεώτ. ὁ βλέπων κατ' εὐθεῖαν, ἀκριβῶς ἢ ὀρθῶς βλέπων' Ἡσ. ἐν λ. **οὐκ εὐθυσκόπου**' 2) νεώτ. εἰδ. ἐπὶ ὅπλων, ὁ βάλλων ἐπιτυχῶς, ὁ οὗ ἡ σκόπευσις ἀκριβής.

εὐθυσκοπῶ-έω μτγν. κ. νεώτ. βλέπω τι κατ' εὐθεῖαν, προσβλέπω: Πλούτ.Ἠθ.737Α **ἐκ τῶν ἐλευθέρων τοὺς ἐπισταμένους πράγματα παῖδας εὐθυσκοπῶν** (ὁ Μόμμιος) **ἐκέλευσε γράψαι στίχον'** 2) ἀμτβ. βάλλω εὐθέως, δὲν παρεκκλίνω τοῦ στόχου, σκοπεύω ἐπιτυχῶς, εὐστοχῶ.

εὐθυσμὸς (ὁ) (εὐθύνω) μτγν. τὸ εὐθύνειν τι, τὸ ποιεῖν τι εὐθύ: Φίλ.1,576.

εὐθύστομος-ον Πολυδ. ὁ εὐθυρρήμων βλ.λ.: Πολυδ.5,60, Σχόλ Λουκ.ΖΤραγ.27' **τοὺς μὴ εὐθυστόμους μηδὲ τρανῇ κεχρημένους τῇ γλώττῃ**.

εὐθύταρσος-ον νεώτ. εἰδ. ἐπὶ ἵππων, ὁ ἔχων τοὺς ταρσοὺς εὐθέως, καθέτως πρὸς τὰ μετατάρσια, χωρὶς νὰ σχηματίζηται ἡ φυσικὴ αὐτῶν γωνία.

εὐθυτενὴς-οῦς-ές (τείνω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς τὸ εὐθὺ τεταμένος, εὐθύς, ἴσιος: Φίλ.1,456 **τῆς μέσης καὶ εὐθυτενοῦς ὁδοῦ**, Ἰάμβλ.Παρφ.3,16 **εὐθυτενὴς πλοῦς**, Αἰλ.ΖΙ 4,34 **εὐθυτενὴς τὴν τρίχα**' ‖ ὁμ.Ἰατρ.: Ἀντυλλ.τ.Ὀρειβ.44,8,1 **εὐθυτενὴς τομή**' ‖ ἐπὶ ἀνθρωπίνου σώματος: **εὐθυτενὲς παράστημα**' ‖ ἐπὶ τῆς ῥινός: Πολυδ.273 «εὐθυτενὴς ῥίς, ἐξ ἴσου τὸ πρόσωπον διακρίνουσα»' 2) μτγν. μτφ. μτ. προσδ. ὁ εὐθύς, δίκαιος: Κύριλλ.11,1005 **οὐκ ἔχουσιν εὐθυτενῆ τὴν καρδίαν**.

εὐθυτενίζω Φώτ. ἐν τῇ μτχ. «εὐθυτενίζουσα, ὀρθῶς βαδίζουσα, ἐπιτατικῶς τρέχουσα, ὀρθῶς φρονοῦσα, ἀπταίστως ψηφιζομένη, τὸ εὐθὺ σκοποῦσα' καὶ εὐθυτενίζων, ὁ μάρτυς ὁ τὰ εὐθῆ ἀπαρέγκλητα (δ. ἀνάγν. ἀπαρέγκλιτα) διατηρῶν' καὶ εὔρυθμον τὴν οἰκείαν γνώμην διὰ τῆς εὐθυλογίας παριστῶν».

εὐθυτενῶς ἐπίρρ. πρὸς τὸ εὐθὺ τεταμένως: Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.44,8,9, Φίλ.1,338, Γαλ.18(1) 797.

εὐθύτης-ητος (ἡ) (εὐθύς) κ. μον. κ. νεώτ. ἡ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν διεύθυνσις, ἡ εὐθυγραμμία, ἀντιθ. τῷ καμπυλότης: Ἀριστλ.Κατ.10α,12' ‖ ἀντιθ. περιφέρεια: αὐτ.Μετ.385b,30 **γραμμῆς μῆκος εὐθύτητι διηκριβωμένον**' ‖ ἐπὶ τῶν τριχῶν, ἀντιθ. οὐλότης: αὐτ.ΖΓ 782α,3 **εἰσὶ δὲ διαφοραὶ τῶν τριχῶν κατὰ .. εὐθύτητα καὶ οὐλότητα**' ‖ φρ. **εὐθύτης τῆς τάσεως τῆς διευθύνσεως**: Γαλ.6,193' 2) μτφ. δικαιοσύνη, τιμιότης, εἰλικρίνεια: ΠΔ Ἰησ. 24,14 **λατρεύσατε αὐτὸν ἐν εὐθύτητι καὶ ἐν δικαιοσύνῃ**, αὐτ.Ψαλμ.34,7 **ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου**, Στουδ.Θεόδ.437Β **μητρικῇ διαπλάττεσθαι ῥυθμίσει πρὸς πᾶσαν εὐθύτητα, ἡ εὐθύτης δικαστοῦ**.

εὐθυτοκία (ἡ) Ἐπιγρ. ὁ ἁπλοῦς ἢ δίκαιος τόκος' τοῖς δὲ ἄλλοις δανείοις ἄνωθεν ἀπὸ τῶν συγγραφῶν δραχμιαῖον τόκον ἐξ εὐθυτοκίας εἵλκυσεν ἐτῶν καὶ πλεόνων.

εὐθύτοκος-ον μτγν. ὁ ἀρτίως τεχθείς, γεννηθείς: Γρηγ.Νύσσ.2,801Α **εὐθύτοκον παιδίον**.

εὐθυτομία (ἡ) μτγν. ἡ εὐθεῖα τομή: Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.44,8,4 **οὐδὲ τὴν εὐθυτομίαν δοκιμάζειν**.

εὐθύτομος-ον κ. μσν. ὁ εὐθέως τετμημένος, ὁ κατ' εὐθεῖαν τετμημένος, ὅθ. ὁμαλός, ἐπίπεδος: Πίνδ.Π 5,90 **εὐθύτομόν τε κατέθηκεν.. πεδιάδα πομπαῖς ἔμμεν ἱππόκροτον σκυρωτὰν ὁδόν**, Σχόλ.Ἰλ.Ψ 116, Στουδ.Θεόδ.278Α.

εὐθυτομῶ-έω μτγν. τέμνω εὐθέως: Ἀντυλλ.π. Ὀρειβ.44,8,23.

εὐθυτόμως μσν. κατ' εὐθύτομον τρόπον, κατ' εὐθεῖαν: Γεώργ.Σύγκ.128Β.

εὐθύτονος-ον μτγν. ὅρος ἐν χρ. ἐπὶ τῶν ἐλαφροτέρων πολεμικῶν μηχανῶν, πολεμικῶν ὀργάνων, ἀντιθ. τῷ παλίντονος: Ἥρων Βελ.122,25 **τῶν εἰρημένων ὀργάνων τὰ μὲν ἐστιν εὐθύτονα, τὰ δὲ παλίντονα.. τὰ μὲν εὐθύτονα ὀϊστοὺς μόνους ἀφίησι, τὰ δὲ παλίντονα ἔνιοι καὶ λιθοβόλα καλοῦσι**.

εὐθύτορνος-ον μσν. εὐθέως, πρεπόντως τετορνευμένος: Κωνσταντ.Βασίλ.Μακ.152.

εὔθυτος-ον ὁ καλῶς τεθυμένος, καλλίθυτος: Εὔπολ.ἐν Αὐτολύκῳ 2 **κωλῆνες εὐθύτου ῥίφου**.

εὐθυτράχηλος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐθὺν τὸν τράχηλον: Σωρ.1,18 **αὕτη** (ἡ ἐπὶ θηλειῶν κύστις) **μικροτέρα καὶ εὐθυτράχηλος**.

εὐθυτρεχὴς-οῦς-ές Ἐπιγρ. ὁ τρέχων ἢ ὁ ὅν δύναταί τις νὰ διατρέξῃ κατ' εὐθεῖαν γραμμήν: **εὐθυτρεχὲς διάζωμα**.

εὐθύτρητος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐθεῖαν διάτρησιν: Γαλ.Χρ.Μορ.8,7, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.8,24,62 **τῶν αὐλίσκων οἱ μὲν εὐθύτρητοι, οἱ δὲ παράτρητοι**.

εὐθύτριχος-ον ὁ εὐθύθριξ βλ.λ., ἀντιθ. οὐλότριχας: Ἀριστλ.ΖΙ 629b,35 **τὸ δὲ μακρότερον καὶ εὐθύτριχον ἀνδρειότερον**, Πολ.Φυσ.57 **οὐ πάνυ οὖλον οὐδὲ εὐθύτριχον**.

εὐθύτρυπος-ον ὁ εὐθύτρητος βλ.λ.: Δημοκρ.π. Θεόφρ.Αἰσθ.73.

εὐθυφερὴς-οῦς-ές ὁ κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν κινούμενος, φερόμενος, ὁ εὐθυγράμμως κινούμενος: Πλάτ.Νόμ.815Β **εὐθυφερὲς ὡς τὸ πολὺ τῶν τοῦ σώματος μελῶν γιγνόμενον**.

εὐθυφλόγιστος-ον μσν. ὁ εὐθέως, ὁ εὐκόλως φλογιζόμενος, εὔφλεκτος: Ἐπιφάν.2,51C **ὕλην εὐ-**.

εὐθύφλοιος-ον ἐπὶ δένδρων, ὁ ἔχων εὐθὺν φλοιόν, λεῖον, ὁμαλόν' ‖ εἰδ. ὄνομα δρυός τινος: Θεόφρ.ΦΙ 3,8,2.

εὐθυφορὰ (ἡ) μτγν. ἀντὶ εὐθυφορία βλ.λ.: Πρόκλ.Παρμ.908.

εὐθυφορία (ἡ) ἡ κατ' εὐθεῖαν φορὰν κίνησις: Ἀριστλ.Φύσ.227b,18 **ἔσται ἡ κυκλοφορία τῇ εὐθυφορίᾳ ἡ αὐτὴ καὶ ἡ κύλισις τῇ βαδίσει**.

εὐθυφορικὸς-ή-όν μσν. εἰδ. ἐπὶ ὁδοῦ ἡ κατ' εὐθεῖαν φέρουσα, ὁ ὁμαλός, ἴσος δρόμος: Μιχ. Ἀκομ.2,195,7 **εὐθυφορικαὶ ὁδοί**.

εὐθύφορος-ον νεώτ. ὁ φερόμενος, ὁ πορευόμενος, ὁ βαλλόμενος κατ' εὐθεῖαν' ‖ εἰδ. στρατ. **εὐθύφορος βολὴ** βολὴ ἐκτελουμένη δι' ἰσχυρῶν γεμισμάτων καὶ μικρῶν γωνιῶν.

εὐθυφοροῦμαι-έομαι μτγν. φέρομαι, κινοῦμαι κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, ἀντιθ. κυκλοφοροῦμαι: Πρόκλ.Παρμ.906S **εὐθυφορούμενον σῶμα**.

εὐθύφρων-ονος-ον (φρήν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐθέως, ὀρθῶς φρονῶν, ὁ δίκαιος, ὁ ἔντιμος, ὁ εὐθύς: Αἰσχ.Εὐμ.1040 **ἵλαοι δὲ καὶ εὐθύφρονες γᾷ δεῦρ' ἴτε, σεμναί**, Εὐστ.Πον.130,70 **εὐθύτητα.. ἔχειν ἀπαιτεῖται..ὁ τοῖς τοιούτοις ἐπιστατῶν νοῦς καὶ προβαλλόμενος τὸν εὐθύφρονα, ὃς οὔτε παραβλέπει στραβίζων..**

εὐθυφυής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ κατ' εὐθεῖαν φυόμενος, βλαστάνων, ἀντίθ. παρεστραμμένος : Θεόφρ.Φ1 4,2,6.

εὐθύχαλκος-ον μτγν. κ. πάπ. ὁ πληρωτέος ἅμα τῇ αἰτήσει τοῖς μετρητοῖς, ὁ ταῖς μετρητοῖς : Βασ. 9,3,15,7 **εἰ γε δεῖ τὰ λαμβανόμενα δι' ἐκβιβασμὸν ἐνέχυρα εὐθύχαλκα πιπράσκεσθαι,** Πάπ.

εὐθυώνυξ-υχος ἐπὶ ζῴων, ἀ. εὐθυώνυχος ὁ ἔχων εὐθεῖς ὄνυχας : 'Αριστλ.ΖΙ 517a,33 **τῶν δ' ἐχόντων τὰ μὲν ἐστιν εὐθυώνυχα,** αὐτ.600a,19 **φιλοῦσι δὲ οὐδὲν διακεκριμένως καὶ τῶν γαμψωνύχων καὶ τῶν εὐθυωνύχων,** αὐτ.633b,2.

εὐθυωρία (ἡ) κ. νεώτ., ἀρκ. εὐθυορϜία ἡ εὐθυπορία, εὐθεῖα διεύθυνσις, κίνησις : Πλάτ.Πολ.436E **ὅταν δὲ τὴν εὐθυωρίαν ἢ εἰς δεξιὰν ἢ εἰς ἀριστερὰν ἢ εἰς τὸ πρόσθεν ἢ εἰς τὸ ὄπισθεν ἐγκλίνῃ ἅμα περιφερόμενον, τότε οὐδαμῇ ἔστιν ἑστάναι,** Τίμ.45C, 'Αριστλ.Ψυχ.406b,31 ‖ φρ. κατ' εὐθυωρίαν κατὰ μῆκος : 'Αριστλ.ΖΜ 654a,17 **τὴν δὲ σχίσιν ἔχει τῆς σαρκὸς οὐ κατ' εὐθυωρίαν ἀλλὰ κατὰ κύκλους διαιρετήν·** ‖ ὁμ. ἀντικρούειν **κατ' εὐθυωρίαν** εὐθέως : 'Αριστλ.Ρητ. 1379a,11 **ἐάν τε οὖν κατ' εὐθυωρίαν ὁτιοῦν ἀντικρούσῃ τις·** ‖ ὁμ. **κατ' εὐθυωρίαν νοεῖν** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ κατ' ἀναλογίαν : Τίμ.Λοκρ.94B **τρία δ' ὄντα τρισὶ γνωρίζεσθαι, τὰν μὲν ἰδέαν νόῳ κατ' ἐπιστάμαν, τὰν δ' ὕλαν λογισμῷ νόθῳ τῷ μήπω κατ' εὐθυωρίαν νοῆσθαι, ἀλλὰ κατ' ἀναλογίαν, τὰ δ' ἀπογεννάματα αἰσθήσει·** ‖ ὁμ. **εἰς εὐθυωρίαν ἄπειρα** εἰς προϊοῦσαν ἄπειρον σειράν : 'Αριστλ.Μεταφ.994a,2· ‖ ἀπροθ. δοτ. εὐθυωρίᾳ κατ' εὐθεῖαν : 'Επιγρ. **εὐθυωρίᾳ ἐπὶ θάλασσαν·** **2)** εἰδ. νεώτ. στρατ. **βολὴ ἐξ εὐθυωρίας** ἡ ἄμεσος βολή, ἡ βολή, καθ' ἣν τὸ πυροβόλον ὅπλον διατίθεται καταλλήλως, καθ' ὕψος καὶ διεύθυνσιν δι' ἀπ' εὐθείας διοπτεύσεως, μέσῳ τοῦ κλισιοσκοπίου, ἐπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ στόχου.

εὐθύωρος-ον ὁ κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν, ὁ εὐθύς: 'Ανών.π.ΕΜ 391,42 **εὐθύωρον τὴν ἀναχώρησιν ἐποιήσαντο·** ‖ συνήθ. τὸ οὐδ. **εὐθύωρον** ὡς ἐπίρρ. κατ' εὐθεῖαν διεύθυνσιν : Ξεν.'Αν.2,2,16 **οὐδὲ ἀπέκλινε φυλαττόμενος.. ἀλλ' εὐθύωρον ἄγων κατεσκήνωσεν,** Αἰλ.ΖΙ 11,16 **ἄγει δὲ αὐτὰς εὐθύωρον ἐπὶ τὴν κοίτην τοῦ δράκοντος πνεῦμα θεῖον·** **2)** ὁμ. τὸ οὐδ. εὐθύωρον ὡς ἐπίρρ. εὐθύς, ἀμέσως : Πρακ.Γότθ.4,665A **εὐθύωρον θνήσκει.**

εὐθυωρῶ-έω κ. μσν. παρεύομαι, προβαίνω κατ' εὐθεῖαν γραμμήν, δ. ἀνάγν. ἀντὶ τοῦ εὐθυπορῶ : 'Αριστλ.Πρ.905b,6· κ. παθ. : Νικ.Χων.112D **ἵν' ἐντεῦθεν εὐθυωροῖτο τούτοις τὰ τῆς ἀμύνης.**

εὐθώρηξ-κος μτγν. ὁ καλὸν θώρακα ἔχων, ὁ καλῶς τεθωρακισμένος, ὡπλισμένος : ΑΠ 9,389 **εὐθώρηκος 'Ενυαλίου πολεμιστής,** Νόνν.Δ 15,156.

εὐία 'Ησ. « δέδια ».

εὐιάζω εὐάζω βλ.λ. : Σοφ.'Ιχν.221, Εὐρ.Κύκλ.495 **μάκαρ ὅστις εὐιάζει βοτρύων φίλαισι πηγαῖς ἐπὶ κῶμον ἐκπετασθείς.**

εὐιακός-ή-όν ἐπιγρ. βακχικός : ΑΠλ.4,289,4 **εὐιακῶν θιάσων.**

εὐιάς-άδος μτγν. εὐιακή, βακχική : 'Αντίπ.ἐν ΑΠ 9,603,8 **ἐκπλαγέες λύσσῃ δαίμονες εὐιάδι,** 'Επιγρ. **εὐιὰς οἴνη·** **2)** 'Ησ. « εὐιάδες, ἄμπελοι ».

εὐίατος-ον (ἰῶμαι), ἰων. **εὐίητος** ὁ εὐκόλως ἰώμενος, θεραπευόμενος, εὐκαλοθεράπευτος, ἀντίθ. δυσίατος : 'Ιππ.'Αρθρ.14 **κλητς εὐιητοτέρη ἐστί,** Ξεν.'Ιππ.4,2 **ἵππῳ ἀρχόμενα πάντα εὐιατότερα,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1121a,20 **εὐιατοτέρα τῶν ἀκρασιῶν ἣν οἱ μελαγχολικοὶ ἀκρατεύονται·** ‖ κ. μτφ. : Θεόφρ.Φ1 5,4,5 **εὐίατος ἄγνοια.**

εὔιδε 'Επιγρ. αἰολ. (ἔϜιδε) ἀντὶ εἶδε, παρατ. τοῦ εἴδω βλ.λ.

εὐίδρως-ωτος, οὐδ. **εὔιδρον** ὁ εὐκόλως ἱδρώνων, εὐίδρωτος βλ.λ. : Θεόφρ.'Ιδρ.20 **οὗτοι δὲ εὐίδρωτες μᾶλλον·** ‖ τὸ οὐδ. : αὐτ.19.

εὐίδρωτος-ον ὁ εὐκόλως ἱδρώνων, ὁ εὐίδρως : 'Αριστλ.Πρ.867b,35, Γαλ.6,222..

εὐιερία (ἡ) πάπ. ἁγιότης, ἁγιωσύνη, ἱερότης : **ἐτελευτήθη τὸ ἱερὸν εὐιερίας καὶ ἐπικίας χάριν.**

εὐΐερος-ον 'Επιγρ. κ. ἐπίγρ. ὁ εἰς θυσίαν κατάλληλος : 'Επιγρ. **παριστάτω τὰ θύματα εὐίερα, καθαρά, ὁλόκληρα,** Φίλιππ. ἐν ΑΠ 6,231 **ἐπ' εὐιέρους βῆθι θυηπολίας·** ‖ γεν. ὁ ἱερός, ὁ ἅγιος : 'Επιγρ. **εὐίεροι θυμέλαι.**

εὐίητος-ον ἰων. τ. τοῦ εὐίατος βλ.λ.

εὐικέτευτος ΕΜ ὁ εὐκολοϊκέτευτος, γλώσσ.ἐν ΕΜ 338,40 λ. εὐάντητος.

εὔϊκμος-ον μσν. εὔυγρος, εὐκόλως ὑγραινόμενος : Πισίδ.Γ'Ἑξ.1389.

εὐιλασία (ἡ) 'Ησ. « εὐπειστία » (πιθ. ἀνάγν.).

εὐιλάσιμος-ον Πάπ. εὐίλατος βλ.λ. | πιθ. ἀνάγν.|.

εὐιλατεύω μτγν. εἶμαι εὐίλατος, ἵλεως, εὐμενής, ἐλεήμων : ΠΔ'Ιουδ.16,15 **ἐπὶ δὲ τοῖς φοβουμένοις σε σὺ εὐιλατεύεις αὐτοῖς,** αὐτ.Δευτ.29,20.

εὐίλατος-ον (ἵλημι) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ θεοτήτων, ὁ λίαν ἵλεως, εὐμενέστατος : Πάπ. **εὐίλατός σοι ὑπάρχων ὁ Σάραπις,** 'Επιγρ. **εὐίλατος γένοιτο ὁ θεός,** ΠΔ Ψαλμ.98,8 **ὁ θεός, εὐίλατος ἐγίνου αὐτοῖς·** ‖ κ. ἐπὶ βασιλέως : Πάπ. **τοῦ βασιλέως εὐιλάτου γενομένου·** ‖ κ. ἐπὶ ἄλλων ἀρχόντων ἢ προϊσταμένων : Φώτ.'Επιστ.272,27, αὐτ.294,24 **τὸν κοινὸν κριτὴν εὐίλατον ἑαυτῷ .. παρασκευάζει.**

εὐιματῶ-έω μτγν. ἀντὶ εὐειματῶ βλ.λ. : Σωτ. ἐν Στοβ.'Ανθολ.1,420 **ἂν εὐιματῇς.**

εὔϊνος-ον (ἴς) ὁ ἔχων ἰσχυράς, δυνατὰς ἶνας, νευρώδης : Θεόφρ.Φ1 3,10,1 **ξύλον εὔχρουν, ἰσχυρόν, εὔινον,** αὐτ.Πυρ.72.

εὔιος (εὔιος, ΕΜ 391,15) (ὁ) ἐπώνυμον τοῦ Βάκχου (ἐκ τῆς κραυγῆς εὐαί, εὐοῖ) : Σοφ.ΟΤ 211 **οἰνῶπα Βάκχον εὔιον,** Εὐρ.Βάκχ.157 **εὔια τὸν εὔιον ἀγαλλόμεναι θεόν,** 'Εκφαντ.3, ΑΠ 9,524,6 **εὔϊον, εὐχαίτην, εὐάμπελον,** Πλαύτ.Μάρκελλ.22 **Διονύσῳ τι τῆς τιμῆς προσήκειν, ὃν Εὔϊον καὶ Θρίαμβον ὀνομάζομεν·** ‖ ὁ Διόνυσος, ὁ Βάκχος : Εὐρ. Βάκχ.566 **σέβεταί σ' Εὔιος·** **2)** **εὔιος**-ον ὡς ἐπίθ. βακχικός, ἐνθουσιαστικός : Σοφ.'Αντ.964 **παύεσκε.. εὔιόν τε πῦρ,** Εὐρ.Βάκχ.238 **τελετὰς προτείνων εὐίους νεάνισιν,** αὐτ.Φοίν.656 **γυναιξὶν εὐίοις,** Νόνν.Δ 7,196 **εὔιον ἠχώ,** αὐτ.16,354.

εὔιππος-ον, ἐπ. **εὐ-**, ὁ ἔχων καλοὺς ἵππους, ὁ ἐπὶ καλοῖς ἵπποις ἡδόμενος, ἐπὶ προσ. : Ὕμν.'Απόλλ.20 **'Ελατιονίδῃ εὐίππῳ,** Πίνδ.Ο 3,39 **εὐίππων διδόντων Τυνδαριδᾶν,** αὐτ.8,48 **'Αμαζόνας εὐίππους·** κ. τὸ ὑπερθ. **εὐιππότατος** : Ξεν.'Ελλ.4,2,5 **ὅστις εὐιπποτάτην καὶ εὐοπλοτάτην τάξιν παρέχοιτο·** **2)** ὁμ. ἐπὶ τόπου, ὁ περίφημος διὰ τοὺς καλοὺς ἵππους αὐτοῦ : Πίνδ.Π 4,2 **εὐίππου βασιλῆι Κυράνας,** Σοφ.ΟΚ 668 **εὐίππου.. τᾶσδε χώρας,** Καλλ. ἀπ.112 **εὐίππου πατρίδος ἡμετέρης.**

εὔιρον (τὸ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὔειρον βλ.λ. : 'Ησ. « εὔιραν, πρόβατον μαλακόν ».

εὔισκος γλωσσ. ἡ αἰθάλη.

εὐίστιος-ον ἀντὶ εὐέστιος βλ.λ.

εὔιστος πόθος (ὁ) ἐπίγρ. πόθος γνώσεων, φιλομάθεια : ΑΠ Συμπλ.182,2 **τόνδ' ἀνέθηκε Μούσαις εὔιστον φυχῇ ἕλουσα πόθον.**

εὐίσχιος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων καλὰ ἰσχία, καλοὺς μηρούς : 'Επιγρ. **εὐίσχιος γυνή,** Μάρκ.'Αργ. ἐν ΑΠ 5,115 **Μηνοφίλαν εὐίσχιον·** ‖ κ. ἐπὶ ἵππου κ. βοός, ὁ ἔχων ὡραίους γλουτούς : 'Ιππιατρ.115, 'Ησ. ἐν λ. κάμινοι **εὐίσχιοι βόες.**

εὔιχθυς-υος-υ μτγν. ἐπὶ θαλάσσης, λίμνης, ποταμοῦ, ὁ ἔχων ἀφθόνους καὶ καλοὺς ἰχθῦς, παλύιχθυς : Διόδ.Σ 11,57 **ἔχουσαν θάλασσαν εὔιχθυν,** 'Αριστείδ.Λόγ.44(17),16· κ. ἐπὶ χώρας παραθαλασ-

σίας : Ἀθήν.8,360D **περὶ τῆς καλῆς Ῥόδου, ἣν εὔιχθυν εἶναί φησιν.**

εὐϊώτης (ὁ) (εὔιος), τὸ θηλ. **εὐϊῶτις-ιδος,** εὔιος, βακχικός : Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.22· τὸ θηλ. : Μοσχί.6,11 **εὐιώτιδος οἴνης.**

εὐκαής-οῦς-ές (καίω) μτγν. ὁ εὐκόλως καιόμενος : Διοσκ.4,150 **προσαχθὲν λύχνῳ εὐκαές,** Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 1,434 **τῷ ἐπίπλῳ ἐνειλοῦσι τὰ ἱερεῖα, ἵνα εὐκαέστερα ὦσι,** Ἡσ. ἐν λ. εὔφλεκτος.

εὐκαθαίρετος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως καθαιρούμενος, καταβαλλόμενος, ἡττώμενος : Θουκ. 7,18 **πρός τε σφᾶς καὶ Σικελιώτας, εὐκαθαιρετωτέρους ἔσεσθαι,** Δίων Κ 47,37 **οὗτος οὐκ εὐκαθαίρετος ἔδοξεν εἶναι σφίσι·** ‖ ὁ εὐκόλως καταλυόμενος : Βασ.1,1036Β **εὐ- τὴν βασιλείαν,** Ψ Χρυσ.5,686Α· **2**) ὁ εὐκόλως ἐξαντλούμενος : Ἡρόδ.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.5,30,11 **εὐκαθαίρετοι δυνάμεις·** **3**) ἀσταθής, εὐμετάβλητος : Βέττ.Βαλ.175,30 **εὐκαθαίρετος τύχη,** αὐτ.212,21 **εὐκ- πρᾶγμα·** **4**) εἰδ. ἐπὶ τείχους, τὸ εὐκόλως καταρριπτόμενον, κατακρημνιζόμενον : Πολυδ.1,171 **εὐ- τεῖχος.**

εὐκάθεδρος-ον γλῶσσ. τοῦ ἐύσσελμας : Σχόλ. Ὀδ.Β 390· ‖ ὁμ. τοῦ ἐύζυγος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,4.

εὐκάθεκτος-ον ὁ εὐκόλως κατεχόμενος, ἀναχαιτιζόμενος, εὐκολοδιοίκητος : Ξεν.ΚΠ 7,5,69 **ὅπως ὅτι ταπεινότατοι καὶ εὐκαθεκτότατοι εἶεν.**

εὐκαθοσίωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἢ καλῶς καθοσιούμενος, ἀνατιθέμενος, ἀφιερούμενος : Ἐπιφάν.Αἱρ.42,343,Ἰω.Χρυσ.11,807Α **ἵνα καὶ περὶ ἐκεῖνον ὦσιν εὐκαθοσίωτοι·** **2**) Ἐπιγρ. ὑπερθ. λίαν ἱερός, σεβαστός : Ἐπιγρ. **Λιβεραλίου τοῦ εὐκαθοσιωτάτου.**

εὔκαιρα ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. μάτην, ματαίως, ἄδικα : Ἰω.Μάνθ.Καντασύλλ.897 **ὅπ᾽ ἁπλώσῃ πού δὲν φθάνει) εὔκαιρα τὸν κόπον χάνει.**

εὐκαιραίνω μον. δημ. καθιστῶ τι εὔκαιρον, ἐγκαταλείπω τόπον τινὰ ἀναχωρῶν, ἀδειάζω : Κορ.Ἀτ.4Α,143 ἐν λ. εὐκαιρῶ **τὰ ῥέτεν᾽ ἀπολύσασι, τὸν κάμπον εὐκαιραίνουν** (ἄφησαν εὔκαιρον τόν κάμπον, δηλ. τὸ ἱπποδρόμιον).

εὐκαιρεὶ ἐπίρρ. πάπ. εὐκαίρως βλ.λ. : **καὶ σὺν θεῷ εὑρίσκω εὐκαιρεὶ ὃν προσαναφέρω.**

εὐκαιρή (ἡ) πάπ. εὐνοϊκὴ εὐκαιρία : **εὐκαιρή τις τοῦ ἀνερχομένου πρὸς ὑμᾶς.**

εὐκαίρημα-ατος (τὸ) τὸ ἐν ἁρμοδίῳ χρόνῳ γινόμενον : Στωϊκ.ἀπ.3,136 **πάντα δὲ τὰ κατορθώματα δικαιοπραγήματα εἶναι καὶ . . εὐκαιρήματα.**

εὐκαιρία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., Ἰων. **εὐκαιρίη** ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος καιρὸς διά τι, εὐνοϊκὴ περίστασις : Πλάτ.Ὅρ.413C « εὐκαιρία, χρόνου ἐπίτευξις, ἐν ᾧ χρὴ παθεῖν τι ἢ ποιῆσαι » : Ἰσοκρ. 12,34 **τὴν εὐκαιρίαν διαφυλάττειν ὑπὲρ ὧν ἂν ἀεὶ τυγχάνῃ διαλεγόμενος,** Φιλόδ.Θε.γ᾽ ἀπ.89 **ἀπολαύειν τῆς εὐκαιρίας,** Διόδ.Σ 20,2 **ταύτης τῆς εὐκαιρίας οὐδ᾽ ἂν ἐμαυτὸν ἀποστερῆσαι βουληθείην,** ΚΔΜατθ.26,16 **ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν παραδῷ,** αὐτ.Λουκ.22,6, Πάπ. **εὐκαιρίαν εὑρὼν τοῦ πρός σὲ ἐρχομένου ἐχάρην, - δὲν τοῦ ἐδόθη ἀκόμη ἡ εὐκαιρία ν᾽ ἀναδειχθῇ·** ‖ φρ. **εὐκαιρίας τυχούσης** ὅταν τύχῃ εὐκαιρία· ‖ ὁμ. φρ. **εἰς ἢ μὲ πρώτην εὐκαιρίαν** εἰς τὴν παρουσιασθησομένην πρώτην κατάλληλον περίστασιν : **θὰ σοῦ στείλω χρήματα μὲ πρώτην εὐκαιρίαν·** ‖ ὁμ. φρ. **ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ,** ἢ **ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ : ἐπ᾽ εὐκαιρίᾳ τῶν ἑορτῶν μετέβησαν εἰς Ἱεροσόλυμα·** **2**) χρόνος διαθέσιμος, σχολή, ἄδεια : Ἱππ. Ἐπιστ.17,23,ΠΔΣοφ.Σειρ.38,24 **σοφία γραμματέως ἐν εὐκαιρίᾳ σχολῆς,** Διον.Ἁλ.Συνθ.23 **κατὰ πολλὴν εὐκαιρίαν καὶ σχολήν, - μόλις βρῆκα εὐκαιρία καὶ σοῦ γράφω** (χρ. ἀποδοκιμαζομένη ὑπὸ τοῦ Σουΐδ.κ.Φωτ., βλ. σχολή)· **3**) ἁρμοδιότης, καταλληλότης : Πλάτ.Φαῖδρ.272Α **τούτων τὴν εὐκαιρίαν τε καὶ ἀκαιρίαν διαγνόντι,** Πλούτ.Ἠθ. 16Β **οὔτε λέξεως ὄγκος οὔτ᾽ εὐκαιρία μεταφορᾶς,** αὐτ.736F **περὶ στίχων εὐκαιρίας ἐνέβαλε λόγον·** ‖ ἡ προσήκουσα, ἁρμοδία θέσις, ἐπίκαιρος τοποθεσία : Πολύβ.16,29,3 **τὴν δὲ τῆς Ἀβύδου καὶ Σηστοῦ θέσιν καὶ τὴν εὐκαιρίαν τῶν πόλεων·** πρβλ. αὐτ.4,44,11,Φίλ.1,4· **4**) ἡ ἐπίκαιρος προμήθεια, κατάλληλος χορήγησις, ἀφθονία : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,23,4 **πρὸς εὐκαιρίας ὑδάτων** (ἐπὶ ἀρδεύσεως), Διόδ.Σ 1,52 **παρείχετο τοῖς γεωργοῖς τὴν τῶν ὑδάτων εὐκαιρίαν·** **5**) πλοῦτος, εὐτυχία, εὐημερία : Πολύβ.1,59,7 **κατὰ γὰρ τὰς τῶν βίων εὐκαιρίας** (κατὰ τὴν περιουσίαν, εὐπορίαν αὐτῶν), αὐτ.15,31,7, Πάπ. **εὐκαιρίαν δὲ οὐκ ἔχει** (δὲν ἔχει περιουσίαν).

εὐκαιρίζομαι μτγν. ἐπιτυγχάνω, λαμβάνω, εὑρίσκω : ἘφραὶμΣύρ 1,94D **ἐὰν εὐκαιρίσῃ ποτήριον οἴνου μετὰ τὴν εὐχήν, σπουδαίως εἰς τὸ κελλίον σου πορεύθητι.**

εὐκαίριμος-ον μσν. εὔκαιρος βλ.λ. : Πασχ.Χρον. 8,19 **ἐν τῇ τοῦ πάσχα εὐκαιριμωτάτῃ παραφυλακῇ συνεφώνουν.**

εὐκαιρίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν συγκείμενον ἐκ σεληνιούχου χαλκοῦ καὶ ἀργύρου.

εὔκαιρος (-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν ἁρμοδίῳ καιρῷ, ὁ ἐν καταλλήλῳ περιστάσει γινόμενος ἢ ὤν, στὴν ὥρα του : Φιλήμ. 113 **εὔκαιρος λόγος,** Θεόφρ.ΦΙ 8,7,6 **εὐκαίρων ὑδάτων . . γινομένων,** Κικ.Αττ.4,7,1 **nihil εὐκαιρότερον epistula tua,** ΚΔἘβρ.4,16 **ἵνα . . χάριν εὕρωμεν εἰς εὔκαιρον βοήθειαν·** ‖ μτγν. **καιρὸς εὔκαιρος** εὐκαιρία, κατάλληλος, πρόσφορος, εὐνοϊκὴ περίστασις : Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,9,6 **καιρὸν εὔκαιρον ἔχοντες διαβάλλειν ἐπειρῶντο·** ‖ φρ. **εὔκαιρόν (ἐστιν)** μτ. ἀπαρφ. εἶναι εὐκαιρία, περίστασις, εὐκολία, κατάλληλος ὥρα νά . . · ὅθ. κ. εἶναι προσῆκον, εἶναι ἐπίκαιρον νά . . : Σοφ.ΟΚ 32 **χῶ τι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστιν,** Ἰώσ.ΑΙ 12,97 **εὔκαιρον ἔσται διελθεῖν·** ‖ ἐπὶ ἐνεργείας, ἐκφράσεως, ἐκδηλώσεως ὁ προσήκων, ὁ ἁρμόζων, ὁ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι γινόμενος : Ἠθ.10Ε **σοφὸν γὰρ εὔκαιρος σιγὴ καὶ παντὸς λόγου κρείττων·** κ. τὸ οὐδ. ἔνορθ. **τὸ εὔκαιρον** ὡς οὐσ. ὁ ἁρμόδιος χρόνος : ἈρίστωνΧ 1,86 **τὸ μέτριον καὶ τὸ εὔκαιρον ἐν ἡδοναῖς,** Διον.Ἁλ.Δειν.7 **τῶν πραγμάτων τὸ εὔκαιρον·** ‖ ὁμ. **κατὰ τὸ εὔκαιρον** εἰς τὸν προσήκοντα, εἰς τὸν κατάλληλον χρόνον ἢ τόπον : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.162,26 **ἡνίκα κατὰ τὸ εὔκαιρον περὶ . . αἰτίας διαληψόμεθα·** ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ἄναρθ. μτ. σημ. ἢ μτχ. ἐν ἐπιρρ. σημ. : Πλάτ. Νεώτ.5,5 **εὔκαιρον ἀείσας** (ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ)· ‖ ἐπὶ πραγμ. ὁ κατάλληλος, ὁ εὔκολος πρός τι, κ. παρσθ. : Ἀφρικαν.Κεστ.278Α **οὐκ οἶσθα πώγωνος ἐν μάχῃ μὴ εἶναι εὐκαιροτέραν λαβήν ;·** **2**) ἐπὶ τόπων, ὁ ἐν καλῇ, προσφόρῳ, ἐπικαίρῳ τοποθεσίᾳ, ὁ καταλλήλως, ἁρμοδίως κείμενος, κ. παραθ. : Πολυβ.1,18,4 **ὀχυροποιησάμενοι τοὺς εὐκαίρους τῶν τόπων,** Διόδ.Σ 1,63 **εὐκαίρους διώρυγας κατασκευάσας,** Πάπ. **μεταθεῖναι τοὺς βωμοὺς ἐπὶ τοὺς εὐκαιροτάτους τόπους·** **3**) μτγν., μσν. κ. δημ. ἐπὶ τόπου, χώρου, κτιρίου, δημ. κ. ἐπὶ σκεύους ἢ ἄ.πραγμ. κοίλου, ὁ κενός, ὁ ἄδειος : Ἀφρικαν.Κεστ.314,2Β,Μαυρίκ.Στρατηγ.112 **τῶν διαλειμμάτων, τουτέστι τῶν εὐκαίρων τόπων,** Βιζυην.Μητέρ.Ἑπτὰ 616 **τριγύρω στράτες ἔρημες μὲ εὔκαιρ᾽ ἀργαστήρια,-εὔκαιρο σπίτι-καΐκι-ποτήρι-βαρέλι,-εὔκαιρη στάμνα·** ‖ συνεκδ. ἐπὶ λόγων, κοῦφος, ἀνόητος : **εὔκαιρα λόγια,-εὔκαιρες κουβέντες·** **4**) μσν. ἐπὶ ἐνεργείας, προσπαθείας,ὁ ἐπὶ ματαίῳ, ὁ ἀνωφελῶς γενόμενος : Ἐρωφ. 181 **ἐπάσκισα ὅσο μπόρεσα . . μὰ ἦτον ὁ κόπος μ᾽ εὔκαιρος·** **5**) τὸ οὐδ. ἔναρθρ. ὄλβος, πλοῦ-

τος, εὐημερία: Πολύβ.13,9,3 **ἔστι .δ' ἡ Χαττηνία τἄλλα μὲν λυπρά, κώμαις δὲ καὶ πύργαις διεσκεύασται διὰ τὸ εὔκαιρον τῶν Γερραίων** | δ. γρ. διὰ τὴν εὐκαιρίαν).
εὐκαιρότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ εὐκαιρία: 'Ιάμβλ.π. Στοβ.'Ανθολ.3,55 | ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐγκαιρότης).
εὐκαιρῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. **ηὐκαίρησα**, ἔχω ἢ εὑρίσκω εὐκαιρίαν, καιρὸν ἐλεύθερον, διαθέσιμον, εἶμαι εὔκαιρος, ἐλεύθερος, δὲν εἶμαι ἀπησχολημένος, ἀδειάζω : 'Επιγρ.,Πολύβ.20,9,4 **κατὰ μὲν τὸ παρὸν οὐκ ἔφασκεν εὐκαιρεῖν**, ΚΔ Κορινθ.1,16,12 **ἐλεύσεται δὲ ὅταν εὐκαιρήσῃ**, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.23 **ἀλλ' ὅταν εὐκαίρησεν, αὐθόρμητος ἤρχισε νὰ διηγῆται τὴν ἱστορίαν**· ὁμ. μτ. ἀπαρφ.:Πάπ. **εὐκ- τοῦ διαβῆναι**,ΚΔΜάρκ.6,31 **οὐδὲ φαγεῖν εὐκαίρουν**, Πλούτ.'Ηθ.223D **εὐκαιρῶ περὶ τῆς σῆς κακίας λέγειν**, Λουκ.'Ερωτ.33 **ηὐκαίρουν ἐπινοεῖν τι**· **2)** **εὐ- τινι** ἢ **εἴς τι** ἀφιερῶ τὸν καιρόν μου εἴς τι : Χίων 16,6 **μόνοις εὐκαιρεῖν τοῖς ἀθανάτοις ἑαυτοῦ**, ΚΔ Πράξ.17,21 **εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκούειν καινότερον**· **3)** εὐτυχῶ, εὐημερῶ: Πολύβ.4,60,10 **εὐκαιροῦντάς γε δὴ καὶ δυναμένους**, αὐτ.32,21,12 **προέγραφε γὰρ τοὺς εὐκαιροῦντας τοῖς βίοις**· || ὁμ. σημ. τὸ μέσ. **εὐκαιροῦμαι** : Ποσειδών.59 **οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις**· **4)** εἶμαι ἐπίκαιρος : Φιλόδ.Ρητ.2,64S.
εὐκαιρῶ-όω μσν., δημ. **εὐκαιρώνω**, κενῶ, ἐκκενῶ, ἀδειάζω : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,46 **τὸ δὲ Βιδίνι τὸ εὐκαίρωσαν οἱ Νέμτζοι καὶ τὸ ἄφηκαν.**
εὐκαίρως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. ἐν εὐκαιρίᾳ, ἐν καιρῷ τῷ δέοντι, ἐν εὐθέτῳ χρόνῳ, ἐγκαίρως : 'Ιππ.'Ιητρ.3, αὐτ.'Επιστ.1285,54 **ὡς εὐ- κάρτα εἴη ἐπιδεδημιουργημένα**, Ξεν.'Αγησ.8,3 **τῇ μεγαλογνωμοσύνῃ γε ὡς εὐκαίρως ἐχρῆτο**, 'Ισοκρ.5,143 **οὐκ εὐ- αὐτῇ χρωμένους**, Δημ.1414, 'Αριστλ.Ζ1 582a,28· Διόδ.Σ 5,11 **ὅταν τοὺς μισθοὺς εὐκαίρως μὴ λαμβάνωσιν**, Ρουφῖν. ἐν ΑΠ 5,55,1, ΚΔΜάρκ.14,11 **καὶ ἐζήτει πῶς εὐκαίρως αὐτὸν παραδῷ**, Πλούτ. 'Ηθ.1071Ε **οὐ σπουδάζομεν εὐ- περιπατεῖν ἕνεκα τοῦ πέττειν τὴν τροφήν**· τὸ συγκρ. **εὐκαιρότερον** : Πλάτ.Φαίδ.78Α **ὡς οὐκ ἔστιν εἰς ὅ τι ἂν εὐκαιρότερον ἀναλίσκοιτε χρήματα**· ὁμ. τὸ συγκρ. κ. **εὐκαιροτέρως** : Πάπ. **τῶν δεῖνα ἀποτελεσάντων τὴν κατασπορὰν εὐκαιροτέρως**· ὑπερθ. **εὐκαιρότατα** : Πολύβ.5,63,13 **εὐκαιρότατα γὰρ δὴ τούτων ἐπελάβοντο τῶν ἀνδρῶν**· **2)** εὐμενῶς, εὐναϊκῶς : Πάπ.· **3)** φρ. **εὐκαίρως ἔχειν** ἔχειν εὐκαιρίαν, σχολήν : Πολύβ 5,26,10 **φήσας οὐκ εὐκαίρως ἔχειν τὸν βασιλέα**, Πλούτ. 'Ηθ.575D **εἰ πρὸς ἀκρόασιν.. λόγων τοσούτων εὐκαίρως ἔχουσιν**, Μαυρίκ.Στρατηγ.210 **δύναμιν τὴν μὴ μιγνύουσαν χεῖρας, ἀλλ' εὐ- ἱσταμένην**· **4)** ἐπὶ τόπου, ἐπικαίρως, προσηκόντως : Πολύβ. 1,42,6 **ἐπίκειται δὲ τοῖς προκειμένοις.. ἀκρωτηρίοις εὐκαίρως**, αὐτ.4,52,8,Διόδ.1,50 **εὐκαίρως κειμένην ἐπὶ τῶν κλείθρων**· **5)** καιρίως, εὐστόχως : Αἰλ.ΠΙ 13,1 **ἀφῆκε τὸ βέλος καὶ ἔτυχε τοῦ πρώτου μάλα εὐκαίρως.**
εὐκάκωτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως προσβαλλόμενος ὑπὸ νόσου : 'Αέτ.12,19, δ. γρ. ἀντὶ εὐπαθής π. Γαλ.19,208.
εὐκαλεῖ 'Ησ. « ἀτρεμίζει ».
εὐκᾱλία δωρ. τ. τοῦ εὐκηλία· 'Ησ. « ἡσυχία ».
εὐκαλλώπιστος-ον ὁ καλῶς κεκοσμημένος, κεκαλλωπισμένος : 'Ησ. ἐν λ. κοσμιωτάτη, Φώτ. ἐν λ. κεκομψευμένος.
εὔκᾱλος-ον δωρ. τ. τοῦ εὔκηλος βλ.λ.
εὐκάλυπτος (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος **μυρτοειδῶν** φυτῶν, ὑψηλὸν καὶ μακρόβιον, οὗ τὰ μακρὰ φύλλα ἔχοντα ἀρωματώδη ὀσμὴν εἶναι φαρμακευτικά, εὐστόμαχα.
εὐκάμᾰτος-ον ὁ ἔχων εὔκολον κόπον, εὔκολον ἐργασίαν, εὔκολος : Εὐρ.Βάκχ.66 **πόνον ἡδὺν κάματόν τ' εὐκάματον**· **2)** ὁ δι' εὐγενῶν ἀγώνων κτηθείς : ΑΠλ.4,335 **εὐκαμάτοις.. στεφάνοις**· || ὁ καλῶς εἰργασμένος : ΑΠ 1,10,Παῦλ.Σιλ.496· **3)** ὁμ. ἐπὶ προσ., φιλόπονος, ἐργατικός, δραστήριος : Νόνν.Δ 5,483 **εὐκαμάτοιο.. ἄγρης**, Παῦλ. Σιλ.270 **εὐκαμάτων βασιλήων**· **4)** ὁ εὐκόλως ὑπομένων τοὺς πόνους, τοὺς κόπους : Φιλόστρ. Γυμν.42.
εὐκαμία (ἡ) ΕΜ 392,2 « ἡσυχία ἤτοι εὐφημία, δωρικῶς εἴρηται παρὰ τὸν κημόν..»· πρβλ. 'Ησ. ἐν λ. εὐκαλεία.
εὐκάμπεια (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκαμποῦς, εὐκομψία, εὐστραφία : 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,35,1 **εὐκαμπείας τῆς περὶ τὸ σῶμα.**
εὐκαμπής-οῦς-ές (εὖ-κάμπτω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς κεκαμμένος, ὁ ἔχων ὡραίαν καμπήν, ὁ μετὰ τέχνης κατεσκευασμένος : 'Οδ.Σ 368 **δρέπανον μὲν ἐγὼν εὐκαμπὲς ἔχοιμι**, 'Υμν.'Ομ.27,12 **χαλάσασ' εὐκαμπέα τόξα**, Θεόκρ.13,5,6 **λαβὼν εὐκαμπέα τόξα**, 'Απολλ.Ρ 3,1388 **ἅρπην εὐκαμπῆ**, Λουκ.'Ενάλ.Δ 15,2 **ἦν.. τὰ κέρατα εὐκαμπής**, αὐτ. Εἰκ.14, 'Οππ.'Αλ.5,257 **εὐκαμπῆ δρεπάνην**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,112 **τὸ εὐκαμπὲς τόξον**· **2)** ὁ εὐκόλως καμπτόμενος, εὔκαμπτος, εὐλύγιστος : Θεόφρ.ΦΙ 3,10,4 **εὐκαμπὴς φλοιός**, Στράβ.15,1,20 **τοὺς κλάδους φησὶν εὐκαμπεῖς εἶναι τῶν δένδρων**, Πλαύτ. Σύλλ.17 **κατασκευάζοντες.. τὸ κέρας εὐκαμπὲς καὶ κοῦφον**, 'Αριστείδ.1,383· || ἐπὶ ξυλείας : 'Ορειβ.9,19,2· || ὁμ. ἐπὶ πύου, ὀλισθηρόν : 'Αρετ.Χρον.Παθ.1,10. |Τὸ **εὐκαμπὲς ἄγκιστρον** ἐνΛεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 6,4 διορθ. εἰς **εὐκάπές** (κάπτω) τὸ εὐκόλως καταπινόμενον.)
εὔκαμπος-ον ὁ εὔκαμπτος βλ.λ. : 'Ιππ.'Αρθρ.60 (δ. γρ. **-πτοι**).
εὔκαμπτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καμπτόμενος, εὐλύγιστος : Σαπφ. ἐν Λυρ.Συμπλ.5,13, 'Ιππ.'Αρθρ. 826,'Αριστλ.ΖΜ 692a,2 **ὥστε εὐκάμπτους ἔχειν καὶ χονδρώδεις τοὺς σπονδύλους**· || ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸν κόπον, κάματον : Φιλόστρ.Γυμν.284,6· ἐπίρρ. **-ως.**
εὐκαμψία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκάμπτου, τὸ εὐκόλως κάμπτεσθαι, εὐλυγισία, ἐπὶ φωνῆς, εὐστραφία : 'Αριστλ.ΖΓ 786b,10 **φωνῆς.. εὐκαμψίᾳ καὶ ἀκαμψίᾳ διαφέροντα ἀλλήλων**, Νιρβ.Μαλλ. Κουβ.28 **χάνει τὴν εὐκαμψίαν του καὶ τὴν ἐλαστικότητά του**· **2)** νεώτ. μτφ. ἐνδοτικότης, ἀστάθεια : **εὐκαμψία χαρακτῆρος.**
εὐκανόνιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κανονιζόμενος : 'Εφραὶμ Σύρ.1,71C **τοῖς δὲ ἀσθενεστέροις εὐ- τόπος χρή**, αὐτ.107Α **λιμὴν εὔδιός ἐστιν εὐκανόνιστος τόπος.**
εὐκάρδιος-ον (καρδία) ὁ ἔχων γενναίαν καρδίαν, θαρραλέος, τολμηρός : Σοφ.Αἴ.364 **τὸν εὐκάρδιον, τὸν ἐν δαΐοις ἄτρεστον μάχαις**, αὐτ. Φιλ.535 **ἔφυν εὐκάρδιος** (σχόλ. καρτερικός), Εὐρ. 'Εκ.579 **οὐκ εἴ τι δώσων τῇ περίσσ' εὐκαρδίῳ ψυχὴν τ' ἀρίστῃ**· || ἐπὶ ἵππου, θυμοειδής : Ξεν.'Ιππ. 6,14 **διδάσκειν δεῖ ὅτι οὐ δεινά ἐστι, μάλιστα μὲν ἵππῳ εὐκαρδίῳ**· **2)** εὐστόμαχος : 'Ιππ.π. Γαλ., Διακλ.Καρ.ἀπ.120, Ξενοκρ.8 **θαλάσσιοι.. εὐκάρδιοι**, Ρούφ.π.'Ορειβ.5,11,3· **3)** ὁ ἐνδυναμώνων τὴν καρδίαν, δυναμωτικός : 'Ιππ.Παθ.41,54, 'Αλέξ.Τραλλ.Πυρ.4.
εὐκαρδίως ἐπίρρ. μετὰ γενναίας καρδίας, θαρραλέως, τολμηρῶς : Εὐρ.'Εκ.549 **παρέξω γὰρ δέρην εὐκαρδίως**, Διον.'Αλ.Ρωμ.5,8 **εὐκαρδίως ἤνεγκε τὴν συμφοράν**, 'Ιώσ.ΑΙ 12,9,4 **σφόδρα εὐκαρδίως ἐπ' αὐτὸν ὁρμήσας**, αὐτ.ΠΙ 7,87.
εὐκάρηνος-ον μτγν. κ. ποι. **ἠυκάρηνος**, ὁ ἔχων καλὴν κεφαλήν : Μάρκελλ.Σιδ.'Ιχθ.24.

εὐκάρπεια (ἡ) ἡ εὐκαρπία βλ.λ. : Εὐρ.Τρῳ.217 **ὄλβῳ βρίθειν φάμαν ἤκουσ' εὐθαλεῖ τ' εὐκαρπείᾳ.**
εὐκάρπησις-εως (ἡ) μτγν. ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἐκκάρπησις βλ.λ. : Γαλ.6,665,17.
εὐκαρπία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἀφθονία καρποῦ, καρποφορία, πολυκαρπία, εὐφορία:'Επιγρ.,'Αριστλ. ἀπ.252, Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,1,2 **πρὸς εὐβλαστίαν καὶ εὐκαρπίαν,** Θεοφύλ.Βαυλγ.'Επιστ.74 **γόνιμος πρὸς εὐ- ὁ τῶν θρεμμάτων ὄνθος'** || κ. μτφ. : Μηναῖ. 1,3, 'Ωδ.9 **πρὸς ἀρετῶν εὐκαρπίαν.**
εὔκαρπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ παράγων, ἔχων ἀφθόνους καὶ καλοὺς καρπούς, καρποφόρος, γόνιμος. ἐπὶ γυναικῶν, πολυτόκος : 'Υμν.'Ομ.30,5 **ἐκ σέο δ' εὔπαιδές τε καὶ εὔκαρποι τελέθουσι'** ὁμ. ἐπὶ δένδρων, σιτηρῶν, γῆς : Πινδ.Π 1,30 **εὐκάρποιο γαίας μέτωπον,** αὐτ.Ν 1,14 **εὐκάρπου χθονός,** αὐτ. Παιᾶν.2,26, 'Ιππ.'Αέρ.12 (χώρη) **-οτάτη,** Σοφ.Αἴ 671· **εὐκάρπῳ θέρει,** Εὐρ.'Ανδρ.1045 **πρὸς εὐκάρπους γύας,** αὐτ.Βάκχ.750, Πλάτ.Κριτί.110Ι? **πάμφορον εὔκαρπόν τε εἶναι** (ἐνν. τὴν γῆν), 'Οκελλ.4,9, 'Οππ. Κυν.1,465 **εὐκάρπῳ φθινοπώρῳ,** Διγεν.'Ακρ.4048 **τὰ δένδρη τὰ εὔκαρπα εἰς μέρη τὰ τοῦ πύργου ἐφύτευσεν'** ὁμ. ἐπὶ προβάτων : Παλαίφ.18' || ὁμ. μτφ. : Φίλ.1,647 **-οτάτη ἀρετή'** **2)** ἐνεργ. ὁ ποιῶν τι γόνιμον, καρποφόρον : Θεόφρ.ΦΑΙτ.2,3,3' || ὡς ἐπίθ. τῆς 'Αφροδίτης : Σοφ.ἀπ.847' ὁμ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : ΑΠ 6,31 **εὐκάρπῳ Διονύσῳ'** ὁμ. ὡς ἐπίθ. τῆς Δήμητρος : αὐτ.7,394.
εὐκαρπῶ-έω παράγω ἀφθόνους καὶ καλοὺς καρπούς, καρποφορῶ καλῶς:'Ιππ.'Επιστ.10,Θεόφρ. ΦΑΙτ.1,20,5 **συμβαίνει . . ὅταν δ' εὐκαρπῶσιν, ἀβλαστεῖν,** αὐτ.ΦΙ 2,7,7, Στράβ.5,2,7 **ἐν τοῖς εὐκαρποῦσι χωρίοις,** Μελέαγρ. ἐν ΑΠ 4,1, **λείψανα τ' εὐκαρπεῦντα μελιστάκτων ἀπὸ Μουσέων.**
εὐκάρφωτος-ον γλώσσ. τοῦ εὐγόμφωτος : Σχόλ. 'Οππ.'Αλ.1,58.
εὐκατάβλητος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος : 'Ιω.Χρυσ.8,51C **σαθρὸν ἅπαντα καὶ εὐ- ὑφαίνει τὸν τοῖχον,** Εὐστ.1055,51.
εὐκαταγέλαστος-ον μτγν. ὁ γινόμενος εὐκόλως καταγέλαστος : 'Αλέξ.'Αφρ.Πρ.1,80.
εὐκατάγνωστος-ον μτγν. ἀξιόμεμπτος, ἀξιοκατάκριτος : Πάπ., 'Αθανάσ.1,1,25C **εὐκατάγνωστα μὲν καὶ εὐέλεγκτα παρὰ πᾶσιν ὄντα,** Καν. 'Εφεσ.Συν.247,32 **εὐκατάγνωστον τὸν φθόνον τὸν κατὰ τῶν ἐκκλησιῶν ὤδινεν ἑαυτῷ.**
εὐκατάγωγος-ον μτγν. κ. μσν. ἐπὶ καταπέλτου, ὁ εὐκόλως καταγόμενος ἤτοι ἐντεινόμενος : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.53,33 **τὰ μὲν γὰρ μακροτονώτερα τούτων μακροβολεῖν καὶ εὐκατάγωγα εἶναι'** **2)** ἐπὶ παραλίων, ὁ εὔκολος, καλὸς πρὸς προσόρμισιν : Εὐστ. εἰς Διον.Περ.195 **λιμένα γὰρ ἔχει εὐκατάγωγον.**
εὐκαταγώνιστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταγωνιζόμενος, καταβαλλόμενος, εὐκατάβλητος : Πολύβ.9,4,8 **διαιροῦντας τὴν δύναμιν εὐκαταγωνίστους ὑπάρξειν,** Λουκ.Τυραννν.22 **οὐδὲ μικρὸν οὐδ' εὐκαταγώνιστον ἔργον,** Θεμίστ.Λόγ. 16,210B **ἄνθρωπον εὐκαταγώνιστον καὶ εὐάλωτον.**
εὐκατάκαυστος-ον ὁ εὐκόλως κατακαιόμενος, γλώσσ. ἐπὶ τοῦ εὐκατάπρηστος : Σουίδ., Φώτ.
εὐκατάκλαστος-ον ὁ εὐκόλως συντριβόμενος, γλώσσ. ἐπὶ τοῦ εὐκέατος : Σχόλ.'Οδ Ε 60.
εὐκατακάμιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κατακομιζόμενος, μετακομιζόμενος : Στράβ.12,3,12 **ναυπηγήσιμον ὕλην ἀγαθὴν καὶ εὐκατακόμιστον'** || κ. μτφ. : Κύριλλ.'Ομ.19,256 **διὰ πολλὴν ἄγαν ἀσθένειαν καὶ τὸ λίαν εὐκατακόμιστον εἰς τὸ πλημμελές** (ἡ κλίσις, ἡ τάσις).
εὐκατακράτητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κατακρατούμενος, εὐκολοφύλακτος : Πολύβ.4,56,9 **τὸ πᾶν μέγεθος αὐτῆς οὐ πολύ, τελέως δ' εὐκατακράτητον καὶ μέτριον.**
εὐκάτακτος (ἄγνυμι) μτγν. ὁ εὐκόλως συντριβόμενος, εὔθραυστος : Φίλ.2,309, 'Αρτεμίδ. Δαλδ.1,66 (κώδ. -έακτον).
εὐκατάληκτος-ον μσν. ὁ ἔχων καλὴν κατάληξιν : Εὐστ.1613,33 **εὐπεριόριστον καὶ εὐκατάληκτον.**
εὐκατάληπτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταλαμβανόμενος, κυριευόμενος, εὐάλωτος:Σχόλ. Αἰσχ.Πέρσ.464 **ἕδραν . . εὐαγῆ . ,' εὐκατάληπτον,** 'Ησ. ἐν λ. διατειχίζειν **τὰς ῥύμας διατειχίζουσιν, ἵνα μὴ εὐκατάληπτοι ὦσιν'** **2)** ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐκατανόητος : 'Αρτεμίδ.Δαλδ.1,1α, Τατιαν.165B **τῆς ποιήσεως τὸ εὐκατάληπτον,** αὐτ.155B **ἡμῖν εὐκατάληπτον τὸ θεῖον.**
εὐκαταλήπτως ἐπίρρ. ἐν φρ. **εὐκαταλήπτως** ἔχειν εὐκόλως ἐπιδέχεσθαι διὰ τῆς καταλήψεως βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.9.
εὐκατάλλακτος-ον ὁ εὐκόλως διαλλαττόμενος, κατοπραϋνόμενος, εὐδιάλλακτος :'Αριστλ.Ρητ.1381b, 5 **μὴ μνησικακοῦντας, . . ἀλλ' εὐκαταλλάκτους,** ΠΔ Μακκ.3,5,13 **ἠξίουν τὸν εὐκατάλλακτον, δεῖξαι τῆς μεγαλοσθενοῦς αὐτοῦ χειρὸς κράτος.**
εὐκαταλλάκτως ἐπίρρ. σχόλ. μετὰ διαθέσεως εὐνοϊκῆς πρὸς διαλλαγήν : Σχόλ.Σοφ.Αἴ.1345 **εὐκαταλλάκτως δεῖ πρὸς τοὺς ἀγαθοὺς ἔχειν.**
εὐκατάλῦτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταλυόμενος, ἀφανιζόμενος, καταστρεφόμενος : Ξεν. 'Ελλ.3,5,15 **ἡ τῶν Λακεδαιμονίων πλεονεξία πολὺ εὐκαταλυτωτέρα ἐστὶ τῆς ὑμετέρας γενομένης ἀρχῆς,** 'Επιφάν.1,630B.
εὐκαταμάθητος-ον ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐκολονόητος : 'Ιππ.Διαίτ.28 **εὐκαταμάθητον ὅτι φαύλη δίαιτα . . ἀσφαλεστέρη ἐστί,** 'Απολλ. Κιτ.19 **διὰ τὸ τοῦ πράγματος εὐκαταμάθητον.**
εὐκαταμάχητος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος διὰ μάχης, εὐκατάβλητος : Σχόλ. Θουκ.6,17 **εὐπορώτερα' εὐκαταμαχητότερα.**
εὐκατάμικτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταμιγνυόμενος πρὸς ἄλλους, εὐπροσήγορος, φιλόφρων : 'Αθανάσ.2,383D **πρᾶον καὶ εὐκατάμικτον πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς εἶναι.**
εὐκατανόητος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐκολονόητος : Πολύβ.18,30,11 **ἐξ ὧν εὐκατανόητον ὡς οὐχ οἷόν τε μεῖναι . . τὴν τῆς φάλαγγος ἔφοδον οὐδένα,** Πτολ.Τετράβ.30.
εὐκατάνυκτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως κατανυσσόμενος, αἰσθανόμενος κατάνυξιν : 'Ιω.Κλίμ. 70,372, Μηναῖ.3,21 'Ορθρ.'Ωδ.3 **ἡ καρδία εὐκατάνυκτος,** Στουδ.Θεόδ.276E.
εὐκατανύκτως ἐπίρρ. μσν. μετὰ μεγάλης κατανύξεως : 'Αναστ.Σιν.'Ερωτησ.424,1.
εὐκαταπάλαιστος-ον ΕΜ ὁ εὐκόλως καταβαλλόμενος ἐν τῇ πάλῃ, γλώσσ. ἐπὶ τοῦ εὐχερής.
εὐκατάπαυστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως καταπαυόμενος : Γαλ.2,206Α **ἦθος εὐκίνητον μὲν πρὸς ὀργήν, εὐκατάπαυστον δέ,** Παῦλ.Αἰγ.1,66.
εὐκατάπληκτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταπληττόμενος, φοβούμενος, θορυβούμενος : Λιβάν. 'Υποθ.Προοιμ.11, Βασ.1,529D **οὐ δειλοῖς, οὐδὲ φιλοζώοις, οὐδ' εὐκαταπλήκτοις ἐντεύξεσθε.**
εὐκατάποτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταπινόμενος : Φιλούμ.π.'Αετ.9,19.
εὐκατάπρακτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταπραττόμενος, εὐκατόρθωτος : Πολυδ.9,161.
εὐκαταπράϋντος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως καταπραϋνόμενος.
εὐκατάπρηστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως κατακαιόμενος' 'Ησ. « εὐκατάπρηστον' εὔκαυστον, εὐχερῶς καιόμενον » : Φίλ.ἀπ.103H, Σχόλ. 'Ιω.Κλίμ.144,356 **εὐκατάπρηστος ὕλη'** || κ. μτφ. : 'Ιω.Χρυσ.5,83,27 **εὐ- γὰρ ἡδοναῖς ἡ νεότης.**

εὐκαταπτόητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταπτοούμενος, φοβούμενος : Κύριλλ.1,273A, αὐτ.3,760D.
εὐκατάπτωτος-ον μσν. ὁ εὐκόλως καταπίπτων, ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς τὸ πίπτειν, σφάλλεσθαι : Ἰω.Χρυσ. 5,439C **δεῖξαι αὐτῶν τὸ εὐκατάπτωτον.**
εὐκατᾰρίθμητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταριθμούμενος, λογαριαζόμενος,μετρούμενος:Γαλ.7,463.
εὐκατάσβεστος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κατασβεννύμενος, εὐκολόσβηστος : Ἰω.Χρυσ.5, 686A **σπινθὴρ ὁ εὐκατάσβεστος.**
εὐκατάσειστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως κατασειόμενος, δθ. καταρριπτόμενος, μτφ. : Κύριλλ.1,1,408D, Εὐστ.Ἰλ.969,61 **ἡ παροῦσα μῆτις εὐκατάσειστός ἐστι· 2)** ὁμ. μτφ. ὁ εὐκόλως συγκινούμενος, παρασυρόμενος : Ὀδ.1433,40 **εὐκατάσειστον εἶναι τὸν δῆμον.**
εὐκατάσκεπτος-ον ὃν δύναταί τις νὰ παρατηρήσῃ εὐκόλως, ὁ κατάλληλος, εὔκολος πρὸς παρατήρησιν : Ἱππ.Ἀγμ.30, Γαλ.2,700, αὐτ.4,184 **εὐκατάσκεπτον ἐργάσῃ τὸ νευρῶδες.**
εὐκατασκεύαστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κατασκευαζόμενος : Σχόλ.Ὀδ.Ε 60, Φίλ.Μηχ.Βελοπ. 60,51· ὁμ. τὸ συγκρ. : αὐτ.61,6· **2)** ὁ καλῶς πεποιημένος, καλῶς εἰργασμένος, εὐποίητος : Σχόλ. Εὐρ.Ἱππ.1226· ἐπίρρ. **-ως** : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.1265.
εὐκατάσκευος-ον μτγν. ὁ εὐκατασκεύαστος βλ.λ. : Φαβωρ.104,1.
εὐκατάστᾰτος (-η)-ο(ν) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν καλῇ καταστάσει, ὁ καλῶς ἐστημένος, εὐσταθής, σταθερός, στερεός, ἀπαθής, ἥσυχος, ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἐπιρρ.157,16 **τὰ τοῦ τόνου εὐκατάστατα γίνεται,** Ἀλέξ.Ἀφρ. Πρ.1,87 **εὐκατάστατος διάθεσις,** Ἐφραὶμ Σύρ. 3,138A **πάνυ εὐκατάστατος, ἱλαρὸς πρὸς ἅπαντας,** Τζέτζ.Χιλ.3,264 **ὁ νουνεχής, ὁ συνετός, ὁ τῶν εὐκαταστάτων· 2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐν καλῇ οἰκονομικῇ καταστάσει, εὔπορος, ὁ σχετικῶς πλούσιος.
εὐκαταστάτως ἐπίρρ. μτγν. εὐσταθῶς, ἡσύχως, ἀταράχως : Μακάρ.1517D), Ὁμιλ.86,II.
εὐκατάστροφος-ον ἐπὶ περιόδου, ὁ ἀχθεὶς εἰς ἐπιτυχῆ καταστροφήν, τέρμα, τέλος, μ. ἐν τῷ ἐπιρρ. **εὐκαταστρόφως** : Δημήτρ.10 **εὐκαταστρόφως ἀπηρτίσθαι.**
εὐκατάσχετος-ον ὃν δύναταί τις νὰ κατάσχῃ, νὰ σταματήσῃ εὐκόλως, ὁ εὐκόλως συγκρατούμενος : Ἱππ.Ἀγμ.22 **εὐκατασχετώτερον εἴη ἄν.**
εὐκατάτακτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως τιθέμενος ἐν τάξει, κατατασσόμενος : Πτολ.Γεωγρ. I,1 **καὶ πρῶτα μέρη καὶ μεγέθεσι συμμέτροις εὐκατάτακτα τῆς οἰκουμένης.**
εὐκατατόλμητος-ον μσν. ὁ ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἐπιχειρήσῃ μετὰ τόλμης : Ἰω.Ἱεροσολ.1,5A (Βίος Δαμασκ.1236).
εὐκατάτρεπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κατατρεπόμενος, ἀνατρεπόμενος : Κύριλλ.εἰς Ναθ.1,525.
εὐκατατρόχαστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κατατρεχόμενος, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς ἐπιδρομὰς καὶ προσβολάς : Στράβ.14,5,6 **πεδία καὶ γεώργια ἐχόντων μεγάλα καὶ εὐκατατρόχαστα· 2)** μτφ. ἐπὶ συγγραφέως, ὁ ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ψέξῃ, δθ. ἀδόκιμος : Στράβ.1,2,2 **ἔστι δ' ὁ Ἐρατοσθένης οὐθ' οὕτως εὐκατατρόχαστος.**
εὐκατάτροχος-ον μτγν. καθ' Ἡσ. εὐκατάφορος βλ.λ. : Κύριλλ.1,360A, αὐτ.577C.
εὐκαταφερής-οῦς-ές εὐκατάφορος βλ.λ. : Ἡσ. ἐν λ. ὑγρός.
εὐκατάφθαρτος-ον μσν. ὁ εὐκόλως καταφθειρόμενος : Ἀνδρ.Κρ.184.
εὐκατάφθορος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως διαφθειρόμενος.
εὐκατάφλεκτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καταφλεγόμενος : Εὐάγρ.406,41 **ὗλαι εὐκατάφλεκτοι.**
εὐκαταφλέκτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐκατάφλεκτον : Εὐάγρ.4,27.
εὐκαταφορία (ἡ) ἡ κλίσις, ἡ τάσις, διάθεσις, ῥοπὴ πρός τι : Στωϊκ.ἀπ.3,25 **ἐπὶ τοῦ σώματος εὐεμπτωσίαι τινὲς λέγονται· .. κἀπὶ τῆς ψυχῆς εἶαιν εὐκαταφορίαι, οἷον φθονερία, ἀνελεημοσύνη.**
εὐκατάφορος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταφερόμενος πρός τι, ὁ ἔχων κλίσιν, διάθεσιν, τάσιν πρός τι, εὐεπίφορος, ἐπιρρεπής : Ἀριστλ. ΗΝικ.1109a,15 **εὐκατάφοροί ἐσμεν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν,** Διόδ.Σ 4,4 **πρὸς τὰς ἀφροδισιακὰς ἡδονὰς εὐκατάφορον,** Πλούτ.Ἠθ.547A **τοῖς πρὸς τοὺς γέλωτας εὐκαταφόροις,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,195 **πρὸς τὰς νόσους εὐκατάφορον.**
εὐκαταφρόνητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταφρονούμενος, ἄξιος καταφρονήσεως, μὴ ὑπολογίσιμος, ἀξιοκαταφρόνητος, ἀσήμαντος : Ξεν.Ἑλλ. 6,4,28 **μηδ' ὑφ' ἑνὸς εὐκαταφρόνητος εἶναι,** αὐτ. ΚΠ 8,3,1,Δημ.45 **ὡς ἔγωγέ φημι δεῖν, εὐκαταφρόνητον ἔσται,** αὐτ.154,Ἀριστλ.Πολιτ.1312b,24 **εὐκαταφρόνητοί τε γίνονται,** Μέν.Σαμ.297 **ἀνόητόν τε καὶ εὐκαταφρόνητον ἔργον εἴμ' εἰργασμένος,** Ἐπίκ.Δόξ.4, Καλλιγ.Θάν.Βλ.149 **περιουσίαν οὐχὶ εὐκαταφρόνητον - πρότασις ὄχι εὐκαταφρόνητος.**
εὐκαταφρονήτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐκαταφρόνητον, ἀξιοκαταφρόνητον : Πλούτ.Δημήτρ.16 **ἐδόκει γὰρ αὐλεῖν οὐκ εὐκαταφρονήτως,** Ὠριγ.Κέλσ.23,101,164,325.
εὐκαταφρόντιστος-ον μτγν. ὁ καλῶς πεφροντισμένος : Φίλ.1,664 **σὺν εὐ- ταχύτητι** (ἀμφ.γρ.).
εὐκατάψευστος-ον μτγν. ὁ περὶ οὗ δύναταί τις νὰ ψευσθῇ εὐκόλως : Στράβ.1,2,19 **φησὶ τὰ πόρρω τερατολογεῖσθαι μᾶλλον διὰ τὸ εὐκατάψευστον.**
εὐκατέακτος-ον μτγν. εὐκάτακτος **βλ.λ.** : Ἀρτεμίδ.Δαλ.1,66 (ἐσφ. γρ.).
εὐκατέργαστος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. **ὃν** κατεργάζεταί τις εὐκόλως, εὐκαλοδούλευτος : Θεόφρ. ΦΑἰτ.4,7,3, Γαλ.18 (2), 525 **εὐκατέργαστα ἔρια· 2)** ἐπὶ τροφῶν, εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος : Ξεν. Ἀπομν.4,3,6 **μιγνύμενον πᾶσι τοῖς τρέφουσιν ἡμᾶς εὐκατεργαστότερά τε .. ποιεῖν αὐτά,** Δίφιλ. Σ π.Ἀθην.2,91E **εὔστομοι δὲ καὶ εὐκατέργαστοι,** Διοσκ.2,90,Σωρ.1,49· **3)** ὁ εὐκόλως ἐπιτελούμενος, κατορθούμενος : Δημ.1464 **πάντ' εὐκατεργαστότερ' ὑμῖν ποιήσει,** Ἀριστλ.Ρητ.1363a,32 **εὐκατέργαστα δὲ ἃ πάντες .. κατώρθωσαν,** Ἀνών.π.Σουΐδ. **τῆς οἰκοδομίας οὔσης εὐκατεργάστου·** ‖ **εὐκατεργαστότερόν ἐστι** μετ' ἀπαρφ. : Ξεν.Ἑλλ. 6,1,12 **ὃν ἐγὼ ὑπήκοον ποιήσασθαι ἔτι εὐκατεργαστότερον ἡγοῦμαι εἶναι· 4)** εὐκατάβλητος, εὐκαταμάχητος, εὐκολονίκητος : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,20 **μὴ κυκλωθεὶς πρὸς αὐτῶν εὐκατέργαστος γένηται,** Πλούτ.Πύρρ.19 **καταφρονήσαντες ὑμῶν ὡς πᾶσιν εὐκατεργάστων.**
εὐκατηγόρητος-ον ὁ ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ κατηγορήσῃ, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς κατηγορίας : Θουκ.6,77 **τὴν τῶν Ἀθηναίων εὐκατηγόρητον οὖσαν πόλιν,** Ἀντιφ.Σοφ.51 **εὐκατηγόρητος πᾶς ὁ βίος·** ‖ ὁ καθ' οὗ βάσιμος ὑπάρχει τις κατηγορία : Πολύβ.4,29,3 **τὰ δὲ κατηγορῶν τῶν Αἰτωλῶν, ὄντων εὐκατηγορήτων,** Πλούτ.Ἀντ.5B,Δίων Κ 52,13 **οὐ γὰρ δὴ καὶ καταδρομεῖν ἄλλως εὐκατηγόρητον οὕτω πρᾶγμα ἠθέλησα.**
εὐκατοίκητος-ον σχόλ. κ. νεώτ. ὁ κατάλληλος πρὸς ἐνοίκησιν, γλώσσ. ἐπὶ τοῦ εὔκτιτος : Σχόλ. Εὐρ.Ὀρ.1621 **τὸ ἐύκτιτον ἄστυ Ὅμηρος ἀντὶ τοῦ εὐκατοίκητον πόλιν.**
εὐκάτοπτος-ον ὁ εὐκόλως ὁρώμενος, καταφανής, φανερός, σαφής : Αἰν.Τακτ.27,2,Κύριλλ.1,150B **λελευκασμένον οὕτω καὶ εὐ- λόγον·** ὁμ. μετὰ δοτ. : Σάτυρ.Εὐρ.ἀπ.39ii22 **τοῖς ἀθανάτοις εὐ-.**

εὐκατόρθωτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κατορθούμενος, εὐκολοτελείωτος· Ἡσ. « εὐήνυτος » : Διόδ.Σ 34/5,2,45 **εὐκ- ἡ πολιορκία,** Ἡλιόδ. Χειρ.π.Ὀρειβ.44,23,23 Σχόλ.Ἡσιόδ.Θ 243 **εὐκράτη, διὰ τὸ εὐκατόρθωτον,** Ἰω.Χρυσ.6,499.

εὐκατορθώτως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον εὐκόλως κατορθωτόν : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,246 **ἀνύσουσι γὰρ ῥᾳδίως, οἷον εὐκατορθώτως.**

εὐκάτοχος-ον μτγν. εὐκατάσχετος : Κύριλλ.7,1198 **γλῶττα ἡ ἐν ἡμῖν οὐ λίαν εὐκάτοχος·** || ὁ εὐκόλως διατηρούμενος, διαφυλαττόμενος : Κοσμ.π. Ἀλλάτ.Βιβλ.Ἐκκλ.Ἑλλ.61 **εὐκάτοχα καὶ εὐμνημόνευτα τοῖς πᾶσιν.**

εὔκαυστος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καιόμενος, φλεγόμενος, εὔφλεκτος : Θεόφρ.Πυρ.72 [συγκρ.], Σχόλ.Ἀριστφ.Εὐρ.1134 (ὑπερθ., κῶδ. εὐκαστοτα[sic]), Σουΐδ. ἐν λ. αἴθινα.

εὔκαυτος-ον δ. τ. τοῦ εὔκαυστος βλ.λ. : Φώτ. ἐν λ. πισσοκωνήτῳ πυρί.

εὐκέαστος-ον [κεάζω] μσν. ὁ εὐκολόσχιστος : Εὐστ.Ἰλ.1241,47 **εὐκέαστα ξύλα.**

εὐκέατος-ον ποι. τ. τοῦ εὐκέαστος βλ.λ. : Ὀδ. Ε 60 **ὀδμὴ κέδρου τ εὐκεάτοιο,** Θεόκρ.25,248 **ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο.**

εὐκέλαδος-ον κ. μσν. ὁ καλῶς κελαδῶν, ἠχῶν, μελῳδικός, ἁρμονικός : Εὐρ.Βάκχ.160 **λωτὸς ὅταν εὐκέλαδος,** Ἀριστφ.Νεφ.312 **εὐκελάδων τε χορῶν ἐρεθίσματα** [σχόλ. «εὐμούσων καὶ ἡδέων»], Μνασάλκ.ἐν ΑΠ 7,194 **εὐκέλαδος μολπά,** Ἐπιγρ. **εὐκέλαδος κιθάρης γῆρυς,** Νόνν.Δ 19,63 **εὐκελάδοιο λύρης,** Μηναῖ,8,21 Ἑσπερ. **ὄρνις ὡς εὐκέλαδος.**

εὔκεντρος-ον μτγν. ὁ ἔχων καλὸν κέντρον, ὀξύς, σουβλερός : Ἀρχί.ἐν ΑΠ 9,339 **εὔ- βέλος.**

εὐκένωτος-ον μτγν.εὐκόλωςκενούμενος:Γαλ.10,626.

εὐκεραΐστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως καθιστάμενος ἀνίσχυρος, ἀνίκανος : Γαλ.19,207 **εὐκ- δύναμις.**

εὐκέραος-ον μτγν. κ. **εὔκερως-ωτος-ων** ὁ ἔχων ὡραῖα κέρατα : Μόσχ.2,52 **ἐκ βοὸς εὐκεράοιο,** Ὀππ.Κυν.2,177 **ἐλάφων γένος εὐκέραον,** Νόνν.Δ 14,144 **φηρῶν εὐκεράων,** Ἀμμών.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 9,827,1 **εὐκεράοιο Διονύσου.**

εὐκεράσία (ἡ) πάπ. εὐκρασία βλ.λ. : **ἐξ ὧν δίδοται πλοῦτος εὐκερασία.**

εὐκέραστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς κεκερασμένος, συγκεκερασμένος, μεμιγμένος, εὐκραής : Διον.Ἀλ.Συνθ.22 **οὐκ ἔχει συνῳδὸν οὐδ' εὐκέραστον τὸν ἦχον,** Πλούτ.Ἠθ.922Ε **πρὸς πᾶσαν ἐστι ποιότητα εὐκέραστος,** Πολυδ.6,23, Θεοδόσ.Διάκ.Ἀκρ.3,72 **εὐκεράστου φαρμάκου.**

εὐκερδής-οῦς-ές ἐπικερδής, κερδοφόρας : Ὀππ. Κυν.1,37 **Στιβίης εὐκερδέος ἔργα.**

εὐκερμᾰτῶ-έω [κέρμα] ἔχω ἀφθονίαν κερμάτων, ὅθ. συνεκδ. εἶμαι πλούσιος εἰς χρήματα· Φρύνιχ. 339 « εὐκερματεῖν ἀηδὲς πάνυ· ἥδιστα ἂν εἴποις εὐπορεῖν κερμάτων » : Εὔβουλ.144.

εὔκερως-ωτος-ων κ. νεώτ. συνηρ. τ. τοῦ εὐκέραος βλ.λ. : Σοφ.Αἴ.64 **ὡς εὔκερων ἄγραν ἔχων,** Ἡρώνδ.8,17, Πολυδ.5,76 **εὔκερως ἔλαφος,** Γεωπ. 18,1,3 **κριοὺς εὐκέρωτας·** || ὁμ. ποι. τ. **ἠΰκερος** : Δωρόθ. π. Ἡφαιστ.Ἀστρ.3,30 **ἠΰκερος Μήνη·** **2)** νεώτ. ζωολ. **εὔκερως** (ὁ) γένος ὑμενοπτέρων κεντροφόρων **ἀνθοφοριδῶν** ἐντόμων.

εὐκέφᾰλος-ον μτγν. ὁ ἔχων καλὴν κεφαλήν : Ἀρρ.Κυν.4,4 **καὶ αὗται οὖν εὐκέφαλοι,** Πολυδ.2,43.

εὐκή (ἡ) μσν. κ. δημ. προφ. τοῦ εὐχή βλ.λ. : Θυσ. Ἀβρ.437, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.219,1 **ὅλες οἱ μάννες τὰ παιδιά, ὅλες εὐκὲς τοὺς δίνουν.**

εὐκηλήτειρα (ἡ) (εὔκηλος) ἡ κατοκηλοῦσα, θέλγουσα, καταπραΰνουσα· Ἡσ.«ἡσυχάστρια», Σουΐδ. « κατευνάστρια » : Ἡσίοδ.Ἔργ.464 **παίδων εὐκηλήτειρα** (Τζέτζ.«ἡ καλῶς θέλγουσα τοὺς παῖδας»)· πρβλ.Πλούτ.Ἠθ.657D.

εὐκηλία (ἡ), δωρ. **εὐκᾱλία,** Ἡσ. « ἡσυχία».

εὔκηλος-ον (1) τὸ θηλ. κ. **εὐκήλη,** δωρ. **εὔκᾱλος -ον** [βλ. ἕκηλος], ὁ ἀπηλλαγμένος φροντίδων, ἀμέριμνος, ἥσυχος, ἀτάραχος, πρᾶος : Ἰλ.Α 554 **μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι·** αὐτ.Ρ 371 **εὔκηλοι πολέμιζον** (Γαζ.Θ «ἐφ' ἡσυχίας ἐμάχοντο »), Ὀδ.Ξ 479, Ἡσίοδ.Ἔργ.671 **εὔκηλος τότε νῆα θοὴν ἀνέμοισι πιθήσας ἑλκέμεν ἐς πόντον** (θαρραλέος)· πρβλ. Ὑμν.Ἑρμ.480, Σοφ.Ἠλ.241 **ξυνναίοιμ' εὔκηλος,** Φερεκρ.152· **2)** κ. ἐπὶ πραγμ., ἥσυχος, ἤρεμος : Θεόκρ.2,166 **εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὀπαδοί,** Ὀππ.Ἀλ.4,415 **αὔραις εὐκήλοισιν.**

εὔκηλος-ον (2) [καίω] Φώτ.Λεξ.«εὔκηλον, εὔκαυστον, εὔσχιστον· Ἴων ἐν Ὀμφάλῃ » : Ἴων Χ 28.

εὐκήλως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὔκηλον, ἡσύχως : Ἀπολλ.Ρ 2,861.

εὐκήπευτος-ον κ. μσν. ὁ καλῶς κηπευόμενος, καλλιεργούμενος : Θεόφρ.ΦΙ 7,7,2 **τὸν δὲ στρύχνον καὶ ὠμὸν ἐσθίουσιν ὃν καὶ εὐκήπευτόν** [δ. γρ. εὐήπατόν] **τινες ὠνόμασαν,** Κ Μανασσ.333 **ὁ φυτουργὸς τῶν εὐκηπεύτων δένδρων.**

εὐκινησία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκινήτου, ἡ εὐκολία τῆς κινήσεως, εὐκινητότης : Πολύβ.8,28,3, Διόδ.Σ 3,49 **τῶν πεζῶν τοὺς διαφέροντας εὐκινησίᾳ καὶ τόλμῃ,** Ἡρόδ.Ἰατρ.π. Ὀρειβ.5,27,20 **εὐ- τῶν μελῶν,** Ἀρτέμων 12 **ἡ τῆς βάσεως εὐκινησία,** Ὀρειβ.49,4,34, Σιμπλίκ. Οὐρ.662,20 **εὐκινησία πυρός,** Κ Μανασσ.1273 **τὴν πυρώδη καὶ θερμὴν εἶδον εὐκινησίαν·** **2)** ἡ εὐκινησία τῆς διανοίας : Ἐπίκ.Ἐπιστ.1,20Ε.

εὐκίνητος(-η)-ο(ν) [κινῶ-έω] κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως, ταχέως κινούμενος, ἐλαφρός : Ἱππ.Ἀφορ. 3,17, Πλάτ.Τίμ.58Ε **γενόμενον δὲ εὐκίνητον,** αὐτ. 56Α **τὸ δυσκινητότατον εἶδος, τὸ δ' εὐκινητότατον πυρί,** Ἀριστλ.ΗΜ 1199b,32 **εὐκινητότερον καὶ εὐμεταβολώτερον ψυχὴ σώματος,** αὐτ.Ψυχ.405a, 12· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ εὐκόλως ἐννοῶν, δεξιός, ὀξύς : Ἀριστλ.ΖΙ 491b,13 **οἷς δὲ μικρόν, εὐκίνητοι·** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ταχύς, σβέλτος : Πολύβ.1,40,7 **τινὰς μὲν τῶν εὐκινήτων πρὸ τοῦ τείχους καὶ τῆς τάφρου παρενέβαλε·** **4)** ὁ εὐκόλως κινούμενος, μεταβαλλόμενος, εὐμετάβλητος: Ἀριστλ.Κατ.8b,35· || ὁμ. **τὸ εὐκίνητον** τὸ εὐμετάβλητον, ἡ ἀστάθεια : Ἡρωδιαν.Ἱστ.7,7,1 **ῥᾴδιον ἔχει τὸ τῆς γνώμης εὐκίνητον·** **5)** ὁ εὐκόλως κινούμενος πρός τι, ἔχων κλίσιν, τάσιν πρός τι, ἐπιρρεπής : Ζαλ.π.Στοβ.4,2,19 **τὴν ψυχὴν ἔχουσιν εὐκίνητον πρὸς ἀδικίαν,** Ἀριστλ.Κατ.13a,27 **πρὸς ἀρετήν,** αὐτ.Ρητ.1379a,26 **ἡλικίαι ἐκ τούτων φανεραί, ποῖαι εὐκίνητοι πρὸς ὀργήν,** ΑΠλ.304,9 **τὴν γλῶτταν εὐκ- εἰς λόγους ἔχει·** **6)** εὐέλεγκτος : Ἀριστλ.Μεταφ.991a,16· **7)** ὁμ. ἐπὶ γλώσσης, ἡ ῥέουσα, χαρίεσσα, κομψή : Φιλόδ.Ποιημ.994,35.

εὐκινητότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ εὐκινησία.

εὐκινήτως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. -α κατὰ τρόπον εὐκίνητον, μετ' εὐκινησίας : Διόδ.Σ 20,95 **προωθουμένην μὲν εὐκινήτως,** Σχόλ.Θουκ.2,41, Γρηγ.Νύσσ.1,587D **εὐστρόφως τε καὶ εὐκινήτως.**

εὐκινίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ὀργανικὴ ἕνωσις τῆς κινίνης.

εὔκισσος-ον μτγν. ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων ἄφθονον κισσόν, ὁ πλήρης κισσοῦ : Διοσκ.Ἐπιγρ. ἐν ΑΠ 7,407 **Ἑλικὼν εὔκισσος.**

εὐκίων-ονος-ον ὁ ἔχων ὡραίους κίονας : Εὐρ. Ἴων 186 **εὐκίονες ἦσαν αὐλαὶ θεῶν,** ΑΠ 9,697.

εὔκλᾰδος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων πολλοὺς καὶ καλοὺς κλάδους, γλῶσσ. τοῦ εὔκνημος : Σχόλ.Νικ. Θουκ.648· || ὁμ. τοῦ εὔπτορθον : Σουΐδ.

εὔκλαστος-ον [κλάω] σχόλ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κλώμενος, εὔθραυστος : Σχόλ.Ὀδ.Ε 60, Διοσκ.4,146, Ἀθήν.Μηχ.18,1· **2)** νεώτ. ὀρυκτολ. **τὸ οὐδ. εὔκλαστον** ὡς οὐσ. πυριτικὸν ἅλας τοῦ βηρυλλίου μετ' ἀργιλλίου.

εὐκλεής-οῦς-ἐς (κλέος) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. ἐϋ-, αἰτ. ἐν.αυνηρ. **εὐκλεᾶ**, κ. **εὐκλέα**, δοτ. **εὐκλεῖ** αἰτ. πληθ. συνηρ. **ἐϋκλεῖας**, κ. **εὐκλέας**, μτγν. ποι. **εὐκλειής** κ. **ἐϋκλειής**, γεν. **εὐκλειοῦς**, ὁ ἔχων ἀγαθὸν κλέος, καλὴν φήμην, δόξαν, ἔνδοξος, περίφημος, ὀνομαστός : Ἰλ.Ρ 415 **οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς** (δὲν εἶναι ἔνδοξον δι' ἡμᾶς), Ὀδ.Φ 331 **οὔπως ἔστιν ἐϋκλεῖας κατὰ δῆμον ἔμμεναι**, Πίνδ.Ο 2,99 **εὐκλέας οἰστοὺς ἱέντες**, αὐτ.Ν 6,34, Βακχ.5,196 **εὐκλέα γλῶσσαν** (ἡ ὑμνοῦσα τὰ κλέα τινός), Αἰσχ.Χο.321 **γόος εὐκλεὴς.. Ἀτρείδαις** (ὁ δοξάζων τοὺς..), Αἰσχ.άπ.90 **βίου πονηροῦ θάνατος -έστερος**, Σοφ.ΟΤ 161 **θρόνον εὐκλέα**, αὐτ.1422 **εὐκλεᾶ θέσθαι βίον**, Εὐρ.Ἄλκ.623 **πάσαις ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον**· || ὁμ. ἐπὶ προσ. : Ξεν. Προσ.6,1 **εὐκλεέστεροι δὲ ἐσόμεθα**, αὐτ.Ἑλλ.7,2, 20 **εὐκλεέστατος δὲ ἐν τῇ πατρίδι ἔσει**, Πλάτ. Συμπ.208D **ὑπὲρ ἀρετῆς ἀθανάτου καὶ τοιαύτης δόξης εὐκλεοῦς**, αὐτ.Μενξ 247D, Φίλ.2,574· || ὁμ. μετ' ἀπαρφ. : Μουσών.άπ.19,109Η **πόσῳ εὐκλεέστερον..**, Κύριλλ.1,1,302C, Μηναῖ.1,2 Ἑσπερ. **τὴν εὐκλεῆ.., μνήμην σου σέβομεν**, Κάλβ.Ὠδ.2,22 **τοὺς εὐκλεεῖς προγόνους μας**.

εὐκλειᾶ (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **εὐκλειᾶ**, ἐπ. **ἐϋκλείη**, κ. Ἐπιγρ. **εὐκλείη**, τὸ ἀγαθὸν κλέος, καλὴ φήμη, δόξα : Ἰλ.Θ 285 **τὸν καὶ τηλόθ' ἐόντα εὐκλείης ἐπίβησον**, Ὀδ.Ξ 402, Αἰσχ.Χο.348 **λιπὼν ἂν εὔκλειαν ἐν δόμοισιν**, Σαφ.Αἴ.465 **ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν**, Εὐρ.Ἰκ.315 **στέφανον εὐκλείας λαβεῖν**, Ἀριστφ.Νεφ.997, Θουκ.2,44 **τῇ τῶνδε εὐκλείᾳ κουφίζεσθε**, Ξεν.Ἀν.7,6,33 **τῶν ἄλλων Ἑλλήνων εὔκλειαν**, Ἀντιφ.Σοφ.49, Πλάτ.Μενξ.247Α **ὅπως μάλιστα μὲν ὑπερβαλεῖσθε καὶ ἡμᾶς καὶ τοὺς πρόσθεν εὐκλείᾳ**, Απολλ.Ρ 1,141, ΑΠΣυμπλ. 215,2 **ὅσσην συγκλείσας ἀρετῆς εὐκλείην κατέχεις;**· **2**) προσωποποίησις τῆς εὐκλείας, δόξης : Βακχ.12,183, Ἐπιγρ. **3**) ἐπώνυμον τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Βοιωτίᾳ : Πλούτ.Ἀριστ.20 **ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος**, Παυσ.9,17,2 **τοῦ ναοῦ δὲ τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος**.

εὔκλεια (τὰ) Ἐπιγρ. ἑορτὴ ἐν Δήλῳ πρὸς τιμὴν τῆς Εὐκλείας Ἀρτέμιδος.

εὐκλείδειος-ον νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἀρχαῖον Ἕλληνα Εὐκλείδην : **εὐκλείδειος γραφὴ** ἡ ἐπὶ ἄρχοντας Εὐκλείδου (403 π.Χ.) ἐπίσημος εἰσαγωγὴ ἐν Ἀθήναις τοῦ ἰωνικοῦ ἀλφαβήτου· **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν μαθηματικὸν Εὐκλείδην : **εὐκλείδειος γεωμετρία** (ἡ κατὰ τὸ σύστημα τοῦ Εὐκλείδου).

εὐλειδίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. λεπιδοπτέρων **νυκτίων** ἐντόμων.

εὐκλείζω, ἰων. **εὐκληΐζω**, δωρ. ἀόρ. α' **εὐκλέϊξα**, δοξάζω, ἐπαινῶ : Τυρτ.12,24 **λαοὺς καὶ πατέρ' εὐκλείσας**, Σαπφ.118,6, Πίνδ.Π 9,91 **πόλιν τάνδ' εὐκλεΐξαι**, Βακχ.6,16, Ἐπιγρ.

εὐκλειής-οῦς-ές ἰων. κ. ἐπ. τ. τοῦ εὐκλεής βλ.λ.: Ἐπιγρ. **εὐκλειῆ γράμματα Πιερίδων**.

εὔκλεινος-ον ὁ ἔχων μέγα κλέος, πολυθρύλητος, ἔνδοξος, ὀνομαστός : Ἀριστλ.άπ.640(40) **μνῆμα τόδ' εὔκλεινον**.

εὔκλειος (ὁ) ἐπίθετον τοῦ Διός : Βακχ.1,6· || ὀνομασία τοῦ ἀττικοῦ μηνὸς Ἀνθεστηριῶνος ἐν Κερκύρᾳ, Βυζαντίῳ καὶ Ἀστυπαλαίᾳ : Ἐπιγρ.

εὐκλειστος-ον (κλείω) μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς κεκλεισμένος, ὁ καλῶς κλειόμενος : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.178, Εὐστ.Ὀδ.1937,61.

εὐκλειῶς ἐπίρρ. ἰων. κ. ἐπ. τ. τοῦ εὐκλεῶς βλ.λ.

εὐκλεῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπ., **ἐϋκλειῶς**, ἐνδόξως, εὐφήμως : Ἰλ.Χ 110 **ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος**, Αἰσχ.Πέρσ.328 **εὐκλεῶς ἀπώλετο**, αὐτ.Ἀγ.1304, Εὐρ.Ἄλκ.292 **κεὐκλεῶς θανεῖν**, αὐτ. ΙΑ 1376 **εὐκλεῶς πρᾶξαι**, Ἀνδρ.ἐν ΑΠ 6,332,8.

ἐϋκλῄς-ῖδος (ἡ) (κληίς) ἐπ. ἀντὶ εὔκλειστος βλ. λ.· Ἡσ. «εὔκλειστος καὶ ἀσφαλής» : Ἰλ.Ω 318 θύρη.. **ἐϋκλῄς**, ἀραρυῖα (κτ. Τρύφ. ἐϋ κλῃῖσ' (δοτ. πληθ.)).

εὐκλήματος-ον μτγν. ἐπὶ ἀμπέλου, ὁ ἔχων καλά, σφριγῶντα κλήματα : Ἀθανάσ.2,223Α.

εὐκληματῶ-έω μτγν. κ. μσν. ἐπὶ ἀμπέλου, ἔχω σφριγῶντα, καλὰ κλήματα : ΠΔ Ὠσ.10,1 **ἄμπελος εὐκληματοῦσα Ἰσραήλ**, Φίλ.1,681 **τὴν εὐκληματοῦσαν καὶ βοτρυοφόρον ἄμπελον**, Φιλόπ. Ὑπόμν.ΖΓ 43,26, ΚΠορφ.Ἔκθ.218Β.

εὐκλήρημα-ατος (τὸ) ὁ ἀγαθὸς κλῆρος, καλὴ τύχη, μοῖρα, εὐτύχημα, κατόρθωμα : Ἀντιφάν. 317, Τέλ.26Η **καὶ πῶς ἂν εἴη τοῦτο εὐκλήρημα, ἀλλ' οὐκ ἤδη εἰπεῖν εὐκλήρημα**, Στράβ.5,3,7 **τὸ μακαρισθησόμενον οὐδὲν ἦν τοπικὸν εὐκλήρημα**.

εὐκληρία (ἡ) μτγν.κ.μσν. ἡ ἐπιτυχία καλοῦ κλήρου : Λιβάν.Προγ.16,30· **2**) γεν. καλὴ τύχη, εὐτυχία, εὐημερία : Διον.Ἀλ.Ρωμ.3,14 **φύσεως εὐκληρίᾳ καὶ τύχης.. ἐπιτηδειότητι**, Αἰλ.ΖΙ 1,54 **μισεῖν ἄξιον τὸ ζῷον εὐκληρίας τῆς εἰς τὸ κακόν**, Φώτ. Ἐπιστ.362,42 **περὶ ποίησιν ᾠδῶν ἡ φύσις λαχοῦσα τὴν εὐ-**, Εὐστ.Πον.141,12 **ἐν εὐκληρίᾳ βίου ἀναστρεφόμενος**, Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,150.

εὔκληρος-ον μτγν. κ. μσν., δωρ. **εὔκλᾱρος**-ον ὁ ἔχων καλὴν μοῖραν, εὐτυχής, τυχηρός : ΠΔ Δευτ.4,20 **εἶναι αὐτῷ λαὸν εὔκληρον** (δ. γρ. ἔγκληρον), Ἀντίπ. ἐν ΑΠλ.4,296 **εὔκλαρον Σαλαμῖνα**, Πολυδ. 3,109, Αἰλ.άπ.288· || ὁμ. κατ' εὐφημ. ἐπὶ νεκρῶν, μακαρίτης : Πάπ. **ὁ εὔκληρος ἀδελφός σου**.

εὐκληρῶ-έω μτγν. εἶμαι εὔκληρος, ἔχω ἀγαθὸν κλῆρον, καλὴν μοῖραν, εἶμαι τυχηρός, εὐτυχής : Τέλ.60Η· ὁμ. μετὰ συστοίχ.αἰτ.: Πολλιαν.ἐν ΑΠ 11,128 **νὴ τὸν κλῆρον, ὃν εὐκλήρησας ἐν ἄθλοις**.

εὐκλήρωμα-ατος (τὸ) ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐκλήρημα βλ.λ. : ΑΒ 77,25.

εὐκλῆς δ. τ. τοῦ εὐκλεής, ὀρφικὸς τίτλος τοῦ Ἅδου· καθ' Ἡσ. «εὐκλῆς· ὁ Ἅιδης» : Ἐπιγρ. **Εὐκλῆς Εὐβουλεύς τε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι**.

εὐκλόνητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως κλονούμενος : Νεῖλ.Ἐπιστ.194.

εὔκλωνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλοὺς κλῶνας, ὡραίους κλάδους : Ἀνδρόμ.π.Γαλ.14,40.

εὔκλωστος-ον κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰκλωστος**-ον, ὁ καλῶς κεκλωσμένος : Ὑμν.Ἀπόλλ.203 **ἐϋκλώστοιο χιτῶνος**, Σχόλ.Ἰλ.Φ 31, Μαίκ.ἐν ΑΠ 6,33,3 **εὐκλώστοιο λίνου**, αὐτ.284 **ἐΰκλωστον δὲ γυναικῶν νῆμα**· **2**) νεώτ. ἐπὶ νημάτων κ. ὁ εὐκόλως κλωθόμενος.

εὔκμητος Ἡσ. « εὐπαγής ».

εὐκνημίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. κολεοπτέρων **πεταλοκέρων** ἐντόμων.

ἐϋκνήμῑς-ῖδος (ὁ,ἡ) (κνημίς) κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίας περικνημῖδας, σύνηθ.π.Ὁμ. ἐν τῇ ὀνομαστ. κ. αἰτ. πληθ. **ἐϋκνήμῑδες**, **ἐϋκνήμῑδας**, ἐν Ἰλ. ἀείποτε ὡς ἐπίθ. τῶν Ἀχαιῶν : Ἰλ.Α 17 **ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί**· ἐν Ὀδ. κ. τῶν ἑταίρων : Ὀδ.Β 402 **ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι**, αὐτ.Ι 60, Ἱέραξ ἐν Σάθ.1,250 **ὑπασπιστὰς εὐκνήμιδας**· || κτ. ἐπέκτ. ὁ καλῶς ὡπλισμένος, εὔοπλος· **2**) ὁ ἔχων ὡραίας ἀκτῖνας ἐν τοῖς τροχοῖς : Νόνν.Δ 7,140 **ἐϋ- ἀπήνη**.

εὔκνημος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλάς, ὡραίας κνήμας : Ἀσκληπιάδ. ἐν ΑΠ 5,202 **εὐκνήμου.. ποδός**· || ὁμ. ἐπὶ ἀνδριάντων, ὁ ἔχων ὡραῖα σκέλη: Πλίν.ΦΙ 34,82· || ὁ ἔχων ἰσχυρὰς κνήμας : Πάπ.· **2**) ὡς οὐσ. εἶδος φυτοῦ π. Νίκ.Θηρ.648 **εὐκνήμοιο κόμην βρίθουσαν ὀρείης** (σχόλ. «εὐκνήμοιο, ἤγουν εὐκλάδου ἢ εἶδος βοτάνης»), αὐτ.Ἀλεξ.372 **ἐϋκνήμοιο μέγα βρεχθέντος ἐν οἴνῃ**.

εὐκνιστος-ον (κνίζω) μτγν. ὁ εὐκόλως ἐρεθιζόμενος, εὐερέθιστος, εὐαίσθητος : Μαν.5,337.

εὐκοίλιος(-α)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ διευκολύνων τὴν κένωσιν τῆς κοιλίας : Διοκλ.Καρ.άπ.

126, Δίφιλ.Σ.π.'Αθήν.9,371Β **εὐκοιλιώτερον δὲ τὸ λευκὸν** (ἐνν. σευτλίον), αὐτ.2,69F **ἡ θρίδαξ.. εὐκοίλιος,** Πλούτ.'Ηθ.137Α **τί δυσκοίλιον ἢ εὐκοίλιον,** Διοσκ.2,120, Θεοφάν.Νόνν.122,6· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τροφῶν, ὁ εὐκόλως πεσσόμενος καὶ ἐξερχόμενος διὰ τῆς φυσικῆς ὁδοῦ· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων τὴν κοιλίαν εὔκολον εἰς τὰς κενώσεις (ἀντίθ. δυσκοίλιος).

εὐκοιλιότη(ς)-ητος (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκοιλίου : Παῦλ.Αἰγ.3,77· ‖ εἰδ. νεώτ. κ. δημ. ἐντερικὴ πάθησις χαρακτηριζομένη ὑπὸ συχνῶν καὶ ὑδαρῶν κενώσεων.

εὔκοιλος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος κολεοπτέρων ὀρσοδακνιδῶν ἐντόμων.

εὐκοινόμητις-ιδος (ὁ,ἡ) ὁ περὶ τοῦ κοινοῦ καλοῦ σκεπτόμενος ἢ ὁ ἀπὸ κοινοῦ σκεπτόμενος: Αἰσχ.'Ικ.700 **προμαθὶς εὐκοινόμητις ἀρχά.**

εὐκοινωνησία (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκοινωνήτου, τὸ νὰ εἶναί τις εὐκοινώνητος : Στωϊκ.ἀπ.3,64, Μάρκ. Αὐρ.11,20 **ταῦτα ἐν εἴδει ἐστὶ τῆς εὐκοινωνησίας.**

εὐκοινώνητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὔκολος εἰς κοινωνίαν, ὁ μεθ' οὗ δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἔχῃ δοσοληψίας : 'Αριστλ.ΗΝικ.1121α,4 **εὐκ· εἰς χρήματα,** Θεμίστ.Λόγ.22,269C· **2)** νεώτ. ὁ εὐκόλως συνάπτων κοινωνικὰς σχέσεις, κοινωνικός.

εὔκολα ἐπίρρ. δημ. εὐκόλως βλ.λ. : Βαλαωρ. Βράχ.Κῦμ.38 **ὅποιος κι' ἂν εἶσαι, μάθε το, εὔκολα δὲν πεθαίνω,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 34,5 **ἡ ὀμορφιὰ περήφανη δὲ δίδει εὔκολα γνώρα.**

εὐκολάνοιχτος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως ἀνοιγόμενος, μτφ. : Παλαμ.Τρισεύγ.62 **μιὰ καρδιὰ.. ποὺ δὲν εἶναι στὸν καθένα εὐκολάνοιχτη.**

εὐκολία (ἡ) (εὔκολος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. κυρ. τὸ νὰ εἶναί τις εὔκολος εἰς τὰ περὶ τὴν τροφήν : Πλούτ.Καῖσ.17 **τῆς δὲ περὶ τὴν δίαιταν εὐκολίας,** αὐτ.'Ηθ.461C· **2)** ἐπὶ ψυχικῶν διαθέσεων, τὸ ἦθος τοῦ εὐκόλου, καλὴ διάθεσις, εὐχέρεια, φιλοφροσύνη : Πλάτ.'Αλκ.1,122C **εἰ δ' αὖ ἐθελήσεις εἰς σωφροσύνην.. ἀποβλέψαι καὶ εὐχέρειαν καὶ εὐκολίαν,** Φίλ.2,457, Πλούτ.'Αντ.26 **βουλόμενος εὐκολίαν ἐπιδείκνυσθαι καὶ φιλοφροσύνην·** **3)** ὁμ. ἐπὶ τοῦ σώματος, εὐχέρεια καὶ ἐλαφρότης περὶ τὴν κίνησιν, εὐκινησία : Πλάτ.Νόμ.942D **ὅλην εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν,** Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,240 **ἡ ἀνυποδησία πολλὴν εὐκολίαν παρέχει τοῖς ποσίν,** Λασκαρ.Ληξ.1,293 **μὲ πόσην εὐκολιὰ σηκώνεις χέρι·** **4)** ὁμ. μτφ.· Θωμ.Μ 387 « εὐκολίαν ἔχει τόδε ἤγουν ἑτοιμότητα καὶ μεταχείρισιν » : Πλούτ.Κικ.40 **τῇ δὲ πρὸς τὴν ποίησιν εὐκολίᾳ παίζων ἐχρῆτο,** 'Αδαῖ.ἐν ΑΠ 7,694 **εὑρήσει σὺν σοὶ πρήξιος εὐκολίην·** **5)** εὐφράδεια, καλλιέπεια : Σουΐδ. ἐν λ. 'Ολυμπιόδωρος, **ἄνδρα δυνατὸν λέγειν καὶ διὰ τὴν περὶ τοῦτο εὐκολίαν καὶ ἐντρέχειαν ὀλίγοις τῶν ἀκουόντων ἐφικτόν·** ‖ νεώτ. γεν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκόλου, ἡ εὐχέρεια : **διαβάζει μὲ εὐκολία,-γράφει μὲ εὐκολία,** Καρκβ.Ζητ.22 **εἶχε τὴν εὐκολία του.. νὰ περνᾷ στὸ Μεσολόγγι, νὰ βλέπῃ τοὺς συγγενεῖς του** (εὕρισκε τὸν κατάλληλον τρόπον, μέσον)· ‖ φρ. **ἔχει τὴν εὐκολία του** (ἔχει ἀρκετοὺς χρηματικοὺς πόρους, εὐπορεῖ)· **6)** νεώτ. κ. δημ. ἐξυπηρέτησις, ἐκδούλευσις : **τὸ κατάστημα κάμνει εὐκολίας εἰς τοὺς πελάτας του, - οὐδέποτε μᾶς ἔκαμε εὐκολία εἰς τὴν πληρωμὴν τοῦ δανείου·** **7)** νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ πληθ. **εὐκολίαι** (αἱ) δημ. -ίες ἀφθανία χρειωδῶν, εὐχέρεισι χρήσεως, ἀνέσεις : **τὸ σπίτι μας ἔχει πολλὲς εὐκολίες.**

εὐκολίδες 'Ησ. « [εὖ] τῆς εὐκολίας ποιητικαί ».

εὐκολίνη (ἡ) μτγν. ἐπίθ. τῆς 'Εκάτης : Καλλ. ἀπ.17Ρ.

εὐκόλλητος-ον πάπ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως συγκολλώμενος, εὐκολοκόλλητος : Πάπ.

εὔκολλος-ον (κόλλα) μτγν. ὁ καλῶς συγκολλῶν, δι' οὗ εὐκόλως συγκολλᾶταί τι, κολλητικός : 'Αντίπ.Σιδ.ἐν 6,109,5 **τὰν εὔκολλον δρυὸς ἱκμάδα.**

εὐκολο- πρῶτον συνθετικὸν πολλῶν λέξεων τῆς νέας ἑλληνικῆς καὶ δημοτικῆς γλώσσης, ἐχουσῶν τὴν ἔννοιαν ὅτι τὸ διὰ τοῦ δευτέρου συνθετικοῦ δηλούμενον γίνεται εὐκόλως, ἀντιστοιχῶν πρὸς τὸ εὐ- τῆς ἀρχαίας γλώσσης, οἷον εὐκολοδιάβαστος, εὐκολόπαρτος, εὐκολογύριστος κττ.

εὐκολοάναφτος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως φλεγόμενος, καιόμενος, ποὺ ἀνάφτει εὔκολα : Καρκβ. Ζητ.96 **ἔρριξε τὴν σπίθα στὸν εὐκολοάναφτο σωρὸ τῶν γυναικῶν·** **2)** μτφ. εὐέξαπτος, εὐερέθιστος : **ἄνθρωπος εὐκολοάναφτος.**

εὐκολόβραστος-η-ο δημ. ἐπὶ τροφῶν, ὁ εὐκόλως ἑψόμενος, ποὺ βράζει εὔκολα, εὐέψητος, καλόβραστος : **φασόλια εὐκολόβραστα.**

εὐκολογέλαστος-η-ο δημ. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ἀπατήσῃ, εὐαπάτητος, μωρόπιστος.

εὐκολογνώριστος-η-ο δημ. εὐκολόγνωρος βλ.λ.

εὐκολόγνωρος-η-ο δημ. κ. **εὐκολογνώριστος -η-ο,** ὁ εὐκόλως ἀναγνωριζόμενος, εὐδιάγνωστος : Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.Κ 488 **εὐκολόγνωρο σημάδι ἔβαλε.**

εὐκολογύριστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως καμπτόμενος, εὔκαμπτος, εὔστροφος, εὐλύγιστος : **εὐκολογύριστο σίδερο·** **2)** μτφ. εὐμετάβλητος, εὐμετάπτωτος, εὐμετάπειστος, ἀγώγιμος : Παλαμ.Τρισεύγ.44 **ὦ τὸ παιδάκι τὸ εὐκολογύριστο.**

εὐκολοδάκρυστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως δακρύων.

εὐκολοδιάβαστος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ ἀναγνώσῃ εὐκόλως, εὐανάγνωστος, εὐκρινής : **τὰ γραφτά του εἶναι εὐκολοδιάβαστα.**

εὐκολοδιέγερτος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως διεγειρόμενος, ἐρεθιζόμενος : Καρκβ.Ζητ.7 **τὸ εὐκολοδιέγερτο νευρικό τους σύστημα.**

εὐκολοδιόρθωτος(-η)-ο(ν) δημ. ὁ εὐκόλως διορθούμενος, εὐδιόρθωτος : Λεξ.Βυζ.

εὐκολοκατόρθωτος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως κατορθούμενος : Λεξ.Βυζ.

εὐκολόκαυστος-ον νεώτ., δημ. **εὐκολόκαφτος-η-ο** ὃν δύναταί τις νὰ καύσῃ εὐκόλως, εὔφλεκτος : Λεξ.Βυζ.

εὐκολοκίνητος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως κινούμενος, εὐκίνητος, ταχύς : Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.Μ 168 **μ' αὐτοὶ σὰν σφῆκες ποὺ εὐκολοκίνητες εἶν' συσπειρωμένες·** **2)** ὃν δύναταί τις νὰ μετακινήσῃ εὐκόλως : **βράχος εὐκολοκίνητος.**

εὐκολοκυρίευτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ κυριεύσῃ εὐκόλως, εὐάλωτος : **πῆραν τὶς πολιτεῖες τὶς εὐκολοκυρίευτες.**

εὐκολολυγισμένος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως κεκαμμένος, κεκυρτωμένος : Παλαμ.Παράκ.123,15 **κι ἂν εἶσαι τὸ νερόχαρο | τὸ εὐκολολυγισμένο | καλάμι στὸ γοργόρεμα | τοῦ ποταμιοῦ σκυμμένο.**

εὐκολολύγιστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως καμπτόμενος, κυρτούμενος, ποὺ εὔκολα λυγίζει, εὔκαμπτος, εὐκαμπής.

εὐκολομάλαχτος-η-ο δημ. ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐκόλως μαλασσόμενος· ‖ μτφ. ὁ εὐκόλως πραϋνόμενος : Παλαμ.Παρακ.121,13 **καρδιὲς εὐκολομάλαχτες.**

εὐκολομοίραστος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὃν δύναταί τις νὰ διανείμῃ, μοιράσῃ εὐκόλως : Λεξ.Βυζ.

εὐκολοξεδιάλυτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ διευκρινίσῃ, νὰ ξεδιαλύνῃ.

εὐκολοξεχνῶ-άω λησμονῶ εὐκόλως.

εὐκολοξήγητος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως ἐξηγούμενος, ἑρμηνευόμενος : Βλ. ἐν λ. γνώριμος.

εὐκολόπαρτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ κυριεύσῃ εὐκόλως, εὐάλωτος, εὐχείρωτος, εὐκολοκυρίευτος : Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.Ζ 409 **τὸ στρατὸ ἐκεῖ**

στῆσε | στὴν ἀγριοσυκιά, ὅπου εὐκολόπαρτ' εἶναι ἡ πόλη, - τὰ κάστρα τὰ εὐκολόπαρτα.

εὐκολοπάτητος-η-ο δημ. ὁ ἐκτεθειμένος εἰς ἐχθρικὰς ἐπιδρομάς, εὐπρόσβλητος : **κάστρο εὐκολοπάτητο** || ἐπὶ κτιρίου, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς κλοπήν.

εὐκολοπέραστος-η-ο δημ. ὁ δι' οὗ δύναταί τις νὰ διέλθῃ εὐκόλως : **ποταμὸς εὐκολοπέραστος.**

εὐκολόπιαστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος, ποὺ τὸν πιάνει κανεὶς εὔκολα, εὐχείρωτος, εὐάλωτος : **ὁ λαγὸς στὸν ἀνήφορο δὲν εἶναι εὐκολόπιαστος.**

εὐκολοπίστευτος-η-ο δημ. σπάν. ἀντὶ εὐκολόπιστος βλ.λ. : Σολωμ. Πρὸς Ἑπτανησ.2 **δυστυχισμένε μου λαέ, .. πάντοτ' εὐκολοπίστευτε καὶ πάντα προδομένε** 2) ὃν δύναταί τις νὰ πιστεύσῃ εὐκόλως : **εἴδηση εὐκολοπίστευτη.**

εὐκολοπιστία [ἡ] δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκολοπίστου, τὸ νὰ εἶναί τις εὐκολόπιστος : Καρκβ.Ζητ.47 **γιὰ νὰ δοκιμασθῇ ἡ εὐκολοπιστία του.**

εὐκολόπιστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως πιστεύων, εὔπιστος : **εὐκολόπιστος ἄνθρωπος.**

εὐκολοπότιστος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ ἀρδεύσῃ εὐκόλως, εὐαρδής : Λεξ.Βυζ.

εὐκολόρριχτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ καταρρίψῃ, κατακρημνίσῃ εὐκόλως : Ζερβ.μτφρ.᾽Ιλ.Ζ 410 **ὅπου εὐκολόπαρτ' εἶναι ἡ πόλη | κι εὐκολόρριχτο τὸ τεῖχος.**

εὔκολος[-η]-ο(ν) [κόλον] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἱκανοποιημένος, εὐχαριστημένος ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ τροφῇ, ἐπὶ προσ. : Ἀντίπ. ἐν ΑΠ 9,72 **εὔκολος Ἑρμείας,** Πλούτ.Λυκ.16 **εὔκολα τῇ διαίτῃ,** αὐτ. Γάλβ.3 **τὸ δὲ εὔκολον αὐτοῦ τῆς διαίτης** (= ἡ εὐκολία, αὐτάρκεια, μετριότης)' || νεώτ. γεν. ὁ γινόμενος, συντελούμενος ἢ ἀποκτώμενος ἄνευ πολλοῦ κόπου, εὐχερής, εὐκατόρθωτος, ἄκοπος : Σολωμ.᾽Εθν.῞Υμν.10 **δὲν εἶν' εὔκολες οἱ θύρες,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 30,28 **τόσο εὔκολες σοῦ ἦταν οἱ νίκες,** Βλαχογ.Πραπύλ.1,153,- **δὲν εἶν' εὔκολο πρᾶμα'** 2) ἐπὶ ψυχικῆς διαθέσεως, ὁ εὐχαριστούμενος, ἱκανοποιούμενος εὐκόλως, ὁ μὴ προβάλλων δυσκολίας, μὴ ἀπαιτητικός, πρᾶος, ἐπιεικής, μετριοπαθής, ὑποχωρητικός, συμβιβαστικός, μαλακός, καλόβολος, ἀντίθ. τῷ δύσκολος : Ἀριστφ. Βάτρ.82 **ὁ δ' εὔκολος μὲν ἐνθάδ', εὔκολος δ' ἐκεῖ** (ἐπὶ τοῦ Σοφοκλέους), Ἀριστλ.Ρητ.1381a,31 **τοιοῦτοι δ' οἱ εὔκολοι καὶ μὴ ἐλεγκτικοὶ τῶν ἁμαρτανομένων'** ὁμ. τὸ ὑπερθ. : Μάξ.Τύρ.26,2 **τὰ χαλεπὰ εὐκολώτατα'** ὁμ. μτ. δοτ. : Ἀριστφ.Βάτρ. 359 **μηδ' εὔκολός ἐστι πολίταις** (φιλικός, εὐμενὴς πρός..), Πλάτ.Πολ.330A **οὔθ' ὁ μὴ ἐπιεικὴς πλουτήσας εὔκολός ποτ' ἂν ἑαυτῷ γένοιτο'** ὁμ. πρός τινα : Πλούτ.Φάβ.1 **εὔκολον δὲ πρὸς τοὺς συνήθεις'** ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.᾽Ηθ.629A **εὔ- φέρειν ἧττον'** 3) ἕτοιμος, πρόθυμος, εὐκίνητος : Λεωνίδ. Ἀλ.ἐν ΑΠ 5,205,2 **ταὶ Μουσέων εὔκολοι ἐργάτιδες,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,15 **τὴν ἀναπνοὴν οὐκ εὔκολον'** || ὁμ. ἐπὶ στρατιωτῶν : Πολυβ.1,130 **ἐλαφροί, εὔκολοι, εὐχερεῖς'** 4) σπαν. ἐν κακῇ σημ. ὁ εὐκόλως ῥέπων, κλίνων πρός τι, ἐπιρρεπής : Πλαύτ. ᾽Ηθ.463D **τὸ.. φιλαίτιον εὐκολωτέρους ποιεῖ ταῖς ὀργαῖς,** Σχόλ.᾽Αριστφ.᾽Ιππ.41 **εἰς ὀργὴν εὔκ-,** Λουκ. Μισθ.Συν.40 **πρὸς πᾶσαν ἀδικίαν εὔκολος,** Φιλόστρ.᾽Απολλ.3,28 **φειδώμεθα τῶν ἀνοήτων καὶ εὐκόλων,** Σταυδ.Θεόδ.33Ε **πρὸς ἐξαπάτην εὔκολοι'** 5) κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ἄνευ πολλοῦ κόπου γινόμενος ἢ ἀποκτώμενος, εὐχερής, εὐκατόρθωτος, ἄκοπος : Πλάτ.Πολ.453D **οὐ γὰρ εὐκόλῳ ἔοικεν,** αὐτ.Παρμ.131Ε **οὔ μοι δοκεῖ εὔκολον εἶναι τὸ τοιοῦτον,** αὐτ.Νόμ.779Ε, Ἀντίπ.Θεσσ.ἐν ΑΠ 6,335,1 **τὸ πάροιθε Μακηδόσιν εὔκολον ὅπλον,** Σολωμ. ᾽Εθν.῞Υμν.10 **δὲν εἶναι εὔκολες οἱ θύρες** (δὲν ἀνοίγουν εὔκολα)' || ὁ εὐκόλως γινόμενος καταληπτός, εὔληπτος : ΠΔΒασ.215,3 **οἱ λόγοι σου ἀγαθοὶ καὶ εὔκολοι'** 6) εὔκαμπτος, εὐλύγιστος : Πολυβ.4,96 **εὔ-, ὑγρομελὴς** (ἐπὶ πυρριχίου στίχου)' 7) ἐπίκλησις τοῦ Ἑρμοῦ ἐν Μεταποντίῳ' Ἡσ. **« εὔκολος' Ἑρμῆς παρὰ Μεταποντίοις »'** || Ἐπιγρ. ἐπίκλησις τοῦ Ἀσκληπιοῦ ἐν Ἐπιδαύρῳ.

εὐκολόσβηστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως σβεννύμενος : **φωτιὰ εὔ-'** || μτφ. ὁ εὐκόλως διαλυόμενος, ἐξαφανιζόμενος : Σολωμ.᾽Εθν.῞Υμν.29 **εἰς τὰ πόδια του νὰ χύνῃ | εὐκολόσβηστον ἀφρό,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 71,5 **ὁ εὐκολόσβηστος ἀφρός.**

εὐκολοσήκωτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ ἄρῃ, νὰ ὑψώσῃ : **βάρη εὐκολοσήκωτα'** || κτ. ἐπέκτ. ὃν δύναταί τις νὰ μετακινήσῃ εὐκόλως, εὐμετακόμιστος : **φορτίο εὐκολοσήκωτο.**

εὐκολόσπαστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως θραυόμενος, ὁ ὑποκείμενος εἰς θραῦσιν, εὔθραυστος, ποὺ σπάζει εὔκολα : **εὐκολόσπαστο δεντράκι.**

εὐκολοστάλακτος-ον μσν., δημ. -αχτος-η-ο ὁ εὐκόλως στάζων, σταλάζων' 2) μσν. μτφ. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς δάκρυα : Βέλθ.Χρυσ.414 **εὐκολοστάλακτος τῶν γυναικῶν ἡ φύσις τὰ δάκρυα εἶχε πάντοτε συστεναγμῶν νὰ τρέχῃ.**

εὐκολοσύντριφτος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως συντριβόμενος : Παλαμ.Παράκ.90,1 **μέσ' στὸ εὐκολοσύντριφτο κι ἀστόλιστο φτηνὸ γυαλί.**

εὐκολοτσάκ(κ)ιστος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ θραύσῃ, νὰ συντρίψῃ, νὰ τσακίσῃ εὐκόλως.

εὐκολοφούσκωτος-η-ο δημ. ποὺ εὔκολα φουσκώνει : Σολωμ. ἀπ. τοῦ Ἰλ.Σ (στίχ. 470-71) **εἰκοσ' εἶν' τὰ φυσούνια εὐκολοφούσκωτα'** || ὁ εὐκόλως διογκούμενος ὑπὸ τοῦ πνέοντος ἀνέμου ἢ τοῦ ἐμφυσωμένου ἀερίου : **εὐκολοφούσκωτα πανιά.**

εὐκολοχάλαστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως φθειρόμενος, καταστρεφόμενος, κρημνιζόμενος.

εὐκολοχώνευτος-η-ο δημ. ὃν δύναταί τις νὰ πέψῃ εὐκόλως, ποὺ εὔκολα χωνεύεται, εὔπεπτος : **τὰ χόρτα εἶν' εὐκολοχώνευτα'** || ἐν χρ. κ. μτφ. : **ἡ φιλοσοφία δὲν εἶναι εὐκολοχώνευτη.**

εὐκολοχώριστος-η-ο δημ. ὁ εὐκόλως χωριζόμενος, διαιρούμενος, εὐδιαίρετος.

εὔκολπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ χωρῶν ἢ ἀκτῶν, ὁ ἔχων καλούς, ἀσφαλεῖς κόλπους ἢ λιμένας, εὐλίμενος : Ἀρχέστρ.ἀπ.9,3 **ἐν εὔ- Φαλήρου ἀγκῶσιν'** 2) ἐπὶ δικτύου, ὁ ἔχων καλάς, ὡραίας πτυχάς : Ἰουλ.Αἰγ.ἐν ΑΠ 6,28,3 **εὐκόλπου τε λίνοιο'** 3) ἐπὶ γυναικός, ὁ ἔχων καλόν, ὡραῖον κόλπον : Χριστόδ.῎Εκφρ.104 **Κύπριδος εὐκόλποιο.**

εὐκόλυμβος-ον μτγν. ὁ καλῶς κολυμβῶν : Ἡφαιστ.᾽Αστρ.2,2, Σχόλ.Λυκόφρ.387.

εὐκολύνω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. δημ. **εὐκόλυνα** κ. παθ.ἀόρ. **εὐκολύθηκα** ποιῶ τι εὔκολον : **τὰ νέα μηχανήματα εὐκολύνουν τὴν ἐργασίαν'** 2) παρέχω εὐκολίας, ὑλικὴν βοήθειαν, συνδρομήν, βοηθῶ, διευκολύνω : **δὲ θέλησε ποτὲ νὰ μᾶς εὐκολύνῃ'** 3) τὸ μέσ. **εὐκολύνομαι** ἔχω τὴν εὐκολίαν, εἶμαι εἰς θέσιν, ἔχω τὰ μέσα, δύναμαι : **δὲν εὐκολύθηκε νὰ πληρώσῃ τὸ χρέος του.**

εὐκόλως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **εὔκολα,** τὸ συγκρ. **εὐκολώτερον** κ. **εὐκολωτέρως,** κ. ὑπερθ. **εὐκολώτατα,** μετ' εὐκολίας, ἡσύχως, πράως, ἀλύπως : Λυσ.4,9 **ἐγὼ μὲν καὶ ἐξ ἀρχῆς εὐκόλως εἶχον,** Ἀναξανδρ 53,4, Ξεν.᾽Απομν.4,8,2 **εὐθύμως τε καὶ εὐκόλως ζῆν,** Πλάτ.Φαίδ.117C **εὐκόλως ἐξέπιε,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1100b,31 **ἐπειδὰν φέρῃ τις εὐκόλως πολλὰς ἀτυχίας'** 2) ἀμελῶς, ἄνευ φροντίδος, ἄνευ προσοχῆς, ἄνευ ἐπιμελείας, προχείρως : Πλάτ.Σοφ.242C **εὐκόλ , μοι δοκεῖ Παρμενίδης ἡμῖν διειλέχθαι'** κ. συγκρ. -ώτερον : Πλαύτ.᾽Ηθ.235C **εὐκολώτερον ἀποθανούμεθα'** ὁμ. **εὐκολωτέρως,** Πάπ. **ἵνα εὐκολωτέρως ἔχωσιν τὴν**

ἀπόδοσιν, Μαυρίκ.Στρατηγ.113· **3)** μετ' εὐκολίας, εὐχερῶς, ἀκόπως : Μηναῖ.8,25 Συναξ. **τὴν παμμεγέθη ἐκείνην λάρνακα, τῇ τοῦ ἐνοικοῦντος δυνάμει εὐκόλως εἵλκυσεν·** ὁμ. τὸ συγκρ. : Φίλ. 2,211, Πολύαιν.5,13,2 **εὐκολώτερον κρατῆσαι.**

εὐκόμης (ὁ) (κόμη) μτγν. τ. τοῦ εὔκομος βλ.λ. : Μάξ.Τύρ.3,8 **εἴ πού τις εὐ-, ὡραῖος,** Πολυδ.2,24.

εὐκομιδής-οῦς-ές (κομιδή) ὁ περὶ οὗ ἔλαβέ τις καλὴν φροντίδα, ἐπιμέλειαν· 'Ησ. « εὐκομιδής· εὖ ἡγμένος· εὐκόμιστος ἐν ἐπιμελείᾳ » : 'Ηρ.4,53 **νομάς τε καλλίστας καὶ εὐκομιδεστάτας κτήνεσι.**

εὐκόμιστος-ον (κομίζω) μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὐκομιδής βλ.λ.· 'Ησ. « εὐκόμιστος· ἐπιμελείας εὖ τετυχηκώς· καμιδὴ γὰρ ἡ ἐπιμέλεια » : Πολυδ.9,161, Εὐστ.1560,6· **2)** ὁ εὐκόλως ἐξαγόμενος, ἐκβαλλόμενος : Σωρ.2,62· **3)** κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως κομιζόμενος, μεταφερόμενος : 'Απп.Μιθριδ.90.

εὔκομος-ον (κόμη) κ. μσν., ἐπ. κ. λυρ. **ἠΰκομος,** ὁ ἔχων ὡραίαν κόμην, καλλίκομος, καλλίθριξ, ἐπὶ θεαινῶν καὶ εὐγενῶν γυναικῶν ἐν τῷ ἐπ. κ. λυρ. τ. ἠΰκομος βλ.λ., ἐπὶ ζῴων, εὔμαλλος : Μελέαγρ.ἐνΑΠ 9,363,20 **εὔκομα μῆλα·** || συνεκδ. ἐπὶ δένδρων, ὁ ἔχων ὡραῖον φύλλωμα : 'Εμπ.127,2 **δένδρεσιν ἠϋκόμοισιν,** Πολυδ.1,229, Θεοφύλ.Σ 37,17 **δένδρον ὑψιτενές τε καὶ εὔκομον.**

εὐκομόων-ωσα-ων μτγν. εὔκομος βλ.λ. : Κόϊντ. 4,403 **εὐκομόωντα κάρηνα** (πιθ. εὖ κομόωντα).

εὔκομπος-ον ὁ ἰσχυρῶς ἠχῶν, κροτῶν, θορυβῶν: Εὐρ.Τρῳ.152 **ποδὸς ἀρχεχόρου πλαγαῖς Φρυγίαις εὐκόμποις ἐξῆρχον θεούς.**

εὔκονος (ὁ) (ἐνν. ἄρτος) μτγν. εἶδος ἄρτου κατασκευαζομένου ἐκ πιτύρων, πιτυρίτης : 'Αθήν. 3,114Ε **τὸν πιτυρίτην ἄρτον, ὃν εὔκονον ὀνομάζουσιν 'Αμερίας καὶ Τιμαχίδας.**

ϜεϜυκονομειόντων βοιωτ. 'Επιγρ. ἀντὶ ᾠκονομηκότων τοῦ οἰκονομῶ.

εὐκοπία (ἡ) μτγν. ἡ εὔκολος ἐργασία, εὐκολία : ΠΔ Μακκ.2,2,25 **ἐφροντίσαμεν . . , τοῖς δὲ φιλοφρονοῦσιν εἰς τὸ διὰ μνήμης ἀναλαβεῖν εὐκοπίαν,** Διόδ.Σ 1,36 **τοσαύτην τοῖς μὲν ἔργοις εὐκοπίαν παρέχεται,** Πάπ. **ἐν πάσῃ εὐκοπίᾳ.**

εὔκοπος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ δι' ὀλίγου κόπου γινόμενος, εὔκολος : Πολύβ.18,18,2 **τοῦτο . . κατὰ δὲ τὴν τῶν 'Ρωμαίων** (ἀγωγὴν) **εὔκοπον·** κ.συγκρ. **-ώτερον,** Διοσκ.1,39 **εὐκοπωτέρα σκευασία·** ὁμ. **εὐκοπώτερόν ἐστι** μετ' ἀπαρφ. : ΚΔ Μᾶρκ. 2,9 **τί ἐστιν εὐκοπώτερον εἰπεῖν,** αὐτ.Ματθ.9,5, αὐτ.19,24 **εὐκοπώτερόν ἐστι κάμηλον διὰ τρυπήματος ῥαφίδος διελθεῖν.**

εὐκοπῶ-έω πάπ. ἀπολαύω εὐκόλου ζωῆς, εὐημερῶ : **ἐρρῶσθαί σε.. εὐκοποῦντα διὰ ὅλου βίου.**

εὐκόπως ἐπίρρ. μετ' εὐκοπίας, εὐκόλως : 'Ιππ. 'Επιδ.2,6,31, Φίλ.Μηχ.Βελοπ.56,16, Διόδ.Σ 3,24 **πέττουσιν εὐκόπως ταῖς κοιλίαις·** κ. συγκρ. **εὐκοπώτερον** : 'Αντιπ.3,256 **πολὺ ἐλαφρότερον καὶ εὐκοπώτερον πάντα ἂν πράξειεν·** πρβλ. εὔκοπος.

εὐκόρυθος-ον (κόρυς) μτγν. ὁ ἔχων, φορῶν καλὴν κόρυν, περικεφαλαίαν : 'Οππ.Κυν.1,363.

εὐκόρυφος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραίαν κορυφήν, κεφαλήν : 'Ερμ.Τρισμ.π.Σταθ.1,49,45 **τοὺς . . ἐπὶ τῇ κορυφῇ οἰκοῦντας εὐκορύφους καὶ καλλίτριχας . . εἶναι·** **2)** μτφ. ἐπὶ ὕφους λόγου, περίοδος τελευτῶσα καλῶς καὶ γλαφυρῶς : Διον.'Αλ.Δημ.40,43 **εὐκόρυφοι καὶ εὔγραμμοι περίοδοι.**

εὐκόσμητος-ον (κοσμῶ) καλῶς κεκοσμημένος, καλλωπισμένος : 'Υμν.'Ερμ.384 **οὐ μὰ τάδ' ἀθανάτων εὐκόσμητα προθύραια,** Εὐστ.'Ιλ.Α 429 **εὔζωνον δὲ γυναῖκα .. ἀντὶ τοῦ εὐκόσμητον.**

εὐκοσμία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκόσμου, τὸ εὐπρεπὲς ἦθος, εὐπρέπεια, κοσμιότης : Εὐρ.Βακχ.693 **θαῦμ' ἰδεῖν εὐκοσμίας,** Ξεν.ΚΠ 1,2,3 **ὡς μὴ μιγνύηται ἡ τούτων τύρβη τῇ τῶν πεπαιδευμένων εὐκοσμίᾳ,** Πλάτ.Πρωτ.325D **ἐντέλλονται ἐπιμελεῖσθαι εὐκοσμίας τῶν παίδων,** 'Ισοκρ. 7,37, 'Αριστλ.Πολιτ.1299b,16 **μίαν ἀρχὴν εἶναι κυρίαν, οἷον εὐκοσμίας,** 'Επιγρ. **τῆς εὐκοσμίας,** τῆς **περὶ τὸ θέατρον,** οὐτ. **ὁ ἐπὶ τῆς εὐκοσμίας ἄρχων,** Γαλ.6,60,18 **μέγιστον ἐφόδιόν ἐστιν ἡ εὐκοσμία τε καὶ εὐπείθεια,** 'Ηρωδιαν.'Ιστ.8,1 **ἦρχον δὲ τοῦ λοιποῦ τῆς πόλεως μετὰ πάσης εὐκοσμίας,-ἡ τελετὴ ἐγένετο μετὰ πάσης εὐκοσμίας.**

εὐκοσμίως ἐπίρρ. σχόλ. κ. μσν. εὐκόσμως, κοσμίως : Σχόλ.'Αριστφ.Νεφ.969 **εὐκοσμίως καθεσθῆναι,** Διγεν.'Ακρ.3698 **καὶ μέχρι γῆς τὴν κεφαλὴν ἔκλινεν εὐκοσμίως.**

εὔκοσμος-ον (κόσμος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων κοσμιότητα, εὐπρέπειαν, καλὴν συμπεριφοράν, ὅθ. κ. ὁ χρηστοήθης, ὁ σεμνός, κ. παραθ. : Θουκ.6,42 **πρός τε τἄλλα εὐκοσμότεροι καὶ ῥᾴους ἄρχειν·** || συνήθ. ἐπὶ ἠθικῶν ἰδιοτήτων, ἐπὶ ἐνεργειῶν καὶ ἐπὶ καταστάσεων, ὁ κοσμιότητα, εὐπρέπειαν, σεμνότητα, χρηστοήθειαν ἔχων ἢ ἐμφαίνων, ὁ μετὰ κοσμιότητος γινόμενος : Σολ.4,33 **εὐνομίη δ' εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει,** Αἰσχ.Πέρσ.481 **οὐκ εὔκοσμον αἴρονται φυγήν,** Μᾶρκ.'Αργ. ἐν ΑΠ 9,270,5 **εὐκ- ἔχω βίον,** Μάξ.'Ομολ.2,57D **μήτε ἦθος εὔκοσμον,** Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,151 **τὸ τῆς ἐκκλησίας εὔκοσμον σύνταγμα, - εὔκοσμος στάσις - συμπεριφορά - ἐνέργεια - διεξαγωγή·** || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκόσμου, εὐκοσμία, κοσμιότης : Θουκ.1,84 **πολεμικοί τε καὶ εὔβουλοι διὰ τὸ εὔκοσμον γιγνόμεθα·** **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ καλήν, ὡραίαν, ἐπιτυχῆ κόσμησιν ἔχων, ὁ καλῶς κεκαλλωπισμένος, ὁμορφοστολισμένος, ὁμορφοστόλιστος : Εὐρ.Βάκχ.235 **ξανθοῖσι βοστρύχοισιν εὐκόσμοις** (δ. γρ. εὐόσμοις) **κομῶν,** 'Αρετ.'Οξ.Νοὐσ. 1,1 **τοῖχοι γραφῇσιν εὔκοσμοι,** Λουκ.Οἶκ.7 **θαυμάσειεν ἄν τις καὶ τῆς ὀροφῆς ἐν τῷ . . εὐκόσμῳ τὸ ἀνεπίληπτον·** **3)** 'Επιγρ. τὸ ἀρσ. **εὔκοσμος** ὡς τίτλος ἄρχοντος ἐν 'Αθήναις κ. ἐν Περγάμῳ.

εὐκοσμῶ-έω μτγν. φέρομαι εὐκόσμως, εὐπρεπῶς, κοσμίως : ΠΔΜακκ.1,8,15 **βουλόμενοι διαπαντὸς περὶ τοῦ πλήθους, τοῦ εὐκοσμεῖν αὐτούς.**

εὐκόσμως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. μετ' εὐκοσμίας, εὐπρεπείας, σεμνότητος, ἐν καλῇ τάξει, εὐτάκτως : 'Οδ.Φ 123 **ὡς εὐκόσμως στῆσε,** 'Ησίοδ. 'Εργ.628 **εὐκόσμως στολίσας νηὸς πτερά,** Τζέτζ. Χιλ.11,863· ὁμ. τὸ ὑπερθ. **εὐκοσμότατα** : Ξεν.ΚΠ 2, 4,1 **ἐβούλετο γάρ σε ὡς εὐκοσμότατα καὶ λαμπρότατα προσάγειν·** **2)** μετὰ κόσμου, μετὰ χάριτος, χαριέντως : 'Απολλ.Ρ 1,1120, Πλούτ.Δημ.11 **εὐκόσμως καὶ μεγαλοπρεπῶς τῷ δήμῳ διαλεγομένους.**

εὔκουρος-ον (κείρω) ὁ καλῶς, ὁ ἐντελῶς, ὁ πολὺ κεκαρμένος, κουρευμένος : 'Ηγήμ.π.'Αθήν. 15,698Ε **εἰς ὁλκάδα βάλλει εὐκούρων βδελυρῶν ὀλλύντων τ' ὀλλυμένων τε ἀνδρῶν.**

εὐκράδαντος-ον (κραδαίνω) μτγν. καλῶς, εὐκόλως κραδαινόμενος, σειόμενος, πλονιζόμενος· ΕΜ 70,53 « ῥαδαλὸν δὲ ἀκουστέον τὸ εὐκράδαντον » : Πρόκλ.'Ησίοδ.'Εργ.676 **κράδας δὲ λέγουσι τοὺς νέους συκίνους βλαστοὺς ἀπὸ τοῦ εὐκραδάντους ὑπάρχειν.**

εὐκραδής-οῦς-ές (κράδη) μτγν. καλός, ὡραῖος : Νίκ.'Αλεξ.347.

εὐκράδιος-η-ον ποι. τοῦ εὐκάρδιος βλ.λ.

εὐκραής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **ἐϋκραής** εὔκρατος, ἐπὶ ἀνέμων, ἤπιος, ἐλαφρός, μέτριος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,11,6 **εὐκραὴς ἀήρ,** 'Απολλ.Ρ 2,1228, Θεμιστ.Λόγ.15,195Α **οὐρῳ εὐκραεῖ καὶ πλησιστίῳ·** || κ. νεώτ. ἐπὶ κλίματος, ἤπιος, μαλακός : 'Αριστλ. Μετ.352a,7 **εὐκραεῖς τόποι·** **2)** μτφ. ὁ μετὰ μετριότητος, μετὰ σεμνότητος, ἐπὶ ἔρωτος : 'Οππ.

-'Αλ.4,33 **ὁ δ' ὄλβιος ὅστις ἐρωτα εὐκραῆ κομέει·** || ὁμ. μσν. μτφ. ἐπὶ ψυχῆς : Φιλῆς 14,15.

εὐκραίρης-ητος (ὁ, ἡ) μτγν. εὔκραιρος βλ.λ. : Μάξιμ.84 **αἴτε κατ' εὐκραίρητος ἐρυγμήλοιο φέρονται Σιδονίου ταύροιο.**

εὔκραιρος-ον κ. -η-ον, ἐπ. **ἐϋκρ-** (κραῖρα), ὁ ἔχων ὡραῖα κέρατα, ἰδ. ἐπὶ βοῶν : 'Υμν.'Ερμ.209, Αἰσχ. 'Ικ.300 **εὐκραίρῳ βοΐ·** || κ. ἐπὶ ἀμνοῦ : 'Οππ. Κυν.1,145 **εὐκραίρῳ ἀμνῷ·** **2)** ἐπὶ πλοίων, ἔχων ὡραῖον ἔμβολον : 'Οππ.'Αλ.2,516 **εὔκραιρος ναῦς.**

εὐκράς-ᾶτος (ὁ,ἡ) εὔκρατος, εὐκραής, καλῶς μεμιγμένος, ἐπὶ μέσης θερμοκρασίας : Πλάτ.Κριτί. 112D **κρήνη εὐκρὰς πρὸς χειμῶνα καὶ θέρος·** || ὁμ. ἐπὶ κλίματος : Θεόφρ.ΦΑΐτ.7,1,4 **εὐηλίοις καὶ εὐκρᾶσι τόποις·** || κ. μτφ. : Εὐρ.ἀπ.504 **ἔστιν οἷς βίος ὁ μικρὸς εὐκρὰς ἐγένεθ'**, αὐτ.197 **εὔκρατος ἡδονή·** **2)** εὖ, καλῶς κεκραμένος πρὸς πόσιν : Πολυβ.6,23 **εὐκρὰς οἶνος·** **3)** μτγν. ἐπὶ προσ., εὐκοινώνητος, κοινωνικός : 'Ασκληπιάδ. ἐν ΑΠ 12,105 **οὐ πολλοῖς εὐκράς, εἷς ἑνὶ συμφέρομαι·** **4)** 'Ησ. « εὐκέφαλος ».

εὐκρᾶσία (ἡ) κ. νεώτ., μτγν. κ. **-κρᾱσίη** τὸ εὖ κεκερασμένον, καλὴ θερμοκρασία : Πλάτ.Τίμ.24C **εὐκρασία τῶν ὡρῶν,** Πολύβ.34,8,4 **εὐκρασία τοῦ ἀέρος,** Μηναῖ.1,6 Εἰρηνικ. **ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς·** || ἀπολ. : 'Αριστλ.Πρ.860b,12· || ὁμ. **ἐν ταῖς εὐκρασίαις** ἐν τοῖς εὐκράτοις, ἠπίοις κλίμασιν : Θεόφρ.ΦΑΐτ. 3,21,1· **2)** ἐπὶ προσ., καλὴ κρᾶσις, ἰδιοσυγκρασία, καλὴ ἰδιοσυστασία τοῦ ὀργανισμοῦ : 'Αριστλ.ΖΜ 673b,25 **τὸ ἧπαρ συμβάλλεται πολὺ μέρος πρὸς εὐκρασίαν τοῦ σώματος καὶ ὑγίειαν,** Πλούτ.'Ηθ. 686D **μέγα εὐημερίας ἐφόδιον εὐκρασία σώματος ἀβαπτίστου καὶ ἐλαφροῦ.**

εὐκράτιον (τὸ) μσν. οἶνος μεμιγμένος ὕδατι κατὰ καλὴν ἀναλογίαν πρὸς πόσιν : Βί.'Αγ.Εὐπραξ. 18 **μετὰ δὲ τὸ προλῦσαι αὐτὰς τὰς ἑσπερινὰς εὐχὰς δι' ἑαυτῶν τὴν ὑπηρεσίαν ἐποιεῖτο, τὴν παράθεσιν ποιουμένη καὶ τὸ εὐκρ- ἐπιδιδοῦσα.**

εὐκρᾱτόμελι-ιτος (τὸ) μτγν. μέλι συγκεκερασμένον μετ' οἴνου : Ῥοῦφ.ἀπ.117, Χοιροβ.Θεο.1,344.

εὐκρατοποσία (ἡ) μτγν. τὸ πίνειν εὔκρατον βλ.λ.2) : 'Αλέξ.Τραλλ.5,5.

εὔκρᾱτος-ον (κεράννυμι) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **εὔκρητος** καλῶς συγκεκερασμένος, μεμιγμένος, ὁ ἐν καλῇ ἀναλογίᾳ μεῖξιν ἔχων : Εὐρ.ἀπ.776 **τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει,** Δημόκρ.π.Θεοφρ.Αἰσθ.56 **εὔκρατος ἐγκέφαλος·** **2)** ἐπὶ καιροῦ, ἐπὶ τόπου κττ., ὁ ἔχων καλὴν θερμοκρασίαν, ἤπιος, καλός, μαλακός : Πλάτ.'Αξ.371D **εὔκρατος ἀήρ,** 'Αριστλ.ΖΓ 752b,30 **εὔκρατος ὥρα,** αὐτ.ΖΜ 652b,26 **εὔκρατον ποιεῖ τὴν θερμότητα,** Διόδ.Σ 1,10 **τῆς γῆς εὐκράτου καθεστώσης,** Πολύβ.34,1,8 **εὐκρατότεραι οἰκήσεις·** || κ. ἐπὶ τῆς εὐκράτου ζώνης : Στωϊκ.ἀπ.2,195· || ἐπὶ ὑγρῶν, μετρίας θερμότητος, χλιαρός : 'Επιγρ. **εὔκρατον ὕδωρ,** Μηναῖ.3,8 Συναξ. **πληρῶν τὴν φιάλην εὐκράτου θερμοῦ, τοὺς ἀναπήρους .. ἔσμηχε καὶ ἀπέρριπτε·** **3)** ἐπὶ οἴνου, μεμιγμένος κατὰ καλὴν ἀναλογίαν πρὸς πόσιν : 'Αριστλ.Πρ.874a,28, Πολυβ.6,23 **εὔκρατος οἶνος·** **4)** μτφ. συγκεκερασμένος, ἤπιος, μετριασμένος : 'Αριστλ.Πολιτ.1325b, 21 **εὔκρατος ὀλιγαρχία,** Μᾶρκ.Αὐρ.1,15 **τὸ εὔκρατον τοῦ ἤθους,** ΑΠ 6,203 **εὔκρατος Κύπρις·** **5)** ὁμ. μτφ. ἐν ἀστρολ. ἐπὶ τῶν εὐεργετικῶν ἐπηρειῶν τῶν πλανητῶν : Γαλ.9,911· **6)** ὁμ. ἐπὶ λόγου, ὕφους ἐκφράσεως κττ., ἤπιος, οὐχὶ τραχύς, ἁρμονικός : Διον.'Αλ.Συνθ.21 **εὔκρατος ἁρμονία,** Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.46 **εὔκρατος συνθήκη ὀνομάτων·** **7)** ὁμ. ἐπὶ προσ., εὐκοινώνητος, εὐπροσήγορος : 'Ιππ.Εὐσχ.3 **εὔκρητοι πρὸς ἅπαντας·** **8)** μτγν. μσν. εἰδ. τὸ οὐδ. **εὔκρατον** ὡς οὐσ. ἀφέψημα ἐκ πεπέρεως, κυμίνου καὶ ἀνίσου ἐν χρήσ. ἐν τοῖς μοναστηρίοις : Λεξ.

εὐκρᾱτῶ-όω σχόλ. κ. μσν. καθιστῶ τι εὔκρατον, μέτριον, μετριάζω : Παλλάδ.'Ιατρ.Πυρετ.52 **ἐς τὸ εἰσαγαγεῖν τὴν καρδίαν καθαρὸν ἀέρα καὶ εὐκρατῶσαι αὐτῆς τὸ ἔμφυτον θερμόν·** κ. παθ. : Σχόλ.'Ησίοδ.Θ 461C, Τζέτζ.Λυκόφρ.177 **μετὰ τὸ εὐκρατωθῆναι .. τὸν οὐρανόν.**

εὐκρᾱ́τως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. συγκεκερασμένως, μετρίως : Φιλόδ. ἐν 'Ηρακλ.1251,14, Γαλ.2,208 **ὥσπερ εὔκρατόν ἐστι τὸ χωρίον, οὕτως καὶ αὐτὸς εὐκράτως διαιτῶτο·** **2)** **εὐκράτως ἔχω** ἐπὶ κλίματος, εἶμαι μέτριος, χλιαρός : Κλεομήδ.1,2· || ὁμ. ἐπὶ ἀτμοσφαίρας, εἶμαι χλιαρός : 'Αρτεμίδ. 1,64 **ἐν βαλανείοις ἀέρων εὐκράτως ἔχουσι.**

εὐκρᾱτῶς (κρατῶ) ἐπίρρ. στερεῶς : 'Αριστλ. Πρ.875a,22 **ὅταν ξύλον .. μὴ εὐκρατῶς ἔχῃ τις.**

εὐκρᾱ́τωσις (ἡ) σχόλ. εὐκρασία · βλ.λ. : 'Ανών. 'Επιτ.Ρητ.π.Ρητορ.3,663,28.

εὔκρεκτος-ον (κρέκω) μτγν. ὁ καλῶς κρέκων, πληττόμενος, ἠχῶν : 'Απολλ.Ρ 4,1194 **φόρμιγγος εὐκρέκτου·** **2)** ἐπὶ νήματος ἢ ὑφάσματος, ὁ καλῶς κεκλωσμένος, ὑφασμένος : 'Αντίπ.Σιδ. ἐν ΑΠ 6,174 **εὐκρέκτους ᾧ διέκρινε μίτους.**

ἐϋκρήδεμνος-ον (κρήδεμνος) μτγν. ὁ ἔχων καλόν,ὡραῖον κεφαλόδεσμον : Νόνν.Δ 26,338 **λαὸς ἐ-.**

ἐΰκρημνος-ον (κρημνός) μτγν. ἔχων ὡραίους, μεγαλοπρεπεῖς κρημνούς : 'Οππ.Κυν.3,251 **ἐϋκρήμνους ἐπὶ τέρμασιν Αἰθιοπήων.**

ἐΰκρηνος-ον (κρήνη) μτγν., ἐπ. **ἐΰκρηνος** ὁ ἔχων ὡραίας κρήνας, καλὰ ἢ ἄφθονα ὕδατα : Λεωνίδ. Ταρ.ἐν ΑΠλ.4,230 **εὔκρηνος πέτρη,** Καλλ.Αἴτ.3,1,72 **ἐΰκρηνον πτολίεθρον.**

ἐϋκρηπῖς-ῖδος (κρηπὶς) μτγν. ὁ ἔχων καλὴν κρηπῖδα, καλὴν βάσιν : Νόνν.Δ 40,263 **ἐϋκρήπιδος ὑπὸ σκοπιῇσιν 'Ιμαίου.**

εὔκρητος-ον ἰων. τ. τοῦ εὔκρατος βλ.λ.

εὔκριθος-ον (κριθή) ὁ ἔχων ἄφθονον κριθήν, πλούσιος εἰς κριθήν : Θεόκρ.7,34 **ἁ δαίμων εὔκριθον ἀνεπλήρωσεν ἀλωάν,** 'Αδαῖ.ἐν ΑΠ 6,258,6 **πᾶν ἔτος εὔκριθον καὶ πολύπυρον ἄγοις.**

εὐκρῖνεια (ἡ) (εὐκρῖνής) κ. μσν. κ. νεώτ. καθαρότης, σαφής, καθαρὰ θέα : Πλάτ.'Ορ.414A **εὐπορία, εὐκρίνεια τοῦ λεγομένου·** **2)** τὸ εὐδιάκριτον τοῦ περιγράμματος : Διοκλ.ἀπ.141· **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἐκφράσεως κ. ὕφους, διαύγεια, σαφήνεια : 'Ερμογ.'Ιδ.1,42 **τῇ καθαρότητι καὶ σαφηνείᾳ,** Εὐστ.Πον.303,35 **ὦ προφητικῆς εὐκρινείας ἐκείνης·** **4)** διάκρισις καθαρά, σαφής : Πρόκλ. Πολ.1,15K **προσώπων καὶ πραγμάτων εὐκρίνεια.**

εὐκρῖνής-οῦς-ές (κρίνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς κεχωρισμένος : Ξεν.'Ιππαρχ.3,3 **εὐκρινῆ ἔσεσθαι,** Εὐστ.Πον.205,18 **τὸ τῆς ἐν τῷ σωτῆρι θεανθρώπῳ φύσεως εὐκρινὲς συνέχεον·** || ὁμ. καλῶς ἀνεφγμένος : 'Ιππ.Γυν.1,17 **εὐκρινῆ στόματα** (μήτρας)· **2)** κ. νεώτ. σαφής, φανερός, καθαρός, μὴ συγκεχυμένος : 'Ησίοδ.'Εργ.670 **τῆμος δ' εὐκρινέες τ' αὖραι καὶ πόντος ἀπήμων** (ἄνεμοι σταθεροὶ καὶ οὐχὶ συγκεχυμένοι), **- εὐκρινὴς ἦχος·** || φρ. **οὐκ εὐκρινές ἐστι πρὸς τὴν ἀκοήν** δὲν ὑπάρχει φανερὰ διάκρισις : 'Αριστλ.Πρ.903a,17· || κ. μτφ. σαφής : 'Ισαΐ.10,2 **γνῶσις εὐκρινὴς γενήσεται·** **3)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἐκφράσεως κ. ὕφους, ὁ σαφής, ὁ εὔληπτος : Φιλόδ.Ποιημ.1676,8 (ἀντίθ. ἀμφίβολον), 'Ερμογ.'Ιδ.1,1 **τὸ καθαρὸν καὶ εὐκρινές·** || ὁμ. ἐπὶ συγγραφέων : 'Ερμογ.'Ιδ.2,11,12 (περὶ Κριτίου καὶ Ξενοφῶντος)· **4)** ἐν καλῇ καταστάσει, ὑγιής : 'Ιππ.Γυν.1,17 **εὐκρινῆ σώματα·** **5)** ὁ ἐν καλῇ τάξει : 'Ηρ.9,42 **πάντα .. εὐκρινέα ποιέεσθαι·** **6)** ἰατρ. ἐπὶ ἐπιδέσμων, ἁπλοῦς : 'Ιππ. Κατ' 'Ιητρ.10· **7)** ὁ διελθὼν κρίσιν, ἀναρρωννύων : 'Ισοκρ.'Επ.4,11 **ἔτι δὲ καὶ τὸ σωμάτιον οὐκ**

εὐκρινὲς ὄν· 8) ὁμ. ἰατρ. ἐπὶ συμπτωμάτων, ὁ καθιστῶν εὔκολον τὴν γνωμάτευσιν : Ἱππ.Κωακ.604, Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,4,2· 9) ἐπὶ νόσων, ὁ εὐκόλως εἰς κρίσιν ἐρχόμενος : Ἱππ.Ἐπιδ.997E **ἐν τοῖσι καθεστεῶσι καιροῖσι εὐκρινέστατοι αἱ νοῦσοι·** 10) Ἡσ. « εὐκρινής· ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων· καὶ ὁ νεκρός »· ΕΜ 392,30 « εὐκρινής, συνήθως μὲν ὁ ἐξ ἀρρωστίας ἀναλαμβάνων, διὰ τὸ εὖ κεκρίσθαι· Ἀττικοὶ δὲ ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τίθενται ».

εὐκρίνητος-ον μτγν. δ.γρ. τοῦ εὐκίνητος βλ.λ. : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,6.

εὐκρινῶ-έω καλῶς ἐκλέγω, ἐξετάζω : Ξεν.Ἑλλ. 4,2,6 **τοὺς στρατευσομένους δεῖ εὐκρινεῖν,** Ἑρμογ. Ἰδ.1,4 **εὐκρινοῦντα τὴν σύγχυσιν·** 2) πάπ. κρίνω, ἀποφασίζω· 3) μσν. καλῶς διακρίνω : Εὐστ. Πον.140,81 **τὰ συγκεχυμένα εὐκρινήσας.**

εὐκρινῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **-έως,** σαφῶς, φανερῶς : Πλάτ.Σοφ.242C **εὐκρινῶς ἔχειν,** αὐτ.Πολ.564C **εὐκρινέστερον ἰδεῖν,** Εὐστ.Παν.93,58 **εὐκρινῶς εἰπεῖν·** 2) ἄνευ διακρίσεως : Στράβ. 16,4,20 **οὐκ εὐκρινῶς εἴτε.., εἴτε·** 3) ἐν τάξει, τακτικῶς : Ξεν.Οἰκ.8,19 **χύτρας.. φαίνεσθαι εὐκρινῶς κειμένας·** 4) ἁπλῶς : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.10 **εὐκρινέως,** Γαλ.18,725.

εὐκρισία [ἡ], μσν. καλὴ κρίσις : Στουδ.Θεόδ.201B **ἀφορίζων μετὰ εὐκρισίας τὸ βέβηλον.**

εὔκρῖτος-ον [κρίνω] κ. μσν. ὃν δύναταί τις νὰ κρίνῃ, περὶ οὗ δύναταί τις καλῶς, εὐκόλως ν' ἀποφανθῇ : Αἰσχ.Ἱκ.397 **οὐκ εὔκριτον τὸ κρῖμα·** || ὁμ. ὁ ὃν εὐκόλως διακρίνει τις, κατάδηλος : Πλάτ.Πολιτ.272C **εὔκριτόν ἐστιν ὅτι..** [εἶναι κατάδηλον ὅτι..], Πολυδ.5,66 **εὔκριτα μὲν τὰ ἴχνη τὰ εὐθέα, δύσκριτα δὲ τὰ συμπεπλεγμένα** [εὐδιάκριτα μὲν τὰ ἴχνη..]· || ἰατρ. ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ διαγνώσῃ : Ἱππ.Ἀφορ.1,12 **εὔκριτον νόσημα,** αὐτ.Διαίτ.14 **κρίσεις εὐκριτώτεραι·** 2) μσν. ὁ δικαίως κρινόμενος : Στουδ.Θεόδ.428C **ὡς δὲ δοκεῖ τῇ πατρικῇ σου ἁγιωσύνῃ, εἴη πάντως τὸ εὐκριτώτερον.**

εὐκρίτως ἐπίρρ. μτγν., μσν. εὐδιακρίτως [ἀντιθ. ἀνακρίτως] : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,181D.

εὐκρόκᾰλος-ον [κρόκαλον] μτγν. πλήρης χαλίκων : Νόνν.Δ 15,95 **εὐκρόκαλος ὄχθη,** αὐτ.16,4 **εὐκρόκαλος ποταμός.**

εὐκρότᾰλος-ον μτγν., ἐπ. **εὐκρ-** συναδευόμενος ὑπὸ κροτάλων,ἠχῶν: Κλαυδιαν.ἐνΑΠ 9,139 **εὐκρόταλοι χορεῖαι·** 2) δθ. γεν. ζωηρός, θορυβώδης : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 6,309 **εὐκρόταλος πλατάγη.**

εὐκρότητος-ον ἐπὶ μετάλλου, ὁ καλῶς ἐσφυρηλατημένος, καλῶς εἰργασμένος, καλοδουλεμένος, καλοφτιασμένος : Σοφ.Ἀντ.430 **εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου·** || ἐπὶ ξίφους : Εὐρ.Ἠλ. 819 **εὐκρότητον δορίδ' ἀναρπάσας χεροῖν.**

εὔκροτος-ον [κρότος] μτγν. ὁ καλῶς κροτῶν, ἠχῶν : Πολυδ.9,127 **τῷ κοίλῳ τῆς ἑτέρας χειρὸς ἐπικρούσαντες, εἰ κτύπον ποιήσειεν εὔκροτον.., τὸ φύλλον,** Ἀλκίφρ.3,43 **εὔκροτα ἀνάπαιστα.**

εὐκρότως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον καλῶς ἠχοῦντα, ἠχηρῶς : Σώπ.Ῥητ.8,14 **κατάλυσον εὐκρότως τὸν ἐπίλογον·** 2) κατὰ τρόπον καλῶς συγκεκροτημένον : Μένων 19,27.

εὐκρυπτίτης [ὁ] νεώτ. ὀρυκτόν τι συγκείμενον ἐκ πυριτικοῦ λίθου καὶ πυριτικοῦ ἀργιλλίου.

εὔκρυπτος-ον ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ κρύψῃ : Αἰσχ.Ἀγ.623 **σχισθέντα δ' οὐκ εὔκρυπτα γίγνεται τάδε,** Ἱππ.764D **πολὺ δ' εὐκρυπτότερον** [τὸ ὀστέον], **καὶ ἣν μὴ καλῶς ξυντεθῇ.**

εὐκρῠφής-οῦς-ές εὔκρυπτος βλ.λ. : Ἀριστλ. ΖΙ 623a,28 **διὰ γὰρ τὸ μέγεθος εὐκρυφές ἐστι.**

εὐκρυφιοειδῖδαι [οἱ] νεώτ. βοταν. οἰκογένεια φυτῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **δικοτυληδόνων.**

εὐκτάζομαι Ἡσ. « εὔκτσξαι, εὔχου ».

εὐκταῖος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ., ἀττ. συνήθ. π. τραγ. ὁ οὗ εὔχεταί τις νὰ τύχῃ : Αἰσχ.Ἀγ.1387 **Ἅιδου...εὐκταίαν χάριν·** 2) ὁ ἀνήκων εἰς εὐχήν, ὁ πρὸς εὐχὴν γινόμενος : Πλάτ.Νόμ.906B **εὐκταῖαι ἐπῳδαί·** 3) ἐπὶ λατρείας, ὁ καθιερωμένος, ἀφωσιωμένος, ἀφιερωμένος : Εὐρ.ΙΤ 213 **εὐκταία νύμφα·** 4) ὁμ. μτγν. ὁ κατὰ γενομένην εὐχὴν τελούμενος : Δίων Κ 58,12 **πανηγύρεις εὐκταῖαι·** 5) τὸ οὐδ. κτ. πληθ. **τὰ εὐκταῖα** τὰ ἀναθήματα, ἀφιερώματα, τάματα : Σοφ.Τρ.239 **εὐκταῖ', ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δόρει·** 6) ὁμ. τὸ οὐδ. πληθ. αἱ εὐχαί, αἱ δεήσεις : Αἰσχ.Ἱκ.631 **θεοὶ Διογενεῖς κλύοιτ' εὐκταῖα γένει χεούσας·** 7) ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. θεοῦ, ὃν ἐπικαλεῖται ἢ πρέπει νὰ ἐπικαλεσθῇ τις ὡς ἀντιλήπτορα, ὁ πρὸς ὃν εὔχεται ἢ πρέπει νὰ εὔχηται πρὸς ἀρωγήν, πρὸς ἐπέμβασιν, νὰ εὐχηθῇ : Αἰσχ.Ἑπ.723 **πατρὸς εὐκταίαν Ἐρινύν,** Εὐρ.Μήδ.169 **Θέμις εὐκταία,** αὐτ.Ὀρ. 214 **τοῖσι δυστυχοῦσι εὐκταία θεός·** 8) κ. νεώτ. γεν. ὁ ὃν εὔχεταί τις, ὁ ὃν ἐπιθυμεῖ τις νὰ γίνῃ, νὰ συντελεσθῇ, ἀντίθ. ἀπευκταῖος : Κριναγ.ἐν ΑΠ 6,242 **ἠοῖ ἐπ' εὐκταίῃ,** Μέν.Μον.102 **γάμος γὰρ.. εὐκταῖον κακόν, - εὐκταία ἡ συμφιλίωσις τῶν διϊσταμένων - ἡ συνεργασία τῶν κομμάτων·** || ὁ ἐπιθυμητός, ποθητός : Πλάτ.Νόμ.689E **οὐ τοῦτο εὐκταῖον οὐδὲ ἐπεικτέον** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐκτέον), Γαλ.7,738 **εὐκταία ἴασις,** Λουκ.Τυραννν.17· κ. ὑπερθ. **-ότατος** : Θεόδ.Μ ἐν Σάθ.1,167 **εὐκταιοτάτης κηδεύσεως.**

εὐκταίως ἐπίρρ. κ. μον. κατὰ τρόπον εὐκταῖον βλ.λ. : Σχόλ.Πίνδ.Π 5,159 **εὐκταίως ἔχειν,** Ἰωά.Π1 7,2,1 **εὐκταίως δέχεσθαί τινα,** Στουδ.Θεόδ.564C.

εὐκτέᾰνος-ον [κτέανον] εὐκτήμων, πλούσιος, ὄλβιος : Αἰσχ.Πέρσ.897 **τὰς εὐκτάνους κατὰ κλῆρον.. πολυάνδρους,** Ἀγαθ.ἐνΑΠ 9,442 **εὐκτέανος κούρη·** 2) ἐπὶ δένδρων, εὐκτήδων βλ.λ. : Θεόφρ. ΦΑἰτ.3,9,3 **ἡ θήλεια πεύκη.. λειοτέρα καὶ εὐκτεανωτέρα·** 3) συνεκδ. εὐμήκης : Πλούτ.Μάρκελλ.8 **εὐκτέανος δρῦς.**

εὐκτήδων-ονος-ον ὁ ἔχων εὐθείας ἶνας· δθ. συνεκδ. ἐπὶ ξύλου, ὁ εὐκόλως σχιζόμενος, εὐκολόσχιστος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,1,11 **τῶν εὐκτηδόνων καὶ ἀστραβῶν** [δένδρων] **καὶ φλοιὸς λεῖος καὶ ὀρθός.**

εὐκτημοσύνη [ἡ] μτγν. καλή, πλουσία περιουσιακὴ κατάστασις, πλοῦτος : Πολύδ.6,196.

εὐκτήμων-ονος-ον [κτῆμα] κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ καὶ καλὰ κτήματα, μεγαλοκτηματίας : Πίνδ.Ν 7,92 **εὐκτήμων ἀγυιά,** Πολυδ.3,109.

εὐκτηριάζω μσν. χρησιμεύω ὡς εὐκτήριον : Εὐστ. Πον.164,41 **ὃν εὐκτηριάζοντες οἶκοι εὐλογοῦσιν.**

εὐκτήριος-α-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ναοῦ, ὁ ἐν ᾧ ἐκπέμπονται εὐχαὶ πρὸς τὸν θεόν : Κώδ. Ἰουστιν.1,2,20 **εἰς εὐκτηρίους οἴκους,** αὐτ.1,2,15 **μέλλων εὐκτήριον οἰκοδομῆσαι,** Μηναῖ.1,10Συναξ. **τὸν εὐκτήριον οἶκον τοῦ ἁγίου Ἰσιδώρου,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.109 **κατέβη εἰς τὸν εὐκτήριον οἶκον·** 2) τὸ οὐδ. εὐκτήριον ὡς οὐσ. ἰδιαίτερον μέρος πρὸς λατρείαν τοῦ Θεοῦ, παρεκκλήσιον : Κώδ.Ἰουστ.1,26,2 **εὐκτήρια πολλά,** ΚΠορφ.Ἔκθ. 4D **τοῦ εὐκτηρίου τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.**

εὔκτητος-ον [κτῶμαι] εὐκόλως κτητὸς ἢ κτηθείς, εὐκολοκατάκτητος : Κράτ. ἐν ΑΠΣυμπλ.47,9 **δικαιοσύνης μετέχειν** (ἐθέλω) **καὶ πλοῦτον ἀγνῶν εὔφορον, εὔκτητον,** Παῦλ.Ἀλεξ.Ἀποτελ.52,26.

εὐκτικός-ή-όν [εὐκτός] γραμμ. ὁ ἐκφράζων εὐχήν : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.248,6 **εὐκτικὸν ἐπίρρημα·** 2) ὁμ.γραμμ. τὸ θηλ. **εὐκτική** [κτ. παράλ. τοῦ ἔγκλισις] ὡς οὐσ. ἔγκλισις, δι' ἧς ἐκφέρεται ἐν ἀνεξαρτήτῳ λόγῳ εὐχή : Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.245,27· 3) ὁ ἐκφράζων ἢ ἀνήκων εἰς εὐχήν, παράκλησιν, εὐχετικός, παρακλητικός : Μέν.Ῥητ.333S **εὐκτικοὶ ὕμνοι,** Πρόκλ.Χρηστομ.389,3 **εὐκτικὰ μέλη ἐγράφε-**

τὸ τοῖς αἰτουμένοις· || γραμμ. τὸ οὐδ. εὐκτικόν ὡς οὐσ. ἔκφρασις ὑπὸ μορφὴν εὐχῆς ἢ ἐπιθυμίας : Στωϊκ.ἀπ.2,61· **4)** λειτουργία : Φιλόστρ. Ἀπολλ.6,40, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,72.
εὐκτικῶς ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὑπὸ τύπον εὐχῆς : Θέων Ρητ.Προγυμν.5· **2)** μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐκφράζοντα εὐχήν : Στουδ.Θεόδ. 575Α **καθὰ καὶ εὐκτικῶς ὑπεδήλωσα**· πρβλ. Σαυΐδ.ἐν λ. ἀγαπῶην· **3)** μσν. μετὰ δεήσεων : Ἰωσ.Γενέσ.Πραγμ.Κ/λεως 49Ε.
ἐϋκτίμενος-η-ον [κτίζω] καλῶς ᾠκοδομημένος, ἐκτισμένος, ἐπίθ. τῶν πόλεων : Ἰλ.Β 551 **ἐϋκτίμενον πτολίεθρον**, Βακχ.5,149 **εὐκτιμένη πόλις**· || περὶ παντὸς πράγματος εἰς ὃ ὁ ἄνθρωπος εἰργάσθη : Ὀδ.Ι 130 **νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο** [ἐνήργησαν, ἐκοπίασαν ὥστε νὰ ἔχῃ καλὰς οἰκοδομάς]· || δμ. ἐπὶ ἅλω, ἁλωνίου, καλῶς κατεσκευασμένας : Ἰλ.Υ 496 **ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ**· || κ. ἐπὶ κήπου, καλῶς καλλιεργημένας : Ὀδ.Ω 226 **εὗρεν ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ**.
εὔκτιστος-ον [κτίζω] μσν., ποι. **ἐΰκτ**- ἐϋκτίμενος βλ.λ. : Ἰω.Διάκ.Ἡσίοδ.Α 270 **ἐΰκτιστος πόλις**.
ἐΰκτιτος-ον ἐϋκτίμενος βλ.λ. : Ἰλ.Β 592 **ἐΰκτιτον Αἰπύ**, Ἡσίοδ.Α 81,5 **πόλις ἐΰκτιτος**, Βακχ.3,46 **ἐΰκτιτα μέγαρα**.
εὐκτός-ή-όν [εὔχομαι] κ. νεώτ. ἄξιος εὐχῆς, ἐπιθυμητός : Ἰλ.Ξ 98 **ὄφρ᾽ ἔτι μᾶλλον Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται** (ἵνα γίνωσιν ὅσα οἱ Τρῶες ἐπιθυμοῦσι), Σοφ.ἀπ.843 **τὰ δ᾽ εὐκτὰ παρὰ θεῶν ᾐτησάμην**· **2)** ὁ ὃν δύναται, εἶναι ἄξιον νὰ ἐπιθυμήσῃ τις : Εὐρ.Ἴων 642 **εὐκτὸν ἀνθρώποισι**· || γεν.ἐπιθυμητός:Θεόκρ.10,52 **εὐκτὸς ὁ τῶ βατράχω βίος**, Εὔπ.383 **εὐκτότατος γάμος**, Βιζυην.Πύργ. Κόρ.21 **εὐκτὸν δὲν μοι στέλλ᾽· εἰς τὸ γῆρας υἱόν**· || τὸ οὐδ. μτ. ἀπρφ. ἐν δμ. σημ. : Εὐρ.Ἡρακλ. 458 **τοῖς σοφοῖς δ᾽ εὐκτὸν σοφῷ ἔχθραν συνάπτειν**, Ξεν.Ἀπομν.1,5,5 **ἀνδρὶ εὐκτὸν εἶναι μὴ τυχεῖν δούλου τοιούτου**· **3)** μτγν. ἀφιερωμένος, ταμένος : Ἀπολλωνίδ. ἐν ΑΠ 10,19 **σὸν δὲ πατὴρ χερὶ δέξεται εὐκτὸν Ἴουλον Λεύκιος**.
εὐκτυπῶ-έω [κτυπῶ] μτγν. μ. ἐν μτχ. **ἐϋκτυπέων** ἰσχυρῶς κτυπῶν, πλαταγίζων : Κόϊντ.5,21.
εὐκυβῶ-έω [κύβος] ἐπιτυγχάνω ἐν τοῖς κύβοις : Ἄμφις 11· πρβλ. Ἡσ. « εὐκολεῖν, ὅπερ νῦν εὐβολεῖν. Ἄμφις δὲ γυναικομανίαν εὐκυβεῖν ».
εὐκυκλής-οῦς-ές εὔκυκλος βλ.λ. : Παρμ.1,29 **εὐκυκλής Ἀληθείη**.
εὔκυκλος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. καλῶς ἐστρογγυλευμένος, στρογγύλος : Ἰλ.Ε 453 **ἀσπίδας εὐκύκλους**, Πίνδ.Ν 4,66 **εὔκυκλος ἕδρα**, Παρμ.8,43 **εὐκύκλου σφαίρη**, Αἰσχ.Πρ.710 **ναίουσ᾽ ἐπ᾽ εὐκύκλοις ὄχοις**, Ἀλκίφρ.ἀπ.5 **ὀφθαλμοὶ σελήνης εὐκυκλότεροι**, Τζέτζ.Χιλ.3,949 **ἀσπίδι Μακεδονικῇ στρογγύλῃ τῶν εὐκύκλων**· **2)** ὁ ἔχων ὡραίους τροχούς, εὔτροχος : Ὀδ.Ζ 58 **ἀπήνην ὑψηλὴν εὔκυκλον**, Εὐρ.Ἴων 1391 **εὔκυκλος ἀντίπηξ**· **3)** ἐπὶ ἐπιδέσμων, ὁ ἔχων ὁριζοντίους κύκλους : Ἡλιόδ.π. Ὀρειβ.48,61, Γαλ.18,786· **4)** ὁ ἐν κύκλῳ κινούμενος, κυκλικός:Ἀριστφ.Θεσμ.968 **εὔκυκλος χορεία**.
εὐκύκλως ἐπίρρ. κυκλικῶς, στρογγύλως : Ὀρφ. Λιθ.135 **γνάμπτων εὐκύκλως ταναὴν ῥάχιν**.
εὐκύκλωτος-ον εὔκυκλος βλ.λ.ΙΙ : Εὔβουλ.π.Ἀθήν. 11,471D **εὐκύκλωτον, ὀξυπύνδακα**, Ἀριστφ.π.Ἀθήν. 11,472C **εὐκύκλωτον ἀσπίδα ὑπεραφρίζουσαν**.
εὐκυλικος-η-ον [κύλιξ] μτγν. ὁ ἁρμόζων καλῶς εἰς τὸν κύλικα : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 7,440,8.
εὐκύλιστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως κυλιόμενος : Ἥρων Αὐτομ.245,9, Πισίδ.Γ Πέρσ.2,350 **ὥσπερ εὐκύλιστος ἄστατος λίθος**.
εὐκυλίστως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐκύλιστον βλ.λ. : Ἥρων Αὐτομ.255,10 **ἡ τοῦ πλέθρου πορεία ἔσται εὐκόπως τε καὶ εὐκυλίστως**.
εὐκύμαντος-ον μτγν. κ. μσν. εὐκόλως κυματούμενος, κυλινδούμενος : Νικόμ.Ἁρμ.1,6,17· **2)** μτφ. ὁ ὡς κῦμα ἀναπηδῶν, ἰσχυρός : Εὐστ.1392,49 **εὐκύμαντον εἰς θυμόν**.
εὐκώπη [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος μεδουσῶν τῆς οἰκογ. τῶν **εὐκωπιδῶν**.
εὐκωπία [ἡ] νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακοστράκων τῆς οἰκογ. τῶν **εὐκωπιδῶν**.
εὔκωπος-ον [κώπη] μτγν. κ. νεώτ. ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων καλὰς κώπας, ὅθ. -ὁ ταχύς : Ὀππ.Ἁλ.5,242 **νῆας εὐκώπους**· || γλώσσ. τοῦ εὐσέλμας βλ.λ. Ἡσ.
εὐλάβεια [ἡ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. -ίη, τὸ ἦθος καὶ ὁ τρόπος τοῦ εὐλαβοῦς βλ.λ., διάκρισις, προσοχή, πρόβλεψις : Θέογν.118 **οὐδ᾽ εὐλαβίης ἐστὶ περὶ πλέονος**, Σοφ.Ἠλ.994 **ἐσῴζετ᾽ ἂν τὴν εὐλάβειαν** [θὰ ἐνεθυμεῖτο τὴν προσοχήν], Ἀριστφ.Ὄρν.376 **ἡ εὐλάβεια σῴζει πάντα**, Πλάτ. Πρωτ.321Α **εὐλάβειαν ἔχειν μή..**[εὐλαβεῖσθαι μή..], Δημ.425 **εὐλαβείας οὐ μικρᾶς δεῖται**, Ἀριστλ.Πολιτ.1315a,17 **εὐλάβειαν ποιητέον περί τινας**, Διον. Ἀλ.Ρωμ.5,38 **δι᾽ εὐλαβείας ἔχειν ἀλλήλους**, Πλούτ. Ἠθ.661D **τὰς πολυχορδίας μετὰ πολλῆς οἱ μουσικοὶ κινοῦσιν εὐλαβείας**· || δμ. **ἐπ᾽ εὐλαβείᾳ** χάριν προσοχῆς : Πλάτ.Πολ.539D **ἐπ᾽ εὐλαβείᾳ.. προείρηται**· **2)** μτ. γεν., προσοχὴ ἢ διάκρισις ἔν τινι πράγματι : Ἀντιφ.3,3 **πολλὴ εὐλάβεια τούτων ποιητέα**, Σοφ.ΟΚ 116 **ηὑλάβεια τῶν ποιουμένων**· || δμ. μτ. γεν. ἀποφυγή : Πλάτ.Νόμ.815Α **εὐλάβειαι πληγῶν**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1121b,24 **ἐπιείκειαν καὶ εὐλάβειαν τῶν αἰσχρῶν**· || δμ. προσεκτικὴ χρῆσίς τινος : Φιλόδ.Θε.γ᾽ ἀπ.32 **ἡ τῶν περιεχόντων εὐλάβεια**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. σεβασμός, εὐσέβεια πρὸς ἢ περὶ τὸ θεῖον : Διόδ.Σ 13,12 **ἠναγκάσθησαν.. συγκαταθέσθαι διὰ τὴν πρὸς τὸ θεῖον εὐλάβειαν**, Πλούτ.Νομ.22 **τὴν περὶ τὸ θεῖον εὐλάβειαν ἐπιχλευάσας**, Λασκαρ.Ληξ. 2,170 **κι ἐκάνανε μ᾽ εὐλάβεια τὸ σταυρό τους**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 15 **ἡ εὐλάβειά μας ἀλήθεια κι ἡ κατάνυξη μαραίνοντ᾽ οἱ φτωχὲς μέσ᾽ στὴν ψυχή**· || κ. ἀπολ. ὁ φόβος τοῦ Θεοῦ : ΚΔ Ἑβρ.5,7 **εἰσακουσθεὶς ὑπὸ τῆς εὐλαβείας**· || δμ. πάπ. θρησκευτικὴ προσοχή : **οὐδεμίαν εὐλάβειαν προορωμένων**· **4)** ἐν κακῇ σημ. φιλυποψία : Πλούτ.Φάβ.1 **ἀπάθειαν.. τὴν δοκοῦσαν ἀπραγίαν, εὐβουλίαν δὲ τὴν εὐλάβειαν**, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,2 **εὐλαβίη γὰρ ἀπειρίη**· || δμ. δειλία, ἀτολμία : Ἡρωδιαν.5,2,5 **εἰ δέ τινες ἔλαθον, δι᾽ εὐλάβειαν ἡσυχαζόντων**· **5)** ὡς προσφώνησις φιλοφρονητικὴ εἰς ἱερωμένους : Πάπ. **ὁμολογῶ.. μεμισθῶσθαι παρὰ τῆς σῆς εὐλαβείας**, Στουδ.Θεόδ.Ἐπιστ.261C.
εὐλαβής-οῦς-ές [λαβεῖν] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. καλῶς, στερεῶς κρατῶν, τὸ πλεῖστον μτφ. : Λουκ. Τίμ.29 **εὐλαβὴς πενία**· **2)** μτφ. ἀναλαμβάνων τι μετὰ φρονήσεως, προσοχῆς, εἶμαι διακριτικός, προσεκτικός, προφυλακτικός : Πλάτ.Πολιτ.311Α **ἤθη σφοδρὰ εὐλαβῆ καὶ δίκαια**, Πλούτ.Γ Γράκχ. 3 **εὐλαβὴς περί τι**· || ὁ ἀπέχων ἀπό τινος : ΠΔ Λευΐτ.15,31 **καὶ εὐλαβεῖς ποιήσετε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἀπὸ τῶν ἀκαθαρσιῶν αὐτῶν**· **3)** τὸ οὐδ. **εὐλαβές** ὡς οὐσ.εὐλάβεια,προσοχή,διάκρισις:Πλάτ. Πολιτ.311Β **τὰ δ᾽ ἀνδρεῖά γε αὖ πρὸς μὲν τὸ δίκαιον καὶ εὐλαβὲς ἐκείνων ἐπιδεέστερα**, Ἡρωδιαν.2,8,2· **4)** ἐπὶ κακῆς σημ., περιδεής, περίφοβος, δειλός : Πλούτ.Φάβ.17 **εὐλαβὴς φαινόμενος καὶ δυσέλπιστος τότε πάντων**· **5)** κ. νεώτ. πλήρης σεβασμοῦ πρὸς τὸ θεῖον, εὐσεβής, θεοσεβής : ΚΔ Λουκ.2,25 **ἄνθρωπος δίκαιος καὶ εὐλαβής**, Μηναῖ.3,20 Συναξ.Ὁμολ.Νικητ. **ὑπῆρχεν ἐπίσκοπος.. πιστὸς καὶ εὐλαβὴς καὶ ὀρθοδοξότατος**· || τὸ ὑπερθ. -έστατος, -η ὡς τίτλος : Διον.Ἐπ.71, Προκ.Γαζ.Ἐπιστ.126· **6)** ὁ

παρεχόμενος βεβαίαν ἀντιλαβήν, εὐκολόπιαστος : Λουκ.Τιμ.29 **πενία δ' ἔμπαλιν ἰξώδης τε καὶ εὐλαβής·** **7**) ὃν μετὰ προσοχῆς ἀναλαμβάνει ἢ ἐκτελεῖ τις : Πλάτ.Νόμ.736D **εὐλαβὴς μετάβασις,** Πλούτ.Περ.15 **ἡδονὰς εὐλαβεῖς.**

εὐλαβητικός-ή-όν κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. γεν. προσεκτικός, φυλακτικός, προνοητικός : Πλάτ.῞Ορ. 412A **ἕξις, καθ' ἣν ὁ ἔχων αἱρετικός ἐστι καὶ εὐλαβητικὸς ὧν χρή,** Στοβ.᾽Εκλ.1,320 **ἕξιν εὐλαβητικὴν τῆς ἐν τοῖς συμβαλλομένοις ἀδικίας·** **2**) μσν., νεώτ. κ. δημ. οἱονεὶ φύσει εὐλαβής, εὐσεβής : Λασκαρ.Ληξ.2,77 **γιὰ μιὰ εὐλαβητικώτατη κυρία, ὁποὺ αὔριο θὰ κάμῃ ἀρτοπλασία,** Ζερβ.μτφρ.Βύρ.61 **τολμήσανε νὰ γδύσουνε τοῦ προφήτη τὸν τάφο ἀπὸ τὰ εὐλαβητικὰ δῶρα τῶν πιστῶν του·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

εὐλαβίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ εὐλάβεια βλ.λ.

εὐλαβικά ἐπίρρ. δημ. μετ' εὐλαβείας, κατὰ τρόπον εὐλαβῆ βλ.λ. : Παλαμ.Περ.Χαιρ.68,1 **τοῦ ἀλόγου ψέλνω εὐλαβικὰ τὸ σὰν ἱερὸ κοντάκι.**

εὐλαβικός-ή-ό δημ. εὐλαβητικὸς βλ.λ.2) : Παλαμ.Περ.Χαιρ.66,2 **εὐλαβικὸς ὁ μαθητὴς λέει στὸν Πλωτῖνο.**

εὐλαβοτρόπως ἐπίρρ. μσν. μὲ εὐλαβῆ βλ.λ.2) τρόπον : ᾽Ανών.Κῶδ.Παρ.1087,162 τ.

εὐλαβοῦμαι-έομαι κ. νεώτ., δημ.κ. **εὐλαβιοῦμαι,** παρατ. **ηὐλαβούμην,** μέλλ. **-ήσομαι** κ. παθ. **-ηθήσομαι,** ἀόρ. **ηὐλαβήθην,** φέρομαι ὡς εὐλαβής, εἶμαι διακριτικός, προσεκτικός, προσέχω, προφυλάττομαι, ἐν συντάξ. μετὰ τοῦ μὴ ἢ ὅπως μὴ μεθ' ὑποτ. : Σοφ.Τρ.1129 **εὐλαβοῦμαι μὴ φανῇς κακὸς γεγώς,** ᾽Αριστφ.῾Ιππ.253 **εὐλαβοῦ δὲ μὴ ᾽κφύγῃ σε,** Πλάτ.Φαίδ.89C **εὐλαβηθῶμέν τι πάθος μὴ πάθωμεν·** || ὁμ. μτ. μέλλ. ὁριστ. : Πλάτ.Φαίδ. 91C **εὐλαβούμενοι ὅπως μὴ ἐγὼ ὑπὸ προθυμίας.. οἰχήσομαι·** || μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΤ 616 **εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,** Πλάτ.Φαίδ.101C **εὐλαβοῖο ἂν λέγειν·** || κ. παρεντιθεμένου τοῦ μή : Εὐρ.Ορ.1059 **ηὐλαβεῖτο μὴ σῴζειν φίλους·** **2**) προσέχω, φροντίζω : ᾽Αριστφ.᾽Αχ.955 **χὤπως κατοίσεις αὐτὸν εὐλαβούμενος,** Πλάτ.Νόμ.927C **εὐλαβούμενον περὶ τροφήν τε καὶ παιδείαν ὀρφανῶν,** Λουκ.᾽Ενύπν.21 **οἱ δ' εὐλαβοῦνται μὲν καὶ ἀμφ' ἑαυτοῖς..** || κ. ἀπολ. : Σοφ.ΟΓ 47 **εὐλαβήθηθ',** Πλάτ.Πρωτ. 333E **εὐλαβούμενος ἠρέμα ἠρόμην,** Δημ.280 **εἰ μηδὲν εὐλαβηθέντα εἰπεῖν δέοι** (ἄνευ συστολῆς)· || λαμβάνω προφυλακτικὰ μέτρα : ᾽Αριστλ. Πολιτ.1303b,27 **ἀρχομένων εὐλαβεῖσθαι δεῖ τῶν τοιούτων·** **3**) διατρέχω κίνδυνον : Βέττ.Βάλ.231,19 **εὐλαβήθη περὶ καθαιρέσεως δόξης·** **4**) μτ. αἰτ. ἔχω φροντίδα περί τινος, φυλάττομαι ἀπό τινος : Αἰσχ.ἀπ.195 **εὐλαβοῦ στρόμβον..μὴ σ' ἀναρπάσῃ,** ᾽Αριστφ.Λυσ.1215 **εὐλαβοῦ τὸν κύνα,** ᾽Αριστλ.ΖΙ 611b,11 **εὐλαβοῦ τὰς μυίας·** || κ. μτφ. : Πλάτ.Πολ.372C **εὐλαβοῦ πενίαν,** ᾽Ισοκρ.1,17 **εὐλαβοῦ τὰς διαβολάς, κἂν ψευδεῖς ὦσιν,** Δημ.327 **εὐλαβοῦ τὸν φθόνον,** ᾽Αριστλ.ΗΝ 1127b,6 **εὐλαβοῦ ψεῦδος,** αὐτ.Πολιτ.1315a,27 **εὐλαβοῦ τοὺς ὑβρίζεσθαι νομίζοντας·** **5**) σέβομαι, τιμῶ : Πλάτ.Νόμ. 879E **εὐλαβοῦμαι τὸν θεόν,** Πλούτ.Περ.7 **εὐλαβοῦμαι τὸν δῆμον,** Μηναῖ.1,3 ῎Ορθρ. **εὐλαβηθεὶς καὶ φοβηθείς·** || φοβοῦμαι : ΠΔ Σοφον.3,12 **εὐλαβηθήσονται ἀπὸ τοῦ ὀνόματος κυρίου,** Σωρ. 1,49 **μηδὲν εὐλαβούμενον, ὡς οἱ πολλοὶ λέγουσιν, ὅτι . . δεῖ·** **6**) περιμένω ἡσύχως, ἀναμένω : Εὐρ.᾽Ορ.699 **καιρὸν εὐλαβούμενος·** **7**) ἀπαλλάσσομαι ἀπὸ ζημίαν : Εὐρ.Φοίν.1411 **εὐλαβούμενος τὰ κοῖλα γαστρός·** **8**) μτγν. ἐνεργ. προσέχω, προφυλάττομαι : Πάπ. **εὐλαβεῖν τινα.**

εὐλαβῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **-έστερον,** ὑπερθ. **-έστατα** στερεῶς : Αἰλ.ΖΙ 6,55 **εὐλαβέστατα τὴν ῥοιὰν κατεῖχεν·** **2**) προσεκτικῶς, προφυλακτικά : Πλάτ.Σοφ.246B **μάλα εὐλαβῶς ἄνωθεν ἀμύνονται,** Πολύβ.1,18,1 **εὐλαβέστερον διακεῖσθαι πρός τι·** **3**) νεώτ. κ. δημ. μετὰ σεβασμοῦ : Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.57 **κειμήλια ἀναμνήσεων, τὰ ὁποῖα διετήρει εὐλαβῶς.**

εὐλαγής-οῦς-ές πλήρης λαγῶν : ᾽Ορφ.᾽Αργ.167.

εὐλάζω (εὐλή) ῾Ηρ. «εὐλάζει, καπρᾷ, σκωληκιᾷ».

εὐλάϊγξ-ιγγος (ὁ) ποι. ἀντὶ εὔλιθος, ἐξ ὡραίου λίθου : ᾽Αγαθ.ΑΠ 9,767 **παρ' εὐλάϊγγι τραπέζῃ,** ᾽Ιουλ.Αἰγ.ΑΠ 7,605 **σορὸν εὐλάϊγγα.**

εὐλάκα (ἡ) δωρ. ὕνις, ὑνίον : Χρησμ.π.Θουκ.5,16 **εἰ δὲ μὴ ἀργυρέᾳ εὐλάκᾳ εὐλαξεῖν** (εἰ δὲ μὴ θὰ ἀρόσωσι τὴν γῆν μὲ ἀργυρᾶν ὕνιν).

εὐλαλία (ἡ) νεώτ. τὸ γνώρισμα τοῦ εὐλάλου, εὐφράδεια· || νεώτ. ζῳολ. γένος ζωνοσκωλήκων τῆς οἰκογ. τῶν **φυλλοδοκεϊδῶν·** || νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἀγρωστοειδῶν.**

εὔλαλος-ον κ. νεώτ. ὁ ἡδέως λαλῶν, ἔχων γλυκεῖαν λαλιάν, εὐφραδής, γλυκόλαλος : ΠΔ Σοφ.Σειρ. 6,5 **γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα,** Δροσ.Βοτάν.21 **αἰτία τῆς ὀργῆς τῆς εὐλάλου χωρικῆς·** || ὡς ἐπίθ. τοῦ ᾽Απόλλωνος : ΑΠ 9,525,6· || ἐπὶ τοῦ ῎Αργους : ᾽Ορφ.ἀπ.244· || κ. μτφ. περὶ τῆς λαγήνου· πρβλ. δημ. μτφ. γλυκόλαλος ὁμ. ἐπὶ λαγήνου, αὐλοῦ κ.ἄ.:Μᾶρκ.᾽Αργ.ἐνΑΠ 9,229 **ἀρχαίη σύνδειπνε, καπηλικὰ μέτρα φιλεῦσα, εὔλαλε, πρηΰγελως, εὔστομε·** **2**) ὁ ποιῶν τινα εὔγλωττον, λύων τὴν γλῶσσαν : ΠΔ ᾽Ιὼβ 11,2 **καὶ ὁ εὔλαλος οἴεται εἶναι δίκαιος.**

εὐλαμπής-οῦς-ές μτγν. ὁ λίαν λαμπρός : Μάξιμ. 582 **χρυσόν τ' εὐλαμπῆ,** Μάξ.Τύρ.17,331, ᾽Αδαμ. 1,8 **εὐλαμπεῖς ὀφθαλμοί·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. εὐλαμπὲς ἡ λαμπρότης : ᾽Αδαμ.19.

εὔλαμπρος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ εὔχαλκος βλ.λ. : ᾽Αντιφ.203,2· **2**) μτγν. εὐλαμπὴς βλ.λ.:Πολυδ.4,183.

εὐλάχανος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων ἀφθονίαν λαχάνων : ΑΠ 7,321,6 **θῆκε μὲν εὐλάχανον** (γῆν), Γεωπ.12,3,3 **εὐλάχανοι τόποι.**

εὐλέαντος-ον κ. **εὐλέαντος** (λεαίνω) ὁ εὐκόλως λεαινόμενος, λειοτριβόμενος, συντριβόμενος : Ξενοκρ.42, ᾽Αριστλ.ΖΜ 674b,33, **εὐ- τροφή·** κ. συγκρ. **-ότερος** : ῎Αντυλλ.π.᾽Ορειβ.10,13,12.

εὔλειμος-ον (λειμών) εὐλείμων βλ.λ.: Εὐρ.Βάκχ. 1084 **σῖγα δ' εὔλειμος νάπη φύλλ' εἶχε.**

εὐλείμων-ονος-ον (λειμών), ποι. **εὐ-** ὁ ἔχων καλοὺς λειμῶνας : ᾽Οδ.Δ 607 **οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος οὐδ' εὐλείμων,** Νόνν.Δ 13,398 **εὐλείμονος ἀρούρης.**

εὐλείωτος-ον μτγν. εὐλέαντος : Γαλ.12,189,᾽Ασκληπ.π.Γαλ.13,678.

εὔλεκτρος-ον (λέκτρον) ἐπὶ τῆς ᾽Αφροδίτης, ὁ παρέχων συζυγικὴν εὐτυχίαν : Σοφ.Τρ.515 **εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα,** Μακεδ.ἐν ΑΠ 5,244 **εὐλέκτρου Κύπριδος ἐργάτιδες·** **2**) ἐπὶ νύμφης, ὡραία : Σοφ.᾽Αντ.795 **ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας.**

εὔλεξις-εως-ι μτγν. ὁ ἔχων καλὴν ἐκλογὴν λέξεων: Λουκ.Λεξιφ.1 **λόγος . . εὔλεξις·** || περὶ συγγραφέως, ὁ καλῶς ἐκφραζόμενος : Λουκ.Ρητ.Διδ.17 **τὸν ἑρμηνεῦσαι δεινὸν εὔλεξιν καλεῖν.**

εὐλέπιστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἐκλεπιζόμενος, εὐκολοξεφλούδιστος : Διοσκ.4,157 **εὐλέπιστος βάλανος.**

εὐλεχής-οῦς-ές (λέχος) εὔλεκτρος βλ.λ. : ᾽Ανύτ. ΑΠ 7,649 **εὐλεχέος θαλάμου,** Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠλ. 4,182 **εὐλεχῆ Κύπριν.**

εὐλή (ἡ) σκώληξ, ἔμβρυον μυίας σηπομένου κρέατος· συνήθ. κτ. πληθ. : ᾽Ιλ.Τ 26 **εὐλὰς ἐγγείνωνται,** ῾Ηρ.3,43 **ὑπ' εὐλέων καταβρωθῆναι,** ῾Ηρ.3,43, ῾Ιππ.622,26 **ὑπ' εὐλέων τὰς κεφαλὰς τρῖψαι,** Πλάτ.᾽Αξ.365C **εἰς εὐλὰς.. μεταβάλλων,** ᾽Αριστλ. ΖΙ 506a,30 **τὸ μέγεθος οὐκ ἐλάττους ὄντες τῶν**

μεγίστων εὐλῶν· || κ. ἐπὶ κοινῶν σκωλήκων : Ὀρφ.Λιθ.594 **εὐλὰς τε κάμπας τε.**

εὐληθάργητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως εἰς λήθαργον πίπτων : ΨΧρυσ.9,898Α **νεότης, τὸ ἐνύπνιον εὐληθάργητον.**

εὔληκτος-ον μτγν. ὁ ταχέως λήγων : Λουκ.Τραγ. 324 **ἀνώδυνον, εὔφορον, εὔληκτον, ὀλιγοδρανές.**

εὐληματῶ-έω ἔχω καλὴν διάθεσιν, αἰσθάνομαι εὐφορίαν, εἶμαι στὸ κέφι : Αἰσχ.ἀπ.106· πρβλ. Ἡσ. « εὐληματεῖν· λήματος καὶ ἀνδρείας εὖ ἔχειν. Αἰσχύλος Κερκύονι σατυρικῷ ».

εὐληνής-οῦς-ές ὁ ἔχων ὡραῖον μαλλίον : ΕΜ 393,6 « εὐληνὴς παρὰ τὸ λῆνος οὐδετέρως ».

εὔληνος Ἡσ. « εὐέριος ».

εὔληπτος (-η)-ο(ν) κ.νεώτ.κ. δημ. ὁ εὐκόλως λαμβανόμενος, εὔποτος : Ἰώσ.ΑΙ 1,16,2 **οὐδ᾽ εὔληπτον εἶναι τὸ ὕδωρ, - εὔληπτον φάρμακον·** || ὁμ. κ. μτφ.: Ἰάμβλ.Πυθ.7,33 **εὔληπτα τὰ τῆς διατριβῆς· 2)** εὐκόλως κυριευόμενος, εὐάλωτος : Θουκ.6,85 **εὔληπτοι νησιῶται,** Διον.Ἁλ.Ρωμ. 3,43 **πόλιν ἧττον εὐληπτοτέραν,** Πλούτ.Ἠθ.66Β **τοῦτο μάλιστα τοῖς κόλαξιν εὐλήπτους καὶ πλαγίους παραδίδωσιν·** || ὁμ. ὃν εὐκόλως καταλαμβάνει τις ἢ κερδαίνει : Λουκ.Μισθ.Συν.10 **εὔληπτα γοῦν καὶ οὐ πολλοῦ δεήσει τοῦ πόνου·** || ὁμ. νεώτ. ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος : **εὔληπτον πτηνόν· 3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐκατάληπτος, εὐνόητος : Ἰάμβλ. Προτρ.42 **εὐμαθὲς καὶ εὔληπτον τοῖς ἀνιοῦσι.**

εὐλήπτως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ-α, ὑπερθ. **-ότατα** εὐκόλως : Ξεν.ΚΠ 1,38 **τὸ ἔκπωμα εὐληπτότατα ἐνδιδόναι τῷ μέλλοντι πίνειν.**

εὔληρα-ων (τά), δωρ. **αὔληρα,** ἡνία· ΒΑ 464,2 «αὔληρον, ἱμὰς ἢ σχοινίον, ὅπερ οἱ Ἴωνες εὔληρον»: Ἰλ.Ψ 481 **ἐν δ᾽ αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε,** Κόϊντ. 4,508 **καρπαλίμως δ᾽ εὔληρα λάβον κρατερῶς παλάμησιν.**

εὐληριανὰ ὁλοκληρώματα (τὰ) νεώτ. μαθ. δύο ὁλοκληρώματα βλ.λ. πεπερασμένα.

εὐληρωσίων Ἡσ. « πληγῶν ».

εὔλητο Ἡσ. « ἐπέφυρτο, ἐτετάρακτο ».

εὐλίβανος-ον πλούσιος εἰς λιβανωτόν : Ἀριστόν. 1,23, Ὀρφ.Ὕμν.55,17 **εὐλιβάνου Συρίης.**

εὔλιθος-ον ἐκ καλοῦ λίθου : Ὀρφ.Ὕμν.59,4 **εὔλιθον ἄντρον·** || ὁμ. ἐκ λαμπροῦ λίθου : Ἰώσ. ἐν Π1 5,5,6 **εὐλιθόν τε καὶ χαρίεν γείσιον.**

εὐλίκμητος Ἡσ. « εὔκμητας ».

εὐλίμενος-ον (λιμήν) κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλοὺς λιμένας : Εὐρ.Ἑλ.1463 **εὐλίμενοι ἀκταί,** Πλάτ.Νόμ. 705Α **πόλις εὐλιμενωτέρα,** Ἀρχέατρ.ἀπ.26 **εὐλίμενοι ἁλὸς οἶκοι·** || ὁμ. μτ. γεν. : Ποσειδ. ἐν ΑΠΣυμπλ.3,81 **ἱερὸν παντὸς κύματος εὐλίμενον·** || τὸ αὐδ. **εὐλίμενον** ὡς ουσ. ἐπὶ παραθαλασσίας χώρας τὸ ἔχειν καλὸν ἢ καλοὺς λιμένας : **τὸ εὐλίμενον τῆς Ἑλλάδος.**

εὐλιμενότης-ητος (ἡ) μτγν. τὸ εὐλίμενον βλ.λ.: Μέν.Ρητ.75 **κόλπους ἐπαινέσεις εἰς εὐλιμενότητα.**

εὐλίμην-ενος (ὁ) μτγν. εὐλίμενος βλ.λ. : Προκ. Κτισμ.1,5 **εὐλίμενες πορθμοί.**

εὔλιμνος-ον (λίμνη) ὁ ἔχων πολλὰς ἢ μεγάλας λίμνας : Ἀριστλ.ΖΙ 601b,22 **τὰ εὔλιμνα τῶν χωρίων ἀρίστους ἔχει ἰχθῦς.**

εὔλιμος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος μαλακίων τῆς οἰκογεν. τῶν **εὐλιμιδῶν.**

εὔλινος-ον μτγν. ὁ καλῶς νήθων, κλώθων, ἐπίθ. τῆς Εἰλειθυίας : Παυσ.8,21,3 **ἐς Εἰλείθυιάν τε, εὔλινόν τε αὐτὴν ἀνακαλεῖ.**

εὐλιπής-οῦς-ές (λίπος) μτγν. κ. μσν. σφόδρα, πολὺ λιπαρός : Λυκόφρ.874 **εὐλιπῆ στελγίσματα,** Εὐστ.Πον.195,41 **τοὺς.. ὡς εἰπεῖν εὐλιπεστέρους· 2)** πλούσιος εἰς ρητίνην : Ἐπιγρ. π. Φιλοστρ.Ἡρ. 19,17 **εὐλιπὴς πεύκη.**

εὐλιτάνευτος-ον (λιτανεύω) σχόλ. ὁ εὐκόλως εἰς παρακλήσεις ἐνδίδων, εὐκολοεξιλέωτος : Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 1,1141 **ἄνταιη ἡ εὐλιτάνευτος.**

εὐλόγημα-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **βλόγημα,** τὸ εὐλογεῖν, ἡ ὑπὸ τοῦ ἱερέως εὐλόγησις· || ἐν τῷ πληθ. δημ. **βλογήματα** στέψις, γάμος, στεφάνωμα : **καλὰ βλογήματα.**

εὐλογήσιμος-ον νεώτ. ἄξιος εὐλογήσεως βλ.λ.

εὐλόγησις-εως (ἡ) μσν., δημ. -η εἰδ. ἐπὶ ἱερέων, ἡ πρᾶξις τοῦ εὐλογεῖν βλ.λ., εὐλογία βλ.λ.10) : Παχυμ.Γ.Ἱστ.4,5 **ἡ ἐκ τοῦ ἱερέως εὐλόγησις.**

εὐλογητάριον (τὸ) λειτουργ., κυρ. πληθ. **εὐλογητάρια** τὰ ἐν τῷ ὄρθρῳ ψαλλόμενα τροπάρια, ὧν προηγεῖται ἡ ῥῆσις « εὐλογητὸς εἶ Κύριε.. » : **εὐλογητάρια ἀναστάσιμα** (τὰ κατὰ τὰς Κυριακὰς) **-νεκρώσιμα** (τὰ κατὰ Σάββατον).

εὐλογητής (ὁ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐλογῶν : Νικ. Χων. 169Α **εὐλογητὴν ἀναδείξας τὸν ἀρχιποιμένα.**

εὐλογητικός-ή-όν μσν. ὁ εὐλογίαν ἐπιφέρων, εὐλογῶν : Εὐστ.Πον.219,62 **σφραγῖδα ἐπιτιθεὶς εὐλογητικήν·** || ὁ ἐπαινῶν, ἐγκωμιάζων : αὐτ.423,27 **δεῖν τὸν σπουδαῖον ἄνδρα εὐλογητικὸν εἶναι καὶ μὴ σκωπτικόν.**

εὐλογητικῶς ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., δημ.**-ά** κατὰ τρόπον εὐλογητικὸν βλ.λ. : Εὐστ.Πον.115,17 **οὐκ εἶχον εὐλογητικῶς τοῖς τούτοις προσφέρεσθαι.**

εὐλογητός-ή-όν μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., ὁ ἄξιος εὐλογίας, ἐπαίνου ὁ. ὃν πρέπει νὰ εὐλογῇ τις: ΠΔ Γεν.9,26 **εὐλογητὸς κύριος ὁ θεὸς τοῦ Σήμ,** ΚΔ Λουκ.1,68, ΘΛειτ.1 **εὐλογητὸς ὁ Θεός,** Εὐστ.Πον.79,83 **ἐνεργῶν τὰ εὐλογητὰ ἐν τῷ κατ᾽ ἀρετὴν ζῆν,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 154,4 **εὐλογητὸς ποὺ λύτρωσες τὴ Μοῦσα καὶ τὴν ἔζησες·** || δημ. τὸ οὐδ. **εὐλογητό** ὡς οὐσ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἱερέως ἀπαγγελία τῶν ἐναρκτηρίων προσευχῶν («εὐλογημένη ἡ βασιλεία..») τῆς λειτουργίας : **μόλις τελείωσε τὸ εὐλογητό, ἄρχισε ὁ σεισμός.**

εὐλογία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ., ἐν εἰδ. σημ. δημ. κ. **εὐλογιά κ. βλογιά,** εὔμορφος λόγος, καλή, ὡραία ἔκφρασις : Πλάτ.Πολ.400D **εὐλογία καὶ εὐαρμοστία καὶ.. εὐρυθμία,** Λουκ.Λεξιφ.1 **πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος·** || εὐηχία λόγου : Θεόφρ.ΦΑἴτ.31,1 **ἔχει τινὰ εὐλογίαν·** || εὐπρέπεια, κοσμιότης ἐκφράσεως : ΚΔ Ρωμ.16, 18 **διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ εὐλογίας ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων· 2)** πιθανολογία, εὐλογοφάνεια : Φιλόδ.Σημ.27 **ἡ τοῦ δόγματος εὐλογία** (ἀμφ.), αὐτ. ἐν Ἡρακλ.1251 **ἡ εὐλογία τῶν πραγμάτων· 3)** ἐπαινετικὸς λόγος, ἐγκώμιον : Πίνδ.Ν 4,5 **εὐλογία φόρμιγγι συνάορος,** Εὐρ.Ἡρ.356 **ὑμνῆσαι δι᾽ εὐλογίας,** Ἀριστφ.Εἰρ. 738· κ. κτ. πληθ. : Πίνδ.Ι 3,3 **ἄξιος εὐλογίαις ἀστῶν μεμῖχθαι,** Πλάτ.Ἀξ.365Α **συνεχεῖς εὐλογίαι τῶν ἀρετῶν· 4)** καλὴ φήμη, ἀγαθὴ ὑπόληψις, εὔκλεια, δόξα : Σιμων.100 **ἀγήραντος εὐλογία,** Λυρ. Ἀλ.Ἀδέσπ.21,10 **εὐλογίαν φέρει· 5)** μτγν. κ. μσν. εὐχή, διάθεσις, βούλησις πρὸς δόσιν ἀγαθῶν, ἰδ. περὶ θεοῦ : ΚΔ Ἀπ.7,12 **ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα .. ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ θεῷ ἡμῶν,** Ἰω. Μάνθ.Ἱστ.Μορ.3,15 **ὅτι ὁ θεὸς τὴν εὐλογίαν του μὲ προθυμίαν τὴν δίνει·** || ὁθ. μσν. γεν. εὐχή, εὐχετικὴ ἔκφρασις : Διγεν.Ἀκρ.2177 **ἐκπέμψειν ἂν ἐθέλαμεν αὐτοὺς μετ᾽ εὐλογίας· 6)** μτγν. λόγος ἐκ θεοῦ παρέχων εὐτυχίαν, εὐμενὴς πρός τινα διάθεσις τοῦ θεοῦ ἐπάγουσα ἀγαθά : ΠΔ Παροιμ. 10,22 **εὐλογία Κυρίου ἐπὶ κεφαλὴν δικαίου·** || κ. ἡ πρᾶξις, ἡ ἔκφρασις τοῦ εὐλογεῖν τινα, ἡ εὐχετικὴ ἐκδήλωσις, ἀντίθ. κατάρα : ΠΔ Γέν.27,12 **ἐπάξω ἐπ᾽ ἐμαυτὸν κατάραν, οὐκ εὐλογίαν,** ΚΔ Ἰάκ.3,10 **ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ κατάρα,** Μηναῖ.1,11 Ὠδ.8 **τῶν σῶν χει-**

ρῶν ἡ εὐλογία· **7)** συνεκδ. ἐκκλ. μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ὑπὸ ἱερέως ὡς λειτουργοῦ τοῦ θεοῦ εὐχὴ πρὸς δόσιν ἀγαθῶν εἰς τὸν εὐλογαούμεναν ἢ πρὸς ἀπαλλαγὴν ἀπὸ κακῶν ἢ ἀπὸ τῆς εὐθύνης ἁμαρτιῶν, συνήθ. κτ. ὡρισμένον τυπικὸν γινομένη, πρβλ. εὐχή· || νεώτ. κ. δημ. κτ. ἐπέκτ. κ. εὐχὴ γερόντων γονέων ἢ ἄ. οἰκείων πρεσβυτῶν ἐπικλητικὴ ἀγαθῶν ὑπὲρ τοῦ εὐλογουμένου, πρβλ. εὐχή· **8)** εὐμενὴς αὐτοπροαίρετος δόσις : ΚΔ Κορινθ.2,9,5 **ἵνα προέλθωσιν εἰς ὑμᾶς καὶ προκαταρτίσωσι . . τὴν εὐλογίαν ὑμῶν·** || δόσις ἄφθονος, δαψιλής : αὐτ.2,9,6 **ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει·** **9)** εἰδ. ἐκκλ. προσφορὰ εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνισταμένη κυρ. ἐξ ἄρτου καὶ οἴνου : Ἀποστολ.Διατ.8,31· || μσν. κ. νεώτ. προσφορὰ ἄρτου πρὸς τέλεσιν τοῦ θ. μυστηρίου, πρβλ. πρόσφορο : Μόσχ.'Ιω.2869D· || μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. τεμάχιον ηὐλογημένου ἄρτου, ἀντίδωραν βλ.λ. : Στουδ.Θεόδ.1093A· || μσν. σιτίον ἢ ποτὸν παρεχόμενον ηὐλολογημένον ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου εἰς τοὺς μοναχούς : Πρόδρ.2,129 **κρασὶν καυκὶν οὐ δίδουν με, τὸ λέγουν εὐλογίαν·** **10)** εἰδ. ἡ δι' εὐλογίας ἤτοι εὐχετικῆς συναινέσεως διδομένη ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου ἄδεια εἰς τὸν μοναχόν τοῦ ποιῆσαί τι : Ψ θασ.3,1307C· **11)** νεώτ., δημ.κ. **εὐλογιά** κ. **βλογιὰ** ἐξανθηματικὴ λοιμώδης νόσος ἀνθρώπων καὶ ζῴων, ἄ. νεώτ. ἐσφ. κ. εὐφλογία : Βαλαωρ.Κατσαντ.12 **ἡ εὐλογία τὸν ἔφησεν, ἡ θέρμη τὸν ἀνάφτει, - ἡ βλογιὰ τῆς ἄφησε σημάδια στὸ πρόσωπο.**

εὐλογιάζω νεώτ. κ. **εὐλογιῶ-άω,** δημ. **βλογιάζω,** μτχ. παθ. παρακ. **εὐλογιασμένος,** ἔχω προσβληθῆ, πάσχω ἀπὸ τὴν νόσον εὐλογίαν βλ.λ.11.

εὐλογιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ἰδιάζων εἰς τὴν νόσον εὐλογίαν, ὁ τῆς νόσου εὐλογίας : **εὐλογ. ἐξανθήματα - οὐλαί.**

εὐλογιασμός (ὁ) νεώτ.ἰατρ. ἐμβολιασμὸς διὰ τοῦ ἰοῦ τῆς νόσου εὐλογίας πρὸς προφύλαξιν ἀπ' αὐτῆς, ἄ. δαμαλισμός, μπόλιασμα.

εὐλογίζω μτγν. ἐσφ. γρ. τοῦ εὐλογῶ βλ.λ. : ΠΔ Τωβ.4,12 **καὶ εὐλογίσθησαν ἐν τοῖς τέκνοις αὐτῶν.**

εὐλόγιμος γλῶσσ. τοῦ εὐλογημένος, μτχ. τοῦ εὐλογῶ βλ.λ.

εὐλογιοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὁμοιάζων πρὸς τὴν νόσον εὐλογίαν βλ.λ.11.

εὐλογιοκομεῖον (τὸ) νεώτ. νοσοκομεῖον τῶν πασχόντων ἐκ τῆς νόσου εὐλογίας βλ.λ.11.

εὐλογιοκομμένος-η-ον νεώτ., δημ. **βλογιοκομμένος,** ὁ φέρων εἰς τὸ πρόσωπον τὰ στίγματα, τὰς οὐλὰς τοῦ ἐξανθήματος τῆς εὐλογίας.

εὐλογιστία (ἡ) κ. μσν. φρόνησις, περίσκεψις : Πλάτ.'Ορ.412E **χρηστότης ἤθους ἀπλαστία μετ' εὐλογιστίας,** Πλούτ.'Ηθ.103A **τῆς εὐλογιστίας ἔργον ἐστὶν ἢ τὸ φυλάξασθαι τὸ κακὸν ἐπιφερόμενον ἢ διορθώσασθαι γινόμενον,** Μᾶρκ.Αὐρ. 4,26· **2)** ἡ πρᾶξις τοῦ εὐλογεῖν, καλὸς λόγος : Στουδ.Θεόδ.281C.

εὐλόγιστος-ον ὁ εὐκόλως ὑπολογιζόμενος, εὐκολολογάριαστος· ὃθ. ἐπὶ ἀριθμῶν, ἁπλοῦς : 'Αριστλ. Αἰσθ.439b,32 **ἐν ἀριθμοῖς εὐλογίστοις·** || κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ περιττός : 'Αριστλ.Μεταφ.1092b,27 **ἐν ἀριθμῷ . . ἢ ἐν εὐλογίστῳ ἢ ἐν περιττῷ·** **2)** καλῶς λογαριασθείς, ζυγισθείς : Διον.'Αλ.'Ρωμ. 1,4 **εὐλόγιστοι αἰτίαι·** || ὁμ. λογικός, εὔλογος : Διον.'Αλ.'Ρωμ.5,55 **εὐλόγιστος ὁδός·** || ὁμ. ὀρθός, φρόνιμος : Πλούτ.'Ηθ.1072C **εὐλόγιστος ἐκλογή,** Φιλόδ.'Ρητ.2,160S **εὐλόγιστος λόγος,** 'Ιεροκλ.Πλ.Χρ.''Επ.11,441M **εὐλόγιστας τῶν ἀλγεινῶν ὑπομονή·** **3)** πιθανός : Φιλόδ.Παρρ.37O· **4)** εὐδαίμων, εὐτυχής : Φίλ.1,25 **τὸν πολυχρήματον εὐθὺς εἶναι καὶ εὐλόγιστον·** **5)** ἐνέργ. ὁ ὀρθῶς ὑπολογίζων, καλῶς σκεπτόμενος, σκεπτικός, φρόνιμος : Δημόκρ.236 **ἀνδρὸς τὸ κρατέειν** (θυμοῦ) **εὐλογίστου,** 'Αριστλ.'Ρητ.1385b,27 . . **εὐλόγιστοι γάρ,** Πολύβ.10,2,7 **τὸ ἐπαινετὸν μόνων ἴδιον ὑπάρχει τῶν εὐλογίστων καὶ φρένας ἐχόντων ἀνδρῶν·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐλογιστία βλ.λ. : 'Αρρ.'Επικτ.1,11,17 **τὸ δ' εὐλόγιστον οὐ καλόν.**

εὐλογιστῶ-έω μτγν. φέρομαι μετὰ περισκέψεως, συνετῶς : Πλούτ.'Ηθ.1072C **εὐλογιστεῖν πρὸς τὰ συντυγχάνοντα,** Διογ.Λ 7,88 **ὁ μὲν οὖν Διογένης τέλος φησὶ ῥητῶς τὸ εὐλογιστεῖν ἐν τῇ κατὰ φύσιν ἐκλογῇ,** 'Αρρ.'Επικτ.2,23,35· **2)** δίδω τὴν εὐλογίαν μου βλ.λ.5) κ. 7) : Φίλ.1,125.

εὐλογίστως ἐπίρρ. μτγν. ὀρθῶς, λελογισμένως : 'Επίκ.π.Διογ.Λ 10,135 **κρεῖττον εὐλογίστως ἀτυχεῖν ἢ εὐλογίστως εὐτυχεῖν·** || συνετῶς : Πολύβ. 18,33,7 **εὐλογίστως κεχρῆσθαι τοῖς καιροῖς,** Διον. 'Αλ.'Ρωμ.4,21 **εὐλογίστως καὶ πράως φέρειν τὴν . . ἐλάττωσιν,** 'Αρρ.'Επικτ.3,2,2.

εὐλογιῶ-άω νεώτ. εἶμαι προσβεβλημένος ὑπὸ τῆς νόσου εὐλογίας βλ.λ.11)· || συνήθ. χρ. ἡ μτχ. **εὐλογιῶν** ὁ πάσχων ἐξ εὐλογίας, βλογιασμένος.

εὐλογοποιῶ-έω σχόλ. δικαιολογῶ : Σχόλ.Εὐρ. 'Εκ.1163 **τὰ ἄδικα εὐλογοποιεῖν,** Εὐστ.1233,54.

εὔλογος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλόν, ἰσχυρὸν λόγον ἤτοι κρίσιν, γνώμην, ὁ λογικός, ὃθ. ὁ προσήκων, κατάλληλος : Αἰσχ.Πέρσ.830 **εὔλογα νουθετήματα,** Πλάτ.Πολ.605E **οὐκ εὐλόγῳ ἔοικεν,** Φιλόδ.'Οργ.54W **εὔλογος ὀργή·** || τὸ οὐδ. **εὔλογον ἐστὶ** μτ. ἀπαρφ. εἶναι ὀρθὸν νά : Πλάτ. Κρατ.396B **εὔλογον δὲ μεγάλης τινὸς διανοίας εἶναι τὸν Δία,** 'Αριστλ.Πολιτ.1286b,15 **ἐντεῦθέν ποθεν εὔλογον γενέσθαι τὰς ὀλιγαρχίας·** || ὁμ. μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ἄνευ ἀπρφ. ὀρθόν, πρέπον : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,64 **ηὗραν εὔλογον νὰ στείλουν πρέσβεις, - νομίζω - κρίνω - εὑρίσκω - θεωρῶ εὔλογον·** **2)** δίκαιος, δικαιολογημένος : Θουκ.3,82 **ἀποτροπῆς πρόφασις εὔλογος,** Δημ. 277 **καὶ προφάσεις εὐλόγους εἰλήφεσαν·** || ὁμ. **τὸ εὔλογον** τὸ δίκαιον : Θουκ.4,87 **προσεῖναι . . μοι κατὰ δύο ἀνάγκας τὸ εὔλογον·** **3)** πιθανός : 'Ιππ.Τέχν.7, Φιλόδ.Παρρ.30O **διὰ σημείων εὐλόγων·** || φρ. **ἐκ τῶν εὐλόγων** μεταξὺ τῶν πιθανῶν, ὃθ. κατὰ πιθανότητα : Πολύβ.10,44,6 **ἐκ τῶν εὐλόγων προνοίας τυγχάνοντα·** || ὁμ. **ἐκτὸς τῶν εὐλόγων πίπτειν** ἔξω πάσης πιθανότητος : 'Αριστλ.Μεταφ.1060a,18· **4)** ἁρμόδιος μτ. δοτ. : Πλωτῖν.6,5,10· **5)** ἀξιόπιστος, φερέγγυος : 'Αριστφ.Βάτρ.736 **κατορθώσασι εὔλογον** (ἐστί)· **6)** εὐφραδής : ΠΔ''Εξ.4,10 **οὐκ εὔλογός εἰμι.**

εὐλογοφάνεια (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ νὰ φαίνεταί τι εὔλογον, πιθανόν : Δωρόθ.Μον.5,775 **ὁ διάβολος μετ' εὐλογοφανείας βλάπτει ἡμᾶς.**

εὐλογοφανής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον εὔλογος, ὃθ. ὁ πιθανός : Δοξοπ. εἰς Ρητ.2,316W **ἑτερόν τι εὐλογοφανὲς αἴτιον,** Νιρβ. Μαλλ.Κουβ.3 **χωρὶς . . εὐλογοφανῆ πρόφασιν.**

εὐλογοφανῶς ἐπίρρ., μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐλογοφανῆ βλ.λ. : Εὐστ.Πον.171,17 **θεωρητέον εὐλογοφανῶς τὴν ἰσότητα.**

εὔλογχος-ον (λέλογχα) ὁ καλὴν τύχην ἔχων ἢ φέρων, γουρλίδικος : Πλούτ.'Ηθ.419A **Δημόκριτος εὐχόμενος εὐλόγχων εἰδώλων τυγχάνειν.**

εὐλογχῶ-έω ἔχω καλὴν τύχην, φέρω καλὴν τύχην, πιθ. ἐσφ. ἐν 'Ησ. ἀντὶ « εὐλογεῖν· εὐμοιρεῖν ».

εὐλογῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **βλογῶ** βλ.λ., παρατ. **εὐλόγουν** κ. **ηὐλόγουν,** ἀόρ. **εὐ(ηὐ-)λόγησα,** ἀπαρφ. **εὐλογῆσαι,** παρακ. **εὐλόγηκα,** μέσ. μέλλ. **-ήσομαι,** παθ. μέλλ. **-ηθήσομαι,** ἀόρ. **εὐλογήθην,** παρακ. **εὐλόγημαι** λέγω καλοὺς λόγους περί τινος, ἐπαινῶ τινα : Αἰσχ.'Αγ.580 **τοιαῦτα χρὴ κλύοντας εὐλογεῖν πόλιν καὶ τοὺς στρατηγούς,** Σοφ.Φιλ.1314 **πατέρα τὸν ἀμὸν εὐλογῆσαι·** || ἀ-

παγγέλλω πανηγυρικόν : Ἀριστλ.Ρητ.Ἀλ.1426a,3· || ὁμ. μτ. οὐδ. ἐπιθ. ἐπαινῶ δικαίως : Ἀριστφ. Ἀχ.372 **εὐλογεῖν καὶ δίκαια κἄδικα·** || τιμῶ : Εὐρ.Ἰκ.927 **θεοὶ εὐλογοῦσί τινα·** || κ. παθ. ἐπαινοῦμαι, τιμῶμαι : Σοφ.ΟΚ 720 **ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον,** αὐτ.ἀπ.461 **τὸν ἐν Δωδῶνι δαίμον' εὐλογούμενον·** **2**) ἐπὶ θεοῦ ἢ ἀνθρώπων, δίδω τὴν εὐλογίαν μου, τὴν εὐχήν μου : ΠΔ Γεν.35,9 **καὶ εὐλόγησεν αὐτὸν ὁ θεός,** ΚΔ Πράξ.3,26 **ἀπέστειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς,** Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.134 **καὶ τὸ χέρι, ὅπου ἐφιλῆστε, πλέον δὲ πλέον δὲν εὐλογεῖ·** || κ. συχν. ἐν μτχ. παθ. παρακ. **εὐλογημένος** : ΠΔ Δευτ.28,3 **εὐλογημένος σὺ ἐν πόλει, καὶ εὐλογημένος σὺ ἐν ἀγρῷ,** ΚΔ Λουκ.1,28 **εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν·** || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ὡς φιλικὴ ἢ μετρίως ἐπιτιμητικὴ πρόσκλησις : **εὐλογημένε, γιατὶ δὲν ἦλθες;·** || ὁμ. κ. ὡς ἐπιθ. χαρακτηρισμὸς ἐνέχων συνήθ. εἰρωνείαν ἢ μομφήν : **πῆγε κι ἔχτισε στὰ κατσάβραχα ὁ εὐλογημένος, - δὲν κάνει νισάφι στὸ πιοτὸ ὁ εὐλογημένος·** || ὁμ. συνήθ. προσφώνησις ἱερωμένων πρὸς κοσμικούς· **3**) ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, δοξάζω, ὑμνῶ, ἰδ. τὸν θεόν : Ἐπιγρ. **εὐλογῶ τὴν Εἶσιν,** αὐτ. **εὐλογῶ σου τὰς δυνάμεις,** ΚΔ Ἰακ.3,9 **ἐν αὐτῇ εὐλογοῦμεν τὸν Θεὸν καὶ πατέρα·** **4**) κτ. τινα Ἑβρ. εὐφημισμόν, καταρῶμαι, ἀναθεματίζω : ΠΔ Βασ.3,20,10 **εὐλόγησε θεὸν καὶ βασιλέα·** **5**) μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **βλογάω** ἐπὶ ἱερέως, τελῶ τὸ μυστήριον τοῦ γάμου, στεφανώνω· || ὁμ. παθ. -**οῦμαι** μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **βλογιέμαι** τελῶ τοὺς γάμους μου, στεφανώνομαι : Διγεν.Ἀκρ.228,3 **τὴν κόρην εὐλογήθηκεν καθὼς προστάζει ὁ νόμος,** Χρον.Μορ.2509 **ἐτούτη ὅπου ηὑρέσκεται τοῦ βασιλέως θυγάτηρ ἔπαρε κι εὐλογήσου την.**

εὐλόγως ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. -**ωτέρως** κ. -**ώτερον** πιθανῶς : Φιλόδ.Ὀργ.330· **2**) μετὰ περισκέψεως, λογικῶς : Αἰσχ.Ἐπτ.508 **εὐλόγως ξυνήγαγεν,** Θουκ.4,61 **εὐλόγως ἄπρακτοι ἀπίασιν,** Πλάτ.Φαίδ.62D **εὐλόγως ἔχειν,** Ἀλεξ.219,1, Ἰσοκρ. **εὐλογωτέρως ἂν εἰς ἡμᾶς ἐξημάρτανον,** Πολύβ. 7,7,7 **πόσῳ γὰρ ἄν τις εὐλογώτερον καὶ περὶ ταῦτα τὸν ἀναπληροῦντα . . διάθοιτο ;·** **3**) ἐντίμως : ΠΔ Μακκ.1,12,43 **εὐλόγως τινὰ ἐπιδέξασθαι.**

εὐλοειδής-οῦς-ές μσν. ὁ κατὰ τρόπον ὀχετοῦ, αὐλακώδης : Ἰωσ.Γενέσ.1,11C **κτείναντες δὲ τοῦτον οἱ φονευταὶ ἀνηλεῶς ἐν εὐλοειδέσι χώροις . . κατέθεσαν.**

εὐλοέτειρα (ἡ) ἐπὶ πόλεως, ἡ ἔχουσα ὡραῖα λουτρά: ΑΠΣυμπλ.336,4 **τήνδε πόλιν.. εὐλοέτειραν.**

εὐλοιδόρητος-ον μτγν. ὁ ἐκτεθειμένος εἰς λοιδορίας, εἰς σκώμματα, εἰς χλευασμόν, ὁ εὐκόλως κακολογούμενος : Μέν.π.Στοβ.Ἀνθ.2,379 **εὐλοιδόρητον . . φαίνεται τὸ τοῦ στρατιώτου σχῆμα καὶ τὸ τοῦ ξένου,** Πλούτ.Ἠθ.757Α.

εὐλοκοποῦμαι-έομαι μτγν. τρώγομαι ὑπὸ εὐλῶν, σκωλήκων : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.5,81.

εὐλός (ὁ) μτγν. αὖλαξ, ὀχετός, κανάλι : Συνέσ. Ἐπιστ.15,272D **σωλὴν ἐστι κυλινδρικός, εὐλοῦ καὶ σχῆμα καὶ μέγεθος ἔχων.**

εὐλοφία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **ὀρχεοειδῶν·** || ὁμ. νεώτ. φαρμακευτ. καθαρτικόν τι διδόμενον ὡς ἀνθελμινθικόν.

εὔλοφος-ον κ. νεώτ. ὁ ὡραῖον λόφον ἔχων : Σαφ. Αἴ.1286 **εὔλοφος κυνῆ,** Ἡλιόδ.7,5 **εὔλοφον κράνος·** **2**) ὁ αἴρων τὸν ζυγὸν καλῶς, ἰσχυρός, ὑπομονητικός, ἀντίθ. δύσλοφος : Λυκόφρ.776, Δαμασκ.Ἰσιδ.89 **εὔλοφος αὐχήν.**

εὐλόφως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. εὐπειθῶς, ὑπομονητικῶς : Φιλόδ.Θαν.35 **εὐλόφως ὑποφέρειν τι,** Εὐστ.Ὀδ.1653,6· **2**) γενναίως : Σουΐδ. **ὁ δὲ πρὸς τοὺς ἐπαναστάτας εὐλόφως ἀγωνισάμενος, ἐπέδειξεν ἀληθῆ ὄντα τὸν λόγον.**

εὐλοχία (ἡ) Ἐπιγρ. καλὸς τόκος, καλὴ γέννα, εὐτεκνία : **εὐλοχία Δωρίδος.**

εὔλοχος-ον. ὁ βοηθῶν ἐν τῷ τοκετῷ, ἐπίθ. Ἀρτέμιδος : Εὐρ.Ἱππ.166 **τὰν δ' εὔλοχον οὐρανίαν τόξων μεδέουσαν . . Ἄρτεμιν,** Καλλ.Ἐπιγρ.54.

εὐλυγισία (ἡ) νεώτ. κ. **εὐλυγιστία** ἡ ἰδιότης τοῦ εὐλυγίστου, εὐκαμψία.

εὐλύγιστος(-η)-ο(ν) μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πραγμ. ὁ εὐκόλως λυγιζόμενος, καμπτόμενος, εὔκαμπτος : **εὐλύγιστοι κλῶνοι·** || ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος, ὁ εὐκίνητος, εὔκαμπτος, λυγερός : Εὐστ. Ἰλ.73,20 **εὐλύγιστον ἐχούσης τὸν τράχηλον·** κ. ἐπὶ ὅλου τοῦ σώματος, ὁ ἔχων εὐκαμψίαν, εὐλυγισίαν : **οἱ γυμναζόμενοι τακτικῶς εἶναι εὐλύγιστοι·** **2**) μτφ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τοῦ χαρακτῆρος, ὁ εὐκόλως ἀλλάσσων γνώμας, ὁ μὴ ἐχόμενος σταθερῶς τῶν ἀρχῶν, τῶν πίστεων αὐτοῦ, ὁ προσαρμαζόμενος πρὸς τὰς περιστάσεις, συνήθ. ἐν κακῇ σημ. : **εὐλύγιστος συνείδησις.**

εὐλύρας (ὁ) εὔλυρος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνας : Εὐρ.Ἄλκ.570 **ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων,** Ἀριστφ.Θεσμ.969 **πρόβαινε ποσὶ τὸν Εὐλύραν.**

εὐλυρία (ἡ) πάπ. ἀμφ. ἀνάγν., πιθ. ἀντὶ τοῦ εὐμυρία βλ.λ., **σὺ δίδως πλοῦτον, εὐλυρίαν, εὐτεκνίαν.**

εὔλυρος-ον (λύρα), ὁ παίζων καλῶς τὴν λύραν, ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Εὐρ.ἀπ.477· || ὁμ. ἐπίθ. τῶν Μουσῶν : Ἀριστφ.Βάτρ.229 **εὔλυροι Μοῦσαι·** || κ. ἐπὶ κιθαριστοῦ : ΑΠ Συμπλ.215,3.

εὐλυσία (ἡ) μτγν. εὐκινησία, εὐλυγιστία, ἐπιτηδειότης : Διογ.Λ 6,70 **ἐν γυμνασίᾳ συνεχῶς γινόμεναι φαντασίαι εὐλυσίαν πρὸς τὰ τῆς ἀρετῆς ἔργα παρέχονται·** || εἰδ. **εὐκινησία κοιλίας** ὑγιεινὴ κίνησις τῶν ἐντέρων : Κικ.Οἰκ.16,18,1· **2**) πάπ. χαλάρωσις, ἀντίθ. στένωσις.

εὐλύτησις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. σωτηρία, γλυτωμός: **τοῖς ἐπακολουθήσασι τόκοις μέχρι τῆς εὐλυτήσεως.**

εὐλυτίνης (ὁ) νεώτ. εἶδος πυριτικοῦ βισμουθίου.

εὔλυτος-ον (λύω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως λυόμενος : Ξεν.Κυν.6,12 **δήσαντα δ' ἐκ τῆς ὕλης τὰς κύνας ἑκάστην χωρίς, ὅπως ἂν εὔλυτοι ὦσιν,** Διόδ.Σ 15,44 **εὐλύτοι ὑποδέσεις·** **2**) ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐκόλως μετακινούμενος, εὔστροφος, εὔκολος εἰς χρῆσιν : Διόδ.Σ 3,22 **θύραι στροφὰς ἔχουσαι εὐλύτους·** **3**) χαλαρός, χαῦνος : Ἱππ.Προγν.13 **αἱ τῆς κοιλίας διαχωρήσεις μὴ εὔλυτοι·** **4**) εἰδ. ἐπὶ ἀρθρώσεων, ὁ χαλαρῶς συνηρθρωμένος, συνηρμοσμένος : Ἀριστλ.Φυσιογν.809b,26 **ὅσοις ὦμοι εὔλυτοί εἰσιν, ἐλεύθεροι τὰς ψυχάς·** || ὁμ. ἐπὶ μηχανῆς, ἀσύνδετος : ἩρωνΑὐτομ.26,3· **5**) εὐδιάλυτος : Διοσκ.5,159· || εὔθρυπτος, εὔθραυστος : Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,14 **εὔλυτος γὰρ καὶ φύσει σπλήν·** **6**) εἰδ. ἰατρ. ἐνδίδων, ὑποχωρητικός, ἐπὶ τοῦ στομίου τῆς μήτρας:Ἱππ.Γυν 2,115· **7**) μτφ. ὁ εὐκόλως διαλυόμενος, ἐξατμιζόμενος, ἀπασυντιθέμενος : Εὐρ.Ἱππ.256 **εὔλυτα στέργηθρα·** || ὁμ. ἐπὶ ὑποχρεώσεων : Ξεν.Ἑλλ.5,2,19 **οὐκέθ' ὁμοίως εὔλυτα ἔσται·** || ἐπὶ προβλημάτων, εὐκόλως λυόμενος : ἈριστλΖΓ 755b.23, Ἰουστιν.Νεαρ.97,6· **8**) ἐπὶ ὑγείας, ἐπισφαλής : Γαλ.5,443· **9**) ἰατρ. ἐπὶ ἐμβρύου, ὁ εὐκόλως ἐξερχόμενος : Ἱππ.Ἑβδ.4 **εὐλυτότερον πρὸς τὸν τόκον·** **10**) μτφ. ἐπίφορος, ἐπιρρεπής : Θεόφρ.Χαρ.6,10 **στόμα εὔλυτον πρὸς λοιδορίαν·** **11**) ἀπηλλαγμένος στενοχωριῶν, φροντίδων, ἄφροντις : Ἰουλ.Καίσ.315Β.

εὐλυτῶ-έω μσν., δ. τ. -**όω,** ἀπολλάσσομαι ἀπὸ κακοῦ, ἀπὸ δυσχερειῶν, γλυτώνω βλ.λ. : Μαλάλ.1 384,8 **προσῆλθεν αὐτῷ μία χήρα, διδάσκουσα αὐτὸν ὅτι τριάκοντα ἔτη ἔχω μετὰ τοῦ πατρικίου Φίρμου· ἀλλὰ εὐλύτωσόν με.**

εὐλύτως ἐπίρρ. εὐκόλως:Ἱππ.Κωακ.449 **αὖρα οὐκ εὐλύτως ἰόντα,** Ἥρων Αὐτομ.18,1 **εὐλύτως στρέφεσθαι,** Διόδ.Σ 5,34· **2**) χαλαρῶς : Πολύβ.27,11,5.

εὔλωστοι Ἡσ. « εὐφυεῖς ».
εὐμάθεια (ἡ) κ. νεώτ., ποι. -**ία**, ἰων. -**ίη**, εὐκολία εἰς τὸ μανθάνειν καὶ κατανοεῖν : Πλάτ.Πολ.490C **μεγαλοπρέπεια, εὐμάθεια, μνήμη,** Ἀριστλ.Ρητ. 1362b,24 μνήμη, **εὐμάθεια, ἀγχίνοια,** Καλλ.Ἐπιγρ. 51,1 **εὐμαθίην ᾐτεῖτο διδοὺς ἐμὲ Σῖμος ὁ Μίκκου** Μούσαις, Λεωνίδ.Ἀλ.ἐν ΑΠ 6,325· ‖ νεώτ. κ. διάθεσις, κλίσις πρὸς τὸ μανθάνειν, κτᾶσθαι γνώσεις, παιδεύεσθαι· **2**) Ἐπιγρ. διδασκαλία, παίδευσις : **κόσμῳ . . ἐῆς προλιπὼν σύμβολον εὐμαθίης.**
εὐμαθής-οῦς-ές (μαθεῖν) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μανθάνων καὶ κατανοῶν, ἀντίθ. δυσμαθής : Πλάτ.Πολ.486C **εὐμαθὴς ἢ δυσμαθής,** Δημ. 705 **γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ ταῦτα προακούσαντες·** ‖ μσν. κ. νεώτ. κ. ὁ ἐφιέμενος μαθήσεως, μορφώσεως : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,233 **νοήμων, εὐμαθὴς μᾶλλον ἢ πολυμαθής·** **2**) παθ. ὁ εὐκόλως μανθανόμενος, εὐνόητος : Αἰσχ.Εὐμ.442 **τούτοις ἀμείβου πᾶσιν εὐμαθές τί μοι,** Ἀριστλ.Ρητ.1409b,4 **εὐμαθὴς δὲ ὅτι εὐμνημόνευτος,** Ξεν.Οἰκ.20,14 **εὔγνωστα καὶ εὐμαθῆ,** Πολύβ.14,12,5· **3**) **εὐμαθὲς φώνημα** (τὸ) παθ. εὐδιάγνωστον, εὐκρινὲς φώνημα : Σοφ.Αἶ.15 **ὡς εὐμαθές σου, κἂν ἄποπτος ᾖς ὅμως, φώνημ' ἀκούω.**
εὐμαθία (ἡ) ποι. τ. τοῦ εὐμάθεια βλ.λ.
εὐμαθῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., συγκρ. -**έστερον,** εὐνοήτως, εὐκαταλήπτως : Πλάτ.Νόμ.723A **ἵνα . . εὐμαθέστερον τὴν ἐπίταξιν.. δέξηται,** Αἰσχίν.1,116 **εὐμαθῶς παρακολουθεῖν·** **2**) μτγν. ἐντέχνως : ΠΔ Σοφ.Σαλ.13,11 **περιέξυσεν εὐμαθῶς .. τὸν φλοιόν.**
εὐμάκης-ους-ες δωρ. τ. τοῦ εὐμήκης βλ.λ.
εὐμάλακτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὐκόλως μαλασσόμενος, ἁπαλός : Λυκόφρ.298 **τὰ εὐμάλακτα σχοινία,** Διοσκ.1,97· **2**) γλῶσσ. τοῦ εὐστρέπτας βλ.λ. : Εὐστ.1453,3· **3**) γραμμ. ὑγρός, ἐπὶ συμφώνων : ΕΜ 700,24· ἐπίρρ. νεώτ. -**άκτως.**
εὔμαλλος-ον ὁ ἐκ καλοῦ μαλλίου κατεσκευασμένος : Πίνδ.Ι 5,62 **εὔμαλλος μίτρα.**
εὔμαλος δωρ. τ. τοῦ εὔμηλος βλ.λ.
εὐμάρα (ἡ) σχόλ. δέρμα : Σχόλ.Θεόκρ.5,10.
εὐμάραθος-ον μτγν. ἐπὶ τόπου, ἀγροῦ, ὁ ἔχων καλὸν καὶ ἄφθονον μάραθον : Λεωνίδ.Ταρ.ἐν ΑΠ 9,318 **εὐμάραθον πρηῶνα.**
εὐμάραντος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἢ ταχέως μαραινόμενος, εὐκολομάραντος : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.1,77, Πράξ.Συν.Ἐφέσ.147,5 **οὐκ εὐμάραντον θέαν προσκομίζομεν ἀνθέων·** ‖ δθ. μτφ. φθαρτός : Μηναῖ.1,20 Ωδ.6 **δόξαν εὐμάραντον.**
εὐμάρεια (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., κ. -**ία,** ἰων. -**έη,** αἰτ. ἰων. -**ίην,** μτ. δοτ. εὐχέρεια, εὐκολία εἰς τὸ πράττειν τι : Εὐρ.Ἀλ.181 **ἐζήτησε . . τόκοισιν εὐμάρειαν·** ‖ **ὁμ. εὐμάρεια ἐστί** μτ. ἀπαρφ. εἶναι εὔκολον νά. . : Πλάτ.Λύσ.204D **εὐμάρεια ἡμῖν ἐστί .. τοὔνομα ἀκούειν·** ‖ ὁμ. **δι' εὐμαρείας** εὐμαρῶς, εὐκόλως : Λουκ.Ἔρωτ.13· ‖ ὁμ. μτγν. κ. νεώτ. **μετὰ πάσης εὐμαρείας,** ἐν μέσῳ πάσης εὐκολίας: Φίλ.1,670· ‖ **πρὸς εὐμάρειάν τινος** πρὸς εὐκολίαν τινός : Λουκ.Ἱππ.5· **2**) συνήθ. μτ. γεν. ἀφθονία : Σοφ.Φιλ.284 **τούτου πολλὴν εὐμάρειαν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1276a,24 **εὐμάρεια τῆς ζητήσεως·** **3**) μτ. δοτ. εὐκινησία, δεξιότης : Εὐρ.Βάκχ.1128 **εὐμάρεια χεροῖν,** Ἀριστλ.Κόσ.398b,35· **4**) μτφ ἀπολ. ἐπιτηδειότης : Μᾶρκ.Αὐρ.4,3 **ἐν πάσῃ εὐμαρείᾳ εὐθὺς γίνεται·** **5**) ἐπὶ ἐσωτερικῆς καταστάσεως, καλὴ κατάστασις, ἀνακούφισις, ἀνάπαυσις, ἄνεσις : Σοφ.Τρ.193 **εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ·** ‖ φρ. **εὐμαρείῃ χρᾶσθαι,** κτ. εὐφημ., ἀφοδεύειν, ἀποπατεῖν : Ἡρ.2,35· πρβλ. Πολυδ.5,91 « τὸ εἰς ἄφοδον ἀπελθεῖν ἐρεῖς **εἰς** εὐμάρειαν »· **6**) **εὐμάρειαν παρασκευάζειν** παρασκευάζειν εὔκολα ἢ πρόχειρα μέσα : Πλάτ.Νόμ.738D· ‖ νεώτ. **συνεκδ.** ἡ **εὔκολος,** ἄνετος, βίωσις.
εὐμαρής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. εὐχερής, πρόχειρος, εὔκολος, συνήθ. ἐπὶ πραγμ. : Ἀλκ.22,7 **εὐμάρεα προλέξαις,** Αἰσχ.Ἀγ.1326 **εὐμαρὲς χείρωμα** (εὔκολος λεία), Φερεκρ.108,6 **εὐμαρὴς ἔνθεσις,** Φίλ.1,19· ‖ **εὐμαρές ἐστι** μτ. ἀπαρφ. εἶναι εὔκολον : Θέογν.845, Πίνδ.Π 3,115 **παύροις δὲ πράξασθ' εὐμαρές,** Εὐρ.Ἀλκ.492 **οὐκ εὐμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις·** ‖ ὁμ. **ἐν εὐμαρεῖ ἐστι** ἐν εὐκόλῳ : Εὐρ.ΙΑ 969 **ἐν εὐμαρεῖ τε δρᾶν τε καὶ μὴ δρᾶν καλῶς·** ‖ **ἐξ εὐμαροῦς** δι' εὐκόλου τρόπου : Φλέγ.Θαυμ.3 **καθ' Ἡράκλειαν, ἣν ἐξ εὐμαροῦς ἔλαβεν,** Ἡράκλειτ.Ἀλληγ.102 **ἐξ εὐμαροῦς διώκει τοὺς βαρβάρους·** **2**) Ἐπιγρ. ἄφθονος, εὐθηνός, φθηνός : **εὐμαρὴς σῖτος·** **3**) σπαν. ἐν χρ. ἐπὶ ἀφηρ. ἐννοιῶν θεωρουμένων ὡς προσ., ὁ παρέχων ἀνακούφισιν : Σοφ.Ἠλ.179 **χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός·** ‖ ὁμ. εὐγενής : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,6· **4**) ὁ παρέχων ἄνεσιν,συγκρ.-**έστερος** : Ἱππ.Εὐσχ.13.
εὐμαρίζω μτγν. κ. μσν. καθιστῶ τι εὐμαρές, ἐλαφρύνω : Μηναῖ.1,8 Ωδ.8 **εὐμαρίζων τρίβον ἡμῖν εὐθεῖαν,** Στουδ.Θεόδ.258A· ‖ ὁμ. κ. παθ. ἐλαφρύνομαι, ἀνακουφίζομαι : Ἰω.Χρυσ.3,194C **μᾶλλόν σοι τὰ ἐν χερσὶν εὐμαρίζεται πράγματα.**
εὔμαρις-ιδος (ἡ), αἰτ. **εὔμαριν,** αἰτ. πληθ. **εὐμαρίδας,** ἀσιατικόν τι σανδάλιον ἐν χρ. ἐν τῷ οἴκῳ, παντούφλα : Αἰσχ.Πέρσ.660 **κροκόβαπτον.. εὔμαριν ἀείρων,** Εὐρ.Ὀρ.13,70 **βαρβάροις ἐν εὐμάρισι,** Ἀντίπ.Θεσσ.ἐνΑΠ 7,413 **βαθύπελμος εὔμαρις,** Λυκόφρ.855 **καὶ τὰς δάμαρτας ἀσκέρας εὐμαρίδας.**
εὐμαρότης-ητος (ἡ) μτγν. εὐμάρεια βλ.λ. : Καλλίστρ.Ἀγαλμ.3.
εὐμαρῶ-έω εὐπορῶ : Βακχ.1,36 **τὸ δὲ πάντων εὐμαρεῖν οὐδὲν γλυκὺ θνατοῖσιν.**
εὐμαρῶς ἐπίρρ. κ. μσν., ποι. -**έως,** συγκρ. -**έστερον,** ὑπερθ. -**έστατα,** εὐχερῶς, εὐκόλως : Βακχ. 5,195 **εὐμαρῶς πείθομαι,** Λουκ.Ἔρωτ.53 **τυχὼν εὐμαρῶς τούτου,** Φίλ.2,419 **εὐμαρέστατα,** Ἡρωδιαν. 8,7,6 **εὐμαρέστερον,** Παῦλ.Σιλ.ἐνΑΠ 5,245· ‖ ἠπίως : Θέογν.463 **εὐμαρέως τι χρῆμα θεοὶ δόσαν οὔτε τι δειλὸν οὔτ' ἀγαθόν.**
εὐμάχανος-ον δωρ. τ. τοῦ εὐμήχανος βλ.λ.
εὔμαχος-ον μτγν. ὁ καθ' οὗ εὐκόλως μάχεταί τις, εὐπολέμητος, κ. παραθ. : Μάξ.Τύρ.26,2 **καὶ τὰ δεινὰ εὐμαχώτατα.**
εὐμεγέθης-ους-ες κ. μσν. κ. νεώτ., ἀξιολόγου μεγέθους, μέγας : Ἀριστφ.Πλ.543 **λίθον εὐμεγέθη πρὸς τῇ κεφαλῇ,** Εὐβ.110 **λάβρακος κρανίον εὐμέγεθες,** Αἰν.Τακτ.31,17 **εὐμεγέθης ἀστράγαλος·** ‖ ὑψηλός, εὔσωμος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,12,9 **εὐμέγεθες δένδρον,** Νίκαρχ.ἐν ΑΠ 5,38 **εὐμεγέθης γυνή·** **2**) μτφ. σπουδαῖος, οὐχὶ ἀσήμαντος : Δημ.625 **μαρτυρία.. εὐμεγέθης,** Φίλ.2,196 **εὐμέγ- πράγμα.**
εὐμέζεος Ἡσ. « εὐφυὴς τοῖς αἰδοίοις ».
εὐμεθάρμοστος-ον μσν. εὐκόλως προσαρμοζόμενος : Νικ.Χων.294A.
εὐμεθόδευτος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐμεθόδως τελούμενος, ὁ μεθοδικός : Πτολ.Μαθ.1,26 **δι' ὀλίγων θεωρημάτων εὐμεθόδευτον καὶ ταχεῖαν τὴν ἐπιβολὴν τὴν πρὸς τὰς τηλικότητας αὐτῶν** (τῶν εὐθειῶν) **ποιούμεθα·** **2**) ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων καλὴν μέθοδον, σύστημα : Στέφ.Ἀθ.Ἱππ.2,317D **εὐμεθόδευτος ἰατρός.**
εὐμέθοδος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. **ὁ** καλὴν μέθοδον ἔχων, μεθοδικός : Εὐστ.361,28 **τρόποι δὲ ἀναχρονισμοῦ εὐμέθοδοι καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ,** Νικ.Χων. ἐν Σάθ.9,94 **τὴν εὐμέθοδον ταύτην ἐπίνοιαν·** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ προσ. ἀ. εὐμεθόδευτος βλ.λ. : Ἀλέξ.Τραλλ.1,12 **εὐμέθοδος ἰατρός·** **2**) ὁ καλῶς τακτοποιημένος : Ἰω.Λυδ.Μην.3,53.
εὐμεθόδως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. μὲ καλὴν μέθοδον : Ἀρισταίν.1,13, Εὐστ.Ἰλ.203,23.

εὐμέθυστος-ον μσν. ὁ εὐκόλως μεθυσκόμενος : Γεωπ.9,34,2 **εὐμέθυστοι οἱ πρεσβῦται.**

εὐμειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ προσμειδιῶν, χαμογελῶν φιλοφρόνως : Καλλ.'Αρτ.129 **οὗς δὲ κεν εὐμειδής τε καὶ ἵλαος αὐγάσσηαι,** 'Απολλ.Ρ 4,715.

εὐμειλές 'Ησ. « εὐμείλικτον ».

εὐμείλικτος-ον [μειλίσσω] μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως μειλισσόμενος, εὐκόλως καθιστάμενος μειλίχιος : Κορναῦτ.Φύσ.Θε.12,Στουδ.Θεόδ.219Β **ἡ εὐμείλικτος καὶ ἀμνησίκακος αὐτῶν καρδία.**

εὐμείλϊχος-ον εὐμείλικτος βλ.λ.' 'Ησ.

εὐμέλαθρος-ον [μέλαθρον] μτγν. ὁ ἔχων ὡραίας αἰθούσας : Τραγ.'Αδέσπ.1912,25.

εὐμέλᾰνος-ον ὁ ἔχων ὡραῖον μέλαν, μελάνι : Φανί.ἐν ΑΠ 6,295 **τὰν εὐμέλανον βροχίδα.**

εὐμέλεια [ἡ] [μέλος] μτγν. κ. νεώτ. μελῳδία, καλὸν ᾆσμα : Διόδ.Σ 4,84 **φύσει διαφόρῳ πρὸς εὐμέλειαν κεχορηγημένον· 2)** εὐφωνία, εὐρυθμία λόγου : Διον.'Αλ.Συνθ.209,7 **τί οὖν ἦν ἄτοπον εἰ καὶ Δημοσθένει φροντὶς εὐφωνίας τε καὶ εὐμελείας ἐγένετο,** Λογγῖν.28,2 [δ.γρ. ἐμμ-].

εὐμελής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὸν μέλος, μελῳδικός, εὔηχος : 'Αριστλ.Πολιτ.1341b,26 **πότερον προαιρετέον μᾶλλον τὴν εὐμελῆ μουσικὴν ἢ τὴν εὔρυθμον,** Διον.'Αλ.Συνθ.179,13, Στουδ. Θεόδ.378Α **εὐμελὴς καὶ ἤθει καὶ φθέγματι· 2)** ὁ εὐάρεστος : Πλότ.'Αξ.371D **εὐμελῆ συμπόσια· 3)** ὁμ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὰ μέλη : Αἰλ.ἀπ.110.

εὐμελιτῶ-έω παράγω πολὺ καὶ καλὸν μέλι : 'Αριστλ.ΖΙ 625a,24 **διαφθείρουσι δὲ.. ἐάν.. μὴ εὐμελιτῇ τὰ σμήνη,** Θεόφρ.ΦΙ 6,2,3.

εὐμελῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μελῳδικῶς, χαριέντως : Μάχ.π.'Αθήν.13,577Ε **τὸν βασιλέ' εὐμελῶς κελητίσαι ποτὲ ἐπαινεθῆναί τε· 2)** μσν. ἐπιμελῶς : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ. 3,246 **διεκόσμησέ τε καὶ συνέταξεν εὐμελῶς.**

εὐμένεια [ἡ] [μένος] κ. μσν. κ. νεώτ., ποι.-ία, ἡ ἰδιότης τοῦ εὐμενοῦς, εὔνοια, ἀγαθὴ διάθεσις, καλὴ πρόθεσις : 'Ηρ.2,45 **ἡμῖν.. παρὰ τῶν θεῶν .. εὐμένεια εἴη,** Εὐρ.'Ελ.313 **πῶς δ' εὐμενείας τοιάδ' ἐν δόμοις ἔχεις;,** Πλάτ.Συμπ.197D **φιλόδωρος εὐμενείας, ἄδωρος δυσμενείας,** 'Επιγρ. **ἡ συναντωμένη τισὶν εὐμένεια παρὰ τοῦ δαιμονίου· ||** ὁμ **ἐπ' εὐμενείᾳ** ὅπως κερδήσῃ τις τὴν εὔνοιαν : Λαυκ.Τόξ.1· || **σὺν εὐμενείᾳ** εὐμενῶς : Πίνδ.Π 12,4· **2)** εὐσέβεια : Θουκ.5,105 **ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐμένεια· 3)** εἰδ. ἐπὶ ὀσμῆς, ἡδύτης, εὐαρέσκεια : Θεόφρ.ΦΑἶτ.14,12 **αἱ δὲ τῶν ἡμέρων [ὀσμαὶ] ἔχουσί τινα ἅμα τῷ ὑφειμένῳ γλυκύτητα καὶ εὐμένειαν.**

εὐμένειος-α-ον μτγν. ἐπίθ. ὁ τοῦ α' ἢ τοῦ β' Εὐμένους, βασιλέων τῆς Περγάμου : Πολύαιν.4,6,13 **εὐμένειοι στρατιῶται· 2) εὐμένεια** [τὰ] 'Επιγρ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ Εὐμένους, βασιλέως τῆς Περγάμου· **3) εὐμένειος** [ὁ] [ἐνν. μὴν] 'Επιγρ. ὄνομα μηνὸς ἐν Περγάμῳ.

εὐμενέτης [ὁ], θηλ. **-έτειρα,** ποι. τοῦ εὐμενής, ὁ εὐμενῶς διακείμενος : 'Οδ.Ζ 185 **χάρματα δ' εὐμενέτῃσι,** 'Οππ.'Αλ.5,45 **εὐμενέται βασιλῆες.**

εὐμενής-οῦς-ές [μένος] κ. νεώτ., καλῶς διατεθειμένος, εὔνους, ἀγαθός, καλὸς ὡς ἐπίθ. τῶν θεῶν : 'Υμν.'Ομ.22,7 **χαῖρε, Ποσείδαον γαιήοχε.. εὐμενὲς ἦτορ ἔχων,** Πίνδ.Π 2,25 **εὐμενέσσι.. παρὰ Κρονίδαις,** Αἰσχ.'Ικ.686 **εὐμενὴς δ' ὁ Λύκειος ἔστω,** Ξεν.ΚΠ 1,6,2 **ἵλεως καὶ εὐμενής,** 'Επιγρ. **εὐμενὴς 'Ερμῆς· ||** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὔνοια τῶν θεῶν : Δημ.53 **τὸ τῶν θεῶν εὐμενές· 2)** ἐπὶ ἀνθρώπων, εὔνους, ἀγαθός, καλός : Αἰσχ.Πέρσ. 175 **εὐμενεῖς γὰρ ὄντας ἡμᾶς τῶνδε συμβούλους καλεῖς· ||** ὁμ. μτ. δοτ. ἢ ἐμπροθ. [πρός τι] : Σοφ. 'Αντ.212 **εὐμενὴς τῇ πόλει,** Πλούτ.Λαύκ.42· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐμένεια : Πλάτ.Νόμ.792Ε **τὸ δὲ ἵλεων καὶ εὐμενὲς πρᾶόν τε τιμῶσα· ||** κ. ὑπερθ. : 'Ηρ.7,237 **ξεῖνος δὲ ξείνῳ.. εὐμενέστατον πάντων· 3)** ἐπὶ ἐνεργειῶν, εὔνους, καλός : Πίνδ.Ο 14,15 **εὐμενεῖ τύχᾳ,** Αἰσχ.'Επτ.268 **εὐμενὴς ὀλολυγμὸς** [φιλικός]· . **4)** ἐπὶ τόπων καὶ πραγμ., εὐνοϊκός : Θουκ.2,74 **γῆ εὐμενὴς ἐναγωνίσασθαι· ||** ἐπὶ τοῦ ὕδατος ποταμοῦ, εὐεργετικός : Αἰσχ.Πέρσ. 487 **Σπερχειὸς ἄρδει πεδίον εὐμενεῖ ποτῷ· ||** ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ἤπιος, μαλακός : Θεόφρ.Φ Αἶτ.1,8,4, **ἀὴρ μαλακὸς καὶ εὐμενής· ||** ἐπὶ φαρμάκων, ὁ εὐεργετικῶς δρῶν, ἀνακουφιστικός, θεραπευτικός : 'Ιππ.Διαίτ.59 **εὐμενὴς ὑποχονδρίῳ καὶ σπλάγχνοισιν,** 'Αρετ. 81,10 **καστόριον εὐμενέστερον πιεῖν τε καὶ χρίσασθαι· ||** ὁμ. ὁ εὐχάριστος : 'Ιππ.'Αρθρ.33 **κόμμι εὐμενέστερον κόλλης· ||** ἐπὶ ὁδοῦ, εὔκολος : Ξεν.'Αν.4,6,12 **ἡ τραχεῖα εὐμενεστέρα ἢ ἡ ὁμαλὴ τὰς κεφαλάς.**

εὐμενία [ἡ] ποι. τ. τοῦ εὐμένεια βλ.λ.

εὐμενίδες [αἱ] [ἐνν. θεαὶ] εὐμενεῖς θεαί, κατ' εὐφημ. αἱ 'Ερινύες : Σοφ.ΟΚ 486 **ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην,** Εὐρ.'Ορ.38· || τίτλος τραγῳδίας τοῦ Αἰσχύλου.

εὐμενίζω κ. μσν. ἐξιλεῶ, ἐξευμενίζω : Σταυδ. Θεόδ.54 **εὐμενίζειν βουλόμενος τὸν πατέρα· ||** ἰδ.μέσ. **-ομαι** ἐξιλεοῦμαι : Ξεν.ΚΠ 3,3,22 **θεοὺς θυσίαις καὶ ἥρωας 'Ασσυρίας οἰκήτορας εὐμενίζετο,** 'Αππ.'Εμφ.Παλ.4 **εὐμενιζόμενος Καίσαρα,** Σταυδ.Θεόδ.418Α **ὡς ἂν ὁ θεὸς εὐμενισθείη.**

εὐμενικός-ή-όν ὁ κατ' εὐμένειαν, κατ' εὐμενῆ διάθεσιν, τρόπον, ὁ εὐνοϊκός· 'Αριστλ.π.Στοβ.3 **ἵλεων καὶ εὐμενικὸν καὶ συγγνωμονικόν,** Πολύβ. 12,Β,6 **διόρθωσιν εὐμενικὴν καὶ συγγνώμην.**

εὐμενισταί [οἱ] 'Επιγρ. θίασος, ὅμιλος θιασωτῶν τοῦ Εὐμένους.

εὐμενῶ-έω εἶμαι εὐμενής, εὔνους : Φωκυλ.134 **βέλτερον ἀντ' ἐχθροῖο τυχεῖν φίλον εὐμενέοντα,** 'Οππ.Κυν.1,9 **εὐμενέοι τιτὰν Φαέθων· ||** ὁμ. μτ. δοτ. : 'Απολλ Ρ 2,260· **2)** μτ. αἰτ., φέραμαι μετ' εὐμενείας πρός τινα : Πίνδ.4,127 **εὐμενέοντες ἀνεψιόν· 3)** παθ., πάσ. παρέχομαι εὐμενῶς.

εὐμενῶς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **-έως,** συγκρ. **-έστερον** κ.**-εστέρως,** ὑπερθ. **-έστατα** κ.**-εστάτως,** μετ' εὐμενείας, εὐνοϊκῶς : Αἰσχ.'Αγ.952 **θεὸς πρόσωθεν εὐμενῶς προσδέρκεται,** Εὐρ.'Ελ.1298, Διον. 'Αλ.'Ρωμ.6,19 **εὐμενῶς καὶ μετρίως φέροι τἀγαθά,** 'Ιερακ.Χρον.ἐν Σάθ.254 **ἐκ τούτων τοίνυν εὐμενῶς εἴληφε τὰς ἐλπίδας.**

εὐμερδής 'Ησ. « εὔρωστος ».

εὐμέριστος-ον [μερίζω], εὐκόλως μεριζόμενος, διαιρούμενος : Θεόφρ.ΦΑἶτ.6,10,8 **εὐμέριστόν τινα ποιεῖ τὴν ὑγρότητα· 2)** εὐκόλως ὑπολογιζόμενος : 'Ιππ.'Εβδ.3.

εὐμεταβλησία [ἡ] σχόλ. κ. νεώτ., τὸ εὐμετάβολον, εὔκολος μεταβολή : Σχόλ.Θουκ.3,37· **2)** νεώτ. μικροβ. προσαρμογὴ τῶν μικροβίων πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις διὰ τῆς μεταβολῆς τῶν μορφολογικῶν καὶ βιολογικῶν αὐτῶν γνωρισμάτων.

εὐμετάβλητος-ον [μεταβάλλω] κ. μσν. κ. νεώτ. εὐκόλως μεταβαλλόμενος, ἀλλοιούμενος : 'Αριστλ. 'Ρητ 1373a,30 **τὰ εὐμετάβλητα σχήμασιν ἢ χρώμασιν ἢ κράσεσιν,** Μᾶρκ.Αὐρ.5,33 **τὰ μὲν αἰσθητὰ εὐμετάβλητα, καὶ οὐχ ἑστῶτα· ||** ἐπὶ τῆς τροφῆς, εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος : 'Ιππ.383,8 **ξηρὴ τροφὴ εὐμετάβλητος μᾶλλον ἢ ὑγρή· ||** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐμεταβλησία βλ.λ.1) : Αἰσώπ. Μῦθ.315 **τῆς τύχης τὸ εὐμετάβλητον,** Στέφ.'Ιππ.67 **τὸ ῥευστὸν τῆς ὕλης καὶ εὐμετάβλητον, - τὸ εὐμετάβλητον τοῦ χαρακτῆρος.**

εὐμεταβλήτως ἐπίρρ. σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐκόλως μεταβαλλόμενον : Σχόλ.Θουκ.3,37.

εὐμετάβολος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., εὐμετάβλητος

βλ.λ., ἐπὶ πραγμ. κ. προσ.: Γοργί.Ἑλ.13, Πλάτ.Πολ. 503C τὰ βέβαια ταῦτα ἤθη καὶ οὐκ εὐμετάβολα, Ξεν.Ἑλλ.2,3,32 εὐμετάβολος εἶναι πλείστοις, Ἀριστλ.ΗΝικ.1,11 μόνιμόν τι τὴν εὐδαιμονίαν ὑπειληφέναι καὶ οὐδαμῶς εὐμετάβολον, Δίφιλ.118 εὐμετάβολος ἐστιν . . βίος, ΠΔ Παροιμ.17,20 ἀνὴρ εὐμετάβολος γλώσσῃ ἐμπεσεῖται εἰς κακά· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐμεταβλησία βλ.λ.: Μᾶρκ. Αὐρ.4,3 τὸ εὐμετάβολον καὶ ἄκριτον τῶν εὐφημεῖν δοκούντων, Διογεν.Ἐπ.2,60 τὸ εὐμετάβολον τῆς τύχης, Ἀναστ.Γόρδ. ἐν Σάθ.3,458 τὸ εὐμετάβολον τῆς γνώμης τῶν ἀνθρώπων εἰδώς.

εὐμετάγνωστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀλλάζων γνώμην, ἄστατος: Βέττ.Βάλ.304,28.

εὐμετάγωγος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. εὐκόλως μεταβιβαζόμενος, μεταφερόμενος: Ἀντυλλ.π. Ὀρειβ.45,2,2· **2)** μτφ. ὁ ἐξ οὗ τις εὐκόλως ἀπαλλάσσεται: Γαλ.19,558 αἱ νόσοι ἔσονται ἐπιεικεῖς καὶ εὐμετάγωγοι· **3)** μτφ. ὁ εὐκόλως μεταβάλλων γνώμην, φρόνημα, πρβλ. εὐμετάθετος 1): Θεοφύλ.Σ Ἱστ.68A εὐμετάγωγον γὰρ τὸ πλῆθος καὶ δυσάρεστον πέφυκε.

εὐμετάδοτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μεταδίδων, ἐλευθέριος: ΚΔ Τίμ.1,6,18 εὐμεταδότους εἶναι, κοινωνικούς, Βέττ.Βάλ.46,24· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἐλευθεριότης: Μᾶρκ.Αὐρ.1,14 τὸ εὐποιητικόν, καὶ τὸ εὐμετάδοτον ἐκτενῶς· **2)** παθ. ὁ εὐκόλως μεταδιδόμενος: Σχόλ.Ἀριστφ. Πλ.1014 μυστήρια εὐμετάδοτα· || ἐπὶ νόσων, ὁ εὐκόλως μεταδιδόμενος, μεταδοτικός: Παῦλ.Αἰγ. 4,1 εὐμετάδοτοι νόσοι.

εὐμεταδότως ἐπίρρ. Ἡσ. ἐν λ. εὐσυναλλάκτως, κατὰ τρόπον εὐμετάδοτον βλ.λ.

εὐμετάθετος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ἀλλάσσων: Πλούτ.Ἠθ.799C ὁ Ἀθηναίων δῆμος εὐκίνητός ἐστι πρὸς ὀργήν, εὐμετάθετος πρὸς ἔλεον· || ὁμ. εὐκόλως μεταβαλλόμενος, ἄστατος: Πλούτ.Δίων 53 ταραχώδης καὶ εὐμετάθετος καὶ στασιαστικὸς ἦν, Βέττ.Βάλ.243,30· **2)** ὁ εὐκόλως μετατιθέμενος, μεταφερόμενος, ὁ εὐχερῶς φορητός: Γαλ.11,215.

εὐμετακίνητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μετακινούμενος ἢ μεταβαλλόμενος: Ἀριστλ.Μεταφ. 1019a,28 ὅτι ὅσαι ἕξεις καθ' ἃς ἀπαθῆ ὅλως ἢ ἀμετάβλητα ἢ μὴ ῥαδίως ἐπὶ τὸ χεῖρον εὐμετακίνητα, δυνάμεις λέγονται, Εὐνάπ.ΒΣοφ.44,19 διὰ βάρος τῶν λίθων· οὐ γὰρ ἦσαν εὐμετακίνητοι· **2)** τὸ οὐδ. οὐσ. τὸ εὐμετάβλητον, ἡ ἔλλειψις σταθερότητος: Μᾶρκ.Αὐρ.1,16 ἔτι δὲ τὸ μὴ εὐμετακίνητον καὶ ῥιπταστικόν.

εὐμετακόμιστος-ον σχόλ., μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μετακομιζόμενος, ὁ ἕτοιμος, πρόχειρος εἰς μετανάστασιν: Σχόλ.Θουκ.1,2 εὐμετακάμιστοι ὄντες πρὸς τὸ μετανίστασθαι, Εὐσ. Βί.Κωνστ.4,36 εὐανάγνωστά τε καὶ πρὸς τὴν χρῆσιν εὐμετακόμιστα, Μαυρίκ.Στρατηγ.13,69· **2)** ὁ φορητός: Ἀέτ.1,39.

εὐμετακύλιστος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως μετακυλινδούμενος, μετακυλιόμενος: Γαλ.Προτρ.2 διὰ τὸ τῆς βάσεως εὐμετακύλιστον, Εὐστ.Πον. 327,73 ἑδραῖος καὶ οὐκ εὐμετακύλιστος.

εὐμετάλλακτος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς μεταλλασσόμενος.

εὐμετάμελος-ον μσν. ὁ εὐκόλως μεταμελόμενος: Στουδ.Θεόδ.203E.

εὐμετανόητος-ον μτγν. ὁ ἀσταθής, ὁ ἄστατος: Βέττ.Βάλ.11,17.

εὐμετάπειστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μεταπειθόμενος, ὁ ἀλλάσσων γνώμην, ἀποφάσεις διὰ τῆς πειθοῦς, ἀντίθ. δύσπειστος: Ἀριστλ.ΗΝικ.1151b,6 ἐκεῖνος μὲν οὖν εὐμετάπειστος,.. δύσπειστοι καὶ οὐκ εὐμετάπειστοι, Θεμίστ.Λόγ.7,98B.

εὐμεταποίητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μεταποιούμενος, μεταβαλλόμενος, ἀλλοιούμενος: Ἱππ. Εὐσχ.13 ἄστατα γὰρ τὰ ἐν ὑγροῖσι· διὸ καὶ εὐμεταποίητα ὑπὸ φύσιος καὶ ὑπὸ τύχης· || νεώτ. κ. ὁ εὐκόλως μετασκευαζόμενος: μηχανή - ἅμαξα εὐμεταποίητος.

εὐμετάπτωτος-ον ὁ εὐκόλως μεταπίπτων, μεταβαλλόμενος: Θεόφρ.Αἰσθ.45 ὀξύρροπα καὶ εὐμετάπτωτα (τὰ παιδία), Διόδ.Σ 9,10 τὸ τῆς τύχης εὐμετάπτωτον καὶ πλανώμενον τῆς γνώμης, Γαλ. 2,12E ἡ τῶν ἀθλητῶν εὐεξία εὐμετάπτωτος.

εὐμεταπτώτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐμετάπτωτον βλ.λ.: Ἀρρ.Ἐπικτ.2,22,8 (δ. ἀνάγν.).

εὐμετάρρευστος-ον μτγν. ὁ κατὰ τὸν ροῦν εὐκόλως μεταβάλλων διεύθυνσιν: Ἀετ.5,57 εὐμετάρρευστος χυμός (δ.ἀνάγν. εὐμεταρρυστός).

εὐμετάστατος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως μεθιστάμενος, μετακινούμενος, ἀσταθής, ἄστατος: Πλούτ. Ἠθ.5D ὑγίεια δὲ τίμιον μέν, ἀλλ' εὐμετάστατον.

εὐμετάστρεπτος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως μεταστρεφόμενος: Σχόλ.Ἰλ.Ο 203.

εὐμετάτρεπτος-ον γλωσσ., σχόλ. κ. μτγν. ὁ ἀνακλητέος, ὁ ἀκυρωτέος, γλώσσ. τοῦ παλινάγρετον, σχόλ.Ἰλ.Α 526,Σουΐδ. ἐν λ. ἀβέβαιος· **2)** τὸ οὐδ. τὸ εὐμετάτρεπτον ὡς οὐσ. ἡ εὔκολος μετατροπή: Γαλ.6,825.

εὐμετάφορος-ον σχόλ., ΕΜ κ. μσν. ὁ εὐκόλως μεταφερόμενος, φερόμενος ἀπό τινας σημείου εἰς ἄλλο, ὁ εὐκόλως κινούμενος, εὐκίνητος, ὁ ταχύς: ΕΜ 255,52 ὀφθαλμοὶ εὐμετάφοραι πρὸς ἑκάτερα, Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ 1,743 θοὸν τὸ εὐκίνητον καὶ εὐμετάφορον· || μτφ. ἐπὶ ψυχικῶν καταστάσεων, εὐμετάπτωτος, εὐμετάβολος: ΚΜανασσ.1860 θυμώδης ἦν ἀκρόχολος . . καὶ πάλιν εὐμετάφορος ἐγίνετο καὶ πρᾶος.

εὐμεταχείριστος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως τις μεταχειρίζεται ὁ εὐκολομεταχείριστας, ὃν εὐκόλως κυβερνᾷ, ὁ βολικός, ἐπὶ προσ.: Πλάτ. Φαῖδρ.240A,Ξεν.Ἀν.2,6,20 οἱ δὲ ἄδικοι ἐπεβούλευον ὡς εὐμεταχειρίστῳ ὄντι· || ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ὁ ὃν εὐκόλως χρησιμοποιεῖ τις, ὁ εὐχείριστος: Ἰσοκρ.Ἐπιστλ.9,2 λόγος εὐμεταχειριστότερος, Μάξ.Τύρ.10,3 σώματα εὐμεταχείριστα τῇ τέχνῃ, Γαλ.12,226 ἔρια οὐκ εὐμεταχείριστα τοῖς ξαίνουσι· **2)** ὁ ὃν εὐκόλως τις διευθετεῖ, ὁ ὃν εὐκόλως ἀντιμετωπίζει: Θουκ.6,85 οὔτε γὰρ ἡμῖν ἔτι ἔσται ἰσχὺς τοσαύτη ἐς ἓν ξυστᾶσα εὐμεταχείριστος, Ξεν.Ἑλλ.5,2,15,Ἀριστλ.Πολ.1257a,37 ὅ τῶν χρησίμων αὐτὸ ὂν εἶχε τὴν χρείαν εὐμεταχείριστον πρὸς τὸ ζῆν.

εὐμεταχειρίστως ἐπίρρ. εὐχειρίστως, δεξιῶς: Φιλοστρ.Γυμν.19 εὐ- τῇ ἀσπίδι χρῆσθαι.

εὐμέτρητος-ον μσν. ὁ εὐκόλως μετρούμενος: Σωφρόν.ἐν Spicil.Rom.3,461.

εὐμετρία (ἡ) μτγν., ἰων. -ίη τὸ καλὸν μέτρον, ἡ καλὴ ἀναλογία, ἡ συμμετρία: Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,3 εὐμετρίης ὀλίγῳ μέζω, Ἱεροκλ.Πλ.Χρ.Ἐπ.23,468M· **2)** εἰδ. ἡ ὀρθότης τοῦ μέτρου ἐν τῇ στιχουργίᾳ: Εὐστ.Ὀδ.1414,10 οὐδὲ εὐμετρίαν ἔχει, Πισίδ.Γ Ἀβάρ.48 τῇ τῶν τοιούτων πράξεων ἀμετρίᾳ στολὴν παρασχεῖν τεχνικῆς εὐμετρίας.

εὔμετρος-ον κ. νεώτ. ὁ καλῶς μεμετρημένος, ὁ καλῶς ὑπολογισθείς, καλοζυγισμένος: Αἰσχ. Ἀγ.1010 βαλὼν σφενδόνας ἀπ' εὐμέτρου· **2)** ὁ σύμμετρος, ὁ ἐν καλῇ ἀναλογίᾳ, συμμετρίᾳ: Θεόκρ.25,209 ἐτέρηφι δὲ βάκτρον εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνοιο εὔμετρον (διόρθ. τοῦ ἔμμητρον, κῶδ.)· **3)** ὁ εὔρυθμος: Διον.Ἁλ. Συνθ.25 λέξις εὔμετρος καὶ εὔρυθμος· || κ. ὡς ἀντίθ. τοῦ κακόμετρος: Φιλόδ.Ποιημ.1676,8· **4)** ὁ μετρίων διαστάσεων ὢν: Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ. 1,1 εὔμετρος οἶκος.

εὐμετρῶ-έω μτγν. εὖ, καλῶς μετρῶ:Κύριλλ.1,172D.
εὐμέτρως ἐπίρρ. μτγν. ἐν περιωρισμένῳ μέτρῳ, ἀναλογίᾳ, μετρίως : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,6, Σωρ.1,86· **2)** μετὰ τοῦ προσήκοντος μέτρου : Εὐσ.Ἱεροκλ. 445 **ἀρύεσθαι εὐ- τοῦ τε οἴνου.. καὶ τοῦ ὕδατος.**
εὐμήκης-ους-ες [μῆκος] κ. μαν. κ. νεώτ., δωρ. **εὐμάκης** ὁ ὑψηλός, ἐπὶ ἀνθρ. ὁ ὑψηλοῦ ἀναστήματος : Πλάτ.Παρμ.127B **Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς ἐτῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν,** Θεόφρ.Φl 3,9,2, Θεόκρ.14,25 **ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῶ γείτονας υἱὸς εὐμάκης, ἁπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν,** Ἀλκίφρ.3,67 **παρθένον εὐμήκη καὶ εὔχρουν·** || ἐπιμήκης, κατὰ μῆκος ἐκτεταμένος : Ἰαυλ.Λόγ. 2,60A **ξυστοὶ εὐμήκεις,** Διγεν.Ἀκρ.4051 **καὶ ἀμπελῶνα θαυμαστὸν ἐποίησεν ἐκεῖσε· τὸν ἔκαμε εὐσύνθετον, ὡραῖον καὶ εὐμήκη·** || κ. συγκρ. : Ἀριστλ.ΖΜ 696a,17 **ὀφιώδη γάρ ἐστι καὶ εὐμηκέστατα,** Κύριλλ.1,418A **τῆς χρείας εὐμηκεστέρους τοὺς ὄνυχας ἔχειν·** || κ. ὑπερθ. : Πάπ. **ξύλα ὅτι εὐμηκέστατα,** Στράβ.5,2,5 **καὶ τὴν ξυλείαν τὴν εἰς τὰς οἰκοδομὰς σελμάτων εὐθυτάτων καὶ εὐμηκεστάτων ἡ Τυρρηνία χορηγεῖ,** Κύριλλ. 1,148E **εὐφυὲς ξύλον καὶ τῶν ἄγαν εὐμηκεστάτων ἡ πλάτανος·** **2)** συνεκδ. μτφ. σημαντικός, ἀξιόλογος : Εὐρ.ΙΑ 595 **ἐπί τ' εὐμήκεις ἥκουσι τύχας·** **3)** τὸ οὐδ. **εὔμηκες** ὡς οὐσ. εἶδος ἀλοιφῆς ἰαματικῆς, εἶδός τι βαλσάμου : Πλίν.Φl 12,114.
εὔμηλος-ον [μῆλον], δωρ. **εὔμαλος** ὁ πλούσιος εἰς μῆλα, εἰς πρόβατα : Ὀδ.Ο 406 **εὔβοτος, εὔμηλος, οἰνοπληθής, πολύπυρος,** Ὑμν.Ἀπόλλ.54, Πίνδ.Ο 6,100 **ματέρ' εὐμήλοιο λείποντ' Ἀρκαδίας,** Σιμων.103 **εὔμηλον ῥυόμενος Τεγέαν,** Θεόκρ.22, 157 **Ἀρκαδίη τ' εὔμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα.**
εὔμηρος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραίους, καλοὺς μηρούς : Πολυδ.2,187, αὐτ.9,162.
εὐμήρυτος-ον [μηρύω] ὁ εὐκόλως νηθόμενος, κλωθόμενος : Λουκ.Δραπ.12 **ἔρια ξαίνειν, ὡς εὐεργὰ εἴη ταῖς γυναιξὶ καὶ εὐμήρυτα.**
εὔμητις-ιδος [μῆτις] ὁ ἔχων σύνεσιν, ὁ φρόνιμος, ὁ σοφός : Ὀππ.Ἁλ.5,97 **βαιὸς ἀνὴρ καὶ εὔμητις,** Ἀντιπ.ἐνΑΠ 9,59,8 **θείη σε εὔμητιν Παλλάς.**
εὐμηχάνημα-ατος [τὸ] μτγν. εὐφυὲς ἐπινόημα : ἀμφ.ἀνάγν. ἐν Χρύσ.π.ΕΜ 701,25.
εὐμηχανία [ἡ] κ. νεώτ., δωρ. **εὐμαχανία** ἡ ἰδιότης τοῦ εὐμηχάνου, ἡ ἐπιτηδειότης ἐν τῇ ἐπινοήσει μέσων : Πίνδ.Ι 4(3),2, αὐτ.Παιᾶν.7, αὐτ.ἀπ.16,1· || ἐφευρετικὴ ἱκανότης : Ἀνδρόν.Ρ 578M, Λουκ. Φαλ.1,12 **ὁ μὲν δίκαια ἔπασχεν ἀπολαύων τῆς αὐτοῦ εὐμηχανίας·** || **τύχης εὐμηχανία** ἡ εὐπορία βλ.λ. τῆς τύχης : Στωϊκ.3,64, Πλούτ.Τιμ.16 **θαυμάζοντες ἅμα τῆς τύχης τὴν εὐμηχανίαν.**
εὐμήχανος-ον κ. μαν. κ. νεώτ. ὁ εὐφυὴς ἐν τῷ ἐφευρίσκειν, ἐπινοεῖν, ἐπινοητικός, ἐφευρετικός, ἀντίθ. ἀμήχανος, ἐπὶ προσ. : Αἰσχ.Εὐρ.381 **μένει τε γὰρ εὐμηχάνῳ τε καὶ τελείῳ,** Πλάτ.Πρωτ. 344D **οὕτω καὶ τὸν εὐμήχανον ὄντα ποτὲ ἀμήχανος ἂν συμφορὰ καθέλοι·** || μτ. γεν. : Πλάτ. Κρατ.408B **οὔκουν εὐμήχανός γέ εἰμι λόγου** [ἐν τῷ λόγῳ ταὐλάχιστον δὲν εἶμαι πολὺ εὑρετικός], Ὀππ.Ἁλ.4,593 **καὶ μήν τις. . ἁλίων εὐμήχανος ἔργων·** || ὁμ. ἐμπροθ. (πρὸς κ. αἰτ.) : Ἀριστλ. ΖΙ 614b,34 **οἱ μὲν εὐμήχανοι πρὸς τὸν βίον, οἱ δ' ἀμηχανώτεροι** [πλήρεις ἐπινοήσεων πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς], αὐτ.616b,34· ὁμ. ἐμπροθ. (ἐν μτ. δοτ., περὶ μτ. αἰτ.) : Διόδ.Σ 20,92 **εὐμήχανος ἐν ταῖς ἐπινοίαις,** αὐτ.20,103 **εὐμήχανος.. περὶ τὴν κατασκευὴν τῶν.. ὀργάνων·** || ὑπερθ. ἐπὶ τῶν μελισσῶν : Γεωπ.15,3,1 **ἡ μέλιττα πάντων τῶν λοιπῶν ζῴων εἶναι εὐμηχανωτάτην·** **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐμηχανία : Πλούτ.Ἠθ.830C· **3)** παθ. ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐφυῶς ἐφευρεθείς, ἐπινοηθείς : Ἀριστφ.Ἱππ. 759 **κἀκ τῶν ἀμηχάνων πόρους εὐμήχανος πορίζειν,** Πλάτ.Πολ.600A **πολλαὶ ἐπίνοιαι καὶ εὐμήχανοι εἰς τέχνας.**
εὐμηχάνως ἐπίρρ., μτγν. κ. μαν. κατὰ τρόπον εὐμήχανον, εὐφυῶς : Φίλ.1,170, Πλούτ.Περ.31 **δόρυ . . πεποιημένον εὐμηχάνως οἷον ἐπικρύπτειν βούλεται τὴν ὁμοιότητα,** Ἀρισταίν.2,15, Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,207 **λίαν εὐμηχ- ἀντιτασσόμενος.**
εὔμικτος-ον μτγν. ὁ κοινωνικός : Θεμίστ.Λόγ. 270D· **2)** ὁ συχναζόμενος, πολυσύχναστος, ἐπὶ ὁδοῦ : Πολύβ.3,96.
εὐμίμητος-ον κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως τις δύναται νὰ μιμηθῇ : Πλάτ.Πολ.605A **ὁ δὲ μιμητικὸς ποιητής.. πρὸς τὸ ἀγανακτητικόν τε καὶ ποικίλον ἦθος διὰ τὸ εὐμίμητον εἶναι, - εὐμίμητος ὑπογραφή - ἀπαγγελία.**
εὐμιξία [ἡ] πάπ. εὐτυχὴς μεῖξις, εὐτυχὴς συζυγία : **ἐν μιᾷ εὐμιξίᾳ καὶ κοινῇ βιώσει συνδιαιτᾶσθαί σοι.**
εὐμίσητος-ον ὁ ἀξιομίσητος, ὑπερθ. **-ότατος** : Ξεν.ΚΠ 3,1,9 **πρῶτον μέν σοι συμβουλεύω ἐν τῇ δίκῃ τἀληθῆ λέγειν, ἵνα σοι ἕν γε ἀπῇ τὸ εὐμισητότατον,** Λογγῖν.Ρητ.198H.
εὔμισθος-ον μσν. ὁ φέρων καλὸν μισθόν : Στουδ.Θεόδ.201A.
εὔμιτος-ον [μίτος] ὁ ἔχων ὡραίας κλωστάς : Εὐρ.ΙΤ 817 **ὕφηνα καὶ τόδ' εἶδος εὐμίτοις πλοκαῖς.**
εὔμιτρος-ον [μίτρα] μτγν. ὁ ἔχων ὡραίαν μίτραν, ὁ διὰ καλῆς κεκοσμημένος ταινίας : Μόσχ. 4,98 **εὐμίτροιο χιτῶνος.**
ἐϋμμελίης-ου [εὐ-μελίη], γεν. Ἰων. **-ω,** [ΑΠλ.1,6] ὁ δεξιὸς ἀκοντιστής, ὅθ. γεν. ὁ καλὸς πολεμιστής : Ἰλ.Δ 47 **Πρίαμος καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο,** αὐτ.Ρ 9, Ὀδ.Γ 400 **πὰρ' δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον ὄρχαμον ἀνδρῶν,** Ἡσίοδ.Α 368· || δωρ. γεν. εὐμμελία : ΑΠλ.1,6.
εὔμναστος-ον δωρ. τ. τοῦ εὔμνηστος βλ.λ.
εὐμνημονεστέρως ἐπίρρ. ἐν φρ. **εὐμνημονεστέρως ἔχειν** εὐχερέστερον, εὐκολώτερον διατηρεῖσθαι ἐν τῇ μνήμῃ : Ξεν.Ἀγησ.11,1.
εὐμνημόνευτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως μνημονευόμενος, ὃν εὐκόλως τις ἐνθυμεῖται, εὐκολομνημόνευτος, εὐκολοθύμητος, ἀντίθ. δυσμνημόνευτος : Πλάτ.Τίμ.18C **τοῦτο μὲν διὰ τὴν ἀήθειαν τῶν λεχθέντων εὐμνημόνευτον,** Δημ.1296 **τὰ μὲν οὖν περὶ τοῦ πράγματος δίκαια βραχέα ἐστὶ καὶ εὐμνημόνευτα,** Αἰν.Τακτ.24,14, Ἀθήν.7,277C **ἵνα δὲ εὐμνημόνευτά σοι γένηται τὰ λεχθέντα, - εὐμνημόνευτοι στίχοι·** || συγκρ. : Ἀριστλ.Ρητ.1367a,26 **τὰ περιττά..· εὐμνημονευτότερα γάρ·** || κ.ὑπερθ.: αὐτ.1409b,6 **ἀριθμὸν ἔχει ἡ ἐν περιόδοις λέξις, ὃ πάντων εὐμνημονευτότατον·** **2)** ὁ πρόχειρος ἐν τῇ μνήμῃ : Ἱππ.Εὐσχ.9 **εὐμνημόνευτα φάρμακα.**
εὐμνήμων-ονος-ον ἐν τῷ ἐπιρρ.εὐμνημονεστέρως.
εὔμνηστος-ον, δωρ. **εὔμναστος** ὁ καλῶς ἐνθυμούμενος, σκεπτόμενος περί τινος : Σοφ.Τρ.109 **εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα τρέφουσαν ὁδοῦ,** Βοι. | **εὔμναστον χρηστήριον ἐκτελέσαντο παῖδες.**
εὐμνοστία μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐμνόστου, ἡ νοστιμότης, ὡραιότης : Λίβ.κ.Ροδ.3482 **ἔχουσι κατούναν δένδρον καὶ λιβάδιν εὐμνοστίας.**
εὔμνοστος-ον μσν., δημ. **ἔμνοστος** βλ.λ. ὁ νόστιμος, ὁ ὡραῖος, ὁ χαρίεις· τὸ οὐδ. **τὸ εὔμνοστον** ὡς οὐσ. ἡ εὐμνοστία : Λίβ.κ.Ροδ.3473 **διὰ τοῦ τόπου τὸ εὔμνοστον καὶ διὰ τὸ θαλερόν του.**
εὐμνοστοτοπία μσν. ὡραῖος τόπος : Λίβ.κ.Ροδ. 3481 **εἰς λιβάδιν καταουνεύουν διὰ τὴν εὐ-.**
εὐμογία [ἡ], ποι. **εὐμογίη** ἡ φιλοπονία : Ἀγλ.4.
εὐμοιρατῶ-έω εὐμοιρῶ βλ.λ. : Τίμ.Λοκρ.94E.
εὐμοιρία [ἡ] κ. νεώτ. εὐκληρία, εὐτυχία, καλὴ κατάστασις, προτέρημα, πλεονέκτημα : Λουκ.Εὐν.8 **σώματος εὐμοιρίαν προσεῖναι φιλοσόφῳ,** Ὀρχ.

72 φωνῆς **εὐμοιρίαν ζητεῖς**, αὐτ.Ρητ.Διδ.8,Φίλ.Ι,238 **φύσεως εὐμοιρία·** - || κ. ἀπολ. : Διον.'Αλ.Ρητ.5,3' || εὐνοϊκὴ περίστασις, ἀγαθὴ συγκυρία : Πλούτ. 'Ηθ.14C **καὶ αὐτὸ μὲν εὐμοιρίας δεόμενόν ἐστι.**

εὐμοιρίτης-ου (ὁ) 'Επιγρ. ἐπὶ νεκρῶν,ὁ μακαρίτης.

εὔμοιρος-ον κ. νεώτ. εὔκληρος, ὄλβιος, καλόμοιρος, εὐτυχής, εὐδαίμων, ἀντίθ. τῷ ἄμοιρος : Βακχ.5.Ι, Πλάτ.Συμπ.197D **ζηλωτὸς ἀμοίροις, κτητὸς εὐμοίροις**, Φίλ.2,274 **οὐ μόνον τὸ φύσεως εὐμοίρου λαχεῖν**, Καλλ.295,Ριαν.ἐν ΑΠ 6,278 **κοῦρον ἀέξοις εὔμοιρον λευκὴν ἄχρις ἐφ' ἡλικίαν**, Λουκ.Ζ'Ελεγχ.19.

εὐμοιρῶ-έω κ. μσν. κ.νεώτ. εἶμαι εὔμοιρός τινος, μετέχω τινὸς ἀφθόνως, εἶμαι πλούσιος εἴς τι, μτ. γεν. : 'Ιππ.'Επιδ.27,Φαλάρ.'Επιστλ.53 (δ. ἀνάγν. ἀντὶ εὐπορεῖν), Εὐστ.Πον.356,24 **τῆς κρείττονος παρὰ σοὶ εὐμοιρησάτω καὶ μερίδος καὶ ὑπολήψεως**, Δημήτρ.Προκ.ἐν Σάθ.3,485 **εὐχῆς ἔργον ἂν εἴη τὸ πολλῶν τοιούτων ἀνδρῶν εὐμοιρῆσαι τὸ γένος τῶν 'Ελλήνων, - εὐμοιρεῖ μορφώσεως - σοφίας παντοίας·** || ἀξιοῦμαι κατὰ καλὴν μοῖραν τῆς κτήσεως ἢ εὐεργεσίας τινός, μτ. αἰτ. : Συνέσ.68Α **εὐμοιρῆσαι τὴν ἀποβολὴν τῶν τριχῶν·** **2)** ἔχω καλὴν μοῖραν, τύχην, εὐτυχῶ, εὐπορῶ, ἐν ἐπιτυμβίοις ἐπιγραφαῖς : **εὐμοίρει εὐτύχει.**

εὐμοίρως ἐπίρρ. μτγν. εὐτυχῶς, ἐν εὐτυχίᾳ : 'Ιώσ. ΑΙ 8,12,6 **εὐμοίρως ἀποθανεῖν**, 'Επιγρ. **εὐμοίρως βιώσασα·** || συγκρ. **εὐμοιρότερον** : 'Αππ.'Αννιβ. 29 **εὐμοιρότερον ἀποθνήσκειν.**

εὐμολπία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ καλὴ μολπή, γλυκεῖα μελῳδικὴ φωνή· 'Ησ. « ἡ εὐφωνία, εὐυμνία »· || τίτλος ποιήματος τοῦ Μουσαίου : Παυσ.16,5,6.

εὐμολπίδαι (οἱ) 'Ησ. « οὕτως οἱ ἀπὸ Εὐμόλπου ἐκαλοῦντο, τοῦ πρώτου ἱεροφαντήσαντος», ἐπίσημον γένος ἐν 'Αθήναις, ἐξ οὗ ἐχειροτονοῦντο οἱ ἱερεῖς τῆς ἐν 'Ελευσῖνι Δήμητρος : Σοφ.ΟΚ 1052 **χρυσέα κλῂς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε Εὐμολπιδᾶν.**

εὔμολπος-ον κ.νεώτ. ὁ ἡδέως μέλπων, ποὺ τραγουδεῖ καλά, μελῳδικά : Παῦλ.Σιλ.ἐν ΑΠ 9,396 **εὐμόλπῳ ἄνακτι λύρας·** || κύρ. ὄνομα ἐν "Υμν. Δημ.154· **2)** ὁ ἡδέως μελπόμενος, μελῳδικός : εὔμολπος ᾠδή.

εὐμολπῶ-έω μέλπω καλῶς, ψάλλω τερπνά, μελῳδικά : "Υμν.'Ερμ.475 **εὐμόλπει μετὰ χερσὶν ἔχων λιγύφωνον ἑταίρην.**

εὔμορφα ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον εὔμορφον, κομψόν, χαριτωμένα, κομψά,ὡραῖα : **εὔμορφα τοῦ τά 'πες,-εἶναι εὔμορφα ντυμένος.**

εὐμορφάδα (ἡ) μσν. δημ. ἡ εὐμορφία, ἄ. ὀμορφάδα : 'Ιω.Μάνθ.'Ιστ.Μορ.31,33 **ἡ εὐμορφάδα του ἦτανε σὰν τ' οὐρανοῦ τ' ἀστέρια.**

εὐμορφαίνω νεώτ., δημ. **ἐμορφαίνω** κ. **ὀμορφαίνω**, ἀόρ. **εὐμόρφηνα**, δημ. **ὀμόρφηνα**, καθιστῶ τι εὔμορφαν, ὡραῖον, ἐξωραΐζω, καλλύνω : ὁ δῆμος **εὐμόρφηνε τοὺς κήπους,-τὸ φτιασίδι δὲν τὴν ὀμορφαίνει, τὴν ἀσχημίζει·** **2)** ἀμτβ. γίνομαι εὔμαρφος, ὡραῖος, ἐξωραΐζομαι, καλλύνομαι : **ὅσο μεγαλώνει κι εὐμορφαίνει.**

εὐμορφάνθρωπος (ὁ) νεώτ., δημ. **ὀμ**- ὁ εὔμαρφος ἄνθρωπος, ὁ ὡραῖος, ἐπὶ ἀνδρός : Παπαδ.Χριστ. Τεμπ.24 **ὁ κουμπάρος ἦτο . . εὐμορφάνθρωπος.**

εὐμορφία κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἐ(υ)μορφιά** κ. **ὀμορφιά** ἡ ὡραιότης, ἰδ. τῆς μορφῆς : Εὐρ.Τρ. 936 **ὠλόμην ἐγὼ εὐμορφίᾳ πραθεῖσα**, Πλάτ.Συμπ. 218Ε **τῆς παρὰ σοὶ εὐμορφίας . . διαφέρον**, Βαλαωρ.Ξεριζ.δέντρα 107 **στεῖλέ μου πάλε νὰ τὰ ἰδῶ μ' ὅλη τὴν εὐμορφιά τους τῆς νιότης μου τὰ ὄνειρατα**, Βιζυην.Καταιγίς 27 **τῆς "Ιριδος ἡ εὐμορφιὰ στὸ μεταξὺ προβάλλει·** || ἐν φρ. **σώματος εὐμορφία** ἡ συμμετρία : Πλάτ.Νόμ.716Α **ἢ χρήμασιν ἐπαιρόμενος.. ἢ καὶ σώματος εὐμορφίᾳ·** || ὁμ. ἐν φρ. **λόγων εὐμορφίαι** : Εὐρ.Κύκλ. 317 **τὰ δ' ἄλλα κόμποι καὶ λόγων εὐμορφίαι·** || ὁμ. ἐν φρ. **αἱ τῶν διδασκαλείων εὐμορφίαι** αἱ τεχνοτροπίαι, τὰ στολίδια τοῦ λόγου ἐν ταῖς σχολαῖς τῆς ρητορικῆς : 'Επίκ.ἀπ.50· || ὁμ. **χολῆς λοβοῦ τε εὐμορφία** ἡ ἐν τοῖς σπλάγχνοις συμμετρία ἡ ἀπαιτουμένη ὅπως τὸ θῦμα εἶναι εὐοίωνον : Αἰσχ.Πρ.495 **χολῆς λοβοῦ τε ποικίλην εὐμορφίαν·** || μτφ. **εὐμορφία τῆς ἀρετῆς** : Μηναῖ.3,27 'Ωδ.6 **ἀρετῆς εὐμορφίᾳ .. κεκοσμημένη.**

εὐμόρφιος-α-ον 'Επιγρ. εὔμορφος.

εὐμορφογυναῖκα (ἡ) νεώτ., δημ. κ. **ἐμορφογυναίκα, ὀμορφογυναίκα**, εὔμορφος, ὡραία γυνή.

εὐμορφοκαμωμένος-η-ο δημ. κ. **ὀμορφοκαμωμένος** ὁ καλῶς ἐσχηματισμένος, διαπεπλασμένος, ὁ ὡραῖος τὸ σῶμα καὶ τὴν μορφήν : **εὐμορφοκαμωμένος ἄντρας·** **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ καλῶς κατεσκευασμενος, ὁ μετὰ τέχνης, μετ'ἐπιτυχίας ἐκτελεσθείς, ὁ ὀμορφοκάμωτος : **εὐμορφοκαμωμένο τραπέζι - γλύκισμα.**

εὐμορφολογῶ-έω Ζωναρ. γλῶσσ. τοῦ ἀστειορρημονέω, ὁμιλῶ τερπνῶς, εὐχαρίστως.

εὔμορφος(-η)-ο(ν) (μορφή) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἔμορφος** κ. **ὄμορφος** ὁ εὐειδής, ὁ ὡραίαν μορφὴν ἔχων, ὡραῖος, εὐπρεπὴς καθόλου· Μοῖρ.149 « εὔμορφον παρ' οὐδενὶ εὗρον, ἀλλ' εὐπρεπῆ », Θωμ.Μ 392 « εὐπρεπὴς καὶ ἀστεῖος τὴν ὄψιν κάλλιον λέγειν ἢ ὡραῖος· τὸ δὲ εὔμορφος κοινόν » : 'Οδ.Ξ 65 **ὅς οἱ πολλὰ κάμῃσι, θεὸς δ' εὔμορφον ἀέξῃ** (δ. ἀνάγν. ἀντὶ ἐπὶ ἔργον), Σαπφ.76 **εὐμορφοτέρα Μνασιδίκα τῆς ἀπαλᾶς Γυρίννης**, 'Ηρ. Ι,196 **αἱ εὔμορφοι τὰς ἀμόρφους καὶ ἐμπήρους ἐξεδίδοσαν**, Αἰσχ.'Αγ.416 **εὐμόρφων δὲ κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρὶ** (ἑρμ. Βερναρδ.Γρ. «ἡ χάρις ὡραίων εἰκόνων (ἀγαλμάτων) εἶναι μισητὴ εἰς τὸν ἄνδρα (ἐπιθυμοῦντα τῆς ζώσης γυναικός»), αὐτ.454, Σοφ.ἀπ.109,10 **δυσειδὲς σῶμα καὶ δυσώνυμον γλώσσῃ σοφὸν τίθησιν εὔμορφόν τ' ἰδεῖν**, Διον.'Αλ.Ρωμ.ΙΙ,2,Πάπ.ἐνφρ.ἐπιστολῆς **προσκυνῆσαί σου τὸ εὔμορφον καὶ ἱλαρὸν πρόσωπον**, Διγεν. 'Ακρ.568 **ἡ κόρη εὔμορφη μὲ τὰ τερπνὰ της κάλλη**, Σολωμ.253 **αὐτὰ εἶναι τέκνα στραβόκορμα ἑνὸς πατέρα εὐμορφότατου**, Βαλαωρ.Κυρ. Φροσύνη ᾆσμ.2,33 **ποιὸς εἶδε τὸ φθινόπωρο, μιὰν εὔμορφη αὐγούλα·** || μτφ. : Αἰσχ.Χο.490 **δὸς δ' ἔπ' εὔμορφον κράτος.**

εὐμορφοσύνη (ἡ) μσν. ἡ εὐμορφιά, ἡ καλλονή : Βέλθ.Χρυσ.272.

εὐμορφότης-ητος (ἡ) σχόλ. κομψότης, χάρις : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.Ι,505.

εὐμορφῶ-όω μτγν. κ. μσν. γίνομαι εὔμορφος : Βεττ.Βάλ.344,9 (ἀμφ. ἀνάγν.)· || ὁμ. κ. μέσ. μαν. γίνομαι εὔμορφος : Σαχλ. ἐν Κορ."Ατ.2,332 **ἐγερθῆτε, ὅλες ἐδὰ. ., ὅλες εὐμορφωθῆτε.**

εὐμουσία (ἡ) κ. μσν. ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ καὶ τῆς τέχνης : Εὐρ.ἀπ.188 **πραγμάτων εὐμουσία·** || ἡ ἱκανότης, ἡ ἐπιδεξιότης ἐν τῇ μουσικῇ : Μέν. Ρητ.4435·, || φρ. **εὐμουσία λόγων** ἡ ρητορικὴ ἱκανότης, τέχνη : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,383· **2)** ἡ καλὴ μουσική : Πλούτ.'Αρέσκ.Φιλ.4,20,2 **κινεῖ ἡμᾶς ἡ εὐμουσία, ἐνοχλεῖ δ' ἡ ἀμουσία·** || ἡ ἡδύτης τοῦ ᾄσματος : 'Υπόθ.Θεόκρ.5.

εὔμουσος-ον κ. νεώτ. ἔμπειρος ἐν ταῖς τέχναις, εἰδικῶς ἐν τῇ ποιήσει, μουσικῇ καὶ ὀρχήσει, ἀντίθ. τῷ ἄμουσος : Μαν.4,60 **αἱμυλίους τε καὶ εὐμούσους κατὰ μόχθους**, αὐτ.5,269· **2)** μουσικός, μελῳδικός : Εὐρ.ΙΤ 145 **τᾶς οὐκ εὐμούσου μολπᾶς βοᾶν ἀλύροις ἐλέγοις**, 'Αριστφ.Θεσμ.112 **χαῖρε καλλίσταις ἀοιδαῖς, Φοῖβ', ἐν εὐμούσοισι τιμαῖς γέρας ἱερὸν προσφέρων**, Λουκ."Ερ.53.

εὐμούσως μτγν. ἐπιχαρίτως : Πλούτ.'Ηθ.1119D **παίζοντος εὐμούσως.**

εὔμοχθος-ον 'Επιγρ. σύντονος, δραστήριος, πο-

λύμοχθος· Ἡσ. « εὐμόχθων, τῶν ἐπ' ἀγαθῷ ἱδρώτων » : Ἐπιγρ. ἄρτι γάρ εὐμόχθου ἐπὶ γυμνάδος ἁγνὸν ἐφήβου σχῆμα λαχών.
εὔμυθος-ον μτγν. εὔγλωττος, εὐφραδής : Ἀγαθ. ἐν ΑΠ 4,3,107 εὐμύθοιο . . Καλλιοπείης.
εὔμυκος-ον μτγν. ὁ ἠχηρῶς μυκώμενος : ΑΠ 9,104,6 εὐμύκων αὔλια βουκολίων, Μητρόδ. 14,121,2 εὐμύκους ἄχρις ἐς ἠιόνας.
εὔμωλα Ἡσ. « εὔθετα, εὔοπλα ».
εὔμωλος-ον Ἡσ. « ἀγαθὸς πολεμιστής, εὔοπλος »· ‖ κ. ὑπερθ.-όστατον· Ἡσ. «ἁπαλόν, νεώτατον».
εὐνάεις-εσσα-εν (εὐνή) δ. γρ. τοῦ εὐνάων βλ.λ.
εὐνάζω, μέλλ. εὐνάσω, δωρ. εὐνάξω, ἀόρ. ηὔνασα κ. εὔνασα, παθ. ἀόρ. β' ηὐνάσθην κ. εὐνάσθην, ἐπ. γ' πληθ. εὔνασθεν, παρακ. ηὔνασμαι τοποθετῶ τινά που χάριν ἐνέδρας : Ὀδ.Δ 408 ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν εὐνάσω ἑξείης· **2)** βάλλω τινὰ νὰ κοιμηθῆ, ἀποκοιμίζω : Πίνδ.Παιᾶν.6,128 οὔ σε παιηόνων ἄδορπον εὐνάξομεν, Ἀπολλ.Ρ 4,1060 τὴν δ' οὔτε μινυνθά περ εὔνασεν ὕπνος· ‖ ἐπὶ ζῴων κατακλινόντων τὰ νεογνὰ αὐτῶν εἰς τὴν φωλεάν : Ξεν.Κυν.9,3 τοὺς νεβροὺς . . ἑκάστη τὸν ἑαυτῆς εὐνάσειν· **3)** μτφ. ἐπὶ θανάτου, καταβάλλω, καταρρίπτω : Σοφ.ΟΤ 961 σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ῥοπή, αὐτ.Τρ.1042 εὔνασον εὔνασον ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ ἀψύχων : Σιμωνίδ.184,10 ἐκεῖνον βάρβιτον οὐδὲ θανὼν εὔνασεν εἰν Ἀίδη· **4)** καταπραΰνω, μαλακύνω, γλυκαίνω : Σοφ.Τρ.106 οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, Ἀπολλ.Ρ 3,1000 εὐνχόλον· **5)** παθ. κατακλίνομαι, πλαγιάζω : Ὀδ. Υ 1 αὐτὰρ ὁ ἐν προδόμῳ εὐνάζετο δῖος Ὀδυσσεύς, Ἡσίοδ.Ἔργ.1336 1339 ἠμὲν ὅτ' εὐνάζῃ καὶ ὅτ' ἂν φάος ἱερὸν ἔλθῃ, Ξεν.Κυν.12,2· ‖ ἐπὶ ὀρνίθων, κοιτάζω, κουρνιάζω : Ὀδ.Ε 65 . . εὐώδης κυπάρισσος, ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο· **6)** συνεκδ. τὸ παθ. κ. ἐν μέσ. σημ. ἐπὶ γυναικῶν, προέρχομαι εἰς συνουσίαν, πλαγιάζω μὲ ἄνδρα : Ὀδ.Ε 119 οἵ τε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι, Πίνδ.Παιᾶν.3,25 εὐνάσθη ξένου λέκτροισιν, αὐτ.ἀπ.193 εὐνάσθην ὑπὸ σπαργάνοις, Εὐρ.Ἴων 17 παῖδ' ἀπήνεγκεν βρέφος εἰς ταὐτὸν ἄντρον οὗπερ ηὐνάσθη θεῷ Κρέουσα· κ. ἐπὶ ἀνδρῶν : Ὑμν.Ἀφρ.190 θεαῖς εὐνάζεται, Εὐρ.Μήδ.18 γάμοις Ἰάσων βασιλικοῖς εὐνάζεται· ‖ κ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 609b,23 τούτων ὁ πέλλος χαλεπῶς εὐνάζεται καὶ ὀχεύει· ‖ ὁμ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Καλλ.Αἴτ.3,1,1 κούρῳ παρθένος εὐνάσατο· **7)** δίδω εἰς γάμον, ἐκδίδω : Εὐρ.ἀπ.17 ἆρ' ἔτυμον φάτιν ἔγνων, Αἴολε, σ' εὐνάζειν τέκνα φίλτατα· **8)** ἐπὶ κόπου, πόνου, καταπαύω, κατευνάζω : Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,1 τὴν ταλαιπωρίην εὐνάζειν· ‖ κ. παθ. : Σοφ.Τρ.1242 σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.
εὐναής-οῦς-ές (νάω) ὁ εὐνάων βλ.λ., ὁ καλῶς ῥέων, ὁ καλὴν ῥοὴν ἔχων, ὅθ. γεν. ὁ ὑγρός : Βακχ.8,42 ἐπ' [εὐν]αεῖ πόρῳ Θερμώδοντος, αὐτ. 1,75 ἐπ' εὐναῆ (πόρον).
εὐναῖος-α-ον ἐπὶ προσ. μτ. τῶν οὐσ. δάμαρ, γαμέτης, πόσις σύνευνος, ὁμόκοιτος, σύζυγος : Πίνδ.Ν 1,31 εὐναία δάμαρ Ζηνός, Εὐρ.Ἰκ.1028 εὐναῖος γαμέτας συντηχθεὶς αὔραις ἀδόλοις γενναίας ψυχᾶς ἀλόχῳ· ‖ ἐν ὁμ. σημ. μτ. τοῦ ἄτη-Ἑλένη : αὐτ.Ἀνδρ.103 ἀλλά τιν' ἄταν ἠγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἑλέναν, αὐτ.Φρίξ.ἀπ.7 εὐναίῳ πόσει· **2)** ὁμ. μτ. τῶν οὐσ. γάμοι, λέχος, θάλαμοι συζυγικός, συναυσιακός : Αἰσχ.Ἰκ. 332 ἔχθει μεταποιοῦσαν εὐναίων γάμων, Κριτί. 2,6D εὐναῖον λέχος, Κάλλατις ἐν Ἐπιγρ. εἰς εὐναίους ἦλθε ἄλοχος θαλάμους· ‖ φρ. εὐναία Κύπρις ἡ τῆς συνουσίας, ἡ τῆς συζυγικῆς ἀπολαύσεως : Εὐρ.Ἀνδρ.179 εἰς μίαν βλέποντες εὐναίαν Κύπριν· ὁμ. εὐναίη Ἀφροδίτη : Ὀππ.Ἁλ.4,156· **3)** ἐν ἀμέσως ἐπιθ. σημ. ὁ τῆς εὐνῆς, ὁ ἐν τῇ εὐνῇ, ὁ ἐκ τῆς εὐνῆς, ὅθ. ἀπὸ τῆς ἐν τῇ εὐνῇ συνουσίας : Καλλιμ.ἀπ.π.Ἡφαιστ.66 εὐναίους ὀαρισμοὺς (ἐρωτικοὶ λόγοι, θωπεῖαι ἐν τῇ εὐνῇ), Ὀππ.Ἁλ. 4,26 εὐναίοις ἀρότοις (ἐπὶ τεκνογονίας)· **4)** ἐπὶ ζῴων, ἰδ. ἐπὶ λαγωοῦ, ὁ ἐν τῇ εὐνῇ, τῇ κοίτῃ, τῇ φωλεᾷ αὐτοῦ ὤν, κρυπτόμενος, τρυπωμένος· Ἡσ. « εὔναιος (sic) λαγώς, Σοφοκλῆς Δόλοφι, καταπτηχής », Φώτ. ἐν ΕΜ 393,44 « εὐναῖος, ἐγκεκρυμμένος »· ἀντίθ. δρομαῖος, π.Ἡσ. κ. δρόμαλος:Σοφ. ἀπ.174, αὐτ.Ἰχν.226, Ξεν.Κυν.5,9 ὁ μὲν εὐναῖος (λαγὼς) ποιούμενος εὐνὴν ἐπὶ τὸ πολὺ . . ἐν εὐδιεινοῖς, Ἐπιγρ. εὐναῖος βοῦς ὁ ἐν τῇ φάτνῃ· **5)** ἐπὶ πτηνῶν, ὡς ἐπίθ. τῶν καλυπτουσῶν τὰ ᾠὰ πτερύγων, ἐπωαστικός : Ἀλφ.ἐν ΑΠ 9,95,2 τιθὰς ὄρνις τέκνοις εὐναίας ἀμφέχεε πτέρυγας· **6)** ὡς ἐπιθ. ἐπὶ ἰχνῶν, ἐπὶ ὀσμῆς ζῴου, ἰδ. λαγωοῦ: Ξεν.Κυν.5,7 ὄζει δὲ τῶν ἰχνῶν ἐπὶ πλείω χρόνον τῶν εὐναίων ἢ τῶν δρομαίων· **7)** συνεκδ. ἄμπελος εὐναίη ἡ ἐπὶ ἰκριώματος ἁπλουμένη, ἡ ἀναδενδράς, κρεββατίνα, κληματαριά : Νόνν.Δ 16,378· **8)** ὡς οὐσ. εὐναία (ἡ) ἡ φωλεά : Εὐρ. Ἴων 172 μῶν ὑπὸ θριγκοὺς εὐναίας καρφηρὰς θήσων τέκνοις· **9)** ὁμ. τὸ οὐδ. πληθ. εὐναῖα (τὰ) αἱ στρωμναί· Παλυδ.6,10 «τὰ εἰς κοίτην στρώματα, εὐναῖα» : Ὀρφ.Λιθ.223 (πιθ. ἐσφ.ἀνάγν. ἀντὶ ἐνεύνεα)· **10)** ἐν φρ. εὐναία λύπη ἡ ἀναγκάζουσα τὸν τεθλιμμένον νὰ μένῃ κλινήρης· σχόλ. « ἡ εἰς εὐνὴν κατακλίνουσα » : Εὐρ.Ἱππ.160 λύπῃ δ' ὑπὲρ παθέων εὐναίᾳ δέδεται ψυχάν· **11)** (εὐναὶ = λίθοι ἀγκυροβολίας, ἄγκυρα) εὐναῖον πηδάλιον τὸ ὁδηγοῦν, τὸ συγκρατοῦν ἔν τινι εὐσταθείᾳ τὸ πλοῖον : Εὐρ.ΙΤ 432 συριζόντων κατὰ πρύμναν εὐναίων πηδαλίων αὔραισιν νοτίαις· **12)** κ. ἀπολ. εὐναία (ἡ) ἄγκυρα : Ἀπολλ.Ρ 1,955 εὐναίης ὀλίγον λίθον ἐκλύσαντες· ὁμ. κτ. πληθ. : αὐτ.1,1277 ὑφ' δὲ νηὸς εὐναίας ἐρύσαντες.
εὐνάν-ᾶνος (ὁ) ἐπὶ ἀνδρῶν, σύζυγος : Χοιροβ. ἐν ΑΒ 1376Β « εἰς -αν θηλυκὸν οὐκ ἔχομεν. τὸ εὐνάν-εὐνᾶνος, ὃ παρατίθενταί τινες ὡς θηλυκόν, νομίζοντες τὴν γυναῖκα σημαίνειν, δείκνυσι Λούπερκος ἐν τῷ περὶ γενῶν ὅτι ἀρσενικοῦ γένους » : Πίνδ.ἀπ.303.
εὐνάσιμος-ον ὁ κατάλληλος, ὁ χρήσιμος εἰς εὐνήν· ἐν τῷ πληθ. εὐνάσιμα τὰ μέρη τὰ κατάλληλα πρὸς ὕπνον : Ξεν.Κυν.8,4 παραλείπεται οὖν εὐνάσιμα πολλά.
εὐναστήρ-ῆρος (ὁ) (εὐνάζω), θηλ. εὐνάστειρα ὁ εὐνητὴρ συγκοινωνὸς τῆς κοίτης, σύνευνος, σύζυγος : Λυκόφρ.144 γυιαὶ γὰρ εὐναστῆρας ἀμναμοι τριπλαῖς θήκαις κατεκλώσαντο δηναιᾶς ἁλός· ‖ κ. μτφ. : Ἀνδρομ.π.Γαλ.14,36· **2)** (εὐναὶ = ἄγκυρα) ὁ χρησιμεύων ὡς ἄγκυρα : Ὀππ. Ἁλ.3,373 τρητὸν λίθον εὐναστῆρα.
εὐναστήριον (τὸ) μτγν. κ. μσν. τὸ εὐνατήριον βλ.λ., ὁ τόπος, ἐν ᾧ κατακλίνεταί τις πρὸς ὕπνον, κοιτών : Λυκόφρ.583 ἐλθοῦσάν ποτε Σιθῶνος εἰς θυγατρὸς εὐναστήριον, Ἀφρικαν.Κεστ.21,296Β.
εὐνατήρ-ῆρος (ὁ) δωρ. ἀντὶ εὐνητὴρ βλ.λ., θηλ. εὐνάτειρα.
εὐνατήριον (τὸ) ὁ τόπος ἔνθα κατακλίνεταί τις πρὸς ὕπνον, ὁ κοιτών : Αἰσχ.Πέρσ.160 τὸ Δαρείου τε κἀμὸν κοινὸν εὐνατήριον, Σοφ.Τρ. 918 καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐνατηρίοις· ‖ εἰδ. ὁ γαμήλιος θάλαμος : Εὐρ.Ὀρ.590 μένει δ' ἐν οἴκοις ὑγιὲς εὐνατήριον.
εὐνάων-ουσα-ον (νάω) καλῶς, εὐκόλως ῥέων, ὑγρὸς καθόλου : Αἰσχ.ἀπ.44 ἀπ' εὐνάοντος οὐρανοῦ (ἀμφ., δ. ἀνάγν. εὐνάεντος).
εὐνεικής-οῦς-ές σχόλ. ὁ εὐκόλως κρίνων,ἀποφα-

αἴζων, ἐπὶ ἀγῶνος, δθ. εὐδιάκριτος, σαφής : 'Αντιμ.75 εὐνεικέα δ' ἔσαν λόγια |σχόλ. «εὐδιάκριτα»|.
εὐνεικίδαι |αἱ| νεώτ. ζῳολ. οἱ εὐνικίδαι βλ.λ.
εὐνέτης-ου |ὁ| |εὐνή| κ. μσν., θηλ. **εὐνέτις-ιδος** εὐναστήρ βλ.λ., συγκοινωνὸς τῆς κοίτης, σύζυγος : 'Ιππ.'Επιδ.7,42,Εὐρ.'Ορ.1392 **ἰαλέμων Δαρδανία τλάμων Γανυμήδεος Ιπποσύνα, Διὸς εὐνέτα,** Αντιπ.|Θεσσ.|ἐν ΑΠ 9,241 **ἐστὲ γὰρ οὐ πειθοῦς εὐνέται, ἀλλὰ βίης,** Νικ.Χων.392B.
εὔνεως-ων |ναῦς| μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς καὶ καλὰς ναῦς : Μάξ.Τύρ.5,5 **Πολυκράτης** |εἶχεν| **εὔνεων θάλασσαν,** αὐτ.31,7.
εὐνή |ἡ| κ. νεώτ., κρητ. **εὐνά** ἐπ. γεν. ἐν. κ. πλ. **εὐνῆφι, εὐνῆφιν** κοίτη, ὁ τόπος ἔνθα τις ἀναπαύεται, ἡ κλίνη, τὸ κρεβάτι : 'Ιλ.Ι 618 **σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων εὐνῇ ἔνι μαλακῇ,** 'Οδ.Α 427 **ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων,** αὐτ.Β 2· **2)** ἡ στρωμνή, τὸ στρῶμα, ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸ λέχος, ἡ κλίνη : 'Οδ.Γ 403 **τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα πόρσυνε καὶ εὐνήν,** αὐτ.Ψ179· || ἐπὶ τῶν στρατιωτῶν κατακλινομένων ἐν τῷ πεδίῳ τῆς μάχης : Αἰσχ.'Αγ.559 **εὐναὶ γὰρ ἦσαν δαΐων πρὸς τείχεσιν,** Εὐρ.Ῥῆσ.1 **βᾶθι πρὸς εὐνὰς τὰς 'Εκτορέους,**Θουκ.3,112 **ἅμα ὄρθρῳ ἐπιπίπτει τοῖς 'Αμπρακιώταις ἔτι ἐν ταῖς εὐναῖς,** αὐτ.4,32,Πλάτ. Πολ.415E **στρατοπεδευσάμενοι δέ, θύσαντες οἷς χρή, εὐνὰς ποιησάσθων·** **3)** ὁ τόπος, ἔνθα τις διανυκτερεύει ἢ διημερεύει, ἡ κατοικία, ἐπὶ ἀνθρώπων, τὸ κατάλυμα, δθ. κ. **ὁ τόπος** ἔνθα τις διατρίβει, ἐν φρ. **εὐναὶ Νυμφάων** κατοικίαι νυμφῶν : 'Ιλ.Ω 615 **ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς Νυμφάων·** **4)** ἡ κοίτη, ἡ φωλεὰ ζῴων ἢ πτηνῶν : 'Οδ.Ξ 14 **ἔντοσθεν δ' αὐλῆς συφεοὺς δυοκαίδεκα ποίει πλησίον ἀλλήλων, εὐνὰς συσὶν** |χαιραστάσια|· || ἐπὶ τῆς φωλεᾶς ἐλάφου : 'Ιλ.Ο 580,'Οδ.Δ 338 **ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνήν·** || ἐπὶ τῆς κοίτης λαγωοῦ : Ξεν.Κυν. 6,16 **τελευτῶσαι δὲ ἀφίξονται πρὸς τὴν εὐνὴν τοῦ λαγὼ** |λαγοφωλιά|· || ἐπὶ πτηνῶν, φωλεά : Σοφ.'Αντ.425 **κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος·** || φρ. **κριοῦ εὐναὶ** τόπος ἐν Κολχίδι, ἔνθα ἔστη ὁ κριὸς τοῦ Φρίξου:'Απολλ.Ρ 4,116· **5)** ἡ γαμήλιος ἢ συζυγικὴ κλίνη : 'Ιλ.Ω 130 **τέο.. μεμνημένος οὔτε τι σίτου οὔτ' εὐνῆς,** αὐτ.Ι 133· || μετὰ λ. δηλούσης ὁμοκοιτίαν : 'Ιλ.Σ 433 **ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα,** 'Οδ. Δ 333 **ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ ἤθελον εὐνηθῆναι,** αὐτ.Κ 297 **μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνήν,** Πίνδ. Ο 7,6 **ἐν δὲ φίλων παρεόντων θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς,** Σοφ.Τρ.109, Εὐρ.Μήδ.1027, αὐτ. 'Ηλ.720 **κρυφίαις γὰρ εὐναῖς πείσας ἄλοχον φίλαν 'Ατρέως·** || κ. ἀπολ. ἐννοουμένης ἐκ τῶν συμφραζομένων τῆς ὁμοκοιτίας:Πίνδ.Π 2,27 **"Ηρας ὅτ' ἐράσσατο, τὰν Διὸς εὐναὶ λάχον πολυγαθέες,** Εὐρ.'Ανδρ.907 **ἄλλην τιν' εὐνὴν ἀντὶ σοῦ στέργει πόσις·** **6)** ἡ ἐσχάτη κλίνη τοῦ ἀνθρώπου, ὁ τάφος : Αἰσχ.Χο.318 **τί ῥέξας τύχοιμ' ἂν ἕκαθεν οὐρίσας ἔνθα σ' ἔχουσιν εὐναί,** Σοφ. 'Ηλ.436· **7)** ἐν τῷ πλ. **εὐναὶ** λίθοι χρησιμεύοντες ὡς ἄγκυρα, ριπτόμενοι ἐκ τῆς πρώρας : 'Ιλ.Α 436 **ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν,** αὐτ.Ξ 77 **ὕψι δ' ἐπ' εὐνάων ὁρμίσσομεν,** Κόϊντ. Σμ.12,346 **εὐνὰς δ' ἔνθ' ἔβαλον κατὰ βένθεος·** || ὁμ. καὶ ἐπὶ ἀγκύρας ἐκ σιδήρου : Σχόλ.'Ιλ.Α 436· **8)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ ἐκ σκυροκονιάματος ἢ ἐκ χυτοσιδήρου ἀγκύριον τῶν νάρκων.
εὐνῆθεν ἐπίρρ. ἐκ τῆς εὐνῆς : 'Οδ.Υ 124 **Τηλέμαχος δ' εὐνῆθεν ἀνίστατο, ἰσόθεος φώς,** 'Απολλ. Ρ 2,197 **ὀρθωθεὶς δ' εὐνῆθεν.**
εὐνήκτης |ὁ| νεώτ. ζῳολ. γένος ὄφεων ἀνιοβόλων τῶν **πυθωνιδῶν·** **2)** γένος ὑδροκανθάρων.
εὔνημα |τὸ| |εὐνάω| συγκοίμησις, συζυγία : Εὐρ. 'Ιων 304 **ἄπαιδές ἐσμεν, χρόνι' ἔχοντ' εὐνήματα.**
εὔνησος-ον μτγν. ὁ ἔχων ὡραίας νήσους : Νόνν.Δ.41,15 **ἔστι πόλις Βερόη.. πολυπαγής, εὔνησος, ἐΰχλοος.**
εὐνητήρ-ῆρος |ὁ| |εὐνάω|, δωρ. **εὐνατήρ,** θηλ. εὐνάτειρα ὁ συγκοινωνὸς τῆς κοίτης, ὁ σύζυγος : Αἰσχ.Πέρσ.137 **τὸν αἰχμάεντα θοῦρον εὐνατῆρα προπεμψαμένα λείπεται μονόζυξ,** αὐτ.157, αὐτ. Πρ.895 **εὐνάτειρα Διὸς λεχέων·** || συνεκδ. ἐπὶ ἰχθύος : 'Οππ.'Αλ.4,383· || μτφ. : 'Απολλ.Ρ 4,1058 **εὐνήτειρα νὺξ ἔργων** |ἡ καταπαύουσα τὰς ἐργασίας|· **2)** φρ. **χιτὼν εὐνητὴρ** νυκτερινὸν ὑποκάμισον : Κωμ.'Αδέσπ.920.
εὐνήτης |ὁ| |εὐνάω|, δωρ. **εὐνάτας,** θηλ. **εὐνήτρια** ὁ εὐνητὴρ βλ.λ. : Σοφ.Τρ.922, Εὐρ.Μήδ.159 **μὴ λίαν τάκου δυρομένα σὸν εὐνάταν·** || 'Ησ. «εὐνήτης· ἀνήρ».
εὐνήτωρ-ορος |ὁ|, δωρ. εὐνάτωρ ὁ εὐνητὴρ βλ.λ. : Αἰσχ.'Ικ.665 **μηδ' 'Αφροδίτας εὐνάτωρ βροτολοιγὸς "Αρης κέρσειεν ἄωτον,** Εὐρ.'Ιων 912.
εὐνῆφι, εὐνῆφιν ἐπ. γεν. ἐν. κ. πλ. τοῦ **εὐνή** βλ.λ.
εὔνια-ων |τὰ| μτγν. κλῖναι, στρωμναί : 'Αππ. 'Εμφ.Πολ.5,117 **ἐξ εὐνίων ἀναπηδᾶν,** 'Ανών. π. Σουΐδ. **οἱ μὲν ἐκ τῶν εὐνίων ἀπεπήδων οἱ δ' ὡπλίζοντο ἀμελῶς.**
εὐνικές 'Ησ. «εὐκρινές».
εὐνίκητος-ον κ. νεώτ., δωρ. **εὐνίκατος** ὁ εὐκόλως ἡττώμενος, ὁ εὐκόλως νικώμενος : Μυΐα 'Επιστλ.1 **εὐνίκατος ταῖς πρὸς ἄνδρα κοίταις,** Γαλ.1,338 **εὐνικητοτάτη γὰρ αὕτη τῶν ἐξ ἥπατος ὁρμωμένων ποιοτήτων.**
εὐνικίδαι |οἱ| νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. τῶν **πλανήτων** ζωνοσκωλήκων.
εὐνίκμητον 'Ησ. «εὐλίκμητον».
εὖνις |ὁ, ἡ|, |ἡ|, γεν. **εὔνιδος** κ. **εὔνιος, αἰτ. εὖνιν,** ὀν. πλ. **εὔνιδες** κ. **εὔνιες** ἐστερημένος τινός, ἔρημος, μτ. γεν. : 'Ιλ.Χ 44 **ὅς μ' υἱῶν.. εὖνιν ἔθηκε,** 'Οδ.Ι 524, 'Εμπ.57,2 **γυμνοὶ δ' ἐπλάζοντο βραχίονες εὔνιδες ὤμων,** αὐτ.147,2, Αἰσχ.Χο.247 **ἰδοὺ δὲ γένναν εὖνιν αἰετοῦ πατρός,** αὐτ.794, 'Επιγρ. εὖνιν ἔθηκ' ἀρετῆς· **2)** ἀπολ. ἐστερημένος τέκνων : Αἰσχ.Πέρσ.289 **πολλὰς Περσίδων.. ἔκτισαν εὔνιδας·** || 'Ησ. «εὔνιδες, χῆραι»· || Σουΐδ. «εὖνις, ἐστερημένη τῶν ἐπιτηδείων».
εὖνις-ιδος |ἡ| |2| ἡ εὐνέτις βλ.λ., σύνευνος, σύζυγος : Σοφ.Τρ.563 **ξὺν 'Ηρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἑσπόμην,** Εὐρ.'Ορ.929 **ἀνδρῶν εὔνιδας λωβώμενοι,** Λεωνίδ.'Αλ.ἐν ΑΠ 9,355 **Ποππαία, Διὸς εὖνι·** || κ. ἀρσ. γένους : ΕΜ 393,38 **«εὖνις** σημαίνει τὸν ἄνδρα καὶ τὴν γυναῖκα, ὁ εὖνις καὶ ἡ εὖνις».
ἐΰννητος-ον |νέω, νήθω| ἐπ. ἀντὶ εὔνητος καλῶς κεκλωσμένος ἢ ὑφασμένος : 'Ιλ.Σ 596 **οἱ δὲ χιτῶνας εἵατ' ἐϋννήτους** |σχόλ. «εὖ νενησμένους καὶ εἰργασμένους»|, 'Οδ.Η 97 **ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι λεπτοὶ ἐΰννητοι βεβλήατο.**
εὐνόημα-ατος |τὸ| ἐσφ. γρ. τοῦ εὐνόμημα βλ.λ.
εὐνόησις-εως |ἡ| ἐσφ. γρ. ἐν 'Αρτεμίδ.2,12.
εὐνοητικός-ή-όν μτγν. εὔνους, εὐνοϊκὰ διατεθειμένος : 'Ιεροκλ.41Α.
εὐνοητικῶς ἐπίρρ. ἐν φρ. **εὐνοητικῶς διακεῖσθαι πρὸς ἀλλήλους** εὐμενῶς, μετ' εὐνοίας : Στωϊκ.π.Στοβ.2,7,11.
εὐνόητος(-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐκόλως ἐννοούμενος, ὁ εὐκολονόητος, εὐκατάληπτος : **εὐνόητον χωρίον·** || ἀπολ. ἐν τῷ οὐδ. **εὐνόητον : αὐτὸ εἶναι εὐνόητο(ν)** ἐννοεῖται εὐκόλως, εἶναι φανερόν, σαφές, δὲν ἔχει ἀνάγκην ἐπεξηγήσεως· ἐπίρρ. νεώτ. -ως
εὐνόθευτος μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως νοθευόμενος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.20,158 **τὸ ἔλαιον οὐκ εὐνόθευτόν ἐστι, - τὰ ἄλευρα εἶναι εὐνόθευτα.**

εὔνοια (ἡ) [εὔνους] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **εὐνοίη** [εὔνοιαν ἐσφ.ἀνάγν. ἐν Ἡρ.3,36], ποι. -οΐη τὸ εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι, ἡ εὐνοϊκὴ διάθεσις, εὐμένεια: Ἡρ.6,108 **οὐ κατὰ εὐνοίην οὕτω τῶν Πλαταιέων,** Θουκ.2,40 **βεβαιότερος δ' ὁ δράσας τὴν χάριν ὥστε ὀφειλομένην δι' εὐνοίας ᾧ δέδωκε σῴζειν,** Πλάτ.Πρωτ.337Β **ἀμφισβητοῦσι μὲν γὰρ καὶ δι' εὔνοιαν οἱ φίλοι τοῖς φίλοις,** Δημ. 243 **ἀρετῆς ἕνεκα, καὶ εὐνοίας ἧς ἔχων διατελεῖ εἴς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας καὶ τὸν δῆμον,** Ἐπιγρ. **εὐνοίας ἕνεκα τῆς πρὸς τὸν δῆμον,** - **ἔχει τὴν εὔνοιαν τῶν προϊσταμένων του·** ‖ φρ. **κατ' εὔνοιαν κρίνειν** μεροληπτικῶς: Ἀντιφ.3,4,1· ‖ ὁμ. φρ. **κατ' εὔνοιαν φρενῶν**: Αἰσχ.Ἱκ.940 **ταύτας δ' ἑκούσας μὲν κατ' εὔνοιαν φρενῶν ἄγοις ἄν, εἴπερ εὐσεβὴς πίθοι λόγος·** ‖ ὁμ. φρ. **μετ' εὐνοίας** μετ' εὐμενοῦς διαθέσεως, εὐμενῶς, καλόγνωμα: Ἀνδ.1,9 **μετ' εὐνοίας μου τὴν ἀκρόασιν τῆς ἀπολογίας ποιήσασθαι,** Πλάτ. Φαῖδρ.241C **εἰδέναι τὴν ἐραστοῦ φιλίαν, ὅτι οὐ μετ' εὐνοίας γίγνεται, ἀλλὰ σιτίου τρόπον, χάριν πλησμονῆς,** Δημ.317 **ἁπλῶς καὶ μετ' εὐνοίας πάντας εἰρηκὼς τοὺς λόγους,** ΚΔ Ἐφεσ.6,2 **μετ' εὐνοίας δουλεύοντες** [τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις] **ὡς τῷ Κυρίῳ καὶ οὐκ ἀνθρώποις·** ‖ ὁμ. **ὑπ' εὐνοίας**: Δημ.20 **ὅταν μὲν γὰρ ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συστῇ·** ‖ κ. ἁπλῆ δοτ. **εὐνοίᾳ, εὐνοίῃ**: Ἡρ.7, 239 **εἴτε εὐνοίῃ ἐποίησε ταῦτα εἴτε καὶ καταχαίρων,** Σοφ.Φιλ.1322 **ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων, στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος,** Λυσ.31,22 **μίκρ' ὠφελουμένη μεγάλα ἔχειν ἡγεῖσθαι διὰ τὸ εὐνοίᾳ μᾶλλον ἢ ἐλέγχῳ τὰ γινόμενα δοκιμάζειν·** ‖ ἐν φρ. **εὐνοίᾳ τῇ σῇ** ἐξ ἀγάπης πρὸς σέ: Πλάτ.Γοργ.486Α **εὐνοίᾳ γὰρ ἐρῶ τῇ σῇ·** ‖ μτ. γεν. ἀντικ.: Αἰσχ.Ἑπτ.1007 **Ἐτεοκλέα μὲν τόνδ' ἐπ' εὐνοίᾳ χθονὸς θάπτειν ἔδοξε γῆς φίλαις κατασκαφαῖς** [ἑρμ. Βερναρδ. Γρ. «ἕνεκα, κυρ. κατόπιν, τῆς πρὸς τὴν πατρίδα ἀγάπης»], Πλάτ.Γοργ.485Α **τὸν δ' ἕτερον ἐπαινεῖ, εὐνοίᾳ τῇ ἑαυτοῦ, ἡγούμενος . . αὐτὸς ἑαυτὸν ἐπαινεῖν,** Ξεν.Ἀν.4,7,20· ‖ **εἴς τινα**: Δημ.243 **εὐνοίας ἧς ἔχων διατελεῖ εἴς τε τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας καὶ τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων·** ‖ ὁμ. **πρός τινα**: Πλάτ.Πολ.470Α **ἐάν τι ἡμῖν μέλῃ τῆς πρὸς τοὺς ἄλλους Ἕλληνας εὐνοίας,** Ἐπιγρ., Πάπ. **ἡ πρὸς Ῥωμαίους εὔνοια,** - **ἡ πρὸς αὐτὸν εὔνοια τῆς τύχης·** ‖ ὁμ. **παρά τινας**: Δημ.18 **τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γινομένην τῇ πόλει·** ‖ ὁμ. **ἔκ τινος**: Ξεν.ΚΠ 8,2,22 **εὐεργετῶν ἀνθρώπους εὔνοιαν ἐξ αὐτῶν κτῶμαι καὶ φιλίαν·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **εὔνοιαν παρέχειν - παρέχεσθαι - δεικνύναι**: Σοφ.Τρ.708 **θνήσκων ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν, ἧς ἔθνησχ' ὕπο,** Ἀντιφ.5,76 **τὴν δὲ εὔνοιαν οὐκέτι ἦν ἐπ' ἐκείνῳ τὴν αὐτὴν εἰς ὑμᾶς παρέχεσθαι,** αὐτ.5,76 **ἔργῳ τὴν εὔνοιαν ἐδείκνυε τὴν εἰς ὑμᾶς·** ‖ φρ. **εὔνοιαν ἔχειν** ἐκ καρδίας εὔχεσθαι: Θουκ.2,11, αὐτ.1,22 **ὡς ἑκατέρων τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι·** ‖ ἐν φρ. **ἀποδίδωμι εὔνοιαν** προσφέρω τὴν ὀφειλομένην πρός τινα συμπάθειαν, περιποίησιν: ΚΔ Κορινθ. 1,7,3 **τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὔνοιαν ἀποδιδότω, ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί·** ‖ φρ. **τηρεῖν τινι εἰς τὰ πράγματα εὔνοιαν** ἐπιδεικνύειν καλὴν διάθεσιν: Πάπ.· ‖ νεώτ. ὑψηλὴ προστασία, εὐμενὲς ἐνδιαφέρον ὑπέρ τινος: **ἀπολαύει τῆς εὐνοίας τοῦ ὑπουργοῦ,** - **ἐπικαλοῦμαι τὴν εὔνοιάν σας·** ‖ ὁμ. νεώτ. φρ. **ἀποκτῶ - χάνω - ἐπανακτῶ τὴν εὔνοιάν τινος·** **2)** ἐν τῷ πληθ. **εὔνοιαι** αἰσθήματα ἀγαθότητος: Αἰσχ.Ἱκ.489 **τοῖς ἥσσοσιν γὰρ πᾶς τις εὐνοίας φέροι,** Ἰσοκρ.14,15 **πολλοὶ καὶ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ταῖς . . εὐνοίαις μεθ' ὑμῶν ἦσαν·** ‖ **πράξεις εὐγενείας καὶ ἀγαθότητος**: Διόδ.Σ 15,9 **τοὺς ἡγεμόνας ἰδίους ταῖς εὐνοίαις κατασκευάζεται·** **3)** εἰδ. ἐν τῇ νεωτέρᾳ φιλοσοφίᾳ μία τῶν πέντε πρακτικῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑρβάρτου [ἐσωτερικὴ ἐλευθερία, τελειότης, εὔνοια ἢ ἀγάπη, δίκαιον, ἐπιείκεια], ἐφ' ὧν οἰκοδομεῖ οὕτως τὴν ἠθικήν· **4)** δῶρον εἰς ἔνδειξιν εὐνοίας, εἰδικῶς ἐπὶ δώρων συνήθως προσφερομένων εἰς τὴν Ἀθηναίων πολιτείαν ὑπὸ τῶν ὑποτελῶν πόλεων: Δημ. 432 **τίς εἰσφορά, τίς εὔνοια, ποῖος κίνδυνος, τί τούτων ἐν παντὶ χρόνῳ γέγονε παρὰ τούτων τῇ πόλει;·** ‖ κ. ἐν τῷ πληθ. φιλοδωρήματα, δῶρα: αὐτ.96 **φασὶ δ' εὐνοίας διδόναι, καὶ τοῦτο τοὔνομ' ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα.**

εὐνοΐζομαι ἀποθ. εὐνοῶ: Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1241a,8.

εὐνοϊκός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ εὔνους, ὁ εὐνοϊκῶς διατεθειμένος, ὁ ὑπέρ τινας συμπαθῶς διακείμενος, εὐμενής: Δημ.1299 **τοῖς γὰρ ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς εὐνοϊκωτέρους ὑμᾶς ὑπάρχειν,** Λουκ.Τιμ.15 **τοῦ γὰρ Τίμωνος τὸ πάνυ ἀνειμένον καὶ ἀμελὲς καὶ οὐκ εὐνοϊκὸν πρὸς ἐμὲ εἰκότως ἂν δοκοίη,** Λιβάν.4,747,27 **περὶ τοὺς οἰκείους εὐνοϊκώτατος·** **2)** νεώτ. ὁ σύμφωνος πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν τινός, ὁ ἁρμόζων, ὁ κατάλληλος, βοηθητικὸς εἴς τι ἐπιδιωκόμενον: **εὐνοϊκαὶ περιστάσεις,-εὐνοϊκὸς ἄνεμος - καιρός,** - **εὐνοϊκὴ θέσις πρὸς παρακολούθησιν τῶν γυμνασίων,** - **μᾶς ἦρθαν εὐνοϊκὰ τὰ πράγματα.**

εὐνοϊκῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον εὐνοϊκόν, εὐμενῶς, μετ' εὐμενῶν διαθέσεων· ἐν φρ. **εὐνοϊκῶς ἔχειν τινι**: Ξεν.Ἑλλ.4,4,15 **καίπερ εὐνοϊκῶς ἔχοντες τοῖς φυγάσιν·** ‖ **εὐ- ἔχειν πρός τινα**: αὐτ.Ἀπομν.2,6,34 **διὰ τὸ ἄγασθαι αὐτοῦ καὶ εὐνοϊκῶς ἔχειν πρὸς αὐτόν,** Ἀριστλ.Ρητ. Ἀλ.1436b,18· ‖ **εὐνοϊκῶς διακεῖσθαι πρός τινα**: Ἰσοκρ.12,237 **παρὰ τοῖς εὐνοϊκῶς πρὸς ὑμᾶς διακειμένοις εὐδοκιμήσῃς,** - **εἶναι εὐνοϊκῶς διατεθειμένος πρὸς ὑμᾶς·** ‖ ὁμ. **εὐ- διακεῖσθαι εἴς τινα**: Ἐπιγρ. **διακειμένων ἀνδρῶν εἰς ἑαυτὴν εὐνοϊκῶς·** ‖ **εὐνοϊκῶς ἀκούειν**: Ὑπερείδ.Λυκόφρ.19· ‖ **εὐν- προσδέχεσθαι**: Δημ.227 **τὰ τοῦ λέγοντος δίκαια εὐνοϊκῶς προσδέξεται·** ‖ συγκρ. **εὐνοϊκωτέρως,** κ. **-ώτερον,** ὑπερθ. **-ώτατα**: Ξεν. ΚΠ 8,4,1, Δημ.1228, Λιβ.Προγ.49,31· ‖ πάπ. εἰδ. ἐπὶ συζύγων, συμπαθῶς, καλόγνωμα: **ἡ δεῖνα σύμβιος αὐτοῦ εὐνοϊκώτατα.**

εὔνοιος-ον Ἐπιγρ κ. πάπ. εὐνοϊκὸς βλ.λ.: Ἐπιγρ. **φίλοι καὶ εὔνοιοι.**

εὐνοιῶ-έω πάπ. εὐνοῶ, συμπαθῶ: **ἡ δεῖνα εὐνοιοῦσά μοι.**

εὐνοίως ἐπίρρ., πάπ. εὐνοϊκῶς: **εὐνοίως καὶ φιλοστόργως.**

εὐνόμημα-ατος (τὸ) ἡ νόμιμος, ἔννομος ἐνέργεια: Χρύσ.Στωϊκ.3,73 **πᾶν κατόρθωμα καὶ εὐνόμημα καὶ δικαιοπράγημά ἐστι·** ‖ πληθ.: Στωϊκ.3,136.

εὐνομία (ἡ) (εὔνομος) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. κ. ἰων. **εὐνομίη** ἡ καλὴ ἐφαρμογὴ δικαίων νόμων, ἡ καλὴ διοίκησις, τάξις, εὐταξία: Ὀδ.Ρ 487 **ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες** [κατὰ τὸν σχολ. εὐνεμεσίαν (εὐνεμησίαν Barn), καθ' ἣν εὖ νεμόμεθα καὶ διατελοῦμεν], Ξενοφ.2,19 **ἐν εὐνομίᾳ εἶναι,** Πίνδ.Ι 5,90 **ἀπόλεμον ἀγαγὼν ἐς πραπίδας εὐνομίαν,** Ἡρ.1,65 **μετέβαλον ὧδε ἐς εὐνομίην,** Πλάτ.Πολ.425Α **καλῶς ἀρξάμενοι παῖδες παίζειν εὐνομίαν διὰ τῆς μουσικῆς εἰσδέξωνται,** αὐτ. Ὅρ.413Ε **εὐνομία, πειθαρχία νόμων σπουδαίων,** Ἀριστλ.Πολιτ.1294a,3 **οὐκ ἔστι δὲ εὐνομία τὸ εὖ κεῖσθαι τοὺς νόμους, μὴ πείθεσθαι δέ,** αὐτ.1280b,6, Ἀρχί.ἐνΑΠ 6,195, Φίλιππ.αὐτ.236 **Καίσαρος εὐνομίης χρηστῆς χάρις,** Μηναῖ.1,16 Ὠδ.3 **νόμους τοῦ Χριστοῦ ἐκράτυνας καὶ παρανομοῦντας τὴν εὐνομίαν ἐδίδαξας·** **2)** ἡ προσήλωσις εἰς τὴν τήρησιν

τῶν θρησκευτικῶν ἐντολῶν, κανόνων : Σοφ.ΑΪ.713 θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ· || οἱ ἐπὶ τῆς εὐνομίας ἀρχή τις ἐν Κρήτῃ παραπλησία τῆς τῶν νομοφυλάκων : Ἐπιγρ.· 3) ἡ προσωποποίησις τῆς εὐνομίας, ὡς θυγατρὸς τῆς Θέμιδος : Ἡσίοδ.Θε.102,Πίνδ.Ο 9,16 θυγάτηρ τέ Ϝοι (Θέμιδι) Σώτειρα λέλογχεν μεγαλόδοξος Εὐνομία, Δημ.772 τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν Εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, Ἐπιγρ. Ἱερέως Εὐκλείας καὶ Εὐνομίας· 4) τίτλος ποιήματος τοῦ Τυρταίου :'Αριστλ.Πολιτ.1307a,1, Στράβ.8,4,10· 5) ἡ τήρησις τῶν κανόνων, τῶν νόμων τῆς τέχνης : Λόγγ.2,35 πᾶσαν τέχνην ἐπιδεικνύμενος εὐνομίας μουσικῆς ἐσύριττεν ὅσον βοῶν ἀγέλη· 6) (εὔνομος) ἐπιμέλεια ἐν τῇ νομῇ, καλὴ βοσκή· || μτφ. ἐπὶ μελισσῶν : Φιλόστρ.Εἰκ.2,2· || ἡ κανονικότης, ἡ ὁμαλότης ἐν τῷ βόσκειν, ἐπὶ προβάτων : Λόγγ.1,5.

εὐνομιανοί (οἱ) μσν. αἱρετικοί, ὀπαδοὶ ἀρειανικῆς τινος μερίδος τῶν ἄκρων (350-381 μ.Χ.) διδαξάσης ὅτι ὁ υἱὸς εἶναι ἀνόμοιος τῷ πατρί : Ἰσίδ.Πηλ.1,422,108D.

εὔνομος-ον (νόμος) κ. νεώτ. ὁ ὑπὸ καλούς, δικαίους νόμους διατελῶν, ὁ καλῶς κυβερνώμενος : Πίνδ.Ι 5(4),22 τάνδ' ἐς εὔνομον πόλιν, Αἰσχ.ἀπ.198 Σκύθαι εὔνομοι, Πλάτ.Νόμ.815B ἐν χορείαις πρεπόντως εὐνόμων ἀνδρῶν διατελεῖ (ἐν εὐνομίᾳ ζώντων), αὐτ.Τίμ.20A, Ζήν.Κ 1,27 εὐνομωτάτη πολιτεία· 2) ἐπὶ πραγμ. κ. ἐνεργειῶν, ὁ δικαίως, εὐνόμως γενόμενος : Πίνδ.Ο 1,61 ἐκάλεσε πατὴρ τὸν εὐνομώτατον ἐς ἔρανον φίλαν τε Σίπυλον (σχόλ. «δικαιότατον»)· || μοῖρα εὔνομος εὐνομία : αὐτ.Ν 9,29· 3) (νομή) ὁ ἔχων καλὴν βοσκήν : Λόγγ.4,4 τὰ εὐνομώτατα τῶν χωρίων, Παλυδ.1,229 εὔνομα ἄλση.

εὐνομοῦμαι-έομαι κ. νεώτ., μέλλ. εὐνομήσομαι, ἀόρ. α' εὐνομήθην κ. ηὐν-, παρακ. εὐνόμημαι ἔχω καλούς, δικαίους νόμους, διέπομαι ὑπὸ νόμων δικαίων, κυβερνῶμαι καλῶς, ἔχω καλὸν πολίτευμα, διοικοῦμαι καλῶς : Ἡρ.1,97 ἥ τε χώρη εὐνομήσεται καὶ αὐτοὶ πρὸς ἔργα τρεψόμεθα, οὐδὲ ὑπ' ἀνομίης ἀνάστατοι ἐσόμεθα, αὐτ.1,66, Θουκ.1,18 καὶ ηὐνομήθη καὶ ἀεὶ ἀτυράννευτος ἦν, Πλάτ.Πολ.380B εἰ μέλλει εὐνομήσεσθαι (πόλις), Δημ.744 (παράδειγμα) ᾧ πόλις εὐνομουμένη χρῆται, 'Αριστλ.Πολιτ.1294a,3 δοκεῖ δ' εἶναι τῶν ἀδυνάτων τὸ εὐνομεῖσθαι τὴν μὴ ἀριστοκρατουμένην πόλιν, Αἰσχίν.1,171 οἰκίαν πλουσίαν καὶ οὐκ εὐνομουμένην, - εὐνομούμενον κράτος.

εὐνοούμενος-η-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. μτχ. οὐσιαστικοποιηθεῖσα τοῦ εὐνοοῦμαι, ὁ διατελῶν ὑπὸ τὴν εὔνοιάν τινος, ὁ ἐπωφελούμενος τὴν εὔνοιάν τινος, ἵνα προαγάγῃ τὰ συμφέροντα αὐτοῦ : εἶναι εὐνοούμενος τοῦ πρωθυπουργοῦ-τοῦ βασιλέως-τῆς διευθύνσεως· || νεώτ. φρ. διεθν. δικ. ῥήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου ἔθνους· βλ. εὐνοῶ 2)· 2) νεώτ. ἐν τῷ θηλ. ἡ εὐνοουμένη ἡ ἐρωμένη.

εὐνοποιῶ-έω μσν. Τζέτζ.'Ιλ.86,6 «εὐνὴ δὲ ἡ συνουσία, παρὰ τὸ εὐνοποιεῖν, ἤγουν φιλιοποιεῖν».

εὔνοστος (ἡ) μτγν. θεὰ προστάτις τῶν μύλων : Εὐστ.'Οδ.1332,4 βασιλεὺς Εὔνοστος, ὁμώνυμος Εὐνόστῳ δαίμονι ἐπιμυλίῳ, Ἡσ., Σουΐδ. ἐν λ. προμυλαία, ΕΜ 394,3· 2) φρ. εὐνόστου λιμὴν λιμὴν ἐν 'Αλεξανδρείᾳ τῆς εὐτυχοῦς ἐπιστροφῆς, κατ' ἄ. ἑρμ. λιμὴν κληθεὶς οὕτως εἰς τιμὴν τοῦ ἐν Κύπρῳ βασιλέως Εὐνόστου : Στράβ.17,1,6 δύο διάπλους ἀπολείπουσα . . εἰς τὸν Εὐνόστου λιμένα.

εὔνοστος-ον μσν. νόστιμος, γλυκύς, ἄ. εὔμν- κ. ἔμνοστος, ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ ἄνοστος· ἐν τῷ οὐδ. πληθ. εὔνοστα ἐπίρρ. : Προδρ.2,385 πῶς κουρταλίζουν εὔνοστα καὶ κροῦσιν καὶ τοὺς πίζους (δ. γρ. ἔμνοστα).

εὔνους-οος-ουν-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δοτ. ἑν. εὔνῳ, ὀν. πλ. εὖνοι, κ. ἑτεροκλ. εὔνους (συνηρ. ἐκ τοῦ εὔνοες), γεν. πλ. εὐνόων (δ. ἀνάγν. εὔνων) ὁ εὐνοϊκῶς διακείμενος, ὁ καλῶς διατεθειμένος, εὐμενής, φιλικός : Ἡρ.5,24 κτημάτων πάντων ἐστὶ τιμιώτατον ἀνὴρ φίλος συνετός τε καὶ εὔνοος, Αἰσχ.Πέρσ.226 εὔνους γ' ὁ πρῶτος τῶνδ' ἐνυπνίων κριτής· || μτ. δοτ.: Ἡρ.7,173 καί σφι εὔνοος ἐφαίνετο ἐὼν ὁ Μακεδών, Σοφ.Φιλ.1351 εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν, 'Ανδοκ.4,16 ὡς εὔνους τῷ δήμῳ τοὺς λόγους ποιεῖται, Ἐπιγρ. εὔνους τῇ πόλει· || οἱ ἐμοὶ εὖνοι οἱ εὐνοϊκῶς πρὸς ἐμὲ διακείμενοι: Ξεν.'Απολ.27 δῆλον ὅτι ἐμοὶ καὶ τοῖς ἐμοῖς εὔνοις λυπητέον· || ἐν τῷ οὐδ. τὸ εὔνουν ἡ εὔνοια : Σοφ.'Ηλ.1203 ἐγὼ φράσαιμ' ἄν, εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα, Θουκ.4,87· || ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ δυσμενής : Ξεν.ΚΠ 8,3,5 συνεβουλεύετο αὐτῷ, πῶς ἂν τοῖς μὲν εὔνοις κάλλιστα ἰδεῖν ποιοῖτο τὴν ἐξέλασιν, τοῖς δὲ δυσμενέσι φοβερώτατα· || ἐν διακρίσει τοῦ φίλος : 'Αριστλ.ΗΝικ 1156a,2· || συγκρ. εὐνούστερος, ἰων. εὐνοέστερος, κ. εὐνοώτερος : Ἡρ.5,24 οὐδένα εἶναι σεῦ ἄνδρα εὐνοέστερον, Λυσ.27,13 δῆλον ὅτι τοῖς ἀδικοῦσιν εὐνούστεροί εἰσιν ἢ ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, Ἡρῳδ.6,72,Φιλόξ.Γραμμ.π.ΕΜ 394,13 εὐνοώτερος· || κ. ὑπερθ. εὐνούστατος κ. εὐνοέστατος : Σοφ. ΑΪ.822 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ, εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν, 'Αριστφ. Ἱππ.874· || πάπ. ἐπὶ γυναικός, εὐνουστάτη συμπαθεστάτη : ἡ εὐνουστάτη μου γαμετή· || κ. ἐπὶ πραγμ. : Διον.Κωμ.3,17 τὴν πάροδον ἵν' ἔχῃς . . εὐνουστέραν· || μσν. ὁ κινῶν τὸ ἐνδιαφέρον : Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,93 ἡ δὲ τῶν Σινῶν (βίβλος) πλατυτάτη τε καὶ τοῖς περιέργοις ἔργον χαρίεν τε καὶ εὐνούστατον.

εὐνουχεῖον (τὸ) μτγν. εἶδος θρίδακος, μαρουλίου, ἀστυτίς : Πλίν.ΦΙ 19,127 (δ. ἀνάγν. εὐνούχιον).

εὐνουχία (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ κατάστασις τοῦ εὐνούχου, τοῦ ἐκτομίου· || νεώτ.συνεκδ. ἡ ἀνικανότης, ἀγονία· 2) ἡ ἀγαμία:'Ιωσ.Γενέσ.48D εὐνουχίᾳ καὶ γήρει πολυειδῶς μεμολάκιστο· 3) κατ' ἐπέκτ. ἡ ἐγκράτεια, ἡ ἠθικὴ καθαρότης, ἁγνότης : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.3,533, Βασίλ.3,646E δελέατι τῆς εὐνουχίας διὰ τὸ ἀπειρόκακον ἐμπλακεῖσαν τὴν παρθένον τῷ πειρασμῷ.

εὐνουχίας (ὁ) (εὐνοῦχος) ὁ ὅμοιος εὐνούχῳ, ὁ ἀνίκανος πρὸς συνουσίαν : Ἱππ.'Αερ.22 ἔτι τε πρὸς τουτέοισιν εὐνουχίαι γίγνονται οἱ πλεῖστοι ἐν Σκύθῃσιν καὶ γυναικεῖα ἐργάζονται, 'Αριστλ. ΖΓ 746b,24 ἄγονοι γίγνονται καὶ γυναῖκες καὶ ἄνδρες· ὥστε τὰς μὲν μὴ ἡβᾶν, τοὺς δὲ μὴ γενειᾶν, ἀλλ' εὐνουχίας διατελεῖν ὄντας· 2) μτφ. εἶδος σικυοῦ πέπονος ἄνευ σπόρων, ἀντίθ. σπερματίας : Πλάτ.Κωμ.64,4 οὐχ ὁρᾷς ὅτι ὁ . . Λέαγρος . . περιέρχεται σικυοῦ πέπονος εὐνουχίου κνήμας ἔχων· || ὁμ. εἶδος τι φοινικοφόρων δένδρων : 'Αριστλ.ἀπ.250· || φρ. εὐνουχίαι κάλαμοι κάλαμοι ἄνευ τοῦ ἀνθηροῦ θυσάνου : Θεόφρ. ΦΙ 4,11,4 (λατ. spadones).

εὐνουχίζω μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. μουνουχίζω ἀποτέμνω τὰ γεννητικὰ μόριά τινος, τοὺς ὄρχεις, ποιῶ τινα εὐνοῦχον : ΚΔΜατθ.19,12 εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνούχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν, Λουκ.Κρον.12 τοὺς δὲ πλουσίους μὴ εὐνουχίζων, ὁπόσοι ἂν παρανομήσωσιν, Ξανθ.19 εὐνουχίζειν γυναῖκας· κ. παθ. : ΚΔΜατθ.19,12 εἰσὶν εὐνοῦχοι οἵτινες εὐνουχίσθησαν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, Γαλ.4,570, Δίων Κ 68,2· 2) μτφ. ἐπὶ τῆς γῆς, ποιῶ, μεταβάλλω εἰς ἄγονον : Φιλόστρ.'Απολλ.6,42 εὐνουχίζειν γῆν· || ὁμ. ἐπὶ φαρμάκου ἀφαιρῶ τὴν δραστικότητα αὐτοῦ : 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,2,8 ὥσπερ εὐνουχίσαντες

τὸ φάρμακον· **3)** φρ. **εὐνουχίζω ἐμαυτὸν** ἐγκρατεύομαι, ἀπέχω τινός, μτ. γεν. : Κλήμ.'Αλ.Στρωμ. 3,553 **εὐνουχίζων ἑαυτὸν πάσης ἐπιθυμίας·** || όμ. μετὰ τῆς προθ. **ἀπὸ** κ. γεν. : αὐτ.556 **οἱ εὐνουχίσαντες ἑαυτοὺς ἀπὸ πάσης ἐπιθυμίας.**

εὐνουχικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς εὐνούχους βλ.λ., ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν τῶν εὐνούχων : 'Ιωα.Γενέσ.23,8.

εὐνούχιον (τὸ) δ. ἀνάγν. τοῦ εὐνουχεῖον βλ.λ.

εὐνούχισμα-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. **μουνούχισμα** ἐκτομή, ὀρχοτομία, εὐνουχισμός· || κ. ἐπὶ ἀλέκτορος : Λασκαρ.Μυστ.77 **τὸ εὐνούχισμα** (κάνει) **περσότερη τιμὴ στοὺς κοκόρους.**

εὐνουχισμός (ὁ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. κ. **μουνούχισμα** τὸ εὐνουχίζειν, εἰδ. νεώτ. χειρουργικὴ ἐπέμβασις, δι' ἧς ἀφαιροῦνται αἱ γεννητικοὶ ἀδένες ἀνθρώπων ἢ ζῴων : 'Ωριγ.3,1253Α, 'Ιω.Χρυσ.2,700,- **εἰς τὴν χειρουργικὴν ὁ εὐνουχισμὸς ἐνεργεῖται ἐπὶ βαρειῶν παθήσεων τοῦ ὄρχεως.**

εὐνουχιστής (ὁ) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ εὐνουχίζων (λατ. castatur), ὁ ἐκτελῶν ἢ ἐνεργῶν εὐνουχισμόν.

εὐνουχοειδής-οῦς-ές ὁ ὅμοιος εὐναύχῳ, ἐν τῷ ὑπερθ. : 'Ιπ.'Αέρ.22 **εὐνουχοειδέστατοι.**

εὐνοῦχος-ον (εὐνὴν-ἔχω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **μουνοῦχος** ὁ τὴν εὐνὴν ἔχων, ὁ φυλάττων τὴν κοίτην, ἄγρυπνος : Σοφ.ἀπ.789 **λαμπάδες εὐνούχοισιν ὄμμασιν·** **2)** τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ἐκταμίας ἀνήρ, οὗ ἐξέτεμον τὰ γεννητικὰ μόρια ὅπως καταστῇ ἀνίκανος πρὸς συνουσίαν, μουνοῦχος, χαντούμης, χρησιμοποιούμενος συνήθως ἐν τῇ 'Ανατολῇ μάλιστα ὡς φύλαξ τῶν γυναικῶν καὶ ὡς θαλαμηπόλος : 'Ηρ.3,130 **παράγοντες δὲ οἱ εὐνοῦχοι ἔλεγον πρὸς τὰς γυναῖκας ὡς βασιλεῖ οὗτος εἴη ὃς τὴν ψυχὴν ἀπέδωκε,** 'Αριστφ.'Αχ.117 **καὶ τοῖν μὲν εὐνούχοιν τὸν ἕτερον τουτονὶ ἐγῷδ' ὃς ἐστι, Κλεισθένης ὁ Σιβυρτίου,** Ξεν.ΚΠ 7,5,60, Πάπ. **ὁ εὐδοκιμώτατος ἄπα "Ολ εὐνοῦχος τοῦ ἐνδοξοτάτου στρατηλάτου,** Βαλαωρ.Πρωτομαρτιὰ 31 **κι ἂν στὴ φωνή σου τὴ γλυκιὰ δὲ σηκωθοῦν οἱ εὐνοῦχοι·** || κ. ὡς ἐπίθ. ἐπὶ ζῴων : Φιλόστρ. 'Ηρ.1,3, Σχόλ.'Απολλ.Ρ 1,585 **ἔντομα εὐνοῦχα,** Τζέτζ. 'Εξήγ.'Ιλ. 113,7 **οὐδὲν εὐνοῦχον ἐθύετο·** **3)** ὁμ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. συνεκδ. ἐπὶ φοινικοβαλάνων, ὁ ἄνευ πυρῆνος : 'Αριστλ.ἀπ.267 **φοινίκων.., οὓς τινες εὐνούχους καλοῦσιν·** **4)** ὁμ. πυθαγορικὸν ὄνομα τοῦ θρίδαξ : Λύκος π. 'Αθήν.2,69Ε.

εὐναυχώδης-ους-ες μτγν. ὁ εὐνουχοειδής βλ.λ. : Φιλόστρ.Σοφ.1,25,9, 'Αέτ.16,26, Σουΐδ. βλ. ἄρρεν.

εὐνοῶ-έω κ. νεώτ. κ. δημ. εἶμαι εὔνους, εἶμαι εὐνοϊκῶς διατεθειμένος πρός τινα, συμπαθῶ, μτ. δοτ. : 'Ηρ.7,237 **οὐκ εὐνοέει τοῖσι ἐμοῖσι πρήγμασι,** Σοφ.Αἴ.689 **Τεύκρῳ τ' ἢν μόλῃ, σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα,** 'Αριστφ. Νεφ.1411 **οὐ κἀμέ σοι δίκαιόν ἐστιν εὐνοεῖν ὁμοίως,** Ξεν.Οἰκ.12,5, Λυσ.13,13 **ἄλλοι τινὲς τῶν πολιτῶν εὐνοοῦντες ὑμῖν·** || ἀπολ. : 'Ηρ.9,79 **τὸ μὲν εὐνοέειν .. ἄγαμαί σευ·** || ἐν τῇ μετοχ. **ὁ εὐνοῶν** ὁ εὐνοϊκῶς διακείμενος : 'Αριστλ.ΗΕὐδ. 1241a,11· || κ. νεώτ. κ. δημ. παρέχω εἴς τινα τὴν προτίμησίν μου, τὸν διακρίνω μεταξὺ ἄλλων, ἐπιδαψιλεύω αὐτῷ ἀγαθά : **τὸν ηὐνόησεν ἡ τύχη - ἡ φύσις - ὁ κλῆρος·** || παρέχω πλεονεκτήματα εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν σκοποῦ ἢ σχεδίου τινός, συμβάλλω, βοηθῶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν σκοποῦ τινος : **τὸ σκότος ηὐνόησε τὴν ἀπόπειραν, - ἂν θὰ μᾶς εὐνοήσῃ ὁ καιρός·** || κ. μέσ. : Φάλ. 'Επιστλ.119· || παθ. **εὐνοοῦμαι** ἀπολαύω τῆς εὐνοίας, τῶν περιποιήσεων τινος : Μέν.1087 (ἀμφ. ἀνάγν.), Βέττ.Βαλ.68,3 **ὑπὸ γυναικῶν εὐνοεῖσθαι·** || εἰδ. ἐν τῇ μτχ. **εὐνοούμενος** βλ.λ.· || ὁμ. παθ. ἀγαπῶμαι : 'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1 **εὐνοεῖσθαι ὑπὸ θεῶν καὶ ὑπὸ γυναικῶν·** || νεώτ. ἐν τῇ μτχ. θηλ. **ἡ εὐνοουμένη** ἡ ἐρωμένη· **2)** νεώτ.ὁμ.παθ. ἀπολαύω τῶν πλεονεκτημάτων, εὐνοϊκῶν ὅρων, εὐεργετήματός τινος· ἐν τῷ διεθν. δικ. ἐν φρ. **ρήτρα τοῦ μᾶλλον εὐνοουμένου κράτους** ἡ διὰ συμβάσεως ἀναλαμβανομένη ὑποχρέωσις κράτους τινὸς ἔναντι ἄλλου κράτους νὰ παρέχῃ τὰ μείζονα ἐμπορικὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἔχει παραχωρήσει ἢ θὰ παραχωρήσῃ ἐνδεχομένως εἰς τρίτον κράτος· **3)** συμβιβάζομαι, συμφιλιοῦμαι, ἐπὶ ἀντιδίκων : ΚΔ Ματθ. 5,25 **ἴσθι εὐνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ.**

εὐνόως κ. συνηρ. **εὐνῶς** ἐπίρρ. μτγν. εὐνοϊκῶς : Πλούτ.Γάλβ.8 **τὰ στρατεύματα πρὸς αὐτὸν εὐνόως ἔχοντα,** Φιλόδ.Παρρ.380 **εὐνόως διακείμενος,** Μάρκ.Αὐρ.3,11· || συγκρ. **εὐνούστερον** : 'Αρρ. 'Επικτ.4,6,7 **εὐνούστερον ἔχειν τινί·** || κ.ὑπερθ. : Διόδ.Σ 19,6 **εὐνούστατα διέκειντο.**

εὔντα δωρ. ἀντὶ **ἐόντα,** αὐδ. πλ. τῆς μτχ. **ὢν** τοῦ εἰμὶ βλ.λ.: Θεόκρ.2,3 **ὡς τὸν ἐμὶν βαρὺν εὔντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα.**

εὔνυμφος-ον μτγν. ὁ ὡραίαν νύμφην ἔχων : Κατ.'Αστρλ.Κ 2,175 **εὔνυμφον λέχος.**

εὐνῶ-άω (εὐνή), μέλλ. **εὐνήσω,** ἀόρ. α' **εὔνησα,** παθ. ἀόρ. α' **εὐνήθην,** παρακ. **εὔνημαι,** ποι. ρ. σπάνιον π. τραγ., δ. τ. τοῦ εὐνάζω, τοποθετῶ ἐν ἐνέδρᾳ, βάζω στὸ καρτέρι:'Οδ.Δ 440 **ἐξείης δ' εὔνησε,βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ·** **2)** ἀποκοιμίζω, καταβαυκαλῶ : 'Απολλ.Ρ 4,87 **εὐνήσασα φρουρὸν ὄφιν·** || κ. μτφ. : 'Οδ.Δ 758 **τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο,** 'Αγαθ.ἐνΑΠ 4,3b,87 **ἐλπίδας ἀνθρώποισι βατῆς εὔνησε πορείας,** 'Ανών. ἐν ΑΙΙ 10,12,6 **ἃ δ' ὑπὸ πέτρᾳ πῖδαξ εὐνήσει γυιοβαρῆ κάματον,** Νόνν.Δ 13,276 **εὐνήσας πρότερον χόλον·** **3)** παθ. εὐνάζομαι, κατακλίνομαι, πλαγιάζω· πιθ. ἀνάγν. ἐν Σοφ.Αἴ.604 **αἰὲν εὐνῶμαι χρόνῳ τρυχόμενος·** || ἐπὶ κυνός, κεῖμαι ἐν τῷ οἰκίσκῳ μου, πλαγιάζω, ξαπλώνω : Σοφ.ΟΚ 1571· **4)** ὁμ. παθ. ἐπὶ θανάτου, κοιμῶμαι τὸν ὕστατον ὕπνον, τὸν ὕπνον τοῦ θανάτου : Διον.Κυζ.ἐν ΑΠ 7,78,2 **εὐνήθης ὕπνον ὀφειλόμενον·** **5)** ὁμ. παθ. καταπαύομαι, κατευνάζομαι, ἐπὶ ἀνέμων:'Οδ.Ε 384 **τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους, παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·** **6)** μτφ. καὶ ἐπὶ ψυχικῶν καταστάσεων, καταπραΰναμαι : Σοφ.ἀπ. 661 **πόλλ' ἐν κακοῖσι θυμὸς εὐνηθεὶς ὁρᾷ·** **7)** ὁμ. παθ. ἐπὶ ἀφροδισιακῆς μείξεως, συγκατακλίνομαι, συνουσιάζομαι : 'Οδ.Κ 296 **ἡ δέ σ' ὑποδείξασα κελήσεται εὐνηθῆναι·** || ὁμ. ἐν φρ. **φιλότητι** ἢ **ἐν φιλότητι εὐνάσθαι** : 'Ιλ.Γ 441 **ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε,** αὐτ.Ξ 314· || ὁμ. μτ. δοτ. προσ. συγκατακλίνομαι, συγκατακοιμῶμαί τινι : 'Ιλ.Β 821 **"Ιδης ἐν κνημοῖσι θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα,** αὐτ.Π 176 **Σπερχειῷ . . , γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα,** 'Οππ.Κυν.1,5 **'Ολβίῳ εὐνηθεῖσα·** || ἔμπροθ. (**παρά τινι**) : 'Ησίοδ.Θ 967 **Μοῦσαι .. ὅσαι δὴ θνητοῖσι παρ' ἀνδράσιν εὐνηθεῖσαι·** **8)** μέσ. ναρκῶ, ἀναισθητῶ τινα διὰ ναρκωτικῶν : 'Αρετ. 'Οξ.Νούσ.2,5.

εὐνώμας (ὁ) (νωμάω) ὁ εὐκίνητος, ὁ ἀενάως κινούμενος, ὅθ. ὁ ἀέναος : Σοφ.Αἴ.604 **αἰὲν εὐνώμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος** (πιθ. ἐσφ. ἀνάγν.).

εὔνωτος-ον ὁ ἔχων καλὰ ἢ ἰσχυρὰ νῶτα : 'Αριστλ.Φυσιογν.809b,28 **τὸ μετάπλευρον πλατὺ καὶ .. εὔνωτον ἐπιεικῶς.**

εὐξανθικὸν ὀξὺ (τὸ) νεώτ. ὀργ. χημ. ὀργανικὸν ὀξὺ ἀνῆκον εἰς τὴν τάξιν τῶν συνεζευγμένων γλυκουρονικῶν ὀξέων.

εὔξαντος-ον (ξαίνω) μτγν. ἐπὶ ἐρίου, ὁ καλῶς, εὐκόλως ξαινόμενος : Θεόδ.ἐν ΑΠ 6,282,1.

εὔξεαι ἐπ. β' πρόσ. ἐν. ἀόρ. α' ὑποτ. τ. ρ. εὔχομαι.

εὔξεινος-ον κ.μσν.κ.νεώτ. Ιων. τ. τοῦ εὔξενος βλ.λ. : Εὐρ.'Ιππ.157 **λιμένα τὸν εὐξεινότατον ναύταις·** || **Εὔξεινος Πόντος** κατ' εὐφημισμὸν ἀντὶ ἄξενος

κ. ἁπλῶς **Εὔξεινος** ἐσωτερικὴ θάλασσα μεταξὺ Εὐρώπης καὶ Ἀσίας, δημ. **Μαύρη θάλασσα**: Ἡρ. 1,6 **ἐξίει πρὸς βορέην ἄνεμον ἐς τὸν Εὔξεινον καλεόμενον Πόντον,** Εὐρ.ΙΤ 125, Στράβ.11,1,5 **μέχρι τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς τοῦ Εὐξείνου παραλίας·** || αὐτ. σημ. μτ. οὐσ. οἶδμα, πέλαγος: Πινδ.Ν 4,49 **ἐν δ' Εὐξείνῳ πελάγει νᾶσον,** Εὐρ. Ἡρ.410 **ἔβα δι' Εὔξεινον οἶδμα λίμνας.**

εὐξενίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὸν περιέχον ὀξείδιον οὐρανίου καὶ ὑποσιδήρου, ὡς καὶ ἥλιον.

εὔξενος-ον, ἰων. **-εινος** βλ.λ. ὁ ἀγαθός, φιλικὸς πρὸς τοὺς ξένους, ὁ φιλόξενος: Αἰσχ.Χο.712 **ἄγ' αὐτὸν εἰς ἀνδρῶνας εὐξένους δόμων** (τοὺς πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ξένων προοριζομένους θαλάμους).

εὔξεστος-ον (ξέω) κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰξεστος,** κ -η-ον ὁ καλῶς, ἐπιμελῶς ἐξεσμένος, ἐπεξειργασμένος, κατεσκευασμένος, λεῖος, στιλπνός: Ἰλ.Ω 271 **ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,** αὐτ.275 **ἐϋξέστης ἐπ' ἀπήνης,** Ὀδ Ξ 225 **καὶ ἄκοντες ἐΰξεστοι καὶ ὀϊστοί,** Μαν. 6,524 **εὐξέσταις σανίδεσσιν·** || τὸ οὐδ. **τὸ εὔξεστον** ὡς οὐσ. ἡ ἐπιμελὴς ἐπεξεργασία: Λουκ. Ἱστ.Συγγρ.27 **τοῦ ὑποποδίου δὲ τό τε εὐθυεργὲς καὶ τὸ εὔξεστον θαυμάζει·** **2)** νεώτ. κ. ὁ καλῶς, εὐχερῶς ξεόμενος ἄ. εὔξυστος: **εὔξεστοι ὗλαι,** ἀντίθ. δύσξεστος· || ὁ εὐλείαντος.

εὐξήραντος-ον κ. νεώτ. ἐπὶ ὑγρῶν, ὁ εὐκόλως ξηραινόμενος ἢ ἐξατμιζόμενος: Ἀριστλ.ΖΓ 782b,4, αὐτ.Μακρόβ.466a,26 **μὴ εὐξήραντον εἶναι τὸ ὑγρόν·** **2)** νεώτ. ἐπὶ πραγμ. ἰδίως γεωργικῶν προϊόντων, ἐπὶ ὀπωρῶν καὶ ἐπὶ ξύλων, ὁ οὗ ἡ ξήρανσις εὔκολος ἢ ταχεῖα· || ἐπὶ ὀπωρῶν κ. ὁ δεκτικὸς ξηράνσεως, ὁ οὗ ἡ ἀξία δὲν μειοῦται ἢ καὶ αὐξάνει διὰ τῆς ξηράνσεως: **ἡ κορινθιακὴ σταφὶς εἶναι εὐξήραντος.**

εὐξόανος-ον μτγν. ὁ ἱκανός, ἐπιδέξιος εἰς τὴν γλυπτικήν: Μαν.4,569 **εὐξοάνους παλάμῃσιν ἀγαλματυπεῖς θεοπλάστας.**

εὔξους-οας-ουν-ον, ἐπ. **ἐΰξοος,** γεν. **ἐΰξου,** ὁ καλῶς, ἐπιμελῶς ἐξεσμένος, ἐπεξειργασμένος, ὁ εὔξεστος βλ.λ.: Ἰλ.Β 390 **ἐΰξοον ἅρμα,** αὐτ.Κ 373 **ἐΰξου δουρὸς ἀκωκή,** Ὀδ.Δ 590 **δώσω τοι.. δίφρον ἐΰξοον·** || **σκέπαρνον ἐΰξοον** τὸ ἐξ ἐστιλβωμένου μετάλλου: Ὀδ.Ε 237· **2)** ὁ εὐκόλως ξεόμενος, στιλβούμενος: Θεόφρ.ΦΙ 5,6,4 **εὐξοώτερα.**

εὐξυλκία (ἡ) Ἐπιγρ. ἀφθονία ξύλων.

εὐξυλής-οῦς-ές ἐν οὐδ. πληθ. πιθ. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ εὔχυλα ἢ εὐαυξῆ: Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,20,3.

εὐξυλοκργός-όν μτγν. ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὴν ἐξεργασίαν, κατεργασίαν τοῦ ξύλου: Μαν.4,324 **ὕλης πελεκήτορας εὐξυλοεργούς.**

εὔξυλος-ον ὁ παρέχων, ἔχων καλὸν ξύλον: Θεόφρ. ΦΙ 4,4,6· **2)** ὁ ἔχων ἀφθονίαν ξύλων: Ἀππ.Ἀννιβ.58.

εὐξύμβλητος-ον ἀττ. ἀντὶ εὐσύμβλητος βλ.λ.

εὐξύμβολος-ον ἀττ. ἀντὶ εὐσύμβολος βλ.λ.

εὐξυνεσία (ἡ) ἀττ. ἀντὶ εὐσυνεσία βλ.λ.

εὐξύνετος-ον ἀττ. ἀντὶ εὐσύνετος βλ.λ.

εὔξυστος-ον (ξύω) ὁ εὐκόλως ξυόμενος ἢ ρινιζόμενος: Ἱππ.Κεφ.Τρωμ.19 **εὔπριστον.. καὶ εὔξυστον.**

εὐογκία (ἡ), ἰων. **-ίη** τὸ νὰ ἔχῃ τις μέτριον ὄγκον: Δημόκρ.3 **εὐογκίη ἀσφαλέστερον μεγαλογκίης.**

εὔογκος-ον ὁ ἔχων καλὸν ὄγκον, ἀρκετὸν ὄγκον: Ἱππ.Ἄρθρ.23, αὐτ.Προγν.11 **δεῖ δὲ ἐν παντὶ τῷ νοσήματι λιπαρὴν τὴν κοιλίην εἶναι καὶ εὔογκον,** Εὐρ.ἀπ.688,3 **πρόσχημα σεμνὸς κοὐ ταπεινὸς οὐδ' ἄγαν εὔογκος ὡς ἂν δοῦλος·** || φρ. **εὔογκος φωνή** ἠχηρὰ φωνή, ἀντίθ. φιλή: Φιλόχορ.66· || κ. συγκρ.: Σωρ.2,53 **εὐογκότεραι ἀπὸ τῶν ἰσχίων·** **2)** μτφ. βαρύς, σπουδαῖος, ἀντίθ. εὐτελής: Ἀριστλ.Ρητ.1408a,12 **τὸ δὲ ἀνάλογόν ἐστιν ἐὰν μήτε περὶ εὐόγκων αὐτοκαβδάλως λέγηται μήτε περὶ εὐτελῶν σεμνῶς·** || κ. συγκρ.: Φιλόδ.Ποιημ.2,38· **3)** ὁ διεσταλμένος κατ' ὄγκον ἢ ὁ σχετικῶς μέγαν ὄγκον ἔχων: Αἰν.Τοκτ.29,6, Ἀριστλ.Μετ.380a,5 **τοιοῦτον γὰρ ἀποτελεῖ τὸ θερμόν, εὐογκότερον καὶ παχύτερον καὶ ξηρότερον,** αὐτ.ΖΓ 766b,20 **τὸ δὲ σπέρμα, περίττωμα. Τοῦτο δὲ τοῖς μὲν θερμοτέροις καὶ ἄρρεσι τῶν ἐναίμων, εὔογκον τῷ πλήθει·** **4)** μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς τροφήν, ὁ προκαλῶν ὄγκωσιν, φούσκωμα: Μνησίθ.π.Ἀθήν.7,357F **σκορπίοι καὶ ψῆτται καὶ τὰ ὅμοια, τοῖς τε σώμασιν ἡμῶν ξηρὰν τε δίδωσιν τροφήν, εὔογκα δ' ἐστί·** **5)** ὁ ἕνεκα τοῦ μετρίου ὄγκου φορητός, εὐμετακόμιστος: Θεόφρ.ΦΙ 9,16,8, Πλούτ.Ἠθ.969E **τὰ εὔογκα τῶν ἀναθημάτων·** || φρ. **εὔογκον στρατόπεδον** εὐμεταχείριστον, εὐμετακίνητον, εὐκολοκυβέρνητον: Πολύαιν. 5,16,1· **6)** μτφ. ἐπὶ λόγου, ἐπὶ ὕφους, ὁ μεμετρημένος τὴν ἔκτασιν ἢ τὴν ἔκφρασιν, ὁ πρὸς τὸ περιεχόμενον σύμμετρος: Πλούτ.Ἠθ.511 **θαυμάσαντες τῆς λέξεως τὸ εὔογκον καὶ τὸ λιτὸν ὕφος.**

εὐόγκως ἐπίρρ. μτγν. ἐν φρ. **εὐόγκως διάγειν** διατηρεῖν κανονικὴν εὐσαρκίαν: Διοκλ.Καρ.141.

εὐοδία (ἡ) ἡ καλὴ πορεία, καλὸ ταξίδι: Πάπ. **καὶ σοὶ δι' εὐοδίης τρίβον ὄλβιον εὔχομαι εἶναι·** πρβλ. δημ. καλὸ κατευόδιο· || ὅθ. ἐν φρ. **εὐοδίαν ἀπὸ στόματος χέειν** εὔχεσθαι τὴν ἐπιτυχίαν τινός: Αἰσχ.ἀπ.36· || ἐν προσωποποιήσει: Ἐπιγρ.· || μτφ. ἐν φρ. **κατ' εὐοδίαν** κατ' εὐχήν: Φιλόδ.Ρητ.2,27S· **2)** μτ. γεν. εὐκαιρία: Πάπ. **εὐοδία τοῦ ἐλθεῖν·** **3)** ἡ ἐπιτυχία: Δημήτρ. Λάκ.1012,47F, 1429,21F· **4)** διαχωρητικότης: Σωρ. 1,86 **εὐοδία τῶν πόρων.**

εὐοδιάζω μτγν. βάλλω τι οὕτω πως, ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ εὐκόλως, νὰ εὕρῃ τὸν δρόμον του: Παῦλ.Αἰγ.6,59 **λαβόντες οὖν .. ἁρμόζοντα καθετῆρα εὐοδιάσωμεν αὐτόν.**

εὐοδιασμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐνέργεια, ἡ πρᾶξις τοῦ εὐοδιάζω βλ.λ.: Παῦλ.Αἰγ.6,59.

εὐόδιος-ον γλωσσ. ὁ καλῆς πορείας.

εὐοδμία (ἡ) ἡ εὐοσμία βλ.λ.

εὔοδμος-ον ὁ εὔοσμος βλ.λ.

εὔοδος-ον ὁ εὐδιάβατος, ἐπὶ ὀρέων: Ξεν.Ἀν. 4,8,10 **τῇ μὲν γὰρ ἄνοδον τῇ δὲ εὔοδον εὑρήσομεν τὸ ὄρος·** **2)** εὔβατος, ἐπὶ ὁδοῦ: αὐτ.4,2,9 **εὐοδωτάτη γὰρ ἦν τοῖς ὑποζυγίοις,** ΠΔ Ἀρ.14,41 **οὐκ εὔοδα ἔσται ὑμῖν·** || εἰδ. ὡς ἐπιθ. τοῦ Πανός: Ἐπιγρ. **εὔοδος θεὸς** (ὁ παρέχων εὐοδίαν)· **3)** συνεκδ. γεν. εὔκολος, ἄνευ δυσκολιῶν, ἁπλοῦς: Ἐπίκ.ἀπ.18 **οὐκ εὔοδόν ἐστι τὸ ἁπλοῦν κατηγόρημα,** Πτολ.Μαθ.1,2· **4)** ὁμ. ὁ εὐνοϊκός, ὁ συντελεστικὸς εἴς τι, πρός τι: Μνησίθ.π.Ἀθήν.3,92C **πρὸς τὰς οὐρήσεις ἐστὶν οὐκ εὔοδα.**

εὐοδῶ-έω κ. νεώτ. ἐπὶ ῥέοντος ὕδατος, ἔχω ἐλευθέραν ὁδόν, δίοδον: Δημ.1274 **τοῦτο** (ὕδωρ) **εἰσπῖπτον εἰς τὴν ὁδόν, ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ, φέρεται κάτω·** || ἐπὶ σωματικῶν ἐκκρίσεων: Ἀριστλ.ΖΓ 725a,35 **ῥεῖ** (περίττωμα) **ὅπου ἂν εὐοδήσῃ τοῦ σώματος·** || κ. ἐπὶ τῶν ῥιζῶν τῶν δένδρων: Θεόφρ.ΦΙ 1,6,4· || παθ. ἀπροσ. **εὐοδεῖται** ὑπάρχει ἐλευθέρα δίοδος: Ἀριστλ.ΖΓ 739a,35 **οὕτω δ' ἔχοντος, εὐοδεῖται μᾶλλον καὶ τῷ τοῦ ἄρρενος σπέρματι·** **2)** μτφ. εὐτυχῶ, πηγαίνω καλά: Θεόπομπ.Κωμ.74 **εὐοδῶν πορεύομαι,** Πρόκλ. Ὑποτ.4,31, Μᾶρκ.Αὐρ.6,17 **προϊοῦσα εὐοδεῖ·** || ἐν φρ. **ἀπόδειξις εὐοδοῦσα πρὸς τὰ συμπεράσματα**: Δαμάσκ.Ἀρχ.376, Καλλιγ.Θάν.Βλ.194 **σπουδαῖον ἐπιχείρημα τὸ ὁποῖον εὐωδοῦτο ἐξαισίως·** || ἐν τῇ προστ. ἐπὶ εὐχῆς, ἐπὶ ἐπιτυμβίου πλακός: Ἐπιγρ. **χαῖρε σὺ κεὐόδει·** **3)** μτφ. νεώτ. εἰδ. πρὸς ἀρχ. κείμενα, ἐπὶ ἐννοίας ἐν ἀναφ. πρὸς λ. ἢ φρ. ἐλλειπούσας ἢ ἀμφιβόλους καὶ συμπληρουμένας ἢ διορθουμένας κατὰ φιλολογικὴν εἰκασίαν, **εὐοδοῦμαι** ἐπιτυχῶς συμπληροῦμαι, λαμβάνω τὴν προσήκουσαν ἔκφρασιν.

εὐοδῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **εὐοδώνω κ. βοδώνω** ποιῶ τὴν πορείαν τινὸς καλήν, εὐτυχῆ, εὔπορον, μτ. δοτ. προσ.: Σοφ.ΟΚ 1435 **σφῷν δ' εὐοδοίη Ζεὺς** [δ. ἀνάγν. **σφῶ** Hermann]· ‖ ὁμ. μτ. αἰτ.προσ. : ΠΔΓεν.24,27, Πάπ. **ἄχρις οὗ ἂν με θεὸς εὐοδώσῃ πρὸς ὑμᾶς**· ‖ ἀπολ. : Θεόφρ. ΦΑἴτ.5,6,7 **τὸ εὐοδοῦν**· **2**) ἐκτελῶ ταχέως καὶ ἐπιτυχῶς ἐργασίαν τινά, ταχύνω, ἐργάζομαι γρήγορα, βγοδώνω βλ.λ. : Βιζυην.Σοφιανὸς 114 **ὅποιος δουλεύει τὸν Θεό, δὲν παραργεῖ ἡ προσευχὴ κάθ' ἔργον εὐοδώνει**· ‖ νεώτ. κ. μέσ. κ. παθ. εὑρίσκομαι εἰς καλὸν δρόμον, βαίνω κατ' εὐχήν, ἐπιτυχῶς διεξάγομαι, ἐπιτυγχάνω : **αἱ διαπραγματεύσεις εὐοδοῦνται,- ἡ ὑπόθεσίς σας θὰ εὐοδωθῇ**· **3**) προφθάνω : Χρον.Μορ.2390P **οὐδὲ ποσῶς εὐώδωσεν ἀπόκρισιν νὰ δώσῃ**· **4**) παθ. ποιῶ, πραγματοποιῶ εὐτυχές, αἴσιον ταξίδιον : ΠΔ Δαν.8,12 **ἐποίησε καὶ εὐωδώθη**, ΚΔ Ρωμ.1,10 **πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος εἴ πως ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ θελήματι τοῦ θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς**· ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ πραγμ., ἐπιτυγχάνω : Ἡρ.6,73 **ὡς Κλεομένεϊ εὐωδώθη τὸ.. πρῆγμα** [δ.ἀνάγν.ὡδώθη]· **5**) μέσ. εὐπορῶ, δύναμαι : ΚΔ Κορινθ.1,16,2 **κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω θησαυρίζων ὅ τι ἂν εὐοδῶται.**

εὐόδως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὔοδον Ι], εὐδιαβάτως, εὐκόλως : ΠΔΠαροιμ.24,64 **κατοικεῖ ἐν ὀχυρώμασι βασιλέων. τρία δ' ἐστὶν ἃ εὐόδως πορεύεται, καὶ τέταρτον ὃ καλῶς διαβαίνει**· **2**) ἁπλῶς, εὐκόλως, ἑτοίμως, ταχέως : Φιλόδ.Θε. 3,11 **εὐόδως νοεῖσθαι**· ‖ κ. ὑπερθ. **εὐοδώτατα** : αὐτ.ἀπ.81 **εὐοδώτατα τῷ τῆς ἀνδρείας ὀνόματι προσαγορεύεσθαι.**

εὐόδωσις-εως [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ καλὴ πορεία, ἡ ἐπιτυχὴς διεξαγωγή, ἐκτέλεσις, αἰσία ἔκβασις, ἐπιτυχία : Πρωταγ.Ἀστρολ.ἐν Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(2),119, Λέων Δ 20Α **τὰ Ῥωμαϊκά μοι πλατύνοντι ὅρια ταῖς τοῦ κρείττονος εὐοδώσεσιν, - ἡ εὐόδωσις τοῦ ἔργου ἐξαρτᾶται ἐκ τῶν περιστάσεων.**

εὐοῖ [εὐοῖ, Ἀπολλ.Δύσκ.Συνθ.320,1, λατ. euhoe] ἐπιφώνησις τῶν ἀκολούθων τοῦ Βάκχου, τῶν βακχευόντων : Ἀριστοφ.Λυσ.1294 **αἴρεσθ' ἄνω, ἰαί, ὡς ἐπὶ νίκῃ, ἰαί, εὐοῖ εὐοῖ, εὐαῖ εὐαῖ**, Δημ.313 **βοῶν εὐοῖ σαβοῖ**· ‖ ὡς ἐν παρενθέσει : Σοφ.Τρ.219 **ἰδού, ἰδού μ' ἀναταράσσει - εὐοῖ εὐοῖ - ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν ὑποστρέφων ἅμιλλαν.**

εὐοίκητος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐνοϊκῶς, εἰς κατάλληλον χῶρον τοποθετημένος, ὁ κατοικήσιμος : Φιλοχ.76 **εὐοίκητος τόπος**· ‖ γλώσσ. τοῦ **εὔπωλος** : Εὐστ.1431,54 **τὴν εὐδαίμονα καὶ εὐοίκητον**· **2**) ὁ ἄνετος, ἐπὶ οἰκίας : Ἀλέξ.Ἀφρ. Τοπ.269,16.

εὐοικονόμητος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως οἰκονομούμενος, τακτοποιούμενος, ἀρχ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ μ. ἐν τῷ ἐπιρρ. **εὐοικονομήτως**· **2**) εὐπεπτος : Δίφιλ.Σιφ.π.Ἀθήν.2,54D **τὰς δὲ φρυγείσας ἀτροφωτέρας μὲν γίνεσθαι, εὐοικονομήτους δέ.**

εὐοικονομήτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὐοικονόμητον : Σχόλ.Εὐρ.Ἡρ.470.

εὔοικος-ον ὁ ἔχων καλὰς οἰκίας : ΕΜ 389,24 « Εὐβύριον, τὸ εὔοικον, ὡς φησιν Εὐφορίων, ἄστυ κατ' εὐβύριον »· **2**) ὁ καλός, κατάλληλος πρὸς κατοικίαν, ἄνετος, εὐάρεστος : Ὀππ.Ἀλ.3,370 **οὐδ' ἔτι κύρτον ὁμῶς εὔοικον ἔχουσιν**· **3**) μτφ. φιλόξενος : Δίων Κ 44,39 **τὰ ἴδια εὐοικότατός τε ἅμα καὶ εὐδαπανώτατος ἐγένετο**· **4**) ὁμ. ἀγαθὸς πρὸς τοὺς οἰκέτας, εὔδουλος : Ἀχαι.32 **ὡς εὔδουλος ὡς εὔοικος ἦν.**

εὔοικτος-ον μτγν. οἰκτίρμων, εὔσπλαχνος : Δίων Κ 69,20 **εὔοικτος αὐτοκράτωρ.**

εὐοινία [ἡ] μτγν. ἡ ἀφθονία παραγωγῆς οἴνου : Στράβ.2,1,14 **παραπλησίαν δὲ λέγουσι καὶ τὴν Ἀρίαν, εὐοινίᾳ δὲ καὶ ὑπερβάλλειν**, Ὠροπ.2,92.

εὐοίνιστος-ον μτγν. ὁ διὰ καλοῦ οἴνου : Ὀρφ.Ἀργ.601 **ὄφρα κε μειλίξαιντ' εὐοινίστοις ἐπὶ λοιβαῖς Ῥείην.**

εὔοινος-ον ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων, παράγων ἄφθονον ἢ καλὸν οἶνον : Ἑρμησιάν.7,55 **εὔοινος Λέσβος**, Στράβ.5,4,2 **σφόδρα δ' εὔοινός ἐστι καὶ πυρφόρος**· ‖ κ. ὑπερθ. : Μάξ.Τύρ.3,10,44 **Λεσβίων τῶν εὐοινοτάτων**· **2**) ἐπὶ σταφυλῆς, ἐξ ἧς καλὸς γίνεται οἶνος : Λεων.ἐν ΑΠ 6,300,5 **εὐοίνου σταφυλῆς ἐχ' ἀποσπάδα πεντάρρωγον.**

εὐοινῶ-έω μτγν. ἔχω ἄφθονον οἶνον, παράγω καλὸν οἶνον : Στράβ.11,10,1 **εὐοινεῖ δὲ σφόδρα ἡ γῆ**, Μάξ.Τύρ.30,4 **τημελεῖς ἄμπελον, ἡ δ' εὐοινεῖ.**

εὐοιωνισμός [ὁ] σχόλ. ὁ καλὸς οἰωνός, ἡ προαίσθησις εὐτυχίας : Σχόλ.Λουκ.ΖΤραγ.47 **τοῦ εὐοιωνισμοῦ χάριν.**

εὐοιώνιστος-ον μτγν. ὁ ἔχων καλὸν οἰωνόν : Διόδ.Σ 33,28a **διὰ τὸ εὐοιώνιστον εἶναι**, Σχόλ. Λουκ.ΖΤραγ.47 [δ. ἀνάγν. βλ. εὐοιωνισμός].

εὐοίωνος-ον νεώτ. ὁ ἀποτελῶν ἀγαθὸν οἰωνόν, ὁ προμηνύων τι καλόν, ἀντίθ. δυσοίωνος : **εὐοίωνος συγκυρία,- εὐοίωνον σημεῖον** (ὅ τι χαρακτηρίζεται ὡς εὐτυχὲς προμήνυμα)· ‖ αἰσιόδοξος : **εὐοίωνοι προβλέψεις.**

εὔολβος-ον πλούσιος, εὐδαίμων : Εὐρ.ΙΤ 189 **τίνος ἐκ τῶν εὐόλβων Ἄργει βασιλέων ἀρχά ;**, Ὀρφ.Ὕμν.12,10 **εὔολβος βίοτος**, Ἐπιγρ.

εὐολίσθητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ὀλισθαίνων, ἀσταθής : Ἰάμβλ.Προτρ.21Κ **εὐολίσθητος καὶ εὐανάτρεπτος.**

εὐόλισθος-ον μτγν. κ. μσν. ὀλισθηρός : Πλούτ. Ἀρέσκ.Φιλ.1,4,2, Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.1,90 **κόπρος μαλακὴ καὶ εὐόλισθος**, Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,142· **2**) ἀσταθής : Φίλ.2,463 **μειράκια ἡλικίᾳ εὐολίσθῳ χρώμενα**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἀστάθεια : Στουδ.Θεόδ. 374C **τὸ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως εὐόλισθον.**

εὐόλκιμος-ον (ὁλκή) ὁ εὐκόλως ἑλκόμενος, συρόμενος : Ἱππ.Ἄρθρ.36 **ἢν ἐξ ἀγαθῶν ᾖ τῶν πυρῶν τὸ ἄλητον καὶ εὐόλκιμον.**

εὐόμαλος-ον (ὁμαλός) μσν. ὁμαλός, ἐπίπεδος : Ἀγαθ.95C **τὰ πεδία εὐόμαλά τε ἀγαθὰ ἐστρατοπεδεύσασθαι.**

εὐομβρία [ἡ] (ὄμβρος) μτγν. ἡ ἀφθονία ὄμβρου, βροχῆς : Ἰω.Λυδ.Διοσ.38, Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.353.

εὔομβρος-ον (ὄμβρος) μτγν. ὁ ἔχων ἀφθονίαν ὄμβρου, βροχῆς, βθ. συνεκδ. ὁ καλῶς ποτιζόμενος : Στράβ.4,1,7 **εὔομβρον εἶναι τὴν Αἴγυπτον, ἀλλὰ μὴ τὴν Αἰθιοπίαν ποτίζειν τὴν γῆν.**

εὐομίλητος-ον Ἐπιγρ. εὐπροσήγορος, φιλόφρων: **εὐομίλητος πρὸς πᾶσαν ἀπάντησιν.**

εὐομιλία [ἡ] μτγν. τὸ θέλγητρον τῆς ὁμιλίας ἢ ἡ πνευματώδης ὁμιλία : Χάρ.Ἱστ.33,12,549,10Κ.

εὐόμιλος-ον (ὅμιλος) μτγν. κοινωνικός : Κωμ. Ἀδέσπ.1015, Μᾶρκ.Αὐρ.1,16, Ἡλιόδ.3,10.

εὐόμματος-ον ΕΜ. ὁ ἔχων ὀφθαλμοὺς καλούς, ὁ βλέπων καλῶς : ΕΜ284,8 **ὀξυδερκὲς γὰρ τὸ ζῷον καὶ εὐόμματον.**

εὐομολόγητος-ον ὁ εὐκόλως ὁμολογούμενος, ἀναμφισβήτητος : Πλάτ.Πολ.527Β **εὐομολόγητον ἔφη.**

εὐόμφαλος-ον γρ. κώδ. τοῦ εὔομφος βλ.λ.

εὔομφος-ον ἀρκ. ἀντὶ εὔοσμος : Τιμαρχίδ.π. Ἀθήν.15,682C· **2**) Ἡσ. « εὔομφα· ὀνόματα ».

εὐόνειρος-ον μτγν. ὁ βλέπων εὐχάριστα ὄνειρα : Στράβ.16,2,35 **ἐγκοιμᾶσθαι δὲ καὶ αὐτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἄλλους τοὺς εὐονείρους**· **2**) ὁ φέρων εὐχάριστα ὄνειρα : Ἡλιόδ.3,5 **εὐόνειρόν τε ᾔτει τὴν νύκτα**· **3**) τὸ οὐδ. εὐόνειρον ὡς οὐσ. τὸ εὐχάριστον ὄνει-

ρον : Πλούτ.'Ηθ.83D **οἷς οὖν οὕτως εὐόνειρα καὶ φανὰ καὶ ἄλυπα, . . φοβερὸν δὲ μηδέν.**

εὐόνυξ-υχος μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἰσχυροὺς ὄνυχας : Μάρκελλ.Σιδ.34· || νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίους ὄνυχας.

εὐοπλία (ἡ) ἡ καλὴ κατάστασις τῶν ὅπλων καὶ τῆς ἄλλης πολεμικῆς παρασκευῆς, καὶ ὡς ἀγὼν ἐπιδείξεως τῆς εἰς ὁπλισμὸν καὶ πολεμικὴν ἰσχὺν ὑπεροχῆς : Ξεν.'Ιερ.9,6 **εἴ τις . . ἆθλα προτιθείη καὶ εὐοπλίας καὶ εὐταξίας καὶ ἱππικῆς,** 'Επιγρ.

εὔοπλος-ον (ὅπλον) ὁ καλῶς ὡπλισμένος, ὁ καλῶς ἐσκευασμένος, ὁ ἔχων καλὴν σκευήν : Ξεν.'Ελλ. 4,2,5 **εὐοπλότατον λόχον ἔχων συστρατεύοιτο καὶ ὁπλιτῶν καὶ τοξοτῶν καὶ πελταστῶν,** αὐτ. 'Ιερ.11,3· || ἐπὶ ζῴων, ὁ ὑπὸ τῆς φύσεως πεπροικισμένος δι' ἰσχυρῶν ὅπλων διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς ζωῆς : 'Αριστλ.ΖΙ 538b,4 **τῶν ζῴων τὰ ἄρρενα εὐοπλότερα· 2**) εἰδ. κωμ. ἐπὶ ἀνδρός, ὁ ἔχων ἁδρὸν αἰδοῖον : 'Αριστφ.'Αχ.592 **εἰ δ' ἰσχυρὸς εἶ, τί μ' οὐκ ἀπεψώλησας; εὔοπλος γὰρ εἶ· 3**) (ὁπλή) σχόλ. κ. μσν. ὁ ἔχων καλάς, ἰσχυρὰς ὁπλάς : Πολυδ.1,194.

εὐοπλῶ-έω μτγν. εἶμαι καλῶς ὡπλισμένος, καλῶς ἐσκευασμένος, ἔχω καλὴν πολεμικὴν σκευήν : Ποσειδ.'Επιγρ. ἐν ΑΠ 12,120, Φίλ.1,20 **δυνάμεις εὐοπλοούντων,** 'Αρρ.Τακτ.5,3 **μεγάλα στρατόπεδα εὐοπλοοῦντα·** || δθ. ὁ ἰσχυρός, ὁ σφριγηλός, ρωμαλέος : Φίλ.372,24 **νεότης εὐοπλοῦσα,** 'Ηλιόδ. Αἰθ.8,16 **πλησιάζων αἰθιοπικῷ περιπίπτει λόχῳ καὶ πλήθει νεολαίας εὐοπλούσης.**

εὔοπτος-ον (1) (ὁρῶ - ὄψομαι) ὁ εὐκόλως ὁρώμενος, ὁ ἀνοικτὸς εἰς τὴν ὅρασιν, ὁ ἀναπεπταμένος, ὁ ὁρατός, ὁ φανερός : 'Ιππ.Τεχν.11 **οὐκ ἐν εὐόπτῳ οἰκέουσιν αἱ νοῦσοι·** || ὁ περιφανής, ὁ περίοπτος : ΠΔ'Επιστ.60 **ἀστραπὴ ὅταν ἐπιφανῇ, εὔοπτός ἐστι,** Λογγ.4,3· **2**) ἑλκυστικός, ὡραῖος, εὐειδής : Μύσων ἀπ.21,1164,'Ιω.Χρύσ.Λόγ.7,492,9 **διὰ τοῦτο καὶ εὔοπτός ἐστι· περὶ αὐτοῦ γὰρ ἔλεγεν ὡραῖος κάλλει.**

εὔοπτος-ον (2) (ὀπτάω) μτγν. ὁ καλῶς ὠπτημένος, ἑφημένος : 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.23,3.

εὐόρᾶτος-ον (ὁράω) μτγν. ὁ καλῶς, σαφῶς ὁρατός, ὁ εὔοπτος βλ.λ.1) : Εὐστ.86,42.

εὐοργησία (ἡ) ἡ ἠπιότης διαθέσεως, ἡ πραότης : Εὐρ.'Ιππ.1039 **ὃς τὴν ἐμὴν πέποιθεν εὐοργησίᾳ ψυχὴν κρατήσειν,** αὐτ.Βάκχ.641.

εὐόργητος (ὀργή) κ. νεώτ. ὁ εὐμενῶς, πράως φερόμενος : 'Ιππ.'Αέρ.12 **ἤθεα εὐοργητότερα,** Γοργ.ἀπ.6D **εὐόργητος πρὸς τὸ πρέπον·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐοργησία : 'Αριστλ.ΗΜ 1186a,23 **τὸ εὐόργητον καὶ πρᾶον· 2**) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως εἰς ὀργὴν κινούμενος, ὀξύθυμος : Πλούτ.'Ηθ. 413C **εὐόργητος γάρ ἐστι καὶ οὐ πρᾶος.**

εὐοργήτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὐόργητον, ἠπίως : Θουκ.1,122 **ἐν ᾧ ὁ μὲν εὐοργήτως αὐτῷ προσομιλήσας βεβαιότερος, ὁ δ' ὀργισθεὶς περὶ αὐτὰν οὐκ ἐλάσσω πταίει.**

εὐοργία (ἡ) 'Ησ. « ἀπιστία ».

εὔοργος-ον (ὀργή) 'Ησ. « εὐόργητος ».

εὐόρεκτος-ον μτγν. ὁ προκαλῶν, δημιουργῶν ὄρεξιν, ὀρεκτικός : Πλούτ.'Ηθ.663E **τὸ μὲν ποικίλον ἥδιόν ἐστιν, τὸ δὲ εὐορεκτότερον.**

εὐόριστος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως τηρούμενος ἐντὸς ὁρίων : 'Αριστλ.Μετ.360a,23 **ἡ ἀτμὶς ὑγρὸν καὶ ψυχρόν, εὐόριστον μὲν γὰρ ὡς ψυχρόν·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἀντίθ. δυσόριστον (τό): 'Αριστλ. Μετ.378b 24· **2**) κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ὁρισθῇ, νὰ καθαρισθῇ, νεώτ. ἀντίθ. ἀπροσδιόριστος : 'Ηροδ.'Ιατρ.π.'Ορειβ.6,25,4 **τῆς διὰ τοῦ κρεμαστοῦ κλινιδίου αἰώρας μέτρον ἀριθμῷ μὲν οὐκ εὐόριστον· 3**) Ζωναρ.917 « εὐόριστον τὸ φηλαφώμενον καὶ φθειρόμενον, οἷον ὁ ἄρτος ».

εὐορκησία (ἡ) μτγν. τὸ εὐορκεῖν, ἡ πιστὴ τήρησις τοῦ ὅρκου : 'Αλέξ.Κωμ.2.

εὐορκία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐόρκου βλ.λ., ἡ εὐορκησία, ἡ πιστὴ τήρησις τῶν εὐόρκως ὑπεσχημένων, ἀντίθ. ἐπιορκία:Πινδ.Ο 2,117 **παρὰ μὲν τιμίοις θεῶν, οἵτινες ἔχαιρον εὐορκίαις, ἄδακρυν νέμονται αἰῶνα,** 'Απ.Λιβ.63, Μηναῖ.8,29 Στιχ.'Ιδιόμ.Λιτῆς **θυμελικοῦ ὀρχήματος δοὺς αὐτὴν ἀντίμισθον, εὐορκίας χάριν· 2**) νεώτ. τὸ ἀληθῆ λέγειν ἐν ἐνόρκῳ βεβαιώσει, ἀντίθ. ψευδορκία· **3**) ἐν τῷ πληθ. ὅρκος διδόμενος μετ' ἀγαθοῦ συνειδότος, μετ' ἀγαθῆς συνειδήσεως : Λιβάν.Λόγ.59,122· **4**) νεώτ. ἡ εὐσυνειδησία.

εὔορκος-ον κ. νεώτ. ὁ τηρῶν τὸν ὅρκον αὐτοῦ, ὁ πιστὸς εἰς τὸν ὅρκον του, ἀντίθ. ἐπίορκος : 'Ησίοδ.'Εργ.285 **ἀνδρὸς δ' εὐόρκου γενεὴ μετόπισθεν ἀμείνων,** Χρησμ.π.'Ηρ.6,86,3 **ὄμνυ, ἐπεὶ θάνατος καὶ εὔορκον μένει ἄνδρα,** 'Αριστφ.Πλ. 61 **εἴ τι χαίρεις ἀνδρὸς εὐόρκου τρόποις,** Ξεν. 'Ελλ.2,4,42 **εὔορκοι καὶ ὅσιοί ἐστε·** || εὔορκος εἴς τινα : Εὐρ.Μήδ.495 **ἐπεὶ σύνοισθά γ' εἰς ἔμ' οὐκ εὔορκος ὤν·** || συνήθ. μτ. τῶν ρ. ὄμνυμι, ἀντόμνυμι, ψηφίζομαι, διόμνυμι, ψῆφον τίθεμαι, φέρω : 'Αντιφ.1,8 **πῶς οὖν εὔορκα ἀντομωμοκὼς ἔσται φάσκων εὖ εἰδέναι,** αὐτ.6,16, 'Ισαῖ.2,47 **τὰ δίκαια καὶ τὰ εὔορκα κατὰ τοὺς νόμους ψηφίσασθε,** Δημ.310 **τοῦτο γὰρ καὶ ἀληθές ἐστι καὶ ὑπὲρ τῶν ὀμωμοκότων καὶ γνόντων τὰ εὔορκα δικαστῶν·** || σύμφωνος πρὸς τὸν ὅρκον τινός : ἐν τῷ οὐδ. ἑν. κ. πλ. ἀντὶ ἐπιρρ. εὐόρκως : Θουκ. 5,18 **λόγοις δικαίοις χρωμένοις εὔορκον εἶναι ἀμφοτέροις,** Δημ. 525 **εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστι καὶ ἄλλως δίκαια** (δ. ἀνάγν. ἔνορκα), 'Αριστλ. Ρητ.'Αλ.1433a,4 **εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον.**

εὐορκῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. ὁρκίζομαι συμφώνως τῇ ἀληθείᾳ, ὁρκίζομαι ἀληθῆ ὅρκον, ἀντίθ. ἐπιορκῶ βλ.λ. : Γοργ.ἀπ.15D, 'Ισοκρ.1,23 **ἕνεκα δὲ χρημάτων μηδένα θεῶν ὀμόσῃς, μηδ' ἂν εὐορκῶν μέλλῃς,** 'Ιάμβλ.Πυθ.28,144, Πάπ. **εὐορκοῦντί μὲν μοι εὖ εἴη· 2**) τηρῶ, φυλάττω τὸν ὅρκον μου : Νόμ.π.'Ανδοκ.1,98 **ἐπεύχεσθαι εὐορκοῦντι μὲν εἶναι πολλὰ καὶ ἀγαθά,** Ξεν.'Ελλ.1,7,25 **ὑμεῖς δὲ κατὰ τὸν νόμον εὐσεβοῦντες καὶ εὐορκοῦντες κρινεῖτε·** || κ. μτ. δοτ. : Θουκ.5,30 **θεῶν γὰρ πίστεις ὀμόσαντες ἐκείνοις οὐκ ἂν εὐορκεῖν προδιδόντες αὐτούς·** κ. παθ. : Καλλ.Αἴτ.3,1,42.

εὐόρκωμα-ατος (τό) πιστὸς ὅρκος : Αἰσχ.Χο.901 **ποῦ δὴ τὰ λαμπρὰ Λοξίου μαντεύματα τὰ πυθόχρηστα, πιστὰ δ' εὐορκώματα ;**

εὐόρκως ἐπίρρ. κ. νεώτ. συμφώνως πρὸς τὸν ὅρκον : Αἰσχ.Χο.979 **καὶ τάδ' εὐόρκως ἔχει.**

εὐόρκωτος-ον Πολυδ.1,39 εὔορκος.

εὐόρμητος-ον (ὁρμῶ) μτγν. ὁ καλῶς, ἰσχυρῶς ὁρμῶν πρός τι, ἐπιρρεπής, κατωφερής : Βασ. Σελ.Βι.Θέκλ.76 **εὐόρμητος πρὸς ἡδονήν· 2**) γλώσσ. τοῦ εὔορμος : 'Απολλ.Ρ 4,900.

εὔορμος-ον (ὅρμος) ὁ ἔχων καλοὺς ὅρμους πρὸς προσόρμισιν πλοίων : 'Οδ.Δ 358 **ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος,** 'Ησίοδ.Α 207 **ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος ἀμαιμακέτοιο θαλάσσης κυκλοτερὴς ἐτέτυκτο πανέφθου κασσιτέροιο,** Σοφ.Φιλ.221 **τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε κἀκ ποίας τύχης κατέσχετ' οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην;,** Φίλ.2,567 **εὐορμότατοι λιμένες· 2**) καλῶς ἠγκυροβολημένος : Μάρκ. 'Αργ.ἐν ΑΠ 10,4 **εὐόρμων . . πρυμνήσια νηῶν.**

εὐορνιθία (ἡ) σχόλ. « ἀγαθὸν οἰώνισμα » : Σοφ.ἀπ.1049.

εὔορνῐς-ῑθος (ὁ, ἡ) καλόν τι προμηνύων, αἴσιος : Τραγ.'Αδέσπ.343 **εὔορνις τύχη,** Διον.'Αλ.Ρωμ.273 **ἐὰν εὐόρνιθες αὐτῷ τύχωσιν οἰωνοὶ γενόμενοι· 2**) ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων ἄφθονίαν πτηνῶν, ὁ πλούσιος εἰς πτηνά : ΑΠ 7,424 **εὐόρνιθι Τανάγρᾳ.**

εὐόροφος-ον μτγν. ὁ ἔχων **καλὴν ὀροφήν, ὁ** καλῶς ἐστεγασμένος : Ἀντίπ. (Θεσσ.) ἐν ΑΠ 9,59,5 **εὐόροφον γραπτὸν τέγος,** Σχόλ.Λυκόφρ.350 **εὐπαγεῖς καὶ εὐορόφους θαλάμους.**

εὐόρπηξ-ηκος (ὄρπηξ) μτγν. ποι. ὁ ἐξ ὡραίου κλάδου κατεσκευασμένος : Νόνν.Δ 14,269 **εὐόρπηκος ἐφήμενος ἄντυγι δίφρου.**

εὐοσμία (ἡ) (εὔοσμος) κ. μσν. κ. νεώτ., ἀρχαιότ. τ. (κτ. Πολυδ.ποι.,αἰολ.κ.ἰων.) **εὐοδμία, ἡ** καλὴ ὀσμή, εὐωδία : Σοφ.ἀπ.370 **βαρβάρων εὐοσμίας,** Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,14,4, Μηναῖ.8,2 Ὠδ.6 **τῇ εὐοσμίᾳ αὐτῶν τῇ τερπνῇ,** Ἀχμ.Ὀνειροκρ.24,27 **ἑτέραν σύνθετον εὐοσμίαν.**

εὐοσμίτης (ὁ) νεώτ. εἶδος ὀρυκτῆς ρητίνης τῆς ὁμάδος τοῦ ἠλέκτρου.

εὔοσμος-ον (εὖ-ὀσμὴ ἢ ὀδμή) κ. νεώτ., ἀρχαιότ. τ. κ. **εὔοδμος,** ὁ ἔχων εὐάρεστον, καλὴν ὀσμήν, ὁ εὐώδης, ἀντίθ. δύσοσμος : Πίνδ.ἀπ.75,15 **εὔοσμον ἔαρ,** Ἀχαι.17 **εὔοσμον μύρον,** Εὐρ.Βάκχ.235 **ξανθοῖσι βοστρύχοισι εὐόσμοις,** Θεόκρ.3,23 **εὐόδμοισι σελίνοις,** Μηναῖ.3,29 Ὠδ.9 **ὡς μῆλον εὔοσμον·** ‖ κ. ὑπερθ. : Κύριλλ.1,83E **τὰ λίαν εὐοσμότατα τῶν ἐν λειμῶσιν ἀνθέων·** ‖ κ. μτ. δοτ. : Θεόφρ.ΦΙ 9,13,3 **εὔοδμος τῇ ὀσφρήσει.**

εὐοσμῶ-έω (εὖ-ὀσμή) εἶμαι εὔοσμος βλ.λ., εὐώδης : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,16,1 **διὰ πέψιν γινομένης τῆς ὀσμῆς προσῆκεν εὐοσμεῖν τὰ μάλιστα πεπεμμένα.**

εὐοσμώδης-ους-ες (εὔοσμος) ὁ ἔχων εὐοσμίαν, εὔοσμος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,16,7.

εὐόσφραντικός-ή-όν (ὀσφραίνομαι) ὁ ὀξὺς τὴν ὄσφρησιν καθ' ὑπερθ.· Ἡσ. « εὐρινοτάτην, εὐοσφραντικωτάτην ».

εὐόσφρητος-ον (εὖ-ὀσφραίνομαι) ἐπὶ τοῦ κυνός, ὁ ἔχων καλήν, ὀξεῖαν ὄσφρησιν : Σχόλ.Σοφ. Αἶ.8 **εὐοσφρήτου κυνός,** ΕΜ 765,53.

εὐόφθαλμος-ον (ὀφθαλμός) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίους ὀφθαλμούς : Ξεν.ΚΠ 8,1,41 **ὡς εὐοφθαλμότεροι φαίνονται ἢ εἰσί,** Διήγ.Ἀχιλλ.101 **ξανθὸς καὶ ογουροκέφαλος, εὐόφθαλμος καὶ ὡραῖος, - αἱ Γεωργιαναὶ φημίζονται ὡς εὐόφθαλμοι·** 2) ὁ ἔχων ὀξὺ τὸ βλέμμα : Ξεν.Συμπ.5,5 **καρκίνον εὐοφθαλμότατον εἶναι τῶν ζώων·** 3) μσν. μετ' ἀρνήσ. ὁ ἐλαττωματικὸς τὴν ὅρασιν : Σχόλ.Εὐστ.Ὀδ.1668,34 **τινὰ οὐκ εὐόφθαλμον ἄνδρα, ὁποῖος τις καὶ ὁ Τειρεσίας ἦν·** 4) ὁ τῷ βλέμματι τῶν ἄλλων εὐχάριστος, ὁ τερπνὸς τὴν θέαν, καλοκοίταχτος : Ἀριστόξ.Ἱστ.Ἀπ.15 **ὅ τε χρυσὸς καὶ ὁ ἄργυρος καὶ τὰ πολλὰ τῶν εὐοφθάλμων τε καὶ σπανίων·** 5) μτφ. ἐπὶ λόγου, δοξασίας, θεωρίας, γνώμης κττ., εὐπρόσωπος, ὅθ. πιθανός, εὐλογοφανής : Ἀριστλ.Πολιτ.1268b,24 **εὐόφθαλμον ἀκοῦσαι μόνον.**

εὐοφθάλμως ἐπίρρ. κ. μσν. εὐπρεπῶς : Ἀντιφ. ἀπ.59, Μαλάλ.1 91,9.

εὔοφρυς-υος-υ (ὀφρύς) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίας ὀφρῦς, φρύδια : Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ἐν ΑΠ 5,75 **αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος .. εὔοφρυς, εὐπλόκαμος,** Μαλάλ.1 91,9· 2) νεώτ. ζωολ. **ὁ εὔοφρυς** γένος ἀραχνῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἀττιδῶν.**

εὔοχθος-ον (εὖ - ὄχθος ἢ ὄχθη) ἐπὶ γῆς, γόνιμος, εὔφορος, καρποφόρος : Ὁμ.Ἐπιγράμμ.7,2 **γῆ .. εὔοχθος·** 2) ἐπὶ συμποσίων, πολυτελής, πλουσιοπάροχος : Βακχ.ἀπ.22 **αὐτόματοι δ' ἀγαθῶν δαῖτας εὐόχθους ἐπέρχονται δίκαιοι φῶτες·** ‖ δαψιλής, ἄφθονος : Εὐρ.Ἴων 1169 **εὐόχθου βορᾶς ψυχὴν ἐπλήρουν.**

εὐοχθῶ-έω (εὔοχθος) κ.μσν. ἔχω ἀφθονίαν ἀγαθῶν, εὑρίσκομαι ἐν καλῇ καταστάσει, εὐημερῶ· Ἡσ. « εὐοχθεῖν· εὖ ἔχειν, εὐθυμεῖν, πλήρη εἶναι, εὐτροφεῖν » : Ἡσίοδ.Ἔργ.477 **εὐοχθέων δ' ἵξεαι πολιὸν ἔαρ,** Ριαν.1,9 **ὅς δέ κεν εὐοχθῇσι, θεὸς δ' ἐπὶ ὄλβον ὀπάζει·** 2) Εὐστ.Ἰλ.143,13 « ἐπὶ καλοῖς κοπιάω ».

εὔοχοον Φώτ.Λεξ. ἐν λ. « πλήρη· ἀπὸ τῶν ποταμῶν μετῆκται » (ὃ.γρ. εὔοχθον).

εὔοχος-ον (εὖ - ἔχω) ὁ στερεῶς, ἰσχυρῶς κρατῶν : Ἱππ.Ἄρθρ.43 **ἐν δεσμῷ εὐόχῳ μέν, μαλθακῷ δέ·** 2) ὁ ἁρμόδιος, κατάλληλος πρὸς συγκράτησιν : Ἱππ.Ἀγμ.47 **εὐοχώτατον σχῆμα.**

εὐοχῶ-έω (εὖ - ἔχω) κρατῶ καλά, ἐπιμελοῦμαι, περιποιοῦμαι· παθ. : Ξεν.Ἱππαρχ.8,4 **εὐοχούμενοι ἵπποι** (ἑσφ.γρ. ἀντὶ εὐωχούμενοι)· 2) παθ. ἐπὶ ἐλέφαντος, Σουΐδ. « εὐοχεῖται, ἐπὶ τοῦ ἐλέφαντος, ἀντὶ τοῦ καλῶς ἡνιοχεῖται ».

εὐοψία (ἡ) (1) (εὖ - ὄψον) μτγν. δαψίλεια, ἀφθονία ἐδεσμάτων, φαγητῶν, ἰδίως ἰχθύων· Ἀλκίφρ. 3,3 « εὐοψία μὲν ἦν καὶ πλῆθος ἰχθύων »· Εὐστ.Ἰλ. 867,57 « ἡ τῶν ὄψων εὐπορία » : Ἀλκίφρ.1,1 **φεῦ τῆς εὐοψίας, ὅσον ἰχθύων ἐξειλκύσαμεν.**

εὐοψία (ἡ) (2) (εὖ - ὄψις) Σουΐδ. ΑΒ 93,1 « εὐοψίαν, ἀντὶ τοῦ εὐπροσωπίαν » : Ἀλεξ.38.

εὔοψος-ον (εὖ - ὄψον) ὁ πλήρης ἰχθύων, ὁ ἔχων ἀφθονίαν ἰχθύων : Ἀναξανδρ.33,10 **εὔοψος ἀγορά·** ‖ ἰχθυόεις : Ἀρχέστρ.ἀπ.50Β **εὔοψον σφόδρα χωρίον ἐστὶ Κάρυστος,** Στράβ.10,2,21 **λίμνη μεγάλη καὶ εὔοψος·** 2) ὁ παράγων ὄψα, βρώματα, τὸ συγκρ. : Πλούτ.Ἠθ.2,667C **εἰ ἡ θάλασσα τῆς γῆς εὐοψοτέρα.**

εὐοψωνία (ἡ) ἡ εὐοψία βλ.λ.(1) ; Ἀλεξ.316.

εὐπαγέως ἐπίρρ. μτγν. στερεῶς : Ὀππ.Ἁλ.3,401 **κύρτον μὲν ὑπὸ σπάρτοισιν ὑφῆνας εὐπαγέως.**

εὐπαγής-οῦς-ές (εὖ - πήγνυμι) κ. μσν. ἐπὶ τοῦ σώματος ἢ τῶν μελῶν, ὁ ἔχων καλὴν σωματικὴν κατασκευήν, ὑγιής, ῥωμαλέος, γερός, καλοδεμένος : Πλάτ.Νόμ.775C **εὐπαγὲς ἀπλανὲς ἡσυχαῖον τε ἐν μοίρᾳ ξυνίστασθαι τὸ φυόμενον,** Ξεν.Κυν. 4,1 **ὑποκώλια μακρὰ .. εὐπαγῆ,** Πλούτ.Λυκ.16 **εἰ μὲν εὐπαγὲς εἴη καὶ ῥωμαλέον** (τὸ παιδάριον), Ἀππ.Κυν.1,188 **μηροὶ δ' εὐπαγέες,** Γεωπ.14,16,2 **εὐπαγεῖς τραχήλους,** αὐτ. 16,1,1 **εὐπαγεῖς ἵππους·** ‖ ἐπὶ πραγμ., ὁ καλῶς συνηρμοσμένος, συμπαγής, στερεός : Θεόκρ.25,208 **βάκτρον εὐπαγές,** Παλυδ. 1,207 **εὐπαγὴς χαλινός,** Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,159 **καὶ οὐκ εὐπαγῆ τὴν ἕδραν ὑπεχούσης·** ‖ κ. μτφ. ἐπὶ τοῦ ὕφους : Φιλόδ.Ποιημ.994,35· 2) ἐπὶ τοῦ αἵματος, ὁ καλῶς, εὐκόλως πηγνύμενος : Ἀρετ. Χρον.Παθ.2,4· 3) πάπ. εἰδ. ὁ καλῶς βαφείς, ὅθεν ὁ μὴ ἀλλάσσων χρῶμα.

εὐπάθεια (ἡ) (εὐπαθής) κ. νεώτ., ἰων. **εὐπαθίη,** ἡ ἀπόλαυσις ἀγαθῶν, ἡσυχίας, ἀνέσεις, εὐμάρεια ; Ξεν.Ἀγ.9,3 **καὶ τὴν εὐπάθειαν ὅσῳ ῥᾴονα καὶ εὐπορωτέραν Ἀγησίλαος ἐπετήδευσεν ἄξιον κατανοῆσαι,** Μηναῖ.1,5 Ἑσπ. **καὶ τρυφῆς τὴν εὐπάθειαν·** ‖ ἰδ. κτ. πληθ. τέρψις, τρυφή, αἰσθητικὴ ἡδονή, ἀπόλαυσις· Σουΐδ. « διάχυσις καὶ ἄνεσις τῆς ψυχῆς καὶ τρυφή »· ‖ ἐν φρ. **εὐπαθείας ἐπιτηδεύειν** = ἐπιδίδεσθαι εἰς τέρψεις, ἀπολαύσεις : Ἡρ.1,135 **εὐπαθείας τε παντοδαπὰς πυνθανόμενοι** (οἱ Πέρσαι) **ἐπιτηδεύουσι καὶ δὴ καὶ ἀπ' Ἑλλήνων μαθόντες παισὶ μίσγονται·** ‖ ἐν φρ. **ἐν εὐπαθείαις εἰμὶ** διστελῶ ἐν τρυφῇ καὶ εὐθυμίᾳ, διασκεδάζω, γλεντοκοπῶ : αὐτ.1,22 **τοὺς ἀνθρώπους ἐν εὐπαθείῃσι ἐόντας,** Διον.Ἀλ.Ρωμ.1,88 **τὴν ἡμέραν ταύτην ἐν εὐπαθείαις** (ἀγομένην)· 2) κτ. πληθ. ὀρεκτικὸν ἐδώδιμον, λίχνευμα, ἄρτυμα, ἡδυντικόν : Ξεν.Ἀπολ.18 **τοὺς δὲ τοὺς ἄλλους μὲν τὰς εὐπαθείας ἐκ τῆς ἀγορᾶς πολυτελεῖς πορίζεσθαι·** πρβλ. Πλάτ.Πολ.404D **οὐκοῦν καὶ Ἀττικῶν πεμμάτων τὰς δοκούσας εἶναι εὐπαθείας·** 3) γεν. εὐχαρίστησις, ψυχικὴ ἱκανοποίησις : Ξεν.Ἀγ.11,39 **μετ' ὀλίγων δέ μοι ἐδόκει ἀνθρώπων οὐ καρτερίαν τὴν ἀρετὴν ἀλλ' εὐπάθειαν νομίζειν·** ‖ εἰδ. π. Στωϊκοῖς **εὐπάθειαι** ἡ εὐχάριστος διάθεσις, ἀντίθ. πάθη : Διογ.Λ 7,116 **ὑπὸ τὰ πρῶτα πάθη πίπτει τινά, τὸν**

αὐτὸν τρόπον καὶ ὑπὸ τὰς πρώτας εὐπαθείας· **4)** ἡ εὐεργεσία, τὸ εὖ πάσχειν : Ἀριστλ.ΗΝικ. 1159a,21 **ὡς δὴ σημείῳ τῆς εὐπαθείας χαίρουσι τῇ τιμῇ** **5)** ἐπὶ πρασ., ἡ ἰδιότης τοῦ ὑφίστασθαι τὰς φυσικὰς ἐντυπώσεις, εὐαισθησία : Ἀλέξ. Ἀφρ.Πρ.2,53 **οἱ παῖδες πολλὴν ἔχουσιν εὐπάθειαν καὶ τροπὴν τῆς φύσεως** **6)** ὁμ. κ. νεώτ. ἐν ἀναφ. πρὸς νόσους, ἡ ἔλλειψις ἀντοχῆς τοῦ ὀργανισμοῦ, ἡ εὐαισθησία πρὸς τὰς παθήσεις ; Γαλ.8, 205, **- ἡ εὐπάθεια τοῦ στομάχου** **7)** γεν. ἐπὶ πραγμ., τὸ εὐκόλως πάσχειν, ἀλλοιοῦσθαι : Πλούτ. Ἠθ.589C **ὁ ἀὴρ τρεπόμενος δι' εὐπάθειαν,** αὐτ. 640E **τὴν γῆν.. μαλάττομεν, ἵνα κοπεῖσα μεταβάλλῃ δι' εὐπάθειαν** **8)** νεώτ. εἰδ. συνεκδ. ἐπὶ φυσικῶν ὀργάνων, ἡ ἰδιότης τοῦ σημειοῦν καὶ τὰς ἐλαχίστας ἐξωτερικὰς ἀλλοιώσεις ἢ ἐπιδράσεις : **εὐπάθεια βαρομέτρου - ζυγοῦ.**

εὐπαθειομετρητής (ὁ) νεώτ. φωτογραφ. ὄργανον χρησιμεῦον πρὸς μέτρησιν τῆς πρὸς τὸ φῶς εὐπαθείας τῶν φωτογραφικῶν πλακῶν.

εὐπαθής-οῦς-ές (εὖ - πάθος) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀπολαύων ἀγαθῶν, τερπνός, εὐάρεστος, ἡδυπαθής : Κράτ.16 **ἔχοντες εὐπαθῆ βίον** **2)** κ. μσν.κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ὑφιστάμενος τὰς ἐξωτερικὰς ἐπιδράσεις, ὁ εὐκόλως πάσχων, ὁ εὐερέθιστος : Ἀλεξ.35 **εὐσταθὴς πρὸς τὸ πῦρ.. ἐστίν** || κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,14,7 **εὐπαθέστερον εἰς τὸ πάσχειν ὁ λεπτός,** Πλούτ.Ἠθ.949E **μᾶλλον εὐπαθέστερον τῷ ἀέρι γενόμενον,** Γεωπ.5,45,1 **εὐπαθέστερον τὸν οἶνον ἔξουσιν** || κ. ὑπερθ. : Ἀριστλ.Πρ.887b,23 **ἡ τοιαύτη δὲ (ἕξις) εὐπαθεστάτη ὑπὸ τοῦ ἀέρος** **2)** εἰδ. κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν σωματικὴν κατάστασιν, ὁ εὐκόλως νοσῶν, ὁ εὐκόλως διαταρασσόμενος ὑγιεινῶς, ὅθεν ὁ λεπτῆς, τρυφερᾶς σωματικῆς κατασκευῆς : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,11, **-ἔχει εὐπαθὲς τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα** || κ. συγκρ. : Ρουφ.234 **ἐπί τε τῶν δυσεντερικῶν καὶ τῶν εὐπαθέστερα τὰ μέρη ἐχόντων** **3)** ἐπὶ ἠθικῆς ἐννοίας, ὁ εὐκίνητος εἰς ψυχικὰ πάθη, εὐαίσθητος : Πλούτ.Ἠθ.528D **εὐπαθὴς δὲ καὶ πρὸς τὸ φαινόμενον αἰσχρὸν ὁ εὐδυσώπητος** **4)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ φυσικῶν ὀργάνων, οἷον βαρομέτρων, ζυγῶν κ.ἄ., ὁ σημειῶν καὶ τὰς ἐλαχίστας ἐξωτερικὰς ἀλλοιώσεις καὶ ἐπιδράσεις : **εὐπαθὴς ζυγός.**

εὐπάθησις-εως (ἡ) (εὐπαθῶ) μτγν. ἡ εὐτυχὴς κατάστασις, ἡ εὐχάριστος ψυχικὴ διάθεσις : Θεοδοτ.ΠΔ Ἱερ.30,10 **ἡσυχάσει ἐν εὐπαθήσει.**

εὐπαθητικός-ή-όν μτγν. ἐπὶ νοσημάτων, ὁ εὐκόλως μεταδιδόμενος, εὐμετάδοτος, μεταδοτικός: Κατ.Ἀατρλ.Κ 8141,174.

εὐπάθητος-ον (εὐπαθῶ) μτγν. ὁ εὐπαθὴς βλ.λ.2) κ. 3) : Ἑρμητ.10,10.

εὐπαθῶ-έω (εὐπαθής) ἥδομαι, εὐφραίνομαι, εὐθυμῶ, διασκεδάζω, γλεντοκοπῶ : Ἡρ.2,133 **πίνειν τε καὶ εὐπαθέειν** πρβλ. Πλάτ.Πολ.347C **οὐχ ὡς ἐπ' ἀγαθόν τι ἰόντες οὐδ' ὡς εὐπαθήσοντες ἐν αὐτῷ** || κ. μέσ. Σουΐδ. « εὐπαθεῖσθαι ἀντὶ τοῦ τρυφᾶν καὶ διαχεῖσθαι » || ἐπὶ τῆς ψυχῆς, εὑρίσκομαι εἰς εὐχάριστον ψυχικὴν διάθεσιν, εὐτυχῶ : Πλάτ.Φαῖδρ.247D **καὶ θεωροῦσα τἀληθῆ τρέφεται καὶ εὐπαθεῖ** πρβλ. εὐπάθεια ἐν εἰδ. σημ. **2)** Ἡσ. « εὐπαθοῦντες, εὔρωστοι, ὑγιαίνοντες » **3)** εὐεργετοῦμαι, εὖ πάσχω ; Πλούτ.Ἠθ.176B ρηματ. π. εὐπάθητος, εὐπάθησις.

εὐπαθῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. ἡδέως, μεθ' ἡδονῆς : Διον.Ἀρεοπ.112 **εὐπαθῶς ἥδεσθαι** **2)** νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπαθῆ βλ.λ.

εὐπαιδευσία (ἡ) (εὖ-παιδεύω) ἡ καλὴ μόρφωσις: Εὐρ.ἀπ.1100, Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,6' || πολυμάθεια : Φιλόστρ.Σοφ.18,4 **ἐπιστολαὶ εὐπαιδευσίας μεσταί.**

εὐπαίδευτος-ον (εὖ-παιδεύω) κ. νεώτ. ὁ καλῶς πεπαιδευμένος, μορφωμένος : Ἱππ.Ἄρθρ.43 **εὐπ- ἀνήρ,** Φιλόδ.Εὐσ.65 **τῶν ἄλλων εὐπαιδευτότατοι,** Διον.Ἀλ.Θουκ.51 **μόνων εἶναι τῶν εὐπαιδεύτων ἀναγνῶναί τε καὶ συνεῖναι τὴν Θουκυδίδου διάλεκτον** || **εὐπαίδευτόν ἐστι** μετ' ἀπαρφ., εἶναι ἴδιον, ἔργον πεπαιδευμένου ἀνδρός : Ἱππ.Ἄρθρ.1' **2)** ὁ δεικνύων, δηλῶν τὴν εὐπαιδευσίαν, τὴν πολυμάθειαν : Διον.Ἀλ.Πομπ.1,1 **εὐπαίδευτος ἐπιστολή.**

εὐπαιδεύτως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπαίδευτον βλ.λ.1), πεπαιδευμένως : Ἀρετ.Ὀξ. Νούσ.1,3, Κύριλλ.10,106 **εὐπαιδεύτως τὰ περὶ τοῦ θεοῦ δοξάζειν.**

εὐπαιδία (ἡ) (εὖ-παῖς), πάπ. **εὐπαιδεία,** τὸ ἔχειν καλὰ τέκνα, ἡ εὐτεκνία : Εὐρ.Ἰκ.490 **τέρπεται δ' εὐπαιδίᾳ,** Ἀριστφ.Σφ.1512 **ὦ μακάριε τῆς εὐπαιδίας,** Ἰσοκρ.9,72 **εὐπαιδίας τυχεῖν ἅμα καὶ πολυπαιδίας,** Πάπ. **καὶ αὐτὴ τῷ κόσμῳ τῆς εὐπαιδείας εὐτυχήσασα** || **εὐπαιδίας ἀγών** ἀγὼν τελούμενος ἐν Ἀθήναις τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν Θεσμοφορίων πρὸς βράβευσιν τῆς μητρὸς τῆς τεκούσης κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο τὸ εὐειδέστατον καὶ εὐρωστότατον τέκνον.

εὔπαις-αιδος (ὁ, ἡ) (παῖς) ὁ ἔχων καλοὺς παῖδας, ὁ εὐτυχὴς εἰς τέκνα : Ἡρ.1,32 **ἄπαθὴς κακῶν, εὔπαις, εὐειδής,** Εὐρ.Ἑκ.810 **εὔπαις ποτ' οὖσα, νῦν δὲ γραῦς ἄπαις,** Ἀριστφ.Πλ.639 **ἀναβοάσομαι τὸν εὔπαιδα καὶ μέγα βροτοῖσι φέγγος Ἀσκληπιόν** (σχόλ. « ἀναμνήσω τὸν Ἀσκληπιὸν μέγα φῶς ὄντα τοῖς ἀνθρώποις, πολλοὶ γὰρ παῖδες τοῦ Ἀσκληπιοῦ.. », (ἤτοι μεγάλοι ἰατροί), Αἰσχίν.ἐν ΑΠ 6,330 **προλιπὼν εὔπαιδας Ἀθήνας ἵαθην ἐλθών** **2)** ὁ ἐξαίρετος, ὁ κάλλιστος παῖς : Εὐρ.ΙΤ 1234 **εὔπαις ὁ Λατοῦς γόνος.**

εὔπακτος-ον δωρ. ἀντὶ εὔπηκτος βλ.λ. : Θεόκρ. 1,128 **σύριγγα ἐκ κηρῶ εὐπάκτοιο.**

εὐπάλαιστος-ον (παλαίω) ὁ εὐκόλως ἡττώμενος, καταβαλλόμενος ἐν τῇ πάλῃ : Ἐπίχ.254 **τοὺς ἄλλους εὐπαλαίστους ἀποφανεῖ.**

εὐπάλαιστρος-ον (παλαίστρα) μτγν. ὁ ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἔμπειρος, ἐπιτήδειος **2)** μτφ. τὸ οὐδ. **τὸ εὐπάλαιστρον** ὡς οὐσ. ἡ ἐν τῇ συζητήσει ἱκανότης, ἐπιδεξιότης : Λογγῖν.34,2 **τὸ κατὰ τὰς εἰρωνείας εὐπάλαιστρον.**

εὐπάλαμνος-ον (παλάμη) κ. μσν. κ. **εὐπάλαμος** βλ.λ., ἐφευρετικός, ἐπινοητικός : Αἰσχ.Ἀγ.1531 **εὐπάλαμνον μέριμναν** (διόρθ. **εὐπαλάμων μεριμνᾶν**), Κ Μανασσ.106D **εὐπάλαμνος, εὐρύστερνος ἥρως στερροβραχίων.**

εὐπάλαμος-ον (παλάμη) κ. **εὐπάλαμνος** ὁ εὐμήχανος, πολυμήχανος, ἐφευρετικός, ἐπινοητικός : Ὀρφ.Ὕμν.57,4 **εὐπ- ἔρως** ΑΠΠαράρτ.55 **εὐπαλάμου σοφίης μνᾶμα** **2)** ὁ ἐντέχνως διεσκευασμένος, ὁ ἔντεχνος : Ἀριστφ.Ἱππ.530 **τέκτονες εὐπαλάμων ὕμνων,** Νόνν.Δ 17,146 **εὐπαλάμῳ βεβιημένον αὐχένα δεσμῷ** **3)** ὁ εὐχείριστος, εὐκολομεταχείριστος : Φίλ.Βελοπ.60D **καταζυγίδας εὐπαλάμους καὶ ἀσυντρίπτους.**

εὐπαλέως ἐπίρρ. Ιων. εὐκόλως : Ἀπολλ.Ρ 4,193.

εὐπαλής-οῦς-ές (πάλη) ἐπὶ ἀγώνων, ὁ εὐκόλως ἐπιτελούμενος, κερδιζόμενος : Ἀπολλ.Ρ 2,618 **ἄεθλοι εὐπαλέες** **2)** Ἡσ. « εὐπαλές, ῥᾴδιον » **3)** (εὖ-πάλλω) ὁ εὐκόλως παλλόμενος : Σοφ.Ἰχν. 220 **εὐπαλὴς θύραος.**

εὐπάξ-άγος (ὁ,ἡ) δωρ. ἀντὶ εὐπηγὴς βλ.λ., στερεῶς ἡρμοσμένος : Εὐρ.Ὀρ.1428 **εὐπάγι κύκλῳ.**

εὐπαράγωγος-ον (παράγω) ὁ εὐκόλως μεταφερόμενος εἴς τινα τόπον, εὐμετακίνητος, εὐκολομετάφερτος : Ἱππ.Ἀγμ.6 **ὀστέα εὐπαράγωγα** **2)** εὔκαμπτος, εὐλύγιστος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8 **αὐχὴν ὑποσκόλιος, ῥαδινός, οὐκ εὐπαράγωγος, ὁκοῖόν τι ξυντεταμένος** **3)** ὁ εὐκόλως ἀπο-

πλανώμενος, παρασυρόμενος, εὐκολοαπάτητος: Ἀριστφ.Ἱππ.1115 **εὐπαράγωγος εἶ, θωπευόμενός τε χαίρεις κἀξαπατώμενος,** Πλάτ.Τίμ.69D **ἐλπίδα δ' εὐπαράγωγον,** Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.6,41 **τὸ μειράκιον λόγοις τε ἀπατᾶν ὡς εὐπαράγωγον·** **4)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως ἀπατῶν, ἀπατηλός, δελεαστικός: Φίλ. 1,268 **εὐπ- λόγος,** αὐτ.2,481 **εὐπαράγωγα γὰρ ταῦτα πάντα δυνάμενα.. τὰ ὦτα δελεάζειν.**

εὐπαράδεκτος-ον (εὐ-παραδέχομαι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως γινόμενος δεκτός, εὐκολοπαράδεκτος, εὐπρόσδεκτος, ἀντίθ. ἀπαράδεκτος, δυσπαράδεκτος: Στράβ.1,2,10 **μετήνεγκε τὰ ἐκ τοῦ Πόντου πρὸς τὸν ὠκεανὸν ὡς εὐπαράδεκτα διὰ τὴν κατέχουσαν δόξαν,** Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.114A **οὔτε ἡ διὰ τοῦ ε νῶε εὐπαράδεκτος, καθότι σπανιωτάτη,** Κύριλλ.2,561A **πάντη τε καὶ πάντως ἐν ἐκκλησίαις ἐσόμεθα εὐπαράδεκτοι τῷ θεῷ·** ‖ κ. συγκρ.: Πολύβ.10,2,11 **εὐπαραδεκτοτέρας καὶ πιστοτέρας ἐποίει τὰς ἰδίας ἐπινοίας·** **2)** ἐνεργ. μτ. γεν. ὁ εὐκόλως δεχόμενός τι: Φίλ. 1,572 (λάκκοι) **εὐπαράδεκτοι ὕδατος·** ‖ κ. μτφ. ἐπιδεκτικός: Φίλ.1,136 **τὴν εὐφυΐαν, ὅτι εὐπαράδεκτος σπερμάτων ἀρετῆς ἐστι·** πρβλ.αὐτ.1,572 **εὐπ- πρὸς τὰ θεωρήματα.**

εὐπαράδοχος-ον (παραδέχομαι) μτγν. ὁ εὐπαράδεκτος βλ.λ., εὐπρόσδεκτος: Κύριλλ.ἐνΚεφ.45Ἡσ. 607 **ἀνατέμνει τὴν ἄρουραν.. ἵνα εὐπαράδοχος ᾖ τοῖς ἐν αὐτῇ καταβαλλομένοις σπέρμασι.**

εὐπαραίτητος-ον (παραιτοῦμαι) μτγν. εὐδιάλλακτος, εὐεξιλέωτος: Πλούτ.Φωκ.29 **ὡς τὸ μέγα καὶ γενναῖον εὐπαραίτητον εἶχον,** αὐτ.Δίων47· **2)** ὁ εὐχερῶς διατεθειμένος πρός τι: Σέξτ.Ἐμπ. Πυρρ.2,204 **εὐπαραίτητος τρόπος·** **3)** ὁ παρέχων βάσιμον δικαιολογίαν: Διογ.Λ 3,78 **ἐὰν μὴ τέλεον εὐπαραίτητα ὁρᾷ τὰ πράγματα.**

εὐπαράκλητος-ον (παρακαλῶ) κ. μσν. ὁ εὐκόλως διὰ λόγων ἐξιλεούμενος, προσελκυόμενος: Πλάτ.Ἐπιστ.328A **ὡς εὐπαράκλητοι εἶεν πρὸς τὸν ὑπ' ἐμοῦ λεγόμενον ἀεὶ λόγον καὶ βίον·** ‖ ὁ εὐκόλως συγκατατιθέμενος: Δέξιππ.30,19 **ταπειναὶ φύσεις οὐκ εὐπαράκλητοι ἐς σπουδὴν τῶν ἀρίστων·** **2)** ὁ εὐκόλως καταπείθων, καταπειστικός: Ἀρισταίν.2,1 ὁ **σὸς εὐμετάβολός τε καὶ εὐπαραίτητος τρόπος.**

εὐπαρακολούθητος-ον (παρακολουθῶ) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως παρακολουθούμενος, ἰδίως ἐπὶ ἐκθέσεως ἰδεῶν ἢ γεγονότων, οἷον διηγήσεως, ἐπιχειρήματος λογικοῦ κττ.: Πολύβ.4,28,6 **ἵνα μὴ μόνον εὐπαρακολούθητος, ἀλλὰ καὶ καταπληκτικὴ γίγνηται τοῖς προσέχουσιν ἡ διήγησις,** ἭρωνΒελοπ.122B **ἵνα δέ σοι πάνυ εὐπαρακολούθητα τὰ παρὰ τἀνδρὸς κατὰ μέρος γένηται·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.: Ἀριστλ.Ἠθ.1108a,19 **σαφηνείας ἕνεκα καὶ τοῦ εὐπαρακολουθήτου·** **2)** ὁ εὐκόλως παρακολουθῶν· Ἡσ. «εὐπαρακολούθητοι· ὀξεῖς εἰς τὰ πράγματα καὶ οὐ νωχελεῖς».

εὐπαρακολουθήτως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὐπαρακολούθητον, εὐνοήτως: Διον.Ἀλ.Θουκ.37 **ἡρμηνευμένον δὲ οὐκ εὐπαρακολουθήτως.**

εὐπαρακόμιστος-ον (παρακομίζω) ὁ εὐκόλως κομιζόμενος παρά τινι, ὁ εὐκόλως δυνάμενος νὰ μετακομισθῇ πλησίον ἄλλων: Πλούτ.Λαύκ.13 **ὁλκάδος.. πρὸς τὴν γῆν μὴ εὐπαρακομίστου διὰ τὸ μέγεθος·** ‖ κ. μτφ.: Πλούτ.597B **εὐπαρακομίστῳ τῷ λογισμῷ πρὸς τὸ συμφέρον,** Κύριλλ. 1,128A **τοὺς ἐλαφρὸν καὶ εὐπαρακόμιστον ἔχοντας νοῦν·** **2)** εἰδ. ἐπὶ πόλεων, ὁ εἰς πρόσφορον θέσιν κείμενος διὰ τὴν εἰσαγωγὴν πραγμάτων ἔξωθεν, ὁ ἔχων καλὴν εἰσαγωγήν: Ἀριστλ.Πολιτ.1327a, 10 **κἂν εἴ τινα ἄλλην ἐργασίαν ἡ χώρα τυγχάνοι κεκτημένη τοιαύτην, εὐπαρακόμιστον.**

εὐπαράκρουστος-ον (παρακρούω) μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνασκευαζόμενος: Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων. 6A **εὐπαράκρουστος ἡ τοιαύτη συνηγορία.**

εὐπαράληπτος-ον (παραλαμβάνω) μσν. ὁ εὐκόλως χρησιμοποιούμενος, εὐκολομεταχείριστος: Εὐστ.Ἰλ.746,44 **διὸ οὐδὲ εὐπαράληπτον ἦν ἐν σπονδαῖς** (τὸ κρᾶμα).

εὐπαράλλακτος-ον (παραλλάσσω) μτγν. εὐμετάβλητος, ἐπισφαλής, ἀσταθής: Σεκοῦνδ.638 **τί ἐστι κάλλος; εὐπαράλλακτον κτῆμα.**

εὐπαραλόγιστος-ον (παραλογίζομαι) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως διὰ παραλογισμῶν, ψευδῶν συλλογισμῶν ἐξαπατώμενος: Πολύβ.11,29,9 **πᾶς ὄχλος εὐπαραλόγιστος ὑπάρχει καὶ πρὸς πᾶν εὐάγωγος,** Ἰώσ.ΑΙ 4,6,11, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,222 **ἀνὴρ πεπαιδευμένος.. εὐπαραλόγιστος·** ‖ κ. ὑπερθ.: Πολύβ.5,75,2 **καί μοι δοκεῖ πάντων τῶν ζῴων εὐπαραλογιστότατον ὑπάρχειν ἄνθρωπος.**

εὐπαραμύθητος-ον (παραμυθοῦμαι) ὁ εὐκόλως ἐξιλεούμενος, εὐεξιλέωτος: Πλάτ.Νόμ.888C **θεοὶ.. εὐπαραμύθητοι δ' εἰσὶ θύμασι καὶ εὐχαῖς·** **2)** ὁ εὐκόλως παραμυθούμενος, παρηγορούμενος: Πλούτ.Ἠθ.110E **θάνατος.. εὐπαραμύθητος,** Λουκ.Θε.Δ 11,2 **εὐπαραμύθητον.. τὸ δεινόν,** Σευήρ.Ἰατρ.29 **εὐπαραμύθητος γάρ ἐστιν ἡ νόσος·** **3)** ὁ εὐκόλως ἀποδεικνύμενος, εὐκολοαπόδειχτος: Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.10,212.

εὐπάραος-ον δωρ. ἀντὶ εὐπάρειος: Πίνδ.Π 12,16.

εὐπαράπειστος-ον (παραπείθω) ὁ εὐκόλως παραπειθόμενος, ἐξαπατώμενος διὰ δολίων λόγων· Πολυδ.8,12 «**τὰ μάλιστα ἀποπλανώμενος**»: Ξεν.Ἀγ.11,12 **φίλοις εὐπαραπειστότατος.**

εὐπαράπλους-οος-ουν-ον (παραπλέω) μτγν. ὁ ὃν ἀκινδύνως δύναταί τις νὰ περιπλεύσῃ: Στράβ. 17,3,22 **ἡ λοιπὴ τῶν Κυρηναίων παραλία.. οὐ πάνυ εὐπαράπλους.**

εὐπαραποίητος-ον (παραποιῶ) νεώτ. ὁ εὐκόλως παραποιούμενος.

εὐπαρατήρητος-ον (παρατηρῶ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως παρατηρούμενος, εὐδιάκριτος: Ἡρωδιαν. ἐν Ἀν.Βοασσ.3,255 **εὐπαρατήρητος ὁ περὶ τὰς προθέσεις σολοικισμός·** **2)** νεώτ. ὁ ἄξιος παρατηρήσεως, ἀξιοσημείωτος.

εὐπαράτρεπτος-ον (παρατρέπω) μτγν. ὁ εὐκόλως ἀπὸ τῆς ἰδίας γνώμης μετατρεπόμενος, ὁ εὐκόλως ἀλλάσσων γνώμην: Πολυδ.8,12· πρβλ. εὐπαράπειστος.

εὐπαρατύπωτος-ον (παρατυπῶ) μτγν. ἐπὶ νομισμάτων, ὁ εὐκόλως παρατυπούμενος, παραχαραττόμενος· **2)** μτφ. ὁ εὐκόλως εἰσδεχόμενος ψευδεῖς ἐντυπώσεις: Μᾶρκ.Αὐρ.5,33 **τὰ δ' αἰσθητήρια ἀμυδρὰ καὶ εὐπαρατύπωτα.**

εὐπαράφορος-ον (παραφέρομαι) μτγν. ὁ εὐκόλως παραφερόμενος, ἐκτρεπόμενος, παρασυρόμενος, ὅθ. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς ἀκρισίαν, εἰς μανίαν· Ἡσ. «εὐπαράφοροι· ἐξεστηκότες»: Κύριλλ. 1,6C **πικρὸν τῆς ἀπωλείας ἰὸν τοῖς εὐπαραφόροις ἐγχέοντες.**

εὐπαραχώρητος-ον (παραχωρῶ) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως παραχωρούμενος: Ἀρχιμ.Τετραγ.127, 24, Θεοφύλ.Βουλγ.3,737B.

εὐπάρεδρος-ον (παρεδρεύω) μτγν. κ. μσν., μτ. δοτ. ὁ προσκεκολλημένος εἴς τινα, ἀφωσιωμένος· Ἡσ. «εὐπάρεδρον· καλῶς παραμένον καὶ διηνεκῶς»: ΚΔ Κορινθ.1,7,35 **πρὸς τὸ εὔσχημον καὶ εὐπάρεδρον τῷ κυρίῳ ἀπερισπάστως** (ἐσφ. γρ. εὐπρόσεδρον), Στουδ.Θεόδ.10A.

εὐπαρέδρως ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. μετ' ἀφοσιώσεως, μετ' ἐνθέρμου ζήλου: Κύριλλ 130.

εὐπάρειος-ον (παρειά) κ. μσν. **εὐπάρηος,** δωρ. **εὐπάραος** ὁ ἔχων ὡραίας παρειάς, καλλιπάρειος: Πίνδ.Π 12,16 **εὐπαράου.. Μεδοίσας,** Πολυδ.2,87, ΚΜανασσ.725,1158.

εὐπαρείσδῦτος-ον [παρεισδύω] ὁ εὐκόλως εἰσδύων, ὁ ῥέπων εἰς τὸ νὰ εἰσδύῃ εἰς μὴ προσῆκον μέρος : Ἱππ.Ἄρθρ.30 τά τε ἄκρα τῆς κάτω γνάθου τὸ μὲν διὰ τὸ μῆκος οὐκ εὐπαρείσδυτον.

εὐπαρέκδυτος-ον [παρεκδύομαι] ὁ εὐκόλως ὀλισθαίνων ἐκ τῆς θέσεώς του· 2) ὁ εὐκόλως εἰσδύων, παρεισφρέων εἴς τι μέρος : Παῦλ.Αἰγ.6,114.

εὐπαρηγόρητος-ον [παρηγορῶ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως καταπραϋνόμενος, ἀνακουφιζόμενος : Πτολ.Τετράβ.15 εὐπ- πάθη· ‖ ὁ εὐκόλως παρηγοραύμενος, παραμυθούμενος : Βέττ.Βάλ.166,8 εὐπαρηγόρητον ψυχήν· 2) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως παρηγορῶν : Στουδ.Θεόδ.482C.

εὐπαρηγορήτως ἐπίρρ. μτγν. ἅ. εὐπαρηγόρως κατὰ τρόπον φέροντα τὴν παρηγορίαν, μετὰ ψυχικῆς καρτερίας : Φάλ.55 τὸ πράως καὶ μετρίως καὶ εὐπαρηγορήτως τὴν συμφορὰν ἐνεγκεῖν.

εὐπαρηγόρως ἐπίρρ. μτγν., δ. τ. τοῦ εὐπαρηγορήτως βλ.λ. : Δονάτ.1,1,70.

εὐπάρηος-ον μσν. δ. τ. τοῦ εὐπάρειος βλ.λ. : Κ Μανασσ.725,1158.

εὐπάρθενος-ον [παρθένος] ἐπὶ πόλεως ἢ χώρας, ὁ ἔχων ὡραίας παρθένους, ὄμορφα κορίτσια : Τρυφιόδ.51 εὐπάρθενον ἄστυ, Νόνν.Δ 42, 462 Νάξον εὐπάρθενον· 2) ὡραία παρθένος : Εὐρ.Βάκχ.520 εὐπάρθενε Δίρκα· ‖ ἁγνὴ παρθένος : Ἀντιπ.ἐν ΑΠ 6,287,1 Ἄρτεμι .. εὐπάρθενε.

εὐπαρόδευτος-ον [παραδεύω] μτγν. ὁ μὴ δυνάμενος νὰ παρέλθῃ ἀπαρατήρητος, χωρὶς νὰ προσελκύσῃ τὴν προσοχήν τινος : Μάλχ.393D τὸ κάλλος αὐτῶν οὐκ εὐπαρόδευτον.

εὐπάροδος-ον [πάροδος] μτγν. ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων εὔκολον διάβασιν, πέρασμα, εὐπρόσιτος, εὐκολοπέραστος : Στράβ.3,2,11 μέρη τῆς Ἰβηρίας εὐπαροδώτερα .. πρὸς τὴν Κελτικήν· 2) ὁ εὐκόλως εἰσαγόμενος : Σευῆρ.Ἰατρ.37D.

εὐπάροιστος-ον [φέρω, μέλλ. οἴσομαι] μτγν. ὁ εὐκόλως παραφερόμενος· πρβλ. εὐπαράφορος : Κύριλλ.1,35C εὐπάροιστοί τε καὶ ἐλαφροὶ λίαν· 2) ὁ εὐκόλως μεταφερόμενος εἴς τινα τόπον, εὐμετακόμιστος· Ἡσ. «εὐπάραιστοι· εὐπαράγωγοι».

εὐπαρόξυντος-ον [παροξύνομαι] μτγν. ὁ εὐκόλως παροξυνόμενος, ἐρεθιζόμενος : Πλούτ.Ἀντ.73 τὸν εὐπαρόξυντον ὑπὸ κακῶν ὄντα· ‖ ὅμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Βασ.2,125A τὸ εὐπ- καὶ μεμψίμοιρον.

εὐπαρόρμητος-ον [παρορμῶ] ὁ εὐκόλως παρορμώμενος, εὐερέθιστος : Ἀριστλ.Ρητ.1379a,17 μὴ κατορθοῦντες ὀργίλοι εἰσὶ καὶ εὐπαρόρμητοι.

εὐπαρουσίαστος [-η]-ο(ν) [παρουσιάζομαι] νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων καλόν, ὡραῖον παρουσιαστικόν, καλὴν ἐμφάνισιν· 2) ἐπὶ πραγμ., ὁ δυνάμενος νὰ παρουσιασθῇ εὐπρεπῶς, παρουσιάσιμος.

εὐπαρουσιάστως ἐπίρρ. νεώτ., δημ. -α κατὰ τρόπον εὐπαρουσίαστον, εὐπρεπῶς.

εὐπάροχος-ον [εὖ - παρέχω] μσν. ἐπὶ ἵππων, ὁ προθύμως παρέχων ἑαυτόν, ὁ εὐκόλως χαλιναγωγούμενος, πειθήνιος : Ἱππιατρ.14· 2) κ. γεν. ὁ ἐλευθέρως παρέχων ἑαυτόν : Δαμασκ.12,264B.

εὐπαρρησίαστος-ον [παρρησιάζομαι] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ μετὰ παρρησίας ὁμιλῶν, ὁ ἐλευθερόστομος : Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἐλευθεροστομία : Στουδ.Θεόδ.338C σοῦ τὸ εὐπαρρησίαστον· 2) ὁ περὶ οὗ μετὰ παρρησίας δύναταί τις νὰ ὁμιλῇ : Βέττ.Βάλ.241,12.

εὐπαρρησιάστως ἐπίρρ. μτγν., μσν. κ. νεώτ. μετὰ παρρησίας, μετὰ θάρρους : Ἐφραὶμ Σύρ.1,6D.

εὐπάρῠφος-ον [παρυφή] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίαν πορφυρᾶν παρυφὴν ἢ κράσπεδον ἐνυφασμένον : Πλούτ.Αἰμ.33 νεανίσκοι περιζώμασιν εὐπαρύφοις ἐσταλμένοι πρὸς ἱερουργίαν ἐχώρουν· ‖ τὸ θηλ. εὐπάρυφος ὡραῖον ἔνδυμα : Νικόστρ.9 καὶ φυκτήριον τῆς εὐπαρύφου λεπτότερον, Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,16,3· ‖ ὅμ. τὸ οὐδ. πληθ. ὡς οὐσ. τὰ ἐξαιρέτου ὑφάνσεως ἐνδύματα : ΠΔ Ἰεζ.23,12 καὶ στρατηγοὺς τοὺς ἐγγὺς αὐτῆς ἐνδεδυκότας εὐπάρυφα· 2) ἐπὶ ἀμφιέσεως κ. γεν. ἐπὶ ἐμφανίσεως, πλούσιος, πολυτελής : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,113 ἱμάτια μὲν ἔχοντα καὶ τὴν τοῦ σώματος καταστολὴν εὐπάρυφον· πρβλ.Φώτ. « εὐπάρυφα, εὐκατέργαστα ἢ πλούσια»· 3) ἐπὶ προσ., ὁ φέρων εὐπάρυφον ἔνδυμα· δθ. πλούσιος ἀνήρ : Πλούτ.Ἠθ.57A ἂν μὲν εὐπαρύφου τινὸς ἀγροίκου λάβηται φορίνην παχεῖαν φέροντος, Λουκ.Ἐνύπν.16· 4) μτφ. μεγαλοπρεπής, πομπώδης : Πλούτ.Ἠθ.547B πρὸς νεοπλούτους, εὐπάρυφα καὶ σοβαρὰ διηγήματα περαίνοντας· 5) εὐπάρυφοι λόγοι τεχνηέντως συγκεκαλυμμέναι αἰσχραὶ διηγήσεις, ὑπονοούμενα : Ἀθήν.10,453A εὐπαρύφων λόγων.

εὐπάταγος-ον [πάταγος] μτγν. ὁ ποιῶν μέγαν κρότον, θόρυβον : Ὀππ.Κυν.4,131.

εὐπάτειρα [ἡ] [πατήρ] κ. μσν. κ. εὐπατέρεια βλ.λ. : Χοιροβ.2,196,Θεόγνωστ.Καν.99.

εὐπατέρεια (ἡ) [πατήρ] ἐπίθ. τῆς Ἑλένης, ἡ ἐξ εὐγενοῦς πατρὸς θυγάτηρ· πρβλ. εὐπατρις : Ἰλ. Z 292 Ἑλένην .. εὐπατέρειαν· ‖ ὅμ. ἐπίθ. τῆς Τυροῦς : Ὀδ.Λ 235 Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν· ‖ κ. γεν. : Μόσχ.2,29 ἑταίρας .. εὐπατερείας· 2) ἐπὶ οἴκων, ὁ ἀνήκων εἰς οἰκογένειαν εὐγενῶν : Εὐρ. Ἱππ.68 ναίεις εὐπατέρειαν αὐλάν.

εὐπάτητος-ον [πατῶ] ἀρχ. λεξ. ὁ εὐκόλως δυνάμενος νὰ καταπατηθῇ, ὁ εὐκολοπάτητος.

εὐπατορίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. γλυκοζίτης κρυσταλλικὸς εὑρισκόμενος εἰς τὰ φυτὰ εὐπατόριον τὸ καννάβινον καὶ εὐπατόριον τὸ διατρητόφυλλον.

εὐπατόριον [τό] μτγν. κ. νεώτ. βοτάνη τις κληθεῖσα οὕτω ἀπὸ τοῦ Μιθριδάτου τοῦ Εὐπάτορος, πρώτου ἀνακαλύψαντος τὴν χρησιμότητα αὐτῆς ὡς ἀντιδότου κατὰ τῶν δηλητηριάσεων : Διοσκ. 4,41 [δ. γρ. εὐπάτορος]· ‖ νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν συνθέτων· 2) τὸ φυτὸν πράσιον, ἅ. τραγορίγανον : ψΔιοσκ.3,105.

εὐπατρίδης-ου (ὁ) [πατήρ] κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. εὐπατρίδας, θηλ. εὐπατρις βλ.λ., ἐπὶ προσ., ὁ ἐξ εὐγενοῦς πατρός, ἐξ εὐγενῶν προγόνων : Σοφ.Ἠλ.162, Εὐρ.Ἄλκ 920 ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων ὄντες ἀριστέων σύζυγες ἦμεν, Ἀθήν. 15,695E, Μηναῖ.1,25 Συναξ. πατέρες δὲ αὐτῷ εὐπατρίδαι τε καὶ δίκαιοι· ‖ ὅμ. κ. ἐπὶ οἴκων, ἀριστοκρατικός : Εὐρ.Ἴων 1073 ἁ τῶν εὐπατριδᾶν γεγῶσ' οἴκων· 2) ἐν Ἀθήναις, ἡ πρώτη τῶν τριῶν ἐπὶ Θησέως σχηματισθεισῶν τάξεων, ἤτοι τῶν ἐκ γενετῆς εὐγενῶν, τῶν γεωμόρων καὶ τῶν δημιουργῶν : Ἰσοκρ.16,25 ὁ γὰρ πατὴρ πρὸς μὲν ἀνδρῶν ἦν εὐπατριδῶν, Ἀριστλ.Ἀθ.13,2 πέντε μὲν εὐπατριδῶν, τρεῖς δὲ ἀγροίκων, δύο δὲ δημιουργῶν, Πλούτ.Θησ.25 εὐπατρίδαις δὲ γινώσκειν τὰ θεῖα καὶ παρέχειν ἄρχοντας ἀποδοὺς καὶ νόμων διδασκάλους εἶναι καὶ ὁσίων καὶ ἱερῶν ἐξηγητάς· πρβλ.Πολυδ.8,111 οἱ δὲ φιλοβασιλεῖς ἐξ εὐπατριδῶν ὄντες, μάλιστα τῶν ἱερῶν ἐπεμελοῦντο· ‖ ἐν τῷ ἑν. καὶ ὁ ἀνήκων εἰς τὴν τάξιν ταύτην, ὅθεν ὁ ἐπίσημος : Ξεν.Συμπ.8,40, εὐπατρίδης εἶ, ἱερεὺς θεῶν τῶν ἀπ' Ἐρεχθέως· 3) Φώτ. « εὐπατρίδαι, οἱ αὐτόχθονες καὶ μὴ ἐπήλυδες »· 4) ἐν Ῥώμῃ, οἱ πατρίκιοι : Πλούτ. Ποπλ.18 ὁμήρους ἔδωκαν ἐξ εὐπατριδῶν περιπορφύρους δέκα καὶ παρθένους τοσαύτας.

εὐπατρις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ εὐπατρίδης βλ.λ., ἡ ἐξ εὐγενοῦς πατρός, εὐγενής, ἅ. εὐπατέρεια : Εὐρ.ΙΑ 1077 τᾶς εὐπάτριδος .. Νηρῆδων, Στουδ.Θεόδ. 5,538B γυνή τις τῶν εὐπατρίδων· 2) εὐσεβής, εὐγενὴς πρός τινα : Σοφ.Ἠλ.1081 τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι ; 3) μτγν. ἡ ἀνήκουσα ἢ ...

ρομένη εἰς τοὺς Ῥωμαίους πατρικίους : Δίων Κ 46,45 τὰς εὐπατρίδας ἀρχάς.

εὐπάτωρ-ορος [ὁ,ἡ] [πατὴρ] ὁ ἐκ καλοῦ, εὐγενοῦς πατρός, ὁ εὐπατρίδης βλ.λ. : Αἰσχ.Πέρσ.679 Αἴλαιος **εὐπάτωρ**· **2)** μτγν. καλὸς πατὴρ : Μαν.4,86 [ἀμφ.]· **3)** μτγν. ὁ ἀγαπῶν τὸν πατέρα, ὃ. φιλοπάτωρ : **Πτολεμαῖος ὁ εὐπάτωρ.**

εὐπαχής-οῦς-ές [πάχος] ἐπὶ δένδρων, εὔρωστος : Θεόφρ.Φ14,2,6, αὐτ.4,3,4· πρβλ. εὐπαγής.

εὐπεδιάς-άδος [ἡ] σχόλ. θηλ. τοῦ εὐπέδιος βλ.λ. : Σχόλ.Ἀριστφ.Λυσ.88 **λέγεται γὰρ ἡ Βοιωτία εὐπεδιὰς εἶναι.**

εὐπέδῑλος-ον [πέδιλον] ποι. ἐπίθ. τῆς Ἴριδος, ὁ ἔχων ὡραῖα πέδιλα : Ἀλκ.13Β.

εὐπέδιος-ον [πεδίον] μτγν. ποι. θηλ. κ. **εὐπεδιάς**, ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων καλὰς πεδιάδας, καλὸν ἔδαφος : Κόϊντ.11,125 **ἄλσεος εὐπεδίοιο** [πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐρυπέδοιο].

εὔπεζος-ον [εὐ-πέζα] μτγν. ὁ ἔχων ὡραίους πόδας : Πολυδ.2,192.

εὐπείθεια [ἡ] [εὐπειθής] κ. νεώτ., ἰων. **εὐπειθείη**, κ. ἐν Ἐπιγρ. **εὐπειθία** ἢ **εὐπείθια**, ἡ πρόθυμος ὑπακοή, ἀντίθ. ἀπείθεια, ἀπολ. : Τίμ.Λοκρ.104Β **εὐπείθειά τε καὶ καρτερία,** Στράβ.7,4,8 **τὸ τοὺς ἵππους ἐκτέμνειν εὐπειθείας χάριν**· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : ΠΔ Μακκ.4,5,16 **τῆς πρὸς τὸν νόμον ἡμῶν εὐπειθείας,** Πλούτ.Δίων 4, Εὐσέβ.Μύνδ.π. Στοβ.Ἀνθ.2,262 **εὐπειθίην..ἐπὶ τὰ παραγγελλόμενα ἑωυτῷ .. παρὰ τῶν ἀρχομένων παρασκευάζει** ἅπας [κῶδ. εὐπειθείην].

εὐπειθής-οῦς-ές [πείθω] κ. νεώτ. κ. **εὐπιθής ὁ** εὐκόλως πειθόμενος, ὁ προθύμως ὑπακούων· συγκρ. **εὐπειθέστερος** κ. ὑπερθ. **εὐπειθέστατος** : Αἰσχ.Εὐμ.829 **σὺ δ' εὐπειθὴς ἐμοὶ γλώσσης ματαίας μὴ 'κβάλῃς ἐπὶ χθόνα καρπὸν** [διόρθ. εὐπιθής], Πλάτ.Φαῖδρ.254Α **ὁ μὲν εὐπειθὴς τῷ ἡνιόχῳ τῶν ἵππων,** Καλλιγ.Θάν.Βλ.285 **ἐνῷ οἱ χωρικοὶ εἶναι εὐπειθεῖς καὶ ὑποτεταγμένοι**· ‖ κ. ὑπερθ. : Πλάτ. Νόμ.715C **τοῖς τεθεῖσι νόμοις εὐπειθέστατός τ' ᾖ**· ‖ ὁμ. μτ. γεν. : Πλάτ.Νόμ.632Β **καὶ τοῖς μὲν εὐπειθέσι τῶν νόμων τιμὰς ἀπονέμειν**· ‖ κ. μτ. ἐμπροθ. προσδ. : Πλάτ.Νόμ.718C **βουλοίμην ἂν αὐτοὺς ὡς εὐπειθεστάτους πρὸς ἀρετὴν εἶναι,** αὐτ.Φαῖδρ.271D **εἰς τὰ τοιάδε εὐπειθής**· ‖ νεώτ. **εὐπειθέστατος** ἐν τέλει ἀναφορᾶς πρὸ τῆς ὑπογραφῆς ὑφισταμένου πρὸς δημοσίαν ἢ προϊσταμένην ἀρχήν· **2)** πρόθυμος, ἐνδατικός, πειθήνιος : Πάπ. **συγχωρεῖ ὁ δεῖνα εὐπειθὴς κατὰ πᾶν γεγονὼς ὑπὸ τοῦ δεῖνα,** ΠΔ Μακκ.4,12,6 **εὐπειθῆ ποιῆσαι τὸν περιλειπόμενον**· **3)** εἰδ. ἐπὶ τῆς φωνῆς, εὐλύγιστος : Ἀριστλ.Ἀκουστ.802a,6 **διὰ τὴν συντονίαν οὐχ ὁμοίως εὐπειθεῖς**· **4)** ἐπὶ πραγμ. οἷον ξύλου, εὔχρηστος, εὐμεταχείριστος : Γαλ. 6,41 **ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθής**· **5)** ἐπὶ τροφῆς, ὁ εὔπεπτος, εὐκολοχώνευτος : Πλούτ.Ἠθ.669Β **ἀλλὰ καὶ διαφορεῖ τὴν ἄλλην τροφὴν καὶ παραδίδωσιν εὐπειθῆ καὶ μαλακωτέραν τῇ πέψει**· **6)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως πείθων, πειστικός : Αἰσχ.Ἀγ. 274, αὐτ.Χο.259 **πέμπειν ἔχοις ἂν σήματ' εὐπ[ε]ιθῆ βροτοῖς**· ‖ κ. συγκρ. : Εὐρ.Ἀνδρ.819 **τῶν γὰρ ἠθάδων φίλων νέοι μολόντες εὐπειθέστεροι** [σχόλ. « μᾶλλον πεῖσαι δυνάμενοι»]· **7)** ἐπὶ χαλινοῦ, ὁ εὐκόλως καθιστῶν τὸν ἵππον εὐάγωγον, πειθήνιον : Ὀππ.Κυν.1,313 **εὐπειθεῖ δεσμῷ.**

εὐπειθῶ-έω [εὐπειθής] κ. μσν. κ. νεώτ. κ. **εὐπιθῶ** εἶμαι εὐπειθής, ὑπακούω προθύμως, ἀντιθ. ἀπειθῶ:Χαρώνδ.π.Στοβ.Ἀνθολ.2,221 **χρὴ πρὸς τοὺς ἄρχοντας εὔνοιαν διαφυλάττειν.., εὐπειθοῦντας καὶ σεβομένους,** ΠΔ Μακκ.4,8,5 **κολάζειν τοὺς ἀπειθοῦντάς μοι.. εὐεργετεῖν τοὺς εὐπειθοῦντάς μοι,** Ἰωσ.Γενέσ.9Ε **τῷ προστάττοντι εὐπειθήσας**· **2)** Ἐπιγρ. συναινῶ, συγκατανεύω, στέργω τι,

εὐπειθῶς ἐπίρρ. μτγν., νεώτ. κ. δημ. μετ' εὐπειθείας, προθύμως : Πλούτ.Ἠθ.981Ε, Διον.Ἀρεοπ. 38D **εὐπειθῶς ὑποτάττεται**· ‖ νεώτ. κ. δημ. φρ. **εὐπειθῶς ἀναφέρω** [μετὰ σεβασμοῦ] χρησιμοποιουμένη ἐν ἀρχῇ ἀναφορᾶς ὑφισταμένου πρὸς προϊστάμενον, ἰδίως ἐν τῷ στρατῷ.

εὔπειστος-ο(ν) [πείθομαι] ἐπὶ προσ. κ. **εὔπιστος** βλ.λ. ὁ εὐκόλως πειθόμενος, εὐκολόπιστος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1151b,10 **εὔπειστος ἔσται**· **2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐκόλως πείθων, εὐκόλως πιστευόμενος, πιθανός : Σοφ.ΑΪ.151 **περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπειστα λέγει** [δ. γρ. εὔπιστα]· **3)** ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς ἀποδεικνύμενος : Ἀριστλ.Ἀτόμ.969b,22.

εὔπεκτος-ον Ἡσ. « εὐπέκτων, εὐπόκων ».

εὐπελᾰγής-οῦς-ές [πέλαγος] ἐπὶ τόπων, ὃ κείμενος εἰς ἐπίκαιρον μέρος πρὸς τὸ πέλαγος: Ὀρφ. Ἀργ.165 **εὐπελαγέος Μελιβοίης.**

εὐπελέκητος-ον [πελεκῶ] ἐπὶ ξύλων, ὁ διὰ τοῦ πελέκεως εὐκόλως σχιζόμενος, ὑφιστάμενος κατεργασίαν, εὐκολοπελέκητος : Θεόφρ.Φ1 5,6,4 **εὐπελεκητότερα καὶ εὐτορνότερα καὶ εὐξοώτερα τὰ χλωρά.**

εὐπελής-οῦς-ές [πέλω] μτγν. εὔκολος, ἐλαφρός : Οἰνόμ. ἐν Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.5,23.

εὐπέμπελος-ον [πέμπω] μ. π. Αἰσχ., ὁ εὐκόλως ἀποπεμπόμενος : Αἰσχ.Εὐμ.476 **αὗται δ' ἔχουσι μοῖραν οὐκ εὐπέμπελον** [Βερναρδ. Γρ. ἐν λ. « ἔχουσι τοιαύτην τιμήν, ὥστε νὰ μὴ ἀποπέμπωνται εὐκόλως »]· **2)** κτ. δ. ἑρμ. τοῦ αὐτ. χωρίου, μαλακός, πραΰς· Σχόλ. « εὐπέμπελον, εὐπαραίτητον, εὐχερῆ, εὐάρεστον »· πρβλ. δυσπέμφελος.

εὔπεμπτος-ον [εὐ-πέμπω] γλωσσ. ὁ εὐκόλως πεμπόμενος, ἀποστελλόμενος.

εὐπένθερος-ον [πενθερὸς] μτγν. ἐπὶ τοῦ γαμβροῦ, ὁ ἔχων καλόν, εὐγενῆ, γενναιόδωρον πενθερόν : Θεόκρ.18,49 **εὐπένθερε γαμβρέ.**

εὐπέπαντος-ον [πεπαίνω] κ. μσν. · ὁ καλῶς ὡριμασμένος, ὁ ὥριμος : Θεόφρ.Ὀσμ.39, Φιλῆς 1,89 **εὐπέπαντος καρπός.**

εὔπεπλος-ον [πέπλος], ἐπ. **ἐΰπεπλος**, ἐπὶ γυναικῶν, ὁ ἔχων ὡραῖον πέπλον, δθ. ὁ ὡραῖα ἐνδεδυμένος, κ. συνεκδ. ὁ ὡραίαν ἐμφάνισιν ἔχων : Ἰλ.Ε 424 **Ἀχαιιάδων ἐϋπέπλων,** Ὀδ.Ζ 49 **Ναυσικάαν ἐΰπεπλον,** Ἡσίοδ.Θ 273 **Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,** Πίνδ.Παιάν.ἀπ.16,10 **Οὐρανοῦ εὔπεπλος θυγάτηρ,** Θεόκρ.7,32 **εὐπέπλῳ Δαμάτερι**· **2)** μτγν. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **εὔπεπλον** τὸ δαφνοειδὲς βλ.λ.II : ΨΔιοσκ.4,146.

εὐπεπτικός-ή-όν [πέπτω] νεώτ. ὁ συντελῶν εἰς τὴν καλὴν πέψιν, χώνευσιν ἢ ὁ ὑποβοηθῶν αὐτήν : **εὐπεπτικὰ φάρμακα**· ἐπίρρ. **-ῶς.**

εὔπεπτος-ον [πέπτω] κ. νεώτ. ἐπὶ τροφῶν, ὁ εὐκόλως πεπτόμενος, εὐκολοχώνευτος, ἀντίθ. δύσπεπτος : Ἀριστλ.ΗΝικ.1141b,18 **τὰ κοῦφα εὔπεπτα κρέα**· ‖ κ. παραθ. : Ἱππ.Διαίτ.15 **εὐπεπτοτάτη καὶ ἀσθενεστάτη ἐστὶν ἡ κάλλιστα ἑφθή**· **2)** ἐνεργ. ὁ ἔχων καλὴν πέψιν, ὁ εὐκόλως χωνεύων : Ρουφ.π.Ὀρειβ.8,47,7 **ἵνα ᾖ εὔπεπτος**· ‖ κ. συγκρ.: Ἀθήν.Ἰατρ.π.Ὀρειβ.9,5,6 **ὀρεκτικωτέρους ἀπεργάζεται πρὸς τροφὰς καὶ εὐπεπτοτέρους,** Σουΐδ. **Σελευκίς, ὄρνεόν ἐστιν εὔπεπτον καὶ ἀκόρεστον**· πρβλ. εὐπεπτῶ· **3)** ἐπὶ χυμῶν, ὁ εὐκόλως ὀπτώμενος : Γαλ.1,280.

εὐπεπτῶ-έω [εὔπεπτος] ἔχω καλὴν πέψιν, χωνεύω καλά : Ἱππ Ὀδοντ.4 **ὁκόσοισι πολλὴ φέρεται ἡ κοιλίη καὶ εὐπεπτοῦσιν, ὑγιεινότερα,** Γαλ.12,288.

εὐπέραντος-ον [περαίνω] μσν. ὁ καλῶς περατούμενος, καλὸν πέρας ἔχων : Εὐστ.1613,35.

εὐπέρατος-ον [περῶ] μτγν. κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως διαπερώμενος, εὐκολοπέραστος : Στράβ. 15,1,26 **τοὺς ποταμοὺς εὐπερατοτέρους νομίσας τῶν πηγῶν πλησίον,** Εὐστ.892,28.

εὐπεράτωτος-ον | περατῶ | μσν. ὁ εὐκόλως περατούμενος : Εὐστ.1613,36.

εὐπεριάγωγος-ον | περιάγω | μτγν. ὁ εὐκόλως περιαγόμενος, περιστρεφόμενος : Λουκ.Μυί.Ἐγκ.3 ἡ μὲν κεφαλὴ λεπτότατα τῷ αὐχένι συνέχεται, καὶ ἔστιν εὐπεριάγωγος.

εὐπεριαίρετος-ον | περιαιροῦμαι | ἐπὶ τοῦ φλοιοῦ, ὁ εὐκόλως γύρωθεν ἀφαιρούμενος, εὐκολοξεφλούδητος : Θεόφρ.Φ1 5,1,1 εὐπερ- φλοιός.

εὐπερίβλεπτος-ον | περιβλέπω | γλωσσ. ὁρατός, καταφανής, φανερός.

εὐπερίβλητος-ον | περιβάλλω | μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς κεκοσμημένος, ἐνδεδυμένος : Συμπλίκ.Κατ. 270,24· 2) νεώτ. γεν. ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐκόλως, ὁ καλῶς περιβεβλημένος, ἐπενδεδυμένος ἢ ὁ καλῶς, εὐκόλως περιβαλλόμενος, ὁ οὐ εὔκολος ἡ ἐπένδυσις : αἱ πλευραὶ τῶν ξυλίνων σκαφῶν εἶναι εὐπερίβληται διὰ μεταλλικοῦ θώρακος.

εὐπερίβολος-ον Ἡσ. « εὐερκής ».

εὐπερίγραπτος-ον | περιγράφω | μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως περιγραφόμενος, ἃ. εὐπερίγραφος, ἀντίθ. δυσπερίγραπτος : Λουκ.ΖΤραγ.33 ὁ εὔγραμμος καὶ εὐπερίγραπτος, Λέων Δ 34C Ταρσοῦ, εὐπεριγράπτου πόλεως· 2) ὁ ἔχων κομψὴν περιγραφήν, περιφέρειαν, ὁ ὡραίου σχήματος : Νικήτ.Εὐγ.1,125 ὀφθαλμὸς . . εὐπερίγραπτος.

εὐπεριγράπτως ἐπίρρ. μσν. διὰ βραχέων, συντόμως : Εὐστ.Πον.232,94 τοιαύτη μὲν ἡ καταρχὴ τῆς μεγάλης κουρᾶς, ὡς εὐπεριγράπτως ἐκθέσθαι.

εὐπερίγραφος-ον | περιγράφω | κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως περιγραφόμενος, ὁ εὔκολος εἰς τὴν ἐν σχήματι παράστασιν, εὐπερίγραπτος : Στράβ.5,1,2 τῶν γεωμετρήτων σχημάτων οὐκ εὐπερίγραφος ἡ ἀπόδοσις· 2) ὁ ἔχων ὡραίας τὰς ἐξωτερικὰς γραμμάς, ὁ ἔχων ὡραῖον σχῆμα, ὡραίαν μορφήν: Λουκ.Ἐρωτ.14 ὡς δ' εὐπερίγραφοι τῶν γλουτῶν αἱ σάρκες ἐπικυρτοῦνται· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Λουκ.Οἰκ.7 τοῦ ποδὸς τὸ μὴ εὐπερίγραφον λήσειν ὑπὸ χρυσῷ σανδάλῳ· 3) ὁ μικρᾶς περιόδου, βραχύς, σύντομος : Ἐπίκ.Ἐπιστ.2,35U σύντομον καὶ εὐπερίγραφον διαλογισμόν.

εὐπεριγράφως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐπερίγραπτον βλ.λ.2), διὰ καλῶς ὡρισμένου τρόπου: Ἰάμβλ.Πυθ.29,159 εὐπεριγράφῳ ὅρῳ ὑποπεσεῖν.

εὐπερίδρακτος-ον | περιδράττομαι | μτγν. ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, δθ. ὁ σαφής : Ἀέτ.π. Ἐπιφάν.1,933B διὰ συντόμου καὶ εὐπεριδράκτου λόγου· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : αὐτ.1,924C.

εὐπερίδρομος-ον | τρέχω, μέλλ. δραμοῦμαι | κ. μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς περιβαλλόμενος, περιφρουρούμενος : Ἀνδρ.Κρ.210· || κ. μτφ.: Βσα. 1,31A ὁρᾷς ὅτι εὐπερίδρομόν σε βούλεται τῆς εὐσεβείας εἶναι.

εὐπερίθραυστος-ον | περιθραύω | μτγν. ὁ εὐχερῶς πέριξ θραυόμενος, εὔθραυστος, εὐκολοτσάκιστος· || κ. μτφ. : Πλούτ.Ἠθ.458E τὸ δὲ θυμικὸν . . εὐπερίθραυστόν ἐστι καὶ σαθρόν.

εὐπερικάλυπτος-ον | περικαλύπτω | ὁ εὐκόλως συγκαλυπτόμενος, κρυπτόμενος· || κ. μτφ. : Ἀνών.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,363 εὐπερικάλυπτον ἔσχε τὴν δυσπραξίαν.

εὐπερίκοπος-ον | περικόπτω | μτγν. ὁ ἀποκόπτων τὴν τυπικότητα, ὁ ἁπλοῦς, δθ. ὁ ἀποφεύγων τὰς μακρολογίας καὶ τυπικὰς ἐκφράσεις : Πολύβ.11,10,3 ἔτι δὲ καὶ τὰς ἐντεύξεις, εὐπερίκοπος καὶ ἀνεπίφθονος.

εὐπερίκτητος-ον | περικτῶμαι | μτγν. ὁ εὐκόλως ἀποθησαυρίζων : Παῦλ.Ἀλ.3.

εὐπερίληπτος-ον | περιλαμβάνω | μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως περιλαμβανόμενος, συνοψιζόμενος, δθ. ὁ μὴ διεξοδικός : Πολύβ.7,7,6 ὑποθέσεις εὐπεριλήπτους ὑποστήσωνται καὶ στενάς, Ἱππιατρ.14· 2) μτφ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως, ὁ καλῶς ἀντιληπτός, εὐκολονόητος, καλονόητος : Πορφ.Ἀποχ.3,4 τὸ λοιπὸν εἴασαν, ὡς οὐκ ὂν ἀνθρώπῳ εὐπερίληπτον, Σχόλ. Διον. εἰς AB 849,19 εὐαρίθμητα καὶ εὐπερίληπτα εἰς διδασκαλίαν εἰσί.

εὐπερινόητος-ον | περινοῶ | μτγν. ἐπὶ στίχου, ὁ καλῶς ἐπινοηθείς, συντεθείς : Ἐπιγρ. εὐπερινόητον ἡδὺν στίχον· 2) ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐνόητος, εὐκατάληπτος : Ὠριγ.3,1473B.

εὐπερίοπτος-ον | περιορῶ | μτγν. ὁ εὐκαταφρόνητος : Πολύβ.ἀπ.157 ᾐσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην.

εὐπεριόριστος-ον | περιορίζω | μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς καὶ ἐν ὅλῳ ὁριζόμενος, προσδιοριζόμενος : Στράβ.2,1,30 τὸ γὰρ σημειῶδες καὶ τὸ εὐπεριόριστον ἐκεῖθεν λαβεῖν ἔστιν, Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὁμ. ἐν λ. εὐδείελος, Εὐστ.Ὀδ.1613,32.

εὐπεριουσίαστος-ον | περιουσία | μσν. ὁ ἐν ἀφθονίᾳ ἔχων τι, ὁ πλούσιος εἴς τι : Εὐστ.Πον.61,31 ἐγώ, εἰ καὶ μὴ τὰ θεῖα εὐπεριουσίαστος, ἀλλ' οὖν φιλοκερδὴς ἂν ἐν δέοντι.

εὐπερίπατος-ον | περίπατος | μτγν. ὁ μὴ κωλύων τινὰ νὰ περιπατῇ εὐκόλως : Λουκ.Τραγῳδ.324 φέρεις ἄλγημα . . ὀλιγοδρανές, εὐπερίπατον.

εὐπερίσπαστος-ον | περισπῶ | ὁ εὐκόλως δυνάμενος νὰ συρθῇ πέριξ, ὁλόγυρα : Ξεν.Κυν.2,7 αὗται δὲ εὐπερίσπαστοι τὰ ἄκρα καὶ αὗται λεῖαι.

εὐπερίσταλτος-ον | περιστέλλω | μσν. ὁ ἐλαφρῶς ἐνδεδυμένος, εὔζωνος : Εὐστ.Ἰλ.198,43 ἰστέον δὲ ὅτι ἀπέβαλεν ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν χλαῖναν . . διὰ τὸ εὐπερίσταλτον.

εὐπερίστατος-ον | περιΐστημι | μτγν. ὁ εὐκόλως περιβάλλων, περιπλέκων : ΚΔ Ἑβρ.12,1 ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν· 2) Ἡσ. « εὐπερίστατον· εὔκολον, εὐχερῆ »· 3) Σουΐδ. ἐν λ. « μωρόν, ταχέως περιτρεπόμενον ».

εὐπερίστολος-ον | περιστέλλω | μτγν. περιεσκεμμένος, προνοητικός : Πτολ.Τετράβ.164.

εὐπερίστρεπτος-ον | περιστρέφω | σχόλ. ὁ εὐκόλως περιστρεφόμενος : ΕΜ 728,42 στρατὸς ὁ εὐπερίστρεπτος, Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.4,294.

εὐπερίστροφος-ον | περιστρέφω | μσν. ὁ εὐκόλως περιστρεφόμενος : Ἀσκληπ.Μεταφ.5,8· 2) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ εὐέλικτον, ἡ εὐλυγισία : Εὐστ.229,37 τὸ τοῦ δράκοντος εὐεπίστροφον· πρβλ.Ἡσ. ἐν λ. ὀγχίστροφος.

εὐπερίτρεπτος-ον | περιτρέπω | μτγν. ὁ εὐκόλως ἀνατρεπόμενος, ποὺ ἀναποδογυρίζεται εὔκολα : Σελευκ.π.Ἀθήν.4,155E πρὸς ὃν κατὰ κάθετον προστίθεσθαι λίθον εὐπερίτρεπτον τοῖς ἐπιβαίνουσι· 2) ὁ εὔκαμπτος, εὐλύγιστος : Γαλ. Χρ.Μορ.2,4 εὐπερίτρεπτος κάμψις· || κ. μτφ. : Βασ.Ἐπιστ.3,107A ταῖς εὐπεριτρέπτοις ψυχαῖς· 3) συνεκδ. ὁ εὐκόλως ἀνασκευαζόμενος, μεταστρεφόμενος εἰς βάρος τοῦ λέγοντος : Λουκ.Ζ Τραγ.50 τὰ κοινὰ ταῦτα καὶ καθ' ἡμέραν ἄλλα ἐπ' ἄλλοις εὐπερίτρεπτα πάντα ἐπαντλεῖ.

εὐπερίφρακτος-ον | περιφράττω | μσν. ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ ἔχων καλῶς περιπεφραγμένον τὸ σῶμα : ὅπλοις εὐπεριφράκτους.

εὐπεριφρόνητος-ον | περιφρονῶ | μσν. ὁ εὐκαταφρόνητος : Σουΐδ.ἐν λ. ἐκ παντὸς ξύλου καπνὸς . . ἐπὶ τῶν ἐκ τοῦ ἰδεῖν μὲν εὐπεριφρονήτων· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Εὐστ.Πον.306,61 τὸ τῆς φιλίας εὐπεριφρόνητον καὶ οὐ μακρόβιον.

εὐπερίφωρος-ον | περί-φωρῶ | μτγν. ὁ εὐκόλως φανερούμενος, εὐκολοξεσκέπαστος· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Πλούτ.Ἠθ.238F τὸ μὴ εὐπερίφωρον δὲ τοῖς πολεμίοις εἶναι, ἐάν τις αὐτῶν πληγῇ.

εὐπερίχυτος-ον | περιχέω | μτγν. ὁ εὐκόλως περιχεόμενος, δθ. ὁ εὐκόλως ἐξαπλούμενος, διαδιδόμενος : Πλούτ.Ἠθ.954D οὐδὲ εὐπερίχυτον γέγονε.

εὐπερίφογος-ον [περιφέγω] μτγν. ὁ ἐκτεθειμένος εἰς φόγον, ὁ εὐκόλως φεκτός : Ἡφαιστ. Ἀστρ.1,1 εὐπερίφογον διὰ γυναῖκας.

εὐπερίψυκτος-ον [ψύχω] μτγν. ὁ εὐκόλως ἀποψυχόμενος, γινόμενος ψυχρός : Σωρ.Γυναικ.Παθ.185.

εὐπετάλεια (ἡ) ποι. θηλ. τοῦ εὐπέταλος βλ.λ. : Φαβρικ.περὶ Δυνάμ.Βοταν.3,633.

εὐπέταλος-ον (πέταλον), θηλ. κ. εὐπετάλεια, ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ὡραῖα πέταλα, φύλλα : Πίνδ.Παρθ. 2,69 εὐπ- δάφνα, Ἀριστφ.Θεσμ.1000 κισσὸς εὐπέταλος ἕλικι θάλλει, Μελέαγρ.ΑΠ4,1,19 εὐπέταλον λεύκην· **2**) τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. εἶδος δάφνης: Διοσκ.4,146, Ῥοῦφ.28 δαφνοειδές, οἱ δ' εὐπέταλον ὀνομάζουσι· **3**) ὁ εὐπέταλος πολύτιμός τις λίθος ἄγνωστος : Ὀρφ.Λιθ.228 εὐπέταλον πετρηκέα λᾶαν ἔχοντας, Πλίν.Φ1 37,161.

εὐπέταστος-ον [πετάννυμι] ὁ εὐκόλως ἐξαπλούμενος· ‖ Ἡσ. « εὐπέτασταν, πλατύ, εὐρίπισταν ».

εὐπέταυρος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος θηλαστικῶν τρωκτικῶν τῆς οἰκογ. τῶν σκιουριδῶν.

εὐπέτεια (ἡ) (εὐπετής), ἰων. -είη εὐκολία, εὐχέρεια, μετ' ἐμπροθ. διορ. (διά, μετά, περὶ μτ. γεν., κατὰ μτ. αἰτ.) : Εὐρ.Φοίν.262 τὰ μὲν πυλωρῶν κλῇθρά μ' εἰσεδέξατο δι' εὐπετείας (εὐκόλως), Πλούτ.Τίμ.64D τὸ μετ' εὐπετείας γιγνόμενον ἅπαν, Διον.Ἀλ.Ρωμ.6,52 κατὰ πολλὴν εὐπέτειαν· ‖ ὁμ. μτφ. κτ. πληθ. : Πλάτ.Πολ.364C οἱ μὲν κακίας πέρι εὐπετείας διδόντες· **2**) μτ. γεν. εὐκολία περὶ τὸ ἐπιτυγχάνειν ἢ ἔχειν τι, δθ. ἡ ἀφθονία : Ἡρ.5,20 γυναικῶν τουτέων πολλὴ ἐστι ὑμῖν εὐπετείη· ‖ γεν. ἡ ἀφθονία, ἡ περισσειά τινος : Ξεν.Οἰκ.5,5 κυσὶν εὐπέτειαν τροφῆς παρέχουσα, Πλάτ.Νόμ.718D οὐ γὰρ πολλή τις εὐπέτεια οὐδὲ ἀφθονία τῶν προθυμουμένων, Πλούτ.Νικ.20 ἀφείλετο τοῦ Νικίου τῆς ἀγορᾶς τὴν εὐπέτειαν· **3**) ἀδυναμία, ἔκπτωσις τοῦ σώματος, καχεξία, ξέπεσμα : Ἱππ.Φύσ.Ἀνθρ.12 ὁκόταν δ' ἄρχηται μαραίνεσθαι τὸ σῶμα, καταρρέον πρὸς εὐπέτειαν, ψυχρότερον γίνεται.

εὐπέτης (ὁ) κ. μσν. ἀ. εὐπετής βλ.λ.9).

εὐπετής-οῦς-ές [εὐ-πίπτω κ. εὐ-πέταμαι] κ. μσν. κ νεώτ. ὁ πίπτων καλῶς, εὐτυχῶς, (δ. ἐπὶ κύβων· **2**) δθ. μτφ. ἐπὶ γεγονότων εὐνοϊκός, εὐτυχής : Αἰσχ.Ἱκ.1011 εὐπετῆ τάδε· **3**) ὁμ. μτφ. ἐπὶ τοῦ ρυθμοῦ τοῦ λόγου, εὔστραφος, εὔφραδής· ‖ π. γραμμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐστροφία τοῦ λόγου : Διον.Ἀλ.Συνθ.310· **4**) ὁμ. συνεκδ. ὁ εὔκολος, ὁ ἀδυσκόλευτος, ὁ εὐκολοκατόρθωτος· Ἡσ. « εὐχερής » : Εὐρ.Φοίν.689 πάντα δ' εὐπετῆ θεοῖς, Πλάτ.Πολ.365C οὐδὲν εὐπετὲς τῶν μεγάλων· κ. παραθ. : αὐτ.Σοφ.218D εἰ μή σύ ποθεν εὐπετεστέραν ἔχεις εἰπεῖν ἄλλην ὁδόν, Ξεν.ΚΠ 5,2,3 ἐκέλευσε περιελάσαντα ἰδεῖν ᾗ ἡ πρόσοδος εὐπετεστάτη· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἡρ.3,120 εὐπετέα χειρωθῆναι, Πλάτ.Σοφ.254A διὰ τὸ λαμπρὸν αὖ τῆς χώρας οὐδαμῶς εὐπετὴς ὀφθῆναι· ‖ κ. ἐν φρ. εὐπετές ἐστι εἶναι εὔκολον· κ. συγκρ. : Ἡρ. 5,97 πολλοὺς εὐπετέστερον διαβάλλειν ἢ ἕνα, Αἰσχ.Ἱκ.995 τό τ' εἰπεῖν εὐπετὲς μύσαγμά πως, Ξεν.ΚΠ 4,3,13· **5**) συνεκδ. ἐπὶ ἐνδυμάτων καὶ ὅπλων, ὁ ἔχων μικρὸν εἰδικὸν βάρος, ὁ ἐλαφρός, δθ. ὁ εὐκόλως φερόμενος : Πολύβ.2,28,7 καὶ τοὺς εὐπετεῖς τῶν σάγων περὶ αὑτοὺς ἐξέταξαν, Πλούτ.Φιλ.9 ἐχρῶντο γὰρ χυρεοῖς εὐπετέσι διὰ λεπτότητα· **6**) εἰδ. ἐπὶ οἴνου, ὁ εὐκόλως προσβαλλόμενος : Ἀριστλ.Πρ.907b,16· **7**) συνεκδ. μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ εὔκολος τὸ ἦθος, ὁ εὐκόλως εὐχαριστούμενος, βολικός, καλόβολος : Εὐρ. Κύκλ.526 ἐνθάδ' ἐστὶν εὐπετής· ‖ γεν. ὁ πρόθυμος : Διον.Ἀλ.Πομπ.4,2 εὐπετὲς ἦθος· **8**) ὁ ἐσπευσμένος, ὁ βιαστικὰ γενόμενος : Πλούτ.Ἠθ. 797B εὐπετὴς ἀναχώρησις· **9**) [εὐ-πέτομαι] μσν. κ. εὐπέτης ὁ εὐκόλως, ἐλαφρῶς, ἐπιδεξίως πετῶν : Αἰσχ.Περσ.95 τίς ὁ κραιπνῷ ποδὶ πηδήματος εὐπετέος ἀνάσσων;, Εὐστ.899,55 τὸ δὲ ὑφιπέτης βαρύνεται κατὰ Ἀρίσταρχον πρὸς διαστολὴν τοῦ ὑφιπετής, ὃ δηλοῖ τὸν ἐξ ὕφους πεσόντα .. ὥσπερ δὲ ὑφιπέτης βαρυτόνως, οὕτω καὶ εὐπέτης ὁ εὖ πετόμενος.

εὔπετρος-ον (πέτρα) μτγν. ὁ ἐκ σκληροῦ, ὡραίου λίθου : ἈρίστωνΑΠ 6,306,8 θυεῖαν εὔπετρον.

εὐπετῶς ἐπίρρ., ἰων. εὐπετέως, κατὰ τρόπον εὐπετῆ, εὐτυχῆ, εὐνοϊκῶς : Αἰσχ.Ἀγ.552 τὰ μέν τις ἂν λέξειεν εὐπετῶς ἔχειν· **2**) εὐκόλως, ἄνευ δυσκολίας, ἀκόπως· Ἡσ. « εὐχερῶς, εὐκόπως, ῥᾳδίως » : Ἡρ.3,69 μαθοῦσα δὲ οὐ χαλεπῶς ἀλλ' εὐπετέως οὐκ ἔχοντα τὸν ἄνδρα ὦτα, Ἀντιφ. 3,4,7 ὁ δ' ἰδὼν τοὺς ἀκοντίζοντας εὐπετῶς ἂν ἐφυλάξατο μὴ βληθῆναι, Ξεν.Ἀν.2,5,23 τὴν δ' ἐπὶ τῇ καρδίᾳ ἴσως ἂν ὑμῶν παρόντων καὶ ἕτερος εὐπετῶς ἔχοι, Πλούτ.Ἀντ.27 τὴν γλῶτταν .. εὐπετῶς τρέπουσα· ‖ κ. συγκρ. εὐπετεστέρως κ. εὐπετέστερον μετὰ μείζονος εὐκολίας, εὐκολώτερον, εὐχερέστερον, ἀκοπώτερον : Ἡρ.3,143 ἵνα εὐπετεστέρως κατάσχῃ τὰ ἐν τῇ Σάμῳ πρήγματα, Ἱππ.Προγν.6 εὐπετέστερον φέρειν τὸ νόσημα· **3**) μετ' ἀριθμ. εὐρυχώρως, ἀνέτως : Ἡρ. 4,81 ἑξακοσίους ἀμφορέας εὐπετέως χωρέει τὸ ἐν Σκύθῃσι χαλκήιον· ‖ ἀρτίως, πλήρως, πλέρια : αὐτ.1,193 τὸ πλάτος γίνεται τεσσέρων εὐπετέως δακτύλων (φθάνει εἰς τέσσαρας πλήρεις, σωστοὺς δακτύλους)· **4**) μετὰ προθυμίας, προθύμως : Σοφ.ἀπ.521 εὐπετῶς φέρειν.

εὐπεψία (ἡ) [εὔπεπτος] κ. μσν. κ.νεώτ. ἡ εὔκολος πέψις, χώνευσις τῆς τροφῆς, ἀντίθ. δυσπεψία : Ἀριστλ.ΖΜ 667b,31 καταχρῆται δ' ἡ φύσις αὐτῷ πρὸς τὴν εὐπεψίαν τῆς τροφῆς,Ματθ.Ἰατρ.29 ὅταν μὲν ἡ περυσινά, βελτίω γίνεται πρὸς εὐπεψίαν.

εὐπηγής-οῦς-ές (πήγνυμι), δωρ. εὐπαγής, ἐπὶ προσ., ὁ εὔσωμος, ἰσχυρός, ῥωμαλέος, καλοθρεμμένος· Ἡσ. « εὖ τεθραμμένος » : Ὀδ.Φ 334 ξεῖνος μάλα μὲν μέγας ἠδ' εὐπηγής· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς μήτρας, συμπαγής, στερεός : Ἱππ.Γυν.1,47 ἢ μὴ ἰσχυραὶ αἱ μῆτραι ἔωσι καὶ εὐπηγέες· ‖ γεν. ὁ καλῶς κατεσκευασμένος, στερεός : Ἀπολλ.Ρ 2,1017 πύργους εὐπηγέας, αὐτ.3,235 δικλίδες εὐπηγεῖς, Παῦλ.Σιλ.173 εὐπηγῆ θύρην.

εὔπηκτος-ον (πήγνυμι) κ. νεώτ., δωρ. εὔπακτος, ὁ καλῶς κατεσκευασμένος, ὁ συμπαγής, ὁ στερεός : Ἰλ.Α 661 τρὰφ' ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ, Ὀδ.Ψ 41 ἡμεῖς δὲ μυχῷ θαλάμων εὐπήκτων ἥμεθ' ἀτυζόμεναι· ‖ ἐπὶ κηροῦ, ὁ καλῶς συμπεπηγμένος· Ζωναρ.901 « εὔπακτος, καλῶς πεπηγμένος » : Θεόκρ.1,128 σύριγγα ἐκ κηρῶ εὐπάκτοιο· **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ ὑγρῶν, ὁ εὐκόλως πηγνύμενος εὐκολόπηκτος : Ἀριστλ.Μακροβ.466a,31 διὸ εὔπηκτον (τὸ ὑγρόν)· **3**) ἐνεργ. ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ὁ εὐκόλως πηγνύων τι, ὁ παγερός : Θεόφρ.ΦΑἴτ.5,20 ὁ δ' ἀκίνητος (ἀήρ) εὐπηκτότερος.

εὐπήληξ-ηκος (ὁ,ἡ) [πήληξ] μτγν. ὁ ἔχων ὡραίαν περικεφαλαίαν : Λεωνίδ.Ταρ. ΑΠ 6,120,5 εὐπήληκος Ἀθηναίης, Νόνν.Δ 22,223 λόφον εὐπήληκος ἀπεστυφέλιξεν ἐθείρης· **2**) ὁ ἐκ πτερῶν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἐνίων πτηνῶν λόφος, κατσαύλα, σκαύφια : Βάβρ.65,1Α.

εὐπήματος-ον [πημαίνω] μτγν. ὁ εὐκόλως δυνάμενος νὰ βλαφθῇ : Παυσ.10,2,9 (ἐσφ. γρ. τοῦ ἀπήμαντος).

εὐπηνής-οῦς-ές ὁ εὔπηνος βλ.λ. : Κρατῖν.π.Πολυδ.7,43 (ἐσφ. γρ. τοῦ εὐπινής).

εὔπηνος-ον [πήνη] ὁ καλῶς ὑφασμένος : Εὐρ. ΙΤ 312 πέπλων τε προὐκάλυπτεν εὐπήνους ὑφάς.

εὔπηξ-ῆγος (ὁ,ἡ), δωρ. εὐπάξ, ὁ εὐπαγής βλ.λ. : Εὐρ.Ὀρ.1428 εὐπῆγι κύκλῳ (διόρθ. ἀντὶ εὐπάγι)

| σχόλ. « εὐκατασκευάστῳ, εὐπλόκῳ, καλῶς πεπηγμένῳ καὶ συντεθειμένῳ »|.
εὐπηξία |ἡ| | εὔπηκτος | μτγν. ἡ στερεότης, τὸ συμπαγές : Ἀδαμ.2,16 **τὸ δὲ αὔταρκες τῆς στάσεως καὶ τῆς εὐπηξίας ἄριστον.**
εὐπηχύς-εως-υ | πῆχυς | ὁ ἔχων ὡραίους πήχεις, βραχίονας : Εὐρ.Ἱππ.200 **εὐπήχεις χεῖρας·** || ἐπιθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Ριαν.1,14 **εὐπηχυν Ἀθήνην.**
εὐπῖδαξ-ἄκος |ὁ,ἡ| | πῖδαξ | μτγν., ποι. **εὐπῖδαξ,** ὁ ἔχων πολλοὺς πίδακας, πηγάς : Κριναγ.ΑΠ 6,253,1 **σπήλυγγες Νυμφῶν εὐπίδακες.**
εὐπιθάνως ἐπίρρ. μσν. μετὰ πολλῆς πιθανότητος: Παλλάδ.Χρυσ.12 **εὐπιθάνως γάρ προοιμιάσω.**
εὐπιθής-οῦς-ές δ.γρ. παρ' Αἰσχ. ἀντὶ εὐπειθὴς βλ.λ.
εὐπιθῶ-έω δ. γρ. τοῦ εὐπειθῶ βλλ., προθύμως ὑπακούω : Ἱππ.Γυν.2,133.
εὐπίλητος-ον | πιλῶ | ὁ καλῶς συμπεπιεσμένος, πυκνός : Ἀριστλ.Αἰσθ.438a,15 **εὐπιλητότερον τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος,** Σχόλ. Ἀπολλ.Ρ2,30.
εὐπίνεια |ἡ| | εὐπινής | μτγν. πιθ. κομψότης ἐκφράσεως : Λογγῖν.30,1 **μέγεθος ἅμα κάλλος εὐπίνειαν βάρος ἰσχὺν κράτος·** πρβλ. εὐπινής 5|· **2**) διακόσμησις : Ἡλιόδ.Χειρ.π.Ὀρειβ. **πρίστεων μορφαῖς εὐπινείαις χάριν γεγονυῖαι.**
εὐπινής-οῦς-ές | πίνος | ἐπὶ τῶν ἐν τῇ παλαίστρᾳ ἀθλητῶν, ὁ ἔχων ἐπὶ τοῦ σώματος πίνον, ῥύπον **ἐξ ἐλαίου καὶ κόνεως·** || συνεκδ. ὁ καλῶς γεγυμνασμένος, εὔστραφος, ῥωμαλέος : Κρατῖν.π. Πολυδ.7,43 **ἐρεῖς δὲ εὐσταλής, καὶ εὐπινὴς** |ἐσφ. γρ. εὐπηνής|· **2**) ἐπὶ χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ὁ εὐκόλως στιλπναύμενος, λαμπρός : Ἡλιόδ. Χειρ.π. Ὀρειβ.49,3,5 **τὸν χαλκὸν ἔφασαν .. λειότερον, εὐπινέστερον, δυσιωτότερόν τε εἶναι τοῦ σιδήρου·** **3**) συνεκδ. ἐπὶ οἴκου, καθαρός, κομψός, εὐπρεπής : Εὐρ.ἀπ.6,11 **οὐδ' ἐρημίᾳ γυναικὸς οἶκος εὐπινὴς οὐδ' ὄλβιος·** **4**) μτφ. ἐπὶ τοῦ ὕφους τῶν ἀρχ. συγγρ., ὁ ἁπλοῦς, ἀφελής : Διον. Συνθ.166,2 **θεωρήματα, οἷς χρησάμενος οὕτως εὐπινῆ καὶ αὐστηρὰν πεποίηκε τὴν ἁρμονίαν,** Κικ.Ἀττ.12,6,3· || Φώτ. « εὐπινές, τὸ ἀφελὲς καὶ μὴ λίαν τετημελημένον, ἀλλὰ μέτριον πίνον ἔχον »· **5**| ΕΜ 395,4 « **εὐπινής, εὐειδής** ».
εὐπινῶς ἐπίρρ. μτγν. κομψῶς, χαριέντως : Κικ.Ἀττ.15,17.
εὔπιον |τὸ| νεώτ. χημ. ἐλαιῶδες ὑγρὸν ἐξαγόμενον δι' ἀποστάξεως ζωικῶν καὶ φυτικῶν οὐσιῶν.
εὐπίσσωτος-ον | πισσῶ | μσν. πιθ. ὁ καλῶς κεχρισμένος διὰ πίσσης : Γεωπ.10,54,3.
εὐπιστία |ἡ| | εὔπιστος | μτγν. κ. νεώτ. πεποίθησις, ἐμπιστοσύνη : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 2,895· **2**) ἡ εὐσεβὴς πίστις : Ἰουλ.Λόγ.4,153Α | πιθ. |· **3**) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐπίστου βλλ.3|, εὐκολοπιστία : **ἔπεσε θῦμα τῆς εὐπιστίας του·** || συνεκδ. ἄνους ἀφέλεια, ἁπλαϊκότης.
εὔπιστος (-η)-ο(ν) | πίστις | κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἄξιος ἐμπιστοσύνης, ἀξιόπιστος : Ξεν. ΚΠ 1,2,12 **ἐν ᾗ δ' ἂν φυλῇ πλεῖστοι δαημονέστατοι .. καὶ εὐπιστότατοι** | δ.γρ. εὐπειστότατοι |· πρβλ. Πάπ. **εὔπιστος δῆμος·** **2**) ἐπὶ λόγων, γεγονότων, φημῶν κττ., ὁ εὐκόλως πιστευόμενος, εὐκαλοπίστευτος : Σοφ.Αἶ.151 **περὶ γὰρ σοῦ νῦν εὔπιστα λέγει** | δ.γρ. εὔπειστα |· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ., ἐνεργ. ὁ εὐκόλως πιστεύων εἴς τι, ὁ εὐκολόπιστος : Μέν.380 **εὔπιστον ἀτυχῶν ἔστιν ἄνθρωπος φύσει,** Ἀριστλ.Ρητ.1389a,18 **καὶ εὔπιστοι διὰ τὸ μήπω πολλὰ ἐξηπατῆσθαι·** || νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ἀφελής, ἁπλοϊκός, μωρόπιστος· **4**) ὁ προθύμως ὑπακούων, εὐπειθής : Εὐκλ.π. Στοβ.3,6,63 | δ.ἀνάγν. εὔπειστος |.
εὐπίστως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. -α κατὰ τρόπον εὔπιστον βλ.λ.3| : Ἀριστφ.Θεσμ.105 **εὐπίστως δὲ τοὐμὸν δαίμονας ἔχει σεβίσαι.**
εὐπιττόνη |ἡ| νεώτ. χημ. κ. **εὐπιττονικὸν ὀξὺ** κυανοῦν χρῶμα ἀνακαλυφθὲν ἐν τῇ πίσσῃ τοῦ ξύλου τῆς φηγοῦ.
εὐπίων-ονος |ὁ,ἡ| | πίων | μτγν. ὁ λίαν παχύς : Λεωνίδ.Ταρ. ἐν ΑΠ 7,654,3 **ὡς καὶ ἐμὲ πλώοντα σὺν οὐκ εὐπίονι φόρτῳ.**
εὐπλαγκτος-ον | πλήσσω | μσν. ὁ εὐκόλως ἀπατώμενος : Χριστ.Πάσχ.74 **λόγοις δὲ τοῦδ' εὔπλαγκτος οὐκ ἐφαινόμην.**
εὐπλαδής-οῦς-ές | πλάθω | μτγν. ὁ εὐκόλως πλαθόμενος, μαλακός : Ἰάμβλ.Μαθ.Ἐπιστ.4 **εὐπλαδὴς ὕλη·** πρβλ. πλαδαρός.
εὐπλανής-οῦς-ές | πλανῶμαι | μτγν. ὁ κατὰ βούλησιν, ἐπιτηδείως πλανώμενος : Ὀππ.Κυν.4,365 **εὐπλανέος στιβίης θηρός τε παναίολον εὐνήν.**
εὐπλαστία |ἡ| | εὔπλαστος | μσν. ἡ καλὴ πλάσις, διάπλασις· **2**) μτφ. ὡραία, κομψὴ σύνθεσις λόγου, μύθου, ὕφους : Εὐστ.Ἰλ.990,42 **εὐπλαστίας χάριν καὶ πιθανότητος.**
εὐπλαστικός-ή-όν | εὔπλαστος | νεώτ. βιολ. ὁ συντελῶν εἰς ἀνάπλασιν τῶν ἱστῶν τοῦ σώματος.
εὔπλαστος-ον | πλάσσω | κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως πλαττόμενος, τιθέμενος εἰς καλὴν κατάστασιν : Ἱππ.Ἄρθρ.39 | ἐπὶ θλασθείσης ῥινός |· **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ κηροῦ κ. γεν. ἐπὶ μαλασσομένης ἢ ἀναλυομένης καὶ συμπηγνυμένης ὕλης, ὁ εὐκόλως λαμβάνων τὸ θελητὸν ὑπὸ τοῦ πλάσσοντος σχῆμα, εὐκολόπλαστος, εὐκολόπλαθος : Πλάτ.Πολ.588D **εὐπλαστότερον κηροῦ καὶ τῶν τοιούτων ὁ λόγος·** **3**) μτφ. κ. νεώτ. ἐπὶ λόγου, ὁ εὐχερὴς εἰς διαμόρφωσιν, εὐστροφίαν ἐν τῇ ἐκφράσει ἔχων : αὐτ. ὡς ἀνωτ., Εὐστ.Ἰλ.45,14 **ἀπίθανος καὶ οὐκ εὔπλαστος ὁ λόγος ἦν·** **4**) ὁμ. μτφ. κ. νεώτ. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, τῆς διανοίας, τοῦ ὕφους, ὁ εὐκόλως διαμορφούμενος, διαπλασσόμενος : Πλάτ. Νόμ.666C **τὸ τῆς ψυχῆς ἦθος .. εὐπλαστότερον εἶναι,** - **ἡ παιδικὴ φύσις εἶναι εὔπλαστος·** || ἐν ὁμ. σημ., ἐπὶ προσ. : Ἀριστλ.Ποι.1455a,33 **τούτων γὰρ οἱ μὲν εὔπλαστοι, οἱ δὲ ἐκστατικοί εἰσιν,** εὐ- **εἶναι οἱ φυσιολογικῶς ὁμαλοὶ παῖδες·** **5**) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως πλάσσων, δίδων σχῆμα καὶ μορφήν : Ἀριστλ.ΖΓ 761a,34 **τὸ γὰρ ὑγρὸν εὐπλαστοτέραν ἔχει τὴν φύσιν·** **6**) πάπ. κ. νεώτ. ὁ καλῶς πεπλασμένος, διαπεπλασμένος : Πάπ. **ξόανον, οὗ ἡ προτομὴ Παρίνη, τὰ δὲ περίαπτα εὔπλαστα·** || ἐπὶ τοῦ σώματος καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ : Μωραΐτ.1| **ἦσαν ὡραῖαι καὶ περικαλλεῖς .. μ' εὔπλαστα κι εὔγραμμα μέλη,** - **εὔπλαστον σῶμα.**
εὐπλατής-οῦς-ές | πλάτος | ὁ ἔχων καλὸν πλάτος : Ξεν.Κυν.10,3 **λόγχας εὐπλατεῖς.**
εὔπλειος-η-ον | πλέως | ἐπ. ὁ καλῶς πεπληρωμένος, καλὰ γεμισμένος : Ὀδ.Ρ 467 **κὰδ δ' ἄρα πήρην θῆκεν εὐπλείην.**
εὐπλεκής-οῦς-ές | πλέκω |, ἐπ. **ἐϋπλεκής** ὁ καλῶς πεπλεγμένος, ὁ ἔχων ὡραῖον πλέγμα : Ἰλ.Β 449 **τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται πάντες ἐϋπλεκέες,** Ἰουλ.Αἰγ.ἐν ΑΠ 6,28,5 **ζεῦγος τ' εὐπλεκέων σπυρίδων,** Ὀππ.Ἁλ.5,379 **εὐπλεκέεσσι λίνοις·** || ἐπὶ ἁρμάτων, ὁ ἔχων τὰς πλευρὰς καλῶς πεπλεγμένας : Ἡσίοδ.Α 306 **ἐϋπλεκέων δ' ἐπὶ δίφρων ἡνίοχοι βεβαῶτες·** πρβλ. εὔπλεκτος· **2**) μτφ. ἐπὶ ποιήματος κ. γεν. λόγου, ὁ καλῶς συντεθειμένος : Πινδ.Παιάν.3,12 **ἀοιδαῖς ἐν εὐπλεκέσιν.**
εὔπλεκτος-ον | πλέκω | κ. -η-ον κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰπλεκτος**-ον, ὁ καλῶς πεπλεγμένος, καλοπλεγμένος, καλόπλεχτος : Ἰλ.Ψ 115 **σειρὰς τ' εὐπλέκτους,** Εὐρ.Βακχ.870, Νόνν.Δ 13,200, Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.75 **βαστάζουσα τὸ μικρὸν εὔπλεκτον καλαθάκι της·** || ἐπὶ ἅρματος, ὁ ἔχων τὰς πλευρὰς καλῶς πεπλεγμένας : Ἰλ.Ψ 335 **ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ.**
εὔπλευρος-ον | πλευρά | κ. νεώτ. ὁ ἔχων ἰσχυρὰς πλευράς, ὅθ. ὁ ἔχων ἰσχυρὸν στῆθος καὶ

πνεύμονας : Ἀριστλ.ΖΙ 587ε,3 ταῖς δὲ γυναιξὶ . . ταῖς ἑδραίαις καὶ ὅσαι μὴ εὔπλευροι.

εὐπληθής-οῦς-ές (πλῆθος) κ. νεώτ. ὁ ἐντελῶς πλήρης, ὁ καλὰ γεμάτος : Θεόφρ.ΦΙ 4,11,4 **διαφέρειν δὲ τῶν ἄλλων καλάμων** (τὸν αὐλητικὸν) **εὐτροφίᾳ τινὶ τῆς φύσεως· εὐπληθέστερον γὰρ εἶναι καὶ εὐσαρκότερον.**

εὔπληκτος-ον (πλήσσω) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως πληττόμενος· **2)** ὁ ἐκ τῆς πλήξεως αὐτοῦ παράγων καλὸν ἢ δυνατὸν ἦχον : Πλούτ.Ἠθ.721E **ὁμαλῷ πνεύματι καὶ λείῳ κεκραμένος** (ὁ χαλκὸς) **εὔπληκτός ἐστι· 3)** κ. μτφ. ἐπὶ προσ., ὁ εὐκόλως καταπλησσόμενος, παρασυρόμενος : Ἰωα.Γενέα.58D·**λαὸν εὔπληκτον**, πρβλ. ἔκπληκτος.

εὔπληος-η-ον ἐπ. εὔπλειος βλ.λ.

εὐπλήρωτος-ον (πληρῶ) ὁ εὐκόλως πληρούμενος, εὐκολογέμιστος : Γαλ.1,329.

εὐπλησίαστος-ον (πλησιάζω) νεώτ. ὁ εὐκόλως πλησιαζόμενος, εὐπρόσιτος.

εὐπλόησις-εως (ἡ) (εὐπλοῶ) μσν. ὁ καλὸς πλοῦς, ἡ εὔπλοια, καλὸ καὶ γρήγορο ταξίδι : Στουδ.Θεόδ.402E **ἀπαυγασμὸς εὐπλοήσεως.**

εὔπλοια (ἡ) (εὔπλους) κ. νεώτ., ποι. **εὐπλοΐη** κ. **εὐπλωΐα** (Κατ.Ἀστρλ.Κ) καλὸς πλοῦς, καλὸ καὶ γρήγορο ταξίδι : Ἰλ.Ι 362 **εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς ἐννοσίγαιος,** Αἰσχ.Ἱκ.1046 **εὔπλοιαν ἔπραξαν,** Σοφ.ΟΤ 423 **εὐπλοίας τυχών,** Πλούτ.Μάρ.46 **μηδὲ τῆς εἰς Ἀθήνας οἴκοθεν εὐπλοίας ἐπιλαθέσθαι,** Πάπ. **ὑπὲρ εὐπλοίας πλοίου,** Ἰουλ.Αἰγ. ΑΠ 7,584,3· **2)** ἐπών. τῆς Ἀφροδίτης ὡς προστάτιδος τῶν ταξιδευόντων : Παυσ.1,1,3 **Κνίδιοι δὲ αὐτοὶ καλοῦσιν εὔπλοιαν.**

ἐϋπλοκαμίς-ῖδος (ἡ) ἐπ. θηλ. τοῦ εὐπλόκαμος βλ.λ., ἡ ἔχουσα ὡραίους πλοκάμους, ὡραίαν κόμην : Φώτ.Λέξ. ἐν λ. « εὐπλοκαμῖδες, καλλιπλόκαμοι » : Ὀδ Β 119 **ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαί.**

εὐπλόκαμος-ον (πλόκαμος) κ. νεώτ., ἐπ. **ἐϋπλόκαμος** ὁ ἔχων καλῶς πεπλεγμένους πλοκάμους, δθ. ὡραίαν κόμην, ὄμορφα μαλλιά· π. Ὁμ. ὡς ἐπίθ. θεαινῶν καὶ γυναικῶν : Ἰλ.Ζ 380 **Τρῳαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται,** Ὀδ.Ε 390 **ἐϋπλόκαμος** Ἠώς, αὐτ.Υ 80, Ρουφῖν.Ἐπιγρ.ΑΠ 5,75,2 **αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχρους . . εὐπλόκαμος·** ‖ κ. γεν. οἷον ἐπὶ κόμης, κ. ἀ. : Εὐρ.ΙΑ 790 **εὐπλοκάμου κόμας,** Μόσχ.1,12 **εὐπλ- κάρηνον,** Μελέαγρ. ΑΠ 5,146,6 **εὐπλόκαμον χαίτην· 2)** ὡς ἐπιθ. τῶν πολυπόδων, τῶν χταποδιῶν : Ὀππ.Κυν.3,182 **καὶ πάλιν ἐϋπλόκαμοι δολιχὴν πλώουσι θάλασσαν· 3)** μτφ. ἐπὶ θαλάσσης, λίμνης, ὡραῖος : Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,824 **ἐϋπλοκάμου πολιῆς ἁλὸς** (πιθ. γρ. εὐπλοΐμου), Ὀππ.Κυν.1,131 **εὐπλοκάμου λίμνης· 4)** νεώτ. ζωολ. ὁ **εὐπλόκαμος** γένος πτηνῶν τῆς οἰκογ. τῶν **φασιανιδῶν.**

ἐϋπλοκαμόω-έω (πλόκαμος) σχόλ. κ. **ἐϋπλοκαμῶ,** ἔχω ὡραίους πλοκάμους, ὡραῖα μαλλιά : Σχόλ.Ὀδ Β 61 **νύμφη δὲ ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ.**

εὔπλοκος-ον (πλέκω), μτγν. κ. **ἐΰπλοκος,** ὁ καλῶς πεπλεγμένος, ὁ εὔπλεκτος : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,174,3 **ταλαρίσκον ἐΰπλοκον,** Πολυδ.7,35 **εὔπλοκον ὕφασμα,** Ὀππ.Ἁλ.3,75.

εὐπλόκως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον εὔπλοκον βλ.λ. : Πρόδρ.174.

εὔπλους-οος-ουν-ον (πλέω) ὁ καλὸς πρὸς διάπλουν, δθ. **πλοῦς εὔπλους** εὔπλοια : Ἠριν.Ι **ναύτῃσιν πέμπων πλόον εὔπλοον· 2)** ὁ ἐκτελῶν καλὸν πλοῦν : Θεόκρ.7,62 **εὐπλόος ὅρμον ἵκοιτο.**

εὔπλουτος-ον Ἡσ. « εὔπλουτον κανοῦν· εὖ ἔχον πλούτου διὰ τὰς ἐπ' αὐτῷ ὀλάς· πλοῦτον γὰρ ἔλεγον τὴν ἐκ τῶν κριθῶν καὶ τῶν πυρῶν περιουσίαν ».

εὐπλοόω-έω (εὔπλους) πλέω καλῶς, εὐτυχῶς : Ψ Ἡρ.Βί.Ὁμ.18, Τέλ.25Η, Δίων Χρ.2,324 **εὐπλοεῖ ναῦς,** Λουκ.Νεκρ.Δ 10,10 εὐπλοοῦμεν· ‖ Ἐπιγρ. ὡς εὐχή, εὐπλοεῖτε δημ. καλὸ ταξίδι.

εὐπλυνής-οῦς-ές (πλύνω) ὁ ὡραῖα πλυνθείς, ὁ καθαρός, καθαροπλυμένος : Ὀδ.Θ 392 **φᾶρος ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα . . ἐνείκατε.**

εὔπλως (εὔπλους) ἐπίρρ. μσν. εὐνοϊκῶς : Πρόδρ 49 **εὔπλως παραπλεύσαντες εὐφόροις τύχαις.**

εὐπλωτίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογένεια ἐγχυματικῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ὁλοτρίχων.**

εὔπλωτος-ον (πλέω) μτγν. ὁ εὐνοϊκὸς πρὸς πλοῦν : Ἀντίπ.Θεσσ ΑΠ 10,25,3 **δός με δι' εὐπλώτοιο πρὸς Ἀσίδα κύματος ἐλθεῖν.**

εὐπνευστία (ἡ) ἀρχ.λεξ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐπνεύστου.

εὔπνευστος-ον (πνέω) ἀρχ. λεξ. ὁ εὐκόλως ἀναπνέων, ἀντίθ. ἄπνευστος· πρβλ. εὔπνους.

εὔπνοια (ἡ) (εὔπνους) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι **εὐπνοΐη,** εὐκολία εἰς τὴν ἀναπνοήν : Ἱππ.Προγν.5 **εὔπνοιαν δὲ χρὴ νομίζειν κάρτα μεγάλην δύναμιν ἔχειν ἐς σωτηρίην ἐν ἅπασι τοῖσιν ὀξέσι νουσήμασιν,** Ἀριστλ.Πρ.960b,24· ‖ κ. μτφ. : Χρύσ. Στωϊκ.2,238 **ἡ τῆς ζωῆς εὔπνοια· 2)** κ. νεώτ. καλή, ἐλευθέρα πνοή, ἀναπνοή, ἀντίθ. ἄπνοια, δύσπνοια : Διόδ.Σ 2,40 **ἀνέμων εὐπνοίας,** Φιλόστρ. Ἀπολλ.5,21 **ἑτέρων δοκεῖ ὁ αὐλὸς δεῖσθαι, τῆς εὐπνοίας καὶ τῆς εὐστομίας·** ‖ νεώτ. ἰατρ. ἡ κανονική, ἡ φυσιολογική ἀναπνοή, καθ' ἣν τὸ αἷμα εὑρίσκεται ἐν ὡριαμένῃ ἀναλογίᾳ ὀξυγόνου καὶ ἀνθρακικοῦ ὀξέος· **3)** τόπος εὐάερος, ὑπὸ ἀνέμων προσβαλλόμενος : Ἀριστλ.Πρ.909b,5 **ὅταν ὥσπερ ἐν εὐπνοίᾳ ᾖ,** Θεόφρ ΦΑἰτ.6,16,5 **καὶ ξηρότερα τὰ ἄγρια καὶ ὀλιγοτροφώτερα καὶ ἐν εὐπνοίᾳ μᾶλλον καὶ ἡλιώσει,** Διοσκ.3,134 **ἔν τισι πετρώδεσι φύεται τόποις καὶ εὐπνοίαις εὐηλίοις· 4)** κ. μσν. κ. νεώτ. εὐάρεστος ὀσμή, εὐωδία : Στράτ.ΑΠ 12,7,2 **οὐ φυσικὴ χρωτὸς ἐϋπνοΐη,** Γεωπ. 12,2,1 **τὸ ἀπὸ τῆς εὐπνοίας ἥδιστον.**

εὔπνους-οος-ουν-ον (πνέω) κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰπνοος,** συγκρ **εὐπνοώτερος** κ. **εὐπνούστερος,** ὑπερθ. **εὐπνούστατος,** ὁ εὐκόλως ἢ καλῶς ἀναπνέων, ἀντίθ. **ἄπνους** : Ἱππ.Προγν.15, Πολυδ. **εὔπν- ἵππος·** ‖ κ. συγκρ. : Γαλ.6,509Α **κουφότερον αὐτὸν ἑαυτοῦ γεγονέναι καὶ εὐπνούστερον· 2)** ὁ παρέχων ἐλευθέραν δίοδον εἰς τὸν ἀέρα : Ἀριστλ.ΖΜ 653b,2 **ὅπως ὁ τόπος εὔπνους ᾖ·** ‖ κ. συγκρ. : Ξεν. Ἱππ.1,10 **μυκτῆρές γε . . εὐπνοώτεροί τε ἅμα εἰσὶ καὶ γοργότερον τὸν ἵππον ἀποδεικνύουσι· 3)** ἐπὶ τόπων, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὸν ἀέρα, ὁ εὐάερος, ὁ ἀφθόνως ἀεριζόμενος : Ἀριστλ.Οἰκ. 1345a,31 **οἰκία εὔπνους μὲν τοῦ θέρους, εὐήλιος δὲ τοῦ χειμῶνος·** κ. συγκρ. : Ἀριστλ.Πρ 869a,34 **εὐπνούστεροι τόποι,** Πλούτ.Ἠθ.515Α **εὐπνουστέρα οἰκία·** ‖ ὁμ. ἐπὶ δένδρων, ὁ ἐκτεθειμένος εἰς τὴν προσβολὴν τοῦ ἀέρος : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,15,4 **εὔπνοα δένδρα·** ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Πλάτ. Φαῖδρ.230ι, **τὸ εὔπνουν τοῦ τόπου ὡς ἀγαπητὸν καὶ σφόδρα ἡδύ· 4)** ἐπὶ τοῦ ἀέρος, ὁ δροσερός, καθαρός : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,13,8· ‖ κ. συγκρ.: Πλούτ.Ἀλέξ.27 **εὔπνουν τὸν ἀέρα καὶ καθαρώτερον παρέσχον·** ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ : Στράβ. 3,2,13 **τό τε γὰρ εὐάερον καὶ τὸ εὔπνουν τοῦ ζεφύρου ταύτης ἐστὶ τῆς χώρας οἰκεῖον· 5)** ἐνεργ. μεταβ. ὁ ἐπιφέρων διαπνοήν, ὁ ἀπαλλάσσων τινὰ τῆς δυσπνοίας, οἷον τὸ λουτρόν, φάρμακόν τι : Ἱππ.Διαίτ.66 **καὶ εὔπνουν** (τὸ λουτρὸν) **καὶ ἄκοπον· 6)** ὁ ἐκπέμπων εὐάρεστον ὀσμήν, ὁ εὐώδης : Μόσχ.2,32 **εὔπνοα λείρια,** αὐτ.2,65.

εὐπνοόω-έω (εὔπνους) πνέω καλῶς ἢ εὐκόλως : Ἀριστλ.Πρ.896a,32.

εὐποδία (ἡ) (εὔπους) ἐπὶ ἵππων, ἰσχύς, εὐκινησία τῶν ποδῶν· Πολυδ 1,194 « ἡ δὲ ποδῶν ἀρετὴ εὐποδία » : Ξεν.Ἱππ.1,3 **οἱ γὰρ παχεῖς πολὺ τῶν λεπτῶν διαφέρουσιν εἰς εὐποδίαν·** πρβλ. εὔπους.

εὐποίημα-ατος [τὸ] (εὐποιῶ) πάπ. ἡ εὐεργεσία.

εὐποίησις-εως [ἡ] (εὐποιῶ) μσν. ἡ εὐποιΐα βλ.λ.: Γλυκ.1,29, οὐ χρὴ κατά τι διστάζειν ἐπὶ ταῖς γινομένοις παρά τινων χάριν εὐποιήσεως.

εὐποιητικός-ή-όν (εὐποιῶ) ὁ ἀγαπῶν νὰ εὐποιῇ, νὰ εὐεργετῇ, ὁ εὐεργετικός: Ἀριστλ.Ρητ.1331a 20 εὐποιητικοὺς εἰς χρήματα καὶ εἰς σωτηρίαν, αὐτ. 1366b.16· ‖ μτγν. γεν.: αὐτ.1379b,32 καὶ τοῖς τῶν ἄλλων εὐποιητικοῖς, ἐὰν μὴ καὶ αὐτῶν, Πορφ.Ἀποχ.3,26· ‖ ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐεργεσία: Ἀριστλ.Ρητ.1371b.3 διὰ δὲ τὸ ἡδὺ εἶναι τὸ εὐποιητικόν, Μᾶρκ.Αὐρ.1,14· ‖ ἀστρολ. ἐπὶ τῆς εὐεργετικῆς δυνάμεως τῶν πλανητῶν, ἀντίθ. κακοποιητικός: Πτολ.Τετράβ.210 εὐποιητικὴ ἰδιοτροπία· ἐπίρρ. -ῶς.

εὐποίητος-ον (εὐποιῶ) κ. ἐϋποίητος ὁ καλῶς πεποιημένος, εἰργασμένος, κατεσκευασμένος, καμωμένος: Ἰλ.Ε 466 ἀμφὶ πύλῃς ἐϋποιήτῃσι μάχωνται; (δ.γρ. διῃρημένως, εὖ ποιητῇσιν), Ὀδ.Γ 434 ἄκμονά τε σφῦράν τ' ἐϋποίητόν τε πυράγρην, αὐτ.Υ 150, Ἡσίοδ.Α 64 ἅρματα εὐποίητα, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,174,5 κερκίδα δ' εὐποίητον, Ὀππ.Κυν.1,136.

εὐποιΐα [ἡ] (εὐποιός) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ εὐεργεσία, ἀγαθοεργία: ΚΔ Ἑβρ.13,16 τῆς δὲ εὐποιΐας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε, Λουκ.Ἀποκ.25 σὺ δὴ δεῖ τὴν εὐποιΐαν τὴν ἐμὴν ἀνάγκην ἐς τὸ λοιπόν μοι γενέσθαι, Πάπ. μὴ ἐνεδρεύσῃς τοὺς ἀνθρώπους εὐποιΐαν μοι ποιήσαντας, Μιχ. Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,7 ὅσα περ ἐκείνῳ διὰ τῆς τῶν πενήτων εὐποιΐας εἰσοίσομεν· ‖ ὁμ.κ. κτ. πληθ.: Φίλ.1,582, Ἱεροκλ.π Στοβ.477,37 νίκησον αὐτοῦ τὴν ἀγριότητα ταῖς εὐποιΐαις, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,78 τῶν πρὸς αὐτὸν εὐποιιῶν.

εὐποίκιλος ον (ποικίλος) μτγν. ὁ λίαν ποικίλος, πολυποίκιλος: Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,154,5 εὐποίκιλον ἄνθος ὀπώρης.

εὐποιός-όν (εὐποιῶ) Ἡσ. «εὐποιητικός, δίκαιος».

εὐποιῶ-έω κ. νεώτ. δ.γρ. ἀντὶ τοῦ εὖ ποιῶ, εὐεργετῶ τινα, κάμνω εὐεργεσίαν εἴς τινα: Ἱππ.Τόπ. Ἀνθρ.46· ‖ ὡς παθ. τὸ εὖ πάσχω· πρβλ. Κόντ. Γλωσσ.Παρατ.260· ρηματ. π. εὐποίητος, εὐποίησις, εὐποίημα, εὐποιός, εὐποιητικός.

εὔποκος-ον (πόκος) ὁ πλούσιος εἰς ἔριον, ἐριώδης, μαλλωτός: Αἰσχ.Ἀγ.1416 μήλων φλεόντων εὐπόκοις νομεύμασιν.

εὐπολέμητος-ον (πολεμῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως διὰ πολέμου καταβαλλόμενος, ἡττώμενος, εὐκολοπολέμητος, ἀντίθ. δυσπολέμητος: Πολυβ.1,158.

εὐπόλεμος-ον (πόλεμος) ὁ εὐτυχής, ὁ εὐδόκιμος ἐν πολέμῳ: Ὑμν.Ἀρ.7,4 Νίκης εὐπολέμοιο, Ξεν.Οἰκ.4,3 ἐν ταῖς εὐπολέμοις (τῶν πόλεων) δοκούσαις εἶναι· ‖ κ. συγκρ.: Ξεν.Προσ. 4,51 εὐπολεμωτέραν (τὴν πόλιν) γενέσθαι· 2) εἰδ. ἐπὶ πολεμιστῶν, ὁ ἄξιος, ὁ ἱκανὸς ἐν τῷ πολέμῳ: Ἀγαθ.ΑΠλ.4,331.

εὐπολέμως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐπόλεμον βλ.λ., ἐμπειροπολέμως: Δίων Κ 78,38 ὁ μὲν Γάνυς καὶ τὰ στενά.. σπουδῇ προκατέλαβε καὶ τοὺς στρατιώτας εὐπολέμως διέταξε.

εὐπολίδειος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν κωμῳδιογράφον Εὔπολιν: Διον. Ἁλ.Ρητ.11,10 (δ.γρ. εὐπόλειος), εὐπολίδεια ἔργα· ‖ εἰδ. ἐν τῇ μετρικῇ εὐπολίδειον (ἐνν. μέτρον) μέτρον συγκείμενον ἐκ τοῦ τρίτου γλυκωνείου καὶ τῆς καταληκτικῆς τροχαϊκῆς τετραποδίας, οἷον —ˈυ—ˈυˈυυˈ— | —ˈυˈ—υ—υ—Λ: Ἡφαιστ.16,5.

εὐπολιόρκητος ον (πολιορκῶ) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως πολιορκούμενος, ἀντίθ. δυσπολιόρκητος.

εὔπολις-ιδος (ὁ, ἡ) μτγν. ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων πολλὰς καὶ ὡραίας πόλεις: Πολυβ 9,27 πέρα.. τοῦ δέοντος φιλότιμον τὸ τὴν οἰκουμένην εἰπεῖν εὔπολιν.

εὐπολίτευτος-ον (πολιτεύομαι) μσν. ὁ διάγων καλήν, ἐνάρετον πολιτείαν, βίον τακτικόν· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ἐν τῷ βίῳ καλή, ἐνάρετος τάξις: Στουδ.Θεόδ.59D τό τε σεμνὸν.. καὶ εὐπολίτευτον κἀν τοῖς ἐργοχείροις ἐπιχαρίτως τοὺς θαυμασίους διασώζοντας.

εὔπομπος-ον (πομπή) ὁ εὐτυχῶς ὁδηγῶν, δθ. ὁ καλὸς ὁδηγός, κυβερνήτης: Αἰσχ.Εὐμ.93 εὐπόμπῳ τύχῃ, Σοφ.ΟΤ 697 τανῦν τ' εὔπομπος.. γενοῦ.

εὔπονος-ον (πόνος) μτγν. ὁ ἐπίπονος: Ἀριστόν. 1,38 σεμνὰ δὲ Ἄρτεμις εὐπόνοις εὐνῶν ἐμ φυλακαῖς ἔχεις τόπον.

εὐπόνως ἐπίρρ. σχόλ. ἐπιπόνως, μετὰ μεγάλου κόπου: Σχόλ.Ἰω.Κλίμ.39.

εὐπόρευτος-ον (πορεύομαι) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως πορευόμενος, παρερχόμενος: Τζέτζ.Λυκόφρ.686 εὐπόρευτοι γάρ, ὡς λεπταὶ καὶ ἀερώδεις αἱ ψυχαί· 2) ὁ δι' οὗ εὐκόλως τις πορεύεται, διέρχεται, εὐκολοπέραστος, ἀντίθ. δυσπόρευτος: Κύριλλ.3,558 βάσιμα καὶ εὐπόρευτα τῶν πεδίων τὰ ἐψιλωμένα, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,115 καὶ τὰ δυσπόρευτα εὐπόρευτα δεικνὺς τοῖς στρατεύμασι· ‖ κ. μτφ.: Κύριλλ.4,272 λειοτάτη καὶ εὐπόρευτος ἡ διὰ τῆς δικαιοσύνης ὁδός.

εὐπόρημα-ατος [τὸ] ὄφελος, κέρδος, βοήθεια: Ἀλκιδ.Σοφ.26.

εὐπόρησις-εως [ἡ] μτγν. ἐν τῷ πληθ. εὐκολίαι, εὐμάρειαι: Φιλόδ.Ρητ.2,217S.

εὐπόρητος; Ἡσ. «ὁ καλῶς διοικῶν».

εὐπόρθητος-ον (πορθῶ) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως πορθούμενος, κυριευόμενος, καταστρεφόμενος, ἀντίθ. ἀπόρθητος, δυσπόρθητος.

εὐπορία [ἡ] (εὔπορος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ κατάστασις τοῦ εὐπόρου, ἡ εὐκολία τοῦ ποιεῖν τι, μετ' ἀπαρφ.: Ἐμπ.100,5 αἰθέρι δ' εὐπορίην διόδοισι τετμῆσθαι, Θουκ.4,52 ναῦς τε γὰρ εὐπορία ἦν ποιεῖσθαι· ὁμ.ἀπολ.: Ξεν.Ἀν.7,6,37 πολλὴ ὑμῖν εὐπορία φαίνεται· 2) μτ.γεν. πράγμ. τὸ πορίζεσθαι ἢ ἔχειν ἀφθόνως τὰ πρὸς εὐζωΐαν ἀπαιτούμενα, ἡ ἐπάρκεια τῶν μέσων τῆς ζωῆς, ὑλικὴ εὐημερία, πλοῦτος: Θουκ.3,82 ὁ δὲ πόλεμος ὑφελὼν τὴν εὐπορίαν τοῦ καθ' ἡμέραν, αὐτ.45, Λυσ. 24,5 τὴν μὲν οὖν ἐκ τῆς τέχνης εὐπορίαν καὶ τὸν ἄλλον τὸν ἐμὸν βίον, Πλάτ.Πρωτ.321E εὐπορία μὲν ἀνθρώπῳ τοῦ βίου γίγνεται· ‖ εὐχέρεια πρός τι, ἄνεσις: Ἰσοκρ.6,67 τῆς παρ' ἀλλήλων εὐπορίας (ἀμοιβαίας βοηθείας), Αἰσχίν.1,107 εὐπορίαν τῇ βδελυρίᾳ τῇ ἑαυτοῦ τοὺς συμμάχους τοὺς ὑμετέρους ποιούμενος (ποιούμενος τοὺς ὑμετέρους συμμάχους ὄργανα τῆς ἑαυτοῦ βδελυρίας), ἀντίθ. ἀπορία· 3) ἀφθονία, πλησμονή, ἀντίθ. πενία: Δημόκρ.101, Ξεν.Ἑλλ.4,8,28 πολλὴν εὐπορίαν χρημάτων, Ἰσοκρ.12,7 ἡ περὶ τὸν βίον εὐπορία, Ἀριστλ.Μεταφ.1091b,26 εὐ- ἀγαθῶν, αὐτ. Πολιτ.1326b,34 τῆς περὶ τὴν οὐσίαν εὐπορίας, Ἡρωδιαν.Ἱστ 2,6,6 ἐν εὐπορίᾳ χρημάτων εἶναι, Ἀγαθ.ΑΠ 11,365,4 σταχύων ἄφθονος εὐπορίη, Μηναῖ.1,25 Συναξ. τὴν πενίαν δὲ ὑπὲρ τὴν ἄγαν εὐπορίαν ἠγάπησεν· 4) κ. νεώτ. ἀπολ. καλὴ κατάστασις, πλοῦτος, εὐτυχία, ἀντίθ. τῷ ἀπορία: Ξεν.ΚΠ 3,3,7 εὐπορία τις προσγενένηται, Ἰσοκρ. 15,253, Δημ 59, αὐτ.1357 ἡ ἀπὸ τοῦ σώματος ἐργασία οὐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, Ἀριστλ. Πολιτ.1279b,27 συνθεὶς τῇ μὲν εὐπορίᾳ τὴν ὀλιγότητα τῇ δ' ἀπορίᾳ τὸ πλῆθος· 5) ἐν τῷ πληθ. πλεονεκτήματα, κέρδη: αὐτ Πολιτ.τ.1293a,3 καὶ προσόδων ὑπάρχειν εὐπορίας, ΑΠ 9,373,6 ἀρουραίη εὐπορίη (ἀγροτικὸς γεωργικὸς πλοῦτος)· ‖ κ. ἐν προσωπον: Ἐπιγρ. ἡ Εὐπορία θεά· 6) ἀντίθ. ἀπορία, διάλυσις ἀμφιβολιῶν ἢ δυσκολιῶν, θετικὴ γνῶσις: Πλάτ.Φίλ.15C ἁπάσης ἀπορίας αἴτια μὴ καλῶς ὁμολογηθέντα, καὶ εὐπο-

ρίας ἄν αὖ καλῶς· ὁμ. ἀντίθ. ἀμηχανία : Ξεν. Οἰκ.9,1 ὥσπερ ἐξ ἀμηχανίας εὐπορίαν τινὰ εὑρηκυῖα, Ἀριστλ.Μεταφ.995a,29 ἡ γὰρ ὕστερον εὐπορία λύσις τῶν πρότερον ἀπορουμένων· ‖ ἡ ἐφευρετικότης : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.7· **7)** Ἡσ. « ἡ Ἄρτεμις ἐν Ρόδῳ ».

εὐπορίζω μτγν. ἐφοδιάζω, παρέχω πόρους διά τι : Γαλ.18(2),722 εὐ- ἐνεργείας (ἀμφ. γρ.).

εὐποριστία (ἡ) [εὐπόριστος] μτγν. εὐκολία εἰς τὸ προσπορίζειν τι : Ἐπίκ.ἀπ.470, Πορφ.Ἀποχ.1, 51,86 τά πάνυ μέτρια καὶ τυχόντα, πᾶσαν τε εὐποριστίαν κεκτημένα.

εὐπόριστος-ον [πορίζω] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως πορίζεταί τις, ὁ εὐκόλως ἀποκτώμενος, ὁ ἀντὶ μικροῦ ποσοῦ ἀγοραζόμενος : Ἐπίκ.Ἐπιστ. 3,63U, αὐτ.Δόξ.21, αὐτ.ἀπ.469, Πλούτ.Ἠθ.157F σπέρματα πάμπολλα τῶν οὐκ εὐπορίστων, Διοσκ. Εὐπ.Πρόλ., Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,142 εὐπόριστον καὶ πρόχειρον ἰατρεῖον· ὁμ.τὸ ὑπερθ.:Φὶλ.2,424 εὐπόριστος ἀμπεχόνη,Φιλόδ.Θε.α'15 εὐ- οἰκία· **2)** ἐφικτός, κατορθωτός : Κικ.Ἀττ.7,1,7· ‖ εὐπόριστα (ἐνν. φάρμακα) (τά) κοινὰ καὶ πρόχειρα οἰκογενειακὰ φάρμακα· κ. ὡς τίτλος συγγράμματος τοῦ Διοσκ. : Ὀρειβ.Εὐπόρ.Πρόλ.· **3)** συνήθης, πρόχειρος τροφή (ἀντίθ. κυνήγιον παρά τὴν ἐποχήν) : Πλούτ.Λούκ.40 ἄλλο τι παρασκευάσαι τῶν εὐπορίστων ἐκέλευσε, αὐτ.Πομπ.2· **4)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως προμηθεύων, παρέχων τὰ μέσα τῆς ζωῆς : Πτολ.Τετράβ.155.

εὔπορος(-η)-ο(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ δι' οὗ διέρχεταί τις εὐκόλως, ὁ εὐκόλως περώμενος, διαβαινόμενος, εὐδιάβατος, εὐκολοπέραστος : Αἰσχ.Ἱκ. 470 ἄτης δ' ἄβυσσον πέλαγος οὐ μάλ' εὔπορον τόδ' ἐσβέβηκα (ἔχω εἰσέλθει εἰς τὸ οὐδόλως εὐδιάβατον ἀχανὲς τοῦτο πέλαγος τῶν συμφορῶν), Ξεν.Ἀν.2,5,9 πᾶσα μὲν ὁδὸς εὔπορος, Πλάτ.Πολ. 328E ῥᾳδία καὶ εὔκολος (ἐνν.ὁδός)· ‖ τά εὔπορα, τὰ ἀνοικτὰ μέρη : Ξεν.Ἱππαρχ.4,4 παριόντες ἐπὶ τὰ εὔπορα δηλώσουσι τοῖς ἱππεῦσιν· ‖ φρ. εὐπορόν ἐστιν εἶναι εὔκολον νὰ διέλθῃ τις : Θουκ. 4,78 οὐκ εὔπορον ἦν διιέναι, Ξεν.Ἀν.3,5,17 εὔπορον ἔφασαν εἶναι ὅποι τις ἐθέλοι πορεύεσθαι· ‖ κ. μτφ. : Λουκ.Λεξιφ.1 σὺ δὲ εὔπορα ποιήσας τὰ ὦτα ἤδη ἄκουε (ἀφ' οὗ ἀνοίξῃς καλὰ τά..)· ‖ Σωρ.1,34 εὔπορος μήτρα (χαλαρά)· **2)** συνεκδ. ὁ εὐκόλως γινόμενος, ποιούμενος, εὔκολος : Ἡρ. 4,59 τὰ μὲν δὴ μέγιστα οὕτω σφι εὔπορά ἐστι, Εὐρ.ἀπ.101 πολλά τοι θεός κἀκ τῶν ἀέλπτων εὔπορ' ἀνθρώποις τελεῖ, Ἀριστφ.Πλ.532 παρ' ἐμοῦ δ' ἔστιν ταῦτ' εὔπορα πάνθ' ὑμῖν ὧν δεῖσθον, Θουκ. 1,93 τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν, Πλάτ.Πολ.404C ἃ δὴ μάλιστ' ἂν εἴη στρατιώταις εὔπορα· ‖ τὸ οὐδ. ὡς ουσ. ἡ εὐπορία : Ἱππ.Ἄρθρ.78 εὑρίσκειν τὸ εὔ-, Θουκ.8,48 διὰ τὸ τῆς ἐλπίδος εὔ-· ‖ εὐπορόν ἐστι μτ. ἀπαρφ. εἶναι εὔκολον : Ξεν.Ἑλλ.7, 5,8 παρασκευάζεσθαι δέ,.. ἐν τῇ πόλει ὄντι εὐπορώτερον ἦν, Δημ.33 ὅταν περὶ πραγμάτων προστεθῇ σκοπεῖν, οὐκέθ' ὁμοίως εὔπορον ;· ‖ ὁμ. ἐν εὐπόρῳ κεῖται μτ. ἀπαρφ. : Στράβ.10,3,8 ὥστε πλεοναχῶς τὸ ἐτυμολογεῖν τοὺς Κουρῆτας ἐν εὐπόρῳ κεῖται· ὁμ. τὸ συγκρ. εὐπορώτερον : Πλάτ.Πολ.404C αὐτῷ τῷ πυρὶ χρῆσθαι εὐπορώτερον ἢ ἀγγεῖα ξυμπεριφέρειν· **3)** ὁ εὐκόλως περῶν, βαδίζων, προχωρῶν, εὔστροφος, γοργός : Ἀριστφ.Ἱππ.637 νῦν μοι θράσος καὶ γλῶτταν εὔπορον δότε· **4)** ἐπὶ προσ., ὁ πλήρης ἐπινοιῶν ἢ μηχανημάτων, ἐφευρετικός, ἐπινοητικός, εὐφυής, ἔξυπνος, ἀντίθ. ἄπορος : Εὐρ.ἀπ. 433 ἔχω δὲ τόλμης καὶ θράσους διδάσκαλον ἐν τοῖς ἀμηχάνοισιν εὐπορώτατον, Ἔρωτα (ὅστις ἐν ταῖς ἀμηχανίαις εὑρίσκει πολλὰς διεξόδους), Πλάτ.Φαίδ.86D εἰ οὖν τις ὑμῶν εὐπορώτερος ἐμοῦ, Ἄλεξ.234,5 εὔπορος ἐν τοῖς ἀπόροις· ‖ ὁμ. εὔ- πρός τι : Πλάτ.Πρωτ.348D εὐπορώτεροι..ἅπαντές ἐσμεν οἱ ἄνθρωποι πρὸς ἅπαν ἔργον· ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. : Ἀριστφ.Ἐκκλ.236 χρήματα πορίζειν εὐπορώτατον γυνή, αὐτ.Σφ.1112 ἔς τε τὴν ἄλλην δίαιταν ἐσμὲν εὐπορώτατοι (εἴμεθα ἐπινοητικώτατοι εἰς τὴν ἐξεύρεσιν τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαίων)· **5)** ὁ ἔχων ἀφθονίαν πράγματός τινος, πλούσιος εἴς τι : Θουκ. 2,64 πόλιν τε τοῖς πᾶσιν εὐπορωτάτην καὶ μεγίστην ᾠκήσαμεν, Ξεν.Ἀπομν.4,6,14 ὁ χρήμασιν εὐπορωτέραν τὴν πόλιν ποιῶν, Ἰσοκρ.8,19 τά περὶ τὸν βίον εὐπορώτεροι γιγνοίμεθα· ὁμ. μτ. γεν. : Δίων Χρ. 3,132· ‖ ἀπολ. ἐπὶ γῆς, ὁ εὔφορος, γόνιμος : Πολυδ.1,186 εὔ- γῆ· ‖ κ. ἐπὶ καταστάσεων, ὁ ἐν ἀφθονίᾳ, ἐν ἀνέσει, ὁ ἔχων καλὰς προμηθείας : Δημ.369 τά Φιλίππου πράγματ' ἐκ τῆς εἰρήνης γέγον' εὐπορώτερα πολλῷ· ‖ κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ἀφθόνους πόρους, μέσα ζωῆς, ὁ εὐκατάστατος, πλούσιος : Πλάτ.Ἐπιστ.361D τὰ δὲ νῦν αὐτῶν ἐγὼ εὐπορώτερος· ὁμ.πληθ. οἱ εὔποροι : Δημ.17 τοὺς μὲν εὐπόρους,.., μίκρ' ἀναλίσκοντες τὰ λοιπά καρπῶνται· ἀντίθ. ἄποροι : Ἀριστλ.Πολιτ.1279b,8 ἡ δ' ὀλιγαρχία πρὸς τὸ τῶν εὐπόρων· ‖ ὁμ. οἱ εὔποροι πρόσωπα ἔχοντα περιουσίαν, ἱκανὰ νὰ βαστάσωσι φόρους : Ἐπιγρ., Πάπ. εὔπορος καὶ ἐπιτήδειος.

εὐπόρφυρος-ον κ. μσν. ὁ ἔχων καλόν, λαμπρὸν πορφυροῦν χρῶμα : ΠΔ Ἰεζ.23,12 στρατηγοὺς . . ἐνδεδυκότας εὐπόρφυρα (δ.γρ. εὐπάρυφα).

εὐπορῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. εὐπόρησα, παρακ. εὐπόρηκα, κ. ηὐπόρηκα, ἔχω ἀφθόνους πόρους ζωῆς, εἶμαι εὔπορος, εὐκατάστατος, ἔχω τὸν τρόπο μου, εὐτυχῶ, εὐημερῶ : Ξεν.Ἀπομν. 2,7,4 τὸν μὲν ἀπὸ τῶν πονηροτέρων εὐπορεῖν, Πλάτ.Νόμ.634B οὐκ ἂν ἴσως εὐποροίην (δὲν θὰ ἠδυνάμην ἴσως νὰ ἐπιτύχω), Ἄμφις 15,6 οἱ εὐποροῦντες, Ἀριστλ.Πολιτ.1280a,4 εὐποροῦσι μὲν γὰρ ὀλίγοι (εἶναι πλούσιοι)· ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ. : Θουκ. 6,34 ὅθεν ὅ τε πόλεμος καὶ τἆλλα εὐπορεῖ (εὑρίσκει ἀφθόνους πόρους)· **2)** μτ. γεν. πράγμ. ἔχω ἀφθονίαν τινός, ἔχω πλησμονὴν ἔκ τινος, εἶμαι πλούσιος εἴς τι : Λυσ.19,25 χρημάτων εὐπορήσειν, Ξεν.Ἑλλ.1,6,19 σίτων οὐδαμόθεν ἦν εὐπορῆσαι, αὐτ.Προσ.6,1 ὁ μὲν δῆμος τροφῆς εὐπορήσει, Πλάτ.Ἴων 536C σχημάτων καὶ ῥημάτων εὐποροῦσι, αὐτ.Σοφ.267D, αὐτ.Συμπ.209B, Ἀντιφάν. 228,2 εὐπορεῖν τε χρημάτων, Ξεν.Ἑλλ.1,1,10 ἵππων εὐπορήσαντες (λαβόντες εἰς τὴν κατοχήν των ἵππους), Ἀριστλ.Μεταφ.996a,16 εὐπορεῖν τῆς ἀληθείας (ἐπιτυχὼν τὴν ἀλήθειαν), Πολύβ.26,3,5 κολάκων εὐπορεῖν, Πλούτ.Θεμ.10 εὐπορῆσαι τοὺς ἐμβαίνοντας εἰς τὰς ναῦς ἐφοδίων, Λουκ.Ἀνάχ.9 εὐπορῆσαι μήλων· ‖ ὁμ. μτ. τῆς ἐν κ. δοτ. : Ἀντιφ.5,66 ἐν ᾧ μηδ' ἂν αὐτοὶ ηὐπορεῖτε· ‖ ὁμ. μτ. ἁπλῆς δοτ. : Πολύβ.1,17,2 εὐπορήσειν τὰς δυνάμεις τοῖς ἀναγκαίοις· **3)** εὑρίσκω μέθοδον, τρόπον, ἀπολ. : Θουκ.6,44 ὡς ἕκαστοι ηὐπόρησαν (ἐνν. προσβαλεῖν), Πλάτ.Γοργ.478A εἰ μὴ οὕτως εὐπορεῖς· **4)** μτ. ἀπαρφ. εἶμαι εἰς κατάστασιν νὰ . . , ἔχω τὴν δύναμιν, εἶμαι ἱκανός: Πλάτ.Φαῖδρ.235A οὐ πάνυ εὐπορῶν τοῦ πολλὰ λέγειν περὶ τοῦ αὐτοῦ, Ἀριστλ.Τοπ.102a,13 εὐ- ἐπιχειρεῖν, Πασχ.Χρον.716,16 ὃ οὐδεὶς τῶν πάντων εὐπορήσει διηγήσασθαι· ‖ ὁμ. φρ. εὐπορῶ ὅ τι λέγω γνωρίζω καλὰ τί νὰ εἴπω : Πλάτ.Ἴων 532C εὐθύς τε ἐγρήγορα καὶ προσέχω τὸν νοῦν καὶ εὐπορῶ ὅ τι λέγω· ‖ ὁμ. μτ. μτχ. : αὐτ.Νόμ. 634B οὐκ ἂν ἴσως εὐποροίην κατά μεγάλα μέρη καὶ διαφανῆ λέγων περὶ τῶν ἡδονῶν· ‖ ὁμ. τοῦτο εὐπορῶ ἔχω ἑτοίμην ἀπάντησιν εἰς τοῦτο ;

αὐτ.Εὐθ.279Α οὐδὲ τοῦτο ἔοικεν εἶναι εὐπορεῖν' ‖ ὁμ. οὐκ εὐπορῶ ὅπῃ δὲν γνωρίζω τί νὰ πράξω καὶ πῶς : αὐτ.Συμπ.219Ε οὐθ' ὅπῃ προσαγαγοίμην αὐτὸν εὐπόρουν, 'Αριστλ.ΖΜ 644b,28 περὶ δὲ τῶν φθαρτῶν φυτῶν τε καὶ ζῴων εὐποροῦμεν μᾶλλον πρὸς τὴν γνῶσιν' 5) μτ. αἰτ. πράγμ. πορίζω, παρέχω, χορηγῶ, προμηθεύω : 'Ισαῖ.7,8 ἕως εὐπορήσειεν (δ.γρ. συνευπορήσειεν) ἐκεῖνον τἀργύριον, Δημ.894 ὡμολογηκὼς δ' εὐπορήσειν αὐτῷ δέκα μνᾶς, αὐτ.1019, αὐτ.671 ὅθεν ἂν σιτοπομπίας ηὐπόρησε τοῖς στρατιώταις' ‖ κ. παθ. τὸ εὐπορηθὲν τὸ χορηγηθέν : ΨΠλούτ. Β 'Ομ.210 τῷ εὐπορηθέντι μαχαιρίῳ διαχειρίζει' 6) ὁμ. ἐπάγω, προβάλλω, παρουσιάζω : Διόδ.Σ 2,31 πολλὰς καὶ πιθανὰς ἀποδείξεις εὐποροῦσι περί τε ταύτης' 7) πάπ. εὑρίσκω ἐπωφελές τι, ὠφέλιμον : μὴ εὐπορήσας πλοῖον' 8) τὸ παθ. εὐποροῦμαι ἐν ἐνεργ. σημ. ἔχω ἀφθονίαν τινός, μτ. γεν. : 'Αριστλ.Οἰκ.1347b,4, Πολύβ.1,66,5 εὐπορούμενοι χρημάτων, ΚΔ Πράξ.11,29 τῶν δὲ μαθητῶν καθὼς ηὐπορεῖτό τις ὁμ. μτ. δοτ.:Πολύβ. 5,43,8 εὐπορεῖτο ταῖς χορηγίαις' ‖ ὁμ. ἀποκτῶ, ἐπιτυγχάνω τὴν χρῆσίν τινος : Πάπ. εὐ- πλοίου' ‖ ὁμ.ἀπαλ. οἱ εὐπορούμενοι οἱ εὔποροι, οἱ πλούσιοι : Θεόπομπ.'Ιστ.ἐν'Αθήν.6,275Β οὐδείς ἐστι καὶ τῶν μετρίως εὐπορουμένων, 'Επιγρ., πρβλ. Λουκ. Δὶς Κατ.27, Πάπ.' 9) ὡς φιλοσοφ. ὅρος, ἀντίθ. τῷ ἀπορῶ, ἔχω λελυμένας τὰς ἀπορίας μου, ἔχω σαφῆ γνῶσιν : Πλάτ.Μέν.80C οὐ γὰρ εὐπορῶν αὐτὸς τοὺς ἄλλους ποιῶ ἀπορεῖν, 'Αριστλ.Μεταφ. 995a,27 τάχα γὰρ ἐξ αὐτῶν εὐπορήσαιμέν τι πρὸς τὰς ὕστερον ἀπορίας, αὐτ.Ψυχ.403b,21 εὐπερί τινος' ρηματ. π. εὐπόρημα, εὐπόρησις.

εὐπόρως ἐπίρρ. εὐκόλως : Ξεν.ΚΠ 1,6,9 ὧν οὐ ῥᾴδιον εὐπόρως περιγενέσθαι, αὐτ.8,5,15, αὐτ. 'Ελλ.5,4,57, Δημ.276 εὐ- λήσειν' ‖ ὁμ. τὸ συγκρ. εὐπορώτερον : Πλάτ.Συμπ.204Ε τοῦτ' εὐπορώτερον . . , ἔχω ἀποκρίνασθαι' 2) ἐν ἀφθονίᾳ, ἀφθόνως : Θουκ.8,36 εὐπόρως ἔτι εἶχον ἅπαντα τὰ κατὰ τὸ στρατόπεδον' ‖ φρ. οὐκ εὐπόρως ἔχω δὲν αἰσθάνομαι καλῶς ἐμαυτόν, δὲ νιώθω τὸν ἑαυτό μου καλά : Λουκ.Λεξιφ.2 οὐκ εὐπόρως τε γὰρ ἔχω' ‖ ὁμ. εὐπόρως διάκειμαι ἔχω ἄφθονα τὰ μέσα τῆς ζωῆς, ἔχω τὸν τρόπο μου : Δημ.900.

εὐποσία (ἡ) 'Επιγρ. εὐβοσία, καλὴ βοσκή, εὐκαρπία, ἀφθονία : 'Επιγρ. ὁ δεῖνα ἱερατεύσας (ἀνέθηκεν) ὑπὲρ τῆς πόλεως εὐποσίας καὶ εἰρήνης καὶ τῆς ἑαυτοῦ ὑγείας χαριστήριον' ‖ 'Επιγρ. ἐν προσωποπ. θεὰν Εὐβοσίαν ἢ Εὐποσίαν.

εὐποσιάρχης (ὁ) 'Επιγρ. εὐβοσιάρχης βλ. : 'Επιγρ.

εὐποσιαρχῶ-έω 'Επιγρ. εἶμαι εὐποσιάρχης βλ.

εὐπότιστος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως ποτιζόμενος, ἀρδευτός.

εὐποτμία (ἡ) (πότμος) καλὴ τύχη, εὐτυχία : Ξάνθ. 10, Πρωταγ.π.Πλούτ.'Ηθ.118Ε εἰς εὐποτμίην καὶ ἀνωδυνίην, Διον.'Αλ.Ρωμ.6,18, Πλούτ.'Αριστ.24 οἱ σύμμαχοι τῶν 'Αθηναίων τὸν ἐπ' 'Αριστείδου φόρον εὐποτμίαν τινὰ τῆς 'Ελλάδος ὀνομάζοντες ὕμνουν, Λουκ.Θε.Δ 15,1.

εὔποτμος-ον κ. μσν. ὁ ἔχων καλὴν τύχην, μοῖραν, εὐτυχής : Αἰσχ.'Αγ.246 εὔποτμον παιᾶνα, Σοφ.ἀπ. 568 δύνασις εὐποτμοτάτα μελέων, Πλούτ.'Ηθ.58D Βίτωνα καὶ Κλέοβιν ἀπέφηνεν εὐποτμοτέρους, Σουΐδ.ἐν λ.πότμον γῆρας οὐδαμῶς εὔποτμον καὶ ἐπίσημον' 2) εἰδ. ἐπὶ δένδρων, ἀνθηρός : Σευῆρ. 'Ιατρ.π.'Ορειβ.9,17,2.

εὐποτμῶ-έω (πότμος) μτγν. εἶμαι εὐτυχής, καλότυχος : Πλούτ.Αἰμ.26 δειλίᾳ δὲ 'Ρωμαίοις, κἂν εὐποτμῇ, πάντη ἀτιμότατον.

εὐπότμως ἐπίρρ. εὐτυχῶς : 'Επιστ.'Αναξιμέν.π. Διογ.Λ 2,4 Θαλῆς . . οὐκ εὐπότμως οἴχεται.

εὔποτος-ον (πίνω) κ. νεώτ. ὁ εὔκολος, καλὸς πρὸς πόσιν, ὁ εὐκόλως ἢ εὐχαρίστως πινόμενος, καλόπιοτος : Αἰσχ.Πρ.676 πρὸς εὔποτόν τε Κερχνείας ῥέος (ἐπὶ κρηναίου ἢ ποταμίου ὕδατος), 'Αθήν.'Ιατρ π.'Ορειβ. (ἀβέβαιον) 23,15 εὔποτον ὕδωρ' ὁμ. ἐπὶ γάλακτος : Αἰσχ.Πέρσ.611 εὔποτον γάλα' 2) ὁ ἐξ οὗ δύναταί τις νὰ πίνῃ εὐκόλως, καλῶς : 'Ερατοσθ.π.'Αθήν.11,482Β κάλλιστα καὶ εὐποτώτατα ἐκπωμάτων' 3) ὁ συνηθισμένος εἰς τὸ πίνειν : 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,3.

εὔπους-οδος-ουν (πούς) ὁ ἔχων καλοὺς πόδας, ἐπὶ πτηνοῦ : 'Αριστλ.ΖΙ 617b,4 εὔπους δὲ καὶ κακόπτερος' ‖ δθ. ὁ ταχύπους, ἐπὶ ἵππων καὶ κυνῶν : Ξεν.'Ιππ.1,3 τῷ ψόφῳ δέ φησι Σίμων δήλους εἶναι τοὺς εὔποδας, αὐτ.Κυν.3,2' ‖ συνεκδ. ὁ ταχέως χωρῶν, γοργοδρόμος : Καλλ.ἀπ.48 εὔποδα Δηωΐνην, Παῦλ.Σιλ.260 εὔποδος ἥβης' 2) ἐπὶ στίχων ἐν τῇ ποιήσει, ὁ ἀποτελούμενος ἐκ καλῶν καὶ εὐρύθμων μετρικῶν ποδῶν : Παῦλ.Σιλ. ΑΠ 6,54 πρὶν δὲ μέλος σκάζειν εὔποδος ἁρμονίας.

εὐπράγημα-ατος (τὸ) (εὐπραγῶ) μτγν. ἐπιτυχία ἐν πολέμῳ, πολεμικὸν κατόρθωμα : 'Αππ.Λιβ.4 τάδε ἦν τοῦ πρώτου πολέμου 'Ρωμαίοις περὶ Λιβύην εὐπραγήματα' ‖ γεν. εὐτυχὴς ἔκβασις, εὐτυχὲς ἐπιχείρημα : Σχόλ.Πίνδ.Ι 3,1.

εὐπραγής-οῦς-ές εὐτυχής : Πλαν.μτφρ.Βοηθ.37 τὸ συγκρ. εὐπραγέστερος,κτ Σουΐδ.εὐπραγύτερος.

εὐπραγία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. εὐπρηγίη, τὸ εὖ πράττειν, εὐπραγεῖν, εὐτυχὴς ἔκβασις, εὐτυχία: Πίνδ.Ο 8,14 πολλαὶ δ' ὁδοὶ σὺν θεοῖς εὐπραγίας, αὐτ.Π 7,16, 'Αντιφ.2,4,9, Θουκ.5,46, Ξεν.Οἰκ.9,12 τῆς εὐπραγίας αὐτῇ μεταδιδόντες, Πάπ. ἡ γὰρ εὐπραγία σου κοινή ἐστιν εὐτυχία' ὁμ. ἐν τῷ πληθ. Θουκ.1,84 εὐπραγίαις τε οὐκ ἐξυβρίζομεν, Πλουτ. Νόμ.732C κατά τε εὐπραγίας ἱσταμένου τοῦ δαίμονος ἑκάστου, 'Ισοκρ.9,42 ἐν ταῖς εὐπραγίαις καὶ καρτερίαις ἐνούσας, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.6,2,5 ταῖς παρ' ἐλπίδας εὐπραγίαις ἐπαιρόμενος' ‖ νεώτ τὸ εὖ πράττειν, ἡ οἰκονομικὴ εὐεξία, ὑλικὴ ἄνεσις, εὐημερία, καλοζωΐα, ἀντίθ. δυσπραγία' 2) τὸ καλῶς, ὀρθῶς πράττειν, κατ' ἀντίθ. πρὸς ἁπλῆν εὐτυχίαν : Πλάτ.Εὐθ.281Β οὐ μόνον ἄρα εὐτυχίαν, ἀλλὰ καὶ εὐπραγίαν, αὐτ.279Ε' πρβλ. αὐτ.Πρωτ.345Α' 3) καλὴ πρᾶξις, ἔργον, ὑπηρεσία : 'Αριστλ.Ρητ.1367a,4 ὅσαι εὐπραγίαι περὶ ἄλλους, πρβλ. εὐπραξία' 4) μσν. ἡ καλή, ἤρεμος κατάστασις : Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,382 ἀρχιερεῖς. . διαταράσσοντας τὴν κοινὴν εὐπραγίαν.

εὐπραγῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. εὖ πράσσω, ἔχω εὐπραγίαν, εἶμαι εὐτυχής, εὐτυχῶ, εὐημερῶ : Θουκ. 2,60 καθ' ἕκαστον τῶν πολιτῶν εὐπραγοῦσαν, Ξεν.'Απολ.27' ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ. : Πολυβ.1,53 οὐκ εὐπραγούσης τῆς ἀγορᾶς' ‖ κ. τὸ παθ. : Εὐστ. Πον.158,42 ὃ καὶ ἐν τοῖς πρώην ἐνιαυτοῖς εὐπραγούμενον ἐν ἡμῖν διεφαίνετο.

εὐπραγῶς ἐπίρρ. μτγν. μετ' εὐπραγίας, εὐτυχῶς : Γρηγ.Ναζ.2,286.

εὔπρακτος-ον, ἰων. εὔπρηκτος ὁ εὐκόλως πραττόμενος : Ξεν.'Αν.2,3,20 ἵνα μοι εὐπρακτότερον ᾖ, Πολυδ.3,133,'Οππ.'Αλ.5,63 εὔπρηκτα κέλευθα' 2) εὐπραγής, εὐτυχής : Μαν.1,352 εὐπράκτους ῥέξει καὶ μακαριστοτάτους, Βέττ.Βάλ.72,11.

εὐπρακτῶ-έω μτγν. εὐτυχῶ : Βέττ.Βάλ.198,28.

εὐπραξία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. εὐπρηξίη κ. εὐπραγία βλ. : 'Ηρ.7,49 εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποισι οὐδεμία πληθώρη, αὐτ.8,54,Αἰσχ.'Επτ.224 πειθαρχία γάρ ἐστι τῆς εὐπραξίας μήτηρ, Σοφ.ΟΚ 1554, Εὐρ.'Ιων 566 κοινοὶ μὲν ἡμῖν δωμάτων εὐπραξίαι, Θουκ.1,33 τίς εὐπραξία σπανιωτέρα, αὐτ.3,39' 2) τὸ καλῶς, ὀρθῶς πράττειν, καλὴ διαγωγή, καλὸς τρόπος : Ξεν.'Απομν.3,9,14 τὸ δὲ μαθόντα τε καὶ μελετήσαντά τι εὖ ποιεῖν

εὐπραξίαν νομίζω, Ἀριστλ.ΗΝικ 1140b,7· **3)** εὐκινησία, εὐστροφία, εὐκαμψία : Ἀδαμ Φυσιογν. 2,389 ἐὰν ἐπιμήκεις ὦσιν **αἱ** ὠλέναι, . . εὐπραξίας καὶ ἰσχύος σημεῖον· **4)** Ἐπιγρ. ἐπώνυμ. τῆς Ἀρτέμιδος ἐν Τυνδαρίδι τῆς Σικελίας· **5)** εἰδ. νεώτ. ἰατρ. ἡ ἰδιότης τῆς προσαρμογῆς τῶν κινήσεων τοῦ σώματος πρὸς τὸν ἐπιδιωκόμενον σκοπόν.

εὔπραξις-εως (ἡ) ποι. εὐπραξία βλ.λ. : Αἰσχ.Ἀγ. 255 **πέλοιτο δ' οὖν τἀπὶ τούτοισιν εὔπραξις.**

εὐπρᾶτος-ον Ἡσ. γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ εὐώνος βλ.λ.

εὔπρεμνος ον μτγν. ὁ ἔχων καλὸν πρέμνον, ὡραῖον στέλεχος· Ἡσ. « εὐπρέμνοις· εὐστελέχεσιν » : Λεωνίδ. Ἀλ.ΑΠ 6 221,10 **παρ' εὐπρέμνῳ τᾷδ'.. δρυΐ,** Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.18,1 **εὐπρέμνων κέδρων.**

εὐπρέπεια (ἡ) (εὐπρεπής) κ. μσν. κ. νεώτ. **ἡ** ὡραία καὶ ἄψογος ἐμφάνισις, τὸ καλὸν καὶ χαρίεν ἐξωτερικόν, κομψότης, ἀντίθ. ἀπρέπεια : Θουκ.6,31 **ὅπως αὐτῷ τινι εὐπρεπείᾳ τε ἡ ναῦς μάλιστα προέξει,** Πλάτ.Φαιδρ.274Ι1 **τὸ δ' εὐπρεπείας δὴ γραφῆς πέρι καὶ ἀπρεπείας,** Δημ.1402 **ἐπὶ μὲν τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνομένοις·** || κ. ἐπὶ ψυχικῆς καταστάσεως, ἤθους, χαρακτῆρος : Πολύβ.1.4,8 **τῷ τ' εἴδει καὶ τῇ τῆς ψυχῆς εὐπρεπείᾳ,** Μηναῖ.1,19 Ὠδ.7 **καταφαιδρύνας τὴν ψυχὴν ταῖς τῶν ἀρετῶν εὐπρεπείαις· 2)** τὸ μόνον ἐξωτερικῶς κόσμιον, τὸ κατ' ἐπίφασιν πρέπον, ἡ φαινομενικὴ εὐσχημοσύνη, ὅθ. συνεκδ. τὸ εὐλογοφανές : Θουκ 3,11 **εὐπρεπείᾳ τε λόγου καὶ γνώμης,** Πλάτ.Εὐθ.305Ε **ὅ γε λόγος ἔχει τινὰ εὐπρέπειαν τῶν ἀνδρῶν·** || μτ. ἄναρθ. πρόφασις εὐλογοφανής : Πλούτ.Πύρρ.23 **τοῦτο δὲ ἦν εὐπρέπεια μὴ φυγὴν εἶναι·** || νεώτ. ἐπὶ ἐξωτερικῆς ἐμφανίσεως, ἐπὶ τρόπων τοῦ φέρεσθαι, κοσμιότης, καλή, εὐγενὴς συμπεριφορά, σεμνὴ ἐμφάνισις· ὁμ. κ. ἐπὶ λόγου μεμετρημένη ἔκφρασις, εὐσχημοσύνη περὶ τὸ λέγειν· **3)** μεγαλοπρέπεια, μεγαλειότης : ΠΔ Ψαλμ.92,1 **ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο,** αὐτ. Ἱερ.23,9 **ἀπὸ προσώπου Κυρίου καὶ ἀπὸ προσώπου εὐπρεπείας δόξης αὐτοῦ· 4)** τὸ ἐκ χρηστῆς ἐκτιμήσεως πρέπον, ἁρμόζον : Ἐπιγρ. **ἐστεφάνωσε ἁ πόλις .. εὐπρεπ[ε]ίας καὶ εὐνοίας ἕνεκα τᾶς ἐς τὰν πόλιν.**

εὐπρεπής-οῦς-ές (πρέπω) κ. μσν. κ. νεώτ. **ὁ** ἔχων ὡραίαν καὶ ἄψογον ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, εὐσχήμων, εὔσχημος, εὐπρόσωπος, εὔμορφος : Ἡρ.1,60 **σχῆμα, οἷόν τι ἔμελλε εὐπρεπέστατον φανέεσθαι ἔχουσα,** Αἰσχ.Πέρσ 833 **κόσμον ὅστις εὐπρεπής,** Εὐρ.ΙΑ 386 **ἐν ἀγκάλαις εὐπρεπῆ γυναῖκα χρῄζεις,** αὐτ. Ἠλ.1074 **εὐπρεπὲς φαίνειν πρόσωπον,** Ἀριστφ.Θεσμ.192 **εὐπρεπὴς ἰδεῖν,** Ξεν.Προσ.1,4 **εὐπρεπέστατα δὲ θεοῖς ἀγάλματα,** Δημ.1016 **εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν οὖσα·** ὁμ. μτ. δοτ. : Διόδ.Σ 2,34 **τῷ τε κάλλει γενέσθαι πασῶν εὐπρεπεστάτην,** Ἡρωδιαν. Ἱστ.1,17,12· **2)** ὁ ἁρμόζων, προσήκων, πρέπων, κόσμιος, εὐγενής : Ἡρ.2.47 **λόγος . . , ἐμοὶ μέντοι ἐπισταμένῳ οὐκ εὐπρεπέστερός ἐστι λέγεσθαι,** Αἰσχ.Χο 664 **ἄνδρα δ' εὐπρεπέστερον** (ἐνν. ἐξελθεῖν ἐστι), Εὐρ. Ὀρ.1145 **οὐ γὰρ εὐπρεπὲς λέγειν,** Ἰσοκρ.12.267 **ἐπιγενομένου μοι νοσήματος ῥηθῆναι μὲν οὐκ εὐπρεποῦς,** Ἡρωδιαν. Ἱστ.8.4,8 **τὴν ἐπὶ Ῥώμην ὁδὸν εὐπρεπῆ καὶ ἔνδοξον ἔσεσθαι· 3)** ἔνδοξος, ἐπιφανής : Θουκ.2,44 **οἳ ἂν τῆς εὐπρεπεστάτης λάχωσιν, . . , τελευτῆς· 4)** ὁ κατ' ἐπίφασιν, κατὰ τὸ φαινόμενον μόνον εὐπρεπής, εὐλογοφανής, ὅθ. κ. ὁ προσποιητός, ἀπατηλός, ἀντίθ. ἀληθής : Ἡρ.3,72 **τοῦτο δὲ ἔχω** αὐτὸς **σκῆψιν εὐπρεπεστάτην,** Εὐρ.Τρῳ.951 **ἔχοις ἂν εἰς ἔμ' εὐπρεπῆ λόγον,** Θουκ.6.76 **ἑκάστοις τινὰ εἶχον αἰτίαν εὐπρεπῆ·** || **ἐκ τοῦ εὐπρεποῦς** ὑπὸ τὸ πρόσχημα, ἐπὶ προφάσει : αὐτ.7,57 **ἀνάγκῃ μὲν ἐκ τοῦ εὐ-·** || ὁμ. **τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου** ἡ εὐπρέπεια : αὐτ.3,38 **τὸ εὐπρεπὲς τοῦ λόγου ἐκπονήσας παράγειν πειράσεται,** αὐτ.8,66 **ἦν δὲ τοῦτο εὐπρεπὲς πρὸς τοὺς πλείους,** Πλάτ.Σοφ. 227C **ποιόν τι λεχθὲν εὐπρεπέστατον εἶναι δόξει.**

εὐπρεπίζω μτγν. κ. νεώτ.. ἀόρ. **ηὐπρέπισα** κ. εὐπρέπισα, παθ. ἀόρ. **ηὐπρεπίσθην,** μτχ. παθ. παρακ. **ηὐπρεπισμένος** ποιῶ, καθιστῶ τι εὐπρεπές, κοσμῶ, διακοσμῶ, διατάσσω, καλλωπίζω, τακτοποιῶ, συγυρίζω, ἁ. εὐτρεπίζω· **2)** τὸ παθ. εἶμαι δεκτός, εὐπρόσδεκτος : Ἀκύλ.Ψαλμ.140(141),6· ρηματ.π. εὐπρεπισμός.

εὐπρεπισμός (ὁ) νεώτ. **ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα** τοῦ εὐπρεπίζειν, **ἡ** πρέπουσα διευθέτησις, τακτοποίησις, συγύρισμα, ἁ. εὐτρεπισμός.

εὔπρεπο -ον μσν. εὐπρεπής, πρέπων, προσήκων, σωστός : Χρον.Μορ.109Ρ **οὔτε εὔπρεπον ὑπάρχει,** | **ἐκεῖ ὅπου ἐστέφαν τὸν Χριστὸν μὲ ἀκάνθινο στεφόνι, νὰ στέφουσιν ἁμαρτωλὸν ἄνθρωπον μὲ χρυσίον.**

εὔπρεπτος-ον προφανής, ἐπιφανής, **ἔνδοξος** : Αἰσχ Ἱκ.722 **πᾶσά θ' ἡ 'πικουρία εὔπρεπτος.**

εὐπρεπῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., Ἰων. εὐπρεπέως, **τὸ** συγκρ. **εὐπρεπέστερον κ. εὐπρεπεστέρως, τὸ** ὑπερθ. εὐπρεπέστατα κατὰ τρόπον εὐπρεπῆ, ἁρμοζόντως, πρεπόντως, κοσμίως : Ἡρ.7,220 **αὐτῷ . . οὐκ ἔχειν εὐπρεπέως ἐκλιπεῖν τὴν τάξιν,** Αἰσχ.Ἀγ.616 **οὕτως εἶπε μανθάνοντί σοι τοροῖσιν ἑρμηνεῦσιν εὐπρεπῶς λόγον,** Εὐρ.Ῥῆσ.841 **εὐπρεπέστερον Πάρις ξενίαν κατῄσχυνε** (μετ' εὐλογοφανοῦς προφάσεως), Θουκ.8,109 **ὡς εὐπρεπέστατα ἀπολογήσηται,** Πλάτ.Σοφ.251Α **εὐπρεπέστατα διαθησόμεθα,** αὐτ.Συμπ.198Ι1 **ὡς εὐπρεπέστατα τιθέναι,** Γλωσσ. **εὐπρεπεστέρως·** || κατ' ἐπίφασιν, κατὰ τὸ φαινόμενον : Θουκ.6,6 **βοηθεῖν δὲ ἅμα εὐπρεπῶς βουλόμενοι τοῖς ἑαυτῶν ξυγγενέσι,** αὐτ.1,82.

κὐπρηγίη (ἡ) ἰων. τ. τοῦ εὐπραγία **βλ.λ. :** Εὐσέβ. βλ.λ. : Μύνδ.59.

εὔπρηκτος-ον Ἰων. **κ.** ποι. **τ. τοῦ εὔπρακτος** Ὀππ. Ἁλ.5,63.

εὐπρηξίη (ἡ) Ἰων. τ. τοῦ εὐπραξία βλ.λ. : Ἡρ.7,49.

εὐπρήσσω ἐαφ.γρ. ἀντὶ εὖ πρήσσω : Ὀδ.Θ 259.

εὔπρηστος-ον (πρήθω) κ. μσν. **κ.** νεώτ. **ὁ** εὐκόλως ἀναπτόμενος καὶ καιόμενος : Στουδ.Θεόδ. 521Ε **εὐπρήστου ὕλης· 2)** ὁ καλῶς, ἰσχυρῶς φυσῶν, ἰσχυρός, δυνατός· Ἡσ. « εὐφύσητος » : Ἰλ. Σ 471 **φῦσαι . . ἐφύσων, παντοίην εὔπρηστον ἀυτμὴν ἐξανιεῖσαι.**

εὐπρήων-ωνος-ον μτγν. **ὁ** ἔχων ὡραῖα ἀκρωτήρια : Παῦλ.Σιλ.Ἀμβ.247 **τῆς αὐτῆς γεγαυῖαν εὐπρήωνος ἐρίπνης . .** λάϊγγα.

εὐπριστία (ἡ) σχόλ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐπρίστου, τὸ εὐκόλως διὰ πρίονος διασχίζεσθαι, πριονίζεσθαι : Σχόλ. Ἰλ.Θ 93 **τῆς εὐπριστίας τῶν ξύλων.**

εὔπριστος-ον ὁ εὐκόλως διὰ πρίονος διασχιζόμενος : Θεόφρ.ΦΙ 5,6,3.

εὐπροαίρετος-ον (προαιροῦμαι) μτγν. **ὁ** ἔχων ἀγαθὴν προαίρεσιν, ὁ ἀγαθῆς προαιρέσεως : Πτολ.Τετράβ.158, Βέττ.Βάλ.82,11, Κλήμ. Ἀλ 307,29S.

εὐπροαιρέτως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ ἀγαθῆς προαιρέσεως : Ἀρτεμίδ.Δαλδ.2,37 **εὐπροαιρέτως καὶ κατὰ νόμον ζῶντες.**

εὐπρόδοτος-ον μσν. **ὁ** εὐκόλως προδιδόμενος : Φώτ. Ἐπιστ.115,439 (ἔκδ. Ἰω Βαλέττα).

εὐπρόθυμος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων καλὴν προθυμίαν, λίαν πρόθυμος : Μαυρίκ Στρατηγ.158 **εἰ ὁ** στρατὸς **εὐπρόθυμος εὑρεθῇ,** Στουδ.Θεόδ.338Β, Λέων Σοφ.19,18,832 **τοὺς δὲ στρατιώτας ἀνδρείους ἐπιλέγου καὶ ῥωμαλέους καὶ εὐπροθύμους.**

εὐπροθύμως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ μεγάλης προθυμίας : ἘφραὶμΣύρ.1,144C **εἰς θάνατον εὐπροθύμως βαδιοῦμαι.**

εὔπροιρον [κῶδ. πρῴριρον] Ἡσ. «εὐπρόσωπον, εὐκέφαλον»· πρβλ. εὔπρωρος 2).

εὐπροόρατος-ον γλωσσ. ὁ εὐκόλως προβλεπόμενος.

εὐπροσαγκάλιστος γλῶσσ. ἐπὶ τοῦ εὐάγκαλος.

εὐπρόσβλητος ον νεώτ. ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ προσβάλῃ, ὁ εὐκόλως προσβαλλόμενος: προσέβαλον τὰ πλέον εὐπρόσβλητα τοῦ φρουρίου, - ἔχει ὀργανισμὸν πολὺ εὐπρόσβλητον.

εὐπρόσδεκτος-ον μτγν., μον. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως, εὐχαρίστως δέχεταί τις, ὁ εὐχαρίστως γινόμενος δεκτός, καλοδεχούμενος, καλόδεχτος: Σχόλ.᾿Αριστφ.Εἰρ.1054 εὐπρόσδεκτος θυσία, ΚΔ Ρωμ.15,16 ἵνα γένηται ἡ προσφορὰ τῶν ἐθνῶν εὐπρόσδεκτος, αὐτ.Πέτρ 1,2,5, Πλούτ.᾿Ηθ.801C ὅπως εὐπρόσδεκτος γένηται τοῖς πολλοῖς [ὁ λόγος], Σταυδ.Θεόδ.183B εἰς ἀνίας εὐχὰς καὶ εὐπροσδέκτους, - εὐ- δῶρον - εἴδησις.

εὐπροσδέκτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπρόσδεκτον: Ἐπιφάν.1,360.

εὐπροσδόκητος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς προσδοκώμενος, ὁ εὐχαρίστως ἀναμενόμενος: Ἰάμβλ Προτρ.20, Θεόδ.᾿Ανδικ.ἐν Mi.140,444.

εὐπρόσεδρος-ον μτγν. δ.γρ. ἀντὶ εὐπάρεδρος.

εὐπροσηγορία (ἡ) κ. νεώτ. ὁ καλὸς καὶ γλυκὺς τρόπος τοῦ προσαγορεύειν, φιλόφρων καὶ προσηνὴς συμπεριφορά, φιλοφροσύνη, προσήνεια: Ἰσοκρ 1,20 ἔστι δὲ φιλοπροσηγορίας μὲν τὸ προσφωνεῖν τοὺς ἀπαντῶντας, εὐπροσηγορίας δὲ τὸ τοῖς λόγοις αὐτοῖς οἰκείως ἐντυγχάνειν.

εὐπροσήγορος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὔκολος καὶ πρόθυμος εἰς συναναστροφήν, φιλόφρων, προσηνής, καταδεκτικός, γλυκομίλητος: Εὐρ.᾿Ιππ. 95 ἐν δ᾿ εὐπροσηγόροισιν ἔστι τις χάρις, αὐτ.῾Ηρ. 1284 οὐ γάρ ἄτας εὐπροσηγόρους ἔχω [τοιαῦται εἶναι αἱ συμφοραί, ἃς ἔχω, ὥστε οἱ ἄνθρωποι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μοὶ ἀποτείνουν τὸν λόγον], Ἰσοκρ. 1,20 τῷ μὲν τρόπῳ γίγνου φιλοπροσήγορος, τῷ λόγῳ δ᾿ εὐπροσήγορος, ΠΔΣοφ.Σειρ 6,5 καὶ γλῶσσα εὔλαλος πληθυνεῖ εὐπροσήγορα, Διον. ᾿Αλ.Ρωμ.3.48, Ἰώσ.ΑΙ 19,1 εὐπροσηγορώτατον γενέσθαι κατ᾿ ἐκείνην τὴν ἡμέραν, Πλούτ.᾿Ηθ.120Α μείλιχος καὶ φίλος διά τε τὴν ἐξ ὄψεως χάριν καὶ τὴν εὐπροσήγορον φιλανθρωπίαν.

εὐπροσηγορῶ-έω μσν. εἶμαι εὐπροσήγορος, συμπεριφέρομαι φιλοφρόνως: Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,184 τοὺς πάντας εὐπροσηγοροῦντα, καὶ τὰς ἐξιτηρίους προσφωνοῦντα προσρήσεις.

εὐπροσηγόρως ἐπίρρ. μτγν. κ.νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπροσήγορον, μετ᾿ εὐπροσηγορίας, φιλοφρόνως, προσηνῶς: Διον.᾿Αλ.Ρητ.5,4, Πολυδ.5,139.

εὐπρόσθετος-ον ὁ εὐκόλως προστιθέμενος, εὐκόλως ἀφομοιούμενος: Ἱππ.Τροφ.49 εὐπρόσθετος τροφή· ὁμ. ἐπὶ φαρμάκων: Γαλ.14,267.

εὐπρόσιτος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ πλησιάσῃ, εὐκολοπλησίαστος, ἐπὶ τόπων: Στράβ.12,3,11 οὐκ εὐπρόσιτον τὸ χωρίον, Λουκ.᾿Αλ.᾿Ιστ.2,44 νῆσος οὐ μεγάλη, εὐπρόσιτος, Βιζυην.Πύργος Κόρ.27 ὁ θρόνος μ᾿ εὐπρόσιτος πᾶσι· 2) ἐπὶ προσ., εὐπροσήγορος, εὐπρόσοδος, καταδεκτικός: Μαν.5,288, Γαλ.Ψυχ.Ποθ.8, Στουδ.Θεόδ.403C τὸ εὐπρόσιτόν σου καὶ μέτριον τοῦ φρονήματος· ‖ εὐάρεστος, εὐχάριστος· Ἡσ. «εὐπρόσιτοι, εὐπρόσδεκτοι»: Στουδ.Θεόδ. 315B τοῦτο εἴη θεῷ εὐπρόσιτον.

εὐπροσίτως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐπρόσιτον, εὐπροσήγορον: Πολυδ.5.139.

εὐπρόσκοπος-ον μτγν. ὁ μακρὰν βλέπων, προνοητικός, προφυλακτικός: Πτολ.Τετράβ.173 τὸ τῶν ἠθῶν εὐκινητότερον καὶ πολυτροπώτερον καὶ εὐπροσκοπώτερον· πρβλ. ἀπρόσκοπος (2)· 2) ὁ δεχόμενος, λαμβάνων εὐκόλως προσβολήν, ἀδικίαν: Πτολ Τετράβ 207 ἀθύμῳ καὶ ἀσθενικῷ καὶ εὐπροσκόπῳ καὶ πρὸς πάντας δυσαρέστῳ· πρβλ. ἀπρόσκοπος (1).

εὐπροσόδευτος-ον (προσοδεύω) μτγν. κ. μσν. ὁ ἀποφέρων, παράγων καλὰς προσόδους, εἰσοδήματα, προϊόντα, ἐπὶ ἀνθέων: Γεωπ.10,1,3.

εὐπρόσοδος-ον κ. νεώτ. ὁ πρὸς ὃν εἶναι εὔκολος ἡ πρόσοδος, ὁ εὐκόλως πλησιαζόμενος, εὐπρόσιτος, ἐπὶ τόπων: Ξεν.᾿Ελλ.6,5,24 φρουρὰς δὲ καθεστάναι.. ἐπὶ τοῖς εὐπροσοδωτάτοις, αὐτ. ΚΠ 6,1,23, αὐτ.᾿Αν 5,4,30 χωρία.. τὰ εὐπροσοδώτατα, Αἰν.Τακτ.22,15 ᾗ δ᾿ ἂν τῆς πόλεως εὐπρόσοδα.. ᾖ, ᾿Αφρικαν.Κεστ.57,305Β τῆς πόλεως ὅσα ἂν ᾖ εὐπρόσοδα· 2) ἐπὶ προσ., εὐπρόσιτος, εὐπροσήγορος, καταδεκτικός: Θουκ.6.57 ἦν δὲ πᾶσιν εὐπρόσοδος ὁ Ἱππίας, Ξεν.᾿Αγησ.9,2 ὁ δὲ τῷ πᾶσιν εὐπρόσοδος εἶναι ἔχαιρε, Πλούτ.Ποπλ.4 εὐπρόσοδος ἦν τοῖς δεομένοις· 3) ἐνεργ. ὁ εὐκόλως πλησιάζων, εὐάγωγος, εὐμεταχείριστος: Φίλ Μηχ Βελοπ 104,16 τὰς ἐπίπλους καὶ τὰς εὐπροσόδους καὶ τὰς ἄριστα πλεούσας τῶν νεῶν.

εὐπροσόδως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐπρόσοδον: Πολυδ.5,139.

εὐπρόσοιστος-ον (προσφέρομαι) ὁ πρὸς ὃν εὐκόλως φέρεταί τις, πλησιάζει, εὐκολοπλησίαστος κ. γεν. εὔκολος: Εὐρ.Μήδ.279 κοὐκ ἔστιν ἄτης εὐπρόσοιστος ἔκβασις [σχόλ. «εὐεπιβούλευτος καὶ ῥᾳδία πρὸς τὸ διαφυγεῖν αὐτήν»].

εὐπροσόμιλος-ον (προσομιλῶ) ὁ εὐκόλως προσομιλῶν, εὐκοινώνητος, κοινωνικός, ὁμιλητικός: Φρύν Σοφ.Παρ.68Β (=Κωμ.᾿Αδέσπ.1015) «εὐπροσόμιλος, ὁ ἡδὺς ἐν συνουσίᾳ καὶ ἀστεῖος»· τὸ ὑπερθ. εὐπροσομιλότατος: Σουΐδ.

εὐπροσόρμιστος-ον (προσορμίζω) μτγν. ὁ εἰς ὃν προσορμίζεταί τις ἢ ἀποβαίνει εὐκόλως: Διόδ. Σ 5,13 αὕτη δὲ ἡ νῆσος εὐπροσόρμιστος οὖσα, κάλλιστον ἔχει λιμένα, Πολυδ.1,100.

εὐπρόσρητος-ον μτγν. εὐπροσήγορος: Πολυδ. 5,138 τὸ εὐπρόσρητος σκληρότερον· ἐφαρμόττει δὲ τοῦτο κατ᾿ ἄλλην χρείαν.

εὐπρόσφθεγκτος-ον Ἡσ. «εὐπροσφθέγκτοις· εὐήχοις».

εὐπρόσφορος-ον (προσφέρω) μτγν. ὁ καλῶς προσφέρων, διαλεγόμενος, εὔγλωττος, εὐφραδής: Ἡρωδιαν.᾿Ιστ.8,3,7 ἔν τε τῇ Ῥωμαίων φωνῇ εὐπρόσφορος ἐν λόγοις· 2) ὁ εὐχαρίστως ἐσθιόμενος, ἡδὺς εἰς ἀπόλαυσιν, ὁ συντελεστικὸς εἰς θρέψιν: Ξενοκρ.9 εὔχυλον καὶ εὐπρόσφορον ἡ ἐκεῖ δίαιτα δίδωσι.

εὐπρόσφυτος-ον (προσφύω) ὁ εὐκόλως προσφυόμενος, συναυξάνων: Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,6,2 εὐπρόσφυτον δ᾿ αἰεὶ τῷ ὁμοίῳ τὸ ὅμοιον.

εὐπροσωπία (ἡ) μτγν. ἡ καλὴ ὄψις, ἐμφάνισις: Διον.᾿Αλ.Ρωμ.3,11 τὸ πρῶτον ὑμῶν δικαίωμα καὶ πλείστην ἔχον εὐπροσωπίαν.

εὐπροσωπίζομαι μτγν. παθ. ἀντὶ εὐπροσωπῶ βλ.λ.: Ἑρμ.Ψαλμ.140(141),6.

εὐπροσωποκοίτης [ὁ] ὁ κείμενος οὕτως ὥστε νὰ παρουσιάζῃ καλὴν ὄψιν: διόρθ.π.Αἰσχ.Χο.969 τύχαι δ᾿ εὐπρ- (μτφ. ἐκ τοῦ παιγνίου τῶν κύβων).

εὐπρόσωπος-ον (πρόσωπον) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραῖον πρόσωπον, καλὴν ὄψιν, ἐξωτερικὴν ἐμφάνισιν, εὐειδής, εὐπαρουσίαστος, παρουσιάσιμος: Κρατῖν.304, ᾿Αριστφ.Πλ 976 μειράκιον φίλον πενιχρὸν μέν, ἄλλως δ᾿ εὐπρόσωπον καὶ καλόν, ᾿Αναξανδρ.9,5 Θεολύτη μάλ᾿ εὐπρόσωπος καὶ καλή, Ξεν.᾿Απομν.1,3,10 υἱὸν φιλῆσαι, ὄντα εὐπροσωπότατον καὶ ὡραιότατον, Πλάτ.Χαρμ. 154D ὁ νεανίσκος.., οὐκ εὐπρόσωπος, Πολυδ. 5,83 ἔχει τὸ σῶμα.. κροκοειδές, εὐπρόσωπον, εὔχρουν, εὐειδὲς (ἐπὶ ζῴου), Μηναῖ 3,19 Συναξ. κόρην εὐπρόσωπον καὶ ὡραίαν ἐξ ᾿Αθηνῶν με-

ταπεμφάμενος, Κ Μανασσ.2575 κάλλει διαλάμπουσα σώματος εὐπροσώπου· || μτ. φαιδροῦ προσώπου : Σοφ.ΑΙ.1009 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως χωροῦντ' ἄνευ σοῦ (ἤθελε μὲ δεχθῇ μὲ φαιδρὸν πρόσωπον καὶ ἱλαρὸν ἴσως ἐρχόμενον ἄνευ σοῦ)· **2)** κ. νεώτ. ἐπὶ πραγμ., εὐχάριστος εἰς τὴν ἐμφάνισιν, εἰς τὴν παρουσίασιν : Εὔβουλ.44,1 εὐπρόσωπος λοπάς, - εὐπρόσωπον ἔνδυμα - δεῖπνον - δῶρον· **3)** μτφ. ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον καλός, εὔσχημος, προσποιητός, πλαστός : Ἡρ.7,168 ὑπεκρίναντο μὲν οὕτω εὐπρόσωπα (ἀπεκρίθησαν οὕτως εὔσχημον ἀπόκρισιν), Δημ. 277 λόγους εὐπροσώπους καὶ μύθους, Ἀριστλ. Πολιτ.1263b,15 εὐπρόσωπος μὲν οὖν ἡ τοιαύτη νομοθεσία, Λουκ.Ἑρμότ.51 εὐπροσωπότερον γὰρ ἐκεῖνο (ἐνν. τὸ ψεῦδος) καὶ διὰ τοῦτο ἥδιον, Ἀριστείδ.1,429J, Γρηγ.Νύσσ.2,59A εὐπρόσωπά τινα προκαλύμματα· **4)** πιθ. ὁ ἔχων νομικὴν προσωπικότητα, ὑπόστασιν : Ἀντίγ.Καρ.π.Πλούτ.Ἠθ.458F.

εὐπροσωπῶ-έω (εὐπρόσωπος) μτγν. φαίνομαι ἀρεστὸς διὰ τῆς καλῆς μου ὄψεως, κάμνω καλὴν ἐντύπωσιν, ἐπίδειξιν : Πάπ.,ΚΔΓαλ.6,12 ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι· κ. παθ. : Παχυμ.ΓΜιχ. Παλ.235A ὡς ἂν καὶ κληρονόμου τούτῳ φανέντος.. εὐπροσωποῖτο καὶ ἡ ἀπόδοσις.

εὐπροσώπως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπρόσωπον, κατ' ἐπιφάνειαν καλόν, ἀθ. προσποιητῶς : Φιλόστρ.Σοφ.1,18,4 οὐ γὰρ ἄν ποτε τοὺς περὶ τὴν Ἄμφισσαν λόγους εὖ τε καὶ ξὺν ὥρᾳ διέθετο, Ἰουλ.Λόγ.7,224B· **2)** νεώτ. κατὰ τρόπον εὐπρόσωπον, ποιοῦντα καλὴν ἐντύπωσιν, ἀξιοπρεπῶς : αἴθουσα εὐπροσώπως διακεκοσμημένη.

εὐπροφάσιστος-ον (προφασίζομαι) ὁ χρησιμεύων εὐκόλως ὡς πρόφασις, ὁ κατὰ τὸ φαινόμενον εὔλογος, εὐλογοφανής : Θουκ.6,105 εὐπροφάσιστον μᾶλλον τὴν αἰτίαν.. ἐποίησαν, Πτολ.Τετράβ.2· || εὐπροφάσιστον (ἐστί) μετ' ἀπαρφ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.3,76,Φίλ.2,496 εὐπροφάσιστα ἀδικεῖν· **2)** ὁ ἀποδεχόμενος εὐκόλως προφάσεις : Ἀππ.Λιβ.64 ἀμφίλογα, εὐπροφάσιστα.

εὐπροφασίστως ἐπίρρ. μτγν. κ. μαν. κατὰ τρόπον εὐπροφάσιστον, εὐλογοφανῆ : Πτολ.Τετράβ.6, Βέττ.Βάλ.286,14,Μαυρίκ.Στρατηγ.169 χρὴ τοὺς ὁμογενεῖς τῶν ἐναντίων.. ἐν ἑτέροις τόποις εὐπροφασίστως πέμπειν.

εὐπρόφερτος-ον νεώτ. εὐπρόφορος βλ.λ.

εὐπρόφορος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως προφερόμενος : Διον.Ἀλ.Συνθ.12 μίσγοντα.. κακοφώνοις εὔφωνα καὶ δυσεκφόροις εὐπρόφορα.

εὐπροχώρητος-ον (προχωρῶ) μτγν. ὁ μετ' εὐκολίας προχωρῶν : Πτολ. Τετράβ.157, Ἀθανάσ. 1,939E ἵνα τὴν πλάνην ὑμῶν ταῖς κακαῖς ἐφευρέσεσιν εὐπροχώρητον (δ. γρ. -χείρ-) δείξητε.

εὐπρυμνής-οῦς-ές ὁ καλῶς διευθύνων, κυβερνῶν, πηδαλιουχῶν : Αἰσχ.Ἱκ.989 εὐπρυμνῆ φρενὸς χάριν (δ.γρ.).

εὔπρυμνος-ον (πρύμνα) ὁ ἔχων καλήν, ὡραίαν πρύμναν : Ἰλ.Δ 248 ἔνθα τε νῆες εἰρύατ' εὔπρυμνοι, Βακχ.12,150,Εὐρ.ΙΤ 1000 κἀμ' ἐπ' εὐπρύμνου νεὼς ἄξεις.

εὔπρῳρος-ον ὁ ἔχων ὡραίαν πρῷραν:Εὐρ.ΙΑ 765 εὐπρῴροις πλάταις· **2)** μτφ. Ἡσ. κ.Φώτ.«εὔπρῳρον, εὐπρόσωπον, εὐκέφαλον» (δ.γρ. εὔπροιρον).

εὔπταιστος-ον (πταίω) ὁ εὐκόλως πταίων, σφαλλόμενος· **2)** συνεκδ. ἐπὶ τῶν λόγων ἐν σχέσει πρὸς τὰς πράξεις, ἀναξιόπιστος : Ἱππ.Παραγγ.2 σφαλερὴ καὶ εὔπταιστος ἡ μετ' ἀδολεσχίης ἰσχύρισις.

εὔπτερος-ον ὁ ἔχων καλὰ πτερά, ὡραίας πτέρυγας, ἐπὶ πτηνῶν : Σοφ.ΟΤ 175 εὔπτερον ὄρνιν, Εὐρ.Ἴων 1200 εἷλκον δ' εὐπτέρους ἐς αὐχένας, Ὀππ.Κυν.1,153 εὔπτερον ὠκὺν ὀϊστόν· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ἐπηρμένος, εὐκόλως, ἀνοήτως παρασυρόμενος, ἐλαφρόμυαλος : Ἀριστφ.Νεφ.800 ἐκ γυναικῶν εὐπτέρων (σχόλ.«εὐγενῶν, ἐπηρμένων, καὶ μετεώρων καὶ ὑπερηφάνων, κούφων, καὶ ὧν ὁ λογισμὸς ἵπταται»)· **3)** τὸ οὐδ. εὔπτερον ὡς οὐσ. τὸ ἀδίαντον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,134· **4)** ὁμ. τὸ οὐδ. τὸ τριχομανὲς βλ.λ. : Διοσκ.4,135.

εὐπτέρυγος-ον (πτέρυξ) μτγν. εὔπτερος βλ. λ. 1) : Ὀππ.Κυν.3,125 τεῖχος ὑπ' εὐπτέρυγον πρυλέες τρύζουσι νεοσσοί· **2)** συνεκδ. ἐπὶ ταχυκινήτων πραγμ. : Νόνν.Δ 6,136 λυσαμένη δὲ δράκοντας εὐπτερύγων ἀπὸ δίφρων· ὁμ. ἐπὶ νηῶν : Σάτυρ.Ἐπιγρ.ΑΠ 10,6 (ἀμφ.γρ.).

εὐπτησία (ἡ) (ἵπταμαι) μτγν. ἡ περὶ τὸ ἵπτασθαι ἐπιτηδειότης, ἡ περὶ τὴν πτῆσιν ἐμπειρία, ἐπιδεξιότης : Μάξ.Τύρ.31,2, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.5,69 ἵπτασθαι καὶ ἀγάλλεσθαι μὲν ἐπὶ τῇ εὐπτησίᾳ.

εὐπτόητος-ον (πτοοῦμαι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως πτοούμενος, δειλός, φοβητσιάρης : Πλούτ. Ἠθ.742A εὐπτόητος πρὸς ἅπαν, Βασ.2,124E, Ἰω. Χρυσ.5,298,26 ψοφοδεεῖς καὶ εὐπτόητοι.

εὐπτόλεμος-ον, ἐπ. ἐϋ-, ποι. τ. τοῦ εὐπόλεμος βλ.λ. : Ἀγαθ.ΑΠ 4,3b,22 εὐπτολέμοις σταχύεσσι μαχήμονα βῶλον ἀνοίγει, Κόϊντ.5,320.

εὔπτορθος-ον (πτόρθος) μτγν. ὁ ἔχων ὡραίους κλάδους· Σουΐδ. «εὔκλαδος», ἐπὶ κεράτων : ΑΠλ. 9,96,4 εὐπτόρθων παλάμαις δραξάμενος κεράων.

εὔπτυκτος-ον (πτύσσω) ὁ καλῶς ἐπτυγμένος, ὡραῖα διπλωμένος : Ὀδ.Δ 123 τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔπτυκτον (διόρθ. ἀντ) εὔτυκτον) ἔθηκεν.

εὐπυγία (πυγή) ἡ ὡραῖον σχῆμα ἔχουσα στρογγυλότης τῶν περὶ τὴν πυγὴν ὀπισθίων μερῶν τοῦ σώματος : Ἀλεξ.98,11 ὥστε τὴν εὐπυγίαν ἀναβοᾶν τοὺς εἰσιδόντας.

εὐπυγμῶ-έω πάπ. ἔχω ἰσχυρὰν ὑγείαν, εἶμαι δυνατός, εὔρωστος : παρακαλῶν τὸν θεόν, ἵνα σὲ ἀπολάβω εὐθυμοῦντα καὶ εὐπυγμοῦντα.

εὔπυγος-ον (πυγή) μτγν. ὁ ἔχων καλὴν πυγήν, ὡραίους γλουτούς, καλλίπυγος : Ἑρμ Τρισμ.π. Σταβ 1,49,45 πάντες δὲ οὗτοι καλλίμηροί εἰσι καὶ εὐπυγότεροι, Πολυδ 2,184.

εὐπυνδάκωτος-ον (πύνδαξ) μτγν. ὁ ἔχων καλὸν πυθμένα, ἐπὶ ποτηρίου : Λουκ.Λεξιφ.13 ποτήρια, ὀξυόστρακα, εὐπυνδάκωτα.

εὔπυργος-ον, ἐπ. ἐΰ- ὁ ἔχων καλούς, ὡραίους πύργους, ὀχυρός : Ἰλ.Η 71 εἰς ὅ κεν.. Τροίην εὔπυργον ἕλητε, Ἡσίοδ.Α 270 παρὰ δ' εὔπυργος πόλις ἀνδρῶν, Βακχ.5,184,Εὔην.ΑΠ 9,62,1 εὐπύργοις τείχεσι κληζομένην, Λουκ.Χάρ.23 ἡ Βαβυλὼν δέ σοι ἐκείνη ἐστὶν ἡ εὔπυργος· || ποι. τ. ἠΰπυργος : Πινδ.Ν 4,12 δέξαιτο δ' Αἰακιδᾶν ἠΰπυργον ἕδος.

εὔπυρος-ον (πυρός) μτγν. εὔφορος εἰς σῖτον, σιτοφόρος : Πολυδ.9,162 εὔπυροι λειμῶνες.

εὐπυροφόρος-ον μτγν. εὔπυρος βλ.λ. : Στράβ. 5,4,2 εὔοινος.. καὶ εὐπ- (δ.γρ. πυροφόρος).

εὐπύρωτος-ον (πυρῶ) ὁ εὐκόλως καιόμενος ὑπὸ τοῦ πυρός : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,22,5 ἡ πεύκη θερμὴ καὶ εὐπύρωτός ἐστιν.

εὐπώγων-ωνος (ὁ) (πώγων) ὁ ἔχων καλὸν πώγωνα, ὡραῖον γενειάδα : Ἀριστλ.Φυσιογν.808a,23, Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,99 εὐ- ἴξαλος, Ἡρώνδ.8,16 (τράγος) εὐπώγων κεὐκέρως, Πολυδ.2,88 παρὰ δὲ τοῖς ποιηταῖς εὐπώγων τις εἴρηται, ἀλλ' ἐστὶ σφόδρα εὐτελές.

εὐπώλητος-ον νεώτ. ὁ εὐκόλως πωλούμενος.

εὔπωλος-ον (πῶλος) ὁ ἔχων, τρέφων πολλοὺς καὶ καλοὺς πώλους, ἵππους : Ἰλ.Ε 551 Ἴλιον εἰς εὔπωλον, Ὀδ.Ξ 71 Ἴλιον εἰς εὔπωλον (σχόλ. «καλοῖς ἵπποις χρώμενον»), Σοφ.ΟΚ 711 χθονὸς αὐ-

χημα μέγιστον, **εὔιππον, εὔπωλον** [ἔνθα τὸ πρῶτον ἀναφέρεται εἰς τὴν χρῆσιν τῶν ἵππων ἐν πολέμῳ, τὸ δὲ δεύτερον εἰς τὴν ἀνατροφὴν καὶ παραγωγὴν ἵππων], 'Ορφ.'Αργ.59 **εὐ- Θεσσαλίη.**

εὐπώματος [ὁ] νεώτ. ζωολ. γένος πολυχαιτῶν **ἑρπυλιδῶν** σκωλήκων.

εὔπωνος ὄμβρος 'Ησ. « εὔποτος »· πρβλ. πώνω, γσκαυπώνης.

εὐραθάμιγξ-ιγγος [ὁ,ἡ] [ῥαθάμιγξ] μτγν. ὁ στάζων πολύ, κάθυγρος : Νόνν.Δ 5,258 **εὐ- ὀπώρα.**

εὖραι [αἱ] ἐσφ. γρ. ἀντὶ θύραι βλ.λ., οἱ πόλοι τοῦ ἄξονος, ἐφ' ὧν ἐστρέφοντο αἱ τροχοὶ εἰς τὰ ἀρχαῖα ἅρματα· Πολυδ.Ι,146 « **τὰ τῷ ἄξονι** ἐγκείμενα σιδήρια, **καὶ** τριβόμενα ὑπὸ τοῦ τροχοῦ ».

εὖραι 'Ησ. « αὖροι ».

εὐρακύλων-ωνος [ὁ] μτγν. **δ.γρ.** εὐροκλύδων βλ.λ.

εὑράμην μέσ. ἀόρ. α' τοῦ εὑρίσκω βλ.λ.

εὐράξ [εὖρος] ἐπίρρ. ἐκ τοῦ πλαγίου, πλαγίως, εἰς τὰ πλάγια : 'Ιλ.Λ 251 **στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ** [σχόλ. «ἐκ πλαγίου»]· **2)** **εὐρὰξ πατάξ,** ἀνοφώνησις, ἐπιφώνημα πρὸς ἐκδίωξιν πτηνῶν : 'Αριστφ. 'Ορν.1258 **οὐκ ἀποσοβήσεις ; οὐ ταχέως, εὐρὰξ πατάξ** [σχόλ. «ἀναπεπλάσθαι εἰς τὸ κακέμφατον, παρὰ τὸ εὐρέως συμμιγήσομαι καὶ τὸ πατάξαι »].

εὐραπηλιώτης [ὁ] νεώτ. ναυτ. ἄνεμος πνέων ἐκ σημείου τοῦ ὁρίζοντος κειμένου κατὰ τὸ μέσον τοῦ μεταξὺ ἀπηλιώτου [ἀνατολικοῦ] καὶ εὔρου [νοτιοανατολικοῦ] τόξου, σιροκολεβάντες.

εὔραπτος-ον σχόλ. ὁ καλῶς συνερραμμένος, γλώσσ. ἐπὶ τοῦ **εὐρραφής** : Σχόλ.'Οδ.Β 354.

εὐραφής-οῦς-ές κ. ποι. **εὐρραφής** βλ.λ.

εὐράχαντες ΕΜ 395,21, κ. Φώτ. « ἥκοντες· ραχίας γὰρ **ἐκάλουν** τοὺς τραχεῖς καὶ παρήκοντας τόπους ».

εὐρεής-οῦς-ές κ. ποι. **εὐρρεής** βλ.λ.

εὔρειθρος-ον [ῥεῖθρον], εὐρρεής βλ.λ. : Μαν. Ι,141 **εὐρείθροις ποταμοῖσι.**

εὐρεῖος α-ον [Εὖρος] ὁ πρὸς ἀνατολάς, ἀνατολικός : Αἰσχ.'Ικ.871 **εὐρείαισιν** [δ. γρ. ἀερίαισιν] αὔραις.

εὐρείτης [ὁ] κ. ποι. **εὐρρείτης** βλ.λ.

εὔρειτος-ον κ. ποι. **εὔρρειτος** βλ.λ.

εὐρέκτης [ὁ] [ῥέζω] 'Επιγρ. εὐεργετικός.

εὗρεμα-ατος [τὸ] [εὑρίσκω] μτγν., μσν. κ. δημ. τ. τοῦ εὕρημα βλ.λ.· 'Ηρωδιαν.445 «εὕρημα χρὴ λέγειν διὰ τοῦ η, οὐχ εὕρεμα», Φώτ. : δ. γρ. **ἐν** 'Ιππ.Δι.Ι,2, Λεωνίδ Ταρ.ΑΠ 6,4,4 **ἀλιπλάγκτων εὕρεμα δικτυβόλων,** Πάπ., Στράβ.16,2,24 **Αἰγυπτίων εὕρεμα γεωμετρίαν φασίν**· **2)** 'Επιγρ. τὸ ἐκ πωλήσεως εἰσπραττόμενον ποσόν· πρβλ. ἀφεύρεμα, ὑπερεύρεμα· **3)** δημ. εὐκαιρία ἀνέλπιστος : Βλαχογ.Πραπῦλ.Ι,39 **νόμισε τὴν περίσταση εὕρεμα γιὰ τὸν ἑαυτό του.**

εὑρεσιέπεια [ἡ] [εὑρησιεπής] μτγν. τὸ εὑρίσκειν, σχηματίζειν λέξεις, εὑρεσιλογία, καλλιέπεια, εὐφράδεια· Σουΐδ. : Κύριλλ. Κατὰ 'Ιουλ.46Α **ταῖς 'Ελλήνων εὑρεσιεπείαις.**

εὑρεσιεπῶ-έω μτγν. καταγίνομαι νὰ εὑρίσκω, νὰ σχηματίζω λέξεις, λόγους : Κύριλλ. Κατὰ 'Ιουλ. 96Ε **ἀκόσμως εὑρεσιεπεῖ.**

εὑρεσίκακος-ον σχόλ. κ. μσν. ὁ ἐφευρίσκων κακόν : Σχολ.Εὐρ.Μηδ.407 **τὸ ἔμφυτον ταῖς γυναιξὶ εὑρεσίκακον,** Κ Μανασσ.4563 **καὶ πάντας ὑπεβόθρευεν εὑρεσικάκους δόλους.**

εὑρεσικομψία [ἡ] μτγν. ἡ ἐπινόησις ἐπιδεικτικῆς φράσεως : Κύριλλ. Κατὰ 'Ιουλ.114Β.

εὑρεσιλογία [ἡ] μτγν. εὑρησιλογία βλ.λ. : Διόδ.Σ Ι,37 **τῆς μὲν κατὰ τὸ πιθανὸν εὑρεσιλογίας πολὺ κεχωρισμένοι,** Διογ.Λ 2,113 **τοσοῦτον δ' εὑρεσιλογίᾳ καὶ σοφιστείᾳ προῆγε τοὺς ἄλλους,** Πάπ. **δίχα κρίσεως καὶ δίκης καὶ οἱασδήποτε εὑρεσιλογίας.**

εὑρεσίλογος-ον μτγν. εὑρησίλογος βλ.λ. : Διογ.Λ 4,37 **ἦν δὲ καὶ εὑρεσιλογώτατος ἀπαντῆσαι** εὐστόχως.

εὑρεσιλογῶ-έω μτγν. **εὑρησιλογῶ** βλ.λ. : Φίλ. Ι,314, Πορφ Νυμφ.36.

εὑρέσιος Ζεὺς [ὁ] μτγν. ἐπώνυμον **τοῦ Διὸς ὡς** προστάτου, πορόχου ἐπινοήσεων, **ἐφευρέσεων** : Διον.'Αλ.Ρωμ.Ι,39 **ἱδρύεται πλησίον τοῦ τόπου** Διὸς Εὑρεσίου **βωμόν,.. καὶ** θύει **τῷ θεῷ δάμαλιν.**

εὕρεσις-εως [ἡ] κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὑρίσκω βλ.λ., ἀνεύρεσις, **ἀνακάλυψις** ζητουμένου ἢ κεκρυμμένου : Πλάτ.Πολ.336Ε **διαφθείρειν τὴν εὕρεσιν αὐτοῦ,** αὐτ.Κρατ.436Α **καὶ εὕρεσιν τῶν ὄντων τὴν αὐτὴν ταύτην εἶναι,** Μέν.'Επιτρ.102 **οὐχ εὕρεσις τοῦτ' ἔστιν, ἀλλ' ἀφαίρεσις**· || νεώτ. ἐπινόησις, ἐφεύρεσις· **2)** ἐπὶ συγγραφῆς, ἐπίνοια νοημάτων ἁρμοδίων τῷ ὑποκειμένῳ πράγματι : Διον.'Αλ.Δημ.51 **παρασκευήν, ἣν οἱ παλαιοὶ καλοῦσιν εὕρεσιν** [ἀντίθ. χρῆσις], Πλούτ.'Ηθ.45Α **ὁ Πλάτων τὸν Λυσίου λόγον οὔτε κατὰ τὴν εὕρεσιν ἐπαινῶν καὶ τῆς ἀταξίας αἰτιώμενος**· || νεώτ. ρητορ. ἡ συλλογὴ τῶν πρὸς καταρτισμὸν ἀγορεύσεως στοιχείων.

εὑρεσιτέχνης [ὁ] νεώτ. ὁ **εὑρεσίτεχνος** βλ.λ., ὁ κεκτημένος δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας βλ.λ.

εὑρεσιτεχνία [ἡ] νεώτ. ἐφεύρεσις, ἐπινόησις τέχνης, εὕρεσις νέου καὶ ἀγνώστου τεχνικοῦ μέσου, ἐπινόησις μὴ ὑπάρχοντος πράγματος· **δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας** ἐπίσημος τίτλος παρέχων εἰς τὸν ἐφευρέτην τὸ προνόμιον τῆς ἀποκλειστικῆς ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐφευρέσεως αὐτοῦ.

εὑρεσίτεχνος-ον [τέχνη] κ. νεώτ. ὁ εὑρετής, ἐφευρέτης, ἐπινοητὴς τεχνῶν, ἐφευρετικός : 'Ορφ. 'Υμν.32,14· **2)** νεώτ. τὸ οὐδ. **εὑρεσίτεχνον** ὡς οὐσ. δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας.

εὐρέσφι 'Ησ. « γυναιξίν » [πρβλ. ἔορ, ἔορες].

εὑρετήριο(ν) [τὸ] νεώτ.κ.δημ. ὁ μεθοδικῶς ἢ κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν συντεταγμένος κατάλογος ὀνομάτων ἢ ἀντικειμένων, ἐν ᾧ ἀναγράφεται ἡ θέσις ὅπου εὑρίσκεται ἕκαστον τούτων, πρὸς ταχεῖαν εὕρεσιν τοῦ ἑκάστοτε ζητουμένου : **εὑρετήριον βιβλιοθήκης-ἀποθηκῶν-ἀρχείων** κτλ.· || νεώτ. ὡς ἐπίθ. **εὑρετήριον** σημεῖον τὸ σημεῖον ἐξ **οὗ** ἄγεταί τις ἵνα εὕρῃ τι, ὁδηγός, ἔνδειξις.

εὑρετής [ὁ] κ. εὑρέτης κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., τὸ θηλ. **εὑρέτις**-ιδος, ὁ ἐφευρίσκων, ἀνακαλύπτων τι, ἐπινοητής : Πλάτ.Λάχ.186Ε **οὔτε γὰρ εὑρετὴς οὔτε μαθητής,** 'Ισοκρ.2,17 **εὑρετὴς γίγνου τῶν βελτίστων,** 'Επιγρ., 'Αθήν.14,614C **εὑρετὰς τῶν γελοίων φησὶ γενέσθαι 'Ραδάμανθυν καὶ Παλαμήδην,** Μηναῖ.3,23 'Ωδ.6 **ἀπέπνιξας τῆς κακίας τὸν δεινὸν εὑρετήν**· πρβλ. εὑρέτις· **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ εὑρίσκων τι ἀπολεσθέν· πρβλ. **εὕρετρον.**

εὑρετική [ἡ] νεώτ. ἡ ἐπιστημονικὴ ἐργασία τῆς ἀναζητήσεως καὶ περισυλλογῆς **τῶν πηγῶν καὶ** μνημείων τῆς ἱστορίας.

εὑρετίκια [τὰ] δημ. κ. **βρετίκια** κ. **βρεθίκια** βλ.λ.

εὑρετικός-ή-όν κ. νεώτ. ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ εὑρίσκειν, **ἐφευρετικός,** ἐπινοητικός : Πλάτ.Συμπ. 209Α **τῶν δημιουργῶν ὅσοι λέγονται εὑρετικοὶ εἶναι,** αὐτ.Πολιτ.286Ε **τὸν ἀκούσαντα εὑρετικώτερον ἀπεργάζηται,** αὐτ.287Α, Μέν.39 **εὑρετικὸν εἶναί φασι τὴν ἐρημίαν,** 'Αθήν.2,43F **εὑρετικοὺς φησι τὰ ὕδωρ ποιεῖν τοὺς πίνοντας αὐτὸ μόνον**· || ὁμ. μετὰ γεν. : Διον.'Αλ.Λυσ.15 **εὑρετικὸς λόγων**· || ὁ δυνάμενος, ἱκανὸς εἰς τὸ ποιεῖν ἀνακαλύψεις, ὁρμώμενος ἀπό τινος ἤδη ὑπάρχοντος : Πλάτ.Πολ.455Β **ὁ μὲν ἀπὸ βραχείας μαθήσεως ἐπὶ πολὺ εὑρετικὸς εἴη οὗ ἔμαθεν**· **2)** ὁ ἀναφερόμενος εἰς ἐρεύνας ἢ ἀνακαλύψεις λόγος, ἀντίθ. ἀποδεικτικός : Γαλ.4,650· || νεώτ. τὸ θηλ. **εὑρετική** ὡς οὐσ. βλ.λ.· ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς.**

εὑρέτις-ιδος (ἡ) θηλ. τοῦ εὑρέτης βλ.λ., αἰτ. εὑρέτιν : Σοφ.ἀπ.101 ψυχὴ .. κρείσσων σοφιστοῦ παντάς ἐστιν εὑρέτις (δ.γρ. εὑρετής), Σεκοῦνδ.10 (δ.γρ. εὑρετής), Διόδ.Σ 1,25 τὴν Ἶσιν φαρμάκων τε πολλῶν πρὸς ὑγείαν εὑρέτιν γεγονέναι.

εὑρετός-ή-όν (εὑρίσκω) ὃν δύναταί τις νὰ εὕρῃ, ν' ἀνακαλύψῃ, ἀνακαλυπτός : Ἱππ.Δι.1,2, Σοφ.ἀπ. 843 τὰ μὲν διδακτὰ μανθάνω, τὰ δ' εὑρετὰ ζητῶ, Ξεν.Ἀπομν.4,7,6 οὔτε γὰρ εὑρετὰ ἀνθρώποις αὐτὰ ἐνόμιζεν εἶναι.

εὑρέτρια (ἡ) μτγν. ἡ εὑρέτις βλ.λ. : Διόδ.Σ 5 67 τὴν Θέμιν εὑρέτριαν γεγονέναι τῶν χρησμῶν, Πάπ.

εὕρετρον (τὸ) μτγν., μον. κ. νεώτ., πληθ. εὕρετρα (τὰ) ἀμοιβὴ διδομένη εἰς τὸν ἀνευρόντα ἀπολεσθέν τι ἀντικείμενον, βρεθίκια, βρετικά : Οὐλπ.εἰς Διγ.47,2,43, Γρηγ.Θαυμ.1045C.

εὐρέως ἐπίρρ. κ. νεώτ., τὸ συγκρ. εὐρυτέρως, ὑπερθ. εὐρύτατα κατὰ τρόπον εὐρύν, μετ' εὐρυχωρίας : Ἀριστφ.Λυσ.419 τοῦτο .. χάλασον, ὅπως ἂν εὐρυτέρως ἔχῃ, - ἡ φήμη διεδόθη εὐρέως.

εὕρηκα παρακ. τοῦ εὑρίσκω βλ.λ., ἐπιφώνησις παροιμ. ἐν χρ. ὡς θριαμβευτικὴ ἐπί τινι ἀνακαλύψει ἢ λύσει σπουδαίου προβλήματος, προελθοῦσα ἐκ τοῦ ἀναφερομένου περὶ τοῦ Ἀρχιμήδους ὅτι ἐν θαλάσσῃ λουόμενος καὶ λίθον ἀνασηκώσας ἀντελήφθη καὶ διετύπωσεν ἐν νῷ τὴν φυσ. ἀρχὴν ὅτι πᾶν σῶμα ἐμβαπτιζόμενον ἐντὸς ὑγροῦ χάνει τόσον μέρος τοῦ βάρους του ὅσον τὸ ὑγρὸν τὸ ὁποῖον ἐκτοπίζει, ἀνεφώνησε δὲ εὕρηκα.

εὔρηκτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ῥηγνύμενος, εὔθραυστος : Ἀρετ.Χρον Νούσ.1,13 εὔρηκτα δὲ τὰ ἔμπυα σώματα, Ὀρειβ.49,3,3 ὁ γὰρ χυτὸς λεγόμενος (χαλκὸς) εὔθρυπτός ἐστι καὶ εὔρηκτος.

εὕρημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ., μτγν. κ. εὕρεμα τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὑρίσκειν, πᾶν τὸ ἐφευρεθέν, ἀνακαλυφθὲν οὐχὶ ἐκ τύχης, ἀλλὰ διὰ σκέψεως, ἐφεύρεσις, ἀνακάλυψις : Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.4, Σοφ.ἀπ.432 ἀριθμῶν καὶ μέτρων εὑρήματα, Εὐρ. Ἑκ.248 πολλῶν λόγων εὑρήματα, Ἀριστφ.Νεφ.561 ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν, Εὐρ.Βάκχ 59, Ἀντιφ.1,15, Πλάτ.Θεαίτ.150C οὐδέ τί μοι ἔστιν εὕρημα τοιοῦτο, Δημ.774 πᾶς ἐστι νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, αὐτ.808 τὰ μὲν γὰρ ἐν τοῖς σώμασιν ἀρρωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται· ‖ νεώτ. ἐπιτυχὴς καὶ πρωτότυπος λογοτεχνικὴ ἢ καλλιτεχνικὴ ἐπινόησις : ἡ λύσις τῆς τραγῳδίας εἶναι σπουδαῖον εὕρημα· ‖ νεώτ. πᾶν ὅ τι εὑρίσκει τις, τὸ εὑρισκόμενον, βρέσιμο, βρεσίδι : τὰ εὑρήματα τῶν ἀνασκαφῶν τῆς ἀρχαίας ἀγορᾶς ὑπῆρξαν πλούσια· 2) μτ. γεν. ἐφεύρεσις, ἐπινόησις χάριν τινός, θεραπευτικὸν μέσον, θεραπεία: Εὐρ.Ἱππ.716 εὕρημα τῆσδε συμφορᾶς· 3) πρόφασις, δικαιολογία : Πάπ. εὕρημα εἰς συκοφαντίαν· 4) τὸ ἀνελπίστως, ἀπροσδοκήτως εὑρεθέν, ἕρμαιον, ἀνέλπιστον κέρδος, ἐξαιρετικὸν ἀπόκτημα, κελεπούρι : Ἡρ.7,190 εὑρήμασι μέγα πλούσιος ἐγένετο, Εὐρ.Ἡρακλ.533 εὕρημα γάρ τοι μὴ φιλοψυχοῦσ' ἐγὼ κάλλιστον ηὕρηκ', Θουκ.5,46 τάχιστα εὕρημα εἶναι διακινδυνεῦσαι, Ξεν.Ἀν.7,3,13 εὕρημα ἐδόκει εἶναι, Ἡρώνδ.6,30 ὥσπερ εὕρημ' ἀναρπάσασα· 5) τὸ ὑπὸ τῶν οἰκείων ἐγκαταλειφθὲν βρέφος, ἔκθετον, βρεσιμιό : Σοφ.ΟΤ 1106 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς .. σ' εὕρημα δέξατ' ἔκ του Νυμφᾶν.

εὑρημοσύνη (ἡ) μτγν. (εὑρήμων) εὐγλωττία, εὐφράδεια : Πολυδ.2,128.

εὑρήμων-ονος-ον (ῥῆμα) μτγν. εὔγλωττος, εὐφραδής, καλλιεπής· Ἡσ. « εὑρήμων, καλλιεπές » : Πολυδ.2,128.

εὑρήσει Ἡσ. « λοιδορήσει »· πρβλ. εὑρητοῖς.

εὑρησιεπής-οῦς-ές κ. εὑρεσιεπής ὁ ἐφευρίσκων ἐπινοῶν ἔπη, λέξεις, λόγους, ὁ ἔμπειρος περὶ τὴν χρῆσιν λέξεων, λόγων, εὐφραδής : Πίνδ.Ο 9,80 εἴην εὑρησιεπὴς ἀναγεῖσθαι πρόσφορος ἐν Μοισᾶν δίφρῳ· ‖ ἐν κακῇ σημ. πολυλόγος, σοφιστικός : Ἀριστφ.Νεφ.447 ψευδῶν συγκολλητής, εὑρησιεπής, ὅθ. π. μτγν. εὑρεσιέπεια βλ.λ.

εὑρησιλογία (ἡ) μτγν., νεώτ. εὑρεσιολογία, ἡ περὶ τὸ εὑρίσκειν, ἐπινοεῖν ἐπιχειρήματα ἱκανότης, ἰδ. σοφιστικὴ χρῆσις λέξεων πρὸς ἐξαπάτησιν : Πολύβ.18,46,3 καὶ τούτους εὐθέως ἐπεδείκνυσαν αὐτοὶ καθ' αὑτῶν διὰ τῆς πρὸς ἀλλήλους εὑρησιλογίας, Φίλ.1,628, Πλούτ.Ἠθ.1033B εἴ γε μὴ παιδιὸν καὶ εὑρησιλογίαν ἕνεκα δόξης .. ἡγοῦνται τὴν φιλοσοφίαν, Ἀρρ.Ἐπικτ.2,20,35· ὁμ. ἐν τῷ πληθ. : Πολύβ.12,26c,3 περὶ δὲ τὰς ἀνωφελεῖς καὶ παραδόξους εὑρησιλογίας κενοδοξοῦντες κατατρίβουσι τοὺς βίους· ‖ εὑρησιλογίαν ἔχειν ἐπὶ φαινομένου τινός, ἐπιδέχεσθαι εὐφυᾶ τινα, εὔλογον, πιθανὴν αἰτιολογίαν, ἑρμηνείαν : Στράβ.17,1,34 αὗται μὲν ἐν τῇ κινήσει τῇ διὰ τοῦ ῥεύματος εὑρεσιλογίαν τινὰ ἔχουσιν.

εὑρησίλογος-ον μτγν. κ. εὑρεσίλογος ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐφευρίσκειν ἐπιχειρήματα αἰτιολογίας, ἀπαντήσεις ἐπινοεῖν λόγους πρὸς ἀπόδειξιν, ἑτοιμολόγος, σοφιστικός· Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.31, τὸ ὑπερθ. : Διογ.Λ 4,37 ἦν δὲ καὶ εὑρεσιλογώτατος ἀπαντῆσαι εὐστόχως, συνήθ. κ. ἐν Πάπ.

εὑρησιλογῶ-έω μτγν κ. εὑρεσιλογῶ ἐφευρίσκω εὐφυᾶ ἐπιχειρήματα, ἐπινοῶ λόγους, προφάσεις πρὸς διασάφησιν, ἀπόδειξιν ἢ ἐξαπάτησιν : Πολύβ.26,1,2, Φιλόδ.Ρητ.1,207S, Στράβ.13,1,69 οἱ γραμματικοὶ μυθάρια παραβάλλοντες εὑρεσιλογοῦσι μᾶλλον ἢ λύουσι τὰ ζητούμενα, Πλούτ. Ἠθ.31E εὑρησιλογῶν ἀπιθάνως, Πορφ.Νυμφ.36.

εὕρησις-εως (ἡ) μτγν. ἀδόκιμος τ. ἀντὶ εὕρεσις βλ.λ. : Ἀπολλδ.3,3,1.

εὑρήσω μέλλ. τοῦ εὑρίσκω βλ.λ.

εὐρητίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. ἐξακτινελλιδῶν σπόγγων.

εὑρητοῖς Ἡσ. « τοῖς ἀτιμήμασιν »· πρβλ. εὑρήσει.

εὔρητος-ον μτγν. (ῥηθῆναι) ὁ εὐκόλως λεγόμενος : Αἰλ.ΖΙ 17,23 ποικίλα καὶ οὐ πάντῃ τὸ εἶδος εὔρητα.

εὑρήτωρ-ορος (ὁ) μτγν. εὑρετής, δ. γρ. ἀντὶ εἰδήμονα : ΑΠ 9,505.4 τὴν Ἐρατὼ θαύμαζε, τόσης εὑρήτορα τέχνης.

εὔριζος-ον μτγν., ποι. ἔρριζος ὁ ἔχων καλὰς ῥίζας, ὁ καλῶς ἐρριζωμένος : Νίκ.ἀπ.74,17 κισσοῦ κλῶνες ἐϋρρίζου· πρβλ. ΠΔΨαλμ.47(48),3.

εὖριν-ῖνος (ὁ,ἡ) μτγν. τ. τοῦ εὖρις βλ.λ.

εὔρινος-ον (ῥίς-ῥινός), ἐπ. ἐΰρρινος, εὖρις βλ.λ. : Βάβρ.43,8, Αἰλ.ΖΙ 2,15 εὐρίνου κυνός, Ὀππ. Κυν.2,456, Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1· κ. ὑπερθ. : Ἡσ.· 2) (ῥινός) ὁ ἔχων καλὸν δέρμα : Ἀπολλ.Ρ 3,1299 ἐΰρρινοι φῦσαι χαλκήων, ΑΠ 14,55,9 εὔρινον δέ με παῖδα καὶ ἀργιόδοντα.

εὐριπιδαριστοφανίζω γράφω ἢ λαλῶ κατὰ τὸ ὕφος τοῦ Εὐριπίδου καὶ τοῦ Ἀριστοφάνους : Κρατῖν.307 ὑπολεπτολόγος, γνωμιδιώκης εὐριπιδαριστοφανίζων.

εὐριπίδειος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν Εὐριπίδην, ὁ ὅμοιος πρὸς τὸν Εὐριπίδην : Πλάτ.Θεαίτ.154D ἐὰν ἀποκρίνῃ ὅτι ἔστιν, Εὐριπίδειόν τι ξυμβήσεται, Ἀθήν.13,600B ἐν Ἱππολύτῳ Εὐριπιδείῳ πάλιν ἡ Ἀφροδίτη φησίν· ‖ τὸ οὐδ. Εὐριπίδειον ὡς οὐσ. ῥητὸν τοῦ Εὐριπίδου : Πλούτ.Πύρρ.14 ἐβεβαίου τὸ Εὐριπίδειον, ὅτι πᾶν ἐξαιρεῖ λόγος· 2) τὸ Εὐριπίδειον (ἐνν. μέτρον), ἀσυνάρτητός τις δεκατετρασύλλαβος στίχος : Ἡφαιστ.15,16.

εὐριπίδης (ὁ) βολή τις τῶν κύβων· Πολυδ.9,101 « εἰ τετταράκοντα συνήθροιζεν ἀστραγάλων

βολή, τὸν ἀριθμὸν τοῦτον Εὐριπίδην ὠνόμαζον », Ἀθήν.6,247Α « κύβος δέ τις οὕτως καλεῖται Εὐριπίδης » : Δίφ·λ.73,3 **δραχμὴν ὑπόθες. κεῖται πάλαι. πῶς ἂν βάλοιμ' Εὐριπίδην ;**

εὐριπιδικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τὸν τρόπον τοῦ Εὐριπίδου, ὡς ὁ Εὐριπίδης : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἱππ.18.

εὐρῑπῐκὴ σχοῖνος (ἡ) μτγν. ὀνομασία εἴδους τινὸς δόνακας, καλάμου : Πλίν.ΦΙ 21,119,Διοσκ.4,52

εὐρίπιστος-ον (ῥῑπίζω) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως ῥιπιζόμενος ἐν τῇ φλογί : Κικ.Ἀττ.14,5,2 **quae sunt εὐρίπιστα omnia**· **2**) ὁ εὐκόλως ριπιζόμενος, κλονιζόμενος, ἀσταθής, εὐμετάβλητος : Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.26,21,Ἰω.Χρυσ.2,73,22 μηδεὶς **εὐρίπιστος ἔστω**, Ἡσ. ἐν λ. γάγγαλος, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,298 **εὐρίπιστα καὶ εὐμετάβλητα ἦν.**

εὔρῑπος (ὁ) (ῥιπή) κ. μσν. κ. νεώτ. στενὸν θαλάσσης, πορθμὸς ἐν ᾧ ἡ παλίρροια εἶναι λίαν ὁρμητική· Σουΐδ. « πέλαγος στενὸν καὶ τόπος ὑδατώδης μεταξὺ δύο γαιῶν » : Ξεν.Ἑλλ.1,6,22 **ναυσὶν ὡρμίσατο εἰς τὸν εὔριπον τὸν τῶν Μυτιληναίων**, Ἀριστλ Ζ) 544a,21 **πλὴν τῶν ἐν τῷ εὐρίπῳ τῶν Πυῤῥαίων**, αὐτ.Κόσ.396a,25 **ῥοαὶ καὶ δῖναι κατὰ τοὺς εὐρίπους καὶ πορθμούς**· || Ἰδ. ἡ στενὴ λωρὶς θαλάσσης ἡ χωρίζουσα τὴν Εὔβοιαν ἀπὸ τῆς Βοιωτίας, ἄ. πορθμὸς τοῦ Εὐρίπου ἢ Χαλκιδικὸς πορθμός : Ὕμν.Ἀπόλλ.222 **Εὔριπον διαβάς**, Πίνδ. Π 11,22 **Ἰφιγένει' ἐπ' Εὐρίπῳ σφαχθεῖσα**, Ἡρ.5,77 **τοῖσι Χαλκιδεῦσι βοηθέουσι ἐπὶ τὸν Εὔριπον**, Αἰσχ Ἀγ.292. Στράβ.9,2,8 **ὁ Εὔριπος δ' ἐστὶ πλησίον ὁ Χαλκίδος . . περὶ δὲ τῆς παλιρροίας τοῦ Εὐρίπου τοσοῦτον μόνον εἰπεῖν ἱκανόν, ὅτι ἑπτάκις μεταβάλλειν φασὶ καθ' ἡμέραν ἑκάστην καὶ νύκτα**· **2**) μτφ. ὁ ἄστατος, εὐμετάβλητος, ἀσθενὴς τὸν νοῦν καὶ τὸ φρόνημα ἄνθρωπος· Ἡσ. « Εὔριπος, ὁ εὐχερῶς μεταβαλλόμενος », Θωμ.Μ 823 « τὸν χαῦνον καὶ μὴ ἐπὶ τῆς αὐτῆς πεπηγότα γνώμης, ὃν καὶ εὔριπον λέγομεν » : Λιβάν.Ἐπιστ.533 **μή με νομίσῃς εὔριπον**, Θεοδώρ. 2,3,70,12 **κατιδὼν δὲ εὔριπον τοῦ Κωνσταντίνου τὴν γνώμην**, Εὐστ.Πον 217,4 **εὔριπος βίου**· πρβλ. Αἰσχίν.3,90 **πλείους τραπόμενος τροπὰς τοῦ Εὐρίπου**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1167b,7 **μεταρρεῖ ὥσπερ Εὔριπος**, Ἱππαρχ.Πυθ.π.Στοβ.4,44,81, Φιλόδ.Ρητ.248,14S· **3**) γεν. διῶρυξ, τάφρος, χάνδαξ· Ἡσ. « Εὐρίπους, δοχὰς ὑδάτων », Εὐστ. « τόπους πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ὑδάτων » : Ἐπιγρ. **τῶι τὸν εὔριπον τὸν ἐπὶ τοῦ θησαυροῦ ἐκκαθάραντι**, Βάβρ.120,2. Διον. Ἀλ Ρωμ.3,68 **εὔριπος εἰς ὑποδοχὴν ὕδατος ὀρώρυκται, βάθος τε καὶ πλάτος δεκάπους**, Ἰωσ. ΠΙ 2,441 **περὶ τὸν τῆς βασιλικῆς αὐλῆς εὔριπον**, Παυσ.3,14,8 **κύκλῳ μὲν εὔριπος περιέχει**, Μητρόδ.ΑΠ 14,135,2 **καλλιρόου πέμποντες ἐπ' εὐρίποιο λοετρά**· || ἡ ὑπὸ τοῦ Καίσαρος ἐν τῷ ἱπποδρομίῳ τῆς Ῥώμης ἀνοιγεῖσα διῶρυξ, ἥτις περιβάλλουσα τὴν κονίστραν ἠσφάλιζε τοὺς θεατὸς ἀπὸ τῶν θηρίων : Ἰω.Λυδ.Μην.1,12· **4**) φυσητήρ, ἀεριστήρ, ῥιπίδιον : Γαλ 10,649 **ἐξ εὐρίπου τινὸς αὔραν εἰσπνεῖν ἐπιτεχνώμενον.**

εὐρῑπώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος τῷ εὐρίπῳ βλ.λ.1) : Ἀριστλ.ΖΓ 763b,2 **εἰς τόπους τῆς θαλάττης τινὰς εὐριπώδεις**· **2**) ὁ ζῶν ἐν Εὐρίπῳ βλ.λ., ἐν πορθμοῖς : Ἀριστλ.ΖΙ 621b,23 **τὰ πελάγια πάντα καὶ τὰ εὐριπώδη τίκτει ἐν τῷ εὐρίπῳ.**

εὔρῑς-ινος (ὁ,ἡ) κ. μσν., ποι. ἔὐῤῥις, ὁ ἔχων καλὴν ῥῖνα, ἀθ. ὀξεῖαν ὄσφρησιν : Αἰσχ.Ἀγ.1093 **ἔοικεν εὔρις ἡ ξένη κυνὸς δίκην εἶναι**, Σοφ.Αἴ.8 **εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις**, Ὀππ.Κυν.4,357 **εὐῤῥίνεσσι κύνεσιν**, Τζέτζ.Πρ. Ὁμ.357 **Βρισηΐς εὔρις.**

εὑρίσκω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. βρίσκω, παρατ. **ηὕρισκον ἢ εὕρισκον**, μέλλ. **εὑρήσω**, κ. δωρ. **εὑρησῶ**, ἀόρ. β' **εὗρον**, ἀττ. **ηὗρον** ἢ εὗρον, γ' πληθ. πρόσ. **εὕροσαν**, προστ. **εὑρέ**, ἐπ. ἀπαρφ. **εὑρέμεναι**, μτγν. ἀόρ. α' **εὕρησα** κ. **εὗρα** (δ.γρ. ἐν ΚΔ Λουκ 8,35), δημ. **ηὗρα** κ. **εὕρηκα** κ. **(ἐ)βρῆκα**, παρακ. **εὕρηκα** κ. **ηὕρηκα**, προστ. β' ἑν. πρόσ. **εὕρηκε**, ὑπερσυν. **ηὑρήκη**, τὸ μέσ. **εὑρίσκομαι**, μέλλ. **εὑρήσομαι**, ἀόρ β' **εὑρόμην**, ἀττ. **ηὑρόμην** ἢ **εὑρόμην**, ἀόρ. α' **εὑράμην**, τὸ παθ μέλλ. **εὑρεθήσομαι**, ἀόρ. α' **ηὑρέθην** ἢ **εὑρέθην**, κ. δημ. **(ἐ)βρέθηκα**, παρακ. **ηὕρημαι** ἢ εὕρημαι ἐντυγχάνω τινί, ἀπαντῶ, συναντῶ τι ἢ τινα, ἰδ. κατὰ τύχην, συναπαντῶ, ἀνταμώνω, βρίσκω : Ἰλ.Α 498 **εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων**, Ὀδ.Ω 462, ΚΔΜατθ.20,6 **ἐξελθὼν εὗρεν ἄλλους ἑστῶτας ἀργούς**, ΚΔ Ἰω.1,45 **εὑρίσκει Φίλιππος τὸν Ναθαναήλ**, Πρόδρ. (ἐν Κορ. Ἀτ.1,24) 2,265 **καὶ πάλιν ἐπὶ τὴν αὔριαν εὑρίσκω ἔμπροσθέν μου**, αὐτ 1,153 **καὶ τέως ὁκάπου ηὕρηκα κἂν τορνεσάκιν κάπου**, Σολωμ.Θάνατ. Ὀρφ.7 **ἐκείνη τὴν παιδούλα, | . . ποὺ καθισμένη εὑρίσκαυε στὸ ἔρμο περιγιάλι**, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 53,25 **ἀνέβη τὸν ἀνήφορο κι ηὗρε τὰ κυπαρίσσια**, - **κατὰ τὴν ἐκσκαφὴν εὑρέθησαν ἀρχαῖοι τάφοι**, δ. δίστ. **στὸ δρόμο ὅπου ἤρχουμου βρῆκα τὸν Ἃη-Γιάννη**· || φρ. δημ. χαιρετισμοῦ **καλῶς σᾶς βρῆκα**, - **καλῶς σᾶς ηὕραμε ἢ σᾶς βρήκαμε** (χαίρομεν διὰ τὴν μεθ' ὑμῶν συνάντησιν) : δ. δίστ. **χίλια καλῶς τὴν ηὕραμε τὴν συντροφιὰ τὴν ὄξα, | ποὺ μᾶς τὴν ἐπαινέσανε ὅσοι κι ἂν τὴν ἐπράξα(ν)**· || ὁμ. δημ. ἐπὶ ἀρᾶς, **κακὴ ὥρα νὰ τὸν εὕρῃ, ἢ κακὴ τύχη νὰ τὸν εὕρῃ**, - **φουρτούνα νὰ σ' εὕρῃ**· || ὁμ. φρς δημ. **βρῆκε τὸ μάστορή του**, - **βρῆκα τὸ διάβολό μου ἢ τὸ μπελά μου**, - **τὰ βρῆκε μπαστούνια**, - **βρῆκε τὸ ταίρι του**, - **βρῆκε ὁ Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ** (ἐκ τῆς ΚΔ βλ.ἀνωτ.) κ. παροιμ. **κύλησε ὁ τέντζερης καὶ βρῆκε τὸ καπάκι**· βλ. βρίσκω· **2**) μτ. μτχ. θεωρῶ, κρίνω, νομίζω, μοῦ φαίνεται : Ἡρ.1,56 **εὕρισκε Λακεδαιμονίους καὶ Ἀθηναίους προέχοντας**, αὐτ 5 **διὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εὑρίσκουσι σφίσι ἐοῦσαν τὴν ἀρχὴν τῆς ἔχθρης**, αὐτ.7,10,2, Σοφ.Τρ 411 **ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν**· πρβλ. αὐτ.ΟΤ 839, αὐτ ΟΚ 946· ὁμ. παραλειπομένης ἐνίοτε τῆς μτχ. : Σοφ.Φιλ.452 **ὅταν . . τοὺς θεοὺς εὕρω τοὺς κακοὺς** (ἐνν. ὄντας), αὐτ.Πρ 1075 **θῆλυς ηὕρημαι** (ἐνν. ὢν), Θουκ.5,26 **εὑρήσει τις τοσαῦτα ἔτη** (ὄντα)· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἐν τοιαύτ. σημ.: **δὲν τὸ εὑρίσκω εὔλογον**, - **δὲν τὸ βρίσκω σωστό**, - **δὲν τὸ βρίσκω συμφέρο**, - **πῶς τὸ βρίσκεις;**, - **εὑρίσκω ὑπερβολικοὺς τοὺς φόβους σου**, - **πῶς βρίσκεις τὸ νέο σπίτι;** - **βρίσκω πὼς δὲν πᾶν καλὰ οἱ δουλειές του**· **3**) μετ' ἀπαρφ. : Ἡρ. 1,79 **βουλευόμενος εὕρισκε πρῆγμά οἱ εἶναι ἐλαύνειν . . ἐπὶ τὰς Σάρδις** (ὅτι δι' αὐτὸν ἐκεῖνο ὅπερ ἔπρεπε νὰ πράξῃ ἦτο νὰ ἐλάσῃ κατὰ τῶν Σάρδεων), Πλάτ.Νόμ.699Β **εὕρισκον καταφυγὴν αὐτοῖς εἰς αὐτοὺς μόνους εἶναι καὶ τοὺς θεούς**· || κ. μέσ. ἐν τοιαύτ. σημ. : Ἡρ.1,125 **εὑρίσκεται** (ἀνάγν. εὕρισκέ τε) **ταῦτα καιριώτατα εἶναι**· || ὁμ. τὸ ἐνεργ. εἶμαι ἱκανός, εὑρίσκω τὸν τρόπον, κατορθώνω : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,12,2 **οὐχ εὑρίσκε χρήσασθαι**· **4**) εὑρίσκω ὅπως . . , ἐφευρίσκω, ἐπινοῶ, βρίσκω μὲ ποιὸν τρόπο : Θουκ.7,67 **οἱ οὐδ' ὅπως καθεζομένους χρὴ τὸ βέλος ἀφεῖναι εὑρήσουσι**· || ὁμ. μέσ. μετ' ἀπαρφ. ἀνευρίσκω, ἐπινοῶ, ἀνακαλύπτω πῶς νά . . : Εὐρ.Μήδ. 196 **οὐδεὶς λύπας ηὕρετο μούσῃ καὶ πολυχόρδοις ᾠδαῖς παύειν**· **5**) τὸ παθ. **εὑρέθη ὅτι . .**, ἀπεκαλύφθη, ἐγνώσθη ὅτι : ΠΔ Ἔσδρ.1,2,22 **καὶ εὑρέθη ὅτι ἡ πόλις ἐκείνη ἐστὶν ἐξ αἰῶνος βασιλεῦσιν ἀντιπαρατάσσουσα**· **6**) κ. δημ. συμβαίνω : ΠΔ Γέν.44,34 **ἵνα μὴ ἴδω τὰ κακά, ἃ εὑρήσει τὸν πατέρα μου**, αὐτ.Δευτ.31,17 **καὶ εὑρή-**

σουσιν αὐτὸν κακὰ πολλὰ καὶ θλίψεις, - κακὸ ποὺ μὲ βρῆκε τὸ δύσμοιρο, - τοὺς βρῆκε κακὸ ἀναπάντεχο· **7**) ζητῶν τι ἐν τῷ νῷ ἀνακαλύπτω ταῦτο, ἀνευρίσκω, ἐπινοῶ : Ἰλ.Η 31 εἴς ὅ κε τέκμωρ Ἰλίου εὕρωσιν, Ὀδ.Μ 353 οὐδέ τι μῆχος εὑρέμεναι δυνάμεσθα, Πινδ.Π 10,29 οὔτε πεζὸς ἰὼν ἂν εὕροις .. ὁδόν, Αἰσχ.Πρ.59 δεινὸς γὰρ εὑρεῖν κἀξ ἀμηχάνων πόρους, Σοφ Ἠλ.875 πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἄρηξιν, Ἀριστφ. Πλ.104 οὐ γὰρ εὑρήσεις ἐμοῦ .. βελτίονα, Πλάτ. Τίμ.28C τὸν μὲν οὖν ποιητὴν καὶ πατέρα τοῦδε τοῦ παντὸς εὑρεῖν τε ἔργον καὶ εὑρόντα εἰς πάντας ἀδύνατον λέγειν, αὐτ.Φαῖδρ.230D σὺ μέντοι δοκεῖς μοι τῆς ἐξόδου τὸ φάρμακον εὑρηκέναι, - δὲν θὰ εὑρεθῇ ποτὲ ὁ τετραγωνισμὸς τοῦ κύκλου· || ὁμ. ἀπολ. εὕρηκα βλ.λ. : Ἀρχιμ. π.Πλούτ.Ἠθ.1094C· || ὁμ. τὸ μέσ. ἐν ταιαύτ. σημ. : Ἰλ.Π 472 εὕρετο τέκμωρ, Ὀδ.Τ 403 ὄνομ' εὕρεο ὅττι κε θῆαι παιδὸς παιδὶ φίλῳ, αὐτ.Ι 422· || τὸ ἐνεργ. νεώτ. κ. δημ. προσπαθῶ νὰ μαντεύσω τι, νὰ εἰκάσω τι : ἂν τὸ βρῇς ποιὸς μὲ ρωτοῦσε σήμερο γιὰ σένα· **8**) μτ. ἀπαρφ. ἔχω, λαμβάνω, ἐπιτυγχάνω εὐκαιρίαν, εἶμαι ἱκανός, κατορθώνω, τὰ καταφέρνω : Πλούτ.Πύρρ.6 εὗρεν ἐμφῦναι τοῖς Μακεδόνων πράγμασιν, Πάπ. ἵνα εὕρωμεν ἐπιστολὴν γράψαι, αὐτ. ἐξειπεῖν οὐχ ηὕραμεν, - δὲν εὑρίσκει καιρὸν ν' ἀσχοληθῇ καὶ μὲ μᾶς· **9**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐφευρίσκω, μηχανῶμαι, σοφίζομαι, ἐπινοῶ τι ἄγνωστον καὶ μὴ ὑπάρχον : Αἰσχ.Πρ.468 οὔτις ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ λινόπτερ' ηὗρε ναυτίλων ὀχήματα, Ἀντιφ.5,65 πανουργοῦσι καὶ πρόφασιν εὑρίσκουσι τοῦ ἀδικήματος, - βρίσκει πάντα τὸν τρόπο νὰ ξεφεύγῃ, - ὅλο δικαιολογίες μοῦ βρίσκει· || ὁμ. τὸ μέσ. : Σοφ. Ἠλ.625 τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται (τὰ ἔργα γίνονται λόγοι, δηλ. ὁμιλοῦσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν)· **10**) λαμβάνω, ἔχω τι, τυγχάνω τινός, κτῶμαί τι, κερδίζω : Πινδ.Ο 7,89 ἄνδρα τε πύξ ἀρετὰν εὑρόντα, αὐτ.Π 2,64, Σοφ.ἀπ.88 τὰ χρήματ' ἀνθρώποισιν εὑρίσκει φίλους, αὐτ.ΟΚ 1078 δεινὰ δ' εὑρουσᾶν πρὸς αὐθαίμων πάθη, αὐτ.1305 μέγ' εὑρεῖν κέρδος, Εὐρ.Μηδ.1107 καὶ δὴ γὰρ ἅλις βιοτὴν ηὗρον, αὐτ.Βάκχ.972, ΚΔ Ματθ.16,25 ὃς δ' ἂν ἀπολέσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἕνεκεν ἐμοῦ, εὑρήσει αὐτήν, αὐτ.Λουκ.1,30 εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ· || ὁμ. εὑρ- τινί τι : Εὐρ.Ἠλ.650 εὑρίσκεις δὲ μητρὶ πῶς φόνον (τί σχέδιον ἔχεις διὰ τὸν φόνον τῆς μητρός σου);, Πλάτ.Πρωτ.321C ἥντινα σωτηρίαν τῷ ἀνθρώπῳ εὕροι· || νεώτ. κ. δημ. ἐπιτυγχάνω τὸ ζητούμενον ἢ ποθούμενον, φθάνω εἰς τὸ ἐπιδιωκόμενον : βρῆκε ἐπὶ τέλους τὸν ἄνθρωπο ποὺ ζητοῦσε, παροιμ. βρῆκες τὸν ἅγιο ν' ἀνάψῃς κερὶ (ἐπὶ τῶν περιποιουμένων ἢ παρεχόντων ἐκδουλεύσεις εἰς ἀγνώμονας)· ὁμ. εἰρων. : βρῆκες τὸν καιρὸ νὰ μοῦ ζητᾷς δανεικά· ὁμ. μτφ. : βρῆκα ἐπὶ τέλους τὴν ἡσυχία μου· || νεώτ. κ. δημ. φροντίζω ἢ μεσολαβῶ ὥστε ν' ἀποκτήσῃ τὶς τι, προμηθεύω τι εἴς τινα, χορηγῶ : θὰ σοῦ βρῶ μιὰ καλὴ νύφη· || ὁμ. μτγν. ἀπολ. κτῶμαι πλοῦτον : ΠΔΛευῖτ. 25,47 ἐὰν δὲ εὕρῃ ἡ χεὶρ τοῦ προσηλύτου ἢ τοῦ παροίκου τοῦ παρὰ σοί· **11**) τὸ μέσ. εὑρίσκω ἢ λαμβάνω δι' ἐμαυτόν, ἐπιφέρω εἰς ἐμαυτόν, σύρω αὐτὸς κατ' ἐμαυτοῦ : Ὀδ.Φ 304 οἷ δ' αὐτῷ πρώτῳ κακὸν εὕρετο οἰνοβαρείων (ὁμ. τὸ ἐνεργ. αὐτ.Ω 462), Πινδ.Π 3,111 ἐλπίδ' ἔχω κλέος εὑρέσθαι, αὐτ.Ι,48, Ἡρ.3,148 εὑρήσεται τιμωρίην, αὐτ. 9,26 εὑρόμεθα τοῦτο διὰ πρῆγμα τοιόνδε, Αἰσχ. Πρ.267 αὐτὸς ηὑρόμην πόνους, αὐτ.Ἀγ.1588· || ὁμ. παθ. : Σοφ.Αἴ.615 μέγα πένθος ηὕρηται, Ἀριστφ.Ἀχ.640 εὕρετο πᾶν ἂν διὰ τὰς λιπαράς, Θουκ.1,31 ὠφελίαν τινὰ πειρᾶσθαι ἀπ' αὐτῶν εὑρίσκεσθαι, Ἀνδοκ.1,15 ἄδειαν εὑρόμενος (τυχὼν ἀσφαλείας), Λυσ.13,9 καὶ ἄλλο τι ἀγαθὸν παρὰ Λακεδαιμονίων τῇ πόλει εὑρήσεσθαι· || εὑρίσκειν τι παρά τινος : Ξεν.Ἀν 7,1,31 ἢν μὲν δυνώμεθα παρ' ὑμῶν ἀγαθόν τι εὑρίσκεσθαι, Δημ.457 εὑρομένους ἀτέλειαν, Συνέσ.Ἐπιστ.54 ἐξ ἀπροσεξίας εὑράμενος πράγματα· || ὁμ μτ. ἀπαρφ. ἐπιτυγχάνω παρά τινος νὰ .. : Ἡρ 9,28 παρὰ δέ σφι εὕροντο παρὰ Παυσανίεω ἑστάναι, Λυσ.14,20 δεηθέντες οὐκ ἐδύναντο εὑρέσθαι· || ὁμ. ἑπομένου τοῦ ὅπως .. μετ' ἀπαρφ.: Ξεν.Ἑλλ.6,2,32 ηὕρετο ὅπως μήτε διὰ τὸν πλοῦν ἀνεπιστήμονας εἶναι τῶν εἰς ναυμαχίαν· **12**) ἐπὶ ὠνίων, ἐμπορευμάτων, εὑρίσκω ἀγοραστήν, φέρω κέρδος : Ἡρ.1,196 ὅκως αὕτη εὑροῦσα πολλὸν χρυσίον πρηθείη, Ξεν.Ἑλλ.3,4,24 ἄλλα τε πολλὰ χρήματα ἐλήφθη, ἃ ηὗρε πλέον ἢ ἑβδομήκοντα τάλαντα (τὰ ὁποῖα ἔπιασαν περισσότερα ἀπὸ 70 τάλαντα), αὐτ.Οἰκ.2,3 καὶ πόσον ἂν πρὸς τῶν θεῶν οἴει, . . , εὑρεῖν τὰ σὰ κτήματα πωλούμενα, αὐτ.Πορ.4,25 ὅσον τὸ τέλος εὕρισκε τῶν ἀνδραπόδων (πόσον ἔπιανεν ὁ φόρος τῶν ἀνδραπόδων), Ἰσαῖ.8,35 ἐκέκτητο οὐσίαν, . . χιλίας εὑρίσκουσαν (ποὺ ἔπιανε χιλίας δραχμάς), Ἐπιγρ. ἐγδίδομεν . . τοὺς θριγκούς . . ὅ τι ἂν εὕρωσιν (ὅ τι καὶ ἂν πιάσουν), Θεόφρ.Χαρ.15,5 πωλῶν τι μὴ λέγειν τοῖς ὠνουμένοις, πόσου ἂν ἀποδοῖτο, ἀλλ' ἐρωτᾶν, τί εὑρίσκει (τί τιμὴν νομίζεις θὰ εὕρῃ, τί τιμὴν νομίζεις θὰ πιάσῃ)· || ὁμ. ἐπὶ τῆς τιμῆς ἢ προσφορᾶς ἣν ἐπιτυγχάνει ἐμπόρευμά τι ἢ συμβόλαιον : Ξεν.Ἀπομν.2,5,5 ὅταν τις οἰκέτην πονηρὸν πωλῇ καὶ ἀποδῶται τοῦ εὑρόντος, Αἰσχίν.1,96 οὐδὲ τῆς ἀξίας ἕκαστον τῶν κτημάτων ἀπέδοτο, . . , ἀλλὰ τοῦ ἤδη εὑρίσκοντος (ἀλλ' ἐπώλει μὲ τὴν τιμὴν τὴν προσφερομένην τώρα), Πάπ. ἐκτιθέτωσαν τὸ εὑρίσκον ἐφ' ἡμέρας δέκα (τὴν ὑψηλοτέραν ἢ συμφέρουσαν προσφοράν)· **13**) νεώτ. κ. δημ. πλήττω τινὰ ἤ τι θεωρούμενον ὡς στόχον, φθάνω εἰς τὸν σκοπόν, στοχάζομαι, ἐπιτυγχάνω : τὸν βρῆκε ἡ μπάλλα στὴν καρδιά· || κ. μτφ. τοὺς βρῆκε μεγάλη συφορά· **14**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἀνακαλύπτω τι κατὰ τύχην, τυχαίως ἀνευρίσκω τι ἀπολεσθέν : Λουκ.Δημῶν.17 ἐπεὶ δέ ποτε καὶ χρυσοῦν δακτύλιον ὁδῷ βαδίζων εὗρε· || ἐρευνῶν ἀνακαλύπτω, ἀνευρίσκω τι ἀπολεσθέν: βρῆκα ἐπὶ τέλους τὸ βραχιόλι ποὺ μοῦ κλέψανε· **15**) νεώτ. κ. δημ. ἀνακαλύπτω τὴν πραγματικὴν ὑπόστασίν τινος κατόπιν ἐρεύνης : τὸν ἐνόμιζαν πλούσιον καὶ τὸν εὑρῆκαν πάμπτωχον, παροιμ. σὲ πῆρα γιὰ τριαντάφυλλο, μὰ βρέθηκες γαϊδουράγκαθο· **16**) δημ. συναντῶ ἀντίστασιν, προσκρούω εἴς τι πρόσκομμα : βρῆκε ὁ κόμπος στὸ χτένι, - τὸ καρφὶ κάπου βρίσκει καὶ δὲν προχωρεῖ· **17**) εἰδ. ναυτ. ὑπολογίζω διὰ βολίσεως, μετρῶ τὸ βάθος τοῦ βυθοῦ τῆς θαλάσσης: βρῆκε εἴκοσι ὀργυιὲς βάθος· || μτφ. φρ. βρίσκω τὸν πάτο (ἀποτυγχάνω εἰς ἐπιχείρησίν τινα): ὅπως πᾶνε αὐτοί, σίγουρα θὰ βροῦν τὸν πάτο· **18**) νεώτ. μέσ. κ. παθ. εὑρίσκομαι, δημ. βρίσκομαι, εἶμαι, κεῖμαι, ὑπάρχω · πλησίον τῆς πόλεως εὑρίσκεται τὸ ἐργοστάσιον ποὺ ἐργάζονται, - δὲ βρίσκεται τέτοιο πρᾶμα σ' αὐτὰ τὰ μέρη· **19**) νεώτ. κ. δημ. διάκειμαι, διατελῶ, εὑρίσκομαι ἔν τινι καταστάσει : πωλῶ τὸ κτῆμα μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ὡς ἔχουν καὶ εὑρίσκονται, - εὑρίσκομαι εἰς τὴν εὐχάριστον θέσιν νὰ σᾶς γνωρίσω, - βρισκόμαστε σὲ κακὰ χάλια, - βρέθηκε σὲ μεγάλη ἀπελπισιά, - βρισκόμαστε καὶ μεῖς στὴ ζωή· || φρ. βρίσκομαι στὴν ἀνάγκη περιέρχομαι εἰς δυσχερῆ θέσιν καὶ ἰδίως εἰς οἰκονομικὴν στενοχωρίαν· **20**) μσν. κ. δημ. εἰδ. φρ. εὑρέθη μὲ γυναῖκα (συνευρέθη, συνουσιάσθη, τὴν ἐγνώρισε

σορκικῶς]· **21**) δημ. μτ. γεν. πρασ. άντων. κ. ἐν. κ. μτ. αἰτ. κτ. πληθ. ἔρχομαι ἀρωγός, εἰς βοήθειάν τινος ὑποστάντος ζημίαν, παραστέκομαι: **κανένας δὲ μοῦ βρέθηκε στὴν ἀνάγκη μου, - τοὺς βρέθηκαν οἱ φίλοι στὴ δυστυχία τους**· **22**) νεώτ. κ. δημ. ἐν ἀρνητ. ἐκφορᾷ, **δὲ βρίσκομαι** εἶμαι ἐξαιρετικῆς ἀξίας ἢ ποιότητος, ὅθ. σπανίζω: **τοιοῦτοι χαρακτῆρες δὲν εὑρίσκονται, - ἡ ὀμορφιά της δὲ βρίσκεται σ' Ἀνατολὴ καὶ Δύση**· **23**) φρ. **τὸ βρίσκω** τυγχάνω ἀνταποδόσεως κ. ἰδίως τιμωρίας: **ἀπ' τὸ Θεὸ νά τὸ 'βρῃς** [ὁ Θεὸς νὰ σοῦ ἀνταποδώσῃ τὸ καλὸν ἢ τὸ κακὸν ποὺ μοῦ ἔκαμες], ὁμ. **ἀπ' ἄλλον νά τὸ 'βρῃς** [ἀρὰ ζημιωθέντος παραιτουμένου τῆς ἐνδικήσεως], ὁμ. **θὰ τὰ βροῦμε ἄλλοτε** [λογαριαζόμεθα ἄλλοτε, κάνουμε ἄλλοτε τὸ λαγαρισσμό, κ. ὡς ἀπειλή], βλ. κ. ἐν λ. βρίσκω· ρηματ. π. εὕρεσις, εὑρετής, εὑρετός, εὕρημα, εὕρετρον, εὑρετήριον, εὑρετίκια.

εὐρίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. πέτρωμα τῆς οἰκογεν. τῶν **γνευσιακῶν** πετρωμάτων.

εὐροδίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ὀργανικὴ ἕνωσις τῆς τάξεως τῶν **πυραζινικῶν** σωμάτων.

εὐροή (ἡ) μτγν. ἡ ἄφθονος ῥοή· πρβλ. εὔροια I): Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.2,3 **ἐς εὐροὴν τοῦ αἵματος**.

εὐρόθιος-ον [ῥόθος] ποι. ὁ ἰσχυράν, ταχεῖαν ἔχων ὁρμήν: Ὀρφ.Ὕμν.19,7 **εὐρόθιοι κεραυνοί**.

εὔροια (ἡ) [ῥέω] κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ὑγρῶν, καλή, εὔκολος, ἀνεμπόδιστος ῥοή: Πλάτ.Νόμ.779C **ὑδάτων τῶν ἐκ Διὸς εὐροίας τούτους ἐπιμελεῖσθαι χρεών**, Πλούτ.Ἠθ.652D **εὔροιαν γὰρ ἡ ὑγρότης ἴσχει**· || εἰδ. ἐπὶ αἵματος **εὔροια φλεβῶν** ζωηρὰ κυκλοφορία: Ἀριστλ.Ὕπν.457a,26 **οἱ φλεβώδεις οὐχ ὑπνωτικοὶ δι' εὔροιαν τῶν φλεβῶν**· **2**) μτφ. κ. νεώτ. ἐπὶ λόγου οἱονεὶ ῥέοντος, εὐχέρεια περὶ τὸ ἐκφράζεσθαι, εὐφράδεια, εὐγλωττία: Πλάτ.Φαῖδρ.238C **εὔροιά τίς σε εἴληφεν**, Φιλόστρ.Σοφ.I,8,4 **σὺν εὐροίᾳ σχεδιάσαι**· νεώτ. πάντοτε **ἐν** συνεκφ. μετὰ τοῦ **λόγου**· **3**) ὁμ. ἐπὶ πραγμ. ἢ γεγονότων, εὐτυχὴς ἐξέλιξις, καλὴ πορεία, εὐκολία: Πλάτ.Νόμ.784B **ὅταν εὔροια ᾖ τῆς γενέσεως**, Τίμ.Λοκρ.104C, Πολύβ.2,44,2 **ἐγένετό τις εὔροια πραγμάτων**, αὐτ.3,10,6, Διόδ.Σ 20,33 **ἡ τύχη γε εἴασε τὴν εὔροιαν μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς τάξεως**, Πλαύτ.Περ.20, Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ. 3,92 **οὐχ ὅτι πλουτοῦμεν, καὶ τῇ τῆς ἀστάτου τέχνης εὐρροίᾳ** [sic] **συμπεριφερόμενοι**· **4**) συνεκδ. ἀφθονία: Κλέαρχ.Ἱστ.8 **τῶν πάντων εὐροίας..κατασχούσης**· || φρ. τῶν Στωϊκῶν **εὔροια βίου** εὐδαιμονία, εὐτυχία: Ζήν.Κ I,46, Χρύσ. Στωϊκ.3,4.

εὐροίζητος-ον [ῥοιζῶ] μτγν. ὁ ἠχηρῶς, ἰσχυρῶς συρίζων: Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠλ.4,104,3 **εὐροίζητος ἰός** [βέλος συρίζον].

εὐροκλύδων-ωνος (ὁ) μτγν. θυελλώδης βορειοανατολικὸς ἄνεμος: ΚΔ Πράξ.27,14 **ἄνεμος τυφωνικὸς ὁ καλούμενος Εὐροκλύδων**.

εὗρον ἀόρ. β' τοῦ εὑρίσκω βλλ.

εὐρόνοτος (ὁ) κ. νεώτ. ἄνεμος πνέων ἐκ σημείου τοῦ ὁρίζοντος μεταξὺ εὔρου καὶ νότου κειμένου, νοτιοανατολικός, ὄστρια - σιρόκος: Ἀριστλ.Μετ.363b,22, αὐτ.Κόσ.394b,33, Ἐπιγρ., Γαλ. 16,400, Ἀγαθήμ.2,7.

εὔρoπος-ον [ῥέπω] μτγν. ὁ εὐκόλως ῥέπων, κλίνων: Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,543,5 **ἀκρότατον ἐς γῆν κλίνας ἅμα κεὔροπον ἅμμα** [βρόχος εὐκόλως συσφιγγόμενος].

εὐρόπως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὔροπον, εὐχερῶς εὐκόλως, καλῶς: Ἀντιφ.5,76 **οὔτε γὰρ ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν εὐρόπως εἶχεν αὐτῷ** [ἦτο εἰς αὐτὸν εὔκολον].

εὖρος (ὁ) κ. νεώτ. νοτιοανατολικὸς ἄνεμος, σορόκος, σιρόκος: Ἰλ.Β 145 **τά μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε**, Ὀδ.Τ 206,αὐτ.Ε 295, Ἀριστλ.Μετ.363b,21 **ὁ εὖρος ἐπ' ἀνατολῆς χειμερινῆς πνεῖ, γειτνιῶν τῷ νότῳ· διὸ καὶ πολλάκις εὐρόνατοι λέγονται πνεῖν**, αὐτ.Κόσ.394b,20, Ἐπιγρ.· || προσωποποίησις τοῦ εὔρου παρ' ἀρχαίοις.

εὖρος-ους (τὸ) [εὐρὺς] κ. νεώτ. ἡ μεταξὺ τῶν ἐγγυτέρων πλευρῶν σώματός τινος ἢ σχήματος, ἀπόστασις, πλάτος, συνήθ. ἀπολ. **εὖρος** κατὰ τὸ πλάτος, ἀντίθ. μῆκος ἢ ὕψος: Ὀδ.Λ 312 **ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεις ἦσαν εὖρος**, Ἡρ.I,93 **τὸ δὲ εὖρός ἐστι πλέθρα τρισκαίδεκα**, Ξεν.Ἀν. I,4,9 **ποταμόν, ὄντα τὸ εὖρος πλέθρου**· ὁμ. **ἐν εὔρει**, Αἰσχ.Ἑπτ.763 **πύργος ἐν εὔρει**· ὁμ. **εἰς εὖρος**: Εἰρ.Κύκλ.390 **σκύφος τε κισσοῦ παρέθετ' εἰς εὖρος τριῶν πήχεων**· || εἰδ. νεώτ. μαθημ. ὁρισμός, ἡ ἀπόστασις δύο ὁρίων, μεταξὺ τῶν ὁποίων περιέχονται αἱ τιμαὶ μεταβλητῆς τινος ποσότητος· || γεωμ. **εὖρος τόξου** ἡ μεταξὺ τῶν δύο ἄκρων αὐτοῦ ἀπόστασις· || εἰδ. νεώτ. ἄστρον. ἡ δίεδρος γωνία ἡ σχηματιζομένη ὑπὸ τοῦ πρώτου κατακορύφου [ἢ πρώτου καθέτου] καὶ τοῦ κατακορύφου [ἢ καθέτου] οὐρανίου τινὸς σώματος.

εὔρους-οος-ουν-ον, ἐπ. **ἐΰρροος** (ῥέω) ὁ καλῶς ἢ ἀφθόνως ῥέων, **ὁ** ἔχων ὡραῖον, ἄφθονον ῥεῦμα, συνήθ. ἐπὶ ποταμοῦ: Ἰλ.Η 329 **ἐΰρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον**, αὐτ.Φ 130, Σοφ.Φιλ.491 **τὸν εὔροον Σπερχειόν**, Εὐρ.Ἑκ.650 **ἀμφὶ τὸν εὔροον Εὐρώταν**· **2**) ἄφθονος: Πλάτ.Τίμ.77D **εὔρους.. ἡ ἐπίχυσις γιγνομένη**, Ἐπιγρ.· **3**) εἰδ. ἰατρ. ἐπὶ σώματος, ὁ ἔχων εἰς καλὴν κατάστασιν τὰ ἐκκριτικὰ ὄργανα, ὁ ἔχων ἀνοικτοὺς τοὺς πόρους: Ἱππ.Ἀφορ.2,9 **εὔρουν σῶμα** (Γαλ. «εὔρουν δ' ἔσται, τῶν μὲν πόρων ἁπάντων ἀναστομωθέντων, τῶν δ' ὑγρῶν τμηθέντων καὶ λεπτυνθέντων, εἴ πού τι παχὺ καὶ γλίσχρον ὑγρὸν ᾖ κατὰ τὸ σῶμα»), Ἀριστλ.ΖΙ 581b,19 **οἵ τε γὰρ πόροι ἀναστομοῦνται καὶ ποιοῦσιν εὔρουν τὸ σῶμα** [ἐνεργοῦσι καλῶς τὴν ἀπορροὴν τῶν ὑγρῶν], Ἀρετ Ὀξ.Παθ.I,10 **εὔροα τὰ ὑγρά**, Γαλ.15,843· ὁμ. τὸ συγκρ. **εὐροώτερος**: Ἱππ.Γυν.I,I· κ. **εὐρούστερος**: Γαλ.16,360· **4**) ἐπὶ λόγου, ὁμιλίας, ῥέων, εὔγλωττος, εὐφραδής: Εὐρ.ἀπ.442 **νῦν δ' εὐρόοισι** [δ.γρ. ἀντὶ εὐτρόχοισι] **στόμασι τἀληθέστατα κλέπτουσιν**· || ἐπὶ λέξεως ἢ φρ.εὔηχος: Διον.Ἀλ.Συνθ. 23 **εὔρους λέξις**· **5**) μτφ. ὁ καλῶς, εὐτυχῶς χωρῶν, ἐπιτυχής, εὐτυχής: Πλάτ.Νόμ.740D **ἐπισχέσεις γενέσεως οἷς ἂν εὔρους ᾖ γένεσις**, Ἀρχύτ. π.Στοβ.2,31,120 **εὔρους βίος**, Μάρκ.Αὐρ.2,5 **δύναται εὔρουν καὶ θεουδῆ βιῶσαι βίον**· ὁμ. τὸ ὑπερθ. **εὐροώτατος**: Μάξ.Τύρ.27,8.

εὐροῶ-έω [εὔρους] κ. μσν. ῥέω καλῶς ἢ ἀφθόνως: Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,6,4 **ἡ δ' αὔξησις εἰς μῆκος καὶ διὰ τὸ εὐροεῖν τὴν τροφὴν εὐθυποροῦσαν**· **2**) προβαίνω, ἀποβαίνω καλῶς, εἶμαι εὐνοϊκός: Αἰσχ.Πέρσ.601 **ὅταν δ' ὁ δαίμων εὐροῇ** [ὅταν ἡ τύχη εὐτυχῶς ἀποβαίνῃ], Πολύβ.4,48,11 **τῶν δὲ πραγμάτων αὐτῷ παραδόξως εὐροούντων**, Διόδ. Σ 2,45 **τῆς τύχης εὐροούσης**, Πλούτ.Ἠθ.548E **τοῖς ἐπὶ πλεῖστον εὐροούσῃ τῇ κακίᾳ χρωμένοις**· || ἐπὶ προσ., εἶμαι εὐτυχής, εὐημερῶ: Ἀρρ. Ἐπικτ.I,1,22, αὐτ.3,10,10· **3**) ὁμιλῶ ἐπιτυχῶς, εἶμαι εὐφραδής, εὔγλωττος: Πλούτ.Ἀλέξ.53 **οὕτως εὐροῆσαι πρὸς τὴν ὑπόθεσιν**, Εὐστ.Πον.54,57 **καθ' ὃν εὐροῶν μὲν ἐπαίνοις**.

εὐρόως ἐπίρρ. μτγν. κ. συνηρ. **εὔρως** κατὰ τρόπον εὔρουν, μὲ ἀνοικτοὺς τοὺς πόρους: Ἀρετ. Ὀξ.Νούσ.I,7 **εὐρόως ῥυῆναι**· **2**) προχείρως, ῥᾳδίως, εὐκόλως: Ἀρρ.Ἐπικτ.I,4,27 **εὐρόως βιώσεσθαι**, αὐτ.3,22,45 **εὐρόως διεξάγειν**· ὁμ. τὸ συνηρ. **εὔρως**: Πολύβ.4,23.

εὐρραθάμιγξ-ιγγος (ὁ,ἡ) μτγν. ποι. ὁ στάζων καλὰς σταγόνας, σταλαματιές : Νόνν.Δ 5,258 **ἐϋρραθάμιγγος ἀλείφατος εὗρεν ἐέρσην.**
εὔρρᾰπις-ιδος (ὁ,ἡ) (ῥάβδος) μτγν. ποι. ὁ ἔχων καλὴν βακτηρίαν : Νόνν.Δ 4,1 **ἐΰρραπις Ἑρμῆς.**
εὐρρᾰφής-οῦς-ές (ῥάπτω) ποι. τ. τοῦ εὐραφής-οῦς-ές, ὁ καλῶς, στερεῶς ἐρραμμένος : Ὀδ.Β 354 **ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦον ἐϋρραφέεσσι δοροῖσιν** (Εὐστ. καλῶς ἐρραμμένοις « κωρύκοις, καὶ καινότερον θυλάκοις »), Μαίκ.ΑΠ 9,233,2 **γενύων σφίγκτορ' ἐϋρραφέα,** Διον.Περ.940.
εὐρρεής-οῦς-ές (ῥέω) ποι. τ. τοῦ **εὐρεής-οῦς-ές,** ἐπ. γεν. **ἐϋρρεῖος,** ὁ καλῶς ῥέων : Ἰλ.Ζ 508 **ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,** αὐτ.Ξ 433, Ἡσίοδ.ἀπ.74 **εὐρεῖος Πείροιο** (ὁ.γρ. εὐρῆος).
εὐρρείτης (ὁ), γεν. **ἐϋρρείταο** (ῥέω) ἐΰρρεής βλ.λ. : Ἰλ.Ζ 34 **Σατνιόεντος ἐϋρρείταο,** Ὀδ.Ξ 257 **πεμπταῖοι δ' Αἴγυπτον ἐϋρρείτην ἱκόμεσθα,** Ἡσίοδ.Θ 343 **ἐϋρρείτην τε Κάϊκον,** Εὐρ.Τρῳ.810 **Σιμόεντι δ' ἐπ' εὐρείτᾳ,** Φιλόξ.16 **εὐρείτας οἶνος.**
εὔρρειτος-η-ον μτγν. τ. τοῦ **ἐϋρρείτης** βλ.λ., πιθ. ἐν Χρησμ.π.Παυσ.5,7,3 **ἐϋρρείτης** (ὁ.γρ. εὐρι-πείης) Ἀρεθούσης.
εὐρρείων-οντος-ουσα-ον μτγν. κ. **ἐϋρρείτης** βλ. λ. : Χριστόδ.Ἐκφρ.411.
εὐ(ρ)ρέκτης (ὁ) Ἐπιγρ. εὐεργὸς βλ.λ.
εὔρρην-ηνος ἐπ. ἀντὶ εὔρην, ὁ ἔχων ἄφθονα ἢ καλὰ πρόβατα : Ἀπολλ.Ρ 1,49 **Φεραῖς Ἄδμητος ἐϋρρήνεσσιν ἀνάσσων.**
εὔρρηνος-ον δ. τ. τοῦ ἐΰρρην βλ.λ. : Ἀπολλ.Ρ 3,1086 **γαῖα πάμπαν ἐϋρρηνός τε καὶ εὔβοτος,** ΑΠ 14,149,3 **ἐϋρρήνου ἀπὸ κόρσης.**
εὔρρηχος-ον (ῥηχὰς) μτγν. ὁ ἔχων πολλὰς ἀκάνθας, πολὺ ἀγκαθωτός : Νίκ.Θηρ. 868 **καρπὸς ἐϋρρήχου παλιούρου** (σχόλ. «εὔρηχος, ἡ καλῶς περιφράσσουσα, καὶ ἡ πρὸς φραγμοὺς εὖ πεπαιημένη, ῥῆχος γάρ ἐστιν ὁ φραγμός»).
εὔρριζος-ον μσν. ἀντὶ εὔριζος βλ.λ. : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,106 **ἡ πόλις τοῦ θεοῦ ἡμῶν, τὸ εὔρριζον ἄγαλλιαμα πάσης τῆς γῆς.**
εὔρριν-ινος ἐπ. τ. τοῦ εὔρις βλ.λ. μ. ἐν δοτ. πληθ.: Ὀππ.Κυν.4,357 **ἐϋρρίνεσσι κύνεσσιν.**
εὔρροιζος-ον μσν. κ. **εὔροιζος-ον** ἐπὶ τοῦ χρυσοῦ, ἀμιγής, ἄπεφθος, καθαρός : Εὐστ.Πον.62,38 **χρυσίον εὔροιζον,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,103 **οἱ τρεῖς παῖδες ὤφθησαν χρυσοῦ εὐρροιζότεροι.**
εὔρροος-ον ἐπ. τ. τοῦ εὔρους βλ.λ. : Ἰλ.Ζ 329.
εὐρυάγγειον (τό) νεώτ. βοταν. γένος **σκιαδανθῶν** φυτῶν, ἄ. φερούλη.
εὐρυάγυια (εὐρύς-ἀγυιὰ) θηλ. ἐπίθ. ἐν χρ. μ. κτ. ὀνομαστ. κ. αἰτ. ἡ ἔχουσα εὐρείας ἀγυιάς, ὁδούς, εὐρύχωρος : Ἰλ.Β 141 **Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν,** αὐτ.Δ 52 **εὐρυάγυια Μυκήνη,** Ὀδ.Η 80 **εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,** αὐτ.Ο 384 **διεπράθετο πτόλις ἀνδρῶν εὐρυάγυια,** Ὕμν.Δήμ.16 **χάνε δὲ χθὼν εὐρυάγυια Νύσιον ἂμ πεδίον** (εὐρυόδεια), Τέρπ. 6 **δίκα εὐρυάγυια** (=δημοσία), Παῦλ.Σιλ.Σοφ.347 **ὅλης δ' ἐστείνετο Ῥώμης ἀτραπὸς εὐρυάγυια·** ‖ καθ' Ἡσ.«εὐρυάγυια,μεγάλη καὶ πλατεῖα ῥύμη».
εὐρυαίχμας (ὁ) (αἰχμή), δωρ. γεν. **εὐρυαίχμα,** ὁ ἔχων εὐρεῖαν, πλατεῖαν λόγχην, οὗ τὸ δόρυ ἐκτείνεται μακράν, δθ. ὁ καλῶς ὡπλισμένος, νικηφόρος : Πίνδ.ἀπ.173 **σύριον εὐρυαίχμαν στρατόν.**
εὐρυάλη (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος **ἀστροφυτιδῶν ὀφιούρων·** 2) εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **νυμφαιωδῶν φυτῶν.**
εὐρύᾰλος-ον (ἅλως) μτγν. ὁ ἔχων εὐρὺ ἀλώνιον,εὐρύς:Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ7,748,8 **νεφέων..εὐρυάλων,** Ὀππ.Ἁλ.1,62· 2) Ἡσ. « Εὐρύαλος· ὁ Ἀπόλλων ».
εὐρυάλως-ωος (ὁ, ἡ) μτγν. ὁ εὐρύαλος βλ.λ. : Νόνν.Εὐαγγ.Ἰω.12,1 **χώρης δ' εὐρυάλωος,** αὐτ.11,31 **εὐρυάλωος γαίης.**

εὐρυάναξ-ακτος (ὁ) οὗ τὸ κράτος εἶναι εὐρύ : Βακχ.5,19 **αἰετὸς εὐρυάνακτος ἄγγελος Ζηνός.**
εὐρυάνασσα (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ εὐρυάναξ βλ.λ. : Καλλ.Δημ.121 **μεγάλα θεὸς εὐρυάνασσα.**
εὐρυβάλινδος Ἡσ. « ὁ Διόνυσος ».
εὐρυβατεύομαι μτγν. φέρομαι, πράττω ὡς ὁ Εὐρύβατος, ἤτοι διαπράττω ἀπάτας· Σουΐδ. «πονηρεύομαι» : Διαγεν.4,76, Εὐστ.Ὀδ.1864,10.
εὐρυβάτης-ου (ὁ) μτγν. τ. τοῦ εὐρύβατος βλ.λ.)· Ἡσ. «Εὐρυβάτης, πανοῦργος, ἀπατεών, κέρκωψ» : Ἀλκίφρ.3,20.
εὐρύβᾰτος-ον (βαίνω) ὁ εὐρέως βαίνων, ὁ ποιῶν εὐρέα βήματα : Ἀριστφ.ἀπ.184 **εὐρύβατος Ζεύς,** μετὰ λογοπαιγνίου ἐν σημ.3)· 2) εὐρύχωρος, ἐκτεταμένος : Κόϊντ.2,283 **ἀνὰ πτύχας ὑληέσσας οὔρεος εὐρυβάτοιο** (δ. γρ. ἀντὶ ἠλιβ-), Νόνν.Δ 28,79 **ἀπ' εὐρυβάτοιο δὲ φάτνης·** 3) ὡς κύριον ὄνομα, διάσημός τις ἀπατεών, οὗ τὸ ὄνομα κατέστη παροιμιῶδες : Πλάτ.Πρωτ.327D **εἰ ἐντύχοις Εὐρυβάτῳ καὶ Φρυνώνδᾳ,** Δημ.233 **Εὐρυβάτου πρᾶγμα,** Αἰσχίν.3,137· ‖ ὁμ. ὁ προδότης τοῦ Κροίσου : Ἔφορ.58J, Διόδ.Σ 9,32.
εὐρυβέρεθρος-ον μσν. ὁ ἔχων εὐρύ, βαθὺ βάραθρον : Τζέτζ.Ὁμ.475.
εὐρυβία (ἡ) νεώτ. ζῳολ. γένος εὐρυβιιδῶν μαλακίων· 2) νεώτ. βοταν. γένος θαμνωδῶν (συνθέτων) φυτῶν.
εὐρυβίας (ὁ), ἰων. κ. ἐπ. **εὐρυβίης** (βία) (δωρ. γεν. **-βία** πιθ. ἐν Βακχ.10,52), εὐρυσθενής βλ.λ. : Ἡσίοδ.Θ 931 **Τρίτων εὐρυβίης γένετο μέγας,** Ὕμν. Δήμ.294 **εὐρυβίη Κελεῷ,** Πίνδ.Ο 6,58 **ἐκάλεσσε Ποσειδᾶν' εὐρυβίαν,** Βακχ.15,31 **φθόνος εὐρυβίας,** Ἀπολλ.Ρ 4,1552 **Τρίτων εὐρυβίης,** Ἐπιγρ. **εὐρυβίας ταῦρος.**
εὐρυβόας (ὁ) (βοὴ) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐρέως, μεγάλως, ἰσχυρῶς βοῶν, οὗ ἡ φωνὴ ἀκούεται μακρὰν : Λιβάν.Προγ.43,74 (τόμ.4,816,31) **τοὺς νῦν κομψοὺς εὐρυβόας, πολλὰ στωμυλλομένους,** Γρηγ.Ναζ.2,89Α, Εὐστ.Πον.286,14 **καὶ ἦν τηνικαῦτα ὁ κατὰ παροιμίαν σιγηλὸς ἥρως εὐρυβόας.**
εὐρυγάστωρ-ορος (ὁ,ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐρεῖαν γαστέρα, προγάστωρ, καιλαρᾶς· 2) μτφ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης ἐν χρησμ.π.Ἀπολλόδ.2,8,2.
εὐρυγένειος-ον (γένειον) μτγν. ὁ ἔχων εὐρεῖαν, πλατεῖαν σιαγόνα : Ὀππ.Κυν.2,104· 2) ὁ ἔχων εὐρεῖαν, πλατεῖαν γενειάδα : Νόνν.Δ 18,345 **τίς τάμεν, εὐρυγένειε, τεὸν πώγωνα;**
εὐρυγναθία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐρυγνάθου, χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῶν μογγολικοῦ τύπου φυλῶν, ἐχουσῶν τὸ πρόσωπον πεπλατυσμένον ἕνεκα τῆς προεξοχῆς τῶν ζυγωματικῶν ὀστῶν.
εὐρύγναθος-ον νεώτ. ὁ ἔχων εὐρεῖαν γνάθον, πλατεῖαν σιαγόνα· 2) μτφ. ἐπὶ ἐργαλείων, εὐρύς, πλατύς : **πέλεκυς εὐρύγναθος.**
εὐρυγόνατος-ον νεώτ. ὁ ἔχων εὐρέα, πλατέα γόνατα : **εὐρυγόνατος ἡμίονος.**
εὐρυγράφος (ὁ) νεώτ. φυσ. συμμετρικὸς ἀναστιγματικὸς ἀντικειμενικὸς φακός, μετὰ συγκεκολλημένων φακῶν, παρέχων σαφεῖς εἰκόνας μέχρι τῶν ἄκρων.
εὐρυδίκεια (τὰ) μτγν. Πολύαιν.6,7,2 « τῆς ἀποδούσης Κασσανδρεῦσι τὴν ἐλευθερίαν Εὐρυδίκης ἑορτὴν κατεστήσατο, ἣν ἐκάλεσεν Εὐριδίκεια ».
εὐρυδίνης (ὁ) (δίνη) κ. δωρ. **εὐρυδίνας** ὁ σχηματίζων μεγάλην δίνην, ὁ μετὰ μεγάλης δίνης ῥέων : Βακχ.3,6 **παρ' εὐρυδίναν Ἀλφεόν,** αὐτ.5,38.
εὐρυεδής-οῦς-ές (ἕδος) ὁ ἔχων εὐρὺ ἕδος, εὐρύχωρα καθίσματα, εὐρύς, ἐκτεταμένος : Σιμων. 5,17 **εὐρυεδοῦς .. χθονὸς** (δ.γρ. εὐρυόδου).
εὐρύεδρος-ον (ἕδρα) ὁ ἔχων εὐρεῖαν ἕδραν : Βακχ.16(17),80 **χθόνα κατ' εὐρύεδρον** (διόρθ.Herw. ἀντὶ εὐθένδρον τοῦ πάπ.).

εὐρύζῠγος-ον ἐπίθετον τοῦ Διός, ὁ καθήμενος ἐπὶ εὐρέος θρόνου, ὁ εὐρέως ἀνάσσων, κυβερνῶν : Πινδ.άπ.14· πρβλ. ὑψίζυγος.
κὐρυθέμεθλος-ον μτγν. κ. **εὐρυθέμειλος** βλ.λ. : Γρηγ.Ναζ.2,167.
εὐρυθέμειλος-ον ὁ ἔχων εὐρέα, στερεὰ θεμέλια : Ἐπιγρ (ἐπὶ τοῦ Ἅιδου), Καλλ.Ἀρτ.248 **περὶ βρέτας εὐρυθέμειλον** (δ. γρ. εὐρυθέμεθλον), Παῦλ.Σιλ.Ἔκφρ.620 **πέδον εὐρυθέμειλον.**
εὐρύθεος-ον (θέα) νεώτ. ὁ ἔχων εὐρεῖαν θέαν.
εὐρυθμία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. εὔρυθμος τάξις ἢ ρυθμικὴ κίνησις : Πλάτ.Πολ.522Α **κατὰ ρυθμὸν εὐρυθμίαν παραδιδόναι,** Εὐστ. εἰς Διον.374 **ἤσκησαν καὶ τοὺς ἵππους εἰς εὐρυθμίαν·** || ὁμ. ἡ ἐν τῷ λόγῳ ρυθμική, σύμμετρος διάταξις : Ἰσοκρ. 5,27 **ταῖς περὶ τὴν λέξιν εὐρυθμίαις καὶ ποικιλίαις κεκοσμήκαμεν αὐτόν,** Διον.Ἀλ.Πομπ.6,10 **ἡ κυκλικὴ εὐρυθμία τῶν περιόδων·** **2)** νεώτ. συμμετρία, ἀναλογία τῶν μερῶν πρὸς ἄλληλα ἢ πρὸς τὸ ὅλον· **3)** ἁρμονία μεταξὺ τοῦ ρήτορος καὶ τῶν ἀκροατῶν αὐτοῦ : Πλούτ.Ἠθ.45E **ἐπὶ τῶν λόγων ἐστί τις εὐρυθμία καὶ περὶ τὸν λέγοντα καὶ περὶ τὸν ἀκροώμενον, ὧν ἑκάτερος τὸ προσῆκον αὐτῷ φυλάττῃ·** **4)** ἐπὶ προσ., ἀξιοπρέπεια, χάρις : Πλάτ.Πολ.400D **εὐρυθμία εὐηθείᾳ ἀκολουθεῖ,** Δαμόξ.3,7 **ἡ δ' εὐρυθμία τό τ' ἦθος·** || ὁμ. χαρίεσσα κίνησις : Πλούτ.Ἠθ.8C **τῆς τῶν σωμάτων εὐρυθμίας,** Λουκ.Ὀρχ.8 **εὐρυθμίαν, ἣν ἐξ ὀρχήσεως ἐκέκτητο·** **5)** **εὐρυθμία χειρέων** λεπτότης, ἐπιδεξιότης οἷον παρὰ χειρουργῷ : Ἱππ.Εὐσχ.8,Πλούτ.Ἠθ.67E **ὥσπερ ἰατροῦ σάρκα τέμνοντος εὐρυθμίαν τινὰ δεῖ καὶ καθαριότητα τοῖς ἔργοις ἐπιτρέχειν.**
εὐρυθμίζω μτγν. προσδίδω τὸ κανονικὸν σχῆμα, σχηματίζω, μορφώνω τι ἰδίως διὰ μαλάξεως : Σωρ. 1,102 **εὐρυθμίζειν κρανίον.**
κὐρύθμιστος-ον μτγν. ὁ εἰς ὃν εὐκόλως προσδίδει τις τὸ κανονικὸν σχῆμα : Γαλ.7,677.
εὐρυθμοκάρηνος-ον μτγν., δ.γρ. **εὐρυκάρηνος** ὁ εὐρεῖαν ἔχων κεφαλήν : Ὀππ.Κυν.3,151 **σιγύνην εὐρυθμοκάρηνον,** Νόνν.Δ 20,126 **εὐ- πίθος.**
κὐρυθμόκερως-ωτος (ὁ) μτγν., δ.γρ. **εὐρύκερως,** ἐπὶ βοῶν καὶ ἐλάφων, ὁ ἔχων εὐρέα, πλατέα κέρατα : Μόσχ.2,149 **εὐρυθμόκερως βοῦς,** Ὀππ.Κυν. 3,2 **ἐλάφους, ἠδ' εὐρυθμοκέρωτας ἀγαυούς.**
εὔρυθμος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **ἐύρρ-,** ἐπὶ μουσικῆς, ὁ ἔχων καλὸν ρυθμόν, ρυθμικός : Ἀριστοφ.Θεσμ.121 **εὔρυθμα κρούσματα,** Πλάτ.Νόμ. 655Α **εὔρυθμον μέλος,** Κάλβ.Λύρα 5,4 **μὲ χορῶν εὐφροσύνας κι εὔρυθμον μέλος·** || ἐν ἀντιδιαστ. πρὸς τὸ εὐμελής : Ἀριστλ.Πολιτ.1341b,26 **τὴν εὐμελῆ μουσικὴν ἢ τὴν εὔρυθμον·** || κ. πρὸς τὸ ἔνρυθμος : Διον.Ἀλ Συνθ.11,25· || ὁ κινούμενος ἐν ρυθμῷ, ποὺ κρατάει τὸ χρόνο : Ἀριστοφ.Θεσμ.985 **εὔρυθμος πούς·** || ἐπὶ ἀφυγμοῦ, κανονικός : Γαλ.19,409· **2)** ἐπὶ προσ., κόσμιος, ἐπίχαρις : Πλάτ.Πρωτ.326B **εὐρυθμότεροι καὶ εὐαρμοστότεροι γιγνόμενοι χρήσιμοι ὦσιν εἰς τὸ λέγειν τε καὶ πράττειν,** Στουδ.Θεόδ.493B **εὔρυθμον ἦθος·** || κ. παροιμ. **εὔρυθμος βακτηρία** ἐπὶ σωφρονιζομένων ὑπὸ τοῦ ξύλου : Ἀντιφάν.33,4· **3)** ὁ καλῶς προσαρμοζόμενος : Ξεν.Ἀπομν.3,10,10 **θώρακας.. εὐρυθμοτέρους,**Θεόφρ.Χαρ.2,7 **τὸν πόδα εὐρυθμότερον τοῦ ὑποδήματος·** **4)** συμμετρικός : Ἀριστλ.ΖΙ 592b,24 **εὔρυθμον ὀρνίθιον,** Θεόφρ.Φ Αἴτ.3,18,7 **εὐρυθμότερα εἶναι** (τὰ φύλλα).
εὐρύθμως ἐπίρρ. κ. νεώτ. ρυθμικῶς, ἁρμονικῶς : Ἰσοκρ.13,16 **εὐρύθμως καὶ μουσικῶς εἰπεῖν·** || ὁμ. εὐπρεπῶς : Πλούτ.Ἠθ.45E **εὐρύθμως φέρεσθαι,** Εὐστ.Ἰλ.1164,35 **ἀμπέχεσθαι εὐρύθμως·** **2)** κοσμίως, ἐπιχαρίτως : Εὐρ.Κύκλ.563 **θὲς νυν τὸν ἀγκῶν' εὐρύθμως,** Πλάτ.Κωμ.47 **πέμπειν εὐρύθμως τὸν κότταβον·** **3)** ἐπὶ ἐγχειρήσεων, ἐπιτηδείως : Ἱππ.Κατ'Ἰητρ.4
εὐρυκάρηνος-ον δ.γρ. τοῦ εὐρυθμοκάρηνος
εὐρυκέλευθος-ον μτγν. ὁ εὐρεῖαν ἔχων κέλευθον, πλατεῖαν ὁδόν : Παῦλ.Σιλ.Περιγρ.Σοφ.721 **εὐρυκέλευθον ἐς ἠέρα.**
εὐρύκερκος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος μαλακοστράκων τῆς οἰκογεν. τῶν **λυγκείδων.**
εὐρύκερως-ωτος (ὁ) δ.γρ. τοῦ εὐρυθμόκερως βλ.λ.
εὐρυκλύδων ωνος (ὁ) μτγν. σφοδρὸς ἄνεμος ἀνεμοζάλη : ΚΔ Πράξ.27,14.
εὐρυκόας Ἡσ. « μεγαλόνους· μέγα ἰσχύων ».
εὐρυκοίλιος-ον ἐπὶ τῆς δεξιᾶς κοιλίας τῆς καρδίας, ὁ λίαν κοῖλος : Ἱππ.Καρδ.4· || ὁμ. ἐπὶ τοῦ τυφλοῦ ἐντέρου, ὁ ἔχων εὐρείας κοιλότητας : Ρούφ.π Ὀρειβ.7,26,25.
εὐρύκολπος-ον κ. μσν. εὐρύστερνος βλ.λ. : Πινδ.Ν 7,33 **εὐρύκολπος χθών,** Τζέτζ.Χιλ.1,11 **χιτῶνα περιδὺς εὐρύκολπον εἰσάγαν.**
εὐρυκόμη (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **σαπιντιδῶν.**
εὐρυκόωσα (ἡ) (κοάω, κοέω), ἐπίθ. τῆς νυκτός, καθ' ἣν ἀκούει τις εἰς μακρὸν ἀπόστασιν ἕνεκα τῆς ἠρεμίας· Ἡσ. « εὐρυκόωσα· εὐρύνομος ἢ πολυάστερος νύξ· ἢ μεγάλη, ἡ πολλὰ κοιλώματα ἔχουσα· κόους γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ κοιλώματα ἔλεγον », ΕΜ 396,28 « εὐρυκόωσα· ἡ μέγα χάσμα ἔχουσα.. ἡ μεγάλη καὶ πλατεῖα· κόον γὰρ λέγουσι τὸ μέγα οἱ Λάκωνες» **2)** ἐπὶ τῆς θαλασσίας θεᾶς Κητοῦς : Εὐφορ.112 **ὅσους εὐρυκόωσα Τυφάονι κύσσατο Κητώ.**
κὐρυκρείων-οντος (ὁ) ἐπ. ὁ ἔχων εὐρὺ καὶ μέγα κράτος, μέγας βασιλεύς : Ἰλ.Α 102 **ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.**
εὐρυλείμων-ωνος-ον ὁ ἔχων εὐρεῖς λειμῶνας : Πινδ.Π 9,55 **εὐρυλείμων Λιβύα.**
εὐρυλογία (ἡ) μσν. εὐρύς, διεξοδικὸς λόγος, πλατειασμὸς περὶ τὴν ἔκφρασιν, πολυλογία : Εὐστ. Πον.281,10 **οὐ πρὸς εὐρυλογίαν, μὴ καὶ πλατὺ μάλα βιβλιογραφήσειν ἀνάγκην εὕρησω.**
εὐρυλόγος (ὁ) λεξ. πολυλογος, λάλος : Σουΐδ. ἐν λ. σπερμολόγος.
εὐρυλογῶ-έω μσν. μεταχειρίζομαι εὐρύν, διεξοδικὸν λόγον : Εὐστ.Ἰλ.219,42.
εὐρυμάθεια (ἡ) νεώτ., ἡ ἰδιότης τοῦ εὐρυμαθοῦς, γνῶσις πολλῶν πραγμάτων, πολυμάθεια.
εὐρυμαθής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἔχων εὐρείας γνώσεις, πολυμαθής· ἐπίρρ. **-ῶς.**
κὐρυμέδων-οντος (ὁ) κ. μσν. εὐρυκρείων βλ.λ. : Ἐμπ.135,1 (ἐπὶ τοῦ αἰθέρος), Πινδ.Ο 8,39 **εὐρυμέδων Ποσειδάν,** αὐτ.Π 3,4 **γόνον εὐρυμέδοντα Κρόνου** (τὸν Χείρωνα), Τζέτζ.Πρὸ'Ὁμ.270· || π. Ὁμ. μ. ὡς κύρ. ὄνομα, ὡς κ. θηλ. **Εὐρυμέδουσα.**
εὐρυμελής-οῦς (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **μεμβρακιδῶν.**
εὐρυμενής-οῦς-ές (μένος) εὐρὺς καὶ ἰσχυρός : Ὀρφ.Ἀργ.985 **τείχεος εὐρυμενοῦς.**
εὐρυμέτωπος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐρύ, πλατὺ μέτωπον : Ἰλ.Κ 292 **σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ρέξω βοῦν ἦνιν εὐρυμέτωπον,** Ἡσίοδ.Θ 291 **ὅτε περ βοῦς ἤλασεν εὐρυμετώπους,** Στράτ.Κωμ.1,20, Πολυδ.2,43 **εὐρυμέτωπος, ὁ καὶ μετωπίας ὡς Ἀλκιβιάδης,** ΚΜανασσ.255.
εὐρῠνεφής-οῦς-ές ὁ ἔχων εὐρέα νέφη : Βακχ.15,17 **εὐρυνεφεῖ Κηναίῳ Ζηνί.**
εὔρυνσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐρύνειν, πλάτυνσις, διαπλάτυνσις, ἄνοιγμα : **εὔρυνσις τῆς ὁδοῦ - τῆς πλατείας - τῆς γεφύρας - τῆς ὀπῆς.**
κὐρύνω (εὐρύς) κ. νεώτ. καθιστῶ τι εὐρύ, πλατύνω, ἀνοίγω : Ὀδ.Θ 260 **λείηναν δὲ χορόν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα** (ἐπλάτυναν τὸ μέρος,

ἐν ᾧ ἠγωνίζοντο], Θεόκρ.13,31 **αὔλακας εὐρύνων**,- **εὐρύνω τὴν ὁδόν**· ‖ ὁμ. ἀφήνω ἐν τῷ μέσῳ εὐρὺ διάστημα, πολὺν τόπον : Ἡρ.4,52 **εὐρύνων τὸ μέσον**· ‖ ὁμ. διαστέλλω : Ξεν.Ἱππ.1,10 **εὐρύνων τοὺς μυκτῆρας**, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ 2,99 **εὐρύνω ὄνυξι**, Ὀππ.Κυν.3,442 **στήθεά τ' ηὔρυνεν, στυφελόν θ' ὑπέσυρε· ὀδόντα**· **2**) παθ. εὐρύνομαι, γίνομαι εὐρύτερος : Λουκ.Ἠλ.6 **εὐρυνομένης τῆς σκιᾶς πρὸς τὴν αὐγήν**, Ὄκελλ.3,4 **γῆς εὐρυνομένης ὑπὸ πνευμάτων καὶ ὑδάτων** [ἐπὶ τοῦ σχηματισμοῦ τῶν κοιλάδων]· ‖ ὁμ. διαστέλλομαι : Νόνν.Δ 14,181 **ὄμματα δ' εὐρύνοντο τανυκραίροιο μετώπου**· **3**) μτφ. ἐκτείνω : Χριστόδ.ΑΠ 7,698.

εὐρύνωτος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐρέα νῶτα : Σοφ.Αἴ.1251 **εὐρύνωτοι φῶτες**· **2**) νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων τῆς οἰκογεν. τῶν **τενεβριονιδῶν**.

κύρυόδεια (ἡ) [ὁδός], θηλ. ἐπίθ. μ. κτ. γεν., ἡ ἔχουσα εὐρείας ὁδούς· π. Ὁμ. πάντοτε ἐπὶ τῆς γῆς : Ἰλ.Π 635 **χθονὸς εὐρυοδείης**· **2**) Ἡσ. ἐπίθ. τῆς Δήμητρος ἐν Σκαρφείᾳ.

εὐρυοδίνης (ὁ) ἐσφ. γρ. τοῦ ἀργυροδίνης : Χρησμ. π. Στράβ.1,3,8.

εὐρύοδος-ον εὐρυεδὴς βλ.λ.

εὐρύοπα (ὁ) ἐπ. ἐπίθ. τοῦ Διός, συνήθ. κτ. ὀνομ. ἐν τέλει τοῦ στίχου, ὁ εἰς μακρὰν ἔκτασιν βλέπων : Ὀδ.Ξ 235 **εὐρύοπα Ζεὺς ἐφράσατο**· ‖ ὁμ. κτ. κλητ. : Ἰλ.Π 241 **εὐρύοπα Ζεῦ**, Ὑμν.Δί. 23,4 **εὐρύοπα Κρονίδη**· ‖ ὁμ. κτ. αἰτ. : Ἰλ.Θ 206 **εὐρύοπα Ζῆν**, Ὑμν.Ὁμ.23,2 **Ζῆνα . . εὐρύοπα κρείοντα**· ‖ μτγν. Ἐπιγρ. κ. ἐπὶ θνητοῦ : **κῆρυξ εὐρύοπα**· **2**) π. Πίνδ. ὡς ἐκ τοῦ **ὄψ** [φωνή] ὁ εἰς μεγάλην ἔκτασιν ἠχῶν : Πίνδ.π.Πλούτ.Ἠθ.1096Α.

εὐρυπέδιλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων εὐρέα πέδιλα : Τζέτζ.Χιλ.1,12 **κοθόρνους τε τῶν τραγικῶν καὶ εὐρυπεδίλων**· ‖ δθ. συνεκδ. ὁ ἔχων εὐρεῖς πόδας ἢ εὐρείας ὁπλάς : Ὀππ.Κυν.1,288 **ὁπλὴν εὐρυπέδιλον**.

εὐρύπεδος-ον [πεδίον] μτγν. ὁ ἔχων εὐρεῖαν ἐπιφάνειαν, εὐρύς : Λυρ.Ἀδέσπ.138,3 **γαῖα εὐρύπεδος**, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,748 **γαίης εὐρυπέδοιο βάρος**, Ἀππ.Ἀλ.1,792 **εὐρύπεδον ἀλωήν**.

εὐρύπορος-ον [πόρος] κ. μσν. ὁ ἔχων εὐρεῖς πόρους, διαβάσεις, τὸ πλεῖστον ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἔνθα πάντες δύνανται νὰ πλανῶνται κατὰ βούλησιν : Ἰλ.Ο 381 **μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο**, Ὀδ.Δ 432, Αἰσχ.Πέρσ.108 **ἔμαθον δ' εὐρυπόροιο θαλάσσας**, Ὀππ.Κυν.3,176 **εὐρυπόροιο θαλάσσης**, Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ.137 **εὐρυπόρου Σεισίχθονος**· ‖ κ. γεν. : Παῦλ.Σιλ.50 **εὐρυπόροιο κατ' ἔνδια μέσσα μελάθρου**, αὐτ.199 **ἀπ' εὐρυπόροιο δὲ κύκλου**.

εὐρυπρωκτία (ἡ) ἡ ἰδιότης τοῦ εὐρυπρώκτου βλ.λ. : Ἀριστφ.Ἀχ.843 **οὐδ' ἐξομόρξεται Πρέπις τὴν εὐρυπρωκτίαν σοι**.

εὐρύπρωκτος-ον [πρωκτὸς] ὁ ἔχων εὐρὺν πρωκτόν, δακτύλιον, δθ. ὁ παθ. κίναιδος, ὁ παθικός, ὁ πούστης : Ἀριστφ.Ἀχ.716 **τοῖς νέοισι δ' εὐρύπρωκτος καὶ λάλος χὠ Κλεινίου**, Εὔβ.π.Ἀθήν.1,25C **πόλιν βίᾳ λαβόντες εὐρυπρωκτότεροι πολὺ τῆς πόλεος ἀπεχώρησαν**.

εὔρυπτος-ον [ρύπος] μτγν. εὐκόλως καθαριζόμενος, ξεπλυνόμενος : Πολυδ.1,44 **εὔρυπτος βαφή**.

εὐρυπυλής-οῦς-ές ὁ ἔχων εὐρείας πύλας· Ἡσ. « εὐρυπυλές, μεγαλόπυλον » : Ἰλ.Ψ 74 **ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ**.

εὐρύπυλος-ον λεξ. κ. νεώτ. εὐρυπυλὴς βλ.λ.· Ἡσ. « εὐρυπύλου, πλατείας ἔχοντας πύλας ».

εὐρυπώγων-ωνος (ὁ) μσν. ὁ ἔχων εὐρὺν πώγωνα, πλατεῖαν, μεγάλην γενειάδα : Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.654.

εὐρυρέεθρος-ον ὁ ἔχων εὐρὺ ρεῖθρον, εὐρέως ρέων : Ἰλ.Φ 141 **τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος γείνατο καὶ Περίβοια**.

εὐρυρέων-ουσα-ον ὁ εὐρέως ρέων : Ἰλ.Β 849 **ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος**, Πίνδ.Ο 5,18 **Ἀλφεὸν εὐρυρέοντα**, Ὀππ.Κυν.5,22 **Τίγρει ἐπ' εὐρυρέοντι**.

εὐρύς-εῖα-ύ κ. νεώτ., Ἰων. θηλ. **εὐρέα**, αἰολ. θηλ. **εὔρηα**, γεν. **εὐρέος, είας, έος**, θηλ. κ. **εὐρέος** (Ἀσι.13), αἰτ. ἐν. **εὐρὺν** κ. **εὐρέα**, πληθ. **εὐρέες**, ὁ ἔχων ἔκτασιν, ἐκτεταμένος : Ἰλ.Γ 364 **ᾤμωξεν ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν**, αὐτ.Ζ 291 **ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον**, αὐτ.Σ 140 **εὐρέα κόλπον**· ‖ ὁμ. ἔχων πλάτος, φαρδύς, ἀντίθ. στενός : Ἰλ.Γ 210 **ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους**, αὐτ.Ψ 427 **στεινωπὸς γὰρ ὁδός, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσεις**, Ἡρ.1,178 **εὐρεῖα τάφρος**· κ. Πλάτ.Φαίδ.111D **κατὰ στενότερα καὶ εὐρύτερα**· ‖ ὁμ. εὐρύχωρος : Ὀδ.Ε 163 **εὐρεῖαν σχεδίην**, Ἰλ.Λ 527 **εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος**, Ὀρ.6,125 **κόθορνοι εὐρύτατοι**, Ξεν.Ἀν.4,5,25 **εὐρεῖαι οἰκίαι**· **2**) ὁμ. παχύς, χονδρός, ἀντίθ. λεπτός : Ἰλ.Μ 5 **τεῖχος ὕπερθεν εὐρύ**, Διαγ.Ἀπ.6 **φλέβες εὐρύτεραι**· **3**) μτφ. μέγας, μεγάλως διαδεδομένος : Ὀδ.Ψ 137 **εὐρὺ κλέος**, Σιμων 84,6 **εὐρὺς κληδών**, Πλάτ.Ἐπιγρ.7 **εὐρεῖαι ἐλπίδες**· **4**) τὸ οὐδ. **εὐρὺ** ὡς ἐπίρρ. ἐν μεγάλῃ χρ.: Πίνδ.Ο 13,24 **ὕπατ' εὐρὺ ἀνάσσων**.

εὐρυσάκης-ους-ες ὁ ἔχων εὐρεῖαν ἀσπίδα· μ. ὡς ἐπώνυμον τοῦ υἱοῦ τοῦ Αἴαντος : Σοφ.Αἴ.575.

εὐρυσθενής-οῦς-ές οὗ τὸ σθένος εὐρύ, μεγάλως ἰσχύων, πανίσχυρος· π. Ὁμ. πάντοτε ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Ἰλ.Η 455 **ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές**· ‖ ἐπὶ τοῦ Διός : Βακχ.18,17· ‖ ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος : Πίνδ.Ι 2,18 **εὐρυσθενὴς εἶδ' Ἀπόλλων**· ‖ ἐπὶ τοῦ Τελαμῶνος : Πίνδ.Ν 3,36 **εὐρυσθενὴς Τελαμών**· ‖ ἐπὶ τῆς πόλεως Ἱμέρας : Πίνδ.Ο 12,2 **Ἱμέραν εὐρυσθενέ'**· **2**) ὁ παρέχων σθένος : Πίνδ.Ο 4,9, αὐτ.Π 5,1 **ὁ πλοῦτος εὐρυσθενής**.

εὔρυσμα-ατος (τὸ) μσν. κ. νεώτ., τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐρύνειν, πλάτυσμα.

εὐρυσματώδης-ους-ες μτγν. ὅμοιος πρὸς ἀνεύρυσμα : Παῦλ.Αἰγ.6,38 **διαφοραὶ δὲ βρογχοκήλης . . αἱ μὲν . . στεατώδεις, αἱ δὲ εὐρυσματώδεις**.

εὐρύσορος-ον μτγν. ἐπὶ τάφου, ὁ ἔχων εὐρεῖαν σορόν, θήκην, τύμβον : Θεοδωρίδ.ΑΠ 7,528 **εὐρύσορον σῆμα**.

εὐρύστερνος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐρέα στέρνα, πλατὺ στῆθος : Ἡσίοδ.Θ 117 **Γαῖ' εὐρύστερνος**, ΑΠλ.4,303 **εὐρύστερνος οὐρανός**, Θεόκρ.18,36 **εὐρύστερνος Ἀθάνα**, Εὐστ.Πον.174,95 **τῆς εὐρυστέρνου κοιλίας**· ‖ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.22 **εὐρύστερνος Ποσειδῶν**, Χριστόδ.Ἔκφρ.65 **εὐρύστερνος ἐφαίνετο Κυανοχαίτης**.

εὐρυστήθης-ους-ες εὐρύστερνος βλ.λ. : Ἀριστλ. ΖΙ 632b,11 **τὰ δ' εὐρυστήθη ἐμετικὰ μᾶλλον καὶ ἐπὶ τῶν τετραπόδων**.

εὐρύστομα (τὰ) νεώτ. ἐπὶ ζῴων, ἰχθύων κτλ., τὰ ἔχοντα εὐρὺ στόμα· ‖ κ. ἐπὶ ἀγγείων.

εὐρυστομία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ νὰ ἔχῃ τις εὐρύ, πλατὺ στόμα· ἰδ. μτφ. τὸ προφέρειν τὰς λέξεις εὐρέως, μετὰ ρητορικοῦ ὄγκου : Εὐστ.Ἰλ. 11,43 **ἐπίτηδες ὁ ποιητὴς ἐχασμώδησε διὰ εὐρυστομίαν καὶ σεμνὸν ὄγκον φωνῆς**· ‖ ὁμ. μτφ. πομπώδης γλῶσσα, καμπαρρημοσύνη : Εὐστ.Πον. 190,88 **φυλάξεται τὴν Φαρισαϊκὴν εὐρυστομίαν**.

εὐρύστομος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐρύ, πλατὺ στόμα, πλατύστομος : Ἱππ.Γυν.1,48 **ἢν μὴ εὐρύστομοι αἱ μῆτραι ἔωσι**, Ξεν.Ἱππ.10,10 **2**) μτφ. ὁ περισσότερα τοῦ δέοντος λέγων, ὁ φλύαρος, πολυλογάς : Ἀθήν.10,453Α **τὸν ὑποκριτὴν εἶπε λοιδορῶν αὐτὸν ὡς εἰς εὐρύστομον**.

εὐρυτενής-οῦς-ές μτγν. λίαν ἐκτεταμένος, μακρὰν ἐκτεινόμενος : Νόνν.Δ 21,326 **πυκνοῖς ἔρνεσι παντοίοισιν ἐμιτρώθη ράχις ὕλης εὐρυτενής**.

εὐρυτέρως ἐπίρρ. συγκ. τοῦ εὐρέως βλ.λ.

εὐρύτης-ητος (ἡ) [εὐρύς] εὖρος, πλάτος ἢ ἐκτα-

αις : Ἱππ.Διαιτ.9 **καὶ τὸ ῥεῦμα πλέον διὰ τὴν εὐρύτητα ἐπισπάσωνται,** Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,5 **τῆς κατὰ βίον εὐρύτητος· 2)** μτφ. σχόλ. ἔκτασις λέξεώς τινος ἐν τῇ προφορᾷ : Σχόλ.Θουκ.1,72 « τὸ σημῆναι Ἰακόν. Πλὴν τὸ σημᾶναι πλείονα ἔχει τὴν εὐρύτητα ».

εὐρύτιμος-ον ὁ εὐρείας τιμῆς ἀπολαύων, λίαν τετιμημένος : Πίνδ.Ο 1,42 **εὐρύτιμος Ζεύς.**

εὔρυτος-ον ὁ καλῶς καὶ ἀφθόνως ῥέων : Εὐρ.ΙΑ 420 **εὔρυτον παρὰ κρήνην ἀναψύχουσι θηλύπουν βάσιν, αὗταί τε, πῶλοί τ'.**

εὐρύτρητος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐρείας ὀπάς : Διοσκ.1,79 **ἠθμοῦ εὐρυτρήτου.**

εὐρύτρυπος-ον (τρυπῶ) εὐρύτρητος βλ.λ., ἐσφ.γρ. τοῦ εὐθύτρητος: Δημόκρ.π.Θεόφρ.Αἰσθ.73.

εὐρυφαής-οῦς-ές μτγν. ὁ μακράν, εἰς ἀπόστασιν λάμπων, φέγγων : Συνέσ.Ὕμν.9,38 **τὰν δ' εὐρυφαῆ κόμαν Τιτὰν ἐπετάσσατο.**

εὐρυφαρέτρης (ὁ) κ. μσν., δωρ.-**φαρέτρας,** αἰτ. ἑν. -**φαρέτρᾶν** (Πίνδ.) ὁ ἔχων εὐρεῖαν φαρέτραν, ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος : Πίνδ.Π 9,26 **κίχε νιν λέοντί ποτ' εὐρυφαρέτρας,** Ἀθήν.1,22Β **εὐρυφάρετρ' Ἄπολλον,** Εὐστ.Πον.204,74.

εὐρύφλεβος-ον μτγν. ὁ ἔχων εὐρείας φλέβας: Γαλ.6,49.

εὐρυφυής-οῦς-ές περὶ τῆς κριθῆς, ἡ ἐπὶ πλάτος φυομένη, ἀναφορικῶς πρὸς τὸν στάχυν αὐτῆς : Ὀδ.Δ 604 **ζειαί τ' ἠδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.**

εὐρυφωνία (ἡ) μσν. εὐρύτης ἤχου, φωνῆς : Εὐστ.Ἰλ.39,42 **τὸ δὲ ἐξ αὐτοῦ** (πλάζω) **ἔχει πλεονασμὸν τοῦ ν δι' εὐρυφωνίαν .. ὡς τὸ ἐπλάγχθη .. ἀπὸ τοῦ πλάζω.**

εὐρύφωνος-ον μσν. ὁ εὐρέως, μεγάλως φωνῶν : Εὐστ.Ὀδ.396,4 **ἢ καὶ ὡς εὐρύφωνοι, καὶ τῆλε, τουτέστι μακράν, βοῶν ἐξισχύοντες.**

εὐρυχαδής-οῦς-ές (χανδάνω) μτγν. ἐπὶ ποτηρίων, ὁ μεγάλως χαίνων, ἔχων εὐρὺ στόμα : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,305 **εὐρυχαδῆ κύλικα,** Λουκ.Λεξ.7 **εὐρυχαδῆ τε καὶ ἄλλα εὔστομα.**

εὐρυχαίτης (ὁ), δωρ. -**τας** ὁ ἔχων εὐρεῖαν, μεγάλην κόμην, ἐπὶ τοῦ Διονύσου : Πίνδ.Ι 7,4 **εὐρυχαίταν ἄντειλας Διόνυσον.**

εὐρυχανδής-οῦς-ές μσν. εὐρυχαδής : Εὐστ.870,55.

εὐρυχανής-οῦς-ές μτγν. εὐρυχανδής βλ.λ. : Ὀππ.Ἁλ.3,344 **εὐρυχανὴς γαστήρ·** || ἐπὶ τετραυματισμένου ἀνθρώπου : Νόνν.Δ 22,243.

εὐρύχορος-ον κ. μσν. πιθ.ἐπ.τ. τοῦ εὐρύχωρος, πλατύς, μέγας : Ἰλ.Β 498 **εὐρύχορον Μυκαλησσόν,** Ὀδ.Ο 1 **εὐρύχορος Λακεδαίμων,** Πίνδ.Ο 7, 18 **εὐρύχορος Ἀσία,** Βακχ.9,31 **εὐρύχορον Ἄργος,** Εὐρ.Βάκχ.87 **εἰς εὐρυχόρους ἀγυιάς,** Νικοδ.ΑΠ 6,319 **εὐρύχορος οἶκος,** Εὐστ.Πον.137,20.

εὐρυχωρής-οῦς-ές εὐρύχωρος βλ.λ. : Ἱππ 18,19 **ἐν τοῖσι κοιλοισί τε καὶ εὐρυχωρέσιν, οἷον κοιλίῃ τε καὶ θώρακι,** Παυσ.3,19,1 **τὸ μέσον ἐστὶν εὐρυχωρές·** || ὁμ. κ. συγκρ. -**έστερος** : Ἀριστλ. ΖΙ 508a,28 **τὴν δὲ κοιλίαν ὁ ὄφις ἔχει οἷον ἔντερον εὐρυχωρέστερον·** κ. ὑπερθ. -**έστατος** : Ἀριστλ.ΖΜ 668b,16 **ῥεῖ δὲ μάλιστα τὸ αἷμα κατὰ** τοὺς **εὐρυχωρεστάτους τῶν πόρων.**

εὐρυχωρία (ἡ) κ. νεώτ., ἰων. -**ίη,** εὐρύς, ἐκτεταμένος χῶρος : Ἡρ.4,71 **ἐν τῇ λοιπῇ εὐρυχωρίᾳ τῆς θήκης,** Δημ. 428 **πολλὴν εὐρυχωρίαν ἔχειν,** Ἀθήν. 14,622Β **εὐρυχωρίαν τῷ θεῷ ποιεῖτε,** Κωμ. Ἀδέσπ.46D **εὐρυχωρίας σε δεῖ·** || φρ. **ἐν εὐρυχωρίᾳ εἶναι** τὸ ἔχειν μεγάλην εὐρυχωρίαν : Πλάτ. Θεαίτ.194D· || εἰδ.ἐπὶ ἐξηρθρωμένου μέλους, ὁ σχηματισθεὶς κενὸς χῶρος : Ἱππ.Ἄρθρ.11 **ἀποκλείουσι γὰρ τῆς ἄνω εὐρυχωρίης τὴν κεφαλὴν τοῦ βραχίονος·** || εἰδ. ἐπὶ εὐρυχώρου πεδίου, καταλλήλου πρὸς μάχην : Ξεν.ΚΠ 4,1,18 **εἰ δ' ἐν εὐρυχωρίᾳ πρόσιμεν αὐτοῖς·** || κ. ἐπὶ θαλάσσης, ἀνοικτὸν καὶ εὐρύχωρον μέρος : Ἡρ.8,60 **ἐν εὐρυχωρίῃ ναυμαχέειν· 2)** μτφ. ἐλεύθερον διάστημα, τόπος διὰ νὰ πράξῃ τίς τι : Πλάτ.Μίν.315D **πολλὴ γὰρ εὐρυχωρία τῆς ἀποδείξεως,** Πλούτ.Ἠθ.48F.

εὐρυχώριον (τὸ) τόπος εὐρύς, καταλλήλως διεσκευασμένος, ἵνα χρησιμεύσῃ διὰ τὴν ἐν αὐτῷ ἐκτέλεσιν σωματικῶν ἀσκήσεων : Πλάτ.Νόμ.804C **γυμνάσιά τε καὶ εὐρυχώρια τοξικῆς καὶ ἄλλων ἀκροβολισμῶν ἕνεκα διακεκοσμημένα.**

εὐρύχωρος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων εὐρὺν χῶρον, ἱκανὴν ἔκτασιν : Ἀριστλ.ΖΜ 675b,27 **ἁπλᾶς ἔχει ἡ εὐρυχώρους τὰς ὑποδοχάς,** Διόδ.Σ 19,84 **εὐρύχωρον πεδίον,** Μάξ.Τύρ.1,3 **εὐρύχωρος ναῦς,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.83 **βασίλειον εὐρύχωρον,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.44 **ἀπετελεῖτο ἀπὸ δύο εὐρυχώρους αἰθούσας,** Βαλσωρ.Δάφν. Ἀηδόν.103 **εἶναι πλατὺ κι εὐρύχωρο τὸ μνῆμα τῆς θαλάσσης·** || ἀμ. ἐν πληθ. οὐδ. **εὐρύχωρα** τὰ ἔχοντα εὐρὺν χῶρον διαστήματα : Αἰν. Τακτ.2,2,Φιλ.Βελοπ.92,47· ἐπίρρ. νεώτ. -**ως,** δημ. -**α.**

εὐρώγης-ους-ες μτγν. ὁ ἔχων καλὰς ῥῶγας : Γαιτ.ΑΠ 6,190 **εὐρώγεα πεντάδα σταφυλῆς.**

εὐρώδης-ους-ες ποι. τοῦ εὐρὺς βλ.λ. : Σοφ.Αἴ. 1190 **ἀν' εὐρώδη Τροΐαν.**

εὐρωεία (ἡ) πάπ. εὐρωΐα βλ.λ.

εὐρώεις-εσσα-εν (εὐρώς) ὁ πλήρης εὐρῶτος, μουχλιασμένος, π. Ὁμ. κ. Ἡσίοδ. ἐπὶ τοῦ κάτω κόσμου : Ἰλ.Υ 65, Ὀδ.Κ 512 **ἐς Ἀΐδεω δόμον εὐρώεντα,** Ἡσίοδ.Ἔργ.153 **ἐς εὐρώεντα δόμον κρυεροῦ Ἀΐδαο·** || ὁμ. ἐπὶ τοῦ Ταρτάρου : Ἡσίοδ. Θ 739 **ἀργαλέ', εὐρώεντα·** || κ. γεν. : Ὕμν.Δήμ. 482 **ὑπὸ ζόφῳ εὐρώεντι,** Σοφ.Αἴ.1167 **τάφον εὐρώεντα· 2)** μτγν. γλοιώδης : Ὀππ.Ἁλ.1,781 **εὐρώδης ἰλύς,** αὐτ.2,89 **εὐρώδης πηλός· 3)** (εὐρύς) μτγν. ἀναπεπταμένος, εὐρύς, πλατύς : Ὀππ.Ἁλ.5,3 **κόλπον ἀν' εὐρώεντα θαλάσσης,** Νόνν.Δ 26,107 **εὐρῶεν βέρεθρον.**

εὐρωΐαν Ἡσ. « εὐεξίαν, ὑγίειαν ».

εὑρών-οῦσα-όν μτχ. ἀορ. β' τοῦ εὑρίσκω βλ.λ.

εὐρωπαϊκός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀναφερόμενος, ὁ ἀνήκων εἰς τὴν Εὐρώπην ἢ τοὺς Εὐρωπαίους : **εὐρωπ- πολιτισμός - μόδα·** || τὸ οὐδ. ἐν τῷ πληθ. ὡς οὐσ. **εὐρωπαϊκὰ** ἐνδυμασία ἀνδρικὴ συνισταμένη ἐκ μακρᾶς μέχρι ποδῶν περισκελίδος (πανταλόνι) καὶ σάκκου (σακκάκι), ἀ. φράγκικα, κτ. διαστολ. πρὸς τὰ φουστανέλλα καὶ βράκα βλ.λς· ἐπίρρ. νεώτ. -**ῶς,** δημ. -**ά.**

εὐρωπαῖος-α-ον κ. νεώτ. κ. δημ., ἰων. **εὐρωπήϊος-η-ον,** μτγν. **εὐρώπειος-η-ον,** θηλ. -κ. **εὐρωπίς -ίδος,** ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἤπειρον Εὐρώπην : Ἡρ. 7,73, Διον.Ἁλ.1,2 **εὐρωπαῖα ἔθνη,** Διον.Περ.152 **εὐρωπείῃ γαίῃ·** || ὁμ. κ. νεώτ. κάτοικος τῆς Εὐρώπης· **2)** νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ὁ ἔχων πολιτισμὸν εὐρωπαίου.

εὐρώπειος-η-ον μτγν. τοῦ εὐρωπαῖος βλ.λ.

Εὐρώπη (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. **Εὐρώπεια** (Μόσχ. 2,15) ἡ μία τῶν ἠπείρων, εἰς ἣν ἀνήκει καὶ ἡ Ἑλλάς, δυτικῶς τῆς Ἀσίας : Ὕμν.Ἀπόλλ.251, Πίνδ.Ν 4,70, Ἡρ.1,4· || **νεώτ.** κ. δημ. μετωνυμ. τόπος πεπολιτισμένος : **ἐδῶ δὲν εἶναι Εὐρώπη· 2)** κ. κύρ. ὄνομα γυναικός : Ἡσίοδ.Θ 357.

εὐρωπία (ἡ) γεωγραφικὸν ὄνομα, ἡ Εὐρώπη: Σοφ. ἀπ.37· **2)** ἐκτεταμένη, εὐρεῖα ἐπιφάνεια : Πίνδ. ἀπ.π.σχόλ.Ἰλ.21,195 **Ἀχελῴου . . εὐρωπία κρανᾶν.**

εὐρώπιον (τὸ) νεώτ. χημ. στοιχεῖον τῆς ὁμάδος τῶν σπανίων γαιῶν.

εὐρῶπις Ἡσ. « ἡ πατρίς ».

εὐρωπός-ή-όν κ. μσν. εὐρὺς βλ.λ. : Εὐρ.ΙΤ 626 **πῦρ ἱερὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας,** Ὀππ.Ἁλ.4,526 **ἐν εὐρωποῖσιν ἁλὸς λαγόνεσσι·** πρβλ. : Εὐστ.Ἰλ.672,25.

εὐρώς-ῶτος (ὁ) κ. νεώτ. ὑγρασία μετὰ σήψεως,

μούχλα· Σουΐδ. « ὑγρότης σεσηπυῖα »: Θέογν.452, Σιμων.4.4,Βακχ.π.Στοβ.'Ανθ.2,402 **ξιφεά τ' ἀμφάνεια εὐρὼς δάμναται,** Εὐρ.'Ιων 1393 **εὐρὼς τ' ἄπεστι πλεγμάτων,** Πλάτ.Τίμ.84B **ὑπ' εὐρῶτος θερμαινόμενον,** Θεόκρ.4,28 **χὰ σύριγξ εὐρῶτι παλύνεται,** Καλλ.ἀπ.313 **πέδιλα τά μὴ πύσε νήχυτος εὐρώς·** || ὁμ. κ. μτφ.: Πλαύτ.'Ηθ.48C **εὐρὼς ψυχῆς.**

εὐρωστία (ἡ) κ. νεώτ. εὐεξία σωματική, ὑγεία ἰσχύς, δύναμις : 'Αριστλ.Θαυμ.830a,9,Διόδ.Σ 17,88· || ὁμ. κ. μτφ.: Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.44 **τὴν δ' εὐρωστίαν τῆς ψυχῆς τιθέμενοι,** Κύριλλ.'Αλ.1,1,42C **πνευματικῆς εὐρωστίας, - οἰκονομικὴ εὐρωστία·** **2)** 'Επιγρ. προσωποποίησις τῆς εὐρωστίας.

εὔρωστος-ον (ῥώννυμι) κ. νεώτ., ἰσχυρός, δυνατός, ρωμαλέος : Ξεν.'Ελλ.4,3,6 **εὔρωστοι ἱππεῖς,** 'Αριστλ.Ζ1 617b,3 **στόμα δ' εὔρωστον, μικρόν, στρογγύλον·** || ἐρρωμένος, ὑγιής, ἀκμαῖος, ρωμαλέος : Ξεν.'Ελλ.6,1,6 **εὔρωστος τὸ σῶμα,** 'Ισοκρ. 15,116 **στρατηγοὺς χειροτονεῖτε τοὺς εὐρωστοτάτους τοῖς σώμασι, - ζωηρὸς καὶ εὔρωστος·** || ὁμ. κ. μτφ. : 'Αριστλ.Φυσιογν.810a,25 **εὔρωστος τὰς ψυχάς·** || νεώτ. νεοδρεπὴς καὶ ἀκμάζων : **εὔρωστα μῆλα - ἀχλάδια.**

εὐρωστόψυχος-ον ὁ ἔχων δυνατὴν ψυχήν:ΕΓαυδ. ἐν. λ. Αἰθίοψ· ἐν πάπ. πιθ. ἔφθαρμ. εἰς εὐροστουχε.

εὐρωστῶ-έω κ. μσν. εἶμαι εὔρωστος, ὑγιής : Πολυβ.3,121,Πάπ.,Στουδ.Θεόδ.468E **εὐρώστει καὶ μὴ ἀρρώστει·** || ὁμ. εὑρίσκομαι εἰς καλὴν κατάστασιν : Φίλ.2,403 **ἐὰν εὐρωστῇ σοι τὰ πράγματα·** **2)** ἐπιδεικνύω ἠθικὴν ρώμην, δύναμιν : Φιλόδ.Εὐσ. 33B **εὐρωστεῖν πρὸς τὰς ἀλγηδόνας.**

εὐρώστως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μὲ ὑγείαν καὶ δύναμιν : Ξεν.'Αγησ.2,24 **εὐρώστως παρατεταγμένος,** 'Αντιφ.1D **εὐρώστως τὸν βίον διάξετε.**

εὐρωτίαν 'Ησ. « ἰόν· μελανίαν ».

εὐρωτίασις-εως (ἡ) νεώτ. σχηματισμὸς εὐρῶτος, μούχλιασμα : **εὐρωτίασις ἄρτου.**

εὐρωτίνη (ἡ) νεώτ. χημ. οὐσία λαμβανομένη ἐκ τῆς ὀρύζης τῇ ἐπιδράσει σπορίων τοῦ μικροργανισμοῦ Eurotium oryzae.

εὐρωτιῶ-άω (εὐρώς) κ. νεώτ. εἶμαι ἢ γίναμαι πλήρης εὐρῶτος, μουχλιασμένος : Θεόφρ.ΦΑἴτ. 1,6,8 **ὅπως μὴ σήπηται μηδ' εὐρωτιᾷ.** Σύμμ. Ψαλμ.30,13 **τὰ ὀστᾶ μὲν εὐρωτίασαν·** **2)** μτφ.π. 'Αριστφ.Νεφ.44 **βίος εὐρωτιῶν** (βίος τοῦ ἀκαθάρτου, τοῦ ἀπλύτου, ἀπλυσιά).

ἐΰς (ὁ) (εὖ) οὐδ. **ἠΰ** (ταῦ ἠΰς βλ.λ.), ἀνώμ.γεν. **ἑῆος** (συχν.δ.ἀνάγν. ἑοῖο, ὡς ἐν 'Ιλ.18,71) αἰτ. **ἐΰν,** καλός, ἀνδρεῖος, εὐγενής, ἐπ. λ. συχν. κτ. ὀναμαστ. : 'Ιλ.Β 819 **ἐῢς πάϊς 'Αγχίσαο,** αὐτ.Θ 303 (αἰτ.) **υἱὸν ἐΰν Πριάμοιο,** αὐτ.Α 393 **παιδὸς ἑῆος,**'Οδ.Ξ 505 **φιλότητι καὶ αἰδοῖ φωτὸς ἑῆος·** || ἀνώμ.γεν.πληθ. **ἐάων** καλῶν, ἀγαθῶν πραγμάτων : 'Οδ.Ω 528 **ἕτερος δὲ** (πίθος) **ἀγαθῶν,** αὐτ.Θ 325 **θεοὶ δωτῆρες ἐάων.**

εὖσα δωρ. θηλ. μτχ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ. : Θεόκρ.2,76.

εὖσα ἀόρ. α' τοῦ εὕω βλ.λ.

εὐσαβῶ-έω 'Επιγρ. εὐσεβῶ βλ.λ.

εὖσαι 'Ησ. « καῦσαι ».

εὐσάλευτος-ον (σαλεύω) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως σαλευόμενος, εὐκολοσάλευτος : Φίλ.1,96 **εὐσάλευτοι πράξεις,** 'Ιω.Διάκ. εἰς 'Ησίοδ.Α 225 **τὸ εὐκίνητον καὶ εὐσάλευτον.**

εὔσαλος-ον μτγν. ὁ ἔχων καλὴν θάλασσαν, καλὸν ὅρμον : Περίπλ.'Ερ.Θαλ.154 **τὸ δὲ ἐμπόριον ἡ Μοῦζα ἀλίμενον μέν, εὔσαλον δὲ καὶ εὔορμον.**

κῦσαμα 'Ησ. « ἀναφώνημα εὐαστικὸν καὶ βακχικὸν ἐπίφθεγμα ».

κῦσανα (τά) μτγν. : Πολυβ.6,91 « ἐγκαύματα »· || 'Ησ. « εὔστραι ».

εὐσάνιδωτος-ον (σανίς) γλωσσ. τοῦ εὔσελμος βλ.λ.· 'Ησ.

εὐσαρκία (ἡ) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., τὸ ἔχειν ἀρκετὰς καὶ καλὰς σάρκας, εὐρωστία τοῦ σώματος : 'Ιππ.''Αρθρ.53, 'Αριστλ.Ζ1 493b,22 **εὐσαρκίᾳ καὶ ἀσαρκίᾳ,** Φίλ.1,666· || νεώτ. τὸ ἔχειν πολλὰς σάρκας· || ὁμ. συνεκφερόμενον μετὰ τοῦ κάλλους : Φιλόδ.Θαν.29· κ. ἐν τῷ πληθ. : 'Αντυλλ.π. Στοβ.4,37,16· **2)** ἐπὶ καρποῦ, ἡ μεστότης : Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,92.

εὔσαρκος-ον (σάρξ) κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλάς, ἀφθόνους σάρκας, εὐσώματος, ἀντίθ. ἄσαρκος : 'Ιππ.'Αφ.4,7,Ξεν.Λουκ.5,8 **εὔχροοί τε καὶ εὔσαρκοι καὶ εὔρωστοί εἰσιν,** 'Αριστλ.Ζ1 583a,9 **ταῖς γὰρ εὐσάρκοις πορεύεται εἰς τὴν τροφὴν τοῦ σώματος τὸ πολὺ τῆς ἐκκρίσεως,** Φιλόδ.Θαν.30· || ὁμ. ἐπὶ κρέατος : ''Αμφις 16 **κρανίων μέρη εὔσαρκα** (πλήρη σαρκός), Γαλ.6,30.

εὐσαρκῶ-έω σχόλ. εἶμαι εὔσαρκος βλ.λ. : Σχόλ. 'Αριστφ.Πλ.561.

εὐσαρκῶ-όω μτγν. καθιστῶ, κάμνω τι εὔσαρκον βλ.λ. : Γολ.Γλαυκ.14 **ὅσα εὐσαρκῶσαι βουλόμεθα μόρια.**

εὐσάρκωσις-εως (ἡ) εὐσαρκία βλ.λ.:'Ιππ.Διαίτ.29.

εὔσβεστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως σβεννύμενος : Γαλ.17,548 **εὔσβεστος θερμασία ἔμφυτος,** Φίλ.2,63 **εὔσβεστα ὑπεκκαύματα ἡδονῶν.**

εὐσεβάναξ-ακτος (ὁ) μσν. ὁ εὐσεβὴς βασιλεύς : 'Εφραίμ 3730,93.

εὐσέβαστος-ον νεώτ. ὁ ἄξιος σεβασμοῦ, ἀξιοσέβαστος· ἐπίρρ. **-ως,** ἐν χρ. ἰδ. ἐν ἀναφοραῖς ἢ ἐπιστολαῖς πρὸ τῆς ὑπογραφῆς : **εὐσεβάστως ἀναφέρω ὅτι . . , - διατελῶ εὐσεβάστως.**

εὐσέβεια (ἡ) κ.μσν.κ.νεώτ.,ἰων.κ.**-ίη, -ίη,** τὸ σέβεσθαι καὶ τιμᾶν τὸν θεόν, σεβασμὸς πρὸς τὸ θεῖον : Αἰσχ.'Επτ.344 **μιαίνων εὐσέβειαν** ''Αρης, Σοφ.'Ηλ. 1097 **εὐσέβεια Ζηνὸς** (πρὸς τὸν Δία), Πλάτ.Συμπ. 193D **εὐσέβεια πρὸς τοὺς θεούς,** 'Ισοκρ.12,124 **ἠσκηκότας εὐσέβειαν περὶ τοὺς θεούς,** 'Επιγρ. **εὐσεβίας ἕνεκα τῆς πρὸς τὰς θεάς,** Χραν.Μορ. 117P **ὅσοι ἀγαποῦσαν τὸν Χριστὸν καὶ εὐσέβειαν εἶχαν·** || ὁμ. **πρὸς εὐσέβειαν** εὐσεβῶς : Σοφ. 'Ηλ.464· **2)** ἐκδήλωσις σεβασμοῦ πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ πρὸς πᾶν ὅ τι θεωροῦμεν ἀνώτερον ἡμῶν: Πλάτ.Πολ.615C **εὐσέβεια εἰς θεοὺς καὶ γονέας,** Δίων Κ 48,5 **εὐσέβεια πρὸς ἀδελφόν,** ΑΠ 7,331,2 **δείξας ἐκ μικροῦ πρὸς πατέρ' εὐσεβίην·** || κ. ἐν τῷ πληθ. πράξεις εὐσεβείας : 'Αριστλ.Ρητ. 'Αλ.1423b,28· **3)** πάπ. νομιμοφροσύνη, εὐθύτης : **ἡ ὑμετέρα πρός με εὐσέβεια,** αὐτ. **ἡ εἴς με εὔνοια καὶ εὐσέβεια·** **4)** κτ. προσωπ. θεὰ λατρευομένη κυρ. ἐν Ρώμῃ : 'Απп.'Εμφ.Πολ.2,104· **5)** φήμη ἐπὶ εὐσεβείᾳ : Σοφ.'Ηλ.968 **εὐσέβειαν οἴσῃ·** **6)** μτγν. κ. μσν. ἐπίθετον τιμητικόν, ἀπονεμόμενον εἰς Ρωμαίους καὶ Βυζαντινοὺς αὐτοκράτορας : 'Επιγρ. **τῆς ἡμετέρας εὐσεβείας ταῖς εὐεργεσίαις,** Κῶδ.'Ιουστιν.1,3,43 **ἃ . . μεμαθήκασιν, εἰς τὴν ἡμετέραν εὐσέβειαν ἀνενεγκεῖν,** Στουδ. Θεόδ.237D **τὴν μεγάλην σου εὐσέβειαν.**

εὐσέβημα-ατος (τὸ) μτγν. πρᾶξις εὐσεβής : Δημήτρ.281 **ποιῶν καὶ τὰ ἀσεβήματα εὐσεβήματα.**

εὐσεβής-οῦς-ές (σέβω) κ. νεώτ. κ. δημ., αἰτ. πληθ. 'Επιγρ. **κ.-σεβέαις,** εὐλαβής, θρῆσκος, ὅσιος, ἀντίθ. δυσσεβής : Θέογν.1141 **εὐσεβὴς ἀνδρῶν,** Πινδ.Ο 3,41 **εὐσεβεῖ γνώμᾳ φυλάσσοντες μακάρων τελετάς,** 'Ηρ.2,141 **εἰς ἐμέ τις ὁρέων εὐσεβής,** 'Αριστφ.Εἰρ.457 **εὐσεβὴς τρόπος,** Πλάτ.Φιληβ.39E **δίκαιος ἀνὴρ καὶ εὐσεβής·** || νεώτ. μτφ **εὐσεβὴς πόθος** πόθας ὑποκάρδιος, ἀνεκπλήρωτος· **2)** πιστὸς εἰς τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα, ἰδ. ὁ ἐκπληρῶν ἱερὰ καθήκοντα : Αἰσχ.'Ικ.340E **πρὸς ὑμᾶς εὐσεβὴς ἐγὼ πέλω,** Εὐρ.'Ηλ.253 **ἀνὴρ γενναῖος εἰς τ' ἔμ' εὐσεβής,** ΚΔΠράξ.22,12 **εὐσεβὴς κατὰ τὸν νόμον·** || φρ. **ὁ τῶν εὐσεβῶν χῶρος** ἐν τῷ

κάτω κόσμῳ : Πλάτ.'Αξ.371C· || ὁμ. κ. **ἐν εὐσεβέων** (ἐνν. χώρῳ) : Καλλ.'Επ.12· **3)** μτ. αἰτ. τρόπου, δίκαιος : Αἰσχ.Χο.141 **εὐσεβῆς χεῖρα** (δίκαιος ἐν ἔργῳ)· **4)** μτγν. 'Επιγρ., πάπ. ὡς ἐπίθετον αὐτοκρατόρων Ρωμαίων, ἰδ. ἐν 'Επιγρ. ἐπίθ. 'Αντωνίνου τοῦ Εὐσεβοῦς (pius)· **5)** πάπ. **φόρος εὐσεβής** ὁ ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ αὐτοκράτορος ἐπιβεβλημένος· **6)** ἐπὶ πράξεων, καταστάσεων, πραγμ., ἅγιας, ἡγιασμένος, ἱερός : Αἰσχ.Χο.122 **ταῦτά μούστὶν εὐσεβῆ θεῶν πάρα,** Εὐρ.'Ηλ.1272 **εὐσεβὲς χρηστήριον·** κ. μτ. ἀπαρφ. : αὐτ.'Ελ.1277· **7)** μτφ. ἐπὶ ἀγροῦ, εὔφορος, ἀποδοτικός, παραγωγικός : Μέν.Γεωργ.35 **ἀγρὸν εὐσεβέστερον γεωργεῖν οὐδ' ἕνα οἶμαι·** **8)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐσέβεια : Σοφ.ΟΚ 1125 **ἐπεὶ τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν ηὗρον ἀνθρώπων ἐγώ,** 'Αντιφ.5,96 **τὸ ὑμέτερον εὐσεβές.**

εὐσεβία (ἡ), ἰων. -ίη, ποι. τ. τοῦ εὐσέβεια βλ.λ. : Θέογν.1142 (κῶδ.), Πίνδ.Ο 8,8, Σοφ.'Αντ.943· || κ. κτ. προσωπ., πρβλ. εὐσέβεια 4) : 'Εμπ.4,5, Κριτί.6,22.

εὐσεβοφρόνως ἐπίρρ. μσν. κατ' εὐσεβὲς φρόνημα, μὲ εὐσεβῆ πρόθεσιν : Μηναῖ.3,10 'Ωδ.2 **καὶ Διονύσιον ὁμοῦ εὐσεβοφρόνως μέλψωμεν.**

εὐσεβόφρων-ονος(ὁ) 'Επιγρ. ὁ ἔχων εὐσεβὲς φρόνημα : **ἐν ταύτῃ πᾶς τις ἔκυπτεν εὐσεβόφρων.**

εὐσεβῶ-έω κ. νεώτ. εἶμαι εὐσεβής, ζῶ ἢ φέρομαι εὐσεβῶς ἢ εὐλαβῶς, ἀπολ. : Θέογν.145 **βούλεο δ' εὐσεβέω· ὀλίγοις σὺν χρήμασιν οἰκεῖν,** Σαφ.Αἴ.1350 **τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον·** || ὁμ. **εἴς τινα** : Σοφ.'Αντ.731 **εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς·** || **περί τινα** : Εὐρ.'Αλκ.1148 **εὐσέβει περὶ ξένους·** || ὁμ. **πρὸς θεόν** : Μέν. Μον.567, ΑΠ 10,107 **πρὸς θεούς·** || ὁμ. **εὐσεβεῖν θεούς** σέβεσθαι τοὺς θεούς : Αἰσχ.'Αγ.338· **2)** παθ. τιμῶμαι : 'Αντιφ.3,3,11 **εὐσεβεῖσθαι·** **3)** μτφ. ἐπὶ καθήκοντος, ἐκτελοῦμαι μετὰ σεβασμοῦ : Πλάτ.'Αξ 364C **καὶ μὴ σὺν τοῖς λοιποῖς ἵνα καὶ τοῦτο εὐσεβηθῇ.**

εὐσεβῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ., ἀσυναιρ. **-έως,** συγκρ. **-έστερον,** ὑπερθ. **-έστατα,** μετ' εὐσεβείας, σεβασμοῦ, εὐλαβῶς : Σοφ.ΟΤ 1431 **μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά,** Ξεν.'Απομν.4,3,16 **εὐσεβέστερον τιμῴη θεούς,** 'Ισοκρ.4,33 **πρὸς τὰ τῶν θεῶν εὐσεβέστατα διακειμένους,** Δίων Κ 59,3 **διάγει εὐσεβῶς, - νὰ φέρεσαι εὐσεβῶς πρὸς τοὺς ἀνωτέρους σου.**

εὔσειστος-ον μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως σειόμενος ἰδ. ἐπὶ χωρῶν, ὁ εἰς σεισμοὺς ὑποκείμενος: Στράβ.10,1,9 **ἔστι δὲ ἅπασα ἡ Εὔβοια εὔσειστος·** **2)** μσν. μτφ. εὐκίνητος, εὔστροφος : Θεόδ.Μ Καρθαγ 8,209 **πλῆρες καὶ οὐκ εὔσειστον οὐδ' ἐπιπολάζον καὶ προπετές.**

εὐσέλανος-ον κ. **εὐσέλαος** βλ.λ. 'Ησ. « εὐσέλανον Διὸς οἶκον, παρὰ τὸ σέλας, ἢ παρὰ τὴν σελήνην » : Λυρ.'Αδέσπ.79C.

εὐσέλᾱος-ον μτγν. ὁ λαμπρῶς λάμπων, εὐλαμπής : Παῦλ.Σιλ.Σαφ.830 **εὐσελάων δὲ κύκλιος ἐκ φαέων χορὸς ἵσταται.**

εὐσέληνος-ον εὐφεγγής, ἐπὶ τοῦ λαμπροῦ φέγγους τῆς σελήνης· 'Ησ. « εὐσέληνος, εὐφεγγής » : Πρόλ.Εὐρ.'Ρῆσ. **εὐσέληνον φέγγος.**

εὔσελμος-ον, ἐπ. **ἐΰσσελμος** (σέλμα) ὁ ἔχων καλὰ σέλματα, καλὰ θρανία διὰ τοὺς κωπηλάτας, π. 'Ομ. ἐν τῷ ἐπ. τ. ὡς ἐπίθ. τῶν πλοίων : 'Ιλ.Β 170 **νηὸς ἐϋσσέλμοιο,** Εὐρ.ΙΤ 1383 **ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς·** πρβλ. 'Ησ. « εὔσελμος· εὔζυγος, εὐκάθεδρος, εὐσανίδωτος ».

εὔσεπτος-ον (σέβω) λίαν σεπτός, σεβαστός : Σοφ.ΟΤ 864 **τὰν εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων.**

εὐσήκωτος-ον μτγν. ὁ καλόν, σωστὸν βάρος ἔχων : Βίτ.113,3 **ὁ δὲ κανὼν ἔστω εὐσήκωτος.**

εὐσήμαντος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διακρινόμενος, παρατηρούμενος : Πτολ.Μαθ.1,332,14 **τὴν παράλλαξιν μείζονα καὶ εὐσημαντοτέραν παρέχειν·** **2)** πάπ. ὁ εὐκόλως ὑποδεικνυόμενος.

εὐσημείωτον γλωσσ. καλῶς κεκλεισμένον.

εὐσημία (ἡ) εὐνοϊκὸς οἰωνός : 'Αριστλ.'Αθ.44,4 **ποιοῦσι δ' οἱ μετὰ τὴν ς' πρυτανεύοντες, ἐφ' ὧν ἂν εὐσημία γένηται·** **2)** εἰδ. ἰατρ. καλή, εὐνοϊκὴ πρόγνωσις, καλὸν σημεῖον : 'Ιππ.1170C· **3)** πάπ. γεν. εὐνοϊκὸν σημεῖον.

εὔσημος-ον κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **-σᾱμος,** ὁ ἔχων καλὰ σημεῖα, οἰωνούς, εὐοίωνος : Εὐρ.ΙΑ 252 **εὔσημον φάσμα ναυβάταις,** Πλούτ.Καία.43 **ἐνορᾷ τι τοῖς ἱεροῖς εὔσημον·** **2)** εὐδιάγνωστος, εὐόρατος, εὐκολογνώριστος : Αἰσχ.'Ικ.714 **εὔσημον γὰρ οὔ με λανθάνει** (τὸ πλοῖον), αὐτ.'Αγ.818 **καπνῷ δ' ἁλοῦσα . . εὔσημος πόλις,** 'Επιγρ. **εὔσημος τόπος,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,19,5 **τὰ ἴχνη τῶν λαγῶν εὐσημότερα·** || ὁμ. καλῶς διακρινόμενος, εὐδιάκριτος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,8,2 **καὶ ὅλως οὐκ εὔσημον, ὅθεν ἀφαιρετέον·** || ὁμ. εὐανάγνωστος, σαφής : 'Επιγρ. **ὅπως εὐσαμοτέρα ὑπάρχῃ ἁ ἀναγραφά,** Μέν.381, Περίπλ.'Ερ.Θαλ.113 **ἐπιγράμματα ἐγχαράξαι εὐσήμοις τοῖς γράμμασιν·** || ἐπὶ ἤχου, εὐκρινής : Σοφ.'Αντ.1021 **εὔσημοι βοαί·** κ. ὑπερθ. : Φιλόδ.Ποιημ.2,16 **εὐσημότατοι ἦχοι·** || ὁμ. ὁρατός, καταφανής : Φιλόστρ.Γυμν.35 **εὔσημος βραχίων,** Πάπ. **εὔσημος οὐλή·** **3)** σαφής, εὐμαθής : ΚΔ Κορινθ.1,14,9 **λόγον εὔσημον δοῦναι,** 'Ερωτιαν.Προοίμ. **εὔσημος διδασκαλία·** **4)** εὔδηλος, φανερός, ὀφθαλμοφανής : Φιλόδ. 'Οργ.91W **εὔσημός τισι·** **5)** **εὔσημα** (τὰ) σημεῖα, ἑσφ. γρ. τοῦ σύσσημα : Φώτ.εἰς Διόδ.Σ 530,19 **ἀναλαβὼν διάδημα καὶ περιβόλαιον πορφυροῦν καὶ ῥαβδούχους καὶ τὰ ἄλλα εὔσημα τῆς ἀρχῆς·** **6)** νεώτ. τὸ οὐδ. **εὔσημον** ὡς οὐσ. σῆμα διακριτικόν, σημεῖον καλῆς τινος ἰδιότητος : **εὔσημον ἐπιμελείας - καλῆς διαγωγῆς·** **7)** πάπ. ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὁ ἔχων ὡραίαν παρυφήν· **8)** μτγν. κ. μσν. ἔνδοξος, διάσημος : Μηναῖ.1,25 'Ωδ.3 **μεγαλόφωνος κῆρυξ καὶ εὔσημος,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,98· **9)** λαμπρός : Φιλόστρ.'Απολλ.33,9 **εὔσημον πῦρ.**

εὐσήμων ἀμφ. σημ.π.'Ηφαιστ.'Αστρ.1,1.

εὐσήμως ἐπίρρ. σαφῶς, φανερῶς : 'Αριστλ. Μετ.363a,27 **γέγραπται τοῦ μᾶλλον εὐσήμως ἔχειν ὁ τοῦ ὁρίζοντος κύκλος,** Στράβ.10,2,23 **εὐσήμως μεμνῆσθαι·** κ. ὑπερθ. **-ότατα** : Πλούτ.'Ηθ.1022A.

εὔσηπτος-ον εὐκόλως σηπόμενος : 'Αριστλ.Πρ. 861a,38 **πολλῆς περιττεύσεως καὶ εὐσήπτου,** Φίλ. 2,245 **κρεῶν ἑώλων εὔσηπτος ἡ φύσις,** Πλούτ. 'Ηθ.912C (συγκρ.).

εὐσηφία (ἡ) εὔκολος, ταχεῖα σῆψις : Θεόφρ.ΦΙ 8,9,1 **κοπρίζειν δοκεῖ τὴν γῆν, διὰ . . εὐσηφίαν.**

εὐσθένεια (ἡ) κ. μσν. καλὸν σθένος, ἰσχύς, δύναμις:Θεόφρ.ΦΑἴτ.3,1,6, Στοβ.'Ανθολ.3,198 **κτηνέων μὲν εὐγένεια, ἡ τοῦ σκήνεος εὐσθένεια·** || ὁμ. ἐπὶ ὀσμῶν : Θεόφρ.'Οσμ.19 **ἀνάλογον δ' ἔχει ἡ πολυχρονιότης ἡ ἐν ἑκάστῳ καὶ ἡ πρὸς τὴν πύρωσιν εὐσθένεια·** || μσν. ἐπὶ τοῦ σώματος : Στουδ.Θεόδ.340E **εὐσθένεια σώματος.**

εὐσθενής-οῦς-ές (σθένος) κ. μσν., ἐπ. **ἐϋσθ-,** συγκρ. **-έστερος** κ.ἀνωμάλ. **-ώτατος,** ὁ ἔχων σθένος, ἰσχυρός, ῥωμαλέος : Κόϊντ.14,633 **ἐϋσθενέων 'Αργείων,** Ψλουκ.Φιλόπ.28 **χειρὶ κρατοῦντος εὐσθενωτάτῳ κράτει,** Θεοφύλ.Βουλγ.'Επιστ.15 **νεανίας εὐσθενής, ὄρθιος, τὸ περιστέρνιον λάσιος·** **2)** μτφ. εὐσταθής : Μεσομ.ΑΠλ.4,323,4 **εἰς δὲ πῦρ ἔθηκε βῶλον ὡς σίδηρον εὐσθενῆ,** Μηναῖ.8,12 'Ωδ.1 **εὐσθενεστάτῃ πίστει λογισμοῦ.**

εὐσθενῶ-έω κ. μσν. εἶμαι ἰσχυρός, ὑγιής : Εὐρ. Κύκλ.2 **ἐν ἥβῃ τοὐμὸν ηὐσθένει δέμας,** Δίων Κ 53,8,Στουδ.Θεόδ.253A **ἔρρωσο εὐσθένει·** κ. παθ. : αὐτ.381C **εὐσθενημένος τῇ θείᾳ ἀγάπῃ.**

εὐσθενῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. μαν., συγκρ. **-έστερον,** ὑπερθ. **-έστατα,** ἰσχυρῶς, μὲ σθένος, δύναμιν: Γαλ. 17,185, Μηναῖ.3,51 Ὠδ.8 **εὐσθενῶς καὶ βέβηκας ἐν τῇ ἀγάπῃ Χριστοῦ,** Κύριλλ.Ι,121Ε **εὐσθενέστερόν τε καὶ ἄμεινον,** Πισίδ.Γ Πέρσ.3,83 **ἀεὶ προπηδῶν εὐσθενῶς ἐν ταῖς μάχαις.**

εὐσίδηρος-ον μσν. καλῶς δεδεμένος, συνηρμοσμένος διὰ σιδήρου : Ἰω.Διάκ. εἰς Ἡσίοδ.Α 273 **ἁμάξης εὐσώτρου καὶ εὐσιδήρου.**

εὐσίπυος-ον | σιπύα | μτγν. ὁ ἔχων πλήρες τὸ σιτηρὸν ἀγγεῖον : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,288,10 **θείης δ' εὐσιπύους ἐξ ὀλιγησιπύων.**

εὐσιτία (ἡ) μτγν. καλὴ ὄρεξις: Ἀρετ.Χρον.Παθ.Ι,16.

εὔσιτος-ον κ. μσν. ὁ ἔχων καλὴν ὄρεξιν : Ἱππ. 135Ε **οἱ ἐκ μακρῶν ἀναλαμβάνοντες εὔσιτοι,** Ἀρετ.Χρον.Παθ.Ι,16 **εὔσιτοι πολλῶν αἰτίων·** **2)** ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ θρέψῃ : Φιλόστρ. Ἀπόλλ.Ι,41 **εὔσιτον ζῷον,** Φιλῆς 12,52,50 **τοὺς κακοσίτους εὐσίτους εἰργάσατο·** **3)** ὁ ἔχων καλὸν ἐφοδιασμὸν τροφῆς : Φιλόστρ.Ἀπόλλ.Ι,21 **εὔσιτοι κῶμαι·** **4)** ὁ προκαλῶν μεγάλην ὄρεξιν: Ροῦφ.π. Ὀρειβ.6,33 **εὔσιτον οἱ πόνοι·** **5)** ὁ ἔχων καλὸν σῖτον : Σχόλ.Θεόκρ.7,34.

εὐσιτῶ-έω ἔχω καλὴν ὄρεξιν : Ἱππ.Ἀφ.2,31· **2)** εἶμαι καλῶς τεθραμμένος, καλοθρεμμένος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.4.8,13 **καὶ τὰ σώματα ἔχουσιν εὐσιτοῦντα, λαμβάνοντες οὐδέν.**

εὔσκαλμος-ον ἐπὶ πλοίου, ὁ ἔχων καλοὺς σκαλμούς : Ἀνύτ.ΑΠ 7,215 **εὔσκαλμος ναῦς.**

εὐσκανδάλιστος-ον μσν. ὁ εὐκόλως σκανδαλιζόμενος : Θεοφύλ.Βουλγ.18,104.

εὐσκάνδιξ-ῖκος (ὁ) μτγν. ὁ ἔχων ἀφθονίαν σκανδίκων βλ.λ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,319,1 **πρηῶνα εὐσκάνδικα.**

εὔσκαρθμος-ον | σκαίρω |, ἐπ. **ἐΰσκ-** ὁ ζωηρῶς ἀναπηδῶν, ταχύπους, εὐκίνητος : Ἰλ.Ν 31 **τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι,** Κόϊντ. 14,10 εὔσκαρθμοι νῆες, Ἀγαθ.ΑΠ 6,32 **ἴξαλον εὐσκάρθμῳ Πανὶ τόνδ' ἀνέθηκε τράγον.**

εὐσκάριστος-ον | σκαρίζω | σχόλ. Ἰλ.Ν 31 « εὔσκαρθμοι, εὐσκάριστοι, ὅ ἐστιν εὐκίνητοι, ταχεῖς».

εὔσκαφος-ον | σκάπτω | ἀρχ. λεξ. εὐκόλως σκαπτόμενος· Ἡσ. « λάχεια, εὔσκαφος καὶ εὔγειος ».

εὐσκέδαστος-ον | σκεδάζω | μτγν. ὁ εὐκόλως σκεδαζόμενος, σκορπιζόμενος : Γαλ.10,283 **οὐσία εὐσκέδαστος ἢ εὐδιαφόρητος.**

εὐσκελής-οῦς-ές | σκέλος | μτγν. κ. νεώτ. ἑαφ. γρ. τοῦ ἀσκελὴς βλ.λ. : Πολυδ.2,193.

εὐσκέπαστος-ον ὁ καλῶς σκεπαζόμενος, προστατευόμενος, ὑπερθ.:Θουκ.5,71 **τὴν πυκνότητα τῆς ξυγκλήσεως εὐσκεπαστότατον εἶναι·** || τὸ οὐδ. **εὐσκέπαστον** ὡς οὐσ. καλὸν ὑπόστεγον, ἐπὶ τῆς στρατιωτικῆς χελώνης τῆς διὰ τῶν ἀσπίδων σχηματιζομένης πρὸς σκέπην : Δίων Κ 49,30.

εὐσκεπής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ καλῶς σκεπαζόμενος, μὴ προσβαλλόμενος : Θεόφρ.Ἀνέμ.24 **ἔγκοιλοι καὶ εὐσκεπεῖς τινες ὄντες τόποι τῶν ἔξω πνευμάτων ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων εἰσὶ ψυχροί·** || ὁμ. καλῶς προφυλαγμένος : Θεόφρ.ΦΑἴτ.Ι,13,11.

εὔσκεπτος-ον ὁ εὐκόλως ἐξεταζόμενος : Πλάτ. Φίληβ.65D **εὔσκεπτόν γε σκέψιν προβέβληκας.**

εὔσκευος-ον μτγν. ὁ καλῶς εἰργασμένος, ἐπὶ ἀνδριάντος : ΣυμπλΑΠ 1,193.

εὐσκευῶ-έω εἶμαι καλῶς παρεσκευασμένος : Σοφ.Αἴ.823 **οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν.**

εὐσκίαστος-ον | σκιά | ὁ καλῶς σκιαζόμενος, σκιερός : Σοφ.ΟΚ 1707 **κοῖταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν.**

εὔσκιος-ον | σκιά | κ. νεώτ. εὐσκίαστος βλ.λ. : Πίνδ.Π 11,21 **εὔσκιος Ἀχέροντος ἀκτά,** Εὐρ.32 **ἐν εὐσκίοις δρόμοισιν Ἀκαδήμου θεοῦ,** Ξεν.Οἰκ.9,4 **εὔσκιος οἰκία,** Θεόκρ.7,8 **εὔσκιον ἄλσος.**

εὐσκιόφυλλος-ον μσν. ὁ καλῶς σκιάζων, παρέχων καλὴν σκιὰν διὰ φύλλων : ΚΜανασσ.186 δένδρον . . **εὐσκιόφυλλον,** Βέλθ.Χρυσ.834.

εὐσκόπελος-ον ὁ πολλοὺς ἔχων σκοπέλους : Πείσ.π.Στεφ.Βυζ.ἐν λ.Νιφάτης.

εὔσκοπος-ον | σκοπέω |, ἐπ. **ἐΰσκ-** καλῶς σκοπῶν, βλέπων, ὀξυδερκής, ἄγρυπνος : Ἰλ.Ω 24 **ἐΰσκοπος Ἀργεϊφόντης·** || ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος : Ὀδ.Λ 198 **ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα·** || κ. τοῦ Πανός : Ὀρφ.Ὕμν.11,9· || κ. τοῦ Ἡρακλέους : Θεόκρ.25,143 **ἐϋσκόπῳ Ἡρακλῆϊ·** . || ὁμ. ἐπὶ ἀνδρῶν : Νίκαρχ.ΑΠ 11,112 **οὕτως εὔσκοπός ἐστι Δίων·** **2)** ὁ ἐν μεγάλῃ ἀποστάσει ὁρώμενος, μακρόθεν ὁρατός, ἐπὶ ἀμφοτέρων καὶ φωτός : Ἀριστφ.Ἐκκλ.2 **ἐν εὐσκόποισιν ἐξηρτημένον,** Ἀπολλ.Ρ 4,1716· || ἐπὶ τόπων, ὁ ἔχων ἐκτεταμένην θέαν : Ξεν.ΚΠ 6,3,2 **ἐπὶ τὰ πρόσθεν εὐσκοπώτατα,** Ἀριστλ.ΖΙ 628a,11 **ὅταν λάβωσι τόπον εὔσκοπον ἐπιόντος τοῦ θέρους,** Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.13· **3)** |σκοπός| ὁ καλῶς σκοπεύων, καλὸς σκοπευτής, ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος : Χρησμ.π.Ἡρ.5,61 **ἐϋσκόπῳ . Ἀπόλλωνι,** Καλλ.Ἄρτ.190 **βριτόμαρτιν ἐΰσκοπον·** || κ. ἐπὶ τῶν τόξων : Αἰσχ.Χο.694 **τόξοις πρόσωθεν εὐσκόποις χειρουμένη.**

εὐσκόπως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. εὐστόχως : Φίλ. 2,35**εὐσκόπως βάλλειν,**Στουδ.Θεόδ.Ἰάμβ.599Θ',12, **τηρεῖτε πάντας εὐσκόπως·** || ὁμ. κ. μτφ. : Φίλ. 1,681 **εὐσκόπως ἐξομοιοῦν,** Φιλόστρ.Σοφ.2,1,9 **εὐσκόπως εἶχε τῶν ἀποκρίσεων.**

εὔσκυλτος-ον γλωσσ. εὐκίνητος.

εὐσκωμμόνως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὐσκώμμονα βλ.λ. : Πολυδ.5,161.

εὐσκωμμοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ εὐχέρεια, δεξιότης εἰς τὸ σκώπτειν : Πολυδ.5,161.

εὐσκώμμων-ονος-ον | σκῶμμα | μτγν. ἐπιδέξιος εἰς τὸ σκώπτειν : Πολυδ.5,161, Λιβάν.Προγ.13,25.

εὔσμαλον Ἡσ. « εὔχαρι ».

εὐσμερδής Ἡσ. « εὔρωστος ».

εὔσμηκτος-ον μτγν. ὁ καλῶς κεκαθαρμένος, καθαρός : Μάξιμ.285 **εὔσμηκτος σίδηρος.**

ἐΰσμηνος-ον μτγν. ποι. ἐπὶ μελισσῶν, ὁ καλὸν μετ' ἄλλων σχηματίζων σμῆνος : Νόνν.Δ.7,332 **ἐϋσμήνοιο μελίσσης.**

εὐσμῆριγξ-ιγγος (ὁ) μτγν. ὁ πυκνὴν ἔχων τρίχα, κόμην : Νόνν.Δ.11,388 **ἐϋσμῆριγξ Ἠώς.**

εὐσμίλευτος-ον ἀρχ.λεξ. κ. νεώτ. ὁ καλῶς διὰ τῆς σμίλης εἰργασμένος· Ἡσ. « εὐσμίλευτα | κῶδ. -ωται|, εὖ κατεσκευασμένα »· || νεώτ. ἐπὶ μαρμάρου, ὁ καλῶς, ὁμαλῶς, εὐκόλως ἐξεργαζόμενος.

εὐσοία (ἡ) | εὔσους | εὐτυχία, εὐδαιμονία : Σοφ. ΟΚ 390 **θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν** | σχόλ. « εὐσοιάν φασι τὴν εὐθένειαν καθάπερ καὶ ἐν Ἀμφιτρύωνι »)· **2)** καθ' Ἡσ. « εὐσοίᾳ . σωτηρίᾳ ».

εὔσοντας Ἡσ. « ἐκδέροντας ».

εὐσότρου Ἡσ. « εὐδρόμου ».

εὔσοος-οος-ουν-ον εὐτυχής, εὐδαίμων : Θεόκρ. 24,8 **εὔσοα τέκνα·** || Ἡσ. « εὔσαυς· . καὶ εὐκίνητος, εὔφορος ».

εὐσπαλές Ἡσ. « εὐτελές ».

εὐσπάθητος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ καλῶς ὑφασμένος· Ἡσ.« τρίμιτον, τὸ εὐσπάθητον ἱμάτιον»· || ὁμ. γλῶσσ. τοῦ εὐσπάρτεος βλ.λ.· Ἡσ.

εὐσπάρτεος Ἡσ. « ἱστός· οὐ μήτε ἀραιὸς μήτε πυκνὸς ὁ στήμων τυγχάνει ».

εὔσπαρτος-ον νεώτ. ἐπὶ ἀγροῦ, ὁ προσφυὴς εἰς σποράν· || ὁ ἔχων καλὰ σπαρτά· **2)** βοταν. τὸ οὐδ. **εὔσπαρτον** ὡς οὐσ. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **καρυοφυλλωδῶν.**

εὐσπειρής-οῦς-ές μτγν. ὁ καλῶς συνεσπειραμένος, καυλουριασμένος, συμμαζευμένος : Ἀντίπ. Σιδ.ΑΠ 6,206 **τὸν εὐσπειρῆ δράκοντα.**

εὔσπειρος-ον μτγν. ὁ εὐσπειρής βλ.λ. : Ἀντίπ. Σιδ.ΑΠ 6,219 εὐσπείροισι κορύμβοις.

εὐσπλαγχνής [ὁ] μσν. δ.γρ. τοῦ εὔσπλαγχνος βλ.λ.: Χρον.Μορ.624Ρ ὁ θεὸς γὰρ ὡς εὐσπλαγχνής, ὡς δίκαιος στὰ πάντα.

εὐσπλαγχνία [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. ἐσπλ-, εὐκαρδία, καλὴ καρδιά, γενναιοψυχία, διάθεσις πρὸς βοήθειαν : Εὐρ.Ρῆσ.192 δῶρον δέχεσθαι τῆς ἐμῆς εὐσπλαγχνίας, Μηναῖ.Ι,Ι'Εσπερ. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, Διγεν.'Ακρ ΙΙΙΙ τὸν ὑπομείναντα σταυρὸν δι' ἄκραν εὐσπλαγχνίαν, Κάλβ. εἰς 'Αγαρηνοὺς 10,4 πότε εὐσπλαγχνίαν ἐγνώρισαν;.

εὐσπλαγχνίζομαι μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. ἐσπλαχνίζομαι κινοῦμαι ὑπὸ εὐσπλαγχνίας, συμπαθείας, συμπονῶ τινα : Ἰω.Χρυσ.'Ομ.4,567 ἀλλὰ πατὴρ ἐστι φιλόστοργος μόνος ἀγαθός, ὁ εὐσπλαγχνιζόμενος ὑπὲρ πατέρα, Θυσ.'Αβραὰμ 41,98.

εὐσπλαγχνικός-ή-όν νεώτ., δημ. κ. ἐσπλ- ὁ εὐσπλαγχνιζόμενος, φιλεύσπλαγχνος, συμπονετικός : Σάρρ.μτφρ.Εὐρ.ΙΤ 346 κι ἦσουν πάντα στοὺς ὁμόφυλους εὐσπλαγχνική' ἐπίρρ. δημ. -ά.

εὔσπλαγχνος [-η]-ον κ. νεώτ., δημ. κ. ἐσπλ-, ἔχων καλά, ὑγιᾶ σπλάγχνα : Ἱππ.Προρρ.2,6· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. πλήρης εὐσπλαγχνίας, ἐλεήμων, οἰκτίρμων, ἀγαθοεργός : ΚΔ'Εφεσ.4,32 γίνεσθε δὲ εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὔσπλαγχνοι, Βαλαωρ. 'Ανδρ.ΓρηγορίουΕ' 22 τὸ χέρι, ποὺ εὔσπλαγχνο.. τὴ σάρκα σου ἐσαβάνωσε, Βιζυην.'Επαΐτις Βιζύης 9 ὦ, δῶστέ μ' εὔσπλαγχνη καρδιά.

εὐσπλάγχνως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐσπλαγχνικὸν βλ.λ. : Νεκτάρ.'Ομ.7,1554.

εὔσπολον 'Ησ. « εὐείμονα, εὐσταλέα».

εὔσπορος-ον, ἐπ. ἐΰσπ- ὁ καλῶς ἐσπαρμένος : 'Αριστφ.'Ορν.230 εὐσπόροι γύαι, ΑΠλ.4,295 εὔσπορος Αἴγυπτος· **2)** ὁ ἔχων καλὸν καὶ ἄφθονον σπόραν, πλούσιος εἰς σπόρον : ΑΠ 4,3,36 ἐς δ' ἐλέγους εὔσπορον ἀνθέμιον· **3)** ὁ συντελῶν εἰς καλὴν σποράν, ἐπίθ. τοῦ 'Ερμοῦ : 'Ερμ.π.Στοβ.1,5,14.

εὐσπούδαστος-ον μσν. ἄξιος σπουδῆς, μελέτης, ἀξιοσπούδαστος : Νικ.Χων.67.

ἐΰσσελμος-ον ἐπ. τ. τοῦ εὔσελμος βλ.λ.

ἐΰσσωτρος-ον ἐπ. τ. τοῦ εὔσωτρος βλ.λ.

εὐστάθεια [ἡ] κ. νεώτ., 'Επιγρ. κ. -ία, ποι. -ίη, τὸ νὰ εἶναί τι σταθερόν, ἡ σταθερότης, τὸ ἀδιατάρακτον, ἡ μονιμότης καταστάσεώς τινος, ἡ ἡσυχία : Φίλ.1,680 εὐστάθεια κατὰ τὰς πόλεις, 'Επιγρ. ὑπὲρ εὐσταθείας τῆς πόλεως, αὐτ. τὴν Αἴγυπτον ἐν εὐσταθείᾳ διάγουσαν· **2)** ἰδ. ἐπὶ τῆς σωματικῆς ὑγείας : 'Επίκ.ἀπ.8,424 εὐστάθεια σαρκός· **3)** ἐπὶ προσ., αὐτοκυριαρχία, αὐτοσυγκράτησις : 'Ιππ.24,45 πρὸς τοὺς ὄχλους τοὺς ἐπιγινομένους εὐσταθίης (μεμνῆσθαι) τῆς ἐν ἑαυτῷ· || εὐστάθεια ὁρμῶν ἡ συγκράτησις τῶν ὁρμῶν, ἡ ἐγκράτεια : Στωϊκ.ἀπ.65· || ὁμ. κ. νεώτ. σταθερότης φρονημάτων, ἠρεμία, γαλήνη ψυχική : Φιλόδ. Μουσ.33Κ,Φίλ.1,2,31,Πλούτ.'Ηθ.342F εὐστάθεια ἐν βουλαῖς, 'Αθήν.'Ιατρ.π. 'Ορειβ.21,22 εὐστάθεια ψυχῆς - χαρακτῆρος - πολιτικῶν φρονημάτων.

εὐσταθής-οῦς-ές [ἵσταμαι] κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. ἐϋ- καλῶς τεθεμελιωμένος, ᾠκοδομημένος, καλῶς στερεωμένος : 'Ιλ.Σ 374 περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο, 'Οδ.Υ 258 ἐντὸς ἐϋσταθέος μεγάρου· || μτφ. ἐπὶ πολιτικῆς ἐννοίας, ὁ μονίμως ἐγκατεστημένος : Φιλόδ.'Ομ.310 εὐσταθὴς μοναρχία· **2)** μτφ. σταθερός, σοβαρός : Πλούτ.'Ηθ.44Α, 'Ηρωδιαν.2,6,8· || κ. ὁ ἐμμένων εἴς τι· κ. συγκρ. -έστερος:'Αρετ.'Οξ.Παθ.2,3 εὐσταθέστερος γνώμη, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,224 εὐσταθὴς τὴν γνώμην· **3)** ὁ παραμένων εἰς τὴν αὐτὴν κατάστασιν, ὁ ἀμετάβλητος, ἀδιατάρακτος : 'Αρετ.'Οξ.Παθ. 1,10 εὐσταθὴς γνώμη· || ὁμ. ἐπὶ ἀτμοσφαιρικῆς καταστάσεως, ἰδ. ἐπὶ ἀνέμων : 'Ιππ.'Επιδ.3,15 εὐσταθὲς θέρος, 'Απολλ.Ρ 4,821 εὐσταθὴς Ζέφυρος· **4)** ἤρεμος, ἥσυχος : Δημόκρ.191 εὐσταθεῖς ψυχαί, 'Ιεροκλ.π.Στοβ.'Ανθολ.3,11 βίου .. εὐσταθοῦς, Διον.'Αλ.Δημ.36 εὐσταθὴς ἁρμονία· **5)** ἐπὶ τοῦ σώματος, ὑγιής, καλῶς ἔχων : 'Επικ.ἀπ.68 σαρκὸς εὐσταθὲς κατάστημα· || κ. ἐπὶ προσ., ὑγιής : 'Αθήν.'Ιατρ.π.'Ορειβ.ἀβέβ.7,1· **6)** εἰδ. εὐσταθεῖς νοῦσοι αἱ εὐκόλως θεραπευόμεναι, μὴ σοβαραί : 'Ιππ.'Αφ.3,8· ὁμ. εὐσταθεῖς καῦσοι : αὐτ.'Επίδ.1,1.

εὐσταθιανός-ή-όν νεώτ. ὁ τοῦ Εὐσταθίου : εὐσταθιανὴ σάλπιγξ ἡ ἀ. εὐσταχιανὴ βλ.λ.· || εὐσταθιανοί [οἱ] θεολ. ὀπαδοὶ τοῦ ἐκδιωχθέντος τὸν δ' αἰῶνα ἐπισκόπου 'Αντιοχείας Εὐσταθίου.

εὐσταθμία [ἡ] ἐσφ.γρ. τοῦ εὐστομία : 'Ορειβ.68.

εὔσταθμος-ον μτγν. ὁ μεμετρημένος, ἀκριβής : Πάπ. εὔσ(ταθμα) ἐν ἑκάστῳ νομῷ ἀποδεδειγμένα χα(λκᾶ) μέτρα [ἀμφ.]· || ὁ ἔχων πλήρες βάρος : Κῶδ.'Ιουστιν.10,27,2 εὔσταθμα νομίσματα.

εὐστάθμως ἐπίρρ. μετ' ἀκριβοῦς σταθμίσεως, συγκρ. -ώτερον : 'Ιππ.Γυν.1,1 εὐστάθμως ἴσον, Πάπ. εὐσταθμώτερον.

εὐσταθῶ-έω [εὐσταθής] κ. νεώτ. εἶμαι εὐσταθής, σταθερός : Εὐρ.Ρῆσ.317 ὅταν πολίταις εὐσταθῶσι δαίμονες [εἶναι σταθερῶς εὔνοι]· || νεώτ. κ. μτφ. : τὰ ἐπιχειρήματά του δὲν εὐσταθοῦν· **2)** εἶμαι ἥσυχος, ἤρεμος, γαλήνιος, ἰδ. ἐπὶ θαλάσσης : Λουκ.'Αλ.'Ιστ.1,30 ἔτυχε γαλήνη οὖσα καὶ εὐσταθοῦν τὸ πέλαγος, Πλούτ.'Ηθ.281Β πνευμάτων ὄντων οὐκ εὐσταθοῦσιν οἱ ὄρνιθες· || κ. ἐπὶ προσ. : Διον.'Αλ.Ρωμ.6,51 ὁ μηδένα χρόνον ἡμᾶς εὐσταθεῖν ταῖς διανοίαις ἐῶν πόλεμος· **3)** ἐπὶ τοῦ σώματος, ἰδίως φρ. τῶν ἐπικουρείων, εἶμαι ὑγιής : 'Επίκ.ἀπ.68 εὐσταθεῖν καὶ ὑγιαίνειν, 'Ιατρ.π.'Ορειβ.7,8,1, Σωρ.1,87· **4)** κ. μτφ. ἰδίως ἐπὶ πόλεων, χωρῶν, πολιτικῶν καταστάσεων κτλ., ἀπολαύω ἡσυχίας : 'Αππ.'Ιβηρ.9 Λιβύην μὲν οὖν εὐσταθοῦσαν ἑώρα, Πάπ. εὐσταθοῦσα βασιλεία, 'Επιγρ. τὴν πόλιν εὐσταθοῦσαν· || νεώτ. εὑρίσκομαι εἰς καλὴν κατάστασιν, ἔχω σταθερότητα εἴς τι : τὰ οἰκονομικὰ τοῦ κράτους εὐσταθοῦσι (εὑρίσκονται εἰς καλὴν κατάστασιν), - ἡ γνωμοδότησις δὲν εὐσταθεῖ [δὲν ἀντέχει εἰς λογικὸν κ. εἰδ. εἰς ἐπιστημονικὸν ἔλεγχον].

εὐσταθῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., αἰολ. εὐσταθέως, σταθερῶς, ἀσφαλῶς, ἐν ἀσφαλείᾳ : 'Επιγρ.Μυτιλ. στρατηγήσαντα ἁγνῶς καὶ εὐσταθέως, 'Αππ.π. Σουΐδ. ὁ δὲ ἐστρατοπέδευσεν εὐσταθῶς ἧπερ ἐβούλετο· || κ. ὑπερθ. -έστατα : 'Αππ.'Εμφ.Πολ. 2,115· **2)** ἡσύχως, ἠρέμως, μετ' ἀταραξίας : Διογ.Λ 7,182 διελέγετο εὐσταθῶς.

εὐστάλεια [ἡ] [εὐσταλής], ἰων. εὐσταλίη, καλὴ τοποθέτησις, διάταξις : 'Ιππ.'Αρθρ.82 γόνυ δὲ εὐηθέστερον ἀγκῶνος διὰ τὴν εὐσταλίην καὶ τὴν εὐφυΐην· **2)** εὐρυθμία, συμμετρία, ἀναλογία : Φιλόδ.Οἰκ.65J εὐστάλεια ἐπιθυμιῶν καὶ φόβων· **3)** ἐπὶ στρατευμάτων, ἡ ἐλαφρότης τοῦ ὁπλισμοῦ· πρβλ. εὐσταλής 2] : Πλούτ.Σερτ.12 εὐσταλείᾳ καὶ κουφότητι τῆς 'Ιβηρικῆς στρατιᾶς.

εὐσταλής-οῦς-ές [στέλλω] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἡτοιμασμένος, παρεσκευασμένος, ἰδ. ἐπὶ πλοίων, ὁ καλῶς ἐφωδιασμένος, παραθ. -έστερος, -έστατος : Αἰσχ.Πέρσ.765 εὐσταλῆ τοι λεκτὸν ἀροῦμεν στόλον· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ παρασκευή, ἡ ἑτοιμασία : 'Ηρωδιαν.3,8,9 τοῦ πρὸς τὸν πόλεμον εὐσταλοῦς τε καὶ ἑτοίμου ἀλλότρια ἐνομίζετο· **2)** ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ φέρων ἐλαφρὸν ὁπλισμόν, ὁ ἐλαφρῶς ὡπλισμένος, εὔζωνος : Θουκ.3,22 ἦσαν δὲ εὐσταλεῖς τε τῇ ὁπλίσει [σχόλ. « εὔζωνοι »]· || κ. ὑπερθ. : Ξεν.'Ιππ.7,8 εὐσταλέστατός τε ὁ ἱππεὺς ἔσται· || γεν. ὁ ἐλαφρός : Διον.'Αλ.Ρωμ.7,58 ὁπλισμὸν εὐσταλέστερον· **3)** πρόσφορος, κατάλληλος : 'Ιππ.'Αγμ.37· || εὐ-

μεταχείριστος : Ἱππ.Ἐπικ.7 **εὐσταλέστερον τὸ σωμάτιον·** || ἄνετος, εὔκολος : Σοφ.Φιλ.780 **πλοῦς εὐσταλής·** **4)** συμπαγής, πυκνός, στερεός : Ἀριστλ.ΖΙ 10,6,14 **εὐστ- ὑστέρα·** || ὁμ. ὁ εὔσωμος, καλοθρεμμένος, καλοδεμένος : Πλούτ. Μάρ.34 **οὐκ εὐσταλὴς γεγονὼς ἐν γήρᾳ τὸν ὄγκον,** αὐτ.Ἠθ.353Α **εὐσταλῆ σώματα,** Μηναῖ.Ι,20 Συναξ. **τὴν ἡλικίαν εὐσταλὴς καὶ σεμνός·** || νεώτ. ὅθ. ὁ εὐκίνητος, ὁ μυώδης : **εὐσταλεῖς νεανίαι·** || ὁμ. τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ὑγιὴς καὶ εὔρωστος διάπλασις : **τὸ εὐσταλὲς τῶν προσκόπων·** **5)** ἐπὶ τῆς διαίτης, ὁ μὴ ὑπερβαίνων τὸ προσῆκον, ὁ μέτριος, ὁ κανονικός : Φιλούμ.π.Ὀρειβ.45,29,8 **δι' ὑδροποσίας καὶ διαίτης εὐσταλοῦς** (ἐλαφρᾶς)· || ἐπὶ ἀνθρ., ὁ ἔχων κανονικὴν δίαιταν : Δίων Κ 50,43 **ταῖς διαίταις εὐσταλεῖς ὄντες·** **6)** μτφ. ἐν ἀναφορ. πρὸς τὸ ἦθος, εὐπρεπής, εὐγενής : Πλάτ. Μέν.90Α **κόσμιος καὶ εὐσταλὴς ἀνήρ,** Διόδ.Σιν. 2,17 **ποιήσας εὐσταλῆ ἐμαυτόν, ὥστε μὴ ὀχλεῖν τὸν συμπότην·** || ἐπὶ ἐνδυμάτων, κομψός : Λουκ. Τιμ.54 **ὁ τὸ σχῆμα εὐσταλὴς καὶ κόσμιος τὸ βάδισμα·** **7)** εὔτακτος, κανονικός : Πλούτ.Σόλ.12 **εὐσταλεῖς ἐποίησε τὰς ἱερουργίας.**

εὐσταλῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., ἰων. **εὐσταλέως,** ἐπὶ ἐνδυμάτων, τεχνικῶς, καλοφτειασμένα, καλορραμμένα : Ἱππ.Κατ'Ἰητρ.3 **ἱμάτιον εὐσταλέως,** Ὀππ. Κυν.1,97 **εὐσταλέως δὲ χιτῶνα καὶ εἰς ἐπιγουνίδα πήξας ἑλκέσθω·** **2)** ἐπὶ ὡπλισμένων στρατιωτῶν, ἐλαφρῶς, μὲ ἐλαφρὸν ὁπλισμόν : Ἡρωδιαν. 4,15,1 **κούφως καὶ εὐσταλῶς ἐκτρέχειν·** **3)** ἐπὶ ἐπιδέσμων, στερεῶς : Ἱππ.Κατ'Ἰητρ.9· **4)** πρεπόντως, κοσμίως : Φιλόδ.Θαν.31 **εὐσταλῶς ταφῆναι.**

εὐστατῶ-έω (ἵστημι) Ἐπιγρ. εἶμαι ἐν καλῇ καταστάσει : **εὐσταθοῦσα βασιλεία·** πρβλ. εὐσταθῶ.

εὐστάφυλος-ον (σταφυλή), ἐπ. **ἐϋστάφυλος,** ὁ ἔχων ἀφθόνους σταφυλάς, πολυστάφυλος : Κύριλλ.27,315 **εὐστάφυλος ἀμπελών,** Πάπ. **ἐϋ- ἐνὶ Νάξῳ·** **2)** ἐπών. τοῦ Διονύσου : Ἐπιγρ.

εὐσταχιανός-ή-όν νεώτ. ἀνατ. ἐσφ. γρ. ἐπικρατήσασα ἀντὶ τοῦ εὐσταθιανός, ὁ πρὸς τιμὴν τοῦ Ἰταλοῦ ἀνατόμου Εὐσταθίου ὀνομασθείς : **εὐσταχιανὴ βαλβίς** (μία τῶν βαλβίδων τῆς κάτω κοίλης· πρβλ. ἐν λ. βαλβίς 8), - **εὐσταχιανὴ σάλπιγξ** (σωλὴν δι' οὗ συγκοινωνεῖ τὸ κοῖλον τοῦ τυμπάνου τοῦ ὠτὸς μετὰ τοῦ φάρυγγος καὶ τῆς ρινός).

εὔσταχυς-υος-υ (στάχυς), ἐπ. **ἐΰσταχυς,** ὁ ἔχων ὡραίους καὶ πολλοὺς στάχυς, πολύσταχυς : Χρησμ. π.Ἡλιόδ.Αἰθ.2,26 **ἴχνος ἀειράμενος ἀπ' ἐϋστάχυος παρὰ Νείλου,** Φίλιππ.Θεσσ.6,36,3 **εὔσταχυν ἀμήσας τὸν νῦν σπόρον·** **2)** ὁ ἔχων ὡραῖον στάχυν, βλαστόν : Νίκ.Θηρ.604 **νάρδου εὐστάχυος·** **3)** μτφ. ἀνθηρός, ἀκμάζων : Ἀγαθ.ΑΠ 5,275,8 **τεκέων εὔσταχυν ἀνθοσύνην,** αὐτ.7,589.

εὐστέγαστος-ον (στεγάζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἐστεγασμένος, σκεπασμένος : Δίων Κ 49,30 **πρός τε τὸ ἰσχυρὸν καὶ εὐστέγαστον αὐτῆς** (δ.γρ. εὐσκέπ-),- **εὐστ- περίπτερον·** || νεώτ. ὁ δυνάμενος εὐκόλως νὰ στεγασθῇ : **ἂν καὶ μεγάλων διαστάσεων ἡ δεξαμενὴ εἶναι εὐστέγαστος.**

εὐστεγής-οῦς-ές (στέγη) σχόλ. ὁ καλῶς ἐστεγασμένος, σκεπασμένος : Σχόλ.Λυκόφρ.350 **εὐστεγεῖς καὶ εὐωρόφους θαλάμους** (δ.γρ. εὐπαγεῖς).

εὐστείλεον Ἡσ. « ὡραίαν λαβὴν ἔχουσαν ».

ἐΰστειρη (ἡ) (εὐ-στεῖρα) ἐπίθ. πλοίου, ὁ ἔχων καλὴν τρόπιν : Ἀπολ.Ρ 1,400 **ἐϋστείρης .. νηός.**

εὐστεκτος-ον (εὐ-στέγω) ὁ εὐστέγαστος, ὁ δυνάμενος νὰ στεγασθῇ : Καλλ.Ἴαμβ.1,300.

εὐστελέχης-ους-ες (εὐ-στέλεχος) μτγν. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ὡραῖον στέλεχος : Ἡρωδιαν.2,687.

εὔστερνος-ον (στέρνον) κ. μαν. ὁ ἔχων πλατύ, εὔρωστον στῆθος : Μαν.4,96 **εὐστέρνοιο λέοντος,** Γεωπ.17,2,1 **ἐκλεκτέον εὐστέρνους, πλατυνώτους.**

εὐστέφανος-ον (στεφάνη) κ. μαν., ἐπ. **ἐϋστέφανος,** ἐπίθ. θεαινῶν, οἷον τῆς Ἀρτέμιδος, Ἀφροδίτης κ. ἄ., ὁ ἔχων ὡραίαν στεφάνην, ὡραῖον διάδημα τῆς κεφαλῆς : Ἰλ.Φ 511 **τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος κελαδεινή,** Ὀδ.Θ 267 **ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,** Ἡσίοδ.Ἔργ.298 **ἐϋστέφανος Δημήτηρ,** αὐτ.Θ 255 **Κυμώ τ' Ἠιόνη τε ἐϋστέφανος θ' Ἁλιμήδη** (δ. ἑρμην. ὁ καλῶς ἐστεφανωμένος)· **2)** ὁ καλῶς ἐστεμμένος, στεφανωμένος, καλλιστέφανος : Ἀριστφ.Νεφ.309 **εὐστέφανοι θεῶν θυσίαι** (Βερναρδ.Γρ. ἐν λ. « ἴσως διότι τὰ θύματα τὰ προσφερόμενα τοῖς θεοῖς ἐκοσμοῦντο διὰ στεφάνων, ἔτι δὲ καὶ οἱ βωμοί, ἱερεῖς κτλ. »)· **3)** συνεκδ. ἐπὶ λειμώνων, ὁ οἱονεὶ ἐστεμμένος δι' ἀνθέων, ἀνθοστόλιστος, ἀνθόσπαρτος : Ὀππ.Κυν. 1,462· **4)** ὁμ. ἐπὶ πόλεων κ. ἄ., ὁ καλῶς περιτετειχισμένος, ὁ διὰ καλοῦ τείχους περιβεβλημένος, οἷον ὡς ἐπίθ. τῶν Θηβῶν, Μυκηνῶν, κ. ἄ. : Ἰλ.Τ 99, Ὀδ.Β 120, Ἡσίοδ.Α 80, Πίνδ.Π 2,58 **πρύτανι κύριε πολλᾶν μὲν εὐστεφάνων ἀγυιᾶν** (σχόλ. « ὑψηλῶν ἢ εὖ τετειχισμένων »)· **5)** εἰδ. ἐπίθ. πόλεως ἐξ ἧς προῆλθον πολλοὶ νικηταὶ εἰς ἀγῶνας : Διον.Περ. 369 **ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος** (Εὐστ. « διὰ τὸ πολλοὺς Κροτωνιάτας ἐν τοῖς καθ' Ἑλλάδα ἱεραῖς ἀγῶσι νικῶντας στεφανοῦσθαι »)· **6)** μαν. μτφ. ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ : ΚΜανασσ.103 **τὸν οὐρανὸν εὐστέφανον τοῖς ἄστρασι γενέσθαι·** πρβλ. δημ. νύχτα ἀστραστεφάνωτη.

ἐϋστεφής-οῦς-ές (στέφος) μτγν. εὐστέφανος βλ.λ.: Ἀμμιαν.Μαρκ.31,1,5 **ἐϋστεφέας κατ' ἀγυιάς,** Μάξιμ.529 **Δηοῦς εὐώδινος ἐϋστεφέος τ' Ἰοβάκχου.**

εὔστηθος-ον (στῆθος) μαν. ὁ ἔχων ὡραῖον στῆθος : Πασχ.Χρον.688, Τζέτζ.Μεθ' Ὅμ.470.

εὐστήρικτος-ον (στηρίζω) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἐστηριγμένος, στερεωμένος : Σχόλ.Αἰσχ.Ἑπτ. 312· **2)** νεώτ. ἐπὶ δομῆς, ὁ καλῶς, ἀσφαλῶς, εὐκόλως δυνάμενος νὰ στηριχθῇ, νὰ στερεωθῇ· || κ. μτφ. : **ἐπιχειρήματα εὐστήρικτα.**

εὐστιβής-οῦς-ές (εὐ-στίβω) μτγν. κ. π. Ἡσ.,δ.γρ. **εὐστειβής,** ὁ καλῶς πεπατημένος, στιβασμένος· Ἡσ. « εὐστειβές, καλῶς πεπατημένον, τετριμμένον » : ΑΠ 6,23,2 **εὐστιβὲς αἰθυίαις ἰχθυβόλοισι λέπας·** || ὅθεν ὁ στερεός : Κύριλλ.808 **εὐστιβὴς καὶ σὺν ἱδρῶτι βάσιμος ὁδός·** **2)** εὐκατάληπτος, σαφής, εὐκολονόητος : Κύριλλ.775 **κατὰ τὴν εὐστιβῆ καὶ ἁπλουστέραν τοῖς πολλοῖς θεωρίαν.**

εὔστικτος-ον (εὐ-στίζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἐστιγμένος, πεποικιλμένος : Ὀππ.Κυν.1,335 **εὐστίκτοισι περὶ χροιῇσι γράφουσι.**

εὔστιπτος-ον (εὐ-στίβω) μτγν., ἐπ. **ἐΰστιπτος,** ἐπὶ ὑφασμάτων, ὁ πυκνῶς ὑφασμένος· ὅθ. ὁ καλῶς κατειργασμένος : Ἀπολλ.Ἀργ.2,30 **εὔστιπτον φᾶρος** (σχόλ. « εὔστρεπτον, εὐπίλητον »).

εὐστιχία (ἡ) (εὐ-στίχος) Ἐπιγρ., ποι. **εὐστιχίη,** καλὴ στιχουργία : **εὐστ- σχεδίου.**

εὔστιχος-ον ἐσφ. γρ. τοῦ εὔτειχος βλ.λ., π.Ἡσ.

εὔστολος-ον (στολή) ἐπὶ πλοίων, ὁ καλῶς παρεσκευασμένος, ἠτοιμασμένος : Σοφ.Φιλ.516 **ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους,** Ἀπολλ.Ἀργ.1,603 **ὅσσον ἐς ἔνδιόν κεν ἐΰστολος ὁλκάς·** **2)** σχόλ. ὁ καλῶς ἐστολισμένος, κεκοσμημένος : **εὔστολος ἐν ὅπλοις χρυσαῖς·** || ἐπὶ γυναικός, ἡ καλῶς, ἐπιχαρίτως ἐνδεδυμένη, ἐπίθ. π. ποι. ἐναλλάσσον πρὸς τὸ εὔζωνος : Σχόλ. Ἰλ.Α 429 **καλῆς καὶ εὐστόλου·** **3)** μαν. ὁ ἔχων ὡραῖον, ὑψηλὸν ἀνάστημα, ὡραῖος : Μαλάλ.1 103,5 **ἦν δὲ ἡ Τέκμησσα τῇ ἡλικίᾳ εὔστολος·** **4)** μτφ. μαν. ἐπὶ τῆς ψυχῆς, τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ ἔξοχον, τὸ εὐγενές : Μηναῖ.1,10 Θεοτ. **τῆς σῆς ψυχῆς οὐ σθένων τὸ εὔστολον·** **5)** ἐπὶ ἐνδυμάτων, ὁ καλῶς, τεχνικῶς ἐρραμμένος, καλορραμμένος : Σχόλ. Εὐρ.Ἑκ.243 **εὐστόλοις ἐνδύμασιν·** πρβλ. εὐσταλής.

εὔστομα [τὰ] νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. **τῶν γεντιανοειδῶν.**

εὐστόματα [τὰ] νεώτ. ζῳολ. τάξις ἐγχυματικῶν τοῦ ἀθροίσματος τῶν **μαστιγωτῶν.**

εὐστομαχία [ἡ] [στόμαχος] μτγν. ἡ εὔκολος πέψις, χώνευσις, εὐκολοχωνευσία : Ἱκέσ.π.'Αθήν.7, 298Β **εὐστομαχίᾳ διαφέρουσι τῶν πλείστων.**

εὐστόμαχος-ον [στόμαχος] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὠφέλιμος διὰ τὸν στόμαχον, εὔπεπτος, ὑγιεινός, ἀντίθ. κακοστόμαχος : Ἱκέσ.π.'Αθήν.15,689C **τὸ δ' οἰνάνθινον εὐστόμαχον ὄν,** Πλούτ.'Ηθ.136F **καὶ μᾶλλον ἔμπειρον εἶναι τῶν εὐστομάχων ἢ τῶν εὐστόμων,** Διοσκ.1,171 **καρπὸν φέρει.. εὐστόμαχον.**

εὐστομαχῶ-έω [στόμαχος] μτγν. ἔχω ἰσχυρὸν στόμαχον, ὅθεν ἔχω καλὴν ὑγείαν : Φιλόδ.Σημ.38.

εὐστομάχως ἐπίρρ. μτγν. μετὰ καλοῦ σταμάχου, καλῆς χωνεύσεως : Κικ.'Αττ.9,5,,2, Παρμ.ΑΠ 11,4,3 **εὐστομάχως ἀπορέγχειν.**

εὐστομία [ἡ] [εὔσταμος] κ. νεώτ., ποι. -ίη, εὐφωνία, καλλιέπεια : Πλάτ.Κρατ.404D **εὐστομίαν περὶ πλείονος ποιούμενος τῆς ἀληθείας,** Διον.'Αλ.Συνθ. 7· || τὸ κάλλος τῆς γλώσσης, καλλιλογία, εὐέπεια : Διον.'Αλ.Λυσ.12 **οὐδὲ τὴν εὐστομίαν ἔχουσιν ἐκείνης τῆς λέξεως,** αὐτ.Δημ.13 **φυσική τις ἐπιτρέχει τοῖς Λυσίου λόγοις εὐστομία καὶ χάρις·** **2)** ἐπὶ ὀρνέων, ἡδὺ ᾆσμα, γλυκὸ κελάηδημα : Αἰλ.ΖΙ 17,23· **3)** ἐπὶ τροφῆς, ἡ καλὴ γεῦσις, τὸ εὔγευστον, ἡ νοστιμάδα : Θεόφρ.Φ Αἰτ.6,16,8 **χρὴ δὲ καθόλου πειρᾶσθαι διαιρεῖν εἰ ἐν τῷ χυλῷ ἡ εὐστομία καὶ ἡ γλυκύτης,** Ἱκέσ.π.'Αθήν.7,310F **οἱ λάβρακες εὔχυλοί εἰσι.. εὐστομίᾳ δὲ πρῶτοι κρίνονται** [ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὐστομαχίᾳ]· **4)** ἐπὶ αὐλητῶν, ἡ μετ' εὐσχημίας ἱκανότης τοῦ αὐλεῖν : Φιλόστρ.'Απολλ.5,21.

εὔστομος-ον [εὐ-στόμα] κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ ζῴων κ. ἰδίως ἐπὶ κυνῶν, ὁ ἔχων εὐμέγεθες καὶ ἰσχυρὸν στόμα, ἀντίθ. ἄσταμος βλ.λ.3) : Ξεν.Κυν. 4,2 **αἱ κύνες ἀπὸ τῶν προσώπων φαιδραὶ καὶ εὔστομοι·** || ἐπὶ ποτηρίων, ὁ ἔχων μέγα στόμα, ἄνοιγμα : Λουκ.Λεξιφ.7 **ποτήρια δὲ ἔκειτο παντοῖα.. εὐρυχαδῆ τε καὶ ἄλλα εὔστομα·** **2)** ἐπὶ λιμένων, ὁ ἔχων καλὸν στόμιον, εἴσοδον, ἀρτίστομος, ἀντίθ. ἄστομος βλ.λ.7) : Πολυδ.1,100, Θεοδώρ. 4,1219 **εὐστόμων ἐπιτύχωμεν λιμένων·** **3)** ἐπὶ ἵππου, ὁ εὐκόλως ὑπείκων εἰς χαλινόν, εὐάγωγος, εὐήνιος, ἀντίθ. ἄστομος βλ.λ.4) : Πλούτ.'Ηθ.39Β **τοὺς μὲν οὖν ἵππους οἱ καλῶς τρέφοντες εὐστόμους τῷ χαλινῷ·** **4)** ἐπὶ προσ., εὐφραδής, εὔγλωττος : ΑΠ 14,10 **τῶν σῶν δὲ λεβήτων ἡ φύσις μὲν εὔστομος, νοῦ δ' εὐτυχοῦσα γίνετ' εὐστομωτέρα·** || συνεκδ. ἐπὶ οἰνηροῦ λαγύνου, ὁ καθιστῶν τινα εὔγλωττον : Μᾶρκ.'Αργ.ΑΠ 9,229,2 **εὔλαλε, εὔστομε, μακροφάρυγξ·** || ὁμ. ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἡδέως ᾄδων, ποὺ κελαηδεῖ γλυκά : Αἰλ.ΖΙ 13,18· **5)** ὁ ἀπεχόμενος τῶν δυσαιώνων λέξεων, ὅθεν ὁ τηρῶν θρησκευτικὴν σιγήν, ὁ σιωπῶν, ἅ. εὔφημος βλ.λ.2) : 'Ηρ.2,171 **περὶ μὲν νυν τούτων εἰδότι μοι.. εὔστομα κείσθω** [ἂς κλείσω τὸ στόμα μου]· || κ. ἐν φρ. : Σοφ.Φιλ.201 **εὔστομ' ἔχε** (εὐφήμει, σιώπα, μὴ λέγε λέξεις κακῶν αἰωνῶν)· **6)** ὁ εὐάρεστος εἰς τὸ στόμα, εὔγευστος, νόστιμος· ἀντίθ. ἄστομος βλ.λ.5) : Θεόφρ.ΦΙ 4,3,3 **τὰ δ' ἐκτὸς ἐσθιόμενον, οὐχ οὕτω γλυκὺ ὡς εὔστομον,** Διοσκ.1,16 **τὰ δὲ σὺν τῷ μέλιτι ἑψόμενα εὐστόμαχα.. καὶ εὔστομα·** || κ. συγκρ. : Θεόφρ.ΦΙ 2,6,10· **7)** νεώτ. βοταν. **τὸ εὔστομον** γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **γεντιανοειδῶν.**

εὐστόμφαστος-ον [εὐ-στομφάζω] μσν. ὁ πλήρης στόμφου καὶ κόμπου, στομφώδης : Φιλῆς 1,190 **εὐστόμφαστος σαρκασμός,** ἀντίθ. ἀστόμφαστος.

εὐστομῶ-έω [εὔστομος] εἶμαι εὔστομος, ἰδίως ἐπὶ ἀηδόνος, ᾄδω ἡδέως, ψάλλω, κελαηδῶ ὡραῖα : Σοφ.ΟΚ 18 **πυκνότεροι δ' εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες** [σχόλ. «εὐφώνως ᾄδουσιν»], Φιλόστρ.2,10,5 **ἠκροῶντο δὲ ὥσπερ εὐστομούσης ἀηδόνος·** || ἐπὶ προσ., ὁμιλῶ εὐστόμως, μὲ καθαρὰν προφοράν : Λουκ.Τραγῳδ.181 **πρῶτον μὲν εὐθὺς εὐστομεῖν διδάσκεται τέρπων ἅπαντας·** **2)** μτφ. οἷον ἐπὶ νόμου, εἶμαι σαφής : Κύριλλ. 1,51Ε **βραδύγλωσσος μὲν γὰρ ὁμολογουμένως καὶ εὐστομεῖν οὐκ εἰδὼς ὁ πάλαι νόμος·** **3)** λέγω λέξεις προοιωνιζούσας καλά, εὐφημῶ : Αἰσχ. Χο.997 **τί νιν προσείπω, κἂν τύχω μάλ' εὐστομῶν;** [δ.γρ. εὐστοχῶν]· || λέγω καλοὺς περί τινων λόγους, ὁμιλῶ καλῶς : 'Αριστφ.Νεφ.833 **εὐστόμει, καὶ μηδὲν εἴπῃς φλαῦρον ἄνδρας δεξιοὺς καὶ νοῦν ἔχοντας,** 'Αριστείδ.1,507 **τοὺς μὲν παῖδας κελεύομεν εὐστομεῖν.**

εὐστόμως ἐπίρρ. μτγν. εὐήχως, μὲ καθαρὰν φωνήν : Αἰλ.ΖΙ 4,42 **λέγουσι καὶ τὰς καλουμένας μελεαγρίδας τὸ αὐτὸ δρᾶν τοῦτο καὶ μάλα εὐστόμως·** κ. ὑπερθ. : αὐτ.13,18· || μελῳδικῶς : 'Αρισταίν.2,19,7· κ. ὑπερθ. : Αἰλ.ΖΙ 1,43 **κατᾴδει εὐστομώτατα καὶ τορώτατα.**

εὐστὸν [τὸ] ἢ εὔστον [εὕω] 'Επιγρ. κ. 'Ησ. θῦμα οὗ περιεκαύθη τὸ δέρμα, καψαλισμένο : 'Επιγρ. **ἢν δὲ εὐστὸν θύηι ἡ πόλις λάφεται γλῶσσαν·** **2)** 'Ησ. «εὐστόν· τὸ σειόμενον».

εὔστοος-ον [στοά] μτγν. ἐπὶ πόλεων, ἡ ἔχουσα πολλὰς ἢ ὡραίας στοάς : ΑΠΠαραρτ.336,4 **τήνδε πόλιν.. εὔστοον.**

εὐστοργία [ἡ] [εὔστοργος] μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐκδήλωσις πολλῆς στοργῆς : Πρόδρ.313 **ὡς κρεῖττον οὐδὲν πατρὶ τῆς εὐστοργίας.**

εὔστοργος-ον [στοργή] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐνέχων πολλὴν στοργήν, ὁ μετὰ πολλῆς στοργῆς γινόμενος : Διγεν.'Ακρ.82 **ἀρσενικῶν παιδίων εὐστόργων τε πανευθαλῶν,-εὔστοργος συμπεριφορά·** || κ. ὑπερθ. : Μᾶρκ.Αὐρ.1,19 [ἐσφ.γρ. ἀντὶ φιλοστοργότατον].

εὐστόργως ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ. μετὰ πολλῆς στοργῆς, φιλοστόργως : Φιλῆς 2,235· || κ. ὑπερθ. -ότατα π.Σουΐδ.ἐν λ. ἀπαθέστατα.

εὐστόρθυγξ-υγγος [ὁ,ἡ] [στόρθυγξ] ἐπ. ὁ ἐκ καλοῦ στελέχους, καλοῦ κορμοῦ κατεσκευασμένος : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,35,3 **εὐστόρθυγγα κορύναν·** || συνεκδ. ὁ ἔχων καλὸν στέλεχος, ἐν αἰσχρᾷ σημ. : Κριναγ.ΑΠ 6,232,7 **εὐστόρθυγγι Πριάπῳ.**

εὐστόχημα-ατος [τὸ] [εὐστοχῶ] μτγν. εὔστοχον κατόρθωμα, ἐπιτυχία : Διογ.Λ 5,34 **ἀποφθέγματα, ἀγράφου φωνῆς εὐστοχήματα.**

εὐστοχία [ἡ] [εὔστοχος] κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. -ίη, ἡ δεξιότης εἰς τὸ ἐπιτυγχάνειν τοῦ σκοποῦ, τὸ ἐπιτυχὲς σημάδευμα : Εὐρ.ΙΤ 1239 **ἐπὶ τόξων εὐστοχίᾳ γάνυται,** Καλλ.'Αρτ.217, Διόδ.5,18 **κατὰ τὴν εὐστοχίαν οὕτως ἀκριβεῖς εἰσιν, ὥστε.. μὴ ἁμαρτάνειν,-εὐστοχία τοῦ πυροβόλου·** || περιφρ. : Εὐρ.Τρῳ.812 **χερὸς εὐστοχίαν ἐξεῖλε ναῶν** [ἀντὶ τόξου]· **2)** μτφ. ἡ ἐπιδεξιότης εἰς τὸ τεκμαίρεσθαι, εἰς τὴν παραδοχὴν τῆς ὀρθῆς εὐκαιρίας : Πλούτ.'Ηθ.74D **εὐστοχίας καιροῦ·** **3)** μτφ. ὀξύτης, εὐφυΐα, ἀγχίνοια : 'Αριστλ.ΗΝικ.1142b,2 **ἔστι δὲ εὐστοχία τις ἡ ἀγχίνοια,** Πολύβ.18,33,7 **τὸν αὐτὸν τρόπον χρὴ καὶ τὴν μετάνοιαν αὐτοῦ δηλῶσαι καὶ τὴν εὐστοχίαν·** ἐπὶ ζωγράφων, δεξιότης περὶ τὴν ἀπεικόνισιν : Διον.'Αλ.Συνθ.25 **ζωγράφων τε καὶ τορευτῶν παισὶν ἐν ὕλῃ φθαρτῇ χειρῶν εὐστοχίας καὶ πόνους ὑποδεικνυμένοις·** || κ. γεν. ἐπὶ πνευματικῶν ἰδιοτήτων : Δαμοχ.ΑΠλ. 4,310,4 **φαντασίην ἔμπλεον εὐστοχίης,** Φίλ.ἀπ.ΙΙΗ **εὐστοχία μνήμης.**

εὔστοχος-ον [εὐ-στόχος] κ. μσν. κ. νεώτ. ἰδίως ἐπὶ ὅπλων, ὁ ὀρθῶς εἰς τὸν σκοπὸν τείνων, ὅθεν ὁ βάλλων ἐπιτυχῶς : Εὐρ.'Ελ.76 **τῷδ' ἂν εὐστόχῳ**

πτερῷ ἀπόλαυσιν εἰκοῦς ἔθανες ἂν Διὸς κόρης, ΑΠ 9,410 **εὔστοχον ὅπλον·** || κ. ὑπερθ. : Ξεν. Ἱππ.12,13 **εὐστοχώτατον ἀκόντιον·** || **πληγὴ εὔστοχος** ἡ καιρίως τρώσασα : Πολύβ.6,25,9· **2)** ὁ ἐπιτυγχάνων τοῦ στόχου, ὁ καλῶς σκοπεύων : Εὐρ. Ἡρ.195 **ὅσοι δὲ τόξοις χεῖρ' ἔχουσιν εὔστοχον,** Λουκ.Πλ.33 **μάχιμα φῦλα καὶ τὴν τοξικὴν εὔστοχα·** || κ. ὑπερθ. : Εὐρ.Φοίν.140 **λόγχαις τ' ἀκοντιστῆρες εὐστοχώτατοι·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐστοχία βλ.λ. : Ἡρωδιαν.1,15,10 **τὸ δ' εὔστοχον τῆς χειρὸς αὐτοῦ πάντες ἐξεπλήττοντο· 3)** μτφ. ὁ ἐπιτυχής, ὁ ὀρθῶς τεκμαιρόμενος, εἰκάζων : Ἀριστλ.Ὑπν.464a,33· || ὅθεν ὁ εὐφυής, ὀξύνους : Ἀριστλ.Ρητ.1412a,12 **καὶ ἐν πολὺ διέχουσι θεωρεῖν εὐστόχου,** Ἐφιππ.14,1· || κ. νεώτ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Πλάτ.Νόμ.950B **θεῖον δέ τι καὶ εὔστοχον ἔνεστι καὶ τοῖς κακοῖς·** || κ. ὑπερθ. : Διογ. Λ 6,74 **εὐστοχώτατος ἐν ταῖς ἀπαντήσεσι τῶν λόγων,** Μηναῖ.1,8 Ὠδ.7 **τῶν εὐστοχωτάτων σου λόγων, πανaοίδιμε·** || νεώτ. ὁ προσήκων πρὸς ἐπιτυχίαν, κατάλληλος, ἀκριβής, πιτυχημένος : **εὔστοχος ἐνέργεια - ἀπάντησις· 4)** ὁ πλήρης ἐπιτυχίας, ὅθεν ὁ εὐτυχής, ὁ ἀσφαλής : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,13,5 **εὔστοχον ἄγρην,** Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,158,8 **ἐς δὲ τὸ λῷον οὔτ' εὐχαὶ θνητοῖς εὔστοχοι.**

εὐστοχῶ-έω [εὖ - στόχος] μτγν. κ. νεώτ. ἐπιτυγχάνω τοῦ στόχου, βάλλω ἐπιτυχῶς : Ἀπολλδ. 1,7,4 **βουλόμενοι εὐστοχῆσαι τὸ θηρίον, - ηὐστόχησε τὸ ὅπλον μου·** || μτφ ἐπιτυγχάνω τοῦ σκοποῦ μου, πετυχαίνω : Πολύβ.1,14,7 **οὔτ' εὐστοχεῖν ἀεὶ δυνατὸν οὔθ' ἁμαρτάνειν συνεχῶς εἰκός·** || κ. ἐμπροθ. (**ἔν τινι,** νεώτ. **εἴς τι**) : Διόδ.2,31 **ἐν ἅπασι τοῖς ῥηθεῖσιν εὐστοχηκέναι δοκοῦσι, - εὐστοχεῖ εἰς τὰς ἀπαντήσεις·** || κ. παθ. : Ὀρειβ. 21 **ἐνίοτε γὰρ εὐστοχεῖται τὰ περὶ τῆς κολλήσεως· 2)** ἐπωφελοῦμαί τινος, ἐκμεταλλεύομαί τι : Πολύβ.2,45,5 **ἄνδρα δυνάμενον πάσης εὐστοχεῖν περιστάσεως· 3)** τεκμαίρομαι, συμπεραίνω, εἰκάζω : Πλούτ.Ἠθ.617D· ῥηματ.π. εὐστόχημα.

εὐστόχως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., μτγν. κ. **εὔστοχα,** ἐπιτυχῶς, μὲ ἐπιτυχίαν : Ξεν.ΚΠ 1,4,8 **διατεινόμενος εὐστόχως· βάλλει εἰς τὸ μέτωπον,** Λουκ.Νιγρ.36 **οὐ μὴν πάντες εὔστοχα τοξεύουσιν· 2)** μτφ. ὀρθῶς : Πλάτ.Νόμ.792D **ἣν δὴ διάθεσιν καὶ θεοῦ εὐστόχως πάντες προσαγορεύομεν,** Ἀριστλ.ΖΜ639a,5 **τὸ δύνασθαι κρῖναι εὐστόχως·** || ἁρμοδίως, καταλλήλως : Πλούτ. Φωκ. 17 **πολλὰ πρὸς τὴν Ἀλεξάνδρου φύσιν εὐστόχως εἰπών· 3)** ὑπερθ. ἐπιδεξιώτατα : Δίων Κ 67,14.

εὔστρα [ἡ] [εὕω] κ. μσν. κ. **εὗστρα** εἶδος λάκκου, ἐν ᾧ περιέφλεγον, ἐκαφάλιζον τὰς τρίχας τῶν ἐσφαγμένων χοίρων· Πολυδ.6,9 « τοὺς βόθρους, ἐν οἷς εὕεται τὰ χαιρίδια », Σχόλ. « μαδιστήριον ἀπὸ τοῦ εὕειν καὶ φλογίζειν τοὺς χοίρους », Εὐστ.1446,22 « εὗστρα, βόθρος, ἐν ᾧ περιφλέγουσι τὰς τῶν ὑῶν τρίχας » : Ἀριστφ.Ἱππ.1236 **ἐν ταῖσιν εὔστραις κονδύλοις ἡρμοττόμην** (σχόλ. « φλαγίστραις, ὅπου τὰ ἱερὰ θύεται »)· **2)** ἐπὶ κριθῆς, ἡ περικεκαυμένη, καφαλισμένη, καβουρδισμένη κριθή, ἐξ ἧς κατεσκευάζοντο τὰ ἄλφιτα· Παυσ.π.Εὐστ.1446 « τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τοὺς ἀνθέρικας ἀποβαλόντων, ἤτοι ὁ περικεκαυμένας στάχυς », Ἡσ. « εὗστρα .. ὁ στάχυς, ὅταν μὴ πέπειρας ὢν ἀπαφλογισθῇ », ΕΜ ἐν λ. ἀμφίκαυστις « ἡ ὀρεινὴ κριθή, ἣν ἡμεῖς εὔστραν καλοῦμεν »· || πάπ. ὁμ. ἐπὶ ὀσπρίων· **3)** π. κωμ. τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον.

εὐστραβής-οῦς-ές δ. ἀνάγν. ἀντὶ ἀστραβής, ἐπὶ ξύλου, εὐλύγιστος, εὔκαμπτος, εὐκολαγύριστος, εὐκολοστράβωτος : Θεόφρ.Φ1 3,9,2.

εὐστρατηγῶ-έω δ.γρ. τοῦ εὖ στρατηγῶ, ἄρχω καλῶς τοῦ στρατοῦ, διοικῶ.

εὐστραφής οῦς-ές [εὖ - στρέφω] ἀρχ.λεξ. ὁ εὐστρεφής βλ.λ.· Ἀμμών.55 « εὐστραφὴς δὲ ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς ».

εὔστρεπτος-ον [στρέφω] κ. μσν., ἐπ. **ἐΰστρεπτος,** ἐπὶ σχοινίων καὶ ἱμάντων, ὁ καλῶς ἐστραμμένος, καλοστριμμένος, στερεός : Ὀδ.8 426 **ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν,** Ὀππ.Κυν. 3,258 **ἐϋστρέπτοισι βρόχοισιν· 2)** εὐκίνητος, ἐλαφρός : ΑΠ 9,533,3 **ἐϋστρέπτοισι πόδεσσιν,** Εὐστ.Πον.105,47.

ἐϋστρεφής-οῦς-ές [στρέφω] ἐπ. ὁ καλῶς ἐστραμμένος, καλοστριμμένος, εὔστρεπτος : Ἰλ. Ο 463 **ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ ῥῆξε,** Ὀδ.Φ408 **ἐϋστρεφὲς ἔντερον οἰός,** Ἀπολλ. Ρ 1,368· **2)** ἐπὶ λύγου, ὁ εὐλύγιστος : Ὀππ.Κυν. 1,151 **ἐϋστρεφέας λύγους.**

εὐστρόγγυλος-ον [στρογγύλος] μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἐντελῶς στρογγύλος : Νίκ.Θηρ.509.

εὐστροφάλιγξ-ιγγος (ὁ) (στροφάλιγξ) μτγν. ἐπὶ κόμης, ἡ ἔχουσα ὡραίους βοστρύχους : Ἀντίπ. Σιδ.ΑΠ 6,219,18 **ἐδίνησεν δ' εὐστροφάλιγγα κόμην.**

εὐστροφία [ἡ] (εὔστροφος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ εὐκολία εἰς τὸ στρέφεσθαι, κάμπτεσθαι, εὐκαμψία, εὐκινησία : Γρηγ.Νύσσ.2,724D **εὐστροφίαν τῶν χειρῶν, - εὐστρ· μοχλοῦ·** πρβλ. Στουδ.Θεόδ. 393C **πλὴν καὶ ἐκ τῶν ἐνδιαστρόφων εὐστροφία τοῖς ἐμμελέσι·** || εὐλυγισία, σβελτοσύνη : Δροσ. Βοτάν.128 **ἀνερριχᾶτο μὲ εὐστροφίαν σκιούρου ἐντὸς τοῦ φυλλώματος δένδρου, -εὐστρ· χορευτοῦ -παλαιστοῦ· 2)** μτφ. κ. νεώτ. ἐπὶ πνευματικῶν ἰδιοτήτων καὶ ἐπὶ ἐκφράσεως, ἡ δεξιότης, ἐπιτηδειότης : Χρύσ.Στωϊκ.3,178 **τῇ ἐν τούτοις εὐστροφίᾳ,** Πλούτ.Ἠθ.510F **τὸ μετ' εὐστροφίας ὀξὺ πρὸς τὰς ἀπαντήσεις·** || ὁμ. ἡ μετὰ δεξιότητος στροφὴ ἀπὸ ζητήματος εἰς ἄλλο ζήτημα κ. γεν. ἡ γοργότης τῆς σκέψεως : **μετ' εὐστροφίας παρέκαμψε τὸ δίλημμα.**

εὔστροφος-ον (εὖ-στρέφω) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **ἐΰστροφος,** ὁ καλῶς ἐστραμμένος, καλοστριμμένος, στερεός : Ἰλ.Ν 599 **ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ** [σχόλ. «καλῶς περιεστραμμένῳ ἐρίῳ, τουτέστιν ἐρεᾷ σφενδόνῃ»] [διόρθ. Ἀριστάρχ. «ἐϋστρεφεῖ»]· **2)** κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως στρεφόμενος, εὐκίνητος, ταχύς, γοργός : Πλαύτ.Ἀντ.62 **ναυσὶν εὐστρόφοις καὶ ταχείαις·** || κ. ὑπερθ. : Εὐρ.ΙΑ 293 **δώδεκ' εὐστροφωτάταισιν ναυσίν·** || τὸ οὐδ. πληθ. ὡς ἐπίρρ. εὔστροφα βλ.λ.· || εὐκίνητος, εὐλύγιστος, σβέλτος : Σχόλ.Ἀριστφ.Ἀχ.627 **κοῦφος καὶ εὔστροφος παλαιστής·** || εὔκαμπτος, εὐλύγιστος: Νόνν.Δ 24,247 **οἰσυΐνη μήρινθος ἐΰστροφος· 3)** μτφ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐκίνητον τὴν σκέψιν καὶ τὴν ἀντίληψιν, ἀγχίνους, ἔξυπνος : Πλούτ.803F **λόγος πρὸς ἀπαντήσεις εὔστροφος, - εὔστροφος διάνοια, - εὐστρ· πνεῦμα·** || κ. ὑπερθ. : Πλάτ. Κριτί.109C **ὥσπερ εὐστροφώτατον ζῷον·** || ὁμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ γοργότης τῆς σκέψεως : Φιλόστρ.Σοφ.2,10,5 **τὸ εὔστροφον τοῦ φθέγματος.**

εὐστρόφως ἐπίρρ. κ. μσν., νεώτ. κ. **εὔστροφα,** κατὰ τρόπον εὔστροφον βλ.λ., εὐκινήτως, εὔκολα. ΑΠλ.5,385,2 **λευκῆς χρόας τέθριππον ἕλκων εὐστρόφως·** || ὁμ. : Εὐστ.Πον.305,24 **ὁ τῆς τύχης τροχὸς εὔστροφα περιφερόμενος.**

ἐΰστρωτος-ον (στρώννυμι), ἐπ. **ἐΰσ-** ὁ καλῶς ἐστρωμένος : Ὕμν.Ἀφρ.158 **ἐς λέχος εὔστρωτον,** Ὕμν.Δήμ.285 **εὐστρώτων λεχέων,** Νόνν.Δ 18,164.

εὔστυλος-ον (στῦλος) κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραίους στύλους, κίονας : Εὐρ.ΙΤ 128 **εὐστύλων ναῶν· 2)** μτγν. κ. νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ἀρχιτεκτονικῇ, ἐπὶ τῶν ἀρχ. ναῶν, ὁ ἔχων κίονας συμμέτρως ἀπέχοντας ἀλλήλων, ὁ παρουσιάζων ἀναλογίαν τοῦ μεταξὺ τῶν κιόνων αὐτοῦ κενοῦ διαστήματος πρὸς τὴν διάμετρον τοῦ κίονος : Βιτρ.3,3,1.

εὐστῠφέλικτος-ον (εὖ-στυφελίζω) μσν. ὁ εὐμετακίνητος : Πλαν.π.Θησ.Στεφ. ἐν λ. **ψάμαθόν τ' εὐστυφέλικτον.**

εὐσύγγνωστος-ον (εὖ-συγγιγνώσκω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως τυγχάνων συγγνώμης, εὐκολοσυγχώρητος: 'Αθανάσ.2,299, Βί.Μακαρ. Πατμίου ἐν Σάθ.3,509 **ὡς δῆθεν σμικρᾶς καὶ εὐσυγγνώστου κακίας οὔσης·** || νεώτ.ὁ ἄξιος συγγνώμης : **εὐσύγγνωστα σφάλματα·** ἐπίρρ. μσν. **-ως** : Τζέτζ.'Αν.Κρ.4,69,21 **λέγει γὰρ εὐσυγγνώστως τὸ χαλεπὸν οὐ χαλεπόν.**

εὐσυγκατάβατος-ον (συγκαταβαίνω) μσν. ὁ εὐκόλως συγκαταβαίνων, ὁ συγκαταβατικός, ἐνδοτικός· || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Στουδ.Θεόδ.537Β **τὸ εὐσυγκατάβατόν σου τῆς εὐσεβείας.**

εὐσυγκίνητος-ον (συγκινοῦμαι) νεώτ. ὁ εὐκόλως συγκινούμενος, εὐαίσθητος, εὐκολοσυγκίνητος.

εὐσύγκρῐτος-ον (συγκρίνω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς συγκεκροτημένος, ὁ καλοφτιασμένος: Διογ. Οἰν.1,2· **2)** νεώτ. ὁ ὃν ἢ ὃ εὐκόλως δύναταί τις νὰ συγκρίνῃ πρὸς ἄλλον ἢ ἄλλο.

εὐσύγκρυπτος-ον (συγκρύπτω) ὁ εὐκόλως συγκρυπτόμενος, συγκαλυπτόμενος : Ἱππ.'Αγμ.4, 'Αρετ. Χρον.Παθ.37 **οὐδὲ γὰρ αἱ πρὸς τοὺς σπονδύλους συναρθρώσεις εὐσύγκρυπτοι.**

εὐσυγχώρητος-ον (συγχωρῶ) σχόλ. κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ὑποχωρῶν, εὐκατάβλητος : Σχόλ. 'Ιλ.Θ 32 **σθένος εὐσυγχώρητον·** πρβλ. ἐπιεικτός· **2)** κ. νεώτ. εὐσύγγνωστος βλ.λ.

εὐσῠῐνος-η-ον 'Επιγρ. ὁ οἰσύϊνος, ὁ ἐξ οἰσύας, ἰτέας.

εὐσυκοφάντητος-ον (συκοφαντῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως συκοφαντούμενος : Πλούτ.'Ηθ.707F **καὶ γὰρ τὸ χρῆσθαι καὶ τὸ μὴ χρῆσθαι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς παρόντας εὐσυκοφάντητον.**

εὐσῠ́λητος-ον (συλῶ) ὁ εὐκόλως συλώμενος, λαφυραγωγούμενος, ἁλισκόμενος·κ.μτφ.:Κύριλλ.906.

εὐσύλληπτος-ον (συλλαμβάνω) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος, εὐκολόπιαστος:'Ωραπ. 'Ιερογλ.1,54 **κατακαιόμενος τὰ ἑαυτοῦ πτερὰ εὐσυλληπτότερος τοῖς κυνηγοῖς γίνεται·** **2)** ἐνεργ. ὁ εὐκόλως συλλαμβάνων, συγκρ. : Γεωπ.17,1 **εὐσυλληπτότεραι τοῦ σπέρματος·** || ἀπολ. ἐπὶ γυναικός,ἡ συλλαμβάνουσα εὐκόλως ἐν γαστρί:Γαλ.19,153, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.5,60, Πτολ.Τετράβ.72· || τὸ οὐδ. **τὸ εὐσύλληπτον** ὡς οὐσ. ἡ εὔκολος κυοφορία : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.28 **τὸ πολύγονον καὶ εὐσύλληπτον** (τῆς γῆς) **παριστάντες.**

εὐσυλλόγιστος-ον (συλλογίζομαι) ὁ εὐκόλως ὑπὸ τοῦ λογικοῦ γινόμενος ἀποδεκτός, εὐκολοσυλλόγιστος : 'Αριστλ.Ρητ.1355a,38 **τἀληθῆ καὶ τὰ βελτίω τῇ φύσει εὐσυλλογιστότερα καὶ πιθανώτερα ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν·** **2)** ὁ εὐκόλως ἐξαγόμενος ἔκ τινος ὡς πόρισμα : Πολύβ.12,18,8 **ἐκ δὲ τούτων εὐ- πόσον ὑπῆρχε τὸ βάθος τῶν ἱππέων.**

εὐσύμβατος (συμβαίνω) μσν. ὁ εὐκόλως συμβαίνων, συμβαδίζων, συμφωνῶν : Εὐστ.Πον.159,30 **διάφοροι ἔστιν ὅτε καὶ οὐδὲ εὐσύμβατοι.**

εὐσυμβῐ́βαστος-ον (συμβιβάζομαι) μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως συμβιβαζόμενος, συναρμοζόμενος, πιθανός : Εὐστ.'Ιλ.247,29 **ὅπερ ἐνταῦθα οὐκ εὐσυμβίβαστον·** **2)** νεώτ. ἐπὶ διαφορῶν μεταξὺ δύο ἢ πλειόνων, ὁ εὐκόλως δεκτικὸς συμβιβασμοῦ.

εὐσυμβῐ́ωτος-ον (συμβιῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως συμβιῶν τινι, ζῶν μετά τινος : Βέττ.Βάλ.42,19.

εὐσύμβλητος-ον (συμβάλλομαι) κ. ἀρχ. ἀττ. **εὐξύμβλητος** ὁ εὐκόλως μαντευόμενος, κατανοούμενος, εὐκολοεξήγητος : 'Ηρ.7,57 **εὐσύμβλητον ὂν τῆδε τοῦτο ἐγένετο,** Αἰσχ.Πρ.775 **ἥδ' οὐκέτ' εὐξύμβλητος ἡ χρησμῳδία·** πρβλ. εὐσύμβολος.

εὐσύμβολος-ον (συμβάλλομαι) κ. μσν., ἀρχ. ἀττ. **εὐξύμβολος** ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐεξήγητος· πρβλ. εὐσύμβλητος : Αἰσχ.Χο.170 **εὐξύμβολον τόδ' ἐστὶ παντὶ δοξάσαι,** Δίων Κ 40,17 τῷ **Κράσσῳ** (τέρατα) **προφανῆ καὶ εὐσύμβολα συνηνέχθη·** **2)** ὁ προμηνύων ἀγαθόν τι, εὐοίωνος, αἴσιος· Σχόλ.Σοφ. «αἴσιοι οἱ εὐσύμβολοι καὶ τὰ ἀγαθὰ σύμβολα δηλοῦντες» : Πλούτ.Δημήτρ.12 **πρὸς στρατείαν εὐσύμβολος,** Σχόλ.Σοφ.ΟΤ 52, Νικ.Χων. 288C **οὐκ εὐσύμβολος τῶν ἐσομένων οἰωνὸς συλλελόγιστο·** **3)** ἐπὶ προσ., ὁ μεθ' οὗ τις εὐκόλως συμβάλλεται, συναλλάσσεται, δθ. ὁ τίμιος, ἀκέραιος, εὐπροσήγορος : Ξεν.'Απομν.2,6,5 **εὐσύμβολος ὢν τυγχάνῃ·** **4)** γεν. ἰδίως ἐπὶ δικῶν, ὁ κατὰ τὰς συνθήκας εὐχερῶς συνδιαλλασσόμενος : Αἰσχ.'Ικ.701 **ξένοισί τ' εὐξυμβόλους.. δίκας ἄτερ πημάτων διδοῖεν** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «καὶ εἰς τοὺς ξένους ἃς παρέχουσιν.. συνδιαλλαγὴν ἐν ταῖς δίκαις των σύμφωνον μὲ τὰς συνθήκας»· **5)** ὁ εὐκόλως συνεισφέρων τὴν συμβολήν του : 'Αρποκρ. «εὐσύμβολον, τὸν ῥᾳδίως καὶ εὖ συμβάλλοντα, τ. ἔ. ἀγαθὸν συμβάλλειν» : 'Αντιφ.Σοφ.74.

εὐσυμβόλως, ἀττ. **εὐξυμ-** ἐπίρρ. σχόλ., ἀρχ.λεξ.: Πολύδ.5,139 «εὐξυμβόλως, εὐεπιμίκτως»· **2)** κατὰ τρόπον εὐοίωνον, αἰσίως : Σχόλ.Πίνδ.Ι 6,67.

εὐσυμβούλευτος-ον (συμβουλεύομαι) μσν. κ. νεώτ., ὁ ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ συμβουλεύηται, νὰ ζητῇ τὴν γνώμην του : Βίος 'Αλεξ.1334 **οἱ γὰρ μικροπολῖται εἰσὶν ὡς εὐσυμβούλευτοι.**

εὐσύμβουλος-ον μσν. ὁ ἀρεστὰ συμβουλεύων : Τζέτζ.Χιλ.839 **μὴ πείθεσθαι συμβούλοις εὐ-.**

εὐσυμμέτρως ἐπίρρ. ἐν συμμέτρῳ ἀναλογίᾳ, συμμέτρως : 'Αρχιγ.π.'Ορειβ.8,2,32 **εὐσυμμέτρως συντετμημένων τῶν ῥαβδίων.**

εὐσυμπάθητος-ον μσν. ὁ εὐκόλως συγκινούμενος, συμπαθῶν πρὸς τοὺς πάσχοντας : Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,143 **ἡ φιλελεήμων καὶ εὐσυμπάθητος ψυχή·** || τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ πρὸς τὸ συμπάσχειν, τὸ συμπαθεῖν ψυχικὴ τάσις, διάθεσις : Στουδ.Θεόδ.450Α **πῶς ἂν ἄλλως τὸ θεομίμητον ὑμῶν καὶ εὐσυμπάθητον ὑπεδείχθη;**

εὐσυμπερίφορος-ον μτγν. ὁ μετὰ προσηνείας, φιλοφροσύνης συμπεριφερόμενος : Διογ.Λ 7,13.

εὐσυμπλήρωτος-ον (συμπληρῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως συμπληρούμενος, ἐπιτυγχανόμενος : 'Επίκ. 'Επιστ.3,65U **τὸ τῶν ἀγαθῶν πέρας ὡς ἔστιν εὐσυμπλήρωτον καὶ εὐπόριστον διαλαμβάνοντες.**

εὐσύμπτωτος-ον (συμπίπτω) μτγν. ὁ εὐκόλως ὁμοῦ μετ' ἄλλου καταπίπτων, καταρρέων : 'Ανών. Λονδ.27,26.

εὐσύμφορος-ον (συμφέρομαι) μσν. κ. **εὐξύμφορος** ὁ λίαν συμφέρων, ὠφελιμώτατος : Εὐστ.Πον. 319,13 **εἰ γὰρ καὶ πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ἔστιν ἐνταῦθά τι οὐκ εὐξύμφορον.**

εὐσύμφῡτος-ον (συμφύομαι) μτγν. ὁ εὐκόλως συμφυόμενος, συναυξάνων : Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,7,10.

εὐσυνάγωγος-ον (συνάγω) ἐπὶ τόπων, ὁ κατάλληλος πρὸς συναγωγὴν πραγματειῶν, προϊόντων ἐκ διαφόρων μερῶν : 'Αριστλ.Πολιτ.1331b,2 **ἔχουσαν τόπον εὐσυνάγωγον τοῖς τε ἀπὸ τῆς θαλάττης πεμπομένοις καὶ τοῖς ἀπὸ τῆς χώρας.**

εὐσυναίσθητος-ον ὁ εὐκόλως συναισθανόμενος: 'Αριστλ.ΖΙ 9,33 **εὐσυναίσθητον ὁ ἐλέφας** (δ.γρ. εὐαίσθητος).

εὐσυνάλλακτος-ον (συναλλάττομαι) μτγν. κ. μσν. ὁ εὐπροσήγορος, προσηνής, ποὺ παίρνει ἀπὸ λόγια, συμβιβαστικός : Πλούτ.'Ηθ.42F **οὐδὲ εὐσυνάλλακτοι πρὸς ἀκρόασιν ὄντες,** Πτολ.Τετράβ.165, Εὐστ. Πον.2,16 **μάρτυς οὐκ εὐσυνάλλακτος.**

εὐσυναλλάκτως ἐπίρρ. μτγν. τιμίως, νομιμοφρόνως : ΠΔ Παροιμ.25,10 **φύλαξον τὰς ὁδοὺς εὐσυναλλάκτως·** || 'Ησ. «εὐμεταδότως».

εὐσυναλλαξία (ἡ) (εὐσυνάλλακτος) μτγν. ἡ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς εὐθύτης· 'Ανδρ.Ρ Παθ.751 «ἕξις ἐν συναλλαγαῖς φυλάττουσα τὸ δίκαιον».

εὐσυνάντητος-ον (συναντῶ) σχόλ. εὐχάριστος, ἀρεστός· Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.2,149 «εὐάντητος· εὐσυνάντητος καὶ ἀποδεκτή» (ἔδωδή).

εὐσυνάρμοστος-ον (συναρμόζω) ὁ εὐκόλως συναρμοζόμενος, συνενούμενος: Ἀριστλ.ΖΓ 718α,29 **μικρῷ γὰρ προσαρμόττοντες** (οἱ ὄφεις) **μορίῳ λίαν μακροὶ ὄντες, οὐκ εὐσυνάρμοστοί εἰσιν.**

εὐσυνάρπαστος-ον (συναρπάζω) μτγν. ὁ εὐκόλως συναρπαζόμενος, παρασυρόμενος, εὐπαρακόμιστος, εὐπαράφορος: Κύριλλ. εἰς Ἠσ.875· ἐπίρρ. μτγν. **-ως.**

εὐσυνδεξίαστος-ον μτγν. πιστὸς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀναληφθείσης ἐγγυήσεως· ἀντίθ. ἀσυνδεξίαστος: Πτολ.Τετράβ.165.

εὐσύνδετος-ον (συνδέω) μτγν. ὁ εὐκόλως, εὐχερῶς συνδεόμενος: Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(4),119.

εὐσυνειδησία (ἡ) (εὐσυνείδητος) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ἁγνὴ συνείδησις: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.6,797· ‖ πάπ. ἀκεραιότης τοῦ χαρακτῆρος, εὐθύτης, τιμιότης: **δέομαι τῆς σῆς εὐσυνειδησίας·** ‖ νεώτ. κ. δημ. βαθεῖα συναίσθησις τοῦ καθήκοντος, ἀφοσίωσις εἰς τὸ καθῆκον, ἀντίθ. ἀσυνειδησία· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατηρ.255.

εὐσυνείδητος(-η)-ο(ν) (σύνοιδα) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων καθαρὰν τὴν συνείδησιν: Μᾶρκ.Αὐρ.6,30 **ἵν' οὕτως εὐσυνειδήτῳ σοι ἐπιστῇ ἡ τελευταία ὥρα·** ‖ νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων βαθεῖαν συναίσθησιν τῶν ὑποχρεώσεών του, ὁ ἀφωσιωμένος εἰς τὸ καθῆκον· ἀντίθ. ἀσυνείδητος βλ.λ.3): **εὐσ- ὑπάλληλος - ἐπιστήμων - δικαστής· 2)** πάπ., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ πράξεων, ὁ ἐπ' εὐσυνειδησίᾳ διακρινόμενος, ἀντίθ. ἀσυνείδητος βλ.λ.4): Πάπ. **εὐσυνείδητον πρᾶγμα ποιεῖν,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.3 **μετ' εὐσυνειδήτου ἀκριβείας, - εὐσυνείδητος ἀπόφασις - εὐσυνείδητη δουλειά.**

εὐσυνειδητῶ-έω (εὐσυνείδητος) μσν. εἶμαι εὐσυνείδητος βλ.λ.1), ἔχω ἁγνὴν τὴν συνείδησιν: Παχυμ.Γ Μιχ.Παλαιολ.212Ε **ὀξεῖαι γὰρ ἀκίδες κατὰ ψυχὴν εὐσυνειδητοῦσαν οἱ ἔλεγχοι.**

εὐσυνειδήτως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **εὐσυνείδητα,** π. Ὠριγ. **εὐσυνειδότως,** μεθ' ἁγνῆς συνειδήσεως: Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.3,510 **ἵνα μὴ ἀποσπασθῇς τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ.. εὐσυνειδήτως προσεύχῃ· 2)** νεώτ. κ. δημ. μετ' εὐσυνειδησίας, μετ' ἀφοσιώσεως εἰς τὸ καθῆκον· ἀντίθ. ἀσυνειδήτως: **εὐσυνειδήτως εἰργάσθη.**

εὐσυνειδότως ἐπίρρ. μτγν. εὐσυνειδήτως βλ.λ.1): Ὠριγ.4,188Β (ἐσφ.γρ. ἀντὶ εὐσυνειδήτως)· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατηρ.254.

εὐσυνεσία (ἡ) (εὐσύνετος) ἀρχ. λεξ., ἀττ. **εὐξυνεσία,** ἡ ὀρθὴ καὶ ἀκριβὴς κρίσις, ἡ σύνεσις: Κριτί.ἀπ.73D, Ἀριστλ.ΗΝικ.1143α,10 **ταὐτὸ γὰρ σύνεσις καὶ εὐσυνεσία.**

εὐσύνετος-ον (συνίημι), ἀρχ.ἀττ. **εὐξύνετος,** ὁ εὐκόλως ἀντιλαμβανόμενος, συνετός· Ἀριστλ.ΗΝικ. 1143α,11· ‖ κ. συγκρ. **-ώτερος**: Ἀριστλ.ΗΝικ. 1181b,11 **εὐσυνετώτεροι εἰς ταῦτα·** ‖ θμ. μτ. γεν.: Πορφ.Ἰλ.324S **καίπερ οὐκ ὢν εὔφρων καὶ γνώμης θείας εὐσύνετος καὶ ἐρώσης·** ‖ θμ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐσυνεσία βλ.λ.: Γρηγ.Νύσσ. 2,173C **κἀκείνης τὸ ταπεινὸν καὶ εὐσύνετον ζήλωσον· 2)** ὁ εὐκόλως κατανοούμενος, εὐκατάληπτος: Εὐρ.ΙΤ 1092 **εὐξύνετον ξυνετοῖσι βοάν,** Φιλόδ.Ποιημ.2,40 **εὐσύνετον διανόημα.**

εὐσυνέτως ἐπίρρ., ἀττ. **εὐξυν-** μετὰ συνέσεως, συνετῶς· Σουΐδ. ἐν λ. ἀστικῶς· ‖ κ. συγκρ. **-ώτερον**: Θουκ.4,18 **καὶ ταῖς ξυμφοραῖς οἱ αὐτοὶ εὐξυνετώτερον ἂν προσφέροιντο.**

εὐσυνήγορος-ον (συνηγορῶ) μτγν. ὁ καλῶς συνηγορῶν: Ἡρωδιαν.2,791.

εὐσυνθεσία (ἡ) (εὐσύνθετος) μτγν. κ. μσν. ἐπὶ λέξεων, ἡ καλὴ σύνθεσις, διάταξις: Εὐστ.Ἰλ.85,34 **πτερόεντες οἱ λόγοι διὰ τὸ ταχὺ καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμονίαν καὶ εὐσυνθεσίαν·** ‖ ἐπὶ τοῦ σώματος, ἡ ἁρμονία λόγῳ κανονικῶν ἀναλογιῶν, ἡ συμμετρία: αὐτ.61,32 **τὴν τοῦ σώματος εὐσυνθεσίαν· 2)** ἐπὶ συνθηκῶν, ἡ φύλαξις, ἡ πιστὴ τήρησις: Φίλ.2,267· ἀντίθ. ἀσυνθεσία.

εὐσύνθετος-ον (συντίθημι) κ. μσν. ὁ καλῶς συντεθειμένος, διατεταγμένος: Ἀριστλ.Ρητ.1406α,36 **ὅταν ἀνώνυμον ᾖ καὶ ὁ λόγος εὐσύνθετος,** Σχόλ. Εὐρ.Ὀρ.1671 **δύο γὰρ ἐφεξῆς μετοχαὶ οὐκ ἐῶσι τὸν λόγον εὐσύνθετον δοκεῖν· 2)** ἐπὶ πραγμ., ὁ εὐκόλως συντιθέμενος, ὁ ἐκ τῶν μερῶν αὐτοῦ εἰς ἓν ὅλον ἀπαρτιζόμενος, ἀντίθ. ἀσύνθετος βλ.λ.5): Φίλ.Μηχ.Βελοπ.56C, Ἀπολλδ.Δαμ.Πολιορκ. 115,16· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.: Εὐστ.Ἰλ.179,29 **τὸ τοῦ κηρίου εὐσύνθετον· 3)** ἐπὶ προσ., ὁ ἐπινοητικὸς εἴς τι, ἐφευρετικός: Μαν.5,272 **ζωῆς καὶ μούσης εὐσύνθετον εἰς τὸ νοῆσαι· 4)** ὁ συμβιβαστικὸς τὸν χαρακτῆρα, καλόβολος, βολικός: Πτολ.Τετράβ.165.

εὐσυνθετῶ-έω (εὐσύνθετος) μτγν. φυλάττω, μένω πιστὸς εἰς τὰς συνθήκας, ἀντίθ. ἀσυνθετῶ·: Προκ.Βανδ.2,238Α **Μασσαγέται ἐβουλεύσαντο εὐσυνθετεῖν πρός τε Γελίμερα καὶ Βελισάριον·** ‖ κ. ἀπολ.: Πλούτ.Ρωμ.5 **εὐσυνθετεῖν δὲ βουλόμενος καὶ δικαιῶν ἐμμένειν τοῖς ὁρισθεῖσι· 2)** πάπ. συναινῶ, συγκατατίθεμαι: **διὰ τὸ μὴ εὐσυνθετηκέναι ἐν τῇ διορθώσει τοῦ ἐπιβληθέντος αὐτῷ στεφάνου· 3)** πάπ. **εὐ- τί τινι** παρέχω, παραχωρῶ: **καλῶς οὖν ἔχει, εἰ θέλεις, ἃ ᾐτήθησαν, εὐσυνθετῆσαι αὐτοῖς· 4)** Σουΐδ. «εὐσυνθετεῖν, καλῶς ἔχειν».

εὐσυνθέτως ἐπίρρ. μαν. κατὰ καλὴν σύνθεσιν· δθ. ἁρμοδίως, προσηκόντως: Εὐστ.Ἰλ.2,22.

εὐσυνθεώρητος-ον (συνθεωρῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως παρατηρούμενος, εὐκολοπαρατήρητος: Ἐπίκ.Φύσ.28,9.

εὐσύνθηκος-ον (συνθήκη) μτγν. ὁ πιστὸς εἰς τὰς συνθήκας: Ἀππ.Μιθριδ.11 (δ.γρ. ἀντὶ ἐνσύν-).

εὐσύνοπτος-ον (συνορῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως δι' ἑνὸς βλέμματος ὁρώμενος ἐν τῷ συνόλῳ, εὐκολοπαρατήρητος: Ἰσοκρ.15,172 **διὰ γὰρ τὸ μέγεθος καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἐνοικούντων οὐκ εὐσύνοπτός ἐστιν οὐδ' ἀκριβὴς** (ἡ πόλις), Αἰσχίν.3,118 **τὸ Κιρραῖον πεδίον.. εὐσύνοπτον,** Ἀριστλ.Πολιτ.1327α,1 **ὥσπερ τὸ πλῆθος τὸ τῶν ἀνθρώπων εὐσύνοπτον ἔφαμεν εἶναι δεῖν, οὕτω καὶ τὴν χώραν·** ‖ μτ. δοτ.: αὐτ.1274α,37 **καὶ νῦν ἔτι δεικνύουσι τοὺς τάφους, εὐσυνόπτους ἀλλήλοις ὄντας·** πρβλ. Πολύβ.5,14,6 **δύναμις εὐσύνοπτος τοῖς ἐκ τῆς πόλεως·** ‖ ὁ ἀμέσως ἐξ ὅλου καταφανής: Θεόφρ.ΦΙ 1,15 **δρῦς εὐσύνοπτος ἐκ τῆς πόλεως· 2)** ὁ εὐκόλως συλλαμβανόμενος ὡς σύνολον ὑπὸ τῆς διανοίας, εὐκατάληπτος, σαφὴς ἰδίως ἐπὶ ποιημάτων, γεγονότων ὑποθέσεώς τινος κ.ἄ.: Ἀριστλ.Ποι.1459α,33 **λίαν γὰρ ἂν μέγα καὶ οὐκ εὐσύνοπτον ἔμελλεν ἔσεσθαι,** αὐτ.Ρητ.1409b,1 **λέγω δὲ περίοδον λέξιν ἔχουσαν.. μέγεθος εὐσύνοπτον,** αὐτ.1414α,12 **εὐσύνοπτον γὰρ μᾶλλον τὸ οἰκεῖον τοῦ πράγματος καὶ τὸ ἀλλότριον,** Διογ.Λ 3,63 **ὀνόμασι δὲ κέχρηται ποικίλοις πρὸς τὸ μὴ εὐσύνοπτον εἶναι τοῖς ἀμαθέσι τὴν πραγματείαν·** ‖ κ. συγκρ.: Ἀπολλ.Δύσκ.Συντ.97,11 **προδιασαφῆσαι τὰ ἐπακολουθοῦντα ἰδιώματα τοῖς μορίοις ὑπὲρ τοῦ τὴν εἰρησομένην διδασκαλίαν τῆς συντάξεως εὐσυνοπτοτέραν γίνεσθαι· 3)** ἐπὶ ψεύδους, ὁ εὐκόλως ἀποκαλυπτόμενος, ὀφθαλμοφανής: Ἀριστλ. Αἰσθ.4 **τούτων λίαν εὐσύνοπτον τὸ ψεῦδος· 4)** κ. νεώτ. ἐπὶ ἔργου, λόγου, βραχὺς ἀλλ' ἐπαρκής, συνοπτικός, σύντομος: **εὐσύνοπτος ἔκθεσις τῶν γεγονότων·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ συντομία:

Βί.Μακρ.Πατμίου ἐν Σάθ.3,507 **καὶ τούτων τὰ πλεῖστα παραλιπὼν διὰ τὸ εὐσύνοπτον.**
εὐσυνόπτως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐκατάληπτον εὐσύνοπτον βλ.λ.2), σαφῶς: 'Αριστλ.Θαυμ.838b10, Πισίδ.Γ'Αβάρ.41 **ἔμπροσθεν ἄλλοις εὐσυνόπτως ἐγράφη,** Εὐστ.'Οδ.1394,17· ‖ κ. ὑπερθ.: Κύριλλ.Ι,73Ε· **2)** νεώτ. κατὰ τρόπον εὐσύνοπτον βλ.λ.4), κατὰ καλὴν συντόμευσιν.
εὐσυνουσίαστος-ον (συνουσιάζω) μτγν. εὐπροσήγορος, φιλόφρων· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.: Πρόκλ.Τίμ.3 **«τὸ εὐσυνουσίαστον, τὸ ἥμερον».**
εὐσύντακτος-ον (συντάττω) μτγν. κ. μσν. ὁ καλῶς συντεταγμένος: 'Αρρ.Τακτ.45 **εὐσύντακτος γὰρ ἥδε ἡ τάξις ἄλλης μᾶλλον·** **2)** μσν. γραμμ. ὁ ἔχων καλὴν σύνταξιν, καλὸν ὕφος: Εὐστ.'Ιλ.66,36, **εὐσύντακτον ποιοῦσι τὴν ἑρμηνείαν.**
εὐσυντάκτως ἐπίρρ. μσν. γραμμ. κατὰ τρόπον εὐσύντακτον βλ.λ.2), μετὰ καλῆς συντάξεως· ἀντίθ. ἀσυντάκτως: Εὐστ.'Ιλ.336,4.
εὐσυνταξία (ἡ) (εὐσύντακτος) μσν. ἡ καλὴ σύνταξις· ἀντίθ. ἀσυνταξία βλ.λ.2).
εὐσυντέλεστος-ον (συντελῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως συντελούμενος: Βέττ.Βάλ.212,17.
εὐσύντριπτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως συντριβόμενος, θραυόμενος, εὐκολοσύντριπτος· ἀντίθ. ἀσύντριπτος: Πολύβ.9,19,7 **ἵνα μήτε πλεῖον ἀφιστάμεναι** (αἱ κλίμακες) **διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐπιβαινόντων εὐσύντριπτοι γίγνωνται.**
εὐσύστᾰτος-ον (συνίστημι) μτγν. ὁ καλῶς συνιστάμενος, εὐσχημάτιστος: Κρίτ.'Ιατρ.π.Γαλ.13, 884, 'Αντυλλ.π.'Ορειβ.6,31,5 **ἔμβρυα εὐσύστατα ἐκβάλλει** (γρ. κωδ. ἀντὶ τοῦ ἀσύστατα βλ.λ.3)· **2)** ὁ εὐκόλως γινόμενος φίλος: Βέττ.Βάλ.39,14.
εὐσύστροφος-ον (στρέφω) γλωσσ. εὐκίνητος, ὀξύς, εὔστροφος.
εὔσφαιρος-ον (σφαῖρα) μσν. ὁ ἐντελῶς στρογγύλος, ὁλοστρόγγυλος: Τζέτζ.Χιλ.11,492 **ὑπέρλευκοι καὶ στίλβοντες καὶ τῶν εὐσφαίρων** (μαργάρων) **ὄντες.**
εὔσφυκτος-ον (εὖ - σφύζω) μτγν. ὁ ἔχων καλὸν σφυγμόν: 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.2,4· ‖ κ. συγκρ.: Γαλ.8,431 **εὐσφυκτότερος ἐν ταῖς ἐξαναστάσεσι.**
εὐσφυξία (ἡ) (εὔσφυκτος) μτγν. καλός, ὑγιὴς σφυγμός: 'Αρετ.'Οξ.Νούσ.1,4, Κλήμ.'Αλ.Παιδ.3,286 **εὐσφυξία καὶ εὔχροια.**
εὔσφῠρος-ον (σφυρόν), ἐπ. **ἐΰσφυρος,** ἐπὶ γυν., ὁ ἔχων ὡραῖα σφυρὰ βλ.λ.: 'Ησίοδ.Α 16 **ἐϋσφύρου 'Ηλεκτρυώνης,** Ρουφῖν.'Επίγρ.ΑΠ 5,75,2 **αὕτη πρόσθεν ἔην ἐρατόχροος... εὔσφυρος,** Θεόκρ. 28,13 **Θευγενίδος γ' ἔννεκ' εὐσφύρω·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ποδός: Εὐρ.'Ελ.1570 **πλήσασα κλιμακτῆρας εὐσφύρου ποδός·** ‖ κ. ἐπὶ ζώων: 'Οππ.Κυν.3,183 **ἐΰσφυρον.. ὄναγρον.**
εὔσχετος-ον (εὖ-ἔχω, σχήσω) ὁ εὐκόλως συγκρατούμενος ἐν τῇ θέσει αὐτοῦ, εὐκολοκράτητος: 'Ιππ.Κατ' 'Ιητρ.15 **μύες, φλέβες, νεῦρα, ὀστέα μάλιστα εὔθετα καὶ εὔσχετα.**
εὐσχημάτιστος-ον (σχηματίζω) μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως σχηματιζόμενος, εὐκαλοσχημάτιστος· **2)** μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἐσχηματισμένος· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ.: Εὐστ.'Οδ.1570,47 **τὸ ἔντεχνον καὶ εὐσχημάτιστον.**
εὐσχημολογία (ἡ) (εὐσχήμως-λέγω) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ εὐσχημολογῶ βλ.λ.: **κατ' εὐσχημολογίαν ὁ ψεύστης λέγεται ἀνακριβής.**
εὐσχημολογῶ-έω (εὐσχήμως-λέγω) μτγν. κ. νεώτ. ἀξιοπρεπῶς καὶ ἐπισταμένως ὁμιλῶ· κ.παθ.: Θεοδότ.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. **κἀκεῖνο τῷ Σόλωνι εὐσχημολογούμενον·** ‖ νεώτ. ὁμιλῶ εὐσχήμως, ἐκφράζομαι σεμνοπρεπῶς.
εὐσχημόνημα-ατος (τὸ) (εὐσχημονῶ) μτγν. εὐσχήμων, σεμνοπρεπὴς πρᾶξις: Στωϊκ.ἀπ.3,136.
εὐσχημονίζω 'Επιγρ. ἐκπαιδεύω: **τρέφων Εὐφρόνιον καὶ εὐσχημονίζων·** ρηματ. π. εὐσχημονισμός.
εὐσχημονισμός (ὁ) (εὐσχημονίζω) 'Επιγρ. Δελφ. ἡ καλὴ ἀνατροφή, ἀγωγή: **εἰ χρείαν ἔχοισαν Σωσίβιος ἢ Σωσὼ τροφᾶς ἢ εὐσχημονισμοῦ.**
εὐσχημονολογῶ-έω (εὐσχήμων-λέγω) μτγν. εὐσχήμως ὁμιλῶ, εὐσχημολογῶ βλ.λ.2).
εὐσχημονῶ-έω (εὐσχήμων) κ. νεώτ. ἀμτβ. φέρομαι εὐπρεπῶς, συμπεριφέρομαι κοσμίως· ἀντίθ. ἀσχημονῶ: Πλάτ.Νόμ.732C **παραγγέλλειν δὲ παντὶ πάντ' ἄνδρα καὶ ὅλην περιχάρειαν πᾶσαν ἀποκρυπτόμενον καὶ περιωδυνίαν εὐσχημονεῖν πειρᾶσθαι,** Μέν.Μον.646· ‖ ὁμ.κ.μέσ.: Δημοκράτ.51 **ὁ ἀντιλογεόμενος καὶ πολλὰ εὐσχημονεόμενος ἀφυὴς εἰς μάθησιν ὧν χρή·** ρηματ π. εὐσχημόνημα.
εὐσχημόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετ' εὐπρεπείας, ἀξιοπρεπῶς, κοσμίως, ἀντίθ. ἀσχημόνως: 'Αριστφ. Σφ.1210 **πῶς οὖν κατακλίνω; - εὐσχημόνως,** Ξεν. ΚΠ 1,3,8 **καλῶς οἰνοχοεῖ καὶ εὐσχημόνως·** κ. συγκρ.: Πλάτ.'Επιν.981Α **τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχῆς εὐσχημονέστερον ἔχειν·** **2)** συνεκδ. ἄνευ ψυχικῆς ταραχῆς, μὲ ἀταραξίαν: 'Αριστλ.'ΗΝικ.1101a,1 **τὰς τύχας εὐσχημόνως φέρειν·** κ. συγκρ.: Δημ.1400 **τὰ δεινὰ εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας.**
εὔσχημος-ον (σχῆμα) κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὡραῖον σχῆμα, εὐπρεπὲς ἐξωτερικόν, εὐπρόσωπον· ΕΜ 398,20, ΕΓουδ.221,40: Δίων Κ 44,2· **2)** νεώτ. μτφ. ὁ κατ' ἐπιφάνειαν δεδικαιολογημένος, εὐλογοφανής: **εὔσχημος ἄρνησις - ἀποχώρησις.**
εὐσχημοσύνη (ἡ) (εὐσχήμων) κ. νεώτ. κομψότης, χάρις, εὐπρέπεια: Ξεν.ΚΠ 5,1,5 **τῇ ἀρετῇ καὶ τῇ εὐσχημοσύνῃ καίπερ ἐν ταπεινῷ σχήματι ἑστηκυῖα,** Πλάτ.Συμπ.196Α **συμμέτρου δὲ καὶ ὑγρᾶς ἰδέας μέγα τεκμήριον ἡ εὐσχημοσύνη·** **2)** σεμνότης, κοσμιότης, εὐγένεια, λεπτότης: Πλάτ.Πολ.588Α **εὐσχημοσύνῃ τε βίου καὶ κάλλει καὶ ἀρετῇ,** αὐτ.Νόμ.627D **οὐ γὰρ εὐσχημοσύνης τε καὶ ἀσχημοσύνης ῥημάτων ἕνεκα τὰ νῦν σκοπούμεθα πρὸς τὸν τῶν πολλῶν λόγον·** **3)** ἐπὶ τοῦ σώματος, εὐπρεπές, κομψὸν σχῆμα: ΚΔ Κορινθ.Ι,12,23 **καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσοτέραν ἔχει·** **4)** 'Επιγρ. καλὴ περιποίησις, εὐπρεπὴς διατήρησις.
εὐσχήμων-ονος-ον (εὐ-σχῆμα) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων κομψὸν σχῆμα, εὐπρεπής, ὡραῖος, ἀντίθ. ἀσχήμων· Φρύν.333 **«εὐσχήμων· τοῦτο μὲν οἱ ἀμαθεῖς ἐπὶ τοῦ πλουσίου καὶ ἐν ἀξιώματι ὄντος τάττουσιν· οἱ δ' ἀρχαῖοι ἐπὶ τοῦ καλοῦ καὶ συμμέτρου»**: Κρατῖν.108 **εὐσχήμων ἀλεκτρυών,** Πλάτ. Πολ.413Ε **δυσγοήτευτος καὶ εὐσχήμων ἐν πᾶσι φαίνεται,** Πλούτ.'Ηθ.309Α **Ταρπησία τῶν εὐσχημόνων παρθένων·** ‖ κ. ἐπὶ τῶν μελῶν τοῦ σώματος: ΚΔΚορινθ.Ι,12,24 **τὰ δὲ εὐσχήμονα** (μέλη) **ἡμῶν οὐ χρείαν ἔχει·** κ. συγκρ.: Πλάτ.Πολ. 554Ε **εὐσχημονέστερος ἂν πολλῶν ὁ τοιοῦτος εἴη·** ‖ ὁ διατηρῶν τὴν τοῦ σώματος, τῆς παραστάσεως αὐτοῦ εὐσχημοσύνην, κομψότητα, ὑπερθ.: Ξεν.'Ιππ.11,12 **εὐθυμότατοι ἵπποι καὶ γοργότατοι καὶ πονεῖν εὐσχημονέστατοι γίγνονται·** **2)** ἐπὶ κακῆς σημ., ὁ ἔχων τὸ ἐξωτερικὸν μόνον ὡραῖον, ὁ κατ' ἐπιφάνειαν: Εὐρ.Μήδ.584 **ὡς καὶ σὺ μὴ νυν εἰς ἔμ' εὐσχήμων γένῃ λέγειν τε δεινός** (σχόλ. « ἀντὶ τοῦ συσχηματίζων τοὺς λόγους πρὸς τὸ συναρπάζειν ἐμέ, τουτέστι κοσμίως τὸ λέγειν »)· **3)** ἐν συνεκφ.μετὰ τοῦ **λόγος** ἢ **λέγειν,** εὐπρεπής, ἁρμόζουσα, σεμνοπρεπὴς ἔκφρασις: Εὐρ.'Ιππ.490 **οὐ λόγων εὐσχημόνων δεῖ,** 'Αριστλ. 'ΗΝικ.1128a,7 **λέγειν εὐσχήμονα,** Φιλόστρ.Σοφ.564 **ἡδὺς ὁ λόγος καὶ εὐσχήμων·** ‖ κ. ἐπὶ γεγονότων ἢ καταστάσεων: Αἰσχίν.3,162 **πρᾶγμα οὐδαμῶς εὔσχημον λέγειν,** Πολύβ.5,75,6 **ταῦτα δυνάμενοι μετ' εὐσχήμονος ἀναπαύσεως·** ‖ τὸ οὐδ.

ὡς οὐσ. ἡ εὐσχημοσύνη βλ.λ., ἡ εὐπρέπεια, λεπτότης : Πλάτ.Πολ.401C **τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ τε καὶ εὐσχήμονος φύσιν**, αὐτ.Νόμ.797B, Σέργ.Μακρ.ἐνΣάθ.3,396 **ἀπ' ἐναντίας τοῦ ὀρθοῦ καὶ εὐσχήμονος τῆς ἐκκλησίας· 4)** ὁ εὐγενής, ἔντιμος, ἀξιοσέβαστος· συνεκδ. κ. ὁ πλούσιος : ΚΔ Μᾶρκ.15,43 **ἐλθὼν Ἰωσὴφ.. εὐσχήμων βουλευτής**, αὐτ.Πράξ.13,50 **οἱ δὲ Ἰουδαῖοι παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας καὶ τὰς εὐσχήμονας**, Ἀκολ.Μ.Σαββάτου, Ὄρθρ.| **ὁ εὐσχήμων Ἰωσὴφ ἀπὸ τοῦ ξύλου καθελὼν τὸ ἄχραντόν σου σῶμα·** ‖ πάπ. τὸ θηλ. ὡς οὐσ. ἡ εὐγενὴς κυρία· **5)** πάπ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὄνομα ἄρχοντος : **ξύλα ἀνακομισάτω εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ εὐσχήμονος·** ‖ πάπ. πρόκριτος, προύχων : **ἀρχέφοδος καὶ εὐσχήμων κώμης·** ‖ ὁμ. προϊστάμενος ἔν τινι : Πάπ. **πέμψατε τοὺς εὐσχήμονας τοὺς ἐπὶ τῶν παρολκημάτων.**

εὐσχήμως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον εὐσχήμον βλ.λ.ΙΙ, ἀξιοπρεπῶς, κοσμίως, ἀντίθ. ἀσχήμως: Εὐρ.Ἑκ.569 **ἡ δὲ καὶ θνήσκουσ' ὅμως πολλὴν πρόνοιαν εἶχεν εὐσχήμως πεσεῖν· 2)** νεώτ. μτφ. κατὰ τρόπον εὔσχημον βλ.λ.2|, εὐλογοφανῆ : **εὐσχήμως ἠρνήθη - ἀπεχώρησεν.**

εὐσχῐδής-οῦς-ές (σχίζω) μτγν. κ. μσν., ἐπ. **εὐσχιδής**, ὁ εὔσχιστος βλ.λ., εὐκολόσχιστος : Ὀππ. Κυν.2,211 **εὐσχιδέων κεράων**, Ἰουλ.Αἰγ.ἐνΑΠ 6,68,4 **εὐσχιδέων καλάμων·** πρβλ. Εὐστ.Πον.250,69 **μὴ πολύχοος καὶ εὐσχιδής** (ἡ μονάς).

εὔσχιστος-ον (σχίζω) ὁ εὐκόλως σχιζόμενος, εὐκολόσχιστος : Θεόφρ.ΦΙ 5,6,3 **εὔσχιστα δὲ καὶ εὔπριστα τὰ ἐνικμότερα τῶν πάμπαν ξηρῶν**, Διοσκ.5,165· **2)** ἐπὶ καλάμου ἤτοι γραφίδος, ὁ καλῶς, ἐπιτυχῶς ἐν τῷ ὀξεῖ ἄκρῳ ἐσχισμένος, καλοσχισμένος : Κριναγ.ΑΠ 6,227,3 **κάλαμον.. εὐσχίστοισι διάγλυπτον κεράεσσιν.**

εὐσχολία (ἡ) (εὔσχολος) μτγν. σχολή, ἀργία, εὐκαιρία : Μᾶρκ.Αὐρ.4,18 (ὁ.γρ.ἀσχολία), Θεοδοτ. ΠΔΒασ.3,6,17,Λόγγ.3,13.

εὔσχολος-ον (σχολή) ὁ ἄγων σχολήν, ὁ εὔκαιρος, ἀντίθ. ἄσχολος : Γρηγ.Νύσσ.2,191C **τὴν εὔσχολον ὥραν ἐφ' ἑαυτῶν διάγειν·** ‖ ἐπὶ προσ., ὁ μὴ ἀπησχολημένος, ἰδ. εἰς πόλεμον : Πολύβ. 4,32,6 **εὔσχολοι καὶ ἀπερίσπαστοι Λακεδαιμόνιοι γενηθέντες·** ‖ κ. γεν. ἥσυχος, ἤρεμος : Ἱεροκλ.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,12 **ἀνεθεῖσι δ' ἐκ τούτων καὶ οἷον εὐσχόλοις τὴν ψυχὴν γενομένοις·** κ. συγκρ. : Μᾶρκ.Αὐρ.4,24 **εὐσχολώτερος καὶ ἀταρακτότερος ἔσται.**

εὐσχολῶ-έω (σχολή) μτγν. εἶμαι εὔσχολος βλ.λ., εὐκαιρῶ· Μοῖρ.138 « εὐσχολῶ οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, ἀλλὰ σχολὴν ἄγω » : Διόδ.Σ 10,7 **ἀσχολεῖσθαι μὲν εὐσχολοῦντας, σχολὴν δ' ἄγειν οὐ σχολάζοντας**, Μᾶρκ.Αὐρ.11,18 **τί γάρ σοι ποιήσει ὁ ὑβριστικώτατος, ἐὰν.. μεταδιδάσκῃς εὐσχολῶν παρ' αὐτὸν ἐκεῖνον τὸν χρόνον**, Πάπ. **ἐὰν εὐσχολῇς, ἐλθὲ πρὸς ἡμᾶς·** ‖ μτ. ἀπαρφ. : Ἰώσ. ΑΙ 5,2,5· ‖ ὁμ. **εὐ- εἴς τι** : Ἰώσ.ΠΙ 3,7,29· ‖ μτ.γεν. ἔχω εὐκαιρίαν εἰς τὸ νὰ πράξω τι : Λουκ.Ἔρωτ.33 **τῆς καθ' ἡμέραν πείρας πρὸς τὸ βέλτιον εὐσχολῶν** (πρὸς δοκιμὴν).

εὐσχόλως μσν. κατὰ τρόπον εὔσχολον βλ.λ. : Εὐστ.ἐνΜi.136,320.

εὔσω μέλλ. τοῦ εὕω βλ.λ., ἐκδέρω· Ἡσ. « εὕσοντας, ἐκδέροντας ».

εὐσωματία (ἡ) (εὐσώματος) μτγν. ἡ καλὴ κατάστασις τοῦ σώματος, εὐεξία, εὐρωστία : Πολυβ. 2,235.

εὐσώματος-ον (σῶμα) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων ὑγιές, εὔρωστον σῶμα, ὁ εὔσωμος.

εὐσωμᾰτῶ-έω (σῶμα) εἶμαι εὐσώματος, εὔσαρκος, ρωμαλέος, ἰσχυρός : Εὐρ.Ἀνδρ.765 **τί γὰρ δεῖ δειλὸν ὄντ' εὐσωματεῖν;** Ἀριστφ.Νεφ. 799 **εὐσωματεῖ γὰρ καὶ σφριγᾷ**, Λουκ.Δημῶν.38 **πρεσβυτέρου δέ τινος Ῥωμαίου εὐσωματοῦντος**, Ὀρειβ.i,3,5 **ἀλεκτορίδες τὸν χειμῶνα οὐ πάνυ εὐσωματοῦσι·** ‖ ὁμ. ἐπὶ δένδρων : Πλαύτ.Ἠθ. 641A **τὰ τοιαῦτα δένδρα εὐσωματεῖ τοῖς μεγέθεσι καὶ αὐξάνεται.**

εὐσωματώδης-ους-ες (εὐσώματος) ὁ εὐσώματος, εὔσωμος βλ.λλ.· κ. συγκρ. : Ἀριστλ.Πρ. 869b,14 **εἰς τὸν περὶ τὸ στῆθος τόπον ὄντα εὐσωματωδέστερον.**

εὔσωμος-ον (σῶμα) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλῶς διαπεπλασμένον σῶμα, εὔρωστος:ΕΜ 105,46· ‖ ..τ. ἐπέκτ. ὁ ἔχων εὐμέγεθες σῶμα, εὐτραφής, σωματώδης· **2)** νεώτ. ζῳολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων τῆς οἰκογ. τῶν **βραχυρρινιδῶν.**

εὐσωπία (ἡ) δωρ. Ἡσ. « ἡσυχία ».

εὔσως-ων μτγν. ὁ εὔσαος βλ.λ., σῶς, εὐτυχής : Βάτ.π.Ἀθήν.3,103D **ἐκ δὲ τοῦ ζῆν δὴ καλῶς εὔσως ἅπαντας ἢ τυχὸν δώσεις ἐμοί.**

εὔσωτρος-ον (σῶτρον), ἐπ. **ἐΰσσωτρος**, ἐπὶ ἁμάξης κτλ., ὁ ἔχων καλῶς τὸ σῶτρον, τὸ κύκλῳ τοῦ τροχοῦ σιδήριον : Ἡσίοδ.Α 273 **ἐϋσσώτρου ἐπ' ἀπήνης ἡγοῦντο** (σχόλ. « εὐσιδήρου »), Ἰλ.Ω 578 (ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐϋξέστου)· ‖ Ἡσ. « εὔσωτρον· εὐκύλιστον· σωὴ γὰρ ἡ ἐφορμὴ καὶ φορά, ἧς εἶδος ἡ κύλιοις· καὶ εὐσώτρου· εὐδρόμου »).

εὐτᾱκής-οῦς-ές (τήκω) μτγν. ὁ εὐκόλως τηκόμενος· ‖ ἐπὶ ὀσπρίων, ὁ ταχέως καὶ εὐκόλως ἑψόμενος, βράζων, βραστερός : Λουκ.Ἑρμότ.61 **καὶ οἱ φακοὶ εὐτακεῖς.**

εὐτάκτημα-ατος (τὸ) (εὐτακτῶ) μτγν. τὸ ἐν καλῇ τάξει ὑπὸ ἔποψιν πειθαρχίας γινόμενον, ἀντίθ. ἀτάκτημα : Στωϊκ.ἀπ.3,136.

εὔτακτος-ον (εὐ-τάσσω) κ.μσν.κ.νεώτ. ὁ ἐν καλῇ τάξει ἢ διατάξει ὤν, τακτικός : Ἀριστφ.Ὄρν.829 **καὶ πῶς ἂν ἔτι γένοιτ' ἂν εὔτακτος πόλις· 2)** ὁ προσήκων, ὁ ἁρμόζων, ἀντὶ ἄτακτος βλ λ.4) : Μέν. Μον.298 **εὔτακτος βίος**, Ποσειδών.24J **διηκόνουν δὲ ἄνδρες μαχαιροφόροι καὶ σιωπὴ ἦν εὔτακτος· 3)** ὁ τηρῶν τὴν πρέπουσαν καὶ ὠφέλιμον ἐν τῷ βίῳ τάξιν, μέτραν ἢ κανόνα, ἀντίθ. ἄτακτος βλ.λ.5) : Πλούτ.Ἠθ.749D **εὔτακτος τὸν βίον**, Διογ.Λ 2,25 **εὔτακτός τε ἦν τὴν δίαιταν.. ὥστε μόνος οὐκ ἐνόσησε· 4)** ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ πειθαρχῶν, τακτικός : Ἀριστφ.Σφ.424 **ξυσταλείς, εὔτακτος, ὀργῆς καὶ μένους ἐμπλήμενος**, Δημ.1226 **εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον**, Ἡρωδιαν.4,14,16· κ. συγκρ. : Ξεν.Ἀπομν.3,5,5 **ὁ δὲ φόβος.. εὐπειθεστέρους καὶ εὐτακτοτέρους ποιεῖ·** ‖ γεν. κ. νεώτ. ὁ κατὰ τὴν προσήκουσαν τάξιν γινόμενος, κόσμιος : Θουκ.7,77 **τὴν δὲ πορείαν ὥστ' ἀσφαλῆ καὶ εὔτακτον εἶναι αὐτοὶ φυλάξατε· 5)** ἐπὶ στρατοῦ, ὁ ἱστάμενος ἐν τάξει μάχης, ὁ παρατεταγμένος : Θουκ.2,89 **εὔτακτοι παρὰ ταῖς ναυσὶν μένοντες.**

εὐτακτῶ-έω (εὔτακτος) κ. μσν. κ.νεώτ. εἶμαι εὔτακτος, συμπεριφέρομαι καλῶς : Θουκ.8,1 **ἑτοῖμοι ἦσαν εὐτακτεῖν**, Ξεν.Ἀπομν.4,4,1 **καὶ ἐν ταῖς στρατείαις οὕτως ὥστε διάδηλος εἶναι παρὰ τοὺς ἄλλους εὐτακτῶν**, Ἰάμβλ.Πυθ.410 **παῖδας ὄντας οἴεσθαι δεῖν εὐτακτεῖν τε καὶ σωφρονεῖν· 2)** ἐπὶ στρατιωτῶν, πειθαρχῶ, ὑπακούω, ἀντίθ. ἀτακτῶ : Ξεν.Ἀπομν.3,5,21 **ἔνθα μάλιστα δεῖ σωφρονεῖν τε καὶ εὐτακτεῖν καὶ πειθαρχεῖν·** ‖ κ. γεν. μτ. διορ. **πρός τι** : Πλούτ.Καμ.18 **πρὸς ἀνυπεύθυνον ἀρχὴν ἐν χερσὶ τὴν δίκην ἔχουσαν εὐτακτεῖν· 3)** τηρῶ τὴν πρέπουσαν καὶ ὠφέλιμον ἐν τῷ βίῳ τάξιν, εἶμαι ἐγκρατής : Νίκαρχ.5,39 **εὐτακτεῖν πειρῶ**, Διογ.Λ 4,42 **αὐτὸς ἀπαγαγὼν συνέστησε τῷ φιλοσόφῳ, παραινέσας εὐτακτεῖν· 4)** ἐνεργ. πληρώνω τακτικά : Πάπ. **οἱ δεῖνα ἱερό-**

δουλοι διατελοῦμεν τοὺς φόρους εὐτακτοῦντες εἰς τὸ ἱερόν, αὐτ. **εὐτάκτηκας τὸ ὀφώνιον·** κ. παθ.: Ἐπιγρ. **ὅπως οἱ μισθοὶ τοῖς παιδευταῖς εὐτακτέωνται,** Πάπ. **ὅπως εὐτακτῆται τὸ ὀφώνιον· 5)** ἐνεργ. καθιστῶ τινα εὔτακτον, ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὴν τάξιν : Κῶδ.Ὀφφ.5,54 **φέροντες ἀεὶ δικανίκια, ὅτε καβαλλικεύσῃ ὁ βασιλεύς, προηγοῦνται καὶ φέροντες αὐτὰ ὄρθια εὐτακτοῦσι τὸν λαόν·** ‖ κ. παθ. ἐπαναφέρομαι εἰς τὴν τάξιν : Νικόμ Γερ.Ἀριθμ.1,23· ‖ ὁμ. παθ. μτ. αἰτ.: Ἰάμβλ.Πυθ.136 **τὸν τοῦ νοῦ λόγον εὐτακτούμενος·** ρηματ. π. εὐτάκτημα.

εὐτάκτως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **εὐτακτότερον** κ. **εὐτακτοτέρως** κατὰ τρόπον εὔτακτον βλ.λ., τακτικόν : Ἱππ.Επ.1,6 **ἔκρινε τούτοισι πάνυ εὐτάκτως,** Ἐπίκ.άπ.127· **2)** ἐν τάξει, ἰδίως ἐπὶ στρατοῦ, ἀντίθ. ἀτάκτως : Αἰσχ.Πέρσ.399 **τὸ δεξιὸν μὲν πρῶτον εὐτάκτως κέρας ἡγεῖτο κόσμῳ,** Ἀριστφ.Νεφ.964 **βαδίζειν ἐν ταῖς ὁδοῖς εὐτάκτως·** κ. συγκρ. : Ξεν.Ἱππαρχ.2,7 **πολὺ εὐτακτοτέρως ἂν ἔχοι· 3)** ἐπὶ πληρωμῶν, κανονικῶς : Πάπ. **διδόντες τὸν τόκον κατὰ μῆνα εὐτάκτως,** Πάπ. **ἐμοὶ δὲ τῷ ὄντι πρὸς τῇ θήρᾳ εὐτάκτως ἐφέλκεται τὸ ὀφώνιον·** ‖ κ. συγκρ. κατὰ τὸν πλέον προσήκοντα ἢ ἁρμόζοντα τρόπον : Δημ.1125 **καὶ τοιούτων ἑτέρων εὐτακτότερον ζῶν ἂν φανείην· 4)** προθύμως, εὐπειθῶς : Ξεν.ΚΠ 2,2,3, **εὐτάκτως ὑπήκουσεν,** αὐτ.Ἀν.6,6,35 **τὸ παραγγελλόμενον εὐτάκτως ποιοῦντας.**

εὐτάλαντος-ον (τάλαντα, τὰ τοῦ ζυγοῦ) μσν. ὁ καλῶς, ἀκριβῶς ζυγίζων, αωστοζυγιαστής : Πισίδ. Γ Ἑξαήμ.806 **εὐτάλαντος ζυγοστάτης.**

εὐταμίευτος-ον (ταμιεύω) ὁ εἰς ὃν εὐκόλως γίνεται ἡ ἀποταμίευσις, ὅθ. ὁ μικρᾶς χωρητικότητος: Ἀριστλ.ΖΓ 787b,5 **διὰ τὸ τὸ ἀγγεῖον. . τούτοις μὲν διάστημα ἔχειν μέγα. . ., τοῖς δ' ἄλλοις εὐταμίευτον εἶναι· 2)** ἐπὶ πραγμ. ἢ καταστάσεων, ὁ εὐδιαχείριστος, ὁ εὐοικονόμητος, ποὺ ἐξοικονομιέται, ποὺ διορθώνεται εὔκολα : Ἱππ.814Α **αὗται αἱ ἀνάγκαι εὐταμίευτοί εἰσιν,** αὐτ.803C **τοῦτο ἅμα καὶ δικαίαν τὴν διόρθωσιν ἔχει, ἅμα δὲ καὶ εὐταμίευτον· 3)** εἰδ. ἐπὶ ὀσμῶν, ἰδ. ἀρωμάτων, ὁ διατηρούμενος, ὁ μὴ ἐξατμιζόμενος : Θεόφρ. Ὀσμ.13 **προσοίσονται μὲν ὀσμήν, οὐχ ὁμοίως δὲ ἡδεῖαν οὐδ' εὐταμίευτον.**

εὐταξία (ἡ) (εὔτακτος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ καλὴ τάξις, ἡ προσήκουσα κατάστασις, τακτοποίησις : Πλάτ.Ὅρ.411D **εὐταξία τῶν τῆς ψυχῆς μερῶν πρὸς ἄλληλα,** ΑΠ 9,695 **ὁρᾷς τὸ κάλλος ὅσσον ἐστὶ τῆς λίθου ἐν ταῖς ἀτάκτοις τῶν λίθων εὐταξίαις·** ‖ ἡ καλὴ κατάστασις : Ξεν. Ἀπομν.3,3,14 **διενεγκεῖν τῶν ἄλλων ὅπλων τε καὶ ἵππων παρασκευῇ καὶ εὐταξίᾳ· 2)** εὐπείθεια, πειθαρχία : Θουκ.6,72 **εὐταξίας δ' ἐς τὰ ἔργα προσγενομένης·** ‖ ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ἠθικήν, καλὴ διαγωγή : Πλάτ.Ἀλκ.1,122C **μεγαλοφροσύνην καὶ εὐταξίαν . . καὶ φιλονεικίαν καὶ φιλοτιμίας τὰς Λακεδαιμονίων,** Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.88 **εὐταξία κόρης·** ‖ ἐν πολιτείαις, ἡ εὐνομία : Ἀριστλ. Πολ.1326a,30 **καὶ τὴν εὐνομίαν ἀναγκαῖον εὐταξίαν εἶναι· 3)** ἐπὶ διαίτης, ἡ τήρησις καλῆς τάξεως, ἡ μετριότης : Ἐρασίατρ.π.Πλούτ.Ἠθ.911Β **τὴν δ' εὐταξίαν καὶ αὐτάρκειαν, εἶναι ὑγείαν· 4)** ἐγκράτεια, ἁγνότης : Γαλ.8,451· **5)** φιλοσ. ἡ ἕξις τοῦ λέγειν καὶ πράττειν πᾶν ἐν τῷ προσήκοντι χρόνῳ καὶ τόπῳ : Στωϊκ.άπ.3,64.

εὐταξίας (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπιμελούμενος τὴν τήρησιν τῆς τάξεως· ‖ **εὐταξίας** (ὁ) ὡς οὐσ. ἐκκλησιαστικὸν ἀξίωμα, ὁ ἐπὶ τῆς εὐταξίας, ὁ μεριμνῶν περὶ τῆς τηρήσεως τῆς εὐταξίας κατὰ τὰς ἐν τῷ ναῷ ἱερὰς ἀκολουθίας : Ἐκκλ. Τυπ. **ἀναγνώστου ἢ εὐταξίου λαμπάδα κατέχοντος·** ‖ νεώτ. ὁμ. ἄλλοτε ἐν τοῖς σχολείοις, μαθητὴς ὁριζόμενος ἐπόπτης τῆς τάξεώς του, ἐπιτηρητὴς τῆς τάξεως, ἐπιμελητής.

εὐταπείνωτος-ον (ταπεινῶ) μτγν. ὁ εὐκόλως ταπεινούμενος· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. : Συνέσ.277Β.

εὐτάρακτος-ον (ταράττω) μτγν. ὁ εὐκόλως ταρασσόμενος, φοβούμενος, θορυβούμενος : Πλούτ.Ἄρατ.10 **δεινότης τίς ἐστιν ἀνθρώπου καὶ σύνεσις . . εὐτάρακτος φύσει.**

εὔταρσος-ον (ταρσός) μτγν. ἐπὶ τοῦ σκέλους τοῦ τέττιγος, ὁ ἔχων ὡραίους ταρσούς, πόδας· ΕΜ « καλῶς πτερωτός » : Ἀρχί.ΑΠ 7,213,3 **ἔκρεκες εὐτάρσοιο δι' ἰξύος ἠχέτα μολπάν· 2)** ὁ ἀνήκων εἰς ὡραίους πόδας : Μυρῖν.ΑΠ 6,254,5 **εὐτάρσοισιν ἐπ' ἀστραγάλοισι.**

εὖτε (εὖ-τε) ἐπίρρ. ἐπ. Ἰων. κ. ποι. (οὐδέποτε π. κωμ. κ.Ἀττ. πεζ.) μεθ' ὁριστ. ἐπὶ ὡρισμένου γεγονότος ἐν τῷ παρελθόντι, ὅτε, καθ' ὃν χρόνον· Εὐστ. « εὖτε ἐπίρρημα χρονικὸν ἴσον τῷ ὅτε » : Ἰλ.Θ 367 **εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προύπεμψεν,** αὐτ.Λ 735, Εὐρ.Ἴων 888 **εὖτ' εἰς κόλπους κρόκεα πέταλα φάρεσιν ἔδρεπον·** ‖ ὁμ. συνήθ.π.Ὁμ., ἀκολουθοῦντος ἐν τῇ ἐπομ. προτάσει αυσχετικοῦ τινος μορίου, οἷον ἔνθα, τῆμος δή, τόφρα δέ, κ. ἄ. : Ἰλ.Ε 392 **εὖτε πύλας ἵκανε διερχόμενος μέγα ἄστυ . . ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε,** αὐτ.Υ 73, αὐτ.Ψ 62, Ὀδ.Ν 93 **εὖτ' ἀστὴρ ὑπερέσχε φαάντατος . . τῆμος δὴ νήσῳ προσεπίλνατο ποντοπόρος ναῦς,** αὐτ.Χ 182, αὐτ.Ω 147· ‖ ἢ κ. προηγ. προτάσεως μετὰ σχετικοῦ ὡς ἀνωτ. μορίου ἢ ἄνευ : Ἰλ.Ε 396 **τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστόν, εὖτέ μιν ωὐτὸς ἀνήρ,** αὐτ.Ζ 515 **αἶψα δ' ἔπειτα Ἕκτορα ἔτετμεν ἀδελφεόν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλεν στρέψεσθ' ἐκ χώρης,** Πίνδ.Ο 3,28 **ἔνθα Λατοῦς ἱπποσόα θυγάτηρ δέξατ' ἐλθόντ' Ἀρκαδίας ἀπὸ δειρᾶν . . εὖτέ μιν ἀγγελίαις Εὐρυσθέος ἔντυ' ἀνάγκα πατρόθεν χρυσόκερων ἔλαφον θήλειαν ἄξοντα· 2)** μεθ' ὑποτ. μετὰ τοῦ ἄν, ἐν ἀναφ. πρὸς τὸ μέλλον, ὅταν, ἐν ᾗ περιπτώσει : Ἰλ.Α 242 **οὔτι δυνήσεαι χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ πίπτωσι,** αὐτ. Β 34, Αἰσχ.Πέρσ.230 **πάντα θήσομεν θεοῖσι τοῖς τ' ἔνερθε γῆς φίλοις, εὖτ' ἂν εἰς οἴκους μόλωμεν·** πρβλ. τὸ ἐὰν μεθ' ὑποτ.· ‖ μτ. ἐνεστ. ἐν τῇ ἀποδόσει, συνήθ.ἐν ἀναφ. πρὸς μίαν ἐκ πολλῶν περιστάσεων : Ὀδ.Ρ 323 **ἥμισυ γάρ τ' ἀρετῆς ἀποαίνυται . . ., εὖτ' ἄν μιν κατὰ δούλιον ἦμαρ ἕλῃσιν,** Ἡρ.6,27 **φιλέει δὲ κως προσημαίνειν, εὖτ' ἂν μέλλῃ μεγάλα κακά . . ἔσεσθαι,** Αἰσχ. Ἀγ.12 **εὖτ' ἂν δὲ νυκτίπλαγκτον ἔνδροσόν τ' ἔχω·** ‖ πολλάκις παραλειπομένου τοῦ ἄν : Ὀδ.Η 202 **αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας,** Ἡσίοδ.Θ 28 **ἴδμεν δ', εὖτ' ἐθέλωμεν,** Αἰσχ.Ἑπτ. 338, Ἀπολλ.Ρ 2,801· **3)** μτ. εὐκτ. κ. μτ. παρατ. ἐν τῇ ἀποδόσει, ἐν ἀναφ. πρὸς μίαν ἐκ πολλῶν ἐν τῷ παρελθόντι περιστάσεων, ὁσάκις : Ἡσίοδ. Α 164 **ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλεν, εὖτε μάχοιτο Ἀμφιτρυωνιάδης,** Αἰσχ.Ἀγ.565, Ἀπολλ.Ρ2,471· ‖ ὁμ.μτ.μτχ.:Αἰσχ.Ἀγ.422 **μάταν γάρ, εὖτ' ἂν ἐσθλά τις δοκῶν ὁρᾷ, παραλλάξασα διὰ χερῶν βέβακεν ὄψις οὐ μεθύστερον· 4)** μτ. ἀορ. ὁριστ. πρὸς δήλωσιν αἰτίας, ἐπειδή : Σοφ.Αἶ.715, αὐτ. ΟΚ 84 **εὖτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ· 5)** πρὸς δήλωσιν συγκρίσεως, ἀντὶ τοῦ ἠΰτε, ὡς, ὁμοίως· Εὐστ. «παραβολῆς ἐπίρρημα ἰσοδυναμοῦν τῷ καθά » : Ἰλ.Γ 10 **εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,** αὐτ.Τ 386 **τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν,** Κόϊντ.1,586.

εὐτειάνω (εὐθειάζω) μσν., δημ. **φτειάνω,** κατασκευάζω, ἐπισκευάζω, ἐπιδιορθώνω· κ. παθ. :

Χρον.Μορ.2196 **τὸ κάτεργον ἔσπασεν ὁπὸ κάτω | καὶ χρήζομεν νὰ εὐτειαστῇ νὰ τὸ καλαφατίσω,** Κορ.Ἄττ.2,136 ἐν λ.

κὐτείχεος-ον (τεῖχος) ἐπ. κ. **ἐϋτείχεος** ὁ ἔχων ἰσχυρὰ τείχη, ὀχυρός : Ἰλ.Α 129 **αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῷσι πόλιν Τροίην ἐϋτείχεον ἐξαλαπάξαι** (σχόλ. « καλῶς τετειχισμένην »), αὐτ.Β 113.

εὐτειχής-οῦς-ές (εὖ - τεῖχος) κ. **ἐϋτειχής,** ὁ ἔχων ἰσχυρὰ τείχη, ὁ ὀχυρός : Ἰλ.Π 57 **πόλιν ἐϋτείχεα πέρσας,** Πίνδ.Ο 6,1 **εὐτειχεῖ προθύρῳ,** αὐτ.Ν 7,46, Εὐρ.Ἀνδρ.1010 **τὸν ἐν Ἰλίῳ εὐτειχῆ πάγον.**

εὐτείχητος-ον ὁ εὐτειχής βλ.λ. : Ὕμν.Ἀφρ.112 **ὃς πάσης Φρυγίης εὐτειχήτοιο ἀνάσσει.**

εὐτείχιστος-ον (εὖ - τειχίζω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς τετειχισμένος : Πολύβ.3,90,8 **εὐτείχιστον οὖσαν καὶ πολλῆς καὶ παντοδαπῆς ἀποσκευῆς γέμουσαν** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀτείχιστον), Διόδ.Σ 3,47 **πόλεις εὐτειχίστους** (ἐσφ. γρ. ἀντὶ ἀτειχίστους)· ‖ ὁ καλῶς, εὐκόλως, ἐπιτυχῶς τειχιζόμενος : **ἡ πόλις διὰ τὸ πολλαχοῦ ἀπόκρημνον τῶν ὁρίων αὐτῆς εἶναι εὐτείχιστος.**

εὔτειχος-ον (εὖ - τεῖχος) εὐτειχὴς βλ.λ. : Ἀπολλ. Δύσκ.Συντ.187,11· ‖ κ.ὑπερθ. : Μάξ.Τύρ.27,3.

εὐτέκμαρτος-ον (τεκμαίρομαι) εὐείκαστος, ὃν εὐκόλως τεκμαίρεταί τις, εὐκολοαπεικαστος· ‖ Ἡσ. « εὐτέκμαρτον· καλῶς τυπούμενον ».

εὐτεκνία (ἡ) (εὔτεκνος) κ. μσν. κ. νεώτ., ποι. **εὐτεκνίη,** ἡ ἐν τέκνοις εὐτυχία, τὸ νὰ ἔχῃ τις πολλὰ ἢ καλὰ τέκνα (π.Θεόκρ.18,51 ἡ λέξις μετὰ βραχείας παραληγούσης, ὡς καὶ εἰς τὴν λέξιν τέκνον) : Εὐρ.Ἴων 470 **γένος εὐτεκνίας χρονίου καθαροῖς μαντεύμασι κῦρσαι,** αὐτ.Ἱκ.66 **ὥστε εὐτεκνίᾳ δυστυχίαν τἀν παρ᾽ ἐμοὶ καθελεῖν,** Ἀριστλ.Ρητ. 1361a,1 **ἔστιν δὲ τῷ κοινῷ μὲν** (εὐτεκνία), Στωϊκ. ἀπ.3,24· ‖ κ.μτ.γεν. : ΑΠΠαράρτ.264 **εὐτεκνίας παίδων·** ‖ ἡ γονιμότης : αὐτ.356,1 **τὸν εὐτεκνίης ἀροτῆρα·** ‖ Ἐπιγρ. εὐκαρπία· **2)** μσν. μτφ. εὐγλωττία : Εὐατ.Πον.328,42 **τὴν ἐν λόγοις εὐτεκνίαν·** **3)** Ἐπιγρ. προσωποπ. ἡ **Εὐτεκνεία** (sic).

εὔτεκνος-ον (τέκνον) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὰ καὶ καλὰ τέκνα : Αἰσχ.Ἱκ.275 **σπέρματ᾽ εὐτέκνου βοός** (τῆς Ἰοῦς)· ‖ κ. συγκρ. : Διόδ.Σ 4, 74 **καὶ τῆς Λητοῦς ἑαυτὴν εὐτεκνωτέραν ἀπεφαίνετο·** ‖ κ. ὑπερθ. : Εὐρ.Ἑκ.581 **εὐτεκνωτάτην δὲ σὲ πασῶν γυναικῶν δυστυχεστάτην θ᾽ ὁρῶ·** ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς γῆς : Εὐρ.Ἡρ.1405 **ἡ γὰρ τεκοῦσα τόνδε πατρὶς εὔτεκνος·** πρβλ.αὐτ.Φοίν.1618 **εὔτεκνος ξυνωρὶς** (ζεῦγος καλῶν τέκνων)· **2)** ἐπὶ χρησμῶν, ὁ ἐπαγγελλόμενος, ὑποσχόμενος καλὰ τέκνα : Εὐρ.Ἴων 423 **εὐτέκνους εὔχου θεοῖς χρησμούς μ᾽ ἐνεγκεῖν ἐξ Ἀπόλλωνος δόμων·** **3)** ἐπὶ γυν. ἡ γόνιμος, ἡ καλὴ πρὸς τεκνογονίαν : Ξεν. Λακ.1,8 **ἥντινα εὔτεκνον** (γυναῖκα) **καὶ γενναίαν ὁρῴη·** ἀντίθ. ἄτεκνος βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Μηναῖ.1,20 Συναξ. **καὶ ἑτέρας ἀτέκνους γυναῖκας δι᾽ εὐχῆς εὐτέκνους καὶ γονίμους ἀπέδειξε·** **4)** ἐπὶ ζῴων, ὁ περιποιούμενος τὰ τέκνα του, ὁ φιλόστοργος : Ἀριστλ.Ζ1 563b,6 **οἱ δὲ μέλανες** (πύγαργοι) **εὔτεκνοι περὶ τὴν τροφήν εἰσιν.**

εὐτεκνῶ-έω κ. μσν. εἶμαι εὐτυχής, πλούσιος εἰς τέκνα : Εὐρ.ἀπ.520 **ἡγησάμην οὖν, εἰ παραζεύξειέ τις χρηστῷ πονηρὸν λέκτρον, οὐκ ἂν εὐτεκνεῖν,** Πλούτ.Ἠθ.278B **γενομένων δὲ παίδων εὐτεκνοῦσαι καὶ πολυτεκνοῦσαι τὸ τῆς Καρμέντης ἱερὸν ἱδρύσαντο,** Ἀχμ.Ὀνειροκρ.55 **γυνὴ ἐὰν ἴδῃ τοῦτο εὐτεκνήσει πολυτεκνοῦσα·** ‖ κ. μέσ. : Κατάλ.Μεσαιων.Βιβλιοθ.1,66,2B **ἄλλη δ᾽ ἄτεκνος ἡ πρὶν εὐτεκνουμένη.**

εὐτέλεια (ἡ) (εὐτελής) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. **εὐτελείη,** εὐωνία, εὐθηνία, χαμηλὴ τιμή : Ἡρ.2,92 **πρὸς εὐτελείην τῶν σιτίων τάδε σφι ἄλλα ἐξεύρηται·** ‖ φρ. **εἰς εὐτέλειαν** εὐτελῶς, κακῶς, φαύλως, ἀσχήμως,ἀντίθ. εἰς κάλλος : Ἀριστφ.Ὄρν. 805 **ἔοικας εἰς εὐτέλειαν χηνὶ συγγεγραμμένῳ,** (σχόλ. « εὐτελῶς γεγραμμένῳ χηνί », Βερναρδ. Γρ.ἐν λ. « ὁμοιάζεις μὲ χῆνα ποὺ εἶναι πρόστυχα, ἀπὸ πρόστυχον ζωγράφον, ζωγραφισμένη, μουτζαλωμένη »). ‖ ὁμ. ἐπὶ πραγμ. φρ. **εἰς εὐτέλειαν** τὸ εἰς χαμηλὴν τιμὴν πωλούμενον, τὸ εὐθηνόν : Ἀντιφάν.20 **κρέας δὲ τίνος ἥδιστ᾽ ἂν ἐσθίοις; τίνος; εἰς εὐτέλειαν** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. «μὲ πολλήν μου εὐχαρίστησιν θὰ ἔτρωγα τὸ κρέας τὸ εὐθηνόν, τὸ πωλούμενον κατ᾽ ἀναφ. πρὸς τὴν εὐθηνίαν, τῆς φθήνιας »)· **2)** κ. μσν. κ. νεώτ. μτφ. μικροπρέπεια, φαυλότης, χυδαιότης, ποταπότης : Λυσ.30,21 **λέγων ὡς εὐσέβειαν ἀλλ᾽ οὐκ εὐτέλειαν ἀνέγραφε,** Λουκ.Οἰκ.14, **- εὐτέλεια χαρακτῆρος - συμπεριφορᾶς·** **3)** μσν. περιφρόνησις, καταφρόνησις : Μαλάλ.1219,18 **εὐθέως ὁ Ὀκταβιανὸς ὡπλίσατο κατ᾽ αὐτῶν καὶ διὰ τὴν εὐτέλειαν τῆς αὐτοῦ ἀδελφῆς·** **4)** μσν.ἐπὶ καλῆς σημ., ταπεινότης,μετριοφροσύνη : Στουδ.Θεόδ. 205D **ἀνθυπήγαγε πρὸς τὴν εὐτέλειαν ἡμῶν·** **5)** οἰκονομία, λιτότης, φειδωλία, συνήθ. ἐν φρ. ἐχούσαις ἐπιρρημ. ἔνν., λιτῶς : Ἀριστφ.Βάτρ.405 **σὺ γὰρ κατεσχίσω μὲν ἐπὶ γέλωτι κἀπ᾽ εὐτελείᾳ τόν τε σανδαλίσκον καὶ τὸ ῥάκος** (σχόλ. « ἴσον τῷ διὰ σὲ κατεσχίσθη .. ἔοικε δὲ παρεμφαίνειν, ὅτι λιτῶς ἤδη ἐχορηγεῖτο τοῖς ποιηταῖς », Θουκ. 2,40 **φιλοκαλοῦμεν μετ᾽ εὐτελείας,** αὐτ.8, 86 **εἰ δὲ ἐς εὐτέλειάν τι ξυντέτμηται** (μέχρι σημείου οἰκονομίας), Ξεν.Συμπ.4,42 **τοὺς εὐτέλειαν μᾶλλον ἢ πολυχρηματίαν σκοποῦντας·** ‖ ὁμ. κτ. πληθ. : Ἀντιφάν.164,1 **ταῖς εὐτελείαις οἱ θεοὶ χαίρουσι·** **6)** ἁπλότης : Πλάτ.Νόμ.650B **τό τε τῆς εὐτελείας καὶ ἀσφαλείας καὶ τάχους διαφέρειν πρὸς τὰς ἄλλας βασάνους·** **7)** κτ. προσωποπ. ὡς ὄν. κύριον : Κράτ.Θηβ.12 **Εὐτελία** (sic), **κλεινῆς ἔκγονε Σωφροσύνης.**

εὐτελής-οῦς-ές (εὖ-τέλος) κ. μσν. κ. **νεώτ.** ὁ ἔχων χαμηλὴν τιμήν,εὔωνος, εὐθηνός, εὐαπόκτητος : Πλάτ.Κρίτ.45A **οὐχ ὁρᾷς τούτους τοὺς συκοφάντας ὡς εὐτελεῖς,** Πάπ. **πένης ἄνθρωπος ἐν εὐτελέσιν ἱματίοις·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐτέλεια βλ.λ. 1) : Βί.Μακάρ.Πατμ.3,506 **τὸ περὶ τὸν τρίβωνα εὐτελὲς καὶ φιλόσοφον·** ‖ κ. παραθ. **-έστερος, -έστατος** : Ἡρ.2,86 **τὴν δὲ δευτέρην εὐτελεστέρην, τὴν δὲ τρίτην εὐτελεστάτην, - εὐτελὲς ὕφασμα·** **2)** ἁπλοῦς, εὐχερής, εὔκολος : Πλάτ.Νόμ. 649D **τούτων δ᾽ εὐτελῆ τε καὶ ἀσινεστέραν πρῶτον μὲν πρὸς τὸ λαμβάνειν πεῖραν·** ‖ κ. συγκρ. : Θουκ.8,46 **εὐτελέστερα δὲ τάδ᾽ εἶναι·** **3)** ἐπὶ προσ. κ. νεώτ. μικροπρεπής, οὐτιδανός, τιποτένιος : Αἰσχ.Ἑπτ.491 **ὁ σηματουργὸς δ᾽ οὔ τις εὐτελὴς ἄρ᾽ ἦν ὅστις τόδ᾽ ἔργον ὤπασεν πρὸς ἀσπίδι,** Εὔπ.189 **ὅστις.. εὐτελέστατος,** Μέν.338 **παιδισκάριον.. εὐτελές·** ‖ ἐπὶ χαρακτῆρος : Ἀριστλ.Πολ.1272b,41 **μεγάλων γὰρ κύριοι καθεστῶτες, ἂν εὐτελεῖς ὦσι, μεγάλα βλάπτουσι·** **4)** ἐπὶ καταστάσεων, ἰδιοτήτων, ἐνεργειῶν, πραγμ., ὁ ἀνάξιος λόγου, ὁ ἀσήμαντος, ὁ ἠμελημένος, ὁ κατωτέρου ποιοῦ, παρακατιανός· κ. παραθ. : Πλάτ.Νόμ.806A **ἀσκητικὸν δέ τινα βίον καὶ οὐδαμῶς φαῦλον οὐδ᾽ εὐτελῆ διαπλέκων,** Ξεν.Ἱππαρχ.1,16 **εὐτελεστέρα ἄσκησις,** Πλάτ. Κωμ.174,11 **τἆλλα δὲ.. εὐτελέστατα·** ‖ εἰδ. ἐπὶ στίχων, ἐπὶ φράσεων, ἐπὶ λέξεων : Σχόλ.Ἀριστφ. Βάτρ.1485 **ὅτι φορτικώτεροί εἰσι καὶ εὐτελεῖς,** Σχόλ.Ἰλ.Λ 147 **οἱ ἐν Ἰλιάδι εὐτελέσι κέχρηνται λεξιδίοις·** **5)** ἐπὶ ποταμῶν, ὁ μικρός, ὁ ἀσήμαντος : Ἰουλ.126D **καθάπερ ῥεῖθρον εὐτελές·** **6)** ὁ λιτός, ὁ μὴ πλούσιος καὶ ἄφθονος : Ξεν. Ἀπομν.1,3,5 **εὐτελὴς ἦν** (ἡ δίαιτα)· ‖ κ. συγκρ. : Πλούτ.Ἠθ.150C.

εὐτελίζω (εὐτελής) μτγν. κ. μσν. παριστῶ τι ὡς εὐτελές, καταφρονῶ, ἐξευτελίζω : Πλούτ.Ἠθ.1073D πᾶν πέριξ εὐτελίζουσι καὶ διασύρουσιν, Λουκ.Ὑπ.Εἰκ.13 εὐτελίζειν τὰς θεάς;, Ἀνακρεόντ.45,10 ὁ δ' Ἄρης ποτ' ἐξ ἀῦτῆς στιβαρὸν δόρυ κραδαίνων βέλος ηὐτέλιζ' Ἔρωτος· κ. παθ. : Εὐστ.Πον.243,95 ἄνθρωπον.. εὐτελιζόμενον, ἐξουθενούμενον· ρηματ. π. εὐτελισμός, εὐτελιστής.

εὐτελισμός (ὁ) (εὐτελίζω) μτγν. ἐξευτελισμός, ἐξευτέλισις : Λογγῖν.11,2.

εὐτελιστής (ὁ) (εὐτελίζω) μτγν. ὁ παριστῶν τι εὐτελές, ὁ ἐξευτελίζων : Φιλόδ.Κακ.24,6.

εὐτελῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπὶ ὠνίων, ἐμπορευμάτων, ἀκινήτων, εἰς χαμηλὴν τιμήν, φτηνά : Ξεν.Συμπ.4,49 καὶ μάλα εὐτελῶς, Ἔφιππ.15,1 ἀγόρασον εὐτελῶς· 2) λιτῶς, ἁπλῶς, ὀλιγοδαπάνως, φτωχικά : Δίων Κ 66Ι0 εὐτελῶς διῃτᾶτο, Κλήμ.Ἀλ.Παιδ.3,290 εὐτελῶς ἐνδεδυμένος· ‖ κ. συγκρ. εὐτελέστερον κ. γλωσσ. εὐτελεστέρως ἄνευ μεγάλης δαπάνης : Ξεν.ΚΠ 8,3,46 ἐμὲ δὲ μηδὲν ἄλλο ἢ ὥσπερ ξένον τρέφε, καὶ ἔτι εὐτελέστερον ἢ ξένον.

εὐτενής-οῦς-ές (τείνω) ὁ εὔτονος βλ.λ., πιθ. ἀντὶ τοῦ εὐγενής : Θεόφρ.Φ15,1,7· 2) Ἐπιγρ. ἐπὶ λίθων, ὁ τετραγωνισμένος.

εὐτερπής-οῦς-ές (τέρπω) ὁ ἐμποιῶν πολλὴν τέρψιν, ὁ τερπνός, εὐάρεστος : Πίνδ.Ο 6,105 ἐμῶν δ' ὕμνων ἄεξ' εὐτερπὲς ἄνθος, ΑΠ 9,364,1 σπείσατέ μοι, Μοῦσαι, λιγυρὴν εὐτερπέα φωνήν, Ὀρφ.Ἀργ.254 εὐτερπέα κόσμον ἀοιδῆς.

εὔτευκτος-ον (τεύχω) ἐπίγρ. ὁ καλῶς κατεσκευασμένος, εὔτυκτος, καλοφτιαγμένος : Ἑλλ.Ἐπιγράμμ.238 εὔτευκτος τάφος.

εὐτεχνηθείς-θέντος-θεῖσα-θέν μτχ. παθ. ἀορ. α' τοῦ ἀχρήστ. εὐτεχνῶμαι-άομαι, ὁ λίαν ἐντέχνως κατασκευασθείς, ὁ εὐτέχνητος : Πολ.Σοφ.20 τῶν ἐπ' αὐτῆς εὐτεχνηθέντων αἴτια.

εὐτεχνής-οῦς-ές μτγν. ὁ εὔτεχνος βλ.λ.2) : Κύριλλ.1,90D ἡκέτω δὴ οὖν τῆς θεωρίας ἡ δύναμις ἐπὶ τὸ λίαν εὐτεχνές, αὐτ.302A τὴν καθ' ἡμᾶς εὐτεχνεστάτην οἰκονομίαν, Θεοδώρ.5,38.

εὐτέχνητος-ον ὁ λίαν ἐντέχνως εἰργασμένος, κατεσκευασμένος : Γέμιν.ΑΠ.6,260 εὐτέχνητον ἔρωτα.

εὐτεχνία (ἡ) (εὔτεχνος) μτγν. κ. μσν. ἡ ἐν τῇ τέχνῃ ἐμπειρία, γνῶσις, ἐπιστήμη· Ἡσ. « σοφία, σύνεσις » : Λουκ.Ἑρμότ.20 φησὶ γὰρ ὁ μῦθος ἐρίσαι Ἀθηνᾶν καὶ Ποσειδῶνα καὶ Ἥφαιστον εὐτεχνίαις πέρι, ΑΠλ.4,142,6 τίς ὁ γλύπτης, ὃς λίθον εἰς μανίην ἤγαγεν εὐτεχνίῃ, Κύριλλ.2,5D τὴν ἐν πίναξι καὶ γραφαῖς εὐτεχνίαν, Εὐστ.Προοίμ.Ἰλ.1 στρατηγικῆς εὐτεχνίας.

εὔτεχνος-ον (τέχνη) κ. μσν. ἐπὶ προσ., ὁ ἔμπειρος, εἰδήμων τέχνης : Ἱππ.Ἐπιστ.14 ἐπῄνεις δὲ καὶ τὸ ναυτικὸν αὐτῆς ὡς εὔτεχνον ὑπουργῆσαι, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,206,2 εὐτέχνων σκυτοτόμων· 2) ἐπὶ πραγμ., ὁ ἐντέχνως κατεσκευασμένος: Παῦλ.Σιλ.514, Ἔκφρ.Μεγάλ.Ἐκκλ.514 εὐτέχνοισιν ἐδέθλοις.

εὐτέχνως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον εὔτεχνον βλ.λ.2), μετὰ τέχνης, τεχνηέντως, ἐπισταμένως : Πολυδ.4,24, Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.3,536, Κύριλλ.1,110D εὐτέχνως τὸ γύναιον ἀναπείθει τὸν πρεσβύτην, Νικήτ.Εὐγ.1,98.

εὐτηκτικός-ή-όν (εὔτηκτος) νεώτ. ὁ δι' αὐ γίνεται εὔκολος, εὐχερὴς ἡ τῆξις· ‖ φυσ. εὐτηκτικαὶ ὡρισμέναι ἀναλογίαι συνθέσεως μεταλλικῶν κραμάτων, ἔχουσαι σταθερὰν θερμοκρασίαν τήξεως.

εὐτηκτοειδής-οῦς-ές νεώτ. φυσ. συνήθ. κτ.πληθ. εὐτηκτοειδεῖς ὡρισμέναι ἀναλογίαι συνθέσεως μεταλλικῶν κραμάτων, ἔχουσαι σταθερὰν θερμοκρασίαν ἐμφανίσεως τῆς μεταμορφώσεως τῶν συστατικῶν τοῦ κράματος.

εὔτηκτος-ον (τήκω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως τηκόμενος, ἀναλυόμενος, ἀντίθ. δύστηκτος : Ἀριστλ.Ψυχ.422a,19 εὔτηκτον (τὸ ἁλμυρόν), ΠΔ Σοφ.Σαλ.19,21, Μαν.6,524 εὐτήκτου ἀπὸ κηροῦ, - ὁ μόλυβδος εἶναι ἐκ τῶν εὐτήκτων μετάλλων· ‖ κ. συγκρ. : Ἀριστλ.Πρ.865b,1 λειότερα καὶ εὐτηκτότερα· ‖ τὸ εὔτηκτον ὡς οὐσ. ἡ εὐτηξία.

εὐτηξία (ἡ) (εὔτηκτος) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐτήκτου βλ.λ. : Ἀριστλ.Θαυμ.834a,7 σημεῖον τῆς εὐτηξίας.

εὐτιθάσευτος-ον (τιθασεύω) μτγν. ἐπὶ ἐλεφάντων, ὁ εὐκόλως τιθασευόμενος, εὐκολοημέρευτος : Στράβ.15,1,43.

εὐτιμώρητος-ον (τιμωροῦμαι) μτγν. ὁ εὐκόλως τιμωρούμενος, εὐκολοτιμώρητος : Πτολ.Τετράβ.157.

εὐτίνακτος-ον (τινάσσομαι) ὁ εὐκόλως τινασσόμενος· Ἡσ. ἐν λ. κροτητά.

εὐτλήμων-ονος-ον (ἔτλην τοῦ ἀχρ. τλάω), δωρ. εὐτλάμων, λίαν ὑπομονητικός, καρτερικός : Αἰσχ.Πέρσ.28 δεινοὶ δὲ μάχην ψυχῆς εὐτλήμονι δόξῃ.

εὔτμητος-ον (τέμνω) ἐπ. ὁ καλῶς τετμημένος, κεκομμένος, καλοκομμένος : Ἰλ.Η 304, αὐτ.Ψ 684 δῶκεν ἱμάντας ἐυτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο.

εὔτοιχος-ον (τοῖχος) μτγν. ὁ ἔχων καλοὺς τοίχους : Μαν.4,151 θριγκῶν τε καὶ εὐτοίχων κανονισμῶν κοσμητάς.

εὐτοκία (ἡ) (εὔτοκος) μτγν. κ. νεώτ., ἰων. εὐτοκίη, εὔκολος γέννησις, τοκετός : Καλλ.Ἐπιγρ.57 καὶ πάλιν, Εἰλείθυια, Λυκαινίδος ἐλθὲ καλεύσης εὔλοχος ὠδίνων ὧδε σὺν εὐτοκίῃ, Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,268,4· ‖ ὁμ. ἐπὶ κτηνῶν : Ἐφραὶμ Σύρ.3,117E κτηνῶν εὐτοκία· ‖ νεώτ. ἰατρ. ὁ ὁμαλῶς, ἄνευ ἐπιπλοκῶν διεξαχθεὶς τοκετός, ἀντίθ. δυστοκία.

εὐτόκιος-ον (εὐτοκία) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐτοκίαν βλ.λ., ὁ ἐπιφέρων εὐτοκίαν : Ἀέτ.1,115 εὐτόκιον φάρμακον, Γεωπ.13,10,-εὐτόκιος ζώνη.

εὔτοκος-ον (τίκτω) κ. νεώτ. ἐπὶ θηλ. ἡ εὐκόλως τίκτουσα, εὐκολόγεννη· κ. παραθ. : Ἀριστλ.ΖΙ 576a,22 οἱ δὲ Σκύθαι ἱππεύουσι ταῖς κυούσαις ἵπποις,.. γίγνεσθαι αὐτὰς εὐτοκωτέρας, Χρύσ.Στωϊκ.2,212· 2) ὁ γόνιμος εἰς τέκνα : Ἱππ.Γυν.Φύσ.16.

εὐτοκῶ-έω (εὔτοκος) τίκτω εὐκόλως : Ἱππ.Ἐπικ.2 εὐτοκέει μᾶλλον, Κικ.Ἀττ.10,18,1· κ. παθ. : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.34· 2) ἐπὶ δένδρων, παράγω καρπόν : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,14,1 εὐτοκήσαντα καὶ εὐγονοῦντα πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν, Φίλ.1,249· ‖ κ. μτφ. : Φίλ.1,520.

εὐτολμία (ἡ) (εὔτολμος) κ. μσν. κ. νεώτ. μεγάλη τόλμη, θαρραλεότης, γενναιότης : Εὐρ.Μήδ.469 οὔτοι θράσος τόδ' ἐστὶν οὐδ' εὐτολμία, Ἀριστλ.Ῥητ.Ἀλ.1423b,3, Φιλόδ.Μουσ.1 πεῖραν ἤδη δεδωκότα στρατηγικῆς εὐτολμίας, Πλούτ.Ἠθ.586B μηδὲ τὴν προπέτειαν εὐτολμίαν οἰόμενοι, Διγεν.Ἀκρ.3335, - εὐτολμία στρατηγοῦ - πολιτικοῦ.

εὔτολμος-ον (τόλμη) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων πολλὴν τόλμην, τολμηρός, θαρραλέος : Αἰσχ.Ἀγ.1302 ἀλλ' ἴσθι τλήμων οὖσ' ἀπ' εὐτόλμου φρενός, Ξεν.Ἀν.1,7,4 ὑμῶν δὲ ἀνδρῶν ὄντων καὶ εὐτόλμων γενομένων, Ἡρωδιαν.7,6,11 νεανίσκον φύσει εὔτολμον, Ὀππ.Κυν.3,383 σὺν κυσὶν εὐτόλμοισι· ‖ κ. συγκρ. : Σέργ.Μακρ.Σάθ.3,282 καὶ Ἀργοναυτῶν εὐτολμότεροι Ῥῶσσοι προσωρμίσθησαν· 2) Ἐπιγρ. ἐπὶ κακῆς σημ., θρασύς.

εὐτολμῶ-έω (εὔτολμος) μτγν. εἶμαι εὔτολμος, πολὺ τολμηρός, θαρραλέος, ἀντίθ. ἀτολμῶ : Δίων Κ 55,16 ὥστε μὴ εὐτολμεῖν αὐτοὺς ἀδικεῖν.

εὐτόλμως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ πολλῆς τόλμης, θάρρους· ἀντίθ. ἀτόλμως : Τυρτ.15A δόρυ δ' εὐτόλμως πάλλοντες, Αἰσχ.Ἀγ.1298 πρὸς βωμὸν εὐτόλμως πατεῖς;, Διόδ.Σ 17,34, Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.544· ‖ ὁμ. κ. συγκρ. -ότερον : Πλούτ.Σόλ.14 εὐτολμότερον ἅψασθαι, Ἀρετ.Ὀξ.Νούσ.1,1· ‖ κ. ὑπερθ. -ότατα : Φίλ.2,461.

εὔτομος-ον (εὖ-τέμνω) κ. νεώτ. ἐπὶ σχεδίου πόλεως, ὁ καλῶς, κανονικῶς, διῃρημένος : Ἀριστλ. Πολιτ.1330b,23 **ἡ δὲ τῶν ἰδίων οἰκήσεων διάθεσις ἡδίων μὲν νομίζεται.. ἂν εὔτομος ᾖ·** 2) πάπ. ἐπὶ πολυτίμων λίθων, ὁ καλῶς κεκομμένος.

εὐτονία (ἡ) (εὔτονος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ρώμη, δύναμις, ἰσχύς : Ἱππ.Ἐπιστ.15 **πιέσασά με τοῦ καρποῦ μαλθακῇ τινι εὐτονίῃ**, Διόδ.Σ 3,34 **ὄρχησιν τινα κούφην καὶ περιέχουσαν πολλὴν εὐτονίαν σκελῶν·** 2) ἡ διάθεσις πρὸς ἐργασίαν καὶ δρᾶσιν, ἀντίθ. ἀτονία : Μηναῖ.1,22 Ὠδ.7 **τὸ ἀσθενὲς τῆς σαρκὸς ἐρρώννυεν ἡ εὐτονία τῆς ψυχῆς·** || ὡς εἰδ. ὅρος ἐν τῇ φιλοσοφίᾳ τῶν Στωϊκῶν : Χρύσ. Στωϊκ.3,123 **ὁ ἐν τῇ ψυχῇ τόνος λέγεται ὡς εὐτονία καὶ ἀτονία·** πρβλ. τόνος ἐν εἰδ. σημ.· 3) ἐπὶ χαρακτῆρος, ἡ σταθερότης τῆς φύσεως, καρτερία· Ἡσ. «εὐτονία· ἀνεξικακία, καρτερία, ὑπομονή» : Πλούτ.Φωκ.3 **πρὸς δὲ τὸ δίκαιον εὐτονίας συνηρμοσμένης**, αὐτ.Ἠθ.456C· 4) ἐπὶ ὕφους, ἡ σθεναρότης, ἡ δύναμις, ἀντίθ. ἀτονία βλ.λ.4) : Διον.Ἀλ.Κρίσ.2,3,Ἑρμογ.Ἰδ.1,11· 5) ἡ ἐλαστικότης, ἡ εὐκαμψία : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.71,33.

εὐτονίζω (εὔτονος) μτγν. δίδω δύναμιν εἴς τι πρᾶγμα, ἐνισχύω : Ἀλέξ.Τραλλ.8,433.

εὔτονος-ον (τείνω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς ἐντεταμένος, τεντωμένος, νευρώδης, ἰσχυρός, ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος καὶ τῶν μελῶν αὐτοῦ : Ἱππ.Ἀφορ.3,17 **αἱ βόρειοι καταστάσιες τὰ σώματα εὔτονα ποιέουσι**, Ἀριστλ.ΖΠ 710a,31, Λουκ.Νεκρ.Δ 1,3 **ἢ νεῦρα εὔτονα ἢ ὦμοι καρτεροί·** || κ. συγκρ. : Διόδ.Σ 4,3 **καὶ διὰ τὸ τοῖς σώμασιν εὐτονωτέρους γίγνεσθαι τοὺς τὸν οἶνον πίνοντας**, Λουκ.Ἀνάχ.24· || **τὸ εὔτονον** ὡς οὐσ. ἡ εὐτονία βλ.λ. : Πλάτ.Νόμ.815A **τὸ εὔτονον τῶν ἀγαθῶν σωμάτων καὶ ψυχῶν·** || μτγν. ὡς εἰδ. ὅρος τῶν Στωϊκῶν, ὁ ἰσχυροῦ τόνου βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ. : Χρύσ.Στωϊκ.3,121· || ἐπὶ μηχανῶν, ὁ ἔχων ἔντασιν ἐνεργείας : Πολύβ.8,7,2 **τοῖς εὐτονωτέροις καὶ μείζοσι λιθοβόλοις·** || ἐπὶ ἀνέμων, ὁ ἰσχυρός, ὁ δυνατός, ὁ σφοδρός : Διόδ.Σ 1,41· || ἐπὶ οἴνου, ὁ δυνατός : Ἀριστλ.Θαυμ.832a,11· || ἐπὶ πληγῶν, ὁ βαθύς, ὁ γερός : Πλούτ.Κράσσ. 24 **εὐτόνους τὰς πληγὰς διδόντες ἀπὸ τόξων κραταιῶν·** 2) ἐπὶ μετάλλων, ὁ ἐλαστικός, ὁ χαλαρὸς τὴν σύστασιν : Πορφ.Ἰλ.20,259 **εὐτονώτερος χαλκοῦ χρυσός·** 3) ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων δύναμιν ἐπενεργείας, ὁ δραστικός : Θεόφρ.ΦΙ 5,7 **εὐτονώτατον δὲ φιλύκη·** 4) κ. νεώτ. ἐπὶ πράξεων ἢ ἐνεργειῶν, ὁ μετὰ ζήλου καὶ δραστηριότητος γινόμενος, ὁ ἔντονος : Πάπ. **ἡ σὴ εὔτονος καὶ περὶ πάντα ἀκοίμητος πρόνοια**, Ἰάμβλ.Προτρ.21, κα' **εὐτονωτάτη προσοχή·** 5) ἐπὶ προσ., ὁ ἐνεργητικός, ὁ δραστήριος : Πάπ. **εὐτονώτατος εἶναι·** 6) ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν ὅρασιν, ὁ μετ' ἐντάσεως, ὁ ζωηρός, ὁ ἐκφραστικός : Πολυδ.2,159 **εὐ- βλέμμα·** 7) ἐπὶ ρήτορας, ὁ ἔχων ἔντονον ρητορικὸν ὕφος, σθεναρῶς εὐγλωττος : Διον.Ἀλ.Κρίσ.5,4 **εὔτονος τῇ φράσει·** || **τὸ εὔτονον** ὡς οὐσ. ἡ σθεναρότης, ἡ δύναμις : Διον.Ἀλ.3,2 **τὸ εὔτονον τῆς λέξεως·** 8) ἐπὶ τῆς φωνῆς, ὁ ἔχων καλὸν τόνον : Ἀριστλ.ΖΓ 786b,8· 9) τὸ αὐδ. **εὔτονον** ὡς οὐσ. ὀνομασία καλλυρίου : Ἀέτ.7,115.

εὐτονῶ-έω (1) (εὔτονος) κ. μσν. εἶμαι ἢ γίνομαι εὔτονος, ρωμαλέος, ἰσχυρός : Ἱππ.Ἐπιστ.16,17 **πολλὰ γὰρ ἡμέας θνητοὺς ἐόντας λάθοι, μὴ πάγχυ δι' ἀτρεκίης εὐτονέοντας·** 2) μτγν. ἔχω τὴν δύναμιν νὰ πράξω τι, δύναμαι : Πλούτ.Ἠθ.533E **μὴ βουλόμενοι μηδὲ εὐτονοῦντες εἰπεῖν·** 3) ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω τινά : Σταυδ.Θεόδ.181E **ἡ βοήθεια τοῦ θεοῦ . . , εὐτονοῦσά σε.**

εὐτονῶ-όω (2) (εὔτονος) μτγν. καθιστῶ τι εὔτονον, ἰσχυρόν, τονώνω : Γαλ.14,252 **εὐτ- τὴν δύναμιν.**

εὐτόνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετ' ἐντάσεως, σθεναρῶς, μετὰ ζήλου· Ἡσ. «ἰσχυρῶς» : Ἀριστφ.Πλ. 1095 **ὡς εὐτόνως . . , τὸ γρᾴδιον, ὥσπερ λεπάς, τῷ μειρακίῳ προσίσχεται**, Ξεν.Ἱέρ.9,6, Ἀριστλ. Πρ.885a,6 **οἱ θέοντες εὐτόνως**, Διόδ.Σ 11,65 **τοὺς πολιορκοῦντας εὐτόνως ἠμύνοντο**, Πλούτ.Κάτ. Νεώτ.17 **εὐτόνως καὶ ἀπαραιτήτως ἀπαιτῶν·** || κ. συγκρ. : Λουκ.Νιγρ.36 **εὐτονώτερον τοῦ δέοντος ἀφιᾶσι·** 2) δραστηρίως : Φιλόδ.ἐν Ἡρακλ.1251,23, αὐτ.Ποιημ.2,274Η· 3) πάπ. κ. συγκρ. ἐπιτακτικῶς, ἀποφασιστικῶς : **εὐτονώτερον ἐπιστεῖλαι, γράφαι.**

εὐτοξία (ἡ) (εὔτοξος) μτγν. ἀμφ. γρ. (πιθ. ἀντὶ εὐατοχία) ἡ εἰς τὸ τοξεύειν ἐπιτηδειότης : Ἡρωδιαν.Ἰστ.1,15,2.

εὔτοξος-ον (τόξον) μτγν. ἐπίθ. τῆς φαρέτρας, ἡ ἔχουσα ὡραῖα τόξα ἢ βέλη : Σεκοῦνδ.Α Πλαν.4,214,5 **εὔτοξον φαρέτρην.**

εὐτόρνευτος-ον (τορνεύω) μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλῶς τετορνευμένος, στρογγυλευμένος : ΑΠ 5,134 **στρογγύλη, εὐτόρνευτε** (λάγυνος).

εὔτορνος-ον (τόρνος) κ. νεώτ. ὁ καλῶς τετορνευμένος, ὁ στρογγύλος, ἀ. εὐτόρνευτος : Εὐρ. Τρῳ.1197 **ὡς ἡδὺς ἐν πόρπακι σὸς κεῖται τύπος ἴτυός τ' ἐν εὐτόρνοισι περιδρόμοις ἱδρώς**, Λυκόφρ.664 **εὐτόρνῳ** (σχόλ. «στρογγύλῳ, περιφερεῖ»)· 2) ὁ εὐκόλως τορνευόμενος, εὐκολοτόρνευτος, εὐστρογγύλωτος· κ. παραθ. : Θεόφρ. ΦΙ 5,6,4 **εὐτορνότερα καὶ εὐξοώτερα τὰ χλωρά**, αὐτ.5,6,2 **εὐτορνότατον δὲ ἡ φιλύκη.**

εὐτὸν Ἐπιγρ. πιθ. δ. τ. τοῦ εὐστὸν βλ.λ. : **ἦν δὲ εὐτὸν θύῃ ἡ πόλις.**

εὐτὸς-ή-ό δημ. δ. τ. τοῦ αὐτὸς βλ.λ.

εὐτοῦ ἐπίρρ. δημ. ἀντὶ αὐτοῦ, εἰς αὐτὸ τὸ μέρος : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.232,18 **εὐτοῦ ποὺ κίνησες νὰ πᾶς στὸ μακρινὸ ταξίδι.**

εὐτραπεζεύομαι (εὐτράπεζος) μσν. ἔχω καλὴν τράπεζαν, ἔχω πολλὰ καὶ καλὰ φαγητά, ὅθεν τρώγω καλά, εἶμαι καλοφαγᾶς : Εὐστ.Ἰλ.1053,18 **θεοὺς αὐτόχρημα τοὺς μεγάλους ἰχθῦς ἐκάλεσαν εὐτραπεζευόμενοι.**

εὐτράπεζος-ον (τράπεζα) κ. μσν. ὁ ἔχων καλὴν τράπεζαν, φιλόξενος : Αἰσχ.Ἀγ.243 **ἐπεὶ πολλάκις πατρὸς κατ' ἀνδρῶνας εὐτραπέζους ἔμελψεν·** || ὁμ. ἐπὶ προσ.· Φρύν.ἐν ΑΒ 39,30 «εὐτράπεζος ἄνθρωπος, μεγαλοπρεπὴς ἐν ἑστιάσει» : Πλούτ.Γ Γράκχ.19 **ἦν δὲ καὶ διὰ φιλοξενίαν εὐτράπεζος**, Βασ.1,80A· 2) ὁ ἁβροδίαιτος, τρυφηλός, μαλθακός : Εὐρ.ἀπ.672 **βίος δὲ πορφυροῦς θαλάσσιος οὐκ εὐτράπεζος**, Ἀθήν.14,641C **ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος;** || ὁμ. ἐπὶ προσ. : Ἔριφ.6 **οὐδ' εὐτραπέζων Θετταλῶν ξένων τροφαί·** 3) ὁ συντελεστικὸς εἰς προμήθειαν τῶν διὰ τὴν τοῦ φαγητοῦ τράπεζαν : Πλούτ.Ἠθ. 667C **ἡ θάλαττα παρέχει τὴν ἀγορὰν εὐτράπεζον·** πρβλ. Ξενακρ.1 **ταῖς εὐτραπέζοις ἀπολαύσεσι.**

εὐτραπελεύομαι (εὐτράπελος) μτγν. ἀποθ. εἶμαι εὐτράπελος, ἀστεῖος, εὐφυής, φέρομαι εὐτραπέλως, ἀστεΐζομαι, εὐφυολογῶ : Πολύβ.12,16,14 **ὁ μὲν οὖν νεανίσκος οὕτως εὐτραπελισάμενος ἐξέλυσε τὴν σπουδήν**, Διόδ.Σ 38/9,7.

εὐτραπελία (ἡ) (εὐτράπελος) κ. νεώτ. τὸ ἦθος, ἡ ἰδιότης τοῦ εὐτραπέλου, εὐφυΐα, ἀστειότης, εὐφυὴς ἀστειότης, παιγνιώδης εἰρωνικὴ ἔκφρασις, λεπτὸν σκῶμμα· Ἀριστλ.Ρητ.1389b,11 «εὐτραπελία πεπαιδευμένη ὕβρις ἐστίν» : Ἱππ.Εὐσχ.7 **χρὴ τὸν ἰητρὸν ἔχειν τινὰ εὐτραπελίην ὑγιαίνουσι καὶ τοῖσι νοσέουσι**, Πλάτ.Πολ.563A **οἱ δὲ γέροντες ξυγκαθιέντες τοῖς νέοις εὐτραπελίας τε καὶ χαριεντισμοῦ ἐμπίπλανται**, Ποσείδιππ.28,5, Διόδ.Σ 15,6 **διὰ τὴν εὐτραπελίαν τῶν λόγων μειδιάσας ὁ Διονύσιος**, Πλούτ.Ἀντ.43· || ἐν τῷ πλ. ἀστει-

ότητες, εὐθυμία : Δημήτρ.Εὔγλωττ.177· **2)** ἐν κακῇ σημασίᾳ, ἡ βωμολοχία : ΚΔ.'Εφεσ.5,4.
εὐτραπελίζομαι μτγν. παίζω, χαριεντίζομαι : Δοσίθ.431Κ.
εὐτραπελισμός (ὁ) ΕΓουδ. ἡ εὐτραπελία, τὸ μετ' ἀστειότητας πείραγμα, τὸ σκῶμμα.
εὐτραπελολογία (ἡ) μτγν. μον. ἀστεϊσμός, σκῶμμα, εὐτραπελία : Παράφρ.'Επίκτ.'Εγχ.48,356.
εὐτράπελος-ον (τρέπω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως τρεπόμενος ἢ μεταβαλλόμενος, ἀγχίστροφος, ἐπὶ τῶν 'Αθηναίων : Αἰλ.ΠΙ 5,13 **ἦσαν δ' ἄρα 'Αθηναῖοι δεινῶς εἰς τὰς πολιτείας εὐτράπελοι καὶ ἐπιτήδειοι πρὸς τὰς μεταβολάς· 2)** ἐπὶ πιθήκων, εὐκίνητος, ἐλαφρός : Αἰλ.ΠΙ 5,26 **οὕτως ἄρα καὶ φύσις** (πιθήκου) **ποικίλον τε καὶ εὐτράπελον ἐστι· 3)** μτφ. λόγος **εὐτράπελος** ἀγχίστροφος, εὐάστροφος, δεξιός, μετ' ἑτοιμότητος πρὸς ὑπεράσπισιν ἢ δικαιολογίαν ἐνεργείας ἢ ἀποφάσεώς τινος ἐκφερόμενος : 'Αριστφ.Σφ.469 **τῶν νόμων ἡμᾶς ἀπείργεις ὧν ἔθηκεν ἡ πόλις, οὔτε τιν' ἔχων πρόφασιν οὔτε λόγον εὐτράπελον, αὐτὸς ἄρχων μόνος· 4)** ἐπὶ προσ., εὐφυής, ὀξύς, ζωηρός, μετὰ κομψότητος ἀκώπτων, εὐφυῶς ἀστεϊζόμενος, πνευματώδης, χαριτολόγος:'Αριστλ.ΗΝικ.1108a, 24 **περὶ δὲ τὸ ἡδὺ τὸ ἐν παιδιᾷ, ὁ μὲν μέσος εὐτράπελος καὶ ἡ διάθεσις εὐτραπελία· ἡ δ' ὑπερβολή, βωμολοχία καὶ ὁ ἔχων βωμολόχος, ὁ δ' ἐλλείπων ἄγροικός τις,** αὐτ.1128a,10, Πολύβ.24, 5,7 **ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις καὶ πρόχειρος ἦν, παρά τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός,** 'Ιουλ.Λόγ.7,227Α, - **εὐτράπελος ὁμιλητής-σύντροφος·** ἐν τῷ ὑπερθ. : Πολύβ.9,23,3 **Κλεομένης ὁ Σπαρτιάτης εὐχρηστότατος μὲν βασιλεὺς .. εὐτραπελώτατος δὲ πάλιν ἰδιώτης καὶ φιλανθρωπότατος·** ‖ ὁμ. ἐπὶ λόγου, ἐνεργείας ἢ καταστάσεως, πνευματώδης, χαριτολόγος, φαιδρός : **εὐτράπελοι λόγοι - χοροί - εὐτράπελον διήγημα·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐτραπελία· Θωμ.Μ 801 « τὸ μετὰ σεμνότητος, χαριέντως λεγόμενον· εὕρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον »· **5)** ἐν κακῇ σημασίᾳ, βωμολόχος, σκωπτικός, φλύαρος, ἀχρειολόγος : 'Ισοκρ.7,49 **τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ τοὺς σκώπτειν δυναμένους, οὓς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον· 6)** φρ. **εὐτράπελόν ἐστι** μετ' αἰτ. κ. ἀπαρφ. εἶναι γελοῖον ὅτι : Πλούτ.'Ηθ.1062Β· **7)** δόλιος, πανοῦργος : Πίνδ.Π 41,86 **οὔτ ἔπος εὐτράπελον κείνοισιν εἰπὼν ἱκόμαν οἴκαδε** (δ. *ἀνάγν. ἐκτράπελον, σχόλ. « εὐτράπελον δέ, ἀπαίδευτον, αἰσχρόν, ὃ ἐκτρέψαιτο ἄν τις »· **8)** **εὐτράπελα** κέρδη ἡ ἀπατηλὴ ἐκ φιλοκερδείας κολακεία : Πίνδ.Π 1,178 **μὴ δολωθῇς, ὦ φίλος, εὐτραπέλοις κέρδεσσι.**
εὐτραπέλως ἐπίρρ. δεξιῶς, ἑτοίμως, ἄνευ σκαιότητος ἢ δυσκολίας : Θουκ.2,41.
εὐτραφής-οῦς-ές (τρέφω) κ. μον. κ. νεώτ. ὁ καλῶς τεθραμμένος, καλοθρεμμένος, ἀκμαῖος, εὔσωμος, παχύς, σωματώδης : 'Ιπп.'Αερ.12,Εὐρ.Μήδ. 920 **ἴδοιμι δ' ὑμᾶς εὐτραφεῖς ἥβης τέλος μολόντας,** αὐτ.ΙΤ 304, 'Αριστλ.ΖΙ 546a,15 **ἐὰν δ' εὐτραφὴς ᾖ θᾶττον ὁρμᾷ πρὸς τὰς ὀχείας** (δ. ἀνάγν. ἐὰν δ' εὐστροφήσῃ), Νικ.Χων.8552 **λακκευτοῦ συὸς εὐτραφέστερος, - εὐτραφὴς ἵππος·** ‖ ὁ ἔχων ταχεῖαν αὔξησιν, ἀνάπτυξιν : Γαλ.6,270· ‖ ἐπὶ κόμης, δαψιλής, ἄφθονος : αὐτ.1,326· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐτροφία : Πολύαιν.7,36 **τὸ εὐτραφὲς τῶν ἡμιόνων ἑωρακότες· 2)** ἐνεργ. ὁ καλῶς τρέφων, ὁ θρεπτικός : Αἰσχ.'Επτ.308 **ὕδωρ τε Διρκαῖον, εὐτραφέστατον πωμάτων ὅσων ἵησιν Ποσειδᾶν ὁ γαιήοχος,** αὐτ.Χο.898, Θεόφρ.ΦΑἰτ.1, 20,1 **ὅσα δὲ ὑγρὰ καὶ μανὰ καὶ εὐτραφῆ, ταῦτα ἐκ τῶν νέων καρπῶν βλαστοὺς φέρει.**

εὐτράφητος-ον μτγν. ὁ ἀγαπῶν τὴν τροφήν, ὁ τρυφηλῶς διάγων, καλοζωϊσμένος : ΕΜ 122,31.
εὐτραφία (ἡ) 'Επιγρ., 'Ιων. -ίη ἡ καλὴ γεωργία.
εὐτραφῶ-έω καλῶς τρέφομαι, θάλλω, ἀκμάζω : Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,10,1.
εὐτραφῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ., 'Ιων. **εὐτραφέως** κατὰ τρόπον εὐτραφῆ, ἐν καταστάσει εὐτραφοῦς, ἐν φρ. **εὐτραφέως ἔχω** εἶμαι εὐτραφής : 'Ιππ.'Εβδ.8.
εὐτράχηλος-ον μτγν. μσν. ὁ ἔχων ὡραῖον τράχηλον : 'Ιππιατρ.115.
εὐτρεπής-οῦς-ές (τρέπω) κ. νεώτ. ὁ εὖ τετραμμένος πρός ἔργον τι, ὁ ἕτοιμος, ὁ παρεσκευασμένος : Αἰσχ.'Επτ.88 **ὁ λεύκασπις ὄρνυται λαὸς εὐτρεπὴ ἐπὶ πόλιν διώκων πόδα,** 'Επικρ.10,4 **εὐτρεπῆ .. τὸν κοντὸν ποιοῦ,** 'Αντιφ.80,12 **δεῖπνον εὐτρεπές,** Πολύβ.6,26,10 **τούτων δ' εὐτρεπῶν γενομένων παραλαβόντες οἱ χιλίαρχοι τοὺς 'Ρωμαίους·** ‖ κ. ἐπὶ προσ. : Δημ.45 **διὰ τὸν φόβον εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς·** ‖ κ. ἐμπροθ. (**πρός τινα**) : Διον. 'Αλ.Ρωμ.2,3 **ἐγὼ δὲ ὑμῖν πρὸς ἣν ἂν καταστήσεσθε πολιτείαν εὐτρεπής· 2)** εἰδ. ναυτ. **εὐτρεπὴς** ἄγκυρα ἄγκυρα, ἡ ὁποία ἀνέδυσε, ξενέρισε, ἐλεύθερα περιπλοκῆς τῆς ἁλύσεως αὐτῆς, ἄ. νέτη.
εὐτρεπίζω κ. μσν. κ. νεώτ, μέλλ. **εὐτρεπι**[illegible], ἀόρ. **ηὐτρέπισα,** παρακ. **ηὐτρέπικα,** μέσ. -**ίζομαι,** παθ. ἀόρ. **ηὐτρεπίσθην** κ. νεώτ. **εὐτρεπίσθην,** παθ. παρακ. **ηὐτρέπισμαι** κ. νεώτ. **εὐτρέπισμαι** παρασκευάζω, ἑτοιμάζω, βάλλω εἰς τάξιν, τακτοποιῶ, συγυρίζω : Αἰσχ.'Αγ.1651 **ξίφος πρόκωπον πᾶς τις εὐτρεπιζέτω,** Εὐρ.ΙΤ 470 **ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες εὐτρεπίζετε ἃ χρὴ 'πὶ τοῖς παροῦσι καὶ νομίζεται,** Δημ.12 **μετὰ ταῦτα Φεράς, Παγασάς, Μαγνησίαν, πάνθ' ὃν ἐβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον ᾤχετ' εἰς Θρᾴκην,** Πάπ. **ἀρτάβας Χ εὐτρεπίσῃ μοι·** ‖ φρ. **εὐτρεπίζω τὰ τείχη** ἐπισκευάζω : Ξεν.'Ελλ.2,2,4 **ἔδοξε τούς τε λιμένας ἀποχῶσαι πλὴν ἑνὸς καὶ τὰ τείχη εὐτρεπίζειν καὶ φυλακὰς ἐφιστάναι·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **εὐτρεπίζειν σύριγγα** καθαίρειν, καθαρίζειν σύρ. : 'Ιππ.Καρδ.2· **2)** κ. μέσ. ἑτοιμάζω τι δι' ἐμαυτὸν ἢ ἐμόν : Θουκ. 4,123 **τὰ περὶ σφᾶς αὐτούς, ὡς ἐν τάχει παρεσομένων τῶν 'Αθηναίων, κοινῇ ηὐτρεπίζοντο,** αὐτ. 2,18, Φιλ.1,619· ‖ μέσ. νεώτ. **εὐτρεπίζομαι** τακτοποιῶ τὴν ἀμφίεσίν μου, καλλωπίζομαι, εἰδ. καλλωπίζω τὸ πρόσωπόν μου· ‖ κ. παθ. γίνομαι ἕτοιμος, παρασκευάζομαι : Εὐρ.ΙΑ 1111 **χέρνιβες πάρεισιν ηὐτρεπισμέναι,** 'Αριστφ.Πλ.626 **τὰ στρώματ' ἐκφέρειν σ' ἐχρῆν,.. καὶ τἄλλ' ὅσ' ἐστὶν ἔνδον εὐτρεπισμένα,** Λυκόφρ.614 **σφαγαῖσιν ηὐτρεπισμένον,** 'Ιουλ.Μισ.362Β, Πάπ. **τὰ αὐτῷ εὐτρεπισθέντα,** Μηναῖ.1,24 Συναξ. **τῶν κατὰ τὸν γάμον πάντων εὐτρεπισθέντων,** Διγεν.'Ακρ.3041· **3)** διαλλάττω, συμφιλιῶ, φιλιώνω, **τινά τινι** : Ξεν. 'Ελλ.4,8,12 **τὰς ἐν τῇ ἠπείρῳ παρὰ θάλατταν πόλεις 'Αθηναίοις εὐτρεπίζοι** ‖ ὁμ.σημ.κ. μέσ.:αὐτ. 4,8,6 **τὸν δὲ Κόνωνα ἐκέλευεν εὐτρεπίζεσθαι τὰς καθ' 'Ελλήσποντον πόλεις·** ‖ κ. παθ. παρακ. μτ. μέσ. σημ. : Δημ.286 **ἐκεῖνος ὅσους ἢ πεῖσαι χρήμασι Θηβαίων ἢ ἐξαπατῆσαι ἐνῆν, ἅπαντας ηὐτρέπισται· 4)** ἰατρ. θεραπεύω, περιποιοῦμαι ἀσθενῆ, κουράρω : 'Ιππ.Τόπ.'Ανθρ.1· **5)** νεώτ. εἰδ. ναυτ. ἀπαλλάσσω τὴν ἅλυσιν ἀπὸ τῶν συστροφῶν, τὰς ὁποίας ἔχει ὑποστῇ, ἄ. νετάρω.
εὐτρέπισις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ εὐτρεπίζειν, ἑτοιμασία, τακτοποίησις, συγύρισμα.
εὐτρέπισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ὁ εὐτρεπισμός.
εὐτρεπισμένως ἐπίρρ. μσν. ἑτοίμως : Λέων Δ 26C **ἐγρηγορέναι, νήφειν καὶ τὰ συμπίπτοντα εὐτρεπισμένως προσδέχεσθαι.**
εὐτρεπισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ εὐτρεπίζειν, τακτοποίησις, συγύρισμα· Σουΐδ. « ἑτοιμασία ».

εὐτρεπιστής [ὁ] σχόλ. κ. νεώτ. ὁ εὐτρεπίζων, **ὁ** προετοιμάζων, παρασκευάζων, τακτοποιῶν· Σχόλ. Σοφ.'Ηλ.72 **« καταστάτην· εὐτρεπιστήν ».**

εὐτρεπιστία [ἡ] νεώτ. ἰατρ. θεραπευτικὴ μέθοδος πρὸς προπαρασκευὴν τοῦ ἀσθενοῦς κατ' **ἐν**δεχομένης σηπτικῆς λοιμώξεως.

εὔτρεπτος-ον κ. μαν. ὁ εὐκόλως τρεπόμενος, μεταβαλλόμενος, ἀλλοιούμενος : 'Αριστλ.Κοσ. 400a,23, Πλούτ.Μάρ.21, αὐτ.'Ηθ.912B **τὰ πηγαῖα** [ὕδατα] **ἧττόν ἐστιν εὔτρεπτα καὶ βράδιον αὐτὰ παρέχει τῷ πέφει μεταβάλλειν εἰς τὸ τρεφόμενον,** Μαν.4,532 **ἄλλοτε δ' ἀλλοίην ζωὴν εὐτρεπτον ἔχοντες,** Γεωπ.7,15,8 **εὔτρεπτος οἶνος·** **2**) ἐπὶ νόσων, ἤπιος, μαλακός : Γαλ.15,590· **3**) ἐπὶ τοῦ δέρματος, εὐαίσθητος : Μενέμ.π.'Ορειβ.10,15,3 **ὅθεν καὶ ἐπὶ τῶν εὐτρέπτων εὐαφῶς αὐτῇ** [τῇ κουρᾷ] **καὶ πράως χρηστέον·** **4**) εὔκολος πρός τι ἕτοιμος εἴς τι, πρόθυμος : Πλούτ.'Ηθ.978Γ **τὸ πνευματικὸν καὶ διὰ τοῦτο πρὸς τὰς μεταβολὰς εὔτρεπτον·** **5**) ἀσταθής, εὐμετάβολος, εὔστροφος : Πολυβ.6,121.

εὐτρέπτως ἐπίρρ. μτγν. δ. ἀνάγν. ἀντὶ εὐτρεπῶς : 'Ιώσ.Βί.61.

εὐτρεπῶς-έως ἐπίρρ. ἐν φρ. **εὐτρεπῶς ἔχω** εἶμαι ἕτοιμος, παρεσκευασμένος, ἑτοιμασμένος : Δημ.15 **εὐτρεπῶς οὐδ' ὡς ἂν κάλλιστ' αὐτῷ τὰ παρόντ' ἔχει.**

εὐτρεφής-οῦς-ές [τρέφω], ἐπ. **ἐϋτρεφής** ὁ εὐτραφής, ὁ καλῶς τεθραμμένος, ὁ καλοθρεμμένος: 'Οδ.Ι 425 **ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐϋτρεφέες, δασύμαλλοι, καλοί τε μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες,** αὐτ.Ξ 530, Εὐρ.Κύκλ.380 **οἳ σαρκὸς εἶχον εὐτρεφέστατον πάχος** [πιθ. ἀνάγν.], Πλάτ.Νόμ. 835D **χρήσεται τῇ τοιαύτῃ πόλει, ἐν ᾗ δὴ νέοι μὲν νέαι τε εὐτρεφεῖς εἰσί·** **2**) ἐνεργ. ὁ καλῶς τρέφων, ὁ θρεπτικός : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,18,1 [δ. ἀνάγν. εὐτραφὴς βλ.λ.].

εὐτρεψία [ἡ] [εὔτρεπτος] μτγν. τὸ εὐμετάβολον: Κλήμ.'Αλ.Στρωμ.2,460.

εὐτρήρων-ωνος [τρήρων] μτγν., ἐπ. **ἐϋ-** ὁ ἔχων ἀφθονίαν περιστερῶν : Νόνν.Δ 13,62 **Θίσβην, ὅρμον ἐϋτρήρωνα θαλασσαίης 'Αφροδίτης.**

εὐτρήσιος πιθ. ὁ παθικός, ὁ παρέχων ἑαυτόν τινι πρὸς ἀσέλγειαν, ὁ πάσχων γυναικεῖα [λατ. muliebria passus, pathicus] : Εὔπ.56.

εὔτρητος-ον [τετραίνω], ἐπ. **ἐΰ-** ὁ καλῶς τετρημένος, ὁ καλὰ τρυπημένος : 'Ιλ.Ξ 182 **ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσιν τρίγληνα μορόεντα,** 'Ησίοδ.Θ 863 **κασσίτερος ὡς τέχνῃ ὑπ' αἰζηῶν ὑπό τ' εὐτρήτου χοάνοιο θαλφθείς,** 'Αλκ. ΑΠλ.1,8 **ἐϋτρήτων φθεγγόμενος δονάκων·** ‖ ὁ ἔχων πολλὰ ἀνοίγματα, πολλὰς διόδους : Θεόφρ. Αἰσθ.56 **φλέβια ἔϋτρητα·** ‖ ὁ πορώδης : Κόϊντ. 9,429 **ἐΰτρητος σπόγγος.**

εὐτρίαινα [ὁ] ποι., αἰτ. **εὐτρίαιναν** ὁ ἔχων καλὴν τρίαιναν, ἐπίθ. τοῦ Ποσειδῶνος : Πίνδ.Ο 1,75 **βαρύκτυπον Εὐτρίαιναν.**

εὐτριβής-οῦς-ές μτγν., ἑτερόκλ. δοτ. **ἐΰτριβι** ὁ καλῶς τετριμμένος, εἰς λεπτὴν κόνιν μεταβεβλημένος, λειανισμένος, φιλοκοπανισμένος : Νίκ.'Αλεξ.328 **νίτρου ἐϋτριβέος,** αὐτ.405 **σμυρνεῖον ἐϋτριβές.**

εὔτριπτος-ον [τρίβω] μτγν. εὔθρυπτος, φαθαρός, εὐκόλως τριβόμενος : Δημόκρ.π.Γαλ.14,130 **ὅταν ἴδῃς μαλακὸν ἄγαν εὔτριπτον, εἰς ἴγδην βαλὼν λέαινε τῷ δοίδυκι,** Διοσκ.2,24, Γαλ.13,124.

εὔτριχος-ον ὁ εὔθριξ βλ.λ. : Εὐρ.'Ηρ.934 **ἀφρὸν κατέσταζ' εὐτρίχου γενειάδος.**

εὐτριψία [ἡ] μτγν. ἡ εὐαισθησία κατὰ τὴν τριβήν, τὴν μάλαξιν : Κασσ.68.

εὐτροπία [ἡ] [εὔτροπος] ἡ εὐστροφία, τὸ ἀγχίστροφον : Πλούτ.'Ηθ.500D **δηλοῦσα τὴν περὶ τὸ ἦθος εὐτροπίαν ἐπὶ πολλὰ ταῖς χρείαις ἀμειβομένην·** **2**) ἡ καλὴ διάθεσις, ἡ χρηστότης τοῦ ἤθους : Δημόκρ.57 **ἀνθρώπων** [εὐγένεια] **ἡ τοῦ ἤθους εὐτροπία,** Φίλ.2,399.

εὐτροπίς-ίδος [ἡ] σχόλ. ἐπὶ νεώς, ἡ ἔχουσα καλὴν τρόπιν.

εὔτροπος-ον [τρέπω] κ. μαν. εὔστροφος, ἐπιδέξιος : 'Αριστλ.ΗΝικ.1128a,10 **οἱ δὲ ἐμμελῶς παίζοντες εὐτράπελοι προσαγορεύονται, οἷον εὔτροποι,** Χρόν.Μορ.1411Η **διατὶ ἦτον εὐτροπώτερος κι εἰς τ' ἅρματα ἐπιδέξιος·** **2**) ὁ ἔχων καλοὺς τρόπους· Σχόλ.'Οδ.Α 1 **« εὔτροπος γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ τὸ ἦθος ἔχων εὖ τετραμμένον »·** **3**) ἤπιος, μαλακός, οὐχὶ ὀξύς, ἐπὶ νοσημάτων : 'Ιππ.Χυμ.13 **καὶ εὔτροποι καὶ οὐ κατόξεες.**

εὐτροποῦμαι-έομαι μτγν. εὐκόλως γίνομαι ἀντικείμενον διαπραγματεύσεως : 'Απολλδ.Δαμ.Πολιορκ.138,5 **εὐτροπεῖσθαι ὑπό τινος.**

εὐτρόπως ἐπίρρ. γλώσσ. τοῦ εὐοργήτως· Σχόλ. Θουκ.1,122 **« εὐοργήτως, εὐτρόπως· ὀργὴ γὰρ ὁ τρόπος ».**

εὐτρόσσεσθαι 'Ησ. **« ἐπιστρέφεσθαι, Πάφιοι ».**

εὐτροφής-οῦς-ές ὁ εὐτραφής : 'Ιππ.'Οδοντ.29.

εὐτροφία [ἡ] κ. νεώτ. ἡ καλὴ διατροφή τινος, ἡ εὐεξία, ἡ εὐεστώ : Πλάτ.Πρωτ.351A **ἰσχὺν δὲ ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων,** Θεόφρ. 5,2,2 **τὴν πολυοξίαν ἔνδειαν εἶναι εὐατροφίας·** ‖ πληθ. : Φίλ.2,1, "Αντυλλ.π.Στοβ.4,37,16.

εὐτροφιῶ-άω 'Ησ. **« μυσιᾶν,. πνευστιᾶν, οἱ δὲ εὐτροφιᾶν ».**

εὔτροφος-ον [τροφή] κ. μαν. ὁ καλῶς τρέφων, θρεπτικός, δθ. κ. ὁ ὑγιεινός : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,14,1 **χώρας εὐτρόφου,** 'Οππ.Κυν.3,180 **ἔαρ ὑγρὸν εὔτροφον,** ΚΜανασσ.227 **Νεῖλος ἐϋτρόφοις ἄρδει ῥεύμασι·** **2**) παθ. ὁ καλῶς τεθραμμένος, καλοθρεμμένος, ἐπὶ παίδων, κ. συγκρ.:'Ιππ.'Οδοντ.1 **τὰ φύσει εὔτροφα τῶν παιδίων·** ‖ ἐπὶ δένδρων, ἀκμαῖος, εὔρωστος, θαλερός : Διόδ.Σ 17,89 **τῆς δὲ πλησίον ὀρεινῆς ἐχούσης πολλὴν μὲν ἐλάτην εὔτροφον·** **3**) παθ. μτφ. ἐπὶ νόσων, ὁ λαμβάνων ἐπίτασιν, ἐπέκτασιν : Λουκ.'Αποκ.27 **τὰ νοσήματα παρὰ τοὺς ὑποδεξαμένους τόπους ἢ εὔφορα καὶ εὔτροφα ἢ ἐλάττω γίγνεται.**

εὐτροφῶ-έω κ. μαν. τρέφομαι καλῶς, ἔχω **εὐε**ξίαν σώματος, αὐξάνομαι, μεγαλώνω : 'ΑριστλΖΓ 765b,25 [αἷμα] **καθαρώτερον τοῖς εὐτροφοῦσιν,** Θεόφρ.Φl 8,8,4 **ἡ ἀπαρίνη μάλιστα ἐν τοῖς φακοῖς εὐτροφεῖ,** Πάπ. **παρείληφεν ὑγιῆ, ἀσινῆ καὶ εὐτροφοῦντα·** ‖ κ. μεσ. ἢ παθ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ. 4,1,4· **2**) μτβ. καλῶς τρέφω : Γεωπ.2,24,3.

εὐτρόχαλος-ον [τρέχω], ἐπ. **ἐϋτρόχαλος** ὁ καλῶς ῥέων, ταχέως, ὁρμητικῶς κινούμενος : 'Οππ.Κυν. 2,131 **εὐτροχάλου ποταμοῖο,** 'ΑπολλΡ 4,907 **κραιπνὸν ἐϋτροχάλοιο μέλος κανάχησεν ἀοιδῆς,** 'Επίγρ. **εὐτρόχαλος γλῶσσα·** **2**) τελείως κυκλοτερής, στρογγύλος, ὁλοστρόγγυλος, καταστρόγγυλος : 'Απολλ.Ρ 3,135 **σφαῖραν ἐϋτρόχαλον,** Μαν.2,130 **εὐτροχάλων κύκλων,** αὐτ.459· ‖ ἁπλῶς κυκλοτερής, στρογγύλος : 'Ησίοδ."Εργ.597 **χώρῳ ἐν εὐαεῖ καὶ ἐϋτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ.**

εὔτροχος-ον [τροχός] κ. νεώτ., αἰτ. **ἐν** μεταπλ. **ἐΰτροχα,** ὁ ἔχων ὡραίους τροχοὺς ἢ οὗ οἱ τροχοὶ λειτουργοῦσι καλῶς : 'Ιλ.Ω 150 **ὅς κ' ἰθύνοι ἡμιόνους καὶ ἅμαξαν ἐΰτροχον,** 'Οδ.Ζ 72, 'Ησίοδ. Α 463 **τῷ δὲ Φόβος καὶ Δεῖμος ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους ἤλασαν αἶψ' ἐγγύς,** Σαπφ.ἐν Λυρ. Συμπλ.20a,13 **σατῖναι ἐΰτροχοι,** Εὐρ."Ιων 19 **κακτίθησιν ὡς θανούμενον κοίλης ἐν ἀντίπηγος εὐτρόχῳ κύκλῳ·** **2**) κυκλοτερής, κυκλικὸς τελείως, ὁλοστρόγγυλος, καταστρόγγυλος : 'Επιγρ. **εὔτροχον τεῖχος·** **3**) [τρέχω] ὁ ταχέως τρέχων, ὁ ὁρμητικός : Πλάτ.Τίμ.37C **ὁ τοῦ ταὐτοῦ κύκλος εὔτροχος ὤν·** ‖ ὁ εὐκόλως τρέχων, διολισθαί-

νων, ἐπὶ σχοινίου διερχομένου διὰ μέσου βρόχων: Ξεν.Κυν.2,4 **διπάλαιστοι δὲ τοὺς βρόχους, ὑφείσθωσαν δὲ οἱ περίδρομοι ἀνάμματοι, ἵνα εὔτροχοι ὦσι·** ‖ φρ. **εὔτροχος γλῶσσα** εὐκίνητος, ἕτοιμος, εὐφραδής: Εὐρ.Βάκχ.268 **σὺ δ' εὔτροχον μὲν γλῶσσαν ὡς φρονῶν ἔχεις, ἐν τοῖς λόγοισι δ' οὐκ ἔνεισί σοι φρένες·** ‖ ὁμ. φρ. **εὔτροχος ἐν τῷ διαλέγεσθαι**: Πλούτ.Περ.7· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ ὕφους: Διον.'Αλ.Συνθ.20· ‖ ὁμ. φρ. **τὸ τῆς διανοίας εὔτροχον, - τὸ τῆς φύσεως εὔ-**: Φίλ. I,240, Δαμάσκ.'Ισίδ.80.

εὐτρόχως ἐπίρρ.μετὰ πολλῆς εὐχερείας, εὐχερῶς, ἐν φρ. **εὐτρόχως ἀναγιγνώσκειν**: Φίλ.I,303.

εὐτρύγητος-ον ὁ εὐκόλως τρυγώμενος, ἐπὶ χαμηλῶν κλημάτων: Θεόφρ.ΦΑΙτ.3,7,4.

εὐτρύπητος-ον σχόλ. ὁ εὐκόλως διατρυπώμενος, διαπερώμενος: Σχόλ.'Ορειβ.4,531D [συγκρ.]

εὐτρυφάλειος-ον γλώσσ. ταῦ εὐκόρυφος βλ.λ.: Σχόλ.'Οππ.'Εμφ.I,362.

:**ὔτρωτος**-ον [τιτρώσκω] μτγν. ὁ εὐκόλως τραυματιζόμενας: Γαλ.Χρ.Μορ.I,2.

:**ὐτυκάζομαι** ἀποθ. ἑτοιμάζω· 'Ησ. « εὐτυκάζου, εὔτυκτον ἔχε, ἕταιμαν»: Αἰσχ.'Επτ.149 **σύ τ', ὦ Λατογένεια κούρα, τόξου εὐτυκάζου** [διόρθ. Dindorf, ἀντὶ **τυκάζου** κώδ.].

.**ὐτυκής**-οῦς-ές 'Ησ. ἐν τῷ οὐδ. **εὐτυκές** « εὐεργές, εὐχερές, εὐποίητον, ῥᾴδιον ».

ὔτυκος-ον [τεύχω] ὁ εὔτυκτας, ὁ καλῶς ᾠκοδομημένας: Αἰσχ.'Ικ.959 **ἔνθ' ἔστιν ὑμῖν εὐτύκους ναίειν δόμους πολλῶν μετ' ἄλλων·** **2**) ἕτοιμος: αὐτ.'Ικ.994 **πᾶς δ' ἐν μετοίκῳ γλῶσσαν εὔτυκον φέρει κακήν**, Θεόκρ.24,88 **πῦρ μέν τοι ὑπὸ σποδῷ εὔτυκον ἔστω·** ‖ κ. μτ. ἀπαρέμφ.: Αἰσχ.'Ικ.974 **πᾶς τις ἐπειπεῖν ψόγον ἀλλοθρόοις εὔτυκος**, Καλλ.Λαυτρ.Παλλ.3 **καὶ ἁ θεὸς εὔτυκος ἕρπειν·** ‖ ἐμπροθ. (**εἴς τι**): Πρατίν.Λυρ.2 **εὔτυκος ἐς χορόν**.

:**ὔτυκτος**-ον [τεύχω] καλῶς κατεσκευασμένος, καλῶς ἐξειργασμένος: 'Ιλ.Γ 336, αὐτ.Θ 44 **γέντο δ' ἱμάσθλην χρυσείην εὔτυκτον**, 'Οδ.Δ 123 **κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν**, Βακχ.17,50 **κυνέα εὔτυκτος·** ‖ φρ. **εὔτυκτον ποιοῦμαί τι** παρασκευάζω: 'Ηρ.I,119 **τὰ μὲν ὤπτησε τὰ δὲ ἥψησε τῶν κρεῶν, εὔτυκτα δὲ ποιησάμενος εἶχε ἑτοῖμα**.

ὐτυκῶς 'Ησ. « ῥᾳδίως ».

ὐτύπωτος-ον κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως δεχόμενος ἐντύπωσιν, ἐγχάραξιν: Γαλ.Χρ.Μορ.6,13 **κηρὸς εὐτύπωτος·** ‖ ὁ εὐκόλως δεχόμενος ἐντυπώσεις: Γαλ.2,202 **εὐμάθεια δ' εὐτυπώτου·** **2**) ὁ καλῶς ἢ εὐκόλως τυπούμενος ἢ ἐγχαραττόμενος: Εὐστ.'Ιλ.633,23 **διὰ τὸ τῆς γραφῆς ἐν τοιούτῳ ξύλῳ** [τῇ πεύκῃ] **εὐτύπωτον**.

εὐτύς ἐπίρρ. μσν. κ. δημ. εὐθύς: Χρον.Μορ.4047P **κι εὐτύς νὰ τοὺς πετάξωμε μὴ πρὶν μᾶς θανατώσουν, - ἔφτασα εὐτύς**.

εὐτύχεια (ἡ) ποι. ἀντὶ ἡ εὐτυχία: Σοφ.ἀπ.1050.

εὐτύχεια (τὰ) 'Επιγρ. ἑορτὴ πρὸς τιμὴν τοῦ βασιλέως Πτολεμαίου ταῦ Εὐτυχοῦς.

εὐτύχειον (τὸ) 'Επιγρ. χρηματικὸν ποσὸν προωρισμένον διὰ τὴν τέλεσιν τῶν εὐτυχείων βλ.λ.

εὐτυχευδοξῶ-έω πάπ. ἀπολαύω εὐτυχίας καὶ καλῆς φήμης, ὑπολήψεως.

εὐτύχημα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀποτέλεσμα ταῦ εὐτυχεῖν, εὐτυχὲς γεγονός, συμβάν, εὐτυχὴς περίπτωσις: Εὐρ.Φοίν.1356 **τὰ μὲν πρὸ πύργων εὐτυχήματα χθονὸς οἶσθ'**, Πλάτ.Συμπ. 217Α **ἕρμαιον ἡγησάμην εἶναι καὶ εὐτύχημα ἐμὸν θαυμαστόν**, αὐτ.Μέν.5,3D, **- εἶναι εὐτύχημα ποὺ ξέφυγες τὴ συντροφιά**.

εὐτυχής-οῦς-ές κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **εὔτυχος** [ἐπὶ προσ.] ὁ ἔχων ἀγαθὴν τύχην ἢ ὁ κατ' ἀγαθὴν τύχην γενόμενος, ὁ συνεπαγόμενος εὐτυχίαν ἢ ὁ ἐν εὐτυχίᾳ διελθὼν ἢ διαρρεύσας, ὁ καλότυχος, ὁ εὐτυχισμένος, ἐπὶ προσώπων καὶ γεγονότων, καταστάσεων καὶ χρονικῶν διαστημάτων: Αἰσχ.Πέρσ.709 **ὦ βροτῶν πάντων ὑπερσχὼν ὄλβον εὐτυχεῖ πότμῳ**, Σοφ.Τρ.293 **πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;**, Πάπ. **ἡ εὐτυχὴς συμβίωσις**, αὐτ. **ἡ εὐτυχὴς βασιλεία**, **- παρῆλθον ἀνεπιστρεπτὶ αἱ εὐτυχεῖς ἐκεῖναι ἐποχαί**, εὐχετήρ. φρ. **εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος·** ‖ συγκρ.: Σοφ.Αἴ.550 **ὦ παῖ, γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος**, **- ὑπῆρξεν ἡ εὐτυχεστέρα στιγμὴ τῆς ζωῆς μου**, **- εἶναι ὁ εὐτυχέστερος ἄνθρωπος τῆς ἐποχῆς μας·** ‖ κ. ὑπερθ.: Πλάτ.Νόμ.877E **δεῖ δὴ τήν γε πόλιν τοὺς αὐτῆς οἴκους ὡς ὁσιωτάτους τε καὶ εὐτυχεστάτους κεκτῆσθαι κατὰ δύναμιν**, Πάπ. **ἡ τῶν εὐτυχεστάτων καὶ εὐκλεεστάτων ὑμῶν τέκνων προκοπή**, αὐτ. **ὁ εὐτυχέστατος ἡμῶν Καῖσαρ·** ‖ μτ.δοτ.: Σοφ.ΟΚ 308 **εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει ἐμοί τε**, αὐτ.'Ηλ.999· ‖ ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸ ὄλβιος: 'Ηρ.I,32 **πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχεῖν μηδὲ καλέειν κω ὄλβιον ἀλλ' εὐτυχέα·** ‖ ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸ **εὐδαίμων**: Εὐρ.Μήδ.1229· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐτυχία: Θουκ.2,44 **ἐν πολυτρόποις γὰρ ξυμφοραῖς ἐπίστανται τραφέντες τόδε εὐτυχές·** ‖ νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ τὰ μάλιστα εὐχαριστημένος, ἱκανοποιημένος ἔκ τινος γεγονότος κ. ἐν ἐκφρ. φιλοφροσύνης: **εἶμαι εὐτυχὴς ποὺ σᾶς ξαναβλέπω·** ‖ ὁμ. ἐπὶ ἐνεργειῶν, ὁ ἐξαιρέτως ἐπιτυχής, ἀντίθ. ἀτυχής: **εἶχε τὴν εὐτυχῆ ἔμπνευσιν νά..**

εὐτύχησις-εως (ἡ) μτγν. ἐν τῷ πληθ. **αἱ εὐτυχήσεις** τὰ δῶρα, τὰ χαρίσματα τῆς τύχης, τὰ εὐτυχήματα: Φιλόδ.Ρητ.2,217S.

εὐτυχία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **-ίη** τὸ εὐτυχεῖν, τὸ **νὰ** εἶναί τις εὐτυχής, ἡ ἀγαθή, **ἡ καλὴ** τύχη, ὅθ. ἡ εὐημερία, εὐδαιμονία, ὀλβιότης, ἀντίθ. δυστυχία ἢ τὸ εὐτυχὲς συμβὰν ἢ γεγονός, εὐτυχὴς συγκυρία, ἀγαθή, ἐπιτυχὴς ἔκβασις, ἐπιτυχία τοῦ σκοπουμένου, ἀντίθ. συν. ἀτυχία· 'Αριστλ.Ρήτ. 1361b,39 « εὐτυχία δ' ἐστίν, ὧν ἡ τύχη ἀγαθῶν αἰτία, ταῦτα γίγνεσθαι καὶ ὑπάρχειν ἢ πάντα ἢ τὰ πλεῖστα ἢ τὰ μέγιστα»: Πίνδ.Ο 6,81 **κεῖνος, ὦ παῖ Σωστράτου, σὺν βαρυγδούπῳ πατρὶ κραίνει σέθεν εὐτυχίαν**, 'Ηρ.I,32 **ταῦτα δὲ ἡ εὐτυχίη οἱ ἀπερύκει, ἄπειρος δέ ἐστι, ἄνουσος, ἀπαθὴς κακῶν, εὔπαις, εὐειδής**, Θουκ.7,77 **οὔτ' εὐτυχίᾳ δοκῶν ὕστερός του εἶναι κατά τε τὸν ἴδιον βίον καὶ ἐς τὰ ἄλλα**, 'Αντιφ.2,4,4 **τὴν ἀτυχίαν εἰς εὐτυχίαν αἰτοῦμαι μεταστῆναι**, Πάπ. **ἡ γὰρ εὐπραγία σου κοινὴ ἐστιν εὐτυχία**, Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ. 28,3 **εὐτυχία νὰ πιθυμάῃ καὶ ποτὲ νὰ μὴ τὴν δῇ, - εἶχα τὴν εὐτυχίαν νὰ γνωρίσω τὸν πατέρα σας εἰς τὸ Βερολῖνον·** ‖ κ.ἐμπροθ. κτ. δοτ. μτ. τῆς **ἐπί**: Εὐρ.ΙΤ 1490 **ἴτ', ἐπ' εὐτυχίᾳ τῆς σῳζομένης μοίρας εὐδαίμονες ὄντες**, 'Αριστφ.'Εκκλ. 573 **κοινῇ γὰρ ἐπ' εὐτυχίαισιν ἔρχεται γνώμης ἐπίνοια·** ‖ φρ. **εὐτυχίᾳ χρῶμαι** εἶμαι τυχερός: Πλάτ.Μέν.72Α **πολλῇ γέ τινι εὐτυχίᾳ ἔοικα κεχρῆσθαι, .. εἰ μίαν ζητῶν ἀρετὴν σμῆνός τι ἀνεύρηκα ἀρετῶν·** ‖ ὁμ. κτ. αἰτ. ἐμπρόθ. [κατά]: Πλάτ.Νόμ.798Β **κατά τινα θείαν εὐτυχίαν ἀκίνητοι γένωνται μακρῶν καὶ πολλῶν χρόνων·** ‖ φρ. **ἐξ εὐτυχίας** κατ' ἀκολουθίαν εὐτυχοῦς τινος καταστάσεως: Πάπ· ‖ ὁμ. φρ. **ἡ ἐν πολέμῳ εὐτυχία** ἡ πολεμικὴ ἐπιτυχία: Θουκ. I,120· ‖ ἐν τῷ πληθ. **εὐτυχίαι** εὐτυχήματα, ἡ εὐτυχία: Θουκ.2,44 **χαλεπὸν μὲν οὖν οἶδα πείθειν ὄν, ὧν καὶ πολλάκις ἕξετε ὑπομνήματα ἐν ἄλλων εὐτυχίαις**.

εὐτυχιανοί (οἱ) μσν. κ. νεώτ. θεολ. οἱ ὀπαδοὶ τοῦ αἱρεσιάρχου Εὐτυχοῦς.

εὐτυχίζω νεώτ. κ. δημ. λέγω τινὰ εὐτυχῆ, μακαρίζω, καλοτυχίζω: Καρυωτ.Ἐλεγ.Σατ.Ὠδὴ σ' ἕνα παιδάκι 31 **εὐτυχίζω σὲ σένα τὶς ἐρχόμενες τύχες·** ‖ ἐν τῇ μτχ. παθ. παρακ. **εὐτυχισμένος** βλ.λ.

εὐτυχισμένα ἐπίρρ. δημ. εὐτυχῶς, ἐν εὐτυχίᾳ.

εὐτυχισμένος δημ. εὐτυχής, ὄλβιος, εὐδαίμων: **εὐτυχισμένος ἄνθρωπος, - εὐτυχισμένη οἰκογένεια·** ‖ φρ. **εὐτυχισμένος ὁ καινούργιος χρόνος** εὐτυχὲς τὸ νέον ἔτος· ‖ ἐπὶ τόπου, ὁ πλούσιος, ὁ εὔφορος: **εὐτυχισμένη χώρα ἡ Ἀμερική, - εὐτυχισμένο νησί·** ‖ **εὐτυχισμένη ἰδέα** εὐτυχὴς ἔμπνευσις: Λασκαρ.Ληξ.2,62 **ἔτσι ἦταν κινημένοι γιὰ μουλάρια, μὰ τσόρχεται μιὰ ἰδέα εὐτυχισμένη ὁποῦ τοὺς σταματαίνει τὰ ποδάρια·** ‖ ὁ φέρων, ὁ ὁδηγῶν εἰς εὐτυχίαν: Πορφύρ.Σκιὲς Διαβάτης 15 [τὸ μονοπάτι] **μᾶς ἔσερνε στὸ τέλος του, φτωχὸ κι εὐτυχισμένο, κάτω ἀπὸ μιὰν ὁλόανθη λευκὴν ἀμυγδαλιά.**

εὐτυχισμός [ὁ] δημ. ποι. ἡ εὐτυχία: Σολωμ.Πορφύρ.5,8,Κρυστ.Γκόλφω 128 **τί μέσ' σ' αὐτὸν τὸν λόγο σου κρατιέται ὁ εὐτυχισμός μου.**

εὐτυχῶ-έω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., παρατ. **ηὐτύχουν,** μέλλ. **εὐτυχήσω,** ἀόρ. α' **ηὐτύχησα** κ. **εὐ-,** παρακ. **ηὐτύχηκα** κ. εὐ-, γ' πληθ. ὑπερσ. **ηὐτυχήκεσαν,** παθ. ἀόρ. α' **εὐτυχήθην,** παρακ. **εὐτύχημαι,** εἶμαι εὐτυχής, εὐημερῶ, εὐδαιμονῶ, εἶμαι ἐν καλῇ καταστάσει: Πίνδ.Ο 7,81 **ἄνθεσι Διαγόρας ἐστεφανώσατο δίς, κλεινᾷ τ' ἐν Ἰσθμῷ τετράκις εὐτυχέων,** αὐτ.3,1,Πάπ. **σεαυτῆς ἐπιμελοῦ, ἵν' ὑγιαίνῃς εὐτυχοῦσα, - τὰ παιδιά του εὐτυχοῦν ἀλλὰ ζοῦν μακριά του, στὴν Ἀμερική·** ‖ ἀπολ. ἐν τῇ μτχ. **οἱ εὐτυχοῦντες** οἱ ἐν εὐτυχίᾳ ὄντες, οἱ εὐτυχισμένοι, ἀντίθ. δυστυχεῖς: Ἀντιφ.2,4,9 **δυστυχεῖς ἐξ εὐτυχούντων καθίστανται,** νεώτ. γνωμ. **τῶν μὲν εὐτυχούντων πάντες φίλοι, τῶν δὲ δυστυχούντων οὐδ' αὐτὸς ὁ γεννήτωρ·** ‖ μετὰ γεν. **εὐτυχῶ τινος** εὐτυχῶ εἴς τι, κατά τι ἢ εὐπορῶ τινός: Λουκ.Χαρίδ.23 **ἥδιον ἂν οὖν ὑπακοῦσαι τις ὥρας εὐτυχηκότι,** Πάπ. **ηὐτυχήσαμεν τοῦ τῶν ἐφήβων** [sic] **ἀγῶνος·** ‖ φρ. **μνήμης εὐτυχῶ** καλῶς ἐνθυμοῦμαι: Ἀθήν.2,58C **εἰ μνήμης εὐτυχῶ·** ‖ μετὰ δοτ.: Ἡρ.1.171 **Μίνω κατεστραμμένου γῆν πολλὴν καὶ εὐτυχέοντος τῷ πολέμῳ,** Σοφ.Ἠλ.68 **δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς** [σχόλ. «ἐπ' εὐτυχίᾳ με δέξασθε ὥστε ταύτας τὰς ὁδοὺς τελεσθῆναι»], Μέν. 655 **εὐτυχεῖν τῷ βίῳ·** ‖ ὁμ. συνήθ. μετ' αἰτ. πράγμ.: Ἡρ.1,65 **τοὺς ἄλλους πολέμους εὐτυχέοντες οἱ Λακεδαιμόνιοι πρὸς Τεγεήτας μούνους προσέπταιον,** αὐτ.3,40,Σοφ.ΟΤ 88 **λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν,** Πάπ.· ‖ ὁμ. ἐμπροθ. (**εἴς τι, ἔν τινι**): Εὐρ.Ὀρ.542 **ζηλωτὸς ὅστις ηὐτύχησεν εἰς τέκνα καὶ μὴ 'πισήμους συμφορὰς ἐκτήσατο,** αὐτ. Ἴων 567, **- εὐτύχησεν εἰς τὰς ἐπιχειρήσεις του,** Ξεν.Ἑλλ.7,1,5 **ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν θεῶν δέδοται ὑμῖν εὐτυχεῖν ἐν τούτῳ·** ‖ κ. μτ. μτχ. ἐπιτυγχάνω ἐν τῇ ἐκτελέσει ἢ ἐπιδιώξει τινός: Εὐρ. 1212 **ὡς τἆλλα γ' εἶπας, εἴπερ εὐτυχήσομεν, κάλλισθ', ἑλόντες σκύμνον ἀνοσίου πατρός,** Ξεν.7,1,11 **ὑμεῖς δὲ εὐτυχοῖτε τὰ κράτιστα πᾶσιν ἡμῖν βουλευσάμενοι·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ.: Πλούτ. Ἠθ.333E,Βέττ.Βάλ.241,11,Λόγγ.4,19 **οὐδ' εὐτύχησε Μυρτάλη μήτηρ γενέσθαι,** αὐτ.35 **οὐκέτι γοῦν οὐδὲ θυγατρίου γενέσθαι πατὴρ ηὐτύχησα·** ‖ ὁμ. κ. νεώτ. μετ' ἀναλελυμένου ἀπαρφ. **εὐτυχῶ νὰ..**: **εὐτύχησε νὰ κάμῃ καλοὺς συγγενεῖς, - δὲν εὐτύχησα νὰ τὸν συναντήσω·** ‖ μτ. συστοίχ. αἰτ.: Ξεν.Ἀν.6,3,6 **οἱ δὲ Θρᾷκες ἐπεὶ εὐτύχησαν τοῦτο τὸ εὐτύχημα·** ‖ **εὐτύχει, εὐτυχεῖτε** εὐχετικῶς ἐν τέλει ἐπιστολῶν ἢ ἐπὶ ἐπιτυμβίων στηλῶν: Πλάτ.Ἐπιστ.321C **εὐτύχει,** Ἐπιστ.Φιλίππ.π. Δημ.251 **εὐτυχεῖτε,** Ἐπιγρ.,Πάπ.· ‖ ὁμ. κατ' εὐκτ. Αἰσχ.Χο.1063 **ἀλλ' εὐτυχοίης, καί σ' ἐποπτεύων πρόφρων θεὸς φυλάσσοι καιρίοισι συμφοραῖς,** Σοφ.ΟΤ 1478,Εὐρ.Μήδ.688· **2)** ἐπὶ πραγμ., εὐδοκιμῶ, προάγομαι, πάω καλά, πετυχαίνω: Αἰσχ. Ἀγ.1327 **ἰὼ βρότεια πράγματ'· εὐτυχοῦντα μὲν σκιᾷ τις ἂν πρέψειεν** [δ.ἀνάγν. σκιά τις], Σοφ. Ἠλ.945 **πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ** [σχόλ.Α «ἐπιτυγχάνεται», σχόλ.Ν «ἐπιτετυχημένως γίνεται»], αὐτ.ἀπ.681 **τὰ εὐτυχοῦντα,** Θουκ.3,39 **τὰ δὲ πολλὰ κατὰ λόγον τοῖς ἀνθρώποις εὐτυχοῦντα ἀσφαλέστερα ἢ παρὰ δόξαν,** αὐτ.4,79· κ. παθ.: Θουκ.7,77 **ἱκανὰ γὰρ τοῖς τε πολεμίοις ηὐτύχηται,** Πλούτ.Νομ.12 **τὰ μὲν οὖν τῆς μάχης εὐτυχεῖτο,** Γαλ.Πρατρ.12 **ταῦτα αὐτοῖς ἐς κάλλος εὐτύχηται,** Ἀλκίφρ.2,3 **ἄπιστον τὸ εὐτυχούμενον·** ‖ ἐπὶ προσ.: Ἰάμβλ.Πυθ.2,9· **3)** φέρω εὐτυχίαν: Πάπ. **μισθώσασθαι ἀρούρας Χ ἀπὸ τῆς εὐτυχούσης εἰσιούσης ἰνδικτίωνος·** **4)** κτῶμαι, λαμβάνω: Ἐπιγρ.Ἐφέσ. **εὐτυχεῖν παρὰ τῶν Σεβαστῶν στέφανον,** Σχόλ.Πίνδ.Π 9,173.

εὐτυχῶς-έως ἐπίρρ. κ. νεώτ. κ. δημ. μετ' εὐμενοῦς τύχης, μοίρας, κατ' εὐτυχίαν, ἀγαθὴν τύχην: Πίνδ.Ν 7,90 **εἰ δ' αὐτὸ καὶ θεὸς ἀνέχοι, ἐν τίνι κ' ἐθέλοι.. εὐτυχῶς ναίειν,** Αἰσχ.Πέρσ.325 **κεῖται θανὼν δείλαιος οὐ μάλ' εὐτυχῶς,** Ἡρ.3,39 **πάντα δὲ ἐχώρεε εὐτυχέως,** Ἀριστφ.Ἱππ.101 **ὡς εὐτυχῶς ὅτι οὐκ ἐλήφθην ἔνδοθεν κλέπτων τὸν οἶνον, - εὐτυχῶς ποὺ ἐπρόλαβες τὸ κακό, - εὐτυχῶς ἡ θάλασσα ἦταν ἥσυχη·** ‖ κ. παραθ.: Εὐρ.Ἡρ.247 **ὤφελες μὲν εὐτυχέστερον μολεῖν,** Πλάτ.Ἐπιν.988C **ἡγαύμενος ἄρισθ' οὕτως εὐτυχέστατά τε διάξειν τὸν βίον·** **2)** ἐπιτυχῶς: Πλάτ.Νόμ.688C **εὐτυχῶς πως ἐμβεβήκαμεν εἴς τινα σκέψιν ἱκανήν·** κ. παραθ.: αὐτ.771C **ἄλλοι δὲ ἄλλων ἴσως ὀρθότερον ἐνείμαντό τε καὶ εὐτυχέστερον ἐθείωσαν τὴν διανομήν.**

εὐύαλος-ον μτγν. ὁ ἐκ καλῆς, διαφανοῦς ὑάλου: Παλλδ.ΑΠ 11,55 **ῥηγνυμέναις καθαραῖς εὐυάλοις φιάλαις.**

εὔυγρος-ον μτγν. λίαν ὑγρός: Βέττ.Βάλ.9,24.

εὐυδρία μτγν. ἀναφ. πρὸς χώραν, ἀφθονία ὕδατος: Στράβ.5,1,12 **ἔστι δὲ καὶ κεγχροφόρος διαφερόντως διὰ τὴν εὐυδρίαν.**

εὔυδρος-ον (ὕδωρ) κ. μσν. ἐπὶ χώρας, ὁ ἔχων πολύ, ἄφθονον ὕδωρ: Σιμων.96 **εὔυδρον ἄστυ,** Πίνδ.Π 1,79 **παρὰ δὲ τὰν εὔυδρον ἀκτὰν Ἱμέρα παίδεσσιν ὕμνον Δεινομένεος τελέσσαις,** Ἡρ.4,47 **ἥτε γὰρ γῆ ἐοῦσα πεδιὰς αὕτη ποιώδης τε καὶ εὔυδρος,** αὐτ.9,25, Καλλ.Ἑκ.1,1,8 **εὔυδρος Μαραθών,** Γεωπ.2,6,5 **εὐυδρότερα ὄρη·** **2)** ὁ ἔχων καλόν, ὡραῖον ὕδωρ: Βακχ.10,119 **Κάσας εὐύδρους,** Εὐρ.ΙΤ 399 **τὸν εὔυδρον δονακόχλοα λιπόντες Εὐρώταν,** Παιάν.Δελφ.5 **Κασταλὶς εὔυδρος.**

εὐυδρῶ-έω μτγν. ἐπὶ χώρας, ἔχω ἀφθονίαν ὕδατος, ὑδρεύομαι ἢ ἀρδεύομαι καλῶς: Στράβ.8,6,8 **τὴν μὲν οὖν χώραν συγχωροῦσιν εὐυδρεῖν.**

εὐυμνία (ἡ) Ἡσ. «εὐμολπία, εὐυμνία».

εὔυμνος-ον ὁ ἐν πολλοῖς ὕμνοις, ὁ διὰ πολλῶν ὕμνων ἐπαινούμενος: Ὑμν.Ἀπόλλ.19,207 **πῶς τ' ἄρ σ' ὑμνήσω, πάντως εὔυμνον ἐόντα,** Καλλ.Ἀπολλ.31· ‖ ἐν τῷ ὑπερθ.: Καλλ.ἀπ.36· **2)** ὁ ἐν χρήσει ὢν εἰς ὕμνον καλόν: Ἐπιγρ.

εὐυπάντητος-ον Ἐπιγρ. ὃν εὐκόλως ἀπαντᾷ τις.

εὐυπέρβατος-ον ὁ εὐκόλως ὑπερβατός, ὁ ἐξ οὗ εὐκόλως ἐξέρχεταί τι, ἐπὶ κοιλότητος (κοτύλης) ἀπὸ τῆς ὁποίας εὐκόλως ἐξολισθαίνει ἡ κεφαλὴ ὀστοῦ: Ἱππ.Ἄρθρ.8 **διενέγκοι μὲν γὰρ ἄν τι καὶ κοτύλη κοτύλης, ἡ μὲν εὐυπέρβατος ἐοῦσα, ἡ δὲ ἧσσον·** **2)** ὃν εὐκόλως προσπελάζει τις, ἐπὶ οἰκίας, οἰκήματος, ἐφ' ὧν εὐκόλως τις ἀνέρχεται: Πάπ. **ἵνα μὴ εὐυπέρβατον ᾖ τὸ ἐλαιουργῖον** [sic].

εὐυπέρβλητος-ον ὁ εὐχερῶς ὑπερβαλλόμενος, ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ὑπερβάλῃ : Ἀριστλ. ΗΝικ.1123a,17 **τὸ γὰρ τοιοῦτον οὐκ εὐυπέρβλητον.**
εὔυπνος-ον ὁ κοιμώμενος καλῶς, βαθέως : Ἱππ. Ὀδοντ.15 **τὰ εὔυπνα παιδία**· ¦ συγκρ. : Γαλ.18(2), 299· **2)** ἐνεργ. ὁ παρέχων καλὸν ὕπνον, ἐν χρ. ὡς ἐπίθ. τοῦ Διὸς ἐν Δελφοῖς· Ἡσ. « ὁ Ζεὺς ἢ καλὸς ὕπνος παρὰ Δελφοῖς ».
εὐυπόδητος-ον σχόλ., Ἡσ. ἐπὶ πεδίλου, τὸ εὐκόλως ὑποδενόμενον : Τζέτζ.Λυκόφρ.853 **τὰ τῆς Ἑλένης εὐυπόδητα πέδιλα.**
εὐυποιστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ὑποφερτός : Θεοδώρ.4,19.
εὐυπόκριτος-ον (ὑποκρίνομαι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ὑποκρινόμενος καλῶς τὸ πρόσωπον ὅπερ ὑποδύεται : Βέττ.Βάλ.48,1· **2)** εἰδ. ἐν φρ. **εὐυπόκριτος συμβίωσις** ἡ καλῶς, ὁμαλῶς διαγομένη : αὐτ. 119,33· **3)** νεώτ. ὁ ὃν εὐκόλως δύναταί τις νὰ ὑποκριθῇ, νὰ παραστήσῃ.
εὐυπόληπτος-ον (ὑπολαμβάνω) κ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. **εὐυποληπτότερος** ὁ εὐκολώτερον περιλαμβανόμενος, περιφρασσόμενος : Ἀριστλ.Αἰσθ. 438a,15 (δ.γρ.)· πρβλ. Ἀλέξ.Ἀφρ.Αἰσθ.26,20· **2)** μτγν. κ. μσν. ὁ εὐκόλως κάτωθεν αἰρόμενος, ὅθ. ὁ εὐκόλως παρασυρόμενος : Ἡφαιστ.Ἀστρ. 2,2,Εὐστ.Πον.259 **τὸ ἄχυρον εὐυπόληπτον ὀνομάζων, ἄνδρα δὲ εἰδότα μυστηριάζεσθαι ἀχύρου εὐυποληπτότερον παροιμιαζόμενος**· **3)** μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων καλὴν ἐν τῇ κοινωνίᾳ ὑπόληψιν, ὁ ἀπολαύων ἐκτιμήσεως,ἀξιότιμος : Κώδ.Ἰουστ.14,26, Ἰουστ.Νεαρ.128,18, Πασχ.Χρον.734,8 **ἔσχεν μετ' αὐτοῦ καὶ πρόσωπα εὐυπόληπτα, - εὐυπόληπτος ἔμπορος - οἰκογένεια.**
εὐυποληψία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐυπολήπτου βλ.λ.3) : Λίβ.Ροδ.1632 **ἐννόησα τῆς διακρίσεώς σου τὴν εὐυποληψίαν.**
εὐυπονόητος-ον (ὑπονοῶ) μσν. ὁ εὐκόλως ὑπονοητός : Εὐστ.Ὀδ.1521,12.
εὐύποπτος-ον μτγν. ὁ γεννῶν πολλὰς ὑποψίας · ἐν φρ. **εὐύποπτα σώματα** ἀσθενεῖς δι' οὓς ὑπάρχει κίνδυνος θανάτου : Ἀέτ.5,78.
εὐυπόστατος-ον μτγν. ὁ ἔχων καλὴν ὑπόστασιν, καλὴν ἀντοχήν : Ἀφρικαν.Κεστ.291B **εὐυποστάτους καὶ ἀδίψους φυλάττειν στρατιώτας.**
εὐυπότακτος-ον γλωσσ., μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως ὑποτασσόμενος, ὑπακούων : **λαὸς εὐυπότακτος**· ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ πρόθυμος ὑπακοή, ὑποταγή : Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,76 **τὰς τῶν βαρβάρων ψυχὰς ἀπολαξεύσας εἰς τὸ εὐυπότακτον.**
εὐυποχώρητος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ὑποχωρῶν: Ἑρμεῖ.Ἀλ.π.Στοβ.1,49,69 **τὰ δὲ ἑρπετὰ εὐχαίτοις σώμασι καὶ εὐυποχωρήτοις ἐμαλάκυνε.**
εὐύφαντος-ον (ὑφαίνω) Σουΐδ. « εὐυφής ».
εὐυφής-οῦς-ές (ὑφή) ὁ καλῶς ὑφασμένος:Τιμόθ. Περσ.180, Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 10,2 **εὐυφῆ λαίφεα.**
εὔυφος-ον μσν. εὐυφής βλ.λ. : Εὐστ.Ὀδ.1436,51.
εὐυψής-οῦς-ές (ὕψος) μσν. ὁ ἔχων ἀξιολόγως μέγα ὕψος : Νικ.Χων.106D **οἱ εὐυψεῖς καὶ ἀκρόκομοι φοίνικες.**
εὐφαής-οῦς-ές (φάος) μτγν. ὁ καλῶς λάμπων, λίαν λαμπρός, φωτεινός : Νόνν.Δ 8,111.
εὐφάλαρος-ον Ἡσ. ὁ ἔχων λαμπρὰ φάλαρα ‖ Ἡσ. « εὐφάλαρα, λαμπρά ».
εὔφαμος-ον δωρ. ἀντὶ εὔφημος βλ.λ.
εὐφαμῶ-έω δωρ. ἀντὶ εὐφημῶ βλ.λ.
εὐφανής-οῦς-ές μσν. ὁ ἔχων καλὴν ἐμφάνισιν : Μαυρίκ.Στρατηγ.229 **εἰ μὲν εὔοπλος καὶ εὐφανὴς ἐν ἀνδράσι καὶ ἵπποις ἐστὶν ὁ στρατός.**
εὐφαντασίαστος-ον μτγν. ὁ καλὰ φαντασιαζόμενος,διὰ τῆς φαντασίας πλάττων: Ἀθανάσ.1,757.
εὐφαντασίωτος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ πεποικιλμένος διὰ ζωηρᾶς φαντασίας : Κόϊντ.6,2,30, Κατ. Ἀστρ.Κ 8(4),209 **εὐφαντασίωτος πρᾶξις**· **2)** ἐπὶ κακῆς σημ. ὁ φαντασιόπληκτος : Βέττ.Βάλ.150,12.
εὐφάνταστος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων δημιουργικὴν φαντασίαν, ὁ ἐπινοητικός : Φιλοπ.Ἰω.Ὑπομν. Ψυχ.155,30, Πλατών.Διαφ.Κωμ.15 **Εὔπολις δὲ εὐφάνταστος μὲν εἰς ὑπερβολήν ἐστι κατὰ τὰς ὑποθέσεις**· ‖ νεώτ. κ. εἰρων. ἐπὶ ψευδολόγου· **2)** ὃν εὐκόλως τις φαντάζεται : Πρόκλ.Παρμ.518S.
εὔφαντον Ἡσ. « ὑπὸ θεοῦ κατεχόμενον ».
εὐφαρέτρης (ὁ), δωρ. **εὐφαρέτρας-α** ἐπὶ τοῦ Ἀπόλλωνος ὁ ἔχων ὡραίαν φαρέτραν βλ.λ. : Σοφ. Τρ.208 **τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλω προστάταν,** Μακεδ.Παιάν.1.
εὐφάρμακος-ον ὁ ἔχων ἀφθονίαν βοτανῶν χρησίμων εἰς τὴν φαρμακευτικήν : Θεόφρ.Φ1 9,10,3 **ὅλως τὸ ὄρος** (Ἑλικὼν) **εὐφάρμακον**· **2)** Εὐστ. Ὀδ.1416,2 « εὐφάρμακον, τὸ εὔχροον ».
εὐφέγγεια (ἡ) (φέγγω) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐφεγγοῦς, ἡ φωταύγεια : Ἰάμβλ.Προτρ.21,ΙΣ **δᾳδίον .. διὰ τὴν εὐφέγγειαν φιλοσοφίᾳ παραδέδληται.**
εὐφεγγής-οῦς-ές (φέγγω) ὁ καλῶς φέγγων, λαμπρός, φωτεινός : Αἰσχ.Πέρσ.387 **λευκόπωλος ἡμέρα πᾶσαν κατέσχε γαῖαν εὐφεγγὴς ἰδεῖν,** Ἀπολλ. Ρ 3,1195 **εὐφεγγέες ἀστέρες**· ‖ ἐπὶ δᾳδός : ΑΠ 7,407,5 **εὐφεγγὴς πεύκη**· ‖ τὸ οὐδ. **εὐφεγγὲς** ὡς οὐσ. ἡ εὐφέγγεια : Λουκ.Ἱππ.8· **2)** φρ. **εὐφεγγέας** ποιῶ ἀναφορ. πρὸς τοῖχον, κονιῶ, ἀσπρίζω : Σουΐδ. **δύο τοίχους εὐφεγγέας ποιεῖν.**
εὐφεροσύνη (ἡ) παρετυμ. τῆς λ. εὐφροσύνη : Πλάτ.Κρατ.419D.
εὔφηβος Ἐπιγρ. δ. γρ. τοῦ ἔφηβος βλ.λ.
εὐφημητήριος-ον μσν. ὁ εὐφημητικός, ἐξυμνητικός, ὁ εὐφημίας, ἐπευφημίας ἐπάγων : Κ Ἀκροπ. 885 (Μι.) **εὐφημητήριος λόγος,** Νικόλ.Μεθ. **ἐκδ.** Ἀνδρ.Δημητρακοπ.42 **εὐφημητήρια στέμματα.**
εὐφημητικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ πρὸς εὐφημίαν, ἐπαινετικός, ἐγκωμιαστικός : Εὐστ.763,37 **ἀντίφρασις εὐφημητική.**
εὐφημία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ χρῆσις εὐοιώνων λέξεων, εὐσχήμων λόγων : Εὐρ.ΙΑ 608 **ὄρνιθα μὲν τόνδ' αἴσιον ποιούμεθα, τὸ σόν τε χρηστὸν καὶ λόγων εὐφημίαν,** Αἰσχίν.1,169, Δημ.1472 **πᾶσαν εὐφημίαν παρειχόμην**· ‖ ἡ διὰ λόγων ἐκδήλωσις σεβασμοῦ, ἔκφρασις τιμῆς πρός τινα, ἔπαινος : Πλάτ.Νόμ.717C **παρὰ δὲ πάντα τὸν βίον ἔχειν τε καὶ ἐσχηκέναι χρὴ πρὸς αὐτοῦ γονέας εὐφημίαν διαφερόντως,** Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,139 **καὶ τὴν νομιζομένην χαρίζεσθαι τοῖς καλοῖς εὐφημίαν**· ‖ εἰδ. ἡ χρῆσις εὐφήμων λέξεων, πρὸς ὀνομοτισμὸν κοινῶν πραγμάτων, εὐφημισμός:Πλάτ. Νόμ.736A· **2)** ἡ τήρησις θρησκευτικῆς, ἱερᾶς σιγῆς : Σοφ.Τρ.178 **εὐφημίαν νῦν ἴσχ',** Εὐρ.ΙΑ 1564 **στὰς δ' ἐν μέσῳ Ταλθύβιος .. εὐφημίαν ἀνεῖπε καὶ σιγὴν στρατῷ,** Ἀριστφ.Ὄρν.959,Πλάτ. Νόμ.949B· **3)** αἶνος, ἡ διὰ προσευχῆς ἐκδήλωσις λατρείας, τιμῆς πρὸς τοὺς θεούς, δέησις : Εὐρ.ΙΑ 1469 **ἴτω δὲ Δαναΐδαις εὐφημία,** Πλάτ.Ἀλκ. 2,149B· ‖ κτ. πληθ. ὕμνοι αἰνετήριοι : Πίνδ.Π 10,35 **θαλίαις .. εὐφαμίαις τε μάλιστ' Ἀπόλλων χαίρει**· **4)** ἔκφρασις τιμῆς πρός τινα, καλὴ φήμη, ὑπόληψις, ἧς ἀπολαύει τις παρὰ τῶν ἄλλων : Διόδ.Σ 1,2,Πλούτ.Ἠθ.1211F **διὰ τῆς ἀγαθῆς μνήμης καὶ τῆς ἀδιαλείπτου πρὸς τὸν ἀεὶ χρόνον εὐφημίας,** ΔίωνΧρ.31,20 ἡ ὕστερον **εὐφημία,** Ἐπιγρ.
εὐφημιανός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς Εὐφήμιον : **εὐφημιανὴ συλλογὴ** (μικρὰ συλλογὴ ἐπιγραμμάτων, καταρτισθεῖσα ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Σοφοῦ ὑπό τινος Θεσσαλοῦ ἀφιερώσαντος αὐτὴν πρὸς Εὐφήμιόν τινα).
εὐφημίζομαι μτγν. κ. μσν. μεταχειρίζομαι εὐφήμους, εὐοιώνους λέξεις : Ἀπολλ.Δύσκ.Ἀντων.10,22 **ἡ ἀναφορὰ ὡς ἐπί τι πρόσωπον πάντως ἐσόμενον**

λαμβάνεται, ἅπερ **εὐφημιζόμενος προληπτικῶς ἀνεφώνησεν·** 2) παθ. χαιρετίζομαι δι' εὐφήμων ἐπιφωνήσεων : Ἡρωδιαν.2,3,25 **καὶ πρὸς πάντων εὐφημισθείς, πάσης τε τιμῆς καὶ αἰδοῦς παρ' αὐτῶν τυχών·** 3) κ. ἐνεργ. νεώτ. **εὐφημίζω** λέγω διά τινα καλοὺς λόγους, εὐφήμους, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω· 4) ὁμ. νεώτ. ὀνομάζω τι κακὸν δι' εὐφήμου λέξεως.

εὐφημικῶς ἐπίρρ. μτγν. εὐφήμως : ΚύριλΛ.1056Α.

εὐφημισμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ χρῆσις εὐφήμου λέξεως πρὸς δήλωσιν δυσαρέστου ἢ κακοῦ τινας, οἷον Εὐμενίδες ἀντὶ Ἐρινύες, εὐφρόνη ἀντὶ νύξ, εὔξεινος πόντος ἀντὶ ἄξενος, γλυκάδι ἀντὶ ὄξος : Δημήτρ.Εὐγλωττ.281 **τάχα δὲ καὶ ὁ εὐφημισμὸς καλούμενος μετέχει τῆς δεινότητος,** Εὐστ.Ὀδ.1398,52 **ἔστι τὸ σχῆμα εὐφημισμός, ἀγαθῇ κλήσει περιστέλλον τὸ φαῦλον·** || συνήθ. ἐν φρ. **κατ' εὐφημισμὸν** δι' εὐαιώνου ἀντὶ δυσαιώνου ὀνόματος : Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.21,Ἑρμογ.Προγυμν.7, Παλαίφ.51, **-ἡ ἐπάρατος αὕτη νόσος ὠνομάσθη κατ' εὐφημισμὸν εὐλογία·** || ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **ἀπ' εὐφημισμοῦ** : Φιλόδ.Εὐσ.111.

εὐφημιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ποιούμενος χρῆσιν εὐφημίας, ὁ εὐφημίζων, ὁ ἐγκωμιάζων, ἐπαινῶν.

εὐφημιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ γινόμενος πρὸς εὐφημίαν τινός, ἐγκωμιαστικός, ἐπαινετικός, ὀρθότ. εὐφημητικός : **εὐφημιστικὸν δημοσίευμα, - εὐ- βιβλιοκρισία·** 2) ὁ κατ' εὐφημισμὸν χρησιμοποιούμενος : **εὐφημιστικὸν ὄνομα,-εὐφημιστικὸς χαρακτηρισμός·** ἐπίρρ. **-ῶς.**

εὐφημολογία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ εὔφημα λέγειν : Στουδ.Θεόδ.Κῶδ.Παρ.891 φύλλ.155ᵛ.

εὔφημος-ον (φήμη) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **εὔφαμος** ὁ ἐκπέμπων φωνὴν εὐοίωνον, ἀθ. συνεκδ. ὅσιος, ἀντίθ. δύσφημος : Ἀριστλ.ΖΙ 618b,31 **ἔστι δὲ** (ὁ μελανσίετος καὶ λαγωφόνος ἀετός). . **ἄφοβος καὶ μάχιμος καὶ εὔφημος·** || κ. ἐπὶ πραγμ., ὁ καλὰ προσημαίνων, ὁ εὐοίωνος : Ξενοφ.1,4 **θεὸν ὑμνεῖν. . εὐφήμοις μύθοις,** Αἰσχ.Ἀγ.636 **εὔφημον ἦμαρ οὐ πρέπει . . μιαίνειν,** Εὐρ.Ἴων 134 **εὐφάμους δὲ πόνους μοχθεῖν οὐκ ἀποκάμνω·** || **εὔφημοι γόοι** κατ' εὐφημισμὸν οἱ δύσφημοι, οἱ δυσοίωνοι· Ἡσ. « εὐφήμοις γόοις· δυσφήμοις, κατ' ἀντίφρασιν Αἰσχύλος » : Αἰσχ.ἀπ.40· 2) ἀθ. ὁ ἀπὸ δυσοιώνων λέξεων ἀπεχόμενος, ὁ τηρῶν θρησκευτικὴν σιγήν : Αἰσχ.Ἀγ.1247 **εὔφημον, ὦ τάλαινα, κοίμησον στόμα,** αὐτ.Χο.581 **ὑμῖν δ' ἐπαινῶ γλῶσσαν εὔφημον φέρειν,** Σοφ.ΟΚ 132 **ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφάμου στόμα φροντίδος ἱέντες** (κινοῦντες τὰ χείλη ἄνευ ἤχου ἢ λέξεων ἐν σιγηλοῖς στοχασμοῖς ἤτοι σιωπῶντες εὐσεβῶς) · || ἐν φρ. **ὑπ' εὐφήμου βοῆς** ἐν σιγῇ : Σοφ.Ἠλ.630 **οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν·** || φρ. **εὔφημα φωνῶ** εὐφημῶ : Σοφ.Αἴ.362 **εὔφημα φώνει,** αὐτ.591,Εὐρ.ΙΤ 687· || ὁμ. **εὔφημός εἰμι** εὐφημῶ, σιωπῶ : Σαφ.ἀπ.478 **εὔφημος ἴσθι,** Ἀριστοφ.Θεσμ.39 **εὔφημος πᾶς ἔστω λεώς, στόμα συγκλείσας·** 3) ἤπιος, μαλακός, γλυκύς : Πλάτ.Ἀλκ.2,140C **ἐν εὐφημοτάτοις ὀνόμασι. . κατονομάζειν** (δι' ἠπίων ἐκφράσεων), Λουκ.Πραμ.3 **ὁ μὲν ταῦτα ἂν εἴποι πρός γε τὸ εὐφημότατον ἐξηγούμενος τὸ εἰρημένον·** 4) ἐγκωμιαστικός, ἐπαινετικός, ὁ πρὸς ἔπαινον : Πολύβ. 31,14,4 **εὐφήμους λόγους ποιήσασθαι περί τε τοῦ πατρός·** || νεώτ. φρ. **εὔφημον μνείαν ποιοῦμαι** (**ποιῶ, κάμνω**) τινὸς ἀναφέρω τινὰ ἢ τι ἐπαινετικῶς: **ἐποιήσατο εὔφημον μνείαν τῆς διαγωγῆς τοῦ ἀντιπάλου του·** κ. παθ. : **ἐγένετο εὔφημος μνεία τοῦ νέου συγγράμματός του.**

εὐφημῶ-έω (εὔφημος) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **εὐφαμέω** μεταχειρίζομαι λέξεις εὐοιώνους, ἀντιθ. δυσφημῶ, εἰδ. ἀποφεύγω πᾶσαν δυσοίωνον λέξιν, ἀκολούθως δὲ τηρῶ θρησκευτικὴν σιγήν : Ἰλ.Ι 171 **φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε, ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθα,** Ἡρ.3,38 **οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημέειν μιν ἐκέλευον,** Ἀριστοφ.Νεφ.263 **εὐφημεῖν χρὴ τὸν πρεσβύτην καὶ τῆς εὐχῆς ὑπακούειν,** Πλάτ.Συμπ.214D, Καλλ. Ἀπόλλ.17-18 **εὐφημεῖτ' ἀίοντες ἐπ' Ἀπόλλωνος ἀοιδῇ· εὐφημεῖ καὶ πόντος·** || συνήθ. κατὰ προστ. **εὐφήμει, εὐφημεῖτε** σιγᾶτε, πρὸς ἀποφυγὴν κακοῦ τινος οἰωνοῦ : Ἀριστφ.Νεφ.297 **οὐ μὴ σκώψῃς μηδὲ ποιήσῃς ἅπερ οἱ τρυγοδαίμονες οὗτοι, ἀλλ' εὐφήμει,** αὐτ.Ἀχ.237 **εὐφημεῖτε, εὐφημεῖτε, σῖγα πᾶς·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἱκ.512 **εὔφημον εἴη τοὔπος εὐφημουμένῃ·** 2) βοῶ, ἀνακράζω εἰς ἔπαινον ἢ τιμήν τινος ἢ ἐν θριάμβῳ : Αἰσχ.Ἀγ.596, αὐτ.Εὐμ.1035 **εὐφαμεῖτε δὲ πανδαμεί,** Ἀριστφ.Πλ.758 **οἱ δ' ἠκολούθουν κατόπιν ἐστεφανωμένοι, γελῶντες, εὐφημοῦντες·** 3) μετ' αἰτ. τιμῶ, ἐπαινῶ, ἐγκωμιάζω, ἐπευφημῶ τινα : Πλάτ.Ἐπιν.992D **τοὺς δ' ἄλλους τούτοις ξυνεπομένους εὐφημεῖν πάντας θεοὺς ἅμα καὶ πάσας,** Ξεν.Συμπ.4,49, Ἡρωδιαν.Ἱστ.3,6,17 **εὐφημήσαντες δὲ τὸν Σεβῆρον, πᾶσάν τε προθυμίαν διὰ τῆς βοῆς ὑποσχόμενοι,** Μαλάλ.1 111,15 **εὐφήμησεν αὐτὸν ὁ Ἀγαμέμνων καὶ πολλοὶ τοῦ στρατοῦ,** Πρόδρ.2,629 **καὶ πάντες ἐπαγγέλλονται σκιρτῶντες, εὐφημοῦντες, τῶν σῶν ἐπαπολαύοντες μεγάλων δωρημάτων,** Χραν.Μορ.7421· **ὠνόμασάν τον βασιλεῦ, οὕτως τὸν εὐφημῆσαν·** || κ. παθ. καλοῦμαι, ὀνομάζομαι δι' ἐπαινετικῆς, κολακευτικῆς ἢ τρυφερᾶς προσφωνήσεως : Διόδ.Σ 37,17 **πολιτεία παρὰ Κρησὶν εὐφημούμενός ἐστι λῆρος·** || ὁμ. τιμῶμαι : Ἱππ.Ἐπιδ.27, Ἐπιγρ· || ὁμ. ἐπευφημοῦμαι : Φίλ.2,589, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,3,11 **πρὸς πάντων εὐφημηθείς,** Βέττ.Βάλ 38,25, Πασχ.Χρον. 703,7 **τῇ αὐτοῦ προσηγορίᾳ ἀποκαλοῦντες, ἀνάγουσιν εἰς τὸ Καπιτώλιον, εὐφημούμενον ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ φυλλοβολούμενον·** 4) ἠχῶ ἐν θριάμβῳ : Αἰσχ.Πέρσ.389 **πρῶτον μὲν** (ἠχῇ) **κέλαδος Ἑλλήνων πάρα μολπηδὸν ηὐφήμησεν.**

εὐφήμως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. κατ' εὔφημον τρόπον, ἠπίως, δι' ἠπίων ἢ εὐσχήμων ἐκφράσεων, ἐν τῷ συγκρ. **εὐφημότερον** : Εὐστ.1398,49· 2) δι' εὐφήμων, εὐαιώνων λέξεων, ἐκφράσεων : Αἰσχ. Εὐμ.287 **εὐφήμως καλῶ ἄνασσαν τῆσδ' Ἀθηναίαν ἐμοὶ μολεῖν ἀρωγόν,** Πλάτ.Φαῖδρ 265C **μυθικόν τινα ὕμνον προσεπαίσαμεν μετρίως τε καὶ εὐφήμως τὸν ἐμὸν καὶ τὸν σὸν δεσπότην Ἔρωτα·** || κ. συγκρ. **εὐφημότερον** : Ἀρισταίν. 2,9· 3) νεώτ. ἐπαινετικῶς, μετ' εὐφήμου μνείας.

εὔφθαρτος-ον (φθείρω) κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως φθειρόμενος : Ἀριστλ.Οὐρ.280b,25 **τὸ ῥᾳδίως φθειρόμενον, ὃ εἴποι ἄν τις εὔφθαρτον,** αὐτ. 305a,6 **εὐφθαρτότερον,** Πολύβ.2,35,6 **ὡς ὀλιγοχρόνιόν ἐστι καὶ λίαν εὔφθαρτον τὸ φῦλον αὐτῶν ὑπομένωσι,** Μάρκ.Αὐρ.2,12· 2) ὁ εὐκόλως διαφθειρόμενος : Γαλ.8,34· 3) ὁ εὔπεπτος, ὁ εὐκολοχώνευτος : Δίφ.Σιφ.π.Ἀθήν.2,68F **ὁ πέπων εὐχυλότερός ἐστι καὶ ἐπικρατητικός· κακοχυλότερος δέ, ὀλιγότροφος δὲ καὶ εὔφθαρτος.**

εὔφθογγος-ον (φθέγγομαι) ὁ καλῶς φθεγγόμενος, ἠχῶν : Θέογν.534 **χαίρω δ' εὐφθόγγου χερσὶ λύρην ὀχέων,** Αἰσχ.Χο.341 **ἐκ τῶνδε θεὸς χρῄζων θείη κελάδους εὐφθογγοτέρους,** Εὐρ. Τρῳ.127 **συρίγγων τ' εὐφθόγγων φωναῖς·** || ἐπὶ πτηνῶν, ὁ ἔχων γλυκεῖαν φωνήν : Στράβ.15,1,69 **τῶν ποικίλων ὀρνέων καὶ εὐφθόγγων πλῆθος.**

εὐφθογγῶ-έω σχόλ. φθέγγομαι ἢ ᾄδω εὐφώνως· Σχόλ.Σοφ.ΟΚ 18 «εὐφθογγοῦσιν,εὐφώνως ᾄδουσιν».

εὐφιλής-οῦς-ές (φιλῶ) ὁ λίαν φιλούμενος, φίλτατος, ἀκριβός : Αἰσχ.Ἀγ.34 **γένοιτο δ' οὖν μολόντος εὐφιλῆ χέρα ἄνακτος οἴκων τῇδε βαστάσαι**

χερί' **2)** ἐνεργ. ὁ λίαν φιλῶν, ἀγαπῶν : αὐτ. Εὐμ.197 **ποίμνης τοιαύτης δ' οὔτις εὐφιλὴς ὕεῶν.**
εὐφίλητος-η-ον [φιλῶ] ὁ εὐφιλής βλ.λ.ΙΙ, ὁ λίαν πεφιλημένος : Αἰσχ.'Επτ.107 **ἴδεσθ' ἔπιδε πόλιν ⟨τεάν⟩, ἄν ποτ' εὐφιλήταν ἔθου.**
εὐφιλόπαις-παιδος ἐπὶ σκύμνου λέοντος, ὁ τοῖς παισὶ φίλτατος : Αἰσχ.'Αγ.721 **ἅμερον, εὐφιλόπαιδα καὶ γεραροῖς ἐπίχαρτον.**
εὐφιλοτίμητος-ον ὃ ἐκ φιλοτιμίας γενόμενος : 'Αριστλ.ΗΝικ.1122b,22 **τῶν δαπανημάτων, ὅσα πρὸς τὸ κοινὸν εὐφιλοτίμητά ἐστιν.**
εὐφιμία (ἡ) [φιμὸς] 'Ησ. « εὐκαμία· εὐφιμία ».
εὔφιμος-ον [φιμὸς] μτγν. εὐχαλίνωτος : 'Ηρωδιαν.'Επιμ.178 « εὔφιμος ἵππος, ὁ εὐχαλίνωτος »· **2)** ὁ φιμῶν διὰ τῆς στύψεως, ὁ στυπτικός : Νικ.'Αλεξ.275 **εὐφίμου καρπὸν μύρτου.**
εὔφλαστος-ον [φλάω] σχόλ. εὔθλαστος.
εὐφλεβής-οῦς-ές ὁ εὔτονος βλ.λ. : Νεόφρ. [πιθ.] Μήδ.ἐν Πάπ.
εὔφλεκτος-ον κ νεώτ. ὁ εὐκόλως φλεγόμενος, ποὺ ἀνάβει εὔκολα : Ξεν.ΚΠ 7,5,22 **εὔφλεκτα δὲ τὰ πρόθυρα αὐτῶν, φοίνικος μὲν αἱ θύραι πεποιημέναι, ἀσφάλτῳ δὲ . . κεχριμέναι,** 'Αρρ.'Αν. 2,19,1 **ὕλης εὐφλέκτου ἐμπλήσαντες**· ἐπίρρ. **-ως.**
εὐφλογία (ἡ) ἐσφ. ἀντὶ εὐλογία, ἡ νόσος βλ.λ.
εὐφλογιστία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐκόλως ἀναφλέγεσθαι, εἰδικῶς δὲ ἡ εὔκολος ἐκπυρσοκρότησις πυροβόλου ὅπλου, ἀντίθ. ἀφλογιστία.
εὐφλόγιστος-ον νεώτ. ἐπὶ ὅπλου ἢ πυρομαχικοῦ, ὁ εὐκόλως ἀναφλεγόμενος, ἐκπυρσοκροτῶν· ἐπίρρ. **-ως.**
εὐφόβως ἐπίρρ. μσν. ἐμφόβως, μετὰ φόβου.
εὐφορβία (ἡ) ἡ καλή, ἄφθονος φορβή, τροφὴ ζῴων : Σοφ.ἀπ.727 **σφαδάζεις πῶλος ὣς εὐφορβίᾳ, γαστήρ τε γάρ σου καὶ γνάθος πλήρης,** Πάπ. **'Ερμῆτι ὑπὲρ ἐφορβέας** [sic] **δραχμὰς δ'.**
εὐφορβιοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. οἰκογ. τῶν δικοτυληδόνων φυτῶν.
εὐφόρβιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. γένος τῶν εὐφορβιοειδῶν φυτῶν : Διοσκ.3,82, Γαλ.13,270· **2)** συνήθ. ὁ ρητινώδης ὀπὸς τοῦ φυτοῦ : Σέξτ. 'Εμπ.Πυρρ.1,93.
εὔφορβος-ον [φέρβω] μτγν. κ. μσν. ἐπὶ ζῴων, εὔτραφής, καλοθρεμμένος : 'Ορφ.ἀπ.285,65 **εὐφόρβοισι βοῶν ἀγέλαις**· **2)** ἐπὶ γῆς, εὔφορος, γόνιμος.
εὐφόρητος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως φερόμενος, βασταζόμενος, εὐκολοβάστακτος : Αἰσχ. Χο.353 **κτίσας πολύχωστον ἂν εἶχες τάφον διαποντίου γᾶς δώμασιν εὐφόρητον**· ‖ κ. μτφ. : Κύριλλ.1,389Β **τὸ τῆς δουλείας ἄχθος εὐφορητότερον,** Στουδ.Θεόδ.182Β **εὐφόρητον πᾶν ὁτιοῦν παθοῦσι.**
εὐφορία (ἡ) [φέρω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ δύναμις τοῦ φέρειν εὐκόλως : 'Ιππ.'Αγμ.35· ‖ ἡ ἱκανοποίησις, εὐχαρίστησις : Φιλόδ.Παρρ.17Ο· **2)** τὸ συναίσθημα τῆς εὐεξίας, ἀντίθ.δυσφορία : 'Ηρόδ. 'Ιατρ. ἐν Rhein. Mus.58,106, 'Ορειβ.Συν.6,6· ‖ νεωτ. ἰατρικ. ἡ συμπτωματικὴ βελτίωσις τοῦ θυμικοῦ καὶ ζωϊκοῦ ἐν γένει τόνου, οἷα ἐπιφαίνεται εἰς μανίας, ἀναισθησίας, δηλητηριάσεις, εἰς τὴν τελευταίαν περίοδον νόσων τινῶν, ὡς ἡ φθίσις, ἢ ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ναρκωτικῶν τινων φαρμάκων· **3)** γονιμότης : Φιλ.2,57·ἐν τῷ πληθ. : 'Ιππ.'Επιδ.6,7,2 **γαστέρων εὐφορίαι**· ‖ περίοδος παραγωγικότητος : Χρύσ.ΣτωΪκ.2,337· ‖ κ.μτφ. : αὐτ. **ψυχῶν εὐφορίαι**· **4)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ εἴδους καλλιεργείας, ἄφθονος παραγωγή, καλὴ σοδειά : Ξεναγ.3 **μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῆς εὐφορίας,** Γεωπ.1,8,4 **οἴνου . . εὐφορία,** αὐτ.10,10 **σίτου εὐφορία,** 'Ιω.Χρυσ.Εἰρην.ΘΛειτ. **ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, - φέτος μᾶς σήκωσαν πολὺ οἱ εὐφορίες**· ‖ νεώτ. κ. μτφ. **εὐφορία ἰδεῶν - ἐμπνεύσεων**· **5)** ἡ χάρις, ἡ δεξιότης ἐν ταῖς κινήσεσι, ἡ χορευτικὴ χάρις : Πολυδ.4,97 **εὐχειρίαν, ταχυχειρίαν, εὐφορίαν.**
εὐφορίνη (ἡ) νεώτ. ὀργ. χημ. παράγωγον τῆς οὐρεθάνης βλ.λ., κρυσταλλικὸν σῶμα ἐν χρ. ὡς ἀντισηπτικόν ἄ. φαινυλουρεθάνη βλ.λ.
εὐφόρμιγξ-ιγγος μτγν. ὁ ἔχων καλὴν φόρμιγγα, ὁ καλῶς φορμίζων : ΑΠ 7,10,5 **σὺν εὐφόρμιγγι Λυκείῳ**· **2)** παθ. ἐπὶ λυρικῆς μουσικῆς, ὁ συνοδευόμενος ὑπὸ καλῆς φόρμιγγος, ὁ λίαν μελῳδικός : 'Οππ.'Αλ.5,618 **μολπῆς εὐφόρμιγγος.**
εὔφορος(-η)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὃν φέρει τις μεθ' ὑπομονῆς : Πίνδ.Ν 10,24 **ἔσχεν Θεαῖος εὐφόρων λάθαν πόνων**· **2)** ὁ εὐκόλως φερόμενος ἢ φορούμενος, εὐμεταχείριστος, ἐλαφρός : Ξεν.ΚΠ 2,3,14 **ἃ** [ὅπλα] **ἐστιν ἅπασιν ἀνθρώποις ηὑρημένα ὡς ἂν εὐφορώτατα εἴη,** Λουκ.Οἰκ.7 **περὶ τῇ δειρῇ λεπτός τις ὅρμος ἢ περὶ τῷ δακτύλῳ σφενδόνη εὔφορος**· **3)** εὔπλαστος, ἐπὶ πηλοῦ : Φιλ 1,418· **4)** εὔποτος, ἐπὶ οἴνου : Ῥοῦφ. π.'Ορειβ.6,38,15 **κεφαλῇ δὲ εὐφορώτατοι** [οἱ κιρροὶ οἶνοι]· **5)** ἐπὶ νόσων, ὁ εὐκόλως, ταχέως διαδιδόμενος, ἐξαπλούμενος : Λουκ.'Αποκ.27· **6)** ἐπὶ προσ.,ὁ εὐεπίφορος, ἐπιρρεπὴς εἴς τι:Λογγῖν. 44,1 **πρὸς ἡδονὰς λόγων εὔφοροι**· **7)** ὁ ἐνεργητικός, δραστήριος, εὔρωστος, ὑγιής, ἐπὶ τοῦ σώματος : Φωκυλ.3 **εὔφορος ἥδε, ταχεῖα, περίδρομος, εἶδος ἀρίστη,** 'Αριστλ.ΖΙ 575a,33 **ἔνιοι δὲ ζῶσι καὶ εἴκοσιν ἔτη καὶ ἔτι πλείω, ἐὰν εὔφορον ἔχωσι τὸ σῶμα**· ‖ ὁ ἱκανὸς νὰ ἐκτελῇ κινήσεις χαριέσσας : Ξεν.Συμπ.2,16 **χρὴ ὀρχεῖσθαι τὸν μέλλοντα εὐφορώτερον τὸ σῶμα ἕξειν**· **8)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ παραγωγικός, ὁ καρποφόρος, γόνιμος, ἐπὶ ζῴων ἢ δένδρων ἢ γῆς : 'Αριστλ.ΖΙ 538ε,[**ἐν φυτοῖς τὰ μὲν εὔφορά ἐστι, τὰ δ' ἄφορα,** Θεόφρ.ΦΑἴτ.1,17,10, Φιλ.2,297 **χώρα εὐφορωτάτη,** Πλούτ.'Ηθ.59Α **εἰ τὸν ἀγρὸν ἔμελλες ἐγκωμιάζων εὔφορον ποιεῖν**· ‖ νεώτ. κ. δημ. μ. ἐπὶ τῆς γῆς, ὁ ἐξαιρέτως παραγωγικὸς προϊόντων: Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.1,294 **ὅταν ξαναγυρίσουμε στ' 'Αχαϊκὸ Ἄργος, τὸ πιὸ εὔφορο μέρος τοῦ κόσμου**· ‖ μτ. γεν. : 'Ηρωδιαν.1,6,1 **μήτε ὀπώρας εὔφορον**· ‖ κ. ἐπὶ κακοῦ τινος: Γαλ.7,334 **εὔφορος πυρετῶν**· **9)** ὁ πλούσιος, ὁ ἀφθονῶν εἴς τι : Διον.'Αλ.Ρητ.3,3 **πόλις εὔφορος πρὸς ἀνδρῶν ἀρετήν**· **10)** ὁ ἱκανὸς νὰ πράξῃ τι εὐκόλως, μτ. ἀπαρφ. : 'Αρετ. Χρον.Παθ.1,2 **οὐδὲ ἐσιδεῖν τι .. τερπνὸν εὔφοροι.**
εὔφορτος-ον μτγν. ὁ ἔχων κανονικὸν φαρτίον, ἐπὶ νεώς, ὁ ἔχων ὅσον φορτίον ἢ ἕρμα πρέπει νὰ ἔχῃ ὅπως εὐπλοῇ, ὅθ. ταχύπλους : Μελ.ΑΠ 12,53 **εὔφορτοι νᾶες πελαγίτιδες**· ‖ μτφ. ὁ καλῶς κινούμενος, εὐκίνητος, ὁ χαρίεις, ἀντίθ. βαρύς : 'Ονήσανδρ.42,24,'Οππ.Κυν.1,85 **εὐφόρτοις μελέεσιν,** αὐτ.4,447 **γούνασιν εὐφόρτοις.**
εὐφορῶ-έω κ. νεώτ. εἶμαι ἢ γίνομαι εὔφορος, γόνιμος : 'Ιππ.'Επιστ.10 **σχεδὸν οὐδέποτε γονιμώτερον εὐφορήσουσιν οὔτε γῆ οὔτε ὀρῶν ἀκρώρειαι,** ΚΔ Λουκ.12,16 **ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα,** Φιλ.2,64· ‖ κ.μτφ. : αὐτ.1,690 **λόγος εὐφορῶν πλημμύραις ῥημάτων καὶ ὀνομάτων**· ‖ κ.μτ. αἰτ. : Γαλ.1,547 **ἀρετὴ τῆς ἀμπέλου τὸ πλείστας τε καὶ καλλίστας εὐφορεῖν σταφυλάς**· **2)** ἐκτελῶ εὐτυχῆ πλοῦν, ἐπὶ πλοίων, καλοταξιδεύω : Λουκ.Λεξιφ.15 **εἴ τις ὁλκάδα τριάρμενον .. εὐφοροῦσάν τε καὶ ἀκροκυματοῦσαν.**
εὐφόρως ἐπίρρ. μεθ' ὑπομονῆς, καρτερικῶς : Σοφ.Φιλ.872 **οὔκουν 'Ατρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφόρως οὕτως ἐνεγκεῖν,** Δημόκρ.173 **εὐφόρως ὀχεῖν**· κ. συγκρ. : 'Ιππ.'Αγμ.18 **εὐφορώτερον φέρειν**· κ. ὑπερθ. : αὐτ.'Αφορ.1,13 **γέροντες εὐφορώτατα νηστείην φέρουσι,** Πλούτ.'Ηθ.651C **τὸ πρὸς τὰ**

κρύη καὶ τοὺς χειμῶνας εὐφορώτατα ἔχειν· 2) εὐκόλως : Φίλ.2,283 εὐφόρως καὶ μετὰ ῥαστώνης ἐνεργεῖν, 'Απη.'Εμφ.Πολ.2,146 εὐφορώτατα ἐς τὸ πάθος ἐκφερόμενος· || φρ. εὐφόρως ἔχω αἰσθάνομαι ἐμαυτὸν καλύτερα : Γαλ.11,28 πάνυ εὐφόρως εἶχε κατὰ τὴν ἑσπέραν· || κ. ἄνευ τοῦ ἔχω (ὑπονοουμ.) : 'Ιππ.'Επιδ.1,3 κοιλίαι τοῖσι πλείστοισι πάνυ εὐφόρως· || κ. συγκρ. : 'Ιππ. 'Αρθρ.69 εὐφορωτέρως περιγίγνεσθαι.

εὐφράδεια (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ ὀρθὴ χρῆσις τῆς γλώσσης : Φιλόδ.Ρητ.1.165S, Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,98 τῶν μέγα δυνηθέντων ἐν εὐφραδείᾳ καὶ ἑλληνισμῷ παλαιῶν· 2) κ. νεώτ. ἡ εὐγλωττία : 'Ιω. Διάκ.'Αλληγ.'Ησιόδ.Θ 455 τῆς εὐφραδείας ἢ εὐγλωττίας, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,139 προσέλαβες .. ἐκ τοῦ 'Ερμοῦ τὴν εὐφράδειαν.

εὐφραδέως (εὐφραδής) εὐγλώττως, εὐφραδῶς: 'Οδ.Τ 352 εὐφραδέως πεπνυμένα πάντ' ἀγορεύεις.

εὐφραδής-οῦς-ές (φράζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐκφραζόμενος ὀρθῶς ἢ σαφῶς : Σιμπλίκ.Φυσ. 369,30, Σουίδ· 2) παθ. ὁ καλῶς ἐκπεφρασμένος : 'Ιω.Λυδ.4,64· 3) κ. νεώτ. ὁ ἔχων εὐχερῆ τὴν ἔκφρασιν, εὔγλωττος : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ. 3,122 ἱεροκήρυξ καὶ αὐτὸς καὶ εὐφραδής.

εὐφραδίη (ἡ) ἰων. κ.ἐπ. ἀντὶ εὐφράδεια βλ.λ. : ΑΠ 1,28,4 φάρμακον ἀφραδίης, πρόξενον εὐφραδίης.

εὐφραδῶς ἐπίρρ. νεώτ. εὐγλώττως, μετ' εὐφραδείας, εὐγλωττίας.

εὐφραίνω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. ἐϋφραίνω, ἀττ. μέλλ. εὐφρᾰνῶ, ἰων. κ. ἐπ. εὐφρανέω κ. ἐϋφρανέω, ἀόρ. εὔφρανα κ. ηὔφρανα, ἐπ.εὔφρηνα, παθ. μέλλ. εὐφρανοῦμαι κ. εὐφρανθήσομαι, ἀόρ. α' εὐφράνθην κ. ηὐφράνθην γεννῶ, δημιουργῶ εὐφροσύνην, χαράν, φαιδρότητα, χαροποιῶ, καλοκαρδίζω : 'Ιλ.Ε 688 εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν,'Οδ.Ν 44, Πίνδ.17(6),2,Αἰσχ.Χο. 742 ἢ δὴ κλύων ἐκεῖν' ὃν εὐφρανεῖ νόσον, εὖτ' ἂν πύθηται μῦθον, Πάπ. ηὔφρανάς με, Βαλαωρ. Μνημόα.Βράχ.κ.Κῦμ.35 μὲ τὸ τραγούδι σου τὸν ὕπνο μου νὰ εὐφραίνῃς· || εὐ- τινά τινι : 'Ιλ.Ω 102 "Ηρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,102 τῷ ἐν αὐτῇ κάλλει τῶν λέξεων ηὔφρανε· || εὐ- τινὰ διά τι : Πλάτ.Μενξ.237Α ζῶντές τε τοὺς ἑαυτῶν εὔφρανον δι' ἀρετήν· || εὐ- τινὰ διά τινος: Μηναῖ.1,27 Συναξ.'Ιω.Χρυσ. τοὺς παθοῦντάς σε διὰ τῆς σῆς παρουσίας εὔφρανον· || εὐ- τινά τι : 'Αγάθ.12 εἰ μὲν φράσω τἀληθές, οὐχὶ σ' εὐφρανῶ· εἰ δ' εὐφρανῶ τί σ', οὐχὶ τἀληθὲς φράσω, Ξεν.'Απομν.2,4,6 εὖ μὲν πράττοντας πλεῖστα εὐφραίνων· || αἰσθάνομαι εὐφροσύνην, τέρπομαι, πληροῦμαι χαρᾶς : 'Οδ.Β 311 οὔ πως ἔστιν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον, 'Ηρ.4,9 αὐτή τε εὐφρανέαι καὶ τὰ ἐντεταλμένα ποιήσεις, ΚΔ Λουκ.16,19 ἄνθρωπός δέ τις ἦν πλούσιος, καὶ ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν λαμπρῶς, 'Ιω.Χρ.Κατηχ.Λογ. (Κυρ.Πάσχα) νηστεύσαντες καὶ μὴ νηστεύσαντες εὐφράνθητε σήμερον, Διγεν.'Ακρ.4062 ἔχαιρεν εὐφραινόμενος ὥσπερ ἐν παραδείσῳ, Σολωμ."Ανοιξη 2 ἀπ' τὴν ἄνοιξη, ποὺ ἐγύρισε, οὐρανὸς καὶ γῆς εὐφράνθη· || πάπ. μτ. δοτ. : Πίνδ.Π 9,30 Ναῒς εὐφρανθεῖσα Πηνειοῦ λέχει Κρείοισ' ἔτικτεν, 'Αριστφ. Νεφ.561 ἢν δ' ἐμοὶ καὶ τοῖσιν ἐμοῖς εὐφραίνησθ' εὑρήμασιν, Πλάτ.Νόμ.796Β Δέσποινα, εὐφρανθεῖσα τῇ τῆς χορείας παιδιᾷ· || κ. ἐμπροθ. (ἐπί τινι, ἔν τινι, διά τινος, ὑπό τινος) : 'Αριστφ.'Αχ.5 ἐγῷδ' ἐφ' ᾧ γε τὸ κέαρ εὐφράνθην, Ξεν. Συμπ.7,5 καλῶς τε λέγεις καὶ ἐγὼ εἰσάξω θεάματα ἐφ' οἷς ὑμεῖς εὐφρανεῖσθε, αὐτ.'Ιερ.1,16· || κ.μτ.μτχ.:Πίνδ.Ο 9,62 ἔχειν δὲ σπέρμα μέγιστον ἄλοχος, εὐφράνθη τε Fιδὼν ἥρως θετὸν υἱόν, Σοφ.ΑΪ.280, Εὐρ.Μήδ.36 στυγεῖ δὲ παῖδας οὐδ' ὁρῶσ' εὐφραίνεται, Σολωμ.'Ελ.Πολ.Σχεδ.Γ,5°5 εὐφραίνονται τὰ μάτια τους.

εὐφραντήριος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ εὐφραντικός: Φίλ.Καρπ.64Β· 2) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ εὐφροσύνη, ἡ χαρά : Θεόδ.'Αγκ.1393Β.

εὐφραντής (ὁ) ΕΜ ὁ ἐπευφημῶν, ὁ δι' ἐπευφημιῶν εὐφραίνων.

εὐφραντικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ εὐφραίνων, ὁ προκαλῶν, παρέχων εὐφρασύνην, χαράν, μεγάλην εὐχαρίστησιν, ἀπολαυστικός : 'Αθήν. 13,608Α οὐδὲν ἐστιν ὀφθαλμῶν οὕτως εὐφραντικὸν ὡς γυναικὸς κάλλος, Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.Γ 289 ἐφέραν γιὰ τοὺς ὅρκους τῶν θεῶν δυὸ ἀρνιὰ καὶ σὲ ἀσκὶ μέσα κατσικήσιο εὐφραντικὸ κρασί· 2) ἐπὶ πρασ., εὔθυμος : Βέττ.Βάλ.9,3· || κ. συγκρ. εὐφραντικώτερος : Κατ.'Αστρλ.Κ 8(4),288.

εὐφραντικῶς ἐπίρρ. μτγν. μετ' εὐφρασύνης : ΨΧρυσ.7,324,14 πρὸς ἑαυτὸν ..·ῶς λογιζόμενος.

εὐφραντοποιός-όν σχόλ. ὁ εὐφραντικός : Σχόλ. 'Αριστφ.Εἰρ.520 « βατρυόδωρε· εὐφραντοποιέ ».

εὐφραντός-ή-όν ὁ προκαλῶν, ὁ παρέχων εὐφροσύνην, εὐχαρίστησιν, ὁ εὐάρεστος : Σχόλ.Εὐρ. 'Εκ.100· ἐν τῷ οὐδ. πλ. τὰ εὐφραντὰ τίτλος ἔργου τοῦ Τιμοκράτους : Διογ.Λ 10,6· 2) ὁ εὐφραινόμενος, ὁ πλήρης χαρᾶς : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.536.

εὐφραντῶς ἐπίρρ. μσν. εὐαρέστως, εὐχαρίστως : Μοσχόπ.π.Σχεδ.182.

εὐφρασία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ εὐφροσύνη, ἡ φαιδρότης : 'Επικτ.Γνῶμ.19 ἡ ἐν τῇ ψυχῇ εὐφρασία, Πάπ., 'Ιω.Χρυσ.Λόγ.6,813 ἄρτος καὶ οἶνος τοῦ σώματός ἐστι καὶ εὐφρασία· 2) 'Ησ. «δαῖτας, εὐωχία, εὐφρασία».

εὔφραστος-ον (φράζω) ὁ δι' ἐκφράσεως εὐνοήτου, καταληπτός, καταναητός : 'Αριστλ.Ρητ.1407b 12 δεῖ εὐανάγνωστον εἶναι τὸ γεγραμμένον καὶ εὔφραστον· || ὁ σαφής : Διον.Περ.171.

εὐφρονέων, ἐπ. ἐϋφρονέων (δ.ἀνάγν. εὖ φρονέων) ὁ μετὰ φρονήσεως ἢ εὐμενῶς πράττων τι: 'Ιλ.Α73, Μαν.1,233 οἱ δὲ καὶ εὐφρονέοντες .. πίπτουσιν· || κ. ἐν τῷ θηλ. εὐφρονέουσα : 'Απολλ.Ρ 3,998.

εὐφρόνη (ἡ) (εὔφρων) ἡ καλὴ ὥρα, κτ. εὐφημ. ἀντὶ ἡ νύξ : 'Ησιόδ."Εργ.560 μακραὶ γὰρ καὶ ἐπίρροθοι εὐφρόναι εἰσί,Πίνδ.Ν 7,3,'Ηρ.7,12 ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτο ἐλέγετο, μετὰ δὲ εὐφρόνη τε ἐγίνετο, 'Ιππ.Γυν.1,1 δύο ἡμέρας καὶ δύο εὐφρόνας, 'Ιουλ.Λόγ.2,85Β· || φρ. ἄστρων εὐφρόνη ἀστερόεσσα νύξ : Σοφ.'Ηλ.19 μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη· || ἐν τῇ γεν. εὐφρόνης νυκτός, ἐν καιρῷ νυκτός : 'Αναξιμέν. 'Επιστ.π.Διογ.Λ.2,4 εὐφρόνης, ὥσπερ εἴωθεν, ἅμα τῇ ἀμφιπόλῳ προϊὼν ἐκ τοῦ αὐλίου τὰ ἄστρα ἐθηεῖτο· || κ. ἐμπροθ. κατ' εὐφρόνην : Αἰσχ. Πέρσ. 221 σὸν πόσιν Δαρεῖον, ὄνπερ φῄς ἰδεῖν κατ' εὐφρόνην, Σοφ.'Ηλ.259 κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην· 2) εὐφροσύνη : 'Ησ.

εὐφρονίδης (ὁ) ἐπιγρ. ποι. υἱός, γόνος τῆς Νυκτός : 'Ελλ. 'Επιγράμμ.1029,6, ΑΠΠαράρτ.281,6 'Ισις, ἣν τέκεν Οὐρανὸς εὐφρονίδης ἐπὶ κύμασι πόντου μαρμαρέοις.

εὐφρονίων-ίωνος 'Ησ. « Δωριεῖς· εὖ τὰς φρένας διακείμενος, φρόνιμος, χαίρων ».

εὐφρόνως (εὔφρων) ἐπίρρ. εὐφροσύνως, μετ' εὐφροσύνης : Πίνδ.Π 10,63 εἰλαπινάζοισιν εὐφρόνως· 2) μετ' εὐνοίας, μετ' εὐνοϊκῆς διαθέσεως, εὐμενῶς : Αἰσχ.'Αγ.351, αὐτ.Πέρσ.837 ἀλλ' αὐτὸν εὐφρόνως σὺ πράϋνον λόγοις.

εὐφροσύνη (ἡ) (εὔφρων) κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. ἐϋφροσύνη χαρά, εὐθυμία, φαιδρότης : 'Οδ.Υ 8 ἀλλήλῃσι γέλω τε καὶ εὐφροσύνην παρέχου-

σαι, Πλάτ.Τίμ.80Β **εὐφροσύνην δὲ τοῖς ἔμφροσι . παρέσχον,** Ξεν.ΚΠ 3,3,1 **δοκεῖ ἡμῖν εὐφροσύνη τις νῦν παρεῖναι,** ΠΔΨαλμ.15,11 **πληρώσεις με εὐφροσύνης·** || εἰδ. ἐπὶ συμποσίου ἢ εὐωχίας ἢ ἁπλῶς ἐπὶ λήψεως τροφῆς, ἡ εὐθυμία, ἡ εὔθυμος ψυχικὴ διάθεσις, τὸ κέφι : Ὀδ.Ι,6 **ὅτ' εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,** Ξενοφ.1,4 **κρατὴρ μεστὸς εὐφροσύνης,** ΠΔΓέν.31,27 **ἐξαπέστειλα ἄν σε μετ' εὐφροσύνης, καὶ μετὰ μουσικῶν καὶ τυμπάνων καὶ κιθάρας,** αὐτ.Παροιμ.21,7 **ἀνὴρ ἐνδεὴς ἀγαπᾷ εὐφροσύνην, φιλῶν οἶνον καὶ ἔλαιον εἰς πλοῦτον,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,97 **δεῦρο φάγε μετ' εὐφροσύνης ἄρτον σου καὶ πίε ἐν καρδίᾳ ἀγαθῇ οἶνόν σου·** || κτ. πληθ. **εὐφροσύναι** εὐθυμίαι, χαρά : Ὀδ.Ζ 156 **μάλα πού σφισι θυμὸς αἰὲν ἐυφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,** Αἰσχ. Πρ.540 **φαναῖς θυμὸν ἀλδαίνουσαν ἐν εὐφροσύναις,** Εὐρ.Βάκχ.376 **τὸν Σεμέλας τὸν παρὰ καλλιστεφάνοις εὐφροσύναις δαίμονα πρῶτον μακάρων,** Ξεν.ΚΠ 8,1,32 **προπονεῖν ἐθέλοντα πρῶτον σὺν τῷ καλῷ τῶν εὐφροσυνῶν,** αὐτ.Ἀγησ. 9,14· **2)** ὡς προσωποποίησις **Εὐφροσύνη** μία τῶν τριῶν Χαρίτων : Ἡσίοδ.Θ 909 **Ἀγλαΐην τε καὶ Εὐφροσύνην Θαλίην τ' ἐρατεινήν.**

εὐφρόσυνος-ον κ. -η-ον κ. μσν. κ.νεώτ. φαιδρός, χαίρων, χαρούμενος : Νίκαρχ.ΑΠ 5,39,10 **εἰς ποίην ἀκτὴν εὐφρόσυναν γέγονας,** Πτολ.Τετράβ.166, Πάπ. **ἐν εὐφροσύνῳ εἰμὶ ταύτην τὴν ἐπιστολὴν γράφας·** **2)** ἐνεργ. ὁ εὐφραίνων, ὁ πληρῶν τινα εὐφροσύνης, ὁ παρέχων εὐχαρίστησιν, χαρὰν τέρψεως, τερπνός : Διοσκ.4,128 **φύλλον ἔχει ὅμοιον βοὸς γλώσσῃ, ὅπερ καθιέμενον εἰς τὸν οἶνον, εὐφρόσυνον δοκεῖ εἶναι,** Ὀρφ.Ὕμν.3,5 **εὐφροσύνη, τερπνή, . . μῆτερ ὀνείρων,** Στουδ. Θεόδ.413Β **βασιλεία . . χαρμόσυνος, εὐφρόσυνος, - εὐφρόσυνον ἄγγελμα·** **3)** κτ. Πλιν.ΦΙ 25,81 «εὐφρόσυνον, βούγλωσσον».

εὐφροσύνως ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ. φαιδρῶς, εὐθύμως : Θέογν.766 **εὐφροσύνως διάγειν.**

εὔφρουρος-ον [φρουρὰ] μτγν. εὐφύλακτος : Ὀππ.Ἁλ.5,621 [δ. γρ. ἔμφρουρος].

εὔφρων-ονος-ον (φρὴν) κ. νεώτ., ἐπ. κ. **ἐΰφρων** ὁ φαιδρός, ὁ πλήρης εὐφροσύνης, ὁ εὐχαριστημένος, ἐπὶ τῶν εὐφραινομένων ἐν εὐωχίαις, πρβλ. εὐφροσύνη : Ἰλ.Ο 99, Ὀδ.Ρ 531 **θυμὸς ἐΰφρων,** Πίνδ.Ν 5,70 **ἔνθα μιν εὔφρονες ἴλαι σὺν καλάμοιο βοᾷ θεὸν δέκονται·** **2)** ἐνεργ. ὁ εὐχαριστῶν τὴν καρδίαν, ὁ εὐχάριστος, ὁ φαιδρύνων, ὁ ἱλαρύνων, ὁ προκαλῶν εὐθυμίαν : Ἰλ.Γ 246 **φέρον ὅρκια πιστά, ἄρνε δύω καὶ οἶνον ἐΰφρονα,** Πίνδ.Παιᾶν.6,115 **εὔφρων οἶμος,** Αἰσχ.Ἀγ.1577 **ὦ φέγγος εὖφρον ἡμέρας δικηφόρου,** Σοφ.Αἴ.420· **3)** ὁ καλὰς διαθέσεις ἔχων, εὐμενής, εὔνους, ὅθ. κ. ὁ ἀγαθός : Πίνδ.Ο 4,21 **θεὸς εὔφρων εἴη λοιπαῖς εὐχαῖς,** αὐτ.7,116 **πολύβοσκον γαῖαν ἀνθρώποισι καὶ εὔφρονα μήλοις,** Αἰσχ.Πέρσ.772 **θεὸς γὰρ οὐκ ἤχθηρεν, ὡς εὔφρων ἔφυ,** αὐτ.Εὐμ.1030, Σοφ.Αἴ.705 **ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείη διὰ παντὸς εὔφρων,** Ἀπολλ.Ρ 4,1411 **Δαίμονες.. εὔφρονες,** Στράτ.ΑΠ 12,231,3 **εὔφρονα νεκρόν,** Πάπ. **τὸν εὔφρονα τῇ πόλει·** **4)** ἐπὶ λόγου, εὔφημος : Αἰσχ.Χο.88 **πῶς εὔφρον' εἴπω, πῶς κατεύξομαι πατρί;·** **5)** νεώτ. ὁ ὀρθῶς φρονῶν, σώφρων, φρόνιμος, συνετός, ἀντίθ. ἄφρων.

εὐφυής-οῦς-ές [φυὴ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ καλὴν φυὴν ἔχων, εὖ ηὐξημένος, καλῶς ἐσχηματισμένος, καλλιφυής, εὔμορφος, καλοφτιασμένος, εὐτραφής, ἐπὶ τοῦ σώματος ἢ τῶν καθ' ἕκαστα μελῶν αὐτοῦ : Ἰλ.Δ 147 **μηροὶ εὐφυέες,** Εὐρ.ΙΑ 1516 **εὐφυῆ τε σώματος δέρην σφαγεῖσαν,** Ἄλεξ.98,20 **εὐφυεῖς ὀδόντας ἔσχεν,** Διοσκ.ΑΠ 5,55 **μαζοὶ γλαγόεντες, ἐΰζυγες, ἱμερόεντες, εὐφυέες,** Τρυφιόδ.53 **μήπω δ' εὐφυέσσιν ἰουλίζων κροτάφοις·** || κ. ἐπὶ πραγμ. κ. ἰδ. φυτῶν : Ἰλ.Φ 243 **ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν εὐφυέα μεγάλην,** Εὐρ.ἀπ.89 **πολὺς δ' ἀνεῖρπε κισσός, εὐφυὴς κλάδος, ἀηδόνων μουσεῖον·** **2)** ἐπὶ μελῶν τοῦ σώματος, ὁ ἁρμοδίως, καταλλήλως, προσφυῶς εἴς τι ἐσχηματισμένος : Ἀριστλ.ΖΜ 691b,15 **ἀναγκαιοτέρα δὲ ἡ τοῦ κατασχεῖν μήτε χεῖρας ἔχοντι, μήτε πόδας εὐφυεῖς, χρησιμώτερον τὴν ἄνωθεν κινεῖν σιαγόνα·** || κ. ἐπὶ ἄ. πραγμ. : Ἀριστφ.Θεσμ.968 **πρῶταν εὐκύκλου χορείας εὐφυᾶ στῆσαι βάσιν** [τὸν ἁρμόζοντα, τὸν κατάλληλον βηματισμόν· δ. ἑρμ. χαρίεντα, εὔτακτον βημ-]· **3)** ὁ ἔχων φύσει καλὴν διάθεσιν πρός τι, ὁ καλῆς ἐκ φύσεως προδιαθέσεως : Ξεν.Ἀπομν.1,6,13 **ὅστις δέ, ὃν ἂν γνῷ εὐφυᾶ ὄντα διδάσκων, ὅ τι ἂν ἔχῃ ἀγαθόν, φίλον ποιεῖται,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1147b,8, Θεόφρ.Χαρ.29,4 **φῆσαι γὰρ αὐτὸν εὐφυῆ καὶ φιλέταιρον καὶ ἐπιδέξιον·** || ἐπὶ ἵππων κ. κυνῶν : Ξεν.Ἀπομν.4,1,3 **ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τοὺς εὐφυεστάτους . . καὶ τῶν κυνῶν τῶν εὐφυεστάτων,** Ἰουλ.Λόγ.2,87Α· || ὁ ἐκ φύσεως ἁρμόζων, ἁρμόδιος ἢ κατάλληλος πρός τι, εἴς τι, περί τι : Πλάτ.Πολ.455Β **οὕτως ἔλεγες τὸν μὲν εὐφυῆ πρός τι εἶναι, τὸν δὲ ἀφυῆ,** αὐτ.Πρωτ.327Β **ἔτυχεν ὁ υἱὸς εὐφυέστατος γενόμενος εἰς αὔλησιν,** Ἰσοκρ.4,33 **πρὸς τὰς τέχνας εὐφυέστατος,** Σχόλ.Πίνδ.Ν 7,79 **οὐ πρὸς πάντα πάντες εὐφυεῖς ἐσμεν, ἀλλ' ἄλλοι περὶ ἄλλα·** || μτ. ἀπαρφ. : Αἰσχίν.1,181 **ἄνδρα λέγειν μὲν οὐκ εὐφυᾶ, τὰ δὲ κατὰ πόλεμον λαμπρόν·** || μετ' αἰτ. ἀναφορᾶς : Ἰσοκρ.9,41 **εὐφυέστατος ὢν τὴν γνώμην·** || ἀπολ.: Πλούτ.Δημ.8 **ἐκ τούτου δόξαν εἶχεν ὡς οὐκ εὐφυὴς ὤν, ἀλλ' ἐκ πόνου συγκειμένῃ δεινότητι καὶ δυνάμει χρώμενος·** || σπαν. ἐπὶ κακῆς σημασίας : Ἀριστλ.ΖΓ 748b,8 **εὐφυὴς γὰρ πρὸς τὴν ἀγονίαν·** **4)** ἐπὶ τόπων, εὐνοϊκός, κατάλληλος : Ἀριστλ.ΖΜ 666a,14 **εὐφυέστατος δὲ τῶν τόπων ὁ μέσος·** || ὁμ. ἐπὶ χρόνου : Πολύβ. 1,19,12 **νομίσας ἔχειν εὐφυῆ καιρὸν πρὸς σωτηρίαν,** Πάπ.· **5)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ φύσει κατὰ νοῦν δεξιός, ὁ ὀξύνους, ἀγχίνους, ἔξυπνος, συνήθ. ἐν χρ.π. ἀρχ. κτ. εὐφημισμόν : Ἰσοκρ.7,49 **καὶ τοὺς εὐτραπέλους δὲ καὶ σκώπτειν δυναμένους οὓς νῦν εὐφυεῖς προσαγορεύουσιν, ἐκεῖνοι δυστυχεῖς ἐνόμιζον,** αὐτ.15,284 **τοὺς βωμολοχευομένους καὶ σκώπτειν καὶ μιμεῖσθαι δυναμένους εὐφυεῖς καλοῦσι,** Ἄλεξ.36,4 **σοφιστὴς εὐφυής·** || ὁ ἐξαιρέτους ἔχων πνευματικὰς ἰδιότητας, ἱκανότητας, ἰδιοφυὴς ἢ μεγαλοφυής : Ἀριστλ.Ποι. 1455a,32 **διὸ εὐφυοῦς ἡ ποιητική ἐστιν ἢ μανικοῦ,** αὐτ.Ρητ.1390b,28 **ἐξίσταται δὲ τὰ μὲν εὐφυᾶ γένη εἰς μανικώτερα ἤθη·** || νεώτ. κ. δημ. ἁπλῶς ὁ ἀγχίνους, ὀξύνους τὴν διάνοιαν, ὁ ἔχων ὀξεῖαν ἀντίληψιν, ἔξυπνος : **εὐφυὴς ἄνθρωπος, - οἱ εὐφυέστεροι τῶν μαθητῶν, - ἡ σκέψις του εἶναι εὐφυής, - εὐφυὲς τέχνασμα·** || ἐπὶ θηρευτικῶν κυνῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 608a,27 **Λάκαιναι κύνες αἱ θήλειαι εὐφυέστεραι τῶν ἀρρένων·** || εἰδ. ἐν ἐκφρ. σεβασμοῦ: Πάπ. **τοῖς εὐφυεστάτοις διαδόχοις Ἀπίωνος.**

εὐφυΐα [ἡ] [εὐφυὴς] κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ εὖ καὶ καλῶς πεφυκέναι, ἡ καλὴ φυσικὴ ἀνάπτυξις, διαμόρφωσις : Ἱππ.Κατ' Ἰητρ.4 **εὐφυΐα δακτύλων,** Πλούτ. Σόλ.1 **φιλία τὸ πρῶτον ἦν αὐτοῖς πολλὴ μὲν διὰ τὴν εὐφυΐαν καὶ ὥραν,** Πορφ.Ἀποχ.3,24 **ἡ τῶν ζῴων εὐφυΐα·** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ὀξύνοια, ἀγχίνοια ἐπὶ τῆς διανοητικῆς καταστάσεως, ἡ καλὴ διάθεσις ἐπὶ ἠθικῆς καταστάσεως, συν. ἐπὶ ἀμφοτέρων τῶν σημασιῶν : Πλάτ.Ὅρ.413D **εὐφυΐα τάχος μαθήσεως, γέννησις φύσεως ἀγαθή· ἀρετὴ ἐν φύσει,** αὐτ.412Ε **ἀγχίνοια εὐφυΐα ψυχῆς, καθ' ἣν ὁ ἔχων στοχαστικός ἐστιν ἑκάστῳ τοῦ δέοντος,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1114b,12· || νεώτ. κ. δημ. μ. ἐπὶ

τῆς διανοητικῆς καταστάσεως, ἡ ἰδιότης τοῦ εὐφυοῦς, ὀξύνοια, ἀγχίνοια, εὐχέρεια περὶ τὴν διανόησιν, ἀντίληψιν, ἐξυπνάδα : **ἄνθρωπος ἀνεγνωρισμένης εὐφυΐας·** **3)** ἡ εὐφορία, ἡ εὔφορος φύσις, ἐπὶ τόπων : Θεόφρ.ΦΑἰτ.1,2,3 **χώρας εὐβοσίᾳ καὶ εὐφυΐᾳ πρὸς τὸ θᾶττον βλαστάνειν,** Φιλόστρ.Εἰκ.775 **φέρει δὲ κάλαμον καὶ φλοιόν, ἃ δὴ ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα δίδωσιν ἡ τῶν ἑλῶν εὐφυΐα·** **4)** ἐπὶ στρατηγικῆς θέσεως, εὔνοια, καταλληλότης τοῦ τόπου : Πολύβ.2,68,5 **ῥᾳδίως αὐτοὺς ἐτρέψαντο διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν.**

εὐφύλακτος-ον ὁ εὐκόλως φυλαττόμενος ἢ φρουρούμενος : Αἰσχ.'Ικ.998 **τέρειν' ὀπώρα δ' εὐφύλακτος οὐδαμῶς,** 'Αριστλ.ΖΜ 670a,26 **καὶ τοῦτο εὐφύλακτον** |καρδίαν|, **ὥσπερ ἀκρόπολις οὖσα τοῦ σώματος** |καλῶς προφυλασσομένην|, αὐτ. Αἰσθ.138a,15 **εὐφυλακτότερον.. τὸ ὕδωρ τοῦ ἀέρος** (εὐκολώτερον συγκρατούμενον)· || φρ. **ἐν εὐφυλάκτῳ εἰμὶ** = προσέχω ἐμαυτόν, φυλάγομαι : Εὐρ.'Ηρ.201 **τὸ σῶμά τ' οὐ δίδωσι τοῖς ἐναντίοις, ἐν εὐφυλάκτῳ δ' ἐστί·** || ἐν φρ. **εὐφύλακτός τινι γίγνομαι** εὐκόλως παρακολουθοῦμαι : Θουκ. 8,55 **εὐφυλακτότερα γὰρ αὐτοῖς ἐγίγνετο, εἴ ποι ἀπαίροι τὸ τῶν Πελοποννησίων ναυτικὸν** (ἠδύναντο νὰ παρακολουθοῦν καλύτερον τὰς κινήσεις τοῦ Πελοποννησιακοῦ στόλου· || ὁμ. φρ. **εὐφύλακτός τινί εἰμι** φυλάττομαι ὑπό τινος εὐκόλως, μετ' εὐκολίας φρουροῦμαι : Θουκ.3,92 **νεώριά τε παρεσκευάζοντο καὶ εἶρξαν τὸ κατὰ Θερμοπύλας κατ' αὐτὸ τὸ στενόν, ὅπως εὐφύλακτα αὐτοῖς εἴη,** Πλούτ.Ῥωμ.18 **ὅθεν οὐκ ἦν ὄφει πρόδηλον, οὐδ' εὐφύλακτον·** **2)** ὁ καθ' οὗ εὐκόλως φυλάσσεταί τις : 'Αριστλ.Σοφ.'Ελ.174b,35, Δίων Κ 57,1 **καὶ εἰ μὲν μόνα ταῦτα ἔχειν ἐδόκει, εὐφύλακτος ἂν τοῖς εἰς πεῖραν αὐτοῦ ἐλθοῦσιν ἦν.**

εὔφυλλος-ον ὁ ἔχων ὡραῖα καὶ ἄφθονα φύλλα : Πίνδ.Ι 6(5),61, Εὐρ.ΙΤ 1246 **ὅθι ποικιλόνωτος οἰνωπὸς δράκων σκιερᾷ κατάχαλκος εὐφύλλῳ δάφνᾳ,** 'Απολλ.Ρ 4,1158, ΑΠ 7,714,4 **Ἴβυκον εὐφύλλῳ θῆκεν ὑπὸ πτελέῃ,** Πολυδ.1,236 **εὔφυλλοι κλάδοι.**

εὐφυολόγημα-ατος νεώτ. εὐφυολογία βλ.λ.

εὐφυολογία |ἡ| νεώτ. εὐφυὴς λόγος, ὁμιλία· || λόγος παιγνιώδης ἐπικαίρως λεγόμενος· || χαρακτηρισμὸς προσώπων ἢ πραγμάτων προσφυὴς καὶ ἐπὶ τὸ ἀστειότερον.

εὐφυολόγος-ον νεώτ. ὁ λέγων εὐφυολογίας βλ.λ., εὐφυολογήματα, ὁ λόγοις ἐπιτυχῶς ἀστεϊζόμενος, ὁ εὐτραπέλως φιλοσκώμμων.

εὐφυολογῶ-έω νεώτ. λέγω εὐφυολογίας βλ.λ., ἀστειεύομαι πνευματωδῶς, ἐπιδεικνύω πνεῦμα.

εὐφυολόγως ἐπίρρ. νεώτ. μετ' εὐφυολογιῶν, πνευματωδῶς, ἀστείως.

εὐφύσητος-ον γλώσσ. τοῦ εὐπρηστος βλ.λ.:Σχόλ. 'Ιλ.Σ 471· || ὁ εὐκόλως φυσήματι ἀπωθούμενος, ἀπομακρυνόμενος : Σουΐδ. **διεσκαριφησάμεθα· ἔστι δὲ τὰ τοιαῦτα εὐδιάλυτα καὶ εὐφύσητα.**

εὔφυτος-ον (φυτὸν) μτγν. ὁ καλῶς, πυκνῶς πεφυτευμένος : Πολυδ.1,228 **εὔφυτοι γήλοφοι.**

εὐφυῶς (εὐφυὴς) κ. μσν. κ. νεώτ. ἁρμοδίως, καταλλήλως, ἐν φρ. **εὐφυῶς ἔχειν** μτ. ἀπαρφ. : 'Αριστλ.Πολ.1321a,9 **εὐφυῶς ἔχει κατασκευάζειν τὴν ὀλιγαρχίαν ἰσχυράν,** αὐτ.1303b,8 **ὅταν μὴ εὐφυῶς ἔχῃ ἡ χώρα πρὸς τὸ μίαν εἶναι πόλιν·** || κ. συγκρ. **εὐφυέστερον** κ. **εὐφυεστέρως** : Διόδ.Ταρσ. 61,42, 'Ιεροκλ.27Α· **2)** ἐπὶ τόπου, καταλλήλως πρός τι, προσφόρως,εὐνοϊκῶς:'Αριστλ.Πολ.1327a,33 **ὁρῶμεν πολλαῖς ὑπάρχοντα καὶ χώραις καὶ πόλεσιν ἐπίνεια καὶ λιμένας εὐφυῶς κείμενα,** Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.1,141 **ὅτι δὲ θέσεως ἡ πόλις ἔλαχεν εὐφυῶς καὶ τῆς γῆς ἐπικαίρως ἵδρυται·** **3)** κ. νεώτ. μετ' εὐφυΐας, ἀγχινοίας, ἐπιδεξίως, ἔξυπνα : Πλάτ.Πολ.401C **τοὺς δημιουργοὺς τοὺς εὐφυῶς δυναμένους ἰχνεύειν τὴν τοῦ καλοῦ.. φύσιν,** 'Αντιφάν.144,2 **κολακεύειν εὐφυῶς,** 'Αλεξ.24,1, **ἀπήντησεν εὐφυῶς·** συγκρ. **-έστερον,** ὑπερθ. **-έστατα.**

εὐφωνία |ἡ| (φωνὴ) κ. μσν. κ. νεώτ. ἡ καλή, γλυκεῖα φωνή : Ξεν.'Απομν.3,3,13 **οὔτε εὐφωνίᾳ τοσοῦτον διαφέρουσιν 'Αθηναῖοι τῶν ἄλλων οὔτε σωμάτων μεγέθει καὶ ῥώμῃ, ὅσον φιλοτιμίᾳ,** 'Αριστλ.Πρ.903b,27,Πλούτ.'Ηθ.838Ε· **2)** ἡ ἠχηρότης φωνῆς, ἰσχυρὸς ἦχος : 'Αριστλ.'Ακουστ.802b,2 **πολὺ δὲ καὶ ἡ ὄπτησις ἡ τῶν κεράτων συμβάλλεται καὶ πρὸς εὐφωνίαν·** **3)** γραμμ. ἡ ἁρμονικὴ ἀλληλουχία τῶν φωνῶν ἐν τῷ λόγῳ, ἀντίθ. κακαφωνία, χασμῳδία βλ.λ. : Διον.'Αλ.'Ισοκρ.3 **ἁρμόττει δ' αὐτὰ** |τὰ ὀνόματα| **περιέργως, τὴν εὐφωνίαν ἐντείνων μουσικήν,** ΕΜ 610,56 **διὰ εὐφωνίαν τὸ σέξτης λέγεται ξέστης,- συναλοιφὴ φωνηέντων χάριν** (τῆς) **εὐφωνίας.**

εὐφωνικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐφωνίαν, ὁ συμβάλλων, ὁ συντελῶν νὰ παραχθῇ εὐφωνία : **εὐφωνικὰ εἶναι ἐκτὸς τοῦ τελικοῦ ν καὶ τὰ σύμφωνα κ καὶ σ** (ἦλθεν ἐκεῖνος, οὕτως ἐπράξαμεν, οὐκ ὀλίγα)· ἐπίρρ. **-ῶς.**

εὐφώνιον |τὸ| νεώτ. μουσ. μουσικόν τι ὄργανον ἐν χρ. ἐν ταῖς στρατιωτικαῖς μουσικαῖς, ἡδέος καὶ μελῳδικοῦ χαρακτῆρος· **2)** μουσικόν τι ὄργανον ἀποτελούμενον ἐξ ὑαλίνων σωλήνων, οἱ ὁποῖοι τριβόμενοι διὰ βεβρεγμένων τῶν χειρῶν ἀποδίδουσι χρωματικὴν κλίμακα.

εὔφωνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἔχων γλυκεῖαν φωνήν, μουσικὸν ἦχον : Πινδ.Ι 1,64, Αἰσχ.'Αγ.1187 **τὴν γὰρ στέγην τήνδ' οὔποτ' ἐκλείπει χορὸς σύμφθογγος οὐκ εὔφωνος·** || ἐπὶ λύρας, ἡ ἀποδίδουσα γλυκὺν τόνον, ἡ γλυκύφθογγος: 'Αριστλ.Μεταφ.1019b,15· || κ. συγκρ. **εὐφωνότερος** : αὐτ.Πρ.920a,23 **τὸ βαρὺ ἀπὸ τοῦ ὀξέος εὐφωνότερον·** || φρ. **εὔφωνοι θαλίαι** συμπόσια μετὰ καλλιφώνων ᾀσμάτων : Πινδ.Π,1,72· **2)** ὁ ἔχων ἰσχυρὰν φωνήν, ἐπὶ κήρυκος ἢ ῥήτορος : 'Αριστφ.'Εκκλ.713 **λαβοῦσα κηρύκαιναν εὔφωνόν τινα,** Ξεν.'Ελλ.2,4,20 **ὁ τῶν μυστῶν κῆρυξ, μάλ' εὔφωνος ὤν,** Δημ.380 **ὁ σοφὸς., οὑτοσὶ καὶ εὔφωνος·** || ὑπερθ. **εὐφωνότατος,** 'Ηρωδιαν.2,6,7· **3)** εὐφωνικός, ὁ εἰς εὐφωνίαν συμβάλλων : Δημόκρ.18Β, Διον.'Αλ.Συνθ.12.

εὐφωνῶ-έω μτγν.ἔχω καλὴν φωνήν:Φιλόδ.Ρητ.1,367S.

εὐφώνως ἐπίρρ. κ. νεώτ. μετὰ γλυκείας φωνῆς, μετὰ μουσικοῦ τόνου· συγκρ. **-ότερον** κ. **-οτέρως** : Πλούτ.'Ηθ.1132Α **Θάμυριν εὐφωνότερον καὶ ἐμμελέστερον πάντων τῶν τότε ᾆσαι,** Δημήτρ.Εὐγλωττ. 267· || κ. ὑπερθ. **εὐφωνότατα** : Φιλόστρ.'Απολλ. 183 **εὐφωνότατα ᾆσαι·** **2)** κολακευτικῶς, μὲ λόγους κολακείας : 'Ιουστ.466 **ἆθλα καὶ τιμὰς τοῖς εὐφώνως ὑβρίζουσιν.. τίθετε·** **3)** εὐφωνικῶς, ἐν τῷ συγκρ. **εὐφωνότερον** : Εὐστ.Διονυσ.389 **εὐφωνότερον λαλεῖται Δυρράχιον.**

εὐφώρατος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως φωρώμενος, ἀνακαλυπτόμενος, ἀποκαλυπτόμενος : Πλούτ.'Ηθ. 63C **παντελῶς ἔν γε τούτοις εὐφώρατον εἶναι τὴν διαφοράν,** Γαλ.8,501D **εὐφώρατον ἔχει τὴν ἀτονίαν,** αὐτ.4,50 **εὐφώρατον οὕτως καὶ μάλιστα γίγνεσθαι τὸν μῦν,** Λιβάν.Προγ.49,79.

εὐχαίτης |ὁ| (χαίτη) ἐπὶ ἵππων, ὁ ἔχων ὡραίαν χαίτην : Πολυδ.5,83· || ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ὡραίαν κόμην : Καλλ.'Επιγρ.53 **πρὸς εὐχαίτεω Γανυμήδεος·** || εἰδ. ἐπίθ. τοῦ Διονύσου : ΑΠ 9,524,6 **Διόνυσον εὔιον, εὐχαίτην,** αὐτ.11,409,3· || ὁμ. ἐπίθ. τοῦ Ἄδαυ:'Επιγρ. |ἐν Athen.Mitt 24,257|· **2)** συνεκδ. ἐπὶ φυτῶν, ὁ ἔχων ὡραῖον φύλλωμα : Μελ.ΑΠ 4,1,51 **λωτόν τ' εὐχαίτην Χαιρήμονος·** || ὅθ. ὁ βαθύσκιος : Νόνν.Δ 13,63 **εὐχαίτην ἐλεῶνα.**

εὐχαιτίας |ὁ| ἐαφ.γρ. τοῦ εὐχαίτης : Διόδ.Σ 20,54.

εὔχαιτος-ον μτβ. ὁ εὐχαίτης βλ.λ. : 'Ερμ.π.Στοβ. 1,49,60 **εὔχαιτα σώματα.**

εὐχάλινος-ον μτγν. ἐπὶ ἵππων, ὁ καλῶς χαλινούμενος, συγκρατούμενος, ὁ ἔχων ὡραῖον χαλινόν, ὁ εὐχαλίνωτας, κ. μτφ. : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,169.

εὐχαλίνωτος-ον [χαλινῶ] μτγν. ὁ καλῶς κεχαλινωμένος : Ἡρῳδιαν.Ἐπιμ.178 **εὔφιμος ἵππος, ὁ εὐχαλίνωτος.**

εὔχαλκος-ον, ἐπ. **ἐΰχαλκος** ὁ εἰργασμένος ἐκ χαλκοῦ καλῆς ποιότητος, ἢ ὁ ἔχων καλὴν ἐπένδυσιν ἐκ χαλκοῦ : Ἰλ.Η 12 **Ἕκτωρ δ' Ἠιονῆα βάλ' ἔγχει ὀξυόεντι αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης ἐϋχάλκου,** αὐτ.Ν 612, αὐτ.Υ 322 **ὁ δὲ μελίην ἐΰχαλκον ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο,** Ὀδ.Ο 84 **δώσει δέ τι ἕν γε φέρεσθαι, ἠέ τινα τριπόδων ἐϋχάλκων ἠὲ λεβήτων,** Αἰσχ.Ἑπτ.459, αὐτ.Πέρσ. 456 **αὐθημερὸν φάρξαντες εὐχάλκοις δέμας ὅπλοισι ναῶν ἐξέθρῳσκον.**

εὐχάλκωτος-ον [χαλκῶ-όω] μτγν. εὔχαλκος βλ.λ.: Λεων.ΑΠ 6,305,5 **τὰν εὐχάλκωτον ἐΰγναμπτόν τε κρεάγραν.**

εὐχανδής-οῦ-ές [χανδὸς-χαίνω] μτγν. εὐρύχωρας : Μαν.6,463 **εὐχανδεῖ χαλκῷ,** Νίκ.Ἀλεξ.63.

εὐχαράκτηρος-ον [χαρακτὴρ] γλωσσ. κ. μσν. ὡραῖον πρόσωπον ἔχων, εὔμορφος : Μαλάλ.191,9.

εὐχάρακτος-ον [χαράσσω] πάπ. ὁ σοφοῦς, καθαρᾶς χαράξεως, ἐκτυπώσεως, τύπου, εἰδ. ἐπὶ νομισμάτων : **εὐχάρακτα νομίσματα.**

εὐχάρεια [ἡ] [χάρις] μτγν. ἡ χάρις, τὸ θέλγητρον : Σιμπλίκ.Ἐγχειρ.280 **κατάστημα σταθερὸν μετά τινος εὐχαρείας** [παρουσιαστικὸν σοβαρὸν μετά τινος χάριτος].

εὐχαρής-οῦς-ές μτγν. κ. μσν. ὁ εὔχαρις βλ.λ.: Μέν.Ρητ.406S, Μνησίθ.9,274,5 **ἔνδοξά ἐστι δικαίως ἃ σεμνότητα φέρει καὶ εὐχαρῆ,** Μαλάλ.11,444 ‖ κ. συγκρ. : Πρόδρ.366.

εὐχαρίζω πάπ. εὐχαριστῶ, ἀποδίδω εὐχαριστίας : **εὐχάρισα τῷδε τῷ τόπῳ.**

εὐχαρίη (ἡ) ἡ εὐχαριστία βλ λ. : Ἐπιγρ.· **2**) ἡ εὐχάρεια, εὐγένεια, χάρις : Ἱππ.Παραγγ.10 [δ. ἀνάγν. εὐχαριστίη].

εὔχαρις-ιτος-ι [χάρις] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ χάριν ἔχων, ὁ θελκτικός, ὁ πλήρης χάριτος, εὐχάριατος, εὐάρεατος, ἄ. ἐπίχαρις, ἀντίθ. ἄχαρις : Δημόκρ. 104, Πλάτ.Πολ.486D **ἔμμετρον ἄρα καὶ εὔχαριν ζητῶμεν πρὸς τοῖς ἄλλοις διάνοιαν φύσει,** αὐτ. 487A **εὐμαθής, μεγαλοπρεπής, εὔχαρις, φίλος τε καὶ ξυγγενὴς ἀληθείας,** Ξεν.ΚΠ 2,2,12 **πῶς οὐχ οὗτοι ἀστεῖοι ἂν καὶ εὐχάριτες δικαιότερον ὀνομάζοιντο μᾶλλον ἢ ἀλαζόνες,** Πολύβ.22,21,3 **ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὔχαρις καὶ πρόχειρος ἦν·** ‖ ὡς ἐπιθ. τῆς Ἀφροδίτης, πλήρης χάριτος, κεχαριτωμένη, χαριτωμένη : Εὐρ.Ἡρακλ.894 **εἴη δ' εὔχαρις Ἀφροδίτα,** αὐτ.Μήδ.632 **εἰ δ' ἅλις ἔλθοι Κύπρις, οὐκ ἄλλα θεὸς εὔχαρις οὕτως·** ‖ κ. τοῦ Ἔρωτος : ΑΠ 9,666,1 **οὐ μέγας οὐδ' ὁ Ἔρως, ἀλλ' εὔχαρις·** ‖ ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ. ΖΙ 592b,24· ‖ συγκρ. **εὐχαριτώτερος** : Πλωτῖν. 3,6,6· ‖ ὑπερθ. **εὐχαριτώτατος** : Ἀππ.Ἐμφ.2,26 **Δήμαρχος Κουρίων, ἐχθρὸς ὢν καὶ ὅδε τῷ Καίσαρι καρτερὸς καὶ ἐς τὸν δῆμον εὐχαριτώτατος καὶ εἰπεῖν ἱκανώτατος·** **2**) εἰδ. ἐπὶ τόπων, εὐάρεστος : Ἀριστλ.Πολιτ.1331a,36 **εἴη δ' ἂν εὔχαρις ὁ τόπος·** **3**) τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ὁ εὔχαρις καὶ φιλόφρων τρόπος, εὐπροσηγορία : Ξεν.Ἀγησ. 8,1 **ἀλλὰ μὴν ἄξιόν γε αὐτοῦ καὶ τὸ εὔχαρι μὴ σιωπᾶσθαι,** αὐτ.11,11 **καὶ τὰ εὔχαρι οὐ σκώμμασιν ἀλλὰ τρόπῳ ἐπιτήδευε,** Μᾶρκ.Αὐρ.1,16,5· **4**) νεώτ. εἰδ. βοταν. γένος τῶν ἀμαρυλλιδῶν φυτῶν.

εὐχάρισμα-ατος (τὸ) γλωσσ. στεφανίσκος.

εὐχαριστήριος(-α)-ο(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκφράζων εὐχαριστίας, ὁ εἰς εὐχαριστίαν ἀνήκων, ὁ εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστίας λεγόμενος ἢ γινόμενος : Φίλ.2,157 **ὁλοκαύτωμα εὐχαριστήριόν τινος,** Διον.Ἁλ.Ρωμ.10,17 **θυσίας εὐχαριστηρίους ἀποδιδούς,** Πάπ. **εὐχαριστήριοι εὐχαί,** Στουδ.Θεόδ.413B **φωνὴν εὐχαριστήριόν τε τοῖς θεοῖς ἀποδιδούς,** - **εὐχαριστήριος ἐπιστολή·** ‖ εἰδ. λειτ. **εὐχαριστήριος εὐχή** ἡ εὐχὴ τῆς λειτουργίας κατὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὁποίας τελεῖται ἡ εὐχαριστία καὶ ὁ ἁγιασμὸς τῶν Τιμίων Δώρων· **2**) οὐσ. **τὰ εὐχαριστήρια** προσφορὰ θυσίας εὐχαριστήριος ἢ εὐχή, λόγοι, ὕμνος εὐχαριστίας, εἰς ἔνδειξιν εὐχαριστίας : Πολύβ.5,14,8 **ὁ δὲ Φίλιππος καταστρατοπεδεύσας ἐν ὥρᾳ τοῖς θεοῖς ἔθυεν εὐχαριστήρια,** Σχόλ.Πινδ.7,9 Διόδ.Σ 29,11, ΕΜ 706,44 **λέγεται ῥύσια καὶ τὰ ὑπὲρ ὑγείας καὶ εὐτυχίας εὐχαριστήρια,** Μηναῖ.3,25 Κοντάκ.Ὄρθρ. **τῇ ὑπερμάχῳ στρατηγῷ τὰ νικητήρια, ὡς λυτρωθεῖσα τῶν δεινῶν, εὐχαριστήρια ἀναγράφω σοι ἡ πόλις σου, Θεοτόκε·** ‖ ὁμ. κ. ἑν. εὐχαριστήριο(ν) : Ἐπιγρ. **Ἀσκληπιῷ καὶ Ὑγείᾳ .. εὐχαριστήριον,** Γρηγ.Ναζ.1,- **τοῦ ἔστειλα εὐχαριστήριο.**

εὐχαριστηρίως ἐπίρρ. μτγν. μετ' εὐχαριστίας, πρὸς εὐχαριστίαν : Σωκρ.7,372,9 **συμφώνως ἅμα αὐτῷ εὐχαριστηρίως ψάλλοντες.**

εὐχαρίστησις-εως νεώτ., δημ. -η ἡ πνευματικὴ ἢ συναισθηματικὴ ἱκανοποίησις, ἡ εὐάρεστος ψυχικὴ κατάστασις : **εἶχα τὴν εὐχαρίστησιν προχθὲς νὰ γνωρίσω τὴν μητέρα σας,** Σάρρ.μεφ. Εὐρ.Ἱππ.1084 **στὴ ζωὴ δὲ βρίσκω πιὰ εὐχαρίστηση·** ‖ εἰδ. ἐν φράσεσι παρακλήσεων : **ἐὰν ἔχετε τὴν εὐχαρίστησιν,-λάβετε τὴν εὐχαρίστησιν.**

εὐχαριστητικῶς ἐπίρρ. μτγν. εὐγνωμόνως, μετ' εὐγνωμοσύνης· ‖ φρ. **εὐχαριστητικῶς ἔχειν** εὐγνώμονα εἶναι : Φίλ.1,273,44.

εὐχαριστία [ἡ] κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ συναίσθησις ἢ ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης, ἡ εὐγνωμοσύνη : Ψηφ. π.Δημ.256 **ὅπως ἐπιστέωνται οἱ Ἕλλανες τάν τε Ἀθαναίων ἀρετὰν καὶ τὰν Βυζαντίων καὶ Περινθίων εὐχαριστίαν,** Στωϊκ.3,67, Φιλόδ.Ὀργ.93, Ἐπιγρ. **ἀπήντησαν οἱ πολῖται πᾶσαν φιλοτιμίαν καὶ εὐχαριστίαν δεικνύμενοι·** ‖ κ. ἐμπρόθ. (**πρός τινα ἢ εἴς τινα**) : Διόδ.Σ 17,59 **τὴν πρὸς Ἀλέξανδρον εὐχαριστίαν,** Στουδ.Θεόδ.264A **ἡ εἰς θεὸν εὐχαριστία,-θὰ ὑποβάλωμεν τὰς εὐχαριστίας μας εἰς τὸν νομάρχην·** ‖ κ. μτ. δοτ. : Μέν.693 **ἀπόντι μᾶλλον εὐχαριστίαν ποίει·** **2**) ἡ ἀπονομή, ἀπόδοσις εὐγνωμοσύνης : Ἐπιγρ. **θυμιατήριον.. νηοκόρος τοῦ μεγάλου Σαράπιδος ὑπὲρ εὐχαριστίας ἀνέθηκεν·** ‖ εἰδ. τὸ κυριακὸν δεῖπνον ἢ θεία εὐχαριστία : Ἰουστ.Ἀπολ.2,162, Παχυμ.Γ 12 εὐ- **λέγει τὴν θείαν μετάληψιν, ἐκ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, ἡνίκα παρεδίδου τὸ τοιοῦτον θεῖον μυστήριον, εὐχαριστήσαντος·** ‖ θεία **εὐχαριστία** τὸ μυστήριον τῆς μετουσιώσεως τοῦ ἄρτου καὶ οἴνου εἰς αἷμα καὶ σῶμα κατὰ τὴν ὀρθόδοξον χριστιανικὴν διδασκαλίαν.

εὐχαριστικός-ή-όν μτγν. ὁ τῆς εὐχαριστίας βλ.λ. 2), ὁ πρὸς εὐχαριστίαν : Φίλ.2,109, Ἐπιγρ.Λυδίας Βασίλ.1,371B.

εὐχαριστικῶς ἐπίρρ. μτγν. εὐγνωμόνως, μετ' εὐγνωμοσύνης : Φίλ.1,59,273.

εὐχαριστοπραξία (ἡ) μσν. ἡ τέλεσις τῆς θείας εὐχαριστίας βλ.λ. 2) : Βαλσ.22,11.

εὐχάριστος(-η)-ο(ν) [χάρις, χαρίζομαι] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., συγκρ. **εὐχαριστότερος,** ὑπερθ. **εὐχαριστότατος** ὁ εὔχαρις, ὁ πλήρης χάριτος, θελκτικός, ὁ παρέχων εὐχαρίστησιν, εὐφροσύνην, τέρψιν, ἐπὶ προσ., ἐπὶ πράξεων, ἐπὶ καταστάσεων, ἐπὶ πραγμ. : Ξεν.Οἰκ.5,10 **τίς δὲ [τέχνη γεωργίας] οἰκέταις προσφιλεστέρα .. ἢ φίλοις εὐχαριστοτέρα,** αὐτ.ΚΠ 2,2,1 **ἐπεμελεῖτο ὁ Κῦρος, ὁπότε συσκηνοῖεν, ὅπως εὐχαριστότατοί τε ἅμα λόγοι ἐμβληθήσονται,** Πολύβ.12,28,11 **εὐχαριστότατα καὶ πιθανώτατα περὶ τῆς συγκρίσεως εἴρηκε τῆς τῶν**

ἱστοριογράφων καὶ λογογράφων, Στουδ.Θεόδ.391Β φυλακὴ εὐχάριστος, .. παλάτιον Χριστοῦ, - εὐχάριστος ἄνθρωπος - χαρακτήρ - θέσις - κατάστασις - καιρός - θέα, - εὐχάριστα νέα [ἀντίθ. δυσάρεστα]· || φρ. **εὐχάριστα δῶρα** εὐπρόσδεκτα δῶρα : Ἰώσ.ΑΙ 30,49· || ἐπὶ προσ., ἐν διακρίσει ἀπὸ τοῦ γελωτοποιοῦντος : Δημήτρ.π.Ἑρμ.169 **οὐχ ὅμοια προαιρεῖται ὁ εὐχάριστος καὶ ὁ γελωτοποιῶν, ἀλλ' ὁ μὲν εὐφραίνειν, ὁ δὲ γελασθῆναι· καὶ ἀπὸ τῶν ἐπακολουθούντων δὲ· τοῖς μὲν γὰρ γέλως, τοῖς δὲ ἔπαινος**· 2) ὁ εὐγνώμων : Ξεν. ΚΠ 8,3,49, Ἐπιγρ. **ἵνα ἡ πόλις ἡμῶν εὐχάριστος φαίνηται πρὸς τοὺς εὐεργέτας**, ΚΔ Κολ.3,15 **καὶ εὐχάριστοι γίγνεσθε**· 3) ἀγαθοεργός, εὐεργετικός : Φίλ.1,128 **βεβαιωτὴς εὐχάριστος** [ἐπὶ θεοῦ, δ. γρ. βεβαιότης], Πάπ. **θεῷ ἐπηκόῳ καὶ εὐχαρίστῳ**· || τίτλος Πτολεμαίων τινῶν : Ἐπιγρ. **Πτολεμαίου καὶ Κλεοπάτρας θεῶν ἐπιφανῶν καὶ εὐχαρίστων**, αὐτ. **θεοῦ Ἐπιφανοῦς εὐχαρίστου**· || ἐν φρ. **τὸ εὐχάριστον τῆς ψυχῆς** ἡ ἀγαθοεργὸς τῆς ψυχῆς διάθεσις, ἡ εὐεργετικὴ διάθεσις : Διόδ. Σ 18,28 **οἱ ἄνθρωποι διὰ τὸ τῆς ψυχῆς εὐχάριστον** [τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου] **καὶ μεγαλόψυχον συνέτρεχον πάντοθεν εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν.**

εὐχαριστῶ-έω (χάρις, χαρίζομαι) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-άω**, μτχ. παθ. παρακ. νεώτ. κ. δημ. **εὐχαριστημένος** παρέχω τινὶ χάριν, ὑπηρεσίαν, χαρίζομαί τινι, τὸν ὑποχρεώνω, γίνομαι εἴς τινα εὐχάριστος βλ.λ. διά τινος ἐνεργείας μου ἢ ἀνοχῆς μου: Ἐπιγρ. **εὐχαριστῶ τῷ δήμῳ τῶν Δηλίων**, Πάπ. **εὐχαριστήσεις οὖμ** [sic] **μοι σαύτου ἐπιμελόμενος**· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. γεν. παρέχω τινὶ εὐχαρίστησιν, τέρψιν, εὐφροσύνην, ἱκανοποίησιν ψυχικήν, συνήθ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κτ. μέλλ. ἢ ἀόρ. : **θὰ προσπαθήσω νὰ σᾶς εὐχαριστήσω,-δὲν μ' εὐχαρίστησες μὲ τὸ πρᾶγμα ποὺ μοῦ πούλησες**· κ. ἐπὶ ἐνεργειῶν ἢ πραγμ. συνήθ. κ. κτ. ἐνεστ. : **δὲν μὲ εὐχαριστεῖ ἡ παρουσία του, - δὲν μ' εὐχαρίστησεν ἡ ἀπάντησίς σου**· κ. εἰρων. κτ. ἀόρ. : **τί λόγος] μὲ [μᾶς] εὐχαρίστησες**· 2) ὁμ. νεώτ. κ. δημ. τὸ μέσ. **εὐχαριστοῦμαι** αἰσθάνομαι εὐχαρίστησιν, ἱκανοποίησιν διά τι ἢ ἔκ τινος, μτ. ἐμπροθ. διορ. [εἰς, ἀπό, διά, ἐξ, μὲ] ἢ μτ. μτχ. ἢ μτ. ἐξηρτημ. προτάσεως [ἀναλυτ. ἀπαρφ. ἢ μτχ.] : **δὲν εὐχαριστεῖται ἀπὸ [ἢ μὲ] ὅσα ἔχει,-ηὐχαριστήθησαν ἐκ τῆς στάσεώς του, - ηὐχαριστοῦντο ἀκούοντες τὸν ρόχθον τῶν κυμάτων,-εὐχαριστοῦμαι βλέποντας τὴν πρόοδό σου,-εὐχαριστοῦμαι νὰ σὲ ἀκούω,-εὐχαριστήθηκα ποὺ ἦλθες**· || ὁμ. ἐν τῇ μτ. παθ. παρακ. **εὐχαριστημένος** κτ. τὰς αὐτ. συντάξεις ἢ ἀπολ. ὁ μὴ ἐπιζητῶν τι ἐπὶ πλέον, ὁ αἰσθανόμενος ἱκανοποίησιν διά τι, ὁ ἀρκούμενος εἰς ὅ τι ἔχει ἢ εἰς ὅ τι λαμβάνει ἢ εἰς ὅ τι ἔγινε, ὁ μηδενὸς δεόμενος ἐπὶ πλέον : **τώρα στὰ γηρατειά του ζῇ εὐχαριστημένος, - κανένας σ' αὐτὸ τὸν κόσμο δὲν εἶναι εὐχαριστημένος, - εἶμαι εὐχαριστημένος ἀπὸ τὰ παιδιά μου - μὲ τὴν σύνταξιν ποὺ ἔχω**· 3) χάριν οἶδα, χάριν ὀφείλω, εὐχάριστός εἰμι, ὁμολογῶ, γνωρίζω χάριν προαγενομένην μοι, εὐγνωμονῶ : Ψηφ.π.Δημ.257 **ἐν τῷ μετὰ ταῦτα αἰῶνι παντὶ οὐκ ἐλλείψει εὐχαριστῶν**· || μτ.δοτ. : Ποσειδών.36J **παρελθὼν ὁ περιπατητικὸς εἰς τὴν ὀρχήστραν ἴσα βοίνων Πυθοκλεῖ εὐχαρίστησέ τε τοῖς Ἀθηναίοις**, Πολύβ.4,72,7 **εὐχαρισταύντων αὐτῷ τῶν τε περὶ τὸν Ἄρατον καὶ τῶν πολλῶν**, Διόδ.Σ 20,34 **τοῖς ὄχλοις εὐχαριστῶν**· || μτ. γεν. **εὐχαριστῶ τινί τινος** διά τι : Γρηγ.Καρ.685 **εὐχαριστῶ σοι τῆς ἀγαθῆς διαθέσεως**· || ὁμ. μσν. **εὐχαριστῶ τινα εἴς τι** εὐχαριστῶ διά τι : Χρον.Μορ.3541· **τὸν δοῦκα εὐχαριστοῦσιν εἰς τὴν βουλὴν καὶ διδαχὴν** [διὰ τὴν βουλὴν καὶ διδαχήν]· || ὁμ. εὐχαριστῶ ἁπλῶς μετ' αἰτ. : αὐτ.8916 **τὸ πῶς τοὺς εὐχαρίστησεν.. τὸ σπλάγχνος ὅπου ἔδειξαν**· 4) νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ ἐνεστ.-ὁριστ. **εὐχαριστῶ** ὡς ἐπιφων. ἔκφρασις εὐγνωμοσύνης δι' εὐχὴν ἢ φιλόφρονά τινα προσφοράν, οἷον ποτοῦ, γλυκύσματος, φιλοδωρήματος κττ., ἐπὶ ἀποδοχῆς ἢ μὴ ἀποδοχῆς τούτων· ὁμ. συνηθέστ. κ. ὡς ἀπάντησις εἰς ἐρώτησιν περὶ τῆς ὑγείας : **εὐχαριστῶ, δὲν καπνίζω,-πῶς εἶσθε σπίτι; -καλὰ ὅλοι, εὐχαριστῶ**· 5) κ.παθ. **εὐχαριστοῦμαι** δέχομαι τὰς εὐχαριστίας, τὴν εὐγνωμοσύνην τινός : Ἱππ.Ἐπιστ.17 **Ἀσκληπιός . . σῴζων ἀνθρώπους κεραυνοῖς ηὐχαρίστηται**· || ὁμ. παθ. γίναμαι δεκτός, λαμβάνομαι μετ' εὐχαριστιῶν, εὐχαρίστως : ΚΔ Θεσσ.2,1,11 **ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν**· 6) εἰδ. κ. νεώτ. κ. δημ. εὐγνωμονῶν προσεύχομαι ἢ προσφέρω τι εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τοὺς θεούς, συνήθ. ἐπὶ θρησκευτικῶν τελετῶν, μτ. δοτ. εὐχαριστῶ τινι : Ἐπιγρ. **Κλαυδία Πρέπουσα εὐχαριστῶ Ὑψίστῳ**, αὐτ. **εὐχαριστῶν κυρίαις Νεμέσεσιν**, αὐτ. **ταῦτα πάντα ἐκ τῶν ἐμῶν χρημάτων εὐχαριστήσας τῷ Σαράπι**, Πάπ. **εὐχαριστῶ τῇ θείᾳ προνοίᾳ**· || **εὐχαριστῶ τινι περί τινος** : Διόδ.Σ 16,11 **περὶ μὲν τῶν παρόντων ἀγαθῶν εὐχαριστούντων τοῖς θεοῖς**, Πάπ. **εὐχαριστοῦμεν τῷ θεῷ περὶ τῆς ὁλοκληρίας σου**, ΚΔ Θεσσ.2,1,3 **εὐχαριστεῖν ὀφείλομεν τῷ θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν**· || **εὐχαριστῶ τινι ἐπί τινι** : Ἐπιγρ. **Μάνθεος Αἴθου εὐχαριστεῖ Διὶ ἐπὶ νίκῃ πεντάθλου παιδός**, Πάπ. **ἐπὶ τῷ ἐρρῶσθαί σε τοῖς θεοῖς εὐχαριστῶ**· || **εὐχαριστῶ τινι περί τινος ἐπί τινι**, νεώτ. **διά τι** : ΚΔΚορ.1,1,4 **εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ θεοῦ**· || **εὐχαριστῶ ὑπέρ τινος** : ΚΔΚορ. 1,10,30 **τί βλασφημοῦμαι ὑπὲρ οὗ ἐγὼ εὐ-**· || ὁμ. ἐπὶ τῆς εὐλογίας τοῦ ἄρτου θρησκευτικῶν τελετῶν, μυστικοῦ δείπνου ἢ τοῦ τῆς θείας μεταλήψεως ἄρτου καὶ οἴνου : ΚΔ Ἰω.6,11 **ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ Ἰησοῦς καὶ εὐχαριστήσας διέδωκε τοῖς μαθηταῖς**, Ἰουστ.Ἀπολ.1,95,66, Κλήμ.Ἀλ.1,813Α· 7) πάπ.δέομαι, παρακαλῶ· ρηματ.π.εὐχαρίστησις.

εὐχαρίστως ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. εὐχάριστα, κατὰ τρόπον εὐχάριστον, ἐν πλήρει χαρᾷ· ἐν φρ. **εὐχαρίστως τελευτᾶν** ἐν εὐδαιμονίᾳ, εὐδαιμόνως, ἐν εὐτυχίᾳ : Ἡρ.1,32 **ὃς δ' ἂν αὐτῶν πλεῖστα ἔχων διατελέῃ καὶ ἔπειτεν τελευτήσῃ εὐχαρίστως τὸν βίον**· 2) εὐγνωμόνως : Διόδ.Σ 1,90 **εὐχαρίστως διακεῖσθαι πρὸς πᾶν τὸ εὐεργετοῦν**· 3) νεώτ. κ. δημ. κ. ἐν τῇ σημ. τοῦ προθύμως, μετὰ χαρᾶς : **ἀνέλαβε τὴν ὑπόθεσίν μας εὐχαρίστως, - τὸ ἔκαμε εὐχαρίστως.**

εὐχάριτος-ον δ. γρ. ἀντὶ εὐχάριστος : Ἀριστλ. ΖΙ 592b,24.

εὐχάροπος-ον μσν. ἐπιτατ. τοῦ χαροπὸς βλ.λ. : Γεωπ.14,16,2.

εὐχατῆσαι Ἡσ. « ἐπικαυχήσασθαι ».

εὐχατότερον Ἡσ. « πλουσιώτερον ».

εὔχειλον Ἡσ. « εὔτροφον, εὔχορτον», πρβλ. εὔχιλος.

εὐχείμερος-ον [χεῖμα] ἐπὶ τόπων, ὁ ἤπιον ἔχων χειμῶνα, ὅθ. κ. ὁ εὐχάριστον, ὑγιεινὴν παρέχων διαχείμασιν : Ἀριστλ.Πολιτ.1330a,41 **αἵ τε γὰρ πρὸς ἕω τὴν ἔγκλισιν ἔχουσαι** [πόλεις] .. **εὐχείμεροι**, Λέων Δ 10,6,104Α **ἐπίνειον καὶ προκόλπιον . . εὔορμον καὶ εὐχείμερον**· 2) ὁ καλῶς ὑπομένων τὸ ψῦχος, τὸν χειμῶνα : Ἀριστλ.ΖΙ 596a,4 **εἰσὶ δ' εὐχειμερώτεραι αἱ πλατύκερκοι οἶες.**

εὐχείμων Σουΐδ. πιθ. ἐσφ. γρ. ἀντὶ λευχείμων.

εὐχεῖον (τὸ) πάπ. τόπος προσευχῆς, συναγωγή.

εὔχειρ-ος (ὁ,ἡ) ὁ ἠσκημένην ἔχων τὴν χεῖρα, δεξιός, ἐπιτήδειος, ἱκανός : Πίνδ.Ο 9,111 **τόνδ' ἀνέρα εὔχειρα, δεξιόγυιον**, Ἱππ.Ἄρθρ.33 **σὺν νόῳ εὐχει-**

ρες' || εἰδικῶτ. δεξιοτέχνης : Σοφ.ΟΚ 472 **κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη**· [Περὶ τοῦ παραθ. -ότερος-ότατος βλ. εὐχείρωτος ἐν τέλει].

εὐχειρία [ἡ], Ἰων. -ίη, ἡ ἰδιότης τοῦ εὔχειρος βλ.λ., ἱκανότης, δεξιότης, ἐμπειρία : Ἱππ.Ἄρθρ.35 **ἀνόητος εὐχειρία**, Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,17,12· || δεξιοτεχνία : Πολυδ.4,72 **εὐχειρία αὐλητοῦ**.

εὐχείριστος-ον νεώτ. εὐμεταχείριστος, ὃν εὐχερῶς, εὐκόλως δύναταί τις νὰ χειρισθῇ.

εὐχείρως ἐπίρρ. μσν. εὐχερῶς, δεξιῶς : Τζέτζ. Ἐπιστ.21 **οὐκ εὐχείρως γράφειν εἰδότι**.

εὐχείρωτος-ον [χειρῶ] ὁ εὐκόλως χειρούμενος, καταβαλλόμενος : Αἰσχ.Πέρσ.452 **ὅπως.. κτείνειαν εὐχείρωτον Ἑλλήνων στρατόν**, Ξεν.Ἑλλ.5,3,4 **ἡνίκα ἔτι εὐχείρωτοι αὐτοῖς ἐδόκουν εἶναι οἱ διαβεβηκότες**, αὐτ.ΚΠ 1,6,36, Πολύβ.5,104,5 **τοὺς Ἕλληνας ποιεῖν εὐχειρώτους**· || εὐπειθής, ὑπάκουος : Ἀριστλ.Πολιτ.1329b,9 **εὐχειρώτους ἔσεσθαι τῷ νομοθέτῃ**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,127· **2**) ἁπλῶς εὐχερής, εὔκολος : Παρφ.Ἀπαχ.3,4. [Τὰ παραθετικὰ **εὐχειρότερος, -ότατος** ἐσφ.γρ. ἀντὶ **εὐχειρωτότερος, -ότατος**.]

εὐχέλαιο(ν) [τὸ] [εὐχὴ-ἔλαιον] μτγν. ἐκκλ., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἓν τῶν ἑπτὰ μυστηρίων τῆς ὀρθοδόξου ἐκκλησίας, ἐν ᾧ χριομένου πιστοῦ τινος ὑπὸ ἱερέως δι' ἡγιασμένου ἐλαίου ἐπέρχεται ἡ θεία χάρις ἰωμένη αὐτὸν νοσοῦντα σωματικῶς ἢ ψυχικῶς· πρβλ. Γαβριὴλ Φιλαδελφ. ἐν Θησ.Στεφ. «εὐχέλαιόν ἐστι χρίσμα, δι' ἐλαίου καθαροῦ κατεσκευασμένον ὑπὲρ τῶν ἐν ἀσθενείᾳ κατακειμένων»: Παχυμ.Γ Μιχ.Παλ.348B **ἐπιτελεῖν εὐχέλαιον**· **2**) νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. τὸ οὕτως ἡγιασμένον ἔλαιον.

εὐχεραίνω νεώτ. καθιστῶ τι εὐχερὲς ἢ εὐχερέστερον : ἡ **νέα μέθοδος εὐχεραίνει κατὰ πολὺ τὴν ἐργασίαν**· κ. παθ. : **εὐχεραίνεται ἡ ἐργασία**.

εὐχέρεια [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. εὐκολία, ἱκανότης εἰς τὴν χρησιμοποίησιν ἀνθρώπων, πραγμάτων ἢ καταστάσεων, δεξιότης: Πλάτ.Νόμ.942D **εὐκολίαν τε καὶ εὐχέρειαν ἐπιτηδεύειν**, Ἀριστλ.ΖΙ 587a,11 **οὐ μόνον περὶ τὰς δυστοκίας τῶν γυναικῶν τῇ εὐχερείᾳ δύνασθαι δεῖ βοηθεῖν**· || εἰδικῶτ. ἐν τῇ τέχνῃ, ἄνεσις, εὐκολία κινήσεως : Πλούτ.Περ.13 **ἡ γὰρ ἐν τῷ ποιεῖν εὐχέρεια καὶ ταχύτης οὐκ ἐντίθησι βάρος ἔργῳ μόνιμον οὐδὲ κάλλους ἀκρίβειαν**, - **εἰς τὴν ποίησιν ἡ στιχουργικὴ εὐχέρεια οὐχὶ σπανίως ἀποτελεῖ συντελεστὴν στασιμότητος**, - **ζωγραφίζει μὲ μεγάλην εὐχέρειαν**· **2**) κλίσις, διάθεσις, ῥοπὴ πρός τι, μτ. γεν. : Πλάτ. Πολ.391E **παυστέον τοὺς τοιούτους μύθους, μὴ ἡμῖν πολλὴν εὐχέρειαν ἐντίκτωσι τοῖς νέοις πονηρίας**, Λουκ.Προμ.9 **εὐ- πρὸς ὀργήν**· **3**) ὅθ. προθυμία, διάθεσις πρός τι : Πλάτ.Πολ.426D **τοὺς θέλοντας θεραπεύειν τὰς τοιαύτας πόλεις καὶ προθυμουμένους οὐκ ἄγασαι τῆς ἀνδρείας τε καὶ εὐχερείας;** **4**) μτγν. κ. ἐν οὐχὶ καλῇ σημ. ἐπιπολαία, ἀβασάνιστος συμπεριφορά, ἐλαφρότης περὶ τοὺς τρόπους : Πλούτ.Λυκ.15 **τοσοῦτον ἀπεῖχε τῆς ὕστερον λεγομένης γενέσθαι περὶ τὰς γυναῖκας εὐχερείας**, αὐτ.Λυσ.8 **εὐ- περὶ τοὺς ὅρκους**· || ἀπολ. κουφότης, ἐλαφρότης : Πολύβ.18,18,3 **ὥστε πάλιν ἀνυπέρβλητον εἶναι τὴν εὐχέρειαν καὶ τὴν ἀπειρίαν τοῦ συγγραφέως**, - **ὁμιλεῖ μὲ τὴν μεγαλυτέραν εὐχέρειαν διὰ πράγματα τὰ ὁποῖα ἀγνοεῖ**· **5**) ὅθ. κ. ἰταμότης, θρασύτης, κακή, ὑβριστικὴ διαγωγή : Αἰσχ.Εὐμ.495 **πάντας ἤδη τόδ' ἔργον εὐχερείᾳ συναρμόσει βροτούς, πολλὰ δ' ἔτυμα παιδότρωτα πάθεα προσμένει τοκεῦσιν**, Πλούτ.Δημήτρ.11 **τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐχέρειαν**.

εὐχερής-οῦς-ές [χεὶρ] κ. μσν. κ. νεώτ. ὃν εὐκόλως χειρίζεταί τις, χρησιμοποιεῖ, καθόλου εὔκολος, ὁ ἐν ᾧ τις κινεῖται, ἐργάζεται, δρᾷ μετ' εὐκολίας, ἀνέσεως : Πλάτ.Πολιτ.266C **τῷ τῶν ἀνδρῶν πρὸς τὸν εὐχερῆ βίον γεγυμνασμένῳ**, Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 2,84 **θάλασσα.. μεγάλαις ναυσὶν οὐκ εὐχερής**, **-εὐχερὲς ἔργον - ἐπάγγελμα**· || **εὐχερές ἐστι** μτ. ἀπαρφ. εἶναι εὔκολον : Βατραχομ.62 **εὐχερές ἐστι ταῦτο δαήμεναι**· || **ἐν εὐχερεῖ τίθημι** θεωρῶ τι ὡς εὔκολον, ὅθ. δὲν ἀποδίδω τὴν ἐμπρέπουσαν αὐτῷ σημασίαν, τὸ παίρνω ἐλαφρά : Σοφ. Φιλ.875 **πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου**· || **τὸ εὐχερὲς τῶν ὀνομάτων** ἡ εὐκολία τῆς χρήσεως αὐτῶν : Πλάτ.Θεαίτ.184C· **2**) ἐπὶ προσ., ἐνδοτικός, ὑποχωρητικός, εὔκολος, βολικός : Σοφ.Φιλ.519 **ὅρα σὺ μὴ νῦν μέν τις εὐχερὴς παρῇς**, Ἀλεξ.266,8 **οὐδενὸς γὰρ πώποτε ἀπέβαλεν ὀσπρίου λέπος· οὕτως ἐκεῖνός ἐστιν εὐχερὴς ἀνήρ**· || κ. ἐπὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΙ 595a,18 **ἡ ὗς.. εὐχερέστατον πρὸς πᾶσαν τροφὴν τῶν ζῴων ἐστίν**· **3**) ἐπὶ προσ., δεξιός, ἐπιτήδειος, ἱκανός : Πολύβ.4,8,9 **καὶ τῆς πολεμικῆς χρείας τῆς κατ' ἄνδρα μὲν καὶ κατ' ἰδίαν εὐχερεῖς καὶ πρακτικοί**· || κ.μτ. ἀπαρφ. ἱκανὸς εἴς τι : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,223 **ὁ γὰρ ὄχλος συλλαβεῖν μὲν ῥάδιος, ἀποτρίψαι δὲ κακὰς προλήψεις ἥκιστα εὐχερής**· **4**) ἐν κακῇ σημ. ὁ εὐκόλως, ἐπιπολαίως ἐνεργῶν, ὅθ. ἐλαστικῆς συνειδήσεως, ἠθικῶς ἀνερμάτιστος : Δημ.547 **τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ**, Ἀριστλ.Μεταφ.1025a,2.

εὐχερῶς κ. μσν. κ. νεώτ. μετ' εὐχερείας, εὐκόλως, ἀνέτως, χωρὶς ἰδιαιτέραν προσπάθειαν: Πλάτ. Φαῖδ.117C **μάλα εὐχερῶς καὶ εὐκόλως ἐξέπιε**, Σχόλ.Θεόκρ.11,81 **εὐχερῶς δὲ διέζη**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,117 **τῷ τολμητῇ τῶν ἀθεμίτων ἐξ ἀντιστάσεως αὐτίκα φανείς, ὡσεὶ καὶ κολοιὸν ξενόπτερον μάλα εὐχερῶς ἀπελήλαται**· **2**) ὅθ. κ. ἐλαφρῶς, ἀπερισκέπτως, ἀνοήτως, ἐπιπόλαια: Δημ.248 **ὦ λέγων εὐχερῶς ὅ τι ἂν βουληθῇς**· **3**) προθύμως : Πλάτ.Πολ.474 **μελιχλώρους δὲ καὶ τοὔνομα οἴει τινὸς ἄλλου ποίημα εἶναι ἢ ἐραστοῦ ὑποκοριζομένου τε καὶ εὐχερῶς φέροντος τὴν ὠχρότητα, ἐὰν ἐπὶ ὥρᾳ ᾖ**· || φρ. **εὐχερῶς ἔχω πρός τι** ἔχω κλίσιν, διάθεσιν, τάσιν πρός τι : Ἀριστλ.Πολιτ.1338b,21 **πολλὰ δ' ἐστὶ τῶν ἐθνῶν ἃ πρὸς τὸ κτείνειν καὶ πρὸς τὴν ἀνθρωποφαγίαν εὐχερῶς ἔχει**· || κ. συγκρ. : Ξεν. Λακ.2,5 **εὐχερέστερον πρὸς πᾶν ἔχειν βρῶμα**.

εὐχέτης [ὁ] μσν.κ.νεώτ. ἐκκλ., θηλ.-ις-ιδος, ὁ παρέχων εὐχάς, ὁ ὑπέρ τινος προσευχόμενος : Εὐστ. Παν.1725,57, Ζωναρ.· || κ. νεώτ. ὡς προσυπογραφὴ τῶν ἀνωτέρων κληρικῶν : **ὁ ἐν Χριστῷ εὐχέτης**.

εὐχετίαζον Ἡσ. «ηὔχοντο».

εὐχετικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν εὐχήν, ἢ ὁ περιέχων, ὁ δηλῶν εὐχήν : **εὐχετικὴ ἐπιστολή**· || ὁ πρὸς εὐχήν, ἱκεσίαν, παράκλησιν : Καλλιγ.Θάν.Βλ.203 **ἀνατείνοντες τὰς εὐχετικὰς χεῖρας πρὸς τὸν οὐρανόν**.

εὐχετικῶς ἐπίρρ. νεώτ. πρὸς ἔκφρασιν, ἐκδήλωσιν εὐχῆς, ἱκεσίας: **ὕψωσαν εὐχετικῶς τὰς χεῖρας**.

εὐχετῶμαι-άομαι ἐπ. ἀποθ. ἀντὶ εὔχομαι, ἐν χρ. μ. κτ. ἐνεστ. κ. παρατ. δέομαι, προσεύχομαι, παρακαλῶ : Ἰλ.Θ 347 **καὶ πᾶσι θεοῖσιν χεῖρας ἀνίσχοντες μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος**, Ὀδ.Θ 467 **τῷ κέν τοι καὶ κεῖθι θεῷ ὣς εὐχετοῴμην αἰεὶ ἤματα πάντα**· **2**) καυχῶμαι, μτ. ἀπαρφ. : αὐτ. Α 172 **τίνος ἔμμεναι εὐχετόωντο**· κ. παραλειπ. τοῦ ἀπαρφ. : Ἀπολλ.Ρ 1,189, Ὀρφ.Ἀργ.2,359 **τοῦ καίπερ ἀφ' αἵματος εὐχετόωνται**· || κομπορρημονῶ, μεγαλαυχῶ, μεγάλα φρονῶ : Ἰλ.Μ 391 **ἵνα μή τις Ἀχαιῶν βλήμενον ἀθρήσειε καὶ εὐχετόωτ' ἐπέεσσιν**, αὐτ.Ρ 19 **οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι**, Ὀδ.Χ 412 **κταμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι**.

εὔχευμα-ατος [τὸ] νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν, **ἐρυθροφυκιδῶν** τοῦ ἀθροίσμ. τῶν **ἀλγῶν**.

εὐχή (ἡ) (εὔχομαι) μσν., νεώτ., δημ. κ. **εὐκή** δέησις, προσευχή, παράκλησις πρὸς τοὺς θεούς: Ὀδ. Κ 526 **αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,** Ἡσίοδ.Θ 419, Θέογν.341 **ἀλλὰ Ζεῦ τέλεσόν μοι Ὀλύμπιε καίριον εὐχὴν** (ἄκουσε τὴν προσευχή μου), Ἡρ.1,31 **μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν ὡς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχήθησαν,** Πίνδ.Ο 4,15, Σοφ. Ἠλ.636 **λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων,** Πλάτ. Νόμ.700Β **καί τι ἦν εἶδος ᾠδῆς εὐχαὶ πρὸς θεούς,** Δημ.381 || νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπίκλησις τῆς θείας προστασίας ὑπέρ τινος προσώπου, ἰδίως ὑπὸ γονέων ἢ πρεσβυτέρων : Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.89,14 **βόηθα με εὐχὴ τῆς μάννας μου καὶ τοῦ γονιοῦ μου βλόγια,** παροιμ. **εὐκὴ γονιοῦ ἀγόρασε καὶ στὸ βουνὸ ἀνέβα** (ὅτι ἡ εὐλογία τῶν γονέων δύναται νὰ προφυλάξῃ ἀπὸ παντὸς κινδύνου), **-νά 'χετε τὴν εὐκή μου, παιδάκια μου** **2)** ὑπόσχεσις περὶ ἐκτελέσεως θυσίας, προσφορᾶς, τάξιμο : Ἡρ.1,86 **εἴτε καὶ εὐχὴν ἐπιτελέσαι ἐθέλων,** Πλάτ.Νόμ. 688Β, Ἀριστφ.Ἱππ.661 **κατὰ χιλίων παρήνεσα .. εὐχὴν ποιήσασθαι χιμάρων,** Δίφιλ.43 **εὐχὴν ἀποθύειν** **3)** κ. νεώτ. ἔκφρασις ζωηρᾶς ἐπιθυμίας περὶ ἐπιτεύξεως πράγματός τινος : Πλάτ.Πολ.499C **εὐχαῖς ὅμοια λέγειν,** αὐτ.450D **μὴ εὐχὴ δοκῇ εἶναι ὁ λόγος,** αὐτ.Σοφ.249D **κατὰ τὴν τῶν παίδων εὐχήν,** Ἀριστλ.Πολιτ.1295a,29 **πολιτείαν τὴν κατ' εὐχὴν γινομένην** (ἐπιθυμητήν, ἰδανικήν, ἀλλὰ μὴ πραγματοποιήσιμον), **-τὸ συνέδριον ἐξέφρασε τὴν εὐχὴν ὅπως** || φρ. **εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο** (εὐκταῖον, ἐπιθυμητὸν θὰ ἦτο) **4)** φρ. **κατ' εὐχὴν** αἰσίως, εὐτυχῶς : **τὰ πράγματα δὲν βαίνουν κατ' εὐχήν** **5)** ἀρά, ἐπίκλησις τοῦ κακοῦ : Αἰσχ.Ἑπτ.820 **πατρὸς κατ' εὐχὰς δυσπότμους φοροῦμενοι** **6)** ἐκκλ. εὐλογία : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ. 1,40,22 **εὐχὰς διὰ χειρὸς λαβὼν ἐθεραπεύθη** **7)** χειροτονία : Νικηφ.Πατρ.866Β **εὐχὴ ἡγουμένου.**

εὐχήμων-ονος-ον καθ' Ἡσ. ὁ εὐχῆς ἄξιος.

εὐχητήριος-ον νεώτ. ὁ ἐκφράζων εὐχήν, εὐχητικός : **εὐχητήριος ἐπιστολή** || τὸ οὐδ. **εὐχητήριον** ὡς οὐσ. γραπτὴ ἔκφρασις εὐχῆς.

εὔχιλος-ον ὁ πλούσιος εἰς χλόην, εἰς χόρτον, συγκ. **-ότερος** : Λυκόφρ.95 **εὐ- κάπη** **2)** ἐπὶ ζώων, ὁ καλῶς, ἀφθόνως, διὰ χόρτων τρεφόμενος: Ξεν.Ἱππ.1,12, **εὐχιλότερον ὡς ἐπὶ πολὺ τὸν ἵππον παρέχεται,** Ἀριστλ.ΖΜ 675b,15.

εὐχίμαρος-ον μτγν. ὁ ἔχων ἀφθονίαν αἰγῶν : Μυρῖν.ἐν ΑΠ 6,108.

εὐχίον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκορ. τοῦ εὐχὴ (πιθ.).

εὐχῖται (οἱ) μτγν. ὀνομασία αἱρετικῶν κηρυσσόντων τὴν διὰ διηνεκοῦς προσευχῆς σωτηρίαν.

εὐχίτσα (ἡ) μσν. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ εὐχή, εὐχούλα : Χρον.Μορ.1388Η **κι ἄμε μὲ τὴν εὐχίτσα μου ὁμοίως καὶ τοῦ πατρός μας.**

εὐχιτωνίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογεν. θαλασσίων πρωτοζῴων.

εὔχλους-οος-ουν-ον (χλόη) χλοερός, πλουσίαν ἔχων βλάστησιν:Νόνν.Δ 41,15 **πόλις Βερόη .εὔχλοος** || ἐπίθ. τῆς Δήμητρος, ὡς τῆς παρεχούσης πλουσίαν, ἄφθονον βλάστησιν : Σοφ.ΟΚ 1600.

εὔχλωρος-ον ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ἔγχλωρος βλ.λ. : Θεόφρ.Φ 3,5,2.

εὐχολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ εὐχολόγιον βλ.λ.

εὐχολογικῶς ἐπίρρ. νεώτ. ἐν σχέσει, ἐν ἀναφορᾷ πρὸς τὸ εὐχολόγιον.

εὐχολόγιον (τὸ) μσν. ἐκκλ. κ. νεώτ. ἓν τῶν κυρίων λειτουργικῶν βιβλίων τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, περιλαμβάνον τὰς τελεταυργικὰς ἀκολουθίας καὶ τὰς δι' ἑκάστην περίπτωσιν εὐχάς : Ἀναστ.Σιν.793Β, Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ.3,409.

εὐχολογῶ-άω μσν. κ. δημ. εὔχομαι ὑπέρ τινος, δίνω εὐχές : Ναμακάν.π.Θησ.Στεφ.ἐν λ. **εὐχολογήσει αὐτῷ καὶ μόνον,** Βαλαωρ.Ξερριζ.Δέντρο 97 **τότε σ' εὐχολογούσανε κι ἔλεγαν στὴν Παρθένο | νὰ σοῦ στοιχειώνῃ τὰ κλαριά, νὰ σοῦ χαρίζῃ χρόνια,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,24 **παιδιά, γυναῖκες κι ἄντρες θὰ μ' εὐχολογᾶνε.**

εὔχομαι κ. μσν. νεώτ., δημ. **ἐφκιέμαι,** ἐπ. β' ἑν. **εὔχεαι** (Ἰλ.Λ 378), παρατ. **ηὐχόμην** κ. **εὐχόμην** (Ἰλ.Γ 275), προστ. **εὔχεο,** μέλλ. **εὔξομαι** (Ἀριστφ.Ὄρν.622), ἀόρ. α' **ηὐξάμην** κ. **εὐξάμην** (Ἰλ. Θ 254), ὑποτ. **εὔξεαι** (Ὀδ.Γ 45) εὐκτ. **εὐξαίμην,** μτχ. **εὐξάμενος,** προσεύχομαι, ἀναπέμπω εὐχήν, δέησιν, παρακαλῶ τοὺς θεούς : Ἰλ.Α 43 **ὣς ἔφατ' εὐχόμενος, τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων,** Ὀδ. Γ 45 **αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξαι, ἣ θέμις ἐστίν,** αὐτ.Ε 444, Αἰσχ.Χο.465 **τὸ μόρσιμον μένει πάλαι, εὐχομένοις δ' ἂν ἔλθοι,** Ἀριστφ.ἀπ.39D· κ.παθ.: Πλάτ.Φαῖδρ.279C **ἐμοὶ μετρίως ηὖκται** (ὑπ' ἐμοῦ ἐγένετο δέησις ἐπαρκής) || μτ. δοτ. προσ. : Ἰλ Γ 296 **ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,** Ἡρ.8, 64 **ἔδοξε δέ σφι εὔξασθαι τοῖσι θεοῖσι,** Αἰσχ.Ἱκ. 980 **Ἀργείοισιν εὔχεσθαι.. ὡς θεοὺς Ὀλυμπίους,** Θουκ.3,58 || μτ. δοτ. ἠθικῆς, προσεύχομαι ὑπέρ τινος : Ἰλ.Η 298 **αἵ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα** (Τρῳάδες) || μτ. αἰτ. συστ : Ἰλ.Γ 275 **μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχὼν** (μεγαλοφώνως ..), Ὀδ.Γ 54, Σιμων.37,19 **εὐ- ἔπος,** Πίνδ.Π 3,2 **ἀμετέρας ἀπὸ γλώσσας κοινὸν εὔξασθαι ἔπος,** Αἰσχ.Ἱκ.1059, Δημ.381 **εὐχὰς.. εὔχεσθαι** || μτ. αἰτ. προσ. : Ἀντίπ.Θεσσ.ΑΠ 9,268 **εὐ - Ἄρτεμιν** || κ. ἐμπραθ : Ξεν.Ἀπομν.1,3,2 **εὐ- πρὸς τοὺς θεούς,** αὐτ.2,2,10, Αἰσχίν.3,18 **καὶ τὰς εὐχὰς ὑπὲρ ὑμῶν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐχομένους,** ΚΔ Ἰακ.5,16 **εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων** || κ. μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Β 401 **εὐχόμενος θάνατόν τε φυγεῖν,** Ὀδ.Ο 353 **Λαέρτης μὲν ἔτι ζώει, Διὶ δ' εὔχεται αἰεὶ θυμὸν ἀπὸ μελέων φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,** Ἡρ.1,31 **εὔχετο .. τὴν θεὸν δοῦναι,** Πίνδ.Π 4, 293, . Πλάτ.Πολ.545D **εὐχώμεθα ταῖς Μούσαις εἰπεῖν ἡμῖν,** Δημ.225 **εὔχομαι τοῖς θεοῖς .. τοσαύτην** (εὔνοιαν) **ὑπάρξαι μοι,** ΚΔ Πράξ.26,29 **εὐξαίμην ἂν τῷ θεῷ.. τοὺς ἀκούοντάς μου σήμερον γενέσθαι τοιούτους** **2)** μτ. αἰτ. ἀντικ. ζωηρῶς ἐπιθυμῶ τι : Πίνδ.Ν 8,37 **χρυσὸν εὔχονται,** Ἀντιφ. 6,1 || κ. μτ. δοτ. προσ. : Σαφ.Φιλ.1019 **ὀλοιο· καί σοι πολλάκις τόδ' ηὐξάμην,** Λυσ.21,21 **μεῖζον αὐτοῖς κακὸν εὐξαίμην** κ. δημ. **τοῦ εὐχήθηκε καλὴ προκοπή,** Καζ.ΝΘΚωμ.2,11,2Γ **σὲ ἄτους οἱ γήσκιοι εὐκιόνταν καλὸ ταξίδι** **3)** μσν. κ. δημ. δίδω τὴν εὐλογίαν μου, τὴν εὐχήν μου εἴς τινα, εὐλογῶ, μτ.αἰτ.:Χραν.Μορ.297 **Δέσποινά μου, εὐχήσου με, νὰ ἀπέλθω μὲ εὐχή σου,** Σαλωμ.Δὲ Ρώσσῃ 16 **μόνον, μιὰ στιγμὴ πρὶν φύγῃ | τ' οὐρανοῦ κατὰ τὰ μέρη, | ἀργοκίνησε τὸ χέρι, | ἴσως γιὰ νὰ σ' εὐχηθῇ** **4)** ὑπισχνοῦμαι, δίδω τὴν ὑπόσχεσιν ὅτι.., τάζω νὰ . . , μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Δ 101 **εὔχεο δ' Ἀπόλλωνι.. ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην** (τάξε στὸν Ἀπόλλωνα..), Αἰσχ.Ἀγ.933 **ηὔξω θεοῖς δείσας ἂν ὧδ' ἔρδειν τάδε,** Πλάτ.Φαίδ.58Β **τῷ οὖν Ἀπόλλωνι εὔξαντο ., εἰ σωθεῖεν.. θεωρίαν ἀπάξειν εἰς Δῆλον** (κάμανε τάξιμο) || ὁμ. μτ. αἰτ. πράγμ. μόν. : Αἰσχ.Ἀγ.963 **πολλῶν πατησμὸν δ' εἱμάτων ἂν ηὐξάμην,** Ἀριστφ.Ὄρν.1619 **ἱερεῖόν τῳ θεῷ εὐξάμενος,** Καλλ.Ἐπιγρ.56,3 κ. παθ. : Δίων Κ 48,32 **ἡ πανήγυρις ἡ εὐχθεῖσα** (ἡ ὑπεσχημένη εἰς τοὺς θεοὺς) || ὁμ. : Πλαύτ.Μάρ.26 **εὐ- τοῖς θεοῖς καθ' ἑκατόμβης** **5)** ἰσχυρίζομαι, βεβαιώνω, ὁμολογῶ : Ὀδ.Ε 450 **ἱκέτης δὲ τοι εὔχεται εἶναι,** Πίνδ.Ο 6,53 **τοὶ δ' οὔτ' ὦν ἀκοῦσαι οὔτ' ἰδεῖν εὔχοντο,** Ἀπολλ.Ρ 4,1251 **τίς χθὼν εὔχεται ἥδε** (εἶναι) ; (ποιὸς ἄραγε τόπος νὰ εἶναι τοῦτος ;) **6)** καυχῶμαι, διακηρύσσω, περηφανεύομαι πώς..: Ἰλ.Α 91 **οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς, ὃς νῦν πολ-**

λὸν ἄριστος Ἀχαιῶν εὔχεται εἶναι, αὐτ.Γ 431 ἣ μὲν δὴ πρίν γ' εὖχε' ἀρηιφίλου Μενελάου .. φέρτερος εἶναι, αὐτ.Ξ 113 πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι· || παραλειπ. τοῦ ἀπαρφ.: Ὀδ.Κ 199 ἐκ Κρητάων γένος εὔχομαι (ἐνν. εἶναι), Πίνδ.Ο 7,23 τὸ μὲν γὰρ πατρόθεν ἐκ Διὸς εὔχανται, Αἰσχ.Ἱκ.314, Εὐρ.ἀπ.696 ἔνθεν εὔχομαι γένος· 7) μεγαλαυχῶ, κομπαστικῶς διακηρύσσω: Ἰλ.Λ 388 εὔχεαι αὔτως (μάτην καυχᾶσαι)· || μτ. ἀπαρφ.: Σοφ.ΟΚ 1318 εὔχεται τὸ Θήβης ἄστυ .. δῃώσειν πυρί.

εὔχορδος-ον ὁ καλὰς ἔχων χορδάς, δθ. ὁ μελῳδικῶς ἠχῶν: Πίνδ.Ν 10,21 εὔχορδον ἤγειρε λύραν.

εὐχορευτής (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος τρωκτικῶν θηλαστικῶν τῆς οἰκογ. τῶν διποδιδῶν.

εὐχορήγητος-ον μσν. ὁ εὐκόλως, ἀφθόνως χορηγούμενος: Εὐστ.Παν.298,15.

εὔχορος-ον μτγν. ὁ καλλίχαρος: ΑΠΠαράρτ. 217,7 ἠϋχόροιο τέχνης.

εὔχορτος-ον ὁ πολὺν χόρτον, ἄφθονον βοσκὴν παρέχων: Πολυδ.7,184 εὔχορτα πεδία· 2) εὐπεπτος, συντελῶν εἰς τὴν θρέψιν, θρεπτικός, χωνευτικός: Ἀριστλ.ΖΙ 595b,26.

εὖχος-εος-ους (τὸ) (εὔχομαι) ποι. τὰ ἐφ' ᾧ τις καυχᾶται, ἡ ὅπερ εὔχεται νὰ ἔχῃ τὸ περιποιοῦν τινι φήμην, ὑπόληψιν, ἡ δόξα, τιμὴ διὰ νίκην: Ἰλ.Ε 285 ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας, αὐτ.Ο 462, Πίνδ.Π 5,21 εὖχος ἤδη παρὰ Πυθιάδος ἵπποις ἑλών· || κ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσωπον, δι' ὃ τις καυχᾶται: Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,27 Ἀνάκρεον, εὖχος Ἰώνων· 2) τὸ ὃ τις εὔχεται δι' ἑαυτόν, τὸ ποθούμενον, ἡ χάρις: Σοφ.Φιλ.1203 ἀλλ' ὦ ξένοι, ἕν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε· 3) ἀφιέρωμα, προσφορά, τάξιμο: Πλάτ.Ἐπιγρ.5,3.

εὔχρεως-ων παι. εὔχρηστος: Ἀντίμ.Ἐλεγ.ἀπ.4 εὔχρεῳ ἐν δέπαϊ (πιθ. ἐσφ. ἀναγν. ἀντὶ χρύσεῳ).

εὐχρηματία (ἡ) μτγν. ἡ ἀφθονία χρημάτων, πλοῦτος: Πολυδ.6,196.

εὐχρημάτιστος-ον μτγν. ὁ ἀφθονίαν κεκτημένος χρημάτων, πλούσιος: Πρόκλ.Τετράβ.3,18· 2) μτφ. ὁ διὰ χαρισμάτων πλουσίως πεπροικισμένος: Ἡφαιστ.Ἀστρ.1,1 εὐ- ὑπὸ θεῶν· 3) ὁ καλὸς ἐπιχειρηματίας: Βέττ.Βάλ.38,35.

εὐχρήματος-ον μτγν. πλούσιος: Πολυδ.3,109.

εὐχρηματῶ-έω μτγν. εἶμαι εὔπορος, ἔχω ἱκανὴν περιουσίαν: Πολυδ.3,109.

εὐχρημονῶ-έω εὐχρηματῶ βλ.λ., εἶμαι πλούσιος: Πλάτ.Κωμ.π.Πολυδ.6,196.

εὐχρήστημα-ατος (τὸ) μτγν. κέρδος, ἡ ἔκ τινος πράγματος λαμβανομένη ὠφέλεια: Στωϊκ.3,24.

εὐχρηστία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐχρήστου βλ.λ., ἡ περὶ τὴν χρῆσιν εὐκολία, ἀντίθ. δυσχρηστία: Ἀριστλ.Οἰκ.1345b,1 εὐ- σκευῶν, Φίλ.Μηχ. Βελοπ.72,7· 2) δθ. ὠφελιμότης, χρησιμότης: Χρυσ.Στωϊκ.3,168, Διόδ.Σ 1,43 τῆς εὐχρηστίας τῆς περὶ τὴν βοτάνην ταύτην μνημονεύοντας τοὺς ἀνθρώπους, αὐτ.1,63 περὶ τὴν εὐχρηστίαν τοῦ Νείλου· 3) πίστις ἐν τῷ συναλλάττεσθαι: αὐτ. 1,79 ἵνα τῆς εὐχρηστίας μὴ στερηθῇ.

εὔχρηστος(-η)-ο(ν) (χρῶμαι-άομαι) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως χρησιμοποιούμενος, ὁ εὔκολος πρὸς χρῆσιν: Ἱππ.Ἀγμ.16, Ξεν.Ἀπομν.4,1,3 ἐπιδεικνύων τῶν τε ἵππων τοὺς εὐφυεστάτους .. εἰ μὲν ἐκ νέων δαμασθεῖεν εὐχρηστοτάτους καὶ ἀρίστους γιγνομένους, - εὔχρηστα σκεύη, - εὔχρηστον λεξικόν· || ὁμ. εὔχρηστος πρός τι: Πλάτ. Νόμ.77Β· || κ. μτ. δοτ. προσ.: ΚΔΤίμ.2,2,21 σκεῦος εἰς τιμήν, ἡγιασμένον καὶ εὔχρηστον τῷ δεσπότῃ· 2) ὁ ἐν πολλῇ ἢ ἐν συνήθει χρήσει ἢ κ. μ. ἐν χρήσει ὤν, κ. παραθ.· ἀντίθ. ἄχρηστος: Διόδ. Σ 5,40 τὴν σάλπιγγα εὐχρηστοτάτην εἰς τοὺς πολέμους, Εὐστ.Ἰλ.947,14 τὸ σπαρίζειν εὐχρηστότερον ὂν τοῦ σκαρίζειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, - εὔχρηστοι λέξεις - γραμματικοὶ τύποι.

εὐχρηστότης-ητος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐχρήστου βλ.λ., ἡ περὶ τὴν χρῆσιν εὐκολία: Σιμπλίκ.Φυσ.373,26.

εὐχρηστόψυχος-ον μτγν. ὁ χρηστοῦ ἤθους: Κατ.Ἀστρλ.Κ 8(3),188.

εὐχρηστῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἶμαι χρήσιμος, ὠφέλιμος: Χρύσ.Στωϊκ.3,184 εὐχρηστεῖν δὲ καὶ τὰ ἐγκύκλια μαθήματα, Διογ.Βαβ.3,233· || μτ. δοτ. πράγμ.: Πολύβ.12,18,3· || ὁμ. εὐχρηστῶ εἴς τι: Διοσκ.1,7· || κ. μτ. δοτ. προσ.: Ἐπιγρ.· || δανείζω, προκαταβάλλω: Πάπ., Ἐπιγρ.Δήλου· 2) ἐπὶ προσ., εἶμαι χρηστὸς πολίτης, χρήσιμος, ὠφέλιμος τῇ πολιτείᾳ: Ἐπιγρ.Δήλου ὅπως σὺν ὁ δῆμος φαίνηται τοῖς εὐχρηστοῦσιν ἀξίως ἀποδιδοὺς χάριτας· 3) παθ. εὐχρηστοῦμαι λαμβάνω ὠφέλειαν, εὐεργετοῦμαι ὑπό τινος: Πλούτ.Ἠθ.185F τῶν δὲ Ἀθηναίων αὐτὸν προπηλακιζόντων, τί κοπιᾶτε, εἶπεν, ὑπὸ τῶν αὐτῶν πολλάκις εὐχρηστούμενοι;· || ὁμ. εὐχρηστοῦμαι διά τινα: Διόδ. Σ 5,12 εὐχρηστούμενοι κατὰ πολλὰ διὰ τοὺς ἐμπόρους (διὰ τῶν ἐμπόρων)· 4) ὁμ. παθ.μσν. κ. νεώτ. εἶμαι ἐν κοινῇ χρήσει, ἰδίως ἐπὶ λέξεων, φραστικῶν τρόπων, τύπων γραμματικῶν: Εὐστ. Παν.47,8 διάβηθι καὶ εἰς τὸ ἀντλεῖν, εὐχρηστούμενον κατ' ἐνέργειαν, - ὁ ἀόριστος β' τοῦ ῥήματος δὲν εὐχρηστεῖ παρὰ νεωτέροις.

εὐχρήστως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον εὔχρηστον βλ.λ., εὐκόλως, ἐπιτηδείως, ἀνέτως: Πολύβ.3,73,5 εὐχρήστως καὶ προθύμως εἶχον, Χρύσ.Στωϊκ.2,334.

εὔχριστος-ον (χρίω) πάπ. ὁ καλῶς κεχρισμένος.

εὐχρόαστος-ον ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ εὔχρηστος: Ξεν.Ἱππ.1,17.

ἐϋχροής-οῦς-ές ποι. τ. τοῦ εὔχρους βλ.λ.: Ὀδ. Ξ 24 δέρμα βόειον ἐϋχροές.

εὐχροια (ἡ), ἰων. εὐχροίη ἡ καλὴ χροιά, ὑγιές, καλὸν χρῶμα: Ἱππ.Κωακ.67 μετὰ προσώπου εὐχροίης, Ἀριστλ.ΖΙ 584a,14, Θεόφρ.Ἱδρ.39 ἡ εὔχροια γίνεται δι' εὔπνοιαν.

εὐχροΐτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ἔνυδρος ἀρσενικικὸς χαλκὸς ἀπαντῶν εἰς ῥομβικοὺς κρυστάλλους.

εὔχρους-οος-ουν-ον (χρόα) κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. εὔχροιος ὁ ἔχων καλόν, ὡραῖον χρῶμα, παραθ. -οώτερος (Ξεν.ΚΠ 8,1,41) κ.-ούστερος,-ούστατος: Γεωπ.18,8,5 ἄνθη εὐχρούστερα· 2) δθ. ὁ ἐμφανίζων ἀνθηράν, ὑγιᾶ, ζωηρὰν ὄψιν: Ἱππ.Ἀφ.3,17, Ξεν. Λακ.5,8 ἀπὸ τῶν σίτων οἱ μὲν διαπονούμενοι εὔχροοί τε καὶ εὔσαρκοι καὶ εὐρωστοί εἰσιν, Ἀριστλ.Πρ.863b,1 εὐχρούστεροι οἱ περὶ τὴν τῶν ἀλεύρων ἐργασίαν, ΚΜανασσ.1157 γυνὴ.. εὐχρουστάτη· || τὸ οὐδ. τὸ εὔχρουν ὡς οὐσ. ἡ καλή, ὑγιὴς τοῦ προσώπου χροιά· ὁμ. κ. συγκρ.: Μηναῖ.1,18 Συναξ. ὁ δὲ ἅγιος . . βραχύ τι πρὸς τὸ εὐχρούστερον τὴν πρόσοψιν ἀπονενευκώς· 3) ἐν τῇ μουσ. ὁ ἔχων καλὸν μουσικὸν χρωματισμόν: Φιλόχ.66· πρβλ. εὔχρως.

εὔχρυσος-ον ὁ πλούσιος, ἄφθονος εἰς χρυσόν: Σοφ.Φιλ.394 τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον, Μάξ.Τύρ.27,3.

εὔχρωμος-ον γλωσσ. κ. νεώτ. εὔχρους βλ.λ.1).

εὐχρώμως ἐπίρρ. πάπ. κατὰ τρόπον εὔχρωμον, ἀνθηρῶς, ὑγιῶς.

εὔχρως-ων εὔχρους βλ.λ.: Ἀριστφ.Λυσ.205 εὔχρων γε θαῖμα κἀποπυτίζει καλῶς, αὐτ.Θεσμ. 644, Ξεν.Οἰκ.10,5 εἰ σοι τὸ σῶμα πειρῴμην παρέχειν τὸ ἐμαυτοῦ ἐπιμελόμενος ὅπως ὑγιαῖνόν τε καὶ ἐρρωμένον ἔσται, καὶ διὰ ταῦτα τῷ ὄντι εὔχρως σοι ἔσομαι, Ἀριστλ.ΖΜ 677a,23· || εἰδ. ἐν τῇ μουσ. εὔχρων μέλος τὸ ἐμφανίζον καλὸν μουσικὸν χρωματισμόν, ἀρτίαν, ἔντεχνον μουσικὴν ἔκφρασιν: Πλάτ.Νόμ.655Α· πρβλ. εὔχρους 3).

εὐχρωτῶ-έω Ἐπιγρ. ὑγιαίνω, πρβλ. εὔχρως: **ὑγίαινε, χαῖρε, εὐχρώτει** (εἰς ἐπιτάφιον).

εὐχυλία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐχύλου βλ.λ., καλή, νόστιμος γεῦσις: Ἱκέσ.π.Ἀθήν.3,87C **τῶν μυῶν οἱ μὲν Ἐφέσιοι.. τῇ εὐχυλίᾳ τῶν.. κτενῶν βελτίονες,** Ξενοκρ.π.Ὀρειβ.2,58,57.

εὔχυλος-ον ὁ καλόν, νόστιμον χυλὸν παρέχων, δθ. εὔγευστος, νόστιμος: Ἀλεξ.189,Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,11,15 **ἐάν μὲν γάρ τάς ῥίζας εὐχυλοτέρας** (ἔχωσι), Ἱκέσ.π.Ἀθήν.7,282D.

εὐχύλως ἐπίρρ. μὲ ἄφθονον χυλόν, χυμόν: Ἱππ.Γυν.1,17.

εὐχυμία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐχύμου, ἡ καλὴ γεῦσις: Ἱππ.Τοπ.Ἄρθρ.10 (πιθ.), Θεόφρ.ΦΑἰτ.6,11,4· **2**) εἰδ. ἐν τῇ ἰατρ. ἡ καλὴ τῶν χυμῶν κατάστασις: Γαλ.11,491· ‖ ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς τροφάς, ἡ ἱκανότης τῆς δημιουργίας καλῆς χυμικῆς καταστάσεως: αὐτ.6,749.

εὔχυμος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ καλὸν ἔχων χυμόν, εὔγευστος, νόστιμος: Ποσειδών.3J (καρπὸν) **ἧττον μὲν εὔχυμον, εὐώδη δὲ μᾶλλον,** Ἀριστλ.ΖΓ 763b,7 **πρὸς τὴν ἐδωδὴν εὔ-,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.40 **ἀσχολουμένην νὰ γεμίζῃ τὸ καλάθι της μὲ τάς κηρίνας εὐχύμους ὀπώρας**· κ. κτ. συγκρ.: Πλούτ.Ἠθ. 690A· **2**) ὁ δημιουργὸς καλῶν, ὑγιεινῶν χυμῶν: Ἱππ.Παθ.55,Γαλ.17(2),876· **3**) καθόλου, ὁ ἐν καλῇ καταστάσει: Πτολ.Τετράβ.144.

εὐχύμως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὔχυμον βλ.λ., μὲ καλὴν κατάστασιν χυμικήν, ὑγιεινῶς: Ῥοῦφ.125.

εὔχυτος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως διολυόμενος: Διοσκ.5,153,Ἀρετ.Χρον.Νούσ.1,3,Σχόλ.Ἰλ.Ε 612 **ἑανοῦ κασσιτέροιο· εὐχύτου.**

εὐχωλή (ἡ) (εὔχομαι) ἐπ. τ. τοῦ εὐχή, δέησις ἢ ὑπόσχεσις περὶ θυσίας, ἀφιερώσεως, τάξιμο: Ἰλ.Α 65 **εἴ τ' ἄρ' ὅ γ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται εἴ θ' ἑκατόμβης,** Ὀδ.Ν 357, Ἡσίοδ.Α 68 **ἀλλά οἱ εὐχωλέων οὐκ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων**· **2**) μεγαλαυχία, κομπορρημοσύνη: Ἰλ.Θ 229 **πῇ ἔβαν εὐχωλαί, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι;** ‖ θριαμβευτικὴ ἐπιφώνησις: αὐτ.Δ 450 **ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων,** αὐτ.Ο 64· **3**) αἰτία πρὸς καύχησιν, πρὸς καυχησιολογίαν, καμάρι: αὐτ.Β 160 **κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν Ἀργείην Ἑλένην,** αὐτ.Χ 433.

εὐχωλιμαῖος-α-ον ὁ δι' εὐχωλῆς, δι' ὑποσχέσεως πρὸς θυσίαν ὑποχρεωμένος: Ἡρ.2,63· **2**) εὐκταῖος, ἐπιθυμητός: Πολυδ.5,130· **3**) εὐκτήριος, κατόπιν εὐχῆς γινόμενος, τελούμενος: ΔίωνΚ 99,9 **ἐν ταῖς εὐχωλιμαίαις θέαις** (ἀγῶσι).

εὐχώνευτος-ον νεώτ. ἐπὶ τροφῶν, εὔπεπτος, ποὺ εὔκολα χωνεύεται.

εὐχώρητος-ον μτγν. μσν. ὁ παρέχων ἐλευθέραν δίοδον, ποὺ ἐπιτρέπει εὔκολα τὸ πέρασμα: Στέφ. Ἀθ.Ἱππ.2,373D· **2**) χωρητικός, περιεκτικός, εὐρύχωρος· ‖ κ. ἐν παθ. σημ.: ΕΜ 285,16 « ὃν ἔστιν εὐχερῶς δέξασθαι ἐν τοῖς εἰσόδοις ».

εὐχώριστος-ον μτγν. ὁ εὐκόλως ἀποχωριζόμενος: Θεόφρ.ΦΑἰτ.4,6,8 **ἔτι δὲ καὶ τὸ τοῦ λωτοῦ σπέρμα τοιοῦτον ἢ τό γε περιέχον τὸν καρπὸν διὰ τὸ μὴ εὐχώριστον εἶναι,** Νικόμ.Γερ.Ἁρμον.2.

εὐψάμαθος-ον μτγν. ἀμμώδης: Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 6,233 **εὐψαμάθοιο ἠιόνος.**

εὐψηλάφητος-ον Σουΐδ. « εὐαφής »· ‖ εὔθικτος: ΕΜ 391,30.

εὐψηλαφήτως ἐπίρρ. καθ' Ἡσ. εὐθίκτως.

εὐψήφις-ῖδος (ὁ,ἡ) (ψηφίς) μτγν. ὁ πολλὰς ἢ καλὰς ἔχων ψηφῖδας: Νόνν.Δ 10,163.

εὔψοφος-ον (ψόφος) μτγν. ὁ καλῶς, εὐαρέστως ἠχῶν, εὔηχος: Δίων Χρ.12,36.

εὔψυκτος-ον (ψύχω) ὁ εὐκόλως ψυχόμενος: Ἀριστλ.Αἰσθ.444a,12 **τοῦ αἵματος, λεπτοῦ μέν, εὐψύκτου δέ,** αὐτ.Πρ.887b,31 **περιστέλλειν τοὺς πόδας.., ὅτι εὔψυκτοί εἰσιν,** Γαλ.1,329.

εὐψυχής-οῦς-ές (ψῦχος) μτγν. ὁ ἔχων εὐχάριστον ψῦχος, ὁ ἐλαφρῶς, εὐαρέστως ψυχρός: Ἡρωδιαν.Ἱστ.1,12,3 **εὐψυχέστερον γὰρ τὸ χωρίον, καὶ μεγίστοις κατάσκιον δαφνηφόροις ἄλσεσι,** Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.9,13,1 **καὶ γὰρ εὐψυχέστεροι** (οἱ κατάγειοι οἶναι) **τῶν ὑπερῴων**· ‖ **τὸ εὐψυχές** ἡ ὕπαρξις εὐαρέστου, ἐλαφρῶς δροσεροῦ ψύχους: Ἡρωδιαν.Ἱστ.6,6,5 **αὐτός τε ῥᾳδίως ἐπερρώσθη τῷ εὐψυχεῖ τε καὶ ἐνύδρῳ τῆς πόλεως.**

εὐψυχία (ἡ) (ψυχή) κ. μσν. κ. νεώτ. γενναιοψυχία, θαρραλεότης, ἀνδρεία: Αἰσχ.Πέρσ.326 **Συέννεσίς τε πρῶτος εἰς εὐψυχίαν,** Εὐρ.Μήδ.403 **ἕρπ' εἰς τὸ δεινόν· νῦν ἀγὼν εὐψυχίας,** Θουκ.1,121 **μελετήσομεν καὶ ἡμεῖς ἐν πλέους χρόνῳ τὰ ναυτικά, καὶ ὅταν τὴν ἐπιστήμην εἰς τὸ ἴσον καταστήσωμεν, τῇ γε εὐψυχίᾳ δήπου περιεσόμεθα,** Μηναῖ.9,3 Ἀπολυτ. **δόξα τῷ ἐνισχύσαντί σε Χριστῷ, δόξα τῇ εὐψυχίᾳ σου**· ‖ ψυχικὴ ἀγαθότης, ἀντίθ. τῷ κακοψυχία: Πλάτ.Νόμ.791C.

εὔψυχος-ον (ψυχή) κ. μσν. κ. νεώτ. γενναιόψυχος, ἀνδρεῖος, θαρραλέος: Αἰσχ.Πέρσ.394 **ἐς μάχην ὁρμῶντες εὐψύχῳ θράσει,** Εὐρ.Ῥῆσ.510 **οὐδεὶς ἀνὴρ εὔψυχος ἀξιοῖ λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρόν,** Θουκ.2,11 **πρός τε τὸ ἐπιέναι τοῖς ἐναντίοις εὐψυχότατοι ἂν εἶεν**· ‖ **τὸ εὔψυχον** ὡς οὐσ. ἡ εὐψυχία, γενναιοψυχία: Θουκ.2,39 **πιστεύοντες οὐ ταῖς παρασκευαῖς τὸ πλέον.. ἢ τῷ ἀφ' ἡμῶν αὐτῶν ἐς τὰ ἔργα εὐψύχῳ**· **2**) (ψύχω) εὐαρέστως ψυχρός, ἀναψυκτικός: Θεόφρ.Φ Αἰτ.5,14,1.

εὐψυχῶ-έω μτγν. Ἐπιγρ. κ. πάπ. εἶμαι εὔψυχος, θαρραλέος, ἔχω θάρρος: ΚΔ Φιλ.2,19 **ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα κἀγὼ εὐψυχῶ γνοὺς τὰ περὶ ὑμῶν,** Ἰώσ.ΑΙ 11,6,9, Πολυδ.3,135· **2**) ἐν πάπ. ὡς χαιρετισμὸς **εὐψυχεῖν** ἀντὶ χαίρειν, εὖ πράττειν· ‖ κ. ἐν ἐπιτυμβίοις Ἐπιγρ. **εὐψύχει** ἀναπαύου, γαῖαν ἔχοις ἐλαφράν: **εὐψύχει κάμὲ μένει τὸ θανεῖν.**

εὐψύχως ἐπίρρ. κατὰ τρόπον εὔψυχον βλ.λ., γενναίως, θαρραλέως, εὐτόλμως: Ξεν.Ἱππαρχ.8,21 **εὐψύχως παρελῶντας ἐπὶ τοὺς πολεμίους,** Πολύβ.15,11,12 **ἀγωνισαμένους εὐψύχως**· ‖ μὲ γενναιοψυχίαν, γενναιοδωρίαν: ΠΔ Μακκ.3,7,18 **τοῦ βασιλέως χορηγήσαντος αὐτοῖς εὐψύχως τὰ πρὸς τὴν ἄφιξιν πάντα.**

εὕω ποι., δ.γρ. **εὔω** (κώδ.), μέλλ. **εὕσω,** ἀόρ. α' **εὗσα** ἕψω, φλογίζω, καψαλίζω: Ἰλ.Ι 468 **σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο,** αὐτ.Ψ 33, Ὀδ.Β 300· **2**) κ. μτφ. ἐπὶ κακῆς, δυστρόπου γυναικός: Ἡσίοδ.Ἔργ.705 **ἥ τ' ἄνδρα.. εὕει ἄτερ δαλοῦ.**

εὐώδης-ους-ες (ὄζω-ὄδωδα) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ εὐαρέστως ὄζων, εὔοσμος, ὁ ἀναπέμπων εὐωδίαν, μυρωδάτος: Ἰλ.Γ382 **κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ κηώεντι,** Ὀδ.Β 339 **εὐῶδες ἔλαιον,** αὐτ.Ε 64, Πίνδ.Ο 17,32 **εὐώδεος ἐξ ἀδύτου,** Αἰσχ. Πέρσ.617 **ξανθῆς ἐλάας καρπὸς εὐώδης,** Ἀριστφ. Ὄρν.1067 **κήπους εὐώδεις,** Πάπ. **οἴνου εὐώδους,** Μηναῖ.3,10 Θεοτοκ. **εὐώδη οἶκον,-ἄνθος εὐῶδες.**

εὐωδία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **εὐωδιά,** Ἰων.-ίη ἡδεῖα, εὐάρεστος ὀσμή, γλυκιά, εὐχάριστη μυρωδιά, ἄρωμα: Ἡρ.4,75, Ξεν.Συμπ.2,3 **τί οὖν εἰ καὶ μύρον τις ἡμῖν ἐνέγκαι, ἵνα καὶ εὐωδίᾳ ἑστιώμεθα;,** Πλάτ.Τίμ.65A, ΠΔΓέν.8,21 **καὶ ὠσφράνθη κύριος ὁ θεὸς ὀσμὴν εὐωδίας** (ἐκ τῆς κνίσσης τῶν θυομένων ζῴων), Μηναῖ.1,27 Ὠδ.9 **ἑορτὴ.. πλήρης χαρᾶς.. πλήρης εὐωδίας καὶ φωτισμοῦ,** Πρόδρ.2,592 **καὶ φλησκουνίτζιν ὀλίγον διὰ τὴν εὐωδίαν,** Σολωμ.Λάμπρ.10 **ἀκούω φτερούγιασμα ποὺ ἔρχεται μακρόθε καὶ μοῦ φέρνει τὴν εὐωδία τοῦ κρίνου,** Βαλαωρ.Φροσ.2,15 **σάν ἱερὸ θυμία-**

μα μὲ χίλιες εὐωδίες, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 38,1 σά λιβανιοῦ καπνός μ' εὐωδιά μύρου.

εὐωδιάζω μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. | δημ. προφ. τετρασυλλ. | δίδω εὐάρεστον, καλὴν ὀσμήν, κάνω κάτι νὰ μυρίζῃ, νὰ μοσχοβολᾷ : Κλήμ.'Αλ.933,12, 'Ανδρ.Κρ.144, Κ Μανασσ.83 καὶ γῆν εὐωδιάζοντες συγκράτοις εὐοδμίαις, Σολωμ.'Ελ.Πολ.2,2 γαλάζια πεταλούδα | ποὺ εὐώδιασε τὸν ὕπνο της | μέσα στὸν ἄγριο κρίνο· **2**) κ. νεώτ. δημ. ἀμτβ. ἀναδίδω καλήν, εὐάρεστον ὀσμήν, ἐκπέμπω εὐωδίαν, μυρίζω, μοσχοβολῶ : ΠΔ Ζαχ.9,17 οἶνος εὐωδιάζων, 'Ησ.ἐν λ. κρίνα ἄνθη καλλίπνοα εὐωδιάζοντα, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 31,18 εὐωδιάζουν | τῶν ἀνθῶν οἱ χυμοί, εὐωδιάζουν τὰ λουλούδια· || μτ. συστ. αἰτ. : ΠΔ Σοφ.Σειρ.39,14 καὶ ὡς λίβανος εὐωδιάσατε ὀσμήν· || ὁμ. κ. παθ. : Στράβ. 15,2,3 εὐωδιαζομένην ἅμα καὶ ὑγιεινότερον τὸν ἀέρα ἔχουσαν, Διοσκ.2,76,8.

εὐωδιακός-ή-ό δημ. εὐώδης : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 31,18 στὸ μέλι | παὺ . . εὐωδιακὸ καὶ δριμύ.

εὐωδίζομαι μτγν. ἀπαθ. αἰσθάνομαι εὐωδίαν, νιώθω μυρωδιά : Σέξ.'Εμπ.Μαθ.7,293.

εὐωδίζω δημ. δίδω εἴς τι εὐωδίαν, χαρίζω μυρωδιά, κάνω νὰ μοσκοβολάῃ : Σολωμ.'Ελ.Πολ.3,6,13 ἡ πεταλούδα ποὺ 'χ' εὐωδίσει τσ' ὕπνους της μέσα στὸν ἄγριο κρίνο· πρβλ. εὐωδικός.

εὐωδικός-ιά-ό δημ. εὐώδης, μυρωδάτος, πρβλ. εὐωδιακός : Σαλωμ.Κρητ.19,6 καὶ τὰ σεμνά της κάλλη | τὰ δροσερά, τὰ εὐωδικά νά ξαναν-θίσουν πάλι· || πλήρης εὐωδίας, γεμάτος μυρωδιές : αὐτ.'Ελ.Παλ.3,6,13 ἡ πεταλούδα | ποὺ πέρασεν εὐωδικιά νύχτα στὸν ἄγριο κρίνο (παραλλ.).

εὐώδιν-ινος (ὁ,ἡ) μτγν. ὁ εὐκόλως ὠδίνων, γεννῶν, γόνιμος : 'Οππ.Κυν.3,19, Μᾶρκ.'Αργ.ΑΠ 6,201,5 εὐώδινος ἐπεὶ φύγε νηδύος ὄγκον· || ἐπίθ. τῆς θεᾶς Δήμητρος : Μάξιμ.529· **2**) παθ. ὁ εὐκόλως τεχθείς : Νόνν.Δ 14,148 εὐῶδιν Διὸς γενέθλη.

εὔφδος-ον μτγν. ὁ ἡδέως, εὐαρέστως ἠχῶν : Πλούτ.'Ηθ.405F.

εὐωδῶ-άω δημ. εὐωδιάζω βλ.λ.2), εἶμαι, γίναμαι εὐώδης, μυρίζω, μοσχαβολῶ : Σολωμ.Κρητ.20,4 σὰν περιβόλι εὐώδησε, Μαλακ.'Αντίφ.121,2 τὸ ἀεράκι ποὺ εὐωδᾷ, Καρυωτ.'Ελεγ.Σάτ.Διάκος 12 τ' ἄνθη εὐωδοῦσαν· πρβλ. εὐωδῶ-έω.

εὐωδῶ-έω μτγν. κ. μσν. εὐωδιάζω βλ.λ.2), εἶμαι εὐώδης : 'Ηρωδιαν.'Επιμερ.250, Στουδ.Θεόδ.289D οὐδὲ οἷόν τε μὴ εὐωδεῖν τὸν ἐπιφερόμενον ἀρώματα, 'Αχμ.'Ονειροκρ.23.

εὐώλενος-ον ποι. ὁ ὡραίας ὠλένας, βραχίονας ἔχων : Πίνδ.Π 9,17 τὰν εὐώλενον . . παῖδα Κυράναν, Εὐρ.'Ιππ.605 τῆς σῆς δεξιᾶς εὐωλένου.

εὐωμοσία (ἡ) μτγν. ἡ τήρησις, φύλαξις τοῦ ὅρκου : 'Ηρωδιαν.'Επιμερ.205.

εὐώμοτος-ον (ὄμνυμι) μτγν. ὁ τοὺς ὅρκους τιμῶν : Πολυδ.1,39.

εὐώνητος-ον μτγν. κ. νεώτ. εὔωνος, ποὺ εὔκολα ἀγοράζεται, φτηνός : Στράβ.5,1,12 προσλαμβάνει δὲ πολὺ ἡ τῆς πίττης εὐπορία πρὸς τὸ εὐώνητον (δ. ἀνάγν. εὐκώνητον).

εὐωνία (ἡ) μτγν. κ. μσν. εὐθηνία : Πολύβ.2,15,4 περὶ δὲ τῆς κατὰ μέρος εὐωνίας καὶ δαψιλείας τῶν πρὸς τὴν τροφὴν ἀνηκόντων, Γεωπ.1,8,2.

εὐωνίζω μτγν. καθιστῶ τι εὔωνον, δθ. ἐξευτελίζω, ἐξουθενῶ : 'Ακύλ.Ψαλμ.11(12),9 εὐωνισμένοι.

εὔωνος-ον κ. νεώτ. ὁ ἀντὶ μικρᾶς τιμῆς ὠνούμενος, ἀγοραζόμενος, εὐθηνός : 'Ιππ.Φυσ.Γυν.59, 'Επίχ.42,10, Πλάτ.Εὐθύδ.304Β τὸ δὲ ὕδωρ εὐωνότατον, ἄριστον ὄν, Δημ.255 ὁ γὰρ τότ' ἐνστὰς πόλεμος . . ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθανωτέροις καὶ εὐωνοτέροις διῆγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης, Νίκαρχ.ἐν ΑΠ 11,169,4 ζητῶν εὔωνον θάνατον· || κ. ἐπὶ προσ., ὁ ὀλιγοδάπανος, ὁ δεχόμενος μικρὸν μισθὸν διά τινα ὑπηρεσίαν : 'Απп.'Εμφ.Πολ.2,120 εὔωνοι εἰς ὅ τι μισθοῖντο.

εὐωνυμία (ἡ) μσν. ἡ ἰδιότης τοῦ εὐωνύμου βλ.λ., τοῦ καλὸν ἔχοντος ὄνομα : Πρόδρ.2,393 κάλει, λοιπόν, ἡγούμενε τοῦτο θερμαλατέαν, καὶ μὴν καλῆς ἁγιόζουμον διά τὴν εὐωνυμίαν (δ. γρ.ὁμωνυμίον).

εὐωνυμίνη (ἡ) νεώτ. ρητινῶδες ἐκχύλισμα ἐξαγόμενον ἐκ ταῦ φλαιοῦ τοῦ φυτοῦ εὐωνύμου, λαμβανόμενον ὡς καθαρτικὸν καὶ χολαγωγόν.

εὐωνύμιος-α-ον ποι. ἀντὶ εὐώνυμος βλ.λ. 2), εὐτυχής, εὐαίωνος : Κόρινν.19 (πιθ.).

εὐωνυμίως 'Επιγρ. πρὸς τὰ ἀριστερά : 'Επιγρ. Δελφ. τά εὐωνυμίως ἐπὶ θάλασσαν εἶναι Δελφῶν.

εὐώνυμος-ον (ὄνομα) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ καλὸν ἔχων ὄνομα, ἔντιμος ἢ περίφημος : 'Ησίοδ.Θ 409 γείνατο δ' 'Αστερίην εὐώνυμον, Πίνδ.Ο 2,7 ἔρεισμ' 'Ακράγαντος, εὐωνύμων τε πατέρων ἄωτον ὀρθόπολιν, Πλάτ.Νόμ.754Ε δίκην μὴ καλὴν μηδ' εὐώνυμον, ἀλλ' αἰσχράν· || εἰδ. ὁ καλῶς ἐκπεφρασμένος : Λουκ.Λεξιφ.1 σκόπει δὴ . . ὅπως διαπεραίνομαι τὸν λόγον, εἰ εὔαρχός τέ ἐστι καὶ πολλὴν τὴν εὐλογίαν ἐπιδεικνύμενος καὶ εὔλεξις, ἔτι δὲ εὐώνυμος· **2**) εὐτυχής: Πίνδ. Ν 7,48 εὐώνυμον ἐς δίκαν, αὐτ.8,47, Εὐστ.Πον. 895,37· **3**) ὁ καλά, εὐτυχῆ προοιωνιζόμενος, προσημαίνων, εὐοίωνος : Πλάτ.Πολιτ.302D, Δίων Κ 52,4 ἡ ἰσονομία τότε πρόσρημα εὐώνυμον καὶ τὸ ἔργον δικαιότατον ἔχει· **4**) κατ' εὐφημ. ἀριστερός (τῆς ἐξ ἀριστερῶν προελεύσεως τῶν οἰωνῶν θεωρουμένης ὡς ἀποτροπαίας) : 'Ηρ.7,109 ταύτας μὲν δὴ τὰς πόλιας τὰς παραθαλασσίας τε καὶ 'Ελληνίδας ἐξ εὐωνύμου χειρὸς ἀπέργων παρεξήιε, αὐτ.6,111, Σοφ.Τρ.926 λύει τὸν αὐτῆς πέπλον . . ἐκ δ' ἐλώπισεν πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον, Θουκ.5,67 ἔπειτα 'Αθηναῖοι ἔσχατοι τὸ εὐώνυμον κέρας ἔχοντες, Ξεν.Λακ.11,10 ἤν γε μὴν κατὰ τὰ εὐώνυμα (τὸ ἀριστερὸν κέρας) πολέμιοι προσίωσιν, 'Αριστλ.ΖΜ 667b,7· ὁμ. τὸ εὐώνυμον (παραλειπ. τοῦ κέρας) : Θουκ.4,96· || εἰδ. ἐπὶ οἰωνῶν, ὁ ἐξ ἀριστερῶν ἐρχόμενος : Αἰσχ.Πρ.490· || μτφ. ὁ ἐξ εὐωνύμων ὁ ἐν ἥττονι μοίρᾳ κ. ἐν ἐκκλ. σημ. ὁ ἐξ ἁμαρτιῶν ὑπέχων εὐθύνην, τιμωρίαν : ΚΔ Ματθ.25,33 ἐρίφια ἐξ εὐωνύμων, Μηναῖ.9,3 Θεοτακ. ἱκέτευσον . . τῆς ἐξ εὐωνύμων ἀπαλλάξαι μερίδος καὶ βασιλείας.

εὐώνυμος (ἡ), νεώτ. εὐ- (ὁ) κ. **εὐώνυμον** (τὸ) βοταν. θαμνῶδες φυτόν, δηλητηριῶδες, ἐκ τῶν σπερμάτων τοῦ ὁποίου λαμβάνεται ἔλαιον, νεώτ. εὐώνυμος ὁ εὐρωπαϊκός δημ. ἀσπρόξυλα : Πλίν. ΦΙ 13,118· || παραλλαγὴ τούτου πιθ. τὸ νεώτ. εὐ- ὁ πλατύφυλλος κ. π.Θεοφρ.ΦΙ 3,18,13· || νεώτ. βοταν. εὐ- τὸ ἰαπωνικὸν - τὸ μικρόφυλλον - τὸ ἐπίχρυσον εἴδη ἀειθαλῶν θάμνων κοσμητικῶν· || ὁμ. νεώτ. εὐ- τὸ ποικιλόφυλλον φαρμακευτικὸν φυτόν, ἐξ οὗ ἐξάγεται ἡ εὐωνυμίνη βλ.λ.

εὐωνυμοῦμαι-έομαι μσν. παθ. ἔχω καλόν, περίφημον ὄνομα : Εὐστ.Πον.141,13.

εὐώνως ἐπίρρ. 'Επιγρ. κατὰ τρόπον εὔωνον βλ.λ., ἀντὶ μικρᾶς τιμῆς, φθηνά.

εὐώπιον (τὸ) 'Ησ. « πυρὰ παρθενικὴ ἐν Τροιζῆνι ».

εὐῶπις-ιδος (ἡ) (ὤψ) ἡ ὡραίους ἔχουσα ὀφθαλμούς, ἢ ἡ ὡραίαν ἔχουσα τὴν ὄψιν : 'Οδ.Ζ 113 ὡς 'Οδυσσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην, αὐτ.142, 'Υμν.Δήμ.333, Πίνδ.Ο 10(11),74 εὐῶπις Σελάνα, Μάξ.Τύρ.14,6 τὴν Ἥραν οἵαν Πολύκλειτος 'Αργείοις ἔδειξε . . εὐῶπιν.

εὐωπός-όν κ. μσν. ὁ ὡραίους ἔχων ὀφθαλμοὺς ἢ ὁ καλός, ὡραῖος τὴν ὄψιν : Εὐρ.'Ορ.918 μορφῇ μὲν οὐκ εὐωπός, ἀνδρεῖος δ' ἀνήρ, Διον.Περ. 1075· **2**) συνεκδ. ὁ εὐχάριστός τινι, δθ. ὁ φιλικός, ὁ εὐνοϊκός : Εὐρ.'Ιων 1611 εὐωποὶ πύλαι·

3) ὁ καλῶς βλέπων, ὁ καλὴν, ἰσχυρὰν ἔχων τὴν ὅρασιν : Ἀριστλ.ΖΓ 780b,36, Αἰλ.ΖΙ 8,12 **εὐωπὸν ὄμμα·** **4)** μτγν. **εὐωπός** [ὁ] ὡς οὐσ. εἶδος θαλασσίου ἰχθύος : Ὀππ.Ἁλ.1,256.

εὐωρία [ἡ] (ὥρα) μτγν. κ. μσν. ἡ ὡραιότης τῆς ἐποχῆς, τῆς ὥρας, εὐκρασία : Λόγγ.1,9 **τοσαύτης πάντα κατεχούσης εὐωρίας·** **2)** Ἡσ. « εὐωρία, ὀλιγωρία, ἀμέλεια »· ‖ Φώτ. « τὸ μὴ πάνυ φροντίζειν, ἀλλὰ ῥαθυμότερόν πως ἔχειν ».

εὐωριάζω εὐωρῶ βλ.λ., ὀλιγωρῶ, ἀμελῶ· Φώτ. «εὐωριάζειν ἀφροντιστεῖν κατ' ἀντίφρασιν· ὥρα γὰρ ἡ φροντίς » : Σοφ.ἀπ.561· πρβλ. εὐωρία.

εὔωρος-ον (ὥρα) ἀμελής, ἀδιάφορος περί τινος, μτ. γεν. : Εὐφορ.129 **οὐδέ τοι εὔωροι θυέων·** **2)** ὁ ἐν ὥρᾳ, ὥριμος : Σοφ.ἀπ.200 **εὔωρος γάμου·** **3)** ὁ ἐν εὐωρίᾳ βλ.λ.ΙΙ, δθ. κ. Ἡσ. « εὔωρος γῆ, ἡ τὰ ὡραῖα ἔχουσα», καρποφόρος.

εὐωχητήριον [τὸ] μον. τόπος εὐωχίας, αἴθουσα συμποσίου : Γρηγ.Κορ.527S.

εὐωχητής [ὁ] σχόλ. ὁ συνευωχούμενος, ὁ δαιτυμών, ὁ συμπότης : Σχόλ.Αἰσχ.Πρ.1022.

εὐωχητικός-ή-όν γλῶσσ. ὁ εἰς εὐωχίαν, συμπόσιον ἀναφερόμενος.

εὐωχία [ἡ] κ. μσν. κ. νεώτ. εὐθυμία, φαιδρότης ἰδίως ἐν συμποσίῳ, εἶτα πλούσιον γεῦμα, ξεφάντωμα, φαγοπότι : Ἀριστφ.Ἀχ.1009, αὐτ.Βάτρ.85 **ποῖ γῆς ὁ τλήμων, ἐς μακάρων εὐωχίαν,** Πλάτ. Πολ.329Α **περί τε τὰ ἀφροδίσια καὶ περὶ πότους καὶ εὐωχίας·** ‖ φαιδρὰ πανήγυρις, ἑορτή : Μηναῖ.8,21 Ἑσπερ. **Ἄγγελοι πανηγυρίζουσι τὴν σεπτὴν Μετάστασιν τῆς Θεομήτορος, καὶ πρὸς εὐωχίαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς συγκαλοῦσι·** **2)** κ. μτφ. : Ἀγαθ.ΑΠ 4,3,6 **λόγων γὰρ ἡμῖν πολυτελῶν καὶ ποικίλων πολλοὶ προθέντες παμμιγεῖς εὐωχίας** (ἀπολαύσεις ἐκ λόγων, ἐντρυφήσεις)· **3)** εἰδ. ἀφθονία τροφίμων, ἐπιτηδείων : Πολύβ.3,92,9 **ἵνα μὴ μόνον κατὰ τὸ παρὸν εὐωχίαν, ἀλλὰ συνεχῶς δαψίλειαν ἔχῃ τῶν ἐπιτηδείων,** Ραῦφ.π.Ὀρειβ.6,38,10 **εὐωχία σίτου.**

εὐωχιάζω μτγν. εὐωχῶ βλ.λ., παρέχω τινὶ γεῦμα, φιλεύω : Λιβάν.Ἔκφρ.9,5 **εὐωχιάζοντες τοὺς θηρῶντας ἐν ἄγραις.**

εὐωχιαστικός-ή-όν μτγν. ἐπιτήδειος, κατάλληλος εἰς εὐωχίαν, συμπόσιον : Ἰω.Λυδ.Μην.4,1 **κήνουλον** (caenulum) **οἷον εὐωχιαστικόν.**

εὐωχῶ-έω κ. νεώτ., μέλλ. **εὐωχήσω,** ἀόρ. **εὐώχησα** (Μεταγ.14), μέσ. κ. παθ. μτχ. αἰολ. **εὐωχήμενος** (Ἀλκ.Λυρ.Συμπλ.23,5), μέσ. μέλλ. **εὐωχήσομαι,** ἀόρ. **εὐωχησάμην,** παθ. **εὐωχοῦμαι,** μέλλ. **εὐωχηθήσομαι** (Ἐπιγρ.), ἀόρ. **εὐωχήθην,** παρακ. **εὐώχημαι,** ἑστιῶ τινα, προσφέρω τινὶ γεῦμα, φιλεύω, ταγίζω, μτ. αἰτ. προσ. : Ἡρ.1,126 **ἀπικομένους δὲ τῇ ὑστεραίῃ τοὺς Πέρσας κατακλίνας ἐς λιμῶνα εὐώχεε,** Εὐρ.Κύκλ.346, Ἀριστφ.Σφ.341 **ἀλλά μ' εὐωχεῖν ἕτοιμός ἐσθ',** Ξεν.ΚΠ 5,5,42· ‖ κ. ἐπὶ ζώων, διατρέφω καλῶς : Πλάτ.Πολ.588Ε **τὸ παντοδαπὸν θηρίον εὐωχοῦντι ποιεῖν ἰσχυρὰν·** ‖ ὁμ. παρέχω τροφήν : Ἀριστλ.ΖΙ 595a,24 **μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας εὐωχοῦσιν ἤδη οἱ πιαίνοντες τὰς ὗς·** **2)** μτφ. ἐπὶ παντοίας ἀπολαύσεως, δαψιλῶς παρέχω, προσφέρω : Πλάτ. Γοργ.518Ε **ἐγκωμιάζεις ἀνθρώπους, οἳ τούτους εἱστιάκασιν εὐωχοῦντες ὧν ἐπεθύμουν,** αὐτ.522Α **πολλὰ καὶ ἡδέα καὶ παντοδαπὰ εὐώχουν ὑμᾶς,** Θεόφρ.Χαρ.8,3 **δοκῶ μοί σε εὐωχήσειν καινῶν λόγων·** **3)** μέσ. ἢ παθ. κ. νεώτ. **εὐωχοῦμαι** πλουσίως συμποσιάζω, ἐντρυφῶ ἐσθίων καὶ πίνων, ξεφαντώνω : Ἡρ.1,31 **μετὰ ταύτην δὲ τὴν εὐχὴν ὡς ἔθυσάν τε καὶ εὐωχήθησαν,** Ἀριστφ.Ἐκκλ. 1224 **καθ' ἡσυχίαν ἀπίωσιν εὐωχημένοι** (μετὰ τὴν εὐωχίαν)· ‖ μτ. συστ. αἰτ. : Ξεν.ΚΠ 1,3,6 **κρέα εὐωχοῦ·** ‖ ὁμ. **εὐ- ἐπινίκια** τελῶ ἐπινίκιον ἑορτὴν διὰ συμποσίου : Λουκ.Κατάπλ.39· αὕτω κ. Ἡλιόδ.Αἰθ.7,26 **εὐ- γάμους,** αὐτ.8,7 **εὐ- ἑορτήν·** ‖ ἐπὶ ὑποζυγίων, ἀφθόνως τρέφομαι, βόσκω : Ξεν. Ἀν.5,3,11· κ. μτ. γεν. : Ἀριστφ.Σφ.1306 **ὥσπερ καχρύων ὀνίδιον εὐωχημένον** (σχόλ. « ὥσπερ ὄνος κριθῶν κορεσθείς »)· **4)** ὁμ. μέσ. **εὐωχοῦμαι** καθόλου ἀπολαύω τινός, ἐντρυφῶ εἴς τι, μτ. γεν. : Πλάτ.Πολ.352Β **εὐωχοῦ τοῦ λόγου.**

εὐῶψ-ῶπος [ὁ,ἡ] (ὤψ) ὁ καλοὺς ἔχων ὀφθαλμούς· ἢ καλός, ὡραῖος τὴν ὄψιν : Σοφ.Ἀντ.530 **εὐῶπα παρειάν·** ‖ μτφ. ἐπιθυμητός, εὐτυχής, εὐμενής : αὐτ.ΟΤ 189 **ὦ χρυσέα θύγατερ Διός, εὐῶπα πέμψον ἀλκάν** (εὐμενῆ βοήθειαν).

ἔφα δωρ. τ. γ' ἑν. παρατ. τοῦ ρ. φημί, ἀντὶ ἔφη.

ἐφάανθη ἐπ. τ. γ' ἑν. ἀόρ. τοῦ ρ. φαίνω, ἀντὶ ἐφάνθη.

ἐφαβικός-ή-όν δωρ. τ. ἀντὶ ἐφηβικός.

ἔφαβος [ὁ] δωρ. ἀντὶ ἔφηβος.

ἐφαγιστεύω τελῶ τὰς καθωρισμένας τελετάς, τὴν ὑπὸ τῶν ἱερῶν ἐθίμων καθωρισμένην λατρείαν: Σοφ.Ἀντ.247 **κἀπὶ χρωτὶ διψίαν κόνιν παλύνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή.**

ἐφαγνίζω τελῶ ἱερὰν λατρείαν, τελετήν, εἰδ. δὲ νεκρικὴν θυσίαν, τελῶ τὰς νενομισμένας πρὸς τοὺς νεκροὺς τελετάς : Σοφ.Ἀντ.196 **Ἐτεοκλέα μὲν.. τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς** (δ. ἀνάγν. ἀφαγνίσαι, πρβλ. λ.).

ἔφαγον ἀόρ. β' τοῦ ρ. ἐσθίω βλ.λ.

ἐφαιμάσσω μτγν. αἱμάσσω, ματώνω, κάνω νὰ ματώσῃ : Ὀρειβ.46,24,3 **ἐπὶ δὲ τῶν παρά τινας προφάσεις ψιλωθέντων ὀστῶν, δύναται μὲν καὶ ξύσις, ἄχρις ἂν ἐφαιμάσσηται.**

ἐφαιμορραγῶ-έω μτγν. διὰ δευτέραν φορὰν αἱμορραγῶ, ξαναπαθαίνω αἱμορραγία : Ἡλιόδ.π. Ὀρειβ.50,52,1.

ἐφαιμορροῶ-έω μτγν. ἐφαιμορραγῶ βλ.λ. : Ἡλιόδ.π.Ὀρειβ.50,51,2.

ἐφαιροῦμαι-έομαι μέσ. ἐκλέγω τινὰ εἰς διαδοχὴν ἑτέρου : ΔίωνΚ 49,43 **στρατηγοῦ ἀποθανόντος, ἄλλον ἐς τὰς περιλιπεῖς ὥρας ἐφείλετο·** ‖ κ. ἐν παθ. σημ. ἐκλέγαμαι εἰς διαδοχὴν ἄλλου : Θουκ.4,38 **τῶν πρότερον ἀρχόντων τοῦ μὲν πρώτου τεθνηκότος.. τοῦ δὲ μετ' αὐτὸν ἐφῃρημένου Ἱππαγρέτου,** Ἐπιγρ.

ἐφαιρῶ-έω μτγν. καταλαμβάνω τινά, ἐκτείνομαι, ἁπλοῦμαι ἐπί τινος : Ἀπολλ.Ρ 2,1216 **ἐπὶ χλόος εἷλε παρειὰς** (τμ.).

ἐφακέομαι Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐπακέομαι βλ.λ., ἐπιδιορθῶ, ἐπισκευάζω : **τὰς γεφύρας ἐφακεῖσθαι.**

ἐφάλιος-ον (ἅλς) ἔφαλος βλ.λ. : Φώτ.,Σουΐδ.

ἐφάλλομαι (ἅλλομαι) κ. μσν., μέλλ. ἐφαλοῦμαι (ΠΔ Βασ.1,10,6), ἐπ. ἀόρ. β' **ἐπᾶλτο,** μτχ. **ἐπάλμενος** κ. **ἐπιάλμενος** ἅλλομαι, πηδῶ ἐπί τινος, ἀναπηδῶ, μτ. γεν. : Ἰλ.Η 15 **Ἰφίνοον βάλε δουρὶ.. ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων** (καθὼς πηδοῦσε στὸ ἅρμα)· ὁμ. κ. μτ. δοτ. : Πλούτ.Ἠθ.139Β **οἱ τοῖς ἵπποις ἐφάλλεσθαι μὴ δυνάμενοι·** **2)** κινοῦμαι μεθ' ὁρμῆς πρός τινα, τρέχω, σπεύδω πρός τινα : Ὀδ.Ω 320 **κύσσε δέ μιν περιφὺς ἐπιάλμενος·** **3)** μτφ. ἐπὶ τῆς φήμης, τῆς ταχέως κινουμένης, πετομένης, διαδιδομένης : Πίνδ.Ν 6,58 **πέταται δ' ἐπί τε χθόνα καὶ διὰ θαλάσσας τηλόθεν ὄνυμ' αὐτῶν· καὶ ἐς Αἰθίοπας.. ἐπᾶλτο·** **4)** μτ. σημ. ἐχθρικῆς, ἐφορμῶ ἐπί τινος, κινοῦμαι ἐχθρικῶς, ὁρμητικῶς κατά τινος, προσβάλλω τινά, μτ. δοτ. : Ἰλ.Λ 489 **Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος,** αὐτ.Φ 140· ‖ μτ. δοτ. ὀργαν. προσβάλλω τινὰ διά τινος, πλήττω τινά : αὐτ.Λ 421 **Δηιοπίτην οὔτασεν ὦμον ὕπερθεν ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί,** Ὀδ. Ξ 220 **πρώτιστος ἐπάλμενος ἔγχει ἕλεσκον ἀνδρῶν ὅ τέ μοι εἴξειε πόδεσσιν·** ‖ κ. μτ. ἐμ-

παθ. αἰτ. **ἐφάλλομαι ἐπί τινα** ἐπιτίθεμαι κατά τινος : ΚΔΠράξ.19,16 **καὶ ἐφαλλόμενος ἐπ' αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος . . καὶ κατακυριεύσας αὐτῶν ἴσχυσε κατ' αὐτῶν·** ‖ ὁμ. **ἐφάλλομαι ἐπί τι** ὁρμῶ πρὸς τὸ μέρος, πρὸς τὴν διεύθυνσίν τινος, ὁρμῶ ἐπάνω : Πλάτ.Ἴων 535Β **ἢ τὸν Ὀδυσσέα ὅταν ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἐφαλλόμενον ᾄδῃς·** **5)** ἔρχομαι ἐπί τινα, ἐπιφοιτῶ : ΠΔΒασ.1,10,6 **καὶ ἐφαλεῖται ἐπὶ σὲ πνεῦμα κυρίου.**

ἔφαλμος-ον μτγν. ἁλμυρός : Πλούτ.Ἠθ.687D **ἐφάλμων βρωμάτων εὐστομίαι καὶ δριμύτητες.**

ἔφαλος-ον ⌊ἅλς⌋ ὁ παράλιος : Ἰλ.Β 538 **Κόρινθόν τ' ἔφαλον,** Σοφ.ΑΪ.192 **ἐφάλοις κλισίαις·** ‖ ἡ **ἔφαλος** ⌊ἐνν. γῆ⌋ ἡ παραλία : Λουκ.Ἔρωτ.7· **2)** εἰδ. ἐπὶ πλοίων : Ποσειδ.π.Ἀθήν.13,596D **ἔστ' ἂν ἴῃ Νείλου ναῦς ἔφαλος τενάγη.**

ἔφαλσις-εως ⌊ἡ⌋ κ. νεώτ. τὸ ἐπί τινος ἐφάλλεσθαι, ἀναπήδησις, ἐπιπήδησις, ἐφόρμησις : Ἀριστλ.Πρ.913b,20· **2)** νεώτ. ἐν τῇ γυμναστικῇ, τὸ ἐπὶ τοῦ ·ἐφαλτηρίου βλ.λ. πήδημα· ‖ ὁμ. ἐν τῇ ἱππευτικῇ, ἡ ἐπὶ τοῦ ἵππου ἐπιπήδησις.

ἐφαλτήριον ⌊τὸ⌋ νεώτ. ἓν τῶν κυριωτάτων ὀργάνων τῆς σουηδικῆς γυμναστικῆς, ἐφ' οὗ ἀσκοῦνται οἱ γυμναζόμενοι εἰς τὰς διαφόρους ἐφάλσεις καὶ ὑπερπηδήσεις.

ἐφαλῶ-άω δωρ. τ. τοῦ ἐφηλῶ βλ.λ.

ἐφάμαν δωρ. μέσ.παρατ. τοῦ φημί, ἀντὶ ἐφάμην.

ἐφαμαρτάνω μτγν. ἄγω, παραπλανῶ εἰς ἁμαρτίαν, κάνω νὰ ἁμαρτήσῃ : ΠΔἹερ.39|32|,35 **πρὸς τὸ ἐφαμαρτεῖν τὸν Ἰούδαν.**

ἐφάμαρτος-ον μσν. σφαλερός, ἀποδοκιμαζόμενος ὑπὸ τῆς ἠθικῆς : Στουδ.Θεόδ.585Ε **ἐφάμαρτος συνήθεια· 2)** κ. ἐπὶ προσ.,ὁ εἰς σφάλμα, παράπτωμα ὑποπεσών : Εὐστ.Πον.1365,40.

ἐφαμαρτῶ-έω μτγν. ἐφομαρτῶ βλ.λ. : Ἡρόδ. Ἰατρ.5,43.

ἐφαμάρτως ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἐφάμαρτον βλ.λ., ἀνηθίκως : Ἀχμ.Ὀνειροκρ.47,36 **πλοῦτον ἀλλότριον βιαστικῶς καὶ ἐφαμάρτως κερδήσει.**

ἐφαμέριος-ον δωρ. τ. τοῦ ἐφημέριος.

ἐφάμερος-ον δωρ. τ. τοῦ ἐφήμερος.

ἐφάμιλλος-ον ⌊ἅμιλλα⌋ κ. μσν. κ. νεώτ. ἄξιος νὰ ἁμιλληθῇ, νὰ παραβληθῇ πρός τινα ἢ πρός τι, ἰσάξιος, ἰσόπαλος : Ξεν.Ἀπομν.3,3,12 **ὅταν γε χορὸς εἷς ἐκ τῆσδε τῆς πόλεως γίγνηται, ὥσπερ ὁ εἰς Δῆλον πεμπόμενος, οὐδεὶς ἄλλοθεν οὐδαμόθεν τούτῳ ἐφάμιλλος γίγνεται,** Ἰσοκρ.1,12, Μηναῖ. 1,27 Ἑσπερ. **τῶν πιστῶν ὑπογραμμός, τῶν μαρτύρων ἐφάμιλλος·** ‖ **τὸ ἐφάμιλλον** ὡς οὐσ. ἰσότης, ὁμοιότης, ἴση ἀξία : Πλούτ.Ἠθ.153F· **2)** παθ. ὁ ἀποτελῶν ἀντικείμενον ἁμίλλης, ἀνταγωνισμοῦ, ὁ δι' ὃν ἁμιλλῶνταί τινες : Δημ.331 **ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας ἐν κοινῷ πᾶσι κειμένης,** Ἐπιγρ. **ὅπως ἐφάμιλλον ᾖ πᾶσι φιλοδοξεῖν.**

ἐφαμίλλως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. μετὰ τοῦ αὐτοῦ ζήλου, μὲ ἴσην ἀνταγωνιστικὴν διάθεσιν : Πλούτ.Κλεομ.39 **ἐφαμίλλως ἀγωνισαμένη τῷ γυναικείῳ δράματι πρὸς τὸ ἀνδρεῖον.**

ἔφαμμα-ατος ⌊τό⌋ μτγν. ἐφαπτίς βλ.λ., εἶδος ἐπενδύτου : Πολύβ.2,28,8 **διὰ τὸ τινὰς τῶν τόπων βατώδεις ὄντας ἐμπλέκεσθαι τοῖς ἐφάμμασι.**

ἐφαμματίζω μτγν. συνδέω, ἐπιδένω ὁμοῦ, δένω μαζί : Ὀρειβ.49,22,23.

ἐφαμμίζομαι πάπ. καλύπτομαι ὑπὸ ἄμμου : ⌊τὴν γῆν⌋ **ἐφημμίσθαι.**

ἔφαμμος-ον μτγν. ἀμμώδης : Θεόφρ.ΦΑΙτ.24,4 **ἐὰν δὲ δὴ ἐν ἁλμώδει καὶ ἐφάμμῳ φυτεύσῃ.**

ἐφαμῶ-άω μτγν. ἐπαμῶ βλ.λ. : Ἡλιόδ.Αἰθ.2,20.

ἔφαν αἰολ. κ. ἐπ. τ. γ' πληθ. παρατ. τοῦ ρ. φημί, ἀντὶ ἔφασαν.

ἐφανδάνω, ἐπ. **ἐπιανδάνω,** μέλλ. **ἐφαδήσω,** ἀρέσκω, γίνομαι ἀρεστός τινι : Ἰλ.Η 45 **σύνθετο θυμῷ βουλήν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι,** αὐτ.407 **ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως,** Ὀδ.Π 406 **ὡς ἔφατ' Ἀμφίνομος, τοῖσιν δ' ἐπιήνδανε μῦθος,** Ἀπολλ.Ρ 1,675, Ὀππ.Ἁλ.4,253· ‖ ἀόρ.γ' ἐν. **ἐπεύαδεν** εἰδ.π.Μουσαῖ.180 **οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν·** ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Ὀρφ.Ἀργ.773.

ἐφάπαλος-ον ⌊ἁπαλός⌋ μσν. ἐπὶ φυτῶν, ἁπαλὸς ἀκόμη, τρυφερός : Γεωπ.10,78,3 **οὕτω δὲ σχηματίζεται τὸ φυτὸν ἐφάπαλον ὄν.**

ἐφάπαξ ἐπίρρ. μόνον ἅπαξ, διὰ μίαν ἢ εἰς μίαν μόνον φοράν : Εὐπ.175, ΚΔἙβρ.7,27 **τοῦτο γὰρ ἐποίησεν** ⌊ὁ Ἰησοῦς⌋ **ἐφάπαξ ἑαυτὸν ἀνενέγκας,** - **ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους προαγωγαὶ γίνονται ἐφάπαξ·** ‖ νεώτ. κ. δημ. εἰδ. ἐπὶ χρηματικῶν ποσῶν, εἰς μίαν καὶ μόνην καταβολὴν ἢ εἴσπραξιν, εἰς μίαν μόνον δόσιν, γιὰ μιὰ φορά, κυρ. περὶ χρηματικῆς παροχῆς εἰς ὑπάλληλον ἐξερχόμενον τῆς ἣν εἶχεν ὑπηρεσίας : **θὰ πάρῃ σύνταξιν καὶ ἑκατὸν χιλιάδας ἐφάπαξ·** ‖ ἐν χρ. κ. ὡς οὐσ. οὐδ. ἐνάρθρ. **τὸ ἐφάπαξ** τὸ ἐκ τοῦ νόμου ὡρισμένον χρηματικὸν ποσόν, ὅπερ λαμβάνει ὁ μετὰ πολυετῆ ὑπηρεσίαν ἀποχωρῶν ἢ ἀπολυόμενος ὑπάλληλος : **μὲ τὸ ἐφάπαξ θ' ἀγοράσω ἕνα σπιτάκι,** - **ἔβαλε στὸν τόκο τὸ ἐφάπαξ· 2)** μτγν. διὰ μιᾶς, ἐν ταὐτῷ, στὴν ἴδια ὥρα ἢ στιγμή : ΚΔ Κορ.1,15,6 **ἔπειτα ὤφθη ἐπάνω πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ.**

ἐφαπλῶ-όω κ. μσν. κ. νεώτ. ἁπλῶ, ἐκτείνω τι ἐπί, ἐπάνω : Ὀρφ.Ἀργ.1336 **χρύσειον ἐφαπλώσαντες ἄωτον,** Εὐμάθ.9 **δάφνη καὶ μυρρίνη ἐφαπλοῦσι τοὺς κλάδους ὡς χεῖρας·** ‖ κ. μτ. γεν. δηλούσης τὸ ἐπί τινος ἁπλῶ, ἐκτείνω : Βάβρ.95,2 **λέων . . γυῖα γῆς ἐφαπλώσας,** Νόνν.Δ 15,9· ‖ κ. μτ. δοτ. ὁμ. : αὐτ.20,385 **ἐφ- δίκτυα νεπόδεσσιν·** ‖ **ἐφαπλῶ χεῖράς τινι** ἁπλώνω ἐπί τινος τὰς χεῖρας καὶ τὸ λαμβάνω, τὸ κρατῶ : Ὀρφ.Ἀργ.457 **ἐν δ' ἄρ' ἐρετμοῖς χεῖρας ἐφαπλώσαντες ὑπὲρ ἅλα τύπτον ἕκαστος·** ‖ ἁπλῶς **ἐφαπλῶ τὰς χεῖρας** ἐπιθέτω που ἀνοικτάς, ἁπλωτὰς τὰς χεῖρας : Εὐσ.Ἐκκλ.Ἱστ.8,7 **τὰς χεῖρας ἐφαπλοῦντες εἰς σταυροῦ τύπον·** ‖ μσν. κ. νεώτ. κ. μετ' ἔμπροθ. διορ. ⌊ἔν τινι, ἐπί τινος⌋ εἰς δήλωσιν τοῦ ἐπί τινος ἢ ἔν τινι ἁπλῶ, ἐκτείνω, ἀναπτύσσων ἀποθέτω τι : Κ.Πορφ.Ἔκθ.39C **εὐξάμενος ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας τραπέζης ἐφαπλοῖ ἐν αὐτῇ εἰλητὰ δύο·** ‖ παθ. **ἐφαπλοῦμαι** ἐξαπλοῦμαι, ἐκτείνομαι ἐπί τινος : Λογγ.1,20 **τοὺς ἐμπροσθίους πόδας ἐφηπλῶσθαι ταῖς χερσί,** Ἰω.Χρυσ.Λόγ.6, τόμ.1,37 **τὴν γῆν τοῖς ἄνθεσι καλλωπιζομένην, καθάπερ ἱμάτιον ποικίλον ἐφηπλωμένην αὐτῇ πανταχόθεν τὴν βλάστησιν· 2)** ἀντὶ τοῦ διαχέω, σκορπίζω : Μηναῖ. 1,26 Ὠδ.7 **Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε θεοσεβέσι παισὶ δρόσον τὴν τοῦ πνεύματος·** κ. παθ. ἀπολ. : Πλούτ.Ἠθ.167Α **σκότος ἐφήπλωται πολυφάνταστον,** - **ἐφηπλώθη ὁμίχλη** - **ἡ νύξ.**

ἐφάπλωμα-ατος ⌊τό⌋ μσν. κ. νεώτ. πᾶν τὸ ἐφαπλούμενον ἐπί τινος ἀντικειμένου πρὸς κάλυψιν τούτου, ἰδίως δὲ τὸ διὰ βάμβακος ἢ πτίλων πεπληρωμένον κλινοσκέπασμα, δημ. πάπλωμα· ‖ Εὐστ.Πον.1347,40 « τοὺς τάπητας οὓς οἱ παλαιοὶ μεταβαλεῖς τῶν λέξεων ἓν πρὸς ἓν φράζοντες ἐφαπλώματα ἑρμηνεύουσιν ».

ἐφαπλωματοποιεῖον ⌊τό⌋ νεώτ. ἐργαστήριον κατασκευῆς ἐφαπλωμάτων βλ.λ., παπλωματάδικο.

ἐφαπλωματοποιία ⌊ἡ⌋ νεώτ. ἡ κατασκευὴ ἐφαπλωμάτων.

ἐφαπλωματοποιός ⌊ὁ⌋ νεώτ. ὁ κατασκευαστὴς ἐφαπλωμάτων, παπλωματάς.

ἐφάπλωσις-εως ⌊ἡ⌋ νεώτ. ἡ πρᾶξις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφαπλῶ βλ.λ., ἐξάπλωσις, διάχυσις.

ἐφαπτίς-ίδος ⌊ἡ⌋ μτγν. στρατιωτικὸς ἐπενδύτης, ἐπανωφόρι : Πολύβ.30,25,10 **πάντες οἱ προειρημέ-**

νοι εἶχον πορφυρᾶς ἐφαπτίδας, πολλοὶ δὲ διαχρύσους, Καλλίξ.2· 2) ἐπωμίς : Ἰώσ.ΑΙ 3,7,7· 3) γυναικεῖον ἔνδυμα : Στράβ.7,2,3.

ἐφαπτώδης-ους-ες ὁ ὁμοιάζων πρὸς ἐφαπτίδα βλ.λ. : Φώτ.βλ.ἐν λ. ἀπολάς.

ἐφάπτωρ-ορος (ὁ,ἡ) ποι. ὁ ἐφαπτόμενός τινος, ἐγγίζων, μτ. γεν. : Αἰσχ.Ἱκ.728 ἄγειν θέλοντες ῥυσίων ἐφάπτορες· || ὁ θωπεύων, χαϊδεύων : αὐτ. 535 γενοῦ πολυμνᾶστορ ἔφαπτορ Ἰοῦς.

ἐφαρδμόν Ἡσ. « ἀρδευτὸν πεδίον ».

ἐφαρίξαντο Ἡσ. « ἐφήσαντο » | πιθ. « ἐφαφίξαντο· ἐψηφίσαντο ».

ἐφαρμογή (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια, θέσις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφαρμόζω βλ.λ., συναρμογή, προσαρμογή, συνάφεια, ἀκριβὴς τοποθέτησις σώματος, ἀντικειμένου τινὸς ἐπὶ ἑτέρου : Πλούτ.Ἠθ. 780D ὁ κανὼν ἀπευθύνει τὰ λοιπὰ τῇ πρὸς αὑτὸν ἐφαρμογῇ καὶ παραθέσει συνεξομοιῶν· 2) συμφωνία, σύμπτωσις : Ἀρρ.Ἐπίκτ.1,22,2 ἐφ- τῶν προλήψεων ταῖς οὐσίαις· || εἰδ. σύμπτωσις ἀπαιτήσεων, γνωμῶν : Ἥρων Μετρ.3 Πρόλ.· 3) ἕνωσις, συνταύτισις : Πλωτῖν.6,9,11· 4) νεώτ. μτφ. ἐκτέλεσις, πραγμάτωσις, ἰδίως θεωρίας τινὸς ἢ σχεδίου ἢ προγράμματος : ἡ ἰδέα σου προσκόπτει εἰς τὴν ἐφαρμογήν, - ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ πενταετοῦς οἰκονομικοῦ σχεδίου· || σχολαὶ ἐφαρμογῆς στρατιωτικαὶ σχολαὶ θεωρητικῆς καὶ ἰδίως πρακτικῆς ἐκπαιδεύσεως τῶν κατωτέρων ἀξιωματικῶν, χωρισταὶ δι' ἕκαστον ὅπλον : σχολὴ ἐφαρμογῆς πεζικοῦ - ἱππικοῦ κλπ.· 5) εἰδ. νεώτ. ἐν τῇ μηχαν. σημεῖον ἐφαρμογῆς τὸ σημεῖον εἰς ὃ ἀμέσως ἐκδηλοῦται ἡ ἐνέργεια τῆς δυνάμεως.

ἐφαρμόδιος-ον μσν. ἁρμόδιος, ἐφαρμόζων, ταιριαστός : Θεόδ.Λάσκ.1281 (ἔκδ. Mi.).

ἐφαρμόζω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἀττ.-όττω, δωρ. -όσδω (Θεόκρ.1,53) προσαρμόζομαι εἴς τι, ἐπί τινος, συνάπτομαι καλῶς, ταιριάζω, ἔρχομαι καλά, μτ. δοτ. : Ἰλ.Τ 385 πειρήθη δ' ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεύς, εἰ οἷ ἐφαρμόσσειε καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα, - δὲν ἐφαρμόζει καλὰ τὸ φόρεμα - τὸ παπούτσι· || ὁμ. ἐφ- ἐπί τι : Ἀριστλ.Φυσ. 228b,25 οἷον ἡ τῆς κεκλασμένης κίνησις ἢ ἡ τῆς ἕλικος ἢ ἄλλου μεγέθους, ὧν μὴ ἐφαρμόττει τὸ τυχὸν ἐπὶ τὸ τυχὸν μέρος· || κ. εἰδ. ἐν τῇ γεωμ. συνταυτίζομαι, συμπίπτω : Εὐκλ.1,4· 2) μτφ. ἔχω τὰς ἀπαιτουμένας ἰδιότητας, ἱκανότητας, εἶμαι κατάλληλος, ἁρμόδιος εἴς τι, ταιριάζω, μτ. δοτ. : Ἀριστλ.Α Ὑστ.88a,33, αὐτ.Πολιτ. 1276b,25 τῶν δὲ πλωτήρων καίπερ ἀνομοίων ὄντων τὴν δύναμιν.. δῆλον ὡς ὁ μὲν ἀκριβέστατος ἑκάστου λόγος ἴδιος ἔσται τῆς ἀρετῆς, ὁμοίως δὲ καὶ κοινός τις ἐφαρμόσει πᾶσιν· || ὁμ. ἐφαρμόζω ἐπί τινος εἶμαι ἁρμόδιος, ἔχω θέσιν : αὐτ.Φυσ.201b,14 ἀλλὰ μὴν ὁ αὐτὸς ἐφαρμόσει λόγος καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων κινήσεων· || κ. νεώτ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. ἐν τῷ παθ. : ἡ γνώμη αὐτὴ δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου· 3) καλῶς προσαρμόζομαι ἐπὶ τῆς ἰδιαζούσης φύσεως, καταστάσεώς τινος : Παν.14,2 (οἴνῳ) ἐφαρμόζουσιν ἀοιδαί (πάνε καλὰ μὲ τὸ κρασὶ τὰ τραγούδια, ταιριάζουνε)· || κ. μσν. μτ. γεν. : Στουδ.Θεόδ. 74D πῶς οὐχὶ φίλον αὐτῷ καὶ ἐφαρμόζον τῆς σωματικῆς ἰδέας;· 4) μτβ. προσαρμόζω τι εἰς ἕτερον, συνάπτω, ταιριάζω, μτ. δοτ. : Ἡσίοδ. Ἔργ.76 πάντα δέ οἱ χροῒ κόσμον ἐφήρμοσε Παλλὰς Ἀθήνη, Θεόκρ.1,53· || παθ. ἐφαρμόζομαι ἀκριβῶς, καλῶς συνάπτομαι, ἔρχομαι ἴσα-ἴσα, ἐν τῇ γεωμ.:Εὐκλ.1,4,Πλωτῖν.2,7,1 ἐφ- γραμμὴ γραμμῇ· || κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἀρχί.ΑΠ 9,19 δούλαν ζεύγλαν ἐφηρμόσατο· 5) συναρμόζω, καθιστῶ ἁρμονικόν, σύμφωνον πρός τι, φέρω εἰς συμφωνίαν, εἰς συμβιβασμόν : Ξεν.Ἀγησ.8,8 ἐφαρμόσας τὰς δαπάνας ταῖς προσόδοις, Λουκ.Ἀπολ.1 ἃ δὲ μεταξὺ καὶ ἐπὶ πᾶσιν ὑπὸ σοῦ ἐλέγετο, ταῦτα νῦν ἐφαρμόττειν ζητῶ τοῖς ἀνεγνωσμένοις· || εἰδ. ἐναρμονίζω : Πλούτ.Ἠθ.769C καθάπερ δὲ λόγῳ ἡ ποίησις ἡδύσματα μέλη καὶ μέτρα καὶ ῥυθμοὺς ἐναρμόσασα· || ὁμ. μτ. ἐμπρόθ. αἰτ. : Ἀριστλ.Α Ὑστ.175b,4, Λουκ.Ἀλ.38· || ἐφ- τι ἐπί τινος : Ἀριστλ.Πολιτ.1275b,32· || κ. παθ. συναρμόζω ἐμαυτὸν εἴς τι : Ἐπίκ.π.Κλεάρχ.47· || ὁμ. κ. ἐν τῷ μέσ. τ. : Ἀγαθ.ΑΠ 9,768 αἰνέομεν δὴ κεῖνον, ὃς ἐν βιότῳ τε κύβῳ τε χάρματι καὶ λύπῃ μέτρον ἐφηρμόσατο· 6) ἐκτελῶ, πραγματοποιῶ, θέτω εἰς πρᾶξιν, ἐνέργειαν : Πλούτ.Ἠθ.116E ταῦτα οὖν ἐν διανοίᾳ τις ἔχων ὡς πυθόχρηστα παραγγέλματα πρὸς πάντα τὰ τοῦ βίου πράγματα ῥᾳδίως ἐφαρμόζειν, - εἰς τὴν Ρωσσίαν ἐφήρμοσαν τὸ σοσιαλιστικὸν σύστημα· κ. παθ. : θεωρίαι ποὺ δὲν ἐφαρμόζονται.

ἐφαρμόσιμος-ον νεώτ. ὁ δεκτικὸς ἐφαρμογῆς, ἀκριβοῦς, τελείας συνάφεως πρὸς ἕτερον σῶμα, ἀντικείμενον, ποὺ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοσθῇ· 2) ὅθ. μτφ. πραγματοποιήσιμος, ἐκτελέσιμος.

ἐφάρμοσις-εως (ἡ) ἡ ἐνέργεια, θέσις ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφαρμόζω, ἐφαρμογή : Τίμ.Λοκρ.95C κατ' ἐφάρμοσιν τόπων καὶ τάξιος.

ἐφαρμοστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐνεργῶν ἐφαρμογάς, εἰδ. ἐπὶ τεχνιτῶν εἰδικευμένων εἰς τὴν συναρμολόγησιν καὶ τοποθέτησιν μηχανῶν.

ἐφάρμοστος-ον μσν. ὁ ἐφαρμοζόμενος, προσαρμοστός : Νικ.Χων.584,17 (ἔκδ. Βόνν.).

ἐφαρμοστός-ή-ό δημ. ὁ τελείαν ἐφαρμογήν, προσαρμογὴν ἐμφανίζων : ἐφαρμοστὸ παπούτσι - φόρεμα· ἐπίρρ. -ά.

ἐφαρπάζω πάπ. κ. μσν. ἀντὶ ἀφαρπάζω, διὰ τῆς βίας ἀφαιρῶ : Πάπ., Παιδ.Γ'Αθάρ.68 ἐν τοῖς ἐφαρπαγεῖσι τῶν Σκυθῶν τόποις.

ἐφαύριον Πάπ. ἀντὶ ἐπαύριον.

ἔφαψις-εως (ἡ) ἐπαφή, θωπεία, χάϊδευμα : Αἰσχ. Ἱκ.45 Ζηνὸς ἔφαψιν, Σχόλ.Ἀπολλ.Ρ 1,842· 2) σύνδεσμος, ἕνωσις : Παῦλ.Αἰγ.6,51.

ἐφέασθεν Ἡσ. « ἐγέλασαν, διεχύθησαν ».

ἐφεβδοματικός-ή-όν πάπ. ὁ ἐφορεύων, προϊστάμενος τῆς ἑβδομάδος : ἐφ- θεοί.

ἐφέβδομος-ον μτγν. ὁ περιλαμβάνων τὸ ὅλον καὶ τὸ ἕβδομον μέρος αὐτοῦ (1 1/7) : ΘέωνΣμ. 77Η,Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.84Ρ.

ἐφεγρήσσων Ἡσ. « ὁ ἀγρυπνῶν ».

ἐφεδές Ἡσ. « ἐπίπεδον, ταπεινόν, χαμαί ».

ἐφεδέται Ἡσ. « ἀρχή τις ἐν Σάμῳ ».

ἐφέδρα (ἡ) (1), ἰων. ἐπέδρη τὸ ἐπί τινος ἑδράζεσθαι, καθισιό : Πλάτ.Πολιτ.288Α,Φώτ.ἐν λ. Λίσποι διὰ τὸ ναυτικοὺς ὄντας ἕνεκα τῆς ἐν τῷ κωπηλατεῖν συνεχοῦς ἐφέδρας ἀπογλούτους εἶναι· 2) βάσις : Ἥρων Πνευμ.1,30 ἐπὶ δὲ τῆς ἐφέδρας ἐφεστάτω τὸ ζῴδιον· 3) σταθμός, εἰδικώτ.δὲ στάβλος : Φλέγ.Θαυμ.3 ἡνίκα Νισαῖοι χρυσάμπυκες ἀργέται ἵπποι βῶσιν ἐπὶ χθόνα δῖαν, ἐὴν προλιπόντες ἐφέδρην· 4) ἡ ἔν τινι τόπῳ ἢ πλησίον τόπου παραμονή, ὅθ. πολιορκία : Ἡρ.1,17 τῆς γὰρ θαλάσσης οἱ Μιλήσιοι ἐπεκράτεον, ὥστε ἐπέδρης μὴ εἶναι ἔργον τῇ στρατιῇ, αὐτ.5,65 οὔτε γὰρ ἐπέδρην ἐπενόευν ποιήσασθαι.

ἐφέδρα (ἡ) (2) μτγν. κ. νεώτ. βοταν. ποῶδες φυτόν, ὁ. ἵππουρις : Πλίν.Φ1 26,36, ΨΔιοσκ.4,46.

ἐφεδράζω μτγν. τίθημι, στηρίζω τι ἐπί τινος, ἀποθέτω : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,211 ζῴῳ θνητῷ χρεμετιστικῷ τὰ σφαιρώματα ἐφηδρακός, Ἡλιόδ.Αἰθ.1,2 μηρῷ δὲ τῷ δεξιῷ τὸν ἀγκῶνα θατέρας χειρὸς ἐφεδράζουσα· 2) ὑποβαστάζω, ὑποστηρίζω : αὐτ.7,8 καὶ τὴν βάσιν τοῦ πρεσβύτου .. ἠρέμα παραλυομένην ἐφεδράζοντος.

ἐφέδρανον (τὸ) τὸ ἐφ' οὗ ἑδράζει, κάθηταί τις,

ἡ ἕδρα : Ἀριστλ.ΖΙ 493a,23 **τὸ μὲν οἷον ἐφέδρανον γλουτός,** Πολυδ.2,184· || εἰδ. **ἐφέδρανον ὄργανον** μηχάνημα ἐν εἴδει ἕδρας ἢ κλίνης ἐφ' οὗ ἐκάθηντο οἱ ἐγχειριζόμενοι : Ὀρειβ.49,2,1· || Ἡσ. « ἐφέδρανα· ἐφ' ὧν καθῆντο [οἱ] τὰς λύρας ἔχουσιν»· **2**) ἐφέδρα βλ.λ.2) : ΨΔιοσκ.4,46.

ἐφεδρεία (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐφεδρεύειν, τὸ ἐπί τινος καθῆσθαι, μτ. δοτ. : Ἀριστλ.ΖΓ 614b,6 **ἔχει δὲ καὶ τοὺς ὄνυχας βελτίους τῶν κολοιῶν, πεφυκότας πρὸς τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπὶ τοῖς δένδρεσιν ἐφεδρείας,** αὐτ.ΖΠ 713a,21· || ἐν εἰδ. χρ. ἐπὶ ἀθλητῶν πυγμάχων καὶ παλαιστῶν εὐνοηθέντων κατὰ τὴν κλήρωσιν καὶ ἀναμενόντων ὅπως ἀγωνισθῶσι πρὸς τοὺς νικητὰς τῶν προκριματικῶν ἀγώνων· πρβλ. ἔφεδρος 4) : Πλάτ.Πολ 819Β **καὶ πυκτῶν καὶ παλαιστῶν ἐφεδρείας,** Ἐπιγρ.Ὀλυμπίας **οὐ γὰρ ἐν εὐτυχίᾳ κλήρου στέφος, ἀλλ' ἐφεδρείας χωρὶς ἀπ' Ἀλφειοῦ καὶ Διὸς ἠσπασάμην**· **2**) τὸ ἔν τινι τόπῳ παραμονεύειν, ἡ ἐνέδρα, πρβλ. ἐφέδρα 2) : Πολύβ.23,16,2 **πιστεύσαντες τῇ τῶν πολεμίων ἐφεδρείᾳ**· || ὅθ. κ. ἡ θέσις τοῦ ἐφεδρεύοντος, τὸ πόστο : αὐτ.1,17,11 **τὸ γὰρ πρόστιμον παρ' αὐτοῖς θάνατός ἐστι τῷ προεμένῳ τὸν τόπον καὶ φυγόντι τὸ παράπαν ἐξ ἐφεδρείας**· **3**) κ. νεώτ. πολεμικὴ δύναμις παρακολουθοῦσα ἐκ τοῦ πλησίον τὰ μαχόμενα τμήματα τοῦ στρατοῦ, καὶ ἑτοίμη ὅπως συνδράμῃ αὐτὰ εἰς ἐνδεχόμενον κίνδυνον : Πολύβ.1,9,2,Διόδ.Σ 17,12· || νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον στρατευσίμων ἀνδρῶν ὑποχρεουμένων ὅπως καλούμενοι ὑπὸ τοῦ κράτους ἐν καιρῷ ἐπιστρατεύσεως ἐνισχύωσι τὸν ἐν ἐνεργείᾳ στρατόν : **ἐκλήθη ὑπὸ τὰ ὅπλα ἡ α' σειρὰ ἐφεδρείας**· **4**) ἐν εἰδ. ἐνν. ἐν τῇ ἰατρ. ἡ ἐπισταμένη, ἡ μετὰ προσοχῆς παρακολούθησις τῆς ἐξελίξεως ἣν λαμβάνει νόσος τις εἰς τὰ συμπτώματά της : Τίτλος Ἔργου Ἀντωνίου τοῦ Ἐπικουρίου π. Γαλ.5,1.

ἐφέδρευσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ θέσις, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐφεδρεύω βλ.λ.2) : Ἀκύλ.Ἰὼβ 37,3.

ἐφεδρευτής (ὁ) μτγν. ὁ ἐνεδρευτής : ΨἸω.Χρυσ. Λόγ.7,389.

ἐφεδρεύω κ. μσν. κ. νεώτ. ἐπικάθημαι, ἑδρεύω, κάθημαι ἐπί τινος : Εὐρ.Ἠλ.55 **τόδ' ἄγγος τῷδ' ἐφεδρεῦον κάρᾳ**· || ἐν εἰδ. ἐνν. ἀντὶ ἐπῳάζω : Ἀριστλ.ΖΙ 564a,11 **τῶν δὲ χηνῶν αἱ θήλειαί τε ἐπῳάζουσι μόναι, καὶ διαμένουσι διὰ παντὸς ἐφεδρεύουσαι, ὅταν περ ἄρξωνται τοῦτο ποιεῖν**· **2**) καταλύω ἔν τινι τόπῳ, σταματῶ : Πλούτ.Πύρρ. 32 **ὁ δὲ αὐτὸς μὲν ἐγγὺς προσελάσας ἐφήδρευε**· **3**) ἐνεδρεύω, παραμονεύω : Θουκ.4,71 **αἱ δὲ τῶν Μεγαρέων στάσεις φοβούμεναι .. μὴ .. ἡ πόλις ἐν μάχῃ καθ' αὑτὴν οὖσα ἐγγὺς ἐφεδρευόντων Ἀθηναίων ἀπόληται,** αὐτ.8,92· || ὅθ. κ. εἶμαι παρεσκευασμένος, ἕτοιμος νὰ πολεμήσω, εἶμαι στὴ θέση μου : Ἰσοκρ.8,137 **ὅταν εἰδῶσιν ἐφεδρεύουσαν τὴν δύναμιν τὴν ἡμετέραν καὶ παρεσκευασμένην τοῖς ἀδικουμένοις βοηθεῖν**· || ἐπιτηρῶ, παραφυλάττω, μτ. δοτ. προσ. : Εὐρ.Ὀρ. 1627 **σὺ θ' ὃς ξιφήρης τῇδ' ἐφεδρεύεις κόρῃ**· || καιροφυλακτῶ, ζητῶ νὰ ἐπωφεληθῶ ἔκ τινος : Δημ.61, Ἀριστλ.Πολιτ.1269a,38 **ὥσπερ γὰρ ἐφεδρεύοντες τοῖς ἀτυχήμασι διατελοῦσιν,** Ἡλιόδ.Αἰθ. 4,17 **ἐφήδρευον τοῖς ἐσομένοις,** Στουδ.Θεόδ. 459Β **ἐκεῖ ὁ λῃστὴς ἐφεδρεύει κλέψαι καὶ συλῆσαι τὸ ἱερόν**· || κ. μτφ. ἐπὶ ἀσθενειῶν, ἐπικρέμαμαι, ἐπαπειλῶ : Ἱππ.Ἐπιδ.19· **4**) ἐν πολέμῳ, παραμένω ὡς ἐφεδρεία τῶν μαχομένων τμημάτων τοῦ στρατοῦ : Πολύβ.18,32,2 **ἀλλὰ τὰ μὲν ἐφεδρεύει τῶν μερῶν αὐτοῖς, τὰ δὲ σύμμισγει τοῖς πολεμίοις**· **5**) ἐπιτηρῶ, ἐπιστατῶ : αὐτ.5,95,5 **Ἄρατος μὲν ἔχων τοὺς ἐπιλέκτους ἐφήδρευε τῇ τοῦ σίτου κομιδῇ**· **6**) εἰδ. ἐπὶ ἀθλητοῦ πύκτου ἢ παλαιστοῦ, εὐνοηθέντος κατὰ τὴν κλήρωσιν καὶ ἀναμένοντος ἐν ἐφεδρείᾳ βλ.λ.1) ἐν εἰδ. χρ. τὴν λῆξιν τῶν προκριματικῶν ἀγώνων, ὅπως ἀγωνισθῇ πρὸς τὸν νικητήν : Λουκ.Ἑρμότ.40.

ἐφεδρήσσω ποι. τ. τοῦ ἐφεδράζω, ἐπικάθημαι : Κόλουθ.256, Νόνν.Δ 20,36 **ἅρμασι μιμηλοῖσιν ἐφεδρήσσουσα λεόντων**· **2**) παρακάθημαι, μτ. δοτ. : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,161 **δειλαὶ τοι δειλοῖσιν ἐφεδρήσσουσι πέλειαι**· κ. ἀπολ. : Κόλουθ.69.

ἐφεδρίζω παίζω τὸν ἐφεδρισμὸν βλ.λ.· τίτλος ἔργου τοῦ Φιλήμονος.

ἐφεδρικός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰς τὴν ἐφεδρείαν ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος : **ἐφεδρικὰ στρατεύματα, - πρώτη ἐφεδρικὴ σειρά,- ἐφ- κλάσις**· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ἐφεδρίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἀλκαλοειδὲς τοῦ φυτοῦ ἐφέδρα βλ.λ.2), ἐμφανιζόμενον ὑπὸ μορφὴν λευκῶν κρυστάλλων, ἐνεργοῦν δὲ φυσιολογικῶς ὡς διεγερτικὸν τοῦ ὀρθοσυμπαθητικοῦ συστήματος.

ἐφεδρισμός (ὁ) ἢ **-ιασμός** παιδιὰ συνισταμένη εἰς τὴν ἀπό τινος σημείου διὰ σφαίρας ἢ λίθου πλῆξιν ἑτέρου εἰς ἀπόστασιν τεθειμένου λίθου (καλουμένου διόρου), ὑποχρεουμένου τοῦ ἀστοχήσαντος νὰ περιαγάγῃ ἐπὶ τῶν νώτων τὸν ἐπιτυχόντα ἀπὸ τοῦ στόχου μέχρι τοῦ σημείου βολῆς· πρβλ. νεωτ. παιδιὰς καβάλλα, μηλαράκια· Πολυδ.9,118. Ἡσ.

ἐφεδριστήρ (ὁ) ὁ παίζων τὸν ἐφεδρισμὸν βλ.λ. : Πολυδ.9,118.

ἐφεδρίτης (ὁ) ὁ ἐφεδριστήρ: Φώτ.ἐν λ.παλαιστή.

ἐφεδριῶ-άω μτγν. κ.μσν. ἀντὶ ἐφεδρήσσω βλ.λ.2), παρακάθημαι : Κόλουθ.15· **2**) κ. μσν. βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ, τὸν καθίζω : Τζέτζ.Ὁμ.391 **γέροντα ἐλάζετο χειρός, καί μιν ἐφεδριάασκεν.**

ἔφεδρος-ον (ἕδρα) ὁ ἐπί τινος καθήμενος, μτ. γεν. : Σοφ.Φιλ.401 **ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε** (περὶ τῆς Κυβέλης), Εὐρ.Ἴων 202 **ἔφεδρον ἵππον**· || τὸ οὐδ. **ἔφεδρον** ὡς οὐσ. κάθισμα, θρανίον : Ἱππ.Ἀγμ.8· **2**) ὁ πλησίον τινός, παρά τι, παρά τινα καθήμενος : Πλάτ. Πολιτ.273D **πάλιν ἔφεδρος τῶν πηδαλίων γιγνόμενος**· μτ. δοτ. : Εὐρ.Τρῳ.139 **ὤμοι θάκους οἵους θάσσω σκηναῖς ἔφεδρος Ἀγαμεμνονίαις**· κ. ἀπολ. : Σοφ.Αἴ 610 **καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος** (βρίσκεται κοντά μου)· **3**) ὁ ἀναμένων ὅπως λάβῃ τὴν θέσιν ἄλλου, ὁ ἐν ἐφεδρείᾳ τοποθετημένος πρὸς ἐπικουρίαν, συνδρομήν, βοήθειαν ἄλλων, ἐπὶ στρατιωτῶν πολεμιστῶν: Εὐρ.Φοίν.1095 **ἐφέδρους θ' ἱππότας μὲν ἱππόταις ἔταξ', ὁπλίτας δ' ἀσπιδηφόροις ἔπι,** Πολύβ.8,31,6· || κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ **ἔφεδρος** ὡς οὐσ. στρατεύσιμος πολίτης ἐκπληρώσας τὴν ἐν τῷ ἐνεργῷ στρατῷ καθωρισμένην θητείαν καὶ ἤδη ἀνήκων εἰς μίαν τῶν ἐφεδρικῶν κλάσεων· ὁμ. κ. ἐν χρ. ἐπιθετ. : **ἔφεδρος στρατιώτης,-ἔφεδρος ἀξιωματικός**· **4**) εἰδ. ἐν πυγμαχικῷ ἢ παλαιστικῷ ἀγῶνι ὁ ὑπὸ τῆς κληρώσεως εὐνοηθεὶς ἀθλητὴς καὶ ἀναμένων τὴν λῆξιν τοῦ προκριματικοῦ ἀγῶνος, ὅπως ἀντιμετωπίσῃ τὸν νικητήν, πρβλ. ἐφεδρεία, ἐφεδρεύω : Πίνδ.Ν 4,96, Εὐρ.Ῥῆσ.119 **νικῶν δ' ἔφεδρος παῖδ' ἔχεις τὸν Πηλέως,** Ξεν.Ἀν.2,5,10, Πλούτ.Σύλλ.29 **τὸν μέντοι τελευταῖον ἀγῶνα καθάπερ ἔφεδρος ἀθλητῇ καταπόνῳ προσενεχθείς**· **5**) καθόλου, ὁ ἁρμόδιος, διαθέσιμος ὅπως διαδεχθῇ, ἀντικαταστήσῃ ἄλλον : Ἡρ.5,41 **ἔφεδρον βασιλέα,** Λουκ.Ὄνειρ.9 **οὐ ἔφεδρος ἐγὼ .. ἐκεκλήμην**· **6**) κ. μτφ. ὁ παραμονεύων, ζητῶν νὰ ἐπωφεληθῇ ἔκ τινος, ὁ ποὺ παραφυλάγει : Πολύβ. 3,12,6 **ἵνα τοὺς μὲν ἐφέδρους νομίζοντες εἶναι τῶν καιρῶν ἀεὶ φυλάττωνται**· || ἐπιβουλευόμενος : Μέν.666 **ἔφεδρος βίου** (ἐπιβουλευόμενος τὴν ζωήν του, καραδοκῶν τὴν ὥραν τοῦ θανάτου του)· || κ. ἀπολ. ὁ ἐνεδρεύων : Καλλ.Δῆλ.125 **οἷος ἔφεδρος οὔρεος ἐξ ὑπάτου σκοπιὴν ἔχει.**

ἐφέζομαι ἀποθ., ἀπαρφ. **ἐφέζεσθαι,** προστ.

ἐφέζεο (ΑΠ 15,13) (κυρ. ἐν χρ. κτ. μτχ. κ. γ' πρόσ. παρατ.) κάθημαι ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Ἰλ.Γ 152 δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, Ὀδ Δ 717, Ἀριστφ.Ὄρν. 774· || κ. μτ. γεν. : Πίνδ.Ν 4,67 πόντου τ' ἐφεζόμενοι, Ἀπολλ.Ρ 3,1001· || κ. ἐμπροθ. : Μόσχ. 2,125 ἡ δ' ἄρ' ἐφεζομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις, Ἀγαθ.5,236,10 εἰς ἔποπος κραναὴν αὔλιν ἐφεζόμεναι· κ. μτ. αἰτ. : Εὐρ.Ἑλ.1492 Εὐρώταν ἐφεζόμεναι, πρβλ.Αἰσχ.Ἀγ.664· || παρακάθημαι, μένω, κάθημαι πλησίον : Αἰσχ.Εὐμ.446 οὐκ εἰμὶ προστρόπαιος οὐδ' ἔχων μύσος πρὸς χειρὶ τῇ μῇ τὸ σὸν ἐφεζόμην βρέτας.

ἐφέηκα ἐπ. ἀόρ. ἀντὶ ἐφῆκα βλ. ἐν λ. ἐφίημι.

ἐφεικοστός (ὁ) πάπ. φόρος πρόσθετος κατὰ ποσοστὸν 1/20 : οἱ δὲ πριάμενοι τὴν ὠνὴν ἐγγύους καταστήσουσι τῶν ἐφεικοστῶν.

ἐφείω ἐπ. ἀόρ. β' ὑποτακτ. τοῦ ρ. ἐφίημι.

ἐφεκατέρωθεν μτγν. ἑκατέρωθεν, ἐξ ἀμφοτέρων τῶν πλευρῶν, τῶν μερῶν : Φίλ.Μηχ.Βελοπ.95,10.

ἐφεκκαιδέκατος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὴν μονάδα καὶ ἓν δέκατον ἕκτον (17/16) : ΘέωνΣμ.69Η.

ἐφεκτικός-ή-όν (ἐπέχω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἱκανὸς νὰ συγκρατῇ, νὰ καταστέλλῃ, ἐπισχετικός, συγκρατητικός : Δίφιλ.Σ π.Ἀθήν.8,355Ε, Διοσκ.1,30 ἐφεκτικὸς ἱδρώτων, Γεωπ.12,27,3 ἐφ- ἀφροδισίων· || κατασταλτικός, θεραπευτικός : Διοσκ.5,109 καὶ σηπεδόνων ἐφεκτικοί· 2) κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ἐπιφυλακτικός, διστακτικὸς ἢ ἀναβλητικὸς εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης του, εἰδ. ἐν χρ. ἐπὶ τῶν σκεπτικῶν φιλοσόφων : Στωϊκ.2,37, Γέλλ.11,5, Διογ.Λ Προοίμ.16 τῶν δὲ φιλοσόφων, οἱ μὲν γεγόνασι δογματικοὶ οἱ δὲ ἐφεκτικοί. δογματικοὶ μέν, ὅσοι περὶ τῶν πραγμάτων ἀποφαίνονται, ὡς καταληπτῶν· ἐφεκτικοὶ δέ, ὅσοι ἐπέχουσι περὶ αὐτῶν, ὡς ἀκαταλήπτων, - εἶναι ὡς πρὸς τὰς νέας πολιτικὰς θεωρίας ἐφεκτικός· || νεώτ. κ. ἐπὶ διαθέσεων ἢ ἐνεργειῶν : στάσις-ἀντίληψις ἐφεκτική· 3) εἰδ. ἐν τῇ γεωμ. ἐφεκτικὸς τόπος ὁ ἀκίνητος· ἀντίθ. διεξοδικὸς βλ.λ. : Ἀπολλ.Περγ.άπ.22.

ἐφεκτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐφεκτικοῦ βλ.λ.2), ἐπιφυλακτικότης.

ἐφεκτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐφεκτικὸν βλ.λ.2), ἐπιφυλακτικῶς : Ἀρρ.Ἐπικτ.1,14,7.

ἔφεκτος-ον ὁ τὴν μονάδα καὶ τὸ ἕκτον αὐτῆς (1 1/6) περιέχων : Βιτρ.3,1,6· || τόκος ἔφεκτος ὁ τὸ ἕκτον τοῦ κεφαλαίου περιέχων, ἤτοι 16 2/3 % : Δημ.944· || εἰδ. ἐν πάπ. τὸ ἔφεκτον πρόσθετος φόρος ἑνὸς ἕκτου (ἑκτημορίου) ἐπὶ τῆς πληρωμῆς διὰ τὴν μεταφορὰν γεννημάτων.

ἐφεκτός-ή-όν (ἐπέχω) μτγν. ὁ συγκρατούμενος· || τὰ ἐφεκτὰ ζητήματα ἐφ' ὧν δύναταί τις νὰ ἐπέχῃ, νὰ εἶναι ἐπιφυλακτικὸς εἰς τὴν ἔκφρασιν τῆς γνώμης του : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.3,55.

ἐφέλης Ἡσ. «ἐπίαλτος».

ἐφελίσσω ἄχρ. τ. τοῦ ἰων. ἐπε(ι)λίσσω βλ.λ.

ἐφελκίδωσις-εως (ἡ) νεώτ. ὁ σχηματισμὸς ἐφελκίδος βλ.λ. : ἡ ἐφελκίδωσις τοῦ ἕλκους.

ἐφελκίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐπὶ ἕλκους, πληγῆς σχηματιζομένη σκληρά, στερεὰ ἐπιδερμίς, ἐσχάρα : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,3.

ἐφελκοῦμαι-όομαι παθ. γίνομαι ἑλκώδης : Ἱππ. 1201Η οἱ πυρετοί, ἐν οἷσιν ἐφελκοῦται χείλεα.

ἐφελκτικός-ή-όν μτγν. κ. μσν. ἑλκυστικός : Φιλόδ.Σημ.1 τὸ ἤλεκτρον ἐφελκτικὸν τῶν ἀχύρων· || κ.μτφ. : Εὐστ.Ὀδ.Ξ 392 τὸ ἐφελκτικὸν καὶ ἡδύ.

ἐφέλκυσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐφέλκειν, ἡ προσέλκυσις : Ἀσπάσ. σχόλ. εἰς ΗΝικ.160,5, Κρ.Ἀν.1,263,4 ἡ τοῦ δὲ ἐπέκτασις ἢ ἐφέλκυσις.

ἐφελκυσμός (ὁ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐφέλκυσις βλ.λ. : Εὐστ.52,24· 2) ἐκμύζησις : Σωρ.1,118· || κ. ἀντιθ. διωσμός : Παῦλ.Αἰγ.6,88· 3) νεώτ. μηχαν. ἐνέργεια δύο ἴσων καὶ ἀντιθέτων δυνάμεων ἐπὶ σώματός τινος, αἵτινες τείνουν νὰ αὐξήσουν τὸ μῆκος τοῦ σώματος ἑκάστη κατὰ τὴν διεύθυνσιν τῆς ἐνεργείας αὐτῆς.

ἐφελκυστής (ὁ) λεξ. βοηθός : Φώτ.,Σουΐδ.

ἐφελκυστικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἕλκων, σύρων πρὸς ἑαυτόν : Ἱππόδ.π.Στοβ.2,125 ἀγωγὸν τᾶς αἰτίας ἀπόδοσις ἅμα καὶ ἐφελκυστικὸν τᾶς ψυχᾶς, Εὐστ.52,22,ΕΜ 431,22 τὸ δὲ ε ἐφελκυστικόν ἐστι τοῦ ν· 2) γραμμ. παθ. ὁ ἐφελκόμενος, βλ. ἐφέλκω 15) εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως : ΕΜ 438,50 τὸ ν ἐφελκυστικόν ἐστιν ἐν τῷ τρίτῳ προσώπῳ.

ἐφελκυστικῶς ἐπίρρ. σχόλ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐφελκυστικὸν βλ.λ. : Σχόλ.Λουκ.Ἀλ.Ἰατ.2,25.

ἐφελκύω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐφέλκω, σύρω πρὸς ἐμαυτόν, τραβῶ μὲ τὸ μέρος μου : Μηναῖ.1,20 Ὠδ.5 καὶ μαγνῆτις ὥσπερ, ἐφελκύσω πρὸς τὰ σὰ παιδεύματα.

ἐφέλκω κ. νεώτ., ἰων. ἐπ-, μέλλ. ἐφέλξω, ἀπαρφ. ἀορ.α' -ελκύσαι, μέσ. μέλλ. -ελκύσομαι, μτχ. ἀορ. α' -ελκυσάμενος, σύρω ὄπισθεν, τραβῶ κατόπιν μου : Ἡρ.3,113 ἐφέλκων τὰς οὐράς· || ὁδηγῶ, ἄγω σύρων : Ἡρ.5,12 τὴν ἀδελφεὴν . . ἐπ' ὕδωρ ἔπεμπον ἄγγος ἐπὶ τῇ κεφαλῇ ἔχουσαν καὶ ἐκ τοῦ βραχίονος ἵππον ἐπέλκουσαν καὶ κλώθουσαν λίνον· || ἐπὶ πλοίου, ρυμουλκῶ : Εὐρ. Ἡρ.632 ναῦς ὡς ἐφέλξω· || σύρω, τραβῶ : Πολύζ.3 ἐφέλκων ξύλον· κ. παθ. : Ἰλ.Ν 597 τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος, Ἡρ.2,96 ὁ δὲ λίθος ὄπισθεν ἐπελκόμενος· || εἰδ. ἐπὶ ἀρρώστων ζῴων ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς πόδας : Ἀριστλ.ΖΙ 604b,1 τὰ ὀπίσθια σκέλη ἐφέλκουσιν ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια· 2) μτφ. ἕλκω, σύρω μετ' ἐμαυτοῦ, παρασύρω : Εὐρ.Μήδ.552 πολλὰς ἐφέλκων ξυμφοράς, Πλάτ.Φαίδ.65Ε ἐφέλκων ἄλλην αἴσθησιν μετὰ τοῦ λογισμοῦ· || ὁμ. κ. μέσ. : Λουκ.ΑΠ 10,37 ἡ δὲ ταχεῖα (βουλὴ) αἰὲν ἐφελκομένη τὴν μετάνοιαν ἔχει· 3) σύρω τι πρός τι : Εὐρ.Κύκλ.151 καὶ μὴν ἐφέλκω καὶ ποτὴρ' ἀσκοῦ μέτα· 4) ἐπὶ χρόνου, ἀναβάλλω· πρβλ.δημ. τραβῶ, παρατραβῶ : Θεόφρ.Χαρ.30,10 ἐφελκύσαι πλείους ἡμέρας· 5) όθ. πάπ. ἐπὶ πληρωμῶν γ' πρόσ. παθ. ἐφέλκεται καθυστερεῖται : ἐφέλκεταί τῷ Φιλίππῳ· || ὁμ. τὰ ἐφελκόμενα τὰ καθυστερούμενα· 6) παθ. βραδύνω, ἀργοπορῶ· εἰδ. οἱ ἐπελκόμενοι οἱ ἔκ τινος στρατοῦ κατὰ τὴν πορείαν ἢ μετὰ μάχην ἀποσχισθέντες τοῦ συνόλου, καθυστερήσαντες, βραδυποροῦντες: Ἡρ.4,203 τοὺς ὑπολειπομένους καὶ ἐπελκομένους ἐφόνευον· || φρ. ἐπελκομένη προθυμία ἡ βραδύνουσα προθυμία : Πολύβ.9,40,2· 7) ὁμ. παθ. παρασύρομαι : Ὕμν.Ὁμ.19,9 ἐφέλκεσθαι ῥείθροισιν, Θουκ.1,42 μηδὲ.. τούτῳ ἐφέλκεσθαι· 8) μέσ. ὡς ἐνεργ. σύρω : Πλάτ.Νόμ.795Β χωλαίνει καὶ ἐφέλκεται (τὸν πόδα)· 9) μέσ. ὡς ἐνεργ. ἕλκω πρὸς ἐμαυτόν, προσελκύω, τραβῶ : Ὀδ.Π 294 αὐτὸς γὰρ ἐφέλκεται ἄνδρα σίδηρος, Ἡρ.4,50 ὕδωρ ἐπ' ἑωυτὸν ὁ ἥλιος ἐφέλκεται, Λεόντ.ΑΠλ.4,288 κάλλει καὶ τέχνῃ πάντας ἐφελκομένη· 10) ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς πράγμ. σύρω ἀπ' ἐμοῦ ἢ πρὸς ἐμέ, φέρω κατ' ἐμέ : Λυσ.1,13 προστίθησι τὴν θύραν καὶ τὴν κλεῖν ἐφέλκεται, Πλούτ.Καίσ.66 ἐφελκύσασθαι κατὰ τῆς κεφαλῆς τὸ ἱμάτιον, Λουκ.Ἐρωτ. 16 τὴν θύραν ἐφελκύσασθαι· 11) φρ. ἐφέλκομαι τὰς ὀφρῦς συνοφρυοῦμαι : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,440· 12) μέσ. μτφ. ἐπιφέρω δυσάρεστα : Εὐρ. Μήδ.462 πόλλ' ἐφέλκεται φυγὴ κακά· || ὁμ. συνεπάγω : Ἰσοκρ.Ἐπ.4,6 ἐφέλκεται κινδύνους, Ξεν. ΚΠ 8,4,32 τοὔμπαλιν οὐ βούλονται ἐφέλκεται· 13) ὁμ.μέσ. ἀξιῶ δι' ἐμαυτόν, θεωρῶ ἴδιον : Πλάτ. Γοργ.465Β ἐφέλκεται ἀλλότριον κάλλος, Θεόκρ ΑΠ 9,434 ἐφ- Μοῦσαν ὀθνείην· 14) ὁμ.μέσ. σύρω κατόπιν μού τινα ὡς ὑποδεέστερον, ὑπερτερῶ :

Ἀπολλ.Ρ 1,1162 **ἐφέλκεταί τινα κάρτει·** **5)** γραμμ. σύρω εἰς τὸ τέλος τῆς λέξεως, παθ. : Δημήτρ.175 **τὸ νῦ δι' εὐφωνίαν ἐφέλκεται·** **6)** φρ. **ἐφέλκομαι ἆσθμα** ἀναπνέω βαθέως, παίρνω βαθιὰ ἀναπνοή : Φιλόστρ.Εἰκ.2,22.

ἐφελκῶ-όω Ἐπιγρ. ἐφέλκω βλ.λ. : **ἐφηλκωμένους.**

ἐφέλκωσις-εως (ἡ) (ἐφελκόομαι) ὁ σχηματισμὸς ἕλκους, πληγῆς : Ἱππ.1194C **οὔλων ἐφελκώσιες.**

ἔφελξις-εως (ἡ) κ. νεώτ. τὸ ἐφέλκειν, τὸ ἐφέλκεσθαί τι πρός τι : Ἀριστλ.ΖΚ 708b,10 **γίνεται τούταις** (τοῖς κολοβαῖς) **οἷον ἔφελξις τοῦ πεπηρωμένου μορίου τοῖς ἄλλοις.**

ἐφέμεν ἐπ. τ. τοῦ ἐφεῖναι, ἀπαρφ. ἀόρ. β' τοῦ ἐφίημι βλ.λ.

ἐφενάπται Ἡσ. « ἐπακολουθῆσαι »

ἐφένδης (ὁ) μσν., δηµ. **ἐφέντης** (τουρκ. ἐκ τῆς ἑλλην. αὐθέντης), π. Ταύρκοις κ. Αἰγυπτίοις τίτλος πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματαύχων· ‖ π. Τούρκοις ἰδίως τίτλος τῶν αὐτοκρατορικῶν πριγκίπων· ‖ ὁμ. τιμητικὴ προσωνυμία, ἀντιστοιχοῦσα πρὸς τὴν ἑλληνικὴν κύριος : Χρονογρ. ἐν Σάθ.3,11 **ἐβγάλοντας τὸ ὄνομά του Μεχμὲτ ἐφένδην.**

ἐφέννυμι ἀχρ. τ. τοῦ ἐπιέννυμι βλ.λ.

ἐφεξαμερής (ὁ) μτγν. ἀριθμὸς περιλαμβάνων 1+¹/₆ : Νικόμ.Γερ.Ἀριθμ.1,23.

ἐφέξετον β' δυϊκ. ὁριστ. τοῦ ἐπέχω βλ.λ.

ἐφεξῆς ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. **ἐπεξῆς,** ποι. **ἐφεξείης,** κατὰ σειράν, ὁ εἷς κατόπιν τοῦ ἄλλου : Ἡρ.5,18 **ἐπεξῆς ἵζεσθαι,** Εὐρ.Ἑλ.1390 **ἐφεξῆς χωρεῖν,** Ἀριστφ.ἀπ.66 **ἵστασθαι ἐφεξῆς** (κατὰ σειράν), Εὐθ.67,4 **ἐφεξῆς ἐπὶ κέρως τεταγμέναι,** Ξεν.Ἑλλ.7,5,23 **ὥσπερ ὁπλιτῶν φάλαγγα βάθος ἐφεξῆς,** Πλάτ.Σοφ.261D **τὰ ἐφεξῆς λεγόμενα·** **2)** κατὰ τρόπον συνδεδεμένον, συνεχῆ, συνεχῶς : Ραῦφ.Ρητ.2 **ἐφεξῆς ἀποκρίνεσθαι·** ‖ ὁμ. μτ. ἄρθρ. κατὰ σειράν : Πλάτ.Πολ.449Α **ἦα τὰς ἐφεξῆς** (πολιτείας) **ἐρῶν·** ‖ μαθημ. **ἡ ἐφεξῆς γωνία** ἡ παρακειμένη, ἡ πλησίον γωνία : Εὐκλ.1,14· **κ. αἱ ἐφεξῆς τομαί** αἱ παρακείμεναι τομαί : Ἀπολλ. Περγ.2,19· **3)** ἐνάρθρ. ὁ ἀμέσως προηγούμενος ἢ ἑπόμενος, ὁ ἀκόλουθος, ὁ παραπάνω : Μέν.2,31 **ἡ ἐφεξῆς** (οἰκία)· ‖ **τὸ ἐφεξῆς** τὸ ἀκόλουθον: Πλάτ.Φαῖδρ.239D **τὸ ἐφεξῆς ῥητέον,** Μηναῖ.1,17 Συναξ. **ὡς ὑποτύπωσις εἶναι τῶν ἐφεξῆς·** **4)** μτ. δοτ. ἐγγύτατα, εὐθὺς μετά τι : Πλάτ.Παρμ.149Α **τὸ μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὂν ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1294a,32 **ἐφεξῆς τοῖς εἰρημένοις·** ‖ σπαν. μτ. γεν. : Πλάτ.Τίμ.55Α **τῶν ἐπιπέδων γωνιῶν ἐφεξῆς γεγονυῖαν·** **5)** κατὰ διαδοχήν, συνεχῶς, ἀνεξαιρέτως, ἰδ. μτ. τοῦ πᾶς : Ξεν.Οἰκ.12,10 **ἐφεξῆς πάντες,** αὐτ.Ἑλλ.4,6,4 **δῃοῦν πᾶσαν τὴν γῆν ἐφεξῆς,** Δημ.103 **τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἁρπάζειν·** **6)** σπαν. ἐπὶ χρόνου, μετέπειτα : Ἡρ.2,77 **τρεῖς ἡμέρας ἐπεξῆς,** Καλλ. Ἐπιγρ.37 **ἐφεξῆς δίς·** **7)** μετὰ ταῦτα, ἀμέσως ἔπειτα : Δημ.236 **εὐθὺς ἐφεξῆς,** αὐτ.553 **εἰσελθὼν οἴκαδε καὶ ἐφεξῆς οὑτωσὶ καθεζόμενος.**

ἔφεξις-εως (ἡ) (ἐπέχω) ἐπισχεσία, ἀφορμή, πρόφασις : Ἀριστφ.Σφ.338 **τοῦ δ' ἔφεξιν, ὦ μάταιε, ταῦτα δρᾶν σε βούλεται;** (τίνος χάριν, ὦ μάταιε, . .)· πρβλ. Ἡσ. « ἐφέζειν, χαίρειν· ἔφεξις, χάριν, ἕνεκα, ἐποχήν, πρόφασιν »· **2)** Ἐπιγρ. αναχαίτισις, σταμάτημα.

ἐφεξκαιδέκατος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὴν ἀκεραίαν μονάδα καὶ ἓν δέκατον ἕκτον (1 ¹/₁₆) αὐτῆς : Πλαύτ.Ἠθ.1021Ε.

ἐφεπομένως ἐπίρρ. μσν. ἀμέσως εἶτα, ἑπομένως : Μάξ.Ὁμολ.ἐν Mi.91,1197.

ἐφεπτακαιδέκατος-ον μτγν. ὁ περιέχων τὴν μονάδα κ. ¹/₁₇ : Πλούτ.Ἠθ.1021D, Ἀριστεῖδ.Κ 3,1.

ἐφέπω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. παρατ. **ἔφεπον,** ἐπαναληπτ. **ἐφέπεσκον,** μέλλ. **ἐφέψω,** ἀόρ. β' **ἐπέσπον,** ἀπαρφ. **ἐπισπεῖν,** μτχ. **ἐπισπών,** στρέφω, κινῶ, ἐκσφενδονίζω : Πινδ.Π 6,33 **ὁ δ' ἔφεπεν κραταιὸν ἔγχος·** **2)** μτ. δοτ. προσ. κατευθύνω πρὸς ἢ ἐναντίον τινός, ἐλαύνω : Ἰλ.Π 732 **Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους·** **3)** ἐπὶ πολεμιστῶν, παροτρύνω : Ἰλ.Λ 177 **ὡς τοὺς Ἀτρεΐδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων·** ‖ βίᾳ ἐξαναγκάζω εἴς τι ἢ παρωθῶ : Ἰλ.Ω 326 **ἐφέπων** (ἵππους) **μάστιγι·** ‖ ὅθ. κτυπῶ ἀνηλεῶς, ἀλύπητα : Ἰλ. Χ 188 **Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς·** **4)** μτφ. καταδιώκω, τιμωρῶ : Ἡσίοδ. Θ 220 **ἐφέπων παραιβασίας·** **5)** ἐξασκῶ, γυμνάζομαι : Ὀδ.Ξ 195 **ἄλλοι δ' ἐπὶ ἔργον ἕποιεν·** ‖ ὁμ. ἐνασχολοῦμαι εἴς τι, ἐπιδιώκω : Ἀρχίλ.13 **τερπωλὰς καὶ θαλίας ἐφέπων,** Σιμων.142,2 **πόλεμον ἐφέπων,** Πινδ.Π 4,294 **ἔφεπεν συμποσίας,** Ἀριστφ.Θεσμ.675 **ἐφέπων ὅσια καὶ νόμιμα·** **6)** ἀκολουθῶ τινα : Πινδ.Π 1,50 **τὰν Φιλοκτήταο δίκαν ἐφέπων·** **7)** διοικῶ, κυβερνῶ : Αἰσχ. Πέρσ.38 **ἐφέπων Θήβας,** Μαν.3,32 **Ζεὺς ὥρην ἐφέπων·** **8)** ὁμ. ἀντιμετωπίζω ἔργον τι : Ἰλ.Υ 359 **οὐδὲ κ' Ἀθήνη τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα,** αὐτ.Ο 742 **μαιμώων ἔφεπ' ἔγχει·** **9)** μτ. αἰτ. τόπου, ἀναζητῶ, ἐρευνῶ, διέρχομαι, διατρέχω : Ἰλ.Λ 496 **ὡς ἔφεπε κλονέων πεδίον,** Ἡσίοδ. Θ 366 **ἐφέπων γαῖαν καὶ βένθεα λίμνης,** Λουκ. Τραγῳδ.267 **ἐφέπων γῆν καὶ θάλασσαν·** ‖ κ. ἐπὶ οἰωνῶν : Ἀπολλ.Ρ 2,384 **οἰωνοὺς οἳ . . ἐφέπουσι Νῆσον ἐρημαίην·** ‖ ἐπισκέπτομαι : Ἀριστόν. 1,47 **σῴζων ἐφέποις ἡμᾶς·** **10)** εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, ἀκολουθῶ, παίρνω ἀπὸ πίσω : Ἡρώνδ.2,47· ‖ γεν.παρακολουθῶ· Ἡσ. «ἐφέπειν, παρακολουθεῖν»· **11)** συναντῶ, ἀπαντῶ : Ἰλ.Ζ 412 **πότμον ἐπισπεῖν·** ‖ ὁμ. ἐπιταχύνω : Ἰλ.Τ 294 **ὀλέθριον ἦμαρ ἐπισπεῖν,** Ὀδ.Ω 31· ‖ ἐπὶ χρόνου, φθάνω : Πινδ.Ο 2,10 **αἰὼν ἔφεπε μόρσιμος·** **12)** μέσ. **ἐφέπομαι** κ. π. μτγν. ποι. **ἐφέσπομαι,** ὁμ. **ἐπιέσπομαι,** παρατ. **ἐφειπόμην,** μέλλ. **ἐφέψομαι** κ. μτγν. **ἐπιέψομαι,** ἀόρ. β' **ἐφεσπόμην,** προστ. **ἐπίσπου,** ἀπαρφ. **ἐπισπέσθαι,** προστ. ἀόρ. α' **ἐφεψάσθω,** ἀκολουθῶ, καταδιώκω, ἐπὶ ἐχθρικῆς σημασίας : Ὀδ.Π 426 **λῃστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν,** Ἡρ.1,103 **τούτοισι δὲ ἐπισπόμενοι φεύγουσι οὕτω ἐς τὴν Μηδικὴν χώρην ἀπίκοντο,** Θουκ.4,96 **ὑπὸ Θηβαίων ἐφεπομένων καὶ παραρρηγνύντων·** **13)** ἀκολουθῶ, συνοδεύω : Ἰλ.Ν 495 **λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ,** Μηναῖ. 8,1 Ὡδ.6 **ἐφεπέσθω σὺν ἡμῖν καὶ ἡ μήτηρ, δικαστά·** ‖ ὁμ. ἀκολουθῶ πεζῇ : Ἰλ.Ξ 521 **ἐπισπέσθαι ποσίν·** ‖ κ. μτφ. : Ἡρ.1,32 **εἰ μή οἱ τύχη ἐπίσποιτο** (ἂν μὴ ἡ τύχη τὸν ἀκολουθήσῃ)· ‖ κ.ἀπολ., ἀντίθ. ἡγοῦμαι : Θουκ.3,45 **ὁ μὲν ἡγούμενος, ἡ δ' ἐφεπομένη·** **14)** ὑπακούω, προσέχω : Ὀδ.Γ 215 **ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ,** αὐτ.Ξ 262 **ἐπισπόμενοι μένεϊ σφῷ** (ἐγκαταλιπόντες ἑαυτοὺς εἰς τὴν φορὰν τοῦ πάθους των), Ἡρ.7,10 γ' **τῇ γνώμῃ τινὸς ἐπισπόμενος,** Αἰσχ.Εὐμ.620 **βουλῇ . . ἐπισπέσθαι πατρός,** Σοφ.Ἀντ.636 **βουλεύμασι ἐπισπέσθαι,** Νόνν.Δ 16,402· ‖ κ. ἀπολ. **ὁ ἐπισπόμενος,** ἀντίθ. ὁ πείσας : Θουκ 3,43 **ὅ τε πείσας καὶ ὁ ἐπισπόμενος ὁμοίως ἐβλάπτοντο·** **15)** ὁμ. συμφωνῶ, ἐπιδοκιμάζω : Ὀδ.Μ 349 **εἰ δὲ . . ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι·** **16)** μέσ.ἀκολουθῶ λογικόν τινα συλλογισμόν : Πλάτ.Νόμ.644D **μόγις μήπως ἐφέπομαι.**

ἐφέργω κατακρατῶ, ἐγκλείω, εἰδ. ἐπὶ ὕδατος, ἐμποδίζω τὴν ροήν : Ἡρακλεωτ.Πίν.1,131 **οὐδ' ἐφέρξοντι τὸ Fύδωρ.**

ἐφερμήνευμα-ατος (τὸ) μσν. διασάφησις, ἐπεξήγησις : Πρόδρ.Γαλεομ.356 **ὑμεῖς δ' ἑτοίμοις ὦσιν οὖσιν ὀρθίοις ἐνωτίσασθε τῶν ἐφερμηνευμάτων.**

ἐφερμήνευσις-εως (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἐφερμήνευ-

μα βλ.λ. : Πρόκλ. εἰς Παρμ.494S,Σχόλ.'Ιλ.142,24 **τοῦ χρησμοῦ ἐφερμήνευσιν.**

ἐφερμηνευτικός-ή-όν μσν. ἐπεξηγηματικός, διερμηνευτικός : Εὐστ.'Οδ.314,31.

ἐφερμηνεύω μτγν. ἑρμηνεύω, ἐπεξηγῶ : Διον. 'Αρεοπ.360D **διὰ τῶν ἐπαγομένων ἑαυτὸν ἐφερμηνεύει,** Φιλόστρ.Νεώτ.Εἰκ.8.

ἐφερπύζω μτγν. ἐνεστ. τοῦ ἐφέρπω βλ.λ. : 'Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 9,231 **αὔην με πλατάνιστον ἐφερπύζουσα καλύπτει ἄμπελος·** || κ. μτ. γεν. : Νόνν. Δ 13,207 **μύρμηκες, ἐφερπύζοντες ἀρούρης.**

ἐφέρπω, μέλλ. -ψω, ἀόρ. α' **ἐφείρπυσα,** ἕρπω ἐπάνω εἴς τι : 'Αριστφ.Πλ.675 **ἐφ' ἣν ἐπεθύμουν δαιμονίως ἐφερπύσαι·** **2)** ποι. ἔρχομαι ἐπί τινα ἢ ἐπάνω εἴς τι, ἔρχομαι πρός τινα βραδέως ἢ κρυφίως : Αἰσχ.Εὐμ.314 **οὔτις ἐφέρπει μῆνις ἀφ' ἡμῶν,** Εὐρ.'Αλκ.269 **ἐπ' ὄσσοισι νὺξ ἐφέρπει·** || κ. ἀπολ. ἔρχομαι : Αἰσχ.Εὐμ.943 **μηδ' ἐφερπέτω νόσος·** **3)** ἀπολ. ἐπέρχομαι, ἐπιτίθεμαι : Αἰσχ. Εὐμ.500 **μαινάδων τῶνδ' ἐφέρψει κότος τιν' ἐργμάτων·** || ἰδ. κτ. μτχ. **ἐπερχόμενος** : Πινδ.Ο 6,97 **χρόνος ἐφέρπων,** αὐτ.ἀπ.131,5 **ἐφέρποισα κρίσις·** || ὁμ. 'Επιγρ. ἀκόλουθος, ἑπόμενος : **τᾶς ἐφερπούσας δὲ νυκτός.**

ἔφες προστ. ἀόρ. β' τοῦ ἐφίημι βλ.λ.

ἐφές (ὁ) δημ. δ. τ. τοῦ ἐφέντη βλ.λ.

ἐφεσείων-ουσα-ον νεώτ. νομ. μτχ. ἐνεστ. ὡς ἀπὸ ρ. ἐφεσείω, ὁ ἐνεργῶν ἔφεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ δικαστηρίου, ὁ ἐφεσιβάλλων.

ἐφεσηονίκης (ὁ) 'Επιγρ. νικητὴς εἰς τοὺς ἀγῶνας τῶν ἑορτῶν τῆς 'Αρτέμιδος ἐν 'Εφέσῳ.

ἐφεσηΐς-ίδος (ἡ) 'Επιγρ. ἑορτὴ ἢ πανήγυρις τῶν 'Εφεσίων· || ὁμ. χρονολογικὴ ἐποχή· πρβλ. κ. 'Ολυμπιάς, Πυθιὰς κττ.

ἐφέσια (τὰ) ἑορτὴ τῆς 'Εφεσίας 'Αρτέμιδος· **2)** Φώτ. « ἐφέσια γράμματα· ἐπῳδαί τινες δυσπαρακολούθητοι, ἃς καὶ Κροῖσον ἐπὶ τῆς πυρᾶς εἰπεῖν ».

ἐφεσίαν 'Ησ. « ἀντιποίησιν, ἐπιθυμίαν ».

ἐφεσιβάλλω νεώτ. ἐκκαλῶ τὴν ἀπόφασιν κατωτέρου δικαστηρίου ἐνώπιον ἀνωτέρου τοιαύτου, κάμνω ἔφεσιν.

ἐφεσίβλητος-ον κ. νεώτ., ὁ καθ' οὗ δύναται νὰ γίνῃ ἔφεσις· || ὁ καθ' οὗ ἔγινεν ἔφεσις.

ἐφέσιμος-ον κ. νεώτ. ὁ ὑποκείμενος εἰς ἔφεσιν ἢ ὁ ἔχων τὸ δικαίωμα νὰ κάμῃ ἔφεσιν εἰς ἄλλο δικαστήριον : 'Αριστλ.'Αθ.45,2 **ἀλλ' ἐφέσιμος εἰς τὸ δικαστήριον,** Δίων Κ 52,33 **τὰ ἐφέσιμα, - ἐφέσιμος ἀπόφασις·** || **ἐφέσιμος δίκη** ἐν ᾗ εἶχέ τις τὸ δικαίωμα νὰ κάμνῃ ἔφεσιν εἰς ἄλλο δικαστήριον : Γαλ.Θεραπ.1,10,7· **2)** μτγν. (ἐφίεμαι) προσιτός : 'Ιωσ.ΙΑ19,4,3 **μὴ πᾶσιν ἀλλ' ἑνὶ τὴν ἀρχὴν ἐφέσιμον εἶναι.**

ἔφεσις-εως (ἡ) (ἐφίημι) κ. μσν. κ. νεώτ. τὸ ρίπτειν τι κατά τινος, τοξεύειν : Πλάτ.Νόμ.717Α **ἡ τοῖς βέλεσιν ἔφεσις·** **2)** ὡς νομικὸς ὅρος, ἡ ἐξ ἑτέρου δικαστηρίου εἰς ἕτερον μεταγωγὴ ὑποθέσεώς τινος· Πολυβ.8,62 « ἔφεσις δέ ἐστιν, ὅταν τις ἀπὸ διαιτητῶν ἢ ἀρχόντων ἢ δημοτῶν ἐπὶ δικαστὴν ἐφῇ, ἢ ἀπὸ βουλῆς ἐπὶ δῆμον, ἢ ἀπὸ δήμου ἐπὶ δικαστήριον, ἢ ἀπὸ δικαστῶν ἐπὶ ξενικὸν δικαστήριον » : 'Αριστλ.'Αθ.9,1 **ἡ εἰς τὸ δικαστήριον ἔφεσις,** Δημ.1301 **οὐκ ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν,** Διον.'Αλ.Ρωμ.6,58 **ἔφεσις ἐπὶ τὸν δῆμον ἀπὸ τῶν πατρικίων,** αὐτ.'Ισαῖ.6,14· || ὁμ. νεώτ. ἔνδικον μέσον κατ' ἀποφάσεως, δι' οὗ ἐπιτυγχάνεται ἐπανεξέτασις κατ' οὐσίαν τῆς ὑποθέσεως ὑπὸ δικαστηρίου ἀνωτέρου τοῦ ἐκδόντος τὴν προσβαλλομένην ἀπόφασιν· **3)** 'Επίγρ. ἄδεια· **4)** (ἐφίεμαι) τὸ ἐφίεσθαί τινος, ἐπιθυμία πρὸς ἀπόκτησίν τινος, ὄρεξις : 'Αρχύτ.π.Στοβ. 2,31,120 **ἔφεσίς τινος,** Πλάτ.Νόμ.864Β **ἐλπίδων καὶ δόξης τῆς ἀληθοῦς περὶ τὸ ἄριστον ἔφεσις τρίτον ἕτερον,** 'Αριστλ.ΗΝικ.1114b,6 **ἡ δὲ τοῦ τέλους ἔφεσις οὐκ αὐθαίρετος,** Πλωτῖν.5,5,12· || κ. ἀπολ. ἐπιθυμία, ὄρεξις : Πλάτ.'Ορ.413C **βούλησις ἔφεσις μετὰ λόγου ὀρθοῦ,** Πλούτ.'Ηθ.468C **ἐφέσεις καὶ διώξεις,** ΚΠορφ.Βασ.Μακ.53,153 **πόθον ἔσχε καὶ μεγάλην ἔφεσιν.**

ἐφεσπερεία (ἡ) ἀρχ. λεξ. ἀγρυπνία, νυχτέρι· Σουΐδ. « ἡ τῆς ἑσπέρας ».

ἐφεσπερεύω ἀρχ. λεξ. ἀγρυπνῶ : Πολυβ.1,71 «τὸ μὲν ἑσπέρας προσαγρυπνῆσαι καὶ ἐφεσπερεῦσαι καὶ ἐφεσπερεύσασθαι », ΕΜ 403,52 « ἐφεσπερεύω, ἑσπέρας ἐγρηγορῶ ».

ἐφέσπερος-ον δυτικός : Σοφ.ΟΚ 1059 **ἤ που τὸν ἐφέσπερον πέτρας νιφάδος πελῶσα.**

ἐφέσπομαι μτγν. ποι. ἐνεστ. τοῦ ἐφέπομαι βλ.λ.

ἐφέσσαι ἐπ. ἀόρ. τοῦ ἐφίζω βλ.λ.

ἐφέσσομαι ποι. μέλλ. τοῦ ἐφίημι βλ.λ.

ἐφέστα 'Ησ. « τὸ ἑσπερινὸν δίκτυον ».

ἐφέστακα δωρ. ἐφέστηκα τοῦ ἐφίστημι βλ.λ.

ἐφεστιασάμενος 'Ησ. « εὐωχηθεὶς·εὐφρανθεὶς ».

ἐφέστιος-ον (ἑστία), ἰων. **ἐπίστιος** κ. **ἐφίστιος** ἐπὶ τῆς ἰδίας ἑστίας, ἐν τῇ ἰδίᾳ οἰκίᾳ : 'Ιλ.Β 125, 'Οδ.Γ 234 **ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος·** || μτ. ρ. κινήσεως : 'Οδ.Η 248 **ἀλλ' ἐμὲ . . ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων,** αὐτ.23 **ἦλθε . . ἐφέστιος,** Σοφ.'Ηλ.419 **ἐφέστιον πῆξαι . . σκῆπτρον** (ἐπὶ τῇ ἑστίᾳ)· **2)** εἰδ. ἐπὶ ἱκετῶν καθεζομένων παρὰ τὴν ἑστίαν καὶ οὕτως ἐπικαλουμένων προστασίαν : 'Ηρ.1,35 **ἐπίστιος ἐμοὶ ἐγένετο,** Αἰσχ.Εὐμ.577 **ἱκέτης καὶ δόμων ἐφέστιος·** **3)** δθ. ὁ ξένος, ὁ φιλοξενούμενος : Σοφ.Τρ.262 **ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,** 'Απολλ.Ρ 1,909· **4)** μτ. δοτ. προσ., ὁ κατοικῶν : 'Απολλ.Ρ 3,116 **ἐφέστιον ἀθανάτοισιν** (κατοικῶν μετὰ τῶν ἀθανάτων)· || κ.μτ. δοτ. τόπου : 'Απολλ. Ρ 1,117 **πηγῇσιν ἐφέστιον 'Ασωποῖο·** **5)** γεν. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν οἰκίαν ἢ τὴν οἰκογένειαν : Αἰσχ. 'Επτ.853 **πόνοι . . δόμων ἐφέστιοι,** αὐτ.Εὐμ.169 **ἐφέστιον μίασμα,** Σοφ.Τρ.206 **ἐφέστιοι ἀλαλαγαί,** αὐτ.ἀπ.866 **περιστερὰ οἰκέτις ἐφέστιός τε,** Εὐρ.'Ηλ.216 **ἐφέστιοι εὐναί· ἐφέστιοι δόμοι** θάλαμοι τῆς οἰκίας : Αἰσχ.'Επτ.73· **6)** τὸ οὐδ. ἰων. **ἐπίστιον** ὡς οὐσ. οἰκογένεια, οἰκογενειακὸς κύκλος: 'Ηρ.5,72 **ἀγηλατέει ἑπτακόσια ἐπίστια 'Αθηναίων·** || κ. μτγν. **ἐφέστιον** (τὸ) τόπος, πατρίς : Διον.'Αλ.Ρωμ.1,24 **πολλὰ ἐφέστια ὅλα ἐξηλείφθη·** || **ἐφέστιοι θεοί** θεοί, προστάται τοῦ οἰκογενειακοῦ βίου, εἰς οὓς ἦτο ἀφιερωμένη ἡ ἑστία : 'Ιεροκλ.π.Στοβ.'Ανθολ.3,14 **θεοῖς γαμηλίοις . . ἐφεστίοις·** || **Ζεὺς ἐπίστιος ἢ ἐφέστιος** προστάτης τῆς ξενίας : 'Ηρ.1,44 **μαρτυρόμενος τὰ ὑπὸ τοῦ ξείνου πεπονθὼς εἴη, ἐκάλει δὲ ἐπίστιόν τε καὶ ἑταιρήϊον·** || ὁμ. ἐπὶ οἰκογενειακῶν θεοτήτων : Πλάτ.Νόμ.931Α **ἐφέστιον ἵδρυμα ἐν οἰκίᾳ ἔχων·** **4)** **ἐπίστιος** (ἡ) τὸ ἀνίσωμα βλ.λ.

ἐφέστρα δ. γ. τοῦ ἐφέστα βλ.λ.

ἐφεστρίδιον (τὸ) μτγν. σκωπτικὸν ὑποκορ. τοῦ ἐφεστρὶς βλ.λ. : Λουκ.Μιαθ.Συν.37 **πέμπηταί τί σοι ἐφεστρίδιον ἆθλιον.**

ἐφεστρίς-ίδος (ἡ) (ἐφέννυμι) κ. μσν. ἐπανωφόριον, ἱμάτιον, μανδύας : Ξεν.Συμπ.4,38 **πάνυ δὲ παχεῖαι ἐφεστρίδες·** || φιλοσοφικὸν τριβώνιον : 'Αθήν.3,98Α **τὴν ἐφεστρίδα τὴν ἄχρηστον·** || στρατιωτικὴ χλαμύς : Πλούτ.Λουκ.28 **κροασωτὴν ἐφεστρίδα·** || μανδύας γερουσιαστοῦ : 'Ηρωδιαν. 4,2,5 **πᾶσα ἡ σύγκλητος μελαίναις ἐφεστρίσι χρώμενοι·** || γυναικεία ἐσθής : 'Αγαθ.ΑΠ 9,153 **πῇ Παφίης ἀλάβαστρα καὶ ἡ πάγχρυσος ἐφεστρίς ;·** **2)** κ. ὡς ἐπίθ. π. 'Αθην.5,215C **χλαμὺς ἐφεστρίς·** **3)** κάλυμμα, σκέπασμα : Πολυβ.6,10· **4)** μσν. ἐφίππιον, σέλλα· Γραμμ. εἰς ΒΑ 2,361,6 « ἐφίππιον καὶ ἐφεστρὶς καὶ ἀστράβη ταὐτόν, ἡ

κοινῶς σέλλα » : Εὐστ.Πον.84,11 **καταπεσόντα οὐ μέμφεται, ἀλλὰ τὴν ἐφεστρίδα αἰτιᾶται τοῦ πτώματος**· **5)** Ζων.929 « ἐφεστρίδες, αἱ ἄγαμοι παρθένοι ».

ἐφετεῖον (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἀνώτερον δικαστήριον, δικάζον κατὰ κανόνα ἐν δευτέρῳ βαθμῷ τὰς ἐν τῷ πρωτοβάθμῳ δικασθείσας ὑποθέσεις· || εἰδ. κ. ὑποθέσεις ἐξαιρετικῆς δωσιδικίας.

ἐφέτειος-ον πάπ. ὁ ἐντὸς τοῦ ἱσταμένου ἔτους: **ἐφέτειοι ἐφηβεύσαντες**· **2)** ἐπὶ ζῴων, ὁ ἡλικίας ἑνὸς ἔτους, χρονιάρικος : Πάπ. **ἄρνες ἐφ-**.

ἐφετηρία (ἡ) ἀμφ. ἐνν. ἐν Ἐπιγρ.

ἐφετήριον (τὸ) νεώτ. κτ. παράλ. τοῦ ἔγγραφον, τὸ δικόγραφον, δι' οὗ γίνεται ἡ ἔφεσις.

ἐφέτης (ὁ) κ. μον., νεώτ. κ. δημ. ἡγεμών, ἄρχων : Αἰσχ.Πέρσ.79 **στυμφελοῖς ἐφέταις**· πρβλ. Ἡσ. « ἐφέταις, τοξόταις καὶ ἡγεμόσι »· || κ. μτφ. μτγν., μσν. : Μηναῖ.8,18 Ὠδ.3 **ἐκκλησίας δομῆτορ . . τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε**· **2)** ἐν τῷ πληθ. **ἐφέται** (οἱ) ἐν Ἀθήναις, ἀρχή τις αἱρετὴ δικαστῶν, οἵτινες ἀπεφάσιζον κρίνοντες θανατικὰς καὶ περὶ φόνων δίκας : Ἐπιγρ. **ἐφέτης ἄρχων βασιλεύς**, Δημ.632 **ἐὰν δέ τις ἀνδροφόνον κτείνῃ ἢ αἴτιος ᾖ φόνου . . ἐν τοῖς αὐτοῖς ἐνέχεσθαι, διαγιγνώσκειν δὲ τοὺς ἐφέτας**· πρβλ. Ἡσ. « ἐφέται, δικαστῶν εἶδος Ἀθήνησι τῶν ἐφ' αἵματι δικαζόντων, κυρίως δὲ οἱ τὰς φονικὰς δίκας Ἀθήνησι δικάζοντες »· || ὁμ. μτγν. κ. μσν. κ. ἐν ἑν. δικαστὴς ὑποθέσεων φόνου : Συνέσ.54C **εἶδον ἐγὼ δικαστὴν ἐφέτην μετροῦντα τὸν χρόνον τοῖς ἀγορεύουσι**, Εὐστ.Πον.132,28 **κατὰ τῆς κρίσεως, ἧς οὐδεὶς ἐφέτης ὑπερκάθηται**· **3)** μτγν. κ. νεώτ. ἀνώτερος δικαστής, δικάζων τὰς ἐφέσεις βλ.λ. : Ἰουστιν.Νεαρ.49· || νεώτ. ὁ παρ' Ἐφετείῳ δικαστής.

ἐφετικός-ή-όν [ἐφίεμαι] κ. νεώτ. κινούμενος ὑπὸ ἐπιθυμίας : Θεόφρ.Μεταφ.9· **2)** γραμμ. μτγν. κ. νεώτ. ὁ δηλῶν, σημαίνων ἐπιθυμίαν: Χοιροβ.Θεο. 2,212 **ἐφετικὰ ῥήματα** [τὰ δηλοῦντα ἐπιθυμίαν ῥήματα]· **3)** μτγν. μσν. ναμ. **ἐφετικοὶ χρόνοι** προθεσμίαι ἐντὸς τῶν ὁποίων ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἔφεσις : Ἰουστιν.Νεαρ.49,1.

ἐφετικῶς ἐπίρ. μσν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐφετικόν, ἐπιθυμητικῶς : Ἰωσ.Γενέσ.6.

ἐφετίνδα παίζειν ἐπίρρ. Ἡσ. « εἶδος παιδιᾶς, ὅταν σφαῖραν ἄλλῃ προτείναντες ἀλλαχῇ βάλλωσι », ΕΜ 402,39 : Κρατῖν.415.

ἐφετινός-ή-ό(ν) πάπ., δημ. κ. **φετινός** ὁ ἡλικίας ἑνὸς ἔτους : Πάπ. **ἐφετινὰ τινα ἐρίφια**· **2)** ὁ εἰς τὸ παρὸν ἔτος ἀναφερόμενος, ὑπάρχων, ὁ τοῦ τρέχοντος ἔτους : Πάπ. **τιμὴ τοῦ χόρτου τοῦ ἐφετινοῦ,-ἐφετινὴ ἐσοδεία,-ἡ ἐφετινὴ χρονιά.**

ἐφετίς Ἡσ. « παιδίσκη, διάκονος ».

ἐφετμή (ἡ) [ἐφίημι], ποι. παραγγελία, ἐντολή, προσταγή : Ἰλ.Ξ 249 **σὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμὴ ἤματι τῷ**, αὐτ.Φ 299 **θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή**· || συχν. ἐν τῷ πληθ., ἐντολαί, διατάγματα, παραγγελίαι, ἰδ. ἐπὶ τῶν θεῶν ἢ τῶν γονέων : Ἰλ.Ε 508 **τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς Φοίβου Ἀπόλλωνος**, Πίνδ.Ο 3,11 **κραίνων ἐφετμὰς Ἡρακλέος προτέρας**, Αἰσχ. Χο.300 **θεοῦ τ' ἐφετμαὶ καὶ πατρὸς πένθος**· || συνεκδ. παρακλήσεις : Ἰλ.Α 495 **Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων παιδὸς ἑοῦ**· || ὁμ. αἰτήσεις, ἀξιώσεις : Πίνδ.Ι 6,151,18 **ἀνδρὸς φίλου Μοίρας ἐφετμαῖς.**

ἐφέτος ἐπίρρ. Ἐπιγρ. νεώτ., δημ. κ. **φέτος** κατὰ τὸ παρὸν ἔτος, τὸ ἔτος τοῦτο : Ἐπιγρ. **[τῷ πρὸ τοῦ ἐ]φ' ἔτος ἐνιαυτῷ, - ἐφέτος εἴχαμε ἐσοδεία.**

ἐφετός-ή-όν [ἐφίεμαι] κ. μσν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις νὰ ἐπιθυμήσῃ, ἐπιθυμητός : Ἀριστλ.Φυσ. 192a,17 **ὄντος γάρ τινος θείου καὶ ἀγαθοῦ καὶ ἐφετοῦ**, Πλούτ.Ἠθ.374D **τοῦ πρώτου ἐραστοῦ καὶ ἐφετοῦ καὶ τελείου**, Στουδ.Θεόδ.341C **ἡ συνουσία σου ἐφετή**· || τὸ οὐδ. **ἐφετόν** τὸ ἀντιρρητικόν : Δαμάσκ.Ἀρχ.27 **τὸ γνωστὸν ἐφετὸν ἐστι τοῦ γνωστικοῦ**, αὐτ.12 **οἰκεῖον ἐφετόν**· **2)** συγχωρητός, ἐπιτετραμμένος : Ἀγαθ.Ἱστ.2,7,78· **3)** Ἐπιγρ. τὸ οὐδ. **ἐφετόν** [ἐνν. δικαστήριον] δικαστήριον ἐν Μεγαλοπόλει ὅμοιον τῷ τῶν ἐφετῶν ἐν ἀρχαίαις Ἀθήναις.

ἐφετῶς ἐπίρρ. μσν. κατὰ τρόπον ἐφετὸν βλ.λ., ἐπιθυμητῶς : Στουδ.Θεόδ.23Ε.

ἐφευάζω μτγν. ἐπευάζω βλ.λ. : Πλούτ.Μάρκελλ. 22 **ἐφευάζοντες καὶ ᾄδοντες παραπέμπουσιν.**

ἐφεύρεμα-ατος (τὸ) σχόλ. κ. μσν. ἐφεύρημα, ἀνακάλυψις, ἐφεύρεσις : Σχόλ.Εὐρ.Ἑκ.627, Θεοφύλ.Σ 22 **Αἰγύπτιον τὸ ἐφεύρεμα**· || Ἐπιγρ. ἐν τῷ πληθ. τεχνάσματα.

ἐφεύρεσις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** ἐπινόησις, ἀνακάλυψις : Σχόλ.Διον.Τραγ.εἰς ΑΒ 773, 28 **ταῦτα.. ἀνθρώπων ἐστὶν ἐφεύρεσις**, Ἰουστιν. Νεαρ.84,1,1,Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.Φ57,29**εἰς ἐφεύρεσιν τῶν ὤνπερ ἐφεύρισκον, - ἐφεύρεσις τῆς λινοτυπίας**· || ὁμ. νεώτ. αὐτὸ τὸ ἐφευρεθέν : **ἀνακοίνωσις νέας ἐφευρέσεως ἐν τῇ Ἀκαδημίᾳ.**

ἐφευρέτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. τ. τοῦ **-ετής**, θηλ. **ἐφευρέτις-ιδος** κ. **-έτρια**, ὁ ἐφευρίσκων, ὁ ἐπινοήσας, ὁ ἀνακαλύψας: **ἐφευρέτης τῆς τυπογραφίας.**

ἐφευρετής (ὁ) μτγν. ὁ ἀνακαλύπτων, ἐπινοῶν, μηχανώμενος : Ἀνακρεόντ.31,3 **τὸν ἐφευρετὰν χορείας**, ΚΔ Ρωμ 1,30 **ἐφευρετὰς κακῶν**, Σχόλ. Ἀριστφ.Εἰρ.1499 **μηχανικὸς καὶ ἐφευρετής**· || ὁμ. θηλ. **-έτρια** ἐπινοοῦσα : Σχόλ.Ὀππ.Ἁλ.1,354.

ἐφευρετικός-ή-όν μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ ἐφευρίσκῃ, ἐπινοητικός : Σχόλ. Ὀδ.Α 349, Καρκβ.Ζητ.89 **τὸ ἐφευρετικὸ μυαλό του ἐσυλλογιζόταν πῶς . . νὰ κερδίσῃ.**

ἐφευρετικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἱκανότης τοῦ ἐπινοεῖν, ἐφευρίσκειν βλ.λ.

ἐφεύρημα-ατος (τὸ) μτγν., μσν. κ.νεώτ. ἐφεύρεμα, ἐπινόησις : Σχόλ.Διον.Τραγ.εἰς ΑΒ 650,6 **ἐκ καταλήψεων δὲ ἐξ ἐφευρημάτων**, Σχόλ.Εὐρ Ἑκ.621, Τζέτζ.Ἰλ.11,11 **ἐφευρήματα ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τὰς προσηγορίας ἐσχήκασιν.**

ἐφεύρησις-εως (ἡ) ἐφεύρεσις : Σχόλ.Ἀριστ.Πλ. 1160 **ὑποτιθεὶς ἑκάστῳ ἐφευρήσεις.**

ἐφευρίσκω κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἰων. **επ-**, μέλλ. **ἐφευρήσω**, ἀόρ. β' **ἐφηῦρον** ἢ **ἐφεῦρον**, αἰολ. **ἐπεύρ[οι]**, παρακ. **ἐφηύρηκα**, ἀνευρίσκω, εὑρίσκω, ἀνακαλύπτω : Ὀδ.Ε 439 **εἴ που ἐφεύροι ἠϊόνας λιμένας**, Πλάτ.Φαῖδρ.266Α **πρὶν ἐν αὐτοῖς ἐφευρὼν ὀνομαζόμενον σκαιόν τινα ἔρωτα ἐλοιδόρησε μάλ' ἐν δίκῃ**· || πολλάκις μτ. μτχ. : Ἰλ.Β 198 **ὃν δ' αὖ . . βοόωντα ἐφεύροι**, Ὀδ.Κ 452 **δαινυμένους δ' εὖ πάντας ἐφεύρομεν**, αὐτ.Ω 145, Πλάτ.Πολιτ.307C **οὔτ' ἀλλήλαις μιγνυμένας ἐφευρίσκομεν ἐν ταῖς περὶ τὰ τοιαῦτα πράξεσιν**· || ὁμ. κ. παθ. ἀνακαλύπτομαι, συλλαμβάνομαι : Ἡρ.9,109 **μὴ ἐπευρεθῇ πρήσσων**, Σοφ.ἀπ.930 **κλέπτων ὅταν τις . . ἐφευρεθῇ**, αὐτ.ΟΤ 1421, Εὐρ.Ἰκ. 319 **δειλὸς ὢν ἐφηυρέθης**· **2)** ἀνακαλύπτω προσέτι, προσεπινοῶ : Ὀδ.Τ 158 **οὔτε τιν' ἄλλην μῆτιν ἐφευρίσκω** [δ.γρ. ἔθ' εὑρίσκω], Παυσ.3,12,10 **ἐφευρίσκειν ταῖς ἀρχαίαις τέσσαρας χορδάς**· **3)** εἰσάγω προσέτι : Ξεν.Πόρ.4,40 **ὅσα δ' ἂν ἐφευρίσκῃ** [τὰ τέλη]· **4)** ἀνακαλύπτω, ἐπινοῶ, ἐπὶ τεχνῶν : Πίνδ.Π 12,7 **τέχνᾳ, τάν ποτε Παλλὰς ἐφεῦρε θρασειᾶν**, Μηναῖ.9,1 Ἑσπερ. **καλὴν ἐφεῦρες κλίμακα, δι' ἧς ἀνῆλθες ἐν τῷ ὕψει**· || ὁμ. ἐπὶ τεχνασμάτων : Εὐρ.Ἀλκ.699 **σοφῶς ἐφεῦρες ὥστε μὴ θανεῖν**· || κ. δημ. παθ. : Θηλαρ.Βατραχομυομ.17 **αὐτὸς μὲ τὸ κεφάλι του δὲν τὰ 'χει ἐφευρεμένα**· **5)** ἀνακαλύπτω, εὑρίσκω τι ἄγνωστον : Σοφ.ἀπ.432,8 **ἐφεῦρε δ' ἄστρων μέτρα.**

ἐφεύω μτγν. ὀπτῶ, μαγειρεύω : Νίκ.π.'Αθήν.2,61Α **καί τε μύκητας ἀμανίτας τότ' ἐφεύσαις.**

ἐφεψιῶμαι-άομαι ἐμπαίζω, σκώπτω, χλευάζω : Ὀδ.Τ 331 **τεθνεῶτι γ' ἐφεψιόωντι ἅπαντες·** πρβλ. Ἡσ. « ἐφεψιώμενοι, ἐμπαίζοντες, ἐπισκώπτοντες ».

ἐφέψω μτγν. κ. μσν. ἐκ νέου βράζω, ξαναμαγειρεύω : Φιλόχ.π.'Αθήν.14,656Β **διόπερ ἐφθὸν ἐποπτᾶν οὔ φασι δεῖν οὐδ' ἐφέψειν·** **2)** παθ. μσν. κοχλάζω, ἀναβράζω : Παλλάδ.'Ιατρ.Πυρετ.12 **ἐφεψομένου ὕδατος.**

ἐφήβαιον (τὸ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἡβική χώρα, ἡ ἥβη βλ.λ. : Διοσκ.Ι,3 **παιδίων δὲ καταπλασθεῖσαι ἐφηβαίοις οὖρα ἄγουσι·** || ὁμ. τριχωτὸν δέρμα τῆς ἡβικῆς χώρας· Ἡσ. « κῆπος· τὸ ἐφήβαιον τῶν γυναικῶν », Σουΐδ. ἐν λ. βλήχων : Ἡρακλεἰδ. Συρακ.π.'Αθήν.14,647Α **ἐφήβαια γυναικεῖα.**

ἐφήβαιος-ον μτγν. ἐφήβειος βλ.λ. : 'Αντίπ.Σιδ. ΑΠ 7,427 **ἐφηβαίῃ δ' ὤλετ' ἐν ἁλικίᾳ** (ἰδ.γρ.-ειας).

ἐφήβαρχος (ὁ) (ἔφηβος, ἄρχω) Ἐπιγρ. ἐπόπτης τῶν ἐφήβων ἔν τισι τῶν ἑλληνικῶν πόλεων.

ἐφηβαρχῶ-έω Ἐπιγρ. ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφηβάρχου βλ.λ. : **ἐφηβαρχοῦντος τῆς . . Κυζικηνῶν πόλεως Μάρκου Αὐρηλίου 'Αμερίμνου.**

ἐφηβεία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐφηβική ἡλικία : Διογ.Λ 10,4 **περὶ Ἐπικούρου ἐφηβείας·** **2)** Ἐπιγρ. ἐφηβική γύμνασις.

ἐφηβεῖον (τὸ) μτγν. μέρος πρὸς γύμνασιν τῶν ἐφήβων : Βιτρ.5,11,2, Στράβ.5,4,7.

ἐφήβειος-α-ον Ἐπιγρ. νεανικός : ΑΠΣυμπλ.148,5 **ἄρτι δ' ἐφηβείας θάλλων Διονύσιος, ἀκμαῖς καὶ σελίσιν Μουσῶν ἤλυθον ἐς 'Αΐδαν.**

ἐφηβεύω μτγν. κ. νεώτ. εἶμαι ἔφηβος, φθάνω εἰς ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἀνδροῦμαι : Στράβ.14,1,18 **τραφῆναι ἐνθάδε καὶ ἐν Τέῳ καὶ ἐφηβεῦσαι 'Αθήνησι,** 'Αρτεμίδ.'Ονειροκρ.1,29 **ἐφηβεύειν δοῦλος ἐὰν δόξῃ, ἐλεύθερος ἔσται·** || Ἐπιγρ. **οἱ ἐφηβεύσαντες,** οἱ γενόμενοι ἔφηβοι· **2)** μτγν. τὸ οὐδ. τὸ **ἐφηβεῦον** ὡς οὐσ. οἱ ἔφηβοι : Ἡλιόδ.Αἰθ. 7,8 **τοῦ μὲν ἐφηβεύοντος τῆς πόλεως καὶ εἰς ἄνδρας ἄρτι παραλλάττοντος.**

ἐφηβητήρ-ῆρος (ὁ) Ἐπιγρ., ποιητ. τοῦ ἔφηβος βλ.λ.

ἐφηβία (ἡ) μτγν. ἐφηβεία βλ.λ.ΙΙ : 'Αρτεμίδ. 'Ονειροκρ.1,54 **σχεδὸν γὰρ ἡ ἐφηβία κανὼν ἐστὶν ὀρθοῦ βίου καὶ ὑγιοῦς.**

ἐφηβικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἐφᾶβ-**, ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τοὺς ἐφήβους, νεανικός : Θεόκρ.23,56 **ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα,** Ξενόπλ.Ζακυνθ.Μαντήλ.101 **ἐμάντευες ὅλο ἐκεῖνο τὸ ἐφηβικὸ κορμὶ τὸ μεστωμένο·** || μτφ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐκ τοῦ ἐφήβου, νέου προερχόμενος, δυνατός : Χρηστομάν.Κερέν.Κούκλα 74 **τὸ κόκκινο βουνὸ τοῦ Δαφνιοῦ, τὸ θαμπωμένο σὰν ἀπὸ δασιὰ ὁρμὴ ἐφηβική·** **2)** τὸ οὐδ. **ἐφηβικὸν** ἡ ἐφηβικὴ ἡλικία : Λουκ.Πλ.3 **ἔστε πρὸς τὸ ἐφηβικόν·** **3)** οὐδ. τὸ μέρος τοῦ θεάτρου τὸ ὡρισμένον διὰ τοὺς ἐφήβους : Πολυδ.4,122.

ἔφηβος (ὁ) (ἥβη) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἔφαβος** ὁ εἰσελθὼν εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν (ἀπὸ 18 μέχρις 20 ἐτῶν), νεανίας : Λυκοῦργ.76,'Αριστλ.'Αθ.42,2 **ἐπιμελεῖσθαι τῶν ἐφήβων,** Τέλ.50Η **ἐξ ἐφήβων ἐστὶ καὶ ἤδη εἴκοσι ἐτῶν,** Νικηφ.Γρηγ.'Ιστ. Βυζ.2,3,16Ε **μήτε εἰς τὸν ἔφηβον παραγγείλαντα·** || ὁμ. **εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγράφεσθαι** ὅταν ἐγγρ. εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία τῶν ἐφήβων : Πλάτ. 'Αξ.366Ε **ἐπειδὰν δὲ εἰς τοὺς ἐφήβους ἐγγραφῇ·** || γεν. πάπ. παῖς, παιδί : **καλὸς ἐστὶν ἔφηβος ὁ σός·** **2)** θηλ. ἡ ἔφηβος, ἡ νεᾶνις : Βασ. 2,12 **τῷ ὀνόματι τῆς γυναικὸς καὶ ἡ ἔφηβος παρθένος δηλοῦται·** **3)** εἶδος ποτηρίου : Φιλήμ.Λεξ.π.'Αθην.11,469Α **ἔφηβος, τὸ καλούμενον ποτήριον·** **4)** εἶδος γυναικείου ὑποδήματος : Ἡρωδιαν.7,61.

ἐφηβοσύνη (ἡ) μτγν. ἡ ἡλικία τοῦ ἐφήβου, νεανικὴ ἡλικία : Θεόδ.ΑΠ 6,282,6 **φιλευτάκτου δῶρον ἐφηβοσύνας.**

ἐφηβότης-ητος (ἡ) γλωσσ. κ. νεώτ. ἡ ἐφηβεία.

ἐφηβοφύλαξ-ακος (ὁ) Ἐπιγρ. ἀξίωμα ἐπόπτου τῶν ἐφήβων ἐν Περγάμῳ.

ἐφηβῶ-άω, ἰων. **ἐπ-** φθάνω εἰς τὴν ἡλικίαν τοῦ ἐφήβου, γίνομαι ἔφηβος βλ.λ., ἀνδροῦμαι : Ἡρ. 6,83 **ἐς ὃ ἐπήβησαν οἱ τῶν ἀπολομένων παῖδες,** Αἰσχ.'Επτ.665 **οὔτ' ἐφηβήσαντά πω,** Ξεν.ΚΠ 6,1,12.

ἐφήγησις-εως (ἡ) λεξ. δικανικὴ πρᾶξις, κατὰ τινος ὑποβάλλοντος ἐγκληματίαν ἢ ἀποκρύπτοντος πρᾶγμα ἀνῆκον εἰς τὴν πολιτείαν : ΑΒ 187, Φώτ., ΕΜ 403,23, Σουΐδ., Ζων.

ἐφηγοῦμαι-έομαι ὁδηγῶ εἴς τινα τόπον, μτ. δοτ. προσ. Ἰδ. ὡς ἀττ. δικανικὸς ὅρος, ὁδηγῶ τὸν δικαστικὸν ἄρχοντα εἰς μέρος ὅπου κρύπτεται κακοῦργος ὃν ἐγὼ δὲν τολμῶ νὰ συλλάβω· πρβλ. Πολυδ.8,50 : Δημ.601 **ἀσθενέστερος εἰ· τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ· τοῦτο ποιήσουσιν ἐκεῖνοι.**

ἐφήδομαι ἐπιχαίρω, χαίρω διά τι κακόν, χαιρεκακῶ : Ξεν.'Ελλ.5,3,20 **οὐχ ἧ τις ἂν ᾤετο ἐφήσθη ὡς ἀντιπάλῳ,** Δίων Χρ.1,133 **ἐν μὲν ταῖς συμφοραῖς πλείστους ἔχει τοὺς ἐφηδομένους·** || κ. ἐμπραθ. (**ἐπί τινι**) : Δίων Κ ἀπ.109,16 **ἐπ' ἐχθρῷ ἐφησθῆναι·** || κ. ἀπολ. χαίρω, εὐχαριστοῦμαι : Ξεν.'Αγησ.7,5 **οὐκ ἐφησθεὶς φανερὸς ἐγένετο,** Δημ.196 **οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι·** || σπαν. ἐπὶ καλῆς σημ. : 'Ἀρισταίν.1,12 **ἐφήδομαι τοῖς τρόποις εὖ μάλα συμπρέπουσι τῇ μορφῇ.**

ἐφηδύνω μτγν. κ. μσν. καθιστῶ τι ἡδύ, κάμνω τι νόστιμον, γλυκαίνω : Πλούτ.'Ηθ.668D **εἰ ὄψον ἐστὶ τὸ τὴν τροφὴν ἐφηδῦνον,** Ρούφ.π. 'Ορειβ.7,26,118 **τὸ ἀτερπὲς ἐφηδύνων·** || κ. μτφ. : Πλούτ.'Ηθ.514F **ὥσπερ ἅλσι τοῖς λόγοις ἐφηδύνουσι τὴν διατριβήν,** Λογγῖν.'Ύψ.15,6 **ὁ Εὐριπίδης τὸ αὐτὸ ἑτέρως ἐφηδύνας ἐξεφώνησε,** Σταυδ.Θεόδ.3Ε **ἀνέσεσιν . . τὴν ψυχὴν ἐφηδύνων·** **2)** πραΰνω, μαλακώνω τινά : Φίλ.1,566 **ἐφηδύνων τινὰ πειθοῖ.**

ἐφήκω, μέλλ. **-ξω,** ἔρχομαι, φθάνω ἐπικαίρως : Σοφ.Αἴ.34 **καιρὸν δ' ἐφήκεις** (ἦλθες εἰς ἁρμόδιον καιρόν), αὐτ.'Αντ.1257 **ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει·** || κ. ἁπλῶς φθάνω, ἐπὶ χρόνου : Θουκ.8,67 **ἐπειδὴ ἡ ἡμέρα ἐφῆκε·** **2)** μτ. τοπ. σημ. καταλαμβάνω, κατέχω : Ξεν.Λακ.12,6 **ὅσον ἂν ἡ μόρα ἐφήκῃ** (ὅσον τόπον κατέχει).

ἐφήλατο γ' ἐν. μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ἐφάλλομαι βλ.λ.

ἐφῆλιξ-ικος (ὁ) μτγν., δωρ. **-ᾶλιξ** νεαρός, νέος : 'Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,427,5 **τὸ τᾶς νεότατος ἐφήλικος ἄνθος ἐφήβου,** Σχόλ.'Αριστφ.Σφ.1201 **ὁ βούπαις δὲ ἡλικίας ὄνομα, ὁ νέος ἐφῆλιξ.**

ἔφηλις-ιδος (ἡ) κ. **-ίς** κ. μσν., ἰων. **ἔπ-** σιδηροῦν ἔλασμα πρὸς στερέωσιν ἥλου : Φίλ.Βελοπ.63F· **2)** κτ. πληθ. **ἐφηλίδες** στίγματα ἀνωμάλως τὸ πρόσωπον καταστίζοντα ἢ μελανίαι ἐν τῷ προσώπῳ ἐκ τοῦ καύματος τοῦ ἡλίου, φακίδες : 'Ιππ.105C **ἔρευθος . . ἐπὶ τῷ προσώπῳ ποιέουσι καὶ ἐφηλίδας παντοῖα χρώματα ἐχούσας,** Θεόφρ.Φ.Αἴτ.9,20,3 **ἐφηλίδας ἐπάγειν,** 'Ιω. Λυδ.Μην.330 **τάς τε ἐφηλίδας καὶ τοὺς φακούς·** || αἰτ. πληθ. κ. **ἐφήλεις** : Διοσκ.1,177 **ἐφήλεις τὰς ἐν τῷ προσώπῳ·** **3)** ἐν τῷ ἐνεργ. λέπρα : Νίκ. Θηρ.333 **ἔφηλις ἀργινόεσσα.**

ἔφηλος-ον μτγν. (ἧλος) ἡλωμένος, καρφωμένος ἐπί τινος ἢ εἴς τι· Σουΐδ. « ἔφηλος ὁ ἡλωμένος »· **2)** ἐπὶ ὀφθαλμοῦ, ὁ ἔχων λευκὸν στίγμα: Αἰλ.ΖΙ 15,18· || ὁμ.κ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων λευκὸν στίγμα εἰς τὸν ὀφθαλμόν : ΠΔ Λευϊτ.21,20 **ἢ κυρτός, ἢ ἔφηλος, ἢ πτίλλος τοὺς ὀφθαλμούς,** 'Ανών.π.ΕΜ 714,6 **ὀφθαλμοῖσιν ἔφηλος,** Αἰλ.ΦΙ 15,18 **τοὺς ὀφθαλμοὺς ἀχλὺς κατέχει καὶ ἔφηλοι γίνονται·**

3) Ἡσ. « ἔφηλας, ὁ ἐφήλιδας ὡς ἥλους ἔχων εἰς τὴν ὄψιν » : Κύριλλ.Ἀλ.Λατρ.416 « ἔφηλον καλοῦμεν τὸν τὴν ἐφηλίδα τὴν καλουμένην ἐπ' αὐτοῖς ἔχοντα μετώποις ».

ἐφηλότης-ητος (ἡ) μτγν. λευκὸν στίγμα ἐν τῷ ὀφθαλμῷ : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,233 **καθὰ γὰρ ἡ ἐφηλότης λέγεται λευκότης ἐν ὀφθαλμῷ.**

ἐφηλοῦμαι-όομαι παθ. καθηλοῦμαι, προσηλοῦμαι, καρφώνομαι στερεῶς : Ἀπολλδ.Πολιορκ.158,8, Ἀθήν.Μηχ.25,3' ‖ κ. ἐν μτφ. φρ. ἐγκαθίσταμαι ὁριστικῶς : Αἰσχ.Ἱκ.944 **τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς γόμφος διαμπάξ.**

ἐφηλώδης-ους-ες γλῶσσ. τοῦ φολλικώδεα βλ.λ.

ἐφηλωτός-ή-όν μτγν. ἐφηλωμένος, καρφωμένος ἐπάνω εἴς τι : Ἥρων Αὐτομ.244 **σωλῆνες δι' ἐφηλωτῶν κανόνων.**

ἔφημαι (ἧμαι) παθ. παρακ. ἐν χρ. ὡς ἐνεστ., εἶμαι τοποθετημένος ἢ κάθημαι ἐπί τινος, παρακάθημαι, μτ. δοτ. : Ὀδ.Μ 215 **κληίδεσσιν ἐφήμενοι,** Νίκ.Ἀλεξ.507 **ἐφήμενος πύλῃσιν'** ‖ κ. μτ. γεν. : Σοφ.Φιλ.1124 **πόντου θινὸς ἐφήμενος'** ‖ μτ. δοτ. κάθημαι ἔν τινι : Αἰσχ.Ἀγ.1217 **ἐφήμενος δόμοις'** ‖ μτ. αἰτ. κάθημαι ὡς ἱκέτης πλησίον ἀγάλματος θεοῦ : Αἰσχ.Εὐμ.409 **βρέτας ἐφήμενος'** ‖ φρ. **βωμία ἐφημένη** βωμῷ καθημένη : Εὐρ.Ἱκ. 93' **2**) πραεδρεύοντός τινας συμπαρεδρεύω, οἷον ἐν δίκῃ, ἐν συμβουλίῳ, συλλόγῳ ἀρχόντων : Αἰσχ.Εὐμ.629 **Παλλάς οἵ τ' ἐφήμενοι** (οἱ πάρεδροι)' **3**) **ἐπήμενοι** ἀμφ. σημ. (πιθ. τοῦ ἐφίημι) ἐν Ἀλκ.Συμπλ.4,14.

ἐφημέρευσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ δι' ὅλης τῆς ἡμέρας φυλακή, προσοχή, ἐπίβλεψις.

ἐφημερευτήριον (τὸ) πάπ. κρατητήριον : **συνέταξεν ὁ ὑπηρέτης ἀπαγαγεῖν με καὶ νῦν ἐν τῷ ἐφημερευτηρίῳ εἰμί.**

ἐφημερευτής (ὁ) μτγν. ὁ καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν φυλάττων, ἐπιβλέπων : Ἀθαν.2,408A **θυσιαστήριον μὲν ἡ φάτνη, ἐφημερευτὴς δὲ ὁ Ἰωσήφ'** ‖ κτ. πληθ. οἱ κατὰ σειρὰν διακονοῦντες ἐν ἑβραϊκῇ ἑορτῇ : Φίλ.2,481 **ὑποσημαίνοντός τινος τῶν ἐφημερευτῶν.. προσεύχονται τῷ θεῷ.**

ἐφημερεύω μτγν., νεώτ. κ. δημ. δι' ὅλης τῆς ἡμέρας φυλάττω, ἐπιβλέπω, ἀσκῶ καθήκοντα ἐπόπτου, φροντιστοῦ : Πολύβ.22,10,6 **ἐπιτιθέμενοι.. τοῖς ἐφημερεύουσι μεθ' ἡμέραν προφανῶς,** Ἐπιγρ. **τοὺς ἐφημερεύσοντας ἐπὶ τῶν πυλῶν καὶ παρακοιτήσοντας τὰς νύκτας, - ἐφημερεύων ἰατρὸς τοῦ νοσοκομείου'** ‖ μτ. δοτ. ἐπαγρυπνῶ : Διόδ.Σ 11,8 **ἐφημερεύοντες τοῖς κινδύνοις ἡμιλλῶντο πρὸς ἀλλήλους'** **2**) πάπ. **οἱ ἐφημερεύοντες** οἱ κατὰ σειράν, ἡμερησίως ἢ ἑβδομαδιαίως διακονοῦντες ἐν ναῷ ἱερωμένοι : **ἀδικοῦμαι ὑπὸ τῶν ἐν τῷ ἱερῷ καλλυντῶν καὶ ἀρτοκόπων τῶν νυνὶ ἐφημερευόντων'** **3**) νεώτ. κ. δημ. ἐκκλ. εἶμαι ἱερεύς, ἐφημέριος βλ.λ.4) ναοῦ τινας : Ξενόπλ.Ζακυνθ.Μαντήλι 108 **εἶχε τουλάχιστο δυὸ χρόνια ποὺ ἐφημέρευε σ' ἐκεῖνο τὸν Ἅη Γιάννη.**

ἐφημερήσιος-ον μσν. ἡμερήσιος, καθημερινός : Στουδ.Θεόδ.888 **ἐφημερήσιον σιτηρέσιον.**

ἐφημερία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τάξις ἱερέων οἵτινες καθ' ἑβδομάδα ἐτέλουν τὴν ἱεροτελεστίαν ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἱερουσαλὴμ : ΠΔ Παραλ.1,23,6 **καὶ διεῖλεν αὐτοὺς Δαυὶδ ἐφημερίας τοῖς υἱοῖς Λευί,** ΚΔ Λουκ.1,5 **ἱερεύς τις ἐξ ἐφημερίας Ἀβιά'** **2**) ἡ διακονία τῶν ἱερέων τούτων ἐν τῷ ναῷ : ΠΔ Ἔσδρ. 1,1,15 **οὐκ ἔστι παραβῆναι ἕκαστον τὴν ἑαυτοῦ ἐφημερίαν'** **3**) νεώτ. ἡ· περίοδος καθ' ἣν ἱερεύς τις ἐν τῇ ὀρθοδόξῳ ἐκκλησίᾳ ἐκτελεῖ ἐκ περιτροπῆς τὰ καθήκοντα ἐφημερίου' **4**) νεώτ. κ. δημ. ὡς οὐσ. ἡ ἐνορία βλ.λ. ἱερέως, τὸ σύναλον τῶν ἐναριτῶν ναοῦ, ἐν ᾧ εἶναι διωρισμένος τακτικὸς λειτουργὸς ἱερεύς τις.

ἐφημεριακός-ή-όν νεώτ. -· ὁ ἀναφερόμενος ἢ ἀνήκων εἰς τοὺς ἐφημερίους βλ.λ.4) ἢ εἰς τὴν ἐφημερίαν βλ.λ.3 (κ. 4) : **ἐφημεριακὸς κλῆρος.**

ἐφημεριδᾶς (ὁ) δημ. ὁ ἐφημεριδοπώλης.

ἐφημεριδογραφία (ἡ) νεώτ. τὸ ἔργον τοῦ ἐφημεριδογράφου, δημοσιογραφία.

ἐφημεριδογραφικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐφημεριδογραφίαν, δημοσιογραφία' ἐπίρρ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἐφημεριδογράφος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ γράφων ἐφημερίδα, συντάσσων ἢ συνεργαζόμενος εἰς τὴν ἔκδοσιν ἐφημερίδος.

ἐφημεριδοθήκη (ἡ) νεώτ. κ. δημ. θήκη ἐφημερίδων, συνήθ. κρεμαμένη ἐκ τοῦ τοίχου.

ἐφημεριδοπώλης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ πωλητὴς ἐφημερίδων, ἰδ. ὁ εἰς τὰς ὁδοὺς διαλαλῶν καὶ πωλῶν ἐφημερίδας.

ἐφημεριδοφάγος (ὁ) δημ. ὁ πολλὰς ἐφημερίδας ἀναγινώσκων.

ἐφημερινός-ή-όν ὁ τῆς ἡμέρας, ἐφημέριος βλ.λ.: Ἀλεξ.π.Στοβ.Ἀνθολ.3,21 **τὰς γὰρ εὐθύνας μόνον ἐφημερινὰς τοῦ βίου κεκτήμεθα.**

ἐφημέριος-ον (ἡμέρα (κ. **-α-ον** (Πίνδ.Ν 6,6) κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἐφάμ-** ὁ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν : Ὀδ.Δ 223 **οὔ κεν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν'** ‖ ὁμ. ἐν καιρῷ ἡμέρας, τὴν ἡμέραν, ἀντίθ. μετὰ νύκτας : Πίνδ.Ν 6,6 **ἐφαμερίαν οὐκ εἰδότες οὐδὲ μετὰ νύκτας.. στάθμαν'** **2**) ὁ μόνον διὰ μίαν ἡμέραν : Ὀδ.Φ 85 **ἐφημέρια φρονέοντες'** ‖ δθ. ὁ διαρκῶν ἐπὶ μίαν ἡμέραν, βραχυχρόνιος : Θέαγν.656 **ἀλλότριον κῆδος ἐφημέριον'** ‖ συχν. ἐπὶ ἀνθρώπων, **ἐφημέριοι** (αἱ) κτ. παράλ. τοῦ **ἄνθρωποι** πλάσματα ἐφήμερα' Ἡσ. « ἐφημέριοι ἄνθρωποι, θνητοί » : Αἰσχ.Πρ.547 **τὶς ἐφαμερίων ἄρηξις;'** ‖ ὁμ. ἐπὶ ζῴων : Τιμ.Λοκρ.99Ι) **θνατά τε καὶ ἐφάμερα ζῷα'** **3**) ὁ διὰ τὴν ἡμέραν, καθημερινός : Πλούτ.Ἠθ.938B **ἀμβροσίαν ἀνεῖσαν αὐτοῖς ἐφημέριον,** Ἀντίφιλ.ΑΠ 7,634 **ἐφημέριος μισθὸς** (τὸ ἡμερομίσθιον)' ‖ ὁμ. **λάτρις ἐφημέριος** ὑπηρέτης λαμβάνων ἡμερομίσθιον, μεροκαματιάρης : Θέογν.486 **μή σε βιάσθω γαστήρ, ὥστε κακὸν λάτριν ἐφημέριον'** **4**) νεώτ. λειτουργὸς ἱερεὺς ἐκ τῶν ἐκτελούντων κατ' ἐναλλαγὴν τὴν ἐν τῷ ναῷ ὑπηρεσίαν των' ‖ γεν. ὁ τακτικὸς λειτουργὸς ἱερεὺς ναοῦ τινος.

ἐφημερίς-ίδος (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-ίδα,** ἡμερολόγιον, ἰδ. στρατιωτικὸν ὑπόμνημα τῶν καθ' ἡμέραν συμβαινόντων, οἷον τὸ τηρούμενον ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου' Σουίδ. « ἡ τῶν ἐφ' ἑκάστης ἡμέρας συμπιπτόντων ἀπογραφή » : Ἀθήν.10,434B **δηλοῦται δὲ τοῦτο ἐν ταῖς ἐφημερίσιν αὐτοῦ, ἃς ἀνέγραφεν Εὐμένης..,** Πλούτ. Ἀλέξ.23 **ὡς ἔστι λαβεῖν ἐκ τῶν ἐφημερίδων'** ‖ εἰδ. τὰ ἀπομνημονεύματα τοῦ Καίσαρος : Πλούτ.Καῖσ.22 **ὁ Καῖσαρ ἐν ταῖς ἐφημερίσι γέγραφεν'** ‖ πάπ. κατάλογος, κατάστιχον : **ἡ τοῦ καταλογείου ἐφημερίς'** ‖ μσν. ἡμερολόγιον : Στουδ.Θεόδ.360A **ὁρᾷς γὰρ ὅπως ὡσανεὶ ἐφημερίδες αἱ ἐπιστολαὶ ὑπάρχουσι, συνάπτουσαι ἡμᾶς φιλικώτερον'** **2**) βιβλίον λογαριασμῶν, δεφτέρι : Πάπ.,Πλούτ.Ἠθ.828C **ἐν ταῖς ἑαυτῶν ἐφημερίσι γράφοντες ὅτι τῷ δεῖνι τοσοῦτον διδόασιν ἐλάττω διδόντες'** ‖ ὁμ. καθολικόν, βιβλίον ἐμπορικόν : Πλούτ.Ἠθ.999A **εἰς τὰς ἐφημερίδας φιλοσοφεῖν'** **3**). ἐφημερία βλ.λ.1) : Ἰώσ.Βι.1 **ἐμοὶ δ' οὐ μόνον ἐξ ἱερέων ἐστὶ τὸ γένος, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῆς πρώτης ἐφημερίδος τῶν εἰκοσιτεσσάρων'** κ. ἐν τῷ πληθ. : αὐτ.ΑΙ 7,15,7 **κατὰ τὸν αὐτὸν ἀνέδησαν τρόπον ταῖς τῶν ἱερέων ἐφημερίσιν ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ'** · **4**) μσν. κ.νεώτ., δημ. κ. **-ίδα** ἔντυπον κυκλοφοροῦν δημοσίᾳ ἡμερησίως ἢ κατ'

ἀραιότερα χρονικὰ διαστήματα, **εἰς τὸ ὁποῖον** ἀναγράφονται κυρ. αἱ πρόσφατοι εἰδήσεις κοινοῦ ἐνδιαφέροντος, κρίσεις, ἀναγγελίαι, διαφημίσεις καὶ πᾶν ὅ τι πρόκειται νὰ καταστῇ γνωστὸν κοινῶς· **5**) νεώτ. ζῳολ. οἰκογέν. ἐντόμων τοῦ ἀθροίσματος τῶν **ψευδονευροπτέρων.**

ἐφημερόβιος-ον μτγν. ὁ ζῶν ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ, κερδίζων τὸν ἡμερήσιον ἄρτον : Φίλ.2,389 **ἐφημερόβιος χειροτέχνης.**

ἐφήμερος-ον [ἡμέρα] κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἐπάμ-** κοινότερος τ. τοῦ ἐφημέριος, ἴδ. π. πεζ., ἐπὶ μίαν μόνον ἡμέραν διαρκῶν· ὅθ. βραχύβιος, πρόσκαιρος : Πίνδ.Ι 7(6),40 **ὅ τι τερπνὸν ἐφάμερον διώκων,** Εὐρ.Ἡρακλ.866 **ὡς ἐφήμεροι τύχαι,** αὐτ.Φοίν.558 **ὄλβος οὐ βέβαιος, ἀλλ᾽ ἐφήμερος,** Ἀριστλ.Πολ.1252b,16 **ἐφήμερος χρῆσις,** Μέν.382 **ἐφήμερον καὶ προπετῆ βίον·** || τὸ οὐδ. **ἐφήμερον** = πρόσκαιρον : Ἀριστλ.ΗΝικ.1096b,5, Ἐπικ.ἀπ. 489 **ἐφήμερον . . τὸ τῶν πολλῶν** ἀγαθόν, Ζερβ. Μῦθ.Ζ 38 **ἡ ὀμορφιὰ εἶναι κάτι ἐφήμερο καὶ διάμεσον καὶ μεταβατικόν·** **2**) ἐπὶ ἀνθρ. **ἐφήμεροι** πρόσκαιροι : Πίνδ.Π 8,95 **ἐπάμεροι· τί δέ τις; τί δ᾽ οὔτις; σκιᾶς ὄναρ ἄνθρωπος,** Σιμων.π.Στοβ. Ἀνθ.2,283 **ἐφήμεροι ἀεὶ βροτοὶ δὴ ζῶμεν,** Αἰσχ. Πρ.83 **καὶ θεῶν γέρα συλῶν ἐφημέροισι προστίθει·** || κ. ὡς κλητ. προσφών. : Πίνδ.ἀπ.157 **ὦ τάλας ἐφάμερε,** Ἀριστφ.Νεφ.223 **ὦ φήμερε,** Πλάτ.Νόμ.923Α **ὦ φίλοι καὶ ἀτεχνῶς ἐφήμεροι·** **3**) ἡμερήσιος, καθημερινός : Ἱππ.Ἀφ.4,55 **ἐφήμερος πυρετός,** Διον.Ἁλ.8,41 **ἐφήμερος τροφή,** Διόδ. Σ 3,32 **διὰ τὸ πορίζεσθαι τὰς ἐφημέρους τροφάς,** Ἀσκληπιόδ.1,4 **ἐφήμερος γυμνασία,** Πλούτ. Περ.16 **ἐφήμερος δαπάνη,** Λουκ.Ψευδολ.17 **ἐφήμεροι πράξεις·** || τὸ οὐδ. πληθ. **ἐφήμερα** ὡς ἐπίρρ. ἅπαξ τῆς ἡμέρας, μίαν φορὰν τὴν ἡμέραν : Ὀρειβ.Εὐπόρ.1,9· **4**) κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐφήμερον** ἔντομόν τι βραχεῖαν ἔχον ζωήν : Ἀριστλ.ΖΙ 490a,34 **τὸ καλούμενον ζῷον ἐφήμερον,** αὐτ.552b,23 **ἅμα δυομένου τοῦ ἡλίου ἀποθνήσκει βιῶσαν ἡμέραν μίαν· διὸ καὶ καλεῖται ἐφήμερον·** **5**) ὁμ. τὸ οὐδ. **ἐφήμερον** φυτὸν δηλητηριῶδες : Θεόφρ.ΦΙ 9,16,6 **ἐφήμερον δηλητήριον·** || ὁμ. τὸ δηλητήριον κολχικόν, κώνειον : Νίκ.Ἀλεξ. 250 **ἣν δέ τὸ Μηδείης Κολχηΐδος ἐχθόμενον πῦρ κεῖνό τις ἐνδέξηται ἐφήμερον·** || ὁμ. εἶδος τοῦ φυτοῦ πολυγόνατον βλ.λ.: Διοσκ.4,83· **6**) **φάρμακον ἐφήμερον** δηλητήριον ἐπιφέρον αὐθημερὸν τὸν θάνατον : Πλούτ.Θεμ.31 **φάρμακον ἐφήμερον προσενεγκάμενος . . κατέστρεφε πέντε.**

ἐφημερούσιος-ον μτγν. ὁ ἔχων μιᾶς ἡμέρας οὐσίαν, ὁ κτώμενος ὅσα ἐπαρκοῦσι διὰ τὴν τροφὴν μιᾶς ἡμέρας : Πρόκλ.Τετράβ.225.

ἐφημίαι Ἡσ. « ἀγροί »· πρβλ. ἀφημοῦντας κ. δωρ. ἀφαμιῶται· . **2**) Ἡσ. « ἐφημίσι .. βελτίονα φήμης », πιθ. ἐξ ἐσφ.γρ. τοῦ εὐφημίαι βλ.λ.

ἐφημιόλιος-ον μτγν. ὀρθότ. τ. τοῦ ἡμιόλιος βλ.λ.: ΘέωνΣμ.77.

ἐφήμισυς-εως-υ πάπ. ὁ περιέχων τὴν μονάδα καὶ ἥμισυ, ἐνάμισυς· πρβλ. ἐπίτριτος : **τὸ ἐφήμισυ.**

ἐφημοσύνη (ἡ) [ἐφίημι] κέλευσις, ἐντολή, διαταγή, παραίνεσις : Ἰλ.Ρ 697 **οὐδ᾽ ὡς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε,** Πίνδ.Π 6,20 **ὀρθὰν ἄγεις ἐφημοσύναν,** Σαφ.Φιλ.1144 **ταχθεὶς τῶνδ᾽ ἐφημοσύνᾳ,** Ἀπολλ.Ρ 1,33 **Χείρωνος ἐφημοσύνῃσι πιθήσας.**

ἔφησθα ἐπ. κ. αἰολ. τοῦ ἔφης, β′ πρόσ. παρατ. τοῦ φημί βλ.λ.

ἐφησῠχάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡσυχάζω, ἀναπαύομαι : Πολύβ.2,64,5 **τοῖς λογισμοῖς ἐφησυχάζει** [δ.γρ. ἀφ-], Ἡλιόδ.4,11 **ἐφησυχάζων ὀλίγον χρόνον,** Παχυμ.Γ′Ανδρ.235Α **μικρὸν ἐφησυχάσας τῇ κέλλῃ πρὸς ἑσπέραν σὺν τοῖς ἰδίοις μεταχωρεῖ·** || μσν. εἰδ. ἀποσύρομαι ἐν μονῇ ἢ σκήτῃ πρὸς ψυχικὴν περισυλλογήν : Ἱερακ.Χρον. ἐν Σάθ.262 **εἰς Μαγνησίαν ὥρμησεν ἐκεῖ ἐφησυχάζειν·** **2**) γεν. μένω ἥσυχος : Ἡλιόδ.6,7 **μικρὸν ἐφησυχάσας τοῖς εἰρημένοις·** || ὁμ. εἶμαι ἥσυχος : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8 **ἀπὸ δὲ τῆς αἰώρης ἐφησυχάσαντα χρίεσθαι νῦν λιπαρῷ λίπαϊ·** **3**) κ. νεώτ. ἡσυχάζω ψυχικῶς ἐπί τι, παύω ν᾽ἀνησυχῶ: Πάπ. **ἐφησυχάζειν τοὺς δεῖνα τῇ δικαιολογίᾳ,** Ἰουστιν. Νεορ.123,21 **ἐφησυχάζειν τοῖς κρινομένοις,** - **ἐφησυχάσαντες ἐκ τῶν πληροφοριῶν ἠραίωσαν τὰς φρουράς·** **4**) ἐνεργ. παρασιωπῶ : Φίλ.2,3 **ἐφησυχάζων τὰ πλήθη τῶν ἄλλων.**

ἐφησύχασις-εως (ἡ) μσν. ἀνάπαυσις ἐπί τινας, ἐπίστασις, σταμάτημα : Στουδ.Θεόδ.188Β **ἵνα δὲ τῇ ἐφησυχάσει τῶν ὀφειλομένων λαληθῆναι κρῖμα ἑαυταῖς ἀπενέγκοιμεν.**

ἔφθακα ἐνεργ. παρακ. τοῦ φθάνω βλ.λ.

ἐφθαλέος-α-ον [ἕψω] ἀρχ. λεξ. ἑψημένος, βρασμένος, μαγειρευμένος· Ἡσ.,Φώτ.,Σουΐδ.

ἐφθαρμένως ἐπίρρ. μτγν. τοῦ παθ. παρακ. τοῦ φθείρω, διεφθαρμένως : Θεολ.Ἀριθμ.43.

ἐφθέος-α-ον [ἕψω] μτγν. ὃν δέον τις νά μαγειρεύσῃ : Νίκ.Ἀλεξ.392 **τὰ μὲν .. πάσαιτο, τὰ δ᾽ ἐφθέα.**

ἐφθήμερος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ διαρκῶν ἑπτὰ ἡμέρας : Πλούτ.Ἠθ.223Α.

ἐφθημιμερής-οῦς-ές μτγν. κ. νεώτ. ὁ περιέχων ἑπτὰ ἡμίση, τ. ἔ. 3 1/2· ἰδ. ἐν τῇ μετρικῇ **ἐφθημιμερές** (τὸ) μέτρον περιέχον τρεῖς πόδας καὶ ἥμισυν, ὡς οἱ πρῶτοι 3 1/2 πόδες τοῦ ἑξαμέτρου ἢ τοῦ ἰαμβικοῦ τριμέτρου : Ἡφαιστ.7,3,Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ. 302· || ὁμ. **ἐφθημιμερὴς τομή** ἡ μετὰ τοιαύτην φράσιν τιθεμένη τομή : Ἀριστείδ.Κ 1,25.

ἐφθημιμερικὸν μέτρον (τὸ) μσν. τὸ παροιμιακόν : Τριχ.ἐν Μετρ.1,278· πρβλ. ἐφθημιμερής.

ἔφθην ἀόρ. β′ τοῦ φθάνω βλ.λ.· || **νεώτ. μ. ἐν** φρ. **ἔφθην εἰπὼν** πρὸ ὀλίγου εἶπα.

ἐφθίατο ἰων. ἀντὶ ἔφθιντο, τοῦ φθίνω βλ.λ.

ἐφθονημένως (φθονῶ) ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τῆς **μτχ.** τοῦ παθ. παρακ., φθονερῶς : Βέττ.Βάλ.301,6.

ἐφθοπώλιον (τὸ) μτγν. κ. **-ωλεῖον** μέρος ἔνθα πωλεῖται ἐφθὸν κρέας κ. γεν. ἐφθὰ ἐδώδιμα, μαγέρικα : Ἀθήν.3,94C **ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀλεξάνδρειαν λεγομένοις ἐφθοπωλίοις.**

ἐφθοπώλης (ὁ) μτγν. ὁ πωλῶν ἐφθὸν κρέας ἢ ἄ. ἐφθὰ ἐδώδιμα.

ἔφθορα ἐνεργ. παρακ. τοῦ φθείρω βλ.λ.

ἐφθορκώς ἀρκ. τ. τοῦ ἐφθαρκώς, μτχ. παρακ. τοῦ φθείρω βλ.λ.

ἔφθορται αἰολ. τ. τοῦ ἔφθαρται, γ′ ἑν. παρακ. τοῦ φθείρω βλ.λ.

ἐφθός-ή-όν ρηματ. ἐπίθ. τοῦ ἕψω, ὁ παρεσκευασμένος πρὸς βρῶσιν, μαγειρευμένος, βρασμένος, ἐπὶ κρέατος καὶ ἰχθύος : Ἡρ.2,77 **ὀπτοὺς καὶ ἐφθοὺς σιτέονται,** Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.13 **ἀντὶ δὲ τῶν ὠμῶν κρεῶν ἐφθά,** Εὐρ.Κύκλ.246 **τὰ δ᾽ ἐκ λέβητος ἐφθὰ καὶ τετηκότα,** Πλάτ.Πολ.404C **οὔτε ἐφθοῖς κρέασιν** [ἑστιᾷ] **ἀλλὰ μόνον ὀπτοῖς·** || ὁμ. ἐπὶ λαχάνων : Ἀντιφάν.6 **κραμβίδιον ἐφθὸν χαρίεν ἀστεῖον πάνυ·** **2**) ἐπὶ ὕδατος, ὁ βεβρασμένος, ὁ λίαν θερμός, ζεματιστός : Ἀριστλ.Μετ. 380b,10· πρβλ. : Ἀντιφάν.9 **ἐφθόν** [με] .. **πεποίηκεν** [τὸ λουτρόν]· **3**) ἐπὶ πολυτίμου μετάλλου, καθαρός, καλός : Σιμων.64 **ἐφθὸς χρυσός·** πρβλ. ἄπεφθος· **4**) μτφ. χαλαρός, ἐξησθενημένος : Ἱππ. Ἐπιδ.4,16· πρβλ. ἐφθότης.

ἐφθότης-ητος (ἡ) μτφ. χαλάρωσις, ἐξασθένησις : Ἱππ.Διαίτ.49 **ἡ ἐπὶ θάτερα μεταβολὴ λύει τὸ σῶμα καὶ ἐφθότητα καὶ καρηβαρίην ἐμποιεῖ.**

ἐφθῶ-όω ἀρχ. λεξ. βράζω, μαγειρεύω : **Φώτ.** « ὀπτᾶν ἢ δι᾽ ὕδατος ἕψειν ».

ἐφιάλλω δ.γρ. τοῦ φιάλλω βλ.λ.

ἐφῐαλτεία (ἡ), δ.γρ.-ία κ.ἐφιάλτιον βοτάνη προ-

φυλακτικὴ κατὰ τοῦ ἐφιάλτου : Ποιητ.Δυνάμ.Βοταν.π.Φαβρ.2,654,162 **οὕνεκα δὴ καλέουσι κυνόσπαστον κατ' Ὄλυμπον ἀθάνατοι μάκαρες ἐφιάλτιόν τε βοῶσιν.**

ἐφιάλτης (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., αἰολ. **ἐπιάλτης** κ. **ἐπίαλος,** ΕΓουδ. « ἐφιάλτην.. τὸν ἐφαλλόμενον ἄνθρωπον ἀτάκτως », ὁ ἀλλόμενος, ἢ ὀρθότ. ὁ βαρέως πατῶν ἐπί τι· **2)** Εὐστ.Ἰλ.561,10 « ἐφιάλτης.. καὶ ἐπὶ πάθους ἡ λέξις κεῖται στομαχικοῦ, ὃ καὶ ἐπίαλτος λέγεται· τοῦτο δὲ ὁ χυδαῖος ἄνθρωπος βαρυχνᾶν λέγει. Ἡ δὲ διὰ τοῦ φ γραφὴ τοῦ ἐφιάλτου ἢ διὰ τὸ ἴσως δασύνεσθαι τὸ ἰάλλω παρά τισι γίνεται ἢ κατά τινα γλῶσσαν τροπῇ τοῦ ψιλοῦ εἰς δασύ », θεωρούμενος ὡς δαίμων, ἄ. πνιγολίων, ἢ ἠπιάλης, κοιν. (α)βραχνάς : Φρύν.Κωμ.1,Διοσκ.3,140, Αρτεμίδ.3,34 **τῶν ἐπιγείων αἰσθητὴ μὲν Ἑκάτη καὶ Ἐφιάλτης,** Στράβ.1,2,8 **μῦθός ἐστι καὶ ἡ Γοργὼ καὶ ὁ Ἐφιάλτης·** || νεώτ.διαταραχὴ τῆς πέψεως ἐπιφέρουσα ἐν ὕπνῳ δυσάρεστα ὄνειρα καὶ αἴσθησιν δυσφορίας· || ὄμ. όν. ἑνὸς τῶν Ἀλωαδῶν : Ἰλ.Ε 385 **κρατερὸς Ἐφιάλτης,** Πινδ.Π 4,89 **τολμάεις Ἐφιάλτα ἄναξ·** **3)** Σουΐδ. **ἐπιάλτης** ῥιγοπύρετον· **4)** νεώτ. κ. δημ. κ. μτφ. πᾶν ὅ τι ἀπασχολεῖ καταπιεστικῶς τὸν νοῦν : **ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ μοῦ ἔγινε ἐφιάλτης.**

ἐφιαλτία (ἡ) μτγν. ἡ γλυκυσίδη βλ. : Ἀέτ.1,84.

ἐφιαλτικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐφιάλτην, ὁ δίκην **ἐφιάλτου** πιέζων : Ὀρειβ.Σύναφ.8,2,Παῦλ.Αἰγ.3,15.

ἐφιάλτιον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν δρακοντία μικρά: ΨΔιοσκ.2,167.

ἔφιδρος-ον νεώτ. **ὁ ἔχων ἐφίδρωσιν,** ἱδρωμένος.

ἐφίδρυσις-εως (ἡ) μτγν. ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς πόδας, ἡ καλὴ στερέωσις, καλὸν πάτημα : Φίλ.1,125.

ἐφιδρύω μτγν. θέτω ἢ ἱδρύω τι ἐπί τινος : Φίλ. 1,116 **φύσις ἐφίδρυσεν πάντα γαστρί·** **2)** μέσ. μτ. παθ. παρακ. τοποθετοῦμαι ἐπί τινος, ἀναβαίνω : Φίλ.1,21· **3)** μτφ. ἱδρύω, συνιστῶ, παρασκευάζω : Φίλ.1,114 **λόγος ἐφιδρύων θυμῷ.**

ἐφιδρῶ όω κ. νεώτ., ἰων. **ἐπιδρ-** ἱδρώνω προσέτι ἢ μετὰ ταῦτα : Ἱππ.Ἐπιδ.1,3 **σμικρὰ ἐφιδροῦντες** (δ. γρ. ὑφ-)· || ὄμ. ἱδρώνω καθ' ὅλον τὸ σῶμα ἢ εἰς τὸ ἐπάνω μέρος τοῦ σώματος : Ἱππ. Προρρ.1,4, Γαλ.16,513· || παθ. ἱδρώνω συνεχῶς : Ἀντυλλ.π.Ὀρειβ.23,6.

ἐφίδρωσις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. -η ἐλαφρὰ ἵδρωσις τοῦ σώματος : Πλούτ.Βρούτ.25 **τὰς γὰρ ἐφιδρώσεις παρέχειν δοκεῖ τὸ θερμὸν ἀπαντῶντι τῷ ψυχρῷ,-μὲ τὴν ἐφίδρωση ἔπεσε ὁ πυρετός.**

ἐφιδρωτικός-ή όν νεώτ. ὁ ἐπιφέρων, προκαλῶν ἐφίδρωσιν : **φάρμακον ἐφιδρωτικόν.**

ἐφιδύειν Ἡσ. « ὀκνεῖν ».

ἐφιδύη (ἡ) μσν. ὄκνος : Θεόγνωστ.Καν.7,30.

ἐφιελίς-ίδος (ἡ) μτγν. μέρος τῆς μίτρας ἀρχιερέως περιβάλλον τὸ μέτωπον, ἄ. κάλυξ : Ἰώσ.Ἀ1 3,7,6 **τὸ δὲ μέτωπον ἡ μὲν ἐφιελὶς οὐκ ἔπεισι, λεγέσθω γὰρ οὕτως ὁ κάλυξ.**

ἐφίεμαι μέσ τοῦ ἐφίημι βλ.

ἐφιέρεια Ἡσ. « τὰ ἐπὶ τοῖς ἱερείοις ἀποθυόμενα ».

ἐφίερος-ον μτγν. πλακοῦς, εἶδος ἄρτου : Πολυδ.6,76 **αἷς δὲ οἱ ἄνθρωποι χρῶνται μάζαις, τούτων τὰ ὀνόματα.. οἰνοῦττα, ἐφίερος, ὁ ἴνδαλις** (δανδαλίς)· **2)** τὸ οὐδ. ἐφίερον ἱερὸς ἄρτος : Ἐπιγρ.· **3)** ὄμ. τὸ οὐδ. ἐπίαρον βλ.

ἐφιζάνω κ. μσν., αἰολ. παρατ. **ἐπίσδανον,** π. Ὀμ. μ. ἐν Ἰλ. κτ.παρατ. κάθημαι εἰς ἢ ἐν : Ἰλ.Κ 578 **ἐφιζάνων δείπνῳ·** || ὄμ. κάθημαι ἐπί τινος : Ἰλ. Κ 26 **ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανεν,** Μόσχ.2,108 **νώτοισιν ἐφίζανε,** Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,12 **χείλεσι ἀφρὸς ἐφίζανε,** Φιλόστρ.Εἰκ.2,1 **ἐφίζανέ τις ὥρα καὶ ῥυτίδι πρώτῃ,** Μετοχ.Θ ἐν Σάθ.158 **καὶ δίφρου τινὸς ἐφιζῆσαι καὶ κατακλινεῖν·** || κ. μτ. αἰτ. : Ἀπολλ.Ρ 1,667 **ἐφίζανεν θῶκον·** **2)** ἀπολ. σχηματίζω καθίζησιν : Διοσκ.5,75.

ἐφίζω, δωρ. **ἐφίσδω,** ἐπ ἀόρ. **ἐφέσσαι, ἐφέσσασθαι,** μτβ. ἐνεργείας, βάλλω τινὰ νὰ καθίσῃ, ἐπικαθίζω : Ὀδ.Ν 274 **τούς μ' ἐκέλευσα Πύλονδε καταστῆσαι καὶ ἐφέσσαι·** || συνήθ. ἐν τῷ μέσ. : Ὀδ.Π 443 **γούνασιν οἷσιν ἐφεσσάμενος** (καθίσας με ἐπὶ τῶν γονάτων), αὐτ.Ο 277 **ἀλλά με νηὸς ἐφέσσαι** (ἐπιβίβασον)· **2)** μέσ. ἐπανάγω, ἐπανατάσσω ἐξάρθρωσιν : Ἱππ Μοχλ.25· **3)** ἀμτβ. καθέζομαι, κάθημαι, π. Ὀμ. μ. ἐν Ὀδ. κ. κτ. παρατ. : Ὀδ.Γ 411 **Νέστωρ αὖ τότ' ἐφῖζε,** αὐτ.Ρ 331 **ἔνθα ἐφίζεσκε·** βραδύτερον κ. κτ. ἐνεστ.: Αἰσχ.Ἱκ.651 **βαρὺς δ' ἐφίζει·** || κ. μτφ. ἐπικάθημαι : Πινδ.Ν 8,2 **ὥρα ἐφίζοισα γλεφάροις,** Μοσχ.2,3 **ὕπνος βλεφάροισιν ἐφίζων,** Κριτί.2,11 **πρὸς δ' ὄμμ' ἀχλὺς.. ἐφίζει.**

ἐφίημι κ. νεώτ., ἰων **ἐπ-,** δωρ. γ' ἐν. **ἐφίητι, ἰων.** γ' πληθ. **ἐπιεῖσι,** μέλλ. **ἐφήσω,** ὁριστ. ἀορ. α' **ἐφῆκα,** ἐπ. **ἐφέηκα,** ἰων. **ἐπῆκα,** προστ. ἀορ. β' **ἔφες,** ἐπ. ὑποτ. **ἐφείω,** β' ἐν. **ἐφῇς,** εὐκτ. **ἐφείην,** ἰων. ἀπαρφ. **ἐπεῖναι,** μτχ. **ἐφείς,** μέσ. ἀπαρφ. ἐνεστ. **ἐφίεσθαι,** μτχ. ἐνεστ. **ἐφιέμενος,** μέλλ. **ἐφήσομαι,** ἀόρ. β' **ἐφεῖτο,** παθ. παρακ. **ἐφέωται** κ. **ἐφεῖται** (**ἐφίημι** ἐπ., **ἐφίημι** ἀττ., π. Ὀμ. ἐν χρ. πάντ. **ἐφιείς, ἐφίει, ἐφιέμενος** μτ. ῑ, πλὴν τοῦ **ἐφῖει** π.Ὀδ.Ω 180), πέμπω πρός τινα : Ἰλ.Ω 117 **Πριάμῳ.. Ἶριν ἐφήσω,** Ἀπολλ.Ρ 1,712 **μ' ἐφέηκε.. καλέειν** (ἔπεμψέ με νὰ καλέσω)· **2)** π. Ὀμ. μτ. ἀπαρφ. παροτρύνω, παρακινῶ, παρορμῶ εἴς τι : Ἰλ.Α 513 **ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρη,** Ὀδ.Ξ 464· **3)** ἐπὶ πραγμ., εἰδ. ἐπὶ βέλους, ῥίπτω, ἀκοντίζω κατά τινος : Ἰλ.Π 812 **ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος,** Ὀδ.Ω 180, Εὐρ.Μήδ.632 **ἐπ' ἐμοὶ χρυσέων τόξων ἐφείης ἄφυκτον οἰστόν·** **4)** ὄμ. ἐπιβάλλω, ἁπλώνω χεῖράς τινι : Ὀδ.Υ 39 **μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφήσω·** **5)** ἐπὶ γεγονότων, ἐπὶ τοῦ πεπρωμένου, τοῦ μοιραίου, τοῦ ἀναποφεύκτου, πέμπω εἴς τινα : Ἰλ.Δ 396 **τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε,** Ὀδ.Τ 576 **μνηστήρεσσιν ἄεθλον τοῦτο ἐφήσω** («ἐπιακήψω» Ἀπολλ.Λεξ.)· || **ὄμ.** χαρίζω : Ὀδ.Ι 38 **νόστον.., ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκε·** || ὄμ. ἐπιβάλλω, ἀπευθύνω κατά τινος : Αἰσχ.Εὐμ.502 **πάντ' ἐφήσω μόρον,** αὐτ.Ἑπτ.786 **τέκνοις ἀρὰς ἐφῆκε·** **6)** πέμπω ἐχθρικῶς ἐναντίαν τινός : Ἡρ. 5,63 **τῷ στρατοπέδῳ τὴν ἵππον ἐφέισαν·** || ἁπλ. πέμπω ἐναντίον : Ἡσίοδ.Α 307 **ἡνίοχοι ἐφίεσαν ὠκέας ἵππους,**Εὐρ.Ἡρακλ.393 **ἐ- στρατὸν ἐς πεδία·** **7)** ἀφήνω ἐντός, συνήθ. ἐπὶ ὕδατος : Ἡρ.7,130 **ἐπεῖναι τὸν ποταμὸν ἐπὶ τὴν χώρην,** αὐτ.7,176· || κ. ἁπλ. ἀφήνω : Εὐρ.Φοίν.5 **ἐφίεσαν ἀκτῖνα Θήβαισι·** **8)** ὄμ. μτφ. ἐξαπολύω, ἐπιρρίπτω : Πλάτ.Νόμ.731D **ὀργὴν τινι ἐφεῖναι·** **9)** βάλλω, ῥίπτω ἐντός τινος : Εὐρ.Κύκλ.404 **ἐς λέβητ' ἐφῆκεν ἕψεσθαι μέλη·** **10)** ἀφήνω χαλαρόν, χαλαρώνω, ἰδ. τὸν χαλινόν : Πλάτ.Πρωτ.338Α **ἐφεῖναι καὶ χαλάσαι τὰς ἡνίας τοῖς λόγοις·** || κ. ἀπολ. : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 10,1 **πᾶσαν ἐφεὶς ὀθόνην** (τῷ ἀνέμῳ), Ἀπολλ.Ρ 2,934 **ἦύτε τίς τε δι' ἠέρος ὑψόθι κίρκος ταρσὸν ἐφεὶς πνοιῇ φέρεται ταχύς·** **11)** συνεκδ. παραχωρῶ, δίδω, ἀφήνω εἴς τινα : Εὐρ.ἀπ.564 **πάντ' ἐφέντες ἡδονῇ,** Θουκ.1,95 **ἐφίεσαν οἱ ξύμμαχοι τὴν ἡγεμονίαν·** || ὅθ. κ. χορηγῶ : Ἀριστλ.Πολιτ.1264a,21 **ἐφέντες τἆλλα τοῖς δούλοις·** || μτ. ἀπαρφ. ἐπιτρέπω : Ἡρ.1,90 **κατέβαινε.. ἐπεῖναί οἱ τῷ θεῷ τοῦτο ὀνειδίσαι,** Σοφ. Ἠλ.631 **σοὶ γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν·** πρβλ. κατωτ.19) μέσ. || ὄμ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ξεν.ΚΠ 4,2,24 **τοὺς νεωτέρους ἐφίεσαν διώκειν·** || ὄμ. κ. παθ. μτ. ἀπαρφ. : Λουκ.Εἰκ.24 **ἐφεθήσεταί τινι·**

12) ἐντέλλομαι, διατάσσω : Πινδ.Ι 2,9 **νῦν δ' ἐφίητι τὸ τὤργείου φυλάξαι**· 13) παραδίδω, ἐπιρρίπτω: Σοφ.ΑΙ.1297 **ἐ- ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν**· || όμ. ἐγκαταλείπω, ἀφήνω : Διόδ.Σ 14,75 **τὴν ἀποσκευὴν ἐφιέντες τοῖς στρατιώταις διαρπάσαι**· 14) κ. ἀμτβ. (ἐνν. ἑαυτὸν) παραδίδω τὸν ἑαυτόν μου εἴς τι : Πλάτ.Πολ.388Ε **ἐφιέντες ἰσχυρῷ γέλωτι**· 15) ειδ. ἐπὶ ζώων, ἀφήνω τὸν ἄρρενα ἐπὶ τὴν θήλειαν : Ἡρ.3,85 **ἐπῆκε ὀχεῦσαι τὸν ἵππον**, Ἀριστλ.ΖΙ 630b,33 **ὁ ἐπιμελητὴς περικαλύψας τὴν μητέρα, ἐφῆκε τὸν πῶλον**· 16) ὡς δικανικὸς ὅρος, ἀνατίθημί τινι τὴν κρίσιν, τὴν ἀπόφασιν, ἀφήνω εἴς τινα ν' ἀποφασίσῃ, ν' ἀποφανθῇ: Δημ.1017 **δίκας ἐφῆκεν εἴς τινας**· || ἀναφέρομαι, ἀπευθύνομαι πρὸς ἀπόφασιν : Δημ.913 **ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον**· || όμ. ἐκκαλῶ, κάμνω ἔφεσιν τῆς ὑποθέσεως : Δημ.862 **ἐφῆκεν εἰς τοὺς δικαστάς**, Λουκ.Ἑρμότ.30, Δίων Κ 64,2 **ἐφέντος τινὸς ἀπ' αὐτοῦ ποτε δικάζοντος**· 17) μέσ. ἐφίεμαι ἐντέλλομαι, παραγγέλλω : Ὀδ. Ν 7 **ὑμέων δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ ἐφιέμενος τάδε εἴρω**, Αἰσχ.Πρ.4 **ἐπιστολὰς ἅς σοι πατὴρ ἐφεῖτο**, Σοφ.ΟΤ 766 **πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;**· || όμ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.Ἠλ.1111 **ἐφεῖτ' Ὀρέστου.. ἀγγεῖλαι**· || όμ. κελεύω, προτρέπω : Σοφ.ΑΙ.112 **χαίρειν.. σ' ἐφῆκα**· || κ. ἀπολ. (ὑπαναουμ. ἀπαρφ.) ἐπιθυμῶ, ποθῶ, θέλω : Αἰσχ.Πέρσ.228 **ταῦτα δ' ὡς ἐφίεσαι.. θύσομεν**· 18) όμ.μέσ. πέμπω ἐντολάς, διαταγάς : Θουκ.4,108 **ἐφῆκε ἐς Λακεδαίμονα**· 19) όμ. μέσ. ἐπιτρέπω εἴς τινα νὰ πράξῃ τι : Σοφ.Φιλ.619 **κάρα τέμνειν ἐφεῖτο θέλοντι**· 20) όμ. μέσ.μτ. γεν. ἀποβλέπω εἴς τι : Ἰσοκρ.2,25 **καλῶν.. ἐφιεμένους**, Ἀριστλ.ΗΝικ.1094a,2 **ἐ- ἀγαθοῦ τινος**, Μηναΐ. Ι,9 Ὄρθρ. **νίκης ἐφιέμενος**· || ἐπὶ ἀγώνων, ἀποβλέπω εἴς τι, σκοπεύω : Πλούτ.Πομπ.71 **ὑψηλοῖς ἐχρῶντο τοῖς ὑσσοῖς, ἐφιέμενοι τῶν προσώπων**· 21) όμ. μέσ. ὀρέγομαι, σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τινος : Σοφ.Ἠλ.143 **τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει**, Ἀντιφ. 5,79 **ἐ- τῶν ἀλλοτρίων**, Θουκ.4,61 **ἐ- τῶν ἐν Σικελίᾳ ἀγαθῶν**, Ἀριστλ.Πολιτ.1302a,25 **ἐ- ἰσότητος**· || κ. μτ. γεν. προσ. : Ξεν.Ἀπ.4,1,2 **τῶν τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν εὖ πεφυκότων ἐφιέμενος**· || κ. μτ. ἀπαρφ. : Σοφ.Φιλ.1315 **ὧν.. σου τυχεῖν ἐφίεμαι ἄκουσον**, Θουκ.6,6 **ἐφίεμαι ἄρξειν**· || κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Σοφ.ΟΤ 1055 **ὅντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα τὸν θ' οὗτος λέγει;**

ἐφίητι δωρ. ἀντὶ ἐφίησι τοῦ ρ. ἐφίημι : Πινδ.Ι 2,9.

ἐφικάνω δ. τ. τοῦ ἐφικνοῦμαι βλ.λ. : Ὀδ.Λ 196 **χαλεπὸν δὲ ἐπὶ γῆρας ἱκάνει**, Παρμ.Ι,Ι **ὅσον τ' ἐπὶ θυμὸς ἱκάνοι** (τμ.).

ἐφικνοῦμαι-έομαι, ἰων. ἐπ-, μέλλ. ἐφίξομαι, ἀόρ. β' ἐφῑκόμην, ἐπ. ἐπ-, παρακ. ἐφῖγμαι, φθάνω πλησίον τινός, πλησιάζω, μτ. γεν. ἐπὶ δύο ἀντιπάλων μαχητῶν : Ἰλ Ν 613 **ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο**, Πλάτ.Ἱππ.Μ 292Α **εὖ μάλα μου ἐφικέσθαι πειράσεται**, Ἰσοκρ.12,227 **ὅσων ἂν ἐφικέσθαι δυνηθῶσιν**, Δημ 800 **ἐφῖκται πάντων ἡ τούτου κακοπραγμοσύνη**· || ἀπλ. φθάνω : Ἀντιφάν.55,20 **σφενδόνῃ οὐκ ἂν ἐφικοίμην αὐτόσε**· 2) ἐκτείναμαι, ἁπλοῦμαι μέχρι τινός, φθάνω εἴς τι : Ξεν. ΚΠ 5,5,8 **ἐφ' ὅσον ἀνθρώπων μνήμη ἐφικνεῖται**, αὐτ.Ι,Ι,5 **ἐφικνεῖται ἐπὶ τοσαύτην γῆν τῷ ἀφ' ἑαυτοῦ φόβῳ**, Λουκ.Ζ'Ἔλεγχ.19 **ἐφικνεῖται ἐς τὸ λεπτότατον**· || όμ. ἐπαρκῶ, φθάνω : Πλούτ. Ἠθ.190Ε **ὅπου μὴ ἐφικνεῖται ἡ λεοντῆ, προσραπτέον.. τὴν ἀλωπεκῆν**· || κ. μτ. μτχ. ἐπεκτείνομαι : Πλούτ.ΤΓράκχ.18 **ἐφικνεῖται φθεγγόμενον**, Δίων Χρ.62,1 **ἐφικνεῖται βλέποντα μέχρι τινός**· 3) μτφ. πλησιάζω, προσεγγίζω : Ἡρ 7,9 **τὰ ἄλλα λέγων ἐπίκερα ἀληθέστατα**, Πολύβ.Ι,57,3 **ἐφικνεῖται ἐξαριθμούμενος**· 4) φθάνων γίνομαι κάτοχός τινος : Ἰσοκρ.Ι,5 **ἐφικνοῦμαι τῆς ἀρετῆς**, Αἰσχίν.3,189 **ἐφικνεῖται ἀνδραγαθίας**· || όθ. φθάνων ἀνέρχομαι εἴς τινα τιμήν, ἀξίωμα κττ. : Δημ 465 **οἱ δὲ ἐφικνούμενοι τοῦ τριηραρχεῖν**· 5) μτ. ἀπαρφ. εἶμαι ἱκανός : Πλούτ. Ἠθ.338C **οὐδεὶς ἂν ἐφίκοιτο τῷ λόγῳ διελθεῖν**· 6) ἀπολ. ἐπιτυγχάνω σκοποῦ τινος : Ἀππ Μιθριδ. 102· || όμ. ἐπὶ δηλητηρίου, προσβάλλω ζωϊκόν σημεῖον, εἶμαι ἀποτελεσματικός : Ἀππ.Μιθριδ.111· 7) μτ. αἰτ. ἐπέρχομαι, ἐν ᾗ σημ. τὸ ἐφικάνω βλ.λ.: Πινδ.Ι 5(4),15 **εἴ σε μοῖρ' ἐφίκοιτο**· 8) ἐφικνοῦμαι πληγάς τινα πλήττω, κτυπῶ τινα : Ἡρ.7,35 **ἐπικέσθαι μάστιγι πληγὰς τὸν Ἑλλήσποντον**· 9) μτ. αἰτ. ἁρμόζω εἴς τι : Ἱππ.Ἀγμ.17.

ἐφικτός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὃν δύναταί τις εὐκόλως νὰ φθάσῃ, προσιτός : Παρμ.4,7, Ἐμπ.133,1 **οὐκ.. ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἐφικτόν**, Πλούτ.Θησ.1 **ἐφικτὸς εἰκότι λόγῳ**· || κατορθωτός : Δημόκρ.59 **οὔτε τέχνη οὔτε σοφίη ἐφικτόν, ἢν μὴ μάθῃ τις**, αὐτ.58 **ἐλπίδες ἐφικταί**, Ἀριστλ ΖΜ 666a,15 **τὸ μέσον ἐπίπαν ἐφικτόν**· 2) φρ. **ἐφικτόν** ἐστι μτ. ἀπαρφ. εἶναι δυνατὸν νὰ.. : Πολύβ.9,24,5 **εἰς Ἰταλίαν ἐλθεῖν ἐφικτόν**· || όμ. **καθόσον ἐφικτόν** ὅσον τὸ δυνατόν : Ἀριστλ.Κόσ.391b,3· || όμ. **οἱ ἐν ἐφικτῷ** ἐντὸς τοῦ δυνατοῦ : Θεόφρ. Λίθ.25 **γίνεται ἐν τοῖς ἐν ἐφικτῷ καὶ γνωρίμοις τόποις**· || όμ. **εἰς ἐφικτὸν** ἐντὸς τοῦ ὁρίου : Διον.Ἀλ.2,38 **εἰς ἐφικτὸν προελθοῦσα**· 3) ἐνεργ. ὁ προσβάλλων, ὁ πλήττων : Τραγ.Ἀδέσπ.256.

ἐφίλαθεν αἰολ. κ. ἐπ. γ' πληθ. παθ. ἀόρ. α' τοῦ φιλῶ βλ.λ.

ἐφιμείρω μτγν. ἐπιτατ. τοῦ ἱμείρω βλ.λ., μτ. αἰτ. : Νίκ.π.Ἀθην.15,683F **ἠδὲ κατακρεμάσιν ἐφιμείρων ποτὰ νυμφέων**· || μτ. γεν. : Ἀγαθ.ΑΠ 5, 268 **τὴν μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος** : Νόνν.Δ 14,355· || μτ. ἀπαρφ. : Μουσαῖ.80 **οὐκ.. ἐφιμείρω θεὸς εἶναι**· || κ. μέσ. : Ἄρατ.975 **μυῖαι.. ἐφ' αἵματος ἱμείρωνται** (τμ.).

ἐφίμερος ον ἐπιθυμητός, ποθητός, ἀγαπητός : Ἡσίοδ.Α 15 **ἄτερ φιλότητος ἐφιμέραυ**, Ἀρχίλ. 21 **ἐφίμερος χῶρος**, Θέογν.993 **ἐφίμερας ὕμνος**, Αἰσχ.Χο.840 **ἐφίμερος φάτις**, Σοφ.ΟΤ 1375 **ἡ τέκνων ὄψις ἐφίμερος προσλεύσσειν ἐμοί**, Ἀναξίλ. 38 **τὴν ἐφίμερον κόμην**, Ὀππ.Ἀλ.4,110 **ἐφίμερος ἀνδράσιν ἄγρη**.

ἐφινίους Ἡσ. « τὰς ἐπὶ τοῦ ἰνίου σάρκας ».

ἔφιξις-εως (ἡ) μτγν. ἐπὶ βλημάτων, ἡ εἰς τὸν σκοπὸν ἄφιξις : Φίλ.Μηχ Βελοπ.81,33 **τὴν ἔφιξιν ποιεῖσθαι**, Ἀφρικαν.Κεστ.278Α.

ἐφιορκία (ἡ) μτγν. δ.γρ. τοῦ ἐπιορκία βλ.λ. : ΠΔ Σοφ.Σαλ.14,25 **ἐφιορκία, θόρυβος ἀγαθῶν**.

ἐφιορκῶ-έω Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἐπιορκῶ βλ.λ. : Πάπ. **εὐορκοῦντι μέν μοι εὖ εἴη, ἐφιορκοῦντι δὲ ἔνοχός εἰμι τῇ ἀσεβείᾳ**.

ἐφιουλκίς (ἡ) δ.γρ. ἐπιουλίς, πιθ. ἐσφ. ἀντὶ ἐπιουδὶς ἡ κατὰ γῆς, ἡ χαμαὶ πεσοῦσα : Φανί.ΑΠ 6,299,3 **σῦκόν τε μελαντραγὲς ἅ τ' ἐφιυλκὶς δρύππα**.

ἔφιππος Ἡσ. « Ζεὺς ἐν Χίῳ ».

ἐφιππάζομαι ἔφορμῶ ἔφιππος, μτφ. ἐπιτίθεμαι : Κρατῖν 358 **ἐφιππάσασθαι λόγοις**· 2) ἱππεύω, ἐποχοῦμαι : Λουκ.Ἐνάλ.Δ 6,2· || κ. ἐπὶ αἰσχρᾶς σημ. : Ἀρτεμίδ.1,79 **ἄνωθεν ἐπικειμένην ἢ ἐφιππαζομένην**· 3) ἀπολ. τρέχω ἔφιππος : Παλαίφ.52, Ἰουλ.Λόγ.2,60Α.

ἐφιππαρχία (ἡ) μτγν. διπλῆ ἱππαρχία, ἀποτελουμένη ἐκ 1024 ἱππέων : Ἀρρ.Τακτ.52.

ἐφιππαστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ ἐπιβαίνων ὑποζυγίου, ἀναβάτης· Ἀπολλ.Σοφ.Λεξ.Ὀμ. «ἐπιβώτορι μήλων, .. οἷον ἐφιππαστῆρι. Οἱ τῶν βασιλέων υἱοὶ πρῶτον ἐπὶ κριῶν εἰώθασιν ἐπιβαίνειν».

ἐφιππεύω μτγν. ἐπέρχομαι ἔφιππος ἐναντίον τινός, προσβάλλω τινὰ διὰ τοῦ ἱππικοῦ : Διόδ.Σ 17,19 **ἐφιππεύειν τινί**· 2) ἐπιβαίνω, ἐποχοῦμαι :

Βάβρ.76,15· **3)** ἐπὶ ζῴων, ὀχεύω : Ὀππ.Κυν.1,390 **καὶ χίμαροι λασίῃσιν ἐφιππεύουσι χιμαίραις.**

ἐφιππιοειδής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐφίππιον, ὁ ἔχων σχῆμα ἐφιππίου· || **ἐφιππιοειδὲς κρανίον** (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. ἡ κοίλανσις τοῦ κρανιακοῦ θόλου κατὰ τὸ μέσον αὐτοῦ.

ἐφίππιος-ον ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου τιθέμενος : Ξεν.ΚΠ 8,3,6 **κασᾶς δὲ τούσδε τοὺς ἐφιππίους τοῖς τῶν ἱππέων ἡγεμόσι δός,** Πλούτ.Ἀρτξ.11 **ἐφίππιος πῖλος·** **2)** τὸ οὐδ. **ἐφίππιον** ὡς οὐσ. τὸ ὑπόσαγμα τῶν ὑποζυγίων ἐκ πεπιεσμένου ἐρίου : Ἀντιφάν.109, Ξεν.Ἱππ.7,5 **ἐπειδὰν γε μὴν καθίζηται . . ἐπὶ τοῦ ἐφιππίου,** Ἐπίκτ.ἀπ.18· || ὁμ. κ. νεώτ. σάγμα δερμάτινον τῶν ἵππων, σέλλα : Λουκ.Πλ.30 **δεήσει καταδεθῆναί με πρὸς τὸ ἐφίππιον·** **3)** ὁ ἐφίππιος (ἐνν. δρόμος) δρόμος ὡρισμένου τινὸς μήκους : Πλάτ.Νόμ.833Β **δεύτερος δὲ ὁ τὸν δίαυλον καὶ τρίτος ὁ τὸν ἐφίππιον.**

ἐφιππίς-ίδος (ἡ) ἀρχ. λεξ. πιθ. ἐφίππιον βλ.λ.· Ἡσ. « ἱππή, ἐφιππίς, Σικελοί ».

ἔφιππος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ ἵππου καθήμενος, ἱππεύς : Εὐπ.27, Πλούτ.Ἠθ.306F **ἔφιππος εἰς τὸν τόπον τοῦ χάσματος ἠνέχθη,** αὐτ.Ποπλ.19 **ἀνδριὰς ἔφιππος,** Λέων Δ 88C **ἔφιπποι τοῦ περιβόλου ἐξῄεσαν·** || ὁμ. ἀντίθ. ὁπλιτεύοντες : Λυσ. 14,10 **ἔφιπποι ὄντες·** || κ. μτφ. : Φιλόστρ.Ἡρ.19,19 **ἔφιππος βίος·** **2)** μτφ. **κλύδων ἔφιππος** ἵπποι ὁρμῶντες ὡς κῦμα, ὁρμητικὸν κῦμα ἵππων : Σοφ. Ἠλ.733 **παρεὶς κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον·** **3)** μτγν. κ. μσν. τὸ οὐδ. **ἔφιππον** ὡς οὐσ. ὄχημα ὑφ' ἑνὸς ἵππου συρόμενον : Δίων Κ 63,13, Λέων Δ 88C **ἀνασκήτως ἔχοντες τῶν ἐφίππων ἐπιβαίνειν.**

ἐφί·πταμαι κ. νεώτ. ἕτερος τ. ἐνεστ. τοῦ ἐπιπέταμαι βλ.λ. : Μόσχ.1,16 **πτερόεις ὡς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλους ἀνέρας,** Ἀριστλ. Θαυμ.841Β, Πλούτ.Κλεομ.39 **μηδὲν ὄρνεον ἐφίπτασθαι σαρκοφάγον,** Ξιφιλ.π.Ματθ.Ἀν.2,33.

ἐφίσδω δωρ. τοῦ ἐφίζω βλ.λ.

ἐφίσης δ. τ. τοῦ ἐπ' ἴσης. βλ. ἴσος.

ἐφιστάνω μτγν. τ. τοῦ ἐφίστημι βλ.λ.1) : Πλούτ. Ἠθ.233Ε **τοῖς παλαίουσι παιδοτρίβας οὐκ ἐφίστανον·** **2)** ἐπίσχω, σταματῶ : Διοσκ.4,16 **ῥοῦν τε γυναικεῖον ἐρυθρὸν ἐφιστάνει·** **3)** μτ. δοτ. ἐπιμελοῦμαι πράγματός τινος, προσέχω : Πολύβ.5,35,6 **οὔτ' ἐφιστάνων οὐδενὶ τῶν τοιούτων·** || ὅθ. θεωρῶ ἐπιμελῶς, προσεκτικά : Πολύβ.11,2,5 **πολλάκις ἐφιστάνοντας καὶ διαλογιζομένους πῶς ἑκάστοις χρήσονται,** Ἀρρ.Ἐπικτ.1,26,16 **ἔδει δ' ἐφιστάνειν εἰ δύνανται·** **4)** ἐπὶ σχολιαστῶν, σημειῶ τι : Ἀμμών.ΑΠρ.68,10· **5)** μτ. δοτ. προσβάλλω, ἐφορμῶ : Σιμπλίκ.Φυσ.795,17.

ἐφίστασις-εως (ἡ) μτγν. ἀνώμαλ. τ. τοῦ ἐπίστασις βλ.λ. : Ἐρωτιαν. ἐν λ. ἐπαναιώρημα.

ἐφίστημι κ. μσν., Ἰων. **ἐπίστημι,** νεώτ. **ἐφιστῶ,** παλαιότ. κ. **ἐφιστάνω** ἀχρ., μτγν. παρακ. **ἐφέστακα,** ὑπερσ. **ἐφεστάκειν** μτβ. ἐνεργείας ἐν τῷ ἐνεστ., παρατ., μέλλ. κ. ἀόρ. α', ἵστημι, στήνω τι ἐπί τινος : Θουκ.2,75 **ξύλινον τεῖχος ξυνθέντες καὶ ἐπιστήσαντες τῷ ἑαυτῶν τείχει ᾗ προσεχοῦτο,** Πλάτ.Κριτ.116Α **τὰς τῆς θαλάττης διαβάσεις ἑκασταχόσε ἐπιστήσαντες,** Δημ.1029 **ἐφίστημι ὅρους ἐπὶ τὴν οἰκίαν·** || ὁμ. κ. μτφ. : Πλάτ Πολ.498C **ἐφίστημι τὴν ἐκεῖ μοῖραν βίῳ,** Διον.Ἀλ. Ρωμ.1,16· **2)** τοποθετῶ ἐπί τινος, βάζω ἐπάνω: Αἰσχ. Ἀγ.1202 **μ' Ἀπόλλων τῷδ' ἐπέστησεν τέλει,** αὐτ. Ἱκ.303 **φύλακ' ἐπέστησεν βοΐ·** || κ. ἀπλ. τοποθετῶ, βάζω : Πλάτ.Ἀλκ.1,122Β **ἐφίστημι παιδαγωγόν τινι·** || ὁμ. διορίζω τινά : Ξεν.Ἀν.5,1,15 **ἐφιστάναι τινὰ πεντηκοντόρῳ,** Ἰσοκρ.2,27 **ἐφιστάναι τινὰ τοῖς πράγμασι,** Ἀριστλ.Πολιτ.1292b,28 **ἐφιστάναι τὸν νόμον,** Πολυβ.2,65,9 **ἐφίστησι ἐπὶ συμμάχων·** || ὁμ. ὁρίζω : Δημ.807 **ἐφιστάναι κύνα ἐπὶ ποίμνην·** || κ. μτ. ἀπαρφ. διορίζω, τοποθετῶ : Ἰσοκρ.7,37 **ἐφιστάναι βουλὴν ἐπιμελεῖσθαι τῆς εὐκοσμίας·** || πάπ. ὁμ. παθ. διορίζομαι : **ἐπισταθῆναι ὑπὸ τοῦ δεῖνα ἑτέρους·** **3)** παρεισάγω, ἐπάγω : Πολύβ.15,20,6 **ἡ τύχη ἐπιστήσασα Ῥωμαίους·** **4)** εἰσάγω, παρεισάγω τινά, ἀνακατώνω ἕνα **σὲ κάτι** : Δημ.351 **ἣν γὰρ τοῦτο πρῶτον ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων, τὸ τὸν Φίλιππον ἐπιστῆσαι τοῖς πράγμασι·** **5)** ἐπιφέρω, προξενῶ : Διόδ.Σ 14,62 **ἐφιστάναι κατάπληξίν τισι,** Ἀππ.Ἀλ.55,Πολύβ.2,20,7 **ἡ τύχη λοιμικὴν διάθεσιν ἐπέστησε Γαλάταις·** **6)** ἐγκαθιδρύω, ἐγκαθιστῶ : Ἡρ.1,167 **ἐφιστάναι ἀγῶνα·** || κ. μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. ὁρίζω, διατάττω : Ἀριστλ. Πολιτ.1287a,26 **ὁ νόμος ἐφίστησι τὰ λοιπὰ κρίνειν τοὺς ἄρχοντας·** **7)** συνιστῶ ἢ τοποθετῶ πλησίον : Ἡρ.4,72 **ἐπιστήσαντας κύκλῳ ἱππέας·** || εἰδ. τοποθετῶ εἰς τὸ ὄπισθεν μέρος, ἐπὶ στρατοῦ : Πολύβ.1,33,6 **τὴν φάλαγγα τούτοις κατόπιν ἐφίστησι·** **8)** ἐπίσχω, σταματῶ τινα ἢ τι, κάμνω νὰ σταθῇ : Ξεν.ΚΠ 4,2,18 **ἐπιστῆσαι τὸ στράτευμα,** Ἀρρ.Ἀν.5,16,1 **τοὺς ἱππέας τοῦ πρόσω ἐφιστάναι·** || σταματῶ τὴν πορείαν : Διόδ.Σ 17,112 **ἐφιστάναι τὴν ὁδόν·** || ὁμ. ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω : Πολύβ. 16,34,2 **ἐφιστάναι τὴν ὁρμήν·** || διακόπτω : Πολύβ.7,11,1 **ἐφιστάναι τὴν διήγησιν·** || εἰδ. ἐπὶ ἐμμήνων, ἀνακόπτω, σταματῶ : Διοσκ.1,125 **ἐφιστάναι ἔμμηνα·** || ἀπολ. ἐνεργ. σταματῶ : Ξεν. Ἀν.1,8,15 **ἐπιστήσας** (σταθείς)· || ὁμ. κ. παθ. πάπ. ἀναστέλλομαι : **ἵνα μὴ ἡ ἐξαγωγὴ τοῦ σίτου ἐπισταθῇ·** **9)** μτφ. προσηλώνω τὸν νοῦν μου εἴς τι, προσέχω, φροντίζω περί τινος : Ἰσοκρ.9,69 **μέγιστον εἶναι καὶ θαυμαστότατον, καθ' ὅ τι ἂν αὐτῶν ἐπιστήσω τὴν διάνοιαν,** Ἀριστλ.Μεταφ. 987b,3, Θεόφρ.Χαρ.Προοίμ. **πολλάκις ἐπιστήσας τὴν διάνοιαν ἐθαύμασα·** || φρ. **ἐφιστάναι τὸν νοῦν - τὴν σκέψιν** (τινὸς ἢ περί τινος) : Ἀριστλ. Μεταφ.1090a,2 Διόδ.Σ 12,1· || νεώτ. φρ. **ἐφιστῶ τὴν προσοχήν τινι** τοῦ κατευθύνω τὴν προσοχήν, τὸν κάνω νὰ προσέξῃ κάτι· || ἀπολ. προσέχω : Ἀριστλ.Κόσ.391a,26 **τούτοις ἐπιστήσαντες,** Ἰουλ. Θεμ.265Β, Στουδ.Θεόδ.89Ε **εἰ ἐπέστησας ὁ φησι(ν) ὁ πολυάθλος Ἀθανάσιος·** || **10)** μτ. αἰτ. προσ., σταματῶ τὴν προσοχήν τινός, κάμνω τινὰ νὰ προσέξῃ : Πλούτ.Τ Γράκχ.17 **τοῦτο καὶ τοὺς θρασυτάτους τῶν περὶ αὐτὸν ἐπέστησεν·** || μτ. αἰτ. κ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί τι) προκαλῶ τὴν προσοχήν τινος : Πολύβ.2,61,11· **11)** φέρω ἀντίρρησιν : Πλωτῖν.1,4,5·

12) ἀμτβ. ἐν τῷ μέσ. κ. παθ. **ἐφίσταμαι,** ἀόρ. α' **ἐπεστάθην,** μτ. παρακ. κ. ἐνεργ. **ἀόρ. β'** (οἱ μτβ. τ. ἐνεργείας δὲν ἀπαντῶσι π. Ὁμ., ὁ δὲ παθ. μ. ἐν τῷ παρατ. **ἐφίστατο,** ἀλλ' ἀόρ. β' ἢ ἐνεργ. παρακ. μτ. ἐπ. ἀπρφ. **ἐφεστάμεναι**), δωρ. ὑπερσ. γ' πληθ. **ἐφεστάκεον,** ἵσταμαι ἐπί τινος, στέκομαι ἐπάνω : Ἰλ.Σ 515 **τεῖχος . . ῥύατ' ἐφεσταότες,** αὐτ. Ζ 373 **πύργῳ ἐφεστήκει,** αὐτ.Ψ 201 **ἐπέστη βηλῷ ἔπι λιθέῳ,** Ἀριστλ.Μεταφ.1051a,28 **ἡ . . ἐπισταθεῖσα ὀρθή,** Πολύβ.3,46,8 **ἐπισταθεῖσα ἐπὶ τὰς . . σχεδίας·** **13)** ἐπιβάλλομαι ἐπί τινος : Σοφ.Τρ.1170 **μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοί·** **14)** ἵσταμαι, ἐπιπολάζω ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας : Ἡρ.4,2 **τὸ ἐπιστάμενον τοῦ γάλακτος,** Ἱππ.Προγν.12 **λιπαρότητες ἄνω ἐφιστάμεναι,** Διοσκ.1,72 **ἐφίσταται καθάπερ ὀρρὸς** (γάλακτι)· || ὁμ. **ἐπὶ** ἀτμίδων, σχηματίζομαι : Ἀριστλ.Νεότ.469b,31· **15)** μτφ. τοποθετοῦμαι ὑπεράνω τινὸς ὡς ἐπιστάτης ἢ ἐπόπτης, προΐσταμαι, ἐπιστατῶ : Αἰσχ.Ἑπτ.538 **ἐφίσταμαι πύλαις,** Σοφ.ΑΙ.945 **οἷον νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί,** Ἀριστοφ.Σφ.955 **οἷός τε πολλοῖς προβατίοις ἐφεστάναι,** Ξεν.Ἱερ.9,5 **ἄρχοντες ἐφ' ἑκάστῳ** μέρει

ἐφεστᾶσι, Πλάτ.Πολ.460Β, Δημ.436 **ἐφεστάναι ἐπὶ τῆς πολιτείας**· || σπαν. μτ. γεν. : Ἡρ.7,117 **τὸν ἐπεστεῶτα τῆς διώρυχος**, Εὐρ.Ἀνδρ.1098 **ὅσοι θεοῦ χρημάτων ἐφέστασαν**· || ἀπολ. κτ. μτχ. **ὁ ἐφεστηκώς** ὁ ἐξουσιαστής : Ξεν.Οἰκ.21,9 **ἄν τε ἐπίτροπος ᾖ ὁ ἐφεστηκὼς ἄν τε καὶ ἐπιστάτης**· || ἐν τῷ πληθ. **οἱ ἐφεστῶτες**, Ἰων. **οἱ ἐπεστεῶτες** οἱ παριστάμενοι : Ἡρ.2,148 **οἱ ἐπεστεῶτες τῶν Αἰγυπτίων δεικνύνοι αὐτὰ οὐδαμῶς ἤθελον**, Σοφ. Αἴ 1072 **μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν**· **16**) ἵσταμαι πλησίον, κοντά : Ἰλ.Ν 133 **ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν**, αὐτ.Μ 52, Ἡρ.3,77 **ἐφέστασαν τὰς πύλας**, Πλάτ.Φίλ.64C **ἐφέστασαν ἐπὶ τοῖς προθύροις**· **17**) εἰδ. ἐπὶ ὀνείρων ἢ ὁραμάτων, φαίνομαι εἴς τινα, παρουσιάζομαι, ἐμφανίζομαι : Ἡρ.1,34 **εὕδοντι ἐπέστη ὄνειρος**, Ἰσοκρ. 10,65 **ἐπιστᾶσα τῆς νυκτός**, ΚΔ Λουκ.2,9 **ἄγγελος ἐπέστη αὐτοῖς**· **18**) ἀπολ. ἵσταμαι παραπλεύρως, παρίσταμαι : Ἡρ.3,78 **ὁ Δαρεῖος ἐπεστεὼς ἠπόρεε** (παριστάμενος), Ἀππ.Συρ.10 **πολλῶν ἐφεστεώτων**, ΚΔ Πράξ.22,20 **ἤμην ἐφεστεὼς** (παρών)· || ὁμ. **οἱ ἐπεστεῶτες** οἱ παριστάμενοι : Ἡρ.1,59 **οἱ λέβητες ἐπεστεῶτες**· || ὁμ. ἄνευ ἐχθρ. σημ.: Σοφ.ΟΚ 553· || κ. ἐπὶ στρατευμάτων, τοποθετοῦμαι ὄπισθεν : Πολύβ.16,18,7 **κατόπιν ἐπέστη τοῖς θηρίοις**· **19**) ἐπὶ ἐχθρ. σημ., ἵσταμαι κατέναντί τινος : Ἰλ.Ο 703 **τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισι**, Ὀδ.Χ 203 **ἔνθα μένος πνείοντες ἐφέστασαν**· || ἐπὶ στρατεύματος, ἐμφανίζομαι ἐνώπιόν τινος : Ἡρ.4,203 **ἐφέστασαν ἐπὶ τῇ πόλει**, Ἰσοκρ.9,58 **ἐφέστασαν ἐπὶ τὸ βασίλειον**· || ὁμ. ἐμφανίζομαι αἰφνιδίως, ἀπροσδοκήτως, ἔξαφνα : Θουκ.8,69 **ἐπέστησαν τοῖς ἀπὸ τοῦ κυάμου βουλευταῖς**, Ἰσοκρ.8,41 **ἐξαίφνης ἐπιστὰς τοῖς γιγνομένοις**, Λουκ.Θε Δ 17,1 **ἐπεὶ δὲ . . ἐν ἔργῳ ἦσαν . . ἐφίσταται ὁ Ἥφαιστος**· || ὁμ. ἐπὶ συμβάντων κττ. : ΚΔ Θεσσ.1,5,3 **αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὄλεθρος**, Πολύβ.18,20,8 **διὰ τὸν ἐφεστῶτα ζόφον**· **20**) μτφ. ἐπὶ γεγονότων, ἐπέρχομαι, εἶμαι ἐγγύς : Σοφ.ΟΤ 777 **πρίν μοι τύχη τοιάδ' ἐπέστη**· || ἐν τῷ παρακ. ἐπίκειμαι : Δημ.287 **τὸν ἐφεστηκότα κίνδυνον τῇ πόλει**, ΚΔ Τιμ 2,4,6 **ὁ καιρὸς . . ἐφέστηκε**· **21**) ἐπὶ μᾶλλον ἀπομεμακρυσμένου μέλλοντος, ἀναμένομαι : Ἰλ.Μ 326 **κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο**· **22**) σταματῶ, παύω : Ξεν.Ἀν. 2,4,26 **ἐπορεύετο δὲ ἄλλοτε καὶ ἄλλοτε ἐφιστάμενος**, Πλάτ.Συμπ.172Α· || ὁμ. μτ. γεν. : Θουκ.2,91 **ἐπιστὰς τοῦ πλοῦ**· **23**) δίδω προσοχὴν εἴς τι, προσέχω : Εὐρ.Ἀνδρ.547 **ἐφέστηκε τῇ σφαγῇ**, Πάπ. **ἐφίσταται τῇ τρύγῃ**· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί τι) : Ἰσοκρ.10,29· || κ. ἀπολ.: αὐτ.18,233 **ἐπιστὰς** (ἐνν. τοῖς πράγμασι), αὐτ.6,19 **διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν**· **24**) μέσ. ἀόρ. α' ἐν χρήσ. ὡς μτβ. ἐνεργείας, τοποθετῶ : Ξεν.Ἀγησ.8,7 **τὰς θύρας ἅσπερ Ἀριστόδημος ὁ Ἡρακλέους ὅτε κατῆλθε λαβὼν ἐπεστήσατο**· || διορίζω, τάττω : Ξεν.ΚΠ 8,2,19 **φρουροὺς ἐπεστησάμην**· || ὁμ ἐπιθέτω, θέτω : Πλάτ.Νόμ.802Α **τέλος ἐπιστήσασθαι**· **25**) ἅπαξ κτ. ἐνεστ. σταματῶ, ἀναχαιτίζω : Σοφ.Τρ.339 **τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;**· **26**) Ἐπιγρ. **ἐπιστησάμενος** ἀμτβ. χρηματίσας ἐπιστάτης.

ἐφίστιος-ον Ἐπιγρ. ἐφέστιος βλ.λ.· **2**) νεώτ. ὁ ἐπὶ τοῦ ἱστοῦ προσηρμοσμένος : **ἐφίστιος φανός**.

ἐφιστορῶ-έω Ἡσ. ἐπερωτῶ ἢ ἐρευνῶ περαιτέρω.

ἐφιστῶ-άω νεώτ. (παλαιότ. κ. ἐφιστάνω ἀχρ.) μ. ἐν τῇ φρ. **ἐφιστῶ τὴν προσοχήν**, βλ. ἐφίστημι 9).

ἔφλαδον ἀόρ. β' τοῦ φλάζω βλ.λ.

ἐφόβηθεν αἰολ. κ. ἐπ. τ. τοῦ **ἐφοβήθησαν**, γ' πληθ. παθ. ἀόρ. τοῦ φοβῶ βλ.λ.

ἐφοδεία (ἡ) (ἐφοδεύω), μτγν. -ία ἡ ἀπρόοπτος ἐπίσκεψις, ἐπιθεώρησις τῶν φρουρῶν : Πολύβ. 6,35,8 **ἡ δὲ τῆς ἐφοδείας πίστις εἰς τοὺς ἱππεῖς ἀνατίθεται**· **2**) φυλακή, φρούρησις, περιπολία : Διόδ.Σ 20,16 **ἡ . . ἐφοδία παραγενομένη κατενάησε**, Πολύαιν.7,14,2 **τὰς ἐφοδίας καὶ τὰς φυλακὰς συγκροτοῦντας**· **3**) πάπ. γεν. ἐπιθεώρησις.

ἐφοδευτής (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. **ὁ** περιερχόμενος πρὸς ἐπίσκεψιν τῶν φρουρῶν : Ἀκύλ.ΠΔΓεν.42,9.

ἐφοδευτικῶς ἐπίρρ. μτγν. **ἐπιτροχάδην**, ὡς ἐν παρόδῳ : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.2,142,98.

ἐφοδεύω κ. νεώτ. ἐπισκέπτομαι τοὺς φρουροὺς (ὅπως ἴδω ἂν φυλάττωσιν ἀγρύπνως), περιπολῶ : Ξεν.Ἑλλ.2,4,24 **ἐφώδευον τὸ μὲν ἀφ' ἑσπέρας σὺν ταῖς ἀσπίσι κατὰ τὰ τείχη, τὸ δὲ πρὸς ὄρθρον σὺν τοῖς ἵπποις**, Φίλ.Βελοπ.80,38· || μτ. αἰτ. ἐπισκέπτομαι, ἐπιθεωρῶ : Πολύβ.6,35,11 **ἐφοδεύειν φύλακας**, Πάπ. **ἐφοδεύειν τὰ ἔργα**, Ἐπιγρ. **ἐφοδεύειν τὴν πόλιν**, Πλούτ.Ἠθ.781D **ἐφοδεύειν τὰ ὅπλα καὶ τὰ τείχη**· || ὁμ. περιέρχομαι : Θεόφρ.Χαρ.6,9 **ἐφοδεύειν τὰ μαγειρεῖα**· || γεν. περιέρχομαι πρὸς ἐποπτείαν : Ξεν.ΚΠ 8,6,16 **ἐφοδεύει γὰρ ἀνὴρ κατ' ἐνιαυτὸν ἀεὶ στράτευμα ἔχων**· || παθ. **ἐφοδεύεται** γίνεται ἡ περιπολία : Ἀριστφ.Ὄρν.1160 **ἐφοδεύεται, κωδωνοφορεῖται**· **2**) σπαν. μτ. δοτ., ἐπιστατῶ, ἐπιβλέπω : Αἰσχ.Χο. 728 **ἐφοδεύειν ἀγῶσιν**· **3**) ἐπισκέπτομαι ὡς κατάσκοπος, κατασκοπεύω : ΠΔΔευτ.1,22 **ἀποστείλωμεν ἄνδρας προτέρους ἡμῶν, καὶ ἐφοδευσάτωσαν ἡμῖν τὴν γῆν**· **4**) παραμονεύω, ἐνεδρεύω, κ. μτφ. : Κλήμ.Ἀλ.Προτρ.4 **παλιμβόλους ὑποκριτὰς ἐφοδεύσαντας δικαιοσύνῃ**· **5**) μτφ. ἐπὶ γεωγράφου, ἐξερευνῶ : Στράβ.8,6,4 **ἀναλαβόντες δ' ἐφοδεύσωμεν πάλιν τὰ κατὰ τὴν Ἀργείαν**· || ὁμ. κ. παθ. : Πλαύτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,8,2 **περιγεγραμμένων τῶν μεταρσίων ἐφοδευθήσεται καὶ τὰ πρόσγεια**· **6**) μτφ. ἐπὶ ἐπιχειρηματολογίας, προχωρῶ μεθοδικῶς : Σωρ.2,25 **ἐφοδεύειν λόγον**, Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.8,222.

ἐφοδηγῶ-έω ἀρχ. λεξ. εἰμὶ ὁδηγὸς **τῆς ὁδοῦ**· Σουΐδ. « ἐφωδήγει, ἐποδήγει δέ ».

ἐφοδιάζω κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. **ἐποδ-**, παρέχω ἐφόδια, προμηθεύω τὰ ἀπαιτούμενα διὰ πορείαν, ἐκστρατείαν κττ. : Ἡρ.9,99 **ταύτους λυσάμενοι πάντας ἀποπέμπουσι ἐποδιάσαντες ἐς Ἀθήνας**, Πλούτ.Κάτ.Νεώτ.65 **τοὺς ἀπόρως ἔχοντας ἐφοδιάζων**· || κ. μτ. διπλ. αἰτ. : ΠΔΔευτ.15,14 **ἐφόδιον ἐφοδιάσεις αὐτόν**· **2**) μτφ. ἐπὶ τῶν φιλοσόφων, παρέχω πνευματικὰ ἐφόδια : Πλούτ.Ἠθ. 327Ε **σωφροσύνης, ἀνδραγαθίας, οἷς αὐτὸν ἐφωδίαζε φιλοσοφία πρὸς τὴν στρατείαν**· **3**) μέσ. προμηθεύομαι τὰ ἀναγκαῖα : Πολύβ.18,20,2 **ἐφοδιασάμενος ἐκ τῆς πόλεως**, Νικ.Χων.67Α **ἅμαξαι, δι' ὧν ἐφοδιάσονται τὰ βιώσιμα**· || κ. παθ. λαμβάνω τι δι' ἐμαυτόν, προμηθεύομαι : ΠΔἸησ. 9,12 **θερμοὺς ἐφωδιάσθημεν αὐτοὺς** (τοὺς ἄρτους) **ἐν τῇ ἡμέρᾳ ᾗ ἐξήλθομεν**, Ἰώσ.ΠΙ 2,7,1 **λαμπρῶς ἐφοδιασθείς**· || κ. μτφ. παθ. : Θέων Σμ.138Η **διὰ τὸ μὴ ἐφωδιάσθαι ὑπὸ φυσιολογίας**, Καισάρ Δαπ.ἐν Σάθ.3,91 **πολλοῖς προτερήμασιν ἐφοδιασθεὶς ἐξεδήμησας**· **4**) μέσ. μτ.αἰτ. πράγμ. **πενταδραχμίαν ἑκάστῳ ἐφοδιασάμενος** (φροντίσας ὥστε εἰς ἕκαστον νὰ δοθῶσι πέντε δραχμαί), Ξεν.Ἑλλ.1,6,12· **5**) γεν. κ. νεώτ. χορηγῶ τι : Διόδ. Σ 5,34 **ἐφοδιάζειν αὐτοὺς ἀλκῇ καὶ ὅπλοις**, Ἀπολλόδ.Δαμ.Πολιορκ.138 **ταῦτά σοι ἐφωδίασα**· **6**) γλωσσ. κάμνω ἔφοδον, εἰσορμῶ, εἰσβάλλω· **7**) μτφ. ἐνισχύω, διατηρῶ, προάγω : Πλούτ.Σόλ. 23 **ἐφοδιάζειν τὴν ἀργίαν**, αὐτ.Κοριολ.16 **εἰς κοινὸν ὄλεθρον ἐφοδιάζειν τὴν ἀπείθειαν**.

ἐφοδιασμός (ὁ) κ. νεώτ. γλωσσ. τοῦ ἐπισιτισμός· Ἡσ. || νεώτ. παροχή, προμήθεια τῶν ἀναγκαίων : **ἐφοδιασμὸς τοῦ στρατοῦ**.

ἐφοδιαστής (ὁ) Ἐπιγρ., γλωσσ. **κ. νεώτ.**, δώρ.

-τάς πιθ. περιηγητής, ταξιδιώτης : Ἐπιγρ. Λαμ.' **2**) εἰσβολεύς : Γλωσα.' **3**) νεώτ. **ὁ** ἐφοδιάζων, παρέχων ἐφόδια, τ' ἀναγκαιοῦντα.

ἐφοδικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων εἰς μέθοδον, μεθοδικός, τίτλ. ἔργου τοῦ Ἀρχιμήδαυς : Ἥρων Μέτρ.1,32· **2**) πάπ. ὁ τοῦ ἐφοδιάζοντας, ἐπιθεωροῦντος : **ἐφοδικαὶ λειτουργίαι.**

ἐφοδικῶς ἐπίρρ. μτγν. συατηματικῶς : Πτολ. Τετράβ.106.

ἐφόδιον (τὸ) (ἐπὶ-ὁδός) κ. μσν., νεώτ. κ δημ., συνήθ. κτ. πληθ. **ἐφόδια**, ἰων. **ἐπόδια** τὰ ἀναγκαιοῦντα πρὸς ὁδοιπορίαν χρήματα καὶ τρόφιμα ὡς καὶ εἴ τι ἄλλο, ἰδ. ἐπὶ στρατοῦ : Ἡρ.4,203 **ἐπόδια δοῦναι,** Δημ.34 **δι' ἀπορίαν ἐφοδίων τοῖς στρατευομένοις, - ἐδόθησαν εἰς τούς στρατιώτας τριων ἡμερῶν ἐφόδια·** πρβλ. νεώτ. πολεμεφόδια· || τὸ ἀπαραίτητα πρός τι, μτ. γεν. : Ἀριστλ Ρητ. 1411a,12 **τὰ ἐφόδια τοῦ πολέμου·** || εἰδ. τὰ παρεχόμενα εἰς πρεσβευτὴν χρήματα δι' ἔξοδα ὁδοιπορίας Ἀριστφ.Ἀχ.53 **ἐφόδια οὐκ ἔχω,** Δημ 441· || ὁμ. εἰδ. φρ. **ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ** τὰ ἐν τῷ δημοσίῳ ταμείῳ χρήματα, τὰ πρaωρισμένα διό τας ἐν γένει κρατικάς ἀνάγκας : αὐτ. 690 **ὑμῖν δὲ οὐδὲ** μιᾶς ἡμέρας **ἐφόδι' ἐστὶν ἐν τῷ κοινῷ,** ἀλλ' **ἅμα δεῖ τι ποιεῖν καὶ πόθεν, οὐκ ἔχετε·** **2**) γεν. κ. νεώτ. τὰ ἀναγκαῖα μέσα πρὸς συντήρησιν, μτ. γεν. ἢ δοτ. ἢ ἐμπροθ. διορ. (πρός, νεώτ. κ. διὰ) πρὸς δήλωσιν τῆς χρανικῆς περιόδου ἢ τῆς καταστάσεως, καθ' ἣν τὰ πρὸς συντήρησιν διατίθενται ἢ ἀναγκαιοῦσι : Αἰσχίν.1,172 **τὰ τῆς φυγῆς ἐφόδια,** Δημ.1204 **ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά,** Μιχ.Ἀτταλ.ἐν Σάθ.1,4 **τὰ πρὸς τὸν βίον ἐφόδια,- ἐφόδια διὰ τὸν παραθερισμόν μας·** **3**) σπαν. ἐν τῷ ἑν. **ἐφόδιον** ἀπολ. κ. ἄνευ ἄρθρ. ἀναγκαῖον χρηματικὸν ποσόν πρός τι, τά χρηματικὰ μέσα διά τι, ἢ τὰ **τρόφιμα** δι' ὡρισμένον χρόνον, ὁ πόρος, πρβλ. δημ. κομπόδεμα, κουμπάνια. κουμάντο, χαρτζιλίκι : Θουκ.2,70 **ἀργύριόν τι ῥητὸν ἔχοντας ἐφόδιον,** Ξεν.Ἀν.7,3,20 **οὐ γὰρ διαβεβήκει** (ὁ Ξενοφῶν) **ἔχων ἐκ Παρίου εἰμὴ παῖδα καὶ ὅσον ἐφόδιον·** **4**) κ. νεώτ. συνήθ. κτ. ἑν. μτφ. μέσον εὐδοκιμήσεως, προκοπῆς, εὐτυχίας, τρόπος ἐπιτυχίας, ἐπιτεύξεώς τινος, ἀπολ. ἢ μτ. προσδ. : Ἐπίχ.261 **εὐσεβὴς βίος μέγιστον ἐφόδιον,** Ὑπερείδ.Ἐπιτ.27 **ἐφόδιον εἰς τὴν εὔνοιαν,** Μέν.472 **ἡ χρηστότης θαυμαστὸν ἐφόδιον ἐν τῷ βίῳ,** Πλούτ.Ἀλέξ.8 **τὴν Ἰλιάδα τῆς πολεμικῆς ἀρετῆς ἐφόδιον νομίζων,** Ἀρτεμίδ.Δαλδ 4,67 **ἐφόδιον παιδείας ὁ πλοῦτος, - πένης εἰσῆλθεν εἰς τὴν βιοπάλην ἔχων τὴν φιλεργίαν καὶ τὴν ἐντιμότητα ὡς μόνον ἐφόδιον·** **5**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. συνήθ. κτ. πληθ. ἐν ἀναφ. πρὸς πνευματικὰς ἰδιότητας, αἱ διανοητικαὶ ἱκανότητες, ἰδ. αἱ ἀπαιτούμεναι πρὸς ἐπιστήμην τινὰ γνώσεις, ἡ ἐπαρκὴς μόρφωσις, μτ. προσδιορ. : **τὰ ἐπιστημονικά του ἐφόδια εἶναι ἀνεπαρκῆ, - δὲν ἔχει τὰ ἀπαιτούμενα ἐφόδια εἰς μόρφωσιν καὶ πεῖραν·** || σπανιώτ. ἐν ἀναφ. πρός ἠθικὰς ἰδιότητας : **χωρὶς τὰ ἐφόδια τῆς χρηστότητος καὶ τῆς φιλαληθείας οἱ πολιτικοὶ ταχέως ἐκπίπτουσιν·** πρβλ. ἄνωτ 4)· **6**) εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὸν ἀνθρ. ὀργανισμὸν **ἐφόδια** αἱ πρὸς συντήρησιν ἐνυπάρχουσαι λειτουργίαι καὶ δυνάμεις : Ἀριστλ.Πρ.871b,24 **τὰ ἐν τῷ σώματι ὑπάρχοντα ἐφόδια·** **7**) μτφ. κτ. ἑν. ἐκκίνησις πρός τινα ἐνέργειαν, ἀφορμὴ πρός τι : Δημ.917 **ἐφόδιον μὲν λαβὼν τὸ τὴν συγγραφὴν κελεύειν,** Σωρ.1,3 **ἐφόδιον εἰς τὸ ἐπιβουλεύειν·** **8**) μσν. θεολ. ὁμ. μτφ. κτ. ἑν. ἡ ἁγία εὐχαριστία ὡς μέσον πορείας πρὸς σωτηρίαν τῆς ψυχῆς : Εὐχολ.682 **τελευταῖον καὶ ἀναγκαῖον ἐφόδιον.**

ἐφοδιοπομπή (ἡ) νεώτ. πομπὴ ἐφοδίων, ἰδ. ἐν **καιρῷ πολέμου, εἰς τοὺς καταυλισμούς·** || γεν. πᾶσα ὁμαδικὴ μεταφορὰ πρὸς τὸ πολεμικὸν μέτωπον ἢ ἀπὸ τούτου : **ἐφοδιοπομπὴ τραυματιῶν.**

ἐφόδιος-ον ἀρχ. λεξ. ὁ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ γινόμενος· **Σουίδ.** «ἐξιτηρίους εὐχάς, **ἐφοδίους τοῖς** πρὸς ἔξοδον ἰοῦσιν ἢ πρὸς θάνατον».

ἐφοδιοφόρος-ον νεώτ. ἐπὶ μεταφορικῶν μέσων, ὁ κομίζων ἐφόδια : **ἐφοδιοφόρος ἅμαξα.**

ἔφοδος-ον ἐσφ. ἀνάγν. τοῦ **εὐέφ-,** εὐπρόσιτος, εὐπλησίαστος : Θουκ 6,66 **σταύρωμα ἔπηξαν καὶ ἔρυμά τε, ᾗ ἐφοδώτατον ἦν τοῖς πολεμίοις,** Πολύαιν.1,49 **συνιδὼν ἀπό τινος ὄρους ἔφοδον ὄντα τὸν λόφον,**

ἔφοδος (ὁ) ὁ περιερχόμενος καὶ ἐπιβλέπων τοὺς φρουρούς, περίπολος : Ξεν.ΚΠ 8,6,16 **καὶ οἱ λεγόμενοι ὅτι βασιλέως ὀφθαλμὸς καταβαίνει .., οὗτοι τῶν ἐφόδων εἰσίν,** Πολυβ.6,36,6 **τῶν δὲ ἐφόδων ἕκαστος ἅμα τῷ φωτὶ πρὸς τὸν χιλίαρχον ἀναφέρει τὸ σύνθημα·** **2**) πάπ. ἐπόπτης, παρατηρητής.

ἔφοδος (ἡ) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁδὸς πρός τι μέρος, πρόσοδος, προσέγγισις : Θουκ 4,129 **ἐφόδῳ ἐκ πλείονος παντὶ τῷ ἄλλῳ στρατοπέδῳ ἐπιών,** Ξεν.Ἀν.4,2 6 **ἔφοδος αὐτόθεν ἐπὶ τοὺς πολεμίους·** || Ἐπιγρ. εἰδ. εἴσοδος εἰς ἱερὸν τόπον· || Ἐπιγρ. φρ. **ἔφοδον θύειν** ποιεῖν θυσίαν ἐπὶ τῇ ἀφίξει· **2**) **ἔφοδοι θαλάσσης** προχωρήσεις ἀμπώτιδος : Θεόφρ.Μεταφ.27· **3**) ἐπὶ λογικοῦ ἐπιχειρήματος, μέθοδος συλλογισμοῦ : Ἀριστ.Τοπ.105a,14 **ἡ ἀπὸ τῶν καθ' ἕκαστον ἐπὶ τὰ καθόλου ἔφοδος,** Φιλ.1,572 **τὰ ἀκόλουθα, τὰ ἑξῆς τῆς ἐφόδου·** **4**) **ἔφοδος ἐναργής** καταφανής, καθαρὰ παρατήρησις : Ἱππ.Ἐπιδ.6,26,10 **εἰ δὲ μὴ ἐξ ἐναργέος ἐφόδου, ἐκ δὲ πιθανῆς ἀναπλάσιος λόγου** (ἀπὸ τὴν ἐναργῆ, καθαρὰν διδασκαλίαν τῆς πείρας)· **5**) Ἐπιγρ. εἰδ. ἀρχιτεκτ. σειρὰ τοιχοποιίας· **6**) μέσον προσεγγίσεως, εἰσόδου : Πολύβ.1,13,9 **εὐμαθῆ καὶ ῥᾳδίαν ἐπὶ τὰ μέλλοντα ῥηθήσεσθαι παρασκευάσωμεν τὴν ἔφοδον·** || ὁμ. δικαίωμα εἰσόδου : Πολυβ.4,34,5 **δίδοσθαί τινι τὴν ἔφοδον ἐπὶ τοὺς πολλούς,** Ἐπιγρ. **δίδοσθαί τινι τὴν ἔφοδον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον·** || ὁμ. συγκοινωνία, σχέσις : Θουκ.1,6 **ἔφοδοι παρ' ἀλλήλους·** || ὁμ. εἰσαγωγὴ ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ξένης: Ξεν. Ἑλλ.2,4,3 **ἔφοδος τῶν ἐπιτηδείων·** **7**) ἰατρ. ἐν τῷ πληθ. φυσικαὶ δίοδοι, ὀπαί, εἰδ. οἱ ρώθωνες : Ἱππ.Ἐπιδ.6,2,16· **8**) ἐπιχείρησις, σχέδιον, μέθοδος: Ἱππ.Ἐπιδ.6,5,1, Ἀριστλ.ΗΕὐδ.1230a,35, Θεόφρ. Αἰσθ.60 **πῶς ἀφώρικε πειρασθῶμεν ἀποδοῦναι, πρότερον εἰπόντες τὴν ὅλην ἔφοδον ἑκατέρου,** Πολύβ.3,1,11 **ἔφοδος τῆς ἐξηγήσεως·** **9**) μέθοδος διαδικασίας, τρόπος διεξαγωγῆς : Βέττ.Βάλ. 334,9 **σοφιστικοῖς λόγοις καὶ ἐφόδοις χρησάμενοι·** **10**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐφόρμησις, προσβολή, ἐπίθεσις : Αἰσχ.Εὐμ.375, Θουκ.1,93 **τὴν κατὰ θάλασσαν ἔφοδον εὐπορωτέραν τῆς κατὰ γῆν οὖσαν,** Ξεν.Ἀν.2,2,18 **ἔφοδος τοῦ στρατεύματος·** || ὁμ. **ἔφοδον ποιεῖσθαι** προσβάλλειν : Θουκ.2,95 **ἀμφοτέρων οὖν τὴν ἔφοδον ἐποιεῖτο·** || φρ. **ἐξ ἐφόδου τρέψασθαι** μὲ τὴν πρώτην προσβολήν· || κ. νεώτ. φρ. ὁμ. : **τὸ φρούριον ἐκυριεύθη ἐξ ἐφόδου·** || φρ. **πρώτῃ ἐφόδῳ** ἢ **αὐτῇ ἐφόδῳ** μὲ τὴν πρώτην ἐπίθεσιν, προσβολήν : Διον. Ἁλ.Ῥωμ.4,51 **τῇ πρώτῃ ἐφόδῳ ἁλῶναι,** αὐτ.3,4 **αὐτῇ ἐφόδῳ τρεψάμενοι τοὺς πολεμίους·** || ὁμ. ἐπὶ πλοίων : Πολύβ.3,25,4 **εἰς τὴν ὁδὸν καὶ εἰς τὴν ἔφοδον** (διὰ φορτίον καὶ διὰ πόλεμον)· **11**) μτφ. ποι. **νυκτιπόλοι ἔφοδοι** ἐπὶ τῶν δυνάμεων τοῦ σκότους τῶν ὑποκειμένων τῇ Περσεφόνῃ : Εὐρ. Ἴων 1049 **νυκτιπόλων ἐφόδων ἀνάσσεις καὶ μεθαμερίων·** **12**) νεώτ. κ. δημ. ἀπρόοπτος νυκτερινὴ ἐπίσκεψις τῶν φρουρῶν ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ πρὸς ἐξακρίβωσιν τῆς ἀγρύπνου φυλακῆς : **ἔφοδος ἀξιωματικοῦ-ἀρχιφύλακος·** **13**) προσβολὴ πυ-

ρετοῦ: Ἱππ.Προγν.20 ἡ μὲν οὖν πρώτη ἔφοδος αὐτῶν οὕτω τελευτᾷ' || ὁμ. συρροὴ αἵματος ἐν ἀναφ. πρὸς τὴν θερμότητα καὶ πρὸς τὸ ψῦχος: Ἱππ.Δι.Ι,32· 14) ρητορ. ἔντεχναν προοίμιον: Διον. Ἀλ.Ἰσαῖ.3 καὶ γὰρ ἐφόδοις χρῆται καὶ προκατασκευαῖς· 15) πάπ. ἀγωγὴ πρὸς δίκην, ἔγκλησις: ἡ ἔφοδος ἄκυρος ἔστω' 16) πάπ. στάσις, ἀνταρσία: ἡ τῶν ἀνοσίων Ἰουδαίων ἔφοδος.
ἐφοίτη δωρ. γ' ἑν. παρατ. τοῦ φοιτῶ βλ.λ.
ἐφόλβιον (τὸ) δ.γρ. τοῦ εὐφόρβιαν βλ.λ.
ἐφόλκαιον (τὸ) (ἐφέλκω) κ. νεώτ., πιθ. πηδάλιον: Ὀδ.Ξ 350 ξεστὸν ἐφόλκαιον' 2) νεώτ. πυροβ. δίτροχον ὄχημα ἑλκόμενον ὑπὸ τοῦ προολκαίου' ||ὁμ.ἐφ- τοῦ βλητοφόρου ἡ κίστη τῶν πυρομαχικῶν.
ἐφολκή (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὤθησις: Σωρ.2.62· 2) μσν. προσέλκυσις: Τζέτζ.Ἐξήγ.Ἰλ.27,26 τὴν Ἰλιάδα καὶ τὴν Ὀδύσσειαν ἐξεπόνησε, .. οἱονεί τινα θελκτήριον ἐφολκὴν τῶν νέων καὶ ψυχαγώγημα' 3) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφέλκειν, τὸ νὰ σύρῃ τις κάτι ὀπισθέν του.
ἐφόλκιον (τὸ) κ. νεώτ. μικρὸν πλοῖον, λέμβος, παρὰ τὸ ἕλκεσθαι ὑπὸ τῶν κωπηλατῶν ἢ τῶν μεγάλων πλοίων: Μοσχί.π.Ἀθήν.5,208F ἐφόλκια δ' ἦσαν αὐτῇ τὸ μὲν πρῶτον κέρκουρος .., Πλούτ. Πομπ.73 ἐκέλευσε τοὺς ναύτας τὸ ἐφόλκιον παραβαλεῖν, Φιλόστρ.Ἀπολλ.4,32· || κ. ἐν τῷ πληθ.: Στράβ.2,3,4 κατασκευάσασθαι πλοῖον μέγα καὶ ἐφόλκια δύο λέμβοις λῃστρικοῖς ὅμοια' || κ. μτφ.: Φιλόστρ.Ἐπιστ.253,6 ἔρωτος ἐφόλκιον' 2) συνεκδ. παράρτημα, προσθήκη: Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,67 ὄλπη μοι καὶ πήρη ἐφόλκια, Πλούτ.Πομπ.40 περιβόητον ἀνιστὰς θέατρον, ὥσπερ ἐφόλκιόν τι' . || ὁμ. μτφ. ἐπὶ στίχων ἢ φράσεων: Ἀριστείδ.2,23J· 3) Ἡσ. « ἐφόλκιον διὰ τοῦ ι, πηδάλιον ἀπὸ τοῦ ἐφέλκεσθαι »· 4) Σουΐδ. « ἐφόλκια, ἔπιπλα καὶ ἀγώγιμα », Λεξ. Ρητ.π.Α.Β 257,26 « ἐφόλκια, τὰ ἐκ περιττοῦ ἐπιφερόμενα σκεύη τοῖς ἀποδημοῦσιν ».
ἐφολκίς-ίδος (ἡ) ἐφόλκιον βλ.λ.|| : Ἀχιλλ.Τάτ.3,3, Φιλόστρ.Ἀπολλ.4.9· 2) γεν. ὀχληρὰ προσθήκη, ἄχθος, βάρος· Ἡσ. « ἐφολκίδα, ἐπάχθειαν, σκάφος »: Εὐρ.Ἀνδρ.200 ἀντὶ σοῦ τέκω δούλους ἐμαυτῇ τ' ἀθλίαν ἐφολκίδα; Αἰλ.ἀπ.110· 3) πηδάλιον: Πολυδ.1,86 ἐνδοτέρω δὲ ἐστιν ἑκατέρωθεν ἡ ἐφολκίς, ἣν καὶ ῥινωτηρίαν ὀνομάζουσι.
ἐφολκίτης (ὁ) νεώτ. ναυτ. συνήθ. πληθ. -ῖται τὰ πληρώματα τῶν ἐφολκίων βλ.λ, ἅ. λεμβίτης.
ἐφολκός-όν κ. μσν. ὁ ἐφελκύων, ὁ προσελκυστικός, ὁ ἐπαγωγός: Αἰλ.Ζ1 7,10 ὅσα κυνὶ ὀρέγεται ἐφολκὸς εἰς τὴν ἑαυτοῦ φιλίαν' κ. ὑπερθ. Σουΐδ. ἐν λ. ἐντήξας: σειρῆνα εὐγλωττίας ἐφολκοτάτην' || συνήθ. ἐν χρ. τὸ οὐδ. κ. ἰδ. κτ. πληθ.: Θουκ.4,108 τοῦ Βρασίδου ἐφολκὰ καὶ οὐ τὰ ὄντα λέγοντος, Αἰλ.ΠΙ 8,12 πάντα ἐφολκὰ ἦν εἰς τὴν παρρησίαν τῷ Αἰσχίνῃ' || κ. μτ. γεν.: Καλλ.ἀπ.291 παιδὸς ἐφολκόν' || τὸ οὐδ. ἐφολκὸν ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ δέλεαρ ἢ ἀπολ. τὸ δελεαστικὸν κ. μτφ. τὸ παρασῦρον: Αἰλ.Ζ1 1,12 τὸ τῆς ὥρας ἐφολκὸν δέλεαρ, Φιλῆς Μ 12,41,48 τῇ τῶν ἐφολκῶν μουσικῇ προσφθεγμάτων' 2) ὁ ὀπισθεν ἑλκόμενος, βραδυκίνητος, νωθρός, βραδύς: Ἀριστφ.Σφ.268 οὐ μὴν πρὸ τοῦ γ' ἐφολκὸς ἦν, ἀλλὰ πρῶτος ἡμῶν' || φρ. ἐφολκὸς ἐν λόγῳ βραδύς, διστακτικὸς ἐν τῇ ἀπαντήσει: Αἰσχ.Ἱκ 200 μὴ πρόλεσχος μηδ' ἐφολκὸς ἐν λόγῳ.
ἐφολκῶς ἐπίρρ. μσν. δελεαστικῶς: Νικ.Χων. 158C οἷς ἀπατηλῶς τε ἅμα καὶ ἐφολκῶς ἐστωμύλλετο.
ἐφομαρτῶ-έω κ. μσν. παρακολουθῶ κατὰ πόδας, ἕπομαι ἀμέσως, πηγαίνω κατόπιν: Ἰλ.Θ 191 ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, Νίκ.Ἀλεξ. 479, Νικ.Χων.ἐν Σάθ.Ι.128 τὸ λεῖπον ἐφομαρτοῦν ἐπόψει καὶ συνεπόμενον' || ὁμ. κ. μτ. δοτ. Ἀπολλ.Ρ 1,201 Ἴφικλος ἐφωμάρτησε κιόντι.
ἐφομιλῶ-έω συναναστρέφομαι μετά τινος: Ἐρμησιάν.π.Ἀθήν.13,598C καὶ γὰρ τὴν (τὴν Σαπφὼ) ὁ μελιχρὸς ἐφωμίλησ' Ἀνακρέων' || ὁμ. μτ. δοτ.: Νόνν.Δ 5,410 ἄμφω δὲ σκιεροῖσιν ἐφωμίλησαν ὀνείροις.
ἐφόμοιος-ον μσν. ὡσεὶ ὅμοιος: Στουδ.Θεόδ. 880 ἐφόμοιος ὢν τοῦ μετεχομένου ὁ μετέχων.
ἐφομοσία (ἡ) μσν. δ.γρ. τοῦ ἐπομοσία βλ.λ.: Στουδ.Θεόδ.192C.
ἐφόνιον (τὸ) πάπ. σάγμα ὄνου, σαμάρι.
ἐφοπλίζω (ὁπλίζω) κ. μσν. κ. νεώτ. ἑτοιμάζω, παρασκευάζω: Ἰλ.Ψ 55 δόρπον ἐφοπλίσσαντες ἕκαστοι δαίνυντ', Ὀδ.Τ 419 δεῖπνον ἐφοπλίσσαι, Ὀππ.Ἀλ.5,561 σίδηρον ἐφοπλίζουσι καὶ ἄγρην, Μητρόδ.ΑΠ 14,134,6· || τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Ἰλ.Ι 66 δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα, Νἰκ ἐν Ἀθήν.3, 126Β ὄρνιθος ἐφοπλίζηαι ἐδωδήν' 2) ἑτοιμάζω τι, ἐφοδιάζω τι διὰ τῶν χρειωδῶν, ἐξαρτύω, ἁρματώνω: Ἰλ.Ω 263 οὐκ ἂν δή μοι ἅμαξαν ἐφοπλίσσαιτε, Ὀδ.Β 295 ἐφοπλίσαντες (ἐνν.νῆα) ἐνήσομεν εὐρέι πόντῳ' || κ. μτ.ἀπαρφ.: Ἀπολλ.Ρ 4, 1720 ὅσσαπερ ἄνδρες ἐρημαίῃ ἐνὶ ῥέζειν ἀκτῇ ἐφοπλίσσειαν' ὁμ. τὸ μέσ. ἐν τοιαύτ. σημ.: Ἀπολλ.Ρ 1,332 ὅσσα τε νηὶ ἐφοπλίσσασθαι ἔοικε' || εἰδ.νεώτ.ναυτ. ἑτοιμάζω πλοῖον, ἐξαρτύων αὐτὸ διὰ πάντων τῶν ἐξαρτημάτων καὶ ἐφοδίων καὶ ἐπιβιβάζων αὐτοῦ πλήρωμα, ἁρματώνω' 3) ἐφοδιάζω τινὰ δι' ὅπλων, ὁπλίζω τινὰ κατά τινος: Ὀππ.Κυν.3,244 ἑοῖσιν ἐφώπλισε παισὶν αὐτοὺς ἡμιθέους, Μηναῖ.9,1 Ὄρθρ.Θεοτοκ. σκέδασον τὰς ἐνέδρας .., τῶν νῦν ἐφοπλιζομένων κατὰ τῶν δούλων σου' || τὸ μέσ.ἐν τῇ αὐτῇ σημ.: Μουσίκ.ΑΠ 9,39,2 τὸν Ἔρων ὔμμιν ἐφοπλίσομαι, Ἀνών.ΑΠλ.4,151,9 τί μοι ἀγνὸν ἐφωπλίσσασθε Μάρωνα;' 4) τὸ μέσ. ἐν τῇ κυρίᾳ σημ., ὁπλίζω ἐμαυτόν, ὁπλίζομαι: Ὀππ.Ἀλ.5,617 ἐφοπλ- ἐς ἀγῶνα' || δθ. κ. ἑτοιμάζομαι πρὸς ἐπίθεσιν: Ὀππ.Κυν.3,86 ἐφοπλ- λαγωοῖς' ρηματ. π. ἐφόπλισμα, ἐφοπλισμός, ἐφοπλιστής.
ἐφόπλισμα-ατος (τὸ) νεώτ. ἐφοπλισμὸς βλ.λ.
ἐφοπλισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφοπλίζειν (πλοῖον) βλ.λ., ἁρμάτωμα.
ἐφοπλιστής (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐφοπλίζων πλοῖον καὶ μεταχειριζόμενος αὐτὸ ἐν ἰδίῳ ὀνόματι ἐπὶ κέρδει εἴτε ὡς πλοιοκτήτης εἴτε ὡς ναυλωτής' 2) συνεκδ. ὁ ἐκ ναυτικῶν ἐπιχειρήσεων γενόμενος πλούσιος.
ἐφοπλιστικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν ἢ τὸν ἐφοπλισμόν: ἐφοπλιστικαὶ ἐπιχειρήσεις.
ἐφόπτης (ὁ) Ἡσ. « θεατής· αὐτόπτης »' || ὁμ. πληθ. ἐφόπται (οἱ) ἐπόπται: Ἐπιγρ.
ἐφόρασις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφορᾶν, ἐπίβλεψις, παρατήρησις, θεωρία: Πορφ.Μαρκ.21, 39 πρὸ ὄψεως ἔχοντες τὴν τῶν θεῶν ἀναπόδραστον ἐφόρασιν.
ἐφορατικός-ή-όν ὁ ἁρμόδιος εἰς τὸ ἐφορᾶν, ἐπιτήδειος εἰς τὸ ἐπιτηρεῖν: Ξεν.Οἰκ.12,19 ἐφορατικὸν δεῖ εἶναι τῶν ἔργων καὶ ἐξεταστικόν.
ἐφορεία (ἡ) (ἐφορεύω), δ.γρ. ἐφορία, κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφορεύειν, ἐπίβλεψις, ἐποπτεία' || ἡ ἀρχή, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου ἐν Σπάρτῃ: Ξεν.Λακ.8,3 τὴν τῆς ἐφορείας δύναμιν τοὺς αὐτοὺς τούτους συγκατασκευάσαι, Λυσ.ἀπ.315S, Ἀριστλ. Πολιτ.1270b,7 τὰ περὶ τὴν ἐφορείαν ἔχει φαύλως' || νεώτ. ἡ ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία τοῦ ἐφόρου, οἷον τῶν ἀρχαιοτήτων, ἢ τῶν ἐφόρων σχολῆς ἢ ἄλλου ἱδρύματος, οἷον γυμναστηρίου κτλ.' || ὁμ. νεώτ. εἰδ. κρατικὴ ὑπηρεσία ἔργον ἔχουσα τὴν βεβαίωσιν τῶν φόρων, ὡς

καὶ τὸν ἔλεγχον **τῆς** εἰσπράξεως αὐτῶν, ἄ. οἰκονομικὴ ἐφορεία· ‖ συνεκδ. ἡ συναρχία τῶν ἐφόρων, οἱ ἔφοροι : **ἡ ἐφορεία τοῦ σχολείου μας· 2**) απαν. ἐκκλ. ἐπισκαπή : Φιλαστόργ.9,8,126 **ὅς ἐκ τῆς ἐφορείας Τύρου εἰς τὴν τῆς Ἀντιοχείας κατέστη,** Ἀρέθ.Ἀποκάλ 929 **Ἀνδρέας.. ἀξίως τὴν ἐφορείαν λαχών· 3**) νεώτ. τὸ κατάατημα, ἔνθα ἐδρεύει ἡ κρατικὴ ὑπηρεσία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως δημοσίων φόρων, ἐφορεῖον : **θά πάω στὴν ἐφορεία νὰ πλερώσω· 4**) όμ. νεώτ. **ἐφορεία ὑλικοῦ πολέμου** ἡ διά τὴν φύλαξιν καὶ ἐπιακευὴν τοῦ παλεμικοῦ ὑλικοῦ μεριμνῶσα ὑπηρεσία, ὡς καὶ τὸ κατάστημα ἐν ᾧ φυλάσσεται **τοῦτο· 5**) [ὅρος] **ὅριον, σύνορον, μεθόριον** : Ἑκατ.Μ 217].

ἐφορειακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐφαρείαν ἢ τὸν ἔφαρον, ὁ τῆς ἐφορείας : **ἐφ- ὑπάλληλοι** ἢ ἁπλῶς **ἐφορειακοί.**

ἐφορεῖον (τὸ) κ. νεώτ. κτίριαν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῆς ἀρχαίας Σπάρτης, ἔνθα συνήρχοντα οἱ ἔφοροι : Ξεν.Ἀγησ.1,36 **εἰ ἐν τῷ ἐφορείῳ ἔτυχεν ἑστηκὼς μόνος παρὰ τοὺς πέντε,** Πλαύτ.Ἠθ.233F· **2**) νεώτ. τό ἐφορειακὸν κατάστημα, ἄ. ἐφαρεία· ‖ νεώτ. εἰδ. ἐν τοῖς σχολείοις τοῦ ὑποδούλου ἑλληνισμοῦ, τό γραφεῖον τῶν ἐφόρων.

ἐφορευτικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐφορεύειν, ὁ ἁρμόδιος, ἱκανὸς εἰς τὸ ἐφαρεύειν, ἐπαπτικός : **ἐφορευτικὴ ἐπιτροπή** (ἡ κατὰ τὰς ἐκλαγὰς ἐφορεύουαα εἰς ἕκαστον ἐκλογικὸν τμῆμα).

ἐφορεύω κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐφώρευσα,** ἐφορῶ, ἐπιβλέπω, ἐποπτεύω τι, μτ. αἰτ. : Αἰσχ.Ἱκ.627 **Ζεὺς δ᾽ ἐφορεύοι ξένιος ξενίου στόματος τιμάς,** αὐτ. Εὐμ.530 **ἄλλ᾽ ἄλλᾳ δ᾽ ἐφορεύει·** ‖ μτ. γεν. ἢ μτ. ἐμπραθ. διορ. [περὶ τινος, νεώτ. ἐπί τινος] : αὐτ.Πέρσ.7 **χώρας ἐφορεύειν,** Λουκ.Χαρίδ.10 **περὶ ὧν ἐφορεύει· 2**) εἶμαι ἔφαρος, ἔχω τὸ ἀξίωμα τοῦ ἐφόρου : Θουκ.8,6 **Ἐνδίῳ ἐφορεύοντι,** Ξεν. Ἑλλ.1,3,1 **Παντακλέους μὲν ἐφορεύοντος,** Ἐπιγρ., Πολύβ.4,31,2 **οἱ ἐφορεύοντες Οἶνις καὶ Νίκιππος,** Παυσ.3,7,11 **ἔς τε ἄλλα ὧν οὐκ ἀδύνατος ἐν Λακεδαίμονι καὶ ἐφορεύων·** ‖ ἐκτελῶ καθήκοντα ἐφόρου ὡς ἀναπληρωτὴς **αὐτοῦ· 3**) εἰδ. ἐκκλ. ἐκτελῶ καθήκοντα ἐπισκόπου : Φιλοστόργ.9,8,126 **εἰς Νίκαιαν ἀφικόμενος ἐπίσκοπον.. καθιδρῦσαι· ἐτεθνήκει γάρ Εὐγένιος ὁ ταύτην ἐφορεύων.**

ἐφορία (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ ἐφορεία βλ.λ.· Ἁρποκρ. «ἡ ἐπὶ τῶν ὅρων γιναμένη πρααγόρευσις. ὡς Δημοαθένης διδάακει ἐν τῷ **κατ᾽** Ἀριστοκράτους καὶ Θεόφραστος ἐν γ´ Νόμων ».

ἐφορικός-ή-όν ὁ ἀνήκων, ἰδιάζων εἰς ἔφορον βλ λ.2) : Ξεν.Λακ.15,6 **ἀπὸ τῶν ἐφορικῶν δίφρων.**

ἐφόριος-α-ον (ὅρος) ὁ συνορεύων, γειτονεύων, γείτων : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,9 **Ῥωμαίων καὶ Παρθυαίων ὄντες ἐφόριοι·** ‖ όμ. ὁ ἐπὶ τῶν ὁρίων, ἐπὶ τῶν συνόρων γινόμενος : Ἐπιγρ. **ἀγορὰ ἐφόριας** (ἀγορά γινομένη ἐν τοῖς συνόροις, ἔνθα οἱ λαοὶ τῶν ὁμόρων ἐπικρατειῶν συνήρχαντο χάριν ἀγοραπωλησίσς ἢ δι᾽ ἄλλον σκοπόν), Νόμ. π. Δημ.632 **ἀπ-χόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας καὶ ἄθλων καὶ ἱερῶν Ἀμφικτυονικῶν·** ‖ ὁ παρὰ τὰ σύνορα, παραμεθόριος : Ἀριστεῖδ.Λόγ 26(141,8) **ἐ- πόλεις,** Παλυδ.9,8 **στήλη ἐφορία· 2**) πάπ. **ἐφόρια** (τὰ) ὡς αύσ. **τὰ** σύναρα : **ἐφόρια Μελητίτου.**

ἐφορκία (ἡ) (ἐφαρκίζω) μσν. **τ.** τοῦ ἐπιορκία βλ. λ. : Ἐφραίμ 76,3034 **τῆς ἐφορκίας χάριν.**

ἐφορκίζω μσν. κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐφώρκισα, δ. τ.** τοῦ ἐπορκίζω βλ.λ., κατηχῶ ἀπίστους· ‖ νεώτ. ἐκκλ. ἀπαδιώκω τῇ ἐπικλήσει τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τό πονηρὸν πνεῦμα ἀπὸ τοῦ πρὸς βάπτισμα ἐρχομένου κατηχουμένου χριστιανοῦ, ἄ. ἐξορκίζω· ρηματ. **π. ἐφορκισμός, ἐφορκιστής,** ἐφορκία.

ἐφορκισμός (ὁ) (ἐφορκίζω) **μτγν. κ. μσν. ἀντὶ** ἐξορκισμὸς βλ.λ. : Ἐπιφάν.1,132A **οἱ.. γόητες ἐπῳδάς** τινας καὶ **ἐφορκισμοὺς.. ἐποιοῦντο.**

ἐφορκιστής (ὁ) μσν. δ. **τ.** τοῦ **ἐξορκιστής βλ.λ.,** ὁ τελῶν ἐφορκισμόν, ὁ ἐφορκίζων.

ἐφορκῶ-έω Ἐπιγρ. ἐπιορκῶ **βλ.λ., ἀντίθ. εὐορκῶ.**

ἐφορμαίνω φέρομαι μεθ᾽ ὁρμῆς καὶ βίας, ἐφορμῶ : Αἰσχ.Πέρσ.208 **κίρκον εἰσορῶ δρόμῳ πτεροῖς ἐφορμαίνοντα,** Ὀρφ.Ὕμν.33,5 **οἷς ἂν ἐφορμαίνουσα φέρῃς γλυκερώτατον εὖχος·** ‖ **μτ.** δοτ. ἐφορμῶ κατά τινος : Ὀππ.Κυν.3,367 **θηλυτέρη δ᾽ ἀ᾽ ίαστος ἐφορμαίνων ἀλάληται.**

ἐφορμή (ἡ) δρόμος, τόπος ἐπιδρομῆς, **εἴσοδος,** πρόσοδος : Ὀδ.Χ 130 **μία δ᾽ οἴη γίγνετ᾽ ἐφορμή,** Ἀπολλ.Ρ 4,148.Ὀππ.Ἁλ.4,623 **ἔλπεται οὐχ ὁρόωσα λαθεῖν ἀ-όωντος ἐφορμήν·** ‖ προσβολή, ἐπίθεσις: Θουκ.6 90 **ἐφορμαῖς τῶν πόλεων τάς μὲν βίᾳ λαβόντες·** ‖ ἐπιχείρησις : Ἀπολλ.Ρ 4,204.

ἐφόρμησις-εως (ἡ) (ἐφορμῶ-έω) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια ταῦ ἐφορμεῖν πρός ἐπιτήρησιν τοῦ ἐχθροῦ, ἐπιτηρητικὴ ατάσις, ὁρμητήριον κατὰ τῶν κινήσεων τοῦ ἐχθροῦ : Θουκ.2,89 **δι᾽ ὀλίγου τῆς ἐφορμήσεως οὔσης** (διότι εἴμεθα ἀντιπαρατεταγμένοι ἐν μικρᾷ ἀπ᾽ αὐτῶν ἀποστάαει), αὐτ.8,15 **ἀπολιπούσας καὶ ταύτας τὴν ἐφόρμησιν·** ‖ **τόπος** ἔνθα δύναταί τις νὰ πρασαρμισθῇ, ὁρμητήριον ἐπιτηρητικόν : Θουκ.6,48 **λιμένα καὶ ἐφόρμησιν τῇ στρατιᾷ ἱκανωτάτην ἔσεσθαι** (θὰ εἶναι διὰ τὸ στράτευμα προαφυέστατος λιμὴν καὶ σταθμός), αὐτ.3,33 **φυλακὴν σφίσι καὶ ἐφόρμησιν παρασχεῖν· 2**) (ἐφορμῶ-άω) ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφαρμῶ, ὁρμητικὴ ἐπίθεσις, ἔφαδος : Φίλ.2,174 **ἐ- ἐχθρῶν,** αὐτ.296 **ἐ- κατ᾽ ἐχθρῶν·** ἐν τῷ πληθ. : Ἀππ. Ἐμφ.Πολ.5 106· **3**) εἰδ. νεώτ. ψυχολ. αὐθόρμητος ἔνταοις τῆς ἐνεργείας **παρουσιαζομένη ἀ᾽** ὑποσυνειδήτου βαυλητικῆς **προσπαθείας κατὰ τὴν ἐπι**τέλεσιν συνεχοῦς ἔργαυ.

ἐφορμητικός-ή-όν μτγν. ὁ παρορμῶν, παροξύνων πρὸς μάχην, παρορμητικός : Μάξ.Τύρ.7,8, δ.γρ. ἀντὶ ἐξόρμησις ἐν Πολυδ.4.86.

ἐφορμίζω κ. νεώτ., μέσ. μέλλ. **ἐφορμιοῦμαι φέ**ρω, ὁδηγῶ πλοῖον εἰς ὅρμον, εἰσορμίζω, προσορμίζω· ἐν χρ. τὸ μέσ. : Κριναγ.ΑΠ 7,636,6 **ἀμφὶ δὲ θῖνά με ῥοιβδήσας Εὖρος ἐφωρμίσατο· 2**) όμ. μέσ. κ. παθ. **ἐφορμίζομαι** εἰσπλέω εἰς ὅρμον, εἰσέρχομαι εἰς λιμένα, προσορμίζομαι, ἀγκυραβαλῶ, ἀράζω : Θουκ.4,8 **ὅπως μὴ ᾖ τοῖς Ἀθηναίοις ἐφορμίσασθαι ἐς αὐτόν** (τὸν λιμένα)· **3**) τὸ μέσ. ἐφορμῶ-έω βλ.λ. : Ἀππ.Ἐμφ.Πολ. 5,108 **πελάγιος ἐπ᾽ ἀγκυρῶν ἐσάλευεν, ὡς ἐφορμιούμενος τοῖς πολεμίοις· 4**) τὸ ἐνεργ. ἀμτβ. ζητῶ καταφύγιον ἐν τινι τόπῳ : Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 9,244 **δείλαιαι ποταμοῖσιν ἐφώρμισαν** (αἱ ἔλαφοι), Φίλιππ.Θεσσ.αὐτ.9,254 **ἀλλοτρίαις ὠδῖσιν ἐφώρμισα** (ἔρριψα τὴν ἄγκυραν **εἰς ξένας γέννας,** δηλ. υἱοθέτησα ξένα τέκνα).

ἔφορμος (ὁ) ἐφόρμησις : Θουκ.3,6 **τοὺς ἐφόρμους ἐπ᾽ ἀμφοτέροις τοῖς λιμέσιν ἐποιοῦντο,** αὐτ.32 τάς ναῦς.. ἐς ἔφορμον .. πλεῖν.

ἔφορμος-ον ὁ ἐν ὅρμῳ ἠγκυροβολημένος : Θουκ. 3,76 νῆες, .. ἔφορμοι οὖσαι.

ἐφορμῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἰων. **ἐπορμάω,** μέλλ. ἐφαρμήσω, ἀόρ. **ἐφώρμησα,** κινῶ τινα ἐναντίον τινός, παρορμῶ τινα ἐπί τι, διεγείρω τι ἐναντίον τινός : Ἰλ.Γ 165 **οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον,** Ὀδ.Η 272 **ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους,** Ἡρ.9,93 **αὐτοὶ** γάρ **ἐπορμῆσαι τοὺς λύκους** (παρορμῆσαι)· ‖ κ. μτ. δατ. : Σοφ.ἀπ.680 **ᾧ καὶ Ζεὺς ἐφορμήσῃ κακά·** ‖ κ. μτ. αἰτ. : Ἀντωνῖν.Λιβ.2,2 **ἐφορμᾷ οὖν ἄνοιαν·** ‖ κ. μτ. διπλῆς αἰτ. : Σοφ.Αἴ.1143 **εἶδον ἄνδρα .. ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος** (**τὸ πλεῖν** (παρορμήσαντα τοὺς ναύτας νὰ πλεύσωσιν

ἐν ὥρᾳ τρικυμίας)· || μτ.αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Ὀρφ Λιθ. 26 ἀντιβίην τινά· θυμὸς ἐφορμήσει μενεαίνειν· 2) αμτβ. κ. νεώτ. ὁρμῶ ἐναντίον τινός, προσβάλλω τινά, ἐπιτίθεμαι, ἐπιπίπτω κατά τινας· μτ. δοτ. : Εὐρ.Ἱππ.1275 ᾧ . . πτανὸς ἐφορμάσῃ, Πλούτ.Πομπ. 19 Πομπηΐῳ δὲ ἀνὴρ μέγας ἱππότῃ πεζὸς ἐφώρμησε, Σχόλ.Πίνδ.Π 2,85 ταῖς τῶν Λαπιθῶν γυναιξὶν ἀκολάστως ἐφώρμησαν, Θεοφάν.Νόνν.2,323 ἐφορμῶσι χωρὶς ὑλαγμοῦ πᾶσι· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί τινα) : Δίων Κ 36,24· || κ. ἀπολ. : Πολύβ.8,8,1 ἐπὶ τοὺς ἐφορμῶντας καὶ προβεβλημένους γέρρα· 3) μτ. ἀπαρφ. ἐπιθυμῶ : Ὀρφ. Λιθ.34 τὸν δὲ καὶ ἠίθεοι αἰὲν ἐφορμήσουσι περιπτύσσειν· 4) τὸ παθ. κ. μέσ. μτ. ἀπαρφ. παροτρύνομαι, ἔχω προθυμίαν, ἐπιθυμῶ νὰ πράξω τι, διεγείρομαι πρός τι : Ἰλ.Ν 74 θυμὸς.. μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν, Ὀδ.Α 275· 5) ἀπολ. ὁρμῶ μανιωδῶς, ἐπιτίθεμαι : Ἰλ.Ρ 465 ἔγχει ἐφορμᾶσθαι· συνήθ. κτ. μτχ παθ. ἀορ. : αὐτ.Ζ 410 πάντες ἐφορμηθέντες, Πίνδ.Ν 10,69 ἐφορμαθεὶς δ' ἄρ' ἄκοντι θοῷ, Αἰσχ.Πέρσ.462 ἐφορμηθέντες ἐξ ἑνὸς ῥόθου· 6) κ. ἄνευ ἐχθρικῆς σημ. κινοῦμαι, ὁρμῶ πρὸς τὸ ἐμπρός, τινάσσομαι : Ὀδ.Λ 206 τρὶς μὲν ἐφωρμήθην (ἐκίνησα, ἐπεχείρησα)· πρβλ. Ἡσιόδ.Ἔργ.459 τότ' ἐφορμηθῆναι ὁμῶς δμῶές τε καὶ αὐτός· 7) τὸ μέσ. μτ. αἰτ. ὁρμῶ κατά τινος, προσβάλλω τινά : Ἰλ.Ο 691 ὥς τ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων ἔθνος ἐφορμᾶται (ὁρμᾷ ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν πτηνῶν), Ἡσιόδ.Α 127 στονόεντας ἐφορμήσασθαι ἀέθλους· ὁμ. σπαν. π. πεζ., ἀμφ. γρ. ἐν Θουκ.6,49· ρηματ. π. ἐφόρμησις.

ἐφορμῶ-έω κ. νεώτ., Ἰων. ἐπορμέω, μέλλ. ἐπορμήσω, μένω προσωρμισμένος, εἶμαι ἠγκυροβολημένος, κυρ. ποιοῦμαι ἔφορμον, ἐκτελῶ ἀποκλεισμόν : Ἡρ.8,81 μόγις ἐκπλῶσαι λαθὼν τοὺς ἐπορμέοντας (μετὰ κόπου διαφυγὼν τὸν στόλον τοῦ ἀποκλεισμοῦ), Θουκ.4,24 πεζῇ τε καὶ ναυσὶν ἐφορμοῦντες, Ξεν.Ἀν.7,6,25 τριήρεις γὰρ ἐφορμοῦσαι ἐκώλυον διαπλεῖν· 2) μτ. δοτ. προσορμίζομαι, ἀράζω : Θουκ.7,3 τριήρης . . ἐφορμοῦσα τῷ λιμένι, Ξεν.Ἑλλ.1,6,35 ἐπὶ τὰς . . τῇ Μυτιλήνῃ ἐφορμούσας, Διόδ.Σ 19,49, Ρουφῖν.Ἐπιγρ. ΑΠ 5,44,2 αἱ δύ' ἑταῖραι, αἰὲν ἐφορμοῦσιν τῷ Σαμίων λιμένι· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί τινι, ἐπί τινος): Θουκ.8,30 ἐπὶ μὲν τῇ Μιλήτῳ τῷ ναυτικῷ ἐφορμεῖν, Ξεν.Ἑλλ.6,2,7, Πολύβ.1,46,5 τῷ στόλῳ τοὺς Ῥωμαίους ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν εἴσπλουν στόματος ἐφορμεῖν· || ὁμ. μτ. αἰτ. : Ἀππ.Ἐμφ. Πολ.5,72 μηδ' ἐφορμεῖν ναυσὶ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἰταλίας· 3) συνεκδ. παραμονεύω, παραφυλάττω, καιροφυλακτῶ : Σοφ.ΟΚ 812 μηδὲ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ, Δημ.30 πόλιν μεγάλην ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς· 4) ὁμ. θαρρῶ, πέποιθα, βασίζομαι, ἐμπιστεύομαι : Φίλ. 2,413 ἐ- εἰκόσι καὶ πιθανοῖς· 5) τὸ παθ.ἀποκλείομαι, πολιορκοῦμαι : Θουκ.1,142 διὰ τὸ ὑφ' ἡμῶν πολλαῖς ναυσὶν αἰεὶ ἐφορμεῖσθαι, αὐτ.8.20· ρηματ. π. ἐφόρμησις, ἔφορμος.

ἔφορος (ὁ) (ἐφορῶ) κ. μσν.,νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐφορῶν, ἐπιβλέπων, ἐπιστατῶν, ἐπιτηρητής, ἐπόπτης, φύλαξ : Αἰσχ.Πέρσ.25 στρατιᾶς πολλῆς ἔφοροι, Σοφ.ΟΚ 145 ὦ τῆσδ' ἔφοροι χώρας, Εὐρ.Ῥῆσ.30, Πλάτ.Φαῖδρ.265C καλῶν παίδων ἔφορον, Ἀριστείδ.Λόγ.4(41),10 ἔφοροι καρπῶν, Λιβάν.Λόγ.64,50 Διονύσῳ θεάτρων ἐφόρῳ θεῷ, Πρόκλ.Τίμ.1,53D ὁ τῆς γενέσεως ἔφορος θεός· || τὸ θηλ. ἔφορος (ἡ) ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : Αἰλ.ἀπ.160 Νεμέσεως ἐφόρου, Πορφ.Νυμφ.14,15 ἡ Κόρη, ἥπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομένου ἔφορος, Τζέτζ.Χιλ.8,922· || ὁμ. μτγν. τὸ οὐδ. ἐν πληθ. ἔφορα : Ἰάμβλ.Μυστ. 4,1· || Σουίδ. ἐν λ. ἐφόλκια « οἱ τῶν πόλεων τὰ ὤνια ἐπισκοπούμενοι »· 2) εἰδ. ἕκαστος τῶν πέντε πολιτικῶν ἀρχόντων ἐν Σπάρτῃ, ἐχόντων ἐξουσίαν καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν βασιλέων : Ἡρ.1,65 τοὺς ἐφόρους καὶ γέροντας ἔστησε Λυκοῦργος, αὐτ. 6,82, Θουκ.1,131 ἔξεστι δὲ τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τοῦτο, Ξεν Λακ.7 ὅρκους δὲ ἀλλήλοις κατὰ μῆνα ποιοῦνται, ἔφοροι μὲν ὑπὲρ τῆς πόλεως, Πλάτ.Νόμ.692Α τὴν τῶν ἐφόρων δύναμιν, Ἀριστλ.Πολιτ.1263b,39 δημοκρατεῖσθαι δὲ κατὰ τὴν τῶν ἐφόρων ἀρχὴν διὰ τὸ ἐκ τοῦ δήμου εἶναι τοὺς ἐφόρους, Πλούτ.Κλεομ.10 μεταπεμπομένων τὸν βασιλέα τῶν ἐφόρων, Διογ.Λ 1,68 γέγονε δὲ ἔφορος· || ὁμ. ἐν Ἀθήναις : Λυσ.12,43 πέντε ἄνδρες ἔφοροι κατέστησαν ὑπὸ τῶν καλουμένων ἑταίρων· || τίτλος ἄρχοντος ἐν Ἡρακλείᾳ : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐν Θήρᾳ : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐν πόλεσι τῶν Ἐλευθερολακώνων : Ἐπιγρ.· || ὁμ. ἐν Μεσσήνῃ : Πολύβ.4,4,3 ὃς ἦν μὲν ἔφορος τότε τῶν Μεσσηνίων· || ὁμ. π. Ἰνδοῖς : Διόδ.Σ 2,41 ἕκτον δ' ἐστὶ τὸ τῶν ἐφόρων· || τιτλοῦχοι, ἀξιωματοῦχοι διαφόρων σωματείων : Ἐπιγρ.· 3) ἐκκλ. ἐπίσκοπος : Φιλοστόργ.1,9,7 τὸ στῖφος τῶν Ἀρειανῶν ἐφόρων, αὐτ.3,12,46 Ἀέτιον τὸν ἔφορον τῆς Παλαιστίνης· 4) νεώτ. κ. δημ. τίτλος διαφόρων δημοσίων ὑπαλλήλων ἐχόντων ὡς ἔργον τὴν ἐποπτείαν κρατικῆς τινας ὑπηρεσίας : οἰκονομικὸς ἔφορος (προϊστάμενος ὑπηρεσίας μεριμνώσης περὶ τῆς ἐξακριβώσεως καὶ βεβαιώσεως τῶν ἀμέσων φόρων περιοχῆς τινος), ἔφορος ἀρχαιοτήτων (ἀνώτερος δημόσιος ὑπάλληλος ἔχων ὡς ἔργον τὴν συντήρησιν τῶν ἀρχαίων μνημείων καὶ συλλογῶν ὡς καὶ τὴν διενέργειαν ἀνασκαφῶν), ἔφορος Ἐθνικῆς Βιβλιοθήκης (ὁ διευθυντὴς αὐτῆς), ἔφορος ὑλικοῦ πολέμου (στρατιωτικὸς ὑπάλληλος ἐξομοιούμενος πρὸς ἀξιωματικὸν ἔχων ὡς ἔργον τὴν φύλαξιν καὶ συντήρησιν τοῦ ὑλικοῦ τοῦ πυροβολικοῦ)· 5) ἐπὶ τουρκοκρατίας ὡς καὶ νῦν ἐν τῷ ὑποδούλῳ ἑλληνισμῷ, ἕκαστον τῶν μελῶν τῆς ἐφορείας τῶν σχολείων.

ἐφορῶ-άω (ὁρῶ) κ. μσν. κ. νεώτ., Ἰων. γ' ἑν. ἐπορᾷ, ἀπαρφ. ἐπορᾶν, ὁμ. αἰολ. ἐνεστ. μτχ. ἐπόρεις (κῶδ. ἐφορεῖς), παρατ. ἐφεώρων, Ἰων. γ' ἑν. πρόσ. ἐπώρα, μέλλ. ἐπόψομαι, ἀόρ. α' ἐπόψατο (συνήθ. ἀόρ. ἐπεῖδον), παθ. δωρ. ἀόρ. α' ἐν ἀπαρφ. ἐποφθῆμεν (τὰ ἐπιόψαμαι βλ.λ. κ. ἐπιώψατο εἶναι ἐξ ἄλλης ρίζης), μτ. αἰτ. ἐπιβλέπω, παρατηρῶ, κοιτάζω ἀποπάνω, ἐπὶ τοῦ ἡλίου : Ἰλ.Γ 277 Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις, Ὀδ.Λ 109, Εὐρ.Ἱππ.849 γυναικῶν ἀρίστα θ' ὁπόσας ἐφορᾷ φέγγος ἀελίου τε· || κ. ἐπὶ θεῶν ἢ τῆς θείας προνοίας, ἐπιτηρῶ, προσέχω, παρακολουθῶ : Ὀδ. Ρ 487 θεοὶ . . ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες, Σόλ.13,17 Ζεὺς πάντων ἐφορᾷ τέλος, Ἡρ.1,124 σὲ γὰρ θεοὶ ἐπορέουσι, Σοφ.Ἠλ.175, Ξεν.ΚΠ 8,7,22 θεούς γε τοὺς ἀεὶ ὄντας καὶ πάντ' ἐφορῶντας, Δημ.772 Δίκην . . , πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορᾶν· || μτγν. κ. μτ. γεν. : Πάπ. χώρα ἧς ὁ Ἥλιος ἐφορᾷ· || ὁμ. ἐ- ἐπί τι : ΚΔ Πράξ.4,29 Κύριε, ἔπιδε ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν· || γεν. ἐπὶ προσ. μτ. αἰτ. : Ἡρ.3,53 τὰ πρήγματα ἐπορᾶν τε καὶ διέπειν, Ἀριστοφ.Ἱππ.75 οὐχ οἷόν τε τὸν Παφλαγόν' οὐδὲν λαθεῖν· ἐφορᾷ γὰρ οὗτος πάντα, Δημ 38 πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, Ἀριστλ.Πολιτ.1287b,8 οὐδὲ ῥᾴδιον ἐφορᾶν πολλὰ τὸν ἕνα, αὐτ.1321b,13· || ἐπὶ στρατηγοῦ περιερχομένου πρὸς ἐπιθεώρησιν : Θουκ.6,67 ἐφορῶντας παραγίγνεσθαι, Ξεν.ΚΠ 5,3,59 περιελαύνων ἐφεώρα τε καὶ ἐπεμελεῖτο· 2) ἐπισκέπτομαι : Πίνδ. Ο 8,52 ἐποψόμενος δαῖτα κλυτάν (δ.γρ. δαιτικλυτάν) (ἵνα ἐπισκέφθηται τὴν λαμπρὰν εὐωχίαν), Ξεν.ΚΠ 5,4,18 οὐδένα ἑκὼν ἀτημέλητον παρέλειπεν (νοσοῦντα), ἀλλ' ἢ αὐτὸς ἐφεώρα· κ. παθ. : Παῦλ.Αἰγ.3,14 δοκοῦσιν ὑπὸ τινων μειζόνων

ἐφορᾶσθαι δυνάμεων | ἐπὶ παραφρόνων τινῶν· νομίζουν ὅτι τοὺς ἐπισκέπτονται . . |· **3)** βλέπω, θεωρῶ, ἐπισκοπῶ : Ὀδ.Η324 **Ῥαδάμανθυν ἦγον ἐποψόμενον Τιτυόν**, Ἡρ.1,48· συνήθ. μτ. μτχ. : Ἰλ.Ξ 145 **σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς φεύγοντας**, Ὀδ.Υ233 **ἐπόψεαι. . . κτεινομένους μνηστῆρας**, Ἡρ 1,10 **ἡ γυνὴ ἐπορᾷ μιν ἐξιόντα**, Ξεν.ΚΠ Β,7,7 **τοὺς μὲν φίλους ἐπειδὰν δι' ἐμοῦ εὐδαίμονας γενομένου;·** ἰδ. ἐπὶ κακοῦ : Ὀδ.Τ260 **ὤχετ' ἐποψόμενος Κακοΐλιον**, Αἰσχ.Ἀγ.1246 **Ἀγαμέμνονός σέ φημ' ἐπόψεσθαι μόρον**, Ἀριστφ.Θεσμ.1048 **τίς ἐμὸν οὐκ ἐπόψεται πάθος**· κ. παθ. : Θουκ.3,104 **ὅσον ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐφεωρᾶτο τῆς νήσου** | ὅσον μέρος τῆς νήσου ἐπεσκοπεῖτο, ἐφαίνετο ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ|, Μηνοΐ. 1,2 Ὠδ.9 **καθαροὶ τῷ πάντας καθαίροντι . . , ἐποφθῶμεν Δεσπότῃ**· **4)** εἰδ. ἀστρολ. εἶμαι ἐν ὄψει, ἔρχομαι εἰς ἀντισταιχίαν : Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,26.

ἐφοστρίδες Ἡσ. «εἶδος ἱματίου» | πιθ. γρ. ἐφεστρίδες |.

ἐφοψία (ἡ) γλωσσ. ἀντὶ ἐποψία βλ.λ.

ἐφτα- πρῶτον συνθετικὸν πολλῶν λέξεων τῆς δημ. γλώσσης πρὸς δήλωσιν τοῦ ὅτι τὸ εἰς ὃ ἀναφέρονται οὐσιαστικὸν περιέχει ἑπτάκις ἢ συνεκδ. πολλάκις, εἰς μέγαν βαθμὸν τὴν ἔννοιαν τοῦ β' συνθετικοῦ, οἷον ἐφτάγερος, ἐφτακάθαρος, ἐφτάκαλος, ἐφτάψυχος.

ἐφτά ἀριθμ. δημ. τ. τοῦ ἑπτά βλ.λ.

ἐφτάγ(ε)ιανος-η-ο δημ. ὁ ἐν τελείᾳ ὑγιεῖ καταστάσει, ἐν ἄκρᾳ ὑγείᾳ : πρβλ. Καλιτσουνάκι Ἰω. Ἐπτ.Ἔρευν.98 | ἐν Ἀθηνᾶς τόμ. 33|.

ἐφτάγερος-η-ο δημ. ὁ τελείως ὑγιηρός : Καλιτσουνάκι Ἰω.Ἐπτ.Ἔρευν.98.

ἐφτάδιπλος-η-ο δημ. ὁ ἐξ ἑπτὰ μερῶν συγκείμενος, ἑπταπλοῦς : Γρυπ.Σκ.Τερρ.Ροδ.1 **τῆς πούλιας γέρν' ἀπὸ ψηλὰ τὰ ἐφτάδιπλο τ' ἀστέρι**, Παριῶτ Ροδ.431 **ἐφτάδιπλη σειρὰ μαργαριτάρια,-ἐφτάδιπλο σκοινί**· || ὁ ἑπτάκις μεγαλύτερος ἢ περισσότερός τινος, ἑπταπλάσιος· || ὁ ἔχων ἑπτὰ πτυχάς, ἐφτὰ δίπλες : **ἐφτάδιπλο ζουνάρι**· πρβλ. τρίδιπλο, τετράδιπλο.

ἐφτάδυμος-η-ο δημ. ἐπὶ ζῴων, ὁ μετὰ ἓξ ἄλλων γεννηθείς· πρβλ. τρίδυμος, τετράδυμος.

ἐφτάζυμος-η-ο δημ. ἀντὶ ἑπτάζυμος βλ.λ.

ἐφτά(η)μερο |τὸ| δημ. χρονικὸν διάστημα **ἑπτὰ** συνεχῶν ἡμερῶν, ἑπταήμερον, ἃ. ἑβδομάς.

ἐφταΐδιος-α-ο δημ. ὁ παντελῶς, τελείως, ἴδιος, ἀπαράλλακτος.

ἐφτακάθαρος-η-ο δημ. ὁ τελείως καθάρειος, ἐντελῶς καθαρός, ὁλοκάθαρος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 24,8 **ἐφτακάθαρο μὰ σταλαχτὸ | ἔβγαινε τὸ αθάνατο νερό**· πρβλ. Καλιτσουνάκι Ἰων.Ἐπτ.Ἔρευν.98.

ἐφτακακομοίρης-α, οὐδ. -ικο δημ. ὁ λίαν οἰκτρός, ἐλεεινός, ἄθλιος : Καλιτσουνάκι Ἰω.Ἐπτ. Ἔρευν.98.

ἐφτάκαλος-η-ο δημ. ὁ λίαν ἀγαθός, ὁ ἀγαθώτατος, πολὺ καλός : **ἐφτάκαλος ἄνθρωπος** : Καλιτσουνάκι Ἰω.Ἐπτ.Ἔρευν.98.

ἐφτάκοιλος-η-ο δημ., δ.γρ. **ἐφτάκυλος** ὁ ἑπτάκις τοῦ ἔτους καρποφορῶν, ποὺ καρπίζει ἐφτὰ φορές· || συνεκδ. ὁ λίαν γόνιμος· δθ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **ἐφτακοίλι** | ἐνν. ἀμπέλι, σταφύλι | ποικιλία ἀμπέλου ἢ σταφυλῆς κατ' ἐπανάληψιν ἐντὸς τοῦ ἔτους καρποφοραῦσης, ἃ. συρίκι.

ἐφτακοσάρι |τὸ| δημ., σπαν. κ. ἐφτακοσάρα |ἡ| ποσὸν ἑπτακοσίων δραχμῶν : **ἡ δουλειὰ θὰ σοῦ κοστίσῃ κανένα ἐφτακοσάρι.**

ἐφτακοσαριά |ἡ| δημ. μ. ἐν συνεκφορᾷ μτ. τοῦ καμιὰ βλ.λ., σύνολον περίπου ἑπτακοσίων μονάδων : **πῆρε προῖκα καμιὰ ἐφτακοσαριὰ χιλιάδες.**

ἐφτακόσ(ι)α ἀριθμ. δημ. δ.προφ. τοῦ ἑπτακόσια.

ἐφτακόσ(ι)οι-ες α μσν. κ. δημ. προφ. τοῦ ἑπτακόσιοι βλ.λ. : Χρον.Μορ.1731Ρ.

ἐφτάκυλος-η-ο δημ. δ.γρ. τοῦ **ἐφτάκοιλος** βλ.λ.

ἔφταλος (ὁ) δημ. εἶδος ὀκτάποδος **ἔχοντος** βραχεῖς πλοκάμους, ἃ. νέφταλος· **2)** κτ. ἐπέκτ. ἐπὶ μικροσώμων ἀνθρώπων : **ἔδευτον τὸν ἔφταλον δὲ θὰ νικήσω;** πρβλ. Ἀμαντ.Χιακ.Γλωσσ. ἐν λ.

ἐφτάλοφος-η-ο δημ. ἀντὶ ἑπτάλοφος βλ.λ. : Παλαμ.Ἀσάλ.ΖΤρογ.Σταυρ.17 **ὦ Πόλη, ἐφτάλοφο ὄραμα**, Γρυπ.Σκ.Τερρ.Συναποθανούμενοι 36 **στὴν ἐφτάλοφη τὴ Ῥώμη**

ἐφτάμερος-η-ο δημ. κ. **ἐφταήμερος**, δ. **προφ.** ἑπταήμερος βλ.λ.

ἐφταμηνίτης (ὁ), θηλ. **ἐφταμηνίτισσα**, κ. **ἐφταμηνίτικος**-η-ο, ὁ μετὰ ἑπτάμηνον κύησιν γεννηθείς· **2)** συνεκδ. μικροκαμωμένος, ἀτροφικός.

ἐφτάνκυρο |τὸ| δημ. τὸ ποῶδες πολυετὲς **φυτὸν** πλαντάγινον τὸ μεῖζον.

ἐφταπάρθενος-ο δημ. ἰδ. τὸ οὐδ. **ἐπὶ νεανίδων** ἐν τῇ φρ. **ἐφταπάρθενο κορίτσι** ἡ λίαν ἁγνή, ἡ σεμνοτάτη παρθένος· **2)** εἰδ. **ἐφταπάρθενος χορὸς** παι. προσωνυμία τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Μεγάλης Ἄρκτου, εἴς τινα δ. τραγ. τῆς Μικρασίας.

ἐφτάπατος η-ο ἐπὶ κτιρίων, ὁ ἔχων ἑπτὰ ὀρόφους : **ἐφτάπατο σπίτι**· || ὁ ἕβδομος ὄροφος : Ζερβ.Ἰστ.Ἰδ.125 **στοῦ κάστρου τὸ ἐφτάπατο οἱ παρθένες τραγουδοῦν.**

ἐφτάπορτος-η-ο δημ. ὁ ἔχων ἑπτὰ πύλας, θύρας, πόρτες : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 171,4 |ἔκδ.3η| **στὴν πόλη ἀγνάντια τὴν ἐφτάπορτη.**

ἐφτάρα |ἡ| δημ. τὸ σύνολον **ἑπτὰ ὁμοειδῶν μονάδων**, ἑπτάς· πρβλ. δεκάρα.

ἐφτάρι |τὸ| δημ. τὸ σύνολον ἑπτὰ ὁμοειδῶν μονάδων : **αὐτὴ ἡ δουλειὰ θὰ σοῦ κοστίσῃ ἕνα ἐφτάρι χιλιάδες** | ἑπτὰ χιλιάδας δραχμῶν |· || τὸ ἀριθμητικὸν ψηφίον ἑπτὰ |7|· || παιγνιόχαρτον φέρον ἑπτάκις τὸ συμβολικὸν σημεῖον ἑνὸς ἐκ τῶν τεσσάρων χρωμάτων : **ἐφτάρι σπαθί - κοῦπα - καρρὸ - μπαστούνι.**

ἐφτάστερο |τὸ| δημ. ὀνομ. τοῦ ἀστερισμοῦ τῆς Μεγάλης Ἄρκτου· || κ. ὡς ἐπίθ. ὁ ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων ἀποτελούμενος ἀστερισμός : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ | ἔκδ. 3η | 14,21 **γύρω στὸ ἐφτάστερο τ' ἀμάξι οὐρανοδρόμοι ἀμέτρητοι.**

ἐφτάστομος-η-ο δημ. ἑπτάστομος **βλ.λ.**

ἐφτασφράγιστος-η-ο δημ. ὁ οἱονεὶ δι' **ἑπτὰ** σφραγίδων ἐσφραγισμένος, ὁ λίαν καλῶς ἠσφαλισμένος· || ἰδ. μτφ. : **ἐφτασφράγιστο μυστικό.**

ἐφτατόμαρος-η-ο δημ. ὁ ἐξ ἑπτὰ δερμάτων, ὁ καμωμένος μὲ ἐφτὰ τομάρια : Καρκβ.Ζητ.43 **δυνατώτερο ἀπὸ τὴν ἐφτατόμαρη ἀσπίδα τοῦ Αἴαντα**· πρβλ. ἑπταβόειος.

ἐφτάφωτος η ο δημ. ἑπτάφωτος βλ.λ. : Ξενόπλ. Μαντ.43 **εἶχαν ἀνάψει ἕνα ἐφτάφωτο κηροστάτη.**

ἐφτάχορδος-η-ο δημ. ἑπτάχορδος βλ.λ. : Σόρρ. μτφρ.Εὐρ.ΙΤ 1129 **ὁ μάντης Φοῖβος | κρατῶντας τὴν ἐφτάχορδη μελωδικὴ του λύρα.**

ἐφτάχρωμος-η-ο δημ. ὁ ἔχων **ἑπτὰ χρώματα**, ἑπτάχρωμος : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 70,15 **οἱ ραντισιὲς . . ἐφτάχρωμες ἀστράφτουνε ἀπ' ἀγνάντια**· || **δθ.** συνεκδ. ἡ ἶρις βλ.λ., τὸ οὐράνιον τόξον : Παλαμ. Περ.Χοιρ.190,8 **τὸ ἐφτάχρωμο δοξάρι τ' οὐρανοῦ.**

ἐφτάψηλος-η-ο δημ. ὁ λίαν ὑψηλός.

ἐφτάψυχος-η-ο δημ. ὁ οἱονεὶ ἑπτὰ **ἢ πολλὰς** ψυχὰς ἔχων, ἤτοι ὁ παρουσιάζων **μεγάλην ἀντοχὴν** εἰς τὰς ἀσθενείας καὶ τὰς παντοίας **κακουχίας**, ὁ μὴ ὑποκύπτων εὐκόλως εἰς τὸν θάνατον, δυσθανής, ἰδ. ἐπὶ τῆς γαλῆς : **ἐφτάψυχος γάτης**, Παλαμ. Ἀσάλ.Ζ1 ἔκδ.3η 120,20 **εἶδα ἐμπρός μου . . ἄψυχο τὸν ἐφτάψυχο τὸ γρῦπα**, αὐτ.Παράκ.23,2 **τὰ μεγάλα . . μάτια ἐφτάψυχα ἐντός μου**, Σημηρ.Ποτ. Βαθ.107,1 **ἐφτάψυχος ἐγὼ καὶ δὲν πεθαίνω.**

ἐφυάλωμα-ατος |τὸ| νεώτ. ὑαλῶδες **ἐπίχρισμα** μεταλλίνων **ἢ πηλίνων σκευῶν**, ἃ. **ὑαλογάνωμα.**

ἐφυαλωμένος-η-ον νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐφυαλώνω, ὁ ἐφυαλωτὸς βλ.λ.

ἐφυαλώνω νεώτ. ἐπιχρίω μετάλλινα ἢ πήλινα σκεύη δι' ὑαλώδους ἐπιστρώματος· ρηματ. π. ἐφυάλωτος, ἐφυάλωσις, ἐφυάλωμα.

ἐφυάλωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἐφυαλώνω, ἡ δι' ὑαλώδους ἐπιστρώματος ἐπίχρισις μεταλλίνων ἢ πηλίνων σκευῶν.

ἐφυαλωτός-ή-όν νεώτ. κ. ἐφυαλωμένος ὁ δι' ὑαλώδους ἢ σμαλτοειδοῦς ἐπιστρώματος ἐπικεχρισμένος, ἐμαγιέ, ἀ. ὑαλογανωμένος : ἐ- σκεύη.

ἐφυβρίζω (ὑβρίζω) κ. μσν. φέρομαι ὑβριστικῶς, ἀλαζονικῶς πρός τινα, ὑβρίζω ἐπί τινι : Ἰλ.Ι 368 **ἐφυβρίζων ἔλετο**· ‖ μτ. δοτ. : Σοφ.Αἴ.1385 **οὐδ' ἔτλης.. θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι**, Πλούτ. Φλαμ.9 **τοῦτο ἐποίησε μὲν Ἀλκαῖος ἐφυβρίζων Φιλίππῳ**, αὐτ.Κάτ.Πρεσβ.18· ‖ ὁμ. μετ' αἰτ. : αὐτ.Ἠθ.579C **ἐφυβρίζοντα τὴν ἀμαθίαν ἡμῶν**, ΑΠλ.1,4,2 **καὶ αὐτοὶ νεκροῦ σῶμα λέοντος ἐφυβρίζουσι λαγωοί**· παθ. : Στουδ.Θεόδ.562Β· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ : Εὐρ.Φοίν.1663 **κἀκεῖνο κέκριται, μ' ἐφυβρίζεσθαι νεκρούς**· ‖ κ. μτ. αὐδ. ἐπιθ. . Εὐρ.Φοί..179 **ὃς τὰ δεινὰ τῇδ' ἐφυβρίζει πόλει**, αὐτ.Ἀνδρ.624, Θουκ.6,63 **ἐφύβριζον ἄλλα τε καὶ εἰ ξυνοικήσοντες σφίσιν αὐτοὶ μᾶλλον ἥκοιεν** (τοὺς προσέβαλλον καὶ κατ' ἄλλον τρόπον καὶ διὰ τῆς ἐρωτήσεως ἄν. ., κατὰ Σχολ. «οἱονεὶ γαμηθησόμενοι»)· **2**) χαίρω ἐπὶ τοῖς ἀτυχήμασιν ἄλλου, ἐπιχαίρω, ἐπιχαιρεκακῶ : Σοφ. Αἴ.954 **ἦ ρα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει.. ἀνήρ.**

ἐφυβριστήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ὁ ἐφυβρίζων, ὑβριστικός, προσβλητικός : ΑΠ 7,352,7 **ἐφυβριστῆρας** (δ. γρ. ἀντὶ ἐφ' ὑβριστῆρας) **ἰάμβους.**

ἐφυβριστής (ὁ) μτγν. ὑβριστής, αὐθάδης, θρασύς : Πτολ.Τετράβ.165

ἐφύβριστος-ον μτγν. ὁ ὕβρεως ἄξιος, ἐπονείδιστος, συνεκδ. ἀσελγής, ἀκόλαστος, αἰσχρός : Βέττ.Βάλ.71,18, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,4,2 **ἐξ ὠμῆς καὶ ἐφυβρίστου τυραννίδος ἐς σώφρονα καὶ ἀμέριμνον βίον μεταχθέντας**, αὐτ.6,1,2, αὐτ.2,7,3 **ὡς ἐφύβριστα πάσχουσιν** (αἰσχρὰ καὶ ἀνάξια), Βασ. 3,112Α **τῶν ἐφυβρίστων τούτων καὶ ἀφορήτων ὀχλήσεων**· ‖ μτ. δοτ. : Μαν.4,312 ἐφ- ἀναστροφῇ· **2**) παθ. εὐκαταφρόνητος, εὐτελής : ΠΔ Σοφ.Σαλ.17,7 **τῆς ἐπὶ φρονήσει ἀλαζονείας ἔλεγχος ἐφύβριστος.**

ἐφυβρίστως ἐπίρρ. μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον ἐφύβριστον, ὑβριστικόν, αἰσχρόν : Πλούτ.Ἀρτξ.30 **ἀποκτιννύειν αὐτὸν ὠμῶς καὶ ἐφυβρίστως**, Ἡρωδιαν.Ἱστ.2,13,11· **2**) κατὰ τρόπον εὐτελῆ : Ποσειδών.7J **ἐφυβρίστως κατέστρεψε τὸν βίον.**

ἐφύγοσαν μτγν. γ' πληθ. πρόσ. ἀόρ. β' τοῦ φεύγω.

ἐφυγραίνομαι κ. νεώτ. γίνομαι ὑγρὸς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν, ὑγραίνομαι ἐπάνωθεν, ἐπὶ τῆς κοιλίας, ἐκλύομαι, ἐλαφρύνομαι : Ἱππ.Ἐπιδ.1,10· ρηματ. π. ἐφύγρανσις.

ἐφυγραίνω νεώτ. καθιστῶ ὑγρὰν τὴν ἐπιφάνειάν τινος, ὑγραίνω τι ἐπιπολῆς, νοτίζω.

ἔφυγρος-ον (ὑγρός) κ. νεώτ. ὁ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ ὑγρός, ὁ ἐπιπολῆς ὑγρός, νοτισμένος : Ἀριστλ.Πρ.935a,28, αὐτ.896a,17 **ἔφυγροι ὀμφαλοί**· συγκρ. : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,4,7 **ἐν τοῖς μαλακωτέροις καὶ ἐφυγροτέροις.**

ἐφυδάτιος-η-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἐν τοῖς ὕδασι διαιτώμενος, εὑρισκόμενος : Ἀπολλ.Ρ 1,1229 **Νύμφη ἐφυδατίη**, Πλαν.μτφρ.Ὀβιδ.Μεταμ.1,576 **τοῖς ὕδασιν ἐχρημάτιζε καὶ Νύμφαις ταῖς ἐφυδατίαις.**

ἐφυδραργυρῶ-όω, νεώτ. κ. -ώνω· ἐπικαλύπτω τὴν ἐπιφάνειαν μεταλλίνου τινὸς ἀντικειμένου διὰ λεπτοῦ στρώματος ὑδραργύρου· ρηματ. π. ἐφυδραργύρωσις.

ἐφυδραργύρωσις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ διὰ λεπτοῦ στρώματος ὑδραργύρου ἐπικάλυψις τῆς ἐπιφανείας μεταλλίνου τινὸς πράγματος.

ἐφυδρεύω (ὑδρεύω) ἀρδεύω, ποτίζω, βρέχω : Θεόφρ.ΦΙ 2,7,1 **ἀπόλλυσθαι** (τὴν κυπάρισσον) **φασίν, ἐάν γε νέαν οὖσαν ἐφυδρεύωσι πολλῷ.**

ἐφυδριάς-άδος (ἡ) ἡ ἀνήκουσα εἰς τὸ ὕδωρ, ἡ τοῦ ὕδατος, ὑδατία : Ἑρμοκρ.ΑΠ 9,327, Ἀλέξ.Αἰτ. 3,22 **ἐφυδριάδες Νύμφαι.**

ἐφυδρίς-ίδος (ἡ) μτγν. εἶδος ἀράχνης ἐνδιαιτωμένης ἐν ταῖς ὕδασι· γλωσσ. «ἐξάπουν ἐπινηχόμενον τῷ νώτῳ» : Ἀρτεμίδ.Δαλδ 2,38 **Ἐφυδρίδες ἀγαθαὶ πρὸς παίδων γονήν** (πιθ. ἐσφ. γρ.).

ἔφυδρος-ον (ὕδωρ), Ἰων. **ἔπυδρος ον**, κ. νεώτ. ὑγρός, ὑδατώδης, βροχερός, νοτερός· Ἡσ. «ὕδωρ ἄγων», Φώτ. «ὕδωρ ἐπάγων», ἐπὶ τοῦ δυτικοῦ ἀνέμου : Ὀδ.Ξ 458 **αὐτὰρ ἄη Ζέφυρος μέγας αἰὲν ἔφυδρος**, Ἀριστείδ.Λόγ.48(24),50 **ἦν ἡμέρα πᾶσα ἔφυδρός τε καὶ ψυχρά**· ‖ ὁ ἔχων ἄφθονον ὕδωρ, πολύυδρος, ὑγρός, νοτερός : Ἡρ.4,198 (γῆ) **μελάγγαιός τε γάρ ἐστι καὶ ἔπυδρος πίδαξι**, Ἱππ.Ἀέρ.1 **καὶ τὴν γῆν πότερον ψιλή τε καὶ ἄνυδρος ἢ δασεῖα καὶ ἔφυδρος**, Ἀριστλ.Μετ. 347a,31, Θεόφρ.ΦΙ 1,8,1 **ἐν νηνέμοις καὶ ἐφύδροις** (ἐπὶ τόπων), Διοσκ.1,15 **ἐν ἐφύδροις τόποις φύεται**· **2**) ὁ ἐπὶ τοῦ ὕδατος ἢ ἐν τῷ ὕδατι, ὑδρόβιος : Φιλόστρ.Εἰκ.1,9 **ὁρᾷς γάρ που τὰς νήττας ὡς ἔφυδροι διολισθαίνουσι.**

ἐφύδωρ, ὀρθότ. **ἐφ' ὕδωρ** ὁ φύλαξ, ἐπιστάτης τοῦ ὑδραυλικοῦ ὡρολογίου (κλεψύδρας), ἐν τοῖς ἀθηναϊκοῖς δικαστηρίοις· Πολυδ.8,113 «ἐπιμελητὴς δέ τις κληρωτὰς ἐγίνετο, ὃς καὶ ἐκαλεῖτο ἐφ' ὕδωρ, ὁ παραφυλάττων τὴν ἰσότητα τῆς κλεψύδρας»· **2**) πάπ. **ἐφ' ὕδωρ** ἢ **ἐφύδωρ**, ὁ ὑπὸ τὸ ὕδωρ : **βορρᾶ αἰγιαλὸς ἐφύδωρ.**

ἐφυλακτῶ-έω μτγν. ὑλακτῶ κατά τινος, γαυγίζω, κραυγάζω, μτ.δοτ.: Πλούτ.Ἠθ.551C **τοῖς ἁμαρτήμασι κυνὸς δίκην ἐφυλακτοῦσαι** (δικαιώσεις), αὐτ.969F **ἐκείνῳ δ' ἐφυλάκτει.**

ἐφυλώδης-ους-ες μτγν. ἐσφ.γρ. ἀντὶ πηλώδης βλ.λ. ΑΒ 457,24 «ἀσώδης ἐστίν· ἐφυλώδης (γρπ. πηλώδης) δὲ Αἰσχύλος».

ἐφυμενίς-ίδος (ἡ) νεώτ. τὸ πρὸς τὰ ἔξω μέρος τῆς ἐξωτερικῆς μεμβράνης τῶν ἐπιδερμικῶν κυττάρων, πρβλ. ὑμενίνη.

ἐφυμνιάζω μτγν. ψάλλω ἐφύμνιον, ἐπᾴδω : Ἐρατοσθ.π.Σχόλ.Πίνδ.Ο 9,1 **διὰ τὸ τρὶς ἐφυμνιάζεσθαι τὸ Καλλίνικε.**

ἐφύμνιον (τό) (ὕμνος) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐπῳδὸς ὕμνου, τὸ μετά τινα ὕμνον ᾆσμα· Σουΐδ. κ. Φώτ. «τὸ ἐπὶ τῷ ὕμνῳ ᾆσμα» : Καλλ.Ἀπόλλ.98 **πρώτιστον ἐφύμνιον εὕρετο λαός**, Ἀπολλ. Ρ 2,713 **ἔνθεν δὴ τόδε καλὸν ἐφύμνιον ἔπλετο Φοίβῳ**, Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.211, Σχόλ.Πίνδ.Ο 9,1 **ἐφυμνίῳ δὲ κατεχρῶντο τούτῳ, Τήνελλα καλλίνικε**, Φίλ.1,535, Ἀθήν.15,701C **εἴτε παροιμία ἐστὶν εἴτε ἐφύμνιον**· ‖ κατὰ τὸ ΕΓουδ. «ἐφύμνια· οἱ ὕμνοι αἱ μετ' ὀργάνων καὶ τέχνης ᾀδόμεναι», κατὰ δὲ Ἡσ. «ἐφύμνια· ᾠδαί»· **2**) εἰδ. ἐκκλ. σύντομος ὕμνος ψαλλόμενος κατὰ τὴν λειτουργίαν εἰς τὸ τέλος τῶν ἀντιφώνων, ἀ. ὑπόψαλμα : Μηναῖ.1,21 Ὠδ.4 **χαριστήριον ἐφύμνιον ἀναπέμπομέν σοι.**

ἐφυμνῶ-έω (ὑμνῶ), ᾄδω τι ἐπί τινι σκοπῷ, ψάλλω ὕμνον ἐπί τινι : Αἰσχ.Πέρσ.393 **οὐ γὰρ ὡς φυγῇ παιᾶν' ἐφύμνουν** (ὡς ἐπὶ φυγῇ, ὡς φευξούμενοι), αὐτ.Εὐμ.902, Σοφ.Ἀντ.1305 **κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ** (καταρασθεῖσα δυστυχίας ἐναντίον σοῦ τοῦ παιδοκτόνου), Πλάτ.Νόμ.947C **τὸ πάτριον μέλος ἐφυμνεῖν**, αὐτ.799Α **ἣν ᾠδὴν δεῖ ἐφυμνεῖσθαι**, Φίλ.1,312 (ἐπῳδὸν) **ἐφυμνεῖσθαι καλόν**· ‖ ὁμ. ἐπὶ λόγων : Ἀριστείδ.Λόγ.22(19),2 **τίνι μύθων φῆμαι θαυμαστότερα ἐφύμνησαν;**, Φιλόστρ.Σαφ.1,25,3 **ἐφυμνεῖν τῇ θυσίᾳ**· **2**) ἐπὶ

μουσικῆς, ἠχῶ ἐν ἁρμονίᾳ, παίζω **ἐν συμφωνίᾳ** : Σαφ.ἀπ.412 **ἐφυμνεῖ πηκτίδος συγχορδίᾳ**· 3) ᾄδω θρηνῶδη ὕμνον, ψάλλω μυρολόγιον : Σοφ.ΟΤ 1275 **τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε οὐχ ἅπαξ ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα**· 4) ἐξυμνῶ, ἐγκωμιάζω : Σοφ.'Αντ.658 **ἐφυμνείτω Δία ξύναιμον.**

ἐφύπερα (τὰ) πάπ. ὀροφή, ταβάνι : **διέκοψεν τὰ ἐφύπερα τοῦ ἄνω οἴκου.**

ἐφύπερθε(ν) (ὕπερθε) ἐπίρρ. κ. μσν. ὑπεράνω, ἐπάνωθεν, ἀπ' ἐπάνω, ἐπάνω : 'Ιλ.Ω 645 **στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας**, 'Οδ.Δ 150, Θεόκρ.23,59 **τῷ δ' ἐφύπερθεν ἅλατο καὶ τὤγαλμα**, Πλάτ.Νεώτ.Α Πλ.4,210.6 **ξουθαὶ δ' ἐφύπερθε μέλισσαι κηροχυτοῦσ' ἐντός**· ὁμ. μτ. γεν. : Σιμων.183,7, Μηναϊ.8,15 'Ωδ.4 **τῶν ἐπουρανίων βουνῶν ἐφύπερθεν αἴρεται**· || ὁμ. μτ. γεν. κ. ἐπὶ γεωγραφικῆς θέσεως : 'Απολλ.Ρ 2,393.

ἐφυπνίδιος-ον μτγν. ὁ εἰς ὕπνον ἄγων, ὁ ἐπιφέρων ὕπνον : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 7,198,6 **ἐφυπνιδίων** (δ.γρ. ἐφ' ὑπνιδίῳ) **λαλάγων.**

ἐφύπνιος-ον μσν. νεκρικός, ἐπιτάφιος, ἐπικήδειος : 'Ανδρ.Κρ.144.

ἐφυπνῶ-όω μτγν. κ. μσν. 'Ησ. « ἐφυπνῶσαι, καθευδῆσαι » : 'Εφραὶμ Σύρ.I,119D **τὰ πρόβατα διεσπάραξαν τοῦ ποιμένος ὑπὸ μέθης ἐφυπνώσαντος** (γρπ.ἀφυπνώσαντος)· || μτφ. ἐπικοιμῶμαί τινι : Νικ.Χων.250Α.

ἐφυπνώττω μτγν. καθεύδω, κοιμῶμαι ἐπί τινος : 'Ιουλ.'Επιστ.190 **τοῖς 'Ομήρου ποιήμασιν ἐφυπνώττειν** (κτ. 'Ονησίκριτον π.Πλούτ.'Αλεξ.8, τὴν 'Ιλιάδα « εἶχεν .. δεὶ μετὰ τοῦ ἐγχειριδίου κειμένην ὑπὸ τὸ προσκεφάλαιον»).

ἐφυποκλίνομαι μτγν. ὑποκλίνομαι ἐδαφιαίως: 'Ιουστιν.Νεαρ.114 Προοίμ. **ὅπως οἱ βάρβαροι νικηθέντες ἐφυποκλιθεῖεν** (ἀμφ.).

ἐφύρα (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος λεπιδοπτέρων **ἐφυριδῶν** ἐντόμων· 2) ὁμ. γένος δεκαπόδων μακροούρων μαλακοστράκων· 3) ὁμ. γένος **ἐφυριδῶν** μεδουσῶν.

ἐφύση δωρ. ἀντὶ ἐφύσα, τοῦ φυσῶ βλ.λ.

ἐφυστέρησις-εως (ἡ) μτγν. καθυστέρησις, ὑστερωτέρα ἔλευσις, ἀναβολή : Κλήμ.'Αλ.Παιδ.2,201.

ἐφυστερητικός-ή-όν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐφυστέρησιν, ὁ ἀναβάλλων, καθυστερῶν, ἐπὶ τῶν βαθμηδὸν ἀραιουμένων προσβολῶν πυρετοῦ : Γαλ.19,201.

ἐφυστερίζω ἔρχομαι ἀργότερον, κατόπιν, ὑστερῶ, καθυστερῶ : Θουκ.3,82 **ἐστασίαζέ τε οὖν τὰ τῶν πόλεων καὶ τὰ ἐφυστερίζοντά που** (αἱ ὑστεροῦσαι πόλεις)· πρβλ. Διον.'Αλ.Θουκ.29, Γρηγ. Νύσσ.I,429C· || γίνομαι ὕστερον : Γαλ.7,471.

ἐφυστερῶ-έω μτγν. ὑστερῶ, καθυστερῶ : 'Ιώσ. ΑΙ 19,1,5 **ὅσα ἐφυστερήκει τοῖς καιροῖς**· πρβλ. **αὐτ.**18,9,3· || γίνομαι ὕστερον : Γαλ.7,471· || ὁμ. μτ. γεν. **μένω ὀπίσω** : 'Αλέξ.'Αφρ.Μετ.31,28.

ἐφυφαίνω μτγν. ὑφαίνω ἐντὸς ἢ ἐπί τινος, ὑφαίνων παρεντίθημι ἐν τῷ ὑφαδίῳ καὶ ἄλλο τι : 'Οππ.Κυν.3,415 **δολίην ἐπὶ μῆτιν ὑφαίνων.**

ἐφυφή (ἡ) κρόκη, ὑφάδιον, φάδι, ἀντίθ. στήμων : Πλάτ.Νόμ.734Ε **τήν τε ἐφυφὴν καὶ τὸν στήμονα.**

ἐφύω (ὕω) ἀπρόσ. **ἐφύει** βρέχει ἐπί τινος, μτ. δοτ. : Θεόφρ.ΦΙ 4,14,8 **χείριστον δὲ ἐὰν ἀπανθοῦσιν ἐφύσῃ, καθάπερ ἐλάᾳ καὶ ἀμπέλῳ**· 2) ὁμ. ἀπολ. βρέχει κατόπιν, ὕστερον : Θεόφρ.ΦΑΙτ.6,17, 7 **ἐφύει γὰρ ὅπου ἂν ἐφιστῇ**· || μτχ. παθ. παρακ. **ἐφυσμένος** βεβρεγμένος, ἐκτεθειμένος εἰς τὴν βροχήν : Ξεν.Κυν.9,5 **ἐὰν μὴ ἐφυσμένος ᾖ.**

ἐφ' ᾧ κ. **ἐφ' ᾧτε**, ἐπὶ τούτῳ ὥστε, ὑπὸ τὸν ὅρον.. **μὲ τὸν σκοπὸν νά..**, βλ. ἐπί.

ἐφῶ πάπ. ἀντὶ ἐφίημι βλ.λ.

ἐφῶδε 'Ησ. « ἐπέληγε. Λάκωνες».

ἐφώδης-ους (ὁ) (ἑβρ. ἐφώδ, ἐφούδ) ἀρχαῖον ἑβραϊκὸν ἔνδυμα, οὗτινος ἡ κατασκευὴ καὶ ἡ διακόσμησις ἐποίκιλλεν ἀναλόγως τοῦ ἱερατικοῦ ἀξιώματος τοῦ φέροντος αὐτό : 'Ιώσ.ΑΙ 3,7,5 **ἐνδύεται τὸν λεγόμενον ἐφώδην, 'Ελληνικῇ δ' ἐπωμίδι προσεοικότα.**

ἐφώδιον (τὸ) νεώτ. ὁ ἐφώδης βλ.λ.

ἐφωμαλίαν πάπ. περίπου, πάνω-κάτω : **συντελέσει διάχωμα ἐφωμαλίαν ε' πλάτος.**

ἐφώμαλος-ον μσν. ὁμαλός, ἐπίπεδος : **Λέων Δ** 120C **εἰς τοὺς ἐφωμάλους τόπους** (κῶδ. **ἐφ' ὁμαλούς**), αὐτ.D **τόπος ἐφώμαλος.**

ἐφωραΐζω μσν. ὡραΐζω : 'Ανδρ.Κρ.38.

ἐφώριος-ον (ὥρα) μτγν. ὁ εἰς τὸν ἁρμόδιον καιρόν, ὥριμος, πέπειρος : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 9,563,3 **ἡ λευκοόπωρος ἐγὼ καὶ ἐφώριος ἤδη.**

ἐφώσια 'Ησ. « τὰ νομιζόμενα ».

ἔχαδον ἀόρ. β' τοῦ χανδάνω βλ.λ.

ἐχάνη 'Ησ. « σκεῦός τι ὁδοιπορικόν ».

ἔχαστος πάπ. ἀντὶ ἕκαστος βλ.λ.

ἐχέβοιον (τὸ) μεσάβοιον, ὁ εἰς τὸν ζυγὸν τοῦ ἀρότρου προσδενόμενος ἱμάς : Πολυδ.I,252.

ἐχέβωμον (τὸ) 'Επιγρ. βάσις βωμοῦ ἢ ναΐσκος περιέχων βωμόν.

ἐχέγγυος-ον (ἐγγύη) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ παρέχων ἐγγύην, ὁ δυνάμενος νὰ δώσῃ ἐγγύησιν, ἀσφάλειαν, ἀξιόπιστος, φερέγγυος, ἀσφαλής : Εὐρ.Μήδ.387 **τίς .. δόμους ἐχεγγύους ξένος παρασχών**, αὐτ.'Ανδρ.192 **τῷ σ' ἐχεγγύῳ λόγῳ πεισθεῖσ'**, αὐτ.Φοίν.759 **τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ**, Θουκ.3,46 **τοῦ θανάτου τῇ ζημίᾳ ὡς ἐχεγγύῳ πιστεύσαντες** (εἰς τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου ὡς παρέχουσαν ἐγγύησιν διὰ τὸν περιορισμὸν ἢ τὴν πρόληψιν τῶν κακουργημάτων, Σχόλ. «βεβαίῳ, ἰσχυρᾷ, ὡς ἐγγυῆσαι δυνομένῃ »), Διον. 'Αλ.Ρωμ.2,37 **ἐχεγγύῳ φρουρᾷ καταλαμβάνων ἑκάτερον λόφον**, αὐτ.8,43· κ. συγκρ. : Θεμίστ. Λόγ.26,321D **τοσῷδε δόξει καὶ ἐχεγγυώτερος τοῖς ἀκούουσιν**· κ. ὑπερθ. : 'Αθήν.9,398F **ἔχων ἐχεγγυώτατον μάρτυρα**· κ. μετὰ γεν. : Πλούτ. Πολ.4 **ἰδιώτην οὐδένα νομίζων ἐχέγγυον ἀπορρήτων τηλικούτων** (εἰς ὃν δύναταί τις νὰ ἐμπιστευθῇ ἀσφαλῶς μυστικά), Πολλδ.ΑΠ 10,56,11 **σωφροσύνης τρόπος οὗτος ἐχέγγυος**, Βί.Μακαρ. Πατμίου ἐν Σάθ.3,511 **ὁ δεῖγμα ἐχέγγυον τοῦ ὑπερπαίειν τοῦ δικαίου τὸ εὔσπλαγχνον**· || κ. μτ. ἐμπροθ.διορ. : Πλούτ.'Ηθ.595F, αὐτ.Περικλ.37 **ἀξίωμα πρὸς τοσαύτην ἐχέγγυον ἡγεμονίαν ἐφαίνετο**, 'Ηρωδιαν.'Ιστ.3,13,4, Θεμίστ.Λόγ.34,465,17 **ἡ βασιλέως πραότης ἐχεγγυωτέρα αὐτοῖς πρὸς ἀσφάλειαν**· || κ. μτ. ἀπαρφ. ἀρκούντως ἰσχυρὸς εἰς τὸ νά . . : Πλούτ.Αἰμ.8 **οὐκ ὢν ἐχέγγυος ἐνεγκεῖν**, αὐτ.'Ηθ.923C, Λογγῖν.π.Πορφ.Πλωτ.20 **οὐκ ἐχέγγυον πρὸς τὸ ἀριθμεῖν** (οὐχὶ ἐπαρκὴς δικαιολογία πρὸς τὸ ἀριθμεῖν)· 2) μτγν., μσν. κ. νεώτ. τὸ οὐδ. **ἐχέγγυον** ὡς οὐσ. **τὸ θεωρούμενον** ὡς ἀσφάλεια, τὸ παρεχόμενον ὡς ἐγγύησις : 'Ηρωδιαν.'Ιστ.2,13,8 **τήν τε πίστιν καὶ τὸ ἐχέγγυον τῆς φρουρᾶς προδόντας**, ΑΒ 2,424,3 **τοῦ ἔχειν εἰς μνείαν τῆς περὶ ἡμᾶς διηγήσεως ὅμηρόν τε καὶ ἐχέγγυα**, Χρυσόβ.Λόγ.ἐν Σάθ.1,202 **ἦν ἄρα καὶ τοῦτο τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας ἐχέγγυον**, - **ἔχει ὅλα τὰ ἐχέγγυα μιᾶς λαμπρᾶς σταδιοδρομίας**· 3) παθ. ὁ ἔχων τὴν βεβαίωσιν ὅτι οὐδὲν ἔχει νὰ φοβηθῇ : Σοφ.ΟΚ 284 **ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον** (ἔχοντα ἐγγύησιν, παρὰ σοῦ, ὑπὸ τὴν σὴν ἐγγύησιν, προστασίαν).

ἐχεγγύως ἐπίρρ. σχόλ. κατὰ τρόπον ἐχέγγυον, ἀξιοπίστον, ἀσφαλῆ : Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.239.

ἐχεγλωττία (ἡ) μτγν. ἡ **περὶ τὴν γλῶσσαν** ἐγκράτεια, ἀνοκωχὴ τῆς γλώσσης, σιγή, σιωπή, λ. πλαθεῖσα ὑπὸ τοῦ Λουκ. κατὰ τὸ ἐκεχειρία (διακοπὴ πολεμικῶν ἔργων) : Λουκ.Λεξιφ.9 **ἐχε-**

γλωττίας οὔσης οὔτε ῥησιμετρεῖν **εἶχον οὔτε ἡμερολεγδὸν ὡς ὑδρονομεῖσθαι.**
ἐχέγνᾰθον (τὸ) πάπ. χαλινός.
ἐχεδερμία (ἡ) δερματικὴ νόσος ζῴων: Ἱππιατρ.26.
ἐχεδημία (ἡ) ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Ἀκαδημίας, ἐκ τοῦ ἥρωος Ἐχεδήμου, κατὰ τὸν Δικαίαρχ.Γεωγ.π. Πλούτ Θησ.32 **ἀφ' οὗ μὲν Ἐχεδημίαν προσαγορευθῆναι τὴν νῦν Ἀκαδήμειαν.**
ἐχεδωρίδες Ἡσ. « οἱ νύμφαι ».
ἐχεθυμία (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐχεθύμου βλ.λ., δ.γρ ἐχεμυθία: Φιλ.2,267.
ἐχέθυμος-ον (θυμός) ὁ νοῦν ἔχων, ἰδ. ὁ κρατῶν τοῦ θυμοῦ, τῶν ἐπιθυμιῶν αὐτοῦ, ὁ κύριος ἑαυτοῦ: Ὀδ.Λ 320 **ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος** (σχόλ. «οὐ λογισμὸν ἔχουσα, ἢ οὐ κρατοῦσα τῶν ἐπιθυμιῶν, οὐ σώφρων »)· πρβλ. ἐχέφρων.
ἐχεθύμως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐχέθυμον, σώφρονα : Ἐπιφάν I.691.
ἐχείδιον (τὸ) κ. ἐχίδιον κ. νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἔχις βλ.λ., μικρὰ ἔχιδνα· Σουΐδ. « ἐχείδιον, ὀφείδιον ».
ἐχέκαλλος-ον ὁ ἔχων κάλλος : Θεόφρ ΦΙ 5,6,2 **πρὸς τὰς τῶν τεκτόνων χρείας ἐχέκαλλον μάλιστα ἡ ἐλάτη.**
ἐχεκήλης-ου-ες (κήλη) ὁ πάσχων ἐξ ἐντεροκήλης, σπασμένος· Ἡσ. « ἐχεκήλην, κηλήτην ».
ἐχέκολλος-ον (κόλλα) ὁ πλήρης κόλλης, κολλώδης : Ἱππ.Ἀρθρ.33, Θεόφρ.ΦΙ 5,6,3 **ἐχέκολλον μάλιστα ἡ πεύκη,** Πλούτ.Ἠθ.966D **ἂν πηλοῦ τινος ἐχοκόλλου δεομένην αἴσθωνται τὴν νεοττίαν·** ‖ τὸ ἐχέκολλον ἡ κόλλα : Πλούτ.Ἠθ 735F.
ἐχεκόλλως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ἐχέκολλον, διὰ κόλλης, κολλητά, σφικτά : Διοσκ.5,153 **τὴν γλῶσσαν ἐχεκόλλως κρατουμένην.**
ἐχεκτέᾰνος-ον μτγν. ὁ ἔχων μεγάλα κτήματα, κτηματίας : Ριαν.I,7, Νόνν.Δ II,37.
ἐχέμεν δωρ. ἀπαρέμφ. ἀντὶ ἔχειν, βλ. ἔχω.
ἐχεμῦθία (ἡ) κ. ἐχεμύθεια μτγν., μον. κ. νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἐχεμύθου, τὸ νὰ κρατῇ τις ἐν ἑαυτῷ τὸ μυστικὸν ὅπερ ἐνεπιστεύθησαν αὐτῷ, σιωπή, σιγή· Φώτ κ.Σουΐδ. « ἐχεμυθία, σιωπή, μυστήρια » : Πλούτ.Ἠθ 519C **πρόχειρα ἔχοντα τὰ τῆς ἐχεμυθίας ἐγκώμια,** αὐτ.728D,Φιλ.2,267 (δ.γρ. ἐχεθυμία), Ἀθήν.7,308D **διὰ τὴν ἐχεμυθίαν,** Ἰάμβλ. Πυθ.6,32, Ἀλκίφρ 3,55,Συνέσ.Ἐπιστ.142 **πλὴν ὅσον μιμητὴς εἶναι τῆς ἐχεμυθίας εὐξαίμην,** Παχυμ.Γ Ἀνδρόν.250C· ‖ φρ. ἡ **Πυθαγόρειος ἐχεμυθία** ἡ ὑποχρέωσις τοῦ σιγᾶν καὶ ἀκούειν, εἰς ἣν ἐξεπαιδεύοντο οἱ Πυθαγόρειοι πρὶν ἢ λάβωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἐκφράζειν τὰς **ἰδίας αὐτῶν δοξασίας** : Πλούτ Νομ.8.
ἐχέμῦθος-ον (μῦθος) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ κρατῶν ἐν ἑαυτῷ τὸ ἐμπιστευθὲν αὐτῷ μυστικόν, σιωπηλός, ἀντίθ. ἀκριτόμυθος· Σουΐδ. « ἐχεμυθάτατος, ὁ φρονιμώτατος», Φώτ.,Σουΐδ κ.Ζωναρ. «ἐχέμυθον, μυστήριον κρυπτὸν ἢ φρόνιμον »· παραθ. **ἐχεμυθότερος, ἐχεμυθότατος** : Γρηγ.Νύσσ.2 219A, Συνέσ.Ἐπιστ.137 **τὸ γὰρ τῆς ἐπιστολῆς πρᾶγμα οὐκ ἐχέμυθον,** Θεοφύλ Βουλγ.3,648D.
ἐχεμῦθῶ-έω (ἐχέμυθος) μτγν. κ. μσν. εἶμαι ἐχέμυθος, κρατῶ ἐν ἐμαυτῷ τὸ ἐμπιστευθέν μοι μυστικόν, σιγῶ, σιωπῶ : Φιλ.I,309, Λουκ.Θε.Δ 21,2 **ὃν ἐχεμυθεῖν ἠπιστάμην,** Ἰάμβλ.Προτρ.21 **τὰ παρ' αὐτοῖς ἀπόρρητα καὶ ἐχεμυθούμενα** (πράγματα κρατούμενα μυστικά)· ‖ εἰδ. λ. πυθαγόρειος : αὐτ.Πυθ.20,94 **ἐσκόπει εἰ δύναται ἐχεμυθεῖν.**
ἐχενηΐς-ΐδος (ἡ) (ναῦς) κ. συνηρ. **ἐχενῆς-ῆδος,** κ. νεώτ. ὁ κρατῶν, συγκρατῶν τὰς ναῦς : Αἰσχ. Ἀγ.150 **χρονίας ἐχενῇδας ἀπλοίας τεύξῃς,** Θεαίτ. ΑΠ 6,27,5 **ἀγκυράν τ' ἐπὶ τοῖς ἐχενηΐδα,** Νόνν.Δ 13,114· **2)** μικρὸς ἰχθύς, περὶ οὗ ἐπιστεύετο ὅτι προσκολλώμενος ἐπὶ τῶν πλευρῶν τῶν πλοίων **ἐπιβραδύνει τὸν πλοῦν αὐτῶν** : Ἀριστλ.ΖΙ 505b,19 **ἔστι δ' ἰχθύδιόν τι τῶν πετραίων, ὃ καλοῦσί τινες ἐχενηΐδα,** Πλίν.ΦΙ 9,79, Ὀππ.Ἁλ.I,212· ‖ ὁμ. ἐν τῷ τ.ἐχεναΐς (λατ.remora) : Δονάτ. εἰς Τερέντ. Andria 739, σύτ.Eunuchus 302· ‖ εἰδ. νεώτ. ζῳολ. γένος ἀκανθοπτερυγίων **σκομβριδῶν** ἰχθύων.
ἐχεόδηκτος-ον μτγν. ὁ δηχθεὶς ὑπὸ ἐχίδνης : Στράβ 13,1,14 **τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχεοδήκτοις ὄκος εἶναι συνεχῶς ἐφαπτομένους,** Διοσκ.2,120, Φιλούμ.17,11.
ἐχεπάμων-ονος-ον Ἐπιγρ. ὁ κατέχων ἰδιοκτησίαν κληρονόμος ἢ ἀντιπρόσωπος : **ἐχέπαμον γένος ἐν τᾷ ἱστίᾳ.**
ἐχεπευκής-οῦς-ές κ. μσν. ὀξύς, διαπεραστικός, αἰχμηρός, σουβλερός : Ἰλ.Α 51 **αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς βάλλ'** (κατ' Εὐστ. πικρός), αὐτ.Δ 129· ‖ ὀξύς, πικρός : Νικ.Θηρ.600 **σμύρνης ἐχεπευκέος,** αὐτ.866 **σικύοιο ἐχεπευκέαν ῥίζαν.**
ἐχέπικρος-ον (πικρός) μσν. ἐχεπευκὴς βλ.λ. : Εὐστ.42,33.
ἐχέπωλος-ον Ἡσ. « ἐχέπωλοι, ἱππικοί, ἱπποτρόφοι », Σουΐδ. « ὁ ἔχων ἵππους ».
ἔχερη (ἡ) δημ. κ. ὀχέρη (ἔγχειρος) τὸ μέρος τοῦ ἀρότρου, ὅπερ κρατῶν ὁ γεωργὸς διευθύνει τὸ ζεῦγος, πρβλ. ἐχέτλη.
ἐχερρημοσύνη (ἡ) (ῥῆμα) μτγν. ἐχεμυθία : Ἰάμβλ Πυθ.34,246.
ἐχεσαμία (ἡ) Ἡσ. « ὅτε θέρους ὄντος ψεκάσῃ ἢ βροντήσῃ », ἤτοι διοσημία.
ἐχέσαρκος-ον μτγν. ὁ ἐχόμενος τῆς σαρκός, ὁ ἐπὶ τῆς σαρκὸς ἐφαρμοζόμενος, προσκείμενος : Ἀθήν.13,590F **ἐχέσαρκον γὰρ χιτώνιον ἠμπείχετο.**
ἐχέσκει Ἡσ. « ἀνιᾶται ».
ἔχεσκον ἰων. παρατ. τοῦ ἔχω βλ.λ., **ἀντὶ εἶχον.**
ἐχέστονος-ον ὁ ἐπιφέρων στόνους, **στεναγμούς** : Θεόκρ.25 213 **τὸν ἐχέστονον.**
ἔχεσφιν Ἡσ. « ἁρμοσιν. Βοιωτοί ».
ἐχέτης (ὁ) ὁ ἔχων, πλούσιος, κτηματίας : Πίνδ. ἀπ.304.
ἐχετλεύω Ἡσ. « ἐχετλεύειν· ἀροτριᾶν ».
ἐχέτλη (ἡ) (ἔχω) κ. νεώτ. ἡ λαβὴ τοῦ ἀρότρου· Ἡσ. « τοῦ ἀρότρου τὸ κράτημα, ἢ ὃ κατέχει ὁ ἀροτὴρ τοῦ ἀρότρου, καὶ ἡ αὖλαξ, καὶ ἡ σπάθη τοῦ ἀρότρου », Φώτ.,Ζωναρ.κ.ΕΜ « τοῦ ἀρότρου τὸ κατόπιν ξύλον ὀρθόν, οὗ ἔχεται ὁ ἀρότης » : Ἡσίοδ.Ἔργ.467 **ἄκρον ἐχέτλης χειρὶ λαβών,** Ἀπολλ.Ρ 3,1325 **τυκτὴν ἐξ ἀδάμαντος ἐχέτλην,** Φάλαικ.ΑΠ 7,650,1 **βοῶν δ' ἐπιβάλλευ ἐχέτλῃ,** Διόδ.Σ 9,7 Λουκ.ΖΤραγ.31 **ἄκρα κόρυμβα καταπλήσσουσιν ἐχέτλης,** Ἀλκίφρ.3,19.
ἐχετλήεις-εσσα-εν μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐχέτλην : Ἀγαθ.ΑΠ 6,41,3 **ἐχετλήεντά τε γόμφον.**
ἐχέτλιον (τὸ) (ἔχω) μτγν. τὸ ἄντλον βλ λ.II τοῦ πλοίου : Νίκ.Θηρ.285 **ἐχετλίου ἐξαναδῦσαι** (σχόλ. «τόπος τοῦ πλοίου ὅπου τοὺς ἰχθῦς τιθέασι καὶ συλλέγουσιν, ἢ ὁ ζῶγρος καὶ τὸ βιβάριον ἐχέτλιον λέγεται ».
ἔχετλον (τὸ) ἐχέτλη : Χοιροβ.ἐν Ἀν.Κρ.2,256,5.
ἐχετογνώμων-ονος (ὁ) μτγν. ὑδραφράκται πρὸς συγκράτησιν τοῦ ὕδατος : Ἀβυδ.8.
ἐχέτρωσις-εως (ἡ) τὸ φυτὸν βρυωνία ἡ κρητική: Ἱππ.Γυν.Φύσ.33,Γαλ.19,101· πρβλ.Διοσκ.4,182.
ἐχέτωρ-ορος (ὁ) σχόλ. λ. πλασθεῖσα πρὸς ἐτυμολογίαν τοῦ ὀνόμ. Ἕκτωρ : Σχόλ.Ἰλ Ω 272.
ἔχευα ἐπ. ἀόρ. α' τοῦ χέω βλ.λ., ὁμ. μέσ. ἀόρ. α' ἐχευάμην : Ἰλ.Ε 314.
ἐχεφρονῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. εἶμαι ἐχέφρων βλ.λ. : Ἀγαθ.ΑΠλ.4,332,6,Εὐστ.Πον.278,58.
ἐχεφρόνως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἐχέφρονα, συνετόν, φρόνιμον : Διόδ.Σ 15,33 **ἐχεφρόνως ἀρκεσθεὶς τῷ πρώτῳ προτερήματι.**
ἐχεφροσύνη (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. τὸ ἐχεφρονεῖν

σύνεσις, φρόνησις, σωφροσύνη: Ἀγαθ.ΑΠ 9,767,6 **κύβος ἀγγέλλει βένθος ἐχεφροσύνης,** - **ἔχει διαλείμματα ἐχεφροσύνης.**

ἐχέφρων-ονος ον [φρήν] κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων φρένας, νοῦν, φρόνησιν, νουνεχής, συνετός, φρόνιμος, μυαλωμένος: Ἰλ.Ι 341 **ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,** Ὀδ.Ν 332, Νόνν.Δ 16,226 **εἰσί καὶ ἐν σκυλάκεσσιν ἐχέφρονες,** Στουδ.Θεόδ.452Ε **σὺ οὖν ὡς ἐχέφρων, ὡς συνετή,** Τζέτζ.Χιλ.2,937· κ. συγκρ. : Στουδ.Θεόδ.546Ε **τίς δ' ἂν ἐχεφρονέστερος . . συνιδεῖν τὸ δέον.**

ἐχήνια (τά) Ἐπιγρ. μέρος τοῦ χαλινοῦ, πιθ. ἡ στομίς : **Ἱππικὸς κεκρύφαλος, ἐχήνια.**

ἔχης-ητος (ὁ) μτγν. ἐχέτης, πλούσιος : Ἡρωδιαν. Ἐπιμ.38,ΕΜ 404,23,Ζωναρ.938.

ἔχησις-εως (ἡ) μτγν. τὸ ἔχειν, **τὸ νὰ ἔχῃ τις:** Ἀλέξ.Ἀφρ.Μεταφ.417,27.

ἐχθαίρω (ἔχθος) κ. νεώτ., δωρ. γ' πληθ. πρόσ. **ἐχθαίροντι,** παρατ. **ἤχθαιρον,** ἀόρ. α' **ἤχθηρα,** κ. δωρ. **ἤχθαρα,** μέσ. ἐπ. ἀόρ. α' **ἐχθήρατο** (ἐν ἐνεργ. σημ.), ποθ. μέσ. μέλλ. **ἐχθαροῦμαι** (ἐν παθ. σημ.), ἐχθρεύομαι, μισῶ : Ἰλ.Ι 452 **ἵν' ἐχθήρειε γέροντα,** Ὀδ.Δ 692 **ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν,** Ἡσίοδ.Ἔργ.300 **ὄφρα σε λιμὸς ἐχθαίρῃ,** Τιμοκρ.1,4 **Θεμιστοκλῆ' ἤχθαρε,** Αἰσχ.Πρ.975 **τοὺς πάντας ἐχθαίρω θεούς·** ὁμ. ὡς παρῳδία τῶν Φραυρῶν τοῦ Ἴωνος ἐν Ἀριστφ.Βατρ.1425 **ποθεῖ μέν, ἐχθαίρει δέ·** κ. παθ. : Αἰσχ.Ἱκ.754,Σοφ.Αἶ. 458 **ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς ἐχθαίρομαι,** Νικ.Ἀλεξ. 481 **πᾶς δὲ παρὰ δρακέεσσι φανεὶς ἐχθαίρεται ἕλλοψ·** κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Χο.241 **ἡ δὲ πανδίκως ἐχθαίρεται·** ὁμ. ἐν τῷ μέσ. μέλλ. : Σοφ.Ἀντ.93 **ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ·** ‖ κ. μτ. συστοίχ. αἰτ. **ἐχθαίρω ἔχθος** τρέφω μῖσος : Σοφ.Φιλ.59 **ἔχθος ἐχθήρας μέγα·** ὁμ. κ. μτ. αἰτ. προσ. : αὐτ.Ἠλ.1034 **οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ·** ‖ κ. ἀναφορ. πρὸς πράγματα, καταστάσεις κτλ., ἀποστρέφομαι : Στράβ.17,2,3 **οὕς γε καὶ τὸν ἥλιόν φασιν ἐχθαίρειν,** Φίλ.2,543,αὐτ.555,Πλούτ.Ρωμ.17 **ἐχθαίρουσι τὴν κακίαν ὅταν τύχωσι,** ΔίωνΚ 37,38, Κάλβ Ὠδ 1,2· ‖ κ. μτ. ἀπαρφ. : Φίλ.π.Εὐσ.Εὐαγγ. Προπ.8,7 **ἅ τις παθεῖν ἐχθαίρει** (δ.ἀνάγν. ἐχθραίνῃ)· ‖ ὁμ. σημ. τὸ μέσ. : Νίκ.Ἀλεξ.618.

ἔχθαρ (τό) μαν. ἔχθος : Θεόγνωστ.Καν.79.

ἐχθέγιον (τό) πάπ. ἀμφ. σημ. ἐν Πάπ. **συνωνήσασθαί μοι πράσιον νάκκον κτλ. καὶ ἐχθέγιον.**

ἐχθεζινός-ή-όν Φώτ. « ἐχθεζινόν, τὸ ἐχθεσινόν ».

ἐχθειάσας Ἡσ. « μεγάλως θαυμάσας. Κρῆτες ».

ἐχθέμειν Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐκθεῖναι.

ἐχθές ἐπίρρ. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἐχτές,** δ. τ. τοῦ χθὲς βλ.λ. : Ἀριστ.Νεφ.175 **ἐχθὲς δέ γ' ἡμῖν δεῖπνον οὐκ ἦν ἑσπέρας,** Ξεν.ΚΠ 7,5,53 **ἐγώ τοι ἐχθές,.. οὐκ ἂν σοι ἐδυνάμην προσελθεῖν,** Θεόκρ.2,144 **μέσφα τὸ γ' ἐχθές,** Φιλόδ.ΑΠ 11,35,4 **τρεῖς ἦσαν ἀπ' ἐχθὲς ἔτι,** Βαλαωρ.Παράφρ.Ἀφιερ.Βίκτ.Οὐγκὼ ΙΙ **ἐχθὲς μονάχα ἀπὸ μακρὰ.. εἶδα τὰ ἄσπρα του φτερά·** ‖ φρ. **ἐχθὲς καὶ πρώην** κατὰ τὸ πρόσφατον παρελθόν, προσφάτως, τώρα τελευταῖα· πρβλ. κ. χθές : Ἀντιφ.ἀπ.58 **ταῦτα οὐκ ἐχθὲς οὐδὲ πρώην,** Ἰσοκρ.6,27 **Πλαταιὰς ἐχθὲς καὶ πρώην ἀναστάτους πεποιήκασι·** ‖ ὁμ. κ.. ἐνάρθρ. : Πλάτ.Γοργ.470D **τὰ γὰρ ἐχθὲς καὶ πρώην γεγονότα·** ‖ ὁμ. κ. ἐν φρ. **ἐχθὲς καὶ τρίτης** (ἡμέρας) ἢ **ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν** : ΠΔ Ρούθ 2,11 **λαὸν ὃν οὐκ ᾔδεις ἐχθὲς καὶ τρίτης,** Μᾶρκ.Αὐρ.10,7 **ἐχθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν·** ‖ ὁμ. σημ. κ. ἐν φρ. **νῦν καὶ ἐχθές** : Σοφ.Ἀντ.456 **οὐ γάρ τι νῦν γε κἀχθές, ἀλλ' ἀεί ποτε ζῇ ταῦτα·** ‖ ὁμ. κ. ἁπλῶς ἐχθές : Λιβάν.Λόγ.63,1.

ἐχθεσινός-ή-όν (ἐχθές) μτγν. κ. νεώτ. δ. τ. τοῦ χθεσινὸς βλ.λ. : Παλλδ.ΑΠ 10,79 **ἀλλοτριωθέντες τῆς ἐχθεσινῆς διαγωγῆς.**

ἔχθεσις-εως (ἡ) πάπ. δ. τ. τοῦ ἔκθεσις βλ.λ.

ἔχθημα-ατος (τό) μίσημα : Σοφ.ἀπ.651.

ἐχθιζινός-ή-όν μτγν. ἀντὶ ἐχθεσινὸς βλ.λ. : Μέν. 302 **τί λέγων ἀποτρώγειν ἀξιώσει νῦν ἐμοῦ τὸ μισθάριον ; μένω γὰρ ἐξ ἐχθιζινοῦ.**

ἐχθίζομαι Φώτ. « ἐχθιζόμεθα· κακυνόμεθα, ἐχθραινόμεθα ἢ ἐχθροὺς παρασκευάζομεν ».

ἐχθιόνως ἐπίρρ. τοῦ ἐχθίων βλ.λ., ἐχθρικώτερον : Ξεν.Συμπ.4,3 **ἐχθιόνως ἔχουσιν ἢ πρὶν λαβεῖν.**

ἐχθίστατος-η-ον κ. μσν. ὑπερθ. τοῦ ἔχθιστος βλ.λ. ὡς παράλληλ. τ., ὁ κατ' ἐξοχὴν μισητός, ἐχθρικώτατος : Λουκ.Τραγῳδ.246 **μιαροὶ καὶ θεοῖς ἐχθίστατοι,** Στουδ.Θεόδ.277C **οἱ ματαιόφρονες οὕτως καὶ ἐχθίστατοι.**

ἔχθιστος-η-ον (ἔχθος) κ. μσν. κ. νεώτ. ἀνώμ. ὑπερθ. τοῦ ἐχθρὸς βλ.λ. ὁ εἰς μέγιστον βαθμὸν μισητός, μισητότατος, πρβλ. ἐχθίστατος : Ἰλ.Β 220 **ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆι,** Πίνδ.Π 11,26, Αἰσχ.Πρ.37 **τὸν θεοῖς ἔχθιστον οὐ στυγεῖς θεόν,** Εὐρ.Μήδ.467 **ἔχθιστος γεγώς·** **2)** ὁ ἐχθρικώτατα διακείμενος : Θουκ.71.**Θηβαίων τῶν ἡμῖν ἐχθίστων,** οὐτ.7,68 **ὡς δὲ ἐχθροὶ καὶ ἔχθιστοι, πάντες ἴστε·** ὁμ. μτ. γεν. : Ξεν.Ἀν.3,2,5 **πρὸς τοὺς ἐκείνου ἐχθίστους.**

ἐχθίων-ονος-ον (ἔχθος) κ. νεώτ. ἀνώμ. συγκρ. τοῦ ἐχθρὸς βλ.λ., ὁ εἰς μείζονα βαθμὸν ἐχθράς, ἐχθρικώτερος, μισητότερος : Αἰσχ.Πέρσ.438 **καὶ τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτ' ἐχθίων τύχη ;** Σοφ.ΟΤ 272 **τοῦδ' ἐχθίονι,** Θουκ.4,86 **ἐχθίονα ἢ ὁ μὴ ὑποδείξας ἀρετήν,** Πλάτ.Λύσ.214C **τοσούτῳ ἐχθίων γίγνεσθαι,** Ξεν.ΚΠ 4,5,23 **σοί τε νῦν ἔτι ἐχθίους εἰσὶν ἢ ἐμοί.**

ἐχθοδαπός-όν (πιθ. ἐκ τοῦ ἐχθός· πρβλ. ἀλλοδαπός, ἡμεδαπός) Ἐπιγρ. **ξένος, ἀλλοδαπός,** ἐχθρικός : **ἐχθοδαποὶ φῶτες.**

ἐχθοδοπός όν (ἔχθος) ἐχθρικός, **μισητός,** ἀξιομίσητος, καθ' Ἡσ. « ὁ ἔχθραν ποιῶν » : Σοφ.Φιλ. 1137 **στυγνὸν δὲ φῶτ' ἐχθοδοπόν,** αὐτ.Αἶ.931 **τοιά μοι.. ἀνεστέναζες.. ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις,** Ἀριστφ.Ἀχ.226 **πόλεμος ἐχθοδοπός,**Πλάτ.Νόμ.810D, Ἀπολλ.Ρ 4,1669 **ἐχθοδαποῖσιν ὄμμασι,** Ὀππ.Ἁλ.690.

ἐχθοδοπῶ-έω (ἐχθοδοπός) φέρομαι ἐχθρικῶς πρός τινα, γίνομαι ἐχθρός : Ἰλ.Α 518 **ὅτε μ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις Ἥρῃ.**

ἔχθαι ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἔξω.

ἐχθοῖ Ἡσ. « ἔξω. Κρῆτες ».

ἔχθομαι (ἔχθος) παθ. τοῦ ἔχθω βλ.λ., **εἶμαι, γίνομαι** μισητός : Ὀδ.Δ 502 **καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ.**

ἔχθος-ους (τό) κ. μσν. κ. νεώτ. μῖσος, ἔχθρα : Ἰλ.Γ 416 **ἔχθεα λυγρά,** Ὀδ.Ι 277 **Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος,** Πίνδ.Π 2,55 **βαρυλόγοις ἔχθεσιν πιαινόμενον,** Ἡρ.3,82 **ἔχθεα ἴδια ἰσχυρὰ φιλέει ἐγγίνεσθαι,** Θουκ.1,103 **κατὰ ἔχθος ἤδη τὸ Λακεδαιμονίων·** μτ. γεν. : Αἰσχ.Ἱκ.331 **ἔχθει μεταπτοιοῦσαν εὐναίων γάμων ;** Θουκ.1,95 **τῷ ἐκείνου ἔχθει** (ἐκ μίσους πρὸς ἐκεῖνον), Σέργ.Μακρ.ἐν Σάθ 3,379 **ἐδεδοίκεσαν τὸ κοινὸν ἔχθος τῶν ὁμόρων ἐθνῶν·** ‖ μτ. δοτ. : Ἡρ.3,82 **ἐς ἔχθεα μεγάλα ἀλλήλοισι ἀπικνέονται** (γίνονται ἐχθροί). Εὐρ.Φοιν.879 **εἰς ἔχθος ἦλθον παισὶ τοῖσιν Οἰδίπου,** ΑΠ 9.467,3 **λοίγιον ἔχθος Ἀχαιοῖς,** Ὀππ.Κυν.1,38· **2)** ἀντικείμενον μίσους ἢ ἔχθρας : Αἰσχ.Πέρσ.284 **ὦ πλεῖστον ἔχθος ὄνομα Σαλαμῖνος κλύειν.**

ἐχθός ἐπίρρ. Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐκτός.

ἐχθόσδικος δίκα (ἡ) Ἐπιγρ. **δίκη πρὸς ξένον,** ἀλλοδαπόν.

ἔχθρα (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ.δημ. κ. **ἔχτρα,** κ. **ἔχθρητα,** -ιων. **ἔχθρη** ἐχθρικὴ διάθεσις, ἐχθρότης, μῖσος, ἀπέχθεια, ἀποστροφή : Πίνδ.Π 4,145 **εἴ τις ἔχθρα πέλει ὁμογόνοις,** Ἡρ.1,5 **ἀρχὴν τῆς ἔχθρης τῆς ἐς τοὺς Ἕλληνας,** Αἰσχ.Πρ.491 **πρὸς ἀλλήλους τίνες ἔχθραι,** Εὐρ.Φοίν.479 **μὴ δι' ἔχθρας τῷδε καὶ φόνου μολών,** αὐτ.Μήδ.45, Ἀριστφ.

Βάτρ.1412 δι' ἔχθρας οὐδετέρῳ γενήσομαι, Ἀντιφ.2,4,1, Θουκ.3,10 **τὴν μὲν τοῦ** Μήδου ἔχθραν **ἀν·έντας,** αὐτ.4,19, Πλάτ.Πολιτ.307D **πολλὴν εἰς ἔχθραν ἀλλήλοις καὶ πολλῶν πέρι καθίστονται,** Δημ.534 **ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν,** αὐτ.275, Ἰσαῖ.1,9 **πρὸς ἀλλήλους ἔχθραν ἀνείλοντο,** ΚΔΛουκ. 33,12 **ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτούς,** αὐτ.Ρωμ. Β,6 **τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἔχθρα** εἰς Θεόν, Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.4,43 **τοῦ θέριζε τὰ σπλάχνα ἔχθρα κρυφή·** || κ. παροιμ. : Λυσ.άπ 261 **Ἐμπεδοκλέους ἔχθρα** | ἄσβεστος ἔχθρα |.

ἐχθραΐζω μτγν. ἐχθρός εἰμι, ἐχθαίρω, ἐχθρεύομαι : Ὠριγ.Κέλσ.1,31,11 **οἱ ἐχθραΐζοντες κακηγοροῦσι οὓς μισοῦσι.**

ἐχθραίνω | ἐχθρός | κ. μσν., παρατ. **ἤχθραινον,** ἀόρ. α' **ἤχθρηνα κ. ἤχθρᾶνα,** μτγν. τ. τοῦ ἐχθαίρω βλ.λ., μισῶ : Ξεν.Ἀγησ.11,5 **τῶν παρρησιαζομένων οὐδένα ἤχθραινε,** ΠΔ Μακκ.1,9,29 **ἐν τοῖς ἐχθραίνουσι τοῦ ἔθνους ἡμῶν,** Φίλ.2,297, αὐτ. 394 **οἱ ἐχθράναντες** | οἱ ἐχθροί |· κ. παθ. : Φιλόδ.Θαν.20 **ἐ- ὑπό τινων·** || μτ. δοτ. εὑρίσκομαι εἰς ἐχθρικάς σχέσεις πρός τινα, εἶμαι ἐχθρός : ΠΔ Ἀρ.25,18 **ἐχθραίνουσιν αὐτοὶ ὑμῖν,** Αἰλ.Ζ152, Τζέτζ.Χιλ.6,635 **δύο ἀδελφοὶ ἐχθραίνοντες ἀλλήλοις·** || ὁμ. **ἐ- ἔν τινι** : Στουδ.Θεόδ.540Α **ἐχθραίνειν ἐν τούτῳ θεῷ·** **2**) καθιστῶ τινα ἐχθρικόν, ποιῶ μισητόν· Σουΐδ. « ἐχθραίνει, δοτικῇ ἐχθρὸν ποιεῖ » : Μάξιμ.67, Τζέτζ.Χιλ.3,518 **τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἤχθραινε τῷ Δαρείῳ.**

ἐχθραντικός-ή-όν μσν. ὁ ἐπιρρεπὴς εἰς ἔχθραν, ἐχθρικός : Νικ.Χων.184.

ἔχθρασμα-ατος | τὸ | καθ' Ἡσ. ἔχθρο.

ἐχθρελέγκτης | ὁ | μσν. ὁ τὸν ἔλεγχον τῶν ἐχθρῶν ποιῶν, ὁ κατανικῶν τοὺς ἐχθρούς : Κ Παρφ.Ἔκθ. 353C **ἐχθρελέγκτων βασιλέων πολλὰ τὰ ἔτη.**

ἐχθρεύομαι | ἐχθρός | νεώτ., δημ. κ. **ἐχτρεύομαι κ. ὀχτρεύομαι,** μέσ. τοῦ ἐχθρεύω βλ.λ., διάκειμαι ἐχθρικῶς πρός τινα, αἰσθάναμαι μῖσος κατά τινας, μισῶ, ἀποστρέφομαί τινα : Ζερβ.μτφρ.Ἰλ.Ι 322 **γιατὶ ὅμοια ἐχθρεύομαι σὰν τὶς πύλες τοῦ Ἄδη ἐκεῖνον.**

ἐχθρεύω μτγν. κ. μσν. διάκειμαι ἐχθρικῶς πρός τινα, εἶμαι ἐχθρός τινος, ἐχθρεύομαι, μισῶ, ἀποστρέφομαι : ΠΔ Ἔξ.23,22 **ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου,** Φιλόδ.Ρητ.2,134S, Τζέτζ.Χιλ.1,671 **τούτῳ γοῦν τῷ Φαλάριδι Στησίχορος ἐχθρεύσας.**

ἔχθρητα | ἡ | μσν. κ. δημ. κ. **ἔχθριτα** ἔχθρα, ἐχθρότης : Φορτ.462 **ἡ κόρη μου νὰ μὲ κρατῇ σ' ἔχθρητα καὶ σὲ μάχη,** Λασκαρ.Ληξ.1,167

ἐχθρία | ἡ | μτγν. τ. τοῦ ἔχθρα βλ.λ. : ΠΔ Γέν.26,21 **ἐπωνόμασε τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐχθρία.**

ἐχθρικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἐχθρὸν ἢ ὁ ἐξ αὐτοῦ προερχόμενος : Ἀστράμψ.Ὄνειρ.1 **ἄνθραξι βαίνειν ἐχθρικὴν δηλοῖ βλάβην,** Σολωμ.Ἐθν.Ὕμν.142 **ἀπ' ἐσᾶς ἀπομακραίνει | κάθε δύναμη ἐχθρική, - ἐχθρ- στρατός, - παράταξις·** || ὁ ἐμφαίνων, δηλῶν ἔχθραν : **ἐχθρ- βλέμμα,- ἐνέργεια, - συμπεριφορά·** ἐπίρρ. νεώτ. **-ῶς,** δημ. **-ά.**

ἔχθριος-ον μσν. τ. τοῦ ἐχθρικός βλ.λ. : Πλαν. Βοήθ.20,19 **ἔχθριος ὀργή.**

ἐχθροδαίμων-ονος-ον ὁ ὑπὸ τῶν θεῶν μισούμενος, θεομισής, κακοδαίμων : Σοφ.ΟΤ 816 **τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ ;**

ἐχθροειδῶς ἐπίρρ. καθ' Ἡσ. ὑπόπτως.

ἐχθρόθεος-ον μσν. ὁ τῷ θεῷ ἐχθρός : Στουδ. Θεόδ.449C **μίσους τοῦ ἐχθροθέου.**

ἐχθρόκοσμος-ον μσν. ὁ μισῶν τὰ ἐγκόσμια : Στουδ.Θεόδ.394C **σὺ παθοκτόνος καὶ ἐχθρόκ-.**

ἐχθρολέτης | ὁ | μσν. κ. νεώτ. ὁ ὀλετήρ, καταστροφεὺς τῶν ἐχθρῶν : ΚΠορφ.Ἔκθ.217Α, αὐτ.375C.

ἐχθρολέων-οντος | ὁ | Ἐπιγρ. ὁ ἀντίπαλος, ἐχθρός **λέων** | γρ. **εἰχθρολέων** |.

ἐχθρόξενος-ον ὁ ἐχθρός πρὸς τοὺς ξένους, ἀφιλόξενος : Αἰσχ.Πρ.727 **γνάθος ἐχθρόξενος ναύταισι,** Εὐρ.Ἀλκ.558 **δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἐχθροξένους** | δ.γρ. κακοξένους |.

ἐχθροπάθεια | ἐχθρός-πάθος | νεώτ. ἐχθρικὸν πάθος, ἐχθρικὴ διάθεσις κατά τινος, ἰσχυρὰ ἢ ἔμμονος ἔχθρα, μῖσος.

ἐχθροπαθῶς ἐπίρρ. νεώτ. μετ' ἐχθροπαθείας.

ἐχθροποιός-όν | ἐχθρός-ποιῶ | κ. μσν. ὁ ποιῶν τινα ἐχθρόν, ὁ ἐπιφέρων ἔχθραν : Χαρώνδ.π.Σταβ. 4,2,24, Ἀπ.Ἐμφ.Πολ.1,54 **ὡς .. δύσερι καὶ ἐχθροποιόν,** Κύριλλ.49,662 **ἐχθροποιὸν ἁμαρτίαν,** Εὐστ. Πον.5,27 **σκάνδαλα ἐχθροποιῶν.**

ἐχθροποιῶ-έω | ἐχθρός-ποιῶ | ποιῶ, καθιστῶ τινα ἐχθρὸν πρός τινα : Ἀπ.Ἐμφ.Πολ.5,60, Πτολ. Τετράβ.191 | παθ. |.

ἐχθροπραξία | ἡ | νεώτ. ἐχθρικὴ πρᾶξις, ἐνέργεια, ἰδ. ἐν πληθ. **ἐχθροπραξίαι** ἔνοπλοι συρράξεις μεταξὺ ἀντιπάλων στρατευμάτων : **διεκόπησαν αἱ ἐχθροπραξίαι.**

ἐχθρός-ά-όν | ἔχθος | κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ἐχτρός** κ. **ὀχτρός,** παραθ. **ἐχθίων, ἔχθιστος** κ. **ἐχθρότερος-ότατος** ὁ καθ' οὗ αἰσθάνεταί τις ἔχθος, μῖσος, ἀπέχθειαν, ἀποστροφήν, ὁ καθ' οὗ ἔχει τις ἔχθραν, ὁ μισητός, ἐπὶ προσ. κ. πραγμ. | π.Ὁμ. μ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ | : Ἰλ.Ι 312 **ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὅμως Ἀΐδαο πύλῃσιν,** Ὀδ Ξ 156 | ἡ αὐτ. φρ. |, Πίνδ.Π 1,76 **ἐχθρά .. φάτις·** || κ. ἐν διαφ. συντάξ. : αὐτ.Μ 452 **ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν,** Θέογν. 270 **πάντῃ δ' ἐχθρὴ ὁμῶς γίνεται·** || συνήθ. μτ. δοτ. : Ἡσίοδ.Θ 766 **ἐχθρὸς δὲ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,** Ἀριστφ.Ἱππ.34 **θεοῖσιν ἐχθρός εἰμ',** Πλάτ.Κωμ.74, Δημ.267 **παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρός·** **2**) μτ. δοτ. ἐνεργ. ὁ μισῶν τινα, ὁ ἔχων ἐχθρικὴν διάθεσιν πρός τινα, ὁ ἐχθρικῶς διακείμενος πρός τινα : Θουκ.8,45 **ἦν γὰρ τῷ Ἄγιδι ἐχθρός,** Ξεν.Ἀγησ.6,1 **πολεμεῖν πρὸς τοὺς ἰσχυροτάτους τῶν ἐχθρῶν τῇ τε πόλει καὶ τῇ Ἑλλάδι,** Δημ.134 **κακόνους μέν ἐστι καὶ ἐχθρὸς ὅλῃ τῇ πόλει·** || ὁμ. μτ. γεν. : Πίνδ.Ο 7,90 **ὕβριος ἐχθρὰν ὁδόν,** Ξεν.Κυν.13,12 **πάσης τῆς πόλεως ἐχθροῖς·** || κ. ἀπολ. : Αἰσχ.Χο.309 **ἐχθρᾶ γλώσσα,** αὐτ.Εὐμ.937 **ἐχθραῖς ὀργαῖς,** Βέττ.Βάλ. 143,5 **ἐχθροὶ ἀστέρες·** **3**) συνήθ. ὡς οὐσ. **ἐχθρός** | ὁ |, τὸ θηλ. **ἐχθρά,** δημ. κ. **ἐχτρός** κ. **ὀχτρός,** ἐνεργ. κ. παθ., ἀντίθ. φίλος· Ἀμμών.63V « ἐχθρὸς πολεμίου καὶ δυσμενοῦς διαφέρει. ἐχθρὸς μὲν γὰρ ὁ πρότερον φίλος· πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πέλας· δυσμενὴς δὲ ὁ χρόνιον πρὸς τὸν ποτὲ φίλον τὸ μῖσος διατηρῶν καὶ ἀδιαλλάκτως ἔχων» : Ἡσίοδ.Ἔργ.342 **τὸν φιλέοντ' ἐπὶ δαῖτα καλεῖν, τὸν δ' ἐχθρὸν ἐᾶσαι,** Πίνδ.Π 2,84 **ποτὶ δ' ἐχθρὸν ἅτ' ἐχθρὸς ἐὼν λύκοιο δίκαν ὑποθεύσομαι,** Ἡρ. 1,92 **τὰ δὲ ἄλλα ἀναθήματα ἐξ ἀνδρὸς ἐγένετο οὐσίης ἐχθροῦ,** Αἰσχ.Ἀγ.1374 **ἐχθροῖς ἐχθρὰ πορσύνων,** Θουκ.6,89 **τοῖς μὲν ἐμοῖς ἐχθροῖς δύναμιν,** Ξεν.ΚΠ 1,4,25, Πλάτ.Πρωτ.337Β **οἱ φίλοι τοῖς φίλοις, ἐρίζουσι δὲ οἱ διάφοροί τε καὶ ἐχθροὶ ἀλλήλοις,** ΠΔΨαλ.17,4 **ἐπικαλέσομαι κύριον καὶ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου σωθήσομαι,** ΚΔΜατθ.5,44 **ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν,** παροιμ. **φίλε μου στὴν ἀνάγκη μου κι ὀχτρέ μου στὴ χαρά μου,** ὁμ. **τὸ ποτάμι κοιμᾶται, ὁ ἐχτρὸς δὲν κοιμᾶται,** ὁμ. **κακόμοιρος, κακόμοιρος ἀτός του καὶ ἀτός του, τὰ φταίει τὸ κεφάλι του δὲν τοῦ τὰ κάνει ὀχτρός του·** || ὁ ἐν πολέμῳ ἀντίπαλος, πολέμιος : Αἰσχ.Ἑπτ.255 **τρέφον εἰς ἐχθροὺς βέλος,** Σολωμ.Λόρδ.Μπάϋρ.80 **θαρρώντας | πὼς ἐχτύπησαν ἐχθρό,** Βαλαωρ.Ἀστραπ.280 **σκορπᾶ, ἀνταριάζεται, φεύγει ὁ ἐχθρός, - τὰ στρατεύματά μας ἐξετόπισαν τὸν ἐχθρὸν διὰ τῆς λόγχης, - ἐκάμ-**

φθη ἡ ἐπίθεσις τοῦ ἐχθροῦ· || εἰδ. π. χριστιανοῖς, ὁ διάβολος : Στουδ.Θεόδ.328D **νικῶντας τὸν ἐχθρόν·** **4)** παραθ. ἐν ταῖς ἀνωτ. παθ. κ. ἐνεργ. σημ., συγκρ. **ἐχθρότερος** : Δημ.1448 **οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους οὔτ' ἀναγκαίους,** ΑΠ 5,160,'Αντίπ.αὐτ.7,640,2 **Πύρωνι πουλὺ γαληναίη χείματος ἐχθροτέρη·** κ. ὑπερθ. **ἐχθρότατος** : Πίνδ N 1,65 **κόρῳ στείχοντα τῷ ἐχθροτάτῳ,** Σοφ.ΟΤ 1346 **θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν,** Δημ 437 **πάντων ἐχθρότατον καὶ φοβερώτατον,** Πλάτ.Νεώτ.ΑΠ 6,43,4 **καύματος ἐχθροτάτην δίψαν ἀκεσσάμενος·** || συνηθέστ. τὰ ἀνώμ. παραθ. **ἐχθίων, ἐχθιστος** : Αἰσχ.Πέρσ 438 **τίς γένοιτ' ἂν τῆσδ' ἔτι ἐχθίων τύχη;,** Σοφ.Φιλ.682, Θουκ.4,86, Ξεν.ΚΠ 4,5,23· κ. ὑπερθ. 'Ιλ.Ε 890 **ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι θεῶν,** Πινδ. Ο 8,69, Αἰσχ.Πρ.37, Θουκ.2,72, Ξεν.'Αν.3,2,5.

ἐχθρότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἐχθρική διάθεσις, ἔχθρα, μῖσος, ἀποστροφή, ἀπέχθεια, ἐχθρικότης : **αἰσθάνεται ἀκατανόητον ἐχθρ- πρὸς ἐμέ.**

ἐχθρόφρων-ονος-ον ὁ ἔχων ἐχθρικὰς διαθέσεις, δυσμενής : ΕΜ 245,23.

ἐχθρώδης-ους-ες (εἶδος) σχόλ. ὁ πλήρης ἐχθρότητας, ἐχθρικός : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,685· συγκρ. **ἐχθρωδέστερος** : Σχόλ.Εὐρ.'Εκ 745, αὐτ.'Ορ.614.

ἐχθρωδῶ-έω διάκειμαι ἐχθρικῶς πρός τινα, εἶμαι δυσμενὴς πρός τινα, μτ. ἐμπροθ. αἰτ. (πρός) : Σουΐδ. ἐν λ. 'Εμπεδοκλέους ἔχθρα.

ἐχθρωδῶς ἐπίρρ., μτγν. κ. μσν. κατὰ τρόπον ἐχθρώδη, ἐχθρικῶς, κτ. Σουΐδ. ἀπεχθῶς καὶ κακῶς : Δίων Κ 43,10 **ἐχθρωδῶς ἔχειν τινί,** Στουδ. Θεόδ 571Β **Στράτηγον οὐκ ἐχθρωδῶς ἔχομεν.**

ἐχθρῶς ἐπίρρ. κατὰ τρόπον ἐχθρικόν, μισητόν, ἀπεχθῆ, μετ' ἐχθρότητος, ἀποστροφῆς : Ξεν.ΚΠ 8,1,18 **ἧττον δὲ ἐχθρῶς ἢ εἰ αὐτὸς κολάζων,** Πλάτ. Νόμ.697D **ἐχθρῶς τε καὶ ἀνηλεῶς μισοῦντες,** Πολύβ.4,32,4· || συγκρ. **ἐχθροτέρως** : Δημ.61 **ἐχθροτέρως σχήσουσιν·** κ. ὑπερθ. **ἐχθρότατα** : Δημ.669 **ἐχθρόταθ' ὑμῖν διακείμενον.**

ἐχθῦσαι 'Ησ. « ἐξεμέσαι. Κρῆτες».

ἐχθύση 'Ησ. « ἐκφυσήση, ἐκπνεύση. Κρῆτες».

ἐχθυσία (ἡ) 'Επιγρ. ἀντὶ ἐκθυσία βλ.λ.

ἔχθω (1) (ἔχθος) μισῶ, ἀπεχθάνομαι, ἀποστρέφομαι : Αἰσχ.ἀπ.353 **οὐ δικαίως θάνατον ἔχθουσιν βροτοί,** Σοφ.Φιλ.510 **ἔχθεις 'Ατρείδας,** Εὐρ. Μήδ.117 **τί τούσδ' ἔχθεις;,** Καλλ.Δῆλ.8· || μτ. διπλῆς αἰτ. : Εὐρ.'Ανδρ.212 **ταῦτά τοί σ' ἔχθει πόσις·** || π.'Ομ. τὸ παθ. **ἔχθομαι** εἶμαι μισητός:'Οδ.Δ 502 **καὶ ἐχθόμενός περ 'Αθήνῃ.** αὐτ.756 **οὐ γὰρ οἴω πάγχυ θεοῖς .. [αὐτὰν] ἐχθέσθαι,** Πινδ.Ν 10,83 **γῆρας ἀπεχθόμενον,** Αἰσχ.'Αγ.417 **κολοσσῶν ἔχθεται χάρις ἀνδρί,** Εὐρ.'Ιππ.1402 **σωφρονοῦντι δ' ἤχθετο,** Καλλ.Δῆλ.183 **ἐχθομένας τε ἀσπίδας,** Νίκ.Θηρ.428· ἐν χρ. μ. κατ' ἐνεστ. κ. παρατ. πλὴν μτχ. παθ. παρακ. : Λυκόφρ.827 **τὰς 'Ερεμβῶν ναυδάταις ἠχθημένας ἀκτάς·** || μ. παρὰ Θεόγνιδι (1032) κ. 'Ερμησιανῷ (7,39) προστ. **ἔχθει.**

ἔχθω (2) 'Επιγρ. ἔχθοι, ἔξω, μετὰ γεν.

ἔχιγγος 'Ησ. «σκότωσις».

ἐχίδηκτος-ον μσν. ὁ ὑπὸ ἐχίδνης δηχθείς : Θεόγνωστ. ἐν 'Αν.Κρ.2,96,24.

ἐχίδιον (τό) μικρὰ ἔχιδνα : 'Αριστλ.ΖΙ 558a,29 **τίκτει δὲ μικρὰ ἐχίδια ἐν ὑμέσιν·** πρβλ. ἐχείδιον.

ἔχιδνα (ἡ) (ἔχις) κ. νεώτ. εἶδος ἰοβόλου ὄφεως, γεν. πᾶς ἰοβόλος ὄφις, ὀχιά, ὄχεντρα : 'Ηρ.4,9 **εὑρεῖν ἐν ἄντρῳ μιξοπάρθενόν τινα ἔχιδναν διφυέα,** Σοφ.Τρ.771 **ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰός,** Πλάτ.Συμπ. 218Α **οἱ ἔχονται ἐχίδνης ἀγριώτερον,** ΚΔΠράξ. 28,3 **ἔχιδνα.. καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ·** **2)** μτφ. ἐπὶ ἀπίστου συζύγου ἢ φίλου : Αἰσχ.Χο.249 **θανόντος ἐν πλεκταῖσι καὶ σπειράμασιν δεινῆς ἐχίδνης,** Σοφ.'Αντ.531 **ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες·** || ὁμ. ἐπὶ γυναικός : Σεκοῦνδ.8 ἱματισμένη ἔχιδνα, **ὁμ.** ΚΔΜατθ.3,7 **γεννήματα ἐχιδνῶν,** αὐτ.Λουκ 3,7· **3)** νεώτ. μτφ. ἐπὶ προσ., κακεντρεχὴς καὶ δόλιος· **4)** ὁ χθόνιος δαίμων 'Εχιδνα : 'Ησίοδ.Θ 297 **θείην κρατερόφρον' 'Εχιδναν,** Σοφ.Τρ.1099 **δεινῆς 'Εχίδνης θρέμμα.**

ἐχιδναῖος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔχιδναν βλ.λ., ὁ τῆς ἐχίδνης κ. μτφ. ὁ δηλητηριάζων ὡς ἔχιδνα : Γαιτ.ΑΠ 7,71,2 **Μοῦσαν ἐχιδναίῳ.. ἔβαψε χόλῳ·** || ὀφιοειδής : Νόνν 14, 216 **ἐχιδναίοισι κορύμβοις·** **2)** ὁ ἐκ τῆς 'Εχίδνης βλ.λ.4) γεννηθείς : Καλλ.ἀπ.161.

ἐχιδνήεις-εσσα-εν μτγν. ἐχιδναῖος βλ.λ. : Νίκ. Θηρ.209 **ἐχιδνήεσσαν μορφήν,** Νόνν.Δ 13,191.

ἐχιδνίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. κ. **ἐχιίδαι** οἰκογέν. ὀφιδίων, ἧς γένος ἡ ἔχιδνα.

ἐχίδνιον (τό) δ. γρ. ἀντὶ ἐχίδιον βλ.λ.

ἐχιδνισμός (ὁ) νεώτ. ἰατρ. δηλητηρίασις **ἐξ ἰοῦ** δηξάσης ἐχίδνης.

ἐχιδνοειδής-οῦς-ές γλωσσ. κ. **ἐχιδνώδης** ὁ ὅμοιος πρὸς ἔχιδναν.

ἐχιδνοκέφᾰλος-ον σχόλ. **ὁ ἔχων κεφαλὴν** ἐχίδνης.

ἐχιδνόκομος-ον μτγν. **ὁ ἔχων κόμην ἐξ ἐχιδνῶν** : Νόνν.Δ 8,239 **ἐχιδνοκόμῳ παρὰ Δίρκῃ.**

ἐχιδνολογῶ-έω μσν. συλλέγω ἐχίδνας : Εὐστ. Διον.Περ 376 **οἱ 'Ρωμαῖοι τάσσουσιν ἐχιδνολογεῖν εἰς κατασκευὴν θηριακῆς, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν 'Ρώμῃ τὰς ἐχίδνας θηρεύουσιν.**

ἐχιδνότοκος-ον μσν. ὁ γεννηθεὶς **ἐξ ἐχίδνης** : 'Ανών.Προγ.9 εἰς Ρητ.1,626W.

ἐχιδνοφαγία (ἡ) μτγν. **τὸ ἐσθίειν, τρώγειν, ἐχίδνας** : Διοσκ.Εὐπ.1,227.

ἐχιδνοχαρής-οῦς-ές μτγν. ὁ ἐπὶ ταῖς ἐχίδναις χαίρων, ὁ εὑρίσκων τέρψιν εἰς τὰς ἐχίδνας : Χρησμ. Σιβ.5,168 **Μαινὰς ἐχιδνοχαρής.**

ἐχιδνώδης-ους-ες μτγν. κ. μσν. ὁ ἐχιδνοειδής βλ.λ. : Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.1136· **2)** μτφ. δόλιος, κακεντρεχής : ΚΜανασσ.1030 **ἐχιδνώδης Φαραώ.**

ἐχίειον (τό) μτγν. κ. μσν. κ. ἔχιον βλ.λ.2) : Νίκ. Θηρ.65 **ἐχίειον ὀριγανόεσσά τε χαίτη.**

ἐχίειος-α-ον μσν. ἐχιδναῖος βλ.λ.1) : Τζέτζ.Χιλ.12,840.

ἐχιεύς-έως (ὁ) μτγν. μικρὰ ἔχιδνα, πληθ. **ἐχιῆες** : Νίκ.Θηρ.133 **τυτθοὶ γινόμενοι ἐχιῆες.**

ἐχιίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἱ ἐχιδνίδαι **βλ.λ.**

ἐχῑναῖος-ον μτγν. ἐχιδναῖος : Νίκ.Θηρ.230 **κωκυτὸν δ' ἐχιναῖον ἐπικλείουσιν ὀδῖται** (ἀμφ.).

ἐχῑνᾰλώπηξ-εκος (ὁ) μτγν. ἐχῖνος **καὶ ἀλώπηξ** : Στέφ.Βυζ.ἐν λ. 'Αζανοί.

ἐχιναστερίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογέν. **ἀστεριῶν** ἐχινοδέρμων.

ἐχινέα (ἡ) 'Επιγρ. **εἶδος ἀγγείου· πρβλ. ἐχῖνος 4) κ.5).**

ἐχῖνέες (οἱ) εἶδος μυῶν ἐχόντων τρίχας τραχείας καὶ ἀκανθώδεις καὶ ζώντων ἐν Λιβύῃ : 'Ηρ.4,192 **μυῶν δὲ γένεα τριξὰ αὐτόθι ἐστί·.., οἱ δὲ ἐχινέες·** αἰτ. πληθ. ἐχῖνας ('Αριστλ.Θαυμ.832b,3.

ἐχινῆ (ἐν. δορά) μτγν. δέρμα ἐχίνου, **ἀκανθοχοίρου** : 'Ηρωδιαν. (Τεχν.Λεξ.) 1,334· **2)** **ἐχινῆ** στρατιωτικὴ πιθ. ἐχινέα βλ.λ. : '**Επιγρ.**

ἐχίνιον (τό) μτγν. **τὸ φυτὸν ἱπποφαὲς βλ.λ. :** Διοσκ.4,159.

ἐχινίς-ίδος (ἡ) πλατύστομον **ἀγγεῖον, μικρὸς ἐχῖνος** βλ.λ.3) : 'Ιππ.Γυν.Φύσ.32.

ἐχινίσκος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὑποκορ. **τοῦ ἐχῖνος,** μέρος τοῦ ὠτός· Πολυδ.2,86 **« ἡ δὲ περὶ τῇ κυφέλῃ κοιλότης ἐχινίσκος »·** **2)** **ὁμ.** ὑποκορ. τοῦ ἐχῖνος βλ.λ.4), σκεῦος μαγειρικόν : Πολυδ.10,95 « ἐχίνους, ἐχινίσκους ».

ἐχινόδερμα (τά) νεώτ. ζωολ. κ. **ἐχινοδέρματα** ὁμοταξία ἀσπονδύλων ζῴων, ὧν πλεῖστα κοινότατα ἐν ταῖς ἑλληνικαῖς θαλάσσαις, **ὅ.** ἐχινόζωα.

ἐχινοειδῆ (τά) νεώτ. **ζωολ. μία τῶν ὁμοταξιῶν** τῶν ἐχινοδέρμων.

ἐχινόζῳα (τά) νεώτ. ζωολ. **τὰ** ἐχινόδερμα βλ.λ.

ἐχινόκακτος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος **κακτοειδῶν** φυτῶν.

ἐχινόκερως-ω (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος λιθιδιδῶν βραχυούρων δεκαπόδων μαλακοστράκων.

ἐχινοκέφαλος (ὁ) μτγν. σκωπτικὴ ἐπωνυμία τοῦ Περικλέους ὡς ἔχοντος κεφαλὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν τοῦ **ἐχίνου** : Πολυδ.2,43 (ὀρθότ. ὁ Πλαύτ. τὸν λέγει σχινοκέφαλον βλ.λ.).

ἐχινοκίδαρις-εως (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ἐχινοδέρμων **ἀρβακιιδῶν.**

ἐχινοκοκκίασις-εως (ἡ) νεώτ. ἰατρ. παρασιτογενὴς νόσος, ὀφειλομένη εἰς τὴν μόλυνσιν τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ δι' ᾠῶν τοῦ ἐχινοκόκκου.

ἐχινόκοκκος (ὁ) νεώτ. ζωικὸν παράσιτον ἐκ τῶν πλατυελμίνθων σκωλήκων ζῶν ἐν τῷ ἐντέρῳ τοῦ κυνὸς καὶ δυνάμενον νὰ μεταδοθῇ καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ἐπιφέρον εἰς αὐτὸν τὴν νόσον ἐχινοκοκκίασιν, ἄ. ταινία (ἡ).

ἐχινοκύαμος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος **κλυπεαστριδῶν** ἐχινοειδῶν ἐχινοδέρμων.

ἐχινομήτρα (ἡ) κ. νεώτ. εἶδος μεγίστων θαλασσίων ἐχίνων : Ἀριστλ.ΖΙ 530b,6 **ἔτι αἱ ἐχινομῆτραι καλούμεναι μεγέθει πάντων μέγισται·** ‖ εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος ἐχινοειδῶν ἐχινοδέρμων.

ἐχινόπους-οδος (ὁ) κ. νεώτ. τὸ φυτὸν ἐχινόπους ὁ ἀκανθόκλαδος, πιθ. ταυτόσημον τῷ ἐχίῳ : Ποιητ. π.Πλαύτ.'Ηθ.44Ε **ὡς ἂν' ἐχινόποδας καὶ ἀνὰ τρηχεῖαν ὄνωνιν φύονται μαλακῶν ἄνθεα λευκοΐων·** ‖ εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **χεδροπῶν** φυτῶν.

ἐχινορρυγχίδαι (οἱ) νεώτ. ζωολ. οἰκογέν. **νηματελμίνθων** σκωλήκων.

ἐχῖνος (ὁ) κ. μσν. κ. νεώτ. ζῷον θηλαστικὸν ἐντομοφάγον, ἐχῖνος ὁ χερσαῖος, ἀκανθόχοιρος, σκαντζόχοιρος : Ἀρχίλ.118, Ἴων Χ.Τραγ.38 **τοὺς λέοντας ᾔνεσα ἢ τὰς ἐχίνου οἰζυρὰς τέχνας,** Σοφ. Ἰχν.121, Ἑρμ.83 **αὐτὰρ ἐχίνοις ὀξυβελεῖς χαῖται νώτοις ἐπιπεφρίκασι,** Ἀριστφ Εἰρ.1086 **οὐδέποτ' ἂν θείης λεῖον τὸν τρηχὺν ἐχῖνον,** αὐτ 1114, ΑΠ 6, 45,1 **ὀξέσι λαχνήεντα δέμας κέντροισιν ἐχῖνον,** αὐτ.169,1, Νόνν.Δ 13,421, παροιμ.π.Τζέτζ.Λυκόφρ. 1093 **τοιαῖσδ' ἐχῖνος μηχαναῖς οἰκοφθορῶν·** ‖ κ. μτ. τοῦ προσδ. χερσαῖος ἐν διαστ. πρὸς τὸν θαλάσσιον βλ. κατ. : Ἀριστλ.ΖΙ 490b,33 **τὰς ἀκανθώδεις τρίχας, οἵας οἱ χερσαῖοι ἔχουσιν ἐχῖνοι καὶ οἱ ὕστριχες·** **2)** γένος θαλασσίων ἐχινοδέρμων ζῴων, ἀχινός· Ἡσ. « ἐχῖνος, μικρὸν τῆς θαλάσσης ζῷον ἢ τὸ πετεινόν», αὐτ.ἐν λ. ἐχῖναι « καὶ ζῷον θαλάσσιον **ἐδώδιμον** » : Ἐπίχ.53, Ἀρχιππ.24, Πλάτ.Εὐθ.298D **καὶ τῶν ἐχίνων ἄρα, . . , ἡ σὴ μήτηρ μήτηρ ἐστὶ τῶν θαλαττίων,** Ἀριστλ.ΖΙ 530,11 **ἐχῖνοι . . θαλάττιοι,** Πολυδ.6,47· ‖ εἰδ. νεώτ. ζωολ. γένος **ἐχινιδῶν** ἐχινοδέρμων· **3)** πλατύστομον δοχεῖον χρησιμεῦον πολλάκις πρὸς ἐναπόθεσιν ἰατρικῶν φαρμάκων: Ἱππ.Γυν.2,172, αὐτ.'Αφ. 230,Εὔπ.415, Ἀριστφ.Σφ.1436 **ἐν Συβάρει γυνή ποτε κατέαξ' ἐχῖνον,** Μέν.Ἐπιτρ.ἀπ.10, Ἐρωτιαν., Πολυδ. 6,91· **4)** μετάλλινον ἢ πήλινον δοχεῖον, ἐν ᾧ κλειόμεναι ἐσφραγίζοντο αἱ μαρτυρικαὶ ἀποδείξεις ὑπὸ τῶν διαιτητῶν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς δίκης, ὅτε τὸ πρῶτον ἠνοίγετο : Δημ.1106 **ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν,** αὐτ. 1180, Ἀριστλ.'Αθ.53,2 **ἐμβαλόντες τὰς μαρτυρίας καὶ τὰς προκλήσεις καὶ τοὺς νόμους εἰς ἐχίνους,** Θεόφρ.Χαρ.6,8 **ταῖς δὲ** (δίκαις) **παρεῖναι ἔχων ἐχῖνον ἐν τῷ προκολπίῳ καὶ ὁρμαθοὺς γραμματιδίων ἐν ταῖς χερσίν·** **5)** τὸ ἀκανθῶδες περίβλημα, κέλυφος τοῦ καρποῦ τῶν κυπελλαφόρων φυτῶν, οἷον τῆς δρυὸς κ. ἄ., κύπελλον· Ἡσ. « τῶν δρυῶν τοὺς κυττάρους » : Θεόφρ.ΦΙ 3,10,1, Ξενοκρ.43 **αἱ δ' ὑπὲρ Φάρον** (γλυκυμαρίδες) **τραχεῖαι, βαλάνοις ἐοικυῖαι δρυΐναις, ἐμφεῶς φυγοῖς τὸν ἐχῖνον φερόμεναι,** Ἡσ.· **6)** οἱ τραχηλικοὶ σπόνδυλοι τοῦ κεστρέως : Δωρί.π.'Αθήν.7, 306F **τὸν δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ κεστρέως ἐχῖνον σφόνδυλον ὀνομάζει·** **7)** ὁ τρίτος στόμαχος τῶν μηρυκαστικῶν ζῴων, ἔνθα κυρίως τελεῖται ἡ πέψις, ἄ. βίβλος· Ἡσ. « κοιλίας μέρος τῶν μηρυκαζομένων ζῴων », ΕΜ 404,48 « ἐχῖνος καὶ ἡ γαστήρ, ὥς φησι Καλλίμαχος, ὅν τε μάλιστα βοῶν ποθέουσιν ἐχῖνον» : Ἀριστλ.ΖΜ 676a,11 **ἔχει δὲ τὰ ἔχοντα τῶν πολυκοιλίων τὴν πυετίαν οὔτ' ἐν τῇ μεγάλῃ κοιλίᾳ . . ἐν τῷ καλουμένῳ ἐχίνῳ,** αὐτ. ΖΙ 507b,6 **τούτου δ' ἔχεται ὁ ἐχῖνος,** Καλλ.ἀπ.250· **8)** ὁμ. ὁ πρόλοβος, ἐπὶ τῶν ποηφάγων πτηνῶν· Ἡσ. « καὶ τῶν πτηνῶν τὴν κοιλίαν » : Αἰλ.ΖΙ 14,7 **ἡ γαστὴρ αὐτῆς** (τῆς στρουθοκαμήλου) **εὑρίσκεται λίθους ἔχουσα, οὕσπερ οὖν καταπιοῦσα ἡ στρουθὸς ἐν τῷ ἐχίνῳ φυλάττει·** **9)** μέρος τοῦ χαλινοῦ τοῦ ἵππου, πιθ. τὸ εἰς τὸ στόμα τοῦ ἵππου σιδηροῦν μέρος αὐτοῦ· κτ. Πολυδ.1,184 «τῶν ὑποστομίων τὰ κοῖλα »· πρβλ. ἐχήνια : Ξεν.Ἱππ. 10,6 **τοὺς δ' ἐχίνους ὀξεῖς,** Πολυδ.1,148· **10)** ἀρχιτεκτ. κυκλικὸν μέρος τοῦ δωρικοῦ καὶ ἰωνικοῦ κιονοκράνου, κυρτὸν τὴν τομήν, κείμενον μεταξὺ τοῦ ἄβακος καὶ τοῦ ὑποτραχηλίου· Ἡσ. « τῶν κιονοκράνων μέρος » : Βιτρ.4,3,4, αὐτ.4,7,3· **11)** Ἡσ. « αἱ τῶν τειχῶν ἀγκῶνες »· **12)** εἶδος πλακοῦντος· Ἡσ. « εἶδος ῥοιῶν, καὶ πέμμα νησιωτικὸν ὡς πλακοῦς » : Λυγκ.π.'Αθήν.14,647Α **ἐπὶ τῆς δευτέρας εἰσάγουσι τραπέζης ἐχῖνον·** **13)** εἶδος φυτοῦ, δ.γρ. ἀντὶ ἔρινος βλ.λ. : Διοσκ.4,141, Γαλ.11,830, Παῦλ.Αἰγ.7,3· **14)** εἰδ. νεώτ. ὀχυρωτ. εἶδος βοηθητικοῦ ἀμυντικοῦ μέσου, δι' οὗ φράσσονται αἱ ἔξοδοι τῶν συρματοπλεγμάτων· **15)** ὁμ. εἰδ. νεώτ. μηχανολ. μηχανικὸν σύστημα χρησιμεῦον πρὸς μετάδοσιν τῆς κινήσεως ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄξονος εἰς ἕτερον παράλληλον.

ἐχινόσπερμον (τό) νεώτ. βοταν. γένος βοραγινιδῶν φυτῶν.

ἐχινοταινία (ἡ) νεώτ. ζωολ. ὀνομασία ταινιῶν (σκωλήκων) φερουσῶν κατὰ τὴν περιφέρειαν τοῦ προέχοντος ῥύγχους στέφανον ἐξ ἀγκίστρων.

ἐχινοφόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων ἐχίνους : Πλίν.33 **ἐχινοφόροι κόγχαι** (σάλπιγγες δι' ὧν ᾄδουσι)· **2)** νεώτ. γένος σκιαδιανθῶν φυτῶν.

ἐχῖνοφις-εως (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος **κακτοειδῶν** φυτῶν.

ἐχινώδης-ους-ες (εἶδος) κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ἐχῖνον, ἀκανθώδης : Ἀριστλ.Θαυμ.532b,3 **ἐνίους γὰρ πλατυπροσώπους, ὥσπερ αἱ γαλαῖ, γίνεσθαι· τινὰς δὲ ἐχινώδεις οὓς καλοῦσιν ἐχίδνας·** πρβλ. Ἀριστφ.Βυζ.109,9· **2)** γεν. τραχύς, ἀνώμαλος, ἀκανθωτός : Στράβ.12,3,11 **πᾶσαν τὴν τῆς πέτρας ἐπιφάνειαν ἐχινώδη καὶ ἀνεπίβατον εἶναι γυμνῷ ποδί·** **3)** νεώτ. ἐπὶ θαλασσίων βυθῶν, ὁ πλήρης ἐχίνων, ὁ γεμάτος ἀχιναύς.

ἐχίνωμα-ατος (τό) νεώτ. ζωολ. γένος **ἀκτινοζῴων** πρωτοζῴων.

ἐχιόδηκτος-ον μτγν. κ. μσν. ἐχιδνόδηκτος : Στράβ.13,1,14 **αὐτῶν τοὺς ἄρρενας τοῖς ἐχιοδήκτοις ἄκος εἶναι** (δ.γρ. ἐχεόδηκτος), Διοσκ.1,13, Γεωπ.12,30,1

ἔχιον (τό) (ἔχις) μτγν. κ. νεώτ. τὸ φυτὸν ἔχιον τὸ ἀρναγλωσσοειδές, φιδοβότανα : Διοσκ.4,27· **2)** τὸ φυτὸν σαπωνόφυτον τὸ ὠκιμοειδές : αὐτ. 4,28· ‖ νεώτ. βοταν. γένος βοραγινιδῶν φυτῶν.

ἐχιόστομον (τό) νεώτ. ζωολ. γένος φυσοστόμων **σιλουριδῶν** ἰχθύων.

ἐχίουρος (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος **ἐχιουριδῶν** σκωλήκων.

ἔχῖς-εως (ὁ κ. ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., γεν. κ. ἔχιος, γεν. πληθ. **ἔχεων** κ. **ἐχίων,** δοτ. πληθ. **ἔχιεσσι,** αἰτ. ἔχιας κ. **ἔχεις,** ἔχιδνα, ὀχιά, ὀχεντρα : Πλάτ.Συμπ.217Ε

τὸ τοῦ δηχθέντος ὑπὸ **τοῦ ἔχεος** πάθος, αὐτ. 290Α **ἐχεῶν τε καὶ φαλαγγίων καὶ σκορπίων,** Ἀριστλ.ΖΙ 511a,16 **ὁ δ' ἔχις ζωοτοκεῖ** μόνον, Θεόφρ.Χαρ.1,7 **φυλάττεσθαι μᾶλλον δεῖ ἢ τοὺς ἔχεις,** Λυκόφρ.499, Νίκ.Θηρ.9 **ἑρπηστὰς ἐχιάς τε,** Ὀππ.Κυν.3,439, Θεοφάν.Νόνν.2,332 **ἀπὸ τῶν ἔχεων ἢ ἐχιδνῶν δακνομένων·** || ἐν χρ. μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. ὑπούλως κακοῦ καὶ ἐπιβλαβοῦς τοῖς ἄλλοις χαρακτῆρος, ὡς τὸ δημ. ὀχιά : Δημ.799 **ὅταν συκοφάντην καὶ πικρὸν καὶ ἔχιν τὴν φύσιν ἄνθρωπον ἴδητε,** αὐτ.786 **πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ἔχις ἢ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον,** Βιάν.ΑΠ 9,548,4 **αἱ δ' ἔχεων ἦτε χερειότεραι,** πρβλ. ἔχιδνο· **2**) ἔχιον βλ.λ.2) : Νίκ.Θηρ.541, Πλίν.ΦΙ 22,50.

ἐχιταμίνη (ἡ) νεώτ. χημ. ἀλκαλοειδὲς τοῦ φλοιοῦ τῆς ἀλατονίας, ἅ. διταΐνη.

ἐχίτης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος πολυτίμου λίθου: Πλίν.ΦΙ 37,187· **2**) εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **ἀποκυνιιδῶν** φυτῶν.

ἔχμα-ατος (τὸ) (ἔχω) κ. νεώτ. τὸ κρατοῦν τι στερεῶς ἢ ὀπίσω, ἔμφραγμα, κώλυμα, ἐμπόδιον: Ἰλ.Φ 259 **χερσὶ μάκελλαν ἔχων ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων** (ἐκβάλλων ἐκ τῆς σύλακος τὰ ἐμπόδια)· **2**) μτ. γεν. πᾶν τὸ χρησιμεῦον πρὸς ὑπεράσπισιν, ὀχύρωμα, σκέπη ἐναντίον τινός, πρόσκομμα εἰς ἐναντίαν ἐνέργειαν : Ὕμν.Ἑρμ.37 **ἢ γὰρ ἐπηλυσίης πολυπήμονος ἔσσεαι ἔχμα ζώουσ'** (διότι ἐν ζωῇ οὖσα θὰ εἶσαι ἐμπόδιον τῆς πολὺ βλαβερᾶς ἐπῳδῆς), Ἀπολλ.Ρ 4,201· **3**) πᾶν ὅ τι συνέχει, συγκρατεῖ τι, κράτημα, συνοχή, στήριγμα, ὑποστήριγμα, ἔρεισμα : Ἰλ.Ν 139, αὐτ.Μ 260 **ἔχματα πύργων** (ὑποστηρίγματα, σχόλ. «ἐρείσματα »), Ἀπολλ.Ρ 1,1200 **σὺν αὐτοῖς ἔχμασι γαίης** (μετὰ τῆς εἰς τὰς ρίζας προσκεκολλημένης καὶ στερεῶς κρατούσης αὐτὰς γῆς), Νίκ.Θηρ.724 **ἔχματα γούνων** (ἐπὶ τῶν μυῶν)· || **ἔχματα νηῶν** τὰ ὑπόβαθρα, αἱ δοκοὶ δι' ὧν ἐκρατεῖτο ὄρθιον τὸ πλοῖον, ὅταν ἀνεσύρετο εἰς τὴν ξηράν, τὰ φαλάγγια : Ἰλ.Ξ 410 **τὰ ῥα πολλὰ θοάων ἔχματα νηῶν πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο** (σχόλ. «ἐρείσματα πρὸς τὸ μὴ ἔνθα καὶ ἔνθα κλίνεσθαι »)· **4**) νεώτ. σιδηροῦν τεμάχιον ἔχον κεκαμμένα ἀμφότερα τὰ αἰχμηρὰ ἄκρα ἐν χρήσει κυρίως εἰς τοὺς ξυλίνους σκελετοὺς τῶν οἰκιῶν πρὸς σύνδεσιν δύο δοκῶν· **5**) ὁμ. εἰδ. νεώτ. ναυτ. μικρὸν τεμάχιον ἰσχυροῦ σχοινίου, δι' οὗ συγκρατεῖταί τι ἐπὶ τοῦ καταστρώματος πλοίου, μπότσος.

ἐχμάζω μτγν., μσν. κ. νεώτ. κρατῶ στερεῶς, συγκρατῶ, κωλύω, ἐπέχω, ἐμποδίζω· Σχόλ.Εὐρ. Ὀρ.265 « . . ἀπὸ δὲ τοῦ ἔχμα γίνεται ἐχμάζειν, τὸ κωλύειν καὶ ἐπέχειν καὶ ἐχμάσαι, τὸ κατασχεῖν καὶ ἑλεῖν, ὃ παρὰ τῷ Εὐριπίδῃ ἐνταῦθα διὰ τοῦ ο κεῖται », Ἡσ. « ἔχμασον, ἐπίσχες, κατάσχες», αὐτ. « ἐχμάζει, κωλύει, κρατεῖ, δεσμεύει, καὶ στηρίζει », Εὐστ.Ἰλ.904,4 « κωλύω καὶ ἐπέχω », πρβλ. ὀχμάζω· **2**) νεώτ. ναυτ. στερεῶ, συγκρατῶ τι δι' ἔχματος βλ.λ., μπατσάρω· ρηματ. π. ἔχμασις.

ἔχμασις-εως (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐχμάζω βλ.λ., ἡ δι' ἔχματος στερέωσις, συγκράτησις, μποτσάρισμα.

ἐχμάτιον (τὸ) νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἔχμα βλ.λ., μικρὸν ἔχμα, μικρὸς μπότσος· || εἰδ. ναυτ. πλεκτὴ ζώνη, δι' ἧς στερεοῦται ἡ λέμβος ἐπὶ τῶν ἐπωτίδων ἢ τῶν ὑποστατῶν, μπατσέλο.

ἐχμός (ὁ) μσν. τ. τοῦ ἔχμα βλ.λ. : Εὐστ.1411,24.

ἔχοισα δωρ. τ. ἀντὶ ἔχουσα τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἐχομένιον (τό) πάπ. κορίανδρον βλ.λ.

ἐχόμενος-η-ον παθ. μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἐχομένως ἐπίρρ. μτγν. (ἐκ τῆς μτχ. ἐνεστ. τοῦ ἔχομαι) ἐφεξῆς, ἀμέσως ἔπειτα, εὐθὺς κατόπιν, πιθ. ἐν Ἐπικ.Ἐπιστ.2,40U, Βίτ.57,1, Ἀπολλδ.3,1,1 **ἐχομένως λέγωμεν καὶ τὰ περὶ Ἀγαπήνορος,** Φίλ.1,84, Πετόσ.π.Βέττ.Βάλ.332,32, Ἀπολλ.Δύσκ. Ἀντων.101,6· || μτ. γεν. εὐθὺς μετά τινα, ἀμέσως κατόπιν τινός : Διογ.Λ 4,23 **περὶ οὗ καὶ αὐτοῦ λέξομεν ἐχομένως Ἀρκεσιλάου.**

ἔχοντι δωρ. τ. ἀντὶ ἔχουσι τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἐχόντως ἐπίρρ. μτχ. ἐκ τοῦ ἐνεστ. τοῦ ἔχω, ἐν φρ. **ἐχόντως νοῦν** νουνεχῶς : Πλάτ.Νόμ.686Ε **εὖ καὶ ἐχόντως νοῦν. . πάντα εἶπες,** αὐτ.Φίλ.64Α.

ἔχος (τὸ) δημ. **τὸ** ἔχειν, ἡ περιουσία, τὰ ὑπάρχοντα, τὸ βιός.

ἐχούμενος-η-ο δημ. ὁ ἔχων πολλά, πλούσιος.

ἐχτές ἐπίρρ. δημ. τ. τοῦ ἐχθές, χθὲς βλ.λς.:Μαλακ.Συντρίμμ.10,1 **ἐχθὲς δὲν ἤσουν τίποτε.**

ἐχτός ἐπίρρ. δημ. τ. τοῦ ἐκτὸς βλ.λ.

ἔχτρα (ἡ) δημ. ἀντὶ ἔχθρα βλ.λ. : Βαλαωρ.Φωτ.43 **τὴν ἔχτρα τὴν παλιά,** Παλαμ.Τρισεύγ.16 **μιὰν ἔχτρα ἀσώπαστη τόνε χώρισε.**

ἐχτρεύομαι δημ. τοῦ ἐχθρεύομαι βλ.λ.

ἔχτρητα (ἡ) κ. **ὄχ**- δημ. τ. τοῦ ἔχθρητα.

ἐχυρῆσαι, δ.γρ. **ἐχυρίσαι** Ἡσ. « τῷ διὰ χειρὸς ὅρκῳ συνθέσθαι, καὶ κρατηθῆναι ».

ἐχῡρός-ά-όν (ἔχω) κ. νεώτ. ὀχυρός, ἀσφαλής, ἐπὶ τόπων : Αἰσχ.Πέρσ.89 **ἐχυροῖς ἕρκεσιν εἴργειν ἄμαχον κῦμα θαλάσσας,** Θουκ.4,8 **ἡ νῆσος .. τόν τε λιμένα . . ἐχυρὸν ποιεῖ,** Ξεν.ΚΠ 3,3,27 **τὸ ἐν ἐχυρῷ εἶναι** (ἐν ἀσφαλείᾳ), αὐτ.1,6,26 **ταῦτα πειρώμεθα ὡς ἐν ἐχυρωτάτῳ ποιεῖσθαι,** Πολύβ.4,70,7 **ποιεῖ δὲ . . ἐχυρὰν καὶ δυσπρόσοδον τὴν πόλιν,** Μαν.6,415 **ἐχυρῶν δωμήτορας οἴκων·** **2**) ἐπὶ λογικῶν ἐπιχειρημάτων, ἰσχυρός, ἀξιόπιστος : Θουκ.3,83 **οὐ γὰρ ἦν ὁ διαλύσων οὔτε λόγος ἐχυρὸς οὔτε ὅρκος φοβερός·** || κ. ἐπὶ ἀντιλήψεων, προσδοκιῶν, ἐλπίδων κττ. : αὐτ.7,41 **τὴν ἐλπίδα ἤδη ἐχυρὰν εἶχον·** **3**) μτφ. ἐπὶ πρόσ., ἀνεπηρέαστος : Πλούτ.Σόλ.1 **πρὸς τοὺς καλοὺς ἦν ἐχυρός·** **4**) εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ οὐδ. **ἐχυρὸν** ὡς οὐσ. ὁ ἐπὶ τῶν μεγάλων πολεμικῶν πλοίων ἰσχυρῶς τεθωρακισμένος θάλαμος, ὁπόθεν διευθύνει ἐν ὥρᾳ μάχης ὁ κυβερνήτης.

ἐχῡρότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ στερεότης, ἀσφάλεια : Πολύβ.1,57,6 **ἀπρόσιτα διὰ τὴν ἐχυρότητα** (δ.γρ. ὀχυρότητα), Φίλ.2,116, Ἰώσ.ΑΙ 15,11,4.

ἐχῡρόφρων-ονος-ον (φρὴν) ὁ ἔχων ἰσχυρὸν νοῦν, ὁ ὀρθὰ φρονῶν, πού 'χει γερὰ μυαλά· Ἡσ. « ἐχυρόφρονες· . . ἀσφαλεῖς ἐν φρονήσει ».

ἐχῡρῶ-όω καθιστῶ τι ἐχυρόν, ποιῶ τι ἀσφαλές, ὀχυρώνω· Φώτ. κ. Σουΐδ. « ἰσχυροποιῶ » : Ἰσοκρ. 5,122 (δ. γρ. ὁρίσαι)· ρηματ. π. ἐχύρωμα.

ἐχύρωμα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἐχυρῶ, ὀχύρωμα, τόπος ὠχυρωμένος : Θεοφύλ.Σ 11,18.

ἐχυρῶς ἐπίρρ. Φώτ. κ. Σουΐδ. « ἰσχυρῶς ἢ ἀσφαλῶς » : Θουκ.5,26 **μόνον δὴ τοῦτο ἐχυρῶς ξυμβάν·** κ. συγκρ. **ἐχυρώτερον,** αὐτ.8,24 **ὅσῳ ἐπεδίδου ἡ πόλις αὐτοῖς ἐπὶ τὸ μεῖζον, τόσῳ καὶ ἐκοσμοῦντο ἐχυρώτερον.**

ἔχω κ. νεώτ., δημ. κ. κατ' ἀποβολὴν τοῦ ἀρχικοῦ ε- ἢ ει- κατόπιν ὀξυτόνων λ. ληγουσῶν εἰς **-α, -ο, -ου, -ω,** β' ἑν. **ἔχεισθα** (εἰκ. εἰς Θέογν.1316, κῶδ. **ἔχοισθα**), **ἔχησθα** (εἰκ. εἰς Σαπφ.21, κῶδ. **ἔχεισθα**), β' ἑν. ὑποτ. **ἔχησθα** (Ἰλ.), εὐκτ. **ἔχοιμι,** προστ. **ἔχε,** ἀπαρφ. **ἐχέμεν, ἔχειν,** μτχ. **ἔχων,** παρατ. **εἶχον,** ἐπ. **ἔχον,** ἰων. ποι. **ἔχεσκον,** δημ. **εἶχα,** μέλλ. **ἕξω** (διορκής), ἐπ. ἀπαρφ. **ἑξέμεναι** (Καλλ. Αἴτ.3,1,27), ὁμ. μέλλ. **σχήσω** (στιγμιαῖος, ἐν τῇ σημ. κρατῶ), β' ἑν. **σχήσησθα** (Ὕμν.Δήμ.366), δημ. **θὰ ἔχω,** ἀόρ. α' **ἔσχησα** (ἐσφ.ἀνάγν.ἐν Νόνν. Δ 17,177) κ. **ἔσχα** (Ἐπιγρ.), γ' πληθ. **μετ-έσχαν** (Ἐπιγρ.), ἀόρ. β' **ἔσχον,** προστ. **σχὲς** (Σοφ.,Εὐρ.), (ἀμφ.γρ. ἐν χρησμῷ π. σχολ. Εὐρ.Φοίν.638 **σχέ,** ἐνίοτε εἰς κῶδ. Εὐρ. σύνθ. **πάρασχε, κάτασχε**), ὑποτ. **σχῶ,** εὐκτ. **σχοίην,** ἐν συνθ. σχοῖμι (κατά-

σχοιμι, κατάσχοιμεν), γ' πληθ. σχοίησαν, σχοῖεν, ἀπαρφ. σχεῖν, ἐπ. σχέμεν, μτγν. τ. γ' πληθ. παρατ. κ. ἀόρ. β' εἴχοσαν (ΑΠ 5,208, δ.γρ. ΚΔ'Ιω.15,22), ὁμ. ἔσχοσαν (Σκύμν.695), μτχ. σχών, ποι. ἀόρ. ἔσχεθον, σχέθον, ἀπαρφ. σχεθέειν (βλ. σχέθω), παρακ. ἔσχηκα, Ἐπιγρ. εἴσχηκα, ἐπ. ὄχωκα (ἀμφ., πρβλ. συνόχωκα), μέσ. ἔχομαι, ἐπ. προστ. ἔχεο, ἀπαρφ. ἔχεσθαι, παρατ. εἰχόμην, ἐπ. ἐχόμην, μέλλ. ἕξομαι κ. σχήσομαι, παθ. παρακ. ἐν μέσ. σημ. (παρ-)έσχημαι, ἀόρ. β' ἐσχόμην, προστ. σχέο, σχέσθε (Ἰλ.), σχοῦ (ἀνάσχου, παράσχου), ἀπαρφ. σχέσθαι· παθ., μέσ. μέλλ. ἐν παθ. σημ. ἐν-έξομαι, μτγν. σχεθήσομαι (συνήθ. σύνθ. συ-, ἐν-, ἐπι-), μέσ. μέλλ. ἐν παθ. σημ. σχήσομαι (Ἰλ.), ἀόρ. α' ἐσχέθην (κ. σύνθ. κατ-, συν-), ἀόρ. β' ἐν παθ. σημ. ἐσχόμην (σχέτο ἐν Ἰλ. δίς), μτχ. σχόμενος, παρακ. ἔσχημαι (κ. σύνθ., συνήθ. π.μτγν. γρ. κωδ. -ίσχημαι, -ήσχημαι)· βαστάζω, φέρω διὰ τῶν χειρῶν, βαστῶ: Ἰλ.Λ 463 νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν· 2) λαμβάνω ἔκ τινος καὶ κρατῶ στερεῶς, πιάνω, βαστῶ σφιχτά : Ἰλ.Λ 488 τὸν.. ἐξαγ' ὁμίλου χειρὸς ἔχων, αὐτ.Ε 230 σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία, Ἀριστφ.Νεφ.1047 εὐθὺς γάρ σ' ἔχω μέσον λαβὼν ἄφυκτον (σὲ κρατῶ σφιχτὰ ἀπὸ τὴ μέση), Πλάτ.Θεαίτ.197C λαβεῖν καὶ σχεῖν.. καὶ πάλιν ἀφιέναι· || παθ. συλλαμβάνομαι, πιάνομαι : Θουκ.2,5 τῶν ἀνδρῶν τῶν μὲν διεφθαρμένων, τῶν δὲ ζώντων ἐχομένων· 3) κρατῶ, συνέχω στερεῶς, συγκρατῶ : Ἰλ.Μ 456, αὐτ.Ω 453, Οδ.Λ 219 οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν· 4) ἀνέχω, ὑποβαστάζω διὰ τῶν χειρῶν ἢ ἄλλως, σηκώνω : Ἰλ.Ζ 509 ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, Ὀδ.Τ 38, Ἡσ.Θ 517 Ἄτλας δ' οὐρανὸν εὐρὺν ἔχει.. ἑστηώς, κεφαλῇ τε καὶ ἀκαμάτῃσι χέρεσσι, Σοφ.άπ.373 ἐπ' ὤμων πατέρ' ἔχων· 5) ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ὅπλα ἢ ἐνδύματα, φέρω ἐπ' ἐμοῦ, ἐπάνω μου, φορῶ : Ἰλ.Γ 17 παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα καὶ ξίφος, Ὀδ. Τ 225, αὐτ.Ω 231 κυνέην κεφαλῇ ἔχε, Εὐρ.Ἑλ.554 στολὴν γ' ἄμορφον ἀμφὶ σῶμ' ἔχεις, Ξεν.Ἀν. 1,5,8 ἔχοντες τούς τε πολυτελεῖς χιτῶνας· 6) ἐπὶ κυοφορούσης γυναικός, ἐν συνεκφ. μετὰ τοῦ γαστὴρ ἢ ἄνευ αὐτοῦ, φέρω, βαστάζω ἐν γαστρί, εἶμαι ἔγγυος, κυοφορῶ : Ἡρ.3,32 ἐμπηδῆσαι αὐτῇ ἐχούσῃ ἐν γαστρί, Ἱππ.Ἐπιδ.1,26, ιγ' τρίμηνον πρὸς ἑωυτῇ ἔχουσαν, Ἀριστλ.Πολ.1335b,18 ἀπολαύοντα φαίνεται τὰ γεννώμενα τῆς ἐχούσης, ΚΔΜατθ.1,23 ἡ παρθένος ἐν γαστρὶ ἕξει, Μόσχ.I 114 (π.Δουκαγγ.) ἐκ τοῦ Ἀββᾶ Δανιὴλ ἔσχεν ἡ γυνή· 7) κ. γεννῶ, κτῶμαι, ἀποκτῶ τέκναν : Νίκ.Δαμ.11J παῖδα ἔσχεν, Διγεν.Ἀκρ. 44 τῆς δέσποινας τὴν σύλληψιν καὶ ποίαν κόρην ἔσχεν,- ἔχει δυὸ παιδιὰ ἀπὸ τὸν πρῶτο της ἄνδρα· || κ. ἐπὶ ἀνδρός : Χρον.Μορ.5937 εἶχε μὲ τὴν γυναῖκά του.. τρεῖς θυγατέρες· 8) κρατῶ τι εἰς τὰς χεῖράς μου ὡς ἰδιοκτησίαν μου, κέκτημαι, κατέχω τι ὡς κτῆμά μου : Ὀδ.Β 336 οἰκία δ' αὖτε τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, Ἡρ.6,22 τοῖσί τι ἔχουσι, Ξεν.Ἑλλ.5,2,7 οἱ ἔχοντες τὰς οὐσίας, Δημ.83 οὐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες τὰ αὐτῶν ἔχουσιν, φρ. τί εἴχαμε, τί χάσαμε (πρὸς παρηγορίαν μὴ κερδήσαντος ἀλλὰ καὶ οὐδὲν διακινδυνεύσαντος), ὁμ. ἄς τὰ κλαίῃ ποὺ τὰ 'χει (πρὸς ἔκφρασιν ἀδιαφορίας διὰ τὸν παθόντα ἰδιοκτήτην), ὁμ. ἔχεις γρόσα, ἔχεις γλῶσσα (ὁ πλούσιος ἔχει παρρησίαν)· 9) κατέχω, διατηρῶ: Πάπ. ἔχει ἰατρεῖον, - ἔχει μαγαζὶ στὴν ὁδὸ Σταδίου· || δθ.κ.ἀπολ. ὁ ἔχων ὁ πλούσιος, ὁ οὐκ ἔχων ὁ πτωχός : Σαφ. ΑΙ.157 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει, Εὐρ. Ἰκ.240 οἱ οὐκ ἔχοντες καὶ σπανίζοντες βίου, Λουκ.Νεκρ.Δ 22,1 οὐκ ἂν λάβοις παρὰ τοῦ μὴ ἔχοντος,-μὴν τὸν κλαῖς αὐτὸν ποὺ ἔχει· 10) κατακρατῶ : Ὀδ.Ο 231 ὅς οἱ χρήματα πολλὰ τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν εἶχε βίῃ, Δημ.867 ἐπὶ τῷ διὰ ταχέων ἀποδοῦναι τἀργύριον εἶχον· 11) κ. ἐπὶ προσωπικῆς κρατήσεως, κρατῶ, φυλάω : Ἰλ. Ω 115 Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν οὐδ' ἀπέλυσεν, ΚΔΜατθ.27,16 εἶχον δὲ τότε δέσμιον.. Βαραββᾶν, Πάπ. ἔχειν ἐν εἱρκτῇ,- τὸν ἔχουν στὴ φυλακή, - μέσα· 12) ἐπὶ ἀνδρὸς ἐν ἀναφ. πρὸς γυναῖκα, ἔχω ὡς σύζυγον : Ὀδ.Δ 569 ἔχεις Ἑλένην καί σφιν γαμβρὸς Διὸς ἐσσι, Ξεν.ΚΠ 1,5,4, ΚΔ Μάρκ.6,18 ἔχειν τὴν γυναῖκα τοῦ ἀδελφοῦ σου· || κ. παθ. γλωσσ.«ἐχομένη· ἡ γαμουμένη» : Ἰλ.Ζ 398 τοῦ περ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι· || ὁμ. κ. ἐπὶ ἐρατῶν : Ἀρίστιππ.π.Διογ.Λ 2,75 ἔχω Λαΐδα, ἀλλ' οὐκ ἔχομαι,-λένε πὼς ἔχει τὴν ἀνεψιά του· || ὁμ. κ. ἐπὶ γυναικὸς ἐν ἀναφορᾷ πρὸς ἄνδρα : Καλλ.Αἴτ.3,1,27, ΚΔ Ἰω.4,17 οὐκ ἔχω ἄνδρα· || ὁμ. κ. μεταξὺ ἀρρένων ἐραστῶν: Θουκ. 6,54 ἐραστὴς ὢν εἶχεν αὐτόν (περὶ τοῦ Ἁρμοδίου κ. Ἀριστογείτονος), ΑΠ 276 ἄρσενας ἄλλος ἔχοι· || δημ. φρ. τὰ ἔχει μὲ τὸν (τὴν) τάδε διατελεῖ, εὑρίσκεται εἰς σχέσεις ἐρωτικάς : τὰ ἔχει μὲ τὴ γειτόνισσά του· 13) γεν. ἐπὶ παντὸς συγγενικοῦ δεσμοῦ ἢ ἄλλης προσωπικῆς σχέσεως: Θέογν.1316 ἄλλον ἔχεισθα φίλον, Ἡρ.3,128 γραμματιστὰς.. οἱ πάντες ὕπαρχοι ἔχουσι, ΚΔΜατθ. 21,28 ἄνθρωπός τις εἶχε τέκνα δύο, αὐτ.Ἰω.19,15 ἔχομεν βασιλέα, Ρουφῖν.ἐν ΑΠ 5,74 γείτονα παρθένον εἶχον, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.219,5 πὄχουν παιδιά, ἄς τὰ κρύφουνε, κι ἀδέρφια, ἄς τὰ φυλάξουν, αὐτ.88,13 ἔχω καὶ ναῦτες διαλεχτούς,-δὲν ἔχει ὑπηρέτρια, φρ. τὸν ἔχει μὲ τὸ μέρος του (ὑπερασπιστήν, ὁμόφρονα, συνεργόν), ὁμ. ἔχει κι ὁ ἀφέντης μας ἀφέντη (οὐδεὶς ἀνεξάρτητος)· πρβλ. κ. ἐκτεταμένην τὴν φρ. εἰς ἄ. σημ. ἐν λ. ἀφέντης· 14) ἔχω παρ' ἐμαυτῷ τινα ὡς ξένον, φιλοξενῶ : Ὀδ.Ρ 515 τρεῖς γὰρ δή μιν νύκτας ἔχον, αὐτ.Υ 337,-ἔχομε ξένους σήμερα· 15) ἐν ἀναφορᾷ πρὸς πᾶν ὅπερ ἀνήκει που ὡς μέλος ἢ στοιχεῖον αὐτοῦ, φέρω, ἔχω ἐν ἐμαί : Ἡρ.2,68 ἔχει ὀφθαλμοὺς μὲν ὑός, ὀδόντας δὲ μεγάλους, ΚΔ Ρωμ.12,4 μέλη πολλὰ ἔχομεν,αὐτ.Ἰω.5,8 κολυμβήθρα.. πέντε στοὰς ἔχουσα, Διγεν.Ἀκρ.148 ὡραίαν εἶχε κεφαλήν, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.23,8 ἔχω σαράντα δυὸ κορφὲς κι ἑξήντα δυὸ βρυσοῦλες· || δημ. φρ. τὰ ἔχει σωστά (ἔχει σώας τὰς φρένας), ὁμ. τὰ 'χει τετρακόσια (ἔχει ἰσχυρὰν διάνοιαν ἢ εἶναι συνετός, μυαλωμένος), - ἔχει κακὸ μάτι (ἐπὶ βασκαίνοντας)· || ἔχω ἢ φέρω τι ἐν ἐμοὶ ὡς γνώρισμα, προτέρημα, ἐλάττωμα κττ. : Ὀδ.Ζ 18 κάλλος ἔχουσαι, Διγεν.Ἀκρ.143 διατὶ εἶχε σχῆμα θαυμαστὸν κι ἔλαμπεν σὰν τὸν ἥλιον, - ἔχει ὀμορφιὰ - λεβεντιά, - ἀσχημιὰ ποὺ τὴν ἔχει! || φέρω ἐπ' ἐμοῦ : Ἡρ.4,191 ἐν τοῖσι στήθεσι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχοντες, Σοφ.ΟΤ 1034 λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς, Πάπ. κάμηλος ἔχων χαρακτῆρα ἐν τῇ δεξιᾷ σιαγόνι· 16) ἐπὶ μετρήσεως, περιλαμβάνω, φθάνω εἰς τὸ δηλούμενον ποσόν : Πτολ.Εὐεργ.9 χοῖρος ἔχων τὸ ὕψος δύο ἡμίσους πήχεων· || ἰδ. ἐπὶ μετρικῶν μονάδων, ἕλκω, περιέχω, ἀξίζω, ἄ. δύναμαι : Διόδ.Σ 2,9, αὐτ.11,26 (τὸ Δαμαράτειον) εἶχεν ἀττικὰς δραχμὰς δέκα, Ἀππ.Σικελ.2,2 ἔχει τὸ Εὐβοϊκὸν τάλαντον Ἀλεξανδρείους δραχμὰς ἑπτακισχιλίους, Πάπ. ἔχει τὸ σχοινίον τὸ γεωμετρικὸν ὄγδοα κ'' || μσν., νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ ἀξίας, ἀξίζω, κοστίζω : Προδρ.2,115 τὸ πῶς πουλιέται τὸ τυρίν, τί ἔχει τὸ κεντηνάριν, - πόσο ἔχει τὸ ψωμί· || ὁμ. ἐπὶ χρόνου, περιλαμβάνω: τὸ ἔτος ἔχει δώδεκα μῆνας· || ὁμ. διανύω : ὁ μῆνας ἔχει πέντε (διανύει τὴν πέμπτην ἡμέραν)· 17) ἄγω ἢ φέρω μετ' ἐμαυτοῦ, μαζί μου, ἰδ. ἐν συνεκφ. μτ. ρ. κινήσεως

σημαντικῶν κ. κτ. τὴν μτχ. **ἔχων** μεταφραζομένην ἁπλῶς διὰ τῆς προθ. **μετὰ** κ. γεν. ἢ τῆς **μὲ** κ. αἰτ.: Ἡρ.3,128 **ἤιε ἔχων ταῦτα** (τὰ βιβλία), Δημ.886 **ἧκεν ἔχων τὸν πρεσβευτήν**· || ἡ χρ. οὕτη ἰδ. ἐπὶ στρατηγῶν ἡγουμένων τοῦ ἑαυτῶν στρατοῦ ἢ συνοδευομένων ὑπὸ ἀκολούθων: Ἡρ. 7,8,δ΄ **ὃς ἂν δὲ ἔχων ἥκῃ.. στρατόν,** Σοφ.ΟΤ 750 **ἐχώρει βαιὸς ἢ πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης,** Ξεν.Ἀν.1,2,5· πρβλ. 25)· **18)** κτῶμαι, λαμβάνω, ἀποκτῶ, παίρνω: Σοφ.ΟΚ 1686 **πῶς.. βίου δύσοινον ἕξομεν τροφάν,** αὐτ.Αἴ. 465, Πλάτ.Κρατ.403E **ἀπὸ τούτου ἔσχε τὸ ὄνομα,** ΚΔ Ρωμ.13,3 **ἕξεις ἔπαινον ἐξ αὐτῆς,** αὐτ.Ματθ.6,1 **μισθὸν οὐκ ἔχετε**· || εἶμαι ἢ γίνομαι κύριός τινος, καταλαμβάνω, παίρνω: Αἰσχ.Ἀγ.320 **Τροίαν Ἀχαιοὶ τῇδ' ἔχουσ' ἐν ἡμέρᾳ,** Σοφ.ΟΚ 425 **ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει,** Εὐρ.Ἡρ.4 **ὃς τάσδε Θήβας ἔσχε,** Θουκ.6,6, αὐτ.6,54 **ἔσχε τὴν ἀρχήν,** Χρον.Μορ.2562 **τὴν ἀφεντίαν ὅπου εἶχεν τοῦ Μορέως**· κ. παθ.: Ἰλ.Σ 130 **ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,** Θουκ.4,55 **Πύλου ἐχομένης**· **19)** μετ' αἰτ. τόπου, κατέχω, κατοικῶ: Ἰλ.Ε 890 **οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν,** Ὀδ.Ζ 177, Αἰσχ. Πρ.417 **οἳ γᾶς ἔσχατον τόπον ἀμφὶ Μαιῶτιν ἔχουσι λίμναν**· || ἰδ. ἐπὶ θεῶν ἢ ἡρώων οἱονεὶ κατεχόντων ναὸν ἢ ἄλλον ἱερὸν χῶρον ἢ πόλιν, εἶμαι προστάτης πολιοῦχος: Αἰσχ.Εὐμ.24 **Βρόμιος ἔχει τὸν χῶρον,** Θουκ.2,74 **θεοὶ ὅσοι γῆν τὴν Πλαταιίδα ἔχετε καὶ ἥρωες**· **20)** ἔχω τὴν ἐπιστασίαν ἢ φροντίδα τινός, ἐπιτηρῶ, φροντίζω, περιποιοῦμαι, φυλάσσω, ὅθ. κ. διέπω, διευθύνω: Ἰλ.Ε 749 **πύλαι.. ἃς ἔχον Ὧραι,** Ὀδ.Β 22 **ἔχον πατρώια ἔργα,** Εὐρ.Ἱκ.2 **τῆσδ', οἵ τε ναοὺς ἔχετε πρόσπολοι θεᾶς,** Ξεν.ΚΠ 7,3,7 **εἶχε τὰς ἑπομένας ἀγέλας καὶ βοῦς καὶ ἵππους,** Δημ.1153 **διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας** (διευθυνόντων τὰς δίκας)· || **ἔχω φυλακὴν** ἢ **ἔχω σκοπιὰν** εἶμαι σκοπός, φυλάττω: Ἰλ.Ι 470 **οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον,** Ὀδ.Θ 302 **Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν**· **21)** ἐπὶ χώρου, κρατῶ ἐντός, περιέχω, περικλείω, περιλαμβάνω: Ἰλ.Μ 8 **τεῖχος .. νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν ἐντὸς ἔχον,** Ὀδ.Ι 301 **πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν,** Ἡρ.4,192 **τοσαῦτα θηρία ἡ.. γῆ ἔχει,** Σοφ.Φιλ.1147 **θηρῶν οὓς ὅδ' ἔχει χῶρος,** Πάπ. **αἱ διώρυγες ὕδωρ ἔχουσιν**· || μαθ. περιέχω, περιλαμβάνω: Ἀρχιμ.Ἰσορρ.1,6 **ἡ ἔχουσα τὰ κέντρα** (εὐθεῖα), αὐτ.Σφαίρ.Κυλ.1,23 **ὁ κύκλος ἔχων τὸ πολύγωνον** (ὁ περιέχων ἐγγεγραμμένον πολύγωνον)· || ἐπὶ συγγραφῶν, διαλαμβάνω: Ἡρ.3,128 **βιβλία γραψάμενος πολλὰ καὶ περὶ πολλῶν ἔχοντα πρηγμάτων**· **22)** περιβάλλω, κατακαλύπτω, ἰδ. ἐπὶ νεφέλης κττ.: Ὀδ.Μ 76 **αἴθρη κείνου ἔχει κορυφήν,** αὐτ.Ν 245 **αἰεὶ δ' ὄμβρος ἔχει τεθαλυῖά τ' ἐέρση,** Αἰσχ.Χο.65 **τοὺς δ' ἄκρατος ἔχει νύξ**· || ἐπὶ ἀμυντικῶν ὅπλων, προφυλάττω, ὑπερασπίζω, προστατεύω, σκέπω: Ἰλ. Χ 322 **τοῦ δὲ κατ' ἄλλον τόσσον ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη**· || κ. μτφ. ἐπὶ προσ.: Ἰλ.Ω 730 **ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅς τέ μιν αὐτὴν ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς καὶ νήπια τέκνα**· **23)** ἐπὶ κινήσεως ἢ διευθύνσεως, κρατῶ ἢ στρέφω τι πρὸς ὡρισμένην διεύθυνσιν: Ἰλ.Ε 569 **χεῖράς τε καὶ ἔγχεα.. ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην,** αὐτ.Ψ 871· || ἐν ἀναφ. πρὸς ἵππους, δίφρους, πλοῖα, διευθύνω, ὁδηγῶ: Ἰλ.Γ 263 **πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους,** Ὀδ.Λ 70 **ἐνθένδε κιὼν.. νῆσον ἐς Αἰαίαν σχήσεις εὐεργέα νῆα,** Ἡσίοδ.Α 352 **παρὲξ ἔχε δίφρον,** Ἡρ.6,95 **εἶχον τὰς νέας ἰθύ**· || κ. ἀπολ. οἱονεὶ ἀμτβ. κινῶ, ἐφορμῶ, διευθύνομαι, προχωρῶ: Ἰλ.Π 378 **τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας,** Ὀδ.Γ 182 **Πύλονδ' ἔχον**· || ὁμ. ἐπὶ πλοίων, προσορμίζομαι, ἀράζω, ἰδ. κατὰ τὸν μέλλ. σχήσω ἢ τὸν ἀόρ.: Ἡρ.6,92 **νέες ἀνάγκῃ λαμφθεῖσαι.. ἔσχον ἐς τὴν Ἀργολίδα χώρην,** Σοφ.Φιλ.305 **τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε,** Θουκ.2,25 **καὶ σχόντες τῆς Ἠλείας ἐς Φειὰν ἐδῄουν τὴν γῆν**. **24)** μτφ. ἀπευθύνω, στρέφω τι κατά τινος: Σοφ.Φιλ.1119 **στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις**· || κ. νεώτ. κ. δημ. ἐν φρ. στρέφω, διευθύνω, προσέχω, οἷον τὸ ὄμμα, τὸν νοῦν, τὴν διάνοιαν πρός τι: Ἡσίοδ.Ἔργ. 445 **ἐπὶ ἔργῳ θυμὸν ἔχων,** Σοφ.Αἴ.193 **ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων,** Εὐρ.Φοίν.360 **τὸν δὲ νοῦν ἐκεῖσ' ἔχει,** Θουκ.3,25 **πρὸς τοὺς Ἀθηναίους ἧσσον εἶχον τὴν γνώμην, - ἔχει τὸ νοῦ του πάντα στὶς γυναῖκες, - ποῦ εἶχες τὰ μάτια σου καὶ δὲν τὸν εἶδες; - ἔχε τὸ νοῦ σου μήπως ἔρθῃ**· **25)** συγκρατῶ, ἰδ. πολέμιον ἐπιδραμόντα, ἀμυνόμενος ἀποκρούω, ἐμποδίζω, ἀναχαιτίζω, σταματῶ: Ἰλ.Υ 27 **οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλείωνα,** Ὀδ.Χ 70 **σὺ γὰρ σχήσει.. χεῖρας ἀάπτους** (Εὐστ. «οὐκ ἐφέξει, οὐ κωλύσει»), Πλάτ. Μενξ.239C **Πέρσας.. ἔσχον οἱ τῆσδε τῆς χώρας ἔκγονοι**· πρβλ. μέσ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ 40)· || γεν. ἀποτρέπω, ἀναστέλλω, σταματῶ: Εὐρ.Φοίν.1196 **πύργων μὲν οὖν γῆς ἔσχομεν κατασκαφάς**· || ὁμ. καταπαύω, καταστέλλω, σταματῶ: Ἰλ.Λ 848 **ἡ (ῥίζα) οἱ ἀπάσας ἔσχ' ὀδύνας,** Ὀδ.Ε 451 **ὁ δ' αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα**· || ἐπὶ ψυχικῶν ἢ σωματικῶν ἐκδηλώσεων, συγκρατῶ, βαστῶ, κρατῶ: αὐτ.Τ 502 **ἔχε σιγῇ μῦθον,** Εὐρ.ΙΤ 1159 **ἔχ' αὐτοῦ πόδα σόν,** αὐτ.Ἱππ.660 **σῖγα δ' ἕξομεν στόμα**· || παθ. ἰατρ. ὑφίσταμαι ἐπίσχεσιν, σταματῶ: Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,5 **οὖρα σχεθέντα**· || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κτ. ποικίλας συντάξεις, οἷον μτ. γεν.: Ἰλ.Β 275 **ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων,** Σοφ.Ἠλ.375 **ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων,** Ξεν.ΚΠ 7,1,36 **οὐδαμῶς ἂν θᾶττον σχοίη τοὺς πολεμίους τῆς εἰς τὸ πρόσθεν προόδου**· || μτ. δοτ.: Ἰλ.Π 741 **ἀμφοτέρας ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν ὀστέον** (δ.ἑρμ. ἀντέσχη)· || μτ. ἀπαρφ.: Ἰλ.Ρ 182 **ἤ τινα.. σχήσω ἀμυνέμεναι,** Εὐρ.Ἀνδρ.686 **ἔσχον μὴ κτανεῖν,** Ξεν.Ἀν.3,5,11· || μτ. μτχ.: Αἰσχ.Πέρσ.746 **Ἑλλήσποντον.. ἤλπισε σχήσειν ῥέοντα,** Σοφ.ΟΚ 887 **βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετε**· || μτ. κατηγορηματ. προσδιορ. συγκρατῶ τινα ἔν τινι θέσει ἢ καταστάσει: Ἡρ.3,79 **κατ' οἴκους ἑωυτοὺς οἱ μάγοι ἔχουσι τὴν ἡμέραν ταύτην,** Αἰσχ.Πρ.344 **ἡσύχαζε σαυτὸν ἐκποδὼν ἔχων,** Ξεν.ΚΠ 7,2,11 **οὐ δυνήσομαι αὐτοὺς πολὺν χρόνον πειθομένους ἔχειν**· **26)** ἐν γενικωτ. ἐννοίᾳ μετ' ἀφῃρημένων ἰδ. οὐσ. σχηματίζον περιφράσεις ἰσοδυναμούσας πρὸς μονολεκτικὰ ῥ. ἢ ἄλλας περιφράσεις διὰ τοῦ εἰμί, οἷον μετ' οὐσ. δηλούντων χρόνον ἢ ἡλικίαν: Ὀδ.Ω 25 **γῆρας λυγρὸν ἔχεις,** Σοφ.Τρ.81 **τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν** (θὰ ζήσῃ..), Ξεν.ΚΠ 1,6,34 **ἐπεὶ δὲ ἔχοιεν τὴν ἡλικίαν ἣν καὶ σὺ νῦν ἔχεις,** Πλάτ.Πρωτ.309B **ἥβην.. ἣν νῦν Ἀλκιβιάδης ἔχει,** φρ. δημ. **ἔχει τὰ χρονάκια του** (δὲν εἶναι μικρᾶς ἡλικίας)· || ἰδ. ἐπὶ διαφόρων σωματικῶν ἢ ψυχικῶν καταστάσεων ἐν περιφρ. μετ' οὐσ. οἷον δηλούντων πάθος ἢ νόσημα ἢ κ. ἁπλοῦν αἴσθημα: Ἰλ.Π 517 **ἕλκος.. ἔχω,** αὐτ.Ε 895 **ἄλγε' ἔχοντα,** Ὀδ.Υ 83 **ἀνεκτὸν ἔχεις κακόν,** Ἡσίοδ.Α 310 **ἀΐδιον δὴ ἔχον πόνον,** Ἡρ.3,15 **ἔχων οὐδὲν βίαιον,** Ἐπίχ.ἀπ.274 **ἔχεις νόσον,** Φερεκρ.158 **θέρμην ἔχουσα,** ΚΔ Πράξ.28,9 **οἱ ἔχοντες ἀσθενείας, - ἔχει πεῖνα - δίψα - κούραση - πονοκέφαλο - βῆχα - γρίππη - βάσανα - πίκρες - καημούς, - ἔχει τὸ μωρὸ τὰ δοντάκια του**· || φρ. **τί ἔχεις;** (ἀπὸ τί πάσχεις ἢ τί ἔπαθες;), Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.217,10 **τί ἔχεις, μαννούλα μου, καὶ κλαῖς, τί ἔχεις κι ἀναστενάζεις;, - τί ἔχει πάλι αὐτὸς καὶ φωνάζει, - ἔχει τὰ ροῦχα της** (ἐπὶ γυναικός, εὐ-

ρίσκεται εἰς τὴν περίοδον τῆς ἐμμήνου ρύσεως], παροιμ. **τί ἔχεις Γιάννη;-τί 'χα πάντα** [ἐπὶ ἐπαναλήψεως ἀνεπιθυμήτου γεγονότος, ἢ καταστάσεως], **-ἔχει τὰ νεῦρά του - τὶς ζοχάδες του - τὰ φεγγαριάτικά του** [εἶναι θυμωμένος], φρ. **τὴν ἔχω ἄσχημα** [εὑρίσκομαι εἰς δεινὴν θέσιν]· ‖ ὁμ. μτ. οὐσ. δηλούντων συναίσθημά τι, ἰδ. ὅπερ τρέφει τις πρός τινα, ἢ ἁπλῶς ψυχικὴν διάθεσιν : Ἰλ.Ζ 362, αὐτ.Ν 517 **δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον,** Αἰσχ.Πρ. 315 **ἃς ἔχεις ὀργὰς ἄφες,** Σοφ.Αἴ.525 **ἔχειν σ' ἂν οἶκτον, ὡς κἀγὼ φρενὶ θέλοιμ' ἄν,** Εὐρ.Ἀνδρ. 1281, αὐτ.Ὀρ.869 **σῷ γὰρ εὔνοιαν πατρὶ ἀεί ποτ' εἶχον,** Πλάτ.Φαῖδρ.239C **ἀνὴρ ἔχων ἔρωτα,** Δημ. 537 **ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μήδειαν,** ΚΔ Πράξ.24,15 **ἐλπίδα ἔχων εἰς τὸν θεόν,** Στουδ.Θεόδ.395C **ὅλην τὴν καρδίαν καὶ ὅλην τὴν διάνοιαν ἐρωτικῶς πρὸς τὸν ἑαυτῆς νυμφίον ἔχουσα,** - **τοῦ ἔχει μῖσος - ἔχθρα - κάκια** [τοῦ βαστάει, φυλάει ἔχθρα, κάκια]· ‖ ἐν περιφρ. μτ. οὐσ. δηλούντων μομφὴν ἢ κατηγορίαν ἣν ἀπευθύνει τις πρός τινα : Αἰσχ.Πρ.445 **μέμψιν οὔ τιν' ἀνθρώποις ἔχω,** Σοφ. Φιλ.322 **ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις,** Εὐρ.Ὀρ.1069 **πρῶτά σοι μομφὴν ἔχω,** ΚΔΜάρκ.11,25 **ἀφίετε εἴ τι ἔχετε κατά τινος**· ‖ δημ. φρ. **τὰ ἔχω μὲ κάποιον** εὑρίσκομαι εἰς ἔχθραν, εἰς προστριβὰς πρός τινα : **τὰ ἔχει μὲ ὅλο τὸν κόσμο - μὲ τοὺς γειτονές του**· ‖ ὁμ. φρ. **θὰ ἔχω νὰ κάμω μὲ κάποιον** θὰ εὑρεθῶ ἀντιμέτωπός του : **θά 'χῃς νὰ κάμῃς μὲ μένα** [ἢ μαζί μου], **ἂν πειράξῃς τὸ κορίτσι**· ‖ γεν. μτ. οὐσ. δηλούντων λειτουργίαν τινὰ ἢ κατάστασιν τοῦ νοῦ ἢ τῆς ψυχῆς : Ἰλ.Δ 309 **τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες,** αὐτ.Β 344, Σοφ.Φιλ.1131, αὐτ.ΟΤ 186 **ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων,** Εὐρ.Μήδ.1301, αὐτ. Φοίν.364 **μηδενὸς μνείαν ἔχειν,** Δημ.1402 **οὐκ ἄλογον ταύτην ἔχειν τὴν διάνοιαν,** ΚΔ Κορ.1,8,1 **πάντες γνῶσιν ἔχομεν,** - **ἔχω κατὰ νοῦν** [διαλογίζομαι, σκέπτομαί τι, μελετῶ νά . .]· ‖ ἐν ταῖς ἀνωτέρω περιφράσεσι κ. ἀντιστρόφως κατὰ μετάθεσιν τοῦ κτ. αἰτ. οὐσ., ὥστε νὰ εἶναι τοῦτο τὸ ὑποκείμ. τῆς προτάσεως, οἷον **ἔχω τι, ἔχει τί με,** μὲ κατέχει τι : Ἰλ.Σ 515 **οὓς ἔχε γῆρας,** αὐτ.Δ 99 **θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας** [κατελάμβανε], Ὀδ.Θ 344 **οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε,** αὐτ.Κ 160, Αἰσχ.Χο.756 **εἰ λιμός, ἢ δίψη τις ἢ λιψουρία ἔχει** [τὸν παῖδα], Σοφ.Ἠλ.225 **ὄφρα με βίος ἔχῃ** [ἐν ὅσῳ ζῶ], Εὐρ.Ἑκ.970 **αἰδώς μ' ἔχει,** Πλάτ.Συμπ.217D **πάθος κἀμὲ ἔχει**· ‖ ὁμ. κατὰ μετάθ. κ. μτ. δύο αἰτ. : Ὀδ.Σ 331 **ἦ ῥά σε οἶνος ἔχει φρένας,** Αἰσχ.Ἰκ.379 **φόβος μ' ἔχει φρένας,** Ἀριστφ.Θεσμ.484 **στρόφος μ' ἔχει τὴν γαστέρα κῶδύνη**· ‖ παθ. **ἔχομαι** κατέχομαι, κυριεύομαι, ὑποφέρω ὑπὸ σωματικοῦ ἢ ψυχικοῦ πάθους : Ἰλ.Χ 409 **κωκυτῷ τ' εἴχοντο καὶ οἰμωγῇ,** Ὀδ.Θ 182 **ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι,** Ἡρ.3,129 **ἀγρυπνίῃσι εἴχετο,** Ἱππ.Ἀφορ.4,34 **ὑπὸ πυρετοῦ ἔχεσθαι,** Πλάτ.Φίλ.45Β **ἐν νοσήμασι ἐχόμενοι,** αὐτ. Νόμ.881Β **μανίαις ἐχόμενος**· ‖ ὁμ. παθ. γεν. κατέχομαι ὑπό τινος καταστάσεως : Θουκ.1,25 **ἐν ἀπόρῳ εἴχοντο,** Πλάτ.Πολ.780Β **ὑπὸ ἀπορίας ἐχομένοις**· ‖ γεν. περιφρ. μετὰ παντὸς ἀφῃρημένου ἰδ. οὐσιαστικοῦ κατ' αἰτ. ἢ κ. ἐμπροθέτως, σχηματιζομένης μετ' αὐτοῦ μιᾶς ἐννοίας : Ἰλ.Σ 378 **τόσσον μὲν ἔχον τέλος** [ἕως ἐδῶ εἶχον τελειώσει], αὐτ.Τ 180 **ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα** [ἐπιδεύεσθαι], αὐτ.Ξ 57 **μάχην . . ἔχουσι** [μάχονται], Ἡρ.2,45 **ἡσυχίαν ἔχειν** [ἡσυχάζειν], Σοφ.Αἴ.540 **παρουσίαν ἔχειν** [παρεῖναι], Εὐρ.Ἀνδρ.95 **ἀνὰ στόμ' . . ἔχειν,** Θουκ.2,89 **τὰ μὴ δεινὰ ἐν ὀρρωδίᾳ ἔχειν,** Δημ.13 **οὐκ ἔστιν ὅπως ἡσυχίαν σχήσῃ,** ΚΔ Μάρκ.14,63 **τί ἔτι χρείαν ἔχομεν μαρτύρων;,** Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.166,2 **ἔχετε γειά, ἀδερφάκια μου καὶ σεῖς ξαδερφοποῦλες** [ὑγιαίνετε, συνήθ. τρόπος ἀποχαιρετισμοῦ]· ‖ δημ. φρ. μετ' ὀνομάτων σημαινόντων χρονικήν τινα περίοδον, οἷον **ἔχομε ἄνοιξη - χειμῶνα - Μάρτη - Ἀπρίλη - Τρίτη - Τετάρτη** κττ. διανύομεν τὴν περίοδον τῆς ἀνοίξεως, τοῦ χειμῶνος, εὑρισκόμεθα εἰς τὸν μῆνα Μάρτιον κλπ.· ‖ ὁμ. **ἔχομε πόλεμο - εἰρήνη** κττ. διανύομεν περίοδον πολέμου, εἰρήνης· ‖ ὁμ. **ἔχομε βασιλεία - δημοκρατία** κττ. διατελοῦμεν ὑπὸ καθεστὼς βασιλείας, δημοκρατίας· ‖ ὁμ. ἐπὶ τῆς καιρικῆς καταστάσεως : **ἔχομε ζέστη - κρύο - ἀέρα - παγωνιά** κττ.· πρβλ. αὐτ. σημ. ἀπροσ.· ‖ **ἔχω** [ἔχομεν] **ἑορτή - πανηγύρι - γάμο - βαφτίσια - γλέντι** τελῶ [τελοῦμεν]· ‖ ἐν ὁμ. σημ. κ. ἐπὶ διαφόρων οἰκιακῶν ἐργασιῶν : **ἔχω μπουγάδα - πλύσιμο** κττ.· ‖ φρ. **τοῦ ἔχω τραπέζι** παραθέτω εἴς τινα γεῦμα· ‖ φρ. **ἔχω τρεχάματα - πήγαινε-ἔλα** κττ. τρέχω κατεπειγόντως τῇδε κἀκεῖσε πρὸς ἐπιτέλεσιν ἔργου τινός· ὁμ. ἀρν. **δὲν ἔχω καιρὸν δὲν εὐκαιρῶ : δὲν ἔχω καιρὸ γιὰ κουβέντες**· ‖ ἀμ.νεώτ. **ἔχω τὸν λόγον** εἶναι ἡ σειρά μου νὰ ὁμιλήσω· **27)** εἶμαι ἔμπειρος, οἷον τέχνης τινός, κατέχω καλῶς κ. γεν. ἐπίσταμαι, γιγνώσκω, ξαίρω καλά : Ἰλ.Ρ 476 **ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,** Ἡσίοδ.Θ 770 **τέχνην δὲ κακὴν ἔχει,** Αἰσχ.Ἀγ.582 **πάντ' ἔχεις λόγον,** Σοφ.ΟΤ 311 **εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,** Ξεν.Ἀπομν.3,10,1 **τῶν τὰς τέχνας ἐχόντων** [τῶν τεχνιτῶν], Πλάτ.Εὐθύδ.273Ε **ταύτην τὴν ἐπιστήμην ἔχετον**· ‖ μανθάνω, ἀντιλαμβάνομαι : Ἀριστφ.Νεφ.733 **ἔχεις τι ;** [κατάλαβες τίποτα;· πρβλ. δημ. κατέχω ἐν τῇ σημ. ταύτῃ]· ‖ ἡ προστ. **ἔχε** πρόσεχε νὰ μάθῃς, νὰ ἀκούσῃς : Πλάτ.Ἀλκ.1,129Β **ἔχε οὖν πρὸς Διός,** Ἀριστφ.Εἰρ.1193 **ἔχ', ἀποκάθαιρε τὰς τραπέζας ταυτηΐ,** αὐτ.Ἱππ.490· **28)** ἐκπέμπω,παράγω, ἐπιφέρω ἰδ. ἐπὶ ἠχούντων σωμάτων ἢ ὀργάνων, συνεκφερομένου ὀνόμ. δηλωτικοῦ τοῦ ἤχου, οἷον βοή, καναχή, κλαγγή : Ἰλ.Π 105 **δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε,** αὐτ.Σ 495 **αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον** [διόρθ. χέαν]· **29)** γεν. ἐπιφέρω, συνεπάγομαι, προξενῶ : Ἰλ. Λ 271 **Εἰλείθυιαι . . πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι** (δ. ἑρμ. ἐπιβλέπουσαι, προστατεύουσαι· πρβλ.19), Εὐρ.Ἀνδρ.224 **κἀκεῖ τά γ' αἰσχρὰ κἀνθάδ' αἰσχύνην ἔχει** [φέρνουν ντροπή], Θουκ.1,5 **οὐκ ἔχοντός πω αἰσχύνην τούτου τοῦ ἔργου** (τῆς λῃστείας), Λυσ.12,31 **ταῦτα γὰρ οὔτ' ἔλεγχον οὔτε βάσανον εἶχεν,** Λουκ.Ἑρμότ.2 **ἱδρῶτα οὐκ ὀλίγην ἔχει τοῖς ὁδοιπόροις ὁ ἐπ' ἀρετὴν οἶμος**· ‖ ἐν τῇ σημ. ταύτῃ ἐν περιφρ. παρέχω, δίδω ἀφορμὴν οἷον εἰς ἀγανάκτησιν, μομφήν, ὑποψίαν κττ. : Θουκ.2,41 **οὔτε τῷ πολεμίῳ ἐπελθόντι ἀγανάκτησιν ἔχει . . οὔτε τῷ ὑπηκόῳ κατάμεμψιν,** Δημ.1403 **οὐδ' ὑποψίαν ἔχειν εὔλογον ὡς ἄν τι πράξειαν αἰσχρόν,** αὐτ.1305· ‖ ὁμ. **αἰτίαν ἔχω** ἐνοχοποιοῦμαι, κατηγοροῦμαι : Αἰσχ.Εὐμ.99 **ἔχω μεγίστην αἰτίαν κείνων ὕπερ** (χειρ. ὕπο), Θουκ.6,46 **πολλὴν τὴν αἰτίαν εἶχον ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν,** Ξεν. Ἀν.7,1,8 **αἰτίαν ἕξεις, ἐπεὶ καὶ νῦν τινὲς ἤδη σὲ αἰτιῶνται**· ‖ ὁμ. διεγείρω, κινῶ : Δημ.142 **ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει,** Πλούτ.Θεμ.10 **πολλοὶ διὰ γῆρας ὑπολειπόμενοι τῶν πολιτῶν ἔλεον εἶχον**· ‖ ἐνέχω : Εὐρ.Ἑκ.600 **ἔχει γε μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς δίδαξιν ἐσθλοῦ,** Δημ.229, Διγεν.Ἀκρ.128 **τὸ κίνημα εἶχεν ἔρωτα, τὸ ἦθος τῆς ἀγάπην**· **30)** μετὰ κατηγορηματικοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ ἀντικειμένου, σχηματιζομένης περιφράσεως ἰσοδυναμούσης πρὸς περίφρασιν διὰ τοῦ εἶναι (τῆς μτχ. ἔχων μεταφραζομένης διὰ τῆς **μετὰ** κ. γεν., πρβλ.15) : Σοφ.Τρ.1188 **ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον** (ὁ Ζεύς μοῦ εἶναι ἐπώ-

μοτας), Εὐρ.Ἰκ.351 ἔχοιμ' ἂν τὸν δῆμον εὐμενέστερον (εἶναι ὁ δῆμος εὐμενέστερος), αὐτ.Ἑκ.486, Ἱππ.Προγν.2,3 εἰ γυμνοὺς τοὺς πόδας εὑρίσκοιτο ἔχων, Ἀθήν.4,155E παιδιάν ἔχοντες τὸν ἐκείνου θάνατον, ΑΠ 5,95 ἱξὸν ἔχεις τὸ φίλημα, ΚΔ Ματθ. 3,9 πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀβραάμ, Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ. 165,25 εἶχε τά θύκια πάπλωμα καὶ τοὺς ἀφροὺς σεντόνι, - ἔχει φίλο τὸν ὑπουργό, - τὸν ἔχει ἐχθρὸ (εἶναι ἐχθρός του)˙ ‖ ὁμ. μτ. τοπ. προσδιορ. συνήθ. ἐν τῇ μτχ. ἔχων πρὸς δήλωσιν τῆς θέσεως εἰς ἣν εὑρίσκεταί τις ἐν σχέσει πρός τι : Ὀδ.Γ 171 αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες, Ἡρ.4,42 τὸν ἥλιον ἔσχον ἐς τά δεξιά, Θουκ.3,106 ἐν δεξιᾷ ἔχοντες τὴν . . πόλιν, Ξεν.ΚΠ 4,2,2 τοὺς οἰκέτας ὑστάτους ἔχων˙ 31) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁμ. μτ. κατηγορ. νομίζω, θεωρῶ, ἐκλαμβάνω, πιστεύω : Σαπφ.ἐν Λυρ.Συμπλ.25,3 ἔχεν σὲ θέᾳ ἰκέλαν, Ἰσοκρ.12, 30 τίνας οὖν ἔχω πεπαιδευμένους (δ.γρ. λέγω), ΚΔ Ματθ.14,5 ὡς προφήτην αὐτὸν εἶχον, αὐτ. Λουκ.14,18 ἔχε με παρῃτημένον (θεώρει με, ἐν χρ. κ. ὡς φρ. δημ.), Πρόδρ.1,244 κοσκινάς κάλλιον τὸ 'χω νὰ γένω (προτιμῶ), αὐτ.2,139 οὐκ εἶχά το ἀτιμίαν, Χρον.Μορ.3899 λουλοὺς τούς ἔχω, - τὸν ἔχουν γιὰ σοφό - γιὰ σπουδαῖο - γιά τρελλό, - τὸν ἔχει καμάρι του - σὰν ἀδελφὸ του˙ ‖ δημ. φρ. δὲν τὸ ἔχει γιὰ τίποτα νὰ . . δὲν τὸ θεωρεῖ σπουδαῖον˙ δθ. δέν διστάζει νά : δὲν τὸ ἔχει γιά τίποτα νὰ σὲ βρίσῃ, - νὰ σὲ δείρῃ˙ ὁμ. ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ. δὲν ἐκτιμῶ, δὲν ὑπολήπταμαί τινα : δὲν τὸν ἔχει γιὰ τίποτα τὸν πατέρα του˙ ‖ τὸν ἔχω ἄξιο, - καλὸ νά. . , κ. ἀπολ. τὸν ἔχω θεωρῶ τινα ἄξιαν, ἱκανόν νά πράξῃ τι : σὲ ἔχω ἄξιο νὰ φορτωθῇς τὸ σακκί˙ πρβλ. ὁμ. σημ. σοῦ ἔχω χάρη : παροιμ. σοῦ ἔχω χάρη, κάβουρα, νὰ περπατᾷς στά κάρβουνα˙ ὁμ. σημ. δὲν σοῦ τὸ ἔχω : δὲν σοῦ τό 'χα νά εἶσαι τόσο ζηλιάρης, - δὲν τοῦ τό 'χα νά 'ναι τέτοιο παλληκάρι˙ ‖ τὸ ἔχω σὲ καλὸ - σὲ κακό, - γιά γούρι θεωρῶ τι ὡς καλὸν ἢ κακὸν οἰωνάν˙ ‖ ὁμ. τὸ ἔχω συνήθεια - ἀντέτι θεωρῶ τι ὡς ἔθος, ἔθιμον : τὸ ἔχουν ἀντέτι νὰ φιλιοῦνται στὴν Ἀνάσταση κ. ἀπλῶς ἔτσι τὸ ἔχω(-μεν) αὔτω ἐθίζω(-μεν), αὐτὸ εἶναι τὸ ἔθιμόν μας : ἔτσι τὸ ἔχομε ἐμεῖς στὸν τόπο μας, - ὁ τόπος τὸ ἔχει νά βρέχῃ κάθε μέρα˙ ‖ ἐν ὁμ. σημ. τὸ ἔχει τὸ σόϊ του - τὸ σκαρί του - τὸ χούϊ του-τὸ ποδαρικό του˙ 32) μτ.ἀπαρφ. συνήθ. ἀορ. δύναμαι, εἶμαι εἰς κατάστασιν ἢ ἔχω τὰ μέσα νὰ πράξω τι : Ἰλ.Η 217, αὐτ.Φ 242 οὐδὲ πόδεσσιν εἶχε στηρίξασθαι, Ὀδ.Σ 364 ὄφρ' ἂν ἔχῃς βόσκειν σὴν γαστέρ', Αἰσχ.Πρ.51 κοὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχω, Σοφ.Φιλ.1047 πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι, Εὐρ.Ἑκ.761, Πάπ. ἀλλ' ἔχει ὁ θεὸς βοηθῆσαι˙ (πρβλ. ὁμ. σύντ. δημ. ἔχει ὁ θεὸς ἐν τῇ ἐννοίᾳ εἶναι φιλεύσπλαγχνος, ἀρωγός), Δούκ. Ἰατ.Βυζ.85C μὴ ἔχων τί ποιῆσαι˙ ‖ ὁμ. κ. κατὰ παράλειψιν τοῦ ἀπαρφ., ἐννοουμένου ἐκ τῶν συμφραζομένων : Ἰλ.Ρ 354 ἴθυσεν . . μάχεσθαι˙ ἀλλ' οὔ πως ἔτι εἶχε, Αἰσχ.Χο.105 λέγοις ἄν, εἴ τι τῶνδ' ἔχεις ὑπέρτερον (ἐνν. λέγειν), Εὐρ.ΙΑ 1453, Ξεν.Ἀν.2,1,9 ἀποκρίνασθε ὅ τι κάλλιστον . . ἔχετε˙ ‖ δημ. φρ. εἶχε δὲν εἶχε τὸ ἔκομε (τὸ ἐξετέλεσε διὰ παντός τρόπου˙ ἐν τῇ αὐτ. σημ. κ. ἀπὸ δῶ τὸν εἶχε, ἀπὸ κεῖ τὸν εἶχε, τὸν κατάφερε)˙ ‖ μετ' ἀρν. κ. ἑπομ. ἐξηρτημένης προτάσεως, ἀγνοῶ,δὲν ξεύρω : Αἰσχ.Χο.91 οὐδ' ἔχω τί φῶ, Σοφ.Τρ.705 οὐκ ἔχω ποῖ πέσω, Ξεν.ΚΠ 1,4,24 οὐκ ἔχων ὅ τι χρὴ λέγειν, Λουκ.Κατάπλ.17 οὐκ εἶχον ὅπως καταπαύσω τὸν γέλωτα, Πάπ. οὐδὲν ἔχω τί ποιήσω, πρβλ. κ. τὰς δύο συντ. : Σοφ.Ἀντ.270 οὐ γάρ εἴχομεν οὔτ' ἀντιφωνεῖν οὔθ' ὅπως . . πράξαιμεν, - δὲν ἔχω τί νά κάνω, - τί νὰ πῶ˙ ‖ νεώτ. δημ. φρ. τί ἔχω (-εις-ει) νά χάσω(-ῃς-ῃ) ἢ νά πάθω (-ῃς-ῃ) δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ χάσω, νά πάθω˙ 33) δημ. ἐνδιαφέρομομαι ἐν φρ. ἔχω κι ἐγὼ νὰ κάνω ἐνδιαφέρομαι καὶ ἐγὼ εἴς τινα ὑπόθεσιν : ἔχω νὰ κάνω κι ἐγὼ σ' αὐτὴ τὴν κληρονομιά˙ ‖ κ. τριτοπροσ. δὲν ἔχει νά κάνῃ ἢ ἐρωτημ. τί ἔχει νὰ κάνῃ ; δὲν ἐνδιαφέρει, δὲν σημαίνει˙ 34) μτγν. κ. μσν. μετ' ἀπαρφ. κ. νεώτ. κ. δημ. μτ. τοῦ νά κ. ὑποτακτ. ὀφείλω, προτίθεμαι ἢ ἀπλῶς μέλλω νὰ πράξω ἢ νὰ πάθω τι, σχηματιζομένου οὕτω περιφρ. μέλλ. : ΚΔ Λουκ.12, 50 βάπτισμα ἔχω βαπτισθῆναι, Ἀστράμψ.Χρησμ. 5 εἰ ἔξω βλαβῆναι, Μακάρ.Ὁμ.12 οὐκ ᾔδεις ὅτι συλληφθῆναι ἔχεις καὶ ἀποθανεῖν;, Μόσχ.Ἰ. Λιμων.210 ἀναμείνατε καὶ ἔχετε ἰδεῖν, Πασχ.Χρον. 734 πάντα . . ἔχουσι διοικῆσαι, Πάπ. ἔχω εἰπεῖν, Ἐρωτόκρ.2,2201 πῶς τὸν ἀθὸ ὁ Ρωτόκριτος ἔχει νὰ τὸν ἐπάρῃ, - ἔχω νὰ γράφω - νά διαβάσω - νά πλύνω - νὰ συγυρίσω τὸ σπίτι, - ἔχω νά σοῦ πῶ˙ ‖ δημ. φρ. ἔχω νὰ παίρνω-νά λαβαίνω ἔχω δικαίωμα νὰ λάβω τι ὀφειλόμενον, μοῦ ὀφείλουν˙ 35) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἀπροσ. ἔχει ἐστίν, ὑπάρχει τι : Πάπ. ἔχει δὲ φυλακτήριον πρὸς τὸ μή σε καταπεσεῖν, - δὲν ἔχει σήμερα ψάρια, - δὲν ἔχει σήμερα μάθημα, - ἔχει ζέστη - κρύο - ἀέρα - δροσιά - φουρτούνα - λάσπη˙ ‖ δὲν ἔχει πιὰ ἢ δὲν ἔχει ἄλλο τετέλεσται, δὲν ὑπάρχει πλέον : δὲν ἔχει ἄλλο ψωμί, - δὲν ἔχει πιὰ πολέμους˙ ‖ δὲν ἔχει νά . . ἐπὶ ἀπαγορεύσεως, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ πράξῃ τίς τι : δὲν ἔχει νά τὸ κουνήσῃς ἀπὸ δῶ - νά πᾷς πουθενά (απαν. κ. προσ. δὲν ἔχεις νὰ πᾷς πουθενά)˙ 36) ἀμτβ. εἶμαι, εὑρίσκομαι : Ὀδ.Μ 435 ῥίζαι γάρ ἑκὰς εἶχον, Ἡρ.6,39 εἶχε κατ' οἴκους, Εὐρ. Ἠλ.238 ὅπου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις, αὐτ.ΙΤ 1226˙ ‖ συνίσταμαι : Ἡρ.2,91 ἀγῶνα γυμνικὸν τιθεῖσι διὰ πάσης ἀγωνίης ἔχοντα˙ ‖ ἰδ. εὑρίσκομαι, διατελῶ ἔν τινι καταστάσει, μένω : Ἰλ.Μ 433 ἀλλ' ἔχον, ὥς τε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις (ἐνν. ἔχει), Ὀδ.Τ 494 ἕξω δ' ὡς ὅτε τις στερεὴ λίθος, Ἀριστφ.Βάτρ.793 κἂν μὲν Αἰσχύλος κρατῇ ἕξειν κατὰ χώραν, Πλάτ.Κρατ.399E ἔχε ἠρέμα˙ ‖ κτ. προστ. ἐνεστ. ἐν τῇ σημ. τοῦ στῆθι, σταμάτησε, στάσου : αὐτ.Γοργ.360A ἔχε δή˙ καλῶς γάρ λέγεις (στάσου τώρα), Δημ. 1109 ἔχ' αὐτοῦ (στάσου αὐτοῦ)˙ ‖ μτ. γεν. εἶμαι, μένω μακράν, ἀπέχομαι ἀπό τινος : Θουκ.1,112 Ἑλληνικοῦ μὲν πολέμου ἔσχον οἱ Ἀθηναῖοι˙ 37) μετ' ἐμπροθ. διορ. ἐνασχολοῦμαι εἴς τι, καταγίνομαι : Αἰσχ.Ἑπτ.102 πότ' ἀμφὶ λιτάν' ἕξομεν;, Ξεν.Ἀν.5,2,26 ὅπως οἱ πολέμιοι ἀμφὶ ταῦτα ἔχοιεν, αὐτ.Ἑλλ.7,4,28˙ 38) κ. νεώτ. μτ. τροπ. ἐπιρρ. ἐξηγούμενον διὰ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ οἰκείου ἐπιθ. : Ὀδ.Ω 245 ἀλλ' εὖ τοι κομιδὴ ἔχει, Ἡρ. 1,86 ἀσφαλέως ἔχον (ὂν ἀσφαλές), αὐτ.1,114 ὀργῇ ὡς εἶχε, αὐτ.9,27 ἀναγκαίως ἔχει (εἶναι ἀναγκαῖον), Αἰσχ.Ἑπτ.799 καλῶς ἔχει τὰ πλεῖστ', Σοφ. Αἴ.981 ὡς ὧδ' ἐχόντων (ἔτσι εἶναι), αὐτ.Φιλ.1336 οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντα, Ἀριστφ.Θεσμ.854 εἰ μὴ κοσμίως ἕξεις, Θουκ.3,30 πλεῖν ὥσπερ ἔχομεν (ὅπως εἴμαστε, χωρίς ἀναβολή), Πλάτ.Φαῖδρ. 236D οἶσθ' ὡς ἔχει;, Ξεν.Ἀν.3,2,10 οὕτως ἐχόντων (τῶν πραγμάτων), Ἰσοκρ.1,20 ἡδέως ἔχε πρὸς ἅπαντας, Λουκ.Τίμ.40 σκάπτε ὡς ἔχεις (ὅπως εἶσαι)˙ ‖ τό (γε) νῦν ἔχον κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ παρόντος, ὡς ἔχουσι νῦν τὰ πράγματα : Λουκ.Κατάπλ.13,Στουδ.Θεόδ.28D˙ ‖ ὁμ.κ. μτ. γεν. τρόπου ἢ τῆς ἀναφορᾶς, πρὸς σαφέστερον προσδιορισμόν : Ἡρ.1,32 μετρίως ἔχοντας βίου, αὐτ.5,20 καλῶς ἔχοντας ὑμέας ὀρέω μέθης (εἶσθε γιὰ καλὰ μεθυσμένοι), αὐτ.6,116, Σοφ.ΟΤ.345 ὡς ὀργῆς ἔχω, Εὐρ.Ἑλ.313 πῶς εὐμενείας . . ἔχεις (πόσον εὐμενὴς εἶσαι), Θουκ.1,22 ὡς ἑκατέρων

τις εὐνοίας ἢ μνήμης ἔχοι, Πλάτ.Γοργ.470Ε αὐτ. Πολ.456D πῶς ἔχεις δόξης ;, Ξεν.ΚΠ 7,5,56 οὕτω τρόπου ἔχεις, Πλούτ.Κάμ.32 ὡς ἕκαστος ἑτοιμότητος καὶ βουλήσεως ἔσχε· || ὁμ. μτ. ἐπιρρ. κ. αἰτ., δοτ. ἢ ἐμπροθ. διορ. : Σοφ.Αἶ.684 ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει, Πλάτ.Γοργ.464Α εὖ ἔχειν τὸ σῶμα καὶ τὴν ψυχήν, αὐτ.Πρωτ.352Β, Ξεν.'Απομν.4,8,7 οὕτως ἔχοντες περὶ ἐμοῦ, Δημ.22 πῶς ἔχουσι Φιλίππῳ (πῶς εἶναι διατεθειμένοι ὡς πρὸς τὸν Φ.), αὐτ.330,Λυκ.75 πῶς ἔχετε ταῖς διανοίαις· **39**) ἐκτείνομαι, διευθύνομαι πρός τινα διεύθυνσιν, ἐξέχω : 'Ιλ.Κ 264 ἐκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες ἀγριόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον, 'Οδ.Τ 38 κίονες ὑψόσ' ἔχοντες (Εὐστ. « τουτέστιν ἀναβαίνοντες καὶ ὡς οἷον ἀνίσχοντες ἢ καὶ ὑφοῦ ἀνέχοντες τὰς δοκούς »)· || διέρχομαι, περνῶ, τρυπῶ : 'Ιλ.Ν 520 δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος ἔσχεν (σχόλ. « διέσχε, διῆλθεν »)· || ἐπὶ τόπου, ἐκτείνομαι, ἐξικνοῦμαι, φθάνω : 'Ηρ.1,64 ἐπ' ὅσον ἔποψις τοῦ ἱεροῦ εἶχε, Ξεν.'Αν.7,8,21 ἐξαυλίζεται εἰς κώμας ὑπὸ τὸ Παρθένιον πόλισμα ἐχούσας· || ἐπὶ ὁδοῦ, ἄγω, φέρω πρός τι σημεῖον ἢ διεύθυνσιν : 'Ηρ.1,180 τὰς ὁδούς.. τὰς ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἐχούσας, αὐτ.2,17 ἡ δὲ ἑτέρη τῶν ὁδῶν πρὸς ἑσπέρην ἔχει· || ἐπὶ διηγήσεως, ἀποβλέπω, ἀναφέρομαι πρός τι : 'Ηρ. 2,53 τὰ ἐς 'Ησιοδόν τε καὶ 'Ομηρον ἔχοντα ἐγὼ λέγω, αὐτ.6,19, Παυσ.1,20,4 ὅσον ἐς τὴν ἅλωσιν τὴν 'Αθηναίων ἔχει δηλώσω· || ἐπὶ ἐχθρικῆς διαθέσεως, διευθύνομαι, στρέφομαι πρός τινα : 'Ηρ.5,81 ἔχθρης παλαιῆς ἀναμνησθέντες ἐχούσης ἐς Αθηναίους· || τρέφω ἐχθρικὰς διαθέσεις κατά τινος, στρέφομαι κατά τινος ἐχθρικῶς : 'Ηρ.6,49 δοκέοντες ἐπὶ σφίσι ἔχοντας τοὺς Αἰγινήτας, Σοφ.'Αντ.987 κἀπ' ἐκείνᾳ Μοῖραι . . ἔσχον· || γεν. τρέπομαι πρός τι : Σχόλ.Πλάτ.Πολ.600C ἐπὶ ῥητορείαν ἔσχε· **40**) μεθ' 'Ομ. μτ. μτχ. ἀορ. ἑτέρου ρ. διατηροῦν τὴν κυρίαν αὐτοῦ σημ. ἢ σχηματίζον περιφραστικὸν παρακ. οἱονεὶ ὥσπερ βοηθητικὸν ρ. : 'Ησίοδ. Ἔργ.42 κρύψαντες γὰρ ἔχουσι θεοὶ βίον ἀνθρώποισι (τὸν κρατοῦν κρυμμένον), 'Ηρ.1,37 ἀποκληίσας ἔχεις (μὲ ἔχεις ἀποκλεισμένον), Σοφ.ΟΤ 577 ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις (ἐνυμφεύθης καὶ τὴν ἔχεις ἤδη γυναῖκα), αὐτ.ΟΚ 1140 θαυμάσας ἔχω, Εὐρ.Μήδ.33, 'Αριστείδ.Λόγ.18 ἀναλώσας ἔχεις· || ὁμ. μτ. μτχ. παρακ. : Σοφ.ΟΤ 701 οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει, Ξεν.'Αν.1,3,14 πολλὰ χρήματα ἔχομεν ἀνηρπακότες, αὐτ.4,7,1,Ζώσ. 1,7,1 ἅπερ εἶχον ἀπολωλεκότες· || δημ. μτ. παθ. μτχ. παντὸς ρ. ἐν χρ. ὡς βοηθητικὸν πρὸς σχηματισμὸν περιφραστικῶς τῶν συντελικῶν χρόνων, οἷον ἔχω λυμένο λέλυκα, εἶχα λυμένο ἐλελύκειν, πρβλ. ἰδίαν χρ. ἐν ἀναφ. πρὸς ἀπαρφ., κατωτ.42)· || σπαν. κ. μτ. μτχ. ἐνεστ. : Εὐρ.Τρ.318 καταστένουσ' ἔχεις· || ἡ μτχ. ἔχων μτ. ἐνεστ. πλεοναστικῶς, ἀλλ' ὑποδηλοῦσα τὴν ἔννοιαν διαρκοῦς καταστάσεως : 'Αριστφ.Νεφ.509 τί κυπτάζεις ἔχων περὶ τὴν θύραν ; (τί ἐξακολουθεῖς νὰ σκύβῃς, τί ἔχεις καὶ σκύβεις), αὐτ.'Εκκλ.853 τί γὰρ ἕστηκ' ἔχων, Πλάτ.Γοργ.490Ε φλυαρεῖς ἔχων (διαρκῶς λέγεις φλυαρίες), Λουκ.'Ικαρ.24 παίζεις ἔχων· **41**) μτγν., μσν. κ.δημ. μετὰ χρον. κ. τοπ. προσδιορ. διαμένω που ἐπὶ ὡρισμένον χρονικὸν διάστημα : 'Αλκίφρ.3,21,322 τρίτην ταύτην ἡμέραν ἔχων ἐν ἄστει, Πρόδρ.2,65 ἐκεῖνος ἔχ' εἰς τὴν Μονὴν κἂν δεκαπέντε χρόνους, - ἔχει τρία χρόνια στὴν 'Αμερική· || ὁμ. κ. μτ. μτχ. μσν. κ. δημ. κ. μτ. ἀναφορ. προτάσ. διὰ τοῦ (ὁ)ποὺ ἐκφερομένης, διανύω : Βί.'Επιφ.322Β ἔγκυος οὖσα τὸν δέκατον ἤδη μῆνα εἶχε, Πασχ.Χρον.604,17 τρία ἔτη ἔχω δικαζομένη, Πρόδρ.2,243 καὶ χρόνον ἔχω, πίστευσον, ἀπού 'φυγον ἀπέκει, Πολἰτ. 'Εκλ.Τραγ.92,65 ἔχω καιρὸ ποὺ ἀρρώστησα καὶ πέσαν τὰ μαλλιά μου, - ἔχει πολλὴν ὥρα φευγάτος, - ἔχει ὥρα ποὺ ἔφυγε· || ὁμ. δημ. κ. διὰ τοῦ νά : ἔχω χρόνια νὰ τὸν ἰδῶ, - ἔχω νὰ πάω καιρό, - ἔχει νὰ φάῃ δυὸ μέρες· **42**) μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐνεργ. ἐν., παρατ., μέλλ. κ. τετελ. μέλλ. μετὰ τοῦ ἀπαρφ. παντὸς ρ. τοῦ ἐνεργ. ἀορ. εἰς -ει(ν) κ. τοῦ παθ. εἰς -ῆ(ναι) ἐν χρ. πρὸς σχηματισμὸν περιφραστικῶς τῶν συντελικῶν χρόνων, οἷον ἔχω λύσει λέλυκα, εἶχον λύσει ἐλελύκειν, θὰ ἔχω λύσει λελυκὼς ἔσομαι, θὰ εἶχον λύσει ἐλελύκειν ἄν, παθ. ἔχω λυθῆ λέλυμαι, εἶχον λυθῆ ἐλελύμην, θὰ ἔχω λυθῆ λελυμένος ἔσομαι, θὰ εἶχον λυθῆ ἐλελύμην ἄν : Πασχ.Χρον.732,3 εἰ συνέβη ἡμᾶς ἐμβραδῦναι, εἰς μεγάλην βλάβην εἶχεν ἐλθεῖν τὰ ἡμῶν ἐκστρατεύματα, Χρον.Μορ. 490Η τὸν ἔχουν θρονιάσει, Σαχλ.Στέφ. ἐν Κορ. Ἄτ.2,139 ἂν εἶχαν ἔλθειν ἕνδεκα στὴν ἰδικήν μου χέραν (πρβλ. ὁμ. χρ. μετὰ τῆς παθ. μτχ.40)· **43**) μέσ. ἔχομαι κρατῶ διὰ τὸν ἑαυτόν μου : 'Ιλ.Μ 294 ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο, 'Οδ.Α 334· **44**) προσκολλῶμαι, κρατοῦμαι στερεῶς εἴς τι, κρατιέμαι, βαστιέμαι : 'Οδ.Μ 433 ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθείς, τῷ προσφὺς ἐχόμην ὡς νυκτερίς, αὐτ.Ε 329· || ἰδ. μτ. γεν. : 'Οδ.Ε 429 ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης, τῆς ἔχετο στενάχων, Αἰσχ.'Επτ.98 ἀκμάζει βρετέων ἔχεσθαι, Εὐρ.'Εκ.39Β, Πλάτ. Νόμ.893Β ἐχόμενοι ὥς τινος ἀσφαλοῦς πείσματος, Λουκ.Τίμ.30 καί μοι ἕπου χλαμύδος ἐχόμενος· **45**) μτφ. ἐπιλαμβάνομαί τινος, ἐπιχειρῶ τι μετὰ ζήλου : 'Ηρ.8,11 δεύτερα δὲ σημήναντος ἔργου εἴχοντο, Σοφ.ΟΚ 424 τῆσδε τῆς μάχης πέρι, ἧς νῦν ἔχονται, Θουκ.6,88 ὡς ἅμα τῷ ἦρι ἑξόμενοι τοῦ πολέμου, Ξεν.'Ελλ.7,2,19 ἐπεὶ δὲ ἐνέτυχον τοῖς πολεμίοις, εὐθὺς ἔργου εἴχοντο, αὐτ.'Αν.6,3,17· || γεν. ἐνασχολοῦμαι : Πάπ. ἔχεσθαι τῆς γεωργίας· || ὁμ. μτφ. κ. νεώτ. προσηλοῦμαι, ἐμμένω εἴς τι σταθερῶς : Θουκ.1,140 τῆς γνώμης. . αἰεὶ τῆς αὐτῆς ἔχομαι, Πλάτ.Νόμ.709C τὸν νομοθέτην ἀληθείας ἐχόμενον, - ἔχεται σταθερῶς τῶν ἰδεῶν του· **46**) ἐν ἀναφ. πρὸς πρόσ., ἐπιδιώκω τὴν ἀναστροφήν τινος, πηγαίνω ἀπὸ κοντά, δὲν ξεκολλάω ἀπὸ κοντά του : Θέογν.32 κακοῖσι δὲ μὴ προσομίλει ἀνδράσιν, ἀλλ' αἰεὶ τῶν ἀγαθῶν ἔχεο· **47**) ἀπολαύω : Εὐρ.'Ιων 491 μετὰ κτεάνων μετρίων βιοτᾶς εὔπαιδος ἐχοίμαν· || δράττομαί τινος, στηρίζομαι εἴς τι, βασίζομαι ἐπί τινος : 'Ηρ.6,94 ταύτης ἐχόμενος τῆς προφάσιος καταστρέφεσθαι τῆς 'Ελλάδος τοὺς μὴ δόντας αὐτῷ γῆν τε καὶ ὕδωρ· || νεώτ. ἀπρασ. ἐν φρ. δὲν ἔχεται ἀληθείας - ὑποστάσεως (δὲν εἶναι ἀληθές, εἶναι ἀνυπόστατον)· **48**) ἐγείρω ἀξιώσεις ἐπί τινος : 'Ηρ.2,17 νομιεῦμεν Αἴγυπτον . . καὶ ἀμφοτέρων τῶν ἐπωνυμιέων ἔχεσθαι· **49**) ἐπὶ στρατ. τάξεως, εὐθὺς ἀκολουθῶ, ἔρχομαι ἀμέσως κατόπιν : Ξεν.'Αν.1,8,4 Πρόξενος δὲ ἐχόμενος, οἱ δὲ ἄλλοι μετὰ τοῦτον, αὐτ.ΚΠ 7,1,9 ὑμᾶς δὲ χρὴ ἕπεσθαι ἐχομένους ὅτι μάλιστα τῶν ἁρμάτων· || ὁ ἐχόμενος ὁ ἑπόμενος, ὁ ἀκολουθῶν : Αἰν.Τακτ.22,27· || ἐπὶ χωρῶν ἢ λαῶν, ἀποτελῶ συνέχειαν, συνορεύω, ἢ εἶμαι πλησιόχωρος, γειτνιάζω : 'Ηρ.4,169 Γιλιγαμέων δὲ ἔχονται τὸ πρὸς ἑσπέρης 'Ασβύσται, Θουκ.2,96 ὄρος. . ἐχόμενον τῆς 'Ροδόπης, 'Ισοκρ.4,96 εἰς τὴν ἐχομένην νῆσον ἐξέπλευσαν, Διόδ.Σ 24 ἐχόμενοι τούτοις εἰσὶν οἱ 'Υλοφάγοι· || οἱ ἐχόμενοι οἱ πλησιέστερον οἰκοῦντες λαοί : 'Ηρ.1,134· || γεν. ἐπὶ πραγμ., συνέχομαι, εἶμαι ἐγγύς, πλησίον: Πλάτ.Συμπ.217D ἀνεπαύετο ἐν τῇ ἐχομένῃ ἐμοῦ κλίνῃ, Αἰν.Τακτ.11,3 τὴν ἐχομένην (τῶν νεωρίων) στοάν· || ἐπὶ χρον. ὁρίων, ἀκολουθῶ χρονικῶς,

ἕπομαι : Θουκ.6,3 **τοῦ ἐχομένου ἔτους** (τοῦ ἐπομένου ἔτους), ΚΔ Λουκ.13,33 **αὔριον καὶ τῇ ἐχομένῃ·** ‖ ἐπὶ διανοημάτων, κατὰ σειρὰν ἀκολουθῶ, ἕπομαι : Πλάτ.Γοργ.494Ε **τὰ ἐχόμενα τούτοις ἐφεξῆς ἅπαντα ἐρωτᾷ,** Ἰσοκρ.6,29 **ἐκ τῶν ἐχομένων γνώσεσθε,** Πάπ. ὁ ἐχόμενος διαλογισμός· **50)** μτφ. συνάπτομαι, συνδέομαι πρός τι : Πλάτ.Νόμ.811Ε **τά τε τούτοις ἐχόμενα καὶ ὅμοια,** Ἰσοκρ.4,23 **ἐπὶ τοῖς ἐχομένοις τούτων·** ‖ παθ. ἔχομαι ἐξαρτῶμαι : Ἰλ.Ι 102 **σέο δ' ἕξεται, ὅττι κεν ἄρχῃ,** Ὀδ.Ζ 197 **τοῦ δ' ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε·** ‖ ἐπὶ λ. συνάπτομαι ἐτυμολογικῶς : Πορφ.Ἀποχ.2,59 **τὸ θύειν τοῦ θυμιᾶν εἴχετο·** **51)** ἀνήκω ἢ ἔχω σχέσιν πρός τι, ἀναφέρομαι, ἀφορῶ εἴς τι : Πλάτ.Νόμ.661Β **ὀξὺ ὁρᾶν καὶ ἀκούειν καὶ πάντα ὅσα ἔχεται τῶν αἰσθήσεων εὐαισθήτως ἔχειν,** αὐτ.Πρ.319Ε· ‖ ἐν τῇ αὐτ. σημ. ἡ μτχ. **τὰ ἐχόμενα** ἴδ. π. Ἡρ. ἐν περιφρ. μτ. γεν. οὐσ. πρὸς μείζονα ἀνάδειξιν τούτων : Ἡρ.1,120 **τὰ τῶν ὀνειράτων ἐχόμενα** (πᾶν ὅ τι ἔχει σχέσιν ἢ ἀναφέρεται εἰς ὀνείρατα), αὐτ.1,193, αὐτ.2,77, αὐτ.3,66 **τὰ ἐσθῆτος ἐχόμενα·** **52)** κρατῶ τὴν θέσιν μου, ἀντέχω, κρατιέμαι, βαστῶ : Ἰλ.Μ 126 **ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ .. πεσέεσθαι,** αὐτ.Π 501 **ἔχεο κρατερῶς·** ‖ μτ. αἰτ. ἀμυνόμενος ἀποκρούω ἀπ' ἐμαυτοῦ, ἀναχαιτίζω, ἐμποδίζω, σταματῶ : Ἰλ.Ρ 639 **Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους σχήσεσθ'·** πρβλ. ἐνεργ. 22)· **53)** κρατοῦμαι μακράν, ἀπέχομαί τινος : Ἰλ.Γ 84 **οἱ δ' ἔσχοντο μάχης,** αὐτ.Ξ 129 **ἐχόμεθα δηιοτῆτος ἐκ βελέων,** Ἡρ.7,169, Σοφ.ΟΤ 891 **τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων,** αὐτ.ΟΤ 1387· κ. ἀπολ. : Ἰλ.Φ 379 **Ἥφαιστε σχέο,** Εὐρ.Ὀρ.1349 **ἔχεσθ' ἔχεσθε·** ‖ ὁμ. κ. ἐν ἐνεργ. σημ. κρατῶ τι μακράν τινος : Ὀδ.Χ 316 **οὐ πείθοντο κακῶν ἄπο χεῖρας ἔχεσθαι,** Εὐρ.Ρῆσ.174 **κτεῖν', οὗ σ' ἀπαιτῶ Μενέλεω σχέσθαι χέρα·** **54)** ἀνακόπτομαι, ἀναστέλλομαι, σταματῶ, στέκομαι : Ἰλ.Η 248 **ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής, ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο** (ἐσταμάτησεν, ἔμεινεν ἐμπεπηγμένος)· ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ τῆς φωνῆς : Ὀδ.Δ 705 **θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνὴ** (τοῦ κόπηκε, πιάστηκε ἡ φωνή)· **55)** ἀνέχομαι : Σοφ.Ἀντ.467 **ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν** (διόρθ. ἠνσχόμην).

ἔχωνθι Ἐπιγρ. βοιωτ. ἀντὶ ἔχωσι τοῦ ἔχω βλ.λ.

ἐφάλλἄται ἰων. γ' πληθ. παθ. παρακ. τοῦ φάλλω.

ἐφαλέος-α-ον (ἕψω) μτγν. βραστός· ‖ κατάλληλος πρὸς βράσιν : Νίκ.Ἀλεξ.552 **ἐφαλέην κνίδην.**

ἐφάνδρα (ἡ) (ἕψω-ἀνὴρ) μτγν. ποι. ἡ ἕψουσα ἄνδρας, ὡς ἐπίθ. τῆς Μηδείας θελησάσης αὐτὸ νὰ ἐπαναγάγῃ εἰς τὴν νεότητα τὸν γέροντα Αἴσονα : Δωσιάδ.ΑΠ 15,26,5.

ἐφάνδρειος (ὁ) (ἕπομαι) Ἐπιγρ. ὁ ἀνδρὶ ἑπόμενος, ἀκόλουθος, ὑπασπιστής, ξεβγαλτής.

ἐφάνη (ἡ) (ἕψω) ἀρχ. λεξ. κ. νεώτ. σκεῦος μαγειρικὸν χρήσιμον πρὸς ἕψησιν, πρὸς βράσιν, πλατεῖα χύτρα, τσουκάλα· ‖ Ἡσ. «ἐφάνη, ἑψητήριον, λοπάς», τήγανον, τηγάνι· **2)** νεώτ. ἐν χρ. ὡς ὀνομασία τοῦ μαγειρ. σκεύους ταφί, τεφί.

ἐφανός-ή-όν (ἕψω) κ. νεώτ. ἐπὶ βρωμάτων, ὁ μεθ' ἕψησιν βρώσιμος, ποὺ τρώγεται βραστός, κ. γεν. ὁ ἑφθός, βραστός : Ἀριστλ.Πρ.923a,17 **διὰ τί τῶν φυομένων τὰ μὲν ἐφανά, τὰ δὲ ὠμά, βρωτά·** ‖ εἰδ. τὸ ἐκ τῆς ἑψήσεως, διὰ τῆς βράσεως ὑγρὸν ἢ χυλῶδες ἐδώδιμον παρασκεύασμα, ζωμός, σούπα : Ἱππ.Γυν.2,117 **τῶν ἐφανῶν ῥοφεῖν·** **2)** κ. νεώτ. ὁ εὐκόλως, ὁ καλῶς ἑψόμενος, καλόψητας, καλόβραστος, βραστερός : Διοσκ.2,107 **διαφέρει δὲ αὐτοῦ ὁ ἐφανὸς** (περὶ φακῆς)· ‖ **ἐφανά** (τά) τὰ μετὰ ἕψησιν βρώσιμα, ποὺ τρώγονται βραστά : Διακλ.Καρ.ἀπ.120 **ἐφανὰ ἄγρια εἶναι θρίδακα·** καὶ τὰ καλῶς ἑψόμενα, τὰ καλόβραστα· Ζωναρ.Σουΐδ. «ἐφανόν, ἁπαλόν» : Πάπ.

ἔφατο Ἡσ. «ἠκολούθησεν» ἀντὶ ἕσπετο.

ἐφάω μτγν. τ. τοῦ ἕψω βλ.λ. Ὀλυμπ.Μετ.315,8.

ἔφεια Ἡσ. «παίγνια»· πρβλ. ἔφια.

ἐφ(ε)ιλωμένως ἐπίρρ. μτγν. φιλῶς : Φιλόδ.Ρητ. 200,12S.

ἐφεῖνα (τά) πάπ. ἀμφ. σημ. : **ἐφείνων εἰς ἐπικαδίας δραχμαὶ λ.**

ἔφεμα-ατος (τὸ) (ἕψω) μτγν. κ. μσν. τ. τοῦ ἕψημα βλ.λ. : ΠΔ Βασ.4,4,38 **ἐπίστησον τὸν λέβητα .. καὶ ἕψε ἕψεμα τοῖς υἱοῖς τῶν προφητῶν,** Ἐπιγρ.

ἑφέμεν δωρ. ἀπαρφ. ἀντὶ ἑψεῖν τοῦ ἕψω βλ.λ.

ἐφές ἐπίρρ. δημ. κ. **φές** (ὀφὲ=χθές), τὴν ἑσπέραν τῆς χθές, χθὲς βράδυ, χθὲς ἀργά· ‖ κτ. ἐπέκτ. χθές : δ.τραγ. **ἐφὲς βραδύ, βραδούτσικο, πολλὰ βραδὺ δὲν ἦταν,** Σολωμ.Θάνατ.βοσκ.3 **ἐφὲς μοῦ ἀπέθανε ὁ βοσκός,** Βιζυην.Προαίσθ.13 **κι ἐφὲς ἀργὰ τὸν εἶδα,** | **σὲ ὄνειρο βαθύ.**

ἐφέτης γλωσσ. ἀντὶ ἑψητής.

ἐφευσμένως ἐπίρρ. παθ. μτχ. τοῦ ψεύδομαι, ψευδῶς, ἀπατηλῶς, πεπλανημένως : Πλάτ.Νόμ.897Α **δοξάζειν ὀρθῶς, ἐψευσμένως,** Στράβ.1,2,30 **οὐκ ἂν εἴη διατεθρυλημένη ἐπὶ τοσοῦτον ἐψευσμένως.**

ἑφέω δ. τ. τοῦ ἕψω βλ.λ. : Ἡρ.1,48.

(ἐ)φηκεύω μσν. κ. (ἐ)φικεύω κ. **ὀφικεύω** ἀκολουθῶ, συνοδεύω τινὰ ὡς ἀκόλουθος : Γεωργιλ.Θαν. Ρ ἐν Κορ.Ἄτ.2,394 **καὶ νὰ τὲς ἐφηκεύουσιν οἱ δοῦλοι,** αὐτ.Γεωργιλ.Βελ. **καὶ παλληκάρια .. τοὺς δίδει,** | **καὶ νὰ τοὺς ἐφηκεύουσιν.**

ἕψημα-ατος (τὸ) (ἕψω) κ. νεώτ. πᾶν ὅ τι πρὸς βράσιν παρασκευάζεται δι' ἑψήσεως, βρασμοῦ, τὸ βραστὸ φαγητό : Πλάτ.Πολ 455C **τὴν τῶν ποπάνων τε καὶ ἑψημάτων θεραπείαν,** Διόδ.Σ 1,18 **ἑψήματα γὰρ αὐτοῖς χορηγοῦσιν ἔκ τινος εὐτελείας ἑτοίμης γινόμενα·** ‖ εἰδ. ἐν τῷ πληθ. χόρτα, λάχανα βρώσιμα δι' ἑψήσεως, μαγειρευτά : Πλάτ. Πολ.372C **βολβοὺς καὶ λάχανα, οἷα δὴ ἐν ἀγροῖς ἑψήματα ἑψήσονται·** ‖ ὁμ. εἰδ. ὁ ἐξ ἑψήσεως χόρτων ἢ ὀπωρῶν μετὰ μέλιτος ἢ γλεύκους παχὺς ζωμός, σιρόπι· Ἡσ. «ἕψημα· ὅπερ ἔνιοι σίραιον καλοῦσιν, ἄλλοι γλυκύ» : Διόδ.Σ 3,53 **διατρέφειν αὐτὰ γάλακτι καὶ ἄλλοις τισὶν ἑψήμασιν·** ‖ ὁμ. εἰδ. πόλτος ἐξ ἐδωδίμου τινὸς δι' ἑψήσεως παρασκευαζόμενος, εἶδος πουρέ : Θεόφρ.Φ1 4,4,10· **2)** κ. νεώτ. εἰδ. γλεῦκος πυκνωθὲν καὶ γενόμενον μελιτῶδες διὰ βρασμοῦ, ἑψητὸν γλεῦκος, σίραιον, πετιμέζι : Ἱππ.Δι.2,52, Πλάτ.Κωμ.149, Πολυδ.6,17 **τὸ γὰρ ἕψημά σου γενόμενος ἔλαθον ἐκροφήσας.**

ἑψηματώδης-ους-ες (ἕψημα-εἶδος) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ἕψημα : Διοσκ.1,26 **ἑψ- τὴν ὀσμήν.**

ἑψήμετρον (τὸ) κ. νεώτ. κ. **ἑψησίμετρον** τὸ ἑψόμετρον βλ.λ.

ἕψησις-εως (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἕψω, βράσιμο, κ. γεν. μαγείρεμα : Ἡρ.4,61 **ἐς τὴν ἕψησιν τῶν κρεῶν,** Ἱππ.Ἀρχ.Ἰητρ.5, Πλάτ.Πολιτ.303Ε **ἃ μετὰ βασάνων ταῖς ἑψήσεσι μόγις ἀφαιρεθέντα,** Ἐπιγρ.· ‖ νεώτ. γεν. ψήσιμο· **2)** ἡ τῆξις, διάλυσις, χώνευσις μεταλλευμάτων : Θεόφρ.Φ1 5,9,1· **3)** εἰδ. ἡ δι' ἑψήσεως μάλαξις, μαλάκυνσις : Ἀρετ.Ὀξ.Παθ.2,6, Γαλ 13,415.

ἑψητεύς-έως (ὁ) μικρὸς ἰχθὺς τρωγόμενος ἄνευ ἀποξέσεως τῶν λεπίων· Ἡσ. «ἑψητεῖς, τὰ μικρὰ ἰχθύδια».

ἑψητήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἀγγεῖον πρὸς βράσιν, χύτρα : Λεωνίδ.Ταρ.ΑΠ 6,305,3 **τὼς Λαρισσίως κυτογάστορας ἑψητῆρας καὶ χύτρως,** Θεοδωρίδ.π. Ἀθήν.6,229Β **λήψεσθ' ἐν ἑψητῆρι κόλυμβον.**

ἑψητήριον (τὸ) Ἡσ. «ἐφάνη· ἡ λοπάς»· **2)** μαγειρεῖον, ψησταριό : ΨΒασ.1313Α.

ἑψητής (ὁ) μτγν. ὁ τήκων, διαλύων μέταλλα : Ἀγαθρχ.28· πρβλ. ἕψησις 2).

ἐφητικός-ή-όν γλωσσ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔφησιν.
ἑφητός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὀπτός, ἑφημένος, βεβρασμένος, βραστός : Ξεν.'Αν.2,3,14 **ὄξος ἑφητόν**, Νίκ.'Αλεξ.111 **ἑφητοῖσι . . ὑδάτεσσιν·** ‖ εἰδ. **ἑφητὸς οἶνος** γλεῦκος : Γεωπ.7,12,23· ‖ μσν. τὰ οὐδ. **ἑφητὸν** ὡς οὐσ. βρῶμα ὀπτόν, ἑφημένον ἐν κλιβάνῳ ἢ δι' ὀβελοῦ, ἢ διὰ βράσεως, φαγητὸ μαγειρευτό : Μηναῖ.8,7 Συναξ. **ὃς λέγεται ἐπὶ ἑξήκοντα χρόνους ἑφητοῦ μὴ μεταλαβεῖν·** **2)** **ἑφητοὶ** (οἱ) μικροὶ ἰχθύες ὀπτοὶ πρὸς βρῶσιν : 'Αριστφ.Σφ.679 **οὐδὲ σκορόδου κεφαλὴν τοῖς ἑφητοῖσι δίδωσιν,** 'Αρχιππ.16,Νικοφ.18,Εὔβουλ.93, 'Αριστλ.Ζ1 569a,20 **ἰχθύδια μικρά, ἡλίκοι ἑφητοί,** Ποσειδ.3,Πάπ.,Γαλ.19,120,'Αθήν.1,41Β **τὸ ἐν τοῖς ἑφητοῖς ὡραῖον,** αὐτ.7,301C· **3)** κτ. Εὐστ.'Ιλ.867,49 «ἔδεσμα ἐξ εὐτελῶν μικρῶν ἰχθύων, ἢ μικρῶν σηπιῶν ἢ καὶ μικρῶν καρκίνων».
ἔφια (τὰ) ΕΜ 406,8 «τὰ ἀπὸ τῶν λόγων παίγνια», π. 'Ησ. ἔφεια βλ.λ.
ἐφία (ἡ), ἰων. **ἐφίη,** παίγνιον παιζόμενον διὰ ψηφιδίων, γεν. παιδιά, τέρψις· 'Ησ. «ἐφία· γέλως, παιδιά, χλεύη, ἔφοδος· ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι. ὁμιλία· Σοφοκλῆς 'Αθάμαντι δευτέρῳ» : Σοφ.άπ.3· ‖ παίγνιον : Νίκ.Θηρ.880 **ἢ θ' ἐφίη ἔπλετο κούροις.**
ἐφιάσιμον (τὸ) 'Ησ. «εἰς ἀστερισμὸν ἀνῆκον».
ἔφισσμα (τὸ) δημ., πληθ. **ἐφιάσματα** κ. **φιάσματα** ἀστεῖον πείραγμα διὰ λόγων : **ἄφησε τὰ φιάσματα·** πρβλ. ἐφία, ἐφιάτιμον, ἐφιῶμαι.
ἐφιατικόν 'Ησ. ἐφιάτιμον βλ.λ.
ἐφιάτιμον 'Ησ. «γυμναστικόν, παιγνιῶδες».
ἐφικεύω δ.γρ. τοῦ ἐφηκεύω βλ.λ.
ἐφικός-ή-όν πάπ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἔφησιν, ὁ πρὸς ἔφησιν : **καὶ τὰ ἐφικά ν.**
ἔφιλον (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἢ **ἒ φιλόν,** τὸ πέμπτον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, βλ. ε.
ἐφῑλωμένως ἐπίρρ. μτγν. ἐκ τοῦ παρακ. παθ. μτχ. τοῦ φιλῶ, εἰς τόνον μὴ ζωηρόν, χωρὶς χρῶμα: Φιλόδ.1,2005 **ἐφιλωμένως ἐκφέρειν.**
ἔφιμος-η-ο δημ. δ.γρ. τοῦ ὄφιμος βλ.λ. : **ἐφέτο τὰ γεννήματα ἦταν ἔφιμα.**
ἐφιμυθισμένως ἐπίρρ.σχόλ. ἐκ τοῦ παρακ. παθ. μτχ. τοῦ φιμυθίζω, μετὰ φιμυθίου, φκιασιδωμένα : Σχόλ.'Αριστφ.Πλ.1064.
ἐφίω ἀρχ. λεξ. λέγω, ὁμιλῶ· πρβλ. ἐφιῶμαι.
ἐφιῶ-έω ἐσφ.γρ. ἀντὶ ἐμφίω βλ.λ. : Αἰσχ.άπ.51.
ἐφιῶμαι-άομαι (ἐφία) παίζω διὰ ψηφίδων, τέρπομαι, διασκεδάζω· 'Ησ. «ἐφιᾶται· γελᾷ, παίζει, γυμνάζεται» : 'Οδ.Ρ 530 **οὗτοι δ' ἠὲ θύρῃσι καθήμενοι ἐφιαάσθων** (σχόλ. «διαλεγέσθωσαν καὶ παιζέτωσαν»), αὐτ.Φ 429 **ἐφιάασθαι μολπῇ καὶ φόρμιγγι,** Καλλ.'Αρτ.3,'Απολλ.Ρ 3,118 **ἀμφ' ἀστραγάλοισι . . ἐφιόωντο,** Νόνν.Δ 10,326.
ἐφόμετρον (τὸ) νεώτ. κ. **ἐφήμετρον** κ. **ἐφησίμετρον** θερμομετρικὸν καὶ μανομετρικὸν ὄργανον ἐν χρ. πρὸς παρακολούθησιν τῆς ἐφήσεως τῶν σακχαρούχων χυμῶν.
ἐφομίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. ὀρυκτὴ ἕνωσις τοῦ μαγνησίου ἅ. ἅλας "Εφομ ἢ πικρὸν ἅλας.
ἐφόπωλις γλωσσ. ὀφοπωλεῖον.
ἕψω κ. νεώτ., παρατ. **ἧψον,** μέλλ. **ἑψήσω,** ἀόρ. **ἥψησα** κ. **ἕψησα,** παρακ. **ἥψηκα,** μέσ. προστ. **ἕψου,** μέλλ. **ἑψήσομαι,** παθ. γ' ἑν. πρόσ. ἐνεστ. **ἕψεται,** μτχ. ἐνεστ. **ἑψόμενος,** μέλλ. **ἑψηθήσομαι,** ἀόρ. **ἡψήθην,** κ. μτχ. **ἑψηθείς,** παρακ. μτχ. **ἡψημένος** κ. **ἑψημένος,** παρασκευάζω διὰ βρασμοῦ, βράζω, μαγειρεύω : 'Ηρ.1,48 **ἄρνα κατακόψας ὁμοῦ ἕψεε αὐτὸς ἐν λέβητι χαλκέῳ,** αὐτ. 119 **τὰ δὲ ἥψησε τῶν κρεῶν,** Εὐρ.Κύκλ.404, 'Ιππ.'Αρχ. 'Ιητρ.3, 'Αριστφ.'Εκκλ.845 **χύτρας ἔτνους ἕψουσιν αἱ νεώταται,** Ξεν.ΚΠ 8,2,6 **ἱκανὸν ἔργον ἑνὶ ἕψειν κρέα, ἄλλῳ ὀπτᾶν,** Νικοχ.π.'Αθήν.1,34Ε **ἀντὶ ῥαφάνων ἑψήσομεν βαλάνιον,**Δωρί.π.'Αθήν.7,304F **ἰουλίδας ἕψειν μὲν ἐν ἅλμῃ, ὀπτᾶν δ' ἐπὶ τηγάνου·** κ. παροιμ. **λίθον ἕψω** ἀνωφελῶς κοπιάζω, κοπανίζω ἀέρα : 'Αριστφ.Σφ.280 **λίθον ἕψεις,** Πλάτ. 'Ερυξ.405b **ὅπερ ἂν τὸ λεγόμενον λίθον ἑψῆσαι·** ‖ μετὰ δοτ. : Διοσκ.5,100 **ἑψηθεῖσα ἐλαίῳ·** ‖ κ. μτ. γεν. διαιρ. : 'Αριστφ.Σφ.239 **ἥψομεν τοῦ κορκόρου** (ἐβράσαμεν μέρος τοῦ . .)· ‖ τὸ μέσ. ἐν τῇ αὐτ. σημ. : Αἰσχ.άπ.310 **ἕψου μηδὲ λυπηθῇς πυρί·** **2)** τὸ παθ. ἐπὶ ὑγρῶν, ὑφίσταμαι βρασμόν, ζέω, βράζω : 'Αριστλ.Μετ.379b,28,Πλούτ. 'Ηθ.690C· **3)** πέπτω, χωνεύω : 'Ιππ.Διαίτ.28 **ἕψεται σιτία·** **4)** ἐπὶ μετάλλων, τήκω, χωνεύω, διὰ χωνεύσεως ἀποκαθαίρω : Πίνδ.Ν 44,82 **ὁ χρυσὸς ἑψόμενος αὐγὰς ἔδειξεν·** **5)** ὁμ. τὸ μέσ. **ἑψήσασθαι κόμην** βάψαι τὴν κόμην· Πολυδ.2,35 «ἑψήσασθαι κόμην τὸ καταχρῶσαι ἔλεγον»· **6)** μτφ. παρασκευάζω : Πίνδ.Ο 1,85, **τὰ κέ τις ἀνώνυμον γῆρας ἐν σκότῳ καθήμενος ἕψοι** (διατὶ καθήμενός τις ἐν ἀφανείᾳ νὰ παρασκευάζῃ γῆρας ἄδοξον)· ρηματ. π. ἕψησις, ἕψημα, ἑφθός, ἑψητός, ἑψητήρ, ἑψητήριον, ἑψήτης, ἑψάνη, ἑψανός.
ἑψῶ-άω (1) μτγν. ἕψω βλ.λ. : 'Ολυμπ.Μετ.315,8.
ἑψῶ-έω (2) 'Ησ. «ἑψεῖν (sic)· τὸ τὰς τρίχας βάπτειν»· πρβλ. ἕψω 5).
ἑψῶ-όω (3) μτγν. τ. τοῦ ἕψω βλ.λ. : Θεόδωρ. 'Αβουκ.1553Β ἐν Mi. **ἑψοῦται ἡ τροφή.**
ἕω ἰων. ἀντὶ ὦ, ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.
ἕω ἰων. ἀντὶ τοῦ ὧ, ὑποτ. ἀορ. β' τοῦ ἵημι βλ.λ.· **2)** γεν. κ. αἰτ. τοῦ ἕως βλ.λ.
ἐῶ-άω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **εἰῶ,** ἐπ. β' κ. γ' ἑν. πρόσ. **ἐᾷς, ἐᾷ,** ἀπαρφ.**ἐᾶαν,** παρατ. **εἴων-ας-α,** ἰων. κ. ἐπ. **ἔων, ἔα, ἔασκον** ἢ **εἴασκον,** μέλλ. **ἐάσω,** ἀόρ. **εἴᾱσα,** (**εἴᾱσεν** δ. γρ. ἀντὶ **εἴᾱσ'** ἐν 'Ιλ.Κ 299), κ. ἐπ. **ἔᾱσα,** παρακ. **εἴᾱκα,** παθ. μέλλ. **ἐάσομαι** (ἐν παθ. σημ.), ἀόρ. **εἰάθην,** παθ. παρακ. **εἴᾱμαι,** (κ. π. 'Ησ. «ἦσεν· εἴασεν»), ἀφίημι, οὐ κωλύω, συγχωρῶ, ἐπιτρέπω, ἀφήνω, μτ. αἰτ. προσ. κ. ἀπαρφ. : 'Ιλ.Β 346 **τούσδε δ' ἔα φθινύθειν,**'Οδ.Ν 359 **αἴ κεν ἐᾷ πρόφρων με..ζώειν,**Σοφ. 'Αντ.29 **ἐᾶν δ' ἄκλαυτον, ἄταφον,** Θουκ.3,48 **τοὺς δ' ἄλλους ἐᾶν οἰκεῖν,** 'Επιγρ. **ἐᾶν τοὺς "Ελληνας αὐτονόμους,** ΚΔΠράξ.14,16 **εἴασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν·** ‖ μτ. αἰτ. πράγμ.: αὐτ.27,32 **ἀπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης καὶ εἴασαν αὐτὴν ἐκπεσεῖν·** ‖ μτ. αἰτ. πράγμ. κ. δοτ. προσ. (ἐᾶν τί τινι) ἀφίημι, καταλείπω, παραχωρῶ : Σοφ.ΟΚ 368 **Κρέοντι τε θρόνους ἐᾶσθαι** (νὰ ἀφεθῇ ὁ θρόνος εἰς τὸν Κρ.), Πλούτ.'Ηθ.233D **Σάμον αὐτοῖς μόνον ἐᾶσαι,** Μαλάλ.284,4 **τὰς προσόδους ἃς εἴασε τῇ τῶν 'Αντιοχέων πόλει,** **2)** παραχωρῶ, ἀποδέχομαι, συμφωνῶ, ἐν συζητήσει, μτ. αἰτ. κ. ἀπαρφ. : Πλάτ.Παρμ.135Β **εἴ γέ τις δή,.., αὖ μὴ ἐάσει εἴδη τῶν ὄντων εἶναι·** ‖ μτ. ἀρνήσεως, δὲν ἐπιτρέπω, δὲν ἀφήνω, δθ.κ. κρατῶ μακράν, κωλύω, ἐμποδίζω, ἀπαγορεύω : 'Ιλ.Ε 256 **τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς 'Αθήνη,** 'Ησίοδ. Θ 772 **ἐξελθεῖν δ' οὐκ αὖτις ἐᾷ πάλιν,** 'Ηρ.7,104, **οὐκ ἐῶν φεύγειν.., ἀλλὰ** (κελεύων) **μένοντας.. ἐπικρατέειν** (ὅταν ἕπηται τὸ ἀλλά, ἡ φρ. συνήθ. εἶναι ἐλλειπτική), Θουκ.2,21 **οἱ μὲν κελεύοντες ἐπεξιέναι, οἱ δέ τινες οὐκ ἐῶντες·** ἰδ. ἐπὶ νόμου : Αἰσχίν.3,21 **ὑπεύθυνον οὐκ ἐᾷ τὴν οὐσίαν καθιεροῦν,** ΚΔ Λουκ.4,41 **οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν·** **3)** ὁμ. καταπείθω ἢ συμβουλεύω τινὰ νὰ μὴ πράξῃ τι : Θουκ.1,133 **οὐκ ἐῶντος ὀργίζεσθαι;·** ‖ πολλάκις δυνατὸν νὰ ὑπονοηθῇ ἀπαρφ. πρὸς συμπλήρωσιν : Σοφ.'Αντ. 538 **οὐκ ἐάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ'** (δὲν θὰ σοῦ ἐπιτρέψῃ νὰ κάμῃς τοῦτο), αὐτ. ΑΙ.1184 **κἂν μηδεὶς ἐᾷ** (καὶ ἂν κανεὶς δὲν ἐπιτρέπῃ, κι ἂν ὅλοι ἐμποδίζουν)· **4)** τὸ παθ. **οὐκ ἐᾶσθαι** μτ. ἀπαρφ. κρατεῖσθαι μακράν, κωλύεσθαι,

ἐμποδίζεσθαι : Εὐρ.ΙΤ 1344 στείχειν ἵν' ἦσαν, καίπερ οὐκ ἐωμένας, Θουκ.1,142 οὐδὲ μελετῆσαι ἐασόμενοι, Ἰσοκρ. 4,97 πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας τριήρεις μόνοι διαναυμαχεῖν ἐμέλλησαν. οὐ μὴν εἰάθησαν, Δημ.22 οὔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις οὔτ' ἐπὶ τοῖς αὐτῶν ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν' 5) ἀφίημί τι, παραιτοῦμαι, παραλείπω, ἀδιαφορῶ, παραιτῶ, ἐγκαταλείπω, ὀλιγωρῶ, ὀμελῶ, μτ. αἰτ. : Ἰλ.Ι 260 ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα (ἄφησε, παῦε τὴν ὀργήν σου), Ὀδ.Β 281, Ἡρ.6,108 ἐᾶν Θηβαίους, Σοφ. ΟΤ 256 (πρᾶγμα) ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν, αὐτ.Τρ.329 ἡ δ' οὖν ἐάσθω (ἂς ἀφεθῇ εἰς τὴν ἡσυχίαν της), Θουκ.2,36 τὰ μὲν κατὰ πολέμους ἔργα,.., ἐάσω, Πλάτ.Ἐπιστ.330Ε τὴν μὲν πολιτείαν ἐᾶν καὶ μὴ κινεῖν, Θεόφρ.Φl 6,6,6 ἐπιτεμνομένη δὲ βέλτιον φέρει τὸ ἄνθος' ἐωμένη γὰρ ἐξαύξεται καὶ ἀπολοχμοῦται, ΚΔ Πράξ.5,38 ἀπόστητε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων τούτων καὶ ἐάσατε αὐτούς, Πλούτ.Ἠθ.227F μήτε δι' ἔνδειαν ἄγαμοί τινες ἐαθῶσι' || μτ. ἀπαρφ. : Ἰλ.Ω 71 κλέψαι μὲν ἐάσομεν . . Ἕκτορα, Ἡρ.3,134 ἐπὶ Σκύθας μὲν τὴν πρώτην ἰέναι ἔασον, Δημ.983 ὅτ' Εὐέργῳ προηροῦ λαγχάνειν, εἴασας ἐμέ' || μτ. ἐμπροθ. διαρ. ἐᾶν (περί τινας) : Πλάτ.Πρωτ.347C περὶ μὲν ᾀσμάτων τε καὶ ἐπῶν ἐάσωμεν' || κ. ἀπολ. : Ἰλ.Φ 221 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἔασον, Ὀδ.Ξ 444 θεὸς δὲ τὸ μὲν δώσει, τὸ δ' ἐάσει, Αἰσχ.Πρ.332 νῦν ἔασον μηδέ σοι μελησάτω, Εὐρ.ἀπ.491,5' || φρ. ἐᾶν χαίρειν βλ. χαίρω' 6) νεώτ. ναυτ. προστ. ἔα! ἐν χρ. ὡς ναυτικὸν πρόσταγμα βλ.λ.

ἐώ μσν. κ. ἰδιωμ. τ. τοῦ ἐγώ : Σκυλίτσ.Ἰω.

ἐώα Ἡσ. « ἡ τοῖς προβάτοις περιτιθεμένη διφθέρα », πρβλ. ὄα, ὦα κ. ὑποδιφθερας.

ἐῷα Ἡσ. « θυσία ἐν Κύπρῳ», διόρθ. ἀφα βλ.λ.

ἐωανατολεύς-έως μσν. προσηγορία τοῦ Θεοῦ : Θεόδ. Λάσκ.766 (ἔκδ. Mi.).

ἔωγμαι παθ. παρακ. τοῦ οἴγνυμι βλ.λ.

ἔωθα ἰων. κ. ἐπ. ἀντὶ εἴωθα, παρακ. τοῦ ἔθω βλ.λ.

ἐώθεα ἰων. κ. ἐπ. ὑπερσυν. ἀντὶ εἰώθειν, τοῦ ἔθω.

ἕωθεν (ἕως) ἐπίρρ. κ. μσν. ἐπ. ἠῶθεν ἀπὸ πρωΐας, ἀπὸ τὴν αὐγήν, ἀπὸ νωρίς, μὲ τὰ χαράματα : Ἀριστφ.Ὄρν.147 κλητῆρ' ἄγουσ' ἕωθεν ἡ Σαλαμινία, Ξεν.Ἀν.4,4,8 ἕωθεν ἔδοξε διασκηνῆσαι τὰς τάξεις, Πλάτ.Φαίδ.59D συλλεγόμενοι ἕωθεν εἰς τὸ δικαστήριον, Λουκ.Εὐν.6 ἕωθεν ἐξιὼν ἐκ τῆς οἰκίας' || ἕωθεν εὐθὺς ἅμα τῇ αὐγῇ, μόλις ξημερώσῃ : Ἀριστφ.Πλ.1121 εἶχον μὲν παρὰ ταῖς καπηλίσιν πάντ' ἀγάθ' ἕωθεν εὐθύς, Εὔβουλ.119,8' || κ. μτ. προθ. : Πασχ.Χρον. 719,12 ἔμεινεν ἀπὸ ἕωθεν ἕως ὥρας ια' πολεμῶν' || αὔριον ἕωθεν αὔριον πρωῒ πρωΐ, αὔριο τὰ χαράματα : Ξεν.ΚΠ 4,2,6 αὔριον, ἕωθεν εἰ εὔζωνοι πορεύοιντο, καταλήψοιντο, Πλάτ.Λάχ.201C αὔριον ἕωθεν ἀφίκου οἴκαδε' || κ. μ. τὸ ἕωθεν : Ἀριστφ.Ἀχ.278 ἐκ κραιπάλης ἕωθεν εἰρήνης ῥοφήσεις τρύβλιον' || τὸ γ' ἕωθεν : Ἀριστλ.ΖΙ 546a,22 μάλιστα τὸ γ' ἕωθεν.

ἑωθῖνός-ή-όν (ἕως(Α)) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἕω, ὁ κατὰ τὴν ἕω γινόμενος, πρωϊνός, αὐγινός, ταχινός : Ἡρ.3,104 ἀποκλινομένης δὲ τῆς μεσημβρίης γίνεται σφι ὁ ἥλιος κατά περ τοῖσι ἄλλοισι ὁ ἑωθινός, Σοφ. ἀπ.502 ἑωθινὸς εἶδον στρατόν, Ἀριστφ.Ἀχ.20 οὔσης κυρίας ἐκκλησίας ἑωθινῆς, Βάτ.5,3 ἑωθινοὶ πότοι, Πάπ. ὥρας ἑωθινῆς, Πολύβ.3,67,2 περὶ τὴν ἑωθινὴν φυλακὴν (περὶ τὴν πρωϊνὴν φυλακήν), Πλαύτ.Πομπ.68, Μηναῖ.8,31 (σ. 160α) ὡς δρόσος ἑωθινή, Δροσ.Βοτάν.149 ἤκουσαν τὰ ἑωθινὰ λαλήματα τῶν πετεινῶν' || ἑωθιναὶ δίκαι παροιμ. ἐπὶ τῶν ταχέως συντελουμένων ὑποθέσεων' ΑΒ 258,32 « τὰ βραχέα πράγματα, ἐπεὶ ταῦτα ὄρθρου, ἐξεδίκαζον »' || ἐκκλ. ἑωθινὰ τροπάρια τὰ κατὰ τὸ τέλος τοῦ ὄρθρου καὶ πρὸ τῆς μεγάλης δοξολογίας ψαλλόμενα' ὁμ. ἑωθινὸν εὐαγγέλιον ἡ κατὰ τὸν ὄρθρον τῶν Κυριακῶν ἀναγινωσκομένη εὐαγγελικὴ περικοπή' || τὸ οὐδ. ἑωθινὸν ὡς ἐπίρρ. κατὰ τὸ πρωΐ, ἐνωρίς : Ἡρ.3,104 θερμότατος δέ ἐστι ὁ ἥλιος τούτοισι τοῖσι ἀνθρώποισι τὸ ἑωθινόν, Ἱππ.Ἀέρ.6 ὁ ἀὴρ τὸ ἑωθινὸν κατέχει ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ὁμ. ἐξ ἑωθινοῦ, ἕωθεν, ἀπὸ τὸ πρωΐ : Ἀριστφ.Θεσμ.2 ἀπολεῖ μ' ἀλοῶν ἄνθρωπος ἐξ ἑωθινοῦ, Πλάτ.Φαῖδρ.228Β ἐξ ἑωθινοῦ καθήμενος, Ξεν.Ἑλλ.1,1,5 ἐναυμάχησαν . .μέχρι δείλης (ἐξ ἑωθινοῦ)' || φρ. προσειπεῖν τὸ ἑωθινὸν προσειπεῖν τὴν πρωϊνὴν πρόσρησιν, προσαγόρευσιν, τὸν πρωϊνὸν χαιρετισμόν, τὸ καλημέρα:Λουκ.Προσ.Πταίσμ.1 ὡς προσείποιμι τὸ ἑωθινόν' || νεώτ. κ. δημ. τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. τὸ πρωϊνὸν στρατιωτικὸν σάλπισμα πρὸς ἔγερσιν τῶν ἀνδρῶν, τὸ ἐγερτήριον σάλπισμα διάνα, ἰδ. ἐμβατήριον σημαινόμενον ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ὑπὸ στρατιωτικῆς μουσικῆς καὶ σαλπιγκτῶν τὴν πρωΐαν ὡρισμένων μεγάλων ἑορτῶν : Παλαμ.Περ.Χαιρ.211,6 ἡ Λύρα ἀλαφροπαίζει | πρωτακουσμένο ἑωθινὸ στὴν ἀκοὴ τῶν αἰώνων' 2) ἀνατολικός : Διον.Περ.697 ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων' τὸ συγκρ. ἑωθινώτερος : Στράβ. 11,2,2 ἑωθινώτερος ἐκείνου' ὁμ. τὸ ὑπερθ. : αὐτ. 4,5,1 ἑωθινωτάτου σημείου τῆς βρεττανικῆς.

ἐώθουν ἀττ. ἀντὶ τοῦ ὤθουν, παρατ. τοῦ ὠθῶ.

ἑῷος-ον τὸ θηλ. κ. ἑῴα, ποι. τ. τοῦ ἑῷος βλ.λ., ὡς ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος : Ἀπολλ.Ρ 2,686 ἐπικλείοντες ἑῷον Ἀπόλλωνα' 2) ἀνατολικός : Διον. Περ.111 ἦν Κρήτης ἐνέπουσιν ἑῷον ἔμμεναι ἄκρην

ἐῴκει γ' ἑν. πρόσ. ὑπερσυν. τοῦ ἔοικα βλ.λ.

ἑωλίζω (ἕωλος) μτγν. ποιῶ τι ἕωλαν, ἀφήνω νὰ γίνῃ τι παλαιόν, νὰ σταθῇ πολὺν καιρόν : Γαλ. 16,761 ἑ- τὰ κρέα, Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.4,2,8' 2) παθ. εἶμαι ἢ γίνομαι ἕωλος, παλαιοῦμαι, μπαγιατεύω, ἐπὶ ἰχθύων : Γαλ.6,518' || ἐν καλῇ σημ. εἶναι δυνατὸν νὰ διατηρηθῶ μέχρι τῆς ἐπομένης ἡμέρας : Γαλ.6,713.

ἑωλισμός (ὁ) μτγν. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἑωλίζω βλ.λ., μπαγιάτεμα, ἐπὶ τροφίμων : Ῥοῦφ.π.Ὀρειβ.4,2,7 (πληθ.).

ἑωλοκρᾰσία (κρᾶσις) κ. μσν. κ. νεώτ. ἕωλον κρᾶμα, μῖγμα ζωμῶν τῶν ἑώλων δείπνων καὶ ἡ κατάχυσις αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς μεθυσθέντας καὶ κοιμωμένους συμπότας, χάριν παιδιᾶς, κατὰ τὸ τέλος συμποσίου' ΑΒ 258 « ἡ κατάχυσις τῶν ζωμῶν τῶν ἑώλων δείπνων ἐπὶ τοὺς κοιμωμένους τῶν συμπινόντων », Ἡσ. « χθεσινὴ μέθη, ἕωλος κρᾶσις, ἢ παρ' Ἀθηναίοις κατεχεῖτο τοῖς παννυχίζουσι διὰ τὸ μὴ δύνασθαι στέγειν τὸ παννυχίζειν »' || κ. μτφ. : Δημ.242 ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινά μου τῆς πονηρίας τῆς ἑαυτοῦ.. κατασκεδάσας (καταχύσας ἐπ' ἐμὲ τὰ ἀηδῆ καὶ ἕωλα κράματα τῆς κακίας του' Σουΐδ. « ἐγὼ δὲ μᾶλλον νομίζω πεποιῆσθαι τὸ ὄνομα ὑπὸ τοῦ ῥήτορος ἀπὸ τῶν ἑώλων, ἅ ἐστιν ἀρχαῖα, ὅτι πράγματα ἀρχαῖα συγκεράσας κατηγορεῖ ὁ Αἰσχίνης»), Λουκ.Συμπ.3 πολλὴν τὴν ἑωλοκρασίαν κατασκεδάσας ἀνδρῶν φιλοσόφων, Καλλιγ.Θάν.Βλ.29 οὔτε ἀρχαῖα, οὔτε νέα (ἐνν. γλῶσσα), ἀλλ' ἑωλοκρασία τις' 2) συνεκδ. κραιπάλη' Ἡσ. « χθεσινὴ μέθη » : Πλούτ.Ἠθ. 148Α ἐμμένει τὸ πρὸς ἀλλήλους δυσάρεστον, ὥσπερ ἑωλοκρασία τις ὕβρεως ἢ ὀργῆς.

ἑωλονεκρός (ὁ) Σουΐδ.«ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς».

ἕωλος-ον (πιθ. ἕως, ἠώς) κ. νεώτ. ὁ ἐκ τῆς προηγουμένης ἡμέρας ἀπομείνας, ὑπολειφθείς, χθεσινός, παλαιός, μπαγιάτικος, ἀντίθ. πρόσφατος, νωπός, φρέσκος, ἐπὶ τροφῶν : Ἱππ.Παθ.52, Ἀντυλλ. π.Ὀρειβ.4,11,2' || εἰδ. ἐπὶ κρεάτων καὶ ἰχθύων :

'Αντιφάν.6,15 **σήπονθ' ἕωλοι κείμενοι δύ' ἡμέρας ἢ τρεῖς**, 'Αξιόν.6,15 **γλαύκου βεβρωκὼς τέμαχος ἑφθὸν τήμερον αὔριον ἕωλον τοῦτ' ἔχων οὐκ ἄχθομαι**· || κ. ἐπὶ τοῦ ὕδατος : 'Αριστλ.ἀπ.215 **πρόσφατον καὶ νέον ὕδωρ τὸ ὑόμενον, ἕωλον δὲ καὶ παλαιὸν τὸ λιμναῖον**· || κ. ἐν διαφ. ἄ. παραπλ. ἢ συνεκδ. σημ. : Λουκ.Τίμ.2 **ἕωλος θρυαλλίς** (ἡ ἐκ τῆς ἀνθρακώσεως, καυτρίλας, ἑτοιμόσβηστος), αὐτ.Κατάπλ.18 **ἕωλος νεκρὸς** (ὀδωδώς), 'Αξιόν.8,6 **τῶν γάμων κρεῖττω γεγονέναι τὴν ἕωλον ἡμέραν** (τὴν ἑπομένην τοῦ γάμου, καθ' ἣν ἐτρώγοντο τὰ ὑπολείμματα τῆς πανδαισίας τῆς προτεραίας)· **2**) ἐπὶ πράξεων, παλαιός, ἀπηρχαιωμένος κ. συνεκδ. ἀνούσιος, ἀηδής : Δημ. 551 **τ' ἀδικήμαθ' ἕωλα . . ὡς ὑμᾶς . . ἀφικνεῖται**, 'Ιώσ.ΠΙ 4,6,2 **τὴν δόξαν ἑωλοτέραν ἔσεσθαι**,Πορφ. 'Αποχ.1,3 **ἑώλοις σοφισματίοις**· **3**) μτγν. νομ. ἐπὶ ἐγγράφων ὑποχρεώσεων, ὁ ὡς ἐκ τῆς παρόδου χρονικῶν προθεσμιῶν, οἷον λόγῳ παραγραφῆς, μὴ ἰσχύων : Πάπ. **τὸ ἕωλον ἐκεῖνο γράμμα**· || ὁμ. νομ. ἐπὶ πληρωμῶν, ὁ ἐν καθυστερήσει, καθυστερούμενος, ὑπόλοιπος : Πάπ. **τέτακται εἰς τὸ ἕωλον εὐνομίου**· **4**) ἐπὶ χρημάτων, ὁ κείμενος ἄχρηστος, ἀχρησίμευτος, συσσωρευμένος : Φιλέτ.7,7 **περίεργόν ἐστιν ἀποκεῖσθαι πάνυ ἕωλον ἔνδον τἀργύριον**· **5**) ἐπὶ προσ., ὁ παραμελῶν τι, ὁ ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἀναβάλλων τὴν ἐκτέλεσιν ἔργου τινός, μελλητής, βραδύς, ὀκνηρός, ἄτολμος : Πλούτ.Νικ.21 **οὐκ εὐθὺς ἐπιχειρῶν τοῖς πολεμίοις, ἀλλ' ἕωλος καὶ καταφρονούμενος**· || ὁμ. ἐπὶ πραγμ., ὁ βραδύνας, ὁ καθυστερήσας : Προκ.Γοτθ.4,23 **ἕωλος προθυμία**· **6**) ὁ κραιπαλῶν τὴν ὑστεραίαν μέθης, ὁ ὑποφέρων ἐκ μέθης τῆς προτεραίας : Πλούτ.'Ηθ.128D **εἰ μὴ ναυτιώδης μηδὲ θολερὸς μηδ' ἕωλος**.

ἐώλπει γ' ἐν. πρόσ. ὑπερσ. τοῦ ἔλπω βλ.λ.

ἕωμεν (δ.γρ. ἔομεν) ὑποτ. ἀχρ. ρ. ἕω (πρβλ. ἄω), μ. ἐν 'Ιλ.Τ 402 **ἐπεὶ χ' ἕωμεν** [δ.γρ. ἑῶμεν] **πολέμοιο** (ἀφ' οὗ κορεσθῶμεν πολέμου).

ἐών ἰων. κ. ἐπ. τ. ἀντὶ ὤν μτχ. ἐνεστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἐώνημαι, ἐωνήμην, παρακ., ὑπερσ. τοῦ ὠνοῦμαι.

ἐῳνοχόει γ' ἐν. πρόσ. παρατ. τοῦ οἰνοχοῶ βλ.λ.

ἔωντι 'Επιγρ. ἀντὶ ὦσι, γ' πληθ. πρόσ. ὑποτ. ἐνεστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἔωξα ἀόρ. α' τοῦ οἴγνυμι βλ.λ.

ἑῷος-ον (ἕως, ἠώς) τὸ θηλ. κ. **ἑῴα**, κ. νεώτ., ποι. **ἑῷῖος**, ἰων. κ. 'Ομ. ἠοῖος, ὁ κατὰ τὴν ἕω γινόμενος, ἑωθινός, πρωϊνός, αὐγινός: Αἰσχ.Πρ.25 **πάχνην θ' ἑῴαν ἥλιος σκεδᾷ**, Εὐρ.ἀπ.999 **ἑῷος . . ἀστὴρ** (ὁ αὐγερινός)· κ. ἄνευ τοῦ ἀστήρ : 'Αριστλ.ΗΝικ. 1129b,28 **οὔθ' ἕσπερος οὔθ' ἑῷος οὕτω θαυμαστός**· πρβλ. Εὐρ.'Ηλ.786 **ἑῷοι ἐξαναστάντες** (ἐγερθέντες ἐνωρὶς τὸ πρωΐ)· **2**) ὁ πρὸς ἕω κείμενος, ἀνατολικός : Ξεν.'Ελλ.4,4,9 **ἐχόμενοι τοῦ ἑῴου τείχους**, 'Αριστλ.Πρ.946b,14 **ἐξ ἑῴας** (ἐνν. χώρας), Λουκ.Χάρ.5 **ἀπὸ τῶν ἑῴων** (τῶν ἀνατολικῶν μερῶν)· || τὸ θηλ. **ἑῴα** ὡς οὐσ. ἡ 'Ανατολή, αἱ χῶραι τῆς 'Ανατολῆς ὡς ἐπαρχίαι τοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους : Φιλόστρ.Σοφ.2,1,13 **ὁ τὴν ἑῴαν ἐπιτροπεύων**, 'Επιγρ. **ἀρχὸς ἑῴας** (λατ. magister militum per Orientem), ΑΠ 9,690,1 **ὕπαρχος ἑῴας**· || νεώτ. ἡ **ἑῴα** ἡ ἀνατολικὴ 'Ασία.

ἑώρα (ἡ) δ. τ. τοῦ αἰώρα βλ.λ. : Σοφ.ΟΤ 1264 **πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην**· **2**) ἐν τῷ πληθ. ἑορτή τις πρὸς τιμὴν τῆς 'Ηριγόνης, ἄ. ἀλῆτις : 'Αθήν.14,618E **ἐπὶ ταῖς ἑώραις τις ἐπ' 'Ηριγόνῃ, ἣν καὶ ἀλῆτιν λέγουσιν**.

ἑώρα γ' ἐν. πρόσ. παρατ. τοῦ ὁρῶ βλ.λ.

ἑώρακα παρακ. τοῦ ὁρῶ βλ.λ.

ἐώργει β' ἐν. πρόσ. ὑπερσ. β' τοῦ ἔρδω βλ.λ.

ἑώρημα-ατος (τό) δ.γρ. αἰώρημα βλ.λ. : Σχόλ.'Αριστφ.Εἰρ.77· || μηχανὴ κρεμαμένη ἐν τῷ θεάτρῳ.

ἑώρησις-εως (ἡ) δ.γρ. ἀντὶ αἰώρησις βλ.λ.· Σουΐδ. « κρέμασις ».

ἑωρίζω δ.γρ. ἀντὶ αἰωρίζω βλ.λ.· Σουΐδ. « μετεωρίζω »· || παθ.· 'Ησ. « ἑωρίζεται· μετεωρίζεται, ἀναπατεῖ » : Μαλάλ.Ι 32,3 **ἑωριζόμενος ἐπὶ τὸ παράλιον μέρος τῆς Τύρου**.

ἑωροκοπία (ἡ) Σουΐδ. «ἑωροκοπίαις, ὑψηλοφρονίαις».

ἑώρταζον παρατ. τοῦ ἑορτάζω βλ.λ.

ἐώρτο γ' ἐν. πρόσ. παθ. ὑπερσ. τοῦ ἀείρω βλ.λ. (ἀντὶ ἄωρτο)· 'Ησ. « ἐκρέματο ».

ἑωρῶ-έω δ.γρ. ἀντὶ αἰωρῶ βλ.λ.· Σουΐδ. « ἑωρῶ, κρεμῶ », 'Ησ. « ἑωρούμενος, κρεμάμενος, ὑψούμενος » : Σοφ.ΟΚ 1084 **ἑωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα**, Διόδ.Σ 18,42 **δύο ἢ τρεῖς δοκίδας ἑωρήσας**.

ἕως-ω (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., αἰτ. **ἕω**, ἰων. **ἠώς-οῦς**, δωρ. **ἀώς, ἀβώρ**, αἰολ. **αὔως**, βοιωτ. **ἄας**, ἀττ. τ. τοῦ **ἠώς** βλ.λ., ἡ αὐγή, τὸ γλυκοχάραμα, τὰ χαράματα, τὰ ξημερώματα· Πλάτ.'Όρ.411 « **ἕως**, ἡμέρας ἀρχή »· 'Ησ. « ἡ πρὸ τῆς τοῦ ἡλίου ἀνατολῆς ὥρα » : Αἰσχ.'Αγ.265 **εὐάγγελος . . ἕως γένοιτο μητρὸς εὐφροσύνης πάρα**, Ξεν.'Αν.1,7,1 **εἰς τὴν ἐπιοῦσαν ἕω**, Πολύβ.1,68 **ὑπὸ πρώτην ἕω**· || **ἅμα ἕῳ ἢ ἅμα τῇ ἕῳ**, μὲ τὴν αὐγήν, τὰ χαράματα : Θουκ.2,90 **ἀναγόμενοι ἅμα ἕῳ ἔπλεον**· **2**) ἡ ἡμέρα : Τύμν.ΑΠ 7,729,4 **δεκάτην δ' οὐχ ὑπερῆρεν ἕω**· **3**) τὸ σημεῖον τοῦ ὁρίζοντος ἐξ οὗ ἀρχίζει ἡ αὐγή, ἡ ἀνατολή : Σοφ.ΟΚ 478 **χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω** (σχόλ. «αἱ τοὺς καθαρμοὺς ἐπιτελοῦντες πρὸς τὴν ἕω ἵστανται»), Ξεν.ΚΠ 8,5,3· || κ. μτ. γεν. : αὐτ.'Ελλ.5,4,49 **τὰ πρὸς ἕω τῆς τῶν Θηβαίων πόλεως ἐδῄου**, Πλούτ.Λουκ.27 **πρὸς ἕω μὲν ἦν τοῦ ποταμοῦ τὸ βαρβαρικὸν στράτευμα**· **4**) αἱ χῶραι τῆς 'Ανατολῆς : Γρηγορ.Ν 1,2,7E **ἐπιβῆναι τῆς ἕω**· **5**) ὡς κύρ. ὄνομα **Ἕως-ω** κ. **Ἠώς** ἡ θεὰ τῆς αὐγῆς, ἥτις ἐγκαταλείπουσα τὸν σύζυγον αὐτῆς Τιθωνόν, ἐγείρεται ἐκ τοῦ ὠκεανοῦ καὶ προηγεῖται τοῦ ἡλίου : Εὐρ.'Ιππ.455 **ἀνήρπασέν ποτε ἡ καλλιφεγγὴς Κέφαλον εἰς θεοὺς Ἕως ἔρωτος εἵνεκ'**.

ἕως (2) ἐπίρρ. κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **εἷος** κ. **ἧος**, δωρ. **ἇς**, αἰολ. **ἇς**, βοιωτ. **ἇς** κ. **ἄως**, δημ. **ὥς**, ἀναφορικὸν μόριον δηλοῦν τὸ χρονικὸν σημεῖον, μέχρις οὗ ἐνέργειά τις προχωρεῖ, ἐν σχέσει πρὸς τὸ τέλος τῆς ἐνεργείας (μέχρι) ἢ πρὸς τὴν συνέχειαν αὐτῆς (ἐν ὅσῳ, ἐφ' ὅσον)· || ἐν χρον. σημ. μέχρι, ἕως ὅτου, ἕως νά, μτ. ὁριστ. ἐπὶ γεγονότος ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ : 'Ιλ.Λ 342 **θῦνε δὲ προμάχων, εἷος φίλον ὤλεσε θυμόν**, Αἰσχ.Πέρσ. 464 **παίουσι, . . ἕως ἁπάντων ἐξαπέφθειραν βίον**, Σοφ.ἀπ.236, Δημ.817 **τὰς τιμὰς ἐλάμβανεν, ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν προῖκα**· || ἀντὶ τοῦ πρίν : Διόδ.Σ 27,4 **μὴ πρότερον ἀπελθεῖν ἕως ἀποκατέστησε τὰ πράγματα**· || κ. ἐν ὑποθετ. λόγῳ ἀκολουθοῦντος παρατ. μτ. τοῦ **ἂν** ἐν τῇ ἀποδόσει : Πλάτ.Γοργ.506Β **ἡδέως μὲν ἂν . . τούτῳ ἔτι διελεγόμην, ἕως αὐτῷ τὴν τοῦ 'Αμφίονος ἀπέδωκα ῥῆσιν**· πρβλ.αὐτ.Κρατ.396C· || κ. μτ. τοῦ **ἂν** ἢ **κε** κ. ὑποτ. ἐπὶ ἀβεβαίου γεγονότος ἐν τῷ μέλλοντι χρόνῳ : 'Ιλ.Γ 291 **μαχήσομαι . . , εἷος κε τέλος πολέμοιο κιχείω** (μέχρις ὅτου ἐπιτύχω), αὐτ.Ω 183, Αἰσχ.Πρ.810 **τούτου παρ' ὄχθας ἕρφ', ἕως ἂν ἐξίκῃ καταβασμὸν** (μέχρις ὅτου φθάσῃς), Σοφ.ΟΤ 834, Πλάτ.Φαῖδρ.246C **φέρεται, ἕως ἂν στερεοῦ τινὸς ἀντιλάβηται**, ΚΔ Ματθ.10,11 **κἀκεῖ μείνατε ἕως ἂν ἐξέλθητε**· ἐνίοτε κ. ἄνευ τοῦ **ἂν** : Σοφ.Αἴ.555 **ἕως τὸ χαίρειν . . μάθῃς**, αὐτ.Τρ.148, ΚΔ Μᾶρκ.14,32 **καθίσατε ὧδε ἕως προσεύξωμαι**· || μτ. εὐκτ. ἐπὶ ἀβεβαίου πράγμ. ἐν τῷ παρελθ. : 'Οδ.Ε 386 **ὦρσε . . Βορέην, . . ἕως ὅγε Φαιήκεσσι μιγείη**, αὐτ.Ι 376, 'Αριστφ.Βάτρ.766 **ἕως ἀφίκοιτο . . ἕτερός τις**, Θουκ.3,102 **ἕως τοῖς 'Αμ-**

πρακιώταις . . δέοι βοηθεῖν, Πλάτ.Φαιδ.59D περιεμένομεν . . , ἕως ἀνοιχθείη τὸ δεσμωτήριον· || συνήθ. ἐν κατ᾽ εὐθεῖαν ἐκφράσει προηγουμένου ἐνεστ. ἢ μέλλ. : Ξεν.᾽Αν.1,4,8 οὐδ᾽ ἐρεῖ οὐδεὶς ὡς ἐγὼ ἕως μὲν ἂν παρῇ τις χρῶμαι· || νεώτ. κ. δημ. μτ. ὑποτ. κ. τοῦ νά, ὅτου (νά), ποὺ νά : περίμενε ἕως νά ἔλθω, - ὥς ὅτου νά φύγῃ, φρ. ὥς ποὺ νὰ πῇς κρεμμύδι (ἢ κύμινο) (ἑπόμενον ρήμ.=ἀμέσως, αὐθωρεί ἐν τῷ ἅμα, ταχύτατα)· || προηγουμένης εὐκτ. ἀπαντᾷ καὶ ἂν ἢ κε πρὸς εὐκτ. (δυνητ. εὐκτ.) ἐπὶ γεγονότος ἐξαρτωμένου ἐκ τῶν περιστάσεων : ᾽Οδ.Β 78 ἕως κ᾽ ἀπὸ πάντα δοθείη (ἕως ὅτου (εἰ δυνατὸν) ἀποδοθῶσιν ἅπαντα), Πλάτ.Φαιδ.101D οὐκ ἀποκρίναιο, ἕως ἂν . . σκέψαιο, ᾽Ισοκρ.17,15 κἀγὼ μὲν ἠξίουν αὐτοὺς μαστιγοῦν τὸν ἐκδοθέντα . . , ἕως τἀληθῆ δόξειεν αὐτοῖς λέγειν· || κ. ἐν τῷ πλαγ. λόγῳ : Δημ.814 ἔδωκεν . . ἕως ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθείην· || κ. δι᾽ ἀφομοιώσεως πρὸς εὐκτ. μτ. τοῦ ἄν : Πλάτ.Φαίδ.101D λόγον . . ἂν διδοίης . . ἕως ἐπί τι ἱκανὸν ἔλθοις· || κ. μτ. ὑποτ. ἢ εὐκτ. πρὸς ἔκφρασιν σκοποῦ, ἐπὶ τῷ τέλει ὅπως, ἵνα : ᾽Οδ.Δ 800 εἷως Πηνελόπειαν .. παύσειε κλαυθμοῖο, αὐτ. Ζ 80, Πάπ. πορεύου εἰς Διονυσιάδα . . ἕως τὸν ἐκεῖ ἐλαιῶνα ποτίσῃς, αὐτ. χρυσίον ἐδανισάμην ἕως ὅτε δυνηθῶ ἀγοράσαι· || κ. μτ. ἀπαρφ. ἐν πλαγ. λόγῳ π.᾽Ηρ. κ. μτγν. : ᾽Ηρ.4,42 διεκπλώειν ἕως . . ἐς Αἴγυπτον ἀπικνέεσθαι, ΠΔΓέν.10,19 ἕως ἐλθεῖν εἰς Γεραρά, Διον.᾽Αλ.9,4 (δ.γρ.), ᾽Ανών.π. Σουίδ. ἐν λ. ἱλυσπώμενον· || μτ. ἐπιρρ. χρόνου κ. τόπου, ἕως ὅτε μέχρι τοῦ χρόνου καθ᾽ ὅν, μτ. οριστ. : Ξεν.ΚΠ 5,1,25 ἕως ὅτε παρ᾽ ἡμῶν ἀπῄεις (δ.γρ. ἀντὶ ἔστε)· κ. ἕως οὗ : ΚΔ Ματθ.1,25 οὐκ ἐγίγνωσκεν αὐτὴν ἕως οὗ ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς· || κ. μτ. ὑποτ. : Γέμιν.8,32 ἕως οὗ γένηται, ΚΔ Λουκ.13,59 οὐ μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς· || ὁμ. ἕως ὅτου : ΚΔ Ματθ.5,25 ἕως ὅτου εἶ ἐν τῇ ὁδῷ μετ᾽ αὐτοῦ, - θὰ περιμένω ἕως ὅτου ἔλθῃς· || ὁμ. ἕως πότε; : ΚΔ Ματθ.17,17 ἕως πότε ἔσομαι μεθ᾽ ὑμῶν; ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;, αὐτ.᾽Ιω.10,24 ἕως πότε τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἴρεις, - ὥς πότε παλληκάρια θὰ ζοῦμε στὰ βουνά, δ. δίστ. ὥς πότε μὲ κακὴ καρδιὰ καὶ μὲ τὰ μαῦρα ροῦχα· || ὁμ. ἕως τότε : ΠΔ Νε.2,16 ἕως τότε οὐκ ἀπήγγειλα, - ὥς τότε ποὺ ἤμουν ἐγὼ ἐκεῖ· || ὁμ. ἕως ἄρτι : ΚΔ ᾽Ιω.᾽Επ.1,2,9 ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐστὶν ἕως ἄρτι· || ὁμ. νεώτ. κ. δημ. ἕως σήμερον - αὔριον - χθὲς - προχθὲς - πέρυσιν· || κ. ἐπὶ τόπου : ἕως ὧδε : ΚΔ Λουκ.23,5 ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἕως ὧδε, - ἀπ᾽ ἐδῶ ἕως ἐκεῖ, - ὥς ἐδῶ· || ὁμ. ἕως ἄνω, δημ. ὥς ἐπάνω:ΚΔ᾽Ιω.2,7 ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω, Πρόδρ.2,380 καὶ ἕως ἄνω οἱ μάγεροι γεμίζουσίν το ὕδωρ, - γέμισε τὸ ποτήρι ὥς πάνω· || ὁμ. κ. ἕως κάτω, - ἕως ἔσω, - ἕως ἔξω, δημ. κ. (ἕ)ως μέσα, - (ἕ)ως πέρα(ν) : ΚΔ Μᾶρκ.15,38 ἐσχίσθη εἰς δύο ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, αὐτ.14,54 ἠκολούθησεν αὐτῷ ἕως ἔσω εἰς τὴν αὐλήν· || κ. ἐπὶ ποσοῦ : ΚΔΜατθ.18,21 ποσάκις ἁμαρτήσει .. καὶ ἀφήσω αὐτῷ ; ἕως ἑπτάκις ; · || μτ. ἀκολουθοῦντας ἐμπροθ. χρονικοῦ ἢ τοπικοῦ διορ. (εἰς, πρὸς) : ΠΔ Λευϊτ. 23,14 ἄρτον . . οὐ φάγεσθε, ἕως εἰς αὐτὴν τὴν ἡμέραν, ΑΠ 5,200 ἕως πρὸς καλὸν ἑῷον ἀστέρα, Πολύβ.1,11,14 κατεδίωξε τοὺς ὑπεναντίους ἕως εἰς τὸν χάρακα, Διόδ.Σ 2,43 ἕως πρὸς τὸν Καύκασον, ΚΔ Λουκ.24,50 ἕως εἰς Βηθανίαν· **2)** ὡς πρόθ. μτ. γεν. ἐπὶ χρόνου, μέχρι : Νόμ.π.Αἰσχίν.1,42 ἕως δὲ τοῦ ἀποτῖσαι εἰρχθήτω, ᾽Επίκ.᾽Επιστ.2,38U ἕως τελειώσεως, Πολύβ.3,93,9 ἕως μέν τινος συνεργεῖν παρεκελεύετο, ΠΔ ῎Εξ.16,28 ἕως τίνος οὐ βούλεσθε εἰσακούειν τὰς ἐντολάς μου, Φιλόδ. Θε. α΄ 7 ἕως ὡρισμένων χρόνων, ΚΔ Ματθ.24,21 ἀπ᾽ ἀρχῆς κόσμου ἕως τοῦ νῦν, αὐτ.2,15 ἕως τῆς τελευτῆς ᾽Ηρῴδου, αὐτ.11,13 πάντες . . οἱ προφῆται . . ἕως ᾽Ιωάννου, αὐτ.Πράξ.28,23 ἀπὸ πρωῒ ἕως ἑσπέρας, Φώτ.Βιβλ.9,41 ἀπὸ Μαρκιανοῦ ἄρχεσθαι, καταλήγειν δὲ ἕως Ζήνωνος· || κ. ἐπὶ τόπου : ᾽Αριστλ.ΖΜ 668b,2 ἕως τοῦ γενέσθαι τοὺς πόρους ἐλάσσους (μέχρι τοῦ σημείου ὅπου, ὥστε), ᾽Επιγρ. ἕως Σάρδεων, Πολύβ.1,18,2 οὐκ ἀντεξῆσαν . . πλὴν ἕως ἀκροβολισμοῦ, ΚΔ Ματθ.11,23 ῾Ιερουσαλὴμ ἡ ἕως τοῦ οὐρανοῦ ὑψωθεῖσα ἕως ᾅδου καταβιβασθήσῃ, αὐτ.Πράξ.11,19 διῆλθον ἕως Φοινίκης, Πασχ.Χρον.719,10 ἕως τῆς πόρτας· || μτ. γεν. προσ. : ΠΔΒασ.4,4,22 δραμοῦμαι ἕως τοῦ ἀνθρώπου τοῦ θεοῦ· || ἐπὶ ἀριθμοῦ ἢ βαθμοῦ ἢ ποσοῦ ἢ καταστάσεως κττ., μέχρι : Δημ.262 ἕως τριῶν πλοίων, ᾽Επιγρ. μαχοῦμαι ἕως ζωῆς καὶ θανάτου, ΠΔ Ψαλμ.13,3 οὐκ ἔστιν ἕως ἑνός, Πάπ. οὐκ ἔχομεν ἕως τῆς τροφῆς τῶν κτηνῶν, ΚΔ Μᾶρκ.14,34 περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχή μου ἕως θανάτου, Λουκίλλ. ἐν ΑΠ 11,76,4, Κορνοῦτ.Φύσ.Θε.30 ἕως μέθης· || μτγν., νεώτ., δημ. μτ. αἰτ. : ΠΔ Κριτ, 19,25 ὅλην τὴν νύκτα ἕως τὸ πρωΐ, Πάπ. ἕως μεσημβρίαν, Σχόλ.Πίνδ.Ο 6,111 ἕως τὸ «βωμῷ» (μέχρι τῆς λ. «βωμῷ»), Γεώργ.Σύγκ.7A ἀπὸ κθ΄ τοῦ Φαρμουθὶ ἕως τὰς κη΄ τοῦ Παχὼν μηνός, - ἕως τὴν ἄνοιξιν, - ὥς τὸ Πάσχα, - ὥς τὸ βράδυ, - ὥς τὰ ἑκατό· || κ. μτ. γεν. κ. αἰτ. : Πασχ. Χρον.403,23 ἕως τοῦ παρόντος ιε΄ ἔτους Τιβερίου Καίσαρος καὶ τὴν καταρχὴν τοῦ σωτηρίου κηρύγματος· || σχόλ., νεώτ. κ. δημ. μετ᾽ ἀριθμητικῶν, ἐπὶ ἀριθμήσεως ἢ μετρήσεως ποσῶν, σχεδόν, περίπου, ἴσαμε, πάνω-κάτω : Σχόλ.᾽Απολλ.Ρ 4,834 ἕως χίλια στάδια, - τὸν ἀκολούθησαν ἕως πεντακόσιοι ἄνθρωποι, - ἀπέχει ὥς δέκα χιλιόμετρα· **3)** ἐφ᾽ ὅσον χρόνον, ἐφ᾽ ὅσον, ἐνῷ, ἐνόσῳ, μτ. οριστ. : ᾽Οδ.Ν 315 εἷως ἐν Τροίῃ πολεμίζομεν, Αἰσχ.Χο.1026 ἕως δ᾽ ἔτ᾽ ἔμφρων εἰμί, Θουκ.8,40 ἕως ἔτι ἐλπὶς (ἦν), Πλάτ.Παρμ.135D ἕως ἔτι νέος εἶ· || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ τίθεται ἐν τῇ ἀποδόσει τὸ τέως (τείως, τεῖος) : ᾽Ιλ.Υ 41 εἷως μὲν ῥ᾽ ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν .. ἔσαν ἀνδρῶν τεῖος ᾽Αχαιοὶ μὲν μέγ᾽ ἐκύδανον (καθ᾽ ὅλον αὐτὸν τὸν χρόνον ἐνίκων οἱ ᾽Αχαιοί)· ὁμ. τὸ τάφρα ἢ τόφρα δέ : ᾽Ιλ.Κ 507 εἷος ὁ ταῦθ᾽ ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ᾽ ᾽Αθήνη . . προσέφη, ᾽Οδ.Μ 327 οἱ δ᾽ εἷως μὲν σῖτον ἔχον . . , τόφρα βοῶν ἀπέχοντο· || κ. ἄνευ μορίου ἐν τῷ ἑπομένῳ κώλῳ : ᾽Οδ.Τ 530 παῖς δ᾽ ἐμὸς ἕως μὲν ἔην ἔτι νήπιος . . γήμασθ᾽ οὔ μ᾽ εἴα· || μτ. τοῦ ἂν κ. ὑποτ. π. ᾽Αττ., ὅταν πᾶσα ἡ ἐνέργεια ἀναφέρηται εἰς τὸ μέλλον : Αἰσχ.᾽Αγ. 1435 οὔ μοι . . ἐλπὶς . . ἕως ἂν αἴθῃ πῦρ ἐφ᾽ ἑστίας, Πλάτ.Φαιδ.85B, Δημ.135 οὐδὲν ἔστ᾽ αὐτῷ βεβαίως ἔχειν, ἕως ἂν ὑμεῖς δημοκρατῆσθε· || κ. μτ. εὐκτ. ἐν περιπτώσει ἐπανειλημμένης ἐνεργείας : Πλάτ.Θεαίτ.155A φήσομεν . . μηδὲν ἂν μεῖζον μηδὲ ἔλαττον γενέσθαι . . ἕως ἴσον εἴη αὐτὸ ἑαυτῷ· **4)** π. ᾽Ομ. ἐνίοτε, τέως, ἐπί τινα χρόνον, μέχρι τινός : ᾽Ιλ.Μ 141 εἷως μὲν . . ὤρνυον . . αὐτὰρ ἐπεί, αὐτ.Ν 143 ἕως μὲν ἀπείλει . . ἀλλ᾽ ὅτε δή, αὐτ.Ο 277· || καθ᾽ ὅλον τὸ διάστημα, συνεχῶς : ᾽Οδ.Γ 126 εἷως μὲν . . οὔτε ποτ᾽ εἴν ἀγορῇ δίχ᾽ ἐβάζομεν· πρβλ. ᾽Ηρ 8,74 ἕως (δ.γρ. ἀντὶ τέως) μὲν .. ἀνὴρ ἀνδρὶ .. λόγον ἐποιέετο.

ἔωσα ἀόρ. τοῦ ὠθῶ, ἀντὶ ὦσα.

ἐώσας ᾽Επιγρ. ἀντὶ ἐούσης, οὔσης τοῦ εἰμί.

ἔωσι ἰων. ἀντὶ ὦσι τοῦ εἰμί.

ἐωσινόφιλα κύτταρα (τὰ) νεώτ. ἀνατ. λευκοκύτταρα ἢ λευκὰ αἱμοσφαίρια, ὧν τὰ κοκκία χρώννυνται ἐντόνως δι᾽ ὀξίνης χρωστικῆς καὶ ἰδίως διὰ τῆς ἐωσίνης· ἄ. φιλεώσιμα κ. ἐοζινόφιλα.

ἐωσινοφιλία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. αὔξησις τῆς ἀναλο-

γίας τῶν ἐωσινοφίλων λευκοκυττάρων ἐν τῷ αἵματι τῶν ἐξ ὀξειῶν λοιμωδῶν νόσων ἀναρρωννυόντων, ἀ. ἐοζινοφιλία.
ἕωσπερ ἐπιτατ. τοῦ ἕως βλ.λ. : Θουκ.7,19 **ἕωσπερ αὐτοῖς οἱ ὁπλῖται ταῖς ὁλκάσιν ἀπὸ τῆς Πελοποννήσου ἀπῆραν,** Πλάτ.Φαῖδρ.243E **τοῦτο μὲν πιστεύω, ἕωσπερ ἂν ᾖς ὃς εἶ.**
ἑωσφορικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἑωσφόρον, τὸν σατανᾶν, διαβολικός : **ἑωσφορικὴ ὑποκρισία - ὑπερηφάνεια.**
ἑωσφορίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. εἶδος ὀρυκτοῦ ἰσομόρφου πρὸς τὸν χιλδρενίτην.
ἑωσφόρος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἀωσφόρος** ὁ τὴν ἕω φέρων, ὁ προάγγελος τῆς αὐγῆς, ὁ ἑωθινὸς ἀστήρ, ὁ πλανήτης Ἀφροδίτη, ὅταν ἀνατέλλῃ **τὴν** αὐγήν, τὸ ἄστρον τῆς αὐγῆς, αὐγερινός: Ἰλ.Ψ 226 **ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,** Πινδ.Ι 3(4),42 **Ἀωσφόρος θαητὸς ὣς ἄστροις ἐν ἄλλοις,** Πλάτ.Τίμ.38D **καταλαμβάνονται** .. **ὑπ' ἀλλήλων ἥλιός τε καὶ ὁ τοῦ Ἑρμοῦ καὶ ἑωσφόρος,** Εὔδοξ.5,2, Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,15,4· || Ἀν.Κρ.3,413,15 «ὁ δὲ αὐτὸς ἑωσφόρος καὶ ἕσπερος· καίτοι γε τὸ παλαιὸν ἄλλος **ἐδόκει** εἶναι ὁ ἑωσφόρος καὶ ἄλλος ὁ ἕσπερος· πρῶτος δὲ Ἴβυκος ὁ Ρηγῖνος συνήγαγε τὰς προσηγορίας»· **2)** ἐκκλ. ὁ ἀρχηγὸς τῶν πεπτωκότων ἀγγέλων, τῶν δαιμόνων, σατανᾶς : Ὠριγ.4,45C, Γρηγ.Ναζ. 3,443A, Εὐάγρ.1220D· || ὁ ἔχων σατανικὴν πονηρίαν· **3)** δημ. συνεκδ. ὁ λίαν ἀλαζών, ὑπερήφανος.
ἑωυτοῦ **ἑωυτέων** ἀντὶ ἑαυτοῦ, ἑαυτῶν.
ἑωφάλτρια (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος ξηροβατικῶν ὀδοντορράμφων **λανιιδῶν** πτηνῶν.

F

F Ϝαῦ (βαῦ) ἢ **δίγαμμα** (τό) ἄκλτ. ἢ **δίγαμμον στοιχεῖον** τὸ ἕκτον κατὰ σειρὸν γράμμα τοῦ ἀρχαιοτάτου ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου ἀντιστοιχοῦν πρὸς τὸ σημιτικὸν βάου (waw), προφερόμενον δὲ ὡς ου ἢ β, ἤτοι ὡς τὸ λατ. v (πρβλ. Varro = Οὐάρρων ἢ Βάρρων). Ὃν κατ' ἀρχὰς κοινὸν εἰς πάσας τὰς ἑλληνικὰς διαλέκτους, ἀπεσιωπήθη πρωΐμως ὑπὸ τῶν Ἰώνων καὶ Ἀττικῶν (8ος - 6ος αἱ. π. Χ.) καταστὰν ἄχρηστον ἐν τῷ ἀλφαβήτῳ· περιεσώθη οὐχ ἧττον εἰς γραπτὰ μνημεῖα μέχρι τοῦ δευτέρου π. Χ. αἰ. εἰς πολλὰς τοπικὰς διαλέκτους, εἰς τὸν προφορικὸν δὲ λόγον πολὺ μεταγενεστέρως καὶ ἕως τὴν σημερινὴν διάλεκτον τῶν Τσακώνων (ἐκ τῆς ἀρχ. δωρικῆς) ὡς β, οἷον δαβελὲ (δαϜελός), βαννὲ (Ϝαρνός) καὶ τὰ τοπωνύμια Βοίτουλο (Ϝοίτυλος) κ. Βίστωνας (Ϝιστώνη). Παρέμεινε γραπτῶς εἰς δήλωσιν τοῦ ἀριθμοῦ ἓξ ἀρχικῶς ἐν τῇ μορφῇ [(5ος αἰ. π.Χ.), μτγν. δὲ κ. μσν. ἐν τῇ μορφῇ τοῦ στίγμα Ϛ. Παραληφθὲν ὑπὸ τῶν Λατίνων ἐκ τῶν δυτικῶν ἑλληνικῶν ἀλφαβήτων διεσώθη ὡς τὸ ἕκτον γράμμα εἰς τὰ νεολατινικὰ ἀλφάβητα ὡς F (= φ). Παρ' Ἡσυχίῳ τὸ F δηλοῦται διὰ τῶν γραμμάτων Β,Γ,Τ,Υ,Φ. Αἱ διὰ τοῦ F ἀρχόμεναι λέξεις εὕρηνται εἰς τὸ δεύτερον ἀκολουθοῦν τοῦτο γράμμα· πρβλ. καὶ λ. δίγαμμα. Τὸ F ἐλλείπει ἐκ τοῦ κειμένου τῆς Ἰλιάδος καὶ τῆς Ὀδυσσείας, ἐπειδὴ τὸ ἀλφάβητον τῆς χώρας, εἰς ἣν τὸ πρῶτον κατεγράφησαν τὰ ὁμηρικὰ ἔπη, ἐστερεῖτο τοῦ γράμματος τούτου· ἀλλὰ τὴν ὕπαρξιν τοῦ F μαρτυροῦν αἱ χασμωδίαι τοῦ μέτρου κἀ. τῶν ὁμηρικῶν ἐπῶν, ἐξ οὗ τεκμαίρεται ὅτι ἡ διάλεκτος εἰς ἣν ταῦτα συνετέθησαν διέσῳζε τὸ F. Ἐκ τῆς γεναμένης σχετικῶς ἐρεύνης ἀπεδείχθη ὅτι τὸ F παρ' Ὁμήρῳ ἀπαντᾷ 3354 φοράς, ἐξ ὧν αἱ 2324 αἴρουσι τὴν ὑπάρχουσαν χασμωδίαν, οἷον : ποῖόν σε Ϝέπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων ; (Ἰλ.Δ 350). Τὸ F ἐξασθενούμενον βαθμηδὸν καὶ τραπὲν ἀπὸ ἠχηροῦ εἰς ἄηχον ἐγράφη καὶ διὰ τοῦ Η εἴς τινας λέξεις, ἤτοι διὰ τοῦ γράμματος τοῦ παριστῶντος τὸ δασὺ πνεῦμα, οἷον Ηοράω, Ηόρκος (Ἐπιγρ. Λακων.), πενταΗετηρίδα (Ἡρακλ.) κττ. ἀντὶ Ϝοράω, Ϝόρκος, πενταϜετηρίδα κττ.

Z

Ζ, ζ, ζῆτα (τὸ) (ἄκλ.) κ. νεώτ., δημ. κ. ζί, τὸ ἕβδομον γράμμα τοῦ παλαιοῦ ἀττικοῦ καὶ τὸ ἕκτον τοῦ Ιωνικοῦ καὶ μετέπειτα πανελληνίου ἀλφαβήτου, προελθὸν ἐκ τοῦ ἐπίσης ἐβδόμου φοινικικοῦ ζάγιν, μεταβληθέντος τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ εἰς ζῆτα κατ' ἀναλογίαν πρὸς τὰ ἑπόμενα γράμματα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου ἦτα κ. θῆτα· εἰς τὴν λατινικὴν τὸ Ζ εἶναι τὸ τελευταῖον γράμμα παραληφθὲν βραδύτερον ἐκ τῆς ἑλληνικῆς πρὸς παράστασιν τῶν οἰκείων φθόγγων εἰς λέξεις παραληφθείσας ἐκ τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης, οἷον Zacynthus, Zephyrus, Zeuxis κ. ἄ., ἐκ ταύτης δὲ ἔλαβον τοῦτο ἐπίσης ὡς τελευταῖον γράμμα, τὰ ρωμανικὰ καὶ τὰ τευτονικὰ ἀλφάβητα· προεφέρετο πιθ. ὡς καὶ νῦν μετ' ἤχου συριστικοῦ καὶ πολὺ λεπτοτέρου καὶ ἀπαλωτέρου ἢ τὸ γερμανικὸν βραχὺ Ζ (γιούλ)· ἦτο πνευματῶδες κατὰ τὸν Πλάτ.Κρατ.427Α **διὰ τοῦ σῖγμα καὶ τοῦ ζῆτα, ὅτι πνευματώδη τὰ γράμματα**· ἀποτελεῖ κατὰ τοὺς ἀρχαίους γραμματικοὺς διπλοῦν γράμμα ὡς προερχόμενον εἰς ἄλλας μὲν λέξεις ἐκ τῆς συνάφεως τοῦ γ μετὰ τοῦ ἡμιφώνου ι, οἷον ἁρπάγ-ιω ⟩ ἁρπάζω, κράγ-ιω ⟩ κράζω, εἰς ἄλλας ἐκ τοῦ σ+δ, οἷον Ἀθήνασ-δε ⟩ Ἀθήναζε, θύρασ-δε ⟩ θύραζε ἢ ἐκ τοῦ δ σὺν τῷ ἡμιφώνῳ ι, οἷον *ἐλπίδ-ιω ⟩ ἐλπίζω, *Διεὺς ⟩ Ζεύς, *πεδ-ιὸς ⟩ πεζός· ὁμ. κ. βραδύτερον εἰς διαφόρους ἀρχαίας διαλέκτους, οἷον ἐν τῇ λεσβιακῇ καρδ-ία ⟩ κάρζα, ἐν τῇ κυπριακῇ κόρζα, Διόδωρος ⟩ Ζόδωρος κ. ἄ.· ὁμ. δημ. διαβολιὰ ⟩ ζαβολιά, ἰδίως δὲ εἴς τινας τῶν Δωδεκανήσων, εἰς τὴν Χίον κ. ἄ., ἔνθα προφέρεται ὡς τζ, οἷον ματζί, κράτζω κτλ., εἰς δὲ τὴν Ἰκαρίαν κ. ἄλλας νήσους ὡς διττὸν ζζ, οἷον μαζζί(ν)· ‖ εἰς ἄλλας τέλος λέξεις τὰ ζ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ ἰαπετικὸν j, οἷον ζυγὸς (ἰνδ. jugam, λατ. jugum), ζύμη (λατ. jus) κ. ἄ.· ‖ εὕρηται καὶ εἰς ξένας λέξεις, οἷον Ζέλεια, Ζάκυνθος· π. Ὁμ. ὅμως τὸ Ζ τῶν ξένων λέξεων προφανῶς διέφερε κατὰ τὴν προφορὰν τοῦ τῶν γνησίων ἑλληνικῶν, διὸ καὶ τὸ πρὸ τοῦ Ζ τῶν ξένων λέξεων βραχὺ φωνῆεν δὲν γίνεται θέσει μακρόν: Ἰλ.Δ 103 **ἄστυ Ζελείης**, αὐτ.121, Ὀδ.Α 246 **ὑλήεντι Ζακύνθῳ**, Ὑμν.Ἀπόλλ.429 **ὑλήεσσά Ζάκυνθος**, ἀλλά: Ἰλ.Α 511 **νεφεληγερέτα Ζεύς**· **2)** ἐν τῇ αἰολ. διαλέκτῳ τὸ ζ γίνεται σδ, οἷον **Σδεύς, κωμάσδω, φιθυρίσδω**, ἀντὶ **Ζεύς, κωμάζω** κτλ.· ‖ π. Ἀττ. τὸ ζ ἀντὶ σδ οἷον **Ἀθήναζε, θύραζε**· **3)** ἐν τῇ δωρικῇ διαλέκτῳ τῶν Ταραντίνων ἀπαντᾷ τὸ διπλοῦν σ (σσ) ἀντὶ τοῦ ζ, οἷον **λακτίσσω, σαλπίσσω, φράσσω**, πρβλ. λατ. atticissare (= ἀττικίζειν) κ.ἄ.· ‖ τοὐναντίον παρ' Αἰολεῦσι πιθ. καί τισι Δωρικαῖς διαλέκτοις, τὸ ζ ἀπαντᾷ ἀντὶ τοῦ διπλοῦ σ (σσ), οἷον **πτάζω** ἀντὶ πτήσσω, **πλάζω** ἀντὶ πλήσσω· **4)** ἔν τισι λέξεσι προελεύσεως ἰαπετικῆς τὸ σ ἀπαντᾷ ἀντὶ τοῦ ζ, οἷον **σιβύνη** (=ζιβύνη), Saguntum (= Ζάκυνθος)· ‖ π. Ἀττ. ἀντιθέτως τὸ ζ ἀντὶ σ, οἷον **ζμικρός, ζμῆνος, ζμῶδιξ, ζμερδαλέος, Ζμυρναῖος, ψήφιζμα** κτλ. ἀντὶ σμικρός κτλ.· πρβλ. Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.Ι,169· ‖ κ. νεώτ. τὸ ζ εἶναι τὸ χορδοηχηρὸν τοῦ ἀχορδοήχου σ, διὸ καὶ προφέρεται ὡς ζ πρὸ τῶν χορδοηχηρῶν φθόγγων, οἷον **Σμύρνη** (ὡς Ζμύρνη), **τοὺς ῥήτορας** (ὡς τοὺζ-ῥήτορας)· **5)** νεώτ. κ. δημ. τὸ **ζ** ἀντὶ σ, οἷον σάκχαρις ⟩ ζάχαρη, σογχός ⟩ ζοχὸς κ.ἄ.· ‖ ὁμ. δημ. τὸ **ζ ἀντὶ τσ**, οἷον καυτσουκουλὸς ⟩ **κουτσου(κ)λὸς ⟩ κουζουλός**· ‖ ὁμ. δημ. τὸ **ζ** ἀντὶ τοῦ ἡμιφώνου ι, οἷον κοριὸς ⟩ κόρια ⟩ κόρζα (ἐν Κωνσταντινουπόλει), μακριὰ ⟩ μακρζὰ (ἐν Τσακωνίᾳ)· **6)** π. τοῖς Αἰολεῦσιν τὸ **ζά** = διὰ = dja, πρβλ. ζά· **7)** π. τοῖς Βοιωτοῖς, Αἰολεῦσι κ. Δωριεῦσι τὸ **δ** ἀντὶ **ζ**, οἷον **Δεύς, Δάν**, ἀντὶ **Ζεῦς, Ζὰν** (ἢ Ζάς), **δυγὸν** ἀντὶ **ζυγόν, δᾶλος** ἀντὶ **ζῆλος, δορκάς** = **ζορκάς, δόη** ἀντὶ **ζωὴ** (Ἐπιγρ.Κρήτ.), ἐμφανιζομένης τῆς μεταβολῆς ταύτης καὶ ἄνευ διαλεκτικῶν ἐπιδράσεων, οἷον **ἀρίζηλος** ἀντὶ **ἀρίδηλος**, ζὸρξ ἀντὶ **δόρξ**· ‖ ὁμ. ἐν τῷ μέσῳ λ. τὸ διπλοῦν (δδ) ἀντὶ ζ, οἷον **πράδδω** ἀντὶ **πράζω, θερίδδω** ἀντὶ **θερίζω, μάδδα** ἀντὶ **μᾶζα**· ‖ τὸ **δ** ἀντὶ **ζ** εἰς τὴν ἀρχὴν λ. οἷον **δωμὸς** = **ζωμὸς** κτλ.· **8)** τὸ ζ ἀντιστοιχεῖ πρὸς τὸ σανσκρ. y κ. τὸ λατ. j, οἷον **ζειὰ** (ζεϝά) = σανσκρ. yavas (hordeum), **ζέω** = σανσκρ. yes, **ζυγὸν** = σανσκρ. yugan, λατ. jugum, **ζωμὸς** = σανσκρ. yûs, yûshas, λατ. jus· **9)** τὸ ζ δηλοῖ ἦχον ὅμοιον πρὸς τὸν ἀγγλικὸν j, οἷον **ζίζυφον**, jujuba, πρβλ. **ζῆλος**, γαλλ. jalousie· ‖ δημ. τὸ **ζ** ἀφομοιοῦται ἐπαναλαμβανόμενον εἰς τὴν δευτέραν συλλαβήν, οἷον **ζωῦφι ⟩ ζωζούφι, ζωῦλι ⟩ ζουζούλι** κτλ.· **10)** π. τοῖς Ἀρκάσι τὸ ζ ἐνίοτε ἀντὶ τοῦ **β**, οἷον **ζέλλω** ἀντὶ **βάλλω, ζέρεθρον** ἀντὶ **βέρεθρον, βάραθρον, ἐπιζαρέω** ἀντὶ **ἐπιβαρέω**, κ. ἐπ. **λάζομαι** ἀντὶ **λαμβάνω**· **11)** κ. νεώτ. τὸ ν τῆς προθ. σὺν πρὸ τοῦ ζ ἀποβάλλεται, οἷον **συζητῶ, σύζυγος**· **12)** ὡς ἀριθμητικὸν ὀξυτονούμενον ἄνωθεν ἰσοδυναμεῖ πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ (7) (διότι τὸ ἓξ ἐδηλοῦτο ἐν τῇ ἀρχαίᾳ διὰ τοῦ Ϛ, δηλ. τοῦ F) καὶ τὸ τακτικὸν ἕβδομος καὶ τὸ ἐπίρρ. ἑπτάκις· ὀξυτονούμενον δὲ κάτωθεν πρὸς τὸν ἀριθμὸν ἑπτὰ χιλιάδες (7000) κ. τὸ τακτικὸν αὐτοῦ ἑπτακισχιλιαστός, κ. ἐπίρρ. ἑπτακισχιλιάκις· ‖ εἰς Ἡρ. κ. Θουκ. σημαίνει τὸ ἕκτον βιβλίον· **13)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. τὸ Ζ ὡς βραχυγρ. τῆς λέξεως Ζέφυρος.

ζά αἰολ. τ. τοῦ διά βλ.λ., σπαν. ἐν χρ. ὡς πρόθ.: Θεόκρ.29,6 **ζά τὰν σὰν ἰδέαν**, Ἰω.Γραμμ.Συνθ.3,3 **ζὰ νυκτός**· ‖ κ. ἐν τοῖς αἰολ. συνθέτοις: **ζαβάλλω, ζάημι** κτλ.· ‖ ὁμ. κ. δημ.: **ζουλίζω** διυλίζω, **ζουπίζω** διοπίζω κτλ.· **2)** ὡς πρόθ. ἐν ἐπ. ἐπιθ., λίαν, παραπολύ, οἷον ζαής, ζάθεος, ζάκοτος κτλ.

ζᾶ Ἐπιγρ. ἡ γῆ: **τάς κε ζᾶς τάσδε**· **2) ζαν** ἐν φρ. **ὑϝαις ζαν** ἀμφ. ἑνν., πιθ. διὰ βίου.

ζάβα (ἡ) μσν. ἁλυσιδωτὸς θώραξ τῶν βαρέως ὡπλισμένων πεζῶν ἢ ἱππέων ὁπλιτῶν.

ζαβά ἐπίρρ. δημ. σκολιῶς, οὐχὶ εὐθέως, στραβὰ ἀντίθ. ἴσια, ντρίτα: **τὸ καρφὶ μπῆκε ζαβά**· πρβλ. ζαβώνω· **2)** μτφ. ἀντιξόως, ἀτυχῶς, ἀνάποδα: **ὅλο ζαβά μοῦ ἦρθαν.**

ζαβάδα (ἡ) δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζαβοῦ βλ.λ., ἡ σκολιότης, διαστροφή, κάμψις πράγματός τινος: **τὸ καρφί - ἡ σανίδα - ἡ πόρτα ἔχει ζαβάδα**· **2)** μτφ. ἐπὶ ἀνθρ. σκολιότης χαρακτῆρος, ἔλλειψις εὐθύτητος: **ἡ ζαβάδα του θὰ μὲ κάνῃ νὰ διαλύσω τὴν ἑταιρεία μας**· **3)** ὁμ. δυστροπία, παραξενιά, συνήθ. εἰς πληθ.: **δὲν μπορεῖ νὰ κάνῃ μὲ κανένα, ἔχει πολλὲς ζαβάδες**· **4)** ὁμ. διανοητικὴ ἀτέλεια ἔν τινι, πνευματικὸν ἐλάττωμα: **ἀπὸ φυσικοῦ του ἔχει ζαβάδα**· πρβλ. λοξός, λόξα.

ζάβαλης (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. -ής δυστυχής, ταλαίπωρος: Βάρν.Ἀπολ.Σ 11 **καὶ μονάχοι φταῖχτες οἱ τρεῖς παλιανθρῶποι, ποὺ τόνε κατατρέξανε**

τὸ ζάβαλη· || ἐν χρ. κ. θωπευτικῶς : Καρπούρ. Ἀθην.Διηγ.234 **κουτὸς εἶσαι, ζάβαλη.**
ζαβάλλω αἰολ. τ. τοῦ διαβάλλω βλ.λ. · Ἡσ. « ζαβάλλειν· ἐξαπατᾶν ».
ζαβαρεῖον [τὸ] μσν. θήκη ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐφυλάσσετο ἡ ζάβα βλ.λ.· 2) ἀποθήκη, ἐν ᾗ ἐτηροῦντο αἱ ζάβαι βλ.λ.3].
ζαβατάρικος-η-ο ὁ ἔχων ζαβάδες βλ.λ.
ζάβατος-ον διάβατος : Γραμμ. «παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ζ ἀντὶ τοῦ δ παραλαμβάνεται, ὡς ὅταν τὸ διάβατον ἢ Σαπφὼ ζάβατον λέγῃ »· 2) Ἡσ. «πίναξ ἰχθυηρός. Πάφιοι»· πρβλ. γαβαθόν, καβάθα.
ζαβᾶτος [ὁ] μσν. στρατιώτης φέρων ζάβαν βλ.λ., θωρακοφόρος.
ζαβιά [ἡ] δημ. ἐναντιότης περιστάσεως, ἀναποδιά· 2] ἀδεξιότης, ἀπροσεξία· 3) ἡ κατάστασις τοῦ ζαβοῦ, τοῦ οὐχὶ ἀρτίου τὸν νοῦν, ζαβάδα βλ.λ.2].
ζαβλακομάρα [ἡ] δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζαβλακωμένου, ζαλισμένου, ἡ ἐξ ἀσθενείας ἢ οἰνοποσίας ἢ διανοητικῆς ἢ ψυχικῆς καπώσεως προερχομένη διανοητικὴ κατάπτωσις.
ζαβλακώνω δημ. δαμάζω, καταβάλλω· 2) μτφ. ζαλίζω, καθιστῶ τινα διανοητικῶς ἄτονον : **τὸν ἐζαβλάκωσε ἡ ἀρρώστια·** κ. παθ. : **ζαβλακώθηκε ἀπὸ τὴ φτώχεια.**
ζαβλκμένως Ἡσ. « μεγάλως πεποιθώς ».
ζαβολιά [ἡ] δημ. ἀπάτη, παράβασις τῶν κανόνων τοῦ παιγνιδίου πρὸς ἴδιον ὄφελος, κλέψιμο στὸ παιγνίδι· || φρ. **τρεῖς κι ἡ ζαβολιά** πρὸς δήλωσιν ὅτι δὲν θὰ γίνῃ ἀνεκτὸς ὁ διὰ τρίτην φορὰν κάμνων τοιαύτην παράβασιν.
ζαβολιάρης-άρα δημ., τὸ θηλ. κ. **-άρισσα** ὁ κάμνων ζαβολιὰ βλ.λ. ἢ ζαβολιὲς εἰς τὸ παιγνίδιον, ἰδ. τὸ τυχηρόν, καὶ προσπαθῶν οὕτω νὰ κερδίσῃ ἐκθέσμως, ἀντικανονικῶς, δι' ἀπάτης· 2) συνεκδ. ὁ ἐν συναλλαγαῖς δύστροπος ἢ κακόπιστος.
ζαβός-ή-ό δημ. ἐπὶ πραγμ., σκολιός, στρεβλός, στραβός, ἀντίθ. ἴσιος, ντρίτος· 2) μτφ. ἐπὶ ἀνθρ., ὁ στρεβλοῦ, σκολιοῦ χαρακτῆρος· || ὁμ. ὁ διανοητικῶς ἐλλιπὴς ἢ ἰδιόρρυθμος· πρβλ. λαξός· 3) ὁμ. ἐπὶ ἀνθρ. κ. ζώων, δύστροπος, ἰδιότροπος, κακός.
ζαβοσύνη [ἡ] δημ., ἡ ἰδιότης τοῦ ζαβοῦ βλ.λ.· 2) ἀδεξιότης, ζαβιά.
ζάβοτος-ον Ἡσ. « πολύφορβος, πολύκτηνος ».
ζάβουλος [ὁ] δημ. εὐήθης, κουτός, βλάξ.
ζαβρεμέως Ἡσ « μεγάλως, πεποιθότως ».
ζάβρος [ὁ] νεώτ. ζωολ. γένος ἐντόμων κολεοπτέρων τῆς οἰκογεν. τῶν **καραβιϊδῶν.**
ζαβρός-όν Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ. « πολυφάγος ».
ζαβώνω δημ., κάμνω τι ζαβόν, διαστρέφω, στρεβλώνω· 2) μτφ. φέρω δυσκολίας, χαλνῶ : **μᾶς τὰ ζάβωσ' ὁ καιρός·** 3) ἀμτβ. γίνομαι σκολιός, διαστρέφομαι, στρεβλοῦμαι : Θεοτ.Κ Κατάδ.112 **ἐζάβωσε τὸ ἀπόξερο στόμα του,** Ζερβ. Ἰλ.Ρ 47 **τοῦ δοράτου ἡ μύτη ζάβωσε πάνω στὴ δυνατὴν ἀσπίδα.**
ζαγανάς [ὁ] δημ. προσωνύμιον περιφρονητικὸν διδόμενον ὑπὸ τῶν ὀρεινῶν εἰς τοὺς κατοίκους τῆς πεδιάδας, καμπήσιος· πρβλ. ζαγανιάρης.
ζαγανιάρης-άρα-άρικο δημ. κοχεκτικός, κιτρινιάρης, ἀρρωστημένος.
ζαγάρι [τὸ] δημ. κύων κυνηγετικός, ἰχνηλάτης : Βιζυην.Βραχὴ 4,3 **κυνηγοῦν σὰν τὰ ζαγάρια γιὰ νὰ πιάσουνε καμιά,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 11 **τὸ ζαγάρι δὲν ἀλυχτάει γιὰ κλέφτες πᾶσα μέρα·** 2) μτφ ἄνθρωπος ἀγροῖκος, εὐτελής, τιποτένιος : Βλαχογ. Παληκ.122 **ἆ, τοῦ ζαγάρ' τ' κερατᾶ!**
ζάγδα [ἡ] μσν. [λατ. jacto] ἀκόντιον· ἄ. ρικτάριαν, βυρίττα, λαγκίδιαν.
ζάγδαρος [ὁ] μσν. φιλὸς στρατιώτης, ὡπλισμένος διὰ ζάγδας, ἀκοντιστής.
ζάγκλη [ἡ] ζάγκλαν βλ.λ. : Νικ.Ἀλεξ.180· 2) ἀρχαῖον ὄνομα τῆς Μεσσήνης ἐκ τοῦ σχήματος τῆς φυσικῆς προκυμαίας, ἥτις σχηματίζει τὸν λιμένα : Θουκ.6,4 **Ζάγκλη δὲ τὴν μὲν ἀρχὴν ἀπὸ Κύμης..**
ζάγκλιον Στράβ.6,2,3 « τὸ σκολιόν ».
ζάγκλον [τὸ] δρέπανον θεριομοῦ : Θουκ.6,4 **τὸ δὲ δρέπανον οἱ Σικελοὶ ζάγκλον καλοῦσιν.**
ζάγρα [ἡ] μτγν. βλασφημία : Τιμόστρ.4.
ζάγρη Ἡσ. « βόθρος, λάπαθον ».
ζάγριον [τὸ] μτγν., ὑποκορ. τοῦ ζάγρα βλ.λ. : Τιμόστρ.4· 2) ΑΒ 98 · « ζάγριον τὰς βασάνους καὶ τὰς πληγὰς λέγει ».
ζάγρος-α-ον ἀρχ. λεξ. γυμνόπους : Ζων., Σουΐδ.
ζάδηλος-ον αἰολ.τ. τοῦ διάδηλος βλ.λ., ἐπὶ ἱστίου πλήρους ὀπῶν : Ἀλκ.ἀπ.18,7 **λαῖφος δὲ πὰν ζάδηλον ἤδη.**
ζάειρα Φώτ. « ἐπιβόλιον κατὰ τῶν ὤμων φερόμενον ».
ζαελεξάμην αἰολ. τ. τοῦ διελεξάμην, μέσ. ἀόρ. τοῦ διαλέγομαι βλ.λ. : Σαπφ.88,53 **ζαελεξάμην τινί.**
ζαέντες Ἡσ. « [σφαδρῶς] πνέοντες ».
ζαερές [ὁ] [τουρκ.] δημ. παντὸς εἴδους ἐφόδιαν, προμήθεια.
ζαερετζής [ὁ] μσν. προμηθευτής : Καισάρ.Δαπ. ἐνΣάθ.3,162 **οἱ παπάδες χαράτσι δὲν ἔδιναν, οὔτε οἱ γεμιτζῆδες, μὲ τὸ νὰ εἶναι ζαερετζῆδες.**
ζαζαῖος εἶδος ἰχθύος : Ἀν.Κρ.4,182.
ζάημι αἰολ. τοῦ διάημι βλ.λ., μτχ. **ζαέντες,** γ' ἑν. ζάει· || Ἡσ. « ζάει· βινεῖ».
ζαής-οῦς-ές ἰσχυρῶς πνέων, σφοδρός : Ἰλ.Μ 157 **ἄνεμος ζαής,** Ὀδ.Μ 313 **ὦρσεν ἔπι ζαῆν ἄνεμον,** Φιλιππ.ΑΠ 9,290 **ζαοῦς Νότου.**
ζάθεος-α-ον, ποι. ἐπίθ. [ἐν χρ. π. τραγ. μ. ἐν λυρικαῖς χωρίοις], ἄγαν, πολὺ θεῖος, ἱερός, ἐπὶ τόπων, οὓς εὐνοοῦσιν οἱ θεοί : Ἰλ.Α 38 **Κίλλαν τε ζαθέην Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,** Βακχ.10,24 **Πέλοπος δάπεδα ζάθεα,** Πίνδ.Π 5,70 **ζάθεος Πύλος,** Εὐρ.Βάκχ.121 **ζάθεοι ἔναυλοι·** || γεν. ἐπὶ πραγμ.: Ἡσιόδ.Θ 253 **ζάθεοι ἄνεμοι,** Πίνδ.Παιᾶν.6,5 **ζάθεος χρόνος,** Εὐρ.Τρῳ.256 **ζάθεαι κλῇδες,** Ἀριστφ. Νεφ.283 **ζάθεοι ποταμοί,** Καστορ.1 **ζάθεοι τιμαί·** || κ. ἐπὶ προσ. ἐπίθ. τιμητικόν : ΑΠ 9,525,7 **ζάθεος Ἀπόλλων.**
ζαθερής-οῦς-ές μτγν. [θέρος] λίαν θερμός, καυστικός : Λεωνίδ.Ταρ.6,120 **ζαθερὲς καῦμα.**
ζαθέως ἐπίρρ. μτγν. ἱερῶς : Ἡρωδιαν.1,514.
ζάθος [ὁ] δημ. παράσιτον ἔντομον ὑπὸ τὸ δέρμα βοῶν κ. αἰγῶν : Βαλαωρ.395,5 **νὰ τὸ τρυποῦν οἱ ζάθοι καὶ νὰ περνᾷ .. τοῦ λιναριοῦ τὰ πάθη.**
ζαῖεν δ. τ. τοῦ ζαίησαν τοῦ ζῶ βλ.λ.
ζάϊκες Ἡσ. « ἐπίθετον πελαργῶν ».
ζαΐμης [ὁ] [τουρκ. ζαΐμ] δημ. κάτοχος ἢ ἐπικαρπωτὴς μεγάλης ἐκτάσεως γαιῶν, διδομένων εἰς στρατιωτικούς, ἔναντι ὑποχρεώσεως νὰ παρέχωσιν εἰς τὸν σουλτάνον ὡρισμένον ἀριθμὸν ἱππέων ἐν καιρῷ πολέμου : Βλαχογ.Παληκ.39 ὁ **κοτζάμπασης... ἤτανε δοῦλος κι αὐτός, ζαΐμης τοῦ πασαᾶ.**
ζαΐξη [ἡ] δημ. δυσωδία, κακὴ ἀποφορά, βρῶμα.
ζαιός Ἡσ. « εἶδος ἰχθύος ».
ζαΐφης [ὁ] [ἀραβ.] δημ. ἀσθενής, φιλάσθενος.
ζαϊφλίκι [τὸ] δημ. ἀδυναμία, ἀσθένεια.
ζαίχνω δημ. κ. ζέχνω κ. ζαίνω ἀναδίδω, ἐκπέμπω δυσοσμίαν σήψεως : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,10 **κι ἡ στρίγγλα .. ποὺ ἀπὸ τὸ φθόνο ζέχνει,** φρ. πρὸς ὕβριν : **βρωμᾷ καὶ ζαίχνει·** || σπαν. κ. ἐπὶ κρέατος ἢ ἰχθύας.
ζακαλλής-οῦς-ές ἀρχ. λεξ. περικαλλής, ὡραιότατος· Ἡσ.
ζακελτίδες [αἱ] μτγν. βοι. γογγυλίδες ἢ κολοκύνται : Νίκ.π.Ἀθήν 9,369Α **παρὰ Βοιωτοῖς .. τὰς .. γογγυλίδας ζακελτίδας.**
ζακές [ὁ] [γαλλ.] δημ. κ. ζακέ [τὸ] εἶδος ἀν-

δρικοῦ ἐξωτερικοῦ ἐνδύματος (σάκκου) σχιστοῦ ὄπισθεν καὶ ἐπιμήκους μέχρι περίπου τῆς κάμψεως τῶν γονάτων.
ζακέττα (ἡ) δημ. ἔνδυμα ἐξωτερικὸν ἀνδρικὸν περιβάλλον τὸν κορμὸν καὶ κλειόμενον εἰς τὸ στῆθος διὰ κομβίων,· ἅ. συνήθ. σακκάκι· **2)** ἔνδυμα γυναικεῖον, μήκους ποικίλλοντος, φθάνοντος συνήθως κάτω τῆς ὀσφύος· **3)** παιδικὸν φόρεμα· **4)** ἐνίοτε ἡ λ. ἀντὶ τοῦ ζακὲς βλ.λ.
ζακόνι (τὸ) δημ. συνήθεια, ἔθιμον : Βλαχογ.Παληκ.8 **σὰν καινούριος πού'μαι στὰ ζακόνια τὰ κλέφτικα,** Βάρν.'Απολ.Σ 67 **ὅλα σας τὰ ζακόνια, γραμμένα κι ἄγραφα,** παροιμ. **κάθε τόπος καὶ ζακόνι, κάθε μαχαλὰς καὶ τάξη.**
ζακορεύω 'Επιγρ. εἶμαι ζάκορος βλ.λ.
ζακορίσου (γεν. ἐν.) μτγν. εἶδος βαλσάμου : 'Αγλ.23 (Πολύδωρος ἐν σχολ. **ζακορύτιον**).
ζάκορος (ὁ κ. ἡ) κ. μσν. ὑπηρέτης τοῦ ναοῦ, νεωκόρος : 'Υπερείδ.άπ.178 **ζάκορος 'Αφροδίτης,** Πλούτ.Κάμ.30 **ζάκορος θεῶν,** 'Επιγρ. **ζάκορος Δηοῦς·** || κ. οὐδ. μσν. : Νικ.Χων.759,8 **ζάκορον 'Ερινύων γυναικάριον·** || κ. ἀπολ. : 'Επιγρ. **ἱερείας καὶ.. ζακόρους,** Μέν.126,311, Πλούτ.Σύλλ.7.
ζάκοτος-ον (κότος) λίαν ὠργισμένος : 'Ιλ.Γ 220 **φαίης κε ζάκοτόν τέ τιν' ἔμμεναι ἄφρονά τ' αὔτως,** Θεόκρ.25,83 **νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηνὲς γένετ' αὔτως·** || μτφ. κ. ἐπὶ πραγμ. : Πινδ.Ν 6,61 **ἀκμᾷ ἔγχεος ζακότοιο,** αὐτ.Παιᾶν.9,18 **ζάκοτον ὕδωρ.**
ζακρυόεις-εσσα-εν (κρυόεις) μτφ. κρυερός, κρύος : 'Αλκ.12,8 **ζακρυόεις θάνατος.**
ζάκτι 'Ησ. « κρίμνου ἐν ἔτνει ἐφθῷ ».
ζακυνθία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογεν. τῶν **προσωπανθῶν.**
ζακύνθιδες (αἱ) 'Ησ. « κολοκύνται » ἀπὸ τοῦ Ζάκυνθος.
ζακχαῖος (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν βραχὺς τὸ ἀνάστημα, κοντοπίθαρος.
ζάκχαρις-εως (ἡ) νεώτ. δ. τ. τοῦ σάκχαρις.
ζάλ 'Ησ. « μέγα, ἰσχυρόν, πολύ ».
ζάλα 'Ησ. « θόρυβος ».
ζαλαγεῦσα μτγν., ἐαφ.γρ. τοῦ λαλαγεῦσα ἢ σαλαγεῦσα βλ.λς. : Φιλόδ.ΑΠ 9,412.
ζαλάδα (ἡ) δημ. ζάλη, σκοτοδίνη : Δροσ.Βοτάν. 48 **ζαλάδα ἀπ' τὰ κρασιά,** Καζ.ΝΘΚωμ.2,8,63 **λὲς ξαφνικὰ τοὺς ἔκρουσε ζαλάδα.**
ζαλαίνω 'Ησ. « μωραίνω »· **2)** μσν. περιτριγυρίζω : Λίβ.Ροδ.197 **εἰς τ' ἄνθη ὁ νοῦς μου ἐκρέμετον, ἐζάληνα τὸν τόπον·** πρβλ. ζάλος κ. πεντοζάλη.
ζάλακες 'Ησ. « ἐχῖνοι ».
ζαλαύδα 'Ησ. « κινοῦ ».
ζαλάω μτγν. ἐπ. ἐπιφέρω ζάλην, ἐγείρω θύελλαν κτ. μτχ. : Νίκ.Θηρ.252 **ζαλόωσα . . χάλαζα.**
ζαλέγομαι αἰολ. τ. τοῦ διαλέγομαι βλ.λ.
ζαλεία (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν δάφνη 'Αλεξανδρεία : Διοσκ.4,145.
ζαλεῖπον αἰολ. τ. τοῦ διαλεῖπον μτχ. τοῦ διαλείπω βλ.λ. : Σαπφ.'Απ.6 ἐν παπ.
ζαλεῦ 'Ησ. « μιμοῦ ».
ζάλευκος-ον (λευκός) μτγν. διάλευκος, λίαν λευκός : Χρησμ.π.Ζωσ.2,6.
ζαλεύω (ζάλη) δημ. φέρω ζάλην, ζαλίζω : Σολωμ.Κρητικὸς XXII,9 **κι ὅταν χορτάτα δυστυχιὰ τὰ μάτια μου ζαλεύουν·** **2)** σαλεύω, σκιρτῶ : Γρυπ.Σκ.Τερρ.8,3,3 **καὶ ὁ Στρυμὼν χαμοσυρτὸς στὰ πόδια της ζαλεύει.**
ζαλέω δωρ. τ. ἀντὶ ζηλέω βλ.λ.
ζάλη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. συστροφὴ μεγάλων ἀνέμων, ἐξέγερσις τῆς θαλάσσης, τρικυμία : Αἰσχ.'Αγ.656 **χειμῶνι τυφῷ σὺν ζάλῃ τ' ὀμβροκτύπῳ,** Σοφ.Αἴ.352 **κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται·** || αἰφνίδιος ἐξέγερσις, θύελλα : Πλάτ.Πολ.496D **κονιορτοῦ καὶ ζάλης ὑπὸ πνεύματος φερομένου,** αὐτ.Τίμ.43C **ζάλη ἀνέμων,** Πλούτ.'Ηθ.993E· || ὁμ. περὶ τῆς πυρίνης βροχῆς τῆς ἐκ τῆς Αἴτνης : Αἰσχ.Πρ.373 **βέλεσι πυρπνόου ζάλης·** **2)** μτφ. ψυχικὸς σάλος, ταλαιπωρία ψυχικὴ ἢ πνευματική, ὅθ. κ. θλῖψις : Πινδ.Ο 12,12 **οἱ δ' ἀνιαραῖς ἀντικύρσαντες ζάλαις ἐσλὸν βαθὺ πήματος ἐν μικρῷ πεδάμειψαν χρόνῳ,** Προκ.Γαζ.'Επιστ.47 **ἡ τοῦ βίου ζάλη,** Κατ. 'Αστρλ.Κ 2,111 **λογισμῶν ζάλαι·** **3)** μαν., νεώτ. κ. δημ. βραχὺ αἴσθημα ἐγκεφαλικῆς συσκοτίσεως, ἴλιγγος, σκοτοδίνη : 'Ερωφίλ.I,281 **καὶ μὲ περίσσια ζάλη τοῦτα τὰ λόγια ἡ γλῶσσά μου τὰ πρικαμένα λάλει,** Βαλαωρ.379,27 **ἐγ' ὁ φτωχὸς ὁ μυλωνάς, ποὺ ζῶ σ' αἰώνια ζάλη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 70,20 **βαστάει . .τὴ ζάλη ἀπ' τὸ χορὸ τὸ φρενιασμένο·** **4)** μσν. ἀντίδρασις, ἀνωμαλία : Σέργ. Μακρ. ἐν Σάθ.3,220 **καὶ συνετῶς πρὸς τὴν ζάλην τοῦ καιροῦ ἀνθισταμένων·** **5)** νεώτ. κ. δημ. φροντίς, δυσάρεστος ἐνασχόλησις, περισπασμός : **ἔχω πολλὲς ζάλες τούτη τὴ βδομάδα.**
ζαλιά (ἡ) δημ. φορτίον ξύλων ἢ φρυγάνων, ὅσον βαστάζει τις ἐπὶ τῶν ὤμων· ἅ. ζαλίκι.
ζαλιάρης-ισσα-ικο δημ. ὁ φορτικός, ὁ προκαλῶν φροντίδας : δ.δίστ. ζαλιάρικο, ζαλιάρικο, μικρὸ καὶ σκανταλιάρικο.
ζαλιάρικος-η-ο δημ. ζαλιάρης βλ.λ.
ζαλίγκα (ἡ) δημ. κ. **ζαλίκα** τὸ ἐπ' ὤμων φερόμενον φορτίον ἰδίως ἐκ ξύλων δέμα πραγμ.· πρβλ. ζαλιά· **2)** ὡς ἐπίρρ. ἐπὶ τῶν ὤμων, καβάλλα : **τὸν πῆρε ζαλίγκα μέχρι τὸ σπίτι.**
ζαλιγκώνω δημ. ζαλικώνω βλ.λ.
ζαλίζω μσν., νεώτ. κ. δημ. φέρω ζάλην βλ.λ., προξενῶ σκοτοδίνην, καρηβαρίαν : **μὲ ζαλίζει τὸ κρασί·** || ὁμ. παθ. **ζαλίζομαι** καρηβαρῶ, μοῦ ἔρχεται ζάλη : Λίβ.Ροδ.1232 **ἀπέσω νὰ ἦμαι εἰς τὸν βυθὸν τοῦ πόθου ζαλισμένος, - ζαλίστηκα ἀπὸ τὸ κρασὶ - ἀπὸ τὸ τραῖνο - στὴ βάρκα·** **2)** μτφ. ἐνοχλῶ, κάμνω τινὰ νὰ στενοχωρηθῇ : **μὴ μὲ ζαλίζῃς·** || παθ. στενοχωροῦμαι : Διγεν.'Ακρ.3154 **ὅμως ὁ γέρων ζαλισθεὶς ἐτρόμαξε μεγάλως,** Ψυχάρ.Τα.25 **ὅλη τὴν ἡμέρα ζαλισμένος, γεμάτο φροντίδες τὸ κεφάλι, κυλιοῦμουν ἀπὸ δῶ κι ἀπὸ κεῖ·** **3)** παθ. νεώτ. κ. δημ. καταλαμβάνομαι ὑπὸ σκοτοδίνης, ἰλιγγιῶ : Ζαλοκ. 95,17 **ἠγέρθη δύο βήματα προβαίνει ζαλισμένος·** **4)** μσν. ἀσθενῶ : Χρον.Μορ.8199H **εἶπεν ὅτι ἐζαλίστη· | τὸ κοιλιακὸν τὸν ἔπιασεν.**
ζαλίκι (τὸ) δημ. ζαλίγκα, ζαλιά βλ.λς : Βηλαρ. Γέρ.Θανατ.5,2 **τὸ ζαλίκι μου αὐτὸ δὲν μποροῦσα νὰ σηκώσω· σὲ φώναξα ὁ δόλιος,** Κρυστ.'Ηλιοβασίλ.23 **μὲ τὰ ζαλίκια ὀχ τὴ λογγιά, μὲ τὰ σκουτιὰ ὀχ τὸ πλύμα·** **2)** μτφ. ἄχθος, φορτίον οἰκονομικὸν ἢ καὶ ἠθικόν : **κακὸ ζαλίκι οἱ ἀνύπαντρες ἀδελφές·** **3)** εἰδ. ἡ τύλη, χαμαλίκα, τὸ προσαρμοζόμενον ἐπὶ τῶν νώτων ἀχθοφόρου ὑπόστρωμα, ἐφ' οὗ φέρεται φορτίον τι· **4)** συνεκδ. τὸ σχοινίον, δι' οὗ ἑκατέρωθεν προσδένεται φορτίον τι, ὅπως μεταφερθῇ ἐπὶ τῶν νώτων.
ζαλικώνω δημ., συνήθ. μέσ. **ζαλικώνομαι** φορτώνω εἰς τοὺς ὤμους μου, παίρνω ζαλίκι : **τὸν ζαλικώθηκα καὶ τὸν πέρασα ἀπὸ τὸ ποτάμι·** || κ. μτφ. ἐν τῇ αὐτῇ σημ. : **δὲν ἔχει νὰ ζήσῃ μόνο τὴ γυναῖκα του· ζαλικώθηκε καὶ τὶς ἀδελφές της.**
ζάλισμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζαλίζω, ζάλη, σκοτοδίνη.
ζαλιστός-ή-ό δημ. ἐνεργ. ὁ φέρων ζάλην· || κ. παθ. ὁ ζαλισμένος : Κρυστ.'Όνειρον 62 **γιὰ δὲς ἰδέα ζαλιστὴ ὀνείρατα ποὺ φκιάνει.**
ζαλλεύω αἰολ. παρατ. γ' πληθ. **ζαλλεύοντον** ἀμφ. σημ. : 'Αλκ.άπ.12 (Lobel).

ζαλμός (ὁ) μτγν. θρακ. λ. δέρμα : Πορφ.Πυθ.14.
ζάλο (τὸ) δημ. βῆμα, ἰδ. βηματισμός, περιστροφικός γῦρος· **2)** διασκέλισις, πήδημα : **μ' ἕνα ζάλο διαβήκαμε ἀπὸ τὸν ἄλλον ὄχτο.**
ζάλογγο (τὸ) δημ. δάσος πυκνόν, λόγγος : Κρυστ.'Ηλιοβασ.12 **τά ζάλογγα μαυρολογοῦν, σκύβουν τὰ φρύδια οἱ βράχοι.**
ζαλοειδής-οῦς-ές ἐκκλ. ζαλόεις βλ.λ.
ζαλόεις-εσσα-εν σχόλ. τρικυμιώδης, πλήρης σάλου : Σχόλ.Νίκ.Θηρ.252.
ζαλοπατῶ δημ. πατῶ διά ζάλων, ζωηρῶν ἢ ἀτάκτων βημάτων· πρβλ. τσαλαπατῶ.
ζάλος (ὁ) μτγν. κ. δημ. ἰλύς, λάσπη : Νίκ.Θηρ.568 **ζάλος ἰλυόεις** (βαρβορῶδες κῦμα)· πρβλ. 'Ησ. «ζάλον· πηλόν»· ‖ κ. μτφ. : Λιβάν.'Επιστ.1144.
ζάλος (ὁ) δημ. ζάλη, σκότωσις, σκοτοδίνη : **ἔχει ζάλο στὸ κεφάλι· 2)** δημ. κ. **ζαλιά** φορτίον φερόμενον ὑπ' ἀνθρώπου.
ζάλος δωρ. τ. τοῦ ζῆλος βλ.λ.
ζαλοφρόντισμα-ατος (τὸ) δημ. φροντίς, σκοτούρα : Γρυπ.Σκ.Τερρ.65,9 **στοῦ νοῦ τὸ ζαλοφρόντισμα.**
ζαλῶ-όω δωρ. τ. τοῦ ζηλῶ βλ.λ.
ζαλώνω δημ. φορτώνω : **ζάλωσα τ' ἄλογο ξύλα'** ‖ παθ. **-ώνομαι** φορτώνομαι, ἰδ. ἐπὶ τῆς ράχεως, στὴν πλάτη : Κρυστ.Τραγ.ΣΓένν.39 **προχτές .. 'ζαλώθη ἕνα δαμάλι.**
ζαλωτά ἐπίρρ. δημ. ἐπ' ὤμου, στὴν πλάτη : ΜΜ **ἕνα Σαββάτο στὶς ἐννιὰ βάνω τὴ στράτα στὰ μπροστά, τὸ θηλυκά μου ζαλωτά.**
ζαλωτής (ὁ) δωρ. τ. τοῦ ζηλωτής βλ.λ.
ζαλωτός (ὁ) δωρ. τ. τοῦ ζηλωτὸς βλ.λ.
ζαμάνι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κτ. πληθ. ἐν φρ. **καιροὺς καὶ ζαμάνια** πολὺς καιρός, μέγα χρονικὸν διάστημα.
ζαμάτιον (τὸ) 'Ησ. «τρύβλιον».
ζάματος ζάβατος βλ.λ.2)· 'Ησ.
ζάμαχλος (ὁ) ἀρχ. λεξ. ὁ λίαν πόρνος.
ζαμελής 'Ησ. «μέγα μέλος ἔχων».
ζαμενής-οῦς-ές (μένος) κ. νεώτ. (εἰδ.) ποι. ἐπίθ. ἄγαν ἀνδρεῖος, λίαν ἰσχυρός, δυνατός, ὁρμητικός : 'Υμν.'Ερμ.307 **ζαμενέστατε,** Πίνδ.Π 9,38 **ζαμενὴς Κένταυρος·** ‖ ἅπαξ π. τραγ., βίαιος, δυσμενής : Σαφ.ΑΙ.137 · **ζαμενὴς λόγος·** ‖ κ. π. μτγν. ἐπ. : 'Οππ.Κυν.3,448 **ζαμενὴς χόλος·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς ἐπίρρ. : Νίκ.Θηρ.811 **ἐπὶ ζαμενὲς κοτέουσα· 2)** νεώτ. ζῳολ. ὄφις ἀνιοβόλος ἐκ τῶν **ὑδριδῶν,** ἄ. δενδρογαλῆ.
ζαμενός-ή-όν μτγν. ζαμενὴς βλ.λ.1) : Χρησμ.π. Πορφ.Πλωτ.22.
ζαμενῶ-έω εἶμαι ζαμενὴς βλ.λ., σφόδρα ὠργισμένος : 'Ησίοδ.Θ 928 **ζαμένησε .. ᾧ παρακοίτῃ.**
ζαμερίτας (ὁ) δωρ. τ. τοῦ μακαρίτης βλ.λ.· Φώτ.
ζαμῆται 'Ησ. «μεγαλουργοί».
ζαμία (ἡ) αἰολ. κ. δωρ. τ. τοῦ ζημία βλ.λ.
ζαμίλαμπις εἶδος πολυτίμου λίθου:'Ορφ.Λιθ.263.
ζαμιοργία (ἡ) 'Επιγρ. δημιουργία βλ.λ.
ζαμιοργός (ὁ) 'Επιγρ. δημιουργὸς βλ.λ.
ζᾶμος (ὁ) 'Επιγρ. δᾶμος, δῆμος βλ.λ.
ζαμουριάζω δημ. γίναμαι καχεκτικός, ζαρώνω.
ζαμουρῶ δημ. ζαμουριάζω βλ.λ.
ζαμπάκι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν νάρκισσος καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ : Παλαμ.Τάφ.20,12 **στρῶστε τὰ μεθυστικὰ λευκόχρυσα ζαμπάκια.**
ζαμπαράς (ὁ) (τουρκ.) δημ. γυναικοθήρας.
ζαμπαρόλα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς κυπρινόδους βλ.λ.
ζαμπέτι (τὸ) δημ. τὸ ζῷον μοσχαγαλῆ· **2)** ρητινῶδες εὔοσμον ὑγρὸν παραγόμενον ὑπὸ τοῦ ζῴου ταύτου.
ζαμπίτης (ὁ) (ἀραβοπερσ.) μσν. κ. δημ. ἀξιωματικὸς ἀντιστοιχῶν πρὸς ἀστυνόμον : Καισάρ. Δαπ.ἐνΣάθ.3,66 **ἐγύρισαν ὅλα τὰ στρατεύματα τοῦ βασιλέως καὶ ὅλοι μὲ μίαν φωνὴν εἶπαν τοὺς ζαμπίτηδές των.**
ζαμπόν(ι) (τὸ) (γαλλ.) δημ. χοιρομήριον ταριχευμένον, παστόν· ἄ. χοιρομέρι.
ζαμπόνι στήλη νεώτ. ἠλεκτρ. ξηρὰ ἠλεκτρικὴ στήλη, λαβοῦσα τὴν ὀνομασίαν ἐκ τοῦ ἐφευρέτου.
ζαμποῦκος (ὁ) δημ. τὸ φυτὸν ἀκτὶς ἡ μέλαινα.
ζαμπουνκῶ δημ. ἀδιαθετῶ, ἀσθενῶ.
ζαμπούνης-α-ικο δημ. ζαμπουνιάρης βλ.λ.
ζαμπουνιάρης (ὁ) δημ καχεκτικός, ἰσχνός, ἀρρωστημένος, ἀρρωστιάρης.
ζαμπούνιασμα (τὸ) δημ. καχεξία, ζάρωμα.
Ζάν-Ζανός (ὁ) δωρ. τ. τοῦ Ζήν-Ζηνὸς βλ.λ.
ζαναέτης (ὁ) (τουρκ.) δημ. ἄγαν φιλοκερδής, συμφεροντολόγος.
ζαναέτι (τὸ) (τουρκ.) δημ. φιλοκέρδεια, συμφέρον : Βάρν.'Απαλ.Σ 16 **τὸ ζαναέτι, βλέπεις, τὸν κάνει νὰ λογαριάζῃ πιότερο τὰ πετσιά.**
ζάνκκέως ἐπίρρ. κ.**-κῶς,** αἰολ. τοῦ διηνεκῶς βλ.λ.
ζανίδες 'Ησ. «ἡγεμονίδες».
ζανιχελλία (ἡ) νεώτ. φυτὸν ἐκ τῶν **ποταμογενειδῶν.**
ζανταλώνω δημ. κάμνω τινὰ νὰ γίνῃ ζαντός, τρελλός, ἰδ. διὰ δαρμοῦ, τρελλαίνω ἀπὸ τὸ ξύλο· ‖ παθ. **-ώνομαι** καταλαμβάνομαι ὑπὸ ζάλης, σκοταδίνης, ζαλίζομαι.
ζαντός-ή-ό δημ. τρελλός : παροιμ. **ζαντοῦ φωμὶν σὲ φρόνιμου κοιλίαν** (ἐπὶ τῶν συνετῶν τῶν ἐπωφελουμένων τῆς ἀφρασύνης ἄλλων).
ζάπεδον (τὸ) δάπεδον βλ.λ. : Ξενοφ.1,1.
ζάπι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **ζάφτι** βλ.λ.
ζαπίμελος-ον λίαν παχύς· 'Ησ.
ζαπληθής-οῦς-ές (πλήθω) πολυπληθής : Αἰσχ. Πέρσ.316 **ζαπληθὴς γενειάς** (πυκνόθριξ, μεγάλη γενειάς)· ‖ ὁμ. πλήρης, πληρέστατος : 'Αντίπ. Σιδ.ΑΠ 7,75 **ζαπληθὲς στόμα Μούσης** (ἠχοῦν καλῶς, μὲ πλήρη ἦχον).
ζάπλουτος-ον κ. νεώτ. πολὺ πλούσιος, βαθύπλουτος : 'Ηρ.1,32 **πολλοὶ μὲν γὰρ ζάπλουτοι ἀνθρώπων ἀνόλβιοί εἰσι,** Εὐρ.'Ανδρ.1282 **μηδ' εἰ ζαπλούτους οἴσεται φερνὰς δόμοις.**
ζαπλουτῶ-έω μτγν. εἶμαι πολὺ πλούσιος : 'Ιω. Χρυσ.'Επιστ.1,15.
ζαπόν (τὸ) νεώτ. χημ. βερνίκιον ἐκ διαλύματος κελλουλοΐτου εἰς ὀξικὸν ἀμύλιον καὶ ἀκετόνην, πρὸς ἐπικάλυψιν στιλπνῶν μεταλλικῶν ἐπιφανειῶν.
ζαπότης (ὁ) ἀρχ. λεξ. πολυπότης· 'Ησ.
ζαπρέπω αἰολ. τ. τοῦ διαπρέπω βλ.λ.
ζάπτι (τὸ) δημ. κ. ζάφτι, ζάπι βλ.λς.
ζαπτιές (ὁ) (τουρκ.) δημ., μσν. **ζαπτζῆς** ὁ ἐπὶ τῆς τάξεως τεταγμένος, ἀστυνόμος ἢ χωροφύλαξ: Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,36 **ὅτι νὰ πιάσσουν τοὺς ζαπτζῆδες καὶ νὰ τοὺς θανατώσουν,** Νιρβ.Μαλλ. Κουβ.166 **ἀπάνω στὴν ὥρα περνοῦσαν ἀποκεῖ δυὸ ζαπτιέδες.**
ζάπυρος-ον (πῦρ) διάπυρος : Αἰσχ.Πρ.1084 **ἕλικες δ' ἐκλάμπουσι στεροπῆς ζάπυροι.**
ζάρα (ἡ) δημ. ἀναδίπλωσις ὑφάσματος, πτυχή : **τὸ ὕφασμα κάνει ζάρες· 2)** ρυτὶς τοῦ δέρματος, ἰδ. τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν : **γέμισε τὸ πρόσωπό της ζάρες·** ‖ κ. μτφ. **οἱ ζάρες τοῦ πελάγου· 3)** ἀγγεῖον πήλινον, εἶδος πίθου, ἄ. ντζάρα· **4)** ἐνίοτε ἀντὶ ζούρα βλ.λ.
ζαρατίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτόν, βασικὸν ἀνθρακικὸν νικέλιον.
ζαργάνα (ἡ) δημ. ὁ ἰχθὺς βελόνη ἡ ὀξεῖα.
ζαργάνη (ἡ) σχόλ., δημ. **-α** ὁ ἰχθὺς ταινία : Σχόλ.'Οππ.'Αλ.1,100.
ζαρδάνι (τὸ) δημ. ποικιλία τοῦ φυτοῦ ἀμπελος ἡ οἰνοφόρος βλ.λ.
ζαρζαβάτι (τὸ) (τουρκ.) δημ. κ. **ζαρζαβατικὸ** χορταρικὸν κηπευτόν, λαχανικόν.
ζάρηκες 'Ησ. «ἐπίθετον πελαγῶν» (δ.γρ. -αργῶν).

ζάρι (τό) δημ., μικρὸς ὀστέϊνος κύβος, οὗ αἱ ἕδραι εἶναι ἠριθμημέναι ἀπὸ τοῦ 1-6, ἐν χρ. εἰς παιδιάς.

ζαριά (ἡ) δημ., βολή, ρίψις τῶν ζαριῶν βλ.λ.: Καζ.Ν ΘΚωμ.2,6,1 ὁ ποὺ **ἔχασε θλιμμένος μόνος ρίχνει ξανὰ ζαριὲς κι ἀργὰ πικρομαθαίνει.**

ζαρίζω δημ. (ἰταλ.) συχνάζω, ἔρχομαι: Κρυστ. Τραγ.Περδικομ.16 **στά κορφοβούνια θ' ἀνεβῶ, ποὺ δὲ ζαρίζει ὁ ἥλιος.**

ζαρίφης (ὁ) δημ. (ἀραβ.) ἐπὶ προσ., κομψός, λεπτός, εὐγενής.

ζαρίφικο (τό) δημ. (τουρκ.) πρᾶγμα κομψόν· πρβλ. ζαρίφης.

ζαριφλίκι (τό) δημ. (τουρκ.) κομψοτέχνημα· πρβλ. ζαρίφης.

ζαρκάδι (τό) δημ. ἡ δορκὰς βλ.λ. (ἀρχ. ζορκάς): Κρυστ.'Αγροτικ.'Ήλιος κ.Νύκτα 23 **ἕνα ζαρκάδι ἐσκότωσε σὲ κρυσταλλένιο αὐλάκι,** Νιρβ.Βοσκ. Μαργ.14 **τινάχθηκε σά λαβωμένο ζαρκάδι.**

ζάρκαδος (ὁ) δημ. ἡ δορκάς, τὸ ζαρκάδι βλ.λ.: Καρκβ.ΛΠλώρ.221 **κατεβαίνει σάρες, πηδᾷ καὶ φεύγει σὰν ζάρκαδος.**

ζάρκος-ο δημ. κ. ζόρκος γυμνός.

ζαρντινιέρα (ἡ) δημ. ἔπιπλον ἔχον ὁριζοντίως ἐπαλλήλους θέσεις πρὸς τοποθέτησιν ἐπ' αὐτῶν γαστρῶν ἐν αἷς εἶναι πεφυτευμένα καλλωπιστικὰ φυτά: Καρυωτ.'Ελεγεῖα Σάτ.'Ωδὴ σὲ παιδάκι **στὴν ἄδεια ζαρντινιέρα τά παιχνίδια σου βάνω·** || συνεκδ. πλατύστομον ἀνθοδοχεῖον.

ζαροθοτάνη (ἡ) μσν. πολεμικὸν ὄργανον: Χαλκ. Δούκ. ἐν Κορ.'Ατ.4Π,676 ἐν λ. χανί.

ζαρόγρια (ἡ) δημ. σκωπτικῶς, γραῖα μικρόσωμος, καχεκτική, ζαρωμένη.

ζαροκοιλιάζω δημ. κάμπτομαι, ζαρώνω ἐκ καχεξίας.

ζαροκουβαριάζομαι δημ. κυρτοῦμαι λίαν ἐκ καχεξίας, κουβαριάζομαι.

ζαροκούκι (τό) δημ. γυναικάριον ζαρωμέναν.

ζαρομάτης (ὁ) δημ. ὁ ἔχων ζαροὺς ὀφθαλμούς, ἀλλοίθωρος, παραβλώψ.

ζαρομπασμένος-η-ο δημ. καχεκτικός, ζαρωμένος, ἄρρωστος.

ζάρος (ὁ) ἁρπακτικόν τι ὄρνεον: Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.45.

ζαρός-ή-ό δημ. ἰδ. ἐπὶ ὀφθαλμῶν, λοξός, στρεβλός.

ζαρουκλιάζω δημ. κ. -χλιάζω ἀποκτῶ ζάρες, ζαρώνω.

ζαροῦν 'Ησ. « καθεύδειν ».

ζαρταλούδι (τό) δημ. ἡ ζερδελιά βλ.λ.

ζαρτός 'Ησ. « ζωμὸς τριπτός ».

ζάρφι (τό) δημ. (τουρκ.) μετάλλινον κύπελλον πλατύστομον: Παλαμ.Παράκ.97,17 **ποτήρια, ζάρφια, σμάλτα, πανέρια.**

ζάρω δημ. (ἰταλ.) ἔχω ὡς συνήθειαν, συνηθίζω: Κρυστ.Τραγ.Περδικομ.13 **δὲ ζάρω ἀπὸ χερόβολα· νὰ πήζω γάλα ζάρω, ζάρω ν' ἀρμέω τὰ πρόβατα·** || τὸ μέσ. ζάρομαι μεταχειρίζομαι: ΜΜ **ζάρονται κι οἱ γυναῖκες ντουφέκια.**

ζάρωμα (τό) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζαρώνω βλ.λ., σχηματισμὸς πτυχῶν ἢ ρυτίδων: **τὸ ζάρωμα τοῦ φορέματος - τοῦ προσώπου.**

ζαρωμάδα (ἡ) δημ. ζαρωματιὰ βλ.λ.

ζαρωματιά (ἡ) δημ. πτυχή, ρυτίς: Χριστόπ.88,9 **καὶ ὅτ' εἰς κάθε μία μου λεπτὴ ζαρωματιά μου (ἀπὸ τὸ κάθε μέρος) πετάχνετ' ἕνας Ἔρως.**

ζαρώνω μσν. κ. δημ., ἀμτβ. ἀποκτῶ πτυχάς, ρυτιδοῦμαι: Πρόδρ.2,604 **καὶ ἡ κοιλία μου ἐζάρωσεν ἀπὸ τῆς ἀφαγίας, - ζάρωσε τὸ μοῦτρό της·** || μτβ. κάμνω τι νὰ ζαρώσῃ, πτύσσω, ρικνῶ: Βαλαωρ.Φροσ.2,9 **κι ἐκείνη ποὺ'ναι ἐντροπαλή, τὸ μέτωπο ζαρώνει,** Ζερβ.μτφρ.Βύρωνος 87 **ἀγέρα πνοὴ δὲν ζαρώνει τὰ κύματα·** **2)** μτφ. συμμαζεύομαι, πτήσσω ἐκ φόβου, ἐντροπῆς ἢ φιλοχους: Παπαδ.Χριστ.Διηγ.5 **ἡ ἀτυχὴς .. ἐκάθητο ζαρωμένη πλησίον τῆς ἑστίας,** Ψυχάρ.Ταξ.258 **ὅταν τοῦ λείπῃ λεφτεριά, μοιάζει σὰ νὰ συμμαζώνεται καὶ νὰ ζαρώνῃ·** || ἡ μτχ. ζαρωμένος-η-ο ὀνειδιστικῶς ἐπὶ μικροσώμου.

ζαστανώνω δημ. φέρω τινὰ εἰς δυσχέρειαν· || ἰδ. ἐπὶ θηρευτικῶν κυνῶν, ἐξαναγκάζω τὸ θήραμα νὰ σταματήσῃ, νὰ ὑποκύψῃ.

ζατεύω δωρ. τ. τοῦ ζητεύω βλ.λ.

ζατήσασθαι 'Ησ. « αἰσθέσθαι ».

ζατός ἀρκαδ. τ. τοῦ ζητὸς βλ.λ.

ζατράπης (ὁ) δ. τ. τοῦ σατράπης βλ.λ.

ζατρεφής-οῦς-ές (τρέφω), ἐπ. ἐπίθ., καλῶς τεθραμμένος, παχύς: 'Ιλ.Η 223 **ταύρων ζατρεφέων,** 'Οδ.Δ 451 **φώκας ζατρεφέας.**

ζατρικίζω μσν. κ. νεώτ. παίζω ζατρίκιον, σκάκι: 'Αχμ.'Ονειροκρ.241.

ζατρίκιον (τό) σχόλ. κ. νεώτ. εἶδος παιδιάς, σκάκι: Σχόλ.Θεόκρ.6,18· πρβλ.'Ανν.Κομν.12,360 **« παιδιὰ δὲ τοῦτο ἐκ τῆς τῶν 'Ασσυρίων τρυφῆς ἐξευρημένον καὶ εἰς ἡμᾶς ἐληλυθός ».**

ζατρικιστής (ὁ) νεώτ. ὁ παίζων ζατρίκιον, ἁ. σκακιστής.

ζατσίντο (τό) δημ. τὸ φυτὸν πολυανθὲς βλ.λ.

ζατῶ-όω 'Ησ. κ. ΕΜ 408,11 « φράζω » || μεσ. μτ. παθ. ἀόρ.· αὐτ. « αἰσθάνομαι »

ζαυκίτροφος-ον (σαυκρός), ἀρχ. λεξ. τρυφερῶς ἀνατεθραμμένος· 'Ησ.

ζαυλός (ὁ) δημ. κ. **δαυλός κ. δαυλίτης** ἄνθροξ, νόσος τῶν σιτηρῶν, ὀφειλομένη εἰς μύκητας οὐστιλαγινίδας, ἁ. καπνιά.

ζαφάγος (ὁ) ἀρχ. λεξ. γαστρίμαργος.

ζαφαράνα (ἡ) δημ. κ. -όνα τὸ φυτὸν ἀτρακτυλὶς ἢ κάρδαμον τὸ βαφικόν.

ζαφκγγής-οῦς-ές 'Ησ. λίαν λαμπρός.

ζαφειρένιος-ένια-ένιο δημ. ὁ πεποικιλμένος σαπφείροις· || ὁ ἔχων τὸ χρῶμα τοῦ πολυτίμου λίθου σαπφείρου: Καρκβ.ΛΠλώρ.211 **ὁ ἥλιος παιγνιδίζει ἀκόμη σὲ ζαφειρένιο οὐρανό,** Ζερβ. Μῦθ.Ζ 94 **ὡσὰν νεογέννητοι δράκοντες μὲ ρουβινιὰ καὶ ζαφειρένια λέπια.**

ζαφείρι (τό) δημ., σάπφειρος, εἶδος πολυτίμου λίθου: Κρυσ.Καλόγ.34 **καὶ κλαίγει τώρα ὁ οὐρανός πὄλαμπε σὰν ζαφείρι,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 3,6 **ζαφείρι ἀχνὸ στὸν ὄρθρο της ἡ αὐγή·** || κ. μτφ. ὁ ἔχων χρῶμα σαπφείρου: Νιρβ.Βοσκοπ.85 **τὰ ζαφείρια τῶν ματιῶν της λάμπανε.**

ζαφείρινος-ον μσν. ὁ ἐκ σαπφείρου: Βέλθ. Χρυσ.370 **ζώδιον οὕτως λαξευτὸν ἐκ λίθου ζαφειρίνου, ἀφ' οὗ τὸ φλογοπόταμον ἐξήρχετο.**

ζάφειρος (ὁ) μσν. ὁ πολύτιμος λίθος σάπφειρος: Βέλθ.Χρυσ.328 **ἦτον τὸ τρικλινόκτισμα ἀπὸ ζαφείρου λίθων.**

ζαφειροτρίκλινον (τό) μσν. τρίκλινον κεκοσμημένον διὰ σαπφείρων: Βέλθ.Χρυσ.665 **κι εἰς τὸ ζαφειροτρίκλινον κατέλαβεν ἀπέσω.**

ζαφελής-οῦς-ές καθ' 'Ησ. ὁρμητικός, βίαιος· **2)** Σουΐδ. « πάνυ ἀφελής ».

ζάφελος-ον μτγν. ζαφελής: Νίκ.'Αλεξ.556 **πυρὸς ζαφέλοιο.**

ζαφελῶς ἐπίρρ. καθ' 'Ησ. μεγαλοκότως.

ζαφλεγής-οῦς-ές ἐπ. ἐπίθ. περιφλεγής, πλήρης πυρός, ἰδ. ἐπὶ ἀνδρῶν ἐν τῇ ἀκμῇ αὐτῶν, ἀνθηρός, ζωηρός: 'Ιλ.Φ 465 **ἄλλοτε μέν τε ζαφλεγέες τελέθουσιν .. ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι** || ὁμ. ἐπὶ πυρωδῶν, ὁρμητικῶν ἵππων: 'Υμν.'Ομ. 8,8· **2)** σφόδρα λάμπων, λαμπρός: Χρησ.π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,15,Νόνν.Δ 2,26 **ζαφλεγὲς σέλας.**

ζαφοίταισα διαφοιτῶσα, μτχ.τοῦ διαφοιτῶ βλ.λ., Σαπφ.ἀπ.2,15 **πολλὰ δὲ ζαφοίταισ', ἀγάνως ἐπιμνάσθεισ' 'Ατθίδος, ἱμέρῳ λεπτόν μοι φρένα καρδίᾳ βαρεῖται.**

ζαφορά (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν κρόκος ὁ καρτραϊκός.
ζάφορος-ον Ἡσ. « πολύφορος ».
ζαφορῶ-έω Ἡσ. « πολυφαρῶ ».
ζάφτι (τὸ) δημ. (τουρκ.) κ. ζάπι μ. ἐν τῇ φρ. **κάμνω** ζάφτι, καταβάλλω, δαμάζω, ἐπιβάλλομαι· || όμ. χειραγωγῶ, ἔχω τινὰ ὑποχείριον : **μεγάλωσαν τὰ παιδιά μου καὶ δὲν τὰ κάνω ζάφτι.**
ζαφτιές (ὁ) δημ. ὁ ζαπτιὲς βλ.λ. : Ψυχάρ.Ταξίδ.72 **σκόρπισε σὰ μυῖγες δεκάξι ζαφτιέδες.**
ζάφτω δημ. κτυπῶ δυνατά, πλήττω : **τοῦ ζαφε μιὰ στὰ μοῦτρα·** **2)** ἐν φρ. **τὸ ζάφτει** τὸ πίνει (ἐνν. τὸ κρασί), ἄ. τὸ ραυφῷ.
ζαχαράτος-η-ο δημ. ὁ πλήρης σακχάρεως, γλυκύς : Βηλαρ.Ποιήμ.32,2 **ζαχαράτο πωρικό·** || τὸ οὐδ. **ζαχαράτο** ὡς οὐσ. μικρὸν εὐτελὲς γλύκισμα ἐκ σακχάρεως, οἷον καραμέλλα, κουφέτα κτт., ἄ. ζαχαρωτό.
ζαχαρένιος-α-ο δημ. ὁ ἐκ σακχάρεως, ζαχαράτος : **ζαχαρένιος χαλβάς·** || μτφ. ἡδύς, γλυκύς, γοητευτικός : Βηλαρ Ποιήμ.16,11 **τὰ ζαχαρένια, τὰ κοραλλένια χείλια,** Κρυστ.Ἀγροτ.Χιονούρ. 7 **μάτια μου μαῦρα καὶ γλυκὰ καὶ ζαχαρένιο στόμα,** Ψυχάρ.Ταξ.84 **μὲ ζαχαρένιο χαμογέλιο.**
ζαχαριάζω δημ. ἀμτβ. κ. **ζαχαρώνω** ἐπὶ μέλιτος, γλυκισμάτων κτт., ὑφίσταμαι κρυστάλλωσιν τῆς σακχάρεως : **ζαχάριασε ὁ μπακλαβάς.**
ζαχαριέρα (ἡ) δημ. θήκη, δοχεῖον, κουτὶ πρὸς ἐναπόθεσιν τῆς πρὸς χρῆσιν σακχάρεως.
ζάχαρις-εως (ἡ) δημ. κ. -αρη, σάκχαρις βλ.λ.
ζαχαρογλυκεράτος-η-ο μσν. ὁ γλυκὺς ὡς σάκχαρις, εὐφρόσυνος, ἡδονικός : Ἀχιλλης 824 **ἡ συντυχία της θαυμαστή, ζαχαρογλυκεράτη.**
ζαχαροδιαβήτης (ὁ) νεώτ. κ. δημ. εἶδος νόσου τῶν οὐροποιητικῶν ὀργάνων, ἰατρ. διαβήτης σακχαρώδης.
ζαχαροδοχεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ζαχαριέρα.
ζαχαροζυμωμένος-η-ο δημ. κ. -αροζύμωτος ὁ μετὰ σακχάρεως ζυμωμένος· || μτφ. ἡδύς, γλυκύς : Ἐρωφ.Ἰντερμ.2,127 **λόγια καὶ γέλια καὶ φιλιὰ ζαχαροζυμωμένα.**
ζαχαροθήκη (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ζαχαριέρα βλ.λ.
ζαχαροκάλαμο (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν σακχαροκάλαμον τὸ φαρμακευτικόν.
ζαχαροκάμωτος-η-ο δημ. ζαχαροκαμωμένος.
ζαχαροκούλλουρο (τὸ) δημ. κολλίκιον ἐκ ζύμης ἀλεύρου μετὰ σακχάρεως καὶ βουτύρου.
ζαχαροκούτι (τὸ) δημ. ἄ. ζαχαριέρα βλ.λ.
ζαχαρολεμονιά (ἡ) δημ. ποικιλία τις τοῦ φυτοῦ λεμονέα ἢ κιτροειδής, ἄ. γλυκολεμονιά.
ζαχαρολέμονο (τὸ) δημ. ὁ καρπὸς τῆς ζαχαρολεμονιᾶς βλ.λ.
ζαχαρόπετρα (ἡ) δημ. πέτρα ὁμοιάζουσα πρὸς σάκχαριν, εἶδος κιμωλίας.
ζαχαροπλασμένος-η-ον δημ. ὁ μετὰ σακχάρεως πλασμένος· || μτφ. ὁ γλυκύς : Καμπούρ. Ἀθην.Διηγ.63 **ὢ νὰ μοῦ ζήσῃς ζαχαροπλασμένη.**
ζαχαροπλαστεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. κατάστημα κατασκευῆς καὶ πωλήσεως γλυκυσμάτων.
ζαχαροπλάστης (ὁ) νεώτ. κ. δημ., θηλ. -ις κ. -ισσα, ὁ κατασκευάζων καὶ πωλῶν γλυκύσματα.
ζαχαροπλαστική (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ τέχνη τοῦ ζαχαροπλάστου βλ.λ.
ζαχαροποιεῖο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. ἐργοστάσιον κατασκευῆς ζακχάρεως.
ζαχαροποίησις (ἡ) νεώτ. χημ. σακχαροποίησις.
ζαχαροποιός (ὁ) νεώτ. κ. δημ. ἐργάτης ζαχαροποιείου, κατασκευαστὴς σακχάρεως.
ζαχαρότευτλον (τὸ) νεώτ. βοταν. τὸ φυτὸν τεῦτλον τὸ σακχαροφόρον, ἐξ οὗ βιομηχανικῶς παράγεται σάκχαρις.
ζαχαροφάγος (ὁ) δημ. ὁ καθ' ὑπερβολὴν ἀγαπῶν τὴν ζάχαριν καὶ τὰ γλυκύσματα.
ζαχαροχυμένος-η-ο δημ. ὁ μετὰ σακχάρεως κατεσκευασμένος, γλυκύς· || κ. μτφ. : Παλαμ.Τάφ.42,2 **ἀπ' τὸ προσωπάκι σου | τὸ ζαχαροχυμένο | στάλαζ' ἕνα μάγεμα.**
ζαχαρώδης-ους-ες νεώτ. κ. δημ. ὁ περιέχων ζάκχαριν : **ζαχαρώδεις καρποί.**
ζαχάρωμα (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζαχαρώνω, ἐξάνθησις τῆς ζακχάρεως εἰς καρποὺς ἢ γλυκύσματα : **τὸ ζαχάρωμα τῶν σύκων - τοῦ βύσσινου·** **2)** μτφ. συνηθ. κτ. πληθ., ἐρωτικαὶ διαχύσεις καὶ θωπεῖαι.
ζαχαρώνω δημ. ἀμτβ. ἐπὶ πυκναρρεύστων ὑγρῶν ἢ πολτῶν ἢ ἐπιχρισμάτων πλακούντων μελιτωδῶν ἢ σακχαρωδῶν, πάσχω κρυστάλλωσιν τῆς ἐν ἐμοὶ σακχάρεως, ζαχαριάζω βλ.λ. : **ζαχάρωσε ἡ μαστίχα - τὸ σιρόπι - τὸ βύσσινο-τὸ γλυκὸ - ὁ μπελτὲς - ἡ κρούστα τῆς τούρτας·** || όμ. ἐπί τινων σακχαρωδῶν ὀπωρῶν, ἰδίως σύκων, ὑδροπεπόνων καὶ σταφυλῶν : **ἄφησε στὸ δέντρο τὰ σῦκα νὰ ζαχαρώσουν·** || **ἐκ** τοῦ παθ. μ. ἡ μτχ. παρακ. **ζαχαρωμένος** ἐν όμ. χρ. κ. σημ.· **2)** μτβ. ἐπιπάσσω πλακοῦντα ἢ ὀπώραν διὰ σακχάρεως ἢ ἐν ζύμῃ ἢ ἐν ποτῷ ἀναμιγνύω σάκχαριν : **ζαχάρωσε πιότερο τὴν κομπόστα - τὸ ροσόλι'.** || όμ. ἐμβαπτίζω εἰς ἀναλελυμένην ἐν ὕδατι σάκχαριν : **ζαχάρωσε τὰ κάστανα·** **3)** ἐπὶ ἀνδρὸς κ. σπανιώτ. ἐπὶ γυναικὸς ἀπολ. ἐρωτατραπῶ, ἐρωτύλως φέρομαι : **πῶς νὰ πάρῃ δίπλωμα, ποὺ δὲν κάνει ἄλλο παρὰ νὰ ζαχαρώνῃ·** || συνήθ. μτ. ἐμπραθ. διαρ. : **ὁ γείτονας ζαχαρώνει μὲ τὰ κοριτσόπουλα τῆς αὐλῆς·** || όμ. συνήθ. κτ. πληθ. ἐν ἀλληλοπαθ. σημ. : **ἡ κόρη τῆς σπιτονοικοκυρᾶς καὶ ὁ φοιτητάκος ζαχάρωναν ὁλοένα.**
ζαχαρωτός-ή-ό(ν) δημ. ὁ ἐκ ζακχάρεως, ζαχαράτος· || τὸ οὐδ. **ζαχαρωτόν** (τὸ) εὐτελὲς ἐκ ζακχάρεως γλύκυσμα, οἷον καραμέλλαι, κουφέτα κτт. : Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.109 **ἔλαβα εὐλαβῶς τὸ συμβολικὸν ζαχαρωτόν.**
ζάχμα Ἡσ. « ἡνία ».
ζάχολος-ον ζάκοτος βλ.λ. : ΑΠ 9,524,7.
ζαχράής-οῦς-ές ἐσφ.γρ. τοῦ ζαχρηής : Πάπ.
ζαχρκιές ἐπίρρ. μτγν. τοῦ ἀχρ. ζαχρειής, ἐσφ. γρ. τοῦ ζαχρηής, ὁρμητικῶς, βιαίως : Νίκ.Θηρ.290.
ζαχρεῖος-ον (χρεία) ὁ μεγάλην ἀνάγκην ἔχων τινός, μτ. γεν. : Θεόκρ.25,6 **ζαχρεῖος ὁδοῦ** (ὁ ἐρευνῶν πρὸς εὕρεσιν τῆς ὁδοῦ).
ζαχρηής-οῦς-ές μ. ἐν χρ. κτ. πληθ. βιαίως ἐπιπίπτων, σφοδρός, ὁρμητικός : Ἰλ.Ε 525 **μένος Βορέαο καὶ ἄλλων ζαχρηῶν ἀνέμων·** **2)** συνεκδ. ἐπὶ πολεμιστῶν, ἀνδρεῖος, ἰσχυρός : Ἰλ.Μ 347 **ζαχρηεῖς . . κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.**
ζάχρυσος-ον πλούσιος εἰς χρυσόν : Εὐρ.Ἄλκ.498 **ζάχρυσος Θρῃκία,** Λιβάν.Λόγ.11,140.
ζάχυτος-ον μτγν. διάχυτος βλ.λ. : Νόνν.Δ 19,347.
ζάψ (ἡ) ζάλη, τρικυμία θαλάσσης : Κρατῖν.Νεώτ. 13 **καρῖδας ἡ ζάψ ἐκφέρει κἰχθύδια,** Σιμμ.11, Διον.Ἰαμβ.π. Κλήμ.Ἀλ.Στρωμ.5.8,47 **πόντου . . περιστείνει ἁλυκὴ ζάψ.**
ζβίχ Ἡσ. « λευκόν ».
ζέ Ἐπιγρ. δὲ βλ.λ.
-ζε ἀχώρ. μόρ. ἐν τέλει τῆς λ. τιθέμενον, σημαῖνον τὴν εἰς τόπον κίνησιν, κυρ. παριστῶν τὸ -σδε : (Ἀθήναζε, Θήβαζε, θύραζε Ἀθήνασδε, Θήβασδε, θύρασδε)· || ἐνίοτ. μτ. ρ. ἐν. ἀριθμ. : **ἔραζε, χαμᾶζε, Ὀλυμπίαζε.**
ζέα (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., πάπ. **ζέη,** ἡ ζειὰ βλ.λ.· || νεώτ.βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἀγρωστοειδῶν·** Διον.Ἀλ.2,25,Διοσκ.2,89· **2)** λιβανωτὶς κάρπιμος : Διοσκ.3,74· **3)** γραμμή, ρυτὶς ἐν τῷ οὐρανίσκῳ τοῦ ἵππου : Ἱππιατρ.1,8.
ζεαφάγος-ον νεώτ. ὁ τρώγων ζέαν βλ.λ.
ζέθυται Ἡσ. « σέσακται ».

ζάθω δημ. δ.γρ. τοῦ ζεύω βλ.λ.
ζεγέριες (οἱ) λιβυκὴ λ. βουνοί· **2)** ἐν χρ. ὡς ὄν. μυῶν : Ἡρ.4,192 **μυῶν δὲ γένεα τριξὰ αὐτόθι ἐστί· οἱ μὲν δίποδες καλέονται, οἱ δὲ ζεγέριες.**
ζεγούνα (ἡ) δημ. τὸ φυτὸν σόγχος ὁ λαχανώδης.
ζεδοαρίας ρίζωμα (τὸ) νεώτ. φαρμακευτ. ρίζωμα χρήσιμον εἰς τὴν φαρμακευτικήν.
ζειά (ἡ) ἐν χρ. μ. ἐν τῷ πληθ. **ζειαί,** εἶδος σιτηροῦ χρησίμου εἰς τροφὴν τῶν ἵππων : Ὀδ.Δ 41 **πάρ' δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμειξαν** (ἐν Ἰλ. τίθ. **ὄλυραι** ἀντὶ **ζειῶν** : Ἰλ.Ε 196 **ἵπποι.. κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας**), Ἡρ.2,36 **ἀπὸ ὀλυρέων ποιεῦνται σιτία, τὰς ζειάς μετεξέτεροι καλέουσι,** Ξεν.Ἀν.5,4,27 **ἦσαν δὲ ζειαὶ αἱ πλεῖσται,** Στράβ.15,1,18 **θερίζεσθαι δὲ περὶ δύσιν πλειάδος καὶ πτίσσεσθαι ὡς τὰς ζειάς·** || κ. κτ. ἐν. : Διοσκ.2,89 **ζειά ἁπλῆ·** **2)** ἐν τῷ ἑν. εἶδος σιτηροῦ δικόκκου : Θεόφρ.ΦΙ 8,9,2, Διοσκ.2,89
ζειγάρη Ἡσ. « τέττιξ παρὰ Σιδήταις ».
ζείδωρος-ον κ. νεώτ. ὁ παρέχων ζειάς, γόνιμος, ὡς ἐπίθ. τῆς γῆς : Ἰλ.Β 548 **ζείδωρος ἄρουρα** (γόνιμος γῆ), Ἡσίοδ.Ἔργ.173 **τρὶς ἔτεος θάλλοντα φέρει ζείδωρος ἄρουρα,** Νόνν.Δ 26,185· || κ. μτ. γεν. : Κυλλήν.ΑΠ 9,4 **ζείδωρος ὀπώρης ἀχράς·** **2)** κ. νεώτ. (ζάω) βιόδωρος, παρέχων ζωήν, ζωογόνος : Ἐμπ.151 **ζείδωρος Ἀφροδίτη,** Νόνν.Δ 12, 23 **ζείδωρος Ἥλιος,** Μωραΐτ.Διηγ.1,55 **τὸ ζείδωρον ἡλιακὸν φῶς.**
ζείζιν γλωσσ. μήτηρ.
ζειλίαυρος μτγν. τὸ φυτὸν ἀναγαλλὶς ἡ κυανῆ : ΨΔιοσκ.2,178.
ζεϊμπέκης (ὁ) δημ. (τουρκ.) ἄτακτος στρατιώτης ἢ χωροφύλαξ τῆς παλαιᾶς Τουρκίας.
ζεϊμπέκικα ἐπίρρ. δημ. (τουρκ.) κατὰ τρόπον ζεϊμπέκικον βλ.λ.
ζεϊμπέκικος-η-ο δημ. (τουρκ.) ὁ ἰδιάζων εἰς τοὺς ζεϊμπέκους βλ.λ. : **χορὸς ζεϊμπέκικος, - ἔνδυμα ζεϊμπέκικο.**
ζεῖνος (ὁ) (ζέα) πάπ.ὁ ἐκ ζέας κατεσκευασμένος.
ζεῖνυμεν Ἡσ. « σβέννυμεν ».
ζειπίτης Ἡσ. « ὁ περιχύτης ».
ζειρά (ἡ) εὐρὺ περίβλημα τῶν Ἀράβων ἐπὶ τοῦ χιτῶνος ἐπιβεβλημένον, ὅπερ ζωννύμενον περὶ τὴν ὀσφὺν καθικνεῖτο μέχρι τῶν ποδῶν : Ἡρ.7,69 **Ἀράβιοι δὲ ζειράς ὑπεζωμένοι ἦσαν·** || ὁμ. κ. θρᾳκικόν : Ἡρ.7,75 **Θρήικες δὲ ἐπὶ μὲν τῇσι κεφαλῇσι ἀλωπεκέας . . ἐπὶ δὲ ζειράς περιβεβλημένοι ποικίλας,** Ξεν.Ἀν.7,4,4 **καὶ ζειράς** μέχρι **τῶν ποδῶν ἐπὶ τῶν ἵππων ἔχουσιν.**
ζειρατίς Ἡσ. « ἱμάτιόν τι Σύρων ».
ζειρεῖν Ἡσ. « ἀρωματοποιεῖν ».
ζειρόν Ἡσ. « ποικίλον ».
ζεῖρος Ἡσ. « εἶδος σταφυλῆς ».
ζειροφόρος-ον ὁ φορῶν ζειρὰν βλ.λ. : Ἀντίμ.87 **ζειροφόρος Ἀΐδης.**
ζείω μτγν. ἐπ. τ. τοῦ ζέω βλ.λ. : Καλλ.Ἄρτ.60, Ἀπολλ.Ρ 1,734.
ζεκαμναία (ἁ) Ἐπιγρ. ἠλ. ἀντὶ δεκαμναία, ποσὸν δέκα μνῶν.
ζεκελτίδες (αἱ) βοιωτ. ζακελτίδες βλ.λ.
ζελᾶς (ὁ) (θρᾳκ.), γεν. κ. δοτ. **ζελᾶ,** οἶνος : Χοιροβ.Θεα.1,145· || δατ. **τῷ ζῆλα** : Εὐπ.ἀπ.335· πρβλ. Ἡσ. ἐν λ. **ζίλαι** κ. Φῶτ. ἐν λ. **ζειλά.**
ζελατίνη (ἡ) νεώτ. ἄχρους καὶ διαφανὴς ζωϊκὴ κόλλα, λαμβανομένη ἐκ τῶν ὀστῶν μόσχου καὶ χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν βιομηχανίαν· || ὁμ. κ. διάφ. ἄ. κολλώδεις πολτοὶ ἐν μαγειρικῇ ἢ ζαχαροπλαστικῇ **χρ.,** οἷον **ἐκ** ζωμοῦ κρέατος ἢ ἰχθύων, ἐξ ὀπωρῶν **κτт.**
ζελατινοδυναμῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. πυροτεχν. ἐκρηκτικαὶ πηκταὶ ἢ ζελατῖναι, χρήσιμοι εἰς τὴν βιομηχανίαν.
ζελέ (τὰ) νεώτ. χημ. εἴδη ζαχαροπλαστικῆς, λαμβανόμενα διὰ βρασμοῦ ὀπωρῶν καρπῶν μετὰ σακχάρου, ἄ. πηκτώματα.
ζελινῖτις-ιδος (ἡ) νεώτ. πυροτεχν. ζελατινοδυναμῖτις βλ.λ., χρήσιμος εἰς τὴν βιομηχανίαν.
ζέλκια Ἡσ. « λάχανα »· πρβλ. γραμμ. « ζέλκεια, λάχανα παρὰ Φρυξὶ τὰ παρ' ἡμῖν λεγόμενα Φρύγια ».
ζέλλω, ἀόρ. β' **ἔζελον,** ἀρκ. τ. τοῦ βάλλω βλ.λ.· Ἡσ., ΕΜ 408,42.
ζέμα-ατος (τὸ) (ζέον) κ. μσν. ζύμωσις : Γαλ.13, 1044· **2)** μτφ. ἀσέλγεια : ΠΔ Κριτ.20,6 **ὅτι ἐποίησαν ζέμα καὶ ἀπόπτωμα ἐν Ἰσραήλ·** **3)** βράσις, βράσιμο : Γαλ.13,548 **ἐνδοὺς ζέμα,** Ἀλέξ.Τραλλ. Πυρ.1 **ὄρνις ἀπὸ ζέματος** (βεβρασμένη ὄρνις)· **4)** ἀφέψημα : Διοσκ.Ἀλεξ.7,Γεωπ.8,37,3· **5)** μον. θερμὸν ὕδωρ, ζεστὸ νερό : Πρόδρ.2,147 **ζητῶ σαπούνιν νὰ λουστῶ, καὶ λέγουν με τὸ ζέμαν.**
ζεματίζω μσν., νεώτ., δημ. κ.-**άω** περιβρέχω τινὰ ἤ τι διὰ ζέοντος ὕδατος ἢ ἄλλου ὑγροῦ:Πρόδρ.2,589 **φιχίτζας ζεματίσετε μικράς εἰς τὸ πινάκιν, - ζεματίζω τὸ πιλάφι μὲ βούτυρο·** || ἐμβαπτίζω ἐντὸς ζέοντος ὑγροῦ : **ζεμάτισε τὴν κόττα νὰ τὴ μαδήσῃς εὔκολα, - ζεμάτισα τὰ μαλλιά·** **2)** προξενῶ ἐγκαύματα, καίω : Βάρν.Ἀπολ.Σ 8 **τοὺς ζεμάτισε τόσες ὧρες ὁ κατάκορφος ἥλιος, - ζεμάτισα τὴ γλῶσσά μου·** κ. παθ. παθαίνω ἔγκαυμα : **ζεματίστηκα στὸ χέρι μου·** **3)** ἀμβτ. εἶμαι λίαν θερμός, καυτός : **ζεματάει τὸ νερό - ὁ καφές·** **4)** ἐν φρ. **ζεματίζω-άω στὸ ξύλο** μτ. ἀντικειμ. δέρω πολὺ τινά, τιμωρῶ διὰ δαρμοῦ : **τὸν ἐζεμάτισε στὸ ξύλο·** **5)** μτφ. κάμνω τινὰ νὰ ἀλγήσῃ ἠθικῶς, νὰ στενοχωρηθῇ : Βαλαωρ.Ἀθ. Διάκ.5,221 **πενήντα παλιοκλέφτες μᾶς ἐζεμάτισαν, - τὸν ἐζεμάτισε ὁ θάνατος τοῦ παιδιοῦ του - τὸ πρόστιμο·** || ὁμ. παθ. ὑφίσταμαι ψυχικὸν ἄλγος, στενοχωροῦμαι : Ψυχάρ.Ταξίδι 61 **καταντροπιασμένος καὶ ζεματισμένος γύρισα στὸ σπίτι·** **6)** μτφ. ὑποβάλλω τινὰ εἰς ὑπερβολικὴν δαπάνην· πρβλ. ἐν παραπλ. σημ., κόβω : **μὲ ζεμάτισε ὁ ράφτης μὲ τὸ λογαριασμό·** φρ. τοῦ **ἐζεμάτισε τὰ σκώτια** (ἐπὶ τῶν καιρίως ζημιουμένων).
ζεματισιά (ἡ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζεματίζω βλ.λ.1) κ. 2), ζεμάτισμα βλ.λ.
ζεμάτισμα (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζεματίζω βλ.λ.1), ἡ διὰ ζέοντος ὑγροῦ περίχυσις ἢ ἡ ἐν ζέοντι ὑγρῷ ἐμβάπτισις : **τὸ ζεμάτισμα τῶν μακαρονιῶν - τῆς κόττας·** **2)** τὸ ἐκ τῆς ἐπιχύσεως ζέοντος ὑγροῦ ἔγκαυμα, ἡ ζεματισιά· πρβλ. ζεματίζω 2)· **3)** συνεκδ. τὸ συναίσθημα μεγάλης θερμότητος, οἱονεὶ ἐκ περιχύσεως ζέοντος ὑγροῦ ἢ γεν. ἐκ καύσεως· πρβλ. ζεματίζω 3) : **ζεμάτισμα ποὺ κάνει σήμερα ὁ ἥλιος·** **4)** μτφ. ἠθικὸν ἄλγος ἔξωθεν ἐπιβαλλόμενον, στενοχώρια· πρβλ. ζεματίζω 5) ; ἡ **ἀποτυχία του στὶς ἐκλογὲς τοῦ ἦταν ἕνα καλὸ ζεμάτισμα·** **5)** ὑπερβολικὴ κ. ἰδ. ἐξ αἰσχροκερδείας ἄλλων δαπάνη εἰς ἣν ὑποβάλλεταί τις· πρβλ. ζεματίζω 6) : **μεγάλο ζεμάτισμα μᾶς ἔκανε ὁ ξενοδόχος.**
ζεματιστῆρι (τὸ) δημ. τὸ ὄργανον, δι' οὗ ζεματίζομεν.
ζεματιστά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ζεματιστὸν βλ.λ.
ζεματιστός-ή-ό(ν) νεώτ.κ.δημ. λίαν θερμός, καίων, καυστικός : **νερὸ ζεματιστό, - ἀέρας ζεματιστός·** || κ. μτφ. : Νιρβ.Βοσκοπ.85 **τὰ δάκρυα της, ποὺ πέφτανε ζεματιστὰ ἀπάνω στὰ μάγουλά της.**
ζεματῶ-άω δημ. ζεματίζω βλ.λ. : **ζεματάει τὸ νερό - τὸ φαΐ - ὁ πόνος.**
ζέμελεν Ἡσ. « βάρβαρον ἀνδράποδον ».
ζέμος-ον ἀρχ. λεξ. θερμός· ΕΜ.
ζεμπίλι (τὸ) (γαλλ.) δημ. κ. **ζιμπίλι** σάκκος ἐκ

πλεκτῆς φάθας μετὰ δύο λαβῶν, σπυρίς : Παπαδ. Χριστ.Διηγ.76 **ἔβγαλε ἀπὸ τὸ ζεμπίλι ἕν κηρίον σπαρματσέτον,** Βλαχογ.Παληκ.103 **τά'βαλε ὁ λοστρόμος στὰ ζεμπίλια. . τὰ φορτωθῆκαν καὶ κινήσανε,** ὑποκορ. ζεμπιλάκι, μεγ. ζεμπίλαρος.

ζεμπιλάκι (τὸ) δημ. εἶδος εὐόσμου βοτάνης : Μωραΐτ.Διηγ.1,23 **τί ζεμπιλάκια καὶ τί παραδάκια ἐν ὀρμαθῷ, τὰ ὁποῖα ξηρανθέντα θὰ βροντοῦν ἀχυρώδη τινὰ ἦχον.**

ζεμπού (ὁ) δημ. ἰνδικὸς βοῦς.

ζενίθ (τὸ) (ἀραβ.) νεώτ. κ. δημ. τὸ ναητὸν σημεῖον ἐν τῇ οὐρανίῳ σφαίρᾳ τὸ κείμενον ἄνω καὶ κατακορύφως τῆς κεφαλῆς τοῦ παρατηρητοῦ· ἀντίθ. ναδίρ : **ὁ ἥλιος εἶχε φθάσει εἰς τὸ ζενίθ· 2)** μτφ. τὸ ἀνώτατον ὅριον, ὕψιστον σημεῖον, τὸ μεσουράνημα : **ἔφθασεν εἰς τὸ ζενὶθ τῆς δόξης - τῆς δυνάμεως.**

ζενίθειος-α-ον νεώτ. ζενιθιακὸς βλ.λ.

ζενιθιακός-ή-όν νεώτ. ἀστρον. κ. -ικός ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζενίθ : **ζενιθιακὴ ἀπόστασις ἀστέρος.**

ζέννυμι μτγν. ζέω βλ.λ. : Φιλάγρ.π.'Ορειβ.5,17,7· κ. παθ. : Διοσκ.2,70, 'Αλεξ.'Αφρ.Πρ.1,104.

ζένω δημ. κ. ζέχνω ἄ. ζαΐχνω βλ.λ.

ζεόλιθος (ὁ) νεώτ. ὀρυκτολ. συνήθ. κτ. πληθ. **-οι** ὁμὰς ὀρυκτῶν περιλαμβάνουσα ἔνυδρα πυριτικὰ ἅλατα· **2)** κτ. ἐν. χημ. ἐκχύλισμα πυκνότατον μελιτώδους συστάσεως λαμβανόμενον κατὰ τὴν ἐξάτμισιν τοῦ ζύθου.

ζέο(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ. λειτουργ. μικρόν τι σκεῦος τῆς ἐκκλησίας, ἐντὸς τοῦ ὁποίου θερμαίνεται ὕδωρ, πρὸς παρασκευὴν τῆς θείας κοινωνίας.

ζεοποιϊον (τὸ) ΑΒ 261 πιθ. μύλος πρὸς ἄλεσιν ζέας.

ζεόπῦρον (τὸ) (ζέα - πυρός) μτγν. παραλλαγή τις τῆς ζέας (μονοκόκκου) βλ.λ. : Γαλ.6,515.

ζεορίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακ. χιονόλευκος κρυσταλλικὴ κόνις δυσδιάλυτος.

ζερβά ἐπίρρ. μσν., δημ. κ. **ζερβιά**, πρὸς τὸ μέρος τῆς ἀριστερᾶς χειρός, πρὸς τὰ ἀριστερά, ἀντίθ. δεξιά : Χρον.Μορ.7794 **εἰς τὴν δεξιάν του τὴν μεριὰν νὰ ἔνι ὁ ἀδελφός του κι αὐτὸν νὰ θέσουσιν ζερβά,** Ζαλοκ.197,20 **βλέπω τὴν ἐλιὰ ζερβὰ στὸ μάγουλό του,** Ψυχάρ.Ταξ.95 **μποροῦσα ὅμως νὰ διακρίνω ζερβὰ δυὸ μιναρέδες τῆς 'Αγιὰ-Σοφιᾶς,** δ. τραγ. **φάλλει ζερβὰ ὁ βασιλιάς, δεξιὰ ὁ πατριάρχης.**

ζερβιά ἐπίρρ. δημ. κ. **ζερβά** κ. **ζέρβια** πρὸς τ' ἀριστερά : Σολωμ.Μᾶρκ.Μπότσ.1,4 **καὶ ὁ Φθόνος τοῦ στέκει ζερβιά,** Πολίτ.'Εκλ.Τραγ.67,14 **βαρεῖ δεξιά, βαρεῖ ζερβιά,** Βαλαωρ.'Αστραπ.88 **ζερβιὰ τοῦ βάνει τὸ σπαθί, δεξιὰ τὸ καριοφίλι.**

ζέρβιος-ια-ιο δημ. ὁ ἀριστερός : Κρυστ.Σκ. 'Αδ.17,134 **μὲ.. σοβαρότητα τὸ ζέρβιο χέρι βάνει.**

ζερβόδεξα ἐπίρρ. δημ. πρὸς τὸ ἀριστερὸν καὶ πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος, πρὸς τὰ ἀριστερὰ καὶ τὸ δεξιά : Βλαχογ.Παληκ.65 **βλέπει ζερβόδεξα, βλέπει μπροστά,-ἔρριξε ζερβόδεξα καὶ** σκότωσε **καὶ τὰ δυὸ ὀρτύκια.**

ζερβόδεξος-η-ο δημ. ὁ ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας ὁμοίως μεταχειριζόμενος, ἀμφιδέξιος· **2)** ὁ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ διατεθειμένος : **πέρδικες ζερβάδεξες** (κέντημα τῆς 'Αστυπαλαίας εἰκονίζον δύο πέρδικας ἀτενιζούσας ἡ μὲν πρὸς τ' ἀριστερὰ ἡ δὲ πρὸς τὰ δεξιά), ἄ. πάπιες ἴσιες, πάπιες ἀνάποδες.

ζερβοκουτάλα (ἡ) δημ. κ. ὁ **ζερβοκουτάλας** ἰδίως ἐν εἰρωνείᾳ, ὁ χρησιμοποιῶν εὐχερῶς τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ὁ ἀριστερόχειρ, ὁ ζερβοχέρης.

ζερβοκουτάλας (ὁ) δημ. ἡ ζερβοκουτάλα.

ζερβόπλαγα ἐπίρρ. δημ. πλαγίως πρὸς τὰ ἀριστερά : Καζ.Ν ΘΚωμ.1,9,46 **τούτη εἶναι ἡ Μέγαιρα ζερβόπλαγά μας.**

ζερβός-ή-ό δημ. κ. ζερβύς-ιά-ύ κ. **ζερβιός** ὁ κείμενος πρὸς τὸ ἀριστερὸν μέρος : Κρυστ.Σκ. 'Αδ.17,135 **τὸ ζέρβιο χέρι βάνει μέσ' στὸ ζερβύ του τὸ πλευρό,** Βαλαωρ.'Αθ.Διακ.5,109 **μὲ φτάνει τὸ ζερβύ σου** (χέρι)· **2)** ὁ εὐχερῶς χειριζόμενος τὴν ἀριστερὰν χεῖρα, ἀριστερόχειρ, ζερβοχέρης.

ζερβοχέρης (ὁ) δημ. ὁ εὐχερῶς χειριζόμενος τὴν ἀριστεράν, ὁ ἀριστερόχειρ, ζερβὸς βλ.λ.2).

ζερβύς-ιά-ύ δημ. κ. ζερβός βλ.λ.

ζεργίνα (ἡ) δημ. ναυτ. διπλοῦν σχοινίον, δι' οὗ περιβάλλονται δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τὰ κυλινδρικὰ βαρέα ἀντικείμενα, οἷον βαρέλιον.

ζερδαβάς (ὁ) δημ. ἑτέρα ὀνομ. τοῦ ζῴου σαθέριον βλ.λ., σαμούρι· **2)** ἡ δορὰ τοῦ σαθερίου, χρησιμοποιουμένη ὡς γουναρικόν.

ζερδελιά (ἡ) δημ. κ. -αλιά ἡ βερικοκκέα.

ζέρδελο (τὸ) δημ. κ. **ζαρταλοῦδι** ὁ καρπὸς τῆς ζερδελιᾶς, τὸ βερίκοκκο.

ζέρεθρον (τὸ) ἀρκ. τ. τοῦ βέρεθρον βλ.λ.2), ὑπόγειον ρεῦμα ποταμοῦ : Στράβ.8,8,4 **πρότερον δ' οὐκ ἐχόντων ἔκρυσιν, τῶν βερέθρων, ἃ καλοῦσιν οἱ 'Αρκάδες ζέρεθρα·** || 'Ησ. « ζέρεθρα, βάραθρα, κοῖλοι τόποι »· πρβλ. βάραθρον.

ζερκός (ὁ) δημ. ἐπὶ τόπου, ἄφορος, ἄγονος, γυμνός, ζορκός : Κρυστ.Τραγ.149,90 **εἶναι κι ὁ τόπος του ζερκός, ἀδαραγκιὰ κι ἀγρίλι.**

ζέρμων-ονος (ὁ) εἶδος βυζαντινοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἄ. σέρμων.

ζέρνα (ἡ) μσν. κ. νεώτ. βοταν. κύπειρος ἡ στρογγυλόριζος : Γεωπ.2,6,23.

ζερνίκι (τὸ) δημ. φάρμακον ἐξ ἀρσενικοῦ διὰ μυοκτονίαν, ποντικοφάρμακο.

ζερό (τὸ) (γαλλ.) δημ. τὸ μηδέν, ἡ λ. ἰδίως ἐν χρ. εἰς τὸ παίγνιον ρουλέτα.

ζέρσεϋ (τὸ) (ἀγγλ.) δημ. κ. **τζέρσεϋ** ἐπὶ ὑφασμάτων, εἶδος πλεκτοῦ μεταξωτοῦ ὑφάσματος· || συνεκδ. κ. ἐξ ἄ. ὕλης πλεκτὸν ὕφασμα.

ζεσελαιοξανθεπιπαγκαπύρωτος-ον κωμ. ἐπίθ. πλακοῦντος, ὁ μέχρι ξανθότητος ἑψημένος ἐν ἐλαίῳ : Φιλόξ.3,14 **παρεγίνετο τούτοις σταιτινοκογχομαγὴς ἅ τε ζεσελαιοξανθεπιπαγκαπύρωτος.**

ζεσελχιοπαγής-οῦς-ές (ζέω-ἔλαιον-πήγνυμι) λ. κωμ. χρ. ὁ ἑψημένος ἐν βράζοντι ἐλαίῳ, ἰδίως ἐπὶ πλακούντων : Φιλόξ.3,18 **σασαμορυτοπάγη δὲ καὶ ζεσελαιοπαγῆ πλατύνετο σασαμόπαστα πέμματα.**

ζεσιγόνος-ον (ζέσις-γίγνομαι) νεώτ. ὁ παράγων ζέσιν, βρασμόν· || **ζεσιγόνος βαθμός** ὁ βαθμὸς τῆς θερμοκρασίας, καθ' ὃν ἀναπτύσσεται ὁ βρασμὸς ὑγροῦ τινος ὑπὸ κανονικὴν πίεσιν 760χλστμ.

ζεσιοσκοπία (ἡ) νεώτ. χημ. ἡ πειραματικὴ μέθοδος τῆς εὑρέσεως τοῦ μοριακοῦ βάρους ἑνώσεώς τινος διὰ μετρήσεως τῆς θερμοκρασίας ζέσεως τοῦ διαλύματος αὐτῆς.

ζέσις-εως (ἡ) (ζέω) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η** ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζέω βλ.λ., βράσις, βρασμός, κόχλασμα· 'Ησ. « βράσις, ζεμάτισις » : Πλάτ.Τίμ.66Β **τὰ δὲ τῆς γεώδους ὁμοῦ κινουμένης τε καὶ αἰρομένης ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι,** "Οκελλ.2,9,Πλούτ.'Ηθ.690C **ὅταν ἐφηθῇ μέχρι ζέσεως·** πρβλ. Γαλ.16,661 **ζ- οὔρων·** || νεώτ. χημ. **βαθμὸς ζέσεως** ὁ ζεσιγόνος βλ.λ. βαθμός· **2)** μτφ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἔντονος ἔφεσις, ὁρμή : Πλάτ.Κρατ.419Ε **θυμὸς δὲ ἀπὸ τῆς θύσεως καὶ ζέσεως τῆς ψυχῆς ἔχοι ἂν τοῦτο τὸ ὄνομα,** 'Αριστλ.Ψυχ.403a,31 (ὀργὴ) **ζ- τοῦ περὶ καρδίαν αἵματος·** || ὁμ. θέρμη, ἐξαιρετικὸς ζῆλος : Θλειτ.541Ε **εὐλαγημένη ἡ ζέσις τῶν 'Αγίων,** Προκ Δ ἐν Σάθ.3,500 **μετὰ πολλῆς ζέσεως ἀναπτύσσων τοῖς ἀκροαταῖς αὐτοῦ τὴν ἀριστοτελικὴν φιλοσοφίαν,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.93 **ἤρχισε μετὰ ζέσεως τὴν ἐργασίαν του.**

ζέσμα-ατος (τὸ) (ζέω) ἀρχ. λεξ. τὸ ζέμα βλ.λ.

ζέστα (ἡ) (ζέω) δημ. ἡ θερμότης, ἡ θαλπωρή, ἡ ζέστη, ἡ ζεστασιά : Σολωμ. Τὰ δυὸ Ἀδέρφια 3,13 **ἡ ζέστα τοῦ ἡλιοῦ τὰ βαρεῖ,** Παλαμ.Παράκ.92,12 **πάω στὴ φωλιά, . . στὴ ζέστα τῆς μητέρας μου.**
ζεστά ἐπίρρ. δημ. θερμῶς, ἐν θαλπωρῇ : Ψυχ. Ταξ.5· **2)** μτφ. μετὰ ζέσεως, μετὰ θέρμης : **τὴν πῆρε ζεστὰ τὴ δουλειά.**
ζεσταίνω (ζεστὸς) μσν. κ. δημ., ἀόρ. **ἐζέστανα** κ. **ζέστανα,** παθ. ἀόρ. **ἐζεστάθηκα** κ. **ζεστάθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζεσταμένος** κ. **ζεστασμένος,** καθιστῶ τι ζεστόν, θάλπω, θερμαίνω : Ἐρωφ.4,721 **τὰ χιόνια νὰ σκορπᾷς καὶ νὰ ζεστάνῃς τὸν κόσμο,** Σολωμ. Τὸ Ὄνειρο τῆς Μαρίας 6,6 **ποὺ ἄλλες φορὲς τὴ ζέσταινε τὸ κρῖμα,** Ψυχ.Ταξ.1 **εἶναι ὅλα χαρούμενα ποὺ τὰ ζέσταινε ὁ ἥλιος μὲ τὶς γλυκές του ἀχτίδες,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 138 **ὅταν ὅμως τὸ φῶς ἐδυνάμωσε καὶ ὁ ἥλιος ἐζέστανε τὴν ἡμέρα,** παροιμ. **ὁ κρύος ζεσταίνει τὸν παγωμένο** (ἐπὶ ἀσθενῶν ἢ πενομένων, βοηθούντων τοὺς ὁμοίους των)· **2)** ἀμτβ. γίνομαι θερμός, ζεστός, θερμαίνομαι : **βάλε τὸ φαΐ στὴ φωτιὰ νὰ ζεστάνῃ, - ὁ καιρὸς ἀρχίζει νὰ ζεσταίνῃ·** ‖ κ. μέσ. κ. **ζεσταίνουμαι** αἰσθάνομαι θερμότητα ἢ ἔχω τὸ σῶμά μου ζεστόν : **κάθισα στὸν ἥλιο καὶ ζεστάθηκα, - ζεσταίνομαι πολὺ σήμερα·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. **ζεστάθηκε τὸ κόκκαλό του** (ἐπὶ κρυώνοντος καὶ θερμαινομένου ἐπαρκῶς)· **3)** μτφ. αἰσθάνομαι αἰσιοδοξίαν, ἐνθαρρύνομαι, ἐγκαρδιοῦμαι : **ζεσταίνομαι μὲ τὰ καλά σου λόγια·** ρηματ. π. ζέστα(σ)μα, ζεστασιά.
ζέσταμα-ατος (τὸ) (ζεσταίνω) δημ. κ. **ζέστασμα** ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζεσταίνω βλ.λ., ἡ θέρμανσις· κ. μτφ. : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 83,20 **θέλω μὲ σᾶς ν' ἁπλώσω του σὰ ζέσταμ' ἀγκαλιᾶς, - τὸ φαΐ θέλει ζέσταμα.**
ζεστασιά (ἡ) (ζεσταίνω) δημ. θερμοκρασία ἀνεκτὴ καὶ εὐχάριστος, θαλπωρή, ζέστα : Καρκβ.Λ Πλώρ.119 **κι ἔχυνε στὸ κατάστρωμα τοῦ κρεβατιοῦ τὴ ζεστασιά,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 43,20 **καὶ θὰ περνᾶν στὴ ζεστασιὰ τὶς βαριὲς μπόρες·** **2)** μτφ. φιλικὸν καὶ πλῆρες ἀγάπης περιβάλλον : **δὲν ἐγνώρισε οἰκογενειακὴ ζεστασιά.**
ζέστασμα-ατος (τὸ) δημ. κ. ζέσταμα βλ.λ.
ζέστη (ἡ) (ζέω) μσν. κ. δημ. θερμότης, ὑψηλὴ θερμοκρασία, ἰδίως ἐπὶ τοῦ ἡλίου, καῦμα, κάψη : Ἐρωφ.1,7 **ζέστη πὼς εἶναι μπορετὸ τὸ χιόνι νὰ γεννήσῃ,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,64 **ὅτι τότε μὲ τὸ νὰ ἦτον ζέστες, ὄντας Ἰούλιος μήν,** Ψυχάρ.Ταξ. 192 **γρήγορα γρήγορα ἔτρεχε ὁ καθένας ἀπὸ τὴ ζέστη νὰ χωθῇ μέσα στὰ κελλάρια,** Γρυπ.Σκ. Τερρ.33,7 **γυρνάει στὴν πρώιμη ζέστη ἀπὸ τὰ ξένα νὰ βρῇ παλιὰ φωλιὰ τὸ χελιδόνι·** **2)** ἐπὶ ἀσθενοῦς, πυρετός : **τοῦ 'πεσε ἡ ζέστη.**
ζεστόκαρδος-η-ο (ζεστός-καρδία) δημ. μτφ. ὁ ἔχων θερμήν, ζεστὴν καρδίαν, ἐνθουσιώδης, ἀνοιχτόκαρδος, καλόκαρδος.
ζεστοκόπημα-ατος (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζεστοκοπῶ βλ.λ., ἡ θερμότης, ἡ ἀκτινοβολία.
ζεστοκοπιά (ἡ) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ζεστοκοπῶ.
ζεστοκοπῶ-άω (ζέστη-κόπτω) μσν. κ. δημ., ἀόρ. (ἐ)ζεστοκόπησα, παθ. ἀόρ. **(ἐ)ζεστοκοπήθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζεστοκοπημένος** μεταδίδω εἴς τινα θερμότητα, θερμαίνω, ζεσταίνω, ἰδίως ἐπὶ ἀσθενοῦς, ριγοῦντος ἢ βραχέντος : Ἐρωτόκρ.2,540 **κι ὡσὰν πουλλάκι ὀντὲ βραχῇ καὶ χαμοκουκουβίσῃ κι ὁ ἥλιος ἔβγῃ νὰ τὸ δῇ, νὰ τὸ ζεστοκοπήσῃ·** κ. παθ. : Παλαμ.Ἀσάλ. Ζ 43,22 **καὶ ποὺ ζεστοκοπιέται ἀπ' τὴ φωτιὰ τοῦ κέδρου, - χώσου κάτω ἀπ' τὸ πάπλωμα νὰ ζεστοκοπηθῇς·** ρηματ. π. ζεστοκόπημα.
ζεστόκρατα (τὰ) (ζεστός, ἄκρατον) μσν. θερμὸς οἶνος, ζεστὸ κρασί : Παλλάδ.Ἰατρ.Ἱππ.2,162D.
ζεστολουσία (ἡ) (ζεστός - λούω) μτγν. τὸ λούσιμον διὰ ζεστοῦ, θερμοῦ ὕδατος, ἡ θερμολουσία : Θέων π.Γαλ.6,208,212.
ζεστός-ή-ό(ν) (ζέω) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ βεβρασμένος, ὁ βραστός : Ἀππ.Ἰβηρ.85 **κρέα ζεστὰ καὶ ὀπτά·** **2)** ὁ θερμός, ὁ ἔχων ὑψηλὴν θερμοκρασίαν : Νικ.ἀπ.70,II, Στράβ.12,8,17 **κώμη δ' ἐστὶν αὕτη πανδοχεῖα ἔχουσα καὶ ζεστῶν ὑδάτων ἐκβολάς,** Διογ.Λ 6,23 **καὶ θέρους μὲν ἐπὶ ψάμμου ζεστῆς ἐκυλινδεῖτο,** Σολωμ.Καλοκαίρι 15,4 **καὶ τὰ ψάρια ἀπὸ τὴ λαύρα ἔχουν κύματα ζεστά,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ **σὰν τοῦ ζεστοῦ φωμιοῦ οἱ ἀχνοὶ μοσχαβολᾶνε·** ‖ κ. συγκρ. : Ἡρόδ.Ἰατρ. π.Ὀρειβ.10,37,12 **εἰ δὲ ζεστοτέρας κράσεως δέοιντο·** **3)** μτφ. ὁ ἔντονος, ὁ ζωηρός : ΚΔ Ἀπ.3, 15 **οὔτε ψυχρὸς εἶ οὔτε ζεστός,** Ψυχάρ.Ταξ.257 **ζεστὰ καὶ φλογερά . . ., πρέπει νὰ πεταχτοῦν τὰ λόγια·** **4)** δημ. ὁ ἔχων τὴν ἰδιότητα νὰ διατηρῇ τι θερμόν : **ζεστὰ ροῦχα, - ζεστὸ σπίτι·** **5)** ἐπὶ ἀσθενοῦς, ὁ ἔχων πυρετόν, ζέστην, ὁ πυρέσσων : **τὸ παιδὶ εἶναι ζεστό.**
ζεστότης-ητος (ζέω) μτγν. ἡ θερμότης τοῦ βράζοντος ὕδατος : Παυσ.10,11,4 **εἰ δέξεταί σε ἠπίως τὸ ὕδωρ, ἐπεὶ ἄλλως γε χαλεπὸν ὑπὸ ζεστότητός ἐστιν ἐμβαίνεσθαι.**
ζεστότοπος (ὁ) δημ. ἐπὶ τόπου, ὁ ἔχων συνήθ. ὑψηλὴν θερμοκρασίαν, ὁ ζεστὸς τόπος.
ζεστουλός-ή-ό δημ. ἐλαφρῶς ζεστός, ὑπόθερμος, ζεστούτσικος : Βλαστ.Συνμ. ἐν λ. ζεστός.
ζεστούτσικος-η-ο δημ. ὁ ζεστουλὸς βλ.λ., ὁ ὑπόθερμος : **τὸ σπίτι αὐτὸ εἶναι ζεστούτσικο τὸν χειμώνα·** **2)** ἐπὶ ἐλαφρῶς πυρέσσοντος : **τὸ παιδὶ εἶναι ζεστούτσικο.**
ζετραία (ἡ) π.Θρᾳξίν, ἡ χύτρα : Πολύδ.10,95.
ζευγαράκι (τὸ) (ζεῦγος) δημ. ὑποκ. τοῦ ζευγάρι, ζεῦγος μικρῶν ἀντικειμένων : **πῆρα ἕνα ζευγαράκι παπουτσάκια γιὰ τὸ παιδί μου·** **2)** εἰδ. ἐπὶ ἐραστῶν, ζευγάρι, ζεῦγος : **εἶδα πολλὰ ζευγαράκια στὴν ἀκρογιαλιά.**
ζευγάρι (τὸ) (ζεῦγος) μσν. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ ζεῦγος, τὸ ἐν τῇ ἀρχ. **ζευγάριον,** τὸ ζεῦγος ἄνευ ὑποκορ. σημ., δύο τινὰ ὁμοειδῆ συμπληροῦντα ἄλληλα : **ἕνα ζευγάρι κάλτσες-παπούτσια·** ‖ κ. ἁπλῶς δύο ὅμοια περίπου ζῷα ἢ πράγμ. : **ἕνα ζευγάρι κόττες,-ἕνα ζευγάρι φανέλλες·** **2)** εἰδ. ἄρρεν καὶ θῆλυ : Χριστόπ.43,18 **ἐσεῖς ἀνταμωμένα πλαγιάζετε ζευγάρια στῶν δένδρων τὰ κλωνάρια·** πρβλ. Ζαλοκ.480,5 **ἔλα νὰ γίνωμε τὰ δυὸ ζευγάρι ταιριασμένο·** **3)** εἰδ. ὡς οὐσ. ζεῦγος ἀροτήρων βοῶν : Βαλαωρ.Φωτ.257 **τίποτε δὲ μᾶς μένει, οὔτε ζευγάρι, οὔτε σπορά,** Θεοτ.Κ Κατάδ.95 **καὶ σκεφτικὸς ἐκοίταζε τὸ ζευγάρι, ποὺ ἐβάδιζε ὀκνά, ὀκνὰ μέσα ἀπὸ μεγάλο χωράφι·** **4)** κτ. ἐπεκτ. ἔκτασις γῆς, ὅσην δύναταί τις νὰ καλλιεργήσῃ δι' ἑνὸς ζεύγους βοῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀροτριώσεως, ἤτοι περίπου 80 στρέμματα : **ἔχει ἕνα ζευγάρι χωράφια·** **5)** ἡ ἄροσις, τὸ ὄργωμα, ἐν φρ. **κάνω ζευγάρι** ἀροτριῶ, καματεύω· **6)** ὡς ἐπίρρ. κατὰ ζεύγη, ἀνὰ δύο : **οἱ σουπιὲς πᾶνε ζευγάρι.**
ζευγαριά (ἡ) δημ. τὸ ζευγάρι βλ.λ. : ΜΜ **κι ἔκαμα μιὰ ζευγαριά, τὸν Κῶτσο καὶ τὴν Κοκωνιά,-βρῆκε μιὰ ζευγαριὰ ὀρτύκια** (δύο ὀρτύκια μαζί).
ζευγαριάζω δημ. μτχ. παθ. παρακ. **ζευγαριασμένος,** ζευγαρώνω βλ.λ.· ρηματ. π. ζευγάριασμα.
ζευγάριασμα-ατος (τὸ) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζευγαριάζω βλ.λ., τὸ ζευγάρωμα.
ζευγαρίζω (ζευγάρι) δημ. ἀμτβ. ἀροτριῶ διὰ ζεύγους βοῶν ἢ ἵππων τὴν γῆν, ὅθεν καλλιεργῶ τὴν γῆν δι' ἀρότρου· ρηματ. π. ζευγάρισμα.
ζευγάρι(ον) κ. μσν. κ. δημ. ὑποκορ. τοῦ ζεῦγος, ἀχρεῖον, εὐτελὲς ζεῦγος ἀροτήρων βοῶν, παλιο-

ζεύγαρα : 'Αριστφ.'Ορν.583 **οἱ δ' αὖ κόρακες τῶν ζευγαρίων, οἷσιν τὴν γῆν καταροῦσιν,** αὐτ. ἀπ.109 **ζευγάριον βοεικόν**· || πάπ. κ. μαν., δημ. **-άρι** ἄνευ ὑποτιμητικῆς σημ. : φρ. δημ. **βγῆκαν τὰ ζευγάρια** (ἤρχισεν ἡ ἀροτρίωσις)· **2**) δημ. γεν. πᾶν ζεῦγος τοῦ αὐτοῦ εἴδους ἢ τῆς αὐτῆς χρ. : **ἕνα ζευγάρι κόττες - παπούτσια - μαχαίρια**· || σπαν. ἀντὶ τοῦ δύο : **ἔφαγε ἕνα ζευγάρι χαστούκια.**

ζευγάρισμα (τό) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζευγαρίζω βλ.λ., ἡ ἀροτρίωσις, τὸ καμάτεμα : **τέλειωσαν τὰ ζευγαρίσματα.**

ζευγάρωμα (τό) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζευγαρώνω βλ.λ., ἡ κατὰ ζεῦγος ἕνωσις· || κυρ. ἐπὶ ζῴων κ. ἰδ. πτηνῶν, ἡ σύζευξις ἄρρενος καὶ θήλεος : **τὸ ζευγάρωμα τῶν τρυγονιῶν - τῶν καναρινιῶν**· || σπαν. κ. ἐπὶ ἀνθρ. : **εἶναι τόσο ταιριαχτοί, πού μ' ὅλη τὴ φτώχεια τῆς κόρης θ' ἄξιζε τὸ ζευγάρωμά τους**· **2**) μτφ. ἕνωσις, σύνθεσις, σύνδεσις δύο ἀνομοίων ἰδιοτήτων, καταστάσεων, ἐνεργειῶν κτλ. : Παλαμ.'Ασάλ. Ζ 46,16 **ζευγάρωμα μαζὶ χριστιανοῦ καὶ σατύρου.**

ζευγαρώνω (ζευγάρι) δημ., παθ. ἀόρ. **(ἐ)ζευγαρώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζευγαρωμένος,** τάσσω κατὰ ζεύγη, συνδέω ἀνὰ δύο, ταιριάζω, ἑνώνω : Βαλαωρ.'Αχιλ.Παράσχ.18 **καὶ μ' ἐζευγάρωσε σκληρά μ' ἕνα του ρημοκκλήσι,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 9 **πού ἐζευγάρωνε τὰς ὁρμὰς τῆς φύσεως μαζὶ μὲ τὰς ἐκδηλώσεις τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς**· **2**) συνεκδ. ἐπὶ ὑγρῶν, ἀναμιγνύω, ἀνακατώνω : Παλαμ.'Ασάλ. Ζ 80,11 **ζευγάρωσα τ' ἀφὰ κρασιὰ τὰ μαῦρα στὸ σκαλιστὸ ποτήρι μου μὲ τ' ἀλαφρά νερά**· **3**) ζῷα διαφόρου φύλου συνάπτω εἰς ζεῦγος διὰ τὴν ἀναπαραγωγὴν τοῦ εἴδους : **ζευγαρώνω τὰ περιστέρια**· || κ. ἀμτβ. συζεύγνυμαι : 'Ερωφ.5,781 **στὰ κλωνάρια τῶ δεντρῶ ἐσμίγαν κι ἐφιλοῦσα, δυὸ δυὸ ἐζευγαρώνασι**· κ. παθ. : Χριστόπ.101,10, Ζερβ.41,20 **στῶν ὄχτων τὰ καλάμια (πουλιά ζευγαρωμένα κελαϊδοῦσαν**· ρηματ.π. ζευγάρωμα, ζευγαρωτός, ζευγαρώσιμος

ζευγαρώσιμος-ον (ζευγαρώνω) δημ. ὁ δυνάμενος νὰ ζευγαρωθῇ.

ζευγαρωτά ἐπίρρ. δημ. ἀνὰ δύο.

ζευγαρωτός-ή-ό (ζευγαρώνω) δημ. ὁ ἀποτελῶν ζεῦγος μετ' ἄλλου τινός, ζευγαρωμένος, ἐπὶ ἀνθρ. κ. ζῴων, ἰδ. πτηνῶν : Βηλαρ.Πουλάκι 25 **πουλάκι ζευγαρωτό,** Βιζυην.Τρυγόνι 3 **ἔψαλλε ζευγαρωτὸ καὶ εὐτυχισμένο.**

ζευγάς (ὁ) (ζεῦγος) δημ. ὁ ἔχων ζεῦγος βοῶν ἀροτήρων, ὁ χρώμενος ζεύγαις ἀροτήρων βοῶν, ὁ ζευγηλάτης, ὅθ. συνεκδ. ὁ γεωργός : Κρυστ. Γκόλφω 28 **ποιά στάν' εἶναι χωρίς βοσκό, χωρίς ζευγά χωράφι,** Παπαντ.ΘΔ 5,12 **ζευγάδες καλησπέρισα πού γύριζαν τὸ βράδυ**· || παροιμ. **ἢ παππάς παππὰς ἢ ζευγὰς ζευγὰς** (ὅτι δὲν πρέπει νὰ περισπᾶταί τις εἰς διαφόρους ἀνομοίας ἢ ἀντιθέτους ἀσχολίας).

ζευγατήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἐσφ. γρ. τοῦ ζευκτὴρ βλ.λ., ὁ ζευγνύων : 'Ιώσ.ΑΙ 12,4,6.

ζευγεῖον (τό) μτγν. ἀμφ.γρ. τοῦ ζεῦγος : 'Ιώσ.12,4,16.

ζεύγελα (τά) 'Ησ. « διάβροχα ξύλα· καὶ τῶν βοῶν ἢ ἡμιόνων ζευκτά· καὶ τέμαχος ἐκ πλευρᾶς ἡλισμένης ».

ζευγελάτης (ὁ) (ζεῦγος-ἐλαύνω) 'Ησ. « γηπόνος, ζευγηλάτης ».

ζευγηλασία (ἡ) (ζευγηλάτης) μσν. κ. νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ζευγηλατῶ βλ.λ., ἡ ἀροτρίωσις, τὸ καμάτεμα : Εὐστ.361,13.

ζευγηλατεῖον (τό) μσν. δημ. **ζευγολατειό,** ἀγρός ἠροτριωμένος ἢ ἀροτριώσιμος : Χρυσόβ. Λόγ. ἐν Σάθ.1,216 **ζευγηλατεῖον εἰς τὴν παραλιμνίαν τοῦ ποταμοῦ τοῦ Στρυμόνος.**

ζευγηλάτης (ὁ) (ζεῦγος-ἐλαύνω) κ. νεώτ., δημ. **ζευγολάτης,** θηλ. **ζευγηλατρίς,** ὁ ἐλαύνων ζεῦγος βοῶν πρὸς ἄροσιν, ὁ ζευγάς : Ξεν.'Αν.6,1,8 **ἐνίοτε δὲ καὶ ὁ ζευγηλάτης τὸν λῃστήν,** Διαλ.7,2.

ζευγηλατρίς-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ ζευγηλάτης βλ.λ.: Σοφ.ἀπ.878.

ζευγηλατῶ-έω (ζευγηλάτης) κ. νεώτ. ἐλαύνω, ὁδηγῶ ζεῦγος βοῶν πρὸς ἄρασιν, ἀροτριῶ τὴν γῆν πρὸς καλλιέργειαν : Ξεν.'Αν.6,1,8 **ὁ μὲν παραθέμενος τὰ ὅπλα σπείρει καὶ ζευγηλατεῖ,** Διαλ.7,2.

ζευγήσιος-ια-ιο(ν) κ. δημ. ἐπὶ ἀροτριώσεως, ὁ διὰ ζεύγους ἀροτήρων βοῶν γινόμενος : **ζευγήσιο διβόλισμα**· **2**) π. ἀρχ. τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. ζευγήσιον κ. **ζευγίσιον** βλ.λ.

ζευγῆτις-ιδος (ἡ) ἐσφ.γρ. τοῦ ζευγῖτις βλ.λ. : Καλλ.'Απόλλ.47.

ζευγίζω (ζεῦγος) μτγν. θέτω ὑπὸ ζυγὸν κατὰ ζεύγη, ἑνώνω : 'Ακύλ.ΠΔ 'Αρ.25,3· κ. παθ. : Πάπ. **ἐξ ἀμφοτέρων γέγον' αἵρεσις· ἐζευγίσμεθα.**

ζεύγιοι (οἱ) μτγν. οἱ εἰς τὰ ζυγά, τὰ μέσα τῆς νεὼς καθήμενοι, οἱ κωπηλάται : Πολυδ.1,9 (ἐσφ.γρ. τοῦ ζύγιοι).

ζευγίον (τό) 'Επιγρ. τὸ λίθινον ἀνώφλιον ἢ κατώφλιον τῆς θύρας, τὸ ζυγὸν βλ.λ. ἐν εἰδ. σημ.

ζευγίππης (ὁ) μτγν. ἀμφ.γρ. τοῦ ζευγίτης βλ.λ. : Διόδ.Σ 19,106 **ἐκ δὲ τῆς Τυρρηνίας μισθοφόρους χιλίους, καὶ ζευγίππας διακοσίους.**

ζευγίς-ίδος (ἡ) πάπ. ἡ σκηνή : **ζευγίδας βιβλίνας ἑξήκοντα ἑπτὰ** (ζευγεῖδας).

ζευγίσιον (τό) κ. **ζευγήσιον** π. 'Αθην. ὁ φόρος τῶν ζευγιτῶν· Πολυδ.8,130 « τῆς ἐν 'Αθήναις πολιτείας τίμημα οὕτω καλούμενον· ἦν δὲ διῃρημένη ἡ πολιτεία εἰς τέσσαρα τιμήματα » : 'Αριστλ.'Αθ.7,4 **ζευγίσιον δὲ τελεῖν τοὺς διακόσια τὰ συνάμφω ποιοῦντας.**

ζευγίτης (ὁ) (ζεῦγος) κ. νεώτ. κ. δημ., θηλ. **ζευγῖτις,** δημ. **ζευγίτισσα** ὁ ἐζευγμένος κατὰ ζεύγη, ζευγαρωτός : Καλλ.'Απόλλ.47 **ζευγίτιδας ἔφερεν ἵππους,** Διόδ.Σ 17,71 **ἡμίονοι ζευγῖται**· **2**) ἐπὶ στρατιωτῶν, ὁ παραπλεύρως ἐν τῇ μάχῃ ἱστάμενος συστρατιώτης πρὸς ἀντικατάστασιν : Πλούτ. Πελ.23 **χρώμενοι πᾶσι πάντες ἐπιστάταις καὶ ζευγίταις**· **3**) ὁ ἐπιτήδειος εἰς ζευγοποιίαν βλ.λ., εἶδός τι αὐλῶν ἐχόντων διπλᾶς τρύπας : Θεόφρ.ΦΙ 4,11,3· **4**) ὁ ἀνήκων κατὰ τὴν Σολώνειον νομοθεσίαν εἰς τὴν γ' τάξιν τῶν πολιτῶν, ὡς δυνάμενος νὰ διατηρῇ ζεῦγος βοῶν, ἤτοι ἔχων εἰσόδημα ἐτησίως διακοσίων τοὐλάχιστον μετρητῶν οἴνου ἢ ἐλαίου : 'Αριστλ.Πολιτ.1274a,20 **ἐκ τῶν πεντακοσιομεδίμνων καὶ ζευγιτῶν καὶ τρίτου τέλους τῆς καλουμένης ἱππάδος,** αὐτ.'Αθ.7,3, Δημ.1068 **ὁ δὲ ζευγίτης ἑκατὸν πεντήκοντα** (δραχμάς)· **5**) νεώτ. στρατιώτης τοῦ πυροβολικοῦ, δ. ἐλάτης βλ.λ.· **6**) νεώτ. κ. δημ., ὁ ζευγηλάτης, ὁ ζευγάς: Κρυστ. Γκόλφω 6 **γιὰ νὰ ξεζεύῃ στ' ὄργωμα τὰ βόδια του ὁ ζευγίτης**· **7**) δημ. μτφ. ὁ πτωχός, ὁ ἄπορος γεωργός : παροιμ. **ὁ ζευγίτης κάθε χρόνο ἔχει ἐλπίδα νὰ πλουτίσῃ.**

ζεῦγλα (ἡ) ποι. κ. δημ. κ. **ζεύγλη** βλ.λ.· Χοιροβ. ἐν ΑΒ 1378 « τὸ ζεῦγλα εὑρεθὲν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν συνέστειλε τὸ η εἰς α » : 'Αρχ.ΑΠ 9,19 **τόσσ' ἀνύσας δούλαν ζεῦγλαν ἐφηρμόσατο.**

ζεύγλη (ἡ) (ζεύγνυμι) κ. νεώτ., ποι. **ζεῦγλα,** δημ. **ζεῦγλα** κ. **ζεῦλα,** καμπύλον μέρος τοῦ ζυγοῦ, εἰς ὃ ἐμβαίνει ὁ τράχηλος ἑκατέρου τῶν ἐζευγμένων ζῴων : 'Ιλ.Ρ 440 **χαίτη ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέρωθεν,** Πίνδ.Π 4,227 **τοὺς ἀγαγὼν ζεύγλᾳ πέλασσεν μοῦνος,** Αἰσχ.Πρ.463 **ἔζευξα . ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα ζεύγλαισι δουλεύοντα,** 'Ηρ 1,31 **ὑπὸ τὴν ζεύγλην εἷλκον τὴν ἅμαξαν,** Λουκ Νεκρ.Δ 6,2 **ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ,** Βάρν

'Απολ.Σ 20 **πού τοῦ ταίριαζε νὰ βγάλῃ κέρατα καὶ νὰ φοράῃ τὴ ζεῦγλα·** 2) πάπ. τὸ ζεῦγος, τὸ ζευγάρι· 3) κτ. πληθ. ἱμάντες στερεοῦσαι, σφίγγουσαι τὰ πηδάλια : Εὐρ.'Ελ.1536 **πηδάλιά τε ζεύγλαισι παρακαθίετο.**

ζεύγληθεν ἐπίρρ. μτγν. ἐκ ζεύγλης βλ.λ. : 'Απολλ. Ρ 3,1319.

ζεύγληφι ἐπίρρ. ἐπ. γεν. ἢ δοτ. τοῦ ζεύγλη βλ. λ. : Καλλ."Αρτ.162 **σοὶ δ' Ἀμνισιάδες μὲν ὑπὸ ζεύγληφι λυθείσας ψήχουσιν κεμάδας.**

ζευγλόδεσμον (τὸ) (ζεύγλη) τὸ ζυγόδεσμον, ζυγοδέτης, ζυγολούρι· 'Ησ. « ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ ».

ζεῦγμα-ατος (τὸ) (ζεύγνυμι) κ. νεώτ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζευγνύειν, ἡ διὰ ζεύξεως σύνδεσις, σύνδεσμος, δεσμός, κόμβος : Πολύαιν.4,3,9 **τὰ ζεύγματα λύσας·** 2) κ. νεώτ. φράγμα ἐκ πλοίων εἰς τὸ στόμιον λιμένος, λιμενόφραγμα, ἀποκλεῖον τὰ πλοῖα νὰ εἰσπλέωσιν ἢ νὰ ἐκπλέωσι : Θουκ. 7,69 **ἔπλεον πρὸς τὸ ζεῦγμα τοῦ λιμένος,** Διόδ.Σ 13,14 **ἀπέφραττον τὸ στόμα τοῦ λιμένος, ζεῦγμα κατασκευάζοντες·** 3) κτ.ἐπέκτ. ἡ ἐκ πλοίων γέφυρα : Διον.'Αλ.Ρωμ.9,31 **τὰ ζεύγματα τῶν ποταμῶν·** 4) νεώτ. συρματόσχοινον ἑνοῦν τὰς δύο ὄχθας διώρυγος ἢ ποταμοῦ καὶ χρησιμεῦον ὡς χειραγωγὸς πορθμείου (περαταριᾶς)· 5) ἀποβάθρα ἀποτελεσθεῖσα ἐκ συνεζευγμένων σχεδιῶν ἢ πλοίων : Πολύβ.3,46,2 **προτείνοντες τὴν κατασκευὴν τοῦ ζεύγματος εἰς τὸν πόρον,** Πλαύτ.Μὰρκ.'Ελλ.14· 6) πάπ. φράγμα ὕδατος, ὑδατοφράκτης : 'Αρσινόη **ἡ ἐπὶ τοῦ ζεύγματος·** 7) μτφ. πᾶν τὸ δεσμεῦον, τὸ καταπιέζον, ἡ καταπίεσις, ἡ στενοχώρια : Εὐρ.ΙΑ 443 **εἰς οἷ' ἀνάγκης ζεύγματ' ἐμπεπτώκαμεν·** 8) γραμμ. εἶδος βραχυλογικοῦ σχήματος, καθ' ὃ ἓν ρῆμα ἔχει δύο τοῦ αὐτοῦ εἴδους προσδιορισμούς, ἐν ᾧ λογικῶς τὸ ρῆμα ταῦτο ἁρμόζει εἰς τὸν ἕνα μόνον,οἷον : 'Ιλ.Α 533 **ἡ μὲν ἔπειτα εἰς ἅλα ἆλτο . ., Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα** (ἔβη).

ζευγματικόν (τὸ) (ζεῦγμα) πάπ. τὰ διὰ τοῦ ζεύγματος δίοδια.

ζεύγνῡμι κ. νεώτ. κ. **ζευγνύω,** μέλλ. **ζεύξω,** ἀόρ. α' **ἔζευξα,** β' πληθ. προστ. **ζεύγνῠτε** (Εὐρ.Ρῆσ.33), ἀπαρφ. (μετα-)**ζευγνύναι,** ἐπ. **ζευγνῦμεν,** μτχ. **ζευγνύς,** μτγν. παρακ. π. Φιλοστρ. (ἐπ-) **ἔζευχα,** μέσ. μέλλ. **ζεύξομαι,** μέσ. ἀόρ. **ἐζευξάμην,** παθ. μέλλ. (δια-)**ζευχθήσομαι,** παθ. ἀόρ. α' **ἐζεύχθην,** κ. β' **ἐζῠ́γην,** παρακ. **ἔζευγμαι,** ὑπερσυντ. γ' ἑν. πρόσ. **ἔζευκτο** (π 'Ομ. συνήθ. κτ. ἐνεργ.ἀόρ.· σπάνιον τὸ ἁπλοῦν ρ. π. 'Αττ. πεζογρ.), θέτω ὑπὸ τὸν ζυγόν, ζεύγω : 'Ιλ.Ψ 130 **ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον ἵππους,** Αἰσχ.Πρ.462 **κἄζευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα·** || κ. μέσ. συνήθ. π. 'Ομ. (ἰδ. ἐν 'Οδ.) βάλλω τοὺς ἵππους μου ὑπὸ τὸν ζυγὸν πρὸς ἰδίαν χρῆσιν : 'Οδ.Γ 492 **ἵππους τε ζεύγνυντ' ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον,** 'Ηρ.3,102 **ζευξάμενος ἕκαστος καμήλους τρεῖς,** Εὐρ.'Εκ.469 **ζεύξομαι ἄρα πώλους·** 2) ἀναφ. πρὸς ἵππους, χαλινῶ, σελλώνω, ἑτοιμάζω πρὸς ἱππασίαν : Πίνδ.Ο 13,64 **ζεῦξαι Πάγασον,** 'Αριστφ.Εὐρ.128· || ὁμ. ἐπὶ ἁρμάτων, ἑτοιμάζω, συγυρίζω : Πίνδ.Π 10,65 **τόδ' ἔζευξεν ἅρμα Πιερίδων τετράορον·** ὁμ. κ. μέσ. : Εὐρ."Αλκ.428 **τέθριππά θ' οἳ ζεύγνυσθε·** 3) δένω, στερεώνω : Ξεν.'Αν.3,5,10 **τούτοις** (δεσμοῖς) **ζεύξας τοὺς ἀσκοὺς πρὸς ἀλλήλους·** κ. παθ. : Εὐρ.'Ηλ.317 **'Ιδαῖα φάρη χρυσέαις ἐζευγμέναι πόρπαισιν·** || κ. μτφ. παθ. : Πίνδ.Ν 7,6 **εἴργει δὲ πότμῳ ζυγένθ' ἕτερον ἕτερα,** Σοφ.Φιλ. 1025 **ἀνάγκῃ ζυγείς,** Εὐρ.Μήδ.735 **ὅρκοις ζυγείς·** κ. μέσ. : Εὐρ.'Ικ.1229 **καὶ τόνδ' ἐν ὅρκοις ζεύξομαι·** 4) συνδέω, συνάπτω, συναρμόζω, κ. παθ.: 'Ιλ.Σ 276 **σανίδες . . μακραὶ εὔξεστοι ἐζευγμέναι·** || ἐπὶ τοποθετήσεως τεθραυσμένης σιαγόνος: 'Ιππ. "Αρθρ.32 **ζεῦξαι ὀδόντας·** || ἐπὶ τῶν ἀρχ. γλυπτῶν, τῶν ποιούντων ἀγάλματα ἔχοντα συνηνωμένους τοὺς πόδας : 'Ηλιόδ.Αἰθ.3,13 **τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν Αἰγύπτιοι τὼ πόδε ζευγνύντες·** 5) συνδέω διὰ γάμου, ὑπανδρεύω : Εὐρ.ΙΑ 698 **ταύτην δὲ θνητῶν ἢ θεῶν ἔζευξε τίς;·** || ὁμ. ζ- **τινά τινι** : 'Απп.'Εμφ.Πολ.2,14 **Πομπηΐῳ μὲν ἐζεύγνυ τὴν θυγατέρα·** || κ. μέσ. ἐπὶ ἀνδρός, λαμβάνω γυναῖκα, νυμφεύομαι, παντρεύομαι : Εὐρ. "Αλκ.994 **γενναιοτάταν δὲ πασᾶν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν,** 'Απολλ.Ρ 4,1739 **ὀλοφύρετο δ' ἠΰτε κούρην ζευξάμενος·** || τὸ ἐνεργ. ὡς μέσ. : Εὐρ.Φοίν.1365 **γάμοις ἔζευξ' 'Αδράστου παῖδα·** κ. παθ. : Σοφ.ΟΤ 826 **γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι·** 6) συνδέω διὰ γεφύρας : Αἰσχ.Πέρσ. 722 **μηχαναῖς ἔζευξεν "Ελλης πορθμόν,** 'Ηρ.1,206 **ζευγνὺς τὸν ποταμόν·** κ. παθ. : 'Ηρ.7,34 **ἐζευγμένου τοῦ πόρου,** Ξεν.'Αν.1,2,5 **διῶρυξ ἐζευγμένη πλοίοις·** || ὁμ. **ζ- γέφυραν** κατασκευάζω, στήνω γέφυραν : 'Ηρ.1,205 **γεφύρας τε ζευγνύων ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ διάβασιν τῷ στρατῷ·** κ. παθ. : αὐτ.4,85 **ἵνα ἔζευκτο ἡ γέφυρα·** 7) συνδέω τὰ τοιχώματα πλοίου διὰ ζυγῶν, θρανίων, κάμνω εἰς πλοῖον καθίσματα κωπηλατῶν : 'Ησίοδ. ἀπ.76,6 **οἳ δή τοι πρῶτον ζεῦξαν νέας ἀμφιελίσσας·** 8) καθηλῶ διὰ σανίδων παλαιὰ πλοῖα πρὸς στερέωσιν : Θουκ.1,29 **ζεύξαντες τὰς παλαιὰς** (ναῦς) **ὥστε πλοΐμους εἶναι** (σχόλ. « ζυγώματα αὐταῖς ἐνθέντες εἰς τὸ συνέχεσθαι »)· 9) εἰδ. θέτω ἀντιπάλους ξιφομάχους ἀνὰ δύο : 'Αρρ.'Επικτ.1,29· 10) 'Επιγρ. παθ. ἐπὶ δικῶν, ἔχω δεσμὸν ὁμοδικίας : **λελύσθαι τὰς . . δίκας, εἰ μή τινές εἰσιν ὑπὲρ παρορισμῶν χώρας ἢ διαμφισβητήσεως κληρονομίας ἐζευγμέναι·** ρηματ. π. ζευκτός, ζευκτής, ζευκτήρ, ζυγός, ζεῦξις, ζεῦγμα.

ζευγολατειό (τὸ) (ζευγολάτης) δημ. ζευγηλατεῖον βλ.λ. : Ζερβ.μτφρ.'Ιλ.Κ 374 **ὅσο φθάνει τὸ μάκρος ζευγολατειοῦ ἀπὸ μουλάρια·** 2) ἀγροικία, ὑποστατικόν, τσιφλίκι· || ἐν χρ. κ. ὡς τοπωνύμ.

ζευγολάτης (ὁ) δημ. ὁ ζευγηλάτης βλ.λ., ὁ γεωργός, ὁ ζευγάς : Κρυστ.Τραγ.8 **καὶ μὲ τὰ δυὸ καματερὰ γυρνάει ὁ ζευγολάτης,** Βαλαωρ.'Αθ. Διάκ.15 **ἐκυματίζαν τὰ σπαρτά, χαρὰ τοῦ ζευγολάτη,** δ.τραγ. **κι ὅλην αὐτὴν τὴν ἔδωσε κοντὰ στοὺς ζευγολάτες.**

ζευγολατιστής (ὁ) (ἐκ τοῦ ἀχρ. ρ. ζευγηλατίζω) δημ. ὁ ζευγηλάτης, ζευγολάτης βλ.λ. : δ.τραγ. **μά 'ταν κι ὁ ζευγολατιστὴς στὸν ὕπνο μαθημένος.**

ζευγολογῶ-έω (ζεῦγος) μσν. εἰσπράττω φόρον γεωργικῶν ζευγῶν : Μιχ.'Ακομ.2,106,30.

ζευγόλουρο (τὸ) δημ. κ. **ζευλ-, ὁ ζευκτὴρ** βλ.λ.

ζευγόνυμφος-ον (ζεύγνυμι-νύμφη) μσν. ὁ συνδεδεμένος διὰ γάμου : Κ Πορφ."Εκθ.221Α **ζευγόνυμφον ἥλιον εἰς χρυσέντιμον κλίνην.**

ζευγοποίησις-εως (ἡ) νεώτ. ἡ πρᾶξις τοῦ ζευγοποιῶ βλ.λ., ἡ εἰς ζεύγη κατάταξις, τὸ ζευγάρωμα.

ζευγοποιΐα (ἡ) (ζευγοποιός) ἡ ἕνωσις δύο πραγμάτων ὁμοίων εἰς ἕν, ἰδίως ἐπὶ αὐλῶν, ἡ κατασκευὴ δύο αὐλῶν εἰς ἓν διπλοῦν ζεῦγος : Θεόφρ. Φ Ι 4,11,6 **ζευγοποιΐα ὅλου τοῦ καλάμου.**

ζευγοπτερύγιοι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. ἰχθύες ἔχοντες διατεταγμένα τὰ πτερύγιά των κατὰ ζεύγη.

ζεῦγος (τὸ) (ζεύγνυμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. δύο κτήνη ἐζευγμένα εἰς τὸν αὐτὸν ζυγὸν ἢ δυνάμενα νὰ ζευχθῶσι, τὸ ζευγάρι : 'Ιλ.Σ 543 **πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα,** Θουκ.4,128 **ἐνέτυχον κατὰ τὴν ὁδὸν ζεύγεσιν αὐτῶν βοεικοῖς,** Πάπ. **βοῶν ζεύγη ἕξ,** Θεοφύλ.Σ 35 **οὐ γὰρ ἦν αὐτῷ τοῦ ζεύγους τὸ ἕτερον·** 2) ὄχημα συρόμενον ὑπὸ ζεύγους ζῴων ἢ καὶ πλειόνων, γεν. ἅμαξα· Πολυδ. 10,53 « ζεῦγος πᾶν ἂν καλοῖτο τὸ ἐζευγμένον, καὶ εἰ τριῶν ὑποζυγίων ἢ καὶ τεττάρων εἴη », Φώτ.

52,17 « ζεῦγος τὸ ἐκ δυοῖν τινῶν ζευγνύμενον· ἀλλὰ καὶ τὸ ἐκ πλειόνων » : Ἡρ.1,31 **τὴν μητέρα αὐτῶν ζεύγεϊ κομισθῆναι ἐς τὸ Ιρόν**, Ὑπερείδ. Λυκόφρ.5 **τῷ ζεύγει ὃ ἦγεν τὴν γυναῖκα**· ‖ ἅρμα χρησιμοποιούμενον εἰς ἁρματηλασίας : Θουκ. 5,50 **νικῶντος τοῦ ἑαυτοῦ ζεύγους**, Πλάτ.Ἀπολ. 36D **ἢ συνωρίδι ἢ ζεύγει νενίκηκεν**, Πλούτ.Ἠθ. 146D **ὁ μέντοι Θαλῆς τὸ ζεῦγος ἐπὶ ταῖς θύραις ἰδών**· **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. δύο πρόσωπα, ζῷα ἢ πράγματα ὡς ἓν λαμβανόμενα : Αἰσχ.Ἀγ.44 **ὀχυρὸν ζεῦγος Ἀτρειδαιν** (οἱ δύο υἱοὶ τοῦ Ἀτρέως Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος), Ἡρ.3,130 **δωρέεται.. Δαρεῖος πεδέων χρυσέων δύο ζεύγεσι**, Ἀριστφ. Ἱππ.872 **ἐγώ σοι ζεῦγος πριάμενος ἐμβάδοιν τουτὶ φορεῖν δίδωμι**, Πάπ. **ζεῦγος φελλίων**, Παπαδ. Χριστ.Διηγ.23 **ἐφόρτωσεν.. πέντε ἢ ἓξ ζεύγη ὀρνίθων**· **4)** κ. νεώτ. δύο πρόσωπα ἢ ζῷα διαφόρου φύλου συνδεόμενα διὰ κοινοῦ δεσμοῦ : Ξεν. Οἰκ.7,18 **δοκοῦσι πολὺ διεσκεμμένως μάλιστα τὸ ζεῦγος τοῦτο συντεθεικέναι ὃ καλεῖται θῆλυ καὶ ἄρρεν**, Λουκ.Ἔρωτ.11 **τὸ ἐρωτικὸν ζεῦγος**, Μωραΐτ.117 **πρὸς δυστυχίαν τοῦ νέου ζεύγους**· ‖ **κατὰ ζεῦγος** ἢ **κατὰ ζεύγη, ἐς ζεύγεα**, ἀνὰ δύο, ζευγαρωτά : Πλούτ.Ἠθ.93Ε **ἐν ᾧ κατὰ ζεῦγος φιλίαι λέγονται**, Λουκ.Συρ.12 **ἄλλα ὁκόσα ἐν γῇ νέμονται, πάντα ἐς ζεύγεα**· **5)** ἐπιστόμιον διπλοῦ αὐλοῦ : Θεόφρ.Φ1 4,11,4· **6)** κ. ἐπὶ πλειόνων ἢ δύο ἀλλήλοις συνδεδεμένων προσώπ. ἢ πραγμ. : Εὐρ.ἀπ.359 **ζεῦγος τριπάρθενον** (ἐπὶ τῶν Χαρίτων, πρβ. τρίζυξ), Ἀριστφ.ἀπ.484 **ζεῦγος τρίδουλον**· **7)** ἔκτασις γῆς καλλιεργουμένη ὑπὸ δύο ἀροτήρων βοῶν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, τὸ πλέθρον : Κῶδ.Ἰουστιν.10,27,2· **8)** νεώτ. φυσ. **ζεῦγος δυνάμεων** σύστημα συγκείμενον ἐκ δύο δυνάμεων ἴσων, παραλλήλων, ἀντιρρόπων καὶ μὴ εὑρισκομένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας.

ζευγοτρόφος-ον (ζεῦγος-τρέφω) μτγν. ὁ τρέφων ζεῦγας ἵππων ἢ βοῶν : Πλούτ.Περ.12 **οἱ δὲ κατὰ γῆν ἁμαξοπηγοὶ καὶ ζευγοτρόφοι.**

ζευγοτροφῶ-έω (ζευγοτρόφος) μτγν. τρέφω ζεῦγας ἵππων ἢ βοῶν : Πολυδ.8,132 **οἱ ζευγοτροφοῦντες ζευγίσιον ἐτέλουν.**

ζευγοφοροῦμαι-έομαι (ζεῦγος-φέρομαι) μτγν. παθ. φέρομαι ὑπὸ ζεύγους βοῶν : Φιλ.Βύβλ.π.Εὐσ. Εὐάγγ.Προπ.1,10 (γρ.κώδ. ζυγοφοροῦμαι)

ζεύγω δημ. κ. ζεύω, ἀόρ. **ἔζεψα**, παθ. ἀόρ. **(ἐ)ζεύτηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **ζεμένος**, θέτω ὑπὸ τὸν ζυγόν, οἷον ἀρότρου, ὀχήματος πρὸς ἔλασιν, ζευγνύω : Χριστόπ.Λυρ.124,3 **εὐδόκησες καὶ ἔζευξες τ' ἀμάξι τὸ χρυσό σου, - ζεύγω τὰ βόδια στὸ ζευγάρι**· **2)** μτφ. ἐξαναγκάζω τινὰ νὰ ἐργασθῇ: **ἀπὸ μικρὸν τὸν ἔζεψε στὴ δουλειά.**

ζευγώχος (ὁ) (ζεῦγος-ἔχω) Ἐπιγρ. ὁ ἔχων, ὁ ὁδηγῶν ἅμαξαν συρομένην ὑπὸ ζεύγους βοῶν.

ζευζέκης-α-ικο (τουρκ.) δημ. ὁ μωρός, ὁ ἀνόητος, ὁ ἐλαφρόνους.

ζευζεκιά (ἡ) (τουρκ.) δημ. ἡ ἰδιότης, τὸ γνώρισμα τοῦ ζευζέκη βλ.λ., ἐλαφρόνοια, ἀνοησία, στραβοκεφαλιά, παλαβιά· ‖ πρᾶξις, ἐνέργεια ἀνόητος, ἐπιπόλαιος, ἀσύνετος.

ζευζεκούλης (ὁ) δημ. ὑποκορ. τοῦ ζευζέκης βλ.λ.

ζευζεκοφέρνω (ζευζέκης-φέρνω) δημ. ἀνοηταίνω, κουτοφέρνω.

ζεύκι (τὸ) (τουρκ.) δημ. διασκέδασις, εὐωχία, φαγοπότι : Φιλήντ.Βουν.Χαλκ.33 **καὶ μ' ὅλ' αὐτὰ τὸ ζεύκι τους δὲ χάλασε**· ‖ κ. ὡς ἐπίρρ.

ζευκίζω (ζεύκι) δημ. εὐωχοῦμαι, διασκεδάζω, γλεντῶ, κάνω ζεύκι βλ.λ. : Βλαστ.Συνμ.94.

ζευεοπερνῶ (ζεύκι-περνῶ) δημ. ζευκίζω βλ.λ., τὰ περνῶ ζεύκι, ὡραῖα.

ζεύκτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ζευκτὴρ βλ.λ., ἐπίθ. τῆς Ἀφροδίτης : Ὀρφ.Ὕμν.54,3.

ζευκτήρ-ῆρος (ὁ) (ζεύγνυμι) κ. νεώτ. ὁ ζευγνύων, ἰδ. ἱμὰς δι' οὗ δέναυσι τὸν βοῦν εἰς τὸν ζυγόν, ζευγόλουρο, ζευλόλουρο· Ἡσ. « ζευκτῆρες, ἱμαντόδεσμαι » : Ἰώσ.ΑΙ 12,4,6 **ζευκτῆρες ἱμάντες.**

ζευκτηρία (ἡ) (ζεύγνυμι) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ζευκτὴρ βλ.λ., τὸ ζυγόδεσμον, ζευγόλουρο· ‖ κ. νεώτ. ναυτ. **αἱ ζευκτήριαι** δύο τεμάχια ἁλύσεως, ἀνὰ ἓν ἑκατέρωθεν τοῦ ποδοστήματος, συνδέοντα ἑκάτερον τῶν γλουτῶν τοῦ πλοίου πρὸς ἑκατέραν τῶν ἐπιφανειῶν τοῦ πηδαλίου, μπότσαι τοῦ τιμονιοῦ : ΚΔ Πράξ.27,40 **ἅμα ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων.**

ζευκτήριος-α-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ζευγνύων, ὁ συνδέων : Αἰσχ.Πέρσ.736 **ἄσμενον μολεῖν γέφυραν γαῖν δυοῖν ζευκτηρίαν**· ‖ ὁ κατάλληλος πρὸς ζεῦξιν, σύνδεσιν : **ζευκτήριος ἵππος**· ‖ τὸ θηλ. **ζευκτηρία**- ὡς οὐσ. βλ.λ.· **2)** **ζευκτήριον** ὡς οὐσ. δεσμὸς ζευγνύων, ὁ ζυγός : Αἰσχ. Ἀγ.529 **τοιόνδε Τροίᾳ περιβαλὼν ζευκτήριον.**

ζευκτής (ὁ) (ζεύγνυμι) γλωσσ. ὁ ζευγνύων· Ἡσ. ἐν λ. ζευξίλεως· πρβλ. Κόντ.Γλωσσ.Παρατ.433.

ζευκτικός-ή-όν (ζεύγνυμι) γλωσσ. κ. σχόλ. ἐπὶ τῆς Ἀφροδίτης, σύνευνος, ὁμόκοιτος : Σχόλ.Ὀππ. Ἁλ.4,156. **2)** γλωσσ. ὁ κατάλληλος πρὸς ζεῦξιν, ὁ ζευκτήριος : **ζευκτικαὶ ἡνίαι.**

ζευκτός-ή-όν (ζεύγνυμι) κ. νεώτ. ὁ δυνάμενος νὰ ζευχθῇ ἢ ὁ ἐζευγμένος : Πλούτ.Ἠθ.278Β, Ἰω. Χρυσ. **ζευκτοὶ βόες**· **2)** ὁ συνδεδεμένος κατὰ ζεύγη : Πλάτ. Ἐπιγρ.24,4 **ζευκτοὶ κάλαμοι**· ‖ ὁμ. ἐπὶ τοῦ πενταμέτρου : Δαμάγ.ΑΠ 7,9 **στίχος ζευκτῷ ποδί**· **3)** ὁ συνεζευγμένος, ὁ συνδεδεμένος : Στράβ.10,2,8 **πορθμὸς γεφύρᾳ ζευκτός**· **4)** **τὸ οὐδ. ζευκτὸν** ὡς οὐσ. ἡ συρομένη ἅμαξα, πρβλ. ζεῦγος 2)· **5)** σῶμα στρατιωτῶν πορευομένων ἀνὰ δύο : Ἀνών.π.Δουκάγγ.· **6)** νεώτ. δημ. τὸ οὐδ. **ζευτὸ** ὡς οὐσ. εἰδ. ἐν ταῖς οἰκοδομαῖς, ὁ τριγωνικὸς σκελετὸς τῆς στέγης, ὁ συγκείμενος ἐκ συναρμογῆς ξύλων ἢ ἐκ μετάλλου.

ζεύλα (ἡ) δημ. κ. **ζεύγλα** ἢ ζεύγλη βλ.λ. : Βαλαωρ.Φωτ.1,129 **κι ἤθελ' ἀπ' ἀγκλίδα νά 'ναι χυτὲς οἱ ζεῦλές του.**

ζευλόλουρο (τὸ) δημ. κ. ζευγόλουρο, ὁ ζευγοδέτης, ζυγόδεσμον βλ.λς.

ζευλόρραμμα-ατος (τὸ) δημ. ράμμα, λωρίον τῆς ζεύγλης, ζευλόλουρα, ζυγόδεσμον.

ζευλόσκοινο (τὸ) δημ. τὸ σχοινίον τῆς ζεύγλης, ζευλόλουρο, ζυγόδεσμον.

ζεῦμαν Ἡσ. « τὴν πηγήν. Φρύγες ».

ζευξίγαμος (ἡ) μτγν. ἡ συνδέουσα διὰ γάμου, ἐπιθ. τοῦ πλανήτου Ἀφροδίτη : Κατ.Ἀστρλ.Κ 1,173.

ζευξίλεως (ὁ) (ζεῦξις-λαός) ἐπὶ βασιλέων, ὁ ὑποτάσσων τοὺς λαούς : Σοφ.ἀπ.133.

ζεύξιμο (τὸ) (ζεύγω) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζεύγω βλ.λ., ἡ ζεῦξις, ἀ. ζέψιμο.

ζευξιμοιχεία (ἡ) (ζεῦξις-μοιχεία) μσν. περὶ τοῦ γάμου Κωνσταντίνου 4ου, γάμος ἀθέμιτος, παράνομος : Στουδ.Θεόδ.1017.

ζεύξιμος-ον νεώτ. ὁ δυνάμενος ἢ ὁ κατάλληλος νὰ ζευχθῇ, νὰ τεθῇ εἰς τὸν ζυγόν.

ζευξίνη (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν ὀρχεοειδῶν.

ζεύξιππος-ον (ζεῦξις-ἵππος) γλωσσ. ὁ ἀμφιππος βλ.λ. (desultor, junctor).

ζεῦξις-εως (ἡ) (ζεύγνυμι) κ. νεώτ. ἡ θέσις κτηνῶν ὑπὸ τὸν ζυγόν, ἡ σύζευξις, τὸ ζέψιμο : Ἡρ. 3,104 **Ἰνδοὶ.. ζεύξι τοιαύτῃ χρεόμενοι ἐλαύνουσι ἐπὶ τὸν χρυσόν,-ἡ ζεῦξις τῶν βοῶν εἰς τὸ ἄροτρον**· **2)** ἡ σύνδεσις, οἷον διὰ γεφύρας : Ἡρ. 4,88 **πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου**· **3)** νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ξιφασκίᾳ, ἡ διασταύρωσις τῶν ξιφῶν, ὥστε αἱ λεπίδες αὐτῶν νὰ ἐγγίζωσιν ἀλλήλας.

Ζεύς-Διός (ὁ) κ. νεώτ., δημ. **Δίας**, ἅπαξ ἐν Ἐπιγρ.

Ζηὺς κλητ. **Ζεῦ**, ποι. κ. **Ζήν, Ζηνός, Ζηνί, Ζῆνα,** π. μτγν. δωρ. **Ζάν, Ζανός,** όμ. Φερεκ.π.'Ηρωδιαν. όν. **Ζῆς** ἢ **Ζάς,** βοιωτ. **Δεύς,** π.'Ηρωδ. **Δήν,** π.Σέξτ. 'Εμπ. γεν. **Ζεός, Ζεΐ, Ζέα,** κ. πληθ. π. Πλούτ., π. Εὐστ. **Δίες, Ζῆνες,** ὁ ὑπέρτατος καὶ πρῶτος τῶν θεῶν τῶν ἀρχαίων 'Ελλήνων καὶ Ρωμαίων, θεὸς τοῦ οὐρανοῦ, υἱὸς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ρέας καὶ σύζυγος τῆς "Ηρας : 'Ιλ.Ζ 476 **Ζεῦ ἄλλοι τε θεοί,** 'Οδ.Α 27, Αἰσχ.Χο.246 **Ζεῦ Ζεῦ, θεωρὸς τῶνδε πραγμάτων γενοῦ,** 'Αριστφ.Νεφ.153 **ὦ Ζεῦ.. τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν,** Ξεν.ΚΠ 2,2,10 ‖ ἐπὶ ὅρκου : 'Ιλ.Ψ 43 **οὐ μὰ Ζῆν', ὅς τίς τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,** 'Αριστφ.Σφ.193 **οὐ μὰ Δί', ἀλλ' οὐκ οἶσθα σὺ νῦν μ' ὄντ' ἄριστον,** Ξεν.'Απομν. 2,7,14 **ναὶ μὰ Δία·** ‖ όμ. μετὰ τοῦ ἄρθρου : 'Αριστφ.Λυσ.986 **οὐ τὸν Δί' οὐκ ἐγώνγα,** αὐτ.Σφ. 169 **μὰ τὸν Δί' οὐ δῆτ' ἀλλ' ἀποδόσθαι βούλομαι τὸν ὄνον·** ‖ παροιμ. **τῷ Διὶ πλούτου πέρι ἐρίζω** (εἶμαι ἢ γίνομαι πάμπλουτος) : 'Ηρ.5,49 **Ζεὺς κατεῖδε χρόνιος ἐπὶ διφθέρας** (ἀνάλογος πρὸς τὴν νεωτ. «ὁ θεὸς ἀργεῖ ἀλλὰ δὲν λησμονεῖ») : Σχόλ.'Ιλ.· ‖ όμ. ἐπὶ τῶν μέγα τι ὑποσχομένων : Εὔπ.π.Σουΐδ. **τοῦ Διὸς τὸν ἢ τὸ σάνδαλον** κτλ.· **2)** **Ζεὺς καταχθόνιος** ὁ Πλούτων : 'Ιλ.Ι 457 **Ζεύς τε καταχθόνιος καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια,** Σοφ.ΟΚ 1606 **κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος·** **3)** **σχινοκέφαλος Ζεύς** ἐπών. τοῦ Περικλέους : Κρατῖν.Νεώτ.71· **4)** πρὸς κολακείαν ἐκάλουν Δία τὸν Ξέρξην, τὸν βασιλέα τῶν Περσῶν : Γοργί.ἀπ.5aD **Ξέρξης ὁ τῶν Περσῶν Ζεύς·** πρβλ. 'Ηρ.7,56· ‖ όμ. οἱ αὐλικοὶ τοὺς βασιλεῖς τῆς Συρίας : 'Επιγρ. (Ιερεὺς) **Σελεύκου Διὸς Νικάτορος·** ‖ όμ. ἐκάλουν τοὺς Ρωμαίους αὐτοκράτορας : 'Επιγρ. **Νέρων Ζεὺς 'Ελευθέριος·** **5)** κ. νεώτ. ἀστρον. κ. **Διὸς ἀστὴρ** ὁ πέμπτος κατὰ σειρὰν ἀποστάσεως ἐκ τῶν μεγαλυτέρων πλανητῶν τοῦ ἡμετέρου ἡλιακοῦ συστήματος, δημ. ἰγελαντζῆς : Πλάτ.'Επιν.987C **τὸν δὲ μετὰ τοῦτον βραδυτῆτι λέγειν χρὴ Διός,** 'Αριστλ. Μετ.343b,30· **6)** **Διὸς ἡμέρα** ὀνομ. μιᾶς τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, ἡ σήμερον Πέμπτη : Δίων Κ 37,19· **7)** π. Πυθαγορείοις ὄνομα τῆς μονάδος : Θεολ.'Αριθμ.12· **8)** νεώτ. ζωολ. γένος ἰχθύων **ἀκανθοπτερυγίων.**

ζεύσασθαι 'Ησ. «γεύσασθαι».

ζευτικό (τὸ) δημ. τὸ ζεῦγος τῶν ἀροτήρων βοῶν.

ζευτό (τὸ) δημ. τὸ ζευκτὸν βλ.λ. **2)** ὁ στοῖχος τῶν ἀλωνιζόντων ζώων.

ζεύω 'Ησ. «γεύω»· πρβλ. ζεύσασθαι.

ζεύω δημ. κ. **ζέβω** ζεύγω βλ.λ. : Καζ.Ν ΘΚωμ. 1,5,39 **πού σκλάβο ζεύουν τὸ μυαλὸ στὸ πάθος.**

ζεφυρανθὲς-οῦς (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ἀμαρυλλιδοειδῶν.**

ζεφυρήιος-η-ον (Ζέφυρος) μτγν. ὁ ζεφύριος βλ.λ. : Νόνν.Δ 48,517 **ἀμφὶ δὲ δένδρῳ κέκλιτο συρίζουσαν ἔχων ζεφυρήιον αὔρην.**

ζεφυρηΐς-ίδος (ἡ) θηλ. τοῦ ζεφύριος βλ.λ. : Ποσείδ.π.'Αθήν.7,318D **ἐπὶ ζεφυρηΐδος ἀκτῆς** (κῶδ., διόρθ. ζεφυρίτιδος)· **2)** ὁ ἀνήκων εἰς τὸν θεὸν Ζέφυρον : Νόνν.Δ 37,335 **ζ- γενέθλη.**

ζεφύρι (τὸ) δημ. εἶδος λεπτοῦ ὑφάσματος ἐκ κλωστῶν διαφόρων χρωμάτων, ἄ. ζαφύρι· **2)** ὁ ἄνεμος ζέφυρος, ὁ πονέντες.

ζεφυρίη (ἡ) (ἐνν.πνοή) ἐπ. ὁ ζέφυρος, ὁ πονέντες : 'Οδ.Η 119 **ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ ζεφυρίη πνείουσα.**

ζεφυρικός-ή-όν (ζέφυρος) κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ζέφυρον, ὁ ζεφύριος βλ.λ.1) : Θεόφρ.ΦΙ 8,7,7, 'Αριστλ.Μετ.364a,20 **προστίθεται δὲ τὰ μὲν ζεφυρικὰ τῷ βορέᾳ, νότῳ δὲ τὰ ἀπηλιωτικά.**

ζεφύριος-ον (ζέφυρος) κ. νεώτ. κ. δημ. κ. **-ία-ιον,** θηλ. κ. **ζεφυρῖτις,** ὁ ἀνήκων, ὁ ἰδιάζων εἰς τὸν ἄνεμον ζέφυρον : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,3,1, 'Αριστλ.ΖΙ 618a,7 **πλὴν ὅτι τοῖς ζεφυρίοις φαίνονται,** Κάλβ.12,9 **ἡ ταχύπους 'Ιρις.. μὲ τὰ ζεφύρια πνεύματα φεύγει·** **2)** ὁ δυτικός : 'Επιγρ. **ζεφύριος τοῖχος·** ‖ **Ζεφύριος ἄκρα** ἢ **Ζεφύριον** ὄνομα ἀκρωτηρίου τῆς Κύπρου : Στράβ.14,6,3· **3)** ἐπὶ ᾠῶν, ὁ ἕωλος, ὁ χαλασμένος, ὁ κλούβιος· πρβλ. ἀνεμιαῖος, ὑπηνέμιος : 'Αριστλ.ΖΙ 560a,6 **ζεφύρια δὲ καλεῖται τὰ ὑπηνέμια ὑπό τινων.**

ζεφυρίτης (ὁ) (ζέφυρος) μτγν. ὁ ζεφύριος βλ.λ., ἐπίθ. τοῦ μηνὸς Μαρτίου : 'Ιω.Λυδ.Μην.4,152.

ζεφυρῖτις-ιδος (ἡ) κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ζεφύριος βλ.λ., εὐχάριστος πνοὴ ζεφύρου : 'Ορφ.'Υμν.81,1 **ζεφυρίτιδες αὖραι,** Βιζυην.'Εαρινὴ 'Εσπέρα 1,3 **λεπτὴ ζεφυρῖτις φυσᾷ κι ἀρώματα χύνει·** πρβλ. ζεφυρηΐς· **2)** ἐπίθ. τῆς 'Αφροδίτης, κληθείσης οὕτως ἀπὸ τοῦ ἐν Κύπρῳ Ζεφυρίου ἀκρωτηρίου, ὅπερ ἦν ἱερὸν αὐτῆς : Καλλ.'Επιγρ.6.

ζεφυρόπνευστος-η-ον (ζέφυρος-πνέω) μσν. ἐπὶ μουσικοῦ ὀργάνου, ὁ ἀποδίδων ἐλαφροὺς ἤχους, οἷον ὑπὸ ζεφύρου : Βαλσ.198 **ζεφυρόπνευστος κιννύρα.**

ζεφυρόπους-ποδος-ουν (ζέφυρος-πούς) δημ. ὁ ἔχων πόδας ταχεῖς ὡς ὁ ζέφυρος, ὁ ἐλαφρόπους, ὁ ταχύς : Κάλβ.5,2 **ἄλλα σύρματα δότε ζεφυρόποδες Χάριτες.**

ζέφυρος (ὁ) (ζόφος) κ. νεώτ. ὁ ἐκ δυσμῶν πνέων ἄνεμος, πονέντες : 'Αριστλ.Μετ.363b,12, Σολωμ."Ανοιξη 1,4 **μὲ τὸ χόρτο καὶ μὲ τ' ἄνθη παίζει ὁ ζέφυρος τερπνά,** Κάλβ.1,15 **πρῶτοι οἱ Ιόνιοι ζέφυροι ἐχάϊδευσαν τὸ στῆθος τῆς Κυθερείας,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 13 **μία ριπὴ ζεφύρου τοῦ ἔφερεν ἄλλοτε τραγούδια χαρᾶς·** ‖ π. 'Ομ. καὶ μετὰ τοῦ βορρᾶ ἀπὸ τῆς Θράκης πνέων, ὅθεν εἶναι βορειοδυτικός : 'Ιλ.Ι 5 **Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,** 'Αριστλ.Πολιτ.1290a,19 **ὥσπερ ἐν τοῖς πνεύμασι τὸν μὲν ζέφυρον τοῦ βορέου, τοῦ δὲ νότου τὸν εὖρον·** ‖ γεν. πᾶς ἄνεμος πνέων ἐκ τοῦ βορείου ἡμισφαιρίου, ἀντίθ. τῷ εὔρῳ : 'Οδ.Ε 332 **ἄλλοτε δ' αὖτ' Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν·** ‖ όμ. μετὰ τοῦ νότου συνάμα πνέων, ὅθ. νοτιοδυτικός : 'Ιλ.Φ 334 **αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργεστᾶο Νότοιο εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν·** ‖ συχνάκις ἐμφανίζεται ὡς ὁρμητικῶς πνέων καὶ μεγάλας ἐπιφέρων ζημίας : 'Οδ.Μ 408 **ἦλθεν κεκληγὼς Ζέφυρος μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·** ‖ ὡς ἄγων βροχάς : 'Οδ.Ξ 458 **νὺξ δ' ἄρ' ἐπῆλθε κακὴ σκοτομήνιος.. ἄη Ζέφυρος μέγας, αἰὲν ἔφυδρος·** ‖ κ. ὡς καθαρίζων τὴν ἀτμοσφαῖραν : 'Ιλ.Λ 305 **ὡς ὁπότε νέφεα Ζέφυρος στυφελίξῃ·** ‖ ὡς ἤπιος καὶ ἥσυχος : 'Οδ.Δ 567 **Ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας·** ‖ κ. ὡς σύμβολον τῆς ταχύτητος : 'Ιλ.Τ 415 **νῶι δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν·** ‖ ἐν προσωποποιΐᾳ, ὁ νυμφευθεὶς τὴν ταχύποδα ἅρπυιαν Ποδάργην: 'Ιλ.Π 150 **τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον 'Ωκεανοῖο·** πρβλ.'Ιλ.Ψ 200.

ζεφυρώδης-ους-ες μσν. ὁ ὅμοιος πρὸς ζέφυρον : Δαμασκ.'Ιλ.2,725,62 **πνεύματι ἐξ οὐρίας αὐτῷ πνέοντι καὶ ζεφυρῶδες.. φυσῶντι.**

ζέφω δημ. κ. **ζένω** ἀπόζω, βρωμῶ· **2)** ἰδιωμ.τ. τοῦ ζεύγω βλ.λ., θέτω εἰς τὸν ζυγόν : **ζέφω τὸ βόδι.**

ζέχνω δημ. κ. **ζαίχνω** κ. **ζένω** ἀπόζω, βρωμῶ : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 49,10 **κι ἡ στρίγγλα ἡ μισερὴ γριά, ποὺ ἀπὸ τὸ φτόνο ζέχνει.**

ζέψιμο (τὸ) (ζεύγω) δημ. κ. **ζεύξιμο** ἢ ζεῦξις βλ.λ. : **τὸ ζεύξιμο τοῦ βοδιοῦ.**

ζέω κ. μσν. κ. νεώτ., ἐπ. **ζείω,** κ. π. μτγν. πεζ. **ζέννυμι,** παρατ. **ἔζει** κ. ἐπ. **ἔζεε,** μέλλ. **ζέσω,** ἀόρ. **ἔζεσα** κ. ἐπ. **ζέσσα,** παθ. ἀόρ. **ἐζέσθην, ἔζεσμαι,** συνήθ. ἐπὶ ὕδατος, βράζω, κο-

χλάζω : Ἰλ.Σ 349 **ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,** Μωραΐτ.45 **καὶ ζέον ὕδωρ ἐξερεύγουσιν αἱ σιδηραῖ πλευραί·** πρβλ. Εὐρ.Κύκλ.343 **ὅς ζέσας σὴν σάρκα διαφόρητον ἀμφέξει καλῶς·** ‖ κ. μτβ. βάλλω τι νὰ βράσῃ : Ἀπολλ.Ρ 3,273 **τὸν δὲ λοετρὰ πυρὶ ζέον·** ‖ ἐπὶ στερεῶν, εἶμαι ὑπέρθερμος, καίω : Ἡσίοδ.Θ 685 **χθὼν ἔζεε,** Καλλ. Ἄρτ.60 **χαλκὸν ζείοντα καμινόθεν·** 2) ἐπὶ τοῦ οἴνου, διατελῶ ἐν καταστάσει ζυμώσεως, ζυμοῦμαι : Διοσκ.5,8 **γλεύκους ζέοντος·** 3) μτφ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, ἀναταράσσομαι, ἀνακυκῶμαι, οἱονεὶ βράζων ἀφρίζω : Ἡρ.7,188 **ἐξ αἰθρίης τε καὶ νηνεμίης τῆς θαλάσσης ζεσάσης ἐπέπεσέ σφι χειμών τε μέγας·** 4) μτφ. ἐπὶ βιαίων, ἐξημμένων παθῶν, ἰδίως τοῦ θυμοῦ, διατελῶ ἐν ἐξάψει : Σοφ.ΟΚ 434 **ὁπηνίκ' ἔζει θυμός,** Πλάτ.Πολ.440C, Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,210 **οἱ δὲ . . ἐκβακχευθέντες τῇ γοητείᾳ τῶν ὑποκριτῶν ζέοντες τῷ θυμῷ·** κ. μτβ. Φίλ.ΑΠ 7,385 **θυμὸν ἐπὶ Τροίῃ πόσον ἔζεσας;·** 5) ὁμ. ἐπὶ αἵματος, ἀναβρύω, ἀναπηδῶ : Ἀνύτ.ΑΠ 7,208 **αἷμα ἔζεσε διὰ χρωτός·** 6) μτ. γεν. εἶμαι πλήρης τινός, βρίθω : Πλάτ.Φαίδ.113Α **λίμνη ζέουσα ὕδατος καὶ πηλοῦ,** Θεόφρ.Φ1 9,17,3 **πίθος ζ- οἴνου·** ‖ ὁμ. ἐπὶ προσ. : Λουκ.Ἀλέξ.59 **σκωλήκων ζέσας·** πρβλ. ζέχνω· ‖ κ. μτ. δοτ. : Λουκ.Κρόν.26 **ζ- φθειρί,** Λυκόφρ.690· 7) ἐξατμίζω, ἀναδίδω : Ἀπολλ.Ρ 1,734 **ζ- ἀϋτμὴν** [ὁ.γρ. ἀϋτμῇ]· ρηματ. π. ζέας, ζῆλος, ζέ(σ)μα, ζεστός.

ζῆ β' ἑν. προστ. ἐνεστ. τοῦ ζῶ βλ.λ.

ζῆθι β' ἑν. προστ. ἐνεστ. τοῦ ζῶ βλ.λ.

ζηθήνη (ἡ) π. Ἡσ. ἡ ζιβύνη βλ.λ.

ζηλαδέρφια (τὰ) δημ. οἱ ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοί· πρβλ. μηλαδέρφια.

ζηλαῖος-α-ον [ζῆλος] μτγν. ὁ ζηλότυπος : ΑΠ 9,524,7 **ζ- Διόνυσος.**

ζήλεια (ἡ) [ζηλεύω] μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ δυσαρέσκεια διὰ ξένην εὐτυχίαν : Χρον.Μορ.3745 **ὅτι ἀπὸ φτόνου καὶ ζήλειας . . ἐβάρθητε εἰς σκάνταλα,** Βηλαρ.Μπάκακας κ. Βοΐδι 2,4 **κι ἀγροικάει μὲς τὴν καρδιά του | κάποιας ζήλειας ταραχή,** Σιγοῦρ.Καλὸς Ἄνθρ.48 **ζήλεια καὶ τρέλλα καὶ καημὸς . . εἶν' ἡ ἀλυσίδα τῆς ζωῆς·** 2) ἡ ζηλοτυπία, ἰδίως ἐπὶ συζύγων, ἡ κατ' ἀλλήλων καχυποψία, ἡ ἀνησυχία διὰ τὴν τήρησιν τῆς συζυγικῆς πίστεως : **τὴν ἔφαγε ἡ ζήλεια·** 3) τὸ ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον, ὁ ζῆλος : Βιζυην. Πρὸς Νέον Ἕλληνα 17,65 **καὶ μὲ ζήλεια καὶ στοργὴ στῆς καρδίας σου τ' ἁρμάρι.**

ζηλεμένος-η-ο δημ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ζηλεύω βλ.λ., ὁ ζηλευτός, ὁ ἐξαίρετος : ΜΜ **κι ὁ ζηλεμένος μας γαμπρός.**

ζηλευτής (ὁ) [ζηλεύω] μσν. κ. νεώτ. ὁ ζηλωτής : Εὐστ.1527,29· 2) πλούσιος, ἄφθονος : Ζαλοκ. Βότσαρης 508 **εἰς τὸ βουνὸν ἐπέστρεφες μὲ λείαν ζηλευτήν.**

ζηλευτός-ή-ό(ν) [ζηλεύω] δημ. ὁ ἄξιος νὰ ζηλεύηται, ἀξιοζήλευτος, ἀθ. ἐξαίρετος, λαμπρός : Ζαλοκ.518 **μόνος εἰς δὲν ἐκινήθη νεανίας ζηλευτός,** Μωραΐτ.30 **παιδιὰ καὶ κορασίδες κατευθυνόμενα πρὸς τὸ ζηλευτὸν ἄδυτον·** ἐπίρρ.-ά.

ζηλεύω [ζῆλος] κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **ζουλεύω,** ἀόρ. **ἐζήλευσα** κ. **(ἐ)ζήλεψα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζηλεμένος** μετὰ ζέσεως καὶ προθυμίας μιμοῦμαι, ζηλῶ : Δημόκρ.55 [ὁ. γρ.], Σιμπλίκ.Ἐπίκτ.56D, Κάλβ. 2,14 **τοῦ καρτεροῦ Αἰακίδου τὴν φήμην ἐζηλεύσατε·** 2) σφοδρῶς ἐπιθυμῶ τι, ποθῶ, ἐποφθαλμιῶ : Βαλαωρ.Μνημ.Ναθαλίας 7 **τώρα, παιδί μου, ἐζήλεφες τὸ στεῖρο τὸ σκοτάδι,** Παλαμ.Ἀσάλ. Ζ 25,19 **τὸ ταξίδι δὲ ζήλεφες τοῦ ὀνείρου,** Παπαδ. Χριστ.Τεμπ.59 **ἀλλὰ τί ἐζήλεψε κι αὐτὸς νὰ πάρῃ ἀπὸ κείνη δά·** 3) ἐπὶ κακῆς σημ. ἐπιθυμῶ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά, φθονῶ : **τὸν ζηλεύει ποὺ πλούτησε·** 4) μακαρίζω τινὰ ἐπί τινι ἀγαθῷ, καλοτυχίζω : Πρόδρ.Ι,161 **ἂν οὐ ζηλεύω πάντοτε τοὺς χειροτεχναρίους,** Σολωμ.Σχεδίασμα 2,2 **λαλεῖ πουλί, παίρνει σπυρὶ κι ἡ μάννα τὸ ζηλεύε.·** ‖ κ. μτχ. παθ. παρακ. **ζηλεμένος** ὁ ζηλευτός, ἀθ. ὁ ἐξαίρετος, ὁ λαμπρός : Ζαλαι., τὸ Φίλημα Ι **μιὰ βοσκοπούλα ἀγάπησα, μιὰ ζηλεμένη κόρη·** 5) ζηλοτυπῶ, ἰδίως ἐπὶ συζύγων, φαβοῦμαι, ἀνησυχῶ διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν : **ζηλεύει τὴ γυναίκα του·** ‖ κ. μέσ. πρὸς δήλωσιν ἀλληλοπαθείας : **τὸ ἀνδρόγυνο ζηλεύεται·** ρηματ. π. ζήλεια, ζηλευτής, ζηλευτός.

ζηλέω [ζῆλος] Ἐπιγρ. μ. ἐν τῷ δωρ. τ. **ζαλέω** ἔχω ζῆλον πρός τι : Ἐπιγρ. **ζ- τὰ τᾶς αὐτοσαυτοῦ πατρίδος·** 2) π. γραμμ. ὡς ρίζα τοῦ ζηλήμων, ζηλοτυπῶ : Εὐστ.70,30.

ζήλη (ἡ) μτγν. ἀντίζηλος, ἀντεράστρια : Ξεν.Ἐφ. 2,11, Ἀρισταίν.Ι,25 [κῶδ.].

ζηλημοσύνη (ἡ) μτγν. ἀντὶ ζῆλος : Κόϊντ.13,288.

ζηλήμων-ονος-ον (ζηλέω) φθονερός, ζηλότυπος : Ὀδ.Ε 118 **σχέτλιοί ἐστε, θεοί, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,** Καλλ.Ἄρτ.30 **τυτθὸν κεν ἐγὼ ζηλήμονος Ἥρης χωομένης ἀλέγοιμι,** Ὀππ.Κυν.3,191.

ζήλια (ἡ) δημ. ἐσφ. γρ. τοῦ ζήλεια βλ.λ.

ζηλιάρης-α-ικο (ζήλεια) δημ., θηλ. κ. **ζηλιάριασα** ὁ ζηλότυπος : Χριστόπ.83,20 (Φέξη) **καὶ πάντοτε θυμώδης καὶ ὕποπτος ζηλιάρης** [ὁ ἔρως]· ‖ κυρ. ἐπὶ συζύγων καὶ ἐπὶ ἐραστῶν, ὁ φοβούμενος, ὁ ἀνησυχῶν διὰ τὴν συζυγικὴν ἢ ἐρωτικὴν πίστιν, ὁ ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς συζυγικῆς ἢ ἐρωτικῆς ζηλοτυπίας κατεχόμενος κ. ἰδ. ὁ ἐκδηλῶν αὐτό : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ 25 (Φέξη) **ἡ Γιαννούλα ἦταν τίμια, ἀλλ' ὁ Μανώλης ἦταν ζηλιάρης·** 2) ὁ ἀδημονῶν, δυσθυμῶν, θλιβόμενος διὰ τὴν εὐτυχίαν, διὰ τὸν πλοῦτον, τὴν εὐδοκίμησιν τῶν ἄλλων ἐν γένει ἢ εἰδ. ἄλλου τινός, ζηλόφθονος, φθονερός : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 200,4 **μὴ γγίζῃς διαβάτη ζηλιάρη,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 44,14 **κι ὅλο στοιχειώνει τὶς χαρὲς ἡ μάγισσα ἡ ζηλιάρα,** παροιμ. **τὸ ζηλιάρικο τ' ἀρνὶ μέσ' στὴ μάντρα δὲ χωρεῖ** [ὁ τὰ ἀλλότρια φθονῶν ἀδημονεῖ καὶ διὰ τὰ ἴδια ἑαυτοῦ]· ‖ κ. ἐπὶ στενῶν συγγενῶν κ. οἰκείων ἐν τῇ αὐτῇ ἀλλὰ μετριωτέρᾳ πως σημ. : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 200, 4 **ἐγὼ εἶμαι τὸ ζηλιάρικο τῆς μάννας μου παιδί,-ἡ ζηλιάρα ἡ ἀδελφή μου χάλασε τὸν κόσμο νὰ μὴν πάω ταξίδι.**

ζηλιαρόγατος (ὁ) [ζηλιάρης-γάτος] δημ. ὁ παραφόρως ζηλιάρης βλ.λ.

ζηλοδοτήρ-ῆρος (ὁ) (ζῆλος-δοτήρ) μτγν. ὁ διεγείρων τὸν ζῆλον : ΑΠ 9,524,7 **ζ- Διόνυσος** [ὁ.ἑρμ. ὁ παρέχων εὐδαιμονίαν, μακαριότητα].

ζηλομανής-οῦς-ές [ζῆλος-μαίνομαι] μτγν. ὁ μανιώδης ἐκ ζηλοτυπίας : Ἀγαθ.ΑΠ 5,217,7 **ζηλομανὲς τὸ κόλασμα,** Νόνν.Δ 41,211.

ζηλοπαθής-οῦς-ές μσν. ὁ ζηλόφθονος, ζηλότυπος, ζηλιάρης βλ.λς. : Στουδ.Θεόδ 891.

ζῆλος (ὁ) [ζέω] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ζᾶλος,** κ. π. μτγν. [γρ.κῶδ.] **ζῆλος-εος** (τὸ) φθόνος, ζηλοτυπία:Ἡσίοδ.Ἔργ.195 **ζῆλος δ' ἀνθρώποισιν. . ἅπασιν δυσκέλαδος,** Σοφ.ΟΤ 1526 **οὗ τίς οὐ ζήλῳ πολιτῶν ἦν τύχαις ἐπιβλέπων·** ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ φθόνος : Λυσ.2,48 **διὰ ζῆλον τῶν γεγενημένων καὶ φθόνον τῶν πεπραγμένων,** Πλάτ.Φίλ.47Ε **ὀργὴν καὶ φόβον. . καὶ ζῆλον καὶ φθόνον·** 2) ἐπὶ καλῆς σημ. εὐγενὴς προσπάθεια μεταξὺ δύο ἢ περισσοτέρων πρὸς ὑπερτέρησιν, εὐγενὴς ἅμιλλα : Πλάτ.Μενξ.242Α **πρῶτον μὲν ζῆλος, ἀπὸ ζήλου δὲ φθόνος,** Ἀριστλ.Ρητ. 1388a,30· 3) μτ. γεν. προσ. προθυμία πρὸς μίμησίν τινος, θαυμασμός : Σοφ.ΟΚ 943 **οὐδείς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων,** Πλούτ.Θησ.25 **κατὰ ζῆλον Ἡρακλέους ἢ ἁμιλλῶ-**

μενος πρὸς τὸν Ἡρακλῆ)' || ὁμ. ζ- πρός τινα: Λουκ.Δημῶν.57 **κατὰ ζῆλον τὸν πρὸς Κορινθίους'** || μτ. γεν. πράγματος, ἡ εὐγενὴς ἅμιλλα, πόθος περί τινας: Εὐρ.Ἑκ.352 **ζῆλον οὐ σμικρὸν γάμων ἔχουσα,** Πλούτ.Καριολ.4 **ζ-ἀνδραγαθίας - εὐεξίας -πλούτου'** **4)** μσν., νεώτ. κ. δημ. ζέσις ψυχική, προθυμία πρὸς ἐκτέλεσιν ἔργου τινός: Χρυσόθ.Λόγ. ἐν Σάθ.1,234 **ἐπεμελήθη μετὰ ὀρχιερατικοῦ καὶ πνευματικοῦ ζήλου καὶ συνεστήσατο.. μοναστήρια,** Χριστόπ.Ὕμν.5 **δοῦλος δοῦλευσα μὲ ζῆλον στὸν πιστότατόν σου φίλον,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 77 **ὁ μαστρα-Στάθης εἶχεν ἀρχίσει μετὰ ζήλου τὴν ἐργασίαν του'** **5)** ἐν προσωποπ. ὡς υἱὸς τῆς Στυγὸς καὶ ἀδελφὸς τῆς Βίας, Κράτους, Νίκης: Ἡσίοδ.Θ 384 **Στὺξ δ' ἔτεκ' Ὠκεανοῦ θυγάτηρ Πάλλαντι μιγεῖσα Ζῆλον καὶ Νίκην καλλίσφυρον ἐν μεγάροισι'** **6)** ἐν παθ. σημ. τὸ ἀντικείμενον τοῦ εὐγενοῦς πόθου, τῆς ἁμίλλης, ἡ δόξα, ἡ εὐτυχία: Σοφ.Αἴ.503 **οἵας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει,** Δημ.300 **ζῆλος καὶ χαρά,** αὐτ.641 **ζῆλον καὶ τιμὴν τῇ πόλει φέρει'** **7)** μτγν. φρ. **ζῆλος τῆς πολιτείας** ἡ ροπή, ἡ τάσις, τὸ διέπον πνεῦμα τῆς πολιτείας, τοῦ πολιτικοῦ καθεστῶτος: Πολύβ.4,26,8 **ἀμφοτέροις τοίνυν ὁ ζῆλος οὗτος τῆς πολιτείας αἴτιος κατέστη τῶν μεγίστων συμπτωμάτων'** **8)** μτγν. κτ. πληθ. διαθέσεις, ἐπιδόσεις: Λογγῖν.Ὕψ.7,4 **τοῖς ἀπὸ διαφόρων ἐπιτηδευμάτων, βίων, ζήλων, ἡλικιῶν'** **9)** μτγν. ἐπὶ λόγου, τὸ ὕφος: Στράβ.14,1,41 **ἦρξε.. τοῦ Ἀσιανοῦ.. ζήλου παραφθείρας τὸ.. ἔθος τὸ Ἀττικόν,** Πλούτ.Ἀντ.2' **10)** ὁρμή, σφοδρότης: ΚΔ Ἑβρ. 10,27 **πυρὸς ζῆλος ἐσθίειν.. τοὺς ὑπεναντίους.**

ζηλοσύνη (ἡ) ποι. ἀντὶ ζῆλος, ζηλοτυπία: Ὑμν.Ἀπολλ.100 **Ἥρης.. ἥ μιν ἔρυκε ζηλοσύνη.**

ζηλοτυπία (ἡ) (ζηλότυπος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζηλοτύπου, ὁ φθόνος, ἡ λύπη ἐπὶ τῇ ἀλλοτρίᾳ ὑπεροχῇ, ἡ ζήλεια· Στωϊκ. «λύπη ἐπὶ τῷ ἄλλῳ παρεῖναι, ὧν αὐτὸς ἐπεθύμησε καὶ ἔχει»: Αἰσχίν.3,81 **καὶ τῆς πρὸς Φιλοκράτην ὑπὲρ τῆς δωροδοκίας ζηλοτυπίας,** Πλούτ.Περ.10 **ζῆλος καὶ φθόνος,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 57 **οἱ γριὲς γυναῖκες καὶ οἱ ἄσχημες ἀπὸ μῖσος καὶ ζηλοτυπίαν ἐναντίον τῶν νέων καὶ ὡραίων γυναικῶν'** **2)** ἐπὶ συζύγων, ἡ μέχρι πάθους ἀνησυχία διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν, ἡ τοῦ ἑνὸς τῶν συζύγων πρὸς τὸν ἕτερον ἢ ἡ κατ' ἀλλήλων καχυποψία: Πλούτ.Ἠθ.276Β **διὰ τὴν μυθολογουμένην πρὸς Ἄρη ζηλοτυπίαν τοῦ Ἡφαίστου δι' Ἀφροδίτην,** Καμπ.Δ Ἀθην.Διηγ.127 **κατορθώσασα οὕτω νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν ζηλοτυπίαν εἰς τὸν Σαραντάφυλλον.**

ζηλοτυπικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζηλοτυπίαν ἢ τὸν ζηλότυπον: **ζηλοτυπικὴ ἀνησυχία.**

ζηλότυπος(-η)-ο(ν) (ζῆλος-τύπτω) κ. νεώτ., δημ., ὁ ὑπὸ τοῦ πάθους τῆς ζηλοτυπίας κατεχόμενος, φθονερός, ζηλιάρης βλ.λς.: Ἀριστφ.Πλ.1016 **σφόδρα ζηλότυπος ὁ νεανίσκος ἦν,** Μελέαγρ.ΑΠ 5,151 **μή.. κινήσῃς ἐπ' ἐμοὶ ζηλοτύπους ὀδύνας'** **2)** ἐπὶ συζύγων, ὁ ἀνησυχῶν διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν τοῦ ἑτέρου, ὁ καχύποπτος: Νιρβ.Μαλλ. Κουβ.144 **ἡ μέθοδος Καϊμπότι εἶναι ἀξία νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψει, ἀπὸ τοὺς ζηλοτύπους συζύγους'** **3)** ὁ ἔχων προθυμίαν, ροπήν, διάθεσιν ἔντονον πρός τι: Πτολ.Τετράβ.62Ι **ζηλότυπος πρὸς τὴν τῶν ἀρρένων συνουσίαν.**

ζηλοτυπῶ-έω (ζηλότυπος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. μ. αἰτ. ἀποβλέπω εἴς τινα μετὰ φθόνου, φθονῶ, ζηλεύω: Πλάτ.Συμπ.213D **οὑτοσὶ ζηλοτυπῶν με καὶ φθονῶν,** Ἀθήν.12,542F **ἐζηλοτύπουν δὲ πάντες οἱ παῖδες τὸν ἐρώμενον αὐτοῦ Διογνιν'** || ὁμ. δοτ.: Δημήτρ.292 **ζηλοτ-τινὶ ἐπαινουμένῳ'** **2)** ἐπὶ συζύγων, ἀνησυχῶ διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν, κατέχομαι ὑπὸ ζηλοτυπίας: Ἀθήν.12,532A **ὁ δὲ βασιλεὺς οὗτός ποτε καὶ ζηλοτυπήσας τὴν αὐτοῦ γυναῖκα,** Πάπ. **ἐζηλοτύπει αὐτήν'** **3)** μετ' αἰτ. πράγμ. θεωρῶ τι μετὰ ζηλοτύπου θυμοῦ: Αἰσχίν.1,58 **καὶ ἐζηλοτύπει τὰ γιγνόμενα'** κ. παθ.: Πλούτ.Ἄρατ.25 **ἡ ζηλοτυπουμένη τυραννίς'** **4)** μτ. αἰτ. προσποιοῦμαι, ὑποκρίνομαι ὅτι ἐνδιαφέρομαι λίαν διά τι: Αἰσχίν.3,211 **κάθαρμα ζηλοτυποῦν ἀρετήν'** **5)** ὁμ. μτ. αἰτ. μιμοῦμαι ζωηρῶς τι: Φερεκ.π.Σουΐδ. **ζηλοτυπῶν τὴν Θάλητος δόξαν'** ρηματ. π. ζηλοτύπησις.

ζηλοτύπως ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **ζηλότυπα** μετὰ ζηλοτυπίας βλ.λ.: Στράβ.14,1,20 **ζηλοτύπως ἐφεδρεύουσαν,** Δροσ.Βοτάν.96 **τὸν ὁποῖον ζηλοτύπως προσέβλεπεν ὁ ἄτεκνος Λουκᾶς'** || μτγν. μετὰ σφοδροῦ ζήλου, μετ' ἰσχυρᾶς ροπῆς: Ἰώσ. ΙΙΙ 1,22,3 **ζηλοτύπως ἔχειν διὰ τὸν ἔρωτα'** || νεώτ. μετ' ἐπιμονῆς, μετὰ ζήλου, μετ' ἀποκλειστικότητος: **ζηλοτύπως ἔχεται τῶν πατρῴων ἐθίμων.**

ζηλοφθονία (ἡ) (ζηλόφθονος) νεώτ. κ. δημ. τὸ γνώρισμα ἢ ἡ κατάστασις τοῦ ζηλοφθόνου βλ.λ., ὁ φθόνος, ἡ ζηλοτυπία.

ζηλόφθονος-ον (ζῆλος-φθόνος) νεώτ., δημ. κ. ζηλόφτονος, ὁ λυπούμενος διὰ τὰ ἀλλότρια ἀγαθά, ζηλότυπος, ζηλιάρης, φθονερός: Παλαμ. Ἀσάλ.Ζ 43,27 **τ' ἀνάθεμα σκορπίζει καρδιοφλογισμένο πρὸς τοὺς ζηλόφτονους θεούς.**

ζηλοφθονῶ-έω (ζηλόφθονος) νεώτ., δημ. κ. ζηλοφτονῶ, εἶμαι ζηλόφθονος, ζηλοτυπῶ, ζηλεύω: Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 122,24 **λατρεύω καὶ ζηλοφτονῶ τὸ πλάσμα ποὺ ἔχω πλάσει.**

ζηλοφθόνως ἐπίρρ. νεώτ. μετὰ ζηλοφθονίας βλ.λ., ζηλοτύπως, φθονερῶς.

ζηλῶ-όω (ζῆλος) κ. μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ζαλῶ** μετὰ ζέσεως μιμοῦμαι, ζηλεύω: Θουκ.2,37 **χρώμεθα γὰρ πολιτείᾳ οὐ ζηλούσῃ τοὺς τῶν πέλας νόμους,** Πλάτ.Πολ.553A **ὁ παῖς τὸν πατέρα ζηλοῖ'** || κ. ἀπολ.: Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,171 **ἀκούσατε, ἡγεμόνες.. καὶ ζηλώσατε'** **2)** ἐπὶ κακῆς σημ. φθονῶ ἐπὶ ταῖς ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, ζηλοφθονῶ· Ἡσ. «ζηλοῖ, φθονεῖ»: Ἡσίοδ.Ἔργ.23 **ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων,** Θεόκρ.6,27 **ἃ δ' ἀΐοισα ζαλοῖ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται,** ΚΔΠράξ.7,9 **οἱ πατριάρχαι ζηλώσαντες τὸν Ἰωσὴφ ἀπέδοντο εἰς Αἴγυπτον'** || κ. ἀπολ.: ΚΔΚορινθ.1,13,4 **ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ'** **2)** μακαρίζω, καλοτυχίζω: Σοφ.Ἠλ.1027 **ζηλῶ σε τοῦ νοῦ,** Ἀριστφ.Ἀχ.1008 **ζηλῶ σε τῆς εὐβουλίας'** || ὁμ. μτ. μτχ.: Αἰσχ. Πέρσ.712 **νῦν τέ σε ζηλῶ θανόντα'** || κ. εἰρων.: Εὐρ.Μήδ.60 **ζηλῶ σ'· ἐν ἀρχῇ πῆμα κοὐδέπω μεσοῖ'** **3)** κ. νεώτ. μτ. αἰτ. πράγμ. μετὰ ζήλου καὶ πόθου προσπαθῶ ν' ἀποκτήσω τι: Δημ.22 **ὁ μὲν δόξης ἐπιθυμεῖ καὶ τοῦτο ἐζήλωκε,** Πάπ. **ζηλοῖ τὴν μάθησιν'** κ. παθ.: Λυσ.2,26 **ἡ ἀρετὴ ὑπὸ πάντων τῶν ἀνθρώπων ζηλοῦται,** Ἀριστλ. Ρητ.1360b,34' **4)** ἀποδίδω φιλοφρονήσεις εἴς τινα: ΚΔΓαλ.4,17 **ζηλοῦσιν ὑμᾶς οὐ καλῶς'** || κ. παθ.: αὐτ.Γαλ.4,18 **καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε'** ρηματ.π. ζηλωτέον, ζηλωτός, ζήλωμα, ζηλωτής, ζηλωτικός.

ζήλωμα-ατος (τό) (ζηλῶ) τὸ μετὰ ζήλου ἐπιδιωκόμενον: Φιλόδ.Ρητ.2,27' **2)** κτ. πληθ. συνεκδ. εὐτυχία, εὐδαιμονία: Εὐρ.ΙΤ 379 **ἐξ οἵων καλῶν ἔρρεις, Ὀρέστα, καὶ πατρὸς ζηλωμάτων,** Διον. Ἁλ.7,55 **ζηλώματα τυραννικά'** **3)** κτ. πληθ. αἱ μετὰ ζήλου προσπάθειαι: Αἰσχίν.1,191 **τὰ τῶν νέων ζηλώματα προτρέφασθαι ἐπ' ἀρετήν,** Πομπ. ΑΠ 7,219 **κώμους καὶ τὰ νέων ζηλώματα'** **4)** ἀνταγωνισμός, ἅμιλλα: Ἀππ.Ἐμφ.Πολ.5,113 **ζήλωμα τῆς τῶν Ῥωμαίων ἀρετῆς'** κ.κτ. πληθ.: Λυκόφρ.355.

ζήλωσις-εως (ἡ) (ζηλῶ) μετὰ ζήλου μίμησις, φιλοτιμία πρὸς τὸ προσαρμόζεσθαί τινι, μτ. γεν.:

Θουκ.1,132 ὑποψίας **πολλάς παρεῖχε τῇ τε παρανομίᾳ καὶ ζηλώσει τῶν βαρβάρων,** Λογγίν.'Ύψ. 13,2 **ἡ τῶν ἔμπροσθεν μεγάλων συγγραφέων καὶ ποιητῶν μίμησίς τε καὶ ζήλωσις·** **2)** ἡ μετὰ ζήλου προσπάθεια, σπουδή : Φίλ.1,362 **κατὰ τὰς πολυτρόπους τοῦ βίου ζηλώσεις·** **3)** συνήθεια, ἔθος : Φίλ.1,468 **ἀρχαιότροποι ζηλώσεις·** **4)** ἐπὶ συζύγων, ἀνησυχία διὰ τὴν συζυγικὴν πίστιν, ζηλοτυπία, ζήλεια βλ.λ. : ΠΔ'Αρ.5,14 **καὶ ἐπέλθῃ αὐτῷ πνεῦμα ζηλώσεως.**

ζηλωτής (ὁ) (ζηλῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλήρης ζήλου, μιμητής, θαυμαστής : Πλάτ.Πρωτ.343Α **ζηλωταὶ καὶ ἐρασταὶ τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας,** Ἰσοκρ.1,11 **μιμητὴς καὶ ζηλωτὴς τῆς πατρῴας ἀρετῆς,** Λουκ.'Ιστ.Συγγρ.15 **Θουκυδίδου ζηλωτής·** **2)** ζηλότυπος : ΠΔ'Έξ.20 **θεὸς ζηλωτής·** **3)** ὁ μετὰ ζήλου ἀφωσιωμένος εἴς τινα θρησκείαν, θεοσεβής : ΚΔΠράξ.1,13 **καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής·** ‖ κτ. πληθ. π. Ἑβρ. ὄνομα Φαρισαίων τοῦ 1ου αἰ. μ.Χ. δεικνυόντων μέγαν ζῆλον ὑπὲρ τῆς λατρείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ Ναοῦ καὶ τοῦ Νόμου καὶ μισούντων τοὺς μὴ Ἰουδαίους, ἀραμαϊστὶ Καναναγιά· **4)** ἱστορ. μσν. **οἱ ζηλωταὶ** ὡς οὐσ. ὀργάνωσις φιλελευθέρων ἀρχῶν ἐν Θεσσαλονίκῃ, συσταθεῖσα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ 14ου αἰ. μ.Χ. καὶ σκοποῦσα τὴν προστασίαν τῶν δικαιωμάτων τῶν πολιτῶν πάσης κοινωνικῆς τάξεως καὶ τὴν συμμετοχὴν αὐτῶν εἰς τὴν διοίκησιν τῶν κοινῶν.

ζηλωτικός-ή-όν (ζηλῶ) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ζηλωτήν, ὁ ὅμοιος αὐτῷ, ὅθεν ὁ πλήρης ζήλου, ὁ ζηλωτής : Ἀριστλ.Ρητ.1388b,36 **ζηλωτικοὺς μὲν εἶναι τοὺς ἀξιοῦντας αὑτοὺς ἀγαθῶν,** Φίλ.1,135 **τὸν ζηλωτικὸν λόγον·** ‖ κ. ὑπερθ.: Παλλάδ.Λαυσ.1046C **ζηλωτικωτάτη τῆς εἰς οὐρανὸν φερούσης ὁδοῦ·** ‖ τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ὁ ζῆλος : Ἐπιφάν.1,62 **τὸ ζηλωτικὸν τῆς πίστεως.**

ζηλωτός-ή-όν (ζηλῶ) κ. νεώτ. κ. **ζηλωτός-όν,** δωρ. **ζαλωτός,** ὁ ἄξιος ζήλου, μιμήσεως, θαυμασμοῦ, ζηλευτός : Πλάτ.'Ιππ.Ε 368Β **ζηλωτὴ σοφία,** Δημ.615 **καλὰ καὶ ζηλωτὰ ἐπιγράμματα·** κ. συγκρ. : Ἰσοκρ.6,95 **ἐν αἷς ἕκαστος ἡμῶν ζηλωτότερος ἦν καὶ θαυμαστότερος τῶν ἀθλητῶν·** **2)** ἐπὶ προσ., ὁ εὐδαιμονιζόμενος, ὁ καλοτυχιζόμενος, ζηλευτός : Αἰσχ.Πέρσ.710 **ζηλωτὸς ὢν βίοτον εὐαίωνα Πέρσαις,** Σοφ.'Αντ.1161, Πλάτ.Συμπ. 197D, Ἰσοκρ.5,69 **οὐ γὰρ μόνον ὑπὸ τῶν ἄλλων ἔσει ζηλωτός·** ‖ κ. ἐπὶ καταστάσεων, ἀπολ. : Σιμων.71 **ζαλωτὸς αἰών·** κ. ὑπερθ :'Αριστφ.Νεφ.464 **μετ' ἐμοῦ ζηλωτότατον βίον . . διάξεις·** **3)** μτ. γεν. πράγμ. εὐδαίμων, μακάριος διά τι : Πίνδ. Ο 7,6 **θῆκέ νιν ζαλωτὸν ὁμόφρονος εὐνᾶς** (Βερναρδ.Γρ.ἐν λ. « ἐποίησεν αὐτὸν μακάριστον, ἕνεκεν τῆς ὁμονοούσης συζυγίας »), Πλούτ.Παμπ. 61 **ζηλωτὸς ἀνὴρ τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας·** ‖ ὁμ. μτ. δοτ. : Πλούτ.Λούκ.38.

ζημία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ζημιά,** δωρ. **ζᾶμία,** κρητ. **δαμία,** ἀπώλεια, βλάβη, ἀντίθ. κέρδος, ὠφέλεια : Πλάτ.Νόμ.835Β **μέγα τῇ πόλει κέρδος ἢ ζημίαν ἂν φέροι,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1132b,12, Χρον.Μορ.1111 **οὐαὶ ζημία τὸ γίνοτον ἐκείνην τὴν ἡμέραν·** ‖ κ. ἐν φρ. ἀπώλεια ἐκ φθορᾶς, φθορά, βλάβη : Ἀριστφ.Πλ.1124 **ὅστις ἐποίεις ζημίαν ἐνίοτε τοιαῦτ' ἀγάθ' ἔχων,** Δημ.155 **τῶν μὲν πολλῶν ἐάν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφεν,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.64 **καὶ εἶναι δίκαιον ἡ ζημία νὰ πέσῃ εἰς βάρος του·** **2)** χρηματικὴ ποινή, πρόστιμον : Ἡρ.2,65 **ζημίην ἀποτίνειν,** Πλάτ. Νόμ.774Ε **ἑκάστους τὴν ζημίαν ἐκτίνειν,** Δημ. 727 **καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσούσας ζημίας καταβάλλειν·** ‖ ὁμ. ἐν φρ. : Θουκ.3,70 **ζημία ἐπίκειται στατὴρ** (πρόστιμον ἑνὸς στατῆρος), Πλούτ Λύσ.27 **ζημίαν ὀφείλειν τάλαντον·** **3)** γεν. τιμωρία, ποινή : Ἡρ.1,144 **τούτοισι μέν νυν ταύτην τὴν ζημίην οὗτοι ἐπέθηκαν,** Αἰσχ.Πρ.329 **γλώσσῃ ζημία προστρίβεται,** Θουκ.2,24 **θάνατον ζημίαν ἐπέθεντο·** ‖ κ. μτ. γεν. τοῦ ἐγκλήματος : Πλάτ.Θεαίτ.176D **ἀγνοοῦσι γὰρ ζημίαν ἀδικίας·** **4)** ὡς ὑβριστικὴ λ. μετ' ἐπιθ., ἄνθρωπος οὐτιδανός, μηδαμινός : Ἀριστφ.'Αχ.737 **φανερὰν ζαμίαν ;,** Ἀλκίφρ.3,21 **καθαρὰ ζημία·** **5)** Ἡσ. « ζημία, θυσία τις ἀποδιδομένη ὑπὲρ τῶν γινομένων ἐν Θεσμοφορίοις ».

ζημιάζω γλωσσ. ἐπιφέρω ζημίαν.

ζημιάρης-α-ικο (ζημία) δημ. ὁ συνήθως ἐπιφέρων ζημίας ἐκ φθορᾶς, θραύσεως κτλ.

ζημιαρόγατος (ὁ) δημ. γάτος ἐπιφέρων ζημίας· χαρακτηρισμὸς τοῦ ζημιάρη βλ.λ.

ζημιοπρακτῶ-έω πάπ. ἐκτελῶ ποινήν : **οἴεται ζημιοπρακτήσειν ἡμᾶς τὰ μὴ καθήκοντα·** κ. παθ.

ζημιόψυχος-ον γλωσσ. ὁ ζημιώσας, ἀπολέσας τὴν ψυχήν του, ὁ τὰ μάλιστα κατακεκριμένος.

ζημιῶ-όω (ζημία) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ζημιώνω,** παθ. μέλλ. **ζημιωθήσομαι,** συνήθ. μέσ. μέλλ. ἐν παθ. σημ. **ζημιώσομαι,** παθ. ἀόρ. **ἐζημιώθην** κ. δημ. **(ἐ)ζημιώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐζημιωμένος** κ. δημ. **ζημιωμένος,** ἐπιφέρω εἴς τινα ζημίαν, βλάβην, ἀπώλειαν : Πλάτ.Νόμ.846Α **μηδὲν ἢ μηδένα ζημιοῖ,** Ἰσοκρ.6,5 **οὐδὲν ζ- τὸ κοινόν,** Χρον.Μορ. 1132Η **τοὺς ἐχτρούς μου, | ὅπου ζημιώνουν, καταλοῦν, τοὺς τόπους μου κουρσεύουν,** Ζερβ.Μῦθ. Ζ 31 **ζημιώνοντας τὴν ἄνεση καὶ τὴν ὑγεία τῶν ἀνθρώπων·** κ. παθ. : Θουκ.3,40 **ἡ μὲν πόλις βραχέα ἡσθεῖσα μεγάλα ζημιώσεται,** Πλάτ.Νόμ. 916Ε, Πάπ. **ἵνα μὴ ζημιωθῇ τὰ γενήματα,** Βίος Ἀλεξάνδρου3267 **ζημιωθεὶς ἀποσκευήν, ἣν εἶχεν οὗτος πᾶσαν·** ‖ νεώτ. κ. δημ. κ. ἐλαττῶ : Παπαντ.'Αγ.'Ορ.112 **δὲ ζημιώνουν τὴν ἀβλότητα τῆς σκηνῆς·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. ὑφίσταμαι ζημίαν : **ἐζήμιωσα ἀπὸ τὴν ἐπιχείρησιν·** **3)** ἐπιβάλλω εἴς τινα χρηματικὴν ποινήν, πρόστιμον, μετ' αἰτ. κ. δοτ. πράγμ. : Ἡρ.6,21 **ἐζημίωσάν μιν ὡς ἀναμνήσαντα οἰκήια κακὰ χιλίῃσι δραχμῇσι,** Πλάτ.Νόμ.936Α· πρβλ. Λυκοῦργ.ἀπ.40 **ζ- τινὰ ἕως τριάκοντα μνᾶς·** κ. παθ. : Ἀντιφ.2,4,7, Πλάτ.Νόμ. 766D **ζημιούσθων ἕκαστος δραχμῇ τῆς ἡμέρας·** ‖ μ. αἰτ. πράγμ. : Ἀριστλ.ἀπ.436 **ζ- πεντήκοντα λίτρας·** ‖ κ. μτφ. : Ἡρ.7,39 **τοῦ ἑνός, τοῦ περιέχεαι μάλιστα, τὴν ψυχὴν ζημιώσεαι·** κ. ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ κερδαίνω : ΚΔ Ματθ.16,26 **τί γὰρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐὰν τὸν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τὴν δὲ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ;** **4)** τιμωρῶ, καταδικάζω : Ἡρ.7,35 **τήν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τούτοισι ζημιοῦν,** Θουκ.4,65 **ἐλθόντας δὲ τοὺς στρατηγοὺς οἱ ἐν τῇ πόλει Ἀθηναῖοι τοὺς μὲν φυγῇ ἐζημίωσαν·** κ. παθ. : Λυσ.31, 26 **ζημιοῦσθαι ζημίαις ἐσχάταις,** Πλάτ Πολιτ.297Ε, Πάπ. **θανάτῳ ζημιοῦσθαι·** ρηματ. π. ζημιωτής, ζημίωσις, ζημίωμα, ζημιωτικός.

ζημιώδης-ους-ες (ζημία-εἶδος) ὁ ἐπιφέρων ζημίαν, ἐπιζήμιος, ἐπιβλαβής, βλαβερός : Πλάτ.Κρατ. 417D **ἀλλὰ βλαβερόν γε καὶ ζημιῶδες,** Ξεν.'Απομν.3,4,11,Πολυδ.4,35 **ζημιώδης** ῥήτωρ.

ζημιωδῶς ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τρόπον ζημιώδη, ἐπιβλαβῆ, ἐπιζημίως : Πολυδ.8,147.

ζημίωμα-ατος (τὸ) (ζημιῶ) ποινή, τιμωρία : Ξεν. Ἑλλ.3,1,9 **ἀταξίας γὰρ ζημίωμά ἐστι·** ‖ ἰδίως χρηματικὴ ποινή, πρόστιμον : Λουκ.Προμ.13· **2)** τὸ δικαίωμα τοῦ ἐπιβάλλειν ζημίαν, τιμωρίαν : Πλάτ. Νόμ.764C **τὰ αὐτὰ δὲ καὶ ἀστυνόμοις ἔστω ζημιώματά τε καὶ κολάσεις ἐν τῇ ἑαυτῶν ἀρχῇ·** **3)** πάπ. ἀπώλεια, χάσιμο : Πάπ. **λήμματα καὶ ζημιώματα·** ‖ φθορά, βλάβη, ζημιά : Δίων Κ 52,33 **ζ- προστρίβεσθαί τινι,** Πάπ. **ἐκ τῶν συμβεβηκότων ἡμῖν ἀφάτων ζημιωμάτων.**

ζημίωσις-εως (ἡ) [ζημιῶ] ἡ ἐπιβολὴ ζημίας, ποινῆς, τιμωρίας : Ἀριστλ.Πολιτ.1300b,22 **ὅσα περὶ ζημιώσεων ἀμφισβητοῦσι.**

ζημιωτής (ὁ) [ζημιῶ] σχόλ., μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιβάλλων ζημίαν, ποινήν, τιμωρίαν : Σχόλ.Αἰσχ. Πρ.77· || ὁ δήμιος : Εὐστ.1833,54 **πανδήμιον αἰνίξασθαί ποτε τὸν κοινὸν ζημιωτήν·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπενεγκὼν ζημίαν, φθοράν, βλάβην.

ζημιωτικός-ή-όν μτγν. ὁ ὑποστὰς ζημίαν, βλάβην, ἀπώλειαν : Βέττ.Βάλ.67,19.

Ζήν-Ζηνός (ὁ) ποι. ἀντὶ Ζεὺς βλ.λ.

ζηνοδότειος-α-ον μτγν. ὁ τοῦ γραμματικοῦ Ζηνοδότου ἢ ὁ κατὰ τὸν Ζηνόδοτον : Διογ.Λ 12,15 **γραμματικὸς Ζηνοδότειος.**

ζηνοδοτήρ-ῆρος (ὁ) [Ζήν-δίδωμι] μτγν. ἐπών. τοῦ Ἀπόλλωνος, ὁ δίδων χρησμούς, οὓς παρελάμβανε παρὰ τοῦ Διός : ΑΠ 9,525,7.

Ζηνοποσειδῶν-ῶνος (ὁ) [Ζεὺς-Ποσειδῶν] μτγν., δωρ. **Ζᾶνοποσειδάν,** σύνθετός τις θεότης ἐκ τοῦ Διὸς καὶ Ποσειδῶνος, λατρευομένη ἐν Καρίᾳ : Μάχ.π.Ἀθήν.8,337C.

ζῆνος-η-ον πάπ. πιθ. ζεῖνος, ὁ πεποιημένος ἐκ ζέας : Πάπ. **καὶ ζήνη ε κατὰ ἀναλογίαν.**

ζηνόφρων-ονος-ον [Ζήν-φρήν] μτγν. ὁ γινώσκων τὰς βουλὰς καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διός· ἐπών. τοῦ Ἀπόλλωνας, ὡς ἀποκαλύπτοντος διὰ τῶν χρησμῶν του τὰς βουλὰς καὶ τὰς ἀποφάσεις τοῦ Διός : ΑΠ 9,527,7.

ζηνώνειος-ον [Ζήνων] μτγν. κ. **ζηνωνικάς** ὁ τοῦ Ζήνωνος : Τίμων Φλ.π.Ἀθήν.4,158B **Ζηνώνειον φακῆν ἕψειν,** Διόγ.Λ 1,19 **Ζηνώνειον** [αἵρεσιν].

ζηνωνικός-ή-όν μτγν., δωρ. **Ζᾶνωνικός,** ὁ Ζηνώνειος βλ.λ. : Σωπ.π.Ἀθήν.4,160F **ζηνωνικῷ πραθήσεθ' οὗτος κυρίῳ,** Κερκ.9,16 **ζηνωνικὸς ἔρως.**

ζήση (ἡ) δημ. ἡ ζῆσις βλ.λ.

ζήσιμος-η-ο [ζῶ] δημ. ὁ δυνάμενος νὰ ζήσῃ, βιώσιμος : Βλαστ.Συνμ.82.

ζῆσις-εως (ἡ) [ζῶ] μτγν.,μσν. κ. νεώτ., δημ. **ζήση,** ζωή, βίος : Δαμάσκ.Ἀρχ.83, δ.τραγ. **σιτάρι γιὰ τὴ ζήση του,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 89,5 **ὡς νὰ ζῇς τῶν ἡμερων τὴ ζήση,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 35,9,4 **κι ὁπόχει τέτοιο θησαυρὸ μακρύτερη ἔχει ζήση.**

ζῆτα (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ., ἀκλ. ὄνομ. τοῦ ἕκτου γράμματος τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου, τὸ ζ βλ.λ.: Πλάτ.Κρατ.419B **ἐὰν κατὰ τὴν ἀρχαίαν φωνὴν ἀποδῷς ἀντὶ τοῦ ζῆτα δέλτα·** **2)** τὸ ζῆτα τῆς Ἰλιάδος, πάπ. κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἕκτη ραψῳδία τῆς Ἰλιάδος· **3)** ἐπών. τοῦ γραμματικοῦ Σατύρου : Πτολ. **« Σάτυρος . . Ζῆτα ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ζητητικὸν αὐτοῦ »·** πρβλ. ζητητικοί.

ζητακισμός (ὁ) [ζῆτα] νεώτ. εἰδ. ἐν τῇ ὀρθοφωνητικῇ, σύμπτωμα διαταραχῆς τοῦ λόγου ἐπὶ τραυλισμοῦ τοῦ ζ ἢ καὶ πλειόνων συμφώνων.

ζητἄρετησιάδης-ου (ὁ) μτγν. κωμ. λ. ὁ ζητῶν τὴν ἀρετήν : Ἡγήσ.2.

ζήτας (ὁ) [ζητῶ] δημ. ὁ ἔχων τὴν ἕξιν νὰ αἰτῆται, ὁ ἐπαίτης, ὁ ζητιάνος· ἐν συνθ. πανταζήτας.

ζητεία (ἡ) [ζητεύω] μσν., δημ. **ζήτεια,** ἡ πρᾶξις τοῦ ζητεύω, ζητιανεύω, ἐπαιτεία, ζητιανιά : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,89 **οὗτος ἦλθε διὰ ζητεῖαν εἰς τὸ Γιάσι.**

ζητεύω [ζήτης] ποι. κ. δημ., δωρ. **ζατεύω,** ζητῶ τι ὡς ἐλεημοσύνην, ἐπαιτῶ, ψωμοζητῶ : Ἡσίοδ. Ἔργ.400 **μήποτε σὺν παίδεσσι γυναικί τε θυμὸν ἀχεύων ζητεύῃς βίοτον κατὰ γείτονας, οἱ δ' ἀμελῶσι,** Ἀλκ.33,8 **τὰ κοινὰ γάρ ὥσπερ ὁ δᾶμος ζατεύει,** πρβλ. Κορ.Ἀτ.4,157Λ ἐν λ.· || δημ. ἀμτβ. εἶμαι ἐπαίτης, μετέρχομαι τὴν ἐπαιτείαν, ζητιανεύω· ρηματ. π. ζητεία.

ζήτημα-ατος (τὸ) [ζητῶ] κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἀντικείμενον ἐρεύνης, τὸ ζητούμενον : Ἱππ.Ἀρχ. Ἰητρ.3 **ζητήματι τί ἂν τις ὄνομα δικαιότερον ἢ προσῆκον μᾶλλον θείη ἢ ἰητρικήν,** Εὐρ.Βάκχ.1139 **οὐ ῥᾴδιον ζήτημα** [ἐπὶ τῶν ἠκρωτηριασμένων μελῶν τοῦ Πενθέως], Σεκοῦνδ.3 **δυσνοούμενον ζήτημα,** Ψυχάρ.Ταξ.5 **ὅταν κανένα δύσκολο ζήτημα τοὺς σκοτίζῃ τὸ κεφάλι,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 59 **ὥσπου νέες θρησκεῖες ἔφεραν στὸν κόσμο ἄλλα ζητήματα·** **2)** ἔρευνα, ἐξέτασις : Σοφ.ΟΤ 278 **τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν,** Πλάτ.Νόμ.630E **τὸ περὶ νόμους ζήτημα,** ΚΔ Πράξ. 15,2 **περὶ τοῦ ζητήματος τούτου·** || εἰδ. δικαστικὴ ἔρευνα, ἐξέτασις : Πάπ. **ἔστω οὖν τὸ ζήτημα περὶ ἀποβολῆς·** **3)** πάπ. κ. μσν. ἀπαίτησις, ἀξίωσις : Πάπ. **ὀφειλήματα ἢ ζητήματα,** Καισάρ. Δαπ.ἐν Σάθ.3,36 **συχνάκις ἐσηκόνουνταν καὶ ἐρχόμενοι εἰς τὴν Πόρταν ἐγύρευσαν πολλὰ ζητήματα·** **4)** διαφορά, διένεξις, ἔρις : ΚΔ Πράξ. 25,19 **ζητήματα δέ τινα περὶ τῆς ἰδίας δεισιδαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, - δημιουργεῖ ζητήματα ἐκ τοῦ μηδενός** [διενέξεις ἀδικαιολογήτους]· **5)** νεώτ. νομ. εἰδ. ἕκαστον τῶν εἰς τοὺς ἐνόρκους ὑποβαλλομένων ἐρωτημάτων.

ζητηματικός-ή-όν [ζητῶ] σχόλ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζήτησιν τῆς ἀληθείας, ὁ ζητητικός : Σχόλ.Πλάτ.212Η.

ζητημάτιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ζήτημα βλ.λ., ἐν εἰδ. σημ. μικρὸν ζήτημα : Ἀρρ.Ἐπικτ.2,16,20, Λιβάν.Προγ.4,639.

ζητήρ-ῆρος (ὁ) ἐπίθ. τοῦ Διός· Ἡσ. **«Ζεὺς ἐν Κύπρῳ».**

ζήτης (ὁ) [ζητῶ] δημ., θηλ. **ζήτρα,** ὁ ἐπαίτης, ὁ ζητιάνος : παροιμ. **ὁ ζήτης δότης κι ἂν γενῇ, πάντα τρέμ' ἡ χέρα του** [οἱ ἀρχικῶς πτωχοὶ καὶ ὅταν πλουτήσωσι δὲν εἶναι ἐλευθέριοι].

ζήτηση (ἡ) δημ. ἡ ζήτησις βλ.λ. 2), κυρ. ἐπὶ προϊόντων, ἐμπορευμάτων κτλ. : **ὁ καπνὸς-τὸ λάδι ἔχει φέτος μεγάλη ζήτηση·** πρβλ. ζητήσιμος 2).

ζητησιάρης-α-ικο δημ. ὁ καθ' ἕξιν καὶ συνήθως ζητῶν παρ' ἄλλων δωρήματα : **ζητησιάρικο παιδί·** || εἰδ. **ζητησιάρα** ἐπὶ συζύγου, ἡ ἀξιοῦσα πλείονα τοῦ προσήκοντος παρὰ τοῦ συζύγου, ἡ ἀπαιτητική· κ. ἐπὶ ἐρωμένης· || σπαν. ἀντὶ ζητιάνος, ζήτης βλ. λς : Βλαστ.Συνμ.81.

ζητήσιμος(-η)-ο(ν) [ζητῶ] κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ θηραμάτων, ὁ οὗ ἐπιδιώκεται, ἐνεργεῖται ἡ ἄγρα, ἰδ. δι' ἀνιχνεύσεως : Ξεν.Κυν.6,6 **ἵνα ἐὰν ᾖ πλησίον τὸ ἀρκυοστάσιον τῶν ζητησίμων, μὴ φοβῆται·** || ὁμ. ὁ οὗ εἶναι εὐχερῶς ἐπιτευκτή, εὔκολος ἡ ἄγρα· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ προϊόντων, ἐμπορευμάτων, χρηματιστηριακῶν ἀξιῶν κτλ., ὁ ὃν προσφέρονται ν' ἀγοράσωσι πολλοὶ ἀγορασταί, οὗ εὔκολος ἡ πώλησις, ἀντίθ. ἀζήτητος : **ἡ σταφίδα εἶναι πάλι ζητήσιμη·** || κ. μετ' ἐμπροθ. διορ. [εἰς] δηλωτικοῦ τόπου, ὁ ἔχων κατανάλωσιν : **οἱ ἐλιές μας εἶναι ζητήσιμες καὶ στὴν Ἀγγλία.**

ζήτησις-εως (ἡ) [ζητῶ] κ. μσν. κ. νεώτ., δημ.-**η** ἡ πρᾶξις τοῦ ζητῶ, ἡ ἐνέργεια πρὸς εὕρεσίν τινος ἢ ἀνεύρεσιν, ἀναζήτησις, ἡ ἐπιδίωξις τοῦ πορισθῆναί τι : Ἡρ.2,44 **κατ' Εὐρώπης ζήτησιν ἐκπλῶσαι,** Σοφ.Τρ.55 **ἀτὰρ ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά,** Θουκ.8,57 **μὴ τῆς τροφῆς ζητήσει πορθήσωσι τὴν ἤπειρον,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.5 [ἐκδ. Φέξη] **ἡ γραῖα εἶχεν ἐξέλθει ἴσως πρὸς ζήτησιν ἄρτου.** **2)** νεώτ. ἐπὶ προϊόντων, ἐμπορευμάτων, ἑταιρικῶν μετοχῶν κτλ., ἡ παρ' ἀγοραστῶν προσπάθεια, διάθεσις, ἐνέργεια ἀγορᾶς, δθ. ἡ εὐχερὴς ἢ ἡ ἐν καλῇ τιμῇ πώλησις, κατανάλωσις, ἀντίθ. ἀζητησία : **τὰ εὐθηνὰ εἴδη τοῦ συρμοῦ ἔχουν πάντοτε ζήτησιν,-τὰ καπνὰ μας δὲν εἶχον φέτος ζήτησιν·** κ. μτ ἐμπροθ. διορ. [εἰς] δηλωτικοῦ τόπου, ἔνθα ἡ ζήτησις : **ὑπάρχει μεγάλη ζήτησις σταφυλῶν-ἐλαιολάδου-ἑλληνικῶν κονιάκ εἰς τὴν Γερμανίαν-εἰς τὴν Εὐρώπην-εἰς τὴν Αἴγυπτον·** || εἰδ. ἐν

τῇ πολιτ. οἰκονομίᾳ ἡ ὕπαρξις καταναλώσεως προϊόντος τινός, δθ. ἡ πρὸς ἀγορὰν ἐνέργεια, ἡ ἀγοραστικὴ κίνησις, ἀντίθ. πρασφορά : **ὁ νόμος τῆς προσφορᾶς καὶ τῆς ζητήσεως** [ἡ ἐξ ἐμπειρίας διαπίστωσις καὶ κατὰ λαγικὴν συνάρτησιν διαμόρφωσις πρακτικοῦ κανόνος ὅτι ὅσον αὐξάνει ἡ κατανάλωσις κ. γεν. ἡ ἀγοραστικὴ διάθεσις ἀναφ. πρός τι προϊόν, τόσον εὐρύνεται καὶ ἐντείνεται ἡ παραγωγὴ αὐτοῦ καὶ τἀνάπαλιν, ὡς ἐπίσης ἀπὸ ἄ. ἀπόψεως, ὅσον σχετικῶς πρὸς τὸν κύκλον καταναλώσεως σπανίζει προϊόν τι, τόσον αὐξάνει ἡ τιμὴ του καὶ τἀνάπαλιν]· **3**) δρᾶσις πρὸς εὕρεσιν, ἔρευναν, μτ.γεν.: Ἡρ.6,118 **ζήτησιν ἐποιέετο τῶν νεῶν** [ἠρεύνα τὰ πλοῖα], Αἰσχίν.1,43 **ζήτησιν αὐτοῦ ἐποιεῖτο μετὰ τοῦ Φαίδρου**· || ἡ ἔν τινι τόπῳ ἔρευνα κ. ἰδ. ἡ κατ' οἶκον ἔρευνα, μτ. ἐμπροθ. διορ. (εἰς) : Λυσ.12,30 **ὅσοι εἰς τὰς οἰκίας ἦλθον τὰς ὑμετέρας ζήτησιν ποιούμενοι**· **4**) εἰδ. ἐν τῇ Ἀθηναϊκῇ πολιτείᾳ δικαστικὴ ἀνάκρισις ἢ ἔρευνα διενεργουμένη ὑπὸ τῶν ζητητῶν βλ.λ.3) ἐν σχέσει πρὸς ἀδικήματα ἐπιδιώκοντα ἢ ἐπενεγκόντα τὸν κλονισμὸν τοῦ πολιτεύματος ἢ τὴν παρακώλυσιν τῆς ὁμαλῆς λειτουργίας τῶν κρατικῶν ὑπηρεσιῶν : Δεῖν.1,10· || πάπ. γεν. ἀνάκρισις : **ἐάν τις ζήτησις περὶ τούτου πρός σε γένηται**· **5**) μτγν. μσν. διένεξις, ἀμφισβήτησις ἐπὶ περιουσιακοῦ δικαιώματος : Διατ.᾿Αττάλ.1,34 **εἰ δὲ ἀνακύψει ζήτησις ἢ δίκη περὶ κτήματος τοῦ θείου πτωχοτροφείου**· || νεώτ.ἐν φρ.**εἰς πρώτην ζήτησιν** ἀπαίτησις εἰσπράξεως, ἀξίωσις ἀμέσου καταβολῆς ὑπὸ τοῦ ὑπόχρέου : **γραμμάτιον ἐξοφλητέον εἰς πρώτην ζήτησιν**· πρβλ. ἀντίστοιχ. φρ. ἐπὶ χαρτονομισμάτων : **πληρωτέαι ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει**· **6**) φιλοσ. ἡ ἐπίμονος μετὰ προσοχῆς πνευματικὴ ἔρευνα πρὸς διευκρίνησιν ζητήματος, ἐξήγησιν ἢ αἰτιολογίαν φαινομένων κτт. : Πλάτ.ἀπ.29C **ἐφ' ᾧ μηκέτι ἐν τῇ ζητήσει ταύτῃ διατρίβειν μηδὲ φιλοσοφεῖν**, αὐτ. Τίμ.47Α **περί τε τῆς τοῦ παντὸς φύσεως ζήτησιν ἔδοσαν**· κ. κτ. πληθ. : αὐτ.Φαῖδρ.66D.

ζητητήριον [τὸ] (ζητῶ) ἀρχ. λεξ. βασανιστήριον : Ἀνών. π. Σουΐδ.

ζητητής [ὁ] (ζητῶ) κ. νεώτ. ὁ ἐπιμόνως ἐρευνῶν, ἀναζητῶν, ὁ ἐρευνητής, ὁ ἐνεργῶν ζήτησιν βλ.λ 6): Πλάτ.Πολ.618C **τούτου τοῦ μαθήματος καὶ ζητητὴς καὶ μαθητὴς ἔσται**, αὐτ.Χαρμ.175Ε,-οἱ **ζητηταὶ τοῦ μυστηρίου τῆς ζωῆς**· **2**) εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς θηράματα, ὁ ἀνιχνευτής· Πολύδ.5,9 **ζ- θηρίων**· **3**) κτ. πληθ. π.᾿Αθην. ἀρχή τις ἔργον ἔχουσα τὸ ἐρευνᾶν καὶ ἀνευρίσκειν τοὺς ὀφειλέτας τοῦ δημοσίου, τοὺς κατέχοντας δημόσια κτήματα καὶ τοὺς αὐτουργοὺς ἐγκλήματός τινος κατὰ τῆς πόλεως : Λυσ.163,6 **πολὺ ἂν δικαιότερον ὑμᾶς ὑπὸ τῶν ζητητῶν ἀπογραφῆναι τὰ ἐμὰ ἔχειν**, Δημ.696 **ἐλέσθαι ζητητὰς τῶν ὀφειλόντων τῇ πόλει**· || κ. κτ. ἑν. ῥέλος τῆς ἀρχῆς ταύτης τῶν ζητητῶν : Ἀνδοκ.1,14 **ἦσθα ζητητής**.

ζητητικός-ή-όν [ζητῶ] κ. νεώτ. ὁ ἔχων τάσιν πρὸς πνευματικὰς ἐρεύνας, πρὸς ζήτησιν βλ.λ.6), ὁ ἐρευνητικός : Πλάτ.Μέν.81D **ὅδε δὲ ἐργαστικούς τε καὶ ζητητικοὺς ποιεῖ**, αὐτ.Πολιτ.528B· **2**) ὁ ἐν ᾧ ἐρευνᾶται, ἀναζητεῖται ἡ ἀλήθεια, οἷον ἐν ταῖς διαλόγοις : Διογ.Λ 3,49 **ὅ τε ὑφηγητικός, καὶ ὁ ζητητικός**· || **τὸ ζητητικὸν** ὡς οὐσ. ἡ ζήτησις βλ.λ.6), ἡ ἀναζήτησις τῆς ἀληθείας : Ἀριστλ. Πολιτ.1265a,12 **τὸ ζητητικὸν ἔχουσι πάντες οἱ τοῦ Σωκράτους λόγοι**· **3**) εἰδ. ὡς οὐσ. **οἱ ζητητικοί** οἱ σκεπτικοὶ φιλόσοφοι : Διογ.Λ 9,69 **ἀπορητικοὶ δὲ καὶ σκεπτικοί, καὶ ἔτι ἐφεκτικοί, καὶ ζητητικοί, ἀπὸ τοῦ οἷον δόγματος προσηγορεύοντο**· || ὁμ. **ἡ ζητητικὴ** τὸ φιλοσοφικὸν σύστημα τῶν ζητητικῶν : Διογ.Λ 9,70 **ζητητικὴ μὲν οὖν φιλοσοφία, ἀπὸ τοῦ . . ζητεῖν τὴν ἀλήθειαν.**

ζητητός-ή-όν [ζητῶ] ὁ ζητούμενος ἢ ὁ ζητηθείς, ὁ ἄξιος ζητήσεως· πρβλ. περιζήτητος : Σοφ.ΟΚ 389 **σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν.**

ζητήτωρ-ορος [ὁ] ἀρχ. λεξ. κ. ζήτωρ ὁ ζητητής.

ζήτι-ιοῦ [τὸ] δημ. ἐπαιτεία, ζητιανιά, διακονιά : παροιμ. **τοῦ ζητιοῦ τὰ κέρδη ντροπὴ καὶ πομπιοσύνη - βγῆκε στὸ ζήτι**· πρβλ. φωμοζήτι.

ζητιά [ἡ] δημ. κ. **ζήτεια** ἡ ζητεία, ἡ ἐπαιτεία, ἡ ζητιανιά : Βλαστ.Συνμ.80.

ζητιάνεμα-ατος [τὸ] (ζητιανεύω) δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ζητιανεύω βλ.λ., ἡ ἐπαιτεία, ἡ διακονιά.

ζητιανεμός [ὁ] [ζητιανεύω] δημ. τὸ ζητιάνεμα.

ζητιανεύω [ζητιάνος] δημ. ζητῶ ἐλεημοσύνην, ἐπαιτῶ, διακονεύω, ἄ. ζητεύω : Καμπ.Δ ᾿Αθην.Διηγ. 209 **μία γραῖα ᾿Αραπίνα ζητιανεύει**, Πορφ.Σκ. 26,10 **καὶ τὰ μικρὰ παιδιά τους ζητιανεύουν**· ρηματ.π.ζητιάνεμα, ζητιανεμός.

ζητιανιά [ἡ] [ζητιάνος] δημ. ἡ πρᾶξις τοῦ ζητιανεύω, ἡ ἐπαιτεία, ἡ διακονιά : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 36,8 **κι οἱ ἀγάπες τους στὴ ζητιανιὰ ξεχνιοῦνται.**

ζητιάνικος-η-ο [ζητιάνος] δημ. κ. **ζητιανίστικος** ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ζητιάνον : Καρκβ.Ζητ.41 **νὰ προσθέτῃ στὰ ζητιάνικα τραγούδια νέα μέτρα**, Λάμψ.Δ μτφρ.Γερμ.Κλασ.1,10,7 **σύ ζητιάνικο σόϊ, ταπεινὴ ἐσὺ σπορά**· || κ. εἴρων. : Καρκβ.Ζητ.67 **καὶ στὴ ζητιάνικη δόξα ἦταν ἐφάμιλλο.**

ζητιανίστικος-η-ο [ζητιάνος] δημ. κ. **ζητιάνικος** βλ.λ. : Λάμψ. μτφρ. Γερμ.Κλασ.1,10,17 **ζητιανίστικη γέννα.**

ζητιάνος-α-ικο [ζητῶ] δημ. ὁ ἐπαίτης, ὁ διακονιάρης : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.133 **ἐμεῖς δὲν εἴμαστε ζητιάνοι, γιὰ νὰ φέρῃς φωμιὰ τοῦ λόγου σου**, Παπαντ.᾿Αγ.῞Ορ.6 **νὰ γίνῃ ζητιάνος, νὰ τρέφεται ἀπὸ τὴν ἐλεημοσύνη τοῦ κόσμου.**

ζήτουλας [ὁ] [ζητῶ] δημ. ὁ ζητιάνος, ἐπαίτης : Ἐφταλ.᾿Οδ.Σ 1 **κι ἦρθε ἕνας ζήτουλας κοινός.**

ζητουλιάρης [ὁ] δημ., πληθ. **-αραῖοι**, ὁ κατ' ἐπάγγελμα ἐπαίτης, ζητιάνος, συνήθ. κτ. πληθ. : **πλήθυναν οἱ ζητουλιαραῖοι** στὸν τόπο μας· **σημάδι τοῦτο φτώχειας μὰ καὶ τεμπελιᾶς.**

ζητουμένως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ ζήτησιν, ἀντίθ. ὁμολογουμένως : Ἰω.Χρυσ.2,290,38.

ζήτρειον [τὸ] (ζητρεύω) κ. μσν. ἢ ζητρεῖον ἐργαστήριον τῶν δούλων, τόπος ἐν Χίῳ, ἔνθα ἐζήτρευον βλ.λ. τοὺς δούλους : Εὐπ.19D, Θεόπομπ.Κμ.63.

ζητρεύω ἐν τῷ δωρ. τ. ζατρεύω ΕΜ 408,12 « ἐν μυλῶνι βασανίζω ».

ζητρός [ὁ] Ἡσ. ὁ δήμιος.

ζήτω κ. μσν. κ. νεώτ. κ. δημ. γ' ἑν. ἐνεστ. προστ. τοῦ ζῶ βλ.λ., ὡς ἐπιφ. ἄς ζήσῃ, ἄς ζήσουν : ΠΔ Βασ.1,10,24 **ζήτω ὁ βασιλεύς, - ζήτω τὸ ἔθνος**· || ἐν φρ. **θὰ μᾶς φωνάξουν ζήτω** (θὰ μᾶς δεχθῶσι ἐνθουσιωδῶς)· **2**) ἐν φρ. **οὔτε γιὰ ζήτω δὲν κάνει** [εἶναι τελείως ἀνάξιος λόγου, προσοχῆς]· || **τὸ ζήτω** ὡς οὐσ. ἄκλ. ἡ ζητωκραυγή : **χαλοῦσε ὁ κόσμος ἀπὸ τὰ ζήτω.**

ζητῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ζητάω**, δωρ. μτχ. **ζάτεισα**, ἀόρ. α' **ἐζήτησα**, παρακ. **ἐζήτηκα**, μέσ. μέλλ. ὡς παθ. **ζητήσομαι**, μέσ. ἀόρ. α' [ἀν-] **ἐζητησάμην**, παθ.μέλλ.**ζητηθήσομαι** γυρεύω : Ἰλ.Ξ 258 **ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων ζήτει**, Αἰσχ.Πρ.316 **ζήτει δὲ τῶνδε πημάτων ἀπαλλαγάς**, Ξεν.᾿Αγησ.8,1, Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 74,5 **καὶ μέσ' στῶν σκοταδιῶν τὰ βύθια ζητάω τὸ φέμα στὰ ὄνειρά μου, - ἂν μὲ ζητήσῃ κανείς, φώναξέ μου**· || ὁμ. προσπαθῶ νὰ ἐπιτύχω τι ἢ ν' ἀποκτήσω· **2**) προσπαθῶ νὰ εὕρω τι ἢ νὰ συναντήσω τινά : Ἐπιγρ. **ζ· τὰ πινάκια καὶ τὰ γραμματεῖα**, Ξεν.᾿Αν.2,3,2, ΚΔ Ματθ. 7,7 **αἰτεῖτε, καὶ δοθήσεται ὑμῖν, ζητεῖτε, καὶ εὑρήσετε**· || ἐρευνῶ ὅπως εὕρω, ἀνερευνῶ,

ἀναζητῶ : Σοφ.ΟΤ 266 **ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,** Θουκ.6,27, Ξεν.Κυν.6,25 **τότε δεῖ τὸν κυνηγέτην τὸν λαγὼ ἀπειρηκότα ζητεῖν·** **3)** εἰδ. ἐπὶ φιλοσοφικῆς ἐρεύνης, ἐξετάζω μετ' ἀκριβείας, ἀνερευνῶ, ποιοῦμαι ζήτησιν βλ.λ.6) : Πλάτ.'Απολ.23B **ταῦτ' οὖν ζητῶ καὶ ἐρευνῶ κατὰ τὸν θεόν·** κ. παθ. : αὐτ.Μέν.79D **ζητουμένης ἀρετῆς ὅτι ἐστίν·** ‖ **τὸ ζητούμενον** τὸ ζήτημα βλ.λ., τὸ ἀντικείμενον τῆς ἐρεύνης : Πλάτ.Θεαίτ. 201A **τάχ' ἂν ἐμπόδιον γενόμενον αὐτὸ φήνειε τὸ ζητούμενον·** **4)** ἐνεργῶ ἀνάκρισιν, ζήτησιν βλ.λ.4), ἐπὶ δικαστικῶν ἀνακρίσεων : Δείν.1,8 **ζητεῖν περὶ τῶν ἀδικημάτων·** κ.παθ. : αὐτ.1,55 **τὸν ἔνοχον ὄντα τοῖς ζητουμένοις·** ‖ κ.γεν. : Πλάτ.Φίλ.27C· **5)** ἀπαιτῶ, ἀξιῶ : Δημ.49 **τῶν πράξεων παρὰ τοῦ στρατηγοῦ λόγον ζητοῦντες, - ζητῶ μερίδιον ἀπὸ τὰ κέρδη·** ‖ κ. μτφ. : Ἡλιόδ.Χειρ.46,7,3 **ὁ περικράνιος ὑμὴν . . τὴν ἐπιδιαίρεσιν ζητεῖ·** **6)** ἐπιζητῶ, ἐπιδιώκω, ἐπιθυμῶ : Εὐρ.'Αλκ.203 **τάμήχανα ζητῶν, - ζητάει νὰ φύγῃ·** ‖ κ. ἐπὶ φυσικῶν τάσεων : Θεόφρ.Φ18,11,8 **ὁ θέρμος ὕφαμμον ζητεῖ χώραν·** ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. ἀπλοῦ : Ἡρ.3,137 **οὐδ' ἔτι ἐζήτησαν τὸ προσωτέρω τῆς Ἑλλάδος ἀπικόμενοι ἐκμαθεῖν,** Αἰσχ.Πρ.776· ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. κ. αἰτ. : Πλάτ.Πολ.443B· **7)** αἰσθάναμαι τὴν ἀνάγκην τινός : Ἡρ.1,94 **ἵνα μὴ ζητέοιεν σιτία,** Πλούτ.Γάλβ.8 **ζ. Νέρωνα·** κ. παθ. : Ἑλλ.'Επιγράμμ. **ζητούμενος οἷς ἀπέλειπες,** Ζερβ. Μῦθ.Ζ 131 **ὅπως ἡ ζητ· πέτρα τῶν φιλοσόφων·** ‖ ὁμ. παθ. ἐπὶ ἐμπορευμάτων, χρηματιστηριακῶν τίτλων, εἶμαι ἀντικείμενον ζητήσεως βλ.λ.2) : **ζητεῖται πολὺ τὸ λάδι, - τὰ ἀνταλλάξιμα ἦσαν πολὺ ζητημένα σήμερα·** ‖ κ. ἐπὶ προσ. ἐν παροπλ. σημ. ἐν φρ. : **ζητεῖται παιδαγωγὸς-δακτυλογράφος·** **8)** ἐπὶ ἀνθρ., ζητῶ τι ὡς ἐλεημοσύνην, ζητιανεύω, διακονεύω : **γιὰ νὰ ζήσῃ ζητάει·** **9)** ἀμτβ. ἐπὶ θηλέων ζώων, ὀργῶ πρὸς ὀχείαν : **ἡ φοράδα ἄρχισε νὰ ζητάῃ·** ρηματ. π. ζητητέος, ζητητός, ζήτημα, ζήτησις, ζητητής, ζητητικός, ζητητήριον.

ζητωκραυγάζω (ζητωκραυγή) δημ. ἀναφωνῶ ὑπέρ τινος ζήτω, ἐπευφημῶ τινα ἐνθουσιωδῶς : **τὸν ἐζητωκραύγασαν·** ‖ κ. ὡς ἀμτβ. : **ὁ λαὸς ἐζητωκραύγαζε πρὸ τῆς βουλῆς·** ρηματ.π.ζητωκραύγασμα.

ζητωκραύγασμα-ατος (τὸ) (ζητωκραυγάζω) νεώτ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζητωκραυγάζω.

ζητωκραυγή (ἡ) (ζήτω-κραυγή) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀναφώνησις ζήτω, ἡ ἐπευφημία : Καμπ.Δ 132 **ὑπὸ τὰς ζητωκραυγὰς καὶ τὰ χειροκροτήματα ὅλων.**

ζήτωρ-ορος (ὁ) Ἡσ. « ζητητής ».

ζιαφέτι-ιοῦ (τὸ) (τουρκ.) δημ. εὐωχία, γλέντι.

ζίβα (ἡ) δημ. ἡ τζίβα βλ.λ.

ζιβελλίνη (ἡ) νεώτ. ζωολ. εἶδος Ικτίδος βλ.λ.

ζιβύνη (ἡ) μτγν. κ. ζηβύνη κ. ζηβήνη ἀκόντιον ἢ λόγχη ἐκ σιδήρου, ἡ σιβύνη : ΠΔ'Ησ.2,4 **καὶ συγκόψουσι τὰς μαχαίρας αὐτῶν εἰς ἄροτρα, καὶ τὰς ζιβύνας αὐτῶν εἰς δρέπανα.**

ζιβύννιον (τὸ) μτγν. ὑποκορ. τοῦ ζιβύνη βλ.λ. : Ἡρωδιαν.40.

ζιγγιβερέλαιον (τὸ) νεώτ. χημ. τὸ ἐκ τῶν ριζῶν ζιγγιβέρεως τῆς φαρμακευτικῆς ἐξαγόμενον αἰθέριον ἔλαιον.

ζιγγίβερις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. κ. **ζιγγίβερι** (τό, κῶδ.) φυτόν τι τῆς Ἀραβίας, οὗ τὴν ρίζαν ἐχρησιμοποίουν **ἐν τῇ ἰατρικῇ** : Διοσκ.2,190, Γαλ.13,175· **2)** κ. νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ακιταμινοειδῶν,** οὗ ὁ ὀπὸς χρήσιμος εἰς τὴν ποτοποιίαν, πιπερόριζα.

ζιγγοϊσμός (ὁ) ὁ ζιγκοϊσμὸς βλ.λ.

ζιγγοϊστής *(ὁ) ὁ ζιγκοϊστὴς βλ.λ.*

ζίγγος (ὁ) Ἡσ. βοὴ μελισσῶν **ἢ ἄ.** *ἐντόμων.*

ζιγγῶ-όω πίνω, ροφῶ : Νικόστρ.38.

ζίγκ-ζάγκ (ἀραβ.) ἐπίρρ. δημ. κ. **ζίκ-ζάκ κατὰ** γωνιώδεις ἑλιγμούς : **ὁ δρόμος πάει ζίγκ-ζάγκ,-τὸ κέντημα εἶναι ζὶκ-ζάκ·** **2)** μετ' ἄρθρου, ὡς οὐσ. ἡ κατὰ γωνιώδεις ἑλιγμοὺς κίνησις.

ζιγκενίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν θειοῦχον τοῦ μολύβδου καὶ τοῦ ἀντιμονίου.

ζιγκίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν τοῦ ψευδαργύρου, κρυσταλλούμενον εἰς τὸ ἑξαγωνικὸν σύστημα καὶ ἔχον χρῶμα αἱματόχρουν.

ζιγκογραφία (ἡ) δημ. ἡ τσιγκογραφία βλ.λ.

ζιγκογραφῶ-έω (ζίγκος-γράφω) δημ. τσιγκογραφῶ βλ.λ., τυπώνω διὰ τσιγκογραφίας.

ζιγκοϊσμός (ὁ) (ἀγγλ.) δημ. κ. **ζιγγοϊσμός** ἐκδήλωσις ὑπερβολικοῦ ἐθνικόφρονος καὶ φιλοπολέμου πνεύματος· πρβλ. σωβινισμός.

ζιγκοϊστής (ὁ) δημ. κ. **ζιγγοϊστής,** ὁ ὀπαδὸς τοῦ ζιγκοϊσμοῦ βλ.λ., ὁ ἐμφορούμενος ὑπὸ **φιλοπολέμου καὶ ἐθνικόφρονος** πνεύματος.

ζιγκολέτ (ἡ) (γαλλ.) δημ. κ. **ζιγκολέττα** νεᾶνις ἐλευθερίων ἠθῶν, ἀναμιγνυομένη μετὰ κακοποιῶν στοιχείων, ἀπάχισσα.

ζιγκολό (ὁ) (γαλλ.) δημ., θηλ. **ζιγκολέτ** ὁ ἀποζῶν ἐκ τῶν γυναικῶν, ἰδίως παρηλίκων, ὁ ἐπ' ἀμοιβῇ ἐραστής, ὁ ἀγαπητικός.

ζίγκος (ὁ) (γαλλ.) δημ. κ. **τσίγκος** ὁ ψευδάργυρος.

ζιγκοσίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκτὸν τοῦ ψευδαργύρου.

ζίγλας Ἡσ. « κῶλα ».

ζιγνίς-ίδος (ἡ) κ. **ζυγνίς** εἶδος σαύρας : Ἀριστλ. ΖΙ 604b,24 **καὶ ἡ καλουμένη χαλκὶς . . ὑπὸ δ' ἐνίων ζιγνίς** (δ. γρ. ζυγνίς, δειμνύς, διγνύς, ζίγνυς).

ζιγνῶσαι ΕΜ 411,52 « σκυθρωπάσαι », Ἡσ. (κῶδ. ζικνῶσαι).

ζιζάνεμα-ατος (τὸ) (ζιζανεύω) δημ. **ἡ πρᾶξις** κ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζιζανεύω βλ.λ.

ζιζανεύω (ζιζάνιον) δημ. ἐνσπείρω **ζιζάνια,** ἔριδας, σκάνδαλα· ρηματ. π. ζιζάνεμα.

ζιζανία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν **τῆς οἰκογ. τῶν ἀγρωστοειδῶν.**

ζιζάνιο(ν) (τὸ) μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. **ἄγριον** καὶ ἄχρηστον χόρτον, παραφυόμενον τῷ σίτῳ **καὶ** ἐμποδίζον τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ, ἡ αἶρα, ἀζοῦρες· ΕΜ « **τὸ** ζιζάνιον **τὸ** λεγόμενον αἶρα, **φθείρει τὸν** σῖτον, ἄρτοις δὲ μειγνυμένη, σκοτεῖ τοὺς **ἐσθίον**τας » : Γεωπ.2,43· ‖ κ. κτ. πληθ. : ΚΔ Ματθ.13,25 **ἔσπειρε ζιζάνια ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου καὶ ἀπῆλθεν,** Γεωπ.10,87,1· **2)** μτφ. κ. νεώτ. **κ.** δημ. ἔρις, διχόνοια, σκάνδαλον : Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,216 **καὶ ὅλως ἐξεκάθηρε τῆς γεωργίας τὰ ζιζάνια** (περὶ τῶν αἱρετικῶν),-**ἔσπειρε ζιζάνια μεταξὺ τῶν συγγενῶν του·** **3)** ὁ προκαλῶν ἔριδας, ὁ ταραξίας, ὅθ. ἄτακτος : **αὐτὸ τὸ παιδὶ εἶναι ζιζάνιο.**

ζιζανιοσπόρος-ον (ζιζάνιον-σπόρος) μσν. **μτφ.** ὁ σπείρων ζιζάνια, ἔριδας.

ζιζανιώδης-ους-ες (ζιζάνιον-εἶδος) μτγν. **ὁ** ὁμοιάζων πρὸς ζιζάνιον : Ἐπιφάν.100C.

ζιζανιωδῶς ἐπίρρ. μτγν. ἐν εἴδει, κατὰ τρόπον ζιζανίου βλ.λ. : Ἐπιφάν.459A.

ζιζανόπαιδο (τὸ) (ζιζάνιον-παῖς) δημ. παῖς ζιζάνιον, ἀνήσυχος, ἄτακτος : Βλαστ.Συνμ.160.

ζίζικας (ὁ) δημ. κ. **τζίτζικας, τσίτσικας,** ὁ τέττιξ : Παλαμ.'Ασάλ. Ζ 164,16 **χαλοῦσε ὁ ζίζικας.**

ζιζινίζω δημ. ὑποτονθορύζω, ζουζουνίζω, σιγοτραγουδῶ : Βλαστ.Συνμ.267· ρηματ. π. ζιζίνισμα.

ζιζίνισμα-ατος (τὸ) (ζιζινίζω) δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζιζινίζω βλ.λ., τὸ ζουζούνισμα.

ζιζουλά (τὸ) μτγν., τὸ ζίζυφον βλ.λ. : Ἀλέξ.Τραλλ.6,5.

ζιζυφιά (ἡ) δημ. κ. **τζιτζυφιά** ἡ ζίζυφος βλ.λ.

ζίζυφον (τὸ) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **τζίτζυφο,** δένδρον οὗ καρπὸς τὸ ζίζυφον, νεώτ. ὁ ζίζυφος, τζιτζυφιά : Γαλ.6,357, Γεωπ.10,3,4· **2)** νεώτ. κ. δημ.

ὁ καρπὸς τοῦ δένδρου ζίζυφος βλ.λ., γλυκὺς καρπὸς ἔχων περίπου τὸ μέγεθος μικρᾶς ἐλαίας, χρῶμα ἐρυθροκίτρινον καὶ πυρῆνα ξυλώδη.

ζίζῦφος (ὁ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **ραμνοειδῶν**, οὗ καρπὸς τὸ ζίζυφον βλ.λ.2).

ζίκα (ἡ) δημ. εἶδος ἁλιευτικοῦ ἐργαλείου : Μπαστ. Ἁλιευ : **στὶς δικές μας θάλασσες δουλεύονται μερικά ἐργαλεῖα.. ἡ ζίκα, τὸ τσαπάρι.**

ζίκαιος-α-ον Ἐπιγρ. ἐν τῇ ἠλειακῇ διαλ. ἀντὶ τοῦ δίκαιος βλ.λ.

ζικέα (ἡ) πάπ. πιθ. ἐπίθ. τῆς Νεμέσεως.

ζίλαι π. Ἡσ. ζελᾶς βλ.λ.

ζίλι (τὸ) (περσ. ζίλ) δημ. κρόταλον ὀρχηστοῦ ἢ ὀρχηστρίδος : Γρυπ.Σκ.Τερρ.19,4 **κρούσταλλα, ξύλα, τὰ χτυπῶ σὰν καρυδένια ζίλια.**

ζιλύκι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν λύκιον βλ.λ. τὸ κοινόν.

ζιμπούλι (τὸ) δημ. κ. **ζου-** ὑάκινθος ὁ ἀνατολικός.

ζινίχιον (τὸ) ἀρχ. λεξ. λωρίον ὑποδήματος· π. Σουΐδ.

ζίννειος ζώνη (ἡ) νεώτ. ἰατρ. σύστημα ἰνῶν, συνάπτον τὸν ἰσημερινὸν τοῦ φακοῦ τοῦ ὀφθαλμοῦ μετὰ τοῦ ἀκτινωτοῦ σώματος.

ζιννία (ἡ) νεώτ. βοταν. γένος φυτῶν τῆς οἰκογ. τῶν **συνθέτων.**

ζίου-ζίτσου (ἰαπων.) δημ. ἄκλ. εἶδος πυγμαχίας, καθ' ἣν καταφέρονται πλήγματα εἰς τὰ εὐπαθῆ ἰδίως μέρη τοῦ σώματος τοῦ ἀντιπάλου.

ζιπούνι-ιοῦ (τὸ) δημ. κ. **ζιμπούνι** κ. **τσιμπούνι** εἶδος βραχέος ἐπενδύτου, καλύπτοντος τὸν κορμὸν πλὴν τοῦ στήθους καὶ ὁμοιάζοντος πρὸς γιλέκο μετὰ χειρίδων : Φιλήντ Βουν.Χαλκιδ.19 **τὰ κορίτσια πάλι φοροῦνε ζιπούνι ἀπὸ ἀτλάζι.**

ζιρκόνιον (τὸ) νεώτ. χημ. στοιχεῖον τῆς ὁμάδας τῶν μετάλλων, στιλπνὸν καὶ ἀργυρόλευκον.

ζιτᾶνα Ἡσ. « καταπύγονα ».

ζίφιος (ὁ) νεώτ. ζῳολ. γένος μαστοφόρων τῆς τάξεως τῶν κητῶν.

ζίφυιος-ον Ἐπιγρ. ἐν τῇ ἠλειακ. διαλ. ἀντὶ δίφυιος βλ.λ., διπλοῦς : ζίφυιον ἀποτινέτω.

ζίω ἀρχ. λεξ. ζητῶ : ΕΜ 411,51· || κ. παθ.· Ἡσ. « ζίεται, ζητεῖται ».

ζμαράγδινος-η-ον ἀντὶ σμαράγδινος βλ.λ.

ζμάω ἀντὶ σμάω βλ.λ.

ζμῆμα-ατος (τὸ) ἀντὶ σμῆμα βλ.λ.

ζμιρρίεια (τὰ) Ἐπιγρ. ἡ αμύρις βλ.λ.

ζμύρνη (ἡ) ἀντὶ σμύρνη, σμύρνα βλ.λς.

ζμύρνινος-η-ον ἀντὶ σμύρνινος βλ.λ.

ζό (τὸ) δημ., συνήθ. κτ. πληθ. ὀνομαστ. **τὰ ζᾶ**, τὸ ζῷον : Λασκ.Γιατί τὰ τάλαρα τὰ λένε τάλαρα 6 **ἐσὺ νά'σαι, 'Αδάμ, τὸ ζὸ τοῦ ζῶνε**, Ψυχάρ.Ταξ.123 **ἀνεβαίναμε φηλὰ φηλὰ μὲ τὰ ζᾶ.**

ζόα (ἡ) δωρ. ἀντὶ ζωὴ βλ.λ.

ζόασον Ἡσ. « σβέσον ».

ζογύρι (τὸ) δημ. τὸ φυτὸν ἀνάγυρις ἢ δύσοσμος.

ζόη (ἡ) ἰων. κ. ποι. ἀντὶ ζωὴ βλ.λ.

ζοΐα (ἡ) σίαλ. ἀντὶ ζωὴ βλ.λ. : Θεόκρ.29,5 **τὸ γάρ ἄμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω.**

ζολότα (ἡ) (πολων.) δημ. παλαιὸν ἀργυροῦν νόμισμα τῆς Πολωνίας· πρβλ. ζλότυ : Κορ.'Ατ.4.λ,158.

ζόμβρος (ὁ) γλωσσ. τραγέλαφος βλ.λ· || ἐν εἰδ. σημ. πιθ. ὁ βαύβαλος.

ζόμπος-η-ο δημ. ἀντὶ γόμπος βλ.λ.

ζοός-ή-όν κ. **ζόος** (Ἐπίχ.) κ. ζωός βλ.λ. : 'Αρχίλ. 63. Ἐπίχ.10,158 **τρὶς ἀπεδόθη ζόος.**

ζόρ Ἐπιγρ. ἀπό.

ζόρεμα-ατος (τὸ) (ζορεύω) δημ. πίεσις, ἀναγκασμός, ζόρι.

ζορεύω δημ. ζορίζω βλ.λ.· ρηματ. π. ζόρεμα.

ζόρη (ἡ) (περσ.) δημ. κ. **ζώρη** δύναμις, πρβλ. ζόρι : Βαλαωρ.Φωτ.242 **δὲν μπορῶ μ' ὅση κι ἂν ἔχω ζόρη αὐτὲς τὶς δυὸ βροχίδες σου μὲ μιᾶς** νὰ χερσκώσω

ζόρι (τὸ) (περσ.) δημ. πίεσις, βία, καταναγκασμός, ἰδίως ἐν φρ. **μὲ τὸ ζόρι** : Ἐφτάλ.'Οδ.Α 199 **καὶ μὲ τὸ ζόρι αὐτοὶ τανὲ βαστᾶνε πίσω·** **2**) ἀντίστασις : **βρῆκα ζόρι στὸ τράβηγμα τοῦ κουβᾶ.**

ζορίζω (ζόρι) δημ. ἄ. ζορεύω, πιέζω, καταναγκάζω, ὅθ. στενοχωρῶ.

ζόρικος-η-ο (ζόρι) δημ. ἐπὶ ἐργασίας ἢ ἐνεργείας, δυσχερής, δύσκολος, καυραστικός : **ζόρικη δουλειά, - τὰ πράγματα εἶναι πολὺ ζόρικα·** **2**) ἐπὶ προσ., δυσήνιος, **δυσυπότακτος** : **μοῦ ἔγινες πολὺ ζόρικος, - παιδὶ ζόρικο·** ἐπίρρ. -α.

ζόρισμα-ατος (τὸ) (ζορίζω) δημ. ἡ πίεσις, καταναγκασμός.

ζορκάδι (τὸ) δημ. τὸ ζαρκάδι βλ.λ.

ζορκάς-άδος (ἡ) ἀντὶ δορκὰς βλ.λ. : Ἡρ.4,192 **πύγαργοι καὶ ζορκάδες καὶ βουβάλιες καὶ ὄνοι.**

ζορκιά (ἡ) δημ. γυμνότης, γδύμνια.

ζόρκος-η-ο δημ. κ. **ζάρκος** γυμνός, γδυμνός : Κρυσ.'Αγροτ.117,44 **νὰ λαύζουνται στὰ ρέματα μὲ ζόρκα τὰ κορμιά τους.**

ζορμπαλῆς (ὁ) (τουρκ.) δημ. κ. **ζορμπάς** τυραννικός, βίαιος : Βλ.Συνμ.168.

ζορμπαλίδικος-η-ο δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ζορμπαλήν, ὅθεν ὁ αὐθαίρετος, ὁ βίαιος : Βλ.Συνμ.168· ἐπίρρ. -α.

ζορμπαλίκι (τὸ) (τουρκ.) δημ. αὐθαιρεσία, βιαιότης, τυραννικὴ συμπεριφορά, συνήθ. ἐν τῇ φρ. **μὲ τὸ ζορμπαλίκι** αὐθαιρέτως· **2**) κατάστασις ἀναρχίας : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,64 **μὲ τὸ νὰ ἦτον ζορμπαλίκι εἰς τὴν Πόλιν.**

ζορμπάς (ὁ) (τουρκ.) δημ. ὁπλοφόρος ἀνήκων εἰς ἄτακτον στρατιωτικὸν σῶμα, εἰς στῖφος ἐκτρεπόμενον εἰς λεηλασίας, ἁρπαγάς, βιασμοὺς κττ. : ΜΜ **μὴ πᾶς κουρσάρος καὶ ζαρμπάς, μὴ πᾶς νὰ γδύνῃς τ' ἀρφανά·** **2**) ὅθ. συνεκδ. ὁ αὐθαίρετος, τυραννικός : Βλαχογ.Παληκ.40 **ἕνας ζορμπάς ἀλύπητας, - εἶναι ζορμπὸς** στὸ **σπίτι του.**

ζουάβοι (οἱ) νεώτ. στρατιωτικὰ σώματα ἐν Γαλλίᾳ ἐξ ἰθαγενῶν τῆς φυλῆς τῶν Ζουάβα.

ζουγκρανιά (ἡ) (1) δημ. τὸ φυτὸν εὐώνυμον τὸ εὐρωπαϊκόν.

ζουγκρανιά (ἡ) (2) δημ. ἡ τσουγκρανιὰ βλ.λ.

ζουγκρανίζω δημ. τσουγκρανίζω βλ.λ.

ζουγραφιά (ἡ) δημ. ἡ ζωγραφιὰ βλ.λ. : Ψυχάρ. Ταξ.50 **νὰ τὸ βάλῃς ἀπάνω σὲ καμιὰ ζουγραφιά·** **2**) μτφ. ὡραῖος, ὄμορφος : Βλ.Συνμ.155.

ζουγραφίζω δημ. ζωγραφίζω βλ.λ. : Ψυχάρ.Ταξ. 59 **ἦταν ὁ καθένας ζουγραφισμένος πράσινα.**

ζουγράφισμα-ατος (τὸ) δημ. ζωγράφισμα βλ.λ.

ζουγρός-ή-ό δημ. κυρτός, καμπουριασμένος: Βλ.Συνμ.117.

ζούγωνερ π. Λάκ. ἀντὶ ζύγωνες, βόες ἀροτριῶντες, καματερά· Ἡσ. « βόες ἐργάται ».

ζούδι (τὸ) (ζῴδιον) δημ. κ. **ζαύδια** μικρὸν ζῷον, ζῴδιον : Καζ.Ν ΘΚωμ.2,12,44 **πῶς σὲ κοίτουν κιόλας ζούδι ἡ μισὴ νὰ κλαῖς μέσ' στὰ ξεσκλίδια τοῦ πέπλου σου·** **2**) μτφ. εὐτελής, ἀσήμαντος, τιποτένιος, ἰδίως ἐπὶ ἀνθρ. ἐχόντων μικρὸν σῶμα ἢ μικρὰν ἡλικίαν : Βλαχογ.Παληκ.44 **μᾶς ντρόπιασε αὐτὸ τὸ μικρὸ ζούδια·** **3**) δαιμόνιον, φάντασμα, στοιχειό : Καρκβ.Ζητ.81 **ἔβγαλε τὸ ζαύδιο τῆς Δημάκαινας** ἀπὸ **τὸν** Πυργετό· **4**) μορμολύκειον, φόβητρον, σκιάχτρο : **ἔβαλα ζούδια στ' ἀμπέλι.**

ζούδιαρης (ὁ) (ζούδι) δημ., πληθ. ζουδιαραῖοι, ἐν τῇ λαογρ. μάγος εἰδικὸς εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν ζουδιῶν βλ.λ.3), τῶν δαιμονίων, στοιχειῶν.

ζούδιο (τὸ) δημ. τὸ ζούδι βλ.λ.

ζούζουλο (τὸ) (σλαυ.) δημ. μικρὸν ζῷον, ζωύφιον, ζούδι· **2**) δαιμόνιον, στοιχειό, ζούδι βλ.λ.3).

ζουζούνι (τὸ) δημ. πᾶν μικρὸν ἔντομον, ἀναπτυσσόμενον ἰδίως ἐν τοῖς ὀσπρίοις καὶ τῷ σίτῳ.

ζουζουνίζω [ζουζούνι] δημ. ἐπὶ ἐντόμων, παράγω βοήν, βουίζω, ζιζινίζω : **ἐζουζούνιζαν τὰ κουνούπια**· ρηματ. π. ζουζούνισμα.

ζουζούνισμα [τὸ] [ζουζούνι] δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζουζουνίζω βλ.λ., τὸ ζιζίνισμα.

ζούζουρας [ὁ] δημ. βομβοῦν ἔντομον, κάνθαρος, βάβουλας : Βάρν.ΛΜ 45 **σὰν τὸ φτερούγισμα τοῦ ζούζουρα πάντα σὲ ὀνθισμένη πασκαλιά.**

ζουζουρίζω [ζούζουρας] δημ. ζιζινίζω, ζουζουνίζω βλ.λς· ρηματ. π. ζουζούρισμα.

ζουζούρισμα-ατος [τὸ] [ζουζουρίζω] δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζουζουρίζω, τὸ ζιζίνισμα.

ζοῦϊον ἡ ζοῦον Ἡσ. «θηρίον, ἡ ἐρυσίπελας».

ζουλάπι [τὸ] δημ. κ. ζ'λάπι ἄγριον ζῷον, ἰδίως ὁ λύκος· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ. εὐήθης, βλάξ : Βλαχογ.Παληκ.48 **ἔλεγα κι ἐγώ.., βρέ, ἐμένα ἐσεῖς θὰ μὲ γελάσετε, ζουλάπια;**

ζουλεύω δημ. ζηλεύω βλ.λ. : Ψυχάρ.Ταξ.20 **τὴ φήμη σου τὴ ζ υλεύω.**

ζούληγμα-ατος [τὸ] [ζουλῶ] δημ. κ. **ζούλημα** τὸ ζούλισμα βλ.λ.

ζούλια [ἡ] δημ. ἡ ζήλεια βλ.λ. : Καζ.Ν ΘΚωμ. Ι,Ι,ΙΙΙ **ποῦθε ξαμόλησέ τη ἡ πρώτη ζούλια.**

ζουλιάρης-ισσα-ικο [ζούλια] δημ. ὁ ζηλιάρης βλ.λ., ὁ ζηλότυπος : Καζ.Ν ΘΚωμ.Ι,15,68 **στραβοὺς παλιὰ στὴ γῆς τοὺς κράζει φήμη, τσιγκούνηδες, ζουλιάρους, φαντασμένους.**

ζουλίζω δημ. κ. ζουλῶ, μτχ. παθ. παρακ. **ζουλισμένος**, συμπιέζω, συνθλίβω : Καρκβ.Ζητ.26 **τὸ ἔπιασε ἡ μαμμή.. καὶ τὸ ἐζούλισεν**, Ἐφταλ. Ὀδ.Δ 419 **μὰ ἐσεῖς γερὰ κρατᾶτέ τον, καὶ πιὸ βαριὰ ζουλᾶτε**· ρηματ. π. ζούλισμα.

ζούλισμα-ατος [τὸ] [ζουλίζω] δημ. ἡ πρᾶξις καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζουλίζω βλ.λ., τὸ ζούληγμα, ἡ συμπίεσις.

ζουλόβατος [ὁ] δημ. φυτὸν σμῖλαξ ἡ τραχεῖα.

ζουλφαρί [τὸ] δημ. φασίολος ὁ καρακάλλειος.

ζουλῶ-άω δημ. ζουλίζω βλ.λ. : Ἐφταλ.Ὀδ.Δ 419,Ψυχάρ.Ταξ.25· ρηματ. π. ζούλημα κ. ζούληγμα.

ζουμάκι [τὸ] δημ. ὑποκορ. τοῦ ζουμὶ βλ.λ., ὀλίγον ζουμὶ ἢ ἁπλῶς ζουμί· || κ. εἰρων. καθὼς ζουμί : **ἡ σάλτσα ἔγινε ζουμάκι.**

ζουμάτος-η-ο [ζουμί] δημ. ὁ περιέχων χυμόν, ζουμί, ζουμερός : **ζουμάτο λεμόνι.**

ζουμερά [τὰ] δημ. φυτὸν κατυληδὼν ὁ ὀμφαλός.

ζουμερός-ή-ό [ζουμί] δημ. ὁ πλήρης ζωμοῦ, χυμοῦ, εὔχυμος : Καμπ.Δ'Ἀθην.Διηγ.211 **χαρούπια ζουμερά, - ζουμερὸ λεμόνι**· **2)** μτφ. κτ. ἐπέκτ. ὁ περιέχων οὐσίαν, οὐσιαστικός : **ζουμερὰ λόγια**· **3)** ὁμ. μτφ. ἐπικερδής, προσοδοφόρος : **ζουμερὴ δουλειά - ἐπιχείρησις.**

ζουμί(ν)-ιοῦ [τὸ] [ζωμός] μσν. κ. δημ., μσν. τ. **ζουμίν**, ὁ ἐκ τοῦ κρέατος λαμβανόμενος ζωμός : Πρόδρ.2,392 **καὶ τὸ ζουμὶν ἐκχέει το ἐπάνω τῶν φιχίων**, παροιμ. **οἱ παλιὲς κόττες ἔχουν τὸ ζουμὶ** [μτφ. ἐπὶ ὥριμων γυναικῶν]· || ἐπὶ καρπῶν, ὁ χυμός, ὁ ὀπός : Ψυχάρ.Ταξ.68 **ἔχει** [τὸ φροῦτο] **ὅλο του τὸ ζουμὶ καὶ μιὰ ξεχωριστὴ νοστιμάδα**· || μτφ. ἐν φρ. **βράζει μὲ τὸ ζουμί του** [ἐπὶ μοχθηροῦ ἀνθρώπου ἀπαγορεύοντος ἢ μὴ τολμῶντος νὰ ἐκδηλώσῃ τὸν φθόνον του]· **2)** μτφ. οὐσία, ἐνδιαφέρον, κέρδος : **χωρὶς ζουμὶ κουβέντες, - αὐτὲς οἱ δουλειὲς δὲν ἔχουν ζουμί.**

ζουμιάζω [ζουμί] δημ. ἀμτβ. πλεονάζω εἰς ζουμί, ἰδίως ἐπὶ φαγητοῦ, ὅταν ρίπτεται εἰς αὐτὸ ὕδωρ περισσότερον τοῦ δέοντος, ὅθ. γίνομαι ζουμερός : **ἐζούμιασε τὸ φαγητό**· || ὁμ. ἐπὶ καρπῶν : **ἄρχισαν νὰ ζουμιάζουν τὰ σταφύλια**· || σπανίως ὡς μτβ. ἐν τῇ ἰδίᾳ σημ.

ζουμπάς [ὁ] δημ. χαλύβδινον ἐργαλεῖον πρὸς διατήρησιν μετάλλων, ἢ πρὸς ἀπώθησιν πρὸς τὰ ἔσω τῶν ἐξεχουσῶν κεφαλῶν τῶν ἥλων, στιγεύς.

ζούμπερα [τὰ] δημ. αἱ λειχῆνες βλ.λ.

ζούμπερο [τὸ] [σλαυ.] ἔνταμον, ζωΰφιον· **2)** μτφ. ἐπὶ προσ., ὡς ὑβριστικὸν δυσειδοῦς ἢ καχεκτικοῦ.

ζουμπούλι [τὸ] δημ. κ. ζι- ὑάκινθος ὁ ἀνατολικός : Παλαμ.'Ασάλ.Ζ 119,20 **ὤ κῆποι ἀπὸ ζουμπούλια.**

ζουμπρούτι-ιοῦ [τὸ] [ἀραβ.] δημ. ὁ σμάραγδος.

ζουνάρι-ιοῦ [τὸ] [ζώνη] δημ. κ. ζωνάρι βλ.λ., ἡ ζώνη : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.24 **ὁ κουμπάρος ἦτο .. μὲ πλατὺ ζουνάρι,** Βλαχογ.Παληκ.39 **ξαναβάνει τὴν πιστόλα ὁ Καπετάνιος στὸ ζουνάρι.**

ζουπάνος [ὁ] [σλ... ...σν.], δημ. κ. **τσοπάνος**, κτ. πληθ. οἱ ἀρχηγοὶ τῶν Σλαύων τῶν εἰσβαλόντων εἰς τὸ βυζαντινὸν κράτος· **2)** συνήθ. ὁ τ. **τσοπάνος** ποιμήν.

ζουπίζω κ. ζουπῶ βλ.λ., μτχ. παθ. παρακ. **ζουπισμένος**· ρηματ. π. ζούπισμα, ζουπιστός.

ζούπισμα-ατος [τὸ] [ζουπίζω] δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζουπίζω, πίεσις, θλῖψις.

ζουπιστός-ή-ό [ζουπίζω] δημ. ὁ ἔχων πιεσθῆ, συνθλιβῆ, ὁ ζουπισμένος.

ζουπῶ-άω δημ. κ. ζουπίζω, παθ. ἀόρ. (ἐ)**ζουπήχτηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **ζουπηγμένος**, πιέζω, συνθλίβω : **ἐζούπησε τὸ λεμόνι.**

ζούρα [ἡ] δημ. ἡ ὑποστάθμη, τὸ κατακάθι, τὸ καταπάτι, ἐπὶ λιπαρῶν ὑγρῶν : **ζούρα τοῦ βουτύρου - τοῦ λαδιοῦ.**

ζούρια [ἡ] δημ. μαρασμός, ἀτροφία, καχεξία, εἰδ. ἐπὶ τῶν παιδίων : **ἔπαθε ζούρια τὸ παιδὶ καὶ δὲ** μπορεῖ **νὰ πάρῃ ἀνάστημα.**

ζουριάζω δημ., ἀόρ. (ἐ)**ζούριασα**, μτχ. παθ. παρακ. **ζουριασμένος** καθιστῶ τι ἤ τινα ἀτροφικόν, καχεκτικόν, φθίνω, μαραίνω : **τὸ ζούριασε ἡ ἀρρώστια τὸ παιδί**· || μτχ. τοῦ παθ. παρακ. **ζουριασμένος** μικρὸς τὸ ἀνάστημα, καχεκτικός· **2)** ἀμτβ. γίνομαι καχεκτικός, ἀτροφικός, φθίνω, μαραίνομαι : **ζούριασαν οἱ λεμονιὲς - τὰ μῆλα - ζούριασαν τὰ κοττόπουλα**· ρηματ.π. ζούριασμα.

ζουριάρης [ὁ] δημ. ὁ ἀτροφικός, ὁ καχεκτικός, ὁ πάσχων ἐκ μαρασμοῦ.

ζούριασμα [τὸ] δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζουριάζω, ἀτροφία, καχεξία, ζούρια.

ζουρίδα [ἡ] δημ. ἡ ἰκτίς, ἡ νυφίτσα.

ζούρλα [ἡ] δημ. παραφροσύνη, ἀνισορροπία, τρέλλα, μούρλα· **2)** συμπεριφορά, πρᾶξις παράλογος, ἀνόητος : **ἔκανα τὴ ζούρλα νὰ κολυμπήσω φαγωμένος.**

ζουρλαίνω δημ., ἀόρ. (ἐ)**ζούρλανα**, παθ. ἀόρ. (ἐ)**ζουρλάθηκα**, μτχ. παθ. παρακ. **ζουρλαμένος** καθιστῶ τινα παράφρονο, κάνω τρελλόν, τρελλαίνω, μουρλαίνω : **τὸν ζούρλαναν ἀπὸ τὸ ξύλο, - τὸν ζούρλανε ἡ φτώχεια**· κ.παθ. : **ζουρλάθηκε ἀπὸ τὸ φόβο του,** Παπαδ.Χριστ.Διηγ.50 **πέντ' ἔξη πεθεράδες εἶν' ἕτοιμες γιὰ νὰ μοῦ στείλουν προξενειά, τ' ἀκοῦς; τρελλαθήκανε, ζουρλαθήκανε, τ' ἀκοῦς;** **2)** μεταβάλλω αἰφνιδίως τὴν ψυχικὴν κατάστασιν, τὰς διαθέσεις τινὸς μέχρι παραφροσύνης, ξετρελλαίνω, ξεμυαλίζω : **τὸν ζούρλανε μὲ τὰ νέα ποὺ τοῦ ἔφερε**· κ. παθ. **ζουρλάθηκε μὲ μιὰν ἀρτίστα, - εἶναι ζουρλαμένη μαζί του.**

ζουρλαμάδα [ἡ] δημ. παράφρων σκέψις ἢ πρᾶξις : **τοῦ κατέβηκε ἡ ζουρλαμάδα νὰ παρατήσῃ τὴ δουλειά του**· συνήθ. ἐν τῷ πλ. **ζουρλαμάδες** : **κάνει πολλὲς ζουρλαμάδες**· **2)** ἡ παραφροσύνη, ἡ ζούρλα : **ἔπαθε ζουρλαμάδα.**

ζουρλαμάρα [ἡ] δημ. παραφροσύνη, τρέλλα, παλαβαμάρα.

ζούρλια [ἡ] δημ. ζούρλα, μούρλα· || ἐν φρ. **εἶναι** [ἡ ἦτα.. ζ]**ούρλια ἢ μούρλια** περὶ προσ. ἢ πράγμ. ἡ συμβαν... ἐξαιρετικῶς ὡραίου.

ζουρλολάχανο [τὸ] δημ. βοτάνη, ἡ ὁποία προκαλεῖ εἰς τοὺς τρώγοντας πολλὴν εὐθυμίαν.

ζουρλομανδύας [ὁ] νεώτ., δημ. **ζουρλομαντύας**

κ. **ζουρλομαντύα** (ἡ) μανδύας περισταλτικὸς καὶ προφυλακτικός, δι' οὗ περιβάλλουσι τοὺς παράφρονας· || κ. μτφ. : **παράγινε τὸ παιδί, θέλει ζουρλομαντύα, - θέλεις-σοῦ χρειάζεται ζουρλομαντύας** (εἶσαι τρελλός, εἶσαι γιὰ δέσιμο).
ζοῦρλος (ὁ) δημ. νεώτ. ναυτ. τὸ στέλμα, ἤτοι βραχὺ σχοινίον, συνήθως πλεκτόν, δι' οὗ προσδένεταί τι ἐπὶ τῆς κεραίας.
ζουρλός-ή-ό(ν) δημ. ὁ παράφρων, ἀνόητος, τρελλός, μουρλός : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.34 **τῆς εἶχε μείνει μόνος αὐτὸς ὁ υἱός, ὁ Ζάχος, τὸν ὁποῖον αὐτὴ ὠνόμαζεν «ὁ ζουρλός, ὁ ἀχαΐρευτος», - ἡ ἀστυνομία μάζεψε τοὺς ζουρλούς·** || συνεκδ. ὁ ὑπερμέτρως ζωηρός, ὁ παραφόρως ἐκδηλούμενος, ἐξημμένος, ἀσύνετος, ὁ ὑπερβολικὸς εἰς ἀστεϊσμούς : **ζουρλὸς ἀπὸ τὴ χαρά του·** || παροιμ. φρ. **ζουρλὸς παπὰς σὲ βάφτισε** ἐπὶ ἀνθρώπου μωρολαγοῦντος ἢ ἄλλως πως ἀκοσμοῦντας.
ζουρνάς (ὁ) (τουρκ.) δημ. λαϊκὸν μουσικὸν ὄργανον πνευστόν, αὐλὸς συνήθ. ἐκ καλάμου, εἶδος κλαρίνου : **ὑποδέχτηκαν τὸν ὑποψήφιο μὲ νταούλια καὶ ζουρνάδες,** Καμπ.Δ.'Αθην.Διηγ.209 **παίζουν 'Ανατολίτικα κομμάτια μὲ ζουρνάν.**
ζούσθω 'Ησ. «ζωννύσθω» (πιθ.θεσσ.).
ζουφάδα (ἡ) δημ. τὸ γνώρισμα τοῦ ζουφοῦ, ἰσχνότης, ἀτροφικότης· **2)** τὸ σπογγῶδες.
ζουφαίνω δημ. ποιῶ τι ζουφόν, τζούφιον, ἰσχνόν.
ζουφάκι (τό) δημ. ζουφόν τι, ἰσχνόν, ἀτροφικόν· **2)** ἐν τῷ πλ. **ζουφάκια** κτ. εὐφημ. οἱ ὄρχεις.
ζούφιος-α-ο(ν) (σομφὸς) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἰσχνός, ἀτραφικός, κοῦφος, ὁ τζούφιος, ἐπὶ καρπῶν, ὧν τὸ ἐδώδιμον, ἡ ψίχα εἶναι ἰσχνή : **ζούφια μύγδαλα - καρύδια·** **2)** νεώτ. εἰδ. ζωολ. οὐσ. **ζούφιον** γένος τῶν κολεοπτέρων **καράβων** ἐντόμων.
ζουφός-ή-ό δημ. ἅ. **ζοῦφος** ὁ ἰσχνός, ἀτροφικός, ἀμέστωτος, κοῦφος, ζούφιος βλ.λ.
ζουφῶ δημ. ποιῶ τι ζουφόν, κοῦφον, ἰσχνόν, ἀπισχναίνω, ζουφαίνω.
ζουφώνω δημ. ζουφῶ βλ.λ.
ζόφεος-α-ον (ζόφος) μτγν. κ. νεώτ. ὁ ζοφερός : Νίκ.'Αλεξ.501 **ζ- νύξ** (δ.ἀνάγν. τοῦ ζοφερός), Ζαλοκ.32,9 **εἰς ζόφεον χάος τὰ ῥεύματα χύνων.**
ζοφερός-ά-ό(ν) (ζόφος) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ πλήρης ζόφου, σκότους, ὁ σκοτεινός, ὁ ἔχων ἐν ἑαυτῷ τὸν ζόφον, ὁ προκαλῶν τὸν ζόφον ἢ τὴν ἐντύπωσιν τοῦ ζόφου : 'Ησίοδ.Θ 814 **Τιτῆνες ναίουσι πέρην Χάεος ζοφεροῖο,** 'Ιππ.Διαίτ.18 **ζοφερώτατον οἴκημα,** Σέργ.Μακρ. ἐν Σάθ.3,258 **νέφος μέλαν καὶ ζοφερὸν πόρρωθεν ἐπεφάνη,** Ζαλοκ. 136,19 **ἄνασσα σκότους ἡ νὺξ ζοφεροῦ,** Μαλακ. 'Αντιφ.55,1 **ζοφερὸ ἕνα γνέφος στέκει·** || ἀντίθ. τῷ λαμπρός, ἀμαυρός, θαμπός, ἐπὶ τοῦ ἀέρος : Χρύσ.Στωϊκ.2,140· || ὁμ. ἐπὶ τῆς θαλάσσης : 'Αριστλ.Θαυμ.834a,25 **τὴν θάλασσαν ζοφερὰν διαφαίνεσθαι·** **2)** τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. **τὸ ζοφερὸν** ἡ ζοφερότης : 'Ιππ.Παρθ.1 **ὑπὸ τοῦ ζοφεροῦ φοβέεται,** 'Αριστλ.Ψυχ.426b,2· **3)** μτφ.ὁ στυγνός, ὁ ἐμπνέων ἀπαισιοδοξίαν, ἀπαισιόδοξος : 'Αγαθ.ΑΠ 5,296,8 **μελάθροις κρυπτόμεθα ζοφεραῖς φροντίσι τηκόμεναι, - ἡ κατάστασις εἶναι ζοφερά, - ζοφεραὶ σκέψεις·** **4)** ὁμ. μτφ. ἐπὶ ψυχ. καταστάσεως, ὁ ἐπισκοτίζων, ὁ εἰς κακὸν ἄγων : 'Εσπερ. εὐχὴ 'Ιησ. **ἀπὸ τοῦ ζοφεροῦ ὕπνου τῆς ἁμαρτίας.**
ζοφερότης-ητος (ἡ) μσν. κ. νεώτ. τὸ γνώρισμα τοῦ ζοφεροῦ, ἡ σκοτεινότης, ζόφος : Βλεμμ.155, **- ἡ ζοφερότης ἐκείνης τῆς νυκτὸς ὑπῆρξε τρομακτική.**
ζοφηφορία (ἡ) μτγν. ὁ ζόφος : Γρηγ.Ναζ.'Επιστλ. 7,771 **ἡ ζοφηφορία ποντική.**
ζοφιάζω δημ. κ. **ζουφιάζω** γίναμαι ζούφιος βλ.λ.
ζόφιασμα (τό) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζοφιάζω.
ζόφιος-ον μτγν. ὁ ζόφεος, ὁ ζοφερὸς βλ.λ. : 'Ερύκ.ΑΠ 7,377 **ὑπὸ ζοφίαισιν 'Ερινύσιν.**

ζοφοδορπίδας (ὁ) (δόρπον, δορπέω) ἅ. **ζοφοδορπίας** (Θεόγνωστ.Καν.20, Ζωναρ.), **ζοφοδερκίας,** 'Ησ., Σουΐδ. ὁ δειπνῶν ἐν τῷ σκότει ἢ κρυφίως : 'Αλκαῖ.ἐν Διογ.Λ 11,81 (τὸν Πιττακὸν) . . **τοῦτον ἀποκαλεῖ . . ζοφοδορπίδαν ὡς ἄλυχνον·** || ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ τρεχέδειπνος βλ.λ. : Πλούτ. 'Ηθ.726Α **τοὺς . . βράδιον ἐπὶ τὸ δεῖπνον ἐλθόντας . . κωλυσιδείπνους καὶ ζοφοδορπίδας.**
ζοφοειδελος-ον (ζόφος) μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ζόφον, σκοτεινός : Νίκ.Θηρ.657.
ζοφοειδής-οῦς-ές (ζόφος-εἶδος) κ. μσν. ὁ ἔχων χρῶμα ζοφερόν, σκοτεινόν, ἀμαυρόν : 'Ιππ.Γυν.1,11 **ζοφοειδέα τὰ ἐπιμήνια,** ASS.Σεπτ.3,865,50 **φοβερὸς τῷ εἴδει, καὶ ζοφοειδὴς σφόδρα·** || ἐπὶ τοῦ χρώματος τοῦ ἐλέφαντος : 'Αρετ.Χραν.Νούσ. 2,13 **ζοφοειδέες τὴν χροιήν.**
ζοφόεις-εσσα-εν μτγν. ὁ ζαφοειδής, σκοτεινός, ακιερός, ἀμαυρός : Νίκ.Θηρ.775 **ὁ ζοφόεις** (σκορπίας), αὐτ.'Αλεξ.474 **ζοφόεις** (λαγώς, εἶδος ἰχθύος) **ἔδραμε,** 'Ορφ.'Υμν.78,4.
ζοφομηνία (ἡ) (μήνη) 'Ησ., Σουΐδ., ἡ ἔκλειψις τῆς σελήνης, νὺξ ἀσέληνος· 'Ησ. «**ζοφομηνία,** ὅταν κρυβῇ ἡ σελήνη».
ζοφόμυια (ἡ) νεώτ. ζωολ. γένος **μυιῶν** διπτέρων ἐντόμων.
ζοφόπνοια (ἡ) σχόλ. ἄνεμος ἀπὸ τῆς δύσεως πνέων : Σχόλ.'Ιλ.Φ 334 «**ἡ ἀπὸ δύσεως πνοὴ ζοφόπναια καλεῖται**».
ζόφος (ὁ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ σκότος τοῦ κάτω κόσμου, τὸ σκότος τοῦ "Αδου : 'Ιλ.Φ 56 **Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον, αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος,** 'Υμν.Δήμ. 402,446, Αἰσχ.Πέρσ.839 **ἐγὼ δ' ἄπειμι γῆς ὑπὸ ζόφον κάτω,** ΚΔ 'Ιούδ.6 **ἀγγέλους . . ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον οἰκητήριον.. δεσμοῖς ἀϊδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν·** || φρ. **λαγχάνω ζόφον** κλήρῳ λαμβάνω τὰ βασίλεια τοῦ σκότους : 'Ιλ.Ο 191 **'Αΐδης δ' ἔλαχε ζόφον ἠερόεντα·** **2)** καθόλου πᾶν σκότος : 'Ησίοδ.Α 227 **κυνέη νυκτὸς ζόφον αἰνὸν ἔχουσα,** 'Αριστλ.Κόσ.400a,8, Πολύβ.18,20,7 **διὰ τὸν ἐφεστῶτα ζόφον μηδὲ τοὺς ἐν ποσὶ δύνασθαι βλέπειν,** Πλούτ.'Αλκ.28 **ἔτυχε δὲ καὶ πολὺν ὄμβρον ἐξαίφνης ἐπιπεσόντα καὶ βροντὰς καὶ ζόφον συνεργῆσαι καὶ συνεπικρύψαι τὴν παρασκευήν,** Βι.'Αλεξ.3669, Βαλαωρ.Στιχ.Κατάδ.9 **τόσον βαθὺς τὴν φυλακὴν ζόφος κατασκοτίζει·** || **χειμέριος ζόφος** τὸ σκότος, ἡ σκοτεινότης τοῦ χειμῶνος : Πίνδ.Ι 3,37 **νῦν δ' αὖ μετὰ χειμέριον ποικίλων μηνῶν ζόφον·** **3)** μτφ. φρ. **ζόφος ψυχῆς** βαθεῖα μελαγχολία, θλῖψις : Πλούτ. 'Ηθ.48C **τὸν δ' ἐντὸς εὐρῶτα τῆς ψυχῆς καὶ ζόφον οὐκ ἐκτεθεράπευκεν οὐδ' ἐξέωκε διὰ φιλοσοφίας·** || μτφ. ζοφερὰ σκέψις, ἁμαρτωλόν, πονηρὸν διανόημα : Θλειτ.'Όρθρ.Εὐχ.3 **ἀπέλασον πάντα ζόφον ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν·** **4)** τὸ σκοτεινὸν μέρος τοῦ ὁρίζοντος, αἱ δυσμαί, ἡ δύσις : 'Οδ.Γ 335 **ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον·** || ὁμ. ἐν φρ. **ποτὶ ζόφον, πρὸς ζόφον,** ἀντίθ. πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε : 'Ιλ.Μ 240 **εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοί γε ποτὶ ζόφον,** Στράβ.10,2,12 **πανυπερτάτην πρὸς ζόφον·** || ὁμ. ὡς τοπογρ. καθορισμός : Πίνδ.Ν 4,12 **Γαδείρων τὸ πρὸς ζόφον.**
ζόφος-εος (τό) μτγν. ὁ ζόφος : 'Αποκάλ.Παύλ.62.
ζοφός-ή-ό δημ. ζοφερός, ὁ σκοτεινός : Καζ.Ν ΘΚωμ.1,12,86 **ὡς εἶναι μοναχούλης χρέος τὴ ζοφὴ λαγγάδα νὰ τοῦ δείξω·** **2)** κ. **ζουφός** ὁ ζούφιος βλ.λ. : **ζοφὰ τζίτζυφα-κυδώνια.**
ζοφοφθόρος-ον (φθείρω) μαν. ὁ τὸν ζόφον φθείρων, ἐκδιώκων, διαλύων : Θεοδόσ.Διάκ.'Ακρ. 1,225 **λευκοῖς χιτῶσιν ἤρξατο ζαφοφθόρος.**
ζοφῶ-όω (ζόφος) μτγν., μσν. κ. νεώτ, παθ. ἀόρ. **ἐζοφώθην,** μτχ. παθ. παρακ. **ἐζοφωμένος**

ποιῶ τι ζαφερόν, σκοτεινόν, σκοτίζω, ἐπιφέρω σκότος, σκοτεινιά : Ἡλιόδ.2,15 **τῶν παρουσῶν συμφορῶν τὸ ἄπορον ἐζόφου τῆς ψυχῆς τὸ λογιζόμενον,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ 1,131 **Ξέρξης ἠλαζονεύετο καθ' Ἑλλήνων, . . ζοφῶν τὸν ἥλιον βέλεσιν·** || κ. παθ. γίνομαι ζαφερός, σκοτεινός : ΑΠ 6,92 **γήρα κανθὸν ἐζοφωμένος,** ΨΛουκ.Φιλοπ.4 **τὴν ὄψιν ἐζοφωμένοις,** Βί.Ἀλεξ.4329 **τὸν οὐρανὸν ζεζοφωμένον** [sic] **τοῦτον·** 2) νεώτ. μτφ. παθ. καθίσταμαι ἐπισφαλής, ἐγκλείω κινδύνους : **ἡ κατάστασις ζοφοῦται μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῶν συνεννοήσεων·** ρηματ.π. ζόφωσις, ζόφωμα.

ζοφώδης-ους-ες [ζόφος-εἶδος] κ. μσν. κ. νεώτ. ζοφαειδής, ὁ ἔχων ζοφερόν, σκοτεινὸν χρῶμα, ζοφερός, πλήρης ζόφου, σκοτεινός : Ἱππ.Κωακ. 570 **ζοφῶδες οὖρον,** Ἀριστλ.944b,22 **ζοφώδης θάλαττα,** αὐτ.946a,34 **ζοφώδης ἀήρ,** Στράβ.1,2,9 **τὸν . . Βόσπορον πρὸς βορρᾶν καὶ ζοφώδη·** 2) μτφ. : Μηναῖ.1,22 Ὠδ.6 **αἴγλη τοῦ Σταυροῦ. . τῆς πλάνης τὸ ζοφῶδες διέλυσας.**

ζόφωμα [τὸ] μσν. τὸ σκότος ἢ τὸ σκότισμα.

ζόφωσις-εως [ἡ] μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζοφῶ, ἡ σκοτία, ἡ ἐπισκότησις : Γρηγ.Νύσσ. 2,89D **ἐν σκότῳ παντελεῖ καὶ τελείᾳ ζοφώσει·** || ἐπὶ ὀφθαλμῶν, τύφλωσις : Πισίδ.Γ Ἑξ.1560 **ζοφώσεις ὀμμάτων.**

ζοχάδα (ἡ) [ἐσοχάδες] συνήθ. κ. πληθ. **ζοχάδες** ἡ αἱμορροϊκὴ πάθησις ἡ προκαλουμένη ἐξ ἀνευρυσμάτων τῶν φλεβῶν καὶ σχηματισμοῦ φλεβικῶν ὄγκων, μάλιστα δὲ τοῦ ὀρθοῦ ἐντέρου, ἡ αἱμορροΐς· 2) μτφ. ἡ ἰδιοτροπία, νευρικὴ ὑπερδιέγερσις, δυστροπία : **σήμερα εἶναι στὶς ζοχάδες του·** 3) ὁμ. μτφ. ὁ ὀχληρός, ἢ ὁ ὀχληρῶς ἀπαιτητικός : **οὔφ! ἀδερφέ, ζοχάδα μού'γινες.**

ζοχάδι [τὸ] δημ. ἃ. ζοχάρι ἢ λακτούκη ἡ δηλητηριώδης βλ.λ.

ζοχαδιακός-ή-ὁ δημ. ὁ πάσχων ἐξ αἱμορροΐδων, κεῖνος ποὺ ἔχει ζοχάδες : **ἀπὸ τὸ πολὺ καθισιὸ ἔγινε ζοχαδιακός·** 2) μτφ. ὁ ἰδιότροπος, ὁ νευρικός, ὁ δύστροπος : **ζοχαδιακὸς ἄνθρωπος.**

ζοχαδιάρης-α-ικο δημ. ὁ ζοχαδιακὸς βλ.λ.1].

ζοχαδόχορτο [τὸ] δημ. τὸ φυτὸν ἡ συκόρριζα ἡ μεγανθής, ἃ. σφουρδάκλα βλ.λ.

ζοχός [ὁ] [σόγχος] δημ. ὄνομα διαφόρων λαχανωδῶν φυτῶν [σόγχου, θριδάκος κλπ.]· || εἰδ. ζοχὸς ἄγριος τὸ φυτὸν ἑλμινθία ἡ ἐχιοειδής.

ζόω Ἰων. ἀντὶ ζάω, ζῶ βλ.λ.

ζυγαδενίνη [ἡ] νεώτ. ὀργ. χημ. ἀλκαλοειδές.

ζυγάδην [ζυγόν] ἐπίρρ. μτγν. συνεζευγμένως, κατὰ ζεύγη : Φίλ.[2,37, Φώτ., Σουΐδ.

ζυγάδια [τὰ] Σουΐδ. εἶδος ὑποδημάτων.

ζυγαδόχορτο [τὸ] δημ. ἃ. ζοχαδόχορτο βλ.λ.

ζύγαινα [ἡ] κ. νεώτ. γένος χονδροπτερυγίων καρχαριιδῶν ἰχθύων : Ἐπίχ.59, Ἀριστλ.ΖΙ 506b,10 **τῶν μακρῶν ἔγχελυς καὶ βελόνη καὶ ζύγαινα,** Φιλότιμ.π.Γαλ.6,727, Αἰλ.ΖΙ 9,49, Ὀππ.Ἁλ. 1,367· 2) νεώτ. ζῳολ. γένος τῶν **ζυγαινιδῶν** νυκτίων ἐντόμων.

ζυγαῖος-α-ον μτγν. ὁ ζύγιος βλ.λ. : Ἰω.Χρυσ.6,974.

ζυγάρι [τὸ] δημ. τὸ ἀνάφορον, ἀναφορεὺς βλ.λ., ἡ μανέλα, κοντὸς ἰσχυρός, τὸ ἐπιτιθέμενον ἐπὶ τοῦ ὤμου ξύλον, δι' οὗ μεταφέρονται βάρη.

ζυγαριά [ἡ] νεώτ., δημ. ὁ ζυγός, ἡ ὅλη συσκευὴ τοῦ ζυγοῦ, τὸ ὄργανον σταθμήσεως τοῦ βάρους τῶν σωμάτων : Βλαχογ.Παληκ.109 **ἡ ζυγαριά σου δὲ μετράει ἀπ' τὶς βαριές, ἀλαφροζυάζει,** Δρασ.Βοτάν.152 **ὑπαίθριοι πωληταὶ εἶχον ἐγκαθιδρυθῆ φωνάζοντες καὶ κωδωνίζοντες τὰς ζυγαριάς·** || ἐν χρ. κ. μτφ. : Ψυχάρ.Ταξ.43 **τότες βλέπουμε τί ζυγαριὰ θὰ πάρῃ, γιὰ νὰ μὴ σπάσουν τὴ ζυγαριὰ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος ἡ Πετρούπολη κι ἀπὸ τὸ ἄλλο ἡ Κωνσταντινούπολη,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 109,3 **κάπου ἂν ὑπάρχῃς, κρῖνε με καὶ μίλησέ μου. - Δικαιοσύνη! Δικαιοσύνη! ἡ ζυγαριά σου!**

ζυγάρχης [ὁ] μτγν. ὁ ἀρχηγὸς ἑνὸς ζυγοῦ ἱππέων : Ἀσκληπιόδ.7,9, Αἰλ.Τακτ.19,8.

ζυγαρχία [ἡ] μτγν. ἀπόσπασμα ἀποτελούμενον ἐκ δύο ἁρμάτων : Ἀσκληπιόδ.7,8, Αἰλ.Τακτ.22,2.

ζυγαρχῶ-έω [ζυγάρχης] μτγν. εἶμαι ζυγάρχης βλ.λ. : Αἰλ.Τακτ.19,8.

ζυγάς-άδος [ἡ] μσν. τὸ ζεῦγος : Πρόδρ.249.

ζυγάστριον [τὸ] ἀρχ. λεξ. ὑποκ. τοῦ ζύγαστρον βλ.λ., κιβωτίδιον : Πολυδ.7,79, αὐτ.10,138.

ζύγαστρον [τὸ] [ζυγός, ζεύγνυμι]. κιβώτιον ἐκ σανίδων ἰσχυρῶς πρὸς ἀλλήλας συνηνωμένων· Φώτ. « κιβωτός· κυρίως δὲ ἡ ξυλίνη σορός· παρὰ τὸ ἐζυγῶσθαι » : Σοφ.Τρ.692 **κἄθηκα συμπτύξασ' ἀλαμπὲς ἡλίου κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον,** Ξεν.ΚΠ 7,3,1 **τἄλλα χρήματα παραδεχομένους ἐν ζυγάστροις στήσαντας·** 2) γραμματοφυλάκιον παρὰ Δελφοῖς· Φώτ. « παρὰ Δελφοῖς δὲ ζύγαστρον καλεῖται τὸ γραμματοφυλάκιον » : Ἐπιγρ. **ἐπὶ τοῖς ζυγάστροις ἐφεστάκεον καὶ τὰ ἔργα διενέμοντο·** 3) πληθ. ἐν φρ.· **ζύγαστρα λάρνακος** τὸ κάλυμμα τῆς λάρνακος [κτ. ἄ. τὰ κλεῖθρα λάρνακος] : Σχόλ.Θεόκρ.7,78 **τὰ ζύγαστρα τῆς λάρνακος διανοίξας.**

ζυγαστροφῶ-έω στρέφομαι παρακολουθῶν στροφὴν ἄλλου ὡς ἐν ζυγῷ : Σώφρ.90 **ὁ δ' ἐκ σκότεος τοξεύων αἰὲν ἕνα τινὰ ὧν** [αὐτῶν] **ζυγαστροφεῖ** [δ.ἀνάγν. ζυγοστραφεῖ βλ.λ.].

ζυγείς μτχ. παθ. ἀόρ. β' τοῦ ζεύγνυμι βλ.λ.

ζυγέω μτγν. ἐν γραμμῇ προχωρῶ, πορεύομαι κατὰ ζυγόν, ἀντίθ. στοιχέω βλ.λ. : Ἀσκληπιόδ.2,6· || ἐπὶ τῆς αὐτῆς γραμμῆς ἵσταμαι : Ἀφρικαν. Κεστ.313 **ζυγούντων δηλονότι τῶν ἱππέων, μὴ στοιχούντων·** 2) σχηματίζω γραμμήν, ἐπὶ ἐπικουρικῶν ἐφεδρικῶν στρατευμάτων : Πολυβ.3,113,8· 3) ταλαντῶ, ταλαντεύω, σταθμίζω, ζυγίζω· ΕΜ 744,15 « τὸ ζυγεῖν ταλαντᾶν λέγουσιν ».

ζυγή [ἡ] μτγν. κ. μσν. ζεῦγος : Πάπ., ΚΠορφ. Ἐκθ.50 **τὴν ζυγὴν τὰ σχολαρίκια,** Ἐπιφάν.2,161A, Εὐστ.Πον.313,79 **κατὰ ζυγὰς κείμενοι βότρυες.**

ζυγηδόν ἐπίρρ., μτγν. κ. νεώτ. κατὰ ζεύγη : Ἡλιόδ.15,17,496· || νεώτ. εἰδ. ὡς γυμναστικὸν παράγγελμα.

ζυγητή Ἡσ. « ἡ κλείς ».

ζυγηφόρος-ον ποι. ἀντὶ ζυγοφόρος βλ.λ. : Αἰσχ.ἀπ.326, Εὐρ.Ῥῆσ.303 **χρυσῆ δὲ πλάστιγξ αὐχένα ζυγηφόρον πώλων ἔκληε.**

ζύγι [τὸ] [ζυγός] μσν. κ. δημ., νεώτ. μ. κτ. πληθ. ἐν εἰδ. σημ., ἡ διὰ τοῦ ζυγοῦ στάθμησις, ἡ ἐξακρίβωσις, ὁ εἰς σταθμὰ καθορισμὸς τοῦ βάρους πράγματος ἢ πολλῶν ὁμοῦ πραγμ., ὁμ. κ. ζῴου ἢ ζῴων, τὸ ζύγισμα : Ἐρωτόκρ.Δ 1352 **στὸ ζύγι νὰ καμπανισθοῦν, - πουλάω μὲ τὸ ζύγι, - μὲ γέλασε στὸ ζύγι, - κάνε καλὸ ζύγι** [ζύγισε ἀκριβῶς], πρβλ. πρόσβαρος, **- κακὸ ζύγι** [τὸ ἀνακριβές, συνήθ. τὸ ἐμφανίζον βάρος μεγαλύτερον τοῦ πραγματικοῦ], πρβλ. λιποβαρής, λειψός, ξύγγικος· || νεώτ. κ. δημ. **τὰ ζύγια** [δημ. προφ. δισύλλαβος] τὰ εἰς ἀριθμὸν σταθμῶν [οἷον ὀκάδων, χιλιογράμμων, λιτρῶν] διὰ ζυγίσεως προσδιορισθέντα βάρη πολλῶν καθ' ὁμάδας κεχωρισμένων πραγμάτων, ἰδ. ἐμπορευμάτων : **ἐκ τοῦ ἐλέγχου μας τῶν ζυγίων, μᾶς ἐστείλατε, προέκυψεν ἔλλειμμα ἑκατὸν ὀκάδων, - ἔχουμε διαφορὲς στὰ ζύγια, - ὑπηρετεῖ στὰ ζύγια** [ἐπὶ τελωνειακῶν ὑπαλλήλων, εἶναι ζυγιστὴς ἢ ἐπόπτης ἢ ἐλεγκτὴς ἐπὶ τῆς ζυγίσεως τῶν κατ' ὀκᾶν ἢ κιλὸν δασμολογουμένων ἐμπορευμάτων]· || ὁμ. πληθ. τὸ γενικὸν ἄθροισμα πολλῶν καθ' ἕκαστα ζυγισμάτων : **ἔκαμες λάθος στὰ ζύγια** [εἰς τὴν ἄθροισιν

τῶν ζυγισμάτων)' **2**) δημ. ποσὸν βάρους πραγμάτων, ὅπερ διὰ μιᾶς σταθμήσεως, δι' ἑνὸς ζυγίσματος καθορίζεται : **δὲν τὰ σηκώνει ὅλα ἡ μπαλάντσα σ' ἕνα ζύγι, - κάνε τὰ 15 σακκιὰ κάρβουνα σὲ τρία ζύγια'** || καθωρισμένον βάρος ὁμάδος, ποσοῦ πραγμάτων τινῶν : **ἕνα ζύγι ξύλα** (ἑκατὸν ὀκάδες ξύλα)' πρβλ. γομάρι' **3**) κτ. πληθ. **τὰ ζύγια** ὡς οὐσ. τὰ σταθμά, τὰ διάφ. μέτρα βάρους, ὧν τὸ ἓν ἔχει ὁρισθῆ ὡς βασικὴ μονάς : **ζύγια πολίτικα - βενέτικα** (μὲ βασικὴν μονάδα τὴν ἐνετικὴν λίτραν) - **ἀγγλικὰ** (μὲ βασικὴν μονάδα τὴν ἀγγλικὴν λίτραν)' **4**) εἰδ. **τὸ ζύγι** ὁ ζυγός, ἡ πλάστιγξ, ἡ ζυγαριά : **ἐχάλασε τὸ ζύγι μου'** || ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. μτφ. ἡ βουλὴ τοῦ θείου, ἡ ῥοπὴ τῆς τύχης, ὡς τὸ ἀρχ. τάλαντον -α, οἷον ἐν φρ. « ἐπὴν κλίνησι τάλαντα Ζεὺς » ἢ « τάλαντα βρίσας οὐκ ἰσορρόπῳ τύχῃ κτλ. » κ. τὸ νεώτ. πλάστιγξ, οἷον ἐν φρ. « ἔκλινεν ἡ πλάστιγξ πρὸς τὸ μέρος τῶν ἐπαναστατῶν » κτλ. : Ἐρωτόκρ.Γ 1697 **ἄ(ν) φέρουν οἱ καιροὶ ποὺ 'ναι στὸ ζύγι ἀπάνω | καὶ τελειωθοῦν οἱ χρόνοι μου στὰ ξένα'** **5**) εἰδ. **τὸ ζύγι** ἡ στάθμη βλ.λ., ἡ ἐν χρ. εἰς τὴν τοιχοποιίαν, εἰς ἐκσκαφὰς κ. ἄ. πρὸς ῥύθμισιν καὶ πρὸς ἔλεγχον τῆς καθέτου' **6**) εἰδ. πληθ. **τὰ ζύγια** τὰ δύο ἢ τρία νήματα τοῦ χαρταετοῦ, δι' ὧν προσδένεται οὗτος εἰς τὸ νῆμα, ἀφ' οὗ ἐξαρτᾶται κατὰ τὴν ἀνύψωσιν.

ζυγία (ἡ) κ. νεώτ. βοταν. εἶδος πτελέας (ἡ acer campestre) : Θεόφρ.Φ Ι 3,3,1, Δικαίαρχ.2,2.

ζυγιά (ἡ) δημ. (ἐν χρ. ὡς δάνειον κ. νεώτ.) ἐπὶ προσ., ζεῦγος, ζευγάρι : Παπαδ.Χριστ.Διηγ.16 (ἔκδ. Φέξη) **ἡ τελευταία ζυγιά, ἥτις κατῆλθε, συνίστατο ἀπὸ τὸν Στάμον καὶ ἀπὸ τὸν Ἀργύρην, δύο φρονίμους παῖδας'** **2**) εἰδ. ἐπὶ μουσικῶν ὀργάνων, δύο ὁμοειδῆ, ὧν οἱ παῖκται ὁδεύοντες χωροῦσι κατὰ ζυγόν, συνήθ. κτ. πληθ. ἤτοι προκειμένου περὶ πλειόνων ζυγῶν ὀργάνων : Πολίτ.Ἐκλ. Τραγ.294,4 **κι ὁ Κωνσταντῆς ἐπρόβαλε.. μὲ δεκαπέντε φλάμπουρα, μ' ἐννιὰ ζυγιὲς παιγνίδια'** **3**) ἡ στάθμησις, ἡ ζύγισις, τὸ ζύγισμα, τὸ ζύγι βλ.λ.2) : **πάρέ τα σὲ δυὸ ζυγιές.**

ζυγιάζω δημ. εὑρίσκω, ὁρίζω διὰ τοῦ ζυγοῦ τὸ εἰς καθωρισμένα σταθμά, οἷον τόννους, ὀκάδας, χιλιόγραμμα, λίτρας, καράτια βάρος ἀντικειμένου τινός, σταθμίζω, ζυγίζω βλ.λ. : **δὲν ζυγιάζεις σωστά'** || κ. μτφ. ἐν παραπλ. χρ. πρὸς τὸ σταθμίζω, κρίνω, ἐν παραβολῇ πρὸς ἄ. ἐκτιμῶ τι : Πολίτ. Ἐκλ.Τραγ.222,2 **τὴν ξενιτειά, τὴν ὀρφανιά, τὴν πίκρα, τὴν ἀγάπη, τὰ τέσσαρα τὰ ζύγιασαν, βαρύτερά εἶν' τὰ ξένα'** **2**) μέσ. **ζυγιάζομαι** ἄ. **ζυγιέμαι** ἰσορροπῶ, αἰωροῦμαι, μένω μετέωρος εἰς τὸν ἀέρα, ἰδ. ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν πτηνῶν' || ἀμφιρρέπων προσπαθῶ νὰ εὕρω τὴν ἰσορροπίαν : **ἕνα πουλάκι . . σ' ἑνὸς κλαριοῦ τὴν ἄκρια, ζυγιάζονταν'** || κ. ἐπὶ προσ. ἐν ὁμ. σημ. : **ὁ σχοινοβάτης ζυγιαζόταν μ' εὐκολία κι ὁλοένα προχωροῦσε'** || σπαν. κ. ἐπὶ μικρῶν πλοίων : **ἡ βάρκα - τὸ καΐκι ζυγιαζόταν στ' ἀραξοβόλι του'** ῥημ. ζύγιασμα.

ζυγιανός-ή-όν μτγν., μον. ὁ γεννηθεὶς ὑπὸ τὰ ζῴδιον τοῦ ζυγοῦ βλ.λ. : Βασ.1,55.

ζύγιασμα (τὸ) δημ. ἡ ζύγισις, ἡ στάθμησις : **πουλὰ ἀκριβά, μὰ σωστὸ τὸ ζύγιασμά του'** || κ. μτφ.:Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 109,4 **Δικαιοσύνη! ἡ ζυγαριά σου! τὸ ξέρω ἀπὸ πρωτύτερα τὸ ζύγιασμά σου'** **2**) ἡ αἰώρησις τοῦ πτηνοῦ ἐν τῇ ἀτμοσφαίρᾳ ἄνευ κινήσεως τῶν πτερύγων, ἰδ. ἐπὶ τῶν ἁρπακτικῶν πτηνῶν' || ἡ προσπάθεια ἰσορροπίας ἐπὶ πτηνῶν : **κοίταξε τὸ ζύγιασμα ποὺ κάνει τὸ πουλὶ στὸ κλαρί'** || ὁμ. κ. ἐπὶ προσ., πρβλ. ζυγιάζω 2).

ζυγιαστής δημ., θηλ. **ζυγιάστρα,** πληθ. **ζυγιαστάδες** ὁ ἐπὶ τοῦ ζυγισμοῦ ὑπάλληλος, ὁ ἐπάγγελμα ἔχων τὴν στάθμησιν, ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ζυγιστής : **οἱ ζυγιαστάδες ἔχουν ἀρκετὰ τυχερά'** || μτφ. θηλ. **ἡ ζυγιάστρα** ἐπὶ γυναικῶν, αἱ ὁποῖαι ἔχουν τὴν ἱκανότητα νὰ ψυχολογοῦν πρόσωπα, νὰ ἐκτιμοῦν πρόσωπα ἢ πράγματα' || ὁμ. ἡ ὑπολογιστικῶς πρὸς εὐόδωσιν τῶν σκοπῶν κ. ἰδ. τῶν συμφερόντων αὐτῆς χωροῦσα εἰς αἰσθηματικοὺς συνδέσμους' **2**) οὐσ. τὸ βαρύδιον βλ.λ. τοῦ ζυγοῦ : **ἔπεσε ἀπὸ τὸ καντάρι ὁ ζυγιαστής.**

ζυγιατής γλῶσσ. ὁ ὁδηγὸς ἀχθοφόρων ζῴων.

ζυγιέμαι δημ. μ. κτ. ἐνεστ. ἀντὶ ζυγιάζομαι, ζυγίζαμαι, μέσ. κ. παθ. τοῦ ζυγιάζω, ζυγίζω βλ.λ. : παροιμ. **ὅπου ζυγιέται στοὺς γκρεμοὺς βουνὰ μὴν ἀνεβαίνῃ** (ὁ ἐκ δυσχερειῶν θορυβούμενος δὲν πρέπει νὰ ῥιψοκινδυνεύῃ εἰς ἔργα δυσχερῆ), Πολίτ.Ἐκλ.Τραγ.246,23 **τὰ πρόβατα κουρεύονται καὶ τὸ τυρὶ ζυγιέται.**

ζυγίζω Σουΐδ. κ. νεώτ., δημ. κ. **ζυγιάζω,** ἀόρ. **(ἐ)ζύγισα,** δημ. κ. (ἐ)ζύγιασα, μέσ. **ζυγίζομαι,** δημ. κ. **ζυγιάζομαι** κ. **ζυγιέμαι,** παθ. ἀόρ. **ἐζυγίσθην,** δημ. **(ἐ)ζυγίστηκα** κ. **(ἐ)ζυγιάστηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζυγισμένος,** δημ. κ. **ζυγιασμένος** εὑρίσκω διὰ τοῦ ζυγοῦ τὸ βάρος σώματος, ἀντικειμένου τινός, προσδιορίζω τὸ βάρος αὐτοῦ, σταθμίζω : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ 84 **ὁ μικρὸς παντοπώλης τοῦ ἐζύγισε μιὰν ὀκὰν κάρβουνα, - ζύγισέ μου μιὰ ὀκὰ σταφύλια, - δὲν ζυγίζεις καλά'** || κ. μτφ. ἐκτιμῶ, κρίνω : Παλαμ.Παράκ.110,2 **ἀπάνου ἀπὸ τὸ δυνατὸ τὰ πάντα ποὺ λυγίζει κάποιος κριτὴς ὑπάρχει καὶ ζυγίζει'** **2**) ὁμ. μτφ. σταθμίζω τι, προσέχω εἴς τι, σκέπτομαι σοβαρῶς περί τινος, ὑπολογίζω ἐκ τῶν προτέρων τὰς συνεπείας τινός, ἐπὶ ἐνεργειῶν, πράξεων ἢ λόγων τινός : Θεοτ.Κ Κατάδ.35 **ἔπειτα ζυγίζοντας τὰ λόγια της σὰ νὰ μὴν ἤθελε νὰ πῇ περισσότερα, - νὰ ζυγίσῃς καλὰ αὐτὰ ποὺ σκέπτεσαι νὰ κάνῃς, - ζυγίζει τὰ λόγια του'** || κ. μτχ. παθ. ἰδ. τὸ οὐδ. ἐπὶ λόγων, νουνεχής, ἰσορροπημένος: **ζυγισμένος ἄνθρωπος, - τοῦ μίλησε μὲ ζυγισμένα λόγια'** **3**) ἀμτβ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὀργάνων σταθμήσεως, λειτουργῶ καλῶς, ἁπλῶς, λειτουργῶ : **μὴ τὰ βάζῃς ἀπάνω, γιατὶ δὲ ζυγίζει ἡ πλάστιγγα** (ἔχει βλάβην, εἶναι χαλασμένη)' **4**) ὁμ. ἀμτβ. ἔχω ὡρισμένον βάρος, ἀντισταθμίζω ἐν τῷ ζυγῷ ὡρισμένον βάρος : **αὐτὴ ἡ γαλοπούλα δὲ ζυγίζει τρεῖς ὀκάδες, - δὲ ζυγίζει οὔτε δέκα δράμια'** || ὁμ. κ. ἐπὶ προσ. : **πόσο ζυγίζεις; ζυγίζω πενήντα ὀκάδες'** || κ. παθ. : **δὲν ἐζυγίστηκα ἀκόμα'** **5**) ὁμ. ἀμτβ. μτφ. ἔχω βαρύτητα, σπουδαιότητα, σημασίαν : **ὁ λόγος του ζυγίζει'** **6**) φέρω τινὰ ἤ τι εἰς εὐθεῖαν γραμμὴν μετ' ἄλλων, εὐθυγραμμίζω : **ζύγισε τὸ δοκάρι ν' ἀντικρύζῃ μὲ τὸ ἄλλο, - ζύγισε τοὺς στρατιῶτές σου γιατὶ δὲν εἶναι εἰς εὐθεῖαν γραμμήν'** **7**) εἰδ. ναυτ. ἐξασφαλίζω τὴν συμμετρίαν τῶν νομέων τῆς στείρας ὡς πρὸς ὡρισμένον ἄξονα' || **ζυγίζω τὸ πλοῖον** φέρω ἐκ τοῦ μακρόθεν τὸ διάμηκες ἐπίπεδον τοῦ πλοίου ἐν ταυτισμῷ πρὸς τὸν ἄξονα διώρυγος ἢ ἐπισεσημασμένου πόρου, ὃν πρόκειται νὰ διαπλεύσῃ.

ζυγικός-ή-όν (ζυγός) μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ζυγόν, τὴν ζυγαριάν : Θεολ.Ἀριθμ.29,2 **τοῦ ὀργάνου τοῦ ζυγικοῦ,** Ἰάμβλ.Νικ.Ἀριθμ.2(Α **ὁ ζυγικὸς πῆχυς'** **2**) οὐσ. **τὰ ζυγικὰ** ἡ τέχνη τοῦ ζυγίζειν τὰ σώματα : Νικομ.Γερ.Ἀρμον.2.

ζύγιμος-ον μτγν. ὁ ζύγιος, ὁ κατάλληλος διὰ ζυγόν : Πολύβ.34,8,9 **μόσχος δραχμῶν πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα.**

ζύγινος-η-ον ὁ κατεσκευασμένος ἐκ ξύλου ζυγίας βλ.λ. : Θεόφρ.Φ Ι 5,3,3.

ζύγιον (τὸ) (ζυγός) μτγν., μον. ζύγιν ἢ **-ιν,** δημ. **ζύγι** βλ.λ., ὑποκ. τοῦ ζυγός, μικρὸς ζυγός, μικρὴ ζυγαριά' : Σύμμ.ΠΔ Παροιμ 11,1, ΨΧρυσ.7,497

33 **ζύγια καὶ μέτρα,** Λίβ.Ραδ.832 **τὸ ἕναν της χέριν νὰ κρατῇ ζυγὶν νὰ καμπανίζῃ·** ‖ ἐν μτφ. ἐκφρ. **μὲ τὸ ζύγι(ν)** δικαίως, ἀκριβοδικαίως: Χρον. Μορ.4278D **τὸν τόπον τοῦ Μορέως τὸν ἐμοίρασαν ἀλλήλως μὲ τὸ ζύγι·** **2)** [ζυγὸν] ἐν τῷ πλ. **τὰ ζύγια** τὰ ζυγά, τὰ ἐγκάρσια ἑδώλια, καθίσματα, τὰ ἑνοῦντα τὰς ἀπέναντι πλευρὰς πλοίου ἢ λέμβου: Καλλίξ.1 **ὑπὸ τὰ ζύγια πλῆθος ἀνθρώπων.**

ζύγιος-ον (ζυγός), θηλ. κ. **ζυγία** ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος εἰς ζυγόν: εἰδ. **ζύγιος ἵππος** ἵππος ἐλάσεως: Εὐρ.ΙΑ 221 **πώλους κέντρῳ θεινομένους, τοὺς μὲν μέσους ζυγίους.. τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους,** Ἀριστφ.Νεφ.122 **οὔθ' ὁ ζύγιος οὔθ' ὁ σαμφόρας·** ‖ μτ. γεν.: Εὐρ.Ἑλ.1310 **θηρῶν ὅτε ζυγίους ζεύξασα θεὰ σατίνας·** **2)** τὸ αὐδ. ὡς οὐσ. ὑποζύγιον ζῷον: Ἐπιγρ. **κατασκευάσαι.. ὁδὸν ζυγίοις πορευτήν·** **3)** ἐπίθετον τῆς Ἥρας ὡς προστάτιδος τοῦ γάμου (λατ. Juno jugalis): Ἀπολλ.4,96, Μουσαῖ.275 **ζυγίην Ἥρην·** ‖ κ. ἐπὶ ἄλλων θεοτήτων, ὡς τῆς Ἀφροδίτης: ΑΠ 7,555 Ἡσ.· **4)** ὁ ζυγίτης βλ.λ.· Πολυδ.1,87 «τὰ μέσα τῆς νεώς, ζυγά, οὗ οἱ ζύγιοι κάθηνται», Φώτ. «ζύγιοι, ἐρέται τινὲς οὕτω καλοῦνται»· **5)** πάπ. ἐπὶ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν νομισμάτων, ὁ ἔχων ἄρτιον τὸ κεκανονισμένον βάρος, ὁ οὐχὶ λιποβαρής.

ζυγίς-ίδος (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. εἶδος ἀγρίου θύμου, ἕρπυλλος βλ.λ.: Διοσκ.3,46, Φιλῖν.π.Ἀθήν.681F **Φιλῖνος δέ φησιν αὐτὴν (ἕρπυλλον) ζυγίδα καλεῖσθαι·** ‖ εἰδ. νεώτ. βοταν. εἶδος τοῦ φυτοῦ θύμου βλ.λ., ἡ θύμος ζυγίς, διάφορον τῆς θύμου ἑρπύλλου· **2)** εἰδ. ναυτ. συνήθ. κτ. πληθ. **ζυγίδες** ξύλινα τεύχη (**τραβέρσες**), τιθέμενα ἐγκαρσίως ἐπὶ τῶν σκελῶν τοῦ θωρακίου πρῴραθεν καὶ πρύμνηθεν τοῦ ἱστοῦ πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ θωρακίου.

ζύγισις-εως (ἡ) νεώτ., δημ. **-η** ἄ. ζύγισμα κ. ζύγισμα βλ.λς, ἡ ἐνέργεια τοῦ ζυγίζειν, ἡ στάθμησις.

ζυγίσκον (τὸ) Ἐπιγρ. ὑποκ. τοῦ ζύγιον, ζύγισις.

ζύγισμα (τὸ) δημ. κ. **ζύγιασμα** βλ.λ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζυγίζω· ‖ κ. μτφ.

ζυγιστής (ὁ) νεώτ., δημ. κ. **ζυγιαστής** βλ.λ., ὁ ἐνεργῶν τὴν ζύγισιν, τὴν στάθμησιν· **2)** εἰδ. ὁ ἐξ ἐπαγγέλματος ζυγιστής, ὁ ἔχων ὡς ἐπάγγελμα αὐτοῦ τὴν στάθμησιν.

ζυγιστικά (τὰ) νεώτ. κ. δημ. τέλη καταβαλλόμενα διὰ τὴν ζύγισιν, ἀμοιβὴ διδομένη διὰ τὴν ζύγισιν.

ζυγίτης (ὁ) (ζυγός) σχόλ. ὁ ἐρέτης ὁ καθήμενος ἐν τῇ μεσαίᾳ τῶν τριῶν ἑδρῶν, αἵτινες ἐτίθεντο διὰ τοὺς ἐρέτας ἡ μὲν ὑπὲρ τὴν δέ: Σχόλ.Ἀριστφ.Βάτρ.1074.

ζυγῖτις (ἡ) θηλ. τοῦ ζύγιος, ἡ ζυγία βλ.λ.2): Νικόμ.Γερ.π.Φώτ.Βιβλ.144B **Ἀφροδίτη ζυγία τε καὶ γαμηλία.. θεολογεῖται. Ἀλλὰ καὶ ζυγῖτις.**

ζυγιώτης (ὁ) δημ., θηλ. **ζυγιώτισσα** ὁ κάτοικος, ὁ κατοικῶν ἐν ζυγοῖς τῶν ὀρέων, ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς τὸ γενικώτερον βουνήσιος, ἀντίθ. καμπίτης.

ζυγκλεῖ Ἡσ. «μύει, ὀρμᾷ, σκυθρωπάζει».

ζυγνίς κ. νεώτ., δ.γρ. **ζιγνίς** βλ.λ.· ‖ νεώτ. ζωολ. γένος ἑρπετῶν τῶν **σκιγγιδῶν** σαύρων.

ζυγοβάτης (ὁ) νεώτ. ζωολ. γένος τῶν χονδροπτερυγίων **βατιδῶν** ἰχθύων.

ζυγοβράγχια (τὰ) νεώτ. ζωολ. ἰχθύες φέροντες ἄρτιον, ζυγὸν ἀριθμὸν βραγχίων.

ζυγοδάκτυλος-ον νεώτ. ὁ ἔχων τοὺς δακτύλους ζυγούς, ἀρτίους, ἀρτιοδάκτυλος βλ.λ.: **ζυγοδάκτυλα πτηνά·** **2)** οὐσ. **τὰ ζυγοδάκτυλα** ζῷα θηλαστικὰ τῶν ὁπλωτῶν, ἄ. ἀρτιοδάκτυλα βλ.λ.

ζυγοδέσμιον (τὸ) πάπ. ὑποκ. τοῦ ζυγόδεσμον.

ζυγόδεσμον (τὸ) κ. νεώτ., ἄ. ζυγόδεσμος βλ.λ., μακρὸς σκύτινος ἱμὰς δι' οὗ, διερχομένου διὰ τῆς γλωχῖνος βλ.λ., συνδέεται ὁ ζυγὸς εἰς τὸν ρυμόν, στὸ τιμόνι, ὁ ζυγοδέτης, τὸ ζυγόλουρο: Ἰλ.Ω 270 **ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·** ‖ ἐπὶ τοῦ Γορδίου δεσμοῦ: Πλούτ.Ἀλέξ.18 **ἐξελόντι τοῦ ρυμοῦ τὸν ἕστορα καλούμενον, ᾧ συνείχετο τὸ ζυγόδεσμον·** ‖ συνήθ. ἐν τῷ πληθ.: Πολυδ. «τὰ δὲ συνάπτοντα αὐτὸ (τὸ ἀκρορρύμιον) τῷ ζυγῷ ζυγόδεσμα καλεῖται»: Ἀγαθ.ΑΠ 9,155,741.

ζυγόδεσμος (ὁ) μτγν. τὸ ζυγόδεσμον βλ.λ.: Ἀρτεμ.2,24, Θεμίστ.Λόγ.2,30B **ὁ ζυγόδεσμος τῆς Μίδου ἁμάξης.**

ζυγοδέτης (ὁ) Ἡσ. «ζυγόδεσμος, ὁ ἱμὰς τοῦ ζυγοῦ, ὃν ἔνιοι ζυγοδέτην».

ζυγοδόκη (ἡ) νεώτ. ναυτ. ἐσωτερικὴ ζώστρα τοῦ πλοίου συνδέουσα τοὺς νομεῖς καὶ ὑποστηρίζουσα τὰ ζυγά, τὸ κάτω κουρζέτο.

ζυγοειδής-οῦς-ές μτγν. ὁ ὅμοιος ζυγῷ: Γαλ.14,721 **ζυγοειδῆ ὀστᾶ** (τὸ ζύγωμα β' λ.4)).

ζυγόθυρον (τὸ) νεώτ. ὁ μοχλὸς δι' οὗ κλείεται ἡ θύρα, διήκων ἀπὸ τῆς μιᾶς μέχρι τῆς ἄλλης παραστάδος αὐτῆς.

ζυγοκέφαλον (τὸ) μτγν. ἔγγειος εἰς χρῆμα ἢ εἴδη φόρος κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀροτριώντων ζευγῶν: Ἐπιγρ. **τὴν τῶν ζυγοκεφάλων.. τῶν ὑπὲρ αὐτῶν καταβαλλομένων εἰδῶν ἢ χρημάτων ποσότητα,** Ἰουστιν.Νεαρ.17,8.

ζυγοκλεπτῶ-έω μτγν. κλέπτω εἰς τὸ ζύγισμα: Ἰουστ.Νεαρ.148,2 **ζυγοκλεπτήσαντες.**

ζυγοκρούστης (ὁ) μτγν. ὁ ἐξαπατῶν εἰς τὴν ζύγισιν ἰδ. διὰ κρούσεως, κρυφίας διὰ τοῦ δακτύλου ὠθήσεως τοῦ ζυγοβραχίονος ἢ ἄ. τινὸς χειρισμοῦ: Ἀρτεμίδ.Δαλδ.4,57.

ζυγολόγιον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐμπορικὸν βιβλίον ἢ ἁπλῆ κατάστασις ἔνθα σημειοῦνται τὰ βάρη τῶν ζυγιζομένων ἐμπορευμάτων.

ζυγολούρι (τὸ) δημ. κ. **ζυγόλουρο,** πλ. **τὰ ζυγολούρια** ὁ ζυγόδεσμος, τὸ ζυγόδεσμον: Πορτώτ. μτφρ.Σοφ.Ἠλ.746 **ὄξω ἀπ' τὴν κουπαστὴ γλιστρᾷ, στὰ ζυγολούρια τυλίγεται.**

ζυγόλωρον (τὸ) σχόλ. ὁ ζυγόδεσμος, τὸ ζυγόλουρο, τὸ ζυγολούρι βλ.λ.: Σχόλ.Αἰσχ.Πέρσ.188.

ζυγομαχία (ἡ) μτγν. κ. μσν. ἔρις, μάχη: Ἀρισταίν. 2,2 **ἀπόθεσθε τὴν ἔριν, παύσασθε ζυγομαχίας.**

ζυγομαχῶ-έω κ. μσν. παλαίω πρὸς τὸν ὁμόζυγόν μου: Ἀππ.Συρ.33 **ἵππου ἐν ἅρματι ζυγομαχοῦντος·** **2)** γεν. παλαίω, ἐρίζω, φιλονικῶ, ἀγωνίζομαι, μετὰ δοτ.: Κωμ.Ἀδέσπ.207, Προκ.Γαζ.141B· ‖ ὁμ. **ζ- περί τινος, πρός τινα, ὑπέρ τινος:** Δημ.996 **περὶ δ' ὀνόματος ζυγομαχεῖν,** Μέν.673 **πρὸς τὴν τύχην γὰρ ζυγομαχεῖν οὐ ῥᾴδιον,** Γαλ.10,324 **ὑπὲρ ὀνόματος ἴστω ζυγομαχῶν.**

ζυγομορφία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ ἀμφίπλευρος συμμετρία τῶν ἀνθέων, φαινόμενον καθ' ὃ ἄνθος τι διαιρεῖται εἰς δύο ὅμοια ἡμίση ὑπὸ ἐπιπέδου διερχομένου διὰ τοῦ ἄξονος αὐτοῦ.

ζυγόμορφος-ον νεώτ. ἐπὶ ἀνθέων, τὸ ἐν ᾧ παρουσιάζεται τὸ φαινόμενον τῆς ζυγομορφίας βλ.λ., ὁ ἔχων ἀμφίπλευρον συμμετρίαν, ὁ διαιρούμενος εἰς δύο ὅμοια ἡμίση δι' ἐπιπέδου καθέτου πρὸς τὸν ἄξονα αὐτοῦ.

ζυγομύκητες (οἱ) νεώτ. βοταν. κατηγορία τῶν **φυκομυκήτων** μυκήτων.

ζυγόν (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. μ. κτ. πληθ. ἐν εἰδ. σημ. βλ.8), τὸ συνδέον, ζευγνῦον δύο πράγματα, τὸ σταυροειδῶς ἐπὶ τοῦ ρυμοῦ ἀρότρου ἢ ἁμάξης ἁρμοζόμενον ξύλον, ὑφ' ὃ ζεύγνυνται αἱ βόες, ἄ. ζυγὸς βλ.λ.: Ἰλ.Π 470 **κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφιν σύγχυτ',** αὐτ.Ρ 440, Ὀδ.Γ 383 **βοῦν.. ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ** (δὲν ἔζευξεν εἰσέτι οὐδείς), Ἡσίοδ.Ἔργ.815 **καὶ ἐπὶ ζυγὸν αὐχένα θεῖναι βουσὶ καὶ ἡμιόνοισι καὶ ἵπποις ὠκυπόδεσσι·** **2)** μτφ. ἡ κατάστασις τοῦ οἱονεὶ ἐζευγμένου, τοῦ ὑποτεταγμένου, δουλεία: Ἡρ. 7,8 γ' **οὕτω οἵ τε ἡμῖν αἴτιοι ἕξουσι δούλιον ζυγὸν οἵ τε ἀναίτιοι,** Αἰσχ.Ἀγ.1226 **φέρειν γὰρ χρὴ**

τὸ δούλιον ζυγόν, Σοφ.Αἶ.944 **πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν,** πρβλ. ζυγός· || ὁμ. : Ξεν.ΚΠ 3,1,27 **μὴ ἐπιθήσεις αὐτοῖς ζυγὰ τοῦ μὴ ὑβρίσαι** (μὴ ἀναγκάσῃς .. νὰ μή)· **3)** ἡ ἐγκαρσία ράβδος ἡ τοὺς δύο βραχίονας τῆς φόρμιγγος συνδέουσα, ἐφ' ἧς διὰ τῶν κολλόπων βλ.λ. ἐτείνοντο αἱ χορδαί : Ἰλ.Ι 187 **τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ .. ἐπὶ δ' ἀργύρεον ζυγὸν ἦεν·** **4)** ἕκαστον τῶν ξυλίνων, ἐγκαρσίων ἑδωλίων, ἅτινα διήκοντα ἀπὸ τῆς μιᾶς πλευρᾶς πλοίου ἢ λέμβου εἰς τὴν ἄλλην ἐχρησίμευον πρὸς σύνδεσιν αὐτῶν καὶ πρὸς ἕδρασμόν τῶν ἐρετῶν : Ὀδ.Ι 99 **νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας,** Ἡρ.2,96,Σοφ.Αἶ.249 **θοὸν εἰρεσίας ζυγόν·** || εἰδ. ἕκαστον τῶν ἑδωλίων τῆς μέσης σειρᾶς τριήρους : Αἰσχ.Ἀγ.1618 **κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός·** || μτφ. ἐπὶ πολιτικοῦ ἀξιώματος, ὑψηλῆς δημοσίας θέσεως : Εὐρ.Ἴων 595 **εἰς τὸ πρῶτον πόλεως ὁρμηθεὶς ζυγόν,** αὐτ.Φοίν.74· || κ. νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν ἐγκαρσίων δοκῶν δι' ὧν συνδέονται τὰ σκέλη τῶν ναμέων καὶ ὑποβαστάζεται τὸ κατάστρωμα, δημ. καμάρι· **5)** εἰδ. ἱμάς, λωρίον δερμάτινον τῶν γυναικείων σανδαλίων· Ἡσ. « ὁ περικείμενος ἱμὰς τοῖς δακτύλοις, πρὸς τὸ συνέχειν ἐξαγόμενον τὸν πόδα »: Ἀριστφ.Λυσ.417 **ὦ σκυτοτόμε, τῆς μου γυναικὸς τοὺς πόδας, τὸ δακτυλίδιον πιέζει τὸ ζυγόν,** Πολυδ.7,81· **6)** Ἐπιγρ. ἀνώφλιον ἢ κατώφλιον θύρας, κτ. πληθ.· **7)** ζεῦγος, ζευγάρι, δυάς : Εὐρ. Ἑλ.392 **Ἀτρέα .. ὃς ἐξέφυσεν .. Ἀγαμέμνον' ἐμέ τε Μενέλεων, κλεινὸν ζυγόν·** || **κατὰ ζυγὰ** κατὰ ζεύγη, ἀνὰ δύο : Ἀριστλ.ΖΙ 544a,5 **βαδίζουσι δὲ κατὰ ζυγά,** Θεόκρ.13,32· **8)** εἰδ. κ. δημ. κτ. πληθ. **ζυγὰ** ἄρτια : Σχόλ.Ἀριστφ.Πλ.817 **ζυγὰ ἢ ἄζυγα** εἶδος παιδιᾶς, δημ. μονὰ ἢ ζυγά, καθ' ὃ ὁ εἷς τῶν παικτῶν ἐρωτᾷ, ὁ δ' ἕτερος ἀπαντᾷ ἂν τὰ διὰ τῆς χειρὸς ἢ ἐν τῇ χειρὶ τοῦ ἐρωτῶντος κρυπτόμενα ἀντικείμενα συμποσοῦνται εἰς ἀριθμὸν ἄρτιον ἢ περιττόν· **9)** ὁμ. κτ. πληθ. **τὰ ζυγὰ** μέτρα βάρους, σταθμά (κ. ὡς πληθ. τοῦ **ζυγός** (ὁ) : Δημ.784.

ζυγονηματίδαι (οἱ) νεώτ. βοταν. οἰκογένεια τῶν φυκομυκήτων φυτῶν.

ζυγοπλάστης (ὁ) Σουΐδ. μσν. ὁ ἐν ζυγοῖς πλαστοῖς τὴν πρᾶσιν ποιούμενος : ΨΚωδ.172,7.

ζυγοποιός-όν ὁ ποιῶν, ὁ κατασκευάζων ζυγοὺς ἁμάξης : Φερεκρ.130 **τίς δ' ἔσθ' ἡμῖν τῶν σῶν ἀροτῶν ἢ ζυγοποιῶν ἔτι χρεία .. ;**

ζυγοποιῶ-έω Πολυδ. ποιῶ, κατασκευάζω ζυγοὺς ἁμάξης· **ἐσφαλμένως** ἀποδίδεται ὑπὸ τοῦ Πολυδεύκους εἰς Ἀριστφ.Πλ.513.

ζυγός (ὁ) **κ.** μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ ἐγκαρσίως ἐπὶ τοῦ ρυμοῦ τοῦ ἀρότρου τιθέμενον ξύλον, ὑφ' ὃ ζεύγνυνται οἱ βόες, ἄ. ζυγὸν (μεθ' οὗ κ. ἐναλλάσσονται ἐν τῇ χρ.)· || ὅθ. κ. μτφ. ἐπὶ πάσης δεσμεύσεως, πιέσεως, ἐξαναγκασμοῦ, ὑποταγῆς : Ὕμν.Δήμ.217 **ἐπὶ ζυγὸς αὐχένι κεῖται,** Θέογν.1023 **ἐχθροῖσιν ὑπὸ ζυγὸν αὐχένα θήσω,** ΚΔΠράξ.15,10 **ἐπιθεῖναι ζυγὸν ἐπὶ** τὸν τράχηλον τῶν μαθητῶν, Λίβ.Ροδ.243 **τράχηλον κλῖνε εἰς τὸν ζυγὸν τῆς ἐρωτοδουλείας,** Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.97,2 **ἔστεκε στὸ μισημένο | τὸ ζυγὸ μ' ἀραθυμιὰ** (ὑπέμενε τὴν δουλείαν), Κάλβ.εἰςΣάμον(3, - **οἱ Ἕλληνες ἔζησαν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας** ὑπὸ τὸν τουρκικὸν **ζυγόν,** φρ. συνήθ. εἰρων. τοῦ Ἕλληνος **ὁ τράχηλος ζυγὸν δὲν ὑποφέρει·** || παροιμ. **τὸν αὐτὸν ἕλκειν ζυγὸν** (ἐπὶ τῶν ἐν ὁμοίαις συνθήκαις δυσπραγούντων) : Ἀρισταίν.2,7· **2)** μτγν. π. Ρωμαίοις ζεῦγμα ἐκ τριῶν ἀκοντίων, τῶν δύο ἐμπεπηγμένων εἰς τὴν γῆν, τοῦ δὲ τρίτου ὁριζοντίως δεδεμένου εἰς τὰς αἰχμὰς τῶν δύο ἄλλων, ὑφ' ὃ ἠνάγκαζον τοὺς ἡττημένους νὰ διέρχωνται κύπτοντες εἰς δήλωσιν ὑποταγῆς· πρβλ. καυδιανὰ βλ.λ. δίκρανα : Πολύβ.4,62,2 **ἄγειν ὑπὸ τὸν ζυγόν,** Διον. Ἀλ.Ρωμ.10,20 **ζυγὸν ὑποστῆναι** (ἡττηθῆναι, ὑποδουλωθῆναι)· **3)** π. Βυζαντ. φόρος ἐπιβαλλόμενος κατ' ἀναλογίαν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἀροτριώντων ζευγῶν, ἄ. ζυγοκέφαλον βλ.λ.· **4)** ἡ φάλαγξ τοῦ σταθμοῦ (τῆς ζυγαριᾶς) ἡ κατὰ τὰ ἄκρα αὐτῆς συγκρατοῦσα τὰς δύο πλάστιγγας : Αἰσχ. Ἱκ.822 **ζυγὸν ταλάντου,** Ἀριστλ.Μηχ.850a,4· || κ. κτ. συνεκδ. αὐτὴ ἡ τρυτάνη, ἡ ζυγαριά, ἡ πλάστιγξ : Πλάτ.Τίμ.63Β **αἴρων τὸν ζυγόν,** αὐτ.Πολ. 550Ε **ὥσπερ ἐν πλάστιγγι ζυγοῦ .. ἀεὶ .. ῥέποντε,** Λυσ.10,18, Δημ.784, - **φαρμακευτικὸς ζυγός·** || παροιμ. **ζυγὸν μὴ ὑπερβαίνειν,** Πυθ.π.Διογ.Λ 8,18· **5)** εἰδ. **ζυγὸς καρχησίου** ἡ κατὰ τὴν κορυφὴν τοῦ ἱστοῦ κεραία : Πίνδ.Ν 5,51 **ἀνὰ δ' ἱστία τεῖνον πρὸς ζυγὸν καρχασίου·** **6)** ἀστερισμὸς τοῦ Ζῳδιακοῦ κύκλου μεταξὺ Παρθένου καὶ Σκορπίου, ὀνομασθεὶς οὕτω, καθ' ὅσον εἰσερχομένου ἄλλοτε (πρὸ τῆς μετατοπίσεως τοῦ φθινοπωρινοῦ σημείου τῆς ἐκλειπτικῆς) τοῦ Ἡλίου εἰς αὐτόν, ἐσημειοῦτο ἡ ἔναρξις τῆς φθινοπωρινῆς ἰσημερίας : Ἵππαρχ.3,1,5 **ἀπὸ Παρθένου γ' ἕως Ζυγοῦ ι',** Μαν.2,127· **7)** σειρὰ ὁπλιτῶν, κατὰ μέτωπον παραπλεύρως, κ. ἐπὶ τῆς αὐτῆς εὐθείας ἱσταμένων: Θουκ.5,68 **ἐν τῷ πρώτῳ ζυγῷ ἐμάχοντο τέσσαρες,** Πολύβ.3,81,2 **κατ' ἄνδρα καὶ ζυγόν,** - **παράταξις ἐφ' ἑνὸς ζυγοῦ - ἐπὶ δύο ζυγῶν,** παράγγ. **τοὺς ζυγοὺς λύσατε** (διαλυθῆτε· πρὸς ὁπλίτας, κ. γεν. γυμναζομένους)· **8)** Γεωπ.5,29,384 « ἡ τῆς ἀμπέλου πρὸς τὴν χάρακα συζυγία »· **9)** Εὐστ. 956,7 « θύρας δὲ ζυγὸς ὁ μοχλός »· **10)** μσν., νεώτ. κ. δημ. κορυφὴ ὄρους, κορυφογραμμὴ κ. κτ. ἐπέκτ. ὄρος, βουνόν : Χρον.Μορ.2993 **ὅτι ὁ ζυγὸς τῶν Μελιγῶν .. ἔχει κλεισοῦρες δυνατές.**

ζυγός-ή-ό δημ. διπλοῦς (ἀντίθ. μονός) ἡ ἐκ δύο ὁμοειδῶν μερῶν συγκείμενος : Νιρβ.Βασκαπ.Μαργαριτ.69 **ὁ Πέτρος καὶ ἡ Μαρία ἦταν σὰν ἕνα κορμὶ ἀσύγκριτα μοιρασμένο, σὰν μιὰ ζυγὴ ψυχούλα,** Σημηρ.Ὀνείρ.Ἤσκιαι **ἀπ' τὰ ζυγὰ τῶν καραβιῶν φτερά·** || **ζυγὰ ζυγὰ** ἀνὰ δύο, κατὰ ζεύγη, ζευγαρωτά : δ.τραγ. **ὅλα τὰ πουλάκια ζυγὰ ζυγά, | μόνο τ' ἀηδονάκι τὸ μοναχό·** **2)** ἄρτιος, διὰ τοῦ δύο ἀκριβῶς διαιρούμενος, ἀντίθ. μονός, περιττός: **μονὰ ἢ ζυγὰ** (εἶδος παιδιᾶς) ἀρτιασμός.

ζυγοσπόριον (τό) νεώτ. μικροβ. συνήθ. πληθ. ὁ σπόρος τῶν νηματομυκήτων, ὁ παραγόμενος διὰ τῆς συντάξεως πρὸς ἄλληλα δύο κορυνοειδῶν κυττάρων τοῦ καρποφόρου νηματίου.

ζυγοστάθμησις-εως (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ζυγοῦ στάθμησις, ἡ ζύγισις, τὸ ζύγισμα : Τζέτζ.Λυκόφρ.275 **ἀκριβεῖ ζυγοσταθμήσει·** || εἰδ. μηχαν. ἡ διὰ τῆς ἐπιτεύξεως σχετικῆς ἀκινησίας ἐξουδετέρωσις τῶν κραδασμῶν τῶν μηχανῶν, οἱ ὁποῖοι προέρχονται κυρίως ἐκ τῆς μεταθέσεως τοῦ κέντρου βάρους τῶν κινουμένων μαζῶν.

ζυγόσταθμος-ον μτγν. ὁ ζυγός, ἡ ζυγαριά : Πλούτ.Ἠθ 928Β **ὥσπερ ἐν ζυγοστάθμου διαφορᾷ.**

ζυγοσταθμῶ-έω μσν. κ. νεώτ. ζυγοστατῶ, διὰ τοῦ σταθμοῦ ζυγίζω, παθ. : Τζέτζ.Λυκόφρ. 270 **ζυγοσταθμηθέντα αὐτόν.**

ζυγοστασία (ἡ) μσν. κ. νεώτ. ἡ διὰ τοῦ ζυγοῦ στάθμησις : Τζέτζ.Πρὸ Ὁμ.267.

ζυγοστάσιον (τό) Ἐπιγρ. κ. νεώτ. ὁ τόπος, ἔνθα γίνεται ἡ ζυγοστασία : Ἐπιγρ. **ἀπὸ τοῦ ζυγοστασίου μέχρι τῆς ὑποχωρήσεως·** **2)** ἡ ζυγοστασία : Ἐπιγρ. (τέλος) **ζυγοστασίου·** **3)** τὸ ἔργον τοῦ ζυγοστάτου : Κῶδ.Ἰουστιν.11,28,1.

ζυγοστάτημα-ατος (τό) μσν. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζυγοστατῶ, δ.ἑρμην. ὁ ζυγός, ἡ ζυγαριά : Εὐστ. 665,29, Εὐδακ.199 **τὸν Δία μεταχειριζόμενον τάλαντα ὡς ἐν ζυγοστατήματι.**

ζυγοστάτης (ὁ) [ἵστημι] μτγν., μσν. κ. νεώτ., δωρ. **ζυγοστάτας** ὁ ζυγοστατῶν, ὁ ζυγιστής, ὁ ἐπὶ τοῦ ζυγισμοῦ δημόσιος ὑπάλληλος : Κῶδ. Ἰουστιν.10,73,2, Ἀρτεμίδ.Δαλδ.Ὀνειρ.217,25 **καπή-λοις καὶ ζυγοστάταις,** Βασιλικ.56,5 **περὶ ζυγο-στατῶν·** **2)** μτφ. ὁ κριτής, ὁ δικαστής, ἐπὶ τοῦ Διός : Κερκ.4,33 **ὀρθὸς ὢν ζυγοστάτης.**

ζυγοστατῶ-έω μτγν., μσν. κ. νεώτ. σταθμίζω διὰ τοῦ ζυγοῦ, ζυγίζω : Λουκ.Ἱστ.Συγγρ.49 **ζυγο-στατείτω τότε ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ,** Ἀλκίφρ.2,2 **ζυγοστατῶ τόνδε πρὸς ἐκεῖνον·** **2)** ἐνεργῶ ὡς ζυγοστάτης ὑπάλληλος : Πάπ.· **3)** μτφ. ἐλέγχω, κρίνω : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,105 **ὁ δ' ἐντελὴς μισθα-ποδότης θεός, καὶ τὰς ἐπὶ στήθους ἐννοίας ἑκά-στου** τῶν ἀνθρώπων ζυγοστατῶν, Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,114 **ὁ φιλάνθρωπος θεὸς τὴν μέχρι γή-ρως ἄνοσον ἡμῶν ζωὴν . . μετὰ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν ζυγοστατήσας·** ‖ βασανίζω σκεπτόμε-νος, διασκέπτομαι : Εὐλόγ.π.Φώτ.Βιβλ.272,35 **τὰ ῥήματα τῇ διανοίᾳ ζυγοστατεῖν·** **4)** παθ. εἶ-μαι ἐν ἰσορροπίᾳ, ζυγιάζομαι : Πολύβ.6,10,7 **ἰσορ-ροποῦν καὶ ζυγοστατούμενον διαμένῃ κατὰ τὸν τῆς ἀντιπαθείας λόγον·** ‖ εἶμαι ἀμφίρροπος, εἶμαι οὐχὶ βεβαίας ἐκβάσεως, ἐπὶ πολέμου : Πο-λύβ.αὐτ.1,20,5 **ἐζυγοστατεῖτο αὐτοῖς ὁ πόλεμος.**

ζυγοτάλαντα (τὰ) μσν. ζυγός, ζυγαριά : ΚΜα-νασσ.π.Κουμαν.Θησ. ἐν λ.

ζυγοταξία (ἡ) νεώτ. βιολ. ἡ ἐν τῷ γονιμοποι-ηθέντι ᾠῷ διάταξις τῶν φορέων τῶν κληρονομι-κῶν χαρακτήρων καὶ ἡ παραμονὴ τῆς διατάξεως ταύτης εἰς τὰ κύτταρα τὰ παραγόμενα ἐκ τῆς δι-αιρέσεως τοῦ ζυγωτοῦ ᾠοῦ.

ζυγόταυρον (τὸ) πάπ. ζεῦγος βοῶν, ζευγάρι.

ζυγοτράχηλον (τὸ) πάπ. τὸ ἐπὶ τοῦ τραχήλου τμῆμα τοῦ ζυγοῦ.

ζυγότρυπα (ἡ) νεώτ. μέρος τοῦ ζυγοῦ τοῦ ἀρότρου.

ζυγοτρυτάνη (ἡ) Φώτ. ζυγός, ζυγαριά.

ζυγουλκός (ὁ) ὁ ἕλκων, ὁ σύρων τὸν ζυγόν : Μοσχ.6,26 **ζυγουλκοὶ βόες.**

ζυγοῦρα (ἡ) δημ. θηλ. τοῦ ζυγούρι βλ.λ. : Βλαχογ. Παληκ.106 **ὁ Ἀγραφιώτης ἑτοίμαζε γιὰ τὴ φω-τιὰ τετράπσχη ζυγοῦρα.**

ζυγουρήσιος-ια-ιο δημ. ὁ προερχόμενος ἐξ ἀρνίου διετοῦς, ἀπὸ ζυγούρι.

ζυγούρι (τὸ) δημ. ἀρνίον εἰς τὸ δεύτερον ἔτος τῆς ἡλικίας αὐτοῦ.

ζυγόφιν ἐπ. κ. ποι. γενικ. τοῦ ζυγὸν βλ.λ. : Ἰλ.Ω 576.

ζυγοφόρος-ον κ. νεώτ., ποι. ζυγηφόρος βλ.λ., ὁ φέρων ζυγόν, ὁ ὑπὸ τὸν ζυγόν : Εὐρ. Ἡρ.121, Πλούτ. Ἠθ.524Α **ζυγοφόροι ἵπποι.**

ζυγοφορῶ-έω λεξ. ζυγίζω, παθ.· Ἡσ., Φώτ., Σουΐδ. « ζυγοφορούμενα, ἐν ζυγῷ σταθμιζόμενα»· ‖ ὁμ. παθ. ἐν τῇ μτχ. **ζυγοφορούμενον** ἐσφ.γρ. ἀντὶ ζευγοφορούμενον βλ.λ.

ζυγοφυλλοειδῆ (τὰ) νεώτ. βοταν. κ. **ζυγοφυλ-λώδη** οἰκογέν. **δικοτυληδόνων** φυτῶν.

ζυγόφυλλον (τὸ) νεώτ. βοταν. γένος τῶν ζυ-γοφυλλοειδῶν φυτῶν.

ζύγρα (ἡ) μσν. ἑλώδης γῆ· Εὐστ.295,33 « ὅτι δὲ τὸ ἕλος ὑγρόν τινα τόπον δηλοῖ καὶ σύμφυτον, δῆλον. Ἐμφαίνει δὲ τοῦτο καὶ ἡ ἰδιωτικὴ παρα-φθορά, ζύγραν τὸν τοιοῦτον λέγουσι τόπον, ὅπερ οὐδὲν ἄλλ' ἢ δίυγρά τις ἐστιν ».

ζυγῶ-όω [ζυγόν] ἑνῶ διὰ τοῦ ζυγοῦ, συνάπτω, συναρμόζω ἐν φρ. **ζυγῶ κιθάραν** θέτω τὸ ἐγκάρσιον ξύλον εἰς τὴν φόρμιγγα ἢ τὴν λύραν : Λουκ.Θε.Δ 7,4· ‖ κ. παθ. **ζυγοῦμαι** ἑνοῦμαι διὰ τοῦ ζυγοῦ, συνάπτομαι, συναρμόζομαι : Ἀγάθων 4,2 **ὀρθοί τε κανόνες ἐζυγωμένοι δύο,** ΠΔ Ἰεζεκ. 41,26 **διεμέτρησεν ἔνθεν καὶ ἔνθεν, εἰς τὰ ὀρο-φώματα τοῦ αἰλάμ, καὶ τὰ πλευρὰ τοῦ οἴκου ἐζυγωμένα·** **2)** κλείω, συγκλείω : Ποῦλ.Αἰγ.6,67 **ῥαφαῖς ζυγῶσαι·** ‖ ἀποφράσσω, παθ. : Ἱππ. Καρδ.12· **3)** **φέρω** ὑπὸ τὸν ζυγόν, ὑποτάσ-σω, δαμάζω, μτφ. : Αἰσχ.ἀπ.115.

ζυγῶ-έω νεώτ. εἶμαι ἢ τοποθετοῦμαι εἰς τὸν αὐτὸν ζυγόν, εἰς τὴν αὐτὴν εὐθεῖαν γραμμὴν πα-ρατάξεως μετ' ἄλλων, εἰς τὸν αὐτὸν στοῖχον, εἰδ. ἐπὶ γυμναζομένων στρατιωτῶν ἢ μαθητῶν : **ζυγεῖτε ἐπὶ δεξιά!** παράγγελμα ὅπως οἱ γυμναζόμενοι εὐ-θυγραμμίσουν τὴν παράταξίν των ἀπὸ τοῦ ἱστα-μένου πρώτου εἰς τὸ δεξιὸν ἄκρον αὐτῆς.

ζυγωγόν πάπ. γλῶσσ. τοῦ ἧπαρ, ἀμφ. ἀνάγν. [πιθ. **ζυγωτὸν = συκωτὸν** βλ.λ.].

ζυγώδης-ους-ες μτγν. ἐσφ. ἀνάγν. ἀντὶ ζυγά-δην βλ.λ. : Φίλ.1,22.

ζυγωθρίζω ζυγίζω, ἐξετάζω : Ἀριστφ.Νεφ.745 **κάτα τὴν γνώμην πάλιν κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον** [κτ. σχόλ.]· **2)** κτ. Πολυδ.10,26 ἀπὸ τοῦ ζύγωθρον βλ.λ., κλείω, μανδαλώνω.

ζύγωθρον (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ τὰ δύο φύλ-λα θύρας ἢ παραθύρου συνέχων μοχλός, ὁ ἀπὸ τῆς μιᾶς παραστάδος μέχρι τῆς ἄλλης διήκων καὶ ἐμποδίζων τὸ ἄνοιγμα, τὸ μάνταλο· Εὐστ.1550,13· **2)** νεώτ. πᾶν τμῆμα μηχανισμοῦ παλινδρομικῶς κινούμενον· **3)** νεώτ. εἰδ. ἐπὶ τῶν ὅπλων, ὁ μοχλός, δι' οὗ ἀνοίγει καὶ κλείει ἡ θαλάμη τοῦ φυσιγγίου, τὸ κινητὸν οὐρσῖον.

ζύγωμα-ατος (τὸ) [ζυγῶ-όω] κ. νεώτ. κ. δημ. ζυ-γὸς συνέχων καὶ κλείων τὴν θύραν : Πολύβ.7,16,5 **ἔξωθεν προσπεσόντες πειρῶνται διακόπτειν τοὺς στροφεῖς καὶ τὸ ζύγωμα τῶν πυλῶν·** **2)** δια-δοκίς, πλαγία δοκίς : Ἀπολλόδ.Πολιορκ.177· **3)** τὸ ζυγόν, τὰ ἑδώλια τοῦ πλοίου τὰ ἑνοῦντα τὰς ἀπέναντι πλευρὰς αὐτοῦ : Σχόλ.Θουκ.1,29 **ναῦς διαλελυμένας οὔσας καὶ ζυγωμάτων προσδεη-θείσας·** **4)** εἰδ. τὸ ζυγωματικὸν ὀστοῦν, τὸ συνδέον τὸ κρανίον μετὰ τῆς ἄνω σιαγόνος : Γαλ. 2,437,746, Πολυδ.2,85· ‖ νεώτ. ἀνατομ. **ζύγω-μα σφηνοειδὲς** τὸ τετράπλευρον λεῖον καὶ ὑπόκοιλον τμῆμα τῆς ἄνω ἐπιφανείας τοῦ σφηνο-ειδοῦς ὀστοῦ τοῦ κρανίου, ὅ. σφηνοειδὲς πε-δίον· **5)** ζυγόν, τὸ ἐγκάρσιον ξύλον τὸ εἰς τὴν φόρμιγγα ἢ τὴν λύραν προσαρμοζόμενον : Πτολ. Μαθ.7,5· **6)** πάπ. ὑδροφράκτης· **7)** νεώτ. τὸ με-ταξὺ δύο κορυφῶν ὄρους ἢ καὶ δύο ὀρέων σχη-ματιζόμενον πεδίον καὶ συνδέον ταύτας, τὸ διά-σελο : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.74 **ἀνήρχετο τὸ πρωῒ εἰς τὸ μονάκριβο κτῆμά του . . τὸ ὁποῖον εἶχεν ἐπὶ τοῦ ζυγώματος τοῦ ὄρους, ἀνάμεσα εἰς δύο κορυφάς·** **8)** ὁμ. νεώτ. μηχαν. στοιχεῖον τῶν παλινδρομικῶν μηχανῶν, συνδέον τὸ βάκτρον τοῦ ἐμβόλου μετὰ τοῦ διωστῆρος, ὅ. σταυρός· **9)** ὁμ. νεώτ. ἠλεκτρ. **ζύγωμα μαγνητικὸν** τὸ ζύγωμα τὸ ἀποτελούμενον ἐκ μαγνητικοῦ ὑλικοῦ, χρησι-μεῦον δὲ τὸ μὲν ὡς φορεὺς τοῦ μαγνητικοῦ κυ-κλώματος τῆς μηχανῆς, τὸ δὲ ὡς μηχανικὸν μέσον στερεώσεως τῶν πόλων· **10)** δημ. [ζυγώνω] ἡ ἐνέργεια τοῦ ζυγώνω, ἡ συνένωσις, ἡ προσαρμογή : **τὸ ζύγωμα τῆς ἄκρης, - τὸ ζύγωμα τῶν κομμα-τιῶν·** **11)** μσν. κ. νεώτ. ἐπὶ προσ., ὁ πλησιασμός : Ἐρωφ.Ἰντερμ.2,124 **γλυκιὰ παραπονέματα καὶ τακτικὰ περίσσια ζυγώματα·** ‖ ἐπὶ χρονικῶν ἐποχῶν ἢ ἑορτῶν, ἡ προσέγγισις : **τὸ ζύγωμα τοῦ χειμῶνε, - τὸ ζύγωμα τῆς Λαμπρῆς.**

ζυγωματικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφε-ρόμενος εἰς τὸ ζύγωμα τοῦ κρανίου : **ζυγωματι-κὰ ὀστᾶ** [τὰ εὑρισκόμενα ἐν τοῖς πλαγίοις τοῦ προσώπου, ὑπὸ τὰ μῆλα τῶν παρειῶν].

ζυγωματοκογχικὸν τρῆμα (τὸ) νεώτ. ἀνατομ. μικρὸν στόμιον ἐπὶ τῆς κογχικῆς ἐπιφανείας τοῦ ζυγωματικοῦ ὀστοῦ.

ζυγωματοκροταφικὸς πόρος (ὁ) νεώτ. ἀνατομ.

ὁ ζυγωματικός πόρος ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν κροταφικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ζυγωματικοῦ ὀστοῦ.

ζυγωματοπροσωπικὸς πόρος (ὁ) νεώτ. ανατομ. ὁ ζυγωματικός πόρος, ὁ ἐκβάλλων εἰς τὴν προσωπικὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ζυγωματικοῦ ὀστοῦ.

ζυγώνω (ζυγόν) μσν. κ. δημ. ὑπάγω ὑπὸ ζυγόν, συζεύγνυμι, συνάπτω, συνδέω, ἑνώνω : **ζυγώνει τὶς δύο ἄκρες πρῶτα καὶ ἔπειτα τὶς ράβει μὲ προσοχὴ μεγάλη·** **2)** προσεγγίζω, πλησιάζω τινὰ ἤ τι : Χρον.Μορ.1074Η **οἱ Κουμᾶνοι κι οἱ Ρωμαῖοι οὐκ ἐζυγώνανέ τους· μὲ τὰς σαγίττες ἀπὸ μακρὰ τοὺς ἐκατεδοξεῦαν,** Βαλαωρ.'Αθ. Διάκ.5,110 **ζύγωνε κι ἄκουσέ με,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 70 **ἦταν κοντόβραδο πιὰ ὅταν ἐζύγωσε τὴ σπηλιά·** || πλησιάζω παρενοχλῶν : **μὴ μὲ ζυγώνῃς, γιατὶ θὰ τὶς φᾷς·** || ὁμ. ἀμτβ. προσεγγίζω, πλησιάζω, ἐπίκειται νὰ . . , ἐπὶ χρονικῶν ἐποχῶν, ἑορτῶν ἢ γεγονότων : Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 15,25 **ὅπου καὶ νά 'ναι ζύγωσε τὸ δεῖλι, σὲ λίγο θὰ σημάνῃ ὁ ἑσπερινός, - ζύγωσε ὁ καιρὸς τῶν ἐξετάσεων, - ζυγώνει ἡ Λαμπρή·** || φοιτῶ, συχνάζω, μ.μτ. τῆς ἀρνήσ. δὲν : **δὲν ζυγώνει σὲ καφενεῖο - σὲ ζαχαροπλαστεῖο·** || ὁμ. **δὲν ζυγώνω εἰς τὴν ἐκκλησίαν** δὲν ἐκκλησιάζομαι : Παπαδ.Χριστ.Διηγ. 37 **ἐσεῖς, οἱ πλειότεροι, εἶσθε ἀλιβάνιστοι. Δὲν ζυγώνετε σ' ἐκκλησία·** || ποιῶ τι νὰ πλησιάσῃ: **ζύγωσέ μου τὸ παιδί·** **3)** πλησιάζω τινὰ ἀπερχόμενον, φεύγοντα, δθ. διώκω, καταδιώκω:'Ερωτ.3,1168 **ὁ Ρήγας θανατώνει αὐτόνο, καὶ τὸν κύριν του σὰν πίβουλο ζυγώνει, - ζυγώνει ὁ σκύλλος τὸν λαγό, μὰ δὲν τὸν πιάνει·** **4)** ἐκδιώκω, ἀποδιώκω, ἀποβάλλω, διώχνω : 'Ερωτ.3,1625 **ζύγωξε τὰ βαρένουσι, διῶξε τὴν τόση πρίκα,** 'Ερωφ.Ι, 358 **ὅλοι ἀναθυμηθήκαμε . . τὴν ὥρα, ἀπού 'κ τὴ Χώρα μας ἐζύγωξες τς ἐχθρού μας.**

ζύγωσις-εως (ἡ) (ζυγόν) μτγν. ἰσορρόπησις, ζύγισμα : Καλλίξ.Ι **γεγονέναι λίαν εἴσω βαρεῖαι κατὰ τὴν ζύγωσιν** (ἐπὶ) τῶν βαρειῶν θρανιτικῶν κωπῶν).

ζυγώτης (ὁ) νεώτ. μικροβ. τὸ σωμάτιον, τὸ παραγόμενον κατὰ τὸν διὰ σπαραγανίας πολλαπλασιασμὸν τῶν πρωτοζώων, ὅ. σκωλήκιον.

ζυγωτός-ή-όν (ζυγῶ-όω) κ. νεώτ. ὁ μετὰ ζυγοῦ, ὁ ἔχων ζυγόν : Σοφ.'Ηλ.702 **δύο Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·** **2) ὁ ζυγωτός** ᾠὸν παραγόμενον ἐξ ἰσογαμίας διὰ συζεύξεως δύο γαμετῶν.

ζυθεστιατόριον (τὸ) νεώτ. ἑστιατόριον ἔνθα προσφέρεται συνήθως ὁ ζῦθος ὡς ποτόν.

ζύθιον ὑποκ. τοῦ ζῦθος· 'Ησ. « ἀλφίτου πόσις ».

ζυθόγλευκος-ους (τὸ) νεώτ. σακχαρῶδες ὑγρὸν παραγόμενον κατὰ τὴν ἀνάμειξιν τῆς βύνης μετὰ ζέοντος ὕδατος.

ζυθοζύμη (ἡ) νεώτ. καλλιέργεια σακχαρομύκητος χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν παρασκευὴν ζύθου, ὅ. μαγιὰ τῆς μπίρας.

ζύθοξος (ὁ) χημ. εἶδος ὄξους λαμβανόμενον δι' ὀξικῆς ζυμώσεως ζύθου.

ζυθοποιεῖον (τὸ) νεώτ. τὸ ἐργοστάσιον παραγωγῆς, κατασκευῆς ζύθου.

ζυθοποιΐα (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη παραγωγῆς ζύθου, ἡ βιομηχανία ζύθου.

ζυθοποιός (ὁ) νεώτ. ὁ παραγωγός, ὁ παρασκευαστὴς ζύθου, ὁ ἐργοστασιάρχης ζυθοποιείου.

ζυθοποσία (ἡ) νεώτ. ἡ πόσις τοῦ ζύθου, τὸ πίνειν ζῦθον.

ζυθοπότης-ου νεώτ. θηλ. **ζυθοπότις-ιδος** ὁ πίνων ζῦθον· || ὁ πίνων πολὺν ζῦθον.

ζυθοποτῶ-έω νεώτ. πίνω ζῦθον· || πίνω καθ' ὑπερβολὴν ζῦθον.

ζυθοπωλεῖον (τὸ) νεώτ. πρατήριον ζύθου, κατάστημα ἔνθα προσφέρεται ζῦθος, ἡ μπιραρία.

ζυθοπώλης (ὁ) πάπ. κ. νεώτ. ὁ πωλῶν ζῦθον ἢ ὁ ἰδιοκτήτης ζυθοπωλείου.

ζῦθος-ου (ὁ) κ. νεώτ. κ. ἑτεροκλ. **τὸ ζῦθος-ους ὅ. ζῦτος** εἶδος αἰγυπτιακοῦ πόματος ἐκ κριθῆς : Θεόφρ.ΦΑἴτ.6,11,2, Στράβ.17,1,14 **τῷ ζύθῳ τὸ πολὺ φῦλον χρῆται τῶν 'Αλεξανδρέων,** Διόδ.Σ 1,34 **κατασκευάζουσι δὲ καὶ ἐκ τῶν κριθῶν Αἰγύπτιοι πόμα,. . ὃ καλοῦσι ζῦθος·** **2)** κ. νεώτ. ποτὸν οἰνοπνευματοῦχον, παραγόμενον διὰ ζυμώσεως εἰδικῶς παρεσκευασμένης κριθῆς, τῆς βύνης, ὅ. μπίρα, σύνηθες εἰς τοὺς βορείους λαούς : Ποσειδών. 15] **ζῦθος πύρινον μετὰ μέλιτος ἐσκευασμένον,** Στράβ.3,3,7, Διόδ.Σ 5,26, - **ὁ ζῦθος τὸ ποτήρι δραχμὰς πέντε.**

ζυθόχορτο (τὸ) δημ. **τὸ** φυτὸν λυκίσκος, **τὸ** ζυθοβότανον.

ζυμάζη (ἡ) νεώτ. τὸ ἐν τῇ ζυθοζύμῃ ἔνζυμον, ὅ. ζυμάση βλ.λ.

ζυμάρι (τὸ) δημ. φύραμα ἀλεύρου καὶ ὕδατος: Βιζυην.Μεταμορφ.45 **γιατὶ στὰ χέρια, κόρη μου; στὰ δάχτυλα ζυμάρι κι' ἄλευρα ἐδῶ;-πρέπει νὰ δουλέψῃς ἀκόμη τὸ ζυμάρι·** || πᾶσα μᾶζα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πλαδαρά : **τὰ παράβρασες τὰ μακαρόνια καὶ ἔγιναν ζυμάρι·** || εἰδ. ἐν φρ. **τὸ ψωμὶ εἶναι ζυμάρι** οὐχὶ καλῶς ἐψημένον· **2)** μτφ. ἡ ἀφορμὴ ἐνεργείας τινός : **πήγαινε νὰ γίνῃς ζυμάρι σωτηρίας κι ἄλλων.**

ζυμαρικό(ν) (τὸ) νεώτ. κ. δημ., πληθ. **τὰ ζυμαρικά** πᾶν ἐκ σιταλεύρου καὶ ὕδατος, ἄνευ ζύμης, παρασκεύασμα, ξηραινόμενον ἐν τῷ ἀέρι ἢ ἐν εἰδικοῖς θαλάμοις· || συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **τὰ ζυμαρικὰ** πάντα τὰ ἐξ ἀμύλου παρασκευάσματα, μακαρόνια, φιδὲς, μανέστρα κλπ., οἱ πάστες.

ζυμάριον (τὸ) μσν., νεώτ. κ. δημ. ζυμάρι βλ.λ.· Λεξ.Σχεδ. « ζύμη δὲ ζυμάριον ».

ζυμαρώνω δημ. εἶμαι ἀνεπαρκῶς ἐψημένος, πολτώδης, εἰδ. ἐπὶ ἄρτου ἢ πλακοῦντος.

ζυμεγέρτης (ὁ) νεώτ. τὸ ἔνζυμον βλ.λ., **ὅ. ζυμωσιεγέρτης** (Ραυσόπουλος).

ζυμέλαιον (τὸ) νεώτ. συνήθ. ἐν τῷ πληθ. **ζυμέλαια** διάφορα παραπροϊόντα παραγόμενα κατὰ τὴν ἀλκαλικὴν ζύμωσιν σακχαρούχων ὑλῶν καὶ ἔχοντα ὄψιν ἐλαιώδη.

ζύμη (ἡ) κ. μσν., νεώτ. καὶ δημ. ὄξινον φύραμα ἀλεύρου, τὸ ὁποῖον ἀναμιγνυόμενον εἰς μᾶζαν ἀλεύρου καὶ ὕδατος προκαλεῖ τὴν ζύμωσιν αὐτῆς, τὸ προζύμι, ἡ μαγιά : 'Αριστλ.ΖΓ 755α,18 **ἡ ζύμη ἐκ μικρᾶς μεγάλη γίνεται,** ΠΔ 'Εξ.12,15, ΚΔ Ματθ.13,3 **ὁμοία.. ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου σάτα τρία,** Νικ.Χων.ἐν Σάθ.1,96, - **τὰ ἄζυμα τῶν 'Εβραίων ἦσαν ἄρτος ἄνευ ζύμης·** || ὁμ. κ. ἐπὶ εἴδους ζύθου, τὸ προζύμιον, ἡ μαγιὰ τῆς μπίρας : Πάπ. || κ. μτφ. ὁ ζῆλος : ΚΔ Κορ.1,5,7 **ἑορτάζωμεν μὴ ἐν ζύμῃ παλαιᾷ μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας·** **2)** δθ. μτφ. ἐν κακῇ σημασίᾳ, ψευδοδιδασκαλία, διαφθορά, ἠθικὴ κατάπτωσις:ΚΔΜατθ.16,6 **ὁρᾶτε καὶ προσέχετε ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν Φαρισαίων καὶ Σαδδουκαίων·** πρβλ.Κύριλλ.'Ομιλ.Πασχολ.19,249 «ζύμη ἀεὶ παρὰ ταῖς θεοπνεύσταις γραφαῖς φαυλότητος καὶ ἁμαρτίας εἰς τύπον παραλαμβάνεται»· **3)** συνεκδ. τὸ φύραμα ἀλεύρου μεθ' ὕδατος, τὸ ζυμάρι· **4)** δθ. μτφ. αἱ ψυχικαὶ ἰδιότητες ἢ αἱ ψυχικαὶ προδιαθέσεις· πρβλ. φύραμα : **εἶναι ἐκ καλῆς ζύμης πεπλασμένος, - εἶναι ἀπὸ τὴν αὐτὴν ζύμην·** **5)** εἰδ. χημ. ἡ ἐκ σακχαρομυκήτων ἀποτελουμένη μᾶζα, ἡ προκαλοῦσα τὴν ἀλκοολικὴν ζύμωσιν· **6)** εἰδ.ἐν φρ. **ζύμη - προζύμι** συνήθης παιδιά, ἡ παρ' ἀρχαίοις «ἐξάγω χωλὸν τραγίσκον».

ζυμήεις-εσσα-εν 'Ησ. κ. νεώτ. ὁ ζυμίτης βλ.λ., ὁ ἔχων ζύμην, ὁ μετὰ ζύμης κατεσκευασμένος, ὁ ἔνζυμος : 'Ησ. **ζυμήεις ἄρτος.**

ζυμίζω μτγν. ὁμοιάζω εἴς τι, κατά τι πρὸς ζύμην, μὲ προζύμι : Διοσκ.2.80 **ζυμίζουσα τὴν ὀσμήν.**

ζυμίνη (ἡ) νεώτ. φαρμακευτ. εἶδός τι ζύμης, ἐκ ζυθαζύμης λαμβανόμενον.

ζυμίτης (ὁ) ὁ ζυμήεις, ὁ ἔνζυμος : Ξεν.'Αν.7,3,21 **ἄρτοι ζυμῖται μεγάλοι προσπεπερονημένοι ἦσαν πρὸς τοῖς κρέασι,** Πολυβ.6,32.

ζυμίωσις-εως (ἡ) μτγν. ἡ ζύμωσις βλ.λ.· θέμα ἀπολεσθέντος ἔργου τοῦ Ζωσίμου 'Αλχημιστοῦ.

ζυμογόνον (τὸ) νεώτ. χημ. πᾶσα οὐσία δυναμένη νὰ σχηματίσῃ ἔνζυμον· || πᾶς μικροργανισμὸς προκαλῶν ζύμωσιν.

ζυμοειδής-οῦς-ές (ζύμη, εἶδος) σχόλ. κ. νεώτ. ὁ ζυμώδης, ὁ ὅμοιος πρὸς ζύμην, ἐκεῖνος ποὺ μοιάζει μὲ προζύμι : Σχόλ. 'Ορειβ.4,526D, - **ζυμοειδὴς μᾶζα.**

ζυμολία (ἡ) δημ. βοταν. ποικιλία τις τοῦ φυτοῦ ἐλαία ἡ κοινὴ (Olea europea).

ζυμόμετρον (τὸ) νεώτ. ὄργανον δι' οὗ ἐξακριβοῦται ἡ δύναμις τῆς ζύμης.

ζυμομύκης-ητος (ὁ) νεώτ. βλαστομύκης ἀναπτύσσων ἐν τοῖς σακχαρούχοις ὑγροῖς ζύμωσιν οἰνοπνευματικήν.

ζυμοτεχνία (ἡ) νεώτ. ἡ περὶ τὰ τῆς ζύμης καὶ τὰς ζυμώσεις τέχνη· εἰδ. μικροβιολ. ὁ κλάδος τῆς μικροβιολογικῆς ἐπιστήμης, οὗ σκοπὸς ἡ μελέτη τῶν προκαλούντων τὰς διαφόρους ζυμώσεις.

ζυμοτεχνικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζυμοτεχνίαν βλ.λ.: **ζυμοτεχνικαὶ μελέται - παρατηρήσεις.**

ζυμουργός-όν πάπ. ὁ κατασκευάζων ζύμην, προζύμι.

ζυμῶ-όω (ζύμη) μτγν. κ. νεώτ. προκαλῶ ζύμωσιν ἔν τινι, ἢ θέτω, βάλλω ζύμην πρὸς χημικὴν ἐπεξεργασίαν : ΚΔΚορ.1,5,6 **οὐκ οἴδατε ὅτι μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ;** || κ. πάπ. ζυμοῦμαι, ἑνοῦμαι μετὰ τῆς ζύμης, ὑφίσταμαι ζύμωσιν : Πλούτ. 'Ησίοδ.659Β, ΠΔ"Εξ.12,34 **ἀνέλαβε δὲ ὁ λαὸς.. πρὸ τοῦ ζυμωθῆναι τὰ φυράματα αὐτῶν, - ὁ οἶνος ζυμοῦται** (ὑφίσταται ζύμωσιν, βράζει)· || όμ. παθ. ἐπὶ τῆς πέψεως : 'Ιππ.'Αρχ.'Ιητρ.11· **2**) προκαλῶ ἀναβρασμόν : Γαλ.10,964. 'Αέτ.1 Προοίμ.· κ. παθ. : "Αλεξ.124,8 **ζυμουμένη χύτρα.**

ζυμώδης-ους-ες ὁ ὅμοιος μὲ ζύμην : 'Αριστλ.ΖΓ 755a,23 **περίττωμα ζυμῶδες.**

ζύμωμα-ατος (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζυμῶ, ζυμώνω, φύρασις, τὸ μεῖγμα : Πλάτ.Τίμ.74D **ἐξ ὀξέος καὶ ἁλμυροῦ ξυνθεὶς ζύμωμα ὑπομίξας αὐτοῖς, - θέλει ἀκόμα ζύμωμα τὸ φωμὶ - τὸ προζύμι·** **2**) νεώτ. κ. δημ. κ. ἐν μτφ. ἐκφράσει : Βαλαωρ.Φωτειν.2,75 **τ' ἄσπλαχνο τοῦ χρόνου τὸ δαγκανάρι, π' ἄλεθε τὴ νεκρωμένη πλάση κι ἑτοίμαζε ἄλλο ζύμωμα μὲ τὴν παλιὰ τὴ σκόνη·** **3**) εἰδ. βιοχημ. συνήθ. πληθ. **ζυμώματα** ὀργανικαὶ οὐσίαι παρασκευαζόμεναι ὑπὸ τῶν κυττάρων καὶ συντελοῦσαι εἰς τὴν ταχυτέραν χημικὴν ἐπεξεργασίαν, ἃ. ἔνζυμα βλ.λ.· **4**) εἰδ. βοταν. ὁ μύκης ἢ ἀμανίτης, τὸ μανιτάρι : Νίκ.'Αλεξ.521.

ζυμώνω νεώτ. κ. δημ., παθ. ἀόρ. **ἐζυμώθην,** δημ. **(ἐ)ζυμώθηκα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζυμωμένος** φύρω ἀναμειγνύων ἄλευραν ἢ ἄλλο τι ἀμυλῶδες ὑλικὸν μεθ' ὕδατος, μαλάσσω τὸ μεῖγμα, ἵν' ἀποτελεσθῇ μᾶζα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον πηκτή : Ζερβ.Τραγ. ΚΚ 43,21 **τὸ χάραμα οἱ νοικοκυρὲς ζυμώνουν,** παροιμ. **ποὺ δὲ θέλει νὰ ζυμώσῃ πέντε μέρες κοσκινίζει** (ἐπὶ ἀποφευγόντων μὲ διαφόρους προφάσεις τὴν ἐργασίαν), όμ. **ἂν θὰ ζυμώσῃς τὸ ταχύ, ἀποβραδὶς κοσκίνα** (παρασκεύαζε προνοητικῶς πᾶσαν ἐπιχείρησίν σου), όμ. **τὸ ζυμάρι ὅσο ζυμώνεις τόσο φουσκώνει** (ἡ διαρκὴς φροντὶς ἔργου τινὸς συντελεῖ εἰς τὴν πρόοδον αὐτοῦ)· || κ.παθ. : **εἶναι δυνατὸ τὸ ἀλεύρι καὶ δὲ ζυμώνεται καλά, - κουλούρια μὲ βούτυρο ζυμωμένα·** **2**) συνεκδ. φύρω, ἀναμειγνύω ὕλην τινὰ διαλύσιμον ἐν ὕδατι καθιστῶν αὐτὴν οὕτω πολτώδη : **ζυμώνω πηλὸν - γύψον·** || κ. ἁπλῶς παρασκευάζω μεῖγμα διὰ συμμείξεως διαφόρων ὑλῶν : **ζυμώνω πυρίτιδα** (-μπαρούτι)· **3**) μτφ. διὰ ποικίλων ἐνεργειῶν, συνεννοήσεων, συμφωνιῶν προσπαθῶ νὰ διαμορφώσω, παρασκευάζω κατάστασιν ἢ γεγονός τι, ἰδ. ἐν χρ. τὸ παθ. : **ἀκόμα ζυμώνονται οἱ συνδυασμοὶ τῶν ὑποψηφίων·** πρβλ. πολιτικὴ-κοινωνικὴ ζύμωσις.

ζυμωσιογόνος-ον νεώτ. ὁ γεννῶν, ὁ παράγων ζύμωσιν : **ζυμωσιογόνα μικρόβια·** || εἰδ. φρ. **ζυμωσιογόνος δύναμις** ἱκανότης μικροργανισμοῦ τινος πρὸς παραγωγὴν ζυμώσεως.

ζύμωσις-εως (ἡ) κ. νεώτ., δημ. -**η** ἡ ἐνέργεια ἢ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζυμῶ : Πλάτ.Τίμ.66Β **τῆς γεώδους ὁμοῦ κινουμένης τε καὶ αἰρομένης ζέσιν τε καὶ ζύμωσιν ἐπίκλην λεχθῆναι,** Πλούτ.'Ηθ.659Β, Γαλ.16,661· || φρ. ἰατρ. **ζύμωσις ἥπατος** ἡ ἐξοίδησις, τὸ πρήξιμο : 'Ιππ.'Επιδ.4,8· **2**) ἡ ἐνέργεια τοῦ ζυμῶ, τὸ ζύμωμα βλ.λ.· **3**) εἰδ. χημ. ἡ χημικὴ ἐνέργεια καθ' ἣν ὀργανικὰ σώματα ἀποσυντίθενται βραδέως ἀναπτύσσοντα ἀέρια καὶ αὐτοθέρμανσιν : **οἰνοπνευματικὴ ζύμωσις,-βουτυρικὴ ζύμωσις, - αἱ τροφαὶ ὑφίστανται ζύμωσιν ἐν τῷ στομάχῳ·** **4**) μτφ. κίνησις, προσπάθεια, ἐνέργεια πολιτικὴ ἢ κοινωνική, προετοιμάζουσα κατάστασιν ἢ γεγονός τι.

ζυμωταριά (ἡ) δημ. ἡ μάκτρα, ἡ κάρδοπος, ἡ σκάφη ἐν ᾗ γίνεται ἡ ζύμωσις τῶν ἀλεύρων.

ζυμωτήρι (τὸ) δημ. ζυμωτήριον βλ.λ.

ζυμωτήριον (τὸ) νεώτ., δημ. -**ήρι** ἡ ζυμωταριὰ βλ.λ., ἡ σκάφη ἐντὸς τῆς ὁποίας ζυμώνουν· **2**) ζυμωτικὴ μηχανή, μηχάνημα διὰ τοῦ ὁποίου γίνεται ἡ ἀνάμειξις καὶ μάλαξις τῆς ζύμης τοῦ ἄρτου ἢ ἄλλης ζυμοειδοῦς μάζης· **3**) τὸ ἐργοστάσιον ἢ τὸ τμῆμα τοῦ ἐργοστασίου ἔνθα γίνεται ἡ ζύμωσις τῶν ἀλεύρων.

ζυμωτής (ὁ) μον., νεώτ. κ. δημ., θηλ. **ζυμώτρια,** δημ. **ζυμώτρα** ὁ ζυμώνων, ὁ ἔχων ὡς ἔργον αὐτοῦ ἢ ἐπάγγελμα τὴν ζύμωσιν, τὸ ζύμωμα : Πρόδρ. 1,328 **ἂν ἤμουν παραζυμωτής, ἢ ζυμωτὴς μαγκίπου,** Βάρν.ΛΜ 42 **ἄλλοι κάνανε τὸν γεωργό, ἄλλοι τὸ ζυμωτή, ἄλλοι τὸ φούρναρη·** || εἰδ. θηλ. **ἡ ζυμώτρα** ἡ ἐπ' ἀμοιβῇ ζυμώνουσα εἰς οἰκίας ἄλλων· **2**) εἰδ. χημ. τὸ ἔνζυμον βλ.λ.

ζυμωτικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ζυμωσιογόνος, ὁ προκαλῶν ζύμωσιν : Διοκλ.ἀπ.118 **οἱ ἐρέβινθοι ζυμωτικοὶ τῆς σαρκός·** **2**) ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζύμωσιν : **ζυμωτικαὶ ἐνέργειαι - ἀσθένειαι, - ζυμωτικὴ μηχανὴ** (τὸ ζυμωτήριον)· **3**) οὐσ. **τὸ ζυμωτικὸν** τὸ ἔνζυμον βλ.λ.· **4**) νεώτ. κ. δημ. ἐν τῷ πληθ. **τὰ ζυμωτικὰ** ὡς οὐσ. ἡ ἀμοιβὴ ἡ διδομένη διὰ τὸ ζύμωμα.

ζυμωτός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔνζυμος, ὁ ἔχων ζύμην, ὁ ὑποστὰς ζύμωσιν· **2**) ὁ διὰ τῶν χειρῶν ζυμωνόμενος : **ζυμωτὸ φωμὶ** ἐν ἀντιθ. πρὸς τὸ φωμὶ τῆς μηχανῆς· **3**) οὐσ. **τὸ ζυμωτὸ** τὸ ἑκάστοτε ζυμωνόμενον ποσὸν ἀλεύρων καὶ ἡ ἐξ αὐτοῦ ἀρτοπαραγωγή : **σήμερα κάνουμε δυὸ ζυμωτά, γιατὶ αὔριο εἶναι σκόλη.**

ζυμώτρια (ἡ) νεώτ., δημ. -**ώτρα,** θηλ. τοῦ ζυμωτής.

ζυτᾶς (ὁ) πάπ. ὁ ζυθοποιός.

ζυτηρά (τὰ) πάπ. τέλος, φόρος τοῦ ζύτου (ζύθου), ἡ ἀπὸ τοῦ ζύθου κρατικὴ πρόσοδος.

ζυτοποιΐα (ἡ) πάπ. ἡ ζυθοποιΐα βλ.λ.

ζυτοποιός (ὁ) πάπ. ὁ ζυθοποιὸς βλ.λ.

ζυτοποιῶ πάπ. ζυθοποιῶ βλ.λ.

ζυτοπώλιον (τὸ) πάπ. τὸ ζυθοπωλεῖον, κατάστημα ἔνθα ἐπωλεῖτο ζῦθος.

ζυτόπωλις-ιδος (ἡ) πάπ. γυνὴ πωλοῦσα ζῦθον.

ζῦτος (ὁ) πάπ. κ. **ζῦτος-εος** (τὸ) ὁ ζῦθος.

ζυτουργεῖον (τὸ) πάπ. τὸ ζυθουργεῖον βλ.λ.

ζῶ κ. μσν., νεώτ., δημ. κ. **ζάω**, ἐπ., ἰων. κ. λυρ. **ζώω** (Ὅμ., Πίνδ., Ἡρ., Σαφ., Ἡρώνδ., Ἐπιγρ.), ἀσυναίρ. **ζάω** μ. π. γραμμ. (ΕΜ 410,38), Κρητ. **δώω,** β', γ' ἑν. πρόσ. **ζῇς, ζῇ** (Χοιροβ. εἰς Θεοδοσ.Καν.2,28, κτ. ΕΜ 410,48 **ζῆς, ζῆ**), β' πληθ. **ζῆτε,** προστ. **ζῆ** (Σοφ.ἀπ.167, Εὐρ.) κ. **ζῆθι** (Φερεκρ.11, Μέν.,ΕΓουδ.), ὑποτ. **ζῶ,** ἐπ. **ζώω,** ἐν Ἐπιγρ. **ζώῃ** κ. συνηρ. **ζῷ,** εὐκτ. **ζῴην,** ἀπαρφ. **ζῆν,** ἰων. **ζώειν,** ἐπ. **ζωέμεναι, ζωέμεν,** ποι. κ. **ζόειν** (Σιμων.Ἰαμβ.1,17), μτχ. **ζῶν,** παρατ. **ἔζων** (χειρ.Δημ. **ἔζην**), ἐπ **ἔζωον,** ἰων. **ζώεσκον,** μτγν. ποι. κ. **ζόεν** (ΑΠ 13,21), β', γ' ἑν. πρόσ. **ἔζης, ἔζη,** γ' πληθ. πρόσ. **ἔζων,** μέλλ. **ζήσω** κ. **ζήσομαι,** ἀόρ. α' **ἔζησα,** ἰων. **ἔζωσα** (σύνθ. ἐπ- Ἡρ.1,120) κ. ἀπαρφ. ἐν Ἐπιγρ. **ζῶσαι,** παρακ. **ἔζηκα** (π. Ἀττ. συνήθ. ὁ ἀόρ. κ. παρακ. ἐκ τοῦ **βιῶ-όω**), δωρ. ἐν Ἐπιγρ. **ἔζωκα,** μτχ. **ἐζωκάτα,** δ. τ. μτχ. ἐν Ἐπιγρ. **ζεζηκούσῃ,** ἐπὶ ἐμβίων, εἶμαι, ὑπάρχω ἐν ζωῇ, ἀντίθ. ἀποθνήσκω : Ἰλ.Ω 558 **ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο,** Ὀδ.Ω 263 **ζώει τε καὶ ἔστιν, ἢ ἤδη τέθνηκε,** Ἡρ.1,31 **τεθνάναι μᾶλλον ἢ ζώειν,** αὐτ.1,86 **ζῶντα κατακαυθῆναι,** ΚΔ Ματθ.27,63 **εἶπεν ἔτι ζῶν,** Ἐρωτόκρ.Γ 1479 **πάντα σὲ θέλω καρτερεῖ ζῶντας κι ἀποθαμένη;** ‖ ὁμ. κ. ἐπὶ φυτῶν : Ἀριστλ.ΗΝικ.1097b,33 **τὸ ζῆν κοινὸν εἶναι φαίνεται καὶ τοῖς φυτοῖς·** ‖ συνεκδ. κ. ἐπὶ τῆς πόλεως, ἔχω ζωήν : Πλάτ.Νόμ.809D **ζῶσαν τὴν πόλιν καὶ ἐγρηγορυῖαν·** **2**) κ. νεώτ. ἐπὶ τοῦ λόγου ἢ τῆς φωνῆς, ἡ φωνὴ τοῦ ζῶντος ἀνθρώπου, ὁ προφορικὸς λόγος ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὸν γραπτόν : Πλάτ.Φαῖδρ.276Α **τὸν τοῦ εἰδότος λόγον λέγεις ζῶντα καὶ ἔμψυχον, οὗ ὁ γεγραμμένος εἴδωλον ἄν τι λέγοιτο,** Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,93 **παρ' οὗ καὶ διὰ ζώσης φωνῆς ἱστορηθήσεται** (προφορικῶς)· **3**) κ. νεώτ. κ. δημ. ἐπὶ τῆς διαρκείας τῆς ζωῆς, μτ. αἰτ. χρόνου : Ὕμν. Ἀφρ.221 **ζῆν ἤματα πάντα,** Ἡρ.3,22 **ἔτεα ὀλίγα ζώουσι, - ἔζησεν ἑβδομήκοντα ἔτη·** ‖ μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ. ἡ προστ. **ζήτω** κ. **ζῆθι** ἐν χρ. ὡς ἐπευφημία μακροημερεύσεως : ΠΔΒασ.1,10,24 **ζήτω ὁ βασιλεύς,** αὐτ.Δαν.3,9 **βασιλεῦ εἰς τὸν αἰῶνα ζῆθι·** ‖ ὁμ. ἡ εὐκτ. πρὸς ἔκφρασιν εὐχῆς : Δίων Κ 72,18 « **τοῦτο δὴ τὸ ἐν τοῖς συμποσίοις εἰωθὸς λέγεσθαι ζήσειας** »· ὁμ. δημ. **νὰ ζήσῃς χίλια χρόνια, - νὰ ζῆτε ἢ νὰ ζῆστε νὰ γεράστε** (εὐχὴ εἰς νεονύμφους), - **νὰ σᾶς ζήσῃ** (τὸ παιδί) (εὐχὴ πρὸς νεογέννητον βρέφος ἢ κατὰ τὴν βάπτισιν)· ‖ ὁμ. ἡ φρ. **νὰ ζῇς** (ζήσῃς) κ. παρακλητικῶς : Ἐρωτόκρ.Α 1878 **νὰ ζήσῃς, καλογυιέ μου, - πές μου, νὰ ζῇς** (πρβλ. νὰ χαρῇς)· **4**) συντηροῦμαι ἐν τῇ ζωῇ, ἢ πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν, ἀποζῶ, συνήθ. μτ. γεν., δοτ., ἐμπροθ. διορ. ἢ μτχ.: Θέογν.1156 **ζῆν ἀπὸ τῶν ὀλίγων,** Ἡρ.1,216 **ἀπὸ κτηνέων ζώουσι καὶ ἰχθύων,** Ἀνδοκ.1,99 **συκοφαντῶν ἔζης,** Πλάτ.Πολ.369D **ἡ τῆς τροφῆς παρασκευὴ τοῦ εἶναί τε καὶ ζῆν ἕνεκα,** Δημ.1390 **τοὺς καρπούς, οἷς ζῶσιν ἄνθρωποι,** αὐτ.1309 **ζῆν ἐκ τοῦ δικαίου,** Ἀριστλ.Πολ.1292b,27 **ἐργαζόμενοι ζῆν,** Πρόδρ.1,89 **τάχα νὰ μάθω γράμματα, τάχα νὰ ζῶ ἀπ' ἐκεῖνα·** ‖ νεώτ. κ. δημ. μετ' ἐμπροθ. διορ. (διά, ἐκ, ἀπό, μέ) : Βαλαωρ.Καλόγιανν.8 **καὶ ζῶ μ' ἕνα μυρμήγκι, - ζῇ διὰ τῆς ἐργασίας του - ἐκ τοῦ μισθοῦ του - ἀπὸ τὰ εἰσοδήματά του - μὲ λίγα πράματα·** ‖ δημ. κ. μτ. ἀκλ. μτχ. **-οντας** : **ζῇ δουλεύοντας μέρα νύχτα·** **5**) ἐπὶ τοῦ τρόπου τῆς ζωῆς μτ. συστ. αἰτ. διάγω ὡρισμένον βίον, ὡρισμένον τρόπον ζωῆς : Ὀδ.Ο 491 **ζώεις δ' ἀγαθὸν βίον,** Ἡρ.4,112 **ζόην ἔζωον τὴν αὐτὴν ἐκείνῃσιν,** Εὐρ.Μήδ.249 **ἀκίνδυνον βίον ζῶμεν,** Ἀριστφ.Ὄρν.161 **ζῆτε νυμφίου βίον·** ‖ νεώτ. μτ. μτχ. κ. δημ. μτ. μτχ. ἀκλ. **-όντας**: **ζῇ μονάζων - καλογερεύοντας - ζητιανεύοντας·** φρ. δημ. **ζῇ** (ἀ. περνᾷ) **ζωὴ χαρισάμενη·** ‖ ὁμ. κ. μτ. ἐπιρρ. ἢ κτ. δ. ἄ. συντάξεις : Ἰλ.Ζ 138 **θεοὶ ῥεῖα ζώοντες** (ζῶντες εὐδαίμονες), Σοφ.ΟΚ 799 **οὐ γὰρ ἂν κακῶς οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῷμεν,** Ἀνδοκ.1,100 **ἐπὶ τοῖς αἰσχίστοις ἔργοις ἔζης,** Ξεν.ΚΠ 7,5,67, ΚΔΛουκ.15,13 **ζῶν ἀσώτως,** αὐτ.Πράξ.26,5 **ἔζησα Φαρισαῖος·** ‖ πρβλ. ὁμ. σημ. : Δημ.559 **ἐκ τῶν ἄλλων ὧν ἔζης** (ἐκ τῶν ἄλλων πράξεων τῆς ζωῆς σου), αὐτ.577 **ποιεῖσθαι φθόνον ἐξ ὧν ζῇς·** **6**) κ. νεώτ. **τὸ ζῆν** ἡ ζωή, ὁ βίος : Αἰσχ. Πρ.681 **τοῦ ζῆν ἀπεστέρησεν,** Πλάτ.Ἀξ.365D **εἰς ἕτερον ζῆν,** ΚΔἙβρ.2,15 **διὰ παντὸς τοῦ ζῆν,** Ἐπιγρ. **τὸ ζῆν οὐκ ἔχομεν, - ἔχει τὰ πρὸς τὸ ζῆν·** **7**) νεώτ. κ. δημ. μτ. τοπ. διορ. διάγω τὸν βίον μου, διαμένω, κατοικῶ : **ζῇ χρόνια στὴν Ἀμερική·** κ. μτφ. : Ρήγ.Θούρ.1 **ὡς πότε, παλληκάρια, νὰ ζῶμεν στὰ στενά,** Σολωμ.Ἐλ.Πολ.Σχ.Γ',1,2 **κι ἂν στὸ κρυφὸ μυστήριο ζοῦν πάντα τὰ παιδιά σου,** φρ. **ποῦ ζῇς; ἢ ποῦ ζῇς; στὰ σύννεφα; - στὸν Ἄρη;** (ἐπὶ τῶν ἀγνοούντων τι πασιδήλως γνωστὸν ἢ τῶν μὴ προσαρμοζομένων πρὸς τὴν πραγματικότητα)· **8**) νεώτ. κ. δημ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (μετά, μέ) συμβιῶ, συζῶ : Κρυστ.Σταυρ.19 **θέλω νὰ ζάω μὲ σένα, - ζῇ μὲ τὰ παιδιά του - χώρια ἀπὸ τὴ γυναῖκά του·** ‖ ἐπὶ ἑτεροφύλου σχέσεως, συζῶ παρανόμως : **ζῇ μὲ τὸν ἀγαπητικό της·** **9**) μτβ. δίδω ζωὴν ἢ διαφυλάττω ἐν τῇ ζωῇ : ΠΔ Ψαλμ.40,3 **κύριος φυλάξαι αὐτὸν καὶ ζήσαι αὐτόν,** αὐτ.118,40 **ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με·** ‖ ὁμ. δημ. διατρέφω, συντηρῶ τινα : **μὲ κάτι ψευτοδουλίτσες προσπαθῶ νὰ ζήσω ὁλόκληρη φαμίλια·** **10**) νεώτ. κ. δημ. μτφ. ἐφαρμόζω εἰς τὸν πρακτικὸν βίον ἰδέαν, ἀρχήν, κανόνα τινά : **πρέπει νὰ ζῇ κανεὶς τὴν φιλανθρωπίαν καὶ ὄχι νὰ τὴν διακηρύττῃ·** ‖ ὁμ. διὰ τῆς ἀτομικῆς μου ζωῆς λαμβάνω πεῖραν καταστάσεώς τινος ἢ γεγονότος, ἰδ. κτ. ἀόρ. : **ἔζησε τὸν ἀποκλεισμό - τὴ Μικρασιατικὴ καταστροφή - τὴν προσφυγιά, - αὐτὰ ποὺ λέει τὰ ἔχει ζήσει·** **11**) μτφ. εἶμαι ἐν πλήρῃ ἀκμῇ, ἐξακολουθῶ ὑπάρχων, διαρκῶ : Πίνδ.Ι 3,5 **ὄλβος ζώει μάσσων,** Αἰσχ.Ἀγ.819 **ἄτης θύελλαι ζῶσι,** Σοφ. ΟΤ 45 **τὰς ξυμφορὰς ζώσας τῶν βουλευμάτων,** Εὐρ.Βάκχ.8, ἀρχ. παροιμ. **ζεῖ χύτρα, ζῇ φιλία·** ‖ ἰδ. ἐν ἠθικῇ ἢ θρησκευτικῇ ἐννοίᾳ, ὄντως ὑπάρχω, ἰσχύω : Σοφ.Ἀντ.457 **ἀεὶ ζῇ ταῦτα** (τὰ νόμιμα), ΠΔ Δευτ.5,26 **φωνὴν θεοῦ ζῶντος,** αὐτ. Βασ.1,29,6 **ζῇ κύριος, ὅτι . .,** ΚΔ Ἰω.4,10 **ἔδωκεν ἄν σοι ὕδωρ ζῶν,** αὐτ. Πράξ.7,38 **λόγια ζῶντα δοῦναι ἡμῖν·** **12**) μτγν.ἐκκλ. μετέχω τῆς οὐρανίου βασιλείας, τῶν ἀπὸ Χριστοῦ ἀγαθῶν : ΚΔ Ἰω.5,25 **οἱ ἀκούσαντες ζήσονται,** αὐτ. 11,25 **κἂν ἀποθάνῃ, ζήσεται·** ‖ εἰδ. νεώτ. ἐκκλ. **ζῶσα ἐκκλησία** μεταρρυθμιστικὴ ἐκκλησιαστικὴ κίνησις ἐν Ρωσίᾳ· **13**) διάγω πραγματικήν, ἀνωτέραν ζωὴν πλήρη δράσεως ἢ εὐτυχίας, καλαζῶ : Ξεν.Ἀπομν.3,3,11 **δι' ὧν γε ζῆν ἐπιστάμεθα,** Δίων Κ 69,19 **ἐνταῦθα κεῖται βιοὺς μὲν ἔτη τόσα, ζήσας δὲ ἔτη ἑπτά, - αὐτὸς ξαίρει νὰ ζήσῃ,** παροιμ. φρ. ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ καταστάσεων : **ζῇ καὶ βασιλεύει** (ὑφίσταται ἐν ἀκμῇ), - **ὁ παπποὺς του δὲν τὸ 'βανε κάτω, ζῇ καὶ βασιλεύει, - ἡ ψευτιὰ στὰ χρόνια μας ζῇ καὶ βασιλεύει·** ὁμ. φρ. ἐπὶ προσ. **ζῇ καὶ ζαίνει, ἢ ζένεται** (ζῇ ἐν ἀθλιότητι)· ὁμ. φρ. ἐπὶ προσ. **ζῇ καὶ ζώνεται** (ζῇ ἐν πλήρει ὑγείᾳ).

ζῳαγορά (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ ἀγορὰ τῶν ζῴων, ὁ τόπος ἔνθα γίνεται ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ζῴων, κτηνῶν φορτηγῶν ἢ σφαγίων.

ζῳαγρία (ἡ) μτγν. τὸ ζῳγρεῖον βλ.λ., ὁ τόπος, τὸ οἰκοδόμημα, ἔνθα φυλάσσονται ζῷα ἰδίως ἄγρια, ἀτιθάσευτα : Αἰλ.ΖΙ 13,10 **ἔστιν αὐτοῖς** (ταῖς θηρίοις) **οἰκοδομία λίθων πεποιημένη, καὶ ἔοικε ζωαγρίᾳ τινί.**

ζωάγρια (τὰ) (ζωάγριος), ἄ. **ζώγρια** (Σουΐδ.) ἡ

ἐπὶ τῇ διασώσει τινός ἀμοιβή, ἡ ἀμοιβὴ διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς ζωῆς τινος : Ἰλ.Σ 467 **τῷ με μάλα χρεὼ πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν** [Ἡσ. «τὰ ὑπὲρ ζωῆς προερχόμενα δῶρα παρέχειν»], Ἡρ.3,36 **οἱ δὲ ἐκφήναντες αὐτὸν δῶρα λάμψονται ζωάγρια Κροίσου**, Διοσκ.ΑΠ 6,220,15 **ἱρὴν σοὶ θαλάμην ζωάγρια καὶ λαλάγημα τοῦτο τὸ θηρὶ φυγῆς αἴτιον ἀντίθεμαι˙** **2)** θυσίαι εἰς τὸν Ἀσκληπιὸν ἢ ἄλλους θεοὺς προσφερόμεναι ἐπὶ τῇ διασώσει ἀπὸ νόσου τινός : Ἐπιγρ.,Αἰλ.Ζ1 11,31 **ζωάγρια ἀποθύειν˙** ὁμ. κ. μτ. γεν. πράγμ. : Ἐπιγρ. **ζωάγρια νούσων.**

ζωάγριον (τὸ) μτγν. ἐν. τῆς λ. **τὰ ζωάγρια** ἡ προσφερομένη θυσία πρός τινα ὡς εἰς σῶστρα : Χρησμ.π.Πλούτ.Ἄρατ.53 **βουλεύῃ, Σικυών, ζωάγριον αἰὲν Ἀράτου, ἀφ᾽ ὁσίῃ θαλίῃ τε κατοιχομένοιο ἄνακτος;**

ζωάγριος-ον μτγν. ἐν φρ. **ζωαγρίους χάριτας ὀφλισκάνω** ὀφείλω χάριτας ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῆς ζωῆς μου : Βάβρ.56,15.

ζωαλκής-οῦς-ές [ζωή-ἀλκή, ἀλέξω] ὁ προστατεύων τὴν ζωήν τινος, θεραπεύων, θεραπευτικός, ἐπὶ τοῦ Παιᾶνος : Ἐπιγρ. **ζωαλκὴς χείρ.**

ζωαμῖναι (αἱ) νεώτ. αἱ βιταμῖναι βλ.λ.

ζῳανθάρια νεώτ. ζῳολ. κατηγορία τῶν **κοιλεντερωτῶν** ζῴων, ἐξ ἧς οἰκογ. **ζῳανθίδαι** κ. γένος ζῳανθής.

ζῳανθρωπία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. φρενικὴ νόσος, καθ᾽ ἣν ὁ ἄνθρωπος νομίζει ὅτι μετεμορφώθη εἰς ζῷον.

ζῳανθρωπικός-ή-ό(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳανθρωπίαν ἢ τὸν ζῳάνθρωπον : **ζῳανθρωπικὴ προαίσθησις, - ζῳανθρωπικὸν παραλήρημα.**

ζῳάνθρωπος (ὁ) νεώτ. ὁ πασχὼν ζῳανθρωπίαν βλ.λ.˙ **2)** μτφ. ἅ. κτηνάνθρωπος βλ.λ.

ζῳάριον (τὸ) σχόλ. κ. νεώτ. ὑποκ. τοῦ ζῷον, μικρὸν ζῷον, ἐν κυριολ. καὶ σκωπτ. : Σχόλ.Ἀπολλ. Ρ 1,1265 **τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζῳαρίων.**

ζωάρκεια (ἡ) σχόλ., κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δ. ἀνάγν. **ζωαρκία** ἡ διατήρησις τῆς ζωῆς : Σχόλ. Εὐρ.Ἑκ.359 **τὰ πρὸς ζωάρκειαν˙** **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὰ ἐπαρκοῦντα διὰ τὴν διατήρησιν τῆς ζωῆς.

ζωαρκής-οῦς-ές μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐπαρκῶν εἰς τὴν ζωήν, ὁ διατηρῶν τὴν ζωὴν ἢ ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζωάρκειαν : Ἐπιγρ. **ζωαρκὴς αὐγή,** Πάπ. **ζωαρκὴς χρεία,** Νόνν.Δ 25,178 **ζωαρκεῖ λαιμῷ ἔμπνους˙** || οὐσ. πληθ. **τὰ ζωαρκῆ** ἡ ζωάρκεια, τὰ χρησιμεύοντα ἢ τὰ ἐπαρκῆ ἢ τὰ ἀπαραίτητα πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς ἀνθρώπου˙ Φώτ. «τὰ ζωαρκῆ˙ τὰ πρὸς τὴν ζωὴν ἀρκοῦντα».

ζωαρκία (ἡ) δ.ἀνάγν. ζωάρκεια βλ.λ.

ζωαρχικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἐκκλ. ὁ ὢν ἀρχή, αἰτία τῆς ζωῆς : Διον.Ἀρεοπ.6,3,594 **ἡ ὑπέρζωος καὶ ζωαρχικὴ ζωὴ πάσης ζωῆς ἐστιν αἰτία,** Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,12 **τῆς . . ζωαρχικῆς Τριάδος,** Καισάρ.Δαπ.αὐτ.3,77 **ἀστασίαστον διαμονὴν ἐπευχόμεθα παρὰ τῆς ζωαρχικῆς . . θεότητος.**

ζωάρχιος-ον μτγν. ὁ ὢν τῆς ζωῆς ἡ ἀρχή, ἡ πρώτη αἰτία : Ἀμφιλ.140C **καὶ τοῦ παρακλήτου τε καὶ ζωαρχίου.**

ζῴαρχος-ον μτγν. ὁ ὁδηγὸς ἑνὸς ἐλέφαντος : Αἰλ.Τακτ.23,1 **ὁ μὲν ἑνὸς ἐλέφαντος ἄρχων ζῴαρχος καλεῖται, ὁ δὲ τῶν δύο θήραρχος.**

ζωβραχός (ὁ) δημ. ἡ σαύρα ἡ πρασίνη.

ζωγάνης (ὁ) δοῦλος ἐνδεδυμένος ὡς βασιλεὺς εἰς ἑορτήν τινα τῆς Βαβυλῶνος : Βηρωσσ3 **ἕνα αὐτῶν [τῶν οἰκετῶν] ἐνδεδυκότα στολὴν ὁμοίαν τῇ βασιλικῇ, ὃν καὶ καλεῖσθαι ζωγάνην.**

ζωγη (ἡ) Ἡσ. «εἶδος βοτάνης».

ζωγιέρα (ἡ) νεώτ. δημ. τὸ φυτὸν ἀνθεμὶς ἡ χία.

ζωγλύφος-ον πάπ. ἀντὶ ζῳογλύφος βλ.λ.

ζωγονῶ πάπ. ἐν ζωῇ, ἐν ἀκμῇ εἰμι, θάλλω, ἐπὶ δένδρων, ἀντιθ. ἀπομαραίνομαι: **ἀπὸ ζωγονούσης περσέας** [οὐχὶ ἀπεξηραμμένης, θαλερᾶς].

ζωγορίτης (ὁ) Ἡσ. «ὁ ὀπὸς τοῦ ὀποβαλσάμου».

ζωγραφεῖον (τὸ) μτγν. ἐργαστήριον ζωγράφου : Πλούτ.Ἠθ.471F.

ζωγράφημα (τὸ) κ. νεώτ. κ. δημ. ἡ ζωγραφία, τὸ ἐζωγραφημένον, τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζωγραφεῖν, ἔργον ζωγραφικῆς : Πλάτ.Κρατ.430Β **οὐκοῦν καὶ τὰ ζωγραφήματα τρόπον τινὰ ἄλλον λέγεις μιμήματα εἶναι πραγμάτων τινῶν;˙** **2)** ἡ ἐνέργεια τοῦ ζωγραφεῖν, τὸ ζωγράφισμα.

ζωγράφησις-εως (ἡ) Ἐπιγρ. τὸ ζωγραφεῖν.

ζωγραφητός-ή-όν Ἡσ. ποικίλος, πεποικιλμένος˙ Ἡσ. ἐν λ. ποικίλον «ζωγραφητὸν ἱμάτιον».

ζωγραφία (ἡ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ζωγραφιά** κ. ζουγραφιά ἡ τέχνη τοῦ ζωγραφεῖν, ἡ ζωγραφικὴ τέχνη, ἡ ζωγραφική : Δημόκρ.28Α,Πλάτ.Φαῖδρ. 275D **δεινὸν γάρ που, ὦ Φαῖδρε, τοῦτ᾽ ἔχει γραφή, καὶ ὡς ἀληθῶς ὅμοιον ζωγραφίᾳ,** Ξεν. Ἀπομν.1,4,3 **ἐπὶ δὲ ζωγραφίᾳ** [τεθαύμακα] **Ζεῦξιν˙** || μτφ. : Σεκοῦνδ.Γνώμ.14 **φυσικὴ ζωγραφία˙** **2)** ἡ ζωγράφισις, τὸ ζωγράφισμα˙ || εἰδ. ἐπὶ προσώπου, ἡ ψιμυθίωσις : Φιλόστρ.Ἐπιστ.22 (δ. ἀνάγν. κῶδ. Barocc. 50) **ζωγραφία παρειῶν˙** || ἐπὶ ἀρχιτεκτονικῶν μελῶν, ἐπὶ οἰκοδομημάτων, ἡ κονία : Ἐπιγρ. **ἡ ζωγραφία τοῦ στύλου˙** **3)** ἐν μτφ. ἐκφράσει παρὰ Πλωτίν.6,3 8 **ἐπὶ σκιᾷ** [ἐνν. οὐσίᾳ] **ζωγραφία καὶ τὸ φαίνεσθαι˙** **4)** νεώτ. κ. δημ. εἰκὼν χρώμασι πεποιημένη, ζωγράφημα διὰ χρωμάτων, ἔργον ζωγραφικῆς ἢ εἰκὼν πολύχρωμος : **ὁ τοῖχος εἶναι γεμάτος ζωγραφιές, - βιβλίο μὲ ζωγραφιές˙** || παραστάσεις πολύχρωμοι ἐπὶ χάρτου, χρησιμοποιούμεναι εἰς τὰ παίγνια τῶν παίδων˙ **5)** μτφ. ὡς ἔκφρασις περιγραφικὴ ὡραιότητος ἐπὶ προσώπων : Βιζυην. Ἡ μητέρα τῶν ἑπτὰ 34 **ἡ ὄψη τοῦ προσώπου της ὁμοιάζει ζωγραφιά˙** || φρ. **εἶναι ζωγραφιὰ** εἶναι ὡραῖος ἢ ὡραία.

ζωγραφίζω νεώτ. κ. δημ. γνωρίζω τὴν τέχνην τοῦ ζωγραφίζειν˙ **2)** καταγίνομαι, ἀσχολοῦμαι εἰς τὸ ζωγραφίζειν˙ **3)** μτφ. περιγράφω παραστατικῶς, ζωηρῶς διὰ λόγου ἢ γραπτῶς˙ || ἀναφορ. πρὸς πρόσωπ. χαρακτηρίζω, ἰδ. δυσμενῶς.

ζωγραφικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔμπειρος εἰς τὸ ζωγραφεῖν : Πλάτ.Θεαίτ.145Α **ἢ οὐν ζωγραφικὸς Θεόδωρος,** Ξεν.Συμπ.4,21˙ **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. **ἡ ζωγραφικὴ** ὡς οὐσ. ἡ τέχνη τοῦ ζωγραφεῖν : Διόδ.Σ 14,46 **Πολύειδος, ὃς καὶ ζωγραφικῆς καὶ μουσικῆς εἶχεν ἐμπειρίαν, - ὁ ἀνεψιός μου θὰ σπουδάσῃ ζωγραφικήν˙** **3)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ζωγράφον ἢ τὴν ζωγραφικήν, ἢ ὁ χρησιμοποιούμενος ἐν τῇ ζωγραφικῇ : Πάπ. **χρωμάτων ζωγραφικῶν,** αὐτ. γένη ζωγραφικά, Διοσκ.5,162 **ἀσβολὴ ζωγραφική, - ἔργα ζωγραφικά˙** **4)** μτφ. ὁ περιγράφων ζωηρῶς, πιστῶς˙ **5)** νεώτ. κ. δημ. **τὰ ζωγραφικὰ** ὡς οὐσ. ἡ ἀμοιβὴ ζωγράφου διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ζωγραφικῆς τινος ἐργασίας, κυρ. συνήθους, οὐχὶ ἐξαιρέτως καλλιτεχνικῆς.

ζωγραφικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. **-ά** ποικίλως, πεποικιλμένως : Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.11,125, Σχόλ. Ἰλ.Γ 327 **ζωγραφικῶς δὲ ἐκτετύπωκε τοῦτο˙** **2)** νεώτ. κ. δημ. κατὰ τρόπον ζωγραφικὸν βλ.λ.3), ἀπὸ ἀπόψεως ζωγραφικῆς βλ.λ.2).

ζωγραφίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ἡ ζωγραφία.

ζωγράφισμα-ατος (τὸ) νεώτ. κ. δημ. τὸ ζωγραφεῖν, ἡ ζωγραφία, ἡ ζωγράφισις : Παλαμ.Ἀσάλ. Ζ 30 **σὰ ζωγραφίσματα τοῦ σταυρωμοῦ σου.**

ζωγραφιστά ἐπίρρ. δημ. μετὰ ζωγραφιῶν περισσῆς τέχνης˙ **2)** μτφ. ἐξαιρετικῶς ὡραῖα.

ζωγραφιστός-ή-ό(ν) μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. ζουγραφιστός ὁ ἐζωγραφημένος, ὁ διὰ ζωγραφίας παρασταθεὶς ἢ πεποικιλμένος, ἀντίθ. σχεδιαστὸς ἢ σκαλιστός : Διγεν.'Ακρ.162 **ζωγραφιστὸν τὸν ἔρωτα εἶχαν ὡσὰν παιδίον κόκκινον, νέον..**, Παλαμ.'Ασάλ.Ζ85 **μιά ζωγραφιά βενέτικη πλατιά ζωγραφιστή**· **2**) μτφ. ὁ οἱονεὶ ὡς καλοῦ, ὡραίου, ζωγραφία, ὁ ὡραῖος ὡς ζωγραφιά : Ζαλοκ. 507,3 **ζωγραφιστὸς τὸ πρόσωπον καὶ τὴν φωνὴν γλυκύς, - φρύδια ζωγραφιστά**· **3**) οὔτε ζωγραφιστὸν νὰ μὴ σὲ δῶ μπροστά μου ἐπὶ τῶν ἀνεπιθυμήτων.

ζωγράφος (ὁ,ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀπεικονίζων διὰ τῆς γραφίδος τὴν ζωὴν ἢ καθόλου τὴν φύσιν, ὁ καλλιτέχνης, ὁ ἔργον αὐτοῦ ἔχων τὴν διὰ χρωμάτων, γραφίδος, μολύβδου παράστασιν ἀντικειμένων ἐπὶ ἐπιφανειῶν : Ἡρ.2,46 **γράφουσί τε δὴ καὶ γλύφουσι οἱ ζωγράφοι καὶ οἱ ἀγαλματοποιοὶ τοῦ Πανὸς τὤγαλμα κατά περ Ἕλληνες**, Πλάτ.Γοργ.453C **εἰ ἐτύγχανόν σε ἐρωτῶν τί ἐστι τῶν ζωγράφων Ζεῦξις**, Πάπ. **ζωγράφων τέλος**, Χριστόπ.Λυρ.'Αλεξ.Α'Ι **ζωγράφε μου ἐξάκουστε, περίφημε τεχνίτη**, Παλαμ.'Ασάλ. Ζ,Τάφ.4 **μήτε μὲ τὰ χρώματα ποὺ σπέρνουν οἱ ζωγράφοι**· ‖ **Ἑρμηνεία τῶν ζωγράφων** τίτλος ἔργου τοῦ Διονυσίου τοῦ ἐκ Φουρνᾶ τῶν Ἀγράφων· **2**) μτφ. ἐπὶ λόγου, ἔργου λογοτεχνικοῦ, ὁ ἔχων τὴν ἱκανότητα νὰ διηγῆται ζωηρῶς, νὰ περιγράφῃ κατὰ τρόπον, ὥστε ὁ ἀκούων νὰ βλέπῃ νοητῶς τὰ λεγόμενα ὡς ἐν εἰκόνι : Πλάτ.Πολ.501C **τοιοῦτός ἐστι πολιτειῶν ζωγράφος, - ὁ Σαίξπηρ εἶναι μεγάλος ζωγράφος τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν.**

ζωγραφῶ-έω κ. νεώτ., μτχ. παθ. παρακ. ἐζωγραφημένος ἀπεικονίζω διὰ τῆς γραφίδος ἐκ τῆς ζωῆς ἢ τῆς φύσεως, ζωγραφίζω βλ.λ. : Πλάτ.Πολ. 598Β **ὁ ζωγράφος.. ζωγραφήσει ἡμῖν σκυτοτόμον, τέκτονα**, Πάπ. **ζωγραφεῖν τὴν εἰκόνα τοῦ δεσπότου ἡμῶν**· κ. παθ. : Πλάτ.Κρατ.434Β· ‖ ὁμ. παθ. μτφ.: αὐτ. Φίληβ.40Β **ἡδοναὶ.. ἐζωγραφημέναι**· **2**) δθ. νεώτ. περιγράφω τι : Ζαλοκ.243,7 **ἡ ἀττικὴ ἀκρόπολις ἐφάνη.. οὐχὶ καθὼς τὴν ζωγραφεῖ ἡ ἀνθρωπίνη πλάνη**· **3**) κοσμῶ διὰ ζωγραφιῶν, ἐζωγραφημένων παραστάσεων ἢ χρώμασι καλλύνω : Ἀριστφ.'Εκκλ.996 **ὃς τοῖς νεκροῖσι ζωγραφεῖ τὰς ληκύθους**, Ἄλεξ. 98,16 **τὰς ὀφρῦς ἀσβόλῳ ζωγραφεῖν**· **4**) γεν. ἐξωραΐζω : Πάπ. **ὁ δεῖνα τὸν κῆπον ἀνῳκοδόμησεν καὶ ἐζωγράφησεν σὺν τοῖς φυτοῖς.**

ζωγρεία (ἡ) δ.γρ. ζωγρία βλ.λ.

ζωγρεῖον (τὸ) μτγν. δ.γρ. ζώγριον τόπος ἔνθα φυλάσσονται ζῷα ἄγρια : Στράβ.12,3,30 **ἐν δὲ τοῖς Καβείροις τὰ βασίλεια Μιθριδάτου κατεσκεύαστο καὶ ὁ ὑδραλέτης καὶ τὰ ζωγρεῖα**, Ἐπίκτ. Γνωμ.62,Πορφ.Γνωμ.28· ‖ κλωβός : Ἀκύλ. μτφ. ΠΔ Ἱερ.5,27· ‖ παγίς : Ὀνήσανδρ.11,3· **2**) ἰχθυοτροφεῖον : Πλούτ.'Ηθ.89Α **οὐ σὺ μυραίνης ἐν ζωγρείῳ σοι τρεφομένης εἶτα ἀποθανούσης ἔκλαυσας**· **3**) πλ. τὰ ζωγρεῖα τὰ ζωάγρια βλ.λ.: Ἡλιόδ.Αἰθ.8,17 **ζωγρεῖα λαβόντες ἄγειν.**

ζωγρεύς-έως (ὁ) ἀμφ.ἀνάγν. ἐν Γαλ.4,497.

ζωγρεύω μτγν. ζωγρέω βλ.λ., ἐν τῷ παθ. : Πολύαιν.4,37.

ζώγρημα-ατος (τὸ) μσν. τὸ ζωγρηθέν : Νικ. Χων.386,19.

ζωγρητικός-ή-όν μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ὁ ἀναφερόμενος ἢ ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὸ ζωγρεῖν : Εὐστ.907,4.

ζωγρία (ἡ), ἰων. ζωγρίη τὸ συλλαμβάνειν τινὰ ζῶντα· ἐν φρ. **ζωγρίη λαβεῖν** ἢ **αἱρέειν** ζωγρεῖν: Ἡρ.6,28 **αὐτόν τε Ἱστιαῖον ζωγρίῃ ἔλαβε**· ‖ ὁμ. **ζωγρίᾳ ἀνάγεσθαι** ἢ **ἐπανάγεσθαι** : Στράβ.11,11,6 **ζωγρίᾳ δ' ἀναχθέντος τοῦ Βήσσου**, Πολύβ.1,82,2 **τοὺς δὲ ζωγρίᾳ πρὸς αὐτὸν ἐπαναχθέντας ὑπέβαλλε τοῖς θηρίοις**· ‖ ὁμ. **ζωγρίᾳ ἁλοῦναι** : Πολύβ.5,86,5· ‖ φρ. **ζωγρίᾳ ἀποβάλλω τινά** χάνω τινὰ συλληφθέντα : Πολύβ.1,15,2 **ζωγρίᾳ τῶν στρατιωτῶν ἱκανοὺς ἀποβαλεῖν**· ‖ ἡ δοτ. ζωγρίᾳ ἐν φρ. κ. εἰς μτφ. σημ. : Πολύβ.1,9,8 **τῶν ἡγεμόνων ἐγκρατὴς γενόμενος ζωγρίᾳ.**

ζώγρια (τὰ) δ. γρ. ζωάγρια βλ.λ.

ζωγρίας (ὁ) ὁ συλληφθεὶς ζῶν, αἰχμάλωτος : Κτησ.ἀπ.29,3,3, ΠΔ Δευτ.2,34, Διόδ.Σ 25,10 **ζωγρίας ἔλαβε δισχιλίους**, αὐτ. **ζωγρίας ἐλήφθη**, Μέμν.56,3 **ζωγρίαι ἑάλωσαν.**

ζῶγρον Ἡσ. « ἐγρήγορον ».

ζῶγρος (ὁ) μτγν. ὁ κλωβός : Φιλοπ.'Υπόμν.Ψυχ. 106,12, Σχόλ.Νίκ.Θηρ.825.

ζωγρῶ-έω (ζωόν-ἀγρέω) κ. μσν. κ. νεώτ. συλλαμβάνω ζῶντα, αἰχμαλωτίζω τινά, τὸν πιάνω ζωντανόν : Ἰλ.Ζ 46 **ζώγρει, Ἀτρέος υἱέ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα**, Ἡρ.1,86 **οἱ δὲ Πέρσαι τάς τε δὴ Σάρδις ἔσχον καὶ αὐτὸν Κροῖσον ἐζώγρησαν**, Θουκ.2,92 **ἄνδρας τε τοὺς μὲν ἀπέκτειναν, τινὰς δὲ καὶ ἐζώγρησαν**, Πλάτ.Νόμ.868Β, Βί.'Αλεξ. 1915 **ὅθεν ἡμεῖς ζωγρήσαντες κρυφίως τινὰς τούτων**· κ. παθ. : Ἡρ.1,66 **ὅσοι αὐτῶν ἐζωγρήθησαν**, αὐτ.5,77 **ἅμα τοῖσι Βοιωτῶν ἐζωγρημένοισι εἶχον ἐν φυλακῇ**, Ἱέρακος Χρον.ἐν Σάθ.1,250 **ἐκεῖ γὰρ ὁ καρτερικὸς ζωγρεῖται Ἰωάννης**· ‖ συνεκδ. ἐπὶ νεῶν : Χαρίτ.7,6 **ἃς** (ναῦς) **ἐζώγρησεν αὐτάνδρους**· **2**) ἁλιεύω κ. μτφ. προσεταιρίζομαι, προσελκύω ὀπαδούς : ΚΔ Λουκ.5,10 **ἀπὸ τοῦ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν**· ‖ παθ. προσελκύομαι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασίν τινος, ἰδ. κακήν: παθ. ἐν μτφ. σημ. : ΚΔ Τιμ.2,2,26 **ἀνανήψωσιν ἐκ τῆς τοῦ διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημέναι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκείνου θέλημα**· **3**) (ζωήν, ἀγείρω) ποι. ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἀκμήν, ἀναζωογονῶ, ζωντανεύω, ἀναψύχω, δροσίζω : Ἰλ.Ε 698 **περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.**

ζωγυριά (ἡ) δημ. βοταν. τὸ φυτὸν ἀνάγυρις ἡ δύσοσμος.

ζωγύς Ἡσ. « θώραξ », δ. ἀνάγν. τοῦ ζωτὺς βλ.λ.

ζῳδαρίδιον (τὸ) μτγν. ὑποκ. τοῦ ζῷον, μικρά, λεπτὴ μορφή : Ἥρων Πνευμ.2,34· **2**) ἀγαλμάτιον θεοῦ τινος, ἔχον κεφαλὴν ζῴου : Πάπ.

ζῳδάριον (τὸ) ὑποκ. τοῦ ζῷον, ζῳάριον, ζῴφιον, ὡς ὁ σκώληξ : Ἄλεξ.140, Ἀριστλ.Ζ1 557b,1 **γίγνεται δὲ καὶ ἄλλα ζῳδάρια**· **2**) τὸ ζῴδιον βλ.λ.1, μικρὰ εἰκὼν ἐζωγραφημένη ἢ γεγλυμμένη : Ἥρων Πνευμ.2,34, Ἐπιγρ., Πάπ.

ζῳδεῖον (τὸ) μσν. μικρὰ εἰκὼν ἐζωγραφημένη, τὸ ζῴδιον βλ.λ. : Λίβ.Ροδ.364 **εἶχεν ἱστορισμένα ζῳδεῖα ἐρωτειδόπαυλα ἔμορφα ἐστανωμένα.**

ζῳδιακός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ζῷα ἢ τὰ ζῴδια : Εὔδημ.π. Θέων.Σμ.198Η, Διόδ.Σ 2,31 **μετὰ δὲ τὸν ζῳδιακὸν κύκλον εἴκοσι τέσσαρας ἀφορίζουσιν ἀστέρας**, Μαν.4,168 **ἡ ζῳδιακὴ** (ἐνν. ὁδὸς)· ‖ εἰδ. ἀστρον. **ζῳδιακὸς κύκλος** οὐρανία ζώνη πλάτους 17° διαιρουμένη εἰς δώδεκα ἴσα μέρη, τὰ ζῴδια καὶ ἐκτεινομένη ἑκατέρωθεν τῆς ἐκλειπτικῆς, ἐντὸς τῆς ὁποίας εὑρίσκονται πάντοτε κινούμενοι οἱ πλανῆται· ‖ ὁμ. εἰδ. ἀστρον. ἐν φρ. **ζῳδιακὸν φῶς** κῶνος ἀμυδροῦ φωτὸς παρατηρούμενος εἰς τὰ εὔκρατα κλίματα περὶ τὰς ἰσημερίας μετὰ τὸ λυκόφως καὶ πρὸ τοῦ λυκαυγοῦς.

ζῳδιακῶς ἐπίρρ. μτγν. ἀπὸ ἀπόψεως ζῳδιακῆς βλ.λ. : Πτολ.Τετρ.158,Βέττ.Βάλ.22,12.

ζῳδιογλύφος-ον (γλύφω) μτγν. ὁ ζῳογλύφος βλ.λ. : Πλούτ.'Ηθ.712Ε.

ζῳδιοκράτωρ-ορος (ὁ) μτγν. ὁ κύριος τῶν ζῳδίων, θεότης προϊσταμένη τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Δαμάσκ.'Αρχ.131,351.

ζώδιο(ν) (τό) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. κ. **ζούδιο** βλ.λ. ὑποκ. τοῦ ζῷον, μικρὰ εἰκὼν ἐζωγραφημένη ἢ γεγλυμμένη : Ἡρ.1,70 **ποιησάμενοι κρητῆρα χάλκεον ζῳδίων τε ἔξωθεν πλήσαντες**, Πλούτ.Ἠθ.673F, Ἐπιγρ. **ἀνηνέχθη ὑπὸ τῶν πρεσβευτῶν ἔχον ἐπίσαμον ζῴδιον γυναικεῖον**, Λίθ.Ροδ.325 **ζῴδιον εἶδεν εὔμορφον ἔμπροσθε τοῦ τρικλίνου**· ‖ κ. ἐπὶ μεγάλων εἰκόνων : Διόδ.Σ 1,42 **ὑπηρεῖσθαι δὲ ἀντὶ τῶν κιόνων ζῴδια πηχῶν ἑκκαίδεκα μονόλιθα**· ‖ ἔργον ἀγαλματοποιίας : Πάπ. **ἡ πεμφθεῖσά σοι ὑπὸ τὰ ζῴδια ξυλίνη θήκη**· **2)** ἐν τῷ πληθ. τὰ **ζῴδια** τὰ δώδεκα τμήματα τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Ἀριστλ.Μετφ.1073b,20 **διὰ μέσων τῶν ζῳδίων**· **3)** νεώτ. κ. δημ. καθ' ἑν. **τὸ ζῴδιο(ν)**, δημ. κ. **ζούδιο** τὸ καθορίζον τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν τύχην, τὴν μοῖραν τοῦ ἀνθρώπου, ἐν φρ. : **τὸ 'χει τὸ ζῴδιό μου, - τὸ ξέρω τὸ ζῴδιό μου, - γεννήθηκε σὲ κακὸ ζῴδιο.**

ζῳδιοποιός-όν γλωσσ. κατασκευαστὴς σφραγίδων.

ζῳδιοφόρος-ον γλωσσ. ὁ ἐπ' αὐτοῦ φέρων σφραγῖδα.

ζῳδιωτός-ή-όν (ζῴδιον) ἀρχ. λεξ. ζῳωτὸς βλ.λ. : Πολυδ.7,55, Ἡσ.

ζῴειος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ζῷον : Δαμάσκ.Ἀρχ.85.

ζῳεμπορία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐμπορία τῶν ζῴων, τῶν σφαγίων καὶ τῶν ὑποζυγίων.

ζῳεμπορικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳεμπορίαν : **ζῳεμπορικὴ πανήγυρις**· ἐπίρρ. **-ῶς.**

ζῳεμπόριον (τό) νεώτ. τὸ ἐμπόριον ζῴων, ὑποζυγίων ἢ σφαγίων.

ζῳέμπορος (ὁ) νεώτ. ὁ ἔμπορος τῶν ζῴων, ὑποζυγίων καὶ σφαγίων.

ζώζω πάπ. μτγν. προφ. τοῦ σῴζω.

ζωή (ἡ) (ζῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ζωά** κ.**ζόα**, ἰων. κ. ποι. **ζόη**, αἰολ. **ζοΐα**, ἡ τοῦ ζῆν διατήρησις, ἡ περιουσία, τὸ βιός : Ὀδ.Ξ 96 **ἦ γάρ οἱ ζωή γ' ἦν ἄσπετος**, Ἡρ.8,105 **ὅς τὴν ζόην κατεστήσατο ἀπ' ἔργων ἀνοσιωτάτων**, Ἀριστλ.ΖΙ 608b,21 **ὅσα τοὺς αὐτούς τε κατέχει τόπους καὶ ἀπὸ τῶν αὐτῶν ποιεῖται τὴν ζωήν**, Θεόκρ.29,5 **τὸ γὰρ ἅμισυ τᾶς ζοΐας ἔχω**· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν λειτουργιῶν ἐνοργάνου σώματος ἢ ἡ κατάστασις καθ' ἣν τὰ ὄργανα τοῦ σώματος τούτου δύνανται νὰ ἐκτελέσωσι τὰς λειτουργίας αὐτῶν, ἀντίθ. θάνατος : Πίνδ.Ν 9,29 **πεῖραν θανάτου πέρι καὶ ζωᾶς**, Σοφ.ἀπ.556 **οὐδὲν γὰρ ἄλγος οἷον ἡ πολλὴ ζόη**, Πλάτ.Φαίδ.71 **λέγε δή μοι καὶ σύ, .. περὶ ζωῆς καὶ θανάτου**, Πάπ. **ζωῆς καὶ ὑγείας**, ΚΔ Ματθ.19,17 **τί ἀγαθὸν ποιήσω, ἵνα ἔχω ζωὴν αἰώνιον;** (μετὰ θάνατον ἐπιβίωσιν), Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,31 **φοβηθεὶς νὰ μὴ κινδυνεύσῃ καὶ ἡ ζωή του**, Σολωμ.Φαρμακωμένη 6 **ἂν ἠμπόρειαν οἱ κλάφες πεθαμένου νὰ δώσουν ζωή**, ΜΜ **νὰ τοῦ χαρίστε τὴ ζωὴ καὶ 'σόβια στὴ φυλακή**· ‖ ὅρκος **στὴ ζωὴ τῶν παιδιῶν μου** ἤτοι νὰ μὴ ζήσουν τὰ τέκνα μου, ἐὰν ψεύδωμαι· πρβλ.5)· ‖ τὸ σύνολον τῶν ἐκδηλώσεων τῶν ἐνοργάνων ὄντων, ὁ βίος : **ἡ μελέτη τῆς ζωῆς τῶν ἐντόμων**· **3)** δημ. συνήθ. κτ. πληθ. ἡ ὕπαρξις, ὁ ἄνθρωπος : Σαλωμ.Ἐθν.Ὕμν. 64,2 **κεῖτα χέρια ἀπελπισμένα πῶς θερίζαυνε ζωές!** . **4)** ὁ τρόπος καθ' ὃν τις ζῇ : Ἡρ.4,112 **ζόην ἔζωον τὴν αὐτήν**, Ρηγ.Θαύρ.1 **καλύτερα μιᾶς ὥρας ἐλεύθερη ζωὴ παρὰ σαράντα χρόνια σκλαβιὰ καὶ φυλακή**, Κρυστ.Ἡλιοβασίλεμα 49 **καλότυχοί μου χωριανοί, ζηλεύω τὴ ζωή σας**· ‖ φρ. **περνᾷ ζωὴ καὶ κότα** (διάγει βίον πλήρη ἀνέσεως, εὐμαρείας), φρ. **ζωὴ χαρισάμενη - ζωὴ σκυλήσια** (βίος πλήρης στερήσεων καὶ κακουχιῶν)· **5)** νεώτ. κ. δημ. ὁ πορισμὸς τῶν μέσων τῆς συντηρήσεως, τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἀναγκαῖα : **ἡ ζωὴ στὴν Ἀθήνα εἶναι δύσκολη, - πολὺ ἀκρίβηνε ἡ ζωή** (τὰ ἀπαιτούμενα διὰ τὴν συντήρησιν, τὴν ζωάρκειαν)· ‖ νεώτ. κ. δημ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ἀνθρώπου ὡς ἐκδήλωσις τῆς ὑπάρξεως αὐτοῦ ἢ ἡ δρᾶσις αὐτοῦ ἔν τινι πεδίῳ τῆς κοινωνίας, βίος : Ζέρβ. Τραγ.ΚΚ 38,20 **ἕνα ρολόϊ ἀργομετρᾷ παρέκει τὴ διαβατάρικη ζωὴ τοῦ κόσμου, - φοιτητικὴ - στρατιωτικὴ ζωή**· **6)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ χρόνος, ἡ διάρκεια τοῦ βίου : Ἀριστλ.Μακροβ.464b,25 **τῶν φυτῶν τὰ μὲν ἐπέτειον, τὰ δὲ πολυχρόνιον ἔχει ζωήν**, ΜΜ **περάσομε καλὴ ζωή**, (σαράντα **χρόνια κλειδωτά** (μαῦρα μάτια δὲν εἴπαμε)· ‖ φρ. **κατεδικάσθη ἐπὶ ζωῆς** (εἰς ἰσόβια δεσμά), **- θὰ σὲ μισῶ σ' ὅλη μου τὴ ζωή** (ἐφ' ὅσον ζῶ)· ‖ φρ. ἐπὶ ἑτοιμοθανάτου : **δὲν εἶναι γιὰ ζωή** (δὲν θὰ ζήσῃ, θ' ἀποθάνῃ)· ‖ φρ. **ζωὴ σὲ λόγου σας ἢ ζωὴ στοὺς μείνεσμένους** (συλλυπητήριος ρῆσις πρὸς συγγενῆ ἀποθανόντος), **- ζωὴ νά 'χετε, σὲ χαρὲς καὶ σὲ βαφτίσια νά 'ρχόμαστε** (ἀπάντησις τοῦ δεχομένου τὰ συλλυπητήρια)· ‖ φρ. **ζωὴ στὰ μουλάρια σου** (παιγνιώδης ἀναγγελία ἀποτυχίας τινός)· ‖ μτφ. ἐπὶ ἀντικειμένων ἢ ὀργανισμῶν νοουμένων ὡς ζώντων λόγῳ τῆς λειτουργίας των, ἡ διάρκεια τοῦ βίου των : **ἡ ζωὴ τοῦ ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ κράτους** (Βυζαντινοῦ) **διήρκεσε μίαν χιλιετηρίδα, - ἡ ζωὴ τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους κατὰ τὴν ἀρχαιότητα ὑπῆρξεν ἔνδοξος, - ἡ ζωὴ τοῦ ἀχρόου ὑπουργείου θά εἶναι βραχεῖα**· **7)** νεώτ. κ. δημ. τὸ σύνολον τῶν γεγονότων, ἃ συνέβησαν εἴς τινα ἢ ἃ ἔπραξεν, ἐφ' ὅσον ἔζη, ἡ βιογραφία : **ὁ Πλούταρχος ἔγραφε τὴν ζωὴν Ἑλλήνων καὶ Ρωμαίων ἐνδόξων ἀνδρῶν, - πολλοὶ ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἄνδρας ἔγραψαν τ' ἀπομνημονεύματα τῆς ζωῆς των**· **8)** νεώτ. κ. δημ. ἡ διὰ τῆς ἀμέσου πείρας γινωσκομένη πραγματικότης, ἡ ἄμεσος πεῖρα τοῦ ζῆν : **δὲν ξαίρεις τὴ ζωὴ καλά,-ὅ τι σᾶς λέω εἶναι παρμένο ἀπὸ τὴ ζωή** (ἀπὸ τὴν πεῖραν τοῦ βίου)· **9)** δύναμις, ζωηρότης, ζωτικότης : Βαλαωρ. ὁ Δῆμος καὶ τὸ Καριοφίλι του 17 **τ' ἀνδρειωμένου ὁ θάνατος δίνει ζωὴ στὴ νιότη, - ἡ συγκοινωνία δίνει ζωὴ στὸν τόπο,-αὐτὸ τὸ παιδὶ ἔχει ζωὴ μέσα του**· **10)** μσν. ὁ ἐπὶ τοῦ γάλακτος ἀφρός, τὸ καϊμάκι, ἡ κρούστα : Εὐστ.906,52· ‖ Ἡσ. «**ζοή**· τὸ ἐπάνω τοῦ μέλιτος».

ζωηδόν (ζῷον) ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον, κατὰ τὰς ἕξεις τῶν ζῴων : Πολύβ.6,5,9 **ζωηδὸν συναθροιζομένων.**

ζωηρά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ζωηρόν, ἔντονον, ὁρμητικόν πως· ‖ κατὰ τρόπον ἐκφραστικόν· ‖ γοργῶς, εὐκινήτως· ‖ σφριγηλῶς· πρβλ. ζωηρεύω, ζωηρότης.

ζωηρεύω νεώτ. κ. δημ. ἀμτβ. γίνομαι ζωηρός, κτῶμαι, ἔχω, ἐμφανίζω ἐκδήλωσιν ζωῆς ἐντονωτέραν ἐκείνης ἣν εἶχον πρότερον, ἐπὶ πρσ. κ. ἐπὶ ζῴων : **ἐζωήρευσε κάπως ὁ ἀσθενής, - γνοιάσου νὰ καλοθρέψῃς τὸ παιδὶ γιὰ νὰ ζωηρέψῃ, - τὸ φτωχὸ τὸ γατάκι μὲ τὴν περιποίηση ζωήρεψε**· ‖ κ. ἐπὶ φυτῶν, ἀπαλλάσσομαι τῆς πρότερον καχεξίας, ἀναλαμβάνω ἀκμήν : **μὲ τὸ πότισμα ζωήρεψαν τὰ λουλούδια τοῦ κήπου - τὰ δένδρα - τὰ σπαρτά**· ‖ γίνομαι εὐκίνητος, ἀκμαῖος, κτῶμαι εὐεξίαν, τονώνομαι : **ἡ γυμναστικὴ ζωηρεύει τὰ παιδιά**· **2)** κ. ἐπὶ πνευματικῆς ἢ ψυχικῆς διαθέσεως, γίνομαι δραστηριώτερος, ἐνεργητικώτερος, κοινωνικώτερος ἢ τὸ πρίν : **ἀπ' ὅταν ἐπλούτισε ζωήρεψε**· ‖ ὁμ. ἔχω, λαμβάνω πλείονα ἔκφρασιν ζωῆς : **τὸν ἐζωήρευσεν ἡ πολιτικὴ ἐπιτυχία του**· ‖ εἰδ. ἐπὶ παίδων, γίνομαι ἄτακτος, πλέον τοῦ πρέποντος, ζωηρὸς βλ.λ. : **μὲ τὶς διακο-**

πὲς ζωήρεψαν τὰ γειτονόπουλα καὶ δὲ βρίσκουμε ἡσυχία· συνήθ. δημ. τὸ σύνθετον παραζωηρεύω· **3)** ἀθ. εἰδ. ἐν ἀναφ. πρὸς τὰς ἡδονάς κ. ἰδ. τὰς ἐρωτικάς, γίνομαι πλέον ἐκδηλωτικός, πλέον εὐεπίφορος πρὸς τὰς ἀπολαύσεις, ἰδ. ἐκδηλοῦμαι ἐρωτικῶς ἐντονώτερον : **ζωήρεψε ἡ κόρη τοῦ γείτονα - ἡ γυναίκα τοῦ μπακάλη - ἡ ὑπηρέτριά μου, - τώρα στὰ γεράματα ζωήρεψε κι αὐτός·** || δημ. ἐν τῇ σημ. ταύτῃ κ. τὸ παθ. ὡς μέσ. : **ζωηρεύτηκε ἡ γειτονοπούλα - ὁ νεαρός·** **4)** μτφ. ἐπὶ καταστάσεων κ. ἐνεργειῶν, γίνεται ἔντονος ἢ ἐντονώτερος τοῦ πρίν, ἐντατικός ἢ ἐντατικώτερος : **ἐζωήρευσεν ἡ συζήτησις - ἡ ἐμπορικὴ κίνησις - τὸ χρηματιστήριον - ἡ χοροεσπερίς - τὸ παιγνίδι·** || εἰδ. ἐπὶ παθῶν, γίναμαι σφοδρότερος, ἐντείναμαι : **ἐζωήρευσεν ὁ πόθος του - ὁ ἔρως του - ἡ ἔχθρα - τὸ μῖσος - ὁ θυμός του·** **5)** μτβ. προσδίδω εἴς τινα πλείονα ζωήν, σφρῖγος, ἀκμήν, ἐκφραστικότητα : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 62 **πρόσωπο ποὺ τὸ ζωήρευαν λαμπυρίζοντας πρασινωπὰ τὰ μικρά του μάτια, - ὁ παιδαγωγὸς πρέπει νὰ προσπαθῇ νὰ ζωηρεύῃ τὰ παιδιά, - τὰ σπόρτ ζωηρεύουν τοὺς νέους, - τὸ πανηγύρι ζωήρεψε τὴν ἀγορά·** || κ. ἐν τῇ 3) ὡς ἀνωτ. μτφ. σημ. : **οἱ κακὲς συναναστροφὲς τὸν ἐζωήρεψαν κι αὐτόν, - οἱ πολλοὶ παράδες τώρα στὰ γεράματα τὸν ἐζωήρεψαν.**

ζωηρός-ά-ό(ν) Σουΐδ., μσν. ἐκκλ. κ. νεώτ. κ. δημ., θηλ. δημ. -ή ὁ ἐνέχων καὶ παρέχων, δίδων ζωήν : Σουΐδ., Θλειτ.Εὐχ.Μεταλ. **τὸ τίμιον καὶ ζωηρὸν Αἷμα τοῦ Κυρίου·** **2)** νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων καὶ ἐκδηλῶν ζωτικότητα, σφρῖγος, ὁ δραστήριος, ὁ ἐνεργητικός, ἀπολ. ἢ μετ' ἐμπραθ. διορ. (εἰς) : **ζωηρὸς ἄνθρωπος, - εἶναι ζωηρὸς στὴ δουλειά του·** **3)** ὁμ. νεώτ. κ. δημ. συνεκδ. ἐπὶ προσ., ὁ μὴ δεχόμενος περιορισμούς, δυσήνιος, ἀπειθάρχητος : **οἱ νεοσύλλεκτοι συνήθως εἶναι ζωηροί·** || ἐπὶ παίδων, ἄτακτος· **4)** ὁ ῥέπων εἰς τὰς διασκεδάσεις καὶ τὰς ἡδονάς, ἰδ. τὰς ἐρωτικάς : **ζωηρὸς γέρος, - ἡ μικρούλα φαίνεται πολὺ ζωηρή·** || ἐπὶ νέων γυναικῶν κτ. εὐφημ. κ. ἡ οὐχὶ ἀμέμπτου ἠθικῆς, ἡ παρασυραμένη εἰς ἐρωτικὰς περιπετείας : **ἡ ζωντοχήρα - ἡ γειτόνισσα εἶναι ζωηρή·** **5)** μτφ. ἐπὶ καταστάσεως, ἐπὶ ἰδιότητος, ἐπὶ πραγμ., ἐπὶ ἐνεργείας, ἔντονος, σφοδρός, ὁρμητικός : **ζωηρὰ κίνησις τῆς ἀγορᾶς - συζήτησις - ἀντιλογία, - ζωηρὸς χορὸς - τουφεκοβολισμός, - ζωηρὰ μουσική** (ἡ διεγείρουσα ἢ ἡ ἐξ ἐντόνων ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ φθόγγων ἀπαρτιζομένη), **-ζωηρὰ χρώματα** (λαμπρά, χτυπητά), **- ζωηρὸν ὕφος** (λόγου), **-ζωηρὰ ἔκφρασις·** || ὁμ. εἰδ. ἐπὶ ἐκφράσεων ἢ κινήσεων μελῶν τοῦ σώματος : Ζερβ. Μῦθ.Ζ 96 **οἱ ὀφθαλμοὶ . . ἀστραφτερὰ ζωηροί, - ζωηρὰ χειρονομία, - ζωηρὸς βηματισμός·** **6)** νεώτ. κ. δημ. ὁμ. μτφ. ἐπὶ παθῶν καὶ συναισθημάτων, ἔντονος, σφοδρός, παράφορος : **ζωηρὰ ἔχθρα - ὀργή - φιληδονία - στοργή, - ζωηρὸς ἔρως, - ζωηρὸν ἐνδιαφέρον - μῖσος.**

ζωηρότης (ἡ) νεώτ., δημ. **ζωηρόιη(τα)** βλ.λ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζωηροῦ βλ.λ. .κυριολ.κ.μτφ., ἡ ζωηράδα : Ψυχάρ.Ταξ.191 **γιὰ τοῦτο σᾶς μιλῶ μὲ τόση ζωηρότητα,** Μωραΐτ.Διηγ.1,14 **ἀπήντα πάλιν ἡ χήρα μετὰ ζωηρότητος,** Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.28 **ὅπως κάθε σπόρτ ἀπαιτεῖ ζωηρότητα, εὐλυγισίαν.**

ζωηρόχρωμος-η-ο νεώτ. κ. δημ. ὁ ἔχων ζωηρὰ χρώματα ἢ ζωηροὺς χρωματισμούς : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 85 **τὸ ζωηρόχρωμο τέτοιο ἄνθος.**

ζωήρρυτος-ον (ζωή-ρυτός, ῥέω) μσν. ὁ ζωὴν παρέχων, ἐξ οὗ προέρχεται ἡ ζωή : Μηναῖ.12,15 Ὠδ.4 **ναμάτων ζωηρύτων.**

ζωηρῶς ἐπίρρ. νεώτ., δημ. **-ά** κατὰ τρόπον ζωηρὸν βλ.λ. : Παπαδ.Χριστ.Διηγ.18 **ἤκουσε ζωηρότατα τὸν μεταλλικὸν κρότον.**

ζωητός-ή-όν μτγν. ὁ δυνάμενος νὰ λάβῃ ζωήν : Δαμάσκ.'Αρχ.83.

ζωηφόρος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ φέρων ζωήν, ζωοδότης, σωτήριος : Θλειτ.Διάταξ.Προσκομ. **ὡς ζωηφόρος . . ἀναδέδεικται λαμπρότερος, Χριστέ, ὁ Τάφος σου·** **2)** νεώτ. οὐσ. **ἡ ζωηφόρος** ἐσφ. ἀντὶ ἡ ζωοφόρος βλ.λ.

ζωθάλμιος-ον (ζωή - θάλλω) ὁ παρέχων τὴν θαλερότητα, τὴν ἀκμήν, τὴν λαμπρότητα τῆς ζωῆς : Πίνδ.Ο 7,20 **ἄλλοτε , δ' ἄλλον ἐποπτεύει χάρις ζωθάλμιος ἀδυμελεῖ.**

ζωθαλπής-οῦς-ές (θάλπω) μτγν., θηλ. κ. **ζώθαλπις -ιδος** (δ.γρ.) ὁ περιθάλπων, ὁ θερμαίνων τὴν ζωήν : Νόνν.Δ 1,454.

ζώθαλπις-ιδος (ἡ) μτγν. θηλ. τοῦ **ζωθαλπής** βλ. λ. : Νόνν.Δ 16,397 (δ.γρ. -έες).

ζώθαπτος-ον μσν. ὁ ἐνταφιασθεὶς ζῶν : Ψελλ. ἐν Sternbach Wiener Studien 25,1,6 **ζώθαπτε, νεκρόζωε, δύσπιστος πλάσις.**

ζωθήκη (ἡ) μτγν. δωμάτιον προωρισμένον διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἡμέρας, ἀντίθ. κοιτών ; Πλίν.Φ1 2,17.

ζωΐδιον (τό) μτγν. ἓν τῶν ζῳδίων τοῦ ζῳδισκοῦ κύκλου : Ἄρατ.544.

ζωϊκός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ζῷα : Ἀριστλ.Ζ Μ 645a,6 **λοιπὸν περὶ τῆς ζωϊκῆς φύσεως εἰπεῖν, - ζωϊκὰ παράσιτα, - ζωϊκὸς μαγνητισμός,-ζωϊκὸν βασίλειον** (τὸ σύνολον τῶν ζῴων)· || ὁ προερχόμενος ἐκ ζῴων : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 8 **σὰν ζωϊκὸς βόμβος ἀπὸ τὰ χαλκοσκότεινα νερά·** || ὁ πραγματευόμενος περὶ ζῴων : Ἀριστλ.ΖΜ 668b,30 **ἔκ τε τῶν ἀνατομῶν δεῖ θεωρεῖν καὶ ἐκ τῆς ζωϊκῆς ἱστορίας·** || νεώτ. κ. δημ. ὁ παραγόμενος ἐκ ζῴου ἢ ἐν ζῴῳ : **ζωϊκὸς ἄνθραξ** (ὁ ἐκ τοῦ αἵματος καὶ τῶν ἱστῶν τῶν ζῴων λαμβανόμενος), **- ζωϊκὴ κόλλα** (ἡ ἐκ τοῦ δέρματος, τῶν τενόντων καὶ τῶν ὀστῶν ἐξαγομένη κολλητικὴ οὐσία), **- ζωϊκὸν λίπος** (ἐν ἀντιδιαστολῇ πρὸς **τὸ φυτικὸν λίπος**)· **2)** ὁ ἐνέχων ζωήν, ὁ ἀνήκων εἰς τὸν λεγ. ἐνόργανον ἢ ὀργανικὸν κόσμον, ὁ ἔμβιος : Ἀριστλ.ΖΜ 681b,4 **τὸ φυτὸν . . ζωϊκόν ἐστι·** **3)** μτγν. ὁ ἔχων τὰς ἰδιότητας, τὰς ἐκδηλώσεις τοῦ ζῆν, ὁ ζῶν, ὁ ζωντανός : Πορφ.Ἔμβρ.1,2 **ζωϊκὴ φυχή,** αὐτ.13,4 **ζωϊκὸν σῶμα,** Δαμάσκ.'Αρχ.200.

ζωϊκότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ φύσις ἢ ἰδιότης τοῦ ζῴου ἢ τῆς ζωῆς, ἡ ἰδιότης τοῦ ζωϊκοῦ.

ζώϊον (τό) ποι. τὸ ζῷον βλ.λ. : Σιμων.13.

ζωϊσίτης (ὁ) νεώτ. ὀρυκταλ. πυριτικὸν ἅλας τοῦ ἀσβεστίου καὶ ἀργιλλίου.

ζωϊτὸς ἢ ζωϊτὸν Ἐπιγρ. δ.ἀνάγν. ζῳτός ἀμφ.σημ.

ζωκτήρ-ῆρος (ὁ) ἀπ. πιθ. τὸ δέμα : **ἔπεμψα ζωκτῆρας τρίς** (δ.ἀνάγν.πιθ. ζωστῆρας).

ζῶμα (τό) (ζώννυμι) κ. νεώτ. κ. δημ. τὸ περὶ τὰ αἰδοῖα διάζωμα, ὃ ἐφόρουν οἱ ἀθληταὶ ἐν πυγμαχίᾳ καὶ οἱ ἀγωνισταί : Ἰλ.Ψ 683 **ζῶμα δὲ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν,** αὐτ.Δ 216,'Οδ.Ξ 482 **ἑπόμην σάκος οἶον ἔχων καὶ ζῶμα φαεινόν,** Ἀλκ.16,6 **ζώματα καὶ κυπάσσιδες·** **2)** γεν. ἔνδυμα : Αἰσχ. ἀπ.246· **3)** ταινία χρησιμοποιουμένη εἰς τὴν χειρουργικήν, ἐπίδεσμος, ζῶστης : Ἱππ.Ἄρθρ.14· **4)** ζώνη, ζωστήρ, ζωνάρι, ζουνάρι : Ἀλκ.Συμπλ. 8,10,'Αριστφ.ἀπ.320,7,Περσ.ΑΠ 6,272 **ζῶμά τοι, ὦ Λατωί, καὶ ἀνθεμόεντα κύπασσιν καὶ μίτραν μαστοῖς σφιγκτὰ περιπλομέναν·** **5)** ὁ τρόπος καθ' ὃν εἶναί τις ἐζωσμένος, τὸ ζώσιμο.

ζωμάλμη Σουΐδ. ἐν λ. θασίαν « ζωμὸς ἅλμης θασίας ».

ζωμάριον (τό) μτγν. ὑποκ. τοῦ ζωμός : Δαμάσκ. π.Γαλ.14,94.

ζωμάρυστρον (τό) σχόλ. ἡ ζωμήρυσις βλ.λ. : Σχόλ. Ἀριστφ.Ἀλ.244 (δ.ἀνάγν. ἡ **ζωμάρυστρος**).

ζώμευμα-ατος (τὸ) ὁ ζωμός, ἡ σούπα, ἐν κωμ. λαγοπαιγνίῳ : Ἀριστφ.Ἱππ.279 **καὶ φήμ' ἐξάγειν ταῖσι Πελοποννησίων τριήρεσι ζωμεύματα** (ἀντὶ ὑποζεύματα νεώς).
ζωμκυτός-ή-όν (ζωμεύω) μτγν. ὁ βραστός, ὁ ἐν ζωμῷ παρασκευασθείς : Ὀρειβ.ἀπ.119.
ζωμεύω (ζωμός) βράζω, παρασκευάζω ἐν ζωμῷ, μετὰ ζωμοῦ, παθ. : Ἱππ.Ἐντ.Παθ.35, Ἀριστφ.ἀπ.591 **κρεᾴδια ἐζωμευμένα.**
ζωμήρυσις-εως (ἡ) (ζωμόν - ἀρύω) μέγα κοχλιάριον χρησιμοποιούμενον ἐν τῇ μαγειρικῇ διὰ τὴν συναγωγὴν καὶ ἀποβολὴν τῶν κατὰ τὸν βρασμὸν ἐμφανιζομένων ἀφρῶν, ἰδ. τοῦ κρέατος, γιὰ τὸ ζάφρισμα : Ἀντιφ.249, Ἀνάξιππ.6,1, Φιλ. ΑΠ 6,101 **ζωμήρυσίν τε τὴν λίπους ἀφρηλόγον.**
ζωμίδιον (τὸ) ὑποκορ. τοῦ ζωμὸς βλ.λ., ὀλίγος ζωμός, ζουμάκι : Ἀριστφ.Νεφ.388 **χὤσπερ βροντὴ τὸ ζωμίδιον παταγεῖ.**
ζωμίλη (ἡ) Ἡσ. κ. Φώτ. « ἄνηθον » βλ.λ.
ζωμίον (τὸ) πάπ. ὑποκορ. τοῦ ζωμὸς βλ.λ. : **ζωμίου 1** (δραχμαί).
ζωμιστός-ή-όν μαν. τ. τοῦ ζωμευτὸς βλ.λ., βεβρασμένος, ἐκχυλιστός, βραστός : Παῦλ.Αἰγ.5,13.
ζωμοδόχος (ἡ) νεώτ. μαγειρικὸν ἀγγεῖον, ἐν ᾧ τίθεται ὁ ζωμός, σουπιέρα, τερρίνα.
ζωμοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ πρὸς θεραπευτικὸν σκοπὸν χορήγησις ζωμοῦ κρέατος εἰς ἀσθενεῖς.
ζωμοποιός-όν μτγν. ὁ τὸν ζωμὸν ποιῶν, παρασκευάζων : Πλούτ.Ἠθ.218C· **2**) ὁ πρὸς παρασκευὴν ζωμοῦ χρησιμεύων, ἐπὶ μυκήτων: Διοσκ.4,82.
ζωμοποιῶ-έω μτγν. ποιῶ, παρασκευάζω ζωμόν, κάμνω σάλτσαν, ζωμεύω : Ξενοκρ.54 (παθ.).
ζωμός (ὁ) κ. νεώτ., δημ. κ. **ζουμί**, δωρ. **δωμός**, τὸ διὰ βρασμοῦ μεθ' ὕδατος λαμβανόμενον ἐκχύλισμα ζωϊκῶν ἢ φυτικῶν οὐσιῶν : Ἀριστφ.Ἱππ.1174 **νῷν ὑπερέχει σου χύτραν ζωμοῦ πλέαν,** Ἀριστλ. ΖΙ 520a,8 **οἱ μὲν ζωμοὶ οἱ τῶν πιόνων οὐ πήγνυνται** (οἱ παρασκευαζόμενοι ἐκ κρεάτων παχέων ζῴων), Μάτρ.Δεῖπν.94 **ζωμὸς μέλας** (ὁ παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Σπαρτιάταις ἐκ χοιρείου κρέατος καὶ αἵματος, παρατιθέμενος εἰς τὰ κοινὰ συσσίτια τῶν ἐνηλίκων), Πλούτ.Λυκ.12 **εὐδοκίμει μάλιστα παρ' αὐτοῖς ὁ μέλας ζωμός,** - **ζωμὸς ὄρνιθος - χόρτων - φαριοῦ**· **2**) μτφ. αἱματοχυσία : Θεόφρ. Χαρ.8,7 **ταὐτὰ γὰρ λέγειν περὶ τῆς μάχης, καὶ πολὺν τὸν ζωμὸν γεγονέναι**· **3**) κωμ. παρωνυμία πρόσ. εὐτραφῶν, λιπαρῶν, χονδρῶν : Ἀναξανδρ.34,5 **λιπαρὸς περιπατεῖ Δημοκλῆς, ζωμὸς κατωνόμασται**· **4**) ἀλχημ. ἀπόπλυμα : ψ Δημόκρ.Ἀλχ.48Β, Ζώσ.Ἀλχ.169Β.
ζωμοτάριχος (ὁ) ζωμὸς ἐκ τεταριχευμένων κρεάτων ἢ ἰχθύων· ‖ ὁ τεταριχευμένος βραστὸς ἰχθύς, ὡς σκωπτικὸν ἐπωνύμιον : Ἄλεξ.42 **ὁ δὲ Κίλιξ ὅδ' Ἱπποκλῆς, ὁ ζωμοτάριχος ὑποκριτής.**
ζωναῖος-α-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἀνήκων ἢ ἰδιάζων ἢ ἀναφερόμενος εἰς οὐρανίαν ζώνην βλ.λ.13) ἢ εἰς τοὺς ζωναίους βλ.κατωτ., ὁ διατρίβων ὁ ζῶν, ἐν μιᾷ τῶν ζωνῶν : ΑΒ 1378, Δαμάσκ.Ἀρχ.206 **ζωναῖος κόσμος** (ὁ κόσμος οὗ προΐστανται οἱ ζωναῖοι)· **2**) κτ. πληθ. ἀρσ. **ζωναῖοι** ὑποτιθεμένη ὑπὸ τῶν ἀποκρυφιστῶν τάξις θείων ὄντων (στοιχειῶν) προϊσταμένων οὐρανίας ζώνης· Ψελλ.Χαλδ.110 « οἱ τὰς ἐν οὐρανῷ ζώνας ἀπολύτως περιελίττοντες καὶ τὰ τῇδε διοικοῦντες » : Δαμάσκ.Ἀρχ.130.
ζωναίως ἐπίρρ. μτγν. κατὰ τὸν τρόπον, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν ζωναίων βλ.λ.2) : Δαμάσκ.Ἀρχ.131.
ζωνάρι (τὸ) νεώτ., δημ. κ. **ζουνάρι** ὑποκορ. τοῦ ζώνη ἐκ τοῦ μτγν. κ. μσν. ζωνάριον, ἄνευ ὑποκορ. σημ. πλατεῖα, συνήθ. ἐξ ὑφάσματος, λωρὶς δι' ἧς περιζώννυται ἡ ὀσφὺς καὶ συγκρατεῖται οὕτω τὸ κάτω ἔνδυμα, ἐξάρτημα ἄλλοτε ἀπαραίτητον τῶν παλαιοτέρων ἀνδρικῶν καὶ τινων γυναικείων ἀμφιέσεων, οἷον βράκας, φουστανέλλας, κωδωνοειδοῦς φούστας κ. ἄ. : δ τραγ. **στὸ παραθύρι κρέμεται παλληκαριοῦ ζωνάρι,** φρ. **κρεμάει ἢ ἔχει κρεμάσει τὸ ζωνάρι του γιὰ καβγά** (ἐπὶ φιλερίδων)· ‖ μτφ. ὀνομασ. τῆς Ἴριδος, οὐρανίου τόξου : **ζωνάρι τ' οὐρανοῦ ἢ τῆς Παναγίας ἢ τῆς κυρᾶς**· ὁμ. τοῦ Γαλαξία : **ζωνάρι τῆς καλόγριας.**
ζωνάριον (τὸ) μτγν., μσν. **ζωνάριν,** ὑποκορ. τοῦ ζώνη βλ.λ. : Ἡρωδιαν.Ἐπιμ.41, Ἀνών.Ρητ.114,19, Πρόδρ.2,458 (ἐν Κορ.Ἄτ.1,30) **ἐκόπην τὸ ζωνάριν μου, ν' ἀνήβω ν' ἀγοράσω**· πρβλ. ζωνάρι.
ζώνη (ἡ) (ζώννυμι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ δι' οὗ ζωννύμεθα, ταινία ἐκ δέρματος, ὑφάσματος κτλ., περιβάλλουσα τὴν ὀσφὺν εἴτε πρὸς συγκράτησιν τοῦ ἐνδύματος, εἴτε πρὸς ἀνάρτησιν ἐξ αὐτῆς ἀντικειμένου τινός, εἴτε καὶ μόνον πρὸς κόσμον, ζωστήρ, ζωνάρι, π. Ὁμ. κυρ. ἡ ὑποκάτω ζώνη τῶν γυναικῶν καὶ παρθένων, ἣν ἐφόρουν κατὰ τὴν ὀσφὺν ἄνωθεν τοῦ πέπλου, ἐφ' ἧς ἀνεσύρετο οὗτος καὶ ἔπιπτεν εἰς πτυχάς : Ὀδ.Ε 231 **περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξυῖ,** Ἡρ.1,51 **τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς τὰ ἀπὸ τῆς δειρῆς ἀνέθηκε ὁ Κροῖσος καὶ τὰς ζώνας,** Αἰσχ.Ἱκ.457 **ἔχω στρόβους ζώνας τε, συλλαβὰς πέπλων** (Ἡσ. « αἷς ζώννυμαι καὶ τοὺς πέπλους συλλαμβάνω »), Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 74,22 **στὴ ζώνη σου εἶχες λούλουδα καὶ στὴν ποδιὰ καρπούς**· ‖ ἐν φρ. **λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην** ἔλυσε τὴν παρθενικὴν ζώνην, ἐπὶ νυμφίου ἄγοντος τὴν νύμφην εἰς τὴν νυμφικὴν κλίνην : Ὀδ. Λ 245, Λυρ.Ἀλ.Ἀδέσπ.11,18, Πλούτ.Λυκ.15 **ὁ δὲ νυμφίος . . παρεισελθὼν ἔλυε τὴν ζώνην**· ‖ ὁμ. μέσ. ἐπὶ γυναικῶν : ΑΠ 7,324 **μούνῳ ἐνὶ ζώναν ἀνέρι λυσαμένα** (ἡ ὁποία εἰς ἕνα μόνον ἄνδρα ἔλυσα τὴν ζώνην μου)· ‖ ὁθ. ἐπὶ γάμου : Εὐρ.ΙΤ 204 **ἐξ ἀρχᾶς μοι δυσδαίμων δαίμων τᾶς ματρὸς ζώνας καὶ νυκτὸς κείνας** (ἐξ ἀρχῆς, ἐξ αὐτῆς τῆς κοιλίας τῆς μητρός μου καὶ ἐκ τῆς νυκτὸς ἐκείνης (καθ' ἣν συνελήφθην) δυσδαίμων μοι ὁ δαίμων)· ‖ ὁμ. ἐπὶ σαρκικῆς μίξεως, συνουσίας : Φιλόστρ.Ἀπολλ.7,6· ‖ ὁμ. ἐπὶ τικτουσῶν, **ζώνην λύειν** λύειν τὴν ζώνην πρὸς τοκετόν : Ὑπερείδ.ἀπ. 67· ‖ ὁμ. μτγν. **λύεσθαι ἢ ἀπολύεσθαι ζώνην** : Καλλ.Δῆλ.209 **λύσατο δὲ ζώνην,** Ὀππ.Κυν.3,56 **τόκων ἀπελύσατο ζώνην**· ‖ ὁμ. **ζώνην κατατίθεσθαι** : Πίνδ.Ο 6,39 **ἁ δὲ φοινικόκροκον ζώναν καταθηκαμένα . . τίκτε . . κοῦρον**· ‖ ἐπὶ ἀνδρὸς ἐν πορείᾳ, **λύω ζώνην** σταματῶ πρὸς ἀνάπαυσιν : Ἡρ.8,120 **πρῶτον ἐλύσατο τὴν ζώνην φεύγων ἐξ Ἀθηνέων ὀπίσω, ὡς ἐν ἀδείῃ ἐών,** Καλλ.Δῆλ.237 **οὐδέποτε ζώνην ἀναλύεται**· **2**) ἐπὶ ἐγκύων γυναικῶν : Αἰσχ.Χο.992 **ἐξ οὗ τέκνων ἤνεγχ' ὑπὸ ζώνην βάρος** (ἐξ οὗ ἔφερε τὸ ἐν γαστρὶ βάρος τῶν τέκνων, ἐξ οὗ ἔμεινεν ἔγκυος)· ‖ φρ. **ἐντὸς ζώνης** (ἐντὸς τῆς γαστρός) : αὐτ. Εὐμ.608· ‖ ὁμ. **ὑπὸ ζώνῃ τίθεμαι** μένω ἔγκυος, συλλαμβάνω : Ὕμν.Ἀφρ.255 **παῖδα ὑπὸ ζώνην ἐθέμην**· **3**) τὰ ἔξοδα τοῦ κόσμου ἢ τῶν μικροτέρων χρειῶν τῶν Περσίδων βασιλισσῶν, εἰς ἃς ἐχαρίζοντο τὰ κρατικὰ ἔσοδα ἐκ πόλεως ἢ πόλεων πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον : Ξεν. Ἀν.1,4,9 **αἱ δὲ κῶμαι ἐν αἷς ἐσκήνουν Παρυσάτιδος ἦσαν εἰς ζώνην δεδομέναι**· ‖ κ. ὡς χαρακτηρισμὸς τῆς χώρας ἥτις ἐδίδετο ἐπὶ τούτῳ : Πλάτ.Ἀλκ.1,123Β **ἣν** (ἐνν. χώραν) **καλεῖν τοὺς ἐπιχωρίους ζώνην τῆς βασιλέως γυναικός**· **4**) ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ἀνδρός, ζωστήρ· ‖ ὁμ. ἡ ζώνη τῶν βαρβάρων, ἐν ᾗ ἔφερον τὸ ἐγχειρίδιον : Ξεν.Ἀν.1,6,10 **ἔλαβον τῆς ζώνης τὸν Ὀρόνταν,** αὐτ.4,7,16, Θεόπομπ.Ἱστ.39Δ, Λουκ.Ἀνάχ.33 **σπασάμενος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφίδιον τὸ παρὰ**

τὴν ζώνην· || γεν. οἱαδήποτε ζώνη ἀνδρική : ΚΔ Ματθ.3,4 **εἶχε . . ζώνην δερματίνην περὶ τὴν ὀσφὺν αὐτοῦ,** Σολωμ.Λόρδ Μπάϋρ.127 **τὴν ζώνη ποὺ εἶχε κάμει | κόρη Τούρκισσα τοῦ ἀνδρός,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.Πραματευτὴς 9 **τρίζωστη ζώνη ὁλόχρυση φορεῖ | σὲ δαχτυλίδι μέση**· || ζώνη χρησιμεύουσα ὡς βαλάντιον, κεμέρι : ΚΔ Ματθ.10,9 **μὴ κτήσησθε χρυσὸν μηδὲ ἄργυρον μηδὲ χαλκὸν εἰς τὰς ζώνας ὑμῶν,** Πλούτ.Ἠθ.665B, Λουκ.Δραπ.31 **ζώνην χρυσίου,** Πρόδρ.2,423 (ἐν Καρ.Ἀτ. 1,29) **καὶ τὸ μὴ κτᾶσθαι πώποτε χαλκὸν ἐπὶ τὴν ζώνην**· || εἰδ. ἀστρ. ἡ **ζώνη τοῦ Ὠρίωνος** αἱ ἀποτελοῦντες τὴν ζώνην τοῦ Ὠρίωνος τρεῖς ἀστέρες : Ἀριστλ.Μετ.343b,24· **5**) συνεκδ. αὐτὴ **αὕτη** ἡ ὀσφὺς περὶ ἣν ἐτίθετο ἡ ζώνη, ἡ μέση, ἡ ζώση : Ἰλ.Β 479 **ἴκελος . . , Ἄρεϊ δὲ ζώνην** (ὅπερ ἐξηγεῖ ὁ Παυσ.9,17,3 τῶν ὅπλων τὴν σκευήν), Ἱππ.π.Ἐρωτιαν. (ὁμ. ἐξηγεῖ ὀσφύς), Ὀρφ.ἀπ.168,28· **6**) ἡ ὑπὸ τῶν Ρωμαίων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν ἀξιωματούχων φορουμένη ζώνη· ΑΒ 261 «ζώνη, ἡ ὅπλισις καὶ περιγραφὴ τῶν λαγόνων» : ΑΠ 11,238 **Καππαδόκαι φαῦλοι μὲν ἀεί, ζώνης δὲ τυχόντες φαυλότεροι** (ὅταν λάβωσι τὴν στρατιωτικὴν ζώνην, δηλ. ὅταν γίνωσι στρατιῶται)· || κτ. Σουΐδ. ἀξίωμά τι : Ἀνών.π.Σουΐδ. ἐν λ. αὐθεντήσαντα· **7**) εἰδ. ἡ στρατεία : Λιβάν Λόγ.26,13 οἱ **ἐν ζώνῃ** (ἀντίθ. οἱ πολιτευόμενοι), Ζώσ.5,46,3 **τὴν ζώνην ἔχειν** (στρατεύω)· || ὅθ. φρ. **παραλύειν τῆς ζώνης** δηλωτικὴ στρατιωτικῆς ποινῆς : αὐτ.3,19,2· **8**) μτφ. δύναμις : Λιβάν.Λόγ.18,134, αὐτ.57,8· **9**) πᾶν τὸ περιβάλλον τινὰ ἐν εἴδει ζώνης : Πλούτ.Ἠθ.935A, Λουκ.Μυί.Ἐγκ.3 **ἡ γαστὴρ . . θώρακι ἔοικε ζώνας πλατείας καὶ φολίδας ἔχουσα**· ὁμ. ἐπὶ τῆς ζώνης τοῦ ὠκεανοῦ : Πορφ.Χριστ.69· || νεώτ. **ζῶναι κοιλίας** εἶδος ἐπιδέσμου πρὸς συγκράτησιν τῆς προπιπτούσης κοιλίας μετὰ ἐγχείρησιν κ. ἰδ. εἰς γυναῖκας μετὰ τὸν τοκετόν· || ὁμ. **ζώνη ἁγνείας** σιδηροῦν πλέγμα περιβάλλον τὴν λεκάνην τῆς γυναικὸς πρὸς προφύλαξιν τῆς τιμῆς αὐτῆς, ὅταν ὁ σύζυγος ἀπουσίαζεν εἰς μακρὰς ἐκστρατείας κατὰ τοὺς μεσαιωνικοὺς χρόνους· **10**) ἓν ἐκ τῶν πέντε τμημάτων εἰς ἃ διαιροῦσι τὴν γῆν αἱ περιζωννύοντες αὐτὴν ὑποθετικοὶ κύκλοι : Στωϊκ.ἀπ. 2,195, Ποσειδών.π.Στράβ 2,2,2 **τῆς εἰς πέντε ζώνας διαιρέσεως ἀρχηγὸν γενέσθαι Παρμενίδην,** Πλούτ.Ἀρέσκ.Φιλ.2,12,1· || ὁμ. **ζ- διακεκαυμένη - εὔκρατος** : Στράβ,1,2,24, αὐτ.1,4,6· || εἰδ. νεώτ. γεωγρ. : **ζῶναι γῆς** αἱ πέντε μεγάλαι περιοχαὶ εἰς ἃς διαιροῦσι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς οἱ τροπικοὶ καὶ οἱ πολικοὶ κύκλοι· || ὁμ. εἰδ. νεώτ. μέρος τῆς ἐπιφανείας στερεοῦ τινος περιεχόμενον μεταξὺ δύο παραλλήλων τομῶν αὐτῆς· || ὁμ. νεώτ. ἀστρον. σκοτεινὴ ταινία παρατηρουμένη ἐπὶ τοῦ δίσκου πλανητῶν τινων, οἷον τοῦ Διός, τοῦ Κρόνου κ.ἄ.· || μία ἐκ τῶν πλανητικῶν σφαιρῶν : Διογ.Οἰν.8 (τῶν πλανητῶν) **ὑψηλὴν ζώνην φέρονται οἱ δὲ ταπεινήν,** πρβλ.Βέττ.Βάλ.26,18· **11**) ἀστραλ. Πορφ.Τετραδ.186,9 **12**) ἀρχιτεκτ. διάζωμα : Παυσ.5,10,5 **τοῦ δὲ ἐν Ὀλυμπίᾳ ναοῦ τῆς ὑπὲρ τῶν κιόνων περιθεούσης ζώνης**· **13**) μσν. μία τῶν περιοχῶν τοῦ οὐρανοῦ ὡς διῄρουν αὐτὸν αἱ ἀποκρυφισταὶ διὰ παραλλήλων κύκλων : Ψελλ.Χαλδ.110 **οἱ τὰς ἐν οὐρανῷ ζώνας . . περιελίττοντες**· πρβλ. ζωναῖος 2)· || νεώτ. ἄστρον. **ζῶναι** τμήματα τῆς οὐρανίου σφαίρας περιλαμβανόμενα μεταξὺ παραλλήλων κύκλων πρὸς προσδιορισμὸν τῶν θέσεων τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων· **14**) κατ' ἐπέκτ. νεώτ. πᾶν τὸ ὁμοιάζον πρὸς ζώνην : **ζώνη πυρός, - ἐσχημάτισαν ζώνην πέριξ τοῦ κτιρίου, - ζώνη ὀδίδος** (δακτύλιος)· **15**) κατ' ἐπέκτ. μτφ. ἐπιμήκης περιοχὴ τῆς γῆς χαρακτηριζομένη ἐκ τοῦ ἰδιαιτέρου σχηματισμοῦ αὐτῆς ἢ ἐκ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπάρξεως ὡρισμένων ὀργανικῶν ἢ ἀνοργάνων ὄντων : **ζώνη λιμνῶν, - δασώδης - ὀρεινὴ ζώνη**· || ὁμ. μτφ. **ζώνη ὑγειονομικὴ** σειρὰ φυλάκων παρεμποδιζόντων τὴν ἐπικοινωνίαν μετά τινος χώρας πρὸς ἀποφυγὴν μεταδόσεως ἐπιδημίας τινός : **τελωνειακὴ ζώνη, - ζώνη ἐπιχειρήσεων, - στρατιωτικὴ ζώνη** (ἡ κατεχομένη ὑπὸ στρατευμάτων ἔκτασις), **- ζώνη μεθοριακὴ** (ἡ παρὰ τὴν συνοριακὴν γραμμὴν ἐδαφικὴ ἔκτασις)· || νεώτ. διεθν. δίκ. **οὐδετέρα ζώνη** ὡρισμένη περιοχὴ λιμένος τινός, ἐν ᾗ ἀποβιβάζονται ἐλευθέρως ἢ μεταφορτώνονται ἐμπορεύματα ὑπὸ διαμετακόμισιν ἄνευ τελωνειακῶν διατυπώσεων· || ὁμ. **ζώνη οὐδετέρα** ἡ καθοριζομένη μεταξὺ δύο ἀντιπάλων στρατευμάτων, ἣν οὐδέτερος τῶν ἐμπολέμων ἐπιτρέπεται νὰ παραβιάζῃ· **16**) νεώτ. λωρὶς ἐρραμμένη ἐπὶ τοῦ ἐπενδύτου καὶ μὴ περιβάλλουσα ὁλόκληρον τὴν ὀσφύν· **17**) νεώτ. λειτουργ. τὸ ἐκ χρυσοκεντήτου ὑφάσματος ἄμφιον τοῦ ἱερέως καὶ ἀρχιερέως φερόμενον μετὰ τὸ στιχάριον· **18**) εἰδ. νεώτ. ναυτ. **ζώνη σωτηρίας** περιστήθιον ἐξ ὀθόνης ἔχον θυλάκους ἐν οἷς ῥάπτονται τεμάχια φελλοῦ, δυνάμενον νὰ συγκρατήσῃ ἐπιπλέοντα ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἄνθρωπον ἐνδεδυμένον καὶ μὴ γνωρίζοντα κολύμβησιν, ἄ. σωσίβιοι ζῶναι· **19**) ἰατρ. νόσος τῆς ἐπιδερμίδος περιβάλλουσα ὁλόκληρον τὸ σῶμα ὡς ζώνη, ἕρπης : Scriv. Larg.63,247, πρβλ. ζωστήρ· **20**) εἰδ. μτγν. **ζῶναι** αἱ ῥαβδώσεις ἰχθύος : Αἰλ. ΖΙ 3,28· **21**) ἐν τῷ πληθ. τάξις θείων ὄντων προϊσταμένων τῶν ζωνῶν τοῦ κόσμου ἢ περιεζωσμένων διὰ τῶν ζωνῶν τούτων, ἀντίθ. ἄζωνοι· πρβλ. ζωναῖοι : Πρόκλ.Παρμ.494S, Δαμάσκ.Ἀρχ.96.

ζωνιαῖος-α-ον μτγν. ὁ ὅμοιος πρὸς ζώνην, ὁ ἔχων μέγεθος μιᾶς ζώνης : Ἀθήν.Μηχ.38,3 **ζωνιαῖον πάχος.**

ζωνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς ζώνην.

ζώνιον (τό) ὑποκορ. τοῦ ζώνη βλ.λ. : Ἀριστφ. Λυσ.72 **εὗρον ἐν σκότῳ τὸ ζώνιον,** Ἀριστλ.Θαυμ. 832b,23, Ἀσκληπιάδ.ΑΠ 5,157, Πλούτ.Ἠθ.154B.

ζωνιοπλόκος-ον μσν. ὁ πλέκων ἢ κεντῶν καὶ διαποικίλλων ζώνας : Θωμ.Μ 168R.

ζωνῖτις-ιδος (ἡ) μτγν. ἡ ἔχουσα, σχηματίζουσα ζώνας, κυκλικὰς ῥαβδώσεις : Διοσκ.5,74.

ζώννυμι κ. **ζωννύω** κ. νεώτ., δημ. **ζώνω,** παρατ. **ἐζώννυον,** μέλλ. **ζώσω,** ἀόρ. α' **ἔζωσα,** παρακ. **ἔζωκα,** παθ. ἀόρ. α' **ἐζώσθην** κ. δημ. **ζώστηκα,** παρακ.**ἔζωμαι,** γ' ἑν. **ἔζωται** κ. **-σται,** ἐν μτχ.**ἐζωσμένος** κ. δημ. **ζωσμένος,** περιβάλλω τὴν ὀσφὺν διὰ ζώνης, ζωστῆρος, ἢ ἀναρτῶ τι ἀπὸ τῆς ὀσφύος διὰ ζώνης· || εἰδ. ζώνω ἐμαυτὸν πρὸς ἀγῶνα, πυγμαχίαν : Ὀδ.Σ 76 **ὡς δρηστῆρες ἄγον ζώσαντες ἀνάγκῃ,** Ἡσίοδ.Ἔργ.72· || γεν. κ. νεώτ. ζώνω τινά, περιβάλλω τὴν ὀσφύν τινος διὰ ζώνης ἁπλῶς ἢ κ. ἐχούσης ἐξάρτησίν τινα : ΠΔ Ἐξ.29,9 **καὶ ἐνδύσεις αὐτοὺς χιτῶνας, καὶ ζώσεις αὐτοὺς ταῖς ζώναις,** ΚΔ Ἰω.21,18 **ἐζώννυες σεαυτόν, - ζῶσέ με, - ἔζωσε τὸ σπαθί του**· ὁμ. μτ. διπλῆς αἰτ. : ΠΔ Λευϊτ.8,7 **ἔζωσεν αὐτὸν τὴν ζώνην,** αὐτ.Βασ. 1,17,32· **2**) συνεκδ. περιβάλλω, περικυκλῶ, περικλείω : Φίλιππ.Θεσσ.ΑΠ 9,778 **ζώνει γαῖαν** (ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ), ὁμ. **ζώννυμι νῆα ὅπλῳ** (ὑποζώννυμι βλ.λ 2)· Ἀπολλ.Ρ 1,368· ὁμ. **ζώννυμί τινα** ἐναγκαλίζομαί τινα κατὰ τὴν πάλην : Παυσ.8,40,2 **τοῖς ποσὶ τὸν Ἀρραχίωνα εἶχεν ἐζωκώς, - τοὺς ἔζωσαν ἀπ' ὅλα τὰ μέρη οἱ ἐχθροί, - ἀπὸ φλόγες ἡ Κρήτη ζωσμένη τὰ βαριά της τὰ σίδερα σπᾷ**· || δημ. φρ. **ἔζωσε τὴν ἐκκλησιά** περιέβαλεν αὐτὴν διὰ κεκηρωμένου νήματος (φυχοκέρι) πρὸς ἐκτέλεσιν τάματος βλ.λ.· || φρ. **τὸν ἔζωσαν τὰ φίδια** (τὸν κατέλαβε μεγάλη ἀνησυχία ἢ

συναισθήματα κινδύνου]· **3)** τὸ μέσ. **ζώννυμαι,** δημ. **ζώνομαι** κ. **ζώνουμαι,** ζώννυμι ἐμαυτόν, περιβάλλομαι περὶ τὴν ὀσφὺν τὴν ζώνην· || εἰδ. ἐπὶ ἀθλητῶν : Ἰλ.Ψ 685 **τὼ δὲ ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,** Ἐπιγρ. **γυμνός, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ,** πρβλ.Παρθ.10,2· || νεώτ. κ. δημ. κ. ἐπὶ ὁπλισμοῦ : δ. τραγ. **μικρὸς ἐζώστη τὸ σπαθί, μικρὸς καὶ τὸ χαντζάρι, - ζώστηκε τ' ἄρματά του,** πρβλ. κατωτ.4)· || ὁμ. κ. νεώτ. κ. δημ. κ. γεν. περιβάλλω τὴν ὀσφὺν διά τινος πράγματος ἐν εἴδει ζώνης : παροιμ. **καὶ μὲ τὸ βρούλλο ζώνουμαι καὶ τὸν καιρὸ περνῶ τον** [ἐπὶ τῶν ὁπωσδήποτε ἐξοικονομούντων τὰς περιστάσεις], ὁμ.παροιμ. **ἐγὼ τὰ φίδια ζώνουμαι καὶ τὰ θεριὰ σκοτώνω** [ἐπὶ τῶν λίαν τολμηρῶν τῶν ἀναλαμβανόντων ἐπικινδύνους ἄθλους]· **4)** ὁμ. τὸ μέσ. περιβάλλομαι τὰ ὅπλα περὶ τὴν ὀσφὺν καὶ ἑτοιμάζομαι πρὸς μάχην· Παυσ.9,17,3 «τὸ δὲ ἐνδῦναι τὰ ὅπλα ἐκάλουν ἄρα οἱ παλαιοὶ ζώσασθαι» : Ἰλ.Λ 15 **ζώννυσθαι ἄνωγεν Ἀργείους·** ὁμ. μετ' αἰτ. : αὐτ.Ε 857 **ζωννύσκετο μίτρην,** Θεόπομπ. Ἱστ.39a **ζώννυνται τὰς κοιλίας ζώναις,** Καλλ.Ἀρτ. 12 **ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι,** Πλούτ.Ἀντ. 4 **χιτῶνα εἰς μηρὸν ἔζωστο·** **5)** ὁμ. μέσ. ζώνομαι ὅπως ἐργασθῶ : Ἡσίοδ.Ἔργ.345 **γείτονες ἄζωστοι ἔκιον, ζώσαντο δὲ πηοί,** Ἀπολλ.Ρ Ι,426· **6)** τὸ παθ. προσδένομαι, στερεοῦμαι διὰ ζωνῶν : ΠΔ Μακκ.1.6,37 **πύργοι ξύλινοι ἐπ' αὐτοὺς ὀχυροὶ σκεποζόμενοι ἐφ' ἑκάστου θηρίου ἐζωσμένοι ἐπ' αὐτοῦ μηχαναῖς·** **7)** ὁμ. τὸ παθ. φέρω ζώνας, ῥαβδώσεις γραμμάς : Δημοκρ.Ἀλχ.45Β **καδμεία ἐζωσμένη** [πιθ., κῶδ. ἐξ-]· ῥηματ. π. ζωστήρ, ζῶστρον, ζώστρα, ζῶσις, ζῶμα, ζωστός.

ζωνογάστορες Ἡσ. «οἱ τὰς γαστέρας ζωννύμενοι» [κῶδ. ζωναγάστριαι]· πρβλ. Ἡσ. ἐν λ. μεσογάστορα.

ζωνογάστριαι (αἱ) Ἡσ. ἐν κῶδ. ἀντὶ ζωνογάστορες βλ.λ.

ζωνοδρακοντίς-ίδος (ἡ) πάπ. ἡ ἐζωσμένη, περιβεβλημένη ὑπὸ ὄφεων, ἐπίθ. τῆς σελήνης.

ζωνοειδής-οῦς-ές μτγν., μαν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ζώνην, ὁ ἔχων σχῆμα ζώνης : Ἀπολλ.Σοφ. Λεξ.Ὁμ.ἐν λ. Ἴρεσσιν ἐοικότες, Εὐστ.1068,24.

ζωνός ἐσφ. γρ. ἀντὶ εὔζωνος βλ.λ. : Ἀριστλ. Φυσιογν.810b,4.

ζωνοσκώληξ-κος (ὁ) νεώτ. ζῳολ., πληθ. **ζωνοσκώληκες** (οἱ) ἄθροισμα σκωλήκων, ὧν τὸ σῶμα ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς δακτυλίων.

ζωνουρίδαι (οἱ) νεώτ. ζῳολ. οἰκογ. **σαυροειδῶν** ἑρπετῶν.

ζωνοφόρος-ον πάπ. κ. νεώτ. ὁ φέρων, φορῶν ζώνην ἢ ζώνας.

ζωντανά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ζωντανόν, ζωηρόν : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 18 **διέκρινε καθαρὰ καὶ ζωντανὰ τὸ σχῆμα μιᾶς γυναικὸς ἀναπαυομένης·** συγκρ. **-ώτερα** : αὐτ.9 **ἀκόμη ζωντανώτερα τοῦ ἐπρόβαλεν ἡ ἀντίληψις ἑνὸς ὄντος μεγάλου.**

ζωντάνεια (ἡ) δημ. κ. **ζωντάνια,** ἡ ἰδιότης τοῦ ζωντανοῦ, ἐνεργητικοῦ, ζωηροῦ : **κάμε κάτι καὶ σὺ νὰ μᾶς δείξῃς τὴ ζωντάνια σου·** || εἰδ. ἐπὶ ὕφους λόγου, ἡ ἐνάργεια, ἡ παραστατικότης ἐν τῇ ἐκφράσει, ἡ ζωηρὰ καὶ ἐκ τῆς πραγματικότητος περιγραφή, ἐξιστόρησις, διήγησις.

ζωντάνευμα-ατος (τὸ) νεώτ., δημ. **ζωντάνεμα,** τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζωντανεύω, ἡ ἐπαναφορὰ εἰς τὴν ζωήν, ἡ ἀναβίωσις, ζωογόνησις : Ζερβ.Μῦθ.Ζ 81 **τὰ ζωντανέματα .λαιῶν αἰσθημάτων·** **2)** ἡ περιγραφὴ κατὰ τρόπον ζωντανόν, ἐναργῆ.

ζωντανεύω δημ., ἀόρ. **ἐζωντάνευσα** κ. **(ἐ)ζωντάνεφα,** μτχ. παθ. παρακ. **ζωντανεμένος,** μτβ. ἐπαναφέρω τινὰ εἰς τὴν ζωήν, κάμνω ὥστε νὰ ἀναλάβῃ τις σωματικῶς ἢ ψυχικῶς, ζωογονῶ : Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ 11 λέει ἡ Λιμνοθάλ.7,48,10 **τὸ γαλανό μου τὸ αἷμα [χύθηκε. καὶ πάει νὰ ζωντανέψῃ τὰ βαθιὰ κανάλια,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 80 **σ' ἕνα κλινάρι ὁλόλευκο ἀναπαυότουν.. ἡ σκιὰ ὡσὰν πτῶμα,.. μάταια ὁ Καιάδας ἐπάσχισε νὰ τὴν ζωντανέψῃ, - αὐτὸ τὸ φάρμακο μὲ ζωντάνεψε·** **2)** μτφ. περιγράφω ἢ ἀπεικονίζω τι κατὰ τρόπον παρέχοντα τὴν ἐντύπωσιν πραγματικοῦ προσώπου ἢ συμβάντος, παριστάνω κάτι μὲ ζωηρὰ χρώματα : **μὲ τὶς ἀνταποκρίσεις του ζωντανεύει τὰ γεγονότα·** **3)** ἀμτβ. ἐπανέρχομαι εἰς τὴν ζωήν, ἀναζῶ, ζωογονοῦμαι, ἐνδυναμοῦμαι, ἀναλαμβάνω : Ψυχάρ.Ταξ.88 **σὰ νὰ ζωντάνευε μπροστά μου γιὰ πρώτη φορὰ** [ὅλη μας ἡ ἱστορία], Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 66,17 **κι ὁλοῦθε ζωντανεύουνε οἱ φωτιὲς [καθὼς τὴ νύχτα ὁ πόνος·** ῥηματ. π. ζωντάνεμα, ζωντάνια.

ζωντανός-ή-ό(ν) μαν. κ. δημ. ὁ ἐν τῇ ζωῇ ὤν, ὁ ζῶν, ἀντίθ. νεκρός, πεθαμένος, φόφιος : Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.3,28 **ὀλίγον ἔλειψε νὰ πάρουν καὶ τὸν (μπερστόρε ζωντανὸν** [νὰ τὸν ζωγρήσωσιν], Σολωμ.Τρελλ.Μάννα 4 **ἔλεες πῶς κράζουνε [τοὺς ζωντανούς,** Ζαλοκ.189,13 **δὲν ξέρω ἂν εἶναι ζωντανή, ἂν εἶναι ἀποθαμένη,** Παλαμ.Ἀσάλ.Ζ Ἀσκραῖος 157 **ὤ ἐσεῖς, ποὺ μήτε ζωντανοὶ καὶ πεθαμένοι μήτε, [καὶ νὰ λογιάσω δὲ μπορῶ, ὀνειρεύεστε γιὰ ζῆτε,** φρ. **ἐβγάτε σεῖς οἱ πεθαμένοι νὰ μποῦμε μεῖς οἱ ζωντανοί,** φρ. **ζωντανὸς κι ἄχωστος** [ἐπὶ τῶν ἐξ ἀνιάτου νοσήματος πασχόντων, οἵτινες εὑρίσκονται μεταξὺ ζωῆς καὶ θανάτου], ἀρά **ὤ, ποὺ νὰ σὲ θάψουν ζωντανό,** παροιμ. **τοὺς ζωντανοὺς ἀγάπαε καὶ τὰ μνημόσυνα ἄσ' τα** [ἐπὶ τῶν ἀμελούντων τοῦ παρόντος καὶ προσηλωμένων εἰς τὸ παρελθόν]· || μτφ. ὁ πλήρης ζωῆς, ζωηρός, δραστήριος, ἐνεργητικός : Βαλαωρ.Πρωτομαρτιὰ 36 **κι ἂν.. δὲ θυμηθῇ τὸ ζωντανό, τὸν ἄγριο καταρράχτη, [ποὺ ἐπάνωθέ του ἐμούγγρισε** [=ὁρμητικόν], Παλαμ. Παράκ.29,14 **ζωντανὴ γιασεμιά,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 97 **τὸ ζωντανὸν βλέμμα·** **2)** εἰδ. συνεκδ. ἐπὶ κρέατος ἢ ἰχθύων, **ζωντανός** ὁ νωπός, ὁ φρέσκος : **ζωντανὰ ψάρια·** || ὁμ. κτ. ἐπέκτ. ὁ μὴ ἐπαρκῶς ἐψηθείς, ὁ μὴ καλῶς βεβρασμένος ἢ ψημένος : **τὸ κρέας εἶναι ἀκόμη ζωντανό·** **3)** τὸ οὐδ. **ζωντανό** ὡς οὐσ. ζῷον κατοικίδιον, εἰδ. **ζωντανά** (τὰ) τὰ πρόβατα : **ἔχει πολλὰ ζωντανά·** **4)** ὁμ. τὸ οὐδ. ἐπὶ προσ. ὡς ὕβρις ἢ ὡς σκωπτικὸν ἐπωνύμιον, ἄ. ζωντόβολο βλ.λ.

ζώντειον ἢ ζωντεῖον (τὸ) ἐσφ. τ. τοῦ ζήτρειον βλ.λ. : Πολυδ.3,78.

ζωντίμι (τὸ) δημ. ζῷον, κτῆνος.

ζωντοβόλι (τὸ) δημ. ὁμάς, σύνολον κτηνῶν, ἀγέλη ζῴων : **τὸ ζωντοβόλι χαίρεται τὸ γρασίδι.**

ζωντόβολο (τὸ) δημ. κτῆνος, ζῷον, ἰδ. ἐπὶ βοῶν, ἵππων, ὄνων καὶ ἡμιόνων : **βόσκουν στὸν κάμπο τὰ ζωντόβολα·** **2)** ὑβριστ. ἢ σκωπτικῶς ἐπὶ προσ., ἄξεστος, τραχύς, ἀμβλύνους, βλάξ : **νά μοῦ χαθῇς ζωντόβολο·** πρβλ. ζωντανό 4).

ζωντοπιάνω δημ. ζωγρῶ, αἰχμαλωτίζω : Βλ. Συνμ.172 ἐν λ. πιάνω· ῥηματ. π. ζωντόπιασμα.

ζωντόπιασμα-ατος (τὸ) δημ. τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζωντοπιάνω βλ.λ. : Βλ.Συνμ.194 ἐν λ. σκλαβιά.

ζωντοχῆρος-α δημ. ὁ διεζευγμένος ἀπὸ τῆς ἐν τῇ ζωῇ εὑρισκομένης συζύγου αὐτοῦ ἢ ἡ διεζευγμένη ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ζωῇ συζύγου της : **τὴν πῆρε ἕνας ζωντοχῆρος, - πλήθυναν οἱ ζωντοχῆρες.**

ζώντως ἐπίρρ. γλωσσ. ζωηρῶς, ἐναργῶς.

ζώνω μαν., νεώτ. δημ. τ. τοῦ ζώννυμι βλ.λ. : Βέλθ.Χρυσ.79 **ζώνεται τὸ σπαθίν του,** Διήγ.Ἀχιλλ. 807 **φράγκικα ἐζωσμένη,** Σολωμ.Λὸρδ Μπάϋρ.130 **ζώνετοι ἄρματα·** || φρ. **μὲ ζώσανε τὰ φίδια** μεγάλη ἀνησυχία μὲ κατέλαβε.

ζῳοβιολογία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς βιολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν ὀργανικῶν καὶ ψυχικῶν λειτουργιῶν τῶν ζῴων.
ζῳοβιολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοβιολογίαν : **ζῳοβιολογικαὶ ἔρευναι.**
ζῳόβιον (τὸ) νεώτ. ζῳολ., πληθ. **ζῳόβια,** εἶδος διπτέρων ἐντόμων ζώντων παρασιτικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος ἑτέρων ἐντόμων ἢ φυτοφάγων ζῴων.
ζῳογένεια (ἡ) νεώτ. ἡ ἐκ ζῴου γένεσις, καταγωγή· **2)** ἐσφ. ἀντὶ ζῳογονία βλ.λ.
ζῳογενής-οῦς-ές κ. νεώτ. ὁ γεννηθεὶς ἢ καταγόμενος ἐκ ζῴου, ζῳώδης, θνητός, ἀντίθ. ἀειγενής : Πλάτ.Πολιτ.309C **μετὰ δὲ τὸ θεῖον τὸ ζῳογενὲς αὐτῶν αὖθις ἀνθρωπίνοις·** **2)** νεώτ. ὁ ἐκ ζῴου προερχόμενος, παραγόμενος : **ζῳογενεῖς ὗλαι - μικρόβια.**
ζῳογενικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳογένειαν βλ.λ. : **ζῳογενικαὶ μελέται.**
ζῳογεωγραφία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ζῳολογίας ἔχων ὡς ἀντικείμενον τὴν μελέτην καὶ περιγραφὴν τῆς διασπορᾶς τῶν διαφόρων ζῴων ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς καὶ τὴν ἔρευναν τῶν αἰτίων αὐτῆς.
ζῳογεωγραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳογεωγραφίαν βλ.λ.
ζῳόγλοια (ἡ) νεώτ. μικροβ. ἄθροισμα ἐλυτροφόρων μικροβίων, συνενουμένων πρὸς ἄλληλα καὶ περικλειομένων ἐντὸς ἑνὸς κοινοῦ ἐλύτρου.
ζῳογλοιακός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳόγλοιαν : **ζῳογλοιακὴ συσσωμάτωσις.**
ζῳογλύφος (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ὁ γλύπτης ζῴων, καλλιτέχνης γλυπτῶν παραστάσεων ζῴων : Μελέαγρ.ΑΠ 12,56· πρβλ. ζωγλύφος.
ζωογόνησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ., δημ. - η ἡ ἐνέργεια τοῦ ζωογονῶ βλ.λ., ἡ γέννησις, παραγωγὴ ἐμβίων ὄντων : Θεολ.Ἀριθμ.46· **2)** νεώτ. κ. δημ. παροχὴ ζωῆς, τόνωσις, ἐμψύχωσις : **ζωογόνησις τοῦ ὀργανισμοῦ, - τοῦ ἐθνικοῦ φρονήματος.**
ζωογονητικός-ή-ό(ν) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζωογόνησιν βλ.λ.(| κ.2), ζωογόνος : Θεολ.Ἀριθμ.49, Ἀέτ.1,142 **ζωογονητικὴ σύλληψις,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 45 **γιὰ νὰ μεταδοθοῦν σὰν ζωογονητικὴ αὔρα εἰς τὴν κοιμωμένην ἀκόμη Ἑλληνικὴν γῆν.**
ζωογονητικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ζωογόνον, μετὰ ζωογονήσεως.
ζωογονία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ παραγωγή, γένεσις ἐμβίων ὄντων : Πλάτ.Ἐπιν.980C **θεογονίαν τοίνυν καὶ ζωογονίαν** (ἐπὶ ζῴων), Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,9,3 (ἐπὶ παραγωγῆς σκωλήκων), Φίλ.1,14, Δαμάσκ.Ἀρχ.284· **2)** γενεά : Σωρ.1,2· **3)** νεώτ. εἰδ. ἡ ἑκατοστιαία ἀναλογία ἐν τῇ γονιμότητι τῶν γεννωμένων ζώντων παιδίων.
ζωογονικός-ή-όν μτγν. κ. νεώτ. ζωογονητικὸς βλ.λ. : Φίλ.2,148, Πρόκλ.Στοιχ.Θεολ.155, Δαμάσκ. Ἀρχ.272 **ζωογονικὸς νοῦς.**
ζωογονικῶς ἐπίρρ. μτγν κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ζωογονικόν, ζωογόνον : Πρόκλ.Ἀλκ.52C.
ζωογόνος (-α)-ο(ν) κ. δημ., μτγν., νεώτ., δημ. θηλ. κ. **ζωόγονη,** ὁ γεννῶν, παράγων ἔμβια ὄντα, δημιουργὸς ζωῆς, παραγωγικός, γόνιμος : Ὀρφ.Ὕμν. 38,3, Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,5· ὁμ. ὄνομα τοῦ Ἀπόλλωνος : ΑΠ 9,525,7· **2)** κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ παρέχων ζωὴν : Ἰουλ.Λόγ.5,175C **ζωογόνος θεός,** Πρόκλ. Ὕμν.1,10, Δαμάσκ.Ἀρχ.282 **ζωογόνον ῥοίζημα,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 45 **ὅπου ἡ φύσις ξεφανερώνει ὅλη τὴν ζωόγονη δύναμή της,** Βάρν.ΛΜ 22 **ἕνας ζωογόνος ἀέρας χύμηξε ἀπάνω του·** **3)** μτφ., μτγν., μσν., νεώτ. καὶ δημ. ἰδίως ἐπὶ πνευματικῶν ἢ ψυχικῶν καταστάσεων, ἰδιοτήτων, ἐνεργειῶν, ὁ τονώνων ψυχικῶς ἢ ἠθικῶς, ὁ ἐμψυχώνων : **ζωογόνος πίστις - διδασκαλία - ἐλπίς.**
ζωογονῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ., δημ., παθ. ἀόρ **ἐζωογονήθην** κ. δημ. **ζωογονήθηκα,** παράγω ἔμβια ὄντα, γεννῶ ζῶντα πλάσματα, παρέχω ζωήν : Ἀριστλ.Θαυμ.835b,26, Θεόφρ.ΦΑἰτ.3,22,3 **ἡ φύσι ζωογονεῖ,** Λουκ.Ἔρωτ.19 (ἡ φύσις) **πᾶν ἐζωογόνησεν ἔμψυχον·** || κ. ὁμ. ἐπὶ ζῴων, γεννῶ, ζωοτοκῶ - Διόδ.Σ 1,88 **τοὺς δὲ λύκους . . λέγουσι ταῖς ἐπιμίξίαις ζωογονεῖν ἐξ ἀλλήλων,** Πλούτ.Ἠθ.494C· ὁμ. τὸ παθ. λαμβάνω ζωήν, γεννῶμαι ζῶν : Ἀριστλ. Θαυμ.832a,14· || γεν. γεννῶ, παράγω : Βέττ.Βάλ. 162,17 (στοιχεῖον) **ἕκαστον ἀπὸ ἑτέρου ζωογονεῖται·** || **ζωογονῶ παρθένον** ἐπὶ τοῦ Διὸς τεκόντος τὴν Παλλάδα ζῶσαν ἐκ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ : Λουκ.Θε.Δ 8· πρβλ. Διόδ.Σ 1,23.· **2)** μτφ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. παρέχω ζωήν, δίδω δύναμιν, ἐνδυναμῶ, τονώνω : Ἀριστλ.ἀπ.311 (παθ.), Θεόφρ.Φ Αἰτ.4,15,2, Ἰαϊδ.Χαρ.π.Ἀθήν.3,93F **ζωογονοῦνται δὲ καὶ τρέφονται** (ἐνν. αἱ πῖναι) **διὰ τοῦ προσπεφυκότος τῇ σαρκὶ μέρους,** Παπαδ.Χριστ.Τεμπ. 117 **ὅσα ἐπροσπάθει νὰ δροσίσῃ** (ἐνν. ὁ ἀὴρ) **καὶ δὲν ἴσχυε νὰ ζωογονήσῃ,** Δρασ.Βοταν.33 **ἐζωογόνησε διὰ νέων κλάδων πεύκων τὴν πυράν, - ὁ ἥλιος ζωογονεῖ τὴν φύσιν·** **3)** ὁμ. μτφ. τονώνω ψυχικῶς ἢ ἠθικῶς, ἐμψυχῶ, ἐνθαρρύνω : Φίλ. 2,378 **σωφροσύνη ζωογονεῖ τὸ φρονοῦν,** Ζαλοκ.Πρῶτ.Ἔτους 20 **ἀλλ' εἰς τοῦ νοῦ της τὰς πτυχὰς ἐλπὶς ἐκλάμπει ἄλλη, | τὴν πρὶν ζωογονοῦσα·** πρβλ. ζωογόνος 3)· **4)** διατηρῶ τινα ζῶντα, ἐν τῇ ζωῇ, ζωγρῶ : ΠΔ Ἔξ.1,17 **ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα,** αὐτ. Βασ.1,2,6 ΚΔ Λουκ.17,33 **ὃς ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτὴν** (τὴν ζωὴν), **ζωογονήσει αὐτήν.**
ζῳογραφία (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ποι. τ. τοῦ ζωγραφία βλ.λ. : Χρησμ.Σιβ.3,589 **ζῳογραφίαι τυποειδεῖς·** **2)** νεώτ. ἡ ἀπεικόνισις τῶν ζῴων· **3)** ὁμ. νεώτ. ζῳολ. ἡ περιγραφὴ τῶν ζῴων ὡς μέρος τῆς ζῳολογίας.
ζῳογραφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳογραφίαν βλ.λ.2).
ζῳογράφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ποι. τ. τοῦ ζωγράφος βλ.λ. : Θεόκρ.15,81 **ποῖοι ζῳογράφοι τἀκριβέα γράμματ' ἔγραψαν;·** **2)** νεώτ. τὸ ἀρσ. ὡς οὐσ. ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ζῳογραφίαν, τὴν ἀπεικόνισιν ζῴων· **3)** ὁμ. νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος περὶ τὴν ζῳογραφίαν, τὴν περιγραφικὴν τῶν ζῴων.
ζωοδόνος-ον μσν. ὁ δονῶν, κινῶν τὴν ζωήν : Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,73 **ὅπερ ἐν φαινομένῃ ἥλιος τοῦτ' αὐτὸ ἐν ἡμῖν ζωοδόνος τε καὶ φαυσίβιος.**
ζωοδότειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ζωοδοτὴρ ἢ τοῦ ζωοδότης βλ.λ.· Ἡσ.
ζωοδοτὴρ-ῆρος (ὁ), θηλ. **ζωοδότειρα** ὁ δίδων, παρέχων ζωήν : Ὀρφ.ἀπ.65.
ζωοδότης (ὁ) (δίδωμι) μτγν., μσν. κ. νεώτ., θηλ. **ζωοδότειρα** ὁ δίδων, παρέχων ζωήν, ὁ ζωῆς χορηγός, ζωοποιός, ζωοπάροχος : Βέττ.Βάλ.124,31, Θεμιστ.Λόγ.15,198B, - **ζωοδότης ἥλιος·** || ἐκκλ. ἐπίθ.τοῦ Θεοῦ : Ἐπιφάν.2,252, Ἀκολ.ΜΣάββ.Ἐγκωμ. Στάσις 2 **ἄξιόν ἐστι μεγαλύνειν σε τὸν Ζωοδότην,** Μηναῖ.12,3 Ὠδ.8 **ζωοδότην τεκοῦσα Θεόν.**
ζωοδότιον (τὸ) μτγν. τὸ μελίλωτον βλ.λ. : Ψ Διοσκ.3,40.
ζωοδόχος-ον μτγν., ἐκκλ., μσν. κ. νεώτ. ὁ δεχόμενος ἢ δεξάμενος ἐν ἑαυτῷ τὴν ζωὴν (=τὸν Χριστὸν), ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Χριστοῦ : **ζωοδόχος καὶ θεοδέγμων τάφος·** || ὁμ. ἐπίθ. τῆς Θεοτόκου ὡς δεξαμένης ἐν ἑαυτῇ τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, τὸν Ἰησοῦν : Μηναῖ.12,15 Ὠδ.9 **τὴν ζωοδόχον πηγὴν τὴν ἀέναον, . ., τὴν Θεοτόκον.**
ζωόδωρος-ον ἐκκλ. ὁ τὴν ζωὴν δωρούμενος.
ζῳοειδὴς-οῦς-ές μσν. κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος πρὸς ζῷον, ὁ ἔχων μορφὴν ζῴου : Γεωπ.10,9,4· ἐπίρρ. νεώτ. -ῶς.
ζωοθεϊσμὸς (ὁ) νεώτ. ἡ ζῳολατρεία βλ.λ.

ζῳοθεραπεία (ἡ) νεώτ. ἡ θεραπευτικὴ τῶν ζῴων, κτηνιατρική.
ζῳοθεραπευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοθεραπείαν.
ζῳοθετῶ-έω (τίθημι) ἐντίθημί τινι ζωήν, ποιῶ τινα ζῶντα, ζωοποιῶ : Ἀρχελ.π.Ἀντιγ.Καρ.19.
ζῳοθηρία (ἡ) ἡ θήρα πρὸς ἄγραν ζώντων ζῴων: Πλάτ.Σοφ.223B θηρευτικῆς, ζῳοθηρίας.
ζῳοθηρικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοθηρίαν, ὁ κατάλληλος εἰς τὴν ζῳοθηρίαν : Πλάτ.Σοφ.221B **τοῦ δὲ θηρευτικοῦ ζῳοθηρικόν·** ‖ ἡ **ζῳοθηρική** (ἐνν. τέχνη), ἡ ζῳοθηρία : αὐτ. 220A **τὸ δέ, τῶν ἐμψύχων ζῴων οὖσαν θήραν,** προσειπεῖν **ζῳοθηρικήν,** αὐτ.222A.
ζῳοθρέμμων-ονος-ον μσν. ὁ τρέφων ζῷα : Κ Μανασσ.417 **ζῳοθρέμμων βοτάνη·** ‖ τὸ θηλ. **ζῳοθρέπτειρα** ὡς ἐπίθ. τῆς γῆς : αὐτ.2B.
ζωοθυσία (ἡ) ἐκκλ. ἡ θυσία ζῴων : Θεοφύλ. Βουλγ. εἰς ΚΔ Ματθ.21,12 **οὐκέτι χρεία ζωοθυσιῶν.**
ζωοθυτοκαρδιηπατοσκόπος (ὁ) ὁ παρατηρῶν, ἐξετάζων τὰς καρδίας καὶ τὰ ἥπατα τῶν σφαγίων ζῳοθυσιῶν πρὸς μαντείαν, μάντις : ΚΡοδίου, ποιήμ.Ματρ.An.Gr.2,624.
ζωοθυτῶ-έω (θύω) θύω, θυσιάζω ζῷα : Θεόφρ. π.Παρφ.Ἀπαχ.2,26, Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.153B.
ζῳοίκιον (τὸ) νεώτ. ζῳολ. τὸ περίβλημα, ἐν ᾧ ἐγκλείονται τὰ ἀποτελοῦντα τὰς ἀποικίας τῶν βρυοζῴων ζῳάρια.
ζῳόκαυστος-ον μσν. ὁ καυθεὶς ζῶν.
ζῳοκέφαλος-ον μτγν. κ. μσν. ὁ ἔχων κεφαλὴν ζῴου ἢ προσομοίαν μὲ κεφαλὴν ζῴου τινός : Ἀνών. κατὰ Μάξιμ.III L.
ζῳοκηκίς-ῖδος (ἡ) νεώτ. βοταν. παθολογικὸν ἐξοίδημα τῶν φυτῶν προερχόμενον ἐκ δήγματος ἐντόμων ἢ ἄλλου ζῴου.
ζῳοκλέπτης (ὁ) νεώτ., δημ. **ζῳοκλέφτης** ὁ κλέπτης ζῴων καὶ ἰδ. βοσκημάτων, ἀ. ζῳοκλόπος : Δρασ.Βοταν.29 **δὲν ἦτο ἀδύνατος ἡ ἐπιδρομὴ ζῳοκλεπτῶν·** πρβλ. δημ. κατσικοκλέφτης, κλεφτοκοττάς.
ζῳοκλοπή (ἡ) νεώτ. κ. **ζῳοκλοπία** ἡ κλοπὴ ζῴου ἢ ζῴων, ἰδ. βοσκημάτων.
ζῳοκλόπος-ον νεώτ. ὁ κλέπτης ζῴων, ὁ ζῳοκλέπτης βλ.λ.
ζωοκοίμητος μετάθεσις (ἡ) (τῆς Παναγίας) : Γερμ.349 (ἔκδ. Mi.).
ζῳόκολλα (ἡ) νεώτ. ἡ ζωϊκὴ κόλλα βλ.λ.
ζῳοκομία (ἡ) νεώτ. ἡ ἐπιστημονικὴ παραγωγὴ καὶ συντήρησις τῶν ζῴων, τὸ ἔργον τοῦ ζῳοκόμου.
ζῳοκόμος (ὁ, ἡ) νεώτ. ὁ ἐπιστημονικῶς ἐνεργῶν παραγωγὴν καὶ συντήρησιν ζῴων.
ζῳοκτονία (ἡ) (κτείνω) μσν. κ. νεώτ. τὸ ἀποκτείνειν ζῷον· ‖ νεώτ. κ. ὁ παράνομος φόνος ζῴου ἢ ζῴων, ἀποτελῶν ειδικὸν ἀδίκημα.
ζῳοκτόνος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ κτείνων, φονεύων ζῷα : Φιλόστρ.Ἀπολλ.2,66.
ζῳολατρεία (ἡ) νεώτ. ἡ λατρεία τῶν ζῴων, ἡ εἰς τὰ ζῷα ὡς εἰς θεότητας ἀποδιδομένη λατρεία, ἡ θεοποίησις τῶν ζῴων.
ζῳολάτρης (ὁ) νεώτ., θηλ. **ζῳολάτρις-ιδος** ὁ λατρεύων τὰ ζῷα ὡς θεούς, ὁ θεοποιῶν τὰ ζῷα.
ζῳολατρικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳολατρείαν : **ζῳολατρικαὶ θρησκεῖαι.**
ζῳολιθικός-ή-όν νεώτ. ἐπὶ πετρωμάτων, ὁ περιέχων ζῳολίθους.
ζῳόλιθος (ὁ) νεώτ. παλαιοντ. παλαιὰ ὀνομασία τῶν ἐντὸς τῶν στρωμάτων τῆς γῆς ἀπολελιθωμένων λειψάνων ζῴων, ἀ. ἀπολιθώματα.
ζῳολογία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἐπιστήμη ἐξετάζουσα τὴν ἐξωτερικὴν μορφὴν τῶν ζῴων, τὴν λειτουργίαν τοῦ ὀργανισμοῦ αὐτῶν, τὰ φαινόμενα **τῆς ζωῆς, ὡς καὶ** τὰς σχέσεις αὐτῶν πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸν ἔξω κόσμον· **2)** σύγγραμμα, βιβλίον, ἐν ᾧ περιγράφονται τὰ ζῷα καὶ ἐξετάζονται πάντα τὰ συναφῆ πρὸς αὐτὰ ζητήματα.
ζῳολογικός-ή-όν νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳολογίαν ἢ τὰ ζῷα : **ζῳολογικὸς σταθμός·** ‖ ὁ περιέχων, περιλαμβάνων ζῷα : **ζῳολ. κῆπος - μουσεῖον - γεωγραφία·** ἐπίρρ. **-ῶς.**
ζῳολόγος (ὁ, ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἐπιστήμων ἀσχολούμενος συστηματικῶς περὶ τὴν ζῳολογίαν.
ζῳομορφία (ἡ) νεώτ. κ. δημ. ἡ κατὰ τὴν μορφὴν ὁμοιότης πρὸς τὰ ζῷα· ‖ ἡ ἐν μορφῇ ζῴου ἀπεικόνισις, ἰδ. ἐπὶ ποθῶν ἢ φανταστικῶν ὑπάρξεων : Παπαντ.Ἅγ.Ὄρ.55 **εἶναι κάτι ζωντανὸ καὶ συγκινητικὸ οἱ ζῳομορφίες τῶν πειρασμῶν τοῦ . . Ἀντωνίου·** **2)** πραγματεία περὶ τῆς μορφῆς, τοῦ ἐξωτερικοῦ σχηματισμοῦ τῶν ζῴων.
ζῳομορφισμός (ὁ) νεώτ. θρησκευτικὴ δοξασία, καθ' ἣν τὸ θεῖον νοεῖται καὶ λατρεύεται ὑπὸ μορφὴν ζῴου· πρβλ. ἀνθρωπομορφισμός.
ζῳομορφιστής (ὁ) νεώτ. ὁ ὀπαδὸς τοῦ ζῳομορφισμοῦ βλ.λ.
ζῳόμορφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων μορφὴν ζῴου : Πλούτ.Νομ.8 **ἀνθρωποειδῆ καὶ ζῳόμορφον εἰκόνα θεοῦ.**
ζωομύριστος-ον μσν. ὁ ἐνέχων, ἀναδίδων, μυρίζων ζωήν : Στουδ.Θεόδ.721 (ἔκ. Mi.) **ζωομύριστον ξύλον ὁ σταυρός.**
ζῷον (τὸ) κ. μσν. κ. νεώτ., δημ. **ζῷο** κ. **ζῶ,** πληθ. **ζᾶ,** πᾶν ἐνόργανον ἔμβιον ὂν κεκτημένον τὴν ἱκανότητα τοῦ αἰσθάνεσθαι καὶ κινεῖσθαι ἀφ' ἑαυτοῦ, λαμβάνον καὶ ἐπεξεργαζόμενον τὴν τροφὴν αὐτοῦ ἐντὸς ἐσωτερικῆς κοιλότητος πρὸ τῆς ἀφομοιώσεως αὐτῆς καὶ ἔχον, κατὰ τὸ εἶδος, ἰδιάζουσαν καὶ καθωρισμένην μορφήν· Πλάτ.Τίμ.77B « πᾶν . ὅ τι περ ἂν μετάσχῃ τοῦ ζῆν, ζῷον μὲν ἄν. . λέγοιτο », ΕΜ 413,17 « καὶ ζῶϊον· πλάσμα ζωντανόν, ζωὴν ἔχον » : Πίνδ.Ο 7,52 **ζωοῖσιν ἑρπόντεσσί θ'** (ἐν ἀντιθ. πρὸς τὰ ἑρπετά), Ἡρ.5,10 **τὰ γὰρ ζῷα ταῦτα φαίνεται εἶναι δύσριγα** (ἐπὶ μελισσῶν), Ἀριστφ.Σφ.551 **τρυφερώτερον, ἢ δεινότερον ζῷον,** Πλάτ.Φαίδ.70D **κατὰ ζῴων πάντων καὶ φυτῶν,** αὐτ.Νόμ.936C **ὅπως ἡ χώρα τοῦ τοιούτου ζῴου καθαρὰ γίγνηται** (ἐλευθερωθῇ ἀπὸ τοιούτου εἴδους ζῴου, περιφρονητικῶς ἐπὶ τῶν ἐπαιτῶν), Φιλόδ.Ρητ.1,98S, Πάπ. **ζῷα καὶ θρέμματα, - ὁ ἄνθρωπος εἶναι λογικὸν ζῷον, - τὰ ζῷα διαιροῦνται εἰς σπονδυλωτὰ καὶ ἀσπόνδυλα, - ζῷον πονηρὸν** (ἐπὶ γυναικός) : Σεκοῦνδ.8· ‖ εἰδ. νεώτ. πᾶν ἐνόργανον ὄν, πλὴν τοῦ ἀνθρώπου, κτῆνος, ζωντανό, ζωντόβολο : **ζῷα κατοικίδια** (τὰ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐξημερωθέντα καὶ χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς ἀνάγκας αὐτοῦ), **ζῷα ἄγρια** (τὰ μήπω ἐξημερωθέντα, ἀλλὰ κατὰ φύσιν ζῶντα), δημ. **ζῷα χοντρὰ** (οἱ βόες καὶ τὰ φορτηγά), **ζῷα λειανὰ** (τὰ πρόβατα καὶ αἱ αἶγες)· ‖ νεώτ. μτφ. ὑβριστ. ἐπὶ προσ., ὁ ἔχων ἰδιότητας ὁμοιαζούσας πρὸς τὰς τοῦ ζῴου, ἄξεστος, χονδροειδής, ἀμαθής, βλάξ : **εἶναι ὁλωσδιόλου ζῷον·** **2)** ὁμοίωμα οὐχὶ ἀναγκαίως ζῴου, γλυφή, εἰκών, ζωγραφιά· Φώτ. « ζῷον καὶ τὸ ἀληθινὸν καὶ τὸ γεγραμμένον λέγουσι » : Ἡρ.3,88 **ζῷον δὲ οἱ ἐνῆν ἀνὴρ ἱππεύς·** συνήθ. ἐν πληθ. : αὐτ.1,203 **ζῷα εἰς τὴν ἐσθῆτα ἐγγράφειν,** αὐτ.4,88 **ζῷα γραψάμενος πᾶσαν τὴν ζεῦξιν τοῦ Βοσπόρου** (ζωγραφήσας. . καθὼς ὑπῆρξεν ἐν τῇ πραγματικότητι), Πλάτ.Πολ. 515A **ἀνδριάντας καὶ ἄλλα ζῷα εἰργασμένα,** Πλούτ.Περ.13 **ἐπὶ τῷ ταχὺ καὶ ῥᾳδίως τὰ ζῷα ποιεῖν·** **3)** σημεῖον τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου, ζῴδιον, ἀστερισμός : Μαν.2,166.
ζῳονομία (ἡ) νεώτ. ἐπιστήμη ἔχουσα ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν νόμων τῶν διεπόντων τὰ

φαινόμενα τῆς ζωῆς τῶν ἐνοργάνων ὄντων· ἄ. ζωϊκὴ φυσιολογία.
ζῳονομικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳονομίαν.
ζῳονόμος (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀσχολούμενος περὶ τὴν ζῳονομίαν.
ζῳονοσία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. πᾶσα νόσος τῶν ζῴων μεταδιδομένη καὶ εἰς τοὺς ἀνθρώπους.
ζῳονοσολογία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἡ ζῳοπαθολογία βλ.λ.
ζῳονοσολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳονοσολογίαν.
ζῳόνυχον (τό) μτγν. τὸ ποῶδες φυτὸν λεοντοπόδιον βλ.λ. : ΨΔιοσκ.4,133.
ζῳοπαθολογία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κλάδος τῆς κτηνιατρικῆς ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἔρευναν τῶν παθήσεων τῶν ζῴων, ἄ. ζῳονοσολογία.
ζῳοπαθολογικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοπαθολογίαν, ζῳονοσολογικός.
ζῳοπαιδεία (ἡ) νεώτ. ζῳολ. κλάδος τῆς ζῳολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἀνατροφὴν καὶ συντήρησιν τῶν ζῴων, ἄ. ζῳοτεχνία.
ζῳοπανήγυρις-εως (ἡ) νεώτ. ἐμπορικὴ πανήγυρις ἐν ᾗ ἐκτίθενται ζῷα, καὶ ἰδίως μεγάλα, πρὸς πώλησιν, ζῳοπάζαρο.
ζῳοπαράσιτα (τά) νεώτ. ζωϊκὰ παράσιτα ἐπὶ ἄλλων ζῴων ζῶντα.
ζωοπάροχος-ον μσν. κ. νεώτ. ὁ παρέχων, χορηγῶν, δωρούμενος ζωήν, ζωοδότης, ζωογόνος : ΨΧρυσ.7,499,26, ΘΛειτ.᾿Ακολουθ.Θ Μεταλήφ.Εὐχ.7 Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου **τῶν σῶν ζωοπαρόχων καὶ ἀμέμπτων Μυστηρίων μετασχεῖν.**
ζῳοπλάστης (ὁ) μτγν. ὁ δημιουργός : Φίλ.1,184· **2**) ὁ πλάττων ζῷα, εἰκόνας, γλύπτης : αὐτ.2,211.
ζῳοπλαστία (ἡ) μσν. ἡ πλάσις ζῴων, καλλιτεχνικὴ παράστασις : Εὐστ.1157,25.
ζῳοπλαστῶ-έω μτγν. πλάττω ζῷα, πλάττω ἢ γλύφω τὰς εἰκόνας ἐμβίων ὄντων : Λυκόφρ.844 **ζ- τοὺς ἄνδρας**· πρβλ. ζωγραφῶ· **2**) δημιουργῶ ἔμβια ὄντα : Φίλ.1,13 **ζ- θνητὰ γένη.**
ζωοποίησις-εως (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζωοποιῶ, ζωογόνησις, ἐμψύχωσις : ΠΔ῞Εσδρ. 2,9,8 **δοῦναι ζωοποίησιν μικρὰν ἐν τῇ δουλείᾳ.**
ζωοποιητικός-ή-όν κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζωοποίησιν, ὁ ἱκανὸς πρὸς δημιουργίαν ζωῆς, ζωογόνος : Θεολ.᾿Αριθμ. 31, Διοκλ.Καρ.172.
ζωοποιΐα (ἡ) κ. νεώτ. ζωογόνησις, ζωογονία : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,18,2, Δαμάσκ.᾿Αρχ.100.
ζωοποιός-όν κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ δημιουργῶν, παρέχων ζωὴν εἴς τινα, ζωογόνος, ζωοδότης· Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,9,6, Πορφ. π. Εὐσ.Εὐαγγ.Προπ.3,11, Σχόλ.Εὐρ.Φοίν.347 **ζ- τὸ ὕδωρ καὶ γόνιμον,** Σύμβολ.Πίστ.8 **καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ῞Αγιον τὸ κύριον, τὸ ζωοποιόν,** ΘΛειτ.῾Εσπερ.Εὐχὴ 5 **σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι,** Δαμάσκ.᾿Αρχ.80, Πάπ. **ἐν ὀνόματι τῆς ἁγίας καὶ ζωοποιοῦ τριάδος,** Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,85 **εὑρήκαμεν τὸν τίμιον καὶ ζωοποιὸν Σταυρόν**· ὁμ. μετὰ γεν : Δαμάσκ.᾿Αρχ.283 **ζ- τῆς ὅλης γενέσεως.**
ζωοποιῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. γεννῶ, παράγω ἔμβια ὄντα, ζωογονῶ : ᾿Αριστλ.Ζ1 555b,9 **καὶ ἐν τούτῳ ἐπῳάζουσαι ζωοποιοῦσι**· ‖ παρέχω ζωὴν εἴς τινα, ζωογονῶ : ᾿Αριστλ.ΖΓ 730a,2 **τῇ δυνάμει -τῇ ἐν τῇ γονῇ ζωοποιεῖν,** Θεόφρ.ΦΑἰτ. 3,22,4· **2**) μτφ. παρέχω ζωήν, ἐνισχύω, ἐνδυναμώνω, ζωογονῶ : Διόδ Σ 2,52 **συνεργήσαντος ἡλίου τοῦ ζωοποιοῦντος τὰς ἑκάστων μορφάς,** ΚΔ Κορινθ.2,3,6 **τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ,** Δαμάσκ. ᾿Αρχ.78 **ζ- ἑαυτό,** Μηναῖ.12,10 ᾿Ωδ.9 **ζωοποιοῦντα τοὺς πίστει σε μεγαλύνοντας,** Διγεν.᾿Ακρ.1117· **3**) ποιῶ τινα ζῶντα, παρέχω τινὶ ζωὴν : ΠΔ Βασ. 4,5,7 **ὁ θεὸς ἐγὼ τοῦ θανατῶσαι καὶ ζωοποιῆσαι,** ΚΔ ᾿Ιω 5,21 **ὁ πατὴρ ἐγείρει τοὺς νεκροὺς καὶ ζωοποιεῖ**· ‖ φέρω εἰς τὴν ζωήν, κάμνω ὥστε νὰ λάβῃ τις ζωὴν : Λουκ.᾿Αλ.᾿Ιστ.1,22 **ἐξάγουσι νεκρά, ἐκθέντες δὲ αὐτὰ πρὸς τὸν ἄνεμον κεχηνότα ζωοποιοῦσι**· **4**) μτφ. ἐνισχύω τινὰ ἠθικῶς, ἐμψυχώνω· **5**) τὸ παθ. ἀνίσταμαι ἐκ νεκρῶν, βλαστάνω, αὐξάνω : ΚΔ Κορινθ.1,15,36 **σὺ ὁ σπείρεις, οὐ ζωοποιεῖται ἐὰν μὴ ἀποθάνῃ**· ‖ ρηματ.π. ζωοποίησις, ζωοποιΐα, ζωοποιός.
ζῳοπώλης (ὁ) ὁ πωλῶν ζῷα, καὶ ἰδ. πρὸς θυσίαν· ῾Ησ. « ὁ τὰ ἱερὰ ζῷα (θύματα) πιπράσκων ».
ζῳόπωλις-ιδος (ἡ) καθ' ῾Ησ. ἡ τῶν ζῴων ἀγορά.
ζωός-ή-όν (ζῶ) κ. **ζώς,** δωρ. **ζοός,** κρητ. **δωός,** ζῶν, ζωντανός : ᾿Ιλ.Ζ 38 **᾿Αδρηστον . . ζωὸν ἕλ',** αὐτ. Ε 887, ΠΙνδ.Π 4,209 **δίδυμοι γὰρ ἔσαν ζωοί,** ῾Ηρ 2,70 **ἔχων δέλφακα ζωήν,** αὐτ.1,194, Ξεν.῾Ελλ.1,2,5 **ἕνα μὲν ζωὸν ἔλαβον**· πρβλ. ζωγρῶ· ‖ μτφ. : Αἰσχ.᾿Ελεγ.3 **ζωὸν δὲ φθιμένων . . κλέος**· ‖ ὁμ. ὁ δωρ. τ. **ζοός** : ᾿Αρχίλ.63(58) **χάριν δὲ μᾶλλον τοῦ ζοοῦ διώκομεν ⟨οἱ⟩ ζοοί,** ᾿Επίχ.189, Θεόκρ. 2,5 **τεθνάκαμες ἢ ζοοὶ εἰμές.**
ζωόσοφος-ον μτγν. ὁ σοφίζων, διδάσκων τὸν βίον, ὁ σοφὸς εἰς τὰ τῆς ζωῆς : ΑΠ 1,88 **ζωοσόφων λογίων θεοτερπέα πυρσὸν ἀνάπτεις.**
ζῳόσπερμα-ατος (τό) νεώτ. βιολ. σπερματοζωΐδιον βλ.λ.
ζῳοσποριάγγειον (τό) νεώτ. ζῳολ. τὸ κύτταρον, ἐν ᾧ διαμορφοῦνται τὰ ζῳοσπόρια.
ζῳοσπόριον (τό) νεώτ. βοταν. τὰ πρωταρχικὸν κύτταρον φυτῶν τινων κρυπταγάμων.
ζωοσταγής-οῦς-ές μσν. ὁ στάζων ζωήν : Στοὺδ.Θεόδ.721 (ἔκδ.Mi.) **ζωοσταγὴς βότρυς.**
ζῳοστάσιον (τό) (ἵστημι) μσν. τόπος ἐν ᾧ ἵστανται τὰ ζῷα, σταθμὸς ζῴων, στάβλος : Εὐστ.531,17.
ζῳοτάμον ἐσφ.γρ. ἐν ᾿Ορφ.᾿Αργ.315 (κῶδ. διόρθ. ζῳὰ ταμών).
ζῳοταριχεία (ἡ) νεώτ. ἡ τέχνη τοῦ ταριχεύειν ζῷα.
ζῳοταριχευτής (ὁ) νεώτ. ὁ ταριχευτὴς ζῴων.
ζῳοταριχευτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοταριχείαν.
ζῳοτέχνης (ὁ) νεώτ. ἐπιστήμων ἀσχολούμενος περὶ τὴν ζῳοτεχνίαν βλ.λ.
ζῳοτεχνία (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς βιολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἐπωφελεστέραν διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐκμετάλλευσιν τῶν κατοικιδίων ζῴων.
ζῳοτεχνικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοτεχνίαν : **ζῳοτεχνικὴ ὑπηρεσία** (κρατικὴ ὀργάνωσις ἀποσκοποῦσα τὴν βελτίωσιν καὶ προαγωγὴν τῆς κτηνοτροφίας)· ἐπίρρ.-**ῶς.**
ζῳότης-ητος (ἡ) μτγν. ἡ ἰδιότης τοῦ ζῴου, ἡ ζωϊκὴ φύσις : Δημήτρ.Λάκ.1055,15, Πλαύτ.᾿Ηθ.1001Ι, ᾿Απολλ.Δύσκ.᾿Αντων.6,24, Γαλ 19,163· **2**) ζωτικὴ δύναμις, ζωτικότης : Δαμάσκ.᾿Αρχ.58.
ζωοτοκία (ἡ) κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζωοτοκεῖν, ὁ τοκετός, γέννησις ζῶντος ὄντος : ᾿Αριστλ.ΖΓ 754b,29 **οὐκ ἀπολύεται τῆς ὑστέρας τὸ ᾠόν, ἀλλ' ἐχόμενον μεγαχωρεῖ κάτω πρὸς τὴν ζωοτοκίαν**· ‖ νεώτ. ζῳολ. ἡ ἐν τῷ μητρικῷ σώματι ἀνάπτυξις τοῦ ᾠαρίου καὶ ἡ μετὰ τὸν ὡρισμένον χρόνον τῆς κυήσεως γέννησις τελείου ὄντος, ἀντίθ. ᾠοτοκία· **2**) νεώτ. βοταν. ὁ σχηματισμὸς ὀφθαλμῶν ἢ βολβοφθαλμιδίων ὑπὸ τῶν φυτῶν ἐντὸς τῶν ἀνθέων σπερμάτων.
ζωοτόκος-ον κ. νεώτ. ὁ τίκτων ζῶντα, ὁ γεννῶν ἄρτια ζῷα, ἀντίθ. ᾠοτόκος : ᾿Αριστλ.Ζ1 489a, 34 **τὰ μὲν ζωοτόκα, τὰ δὲ ᾠοτόκα,** Φίλ.1,502. ‖ ὁ γεννῶν ζωντανά, ἐν ζωῇ : Θεόκρ.25,125 **ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε**· ‖ ἐπὶ φυτῶν, τὰ σχηματίζοντα ὀφθαλμοὺς ἐντὸς τῶν ἀνθέων ἀντὶ σπερμάτων· **2**) ζωοδότης, ζωοπάροχος : Νόνν.Δ 26,191.

ζωοτοκῶ-έω κ. νεώτ. εἶμαι ζωοτόκος, τίκτω ζῶντα, γεννῶ ἄρτια ζῷα, ἀντίθ. ᾠοτοκῶ : Ἀριστλ. Πολιτ.1256b,13 **ὅσα σκωληκοτοκεῖ ἢ ᾠοτοκεῖ, ὅσα δὲ ζωοτοκεῖ**· κ. παθ. : αὐτ.ΖΜ 693b,23· || γεν. : Φίλ.1.263 **ζωοτοκεῖ ἀήρ**· **2)** ἐκκλ. παρέχω ζωήν, προικίζω μὲ ζωήν· ρηματ. π. ζωοτοκία, ζωοτόκος.

ζῳοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ἀνατομικὴ τομὴ ἐπὶ ζῶντος ζῴου πρὸς πειραματισμόν.

ζῳοτομικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοτομίαν.

ζῳοτόμος (ὁ, ἡ) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος εἰδικῶς περὶ τὴν ἀνατομικὴν ζῶντος ζῴου.

ζῳοτοξίνη (ἡ) νεώτ. τοξικὴ ὕλη ἐκκρινομένη ὑπό τινων ζῴων οἷον ὁ ἰὸς τῶν ὄφεων, τῶν μελισσῶν κτλ.

ζῳοτροφεῖον (τό) γλωσσ. κ. νεώτ. ὁ τόπος, ἐν ᾧ διατρέφονται ζῷα.

ζωοτροφή (ἡ) δημ. ζωοτροφία βλ.λ. : Κορ.Ἄτ. 4Α',162 ἐν λ.

ζῳοτροφία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ τρέφειν, διατρέφειν ζῷα : Πλάτ.Πολιτ.261Ε **τῆς ζῳοτροφίας τὴν τῶν ξυμπόλλων κοινὴν τροφήν.**

ζωοτροφία (ἡ) μσν., νεώτ. κ. δημ. τὰ πρὸς τὸ ζῆν χρήσιμα, τὰ πρὸς συντήρησιν τῆς ζωῆς ἀπαιτούμενα : Βέλθ.Χρυσ.1207 **ἀχίτωσι τε καὶ γυμνοί, ἄνευ ζωοτροφίας**, Δούκ.15· **2)** εἰδ. νεώτ. κ. δημ. κτ. πληθ. τὰ τρόφιμα.

ζῳοτροφικός-ή-όν μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοτροφίαν βλ.λ., ὁ κατάλληλος εἰς τὴν ζῳοτροφίαν : Πλάτ.Πολιτ. 263Ε **μέρος ἦν που τοῦ ζῳοτροφικοῦ γένους**· || ἡ **ζῳοτροφική** (ἐνν. τέχνη), ἡ ζῳοτροφία : αὐτ. 267Β **ζῳοτροφικῆς εἶδος ἀγελαιοτροφικόν.**

ζωοτροφικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζωοτροφίαν βλ.λ.· **2)** κτ. ἐπέκτ. ὁ περιέχων θρεπτικὰς οὐσίας.

ζῳοτρόφος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ τρέφων ζῷα, κτηνοτρόφος : Μάξ.Τύρ.39,4, αὐτ.41,5· **2)** ζωοποιός, θρεπτικός, ἐπὶ γάλακτος : Κλήμ.Ἀλ.119.

ζωοτροφῶ-έω κ. νεώτ. τρέφω ἢ ἔχω παρασιτικὰ ζῴφια : Θεόφρ.ΦΑἰτ.2,17,8· **2)** γεν. τρέφω ζῷα : Φίλ.1,641 **ἀὴρ ζ- μᾶλλον γῆς**· **3)** ἔχω, φυλάττω ζῷα : Φίλ.2,233· **4)** νεώτ. κ. δημ. ἐφοδιάζω τινὰ διὰ τροφίμων, παρέχω ζωοτροφίας βλ.λ.2).

ζῳοτύπος-ον μτγν. ὁ πλάττων, ἀπεικονίζων ἔμψυχα ὄντα κατ' ἀπομίμησιν τῆς φύσεως, ὁ ποιῶν εἰκόνας ζῴων : Μαν.4,343, Νόνν.Δ 5,527· γεν. ἐπὶ γλύπτου : ΑΠ 15,1.

ζωούλα (ἡ) δημ. κ. **ζωΐτσα** ὑποκορ. τοῦ ζωὴ βλ.λ., ἐν θωπευτ. σημ. : Παλαμ.Τάφ.45,9 **μ' ὅλη τὴ ζωούλα σου,) φτωχὴ κι εὐτυχισμένη**, φρ. **ζωούλα μου** (προσφώνησις πρὸς λίαν προσφιλῆ πρόσωπα)· || ἐν χρ. κ. σκωπτ. : **ἀγαπάει τὴ ζωούλα του.**

ζῳοφαγία (ἡ), νεώτ. κ. **ζωοφαγία** τὸ τρώγειν ζωϊκὴν τροφὴν ἢ ζῷα, σαρκοφαγία, κρεοφαγία, ἀντίθ. φυτοφαγία : Ἀριστλ.ΖΙ 628b,13 **τροφῇ δὲ χρῶνται μὲν καὶ ἀπ' ἀνθῶν τινῶν καὶ καρπῶν, τὴν δὲ πλείστην ἀπὸ ζῳοφαγίας**, Πορφ.Ἀποχ.2,27, αὐτ.4,21.

ζῳοφαγικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοφαγίαν.

ζῳοφάγος-ον, νεώτ. κ. **ζωο**- ὁ τρώγων ζωϊκὴν τροφήν, σαρκοφάγος, φυτοφάγος : Ἀριστλ.Πολιτ. 1256a,25 **τὰ μὲν ζῳοφάγα τὰ δὲ καρποφάγα τὰ δὲ παμφάγα**, αὐτ.ΖΜ 696b,29· **2)** εἰδ. νεώτ. ζωολ. τὸ αὐδ. ἐν πληθ. **ζωοφάγα** μαρσιποφόρα τινὰ ζῷα τρεφόμενα ἐκ τῶν σαρκῶν ἄλλων ζῴων, ἁ. ἁρπακτικὰ ἢ σαρκοφάγα.

ζῳοφαγῶ-έω, νεώτ. κ. **ζωο**- εἶμαι ζῳοφάγος, τρώγω ζωϊκὴν τροφήν : Ἀριστλ.ΖΙ 590b,1 **τὰ μὲν ζῳοφαγοῦντα τρέφεται τοῖς μικροῖς ἰχθυδίοις.**

ζῳόφθαλμον (τό) μτγν. τὸ φυτὸν ἀείζῳον βλ.λ. τὸ μέγα : Διοσκ.4,88.

ζῳοφθορία (ἡ) μτγν. · ἡ διαφθορὰ τῶν ζῴων, ἡ μετὰ τῶν ζῴων σαρκικὴ μῖξις, κτηνοβασία : Γρηγ. Ναζ.1,950.

ζῳοφθόρος-ον (φθείρω) μτγν. κ. μσν. ὁ φθείρων, καταστρέφων ζῷα : Εὐστ.Πον.310,93· **2)** ἐκκλ. ὁ μετὰ ζῴων σαρκικῶς μιγνύμενος, κτηνοβάτης.

ζῳοφιλία (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζῳοφίλου, ἡ ὑπερβολικὴ ἀγάπη πρὸς τὰ ζῷα· **2)** εἰδ. βοταν. ἡ γονιμοποίησις τῶν ἀνθέων φυτῶν τινων διὰ τῆς μεταφορᾶς τῆς γύρεως ὑπὸ διαφόρων ζῴων.

ζῳόφιλος (-η)-ο(ν) νεώτ. κ. δημ. ὁ λίαν ἀγαπῶν καὶ προστατεύων τὰ ζῷα.

ζῳοφοβία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ψυχοπάθεια, **καθ' ἣν** καταλαμβάνεταί τις ὑπὸ **ἀδικαιολογήτου** φόβου ἐπὶ τῇ ἁπλῇ θέᾳ ὡρισμένων ζῴων.

ζῳοφορικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζῳοφόρον βλ.λ., ὁ τῆς ζῳοφόρου.

ζωοφόρος-ον μτγν. κ. νεώτ. ὁ φέρων, ὁ παρέχων ζωήν : Ἐπιγρ.,Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 9,765 **ζωοφόροι ἄνεμοι.**

ζῳοφόρος-ον κ. νεώτ. ὁ φέρων ζῷα, εἰδ. ὁ φέρων ἐπ' αὐτοῦ εἰκονιζόμενα ζῷα, πλήρης γλυφῶν : Διόδ.Σ 18,26 **πίνακας..ζῳοφόρους.. ἔχον**· || νεώτ. τὸ θηλ. **ζῳοφόρος** ὡς οὐσ. τὸ μεταξὺ τοῦ ἐπιστηλίου καὶ γείσου διάζωμα ἐν τῷ θριγκῷ τοῦ Ἰωνικοῦ ναοῦ, κοσμούμενον συνήθως δι' ἀναγλύφων παραστάσεων, ἁ. ζῳφόρος· || νεώτ. γεν. τὸ ὑπὸ τὸ γεῖσον διάζωμα τῆς οἰκίας· **2) ὁ ζ- κύκλος** ὁ ζῳδιακός : Ἀριστλ.Κόσ.392a,11· κ. ἄνευ τοῦ **κύκλος** : Φίλ.2,153,ΑΠ 14,124· ὁμ. **σφαῖρα ἡ ζ-** (κῶδ. ζωηφ-) : Φίλ.2,294.

ζωοφορῶ-έω κ. μσν. κ. νεώτ. φέρω ἐν γαστρὶ ζῶν ἔμβρυον, κυοφορῶ τι ζῶν : Ἀριστλ.ΖΙ 638a,31 **ὅσα δὲ ζῳοφορεῖ, [τούτοις] διὰ τὸ μεταβάλλειν τὴν δύναμιν αὐξανομένου** (τοῦ ἐμβρύου)· || ὁμ. ἐπὶ φυτῶν, φέρω καρποφόρον βλαστόν : Γεωπ.5,13,1.

ζῳοφυσική (ἡ) νεώτ. κλάδος τῆς ζῳολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν μελέτην τῶν φυσικῶν ἰδιοτήτων τῶν ζῴων.

ζῳοφυτικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὰ ζῳόφυτα βλ.λ., ὁ περιέχων ζῳόφυτα.

ζῳόφυτος-ον κ. μσν. κ. νεώτ. ζώφυτος βλ.λ.2) : Πλούτ.Ἠθ 701C **ζ- μέρη**· **2)** τὸ οὐδ. **ζῳόφυτον** τὸ ζῷον ἐν ταὐτῷ καὶ φυτόν : Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,41, Νικ.Χων. ἐν Σάθ.1,93 **ὡς κέλυφοι οἱ φερέοικοι καὶ ὄστρακα τὰ ζῳόφυτα**· || νεώτ. παλαιοτέρα ὀνομασία τῶν κοιλεντερωτῶν ζῴων· **3)** ὁμ. εἰδ. τὸ φυτὸν ἀείζῳον τὸ μέγα : ΨΔιοσκ.4,88.

ζωοφυτῶ-έω μτγν. ἀναδίδω ζωηροὺς κλάδους, ἀνθῶ : Πάπ.,Ἀπολλ.Ἱστορ.ἀπ.π.Ἀθήν.15,682D **ἀνατρέχουσι καὶ ζωοφυτοῦσι**, Πάπ.· **2)** γεννῶ, παράγω ἔμβια ὄντα ἢ παρέχω τινὶ ζωήν : Φίλ.2,372.

ζωοφυῶ-έω μτγν. δ.γρ. ἀντὶ ζωοφυτῶ βλ.λ.2) : Φίλ.2.294.

ζῳοχημεία (ἡ) νεώτ. ζῳολ. κλάδος τῆς ζῳολογίας ἔχων ἀντικείμενον τὴν ἐξέτασιν, ἔρευναν τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν ἐμβίων ὄντων.

ζῳοχημικός-ή-όν νεώτ. ὁ εἰδικῶς περὶ τὴν ζῳοχημείαν ἀσχολούμενος.

ζῳοχωρία (ἡ) νεώτ. βοταν. ἡ διασπορὰ τῶν σπερμάτων τῶν φυτῶν διὰ τῶν ζῴων.

ζῳοψία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. ὀπτικὴ ψευδαισθησία νευροπαθῶν, ἀλκοολικῶν, καθ' ἣν ὁ πάσχων φαντάζεται, ὅτι βλέπει πρὸ αὐτοῦ κινούμενα εἰδεχθῆ ζῷα.

ζῳοψυχολογία (ἡ) νεώτ. ἡ ψυχολογία τῶν ζῴων, ἡ ἔρευνα καὶ μελέτη τοῦ ψυχικοῦ βίου τῶν ζῴων.

ζῳοψυχολόγος (ὁ,ἡ) νεώτ. ὁ ἀσχολούμενος συστηματικῶς περὶ τὴν ψυχολογίαν τῶν ζῴων : Νιρβ.Μαλλ.Κουβ.101 **οἱ ζῳοψυχολόγοι δὲν μᾶς ἔλυσαν τὸ μυστήριον.**

ζώπισσα (ἡ) μτγν. κ. νεώτ. ἡ παλαιὰ πίσσα καὶ

ὁ κηρὸς ξυόμενος ἐκ παλαιῶν πλοίων, ἢ ρητίνη πεύκης : Διοσκ.1,72· **2)** εἰδ. νεώτ. ναυτ. μῖγμα πίσσης καὶ κεδρίας βραζόμενον καὶ ἀναμιγνυόμενον μετὰ λίπους καὶ αἰθάλης πρὸς ἐπάλειψιν τῶν ὑφάλων τῶν πλοίων.

ζωπονῶ-έω μτγν. παριστῶ ζωντανά : Φίλιππ.Θεσσ. ΑΠ 9,742.

ζωπύρα (ἡ) μτγν. τὸ φυτὸν κλινοπόδιον· Ἡσ.

ζωπύρειος (ἡ) μτγν. φάρμακόν τι ὀνομασθὲν ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰατροῦ Ζωπύρου : Ὀρειβ. ἀπ.125· πρβλ.Γαλ.14,205.

ζωπύρημα-ατος (τὸ) γλωσσ. ζώπυρον, σπινθήρ : Σχόλ.Ἀριστφ.Λυσ.107.

ζωπύρησις-εως (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ἡ ἐνέργεια τοῦ ζωπυρεῖν, τὸ ἀνάπτειν, κ. μτφ. : Γρηγ. Νύσσ.2,862· **2)** νεώτ. μτφ. ἡ τόνωσις τοῦ ἠθικοῦ, ἐμψύχωσις, γκάρδιωμα.

ζωπύριον (τὸ) μτγν. τὸ φυτὸν κλινοπόδιον βλ.λ. πιθ. ἐν Διοσκ.3,95 (ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἰατροῦ Ζωπύρου)· **2)** ἐν τῷ πληθ. **ζωπύρια** φυσητῆρες, δι' ὧν ἀνάπτεται τὸ πῦρ : Φώτ.κ.Σουΐδ. (εἰμὴ ἀναγν. ζωπυρεῖα).

ζωπυρίς-ίδος (ἡ) μτγν. ἡ ζωοποιοῦσα, ἀναζωογονοῦσα : Ἰουλ.Λόγ.5,172Β.

ζώπυρον (τὸ) κ. νεώτ. τεμάχιον ἀνημμένου ἄνθρακος πρὸς ἄναψιν πυρός, ὁ ἐν τῇ σποδιᾷ μικρὸς σπινθὴρ πρὸς ἄναψιν πυρός, σπέρμα πυρός, σπινθήρ, ἔναυσμα· **2)** μτφ. τὸ ζωογονοῦν, ἰδ. μικρόν τι περισῳζόμενον καὶ παρέχον ζωήν : Πλάτ.Νόμ. 677Β **σμικρὰ ζώπυρα τοῦ τῶν ἀνθρώπων διασεσωσμένα γένους** (τοὺς ἐκ τοῦ κατακλυσμοῦ διασωθέντας πρὸς ἀναζωογόνησιν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους), Ἀριστλ.Οὐρ.308a,2 (τὸ βαρὺ καὶ κοῦφον) **οἷον ζώπυρα ἄττα κινήσεως,** Νικόλ.Δαμ. ἀπ.127 J **ζώπυρα φιλανθρωπίας** (ἀναλαμπαί), Φίλ.2,519 **ζώπυρα τῆς ἰδίας σωτηρίας·** ‖ γεν. τὸ ὑπολειπόμενον ἀγαθοῦ, καλοῦ τινος : Πλούτ. Ἠθ.240Α **βραχέα τινὰ ζώπυρα τῆς Λυκούργου νομοθεσίας** (ἀπομεινάρια), Μάξ.Τύρ.2,4· **3)** ἐνεργ. ὁ φυσητήρ, δι' οὗ ἀνάπτεται τὸ πῦρ· Σουΐδ. «**αἱ φυσητῆρες ὅθεν οἱ χαλκευταὶ τὸ πῦρ ἐκφυσῶσι**» : Ἐφορ.42J.

ζώπυρος-ον (ζωός-πῦρ) μτγν. ὁ ζωογονῶν τὸ πῦρ, ὁ ἀνάπτων, ἐξάπτων, ἐξεγείρων, ἐπὶ τοῦ πόθου : Φιλόστρ.Ἀπολλ.1,34 **θερμὸν καὶ ζώπυρον·** **2)** ὁ ζωοποιῶν, ζωογονῶν, ἐνισχύων, δυναμωτικός: Σωρ.2,28 **ἔχει τι ζώπυρον ὁ τοῦ προσώπου περισπογγισμός·** ‖ τὸ οὐδ. **ζώπυρον** ὡς οὐσ. βλ.λ.

ζωπυρῶ-έω (ζώπυρον) κ. νεώτ., ἀόρ. **ἐζωπύρησα,** ἀνάπτω πυρὰν διὰ ζωπύρου βλ.λ.1), παράγω φλόγα, ἀνάπτω· Σουΐδ. «**ἐκ μικροῦ σπινθῆρος φυσῶν ἀνάπτω μεγάλην φλόγα**» : Θεόφρ.Πυρ.27, Μέν.71 **ζωπυρεῖν τοὺς ἄνθρακας·** ‖ τὸ παθ. ζωογονοῦμαι ἐπὶ τοῦ ἐμβρύου, ὑπὸ τοῦ πυρός : Ἱππ.Δι.1,9· **2)** μτφ. δίδω ἐκ νέου ζωήν, ἀναζωογονῶ, ἐμψυχῶ : Αἰσχ.Ἑπτ.289 **μέριμναι ζωπυροῦσι τάρβος,** Ἀριστλ.ΖΜ 670a,25 **τῆς φύσεως τὸ ζωπυροῦν·** πρβλ.Πλούτ.Ἠθ.940C· **3)** ὁμ. μτφ. διεγείρω, ἐξερεθίζω, παροξύνω : Ἀριστφ.Λυσ 682 **εἰ . . με ζωπυρήσεις·** **4)** ὁμ. μτφ. συντηρῶ, διατηρῶ μετὰ ζήλου : Πλούτ.Λυκ.9 **ἀπερημωθεῖσα κατὰ μικρὸν ἡ τρυφὴ τῶν ζωπυρούντων καὶ τρεφόντων** (ἐνν. αὐτήν)· ‖ ἐν μαγικ. πάπ. ζωογονῶ, πληρῶ δυνάμεως, ἐνδυναμώνω· **5)** ἀμτβ. ἐξάπτομαι εἰς φλόγα:Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,8 **ἦν ἡ θέρμη ζωπυρῇ·** ρηματ.π. ζωπύρησις, ζωπύρημα, ζωπυρίς.

ζωπύρωσις-εως (ἡ) μτγν. ἀντὶ ζωπύρησις βλ.λ., μτφ. ἐξερέθισις : Μάξ.Τύρ.9,7 **ὀργῆς ζωπύρωσιν.**

ζωροαστρισμός (ὁ) νεώτ. ἡ ὑπὸ τοῦ ἀρχαίου Πέρσου προφήτου Ζωροάστρου ἱδρυθεῖσα ἐν τῇ Ἀνατολῇ θρησκεία· **ἀ. παρσισμός,** μασδαϊσμός, πυρολατρεία.

ζωροπότης (ὁ) μτγν. ὁ πίνων ἄκρατον οἶνον, ἀκρατοπότης, μέθυσος : Ἡδυλ.π.Ἀθήν.11,497D **ζωροπόται·** κ. μτφ. : Παῦλ.Σιλ.ΑΠ 5,225 **ἀφθαλμοί, . . , κάλλεος ἀκρήτου ζωροπόται.**

ζωροποτῶ-έω μτγν. κ. μσν. πίνω ἄκρατον οἶνον, ἄδολο κρασί : Καλλ.ἀπ.109, Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 11,25.

ζωρός-όν καθαρός, ἀμιγής, ἄκρατος, ἄδολος, ἁγνός, ἐπὶ οἴνου ἄνευ ὕδατος : Ἀσκληπιάδ.ΑΠ 12,50 **ζωρὸν πόμα,** Ἀπολλ.Ρ 1,477, Ἱππόλοχ.π.Ἀθήν. 4,129D **θερμός τις καὶ ζωρότερος πότος·** κ. ἀπολ. **ζωρός** (ἐνν. οἶνος) : Ἀπολλωνίδ.ΑΠ 6,105 **ζωρὸν κεράσας·** ‖ κ. συγκρ. ἐν φρ. **ζωρότερον δὲ κέραιε** ἀναμίγνυε τὸν οἶνον ἀδολώτερον, δηλ. μίγνυε ὀλιγώτερον ὕδωρ, κάνε τὸ κρᾶμα δυνατώτερο : Ἰλ.Ι 203· πρβλ. Ἀριστλ.Ποιητ. 1461a,14 **καὶ τὸ «ζωρότερον δὲ κέραιε» οὐ τὸ ἄκρατον ὡς οἰνόφλυξιν ἀλλὰ τὸ θᾶττον·** ὁμ. **κεράσας ζωρότερον Ὁμηρικῶς** : Ἔφιππ.10· ὁμ. **ζωρότερον πίνειν** : Ἡρ.6,84 **ἐπεὰν ζωρότερον βούλωνται πιεῖν** (οἶνον ἀδολώτερον)· ‖ φρ. **ζωρὸν πιεῖν** πίνειν πολύ, μεθύσκεσθαι : Θεόφρ.Χαρ. 4,6· ‖ κτ. ἐπέκτ. κ. ἐπὶ οἰνοχόου : Ἀντιφάν.149 **πίνειν ζωροτέρῳ χρώμενον οἰνοχόῳ·** ὁμ. **ζωρὸν δέπας** ποτήριον ἀκράτου οἴνου : Μᾶρκ.Ἀργ.ΑΠ 11,28· ὁμ. **ζωρὸν πέλαγος** πέλαγος οἴνου : ἈρίστωνΑΠ 7,457,6· ὁμ. **ζωρότερον κισσύβιον:** Ἀγαθ.ΑΠ5,288,4 **θέλγεται οὔτ' ἐπὶ χρυσῷ οὔτε ζωροτέρῳ μείζονι κισσυβίῳ·** ‖ κ. ἐπὶ φαρμάκων ναρκωτικῶν ἢ δηλητηριωδῶν : Λουκ.Νεκρ.Δ 7,1, αὐτ.Πλ.45 **τοῦτο μὲν καὶ ὁ ἐλλέβορος ἱκανὸς ποιῆσαι ζωρότερος ποθείς·** ‖ κ. ἐπὶ τροφῆς κτ. συγκρ. ὁ οὐσιαστικώτερος : Ἱππ.Γυν.Φύσ.69 **διδόναι τι ζωρότερον ἐσθίειν,** Ρούφ.ἀπ.118 **ζωρότερον γάλα·** **2)** ὁ λίαν ἔντονος, ἐπὶ κακοῦ : Ἀντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,30 **ζωροτάτη μανίη** (σφοδροτάτη)· **3)** ὁ ἐπιτυχῶς, ὁ καλῶς κεκραμένος, μεμιγμένος, ἐπὶ οἴνου, ἀντίθ. ἄκρατος : Ἐμπ.35,15 **ζωρά τε τὰ πρὶν ἄκρητα,** Πλούτ.Ἠθ.677D, Φιλοῦμ.2,3.

ζωρύα (ἡ) (ζωός-ρέω) Ἐπιγρ. αὔλακες ἢ τάφροι δι' ἀπορροὴν τῶν ὑδάτων· πρβλ. ὑδρορρόα.

ζῶρυξ πάπ. ἀντὶ διῶρυξ βλ.λ.

ζώς-ζῶν γεν. **ζῶ,** κ. **ζῶς - ζῶν,** σπανιώτ. τ. τοῦ ζωός βλ.λ. : Ἰλ.Ε 887 **ἤ κε ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσιν,** Ἡρ.1,194· ὁμ. κ. **ζῶς** : Πτολ.Ἀσκ.

ζῶσαι προστ. μέσ. ἀόρ. α' τοῦ ζώννυμι βλ.λ.

ζώσας μτχ. ἀόρ. α' τοῦ ζώννυμι βλ.λ.

ζώσιμο (τὸ) δημ. ἡ ἐνέργεια καὶ τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ζώννυμι, ἡ διὰ ζώνης περιβολὴ τῆς ὀσφύος· **2)** μτφ. ἡ περικύκλωσις, ἰδ. ἐχθρῶν κύκλωσις : **τὸ ζώσιμο τῶν ἐχθρῶν.**

ζώσιμος-ον (ζῶ) κ. μσν. κ. νεώτ. ὁ ἔχων δυνάμεις νὰ ζήσῃ ἀκόμη, ἐπιδεκτικὸς ζωῆς : Θεόφρ. ΦΙ 9,121,1 (κῶδ. Urbin.), Ἀλέξ.Ἀφρ.Πρ.2,47· ‖ ὁ πιθανῶς μέλλων νὰ ἐπιζήσῃ : Ὡραπ.1,38, Ἀέτ.13,22· ‖ τὸ οὐδ. **ζώσιμον** ὡς οὐσ. τὸ διάστημα τοῦ βίου ὅπερ ἔχει τις νὰ ζήσῃ : Εὐμάθ.Ὑσμ.206 **τὸ ζ. ὅλον κινοῦμαί σοι·** **2) τὰ ζώσιμα** τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, πιθ. ἐν Φιλοδ.ἐν Ἡρακλ.1251,9.

ζῶσις-εως (ἡ) (ζώννυμι) μτγν., μσν. κ. νεώτ., δημ. **-η,** ἡ ἐνέργεια τοῦ ζώννυμι, περίζωσις, ζώσιμο : ΠΔ Ἡσ.22,12 **ξύρησιν καὶ ζῶσιν σάκκων·** **2)** μσν. κ. δημ. ἡ ὀσφύς, ἡ μέση: Ἀχμ.Ὀνειροκρ.178, Ζερβ. μτφρ.Ἰλ.Β 589 **μὲ τὸν Ἄρην ὅμοιος εἰς τὴν ζῶση·** **3)** δημ. **ζώση** ἡ περὶ τὴν ὀσφὺν θέσις τῆς ζώνης : **εἶχε πάντα τὸ μαχαίρι στὴ ζώση.**

ζῶσμα-ατος (τὸ) μτγν., νεώτ. καὶ δημ. ἀντὶ ζῶμα βλ.λ.· Μοιρ.168 «**ζῶμα Ἀττικῶς, ζῶσμα Ἕλληνες**»· Θωμ.Μ165R : Στράβ.7,2,3 **ζῶσμα χαλκοῦ ἔχουσαι,** Σωρ.45, Ἡλιόδ.Αἰθ.3,1, Ἀχιλλ.Τάτ.1,1,3· ‖ εἰδ. δημ. ζώνη, ζωστήρ : **νὰ βάλῃς ζῶσμα μάλλινο.**

ζωσμός (ὁ) μτγν. δεσμός βλ.λ. : Χρησμ.Σιβ.3,151.

ζωστάρι(ον) (τὸ) μτγν., μσν. κ. δημ. τὸ μέχρι

γονάτων καθῆκον στρατιωτικὸν ἔνδυμα· **2)** δημ. ζώνη, ζωνάρι : Βλαχογ.Παληκ.7 **ἄλλοι σιάζουν τ' ἄρματα, ἄλλοι σφίγγουν τὰ ζωστάρια.**

ζώστειον (τό) ἐσφ. γρ. ἀντὶ ζήτρειον βλ.λ. : Ἀριστφ.ἀπ.93.

ζώστειρα (ἡ) καθ' Ἡσ. ἐπών. Ἀθηνᾶς ἐν Βοιωτίᾳ.

ζωστή (ἡ) μτγν., μσν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ζωστὸς βλ.λ.· || ὡς οὐσ. π. Βυζοντ. τίτλος καὶ ἀξίωμα τῶν δεσποινῶν τῆς βασιλικῆς Αὐλῆς, ὧν ἔργον ἦτο νὰ ἐνδύωσι καὶ καλλωπίζωσι τὴν βασίλισσαν : ΨΚωδ. 279,9P **αἱ πατρίκιαι αἱ ζωσταί,** ἀ. κοσμήτρια.

ζωστήρ-ῆρος (ὁ) (ζώννυμι) κ. νεώτ., δημ. ζωστήρας (ὁ), τὸ δι' οὗ ζωννύμεθα, ζώνη, ἐν Ἰλ. πάντοτε ἐπὶ τῆς ζώνης πολεμιστοῦ ἐχούσης καὶ μετάλλινα ἐπικαλύμματα, καλυπτούσης τὰ κατώτερα μέρη τοῦ θώρακος καὶ συναντομένης διὰ θηλυκωμάτων ἐκ χρυσοῦ : Ἰλ.Δ 132 **ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες χρύσειοι σύνεχον,** Ἡρ. 9,74 **ἐκ τοῦ ζωστῆρος τοῦ θώρακος,** Σοφ.Αἶ.1030 **ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων ἐκνάπτετ' αἰέν·** κ. ἐπὶ τῶν Ἀμαζόνων : Πίνδ.ἀπ.172· || ἐν Ὀδ. ἡ ζώνη ἡ περισφίγγουσα τὸν χιτῶνα περὶ τὴν ὀσφύν : Ὀδ.Ξ 72 **ζωστῆρι θοῶς συνέεργε χιτῶνα,** πρβλ.Θεόκρ.7,18 **ἀμφὶ δὲ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος ζωστῆρι πλοκερῷ·** || νεώτ. ἰδ. ἡ χρησιμεύουσα πρὸς ἀνάρτησιν τῆς σπάθης τῶν στρατιωτικῶν ζώνη· **2)** μτγν. ἐπὶ τῆς ζώνης γυναικῶν : Παυσ.1,31,1 **λύσασθαι δὲ τὸν ζωστῆρα ὡς τεξομένην·** **3)** μτφ. ἐπὶ τῆς περικυκλούσης θαλάσσης : Ἀντίπ.Θεσσ. ΑΠ 9,421 **νῆσοι . . , ἅς . . ζ- Αἰγαίου κύματος ἐντὸς ἔχει,** Σεκοῦνδ.2 **ὠκεανὸς ἀτλαντικὸς ζ -·** **4)** γεν. πᾶν τὸ περιβάλλον, περιτρέχον τι ὡς ζώνη· || αἱ κατὰ μῆκος τοῦ πλοίου διήκουσαι σανίδες, δ.ἑρμ. ῥάβδωσις σημειοῦσα ὡρισμένον ὕψος ἐν τῷ πλοίῳ : Ἡλιόδ. Αἰθ.1,1· || εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν παχυτέρων ἐπηγκενίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ περιβλήματος τοῦ σκάφους περὶ τὸ μέγιστον πλάτος καὶ τὴν ἴσαλον γραμμὴν αὐτοῦ, τσάπα, ζωνάρι· **5)** εἶδός τι θαλασσίου φύκους, ποσειδωνία ἡ ὠκεάνιος : Θεόφρ.ΦΙ 4,6,2, Πλίν.ΦΙ 13,135· **6)** εἰδ. νεώτ. βοταν. γένος **ποταμογεντονιδῶν** φυκῶν· **7)** ἕρπης ζωστήρ ἐξάνθημα περὶ τὸ σῶμα, εἶδος φυσαλλιδώδους δερματικῆς ἐκθύσεως : Πλίν.ΦΙ 26,121· **8)** ὡς κύρ. ὄν. ἀκρωτήριον ἐν Ἀττικῇ μεταξὺ Κωλιάδος ἄκρας καὶ Σουνίου, παρὰ τὴν θέσιν Βουλιαγμένη : Ἡρ.8,107 **ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ ἦσαν Ζωστῆρος πλώοντες οἱ βάρβαροι,** Ὑπερείδ.ἀπ.67· **9)** ἐπίθ. τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν Ζωστῆρι Ἀττικῆς· ΑΒ 261 (ἀναγν. Ζωστήριος)· **10)** ζωστῆρες Ἐνυοῦς πολεμισταί : Καλλ.Ἀπόλλ.85 **ὅτε ζωστῆρες Ἐνυοῦς ἀνέρες ὠρχήσαντο.**

ζωστῆρι (τό) δημ. κ. ζωστάρι(ον) ζωνάρι βλ.λ.

ζωστήριος-α-ον μτγν. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸ ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀκρωτήριον Ζωστῆρα : Ἐπιγρ. Ζωστήριος **Ἀπόλλων,** Εὐφορ.95 Β· || τὸ θηλ. Ζωστηρία ἐπίθ. τῆς Ἀθηνᾶς : Ἐπιγρ.,Παυσ.9,17,2 **Ἀθηνᾶς ἐπίκλησιν Ζωστηρίας,** Ἡσ.(κῶδ.-στειρα), Στέφ.Βυζ. ἐν λ. Ζωστήρ,ΑΒ 261 **Ἀθηνᾶ Ζωστῆρα** (sic)· **2)** τὸ οὐδ. **ζωστήριον** ζωστὴρ βλ.λ. : Πάπ. **ταύρεα ζωστήρ(ια)** (ἀμφ.).

ζωστηροκλέπτης (ὁ) μτγν. ὁ κλέπτης ζωστῆρας, εἰδ. ὁ τὸν ζωστῆρα τῆς βασιλίσσης τῶν Ἀμαζόνων ἁρπάσας : Λυκόφρ.1329.

ζώστης (ὁ) (ζώννυμι) γλωσσ. ὁ ζωννύων, ζωστήρ.

ζωστικό(ν) δημ. ἐσωτερικὸν ποδῆρες ἔνδυμα ἱερωμένου : Παπαδ.Χριστ.Τεμπ.136 **ἐφόρει παλαιὸν ξεθωριασμένον ζωστικὸν μὲ δερματίνην ζώνην.**

ζωστός-ή-όν (ζώννυμι) μτγν., μσν. κ. νεώτ. ὁ ἐζωσμένος : Πλούτ.Ἀλέξ.32 **ὑπένδυμα τῶν Σικελῶν ζωστόν** πρβλ. Ξεν.Ἐφ.1,2, Ἡσ. ἐν λ. ζῶστρα· || μσν. τὸ θηλ. **ζωστή** ὡς οὐσ. βλ.λ.

ζῶστρα (ἡ) μτγν., νεώτ. κ. δημ. ταινία, δεσμός, ἀναδέσμη : Θεόκρ.2,122 **ἔχων λεύκαν, . . περὶ ζώστραισιν ἑλικτάν·** **2)** νεώτ. ζώνη, ζωστήρ, ζωνάρι : Βαλαωρ.Ἀθ.Διάκ.3,88 **ἅπλωσε ὁ γέρο κλέφτης | κι ἐπῆρε ἀπὸ τὴ ζῶστρα του τὸ φοβερὸ τὸ χτένι·** || εἰδ. νεώτ. ναυτ. ἑκάστη τῶν παχυτέρων ἐσωτερικῶν ἐντερονίδων ξυλίνου σκάφους, ἀποτελοῦσα μέρος τῆς ἐσωτερικῆς αὐτοῦ ἐπενδύσεως, ζωνάρι.

ζωστρίς-ίδος (ἡ) γλωσσ. ζώνη, ζωστήρ.

ζῶστρον (τό) ζώνη, ζωστήρ· Ἡσ. «ζῶμα καὶ ζώνη ἢ χιτὼν ζωστός, ἢ χλαῖνα ἀνδρεία, τινὲς δὲ τὸ ἔνδυμα» : Ὀδ.Ζ 38; **ζῶστρά τε καὶ πέπλους καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.**

ζώτειον (τὸ) ἐσφ.γρ. τοῦ ζήτρειον βλ.λ.· ΕΜ 414,40.

ζωτικοκρατία (ἡ) νεώτ. φιλοσ. ὁ βιταλισμὸς βλ.λ.

ζωτικός-ή-όν (ζῶ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ζωήν, ὁ ἐπιτήδειος πρὸς παροχὴν ἢ διατήρησιν τῆς ζωῆς, ὁ παρέχων ἢ διατηρῶν τὴν ζωήν, ζωογόνος : Τίμ. Λοκρ.100D **τὰς ζωτικὰς δυνάμιας,** Πλάτ.Τίμ.91B **ζωτικὴν ἐπιθυμίαν ἐμποιήσας αὐτῷ,** Ἀριστλ.ΖΓ 761a,27 **ζωτικώτερον τὸ ὑγρὸν τοῦ ξηροῦ,** Θεόφρ. ΦΑἰτ.1,13,4 (ἔαρ) **ζωτικωτάτη ὥρα,** Διόδ.Σ 2,51 **τὴν ἀφ' ἡλίου δύναμιν ζωτικωτάτην οὖσαν,** Πορφ.Μαρκ.13 **ζωτικὸν φῶς,** - **ζωτικὴ τροφή·** **2)** κ. νεώτ. ὁ ἐνέχων ζωήν, ὁ πλήρης ζωῆς, ζωηρός, δυνατός, δραστήριος, ἐνεργητικός : Πλάτ. Πολ.610E **τὸν δ' ἔχοντα καὶ μάλα ζωτικὸν παρέχουσαν,** Ἀριστλ.ΖΜ 681a,15 **τὰ δὲ τήθυα, . . ζωτικώτερα τῶν σπόγγων,** Θεόφρ.ΦΙ 1,14,2, Πλούτ. 130B **τοῖς ζωτικωτάτοις μέρεσι ῥώμην . . ἐμποιοῦσαν** (μέρη τοῦ σώματος), Πορφ.Ἐμψ.16,3,5, - **ζωτικὸς ἄνθρωπος·** **3)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. ὁ ἔχων μεγάλην σπουδαιότητα καὶ σημασίαν, ὡς ἐὰν ἐξήρτᾶτο ἀφ' ἑαυτοῦ ἡ ζωή, σπουδαῖος, σοβαρός, σημαντικός, θεμελιώδης : Μωραΐτ.Διηγ.1,173 **ἐνδιαφέρεται . . διὰ τὰ ζωτικὰ ζητήματα,** - **ζωτικὰ συμφέροντα,** - **ζωτικὴ ἀρχή·** **4)** μτφ. ἐπὶ ἔργων πνεύματος, τέχνης, πλήρης ζωῆς τὸ οὐδ. ὡς οὐσ. ἡ ζωηρὰ ἀπόδοσις τῆς ζωῆς : Ξεν.Ἀπομν. 3,10,6 **τὸ ζωτικὸν φαίνεσθαι, πῶς τοῦτο ἐνεργάζει τοῖς ἀνδριᾶσιν** (πῶς παρέχεις εἰς τοὺς ἀνδριάντας τὴν πλήρη ἔκφρασιν τῆς ζωῆς)· || τὸ οὐδ. πληθ. τοῦ ὑπερθ. ζωτικώτατα ὡς ἐπίρρ. : Πλούτ.Ἠθ.668D **ζωτικώτατα ἐξεργάζεσθαι·** **5)** εἰδ. **ζωτικὸς χρόνος** ἡ διάρκεια τῆς ζωῆς : Βέττ.Βάλ.132,4· **6)** τὸ χαρακτηρίζον τὴν ζωήν, τὸ ἰδιαίτερον γνώρισμα τῆς ζωῆς : Ἀριστλ.Φυσ. 255a,6 **ζωτικόν τε γὰρ τοῦτο καὶ τῶν ἐμψύχων ἴδιον,** Στωϊκ.ἀπ.2,235 **ζωτικὸς τόνος,** αὐτ.241 **ζωτικὸν πνεῦμα,** Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,41,7 **ζ- κίνησις.**

ζωτικότης-ητος (ἡ) νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ζωτικοῦ, ἡ πρὸς ζωὴν ἱκανότης, ἐνεργητικότης, δραστηριότης : **ἡ ζωτικότης τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς·** || ἐντατικὴ ζωηρότης, ἀκμή : **ἡ ζωτικότης τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.**

ζωτικῶς ἐπίρρ. μτγν. κ. νεώτ., δημ. -ά κατὰ τρόπον ζωτικόν, μετὰ ζωτικότητος, δυνάμεως : Πλούτ. Κάτ.Νεώτ.70 **ὡς ζωτικῶς ἔχοντος αὐτοῦ** (δύναμιν ἢ χαρὰν ἔχοντος πρὸς τὴν ζωήν, ἀγαπῶντος τὴν ζωήν)· **2)** κατὰ τρόπον χαρακτηρίζοντα τὴν ζωήν : Ἑρμ.Τρισμ.π.Στοβ.1,41,7,Δαμάσκ.Ἀρχ.79.

ζωτός ἡ -όν δ. τ. τοῦ ζωϊτός.

ζωύς (ἡ ζωγύς) Ἡσ. « θώραξ ».

ζῳύλλιον (τό) μσν. ζῳύφιον βλ.λ.: Τζέτζ.Χιλ.9,958.

ζῳύφιο(ν) (τό) μτγν., νεώτ.κ.δημ. ὑποκορ. τοῦ ζῴου, ζῴδιον βλ.λς, μικρὸν ζῷον : Γαλ.6,666· || ὁμ. ἐπὶ εἰκόνων: Ἀθήν.5,210C **ἐντετορευμένα ζῳδάρια καὶ ἄλλα τινὰ ζῳύφια καὶ φυτάρια·** || ἀντὶ ζῳόφυτα π.Σέξτ.Ἐμπ.Πυρρ.1,41· **2)** νεώτ. κ. δημ. ἔντομον, ζούδι : Μωραΐτ.Διηγ.1,26 **ἐφ' ὧν μετὰ βόμβου ἤρχοντο νὰ ἐπικαθίσωσι μέλισσαι καὶ σφη-**

κες, ζοῦνες καὶ ἄλλα ζωύφια, Καρκβ.Ζητ.160 νὰ διώξῃ ἀπὸ τὴν ἐξοχὴ καταστρεπτικὰ ζωύφια· || εἰδ. παράσιτον τοῦ ἀνθρώπου, οἷον φθείρ, φύλλα κτλ.

ζωφορία (ἡ) μτγν., Ιων. ζωφορίη ἡ πορεία τοῦ ἡλίου μέσῳ τοῦ ζῳδιακοῦ κύκλου : Μαν.4,510.

ζωφόρος-ον (φέρω) ἀντὶ ζωοφόρος βλ.λ.

ζωφόρος (ἡ) νεώτ. ἀντὶ ζῳοφόρος βλ.λ.

ζωφυτῶ-έω Ἐπιγρ. κ. πάπ. ἐπὶ φυτῶν, ἀκμάζω, θάλλω, ἀνθῶ, ἀ. ζωοφυτῶ : Ἐπιγρ. **ζωφυτοῦν ἄλσος**, Πάπ. **ἄμπελον ζωφυτοῦσαν**.

ζώφυτος-ο(ν) (φύω) κ. δημ. ὁ παρέχων ζωὴν εἰς τὰ φυτά, ὁ τρέφων, φύων φυτά, ζωογόνος, γόνιμος : Αἰσχ.Ἱκ.857 **ἔνθεν ἀεξόμενον ζώφυτον αἷμα βροτοῖσι θάλλει** (ἐξ οὗ αὐξανόμενον εἰς τοὺς θνητοὺς τὸ αἷμα πληροῦται ζωτικῆς δυνάμεως), Πλούτ.Ρωμ.20 **ἡ γῆ ζώφυτος οὖσα· 2)** παθ. ὁ ἐκ τῆς γῆς φυόμενος : Δίος π.Σταθ.4,21,16· **3)** δημ. τὸ οὐδ. **ζώφυτο** ὡς ούσ. ἀντὶ ζωόφυτον βλ.λ. : ΚαζΝ ΘΚωμ.2,25,56 **κίνησι, αἴσθημα, κερδαίνει | σά ζώφυτο θαλασσινό.**

ζωχάδα (ἡ) δημ. δ.γρ. ἀντὶ ζοχάδα βλ.λ.

ζωχαδιακός-ή-ό δημ. δ.γρ. ἀντὶ ζοχαδιακός.

ζωχαδόχορτο (τό) δημ. δ.γρ. ἀντὶ ζοχαδόχορτο.

ζωχάρι (τό) δημ. τὸ πασῶδες φυτὸν θρίδαξ ἢ φαρμακώδης βλ.λ.

ζωχός (ὁ) δημ. δ.γρ. ἀντὶ ζοχός βλ.λ.

ζώω ἐπ. κ. ἰων. ἀντὶ ζῶ-άω βλ.λ. : Ἰλ.Ε 157 **ἐπεὶ οὐ ζώοντε μάχης ἐκνοστήσαντε δέξατο**, Πίνδ.Ι 3,5 **ζώει δὲ μάσσων ὄλβος ὀπιζομένων** (ζῇ ἐπὶ πλείονα χρόνον ὁ ὄλβος τῶν σεβομένων σε).

ζωῶ-όω κ. μαν. ζωοποιῶ, ζωογονῶ, γονιμοποιῶ : Ἀρετ.Χρον.Παθ.2,5 **ζωοῦσα θορή**, Πορφ.Ἔμβρ.1,1 (παθ.)· || ποιῶ τινα ζῶντα, ζωογονῶ, ἐμψυχῶ, ἐνθαρρύνω : ΠΔ Ψαλμ.79,19 **ζωώσεις ἡμᾶς**· || παρέχω τινὶ ζωήν, προικίζω τινὰ διὰ ζωῆς : Δαμάσκ. Ἀρχ.80 **ἑαυτὸ οὐσιοῖ καὶ ζωοῖ**, Νικ.Χων. ἐν Σάθ. 1,118 **ἐθανάτωσας καὶ πάλιν ἐζώωσας**· κ. παθ. **ζωοῦμαι** λαμβάνω, δέχομαι ζωήν : Ἱππ.Τραφ.38, Γαλ. 19,174 Πλωτῖν.1,1,10 **θηρίον ζωωθὲν τὸ σῶμα**, αὐτ. 6,7,12 (γῆ) **ἐζωωμένη**, Θ Λειτ.Ἀκολ.Θ Μεταλ.Εὐχ.7 Συμεὼν τοῦ νέου Θεολόγου **τῶν ἀχράντων σου μετάσχω.. Μυστηρίων οἷς ζωοῦται καὶ θεοῦται πᾶς ὁ τρώγων σε καὶ πίνων· 2)** τὸ παθ. ἐπὶ σηπομένων φυτῶν, γέμω σκωλήκων, σκωληκοῦμαι : Θεόφρ.ΦΑἰτ.5,18,2 **θέρμος καὶ ὄροβος καὶ ἐρέβινθος μόνα οὐ ζωοῦται τῶν χεδρόπων.**

ζωώδης-ους-ες (ζῷον εἶδος) κ. νεώτ. ὁ τῶν ζῴων, ὁ ἀνήκων εἰς τὰ ζῷα : Δημόκρ.105 **ζωῶδες κάλλος· 2)** κ. νεώτ. ὁ ὅμοιος, ὁ παραπλήσιος πρὸς ζῷον κατὰ τὴν μορφὴν ἢ τὴν ἔκφρασιν : Ποσειδών.π.Γαλ.5,469 **ζωώδης δαίμων**, Δροσ. Βοτάν.11 **τὴν ζωώδη ἐκείνην μορφήν, τὴν πλήρη τριχῶν, - ζωώδη χαρακτηριστικά - χείλη· 3)** κ. νεώτ. ἐπὶ προσ. κ. ἐπὶ ἐκδηλώσεων πνευματικῶν ἢ ψυχικῶν καὶ ἐπὶ ἐνεργειῶν, ὁ ἰδιάζων εἰς ζῷα καὶ οὐχὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον, ὁ κτηνώδης : Πλούτ.Ἠθ. 8A **ὁ μὲν (βίος) ἔκλυτος καὶ δοῦλος τῶν ἡδονῶν ζωώδης**, Μαρῖν.Πρόκλ.4 **ζωώδης ἡδονή**, Δαμάσκ.Ἀρχ.102, **-ζωώδη ἔνστικτα, - ζωώδης συμπεριφορά·** || ἐπὶ προσ. κ. ὁ λίαν ἀγροῖκος, ὁ θηριώδης : Ἀρετ.Χρον.Παθ.1,7· **4)** εἰδ. ἐπὶ νεκροῦ, ὁ ἔχων τὸ χρῶμα ζῶντος : αὐτ.Ὀξ.Παθ.2,11 **ἐς χροιὴν ζωώδης.**

ζωωδία (ἡ) μτγν. ἡ φύσις τοῦ ζῴου, ζωότης : Ἰαμβλ.Προτρ.21,16.

ζωωδῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ζωώδη, κτηνώδη : **συμπεριεφέρθη ζωωδῶς.**

ζωωνυμία (ἡ) μσν. ἡ κατὰ τὰ ζῷα ὀνομασία : Εὐδοκ.80.

ζώωσις-εως (ἡ) (ζωῶ) μτγν. ζωοποίησις, ζωντάνευσις : [Γαλ.] 19,174.

ζωωτός-όν (ζῷον) τὸ θηλ. κ. **ζωωτή, ὁ δι' εἰκόνων ζῴων εἰργασμένος** ἢ πεποικιλμένος, ζωγραφιστὸς ἢ κεντητός : Χάρ.Ἰστ.π.Ἀθήν.12,538D **αὐλαῖαι ζωωτοὶ καὶ διάχρυσοι**, Καλλίξ.2 **ζωωτοὺς ἐνδεδυκυῖαι χιτῶνας**, Ἐπιγρ. **σκύφος ἀργυροῦς τορευτὸς ζωωτός**, Πολύβ.30,25,10.

Η

Η, η, ἦτα (τό) (ἄκλιτ.) τὸ ἕβδομον γράμμα τοῦ ἑλληνικοῦ ἀλφαβήτου· ὡς ἀριθμ. η' ὀκτώ κ. ὄγδοας, κ. -η 8,000· **2)** ἐν ἀττ. ἀλφαβήτῳ ἐν χρ. πρὸς δήλωσιν τοῦ δασέος πνεύματος οἷον Ηος ἀντὶ ὅς· || ὅθ. ἐν Ἐπιγρ. Η ἑκατόν· **3)** τίθ. μετὰ τὰ ψιλὰ π,κ,τ πρὸς παράστασιν τῶν δασέων συμφώνων φ,χ,θ· || ὁμ. τίθ. ΠΗ ἀντὶ τοῦ Φ, ΚΗ ἀντὶ τοῦ Χ, ΤΗ ἀντὶ τοῦ Θ· **4)** τίθ. ἀντὶ τοῦ μακροῦ ε· || ὅθ. ἐν τμήσ. παρίστα ⊢ τὴν δασεῖαν κ. ⊣ τὴν ψιλήν : (Ἐπιγρ. ⊢α πόλις ⊢α τῶν Ταραντίνων), ὅθ. προέκυψαν τὰ π. μτγν. κ. νεώτ. σημεῖα τοῦ πνευματισμοῦ· || ὁμ. εἰς τίτλ. ἀττ. ἀντὶ Ηε : Ηλένη (Ηελένη), Ηρμες (Ηερμῆς), πκηβόλος (Ηεκηβόλος)· **5)** π. αἰολ., δωρ., ἐν χρ. κ. π. ἀττ. ἀντὶ ᾱ· συνήθ. μετὰ ρ φωνῆεν : πρήσσω, θώρηξ, ἰητρός (ἀττ. πράσσω, θώραξ, ἰατρός)· || κ. π. τραγ. πρὸς ἀποφυγὴν κοινῶν τύπων : Μηλιεύς (Μᾱλιεύς)· **6)** π. Ἠλ. τὸ η προεφέρετο ἀνοικτότερον· ὅθεν ἐγράφετο α ἀντὶ η : πατάρ, ἔια, βασιλᾶες (πατήρ, εἴη, βασιλῆες)· **7)** π. ἀττ. ει κ. ηι μετεβάλλοντα συχν. εἰς η : κλῆθρα (κλεῖθρα), Νηρῇδες (Νηρηΐδες)· || ὁμ. εἰς η : μνημῆα (μνημεῖα), δουλήα (δουλεία)· **8)** δωρ. κ. αἰολ. ἀντὶ ει : κῆνος (κεῖνος)· **9)** βοιωτ. ἀντὶ αι : κή (καί), ἔλῃον (ἔλαιον), γεγράπτη (γέγραπται), δεδόχθη (δέδοκται)· || ὁμ. βοιωτ. ει ἀντὶ η : Ἀγείσανδρος (Ἀγήσανδρος), Ἀριστοκλεῖς (Ἀριστοκλῆς)· **10)** ἀντὶ ηο, γεν. π. Αἰολ. τῶν εἰς ης ὀνομ. : Θεογένη, Ἀντιφάνη, Δίη· || ὁμ. ἀντὶ έως κ. έα : Πραξῆ (Πραξέως), γραμματῆ (γραμματέα)· **11)** ἀντὶ τῆς αὐξήσεως ε : ἠδυνάμην, ἠβουλόμην, ἤμελλον· || κ. δημ. ἤκαμα (ἔκαμα), ἤφερα (ἔφερα)· **12)** Ἐπιγρ. ἀντὶ καταλήξ. γεν. ἑν. ους : Πασικράτη (Πασικράτους), Ἐπιφάνη (Ἐπιφάνους)· **13)** δημ. μεταβάλλεται εἰς τὸ τέλος τῆς λ. εἰς τὴν ἐν τῇ δημ. δίφθογγον ια : κακιά (κακή).

ἠ Ἐπιγρ. βοιωτ. τοῦ ὑποθ. συνδ. εἰ βλ.λ., πιθ. δὲ κ. αἰ : ἠ δὲ κὰ τις πράττῃ.

ἤ (I) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., ἐπ. ἠέ, σύνδ. διαζευκτικὸς καὶ συγκριτικός· Α) διαζευκτικός· **1)** ἐπισυνάπτων μίαν ἢ πλείονας λέξεις ἢ προτάσεις διαφερούσας ἀπὸ τῆς πρώτης : Ἰλ.Β 231 ἐγὼ .. ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν, Αἰσχ.Πρ.116 θεόσυτος ἢ βρότειος ἢ κεκραμένος, - ἢ ἐκεῖνος ἢ ὁ ἄλλος· || συχν. δημ. γιά ἀντὶ ἤ : γιά ἐσύ γιὰ ὁ ἄλλος· **2)** ἢ .. ἤ, εἴτε .. ἤ : Ἰλ.Α 27 ἢ νῦν δηθύνοντ' ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα· || ὁμ. ἢ - ἢ εἴτε - εἴτε : Ἐπιγρ. ἢ τέλει ἢ αὐτῷ ἐν νῷ ἐσσεῖται· || ὁμ. πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἑτέρας τῶν δύο προτάσεων τίθ. ἤτοι ἀντὶ ἢ : Πινδ.Ν 6,4 ἢ .. ἤτοι· || ἐπαναλαμβαν. ἢ .. ἢ .. ἢ ἐπὶ ἀντιθέσεων ἐκφερομένων ὡς ἰσοδυνάμων πρὸς ἀλλήλας καὶ θετικῶς ἀλλήλας ἀποκλειουσῶν : Ἰλ.Α 138 ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσσῆος· || σπαν. τε ἀντὶ τοῦ δευτέρου ἤ : Ἰλ.Β 289 ἢ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες· **3)** εἰ δὲ μή, ἄλλως : Πλάτ.Φαῖδρ.237C εἰδέναι δεῖ περὶ οὗ ἂν ᾖ ἡ βουλή, ἢ παντὸς ἁμαρτάνειν ἀνάγκη, Ἡρωδιαν.5,74 μή με λυπεῖτε, ἢ φεύξομ' ἐκ τῆς οἰκίης, Λεξ.Σόλ.π.Πλαύτ.Σόλ.21 ζῶντα κακῶς λέγειν ἐκώλυσε .., ἢ τρεῖς δραχμὰς ἀποτίνειν ἔταξε· **4)** ἐν ἐρωτήσεσιν ἢ συζητήσεσιν διαζευκτικῇ μορφῇ (ὁ τονισμὸς εἶναι ἦ (ἠέ), ἑπομένου ἤ (ἠέ) : Ἡρωδιαν.2,24, Ἀπολ. Δύσκ.Συνδ.224,28· || εἰδ. ἐν εὐθείαις ἐρωτήσεσιν, εἰσαγομέναις διὰ τοῦ ἦ (ἠέ) : Ὀδ.Λ 172 ἢ δολιχὴ νοῦσος ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα .. κατέπεφνεν ;· || ὁμ. ἄνευ συνδετικοῦ μορίου : Ὀδ.Ζ 149 θεός νύ τις ἢ βροτός ἐσσι ;· || συχν. ἢ ἐν ἐρωτ. π. Ὁμ., μτγν. κ. νεώτ. : Αἰσχ.Ἑπτ.202 ἤκουσας ἢ οὐκ ἤκουσας ἢ κωφῇ λέγω ;, Πλάτ.Κριτ.43Α ἄρτι δὲ ἥκεις ἢ πάλαι ; - θά ἔλθῃς ἢ δὲν ἔχεις ὄρεξη ;· || ὁμ. δημ. τὸ ἢ εἰσάγει ἐρώτησιν, ἧς τὸ περιεχόμενον προβάλλεται ὡς αἰτιολογία τῆς προηγουμ. ἐρωτήσ. : τί κάθεσαι ἔξω; ἢ ζεσταίνεσαι ;· || κ. προηγουμένου πότερον : Πλάτ.Γοργ.474C πότερον δοκεῖ σοι κάκιον εἶναι, τὸ ἀδικεῖν ἢ τὸ ἀδικεῖσθαι ;· **5)** ἐν πλαγίαις ἐρωτήσεσιν συχν. ἐπεξηγηματικαῖς προηγουμένης ἐρωτήσεως καὶ ὁμοίαις κατὰ τὴν μορφὴν πρὸς εὐθείας ἐρωτήσεις : Ἰλ.Ι 674 εἴπ' ἄγε μ' .. ἤ ῥ' ἐθέλει .., ἢ ἀπέειπε .., αὐτ.Α 190 διάνδιχα μερμήριξεν ἢ ὅ γε .. ἐναρίζοι ἠὲ χόλον παύσειεν, Αἰσχ.Χο.890 εἰδῶμεν εἰ νικῶμεν, ἢ νικώμεθα· || ὁμ. εἴτε .. ἤ : Εὐρ.Ἠλ.897 εἴτε χρῄζεις θηρσὶν ἁρπαγὴν πρόθες, ἢ σκῦλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις· || ὁμ. ἄνευ συνδετικοῦ μορίου : Ὀδ.Λ 464 οὐδέ τι οἶδα ζώει ὅ γ' ἢ τέθνηκε.

Β) συγκριτικός· **1)** παρά, μτ. συγκρ. βαθμ. : Ἰλ.Λ 162 οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι ἢ ἀλόχοισιν· || ὁμ. μτ. θετικὰ ἐπίθ., τὰ ὁποῖα ἐνέχουσι σύγκρισιν : Σοφ.ΟΤ 595 ἄλλα χρῄζειν ἢ .., Πλάτ.Γοργ.481C ἐναντίος ἢ .., αὐτ. ἴδιόν τι πάσχειν πάθος ἢ οἱ ἄλλοι· || ὁμ. μτ. ἐπιρρ. ἢ ἐπιρρημ. φράσεων (πλήν, πρίν, πρόσθεν, χωρίς, ἀλλά) : Πλάτ.Κριτ.44Α τῇ ὑστεραίᾳ ἢ .., Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,121 ἐν τῷ πέμπτῳ καὶ δεκάτῳ Ϝέτει ἀπὸ τῷ ποτεχεῖ Ϝέτεος ἢ Ἀριστίων ἐφορεύει, Θεόκρ.9,21 οὐδ' ὅσον ἢ .. (ὄχι πλειότερον παρά)· || ὁμ. μτ. ρήματα ἐνέχοντα σύγκρισιν : Ἰλ.Ψ 445 φθάνειν ἢ .., Ξεν.ΚΠ 1,4,3 ἔτι πλείω αὐτοῦ ἀκούειν ἢ σιωπῶντι παρεῖναι, Λυσ.10,21 δέχεσθαι ἢ ..· || συχνότ. μετὰ λέξιν, μὴ εἰσάγουσαν σύγκρισιν : Ἡρ.9,26 δίκαιον ἡμέας ἔχειν .. ἤ περ Ἀθηναίους, Σοφ.Αἰ.966 ἐμοὶ πικρὸς .. ἢ κείνοις γλυκύς, ΚΔ Λουκ.18,14 δεδικαιωμένος ἢ ἐκεῖνος· **2)** ἢ συνάπτων δύο συγκριτικά, ὁπότε ἀμφότερα ἀναφέρονται εἰς τὸ αὐτὸ ὑποκείμ. : Ὀδ.Α 165 πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι ἢ ἀφνειότεροι, Ἡρ.3,65 ταχύτερα ἢ σοφώτερα, Πλάτ. Θεαίτ.144Β μανικώτεροι ἢ ἀνδρειότεροι· **3)** σπαν. μτ. ὑπερθ. : Ἡρ.2,35 πλεῖστα θωμάσια ἔχει Αἴγυπτος ἢ ἄλλη πᾶσα χώρη, Ἀπολλ.Ρ 3,91 πίθοιτό κεν ὔμμι μάλιστα ἢ ἐμοί· **4)** ἢ οὐ, συχν. ἐν χρ., ὅπου θὰ εἴχομεν μ. ἤ, ἰδ. προηγουμένης ἀρνήσεως : Ἡρ 4,118 οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἡμέας ἢ οὐ καὶ ἐπ' ὑμέας, Θουκ 2,62 οὐδ' εἰκὸς χαλεπῶς φέρειν αὐτῶν μᾶλλον ἢ οὐ κηπίον καὶ ἐγκαλλώπισμα πλούτου· || συχν. ἄρνησις μ. νοεῖται : Θουκ.3,36 ὠμὸν .. πόλιν ὅλην διαφθεῖραι μᾶλλον ἢ οὐ τοὺς αἰτίους· **5)** συχν. παραλείπεται μτ. ἀριθμητ. προηγ. τῶν συγκριτ. πλείων, ἐλάττων, μείων : Ξεν.Ἀν.6,4,24 οὐ μεῖον πεντακοσίους· || συχν. κ. μτ. ἀπαρφ. ἢ μτ. προτάσ. ἰσοδυναμούσης πρὸς ἀπαρφ. : Εὐρ.Ἀλκ.879 τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον ἁμαρτεῖν, Θουκ.1,33 τίς εὐπραξία σπανιωτέρα .., εἰ (δύναμις) πάρεστιν (ἢ δύνα-

μιν παρεῖναι ;)· 6) πλεοναστικῶς μτ. γεν. : Πλάτ. Κριτ.44C τίς ἂν αἰσχίων εἴη ταύτης δόξα, ἢ δοκεῖν . .· 7) ὡς διαζευκτ. κ. συγκριτ. ὁμοῦ : Ἰλ. Ο 511 βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον ἠὲ βιῶναι ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηιοτῆτι (καλύτερον ἢ ν' ἀποθάνῃ τις ἅπαξ ἢ ἅπαξ νὰ ζήσῃ, παρὰ νά . .)· 8) όσάκ. ἢ οὐ, ἢ οὐκ συμπίπτουσιν ὁμοῦ ἐν στίχ., τὰ δύο μόρια προφέρονται ὡς μία συλλαβή : Ἀριστφ.Λυσ.128 ποιήσετ', ἢ οὐ ποιήσετε ;· 9) νεώτ. κ. δημ. συγκριτ. ἐκφερόμενος μτ. τοῦ πρίν : πρὶν ἢ φύγωμεν - πρὶν ἢ ἔλθῃς.

ἤ (2) κ. δημ. ἐπιφώνημα ἀποδοκιμασίας : Ἀριστφ Νεφ.105 ἢ ἤ, σιώπα, Εὐρ.Ἡρ.906 ἢ ἤ· τί δρᾷς ;· 2) ὁμ. ἐπιφώνημα προκαλοῦν τὴν προσοχήν τινος : Ἀριστφ.Βάτρ.271 ποῦ Ξανθίας; ἢ Ξανθία· 3) δημ. ἐπιφών. σχετλιαστικόν· συνήθ. μτ. τῶν ποπό, ἰδοῦ : ἢ ποπὸ - ἰδοῦ κακὸ ποὺ μοῦ ἦρθε.

ἤ ἢ ἤ (3) κυπρ. εἰ, ἐάν· 2) κρητ. ὅτε, μετά: Ἐπιγρ. ἢ κ' ἀποστᾷ μωλῆν· ‖ ὁμ. ἀφ' ὅτου : Ἐπιγρ. ἐν ταῖς τριάκοντα ἢ κα Γείποντι.

ἦ ἐπίρρ. βεβαιωτικὸν κ. ἐρωτηματικόν, δ. τ. ἦε κ. ἠέ· Α) βεβαιωτικόν, τῷ ὄντι, ἀληθῶς, βεβαίως : Ἰλ. Ε 800 ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς· ‖ κ. εἰρων. : αὐτ.Α 229 ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι· ‖ μτ. παραχωρητικῆς δυνάμεως, εἶναι ἀληθὲς ὅτι· ὅθ. κ. ἐν τῇ σημ. τοῦ μ' ὅλα ταῦτα : Ἰλ.Γ 215 ἦ καὶ γένει ὕστερος ἦεν· ‖ συχν. ἐνισχυμένον δι' ἑνὸς ἢ δύο ἄλλων μορίων : Ὀδ.Ω 193 ἦ ἄρα, Ἰλ.Ν 446 ἦ ἄρα δή, αὐτ.Ζ 215 ἦ ῥά νυ, αὐτ.Ι,78 ἦ γάρ, Ὀδ.Π 199 ἦ γάρ τοι, Ἰλ.Φ 583 ἦ δή που, Σοφ.ΟΤ 429 ἦ δῆτα, αὐτ.Ἠλ.1279 ἦ κάρτα· ‖ ὁμ. εἰς ἔκφρ. ἀμφιβολίας ἦ που βλ.λ.· ‖ ἰδ. ἦ μήν ἐν χρ. εἰς ὅρκους καὶ ἐπιτιμήσεις : Ἰλ.Β 291 ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι, Αἰσχ.Πρ.73 ἦ μὴν κελεύσω κἀπιθωΰξω γε πρός· ‖ ὁμ. ἦ μάν : Ἰλ.Β 370 ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, Σαπφ.ἀπ. 23,5· ‖ ὁμ. μτ. ἀπαρφ. ἐν λόγοις πλαγ., μτ. ρ. ὅρκου : Ἰλ.Α 77 σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον, ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν· ‖ ὁμ. ἦ μέν π. Ἴωσιν ἱστορ. συγγρ. : Ἡρ.4,154 ἐπὶ ξείνια ἐξορκοῖ ἦ μέν οἱ διηκονήσειεν ὅ τι ἂν δεηθῇ, Πλάτ.Φαίδ.115D ἦ μὴν παραμενεῖν, Δημ.712 ἐγγυητὰς καταστῆσαι ἦ μὴν ἐκτείσειν· ‖ κ. μτ. ἄλλ. μορίων : Ἰλ.Β 798 ἦ μὲν δή, αὐτ.Ρ 538 ἦ δή μάν· 2) ἐν συνεκφ. ἐπεὶ ἦ, ὅτι ἦ κ. τί ἦ, ἐξηγεῖται παραπληρωματικὸν ἦ, περισπώμ. μτ. ἐπεί, βαρύτ. μτ. ὅτι ἢ τί· ‖ πιθ. τὸ αὐτὸ μὲ τὸν βεβαιωτικὸν ἦ, εἰσαγόμενον διὰ τῶν αὐτῶν συνδυασμῶν : Ἰλ.Α 169 ἐπεὶ ἦ πολὺ· 3) πιθ. τὸ ἦ ταῦτα εὑρίσκεται καὶ μετά τινων ἄλλων μορίων, οἷον ἐν Ἰλ.Β 289 ὥς τε γὰρ ἤ, Ὀδ.Γ 348 ὥς τέ τευ ἤ.

Β) ἐρωτηματικὸν ἄνευ διαζεύξεως εἰς εὐθείας ἐρωτήσεις, ἐπεξηγηματικὰς προηγουμένης ἐρωτήσεως, ἀληθῶς, ἀλήθεια : Ἰλ.Α 203 τίπτ' εἰλήλουθας; ἦ ἵνα ὕβριν ἴδῃ Ἀγαμέμνονος; Σοφ. ΟΤ 622 τί δῆτα χρῄζεις ; ἦ με γῆς ἔξω βαλεῖν, Πλάτ.Συμπ.173Α τίς σοι διηγεῖτο ; ἦ αὐτὸς Σωκράτης ;· 2) ὁμ. ἐρωτημ. κ. εἰς μὴ ἐπεξηγηματικὰς προηγουμένης ἐρωτήσεως : Ὀδ.Κ 330 ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος;, Πλάτ.Κριτ.43C ἦ τὸ πλοῖον ἀφῖκται ;· ‖ κ. μτ. μορίων : Ὀδ.Υ 166 ἦ ἄρ', Αἰσχ.Πέρσ.633 ἦ ῥ' ἀΐει μου μακαρίτας· ‖ ἰδ. πρὸς δήλωσιν τῆς πρώτης ἐκ πολλῶν ἐρωτήσεων : Ἰλ.Δ 93 ἦ ῥά νυ, Πίνδ.Ι 7(6),3 ἦ ῥα χαλκοκρότου πάρεδρον, Σοφ.Φιλ.565 ἦ ταῦτα δή, Πλάτ.Θεαίτ.160E ἦ γάρ ;· ‖ ἐν χρ. ἐν ἀρχῇ γνωμικῆς ἐκφρ., πολλάκις προηγουμένης κλητικῆς : Ἰλ.Ε 421 Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, Σοφ. ΟΚ 863 ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἦ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ ;· ‖ ἦ μτ. τοῦ ἀλλά : Αἰσχ.Ἀγ.276 ἀλλ' ἦ σ' ἐπίανέν τις ἄπτερος φάτις;· ‖ π. Ἀττ. κ. κοινῇ τὸ ἦ συνδυάζεται ἐν κράσ. μτ. τοῦ ἄρα εἰς ἆρα βλ.λ., εἰς δὲ τὰς ἄλλας διαλέκτους εἰς ἦρα βλ.λ.· 3) κ. εἰς πλαγίας ἐρωτήσεις : Ὀδ.Ν 415 οἴχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος ἤ που ἔτ' εἴης, Ἡρακλεωτ.Πίν.Ι,125 ἀμφίστασθαι ἦ κα πεφυτεύκωντι πάντα κάτ τὰν συνθήκαν, Ἰσυλλ.34 μαντεύσασθαί οἱ . ἦ λώϊὸν οἷ κα εἴη, Ἐπιγρ. διαψαφίξασθαι ἦ δοκεῖ αὐτὸν στεφανῶσαι.

ἦ ἔφη, γ' ἑν. παρατ. ἢ ἀόρ. β' τοῦ ἠμὶ βλ.λ.

ἦ ἀντὶ ἦν, ἀττ. παρατ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ᾖ γ' ἑν. ὑποτ. ἐνεργ. ἐνεστ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ἡ ἄρθρ. γέν. θηλ., ὀνομαστ. ἑν.· πρβλ. ἀρσ. ὁ κ. οὐδ. τό.

ἥ θηλ. τῆς ἀναφορ. ἀντων. ὅς· ‖ μτ. τῆς ἀορ. ἀντων. τις ἥτις.

ᾗ Ἐπιγρ. ἐπίρρ. τοπ. ποῦ, ὅπου.

ᾗ θηλ. δοτ. ἑν. τῆς κτητ. ἀντων. ὅς, ἥ, ὅ βλ.λ.· 2) ἐν ἐπιρρ. ἐνν. κ. δωρ. ᾇ, ἐπὶ τόπου, ὅπου, εἰς ὃ μέρος, δεικτικ. τῇ : Ἰλ.Ν 53 ᾗ ῥ' ὅ γ' ὁ λυσσώδης, φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει, Σοφ.Ἠλ.1435 ᾗ νοεῖς ἔπειγέ νυν, Πλάτ.Φαίδ.82D ἐκείνῃ.. ᾗ· 3) ἐπὶ τρόπου, ὅπως, ὡς, οἷον : Αἰσχ.Χο.558 ᾗ καὶ Λοξίας ἐφήμισεν, Σοφ.ΟΚ 1603 ᾗ νομίζεται, Θουκ. 8,71 ᾗ βούλονται· 4) οὗ ἕνεκα, δι' ὅ, διὰ τὸ ὁποῖον : Θουκ.1,25 ᾗ καὶ μᾶλλον ἐξηρτύοντο τὸ ναυτικὸν καὶ ἦσαν οὐκ ἀδύνατοι· 5) ὡς, καθ' ὅ, καθ' ὅτι : Ξεν.Ἀπομν.2,1,18 διαφέρειν τὰ ἑκούσια τῶν ἀκουσίων ᾗ ὁ μὲν τῷ δέ, Ἀριστλ.ΗΝικ. 1096b,2 ᾗ ἄνθρωπος (ὡς ἄνθρωπος), Φιλόδ.Ρητ. 2,265S ῥήτορες ᾗ ῥήτορες· 6) συνδυαζ. μτ. ὑπερθ., ὅσον : Ξεν.Ἀν.Ι,2,4 ᾗ ἐδύνατο τάχιστα (ὅσον ἠδύνατο ταχέως), αὐτ.ΚΠ 2,4,32 ᾗ ἄριστον.

ἦα α' ἑν. ἐπ. παρατ. τοῦ εἰμὶ βλ.λ.

ᾖα συνῃρ. τοῦ ἤια, ἰων. παρατ. τοῦ εἶμι βλ.λ.

ηα (τὰ) συναίρ. ἐκ τοῦ ἤια βλ.λ.

ἤαν Ἐπιγρ. ἐὰν βλ.λ.

ηαρ Ἡσ. « αἷμα, ψυχή ».

ἠαρινὸς πάπ., ἐπ. τ. τοῦ ἐαρινὸς βλ.λ. : μῆλα ἠαρινά.

Ἤατος (ὁ) Ἐπιγρ. « μὴν ἐν Ἡρακλείᾳ τῇ παρὰ τὰς Θερμοπύλας, ἀντιστοιχῶν τῷ ἐν Δελφοῖς Ἰλαίῳ ».

ἡαυτῶν Ἐπιγρ. ἑαυτῶν, γεν. πληθ. τοῦ ἑαυτός βλ.λ.

ἠβαιός-ά-όν ἰων. τοῦ βαιός, μικρός, ὀλίγος, κυρ. μτ. τοῦ ἀρνητικοῦ οὐδέ : Ἰλ.Ξ 141 οὐ οἱ ἔνι φρένες, οὐδ' ἠβαιαί (δὲν ἔχει νοῦν οὐδὲ ὀλίγον)· ‖ ἀκολουθ. τῆς ἀρνήσ. : Καλλ. ἀπ.540 ἠβαιὴν οὔτι κατὰ πρόφασιν· ‖ σπαν. ἄνευ ἀρνήσ. : Ὀππ. Ἁλ.4,514 πηλαμύδες . . ἠβαιαί περ ἐοῦσαι· 2) συχν. ἐν τῷ οὐδ. μτ. ἀρνήσ. ὡς ἐπίρρ., οὐδόλως, οὐδ' ἐπ' ἐλάχιστον : Ἰλ.Β 380 οὐδ' ἠβαιόν· ‖ σπαν. ἄνευ ἀρνήσ. : Ὀδ.Ι 462 ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους (εἰς μικρὰν ἀπὸ τοῦ σπηλαίου ἀπόστασιν).

ἥβη (ἡ) κ. νεώτ., δωρ. ἥβα, αἰολ. ἄβα ἡ ἀκμὴ τοῦ εἰσερχομένου εἰς τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν, ἡ πρώτη νεότης : Ὀδ.Κ 279 νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικώς, πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη, Ἡσίοδ.Θ 988 ἄνθος ἔχοντ' ἐρικυδέος ἥβης, Ἀριστφ.Ἱππ.524, Θουκ.2,46 τοὺς παῖδας . . ἡ πόλις μέχρις ἥβης θρέψει (μέχρις οὗ γίνωσιν ἔφηβοι, ἐνήλικες), Πλάτ. Μενξ.238B θρεψαμένη δὲ καὶ αὐξήσασα πρὸς ἥβην ἄρχοντας καὶ διδασκάλους αὐτῶν θεοὺς ἐπηγάγετο, Χριστόπ.Ποιήμ.100,7 (Φέξη) καὶ εἰς τὴν ἥβην τους ἐρθοῦν κι εἰς τὴν ἀκμήν τους φθάσουν· ‖ φρ. ἥβης μέτρον ἱκέσθαι ἢ ἱκάνειν ἡβάσκειν βλ.λ. : Ὀδ.Λ 317· ‖ ὁμ. ἐν φρ. νεάνιδες ἧβαι αἱ εἰς ὥραν γάμου παρθένοι : Εὐρ. Ἴων 477 καρποτρόφοι νεάνιδες ἧβαι· 2) συνεκδ. ἡ δύναμις καὶ ἡ ῥώμη, τὸ σφρῖγος καὶ ἡ ἀντοχὴ τῆς νεανικῆς ἡλικίας : Ἰλ.Ψ 432 (δίσκον) ἀφῆκεν . . πειρώμενος ἥβης· 3) ὡς νομ. ὅρος

ὁ κατὰ νόμον ὡρισμένος χρόνος, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ἄρχεται καὶ ὁ καθ' ὃν διανύεται ἡ ἐφηβικὴ περίοδος τῆς ζωῆς, ἤτοι ὁ ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς παιδικῆς μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας χρόνος (ἐν Ἀθήναις ὁ ἀπὸ τῆς ἡλικίας 16 ἐτῶν κ. ἐν Σπάρτῃ ἀπὸ τῆς ἡλικίας 18 ἐτῶν) : Ξεν.Ἑλλ.2, 4,32 **τὰ δέκα ἀφ' ἥβης** (ἔτη)· || κ. ἐπὶ γυναικῶν ἡ ἐνηλικίωσις : Εὐρ.Ἑλ.12 **ἐπεὶ δ' ἐς ἥβην ἦλθεν ὡραίων γάμων**· **4)** εἰδ. ἐπὶ βοῶν, **ἥβης μέτρον** ἡ ἡλικία τῆς πλήρους σωματικῆς ἀκμῆς, ῥώμης, εὐρωστίας, ἀντοχῆς : Ἡσίοδ.Ἔργ.438 **βόε δ' ἐνναετήρω . . ἥβης μέτρον ἔχοντε**· **5)** ὁμ. ποι. εἰδ. ἐπὶ ὄφεως **ἥβη** τὸ νέον δέρμα τὸ μετὰ τὴν ἀποβολὴν τῆς λεβηρίδος σχηματιζόμενον: Νίκ.Θηρ.138· **6)** ὡς οὐσ. περιληπτικῶς οἱ νέοι χώρας ἢ πόλεώς τινος ἐν συνόλῳ, ἡ νεολαία, ἡ λεβεντιὰ τοῦ τόπου, μτ. γεν. κτητ. προσδ. : Αἰσχ.Πέρσ.512 **ποθοῦσαν φιλτάτην ἥβην χθονός**· **7)** μτφ. συνεκδ. ἡ νεανικὴ φαιδρότης, ἡ εὐθυμία, καλοκεφιά, ξεγνοιασιά : Πίνδ.Π 4,295 **θυμὸν ἐκδόσθαι πρὸς ἥβαν πολλάκις**, Εὐρ.504 **γάνυμαι δὲ δαιτὸς ἥβῃ**· || ὁμ. νεανικὴ ὁρμή, ζέσις, σφρῖγος, νεανικὴ ἀντίληψις, ξυνάδα : Πίνδ.Π 6,48 **ἄδικον οὔθ' ὑπέροπλον ἥβαν δρέπων**· **8)** κ. νεώτ. ἡ τοῦ σώματος ἡβικὴ χώρα, τὸ ἐφήβαιον βλ.λ. : Ἱππ.Ἐπιδ.3,4 **ἦν δὲ πάντων χαλεπώτατα τῶν τοιούτων, ὅτε περὶ ἥβην καὶ αἰδοῖα γένοιατο**, Ἀριστφ.Νεφ.976 **εἴδωλον τοῖσιν ἐρασταῖσιν τῆς ἥβης μὴ καταλείπειν**, Ἀριστλ.Ζ1493b,3 **κοῖλον γὰρ τὸ ὑπὸ τὴν ἥβην**· **9)** ἐπὶ ἀμπέλου ἐν ἀναφ. πρὸς τοὺς βότρυς, ἡ ὥριμος· Ἡσ., δωρ. **ἆβαι**· **10)** ὡς κύρ. ὄν. θηλ. **Ἥβη**, θυγάτηρ τοῦ Διὸς κ. τῆς Ἥρας : Ἰλ.Δ 2 **μετὰ δέ σφίσι πότνια Ἥβη νέκταρ ἐῳνοχόει**, Ἡσίοδ.Θ 950 **Ἥβην δ' Ἀλκμήνης καλλισφύρου ἄλκιμος υἱός**· || μτγν. ἐν ἀλληγορικοῖς μύθ., θεότης τῆς νεότητος.

ἡβηδόν ἐπίρρ. κατὰ τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν : Ἡρ.1, 172 **ἅπαντες ἡβηδόν**· || ὁμ. ἀπὸ τῆς ἐφηβικῆς ἡλικίας καὶ ἄνω : Ἡράκλειτ.121 **ἄξιον Ἐφεσίοις ἡβηδὸν ἀπάγξασθαι**, Διόδ.Σ 3,59 **τοὺς ἄνδρας ἡβηδὸν ἀποσφάξαι**.

ἥβησις-εως (ἡ) μτγν. ἥβη βλ.λ. 8), ἐφήβαιον : Σωρ.1,24 **ἥβησις περὶ τὸ ἦτρον**.

ἡβητήρ-ῆρος (ὁ) μτγν. ἡβητής βλ.λ. : Ἐρατοσθ. ΑΠ 5,276 **οὐ καλὸν ἡβητῆρες**, Ἀγαθ.ΑΙ 6,76 **ἡβητῆρά με τεῦξον**.

ἡβητηρία (ἡ) Ἐπιγρ. ἡ ἡλικία τῆς ἥβης βλ.λ.

ἡβητήριον (τὸ) μτγν. τόπος, ἔνθα συνήρχοντο οἱ ἔφηβοι χάριν παιδιᾶς ἢ διασκεδάσεως : Πλούτ. Πομπ.40,53 **ἐν τοῖς . . ἡβητηρίοις . . μετὰ γυναικὸς διῆγεν**· || εἰδ. συμπόσιον : Ἀθήν.10,425 Ε **διὰ τὸ ἡβητήρια καλεῖσθαι τὰ συμπόσια**.

ἡβητής (ὁ) (ἡβάω), δωρ. **ἡβᾱτάς**, θεσσ. **εἰβᾱτάς** νέος ἀκμαῖος : Ὑμν.Ἑρμ.56 **κοῦροι ἡβηταί**· || ὁμ. ὡς ἐπίθ. νεανικός : Εὐρ.Ἡρακλ.858.

ἡβητικός-ή-όν ὁ ἀνήκων ἢ κατάλληλος εἰς ἥβην, εἰς νεότητα, νεανικός : Ξεν.Ἑλλ.5,3,20 **ἡβητικοὶ λόγοι**, Γαλ.17(2),791.

ἡβήτριον ἐσφ. γρ. τοῦ ἡβητήριον βλ.λ.· Σουΐδ.

ἡβήτωρ-ορος (ὁ) ἡβητήρ βλ.λ. : Μάτρ.Δεῖπν.78 **ἡβήτορες κίχλαι**.

ἡβηφρενία (ἡ) νεώτ. ψυχοπαθ. ψύχωσις τῆς νεανικῆς ἡλικίας ὁδεύουσα βαθμηδὸν πρὸς τὴν διανοητικὴν ἐξασθένησιν καὶ πρὸς τὴν ἄνοιαν, διὰ μέσου ποικιλομόρφων φαινομένων διεγέρσεως.

ἡβικός-ή-όν νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς τὴν ἥβην, ὁ τῆς ἥβης : **ἡβικὸν ὀστοῦν - ἄρθρωσις ἡβική**.

ἡβο- νεώτ. πρῶτον συνθετικὸν ἰατρ. ὅρων ἀπὸ τοῦ ἥβη = ἐφήβαιον : **ἡβοκοκκυγικὸς μῦς, - ἡβοϊερὰ περιτονία, - ἡβοστεοτομία**.

ἡβοευθυϊκὸς μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. αἱ κάτω μυϊκαὶ ἶνες τοῦ ἡβοκοκκυγικοῦ μυός, τοῦ ἀποτελοῦντος τὴν προσθίαν μοῖραν τοῦ ἀνελκτῆρος μυὸς τοῦ πρωκτοῦ.

ἡβοῖ δημ. κ. **ἰβοῖ** (αἰβοῖ) ἐπιφών. - σχετλιαστικόν, ἀλίμονον, ἀλιά, φεῦ : **ἡβοῖ, τί ἔπαθα!**

ἡβοϊερὰ περιτονία νεώτ. ἀνατ. ἡ περισπλάγχνιος περιτονία τῆς πυέλου.

ἡβοκοκκυγικὸς μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. ἡ προσθία μοῖρα τοῦ ἀνελκτῆρος μυὸς τοῦ πρωκτοῦ.

ἡβοκυστικοὶ σύνδεσμοι (οἱ) νεώτ. ἀνατ. τρεῖς σύνδεσμοι πλάγιοι καὶ εἷς μέσος, οἵτινες ἐκφύονται ἐκ τῆς ὀπισθίας ἐπιφανείας τῆς ἡβικῆς συμφύσεως καὶ προσφύονται εἰς τὴν κύστιν καὶ τὸν προστάτην.

ἡβοκυστικὸς μῦς (ὁ) νεώτ. ἀνατ. μῦς ἀποτελούμενος ἐκ λείων μυϊκῶν ἰνῶν, αἵτινες ἐκπορεύονται ἐκ τοῦ μυϊκοῦ χιτῶνος τῆς κύστεως καὶ προσφύονται εἰς τὴν ἡβικὴν σύμφυσιν.

ἡβολεῖν Ἡσ. «ἀργεῖν».

ἤβολον Ἡσ. «ἦμαρ· καθὸ ἀπα(ν)τῶσιν εἰς ταυτόν, ἢ εὔκαιρον, ἱερόν».

ἡβομηρικὸς σύνδεσμος νεώτ. ἀνατ. εἷς ἐκ τῶν κρατυνόντων τὸν ἀρθρικὸν θύλακον τῆς κατ' ἰσχίον διαρθρώσεως συνδέσμων, καλύπτων τὴν ἐπὶ τὰ ἐντὸς ἐπιφάνειαν τοῦ θυλάκου.

ἡβοπροστατικοὶ σύνδεσμοι νεώτ. ἀνατ. ἡβοκυστικοὶ σύνδεσμοι βλ.λ.

ἡβός-ή-όν ἐν τῷ δωρ. τ. **ἁβός** ἡβῶν, νέος, νεαρός : Σαφ.ΟΚ 207 **τὸ μέν τις οὐθ' ἀβὸς οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἀλιώσει** (διόρθ. Δινδ.).

ἡβοτομία (ἡ) νεώτ. ἰατρ. κ. **ἡβοστεοτομία** ἡ διὰ τῆς διαιρέσεως τοῦ ἡβικοῦ ὀστοῦ διεύρυνσις τῆς ἐστενωμένης πυέλου πρὸς ἐξαγωγὴν τοῦ ἐμβρύου ζῶντος διὰ τοῦ πυελογεννητικοῦ σωλῆνος.

ἡβυλλιά-άω κωμ. σχημ. τοῦ ἡβῶ βλ.λ., εἶμαι νέος, νεαρός : Ἀριστφ.Βάτρ.516 **ἡβυλλιῶσαι κάρτι παρατετιλμέναι**.

ἡβά-άω (ἥβη) κ. νεώτ., κρητ. **ἡβίω**, αἰολ. **ἀβάω**, ἐπ. εὐκτ. **ἡβώοιμι**, μτχ. **ἡβώων**, παρατ. **ἥβων**, μέλλ. **ἡβήσω**, δωρ. **ἡβᾱσω**, ἀόρ. α' **ἥβησα**, παρακ. **ἥβηκα** φθάνω εἰς τὴν ἥβην, τὴν νεανικὴν ἡλικίαν : Ἡσίοδ. Ἔργ.132 **ὅταν ἡβήσαι τε καὶ ἥβης μέτρον ἵκοιτο**, Ἱππ.Ἀέρ.4 **ἡβῶσιν ὀψέ**, Πλάτ.Ἀπολ.41Ε **ἐπειδὰν ἡβήσωσι**, Ἐπιγρ. **ὀμόσαι Χαλκιδέων τοὺς ἡβῶντας ἅπαντας**· || κ. ἐπὶ γυναικός : Ἡσίοδ.Ἔργ. 698 **γυνὴ τέτορ' ἡβώοι** (ἔτη) (κατὰ τέσσαρα ἔτη ὑπερβᾶσα τὴν ἐφηβικὴν ἡλικίαν)· **2)** εἶμαι ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας, ἐν πλήρει σωματικῇ αὐξήσει : Ἰλ.Μ 382 **ἀνὴρ οὐδὲ μάλ' ἡβῶν** (μὴ ὢν ἀκόμη ἐν τῇ ἀκμῇ τῆς ἡλικίας του), Ὀδ.Ξ 468, Αἰσχ.Ἐπτ.622 **γέροντα τὸν νοῦν σάρκα δ' ἡβῶσαν φέρει**, Εὐρ. Ἡρ.436 **σθένος ἥβων** (ἤμην νέος καὶ ἰσχυρός), Ἀριστφ.Σφ.357 **ἥβων γὰρ κἀδυνάμην κλέπτειν** (ὅτε ἤμην νέος), Φιλόστρ.Σοφ.1,9,3 **ἡβῶν τὰς αἰσθήσεις**· || ἐπὶ φυτῶν, εἶμαι ἀκμαῖος, θαλερός : Ὀδ.Ε 69 **ἡμερὶς ἡβώωσα** (ἄμπελος ἀκμαία)· **3)** μτφ., συνεκδ. ἐπὶ προσ., εἶμαι ζωηρός, σφριγηλὸς πρός τι : Θέογν.877 **ἡβῷοις, φίλε θυμέ**, Αἰσχ.Ἀγ.584 **ἀεὶ γὰρ ἡβᾷ τοῖς γέρουσιν εὖ μαθεῖν** (ἡ ἐπιθυμία τοῦ μαθεῖν τὰ ὀρθὰ εἶναι πάντοτε ἀκμαία εἰς τοὺς γέροντας)· || εἶμαι παράφορος, εὐερέθιστος : Εὐρ.Ὀρ.696 **ἡβᾷ δῆμος εἰς ὀργὴν πεσὼν** (ὁ λαὸς ὀργισθεὶς νεανικῶς παραφέρεται)· || ἐπαίρομαι οἱονεὶ νεανικῶς : Αἰσχ. Ἰκ.775 **ἄγγελον . . γέρονθ' ἡβῶντα δ' εὐγλώσσῳ φρενί**· **4)** ὁμ. μτφ. ἐπὶ πραγμ. κ. καταστάσεων, ἔχω σφριγηλότητα, ζωηρότητα, δύναμιν : Κρατῖν. 183 **ἡβῶντ' ἀρτίως οἰνίσκον**, Ὀππ.Ἁλ.1,474 **ἡβῶντες γάμοι**, αὐτ.2,252 **ἔαρ ἡβῶν**· **5)** ἔχω τὰ ἐξωτερικὰ σημεῖα τῆς ἀνδρικῆς ἡλικίας : Ἀριστλ.ΖΓ 746b,23, Φανί.ΑΠ 12,31 **γένυς ἡβᾷ**.

ἡβῴην εὐκτ. τοῦ ἡβῶ βλ.λ.

ἠγάασθε β' πληθ. ἐπ. παρατ. τοῦ ἄγαμαι βλ.λ.

ἡγαγόμην μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἄγω βλ.λ.

ἤγαγον άόρ. β' τοῦ ἄγω βλ.λ.
ἠγάθεος-η-ον, δωρ. ἀγάθεος ἄγαν θεῖος, ἁγιώτατος, ἱερώτατος, ἐπὶ τόπων διατελούντων ἀμέσως ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν θεῶν : Ἰλ.Α 252 ἠγάθεος Πύλος, Ἡσίοδ.Θ 499 ἠγάθεος Πυθώ, Πίνδ.Π 9,71 ἐν Πυθῶνί νιν ἀγαθέᾳ, Ἀπολλ.Ρ 3,981.
ἠγᾱλέος-α-ον [ἄγνυμι] μτγν. συντετριμμένος, τεθραυσμένος εἰς τεμάχια : Καλλ.άπ.91.
ἠγάνεα Ἡσ. « πέμματα τὰ ἀπὸ τηγάνου ».
ἠγάν(ε)ος Ἡσ. « νεανίσκος ».
ἠγανές Ἡσ. « καθαρόν, νέον ».
ἤγᾱνον (τὸ) ἰων. τ. τοῦ τήγανον βλ.λ. : Ἀνακρ.26.
ἠγαπημένως ἐπίρρ. μτγν., μσν. μ. κτ. συγκρ. ἠγαπημενώτερον μετ' ἀγάπης, ἀγαπημένα : Ἀν.Βοασσ. 3,139, Συντίπ. ἐν Fab. roman. (ἐκδ. Eberh) ἀγαπημενώτερον οὐδὲν ἄλλο ἤ ...
ἠγάσθην παθ. άόρ. α' τοῦ ἀποθ. ἄγαμαι βλ.λ.
ἠγγυημένος η-ον νεώτ. μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἐγγυῶμαι βλ.λ., ἐπὶ ἐργασίας ἤ πράγμ., θετικῶς, ἀσφαλῶς, βεβαίως καλός, καλῆς ποιότητος : ποιότης - ἐργασία ἠγγυημένη, - ὡρολόγιον ἠγ-.
ἠγέμαχος Ἡσ. « πολέμαρχος ».
ἡγεμονάρχης (ὁ) μσν., δημ. ἡγεμόνας, ἡγεμὼν βλ.λ. : ΚΠορφ.Ἔκθ.679Β.
ἡγεμόνεια (ἡ) θηλ. τοῦ ἡγεμονεύς βλ.λ. : Ὀρφ. Ἀργ.909.
ἡγεμονεία (ἡ) ἐσφ. γρ. τοῦ ἡγεμονία βλ.λ.
ἡγεμονεῖον (τὸ) νεώτ. τὸ κτίριον ἔνθα μένει ὁ ἡγεμών.
ἡγεμόνευμα-ατος (τὸ) τὸ ἡγεμονεύειν, ἀρχηγία' 2) μτ. δοτ. ἀντὶ τοῦ ἡγεμών : Εὐρ.Φοίν.1492 ἀγεμόνευμα νεκροῖσι (σχόλ. « ἡγεμὼν νεκρῶν »).
ἡγεμονεύς-έως (ὁ) δωρ. ἀγ-, αἰτ. ἡγεμονῆα,-ῆας ἐπ. τ. τοῦ ἡγεμών βλ.λ. : Ὀππ.Κυν.1,224, ΑΠ 14,72,11' || Ἐπιγρ., ἐν Ρώμ., κυβερνήτης.
ἡγεμονεύω κ. νεώτ. κ. δημ., δωρ. ἀγ-, εἶμαι ἡγεμών, ὁδηγός, προπορεύομαι, ὁδηγῶ : Ἰλ.Π 92 προτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν, Ὀδ.Γ 386 πρὸς δώματα ἡγεμονεύειν, Θεόκρ.25,60' || κ. μτφ. : Πλάτ.Συμπ. 197Α ἐπιθυμίας καὶ ἔρωτος ἡγεμονεύσαντος' || μτ. δοτ. προσ. : Ὀδ.Γ 386 τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Ἡσίοδ.Θ 387 οὐδ' ὁδὸς ὅππῃ μὴ κείνοις θεὸς ἡγεμονεύῃ' || φρ. ὁδὸν ἡγεμονεύω προπορεύομαι : Ὀδ.Ζ 261 ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω' || μτ. δοτ. κ. αἰτ. : Ὀδ.Ω 225 τοῖσι γέρων ὁδὸν ἡγεμόνευε' || ὁμ. φρ. συνεκδ. ὕδατι ῥόον ἡγεμονεύω διευθύνω τὸν ροῦν τοῦ ὕδατος : Ἰλ.Φ 258' 2) ὁδηγῶ στρατὸν εἰς πόλεμον, εἶμαι στρατηγὸς ἐν πολέμῳ, ἅπαξ π. Ὁμ. μτ. δοτ. : Ἰλ.Β 816 Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε.. Ἕκτωρ' || μτ. γεν. : Ἰλ.2,527 Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευε Αἴας, Ἡρ.7,99 ἡγεμόνευε δὲ Ἁλικαρνησσέων τε καὶ Κῴων' || ἀπολ. ἔχω τὴν ἀρχηγίαν : Ἡρ. 8,2 οἱ γὰρ σύμμαχοι οὐκ ἔφασαν, ἢν μὴ ὁ Λάκων ἡγεμονεύῃ, Ἀθηναίοισι ἕψεσθαι ἡγεομένοισι.., Πλάτ.Πολ.474C ἡγεμονεύειν ἐν πόλει' || παθ. κυβερνῶμαι ὑπό τινος : Θουκ 3,61 ἐτάχθη τὸ πρῶτον, ἡγεμονεύεσθαι ὑφ' ἡμῶν, - ἡγεμονευομένη χώρα (κυβερνωμένη ὑπὸ ἡγεμόνος)' 3) μτφ. διευθύνω συζήτησιν, σύσκεψιν : Πλάτ.Πρωτ.351Ε ἡγεμονεύειν τῆς σκέψεως' 4) ὁμ. ἀπολ. κυριαρχῶ, πρυτανεύω, πρωτεύω : Θ Λειτ.Γονυκλισ. πνεῦμα συνέσεως, ἀγαθόν, νοερόν, ἡγεμονεῦον, καθαῖρον τὰ πνεύματα, - ἡγεμονεύουσα ἀντίληψις' 5) εἶμαι κυβερνήτης, ἄρχω, βασιλεύω : ΚΔ Λουκ.2,2 ἡγεμονεύοντος τῆς Συρίας Κυρηνίου, - ὁ ἐν Ἀγγλίᾳ ἡγεμονεύων οἶκος.
ἡγεμονέω ἔχω ἀρχήν, ἐξουσίαν : Πλάτ.Τίμ.41C θεῖον λεγόμενον ἡγεμονοῦν τε ἐν αὐτοῖς τῶν ἀεὶ δίκῃ καὶ ὑμῖν ἐθελόντων ἕπεσθαι' 2) εἶμαι ἐπιστάτης, ἐπιστατῶ : Πλάτ.Νόμ.631C ὃ δὴ πρῶτον αὖ τῶν θείων ἡγεμονοῦν ἐστιν ἀγαθῶν.

ἡγεμόνη (ἡ), δωρ. ἀγεμόνη θηλ. τοῦ ἡγεμών, βασίλισσα, ὡς ἐπίθ. τῆς Ἀρτέμιδος : Καλλ.Ἀρτ.227, Ἐπιγρ. Ἄρτεμις Ὀρθωσία Ἡγεμονίη' || Ἐπιγρ. ὁμ. κ. τῆς Ἀφροδίτης : Ἀφροδίτη ἡγεμόνη τοῦ δήμου' 2) ἐν Ἀθήναις, μία τῶν Χαρίτων : Παυσ. 9,35,2 τιμῶσι γὰρ ἐκ παλαιοῦ καὶ Ἀθηναῖοι Χάριτας Αὐξὼ καὶ Ἡγεμόνην' 3) Ἡσ. « ναυαρχίς ».
ἡγεμονηΐς-ΐδος (ἡ) μτγν. ποι. τ. τοῦ ἡγεμονὶς βλ.λ. : Μαν.4,98.
ἡγεμονία (ἡ) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. τὸ προπορεύεσθαι, ὁδηγεῖν : Ἡρ.2,93 τῶν θηλέων γίνεται ἡ ἡγεμονίη, Πλάτ.Νόμ.711C τῇ τῶν δυναστευόντων ἡγεμονίᾳ (διὰ τοῦ παραδείγματός των)' 2) ἡ πρώτη, ἀνωτάτη ἀρχή, ἐπὶ δυναστειῶν ἢ ἐθνῶν : Ἡρ.1,7 ἡ δὲ ἡγεμονίη οὕτω περιῆλθε.. ἐς τὸ γένος τὸ Κροίσου' || ὁμ. ἐπὶ στρατηγοῦ ἢ ὑπαλλήλου : Θουκ.4,91 Παγώνδας.. βοιωταρχῶν.. καὶ ἡγεμονίας οὔσης αὐτοῦ..' || ὁμ. ἀρχηγία : Ἡρ.6,2 ἡ ἡγεμονία τῶν Ἰώνων τοῦ πολέμου, Ξεν.Ἀν.4,7,8 ἡγεμονία τῶν ὀπισθοφυλάκων, Πλάτ.Εὐθ.273C αἱ ἡγεμονίαι τῶν στρατοπέδων, Ἀριστλ.Πολιτ.1285b,9 ἡ κατὰ πόλεμον ἡγεμονία' || ἐξουσία τοῦ διευθύνοντος τὸ δικαστήριον, διεύθυνσις : Αἰσχίν.3,14 ἡ τοῦ δικαστηρίου ἡγεμονία' || ἡ θέσις, τὸ ἀξίωμα τοῦ προϊσταμένου, εἰδ. ἀρχηγία φιλοσοφικῆς σχολῆς : Φιλόδ. Ἀκαδ.59Μ' 3) πολιτικὴ ἐξουσία, ἰδ. πολιτικὴ ὑπεροχὴ ἑλληνικῆς πόλεως ἐπὶ τῶν ἄλλων: Ἰσοκρ. 8,30 παρ' ἑκόντων τῶν Ἑλλήνων τὴν ἡγεμονίαν ἐλάβομεν, Ἀριστλ.Ἀθ.23,2 καὶ παρὰ τοῖς Ἕλλησιν εὐδοκιμῆσαι, καὶ τὴν τῆς θαλάττης ἡγεμονίαν λαβεῖν' || ὁμ. πολιτικὴ ἐξουσία : Ἀριστλ. Ἀθ.23,1 ἡ ἐν Ἀρείῳ πάγῳ βουλὴ οὐδενὶ δόγματι λαβοῦσα τὴν ἡγεμονίαν' || ὁμ. πολιτικὴ ἀρχηγία ἀτόμου τινός : Ἀριστλ.Πολιτ.1296a,39 εἷς ἀνὴρ συνεπείσθη μόνος τῶν πρότερον ἐφ' ἡγεμονίᾳ γενομένων ταύτην ἀποδοῦναι τὴν τάξιν' 4) κ. νεώτ. κ. δημ. κράτος : Ἐπιγρ. Αἴγυπτον δήμου Ῥωμαίων ἡγεμονίᾳ προσέθηκα, Ἀθην.Μηχ. 39,7 τοῖς καλοῖς τῆς ἡγεμονίας νόμοις, - ἡ ἡγεμονία τῆς Ἀγγλίας ἐπὶ χωρῶν καὶ τῶν πέντε ἠπείρων' || εἰδ. μτγν. μσν. βασιλεία αὐτοκράτορος : ΚΔ Λουκ 3,1 ἔτει πεντεκαιδεκάτῳ τῆς ἡγεμονίας Τιβερίου Καίσαρος' || πάπ. ἀξίωμα ἐπάρχου' 5) ἡ διοίκησις στρατιωτικοῦ σώματος κ. συνεκδ. αὐτὸ τὸ στρατιωτικὸν σῶμα : Πλαύτ. Κάμ.23 οἱ τὴν ἡγεμονίαν ἔχοντες χιλίαρχοι στρατοπεδευσάμενοι.. ἐπαλιορκοῦντο, Αἰλ.Τακτ.10,4 μείζονες ἡγεμονίαι (στρατ. διοικήσεις)' 6) μτφ. τὸ πρῶτον καὶ κύριον πράγματός τινος : Δίφιλ.17,5 ἡγεμονία τῆς τέχνης τὸ τῶν ἐδομένων τὰ στόματα προειδέναι' 7) κ. νεώτ. κ. δημ. κυβέρνησις χώρας τινὸς ὑφ' ἑνὸς ἄρχοντος κληρονομικοῦ ἢ αἱρετοῦ οὐχὶ βασιλέως, πριγκιπᾶτον' πρβλ. ἡγεμὼν ἐν εἰδ. σημ. : ΠΔΓέν.36,30 ἡγεμόνες Χορρὶ ἐν ταῖς ἡγεμονίαις αὐτῶν ἐν γῇ Ἐδώμ' 8) ὁμ. ρωμαϊκὴ διοίκησις : Ἡρωδιαν.6,7,2 ἡ τῆς Ἰλλυρίδος ἡγεμονία' 9) πάπ. ἄσκησις καθηκόντων κυβερνήτου' || ὁμ. πάπ. ἡ Ἡγεμονία κυβέρνησις' 10) μσν., νεώτ. κ. δημ. χώρα διοικουμένη ἐπιτροπικῶς ὑπὸ δεσπότου ἢ νεώτ. ὑπὸ ἡγεμόνος βλ.λ.3) : Καισάρ.Δαπ.ἐνΣάθ.3,101 εἰς τὸ μεσημβρινὸν τῆς ἡγεμονίας Μολδοβίας.
ἡγεμονίδης (ὁ) μτγν. κ. νεώτ. ἡγεμὼν βλ.λ. : ΠΔ Μακκ.2,13,24 κατέλιπε στρατηγόν, ἀπὸ Πτολεμαΐδος ἕως τῶν Γερρηνῶν ἡγεμονίδην' 2) νεώτ. υἱὸς ἡγεμόνος, βασιλέως.
ἡγεμονικός-ή-ό(ν) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. ὁ ἐπιτήδειος πρὸς τὸ ἡγεμονεύειν, ὁδηγεῖν : Ξεν.Ἀπ.2,3,14 ἡγεμονικώτερος εἶναι σοῦ πρὸς τὴν φιλίαν ταύτην, αὐτ.ΚΠ 2,2,25 ἡγεμονικὸς πρὸς τὰ πονηρά' 2) ἐπὶ πραγμ. κ. καταστάσεων, ὁ προεξέχων, ὁ ἐξαιρέ-

τως σημαντικός : Γεωπ.4,13,4 **κλῆμα ἡγεμονικώτατον τῆς ἀμπέλου,** Βέττ.Βάλ.38,13 **ἡγεμονικὸς τόπος,** Κατ.'Αστρλ.Κ 1,165 **ἡγεμονικὰ ζῴδια·** **3)** ὁ ἱκανὸς εἰς τὸ ἡγεμονεύειν, κυβερνᾶν, διοικεῖν, ἀρχικός: Ξεν.Συμπ.8,16 **ψυχὴ ἐν τοῖς ἥλιξι ἡγεμονική,** Φιλόλ.11 **ἡγεμονικὴ φύσις,** Πλάτ.Φαῖδρ.252Ε **ἡγεμονικὸς τὴν φύσιν,** 'Αριστλ.Πολιτ.1288a,12 **οἱ κατ' ἀρετὴν ἡγεμονικοὶ πρὸς πολιτικὴν ἀρχήν·** ‖ ὁ τείνων, ἔχων κλίσιν πρὸς τὸ ἡγεμονεύειν, ἄρχειν : αὐτ.1259b,2 **τὸ ἄρρεν . . τοῦ θήλεος ἡγεμονικώτερον·** **4)** νεώτ. κ. δημ. μτφ. μεγαλοπρεπής : **ἡγεμονικὰ δῶρα·** **5)** τὸ οὐδ. **ἡγεμονικόν** ἡγεμονική, ἐξουσιαστικὴ ἀρχή, ἐπὶ γνώσεως: Πλάτ.Πρωτ. 352Β **οὐκ ἰσχυρὸν οὐδ' ἡγεμονικὸν οὐδ' ἀρχικὸν εἶναι·** **6)** εἰδ. ὁμ. κτ. οὐδ. **τὸ ἡγεμονικόν** τὸ ἐξουσιαστικὸν μέρος, ἡ ὁδηγοῦσα δύναμις τῆς ψυχῆς, ὁ λόγος ἰδ.π.Στωϊκ.φιλοσόφ.: Ζήν.Στωϊκ.1,39· ‖ ὁμ. τὸ κυβερνῶν μέρος τῆς οἰκουμένης, ἐπὶ τοῦ αἰθέρας ἢ τοῦ ἡλίου : Χρύσ.Στωϊκ.2,186· ‖ ὁμ. μτγν., μσν. τὸ κυβερνῶν, ἔχον τὴν ἰδιότητα νὰ ὁδηγῇ : ΘΛειτ.'Ακολ.Γανυκλ. **πνεύματι ἡγεμονικῷ τὸ τῆς διανοίας μου στήριξον·** **7)** ὑπατικός : Πλαύτ.Πομπ.26 **ἡγεμονικοὶ δὲ καὶ στρατηγικοὶ κατελέγησαν ἀπὸ βουλῆς ἄνδρες·** **8)** κτ. ἐπέκτ. νεώτ. βασιλικός : **ἡγεμονικὰ κτήματα - προνόμια·** **9)** πάπ. ὁ ἀνήκων εἰς τὸν ἔπαρχον τῆς Αἰγύπτου: Πάπ. **ἡγεμονικὸς ὑπηρέτης,** σύτ. **ἡγεμονικὰ πλοῖα·** **10)** πάπ. **ἡγεμονικά** [τὰ] ὡς οὐσ. αἱ ἀπαλαβαί, μισθὸς τοῦ ἡγεμόνας : Πάπ. **ἐδίδοτο Κλέωνι ἐν 'Αλεξανδρείᾳ ἡγεμονικὰ καὶ σῖτος ἀκόλουθος.**

ἡγεμονικότης-ητος [ἡ] νεώτ. ἡ ἰδιότης τοῦ ἡγεμονικοῦ, τοῦ ἔχοντος τὴν ἱκανότητα νὰ ἡγεμονεύῃ· **2)** μεγαλοπρέπεια, μεγαλοδωρία οἱονεὶ ἡγεμόνος.

ἡγεμονικῶς ἐπίρρ. κ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἡγεμόνος, ἀρχηγοῦ, ἀντίθ. δεσποτικῶς : 'Αριστλ.άπ.658, Πολύβ.2,64,6 **ἡγεμονικῶς καὶ βασιλικῶς·** συγκρ. **-ώτερον** : 'Ιώσ.ΑΙ 19,4,2.

ἡγεμόνιος-α-ον κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων εἰς ἡγεμόνα, ἄρχων, ὁδηγῶν : Κλήμ.'Αλ.133 **ἡ ἡγεμονία τοῦ λόγου δύναμις·** ‖ ἐπίθ. τοῦ 'Ερμοῦ, ὡς ὁδηγοῦ τῶν ψυχῶν τῶν τεθνεώτων : 'Αριστφ.Πλ.1159 **ἀλλ' ἡγεμόνιον·** πρβλ. κ. ψυχοπομπός.

ἡγεμονίς-ίδος [ἡ] μτγν. κ. νεώτ. θηλ. τοῦ ἡγεμών, ἡ ἄρχουσα, προεξάρχουσα, πρωτεύουσα : Στράβ.8,6,10 **ἡγεμονίδες πόλεις,** 'Απп.'Εμφ.Πολ. 2,65 **ἡγεμονὶς γῆ·** ‖ κ. μτφ. : Φίλ.2,5 **δικαιοσύνη ἡ ἐν ἀρεταῖς ἡγεμονίς.**

ἡγεμονίσκος [ὁ] νεώτ. ὑποκορ. τοῦ ἡγεμών, μικρὸς ἡγεμών, ἄρχων μικρᾶς χώρας· ‖ ὁ μικρὸς τὴν ἡλικίαν ἡγεμών· **2)** μτφ. ὁ μικρὸς τὸν νοῦν, τὴν ἀξιοπρέπειαν ἡγεμών.

ἡγεμονομήτωρ-ορος [ἡ] νεώτ. μήτηρ ἡγεμόνος, βασιλέως, βασιλομήτωρ.

ἡγεμονόπαις-παιδος [ὁ,ἡ] νεώτ. υἱὸς ἢ θυγάτηρ ἡγεμόνος, βασιλέως ἢ αὐτοκράτορος· ἀ. πρίγκιψ, πριγκίπισσα.

ἡγεμονοπρέπεια [ἡ] νεώτ. τὸ νὰ εἶναί τις ἡγεμονοπρεπὴς βλ.λ.

ἡγεμονοπρεπής-οῦς-ές νεώτ. ὁ ἐμπρέπων εἰς ἡγεμόνα : **ἡγεμονοπρεπὴς συμπεριφορά.**

ἡγεμόσυνα [τὰ] [ἐνν. ἱερὰ] εὐχαριστήριος θυσία δι' ἀσφαλῆ καὶ εὐτυχῆ ὁδηγίαν : Ξεν.'Αν.4,8,25 **τῷ Διὶ τῷ σωτῆρι . . ἡγεμόσυνα ἀποθῦσαι.**

ἡγεμών-όνος [ὁ] κ. νεώτ., δημ. **-όνας,** δωρ. ἀγ-, αἰολ. **ἄγιμων,** ὁδηγός, δεικνύων τὴν ὁδόν : 'Οδ.Κ 505 **μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηὶ μελέσθω,** 'Ηρ.5,14 **λαβὼν ἡγεμόνας ἐκ τῆς Θρηίκης ἐστρατεύετο,** Σοφ.'Αντ.1014 **ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἄλλοις δ' ἐγώ,** Πλάτ.Μέν.97Β **οὐ καὶ οὗτος ἂν ὀρθῶς ἡγοῖτο ;·** ‖ ἐν συνεκφ. μτ. τῆς ὁδοῦ, ὁ προπορευόμενος : 'Ηρ.8,31 **ἡγεμόνες γενέσθαι τινὶ τῆς ὁδοῦ·** ‖ ὁμ. μτ. τοῦ πλοῦ, πλοηγός, πιλότος : Θουκ.7,50 **ἡγεμόνες τοῦ πλοῦ·** ‖ κ. ἐπὶ ἡνιόχου : Σοφ.ΟΤ 804 **κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν αὐτός. . πρὸς βίαν ἠλαυνέτην·** **2)** ὁ πρῶτος πράττων τι, διδάσκων, χρησιμεύων ὡς παράδειγμα εἰς τοὺς ἄλλους : Πλάτ.Νόμ.670Ε **τοῖς νεωτέροις ἡγεμὼν ἠθῶν χρηστῶν γίγνεσθαι,** Δημ.233 **τῆς εἰρήνης ἡγεμόνες·** ‖ ὁμ. ὁ ποδηγετῶν, κατευθύνων : Ξεν.ΚΠ 1,2,7 **ἀχαριστία ἐπὶ πάντα τὰ αἰσχρὰ ἡγεμὼν ἐστί·** **3)** ὁδηγός, πρῶτος ἀρχηγός, ἰδ. ἐν πολέμῳ στρατηγός, ἀντίθ. λαοί, πληθύς : 'Ιλ.Β 365 **ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς ὅς τέ νυ λαῶν·** ‖ κ. μτ. γεν. : 'Ιλ.Β 487 **οἵ τινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·** ‖ ὁμ. ἀρχιστράτηγος : 'Ηρ.7,158 **στρατηγὸς καὶ ἡγεμὼν τῶν 'Ελλήνων πρὸς τὸν βάρβαρον,** Θουκ.8,89 **ἔχοντες ἡγεμόνας τῶν πάνυ** [στρατηγῶν]· ‖ ὁμ. ἀνώτατος ἄρχων, βασιλεύς, αὐτοκράτωρ : Πίνδ.Ι 8[7],22 **φιλαρμάτου πόλιος ὤκισσεν ἁγεμόνα,** Σοφ.ΟΤ 103 **ἡγεμὼν γῆς τῆσδε,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 134 **μιὰ φορὰ κι ἕναν καιρὸ ἦταν ἕνας ἡγεμόνας μεγαλωτάτου βασιλείου·** ‖ κ. ἐπὶ τῆς βασιλίσσης τῶν μελισσῶν καὶ τῆς τῶν σφηκῶν, θεωρουμένων ὑπὸ τῶν 'Ελλήνων ὡς ἀρρένων : 'Αριστλ. ΖΙ 553a,25 **ἡγεμόνων ἐστὶ γένη δύο . . ὁ μὲν κηφήνων ἐγγίγνεται γόνος, κἂν μὴ ἐνῇ ἡγεμών·** ‖ ἐπὶ τοῦ προπορευομένου κριοῦ : 'Αριστλ.ΖΙ 573b,24 **ἐν ἑκάστῃ γὰρ ποίμνῃ κατασκευάζουσιν ἡγεμόνα τῶν ἀρρένων·** ‖ κ. ἐπὶ βοῶν : 'Αριστλ. ΖΙ 575b,1 **καὶ γὰρ τῶν βοῶν τοὺς ταμίας ἐθίζουσι καὶ καθιστᾶσι τῶν βοῶν ἡγεμόνας,** 'Επιγρ. **νέμειν τὰ κρέα τοῦ ἡγεμόνος βοός·** **4)** **ἡγεμὼν χοροῦ** ἀρχηγός κορυφαῖος τοῦ χοροῦ : Πολύβ. 4,106· ‖ 'Επιγρ. εἰς τῶν παιδευτῶν **ἐν τοῖς γυμνασίοις·** **5)** Ρωμαῖος αὐτοκράτωρ : Στράβ. 4,3,2 **οἱ τῶν 'Ρωμαίων ἡγεμόνες,** Πλούτ.Κικ.2 **οἱ ἄρχοντες εὔχονται καὶ θύουσιν ὑπὲρ τοῦ ἡγεμόνος·** ‖ ὁμ. διοικητὴς ἐπαρχίας : Στράβ.17,3,25 **εἰς μὲν τὰς Καίσαρος ἡγεμόνας καὶ διοικητὰς Καῖσαρ πέμπει,** ΚΔΜατθ.27,2 **ἀπήγαγον καὶ παρέδωκαν αὐτὸν . . τῷ ἡγεμόνι·** ‖ συχν. ἐν πάπ. ἐπὶ τῶν ἐπάρχων τῆς Αἰγύπτου : Πάπ. **ἡγεμόνες ἀμφοτέρων** [τῆς ἄνω καὶ κάτω Αἰγύπτου]· **6)** νεώτ. ἄρχων πολιτείας, συνήθως ἡμικυριάρχου, μὴ ἔχων τὸν τίτλον βασιλέως· **7)** 'Επιγρ. πρῶτος, πρωτεύων· ‖ κ. **ἡγεμόνες νεότητος** οἱ πρωτεύοντες, ἐπὶ Καισάρων, οἱ τοῦ αὐτοκράτορος υἱοί· **8)** ὡς ἐπίθ. ἡγούμενος, πρῶτος : Πλάτ.Κριτί.119Α **ἡγεμὼν ἀνήρ,** Δημ.533 **ἡγεμὼν τῆς φυλῆς κορυφαῖος·** ‖ ἐπὶ ναυαρχίδος, ἡ ἡγουμένη, ἡ τὴν σημαίαν φέρουσα : Αἰσχ.'Ικ.722 **ἡγεμὼν ναῦς·** ‖ ὁμ. ὡς οὐδ. : Πλάτ.Τίμ.91Ε **ἡγεμόσι μέρεσι·** **9)** ἐν τῇ προσῳδίᾳ, ὁ πυρρίχιος : Διον.'Αλ.Συνθ.17· **10)** **ἡγεμόνες** [αἱ], δωρ. **ἀγ-** ['Επιγρ.], ἀρχιτεκτ., οἱ ἐπὶ τοῦ γείσου κείμενοι ὀρθοὶ κέραμοι τῆς στέγης· ἀ. ἀνθοκέραμοι κ. ἀνθεμωτοί· **11)** εἶδος ἰχθύος, ἡγητὴρ βλ.λ. : Πλούτ. 'Ηθ.980F.

ἠγερέεσθαι γρ.κώδ. ἀντὶ ἠγερέθεσθαι ἐν 'Ιλ.Κ 127.

ἠγερέθομαι ἐπ. τ. τοῦ ἀγείρομαι, συνάζομαι, συναθροίζομαι, μ. ἐν τῷ γ' πληθ. ἐνεστ. κ. παρατ. κ. ἐν τῷ ἀπαρφ. : 'Ιλ.Γ 231 **ἀμφὶ δέ μιν . . ἀγοὶ ἠγερέθονται,** 'Οδ.Β 392 **περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι ἀθρόοι ἠγερέθοντο,** 'Οππ.'Αλ.3,360[ὑποτ.].

ἤγερθεν ἐπ. γ' πληθ. παθ. ἀορ. α' τοῦ ἀγείρω βλ.λ.

ἠγέρθην παθ. ἀόρ. α' τοῦ ἐγείρω βλ.λ.

ἡγεσία [ἡ] [ἡγέομαι], 'Ησ. κ. νεώτ. ἥγησις, ὁδηγία, ποδηγέτησις : **ὑπὸ τὴν ἡγεσίαν τοῦ Α,** - **ἀνετέθη εἰς αὐτὸν ἡ ἡγεσία τοῦ κόμματος.**

ἡγέτης [ὁ] [ἡγέομαι] κ. μσν. κ. νεώτ., θηλ. **ἡγέτις -ιδος,** δωρ. **ἁγ-** [ἁγ-] ἡγεμών, ἀρχηγός, ὁδηγός : [κλητ.] 'Επιγρ. **ἡγέτα ὁδοῖο,** 'Ορφ.'Υμν.52 **ἀγέτα**

κώμων, 'Αγαθ.ΑΠ 6,167 ἀγέτης θηροσύνας, Καισάρ.Δαπ.ἐν Σάθ.3,116 φρόνησις ἡγέτης, Ζολοκ. 'Αναμνήσ.3,25 ἡγέτης ὁλκάδος μακρόθεν ἐλθούσης, - οἱ πολιτικοὶ ἡγέται· || ὁμ. κ. τὸ θηλ. ἡγέτις-ιδος (ἡ), δωρ. ἀγ- : 'Αντίπ.Σιδ.ΑΠ 7,425.

ἡγηλάζω ἐπ. τ. τοῦ ἡγοῦμαι βλ.λ., ὁδηγῶ, διευθύνω : 'Οδ.Ρ 217 κακὸς κακὸν ἡγηλάζει· || φρ. κακὸν μόρον ἡγηλάζω ζῶ κακῶς, διάγω ἄθλιον ζωήν : 'Οδ.Λ 618· || ὁμ. : 'Απολλ.Ρ 1,272 βίοτον βαρὺν ἡγηλάζω, Χρησμ.π.Ζωσ.1,57 ἱερὸν γόον ἡ.

ἡγηλατῶ-έω πιθ. ἐσφ. γρ. τοῦ ἀγηλατῶ βλ.λ. : Θεμίστ.Λόγ.4,56C.

ἥγημα-ατος (τὸ) μτγν. ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁδηγεῖ, ὁδηγία· || μτγν. (ἡγοῦμαι 13) σκέψις, σκοπός : ΠΔ 'Ιεζ.17,3 ἔχει τὸ ἥγημα εἰσελθεῖν εἰς τὸν Λίβανον.

ἥγημαι παρακ. τοῦ ἡγοῦμαι βλ.λ.

ἡγησίπολις-εως (ὁ) μτγν. ἡγεμών, διοικητὴς πόλεως : Διογ.Λ 2,131.

ἥγησις-εως (ἡ) μτγν. ἡγεσία, ἀρχηγία, ἡγεμονία: ΠΔ Μακκ.1,9,31 καὶ ἐπεδέξατο 'Ιωνάθαν ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ τὴν ἥγησιν.

ἡγήτειρα (ἡ) θηλ. τοῦ ἡγητὴρ βλ.λ. : Πλάτ.ΑΠ 6,43 φωνὴν δ' ἡγήτειραν ὁδοιπόρος οὐκ ἀπολείπων, 'Οππ.Κυν.1,253 ἡγήτειρα ὀδμή.

ἡγητήρ-ῆρος (ὁ), δωρ. ἀγ-, θηλ. -ειρα, ἡγητής, ὁδηγητής, ὁδηγός : Σοφ.ΟΚ 1521 ἄθικτος ἡγητῆρος, 'Επιγρ. σοφίης ἐὸν ἡγητῆρα (τὸν εἰς φιλοσοφίαν ὁδηγόν, διδάσκαλον)· 2) ἡγήτωρ, ἀρχηγός : Πίνδ.Π 1,69 ἁγητὴρ ἀνήρ.

ἡγητηρία (ἡ) (ἐνν. παλάθη) μτγν. παλάθη, ὁρμαθὸς ξηρῶν σύκων, τσαμπέλα, φερομένη ἐν πομπῇ κατὰ τὴν ἑορτὴν τῶν Πλυντηρίων, εἰς ἀνάμνησιν τῆς εὑρέσεως τῆς τροφῆς ταύτης ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου : 'Αθήν.3,74D.

ἡγητής (ὁ) ἡγητήρ, ὁδηγός : Αἰσχ.'Ικ.239.

ἡγητικός-ή-όν μτγν., δωρ. ἀγ-, ὁδηγητικός : Κωμ.'Αδέσπ. ἐν Gott.Nachr.1922,28 τοὔνομ' οὐχ ἀγητικός, Πρόκλ.Παρμ.483S μέρος τοῦ διαλόγου.. ἀπορητικόν, οὐχ ἡγητικόν.

ἡγητορία (ἡ) δ.γρ. τοῦ ἡγητηρία βλ.λ.

ἡγήτωρ-ορος (ὁ), δωρ. ἀγ- ἀρχηγός, ἄρχων, κυβερνήτης, διοικητής : 'Ιλ.Γ 153 ἡγήτωρ φυλάκων, αὐτ.Θ 79 ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες (ἀρχηγοὶ ἐν πολέμῳ καὶ πρῶτοι ἐν βουλῇ)· || ἐπὶ τοῦ 'Ερμοῦ : 'Υμν.'Ερμ.14 ἡγήτωρ ὀνείρων· || 'Επιγρ. τίτλος τοῦ πρωθιερέως τῆς 'Αφροδίτης ἐν Κύπρῳ.

ἡγιασμένως (ἁγιάζω) ἐπίρρ. μτγν. ἐκ παθ. παρακ. κατὰ τρόπον ἡγιασμένον : 'Ερμ.ΠΔ Ψαλμ.133(134),2.

ἡγμένος-η-ον νεώτ. μ. ἐν φρ. εὖ ἡγμένος μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἄγω, καλῶς ἀνατεθραμμένος.

ἡγμένως ἐπίρρ. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἄγω· Σουΐδ. «πεπαιδευμένως· καὶ ἀγωγὴ ἡ παίδευσις».

ἡγνευμένως (ἁγνεύω) ἐπίρρ. μτγν. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. ἁγνῶς, καθαρῶς : Πολυδ.1,32.

ἡγόν 'Ησ. «κατεαγός».

ἡγορόωντο ἐπ. κ. ἰων. ἐκτετ. τ. τοῦ ἠγορῶντο, τοῦ ἀγορῶμαι βλ.λ.

ἡγός (ὁ) ἀρχ. λεξ. ἰων. ἡγεμών : ΕΜ 390,36· || εὐδαίμων, εὐτυχής : αὐτ.390,37.

ἡγοῦμαι-έομαι κ. μον. κ. νεώτ., δωρ. ἀγ-, παρατ. ἡγούμην, ἰων. -εύμην, γ' πληθ. ἡγέοντο, μέλλ. ἡγήσομαι, ἀόρ. α' ἡγησάμην, ἀόρ. α' ἐν παθ. ἐνν. ἡγήθην, παρακ. ἥγημαι κ. ἄγημαι, προπορεύομαι, προηγοῦμαι, ὁδηγῶ : 'Ιλ.Ω 96 πρόσθεν δὲ.. 'Ιρις ἡγεῖτ', 'Οδ.Α 125 ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς 'Αθήνη, Εὐρ.Φοίν.834 ἡγοῦ πάροιθε· || κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. (ἐπί, εἰς) : 'Οδ. Ν 65 ἡγοῦμαι ἐπὶ νῆα, 'Ιλ.Υ 144 ἡγεῖσθαι ἐς τεῖχος· || ἀστρον. προηγοῦμαι εἰς τὴν ἡμερησίαν κίνησιν : Αὐτόλ.2,3· || κ. μτ. δοτ. προσ. : 'Ιλ.Χ 101 Τρωσὶ ποτὶ πτόλιν ἡγήσασθαι, 'Οδ.Π 397 ἐκ Δουλιχίου.. ἡγεῖτο μνηστῆρσι, 'Αριστφ.Πλ.15 οἱ γὰρ βλέποντες τοῖς τυφλοῖς ἡγούμεθα, Ξεν. 'Αγησ.10,2 ἡγοῦμαι τοῖς πολίταις πρὸς ἀρετήν· || κ.νεώτ.μτ.γεν.: Ζαλοκ.Χάνι Γραβ.3,1 'Οδυσσεὺς ὁ ταχύπους ἡγεῖται | τοῦ μαχίμου ἐκείνου χοροῦ· || ἐν συνεκφ. μτ. τοῦ ὁδόν, προπορεύομαι ἐν τῇ ὁδῷ : 'Οδ.Κ 263 ὁδὸν ἡγήσασθαι, 'Ηρ.9,15 ἡγοῦμαί τινι τὴν ὁδόν· || μτ. αἰτ. τόπ., ὁδηγῶ τινα : 'Οδ.Ζ 114 ἣ οἱ.. πόλιν ἡγήσαιτο, Αἰσχ.'Ικ.501 ἡγοῦμαι βωμοὺς ἀστικούς, Φιλόστρ.Εἰκ.2,23 ἅρματα ἡγοῦμαι· 2) ἐπὶ λογικῆς προτεραιότητος, προηγοῦμαι, ἀντίθ. ἕπομαι : Σέξτ.'Εμπ.Μαθ.1,10, Δαμάσκ.'Αρχ.241, Φιλόπ.'Ιω.'Υπομν.195,13· κ. τὸ ἡγούμενον ὡς οὐσ., ἀντίθ. ἑπόμενον, εἰς τοὺς ὑποθετικοὺς λόγους· ἄ. ὑπόθεσις· || ὁμ. τὸ οὐδ. ἡγούμενον ὡς οὐσ.τὸ κύριον, σπουδαιότερον : Φίλ. Μηχ.Βελοπ.63,14· 3) μτ. δοτ. προσ. κ. γεν. πράγμ., εἶμαι ἀρχηγὸς ἔν τινι καταστάσει, ἐνεργείᾳ, πράγματι : 'Οδ.Ψ 134 θεῖος ἀοιδὸς.. ἡμῖν ἡγείσθω.. ὀρχηθμοῖο, Πίνδ.Π 4,248 πολλοῖσι δ' ἅγημαι σοφίας ἑταίροις· || κ. μτφ. : Πλάτ.Νόμ.730C ἀλήθεια δὴ πάντων μὲν ἀγαθῶν θεοῖς ἡγεῖται πάντων δὲ ἀνθρώποις· 4) μτ. γεν. πράγμ. προηγοῦμαι, πρῶτος ἀρχίζω, πρῶτος εἶμαι : Πίνδ.Ν 5,25 ἁγεῖτο παντοίων νόμων, Ξεν.'Απομν.2,3,15 ἡγοῦμαι παντὸς λόγου καὶ ἔργου· 5) ἡ μτχ. ἐνεστ. θηλ. ἀπολ. ἡγουμένη=πρώτη : Πλάτ.Εὐθ.281Α τὸ ὀρθῶς τοῖς τοιούτοις χρῆσθαι ἐπιστήμη ἦν ἡγουμένη· 6) μτ. δοτ. πράγμ., εἶμαι ὁδηγὸς ἔν τινι, εἶμαι πρῶτος εἴς τι : 'Ιλ.Χ 247 κερδοσύνῃ ἡγήσατ'· 7) μτ. αἰτ. πράγμ., ὁδηγῶ, διευθύνω τι : Εὐρ.'Ικ. 226 κοινὰς γὰρ ὁ θεὸς τὰς τύχας ἡγούμενος, Δημ.571 ἐπ' ἀλλοτρίου τὰς πομπὰς ἡγεῖτο, Δίνων 7 ἡγοῦμαι τὴν ἀποδημίαν· 8) μτχ. ἡγούμενος -η-ον ὡς ἐπίθ. πρόσθιος : 'Αριστλ.ΖΠ 713b,6 σκέλη ἡγούμενα, ἀντίθ. ἑπόμενα (πρόσθιοι πόδες), αὐτ.ἀπ.74 ὁ ἡγούμενος πούς· 9) ὁδηγῶ στρατὸν ἢ στόλον, ὁδηγῶ ἐν πολέμῳ, μτ. δοτ. : 'Ιλ.Π 169 νῆες θοαί, ᾗσιν 'Αχιλλεὺς ἐς Τροίην ἡγεῖτο, Εὐρ.Βάκχ.1360 ἡγεῖτο λόγχαισιν, Λυσ.31,17 ἡγεῖται ἑτέροις, 'Ισοκρ.12,180 ἐν ταῖς στρατείαις, αἷς ἡγεῖται βασιλεύς· || κυρ. ἐν χρ. μτ. γεν. εἶμαι ἡγεμὼν ἢ κυβερνήτης τινός : 'Ιλ.Μ 101 Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ'.. ἐπικούρων, Θουκ.2,10 ὅσπερ ἡγεῖτο τῆς ἐξόδου ταύτης, 'Ισοκρ.9,45 ἡγούμενος τῶν ἡδονῶν ἀλλ' οὐκ ἀγόμενος ὑπ' αὐτῶν· || ἀπ. εἶμαι ἐπὶ κεφαλῆς : 'Ισοκρ.16,21· 10) κυβερνῶ, ἐξουσιάζω, μτ. γεν. : 'Ηρ.1,95 ἡγοῦμαι τῆς 'Ασίης, αὐτ.9,1 οἱ Θεσσαλίης ἡγεόμενοι (οἱ ἄρχοντες τῆς Θεσσαλίας)· || ἀπολ. οἱ ἡγούμενοι οἱ κυβερνῶντες : Σαφ.Φίλ.386 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων στρατός τε σύμπας· || μτγν. κ. μτ. ἐμπροθ. διορ. : ΚΔΠράξ.15,22 ἡγούμενοι ἐν τοῖς ἀδελφοῖς (ἡγήτορες)· || εἶμαι ἀρχηγὸς ἢ ἔφορος ἱδρύματος : Φιλόδ.'Ακαδ.107Μ ἡγ- σχολῆς· || πάπ. ἡγούμενος ὡς ἐπίσημος τίτλος, ἐπιστάτης : ἡγούμενος συνόδου, αὐτ. ἡγούμενος ἱερέων· 11) ἐπὶ Ρωμ. διοικήσεως, διοικητής : Πάπ. ἡγούμενοι ἔθνους (διοικηταὶ ἐπαρχιῶν)· || ὁμ. πάπ. ἐπὶ στρατηγικῶν ἢ ἄ. ἀξιωματούχων : ἡγούμενος τοῦ στρατοῦ, αὐτ. ἡγούμενος κώμης· || κ. νεώτ. κ. δημ. ἡγούμενος-η ὁ προϊστάμενος μονῆς, μοναχός : 'Ιουστιν.Νεαρ.7,1· πρβλ. ἡγούμενος· 12) πάπ. ἐπὶ πραγμ., ὁ πρῶτος κατὰ τόπον : ἡγούμενος πυλών· 13) μεθ' 'Ομ. νομίζω, φρονῶ : 'Ηρ.1,126 ὑμέας ἥγημαι ἄνδρας Μήδων εἶναι.., Σοφ.ΟΚ 278 ἡγεῖσθε δὲ (θεοὺς) βλέπειν.. πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν· || ὁμ. προστιθεμένου διορ. κτ. αἰτ. : 'Ηρ.6,52 ἡγοῦμαί τινα βασιλέα (νομίζω ἢ θεωρῶ ὡς βασιλέα), Αἰσχ.Πρ.1035 μηδ' αὐθαδίαν εὐβουλίας ἀμείνον' ἡγήσῃ ποτέ, Σοφ. Φιλ.1442 τἆλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται (θεωρεῖ πάντα τὰ ἄλλα δευτερεύοντα), Θουκ.4,10 τὰς τού-

των ἀπορίας ἀντιπάλους ἡγοῦμαι τῷ ἡμετέρῳ πλήθει· || κ. μτ. έμπροθ. διορ. : Ἰσοκρ.19,10 ἡγοῦμαι περὶ πλείονος, Λυσ.7,26 ἡγοῦμαι περὶ οὐδενός· || κ. μτ. μτχ. : Εὐρ.Μήδ.454 πᾶν κέρδος ἡγοῦ ζημιουμένη φυγῇ· **4)** ἐν ἀναφ. πρὸς θεούς, πιστεύω : Ἡρ.2,40 τὴν μεγίστην δαίμονα ἥγηνται εἶναι, Ἀριστφ.Ἱππ.32 ἡγοῦμαι θεούς [πιστεύω εἰς τὴν ὕπαρξιν τῶν θεῶν], Πλάτ.Ἀπολ.27D δαίμονας ἡγοῦμαι· **5)** ἡγοῦμαι δεῖν νομίζω ὅτι πρέπει, θεωρῶ καλόν, μτ. άπαρφ. : Δημ.14 ἐγὼ μὲν ἡγοῦμαι στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι· || όμ. κ. ἄνευ τοῦ δεῖν : Θουκ.2,42 παθεῖν μᾶλλον ἡγησάμενοι ἢ . . , Πλάτ.Πρωτ 346B ἡγήσατο ἐπαινέσαι, Ἐπιγρ. ἡγησάμην διατάγματι αὐτοὺς σωφρονίσαι· **6)** παρακ. ἐν παθ. ἐνν. τὰ ἀγημένα τὰ νομιζόμενα : Χρησμ.π.Δημ.1072 τοῖς ἀποφθιμένοις . . τελεῖν τοὺς ποθ(κοντας καττὰ ἀγημένα· **7)** όμ. ἡ μτχ. ἐνεστ. ἀγεόμενος = ὁδηγούμενος : Ἡρ.3,14 [δ.γρ. ἀγόμενον].

ἡγουμενεῖον [τὸ] νεώτ. τὸ ἰδιαίτερον ἐνδιαίτημα τοῦ ἡγουμένου βλ.λ. ἐν τῇ μονῇ.

ἡγουμενεύω νεώτ. κ. δημ., ἀόρ. -**εψα**, εἶμαι ἡγούμενος ἢ ἐκπληρῶ χρέη ἡγουμένου μονῆς : ἡγουμένευσεν ἔτη εἴκοσι,-ὁ ἡγουμενεύων μοναχός.

ἡγουμενία [ἡ] μσν., νεώτ. κ. δημ. κ. -**εία**, τὸ ἀξίωμα τοῦ ἡγουμένου μονῆς : Μιχ.Ἀτταλ. ἐν Σάθ.1,18 ἡ τῆς ἡγουμενείας ἀρχή, - ἡ ἡγουμενία τοῦ μοναστηρίου· **2)** ὁ χρόνος καθ' ὃν τις εἶναι ἡγούμενος : ἐπὶ τῆς ἡγουμενίας του ἀνεκαινίσθη ὁ ναός.

ἡγουμενικός-ή-όν μσν. κ. νεώτ. ὁ ἀνήκων ἢ ἀναφερόμενος εἰς τὸν ἡγούμενον, ὁ τοῦ ἡγουμένου : Μιχ.Ἀκομ.2,256, - ἡγουμενικὰ χρήματα.

ἡγουμενικῶς ἐπίρρ. νεώτ. κατὰ τρόπον ἡγουμένου, ἡγουμενικὸν βλ.λ.

(ἡ)γούμενος-η μτγν., μσν., νεώτ. κ. δημ., δημ. θηλ. ἡγουμένισσα κ. γουμένισσα, ἀρχηγός, προϊστάμενος μονῆς : Καισάρ.Δαπ. ἐν Σάθ.3,144 ἀρχιερέων καὶ ἀρχιμανδριτῶν καὶ ἡγουμένων, ὡς ἔθος, Παπαντ.Ἀγ.Ὄρ.31 ὁ διακονήτης . . πῆρεν ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ ἡγουμένου ἕνα ποτήρι κρασί, - γούμενος βαρβάτος· || τὸ θηλ. -η, δημ. (ἡ)γουμένισσα προϊσταμένη μοναστηρίου καλογραιῶν.

ἡγουμενοσυμβούλιον [τὸ] νεώτ. ὁ ἡγούμενος καὶ οἱ μοναχοὶ οἱ ἀποτελοῦντες τὸ συμβούλιον τῆς διοικήσεως τῆς μονῆς, ἰδίως τῆς οἰκονομικῆς.

ἡγουμενοσύμβουλος [ὁ] νεώτ. μοναχὸς σύμβουλος μοναστηριακοῦ συμβουλίου.

ἤγουν [ἤ γε οὖν] σύνδ. κ. μσν., νεώτ. κ. δημ. δηλαδή, ἢ μᾶλλον, ἐν χρ. ὅπως ὁρίσῃ λέξιν τινὰ ὀρθότερον : Εὐστ.50,15, Ἰω.Λυδ.Μην.4,23· || συχν. παρεντίθεται εἰς τὸ κείμενον : Ἱππ.Διαίτ.49 κακὰ πάντα (ἤγουν τήν τε ἀπεφίην) καὶ . . , Ξεν.Οἰκ. 19,11 διὰ ξηρότητα, ἤγουν χαυνότητα, τῆς γῆς· **2)** πάπ. ἐπίρρ. ἢ ἐν πάσῃ περιπτώσει· || όμ. πάπ. γεν. ἤ.

ἡγραμμέναν Ἐπιγρ. ἀντὶ ἐγγεγραμμένην, μτχ. τοῦ παρακ. τοῦ ἐγγράφω βλ.λ.

ἠγρόμην μέσ. ἀόρ. β' τοῦ ἐγείρω βλ.λ.

ἧγυς Ἐπιγρ. βοιωτ. αἶγοις, αἰξίν, δοτ. πληθ. τοῦ αἴξ βλ.λ. : προβάτοις σὺν ἧγυς χειλίης.

ἡγῶν Ἐπιγρ. βοιωτ. αἰγῶν, γεν. πληθ. τοῦ αἴξ βλ.λ.

ἡδανός-ή-όν μσν. ἡδύς, ὡς ἔτυμ. τοῦ ἑδανός βλ.λ. : Εὐστ.974,53.

ἧδε δεικτ. ἀντων. θηλ. τοῦ ὅδε βλ.λ.

ἠδέ σύνδ. καί, κυρ. ἀντίστ. τοῦ ἠμέν : ἠμέν . . , ἠδέ . . καὶ . . καί· || συχν. ἄνευ τοῦ ἠμέν, καί : Ἰλ.Β 79 ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες· || συχν. μτ. τὸ τε : Ἰλ.Ι 99 σκῆπτρον τ' ἠδὲ θέμιστας· || κ. μτ. λέξεώς τινος μεταξὺ τε καὶ ἠδέ : Ἰλ.Ε 822 αὐτός τ' ἀναχάζομαι ἠδέ . . . || όμ. μέν . . ἠδέ : Ὀδ.Α 239· || κ. μέν τε . . ἠδέ : Ὀρφ.Ὕμν.14,9· || όμ. ἠδὲ καί . . καὶ ὡσαύτως καὶ ἐπίσης : Ἰλ.Α 334 χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν· || όμ. ἠδὲ κε καί καὶ δυνατὸν ὡσαύτως : Ὀδ.Α 240 ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω· || όμ. ἠδ' ἔτι καί ἔτι ἀκόμη : Ἰλ.Α 455 ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ· || π.τραγ. ἠδὲ μ. ἐν ἀναπαιστ. καὶ λυρ. χωρίοις : Αἰσχ. Πέρσ.16 τὸ Σούσων ἠδ' Ἀγβατάνων . . ἕρκος· κ. ἐν ἰαμβικοῖς : Αἰσχ.Χο.1025 ᾄδειν ἕτοιμος, ἠδ' ὑπορχεῖσθαι· || δὶς π. Κωμ.Εὔπ.14, Ἄλεξ.133.

ᾔδεα Ἰων. τ. τοῦ ᾔδειν, ὑπερσ. τοῦ οἶδα βλ.λ.

ᾔδειν ὑπερσ. μτ. σημ. παρατ. τοῦ οἶδα βλ.λ.

ᾔδεισθα β' ἑν. ὑπερσ. τοῦ οἶδα βλ.λ.

ᾐδείτην δυϊκ. γ' παρατ. τοῦ οἶδα βλ.λ.

ᾔδειτον δυϊκ. β' ὑπερθ. τοῦ οἶδα βλ.λ.

ἦδεκα γραμμ. τοῦ ἔδω βλ.λ., τρώγω.

ἠδελφισμένως ἐπίρρ. μτχ. παθ. παρακ. κυρ. μὲ ἀδελφικὴν ὁμοιότητα· **2)** δθ. μτφ. ὁμοίως, ἀκριβῶς : Ἱππ.Γυν.1,3 [μείρεται ἠδελφισμένως ὡς ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ [ἀκριβῶς ὡς ἄν . .]· || ἀπολ. καθ' ὅμοιον τρόπον : αὐτ.2,205.

ἡδεοσμόν [τὸ] πάπ. εἶδος βοτάνης, πιθ. ἡδύοσμος : ἡδεοσμοῦ δέμα ἕν.

ἡδέως [ἡδύς] ἐπίρρ. μσν. κ. νεώτ., συγκρ. ἥδιον, ὑπερθ. ἡδύτατα κ. ἥδιον - ἥδιστα ἀσμένως, προθύμως, μετὰ γλυκύτητος, μετὰ τέρψεως, μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως : Μετοχ.Θ ἐν Σάθ. 1,170 περὶ πάντων μεμαθηκότες ἡδέως ἐξῆμεν, Διήγ.Ἀχιλλ.1408 ἔλεγεν χαμογελῶν ἡδέως, Βέλθ. Χρυσ.868 ἡδέως κατεφίλησαν, χωρίζονται ἀλλήλως, - ἡδέως ἤκουσεν - ἔτρωγε - ἀνεπαύετο.

ἤδη ἐπίρρ. κ. νεώτ. ἐπὶ γεγονότος ἀμέσου, ἐγγὺς παρελθόντος, πλέον, τώρα πλέον : Ἰλ.Η 282 νὺξ ἤδη τελέθει [εἶναι πλέον νύξ], - εἰσήλθομεν ἤδη εἰς τὴν ἄνοιξιν· || συχν. μτ. ἀριθμητ. δηλωτικῶν χρόνου ἐπί τε ἐγγὺς καὶ ἐπὶ ἀπωτέρου παρελθόντος, τώρα πλέον, ἔκτοτε : Ὀδ.Β 89 ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, Σοφ.Φιλ.312 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον, Πλάτ.Πρωτ.309D τρίτην ἤδη ἡμέραν, - τὴν τετάρτην ἤδη ἑβδομάδα ἀπὸ τοῦ κινήματος· **2)** ἐπὶ προβλεπομένης ἢ ὁριζομένης καταστάσεως ἢ ἐνεργείας ἐν ἐγγὺς μέλλοντι χρόνῳ, ἀμέσως, εὐθύς, τώρα ἐπακολούθως : Ἰλ.Γ 98 φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη Ἀργείους καὶ Τρῶας, Σοφ.Τρ.624 στείχοις ἂν ἤδη, Ἀριστφ. Θεσμ.655 μετὰ τοῦτ' ἤδη, - μετὰ τὴν ἀσυμφωνίαν τῶν ἀτμοπλοίων θὰ ἐπέλθῃ ἤδη ἀνταγωνισμός· **3)** κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ μέλλον ἢ τὸ παρελθόν, εἰς δήλωσιν τοῦ παρόντος, τοῦ ὑφισταμένου, νῦν, τώρα νά : Ὀδ.Υ 90 οὐκ ὄναρ, ἀλλ' ὕπαρ ἤδη, Σοφ.ΟΚ 614 τοῖς μὲν γὰρ ἤδη, τοῖς δὲ ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ, Ἀριστφ.Βάτρ.527 οὐ τάχ' ἀλλ' ἤδη, - τὸ ἀπόσπασμα ἐκκινεῖ ἤδη· || φρ. ἡ ἤδη χάρις ἡ παροῦσα, ἡ τωρινὴ εὔνοια : Δημ.664· || εἰδ. πάπ. δηλοῦν αὐν τῇ λ. ταχὺ παρὰ τὴν ἐπιγραφὴν διευθύνσεως ἐπιστολῆς, ἐσπευσμένως, ἀμέσως, ὡς τὸ όμ. χρ. ἐν τῇ νεωτ. κατεπεῖγον : ἤδη ἤδη ταχὺ ταχύ· **4)** ἐν συναφείᾳ μτ. ἄ. χρονικῶν μορίων, ἐν οἷς ἀνωτ. σημ., τῶν μετ' αὐτῶν μορίων τιθεμένων πρὸς σαφεστέραν δήλωσιν ἢ πρὸς ἐπίτασιν, οἷον ἤδη νῦν [τώρα δά] : Ἰλ.Α 456, Αἰσχ.Ἀγ.1578, νῦν ἤδη [τώρα πιά] : Ὀδ.Ψ 54, Σοφ.Ἀντ.801, τότ' ἤδη (ἀκριβῶς τότε) : Αἰσχ.Πρ.911, όμ. ἐνταῦθ' ἤδη : Αἰσχίν.3,140, ἤδη ποτὲ (ἄλλοτε, κάποτε, πρὸ καιροῦ) : Ἰλ.Α 260, Ἀριστφ.Νεφ.346, όμ. κ. πότ' ἤδη : Αἰσχ.Εὐμ.50, πάλαι ἤδη (πρὸ πολλοῦ, πρὸ καιροῦ ἀπὸ τοῦ νῦν) : Σοφ.ΟΚ 510, ἤδη πώποτε (ἀοριστολογικῶς, κάποτε ἐν τῷ παρελθόντι, καμιὰ φορά) : Πλάτ.Θεαίτ.196A, ἤδη τότε (καὶ τότε ἀκόμη) : αὐτ.Πολ. 417B, ἄλλοτε ἤδη πολλάκις [κατὰ παρελθόντας χρόνους πολλάκις] : αὐτ.507A, τὸ τηνίκ' ἤδη [τότε ἀκριβῶς πλέον, τότε πιά] : Σοφ.ΟΚ 440, καὶ ἤδη

(προσέτι, ἐπίσης): Πλάτ.Θεαίτ.159B, **τό λοιπόν ἤδη** (ἀπὸ τώρα εἰς τὸ ἑξῆς): αὐτ.Φιλ.454, **ἐπεὶ ἤδη** (ἐπειδὴ τότε πλέον ἤ τώρα πλέον): Ὀδ.Δ 260, **εἰ ἤδη** (ἐὰν τώρα πλέον, τώρα πιά): Ἰλ.Χ 52, **ἤδη γε** (νῦν λοιπόν, καὶ τώρα): Δημ.357· **5)** μτ. ὑπερθ., ἕως τώρα, μέχρι τοῦ νῦν: Ἡρ.8,106 **ὦ πάντων ἀνδρῶν ἤδη μάλιστα.. κτησάμενε,** Θουκ.6,31 **μέγιστος ἤδη διάπλους, - θαυμασιωτάτη ἤδη ὑπῆρξεν ἡ ἐπίδοσις**· || ὁμ. μτ. συγκρ.: Ἡρ.2,148 **ἤδη.. λόγου μέζων**· **6)** ἐπὶ συλλογισμῶν ἐν χρον. ἐπακολουθίᾳ οἱονεὶ ὡς συμπερασματικόν: Πλάτ. Γοργ.486E **ἂν σὺ ὁμολογήσῃς ταῦτ' ἤδη ἐστὶν αὐτά τἀληθῆ,** Δημ.347 **τά πάντα τὰ πράγματα διαφθείραντα ταῦτ' ἐστὶν ἤδη**· **7)** συναπτόμενον μετά λ. ἢ φρ. ἐκφερομένης ἐν τῇ σημ. λόγου χάριν, παραδείγματος χάριν: Αἰν.Τακτ.4· **8)** ἐπὶ τόπου, ἀμέσως μετά..: Ἡρ.3,5 **ἀπὸ ταύτης ἤδη Αἴγυπτος** (ἀμέσως μετὰ τοῦτο Αἴγυπτος), Εὐρ.Ἱππ.1200 **πρὸς πόντον ἤδη κειμένη,** Θουκ. 3,95 **Φωκεῦσιν ἤδη ὅμορος ἡ Βοιωτία ἐστίν.**

ᾔδη ὑπερσ. τοῦ οἶδα βλ.λ.· πρβλ. κ. εἴδω.

ἤδικτον (τό) (edictum) νεώτ. ἔδικτον βλ.λ.

ἥδιον ἐπίρρ., συγκρ. τοῦ ἡδέως βλ.λ.

ἥδιστα ἐπίρρ., ὑπερθ. τοῦ ἡδέως βλ.λ.

ἥδιστος-η-ον ὑπερθ. τοῦ ἡδύς βλ.λ.

ἡδίων συγκρ. τοῦ ἡδύς βλ.λ.

ἥδομαι κ. νεώτ., βοιωτ. **Ϝᾱδ-,** δωρ. **ἁδ-,** αἰολ. **ἄδ-,** μέλλ. **ἡσθήσομαι,** ἀόρ. α' **ἥσθην** κ. **ἡδέσθην** (sic, Ἡσ.), μέσ. **ἡσάμην,** εὐχαριστοῦμαι, τέρπομαι (μ. ἅπαξ π. Ὁμ., συχν.π. Ἡρ. κ. Ἀττ.), μτ. μτχ.: Ὀδ.Ι 353 **ἥσατο πίνων,** Ἡρ.3,34 **ἥσθη ἀκούσας** (μετὰ χαρᾶς ἤκουσε), Αἰσχ.Πρ.758 **ἥδοι' ἂν.. ἰδοῦσα,** Ἀριστφ.Ἀχ.635 **ἥδεσθε θωπευομένους**· || μτ. δοτ. **ἥδομαί τινι** εὐφραίνομαι εἴς τι, διά τι: Ἡρ.1,69 **ἥσθησάν τε τῇ ἀπίξι τῶν Λυδῶν καὶ ἐποιήσαντο ὅρκια,** Θουκ.1,120 **μήτε τῷ ἡσύχῳ τῆς εἰρήνης ἡδόμενον ἀδικεῖσθαι,** Ἀριστφ.Ἱππ. 623· || κ. κτ. ἀόρ. εἰρωνικῶς: αὐτ.Ἱππ.696 **ἥσθην ἀπειλαῖς**· || σπαν. μτ. γεν. ἀπολαύω, γεύομαι: Σοφ.Φιλ.715 **ἥσθη πώματος**· || μτ. αἰτ. κ. μτχ. χαίρω, εὐχαριστοῦμαι: αὐτ.1314 **ἥσθην πατέρα τὸν ἁμὸν εὐλογοῦντά σε** (μετὰ χαρᾶς ἤκουσα νὰ ἐπαινῇς τὸν πατέρα μου), Εὐρ.ἀπ.328 **δόμους ἥδεται πληρουμένους**· || ὁμ. μτ. οὐδ. ἐπιθ.: Ἀριστφ.Ἀχ.13 **ἕτερον ἥσθην,** Θουκ.3,40 **βραχέα ἡσθεῖσα**· || μτ. συστοίχ. αἰτ.: Πλάτ. Φίλ.63A **ἡδονάς ἥδεσθαι**· || κ. μτ. ἐμπρoθ. διορ. ἑπομένου ἢ προηγουμένου: Ξεν.ΚΠ 8,4,11 **ἥδεσθαι ἐπί τινι,** Λυσ.2,26 **ἥδεσθαι ὑπέρ τινος**· κ. ἠγουμ. προθ.: Ἀρρ.Ἐπικτ.4,9,4 **πρὸς ὀλίγον ἡσθεὶς ναυτιᾷ**· ὁμ. μτ. τελ. προτάσεως (ὅτι..): Ἀριστφ. Νεφ.773· κ. ἀπολ.: Ἀριστφ.Εἰρ.291 **ὡς ἥδομαι καὶ χαίρομαι κεὐφραίνομαι**· || ἰδ. κτ. μτχ. ὡς ἐπίθ. χαίρων, πλήρης χαρᾶς, φαιδρός, εὐχαριστημένος: Εὐρ.ἀπ.754 **ἡδομένᾳ ψυχᾷ,** Πλούτ. Ἠθ.1025E **τὸ ἡδόμενον**· || συχν. ἡ μτχ. κτ. δοτ. ἐν φρ. **ἡδομένῳ μοί ἐστί τι** (μὲ εὐχαριστεῖ τι, προξενεῖ μοι ἡδονήν): Ἡρ.8,10, Ἀντιφ.6,8 **ἐὰν ὑμῖν ἡδομένοις** (ἐνν. ᾖ)· **2)** ἐνεργ. **ἥδω,** ἀόρ. **ἧσα,** εὐχαριστῶ, εὐαρεστῶ, εὐφραίνω: Ἀνακρ.148, Μουσῶν.ἀπ.18B,103H, Ἐφιππ.6,5, Ἡλιόδ.10,32· || οὐδ. πληθ. **τὰ ἥδοντα** χαραί, τέρψεις, ἀντιθ. τὰ λυποῦντα: Ἀντιφ.Σοφ. ἐν Πάπ., Πλάτ.Ἀξ.366A **τὰ ἥδοντα ἀμυχιαῖα καὶ πτηνὰ καὶ πλείοσιν ὀδύναις ἀνακεκραμένα,** Σέξτ.Ἐμπ.Μαθ.7,203 **τὸ ἧδον**· ρηματ. π. τοῦ **ἥδομαι ἡδονή, ἧδος**

ἡδομένως (ἥδομαι) ἐπίρρ. ἐκ μτχ. παθ. παρακ. τοῦ ἥδομαι, ἀσμένως, εὐχαρίστως: Ξεν.ΚΠ 8,4,9 **οὐχ ἡδομένως πράττοντά με κατέγνως;**

ἡδονή (ἡ) (ἥδομαι) κ. μσν., νεώτ. κ. δημ., δωρ. **ἁδονά** εὐφροσύνη, εὐχαρίστησις, τέρψις: Σιμων.71, Ἡρ.1,24 **καὶ τοῖσι ἐσελθεῖν γὰρ ἡδονὴν εἰ μέλλοιεν ἀκούσεσθαι τοῦ ἀρίστου ἀοιδοῦ,** Διήγ.Ἀχιλλ.66 **ἐμετεβλήθη ἡ θλῖψίς τους εἰς ἡδονὴν μεγάλην,** Βιζυην.38,37 **ἐξαισίας ἡδονῆς | τ' οὐρανοῦ πληροῖ τὸν θόλον**· || κυρ. ἐπὶ σαρκικῶν ἀπολαύσεων: Ξεν.Ἑλλ.4,8,22 **αἱ τοῦ σώματος ἡδοναί,** Πλάτ.Πολ.328D **αἱ κατὰ τὸ σῶμα ἡδοναί,** Ἀριστλ.ΗΝικ.1151a,13 **σωματικαὶ ἡδοναί,** ΘΛειτ.Εὐχὴ Χερουβ.Ὕμν. **ταῖς σαρκικαῖς ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς,** Γρυπ.Σκ.Τερρ.9 **ρίγ' ἡδονῆς τ' ἀράθυμο κῦμα τῆς σάρκας φέρνει**· || ὁμ. **ἀκοῆς ἡδονή** τέρψις τῶν ὤτων: Θουκ.3,38· || κ. ἐπὶ χαιρεκάκου εὐχαριστήσεως: Πλάτ.Φίλ.50A **ἐπὶ τοῖς τῶν φίλων κακοῖς ἡδοναῖς,** Δημ.273 **τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς..ἀπαλλαττόμενοι**· || φρ. **ἡδονῇ ἡσσᾶσθαι, ἡδοναῖς χαρίζεσθαι** = ὑποχωρεῖν εἰς ἡδονήν: Θουκ.3,38, Πλάτ.Νόμ.727C· || ὁμ. μτ. ἀπαρφ.: Ἡρ.7,160 **εἰ ὑμῖν ἡδονὴ τοῦ ἡγεμονεύειν,** Σοφ.ΟΚ 1604 **ἡδονὴν ἔχειν τινός**· || μτ. προθ. ἐν ἐπιρρ. σημασίᾳ: Αἰσχ.Πρ.494 **δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν,** Δημ.226 **ὃ μέν ἐστι πρὸς ἡδονήν**· || κ. μτ. ἀπαρφ. ἐν ἐπιρρ. σημασίᾳ: Σοφ.Ἠλ.921 **πρὸς ἡδονὴν λέγειν,** Δημ.51 **δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν,** Παρθ.8,8 **πρὸς ἡδονῆς εἶναί τινι**· || **καθ' ἡδονήν** εὐχαρίστως: Σοφ.Τρ.197 **καθ' ἡδονὴν κλύειν,** Θουκ.2,37 **καθ' ἡδονήν τι δρᾶν**· κ. πληθ.: Θουκ.2,65 **καθ' ἡδονάς τῷ δήμῳ τὰ πράγματα ἐνδιδόναι**· || **ἐν ἡδονῇ ἐστί τινι** μοὶ εἶναι εὐάρεστον: Ἡρ.4,139· || κ. ἑπομ. ἀπαρφ.: Εὐρ.ΙΤ 494 **εἴ τι δή σοι τοῦτ' ἐν ἡδονῇ μαθεῖν**· || ὁμ. ἑπομ. αἰτ. κ. ἀπαρφ.: Ἡρ.7,15 **ἐν ἡδονῇ ἐστι γενέσθαι στρατηλασίην,** Θουκ.3,9 **ἐν ἡδονῇ ἔχειν τινάς**· || **ἐν ἡδονῇ ἄρχοντες** εὐχάριστοι, φαιδροί, ἀντίθ. λυπηροί: Θουκ.1,99· || κτ. δοτ. τροπ. **ἡδονᾷ** μετ' εὐχαριστήσεως: Σοφ.ΟΤ 1339 **ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι;**· **2)** πρᾶγμα ἐν ᾧ εὑρίσκει τις εὐχαρίστησιν, τέρψις, ἀπόλαυσις: Σοφ.Ἠλ.873 **φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ 7 **ἔβλεπε.. ὥστε νὰ γεννιῶνται μέσα του ἐλπίδες χαρᾶς καὶ πόθοι πρὸς ἡδονήν**· || ὁμ. ἐν φρ. **ἡδοναὶ τραγημάτων** γλυκίσματα: Σωπ.17· **3)** ἐν τῷ πληθ. ἐπιθυμίαι πρὸς ἡδονάς, ἡδονικαὶ ἐπιθυμίαι: Ξεν.Ἀπομν.1,2,23 **τῷ σώματι συμπεφυτευμέναι τῇ ψυχῇ αἱ ἡδοναὶ πείθουσιν αὐτὴν μὴ σωφρονεῖν,** ΚΔ Τίτ.3,3 **ἦμεν γάρ ποτε ἀνόητοι.. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις**· **4)** π. Ἴωσι φιλοσ. ἐπὶ ποιότητος σώματός τινος, τῆς γεύσεως, τῆς ὀσμῆς, τοῦ εὐχύμου, συνήθ.μτ. τοῦ χροιή: Διογ. Ἀπ.5, Ἀναξ.4, Ἀριστλ.ΖΜ 660b,9 **ζῷα.. ἔχοντα αἴσθησιν τῆς ἡδονῆς τῆς γινομένης ἐκ τῆς τροφῆς**· πρβλ. κ. ΠΔ Ἀρ.11,8 **καὶ ἦν ἡ ἡδονὴ αὐτοῦ ὡσεὶ γεῦμα ἐγκρὶς ἐξ ἐλαίου,** Μνησίθ.π.Ἀθήν.8,357F.

ἡδονίζομαι νεώτ. εἶμαι ἡδονιστής, ἐντρυφῶ εἰς τὰς ἡδονάς, ἰδ. τὰς σαρκικάς· **2)** μτφ. σπαν. ἀσμενίζω πράττων τι.

ἡδονικά ἐπίρρ. δημ. κατὰ τρόπον ἡδονικόν, προκαλοῦντα ἡδονὴν βλ.λ. ἢ μεθ' ἡδονῆς: Παρφύρ.Σκ.121,2 **τὰ στάχυα ὁλόχαρα κι ἡδονικά σκυμμένα κρυφομιλοῦνε,** Ζερβ.Τραγ.ΚΚ 9,17 **καὶ σκουλήκια ἀπὸ 'να πτῶμα | ἀναδεύουνε τὸ χῶμα | ἡδονικά.**

ἡδονικεύομαι νεώτ. ἐπιζητῶ, εὑρίσκω ἡδονὴν εἴς τι· **2)** ἡδονίζομαι βλ.λ.

ἡδονικός-ή-ό(ν) κ. νεώτ. κ. δημ. ὁ ἀνήκων ἢ ἁρμόζων εἰς τὴν ἡδονήν, εὐφρόσυνος, τερπνός, εὐάρεστος: Χρύσ.Τυαν.π.Ἀθήν.14,647D **ἡδονικώτερον γὰρ γίνεται,** Ἀριστλ.π.Διογ.Λ.5,31 **βίων τριῶν ὄντων, θεωρητικοῦ, πρακτικοῦ, ἡδονικοῦ,** Βάρν. ΛΜ 21 **τί ἡδονικὴ ἀνυπαρξία,** Ζερβ.Μῦθ.Ζ,19 **ὅλοι ταραγμένοι ἀπὸ ἡδονικὴν συγκίνησιν ἀνεγνώρισαν τὴν μορφὴν τοῦ σχήματος**· **2)** οἱ ἡδονικοί οἱ τῆς Κυρηναϊκῆς σχολῆς ὀπαδοί, μαθηταὶ